
穿越之灵植师
叶忆 著
全球华语
原创门户

Xuyên Việt Chi Linh Thực Sư - 穿越之灵植师

Tác giả: Diệp Ức Lạc

Ebook tạo bởi: EbookTruyen.Net

Giới thiệu:

Nông học viện thạc sĩ sinh Tiêu Cảnh Đình sống lại đến man hoang đại lục một gia tộc vứt đi trên người.

Làm hơn hai mươi năm tỉnh lại Tiêu Cảnh Đình có chút hưng phấn phát hiện, hắn có một cái vợ đẹp chính chắn, bất quá, vợ cùng hắn chia phòng ngủ.

Hắn có con trai, bất quá con trai cầm hắn sợ và ghét hắn .

Tiêu Cảnh Đình có chút ủ rủ phát hiện, đời trước là một ăn uống chơi gái đánh cuộc không một không tinh, đánh vợ, đánh đứa trẻ người cặn bã, hắn phải như thế nào thay đổi hình tượng đây.

Kiếp này có không gian trồng trọt , nên quyết định tu luyện và làm ruộng

Mục lục:

------oOo------

Chương 1: Xuyên thành người đàn ông cặn bã

Nguồn: EbookTruyen.Net

Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng
p/s truyện mình theo style gần gũi nếu thấy không thích hợp thì ta cứ lặng lẽ đóng lại mà đừng nói gì cho chạnh lòng nhau nhé .Thân ái và đoàn kết!

Tiêu Cảnh Đình thanh tỉnh lại, nhìn căn phòng xa lạ, bất an xoa xoa chân mày.

Tiêu Cảnh Đình nhớ mang máng hắn tại phòng thí nghiệm nghiên cứu chuyển gien khoai tây, trên đường trở về nhà trọ, bị một cổ lực mạnh đẩy vào trong sông, hít thở khó khăn thống khổ quanh quẩn ở trong đầu, thật lâu tiêu tán không đi.

Tiêu Cảnh Đình đánh giá dưới mắt gian phòng, ở trong ngủ mơ, Tiêu Cảnh Đình đón nhận một cái khác cùng mình trùng tên trùng họ chán nản nhị thế tổ trí nhớ, Tiêu Cảnh Đình nhìn trước mắt cùng người nọ trong trí nhớ giống nhau như đúc gian phòng, ý thức được mình có thể chuyển kiếp.

Tiêu Cảnh Đình còn chưa kịp chải chuốc mình trí nhớ, bụng liền kêu rột rột.

Tiêu Cảnh Đình xoa xoa bụng, từ trên giường bò dậy, chuẩn bị nấu chút đồ ăn.

Tiêu Cảnh Đình một bên đốt lửa, nấu cơm, một vừa hồi tưởng trước mình tiếp nhận trí nhớ, chủ cũ vốn là Tiêu gia thiếu gia, cha mẹ chủ

cũ ban đầu rất có năng lực, nhưng là, không thường trước nhà, chủ cũ ở nhà bị nuôi hư, cả ngày đá gà cưỡi ngựa, lưu luyến pháo bông đất, không công việc chính đáng.

Nếu như, cha mẹ chủ cũ một mực bình an, chủ cũ có lẽ có thể một mực bị làm đại thiếu gia nuôi, vấn đề là, cha mẹ chủ cũ bên ngoài ra làm nhiệm vụ lúc này xảy ra tai nạn, chủ cũ cứ như vậy bị đánh phát đến nơi này cái địa phương vắng lặng.

Tiêu Cảnh Đình nấu cơm, nghe được một hồi tất tất tìm tìm thanh.

Tiêu Cảnh Đình thấy cửa phòng đối diện mở ra một cái khe nhỏ, một cái điểm không nhỏ xuyên thấu qua khe cửa đang quan sát mình.

Tiêu Cảnh Đình cúi đầu xuống, tỉnh bơ.

Chủ cũ có cái vợ, chủ cũ ở say rượu sau đó, vô tình mạnh muốn cái người làm, chuyện này gây thật lớn, chủ cũ ép với không biết làm sao liền đem người cho cưới vợ, chủ cũ cũng không thích cái này vợ, 2 người quan hệ rất là gay go.

Chủ cũ cùng người nam này vợ phát sinh quan hệ số lần cũng không nhiều, nhưng là, 2 người lại có 2 con trai.

Cái thế giới này, chàng trai có con cũng không dễ dàng, nhưng là, nam chính vợ, nhưng cơ hồ mỗi lần cũng có thể một lần trúng thầu, chủ cũ có rất nhiều hồng nhan tri kỷ, lam nhan tri kỷ, những cái kia tri kỷ ở chủ cũ bên tai nói lời ong tiếng ve, nói hắn cái này vợ sanh con trai không phải hắn, hắn cho người đội nón xanh (cho cắm sừng), còn giúp những người khác nuôi con trai.

Nguyên thân là một đầu óc đơn giản, vốn cũng không thích người nam này vợ, bởi vì trước trong lòng tồn nghi ảnh, chủ cũ lại là xem người nam này vợ rất không vừa mắt, đối với con trai mình, thái độ cũng rất gay go.

Trước ở đại trong gia tộc lúc này chủ cũ tổng cầm vợ, đứa trẻ làm

không khí, ngược lại cũng sống yên ổn với nhau vô sự, bị đày đi đến cái này hoang vu chòm xóm sau đó, chủ cũ chỉ cảm thấy gia tộc đối với mình bất công, không có cách nào tìm gia tộc lý luận, chủ cũ liền đem một khoang lửa giận, cũng phát tiết đến vợ, trên người con trai.

Tiêu Cảnh Đình tính toán, lúc này chủ cũ người vợ Hứa Mộc An hẳn là đi ra ngoài tìm thức ăn.

Bởi vì là chủ cũ thích đánh vợ, Hứa Mộc An đi ra lúc này tổng hội giao phó 2 con trai, đem cửa khóa trái tốt, đừng để cho Tiêu Cảnh Đình tìm phiền toái.

Tiêu Cảnh Đình mới mười bảy tuổi, lại có một cái con trai bốn tuổi, Tiêu Tiểu Đông, con trai ba tuổi Tiêu Tiểu Phàm.

Cái này làm cho kiếp trước hai mươi bảy tuổi vẫn còn ở độc thân Tiêu Cảnh Đình, rất là xấu hổ.

Chủ cũ rất là không đợi gặp cái này 2 đứa bé, con trai lớn sanh ra ở ngày đông, lại thuận tay lấy tiểu Đông danh tự này, Tiêu Tiểu Phàm đâu, bởi vì là chủ cũ cảm thấy đứa bé này bình thường, liền lấy tiểu Phàm danh tự này.

Chủ cũ con trai lớn, mặc dù tuổi còn nhỏ, nhưng là lòng không thiếu.

Con trai nhỏ lại bất đồng, Tiêu Tiểu Phàm ra đời không lâu, liền sinh một cơn bệnh nặng, chủ cũ lại không coi trọng, đại phu mời về, đã muộn, cháy hỏng đầu óc, ngơ ngác đần đần.

Tiêu Cảnh Đình hướng nơi cửa nhìn sang, một cái đầu nhỏ ở sau cửa thận trọng nhìn hắn, thấy Tiêu Cảnh Đình ánh mắt, lại rụt trở về, Tiêu Cảnh Đình dời đi chỗ khác tầm mắt, đầu nhỏ lại đưa ra ngoài.

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An mặc dù là vợ chồng, nhưng là, Tiêu Cảnh Đình một chút không cầm Hứa Mộc An làm vợ xem, nhà thức ăn cũng không cho phép Hứa Mộc An vận dụng, chủ cũ thường xuyên đi ra ngoài ăn chơi đàng điếm, Hứa Mộc An cùng con

trai hắn muốn muốn ăn, nhưng chỉ có thể Hứa Mộc An tự nghĩ biện pháp.

Tiêu Cảnh Đình cúi đầu, chủ cũ rời nhà lúc này trên người còn có tám trăm lượng bạc, Hứa Mộc An là một phân tiền cũng không có, tám trăm lượng bạc, nếu như, chủ cũ xài tiết kiệm một chút, cũng đủ dùng một đoạn thời gian.

Vấn đề là chủ cũ vốn là đại thiếu gia, trước kia tiện tay thưởng người bạc chính là mấy chục lượng, tiêu tiền bàn tay chân to thói quen, tự nhiên khó sửa đổi, chủ cũ cũng không có việc gì liền chạy tới trấn trên đi tiêu khiển, tám trăm lượng bạc không mấy tháng xài hết sạch.

Chủ cũ chết, là bởi vì là hắn si mê ung dung tự tại tán, ăn loại vật này, có thể để cho người cảm giác lung lay dục tiên.

Nghĩ đến chủ cũ làm làm, Tiêu Cảnh Đình không khỏi cảm thấy tiền đồ u tối.

Converter Dzung Kiều cầu ủng hộ bộ Thần Võ Chí Tôn này nhé
Converter Dzung Kiều cầu ủng hộ bộ TỐI CƯỜNG THĂNG CẤP HỆ THỐNG này nhé

------oOo------

Chương 2: Cùng nhau ăn cơm

Nguồn: EbookTruyen.Net

Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tiêu Cảnh Đình đem nấu xong cháo múc ra, Tiêu Cảnh Đình chú ý tới một mực nhìn lén mình tiểu nhân, trực câu câu nhìn chằm chằm chén cơm, con ngươi cũng không nhúc nhích.

Tiêu Cảnh Đình lại múc thêm một chén cháo nữa ở chén nhỏ bên trong, hướng Tiêu Tiểu Phàm vẫy vẫy tay.

Tiêu Tiểu Phàm thấy Tiêu Cảnh Đình động tác, lập tức sợ hãi rụt trở về.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Phàm cử động, lắc đầu một cái, Tiêu Tiểu Phàm đầu đốt xảy ra chút vấn đề, nhưng là, xu lợi tránh hại bản năng vẫn phải có, chủ cũ cũng không thiếu đánh cái này đứa nhỏ, Tiêu Cảnh Đình xoa trán một cái, hắn tại sao chuyển kiếp đến liền đứa bé như vậy cũng người hạ thủ trên người.

Tiêu Cảnh Đình đem cháo bưng đến trên bàn, bưng chén ăn, cửa lại hư mở ra một kẽ hở, Tiêu Tiểu Phàm không chống cự nổi đói bụng, lại chạy ra.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy mong đợi khuôn mặt nhỏ nhắn, đem Tiêu Tiểu Phàm ôm được trên ghế.

Nhìn Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy chỗ vá quần áo, Tiêu Cảnh Đình trong lòng ê ẩm, Tiêu Tiểu Phàm là một nhớ không chắc nhớ đánh.

Dời tới sau đó, chủ cũ thường xuyên sẽ mang thức ăn trở lại, Tiêu

Tiểu Phàm thường xuyên không chịu nổi cám dỗ, sẽ chạy đến tìm chủ cũ muốn ăn, chủ cũ tâm tình tốt mà nói, sẽ phân một chút đồ ăn cho Tiêu Tiểu Phàm, nếu là tâm tình không tốt, sẽ đánh Tiêu Tiểu Phàm một lần, mà chủ cũ đại đa số lúc này tâm tình cũng không tốt.

Tiêu Tiểu Phàm ăn cơm rất nhanh, một cái tay gắt gao vòng chén cơm, thật giống như rất sợ chén chạy vậy.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Phàm gầy nhom khuôn mặt nhỏ nhắn, đem nấu xong chưng trứng đẩy tới.

Tiêu Tiểu Phàm tà qua đầu, dè đặt nhìn Tiêu Cảnh Đình một cái, xem Tiêu Cảnh Đình không phản ứng gì, Tiêu Tiểu Phàm thử dò xét đem chưng trứng vòng đến bên người, xem Tiêu Cảnh Đình như cũ không phản ứng gì, vội vàng dùng cái muỗng đem trong chén chưng trứng ăn không còn một mống.

Tiêu Cảnh Đình chú ý tới, cửa lại động một chút, một đôi tràn đầy dò xét ánh mắt ở sau cửa đánh giá mình.

Tiêu Cảnh Đình cúi đầu xuống, Tiêu Tiểu Đông mặc dù còn tấm bé, nhưng là, lòng không thiếu, Tiêu Cảnh Đình cúi đầu xuống, không muốn biểu hiện quá vi hòa, từ chủ cũ trong trí nhớ, Tiêu Cảnh Đình ý thức được cái thế giới này, là một rất thế giới thần kỳ hắn cũng không muốn bị làm quái vật, bắt lại đốt chết.

Tiêu Tiểu Phàm cơm nước xong, ý thức được cái gì, đạp đạp đạp chạy về gian phòng, Tiêu Tiểu Phàm vừa về tới gian phòng, Tiêu Cảnh Đình lập tức nghe được cửa phòng đối diện khóa lại thanh âm.

"Em tại sao lại chạy đi tìm hắn." Tiêu Tiểu Đông bất mãn hướng về phía Tiêu Tiểu Phàm chất vấn.

Tiêu Tiểu Phàm ngước khuôn mặt nhỏ nhắn, cười một cách ngây thơ cười nói: "Hắn có ăn ngon."

Tiêu Tiểu Đông sậm mặt lại, nói: "Ăn ngon, ăn ngon, trừ ăn ra, ngươi còn biết cái gì? Mẹ lúc đi, cho chúng ta giữ lại bánh bột."

Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy khổ não kéo cằm, nói: "Bánh bột ăn không ngon."

Tiêu Tiểu Đông cắn cắn môi, bánh bột mặc dù bao no, nhưng là, đích xác không tốt ăn, bánh bột ngô tháo lợi hại, ăn ở trong miệng giống như ăn cát vậy.

"Có ăn cũng không tệ." Tiêu Tiểu Đông tức giận.

Tiêu Tiểu Phàm có chút ủy khuất cúi đầu xuống, dắt quần áo.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Tiểu Phàm, nói: "Sau này không cho phép trộm mở cửa, vạn nhất hắn lại đi vào cướp đồ làm thế nào?"

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Ta biết."

2 đứa nhỏ cửa phòng đóng lại sau đó, Tiêu Cảnh Đình liền dựng lỗ tai, nghe bên trong cửa động tĩnh, Tiêu Cảnh Đình phát hiện dung hợp chủ cũ linh hồn sau đó, hắn thính lực thì trở nên bén nhạy dị thường, 2 đứa nhỏ mà nói, toàn bộ truyền vào Tiêu Cảnh Đình trong tai.

Chủ cũ mới vừa bị đày đi tới đây lúc này còn gửi hy vọng vào gia tộc nhớ tới hắn, đem hắn đón về, tiêu tiền bàn tay chân to, một chút không biết tiết chế, tiền càng hoa càng thiếu, chủ cũ liền đem tâm tư đánh tới Hứa Mộc An trên đầu, chạy đến Hứa Mộc An trong phòng giựt tiền, đem Hứa Mộc An thật vất vả tích trữ xuống của cải cho đoạt hết.

Tiêu Cảnh Đình xoa trán một cái, mặc dù những chuyện kia không phải Tiêu Cảnh Đình làm, nhưng là, dung hợp chủ cũ linh hồn sau đó, chủ cũ hết thảy qua lại, Tiêu Cảnh Đình đều cảm động lây.

"Anh, canh trứng kia ăn thật ngon đấy." Tiêu Tiểu Phàm liếm liếm

môi nói.

"Hắn như vậy sẽ xài tiền bậy bạ, sớm muộn ngồi không ăn, đến lúc đó, chúng ta cũng phải bị hắn liên luỵ." Tiêu Tiểu Đông tràn đầy tức giận nói.

Tiêu Tiểu Phàm nháy mắt kính, nói: "Đến lúc đó, chúng ta sẽ hết ăn sao?"

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Chẳng những hết ăn, còn không có ở, đầu đường xó chợ."

Tiêu Tiểu Phàm nhìn Tiêu Tiểu Đông, phun một chút, khóc lên, "Ta không nên như vậy."

Tiêu Tiểu Phàm tiếng khóc truyền vào Tiêu Cảnh Đình trong tai, để cho Tiêu Cảnh Đình lòng ê ẩm, sáp sáp.

Tiêu Cảnh Đình đi trở về phòng, kiểm tra một chút nhà mình làm, Tiêu Cảnh Đình mới vừa lúc tới, trương mục có hai mươi mẫu ruộng đất, năm mẫu thượng đẳng ruộng, sáu mẫu ruộng trung đẳng, chín mẫu hạ đẳng ruộng, bây giờ chỉ còn lại năm mẫu hạ đẳng ruộng.

Tiêu Cảnh Đình gãi đầu một cái, tên phá của này, đem của cải cũng thua sạch à! Mình tại sao chọn vào lúc này xuyên qua đây.

------oOo------

Chương 3: Người vợ trở về

Nguồn: EbookTruyen.Net

Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Cảnh Đình ở bên trong phòng kiểm điểm làm bộ đáng thương gia tài, bên ngoài truyền đến một hồi vang động, Tiêu Cảnh Đình rất nhanh ý thức được mình cái đó người vợ trở về.

Tiêu Cảnh Đình kiếp trước là một gay, sợ bị người kỳ thị, một mực độc thân, đời này phát hiện có cái dáng dấp không tệ người vợ, Tiêu Cảnh Đình có chút kích động, còn có chút ngượng ngùng.

Chủ cũ cùng hắn người vợ quan hệ rất căng cứng rắn, mặc dù 2 người cùng ở một cái dưới mái hiên, gặp mặt cũng thường xuyên không lời nói, nói chuyện cũng không có cái gì lời khen.

Tiêu Cảnh Đình không gấp trước tiến lên cùng người làm quen, mà là núp ở bên trong nhà, quan sát động tĩnh.

Hứa Mộc An kêu một tiếng "Tiểu Đông", ngay sau đó cửa đối diện mở ra.

"Đói không?" Hứa Mộc An đi vào phòng, có chút áy náy nhìn 2 cái gầy trông mong con trai hỏi.

"Không đói bụng." Tiêu Tiểu Phàm giơ tay lên, khí lực đầy đủ nói.

Tiêu Tiểu Đông hung hăng trợn mắt nhìn Tiêu Tiểu Phàm một cái, Tiêu Tiểu Phàm bị trừng sắt súc liền một chút.

Hứa Mộc An sắc mặt cổ quái nhìn Tiêu Tiểu Phàm một cái, con trai

nhỏ vốn sinh ra đã kém cỏi, tâm trí không hoàn toàn, không thương nói láo, thường ngày xem mình trở lại, sớm ôm mình chân muốn ăn, lúc này lại nói không đói bụng, vậy khẳng định chính là ăn no.

"Em trai con ăn rồi?" Hứa Mộc An hướng về phía Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, đối diện cái đó đứng lên nấu cháo, em trai đã qua quẹt một ít thức ăn."

"Còn có chưng trứng, ăn thật ngon." Tiêu Tiểu Phàm chưa thỏa mãn liếm liếm môi.

"Hắn không đánh ngươi đi." Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Tiểu Phàm lắc đầu một cái, nói: "Không có."

"Cùng ngươi nói, không nên tùy tiện đến gần hắn, phải bị hắn đánh chết, đó cũng là đáng đời ngươi." Tiêu Tiểu Đông trợn mắt nhìn Tiêu Tiểu Phàm nói.

Tiêu Tiểu Phàm bỉu môi, khuấy bắt tay chỉ, có chút ủy khuất nói: "Nhưng mà, hắn cũng là cha à!"

Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Tiểu Phàm làm bộ dáng vẻ đáng thương, rốt cuộc không có đem hắn không có đem chúng ta làm con trai nói ra.

"Mẹ, mẹ nói, hắn có phải hay không có âm mưu gì à!" Tiêu Tiểu Đông tràn đầy phòng bị nói.

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, có chút mệt mỏi nói: "Mẹ cũng không biết."

"Mẹ, tên khốn kia si mê đánh bạc, ta nghe nói, hắn còn ăn ung dung tự tại tán, ruộng đất cũng cho hắn bán xong hết rồi, tiếp theo, hắn đến lượt bán nhà, lại tiếp theo, liền đến phiên chúng ta." Tiêu Tiểu

Đông tràn đầy tức giận nói.

Hứa Mộc An cúi đầu, trong con ngươi có không che giấu được lo âu.

Man hoang thế giới người, nhiều lấy trồng trọt là nghiệp, nhiều người phân là 5 loại thuộc tính, Kim, mộc, nước, lửa, đất, trong đó mộc hệ có thể xúc tiến cây trồng sinh trưởng, hệ nước có thể dễ chịu thực vật, hệ thổ có thể phì nhiêu đất bùn, bị người sùng bái, hệ kim sẽ khiến cho đất đai cằn cỗi, hệ lửa sẽ đả thương cây trồng, cái này 2 loại thuộc tính người, địa vị so những thứ khác ba phe thấp nhiều.

Hứa Mộc An là thuộc tính lửa, kiểm tra ra sau đó, liền bị cha mẹ bán hết.

Tiêu Cảnh Đình ngược lại là nước mộc thuộc tính, rất thích hợp làm ruộng, đáng tiếc, đại thiếu gia ăn ngon lười làm, căn bản không đi qua trong ruộng.

Tiêu Cảnh Đình dựa lưng vào cửa, nghe trộm trước cách vách mẹ con lặng lẽ nói, Tiêu Cảnh Đình đã sớm từ chủ cũ trong trí nhớ biết được Tiêu Tiểu Đông là một thông minh, lại không nghĩ rằng, lại còn như vậy lo xa nghĩ rộng.

Cái thế giới này, phân là người đàn ông, người phụ nữ, con gái, con gái có thể lập gia đình, cũng có thể cưới người, địa vị rất thấp, Hứa Mộc An vào Tiêu gia lúc này là ký khế ước bán thân, nếu như, Tiêu Cảnh Đình thật muốn đem con trai bán đi, như vậy hắn cũng không thể ra sức.

Hứa Mộc An nhắm mắt, trong lòng dâng lên một cổ sâu đậm không có sức.

Hứa Mộc An đã là luyện khí sĩ cấp 3, nếu như, không có 2 đứa bé, nàng ngược lại là có thể gia nhập lính đánh thuê đội, hoặc là trở thành một ít gia tộc hộ vệ, coi như lẫn vào không tốt, nuôi mình cũng

không thành vấn đề, nhưng là, hắn có 2 đứa bé, một cái trong đó còn tâm trí không hoàn toàn.

Hứa Mộc An cúi đầu xuống, trong lòng một mảnh mờ mịt.

"Mẹ, chúng ta ngày hôm nay ăn cái gì?" Tiêu Tiểu Đông tràn đầy mong đợi hỏi.

Hứa Mộc An có chút áy náy nói: "Rau củ dại."

Tiêu Tiểu Đông ánh mắt nhanh chóng mờ đi, Tiêu Tiểu Đông cùng Tiêu Tiểu Phàm chính là giai đoạn thân thể phát triển, cần đại lượng dinh dưỡng, nhưng là, hắn không thể cho 2 con trai như vậy điều kiện, Hứa Mộc An có lúc có thể bắt được một ít thịt rừng, nhưng là, như vậy cơ hội cũng không nhiều.

Hứa Mộc An khẽ thở dài một hơi, hắn căn bản không dám đi sâu vào rừng cây, nếu như hắn chết, Tiêu Cảnh Đình là tuyệt đối sẽ không quản hắn 2 con trai.

------oOo------

Chương 4: Phòng bị

Nguồn: EbookTruyen.Net

Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tiêu Cảnh Đình nghe cách vách mẹ con lặng lẽ nói, trong lòng ê ẩm.

Tiêu Cảnh Đình ngực dâng lên một cổ nóng bỏng cảm giác, Tiêu Cảnh Đình nghĩ tới điều gì, nhanh chóng lấy ra trước ngực ngọc bội.

Một khối màu xanh nhạt ngọc bội in vào mi mắt, Tiêu Cảnh Đình trong lòng dâng lên một cổ vui sướng tình.

Tiêu Cảnh Đình kiếp trước thì có một khối tổ truyền ngọc bội, cùng bây giờ trên tay một khối này cơ hồ giống nhau như đúc.

Kiếp trước, cuối thời văn đại được với nói , tùy thân không gian nói đến quá mức ồn ào trần thượng.

Tiêu Cảnh Đình cũng từng đã thử đối với tổ truyền ngọc bội nhỏ máu nhận chủ, giọt máu sau đó, quả nhiên mở ra một cái không gian, kiếp trước trong ngọc bội không gian chỉ có một không gian cỡ 1m3, không có gì trọng dụng, đời này trong không gian nhiều một mẫu ruộng đất, còn có một cái nguồn suối, thậm chí không gian một góc có mình kiếp trước gửi ở trong không gian giới chỉ tất cả loại thực vật hạt giống.

Tiêu Cảnh Đình sắp xếp trí nhớ một chút, phát hiện đời trước là không có khối ngọc bội này, có lẽ, mình chuyển kiếp thời cơ ngay tại khối ngọc bội này trên.

Tiêu Cảnh Đình đầu óc một hồi choáng váng, buồn nôn cảm giác

chỗ ngồi trong lòng, nồng nặc khát vọng từ mỗi cái lỗ chân lông thư giãn ra, Tiêu Cảnh Đình nhất thời có dũng khí muốn hộc máu xung động, nghiện ma túy phát tác, ung dung tự tại tản công hiệu, thì tương đương với đời trước ma túy.

Tiêu Cảnh Đình toàn thân run rẩy, đem chủ cũ mắng chửi liền trăm ngàn lần, dính vào cái gì không tốt, nếu không phải là dính vào ung dung tự tại tán loại này đốt tiền đồ chơi.

Chiếm đoạt người khác thân thể, quả nhiên là sẽ gặp báo ứng, trời mới biết, hắn kiếp trước nhưng mà tuân thủ luật pháp công dân tốt à! Kết quả, lại có thể một xuyên qua, liền phạm nghiện ma túy.

Thôi, chết tử tế không bằng ỷ lại còn sống, mặc dù là một con phá của thân thể, nhưng mình nhiều ít vẫn là coi là chiếm điểm tiện nghi.

Tiêu Cảnh Đình cắn răng, yên tĩnh chờ cái này 1 đám nghiện ma túy đã qua.

Tiêu Cảnh Đình mở cửa, liền gặp Hứa Mộc An, Tiêu Tiểu Đông, Tiêu Tiểu Phàm, ngồi quây quần một chỗ ăn cơm, trên bàn chỉ có một chén rau củ dại thang, thấy Tiêu Cảnh Đình đi ra, Tiêu Tiểu Đông giống như một con nhím nhỏ vậy dựng lên khắp người gai nhọn, nhìn Tiêu Cảnh Đình, Tiêu Cảnh Đình bị Tiêu Tiểu Đông nhìn một hồi chột dạ.

Hứa Mộc An khẽ chau mày, né người đem 2 đứa nhỏ đi sau lưng gộp lại, Tiêu Tiểu Phàm núp ở Hứa Mộc An sau lưng, đầy là tò mò hướng Tiêu Cảnh Đình nhìn.

Tiêu Cảnh Đình nhìn nguyên bản vui vẻ hòa thuận ba người, bởi vì vì mình xuất hiện, ngay tức thì căng thẳng trạng thái, không nói gì, đi ra cửa.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình không nói hai lời rời đi, trong lòng không khỏi có chút bất an.

Hứa Mộc An mặc dù không như thế nào cùng Tiêu Cảnh Đình nói chuyện, nhưng là, người một nhà sinh kế cùng người này quan hệ mật thiết, Hứa Mộc An tự nhiên sẽ không đối với Tiêu Cảnh Đình chuyện không biết gì cả, Tiêu Cảnh Đình đi ra ngoài ăn chơi đàng điếm Hứa Mộc An biết, Tiêu Cảnh Đình dính vào ung dung tự tại tán, Hứa Mộc An nhìn ở trong mắt, cấp trong lòng, nhưng không thể ra sức.

Trong thôn có gia đình con trai, ở trong thành trong cửa hàng làm việc vặt, người kia người nhà nói cho Hứa Mộc An, Tiêu Cảnh Đình làm năm mẫu thượng đẳng ruộng, sáu mẫu ruộng trung đẳng, bốn mẫu hạ đẳng ruộng, liền còn dư lại năm mẫu hạ đẳng ruộng.

Biết Tiêu Cảnh Đình đem ruộng đất làm, Hứa Mộc An quả muốn phiến chết Tiêu Cảnh Đình, ruộng đất đây chính là có thể sinh tiền đồ à! Coi như mình không muốn loại , cũng có thể cho mướn đi ra ngoài à!

Hứa Mộc An nghĩ đến thuộc tính của mình, không khỏi có chút ủ rủ, nếu như, hắn là mộc thuộc tính là tốt, mộc thuộc tính người đều là xử lý ruộng đất năng thủ, căn bản không cần giống như hắn vậy, chỉ có thể làm một ít lưỡi đao liếm máu đồ thủ công.

"Mẹ, hắn đi, lại có thể như thế dễ dàng liền đi." Tiêu Tiểu Đông chân mày sâu khóa, sắc mặt ngưng trọng nói, ở Tiêu Tiểu Đông trong mắt, Tiêu Cảnh Đình khác thường không phải điềm tốt gì.

Hứa Mộc An cắn cắn môi, Tiêu Cảnh Đình nếu bị đày đi tới nơi này, liền đại biểu đã bị gia tộc buông tha, đáng tiếc đại thiếu gia còn mê mệt ở chỉ say mê vàng son qua lại trong, một lòng hướng tới về đến gia tộc trong tiếp tục hưởng lạc.

"Hắn si mê ung dung lông bông, sẽ không lại là đi mua thứ này đi, cha Vương Hiểu Nhạc, chính là si mê vật này sau đó, đem hắn bán đi." Tiêu Tiểu Đông lo lắng nói. Vương Hiểu Nhạc cha là Tiêu gia trưởng công, ở Tiêu gia lúc này vương hiểu vui mừng là Tiêu Tiểu Đông bạn chơi.

Ở Tiêu Tiểu Đông xem ra, Tiêu Cảnh Đình cách làm quá quỷ dị, Tiêu Tiểu Đông theo bản năng cảm thấy trong này có âm mưu, khả năng lớn nhất chính là Tiêu Cảnh Đình muốn đem Tiêu Tiểu Phàm bán đi.

Hứa Mộc An hít sâu một hơi, trong con ngươi lóe lên mấy phần tuyệt vọng, cha con đồng tâm, Hứa Mộc An ý tưởng cùng Tiêu Tiểu Đông khác thường nhất trí.

Hắn không phải chưa từng nghĩ mang 2 đứa bé chạy trốn, nhưng là, hắn khế ước bán thân vẫn còn ở Tiêu Cảnh Đình trên tay, nếu như, hắn mang 2 đứa bé chạy trốn, rất khó bảo đảm hai đứa bé sinh hoạt, hơn nữa, hắn còn biết trở thành nô lệ trốn.

Tiêu Tiểu Phàm nhìn Tiêu Tiểu Đông cùng Hứa Mộc An sắc mặt, có chút mê mang, "Mẹ, anh, cha lại đi ăn uống ca hát liền sao?"

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Tiểu Phàm một cái, khẽ thở dài một hơi, hướng về phía 2 đứa bé nói: "Ăn cơm đi, ăn no trước nói sau."

Tiêu Tiểu Phàm hẳn là trước ăn no, chỉ uống một chút canh, mặc dù rau củ dại ăn không ngon, nhưng là, Hứa Mộc An cùng Tiêu Tiểu Đông hay là đem đồ ăn sạch.

------oOo------

Chương 5: Hứa Mộc An biện pháp tu luyện

Nguồn: EbookTruyen.Net

Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Hứa Mộc An đem 2 đứa bé thu xếp ổn thỏa, lấy ra một cái hộp, trong hộp có năm bụi cây đỏ rực linh thực, chính là liệt viêm thảo.

Liệt viêm thảo không coi vào đâu thực vật hiếm lạ, bản thân là chế tạo thuốc cường dương một loại dược vật, chứa có hơi độc tính, đối với người bình thường mà nói, loại thực vật này hữu ích vô hại, nhưng là, đối với Hứa Mộc An mà nói, đây cũng là một mặt thuốc hay.

Hứa Mộc An còn nhỏ ở cực độ đói bụng dưới, ăn lầm liền một bụi liệt viêm cmn, khốn khiếp thuốc sau khi ăn vào, Hứa Mộc An cũng cảm giác được ngọn lửa đốt người cảm giác, thống khổ dưới, Hứa Mộc An chỉ có thể không ngừng vận chuyển linh lực, để cho Hứa Mộc An bất ngờ là, đang đau đớn biến mất sau đó, hắn linh lực lại có không nhỏ tăng trưởng.

Cái thế giới này, đại đa số tăng lên linh lực phương pháp, đều là ăn linh thực, linh thực sư có thể đề cao linh thực sinh trưởng, sử dụng linh thực có thể tăng cường linh lực, mộc hệ linh sư ăn linh thực lấy được chỗ tốt lớn xa hơn hệ lửa linh sư, này tiêu người trưởng dưới, hệ lửa linh sư tiến độ tu luyện, phần lớn kém hơn mộc hệ linh sư.

Hứa Mộc An nhìn trong hộp linh thực, hít sâu một hơi, hắn có thể thuận lợi trở thành cấp 3 luyện khí sư, người Tiêu gia cũng làm hắn là mượn Tiêu Cảnh Đình quang, Hứa Mộc An lại biết, hắn có thể trở

thành cấp 3 luyện khí sư đều là dựa vào cái này liệt viêm thảo.

Hứa Mộc An nhắm mắt, liệt viêm thảo đối với hắn hiệu quả đã càng ngày càng kém, đến khi thảo dược này hoàn toàn vô dụng, hắn tu vi cũng chỉ hoàn toàn dừng lại, trên thực tế, hắn đã coi là may mắn, rất nhiều hệ lửa linh sư, chung cả đời, cũng chỉ là cái cấp 2 luyện khí sư.

Hứa Mộc An hít sâu một hơi, đem năm bụi cây liệt viêm thảo cùng chung nhai đi xuống, một cổ quen thuộc đau đớn truyền tới, Hứa Mộc An đã sớm thói quen liền loại này đau đớn, rất nhanh liền thích ứng tới, chuyên tâm dồn chí hấp thu liệt viêm thảo ở giữa linh lực.

Hứa Mộc An một tu luyện chính là 2 tiếng hơn thần, phản ứng lại lúc này trời đã tối rồi, tu luyện cả đêm, linh lực mới có một tia nhỏ không thể nhận ra tăng trưởng, tu luyện khó khăn, khó khăn vu thượng thanh thiên, tu luyện chậm chạp, để cho rất nhiều người cũng nửa đường buông tha.

Hứa Mộc An mở mắt ra, nghe được cách vách vang động, biết đại thiếu gia đã trở về, nghĩ đến Tiêu Cảnh Đình, Hứa Mộc An không nhịn được lòng tràn đầy oán niệm, mình cố gắng như vậy, mới tu luyện đến luyện khí ba tầng, vị đại thiếu gia này, chỉ biết là vui đùa, cũng là cấp 3 luyện khí sư.

Nếu là hắn giống như Tiêu Cảnh Đình vậy, từ nhỏ có trân quý dược thảo ngâm ngâm thân thể, có nhiều linh thực ăn, như vậy. . .

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, đem trong lòng không thiết thực ý niệm lắc đi ra ngoài.

. . .

Tiêu Cảnh Đình bổ nhào ngã xuống giường, không khỏi có chút nhụt chí.

Biết đời này, có thể dùng linh lực trồng trọt linh điền, Tiêu Cảnh Đình

không kịp đợi muốn đi thử một chút.

Đáng tiếc, hắn ra đi tìm một vòng ruộng đất, kết quả không tìm được.

Kiếp trước đường si thuộc tính, lại có thể di truyền đến đời này tới, Tiêu Cảnh Đình không khỏi có chút nhụt chí, đời này cũng không có trăm tốc độ toan tính à!

Tiêu Cảnh Đình nhắm mắt, hắn đi ra lúc này nhận được không ít người xem thường, hắn đi qua mấy gia đình lúc này những thôn dân kia khoa trương, lại có thể đem đứa bé ôm vào phòng, sau đó hung hãn đóng cửa lại, đời trước như vậy trời nổi giận người oán, để cho Tiêu Cảnh Đình hết sức nhức đầu.

Trời còn mờ tối thấu, Hứa Mộc An liền ra cửa.

Tiêu Cảnh Đình biết, Hứa Mộc An thật giống như nhận một cái làm việc tạm nhiệm vụ, bất quá, Hứa Mộc An thật vất vả toàn ba lượng bạc, để cho Tiêu Cảnh Đình gieo họa.

Lại một lát sau, Tiêu Cảnh Đình nghe được cách vách lại truyền ra một hồi vang động, nghĩ là Tiêu Tiểu Đông rời giường, Tiêu Tiểu Đông sau khi rời giường, liền bắt đầu nấu cơm.

Hứa Mộc An là thuộc tính lửa thuộc tính, Tiêu Tiểu Đông lại có thuộc tính hệ mộc, bất quá, Tiêu Tiểu Đông linh lực rất yếu ớt, Tiêu Tiểu Đông ở trước cửa trồng một vườn rau nhỏ, thức ăn trồng đều là Tiêu Tiểu Đông tự chọn.

Tiêu Tiểu Đông rất thấu triệt, sợ Tiêu Cảnh Đình cùng hắn cướp thức ăn ăn, chọn trồng thức ăn đều là Tiêu Cảnh Đình không thích ăn.

Tiêu Tiểu Đông trước trồng thức ăn, đã ăn xong hết rồi, gần đây lại mới gieo một nhóm.

Tiêu Cảnh Đình mở cửa sổ, nhìn Tiêu Tiểu Đông động tác, Tiêu Tiểu Đông nhắm hai mắt, làm một ít động tác tay, Tiêu Cảnh Đình ý thức được Tiêu Tiểu Đông đánh ra là linh thảo quyết, câu khẩu quyết này có thể xúc tiến cỏ cây trưởng thành, Tiêu Cảnh Đình có chút kinh ngạc phát hiện, hắn thấy được thưa thớt điểm sáng rơi xuống trong ruộng.

Tiêu Tiểu Đông xài thời gian rất dài, hướng về phía ruộng đất thi triển thảo mộc quyết, bất quá thu hoạch quá nhỏ.

Nhìn một màn này, Tiêu Cảnh Đình bừng tỉnh nhớ lại đời trước cùng theo cha mẹ đi thị sát linh điền lúc cảnh tượng, lúc ấy cha mẹ chủ cũ, hướng về phía ruộng đất thi triển mấy cái linh quyết, ruộng đất trong linh thực liền chui từ dưới đất lên nảy mầm, lớn lên 10 cm chừng cao, nhưng là Tiêu Tiểu Đông đi, dù sao cũng là đứa bé. . .

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Đông ra sức dáng vẻ, Tiêu Cảnh Đình trong lòng ngứa một chút, Tiêu Cảnh Đình cách không hướng về phía Tiêu Tiểu Đông linh điền thi triển một cái linh quyết.

Tiêu Cảnh Đình thấy nhiều màu xanh lá cây điểm sáng từ trên trời hạ xuống, Tiêu Tiểu Đông trồng trọt thức ăn, nhanh chóng nảy mầm.

Thấy một màn này, Tiêu Cảnh Đình không khỏi tâm triều dâng trào, nhìn dáng dấp hắn thừa kế thân thể này, thực lực không tệ, chí ít so với nguyên thân con trai tới, đúng vậy.

Thấy thức ăn trong đất thức ăn, nhanh chóng nảy mầm, Tiêu Tiểu Đông sợ hết hồn, tròng mắt loạn chuyển, rất nhanh Tiêu Tiểu Đông liền phát hiện trước cửa sổ Tiêu Cảnh Đình, Tiêu Cảnh Đình còn muốn đối với mình cái tiện nghi này con trai cười một cái, Tiêu Tiểu Đông nhưng như một làn khói chạy vào phòng, lách cách rơi xuống khóa.

------oOo------

Chương 6: Đổi chác

Nguồn: EbookTruyen.Net

Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Đông rời đi hình bóng, thầm nói: Đường từ từ hắn tu xa hề.

Cho vườn rau thi triển một cái linh quyết, Tiêu Cảnh Đình cảm nhận được linh lực trong cơ thể có chút rất nhiều tiêu hao, nhưng vẫn là rất dư thừa, trí nhớ nói cho Tiêu Cảnh Đình, cùng khối linh điền không thể một mực sử dụng linh quyết, bởi vì là thực vật sinh trưởng sẽ tiêu hao lực phì nhiêu, thực vật quá độ sinh trưởng gặp qua độ tiêu hao đất đai trong lực phì nhiêu.

Cùng bụi cây thực vật, lần đầu tiên bị thi triển linh quyết lúc này hiệu quả tốt nhất.

Tiêu Tiểu Đông đi trở về phòng, ngồi ở mép giường, lòng tim đập bịch bịch.

Tiêu Tiểu Phàm dụi mắt một cái, nhìn Tiêu Tiểu Đông, mơ mơ màng màng nói: "Anh, trời đã sáng."

Tiêu Tiểu Đông nhìn tóc loạn vểnh lên Tiêu Tiểu Phàm một cái, nói: "Trời còn chưa sáng đâu, ngươi ngủ một hồi nữa đi."

" Anh, em đói."

Tiêu Tiểu Phàm lòng trầm xuống, quả nhiên lại là như vậy, Tiêu Tiểu Phàm thói quen, vừa tỉnh lại, liền kêu đói.

Tiêu Tiểu Phàm đưa qua một cái bánh bột ngô cho Tiêu Tiểu Đông, nói: "Ăn đi."

Tiêu Tiểu Đông khổ khuôn mặt nhỏ nhắn, nói: "Bánh bột ngô thật là cứng, ta không thích ăn."

Tiêu Tiểu Phàm nhìn Tiêu Tiểu Đông làm bộ dáng vẻ đáng thương, trong lòng có chút không phải mùi vị.

"Cơm chín." Tiêu Tiểu Phàm hai tròng mắt tỏa sáng nói.

Tiêu Tiểu Đông sắc mặt đổi một cái, thầm mắng Tiêu Cảnh Đình là khốn kiếp, mỗi sáng sớm nấu ăn ngon, nhưng chưa bao giờ cho bọn họ ăn.

"Em ngủ một hồi nữa đi." Tiêu Tiểu Đông khuyên nhủ.

Tiêu Tiểu Phàm hít mũi một cái, con ngươi không dừng được hướng trong phòng băng ghế nhìn, Tiêu Tiểu Phàm đầu nhỏ, muốn mở cửa, nhất định phải dời cái ghế.

"Không cho phép đi." Tiêu Tiểu Đông nghiêm khắc nói.

Tiêu Tiểu Phàm cắn ngón tay, đáng thương trông mong nhìn Tiêu Tiểu Đông.

Qua một hồi lâu, Tiêu Tiểu Đông không chịu nổi Tiêu Tiểu Phàm làm bộ đáng thương ánh mắt, mở cửa, len lén nhìn Tiêu Cảnh Đình một cái.

Tiêu Cảnh Đình xem Tiêu Tiểu Đông lén lén lút lút từ sau cửa đưa đầu ra, lộ ra lau một cái hiền hòa nụ cười, nói: "Muốn ăn bánh bao sao? Giúp ta chuyện, liền cho 2 người các ngươi."

Tiêu Tiểu Đông không ngờ tới Tiêu Cảnh Đình sẽ nói với hắn mà nói, một chút rụt đầu về.

Tiêu Tiểu Phàm nắm kéo Tiêu Tiểu Đông cánh tay, nói: "Anh, hắn nói, chúng ta giúp hắn một chuyện, hắn liền cho chúng ta bánh bao ăn à!"

Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Tiểu Phàm thèm tương, có chút chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, "Không phải là một bánh bao sao? Xem ngươi thèm."

Tiêu Tiểu Phàm trừng mắt nhìn, có chút không hiểu nói: "Anh, ngươi không muốn ăn bánh bao sao? Bánh bao thật là mềm, ăn vào đi rất thoải mái."

Tiêu Tiểu Đông: ". . ."

Tiêu Tiểu Phàm nắm đầu, nũng nịu ôm Tiêu Tiểu Đông cánh tay, nói: "Anh, ngươi đi hỏi một chút hắn muốn chúng ta giúp gì chứ ?"

Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Tiểu Phàm sáng long lanh tròng mắt, do dự một chút, rốt cuộc để không chế trụ được bánh bao cám dỗ, nói: " Được."

Tiêu Tiểu Phàm nghe vậy, cao hứng đi theo Tiêu Tiểu Đông đi ra.

Tiêu Tiểu Đông đem hết sức phấn khởi Tiêu Tiểu Phàm ngăn cản ở sau lưng, toàn bộ tinh thần phòng bị đi tới Tiêu Cảnh Đình bên cạnh, hỏi: "Ngươi muốn chúng ta giúp gì."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Đông, âm thầm bĩu môi, liền cha đều không kêu, chủ cũ đứa con trai này, nhìn dáng dấp thật cùng chủ cũ ngăn cách rất sâu.

"Ta muốn đi xem xem nhà ruộng đất, nhưng là không biết ở đâu, các ngươi biết không?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Không biết." Tiêu Tiểu Phàm nghe vậy có chút ủ rủ nói.

Tiêu Tiểu Đông quan sát Tiêu Cảnh Đình, nói: "Ngươi ruộng còn

không có bán sạch sao?"

Tiêu Cảnh Đình có chút nóng mặt nói: "Không có, còn lại năm mẫu hạ đẳng ruộng."

Tiêu Tiểu Đông đáy mắt lóe lên mấy phần lạnh buốt, Tiêu Cảnh Đình ý thức được hắn thật giống như bị con trai mình cho khinh bỉ nhìn.

"Ngươi nếu là muốn bán đi, trực tiếp cầm đi bán là tốt, không cần biết ruộng đất ở nơi nào." Tiêu Tiểu Đông lãnh đạm nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình lúng túng cười một tiếng, nói: "Trên thực tế, từ Tiêu gia mang ra ngoài đồ, có thể bán đã bán xong hết rồi, tiếp tục mua xuống đi cũng chỉ có thể bán nhà, như vậy, chúng ta liền phải đầu đường xó chợ, cho nên, ta muốn trồng ít linh thực, kiếm ít tiền."

Tiêu Tiểu Đông tràn đầy kinh ngạc nhìn Tiêu Cảnh Đình, ngay sau đó cúi đầu, tựa hồ là ở cân nhắc Tiêu Cảnh Đình trong lời nói chân thực tính.

Tiêu Tiểu Đông mặc dù rất ghét Tiêu Cảnh Đình, nhưng là, đối với Tiêu Cảnh Đình lạc đường biết trở lại vẫn là rất trông chờ, dẫu sao hắn không muốn mình cùng em trai bị không đồ bán Tiêu Cảnh Đình bán đi.

Tiêu Tiểu Phàm không có Tiêu Tiểu Đông như vậy lo lắng, tay nhỏ bé moi bàn, nhìn trên bàn bánh bao, không được nuốt nước miếng.

Một lát sau, Tiêu Tiểu Đông ngẩng đầu lên, nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Ta biết ruộng đất ở nơi nào."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, thầm nói: Quả nhiên, con trai lớn rất thấu triệt, hẳn đã sớm đi nhìn rồi.

Tiêu Tiểu Đông thuộc tính có mộc, trước hắn cùng Tiêu Tiểu Phàm

bị uống say Tiêu Cảnh Đình đánh lúc này Tiêu Tiểu Đông len lén nghĩ tới, nếu như, Tiêu Cảnh Đình giống như ông nội của hắn bà nội vậy chết, vậy có lẽ hắn có thể thừa kế Tiêu Cảnh Đình ruộng đất, bất quá, sau đó thay đổi ý nghĩ suy nghĩ một chút, lớn hơn có thể sẽ là, người của Tiêu gia tới, thu hồi ruộng đất.

"Có chút xa." Tiêu Tiểu Đông nói.

"Ngươi chịu mang ta đi, có thể cho ba ngươi cái bánh bao." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Tiểu Đông trầm ngâm một chút, gật đầu một cái, nói: "Đồng ý."

Converter Dzung Kiều cầu ủng hộ bộ Trở Lại Địa Cầu Làm Thần Côn nhé
Converter Dzung Kiều cầu ủng hộ bộ HỒI ĐÁO ĐỊA CẦU ĐƯƠNG THẦN CÔN nhé

------oOo------

Chương 7: Cùng đi làm ruộng

Nguồn: EbookTruyen.Net

Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

"Tiền đặt cọc cho con ." Tiêu Cảnh Đình cho Tiêu Tiểu Đông một cái bánh bao.

Tiêu Tiểu Phàm nhìn Tiêu Tiểu Đông trong tay bánh bao, ừng ực nuốt xuống một bãi nước miếng.

Tiêu Tiểu Đông vừa định đem trong tay bánh bao cho Tiêu Tiểu Phàm, Tiêu Cảnh Đình đã đưa cái bánh bao cho Tiêu Tiểu Phàm.

"Cái này là ta cho tiểu Phàm, không tính là ở ba cái bên trong." Tiêu Cảnh Đình không xem Tiêu Tiểu Đông, xoa xoa Tiêu Tiểu Phàm đầu dưa, bình thản nói.

Tiêu Tiểu Phàm vừa cầm qua bánh bao, liền từng ngụm từng ngụm ăn, vừa ăn, còn một bên hướng Tiêu Cảnh Đình ngây ngốc cười một tiếng.

Tiêu Tiểu Đông tràn đầy cổ quái nhìn Tiêu Cảnh Đình một cái, tâm tình rất là phức tạp, Tiêu Cảnh Đình đối với hắn thái độ gần đây nếu so với đối với em trai tốt, mặc dù cũng không có tốt hơn chỗ nào, hắn chủ thuộc tính là mộc, hơn nữa dáng dấp giống như Tiêu Cảnh Đình, Tiêu Cảnh Đình cũng không phải là rất hoài nghi mình là hắn con trai, nhưng là, em trai lại bất đồng.

Em trai chẳng những đầu óc có vấn đề, hơn nữa, chủ thuộc tính theo mẹ là lửa, hơn nữa, bởi vì là đầu đần, căn bản là không có cách tu luyện, Tiêu Cảnh Đình đối với em trai thái độ một mực rất

kém cỏi.

Xem Tiêu Cảnh Đình đối với em trai thái độ thay đổi, Tiêu Tiểu Đông vui vẻ yên tâm hơn, tâm tình lại có chút khác thường.

"Ngươi phải đi trong ruộng xem xem sao?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy."

"Ngươi trong ruộng không có gì cả chứ." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Cảnh Đình sững sốt một chút, hắn chỉ muốn đi trong ruộng xem 1 chút, căn bản quên mất, đại thiếu gia căn bản cũng chưa có làm ruộng, cho nên trong ruộng bây giờ hẳn là trơ trụi.

"Như vậy, chúng ta trước đi ra phố mua hạt giống?" Tiêu Cảnh Đình thử dò xét hỏi.

Nghe được ra phố, Tiêu Tiểu Phàm tròng mắt thay đổi sáng lên, Tiêu Tiểu Đông cũng rất động tâm, bất quá, thoáng qua ở giữa Tiêu Tiểu Đông liền đem cái ý niệm này quên mất.

Tiêu Tiểu Đông cũng không thể chắc chắn Tiêu Cảnh Đình " cải tà quy chánh" có thể kéo dài bao lâu, Tiêu Tiểu Đông rất là lo lắng, Tiêu Cảnh Đình ở trên đường gặp phải cái gì hồ bằng cẩu hữu, bị khuyến khích hai cái, đem hắn cùng em trai bán đi.

"Nhà thôn trưởng bên trong chắc có dư thừa hạt giống, ta nghe nói, hắn dự định qua mấy ngày cầm đi bán, ngươi có thể đi nhà thôn trưởng bên trong mua, so đi trong tiệm mua muốn lấy rẻ một chút, hơn nữa cũng không xa." Tiêu Tiểu Đông đề nghị.

"Vậy ngươi cùng ta đi đi." Tiêu Cảnh Đình trong ấn tượng, thôn Gò Đất thôn trưởng, xử sự coi như công chính, người này rất là coi thường Tiêu Cảnh Đình làm làm, đối với Hứa Mộc An cùng hai đứa bé gặp gỡ ngược lại rất là đồng tình.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: " Được."

Tiêu Tiểu Đông dẫn Tiêu Tiểu Phàm đi ở phía trước, Tiêu Cảnh Đình theo ở phía sau.

Tiêu Tiểu Phàm cước trình chậm, Tiêu Cảnh Đình cùng không được, liền đem Tiêu Tiểu Phàm bế lên, Tiêu Tiểu Phàm không có tim không có phổi, vùi ở Tiêu Cảnh Đình trong ngực rất là vui vẻ, xem Tiêu Cảnh Đình ôm Tiêu Tiểu Phàm, Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Cảnh Đình ánh mắt càng phát ra cổ quái.

Thôn Gò Đất thôn trưởng kêu Đinh Hồng, dáng dấp rất là hùng tráng.

Đinh Hồng chừng bốn mươi tuổi, tu vi cũng ở đây luyện khí ba tầng, Đinh Hồng tu vi ở trong thôn đã coi là thật tốt.

Tiêu Cảnh Đình chợt nhớ tới, chủ cũ ở trong thôn cũng coi là cao thủ, mặc dù chủ cũ không thích tu luyện, nhưng là, dù sao cũng là đại gia tộc thiếu gia, ở nguyên trong gia tộc, là bị điểm chính đào tạo, mặc dù chủ cũ tu vi so không thể trong gia tộc thiên tài, nhưng là, so trong thôn cùng lứa thôn dân nhưng mạnh hơn nhiều.

"Mua hạt giống?" Đinh Hồng tràn đầy kinh ngạc nhìn Tiêu Cảnh Đình.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy."

"Ngươi muốn mua cái gì nhiều ít hạt giống?" Đinh Hồng hỏi.

"Ước chừng trồng năm mẫu ruộng cần hạt giống." Tiêu Tiểu Đông nói.

Đinh Hồng đáy mắt lóe lên mấy phần khinh miệt, Tiêu Cảnh Đình ý thức được mình bán ruộng sự việc, hẳn là để cho Đinh Hồng biết, thôn Gò Đất thôn dân đối với ruộng đất nhìn rất nặng, giống như Tiêu Cảnh Đình như vậy, bán ruộng được là, hết sức chọc người

chán ghét.

Đinh Hồng lấy 2 túi hạt giống đi ra, nói: "Hai lượng bạc."

Tiêu Cảnh Đình cám ơn cám ơn, lấy ra hai lượng bạc, giao cho Đinh Hồng.

Tiêu Tiểu Đông kéo một cái Tiêu Cảnh Đình tay áo, nói: "Ruộng đất hoang phế đã lâu, tốt nhất lật một cái, Đinh gia gia có một cái xới đất con giun rất là lợi hại."

Tiêu Cảnh Đình nghe không rõ ràng, Đinh Hồng nhìn tiểu Đông một cái, lãnh đạm hướng về phía Tiêu Cảnh Đình, nói: "Mướn một lần, hai trăm đồng tiền."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Đông sắc mặt, cũng biết xới đất con giun là đồ tốt, lúc này mướn.

Tiêu Cảnh Đình cho Đinh Hồng bốn lượng bạc, hai lượng là mầm móng tiền, hai lượng là xới đất con giun tiền thế chân, cùng trả lại con giun lúc này có thể lấy lại 1 lượng tám trăm văn, người ngoài nếu là mướn xới đất con giun là không cần cao như vậy tiền thế chân, hiển nhiên Đinh Hồng rất không tín nhiệm Tiêu Cảnh Đình.

Tiêu Cảnh Đình không biết làm sao dùng xới đất con giun, Tiêu Tiểu Đông tự nói với hăng hái gan dạ nói sẽ, Tiêu Cảnh Đình liền đem Đinh Hồng cho ống trúc, giao cho Tiêu Tiểu Đông.

Ba người đi đường rất xa, mới đến ruộng đất sở tại.

Tiêu Cảnh Đình híp mắt, ruộng đất là gia tộc bị xuống, cũng không biết là không phải cố ý, chọn cách chỗ ở rất xa, chủ cũ là sợ nhất phiền toái, ruộng đất chọn xa như vậy, chủ cũ làm sao nguyện ý loại à! Vô luận như thế nào, cho ruộng liền tổng so không cho tốt.

Converter Dzung Kiều cầu ủng hộ bộ Trở Lại Địa Cầu Làm Thần Côn nhé

Converter Dzung Kiều cầu ủng hộ bộ HỒI ĐÁO ĐỊA CẦU ĐƯƠNG THẦN CÔN nhé

------oOo------

Chương 8: Hứa Mộc An tìm tới

Nguồn: EbookTruyen.Net

Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tiêu Tiểu Đông cầm Đinh Hồng cho ống trúc, hào hứng đi tới ruộng đất chỗ chỗ.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Đông vẻ mặt hưng phấn, thầm nghĩ: Rốt cuộc là đứa bé, lòng nhiều đi nữa cũng vẫn là ham chơi.

Tiêu Tiểu Đông mở ra ống trúc, một cái màu vàng con giun bay ra, con giun đón gió bạo tăng đến hơn một thước, chui vào trong linh điền, lật ra địa tới.

Tiêu Cảnh Đình nhìn một màn thần kỳ này, trên mặt không hiện, nhưng trong lòng chặt chặt lấy làm kỳ.

Con giun hiệu suất cực cao, cũng không lâu lắm, liền lật tốt lắm 2 mẫu đất, Tiêu Tiểu Đông giúp Tiêu Cảnh Đình cùng nhau đem hạt giống gieo xuống, 2 người bận rộn quên mất thời gian.

Tiêu Cảnh Đình lúc trước khi ra cửa, lộ ra mấy cái bánh bao, xem Tiêu Tiểu Đông ở một bên vội vàng không thể tách rời ra, cho Tiêu Tiểu Đông cùng Tiêu Tiểu Phàm năm.

Hứa Mộc An tìm lúc tới, Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Tiểu Đông vừa vặn sắp kết thúc công việc.

Hứa Mộc An xem Tiêu Cảnh Đình ánh mắt lành lạnh, Tiêu Cảnh Đình bỗng nhiên chú ý tới mình lại có thể sử dụng mới bốn tuổi lao động trẻ em, chân thực hơi quá đáng.

"Mẹ." Tiêu Tiểu Phàm một chút bổ nhào ngã xuống Hứa Mộc An trong ngực.

Hứa Mộc An ôm Tiêu Tiểu Phàm, căng thẳng tâm tình, đột nhiên buông lỏng xuống.

Hứa Mộc An gần đây một mực lo lắng Tiêu Cảnh Đình đem 2 đứa bé bán, về nhà phát hiện 2 đứa bé không thấy, gấp thiếu chút nữa điên mất.

Tiêu Cảnh Đình đi theo Hứa Mộc An trở về nhà, Tiêu Cảnh Đình len lén quan sát Hứa Mộc An sắc mặt khó coi, cũng không biết muốn làm sao mở miệng.

Tiêu Cảnh Đình bản muốn về nhà cùng Hứa Mộc An nói một chút, kết quả, Hứa Mộc An trở về, liền đóng cửa lại.

"Em trai ngươi không hiểu chuyện, con làm sao cũng cùng hắn lăn lộn ở cùng một chỗ." Hứa Mộc An nhìn Tiêu Tiểu Đông, có chút bất an nói.

Tiêu Tiểu Đông xoa xoa tay, nói: "Con xem hắn thay đổi rất nhiều, hơn nữa, con chẳng qua là cùng hắn làm đổi chác, ta giúp hắn bận bịu, hắn cho con cùng em trai bánh bao ăn."

Hứa Mộc An không nhịn được có chút tịch mịch, bánh bao như thế xa xỉ đồ, hắn 2 con trai đã rất lâu chưa ăn qua, "Hắn không có làm những thứ khác đi." Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Tiểu Đông lắc đầu một cái, nói: "Không có, ta xem hắn thật giống như thay đổi rất nhiều."

"Không nên xem thường, giang sơn dễ đổi bản tính khó đổi, ai biết hắn đánh cái gì chủ ý à!" Hứa Mộc An nói.

Tiêu Tiểu Đông trịnh trọng gật đầu một cái.

"Ta thấy vườn rau bên trong thức ăn, toát ra một đoạn." Hứa Mộc An nói , thức ăn trong đất thức ăn là Tiêu Tiểu Đông trồng, dáng dấp rất chậm, bất quá, hơn một tháng cũng có thể quen thuộc một vòng, vòng trước trồng không sai biệt lắm mau ăn sạch, một vòng này còn không có mọc ra.

"Là hắn làm." Tiêu Tiểu Đông nói.

"Hắn làm, tại sao à!"

Tiêu Tiểu Đông le lưỡi một cái, nói: "Đại khái là tiền xài hết đi, cho nên, muốn mình tự chân đi."

Hứa Mộc An vểnh môi, thầm nói: Nếu như Tiêu Cảnh Đình thiệt là bởi vì là không đủ tiền, cho nên, bắt đầu nghĩ biện pháp kiếm tiền là tốt, nếu là Tiêu Cảnh Đình tiếp tục làm xằng làm bậy đi xuống, bán sạch ruộng đất, bán nhà thì phiền toái.

"Mẹ, nơi này có 2 cái bánh bao, mẹ ăn." Tiêu Tiểu Đông đem 2 cái bọc kín bánh bao lấy ra ngoài, Hứa Mộc An nhìn Tiêu Tiểu Đông sáng lên ánh mắt, buồn rầu, "Mẹ ăn đi."

"Con ăn rồi." Tiêu Tiểu Đông nói.

Hứa Mộc An xoa xoa Tiêu Tiểu Đông đầu, nói: "Ngươi giữ lại ngày mai ăn đi."

Tiêu Tiểu Đông kéo Hứa Mộc An tay không thả, cuối cùng, một người một cái đem bánh bao ăn.

Tiêu Tiểu Đông cùng Tiêu Tiểu Phàm một ngày mệt nhọc, không đợi trời tối liền ngủ, Hứa Mộc An đi ra, nấu chút đồ ăn, bánh bao mặc dù ăn ngon, nhưng là, một cái tất cũng không kể đầy đủ.

Nghe được Hứa Mộc An động tĩnh, Tiêu Cảnh Đình đi ra, Hứa Mộc An thấy Tiêu Cảnh Đình, không khỏi nhấc lên tâm huyền.

"Có chuyện." Hứa Mộc An hỏi.

"Ta gần đây trong tay có chút chặt." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An cúi đầu, nói: "Ta không có bạc?"

"Ta nghe nói, ngươi sẽ vào núi hoang, tìm một ít con mồi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An tràn đầy phòng bị ngẩng đầu lên, Tiêu Cảnh Đình vội nói: "Ta có thể hay không cùng ngươi cùng đi."

Hứa Mộc An chần chờ hồi lâu, gật đầu một cái, nói: " Được."

Được Hứa Mộc An đáp ứng, Tiêu Cảnh Đình không nhịn được thở phào nhẹ nhõm.

Tiêu Cảnh Đình đi vào phòng, lấy ra một cái hộp, trong hộp có mười tám lượng bạc, còn có mấy tờ làm phiếu, Tiêu Cảnh Đình có chút vui mừng phát hiện, hắn làm rơi ruộng đất, lại là sống làm, sống làm so chết làm đổi lấy bạc muốn ít hơn nhiều, 2 tháng bên trong, thêm 2 phân lợi tức, là có thể đem đất khế thu hồi lại.

Chủ cũ là một tay cờ bạc, làm hết ruộng đất lúc này cảm thấy đánh cuộc một lần có thể thắng trở lại, cho nên, làm lúc này chọn hay sống làm.

Tiêu Cảnh Đình đem cái hộp thu vào, thầm nói: Bây giờ việc cần kíp, là mau sớm kiếm tiền, sau đó, mau sớm đem ruộng đất mua về.

Ngày thứ hai, Hứa Mộc An dặn dò Tiêu Tiểu Đông chiếu cố thật tốt em trai, liền cùng Tiêu Cảnh Đình cùng đi rừng cây.

Converter Dzung Kiều cầu ủng hộ bộ Trở Lại Địa Cầu Làm Thần Côn nhé

Converter Dzung Kiều cầu ủng hộ bộ HỒI ĐÁO ĐỊA CẦU ĐƯƠNG THẦN CÔN nhé

------oOo------

Chương 9: Gặp gỡ tình nhân cũ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Hứa Mộc An đi ở phía trước, Tiêu Cảnh Đình theo ở phía sau.

Dọc theo đường đi không ít người thấy Hứa Mộc An cùng Tiêu Cảnh Đình đi chung một chỗ, đều là sắc mặt quỷ dị.

"Anh Cảnh Đình, ngươi bây giờ muốn đi nơi nào à!" Một đạo tiếng nũng nịu nhỏ nhẹ truyền tới.

Tiêu Cảnh Đình theo tiếng kêu nhìn lại, phát hiện nói chuyện chính là cái người đàn ông, mặc dù Tiêu Cảnh Đình đã sớm biết, cái thế giới này rất nhiều con gái, đều là làm cô gái nuôi lớn, nhưng là, nghe được một người đàn ông nói như vậy, vẫn là có chút da đầu tê dại.

Nhìn người tới dáng vẻ, Tiêu Cảnh Đình trong đầu trí nhớ một chút bị tỉnh lại, Tiêu Cảnh Đình ở Tiêu gia lúc này trừ Hứa Mộc An, còn có mấy cái thị thiếp, bị đày đi lúc tới, những cái kia thị thiếp mất hứng cùng tới chịu khổ, rối rít ném xuống Tiêu Cảnh Đình khác mưu đường ra.

Tiêu Cảnh Đình là một không chịu tịch mịch người, tới gò đất thôn sau đó, liền định cùng trong thôn mấy cái dáng điệu không tệ tiểu ca câu kết làm bậy, đại đa số tiểu ca cũng không có để ý sẽ Tiêu Cảnh Đình, nhưng luôn có ngoại lệ, cái này Khâu Bạch chính là ngoại lệ một trong.

Tiêu Cảnh Đình dễ nghe người tâng bốc, Khâu Bạch sở trường đầu kỳ sở hảo, dỗ Tiêu Cảnh Đình ở Khâu Bạch trên người xài không

thiếu bạc, Khâu Bạch cũng là một người tài giỏi, dỗ Tiêu Cảnh Đình đối với hắn nói gì nghe nấy, lại không chiếm được tiện nghi gì.

"Ta đi rừng cây." Tiêu Cảnh Đình thản nhiên nói.

"Đi rừng cây, rừng cây như vậy nguy hiểm, anh Tiêu, ngươi làm sao có thể đi cái loại địa phương đó đâu ?" Khâu Bạch cả kinh thất sắc nói , Khâu Bạch vừa nói, vừa dùng trách cứ ánh mắt nhìn Hứa Mộc An.

"Không có tiền, không đi rừng cây phải chết đói, còn không bằng rừng cây thử vận khí một chút." Tiêu Cảnh Đình thản nhiên nói.

Hứa Mộc An kỳ dị nhìn Tiêu Cảnh Đình một cái, Tiêu Cảnh Đình người này nhất là sĩ diện hảo, sở thích đánh sưng mặt sưng người, lúc này lại có thể nói thẳng mình không có tiền.

Khâu Bạch miễn cưỡng cười một tiếng, nói: "Anh Tiêu, ngươi ở đùa gì thế đâu, ngươi không phải mới vừa bán ruộng đất, đây chính là một số tiền lớn."

"Thua sạch." Tiêu Cảnh Đình không không biết xấu hổ nói tự mua ung dung lông bông, nói thẳng thua.

Khâu Bạch che miệng, lộ ra mặt đầy vẻ kinh ngạc, "Anh Cảnh Đình, ngươi vận khí không phải rất tốt à! Ngươi yên tâm đi, trời sanh ta mới nhất định có dùng, thiên kim tan hết còn phục tới, ngươi luôn có thể thắng trở về."

"Không nói, ta đi." Tiêu Cảnh Đình lãnh đạm nói.

Tiêu Cảnh Đình thầm nghĩ: Kiếp trước hắn nhưng mà mười giai tốt thiếu niên à! Cự tuyệt hoàng, cự tuyệt đánh cuộc, cự tuyệt độc, cự tuyệt sòng bạc độc, đời này nhưng là lại đánh cuộc lại phiêu còn hút ma túy, thiệt là, hắn làm sao sẽ mặc thành loại người cặn bã này đây.

"Đi thôi, chúng ta sớm một chút đi, sớm một chút trở lại." Tiêu Cảnh Đình thúc giục Hứa Mộc An một tiếng.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: " Được." Hứa Mộc An bản cho là có Khâu Bạch đi lên, Tiêu Cảnh Đình sẽ bỏ đi đi rừng rậm ý niệm, không nghĩ tới đối phương tâm chí còn rất kiên định.

Khâu Bạch nhìn Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An rời đi hình bóng, trong con ngươi lóe lên mấy phần khinh miệt.

"Em trai, như thế nào à!" Khâu Lễ đi ra.

Khâu Bạch lắc đầu một cái, có chút tiếc nuối nói: "Đều thua sạch, thật là đứa con phá của, khó trách sẽ bị Tiêu gia đuổi ra, nhiều như vậy ruộng đất, lập tức tới nhưng có mấy trăm 2 đâu, kết quả. . ." Nguyên bản hắn còn muốn chiếm chút tiện nghi đâu, không muốn cái này phá sản tốc độ nhanh như vậy.

"Tên ngu ngốc này thật sẽ lãng phí, em trai ngươi cũng vậy, trước để cho ngươi đi tìm hắn, ngươi một mực từ chối, kết quả, bây giờ người ta đem tiền xài hết, chúng ta cái gì cũng mò không." Khâu Lễ bất mãn nói.

Khâu Bạch cúi đầu, trước hắn cùng Tiêu Cảnh Đình náo loạn điểm mâu thuẫn, liền muốn lượng Tiêu Cảnh Đình mấy ngày, kết quả, mới mấy ngày thời gian, Tiêu Cảnh Đình liền đem tiền xài hết.

"Anh, ngươi nói, hắn có phải hay không gạt người, nhiều bạc như vậy, không đạo lý lập tức liền xài hết." Khâu Bạch nói , thầm nói Tiêu Cảnh Đình có thể là giận hắn, cho nên, cố ý như thế nói.

"Hẳn là thật, ta mấy người bạn nói cho, Tiêu Cảnh Đình ở trong thành lưu luyến pháo bông đất cùng sòng bạc, còn dính dính vào ung dung tự tại tán, những thứ này, dạng kia cũng đốt tiền rất, cái này con phá của hẳn là thỏi bạc đã cháy rụi, mới đi rừng rậm." Khâu Lễ nói.

Khâu Bạch đáy mắt lóe lên mấy phần khinh thường, Tiêu Cảnh Đình vừa mới tới gò đất thôn, danh tiếng vẫn là cực tốt, Tiêu Cảnh Đình dáng dấp tốt, thực lực cũng không tệ, có hai mươi mẫu ruộng, ở nhà cũng tạm được, đáng tiếc, cũng không lâu lắm, mọi người liền phát hiện, Tiêu Cảnh Đình ăn ngon lười làm, là một không dựa vào được.

Khâu Bạch vốn còn muốn gả cho Tiêu Cảnh Đình làm bình thê, nhận rõ Tiêu Cảnh Đình bộ mặt thật, lập tức bỏ đi cái ý niệm này.

Tiêu Cảnh Đình đi theo Hứa Mộc An phía sau, không khỏi có chút ủ rủ, hắn cùng Hứa Mộc An quan hệ thật vất vả mới hòa hoãn một ít, kết quả, mới vừa rồi cái đó Khâu Bạch một nháo, Hứa Mộc An sắc mặt thật giống như kém hơn.

"Rừng cây rất nguy hiểm, chúng ta chỉ ở vòng ngoài hoạt động." Hứa Mộc An mở miệng nói.

Tiêu Cảnh Đình bận bịu gật đầu một cái, đơn trung thành nói: "Ta biết."

Converter Dzung Kiều cầu ủng hộ các bộ này nhé
Converter Dzung Kiều cầu ủng hộ các bộ này nhé

------oOo------

Chương 10: Sóng vai tác chiến

Nguồn: EbookTruyen.Net

Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tiêu Cảnh Đình vừa đi vào rừng cây không lâu, một cái con nhện cỡ cối xay liền rớt xuống.

Hứa Mộc An nhanh chóng đánh ra một đạo hỏa diễm, đem con nhện kia đốt thành tro bụi.

"Cái này con nhện có độc, nếu như bị cắn, sẽ toàn thân trời ạ, dù sao cũng phải cẩn thận." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, lòng vẫn còn sợ hãi nói: "Biết." Rừng cây quả nhiên nguy hiểm, khó trách, trong rừng rậm mặc dù ẩn giấu không thiếu bảo bối, nhưng là, tới rừng rậm người cũng rất thiếu.

Tiêu Cảnh Đình đi theo Hứa Mộc An ở trong rừng rậm vòng vo hồi lâu, cũng không có thu hoạch gì, "Nho."

Hứa Mộc An quay đầu nhìn Tiêu Cảnh Đình một cái, nói: "Cái gì?"

Tiêu Cảnh Đình chỉ trong núi nho cây mây nói: "Ta muốn bóp chút nho cây mây, trở về di chuyển."

Trước mắt một mảnh nho cây mây ở trên treo lẻ tẻ 2 chùm nho, Hứa Mộc An vốn muốn nói, cái này dã nho chua hết răng, coi như trồng sống liền cũng không có ai sẽ ăn, bất quá, xem Tiêu Cảnh Đình hứng thú bừng bừng dáng vẻ, Hứa Mộc An cũng không không biết xấu hổ hắt Tiêu Cảnh Đình nước lạnh.

Tiêu Cảnh Đình nhớ cái thế giới này trái cây địa vị rất đặc thù, lâu dài ăn có đề cao linh lực tác dụng, nếu như, hắn có thể trồng trọt ra số lớn ăn ngon nho, có thể có được nhiều bạc.

Tiêu Cảnh Đình đem nho cây mây bỏ vào khung bóng rỗ trong, âm thầm dời đi một số vào không gian.

Hứa Mộc An không xem Tiêu Cảnh Đình động tác, ở một bên phụ trách phòng bị.

"Chạy mau, heo răng gai tới."

Một cái thân thể dài gần 2m heo rừng thoáng qua ở giữa liền chạy tới 2 người bên cạnh, Tiêu Cảnh Đình nhìn trước mặt cự thú, âm thầm nuốt nước miếng một cái, cái này còn là heo sao? Heo răng gai hơn 2m trưởng, đối với răng nanh lóe lên kim loại sáng bóng, da heo ở trên bám vào tương tự vỏ rùa giống vậy áo giáp.

Hứa Mộc An hướng heo răng gai phát động ngọn lửa công kích, heo răng gai tốc độ di động cực nhanh, Hứa Mộc An công kích cũng rơi vào khoảng không.

Heo răng gai hét to hai tiếng, hướng Hứa Mộc An vọt tới.

Tiêu Cảnh Đình thúc giục sinh ra một cây cây mây và dây leo, móc vào cây lớn thân cây, ôm một cái Hứa Mộc An eo, mượn cây mây và dây leo nửa ôm Hứa Mộc An lên tới ngọn cây.

Hứa Mộc An bị Tiêu Cảnh Đình vừa kéo, óc có trong nháy mắt trống không.

"Oanh oanh oanh" dưới đáy heo răng gai, điên cuồng đụng vào thân cây, kêu trở về Hứa Mộc An thần trí.

"Con heo này, có biết ngươi hay không à!" Tiêu Cảnh Đình có chút quái dị nói.

"Ta trước săn giết qua một con thỏ, hình như là hắn nhìn trúng con mồi." Hứa Mộc An nói. Dưới đáy cái này heo răng gai cũng ở đây luyện khí ba tầng, cả người áo giáp đao súng không vào, miễn dịch ngọn lửa công kích, hết sức khó đối phó.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Heo trong thực đơn lại có thỏ? Cái thế giới này à! Thật là khó mà hiểu.

"Nó sẽ leo cây sao?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, nói: "Không biết."

"Vậy thì tốt." Tiêu Cảnh Đình thở phào nhẹ nhõm.

"Oanh." Tiêu Cảnh Đình cảm nhận được cây lớn hung hãn run rẩy, "Oanh" cây lớn lần nữa run rẩy.

Tiêu Cảnh Đình cùng dưới đáy heo răng gai mau đem cây đụng gãy, khống chế cây mây và dây leo mang Hứa Mộc An bay vọt đến khác trên một thân cây.

"Nếu như có thể đem những người này cho làm thịt, vậy thì có thể thay đổi thiện một chút cơm nước." Tiêu Cảnh Đình ánh mắt sáng sáng nói , dưới đáy con heo này thực lực không thấp, thịt trong ẩn chứa linh lực cũng không biết thấp, ăn như vậy dã thú, là có thể tăng lên tu vi.

Hứa Mộc An không nhịn được có chút ý động, hắn một người không phải cái này heo răng gai đối thủ, nhưng là, bây giờ hắn không phải một người à!

"Hống hống. . ." Heo răng gai, hướng về phía Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An gầm thét liền liền.

"Một hồi ta bán ở nó, ngươi công kích hắn ánh mắt." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, đáp một tiếng, " Được."

Tiêu Cảnh Đình điều động linh lực, thúc giục sinh ra vô số cây mây và dây leo bao lấy heo răng gai chân, heo răng gai tức giận rống lên một tiếng, cuốn lấy heo răng gai cây mây và dây leo bị đứt đoạn không thiếu.

Tiêu Cảnh Đình không được thúc sanh cây mây và dây leo, ảnh hưởng heo răng gai động tác, Hứa Mộc An nhân cơ hội công kích heo răng gai ánh mắt, bị chọc giận heo răng gai rống giận một tiếng, Hứa Mộc An nhân cơ hội đi heo răng gai trong miệng ném một viên quả cầu lửa.

Heo răng gai xông ngang đánh thẳng, thân thể lại có thể vô căn cứ tăng lên rất nhiều.

"Cuồng hóa." Hứa Mộc An kinh hãi.

Cuồng hóa heo răng gai, hai tròng mắt máu đỏ, khí lực tăng lên gấp đôi, tỏ ra là máu vô cùng, Tiêu Cảnh Đình điên cuồng điều động linh lực, trở ngại heo răng gai động tác, Hứa Mộc An cũng không giữ lại nữa.

Heo răng gai chợt đụng tới, đem Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An chỗ ở cây lớn vỡ thành hai khúc.

Trong rừng rậm cây tuy nhiều, chịu đựng đụng nhưng cũng không mấy cây, Tiêu Cảnh Đình hiểm hiểm mang Hứa Mộc An càng đến một viên khác trên cây.

Tiêu Cảnh Đình điều khiển một thân cây chi, hung hãn đâm vào heo răng gai sau đình, heo răng gai nghiêm túc thanh hét thảm lên, Hứa Mộc An bị Tiêu Cảnh Đình động tác sợ hết hồn.

"Mau ra tay." Tiêu Cảnh Đình thúc giục.

Hứa Mộc An hướng heo răng gai trong miệng mãnh ném quả cầu lửa, 2 người chung sức hợp tác, miễn cưỡng dây dưa chết heo răng gai.

Thấy ngã xuống đất không dậy nổi heo răng gai, Hứa Mộc An thở phào nhẹ nhõm, lần này hắn vốn lấy là Tiêu Cảnh Đình sẽ kéo chân sau, không nghĩ tới giúp rất nhiều, Hứa Mộc An không nhịn được đối với Tiêu Cảnh Đình mắt khác đối đãi.

"Nhỏ đi." Tiêu Cảnh Đình nhìn heo răng gai thi thể nói.

"Nó chết rồi, cuồng hóa kết thúc, dĩ nhiên là nhỏ đi." Hứa Mộc An thản nhiên nói.

------oOo------

Chương 11: Ăn chung thịt

Nguồn: EbookTruyen.Net

Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Cảnh Đình lấy một chai nước uống vào, Tiêu Cảnh Đình trong chai chứa là tùy thân trong ngọc bội linh tuyền nước.

Lần trước gieo giống năm mẫu ruộng đất sau đó, Tiêu Cảnh Đình khát lợi hại, tiện tay múc một gáo không gian bên trong linh tuyền nước uống vào, kết quả phát hiện trong cơ thể mệt nhọc quét một cái sạch, linh lực tiêu hao cũng nhanh chóng bổ túc.

Theo Tiêu Cảnh Đình biết, trên thị trường có một loại hồi khí đan, có thể bổ túc hao tổn linh khí, bất quá loại này hồi khí đan, giá cả không rẻ, phẩm chất kém một viên cần hai lượng bạc, hắn tùy thân trong ngọc bội linh tuyền nhưng là vô cùng vô tận.

Trong rừng rậm nguy cơ vô cùng vô tận, ở chỗ này trong cơ thể linh khí khô kiệt là sự việc rất nguy hiểm.

Tiêu Cảnh Đình hướng Hứa Mộc An nhìn sang, Hứa Mộc An sắc mặt có chút tái nhợt, trong ánh mắt lộ ra mấy phần lo âu, Tiêu Cảnh Đình rất rõ ràng, mới vừa rồi cùng heo răng gai đối chiến lúc này Hứa Mộc An linh lực không sai biệt lắm tiêu hao sạch.

"Ta thu thập một chút." Tiêu Cảnh Đình nhảy xuống cây, đem heo răng gai thu vào.

"Chúng ta trở về đi thôi." Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An nói.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình mạnh như rồng như cọp dáng vẻ,

trong lòng hết sức kỳ quái Tiêu Cảnh Đình trong thân thể linh khí hùng hậu trình độ, Hứa Mộc An kỳ quái hơn lại có chút lo âu. Lớn như vậy một con heo, có thể đổi không thiếu bạc, chẳng qua là, dựa theo Tiêu Cảnh Đình cá tính, cái này bạc mình là một phần cũng mò không.

Hứa Mộc An nhấp mím môi, đè xuống bất an trong lòng, hắn bây giờ linh khí hao hết, có thể giữ được tánh mạng đã không tệ, heo răng gai thuộc về Tiêu Cảnh Đình liền thuộc về Tiêu Cảnh Đình đi.

Tiêu Cảnh Đình hướng Hứa Mộc An nhìn một cái, nói: "Chúng ta phải mau rời khỏi, ngươi còn có thể đi sao?"

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Có thể." Mặc dù hắn linh khí tiêu hao xong hết rồi, nhưng là, đi bộ trở về còn là không thành vấn đề.

Không dám bại lộ không gian, Tiêu Cảnh Đình thôi sanh một ít cành, chế thành liền 1 bản cây mây lưới, kéo heo răng gai đi về phía trước.

Lo lắng đi săn đến heo răng gai dụ cho người nhìn chăm chú, Tiêu Cảnh Đình vòng một ít đường xa, tránh được đám người, đến mình chỗ ở.

"Cha, thật là một con heo lớn à!" Thấy Hứa Mộc An cùng Tiêu Cảnh Đình trở lại, đang ăn rau củ dại Tiêu Tiểu Phàm, hưng phấn kêu một tiếng.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An một cái, nói: "Nửa con heo nấu, nửa con heo bán đi."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: " Được." Heo răng gai mặc dù ăn ngon, ăn có thể bổ sung linh lực, nhưng là, cũng rất dễ dàng biến chất, cả nhà bọn họ ăn nửa con, không sai biệt lắm vừa vặn.

"Ta nghe nói, ngươi cùng tửu lầu Duyệt Hòa ông chủ có chút giao tình, sáng mai ngươi cầm đi bán đi." Tiêu Cảnh Đình tiếp tục nói.

Hứa Mộc An có chút bất ngờ nhìn Tiêu Cảnh Đình một tiếng, đáp một tiếng, " Được."

Tiêu Cảnh Đình nấu một nồi lớn thịt kho, chào hỏi Hứa Mộc An cùng 2 con trai ăn chung, bốn người ăn miệng đầy dầu mỡ.

Hứa Mộc An ăn thịt, cảm thụ thân thể bị linh lực tràn đầy cảm giác, có cổ hưng phấn cảm giác.

Hứa Mộc An hướng Tiêu Cảnh Đình nhìn sang, Tiêu Cảnh Đình vùi đầu ăn thịt, mặt đầy thỏa mãn.

Hứa Mộc An nhìn xa lạ Tiêu Cảnh Đình, trong lòng nhiều mấy phần ấm áp.

"Mẹ, cơm tối ngươi ăn xong nhiều à!" Tiêu Tiểu Phàm ngước đầu nhìn Hứa Mộc An, lẩm bẩm nói.

Hứa Mộc An không nhịn được đỏ một chút mặt, Tiêu Cảnh Đình làm thịt ăn thật ngon, bất tri bất giác, hắn liền nhiều ăn thật nhiều, Tiêu Tiểu Phàm cùng Tiêu Tiểu Đông lại không ăn nhiều ít, thịt heo rừng bên trong ẩn chứa linh khí rất thịnh vượng, không phải Tiêu Tiểu Phàm cùng Tiêu Tiểu Đông 2 đứa nhỏ trẻ con có thể chịu nổi, 2 người chỉ ăn mấy khối thịt, sẽ để cho Tiêu Cảnh Đình chạy tới uống cháo.

Tiêu Tiểu Đông cùng Tiêu Tiểu Phàm ăn cháo cũng là Tiêu Cảnh Đình nấu, mặc dù mùi vị không bằng thịt kho, nhưng là, đối với cả ngày ăn khô cằn bánh bột Tiêu Tiểu Đông cùng Tiêu Tiểu Phàm mà nói, cũng coi là cao nhất mỹ vị."Mẹ như thế khổ cực, ăn nhiều một chút là phải." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, chép miệng một cái, nói: " Ừ, mẹ hẳn ăn nhiều một ít, cha làm thức ăn ăn ngon thật, so mẹ làm ăn ngon."

"Hắn ăn nhiều như vậy sơn trân hải vị, biết làm cũng là phải." Tiêu Tiểu Đông bất mãn nói.

Hứa Mộc An cúi đầu, hắn lăn qua lộn lại, thì sẽ nấu như vậy gọi thức ăn, khó trách con trai chê hắn.

"Mẹ, cha để cho mẹ đi bán heo à! Nửa con heo, hẳn có thể bán mười mấy lượng bạc, cùng bán, ngươi tàng ít bạc xuống thôi." Tiêu Tiểu Đông đề nghị.

Hứa Mộc An quét Tiêu Tiểu Đông hai mắt, chính hắn cũng nghĩ như vậy, trên tay không có bạc, luôn là để cho người cảm giác bất an, mặc dù Tiêu Cảnh Đình tựa hồ thay đổi không thiếu, nhưng là, ai biết người này, lúc nào, sẽ cố thái nảy mầm.

Sáng sớm, Hứa Mộc An liền tỉnh lại.

Hứa Mộc An mở cửa, phát hiện Tiêu Cảnh Đình cũng nổi lên, đang ở sân bên trong, dày vò giàn nho.

"Đi bán heo à!" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, thừa dịp còn sớm bán, mới có thể bán hơn giá tiền."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Ngươi mau đi đi."

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình hai mắt, mang nửa con heo đi.

"Chờ một chút." Tiêu Cảnh Đình kêu ở Hứa Mộc An.

Hứa Mộc An quay đầu, nhìn Tiêu Cảnh Đình, hỏi: "Có chuyện gì không?"

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Nhà mét à! Trứng gà à! Cũng bị mất, ngươi đi mua chút trở lại, 2 đứa bé còn nhỏ, tổng ăn nhạt nhẽo bánh bột ngô cũng không tốt."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: " Được."

Converter Dzung Kiều cầu ủng hộ bộ Hương Thôn Thấu Thị Thần Y nhé
Converter Dzung Kiều cầu ủng hộ bộ HƯƠNG THÔN THẤU THỊ THẦN Y nhé

------oOo------

Chương 12: Nho tốt chua

Nguồn: EbookTruyen.Net

Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Hứa Mộc An lúc thức dậy, Tiêu Tiểu Đông cùng Tiêu Tiểu Phàm cũng tỉnh, ngày hôm qua ăn thịt heo, 2 anh em đều có chút tinh lực quá dư.

Huynh đệ hai người nằm ở cửa sổ, đưa mắt nhìn Hứa Mộc An rời đi sau đó, liền quan sát Tiêu Cảnh Đình động tĩnh.

"Anh, hắn đang làm gì à!" Tiêu Tiểu Phàm tò mò hỏi.

Tiêu Tiểu Đông ngoẹo đầu, nói: "Thật giống như ở trồng nho."

"Trồng nho?" Tiêu Tiểu Phàm ánh mắt lỗ mũi một chút vặn đến một khối.

"Nho? Nho tốt chua, ta không ăn." Tiêu Tiểu Phàm cổ trước quai hàm nói.

Tiêu Tiểu Đông bật cười một tiếng, nói: "Người ta trồng, cũng không phải cho ngươi ăn, ngươi muốn ăn, còn chưa nhất định có thể ăn được đây."

Tiêu Tiểu Phàm cổ trước quai hàm, thở phì phò trợn mắt nhìn Tiêu Tiểu Đông một cái.

Tiêu Cảnh Đình hướng Tiêu Tiểu Đông cùng Tiêu Tiểu Phàm nhìn sang, Tiêu Tiểu Đông nhận ra được Tiêu Cảnh Đình tầm mắt, đem cửa sổ đóng lại, mang Tiêu Tiểu Phàm né trở về.

Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Đời trước lưu lại bóng mờ, rất khó tiêu trừ à! Từ từ đi.

Người trong thôn, muốn đi trong thành, hơn phân nửa cũng biết ngồi Lý gia xe bò, Hứa Mộc An cũng không ngoại lệ, trước Hứa Mộc An săn được con mồi nhiều hơn một chút, đều là ngồi Lý Thăng xe bò đi.

"Hứa thiếu, thật là heo lớn à! Một nửa cứ như vậy lớn, ngay ngắn một cái chỉ, vậy cũng không được à!" Lý Thăng tràn đầy hâm mộ nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Hứa thiếu, là phải đem heo bán đi sao?" Lý Thăng hỏi.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Một con heo lớn như vậy, có thể bán mười mấy lượng bạc đi, Hứa thiếu, đây là ngươi săn được sao?" Khâu Bạch hỏi.

Hứa Mộc An nhìn từ trong xe người đi ra ngoài, nhíu mày một cái, Khâu Bạch thường xuyên sẽ đi theo xe bò đi trong thành, Hứa Mộc An trước một mực không cùng hắn đụng vào, lần này nhưng đụng phải.

Sợ gây thêm rắc rối, Hứa Mộc An trực tiếp gọi gật đầu, nói: "Đúng vậy! Ta săn được."

"Hứa thiếu, thật giỏi lắm, bất quá làm sao chỉ có nửa con à! Nếu là ngay ngắn một cái con mà nói, có thể bán mấy chục lượng đây."

"Còn có nửa con, ăn." Hứa Mộc An nói.

Khâu Bạch có chút ghen tỵ nói: "Heo này linh khí rất nồng đậm, nhất định ăn thật ngon đi."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Ăn thật ngon." Khâu Bạch ỷ vào cùng Tiêu Cảnh Đình có một chân, cũng không có việc gì tổng đến cửa tống tiền, Hứa Mộc An xem người này, rất là không vừa mắt, bất quá, cũng không thể làm gì.

"Tốt lắm, tốt lắm, lên một lượt xe đi, chúng ta phải đi." Lý Thăng nói.

Xe bò đi hơn một giờ, cuối cùng đến trong thành.

Hứa Mộc An quen cửa quen nẻo đem heo bán cho nhà hàng, cầm bạc mua bột gạo cùng trứng gà, lại mua mấy bộ quần áo, 2 cái trên người con trai quần áo đều có chút phá, trong tay có ít bạc, Hứa Mộc An không muốn lại ủy khuất bọn họ.

Hứa Mộc An khi về đến nhà, liền thấy đầy sân xanh um tươi tốt nho cây mây.

Một cổ đậm đà mùi thịt, từ trong nhà bay ra.

Hứa Mộc An mở cửa, thấy được đang vây quanh bệ bếp chuyển Tiêu Cảnh Đình, Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An một cái, nói: "Ngươi trở về, lập tức có thể ăn cơm."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, đáp một tiếng, " Được."

Tiêu Cảnh Đình lần này làm là một nồi lớn măng tre thịt xào, Tiêu Tiểu Đông cùng Tiêu Tiểu Phàm không thể ăn quá nhiều thịt, ăn nhiều một ít dính vị thịt măng tre nhưng là không thành vấn đề.

Hứa Mộc An ăn thịt, thầm nói: Tiêu Cảnh Đình tay nghề thật tốt, bất quá, người này cũng không biết ở giữa kia người sai vặt tà, lại có thể mời hắn cùng con trai cùng nhau ăn cơm.

Hứa Mộc An xem Tiêu Cảnh Đình tâm tình không tệ, lấy ra mười hai lượng bạc, nói: "Bán heo được 16 lượng bạc, xài bốn lượng bạc, còn dư lại mười hai 2."

Tiêu Cảnh Đình thu hồi sáu lượng bạc, nói: "Còn dư lại ngươi thu đi, không nghĩ tới heo này còn rất đáng tiền."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, có chút chột dạ nói: " Được."

Sợ Tiêu Cảnh Đình ăn một mình, Hứa Mộc An đem mười tám lượng bạc nói thành 16 lượng, không nghĩ tới Tiêu Cảnh Đình lại có thể không phát hiện, còn phân hắn một nửa, mặc dù chột dạ, Hứa Mộc An cũng không có thẳng thắn, hắn có 2 đứa bé phải chiếu cố, không thể không đề phòng một chút.

"Thế nào? Mau ăn à!" Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An hỏi.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, ăn.

"Ăn thịt thật thoải mái à!" Tiêu Cảnh Đình không nhịn được nói. Kiếp trước ăn thịt chẳng qua là ăn ngon, cái này đời ăn thịt lại có thể tăng lên thực lực, ăn toàn thân thư thái, nếu là mỗi bữa ăn đều ăn thịt, thực lực ở trên tăng, nhất định rất nhanh chóng, khó trách những đại gia tộc kia người, thực lực trong buổi họp tăng nhanh.

"Đúng vậy! Đúng vậy! Ăn thịt rất thoải mái, thịt ngon ăn." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Tiêu Cảnh Đình đưa tay ra, xoa xoa Tiêu Tiểu Phàm đầu.

Hứa Mộc An xem Tiêu Cảnh Đình ôn hòa thần sắc, do dự một chút, đem gặp Khâu Bạch sự việc, nuốt xuống.

Converter Dzung Kiều cầu ủng hộ bộ Hương Thôn Thấu Thị Thần Y nhé
Converter Dzung Kiều cầu ủng hộ bộ HƯƠNG THÔN THẤU THỊ THẦN Y nhé

------oOo------

Chương 13: Gặp lại Khâu Bạch

Nguồn: EbookTruyen.Net

Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Lại một trời , ăn rồi điểm tâm, Tiêu Cảnh Đình đứng dậy chuẩn bị ra cửa.

"Cha, chia đi nơi nào à! Đi ra ngoài chơi sao?" Tiêu Tiểu Phàm nhào qua, ôm lấy Tiêu Cảnh Đình chân.

Gần đây Tiêu Tiểu Phàm cùng Tiêu Cảnh Đình lẫn vào không tệ, Tiêu Tiểu Phàm đối với cái này luôn là cho ăn ngon cha, rất có hảo cảm.

Tiêu Tiểu Đông ba lần 2 lần muốn Tiêu Tiểu Phàm đề phòng một chút Tiêu Cảnh Đình, Tiêu Tiểu Phàm đầu đần, quên tính đại, thấy Tiêu Cảnh Đình, tổng liền đem Tiêu Tiểu Đông dặn dò quên mất.

"Chơi chơi chơi, ngươi chỉ biết chơi." Tiêu Tiểu Đông kéo lấy Tiêu Tiểu Phàm cánh tay, tức giận.

Tiêu Cảnh Đình xoa xoa Tiêu Tiểu Phàm mặt, nói: "Cha đi trong ruộng tưới nước." Gần đây hai ngày, cơm nước cải thiện không thiếu, Tiêu Tiểu Phàm tựa hồ dài chút thịt, nhưng vẫn là gầy, để cho Tiêu Cảnh Đình có chút đau lòng.

Tiêu Tiểu Đông âm thầm đánh giá Tiêu Cảnh Đình, thầm nghĩ: Tiêu Cảnh Đình trước kia là ghét nhất làm ruộng, bây giờ, ngược lại là càng ngày càng cần cù.

"Ta cũng đi." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Tiêu Tiểu Đông phủi Tiêu Tiểu Phàm một cái, hỏi: "En ngươi đi, em đi làm gì?"

Tiêu Tiểu Phàm đỏ một chút mặt, nói: "Ta cho cha dẫn đường."

"Ngươi biết đường sao?" Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Tiểu Phàm mặt kìm nén đỏ, nói: "Biết."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Phàm, nói: "Tiểu Phàm muốn cùng đi, liền cùng đi chứ."

Tiêu Tiểu Đông xem Tiêu Cảnh Đình dáng vẻ, ngẩng đầu ưỡn ngực nói: "Ta cũng đi."

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy bất ngờ nhìn Tiêu Tiểu Đông một cái.

Tiêu Cảnh Đình lại cầm mấy cái bánh bao đặt ở trong khung bóng rỗ, hắn chỉ mang theo một người khẩu phần lương thực, nếu như, 2 đứa bé cùng hắn cùng đi, vậy hắn thì phải nhiều chuẩn bị một ít.

Tiêu Cảnh Đình hướng Hứa Mộc An nhìn một cái, nói: "Ta sợ là phải buổi chiều mới trở về, ngươi đem vậy thịt heo lại nấu một ít."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, đáp ứng tốt, nhưng trong lòng có chút không có chắc, heo răng gai kéo sau khi trở về, đều là Tiêu Cảnh Đình xử lý, đối phương làm thịt, nếu so với hắn làm ăn ngon nhiều, tay nghề hắn đem thịt nấu chín còn có thể, nhưng là, phải làm ăn ngon, liền có chút khó khăn.

Hứa Mộc An ở bên này lo lắng bất an, Tiêu Tiểu Phàm cùng Tiêu Tiểu Đông đã đi theo Tiêu Cảnh Đình đi.

Hứa Mộc An nhìn ba người hình bóng, gợi lên lau một cái nụ cười ấm áp.

Tiêu Tiểu Phàm dắt Tiêu Cảnh Đình áo choàng, giật mình nhảy một cái, Tiêu Tiểu Đông xụ mặt, đi theo phía sau hai người.

Nhìn thân mật cha và em trai, Tiêu Tiểu Đông trong lòng c hoa xót, rõ ràng trước kia cha tương đối thương yêu mình, bất quá bây giờ càng thích em trai, bất quá, thích em trai, tổng so thích hài tử của người khác tốt, trước kia ở Tiêu gia lúc này cha đối với những cái kia cháu trai cháu gái đều rất tốt, hết lần này tới lần khác xem bọn họ huynh đệ không vừa mắt.

Khâu Bạch nhìn Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Tiểu Phàm, Tiêu Tiểu Đông vừa nói vừa cười đi chung với nhau, sắc mặt không khỏi có chút quái dị.

Khâu Bạch trong ấn tượng Tiêu Cảnh Đình là rất không thích 2 đứa nhỏ trẻ con, thậm chí nói với hắn qua, Tiêu Tiểu Phàm là dã loại , Hứa Mộc An cùng người khác tằng tịu với nhau sanh ra, hắn bị đội nón xanh (cho cắm sừng). . .

"Cảnh Đình." Khâu Bạch đi ra.

Thấy Khâu Bạch, Tiêu Tiểu Đông bước nhanh về phía trước, đi tới Tiêu Cảnh Đình bên tay trái, kéo lại Tiêu Cảnh Đình quần áo, cùng Tiêu Tiểu Phàm một trái một phải đem Tiêu Cảnh Đình túi vây ở ở giữa.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Đông bộ dáng như lâm đại địch, có chút buồn cười, "Khâu Bạch, có chuyện gì không?"

Khâu Bạch lắc đầu một cái, nói: "Không việc gì, chẳng qua là chúc mừng ngươi, đánh tới lớn như vậy một con heo, có thể bán mấy chục lượng đây."

Tiêu Cảnh Đình lập tức rõ ràng liền Khâu Bạch ý đồ, đối phương là coi trọng hắn bán heo bạc, "Nào có mấy chục lượng nhiều như vậy, cũng chỉ mười mấy lượng, vậy thịt heo ta cũng phải cần ăn."

"Mười mấy lượng, cũng rất nhiều, đủ dùng thật lâu." Khâu Bạch tràn đầy hâm mộ nhìn Tiêu Cảnh Đình một cái, lại cúi đầu xuống, lộ ra mặt đầy thần tình tịch mịch.

Đổi thành chủ cũ, xem Khâu Bạch bộ dáng này, nhất định là muốn hỏi Khâu Bạch có cái gì chuyện phiền lòng, bất quá, Tiêu Cảnh Đình ngậm miệng, không nói một lời.

Khâu Bạch nguyên chờ Tiêu Cảnh Đình mở miệng hỏi mà nói, tốt thuận mồm nói một chút, nhưng không nghĩ Tiêu Cảnh Đình không nói một lời, lập tức chỉ có thể nói: "Cảnh Đình, anh ta muốn kết hôn vợ, hắn Nhạc gia bên kia, nếu không phải là hai mươi lượng bạc sính lễ, nhà tiền chân thực không đủ, ngươi có thể cho ta mượn năm lượng bạc sao?"

"Bạc, không có." Tiêu Cảnh Đình lắc đầu nói.

Khâu Bạch bản hạ mặt, nói: "Cảnh Đình, ngươi không muốn cho mượn, liền không muốn cho mượn, cần gì phải nói không có tiền đâu ? Ngươi không phải mới vừa bán heo?" Hứa Mộc An đánh tới heo rừng sự việc, tuyệt đối không thể nào lừa gạt được Tiêu Cảnh Đình, lấy Tiêu Cảnh Đình tính tình, bán heo tiền khẳng định đã rơi vào hắn trong tay.

"Ta trước thiếu không ít nợ đánh bài, bán heo tiền cầm đi trả nợ, còn có rất nhiều phải trả." Tiêu Cảnh Đình thở dài nói.

Khâu Bạch tràn đầy ai oán nói: "Vậy phải làm sao bây giờ đâu ? Không có nhiều bạc như vậy, anh ta liền cưới không được con dâu."

"Để cho anh ngươi đổi cái tiện nghi điểm vợ cưới tốt lắm à!" Tiêu Cảnh Đình mãn bất tại ý nói.

Chính hắn cuộc sống cũng qua rất khó khăn, ở đâu ra nhàn hạ thoải mái đi quản người ta ông anh cưới vợ sự việc, vợ người ta liên quan hắn chuyện gì, chính hắn vợ còn không có giải quyết đây.

Khâu Bạch nhìn Tiêu Cảnh Đình một cái, tràn đầy u oán nói: "Nhưng mà, anh ta chỉ thích nha đầu của nhà nào."

"À, ông anh
ngươi như thế thích con bé kia, vậy hắn nhất định sẽ có biện pháp, ta còn có việc, không cùng ngươi nói." Tiêu Cảnh Đình dẫn Tiêu Tiểu Phàm cùng Tiêu Tiểu Đông rời đi.

Converter Dzung Kiều cầu ủng hộ bộ Ta Cùng Đại Thánh Là Huynh Đệ nhé
Converter Dzung Kiều cầu ủng hộ bộ THẦN VÕ CHÍ TÔN nhé

------oOo------

Chương 14: Có liên quan nợ đánh bài

Nguồn: EbookTruyen.Net

Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, thuận miệng nói: "Đúng vậy!" Hắn muốn đem vậy làm phiếu chuộc về, vậy miễn cưỡng cũng có thể coi như là thiếu cửa hàng ông chủ không thiếu tiền.

"Cha, thiếu người tiền không tốt." Tiêu Tiểu Phàm mặc dù không quá thông minh, bất quá, thiếu tiền vẫn hiểu.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Thiếu người tiền không tốt, cho nên, cha tụi con đang đang nghĩ biện pháp trả nợ đây."

"Cha, ngươi phải thế nào trả nợ à?" Tiêu Tiểu Phàm tò mò hỏi.

"Cố gắng làm ruộng, săn thú, hẳn qua đoạn thời gian, là có thể trả sạch." Tiêu Cảnh Đình tràn đầy tự tin nói.

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, giơ lên quả đấm nhỏ cho Tiêu Cảnh Đình trợ uy, "Cha, nhất định có thể rất nhanh trả hết nợ."

Tiêu Tiểu Đông vòng vo đảo tròng mắt, không biết đang suy nghĩ gì.

Tiêu Cảnh Đình đi tới đồng ruộng bên, sử xuất mưa rơi quyết, trồng nho lúc này Tiêu Cảnh Đình liền phát hiện trong không gian linh tuyền, có thể xúc tiến linh thực sinh trưởng, vì vậy ở thi thả mưa rơi quyết lúc này Tiêu Cảnh Đình từ trong không gian rút ra một số

nước linh, sáp nhập vào linh vũ trong.

Tiêu Tiểu Đông mắt nhìn không chớp Tiêu Cảnh Đình động tác, những cái kia dùng cho tu luyện linh quyết, sách, đều là gia truyền, Tiêu Tiểu Đông ngược lại là có quyền học tập Tiêu gia pháp quyết, bất quá, hắn quá nhỏ, tiếp xúc đều là thấp pháp quyết.

"Cha, ngươi thật là lợi hại à! Tiếp tục như vậy, thu hoạch lần này sẽ không tệ." Đáng tiếc, những thứ khác ruộng trung đẳng, thượng đẳng ruộng cũng để cho cha cho bán hết, nếu không, trồng ra linh thực phẩm chất sẽ tốt hơn.

Tiêu Cảnh Đình đắc ý cười cười, nói: "Phải không?"

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Tiêu Tiểu Đông thầm nói: Hắn nếu là có Tiêu Cảnh Đình bản lãnh, vậy dày vò một mẫu vườn rau cũng đủ rồi.

Cho ba mẫu ruộng đất tưới xong nước, đã là buổi trưa, Tiêu Cảnh Đình lộ một tay câu cá tuyệt kỹ, câu mấy con cá đi lên, chọc 2 đứa nhỏ, trong con ngươi thành tựu xuất sắc liền liền.

Tiêu Cảnh Đình cho 2 đứa nhỏ 2 cái bánh bao, lại cho 2 người một người nướng một con cá.

Cái thế giới này đứa nhỏ, lượng cơm đều không nhỏ, ăn ít ngược lại cũng không sẽ chết đói, nhưng là, ăn nhiều, nhất là ăn nhiều ẩn chứa linh khí thức ăn, thực lực sẽ cao hơn mạnh.

Cho linh điền thi hoàn mưa, Tiêu Cảnh Đình mang 2 đứa nhỏ về đến nhà.

"Trở về, ăn cơm." Hứa Mộc An chào hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Được a !"

Hứa Mộc An vừa ăn cơm, một bên nhìn Tiêu Cảnh Đình sắc mặt.

Mặc dù Hứa Mộc An tay nghề không phải rất tốt, nhưng là, Tiêu Cảnh Đình không kén ăn, heo răng gai thịt ẩn chứa linh lực lại là rất phong phú, hơn nữa ăn là có sẵn cơm, Tiêu Cảnh Đình vẫn là ăn không thiếu.

"Ta làm không phải ăn thật ngon." Hứa Mộc An có chút áy náy nói.

Tiêu Cảnh Đình ngẩng đầu lên, nhìn Hứa Mộc An nói: "Không có, không tệ, ăn thật ngon."

Hứa Mộc An trong lòng ấm áp, âm thầm trong đầu nghĩ: Tiêu Cảnh Đình nếu là có thể một mực tiếp tục như vậy, vậy cũng tốt.

Tiêu Tiểu Phàm từng ngụm từng ngụm gặm thịt, nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Cha làm so mẹ ăn ngon, mẹ làm không phải ăn thật ngon."

Tiêu Cảnh Đình tức giận thưởng Tiêu Tiểu Phàm một cái bốp, "Ăn không ngon, ngươi còn ăn như vậy vui mừng."

. . .

Tiêu Tiểu Phàm chơi mệt mỏi, nằm dạng chân ngửa mặt hướng lên trời ở trên giường ngủ.

"Mẹ." Tiêu Tiểu Đông mang vác chân, ngồi ở trên giường nghiêm trang nhìn Hứa Mộc An.

"Có chuyện?" Hứa Mộc An hỏi.

"Ngày hôm nay chúng ta đi ra lúc này gặp phải Khâu Bạch."

Hứa Mộc An sắc mặt lập tức căng thẳng, Khâu Bạch nhất định là thấy mình bán heo, cho nên mới dây dưa đi lên, "Hắn tìm tới cha ngươi?"

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, hắn nói hắn anh muốn kết hôn hôn, đàng gái muốn hai mươi lượng bạc, nhà bọn họ không đủ tiền, hắn để cho cha cho mượn tiền cho hắn, cho mượn năm lượng bạc."

Hứa Mộc An không nhịn được nắm chặt quả đấm, năm lượng bạc, Khâu Bạch thật đúng là làm nhà hắn bạc, là gió lớn thổi tới.

"Cha ngươi đáp ứng sao?" Hứa Mộc An hỏi. Trước kia Tiêu Cảnh Đình nhất là thương hương tiếc ngọc, Khâu Bạch cầu hắn đôi câu, Tiêu Cảnh Đình không đúng đáp ứng.

Tiêu Tiểu Đông lắc đầu một cái, nói: "Không có, cha nói hắn muốn trả nợ, không có tiền, mẹ, ngươi nói cha, thật ở bên ngoài thiếu nợ đánh bài sao? Ngươi nói, hắn có phải hay không ở bên ngoài thiếu tiền quá nhiều, cho nên, không dám đi ra ngoài liền à!"

Hứa Mộc An cắn răng, nhất thời bất an, nợ đánh bài không giống với thông thường món nợ, bình thường là có rất cao lãi suất, lãi sinh lãi, lãi sinh lãi, không muốn biết cút bao nhiêu tiền tới.

Sòng bạc từ trước đến giờ sẽ nuôi rất nhiều côn đồ, cùng thời gian đến, bọn họ sẽ tìm tới cho mượn tiền người ta, đánh đập cướp, nếu như, Tiêu Cảnh Đình thật hỏi sòng bạc mượn bạc, vậy. . .

Hứa Mộc An nhắm mắt, nói: "Để cho ta nghĩ suy nghĩ một chút."

Nếu như, Tiêu Cảnh Đình có thể một mực giống như mấy ngày nay như vậy, vậy hắn giúp Tiêu Cảnh Đình trả nợ cũng không việc gì, bọn họ 2 cái cấp 3 luyện khí sư, cuộc sống luôn có thể vượt qua càng tốt, nhưng là, nếu là Tiêu Cảnh Đình không qua mấy ngày, lại cố thái nảy mầm, vậy hắn có thể làm thế nào?

Converter Dzung Kiều cầu ủng hộ bộ Ta Cùng Đại Thánh Là Huynh Đệ nhé
Converter Dzung Kiều cầu ủng hộ bộ THẦN VÕ CHÍ TÔN nhé

------oOo------

Chương 15: Ác khách tới cửa

Nguồn: EbookTruyen.Net

Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Cảnh Đình sửa chữa trước nho giá đỡ, một cái khách không mời mà đến, đi lên cửa.

"Tiêu huynh, đã lâu không gặp." Một người dáng dấp có chút gian hoạt chàng trai, đi vào cửa, ánh mắt ở Tiêu Cảnh Đình ngói xanh phòng ở trên quét qua.

Tiêu Cảnh Đình nhìn người đâu, trong lòng lóe lên mấy phần phòng bị.

Người đâu tên Vương Nhị Hổ, là chủ cũ " chí giao", chủ cũ sẽ đánh bạc, dính ở trên ung dung tự tại tán, đều có Vương Nhị Hổ một phần công lao, khá tốt hắn xuyên qua sớm, nếu không chủ cũ đang đánh cuộc phường bên trong lại lăn lộn mấy ngày, vợ con nhà, sợ cũng phải thua không còn chút nào.

Tiêu Cảnh Đình luôn cảm thấy cái này Vương Nhị Hổ đến gần chủ cũ, có thể là có dự mưu, dẫu sao chủ cũ làm không ít chuyện không có tính người, hôm nay hổ xuống đồng bằng, Tiêu Cảnh Đình hoá ra những cái kia kẻ thù, muốn bỏ đá xuống giếng, cũng không khỏi có thể.

Vương Nhị Hổ nhìn Tiêu Cảnh Đình nói: "Tiêu huynh, ngươi phòng này không tệ."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Nông thôn địa phương nhà, lại không tệ, có thể không sai đi nơi nào, lớn như vậy một gian phòng,

để không được trong thành một căn phòng hư tử."

Tiêu Tiểu Phàm đứng ở Tiêu Cảnh Đình bên người, đầy là tò mò nhìn Vương Nhị Hổ.

"Tiêu huynh, đây chính là tiểu Phàm đi, dáng dấp có thể thật đáng yêu à! Đáng tiếc là một ngu." Vương Nhị Hổ thở dài một cái nói.

Tiêu Tiểu Phàm nghe vậy giương mắt hướng Tiêu Cảnh Đình nhìn sang, Tiêu Cảnh Đình đưa tay ra, xoa xoa Tiêu Tiểu Phàm đầu. Chủ cũ tên nầy, không bớt ở Vương Nhị Hổ trước mặt mắng Tiêu Tiểu Phàm là dã loại , Vương Nhị Hổ bây giờ mới có thể như thế không chút kiêng kỵ.

"Anh Vương, ngươi không ở trong thành thật tốt đợi, làm sao chạy đến nông thôn địa phương tới?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Đã mấy ngày cũng không thấy Tiêu huynh, ta trong lòng lo lắng chặt, cứ tới đây xem xem, nghe nói vợ ngươi rất hung, ta còn đem ngươi bị vợ ngươi câu dậy rồi đây." Vương Nhị Hổ nửa đùa giỡn nói.

Tiêu Cảnh Đình trong lòng nổi lên mấy phần cười nhạt, Vương Nhị Hổ đây là đang gây xích mích cách ở giữa sao?

"Anh Vương quá lo lắng, ta những ngày qua lưu lại ở nông thôn, thật sự là trong túi ngượng ngùng, ngại đi trong thành." Tiêu Cảnh Đình lắc đầu nói.

"Không thể nào, Tiêu huynh dầu gì cũng là Tiêu gia thiếu gia, nhanh như vậy liền không có tiền." Vương Nhị Hổ tràn đầy kinh ngạc nói.

"Đáng hận, Tiêu gia những người đó, cũng nâng cao đạp thấp, ta lúc cha mẹ còn sống, đối với ta mọi thứ chiếu cố, hôm nay cha mẹ ta không thấy, mỗi một người đều lộ ra bộ mặt thật, đem ta đày đến con chim này không sinh trứng địa phương tới, còn chỉ cho như vậy điểm cửa ải không đủ để nhét kẻ răng bạc." Tiêu Cảnh Đình tràn đầy

tức giận nói.

Vương Nhị Hổ nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Ta nghe nói Tiêu huynh ngươi mấy ngày nay, ở làm ruộng? Vậy sống làm sao có thể là Tiêu huynh ngươi làm đâu ? Ta lúc tới, cho Tiêu huynh ngươi tính một quẻ, Tiêu huynh, ngươi hôm nay ngôi sao may mắn cao chiếu, nếu là đi sòng bạc đánh cuộc một trận, tuyệt đối có thể tài nguyên rộng vào."

Tiêu Cảnh Đình khoát tay một cái, nói: "Không dối gạt anh Vương nói, ta bây giờ là thắng được khởi, không chịu thua, ta còn chưa mạo cái này nguy hiểm."

Vương Nhị Hổ xem Tiêu Cảnh Đình, chỉ cảm thấy mấy ngày không gặp, Tiêu Cảnh Đình giống như là biến thành một người khác vậy, đây nếu là đổi lúc trước, Tiêu Cảnh Đình cái này ngu si, bị hắn khuyến khích đôi câu, 80% liền cùng hắn đi, bây giờ nhưng là như vậy một bộ dầu muối không vào dáng điệu.

Vương Nhị Hổ nhìn Tiêu Tiểu Phàm một cái, nói: "Tiêu huynh, ngươi con trai này mặc dù ngu bên trong ngu tức giận, nhưng là, dáng dấp không tệ à!"

Tiêu Tiểu Phàm gần đây ăn so với trước đó tốt hơn nhiều, mập một ít, ngược lại cũng ngọc tuyết đáng yêu.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, không nói gì.

"Tiêu huynh, ngươi biết không? Chu gia đang đang cho hắn nhà tiểu thiếu gia, thu nhận đứa bé người làm, một cái cho 30 lượng bạc, ngươi con trai này nếu là đi thử một chút, hơn phân nửa có thể trúng chọn." Vương Nhị Hổ nói.

Tiêu Cảnh Đình lãnh đạm cười một tiếng, nói: "Ta còn chưa tới muốn bán con trai đến nước đây." Gia chủ Chu gia là một luyện khí tầng 7 cao thủ, Chu gia so với Tiêu gia không coi vào đâu, nhưng là, đối với hiện tại Tiêu Cảnh Đình mà nói, cũng coi là một vật khổng lồ.

Một đứa con nít cho 30 lượng bạc, thật đúng là không thiếu, nhiều như vậy bạc, đứa trẻ vào Chu gia nhất định là muốn ký khế ước bán thân, chuyện này từ Vương Nhị Hổ trong miệng nói ra, làm sao cũng lộ ra một cổ mùi vị âm mưu.

"Tiểu Phàm đứa nhỏ này ngu bên trong ngu tức giận, để cho Chu gia phát hiện, cho rằng ta lừa, vậy ta là muốn không ăn nổi bao đi." Tiêu Cảnh Đình lắc đầu nói.

"Tiểu Phàm không được, không phải còn có một cái tiểu Đông sao? Đây cũng không phải là chuyện gì xấu, nếu như bị Chu gia chọn trúng, được tiểu thiếu gia thưởng thức, vậy coi như đi theo Chu thiếu gia ăn uống ca hát." Vương Nhị Hổ tràn đầy hâm mộ nói.

Tiêu Cảnh Đình ở trong lòng lạnh lùng cười một tiếng, Vương Nhị Hổ tên nầy có chuyện tốt có thể suy nghĩ hắn, chuyện này hơn phân nửa có nội tình.

"Tiểu Đông không được, ta còn trông cậy vào tiểu Đông sau này nuôi gia đình đâu, cái này ruộng việc đồng áng, sau này có thể cũng là muốn trông cậy vào hắn." Tiêu Cảnh Đình lắc đầu nói.

"Trông cậy vào hắn nuôi gia đình, ngươi không phải nói vậy nhãi con nuôi không quen sao?" Vương Nhị Hổ nói.

Tiêu Cảnh Đình không cho là đúng nói: "Đứa bé mà, quản quản là tốt."

Vương Nhị Hổ ở Tiêu Cảnh Đình cái này nói này nói kia liền nửa ngày, không chiếm được tiện nghi gì, áo não đi.

Vương Nhị Hổ vừa đi, Tiêu Cảnh Đình phát hiện trong nhà thật vất vả hòa hoãn bầu không khí, lại thay đổi căng thẳng lên, Tiêu Tiểu Đông lại đem Tiêu Tiểu Phàm giấu ở trong phòng, cả ngày tựa như đề phòng cướp đề phòng hắn.

Converter Dzung Kiều cầu ủng hộ bộ Ta Cùng Đại Thánh Là Huynh Đệ nhé
Converter Dzung Kiều cầu ủng hộ bộ THẦN VÕ CHÍ TÔN nhé

------oOo------

Chương 16: Ăn trộm nho

Nguồn: EbookTruyen.Net

Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Hứa Mộc An về đến nhà, nghe Tiêu Tiểu Đông nói đến Vương Nhị Hổ chuyện, lúc này căng thẳng tâm huyền.

Chu gia thu nhận thiếu niên người làm chuyện, Hứa Mộc An cũng đã nghe nói qua, nghe nói, Chu gia vị kia tiểu thiếu gia nóng nảy không tốt lắm, những cái kia vào Chu gia đứa trẻ, rất nhiều cũng không tiếng động biến mất, thi thể cũng không tìm được.

Chu gia thế lớn, thu nhận thiếu niên người làm phần nhiều là không có quyền không có thế con nhà nghèo, đứa trẻ vào cửa lại là ký khế ước bán thân, đứa trẻ biến mất, những đại nhân kia cũng không dám đến cửa đi tìm phiền toái.

30 lượng, một đầu cấp 3 heo răng gai cũng bất quá cái giá tiền này, Chu gia hoa lớn như vậy giá cả chiêu mộ đứa bé người làm, chỉ sợ có vấn đề à!

"Cha ngươi không đáp ứng người kia đi." Hứa Mộc An hỏi.

Vương Nhị Hổ Hứa Mộc An cũng là đã gặp, ở Hứa Mộc An trong mắt người này gian hoạt, xảo trá, dối trá, chân thực không phải người tốt lành gì, chẳng qua là người này quán hội lấy lòng người, cùng Tiêu Cảnh Đình quan hệ rất là không tệ.

"Không có, bất quá cha nói cân nhắc một chút." Tiêu Tiểu Đông nói.

"Gần đây, ngươi coi trọng em trai ngươi, không nên để cho em trai

ngươi cùng hắn một mình, chính ngươi cũng vậy." Hứa Mộc An dặn dò.

Tiêu Tiểu Đông trịnh trọng gật đầu một cái, nói: "Cha, ta biết."

Hứa Mộc An vểnh môi, nghĩ tới Tiêu Cảnh Đình trên người nợ đánh bài, Tiêu Cảnh Đình coi như bây giờ không muốn bán đứa trẻ, nếu là sòng bạc người đến cửa muốn nợ đánh bài, vậy thì không thể nói.

Tiêu Cảnh Đình rời giường lúc này phát hiện cách vách khóa cửa, Tiêu Cảnh Đình kêu 2 đứa nhỏ ăn cơm, cũng không có cái gì đáp lại.

" Anh, hắn tìm chúng ta ăn cơm đây." Tiêu Tiểu Phàm liếm liếm môi nói.

Tiêu Tiểu Đông hung hăng trợn mắt nhìn Tiêu Tiểu Phàm một cái, nói: "Ăn một chút ăn, ngươi chỉ có biết ăn thôi, ngươi sẽ không sợ hắn đem ngươi bắt đi bán đi."

Tiêu Tiểu Phàm cổ trước quai hàm, nói: "Cha không phải người như vậy, cha đối với ta khá tốt."

Tiêu Tiểu Đông tức giận: "Một chút tiểu ân tiểu huệ liền đem ngươi thu mua, thật không có tiền đồ."

Tiêu Tiểu Phàm leo đến trước cửa sổ trên bàn gỗ, len lén xuyên thấu qua cửa sổ, xem động tĩnh bên ngoài.

"À!" Tiêu Tiểu Phàm kinh hô một tiếng.

"Ngươi thấy cái gì?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

"Thật là nhiều thật là nhiều nho." Nho trước đã treo quả, bất quá đều là màu xanh, đầu cũng nhỏ, Tiêu Tiểu Phàm trộm hái được 2 cái ăn, chua răng đều rớt, mấy ngày đối với nho đều là xa lánh.

"Nho mà thôi sao, trước cũng rất nhiều." Tiêu Tiểu Đông mãn bất tại hồ nói.

Tiêu Tiểu Phàm nháy con mắt, nói: "Trước là màu xanh, bây giờ biến thành màu tím."

Tiêu Tiểu Đông liếc mắt, nói: "Coi như biến thành màu tím, cũng vẫn là chua."

Tiêu Tiểu Phàm trừng mắt nhìn, nói: "Nhưng mà, bây giờ nhìn lại ăn thật ngon."

Tiêu Cảnh Đình thôi sanh nho, liền ra cửa.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Cảnh Đình rời đi, trong lòng thở phào nhẹ nhõm với, lại có chút sáp sáp.

Tiêu Tiểu Đông thất hồn lạc phách ngồi vào mép giường, Tiêu Tiểu Phàm moi cửa sổ chỉ lo nhìn chằm chằm bên ngoài nho chảy nước miếng.

Tiêu Tiểu Phàm thừa dịp Tiêu Tiểu Đông không chú ý, chạy ra ngoài hái được một chùm nho trở lại.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Tiểu Phàm hái trở về nho, tức giận sắc mặt tái xanh, "Ngươi hái hắn nho làm gì?"

"Không sao cả, cha không có ở đây, hơn nữa nho có rất nhiều, hắn không sẽ phát hiện." Tiêu Tiểu Phàm mãn bất tại hồ nói.

Tiêu Tiểu Đông hận hận nói: "Hắn trở lại không chừng liền phát hiện."

"Cha hiểu ta nhất, hắn không sẽ đánh ta." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Tiêu Tiểu Đông hận hận nói: "Ngươi cái nhớ không chắc nhớ đánh đồ, trước kia làm sao bị hắn đánh sự việc, đều quên đi." Trước

nghiêm trọng nhất một lần, Tiêu Tiểu Phàm thiếu chút nữa thì bị Tiêu Cảnh Đình đánh chết.

Tiêu Tiểu Phàm bỉu môi, "Oa " một tiếng khóc.

Tiêu Tiểu Đông xem Tiêu Tiểu Phàm khóc đáng thương, lại ôn nhu an ủi Tiêu Tiểu Phàm.

Hứa Mộc An buổi tối lúc trở lại, phát hiện, hắn cho Tiêu Tiểu Phàm cùng Tiêu Tiểu Đông lưu thức ăn đều không làm sao động, bên trong căn phòng đầy đất vỏ nho, trên bàn còn có 2 chùm nho.

Converter Dzung Kiều cầu ủng hộ bộ DỊ NĂNG TIỂU THẦN NÔNG nhé
Converter Dzung Kiều cầu ủng hộ bộ DỊ NĂNG TIỂU THẦN NÔNG nhé

------oOo------

Chương 17: Phát hiện tiểu tặc

Nguồn: EbookTruyen.Net

Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Cảnh Đình so Hứa Mộc An trở lại trễ một ít, Tiêu Cảnh Đình trở lại một cái, liền phát hiện trong sân ít đi gần hai mươi chùm nho.

Tiêu Cảnh Đình vừa thấy trong sân nho cây mây, cũng biết "Trộm nho" là Tiêu Tiểu Phàm kiệt tác.

Trong sân mấy trăm chuỗi nho, thật ra thì thiếu cái mười mấy hai mươi chùm cũng không dễ thấy, chẳng qua là cái này hái nho người, quá kiêu ngạo, nhìn chăm chú một chỗ hái được hết sạch, muốn không bị phát hiện đều khó.

Tiêu Cảnh Đình chống nạnh, nhìn chỗ kia trống trơn như vậy nho cây mây lắc đầu một cái, nguyên bản bên kia nho là dáng dấp nhất tươi tốt, hôm nay nhưng là trơ trụi.

Tiêu Tiểu Phàm "Lén lén lút lút " quan sát Tiêu Cảnh Đình động tĩnh, quay đầu, lo lắng nhìn Tiêu Tiểu Đông nói: "Cha thật giống như phát hiện, hắn sẽ không tới đánh ta đi."

"Ai bảo ngươi đần như vậy, nhìn chằm chằm một chỗ hái nho." Tiêu Tiểu Đông tức giận.

Tiêu Tiểu Phàm dắt ống tay áo, có chút ủy khuất nói: "Chỗ đó nho lớn nhất à!"

Tiêu Tiểu Đông tức giận trợn mắt nhìn Tiêu Tiểu Phàm một cái, mắng: "Ngươi còn nói."

Tiêu Tiểu Phàm mặc dù đần, nhưng là, còn rất nóng lòng, phát hiện nho ăn ngon, Tiêu Tiểu Phàm liền chào hỏi Tiêu Tiểu Đông ăn chung, Tiêu Tiểu Đông cũng cảm thấy ăn ngon, Tiêu Tiểu Phàm liền xung phong nhận việc nói lại đi hái 2 chùm.

Tiêu Tiểu Đông cảm thấy dù sao hái đều đã hái được, lại hái 2 chùm cũng không có cái gì, nơi nào biết, Tiêu Tiểu Phàm ăn được ghiền, một chút hái được mười mấy chùm, vẫn là gánh một chỗ, cùng Tiêu Tiểu Đông phát hiện lúc này chỗ kia nho đã bị hái cạn sạch, chỗ kia nho cây mây còn bị gây ra ngã trái ngã phải.

Nho hái xuống, cũng dính không trở về, Tiêu Tiểu Đông lo âu hơn, cùng Tiêu Tiểu Phàm đem nho phân ăn thất thất bát bát.

"Xin lỗi à! Đứa bé không hiểu chuyện, trộm ăn ngươi nho." Hứa Mộc An đi tới trong sân, tràn đầy áy náy hướng về phía Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Cảnh Đình lơ đễnh nói: "Không có sao, bọn họ là con trai ta, ăn cha cũng là đạo lý hiển nhiên." Tiêu Tiểu Phàm cùng Tiêu Tiểu Đông đều đã thật biết điều, trên trái đất những cái kia đứa nhỏ một người so với một người phách lối, đều là nhà tiểu bá vương, muốn sao trời không cho mặt trăng.

Hứa Mộc An nghe được Tiêu Cảnh Đình mà nói, nghĩ đến trước đối với Tiêu Cảnh Đình phòng bị, không nhịn được có chút áy náy, Tiêu Cảnh Đình tựa hồ thật thay đổi.

Tiêu Cảnh Đình hái được một chùm nho cho Hứa Mộc An, nói: "Ngươi nếm thử một chút." Cái thế giới này thực vật dáng dấp thật đúng là mau, hắn buổi sáng lại thi triển một lần vạn vật sinh trưởng pháp quyết, nho liền chín, vốn là hắn còn lấy là còn muốn qua rất lâu.

Hứa Mộc An nếm một viên, nói: "Mùi vị rất tốt, hơn nữa, tựa hồ có thể đề cao linh lực." Tiêu Tiểu Phàm cho Hứa Mộc An giữ lại 2 chùm

nho, thật ra thì, Hứa Mộc An đã trước thời hạn hưởng qua.

"Ngươi xem cái này nho, có thể bán bao nhiêu tiền?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Bán một hai ba trăm tiền đồng, cũng không thành vấn đề, bán nhiều, giá cả hẳn sẽ hàng một ít." Trong sân tổng cộng có gần bốn trăm chùm nho, bảo thủ phỏng đoán, hẳn có thể bán một một trăm 2.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, hai ba trăm tiền đồng cũng không ít.

"Ngươi muốn bán nho, bán nho, ngươi muốn làm gì đâu ?" Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lúng túng cười một tiếng, nói: "Ta trước hồ đồ nhất thời, đem nhà ruộng đất cho điển làm đi ra ngoài, bất quá, ta là sống làm, sát điểm lợi tức, là có thể đem ruộng đất phải về tới, ta suy nghĩ một chút cảm thấy trước hay là đem vậy mấy mẫu thượng đẳng ruộng mua về."

Chỉ có thượng đẳng ruộng mới có thể trồng trọt đẳng cấp cao linh thực, vậy trong nhà có thượng đẳng ruộng, đều cẩn thận hầu hạ, nơi nào sẽ giống như chủ cũ cái này đại thiếu gia vậy, cầm đi làm.

"Ta cảm thấy có tiền, trước hay là đem nợ đánh bài còn đi." Hứa Mộc An đề nghị, không nợ cả người nhẹ, cái này dính ở trên sòng bạc người, vậy coi như phiền phức lớn.

"Ta không có nợ đánh bài." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An sững sốt một chút, nói: "Không có nợ đánh bài, vậy trước gặp phải Khâu Bạch. . ."

"Cũng phải lừa gạt hắn, ta cũng không phải là hắn người nào, hắn ông anh muốn kết hôn vợ, cùng ta có quan hệ thế nào? Bất quá,

nếu là cứng rắn từ chối cũng không tốt, liền xé một cái cớ" Tiêu Cảnh Đình thản nhiên nói.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, chỉ cảm thấy Tiêu Cảnh Đình thật giống như không phải Tiêu Cảnh Đình.

Tiêu Cảnh Đình quay đầu, nhìn Hứa Mộc An, hỏi: "Ngươi thế nào?"

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Không việc gì."

"Đúng rồi, ta ngày mai phải đi trấn trên bán nho, ngươi muốn không muốn cùng ta cùng đi?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: " Được a !" Hứa Mộc An thầm nghĩ muốn: Tiêu Cảnh Đình cái nhóm này nho bán đi, hẳn có thể được lợi không thiếu, bán đứa trẻ cũng chỉ 30 lượng, Tiêu Cảnh Đình như thế sẽ kiếm tiền, chắc coi thường bán đứa trẻ tiền.

"Đúng rồi, chi tới trước cái đó Vương Nhị Hổ. . ."

Hứa Mộc An nghe Tiêu Cảnh Đình nhắc tới người này, không khỏi nhấc lên tâm huyền."Thế nào?"

"Ta cảm thấy người này, tựa hồ đối với ta có dụng ý khác, ta trước tốt đánh cuộc, bán đất đều là hắn khuyến khích, ta cảm thấy có thể có người chỉ sử hắn để hãm hại ta, ngày mai hắn nếu tới tìm phiền toái, ta bất tiện ra tay, ngươi tốt nhất giúp ta thu thập hắn một lần.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Ta biết." Chính là cái này Vương Nhị Hổ khuyến khích Tiêu Cảnh Đình bán đứa trẻ, Hứa Mộc An đã sớm xem người này không vừa mắt.

Converter Dzung Kiều cầu ủng hộ bộ DỊ NĂNG TIỂU THẦN NÔNG nhé
Converter Dzung Kiều cầu ủng hộ bộ DỊ NĂNG TIỂU THẦN NÔNG nhé

------oOo------

Chương 18: Cùng đi trong thành

Nguồn: EbookTruyen.Net

Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Ngày thứ hai, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An dậy thật sớm, biết 2 người tính toán Tiêu Tiểu Phàm cùng Tiêu Tiểu Đông la hét cũng phải đi hỗ trợ, Tiêu Cảnh Đình suy nghĩ một chút đáp ứng.

Tiêu Cảnh Đình dắt Tiêu Tiểu Phàm tay, trên mặt có mấy phần vẻ buồn rầu.

Tiêu Tiểu Phàm nhìn Tiêu Cảnh Đình sắc mặt, chớp đen nhánh ánh mắt, nói: "Cha, cha thế nào à! Không vui à!"

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Cha là lo lắng nho bán không được đây."

"Nho ăn ngon, khẳng định bán rơi." Tiêu Tiểu Phàm giơ lên quả đấm, cho Tiêu Cảnh Đình trợ uy nói.

"Phải không? Nho ăn ngon?" Tiêu Cảnh Đình cười yếu ớt hỏi.

Tiêu Tiểu Phàm trịnh trọng gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, nho ăn ngon, tiểu Phàm rất thích ăn."

"Ngươi thích ăn có ích lợi gì." Tiêu Tiểu Đông tức giận trợn mắt nhìn Tiêu Tiểu Phàm một cái.

Tiêu Tiểu Phàm nhìn tiểu Đông nói: "Anh, ngươi cũng thích ăn à!

Ngươi còn so ta ăn nhiều, mẹ cũng thích ăn, ta để lại cho mẹ 2 chùm nho, mẹ ăn sạch lặc."

"Phải không?" Tiêu Cảnh Đình mặt tươi cười hướng Hứa Mộc An nhìn sang, Hứa Mộc An mặt nhanh chóng đỏ.

Tiêu Cảnh Đình ở trong lòng lắc đầu một cái, Hứa Mộc An cũng chỉ mười mấy tuổi, cái tuổi này, ở kiếp trước cũng chính là một học sinh cấp 3 mà thôi, vẫn là đứa bé đây.

Bốn người đi tới cửa thôn, một chiếc xe bò đã sớm chờ ở liền cửa thôn, thấy bốn người, ngồi ở xe bò đầu rút ra tẩu thuốc Lý Thăng, kinh ngạc một chút, ngay sau đó lộ ra nở nụ cười.

"Tiểu Hứa à! Lại muốn đi trong thành à!" Lý Thăng ấm áp hỏi.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy."

"Lần này cùng đương gia, đứa trẻ cùng đi à!" Lý Thăng nhìn Tiêu Cảnh Đình, cười híp mắt nói.

Hứa Mộc An bị Lý Thăng cười có chút quẫn, nói: "Đúng vậy."

"Tiêu đương gia, nghe nói ngươi gần đây lạc đường biết trở lại, vậy thì đúng rồi, đạp đạp thực thực làm ruộng, nuôi gia đình, lấy ngươi bản lãnh, cuộc sống tổng hội vượt qua càng tốt." Lý Thăng nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, phụ họa nói: "Lão trượng nói đúng."

"Các ngươi cái này là muốn đi trong thành làm gì à!" Lý Thăng hỏi.

"Chúng ta đi trong thành bán ít đồ." Tiêu Cảnh Đình hàm hồ nói.

Lý Thăng gật đầu một cái, nói: "Như vậy à! Lên xe đi."

Trong xe đã ngồi ba bốn người, thấy Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An đi lên, trong xe mấy người, đầy là tò mò nhìn lại.

Tiêu Cảnh Đình tiếng xấu vang dội, thôn Gò Đất người đều biết, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An quan hệ không tốt, giờ phút này nhìn 2 người đi lên, trong xe người đều tò mò nhìn chằm chằm Tiêu Cảnh Đình quan sát, bị làm gấu trúc lớn vây xem Tiêu Cảnh Đình, rất là quẫn bách.

Tiêu Cảnh Đình cảm thấy trong xe một người nhìn ánh mắt của hai người, có chút không tốt, Tiêu Cảnh Đình tìm kiếm không cảm hứng, mới nhớ, người này là Khâu Bạch anh Khâu Lễ.

"Tiêu huynh lần này đi trong thành làm gì à!" Khâu Lễ hỏi.

"Bán ít đồ, phụ cấp phụ cấp đồ dùng gia đình." Tiêu Cảnh Đình thản nhiên nói.

Khâu Lễ hướng Tiêu Cảnh Đình khung bóng rỗ nhìn một cái, nói: "Tiêu huynh chỉ sợ là bệnh cấp loạn đầu y, nho vật này, trong thành không lại có bao nhiêu người thích ăn, bán không được giá tiền, chỉ sợ một chuyến tay không, còn phải lấy lại tới lui lộ phí."

Tiêu Cảnh Đình lơ đễnh cười một tiếng, nói: "Không có sao, ta chẳng qua là thử một lần mà thôi."

Gặp Tiêu Cảnh Đình không thức thời, Khâu Lễ khẽ hừ một tiếng, không nói nữa lời nói.

Tiêu Cảnh Đình ôm Tiêu Tiểu Phàm, cũng không có lại phản ứng người này.

Tiêu Tiểu Phàm lười biếng ở Tiêu Cảnh Đình trong ngực ngáp dài, Tiêu Cảnh Đình cưng chìu xoa xoa Tiêu Tiểu Phàm đầu.

Tiêu Tiểu Đông tràn đầy hâm mộ nhìn Tiêu Cảnh Đình trong ngực Tiêu Tiểu Phàm, xem Tiêu Cảnh Đình ánh mắt nhìn tới, lại nhanh chóng từ biệt liền mặt.

Người đến một cái Tề, xe bò liền thật nhanh chạy, Tiêu Cảnh Đình lần đầu tiên cảm nhận được dị giới xe bò uy lực, nguyên lai bò cũng có thể chạy nhanh như vậy, như vậy ổn.

Tiêu Cảnh Đình âm thầm thầm nghĩ: Nếu là có tiền, hắn cũng có thể mua một xe bò, như vậy mỗi ngày đi trong ruộng, cũng không cần đi nhiều như vậy đường, bây giờ chỉ có năm mẫu ruộng, hắn mỗi ngày đều rất rãnh rỗi, ở trên đường lãng phí một chút thời gian, cũng không việc gì, cùng ruộng đất cũng cầm về, vậy hắn có thể phải làm nhiều.

"Lý lão bá cái này xe bò, trị giá nhiều ít bạc à!" Tiêu Cảnh Đình thấp giọng hướng về phía Hứa Mộc An hỏi.

Hứa Mộc An sững sốt một chút, nói: "Yêu thú là rất khó bị thuần dưỡng, rất nhiều yêu thú nuôi lớn sẽ phệ chủ, bác Lý cái này yêu bò là từ nhỏ nuôi lớn, cùng người Lý gia quan hệ rất thân thân mật, người bình thường muốn mua yêu thú, phải đi ngự thú đường đường khẩu mua, bên kia yêu thú đều có ngự thú phù khống chế, tuần phục yêu thú giá cả rất đắt, bác Lý cái này con yêu thú nếu là từ ngự thú đường trên tay mua, giá cả sẽ không thấp hơn tám trăm 2."

Rất nhiều người là không thể bỏ ngự thú đường huấn luyện phí, cho nên, rất nhiều người nhà cũng biết mua ngoan ngoãn yêu thú con non tới nuôi, từ nhỏ nuôi đến lớn, nuôi ra cảm tình tới, vậy cũng sẽ không có vấn đề quá lớn.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Thật đắt à!" Hắn bây giờ quả nhiên chính là nghèo rớt mồng tơi một cái.

Nguyên bản ở nhắm mắt dưỡng thần Khâu Lễ nghe được Tiêu Cảnh Đình mà nói, mở mắt ra, tràn đầy giễu cợt quét Tiêu Cảnh Đình một cái.

Tiêu Cảnh Đình bị Khâu Lễ tràn đầy ánh mắt khinh thường, tức giận dạ dày gan đau.

Khâu Lễ người này, điển hình làm gái điếm lại muốn lập bài phường, Tiêu Cảnh Đình có thể khẳng định, Khâu Bạch cùng chủ cũ chuyện, tuyệt đối có Khâu Lễ ở phía sau màn bày mưu tính kế, Khâu gia trọng nam khinh nữ, Khâu Lễ ở Khâu gia địa vị so Khâu Bạch cao rất nhiều.

Khâu Bạch người này cùng Khâu Lễ một cái tánh tình, muốn chủ cũ bạc, lại chê chủ cũ, chiếm tiện nghi, lại cảm thấy chủ cũ không kiểm điểm, con cóc ghẻ muốn ăn thịt thiên nga.

------oOo------

Chương 19: Chuộc về ruộng trung đẳng

Nguồn: EbookTruyen.Net

Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Xe bò đến bên ngoài thành ngừng lại, mọi người lục tục đi xuống, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An đi trong thành thị trường ở trên cho mướn một cái gian hàng.

Thị trường ở trên người đến người đi, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An có chút ngượng ngùng, Tiêu Tiểu Phàm nhưng cảm thấy hắn hiển lộ thân thủ thời điểm đến, gân giọng hô to: "Bán nho, bán nho."

Tiêu Tiểu Phàm như thế cho lực, da mặt mỏng Tiêu Cảnh Đình lúc này đối với Tiêu Tiểu Phàm mắt khác đối đãi.

Thấy Tiêu Cảnh Đình đối với Tiêu Tiểu Phàm tán thưởng, Tiêu Tiểu Đông trong lòng hâm mộ, cuống cuồng, lại không pháp tượng Tiêu Tiểu Phàm vậy gọi ra, trong lòng gấp bốc lửa, khuôn mặt nhỏ nhắn nhưng bản trứ, nhìn Tiêu Cảnh Đình có chút buồn cười.

Tiêu Tiểu Phàm dáng dấp đáng yêu, mấy người phụ nhân nghe tiếng tới hỏi giá tiền, nghe cần hai trăm năm mươi cái tiền đồng một chuỗi, lúc này bị dọa chạy.

Tiêu Cảnh Đình cũng không giận, cắt ra mấy viên nho, mời người nếm, cuối cùng mở ra nguồn tiêu thụ.

Bất quá, nho ăn không ngon ấn tượng đi sâu vào lòng người, giá cả

lại đất, một buổi sáng, Tiêu Cảnh Đình mới bán đi hơn 30 chùm, Tiêu Cảnh Đình không muốn hàng cái giá thấp, sẽ tiếp nhận giá tiền này người, lại không thương ở nơi này cấp thấp thị trường lăn lộn, cục diện có chút cứng lại.

Hứa Mộc An nhìn buồn bực Tiêu Cảnh Đình, suy nghĩ một chút, nói: "Ta có cái đề nghị."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Ngươi nói."

"Ta cùng tửu lầu Duyệt Hòa chu tể ông chủ, có chút giao tình, hắn khui rượu lầu, mỗi ngày cũng cần chuẩn bị không ít linh quả, chúng ta có thể đem nho bán cho hắn, hắn hẳn có thể ăn không thiếu, bất quá, giá cả sợ rằng phải hạ xuống một ít." Hứa Mộc An thận trọng nói.

Trước kia Tiêu Cảnh Đình cố chấp, cho tới bây giờ không nghe Hứa Mộc An, thường mắng Hứa Mộc An chó cầm con chuột, xen vào việc của người khác, có lúc còn đánh người, lâu ngày, Hứa Mộc An cũng rất thiếu phát đơn mình ý kiến.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, đầy mắt sáng lên nói: "Nếu như, hắn có thể đem phần lớn nho cũng ăn tiếp, vậy giá cả thấp một chút liền thấp một chút đi." Nho thả lâu muốn xấu xa, bọn họ bán như vậy đi xuống, rất nhiều không bán được.

Nghe Tiêu Cảnh Đình đồng ý mình ý kiến, Hứa Mộc An không khỏi có chút mừng rỡ.

Tiêu Cảnh Đình thu thập một chút, cùng Hứa Mộc An tìm được tửu lầu ông chủ, đem ba trăm chùm nho lấy mỗi chùm hai trăm đồng tiền bán cho tửu lầu Duyệt Hòa ông chủ chu tể, cộng thêm trước hơn 30 chùm nho bán tiền, Tiêu Cảnh Đình trên tay một chút nhiều sáu mươi mấy lượng bạc.

"Ngươi nhanh đi đem vậy mấy mẫu thượng đẳng ruộng chuộc về đi." Hứa Mộc An thúc giục.

Tiêu Cảnh Đình lúng túng cười một tiếng, nói: "Ban đầu làm đi ra lúc này một mẫu thượng đẳng ruộng là hai mươi lượng, muốn chuộc về, cần hai mươi sáu, ta hiện ở trong tay bạc, cũng chỉ có thể chuộc về 2 mẫu."

Hứa Mộc An suy nghĩ một chút, nói: "Nếu không ngươi trước đem vậy mấy mẫu ruộng trung đẳng chuộc về đi." Thượng đẳng ruộng tuy tốt, nhưng là, không có đầy đủ linh lực, cũng không cách nào vật tẫn kỳ dụng, Tiêu Cảnh Đình bây giờ thực lực, chăm sóc ruộng trung đẳng cũng đã có chút cố hết sức.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Được a !"

Ruộng trung đẳng tổng cộng sáu mẫu, một mẫu 10 lượng, thêm 3 điểm tức, chuộc về tổng cộng cần bảy mươi tám 2.

Tiêu Cảnh Đình cầm địa khế, lắc đầu một cái, lòng tràn đầy buồn rầu, như thế gập lại đằng, mới vừa tiền kiếm được đầy đủ bồi thường đi vào, còn lấy lại mười mấy lượng.

Hứa Mộc An ở gả cho Tiêu Cảnh Đình trước, nhà cũng là làm ruộng, đối với đất đai có một phần cảm tình đặc biệt, gặp Tiêu Cảnh Đình đem đất đai chuộc về, lúc này an tâm không ít.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình sắc mặt khó coi, an ủi: "Bên ngoài một mẫu ruộng trung đẳng muốn bán được mười tám 2 chừng đâu, mặc dù tăng thêm chút lợi tức, nhưng là, vẫn là hợp coi là, có ruộng đất nơi tay, cho thuê, hàng năm cũng có thể có một tiền thu nhập."

Cửa hàng ông chủ hẳn là cảm thấy Tiêu Cảnh Đình sẽ không tới chuộc đất, trước mới có thể đem ruộng đất giá cả đè đến 10 lượng, mới vừa rồi Tiêu Cảnh Đình đi chuộc đất lúc này cửa hàng mặt của lão bản sắc, phải nhiều kém có nhiều kém.

Hứa Mộc An hơi vuốt khóe miệng, thầm nói: Cửa hàng ông chủ hẳn không nghĩ tới Tiêu Cảnh Đình trở lại chuộc đất khế đi, mình ban

đầu cũng làm Tiêu Cảnh Đình là một chỉ ra không vào.

"Ta biết." Tiêu Cảnh Đình bất đắc dĩ cười một tiếng, chẳng qua là, nhiều bạc như vậy, hắn vẫn là đau lòng à!"Cùng ta đi chọn chút hạt giống đi."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, hứng thú bừng bừng nói: " Được a ! Ruộng trung đẳng hạt giống, muốn mua phẩm chất tốt một chút."

Tiêu Cảnh Đình không biết, hắn rời đi cửa hàng sau đó không lâu, Vương Nhị Hổ liền đi vào cửa hàng.

Cửa hàng ông chủ tràn đầy bất mãn nói: "Ngươi ban đầu nói, Tiêu Cảnh Đình sẽ không tới chuộc ruộng đất, kết quả đâu, hắn đem sáu mẫu ruộng đất cũng chuộc đi, sớm biết, ta trước là hơn cho hắn một ít bạc, kiếm nhiều một chút lợi tử tiền, cũng là tốt."

Vương Nhị Hổ hề hề cười một tiếng, nói: "Hắn ban đầu vẫn là ta giới thiệu tới, chưởng quỹ ngươi trắng kiếm mười mấy lượng bạc, liền đừng oán trách, chẳng qua là, vị này Tiêu thiếu gia gần đây không chuyện sản xuất, chỉ ra không vào, cũng không biết là từ đâu tới tiền, hắn trước có thể cùng ta nói, tiền cũng xài hết rồi à!"

Nghĩ đến vị quý nhân kia nói, chỉ cần Tiêu Cảnh Đình vợ con ly tán, lưu lạc đầu đường, liền cho mình năm trăm lượng bạc, Vương Nhị Hổ không khỏi bắt đầu có chút nóng nảy. Nguyên bản Tiêu Cảnh Đình cũng dính vào ung dung tự tại tán, mê mệt đánh bạc, mắt nhìn thấu sinh trong tầm tay, hôm nay, cũng không đánh cuộc không phiêu, cải tà quy chánh, quá tà môn.

Converter Dzung Kiều cầu ủng hộ bộ DỊ NĂNG TIỂU THẦN NÔNG nhé
Converter Dzung Kiều cầu ủng hộ bộ TA CÙNG ĐẠI THÁNH LÀ HUYNH ĐỆ nhé

------oOo------

Chương 20: Mua hạt giống

Nguồn: EbookTruyen.Net

Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tiêu Cảnh Đình mang Hứa Mộc An vào một nhà linh chủng tiệm, thấy 2 người đi vào, trong cửa hàng chưởng quỹ ra đón, "2 người khách quan, tới chọn hạt giống à!"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, có gì tốt đề cử sao?"

Chủ tiệm quan sát Hứa Mộc An hai mắt, cười một tiếng, nói: "Tôn phu nhân là thuộc tính lửa à! Cửa tiệm mới đến một ít gạo hỏa vân, lửa xanh thức ăn, đều là thích hợp hệ lửa tu sĩ ăn, khách quan có thể mua một ít."

Tiêu Cảnh Đình có nhiều hứng thú nhíu mày, Hứa Mộc An kéo lại Tiêu Cảnh Đình, lắc đầu một cái, nói: "Không được mua."

Tiêu Cảnh Đình không hiểu nhìn Hứa Mộc An, hỏi: "Thế nào?"

"Gạo hỏa vân là cấp 3 linh thực, nhưng là, bán đi, giá cả nếu so với mộc thuộc tính cấp 3 gạo linh thấp hơn 20%, nhưng là, trồng trọt độ khó không thể so với mộc thuộc tính gạo linh thấp." Hứa Mộc An giải thích.

"Không có sao, trồng có thể mình ăn, không bán." Tiêu Cảnh Đình mãn bất tại ý nói.

"Ông chủ, muốn một túi gạo hỏa vân hạt giống, một túi lửa xanh món ăn hạt giống." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An có chút bất an nói: "Không cần loại nhiều như vậy." Hệ lửa tu giả có thể tiếp thụ mộc thuộc tính gạo linh, mộc hệ tu giả nhưng là rất khó tiếp nhận thuộc tính lửa gạo linh, đây cũng là thuộc tính lửa gạo linh hàng ế một trong những nguyên nhân.

Tiêu Cảnh Đình nhàn nhạt lắc đầu một cái, nói: "Không có sao, trồng cái gì không phải là trồng sao?"

Tiêu Cảnh Đình lại chọn một túi khoai lang hạt giống cùng một túi thông thường gạo linh hạt giống, liền chuẩn bị đi trở về phủ, một túi hạt giống mới vừa đủ một mẫu đất, còn dư lại một mẫu ruộng trung đẳng, Tiêu Cảnh Đình dự định trồng nho.

Bốn túi hạt giống lại đi ra ngoài sáu lượng bạc, xài khoản tiền này, Tiêu Cảnh Đình có thể nói là 2 tụ gió mát.

"Khách quan, ngươi thật là thương tôn phu nhân à!" Chưởng quỹ vốn là chẳng qua là thuận miệng nói, không nghĩ tới Tiêu Cảnh Đình thật muốn, lúc này trêu nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, không nói gì, Hứa Mộc An mặt đỏ bừng một chút.

Tiêu Cảnh Đình mang Hứa Mộc An rời đi hạt giống tiệm, hướng thành phố đi ra ngoài.

"Ngươi nếu là không có bạc, ta nơi đó còn có một ít." Hứa Mộc An cân nhắc hồi lâu, mở miệng nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An một cái, nói: "Không cần, trong nhà vậy năm mẫu điền lý linh thực, có thể cắt lấy, trừ đi lưu lại mình ăn những cái kia, bán đi, cũng có thể có một hơn 20 lượng tiền thu nhập, trở về muốn đuổi chặt cắt lấy." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, đáp một tiếng, nói: " Ừ, ta giúp ngươi."

"Ta cảm thấy trong nhà còn cần mua một cái xới đất con giun." Trước đất ít, có thể mượn dùng nhà thôn trưởng bên trong, chờ hắn đem những đất kia cũng chuộc về, vậy cần dùng vậy xới đất con giun cơ hội là thêm, tổng hướng đi thôn trưởng cho mượn cũng không phải là một chuyện à! Thật ra thì Tiêu Cảnh Đình còn muốn một con yêu thú thay đi bộ, bất quá dưới mắt bạc khẩn trương, thay đi bộ yêu thú sự việc, chỉ có thể suy nghĩ một chút mà thôi.

Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Cùng nhóm thứ hai nho trồng ra tới, thì có thể dư dả một chút, khách sạn kia ông chủ nói, nhóm thứ hai nho đi ra, còn có thể bán cho hắn, nhiều ít hắn cũng thu, giá cả cùng trước kia vậy.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, đáp một tiếng, nói: " Ừ." Một cái phẩm tương khá một chút cấp 2 xới đất con giun muốn 3-4 lượng bạc, Hứa Mộc An không nhịn được một hồi nhức nhối.

Hứa Mộc An cùng Tiêu Cảnh Đình đi lên xe bò, một lát sau, Khâu Lễ cũng tới, không giống với lúc tới chỉ cao khí ngang, Khâu Lễ nhìn sắc mặt của hai người rất là cổ quái.

Tiêu Cảnh Đình không muốn để ý sẽ người này, tự mình nhắm mắt dưỡng thần, Hứa Mộc An cũng là cũng bắt chước.

Hứa Mộc An đi trở về phòng, nhìn trong sân còn dư lại mấy chục chùm nho, thoáng như thấy được bạc trắng lòa.

"Những thứ này nho nếu là bán đi. . ."

"Những thứ này nho không bán." Tiêu Cảnh Đình cắt đứt Hứa Mộc An lời nói nói , "Thứ tốt, tự nhiên cấp cho mình lưu một ít, cái này nho có thể tăng lên thực lực, ta cùng ngươi mỗi ngày ăn mấy chùm, không mấy ngày là có thể ăn sạch, bất quá, không thể lại cho đứa nhỏ ăn, khá tốt nho bên trong linh khí tương đối ôn hòa, nếu không, cái này 2 tiểu tử ăn nhiều như vậy, sớm ăn xảy ra vấn đề."

Hứa Mộc An nghe vậy trịnh trọng gật đầu một cái, nói: "Ta sẽ chú ý."

2 đứa bé còn quá nhỏ, hấp thu quá nhiều năng lượng sẽ kinh mạch bị tổn thương, không thể qua loa.

Buổi tối, Hứa Mộc An đợi ở trong phòng, một viên một viên gặm nho, trong con ngươi tràn đầy hưng phấn.

Tiêu Tiểu Phàm moi Hứa Mộc An quần, hút xem hút xem trước nước miếng."Cha, cho ta ăn một viên đi, liền ăn một viên."

Hứa Mộc An không để ý Tiêu Tiểu Phàm khẩn cầu, hắn điều tra qua Tiêu Tiểu Phàm kinh mạch, đều bị nguyên khí ngăn chặn, những ngày qua Tiêu Tiểu Phàm chẳng những không thể ăn nho, liền lượng cơm đều phải giảm phân nửa.

"Mau đi ngủ đi." Hứa Mộc An thúc giục.

Tiêu Tiểu Phàm ủ rũ cúi đầu bò lên giường, thầm nghĩ: Cha đổi hào phóng, mẹ lại hẹp hòi.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Hứa Mộc An bộ dáng hưng phấn, trong lòng cũng có chút cao hứng, trong ấn tượng, Hứa Mộc An đã rất lâu không cao hứng như thế qua, Tiêu Tiểu Đông nhớ ông ngoại nói qua, mẹ khi còn bé là một tham miệng, tổng ăn trộm đồ trong nhà.

Nghĩ đến cách vách Tiêu Cảnh Đình, Tiêu Tiểu Đông không nhịn được nghĩ, nếu như cha có thể một mực như vậy, vậy thì quá tốt.

Gặm xong rồi nho, Hứa Mộc An chưa thỏa mãn liếm liếm môi, nghĩ đến ngày mai còn muốn giúp Tiêu Cảnh Đình thu hoạch linh thực, Hứa Mộc An thật sớm bò lên giường.

Converter Dzung Kiều cầu ủng hộ bộ Thần Võ Chí Tôn này nhé
Converter Dzung Kiều cầu ủng hộ bộ TA CÙNG ĐẠI THÁNH LÀ HUYNH ĐỆ nhé

------oOo------

Chương 21: Gặp lại Khâu Bạch

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 21: Gặp lại Khâu Bạch
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

" Anh, anh không có lầm chứ, hơn 60 lượng." Khâu Bạch không nhịn được hỏi.

Khâu Lễ lắc đầu một cái, nói: "Ta làm sao biết lầm, Tiêu Cảnh Đình tại thị trường ở trên liền bán ra mấy chục chùm nho, kiếm tốt mấy lượng bạc, sau đó lại lấy hai trăm văn một chuỗi, đem nho cũng bán cho tửu lầu Duyệt Hòa chưởng quỹ, bán hơn 60 lượng." Hắn xài ít tiền, hối lộ liền tửu lầu Duyệt Hòa tiểu nhị, mới thăm dò tin tức này.

Không nghĩ tới nho đồ chơi này, lại có thể cũng có thể bán lấy tiền, nghĩ đến mình trước đối với Tiêu Cảnh Đình nói, Khâu Lễ cảm thấy ngượng hoảng.

Khâu Bạch trợn to mắt, không hiểu nói: "Cái gì nho như thế đáng tiền à!" Sau trên núi dã nho đều là không người ăn.

Khâu Lễ lắc đầu một cái, nói: "Ta cũng không biết, đổi minh ngươi đi thăm dò một chút Tiêu Cảnh Đình ý."

Khâu Bạch có chút lúng túng nói: "Tiêu Cảnh Đình gần đây là lạ, hắn không quá phản ứng ta."

"Đại khái là ngươi một mực treo hắn, để cho hắn thấy không ăn được, hắn không chiếm được tiện nghi gì, cho nên, đối với ngươi thờ ơ." Khâu Lễ nói.

Khâu Bạch hừ lạnh một tiếng, nói: "Anh, anh ở nói nhăng gì đấy,

chẳng lẽ muốn ta vì một chút tiểu ân tiểu huệ, đi cùng Tiêu Cảnh Đình tên khốn kia ngủ sao? Hắn cũng phối hợp." Người trong thôn, đều cảm thấy hắn dáng dấp nhất là ra chọn, tương lai nhất định có thể gả đến đại hộ nhân gia đi, Tiêu Cảnh Đình phải trả là Tiêu thiếu gia ngược lại thì thôi, hắn bây giờ chỉ là một bị đày đi tới lụi bại hộ.

Khâu Lễ cau mày, nói: "Lúc này không giống ngày xưa, Tiêu Cảnh Đình bây giờ ngược lại cũng không coi vào đâu, nhưng là, có như vậy một tay trồng nho bản lãnh, hắn liền sớm muộn có thể ra mặt, nói sau, Tiêu gia tiểu viện kia tử, cũng là thôn này trong phần độc nhất.

Khâu Bạch nghe vậy, không nhịn được có chút động tâm, nhưng là, thay đổi ý nghĩ suy nghĩ một chút lại cảm thấy không ổn, " Anh, ngươi cũng không phải là không được rõ Tiêu Cảnh Đình người này, ăn uống chơi gái đánh cuộc, không chuyện ác nào không làm, số lượng cao bạc, cũng không tránh khỏi hắn tốn, gần đây nhìn là khá hơn một chút, nhưng mà, ai biết hắn có thể kiên trì bao lâu."

Khâu Lễ gật đầu một cái, nói: "Ngươi băn khoăn cũng có chút đạo lý, lại xem một chút đi."

Khâu Bạch không ngừng cố gắng nói: "Tiêu Cảnh Đình cái này trồng ra nho nếu có thể bán lấy tiền, sớm muộn sẽ tin tức truyền ra đi, đến lúc đó trồng nhiều người, dĩ nhiên là không đáng giá."

Khâu Lễ gật đầu một cái, nói: "Nói cũng đúng, ngươi đi xem xem Tiêu Cảnh Đình nho là trồng làm sao, muốn là có thể, chúng ta cũng đi theo loại."

Khâu Bạch tròng mắt sáng lên, thầm nghĩ: Đúng vậy! Nếu là nho thật tốt như vậy kiếm tiền, không đạo lý tiện nghi người khác.

. . .

Ngày thứ hai, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An ở đi ruộng đất dọc đường, lần nữa gặp Khâu Bạch.

Hứa Mộc An thấy Khâu Bạch, không khỏi tràn đầy chán ghét.

"Tiêu đại ca, ngươi bây giờ muốn đi nơi nào à!" Khâu Bạch nhiệt tình hỏi.

Tiêu Cảnh Đình không kiên nhẫn nói: "Đuổi đi trong ruộng đây."

"Tiêu đại ca, ngươi gần đây là càng ngày càng cần cù liền à!" Khâu Bạch tâng bốc nói.

"Mau không có cơm ăn, tự nhiên muốn chuyên cần mau một chút." Tiêu Cảnh Đình thản nhiên nói.

Khâu Bạch cười một tiếng, nói: "Tiêu đại ca, ngươi thật biết nói đùa, ngươi không phải mới vừa bán nho, kiếm thật là lớn một khoản tiền sao?"

Tiêu Cảnh Đình trong lòng trầm xuống, hắn bán nho chuyện, nhanh như vậy liền truyền tới Khâu Bạch trong lỗ tai, nghĩ đến ngày hôm qua cùng mình cùng đi trong thành Khâu Lễ, Tiêu Cảnh Đình bừng tỉnh rõ ràng liền cái gì, Khâu Bạch sẽ biết, hơn phân nửa là Khâu Lễ nói cho hắn, "Tiền kia cũng xài hết."

Khâu Bạch nhíu mày một cái, nói: "Nhiều tiền như vậy, làm sao cũng xài hết."

"Xài hết, chính là xài hết." Hắn cũng không muốn à! Nhưng là, tiền chính là không tránh khỏi tốn mà.

Khâu Bạch căng thẳng sắc mặt, lúng túng cười một tiếng, đáp một tiếng, "À."

"Chúng ta đi thôi." Tiêu Cảnh Đình hướng về phía Hứa Mộc An nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: " Được a !"

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An đi tới ruộng trong bận làm việc mở.

Tiêu Cảnh Đình phát hiện, chủ cũ vẫn có chút ưu điểm, nói thí dụ như, chủ cũ thân thể này, so mình nguyên lai cái đó thật tốt hơn nhiều, nguyên bản mình làm việc liền mỏi eo đau lưng, bây giờ nhưng thật giống như có xài không hết khí lực.

Giữ lại mấy túi gạo linh mình ăn, Tiêu Cảnh Đình dự định đem còn dư lại linh chủng đều bán hết, Tiêu Cảnh Đình không thương đi trấn trên, Hứa Mộc An cũng sợ Tiêu Cảnh Đình đi trấn trên, bị thế gian dẫn dụ, lại khôi phục như trước kia dáng vẻ, tự nói với hăng hái gan dạ tiếp nhận bán lương thực nhiệm vụ.

------oOo------

Chương 22: Khâu gia những chuyện kia

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 22: Khâu gia những chuyện kia
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An trở lại Tiêu gia, phát hiện nho mất đi mấy chùm, Hứa Mộc An cho là 2 con trai lại ăn trộm, nhất thời tràn đầy tức giận.

"Không phải em trai cùng ta ăn trộm, là có người xông tới, hái đi nho, ta cùng em trai ngăn cản không ngăn lại, bất quá, em trai cắn hắn một hớp, ta cũng đánh hắn." Tiêu Tiểu Đông nói.

"Là ai ?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Là một con gái, quần áo màu hồng quần áo, trên y phục còn có hoa." Tiêu Tiểu Phàm bỉu môi, tràn đầy ủy khuất nói.

Tiêu Cảnh Đình vừa nghe, cũng biết là Khâu Bạch."Người này cực kỳ không biết xấu hổ à!"

Bất quá cái này cũng kỳ quái chủ cũ, con ruồi không đinh không may trứng, ai bảo chủ cũ trêu chọc người như vậy đâu ?

Hứa Mộc An hít sâu một hơi, bọn họ là ngoại lai hộ, ở trong thôn vốn là bị lật đổ, vì mấy chùm nho, tìm người phân xử, người trong thôn, cũng không biết giúp bọn họ, bây giờ cũng chỉ tốt dàn xếp ổn thỏa.

Tiêu Cảnh Đình nhắm mắt, bất đắc dĩ thở ra một cái, nói: "Nhìn dáng dấp, phải nuôi 2 đầu chó linh."

Hứa Mộc An khẽ thở dài một hơi, nói: "Chó linh cũng không rẻ à!" Bây giờ cần tiền nhiều chỗ chính là, chó linh chỉ sợ phải chậm rãi.

Tiêu Cảnh Đình suy nghĩ một chút, nói: "Chuyện này, không thể quá lộ ra, cũng không thể không la lên, đây nếu là người ta tới hái thành thói quen, vậy thói quen thành tự nhiên, còn không biết muốn tổn thất nhiều ít, ngươi đi cùng thôn trưởng nói, chúng ta kẽ gian vào nhà, bất quá, cũng không có thiếu bao nhiêu thứ, liền không truy cứu, bất quá, vội tới người trong thôn đề phòng, muốn mọi người cẩn thận đạo tặc."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Ta biết." Hứa Mộc An trong lòng thật ra thì có chút bất ngờ, ở Hứa Mộc An xem ra, Tiêu Cảnh Đình cùng Khâu Bạch là có một chân, không nghĩ tới Tiêu Cảnh Đình nói trở mặt liền trở mặt.

Hứa Mộc An nhìn thưa thớt nho, một hồi nhức nhối, nguyên vốn là không còn dư mấy chùm nho, Khâu Bạch còn tới cướp.

Khâu gia.

"Cái này nho lại là ngọt, hơn nữa, bên trong còn ẩn chứa linh khí nồng nặc." Khâu Lễ thở dài nói, hắn ban đầu còn làm trong thành người có tiền không có chỗ xài, ăn cái này nho mới biết mình sai rồi, Tiêu Cảnh Đình trồng ra nho, đúng là không bình thường.

Khâu Bạch thản nhiên nói: "Tiêu Cảnh Đình dù sao cũng là cấp 3 luyện khí sĩ mà, trồng ra nho linh khí đậm đà một ít, cũng không kỳ quái." Nghĩ đến Tiêu Cảnh Đình tuổi còn trẻ chính là cấp 3 luyện khí sư, không đúng còn có thể trở thành cấp 4 luyện khí sư, Khâu Bạch đột nhiên cảm giác được Tiêu Cảnh Đình chưa chắc không phải lương phối.

Khâu Bạch lấy về lại sáu chùm nho, chia được ở trên tay hắn cũng chỉ nửa chùm, cha mẹ phát hiện cái này nho có thể tăng lên thực lực, liền một cổ não đem năm chùm nho đều cho Khâu Lễ, chỉ mong

Khâu Lễ ăn nho, có thể nhảy tót lên cấp 3 đi. Khâu Bạch trong lòng không cam lòng, nhưng cũng không thể làm gì.

Khâu Lễ ăn nho, suy nghĩ Khâu Bạch mà nói, trong lòng một hồi ghen tị, thầm nói: Đại gia tộc thiếu gia chính là gia tộc lớn thiếu gia, như thế nào đi nữa lười biếng, không biết tiến thủ, có vậy số lượng cao tài nguyên đập lên, vẫn có thể đập ra thực lực không tệ, nơi nào giống như mình, cả ngày cần cần khẩn khẩn tu luyện, cũng bất quá mới luyện khí tầng 2, cái thế giới này, thật là quá không công bình.

"Ngươi không phải nói, nơi đó nho còn có không thiếu sao? Làm sao không hái trở lại." Khâu Lễ hỏi.

Khâu Bạch mặt nhất thời đỏ, hắn hái như thế mấy chùm, đã quá bắt mắt, lại nơi nào có thể dọn nhà tựa như đem người ta nho cũng hái đi, huống chi, vậy 2 thằng nhãi con, vẫn đối với hắn chửi mắng, ầm ỉ lớn tiếng như vậy. Khâu Bạch thầm buồn: Đại ca chỉ biết ăn, thì sẽ sai khiến mình làm chuyện.

Nghĩ đến vậy nho mùi vị, Khâu Bạch không khỏi chưa thỏa mãn, suy nghĩ sáng mai lại đi hái mấy chùm, dù sao, Tiêu gia nơi đó còn có không thiếu.

Khâu Bạch ở bên này ý nghĩ kỳ quái, cha Khâu trở lại, đem Khâu Bạch quở trách một lần một lần.

Nghe cha Khâu mà nói, Khâu Bạch sắc mặt nhất thời liếc, Khâu Bạch không nghĩ tới Hứa Mộc An trực tiếp đem hắn nói thành kẻ gian, hắn nếu là gánh vác liền cái kẻ gian tên, từ trước ra sau làm sao còn gả hảo nhân gia à!

"Cũng may chuyện này cũng không làm lớn chuyện, sau này, ngươi không nên đi Tiêu gia." Cha Khâu nói.

Khâu Bạch trong lòng một hồi ủy khuất, muốn hắn hỏi dò trồng nho chính là anh, xảy ra chuyện, cha nhưng chỉ quở trách hắn.

"Là Hứa Mộc An tìm thôn trưởng nói?" Khâu Bạch hỏi.

Cha Khâu gật đầu một cái, nói: " Đúng."

"Hắn ghen tị ta, cố ý cho ta ngáng chân, Tiêu Cảnh Đình nhất định bị hắn chẳng hay biết gì đây." Khâu Bạch nói.

Cha Khâu tức giận: "Nếu là không có Tiêu Cảnh Đình cho phép, Hứa Mộc An làm sao dám làm như vậy, ngươi còn nói Tiêu Cảnh Đình không trốn thoát tay ngươi lòng bàn tay, ta xem người ta liền không đem ngươi coi ra gì."

Khâu Bạch nghe cha Khâu mà nói, ngượng mặt đỏ bừng.

Bởi vì trước Khâu Bạch chuyện, Tiêu Cảnh Đình đem trong sân nho, cũng hái xuống, giữ lại mấy chùm ăn, còn lại trá thành nho trấp, cùng Hứa Mộc An chia phần ăn không còn một mống, Tiêu Cảnh Đình phát hiện Hứa Mộc An người nho nhỏ, khẩu vị lại có thể rất tốt.

Có thể là bởi vì là chưa uống qua nước trái cây, Hứa Mộc An trong con ngươi tràn đầy thán phục.

"Ngươi khẩu vị không tệ à!" Tiêu Cảnh Đình trêu nói.

Hứa Mộc An nghe vậy, đỏ mặt lên, mặt hận không thể chôn vào đựng nho trấp trong chén đi.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An dáng vẻ quẫn bách, chỉ cảm thấy Hứa Mộc An đáng yêu chặt.

------oOo------

Chương 23: Như vậy mở mang trí tuệ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 23: Như vậy mở mang trí tuệ
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Tiểu Phàm cùng Tiêu Tiểu Đông ở bên cạnh xem 2 người uống nho trấp, nóng mắt vô cùng, xem 2 người đáng thương, Tiêu Cảnh Đình để cho 2 người nhấp một hớp nhỏ nho, để cho 2 người cho đỡ thèm, lại không nghĩ rằng đem hai người gây ra càng sàm.

Hứa Mộc An không thấy quá 2 người thèm tương, đem hai người chạy đi ngủ.

Tiêu Tiểu Phàm ngồi ở trên giường, xoa xoa chân, tràn đầy phẫn uất nói: "Mẹ càng ngày càng keo."

Tiêu Tiểu Phàm tốt ủy khuất, trước kia cha đem ăn ngon giấu ăn, bây giờ, mẹ cùng cha ở nơi đó ăn ăn ngon, nhưng đem

Hắn bắt đi ngủ.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Tiểu Phàm, nói lầm bầm nói: "Ai bảo thực lực chúng ta thấp đâu, thực lực thấp, cũng chỉ có thể ăn ít, ăn nhiều, thì sẽ bị bệnh, cùng anh trưởng thành, thực lực cũng có thể lên cao, là có thể ăn xong nhiều, ngươi liền đáng thương, ta dạy ngươi lâu như vậy, ngươi vẫn là không có nhập môn, sau này chỉ có thể một mực ăn như thế thiếu."

Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy kinh ngạc nhìn Tiêu Tiểu Đông, bỉu môi, một bộ muốn khóc lên hình dáng.

Tiêu Tiểu Đông lạnh lùng nói: "Ngươi nhìn như vậy ta cũng vô ích."

Tiêu Tiểu Phàm một mực không thể tu luyện là Hứa Mộc An một cái tâm bệnh, Tiêu Tiểu Đông cũng không có việc gì cũng biết đốc thúc Tiêu Tiểu Phàm, tay nắm tay dạy Tiêu Tiểu Phàm, chẳng qua là Tiêu Tiểu Phàm một mực không có cách nào nhập môn.

Tiêu Tiểu Phàm nháy con mắt, nhìn Tiêu Tiểu Đông, sắc mặt ảm đạm, Tiêu Tiểu Đông không có động tĩnh.

Tiêu Tiểu Phàm bẹp miệng, bàn khởi hai chân, dựa theo Tiêu Tiểu Đông biện pháp, bắt đầu tu luyện.

Qua một lúc lâu sau đó, Tiêu Tiểu Đông có chút ngạc nhiên phát hiện, Tiêu Tiểu Phàm trên người, lại có khí cảm.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Tiểu Phàm, tràn đầy ngạc nhiên trợn to mắt, trước, hắn xài lớn như vậy khí lực, Tiêu Tiểu Phàm vẫn là một chút tiến bộ cũng không có, bây giờ nhưng là cảm nhận được khí cảm, quả nhiên phải nói ăn, tên nầy, mới có thể đi lên.

Thật ra thì, Tiêu Tiểu Phàm biết mở mang trí tuệ
, ngược lại không hoàn toàn là bởi vì là ăn, Tiêu Tiểu Phàm gần đây ăn không thiếu tốt, trong cơ thể linh khí dư thừa, lại bị Tiêu Tiểu Đông một kích, liền nước chảy thành sông cảm nhận được khí cảm.

Hứa Mộc An sờ thật no bụng, thầm nghĩ: Mới vừa như vậy ăn một bữa, hấp thu linh khí, để được cho mình hấp thu mấy chục ngày.

"Mẹ, mẹ, em trai thông suốt." Tiêu Tiểu Đông nắm kéo Hứa Mộc An tay nói.

Hứa Mộc An ánh mắt ở Tiêu Tiểu Phàm trên người đảo qua, ánh mắt nhất thời sáng lên.

"Mẹ, ngươi thấy được sao?"

"Thấy được, thấy được." Hứa Mộc An nhìn Tiêu Tiểu Phàm, chỉ cảm thấy gần đây chuyện tốt một chuyện tiếp một chuyện, nếu như, có thể một mực tiếp tục như vậy, nàng nhưng mà vén mây thấy ánh trăng.

. . .

"Bác Lý, lại làm phiền ngươi." Hứa Mộc An tìm được Lý Thăng nói.

Lý Thăng lắc đầu một cái, nói: "Không phiền toái, không phiền toái, ngươi bác Lý chính là làm cái này buôn bán."

Bởi vì là đồ có chút nhiều, Hứa Mộc An lần này đem Lý Thăng xe bò trực tiếp bao.

"Lần này là đi bán mới thu hoạch lương thực à!" Lý Thăng hỏi.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Ông xã ngươi đâu ? Làm sao không cùng ngươi cùng đi?" Lý Thăng hỏi.

"Hắn phải đi làm ruộng." Hứa Mộc An nói.

Lý Thăng tràn đầy vui mừng nói: "Ông xã ngươi bây giờ bán lương thực loại chuyện này, cũng toàn quyền giao cho ngươi, có thể thấy là tín nhiệm ngươi đây."

Hứa Mộc An nhàn nhạt cười một tiếng.

Lý Thăng nhìn Hứa Mộc An nụ cười, gật đầu một cái, nói: "Vậy thì đúng rồi, người một nhà chung một chỗ, chính là muốn nâng đỡ lẫn nhau."

Lý Thăng nắm một cái lương thực, tràn đầy thán phục, "Rốt cuộc là cấp 3 luyện khí sư trồng ra linh cốc, cái này linh cốc phẩm chất, vừa

thấy liền rất phi phàm."

Hứa Mộc An cười một tiếng, hắn cũng cảm thấy Tiêu Cảnh Đình trồng ra phẩm chất không tệ, cái này một nhóm còn không là tốt nhất, tốt nhất đều ở nhà.

Tiêu Cảnh Đình nói, tốt nhất phải để lại cho người trong nhà ăn, Hứa Mộc An cảm thấy Tiêu Cảnh Đình trồng ra nhóm kia linh cốc phẩm chất thực sự quá tốt, liền không giống như là hạ đẳng ruộng trong trồng ra, sợ trêu chọc thị phi, cũng đồng ý Tiêu Cảnh Đình lưu lại nhà mình ăn ý kiến.

"Ta nghe nói, ngươi đương thời gần đây thay đổi không thiếu." Lý Thăng nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Là thay đổi không thiếu."

"Thu liễm liền tốt, có ngón này trồng linh cốc bản lãnh, lo gì không kiếm được bạc đây."

Hứa Mộc An cúi đầu, không nhịn được có chút bất an, trước kia Tiêu Cảnh Đình quá kém, bây giờ Tiêu Cảnh Đình lại quá tốt, man hoang đại lục tam thê tứ thiếp là chuyện thường.

Vừa mới tới gò đất thôn, liền có không ít người muốn cho Tiêu Cảnh Đình làm mai mối, sau đó những người đó gặp Tiêu Cảnh Đình làm việc chân thực không có yên lòng, liền dần dần không người tới cửa, nếu là từ trước ra sau cuộc sống vượt qua càng tốt, những người đó, hẳn sẽ kéo nhau trở lại đi.

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, đem trong đầu không tốt ý niệm quăng ra ngoài.

Hứa Mộc An bán linh cốc, trở lại nhà, đem hai mươi hai lượng bạc giao cho Tiêu Cảnh Đình, nói: "Linh cốc bán hai mươi sáu 2, xới đất con giun xài bốn lượng, nơi này là hai mươi hai lượng bạc."

Tiêu Cảnh Đình thu bạc, nói: "Khổ cực ngươi."

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, nói: "Không có sao, một chút không khổ cực, đúng rồi, ta lên đường phố lúc này hết mấy người thấy ta, hướng ta đặt nho."

"Đặt nho?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, ngày hôm qua người mua nho, có khá hơn chút còn muốn mua một ít, tửu lầu Duyệt Hòa nho bán rất đắt, ngày hôm qua từ trên tay chúng ta người mua nho cũng không thiếu, rất nhiều người đều biết tửu lầu Duyệt Hòa nho là chúng ta tới nơi này, cho nên. . ."

Tiêu Cảnh Đình suy nghĩ một chút, nói: "Như vậy à! Nếu như, có người yêu cầu tính nhiều, chúng ta có thể ký kết một chút lâu dài hợp đồng, giá cả lấy rẻ một chút, cũng có thể."

------oOo------

Chương 24: Ruộng đất cạm bẫy

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 24: Ruộng đất cạm bẫy
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

"Ta nghe người trong thôn, nói một chút việc." Hứa Mộc An bất an hướng về phía Tiêu Cảnh Đình nói.

"Cái gì?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Chúng ta vậy vài miếng đất, đến gần núi rừng, trồng thông thường linh thực cũng được đi, nếu là loại đẳng cấp cao linh thực rất dễ dàng đưa tới trong núi yêu thú, nghe nói, trước kia yêu thú thường xuyên xuống núi, ruộng đất nguyên chủ nhân, bị yêu thú khuấy phiền không khỏi phiền, mới có thể ép với không biết làm sao đem ruộng đất bán đi."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Tiêu gia cho chủ cũ cái này mấy khối ruộng, kết quả là biết vẫn là không biết chuyện, hay là cố ý. Lấy chủ cũ tính tình, coi như may mắn lạc đường biết trở lại, bắt đầu làm ruộng, nếu là trồng đồ bị yêu thú hủy trong chốc lát, chỉ sợ sẽ lúc này sinh lòng căm hận, tự giận mình.

"Trước thu hoạch lúc này ngược lại không có xuất hiện yêu thú tàn phá loại chuyện này." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, bất quá, trước vậy năm mẫu chẳng qua là hạ đẳng ruộng, đối với yêu thú cám dỗ không lớn, cho nên. . ."

"Xem ra, chúng ta phải sớm làm đề phòng. . ." Ruộng đất là rất khó mua, vậy mấy mẫu là hiếm có ruộng trung đẳng, Tiêu Cảnh Đình chân thực không thể bỏ buông tha.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: " Ừ, bất quá cao đẳng linh thực là rất khó lớn lên, cái nhóm này linh thực mọc lớn lên, ít nhất phải hơn một tháng, ở linh thực thành thục trước kia, ngược lại cũng không cần quá lo lắng."

"Muốn đuổi ở đó chút linh thực thành thục trước, chế tạo một ít cạm bẫy, tránh cho đến lúc đó, yêu thú thật tới, ứng phó không kịp." Tiêu Cảnh Đình suy tư một chút nói.

Hứa Mộc An gật đầu bày tỏ đồng ý.

Những ngày kế tiếp, Hứa Mộc An giúp Tiêu Cảnh Đình hạ loại , 2 người xài 3-4 ngày thời gian, đem ruộng đất cũng gieo xong.

"Tiểu Hứa, ngươi bận bịu kia!"

Hứa Mộc An hướng người đâu nhìn sang, "Lý thím à!"

Lý Thúy Nương hướng về phía Hứa Mộc An cười cười nói: "Tiểu Hứa à, ta nghe nói ông xã ngươi gần đây tiến lên không thiếu, ngày ngày bận bịu làm ruộng."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Xuống loại sau đó, Tiêu Cảnh Đình vội vàng chân không chạm đất, trước kia trồng linh thực cấp bậc thấp một ít, thường thường thúc sanh một lần liền

Được rồi, ruộng trung đẳng ở giữa linh thực không giống với trước khi cấp 1, cấp 2 linh thực, ngày ngày đều cần theo xem, còn có trong sân nho, nho bán tốt, Tiêu Cảnh Đình lại nhiều trồng một mẫu, trong sân trước phòng sau nhà, cũng so với ban đầu nhiều trồng một ít.

Thúc sanh cấp 3 linh thực yêu cầu linh khí so cấp 2 linh thực nhiều hơn nhiều, Tiêu Cảnh Đình mỗi ngày đều đem trong thân thể linh khí

tiêu hao xong hết rồi mới trở về.

Xem Tiêu Cảnh Đình vội vàng choáng váng đầu hoa mắt, Hứa Mộc An nhưng không giúp được gì, không khỏi có chút áy náy.

Tiêu Tiểu Đông ngược lại là có thể giúp liền một chút việc, chẳng qua là Tiêu Tiểu Đông thực lực quá thấp, giúp một tay có hạn.

Bác gái Lý nói: "Tiểu Hứa à! Ta nghe nói, vậy ruộng đất cũng để cho ngươi vị kia cho bán hết à! Hắn bây giờ ở đó trong đất trồng hoa màu, đây nếu là đến kỳ người ta tới thu địa, các ngươi có thể coi như mất toi công à!"

Tiêu Cảnh Đình thứ nhất là rất được người chú ý, lạc đà gầy lớn so với ngựa, Tiêu Cảnh Đình mặc dù là bị đày đi tới, nhưng là, Tiêu gia kẽ ngón tay ở giữa lộ ra ngoài một ít đồ, cũng đủ trong thôn người nóng mắt.

Tiêu Cảnh Đình tới sau đó, ăn uống chơi gái đánh cuộc, không mấy ngày đem gia sản gieo họa liền sạch sẽ, đem ruộng đất cũng bán sạch, trong thôn những cái kia bể miệng, lập tức đem Tiêu Cảnh Đình phá sản được là, tuyên dương khắp thôn đều biết.

Trong thôn một số người, còn lấy Tiêu Cảnh Đình là giới, cảnh cáo nhà đứa nhỏ, không thể học Tiêu Cảnh Đình.

"Ruộng đất đã mua về rồi." Hứa Mộc An thản nhiên nói.

"Ồ, mua về rồi?" Bác gái Lý kinh ngạc nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Nhìn dáng dấp, ông xã ngươi là thật tiến lên." Bác gái Lý nói.

"Đúng vậy!" Hứa Mộc An cười cười nói.

Ruộng đất trong. Tiêu Cảnh Đình uống một hớp linh tuyền nước,

nhỏ nghỉ ngơi một hồi, chuẩn bị về nhà.

Ruộng trung đẳng không giống với hạ đẳng ruộng, trước, hắn cho năm mẫu hạ đẳng ruộng thi triển thúc sanh thuật, trong cơ thể linh khí cũng đủ dùng, nhưng mà, chỉ thúc sanh 2 mẫu ruộng trung đẳng, trong cơ thể linh khí liền tiêu hao xong hết rồi, cũng may, hắn có linh tuyền nước, bổ sung trong cơ thể linh khí hết sức nhanh chóng.

Tiêu Cảnh Đình cảm thấy ở linh khí tiêu hao sạch sau đó, lại uống linh tuyền nước, trong cơ thể linh khí sẽ có giác đại phúc độ ở trên tăng, đoạn này thời gian, Tiêu Cảnh Đình một mực đang dùng phương pháp kia, tăng lên thực lực.

"Ăn cơm." Hứa Mộc An xem Tiêu Cảnh Đình hồi tới chào nói.

Hiện đang nấu cơm sự việc, đã toàn quyền giao cho Hứa Mộc An. Hứa Mộc An tay nghề không tốt lắm, nhưng là, đốt điểm chuyện nhà thức ăn, vẫn là không thành vấn đề.

"Ngươi bị thương?" Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An trên cánh tay đã băng kỹ vết thương, cau mày nói.

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Thương nhẹ mà thôi, không có gì đáng ngại." Lên núi săn thú nào có không bị thương, trước có nhiều lần, hắn cũng bị thương nghiêm trọng hơn đây.

"Ngươi lại đi sau núi? Không phải là không để cho ngươi đi sao?" Tiêu Cảnh Đình có chút bất mãn nói.

Hứa Mộc An nhàn nhạt cười một tiếng, nói: "Yên tâm đi, không có chuyện gì, ta chỉ ở vòng ngoài vòng vo chuyển, sẽ không đi xâm nhập."

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Vẫn cẩn thận một chút đi, ngươi đều bị thương."

"Ta biết, đúng rồi, ta ngày hôm nay đi trong thành bán con mồi, cùng

mấy cái người của đại gia tộc, thỏa thuận lâu dài cung cấp nho hợp đồng, nơi này là mấy gia tộc vị trí, còn có số lượng cần." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Ừ, rất tốt."

"Cái nhóm này nho, còn bao lâu có thể thành thục à!" Hứa Mộc An tràn đầy hưng phấn hỏi.

"Hẳn lại có một chừng 10 ngày là được." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An cúi đầu, trong lòng sung mãn mong đợi, cùng cái nhóm này nho bán đi, cuộc sống cũng không cần lại qua như vậy chặt trông mong.

------oOo------

Chương 25: Có thể được lợi có thể tốn

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 25: Có thể được lợi có thể tốn
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Mười mấy ngày thời gian, thoáng một cái rồi biến mất.

Đảo mắt nho thành thục, bởi vì là ở trong ruộng nhiều trồng một mẫu nho, lần này mọc ra nho, có chừng một ngàn hơn 600 chùm, nho thành thục thời gian có trước có sau đó, Hứa Mộc An cùng Tiêu Cảnh Đình hái được trước nhất thành thục năm trăm chùm nho đưa vào trong thành.

Bởi vì là đã sớm cùng trong thành tửu lâu Duyệt Hòa cùng mấy gia tộc quyết định chót miệng hợp đồng, lần này nho hàng không đủ bán rất nhanh, ba trăm chùm lấy hai trăm tiền đồng một chuỗi giá cả bán cho lão chủ cố tửu lâu Duyệt Hòa, ngoài ra hai trăm chùm lấy hai trăm năm mươi tiền đồng một chuỗi giá cả,

Bán cho trong thành mấy cái gia tộc lớn.

Năm trăm chùm nho tổng cộng thu vào một trăm mười 2, có bạc Tiêu Cảnh Đình, tiền muôn bạc biển phân 30 lượng bạc cho Hứa Mộc An, Hứa Mộc An cầm bạc, chỉ cảm thấy giống như là giống như nằm mơ, cất một túi lớn bạc, Hứa Mộc An đi bộ đều có chút lướt nhẹ.

"Chúng ta bây giờ đi về sao?" Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Không, chúng ta đi cửa hàng vũ khí đi một chuyến, mua chút bố trí bẫy rập đồ."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: " Được a !" Ruộng trung đẳng bên trong những cái kia cây trồng cũng sắp thành thục, là phải sớm làm chuẩn bị.

Tiêu Cảnh Đình xài mười hai 2 mua khá hơn chút thiết kẹp tử, một ít gai nhọn.

Hứa Mộc An ánh mắt, bị cửa hàng vũ khí ở giữa một bộ ám tiễn hấp dẫn, Tiêu Cảnh Đình theo Hứa Mộc An ánh mắt, hướng trên tường ám tiễn nhìn sang, nói: "Thích không? Thích liền mua lại." Treo trên tường ám tiễn, vừa thấy thì không phải là cái gì vật phàm, Hứa Mộc An sở thích ở rừng cây hoạt động, lại không có thích hợp vũ khí, chân thực quá không an toàn.

"Khách quan, ngươi thật là thật tinh mắt, cái này ám tiễn là lấy cấp 5 cương châm thú gai nhọn luyện chế mà thành, có thể tùy tiện bắn thủng yêu thú cấp 3 cứng rắn giáp." Cửa hàng vũ khí chưởng quỹ nói.

"Nhiều ít bạc à!" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"30 lượng." Hứa Mộc An sững sốt một chút, âm thầm chắc lưỡi hít hà.

Tiêu Cảnh Đình hào phóng lấy ra 30 lượng, mua.

Hứa Mộc An ngăn nói: " Được rồi, quá mắc."

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Không có sao, ngươi không có sao liền yêu đi trong núi nhảy lên, dù sao phải có phó dáng dấp giống như vũ khí."

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình sảng khoái dáng vẻ, trong lòng hiện lên từng cơn ấm áp, Hứa Mộc An không biết Tiêu Cảnh Đình vì sao biến thành như bây giờ, chỉ âm thầm cầu nguyện Tiêu Cảnh Đình một mực tiếp tục như vậy.

Mua ám tiễn cùng bố trí cạm bẫy đồ cần, Tiêu Cảnh Đình trong tay bạc, một chút lại đi xuống hơn nửa.

"Còn cần mua cái gì sao?" Hứa Mộc An hỏi.

"Tốt nhất mua cái túi đựng đồ." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An sắc mặt trắng nhợt, túi đựng đồ đây chính là kim quý đồ, một cái bên trong ở giữa có 1m3 túi đựng đồ, liền có thể bán được 80-100 lượng bạc, vật này tốt thì tốt, nhưng là, cũng quá mắc.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An, cười một tiếng, nói: "Ta chỉ là suy nghĩ một chút mà thôi, trong nhà bây giờ dùng tiền nhiều chỗ, dưới mắt còn không dễ mua vật kia đâu."

"Chúng ta lần này trở về liền sao?" Hứa Mộc An hỏi.

"Mua chút cái bình trở về." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An không hiểu hỏi: "Mua cái bình làm gì?"

"Sau này, ngươi thì biết." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An nghe vậy cũng không hỏi nhiều, phụng bồi Tiêu Cảnh Đình mua tất cả lớn nhỏ mấy chục cái bình, cái bình không mắc, mua một đống, cũng chỉ tốn một lượng bạc.

Mua xong liền đồ, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An đi tới bên ngoài thành, cùng đoàn xe trong người hội họp.

Thấy Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An trở lại, xe bò ở giữa mấy người thôn dân, ánh mắt không được đi Hứa Mộc An trên cánh tay ám tiễn liếc, thôn dân mặc dù nhiều nghèo khổ, nhưng là, rất nhiều đều là biết hàng.

Hứa Mộc An bị nhìn có chút quẫn bách, quy quy củ củ lần lượt Tiêu

Cảnh Đình ngồi xuống.

"Tiêu gia, ngươi bây giờ nhưng mà được lợi nhiều tiền à!" Một người thôn dân nói.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Nơi nào, bất quá là chút tiền mà thôi."

"Tiêu đương gia, ngươi quá khiêm nhường, ngươi phu lang cái này ám tiễn sợ là phải mấy chục lượng bạc sao?"

"Mộc An, cũng không có việc gì đi trong núi rừng nhảy lên, liền thích hợp vũ khí cũng không có, ta chân thực không yên tâm." Tiêu Cảnh Đình tránh nặng tìm nhẹ nói.

"Tiêu đương gia, nghe nói tửu lâu Duyệt Hòa trong nho, là ngươi bán, vậy nho bán đáng quý, ngươi trồng làm sao nho à! Trồng làm sao thành như vậy à!"

"Tùy tiện trồng." Tiêu Cảnh Đình thản nhiên nói.

Tiêu Cảnh Đình rũ thấp mi mắt, trước, hắn bán nho, liền đã khiến cho không ít người chú ý, theo hắn biết, đã có khá hơn chút người học hắn sửa đổi đất đai, trồng trọt nho, trước, hắn bán nho chú ý người còn ít một chút, lần này nho một bán, trong thôn sợ là phải gây mọi người đều biết.

Hắn vậy nho bán như vậy đi xuống, sợ là phải chọc không ít người đỏ mắt, đến lúc đó. . . Rốt cuộc là căn cơ quá cạn à! Làm việc cũng bó tay bó chân.

Giống như là cảm ứng được Tiêu Cảnh Đình lo âu, Hứa Mộc An đưa tay ra, bắt được Tiêu Cảnh Đình tay, Tiêu Cảnh Đình hồi nắm Hứa Mộc An tay.

------oOo------

Chương 26: Hâm mộ ghen tị canh ba

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 26: Hâm mộ ghen tị canh ba
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

"Hơn 100 lượng?" Khâu Bạch tràn đầy kinh ngạc nói.

Khâu Lễ gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Hơn 100 lượng, đây chẳng qua là một số nho bán đi ra ngoài tiền."

Cùng tất cả nho cũng bán đi, vậy thì xa xa không chỉ số này.

Khâu Bạch không nhịn được có chút hối hận, thầm nói: Sớm biết, Tiêu Cảnh Đình như thế bản lãnh, hắn là hơn hoa chút tâm tư ở Tiêu Cảnh Đình trên người, gần đây Tiêu Cảnh Đình không biết thế nào, một chút thay đổi không thiếu, thay đổi hắn đều phải không nhận ra.

"Hứa Mộc An cũng không biết khiến cho thủ đoạn gì, lại chọc cho Tiêu Cảnh Đình thu lòng, Tiêu Cảnh Đình còn mua cho hắn một bộ ám tiễn, nghe nói, đó là yêu thú cấp 5 cương châm thú trên người cương châm chế tạo, không có hai ba chục lượng bạc không xuống được." Khâu Lễ lại nói.

Cương châm thú người toàn thân cao thấp, chính là đỉnh đầu vậy mười hai cây cương châm, nhất là đáng tiền, vậy cương châm sắc bén dị thường, giống như cấp 3 heo răng gai như vậy yêu thú, căn bản không ngăn được vậy ám tiễn công kích.

Khâu Bạch sở trường sát ngôn quan sắc, lúc đầu Tiêu Cảnh Đình đối với nàng lãnh đạm, Khâu Bạch cũng không có coi ra gì, chỉ làm

Tiêu Cảnh Đình lạt mềm buộc chặt, chẳng qua là, tiếp xúc mấy lần xuống, Khâu Bạch phát hiện, Tiêu Cảnh Đình lòng đúng là không có ở đây hắn trong lòng. Tiêu Cảnh Đình bây giờ thật sự là quá cổ quái, trước kia người này là ghét nhất làm ruộng, nhận định làm ruộng là hạ đẳng người làm, bây giờ nhưng suốt ngày chạy ra ngoài.

Tiêu Cảnh Đình trước kia thường mắng Tiêu Tiểu Phàm là dã loại , bây giờ nhưng thường xuyên ôm cái đó đần tiểu quỷ, đối với tiểu quỷ kia nói chuyện, cũng vẻ mặt ôn hòa.

Ngày thứ hai.

"Nho không bán? Chưng cất rượu?" Hứa Mộc An có chút chần chờ nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Thị trường sức chứa là có hạn, chúng ta bán nho nhiều, sẽ ảnh hưởng nho giá cả, bất quá, cũng không phải không bán, chẳng qua là qua mấy ngày lại bán một nhóm, bán một năm sáu trăm chùm chính là, còn dư lại tự chúng ta ăn."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Ngươi nói đúng."

Tiêu Cảnh Đình phát hiện Hứa Mộc An mặc dù tuổi còn nhỏ, nhưng là, làm người nhưng sáng long lanh rất.

Hứa Mộc An ở trong phòng làm việc, nhưng lục tục có khách đến cửa.

Tiêu Cảnh Đình bán nho kiếm nhiều tiền chuyện, hoàn toàn truyền ra, những cái kia hàng xóm lại cũng không ở yên, rối rít đến cửa xem náo nhiệt.

Tiêu gia môn đình đìu hiu hồi lâu, tạm thời ngược lại là người đến người đi, phi thường náo nhiệt.

Rất nhiều người vừa vào cửa liền nhìn chằm chằm vậy nho xem,

hận không thể đem khắp phòng nho dời đến trong nhà mình đi.

Trước, Hứa Mộc An thời điểm chán nãn, cũng nhờ giúp đỡ tới mấy cái hàng xóm, bất quá, những cái kia hàng xóm cũng từ chối, vì vậy Hứa Mộc An đối với những thứ này khách thờ ơ.

Khách đến cửa, Tiêu Cảnh Đình cũng không tốt một mực lạnh nhạt thờ ơ người ta, Tiêu Cảnh Đình tắm 2 chùm nho, thả ở trong phòng, để cho 2 đứa nhỏ gọi khách, cùng Hứa Mộc An tự mình bận rộn đi làm.

Tiêu Cảnh Đình không muốn để ý sẽ những người đó, những người đó cũng không phải tùy tiện có thể bỏ rơi.

"Tiêu đương gia, ngươi cái này nho có thể trồng thật tốt."

"Nơi nào, ta chính là tùy tiện trồng."

"Tùy tiện trồng cũng có thể loại tốt như vậy, nếu là nghiêm túc loại , vậy còn không biết có thể loại thành cái dạng gì đây." Khâu Lễ nói.

Tiêu Cảnh Đình nghe được Khâu Lễ thanh âm, liền cả người khó chịu."Mọi người qua phần thưởng."

"Tiêu đương gia, ngươi cái này nho rốt cuộc là trồng làm sao à! Trong thôn nghèo như vậy, ngươi phát đạt, có thể không thể quên liền kéo rút ra mọi người một cái, đều là hương thân hương lý, ngài giúp mọi người một cái, mọi người cũng biết nhớ ân tình của ngài." Khâu Lễ nói.

Tiêu Cảnh Đình híp mắt, nho có thể lớn lên như vậy, một mặt là hắn chú ý sửa đổi chất đất, một mặt là hắn loại trừ một ít không cần chạc cây, nhưng là, mấu chốt nhất, hẳn còn là hắn ngọc thạch trong không gian linh tuyền nước tạo nên tác dụng.

"Không phải ta không giúp mọi người bận bịu, mà là, cái này trồng nho là Tiêu gia chúng ta bí mật bất truyền, ta nếu là truyền đi, trong

gia tộc trưởng bối, nhất định là muốn đi qua đuổi giết ta." Mắt gặp Khâu Lễ lấy đại nghĩa đè người, Tiêu Cảnh Đình lập tức bứt lên da hổ làm lớn y.

Nghe được Tiêu Cảnh Đình mà nói, mọi người một mảnh xôn xao.

Tiêu Cảnh Đình là bị Tiêu gia trục xuất đi ra ngoài, thôn này người trong không phải bí mật gì, giờ phút này nghe Tiêu Cảnh Đình nói tới trồng nho là Tiêu gia bí mật bất truyền, mọi người lập tức nghỉ ngơi tâm tư.

Gia tộc lớn đối với gia tộc bí mật nhìn rất nặng, một khi bí mật tiết lộ, không chỉ có tiết lộ bí mật trong gia tộc người sẽ bị nghiêm trị, liền biết người bí mật, cũng biết bị diệt khẩu.

Đối với Tiêu gia mà nói, gò đất thôn thật sự là quá nhỏ.

Tiêu Cảnh Đình nhìn trên mặt mọi người vẻ kinh hãi, trong lòng ngầm cười, chỉ nói Tiêu gia danh tiếng chân thực dễ xài, bất quá cái này cũng không kỳ quái, Tiêu gia tùy tiện ra một luyện khí tầng 7 cao thủ, là có thể đem người trong thôn giết một không còn một mống.

Khâu Lễ sắc mặt xanh một hồi, trắng một trận, từ lần trước Khâu Bạch mang theo mấy chùm nho sau khi trở về, Khâu Lễ liền len lén từ sau núi ở trên cũng chặn một đoạn nho cây mây trở lại nuôi, chẳng qua là, từ đầu đến cuối nhập không thể cửa, vậy nho cây mây ở trên kết đi ra ngoài trái cây vừa đau vừa chát, cùng Tiêu Cảnh Đình trồng ra, có khác biệt 1 trời.

Khâu Lễ vốn còn muốn thừa dịp mọi người lên cửa dò Tiêu Cảnh Đình để lúc này nói xa nói gần một ít bí quyết, chẳng qua là Tiêu Cảnh Đình nói một chút là gia tộc bí mật, Khâu Lễ liền ngại quá hỏi tới.

Man hoang đại lục gia tộc lớn có thể sừng sững không ngã, rất lớn trong trình độ ỷ lại chính là những gia tộc kia bí mật, ý đồ thám thính đại gia tộc bí mật, sẽ bị những gia tộc kia coi là tử địch.

Khâu Lễ không biết làm sao hơn, chỉ có thể ghen tị Tiêu Cảnh Đình sẽ đầu thai.

Khâu Bạch âm thầm ngồi một bên ăn nho, ánh mắt có mấy phần ảm đạm.

Trước kia hắn vừa xuất hiện, Tiêu Cảnh Đình ánh mắt liền lập tức ngừng ở trên người hắn không nhúc nhích, lần này hắn tới, Tiêu Cảnh Đình nhưng thật giống như không nhìn thấy, thấy Tiêu Cảnh Đình cho Hứa Mộc An vuốt tóc, Khâu Bạch trong lòng rất ghen.

Khâu Bạch lấy nho, ăn một trái lại một trái, Tiêu Tiểu Phàm mở hai mắt thật to, không được nhìn chằm chằm Khâu Bạch nhìn.

Khâu Bạch chỉ lo tổn thương xuân thu buồn, không phát hiện Tiêu Tiểu Phàm tức giận dáng vẻ, cũng không chú ý tới mọi người chung quanh xem hắn ánh mắt khác thường.

Nho là có hạn, trong thôn người cũng biết nho đắt, ăn 2 trái liền dừng tay, Khâu Bạch một người liền ăn nửa chùm.

"Như thế nào, hỏi ra thứ gì tới không có à!" Xem Khâu Bạch cùng Khâu Lễ trở lại, cha Khâu không kịp đợi hỏi.

Đoạn này thời gian, Khâu gia người xài không yên tâm tư ở trồng trọt nho ở trên, việc đồng áng đều có chút làm trễ nãi. Mắt thấy Tiêu Cảnh Đình rất nhiều bó lớn được lợi bạc, bọn họ nhưng không thu hoạch được gì, cha Khâu chỉ cảm thấy ngực có móng vuốt ở gãi vậy.

Khâu Lễ lắc đầu một cái, nói: "Không có, Tiêu Cảnh Đình nói, đó là Tiêu gia bí mật bất truyền."

"Tiêu gia bí mật bất truyền, cha Khâu nhất thời ngây ngẩn." Thôn nhân đối với gia tộc lớn có trời sanh kính sợ, vừa nghe là Tiêu gia bí mật bất truyền, cha Khâu không nhịn được có chút kinh sợ.

Man hoang đại lục tranh chấp vô số, trước kia có cái người của thôn, từ Mạnh gia một cái trốn tránh linh thực sư trong miệng biết được liền Mạnh gia trồng trọt phượng tiên hoa bí mật, bắt đầu trồng trọt phượng tiên hoa, còn không chờ phượng tiên hoa lớn lên, vậy một người của thôn cũng bị tàn sát sạch sẽ.

"Trong thôn có mấy cái nhà giàu, thật giống như nghiên cứu ra cái gì." Cha Khâu nói.

Khâu Lễ nghe vậy, trong lòng nhất thời tràn đầy ghen tị, hắn xài như vậy tâm huyết, không thu hoạch được gì, những cái kia nhà giàu ỷ vào gia đại nghiệp đại, linh thực sư năng lực mạnh, lập tức thì có tiến triển.

Cha Khâu khẽ thở dài một hơi, nói: "Không phải chúng ta tài, cưỡng cầu cũng vô ích à!" Cha Khâu giọng nói vừa chuyển nói: "Bất quá, nếu như, trồng trọt nho thật là Tiêu gia bí mật bất truyền, vậy những người đó nghiên cứu ra được, vậy ngày giỗ cũng chỉ không sai biệt lắm đến."

Khâu Bạch cúi đầu, suy nghĩ Hứa Mộc An trên người cả người gấm vóc, Hứa Mộc An vậy người quần áo nhìn không thế nào nổi bật, nhưng là, Khâu Bạch rất rõ ràng, tuyệt đối không tiện nghi.

Trước kia Hứa Mộc An mặc cùng tên ăn mày không có gì khác biệt, bây giờ nhưng là như vậy thể diện.

Khâu Bạch bừng tỉnh cảm thấy, nếu là gả cho Tiêu Cảnh Đình, cũng là một lựa chọn tốt.

Tiêu gia.

Hứa Mộc An nhìn bên ngoài thành chuỗi nho, trong lòng tràn đầy đều là hưng phấn, Hứa Mộc An thầm nói: Cùng cái nhóm này nho thành thục, còn có thể được lợi cái hơn 100 lượng bạc, không sai biệt lắm có thể đem vậy mấy mẫu thượng đẳng ruộng chuộc về.

Lần này sớm nhất một nhóm thành thục thành thục nho, để cho Tiêu Cảnh Đình đều bán hết, ở giữa thành thục một nhóm, một số để cho Tiêu Cảnh Đình gây thành liền rượu, một số để cho Tiêu Cảnh Đình nổ thành nho trấp ăn, chậm nhất một nhóm rốt cuộc cũng phải thành thục, Tiêu Cảnh Đình nói, cái này một nhóm lưu lại một ít ăn, còn lại bán tất cả đổi tiền.

Hứa Mộc An quay đầu, nhìn trên bàn ly bàn bừa bãi dáng vẻ, nhíu mày một cái, đoạn này thời gian, tới nhà khách, nối liền không dứt, tới lại không thể không chiêu đãi, Hứa Mộc An không thể bỏ cầm nhà nho chiêu đãi, liền ra phố mua một ít số không miệng, lại lên 2 bàn nho đủ số, may là như vậy, vẫn là đem Hứa Mộc An đau lòng quá sức.

2 chùm nho chí ít cũng có thể bán bốn trăm cái đồng tiền, những cái kia số không miệng mặc dù so nho tiện nghi nhiều, nhưng là, cũng phải cần bạc, trước kia hắn nhưng mà một cái tiền đồng cũng không quá chịu tốn.

Tiêu Tiểu Đông cùng Tiêu Tiểu Phàm giúp Hứa Mộc An thu thập gian nhà.

"Ngươi trở về, ồ, từ đâu tới gà núi à!" Hứa Mộc An đầy là tò mò Tiêu Cảnh Đình vật trong tay nói.

"Hết trong bẫy rập, để cho ta cho đợi trở lại." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An sững sốt một chút, tràn đầy mừng rỡ nói: "Có chuyện tốt như vậy."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Ta làm chỉ gà xào ớt ăn."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: " Được a !"

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An dáng vẻ thòm thèm, có chút buồn

cười, kiếp trước, Tiêu Cảnh Đình thích ăn cay, cái này đời tình cờ làm mấy đạo thức ăn cay, nhưng phát hiện Hứa Mộc An so hắn càng có thể ăn cay.

Ngày thứ hai, Tiêu Cảnh Đình mang Hứa Mộc An đi bán nho lúc này gặp một ít tình trạng.

Tiêu Cảnh Đình nguyên bản cùng nhà hàng còn có trong thành mười mấy gia tộc cũng đặt hợp đồng, lần này đi bán nho lúc này tửu lâu Duyệt Hòa cùng nguyên lai vậy theo một toàn thu, mấy cái gia tộc lớn lại có mấy nhà nói không cần, còn có mấy nhà muốn phải xuống giá, Tiêu Cảnh Đình không đồng ý, bởi vì là mấy gia tộc trái với hợp đồng, Tiêu Cảnh Đình nhiều hơn hai trăm chùm nho không bán đi, dự định mua thêm 2 cái cái bình, không bán được nho đầy đủ gây thành rượu.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Tửu lầu Duyệt Hòa ông chủ nói, có mấy cái đại địa chủ cũng bắt đầu trồng nho, bán một trăm tiền đồng một chuỗi, so chúng ta bán tiện nghi nhiều, cho nên. . ."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Không bán được, vừa vặn mình ăn, dù sao nhiều như vậy, chúng ta cũng là ăn rơi."

Hứa Mộc An cười một tiếng, nho là đồ tốt, "Những người đó không biết hàng à! Có bọn họ hối hận."

Hứa Mộc An mặc dù không rõ ràng Tiêu Cảnh Đình nho là làm sao trồng ra, nhưng là, Hứa Mộc An khẳng định Tiêu Cảnh Đình trồng ra nho và những người khác không giống nhau.

Trước Hứa Mộc An thực lực là dựa vào uống liệt viêm thảo cứng rắn thúc giục đi lên, liệt viêm thảo dược tính có chút kịch liệt, dùng trong quá trình, khiến cho Hứa Mộc An kinh mạch xuất hiện tổn thương, Hứa Mộc An sớm liền phát hiện liệt viêm thảo tai hại, nhưng là, lúc trước vì sinh tồn, chiếu cố con cái, hắn không có lựa chọn nào khác.

Bất quá, gần đây, Hứa Mộc An phát hiện uống nho trấp có thể tu bổ tổn thương kinh mạch, đoạn này thời gian, một mực ăn xong, trước kinh mạch bị tổn thương đã khôi phục xong hết rồi.

------oOo------

Chương 27: Nho ế hàng

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 27: Nho ế hàng
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

"Ta đi đem ruộng đất chuộc về." Tiêu Cảnh Đình nói.

Trong cửa hàng còn có năm mẫu thượng đẳng ruộng, bốn mẫu hạ đẳng ruộng, chuộc về năm mẫu thượng đẳng ruộng cần một trăm ba mươi 2, bốn mẫu hạ đẳng ruộng cần hai mươi sáu 2, tổng cộng một trăm năm mươi sáu 2.

Hứa Mộc An lấy ra một cái túi tiền, nói: "Nơi này là bốn mươi lượng bạc, ngươi lấy trước đi chuộc đất đi."

Vốn là nếu là đem nho bán tất cả, hẳn có thể thu hồi hơn một trăm ba mươi 2, cộng thêm Tiêu Cảnh Đình trước kiếm, chuộc về ruộng đất cũng không sai biệt lắm vừa vặn, chẳng qua là, có hơn hai trăm chùm nho ế hàng, ít đi hơn năm mươi hai thu vào, Tiêu Cảnh Đình trong tay bạc sợ là không quá đủ, Hứa Mộc An liền đem Tiêu Cảnh Đình lần trước cho bạc dán một chút tư phòng lấy ra.

Xem Hứa Mộc An cầm tư phòng đi ra, Tiêu Cảnh Đình trong lòng một hồi cảm động, cân nhắc một chút, không có từ chối.

Hứa Mộc An nhưng thật ra là cái tiền nhỏ mê, bạc cũng cất giữ nghiêm nghiêm thật thật, Tiêu Cảnh Đình dám khẳng định chủ cũ trước không tìm được Hứa Mộc An chân chính tàng tiền địa phương, lúc này xem Hứa Mộc An chủ động cầm tiền đi ra, hẳn là thật tín nhiệm hắn.

"Chờ thêm hai ngày trong đất linh thực thành thục, chúng ta liền lại có tiền." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Ta biết, ngươi trước đem ruộng đất chuộc về đi, biến thành chết làm thì phiền toái."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, đáp một tiếng, " Được."

Cửa hàng ông chủ xem Tiêu Cảnh Đình lại tới chuộc ruộng đất, sắc mặt kém không thể kém đi nữa.

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An từ trong cửa hàng đi ra, thì gặp phải Vương Nhị Hổ, "Tiêu huynh, đã mấy ngày không có thấy ngươi, nghe nói, ngươi là phát đạt à!"

"Nơi nào có phát đạt à! Mới vừa tới tay bạc, lại đầy đủ xài hết, nhà này cửa hàng ông chủ thật là đen à! Ta đất này khế bất quá là ở hắn nơi này cất mấy ngày, chuộc về, cuối cùng uổng công tăng thêm nhiều như vậy bạc." Tiêu Cảnh Đình mặt đầy bất mãn nói.

Vương Nhị Hổ cười một tiếng, nói: "Tiêu huynh à! Người nào không biết ngươi một ngón kia trồng nho tay nghề lợi hại à!"

"Nơi nào, anh Vương quá khen."

Vương Nhị Hổ nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Tiêu huynh, hiếm thấy tới một lần trong thành, ngươi không đi tiêu khiển tiêu khiển sao?"

"Cái này?"

Hứa Mộc An cả giận nói: "Ngươi cái này vô liêm sỉ, thì sẽ khuyến khích ta quản lý học xấu xa, xem ta không đánh chết ngươi."

Hứa Mộc An xông tới, một cước đem Vương Nhị Hổ đạp lộn mèo ở trên mặt đất, Hứa Mộc An vốn chỉ muốn cho Vương Nhị Hổ một điểm nho nhỏ dạy bảo, nào biết Vương Nhị Hổ rất là không tốt chuyện, bị đạp một cước, trực tiếp bay ra ngoài, Hứa Mộc An không khỏi cảm giác tẻ nhạt vô vị.

Tiêu Cảnh Đình hướng về phía Vương Nhị Hổ xin lỗi cười một tiếng, nói: "Hai anh Hổ, trong nhà ta còn có việc, không bằng ngươi có thời gian, cũng không cùng ngươi tiêu khiển, ngươi vẫn là tự mình đi tìm thú vui đi."

"Đi nhanh đi, sau này ngươi cho ta thiếu phản ứng loại người này." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình bảo sao làm vậy hẳn là, đi theo Hứa Mộc An rời đi.

Vương Nhị Hổ chính là một lưu manh lưu manh, trong thành người đều không đợi gặp hắn, xem hắn bị dạy bảo, chọc cho không ít người một hồi cười ầm lên.

Vương Nhị Hổ nhìn Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An hình bóng, trong lòng tràn đầy oán độc.

Vương Nhị Hổ thầm nghĩ: Trước không nhìn ra, Tiêu Cảnh Đình như thế sợ vợ à! Trước kia Tiêu Cảnh Đình nhắc tới lão bà lúc này cũng luôn là mặt đầy khinh miệt, sẽ không phải là Hứa Mộc An khiến cho yêu thuật gì đi, theo hắn biết, cõi đời này có một loại mê tâm tán, cho người ăn liền sau đó, sẽ cho người đối với tỉnh hồn lại thấy người thứ nhất, nói gì nghe nấy, Hứa Mộc An sẽ không đối với Tiêu Cảnh Đình dùng tương tự chất thuốc đi.

Chuyện tốt không ra khỏi cửa, chuyện xấu truyền ngàn dặm, Tiêu Cảnh Đình nho hàng ế sự việc, lập tức liền truyền ra.

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An đến một cái bên ngoài thành, liền bị cùng tới mấy cái hành khách giáo dục.

"Tiêu đương gia, không phải ta nói ngươi, ngươi cái này nho bán cũng quá mắc, khó trách người ta không cùng ngươi làm ăn."

"Đúng vậy! Coi như là gia tộc lớn, cũng phải cần tính toán kỹ lưỡng, ngươi bán đắt như vậy, thật là cùng giựt tiền không có gì khác biệt."

"Tiêu đương gia, ta cảm thấy cái này nho đi, muốn lời ít tiêu thụ mạnh, các ngươi như vậy, đem khách cũng đuổi chạy, sau này làm sao còn cùng người làm ăn à!"

". . ."

Tiêu Cảnh Đình nghe một đám thất đại cô bát đại di nghị luận, trong lòng mắt trợn trắng, hắn ở trồng trọt nho lúc này dùng linh tuyền nước nhiều nhất, linh tuyền nước có thể là đồ tốt à! Chẳng những có thể khôi phục linh khí, còn có thể đề cao thực lực, dùng linh tuyền nước trồng ra nho, bán đắt một chút thế nào, nếu là không người mua, chẳng qua không bán.

Hứa Mộc An xem Tiêu Cảnh Đình mãn bất tại ý dáng vẻ, tâm tình trấn định lại.

"Mẹ, nho không bán đi à!" Tiêu Tiểu Phàm cắn ngón tay, ngồi thân thể, trơ mắt nhìn cái sọt bên trong nho hỏi.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Có bộ phận không bán đi."

Tiêu Tiểu Phàm ngẩng đầu lên, tràn đầy mong đợi nói: "Ai nha, cái này nho thả lâu liền hư, không bằng con giúp mẫu mẹ ăn đi."

Hứa Mộc An: ". . ."

Tiêu Tiểu Đông biểu hiện nếu so với Tiêu Tiểu Phàm mất tự nhiên nhiều, bất quá, vậy không ở đi cái sọt thượng phiêu ánh mắt, vẫn là tiết lộ Tiêu Tiểu Đông con tim ý tưởng.

"Ta trá điểm nho trấp cho các ngươi uống đi, bất quá, mỗi người chỉ có nửa ly." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Tiểu Phàm liên tục không ngừng gật đầu một cái, Tiêu Tiểu Đông cũng lộ ra mặt đầy vẻ chờ mong.

"Mẹ, tại sao nhiều như vậy nho không bán được à!" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Hứa Mộc An bất đắc dĩ nói: "Một ít đại hộ nhân gia ngại đắt, cho nên, không cần."

Tiêu Tiểu Đông khẽ hừ một tiếng, khinh thường nói: "Những người đó, thật không biết hàng."

Tiêu Tiểu Đông dù sao cũng là Tiêu Cảnh Đình con trai, trước kia ở Tiêu gia lúc này hắn cái đó ông nội, bà nội thỉnh thoảng nhớ tới hắn, cũng biết cho hắn một chút đồ ăn, Tiêu Tiểu Đông nhớ được từ mình ăn rồi những cái kia giá trị không rẻ linh quả, so xuống, so nho quý hơn, nhưng là, ẩn chứa linh khí cũng không đạt tới cha trồng nho nhiều.

Tiêu Tiểu Phàm một hớp nhỏ một hớp nhỏ vểnh nho trấp, nhấp một hớp liền chép miệng một cái, mặt đầy đáng vẻ không bỏ.

"Anh, ngươi thật đần, bọn họ không biết hàng, chúng ta mới có thể có nhiều hơn nho ăn à! Nếu không, ta cùng ngươi gì cũng ăn không tới đây." Tiêu Tiểu Phàm cổ trước quai hàm nói.

Tiêu Tiểu Đông đỏ một chút mặt, hắn luôn luôn là thông minh nhất, mình đần em trai lại còn nói mình đần, "Ngươi cái nhỏ ngu ngốc, chỉ biết ăn."

Tiêu Tiểu Phàm cổ trước quai hàm, tràn đầy không phục nói: "Anh, ngươi thì biết nói ta, nhưng mà, rõ ràng ngươi cũng so ta ăn nhiều."

Tiêu Tiểu Đông mặt đỏ lên, "Anh so em lớn tuổi, thực lực mạnh, ăn nhiều một chút là phải."

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Tiểu Phàm cùng Tiêu Tiểu Đông cãi tới cãi lui, bất đắc dĩ nói: "Tốt lắm, tốt lắm, đừng làm rộn, uống xong nho trấp, nhanh đi ngủ đi.

------oOo------

Chương 28: Hứa Mộc An phát hiện

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 28: Hứa Mộc An phát hiện
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Ruộng đất đầy đủ cầm về, Tiêu Cảnh Đình ngã miễn cưỡng trở thành trong thôn tiểu địa chủ.

Mấy khối ruộng trung đẳng trong cây trồng lục tục thành thục sau đó, lưu túc ăn bộ phận kia, những thứ khác linh thực bán đi được hơn ba trăm lượng bạc, có bạc, Tiêu Cảnh Đình cũng bất phàm chuyện cũng ra sức, ví dụ như hạ loại chuyện này, hắn liền tìm trong thôn mấy cái nhà bên trong không có nhiều ít ruộng, nhưng là, sức lao động rất đầy đủ, muốn tìm việc làm người làm.

Mấy khối hạ đẳng điền lý linh thực, Tiêu Cảnh Đình lương cao mời trong thôn 2 cái cấp 2 linh thực sư hỗ trợ theo xem, mình thì mười ngày nửa tháng đi một lần nhìn.

Tiêu Cảnh Đình cho tiền công không thấp, còn túi một lần tốt cơm nước, cho Tiêu gia làm ruộng người, cũng đối với Tiêu Cảnh Đình rất là cảm kích.

Lãng tử quay đầu quý hơn vàng, Tiêu Cảnh Đình thay đổi, khiến cho hắn lập tức thành trong thôn chuyên tâm điển hình.

Danh tiếng chuyển tốt, cũng cho Tiêu Cảnh Đình mang theo không lớn không nhỏ phiền toái, nói thí dụ như, trước kia thấy hắn liền đem con quan vào trong nhà bác gái sẽ quấn hắn, hỏi hắn còn muốn không muốn người làm việc, trước kia, thấy hắn liền mặt coi thường

tiểu ca, thiếu nữ, bây giờ sẽ ngọt ngào hướng về phía hắn kêu anh Tiêu, trước kia, đối với hắn thờ ơ Khâu Bạch, bây giờ tổng xuất hiện ở hắn bên người, ân cần hỏi han.

"Thúy vân cỏ?" Tiêu Cảnh Đình từ trong ruộng trở lại, liền bị Hứa Mộc An kéo lại, nói đến ở phía sau núi kiến thức.

Tiêu Cảnh Đình tìm kiếm không cảm hứng, trong đầu bây giờ không có đối với loại này linh thực ấn tượng, một giới này rất nhiều thực vật cùng nguyên lai thế giới đều không cùng, chủ cũ vô học, Tiêu Cảnh Đình bị chủ cũ liên lụy, đối với những thứ này, không biết gì cả.

Hứa Mộc An xem Tiêu Cảnh Đình mờ mịt dáng vẻ, kiên nhẫn giải thích: "Thúy vân cỏ là một loại có thể giúp cấp 3, cấp bốn người và yêu thú lên cấp linh thảo, thúy vân cỏ ở thành thục trước là một chút dược liệu cũng không có, nó đang đến gần thành thục lúc này sẽ phát ra một hồi mùi thơm đậm đà, loại mùi thơm này sẽ đem chung quanh cấp 3, yêu thú cấp 4 đều hấp dẫn tới, cùng thúy vân cỏ hoàn toàn thành thục, mùi thơm mới có thể biến mất."

"Ta hôm nay đi qua lúc này bên kia đã có một cái cấp 3 yêu mãng trông nom, ta không dám bứt giây động rừng, liền lui trở lại, vậy cây thúy vân cỏ hẳn còn có 6-7 ngày mới thành thục, thúy vân cỏ cách chúng ta ruộng đất, không gần không xa, nếu như, thúy vân cỏ đưa tới yêu thú đại chiến, rất dễ dàng, đối với chúng ta ruộng đất tạo thành ảnh hưởng." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình vòng vo đảo tròng mắt, nói: "Ngươi nói, thúy vân cỏ còn có thể đề cao tu sĩ thực lực, trợ giúp tu sĩ đột phá."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, thúy vân cỏ thành thục lúc này sẽ có long lanh trong suốt cỏ chết rơi xuống, dùng vậy cỏ chết cùng nước uống, có thể giúp đột phá cổ chai."

"Chúng ta có thể hay không đem vậy con yêu xà dẫn đi, sau đó đem vậy thúy vân cỏ di chuyển đến rừng cây bên ngoài đi." Tiêu Cảnh

Đình hỏi.

Mặc dù mời khá hơn chút người hỗ trợ, Hứa Mộc An cũng thiện giải nhân ý hết sức làm xong hậu cần công tác, cho hắn giảm thiếu gánh vác, nhưng là, Tiêu Cảnh Đình vẫn là cả ngày vội vàng quá sức, cấp 2 linh thực sư năng lực, không đủ trồng trọt trung đẳng linh điền, hắn năng lực trồng trọt ruộng trung đẳng liền tróc khâm kiến trửu, càng không cần phải nói thượng đẳng ruộng.

Trong thôn ngược lại là còn có mấy cái cấp 3 linh thực sư, nhưng là, những cái kia linh thực sư giá trị con người không rẻ, hơn nữa, đều có riêng mình linh điền muốn theo xem, mời đi theo, không hề hợp coi là.

Mắt xem dưới mắt có một cái đề cao thực lực cơ hội, Tiêu Cảnh Đình chân thực không thể bỏ buông tha.

Hứa Mộc An chần chờ một chút, nói: "Thông thường mà nói, thúy vân cỏ di chuyển sau đó, rất khó thành sống."

"Vậy chúng ta hay là đem con rắn kia dẫn đi, sau đó đem vậy thúy vân cỏ hủy diệt tốt lắm, nếu là trong rừng rậm nhiều một cái lên cấp yêu mãng hoặc là những thứ khác yêu thú, đều không phải là chuyện gì tốt." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Cảnh Đình ngoài miệng như thế nói, trong lòng nghĩ nhưng là: Hứa Mộc An nói, thúy vân cỏ di chuyển sau đó rất khó thành sống, rất khó thành sống không có nghĩa là không thể thành sống à! Hắn có thể thử đem vậy thúy vân cỏ di chuyển đến linh tuyền bên đi, linh tuyền là đồ tốt à! Tiêu Cảnh Đình đi qua lặp đi lặp lại nghiên cứu, phát hiện hắn nơi trồng trọt cây trồng, chỉ cần có linh tuyền tưới, cũng có thể dáng dấp rất tốt.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, tự định giá một chút, có chút tiếc nuối nói: "Cũng tốt."

Trên thực tế, Hứa Mộc An đối với thúy vân cỏ rất là động tâm, một

đoạn thời gian gần đây, Hứa Mộc An ăn đồ, linh khí cũng rất nồng đậm, Hứa Mộc An chẳng những kinh mạch khỏi rồi, hơn nữa, còn mơ hồ có đột phá triệu chứng, bất quá, cùng thúy vân cỏ hoàn toàn thành thục, chí ít sẽ đưa tới năm sáu đầu cấp 3 thậm chí cao cấp hơn yêu thú, Hứa Mộc An cân nhắc một chút, cảm thấy cùng thúy vân cỏ sau khi chín, đi mưu đoạt vậy linh thảo, chân thực quá mạo hiểm.

"Mộc An, ngươi hiểu rất nhiều à!" Tiêu Cảnh Đình có chút kỳ dị nói , Hứa Mộc An xuất thân nhà nông, gả cho Tiêu Cảnh Đình sau đó, một mực thâm cư giản xuất, Tiêu Cảnh Đình không nghĩ tới Hứa Mộc An lại còn như vậy bác học đa tài.

Hứa Mộc An chần chờ một chút, thẳng thắn nói: "Nhà của ngươi có linh thực toàn tập, ta thỉnh thoảng lật một chút."

Tiêu Cảnh Đình trong phòng có cái tàng thư phòng, bên trong có không ít sách, rất nhiều sách đều là treo đầu dê, bán thịt chó, bên ngoài nghiêm trang, bên trong chính là xuân cung đồ, dâm từ diễm khúc, bất quá, vẫn có một ít bình thường sách, vậy bản linh thực đại toàn chính là một cái trong số đó.

Hứa Mộc An ở Tiêu gia mặc dù trên danh nghĩa là Tiêu Cảnh Đình vợ, nhưng là, Tiêu Cảnh Đình căn bản không đem Hứa Mộc An coi ra gì, vì tốt hơn sinh tồn, Hứa Mộc An tổng hội nghĩ đủ phương cách phong phú mình. Tiêu Cảnh Đình thư phòng, thật ra thì là không cho phép Hứa Mộc An tiến vào, Hứa Mộc An mỗi lần đều là tính toán tốt thời gian, thừa dịp lúc không có người, len lén đi vào.

Nghe Hứa Mộc An nhắc tới tàng thư phòng, Tiêu Cảnh Đình lập tức cũng nhớ tới những cái kia lửa nóng toan tính tập, lúc này đỏ mặt, chủ cũ thật sự là quá không biết mạnh dạn, để Bảo Sơn không biết bên trong lợi dụng.

------oOo------

Chương 29: Tiêu Kính Phong xảy ra chuyện

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 29: Tiêu Kính Phong xảy ra chuyện cầu chi chi, cầu lễ vật
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

"Ta ngày mai đi chuyến trong thành mua vài món đồ, sau đó chúng ta liền động thủ." Tiêu Cảnh Đình nói.

Nghe Tiêu Cảnh Đình như thế nói, Hứa Mộc An tự nhiên không có ý kiến, đáp một tiếng " Được."

Ngày thứ hai, Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình mua về đồ, tràn đầy không nói.

"Ngươi trở về, ta mua cho ngươi rất nhiều thứ, ngươi tới xem một chút đi." Tiêu Cảnh Đình tràn đầy hưng phấn hướng về phía Hứa Mộc An nói.

"Ngươi xem giày này, giày này kêu ngự phong ngoa có thể đề cao gấp đôi tốc độ, còn có cái này quần áo, đây là cấp 3 pháp y, có thể triệt tiêu 50% lực công kích, cái này văn kiện là nội giáp, có thể bảo vệ bộ vị mấu chốt, còn có hạt châu này, ném ra ngoài, thì sẽ nổ, đáng tiếc là duy nhất đồ dùng, dùng một lần sẽ không có, ta còn mua một ít công kích phù chú, 1 bản bảy lượng bạc, thật con mẹ nó đắt. . ."

Tiêu Cảnh Đình 2 đời làm người, dị thường tích mệnh, mặc dù đối với có thể tăng lên thực lực thúy vân cỏ thèm nhỏ dãi, nhưng là, tiêu đại thiếu gia thiếu gia đối với mình tánh mạng lại là coi trọng.

"Xài nhiều ít bạc à!" Hứa Mộc An hỏi. Tiêu Cảnh Đình mua đồ là hai bộ, cho Hứa Mộc An một bộ bày ở trên giường, chính hắn một bộ kia đã mặc lên người, Tiêu Cảnh Đình trả lại cho mình mua một đôi thanh trúc kiếm.

Tiêu Cảnh Đình lúng túng cười một tiếng, nói: "Tổng cộng một trăm bốn mươi 2."

Hứa Mộc An sững sốt một chút, ruộng trung đẳng bên trong linh thực bán sau khi đi ra ngoài, được hơn ba trăm lượng bạc, Tiêu Cảnh Đình quất một trăm lượng bạc cho hắn, nguyên bản Hứa Mộc An suy nghĩ Tiêu Cảnh Đình trong tay có hơn hai trăm 2, chắc đủ hoa một đoạn thời gian, bất quá, lần này liền xuống một trăm ba mươi 2, đoạn này thời gian, Tiêu Cảnh Đình mời trưởng công cũng tổn hao không thiếu, cứ theo đà này, hai trăm 2 căn bản không đủ xài. . .

Hứa Mộc An âm thầm thầm nghĩ: Tiêu Cảnh Đình gần đây thay đổi không thiếu, nhưng là, hoa này tiền ăn xài phung phí tật xấu, vẫn không thay đổi à! Bất quá, Tiêu Cảnh Đình cầm tiền mua thực dụng đồ, tổng so cầm đi ăn uống chơi gái đánh cuộc được a! Mặc dù hết sức an ủi mình, Hứa Mộc An vẫn là không nhịn được nhức nhối.

"Tốt lắm, trời sanh ta mới nhất định có dùng, thiên kim tan hết còn phục tới, tiền mà, lại được lợi thì có, ngươi đi thử một chút à!" Xem Hứa Mộc An nhức nhối, Tiêu Cảnh Đình an ủi.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: " Được a !"

Ngày thứ hai, dặn dò tốt Tiêu Tiểu Phàm cùng Tiêu Tiểu Đông ở nhà thật tốt trông nhà, Tiêu Cảnh Đình mang Hứa Mộc An hướng trong núi đi tới.

"Tiêu đương gia, đi trong ruộng à!"

"Tiêu đương gia, lần sau ngươi còn muốn tìm người làm ruộng
, nhớ tìm nhà ta cái đó à!"

"Tiêu đương gia, ngươi mặc cái này cả người, thật là đẹp mắt à!"

"Tiêu đương gia, mới mua kiếm à! Cùng ngươi thật phối hợp."

". . ."

Hứa Mộc An ngoẹo đầu, nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Ngươi bây giờ thành hồng nhân đây."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Đi nhanh đi."

Hứa Mộc An cùng Tiêu Cảnh Đình đến dã ngoại lúc này bất ngờ phát hiện một đầu rắn cùng một cái ưng đánh, thấy một màn này, Hứa Mộc An cùng Tiêu Cảnh Đình sững sốt một chút, nhanh chóng ẩn núp đứng lên.

Người và yêu thú là khắc tinh, ở dã bên ngoài gặp phải người, những cái kia tranh đấu yêu thú, rất dễ dàng chung một chiến tuyến trước đối phó tu sĩ.

"Ta phỏng đoán không ra, thúy vân cỏ đã bắt đầu phát ra mùi thơm." Chẳng qua là bây giờ mùi thơm còn rất nhẹ.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Không có sao, hoàn cảnh của dã ngoại, vốn chính là khó mà dự liệu."

Rắn khổng lồ cùng con ưng khổng lồ chiến làm một đoàn, tình huống chiến đấu hết sức kịch liệt.

Một cái con rắn nhỏ rớt, từ ngọn cây xuống, Tiêu Cảnh Đình bị sợ hết hồn, lập tức đưa tới 2 con trong tranh đấu yêu thú chú ý.

"Ta dẫn ra chúng, ngươi hủy diệt thúy vân cỏ." Hứa Mộc An quyết định nhanh chóng càng rơi xuống cao cây, hướng không trung 2 con yêu thú phát động công kích, dẫn không trung 2 con yêu thú đuổi theo.

Tiêu Cảnh Đình trong lòng căng thẳng, mặc dù lo lắng Hứa Mộc An an nguy, Tiêu Cảnh Đình cũng không dám buông tha Hứa Mộc An là hắn tranh thủ được cơ hội, nhanh chóng nhảy xuống cây, đem vậy thúy vân cỏ ném vào ngọc bội trong không gian.

Một tiếng tràn đầy hung ác ưng minh thanh vang lên, Tiêu Cảnh Đình sợ hết hồn, không ngờ tới yêu thú lại có thể nhanh như vậy đi ngay mà trở lại.

Nguyên lai, con ưng khổng lồ bị Hứa Mộc An dẫn đi sau đó, đột nhiên phát hiện thúy vân cỏ hơi thở biến mất, bỏ lại rắn khổng lồ cùng Hứa Mộc An chạy trở lại, rắn khổng lồ gặp con ưng khổng lồ đi vòng vèo, cũng lười để ý Hứa Mộc An, giống vậy lộn trở lại.

Hứa Mộc An xem con ưng khổng lồ cùng rắn khổng lồ lộn trở lại, chỉ có thể cũng lộn trở lại.

"Chạy mau." Hứa Mộc An kêu lớn một tiếng.

Tiêu Cảnh Đình nhanh chóng chạy, chỉ hận cha mẹ chưa cho mình sinh nhiều hai cái chân.

Xem thúy vân cỏ biến mất, thẹn quá thành giận con ưng khổng lồ, đuổi theo Tiêu Cảnh Đình, móng vuốt sắc bén hướng dưới đáy Tiêu Cảnh Đình huy động.

Hứa Mộc An hướng con ưng khổng lồ bắn ra ba mũi tên, một mũi tên nhắm cổ họng, 2 mũi tên nhắm cánh.

Ba mũi tên 2 mũi tên rơi vào khoảng không, một mũi tên bắn trúng con ưng khổng lồ cánh, Hứa Mộc An ám tiễn lợi tàn nhẫn, con ưng khổng lồ bị bắn thủng cánh, bay rất không yên.

Tiêu Cảnh Đình không kịp vui mừng, vậy trăn lớn đã hướng hắn nhào tới, Tiêu Cảnh Đình quyết định nhanh chóng ném ra châu đen, hạt châu một chút nổ mở, vỡ nát trăn lớn đỉnh đầu mấy miếng vảy

mảnh.

Tiêu Cảnh Đình nhìn như cũ giương nanh múa vuốt trăn lớn, trong lòng toát ra cái đó bán hạt châu gian thương.

Một cái ám tiễn bắn trúng yêu mãng bảy tấc, yêu mãng nhất thời kêu thảm lên.

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy kích động lấy ra một chồng linh phù, hướng yêu mãng đập tới.

Thừa dịp yêu mãng choáng váng chuyển hướng đang lúc, hướng yêu mãng bảy tấc lại bổ 2 kiếm.

Trên bầu trời con ưng khổng lồ, thấy yêu mãng thảm trạng, áo não bay đi.

Hứa Mộc An đem bắn ra ám tiễn thu hồi lại, ám tiễn một bộ sáu chi, ở khoảng cách nhất định bên trong, tụ trùm vào cùng ám tiễn sẽ có cảm ứng, có thể tự động thu hồi.

Tiêu Cảnh Đình chưa tỉnh hồn nhìn chết trăn lớn, vuốt vuốt ngực.

"Ngươi không có sao chứ." Hứa Mộc An đi tới Tiêu Cảnh Đình bên cạnh hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Không có sao, ngươi không có sao chứ, ngươi thế nào? Xem ngươi dáng vẻ tâm tình không phải rất tốt à!"

"Mới vừa rồi mũi tên kia bắn trúng vậy con phi ưng cánh, vậy ưng đem ta vậy chỉ ám tiễn mang đi." Hứa Mộc An có chút tiếc nuối nói. Ám tiễn một bộ có thể phát huy tác dụng lớn nhất, ít đi một chi còn kém rất nhiều. Vậy ám tiễn là Tiêu Cảnh Đình đưa hắn phần thứ nhất trân quý lễ vật, Hứa Mộc An nhưng thật ra là đặc biệt quý trọng.

"Không có sao, sau này, ta cho ngươi mua trùm vào tốt hơn." Tiêu

Cảnh Đình mãn bất tại hồ nói.

Hứa Mộc An đè xuống trong lòng thất lạc, gật đầu một cái, nói: "Thu thập một chút, chúng ta đi thôi."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Được a !"

Tiêu Cảnh Đình lẩm bẩm nói: "1 bản phù chú bảy lượng bạc, dùng hết năm tấm, một viên châu đen mười hai lượng bạc, lần này có thể thua thiệt lớn." Vì điều này yêu mãng, Tiêu Cảnh Đình tốn hết 47 lượng, đầu này yêu mãng bị nổ rách rưới, bán đi, nhiều lắm là cũng chỉ hơn 20 lượng, nếu Tiêu Cảnh Đình chỉ là vì đi săn, vậy cũng thua thiệt lớn.

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Người không có sao liền tốt, bạc mà, lại được lợi là được."

Hứa Mộc An tư tâm bên trong cảm thấy, Tiêu Cảnh Đình chiến đấu dày công tu dưỡng quá kém, hơn nữa, đến hiện trường năng lực ứng biến không đủ, đối với rắn tựa hồ cũng rất sợ hãi, phù chú vật này, đắt tiền tàn nhẫn, rất nhiều người đều là cầm tới bảo vệ tánh mạng, Tiêu Cảnh Đình nhưng giống như không cần tiền vậy ném, thực đang lãng phí, sợ đả kích Tiêu Cảnh Đình, Hứa Mộc An những lời này, cũng chỉ là trong lòng suy nghĩ một chút.

"Ta là không phải biểu hiện quá tệ?" Tiêu Cảnh Đình hỏi, hắn chính xác thật giống như quá kém, nếu không phải là như thế, cũng không biết lãng phí nhiều như vậy.

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Ngươi dẫu sao vẫn là mới vào nghề à! Mới vào nghề cũng là như vầy, ta vừa mới bắt đầu săn giết yêu thú lúc này cũng là tay chân luống cuống, một cái cấp một gà, là có thể đem ta sợ quá sức."

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An thu thập một chút cự mãng thi thể, rời đi rừng cây.

Tiêu Cảnh Đình mặc dù chọn một cái tĩnh lặng đường đi, nhưng là, vẫn là gặp không ít người, Tiêu Cảnh Đình bây giờ là trong thôn nhân vật quan trọng, muốn khiêm tốn cũng khiêm tốn không được.

"Tiêu đương gia, ngươi thật là giỏi lắm, một con rắn lớn như vậy, cũng cho ngươi giết."

"Tiêu đương gia, ngươi có thể không thể à! Xem rắn này dáng vẻ, đó là cho ngươi đánh không còn sức đánh trả chút nào à!"

"Tiêu đương gia, ngươi thật là bản lãnh à! Vừa có thể săn thú, vừa có thể làm ruộng."

"Tiêu đương gia, lớn như vậy một con rắn, có thể bán hơn 20 lượng, ngươi lần này có thể được lợi lớn liền à!"

". . ."

Tiêu Cảnh Đình bị thôn dân các loại khen ngợi, ngượng mặt đỏ bừng, hắn sức chiến đấu chân thực không mạnh, nếu không phải ỷ vào chuẩn bị đầy đủ, chỉ sợ đều đã ở rắn trong bụng.

Tiêu Cảnh Đình giết một con rắn lớn tin tức, lan truyền nhanh chóng, chọc cho trong thôn đối với Tiêu Cảnh Đình đánh giá lại lên một tầng lầu.

Tiêu Cảnh Đình trở về, làm một bàn lớn muối tiêu thịt rắn, Hứa Mộc An chưa ăn qua ăn ngon như vậy thịt rắn, không cẩn thận ăn cái bụng tròn xoe.

Thịt rắn có chút mềm dai, Tiêu Tiểu Phàm cùng Tiêu Tiểu Đông ăn rất chậm, Tiêu Tiểu Phàm xem Hứa Mộc An ăn mau, gấp vò đầu bứt tai."Mẹ, mẹ ăn chậm một chút,...đợi ta một chút à!"

Hứa Mộc An quay đầu nhìn Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy ai oán thần sắc, lại nhìn xem Tiêu Cảnh Đình cười mỉa dáng vẻ, mặt soạt đỏ.

Tiêu Tiểu Đông trợn mắt nhìn Tiêu Tiểu Phàm một cái, nói: "Ăn của ngươi đi, nói nhiều như vậy."

"Ăn nhanh đi, có thể ăn là phúc!" Tiêu Cảnh Đình cho Hứa Mộc An kẹp mấy khối thịt rắn nói , Hứa Mộc An mặt càng đỏ hơn.

"Tiêu gia, có thư của ngươi." Người một nhà đang ăn cơm, tin kém thanh âm vang lên, giải cứu tràn đầy khốn quẫn Hứa Mộc An.

Hứa Mộc An đi ra cửa, thanh toán đưa tin phí, từ tin kém trong tay nhận lấy tin, mở ra nhìn.

"Ai gởi tin tới à!" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Là Tiêu gia một người quản sự, kêu Tiêu Bình."

Tin là Tiêu Bình tới, ba năm trước Tiêu Bình là Tiêu gia một người làm việc vặt, lúc ấy, Tiêu Bình con trai sinh bệnh nặng, cần một mặt cấp 3 địa miên cỏ cứu mạng, cấp một địa miên cỏ khắp nơi đều là, muốn đào tạo đến cấp 3 cũng không quá mức dễ dàng, Tiêu Bình lúc ấy địa vị nhỏ, mọi thứ bất đắc dĩ, bệnh cấp loạn đầu y tìm Hứa Mộc An hỗ trợ.

Hứa Mộc An lúc ấy không có Tiêu Cảnh Đình phu nhân danh phận, một chút thực quyền cũng không có, vốn là không giúp được Tiêu Bình vội vàng, bất quá, Hứa Mộc An suy nghĩ cái biện pháp, còn thật thành.

Tiêu Cảnh Đình trong sân có một khối thượng đẳng ruộng, bên trong trồng không thiếu trong xem không còn dùng được kỳ hoa dị thảo, định kỳ có cấp bốn linh thực sư theo xem, Hứa Mộc An len lén liền đem cấp một địa miên cỏ tài đến hoa kia vò bên trong, vậy địa miên cỏ cùng thông thường cỏ khác biệt không lớn, tạm thời cũng không có ai phát hiện, hoặc là phát hiện cũng không coi ra gì.

Có thượng đẳng linh điền bồi bổ, hơn nữa cấp 4 linh thực sư vô tình thúc sanh, vậy địa miên thảo quả như vậy bị bồi dưỡng thành liền

cấp 3.

Tiêu Bình sau đó bị Tiêu gia tổng quản nhìn trúng cất nhắc, từng bước lên chức, nhưng thủy chung không có quên Hứa Mộc An ân tình, Hứa Mộc An thân phận đặc thù, Tiêu Bình ở trước mặt người, chưa bao giờ biểu lộ ra cùng Hứa Mộc An quan hệ, cũng tiên ít có người biết thật ra thì 2 người quan hệ không tệ.

"Trong thơ nói gì?" Tiêu Cảnh Đình tò mò hỏi.

Hứa Mộc An sắc mặt có chút khó coi nói: "Ngươi anh Hai xảy ra chuyện."

Tiêu Cảnh Đình đầu óc nhất thời sống động, chủ cũ anh Hai Tiêu Kính Phong, kim hỏa thổ 3 loại thuộc tính, mặc dù cũng có thích hợp làm ruộng thổ thuộc tính, nhưng là, hệ thổ tư chất rất thấp, không hề bị Tiêu gia coi trọng, Tiêu Cảnh Đình trong ấn tượng, càng gia tộc lớn, càng nhìn trúng con em thuộc tính, ngũ hành có mộc con em sẽ bị ưu tiên đào tạo.

Tiêu Kính Phong là một người rất vươn lên, cùng chủ cũ hoàn toàn bất đồng, chủ cũ ở Tiêu gia đãi ngộ so Tiêu Kính Phong tốt hơn nhiều, nhưng là, Tiêu Kính Phong cấp bốn, Tiêu Cảnh Đình mới cấp 3.

Ba năm trước, Tiêu Kính Phong tham gia liền một cái lính đánh thuê đội, trong ngày thường đều ở đây lính đánh thuê trong đội lăn lộn, trong ấn tượng, chủ cũ đối với hắn cái này tư chất bình thường anh Hai rất là nhìn không thuận mắt, Tiêu Kính Phong đâu, đối với chủ cũ cái này không học vấn nên không có làm được gì thứ bại hoại, cũng rất ghét, 2 anh em cái quan hệ rất căng cứng rắn.

"Anh Hai, đã xảy ra chuyện gì?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Hắn đoạt Chu gia tiểu thiếu gia Chu Khang Tề con mồi, còn đem người đả thương, sau đó bị khu trục xuất lính đánh thuê đội, trở lại Tiêu gia sau đó, không biết hối cải, ý đồ cường bạo anh họ Tiêu Mộc

Hồng phu nhân Phong Tuyết Nhi, bị trục xuất cửa nhà." Hứa Mộc An vặn sít chặt chân mày nói.

"Cười nhạo." Tiêu Cảnh Đình cả giận nói.

------oOo------

Chương 30: Tiêu Kính Phong tình cảnh

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 30: Tiêu Kính Phong tình cảnh
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tiêu Cảnh Đình sậm mặt lại, mặt đầy vẻ giận, Tiêu Kính Phong tại sao có thể là loại người như vậy.

Tiêu Kính Phong ở lính đánh thuê đội cũng có ba năm, vì lính đánh thuê đội làm không thiếu nhiệm vụ, nói đuổi liền đuổi, cái này lính đánh thuê đội cũng quá lương bạc. Cướp Chu Khang Tề con mồi, trong này nhất định có cái gì hiểu lầm, Chu gia cùng Tiêu gia là địch thủ cũ, nói không chừng là Chu Khang Tề xem bọn họ cái này một chi suy vi, cố ý chèn ép Tiêu Kính Phong.

Chu gia tính toán Tiêu Kính Phong, Tiêu gia không cho Tiêu Kính Phong ra mặt cũng được đi, còn bỏ đá xuống giếng, Tiêu gia thật là chướng khí mù mịt, Phong Tuyết Nhi lúc nào, thành Tiêu Mộc Hồng phu nhân, đó chính là một tiểu thiếp. Phong Tuyết Nhi nguyên là vũ phường vũ nữ, bị Tiêu Mộc Hồng nhìn trúng, mới thu vì thiếp thị, thậm chí ngay cả một thiếp thị đều không coi là.

Vì một cái vũ nữ, đuổi Tiêu gia chánh bài thiếu gia, thật là quá buồn cười.

Tiêu Kính Phong đức hạnh, Tiêu Cảnh Đình liền hiểu rõ, người này ghét ác như thù, làm người có chút bảo thủ, là không thể nào làm loại chuyện như vậy. Hơn nữa, Tiêu Kính Phong có lẽ rượu ngon, cũng không thích nữ sắc.

"Ông nội không nói gì, liền nhìn như vậy anh Hai bị trục xuất khỏi cửa?" Tiêu Cảnh Đình bất mãn hỏi.

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, nói: "Lão gia tử đang bế quan."

Xem Tiêu Cảnh Đình dáng vẻ, Hứa Mộc An không khỏi có chút bất ngờ, Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong không cùng, Tiêu Kính Phong còn ra tay dạy bảo qua Tiêu Cảnh Đình, Tiêu Cảnh Đình ở sau lưng luôn là khốn kiếp, khốn kiếp gọi Tiêu Kính Phong, Hứa Mộc An nguyên lấy là, xem Tiêu Kính Phong xảy ra chuyện, Tiêu Cảnh Đình sẽ cười trên sự đau khổ của người khác.

"Lão gia tử, lòng cũng quá rộng." Tiêu Cảnh Đình bất mãn nói.

"Lão gia tử gần đây quan tâm là làm sao kéo dài tuổi thọ, lão gia tử không chỉ một con trai, cháu trai càng nhiều, Tiêu Kính Phong thuộc tính không tốt, vốn cũng không bị coi trọng, lão gia tử hồi lâu không quản sự, cũng lười quan tâm tới loại chuyện này." Hứa Mộc An lắc đầu một cái.

Tiêu Cảnh Đình cha Tiêu Lâm Phong đứng hàng thứ hai luyện khí tầng 7, mẹ Vương Lộ luyện khí tầng 6.

Tiêu Cảnh Đình bác cả Tiêu Thành Phong đứng hàng thứ nhất, luyện khí tầng 6, vợ Liễu Huyền luyện khí tầng 5, Tiêu Mộc Hồng chính là Tiêu Thành Phong cùng huyền con trai trưởng.

Tiêu Lâm Phong cùng Tiêu Thành Phong cùng cha khác mẹ, một mực ở minh tranh ám đấu, cha mẹ chủ cũ ở, vững vàng đè ép Tiêu Thành Phong một đầu, hôm nay, cha mẹ chủ cũ chết, Tiêu Lâm Phong tự nhiên sẽ không bỏ qua cái này chèn ép phòng nhì cơ hội?

"Tiêu gia là thời tiết muốn thay đổi à!" Tiêu Cảnh Đình lắc đầu nói, đầu tiên là chủ cũ bị đuổi, lại là chủ cũ anh Hai bị bêu xấu, Tiêu Cảnh Đình cái này nhất mạch, có thể nói bị chèn ép hoàn toàn.

Tiêu Cảnh Đình cười khổ một cái, so sánh đối với chủ cũ anh Hai

thủ đoạn, cái đó bác gái cả đối với chủ cũ coi như khách khí.

"Trong thơ có nói anh Hai hành tung sao?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Hứa Mộc An sững sốt một chút, nói: "Ngươi muốn đem anh Hai đón về tới sao?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, nhà chúng ta cũng không kém anh Hai một hớp này cơm." Chủ cũ anh Hai là một rất nói nghĩa khí người, hơn nữa, thực lực cũng không yếu, hắn cùng Hứa Mộc An 2 người, cuối cùng là quá ít, nếu có thể đem Tiêu Kính Phong nhận lấy, cũng náo nhiệt một ít.

Hứa Mộc An chần chờ một chút, nói: "Anh ngươi hắn thật giống như bị thương."

Tiêu Cảnh Đình cau mày, có chút chần chờ, theo lý mà nói, hắn hẳn đi một chuyến, chẳng qua là, hắn vừa đi, việc đồng áng liền đầy đủ làm trễ nãi, bất quá. . . Cái này dù sao cũng là chủ cũ anh à! Thừa kế chủ cũ thân thể, Tiêu Cảnh Đình đối với chủ cũ người thân cũng có một phần huyết mạch tương liên cảm giác.

"Ta phải đi một chuyến." Tiêu Cảnh Đình cân nhắc một chút nói.

"Ngươi chớ đi, ta đi." Hứa Mộc An chần chờ một chút nói.

"Ngươi đi?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! trong ruộng sống không thiếu được ngươi, thật vất vả nhà cục diện mới khá hơn một chút, không thể nửa đường hủy bỏ."

"Hơn nữa, ngươi bây giờ không thích hợp lộ mặt, ta luôn cảm thấy, ngươi đến cái này sau đó, ngươi vị kia bác cả, bác gái cả, một mực không buông lỏng đối với ngươi giám thị, ngươi bị đày đi tới nơi này là tu thân dưỡng tính, nếu là tùy tiện rời đi, sẽ bị bọn họ nắm được cán, ngươi nếu là lúc này, đi tìm anh Hai ngươi, bọn họ sẽ đối với

ngươi càng nghi kỵ, ta đi khá hơn một chút, chẳng qua là, 2 đứa bé muốn nhờ ngươi chiếu cố."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Cũng tốt." Hắn đối với cái thế giới này còn không quen thuộc, bàn về kinh nghiệm giang hồ xa xa không kịp Hứa Mộc An, Hứa Mộc An nhìn âm thầm, ấm lạnh nhạt nuốt, thật ra thì, đặc biệt thông minh, cũng rất có chủ ý.

------oOo------

Chương 31: Hứa Mộc An rời đi

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 31: Hứa Mộc An rời đi
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Buổi tối.

"Mẹ, mẹ phải rời khỏi à!" Tiêu Tiểu Phàm bất an nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Chẳng qua là rời đi một đoạn thời gian mà thôi, cha các con sẽ chiếu cố các con ."

"Nhưng mà, nhưng mà. . . Cha có lúc, thật là dử." Tiêu Tiểu Phàm bất an dắt Hứa Mộc An quần áo, thần sắc khó khăn nói.

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Ngươi ngoan một chút, cha ngươi cũng không hung, chẳng những không hung, còn biết cho ngươi rất nhiều ăn ngon."

"Có thật không?" Tiêu Tiểu Phàm ngẩng đầu nhìn Hứa Mộc An hỏi.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Nghe nói Hứa Mộc An phải đi, Tiêu Tiểu Phàm lúc đầu còn có chút bận tâm, bị Hứa Mộc An an ủi mấy câu, liền không có tim không có phổi nằm ở trên giường ngủ đầu to giác đi.

Tiêu Tiểu Đông tràn đầy bất an nhìn Hứa Mộc An, thấp giọng nói: "Mẹ, mẹ thật yên tâm hắn? Mặc dù hắn gần đây quả thật thay đổi không thiếu, nhưng là, trước kia. . ."

"Thật ra thì, mẹ cũng có chút không yên lòng, bất quá, các ngươi bác Hai đối với các ngươi không tệ, mẹ không thể không quản."

Trước, Tiêu Tiểu Phàm bệnh nặng, ngày đó Tiêu Kính Phong vừa vặn trở lại, Hứa Mộc An bất đắc dĩ liền tìm Tiêu Kính Phong hỗ trợ, Tiêu Kính Phong nhìn mặt lạnh lạnh lòng, bất cận nhân tình, bên trong nhưng là cái nhiệt tâm, trong tối tiếp tế qua bọn họ mấy lần.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Ta biết."

"Nơi này là hai mươi lượng bạc, nếu là cha ngươi có gì không đúng sức lực, ngươi liền mang theo em trai ngươi chạy tới trấn trên ở một đoạn thời gian, cùng mẹ trở lại." Hứa Mộc An dặn dò.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Ta biết."

Tiêu Tiểu Đông hướng Tiêu Tiểu Phàm nhìn sang, Tiêu Tiểu Phàm ôm chăn một góc, ngủ say ngọt vô cùng, Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Tiểu Phàm không có tim không có phổi dáng vẻ, chỉ cảm thấy không nói.

Ngày thứ hai trời chưa sáng, Hứa Mộc An liền chuẩn bị lên đường, Tiêu Cảnh Đình sáng sớm dậy, lại kín đáo đưa cho Hứa Mộc An năm mươi lượng bạc."Đi ra khỏi nhà, ngươi vẫn là mang nhiều ít bạc phòng thân tương đối khá."

"Nhưng mà, nhà cũng là phải dùng bạc." Hứa Mộc An do dự nói.

Tiêu Cảnh Đình lơ đễnh cười một tiếng, nói: "Không có sao, trong nhà cũng không thiếu ăn, chủ yếu là mời vậy 2 cái cấp 2 linh thực sư tiền công, ta đã để dành, đi ra khỏi nhà, khắp nơi đều phải tốn tiền, anh Hai không phải bị thương sao? Thông thường tổn thương đối với hắn mà nói, hẳn coi là không thể cái gì, nếu nói là trọng thương, nghĩ là không như vậy dễ dàng tốt, cần gì dược liệu, nên mua liền mua."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Được rồi, ta đi."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, dặn dò: "Trên đường cẩn thận."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, trong lòng dâng lên một cổ không thôi tình, Hứa Mộc An đè xuống trong lòng không thôi, xoay người rời đi.

. . .

"Rời giường, ăn cơm." Tiêu Cảnh Đình gõ cửa một cái Tiêu Tiểu Đông cùng Tiêu Tiểu Phàm con đường.

Vừa nghe nói muốn ăn cơm, Tiêu Tiểu Phàm lập tức nhảy xuống giường, đá hắn trước một đôi dép, thật cao hứng đi ra cửa.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Tiểu Phàm vậy vui mừng đào đào dáng vẻ, tràn đầy im lặng.

Tiêu Tiểu Phàm ngồi vào trên bàn cơm, mới phát hiện mất cái gì, nhất thời quát to lên, "Mẹ không thấy."

Tiêu Tiểu Đông tức giận trợn mắt nhìn mới phản ứng được Tiêu Tiểu Phàm một cái, nói: "Mẹ đi."

"À." Tiêu Tiểu Phàm nói.

"Các ngươi mẹ về nhà mẹ đi, người ngoài hỏi tới, cứ như vậy nói, biết không?" Tiêu Cảnh Đình dặn dò.

Tiêu Tiểu Phàm tin là thật, mặt đầy thần kỳ nói: "Mẹ về nhà mẹ đi, mẹ tại sao phải muốn nhà mẹ à! Ông ngoại lại hướng mẹ không tốt."

Tiêu Cảnh Đình sắc mặt quái dị nói: "Các ngươi ông ngoại đối với các ngươi mẹ không tốt?"

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Ông ngoại tổng cộng mẹ đòi tiền, còn lão mắng mẹ không bản lãnh, thuyên không dừng được lòng của nam nhân, còn nói tiểu Phàm là đền tiền hàng, đòi nợ quỷ, ông ngoại đối với mẹ một chút cũng không tốt, đối với cậu út rất tốt, cậu út là Kim mộc thuộc tính, ông ngoại nói, cậu út tương lai là phải có tiền đồ lớn người."

Tiêu Cảnh Đình cau mày, chủ cũ cha vợ là loại người này?

Tiêu Tiểu Đông không nhịn được nhìn Tiêu Tiểu Phàm một cái, nói: "Ăn cơm liền ăn cơm, nơi nào nhiều lời như vậy?"

Tiêu Tiểu Phàm ủy khuất nhìn Tiêu Tiểu Đông một cái, cho hả giận tựa như đi trong miệng lùa cơm.

Tiêu Cảnh Đình tìm kiếm không cảm hứng, cuối cùng từ tìm tòi ra liền như thế người, chủ cũ cha vợ tựa hồ đến tìm chủ cũ trùm vào quá gần rằng, kết quả, để cho chủ cũ tìm người đánh ra.

Chủ cũ cùng Hứa Mộc An hôn sự là chủ cũ bác gái cả một lực thúc đẩy, bởi vì là Hứa Mộc An xuất thân thấp hèn, cha mẹ chủ cũ nhưng thật ra là không tán thành cửa hôn sự này.

Lúc ấy Hứa Mộc An đã mang thai, Tiêu Cảnh Đình đâu, danh tiếng lại không tốt, môn đăng hộ đối cô nương, tiểu ca coi thường hắn, môn đệ thấp đâu, chủ cũ lại coi thường, bác gái cả liền nói, để cho chủ cũ trước cưới một cái thu thu tâm, nếu là có tốt hơn, nghỉ Hứa Mộc An cũng không phải đại sự gì, giả bộ từ chối, cha mẹ chủ cũ cũng đồng ý.

Tiêu gia chỗ thành Mạc, là thành Mạc một trong tứ đại gia tộc, Tiêu Cảnh Đình thích là cùng dạng một trong tứ đại gia tộc Tôn gia chanh chua nữ Tôn Miểu Miểu, Tôn Miểu Miểu thuộc tính thủy mộc cùng Tiêu Cảnh Đình vậy, vị này Tôn đại tiểu thư, tính nóng như lửa, còn tát qua chủ cũ, chủ cũ bị tát sau đó, ngược lại càng phát ra nhớ cô bé kia.

Chủ cũ lập gia đình sau đó, đối với Tôn Miểu Miểu vẫn nhớ không quên, Tôn đại tiểu thư tự nhiên coi thường Tiêu Cảnh Đình cái này nhị thế tổ, chủ cũ lập gia đình, vừa vặn cho Tôn đại tiểu thư một cái khước từ chủ cũ mượn cớ, chủ cũ tin là thật, đối với Hứa Mộc An càng phát ra nhìn không thuận mắt, luôn nghĩ nghỉ Hứa Mộc An.

------oOo------

Chương 32: Lên cấp tầng 4

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 32: Lên cấp tầng 4
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Ăn cơm, Tiêu Cảnh Đình không gấp trước đi trong ruộng, mà là chạy vào trong nhà, từ ngọc bội trong không gian lấy ra một viên long lanh trong suốt hạt giống lẫn vào nước trong phục dụng rồi.

Tiêu Cảnh Đình trước xài khí lực lớn lấy được cỏ thúy vân quả nhiên không có phụ lòng Tiêu Cảnh Đình hy vọng, cỏ thúy vân loại nhập không gian sau đó, ở linh tuyền tưới dưới, kiên cường còn sống, ngay tại sáng sớm hôm nay Hứa Mộc An đi không lâu sau, hạt giống rơi xuống.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Cảnh Đình vào nhà, thầm nói: Mẹ một không có ở đây, cha liền lười biếng, ăn cơm liền tránh trở về nhà đi ngủ.

Tiêu Tiểu Đông thu thập chén đũa, bắt đầu rửa ráy công tác.

Uống cỏ thúy vân, Tiêu Cảnh Đình chỉ cảm thấy từng cổ một linh khí nồng nặc cọ rửa thân thể, Tiêu Cảnh Đình lập tức ở trên giường ngồi xếp bằng ngồi tĩnh tọa, hút vào trong không khí linh lực, từng cổ một linh khí xông vào Tiêu Cảnh Đình thân thể, Tiêu Cảnh Đình chỉ cảm thấy cả người ngâm ở nước ấm trong, không nói ra được thư thái.

4 tiếng sau đó, Tiêu Cảnh Đình rốt cuộc được như nguyện đột phá đến luyện khí tầng 4.

Tiêu Cảnh Đình sống động thân thể một chút, chỉ cảm thấy trong thân thể lực lượng so với trước đó cường đại gấp hai gấp ba có

thừa.

Tiêu Cảnh Đình đi ra cửa, phát hiện buổi sáng ăn chén đũa đã thu thập xong, Tiêu Tiểu Đông đang đứng ở 1 bản băng ghế nhỏ ở trên xào rau, Tiêu Tiểu Phàm ở đốt lửa, thấy một màn này, Tiêu Cảnh Đình không khỏi có chút chột dạ.

"Vẫn là ta tới nấu cơm đi." Tiêu Cảnh Đình hướng về phía 2 đứa bé nói.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Cảnh Đình một cái, nói: "Cha, ngươi gần đây cực khổ, vẫn là nghỉ ngơi thật khỏe một chút đi, hơn nữa, thức ăn mau tốt."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Đứa bé hiểu chuyện biết bao à! Cùng trên trái đất những cái kia cưng chiều từ nhỏ, chỉ biết là đứa nhỏ gây họa, một chút cũng không giống nhau.

Tiêu Cảnh Đình ăn một bữa Tiêu Tiểu Đông làm cơm.

"Anh , anh làm thức ăn thật là khó ăn à!" Tiêu Tiểu Phàm bưng chén cơm, nhíu cái mũi nhỏ nói.

Tiêu Tiểu Đông mặt nhất thời đỏ bừng, "Ăn của ngươi đi."

Tiêu Tiểu Đông thầm nói: Trước kia có lúc mẹ không có ở đây, rất lâu, đều là hắn nấu cơm cho Tiêu Tiểu Phàm ăn, Tiêu Tiểu Phàm chính là một nhỏ thùng cơm, vô luận hắn làm gì, mỗi lần đều ăn thật là nhiều, tên nầy ăn mấy bữa tốt, lại có thể chê khởi tay nghề hắn tới, thật là vô liêm sỉ.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Tiểu Phàm không hiểu thưởng thức, thật ra thì, Tiểu Đông ngươi làm không tệ."

Tiêu Tiểu Đông nghe vậy, nhanh chóng cúi đầu xuống, trên mặt lóe lên mấy phần thẹn đỏ mặt.

"Cha, cha xế chiều đi nơi nào à!" Tiêu Tiểu Phàm hỏi.

"Đi trong ruộng." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Ta cũng đi." Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy phấn chấn nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Được a !"

Tiêu Cảnh Đình mang Tiêu Tiểu Phàm cùng Tiêu Tiểu Đông đi trong đồng ruộng đi, để cho Tiêu Cảnh Đình rất may mắn là, gần đây không có gặp phải Khâu Bạch.

Trước, nửa tháng, Khâu Bạch giống như là trúng tà vậy, suốt ngày xuất hiện ở hắn bên người, đem Tiêu Cảnh Đình gây ra lông mao, ở Tiêu Cảnh Đình kiên trì bền bỉ cự tuyệt dưới, Khâu Bạch cuối cùng không có xuất hiện lại.

Tiêu Cảnh Đình không biết, ở hắn chuộc về liền tất cả ruộng đất sau đó, trong thôn người đối với Tiêu Cảnh Đình cái nhìn cũng thay đổi rất nhiều.

Lãng tử quay đầu quý hơn vàng, trong chốc lát, trong thôn truyền lưu đều là các loại đối với Tiêu Cảnh Đình lời quá khen ngợi.

Khâu Bạch nghe nhiều mọi người đối với Tiêu Cảnh Đình tán dương, lại xem Hứa Mộc An đi theo Tiêu Cảnh Đình ăn uống ca hát, Tiêu Cảnh Đình vẫn còn cho Hứa Mộc An mua các loại quần áo đắt giá, vũ khí, Khâu Bạch dần dần đối với Tiêu Cảnh Đình thêm mấy phần không giống cái nhìn, suy nghĩ trở thành Tiêu Cảnh Đình phu nhân cũng không tệ.

Khâu Bạch cũng phát hiện Tiêu Cảnh Đình đối với hắn thái độ không giống với từ trước, nhưng Khâu Bạch cảm thấy chỉ cần hắn buông xuống dè đặt, Tiêu Cảnh Đình vẫn sẽ động tâm, nào biết, hắn mỗi lần đến gần Tiêu Cảnh Đình, Tiêu Cảnh Đình giống như nhìn thấy gì quái vật vậy, tránh lui chín mươi dặm.

Thôn nhân thích nhất tin đồn, Lý gia ngắn nói lời ong tiếng ve, Khâu Bạch dây dưa Tiêu Cảnh Đình không kết quả chuyện, lập tức thành trong thôn đề tài.

Khâu Bạch dáng dấp đẹp mắt, làm người cao ngạo, trong thôn xem Khâu Bạch không vừa mắt người không thiếu, trong chốc lát, tương tự trong thôn Khâu Bạch không biết xấu hổ à, lấy lại người ta cũng không cần lời đồn đãi, gây rối rít giương cao giương cao.

Khâu Bạch nhất là thích thể diện, nghe nói những cái kia lời đồn đãi sau đó, liền quyết định" Không để ý Tiêu Cảnh Đình mấy ngày", Khâu Bạch cái quyết định này, để cho Tiêu Cảnh Đình vui vẻ thanh nhàn.

Khâu Bạch lượng Tiêu Cảnh Đình mấy ngày sau, nghe Khâu Lễ nói, Tiêu Cảnh Đình như cũ cả ngày bận bịu làm ruộng, săn thú, giống nhau thường ngày, không khỏi giận không chỗ phát tiết.

" Anh, Tiêu Cảnh Đình thế nào?"

Khâu Lễ tràn đầy ghen tị nói: "Người ta bây giờ có thể nở mày nở mặt đâu, mời người làm ruộng, mua pháp y, mua vũ khí, mua phù chú, ngày hôm qua còn săn một con rắn, đem mọi người hâm mộ quá sức, con rắn kia vừa thấy chính là bị phù chú cho đập chết, con rắn kia bị đập thành như vậy, phù chú tiền cũng không ra được, tùy tiện đổi một người cũng có thể làm được, hết lần này tới lần khác trong thôn những người đó, đem Tiêu Cảnh Đình khen lên trời, thật giống như hắn là Chiến thần chuyển thế, thật không biết bọn họ là nghĩ như thế nào."

Khâu Lễ ở trong thôn người tuổi trẻ chính giữa cũng coi là người xuất sắc, bất thình lình bị Tiêu Cảnh Đình đè xuống, Khâu Lễ trong lòng rất không phải mùi vị.

------oOo------

Chương 33: Thôn dân phản ứng

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 33: Thôn dân phản ứng
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Cảnh Đình mang Tiêu Tiểu Phàm cùng Tiêu Tiểu Đông đi trung đẳng ruộng phương hướng đi tới, bỗng nhiên một hồi ưng gáy truyền tới.

Một cái con ưng khổng lồ ở trong bầu trời lẩn quẩn, Tiêu Cảnh Đình như lâm đại địch đem 2 thằng nhãi con bảo vệ ở sau lưng.

Vậy dưới tình huống, trong thôn thì sẽ không có yêu thú tiến vào, Tiêu Cảnh Đình nhìn trời không trung con ưng khổng lồ, lập tức nhận ra được, vậy con ưng khổng lồ chính là trước cùng trăn lớn vật lộn vậy một cái.

Ngày đó con ưng khổng lồ nén giận rút đi, ngày hôm nay đại khái là gặp hắn rơi xuống một, chạy tới khiêu khích.

Bởi vì làm cho này lần đi ra ngoài là làm ruộng, Tiêu Cảnh Đình không ngờ tới sẽ gặp như thế khó giải quyết yêu thú, cũng không có đem thanh trúc kiếm mang ra ngoài.

Tiêu Cảnh Đình vẫy tay, thúc giục sinh ra 2 cây gai cây mây hướng con ưng khổng lồ bụng đâm tới, Tiêu Cảnh Đình ra tay một cái, liền phát hiện thúc sanh cây có gai tốc độ, so trong ngày thường nhanh gấp hai gấp ba, Tiêu Cảnh Đình lập tức trấn định lại, con ưng khổng lồ trên người bị thương, hắn cấp bậc lại tăng lên cấp 1, không ra ngoài dự liệu, hắn phần thắng là rất lớn.

Tiêu Tiểu Đông thần sắc khẩn trương đem Tiêu Tiểu Phàm bảo vệ ở sau lưng, nhìn Tiêu Cảnh Đình cùng con ưng khổng lồ vật lộn. Tiêu Tiểu Phàm nháy con mắt, lại là khẩn trương, lại là tò mò nhìn Tiêu Cảnh Đình.

Trấn định lại Tiêu Cảnh Đình mở hết tốc lực, đầy trời mưa mũi tên, từ trên xuống dưới, hướng con ưng khổng lồ ghim tới, trên đất cây mây và dây leo chia làm hai, hai phân là bốn, từ hạ lên, hướng con ưng khổng lồ bụng dường như đâm tới. . .

Thấy con ưng khổng lồ trên cánh mũi tên, Tiêu Cảnh Đình tròng mắt nhất thời sáng lên, lần trước Hứa Mộc An công kích con ưng khổng lồ mũi tên, lại còn không lấy ra.

Tiêu Cảnh Đình chỉ huy cây mây và dây leo, cuốn lấy con ưng khổng lồ trên người mũi tên, hung hãn đem mũi tên kia rút ra.

Mũi tên bị rút ra ngay tức thì, máu tươi phún ra ngoài, con ưng khổng lồ phi hành thay đổi hết sức không yên.

Thừa dịp nó bệnh muốn nó mạng, Tiêu Cảnh Đình thế công càng lộ vẻ ác liệt mấy phần.

Con ưng khổng lồ kêu thảm một tiếng, giống như là rõ ràng đại thế đã qua, con ưng khổng lồ tràn đầy cừu hận hướng Tiêu Cảnh Đình sau lưng Tiêu Tiểu Đông phương hướng nhào tới, Tiêu Cảnh Đình ném ra 1 bản phù chú, cản trở con ưng khổng lồ thế công.

Con ưng khổng lồ bị Tiêu Cảnh Đình nổ bay ra ngoài, Tiêu Cảnh Đình lập tức thúc giục sinh ra vô số cây mây và dây leo gắt gao quấn lấy con ưng khổng lồ cổ, đem con ưng khổng lồ cho siết tắt thở.

"Được rồi, cha thật là lợi hại à!" Tiêu Tiểu Phàm vỗ tay, tràn đầy khen ngợi nói.

Tiêu Cảnh Đình không yên lòng ở con ưng khổng lồ trên người bổ mấy đao mới mặc cho những cây mây và dây leo kia hóa thành hư không.

Tiêu Tiểu Phàm ở hựu bính hựu khiêu, chấn phấn không thôi, Tiêu Tiểu Đông nhưng nghĩ tới sâu hơn tầng thứ đồ.

"Cha, ngươi thực lực, thật giống như tăng lên à!" Tiêu Tiểu Đông thử dò xét nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, không nói gì, thầm nói: Tiêu Tiểu Đông cái này đứa nhỏ chính là sinh một viên thất khiếu Linh Lung lòng, tâm tư so với người lớn còn nặng.

Tiêu Cảnh Đình thu hồi con ưng khổng lồ, chí đắc ý đầy nói: "Ngày hôm nay không đi trong ruộng, đem cái này ưng bán đi, đổi chút bạc."

Hứa Mộc An đi, nhà thịt rắn còn có rất nhiều chưa ăn xong, trong nhà chỉ có ba há miệng, Tiêu Tiểu Phàm mặc dù tham ăn, nhưng là, khẩu vị bày ở nơi đó, cũng không ăn hết nhiều ít, cái này ưng thịt thả lâu cũng không tốt ăn, còn không bằng cầm để đổi chút bạc.

Trong nhà vậy tấm da rắn mặc dù có chút rách rưới, bất quá, cũng hẳn có thể bán cái mấy lượng bạc.

Hứa Mộc An lúc rời đi, Tiêu Cảnh Đình đem của cải cũng móc cho Hứa Mộc An, lúc này túi trống không, Tiêu Cảnh Đình có chút không phải mùi vị.

Tiêu Cảnh Đình trong lòng cười khổ, tới một giới này sau đó, hắn tựa hồ tổng đem mình chơi đùa một nghèo hai trắng, khá tốt cái này con ưng khổng lồ phẩm tương cũng không tệ lắm, hẳn có thể bán một ba mươi mấy lượng bạc.

Tiêu Cảnh Đình ánh mắt tùy ý một tà, bất thình lình thấy được Tiêu Tiểu Đông mặt đầy thần tình sùng bái, thấy Tiêu Cảnh Đình ánh mắt

nhìn tới, Tiêu Tiểu Đông lại khôi phục bộ dáng nghiêm trang.

Tiêu Tiểu Đông dù sao cũng là đứa bé, đứa bé cũng sùng bái anh hùng, mới vừa Tiêu Cảnh Đình "Anh dũng biểu hiện", để cho Tiêu Tiểu Đông đối với Tiêu Cảnh Đình đổi cái nhìn không thiếu.

Tiêu Cảnh Đình ở trong lòng cười khổ, không ưỡn ẹo đứa bé, mới như vậy một chút xíu đại, giống như một tiểu lão đầu tựa như.

Xem nguy cơ giải trừ, mấy người thôn dân đi ra, cùng Tiêu Cảnh Đình chào hỏi, Tiêu Cảnh Đình đã sớm chú ý tới hắn cùng con ưng khổng lồ tranh đấu lúc này có mấy cái thôn dân ở bên cạnh ngắm nhìn, lúc này người đi ra, Tiêu Cảnh Đình cũng thần sắc như thường.

Mấy người thôn dân đem Tiêu Cảnh Đình tuyên dương một phen, có cái đừng tâm tư bén nhạy, nói xa nói gần hỏi Tiêu Cảnh Đình thực lực, Tiêu Cảnh Đình hàm hồ kỳ từ, cùng mọi người hàn huyên một hồi lâu, mới có thể thoát thân.

Khâu gia.

" Anh, anh nói Tiêu Cảnh Đình là luyện khí sĩ cấp 4?" Khâu Bạch hỏi.

Khâu Lễ gật đầu một cái, nói: "Thấy được Tiêu Cảnh Đình xuất thủ mấy người thôn dân là nói như vậy, cũng có thể là bọn họ nhìn hoa mắt."

Khâu Bạch âm thầm thầm nghĩ: Thôn dân mặc dù lắm mồm, nhưng là không gió không dậy sóng, nói không chừng Tiêu Cảnh Đình thật cấp bốn, cấp 4 linh thực sư cùng cấp 3 linh thực sư đó không phải là một cái khái niệm, trong thôn ngược lại cũng có mấy cái cấp 4 linh thực sư, nhưng là, vậy mấy cái đều là ông cụ, Tiêu Cảnh Đình mới bây lớn à!

Tiêu Cảnh Đình cấp 3 cứ như vậy sẽ làm ruộng, bây giờ cấp bốn, có

thể trồng trọt linh thực nhất định cao hơn lúc đầu, tiền kiếm được cũng càng nhiều.

Khâu Bạch thầm chửi mình có mắt không tròng, không có nắm chắc cơ hội tốt, Tiêu Cảnh Đình như vậy bản lãnh, nói không chừng tương lai, lên cấp tầng 6, tầng 7 cũng có thể đâu, thực lực đạt tới luyện khí tầng 6, tầng 7, không một không phải đại lão gia.

"Em gái, gần đây Tiêu Cảnh Đình thật giống như đối với ngươi rất lãnh đạm à!" Khâu Lễ nói.

Khâu Bạch cúi đầu, lãnh đạm? Tiêu Cảnh Đình đối với hắn vậy không chỉ có lãnh đạm hai chữ có thể hình dung.

Khâu Lễ nhìn Khâu Bạch, nói: "Gần đây Tiêu Cảnh Đình thay đổi không thiếu, những cái kia lẳng lơ móng, cũng đều rục rịch, ta coi trước Tiêu Cảnh Đình đối với ngươi không giống như là lạt mềm buộc chặt, hắn hình như là thật chán ghét, những đại gia tộc kia thiếu gia, đều là gặp một cái yêu một cái, không một cái tốt."

Mắt thấy Tiêu Cảnh Đình phát đạt, Khâu Lễ thỉnh thoảng cũng biết nói xa nói gần muốn Khâu Bạch đi chỗ tốt hơn, chẳng qua là, Tiêu Cảnh Đình thay đổi không thiếu, có lúc, không đợi Khâu Bạch mở miệng, liền chạy, có lúc, Khâu Bạch lên tiếng, cũng bị Tiêu Cảnh Đình mượn cớ từ chối, hoặc là tìm những lời khác xóa đã qua.

Khâu Bạch lần lượt không công mà về, khiến cho Khâu Lễ đối với Khâu Bạch thất vọng không dứt.

------oOo------

Chương 34: Tiêu Kính Phong khốn cảnh

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 34: Tiêu Kính Phong khốn cảnh
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Thiên hạ không có tường nào gió không lọt qua được, Hứa Mộc An "Về nhà mẹ " tin tức, ở Hứa Mộc An sau khi đi hai ngày, lan truyền nhanh chóng.

Chánh chủ không có ở đây, tất cả bà mai, tới dồn dập, nhiễu Tiêu Cảnh Đình phiền không khỏi phiền.

Tiêu Cảnh Đình phiền, Tiêu Tiểu Đông lại là như lâm đại địch, rất sợ có người thừa dịp Hứa Mộc An không có ở đây lợi dụng sơ hở.

Tiêu Tiểu Đông thấy những cái kia bà mai mang người đến cửa, liền mang theo em trai trừng những người đó, bất quá, đứa nhỏ trợn mắt, không có nhiều ít lực sát thương, người tới hoàn toàn không thấy Tiêu Tiểu Đông cùng Tiêu Tiểu Phàm.

Nhà người đến người đi, thậm chí thường xuyên sáng sớm thì có người tìm tới cửa, làm trễ nãi không chết sớm.

Tiêu Cảnh Đình bị buộc suy nghĩ cái biện pháp, Tiêu Cảnh Đình dùng cây trúc cho Tiêu Tiểu Phàm cùng Tiêu Tiểu Đông, làm 2 cái đơn sơ súng nước.

Tiêu Tiểu Phàm cùng Tiêu Tiểu Đông tuổi thơ đều rất khô khan, không có gì đồ chơi, bắt được súng nước sau đó, nhất thời yêu thích không buông tay.

Tiêu Cảnh Đình mỗi ngày thật sớm ra cửa, Tiêu Tiểu Phàm cùng Tiêu Tiểu Đông liền ở trong sân nghịch nước súng, gặp phải có người đến cửa, liền lấy súng nước phun người ta, đem tới cửa những người kia, từng cái đổ vào thành ướt như chuột lột, ngày kế, là được hiệu quả rõ rệt, những cái kia trang phục lộng lẫy lối ăn mặc mà đến thiếu nữ, tiểu ca, bị tưới chật vật không chịu nổi, ngày thứ hai tới cửa khách, giảm nhanh một nửa.

. . .

Lời nói phân 2 đầu, Tiêu Kính Phong hành tung lơ lửng không chừng, Hứa Mộc An lại xuất phát bảy ngày sau đó, mới may mắn phát hiện Tiêu Kính Phong tung tích.

Hứa Mộc An tìm được Tiêu Kính Phong lúc này Tiêu Kính Phong thân thể thật không tốt, Tiêu Bình trong thơ nói Tiêu Kính Phong bị thương, Hứa Mộc An tìm được Tiêu Kính Phong mới biết, Tiêu Kính Phong cũng không phải là bị thương, mà là trúng độc.

Tiêu Kính Phong ở giữa một loại thải phượng con nhện độc, trong loại độc này người, trong cơ thể linh khí, sẽ dần dần bị ăn mòn, dần dần biến thành một chút linh lực cũng không có phế nhân.

Thải phượng con nhện độc muốn cấp bốn giải độc đan bích tâm đan mới có thể giải trừ, bích tâm đan thành phố trị giá một ngàn lượng bạc, một ngàn lượng bạc đối với một ít gia tộc nhỏ mà nói, là một số tiền lớn, nhưng là, đối với gia đại nghiệp đại Tiêu gia mà nói, cũng coi là không thể cái gì thương cân động cốt chuyện.

Nếu là cha mẹ chủ cũ vẫn còn ở, giải quyết Tiêu Kính Phong độc cũng không phải việc khó gì, chẳng qua là. . . Bây giờ đương gia đổi thành Tiêu Kính Phong cả nhà bác cả.

Tiêu Kính Phong trở lại Tiêu gia sau đó, Tiêu Thành Phong minh trong chứa đối với Tiêu Kính Phong sự việc, rất là quan tâm, nhờ người dùng mọi cách hỏi thăm giải độc đan tung tích, trong tối

nhưng lần nữa trì hoãn Tiêu Kính Phong độc tổn thương, cho đến Tiêu Kính Phong gây ra cưỡng gian Tiêu Mộc Hồng "Phu nhân " sự việc, Tiêu Thành Phong mắng to Tiêu Kính Phong vong ân phụ nghĩa, không biết liêm sỉ. . .

Tiêu Kính Phong trăm miệng khó tả, cứ như vậy bị trục xuất Tiêu gia.

"Anh Hai, anh cùng ta trở về đi thôi, chính là Cảnh Đình kêu ta tới đón ngươi, ngươi độc tổn thương, cùng hội hợp Cảnh Đình, chúng ta lại từ từ nghĩ biện pháp, được không?" Hứa Mộc An nói. Hứa Mộc An thầm nói: Tiêu Cảnh Đình bây giờ bản lãnh không tệ, nếu là có lòng hỗ trợ, cho Tiêu Cảnh Đình mấy tháng thời gian, góp một ngàn lượng bạc, chắc không phải việc khó gì.

Tiêu Kính Phong lắc đầu một cái, nói: "Cảnh Đình tính tình, ta hiểu, chính hắn cũng không quản được, sẽ không quản ta cái này anh Hai, em đi theo hắn, chắc hẳn cuộc sống không tốt qua, coi như ta vậy em trai lương tâm phát hiện, xem ở tình huynh đệ phân thượng thu nhận ta, ta như bây giờ, đối với các ngươi mà nói, cũng là một liên lụy."

"Anh Hai, anh không muốn ăn thua thiệt, liền tự coi nhẹ mình à! Ngươi độc này tổn thương nếu là chữa hết, vậy ngươi liền lại là cao thủ." Hứa Mộc An nói.

Ở Tiêu gia lúc này Hứa Mộc An nhưng thật ra là rất khâm phục Tiêu Kính Phong, Tiêu Kính Phong mặc dù ra đời nhà giàu có, trên người lại không có nhà giàu có đệ tử phù khoa khí, Tiêu Kính Phong thật sớm liền gia nhập lính đánh thuê đội, tự cấp tự túc, mắt gặp năm đó hào khí Tiêu Kính Phong biến thành như bây giờ, Hứa Mộc An trong lòng vô cùng không phải mùi vị.

Tiêu Kính Phong cười khổ một cái, hắn độc này tổn thương ngâm lâu như vậy, sợ là khó khăn tốt lắm.

"Anh Kính Phong, anh liền nghe Hứa thiếu, đi trước tìm em trai anh

đi, dầu gì trước tìm một chỗ đặt chân, anh Hứa, xa xăm tới, ngươi chớ phụ lòng người ta một phần tâm ý à!" Mộc Thư Vũ trầm mặc hồi lâu, hướng về phía Tiêu Kính Phong nói.

Tiêu Kính Phong nhìn Mộc Thư Vũ hai mắt, cười khổ một cái, mấy tháng trước, hắn vẫn là Tiêu gia đại thiếu gia, lính đánh thuê đội một người tiểu đội trưởng, bạn khắp thiên hạ, bây giờ, hắn thành con chuột qua đường, trước kia những bằng hữu kia, gặp phải hắn một người so với một người tránh mau, ngược lại thì nguyên lai đối với hắn một mực nhàn nhạt Mộc Thư Vũ, tự hắn chán nản sau đó, một mực ở hắn bên người chiếu cố hắn, quả thật là hoạn nạn gặp chân tình à!

"Đúng vậy! Anh Hai, em trai ngươi thật cùng trước kia không giống, hắn nghe nói anh bị thương, lần này tới lúc này hắn lúc sắp đi, còn cố ý đem nhà bạc, đều cho ta, để cho ta không nên keo kiệt cho ngươi mua thuốc." Hứa Mộc An nói.

Mộc Thư Vũ nhìn Tiêu Kính Phong, không ngừng cố gắng nói: "Anh Kính Phong, em trai ngươi là có lòng, ngươi đi ngay đi, rốt cuộc là huynh đệ, cắt đứt xương còn hợp với gân."

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Được rồi." Xảy ra chuyện sau đó, Tiêu Kính Phong liên lạc qua ở thư viện Bích Phong học tập đại ca Tiêu Thanh Nham, đáng tiếc, Tiêu Thanh Nham không biết có phải hay không bận bịu với học nghiệp, tin đưa qua sau đó, liền đá chim biển khơi, một chút tin tức cũng không có.

"Cùng gặp qua ta em trai sau đó, nếu là Cảnh Đình không vui quản ta, em không nên miễn cưỡng hắn." Tiêu Kính Phong có chút buồn bã nói.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Kính Phong nói: "Anh Hai, Cảnh Đình thật thay đổi rất nhiều, ngươi không có thấy hắn, em nói thế nào, anh cũng sẽ không hiểu, cùng anh thấy hắn, thì biết."

Tiêu Kính Phong nhàn nhạt gật đầu một cái, nói: "Được rồi."

Mộc Thư Vũ nghe Tiêu Kính Phong mất hết ý chí giọng, cũng biết Tiêu Kính Phong đối với hắn người em trai này cũng không có ôm nhiều hy vọng, "Kính Phong, anh chớ nhục chí à! Xe tới trước núi tất có đường, chuyện này có lẽ sẽ có chuyển cơ."

Tiêu Kính Phong nhìn Mộc Thư Vũ, trong lòng cười khổ, thầm nói: Mộc Thư Vũ quá đơn thuần, cho nên, đối với hắn người em trai kia lòng trong lòng mong đợi, nào ngờ, hy vọng càng lớn, thất vọng càng lớn.

Hứa Mộc An mang Tiêu Kính Phong cùng Mộc Thư Vũ trở lại thôn Gò Đất Tiêu gia trạch viện lúc này Tiêu Cảnh Đình đang ở sân bên trong cho Tiêu Tiểu Phàm tắm.

Tiêu Tiểu Phàm cởi sạch xem ngồi ở trong một cái chậu gỗ lớn, Tiêu Cảnh Đình cầm bầu nước cho Tiêu Tiểu Phàm xối tắm, Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy hưng phấn chơi nước, Tiêu Tiểu Đông nghiêm mặt nhỏ, mặt đầy khó chịu nhìn cái này "Làm bại hoại thuần phong mỹ tục " một màn.

Thấy Hứa Mộc An mang người đi vào, Tiêu Cảnh Đình nhanh chóng cầm khăn tắm đem Tiêu Tiểu Phàm cho bọc, để cho Tiêu Tiểu Đông mang Tiêu Tiểu Phàm đi vào mặc quần áo.

Tiêu Tiểu Phàm chưa thỏa mãn đá hắn trước dép, quyến luyến không thôi đi theo Tiêu Tiểu Đông vào phòng.

Tiêu Kính Phong nhìn rời đi 2 đứa nhỏ đậu đinh, trong lòng hơi ngạc nhiên, Tiêu Kính Phong trong ấn tượng, Tiêu Cảnh Đình đối với hắn cái này con trai nhỏ, luôn là không có gì sắc mặt tốt, mới vừa hắn nhưng thấy cha con 2 cái vui vẻ hòa thuận tình cảnh.

Tiêu Tiểu Phàm vào phòng, nằm ở trên giường lăn qua lộn lại, tránh né Tiêu Tiểu Đông tay.

"Ta không mặc, ta không mặc."

"Trần truồng, em cũng không ngại xấu hổ, hừ, ban ngày ban mặt tắm, không biết thẹn thùng." Tiêu Tiểu Đông tràn đầy buồn bực nói.

"Không sợ, không sợ, cha nói ta còn nhỏ, không sao cả, anh , anh cũng mời cha giúp ngươi tắm à! Cha tắm rất thoải mái." Tiêu Tiểu Phàm xoa xoa chân nói.

Tiêu Tiểu Đông đỏ mặt, nói: "Ta sẽ tự mình tắm."

"À." Tiêu Tiểu Phàm nằm sấp ở trên giường, khắp nơi bò loạn, Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Tiểu Phàm bộ kia dáng vẻ lười biếng, trong lòng không nhịn được có mấy phần ghen tị.

Trong sân huynh đệ gặp mặt, bầu không khí có chút căng thẳng.

"Anh Hai, vào nhà trước đi." Tiêu Cảnh Đình có chút lúng túng nói.

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, huynh đệ 2 cái hàn huyên một hồi, Tiêu Cảnh Đình đem Tiêu Kính Phong đâu vào đấy ở mình trong phòng, lại tìm Tiêu Tiểu Đông cùng Tiêu Tiểu Phàm, cho Tiêu Kính Phong cùng Mộc Thư Vũ đưa không ăn ít.

Xem Tiêu Kính Phong có chút mệt mỏi, Tiêu Cảnh Đình cũng không hỏi nhiều cái gì, trực tiếp thúc giục Tiêu Kính Phong đi nghỉ ngơi.

"Ngươi không phải đi đón anh Hai sao? Làm sao nhận 2 người trở lại?" Tiêu Cảnh Đình không hiểu hỏi.

"Mộc Thư Vũ nhận anh Hai ngươi ân cứu mạng, đoạn này thời gian, vẫn là hắn đang chiếu cố anh Hai ngươi." Hứa Mộc An giải thích.

Tiêu Cảnh Đình vòng vo đảo tròng mắt, thầm nghĩ: Trên trái đất có đôi lời nói, ân cứu mạng, lấy thân báo đáp, cái này 2 người, có tình huống à!

"Ngươi đang suy nghĩ gì đấy?" Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình

trầm tư hình dáng hỏi.

"Ta đang suy nghĩ trong nhà chỉ có ba căn nhà, ta vốn là muốn đem phòng của ta nhường lại cho anh Hai ở, ta cùng ngươi còn có 2 cái thằng nhóc con chen chúc một cái, chẳng qua là, bây giờ thêm một người." Tiêu Cảnh Đình có chút hơi khó nói.

Hứa Mộc An nghe được Tiêu Cảnh Đình nói, muốn cùng hắn cùng đứa trẻ chen chúc một căn phòng, không khỏi có chút đỏ mặt, hắn cùng Tiêu Cảnh Đình mặc dù là vợ chồng, thậm chí có qua 2 đứa bé, nhưng là, quan hệ rất căng cứng rắn, hắn 2 lần cùng Tiêu Cảnh Đình phát sinh quan hệ, đều là ở Tiêu Cảnh Đình say rượu sau.

"Cái đó Mộc Thư Vũ là một cô gái à! Để cho nàng cùng anh Hai sống chung một phòng, tựa hồ không tốt lắm à!" Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An đỏ một chút mặt, nói: "Thật ra thì, ta tìm được anh Hai lúc này hắn chính là cùng Mộc Thư Vũ ở chung."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Như vậy à! Vậy thì tốt."

"Anh Hai tình huống kết quả ra sao? Xem anh Hai trạng thái không phải rất tốt, ta không có hỏi kỹ." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An nói: "Anh Hai ngươi lính đánh thuê đội hao phí khí lực lớn, thật vất vả hợp lực đánh chết một cái yêu thú cấp 5, Chu Khang Tề lại chạy tới nhặt có sẵn, nói yêu thú kia là hắn trước nhìn trúng, muốn lính đánh thuê đội người, đem yêu thú nhường cho hắn, yêu thú là lính đánh thuê đội hao phí khí lực lớn đánh, tự nhiên không thể nào nhường cho những người khác, hai bên liền náo loạn lên, anh Hai ngươi tánh tình nóng nảy, đem Chu Khang Tề đánh thành trọng thương."

"Hai bên ra về chẳng vui, Chu Khang Tề bị thương sau đó, đối với anh ngươi ghi hận trong lòng, tìm người hạ độc ám toán ngươi anh , anh anh vốn là bị thương, lại trúng độc, thực lực không lớn bằng lúc trước."

"Lúc này, Chu gia đầu tiên là cho lính đánh thuê đội làm áp lực, lại rất nhiều lấy chỗ tốt, để cho lính đánh thuê đội đuổi anh ngươi, lính đánh thuê đội gặp anh ngươi không có núi dựa, lại không địch lại Chu gia cường thế, liền láo nói anh ngươi đoạt Chu gia tiểu thiếu gia con mồi, đem anh ngươi trục xuất lính đánh thuê đội."

"Vô sỉ!" Tiêu Cảnh Đình cả giận nói.

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, nói: "Lính đánh thuê đội chúng miệng một từ, anh ngươi ngay cả có trăm ngàn há miệng cũng không nói rõ ràng à! Huống chi anh Hai ngươi, không phải một cái sở trường lời nói người."

Tiêu Cảnh Đình lạnh lùng cười một tiếng, nói tới nói lui, chính là cha mẹ chủ cũ không có ở đây, bọn họ cái này một chi mất thế, nếu là cha mẹ chủ cũ vẫn còn ở, lính đánh thuê đội nịnh hót còn chưa kịp, làm sao sẽ như thế hãm hại Tiêu Kính Phong.

------oOo------

Chương 35: Anh Hai bị từ hôn

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 35: Anh Hai bị từ hôn
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

"Chu Khang Tề tại sao phải như thế hãm hại ta anh Hai, bọn họ bây giờ có thù oán gì sao?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Anh Hai ngươi, vốn là cùng Tôn Diệu Âm có hôn ước, ta nghe nói, Chu Khang Tề anh Chu Khang Hòa cùng Tôn Diệu Âm quan hệ không tệ." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình híp mắt, Tôn Diệu Âm Tiêu Cảnh Đình cũng gặp qua, là một nhìn qua đoan trang cao quý cô gái, từ chủ cũ trí nhớ tới xem, mặc dù Tiêu Kính Phong tiến cảnh không tệ, nhưng là, Tôn Diệu Âm đối với không có mộc thuộc tính Tiêu Kính Phong không có bao nhiêu hảo cảm.

Trước kia cha mẹ chủ cũ ở, xem ở cha mẹ chủ cũ trên mặt, Tôn Diệu Âm có lẽ sẽ gắng gượng làm gả cho Tiêu Kính Phong, nhưng là, hôm nay chủ cũ cha mẹ sống chết không biết, Tôn Diệu Âm tự nhiên sẽ không lại đem tâm tư tốn ở nàng nguyên vốn là nhìn không thuận mắt Tiêu Kính Phong trên đầu.

"Anh ngươi bị truyền ra cùng Phong Tuyết Nhi cấu kết sau đó, Tôn gia liền đem anh ngươi cùng Tôn Diệu Âm hôn sự cho lui, ta cảm thấy anh ngươi cùng Phong Tuyết Nhi sự việc, không làm được Tôn gia cũng cắm một tay." Hứa Mộc An nói.

"Xẻ đàn tan nghé, tường ngã mọi người đẩy à!" Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An cúi đầu, thầm nói: Cũng không phải sao!

"Đúng rồi, ngươi nói giải trừ anh Hai độc, cần bích tâm đan, muốn một ngàn lượng bạc?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, có chút do dự nói: "Đúng vậy! Nếu như, do Tiêu gia ra mặt mua, một ngàn lượng bạc thì có thể mua được, chẳng qua là, chúng ta mua, sợ rằng phải đi một ít phương pháp, còn đắt hơn một ít." Càng địa phương nhỏ, loại này cao đoan đồ càng đắt.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Bất kể như thế nào, trước nhiều góp một ít bạc mà?"

"Ta xem trong sân nho chín, bán đi, hẳn có thể được lợi một khoản." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, ta không muốn xuống giá, ta đã cùng tửu lâu Duyệt Hòa ông chủ nói xong rồi, bán hết cho hắn, ông chủ nói giá cả còn có thể cho cao một chút."

"Ồ?" Hứa Mộc An không khỏi có chút kỳ quái, "Trong thôn không phải có thật nhiều nhà giàu bắt đầu trồng nho liền sao? Ông chủ lúc này nói giá, sẽ không thua thiệt sao?"

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: " Không biết, ông chủ nói có thể bán hết, coi như không bán được cũng có thể bán được những địa phương khác đi." Hắn dùng linh tuyền trồng ra nho, cùng những đất kia chủ trồng ra, như thế nào có thể vậy.

"Như vậy cũng tốt." Hứa Mộc An nói.

"Đúng rồi, ta trước cất nhóm đầu tiên rượu vang có thể uống." Chế rượu vang lúc này Tiêu Cảnh Đình đi vào trong tăng thêm không thiếu linh tuyền nước, cất chế ra rượu vang, linh khí đậm đà rất, "Ta thả 2 vò rượu ở tửu lâu Duyệt Hòa ông chủ nơi đó tiêu thụ, một vò có thể bán được một trăm lượng bạc."

Hứa Mộc An có chút kinh ngạc nói: "Có thể bán nhiều như vậy?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Thật ra thì, một trăm 2 không mắc, hắn linh tửu có thể tăng lên linh lực, hơn nữa, trong chiến đấu, linh khí khô kiệt, uống một hớp linh tửu, là có thể khôi phục 30% linh lực, hiệu quả so hai lượng bạc một viên hồi khí đan tốt hơn nhiều.

"Như vậy tính được, một ngàn lượng bạc, hẳn không bao lâu là có thể góp đủ." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, vốn là, ta còn đang suy nghĩ, cùng có bạc, mua trước một đầu có thể bay phải, cũng có thể giúp trồng trọt yêu thú, bất quá, vẫn là anh Hai bên kia càng khẩn yếu một ít, trước tiền đặt cuộc bạc cho anh Hai mua thuốc giải độc đi.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: " Được a !"

"Ta nhớ anh Hai rất thích uống rượu, một hồi ngươi cầm một vò rượu cho hắn." Tiêu Cảnh Đình nói.

Theo Tiêu Cảnh Đình biết, trúng 7 màu con nhện độc là hết sức hành hạ người, nếu là uống say, vậy hẳn là sẽ dễ chịu điểm, hắn chế riêng rượu, linh khí nồng như vậy úc, đối với độc dược hẳn nhất định có áp chế tác dụng.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: " Được a !"

"Đúng rồi, anh Hai xảy ra chuyện sau đó, có hay không thử một chút xem liên lạc đại ca à?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Từ chủ cũ trí nhớ tới xem, chủ cũ đại ca là một rất người có bản lãnh, chủ cũ bề ngoài đối với người đại ca này rất cung kính, trong nội tâm đặc biệt căm ghét người đại ca này, chủ cũ cảm thấy cha mẹ không công bình, hắn cùng đại ca Tiêu Thanh Nham thuộc tính vậy, cha mẹ nhưng đem trong nhà phần lớn tiền tài đều tốn ở trên người anh trai.

Chủ cũ cảm thấy, nếu như cha mẹ hoa giống nhau tâm huyết ở trên người hắn, vậy hắn đã sớm là luyện khí sĩ cấp 4, không đạo lý còn bị Lão Nhị cái này thuộc tính phế vật người đè một đầu.

"Liên lạc rồi, bất quá có thể là bởi vì là thư viện nhiệm vụ tương đối nặng, cũng không có liên lạc với." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình trong lòng lóe lên mấy phần cười nhạt, không liên lạc được, là thật không liên lạc được, vẫn là lười liên lạc à!

Cho dù thư viện Bích Phong viện quy sâm nghiêm, nhưng là, cũng chưa đến nỗi liền phong thư cũng không đưa ra tới đi.

Mộc Thư Vũ cầm một vò rượu đi vào cửa, hướng về phía Tiêu Kính Phong nói: "Kính Phong, đây là em trai ngươi cho ngươi, là em trai ngươi tự mình cất rượu, hắn biết ngươi thích uống, cố ý muốn ta đưa cho ngươi."

Tiêu Kính Phong nhìn Mộc Thư Vũ trên tay rượu, nói: "Cảnh Đình hắn có lòng."

Tiêu Kính Phong nhìn Mộc Thư Vũ trên tay rượu, chỉ cảm thấy cái này một vò rượu thay đổi vô cùng trân quý, năm đó, hắn nở mày nở mặt lúc này mời toàn bộ lính đánh thuê đội người uống rượu cũng là có, bây giờ hắn sa sút, những người đó, từng chuyện mà nói nhân phẩm hắn kém, một bộ không nhận ra hắn hình dáng.

"Anh Kính Phong, anh yên tâm, Hứa thiếu cùng ta nói, cùng quyên đủ bạc, thì sẽ giúp ngươi đi mua giải độc đan." Mộc Thư Vũ an ủi.

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Ta biết."

Tiêu Kính Phong đẩy vò rượu ra, uống một hớp khí rượu, suy nghĩ muôn vàn. Cha mẹ trên đời lúc đó, coi trọng nhất chính là lớn anh Tiêu Thanh Nham, khắp nơi lấy Tiêu Thanh Nham làm hãnh diện.

Tiêu Thanh Nham ở thời điểm mười mấy tuổi, liền bị cha mẹ tốn nhiều tiền đưa vào thư viện Bích Phong, thư viện Bích Phong linh khí đậm đà, là thánh địa tu luyện, từ thư viện Bích Phong tốt nghiệp người đi ra ngoài, chí ít cũng là luyện khí tầng 6.

Cha mẹ thường cùng Tiêu Kính Phong tán dương Tiêu Thanh Nham có tiền đồ, nói hắn chỉ cần có Tiêu Thanh Nham cái này anh cả một nửa tiền đồ là tốt.

Tiêu Kính Phong một mực lấy là nếu như có một ngày hắn gặp phải khó khăn, hắn cái đó có tiền đồ anh cả Tiêu Thanh Nham sẽ giúp hắn một cái, lại không nghĩ rằng hắn thật gặp phải khó khăn, có thể trông cậy vào nhưng là cái đó vô học, cả ngày chỉ biết là hồ tác phi vi em trai.

------oOo------

Chương 36: Anh Hai đến

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 36: Anh Hai đến
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Đã sớm biết Tiêu Kính Phong có thể sẽ tới, cho nên, Tiêu Cảnh Đình thật sớm mua 1 chiếc giường nhỏ, suy nghĩ Tiêu Kính Phong tới, liền đem 2 cái thằng nhóc chạy tới ngủ giường nhỏ, hắn cùng Hứa Mộc An ngủ giường lớn, sợ Tiêu Tiểu Phàm ngủ không trung thực lăn xuống đi, Tiêu Cảnh Đình cố ý mua cái loại đó mang hàng rào.

Mặc dù con trai cũng sinh hai người, Tiêu Cảnh Đình đối với cùng Hứa Mộc An chung chăn gối sự việc, vẫn là có chút ngượng ngùng.

Tiêu Cảnh Đình xấu hổ, Hứa Mộc An cũng có chút khẩn trương, 2 người nằm dài trên giường có chút cứng ngắc, Tiêu Tiểu Phàm ngược lại là ngủ hô hô, trong phòng yên tĩnh, Tiêu Tiểu Phàm trở mình thanh âm, nghiến răng thanh âm, Tiêu Cảnh Đình đều nghe rõ ràng.

Tiêu Cảnh Đình đưa tay ra, bắt được Hứa Mộc An tay, Hứa Mộc An nhỏ nhẹ run lên một cái, lại không nhúc nhích, mặc cho Tiêu Cảnh Đình nắm.

Tiêu Cảnh Đình cảm thấy thú vị, bắt bắt Hứa Mộc An lòng bàn tay.

Cố kỵ cái tâm đó mắt rất nhiều con trai lớn, Tiêu Cảnh Đình cũng không dám nhiều làm những gì.

"Ngươi nói anh Hai bên kia làm sao ngủ à!" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Hứa Mộc An do dự một chút nói: "Không biết à!"

Mộc Thư Vũ cùng Tiêu Kính Phong nằm ở trên một cái giường, Mộc Thư Vũ vốn là muốn ngả ra đất nghỉ, Tiêu Kính Phong dĩ nhiên không thể để cho Mộc Thư Vũ một cái cô gái ngủ chăn trải ra sàn, 2 người thối thoát tới, thối thoát đi, liền ngủ thẳng tới trên một cái giường đi.

Ngày thứ hai.

Mộc Thư Vũ đợi ở trong sân giúp Hứa Mộc An hái nho, "Hứa thiếu à! Ngươi đương gia cái này nho trồng thật tốt."

Hứa Mộc An cùng có vinh yên gật đầu một cái, nói: "Phải đâu, Thư Vũ anh, ngươi không nên kêu ta Hứa thiếu, kêu ta Mộc An là được."

" Được a ! Mộc An, ta coi trước ngươi đương gia thực lực, thật giống như đã luyện khí tầng 4."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Hứa Mộc An trong lòng có chút hồ nghi, hắn lúc rời đi, Tiêu Cảnh Đình còn không có lên cấp, nghe Tiểu Đông nói, hắn đi không lâu sau, Tiêu Cảnh Đình liền lên cấp, cũng không biết là làm sao lên cấp.

Mộc Thư Vũ lắc đầu một cái, nói: "Anh Kính Phong luôn nói hắn người em trai này không được vào, hắn nhưng mà nhìn lầm."

"Cũng không phải, hắn gần đây thay đổi rất nhiều, rất nhiều." Hứa Mộc An nói.

Mộc Thư Vũ vòng vo đảo tròng mắt, cũng không hỏi nhiều, hái xong rồi nho, 2 người hợp lực đem nho đưa đến tửu lâu Duyệt Hòa trong.

"Hứa thiếu, ngươi trở về à!" Nhà hàng ông chủ Chu Tể thấy Hứa Mộc An, nhiệt tình nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Ông chủ Chu, buôn bán của ngươi là càng ngày càng lớn à!" Hứa Mộc An phát hiện Chu Tể cửa hàng mặt tiền, làm lớn ra một nửa, trong tiệm người đến

người đi, làm ăn thịnh vượng.

"Đều là nhờ ngươi đương gia phúc, nho mang tới chưa?" Chu Tể hỏi.

Từ Tiêu Cảnh Đình nho bắt đầu bán nhiều sau đó, mấy người nhà liền học Tiêu Cảnh Đình trồng nho, bất quá, trồng ra nho mùi vị chân thực chưa ra hình dáng gì, ngay cả có trồng ra tới mùi vị tạm được, nhưng là, cùng ẩn chứa trong đó linh khí lại xa xa so không thể Tiêu Cảnh Đình trồng.

Mấy nhà nguyên bản đẩy Tiêu Cảnh Đình đơn đặt hàng gia tộc, phát hiện nho phẩm chất không giống nhau sau đó, liền hối hận, muốn cùng Tiêu Cảnh Đình trọng tu đặt hợp đồng, bất quá, Tiêu Cảnh Đình tính tình bướng bỉnh, không phản ứng những người đó. Ông chủ Chu Tể gặp nho phẩm chất quả thật không tệ, lại bán chạy, cũng không chiếm Tiêu Cảnh Đình tiện nghi, chủ động đem giá cả tăng lên tới hai trăm năm mươi văn một chùm.

"Ông chủ Chu, nhiều như vậy nho, bán hết sao?" Hứa Mộc An hỏi.

Chu Tể gật đầu một cái, nói: "Bán hết, bán hết, nhiều ít cũng bán hết." Thuần nho lượng tiêu thụ rốt cuộc có hạn, Tiêu Cảnh Đình dạy Chu Tể chế tạo nho thức uống, vậy nho chế thành thức uống rất được hoan nghênh, rất nhiều nhà giàu tiểu thư, công tử, đều nguyện ý bỏ ra số tiền lớn tới mua.

Hứa Mộc An trợn to mắt, trong lòng không kiềm được có mấy phần ngạc nhiên.

"Đúng rồi, rượu có không?" Chu Tể hỏi.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Ta có mang mấy vò tới."

Rượu tổng cộng có mười ba vò, bán 2 vò, uống ba vò, vì mau sớm gom góp vốn, Tiêu Cảnh Đình cố không thể đau lòng, quyết định lại bán năm vò đi ra ngoài.

Rượu vang bán chạy rất, Tiêu Cảnh Đình rượu vang là cầm cái bình chứa, Chu Tể mua lại sau đó, đổi được từ trong bình, một vò rượu không sai biệt lắm có thể làm ra vẻ mười bình sứ, rượu này linh khí đậm đà, đã lâu thuần khiết, lần trước đi ra ngoài hai mươi chai nhỏ, một chút liền bị giành mua không còn.

"Nơi này là tám trăm lượng ngân phiếu, ngươi thu cất." Chu Tể rất sảng khoái lấy ra ngân phiếu.

Hứa Mộc An nhận ngân phiếu, chỉ cảm thấy nhận một cái phỏng tay khoai lang.

Mộc Thư Vũ nhìn Hứa Mộc An hỏi: "Chúng ta bây giờ đi về sao?"

Hứa Mộc An do dự một chút, nói: "Cảnh Đình nói, nếu là bán đồ, thời gian còn sớm, để cho ta đi hỏi thăm một chút giải độc đan nơi nào có bán."

Mộc Thư Vũ nghe được Hứa Mộc An mà nói, nhất thời ổn định mấy phần, Mộc Thư Vũ mơ hồ nghe nói, Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong huynh đệ không cùng, rất lo lắng Tiêu Cảnh Đình không vui cứu Tiêu Kính Phong.

"Cái trấn nhỏ này có hãng buôn lớn sao?" Mộc Thư Vũ hỏi.

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, nói: "Không có, phụ cận đây có cái Thanh Thành, nơi đó chắc có. Vậy chúng ta đi trước nơi này đan cửa hàng hỏi một chút, nếu như không có, chỉ có thể đi một chuyến Thanh Thành."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: " Được a !"

Tiêu Kính Phong đi theo Tiêu Cảnh Đình đi một chuyến trong ruộng, Tiêu Cảnh Đình bây giờ vẫn thành thôn Gò Đất chuyên tâm điển hình, mọi người thấy Tiêu Cảnh Đình bên người thêm một người, cũng hết sức tò mò.

Tiêu Cảnh Đình vội vàng đi, Tiêu Kính Phong rơi xuống một, những cái kia thất đại cô, bát đại di, liền xông tới, hỏi dò Tiêu Kính Phong lai lịch.

Tiêu Kính Phong rốt cuộc là ở mọi người trong tộc lăn lộn qua người, mọi người lời nói trả lời giọt nước không lọt, ngược lại nói xa nói gần hỏi ra rất nhiều Tiêu Cảnh Đình chuyện.

Tiêu Kính Phong hỏi qua mọi người mới biết Tiêu Cảnh Đình mới vừa lúc tới, quả thật quấy rối rất, ăn uống ca hát, lại đánh cuộc lại phiêu, sau đó không biết thế nào, đột nhiên thông suốt, bắt đầu hăng hái đồ cường, Tiêu Kính Phong thi triển linh thuật, thúc sanh chạm đất ở giữa linh thực, nhìn ruộng đất trong xanh um tươi tốt linh thực, Tiêu Kính Phong âm thầm thầm nghĩ: Hắn người em trai này thật sự là không giống nhau.

------oOo------

Chương 37: Anh Hai khiếp sợ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 37: Anh Hai khiếp sợ
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Cảnh Đình bận rộn một chút liền không xong, vẫn bận đến chạng vạng mới dừng tay, "Anh Hai, xin lỗi à! Ta bận rộn một chút, liền đem ngươi quên mất."

Tiêu Kính Phong hướng về phía Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Không có sao, nếu là cha, mẹ vẫn còn ở, biết ngươi như thế đi lên, nhất định thật cao hứng."

Tiêu Cảnh Đình ngượng ngùng cười một tiếng.

"Mới vừa rồi ngươi hướng về phía ruộng đất thi triển linh thuật lúc này rất nhiều người cũng đang nhìn ngươi kìa." Tiêu Kính Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình có chút kinh ngạc nói: "Có không?"

"Có à! Rất nhiều đều là thanh niên nam nữ, xem bộ dáng là thích ngươi đâu, em ba ngươi bây giờ là rất nhiều người trong lòng lý tưởng bạn lữ." Tiêu Kính Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Anh Hai, liền yêu cầm ta làm trò đùa."

"Vậy cũng không có." Tiêu Kính Phong nói.

"Ta đều có vợ có con người, bây giờ chỉ muốn kiếm tiền nuôi gia đình, cạnh đồ, ta cũng không dám nghĩ." Tiêu Cảnh Đình thản nhiên

nói.

Nghe được Tiêu Cảnh Đình mà nói, Tiêu Kính Phong nhất thời thở phào nhẹ nhõm.

"Anh Hai, anh có phải hay không có lời gì muốn nói với ta à! Ta xem ngươi một mực muốn nói lại thôi." Tiêu Cảnh Đình có chút khốn hoặc nói.

Tiêu Kính Phong chần chờ một chút, thẳng thắn nói: "Tôn Miểu Miểu muốn gả cho Tiêu Mộc Hồng."

Tiêu Cảnh Đình sững sốt một chút, nghĩ đến Tôn Miểu Miểu, Tiêu Cảnh Đình không kiềm được có chút đỏ mặt, chủ cũ xưng ở trên là Tôn Miểu Miểu người ái mộ trung thành, ở trên đường vừa nhìn thấy người liền dính đi lên, còn vì Tôn Miểu Miểu cùng người đánh nhau, đánh thất vọng, lễ vật cái gì có thể sức lực đưa, bị lui về, cũng là như ăn mật.

Nhớ tới chủ cũ vậy con rùa cháu trai giống vậy dáng vẻ, Tiêu Cảnh Đình cảm thấy ngượng hoảng.

Mặc dù những chuyện kia, đều là chủ cũ làm, nhưng là, Tiêu Cảnh Đình hôm nay đã cùng chủ cũ hòa làm một thể, luôn có một loại mình làm những cái kia chuyện hoang đường cảm giác.

"Phải không? Tôn Miểu Miểu muốn gả cho Tiêu Mộc Hồng, vậy nhưng có Tiêu Mộc Hồng tên khốn kiếp kia bị, đây chính là cái rất hung người phụ nữ." Tiêu Cảnh Đình lắc đầu nói, Tiêu Cảnh Đình chân thực khó mà hiểu chủ cũ khẩu vị, từ trí nhớ tới xem chủ cũ còn để cho vị này Tôn đại tiểu thư phất roi, chẳng lẽ nói chủ cũ có bị ngược chứng.

Tiêu Kính Phong có chút kỳ dị nói: "Ngươi không ngại?" Tiêu Kính Phong có thể còn nhớ Tiêu Cảnh Đình là làm sao là Tôn Miểu Miểu an tiền mã hậu, vậy một bộ hai mươi bốn hiếu dáng vẻ, ân cần không ngừng để cho Tiêu Kính Phong muốn tát hắn.

"Ta tại sao phải để ý, Tôn Miểu Miểu cũng không phải là vợ ta." Tiêu Cảnh Đình lành lạnh nói , chủ cũ da mặt thật dày à! Tôn đại tiểu thư rõ ràng không đem chủ cũ coi ra gì, tên nầy nhưng một chút cũng không để ở trong lòng, thật là ngu xuẩn một cái, cũng khó trách những người đó cũng xem thường chủ cũ.

"Ngươi không ngại liền tốt."

"Cưỡng ép hái dưa không ngọt, chẳng qua là vị này Tôn đại tiểu thư mắt cao hơn đầu, lại có thể coi trọng Tiêu Mộc Hồng, có chút kỳ quái à!" Tiêu Cảnh Đình nói.

"Không kỳ quái à! Cha, mẹ xảy ra chuyện sau đó, chính là cả nhà bác cả ở đương thời, Tiêu Mộc Hồng là bác cả con trai trưởng. . ."

Tiêu Cảnh Đình nhíu mày, cũng đúng, Tiêu gia đổi hướng gió, Tiêu Mộc Hồng coi như là thái tử gia, chẳng qua là, những thứ khác mấy phòng cũng không phải dễ trêu, Tiêu Mộc Hồng vị trí này, rất là không yên à!

"Đúng rồi, ngươi cái này ruộng là bác gái cả cho ngươi." Tiêu Kính Phong sâu khóa chân mày hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Ta thấy, ngươi tổng cộng mới mười mấy mẫu ruộng, lại có mấy mẫu ruộng thượng đẳng." Tiêu Kính Phong sâu khóa chân mày nói.

"Là như vậy không sai, ta thực lực có hạn, bây giờ chỉ có thể trồng chút thông thường thực vật, cái này ruộng thượng đẳng ở ta trên tay, là có chút lãng phí." Tiêu Cảnh Đình có chút tiếc nuối nói.

"Ta nghe nói, ngươi cái này ruộng trước hoang phế qua?" Tiêu Kính Phong hỏi tiếp.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, ngượng ngùng cười một tiếng, nói:

"Đúng vậy!"

"Ngươi có biết hay không, thôn Gò Đất một khối này, lệ thuộc Vĩnh thành Hầu phủ quản hạt, Hầu phủ ở bốn tháng trước ban bố qua quy định, một mẫu ruộng thượng đẳng nếu là rỗi rãnh đưa một tháng, cần nộp một trăm lượng tiền phạt, ngươi tổng cộng có năm mẫu ruộng thượng đẳng, ngươi rỗi rãnh đưa mấy tháng?" Tiêu Kính Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình trợn to mắt, làm cái gì à! Tổng cộng năm mẫu ruộng thượng đẳng, hắn nhàn trí có hai tháng đi, nguyên chủ lại tới trước, thật giống như liền để không.

"Anh Hai, làm sao tiền phạt như thế cao à!" Tiêu Cảnh Đình không hiểu nói.

"Ruộng thượng đẳng tài nguyên là có hạn, sợ có chút đánh địa chủ chiếm ruộng đất, không làm chuyện, Hầu phủ mới có thể ban bố cái này luật lệ, mặc dù ruộng thượng đẳng dùng để trồng trọt cấp 5, cấp 6 linh thực, mới có thể vật tẫn kỳ dụng, nhưng là ở phía trên loại chút cấp 3 linh thực, không cần phí nhiều ít tâm tư xử lý, vậy cũng đều có thể trưởng rất tốt, tốt như vậy ruộng, uổng công hoang vu, chân thực quá lãng phí."

"Anh Hai, anh là từ nơi nào biết tin tức này, trong thôn không có ai cùng ta nói cái này à!" Tiêu Cảnh Đình nói.

"Người bình thường là sẽ không bỏ ruộng thượng đẳng hoang trước, cho nên, điều luật này không lại có bao nhiêu người biết, trên thực tế, trời cao hoàng đế xa, có chút vắng vẻ chòm xóm, coi như hoang trước cũng sẽ không có người tra, nhưng là, nếu như ta đoán không lầm, ngươi cái này ruộng nhất định sẽ có người tra." Tiêu Kính Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình hoàn toàn buồn bực, hắn nguyên bản liền cảm thấy kỳ quái, tại sao Tiêu gia sẽ cho nhiều như vậy ruộng thượng đẳng cho Tiêu Cảnh Đình, nguyên lai là ở chỗ này chờ hắn đâu, không

sai, có lẽ có chút người hoang trước không sao cả, nhưng là, hắn hoang trước nhất định sẽ có người tra, hắn vị kia bác cả, bác gái cả thật đúng là cơ quan tính hết, Tiêu Cảnh Đình chân thực không cách nào thuyết phục mình đây là trùng hợp.

"Ta trước, đem ruộng đất làm đã đi ra ngoài một đoạn thời gian." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Hầu phủ tính toán hoang phế thời gian, là từ khế đất chuyển tới ngươi danh nghĩa bắt đầu, cửa hàng sống làm thời gian, cũng coi là ở bên trong." Tiêu Kính Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Như vậy dạng tính được, nên có 2 ba tháng, nói cách khác, hắn muốn nộp chí ít một ngàn lượng bạc.

"Anh Hai, anh biết, Hầu phủ lúc nào, sẽ đến tra sao?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Đến tháng mười." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Cảnh Đình thở phào nhẹ nhõm, khá tốt, còn có thời gian.

"Đến lúc đó, nếu như không có bạc, sẽ như thế nào?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Ngồi tù." Tiêu Kính Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Lợi hại.

"Anh Hai, chúng ta đi về trước đi, ruộng đất sự việc, sau này hãy nói đi, dù sao còn có thời gian, bạc lại được lợi chính là, ta muốn Mộc An cùng Mộc Thư Vũ hẳn trở về, lúc này hẳn đợi thêm chúng ta ăn cơm." Tiêu Cảnh Đình nói.

Nợ nhiều không đè người, Tiêu Cảnh Đình nghe Tiêu Kính Phong nói chuyện, giật mình một cái, lại nhanh chóng lạc quan đứng lên.

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: " Được."

"Anh Hai, Mộc An ngày hôm nay bán năm vò rượu còn có nhiều như vậy nho, ta nghĩ, cho ngươi mua giải độc đan tiền, cũng không sai biệt lắm." Tiêu Cảnh Đình nói.

Nghe được Tiêu Cảnh Đình mà nói, Tiêu Kính Phong trong lòng hiện lên mấy phần ấm áp.

Tiêu Cảnh Đình quay đầu, nhìn Tiêu Kính Phong sắc mặt, nói: "Anh Hai, anh làm sao nhìn như vậy em."

"Anh Hai chẳng qua là không nghĩ tới, em sẽ là anh làm những thứ này." Tiêu Kính Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình hòa nhã cười một tiếng, nói: "Anh Hai, chúng ta là anh em à! Nếu là em trúng độc, anh Hai cũng nhất định sẽ giúp ta, phải không?"

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Mặc dù hắn cùng Tiêu Cảnh Đình không hề hôn dầy, nhưng là, Tiêu Cảnh Đình thật xảy ra chuyện, hắn không thể nào khoanh tay đứng nhìn.

"Anh Hai, anh cùng Mộc Thư Vũ ở lui tới đi." Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Tiêu Kính Phong sững sốt một chút, mặt hơi đỏ lên.

Tiêu Cảnh Đình nhíu mày, thầm nghĩ: Có triển vọng, "Anh Hai, Mộc Thư Vũ đối với ngươi rất giỏi à! Ở dưới tình huống đó, cũng không rời không bỏ, anh không nên phụ lòng nàng ."

"Anh biết, đúng rồi, em rượu kia cất không tệ à! Một trăm lượng bạc bán thật ra thì có chút giá rẻ, anh đây uống qua một trăm hai mươi hai, mùi vị còn không có ngươi cất thuần khiết." Tiêu Kính Phong hai tròng mắt sáng lên, một bộ hiểu được vô cùng dáng vẻ.

Tiêu Cảnh Đình bất đắc dĩ cười một tiếng, nói: "Nơi này dẫu sao địa

phương nhỏ, bán quá mắc, liền không bán ra được, hơn nữa, em rượu không có danh tiếng gì, muốn cho người đồng ý cần thời gian." Mà hắn cần dùng tiền gấp, chỉ có thể mau sớm rời tay.

"Em linh tửu đối với cấp 3, cấp bốn luyện khí sĩ rất có chỗ tốt, đối với cấp 3 luyện khí sĩ chỗ dùng rất lớn." Tiêu Kính Phong nói.

Tiêu Kính Phong ý nói, linh tửu mặc dù đối với luyện khí sĩ cấp 4 có chỗ tốt, nhưng là, cũng không ích lợi gì.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, linh tuyền không phải vạn năng, trước, hắn dùng linh tuyền trồng nho trồng tốt, nhưng là, loại cao cấp hơn linh thực, hiệu quả cũng chưa có lớn như vậy.

Tiến vào luyện khí tầng 4 sau đó, Tiêu Cảnh Đình cũng phát hiện, linh tuyền dùng cho khôi phục linh khí tốc độ, giảm bớt nhiều, linh tuyền phẩm chất nếu thì không cách nào tăng lên, vậy chờ hắn thực lực mạnh hơn nữa một ít, linh tuyền thì trở nên rất gân gà, nếu như không có biện pháp tăng lên linh tuyền, vậy linh tuyền liền phế.

"Rượu kia cứ như vậy bán, chân thực có chút đáng tiếc." Tiêu Kính Phong tràn đầy tiếc hận nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Kính Phong quyến luyến đáng vẻ không bỏ, nói: "Bán đi rượu, đều là nhóm đầu tiên, nhóm thứ hai hẳn qua vài ngày cũng khá, nhóm thứ hai rượu càng thuần một ít, anh Hai thích, chúng ta có thể ở lâu một ít."

Tiêu Kính Phong lúng túng cười một tiếng, nói: "Anh là anh Hai của em, khác sở thích cũng không có, chính là sở thích vật trong cái ly này."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Kính Phong, hỏi: "Anh Hai, uống rượu lầm chuyện, ngươi không uống rượu say, ra khỏi chuyện gì đi."

Tiêu Kính Phong trên mặt hiện lên liền mấy phần vẻ khó xử.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Cảnh Đình, có chút chắc lưỡi hít hà nói: "Anh Hai, anh không phải thật ra khỏi chuyện gì đi."

Tiêu Kính Phong có chút hơi khó nói: "Không có."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Kính Phong thần sắc, trong lòng lóe lên mấy phần hồ nghi, bất quá, đây là Tiêu Kính Phong chuyện riêng, Tiêu Cảnh Đình cũng không có hỏi tới.

Tiêu Cảnh Đình về đến nhà, Hứa Mộc An đã bày xong chén đũa.

Hứa Mộc An lấy ra ngân phiếu, nói: "Đây là bán rượu cùng tiền nho, tổng cộng tám trăm 2."

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, nói: "Ta trong tay, còn có hơn một trăm 2, thiếu chút nữa à!"

"Ta còn có chút tích góp, có chừng hai trăm 2." Mộc Thư Vũ vội vàng nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Nơi nào có thể muốn bạc của ngươi à!"

Tiêu Kính Phong lấy ra một cái túi đựng đồ, nói: "Ta trong tay còn có ba trăm 2, ta rời đi Tiêu gia lúc này bị sạch sẽ người ra hộ, còn lại tài sản cũng rơi vào Tiêu gia." Tiêu Kính Phong vừa nói, trong con ngươi lóe lên mấy phần hận ý.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Kính Phong, nói: "Anh Hai, anh đừng nóng giận, coi như là phá tài miễn tai."

"Trấn quá nhỏ, chúng ta nghe một vòng cũng không có bán, bất quá Thanh Thành chắc có." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình lấy ra ngân phiếu giao cho Tiêu Kính Phong, nói: "Anh Hai, nếu không ngươi cùng Mộc thiếu đi một chuyến đi."

Tiêu Kính Phong nhận lấy ngân phiếu, gật đầu một cái nói: " Được."

------oOo------

Chương 38: Hứa Mộc An suy đoán

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 38: Hứa Mộc An suy đoán
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

"Mộc An à! Đoạn này thời gian ngươi chạy đi nơi nào à!" Thấy Hứa Mộc An, thím Lý lập tức tiến lên trước hỏi.

Hứa Mộc An hàm hồ nói: "Đi ra ngoài tiếp người."

"Ngươi có thể coi như là trở về, ngươi không biết à! Ngươi không ở, những cái kia cái tiểu lãng đề tử, có thể sức lực vây quanh tướng công của ngươi đi loanh quanh, Khâu Bạch tên kia, nguyên bản đối với tướng công của ngươi lãnh lãnh đạm đạm, bây giờ nhưng mà nhiệt tình như lửa đây." Thím Lý tràn đầy châm chọc nói.

Hứa Mộc An cúi đầu, cười một tiếng, Tiêu Tiểu Đông cũng nói với hắn, hắn không có ở đây thời gian, thật là nhiều bà mai mang người đến cửa, bất quá, cũng để cho hắn cùng tiểu Phàm cho đánh ra.

Hứa Mộc An trở lại gặp được Khâu Bạch, Khâu Bạch nhìn sắc mặt hắn tràn đầy oán độc, giống như hắn Hứa Mộc An đoạt hắn Khâu Bạch tướng công.

"Tiểu Mộc à! Tướng công của ngươi bây giờ nhưng mà cướp tay hàng đâu, ngươi có thể muốn xem chặt một ít mới phải à!" Thím Lý ngữ trọng tâm trường nói.

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Không có sao."

Khâu Bạch coi là không thể cái gì, cái đó Tôn Miểu Miểu mới là một

khó giải quyết, chẳng qua là bây giờ nhắc tới Tôn Miểu Miểu, Tiêu Cảnh Đình cũng là nhàn nhạt, hận không thể không biết người phụ nữ kia vậy, một người tánh tình, có lẽ sẽ theo hắn trải qua sự việc, có thay đổi, nhưng là, lập tức thay đổi nhiều như vậy, chân thực quá quỷ dị. . .

Hứa Mộc An cùng Tiêu Cảnh Đình chung chăn gối qua, trên người đối phương đặc thù, Hứa Mộc An rõ ràng, nếu như không phải rất rõ cái này Tiêu Cảnh Đình thân thể vẫn là nguyên lai cái đó, Hứa Mộc An cũng hoài nghi, cái này Tiêu Cảnh Đình là người khác giả trang.

Hứa Mộc An mơ hồ đoán được Tiêu Cảnh Đình là đoạt xác, bất quá, vô luận đối phương là người nào, so với hoá ra cái đó Tiêu Cảnh Đình cũng thật tốt hơn nhiều, tự từ đối phương đổi liền sau đó, Hứa Mộc An chỉ cảm thấy mình mỗi ngày đều cuộc sống ở thiên đường vậy, cho nên, Hứa Mộc An không hề dự định nói toạc.

"Tiểu Hứa, ngươi lòng thật rộng à! Ngươi tiếp trở về cái đó là người gì à!" Thím Lý hỏi.

Hứa Mộc An cười một tiếng, hàm hồ nói: "Thân thích."

"Vậy 2 người, nhìn đều là tuấn tú lịch sự, thực lực không thấp đi." Thím Lý hỏi.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: " Ừ." Cho dù Tiêu Kính Phong trúng độc, thực lực lùi lại không thiếu, nhưng là, lạc đà gầy lớn so với ngựa, Tiêu Kính Phong thực lực thả vào trong thôn, vẫn là nổi tiếng.

"Đã có gia đình chưa à!" Thím Lý hỏi.

Hứa Mộc An: ". . ."

. . .

"Ngươi đã đi đâu à!" Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An hỏi.

"Đi ra ngoài rót nước lúc này gặp thím Lý, trò chuyện nhiều liền mấy câu." Hứa Mộc An nói.

"Thím Lý? Nàng nói cái gì?"

"Nàng hỏi anh ngươi lai lịch ra sao, có hay không hôn phối."

Tiêu Cảnh Đình nhất thời sững sốt một chút, nói: "Nàng đây là muốn làm gì ?"

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Đoán chừng là cấp cho anh ngươi làm mai mối đi."

"Vậy ngươi nói như thế nào à?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Ta nói anh ngươi còn không có lập gia đình, nhưng là có ý trung nhân, quan hệ rất tốt."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Như thế nói, tốt vô cùng, ta coi trước anh Hai cùng cái đó Mộc Thư Vũ thật xứng đôi, hơn nữa, Mộc Thư Vũ nhân phẩm cũng quá đi."

"Đúng vậy!" Chỉ bất quá, hắn cùng Tiêu Cảnh Đình cũng lập gia đình, còn có những người kia, người trước ngã xuống người sau tiến lên chạy tới khiêu hắn góc tường, Tiêu Kính Phong chẳng qua là có ý trung nhân, sợ là không diệt được những người đó kiêu căng.

"Ta nghe tiểu Phàm nói, Khâu Bạch cứ tới hái nho."

Tiêu Cảnh Đình bất đắc dĩ cười một tiếng, nói: "Đúng vậy! Người ta da mặt dầy, ta cũng không có biện pháp, thật ra thì, cũng không chỉ Khâu Bạch, cũng may bọn họ cũng không có quá mức."

Hương thân hương lý, có lúc, chỉ cần không phải rất quá đáng, đi trong nhà người khác cọ chút đồ ăn, cũng là chuyện thường xảy ra, Tiêu Cảnh Đình cũng không tốt nói thêm cái gì, hắn ban ngày phải

ra cửa, trong nhà chỉ chừa 2 đứa nhỏ, có nhiều bất tiện, gần đây hắn ra cửa, sẽ để cho 2 đứa nhỏ đem cửa viện khóa.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Sau này, có tiền, có thể đem tường viện tu cao một chút, mua thêm 2 con chó hộ viện."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Ta cũng nghĩ như vậy."

"Anh Hai đi?" Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Sợ bạc không đủ, ta đem nhà bạc cũng móc cho anh Hai, còn sót lại rượu cũng cho anh Hai mang đi, cũng may có mấy mẫu ruộng trong đất linh thực muốn thành thục, bán là có thể đổi tiền."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Vậy thì tốt."

"Chúng ta trong ruộng cạm bẫy, mấy ngày gần đây rớt thật là nhiều con mồi, nhặt không không thiếu, tương đối đáng tiếc là phát hiện trễ, con mồi, đã cho người lấy đi." Tiêu Cảnh Đình lắc đầu nói.

Hứa Mộc An an ủi: "Bất kể như thế nào, nhặt không con mồi là chuyện tốt. . ."

"Gần đây tới con mồi càng ngày càng mạnh, cạm bẫy muốn vây hãm ở." Tiêu Cảnh Đình có chút lo âu nói.

Hứa Mộc An trầm ngâm một chút, nói: "Ruộng thượng đẳng bên trong linh thực, còn muốn qua vài ngày mới thành thục, đến lúc đó, anh Hai cũng hẳn trở về."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, anh Hai trở lại, tình huống sẽ khá hơn một chút."

------oOo------

Chương 39: Phòng nhì quẫn cảnh

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 39: Phòng nhì quẫn cảnh
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu gia.

"Mẹ, có Tiêu Kính Phong tin tức!" Tiêu Mộc Hồng đi vào phòng hỏi.

"À? Hắn chạy đi nơi đâu?" Liễu Huyền nhàn nhạt hỏi.

"Hắn đi thôn Gò Đất phương hướng đi, hẳn là đi nhờ cậy Tiêu Cảnh Đình." Tiêu Mộc Hồng nói.

Liễu Huyền tràn đầy châm chọc cười lên, "Tiêu Kính Phong cũng là bệnh cấp loạn đầu y, lại có thể chạy đến Tiêu Cảnh Đình địa phương đi."

Tiêu Mộc Hồng gật đầu một cái, nói: "Cũng không phải sao, Tiêu Cảnh Đình là cái gì tánh tình, Tiêu Kính Phong lại có thể nhờ cậy hắn, quả nhiên là tuyệt lộ."

"Tiêu Kính Phong như bây giờ, cũng không cần đuổi tận giết tuyệt, tùy bọn họ đi đi." Liễu Huyền nói.

Tiêu Mộc Hồng cau mày, nói: "Mẹ, Tiêu Kính Phong tên nầy lòng trả thù nặng, nếu là hắn. . ."

"Hắn lợi hại hơn nữa cũng bất quá là một luyện khí sĩ cấp 4, không có gia tộc che chở, sau này còn muốn đi lên rất khó khăn, hắn lần

này trúng độc, kéo dài lâu như vậy, chính là dưỡng hảo, cũng biết lưu lại hậu hoạn, đời này chỉ sợ cũng vô vọng trở thành luyện khí sĩ cấp 5, chú Hai ngươi, thím Hai vừa mới chết, lúc này, Tiêu Kính Phong chết lại, khó tránh khỏi chọc người chỉ trích."

Tiêu Mộc Hồng gật đầu một cái, nói: "Mẹ nói đúng."

"Cha ngươi bây giờ đang đứng ở giai đoạn mấu chốt cạnh tranh gia chủ, chú Hai ngươi vậy mấy con trai, xử lý không đủ thoả đáng, để cho nó hắn mấy phòng bắt được cái chuôi, sẽ không tốt." Liễu Huyền chỉ điểm.

"Con rõ ràng ý mẹ, dưới mắt vẫn là cha cạnh tranh tộc trưởng trọng yếu nhất, nói đến Tiêu Kính Phong tên kia cũng đủ có khả năng, rõ ràng là cái không rõ ràng người phong tình, gặp rủi ro lúc này lại còn có cái cô gái bất ly bất khí cùng ở hắn bên người. . ." Hắn một không lưu ý, lại có thể để cho cặp kia mà, đem Tiêu Kính Phong mang đi.

Liễu Huyền híp mắt mâu, nói: "Chú Hai ngươi cái này một chi bây giờ có thể coi như là phế, Tiêu Kính Phong thuộc tính không tốt, lại bị lính đánh thuê đội đuổi, Tiêu Cảnh Đình ăn uống chơi gái đánh cuộc tinh thông mọi thứ, ăn ngon lười làm, cũng là một vô dụng, mẹ đợi nhiều năm như vậy, cuối cùng là đến khi ngày nổi danh."

"Mẹ, mẹ quên, phòng nhì bên kia còn có cách Tiêu Thanh Nham đâu! Chú Hai, thím Hai khi còn sống, nhất là nhìn trúng đứa con trai này." Tiêu Mộc Hồng nói.

Thư viện Bích Phong là thánh địa trong lòng của rất nhiều người, Tiêu Mộc Hồng cũng muốn vào, Liễu Huyền cũng hoa qua tâm tư, đáng tiếc, thư viện Bích Phong khảo hạch thật khó, cho dù Liễu Huyền thật vất vả là Tiêu Mộc Hồng tranh thủ được khảo hạch cơ hội, Tiêu Mộc Hồng cũng không thi đậu, Tiêu Mộc Hồng đối với Tiêu Thanh Nham một mực có rất sâu ghen tị.

"Không cần phải để ý đến hắn, hắn không tự lượng sức, lại có thể theo đuổi Hầu phủ tiểu thư, bị người đánh." Liễu Huyền tràn đầy

cười trên sự đau khổ của người khác nói.

Tiêu Mộc Hồng có chút bất ngờ nói: "Hắn để cho người đánh?"

Liễu Huyền đối với Tiêu Thanh Nham cũng là hết sức kiêng kỵ, "Đúng vậy, thư viện Bích Phong bên trong nhân tài tập trung, có những cái kia cái thiên tài thậm chí hơn hai mươi tuổi, liền luyện khí tầng chín, Tiêu Thanh Nham mặc dù có chút thiên phú, nhưng là, cùng những người đó vừa so sánh với, cũng bất quá như vậy."

Tiêu Mộc Hồng gật đầu một cái, nói: "Nguyên lai là như vậy."

"Trước kia Tiêu Thanh Nham có cha mẹ hắn tài lực ra sức, tại học viện qua cũng không tệ lắm, bây giờ không có núi dựa, sớm muộn cũng là lăn lộn không được, chúng ta bây giờ càng nhiều hơn hẳn đem mục tiêu, thả trên người chú ba ngươi, chú Tư." Liễu Huyền nắm chặt quả đấm, bọn họ cái này một chi là đích tôn, trước kia, khắp nơi bị phòng nhì áp chế cũng được đi, bây giờ phòng nhì không có, ba phòng, bốn phòng lại nhô ra.

Tiêu Mộc Hồng gật đầu một cái, nói: "Mẹ nói không sai." Trước kia phòng nhì ở, bọn họ và ba phòng, bốn phòng vì cùng phòng nhì chống lại, quan hệ không tệ, bây giờ phòng nhì không có, mọi người là được cạnh tranh quan hệ.

"Tôn gia truyền tin tức tới, dự định để cho ngươi tìm ngày để cho ngươi cùng Tôn Miểu Miểu quyết định." Liễu Huyền mỉm cười nói.

Tiêu Mộc Hồng trên mặt hiện lên liền mấy phần mỏng đỏ vẻ, "Hết thảy đều do mẹ làm chủ."

Liễu Huyền hài lòng cười một tiếng, nói: "Con ta tuấn tú lịch sự, khó trách Tôn gia cái đó chanh chua nữ cũng cảm mến với ngươi, nơi nào giống như Tiêu Cảnh Đình cái đó không biết liêm sỉ, cũng không biết mình mấy cân mấy lượng nặng, liền dám theo đuổi Tôn đại tiểu thư."

Tiêu Mộc Hồng nghe vậy, trên mặt lộ ra mấy phần giọng mỉa mai, nhớ tới Tiêu Cảnh Đình ở Tôn Miểu Miểu trước mặt làm thấp phục tiểu nhân dáng vẻ, Tiêu Mộc Hồng cảm thấy buồn cười.

"Tiêu Cảnh Đình vậy tánh tình, mẹ ngài còn không biết sao?" Tiêu Mộc Hồng khinh thường nói."Bất quá, mẹ, Tiêu Cảnh Đình lúc sắp đi, ngươi cho hắn mấy mẫu đất, trong đó còn có không thiếu ruộng thượng đẳng, ngài đối với vậy đứa con phá của cũng quá tốt."

Liễu Huyền cười một tiếng, nói: "Tiêu Cảnh Đình mặc dù bất thành khí, nhưng là, ông nội ngươi đối với hắn cũng không tệ lắm, nếu là cái gì cũng không cho hắn, sẽ khiến người ta mượn cớ, ta cho hắn ruộng đất, chính là cho liền hắn sinh hoạt bảo đảm, hắn nếu là đem ruộng đất bán tất cả, đó chính là chính hắn không ra hồn, cùng không quan hệ gì tới chúng ta, huống chi, ruộng đất này cũng không phải thứ tốt gì."

Tiêu Mộc Hồng không hiểu nói: "Ruộng đất còn không tốt."

"Vậy mấy mẫu ruộng thượng đẳng, ta bắt được khế đất lúc này đã hoang phế nửa tháng, sau đó, ta đem khế đất chuyển nhường cho Tiêu Cảnh Đình, hắn kéo cù cưa kéo đã qua, đã có hơn tháng, Hầu phủ xuống quy định ruộng thượng đẳng rỗi rãnh đưa, đó là bồi bạc."

"Tiêu Cảnh Đình vậy ngu si, khẳng định không biết có một điều quy định như vậy, đến lúc đó phủ truy cứu tới, hắn liền chết thế nào cũng không biết, có lẽ, đợi không được Hầu phủ truy cứu, cái đó nhị thế tổ liền mình đem mình dày vò chết, không có cha mẹ hắn che chở, liền Tiêu Cảnh Đình vậy phá của đồ chơi, không gây chuyện đều khó." Liễu Huyền che miệng cười nói.

"Vẫn là mẹ cao minh." Tiêu Mộc Hồng tâng bốc nói.

Liễu Huyền nhìn Tiêu Mộc Hồng, nói: "Ngươi ánh mắt muốn nhìn xa một chút, Tiêu Cảnh Đình bây giờ đã bị đuổi ra Tiêu gia, dày vò không ra cái gì, ông nội ngươi mau xuất quan, muốn tìm cách làm cho lão gia tử vui vẻ, đó mới là đang chặt."

Tiêu Mộc Hồng gật đầu một cái, hăm hở nói: "Con biết, mẹ."

------oOo------

Chương 40: Giải độc

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 40: Giải độc
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Mấy ngày sau, Tiêu Kính Phong từ Thanh Thành trở lại, giải độc, người cũng trở nên sáng sủa rất nhiều.

"Anh Hai, anh trở về, giải độc sao?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Biết, may mà em đâu, nếu không phải em, anh Hai lần này thật là chết chắc." Thật ra thì, giải trừ không độc bằng là hơn 1000 lượng bạc chuyện, vấn đề là, hắn bị lính đánh thuê đội đuổi, căn bản không có người cho mượn tiền cho hắn, người trong gia tộc bỏ đá xuống giếng, ngoài sáng thay hắn nghĩ biện pháp, trong tối nhưng bán trước hắn.

"Anh Hai tốt lắm là tốt, ta cái này đang cần nhân viên đâu!" Tiêu Cảnh Đình có chút cao hứng nói.

"Có chuyện gì muốn ta giúp một tay sao?" Tiêu Kính Phong hỏi.

"Ta vậy mấy mẫu ruộng địa trong linh thực, bắt đầu lục tục thành thục, vậy mấy mẫu ruộng địa đến gần núi rừng, dễ dàng đưa tới trong núi yêu thú, trước, ta trồng linh thực cấp bậc thấp một ít khá tốt, đoạn này thời gian, vậy mấy mẫu trung đẳng ruộng ở giữa linh thực đều phải thành thục, dẫn yêu thú tới càng ngày càng nhiều, ta nguyên bản mời 2 cái linh thực sư, cho ta theo xem, gần đây yêu thú càng ngày càng nhiều, 2 người đều bị vậy không cùng tầng xuất yêu thú bị hù chạy." Tiêu Cảnh Đình bất đắc dĩ nói.

"Ta có thể giúp một tay theo xem, ta cũng là linh thực sư." Mộc Thư

Vũ do dự một chút nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Vậy làm phiền Mộc thiếu."

Mộc Thư Vũ có chút mắc cở cười một tiếng, nói: "Không phiền toái." Mộc Thư Vũ dùng dư quang khóe mắt quét một vòng những người bên cạnh, rất nhanh thu hồi tầm mắt.

Tiêu Cảnh Đình lấy cùi chỏ thọt Tiêu Kính Phong, nói: "Anh Hai, anh mị lực thật lớn, cua cái dược sư vẫn là linh thực sư trở lại đây."

Mộc Thư Vũ thông y thuật, Tiêu Kính Phong độc tổn thương, nếu không phải Mộc Thư Vũ thay Tiêu Kính Phong tiến hành khẩn cấp cứu thương, một mực cẩn thận dùng thuốc trì hoãn Tiêu Kính Phong độc tổn thương, Tiêu Kính Phong căn bản chống đỡ không được lâu như vậy.

Mộc Thư Vũ nghe được Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong lặng lẽ nói, mặt không nhịn được đỏ, Mộc Thư Vũ cúi đầu, tay chân luống cuống đứng ở trong sân.

"Tốt lắm, tốt lắm, mọi người đừng đứng ở trong sân, ăn cơm trước đi." Hứa Mộc An đúng lúc cho Mộc Thư Vũ giải vây.

Tiêu Cảnh Đình mới phản ứng được, nói: "Đúng đúng đúng, mọi người ăn cơm trước, ăn cơm no, mới có khí lực làm việc."

Tiêu Kính Phong đi vào phòng, phát hiện Tiêu Tiểu Đông cùng Tiêu Tiểu Phàm đã ngồi xong.

Thấy Tiêu Kính Phong đi vào, Tiêu Tiểu Đông hướng Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, lễ phép thăm hỏi: "Bác Hai tốt, bác Hai có thể đại an?"

Tiêu Kính Phong cười một tiếng, "Đã tốt."

Tiêu Tiểu Phàm hai tay bới cơm chén, hai tròng mắt nhìn chằm

chằm vào một bàn thức ăn, thỉnh thoảng liếm môi, Tiêu Tiểu Đông thọt mau chảy nước miếng Tiêu Tiểu Phàm, Tiêu Tiểu Phàm lập tức cả kinh thất sắc nói: "Con không ăn vụng à!"

Tiêu Cảnh Đình nghe vậy, một con hắc tuyến, hắn cái này con trai nhỏ thật là. . .

"Tốt lắm, tốt lắm, ăn đi, ăn đi." Tiêu Cảnh Đình bất đắc dĩ nói.

Tiêu Tiểu Phàm nghe vậy, lập tức cao hứng lên.

Tiêu Tiểu Đông hung hãn ngắt Tiêu Tiểu Phàm một cái, Tiêu Tiểu Phàm kẹp một miếng thịt, nhét vào trong miệng, tràn đầy vô tội nhìn Tiêu Tiểu Đông.

Tiêu Kính Phong nhìn Tiêu Cảnh Đình, thầm nói: Em ba là thay đổi không thiếu, trước, hắn một mực mắng Tiêu Tiểu Phàm là dã loại , là Hứa Mộc An cùng gian phu thông gian sanh ra, hắn Tiêu Cảnh Đình không có như thế ngu xuẩn con trai, ở Tiêu gia lúc này 2 đứa bé mặc dù trên danh nghĩa là thiếu gia, nhưng là qua cũng không tốt, hắn hồi đến xem mấy lần, 2 người đều là mặt vàng người gầy, bây giờ ngược lại là trắng trẻo đầy đặn.

Tiêu Kính Phong các người đều ngồi xuống, ăn cơm.

"Mộc An, tài nấu nướng của ngươi thật không tệ à!" Tiêu Kính Phong nói.

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Đều là Cảnh Đình dạy tốt." Tiêu Cảnh Đình tay nghề tốt vô cùng, nhưng là, Tiêu Cảnh Đình đặc biệt bận bịu, cho nên, Tiêu Cảnh Đình nấu cơm lúc này Hứa Mộc An ngay ở bên cạnh nghiêm túc học, mặc dù không có Tiêu Cảnh Đình làm tốt, nhưng là, đã rất tốt.

"Em ba, em còn biết nấu cơm." Tiêu Kính Phong tràn đầy bất ngờ nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Biết một chút, ăn nhiều, chỉ biết làm."

Tiêu Kính Phong cười một tiếng, thầm nói: Hắn cũng ăn không thiếu thứ tốt, nhưng là, nói nấu cơm, hắn nhiều nhất cũng chính là có thể nướng cái thịt mà thôi, hắn tựa hồ một mực xem nhẹ hắn người em trai này.

"Bác Hai, bác thân thể khỏe sao?" Tiêu Tiểu Phàm hỏi.

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Đã tốt."

"Quá tốt, bác Hai ngươi khỏe, liền có thể sinh đứa bé cho ta chơi." Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy phấn chấn nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Hắn cái này con trai ngốc đang suy nghĩ gì đấy? Cái gì gọi là "Cho ta chơi à!"

Tiêu Kính Phong lúng túng cười một tiếng, hướng bên cạnh Mộc Thư Vũ nhìn một cái.

Mộc Thư Vũ cúi đầu ăn cơm, đỏ mặt giống như cà chua chín.

Tiêu Cảnh Đình cho Tiêu Tiểu Phàm kẹp mấy miếng thịt, nói: "Ăn nhanh đi, ăn nhanh đi."

Tiêu Tiểu Phàm hướng về phía Tiêu Cảnh Đình cười tươi cười xong, nói: "Cám ơn cha."

Tiêu Tiểu Đông quay đầu, tràn đầy im lặng nhìn Tiêu Tiểu Phàm một cái, Tiêu Tiểu Phàm đắc ý cười cười, nói: "Cha cho em kẹp thịt ăn, cha hiểu ta nhất."

Tiêu Tiểu Đông: ". . ."

------oOo------

Chương 41: Lời đồn đại

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 41: Lời đồn đại
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Có Mộc Thư Vũ cùng Tiêu Kính Phong hỗ trợ, Tiêu Cảnh Đình áp lực lớn giảm.

Tiêu Kính Phong đón lấy công tác đề phòng ngày thứ hai, thì có 2 con yêu thú cấp 3, chạy tới ngang ngược, để cho Tiêu Kính Phong cho dễ như trở bàn tay thu thập.

Xem qua Tiêu Kính Phong giết yêu thú thực lực, Tiêu Cảnh Đình cuối cùng là rõ ràng liền hắn chiến đấu dày công tu dưỡng có nhiều cặn bả.

"Anh Hai, anh thật giỏi lắm." Tiêu Cảnh Đình không nhịn được nói.

Tiêu Kính Phong lắc đầu một cái, nói: "Coi là không thể cái gì, ngươi cạm bẫy giúp không nhỏ bận bịu, hơn nữa, yêu thú tới, cũng không phải rất đặc biệt hung mãnh cái loại đó."

"Anh Hai, anh quá khiêm nhường." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Thư Vũ nói, em ruộng trồng rất tốt, so giống vậy cấp 4 linh thực sư, trồng cũng muốn giỏi hơn, có thể gặp, em rất có làm ruộng thiên phú đây." Tiêu Kính Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Ta có 2 con trai phải nuôi, dù sao phải kiếm nhiều tiền một chút, anh Hai, anh cũng nhanh là muốn cưới vợ người, cũng phải nhiều tích trữ điểm vốn lấy vợ."

Tiêu Kính Phong bất đắc dĩ lắc đầu một cái, nói: "Ngươi à!"

Tiêu Kính Phong độc đấu 2 con yêu thú cấp 3 sự tích truyền ra sau đó, rất nhanh đưa tới trong thôn người chú ý, trong chốc lát, trong thôn rất nhiều người sự chú ý, rối rít từ Tiêu Cảnh Đình trên người, chuyển tới Tiêu Kính Phong trên người.

"Cái đó Tiêu Kính Phong thật giỏi lắm, một người liền có thể đối phó 2 con yêu thú."

"Nghe nói, hắn là Tiêu Cảnh Đình anh cả, cũng là Tiêu gia thiếu gia."

"Đại gia tộc thiếu gia, chính là không giống nhau, tùy tiện đi ra một cái, thực lực cứ như vậy cường hãn."

"Đó cũng không phải là, bất quá, cái này cũng không kỳ quái, đại gia tộc thiếu gia, từ nhỏ đến lớn đều ăn thiên tài địa bảo, chính là một con heo cũng ăn thành heo vàng."

"Cái đó Tiêu Kính Phong cũng không có gì đặc biệt hơn người, hắn phẩm đức bại xấu xa, cướp con mồi của người ta, bị lính đánh thuê đội đuổi, trở lại Tiêu gia sau đó, lại cưỡng gian chị dâu, bị đuổi ra khỏi nhà." Khâu Lễ nghễnh đầu, tràn đầy khinh thường nói.

"Khâu Lễ, ngươi nơi nào nghe được tin tức?"

"Cũng chính là các ngươi còn nói khen bừa, chuyện này ở thành Mạc cũng truyền khắp, ta nghe đi cửa hàng người ta nói, thôn Gò Đất đối với những cái kia đại thiếu gia mà nói, cũng không phải địa phương tốt gì, vị đại thiếu gia kia, là ở chỗ cũ lăn lộn không nổi nữa, mới đến nơi này, Tiêu Kính Phong vong ân phụ nghĩa, làm xằng làm bậy, hắn cái đó vị hôn thê cũng không nhìn nổi, cùng hắn giải trừ hôn ước." Khâu Lễ có chút đắc ý nói.

Khâu Lễ nguyên bản cũng coi là trong thôn " tài giỏi đẹp trai", nhưng mà, Tiêu Cảnh Đình cải tà quy chánh sau đó, hắn cái này "Tài giỏi đẹp trai" liền bị so đến bụi bặm bên trong đi, Tiêu Kính Phong sau

khi đến, trong thôn người tiêu điểm đều ở đây Tiêu gia 2 anh em trên người, Khâu Lễ đã sớm tâm tồn bất mãn.

"Không thể nào, tiểu tử kia dáng dấp ngược lại là tướng mạo đường đường." Một cái bà thím nói.

"Biết người biết mặt nhưng không biết lòng, cái đó Tiêu Kính Phong cũng không phải là cái gì hiền lành đây." Khâu Lễ nói.

. . .

Mấy mẫu trung đẳng ruộng ở giữa linh thực lục tục sau khi chín, Tiêu Cảnh Đình mời trong thôn mấy người hỗ trợ thu hoạch, vốn là sợ hãi vậy không lúc ra yêu thú tới, có chút thôn nhân là không dám tới giúp, bất quá, có Tiêu Kính Phong ở bên cạnh nhìn, các thôn nhân cũng yên tâm.

Tiêu Kính Phong phẩm đức thấp kém, háo sắc thành tánh danh tiếng truyền khắp thôn, nhưng là, nên kiếm tiền vẫn là phải kiếm, Tiêu Cảnh Đình ra giá cao, thôn dân chen lấn tới hỗ trợ.

Tiêu Kính Phong uống một hớp rượu, vận chuyển một chút linh lực, đối với thôn dân vậy hoài nghi, tìm tòi nghiên cứu ánh mắt coi mà không gặp.

Tiêu Kính Phong vẫn biết hắn danh tiếng xấu ở trong thôn truyền khắp nơi đều là, bất quá, Tiêu Kính Phong cũng không phải là rất để ý, trải qua lính đánh thuê đội huynh đệ cùng gia tộc đồng thời phản bội, những thôn dân kia truyền chút lời ong tiếng ve, đối với Tiêu Kính Phong mà nói, không đau không nhột.

Khâu Lễ nguyên bản truyền ra Tiêu Kính Phong lời đồn đãi, còn có chút đắc ý, chẳng qua là, phát hiện người ta như thường nên ăn ăn, nên ngủ ngủ, trong thôn thôn dân vẫn là chạy lên đi Tiêu gia hỗ trợ, Khâu Lễ nhất thời có dũng khí uổng làm tiểu nhân cảm giác.

Khâu Lễ cảm thấy trong thôn thôn dân, chân thực không tức giận

tiết, sau lưng đem người mắng không đáng giá một đồng, Tiêu Cảnh Đình cầm một điểm nhỏ tiền đi ra, liền vui vẻ chạy đi hỗ trợ.

------oOo------

Chương 42: Gặp phải Vương Nhị Hổ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 42:Gặp phải Vương Nhị Hổ
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Linh thực sau khi thu thập xong, do Hứa Mộc An đưa vào trong thành, Hứa Mộc An trả giá năng lực không tệ, bán lương sự việc, Tiêu Cảnh Đình đã toàn quyền giao cho Hứa Mộc An xử lý.

"Bác Lý, lại phiền ngươi." Bởi vì phải bán lương thực hơi nhiều, Hứa Mộc An trực tiếp bao liền Lý Thăng xe bò.

Lý Thăng cười một tiếng, nói: "Có phiền toái gì, tiểu Hứa à! Ngươi lần này muốn bán lương thực không thiếu à!"

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Nhiều như vậy linh lương thực, có thể bán không thiếu bạc đây." Lý Thăng nói.

"Đúng vậy!" Hứa Mộc An kêu. Linh điền hoang phế, phải đóng tiền phạt sự việc, Tiêu Cảnh Đình đã cùng Hứa Mộc An nói, nghe nói chuyện này Hứa Mộc An trong lòng luôn là nặng trĩu, hận không thể lập tức đổi ra mấy ngàn lượng bạc tới, "Bạc, không quá đủ hoa đâu." Hứa Mộc An khẽ thở dài một hơi đạo

Lý Thăng nhìn Hứa Mộc An, nói: "Tiểu Hứa à! Có tiền, cũng không thể phung phí à!"

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Ta biết."

"Ngươi đi một mình sao?" Lý Thăng hỏi.

"Chị Thư Vũ cùng ta cùng đi." Hứa Mộc An nói.

"2 người đi tốt, 2 người đi an toàn một ít." Lý Thăng nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Ta cũng nghĩ như vậy."

Mộc Thư Vũ giúp Hứa Mộc An đem lương thực cũng mang lên xe, Khâu Bạch đứng xa xa nhìn một màn này, trong lòng tràn đầy ghen tị.

"Thật là nhiều linh lương thực à! Nhiều như vậy linh lương thực, cũng có thể bán bảy tám trăm lượng bạc đây." Khâu Bạch bên cạnh Triệu Mãn Nhi tràn đầy hâm mộ lẩm bẩm.

"Tiêu Cảnh Đình lại có thể đem bán lương thực trọng yếu như vậy chuyện, giao cho Hứa Mộc An."

Triệu Mãn Nhi có chút không hiểu nói: "Giao cho Hứa Mộc An không đúng sao? Cha ta bán lương chuyện, tất cả đều là giao cho bảo mẫu."

"Dĩ nhiên không đúng, nhà ngươi vậy chút lương thực, có thể bán nhiều ít đồng tiền? Nhà ngươi trồng lương thực, phẩm cấp thấp, ngươi A Đa trong lòng hiểu rõ, Tiêu Cảnh Đình trồng cũng không giống nhau, người ta trồng ra lương thực phẩm cấp cao, giá cả khu ở giữa đại, Hứa Mộc An rơi xuống cái một trăm, hai trăm 2 thần không biết quỷ không hay." Khâu Bạch chua chát nói.

Triệu Mãn Nhi gãi gãi đầu, nói: "Hứa thiếu không phải người như vậy đi."

Khâu Bạch khẽ hừ một tiếng, thì thầm: "Ai biết được, biết người biết mặt nhưng không biết lòng."

Bán lương thực, Hứa Mộc An được tám trăm năm mươi lượng bạc, lòng cuối cùng định một ít.

Hứa Mộc An từ lương thực tiệm đi ra, một người hoảng chạy tùm lùm hướng Hứa Mộc An nhào tới, "Hứa thiếu cứu mạng à!"

Hứa Mộc An nhìn nhào tới người, trong lòng một cổ ác khí dâng trào, hận không được lên đi hung hăng đạp một cước, Hứa Mộc An nhìn Vương Nhị Hổ, bật cười một tiếng, nói: "Cứu mạng, ta cũng không nhận ra ngươi, cứu cái gì mạng."

"Hứa thiếu, ta là của phu quân ngươi huynh đệ, ngươi cũng không thể thấy chết mà không cứu à!"

Hứa Mộc An nhẹ xuy một tiếng, nói: "Nói đùa, ta phu quân huynh đệ, ta phu quân là Tiêu gia thiếu gia, ta phu quân huynh đệ, vậy tất cả đều là Tiêu gia thiếu gia, ngươi cái này lưu manh vô lại lại dám giả mạo Tiêu gia thiếu gia."

Mấy tên gia đinh cầm cây gậy đi ra, " Được a ! Ngươi cái này lưu manh cuối cùng dám hiện thân."

Mấy tên gia đinh tràn đầy kiêng kỵ nhìn Hứa Mộc An, tựa hồ là lo lắng Hứa Mộc An cho người ra mặt, "Ngươi cái này lưu manh, nhận bậy thân thích, bây giờ có thể coi như là có người tới thu thập ngươi."

Hứa Mộc An đối nghịch mấy tên gia đinh, nói: "Loại người này chính là thiếu thu thập, phải thật tốt đánh mới được đây."

Nhớ tới Vương Nhị Hổ chạy đến nhà mình tới, muốn Tiêu Cảnh Đình đem con trai mình bán đi, Hứa Mộc An liền đối với người này tràn đầy chán ghét, nếu như không phải là Tiêu Cảnh Đình đổi tính tình, nói không chừng Vương Nhị Hổ đã được như ý.

"Tiêu đương gia, ta là của phu quân ngươi bạn tốt, hắn người này nặng nhất nghĩa khí, hắn biết ngươi đối với ta thấy chết mà không

cứu, nhất định sẽ ghi hận ngươi." Vương Nhị Hổ nói.

Hứa Mộc An xuy xuy cười lên, "Ngươi là thứ gì, ta phu quân sẽ vì ngươi như thế cái không lên được mặt bàn trùng xấu ghi hận ta, bớt dát vàng lên mặt mình."

Vương Nhị Hổ bị Hứa Mộc An quở trách mặt đỏ tới mang tai, Hứa Mộc An hướng về phía mấy tên gia đinh, nói: "Nhân phẩm này đức bại xấu xa, miệng đầy nói láo, thật là uổng làm người, các ngươi bận bịu, ta đi trước."

"Anh bạn trẻ này nói đúng, người này không phải thứ tốt gì, thiếu thu thập." Dẫn đầu gia đinh gọi người chen nhau lên, gậy gộc có thể sức lực đi Vương Nhị Hổ trên người gọi.

Hứa Mộc An lui ra mấy bước, cười trên sự đau khổ của người khác nhìn một màn này.

Vương Nhị Hổ bị đánh ai u ai u kêu loạn, Hứa Mộc An lười lại xem, xoay người chuẩn bị rời đi.

Vương Nhị Hổ gặp Hứa Mộc An phải đi, vội vàng hô: "Tiêu đương gia, ngươi đừng đi, ta biết một cái bí mật, một cái liên quan tới của phu quân ngươi bí mật."

Hứa Mộc An nhịp tim nhảy, nhẹ xuy một tiếng, nói: "Ngươi, ngươi có thể biết cái gì?"

"Có người muốn hại ngươi phu quân, hắn xúi giục ta mang xấu xa ngươi phu quân." Vương Nhị Hổ lớn tiếng nói.

"Ngươi không nên nói bậy nói bạ, ta phu quân gần đây cùng người làm thiện, tại sao có thể có người chỗ hiểm hắn, ngươi cái này lưu manh, thật là miệng đầy phun phẩn, ta lười để ý ngươi." Hứa Mộc An kéo Mộc Thư Vũ rời đi.

Mộc Thư Vũ bị Hứa Mộc An kéo đi ra ngoài, Mộc Thư Vũ bất an

nhìn Hứa Mộc An, nói: "Hắn nói chưa chắc là giả."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Hắn nói hẳn là thật, yên tâm đi, những gia đinh kia không dám đem người đánh chết, ở trong thành trắng trợn đánh chết người, là muốn ăn kiện."

Mộc Thư Vũ: ". . ."

Hứa Mộc An vểnh môi, thản nhiên nói: "Cùng tên kia bị đánh đàng hoàng, chúng ta lại len lén tìm người hỏi rõ."

Mộc Thư Vũ: ". . ."

------oOo------

Chương 43: Tôn gia trang hào

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 43:Tôn gia trang hào
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Buổi tối, Tiêu Cảnh Đình người một nhà hội tụ vào một chỗ ăn cơm.

"Có cái quý nhân nói, chỉ cần ta vợ con ly tán, lưu lạc đầu đường, liền cho Vương Nhị Hổ năm trăm lượng bạc?" Tiêu Cảnh Đình hỏi. Hắn nói Vương Nhị Hổ làm sao tích cực như vậy vây quanh chủ cũ lởn vởn, chủ cũ cũng là một ngu như thế dễ dàng móc, còn cầm như thế cái rắp tâm không thể dò được đồ làm huynh đệ.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: " Không sai, Vương Nhị Hổ là nói như vậy."

Tiêu Kính Phong sậm mặt lại, cắn răng nghiến lợi nói: "Cái này người nào à! Như thế thất đức?"

Tiêu Cảnh Đình híp mắt, sau lưng có nhiều như vậy kéo chân sau người, cộng thêm nguyên thân không mạnh dạn, nguyên thân thật là không sa đọa cũng không được.

"Hắn có hay không nói là người nào?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Không có, hắn nói quý nhân kia rất thần bí, không có nói cho hắn thân phận, bất quá hắn nói quý nhân kia có lưu một khối ngọc bội cho hắn, để cho hắn hoàn thành nhiệm vụ sau đó, liền cầm ngọc bội đi tìm hắn." Hứa Mộc An lấy ra một khối ngọc bội, giao cho Tiêu Cảnh Đình.

"Cho ta xem xem." Tiêu Kính Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình nghe vậy đem ngọc bội, đưa cho Tiêu Kính Phong, Tiêu Kính Phong nhìn ngọc bội, trong con ngươi hiện lên mấy phần sát khí, "Hẳn là Tôn gia trang hào ngọc bội."

Tiêu Cảnh Đình híp mắt, hắn nguyên bản cho là Tiêu Cảnh Đình một cái anh em chú bác động tay chân, không nghĩ tới lại là Tôn gia người.

"Em ba, ngươi cùng cháu hào hẳn không có thù gì oán đi." Tiêu Kính Phong hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Không biết, cháu hào vẫn cảm thấy ta là xuống nước trong rãnh con chuột, cho rằng ta không xứng theo đuổi em gái hắn."

Tiêu Kính Phong híp mắt, nói: "Cái đó Tôn Miểu Miểu cũng không là đồ tốt gì sắc, lại dám như thế xem thường em ba ngươi, chân thực quá đáng."

"Được rồi, chớ để ý." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Tôn gia ô yên chướng khí, ta nguyên vốn lấy là cháu hào người cũng không tệ lắm, không nghĩ tới là một người như vậy."

"Tôn đại thiếu gia ngày lo ngàn việc, sự việc đều đi qua lâu như vậy, hắn hẳn chiếu cố không tới bên này." Tiêu Cảnh Đình nói , hắn vẫn là có chút bận tâm trước kia cừu địch tới tìm phiền toái.

Tiêu Kính Phong khẽ hừ một tiếng, nói: "Hắn nếu là dám tới, ta đặt phải thật tốt dạy bảo hắn một lần."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Kính Phong, nói: "Anh Hai, anh làm bớt giận."

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Kính Phong, nói: "Anh Hai, em nghe nói, anh

ngày hôm nay lại hiển lộ vẻ thần uy."

Tiêu Kính Phong cười một tiếng, nói: "Chỉ tới một cái cấp 3 heo rừng, coi là không thể cái gì."

"Anh Hai, thật lợi hại, cho nên, cấp 3 heo rừng cũng không coi vào đâu đây." Hứa Mộc An tâng bốc nói.

Tiêu Kính Phong ha ha cười một tiếng, chỉ cảm thấy bây giờ cuộc sống, so với trước đó qua có tư có vị nhiều. Lính đánh thuê trong đội hơn đến từ bình dân gia đình, đối với quý tộc có trời sanh thành gặp, hắn vốn lấy là mình sáp nhập vào lính đánh thuê đội trong, quay đầu lại phát hiện bất quá là ảo giác.

Hứa Mộc An cúi đầu, trong lòng dâng lên mấy phần bất an, thầm nghĩ: Tiêu Cảnh Đình đều lên cấp, hắn đối với Tiêu Cảnh Đình giúp ích thay đổi nhỏ đi rất nhiều, hắn phải nghĩ biện pháp, mau sớm tăng lên thực lực mới được à! Tiêu Cảnh Đình thay đổi, để cho Hứa Mộc An vui mừng đồng thời, cũng tổng mơ hồ để cho Hứa Mộc An bất an.

. . .

"Cái đó Vương Nhị Hổ, thế nào?" Tiêu Kính Phong mặt mang sát khí hỏi.

"Đó chính là một vô lại, làm sao dựa vào lường gạt vơ vét tài sản, được lợi một điểm nhỏ tiền, bất quá, hắn lần này bảng hiệu không sáng lên, đùa giỡn trấn trên một cái nhà giàu trong vi phục xuất tuần tiểu thiếu gia, bị người đánh thành trọng thương." Hứa Mộc An nói.

"Đáng đời." Tiêu Kính Phong lạnh lùng nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy."

Vương Nhị Hổ trước tới nông thôn đi tìm Tiêu Cảnh Đình một lần, lần đó Tiêu Cảnh Đình đi ra ngoài, Vương Nhị Hổ không khéo gặp

Hứa Mộc An.

Hứa Mộc An nói Vương Nhị Hổ là kẻ cắp, bất kinh người đồng ý liền vào nhà lấy đồ, mang người đem Vương Nhị Hổ hung hãn đánh cho một trận, Vương Nhị Hổ bị không nhỏ tội, cũng không dám lại tới nông thôn tìm người.

Hứa Mộc An nghe người ta nói, Vương Nhị Hổ lần này đắc tội với người sau đó, lại lên Tiêu Kính Phong chủ ý, chẳng qua là hắn vì né tránh vậy đại hộ nhân gia truy binh một mực trốn đông núp tây, không tìm được cơ hội ra khỏi thành.

Sau đó, Vương Nhị Hổ gặp Hứa Mộc An, không biết là không phải bệnh cấp loạn đầu y, lại có thể tìm Hứa Mộc An cầu cứu.

. . .

------oOo------

Chương 44: 500 năm Liệt Viêm cỏ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 44:500 năm Liệt Viêm cỏ
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Buổi tối.

"Mộc thiếu, ngươi tìm ta à!" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Mộc Thư Vũ gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, cám ơn ngươi giúp anh Hai ngươi, cũng cám ơn ngươi thu nhận ta."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Ta giúp anh Hai là phải, ngươi không cần cám ơn ta, Mộc thiếu đoạn này thời gian giúp ta không ít việc, muốn cám ơn cũng nên là ta cám ơn ngươi."

Mộc Thư Vũ nhìn Tiêu Cảnh Đình, chậm rãi nói: "Anh Hai ngươi sau khi trúng độc, thực lực xuất hiện thụt lùi tình huống, nếu như, chẳng qua là thực lực thụt lùi, ngược lại cũng không việc gì, anh Hai ngươi còn trẻ, tốn chút thời gian, sớm muộn là có thể tu luyện trở về, chẳng qua là anh Hai ngươi trúng độc, tổn hại hắn ngũ tạng lục phủ cùng kinh mạch, đoạn tuyệt hắn tiến thêm một bước có thể. . ."

Tiêu Cảnh Đình sững sốt một chút, nói: "Tại sao có thể như vậy?"

"Ngươi nghe ta nói xong, ta vốn là lấy là hắn đời này nhiều nhất chính là luyện khí tầng 4, một mực không dám nói với hắn, nhưng là gần đây ta phát hiện một chút, anh ngươi ngũ tạng lục phủ cùng kinh mạch dần dần ở được chữa trị, ta quan sát một chút, hẳn là ngươi cất linh tửu nổi lên tác dụng." Mộc Thư Vũ nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Mộc Thư Vũ nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Nếu như có thể, ta hy vọng, ngươi ở lâu điểm linh tửu cho anh Hai ngươi."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Ta biết."

Hứa Mộc An dỗ ngủ liền 2 con trai, xem Tiêu Cảnh Đình vào cửa, thấp giọng, hỏi: "Thư Vũ tìm ngươi làm gì?"

"Ở là anh Hai mưu phúc lợi đâu, nàng nói, ta chế riêng linh tửu đối với anh Hai có chỗ tốt, để cho ta ở lâu điểm cho anh Hai." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An sững sốt một chút, nói: "Mộc Thư Vũ đối với anh Hai ngươi, thật rất tốt à!"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Anh Hai mị lực thật lớn." Mộc Thư Vũ trước đều biết anh Hai thương thế sẽ ảnh hưởng hắn sau này tu vi độ tiến triển, vẫn như cũ cùng ở Tiêu Kính Phong bên người, có thể gặp, Mộc Thư Vũ đối với Tiêu Kính Phong là thật được a!

Hứa Mộc An gật đầu một cái, "Đó cũng không phải là, vậy lần này chế riêng linh tửu."

"Không bán." Tiêu Cảnh Đình nói , linh tuyền chỗ tốt quá lớn, hắn chưng cất rượu lúc này rót vào linh tuyền lại thêm chút, nếu để cho người cố ý nhìn ra đầu mối sẽ không tốt.

"Vốn là ông chủ Chu Tể còn cùng ta nói, nếu là có linh tửu, nhất định cho hắn lưu 2 vò, bất quá, chúng ta bây giờ cũng không kém cái này tiền bán rượu, trong rượu này ẩn chứa linh khí, lại thật sự là thịnh vượng." Hứa Mộc An nói.

Hứa Mộc An bây giờ đã thấy ra rất nhiều, không buồn ăn không lo

mặc sau đó, Hứa Mộc An nghĩ nhiều hơn là làm sao đề cao thực lực, đối với có thể đề cao thực lực đồ, nhìn nặng hơn một ít.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Hứa Mộc An xách rượu và thức ăn, hướng ruộng đất phương hướng đi tới.

"Tiểu Hứa à! Tới đưa thức ăn à!"

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Tiểu Hứa à! Nhà ngươi tới 2 cái thân thích, thật là bản lãnh à! Một cái thực lực phi phàm, một cái khác là cấp 3 linh thực sư đây."

Hứa Mộc An nhàn nhạt cười một tiếng, nói: "Đúng vậy!" Mộc Thư Vũ bây giờ cả ngày hỗ trợ làm ruộng, Tiêu Kính Phong hỗ trợ đối phó dò xét ruộng đất, tính được, chính là hắn rỗi rãnh nhất, Hứa Mộc An bận bịu thói quen, cái này một rảnh rỗi, ngược lại có chút bất an.

Tiêu Cảnh Đình thấy Hứa Mộc An, cao hứng hướng Hứa Mộc An xua tay một cái.

Tiêu Cảnh Đình cử động, chọc cho ruộng đất trong mấy người thôn dân, một hồi ranh mãnh, Hứa Mộc An ở mọi người nụ cười thân thiện trong, hướng Tiêu Cảnh Đình đi tới, đem trong tay nói giỏ đưa cho Tiêu Cảnh Đình.

Tiêu Cảnh Đình phân phát thức ăn, cùng Hứa Mộc An ngồi ở một cái đống đất ở trên, phân ăn cơm trưa.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An chuyên chú ánh mắt, hỏi: "Thế nào? Làm sao không ăn cơm, nhìn như vậy ta? Phát hiện tướng công của ngươi rất có mị lực."

Hứa Mộc An nâng cằm, nói: "Ngươi thật rất được hoan nghênh đâu, ngươi công tác lúc này thật là nhiều người cũng nhìn chằm chằm

ngươi xem."

"Có không?" Trêu đùa người sao phản bị điều hí liền một cái, Tiêu Cảnh Đình có chút xấu hổ.

"Có à!" Hứa Mộc An nghiêm túc gật đầu một cái, gần đây Tiêu Cảnh Đình ở trong thôn là càng ngày càng đỏ liền đâu, "Đúng rồi, ngươi thực lực thật giống như lại tăng lên."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Chỉ cần đem linh khí hao hết, đợi thêm linh lực trong cơ thể dồi dào lúc thức dậy, thực lực sẽ có một cái bay vọt."

"Như vậy rất thống khổ đi." Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Là có chút thống khổ, bất quá, thực lực tăng lên cảm giác rất tốt."

Hứa Mộc An cười một tiếng, không có trả lời.

"Mẹ, mẹ trở về?" Tiêu Tiểu Đông xem Hứa Mộc An trở về sớm, không khỏi có mấy phần tò mò.

Hứa Mộc An có chút tinh thần không Thượng Đế nói: "Đúng vậy!"

Hứa Mộc An hướng về phía Tiêu Tiểu Đông, nói: "Ngươi cùng em trai ở bên ngoài chơi, mẹ đi gian nhà ngủ một hồi."

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: " Được, mẹ ngươi mệt lắm không? Vậy ngươi nghỉ ngơi cho khỏe."

Hứa Mộc An đi trở về phòng, lấy ra một cái hộp ngọc, một bụi màu lửa đỏ Liệt Viêm cỏ, giọi vào liền Hứa Mộc An mi mắt, trong hộp ngọc là một bụi toàn thân đỏ choét linh thảo Liệt Viêm cỏ.

Thông thường Liệt Viêm cỏ mười năm mở mười năm cám ơn, một buội này xảy ra biến dị, có năm trăm năm thời hạn, linh lực ẩn chứa

trong đó, hết sức bàng bạc.

Hứa Mộc An tu vi, có thể tăng lên nhanh như vậy, Liệt Viêm cỏ giành công không nhỏ, Hứa Mộc An bây giờ tu vi, thông thường Liệt Viêm cỏ đối với hắn đã không có nhiều ít giúp ích, muốn muốn tăng lên, chỉ có thể cho thuốc mạnh.

Hứa Mộc An nhắm mắt, hắn gần đây đã mơ hồ chạm tới cấp bốn cổ chai, nhưng là chạm tới không có nghĩa là có thể vượt qua, bao nhiêu người ở luyện khí tầng 3 đỉnh cao, một thẻ chính là mấy năm, cái thế giới này, thực lực vi tôn, thực lực mỗi nói cấp cao nhất, địa vị cũng sẽ phát sinh biến hóa lớn, Hứa Mộc An vội vàng muốn đuổi kịp Tiêu Cảnh Đình bước chân, chân thực cùng không được.

Lúc mặt trời lặn, Tiêu Cảnh Đình hướng nhà đi về phía, liền gặp một cái đứa nhỏ lảo đảo nghiêng ngã cuồng chạy vội tới.

"Chạy chậm một chút, làm gì vậy đâu ?" Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Đông nhắc nhở.

Tiêu Tiểu Đông thở hỗn hển vọt tới Tiêu Cảnh Đình trước mặt, phờ phạc mặt, nói: "Cha, không xong, không xong, mẹ xảy ra chuyện."

Tiêu Cảnh Đình ôm lấy Tiêu Tiểu Đông hỏi: "Xảy ra chuyện gì?"

"Không biết, chính là mẹ ở kêu thảm thiết, mẹ đóng cửa, chúng ta không vào được." Tiêu Tiểu Đông lòng như lửa đốt.

Tiêu Cảnh Đình không kịp hỏi nhiều cái gì, mang Tiêu Tiểu Đông chạy như điên trở về trong nhà.

Tiêu Tiểu Phàm ở cửa đi lanh quanh, mặt đầy tay chân luống cuống, nội môn truyền đến Hứa Mộc An thống khổ kêu thảm thiết.

Tiêu Cảnh Đình một cước đã qua, cửa nhất thời bị đạp ra tới.

Nội môn Hứa Mộc An đốt mặt đỏ bừng, trong ánh mắt hiện đầy đỏ

tia máu.

"Ngươi không có sao chứ, không có sao chứ." Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An dáng vẻ khó chịu, không khỏi có chút tay chân luống cuống.

Hứa Mộc An thấy Tiêu Cảnh Đình, mặt thoáng chốc đỏ giống như là muốn nổ tung vậy.

Hứa Mộc An quay mặt chỗ khác, tràn đầy khốn quẫn đem mặt chôn ở trong chăn.

Tiêu Cảnh Đình sốt ruột nói: "Mộc An, ngươi không được không nói lời nào à! Ngươi thế nào, có chỗ nào không thoải mái, ngươi nói à!" Tiêu Cảnh Đình bắt được Hứa Mộc An cánh tay, xúc tu một mảnh nóng bỏng, "Mộc An, ngươi khỏe nóng à! Ngươi có phải hay không sốt à! Ngươi làm sao đốt thành như vậy à!"

Mộc Thư Vũ đi lên trước, số bắt mạch, sắc mặt nhất thời biến đổi.

"Mộc thiếu, Mộc An thế nào?" Tiêu Cảnh Đình tràn đầy lo lắng hướng Mộc Thư Vũ hỏi.

Mộc Thư Vũ nuốt nước miếng một cái, lúng túng nói: "Mộc An, hắn giống như là lầm uống liệt tính thuốc kích thích tình dục, ngươi cùng hắn ngủ một giấc là tốt."

"À?" Tiêu Cảnh Đình ngây ngẩn kêu một tiếng.

Hứa Mộc An quyền đứng dậy thể, hận không được tìm một cái lỗ đễ chui xuống.

"Tốt lắm, tốt lắm, chúng ta đi ra ngoài." Phản ứng lại Tiêu Kính Phong đem 2 đứa con nít ôm đi ra ngoài.

"Ta muốn xem mẹ." Tiêu Tiểu Phàm không hiểu chuyện gì xảy ra lớn tiếng nói.

"Mẹ không cần em xem." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Kính Phong cùng Mộc Thư Vũ động tác nhanh chóng lui ra ngoài.

Bên trong nhà, Tiêu Cảnh Đình có chút tay chân luống cuống, hắn còn muốn tuần tự tiến dần ăn đậu hũ đâu, kết quả, lúc này liền không trâu bắt chó đi cày.

Hứa Mộc An vừa xấu hổ lại quẫn, hận không thể một đầu đụng bất tỉnh.

Tiêu Cảnh Đình đưa tay ôm lấy Hứa Mộc An, ở dược tính dưới tác dụng, Hứa Mộc An không bị khống chế leo đến Tiêu Cảnh Đình trên người, phát ra một tiếng thở dài thỏa mãn. Thân thể hoàn toàn gánh cách lý trí, Hứa Mộc An một mặt khát vọng Tiêu Cảnh Đình ôm chầm, mặt khác nhưng quẫn không đất dung thân.

Bị ôm lấy Tiêu Cảnh Đình một hồi kích động, nhanh chóng mở ra mình quần áo, cùng Hứa Mộc An ôm nhau.

Hứa Mộc An da rất bóng loáng, sờ lên giống như thượng hạng tơ đoạn, Hứa Mộc An eo tuyến rất hoàn mỹ, Tiêu Cảnh Đình tay cầm ở Hứa Mộc An thắt lưng, chỉ cảm thấy giống như là mò tới thượng đẳng noãn ngọc.

Hứa Mộc An ôm lấy Tiêu Cảnh Đình cổ, ở Tiêu Cảnh Đình cổ bên một hồi loạn gặm.

Tiêu Cảnh Đình bị Hứa Mộc An gặm toàn thân hỏa năng, Tiêu Cảnh Đình chỉ cảm thấy ăn thuốc kích thích tình dục người, biến thành mình.

Ngoài cửa, Tiêu Tiểu Phàm nghe nội môn, "Cốc cốc cốc, cốc cốc cốc " thanh âm, gấp vò đầu bứt tai."Anh, em đi xem xem mẹ thế nào."

Tiêu Tiểu Đông mặt kìm nén đỏ, nói: "Không cho phép đi."

"Nhưng mà. . ."

"Không cho phép đi." Tiêu Tiểu Đông như đinh chém sắt nói.

Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy ủy khuất nhìn Tiêu Tiểu Đông, nói: "Anh , anh cũng không lo lắng mẹ sao?"

Tiêu Tiểu Đông vểnh môi, lo lắng, hắn dĩ nhiên lo lắng, bất quá, loại chuyện này, nhìn biết châm dài mắt.

Cha mới vừa quá bốc lửa, lập tức đem cửa cũng đá hư, lúc này cửa quan cũng quan không hơn.

Tiêu Tiểu Phàm cổ trước quai hàm, nói: "Em biết, anh một chút cũng không lo lắng mẹ."

Tiêu Tiểu Đông tràn đầy khinh thường liếc Tiêu Tiểu Phàm một cái, thầm nói: Em trai thật là ngu si.

Nội môn truyền đến Hứa Mộc An " tiếng kêu thảm thiết", Tiêu Tiểu Phàm không nhịn được từ trên ghế đụng xuống, thì phải hướng nội môn chạy đi, để cho Tiêu Tiểu Đông lập tức ngã nhào xuống đất.

Tiêu Tiểu Phàm oa oa kêu loạn, Tiêu Tiểu Đông hung hăng rống lên một tiếng, "Im miệng."

Nội môn truyền tới động tĩnh càng ngày càng lớn, Tiêu Kính Phong sờ một cái lỗ mũi, ngượng ngùng nói: "Thư Vũ, ngươi mang bọn họ đi ra ngoài bắt mấy con cá tới thêm bữa ăn đi."

Mộc Thư Vũ nghe được Tiêu Kính Phong mà nói, nhất thời như trút được gánh nặng nói: " Được." Mộc Thư Vũ nghe bên trong cửa động tĩnh, đã sớm đứng ngồi không yên, nghe được Tiêu Kính Phong mà nói, nhất thời thở phào nhẹ nhõm.

Mộc Thư Vũ mang 2 đứa bé đi ra ngoài, Tiêu Tiểu Phàm tựa hồ không yên lòng Hứa Mộc An, bị Tiêu Tiểu Đông cứng rắn kéo đi.

"Mẹ một mực đang kêu đau." Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy mất hứng nói.

"Em nghe lầm." Tiêu Tiểu Đông lạnh lùng nói.

Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy không cho là đúng nói: "Em không có nghe lầm rồi, mẹ thật đang kêu đau à!"

Tiêu Tiểu Đông không vui nói: "Anh nói em nghe nói, em chính là nghe lầm."

. . .

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An một mực chiến đấu hăng hái một đêm, mới trầm trầm ngủ, một mực ngủ thẳng tới mặt trời lên cao ba sào mới khởi.

------oOo------

Chương 45: Phóng khoáng

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 45:Phóng khoáng
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

"Tỉnh." Tiêu Kính Phong nhìn thức dậy kiếm ăn Tiêu Cảnh Đình, có chút ranh mãnh nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Cảm giác thế nào à?" Tiêu Kính Phong hỏi.

"Muốn thành tiên!" Tiêu Cảnh Đình rất thẳng thắn nói , đời trước, hắn thật là thua thiệt lớn, làm cả đời xử nam.

"Tánh tình! Nàng thế nào?" Tiêu Kính Phong hỏi.

"Còn đang ngủ, hắn thật giống như đột phá đến luyện khí tầng 4." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Kính Phong nhíu mày một cái, nói: "Lên cấp?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Nàng ngủ có chút nặng, ta không kêu hắn."

"Êm đẹp, hắn tại sao phải trong thuốc kích thích tình dục?" Tiêu Kính Phong không hiểu hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, tràn đầy khổ não gãi đầu một cái, nói: "Ta cũng không biết à! Chỉ có thể chờ Mộc An tỉnh lại, hỏi lại một chút xem."

Tiêu Tiểu Phàm cùng Tiêu Tiểu Đông từ trong phòng đi ra, 2 đứa nhỏ quỷ tối hôm qua ngủ ở Tiêu Cảnh Đình nhường cho Tiêu Kính Phong trong phòng, bởi vì là Tiêu Cảnh Đình bên kia tình huống chiến đấu quá kịch liệt, Tiêu Kính Phong cũng ngại đi bên kia cầm giường nhỏ, không thể làm gì khác hơn là để cho 2 đứa nhỏ trẻ con ngủ ở trên giường, hắn cùng Mộc Thư Vũ ngủ dưới đất.

Tiêu Tiểu Phàm ngước đầu, tràn đầy khốn hoặc nhìn Tiêu Cảnh Đình, Tiêu Cảnh Đình hướng Tiêu Tiểu Phàm vẫy vẫy tay, hỏi: "Nhìn cái gì chứ?"

Tiêu Tiểu Phàm cắn ngón tay, tựa hồ có chút hơi khó nói: "Cha ngày hôm qua là không phải khi dễ mẹ."

Tiêu Cảnh Đình nhất thời câm.

"Mẹ một mực đang kêu đau đau đây." Tiêu Tiểu Phàm buồn rầu nói.

Tiêu Cảnh Đình: "Con nghe lầm. . ."

Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy mất hứng toái toái niệm nói: "Đều nói ta nghe lầm, nhưng mà, cục cưng rõ ràng có nghe được mẹ đang kêu à!"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Cái này đứa nhỏ chết bầm, nói rất hay giống như hắn kỹ thuật giỏi nát vụn tựa như.

Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy oán niệm nhìn Tiêu Cảnh Đình, Tiêu Cảnh Đình bị Tiêu Tiểu Phàm nhìn có chút chột dạ.

"Mẹ đâu ?" Tiêu Tiểu Phàm hỏi.

"Ở trong phòng đâu ?" Tiêu Cảnh Đình nói.

"Ta đi xem xem mẹ." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Được, bất quá, mẹ con còn

đang nghỉ ngơi, ngươi muốn nhẹ một ít."

Tiêu Tiểu Phàm liên tục không ngừng gật đầu, nói: "Con biết."

Tiêu Tiểu Phàm cốc cốc cốc chạy vào phòng, nhoài người đến liền Hứa Mộc An mép giường, kêu một tiếng, "Mẹ."

Hứa Mộc An nhắm hai mắt giả bộ ngủ, không để ý Tiêu Tiểu Phàm kêu gào, thật ra thì, Hứa Mộc An dậy sớm, chẳng qua là, Hứa Mộc An còn nhớ mình ngày hôm qua là làm sao bị chẩn đoán được trúng thuốc kích thích tình dục, làm sao quấn Tiêu Cảnh Đình cầu vui mừng, cảm thấy chân thực mất mặt, liền dứt khoát giả dạng làm đà điểu.

"Mẹ, mẹ có đói bụng hay không, muốn ăn chút gì sao?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Hứa Mộc An mặt đỏ lên, con trai nhỏ không hiểu, tối ngày hôm qua chuyện gì xảy ra, con trai lớn nhưng là cái lòng thông suốt.

"Đúng vậy! Mẹ, ngày hôm qua mẹ làm những gì à! Mẹ nhìn như thật giống như rất mệt mỏi, so săn thú còn mệt hơn." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Hứa Mộc An đỏ mặt, nói: "Mẹ không có rất mệt mỏi."

Mộc Thư Vũ, Tiêu Kính Phong mang 2 cái cục cưng đi trong ruộng, trong nhà chỉ còn sót Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An 2 người.

"Ngươi tỉnh?" Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An, mỉm cười hỏi.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy."

Tiêu Cảnh Đình bưng một chén cháo gà cho Hứa Mộc An, nói: "Ta cho ngươi nấu cháo gà, uống nhanh đi."

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình hồi lâu, khẽ thở dài một hơi, cúi

đầu nói: "Ngươi thật ra thì không phải Tiêu Cảnh Đình đi."

Tiêu Cảnh Đình sững sốt một chút, vững vàng đem cháo gà để lên bàn, cũng không có phản bác, "Ngươi làm sao nhìn ra được?"

"Thật ra thì, rất dễ dàng nhìn ra à! Chỉ bất quá ta một mực dối gạt mình lấn hiếp người, một người tính tình có lẽ sẽ dần dần thay đổi, cũng không biết ở một tối bây giờ thay đổi nhiều như vậy, huống chi, hoá ra Tiêu Cảnh Đình căn bản sẽ không nấu cơm, càng không biết chưng cất rượu, ngươi cùng hắn chênh lệch quá nhiều. . ." Hoá ra Tiêu Cảnh Đình vì tư lợi, căn bản sẽ không quản những người khác sống chết.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An, ngoẹo đầu, cười một tiếng, hỏi: "Vậy là ngươi thích hoá ra cái đó Tiêu Cảnh Đình, vẫn là ta?"

Hứa Mộc An cúi đầu xuống, trầm mặc một hồi, mở miệng nói: "Dĩ nhiên là ngươi." Nếu không phải Tiêu Cảnh Đình đột nhiên đổi người, vậy lấy hoá ra Tiêu Cảnh Đình cá tính, bọn họ cái nhà này rất nhanh sẽ bị mất sạch, hắn con trai sẽ bị bán đi, coi như Tiêu Cảnh Đình không có như vậy xấu xa, cùng ruộng đất hoang phế tiền phạt xuống, bọn họ cũng giống vậy là một con đường chết.

Hứa Mộc An nhắm mắt, bỏ mặc trước mắt người này là người nào, có mục đích gì, người này đều là hắn duy nhất cứu chuộc.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Vậy thì tốt."

"Ngươi là người nào, làm sao đoạt xác Tiêu Cảnh Đình?" Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình có chút khốn hoặc nói: "Đoạt xác?"

"Ngươi không biết? Vậy ngươi làm sao tiến vào thân thể này?" Hứa Mộc An hỏi.

"Ta cũng không biết à! Ta không phải các ngươi người cái thế giới

này, ta ở mình cái thế giới kia chết chìm, tỉnh là được Tiêu Cảnh Đình, ta tiến vào thân thể này lúc này hoá ra Tiêu Cảnh Đình thật giống như đã chết." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An có chút khốn hoặc nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Là như vậy?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Ta cảm thấy hoá ra cái nào Tiêu Cảnh Đình hẳn là ăn tiêu diêu tán quá liều chết."

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Ta không biết ngươi loại chuyện này có tính hay không đoạt xác, nhưng là, ngươi ngàn vạn lần * không nên cùng người khác nói, cái thế giới này đối với đoạt xác quản lý cực nghiêm, một khi phát hiện cũng sẽ bị xử tử."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Ta biết."

------oOo------

Chương 46: Yêu thú xâm lược ruộng đất

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 46:Yêu thú xâm lược ruộng đất
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Hứa Mộc An chần chờ một chút, hỏi: "Ngươi đời trước, có phải là không có lấy vợ?"

Tiêu Cảnh Đình có chút không hiểu nói: "Ngươi làm sao biết?"

"Ngươi nhìn như giống như mới vào nghề." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Cho nên, nói gì tính tình thay đổi quá nhiều, chủ cũ không biết làm cơm, sẽ không chưng cất rượu, thật ra thì đều không phải là lý do, mình kỹ thuật không tốt, mới là bị Hứa Mộc An nhận ra không phải chủ cũ nguyên nhân đi.

"Ta thích người đàn ông, không thích người phụ nữ, chúng ta cái thế giới kia, người đàn ông cùng người đàn ông chung một chỗ, sẽ chọc cho người chỉ trích, cho nên ta một mực độc thân." Tiêu Cảnh Đình giải thích.

Hứa Mộc An không khỏi có chút kỳ dị nhìn Tiêu Cảnh Đình."Các ngươi thế giới là như vầy?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Cô gái đâu ?" Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Chúng ta cái thế giới này,

không có cô gái."

Hứa Mộc An tràn đầy ngạc nhiên, Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An, trong lòng bỗng nhiên có dũng khí cảm giác như trút được gánh nặng, một người trông nom bí mật, nhưng thật ra là một kiện rất trầm trọng sự việc, lúc này nói ra, Tiêu Cảnh Đình chỉ cảm thấy lập tức buông lỏng rất nhiều.

"Ngươi lần này tại sao sẽ đột nhiên trong thuốc kích thích tình dục." Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Có một loại linh thực kêu Liệt Viêm cỏ, có cường dương công hiệu, ta tình cờ lầm uống một bụi, phát hiện nó có thể tăng lên linh lực, cho nên, ta một mực uống nó, tăng lên thực lực, trước vẫn không có vấn đề, lần này ta ăn một bụi biến dị niên đại thật dài Liệt Viêm cỏ, liền xảy ra chuyện." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình cau mày, nói: "Loại này Liệt Viêm cỏ có phải hay không có cái gì tác dụng phụ à!"

"Sẽ tổn thương kinh mạch."

Tiêu Cảnh Đình sậm mặt lại, nói: "Tác dụng phụ lớn như vậy, ngươi còn dám uống?"

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Kinh mạch có thể từ từ ân cần săn sóc, ân cần săn sóc sau này, kinh mạch ngược lại nới rộng một ít, ngươi linh tửu, có thể khôi phục kinh mạch."

Tiêu Cảnh Đình liếc mắt, nói: "Bất kể như thế nào, loại này linh thảo, ngươi sau này không được lại ăn."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Ta biết! Ta lên cấp luyện khí tầng 4, Liệt Viêm cỏ đối với ta cũng không có bao nhiêu tác dụng."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Tiêu Kính Phong cùng Mộc Thư Vũ mang 2 đứa nhỏ trẻ con về đến nhà.

Tiêu Kính Phong nhìn Tiêu Cảnh Đình, sầu mi khổ kiểm nói: "Tối ngày hôm qua, đồng ruộng bên trong bị yêu thú xâm lược, trong đồng ruộng rất nhiều linh thực cũng bị ăn rồi."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Tiêu Cảnh Đình âm thầm ở trong lòng khẽ thở dài một hơi, quả nhiên vẫn là xảy ra chuyện à! Mặc dù hắn đã hết sức đem linh thực thành thục thời gian, điều chỉnh đến ban ngày, Tiêu Kính Phong cũng có ra tay giải quyết một ít ruộng đất vùng lân cận yêu thú, nhưng là, vẫn là không ngăn được những cái kia chỗ nào cũng nhúng tay vào yêu thú.

"Được rồi hao tài tiêu tai, tổn thất đại sao?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Tổn thất đại khái một nửa, trong bẫy rập rớt mấy con yêu thú cấp 2." Tiêu Kính Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, thầm nghĩ: "Nhìn dáng dấp phải thêm đại bẫy rập lực độ." Vốn là cạm bẫy có chút không đủ dùng, "Bác gái cả, cho ta vậy mấy mẫu ruộng địa, thật đúng là dụng tâm lương khổ."

Mộc Thư Vũ gật đầu một cái, nói: "Cũng không phải là, cái đó nữ nhân ác độc, nàng rõ ràng chính là muốn mượn đao giết người." Bởi vì trước Tiêu Kính Phong bị Liễu Huyền tính toán danh tiếng mất hết, Mộc Thư Vũ đối với Liễu Huyền cũng là tràn đầy căm ghét.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, khẽ thở dài một hơi, nói: "Tốt lắm, ta đi trong ruộng xem xem, có thể vãn hồi nhiều ít tổn thất, liền vãn hồi nhiều ít tổn thất đi."

"Ta cũng đi." Hứa Mộc An nói.

Mộc Thư Vũ nhìn Hứa Mộc An, có chút ngạc nhiên nói: "Mộc An, ngươi luyện khí tầng 4 liền à!"

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Mộc Thư Vũ tràn đầy mê hoặc nói: "Ngươi làm sao biết lên cấp, chẳng lẽ nói?" Cổn nhất cổn là được?

Tiêu Cảnh Đình nhìn Mộc Thư Vũ tràn đầy dáng vẻ mê hoặc, đem Liệt Viêm cỏ sự việc nói một lần.

"Mộc An, ngươi quá mạo hiểm." Tiêu Kính Phong nhíu mày nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Ta biết, sau này sẽ không."

Yêu thú tàn phá, để cho Tiêu Kính Phong tổn thất không thiếu, trong thôn người đối với Tiêu Cảnh Đình tổn thất, bày tỏ "Sâu sắc đồng tình."

Tiêu Cảnh Đình thu thập một chút ruộng đất, lần này bị tổn thương tương đối nghiêm trọng là 2 mẫu ruộng thượng đẳng, hắn tổng cộng năm mẫu ruộng thượng đẳng, hắn cố ý dời ra ruộng đất giữa linh thực thành thục thời gian, còn có ba mẫu ruộng địa khá tốt.

"Tiêu đương gia, những yêu thú kia quá ghê tởm."

"Đúng vậy! Tiêu đương gia, tổn thất linh thực nếu là bán đi, bán một năm sáu trăm 2 không thành vấn đề."

"Tiêu đương gia, nén bi thương thuận đổi, linh thực tổn thất một ít liền tổn thất một ít, chỉ cần người không có sao liền tốt."

"Tiêu đương gia, ngươi cái này ruộng là phì nhiêu, chính là vị trí chưa khỏi hẳn à!"

. . .

Tiêu Cảnh Đình đối mặt với hóa thân nói nhiều thôn nhân, không lời chống đở.

Khâu Lễ đứng ở đàng xa, nhìn bị yêu thú tàn phá qua ruộng đất, không khỏi có chút cười trên sự đau khổ của người khác, "Sẽ gặp lại làm ruộng thì thế nào, yêu thú tới một cái, tất cả đều là uổng công."

"Cũng không phải sao, yêu thú này tới một cái à! Tiền kỳ hạt giống tiền, mời tiền nhân công, cũng rót nước trôi."

Mấy người thôn dân cõng Tiêu Cảnh Đình cười trên sự đau khổ của người khác, Khâu Lễ nhìn ngã trái ngã phải linh thực, thầm hận yêu thú hạ thủ lưu tình, vẫn còn cho Tiêu Cảnh Đình giữ lại mấy mẫu địa.

Là một người luôn là có chút lòng ghen tỵ lý, Tiêu Cảnh Đình làm ruộng tốt, bạc rào rào được lợi, thôn nhân cũng đỏ con mắt rất.

Tiêu Cảnh Đình sắc mặt bình tĩnh thu thập một chút tràn đầy bừa bãi ruộng đất, Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình sắc mặt, nói: "Ngươi đừng thương tâm."

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Ta không thương tâm, đời người mà, nào có thuận buồm xuôi gió à! Chịu thiệt một chút, coi như là kinh nghiệm dạy dỗ."

Hứa Mộc An có chút kinh ngạc nói: "Ngươi thật rộng rãi à!"

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, vô luận như thế nào, hắn bây giờ tình cảnh, so mới vừa lúc tới, cũng tốt hơn nhiều.

Khâu Bạch nhìn Hứa Mộc An cùng Tiêu Cảnh Đình hối chung một chỗ xì xào bàn tán, 2 đầu người cũng sắp đụng vào nhau tình cảnh, trong lòng một hồi cách ứng.

. . .

Lý Triết nhìn ruộng đất, lắc đầu một cái, nói: "Cái này ruộng tuy tốt, nhưng mà, vị trí này quá không xong, trước, có người nhà bao liền mấy mẫu ruộng thượng đẳng, kết quả, để cho trên núi hạ yêu thú tới

cho cắn chết."

Khâu Lễ tràn đầy kinh ngạc nhìn Lý Triết, nói: "Lý lão, còn có chuyện này à!"

Lý Triết gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Yêu thú cắn chết người sau đó, ruộng đất này rất lâu cũng không có người mua, rất nhiều người đều cảm thấy ruộng đất này bất tường."

Khâu Lễ nhìn Tiêu Cảnh Đình, cố tình lo lắng nói: "Vậy Tiêu thiếu gia không phải dữ nhiều lành ít."

"Tiêu thiếu gia ngược lại là chưa chắc, Tiêu thiếu gia là cấp 4 linh thực sư, Hứa thiếu cũng là cấp 4, Tiêu thiếu gia anh cả cũng là cấp 4, bọn họ mấy người này thực lực, so năm đó những người đó có thể mạnh hơn nhiều."

"Lý lão, Hứa Mộc An cũng là luyện khí sĩ cấp 4?" Khâu Bạch không tránh khỏi hỏi.

Mặc dù Tiêu Cảnh Đình không có nói rõ, nhưng là, thôn nhân từ Tiêu Cảnh Đình làm ruộng năng lực, đã mới ra Tiêu Cảnh Đình cấp bậc, chẳng qua là, Hứa Mộc An lại có thể cũng là luyện khí sĩ cấp 4.

Lý Triết gật đầu một cái, nói: "Mặc dù hơi thở có chút không yên, nhưng là, hẳn là luyện khí sĩ cấp 4, rốt cuộc là gia tộc lớn đi ra ngoài à!" Lý Triết không nhịn được thở dài nói.

Khâu Bạch rất muốn hỏi một câu, "Lý lão, ngươi có phải hay không nghĩ sai rồi", bất quá, cố kỵ Lý Triết ở trong thôn địa vị, Khâu Bạch cũng không có hỏi ra miệng.

Khâu Bạch hướng Hứa Mộc An phương hướng nhìn sang, trong lòng tràn đầy ghen tị, Khâu Bạch thầm nói: Hứa Mộc An có thể lên cấp, nhất định cùng Tiêu Cảnh Đình không thoát được quan hệ, nếu như mình đi theo Tiêu Cảnh Đình, thực lực cũng nhất định có thể ra hoa, đáng tiếc, Tiêu Cảnh Đình cũng không biết chuyện gì, đối với

mình phớt lờ không để ý tới.

------oOo------

Chương 47: Mộc Thư Vũ té xỉu

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 47:Mộc Thư Vũ té xỉu
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Ăn 'mặn' quen Tiêu Cảnh Đình đối với ở trên chuyện lên giường nhớ không quên, vì vậy, Tiêu Cảnh Đình hết sức da mặt dày đem cản trở Tiêu Tiểu Phàm cùng Tiêu Tiểu Đông giường nhỏ nhét vào nguyên lai mình vậy một gian, thuận lý thành chương đem 2 đứa nhỏ quỷ ném cho Tiêu Kính Phong cùng Mộc Thư Vũ chiếu cố.

Hứa Mộc An thầm chấp nhận Tiêu Cảnh Đình cách làm.

Tiêu Tiểu Đông oán thầm một chút 2 cha mẹ ngược đãi nhi đồng được là, rất nhanh tiếp nhận cái này an bài.

Tiêu Tiểu Phàm mặc dù không quá rõ, cha tại sao phải hắn cùng bác Hai ở, nhưng là, hắn vẫn là rất hòa nhã đón nhận đề nghị này.

Tiêu Tiểu Phàm thích tàng quà vặt, để cho Hứa Mộc An phát hiện tổng hội không thu, gian phòng đổi đến Tiêu Kính Phong trong phòng sau đó, Tiêu Tiểu Phàm cuối cùng có thể quang minh chánh đại tàng linh thực.

Tiêu Tiểu Đông đối với Tiêu Tiểu Phàm cẩn thận rõ ràng, Tiêu Tiểu Đông cảm thấy, em trai mình thật là ngu si.

Năm mẫu ruộng thượng đẳng linh thực thu hoạch sau đó, Tiêu Cảnh Đình bên người bạc đạt tới 2 ngàn năm trăm 2.

Đoạn này thời gian, Hứa Mộc An cùng Tiêu Kính Phong giết không ít yêu thú, cũng kiếm không thiếu.

Trong tay có bạc, Tiêu Cảnh Đình liền muốn mua ít đồ bồi bổ, vì vậy bốn người, hội tụ vào một chỗ thương nghị.

"Ngươi cái đó linh điền hoang phế 2 tháng, mặc dù Hầu phủ người tháng mười mới có thể tra chuyện này, nhưng là, không loại bỏ người ta nói trước khả năng tới tính, cho nên, ngươi tốt nhất vẫn là lưu một ngàn lượng bạc, tránh cho đến lúc đó ứng phó không kịp." Tiêu Kính Phong nhắc nhở.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Ta biết." Ruộng đất tiền phạt vẫn là đè ở Tiêu Cảnh Đình trong lòng một hòn đá.

Hứa Mộc An đối với Tiêu Kính Phong đề nghị hết sức đồng ý, Hầu phủ bên kia là không đắc tội nổi, ngã lúc này chưa đóng nổi tiền phạt, bọn họ phải không ăn nổi bao đi.

Một ngàn 2 không thể dùng, có thể vận dụng chỉ có 1500 lượng.

"Ta suy nghĩ nhiều xây 2 gian phòng, cho Tiểu Đông, tiểu Phàm đơn độc xây 1 gian."

Tổng để cho 2 đứa nhỏ quỷ cùng bác cả cùng Mộc Thư Vũ ở một gian, chỉ sợ ảnh hưởng nghiêm trọng tình cảm 2 người phát triển à!

Đồ trong nhà, gần đây đoạn này thời gian sắm thêm không thiếu, trong nhà chân thực có chút chật chội.

"Ta còn muốn mua một lớn một chút túi đựng đồ." Có túi đựng đồ liền dễ dàng, chạy đến ruộng đất bên, dùng túi đựng đồ đem lương thực vừa thu lại, muốn mang tới chỗ nào mang tới chỗ nào, không cần dọn tới dời đi, Tiêu Kính Phong cùng Hứa Mộc An săn thú, có cái túi đựng đồ cũng thuận lợi một ít.

"Tốt nhất vẫn là mua chút Linh Ngọc, bây giờ việc cần kíp, vẫn là tăng lên linh lực." Tiêu Kính Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình trong tròng mắt lóe lên mấy phần hưng phấn, nói:

"Nói đúng."

Linh Ngọc là một loại ẩn chứa linh khí ngọc, có thể sử dụng với tu luyện, trước kia, Tiêu Cảnh Đình ở Tiêu gia lúc này mỗi một tháng đều có một khối Linh Ngọc Linh Ngọc phối hợp ngạch, đây là con em Tiêu gia tiêu phối, biểu hiện càng tốt người Tiêu gia, có thể lấy được Linh Ngọc càng nhiều.

Theo Tiêu Cảnh Đình biết, hắn vậy 2 cái cha mẹ, mỗi một tháng cũng biết cho Tiêu Thanh Nham đưa năm cái Linh Ngọc đã qua, chủ cũ đối với vậy người đại ca, ghen tị rất.

Tiêu Kính Phong hàng năm ở bên ngoài, Tiêu Kính Phong không có ở đây lúc này hắn phối hợp ngạch thường xuyên là cho Tiêu Cảnh Đình lấy đi, chủ cũ rất là hào phóng, trân quý Linh Ngọc cũng thường xuyên cầm đi đưa người, có lúc Tiêu Kính Phong sẽ hồi Tiêu gia dẫn phần trường hợp, chủ cũ cảm thấy Tiêu Kính Phong đoạt hắn Linh Ngọc, đối với Tiêu Kính Phong rất là không tốt.

"Linh Ngọc bao nhiêu tiền một khối à!" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Bây giờ giá thị trường là hai trăm năm mươi 2 đến ba trăm 2 một khối, muốn xem Linh Ngọc phẩm tương." Tiêu Kính Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy oán niệm nói: "Mắc như vậy à!" Thì ra như vậy hắn bận bịu chết bận rộn lâu như vậy, cũng chỉ kiếm như vậy điểm Linh Ngọc à! Đại gia tộc Linh Ngọc đều là ưu tiên cung nhất cấp trên cái đó, theo Tiêu Cảnh Đình biết, hắn cái đó ông nội, một ngày liền phải tiêu hao mấy chục khối Linh Ngọc, người so người tức chết người.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình dáng vẻ, trong lòng có chút buồn cười, rất nhiều bình dân gia đình, đều là ăn chút linh lương thực, lại thu nạp điểm linh lực tu luyện, Linh Ngọc vật này, chỉ có con em đại gia tộc mới có thể hưởng thụ.

"Thật ra thì, em ba ngươi chế riêng linh tửu, linh khí rất nồng đậm,

so Linh Ngọc không kém bao nhiêu, ngươi một trăm 2 bán đi, chân thực có chút đáng tiếc." Tiêu Kính Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Ta biết, ta bây giờ cũng không bán." Trong nhà có Tiêu Kính Phong cái rượu kia thùng, Hứa Mộc An cũng rất thích uống rượu, nơi nào còn có dư thừa rượu đi bán à!

Cuối cùng, Tiêu Cảnh Đình xài một ngàn 2, mua bốn khối Linh Ngọc, một trăm 2 sửa gian nhà, ba trăm 2 mua một cái 2 m3, một cái bốn thước vuông túi đựng đồ, lập tức đem tiền xài sạch sẽ.

Linh Ngọc tới tay sau đó, Tiêu Cảnh Đình muốn bốn người mỗi một người phân một khối, Tiêu Kính Phong không muốn, muốn nhiều hơn liền 2 vò rượu, Mộc Thư Vũ cũng không muốn, muốn nhiều hơn liền mấy chuỗi nho, Hứa Mộc An cũng không muốn, để cho Tiêu Cảnh Đình thật tốt tu luyện, mau sớm tăng lên thực lực, Tiêu Cảnh Đình hấp thu một khối Linh Ngọc, phát hiện Linh Ngọc hiệu quả, đích xác rất tốt, nhưng là, chân thực quá đắt, liền đem Linh Ngọc vứt xuống ngọc thạch trong không gian, trước tồn.

Tiêu Cảnh Đình như cũ mỗi ngày bận bịu làm ruộng, theo thực lực tăng lên, Tiêu Cảnh Đình trồng trọt linh thực chu kỳ càng ngày càng ngắn.

Cuộc sống lại bình tĩnh qua mấy ngày, Mộc Thư Vũ đột nhiên ở trong đồng ruộng té xỉu, đem mọi người giật mình nhảy một cái.

------oOo------

Chương 48: Mộc Thư Vũ có

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 48:Mộc Thư Vũ có
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

"Mộc Thư Vũ mang thai?" Tiêu Cảnh Đình tràn đầy quái dị nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, đại phu nói, có ba tháng có bầu, quá mệt nhọc, cho nên té bất tỉnh."

Tiêu Cảnh Đình nghe vậy nhất thời có chút ngượng ngùng, Mộc Thư Vũ trước một mực ở là Tiêu Kính Phong sự việc lao lục, Tiêu Kính Phong tốt liền sau đó, hắn lại một mực đang giúp đỡ làm ruộng, mỗi ngày đều bận bịu đến linh khí nhín thời giờ mới dừng tay, mình tựa hồ ngược đãi dựng phu.

Tiêu Cảnh Đình đem mặt đầy ngẩn ra Tiêu Kính Phong kéo sang một bên, thấp giọng hỏi: "Anh Hai, anh cùng Mộc Thư Vũ ngủ?"

Tiêu Kính Phong lúng túng cười một tiếng, nói: "Hẳn là đi."

"Cái gì gọi là hẳn à!" Tiêu Cảnh Đình tràn đầy không hiểu nói.

"Đại khái ba tháng trước, khi đó, lính đánh thuê đội một cái cạn nhiều tiền, mọi người đều có chút uống nhiều, ngươi cũng biết anh Hai ngươi liền tốt một hớp này, một uống liền đắc ý vênh váo, lúc ấy một mực có người mời rượu, mọi người ở đó hợp lại, ta tửu lượng tuy tốt, cuối cùng cũng uống chóng mặt."

"Cũng không biết là không phải có người cố ý, sau đó cho ta uống rượu, có rất nhiều đều là rượu cường dương, ta lúc ấy đã nửa say, cũng không có phát hiện cái gì không đúng."

"Rượu kia tác dụng chậm đại, thời điểm nửa đêm, ta cả người nóng lên, đau đến không muốn sống, mơ mơ màng màng, thật giống như đem Mộc Thư Vũ ôm, ngày thứ hai ta lúc tỉnh lại, bên người không người, Mộc Thư Vũ cũng thần sắc như thường, ta bàng xao trắc kích một phen, Mộc Thư Vũ nhưng không có phản ứng gì, ta cảm thấy có thể là ta uống nhiều rồi, làm một tràng xuân mộng. . ."

Mộc Thư Vũ mang thai thời gian, không sai biệt lắm chính là vào lúc đó.

Tiêu Kính Phong cúi đầu xuống, đáy mắt chỗ sâu lóe lên mấy phần hung ác, trong lòng đối với lính đánh thuê đội còn sót lại một chút quyến luyến bị thiêu hủy hầu như không còn.

Sự kiện kia, hắn một mực có chút bỏ quên, cảm thấy hắn uống nhiều rồi rượu cường dương, là bạn đồng đội nghĩ sai rồi, nhưng là bây giờ Tiêu Kính Phong quay đầu suy nghĩ một chút, luôn cảm thấy lính đánh thuê trong đội tựa hồ có người muốn mưu hại mình, để cho mình bêu xấu. Nếu là ban đầu hắn qua loa tìm một người ôm, sự việc rùm lên. . .

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Tiêu Kính Phong tên nầy thật là đủ hồ đồ à! Ôm không ôm qua người ta cũng nhớ không thể.

Tiêu Kính Phong cau mày, lính đánh thuê đội lão đội trưởng đối tốt với hắn, mới đội trưởng thì không được, hắn bị lão đối với trưởng không thiếu ân huệ, đối với là lão đội trưởng cháu mới đội trưởng cũng một mực lễ nhượng 3 điểm.

Ở lính đánh thuê đội lúc này hắn gần đây xuất lực không thiếu, nhưng mà, mới đội trưởng cảm thấy hắn là Tiêu gia thiếu gia, tài nguyên không thiếu, đi ra làm nhiệm vụ, bất quá là vì lịch luyện, phân cho hắn đồ, tổng hội ít một chút, bắt đầu có mấy cái đội viên còn cảm thấy có chút ủy khuất hắn, sau đó dần dần tất cả mọi người cảm thấy chuyện đương nhiên, hắn lần nữa nhượng bộ, cũng không có để cho người cảm ân à!

"Anh Hai, Mộc Thư Vũ tình trạng thật giống như không tốt lắm, ngươi vào xem một chút đi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: " Được."

Mộc Thư Vũ đã tỉnh, thấy Tiêu Kính Phong có chút không được tự nhiên.

Tiêu Kính Phong tự mình có chút lúng túng, "Ngày đó ta uống nhiều rồi, có phải hay không cùng ngươi?"

Mộc Thư Vũ trầm mặc một hồi, gật đầu một cái.

"Ngươi tại sao không nói đâu, nói ta nhất định sẽ phụ trách." Tiêu Kính Phong nói.

"Lúc ấy, anh là Tiêu gia thiếu gia à! Hơn nữa, anh còn có hôn ước." Mộc Thư Vũ nói.

Tiêu Kính Phong hôn sự không phải hắn một người chuyện, quan hệ cháu tiêu 2 gia tộc lớn, đồng thời, Tiêu Kính Phong cùng Tôn Diệu Âm lập gia đình, cũng có thể vững chắc Tiêu Kính Phong cha mẹ ở Tiêu gia địa vị, Tiêu Kính Phong nếu là ở lập gia đình trước liền gây ra chuyện, vậy Tiêu Kính Phong danh tiếng sẽ phải chịu ảnh hưởng cực lớn.

Từ Tiêu Kính Phong cứu Mộc Thư Vũ sau đó, Mộc Thư Vũ liền một mực rất thích Tiêu Kính Phong, 2 người xảy ra quan hệ sau đó, Mộc Thư Vũ thật ra thì cũng nghĩ tới cùng Tiêu Kính Phong thẳng thắn.

Ở thẳng thắn trước, Mộc Thư Vũ ở thành Mạc gặp được Tôn Diệu Âm, ôn nhu, cao quý, xinh đẹp Tôn Diệu Âm cho Mộc Thư Vũ đả kích không nhỏ, gặp qua Tôn Diệu Âm sau đó, Mộc Thư Vũ cảm thấy Tiêu Kính Phong vẫn là cùng Tôn Diệu Âm lập gia đình tương đối khá, liền đem sự việc nuốt xuống.

"Em. . . Vẫn luôn là như thế vì anh lo nghĩ, cho tới bây giờ không có

ai giống như ngươi đối với ta tốt như vậy." Tiêu Kính Phong nói. Đang bị mọi người ruồng bỏ lúc này cũng chính là Mộc Thư Vũ còn cùng hắn bên người.

Mộc Thư Vũ mặt hơi đỏ lên, nói: "Anh đã cứu em à! Em vì anh nghĩ cũng là phải."

"Ta đã cứu rất nhiều người, nhưng là, rất nhiều người cũng ân đền oán trả." Hắn ở lính đánh thuê đội lúc này hắn cũng trợ giúp qua không ít người.

Mộc Thư Vũ vểnh môi, hồi lâu nhẹ giọng nói: "Em thích anh ."

Mộc Thư Vũ thanh âm rất nhẹ, nếu như không phải là Tiêu Kính Phong lắng tai nghe, cũng có thể coi thường đi qua, "Ta cũng thích ngươi." Tiêu Kính Phong nắm Mộc Thư Vũ tay nói.

Mộc Thư Vũ gợi lên khóe miệng, đi tới thôn Gò Đất sau đó, thấy Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An chung đụng cảnh tượng, mặc dù nguyên vốn không có hy vọng xa vời quá nhiều, nhưng luôn có chút hâm mộ.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Kính Phong đi ra cửa, hỏi: "Ngươi cùng hắn đã nói."

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, đứa trẻ là ta."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Kính Phong, nói: "Như vậy, anh Hai ngươi vội vàng đem người cưới vợ đi, chưa lập gia đình sống chết, đối với Mộc thiếu thanh danh bất hảo, Mộc Thư Vũ so Tôn gia cái đó nha đầu chết tiệt, có thể thật tốt hơn nhiều." Cái thế giới này, cũng là rất bảo thủ, nếu là bụng lớn, Mộc Thư Vũ dễ dàng bị người chỉ chõ.

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Ta cũng nghĩ như vậy."

"Chúng ta bây giờ tình huống, chỉ sợ không thể lớn làm." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Thư Vũ cũng nói, chúng ta bây giờ khẩn yếu nhất là khiêm tốn, bác gái cả, Tôn gia bên kia hẳn còn nhìn chằm chằm chúng ta, cho nên, đơn giản làm một chút là được." Tiêu Kính Phong có chút tiếc nuối nói.

"Hôn sự ở trên chỉ sợ ở ủy khuất người ta một chút, anh Hai, ngươi sau này sẽ đối hắn khá một chút à!" Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Cái này, không cần ngươi nói, ta cũng biết."

"Anh Hai cùng Mộc Thư Vũ nói rõ?" Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Nói rõ, anh Hai cũng đủ hồ đồ, có phải hay không đem người ta lên cũng không xác định, nếu như không phải là Mộc Thư Vũ có em bé, hắn đại khái còn muốn như thế hồ đồ đi xuống, chúng ta rất nhanh muốn làm đám cưới."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đây là chuyện tốt à!"

Hứa Mộc An trong lòng thật ra thì âm thầm thở phào nhẹ nhõm, bởi vì là Mộc Thư Vũ cũng là linh thực sư, trong thôn có vậy bể miệng người luôn nói Mộc Thư Vũ cùng Tiêu Cảnh Đình cũng rất xứng đôi, Hứa Mộc An mặc dù biết Mộc Thư Vũ cùng Tiêu Cảnh Đình bây giờ không có gì, nhưng là, trong lòng luôn là có chút khúc mắc.

"Lần này cũng không lớn làm, bất quá, chúng ta muốn đưa phần quý trọng một chút quà tặng." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An suy nghĩ một chút, nói: "Ngươi nói ngươi trong không gian cái đó cỏ thúy vân mau thành thục."

2 người nói ra sau đó một đoạn thời gian, Tiêu Cảnh Đình đem ngọc bội sự việc, cũng nói cho Hứa Mộc An.

Hứa Mộc An thử qua ngọc bội, phát hiện hắn không có cách nào

giống như Tiêu Cảnh Đình vậy, mở ra ngọc bội không gian, nếu như Tiêu Cảnh Đình không nói, hắn sẽ không nhìn ra ngọc bội không ổn.

Tiêu Cảnh Đình trước đem cỏ thúy vân trồng ở trong không gian, một đoạn thời gian không để ý, cỏ thúy vân đã biến thành ba cây, có một viên cũng nhanh thành thục.

"Có lẽ, có thể đem cái loại đó tử, đưa cho Mộc Thư Vũ." Cỏ thúy vân hạt giống, có thể sử dụng với kích thích tu sĩ lên cấp rất là trân quý, Hứa Mộc An thật ra thì không quá không tiếc, bất quá nghĩ đến Mộc Thư Vũ lên cấp sau đó, có thể giúp Tiêu Cảnh Đình lớn hơn bận bịu, Tiêu Cảnh Đình cũng không cần cả ngày vội vàng chân không chạm đất, Hứa Mộc An lại không tiếc.

"Ngươi quá gấp, nếu không. . . Loại này tử vốn là cho ngươi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, nói: "Không có sao, dù sao bây giờ cũng lên cấp." Nếu như, không phải nàng uống Liệt Viêm cỏ tẩu hỏa nhập ma, nàng cùng Tiêu Cảnh Đình cũng không có nhanh như vậy phóng khoáng.

" Ừ, đưa hạt giống cũng tốt." Tiêu Cảnh Đình nói , hắn đã lên cấp cấp bốn, cỏ thúy vân hạt giống tạm thời đối với hắn không có ích lợi gì. Cùng trong cơ thể hắn linh khí tích góp đến cấp 4 đỉnh cao, cần cỏ thúy vân hạt giống vượt qua ải lúc này bên trong không gian chắc có khác hạt giống thành thục.

Mộc Thư Vũ thực lực lên cao, đối với bọn họ chỉ có chỗ tốt.

"Đúng rồi, ta thả vào trong ngọc bội ngọc thạch không thấy." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Không thấy?" Hứa Mộc An không hiểu nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Là không thấy, trước không để ý hắn, đã không thấy tăm hơi, bất quá không sau khi thấy, mọc lên ở

linh tuyền bên cỏ thúy vân, thật giống như trưởng nhanh không thiếu, có lẽ, Linh Ngọc có thể tăng lên ngọc thạch không gian, ta coi trước ngọc thạch không gian diện tích thật giống như lớn một ít."

Hứa Mộc An chần chờ một chút, nói: "Nếu là như vậy, vậy phải cố gắng được lợi Linh Ngọc."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Chỉ dựa vào trồng linh thực mà nói, vẫn hơi chậm à!"

Hứa Mộc An suy nghĩ một chút, nói: "Có lẽ, có thể thử nghiệm ở trong không gian, điểm chính đào tạo một ít cấp 5, thậm chí cấp 6 linh thực, sau đó sẽ đưa đến trong thành phố lớn đi bán." Nơi này trấn nhỏ, rời tay cao cấp linh thực rất dễ dàng dụ cho người nhìn chăm chú, nhưng là thả vào phồn hoa thành trì thì sẽ không.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Có thể thử một lần, ta đi làm điểm linh thảo hạt giống bồi dưỡng một chút."

Bởi vì trước phải chuẩn bị Tiêu Kính Phong cùng Mộc Thư Vũ hôn sự, xây phòng sự việc liền không thể kéo dài được nữa.

Có tiền dễ làm chuyện, Hứa Mộc An mời một cái đội xây cất, rất nhanh lại xây lên 3 phòng phòng, còn dựa theo Tiêu Cảnh Đình yêu cầu, xây thêm liền một cái nhà xí.

Ba cái gian phòng xây sau khi đi ra, nhà một chút đổi rộng rãi rất nhiều.

Nhà xây xong sau đó, Tiêu Tiểu Đông cùng Tiêu Tiểu Phàm dời vào mới trong phòng, man hoang thế giới không giống với hiện đại, nhà mới vừa xây xong, liền có thể vào ở.

Tiêu Cảnh Đình cần phải Tiêu Tiểu Đông thỉnh cầu, cho Tiêu Tiểu Đông ngoài ra mua 1 cái giường.

Theo Tiêu Tiểu Đông nói, Tiêu Tiểu Phàm ngủ thích xoay mình, thích

ba trăm sáu mươi độ xung quanh, thích nghiến răng, thích đem chân thúi đưa đến bên miệng hắn, còn thích đem quà vặt che giấu ở phía dưới gối, phía dưới gối một cổ mùi của thức ăn, hắn thật là chịu đủ rồi.

Tiêu Tiểu Đông hiếm thấy cùng Tiêu Cảnh Đình nói yêu cầu, Tiêu Cảnh Đình tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

Tiêu Tiểu Phàm nằm ở Tiêu Tiểu Đông trên giường lăn qua lộn lại, "Anh , anh làm sao tìm được cha lại muốn 1 cái giường à! Thật ra thì, ngươi và ta ngủ là tốt, ta không ngại ngươi."

Tiêu Tiểu Đông nhìn ở hắn mới trên giường lăn qua lộn lại Tiêu Tiểu Phàm, tức giận: "Ngươi không ngại ta, ta chê ngươi."

Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy buồn bực nhìn Tiêu Tiểu Đông, nói: "Anh , anh chê ta cái gì à! Ta đều có cho ngươi chăn ấm, để cho ngươi một ngủ liền nóng một chút."

Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Tiểu Phàm, tức giận: "Ngươi à! Một cổ thức ăn vị."

Tiêu Tiểu Phàm hít mũi một cái, có chút ủy khuất nói: "Không có à!"

"Đây là cha mua cho giường ta, ngươi mau xuống." Tiêu Tiểu Đông nói. Ở Tiêu Tiểu Đông xem ra, cái giường này coi như là Tiêu Cảnh Đình chính thức đưa cho hắn phần thứ nhất lễ vật, Tiêu Tiểu Đông trên mặt không hiện, trong lòng đối với cái giường này là hết sức nhìn trúng.

------oOo------

Chương 49: Khâu Bạch xuất giá

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 49:Khâu Bạch xuất giá
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Khâu gia.

"Khâu Bạch à! Cái đó nho không tệ, gần đây làm sao đều không xem ngươi cầm về, ngươi lại đi hái 2 chuỗi trở lại à?" Cha Khâu nói.

Khâu Bạch cau mày, hơi có vẻ bất mãn nói: "Cha, người ta cũng bán đi, không."

Khâu Bạch trong lòng có chút không cam lòng, Tiêu Cảnh Đình đặc biệt bỏ tiền mời trong thôn người nhìn nho, phòng ngừa người "Trộm", hắn mặt dầy đi Tiêu gia hái được 2 lần, trong thôn người nhìn sắc mặt của hắn cũng rất quái dị, mỗi lần hái nho, đến ở trên tay hắn cũng ít một chút, Khâu Bạch dứt khoát không làm cái này tên ác nhân.

Cha Khâu vừa là hâm mộ, lại là cảm thán nói: "Vậy nho thật không tệ, trong thôn có người nói, cái này Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An có thể đi vào cấp bốn nguyên nhân ở nơi này nho ở trên đâu, nếu là anh ngươi cũng ngày ngày có nho ăn, hẳn rất mau liền có thể đi vào cấp ba."

Khâu Bạch ở trong lòng liếc mắt, anh ngược lại là muốn ngày ngày ăn nho đâu, đáng tiếc, anh không bản lãnh trồng ra nho tới à!

Khâu Bạch trước kia là rất sùng bái Khâu Lễ, nhưng là, mắt thấy

Khâu Lễ trước kia khinh thường Tiêu Cảnh Đình cuộc sống qua ngày càng đi lên, nhà mình vẫn là như cũ, Khâu Bạch không khỏi đối với luôn là nói thì hay làm thì dở Khâu Lễ thêm mấy phần thành gặp.

"Sớm biết, để cho ngươi gả cho Tiêu Cảnh Đình, ngươi bây giờ cũng có thể đi theo hắn ăn uống ca hát." Cha Khâu lắc đầu nói.

Khâu Bạch nhìn cha Khâu, thầm nói: Cha không phải mong mỏi mình có thể đi theo Tiêu Cảnh Đình ăn uống ca hát, mà là, mong mỏi mình gả cho Tiêu Cảnh Đình, có thể giúp sấn một chút anh đi, nếu là 2 nhà thành quan hệ thông gia, vậy cha lại đi Tiêu gia muốn cái gì, cũng chỉ hợp lẽ.

"Tiêu gia mới xây 3 phòng miếng ngói phòng ngươi biết không?" Cha Khâu hỏi.

Khâu Bạch gật đầu một cái, nói: "Biết."

"Thêm nắp ba phòng không tiện nghi đâu, bất quá, chút tiền đó đối với Tiêu gia bây giờ mà nói, cũng coi là không thể cái gì, " cha Khâu nói , thực lực lên cao một đoạn, có thể làm nhiều chuyện đi." Thật không nghĩ tới, Tiêu gia vậy đứa con phá của, chánh kinh, lại có thể như thế có thể làm." Cha Khâu nói.

Khâu Bạch cắn môi, không nói gì, Tiêu gia xây nhà lúc này Khâu Bạch đi xem qua, nhìn Hứa Mộc An đều đâu vào đấy an bài người làm việc, Khâu Bạch chỉ cảm thấy nở mày nở mặt vô hạn.

"Bất quá mà, hắn lại có thể làm, bây giờ cũng bất quá là một làm ruộng, rốt cuộc kém hơn đại gia tộc thiếu gia, ta đi hỏi qua Tiêu Cảnh Đình, hắn không vui cưới ngươi, vừa vặn trấn trên Lý viên ngoại con trai muốn kết hôn vợ, hắn thấy được qua ngươi, hết sức trúng ý, ngươi gả đến Lý viên ngoại trong nhà đi tốt hơn." Cha Khâu nói.

Khâu Bạch nhíu mày một cái, nói: "Cha, cha cũng không hỏi qua con, quyết định ta chung thân đại sự à!"

Cha Khâu tức giận: "Cha ngươi ta còn có thể hại ngươi sao? Tiêu Cảnh Đình người kia nếu là đối với ngươi có chút ý tứ, ta cũng có thể cân nhắc một chút hắn, bất quá, hắn bây giờ đối với ngươi lãnh lãnh đạm đạm, ngươi chẳng lẽ muốn cầm mặt nóng sát người ta mông lạnh, Lý viên ngoại nhà nhưng mà ở trấn trên làm làm ăn lớn, ngươi gả nhập Lý viên ngoại nhà, sau này có thể liền phát tài."

Khâu Bạch gật đầu một cái, nói: "Biết cha, con gả là được."

Thôn nhân đối với đại hộ nhân gia có trời sanh hướng tới, Khâu Bạch nguyên bổn chính là một lòng muốn lấy đại hộ nhân gia, chẳng qua là, Tiêu Cảnh Đình gần đây cuộc sống qua không tệ, Khâu Bạch trong lòng liền thêm mấy phần chần chờ.

. . .

Tiêu gia.

"Anh Hai, anh nghĩ xong đưa Mộc Thư Vũ cái gì sính lễ sao?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Trước trúng độc đem Tiêu Kính Phong giằng co cái một nghèo hai trắng, đoạn này thời gian, Tiêu Kính Phong giết yêu thú kiếm mấy trăm lượng bạc, nhưng là, chi tiêu cũng rất lớn, mặc dù cất một ít bạc, nhưng là cũng không có nhiều ít.

"Trong rừng có một cái cấp bốn truy phong thú, ta nếu là làm thịt yêu thú kia đưa cho Thư Vũ, Thư Vũ nhất định cao hứng." Tiêu Kính Phong nói.

Theo Tiêu Cảnh Đình biết, truy phong thú chạy thật nhanh, nó đỉnh đầu sinh một sừng, vậy một sừng nhập thuốc, uống có thể đề cao hấp thu linh khí tốc độ.

Tiêu Cảnh Đình vặn chân mày nói: "Anh Hai, truy phong thú có thể khó đối phó à!"

Tiêu Kính Phong cười một tiếng, nói: "Ngươi yên tâm đi, anh Hai ngươi liền yêu thú cấp 5 cũng đối phó qua, một cái yêu thú cấp 4 không coi vào đâu, hơn nữa, Mộc An đáp ứng giúp ta, Mộc An bây giờ cũng là cấp 4, có nàng hỗ trợ, an toàn tính sẽ lớn hơn nhiều."

"Cũng coi là em một cái đi." Tiêu Cảnh Đình hứng thú bừng bừng nói.

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: " Được a ! Em ba, ngươi đến lúc đó, từ cạnh trợ giúp là được, không cần hướng ở trước mặt."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Tiêu Kính Phong đây là không tín nhiệm hắn năng lực sao?

"Anh Hai, anh ở lính đánh thuê đội lúc này rất khổ cực đi." Tiêu Kính Phong mới vừa gia nhập lính đánh thuê đội lúc này mới luyện khí tầng 3, Tiêu Cảnh Đình mười phần kính nể Tiêu Kính Phong quyết đoán.

Nếu như là Tiêu Thanh Nham gia nhập lính đánh thuê đội mà nói, cha mẹ chủ cũ nhất định sẽ không đồng ý, lính đánh thuê đội tỷ số thương vong rất cao, chính là đang liều mạng, nhưng mà, tham gia lính đánh thuê đội là Tiêu Kính Phong, cha mẹ chủ cũ liền thầm chấp nhận Tiêu Kính Phong lựa chọn, còn nói gì ngọc không trác, không ra hồn.

"Lúc ấy có cái lão đội trưởng, đối với ta rất là chiếu cố." Tiêu Kính Phong nói.

Thật ra thì, ở lính đánh thuê đội lăn lộn lăn lộn mấy năm, Tiêu Kính Phong sớm là có thể một mình phụ trách một phía, cũng có những thứ khác lính đánh thuê đội muốn đào hắn, hứa cho liền Tiêu Kính Phong không ít chỗ tốt, chẳng qua là, Tiêu Kính Phong một mực băn khoăn lão đội trưởng ân tình, không có rời đi.

Tiêu Kính Phong nhắm mắt, lạnh lùng cười một tiếng, quay đầu lại

hắn phát hiện mình thật có chút ngu xuẩn, hắn dứt bỏ không được lính đánh thuê đội, lính đánh thuê đội lại không có dứt bỏ không được hắn.

Tiêu Cảnh Đình vỗ một cái Tiêu Kính Phong tay, nói: "Anh Hai, sau này ngươi cũng chỉ có thể cùng ta săn thú, ngươi cũng không muốn chê ta vướng tay vướng chân à!"

"Ta nghe Mộc An nói, chiến đấu của ngươi dày công tu dưỡng không tốt lắm, hơn nữa, còn rất biết lãng phí, ngươi phải thật tốt cố gắng lên à!" Tiêu Kính Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình lúng túng cười một tiếng, nói: "Mộc An thì sẽ bôi đen ta, ta dù sao cũng là tay mới mà."

"Đúng rồi, ta ngày hôm qua thấy có lão đầu tìm ngươi, thật giống như cùng ngươi nổi lên mâu thuẫn, các ngươi nói những gì à!" Tiêu Kính Phong hỏi.

Tiêu Cảnh Đình liếc mắt, có chút phiền muộn nói: "Cũng phải Khâu Bạch cha, muốn ta nghỉ Mộc An, cưới con trai hắn."

Tiêu Kính Phong sững sốt một chút, nói: "Như vậy? Lão đầu kia có phải hay không đầu óc có vấn đề à!"

"Ta trước làm một ít chuyện hoang đường, bất quá, ta bây giờ đã hiểu rõ, anh Hai, chuyện này ngươi không nên cùng Mộc An nói." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Ta biết."

Tiêu Cảnh Đình nhún vai một cái, nói: "Lão đầu kia nói, con trai hắn lập tức phải gả nhập nhà giàu có, nếu như, ta nguyện ý đem Mộc An nghỉ, hắn còn có thể cân nhắc ta một chút, nếu ta không muốn, hắn liền không suy nghĩ ta."

Tiêu Kính Phong: ". . . Lão đầu này, có phải là có tật xấu hay không

à!"

Tiêu Cảnh Đình nhún vai một cái, nói: "Ai biết được."

------oOo------

Chương 50: Bị phạt khoản liền

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 50:Bị phạt khoản liền
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Bởi vì trước Mộc Thư Vũ hôn sự kéo không thể, Tiêu Cảnh Đình các người thật sớm tiến vào rừng cây.

Tiêu Cảnh Đình trước kia cũng ở trong rừng rậm chuyển qua, nhưng là, chỉ ở vòng ngoài chuyển qua, bây giờ đi sâu vào rừng cây, Tiêu Cảnh Đình không khỏi có chút kích động.

Tiêu Kính Phong đi tuốt ở đàng trước, Tiêu Cảnh Đình ở trong, Hứa Mộc An theo ở phía sau cẩn thận đề phòng.

"Ở phía trước, cẩn thận một chút." Tiêu Kính Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Được a ! Nghe nói, yêu thú sào huyệt bên cạnh, thường xuyên sẽ có trân quý dược thảo đây."

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Quả thật như vậy."

"Đến." Tiêu Kính Phong nhảy lên cây, quan sát động tĩnh.

"Đem vậy mấy con chuột trúc ném ra đi." Tiêu Kính Phong quan sát một phen nói.

Tiêu Cảnh Đình nghe vậy, đem mấy con trái banh lớn chuột trúc phát ra.

Chuột trúc tung ra một cái đi ra ngoài, lập tức tứ tán chạy ra tới.

Tiêu Cảnh Đình cùng ba người, bẩm ở hô hấp, quan sát động tĩnh.

Qua hồi lâu, một cái thân thể dài 2m, cả người lông đen, đầu sinh độc giác yêu thú chạy ra.

Truy phong thú tràn đầy phòng bị ở chung quanh đi một vòng, thấy vậy uy phong lẫm lẫm yêu thú, Tiêu Cảnh Đình tim bịch bịch nhảy cỡn lên.

Truy phong thú chẳng những vô cùng hành động bén nhạy, hơn nữa, tính cảnh giác rất cao, ở tới rừng cây trước, Tiêu Kính Phong liền cho bọn họ phun Mộc Thư Vũ phối trí có thể nhiễu loạn truy phong thú khứu giác chất thuốc, nếu không, bọn họ bây giờ có thể đã bị phát hiện.

Qua hồi lâu, không phát hiện cái gì không đúng truy phong thú, xông ra ngoài, bắt một cái chuột trúc cắn kẽo kẹt.

Mặc dù chuột trúc thả ra ngoài, liền chạy tứ tán, nhưng là, truy phong thú theo dõi năng lực rất cường hãn, vậy thả ra ngoài chuột trúc một cái cũng không có tránh được.

Ăn uống no đủ truy phong thú, du nhởn nhơ trở về.

"Anh Hai, chúng ta lúc nào động thủ?" Tiêu Cảnh Đình hướng về phía Tiêu Kính Phong truyền âm nói.

"Dược liệu lại qua nửa giờ, mới có thể hoàn toàn phát huy, bọn chúng ta một hồi động thủ nữa." Tiêu Kính Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, đối với Tiêu Kính Phong mà nói, nói gì nghe nấy.

Tiêu Cảnh Đình kiên nhẫn đợi mấy giờ, ở Tiêu Kính Phong ra lệnh một tiếng, nhảy xuống cây.

Mấy người cẩn thận tiến vào truy phong thú hang động, truy phong

thú nguyên bản ở trong huyệt động lim dim, cảm nhận được có người xâm lược, truy phong thú lập tức phát ra một tiếng gầm thét.

Tiêu Cảnh Đình đầu tiên thúc giục sinh ra vô số cây mây và dây leo, hạn chế truy phong thú hành động.

Truy phong thú huy động móng vuốt, xé nát Tiêu Cảnh Đình thúc sanh cây mây và dây leo, Hứa Mộc An thừa dịp truy phong thú đối kháng cây mây và dây leo, phát động ám tiễn, Hứa Mộc An đánh mất chi kia ám tiễn tìm trở lại, sáu chi ám tiễn bị lần nữa rèn luyện qua, uy lực so với ban đầu lớn rất nhiều.

Cho dù trúng độc, truy phong thú động tác vẫn là rất bén nhạy, 6 con ám tiễn, có bốn chỉ rơi vào khoảng không.

Tiêu Kính Phong phát động quả cầu lửa, truy phong thú cả người lông đen, lập tức đốt đốt, đại đa số yêu thú đều sợ lửa, truy phong thú cũng không ngoại lệ, mắt xem da lông bị thiêu cháy, truy phong thú kêu thảm một tiếng trên đất lăn một vòng.

Tiêu Kính Phong cùng Hứa Mộc An hơn nữa ra sức phát động ngọn lửa công kích, Tiêu Kính Phong khởi động một khối đồ sộ ấn, hung hãn đập vào truy phong thú trên đầu.

Tiêu Cảnh Đình xem Tiêu Kính Phong lấy ra con dấu, có chút hiếu kỳ, Tiêu Kính Phong trên tay con dấu tên giao mãng ấn, nghe nói này ấn ngâm qua mấy con cấp 6 giao mãng máu tươi, sát khí rất nặng, hết sức lợi hại, vậy ấn là cha mẹ chủ cũ đưa cho Tiêu Kính Phong số lượng không nhiều lễ vật một trong.

Đại khái là dược tính bị hoàn toàn huy phát, truy phong thú tốc độ đổi chậm rất nhiều.

Tiêu Kính Phong khởi động giao mãng ấn, liên tục đập mười mấy hạ, đem vậy truy phong thú đập bể đầu chảy máu.

Ba người chung sức hợp tác dưới, truy phong thú rất nhanh bị giết.

Yêu thú vừa chết, ba người nhất thời như trút được gánh nặng.

"Giết yêu thú, cũng không có tưởng tượng khó khăn à!" Tiêu Cảnh Đình có chút phấn chấn nói.

Tiêu Kính Phong bất đắc dĩ nói: "Không nên xem thường, nhiều ít lão lạt thợ săn, chính là chết ở kiêu ngạo ở trên, lần này nếu không phải chuẩn bị đầy đủ, có thể không có dễ dàng như vậy thuận lợi, truy phong thú tốc độ cực nhanh, nếu để cho hắn gần người, đó là hết sức nguy hiểm."

Tiêu Cảnh Đình thụ giáo gật đầu một cái, nói: "Ta biết."

Ba người ở truy phong thú trong huyệt động đi một vòng, truy phong thú hang động rất là rộng rãi, trong huyệt động có một cái đầm nước, Hứa Mộc An ở đáy đàm phát hiện mấy khối tản ra linh khí đá, chất liệu có chút tương tự Linh Ngọc, Hứa Mộc An đem đá cho Tiêu Cảnh Đình, do Tiêu Cảnh Đình đưa vào không gian.

Ba người ở chung quanh đi một vòng, không phát hiện cái gì linh thực.

"Còn lấy là truy phong thú trong sào huyệt, sẽ có phẩm tương tốt linh thực." Tiêu Cảnh Đình có chút tiếc nuối nói.

"Không được lòng quá tham, em lấy được vậy mấy tảng đá, phẩm chất không tệ, bán đi, cũng có thể bán một tốt ba bốn trăm 2, chúng ta đi thôi, trời tối, đường không dễ đi." Tiêu Kính Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, đáp ứng " Được."

Tiêu Kính Phong đem truy phong thú mang về chòm xóm, đưa tới không ít người vây xem, biết được Tiêu Kính Phong cùng Mộc Thư Vũ muốn thành hôn, truy phong thú là Tiêu Kính Phong đưa cho Mộc Thư Vũ sính lễ, bỏ mặc thôn nhân trong lòng như thế nào làm muốn, mọi người vẫn là rối rít bày tỏ chúc phúc, man hoang đại lục

rất nhiều tân hôn người mới, sẽ đưa cho người yêu con mồi, con mồi một mặt đại biểu tài sản, một mặt cũng cho thấy chú rể trác tuyệt sức chiến đấu.

Tiêu Kính Phong ở trong thôn danh tiếng cực kém, Khâu Lễ khắp nơi tuyên dương nói, Tiêu Kính Phong lợi hại là lợi hại, nhưng là, hắn là bị Tiêu gia đuổi ra ngoài, còn ý đồ cường bạo anh em chú bác vợ, chân thực ác độc. Tiêu Kính Phong nhân phẩm kém như vậy, sợ là không người nào nguyện ý gả cho hắn.

Tiêu Kính Phong muốn lập gia đình tin tức truyền ra, trong thôn người không thiếu cũng cười nhạo Khâu Lễ nói bậy nói bạ, chọc cho Khâu Lễ rất là không cam lòng.

Không phải là độc nhất vô song, Khâu gia cùng Tiêu gia ngày cưới, lại có thể chọn ở cùng một ngày.

Cha Khâu khắp thôn nói, con trai hắn phải gả nhập đại hộ nhân gia, làm người trên người, nghe được lời đồn đãi người, không hề thiếu đối với Khâu Bạch đều rất là ghen tị.

Nghe được Khâu Bạch phải gả nhập nhà giàu có, Hứa Mộc An ngược lại là thở phào nhẹ nhõm, mặc dù Hứa Mộc An rõ ràng, Tiêu Cảnh Đình đã không phải là nguyên lai cái kia, cái này Tiêu Cảnh Đình rất là xem Khâu Bạch không vừa mắt, nhưng là, luôn có người như vậy ở trước mắt sáng chói, Hứa Mộc An vẫn là rất khó chịu.

Tiêu Kính Phong hôn sự, lựa chọn điệu thấp làm việc, Hứa Mộc An lựa chọn chỉ mời mấy nhà giao hảo người ta tới tham gia.

Hôn lễ tiến hành được một nửa, Hầu phủ người tra ruộng thượng đẳng hoang trước người đã tới rồi, Hầu phủ người rất trực tiếp, nói Tiêu Cảnh Đình bỏ canh ba tháng, cần nộp ba tháng tiền phạt, tổng cộng 1500 lượng.

Kếch xù tiền phạt, đem tới Tiêu gia tham gia hôn lễ tân khách cũng dọa sợ.

Thôn dân phần lớn không biết điều quy củ này, có vài thôn dân chỉ cảm thấy Tiêu Cảnh Đình ruộng đất hoang trước có chút đáng tiếc, không có nghĩ qua, hoang trước ruộng đất lại muốn nhiều như vậy bạc.

Tiêu Cảnh Đình mấy mẫu ruộng thượng đẳng, chính xác mà nói, hẳn là luống cuống 2 tháng 27 ngày, Tiêu Cảnh Đình hỏi qua Tiêu Kính Phong, dựa theo Tiêu Kính Phong giải thích, chỉ nếu không tới ba tháng, hẳn chỉ cần nộp hai tháng tiền phạt là được.

"Hầu phủ người nói ba tháng." Tiêu Cảnh Đình cũng không có biện pháp cùng người phản bác, chỉ có thể cầm bạc, tiền phạt sự việc, Tiêu Cảnh Đình sớm có chuẩn bị, bất quá, Tiêu Cảnh Đình chỉ chuẩn bị một ngàn 2, Hứa Mộc An cầm ba trăm lượng bạc đi ra, Tiêu Kính Phong cũng dán hai trăm 2 đi ra, mới đem người đưa đi.

Tiêu gia hôn lễ ở trên, hầu người trong phủ tới đòi kếch xù tiền phạt sự việc, tạm thời trở thành thôn nhân nói chuyện say sưa đề tài.

"Nguyên lai, ruộng đất này rỗi rãnh đưa là muốn tiền phạt, trước kia chưa nghe nói qua à!"

"Trước kia không có quy định này, là Hầu phủ mới đi ra ngoài quy củ."

"Hầu phủ cũng quá bá đạo, tiền phạt lại có thể như thế cao."

"Ngươi đang nói hưu nói vượn gì đây, lại có thể nghị luận Hầu phủ."

"Ta liền tùy tiện nói một chút, bất quá, tiêu Đại đương gia, thật đúng là có tiền à! Một ngàn lượng bạc lấy ra, ánh mắt đều không mang nháy mắt một cái."

"Chính là à! Đây chính là 1500 lượng à! Cũng đủ mua mấy chục mẫu ruộng thượng đẳng."

"Hầu phủ người, còn thật là kỳ quái, làm sao sớm không tới, muộn không tới, gánh người ta lập gia đình lúc này tới muốn tiền phạt à!"

"Đúng vậy! Cái này cũng quá kỳ quái, khá tốt Tiêu gia bạc quá nhiều, nếu là không lấy ra được, có thể muốn ăn phòng giam đây."

. . .

Tiêu gia kếch xù tiền phạt, chọc cho thôn dân không dừng được thổn thức, đại đa số bày tỏ đối với Tiêu gia đồng tình, còn có một vài người cảm thấy Tiêu gia thực dù có tiền, đổi người bình thường nhà, có thể không cầm ra nhiều như vậy tiền phạt.

Đêm đến, Tiêu Cảnh Đình ngồi ở trước cửa sổ, chân mày nhíu chặt.

"Ngủ sao?" Hứa Mộc An hỏi.

"Ta không ngủ được." Tiêu Cảnh Đình cắn răng nói. Nhớ tới Hầu phủ những người đó, khí thế hung hăng xông vào trong nhà mình cảnh tượng, Tiêu Cảnh Đình cảm thấy bực mình, người làm dao thớt ta là thịt cá, loại này ngưỡng người hơi thở cảm giác, để cho Tiêu Cảnh Đình rất là bực bội.

"Cái thế giới này thực lực vi tôn, cùng ngươi thực lực, có thể nghiền ép những người này, những người này dĩ nhiên là muốn xem sắc mặt của ngươi." Hứa Mộc An nói. Lần này tới người, dẫn đầu là một luyện khí tầng 6, quang đứng ở đó, liền cho người một loại cực lớn áp lực.

Tiêu Cảnh Đình híp mắt, "Đám người này, chọn ngày gì không tốt, nếu không phải là chọn ngày hôm nay."

Hứa Mộc An cúi đầu, nói: "Ta cảm thấy chuyện này, sợ là có người từ trong cản trở."

"Có phải hay không là Tiêu gia những người đó?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Có khả năng này, bất quá, ta cảm thấy càng có thể là trong thôn cái nào đỏ con mắt, Tiêu Bình lại cho ta tới một phong thơ, nói bác cả của ngươi lên cấp cấp bảy, chú ba ngươi cũng lên cấp cấp bảy, lão gia tử xuất quan, lúc này bác cả của ngươi cùng chú ba tranh nhau ở ngươi trước mặt gia gia biểu hiện, chỉ sợ cố không tới bên này." Tiêu Kính Phong cùng Mộc Thư Vũ hôn sự là vội vàng quyết định, bên kia hẳn sẽ không chú ý cái này.

Tiêu Cảnh Đình híp mắt mâu, nói: "Như vậy à! Đừng để cho ta biết là cái nào đồ khốn."

"Ta cảm thấy, có thể là Khâu Lễ?" Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình có chút hiếu kỳ hỏi: "Nói thế nào à!"

"Thôn này, chúng ta đắc tội người không nhiều, hơn nữa, biết pháp quy cũng không nhiều, Khâu Lễ tên nầy, thường xuyên đi trấn trên chạy, cũng coi là trấn trên người có ăn học đâu, gần đây ngươi đối với hắn em trai phớt lờ không để ý tới, hắn có thể vì vậy ghi hận ngươi." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Có đạo lý à! Hơn nữa, Khâu Lễ thường tại ta ruộng đất bên đi lang thang, thật giống như không phục lắm đây."

"Hắn nguyên lai là người trong thôn mới, bây giờ bị ngươi đoạt ngọn gió đây." Hứa Mộc An nói.

------oOo------

Chương 51: Hôn lễ hạ màn

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 51:Hôn lễ hạ màn
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

"Mộc An à! Ngươi không có sao chứ." Thím Lý hỏi.

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Không có sao." Mặc dù Tiêu Kính Phong hôn lễ gây ra một ít không tốt chuyện, bất quá cuối cùng đi qua.

"Ngày hôm qua những người đó, cũng thật là quá đáng, ngày gì không tốt tới, nếu không phải là chọn vậy ngày." Thím Lý tràn đầy không cam lòng nói.

Hứa Mộc An cúi đầu, mặc dù chuyện ngày hôm qua có chút khó chịu, bất quá, đám người này sau khi đến, Hứa Mộc An cuối cùng buông xuống một cọc tâm sự, một mực giữ lại tiền chờ chủ nợ đến cửa, cũng không phải là một kiện để cho người chuyện cao hứng, chẳng qua là, đám người kia cũng quá liều lĩnh.

"Ngày hôm qua Khâu Bạch xuất giá, Khâu lão cha cả ngày khoe khoang trước con trai mình, phải gả nhập đại hộ nhân gia, thật ra thì, Khâu Bạch đến cửa chính là đi làm thiếp." Thím Lý tràn đầy khinh thường nói.

Hứa Mộc An có chút bất ngờ nói: "Làm thiếp?"

Cái thế giới này, thiếp thị địa vị là rất thấp, làm thiếp chính là nhà chồng người, cơ bản cùng nhà mẹ không có quan hệ gì, nhà chồng là có thể phát bán thiếp thị.

Thật ra thì, Hứa Mộc An gả cho Tiêu Cảnh Đình cũng là thiếp thị,

Tiêu Cảnh Đình muốn bán Hứa Mộc An cũng là có thể, hoá ra Tiêu Cảnh Đình ở, Hứa Mộc An đối với Tiêu Cảnh Đình rất nhiều nhẫn nhịn, cũng có nguyên nhân này.

Thím Lý gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Khâu lão cha luôn nói, con trai hắn gả gia đình kia biết bao giàu sang, gả qua, có nhiều ít ngày tốt qua, lão gia quán hội tự dát vàng lên mặt mình, gia đình kia tựa hồ không làm sao đem Khâu Bạch coi ra gì, chỉ đỉnh đầu kiệu nhỏ liền đem người cho đón dâu đi."

Hứa Mộc An híp mắt, đối với hắn mà nói, Khâu Bạch gả ra ngoài, đừng tới phiền bọn họ, liền vạn sự đại cát, còn như đối phương gả hạng người gì nhà, Hứa Mộc An cũng không để bụng.

"Khâu lão cha chịu đem cô gái gả ra ngoài làm thiếp, Lý viên ngoại nhà có phải hay không đưa cái gì trân quý sính lễ à!" Hứa Mộc An hỏi.

Thím Lý thần thần bí bí nói: "Nghe nói, là 2 khối Linh Ngọc."

Hứa Mộc An híp mắt, khó trách, 2 khối Linh Ngọc có thể trị giá không thiếu bạc đâu, "Là cho Khâu Lễ chuẩn bị đi."

Thím Lý gật đầu một cái, nói: "Cũng không phải là, Khâu lão cha nhất nhìn trúng chính là hắn bảo bối này con trai, nếu không phải như vậy, cũng không biết vội vội vàng vàng đem Khâu Bạch gả ra ngoài, nghe nói, Khâu Bạch gả cái đó Lý công tử, đã có 2 phòng tiểu thiếp, một cái chánh thê, cái đó chánh thê rất lợi hại đây."

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Phải không?" Khâu Bạch cũng là một không ngừng, gả qua sau đó, Lý gia cuộc sống sợ là không yên ổn.

"Không nghĩ tới hoang phế ruộng đất cần nhiều như vậy bạc, Hầu phủ thật là hại người à! Nếu là Tiêu đương gia sớm đi tỉnh ngộ lại là tốt." Thím Lý tràn đầy cảm thán nói.

"Hắn có thể tỉnh ngộ lại, hoa ít bạc cũng không coi vào đâu." Hứa Mộc An thản nhiên nói, Tiêu Cảnh Đình đổi một người đã là một có thể gặp mà không thể cầu chuyện, hắn cũng không dám hy vọng xa vời càng nhiều.

. . .

Tiêu gia.

"Anh Hai, sớm như vậy liền nổi lên à! Ta còn lấy là ngươi sẽ ngủ trễ giờ đâu, có câu nói là xuân tiêu khổ đoản ngày cao khởi à!" Tiêu Cảnh Đình nhìn tinh thần phấn chấn Tiêu Kính Phong nói.

Tiêu Kính Phong lúng túng cười một tiếng, nói: "Thư Vũ, bây giờ cũng không nghi làm vận động kịch liệt."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Em trai, ngươi đưa quý trọng." Tiêu Kính Phong ban đầu không biết Tiêu Cảnh Đình đưa cái gì, ngày hôm qua nhìn một chút, không khỏi sợ hết hồn.

Tiêu Cảnh Đình lơ đễnh nói: "Anh em nhà mình có cái gì quý trọng không quý trọng, nói sau chị dâu Hai thực lực mạnh, vừa vặn giảm bớt ta gánh vác."

"Ngươi à!" Tiêu Kính Phong nện cho Tiêu Cảnh Đình ngực một chút.

Tiêu Cảnh Đình khoanh tay, nói: "Chị dâu Hai cũng không phải cái gì người ngoài, chúng ta huynh đệ lăn lộn đến mảnh đất này bước, lại không giúp nhau canh gác, như thế nào lẫn vào đi xuống à!"

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Nói không sai."

"Ta đi trong đồng ruộng." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Bán như vậy lực? Sớm như vậy đi ngay." Tiêu Kính Phong có chút

bất ngờ nói.

"Không bán lực cũng không được à! Ngày hôm qua nhưng mà đi ra ngoài 1500 lượng bạc à!" Tiêu Cảnh Đình lắc đầu nói.

Tiêu Kính Phong cau mày, nói: "Hôm qua tới những người đó, thật là quá đáng, nguyên vốn nên chỉ cần một ngàn 2, khác năm trăm 2, hẳn là cho người tới trung gian kiếm lời."

Ngày hôm qua, người tới báo ra 1500 lượng tiền phạt, lúc ấy, thôn trưởng thuận miệng cầu xin một chút tình, để cho người đâu ở giữa một cái, đạp một cước, đạp không nhẹ, dẫn đầu người nọ nói thẳng "Có tiền cầm tiền, không có tiền liền đi ngồi tù, ta cũng mặc kệ ngươi có phải hay không cái gì Tiêu gia thiếu gia, Tiêu gia như vậy gia tộc, ở chúng ta Hầu phủ trước mặt, liền rắm đều không phải là."

Người tới nửa chút mặt mũi đều không cho Tiêu Cảnh Đình, cầm bạc chỉ cao khí ngang đi.

Ngày hôm qua hôn lễ kết thúc sau đó, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An đi qua nhà thôn trưởng bên trong, đưa một phần hậu lễ, bày tỏ cảm ơn.

"Chờ sau này ta thực lực mạnh, nhất định phải cho đám kia trong mắt không người người một chút màu sắc xem xem, bất quá, dưới mắt vẫn là phải đề cao thực lực mới được." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Kính Phong vỗ một cái Tiêu Cảnh Đình bả vai, nói: "Ta cùng ngươi cùng đi trong ruộng đi, thuận tiện đi kiểm tra một chút cạm bẫy."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Được a !"

------oOo------

Chương 52: Luyện khí tầng 4

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 52:Luyện khí tầng 4
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Hứa Mộc An ở trong sân chưng cất rượu, Hứa Mộc An chế riêng linh tửu chủng loại nhiều.

Hứa Mộc An đã biết Tiêu Cảnh Đình chế riêng linh tửu, sở dĩ có rất nhiều kỳ dị công hiệu là bởi vì là ngọc bội trong không gian linh tuyền.

Tiêu Cảnh Đình giữ lại rất nhiều linh tuyền bỏ vào chậu nước trong, ngụy trang thành suối, Hứa Mộc An sẽ dùng linh tuyền nước đổi thông thường suối chế linh tửu.

Tiêu Cảnh Đình trong đầu, có rất nhiều kiếp trước chưng cất rượu mới lạ phương pháp, Hứa Mộc An hết sức cảm thấy hứng thú, Tiêu Cảnh Đình đem biết, đều nói cho Hứa Mộc An.

Hứa Mộc An chế qua mấy lần linh tửu, liền làm so Tiêu Cảnh Đình tốt hơn.

Mộc Thư Vũ từ bên trong căn phòng đi ra, nói: "Ở chưng cất rượu à!"

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Cảnh Đình muốn chế một ít cấp bậc cao một chút rượu đi bán đi đây." Tiêu Cảnh Đình ở ngọc bội trong không gian, trồng một ít tương đối cao cấp linh thực, những cái kia linh thực, cầm tới chưng cất rượu, cất ra rượu, linh khí đặc biệt đậm đà.

Mộc Thư Vũ gật đầu một cái, nói: "Ý tưởng tốt, cõi đời này giống

như Kính Phong mê rượu như vậy rất nhiều, vì rượu ngon chịu ném một cái thiên kim người không thiếu, Kính Phong mỗi lần làm nhiệm vụ kiếm bạc, hơn nửa cũng tốn ở rượu ngon lên, bây giờ cũng uống nhà mình rượu tiết kiệm thật là nhiều đâu, Kính Phong nói, trong nhà chế riêng rượu, so hắn ở bên ngoài uống tốt uống nhiều rồi."

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Anh Hai cảm thấy uống thật là ngon liền tốt." Linh tửu lời không gian rất lớn, rượu nếu là bán tốt, kiếm tiền có thể so với làm ruộng tới nhanh nhiều.

"Có cái gì muốn ta giúp một tay sao?" Mộc Thư Vũ hỏi.

"Không cần, ta tới là được rồi, người ngươi không tiện, hay là đi nghỉ ngơi đi." Hứa Mộc An nói.

Mộc Thư Vũ nhìn Hứa Mộc An, bất đắc dĩ cười một tiếng, nói: "Mộc An, ta chẳng qua là mang thai, cũng không phải là tàn phế, ngươi không cần như thế chiếu cố ta."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Được rồi, vậy ngươi giúp ta đem khoai lang đỏ rửa."

Mộc Thư Vũ có chút cao hứng nói: " Được a !"

. . .

Khâu gia.

"Con trai à! Cái này 2 khối Linh Ngọc, ngươi phải thật tốt lợi dụng à!" Cha Khâu tràn đầy nghiêm túc nhắc nhở.

Khâu Lễ gật đầu một cái, nói: "Yên tâm đi, cha ta biết." Khâu Lễ vốn là không muốn đem Khâu Bạch gả cho Lý công tử làm thiếp, chẳng qua là, Lý công tử nói, đem Khâu Bạch gả cho hắn, cho 2 khối Linh Ngọc làm sính lễ, Khâu Lễ liền không nhịn được động lòng.

Khâu Lễ tu vi đã rất lâu không có dãn ra, mắt thấy người của Tiêu

gia từng cái tiến vào cấp 4, Khâu Bạch trên mặt không hiện, nhưng trong lòng hết sức cuống cuồng.

Lý công tử mở ra 2 khối Linh Ngọc sính lễ, thoáng như rơm rạ cứu mạng, Khâu Lễ lập tức liền động lòng.

"Không nghĩ tới, Tiêu Cảnh Đình còn thật có tiền, 1500 lượng, nói lấy ra liền lấy ra, rốt cuộc là Tiêu gia thiếu gia, lạc đà gầy lớn so với ngựa, hắn khẳng định từ Tiêu gia mang theo không thiếu bạc đi ra." Khâu Lễ chua chát nói.

"Cũng không hẳn vậy đâu, Tiêu Cảnh Đình sẽ làm ruộng, hắn vậy trong ruộng linh lương thực bán không thiếu tiền đây." Cha Khâu nói.

Khâu Lễ lạnh lùng quét cha Khâu một cái, cha Khâu chà xát tay, không nói nữa mà nói, Tiêu Cảnh Đình sẽ làm ruộng, đã là trong thôn công nhận, chẳng qua là Khâu Lễ cố chấp cảm thấy Tiêu Cảnh Đình có hết thảy, bất quá là bởi vì là Tiêu Cảnh Đình xuất thân tốt.

Từ Tiêu Cảnh Đình cải tà quy chánh sau đó, Khâu Lễ liền cảm giác được mình nở mày nở mặt đều bị Tiêu Cảnh Đình cho đoạt, Khâu Lễ tình cờ từ trong thành một cái thiếu gia trong miệng biết Hầu phủ ban hành chiếu lệnh, lúc này như nhặt được chí bảo, Khâu Lễ một mực ẩn mà không phát, cố ý chọn ở Tiêu Kính Phong lập gia đình trước một ngày viết cử báo tín, quả nhiên, Hầu phủ người ở Tiêu Kính Phong lập gia đình lúc này tìm tới cửa.

. . .

Tiêu Cảnh Đình lưu lại ở trong đồng ruộng, nhanh chóng thúc sanh trước thực vật, Tiêu Cảnh Đình bây giờ ngày ngày cũng uống linh tuyền bên trong nước, thực lực vững vàng lên cao trước.

Nguyên bản Tiêu Cảnh Đình cấp cho năm mẫu hạ đẳng ruộng thúc sanh, cần một ngày, bây giờ chỉ cần một giờ.

Trong thôn cấp 4 linh thực sư rất ít, Tiêu Cảnh Đình làm ruộng lúc

này luôn có người học hỏi.

Tiêu Cảnh Đình làm ruộng, Tiêu Kính Phong giúp Tiêu Cảnh Đình trông chừng ruộng đất, Hứa Mộc An bận bịu chưng cất rượu, xử lý chuyện nhà, Mộc Thư Vũ vội giúp Hứa Mộc An bận bịu, thỉnh thoảng giúp phối trí một ít chất thuốc, che giấu linh thực thành thục hơi thở. . .

"Tiêu Đại đương gia, ngươi cũng thật là lợi hại à! Đúng rồi, tiêu Đại đương gia, ngươi có biết hay không Khâu gia Khâu Lễ lên cấp cấp ba, đem Khâu lão cha cao hứng hết sức."

"Khâu Lễ năng lực, đặt ở trong thôn đó là số một số hai, nhưng là, cùng Tiêu thiếu gia ngài vừa so sánh với, liền kém xa lắc."

"Đúng vậy! Tiêu Đại đương gia, nghe nói chị dâu ngươi, cũng lên cấp cấp bốn, lợi hại à! Các ngươi một nhà đều là luyện khí sĩ cấp 4, cái này ở trong thôn đó là phần độc nhất đây."

". . ."

Tiêu Cảnh Đình bất đắc dĩ cười một tiếng, hắn không phải là một người nhiều chuyện, bất quá, hắn không bát quái, tự có người và hắn bát quái, trong thôn một chút chi ma lục đậu lớn chuyện, trong thôn người cũng biết cầm tới nói cho hắn.

Khâu Lễ lên cấp tầng ba sao? Cái này cũng không kỳ quái, Khâu Lễ là trong thôn " tuấn kiệt", đang luyện khí tầng 2 đã bồi hồi không ít thời gian.

Tiêu Cảnh Đình híp mắt, luyện khí tầng 2 tiến vào luyện khí tầng 3 so luyện khí tầng 3 tiến vào luyện khí tầng 4 có thể khó hơn nhiều.

Nếu là không có Tiêu gia, Khâu Lễ tiến vào luyện khí tầng 3, đủ ở trong thôn tung lên một phen gợn sóng, chỉ là có Tiêu gia, Khâu Lễ vậy chút thành tích liền không coi vào đâu, cộng thêm Mộc Thư Vũ ở Khâu Lễ lên cấp sau đó hai ngày, tiến vào bốn tầng, nhắc tới Khâu

Lễ người liền càng ít hơn.

Tiêu Cảnh Đình đối với cái này mắt cao hơn đầu Khâu Lễ, rất là chê, theo hắn biết, Khâu Lễ cũng hết sức chê hắn. Lần trước Tiêu Kính Phong hôn lễ chuyện, tra tới, tựa hồ là Khâu Lễ động tay chân, Tiêu Cảnh Đình đối với người này, thì càng chê.

------oOo------

Chương 53: Tiêu Thanh Nham

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 53:Tiêu Thanh Nham
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Thời gian như nước chảy, đảo mắt chính là một tháng.

"Đến ngày hôm nay mới ngưng, năm mẫu ruộng thượng đẳng bên trong linh thực hãy thu cắt xong rồi à!" Tiêu Kính Phong thở phào nhẹ nhõm nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, không khí vui mừng nói: "Đáng tiếc nghỉ ngơi một đoạn thời gian." Năm mẫu ruộng thượng đẳng ở giữa linh thực thành thục lúc này cho dù làm rất nhiều chuẩn bị, vẫn là hút đưa tới không thiếu yêu thú, mỗi ngày Tiêu Kính Phong đều phải lần nữa bố trí cạm bẫy.

Tiêu Cảnh Đình lấy ra 5000 lượng bạc, nói: "Đây là tháng này bán linh lương thu hoạch, tổng cộng 5000 lượng."

5000 lượng cũng chỉ có thể mua mười mấy khối phẩm chất tốt một ít Linh Ngọc, bốn người một phần, mỗi một người tới tay, cũng chỉ bốn năm khối.

Man hoang đại lục tài nguyên tu luyện hết sức trân quý, Linh Ngọc có thể nhanh chóng đề cao thực lực, giá cả vẫn luôn cư cao không dưới, trước kia ở Tiêu gia lúc này mỗi một tháng chia được mỗi một con em trên tay, cũng chỉ một khối Linh Ngọc.

Đại ca Tiêu Thanh Nham liền sảng khoái, mỗi một tháng cái gì cũng không làm, cha mẹ cũng biết đưa hắn năm sáu khối Linh Ngọc,

nghe nói còn có không thiếu bạc. Chủ cũ trước kia bày tỏ qua phản đối, chê cha mẹ quá thiên vị, cha Tiêu giải thích nói, thư viện đều có tiền học sinh, Tiêu Thanh Nham nếu là không có tiền ở bên trong lăn lộn, sẽ để cho bạn học, đạo sư xem thường.

"Cái này bạc ngươi thu đi, mua một đầu phi hành yêu thú, như vậy, cũng không cần mỗi ngày ở trên đường lãng phí thời gian." Tiêu Kính Phong nói.

Mua yêu thú sự việc, Tiêu Cảnh Đình sớm đã có ý nghĩ, chẳng qua là, một mực không có thể thay đổi hành động, bây giờ cuối cùng là có cơ hội.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình nhắc tới mua yêu thú, liền sáng lên hai tròng mắt, có chút buồn cười.

"Anh Hai, cái này bạc, ngươi cũng phải có phân." Tiêu Cảnh Đình nói. Nếu không phải Tiêu Kính Phong giúp giết yêu thú, trong đồng ruộng linh thực đã sớm bị gieo họa sạch sẽ.

"Uống ngươi nhiều như vậy linh tửu, anh Hai đã quá ngượng ngùng." Tiêu Kính Phong vội vàng khoát tay nói. Hắn là giúp Tiêu Cảnh Đình sắp xếp yêu thú, Hứa Mộc An cũng có hỗ trợ, yêu thú thi thể bán đi bạc, phần lớn tất cả thuộc về liền hắn, Tiêu Kính Phong chủ yếu tiêu xài đều ở đây rượu ở trên, bây giờ cũng uống nhà mình tiết kiệm không thiếu.

"Ruộng thượng đẳng bên kia, những ngày qua hạ loại , hẳn sẽ không đưa tới quá khó giải quyết yêu thú, ta vừa vặn thừa dịp đoạn này thời gian đi ra ngoài một chuyến, đem linh tửu bắt được trong thành phố lớn đi bán." Tiêu Kính Phong nói.

Mấy người thương lượng qua, trong trấn nhỏ nhân viên mua năng lực có hạn, linh tửu cũng không bán được giá tiền, vẫn là bắt được trong thành phố lớn đi bán tốt, mặc dù muốn phiền toái một chút, nhưng là, hẳn có thể nhiều bán không thiếu bạc, hơn nữa, ở trong trấn nhỏ bán rượu, dễ dàng dụ cho người nhìn chăm chú, bọn họ

bây giờ vẫn là khiêm tốn một ít tốt.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Được, anh Hai, bán rượu sau đó, ngươi xem đại trong thành phố có tu luyện cái gì tài nguyên, có thể mang chút trở lại."

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: " Được."

Mộc Thư Vũ lựa chọn cùng Tiêu Kính Phong cùng lên đường, man hoang đại lục người so trên trái đất người kiên cường nhiều, ưỡn bụng đi giết yêu thú người, cũng có khối người, chẳng qua là ngồi cái xe, đuổi cái đường, không coi vào đâu.

. . .

Tiêu Kính Phong cùng Mộc Thư Vũ chạy hai ngày đường, cuối cùng tới Phong thành.

Vì tiết kiệm tiền, Tiêu Kính Phong cùng Mộc Thư Vũ tùy ý tìm một cái trà than ngồi xuống, cũng không có đi nhà hàng.

"Kính Phong, bọn họ nói, thư viện Bích Phong có học sinh tới Phong thành vùng lân cận làm nhiệm vụ." Mộc Thư Vũ nói.

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy."

Tiêu Kính Phong đối với Tiêu Thanh Nham cảm tình rất là phức tạp, Tiêu Kính Phong nguyên bản đối với người anh này là có chút sùng bái, nhưng là, Tiêu Thanh Nham ở Tiêu Kính Phong trước mặt, nhưng luôn là có chút cao cao tại thượng, Tiêu Kính Phong nóng nảy không phải rất tốt, Tiêu Thanh Nham coi thường Tiêu Kính Phong, Tiêu Kính Phong cũng tự sẽ không cầm mặt nóng đi sát người ta mông lạnh.

"Ngươi nói anh ngươi có thể hay không ở Phong thành?" Mộc Thư Vũ hỏi.

"Không biết." Trước mọi thứ bất đắc dĩ lúc này Tiêu Kính Phong viết thơ tìm Tiêu Thanh Nham nhờ giúp đỡ qua, mấy phong thơ cũng đá chim biển khơi, để cho Tiêu Kính Phong đối với Tiêu Thanh Nham rất là thất vọng."Xem duyên phận đi." Tiêu Kính Phong nói.

Mộc Thư Vũ gật đầu một cái, nói: "Cũng tốt!"

. . .

"Thanh Nham à! Phía dưới cái đó có phải hay không em trai ngươi à!" Lạc nguyệt nhà hàng trong, một cái chàng trai trẻ thưởng thức bắt tay ở giữa quạt xếp thản nhiên nói.

Tiêu Thanh Nham hướng dưới lầu nhìn xem, thanh âm bình tĩnh nói: "Hẳn chẳng qua là dáng dấp giống như mà thôi, em trai ta là không thể nào xuất hiện ở nơi này."

"Cũng vậy, em trai ngươi ý đồ chiếm đoạt chị dâu à! Bây giờ hẳn tìm một chỗ động trốn đi, nơi nào sẽ đi ra xuất đầu lộ diện." Triệu Hách nửa đùa giỡn nói.

Tiêu Thanh Nham sắc mặt lập tức trầm xuống, hừ lạnh một tiếng, không nói gì.

Cha Tiêu, mẹ Tiêu xảy ra chuyện sau đó, Tiêu Thanh Nham tình cảnh lập tức trở nên kém rất nhiều, Tiêu Kính Phong xảy ra chuyện sau đó, Tiêu Thanh Nham danh tiếng cũng bị ảnh hưởng, Tiêu Kính Phong nhờ giúp đỡ tin, Tiêu Thanh Nham cũng nhận được, chẳng qua là Tiêu Thanh Nham đối với Tiêu Kính Phong hết sức bất mãn, làm sao sẽ cho Tiêu Kính Phong ra mặt đây.

"Thanh Nham à! Em trai ngươi chạy đi nơi nào, ngươi biết không?" Tiêu Thanh Nham hiển nhiên không muốn trong vấn đề này trò chuyện nhiều, Triệu Hách nhưng chết níu không thả.

"Hắn đều đã bị trục xuất khỏi cửa, cũng không coi là em trai ta." Tiêu Thanh Nham lạnh lùng nói.

Triệu Hách sờ cằm, nói: "Thanh Nham, ngươi không được tận tuyệt như vậy tình à! Các ngươi nhưng mà anh em ruột, cắt đứt xương hợp với gân đây."

Tiêu Thanh Nham lạnh lùng nói: "Đây là chuyện nhà ta."

Triệu Hách nhún vai một cái, không nói gì.

Tiêu Thanh Nham đứng ở bên cửa sổ, nhìn dưới lầu vừa nói vừa cười Tiêu Kính Phong cùng Mộc Thư Vũ, trong con ngươi hiện lên mấy phần sát khí.

------oOo------

Chương 54: Tiêu Thanh Nham đến thăm

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 54:Tiêu Thanh Nham đến thăm
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Buổi tối, Tiêu Kính Phong cùng Mộc Thư Vũ tìm một cái khách sạn chuẩn bị nghỉ ngơi, một cái khách không mời mà đến tìm tới cửa.

"Đại ca." Nhìn người tới, Tiêu Kính Phong không khỏi có chút bất ngờ, mặc dù biết Tiêu Thanh Nham cũng có thể ở Phong thành, nhưng là, đột nhiên thấy Tiêu Kính Phong vẫn là có chút kinh ngạc.

"Đừng gọi ta đại ca, ta không có em trai ngươi như vậy không biết liêm sỉ." Tiêu Thanh Nham không nhịn được nói.

Tiêu Kính Phong mặt trầm xuống, nói: "Ta lấy vì đại ca ngươi rõ ràng, ta là oan uổng."

"Ngươi có phải hay không oan uổng, ta không xen vào, ta tới chẳng qua là nhắc nhở ngươi một câu, mau rời đi Phong thành, đừng cho ta tìm phiền toái." Tiêu Thanh Nham lạnh lùng nói.

Tiêu Kính Phong sắc mặt nhăn nhó liền một chút, rất nhanh khôi phục bình thường.

Tiêu Kính Phong lạnh lùng nói: "Ta rõ ràng, yên tâm, ngươi không muốn có ta như thế cái danh tiếng hư hỏng em trai, ta cũng không muốn có ngươi như thế cái đại ca vô tình vô nghĩa."

"Ngươi!" Tiêu Thanh Nham bị Tiêu Kính Phong một câu nói, chận

không trên không dưới.

"Ngươi tới Phong thành làm gì?" Tiêu Thanh Nham hỏi.

"Không làm gì, xem xem nơi này có hay không việc làm." Tiêu Kính Phong không nói thật, Tiêu Thanh Nham đưa tay muốn bạc muốn thói quen, Tiêu Kính Phong rất lo lắng Tiêu Thanh Nham hỏi ra bọn họ mục đích thật sự, sẽ đưa tay muốn bạc. Tiêu Kính Phong nguyên bản đối với Tiêu Thanh Nham vẫn là có chút tình nghĩa, để cho Tiêu Thanh Nham mấy câu nói, liền làm không có.

"Ngươi bây giờ danh tiếng kém như vậy, vẫn là không nên ra ngoài xuất đầu lộ diện tốt, ngươi như vậy thuộc tính, ở trong thành cũng không tìm được cái gì tốt sống, còn không bằng đi làm tự do thợ săn." Tiêu Thanh Nham nói.

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Ta biết."

"Hắn là ai à!" Tiêu Thanh Nham hướng Mộc Thư Vũ nhìn sang.

"Là vợ ta." Tiêu Kính Phong nói.

Tiêu Thanh Nham quét Mộc Thư Vũ một cái, phát hiện đối phương lại là một luyện khí tầng 4 võ giả, không khỏi có chút bất ngờ.

Tiêu Thanh Nham vốn cảm thấy Tiêu Kính Phong danh tiếng quét sân, hơn phân nửa là tìm không được vợ, coi như tìm được, điều kiện cũng không biết tốt hơn chỗ nào, lại không nghĩ rằng Tiêu Kính Phong tìm một luyện khí tầng 4 phu nhân, Tiêu Thanh Nham thay đổi ý nghĩ suy nghĩ một chút, cảm thấy bất quá là cô gái mà thôi, thuộc tính đại khái cũng không biết quá tốt.

Tiêu Thanh Nham liếc Tiêu Kính Phong một cái, nói: "Ngươi tìm lão bà tốc độ quá nhanh à!"

Tiêu Thanh Nham nguyên bản ở lấy lòng Âu Dương Tĩnh, Âu Dương Tĩnh là Hầu phủ tiểu thư, bất quá là một xuất thân thiếp, ở

Hầu phủ cũng không phải rất được coi trọng, Tiêu Thanh Nham nguyên bản cùng Âu Dương Tĩnh phát triển không tệ, Tiêu Thanh Nham những cái kia hồ bằng cẩu hữu, cũng khen hắn có bản lãnh, lại có thể đánh động Hầu phủ tiểu thư.

Tiêu Thanh Nham sau khi cha mẹ mất, Tiêu Thanh Nham mất đi cha mẹ tài trợ, trong tay túng quẫn không thiếu, Âu Dương Tĩnh liền đổi một bộ mặt mũi, nói hắn con cóc ghẻ muốn ăn thịt thiên nga, Tiêu Thanh Nham không đắc tội nổi Hầu phủ, chỉ có thể đánh rớt răng cùng máu nuốt.

Tiêu Thanh Nham không có ở lâu, nói đôi câu lời nói mát, rời đi, Tiêu Thanh Nham sau khi đi hồi lâu, Tiêu Kính Phong đều không cách nào bình tĩnh.

Mộc Thư Vũ vỗ một cái Tiêu Kính Phong bả vai, nói: "Anh đừng tức giận."

Tiêu Kính Phong cười một tiếng, nói: "Anh không tức giận."

Tiêu Kính Phong vốn là còn muốn ở Phong thành trong ở lâu hai ngày, gặp Tiêu Thanh Nham sau đó, lập tức ít hứng thú, đem linh tửu phân tán bán đi sau đó, mua sắm một ít vật liệu, liền đường về.

Tiêu gia.

"Anh Hai, trở về à!" Tiêu Cảnh Đình tràn đầy hưng phấn nói.

"Thu hoạch lần này cũng không tệ lắm, tổng cộng bán được mười hai ngàn lượng bạc, ta đổi ba mươi khối ngọc thạch trở lại, còn mua một ít cấp bốn phù chú cùng pháp khí." Tiêu Kính Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Quá tốt, những thứ này, chính là bây giờ vô cùng thiếu."

Tiêu Kính Phong đem ngọc thạch đều cho Tiêu Cảnh Đình, Tiêu Kính Phong cảm thấy uống linh tửu nếu so với hấp thu ngọc thạch ở

giữa linh khí hữu hiệu nhiều, chân thực không hiểu Tiêu Cảnh Đình tại sao đối với ngọc thạch như thế cố chấp."Anh Hai, anh không lưu mấy khối à!" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Ngươi cho anh Hai ở lâu 2 vò rượu, cho ngươi chị dâu Hai nhiều chút nước ép nho là tốt." Tiêu Kính Phong thản nhiên nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Nói chuyện cũng tốt."

"Đúng rồi, ta lần này ra cửa, gặp phải đại ca." Tiêu Kính Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình ngẩng đầu lên, như có điều suy nghĩ nói: "Đại ca, hẳn qua không tệ chứ, coi như mất đi cha mẹ che chở, hắn cũng là học viện Bích Phong học viên, hơn nữa, ông nội rất coi trọng hắn, hẳn sẽ không bạc đãi hắn."

"Trừ theo đuổi Hầu phủ thứ tiểu thư bị nhục, hẳn qua cũng không tệ lắm." Tiêu Kính Phong nói , cha Tiêu mẹ Tiêu xảy ra chuyện sau đó, Tiêu Thanh Nham ở trong học viện địa vị giảm xuống rất nhiều, nhưng là, so với Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong trước bốn bề thọ địch tình cảnh, đã thật tốt hơn nhiều.

"Đại ca, không phải có vị chính phu nhân sao? Hắn có một vị phu nhân, còn truy đuổi Hầu phủ tiểu thư?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Là có một vị, đại đại ca tổng thể là muốn hưởng tề nhân chi phúc đi."

Tiêu Cảnh Đình sờ lỗ mũi, Tiêu Thanh Nham còn tổng khuyên chủ cũ làm việc không nên quá liều lĩnh, kết quả mình làm việc càng không đáng tin cậy, coi như là Hầu phủ thứ tiểu thư, cũng không phải có thể tùy tiện trêu chọc.

Tiêu Cảnh Đình nhớ mang máng Tiêu Thanh Nham phu nhân Trịnh Bội mà là một người phụ nữ rất dũng mãnh, người phụ nữ này là Tiêu Thanh Nham sinh 2 con trai, cha mẹ chủ cũ yêu ai yêu tất cả, đối với Trịnh Bội mà cũng không tệ, Trịnh Bội mà sanh 2 con trai, ở

Tiêu gia đãi ngộ cực cao, trong ấn tượng, Trịnh Bội mà 2 con trai, cùng nhà mình 2 cái thằng nhóc quan hệ không phải rất tốt.

Trịnh Bội mà con trai nhỏ, thật giống như còn đem Tiêu Tiểu Phàm đẩy tới trong hồ đi qua, Tiêu Tiểu Đông cũng không thiếu cùng vậy hai người đánh chiếc, thà nói đánh nhau, không bằng nói Tiêu Tiểu Đông một phương diện bị đánh.

Cha mẹ chủ cũ xảy ra chuyện sau đó, Trịnh Bội mà liền mang theo 2 đứa bé trở về Trịnh gia.

"Anh Hai, đại ca có cùng ngươi nói gì sao?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Tiêu Kính Phong cúi đầu, hít sâu một hơi, nắm chặt quả đấm, nói: "Đại ca để cho ta mau rời đi, cảm thấy ta liên lụy hắn mất mặt theo, không muốn cùng ta liên hệ quan hệ."

"Đại ca, cũng cảm thấy ta vô học, tốt lắm, nếu đại ca không muốn để ý tới chúng ta, chúng ta cũng không muốn bị đuổi mà mắc cở, dù sao đại ca cũng là luyện khí tầng 5 tu vi, cũng là không chết đói." Tiêu Cảnh Đình vui vẻ nói.

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Nói không sai."

"Ta ghét bác cả." Tiêu Tiểu Phàm cổ trước quai hàm, buồn rầu nói.

Tiêu Kính Phong hướng Tiêu Tiểu Phàm nhìn sang, nói: "Tại sao ghét bác cả à!"

"Hắn sinh 2 tên đại bại hoại đi ra, đại bại hoại cứ đánh Tiểu Phàm, còn đánh anh, ông nội cũng tốt xấu xa, rõ ràng là bại hoại không đúng, nhưng tổng mắng tiểu Phàm." Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy buồn bực nói.

Tiêu Cảnh Đình xoa xoa Tiêu Tiểu Phàm đầu, trong lòng lóe lên mấy phần thương tiếc, Tiêu Thanh Nham ở Tiêu gia đó là làm thái tử gia đào tạo, Tiêu Thanh Nham 2 con trai, bị nuông chìu hư, còn nhỏ tuổi

liền hết sức ngang ngược, trong ấn tượng, chủ cũ thật giống như đụng vào qua không ít lần 2 cái cháu trai khi dễ con trai, bất quá, chủ cũ không đem Tiểu Đông, tiểu Phàm coi ra gì, tự nhiên không có cho 2 con trai ra mặt.

Nghĩ đến chủ cũ làm làm, Tiêu Cảnh Đình trong lòng tất cả đều là phẫn uất, chủ cũ quá không phải đồ, con trai mình cũng không biết bảo vệ, "Tiểu Phàm phải nhiều ăn cơm, nhiều tu luyện, gặp lại vậy 2 tên đại bại hoại lúc này liền đem đại bại hoại đánh cho thành thịt nát."

Tiêu Kính Phong không nhịn được cười một tiếng, nguyên bản hắn lấy là Tiêu Cảnh Đình phải khuyên tiểu Phàm không được nhớ thù, kết quả, nhưng là như vậy. . .

Tiêu Tiểu Phàm giống như là bị cổ vũ vậy, giơ giơ lên quả đấm, nói: "Tiểu Phàm phải nuôi khoẻ mạnh, tương lai muốn đánh bại hai tên khốn kiếp kia."

"Ngu si." Tiêu Tiểu Đông buồn rầu đọc liền một câu.

Nghe được Tiêu Tiểu Đông mà nói, Tiêu Tiểu Phàm có chút tiết khí nhìn Tiêu Tiểu Đông.

. . .

Tiêu Cảnh Đình đi vào phòng, lấy ra năm ly nước, "Đây là 20 ngày trước nước, cái này là mười lăm ngày trước, cái này là năm ngày trước, cái này là hôm nay, ngươi nếm thử một chút xem."

Hứa Mộc An theo thứ tự uống một hớp khí, nói: "Linh khí càng ngày càng đậm, nhìn dáng dấp, dùng ngọc thạch tăng lên linh tuyền phẩm chất, quả nhiên là đúng." Nguyên bản linh nước suối, chỉ đối với luyện khí tầng 3 tu sĩ hữu dụng, bây giờ đối với luyện khí tầng 4 chắc có không nhỏ hiệu quả.

Tiêu Cảnh Đình khẽ thở dài một hơi, nói: "Đối với là đúng, nhưng là,

ngọc thạch tiêu phí cũng quá lớn."

Hứa Mộc An vỗ một cái Tiêu Cảnh Đình bả vai, nói: "Đúng vậy! Bất quá, theo anh thực lực tăng lên, được lợi bạc càng ngày sẽ càng dễ dàng."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, hai tròng mắt sáng lên nói: "Là đây."

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, thầm nghĩ: Cái này Tiêu Cảnh Đình tựa hồ rất tốt dỗ đây.

"Ta muốn nhiều đi nữa mua một ít đất, đem ruộng đất liền đến một khối đi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Nói chuyện cũng tốt, bất quá, có thể hay không rất mệt mỏi."

"Chuyện vặt đều có ngươi cùng anh Hai làm, ta chỉ để ý làm ruộng, ngược lại cũng không việc gì." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Cũng tốt, bất quá, anh nếu là cảm thấy mệt mỏi, liền không nên quá miễn cưỡng."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Anh biết."

. . .

Tiêu Kính Phong tràn đầy hưng phấn uống rượu, trong con ngươi tất cả đều là khen ngợi.

"Cảnh Đình cất rượu, uống thật là ngon, ta trước kia uống rượu, cũng chưa có như thế thuần, trước, vậy xoàng thôn rượu, ta cũng cảm thấy uống thật là ngon, bây giờ nhưng là uống không quen, cái này miệng à, là bị nuôi tha đây." Tiêu Kính Phong lắc đầu nói.

"Mộc An cất chế ra rượu, có rất nhiều diệu dụng, linh khí cũng rất

nồng đậm, ta luôn cảm thấy cái này nước chế linh tửu có vấn đề." Mộc Thư Vũ nói.

Tiêu Kính Phong khoát tay một cái, nói: "Là một người dù sao phải có chút bí mật, Cảnh Đình là em trai ta, chỉ cần hắn không hại ta, ta sẽ hết sức giúp hắn."

Mộc Thư Vũ gật đầu một cái, nói: "Trước kia, nghe lời đồn đãi nói anh cả ngươi anh hùng cái thế, còn trẻ có là, nói em trai ngươi chỉ biết ăn chơi đàng điếm, ngu xuẩn độn không chịu nổi, tiếp xúc mới biết, lời đồn đãi đều là giả, Tôn Miểu Miểu thật là có mắt không tròng, uổng công bỏ qua một cái ưu tú bạn lữ, anh cả ngươi liền. . . Không ngoài như vậy."

Anh em bị khi dễ, đối phương không biết ra mặt hỗ trợ, ngược lại một bộ tránh chi e sợ cho không kịp thái độ, người như vậy, nơi nào có thể làm cho người đối xử chân thành à!

"Như bây giờ không phải rất tốt sao?" Tiêu Kính Phong nói.

Mộc Thư Vũ gật đầu một cái, nói: "Đích xác rất tốt, linh tửu này phẩm chất rất là không tệ, ngươi như thế uống ba bốn cái tháng, ta xem có hy vọng lên cấp luyện khí tầng 5, đuổi kịp ngươi vậy người đại ca, là lúc này đi tìm một môn che giấu hơi thở pháp quyết, ngươi nếu là lên cấp luyện khí tầng 5, sẽ dụ cho người chú ý."

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Ta biết, pháp quyết này ta có."

Mộc Thư Vũ có chút bất ngờ nói: "Ngươi có, vậy thì tốt quá, vừa vặn có thể tiết kiệm một khoản bạc."

Tiêu Kính Phong cười một tiếng, man hoang đại lục thực lực vi tôn, ẩn núp tu vi sự việc, làm người rất ít, ẩn khí quyết liền rất ít có người tu tập, môn này pháp quyết, cho bọn họ tu tập vừa vặn.

------oOo------

Chương 55: Ngày càng đi lên

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 55:Ngày càng đi lên
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Thời gian như nước chảy, một cái chớp mắt hơn nửa năm liền đi qua.

Cái này trong nửa năm, Tiêu Cảnh Đình, Hứa Mộc An, Tiêu Kính Phong, Mộc Thư Vũ thực lực trước sau tiến vào luyện khí tầng 5, bởi vì trước ẩn khí quyết duyên cớ, mọi người vẫn luôn lấy là người Tiêu gia tu vi còn cũng dừng lại ở luyện khí tầng 4.

Mộc Thư Vũ ở 2 tháng trước sanh ra một cái bé gái, gọi là Tiêu Tiểu Phúc.

Tiêu Cảnh Đình ở hơn nửa năm này trong, kiếm khá hơn chút bạc, mua không thiếu đất, thôn nhân chỉ nói Tiêu Cảnh Đình bán linh thực kiếm không thiếu bạc, nhưng không biết Tiêu Cảnh Đình bán lương thực tiền kiếm được chưa đủ bán rượu 10%.

Tiêu Kính Phong cách mỗi một đoạn thời gian, liền đi ra ngoài bán một lần rượu, thuận tiện mua một nhóm tu luyện vật liệu.

Tiêu Cảnh Đình đem mới vừa tới tay mấy chục khối Linh Ngọc, ném nhập trong linh tuyền.

Hứa Mộc An đi vào cửa nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Linh Ngọc cũng ném vào liền à!"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, có chút nhức nhối nói: "Đúng vậy! Mới vừa tới tay, cũng đều rót nước trôi." Linh tuyền còn thật bại gia

à! Hơn nửa năm này, cũng ném mấy trăm khối Linh Ngọc tiến vào.

Hứa Mộc An cười một tiếng, tu luyện chính là đốt tài nguyên, nếu là lên cấp như vậy dễ dàng, cũng sẽ không có nhiều người như vậy, chung cả đời đều là luyện khí tầng 2, luyện khí tầng 3.

"Đừng đau lòng, chỉ cần linh tuyền bên hòa tước lan có thể lớn lên, về điểm kia Linh Ngọc cũng coi là không thể cái gì." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Nói không sai." Hòa tước lan là một loại có thể giúp luyện khí tầng 5 tu sĩ lên cấp tầng 6 linh dược, Hứa Mộc An thật vất vả mới mua được cái này trồng linh thực hạt giống.

"Tiểu Đông đâu ?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Hắn bây giờ có thể chuyên cần, hẳn là đi trong đất." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Tiểu Đông ở 2 tháng trước, tiến vào luyện khí tầng 2, không tới năm tuổi đứa bé tiến vào luyện khí tầng 2, ở mọi người trong tộc chẳng lạ lùng gì, nhưng là, ở trong thôn còn không có qua, Tiêu Tiểu Đông lên cấp, dẫn phát oanh động không nhỏ. Vào sáng sớm năm sáu tháng trước, Tiêu Cảnh Đình liền mua một khối khoảng cách trong nhà không xa, lại rất an toàn linh địa, giao cho Tiêu Tiểu Đông theo xem.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Con trai chúng ta như thế đi lên, tương lai nhưng là phải có tiền đồ lớn đây."

Hứa Mộc An cười một tiếng, trong con ngươi lóe lên nhàn nhạt nhu quang, nói: "Hy vọng như thế chứ."

. . .

Một cái lửa to lớn chim từ không trung bay qua, thấy thôn dân rối rít

dừng thân, dừng chân ngắm nhìn.

Tiêu Cảnh Đình ở lớn nửa năm trước xài một ngàn lượng bạc mua một cái cấp 3 chim hỏa vân, mua một tặng một, đưa một cái cấp một chim hỏa vân chim non, cấp 3 chim hỏa vân đều là Tiêu Cảnh Đình đang dùng, cấp một giao cho Tiêu Tiểu Đông cùng Tiêu Tiểu Phàm chơi.

"Tiêu gia cái này chim hỏa vân dáng dấp thật mau à! Một ngày giống nhau."

"Tiêu gia cơm nước được a! Cái này chim hỏa vân nuôi như vậy mập mạp trắng trẻo, lông thật ánh sáng."

"Tiêu Cảnh Đình cũng quá lỗ mãng, đem lớn như vậy một con chim, giao cho 2 đứa bé chơi."

"Cái này chim hỏa vân là từ ngự thú đường bên kia mua, có ngự thú phù, mặc dù xài gấp mấy lần giá tiền, nhưng là, có ngự thú phù khống chế, có thể so với thông thường yêu thú tốt khống chế nhiều."

"Tiêu Tiểu Đông cũng không phải là người bình thường à! Tuổi tác nhỏ như vậy, chính là luyện khí tầng hai, trong thôn những cái kia cái nhóc con, nơi nào có thể so lên a!"

"Tiêu gia rốt cuộc có nhiều ít tiền à! Vậy trong đất lương thực, bán một lần, thì có hơn mấy ngàn lượng đây."

. . .

Tiêu Tiểu Phàm ngồi ở chim hỏa vân trên lưng, ăn bánh bao.

"Ngươi chớ ăn." Tiêu Tiểu Đông mặt lạnh lùng nói.

Tiêu Tiểu Phàm nhìn Tiêu Tiểu Đông, không hiểu hỏi: "Tại sao à!"

"Ngươi ăn tiểu Vân một mực kêu đói đâu, cũng không tốt tốt bay."

Tiêu Tiểu Đông nói.

"Vậy ta cho nó ăn một cái." Tiêu Tiểu Phàm ném ra một cái bánh bao, chim hỏa vân hưng phấn ngậm ở Tiêu Tiểu Phàm vứt ra bánh bao.

Chim hỏa vân ở ngậm bánh bao trong quá trình, thân thể kịch liệt rung rung một chút, ngồi ở chim hỏa vân trên người Tiêu Tiểu Đông thật vất vả mới đứng vững thân hình.

"Ngươi tên ngu ngốc này, ta liền nói không mang theo ngươi đi ra." Tiêu Tiểu Đông nổi giận mắng.

"Anh , anh không nên nói như vậy mà, em cũng có thể giúp." Tiêu Tiểu Phàm biện hộ.

Tiêu Tiểu Đông tràn đầy khinh thường nói: "Hỗ trợ, ngươi giúp gì, hỗ trợ ăn không?"

Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy không cam lòng nói: "Không phải rồi, ta có thể giúp một tay đánh yêu thú."

Tiêu Tiểu Đông hừ lạnh một tiếng, nói: "Ngươi đừng quấy rối là tốt, còn đánh yêu thú."

. . .

Khâu Bạch ngước đầu, nhìn trời không trung bay qua chim lửa, trong lòng tràn đầy ghen tị.

Gả nhập Lý gia sau đó, Khâu Bạch mới biết ở đại gia tộc cuộc sống, cũng không tốt qua.

Khâu Bạch tướng công có cái rất ngang ngược chánh thê, vậy vợ động một chút là cho Khâu Bạch bọn họ những thứ này thiên phòng lập quy củ, hắn tướng công có mấy tiểu thiếp, hắn mới vừa gia nhập Lý gia lúc này được cưng chìu một đoạn thời gian, cuộc sống qua

ngược lại cũng thuận toại, nhưng là, không mấy ngày hắn tướng công phiền liền sau đó, Khâu Bạch cuộc sống liền hết sức khó chịu đựng.

Có lúc, Khâu Bạch sẽ ghi hận cha, vì 2 khối Linh Ngọc để cho hắn đi cho người ta làm tiểu thiếp, nhưng là, hận qua sau đó, Khâu Bạch chỉ có thể tiếp tục chịu đựng cuộc sống.

Khâu Bạch lần này trở về là bởi vì là Khâu Lễ học người lên núi săn thú, bị yêu thú đuổi từ trên núi té xuống.

"Phu nhân, sắc trời không còn sớm, chúng ta sớm đi trở về trấn lên đi." Khâu Bạch bên người nha hoàn nói.

Khâu Bạch gật đầu một cái, nói: "Cũng tốt." Về đến nhà, cha chỉ biết than phiền nàng, không bản lãnh lung lạc chồng lòng, vong ân phụ nghĩa, không biết giúp đỡ trong nhà, mình suốt ngày đeo vàng bạc, sơn trân hải vị, đều không chú ý của người nhà sống chết.

Khâu Bạch cười khổ một cái, hắn khó khăn tình cảnh, cha tất cả đều không thấy được, trong lòng tâm niệm, tất cả đều là anh.

------oOo------

Chương 56: Tiêu gia tin tức

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 56:Tiêu gia tin tức
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Mộc Thư Vũ ôm đứa trẻ đi tới Tiêu Kính Phong bên người, mặc dù sinh chính là một bé gái, nhưng là, Tiêu Kính Phong rất thương đứa con gái này, để cho Mộc Thư Vũ hết sức vui mừng.

"Lại uống rượu, cả người mùi rượu, con gái muốn chê anh ." Mộc Thư Vũ cười oán hận nói.

"Vậy làm sao có thể trách ta đâu, muốn trách chỉ có thể trách Mộc An cất rượu càng ngày càng tốt, uống vào kỳ quái thoải mái." Tiêu Kính Phong nói.

Mộc Thư Vũ gật đầu một cái, nói: "Ngược lại cũng là."

Trong nhà chế riêng rượu tốt nhất, đều là giữ lại người trong nhà ăn, bán đi rượu đều là đào thải xuống, chính là những thứ này đào thải xuống rượu, cũng ở đây Phong thành đưa tới chấn động to lớn, người trong nhà có thể nhanh như vậy lên cấp, đều là bởi vì là thường uống linh tửu duyên cớ.

"Cho ta ôm một cái đi." Tiêu Kính Phong hướng Mộc Thư Vũ đưa tay ra nói.

Mộc Thư Vũ đem trong tay cục cưng đưa cho Tiêu Kính Phong.

"Tiểu Phúc dáng dấp thật đáng yêu à! Cái này lỗ mũi giống như ta đây." Tiêu Kính Phong tràn đầy nụ cười nói.

Mộc Thư Vũ nhìn Tiêu Kính Phong, ranh mãnh nói: "Hy vọng trưởng thành, không được giống như ngươi là một bợm nhậu cho phải đây."

Tiêu Kính Phong lúng túng cười một tiếng.

Tiêu Tiểu Phúc tiến tới Tiêu Kính Phong mép, nhẹ nhàng ngửi, Tiêu Cảnh Đình có chút đắc ý nói: "Trên người ta rất thơm, con chúng ta rất thích đây."

Tiêu Tiểu Phúc một cái tát nựng ở Tiêu Kính Phong trên mặt, Mộc Thư Vũ cười lên, nói: "Đúng vậy! Thích ngươi, thích đánh ngươi đây."

Tiêu Kính Phong cùng Mộc Thư Vũ ở trong nhà nói đùa, một hồi giao ngựa hí minh thanh âm truyền vào.

"Từ đâu tới giao ngựa thanh à!" Tiêu Kính Phong tràn đầy mê hoặc nói , giao ngựa loại này yêu thú, phần nhiều là gia tộc lớn nuôi tới người đi đường, trong trấn nhỏ hẳn không có.

Tiêu Kính Phong đi ra cửa, hướng người đâu nhìn xem, có chút bất ngờ phát hiện, tới lại là người quen, "Tiêu Tam quản sự, ngươi làm sao tới?

"Kính Phong thiếu gia, ta là phụng Nhị lão gia chi mạng, tới đón tiếp ngươi cùng Cảnh Đình thiếu gia về Tiêu gia."

"Nhị lão gia, cha ta?" Tiêu Kính Phong tràn đầy bất ngờ trợn to mắt.

. . .

Tiêu gia có khách quý tới cửa tin tức, khoảnh khắc ở giữa truyền khắp thôn Gò Đất.

"Cha và mẹ lại còn còn sống." Tiêu Cảnh Đình tràn đầy bất ngờ nói.

Tiêu Cảnh Đình bị đày đi đến thôn Gò Đất, đã có gần một năm, từ

Tiêu Bình tình cờ tin tới, Tiêu Cảnh Đình biết gần đây cái này một năm Tiêu gia nội đấu lợi hại, thành Mạc tứ đại gia tộc cũng là phân tranh không ngừng, mà hắn cùng Tiêu Kính Phong bị trục xuất khỏi cửa người, trên căn bản đã bị người hoàn toàn quên lãng.

Cha mẹ chủ cũ cùng bạn đi ra ngoài làm nhiệm vụ, kết quả, bị cùng nhau làm nhiệm vụ bạn tính toán, rơi xuống vách đá, cùng chủ cũ cha mẹ làm nhiệm vụ người trở lại nói, cha mẹ chủ cũ gặp phải bất hạnh, mọi người liền tin.

Kết quả, qua gần một năm, cha mẹ chủ cũ lại giết trở lại, tựa hồ cha mẹ chủ cũ ở vách đá hạ lấy được một ít cơ duyên, tu vi song song tiến vào luyện khí tầng 8.

Tiêu gia bây giờ tu vi cao nhất là lão gia tử luyện khí chín tầng, cha mẹ chủ cũ so lão gia tử trẻ tuổi hơn, ngày khác bước vào luyện khí chín tầng cũng là chuyện sớm hay muộn.

Cha mẹ chủ cũ sau khi trở về, biết con trai lớn tại học viện bị người bài xích, con thứ hai thành đối tượng đả kích, con trai nhỏ bị đuổi ra Tiêu gia, lúc này đại phát lôi đình.

Hoặc có lẽ là vì lập uy, hoặc có lẽ là vì cho Tiêu Kính Phong ra mặt, cha mẹ chủ cũ trở lại một cái liền đem Tiêu Mộc Hồng cái đó gọi Phong Tuyết Nhi tiểu thiếp, ngay trước mọi người roi đánh chết, lý do là, Phong Tuyết Nhi tâm hoài bất quỹ, một cái hèn mọn khu, cũng dám dụ dỗ Tiêu gia nhị thiếu gia, dâm tiện thành tánh, còn thích hồ ngôn loạn ngữ, bêu xấu nhị thiếu gia.

Nghe nói, chủ cũ mẹ động thủ lúc này Tiêu Mộc Hồng liền đứng ở bên cạnh, một câu nói cũng không dám nói.

Tiêu Cảnh Đình âm thầm lắc đầu một cái, cái gọi là chân tướng, vĩnh viễn bất quá là người thắng viết, Tiêu gia đoạn này thời gian, nội đấu không nghỉ, cha mẹ chủ cũ trở lại một cái, gia tộc thế lực lại phải lần nữa tẩy bài.

. . .

Tiêu Tiểu Phàm gục xuống bàn, hữu khí vô lực nói: "Ta không muốn trở về."

Đối với Tiêu Tiểu Phàm mà nói, Tiêu gia chân thực không phải là một địa phương tốt, ở Tiêu gia lúc này cùng lứa người bạn nhỏ luôn là khi dễ Tiêu Tiểu Phàm, ăn cơm cũng chỉ có thể ăn thịt người nhà ăn còn dư lại, Hứa Mộc An sợ Tiêu Tiểu Phàm bị khi dễ, thường xuyên đem Tiêu Tiểu Phàm cùng Tiêu Tiểu Đông nhốt lại .

Tiêu Tiểu Đông cúi đầu, hắn cũng không muốn trở về, thôn Gò Đất mặc dù không đạt tới Tiêu gia sầm uất, nhưng mà, tự do tự tại, Tiêu Tiểu Đông chỉ cảm thấy gần đây cuộc sống, qua gió nổi nước lên, đối với Tiêu gia cái đó tràn đầy âm mưu quỷ kế địa phương, Tiêu Tiểu Đông một chút hảo cảm cũng không có.

"Tiểu Phàm tại sao không muốn trở về à!" Tiêu Kính Phong ôn hòa hỏi.

Tiêu Tiểu Phàm thịt hô hô tay nhỏ bé nâng cằm, tràn đầy buồn bực nói: "Bên kia có rất nhiều người xấu, muốn đánh Tiểu Phàm."

Tiêu Cảnh Đình xoa xoa Tiêu Tiểu Phàm đầu, nói: "Ngươi có thể đánh lại à!"

"Tiểu Phàm không đánh lại." Tiêu Tiểu Phàm ủ rũ cúi đầu nói.

"Cha giúp con ." Tiêu Cảnh Đình nói.

Nghe được Tiêu Cảnh Đình mà nói, Tiêu Tiểu Phàm ánh mắt lập tức sáng lên.

Hứa Mộc An bất đắc dĩ ngắt Tiêu Cảnh Đình một cái.

------oOo------

Chương 57: Hồi Tiêu gia

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 57:Hồi Tiêu gia
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tiêu Cảnh Đình hướng Tiêu Kính Phong nhìn sang, hỏi: "Anh Hai, anh cảm thấy chúng ta phải đi về sao?"

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Cần."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Ta không có đi lên tu luyện pháp quyết." Tiêu Kính Phong nói.

Gia tộc lớn mặc dù có thể sừng sững không ngã, tàng thư lâu cũng có nguyên nhân rất lớn, bình dân tu luyện tới luyện khí tầng 4 sau đó, muốn lấy được luyện khí tầng 5 trở lên pháp quyết là rất khó khăn, pháp quyết bị mọi người tộc lũng đoạn, người ngoài rất khó tiếp xúc tới.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Cũng phải a!" Con em Tiêu gia, chỉ có thể tiếp xúc so với bản thân tu vi cao tầng một pháp quyết, Tiêu Cảnh Đình luyện khí tầng 5 pháp quyết vẫn là Tiêu Kính Phong truyền, không có pháp quyết, đang suy nghĩ đi lên liền không thể nào.

"Bác cả trở về sao?" Tiêu Tiểu Phàm hỏi.

"Trở về." Tiêu Thanh Nham nguyên bản tại học viện lẫn vào rất không đắc ý, bởi vì trước Tiêu Thanh Nham chuyện theo đuổi Hầu phủ tiểu thư thất bại, Trịnh Bội mà tự giác mất mặt mặt, nháo muốn cùng Tiêu Thanh Nham hợp cách, cha mẹ chủ cũ sau khi trở về,

Trịnh Bội mà lập tức không dám nói vụ này.

Tiêu Tiểu Phàm cổ trước quai hàm, mặt đầy rầu rỉ nói: "Tiểu Phàm thật đáng ghét bác cả à!"

Mộc Thư Vũ nhìn Tiêu Tiểu Phàm, nói: "Tiểu Phàm tại sao phải ghét bác cả à!"

"Bác cả mắng tiểu Phàm là ngu si, bác cả còn sinh 2 cái quỷ đáng ghét." Tiêu Tiểu Phàm nâng cằm, tràn đầy ghét bỏ nói.

Mộc Thư Vũ cười một tiếng, hắn cũng rất ghét Tiêu Thanh Nham, chẳng qua là khó mà nói.

Hứa Mộc An có chút đau lòng nhìn 2 đứa bé, Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Phàm cùng Tiêu Tiểu Đông nói: "Nếu là ở Tiêu gia qua không tốt, đến lúc đó, có thể muốn một căn nhà độc lập."

Tiêu Tiểu Phàm nghe vậy, tròng mắt lập tức sáng.

Tiêu Cảnh Đình không thế nào thích Tiêu gia, bất quá vẫn là muốn đi thành Mạc nhìn một chút, thôn Gò Đất dẫu sao quá nhỏ, giới hạn bọn họ phát triển, Tiêu Cảnh Đình đối với thành phố lớn vẫn là có chút hướng tới.

"Vậy chúng ta chuẩn bị thật tốt một chút, nếu như về Tiêu gia mà nói, chúng ta chuẩn bị thật tốt một chút đi." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Được, ta phải đem ruộng đất xử lý xong." Nhất là vậy mấy mẫu ruộng thượng đẳng, vậy phá đồ chơi tiền phạt, chân thực đáng sợ.

. . .

"Tam quản gia, chúng ta tối nay nghỉ ngơi ở đâu à!" Tiêu Tam một người tùy tùng đi tới hỏi.

"Thiếu gia, mời đi trong thành tìm khách sạn ở." Tiêu Tam nói.

Tiêu Tam Lai thôn Gò Đất lúc này lấy là Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong qua hết sức chán nản, xem bọn họ tới, nhất định mừng rỡ như điên, không nói hai lời, liền cùng bọn họ đi. Sau khi đến, mới biết đầy đủ không phải như vậy.

Thôn nhân nhắc tới 2 vị thiếu gia, không khỏi tràn đầy là hâm mộ, ghen tị cùng khen ngợi, nghe nói, Tiêu Cảnh Đình trồng vậy mấy mẫu ruộng địa, mỗi một tháng đều có năm sáu ngàn lượng bạc sản xuất, cuộc sống gia đình tạm ổn qua hết sức không tệ.

Một tháng năm sáu ngàn lượng, đổi tính được, đều có hơn hai mươi khối Linh Ngọc, Tiêu gia được cưng chiều thiếu gia, một tháng, gia tộc cũng bị hai ba khối Linh Ngọc.

Ở Tiêu gia nuôi liền khô đét biết Tiêu Tiểu Đông cùng Tiêu Tiểu Phàm 2 vị thiếu gia, ở trong thôn nuôi mập mạp trắng trẻo.

Tiêu Kính Phong cũng lập gia đình, xa không giống mọi người tưởng tượng như vậy, bị Tôn Diệu Âm tiểu thư cự tuyệt sau đó, liền buồn bực không vui, hoàn toàn cả người, tự giận mình, người ta chẳng những cưới vợ vợ, liền đứa trẻ đều có.

"Không nghĩ tới Cảnh Đình thiếu gia, tới thôn Gò Đất, lại có thể hăng hái đồ cường." Một người tùy tùng nói.

Tiêu ba gật đầu một cái, nói: "Cũng không phải là."

Nghe thôn nhân nói Tiêu Cảnh Đình, Tiêu Kính Phong, Hứa Mộc An thậm chí Mộc Thư Vũ đều là luyện khí tầng 4, Tiêu gia trẻ tuổi trong đồng lứa người xuất sắc đều là luyện khí tầng 4, Tiêu Cảnh Đình nguyên bản nhưng mà trong gia tộc tồn tại lót đáy, vậy tu vi đều dựa vào dược vật thúc giục đi lên.

Cùng Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong trở lại Tiêu gia, nhất định có thể để cho người trong gia tộc nhìn với cặp mắt khác xưa.

Mộc Thư Vũ ôm đứa trẻ, vây quanh Tiêu Kính Phong vòng vo.

"Thư Vũ, em thế nào?" Tiêu Kính Phong hỏi.

"Lập tức muốn gặp cha mẹ anh, em có chút bận tâm, cha mẹ anh có phải hay không không quá thích con gái." Mộc Thư Vũ nói.

Mộc Thư Vũ không có gặp qua Tiêu Kính Phong cha mẹ, có chút khẩn trương, mấy ngày nay có cùng Hứa Mộc An học hỏi kinh nghiệm, nhưng mà, Hứa Mộc An mình cũng không được cha Tiêu, mẹ Tiêu thích, nếu không phải Tiêu Cảnh Đình không được vào, tạm thời không tìm được người thích hợp, làm Tiêu Cảnh Đình chánh thê, Hứa Mộc An nói không chừng đã sớm bị thôi.

Tiêu Kính Phong cúi đầu xuống, buồn rầu nói: "Ngươi không cần quá lo lắng, cha mẹ quan tâm nhất chính là đại ca, từ trước đến giờ là không quá quản ta, ngươi nếu là ở Tiêu gia ở không quen, cùng ta cầm luyện khí tầng 6 pháp quyết, chúng ta liền dời ngoài ra tìm một viện tử ở."

Mộc Thư Vũ gật đầu một cái, nói: "Cũng tốt."

Tiêu Kính Phong cúi đầu, thầm nghĩ: Hắn vậy người đại ca, nhưng thật ra là cái lòng ghen tỵ rất nặng người, phải biết hắn cùng Tiêu Cảnh Đình đều lên cấp liền luyện khí tầng 5, chỉ sợ sẽ không tiếp thụ nổi, hắn ẩn khí quyết cũng không cao minh, lừa gạt lừa gạt giống vậy thôn dân có thể, muốn gạt luyện khí tầng 8 cha mẹ cùng luyện khí tầng 9 ông nội liền khó khăn, trở về sau đó, vẫn tận lực tránh Tiêu Thanh Nham cho thỏa đáng.

Lúc nhỏ, Tiêu Kính Phong còn biết suy nghĩ làm một ít đưa tới cha mẹ chú ý, bây giờ tâm tư phai nhạt rất nhiều.

Mộc Thư Vũ ngoẹo đầu, nói: "Cảnh Đình nói, khá tốt nhất một nhóm mới linh tửu còn không có bán đi, Cảnh Đình nói cái này một nhóm không bán, để cho ngươi nhớ thu."

Tiêu Kính Phong nhíu mày, có chút vui sướng nói: "Vẫn là Cảnh Đình bạn tâm giao à!"

. . .

Tiêu gia phòng lớn.

Tiêu Mộc Hồng ngồi một bên uống rượu một mình, "Đừng uống." Tôn Miểu Miểu đi tới nói.

Tiêu Mộc Hồng cúi đầu, trong con ngươi tràn đầy hung ác khí, Tiêu Lâm Phong trở lại một cái, nơi có việc đều thay đổi, ông nội ánh mắt lại toàn ở liền phòng nhì trên người.

Nguyên bản gây không thể tách rời ra cha, chú ba, chú Tư lại vội vả không thể mấy liên hiệp với nhau.

"Tiêu Cảnh Đình muốn trở về, ngươi có phải là hối hận hay không?" Tiêu Mộc Hồng nhìn Tôn Miểu Miểu hỏi.

Tôn Miểu Miểu lạnh lùng nói: "Nếu như ngươi tiếp tục tự giận mình như vậy đi xuống, vậy ta thật phải hối hận, ngươi không được như thế không chí khí, ngươi bác Hai cũng bất quá chỉ là cái luyện khí tầng 8 mà thôi, ngươi đều là luyện khí tầng 5, cố gắng nữa một ít, ở ngươi bác Hai tuổi tác, trở thành luyện khí tầng 8, cũng là có cơ hội."

"Phòng nhì bên kia Tiêu Thanh Nham ở trong học viện cùng người mâu thuẫn, tựa hồ bị thương kinh mạch, cho nên tu vi chậm chạp không có tiến triển, Tiêu Kính Phong bị độc tổn thương, thành tựu cũng có giới hạn, Tiêu Cảnh Đình cũng không cần nói, nhị thế tổ một cái, ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, cuộc sống còn dài đâu, Tiêu gia sau này, hơn phân nửa vẫn là thiên hạ của ngươi."

Tiêu Mộc Hồng trong tròng mắt, lóe lên một đạo ánh sáng.

Tôn Miểu Miểu xem Tiêu Mộc Hồng phấn khởi, âm thầm thở phào nhẹ nhõm, Tiêu Lâm Phong không chết tin tức truyền sau khi trở về, Tôn Miểu Miểu nhưng thật ra là có chút hối hận vội vàng dưới gả cho Tiêu Mộc Hồng, bất quá, gả cho gà thì theo gà gả cho chó thì theo chó, gả cũng gả cho, nàng cũng chỉ có thể một con đường đi tới tối.

Nghĩ đến Tiêu Cảnh Đình, Tôn Miểu Miểu trong lòng nhất thời thêm mấy phần phức tạp, trước Tiêu Cảnh Đình một mực làm thấp phục tiểu nhân vây quanh nàng lởn vởn, cũng không biết, bây giờ như thế nào, nếu như, Tiêu Cảnh Đình đối với nàng tình nghĩa không thay đổi, có lẽ tên ngu xuẩn kia, sẽ là một viên tốt con cờ.

. . .

"Cha, mẹ, khá tốt các ngươi còn sống, đoạn này thời gian, con cũng sắp bực bội chết, Trịnh Bội mà con tiện nhân kia, gặp ta thế yếu, lại muốn cùng ta hợp cách, con muốn thôi nàng. . ." Tiêu Lâm Phong cùng Vương Lộ trở lại một cái, Tiêu Thanh Nham giống như là tìm được núi dựa, đại đảo khổ thủy.

Tiêu Lâm Phong nhìn không ngừng oán trách Tiêu Thanh Nham, ngữ trọng tâm trường nói: "Ngươi cũng không nhỏ, nên học một mình phụ trách một phía."

"Ngươi cùng vị kia Hầu phủ tiểu thư là chuyện gì xảy ra, ngươi đã có vợ rồi, còn đi trêu chọc Hầu phủ tiểu thư, để cho Hầu phủ biết, không ăn nổi bao đi." Vương Lộ nói.

Tiêu Thanh Nham ngượng ngùng nói: "Hầu phủ đích tiểu thư, ta tự nhiên không dám truy đuổi, bất quá, ta truy đuổi nhân vật nhỏ thứ tiểu thư, tại học viện lúc này nàng cũng biểu hiện đối với ta có ý tứ, bất quá. . . Gái điếm sanh, chính là gái điếm sanh, lập tức liền biến sắc mặt."

Tiêu Lâm Phong thở dài, nói: "Ngươi vẫn là cách con bé kia xa một ít đi, ta trở lại một cái, chuyện gì đều thay đổi, em hai ngươi bị trục

xuất lính đánh thuê đội, còn bị truyền mơ ước chị dâu, Tôn gia cái đó Tôn Diệu Âm cũng cùng em trai ngươi giải trừ hôn ước, cửa kia hôn sự, là Tôn lão đầu mình tới cầu, không nghĩ tới trở mặt lật nhanh như vậy."

"Em hai ngươi xảy ra chuyện, ngươi làm sao cũng không giúp một cái, các ngươi là anh em ruột, tương lai ngươi nếu là cầm quyền, lấy em hai ngươi tính tình, ngươi giúp hắn, hắn cũng đặt sẽ giúp ngươi." Vương Lộ nói.

Tiêu Lâm Phong gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Một cây chẳng chống vững nhà."

Nghe Tiêu Thanh Nham nhắc tới Tiêu Kính Phong, Tiêu Thanh Nham có chút không được tự nhiên. Tiêu Thanh Nham danh tiếng cũng nát rữa, trong học viện những học sinh kia, chờ đến cơ hội, liền lấy Tiêu Kính Phong châm chọc hắn, Tiêu Kính Phong đã sớm phiền thấu, hận không thể không có người em trai này.

Tiêu Thanh Nham âm thầm thầm nghĩ: Tiêu Kính Phong bất quá là một mãng phu, hơn nữa, còn trúng độc, đời này phỏng đoán cũng chính là một luyện khí tầng 4, trông cậy vào Tiêu Kính Phong hỗ trợ, hắn sợ rằng chỉ có thể nhịn đói.

"Em hai ngươi cùng em ba bây giờ lại có thể chung một chỗ, đã qua không nhìn ra, tình cảm của bọn họ lại có thể rất tốt, em ba ngươi từ nhỏ cưng chiều từ nhỏ, bị đày đi đến cái loại địa phương đó đi, chỉ sợ bị không ít khổ, cùng bọn họ trở về, các ngươi huynh đệ phải thật tốt sống chung." Vương Lộ nói.

Tiêu Thanh Nham gật đầu, trong lòng nghĩ nhưng là, em ba chính là một bùn nát đỡ không nổi tường đồ, cả ngày cũng biết đi theo người phụ nữ phía sau cái mông lởn vởn, trở lại nếu là Tôn Miểu Miểu biến thành chị dâu họ, nói không chừng cả ngày vây quanh chị dâu lởn vởn, làm ra một ít làm bại hoại thuần phong mỹ tục sự việc tới, cùng em ba thật tốt sống chung, bỗng dưng làm liên luỵ thanh danh của hắn.

Tiêu Thanh Nham đi ra cửa, Trịnh Bội mà mang 2 con trai đứng ở cửa, nhìn Tiêu Thanh Nham, có chút cười lúng túng.

Tiêu Thanh Nham hừ lạnh một tiếng, trước, sau khi cha mẹ mất, Trịnh Bội mà khắp nơi chê hắn, chọc cho Tiêu Thanh Nham đối với Trịnh Bội mà có chút phiền lòng.

Tiêu Thanh Nham 2 con trai, Tiêu Nhạc Phong cùng Tiêu Nhạc Vinh chạy đến Tiêu Thanh Nham bên người nũng nịu, Tiêu Thanh Nham đối với Trịnh Bội mà bất mãn, đối với 2 cái con trai thương yêu từ nhỏ, cũng không tệ lắm, xem 2 con trai, ở bên người nũng nịu, sắc mặt cuối cùng hòa hoãn một ít.

"Cha, con nghe nói, đứa nhỏ ngốc muốn trở về có phải hay không." Tiêu Nhạc Vinh hỏi.

Tiêu Thanh Nham gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Đứa nhỏ ngốc mạng thật là cứng rắn à! Bị đày đi đến cái loại địa phương đó, còn có thể sống sót." Tiêu Nhạc Vinh bỉu môi nói.

Tiêu Thanh Nham sờ một cái Tiêu Nhạc Vinh mặt, nói: "Như thế không thích hắn à!"

"Hắn bẩn thỉu, còn đần, có loại này em họ, con cũng mất mặt theo đây." Tiêu Nhạc Vinh chống nạnh, tràn đầy khinh thường nói.

------oOo------

Chương 58: Đoàn lính đánh thuê hiện trạng

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 58:Đoàn lính đánh thuê hiện trạng
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Tiểu Đông ngồi ở giao trong xe ngựa, nhìn Tiêu Tiểu Phàm, nói: "Ngươi đừng nữa ăn, ngươi ăn cả người bốc mùi."

Tiêu Tiểu Đông che mũi, thầm nghĩ: Em trai cái này cổ quái gì mới tốt à! Ăn tỏi.

Tiêu Tiểu Phàm nháy con mắt, hướng về phía Tiêu Tiểu Đông giảo hoạt cười một tiếng, nói: "Em muốn ăn, nhiều một chút ăn, cùng gặp phải Tiêu Nhạc Vinh, ta liền ha ha. . ." Tiêu Tiểu Phàm vọt tới Tiêu Tiểu Đông bên người thở ra một cái, Tiêu Tiểu Đông liền vội vàng che lỗ mũi, Tiêu Tiểu Phàm dương dương đắc ý bổ sung nói: "Ngộp chết hắn."

Tiêu Tiểu Đông sậm mặt lại, nói: "Ngươi ở đem hắn xông trước khi chết, đã đem ta ngộp chết."

Tiêu Tiểu Phàm nhìn Tiêu Tiểu Đông, ngoẹo đầu, nói: "Đại ca, ngươi sợ thúi à!"

Tiêu Tiểu Đông sậm mặt lại, thầm nghĩ: Nói nhảm, hắn là người bình thường, dĩ nhiên sợ thúi.

Tiêu Tiểu Phàm từ trong túi đựng đồ lấy ra một hộp đậu hủ thúi, Tiêu Tiểu Đông rốt cuộc không thể nhịn được nữa nhảy ra xe ngựa, bày tỏ muốn đổi buồng xe.

. . .

Tiêu Cảnh Đình có chút khẩn trương xuyên thấu qua cửa kiếng xe, nhìn đi ra ngoài.

"Ngươi rất khẩn trương à!" Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Muốn gặp cha mẹ, dĩ nhiên có chút khẩn trương."

Hứa Mộc An rõ ràng Tiêu Cảnh Đình là lo lắng hắn người ngoại lai thân phận bị cha mẹ chủ cũ phát hiện, Hứa Mộc An bắt được Tiêu Cảnh Đình tay, nói: "Thật ra thì, cha mẹ anh thường xuyên đi ra ngoài, đều là đem ngươi giao cho người làm trong gia tộc chiếu cố."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Cha mẹ người quan tâm nhất là đại ca."

Nếu là Tiêu Thanh Nham đổi một người, cha mẹ chủ cũ có lẽ sẽ phát hiện, nhưng là, nếu như là Tiêu Cảnh Đình mà nói, vậy xác suất liền thật to thấp xuống.

Một tên hộ vệ đem Tiêu Tiểu Đông đưa đến Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An buồng xe.

"Ngươi làm sao tới à!" Hứa Mộc An hỏi.

"Em trai ở ăn Củ Tỏi, ăn xong rồi lại ăn đậu hủ thúi, cả người cũng thúi chết." Tiêu Tiểu Đông tràn đầy buồn bực nói.

"Tiểu Phàm, làm sao đột nhiên thích ăn những thứ đó?" Tiêu Cảnh Đình có chút kỳ quái nói , Tiêu Tiểu Phàm thật giống như thích ăn ăn ngọt à! Làm ngọt đậu túi, hắn một lần có thể ăn mười mấy người .

"Hắn nói muốn ngộp chết Tiêu Nhạc Vinh." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Cảnh Đình mặt trầm xuống, thầm nói: Tiêu Nhạc Vinh cho Tiêu Tiểu Phàm bóng mờ rất lớn à! Cho tới vừa nghĩ tới về nhà, Tiêu Tiểu Phàm liền như lâm đại địch. Trở về, không thể tránh 2 đứa bé sẽ chạm mặt, cha mẹ chủ cũ, đối với Tiêu Thanh Nham 2 con trai rất là đau cưng chìu, đối với chủ cũ con trai liền chưa ra hình dáng gì.

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, sau khi về nhà, phải tận lực tránh Tiêu Thanh Nham mới phải à!

. . .

Tiêu Kính Phong nhìn xe phong cảnh ngoài cửa sổ, khẽ thở dài một hơi.

"Thế nào?" Mộc Thư Vũ hỏi.

Tiêu Kính Phong lắc đầu một cái, nói: "Không việc gì, chỉ là muốn về đến đi sau đó, có thể sẽ gặp phải một ít người quen, không biết, lính đánh thuê đội phát triển bây giờ như thế dạng."

Mới vừa bị trục xuất lính đánh thuê đội lúc này Tiêu Kính Phong đối với lính đánh thuê đội tràn đầy oán hận, đoạn này thời gian cuộc sống vượt qua càng tốt, cộng thêm có vợ trẻ đẹp thương con làm bạn, Tiêu Kính Phong đối với đoàn lính đánh thuê hận ý hòa tan rất nhiều.

Mộc Thư Vũ lạnh lùng cười một tiếng, tràn đầy châm chọc nói: "Hoa Vũ Phong tham công liều lĩnh, luôn cảm thấy ngươi úy thủ úy cước được là, hạn chế đoàn lính đánh thuê phát triển, đem ngươi làm ra đoàn lính đánh thuê, hắn cuối cùng có cơ hội mở ra hoành đồ."

"Lão đoàn trưởng bất ngờ qua đời lúc này muốn anh giúp Hoa Vũ Phong, nói Hoa Vũ Phong tính tình có chút lỗ mãng, muốn ta hỗ trợ khuyên nhủ." Tiêu Kính Phong nói.

Mộc Thư Vũ nhún vai một cái, nói: "Đường là chính bọn họ chọn, ngươi đã làm hết tình hết nghĩa."

Tiêu Kính Phong nhắm mắt, nói: "Đúng vậy! Từ ta bị trục xuất đoàn lính đánh thuê bắt đầu, ta liền cùng bọn họ không có quan hệ."

Mộc Thư Vũ cúi đầu, hắn thật ra thì âm thầm nghe qua đoàn lính đánh thuê hiện trạng, nghe nói, lính đánh thuê đội liên tục mấy lần nhiệm vụ thất bại, tổn thất thảm trọng, đã đến giải tán bên bờ. Bởi vì vì giải trừ hoa vòm trời tánh tình, đối với cái kết quả này, Mộc Thư Vũ một chút cũng không bất ngờ.

Biết lính đánh thuê đội tình cảnh, Mộc Thư Vũ một chút đều không đồng tình, ngược lại có chút cười trên sự đau khổ của người khác.

. . .

Thành Mạc ánh trăng nhà hàng, mấy cái lính đánh thuê hội tụ vào một chỗ.

"Tiêu Lâm Phong trở lại chỉnh đốn Tiêu gia, phó đoàn trưởng thật giống như sắp bị nối trở lại rồi." Nói chuyện chính là Liệp Hồ đoàn lính đánh thuê Trương Mông.

"Đều có gần một năm, cũng không biết, phó đoàn trưởng bây giờ thực lực thế nào." Chu Phóng thở dài nói.

Trương Mông cúi đầu, ban đầu lính đánh thuê đội cưỡng bức áp lực đuổi Tiêu Kính Phong, sau đó, Tiêu Kính Phong là được đoàn lính đánh thuê cấm kỵ.

Tiêu Kính Phong làm người hào phóng, làm việc cũng rất cẩn thận, Tiêu Kính Phong sau khi đi, đoàn lính đánh thuê đoàn trưởng Hoa Vũ Phong nóng lòng cầu thành, mang người vây công một cái yêu thú cấp 5, bị yêu thú công kích mãnh liệt, tổn thất thảm trọng.

Ở đó lần hành động trước, đoàn lính đánh thuê cũng từng đối phó qua yêu thú cấp 5, nhưng là, đó là một cái bị thương yêu thú cấp 5, hơn nữa, lúc ấy Tiêu Kính Phong cũng ở đây, Tiêu Kính Phong sau

khi đi, đoàn lính đánh thuê thực lực giảm xuống không thiếu.

Hành động sau khi thất bại, Hoa Vũ Phong uy tín tổn hao nhiều, vì vãn hồi tổn thất danh vọng, Hoa Vũ Phong ra sức dẹp nghị luận của mọi người, lần nữa trù tính một lần nhiệm vụ nguy hiểm, lần nữa đại bại mà quay về.

Thất bại hai lần hành động, khiến cho đoàn lính đánh thuê thực lực đại tổn, xa không còn ngày xưa quang cảnh.

"Coi như phó đoàn trưởng trở lại, cũng không biết hồi lính đánh thuê đội." Chu Phóng nói , lính đánh thuê đội đều là bình dân, đối với Tiêu Kính Phong có mơ hồ bài xích, Tiêu Kính Phong sau khi đi, lính đánh thuê đội người, lại dần dần nhớ tới liền Tiêu Kính Phong tốt.

"Không biết, phó đoàn trưởng đoạn này thời gian qua như thế nào."

Trương Mông khẽ thở dài một hơi, nói: "Phó đoàn trưởng lúc đi, Mộc y sư cũng đi theo, ta nghe nói phó đoàn trưởng cùng Mộc y sư lập gia đình, 2 người cùng nhau đến nhờ cậy phó đoàn trưởng em trai."

"Tập hợp." Triệu lực đi vào nhà hàng nói.

Trương Mông nhíu mày một cái, nói: "Tập họp, lại có nhiệm vụ sao?"

Triệu lực gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Nhưng mà, còn có rất nhiều người thương thế còn chưa lành, bây giờ làm nhiệm vụ, có phải hay không có chút nóng nảy." Chu Phóng hỏi.

Triệu lực nhíu mày một cái, nói: "Cũng đã lâu không có làm nhiệm vụ, tiếp tục như vậy nữa, lính đánh thuê đội đều phải không bốc ra nồi."

Chu Phóng khẽ thở dài một hơi, nói: "Được rồi."

------oOo------

Chương 59: Tiêu gia bách thái

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 59:Tiêu gia bách thái
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Chu gia.

"Chị." Tôn Miểu Miểu đi vào Tôn Diệu Âm phòng ngủ, kêu một tiếng.

"Ngươi tâm tình không phải rất tốt à!" Tôn Diệu Âm nhìn Tôn Miểu Miểu sắc mặt nói.

"Không nghĩ tới Tiêu Lâm Phong cùng Vương Lộ còn sống, còn song song lên cấp tầng tám, cái này 2 cái gieo họa, mạng thật cứng quá, Vương Lộ cái đó hung vợ, cả ngày cho ta sắc mặt xem, nếu như, ta không phải Tôn gia tiểu thư, có lẽ cũng để cho nàng cầm roi quất chết." Tôn Miểu Miểu tràn đầy tức giận nói.

Vương Lộ cũng quá kiêu ngạo, lại có thể ngay trước mọi người quất chết Tiêu Mộc Hồng tiểu thiếp, mặc dù nói, nàng đối với cái đó Phong Tuyết Nhi không có cảm tình gì, nhưng là xem người cứ như vậy bị quất chết, trong lòng vẫn là có chút khúc mắc.

Bởi vì trước Tiêu Cảnh Đình trước kia theo đuổi qua Tôn Miểu Miểu, Tôn Miểu Miểu vừa không có rõ ràng cự tuyệt, rồi sau đó, Tôn Miểu Miểu lại gả cho Tiêu Mộc Hồng, Vương Lộ đối với Tôn Miểu Miểu ấn tượng vô cùng là kém sức lực.

"Để cho ngươi gả cho Tiêu Mộc Hồng, là có chút ủy khuất, vốn là lấy là Tiêu Mộc Hồng có thể cầm quyền." Tôn Diệu Âm vặn chân mày nói.

Tôn Miểu Miểu thở dài, nói: "Gả cũng gả cho, bây giờ nói những thứ này nữa, cũng không còn kịp rồi."

"Tu luyện con đường này tràn đầy biến số, Tiêu Lâm Phong cùng Vương Lộ lần này có thể tránh được một kiếp, không có nghĩa là nhiều lần cũng có thể tránh được, lại hãy chờ xem." Tôn Diệu Âm khuyên lơn.

"Chị, chị là tốt, gả cho Chu Khang Hòa như thế cái thiên tài, cũng luyện khí tầng 6, không làm được, tương lai còn có thể trúc cơ đây." Tôn Miểu Miểu tràn đầy hâm mộ nói.

Tôn Diệu Âm khoát tay một cái, nói: "Bây giờ nói trúc cơ còn sớm rất đâu, bất quá, lấy Khang Hòa năng lực, đến luyện khí chín tầng, hẳn là vững vàng đương đương."

Tôn Diệu Âm giọng nhẹ nhàng nhàn nhạt, trong con ngươi lóe lên mấy phần ngạo ý.

Tôn Miểu Miểu có chút hâm mộ nhìn Tôn Diệu Âm, "Chị, Vương Lộ đem Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong nối trở lại rồi, ngươi cùng Tiêu Kính Phong có hôn ước, ngươi nói ngươi giải trừ hôn ước, Tiêu Kính Phong có thể hay không ghi hận ngươi à!"

"Rồng không cùng rắn cư, chị cùng hắn định trước đi không tới một khối, hắn hẳn hiểu." Tôn Diệu Âm bưng lên ly trà trong tay, nhấp một miếng trà, tư thái cao ngạo nói.

Tôn Miểu Miểu gật đầu một cái, nói: "Nói cũng phải, Tiêu Kính Phong cái loại đó mãng phu như thế nào có thể xứng với chị à! Hắn bị trục xuất lính đánh thuê đội lúc này trúng độc, coi như giải độc cũng biết lưu lại tai họa ngầm, phỏng đoán cả đời đều là luyện khí tầng 4, thực lực này cũng chỉ có thể ở nông thôn địa phương côn đồ."

Tôn Diệu Âm ngón tay nhỏ nhắn nâng cằm, hơi cười, "Không nói hắn, nhắc tới hắn tâm tình cũng không tốt, Tiêu Cảnh Đình cũng

phải trở về, hắn hướng về phía ngươi, nhưng mà vĩnh viễn một bộ hai mươi bốn hiếu cháu trai hình dáng."

Tôn Miểu Miểu đỏ một chút mặt, nói: "Em bây giờ là hắn chị dâu, phỏng đoán hắn không dám làm cái gì."

. . .

Chu Khang Hòa đi vào Tôn Diệu Âm phòng ngủ, "Em gái ngươi đã tới?"

Tôn Diệu Âm gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Không nghĩ tới Tiêu Lâm Phong cùng Vương Lộ còn sống, Miểu Miểu nàng tình cảnh không phải rất tốt."

Chu Khang Hòa híp mắt mâu, sắc mặt hơi trầm xuống, "Vợ chồng Tiêu Lâm Phong, mạng thật đúng là cứng rắn." Thành Mạc tứ đại gia tộc, hỗ là cạnh tranh quan hệ, Tiêu gia đột nhiên nhiều 2 cái luyện khí tầng 8 tồn tại, đối với những gia tộc khác, thật ra thì cũng là một đả kích không nhỏ.

"Nghe nói, Tiêu Lâm Phong phải đem Tiêu Kính Phong cùng Tiêu Cảnh Đình nối trở lại rồi, nguyên vốn lấy là Tiêu Kính Phong không có cơ hội trở mình, ta sẽ bỏ qua hắn, không nghĩ tới tên này, mạng thật đúng là cứng rắn, chẳng những còn sống, còn nặng hơn hồi thành Mạc." Chu Khang Hòa nói.

Tôn Diệu Âm cúi đầu, nói: "Dù sao cũng bất quá là một luyện khí tầng 4, coi là không thể cái gì, đối với ngươi ảnh hưởng cũng có giới hạn, như vậy nhân vật nhỏ, ngươi không cần để ở trong lòng."

Chu Khang Hòa chua chát nói: "Hắn nếu là người bình thường, ta tự nhiên sẽ không để ý, nhưng mà, hắn cùng ngươi từng có hôn ước à! Nghĩ đến hắn cùng ngươi đã từng liên hệ vượt qua hệ, ta hận không giết được hắn."

Tôn Diệu Âm phủi Chu Khang Hòa một cái, ranh mãnh nói: "Nhỏ

mọn."

Chu Khang Hòa lập tức ôm lấy Tôn Diệu Âm, 2 người nhìn nhau cười một tiếng, một chút lăn đến trên giường.

. . .

Trịnh Bội mà vừa giúp con trai nhỏ mặc quần áo, một bên thúc giục con trai lớn thức dậy.

"Mẹ, chúng ta tại sao phải dậy sớm như vậy à!" Tiêu Nhạc Vinh cổ trước quai hàm bất mãn nói.

"Ngày hôm nay 2 người các ngươi chú trở lại, cho nên, muốn đứng lên đi nghênh đón." Trịnh Bội mới nói.

Tiêu Nhạc Vinh khẽ hừ một tiếng, nói: "Không phải là 2 người chú phế vật phải về tới mà, có cái gì ghê gớm à!"

Trịnh Bội mà nhíu mày một cái, nói: "Chớ nói bậy bạ."

"Em trai không nói bậy bạ à! Cha cũng là nói như vậy, thật không biết ông nội, bà nội tiếp bọn họ trở lại làm gì, chú Hai danh tiếng kém, chú ba là con phá của, được việc chưa đủ, bại chuyện có thừa." Tiêu Nhạc Phong tràn đầy khinh thường nói.

Trịnh Bội mà ngang con trai lớn một cái, cảnh cáo nói: "2 người các ngươi chú kém đi nữa sức lực, đó cũng là các ngươi ông nội, bà nội con trai, đến các ngươi ông nội, bà nội trước mặt, có thể không nên nói bậy nói bạ."

Tiêu Nhạc Phong nghiêm túc gật đầu một cái, nói: "Mẹ, mẹ yên tâm đi, điểm này đúng mực, con vẫn phải có."

"Một lát tới các ngươi ông nội, bà nội trước mặt, miệng có thể muốn ngọt một chút à!" Trịnh Bội mới nói.

Tiêu Nhạc Phong gật đầu một cái, nói: "Biết, ông nội, bà nội vui vẻ vui mừng ta, ta cùng Hứa Mộc An sanh vậy 2 cái tiện chủng có thể không giống nhau."

"Mẹ, đứa ngốc sẽ trở lại sao?" Tiêu Nhạc Vinh vấn đáp.

Trịnh Bội mà gật đầu một cái, nói: "Sẽ."

Tiêu Nhạc Vinh ngoẹo đầu, dương dương đắc ý nói: "Cũng không biết, hắn ở đó nông thôn địa phương, lớn lên cái gì dã man bộ dáng, trở lại ta thật tốt dạy bảo hắn."

. . .

------oOo------

Chương 60: Trở về

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 60:Trở về
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Cửa Tiêu gia, Vương Lộ có chút nóng nảy hướng giao lộ nhìn quanh.

"Mẹ, hẳn liền sắp tới." Tiêu Thanh Nham hướng về phía Vương Lộ nói.

Vương Lộ tràn đầy tức giận nói: "em ba con lại có thể bị đày đi đến như vậy địa phương vắng vẻ, Liễu Huyền con tiện nhân kia, lại có thể chỉ cho em trai ngươi như vậy ít bạc, em ba con như thế nào thói quen liền à!"

Vương Lộ sắc mặt âm trầm, trở lại nghe nói phòng lớn làm làm, Vương Lộ hận không nỡ đánh đến cửa đi, chẳng qua là, những thứ khác mấy phòng phản ứng ngược lại nhanh, lập tức lại từ bỏ hiềm khích lúc trước, liên hiệp ở một khối, lão gia tử lại đi ra làm hòa sự lão, Vương Lộ chỉ có thể đè xuống lửa giận trong lòng.

Tiêu Thanh Nham cúi đầu, thầm nghĩ: Tiêu Cảnh Đình cái loại đó cá tính, ném ra ngoài bị chút tha cối xay cũng tốt, bất quá ở Vương Lộ trước mặt, Tiêu Thanh Nham cũng không dám nói lời này, Vương Lộ không thế nào thích Tiêu Kính Phong, nhưng vô cùng thương yêu Tiêu Cảnh Đình, bởi vì trước nhà phần lớn tài nguyên cũng cho mình, Vương Lộ luôn cảm thấy bạc đãi Tiêu Cảnh Đình, đối với Tiêu Cảnh Đình có chút áy náy.

Tiêu Thành Phong đi ra, nhìn Tiêu Lâm Phong cùng Vương Lộ nói: "Anh Hai, chị dâu Hai, đang đợi người à! Mặt trời lớn như vậy, không

bằng các ngươi đi trong phòng cùng đi, ở nơi này cùng nhiều mệt mỏi à!"

Vương Lộ khoát tay một cái, lạnh lùng nói: "Không cần."

Vương Lộ nhất bất mãn là phòng lớn, nhưng mà, đối với con trai xảy ra chuyện lúc này mắt lạnh đứng xem những người khác, cũng không có hảo cảm gì, chẳng qua là vô luận trong lòng như thế nào làm muốn, ngoài mặt, mọi người vẫn là bày ra một bộ anh hữu đệ cung hình dáng.

. . .

Tiêu Thành Phong nhìn Liễu Huyền nói: "Ngươi không đi ra?"

Liễu Huyền hừ lạnh một tiếng, nói: "2 đứa cháu, chẳng lẽ còn muốn chúng ta một đám trưởng bối, đi nghênh đón bọn họ sao? Dù sao vậy 2 cái cũng ghi hận ở trên ta, ta cũng không cần làm bề ngoài công phu."

"Ta nghe nói, Tiêu Cảnh Đình ở thôn Gò Đất lẫn vào không tệ." Tiêu Thành Phong nói.

"Ngươi có phải hay không nghĩ sai rồi, vậy đứa con phá của, lại có thể ở bên ngoài lẫn vào không tệ?" Liễu Huyền nói.

Tiêu Thành Phong híp mắt mâu, nói: "Hẳn không tính sai, tên kia đúng là dổi tính."

Liễu Huyền cắn răng, nói: "Một cái Tiêu Thanh Nham đã đủ khó giải quyết, nếu là Tiêu Cảnh Đình dổi tính, cùng hắn liên hiệp chung một chỗ, vậy thì phiền toái."

Tiêu Thành Phong không cho là đúng nói: "Ngươi không nên bi quan như vậy, Tiêu Thanh Nham không phải là một có thể chứa người, Tiêu Cảnh Đình đâu, cũng là một tranh cường háo thắng, cái này ba cái hòa thượng không nước uống, cái này Tiêu Cảnh Đình trở lại, là

cùng Tiêu Thanh Nham liên hiệp chung một chỗ, vẫn là 2 anh em trong ổ phản, còn nói không chừng đây."

Liễu Huyền sắc mặt đổi một cái, rồi sau đó lộ ra nụ cười sáng lạn."Nói cũng phải."

. . .

Trong tửu lầu.

Tôn Hào ngồi ở ven đường, thỉnh thoảng hướng ven đường nhìn sang.

"Tôn Hào, ngươi làm gì chứ?"

"Ngày hôm nay, Tiêu gia Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong phải về tới, cũng sắp đến."

"Tiêu Cảnh Đình cái tên kia cũng đủ cõng, thật tốt một cái đại thiếu gia, bị đày đi đến cái loại địa phương đó, nghe nói, nông thôn địa phương người phụ nữ, vừa đen vừa gầy, lại liền lại biết, nghe nói, nông thôn qua ba năm, con gái xấu xí so với thiên tiên, Tiêu Cảnh Đình tên nầy, một năm qua này, sợ là bịt tàn nhẫn, y theo ta xem, tên nầy trở về chuyện thứ nhất, chính là tìm một hoa lầu, ngâm cái mười ngày nửa tháng." Trịnh Khải nói.

"Lão Trịnh à! Ngươi có phải hay không muốn đi cùng người ta à!" Chu Mịch tràn đầy trêu chọc nói.

Trịnh Khải lúng túng cười một tiếng, nói: "Ta đều là người có vợ, nơi nào có thể đi cái loại địa phương đó à!"

"Ơ, không phải đâu, chúng ta Trịnh thiếu gia, lại có thể thành thê quản nghiêm." Chu Mịch vui vẻ cười to đứng lên.

Tôn Hào hướng phía dưới nhìn sang, Tiêu Cảnh Đình đày đi đến thôn Gò Đất sau đó, Tôn Hào có lần tình cờ đến thôn Gò Đất vùng

lân cận một cái thị trấn, nghĩ tới Tiêu Cảnh Đình đối với em gái tử triền lạn đả dáng vẻ, cảm thấy rất là chọc người ngại, liền làm ơn địa phương một chỗ côn đồ, mang xấu xa Tiêu Cảnh Đình.

Tôn Hào nguyên bổn đã đem chuyện này cho quên mất, lúc này Tiêu Cảnh Đình trở lại, Tôn Hào đột nhiên nhớ lại có chuyện như vậy.

Tôn Hào sờ cằm, thầm nghĩ: Tiêu Cảnh Đình thật đúng là đủ khả năng, lại có thể có thể ở nông thôn địa phương sống đến bây giờ, Tiêu Lâm Phong cùng Vương Lộ trở về, Tiêu Cảnh Đình cái này, chỉ sợ là lại phải run rẩy dậy rồi.

. . .

Tiêu Tiểu Phàm moi cửa sổ, nhìn dọc phố tiếng rao hàng gian hàng, trong con ngươi lóe lên sáng lên ánh sáng.

"Anh, trên đường thật là nhiều người à! Ta trước kia cũng không có phát hiện." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Tiêu Tiểu Đông liếc mắt, thầm nghĩ: Ngươi trước đó đều ở nhà, đi nơi nào phát hiện.

Nghĩ đến trước kia ở Tiêu gia qua cuộc sống, Tiêu Tiểu Đông nắm chặt quả đấm, không khỏi có chút lòng vẫn còn sợ hãi.

"Anh , anh xem cái đó tượng gỗ người, thật đáng yêu." Tiêu Tiểu Phàm vui mừng vui vẻ nói.

"Em không nên gần ta à!" Tiêu Tiểu Đông nhức đầu nói.

Tiêu Tiểu Phàm gần đây giống như tẩu hỏa nhập ma vậy ăn đồ thối hoắc, còn càng ăn càng nhiều, ăn nhiều như vậy, cái này, còn lão ở cạnh mình góp.

Bởi vì trước ngựa lên không gian không đủ, Tiêu Tiểu Đông ở khiếu

nại không có hiệu quả sau đó, vẫn bị chạy tới cùng xú hồng hồng Tiêu Tiểu Phàm cùng ở một cái xe ngựa.

"Cùng có rãnh rỗi, để cho cha mang ta đi dạo phố đây." Tiêu Tiểu Phàm tự mình nói.

Tiêu Tiểu Đông nghe vậy, cũng có chút động tâm, đã qua Tiêu Cảnh Đình chỉ bận bịu ăn uống chơi gái đánh cuộc, Tiêu Tiểu Đông cùng Tiêu Tiểu Phàm đối với Tiêu Cảnh Đình tránh chi e sợ cho không kịp, tự nhiên không dám hy vọng xa vời để cho Tiêu Cảnh Đình mang bọn họ đi dạo phố, bất quá bây giờ. . . Có lẽ có thể mong đợi một chút.

Tiêu Tiểu Phàm ngồi về xe ngựa, nói: "Anh, trở về trong thành, cha sẽ không biến thành dáng vẻ trước kia đi."

Tiêu Tiểu Đông lắc đầu một cái, nói: "Mẹ nói sẽ không, hẳn sẽ không đi."

------oOo------

Chương 61: Rốt cuộc trở về nhà

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 61:Rốt cuộc trở về nhà
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tiêu Cảnh Đình nhìn dọc phố hoa lầu, trong lòng tràn đầy đều là cảm giác quen thuộc.

Chủ cũ thật là một sắc trong quỷ đói, toàn bộ thị trấn trong quen thuộc nhất, chính là vậy nhiều loại hoa lầu.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình sắc mặt, nói: "Ngươi không có sao chứ."

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Không có sao, không có sao." Chỉ là có chút "Xúc cảnh sinh tình", chủ cũ tên nầy, nhỏ như vậy liền cả ngày ngâm ở hoa lầu bên trong, lại có thể không có ngâm vô sinh, không thể không nói, một giới này người, thân thể tố chất, chân thực cường hãn.

"Sắp tới à!" Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Cửa Tiêu phủ, Tiêu Nhạc Vinh lười biếng ngáp dài.

"Làm sao bây giờ còn chưa tới à! Chúng ta phải đợi tới khi nào à!" Tiêu Nhạc Vinh ôm Trịnh Bội Nhi cánh tay, lắc lắc, làm nũng nói.

Trịnh Bội Nhi có chút hơi khó cau mày, nói: "Người lúc nào tới, mẹ

cũng không phải rất rõ à!"

Tiêu Nhạc Vinh tràn đầy khổ não nói: "Vinh Vinh mệt quá à!"

Vương Lộ quay đầu lại, nhìn Tiêu Nhạc Vinh, có chút đau lòng nói: "Vinh Vinh nếu là mệt, liền đi nghỉ trước đi."

Tiêu Nhạc Vinh chớp ánh mắt đen láy, mặt đầy khôn khéo hiểu chuyện nói: "Chú Hai, chú ba, hiếm thấy trở lại, Vinh Vinh vẫn là chờ một lát nữa đi."

Vương Lộ nhìn Tiêu Nhạc Vinh khôn khéo dáng vẻ, trong con ngươi lóe lên mấy phần nhu quang.

Trịnh Bội Nhi âm thầm tán thưởng nhìn Tiêu Nhạc Vinh một cái.

Tiêu Thanh Nham nhíu mày một cái, có chút không vui nói: "em Hai, em ba thiệt là, không phải nói giờ Thìn liền đến sao? Bây giờ cũng sắp buổi trưa, lúc nào, như vậy kéo cù cưa kéo, để cho cha, mẹ đợi lâu."

Vương Lộ khẽ thở dài một hơi, nói: "Có thể là trên đường làm trễ nãi đi, đường xá có chút xa xôi, trì hoãn một ít, cũng là tầm thường."

. . .

Một chiếc xe giao ngựa, xa xa đi tới.

"Tới." Tiêu Lâm Phong thanh âm bình tĩnh, nhưng là, vậy nhanh nhẹn giọng, vẫn mơ hồ lộ ra Tiêu Lâm Phong hảo tâm tình.

Xe giao ngựa từ xa đến gần, rất nhanh được lái đến bên cạnh.

Xe ngựa vừa dừng lại, Tiêu Kính Phong liền từ trên xe ngựa nhảy xuống, thấy Tiêu Kính Phong, Tiêu Lâm Phong con ngươi co rúc nhanh một chút, nhẹ di một tiếng.

Tiêu Kính Phong không có sử dụng ẩn khí quyết, cho tới Tiêu Lâm Phong liếc mắt một cái thấy ngay Tiêu Lâm Phong cấp bậc.

Vương Lộ nhìn Tiêu Kính Phong tràn đầy bất ngờ nói: "Làm sao biết, tầng năm."

Tiêu Thanh Nham nghe được cha mẹ kinh nghi, sắc mặt lập tức căng thẳng lên, tròng mắt tràn đầy dò xét quét qua Tiêu Kính Phong.

Cảm nhận được Tiêu Kính Phong người lên không được với linh khí của mình, Tiêu Thanh Nham tràn đầy kinh ngạc, Tiêu Kính Phong lại có thể cũng là luyện khí tầng 5, Tiêu Thanh Nham chỉ cảm thấy bị người trùng trùng đánh một quyền, Tiêu Thanh Nham một mực lấy mình là luyện khí tầng 5 tu sĩ kiêu ngạo, kết quả phát hiện, mình xem không vừa mắt em trai, cũng luyện khí tầng 5, tâm tình đặc biệt phức tạp.

Tiêu Kính Phong sau khi đi xuống xe ngựa, xoay người, hướng trên xe ngựa người đưa tay ra, Mộc Thư Vũ đem đứa trẻ đưa cho Tiêu Kính Phong, đi xuống xe ngựa.

Tiêu Lâm Phong thấy Mộc Thư Vũ, lại lần nữa nhẹ di một tiếng.

Nghe được ba nhẹ ồ thanh, Tiêu Thanh Nham ánh mắt hướng Mộc Thư Vũ nhìn sang, Mộc Thư Vũ Tiêu Thanh Nham là đã gặp, lúc ấy, còn châm biếm Mộc Thư Vũ mấy câu, Tiêu Thanh Nham có chút kinh ngạc phát hiện Mộc Thư Vũ lại có thể cũng là luyện khí tầng 5.

Nhìn ra Tiêu Kính Phong cùng Mộc Thư Vũ thực lực, cùng đi ra xem náo nhiệt phòng lớn, phòng 3, bốn phòng người, từng cái sắc mặt phức tạp.

Tiêu Kính Phong ôm đứa trẻ, đi tới Tiêu Lâm Phong cùng Vương Lộ trước mặt, thản nhiên nói: "Cha, mẹ, con trở về, đây là vợ con Mộc Thư Vũ."

Mộc Thư Vũ bị Tiêu Kính Phong kéo, có chút khẩn trương hướng về

phía Tiêu Lâm Phong chào một cái, nói: "Gặp qua cha, gặp qua mẹ."

Tiêu Lâm Phong nhìn Mộc Thư Vũ, cười một tiếng, tràn đầy tán thưởng nhìn Tiêu Kính Phong một cái, nói: "Ánh mắt không tệ."

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Thư Vũ rất tốt."

Tiêu Thành Phong nhìn Tiêu Kính Phong trong tay Oa Oa, nói: "Kính Phong à! Đây là con à!"

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Dạ, là con cùng Thư Vũ con ."

"Kính Phong, ngươi tốc độ thật là mau à! Đứa trẻ đều có, nên có hai tháng đi." Tiêu Thành Phong nói.

Tiêu Kính Phong nhìn xem trẻ sơ sinh trong tã, nói: "Đúng vậy!"

Tiêu Kính Phong rất rõ ràng, Tiêu Thành Phong là muốn nói, hắn đang cùng Tôn Diệu Âm giải trừ hôn ước trước, cũng đã cùng Mộc Thư Vũ có em bé, Tiêu Kính Phong không muốn giải thích đó là một cái ngoài ý muốn, dù sao thanh danh của hắn, đã nát rữa, lại nát vụn một ít, Tiêu Kính Phong cũng không cần thiết.

Tôn Diệu Âm đều đã lập gia đình, bây giờ lại kéo những thứ này có ý gì.

Trịnh Bội Nhi thấy mọi người ánh mắt, đều ở đây Tiêu Kính Phong trên người, trong con ngươi tràn đầy thán phục, tán thưởng, trong lòng không khỏi thêm mấy phần cảm giác nguy cơ.

"Em ba làm sao còn không đi ra à! Cái này đi ra ngoài một chuyến, thì trở thành vợ nhỏ, ẩn núp không chịu gặp người à! Đều là từ người nhà, hại cái gì thẹn thùng à!" Trịnh Bội Nhi cười nói.

Tiêu Kính Phong quét Trịnh Bội Nhi một cái, ánh mắt hướng Tiêu

Cảnh Đình chỗ ở xe ngựa nhìn sang.

------oOo------

Chương 62: Tiêu gia khiếp sợ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 62:Tiêu gia khiếp sợ
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An từ trong xe ngựa đi ra, Tiêu Tiểu Phàm cùng Tiêu Tiểu Đông cũng từ ngựa trong tranh đụng đi ra.

Tiêu Lâm Phong thấy Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An, con ngươi co rút nhanh, Tiêu Lâm Phong thần sắc ngược lại vẫn coi là bình thường, nhưng là, nhưng trong lòng đã sớm dời sông lấp biển.

Vương Lộ tràn đầy giật mình trợn to mắt, một bộ cũng không dám tin tưởng, lại mừng rỡ như điên dáng vẻ.

Liễu Huyền núp ở người sau đó, đầy là không dám tin nhìn Tiêu Cảnh Đình, Tiêu Kính Phong lên cấp cấp 5, Liễu Huyền mặc dù cảm thấy kinh ngạc, nhưng cảm giác được cũng khá tốt, dẫu sao, Tiêu Kính Phong mặc dù thuộc tính không phải rất tốt, nhưng là, thiên phú tu luyện không tệ, cũng rất đi lên, Tiêu Cảnh Đình lại bất đồng, cả người tu vi đều dựa vào dược vật tăng lên đi lên, căn cơ rất kém, như thế cái nhị thế tổ, lại có thể cũng luyện khí tầng 5, thậm chí Hứa Mộc An đều là luyện khí tầng 5.

Liễu Huyền níu dắt trong tay khăn tay, chỉ cảm thấy tim níu thành một đoàn.

Tiêu Kính Phong cùng Tiêu Cảnh Đình đều là luyện khí tầng 5 tu sĩ, chuyện lớn như vậy, trước lại có thể không có ai nói cho nàng.

Liễu Huyền thầm chửi mình quá sơ sót, chỉ muốn đem Tiêu Kính Phong Tiêu Cảnh Đình trục xuất khỏi cửa liền tốt, lại không nghĩ

rằng, cái này 2 người ở bên ngoài như thường lẫn vào gió nổi nước lên.

Liễu Huyền hướng Tiêu Thanh Nham phương hướng nhìn sang, gặp Tiêu Thanh Nham sắc mặt cũng không tốt lắm, tâm khí nhất thời thuận chút.

Liễu Huyền thầm nghĩ: Phòng nhì người nhiều cũng tốt, trong ổ phản đứng lên, cũng náo nhiệt.

Tiêu Thành Phong nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Cảnh Đình, con cũng luyện khí tầng 5 liền à!"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Con tu luyện thế nào nhanh như vậy à!" Tiêu Thành Phong kinh ngạc nói.

"Cháu rời nhà sau đó, rút kinh nghiệm xương máu, cảm giác sâu sắc cuộc sống trước kia qua quá đồi phế, cả ngày lẫn đêm tu luyện, mới có hôm nay tu vi."

Tiêu Thành Phong đối với Tiêu Cảnh Đình mà nói, chi lấy cái mũi, nhưng vẫn cười cười, nói: "Cháu, thật là cần cù à."

. . .

Tiêu Nhạc Vinh nhìn Tiêu Tiểu Phàm, trong con ngươi xẹt qua mấy phần nghi hoặc.

Tiêu Nhạc Vinh trong ấn tượng, Tiêu Tiểu Phàm gầy teo nho nhỏ, liền khô đét biết, nhìn Tiêu Tiểu Đông phía sau cả người hoa phục, nuôi đứa bé trắng trẻo múp múp, Tiêu Nhạc Vinh rất là hoài nghi, người nọ có phải hay không Tiêu Tiểu Phàm.

Tiêu Tiểu Phàm hướng Tiêu Nhạc Vinh thử liền trách móc, Tiêu Nhạc Vinh lập tức nhận ra được.

Tiêu Lâm Phong có chút kinh ngạc nhìn Tiêu Tiểu Đông, nói: "Cảnh Đình, Tiểu Đông luyện khí tầng hai à."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Tiểu Đông, tiểu Phàm, tới gặp qua ông nội, bà nội."

Đứng ở Trịnh Bội Nhi sau lưng Tiêu Nhạc Phong nghe được Tiêu Lâm Phong mà nói, sắc mặt không tránh khỏi vặn vẹo một chút.

Trịnh Bội Nhi nhìn Tiêu Kính Phong, Tiêu Cảnh Đình các người, tâm tình nặng nề, nguyên bản Tiêu Lâm Phong phải đem Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong đón về tới, Trịnh Bội Nhi cũng không coi ra gì, chỉ làm Tiêu gia lại thêm mấy cái ăn không ngồi rồi, lúc này nhìn Tiêu Cảnh Đình, Tiêu Kính Phong các người đều lên cấp liền luyện khí tầng 5, Trịnh Bội Nhi không khỏi có chút bất an.

Tiêu Thanh Nham mặc dù có thể nhanh như vậy lên cấp luyện khí tầng 5, cùng Tiêu Lâm Phong, Vương Lộ đem phần lớn tài nguyên cũng dốc vào ở Tiêu Thanh Nham trên người, có rất lớn quan hệ, Tiêu Kính Phong cùng Tiêu Cảnh Đình hiện ở đây sao tiền đồ, Tiêu Lâm Phong cùng Vương Lộ sẽ không đổi đổi điểm chính đào tạo đối tượng đi.

"Mẹ." Tiêu Nhạc Vinh kéo một cái Trịnh Bội Nhi ống tay áo, kêu trở về Trịnh Bội Nhi thần trí.

"Thế nào?" Trịnh Bội Nhi hỏi.

"Mẹ, Tiêu Tiểu Phàm hướng ta trách móc đâu, hắn khiêu khích con đây." Tiêu Nhạc Vinh tràn đầy mất hứng nói.

Trịnh Bội Nhi trấn an ở Tiêu Nhạc Vinh, nói: "Tốt lắm, chớ quấy rầy, chớ quấy rầy."

Trịnh Bội Nhi mặc dù không biết Tiêu Cảnh Đình trên người chuyện gì xảy ra, nhưng là, xem Hứa Mộc An thực lực, xem Tiêu Tiểu Đông

cùng Tiêu Tiểu Phàm không còn ngày xưa rụt rè e sợ vẻ mặt, cũng biết đối đãi hai tiểu tử này, không thể dùng từ trước thái độ.

Mọi người đang cửa hàn huyên một hồi, tiến vào phòng.

. . .

Đuổi tới thám thính tin tức mọi người, Tiêu Lâm Phong không kịp đợi kéo Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong vào nhà nói tư mật lời nói.

"Con nói, các con có thể nhanh như vậy lên cấp, là bởi vì là ăn một bụi trắng tinh hoa sen?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Là như vậy không sai." Tiêu Cảnh Đình không muốn bại lộ linh tửu chuyện, sớm cùng Tiêu Kính Phong thống nhất đường kính, nói lên cấp là bởi vì là ăn thiên tài địa bảo.

Tiêu Kính Phong biết Tiêu Cảnh Đình trên người có bí mật, cũng vui vẻ giúp đạo giấu giếm.

Tiêu Thanh Nham chua xót nói: "2 người các ngươi thật là thật là có phúc à! Chẳng qua là đồ tốt như vậy, không nghĩ anh em nhà mình, chỉ biết là tiện nghi người ngoài."

Tiêu Thanh Nham thầm nói: Cái này thiên tài địa bảo, lập tức đem Tiêu Cảnh Đình bốn người cũng tăng lên tới luyện khí tầng 5, nếu là hắn ăn hẳn có thể tiến vào luyện khí tầng 6, cùng Chu gia cái đó thiên tài Chu Khang Hòa tranh phong.

"Xảy ra chuyện một cái, liền vội vã vạch rõ giới hạn huynh đệ, ta có thể nếu không khởi." Tiêu Kính Phong lành lạnh nói. Đừng nói không có như vậy thiên tài địa bảo, ngay cả có, hắn cũng là không thể nào cho Tiêu Thanh Nham thứ người như vậy.

"em Hai, ngươi có ý gì à?" Tiêu Thanh Nham hỏi.

"Ta có ý gì, ta không có ý gì, đại ca, ngươi ở trong khách sạn làm sao nói với ta, không cần ta để nhắc nhở ngươi đi, ngươi nói, đừng gọi ta đại ca, ta không có ngươi như vậy không biết liêm sỉ em trai, ngươi như vậy đại ca, ta quả thật cao trèo không lên." Tiêu Kính Phong lạnh lùng nói.

Tiêu Thanh Nham sắc mặt xanh một hồi, trắng một trận.

"Ngươi mình làm ra những chuyện xấu kia, có thể trách ta sao?" Tiêu Thanh Nham cũng biết hắn trước đối với Tiêu Kính Phong thái độ hơi quá đáng, chẳng qua là Tiêu Thanh Nham không nghĩ tới, Tiêu Kính Phong lại có thể sẽ ngay trước cha mẹ mặt, trực tiếp đem chuyện này chọc ra, bị xuống mặt mũi Tiêu Thanh Nham, dứt khoát bình vỡ không cần giữ gìn.

Tiêu Thanh Nham hừ nhẹ một tiếng, không nói gì.

Tiêu Cảnh Đình xoa xoa lỗ mũi, Tiêu Kính Phong cùng hắn chung đụng lúc này một mực rất hào phóng, Tiêu Cảnh Đình không nghĩ tới Tiêu Kính Phong lại có thể như thế nhọn, có cái gì bất mãn, tại chỗ nói, liền bề ngoài công phu đều không thèm làm.

Tiêu Lâm Phong sậm mặt lại, nói: "Đủ rồi, các ngươi là anh em, anh em nào có qua đêm thù, Lão Nhị, anh cả ngươi bất quá là nói đùa, ngươi còn như cảnh cảnh với trong lòng sao?"

Tiêu Kính Phong xụ mặt, không nói gì, cha mẹ vẫn là lựa chọn đứng ở Tiêu Thanh Nham một bên, coi như sớm có đoán, Tiêu Kính Phong vẫn là có chút thất vọng.

Vương Lộ nhìn Tiêu Cảnh Đình, ngữ trọng tâm trường nói: "Cảnh Đình à! Có đồ tốt như vậy, ngươi cho anh cả ngươi lưu một phần, anh cả ngươi phát đạt, đối với ngươi cũng có chỗ tốt."

"Đồ là Mộc An tìm trở về, con cũng là dính Mộc An phúc." Tiêu Cảnh Đình nói.

Vương Lộ lơ đễnh nói: "Mộc An bất quá là ngươi tiểu thiếp, muốn đánh muốn bán còn không phải là ngươi một câu nói, nàng đồ, tự nhiên đều là ngươi."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Hoạn nạn gặp chân tình, lần này bị chạy tới thôn Gò Đất, chỉ có Mộc An cùng ở bên người ta, con trước kia những cái kia cái hồng nhan tri kỷ, cũng núp xa xa, con cảm thấy, con sẽ đối Mộc An khá hơn một chút."

Vương Lộ tràn đầy ngoài ý muốn nhìn Tiêu Cảnh Đình, sững sốt một chút, gật đầu một cái nói: "Con nghĩ như vậy, cũng đúng."

"Thiên tài địa bảo tuy tốt, nhưng luôn có hắn hạn chế, các ngươi thực lực còn không mạnh, sớm như vậy liền uống thiên tài địa bảo, trong cơ thể chỉ sợ sẽ sinh ra kháng dược tính, ảnh hưởng các ngươi sau này lên cấp." Tiêu Lâm Phong nói.

Tiêu Kính Phong lơ đễnh nói: "Con trước trúng độc, kinh mạch bị tổn thương, vốn lấy là cả đời đều là luyện khí tầng 4, ăn thiên tài địa bảo, dầu gì tiến vào tầng năm, cho nên, đối với con mà nói nhất định là phúc khí, lấy con luyện khí tầng 5 tu vi, dầu gì cũng có thể tức bảo vệ."

Tiêu Kính Phong không nói thật, hắn kinh mạch đã sớm ở linh tửu dưới tác dụng khôi phục, nghĩ đến trước kia cha mẹ dù sao phải mình sau này giúp Tiêu Thanh Nham, Tiêu Kính Phong dứt khoát bôi đen mình.

Tiêu Lâm Phong thở dài một cái, nói: "Ủy khuất con ." Tiêu Lâm Phong mặc dù thiên vị con trai trưởng, nhưng là, Tiêu Kính Phong dẫu sao cũng là Tiêu Lâm Phong con trai, Tiêu Kính Phong xảy ra chuyện, Tiêu Lâm Phong vẫn là đau lòng.

. . .

Từ Tiêu Lâm Phong chạy đi đâu đi ra, Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu

Kính Phong kết bạn đi.

Tiêu Thanh Nham nhìn Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong hình bóng, trong con ngươi tràn đầy không tốt.

"Thanh Nham à! Hai ngươi em trai cùng đi." Trịnh Bội Nhi đi tới Tiêu Thanh Nham bên cạnh nói.

Tiêu Thanh Nham gật đầu một cái, nói: "Thấy được."

"Ngươi vậy 2 người em trai bây giờ quan hệ thật không tệ à!" Trịnh Bội Nhi nhíu mày nói.

Tiêu Thanh Nham hừ lạnh một tiếng, nói: "Bọn họ 2 cái bây giờ là liên hiệp chung một chỗ, đối phó anh một cái."

"Thanh Nham, hai ngươi em trai, làm sao tiến bộ nhanh như vậy, còn có bọn họ 2 cái phu nhân, còn có vậy 2 cái thằng nhóc con." Tiêu nhạc phong còn nhỏ tuổi, lên cấp luyện khí tầng 2 là Trịnh Bội Nhi một mực dẫn lấy làm hãnh diện sự việc, Trịnh Bội Nhi không nghĩ tới Tiêu Cảnh Đình 2 cái thỏ con, lại có một cái cũng là luyện khí tầng hai.

"Nghe nói là chia phần ăn một bụi thiên tài địa bảo, cho nên, lập tức tu vi cũng nói thăng lên." Tiêu Thanh Nham ê ẩm nói.

Trịnh Bội Nhi ghen tị ánh mắt đều đỏ, "Thiên tài địa bảo, vậy còn có còn dư lại sao?"

Tiêu Thanh Nham lắc đầu một cái, nói: "Nghe nói là không." Tiêu Thanh Nham không cảm thấy là không có, chỉ cảm thấy 2 người em trai đối với hắn có thành kiến, mất hứng lấy ra.

"Em trai ngươi thật là tốt mạng à!" Trịnh Bội Nhi cắn răng, nàng mới luyện khí tầng 4 đâu, kết quả, Tiêu Kính Phong cùng Tiêu Cảnh Đình phu nhân đều là luyện khí tầng 5, bất quá là 2 cái không lên được mặt bàn cô gái, nơi nào phối hợp uống thiên tài địa bảo à!

"Ngươi em Hai đứa bé kia cũng lớn như vậy, nhìn dáng dấp, ở Tôn Diệu Âm cùng hắn giải trừ hôn ước trước, em trai ngươi cũng đã cùng người dụ dỗ." Trịnh Bội Nhi thầm nói: Bên ngoài trước nói, Tiêu Kính Phong hiệp can nghĩa đảm, cũng là nói bậy bạ, Tiêu Kính Phong trong ngoài phỏng đoán cũng không phải là một thứ tốt.

Tiêu Thanh Nham mới vừa ở trước mặt cha mẹ bị tổn một trận, nhắc tới Tiêu Kính Phong liền đầy bụng hỏa khí."Cha nói, dùng thiên tài địa bảo, có chỗ tốt cũng có chỗ xấu, em trai ta chỉ sợ là sinh ra kháng dược tính, sau này, muốn lên cấp luyện khí tầng 6 khó khăn."

Trịnh Bội Nhi nghe vậy, nói: "Như vậy à! Vậy thì thật là đáng tiếc!" Trịnh Bội Nhi trên mặt mặt đầy thương tiếc, nhưng trong lòng có chút cười trên sự đau khổ của người khác.

. . .

Tiêu Cảnh Đình cùng bốn người đều là luyện khí tầng 5 tu sĩ tin tức, giống như toàn như gió truyền khắp Tiêu gia, đêm đó, Tiêu gia vô số người, khó mà ngủ.

"Tiêu Cảnh Đình lại có thể lên cấp luyện khí tầng 5." Tôn Miểu Miểu híp mắt, nàng bữa nay cũng không có đi nghênh đón Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong các người, tất cả tin tức, đều là nghe người khác nói.

"Ngươi có phải hay không nghĩ sai rồi à!" Tôn Miểu Miểu nhìn Tiêu Mộc Hồng nói.

Tiêu Mộc Hồng lắc đầu một cái, nói: "Tuyệt đối không có."

Tôn Miểu Miểu tràn đầy không hiểu nói: "Cái này con phá của, làm sao biết lên cấp năm tầng, không đạo lý à."

"Nghe nói bọn họ là chia phần ăn một bụi thiên tài địa bảo, cho nên, mới lên cấp." Tiêu Mộc Hồng nói.

Trịnh Bội Nhi là một ngoài miệng không đem cửa, biết thiên tài địa bảo sự việc, lập tức tuyên dương cả gia tộc đều biết, Liễu Huyền nghe nói, vậy thiên tài địa bảo là ở thôn Gò Đất vùng lân cận núi rừng tìm được, hối tiếc tâm trái đất gan cũng đau đớn, chỉ hận mình ban đầu tại sao không đổi cái địa phương đuổi Tiêu Cảnh Đình.

------oOo------

Chương 63: Đứa bé giữa mâu

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 63: Đứa bé giữa mâu
Converter Dzung Kiều cầu phiếu thuẫn

Về đến nhà ngày thứ hai, Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong cùng nhau không đầu kỵ sĩ thị sát một chút ruộng đất.

Tiêu gia danh hạ ruộng đất, có chừng hơn mười ngàn mẫu, cha Tiêu, mẹ Tiêu danh nghĩa có một ngàn mẫu cỡ đó, trong đó có một trăm mẫu tả hữu ruộng thượng đẳng.

Ruộng đất chung quanh có nhiều đội luyện khí tầng 3 hộ vệ dò xét, hộ vệ đội người gặp phải Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong rối rít khom người hỏi thăm sức khỏe.

Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong bây giờ danh tiếng cực lớn, một bọn hộ vệ đối với 2 người cũng rất tôn kính.

Tiêu Cảnh Đình ở Tiêu gia thấy là cùng trong thôn hoàn toàn khác nhau cảnh tượng, sổ dĩ bách kế linh thực sư ở ruộng trong bận rộn, màu vàng xới đất con giun ở trong ruộng hoang chui tới chui lui.

Mấy chục mẫu ruộng thượng đẳng, liên thành một mảnh, mỗi khối ruộng trong cũng chỉ trồng thưa thớt mấy bụi linh thực.

"Cấp 5 cùng cấp 5 trở lên linh thực, chỉ có thể trồng ở ruộng thượng đẳng trong, đẳng cấp này linh thực, cần linh khí cao, hơn nữa, có rất mạnh địa bàn ý thức, lẫn nhau giữa trồng trọt khoảng cách không thể quá gần." Tiêu Kính Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình hiểu gật đầu một cái, cấp 5 trở lên linh thực, giá cả

đắt tiền rất, bởi vì là thật khó lớn lên, trong đồng trồng trọt cấp 5 linh thực, không cẩn thận, thì sẽ khô chết, thời tiết xuất hiện một chút vấn đề, linh thực cũng có thể sẽ xảy ra vấn đề.

"Có thể trồng trọt cao cấp linh thực rất ít, đại đa số cao đẳng linh thực, đối sanh trường điều kiện yêu cầu đặc thù yêu cầu, trồng ở ruộng đất trong sẽ khô héo." Tiêu Kính Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy cảm thán nói: "Tiêu gia ruộng đất cũng thật nhiều à!"

Tiêu Kính Phong cười một tiếng, nói: "Tiêu gia dù sao cũng là thành Mạc một trong tứ đại gia tộc mà."

Tiêu Mộc Hồng mang Tôn Miểu Miểu đi tới, "2 người em họ tới thị sát tộc địa à!"

"Tới tùy tiện xem xem." Tiêu Cảnh Đình nhàn nhạt quét Tôn Miểu Miểu một cái, không che giấu chút nào trong con ngươi chán ghét.

Tôn Miểu Miểu đối mặt với Tiêu Cảnh Đình ánh mắt, trong lòng trầm một cái.

Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Mộc Hồng hàn huyên mấy câu, rời đi.

Tiêu Mộc Hồng tràn đầy kinh ngạc nhìn Tiêu Cảnh Đình hình bóng, hắn vốn là lấy là Tiêu Cảnh Đình sau khi trở về, sẽ đi kỹ viện chạy, kết quả hắn trở lại một cái, lại có thể liền cùng Tiêu Kính Phong cùng nhau thị sát tộc địa, thật là kỳ quái.

"Miểu Miểu, em không có sao chứ!" Tiêu Mộc Hồng hỏi.

Tôn Miểu Miểu lắc đầu một cái, nói: "Không có sao."

Trước kia Tiêu Cảnh Đình gặp phải nàng, liền một bộ thèm thuồng ba thước dạng Trư Bát Giới, mới vừa Tiêu Cảnh Đình thấy nàng, nhưng thật giống như nhìn thấy gì đồ bẩn.

Tôn Miểu Miểu vốn có chút lo lắng, Tiêu Cảnh Đình trở lại, gặp phải nàng sẽ liều mạng đi lên dây dưa không rõ, lại không nghĩ rằng, Tiêu Cảnh Đình sau khi trở về, giống như né tránh con gián vậy ẩn núp nàng.

Thoát khỏi Tiêu Mộc Hồng cùng Tôn Miểu Miểu, Tiêu Kính Phong sắc mặt cổ quái nhìn Tiêu Cảnh Đình, Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Kính Phong nói: "Anh Hai, anh nhìn như vậy em làm gì?"

"Anh chỉ là có chút bất ngờ, ngươi thấy Tôn Miểu Miểu, lại có thể thờ ơ." Tiêu Kính Phong nói.

"Là cô gái đẹp, bất quá là ta chị dâu, ta tự nhiên muốn cùng nàng vạch rõ giới hạn." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Kính Phong cười một tiếng, nói: "Ngươi có nghĩ như vậy, vậy đúng rồi."

Tiêu Kính Phong cùng Tiêu Cảnh Đình vừa nói vừa cười ở ruộng trong đi, một tên hộ vệ vội vội vàng vàng chạy tới, hướng về phía Tiêu Cảnh Đình, nói: "Cảnh Đình thiếu gia, không xong, trong nhà xảy ra chuyện!"

"Đã xảy ra chuyện gì?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Tiểu Phàm tiểu thiếu gia cùng Nhạc Vinh tiểu thiếu gia đánh nhau, Hứa Mộc An phu nhân để cho tới thông báo ngài một tiếng." Hộ vệ nói.

"Người nào thắng à!" Tiêu Cảnh Đình lời nói vừa ra miệng, lập tức phát hiện thật giống như có chút không quá thoả đáng, "Có người bị thương hay không à!"

"Tiểu Phàm thiếu gia dùng cục gạch đem Nhạc Vinh thiếu gia bể đầu."

Tiêu Cảnh Đình nhất thời trấn định mấy phần, thầm nghĩ: Con trai chưa ăn thua thiệt liền tốt, Tiêu Nhạc Vinh mập như vậy, vừa thấy chính là một da dầy, phỏng đoán bị thương không nặng.

Tiêu Kính Phong cau mày, nói: "Chúng ta nhanh đi về đi, cha, mẹ thương yêu nhất Tiêu Nhạc Vinh người cháu này, tiểu Phàm đem người đập rách, chuyện này không có cách nào làm tốt."

Tiêu Cảnh Đình thâm giác có lý, cha mẹ không coi trọng tiểu Phàm, nhưng đem Tiêu Nhạc Vinh làm bảo bối cục cưng, chuyện này ầm ĩ trước mặt cha mẹ, tiểu Phàm chính xác thua thiệt.

Tiêu Cảnh Đình thả ra ngự thú phù ở giữa chim hỏa vân, cùng Tiêu Kính Phong ngồi chung ở chim hỏa vân ở trên, hỏa tốc chạy tới Tiêu gia.

. . .

Tiêu gia trong phòng khách, Tiêu Tiểu Phàm nghiêm mặt nhỏ, tràn đầy không cam lòng qùy xuống đất.

Hứa Mộc An cau mày, mặt đầy lo âu nhìn Tiêu Tiểu Phàm.

Trịnh Bội Nhi vặn trong tay khăn tay, một hồi rút ra thút thít nghẹn, một hồi tràn đầy oán hận nhìn Tiêu Tiểu Phàm.

"Chuyện gì xảy ra à!" Tiêu Lâm Phong hỏi.

"Tiểu Phàm cầm cục gạch đập Vinh Vinh à! Vinh Vinh nhỏ như vậy, cho hắn đập đầu đầy là máu." Trịnh Bội Nhi mặt đầy hưng sư vấn tội nói.

"Hắn đáng đời, ta nói hết rồi, không cùng hắn chơi, hắn nếu không phải là ta cho hắn làm ngựa cỡi, ta mới không được cho hắn làm ngựa cỡi." Tiêu Tiểu Phàm tức giận nói.

Trịnh Bội Nhi tràn đầy cừu hận nhìn Hứa Mộc An, nói: "Hứa Mộc An,

ngươi làm sao dạy dục đứa trẻ, lại có thể giáo dục cậy mạnh như vậy vô lễ, nhỏ như vậy cứ như vậy sẽ khi dễ người."

"Chị dâu cũng không thể như thế nói, tiểu Phàm mới bốn tuổi, Nhạc Vinh đã hơn 5 tuổi, xem khổ người 2 người đánh, cũng là Nhạc Vinh chiếm ưu thế." Mộc Thư Vũ nói.

"Ngươi là thứ gì, không ba không bốn cấu kết với Tiêu Kính Phong, liền đắc ý vênh váo, ngươi lấy là có bầu trước khi lập gia đình, sinh hạ Tiêu Kính Phong đứa bé, địa vị liền vững vàng đương đương, ngươi nằm mơ." Trịnh Bội Nhi xuất thân thành Mạc bốn đại gia tộc Trịnh gia, từ trước đến giờ không đem trong gia tộc xuất thân thấp hèn người nhìn ở trong mắt, Mộc Thư Vũ xuất thân nhà nghèo, nhưng nhân duyên tế hội lên cấp luyện khí tầng 5, Trịnh Bội Nhi trong lòng hết sức không thoải mái.

"Dâu cả, con lỗ mãng." Tiêu Lâm Phong nói.

Tiêu Lâm Phong đối với Mộc Thư Vũ vẫn là rất coi trọng, Tôn gia từ hôn quét Tiêu gia mặt, Tiêu Kính Phong ôm đứa bé, mang một vợ trở lại, mặc dù chọc người chỉ trích, nhưng Tiêu Lâm Phong luôn cảm thấy tìm về mặt mũi, Mộc Thư Vũ thuộc tính cùng thực lực cũng không tệ, Tiêu Lâm Phong vẫn là rất hài lòng.

"Cha, Nhạc Vinh để cho người đánh bể đầu, con đau lòng à!" Trịnh Bội Nhi nghẹn ngào nói.

"Em trai là tự vệ, là Tiêu Nhạc Vinh trước níu em trai tóc, nếu không phải là em trai làm ngựa, hắn mập như vậy, em trai như vậy gầy, em trai cho hắn làm ngựa liền cho đè bẹp." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Tiểu Phàm cùng Tiêu Nhạc Vinh đánh, Tiêu Tiểu Đông cùng Tiêu Nhạc Phong cũng giao thủ, bất quá, phát hiện sớm, để cho người cho kéo ra.

"Người lớn nói chuyện, đứa bé chen miệng gì, không có giáo dục." Tiêu Thanh Nham tràn đầy tức giận nói. Tiêu Thanh Nham trong ấn

tượng, Tiêu Tiểu Phàm cùng Tiêu Tiểu Đông đều là âm thầm, bảo sao làm vậy, kết quả lần này trở về, hai tên tiểu tử thúi này, cũng dám cùng con trai mình ra tay.

"Người lớn các ngươi ỷ lớn hiếp nhỏ, con mới chen miệng." Tiêu Tiểu Đông không cam yếu thế nói.

Trong sảnh mọi người giằng co không dưới, Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong đi vào, Tiêu Tiểu Phàm thấy Tiêu Cảnh Đình đi vào, giống như là tìm được núi dựa vậy, từ dưới đất bò dậy, nhào vào Tiêu Cảnh Đình trong ngực, kêu một tiếng, "Cha."

Trịnh Bội Nhi gặp Tiêu Tiểu Phàm phạm vào lớn như vậy sai, còn không quá dễ quỳ, sắc mặt càng khó coi.

"Em ba trở về à!" Trịnh Bội Nhi thờ ơ nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Trở về."

"Ngươi nuôi đi ra ngoài tiện chủng, đem hắn anh em chú bác đánh cho thành như vậy, hắn đây là muốn mưu sát à!" Trịnh Bội Nhi nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Chị dâu, ngươi đang nói gì mê sảng đây, đứa bé bây giờ dập đầu dập đầu đụng đụng cũng là thường có, cái gì có chết hay không, tiểu Phàm đi học trễ, tu vi thấp, cộng thêm trước kia thân thể thua thiệt hoàn, khí lực rất nhỏ, coi như đem Nhạc Vinh đập, vừa có thể đập ra bao lớn tật xấu, chị dâu, ngươi cho Nhạc Vinh khỏa băng vải khỏa dầy như vậy thực, cẩn thận đem con trai ngươi bưng bít hư à!"

Trịnh Bội Nhi sắc mặt nhăn nhó thành một đoàn, "Em ba, ngươi đây là ý gì, ý ngươi là ta nhỏ nói thành to."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, không hồi Trịnh Bội Nhi mà nói, hướng về phía Tiêu Tiểu Phàm hỏi: "Con trai, chuyện gì xảy ra à!"

"Mập mạp muốn ta cho hắn làm ngựa cỡi, ta không được cho hắn

làm ngựa cỡi, hắn níu ta tóc, đá ta, ta liền cầm lên một cục gạch đập tới, vô tình đem hắn đập bị thương, mập mạp liền cãi lộn, khóc lớn đại hào. . ." Tiêu Tiểu Phàm vừa nói, còn một bên khoa trương bắt chước Tiêu Nhạc Vinh vừa khóc lại hào. . .

Tiêu Cảnh Đình trong lòng cảm thấy buồn cười, đè nén nhịn xuống, Tiêu Cảnh Đình trợn mắt nhìn Tiêu Tiểu Phàm một cái, tức giận: "Cái gì mập mạp à! Đó là ngươi anh họ."

Tiêu Cảnh Đình hướng Trịnh Bội Nhi nhìn sang, nói: "Chị dâu à! Ngươi làm sao đem con trai nuôi mập như vậy à! Hắn mập như vậy, còn muốn ta gầy như vậy con trai cho hắn làm ngựa cỡi."

Trịnh Bội Nhi sậm mặt lại, Tiêu Nhạc Vinh từ nhỏ cưng chiều từ nhỏ, là có chút hư mập, nhưng là, cũng không có mập đi nơi nào, Tiêu Tiểu Phàm trước kia là gầy, bây giờ thịt hô hô, không nhìn ra nơi nào gầy.

"Em ba, ngươi đây là ý gì, muốn trốn tránh trách nhiệm sao?" Tiêu Thanh Nham nói.

"Bất quá là đứa bé bây giờ cãi nhau ầm ỉ, đại ca ngươi làm giống như tam ti hội thẩm tựa như, bỗng dưng để cho người chê cười." Tiêu Cảnh Đình không cam yếu thế nói.

"Con trai ta thiếu chút nữa để cho con trai ngươi đánh chết." Tiêu Thanh Nham nói.

"Đại ca, tiểu Phàm còn so con trai ngươi nhỏ 1 tuổi đâu, nhưng liền tiểu Phàm cũng không đánh lại, muốn ngươi cho hắn ra mặt. . ." Tiêu Cảnh Đình tràn đầy châm chọc nói.

Vương Lộ khẽ thở dài một hơi, nói: "Cảnh Đình, con trai ngươi ra tay quá độc ác, anh em chú bác đệ cũng ra tay ác như vậy, trưởng thành không tốt dạy dỗ đây."

"Mẹ, lời không thể như thế nói à! Con trai ta là rất biết điều, nông

thời điểm bận rộn, vẫn còn ở gia đình lửa nấu cơm, ta ở thôn Gò Đất lúc này bận rộn, đều là bọn họ 2 cái đứa nhỏ nổi lửa nấu cơm, đưa ăn, bọn họ và hài tử trong thôn cũng chỗ rất tốt, cho tới bây giờ không đánh nhau tư chuyện." Tiêu Cảnh Đình nói.

Nghe Tiêu Cảnh Đình nhắc tới thôn Gò Đất, Vương Lộ trên mặt nhất thời dính vào mấy phần áy náy vẻ.

Trịnh Bội Nhi trầm mặt, nói: "Tam đệ ý là, vấn đề ra ở ta trên người con trai."

Tiêu Cảnh Đình nhún vai một cái, nói: "Chị dâu, cưỡng ép hái dưa không ngọt, con trai ta nói hết rồi không cùng ngươi con trai chơi, hắn còn nếu không phải là kéo con trai ta chơi, hiện xuất hiện ở chuyện, cũng đẩy tới ta trên đầu con trai, vậy làm sao có thể thành đâu ?"

Tiêu Kính Phong đứng ở một bên, nói: "Chị dâu, con trai ngươi từ đâu tới thói xấu, để cho người cho hắn làm ngựa cỡi, trong gia tộc chuồng ngựa trong có chính là ngựa, hắn tìm anh em chú bác đệ làm gì?"

Tiêu Thanh Nham gặp Tiêu Kính Phong cho Tiêu Cảnh Đình ra mặt, cắn răng nghiến lợi nói: "em Hai, ngươi bây giờ là muốn cùng em ba liên hiệp, nhằm vào ta sao?"

Tiêu Kính Phong liếc Tiêu Thanh Nham một cái, nói: "Đại ca nói quá lời, ta bất quá là liền chuyện bàn về chuyện mà thôi."

Trịnh Bội Nhi nhìn Vương Lộ, nói: "Mẹ, Nhạc Vinh nhưng mà ngươi cháu trai ruột, kết quả để cho người đánh cho thành như vậy."

Tiêu Cảnh Đình bật cười một tiếng, nói: "Chị dâu nói, thật giống như con trai ta không phải mẹ cháu trai ruột vậy."

"Ngươi không phải thường nói, con trai ngươi là Hứa Mộc An cùng những thứ khác thông gian sinh ra con hoang sao?" Trịnh Bội Nhi

châm chọc nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Ta tùy tiện nói một chút mà nói, chị dâu làm sao liền tưởng thật, tiểu Phàm dáng dấp giống như ta, làm sao thì không phải là con trai ta."

"Đủ rồi, các ngươi tất cả im miệng cho ta, vừa mới trở lại một ngày, liền trong ổ phản, các ngươi cũng cho ta trở về đóng cửa suy nghĩ qua." Tiêu Lâm Phong tràn đầy tức giận nói.

Tiêu Cảnh Đình ôm Tiêu Tiểu Phàm, nói: "Nếu như chút, vậy cha, mẹ ta liền mang hai tên tiểu tử thúi này trở về tư qua."

------oOo------

Chương 64: Tôn Miểu Miểu thất lạc

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 64: Tôn Miểu Miểu thất lạc
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Nhạc Vinh trở lại trong phòng, tràn đầy tức giận vừa khóc lại nháo, "Bà nội vốn là nói xong rồi phải dẫn ta ra mặt, bà nội nói không giữ lời."

Trịnh Bội Nhi đối với Vương Lộ sau đó dàn xếp ổn thỏa thái độ, cũng có chút bất mãn, nhưng là, Trịnh Bội Nhi vẫn biết đúng mực.

"Nói liều cái gì chứ ? Bà nội ngươi làm như vậy, tự nhiên là có đạo lý của nàng."

Tiêu Nhạc Vinh cắn răng, nói: "Đứa nhỏ ngốc bây giờ tốt quăng à! Lại qua đoạn thời gian, hắn muốn leo đến ta đối với, để cho ta cho hắn làm ngựa cỡi."

Rõ ràng trước kia mình đánh hắn, đứa nhỏ ngốc cũng không dám lên tiếng, bây giờ nhưng ngông cuồng như vậy, chú ba thật là giống như biến thành một người khác vậy, trước kia mình đánh đứa nhỏ ngốc, chú ba cũng im lặng.

Trịnh Bội Nhi cúi đầu, thầm nghĩ: Nào chỉ là Tiêu Tiểu Phàm ngông cuồng à! Tiêu Cảnh Đình cũng rất ngông. Tiêu Cảnh Đình vẫn đối với Tiêu Thanh Nham đãi ngộ so hắn được không đầy, bây giờ hắn thực lực nói thăng lên, chẳng lẽ là muốn tranh lấy thay đổi đãi ngộ?

Tiêu Kính Phong trước kia một mực đi theo đoàn lính đánh thuê lăn

lộn, bây giờ lại cùng Tiêu Cảnh Đình quấy nhiễu ở một khối, khắp nơi bảo vệ Tiêu Cảnh Đình, Tiêu Kính Phong mặc dù không được coi trọng, nhưng mà, tên nầy ngã đến Tiêu Cảnh Đình bên kia đi, cũng rất phiền toái.

Trịnh Bội Nhi thu xếp ổn thỏa Tiêu Nhạc Vinh cùng Tiêu Nhạc Phong đi ra cửa.

"Con trai ngủ?" Tiêu Thanh Nham xụ mặt, vừa thấy tâm tình thì không phải là rất tốt.

Trịnh Bội Nhi gật đầu một cái, nói: "Ngủ."

"A Vinh không có sao chứ." Tiêu Thanh Nham hỏi.

"Một mực ôm đầu kêu đau đây." Trịnh Bội Nhi tràn đầy thương tâm nói.

"Em ba trước kia căn bản không đem vậy nhãi con coi ra gì à! Lần này nhưng như thế là vậy thằng nhóc con ra mặt." Tiêu Thanh Nham hận hận nói.

"Y theo em xem, Tiêu Cảnh Đình chưa chắc là vì cho vậy nhãi con ra mặt, mượn nhãi con lý do, cho ngươi lên nhãn dược, mới là thật." Trịnh Bội Nhi nói.

Tiêu Thanh Nham gật đầu một cái, nói: "Nói không sai, em ba bây giờ thực lực tăng lên, chắc hẳn lòng cũng lớn, đáng hận là Tiêu Kính Phong, giúp Tiêu Cảnh Đình khắp nơi cùng anh đối nghịch."

Tiêu Thanh Nham nắm chặt quả đấm, mặc dù cha mẹ vẫn là nhất nghiêng về hắn, nhưng là, bởi vì trước Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong tu vi lên cao, đối với 2 người đổi cái nhìn không thiếu, đối với mình thì lãnh đạm rất nhiều, khá tốt, khá tốt cái này hai tên ăn linh dược sinh ra kháng dược tính, lại muốn tiến bộ khó khăn.

. . .

Tiêu Thành Phong biệt viện.

"Mẹ, chuyện gì cao hứng như thế à!" Tiêu Mộc Hồng nhìn Liễu Huyền nói.

Liễu Huyền cười một tiếng, nói: "Tiêu Cảnh Đình trở lại mới hai ngày, con trai hắn liền cùng Tiêu Thanh Nham con trai đánh nhau, nghe nói, Tiêu Nhạc Vinh tiểu quỷ kia, để cho vậy đứa ngốc đánh thành trọng thương, trước kia, Tiêu Cảnh Đình không đem vậy đứa nhỏ ngốc coi ra gì, lần này nhưng dị thường ân cần cho vậy đứa nhỏ ngốc ra mặt, ta nhìn cái này 2 anh em là đỡ lên."

Tiêu Mộc Hồng lạnh lùng cười một tiếng, thầm nghĩ: Cái này 2 anh em đánh là tốt, không đánh nổi, hắn mới lo lắng.

"Trịnh Bội Nhi không phải là một bụng rộng rãi chủ, con trai hắn bị đánh, hẳn là ghi hận ở trên Tiêu Cảnh Đình."

Liễu Huyền gật đầu một cái, nói: "Cũng không phải là, người phụ nữ kia có thể dã man đâu, Tiêu Nhạc Vinh tính tình, theo mẹ hắn, cũng là một không chắc phải thua thiệt chủ."

Tiêu Nhạc Vinh cũng coi là Tiêu gia tiểu bá vương, ngày thường liền yêu để cho người cho hắn làm ngựa cỡi, nhà những cái kia người làm kính hắn là tiểu thiếu gia từng cái làm thấp phục tiểu dã tùy hắn.

Tiêu Nhạc Vinh còn thích để cho cùng lứa không được cưng chìu đứa nhỏ để cho hắn làm ngựa cỡi, gây ra qua không ít chuyện, bất quá, Tiêu Nhạc Vinh mặc dù tuổi còn nhỏ, nhưng sẽ chọn người khi dễ, khi dễ những cái kia đứa nhỏ, phía sau đài không đủ cứng rắn, đảo mắt sẽ để cho Trịnh Bội Nhi cho đè xuống, trước kia Tiêu Tiểu Phàm ăn rồi Tiêu Nhạc Vinh không ít thua thiệt. . . Tiêu Nhạc Vinh lần này là lật thuyền trong mương à! Đầu để cho Tiêu Tiểu Phàm đánh bể đầu, Tiêu Tiểu Phàm nhưng một chút việc cũng không có.

"Mẹ nghe nói, Tiêu Cảnh Đình lần này trở về, đối với vợ ngươi nhàn

nhạt." Liễu Huyền hỏi.

Tiêu Mộc Hồng gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Tiêu Cảnh Đình tựa hồ không giống như trước." Lần này trở về, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An quan hệ, tựa hồ tốt lắm không thiếu.

Liễu Huyền âm mặt, nói: "Tên kia cũng không biết chạy đi đâu vận cứt chó, lại có thể cũng lên cấp cấp 5, Tiêu Cảnh Đình vừa mới tới thôn Gò Đất lúc này ta cũng phái người nghe qua hắn tình huống, trở về người báo cáo nói, Tiêu Cảnh Đình đến nơi đó cũng biết ăn năn hối hận, cả ngày xài tiền bậy bạ, đánh cuộc ghiền đại, còn dính vào tiêu diêu tán."

"Mẹ, mẹ phái đi ra ngoài là người nào à! Có phải hay không truyền tin tức giả cho ngươi à!" Tiêu Mộc Hồng hỏi.

Liễu Huyền lắc đầu một cái, nói: "Hẳn sẽ không, phái đi ra ngoài là một cái đi theo mẹ nhiều năm thân tín, mẹ muốn hẳn sẽ không nói bậy bạ."

. . .

Tiêu Cảnh Đình đi qua hành lang dài, bất ngờ gặp Tôn Miễu Miễu, Tiêu Cảnh Đình nhàn nhạt kêu một tiếng "Chị dâu họ", xoay người rời đi.

"Cảnh Đình." Tôn Miễu Miễu gọi Tiêu Cảnh Đình một tiếng nói.

Tiêu Cảnh Đình bị Tôn Miễu Miễu u oán kêu lên một tiếng, chỉ cảm thấy da đầu tê dại, Tiêu Cảnh Đình hướng Tôn Miễu Miễu nhìn sang, hỏi: "Chị dâu họ có chuyện?"

"Cảnh Đình, ngươi ghi hận ta?" Tôn Miễu Miễu thần sắc thấp hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Đúng."

Tôn Miễu Miễu sững sốt một chút, không nghĩ tới Tiêu Cảnh Đình cứ

như vậy thừa nhận, "Bởi vì ta gả cho ngươi anh họ?"

"Ngươi gả cho người nào đều tốt, cùng ta không quan hệ, ta chỉ là có chút bất ngờ, ta truy đuổi ngươi như thế để cho ngươi chán ghét, chán ghét đến để cho các ngươi Tôn gia hận không thể để cho ta lầm vào đường rẽ, vợ con ly tán." Tiêu Cảnh Đình gió thổi lành lạnh nói.

"Ta không hiểu ý ngươi." Tôn Miểu Miểu nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Đi về hỏi anh ngươi đi, ngươi không hiểu, hắn hiểu."

"Cảnh Đình, ngươi liền hận ta như vậy."

"Chị dâu họ, không nên bày ra cái này oán trời trách người dáng vẻ, thật giống như ta cha ngươi, trên thực tế, chúng ta chưa bao giờ bắt đầu qua." Tiêu Cảnh Đình lạnh lùng nói.

Tôn Miểu Miểu nhìn Tiêu Cảnh Đình hình bóng, trong lòng không nói ra được trống rỗng rơi.

. . .

Tiêu Cảnh Đình biệt viện.

Tiêu Tiểu Phàm ôm chân, ở trên giường lăn tới lăn đi.

"Ta cầm cục gạch lên, đánh hắn kêu cha gọi mẹ, ha ha ha. . ." Tiêu Tiểu Phàm vui vẻ nói.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Tiểu Phàm, giác cho ra một hơi đồng thời, lại có chút bất an, "Tốt lắm, chớ đắc ý, nếu không phải cha ngươi xuất hiện, ngươi sẽ bị ông nội ngươi, bà nội nhốt trong từ đường."

Tiêu Cảnh Đình trước khi tới, Trịnh Bội Nhi đề nghị đem Tiêu Tiểu Phàm nhốt vào trong từ đường tự kiểm điểm mấy ngày.

Từ đường chỗ đó, âm lãnh ẩm ướt, Tiêu Tiểu Phàm còn nhỏ như vậy, ở bên trong đợi mấy trời , nơi nào chịu được à! Vấn đề là, khi đó, nếu không phải Mộc Thư Vũ hỗ trợ ngăn, Vương Lộ nói không chừng cũng đồng ý.

"Cha, bây giờ thật tốt." Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy cao hứng nói, Tiêu Tiểu Phàm ôm chăn cà một cái, "Trước kia cha đều không quản con, con bị mập mạp chết bầm đẩy tới trong sông đi, hắn cũng không để ý ta."

Hứa Mộc An cúi đầu, trong lòng cũng cảm thấy vui mừng, khá tốt, khá tốt Tiêu Cảnh Đình thành hiện ở nơi này.

"Tiểu Phàm ngủ?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Ngủ, bất quá, hẳn còn chưa ngủ, kích động đây."

"Kích động, cũng là phải, hiếm thấy báo thù rửa hận đây." Trong ấn tượng, Tiêu Tiểu Phàm tựa hồ cứ bị Tiêu Nhạc Vinh huynh đệ khi dễ, cái này thật vất vả chiếm thượng phong một lần, khó trách kích động.

"Nói cái gì vậy." Hứa Mộc An khắp nơi nhìn xem, tai vách mạch rừng à! Tiêu Cảnh Đình cũng biết nói càn.

"Cha, mẹ vẫn là càng thích đại ca à!" Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Mặc dù chuyện lần này, cha, mẹ không có tra cứu, nhưng là, Hứa Mộc An nhìn ra, Vương Lộ đối với Tiêu Tiểu Phàm đánh Tiêu Nhạc Vinh là rất là bất mãn.

Tiêu Thanh Nham vẫn luôn là Tiêu Lâm Phong cùng Vương Lộ thích nhất đứa trẻ, phần này có khuynh hướng thích không phải như vậy dễ dàng thay đổi.

"Ngày mai chúng ta mang con trai, ra phố đi dạo một chút đi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An có chút do dự nói: "Ngày mai, không tốt lắm đâu, tiểu Phàm vừa mới gây ra chuyện, liền mang bọn họ đi ra ngoài chơi."

"Sợ cái gì, dù sao ta nguyên lai cũng là coi trời bằng vung, cùng Tiêu Thanh Nham không đúng đường." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hoá ra Tiêu Thanh Nham xem thường Tiêu Cảnh Đình, Tiêu Cảnh Đình cảm thấy Tiêu Thanh Nham đoạt hắn tài nguyên, hai huynh đệ quan hệ hết sức gay go.

"Nói cũng phải." Hứa Mộc An nói.

"Có thể kêu anh Hai." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: " Được." Tiêu Tiểu Phàm lần này có thể tránh được một kiếp, Tiêu Kính Phong cùng Mộc Thư Vũ cũng giúp không ít bận bịu đây.

"Anh ngày hôm nay ở thị sát ruộng đất lúc này gặp phải Tôn Miểu Miểu?" Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Gặp, mới vừa lại gặp."

Hứa Mộc An sững sốt một chút, nói: "Mới vừa?"

"Nhìn là trùng hợp, anh xem, nàng cố ý cùng ta đây." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An cười một tiếng, nếu không phải Tiêu Cảnh Đình không phải nguyên lai cái kia, gặp phải Tôn Miểu Miểu chỉ sợ sớm đã nhào tới, nhưng mà, Tiêu Cảnh Đình đổi hiện ở nơi này, Tôn Miểu Miểu nhất định là phải thất vọng, cái này Tiêu Cảnh Đình nói, hắn thích người đàn ông.

"Tôn Miểu Miểu tâm khí cao, hắn sẽ gả cho Tiêu Mộc Hồng, hẳn là cảm thấy phòng lớn vốn là có thể cầm quyền." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình khoanh tay, nói: "Mặc kệ nó, qua đoạn thời gian, ta cùng cha nói một chút, có thể hay không dọn ra ngoài."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Cũng tốt." Tiêu Cảnh Đình ngọc bội không gian không thấy được ánh sáng, người Tiêu gia nhiều tai mắt lẫn lộn, ở đó chút khôn khéo lão đầu tử thuộc hạ lắc, khó tránh khỏi sẽ lộ ra chân tướng.

. . .

"Nghĩ gì vậy?" Mộc Thư Vũ nhìn Tiêu Kính Phong nói.

Tiêu Kính Phong lắc đầu một cái, nói: "Không việc gì, chẳng qua là cảm thấy cha mẹ quá thiên vị." Nếu không phải em ba theo lý tranh thủ, tiểu Phàm sẽ phải bị nhốt vào trong từ đường đi, Tiêu Kính Phong cùng Tiêu Tiểu Phàm chỗ qua một đoạn thời gian, cảm thấy Tiêu Tiểu Phàm mặc dù đầu không quá linh quang, nhưng là, là một khôn khéo đứa bé hiểu chuyện.

Mộc Thư Vũ gật đầu một cái, nói: "Ta cũng cảm thấy có một ít, mặc dù nhỏ phàm dùng cục gạch đem Tiêu Nhạc Vinh đập có chút không đúng, bất quá, Tiêu Nhạc Vinh làm sao có thể để cho tiểu Phàm cho hắn làm ngựa cỡi đâu ? Quá không tôn trọng người, tiểu Phàm nhỏ như vậy, Tiêu Nhạc Vinh đè đến tiểu Phàm trên người, còn không đem tiểu Phàm đè hư, anh cả ngươi cũng không để ý quản đứa nhỏ này."

Tiêu Kính Phong lắc đầu một cái, nói: "Bọn họ mới lười quản, thật ra thì, trước kia nhà đại ca 2 đứa bé liền thường khi dễ Hứa Mộc An 2 đứa nhỏ trẻ con, coi như oán hận chất chứa quá sâu." Trước kia hắn không thường trở lại, cùng Hứa Mộc An giao tình cũng không sâu, chỉ có thể hơi quản quản.

Mộc Thư Vũ hít sâu một hơi, nói: "em ba con chuyện trước kia, ta cũng đã nghe nói qua, khá tốt hắn đổi."

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

------oOo------

Chương 65: Gặp phải Tôn Diệu

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 65: Gặp phải Tôn Diệu
Converter Dzung Kiều cầu phiếu Âm

Chu gia.

"Đã trễ thế này, tại sao còn không nghỉ ngơi?" Chu Khang Hòa đi vào phòng thuận miệng hướng về phía Tôn Diệu Âm thăm hỏi.

"Miểu Miểu đưa tin cho ta, ngày hôm nay Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Thanh Nham con trai đánh nhau." Tôn Diệu Âm nói.

"Nghe nói." Tứ đại gia tộc hỗ có tai mắt, nhà ai ra chút chuyện, những thứ khác 3 nhà cũng có thể lập tức biết.

"Tiêu gia phòng nhì xuất sắc nhất là Tiêu Thanh Nham, bất quá, Tiêu Kính Phong cùng Tiêu Cảnh Đình đều lên cấp luyện khí tầng 5, Tiêu Thanh Nham tu vi và tuổi tác đều không chiếm ưu thế, Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong lại có liên thủ ý, Tiêu Thanh Nham địa vị tràn ngập nguy cơ à!" Chu Khang Hòa cười một tiếng.

"Tiêu Cảnh Đình lần này trở về, ngược lại giống như lột xác liền vậy." Tôn Diệu Âm nói.

Tiêu Cảnh Đình nguyên bản đối với Tôn Miểu Miểu nói gì nghe nấy, bây giờ nghe Miểu Miểu nói, hắn chẳng những đối với Miểu Miểu rất lãnh đạm, tựa hồ còn sinh lòng hận ý.

"Cũng không phải là, trước kia không nhìn ra, vị này Tiêu tam thiếu gia là nhân vật như vậy, sau này thật đúng là không thể nhỏ nhìn hắn, Tiêu Cảnh Đình ở Tiêu Kính Phong gặp rủi ro lúc này giúp Tiêu Kính Phong một cái, Tiêu Kính Phong là một dường như ruột, lúc

này cùng Tiêu Cảnh Đình đi quá gần."

Nghe Chu Khang Hòa nhắc tới Tiêu Kính Phong, Tôn Diệu Âm tâm tình có chút vi diệu, Tôn Diệu Âm cùng Tiêu Kính Phong hôn ước rất sớm liền quyết định, Tôn Diệu Âm sau khi lớn lên, đối với cửa hôn sự này hết sức bất mãn, bởi vì trước Tôn Diệu Âm xuất sắc thiên phú tu luyện, Tôn gia cũng có chút hối hận năm đó vội vàng quyết định cửa hôn sự này.

Tiêu Kính Phong cha mẹ "Sau khi chết", Tôn gia mượn cơ hội giải trừ hôn ước.

Hôn ước sau khi giải trừ, Tôn Diệu Âm đại thở phào nhẹ nhõm, Tôn Diệu Âm nguyên vốn lấy là Tiêu Kính Phong cùng mình giải trừ hôn ước sẽ thấp một đoạn thời gian, nhưng mà, nàng hỏi thăm tin tức nhưng là, Tiêu Kính Phong đang cùng nàng giải trừ hôn ước trước, cũng đã cùng một cái kêu là Mộc Thư Vũ cô gái quấy nhiễu với nhau, thậm chí Mộc Thư Vũ vào lúc đó, liền đã có Tiêu Kính Phong đứa trẻ.

Biết Tiêu Kính Phong cùng Mộc Thư Vũ chuyện, Tôn Diệu Âm trong lòng rất là không thoải mái.

Nghe nói, Mộc Thư Vũ thuộc tính không tệ, lại tu vi và nàng vậy, đều là luyện khí tầng 5, Tôn Diệu Âm trong lòng thì càng không thoải mái.

. . .

Sáng sớm ngày thứ hai, Tiêu Cảnh Đình một nhà thật sớm ra cửa.

Tiêu Cảnh Đình còn mời Tiêu Kính Phong cùng Mộc Thư Vũ, Tiêu Kính Phong mặc dù cảm thấy Tiêu Tiểu Phàm mới vừa đem Tiêu Nhạc Vinh đập, liền ra cửa đi lang thang không tốt, nhưng là, không chịu nổi Tiêu Tiểu Phàm cùng Tiêu Tiểu Đông tràn đầy ánh mắt mong đợi đáp ứng.

Tiêu Tiểu Phàm từ nhỏ đến lớn không tốt như vậy tốt đi dạo phố, thấy đường phố phồn hoa, lập tức bị trên đường đủ loại đồ, mê hoa cả mắt, Tiêu Tiểu Đông cũng là đầy là tò mò hết nhìn đông tới nhìn tây.

Tiêu Cảnh Đình trở lại thành Mạc lúc này đem ở thôn Gò Đất ruộng đất cùng nhà cũng rời tay, trước còn để lại một chút của cải, tiêu xài rộng rãi rất, Tiêu Tiểu Phàm nhìn trúng đồ, Tiêu Cảnh Đình cũng mua rồi.

Hứa Mộc An nhìn tiêu tiền như nước Tiêu Cảnh Đình, không không biết làm thế nào nói: "Đừng tùy hắn tính tình làm ẩu, chìu phải hắn."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Tiểu Phàm còn nhỏ, chính là tuổi ham chơi đây."

Hứa Mộc An cười một tiếng, cũng không có tiếp tục khuyên can, Tiêu Tiểu Phàm ra đời sau đó, chịu không ít khổ, Hứa Mộc An luôn cảm thấy đối với Tiêu Tiểu Phàm có chút thiếu nợ.

Tiêu Tiểu Đông bày 1 bản thúi mặt, đối với Tiêu Tiểu Phàm nhìn trúng đồ chơi khịt mũi coi thường, đáy mắt chỗ sâu nhưng mơ hồ có mấy phần hâm mộ.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Đông, nói: "Tiểu Đông, có cái gì không mong muốn à?"

Tiêu Tiểu Đông lưng đeo tay, xụ mặt, nghễnh đầu, kiêu ngạo nói: "Con đã sớm không chơi đồ chơi."

Tiêu Tiểu Phàm nhìn Tiêu Tiểu Đông, sắc mặt ngạc nhiên nói: "Anh , anh trước kia có đồ chơi sao? Ta làm sao không biết, ngươi trốn len lén chơi?"

Tiêu Tiểu Đông giống như dựng lông tóc vậy giận trợn mắt nhìn Tiêu Tiểu Phàm, nói: "Ngu si!"

"Anh , anh chớ mắng em, em không ngốc đều bị anh mắng ngu." Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy buồn bực nói.

Tiêu Tiểu Đông: ". . ."

Tiêu Thanh Nham ngày thứ hai sau khi rời giường, suy nghĩ một chút không cam lòng, vốn còn muốn tìm Tiêu Cảnh Đình muốn một giải thích, nghe nói Tiêu Cảnh Đình mang người một nhà đi dạo phố, thiếu chút nữa giận đến im lìm đã qua.

. . .

Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong tìm một nhà nhà hàng, ngồi xuống.

Lần nữa ngồi ở thành Mạc nhà hàng trong, Tiêu Kính Phong có dũng khí thoáng như cách một đời cảm giác.

Tiêu Tiểu Phàm nhìn trong thực đơn thái phẩm, điểm một cái lại một cái.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Điểm nhiều như vậy, không ăn hết."

Tiêu Cảnh Đình lơ đễnh nói: "Có quan hệ thế nào, hiếm thấy thối rữa, thối rữa, con chúng ta vẫn là lần đầu tiên tới chỗ này đâu, tự nhiên muốn cho tụi nhỏ ăn no."

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Được rồi!"

Mộc Thư Vũ tùy ý nói: "Ta đều tốt lâu không đi qua đại nhà hàng ăn cơm, trong ấn tượng lần trước, còn là lính đánh thuê đội. . ." Làm một vố lớn chúc mừng, Mộc Thư Vũ nói đến một nửa ngừng lại, có chút áy náy nhìn Tiêu Kính Phong một cái.

Tiêu Kính Phong nắm Mộc Thư Vũ tay, nói: "Ngươi cũng gầy tốt hơn nhiều, một hồi món ăn lên, ngươi có thể phải nhiều ăn một ít."

Mộc Thư Vũ tràn đầy bất đắc dĩ nói: "Ta nơi nào có gầy à! Ngươi chỉ nói hưu nói vượn."

Mộc Thư Vũ trong ngực Tiêu Tiểu Phúc nhàm chán ngáp dài.

Điểm hoàn món ăn Tiêu Tiểu Phàm, tràn đầy hưng phấn nhìn chung quanh.

Trên tửu lâu món ăn tốc độ cực nhanh, rất nhanh đủ loại thức ăn, bày đầy một bàn.

Mộc Thư Vũ cầm cái muỗng, này Tiêu Tiểu Phúc ăn trứng canh, Tiêu Kính Phong gặp Mộc Thư Vũ chỉ lo chiếu cố đứa trẻ, đều không trống rỗng ăn cơm, kẹp một cái sủi cảo, liền hướng Mộc Thư Vũ trong miệng đưa."Ngươi nếm thử một chút cái này sủi cảo không tệ."

Mộc Thư Vũ mặt đỏ lên, có chút ngại quá, bất quá, cũng không có cự tuyệt.

. . .

"Chu thiếu gia, Chu phu nhân, bên này mời." Tiểu nhị dẫn 2 người khách đi lên lầu.

Tiêu Cảnh Đình nhìn tới 2 người, trong con ngươi lóe lên mấy phần hứng thú, tới là 2 người quen Chu Khang Hòa cùng Tôn Diệu Âm.

Tiêu Kính Phong nhàn nhạt quét 2 cái người đâu một cái, thần sắc bình thường bưng một chén canh tròn, đút tới Mộc Thư Vũ mép, nói: "Thư Vũ cái này chè sôi nước mùi vị không tệ, ngươi nếm thử một chút."

Mộc Thư Vũ lúng túng cười một tiếng, nuốt một cái đi xuống.

Tôn Diệu Âm nhìn Tiêu Kính Phong cùng Mộc Thư Vũ nồng tình mật

ý dáng vẻ, có dũng khí nuốt một con ruồi cảm giác.

Chu Khang Hòa nhìn Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong nói: "2 người Tiêu huynh, đã lâu không gặp."

"Chu thiếu, đã lâu không gặp."

"Tiêu huynh, đây là phu nhân ngươi à!" Chu Khang Hòa nhìn Tiêu Kính Phong bên người Mộc Thư Vũ hỏi.

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy."

"Đây là con trai ngươi đi, thật đáng yêu, cũng lớn như vậy." Chu Khang Hòa nhìn Mộc Thư Vũ trong ngực đứa trẻ nói.

"Mau ba tháng." Biết Chu Khang Hòa là đang thử thăm dò, Tiêu Kính Phong rất thẳng thắn dặn dò.

"Tiêu nhị thiếu gia cùng phu nhân sớm nhận biết đi." Chu Khang Hòa hỏi.

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, tràn đầy cưng chìu nhìn Mộc Thư Vũ, nói: "Đúng vậy! Chúng ta ở lính đánh thuê đội liền quen biết, ta đã cứu Thư Vũ mạng, Thư Vũ cũng đã cứu mạng ta, chúng ta coi như là hoạn nạn vợ chồng."

Tôn Diệu Âm bị chận mặt đỏ rần, Tiêu Kính Phong trước bị từ hôn lúc này cũng có người cảm thấy Tiêu Kính Phong đáng thương, vì một ra người nhỏ tiện vũ nữ, thất lạc một cái thiên kiều bá mị vị hôn thê, có người suy đoán, bị từ hôn Tiêu Kính Phong nhất định buồn bực không vui, hình một chỉ ảnh.

Nơi nào biết, không tới một năm, Tiêu Kính Phong trở lại, chẳng những mang theo vợ, còn mang theo đứa trẻ.

Lúc này lại có người nói, Tiêu Kính Phong không phải đồ, cùng Tôn tiểu thư có hôn ước liền đến chỗ loạn làm, liền đứa trẻ cũng làm ra

tới chân thực quá đáng.

Có những cái kia cái cười trên sự đau khổ của người khác thì nói, Tôn Diệu Âm cũng coi là không thể cái gì, Tiêu Kính Phong căn bản coi thường nàng, từ hôn vừa vặn hợp Tiêu Kính Phong ý, Tôn đại tiểu thư nhảy vút ta kinh tài tuyệt diễm, nhưng là, ở Tiêu Kính Phong trong mắt còn không bằng một cái cô gái.

"Chu thiếu gia, mang phu nhân tới dùng cơm à! Thức ăn nơi này ăn thật ngon đấy." Tiêu Cảnh Đình lười biếng nói.

Tiêu Tiểu Phàm nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Cha, ngươi cũng đem chè sôi nước ăn sạch, cho ta lưu 2 cái à."

Tiêu Cảnh Đình gõ Tiêu Tiểu Phàm đầu, nói: "Đừng chọn thực, còn có nhiều như vậy thức ăn đây."

Tiêu Tiểu Phàm bất mãn trợn mắt nhìn Tiêu Cảnh Đình một cái, mặc dù không đầy, vẫn là đón nhận Tiêu Cảnh Đình đề nghị.

Chu Khang Hòa hướng về phía Tiêu Cảnh Đình, nói: "Quả nhiên là sĩ cách ba ngày thay đổi cách nhìn triệt để đối đãi, Tiêu tam thiếu gia thay đổi không thiếu à! Không nghĩ tới tam thiếu nhanh như vậy liền luyện khí tầng 5, ở ngươi cái tuổi này, anh cả ngươi cũng bất quá là luyện khí tầng 4 đi, lấy tam thiếu ở tư, nếu là muốn vào học viện Bích Phong, chỉ sợ cũng là có thể."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Ta bất quá là vận khí tốt, nơi nào so liền Chu thiếu gia à! Ổn trát ổn đả luyện khí tầng 6, ta đã qua tiến vào học viện Bích Phong tuổi, vào học viện, ta cũng không dám hy vọng xa vời."

"Thật đáng tiếc, nếu như, Tiêu thiếu gia sớm vài năm, cũng đi tham gia học viện Bích Phong khảo hạch, tại học viện đào tạo hạ, nói không chừng cũng là luyện khí tầng 6." Chu Khang Hòa nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Chu thiếu nói đùa, vào luyện

khí tầng 6 nếu là như vậy dễ dàng, vậy cũng là đầy phố."

Chu Khang Hòa mang Tôn Diệu Âm đi, Tiêu Cảnh Đình nhìn Chu Khang Hòa hình bóng, trong con ngươi xẹt qua mấy phần lưu quang.

Tôn Diệu Âm quay đầu, nhìn nhiều Tiêu Kính Phong hai mắt.

. . .

Tiêu gia.

"Thanh Nham anh họ, không đi ra ngoài à!"

Tiêu Thanh Nham quét Tiêu Mộc Hồng một cái, hỏi: "Đi ra ngoài? Đi nơi nào?"

Tiêu Mộc Hồng giống như vô tình nói: "Kính Phong cùng Cảnh Đình thật giống như sáng sớm liền ra cửa đi dạo phố, không kêu ngươi sao? Ta còn lấy là Kính Phong cùng Cảnh Đình trở lại, các ngươi 3 anh em sẽ thật tốt ôn chuyện một chút."

Tiêu Thanh Nham lạnh lùng quét Tiêu Mộc Hồng một cái, nói: "Ngươi đối với nhà chúng ta sự việc ngược lại là rõ ràng."

Tiêu Mộc Hồng cười một tiếng, nói: "Ta chẳng qua là ngẫu nhiên thấy mà thôi, Nhạc Vinh thế nào à!"

"Không sao." Tiêu Thanh Nham nói.

Tiêu Mộc Hồng như là thở phào nhẹ nhõm, nói: "Không có sao liền tốt, anh họ lúc nào về học viện à! Cùng trở về học viện, chị dâu cùng đứa trẻ ở nhà thế cô lực bộ, cuộc sống sợ là phải không dễ chịu lắm."

"Đây là chuyện ta, ngươi ngược lại là quản nhiều, ngươi quản tốt ngươi cái đó vợ đi, ta xem nàng đối với ta cái đó em ba, tựa hồ hơn

tình chưa dứt đâu, ta em ba bây giờ không thể so với trước kia, ta tối ngày hôm qua thấy bọn họ 2 cái ở hành lang dài bên trong, tối lửa tắt đèn, cũng không biết nói những gì." Tiêu Thanh Nham châm chọc nói.

Tiêu Mộc Hồng sắc mặt nhất thời âm trầm xuống, Tiêu Thanh Nham châm chọc cười một tiếng, trước cha mẹ mình tin chết truyền ra lúc này Tiêu Mộc Hồng cũng không thiếu cho mình vào mắt thuốc à! Lúc này lại anh hữu đệ cung đứng lên, chân thực chán ghét. Tiêu Thanh Nham xoay người, hướng biệt viện của mình đi tới.

Tiêu Thanh Nham hít sâu một hơi, hắn đương nhiên biết rõ Tiêu Mộc Hồng như thế nói, là muốn gây xích mích hắn cùng 2 người em trai quan hệ, nhưng là, Tiêu Thanh Nham vẫn là không khống chế được tức giận, Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong bây giờ là liên hiệp ở cùng một chỗ, cái này 2 người căn bản là không có đem hắn người đại ca này coi ra gì.

Tiêu Mộc Hồng nhìn Tiêu Thanh Nham hình bóng, không nhịn được nắm chặt quả đấm.

Tôn Miểu Miểu gả cho hắn sau đó, ngược lại là trở nên thân thiện rất nhiều, nhưng Tôn Miểu Miểu trong xương còn là một vừa mạnh hơn, lại sùng bái cường giả người phụ nữ.

Tiêu Cảnh Đình thay hình đổi dạng, cho Tôn Miểu Miểu sự đả kích không nhỏ, mặc dù, Tôn Miểu Miểu hướng về phía hắn lúc này vẫn giống như trước vậy thân thiện, nhưng là, thỉnh thoảng nhắc tới Tiêu Cảnh Đình lúc này Tôn Miểu Miểu tổng hội suy nghĩ viễn vong.

Tiêu Mộc Hồng thầm nghĩ: Nam nhân và nữ nhân đều giống nhau bị coi thường, không có được đồ, mới là tốt nhất.

------oOo------

Chương 66: Hồ bằng cẩu hữu

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 66: Hồ bằng cẩu hữu
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Tiểu Phàm ôm một đống lớn đồ chơi trở về biệt viện, Tiêu Thanh Nham thấy mặt tươi cười Tiêu Tiểu Phàm, nhất thời giận không chỗ phát tiết.

Con trai hắn còn nằm ở trên giường, Tiêu Tiểu Phàm thằng nhóc này nhưng đi theo Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong đi ra ngoài ăn sơn trân hải vị, Tiêu Cảnh Đình còn nói phải dẫn đứa nhỏ ngốc trở về giáo dục, kết quả, tên nầy chính là như thế giáo dục, dẫn người đi ra ngoài ăn xong, mua chơi.

Tiêu Tiểu Phàm thấy Tiêu Thanh Nham, lập tức trốn tới Tiêu Cảnh Đình sau lưng.

Tiêu Tiểu Phàm mặc dù không quá mức thông minh, lại có xu lợi tránh hại bản năng, biết Tiêu Thanh Nham không dễ chọc, một chút liền tăng cao cảnh giác.

Tiêu Thanh Nham nhìn Tiêu Cảnh Đình, âm trầm trầm nói: "Em ba, thật hăng hái à! Mang một nhà lớn nhỏ đi ra ngoài chơi, ngươi không phải muốn dạy nuôi con à, em chính là như thế giáo dục."

"Đại ca ta giáo dục, ta giáo dục con trai ta nói, hắn sau này lại khi dễ người, liền lại cũng không ăn được tốt, không mua được đồ chơi, hắn bị dọa sợ, ngươi xem sợ trốn đi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Thanh Nham trơ tráo không cười nói: "Em ba, thật là dụng tâm lương khổ."

"Khá tốt, khá tốt, cái này dạy đứa nhỏ thật là khí lực cứu sống chứ." Tiêu Cảnh Đình thở dài thở ngắn nói.

Tiêu Thanh Nham nghe Tiêu Cảnh Đình mà nói, mặt vặn vẹo thành một đoàn.

Thoát khỏi Tiêu Thanh Nham, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An trở lại biệt viện.

Hứa Mộc An nhìn ngồi ở trên giường lười biếng xoa xoa chân người, có chút im lặng.

"Ta ngày hôm nay thật giống như nhìn thấy trên đường có mấy cái hãng buôn lớn." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Là đâu, thành Mạc không thể so với nông thôn địa phương, thương hành ở giữa pháp khí, phù chú còn nhiều mà, chẳng qua là đáng tiếc. . . Quá mắc."

Đã qua hắn trong túi ngượng ngùng, vào cũng không dám đi vào, thỉnh thoảng lấy hết dũng khí tiến vào một lần, cửa hàng chiêu đãi nhân viên, vừa gặp hắn như vậy lối ăn mặc mộc mạc, tiếp đãi dục vọng cũng không có, có còn biết đuổi hắn đi ra ngoài, châm chọc nói loại địa phương này không phải hắn người như vậy nên tới.

Mấy lần sau đó, Hứa Mộc An chỉ ở cửa hàng bên ngoài. Nhìn các loại làm cho người hoa cả mắt ánh sáng quảng cáo hướng tới một chút.

"Ta trên tay còn có 30-40 nghìn lượng bạc, chúng ta đi xem xem." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An có chút kỳ quái nói: "Làm sao ngày hôm nay không đi à!"

Tiêu Cảnh Đình có chút ngượng ngùng nói: "Ngươi cũng nói, hãng buôn lớn à! Đồ đều rất đắt tiền, nếu là tiến vào, tiểu Phàm muốn cái

này phải vậy, ta lại không mua nổi, nhiều mất mặt à!"

Hứa Mộc An: ". . ." Lại là nguyên nhân này, thật là. . .

"Ngươi ngày hôm nay, đem đại ca đắc tội." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình lười biếng nói: "Sợ cái gì, sớm mà đắc tội với, đại ca còn thật là kỳ quái, trước kia động một chút là nói học viện, vừa nhắc tới liền một bộ đệ nhất thiên hạ dáng vẻ, gần đây nói ngược lại là thiếu."

"Đại khái là tại học viện qua không tốt lắm đâu." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, thầm nghĩ: Học viện Bích Phong hẳn thì tương đương với kiếp trước trường nổi tiếng, trường nổi tiếng mặc dù danh tiếng lớn, bảng sáng, nói ra có mặt mũi, nhưng là, trong học viện đấu đá cũng giống vậy không thiếu. Kiếp trước, thanh hoa, bắc sinh viên tự sát, cũng chẳng lạ lùng gì.

"Ngươi biết cái gì?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Anh cả ngươi trước đang đeo đuổi Hầu phủ tiểu thư Âu Dương Tĩnh, Âu Dương Tĩnh bây giờ thật giống như quá giang trong học viện một cái luyện khí tầng 7 cao thủ, Âu Dương Tĩnh cùng người kia nói, anh cả ngươi dây dưa nàng, kết quả, cái đó luyện khí tầng 7 bởi vì thay Âu Dương Tĩnh ra mặt, tìm người thu thập anh cả ngươi, chọc cho anh cả ngươi ở trong học viện nửa bước khó đi."

"Tốt tại học viện có học viện quy định chế độ, anh cả ngươi mặc dù bị nhân châm đúng, bất quá, những người đó cũng không dám làm quá mức, chờ tình thế qua thì cũng không có sao."

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, nói: "Khó trách lần này đại ca, không làm sao nói học viện." Nguyên lai là tại học viện lăn lộn không nổi nữa.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An, tròng mắt sáng lên nói: "Tốt lắm, không nói hắn, chúng ta tới ngủ đi."

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình đen nhánh tỏa sáng ánh mắt, mặt không nhịn được đỏ.

. . .

"Tam thiếu gia, có khách tới thăm." Tiêu Cảnh Đình vừa mới nổi lên giường, một cái người làm đi vào bẩm báo nói.

"Ai à!" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Tôn gia Tôn Khởi thiếu gia, Trịnh gia Trịnh Lập Minh thiếu gia." Người làm nói.

Tiêu Cảnh Đình trên mặt nhất thời dính vào mấy phần bất đắc dĩ vẻ, chủ cũ hồ bằng cẩu hữu à! Có câu nói là một cái hảo hán ba cái giúp, một cái nhị thế tổ, như thường ba cái giúp! Bất đồng chính là, hảo hán ba cái giúp, đại nạn ập lên đầu, có thể giúp người đang gặp nạn, nhị thế tổ ba cái giúp, đại nạn ập lên đầu, liền mọi người tự quét tuyết trước cửa.

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, nói: "Quả nhiên vẫn phải tới à! So ta dự liệu trễ hơn liền một ít."

Một cái trong đại gia tộc mặt, luôn có như vậy mấy viên không biết tiến thủ, chỉ biết là rượu chè be bét con chuột cứt, chủ cũ, Tôn Khởi cùng Trịnh Lập Minh không sai biệt lắm chính là như vậy con chuột cứt.

Bất đồng chính là, Tiêu Cảnh Đình coi như là Tiêu gia dòng chánh, mà Tôn Khởi cùng Trịnh Lập Minh mặc dù là Tôn gia cùng người Trịnh gia, nhưng là là dòng thứ, so sánh mà nói, 2 người địa vị và đãi ngộ, cũng so Tiêu Cảnh Đình kém nhiều, cùng đi ra ngoài vui đùa lúc này trên căn bản mười lần có tám lần là Tiêu Cảnh Đình trả bạc.

Chủ cũ gặp rủi ro lúc này Tiêu Cảnh Đình cũng từng buông mặt mũi,

nhờ giúp đỡ qua cái này 2 người, bất quá, không được cái gì đáp lại.

Tiêu Cảnh Đình vuốt ve ngón tay, ghét bỏ nói: "Khi đó thấy chết mà không cứu, bây giờ lại trông mong chạy tới, mặt thật lớn."

Hứa Mộc An cười một tiếng, cái thế giới này nâng cao đạp thấp là trạng thái bình thường.

"Ngươi muốn gặp gặp sao?" Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình nhún vai một cái, đạo : "Người đều tới, tổng muốn đi ra ngoài đem người đuổi đi à!"

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An đi ra ngoài, Tôn Khởi vừa nhìn thấy Tiêu Cảnh Đình, liền lộ ra mặt đầy vẻ mặt hưng phấn, "Tiêu huynh, đã lâu không gặp, có thể tưởng tượng chết ta."

Tiêu Cảnh Đình bật cười một tiếng, nói: "Muốn ta, cũng không gặp ngươi đi thôn Gò Đất thăm thăm ta à!"

Tôn Khởi lúng túng cười một tiếng, nói: "Trước đoạn thời gian, trong nhà ta để ý nghiêm, chân thực không thể trống rỗng à!"

Tiêu Cảnh Đình trơ tráo không cười nói: "Phải không? Bây giờ có rãnh rỗi, ta trước đi tìm ngươi lúc này nhà ngươi người làm nói ngươi bế quan, không tới luyện khí tầng 4 thề không xuất quan đâu, ta xem ngươi bây giờ tu vi. . ." Vẫn là luyện khí tầng 3 à!

Tôn Khởi cười khan hai tiếng, nói: "Ta không có Tiêu huynh ngươi thiên phú, bế quan mấy tháng, vẫn là không có cái gì đóng góp, Tiêu huynh, ngươi nhưng mà phát đạt, tuổi như vậy chính là luyện khí tầng 5, y theo ta xem, Tiêu huynh ngươi sau này, vậy nhất định là có thể lên cấp luyện khí tầng 9, hùng bá một phe."

Tiêu Cảnh Đình chỉa phương, đạo : "Hùng bá một phương ta cũng không dám trông cậy vào, hồ ăn miếng cơm mà thôi."

Tôn Khởi xem Tiêu Cảnh Đình lãnh đạm dáng vẻ, có chút ngượng ngùng.

"Tiêu huynh, ngươi thật vất vả trở lại, chúng ta huynh đệ ở Thúy Vi lâu, cho ngươi đặt tiệc." Trịnh Lập Minh nói.

Tiêu Cảnh Đình xoa trán một cái, ở vợ hắn trước mặt nói ở kỹ viện cho hắn đặt tiệc, thật là. . .

Hứa Mộc An nhìn Tôn Khởi, sắc mặt bất thiện nói: "2 người anh em không cần khách khí như vậy, Thúy Vi lâu không tiện nghi, còn chưa phiền 2 người anh em tốn kém."

Trịnh Lập Minh vặn mi nhìn Hứa Mộc An một cái, đem mắt An chuyển đến Tiêu Cảnh Đình trên người, hiển nhiên Trịnh Lập Minh không đem Hứa Mộc An coi ra gì.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An một cái, mỉm cười nói: "Mộc An ý, liền là ý ta."

Trịnh Lập Minh tràn đầy kinh ngạc nói: "Tiêu huynh, ngươi đây là muốn tu thân dưỡng tính liền à! Thúy Vi lâu Cẩm Hồng cô nương, còn hỏi thăm ngươi đâu, ngươi rời đi sau đó, Cẩm Hồng cô nương thương tâm rất lâu."

Tiêu Cảnh Đình nheo lại tròng mắt, trong ấn tượng, cẩm hồng tựa hồ là một cái đã không phải là rất cô gái trẻ tuổi, ăn mặc có chút mị tục, trước kia thật giống như đỏ qua, hôm nay đã không còn ban đầu nở mày nở mặt.

Người phụ nữ kia ngược lại cũng biết thức thời, quán hội dỗ người, chủ cũ như thế đầu não đơn giản người, bị người phụ nữ kia mê thần hồn điên đảo. Chủ cũ đi sau này, ít đi chủ cũ người như vậy ngu nhiều tiền kim chủ, khó trách sẽ thương tâm thật lâu. . .

Chủ cũ cũng không biết là con mắt gì, vừa ý loại đàn bà này, Tiêu

Cảnh Đình hồi tưởng chủ cũ làm chuyện, liền cảm thấy sọ đầu đau, đáng chết, hắn tại sao phải chuyển kiếp đến loại người này trên người.

"Cẩm Hồng cô nương dưới váy nhiều người như vậy, nơi nào còn nhớ ta à! Trịnh huynh thật biết nói đùa." Tiêu Cảnh Đình đạo .

"Cảnh Đình, ngươi lời này nói sai rồi, Cẩm Hồng cô nương đối với ngươi cùng người ngoài không giống nhau."

Hứa Mộc An hừ lạnh một tiếng, lạnh như băng đạo : "Một cái ngàn người gối lên, vạn người lên giày rách, các ngươi nếu không phải là đẩy cho Cảnh Đình, yên tâm cái gì à! Không có chuyện gì khác, các ngươi cũng nhanh rời đi đi."

Tôn Khởi sững sốt một chút, tràn đầy kinh ngạc nhìn Hứa Mộc An, ánh mắt ngưng tụ đến Tiêu Cảnh Đình trên người, một bộ ngươi quản quản vợ ngươi dáng vẻ.

Tiêu Cảnh Đình thưởng thức trước trên tay chiếc nhẫn, không để ý Tôn Khởi ánh mắt, Tôn Khởi tràn đầy quái dị nhìn Hứa Mộc An, tựa hồ nặng nhận thức mới liền Hứa Mộc An vậy.

"2 người các ngươi tâm ý cùng, Cảnh Đình chân thực khó mà tiêu thụ, cái đó Cẩm Hồng cô nương, 2 người vẫn là mình đi hưởng dụng đi, Cảnh Đình tu vi không quá ổn định, gần đây cần bế quan, không có sao các ngươi liền đừng tới." Hứa Mộc An hung hăng nói.

"Chị dâu, chị tại sao nói như thế." Tôn Khởi bất mãn nói.

"Hắn nói đúng, ta gần đây là muốn bế quan." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Tiêu sử, ngươi đang nói gì cười nhạo đây." Thông thường mà nói, luyện khí tầng 8, luyện khí tầng 9 tu sĩ, mới cần bế quan.

"Ta nói thế nào cười, 2 người các ngươi luyện khí tầng 3 cũng có thể bế quan, ta luyện khí tầng 5 vẫn không thể bế quan?" Tiêu Cảnh

Đình đạo .

Tôn Khởi cùng Trịnh Lập Minh tràn đầy lúng túng, lại hàn huyên mấy câu, rời đi.

. . .

"Xí, đồ chơi gì, phát đạt cũng không nhận người." Vừa rời đi Tiêu gia, Tôn Khởi liền biến một bộ mặt mũi.

"Tiêu Cảnh Đình tên nầy, lại có thể biến thành thê quản nghiêm, cũng không biết Hứa Mộc An tên nầy động tay chân gì." Trịnh Lập Minh tràn đầy ngạc nhiên nói .

"Tên nầy, trước kia đều không cầm nhìn thẳng xem Hứa Mộc An, vừa nhắc tới Hứa Mộc An giống như nhắc tới chán ghét đồ bẩn, đi ra ngoài một lần trở lại, lại có thể biến thành thê quản nghiêm, đầu năm nay, thật là chuyện lạ gì cũng có thể phát sinh."

"Nghe nói, Tiêu Cảnh Đình bị trục xuất khỏi cửa sau đó, chỉ có thể cùng Hứa Mộc An sống nương tựa lẫn nhau, 2 người quan hệ là tốt."

"Hứa Mộc An tên nầy, cũng quán hội giẫm lên mặt mũi, nông thôn địa phương, không việc gì người đẹp, mới để cho hắn được Tiêu Cảnh Đình coi trọng, chờ mấy ngày nữa, Tiêu Cảnh Đình khôi phục thái độ bình thường, hắn khóc đều không địa phương khóc."

"Đó cũng không phải là, một người làm sanh tiện chủng, thật đem mình làm một nhân vật."

Trước kia Tiêu Cảnh Đình, Tôn Khởi, Trịnh Lập Minh thường xuyên chung một chỗ lăn lộn, bởi vì là Tiêu Cảnh Đình nhất được cưng chìu, trong tay cũng rộng nhất dụ, ba người đều là lấy Tiêu Cảnh Đình cầm đầu.

Tôn Khởi ngoài mặt đối với Tiêu Cảnh Đình rất cung kính, trên thực

tế hết sức ghen tỵ Tiêu Cảnh Đình, Tiêu Cảnh Đình cha mẹ gặp nạn, bị trục xuất Tiêu gia lúc này Tôn Khởi thật ra thì trong lòng cực độ cười trên sự đau khổ của người khác, suy nghĩ Tiêu Cảnh Đình cái này tên khốn kiếp, rốt cục thì lật thuyền trong mương.

Không nghĩ tới chuyện này khúc khuỷu, Tiêu Cảnh Đình cha mẹ chẳng những còn sống, Tiêu Cảnh Đình còn lên cấp luyện khí tầng 5.

"Đáng tiếc, không biết, hắn đến tột cùng là làm sao lên cấp luyện khí tầng 5." Trịnh Lập Minh nói.

"Ta nghe nói, tên nầy là gặp vận may, ở thôn Gò Đất vùng lân cận trong rừng núi, phát hiện một bụi thiên tài địa bảo, cho nên mới lên cấp." Tôn Khởi nói.

"Tên phá của này vận khí thật tốt, loại chuyện này cũng có thể cho hắn gặp." Trịnh Lập Minh tràn đầy ghen tị nói.

"Đó cũng không phải là." Tôn Khởi mắt đỏ đạo .

"Thôn Gò Đất vùng lân cận núi rừng lại có thể ra thiên tài địa bảo, lúc nào, ta cũng đi xem xem." Trịnh Lập Minh đạo .

Tôn Khởi cười khổ một cái, nói: "Loại chuyện này, ngươi lấy là chỉ có ngươi muốn lấy được à! Tiêu Cảnh Đình là ăn thiên tài địa bảo mới lên cấp tin tức căn bản không giấu giếm, tứ đại gia tộc cũng phái người đi thôn Gò Đất vùng lân cận núi rừng tìm cơ duyên, ngược lại là cũng phát hiện mấy bụi linh thực, bất quá, đều là rất thông thường linh thực."

Tôn Khởi cùng Trịnh Lập Minh rời đi sau đó, Tiêu Cảnh Đình âm thầm thở phào nhẹ nhõm, chủ cũ cũng không biết là cái gì tánh tình, quen bạn cũng bừa bộn.

"Mộc An, ngươi mới vừa rồi thật là ngàu." Tiêu Cảnh Đình hướng Hứa Mộc An đạo .

Hứa Mộc An bất đắc dĩ cười một tiếng, thế sự vô thường! Hắn trước kia chưa bao giờ nghĩ tới, có một ngày, có thể có lý chẳng sợ quở trách Tiêu Cảnh Đình những rượu kia thịt bạn.

"Ngươi những người bạn nầy, không ít đây." Hứa Mộc An đạo .

Tiêu Cảnh Đình nhẹ xuy một tiếng cùng, đạo : "Những người này không đến cũng được đi, tới tất cả đều đuổi ra ngoài." Chủ cũ gặp rủi ro lúc này những tên kia, không một cái giúp.

"Anh không sợ ảnh hưởng anh danh tiếng sao?" Hứa Mộc An hỏi .

Tiêu Cảnh Đình lơ đễnh nói : "Sợ cái gì, anh nguyên vốn là không có gì danh tiếng."

Hứa Mộc An: ". . ." Ngược lại cũng là à!

------oOo------

Chương 67: Mua linh

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 67: Mua linh
Converter Dzung Kiều cầu phiếu tháp

Tôn Miểu Miểu nhìn từ biệt viện đi ra Hứa Mộc An, trong con ngươi lóe lên mấy phần mê vẻ nghi hoặc.

Tôn Miểu Miểu trước kia là gặp qua Hứa Mộc An, Tôn Miểu Miểu trong ấn tượng Hứa Mộc An, tổng người mặc to y, người có chút âm trầm. Bây giờ Hứa Mộc An, quần áo mặc dù đơn giản, nhưng là, nhìn ra, quần áo cấp bậc không thấp, cả người cũng lộ ra một cổ ánh mặt trời hơi thở.

"Mộc An, phải ra cửa à!" Tôn Miểu Miểu đi tới Hứa Mộc An bên cạnh hỏi.

Hứa Mộc An thấy Tôn Miểu Miểu, ngoài ý muốn một chút, Hứa Mộc An trước kia cũng gặp qua Tôn Miểu Miểu mấy lần, Tôn Miểu Miểu thấy mình ánh mắt đều không tà một cái, càng không cần phải nói đi lên chào hỏi.

"Đúng vậy! Trong nhà thiếu không ít thứ, muốn đi ra ngoài mua một ít đây." Hứa Mộc An nói.

"Nghe nói, ngươi đem Cảnh Đình quản phục phục thiếp thiếp, không nghĩ tới Cảnh Đình như vậy công tử ăn chơi, cũng thu tâm, Hứa thiếu thật là có bản lãnh đây." Tôn Miểu Miểu tràn đầy thở dài nói.

Tôn Khởi cùng Trịnh Lập Minh rời đi sau đó, khắp nơi tuyên dương Tiêu Cảnh Đình bây giờ biến thành thê quản nghiêm, đối với vợ nói

gì nghe nấy, bị vợ quản phục phục thiếp thiếp, vợ nói đông không dám nói tây, vợ chỉ nam không dám đi bắc, bị vợ quản cũng không dám hoa thiên tửu địa.

Hoá ra Tiêu Cảnh Đình vô cùng thích thể diện, nếu là biết người khác đều cảm thấy hắn sợ vợ, chỉ sợ sẽ thẹn quá thành giận, làm ra một ít vô liêm sỉ chuyện tới.

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Cũng không phải là ta công lao, ở thôn Gò Đất có một đoạn thời gian, ăn bữa trước không có bữa sau, Cảnh Đình mới một chút thu tâm."

"Xem ra, các ngươi ở thôn Gò Đất chịu không ít khổ à!" Tôn Miểu Miểu đầy là đồng tình nói.

"Mặc dù chịu không ít khổ, bất quá là nhân họa đắc phúc." Hứa Mộc An nói.

Nghe Hứa Mộc An như thế nói, Tôn Miểu Miểu lập tức nghĩ tới thôn Gò Đất bên cạnh trong rừng núi thiên tài địa bảo, "Chúc mừng, Mộc An ngươi thật là phúc nguyên thâm hậu."

"Có tốt không, ta còn có việc, đi trước." Hứa Mộc An nói.

Tôn Miểu Miểu gật đầu một cái, nói: " Được."

Tôn Miểu Miểu nhìn Hứa Mộc An xoay người rời đi hình bóng, sắc mặt âm trầm xuống, Tiêu Cảnh Đình lần này trở về, đối với Tôn Miểu Miểu lãnh đạm rất, Tôn Miểu Miểu làm sao đều không cách nào tiếp nhận, để cho một người đàn ông so không bằng sự thật.

"Làm sao mới đến à!" Cùng ở cửa Tiêu Cảnh Đình, thấy Hứa Mộc An thuận miệng hỏi.

"Gặp phải Tôn Miểu Miểu, làm trễ nãi một hồi." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, "Nga" một tiếng.

"Còn phải chờ người sao?" Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Ừ, còn phải chờ một chút anh Hai, ta nhãn lực không được, một hồi anh Hai tới, mời hắn giúp ta chưởng chưởng mắt."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Ngược lại cũng là, anh Hai lúc nào đến à!"

"Cũng nhanh tới, thu xếp ổn thỏa chị dâu sẽ tới." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Anh Hai cùng chị dâu quan hệ thật tốt."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Cũng không phải là."

"Đợi lâu đi." Tiêu Kính Phong đi ra hỏi.

"Khá tốt." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Anh Hai, chúng ta đi thôi." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Được a !"

. . .

Tiêu Cảnh Đình cùng ba người tới thương hành sau đó, lập tức có một cái nghiêm chỉnh huấn luyện nhân viên tới tiếp đãi.

"Cái này một nhóm chiếc nhẫn trữ vật, xuất từ luyện khí đại sư Triệu đãi tay, chẳng những kiểu đẹp mắt, nội bộ không gian đều có một trăm năm mươi m2, không gian kết cấu đặc biệt ổn định, ở dã ngoại làm ra vẻ cho mượn vật, đặc biệt thuận lợi, một cái giá bán mười hai ngàn lượng bạc."

Tiêu Cảnh Đình xoa xoa lỗ mũi, thầm nghĩ: Mười hai ngàn 2, hắn nguyên bản còn cảm giác được mình có chút bạc, đột nhiên phát hiện mình tốt nghèo à!

"2 người Tiêu thiếu gia, các ngươi xem có nhu cầu sao?" Nhân viên tiếp đãi hỏi.

Tiêu Cảnh Đình hắng giọng, cố làm trấn định nói: "Lại xem nhìn thứ khác đi."

Tiêu Kính Phong trong lòng có chút ý động, nhưng là, nghĩ đến giá tiền, lại chùn bước, ở dã ngoại giết chết con mồi sau đó, sợ mùi máu tanh chỉ tới những thứ khác yêu thú, bọn họ bình thường sẽ tốc chiến tốc thắng, có lúc, chỉ có thể nhặt yêu thú trên người đáng giá tiền nhất vị trí cầm, hết sức lãng phí, nếu như, có cái chiếc nhẫn trữ vật cũng không giống nhau, bất quá, chiếc nhẫn trữ vật chân thực quá mắc, vậy tình huống lính đánh thuê đội dùng đều là túi đựng đồ.

Tiêu Kính Phong quyến luyến không thôi nhìn mấy cái nhẫn không gian một cái, chuyển chiến liền nơi khác.

"Bên này là phù chú, chúng ta trong cửa hàng phù chú, phẩm chất đều vô cùng cao, bên này là cấp 4 phù chú, bên này là cấp 5, bên này là cấp 6, cấp 4 phù chú giá bán ở một trăm 2 cỡ đó, cấp 5 phù chú ở hai trăm 2 cỡ đó, cấp 6 phù chú giá bán ở bốn trăm 2 cỡ đó, ở dã bên ngoài gặp phải cao cấp yêu thú, phù chú là cần thiết đồ sắc bén, có lúc nhiều 1 bản phù chú, chính là nhiều một cái mạng à!" Nhân viên tiếp đãi nói.

Hứa Mộc An nghĩ đến Tiêu Cảnh Đình vậy phù chú không ghi phù chú đập dáng điệu, chỉ cảm thấy bạc trắng lòa cũng rót nước trôi.

"Chúng ta gần đây sẽ không tham dự chiến đấu, lại đi xem nhìn thứ khác đi." Hứa Mộc An nói.

Nhân viên tiếp đãi cười một tiếng, nói: "Mấy vị đến tiệm chúng ta khu pháp khí mắc tiền đi xem một chút đi, gần đây mới đến một cái pháp

khí, rất thích hợp Cảnh Đình thiếu gia."

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: " Được a !" Hứa Mộc An không gặp qua nhiều ít cao cấp pháp khí, chỉ cảm thấy không mua nổi, đi được thêm kiến thức cũng tốt.

"Mấy vị cùng ta tới."

"Đây là một cái đặc biệt là linh thực sư chế tạo dùng cho trồng trọt linh tháp, hắn phía trên có tăng phúc linh lực tác dụng trận văn, Tiêu thiếu gia đang thi triển vạn vật sinh trưởng lúc này có cái này linh tháp phối hợp, ngươi vạn vật sinh trưởng thuật tác dụng phạm vi, có thể mở rộng một nửa, những thứ khác pháp thức cũng giống như vậy."

"Dùng cho chế tạo cái này linh tháp nguyên liệu hết sức bền bỉ, linh tháp có thể trở nên lớn, gặp phải thực ở không đối phó nổi yêu thú, có thể trốn vào linh tháp trong, linh tháp sẽ đem tu sĩ hơi thở hoàn toàn che giấu, thời gian dài, yêu thú đi, cũng có thể nhặt hồi một cái mạng." Linh tháp là đặc biệt là linh thực sư chế tạo, rất nhiều linh thực sư sức chiến đấu không cao, vì vậy luyện khí sư dụng tâm lương khổ mở mang chức năng này.

"Cái này linh tháp đồng thời cũng là một cái có thể sử dụng với đối chiến pháp khí, pháp khí này dùng cho cùng luyện khí tầng 8, thậm chí luyện khí tầng 9 người đối chiến, cũng không biết yếu, pháp khí này nhưng thật ra là một cái rưỡi thành phẩm, nếu như, có duyên mà nói, Tiêu thiếu ngươi còn có thể đối với hắn tiến hành thăng cấp."

Tiêu Cảnh Đình nghe trong con mắt thành tựu xuất sắc liền liền, "Tốt như vậy pháp khí, cần không thiếu bạc đi."

"120 nghìn lượng, bất quá có thể theo giai đoạn trả tiền, phải thêm một ít lợi tức, Tiêu thiếu ngươi có thể làm 1 bản thẻ bạc, tiền cọc ba chục ngàn, sau này mỗi một tháng chuyển 10.000 lượng bạc, một mực liên tục chuyển mười tháng là được."

Tiêu Cảnh Đình nới rộng ra mắt, một giới này lại có thể cũng có theo giai đoạn trả tiền cao lớn như vậy lên đồ, bất quá, Tiêu Cảnh Đình suy nghĩ một chút cũng không kỳ quái, man hoang đại lục lịch sử so Trái Đất lịch sử có thể trưởng nhiều, thời gian lâu như vậy, có theo giai đoạn trả tiền cũng không kỳ quái, tiền cọc ba chục ngàn, liên tục còn mười tháng, chính là một trăm ba chục ngàn, nhiều 10.000 lượng bạc, thật là đen chết.

"Tiêu thiếu gia, cái này pháp khí, là một cái trúc cơ kỳ tu sĩ luyện chế, tiệm chúng ta cửa hàng cũng chỉ có một, nếu như, ngươi có cần, ra tay nhất định phải mau, nếu như ra tay chậm, bị người đoạt đi, có thể sẽ không có."

Tiêu Cảnh Đình nhìn chiêu đãi nhân viên trên mặt ân cần mỉm cười, chỉ cảm thấy ngực giống như là bị mèo quào qua vậy.

Tiêu Kính Phong nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Cảnh Đình, cái này linh tháp rất thích hợp ngươi." Đắt là đắt một ít, nhưng là, có thể sử dụng thời gian dài, Tiêu Cảnh Đình ở luyện khí tầng 4 lúc này thì có kinh người được lợi bạc năng lực, bây giờ luyện khí tầng 5, được lợi bạc năng lực hẳn cao hơn một ít mới đúng.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình dáng vẻ, nói: "Nếu không mua lại đi."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Được rồi."

Tiêu Cảnh Đình hung ác, liền đem linh tháp mua.

Nhân viên tiếp đãi nhìn Tiêu Cảnh Đình, không nhịn được có chút ý chỗ.

Nhân viên tiếp đãi nguyên bản không trông cậy vào Tiêu Cảnh Đình đem linh tháp mua lại, sở dĩ cùng Tiêu Cảnh Đình nói nhiều như vậy, là hy vọng Tiêu Cảnh Đình trở về cùng Tiêu Lâm Phong cùng Vương Lộ nói lại pháp khí này, Tiêu Lâm Phong cùng Vương Lộ có lẽ sẽ đối

với pháp khí này cảm thấy hứng thú.

. . .

"Tiêu Kính Phong." Một đạo kinh nghi bất định thanh âm truyền tới, Tiêu Kính Phong quay đầu, chân mày đòn ruột nhíu lại.

Tiêu Cảnh Đình hướng tới mấy người nhìn sang, gặp mấy người cả người lính đánh thuê lối ăn mặc, lập tức đem mấy người thân phận đoán thất thất bát bát, đời người nơi nào bất tương phùng à!

Cầm đầu Hoa Vũ Phong nhìn Tiêu Kính Phong, sắc mặt hơi trầm xuống, Hoa Vũ Phong sau lưng có mấy cái lính đánh thuê nhìn Tiêu Kính Phong thần sắc có chút né tránh.

"Cảnh Đình thiếu gia, đây là ngươi thẻ khách quý, ngươi đã là chúng ta thương hành vàng cấp khách quý, sau này ngươi tới mua đồ, đều có thể đánh giảm còn 95%, hoan nghênh lần sau trở lại." Nhân viên tiếp đãi tràn đầy ân cần nói.

Tiêu Cảnh Đình mặt vặn vẹo một chút, thầm nghĩ: Cái này thương hành thật không biết làm ăn, đồ bán mắc như vậy, giảm giá còn thấp như vậy, như thế nào, cũng hẳn cho một 20% mới đúng.

Hoa Vũ Phong nghe được tiếp đãi bảo vệ núi mà nói, sững sốt một chút, thương hành quy củ, tiêu xài 1000 lượng bạc trở lên là phổ thông hội viên, 10.000 lượng là bạc trắng hội viên, một trăm ngàn 2 trở lên là hội viên vàng, một triệu 2 trở lên là tử kim hội viên.

Hoa Vũ Phong bây giờ là bạc trắng hội viên, đột nhiên nghe được Tiêu Cảnh Đình là hội viên vàng, Hoa Vũ Phong không nhịn được ghen tỵ.

"Đi thôi." Tiêu Kính Phong hướng về phía Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, ba người cùng chung đi ra ngoài,

từ đầu tới đuôi Tiêu Kính Phong cũng không có cùng Hoa Vũ Phong các người chào hỏi.

"Anh Hai, những người đó là ngươi trước kia bạn đồng đội sao?" Rời đi cửa tiệm, Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Đã sớm biết hồi thành Mạc sẽ cùng những người đó gặp nhau, cũng suy tưởng qua gặp cảnh tượng, lấy là sẽ rất khó chịu, thật gặp mới phát hiện khá tốt, chuyện cũ không thể truy đuổi, cũng đã qua.

"Anh Hai, cầm đầu người kia, dài một bộ vong ân phụ nghĩa mặt, khá tốt ngươi bị trục xuất tới, nếu không, sớm muộn bị hắn liên lụy." Tiêu Cảnh Đình nói. Tiêu Cảnh Đình nghe qua đoàn lính đánh thuê hiện trạng, đoàn lính đánh thuê ở Hoa Vũ Phong dưới sự hướng dẫn, một mực lại đi xuống dốc đường, có rất nhiều người, đã bước lui ra đoàn lính đánh thuê.

Tiêu Kính Phong cười một tiếng, Hoa Vũ Phong dáng dấp vẫn là rất đoan chánh, tính tình liền. . .

"Tốt lắm, đều là chuyện đã qua." Tiêu Kính Phong nói , hắn cũng không phải nát vụn người tốt, bị như vậy phản bội sau đó, muốn hắn lấy đức báo oán, đó là không thể nào.

------oOo------

Chương 68: Lại sinh mâu thuẫn

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 68: Lại sinh mâu thuẫn
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Hoa Vũ Phong các người bổ sung một chút phù chú cùng pháp khí rời đi, gần đây đoàn lính đánh thuê vốn eo hẹp, mấy người mua pháp khí cùng phù chú phẩm cấp đều rất thấp, trả tiền lúc này vậy tiếp đãi viên sắc mặt lạnh lạnh nhàn nhạt, chọc cho gần đây muốn mặt mũi Hoa Vũ Phong ngượng mặt đỏ bừng.

"Tiêu Cảnh Đình mua một cái giá trị giá một trăm hai chục ngàn pháp khí."

"Rốt cuộc là đại thiếu gia thật có tiền."Triệu Lực không nhịn được thở dài nói. Lính đánh thuê đội liền thành một nhiều tiền, cũng bất quá mấy ngàn lượng bạc, có cái 10.000 lượng bạc ngày đầu, vị đại thiếu gia này, một chút tay, chính là một trăm ngàn 2, thật là người so người tức chết người!"

"Tiêu Cảnh Đình từ đâu tới nhiều như vậy bạc à! Tiêu Kính Phong trước kia cũng không có như vậy rộng rãi đi, cũng là anh em, đãi ngộ kém cũng kém không được bao nhiêu đi."

"Có lẽ là làm ra vẻ nghèo đi, cái loại đó đại thiếu gia, chỉ cần rải nũng nịu, trưởng bối thì có rất nhiều bó lớn bao lì xì cho, rõ ràng như vậy có tiền, vẫn còn phân đội lính đánh thuê thu hoạch." Hoa Vũ Phong chua xót nói.

Chu Phóng nhìn Hoa Vũ Phong, thầm nghĩ: Tiêu Kính Phong làm nhiệm vụ lúc này cũng ra không thiếu lực, hắn cầm thuộc về hắn một phần cũng không quá đáng, biết Hoa Vũ Phong đối với Tiêu Kính Phong tâm tồn ngăn cách, suy nghĩ mình còn muốn ở đối

phương thuộc hạ lăn lộn, Chu Phóng cũng không có cho Tiêu Kính Phong nói chuyện.

Triệu Lực gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Làm tốt, kia so được người ta đầu thai đầu thật tốt à! Chẳng qua là mấy trăm ngàn lượng bạc nhiều như vậy, coi như là Tiêu Cảnh Đình cha mẹ cũng biết nhức nhối đi, nếu là Tiêu Cảnh Đình cha hắn không vui cho Tiêu Cảnh Đình trả nợ, vậy Tiêu Cảnh Đình có thể gặp phiền toái."

Thương hành có mình đòi nợ đoàn, nếu là đến kỳ không trả tiền, nhưng là sẽ đánh tới cửa.

"Hắn sợ cái gì à! Trời sập xuống, có bố hắn cho hắn chỉa vào đây." Hoa Vũ Phong nói.

"Ngược lại cũng là." Triệu Lực nói.

"Tiêu Kính Phong thực lực, lên cấp luyện khí tầng 5." Trương Mông nói.

Triệu Lực gật đầu một cái, nói: "Thật là kỳ quái, lại có thể nhanh như vậy liền lên cấp luyện khí tầng 5."

Tiêu Kính Phong ban đầu ở lính đánh thuê đội trong tiếng hô là rất cao, sở dĩ, Tiêu Kính Phong sẽ bị trục xuất đoàn lính đánh thuê, có bộ phận nguyên nhân, cũng là bởi vì là Tiêu Kính Phong trúng độc, mất đi lại tiến một bước có thể. Đội lính đánh thuê người cũng là muốn nuôi gia đình sống qua ngày, cùng yêu thú chiến đấu là liều mạng sự việc, đoàn lính đánh thuê không nuôi phiền toái.

Lúc này mới một năm không tới thời gian, Tiêu Kính Phong lại có thể liền từ luyện khí tầng 4, lên cấp luyện khí tầng 5.

Hoa Vũ Phong nắm chặt quả đấm, Tiêu Kính Phong rời đi đoàn lính đánh thuê sau một khoảng thời gian, có không ít người bắt đầu nhớ tới liền Tiêu Kính Phong tốt, thậm chí có người đề nghị đem Tiêu Kính Phong đón về tới, xem Tiêu Kính Phong mới vừa rồi thái độ,

muốn đến chính là mình tự mình đến cửa đi mời, Tiêu Kính Phong cũng là sẽ không trở về.

Thật ra thì, Tiêu Kính Phong rời đi sau đó, Hoa Vũ Phong cũng có chút hối hận, đoàn lính đánh thuê thiếu một giá rẻ côn đồ, làm nhiệm vụ tỷ lệ thành công thật to hạ xuống, gần đây đoạn này thời gian, lính đánh thuê đội nhập không đắp ra, thành viên đối với hắn ý kiến càng ngày càng lớn, Hoa Vũ Phong gặp phải áp lực lớn vô cùng.

Thỉnh thoảng, Hoa Vũ Phong cũng biết hoài niệm Tiêu Kính Phong ở cuộc sống, vậy đoạn thời gian, mặc dù Tiêu Kính Phong tổng hội đối với hắn quyết định quơ tay múa chân, nhưng là, làm nhiệm vụ ngược lại là thuận buồm xuôi gió.

. . .

Thương hành.

"Tiêu Cảnh Đình thiếu gia thật có tiền à! Lại tìm hơn trăm ngàn, mua một cái pháp khí, chính là luyện khí tầng 7, tầng 8 tu sĩ, cũng không có như vậy hào khí bút tích đâu!"

"Người ta cha có tiền, không trả nổi có thể tìm cha đây."

"Vậy linh tháp thật là không tệ, nghe nói vốn là cái cho trúc cơ kỳ pháp bảo sử dụng, kết quả, luyện chế lúc này xảy ra chút vấn đề, cấp bậc mới thấp xuống, sử dụng nguyên liệu cũng giá trị không rẻ đây."

"Có thể dù sao cũng là luyện chế thất bại pháp bảo à!"

"Cái này linh tháp thả cái này đã nhiều ngày, rất nhiều luyện khí tầng 7 gia tộc trưởng lão, mặc dù động tâm, nhưng không không tiếc mua, không nghĩ tới bị Tiêu Cảnh Đình cho mua đi."

". . ."

Tiêu Cảnh Đình rộng rãi ra tay, đưa đến thương hành trong những người khác bàn luận sôi nổi.

Tôn Khởi cùng Trịnh Lập Minh đi vào thương hành, liền nghe được thương hành người trong đối với Tiêu Cảnh Đình ném một cái thiên kim khen ngợi.

"Tiêu Cảnh Đình cái này, lại có thể như thế có tiền." Tôn Khởi tràn đầy chắc lưỡi hít hà nói. Trước kia Tiêu Cảnh Đình mặc dù so bọn họ có tiền, nhưng cũng không có có tiền đi nơi nào, thỉnh thoảng vì đòi Tôn đại tiểu thư vui vẻ, mua một bảy tám trăm lượng bạc lễ vật cũng chỉ tối đa.

Mấy trăm ngàn lượng, tên nầy lại có thể rộng rãi thành như vậy.

Trịnh Lập Minh tràn đầy ghen tị nói: "Tên nầy cái gì mạng à!"

"Hắn không phải là nhặt được vàng liền đi." Tôn Khởi nói , mặc dù chỉ là thanh toán ba chục ngàn tiền cọc, nhưng vậy cũng là không nhỏ một số tiền.

Trịnh Lập Minh tràn đầy ghen tị nói: "Hẳn không phải là nhặt được vàng, mà là, nhặt được thiên tài địa bảo, tên nầy, khẳng định phát hiện không chỉ một bụi cây thiên tài địa bảo."

Tôn Khởi gật đầu một cái, nói: "Có đạo lý."

Tôn Khởi âm thầm tiếc rẻ, Tiêu Cảnh Đình lần này trở về, đối với bọn họ thái độ lãnh đạm rất nhiều, nếu là đổi trước kia, hắn mới có thể đi theo Tiêu Cảnh Đình phía sau nhặt không thiếu tiện nghi, bây giờ Tiêu Cảnh Đình như thế có tiền, kẽ ngón tay bên trong lộ ra một chút, đã đủ hắn hưởng thụ vô tận, Tôn Khởi âm thầm hối hận, sớm biết nếu là ban đầu Tiêu Cảnh Đình tìm tới cửa, hắn cho Tiêu Cảnh Đình mấy mươi lượng bạc đuổi hắn, có lẽ lần này còn có hòa hoãn hơn địa.

"Tên nầy mới thanh toán ba chục ngàn tiền cọc, phía sau còn có một

số lớn bạc phải trả, hắn sẽ không phải là chỉ cha mẹ ngươi cho hắn còn đi, mặc dù, Tiêu Cảnh Đình rất là được cưng chìu, nhưng là, thương yêu nhất nhưng mà Tiêu Thanh Nham, Tiêu Thanh Nham một tháng tiền xài vặt, cũng không có 10.000 lượng." Trịnh Lập Minh lẩm bẩm.

"Mua cũng mua rồi, lại lui không được, cha mẹ hắn nhất định sẽ giúp hắn còn, chẳng lẽ trơ mắt nhìn hắn bị đòi nợ đánh chết?" Tôn Khởi nói.

Trịnh Lập Minh gật một cái nói: "Nói như vậy, cũng có đạo lý."

. . .

"Tôn tiểu thư, ngươi còn có cần gì sao?" Nhân viên tiếp đãi nhìn có chút suy nghĩ viễn vong Tôn Diệu Âm hỏi.

Tôn Diệu Âm thản nhiên nói: "Không có, liền cái này mấy kiện."

Trước, Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong tới cửa hàng lúc này Tôn Diệu Âm ngay tại trong cửa hàng, bất quá, Tiêu Cảnh Đình các người quá mức chuyên chú xem hàng hóa, cũng không có chú ý tới nàng, Tôn Diệu Âm cũng không có tiến lên chào hỏi.

Tôn Diệu Âm nhớ tới Tiêu Kính Phong dáng vẻ, cảm thấy cái này cùng nàng từ nhỏ đính hôn vị hôn phu cũng là một khí vũ hiên ngang nhân vật, cũng không có tưởng tượng gay go.

Tôn Diệu Âm ở trong lòng lắc đầu một cái, cho dù Tiêu Kính Phong không tệ, cùng Chu Khang Hòa vẫn là không cách nào sánh được.

Tiêu Cảnh Đình mới vừa thật đúng là số lượng lớn, mấy trăm ngàn lượng bạc linh tháp, nói mua liền mua.

Tôn Diệu Âm nhớ lại lời của em gái, em gái nói, Tiêu Cảnh Đình cái này, vừa con cóc ghẻ muốn ăn thịt thiên nga, còn không bỏ được bỏ vốn gốc, tổng cầm một ít mấy trăm lượng mặt hàng đuổi nàng, nàng

Tôn Miểu Miểu cũng không có tốt như vậy lấy lòng. Nếu như Tiêu Cảnh Đình đem cái này linh tháp đưa cho em gái, không thể nói em gái liền động tâm.

. . .

Tiêu Cảnh Đình thưởng thức trước trên tay linh tháp, có chút yêu thích không buông tay, cái này linh tháp, hắn mới vừa một cái nhìn trúng, cuối cùng cho hắn mua lại.

Tiêu Cảnh Đình vui mừng hơn, lại tràn đầy nhức nhối, vì cái này linh tháp, hắn lại là thua tư sản.

Tiêu Cảnh Đình thu hồi linh tháp, cùng Tiêu Kính Phong, Hứa Mộc An ở trên đường đi lang thang, một tên hộ vệ vội vàng vội vàng đi tới.

"2 vị thiếu gia, nhanh đi về đi, tiểu Phàm thiếu gia lại cùng người đánh nhau."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Lại đánh, về nhà mình mới mấy ngày à! Bàn trà nhỏ tử liền lại cùng người đánh nhau.

Tiêu Cảnh Đình các người hỏa tốc chạy về nhà, bên trong đại sảnh, Tiêu Tiểu Phàm núp ở Mộc Thư Vũ sau lưng, tràn đầy phẫn uất nhìn những thứ khác mấy cái đứa nhỏ.

"Lão Tam, ngươi trở lại rồi, con trai ngươi, thật là càng ngày càng quá phận, lại có thể chỉ huy yêu thú, công kích anh em chú bác, hắn thật là mất trí."

Tiêu Cảnh Đình hướng Tiêu Tiểu Phàm nhìn sang, Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy tức giận nói: "Cha không phải như vậy, ta để cho tiểu Vân mang ta bay, bọn họ cầm cung tên ở phía dưới bắn tiểu Vân, tiểu Vân nổi giận, mới đem bọn họ cho quào trầy."

"Ngươi anh em chú bác bọn họ đùa giỡn, ngươi nhưng hạ tử thủ,

ngươi còn dám kẻ ác cáo trạng trước." Trịnh Bội Nhi hung tợn nói.

"Bọn họ mới không phải đùa giỡn đâu, bọn họ muốn bắn chết ta đâu, tiểu Vân cũng cho bọn họ bắn bị thương." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Tiêu gia giống như Tiêu Tiểu Phàm vậy có phi hành yêu thú đứa nhỏ còn không có, Tiêu Nhạc Vinh thấy Tiêu Tiểu Phàm cưỡi chim chơi, nghĩ đến cùng Tiêu Tiểu Phàm ân oán, lúc này ác từ gan bên sinh, chỉ huy mấy cái ngày thường cùng nhau cùng hắn chơi đứa nhỏ hướng chim hỏa vân bắn tên, chim hỏa vân chẳng qua là một cái chim non, mới vừa bị lúc bắn, lập tức kinh hoảng thất thố, thiếu chút nữa đem Tiêu Tiểu Phàm bỏ rơi tới.

Tiêu Tiểu Phàm cũng là kinh hãi, bất quá, chim hỏa vân rất nhanh trấn định lại, bị công kích chim hỏa vân hung tính đại phát, hướng dưới đáy mấy cái đứa nhỏ nhào xuống, bị mấy cái tuần tra hộ vệ chế trụ.

Tiêu Cảnh Đình nghe Tiêu Tiểu Phàm biện bạch, cả giận nói: "Chị dâu, con trai ta ngồi phi hành yêu thú ở trên trời bay, con trai ngươi làm sao có thể bắn loạn đâu, đem yêu thú bắn bị thương, con trai ta rớt xuống làm thế nào, con trai ngươi mới là mưu sát à! Ngươi còn rêu rao, ngươi cái này không biết xấu hổ phụ nữ đanh đá, ngôi sao tang tóc, điên đảo trắng đen, thật là vô sỉ." Tiểu Phàm nếu là từ trên trời cao té xuống, vậy không chết cũng phải trọng thương.

Trịnh Bội Nhi bị Tiêu Cảnh Đình một hồi không chút lưu tình quở trách, giận đến cả người run rẩy, "Em ba, ngươi làm sao nói chuyện, con trai ngươi không bị thương chút nào, thua thiệt là con trai ta."

"Hắn thua thiệt là hắn đáng đời à! Ai bảo hắn tâm hoài bất quỹ, gieo gió gặp bão, chị dâu, cháu trên đầu còn có tổn thương, ngươi làm sao cũng không nhìn điểm, hết sức để cho hắn ẩu tả, ngươi như thế dạy con trai, còn nhỏ tuổi, liền cho ngươi dạy như thế ác độc, cũng biết ỷ lớn hiếp nhỏ." Tiêu Cảnh Đình hận hận nói.

"Ngươi. . ." Trịnh Bội Nhi để cho Tiêu Cảnh Đình thái độ giận đến

thất khiếu bốc khói.

"Tốt lắm, chừng bất quá là đứa nhỏ chuyện, cũng không có náo xảy ra chuyện lớn gì tới, coi như xong đi." Tiêu Thanh Nham nói.

Trịnh Bội Nhi nghe được Tiêu Thanh Nham mà nói, tức giận hung hãn ngắt Tiêu Thanh Nham một cái, Tiêu Thanh Nham một cái ánh mắt đã qua, Trịnh Bội Nhi không cam không muốn ngậm miệng lại.

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy kinh ngạc nhìn Tiêu Thanh Nham một cái, không hiểu nổi, hắn người đại ca này lúc nào lại có thể đại độ như vậy, chuyện này lại có thể cứ như vậy nhẹ nhàng buông xuống.

"Em ba, ta nghe nói, ngươi hoa hơn trăm ngàn lượng bạc, mua một chút không còn dùng được pháp khí." Tiêu Thanh Nham hỏi.

Tiêu Cảnh Đình cái này: ". . ." Hắn nói Tiêu Thanh Nham làm sao không đề cập tới chuyện lúc trước, nguyên lai là chờ ở đây hắn đây.

"Là cần hơn trăm ngàn, bất quá, ta không nhiều như vậy bạc, chỉ thanh toán ba chục ngàn tiền đặt cọc, còn lại phải từ từ còn đây." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Thanh Nham híp mắt mâu, thầm nghĩ: Hắn còn lấy là Tiêu Cảnh Đình sửa lại tiêu tiền ăn xài phung phí tật xấu, không nghĩ tới nhưng là tệ hại hơn, mấy trăm ngàn lượng pháp khí, nói mua liền mua, hắn dùng pháp khí, cũng bất quá là một 10.000 lượng Thanh vân kiếm, kiếm kia phẩm chất đã để cho rất nhiều người hâm mộ.

"Em ba, ngươi thật đúng là tiền muôn bạc biển." Tiêu Thanh Nham nói.

Tiêu Lâm Phong cùng Vương Lộ sắc mặt đều có chút không tốt lắm, mấy trăm ngàn lượng, 2 người tự nhiên cầm ra được, bất quá, nhiều như vậy bạc, đối với 2 người mà nói cũng là không ít.

------oOo------

Chương 69: Thiên

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 69: Thiên
Converter Dzung Kiều cầu phiếu vị

"Đại ca, ngươi thật là tin tức linh thông à! Ta chân trước mới mua linh tháp, ngươi lại có thể nhanh như vậy thì biết." Tiêu Cảnh Đình cười lạnh nói.

"Giống như em trai ngươi như vậy đại chủ cố không nhiều, tự nhiên bị người nói chuyện say sưa, tin tức tự nhiên cũng truyền đi mau." Tiêu Thanh Nham.

Tiêu Thanh Nham thầm nghĩ: Tiêu Cảnh Đình mua pháp khí này, nhất định là hướng về trước cha mẹ cho hắn chi tiền phía sau bạc, tiền này nếu là cha mẹ không cho, Tiêu Cảnh Đình phải bị thương hành người bắt đi ngồi tù, cha mẹ tự nhiên sẽ không khoanh tay đứng nhìn. Hắn một tháng cha mẹ cho tiền xài vặt, cũng bất quá chỉ là năm sáu khối linh ngọc, một hai ngàn lượng bạc, cộng lại cũng chỉ ba ngàn lượng chừng.

Tiêu Cảnh Đình mua pháp khí này, sau này mỗi một tháng nhưng là phải trả mười ngàn lượng bạc, Tiêu Cảnh Đình ngón này, là muốn ép cha mẹ cho hắn tiêu tiền sao? Thật là quá đáng.

Vương Lộ nhìn Tiêu Cảnh Đình, khẽ thở dài một hơi nói: "Cảnh Đình, ngươi cũng quá không biết tiết chế, làm sao có thể xài như vậy tiền? Sau này, bạc của ngươi dự định lại thế nào?"

Tiêu Cảnh Đình không nhanh không chậm nói: "Ta dự định mời cha, mẹ phân mấy khối ruộng đất cho ta, ta ở thôn Gò Đất lúc này đã thành thói quen liền mặt trời mọc mà làm mặt trời lặn mà hơi thở

sinh hoạt, mấy ngày nay không có chuyện làm, ta luôn có chút không quá thói quen, mẹ ngươi phân mấy khối ruộng đất cho ta, ta là có thể làm ruộng trả tiền lại."

Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Ban đầu chủ cũ bác gái cả, đuổi chủ cũ lúc này cũng đều cho không ít ruộng đất, thành tựu cha mẹ chủ cũ, thế nào cũng không thể nhỏ tức giận đi.

"Ngươi muốn ruộng đất? Tiêu gia ruộng đất, có thể đều tập trung ở bên ngoài thành, rời nhà không gần à!" Vương Lộ nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Cái này ta biết, có ruộng đất, ta liền mang Mộc An cùng con trai dựng một nhà ở tại ruộng đất bên đi, con ta tính tình quá dã, lại cùng đại ca 2 con trai không đúng đường, ở lại Tiêu gia, chỉ sợ cả ngày cùng người đánh nhau, cũng không phải là một chuyện."

Vương Lộ không ngờ tới Tiêu Cảnh Đình sẽ nói như vậy, lúc này ngây ngẩn, "Ngươi muốn dọn ra ngoài."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Dọn ra ngoài cũng tốt liền gần chiêu cố ruộng đất, con trai lần này sau khi đi ra ngoài, phát hiện ở làm ruộng ở trên thiên phú không tệ, muốn đến nếu là ra sức một ít, hẳn có thể miễn cưỡng còn lên bạc, trên thực tế ta lần này tiền cọc 30 nghìn lượng bạc, trước kia chính là làm ruộng bán được."

Tiêu Lâm Phong trên mặt dính vào mấy phần vẻ áy náy, Vương Lộ sắc mặt cũng hòa hoãn lại.

Tiêu Thanh Nham nhíu mày một cái, cười lạnh liền một tiếng, nói: "Em ba, em khi mọi người là người ngu à! Ngươi mới luyện khí tầng 5 trước thấp hơn, làm ruộng có thể được lợi nhiều bạc như vậy, ngươi có phải hay không đem tìm được khác thiên tài địa bảo bán đi."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Thanh Nham một cái, nói: "Ta quả thật bán một ít thiên tài địa bảo, bất quá, phần lớn là làm ruộng kiếm

được."

Tiêu Thanh Nham không để ý Tiêu Cảnh Đình câu nói kế tiếp, nghe được Tiêu Cảnh Đình thật bán thiên tài địa bảo, liền gấp hai tròng mắt máu đỏ, "Ngươi lại có thể thật bán thiên tài địa bảo, ngươi rốt cuộc là nghĩ như thế nào à! Thứ gì cũng bán."

Tiêu Cảnh Đình đương nhiên nói: "Không có tiền, tự nhiên muốn bán đồ, bác gái cả cho ruộng thượng đẳng, hoang một tháng, phải đóng một tháng bạc tiền phạt, ta cầm tới tay lúc này ruộng đất đã hoang phế rất lâu, nhiều như vậy tiền bồi thường, không bán thiên tài địa bảo mà nói, ta lúc ấy, căn bản không trả nổi à!"

Tiêu Cảnh Đình nhìn ở một bên xem trò vui Liễu Huyền, tràn đầy vô tội nói.

Liễu Huyền vốn là đang xem náo nhiệt, xem chiến hỏa đốt tới trên đầu mình, sắc mặt không khỏi có chút khó khăn xem.

Vương Lộ ánh mắt, tràn đầy cừu hận hướng Liễu Huyền nhìn sang.

Liễu Huyền ngượng ngùng cười một tiếng, nói: "Cảnh Đình, ngươi nói gì, ngươi tới tay thời điểm ruộng đất lại có thể hoang trước sao? Tốt như vậy ruộng đất làm sao cứ như vậy hoang trước, ta không biết chuyện à!"

"Vậy ruộng đất chẳng những hoang trước phải đóng tiền phạt, hơn nữa, còn thường xuyên có yêu thú qua lại, bác gái cả nhất định là bị người lừa, cầm ruộng đất như vậy cho ta, khá tốt có anh Hai hỗ trợ, nếu không trong đồng ruộng chính là trồng linh thực, cũng đều cho yêu thú gieo họa quang." Tiêu Cảnh Đình lành lạnh nói.

Vương Lộ nghe vậy, sắc mặt càng bất thiện.

"Bác gái cả, ngươi làm sao có thể cầm ruộng đất như vậy cho ta, vì ruộng đất này, ta bị người Hầu phủ gài bẫy một cái, bị phải đi 2000 lượng bạc, bác gái cả ngươi nhớ đem cái này bút bạc cho ta à!

Ngươi để cho người lừa cầm ruộng đất như vậy cho ta, lại để cho ta đứa cháu này cho ngươi ra uổng tiền, cái này không nói được à!" Tiêu Cảnh Đình nghĩa chánh từ nghiêm nói.

Liễu Huyền ở Vương Lộ bức thị hạ, chỉ có thể kêu: "Là bác gái cả thẩn thờ, cái này bút bạc, dĩ nhiên là bác gái cả tới."

Liễu Huyền cắn răng, nguyên bản nàng còn làm tướng cái này phải đóng tiền phạt ruộng đất cho Tiêu Cảnh Đình chuyện mà dương dương tự đắc, không nghĩ tới Tiêu Cảnh Đình lại có thể mở miệng hỏi nàng đòi tiền.

Tiêu Cảnh Đình nghe vậy nhất thời khí thuận một ít, trên thực tế, ban đầu chỉ thanh toán 1500 lượng bạc tiền phạt, Tiêu Cảnh Đình thuận miệng muốn nhiều hơn liền 500 lượng, hai ngàn lượng bạc đối với hiện tại Tiêu Cảnh Đình mà nói, không là rất nhiều, bất quá, cũng không ít.

Tiêu Thanh Nham căn bản không quan tâm Tiêu Cảnh Đình ở thôn Gò Đất trải qua cái gì, hắn quan tâm chỉ có thiên tài địa bảo.

"Em ba trong ngoài đem thiên tài địa bảo bán đi nơi nào, hiện ở khắp nơi đều là gian thương, ngươi rất dễ dàng bị người lừa gạt." Tiêu Thanh Nham không cam lòng hỏi. Nếu như Tiêu Cảnh Đình là đem vậy thiên tài địa bảo bán được thôn Gò Đất vùng lân cận thị trấn đi, vậy cũng rất nhiều còn có cơ hội cầm về, như vậy thành nhỏ, cây bản không có cao thủ gì.

"Nhờ anh Hai bán cho Phong thành hãng buôn lớn." Tiêu Cảnh Đình đáp.

"Phong thành." Tiêu Thanh Nham giống như là nghĩ tới điều gì, đột nhiên mở to mắt, nhìn Tiêu Kính Phong, "Kính Phong, ta lần đó ở Phong thành gặp phải ngươi, ngươi phải đi bán thiên tài địa bảo."

"Đúng vậy." Tiêu Kính Phong gật đầu một cái.

Tiêu Thanh Nham sậm mặt lại, nói: "Đều là anh em nhà mình, chuyện lớn như vậy, ngươi làm sao không cùng ta nói?"

Tiêu Kính Phong cười lạnh hai tiếng, nói: "Đại ca, ta lúc đó là muốn cùng ngươi nói đến, bất quá, ngươi không cho ta mở ra miệng cơ hội à! Ngươi nói đừng gọi ta đại ca, ta không có ngươi như vậy không biết liêm sỉ em trai, còn nói, để cho ta mau rời đi Phong thành, không được cho ngươi tìm phiền toái, ta nghe đại ca mà nói, rời tay vậy linh thực sau đó, lập tức liền rời đi Phong thành."

Tiêu Thanh Nham sắc mặt xanh một hồi, trắng một trận.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Kính Phong sắc mặt, thầm nói: Thêm gấm thêm hoa nhiều người, giúp người khi gặp nạn người thiếu, Tiêu Kính Phong gặp phải Tiêu Thanh Nham lúc này đang đứng ở thung lũng, lúc ấy, Tiêu Kính Phong hẳn là đối với Tiêu Thanh Nham ôm có rất lớn mong đợi, đáng tiếc. . .

Tiêu Thanh Nham cái này, mắt xem anh em ruột gặp rủi ro, nhưng biểu hiện như vậy lạnh bộ, thật không phải là đồ.

Tiêu Thanh Nham nhìn Tiêu Kính Phong lãnh đạm gò má, tức giận Tiêu Kính Phong vô tình vô nghĩa đồng thời, âm thầm hối hận lúc ấy đối với Tiêu Kính Phong thái độ quá mức gay go, nếu như, hắn lúc ấy thái độ khá hơn một chút, có lẽ, Tiêu Kính Phong liền đem đồ lấy ra, vậy cũng rất nhiều, hắn bây giờ chính là luyện khí tầng 6.

Gần đây thường có người nói với hắn, nhà hắn một môn tam kiệt, đều là luyện khí tầng 5, còn có người nửa đùa giỡn để cho hắn cố gắng tu luyện, không nên để cho 2 người em trai cho vượt qua.

Tiêu Kính Phong cùng Tiêu Cảnh Đình lên cấp luyện khí tầng 5, cho Tiêu Thanh Nham cực lớn áp lực.

Tiêu Thanh Nham rất lo lắng, để cho 2 người em trai chạy tới trước mặt đi, từ nhỏ đến lớn, hắn đều là nhà ưu tú nhất một cái, nếu như, để cho 2 người em trai đuổi theo, hắn nhất định sẽ lâm vào là nhà

trò cười.

Tiêu Lâm Phong đỡ trán, mặt đầy nhức đầu.

Xem Tiêu Kính Phong dáng vẻ, Tiêu Lâm Phong cũng biết, Tiêu Kính Phong đối với Tiêu Thanh Nham ngăn cách cực sâu, Tiêu Lâm Phong bản trông cậy vào, Tiêu Kính Phong có tiền đồ, giúp đỡ Tiêu Thanh Nham một cái, 2 anh em hôm nay quan hệ như thế khẩn trương, có khả năng không lớn.

"Tiểu Tam, ngươi có thiên tài địa bảo, làm sao cũng hẳn cho lão đại lưu một phần à!" Tiêu Lâm Phong có chút oán giận nói.

Tiêu Thanh Nham dù sao cũng là Tiêu Lâm Phong thương yêu nhất con trai, tư tâm bên trong Tiêu Lâm Phong vẫn là muốn là Tiêu Thanh Nham nhiều tranh thủ một ít lợi ích.

Tiêu Cảnh Đình trong lòng cách ứng, trên mặt lại không có hiển lộ, Tiêu Cảnh Đình lúng túng cười một tiếng, nói: "Cha, lúc ấy không trả nổi bạc, ta sẽ bị bắt đi ăn cơm tù, ta tạm thời lại không thể cố anh cả."

Vương Lộ nghe vậy hướng Liễu Huyền nhìn sang, lưỡi đao vậy ánh mắt ở Liễu Huyền trên người vạch qua.

Tiêu Lâm Phong nhìn 3 anh em bây giờ kiếm bạt nỗ trương bầu không khí, nói: "Thôi, ngươi muốn dọn ra ngoài, liền dọn ra ngoài đi, ta phân mười mẫu ruộng thượng đẳng, hai mươi mẫu trung đẳng ruộng, ba mươi mẫu hạ đẳng ruộng cho ngươi."

Tiêu Cảnh Đình có chút hưng phấn nói: "Nhiều cám ơn phụ thân." Rốt cuộc là cha ruột à! So bác gái cả phúc hậu nhiều, Tiêu Lâm Phong cho ruộng đất, khu vực hẳn là không sai.

"Ngươi thật tốt cố gắng, ngươi trên người món nợ, không nhẹ đây." Tiêu Lâm Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Ta biết." Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Tiêu Lâm Phong ý nói, hắn vậy 10.000 lượng bạc một tháng món nợ, hắn hẳn là sẽ không quản lý.

Tiêu Kính Phong đứng lên, nói: "Cha, ta cũng muốn một ít ruộng đất."

Vương Lộ nhìn Tiêu Kính Phong, có chút kháng cự nói: "Ngươi cũng không phải là linh thực sư, muốn ruộng đất làm gì?"

Tiêu Thanh Nham lập tức phụ họa, nói: "Đúng vậy! em Hai, ngươi thuộc tính làm ruộng, chỉ có thể đem linh thực loại xấu xa, đến lúc đó không kiếm được bạc, còn phải lấy lại bạc, nhà ruộng đất nhiều, cũng không phải như vậy lãng phí."

"Ta không phải, Thư Vũ thì biết ! Thư Vũ luyện khí tầng 5, có ruộng đất chúng ta cũng tốt kiếm chút tiêu vặt, nuôi đứa trẻ." Tiêu Kính Phong nói.

Vương Lộ nhìn Tiêu Kính Phong một cái, khẽ thở dài một hơi, nói: "Được rồi."

Tiêu Thanh Nham ở một bên nghe sắc mặt cực kỳ khó coi, hắn nguyên bản nói linh tháp là muốn ở trước mặt cha mẹ cho Tiêu Cảnh Đình vào mắt thuốc, không nghĩ tới, lại có thể lại để cho Tiêu Cảnh Đình mượn cơ hội hướng cha mẹ muốn ruộng đất.

"Cha, mẹ, các ngươi cũng không thể thiên vị à! Chỉ cho em Hai, em ba ruộng đất à!" Trịnh Bội Nhi nói.

"Lão đại, con cũng muốn ruộng đất?" Tiêu Lâm Phong hướng Tiêu Thanh Nham hỏi.

Tiêu Thanh Nham gật đầu một cái, nói: " Đúng."

Tiêu Lâm Phong gật đầu một cái, nói: "Được rồi, coi là ngươi một phần."

Tiêu Cảnh Đình quét Tiêu Thanh Nham một cái, thầm nói: Học viện Bích Phong học viên hẳn không có thể cách tựu trường viện quá lâu à! Tiêu Thanh Nham chính là muốn liền ruộng đất, cũng không có không chiếu xem.

Tiêu Cảnh Đình âm thầm là anh Hai không đáng giá, anh Hai muốn ruộng đất lúc này Vương Lộ còn hỏi một câu, ngươi không phải linh thực sư muốn ruộng đất làm gì, Tiêu Thanh Nham mở miệng sau đó, cha mẹ biết rõ, Tiêu Thanh Nham theo không xem được ruộng đất, nhưng vẫn là cho.

------oOo------

Chương 70: Phòng nhì những chuyện kia

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 70: Phòng nhì những chuyện kia
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

"Mẹ, phòng nhì tình huống bên kia thế nào?" Tiêu Mộc Hồng xem Liễu Huyền trở lại, không kịp chờ đợi nói.

"Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Thanh Nham là hoàn toàn đỡ lên, Tiêu Kính Phong hoàn toàn đứng ở Tiêu Cảnh Đình một bên, bất quá, Tiêu Kính Phong cũng không được coi trọng, hắn chiếm bên kia, đối với Tiêu Lâm Phong cùng Vương Lộ ảnh hưởng không lớn."

"Như vậy à."

"Ngày hôm nay xem cuộc vui là nhìn ra lửa tới, Tiêu Cảnh Đình tên ngu ngốc kia hẳn là biết ta trước tính toán hắn, cố ý cầm có vấn đề ruộng đất cho hắn, ở Tiêu Lâm Phong cùng Vương Lộ trước mặt yết phát ra, Vương Lộ ánh mắt kia, giống như là muốn đem ta xử giảo sống vậy." Vậy thằng nhóc con còn thừa dịp bắt chẹt nàng một cái, 2000 lượng bạc, Liễu Huyền ngược lại cũng không cảm thấy có cái gì, vấn đề là, mặt mũi ném lớn.

Liễu Huyền níu khăn tay, Vương Lộ lúc này hẳn là ghi hận ở trên, cô gái này cũng là một lòng dạ độc ác chủ, từ trước ra sau còn không đặt làm sao dày vò nàng đâu, đáng hận à! Cái đó gái lẳng lơ rơi vào vách đá, làm sao liền không té chết đâu, thật là gieo họa tặng ngàn năm.

"Sớm biết, ban đầu nên nhổ cỏ tận gốc, thủ tiêu Tiêu Cảnh Đình."

Tiêu Mộc Hồng âm trầm nặng nói.

Tiêu Mộc Hồng gần đây gặp qua Tiêu Cảnh Đình mấy lần, chỉ cảm thấy người này giống như là lột xác liền vậy, Tiêu Mộc Hồng cảm thấy bây giờ đối với hắn uy sườn lớn nhất không phải Tiêu Thanh Nham, mà là Tiêu Cảnh Đình.

Liễu Huyền gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Đáng tiếc, ban đầu nếu là không xem nhẹ thằng nhóc này, nhìn chăm chú chặt điểm là tốt."

Tiêu Cảnh Đình tên kia, thiên tài địa bảo cũng không tiếc cầm tới bán, nếu là nàng nhìn chăm chú chặt điểm, đem đồ chặn xuống, vậy con trai nhà mình không làm được đã tiến vào luyện khí tầng 6. . . Việc đã đến nước này, hối hận cũng là không còn kịp rồi, còn thứ tốt không có rơi vào Tiêu Thanh Nham trên tay.

"Mẹ, ngày hôm nay Tiêu Cảnh Đình hoa mấy trăm ngàn mua một cái pháp khí, nghe nói, cái đó pháp khí lớn nhất tác dụng chính là đựng con cháu, gặp phải tình trạng đi linh trong tháp trốn một chút, liền vạn sự đại cát." Tiêu Mộc Hồng có chút ghen tỵ với, lại có chút khinh thường.

Liễu Huyền cọ xát nghiến răng, nói: "Thằng nhóc kia trước kia thích nhất chính là ở chi phấn trong đống lăn lộn, bây giờ không biết thế nào, lại có thể thật đi lên."

Tiêu Mộc Hồng gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Tiêu Cảnh Đình đi lên sau đó, tâm tính tốt giống như cũng so với trước kia nhiều hơn rất nhiều."

"Vợ con đâu ?" Liễu Huyền hỏi.

"Đang tu luyện đây." Tiêu Mộc Hồng nói. Tiêu Cảnh Đình không trở lại trước kia, hắn Tôn Miểu Miểu quan hệ cũng không tệ, Tiêu Cảnh Đình trở lại một cái, Tiêu Mộc Hồng luôn cảm giác mình cùng Tôn Miểu Miểu quan hệ giữa đột nhiên không thân rất nhiều.

. . .

Tiêu Cảnh Đình nhìn trước mặt khế đất cùng linh tháp, nói: "Cha mẹ lòng nha, nhưng mà, chếch cũng không bên." Khá tốt, chủ cũ không phải nhất không được cưng chìu một cái.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Tiêu Cảnh Đình lấy được rồi mười mẫu ruộng thượng đẳng, hai mươi mẫu trung đẳng, ba mươi mẫu hạ đẳng ruộng, tổng cộng sáu mươi mẫu, Tiêu Kính Phong bắt được ruộng đất là Tiêu Cảnh Đình một nửa, Tiêu Thanh Nham bắt được ruộng đất là Tiêu Cảnh Đình gấp đôi.

Tiêu Lâm Phong cùng Vương Lộ đều là linh thực sư, nếu là toàn lực theo xem linh điền, một năm qua thu hoạch nhất định không thiếu, bất quá, thực lực đến Tiêu Lâm Phong cùng Vương Lộ trình độ này, cần tài nguyên, cơ bản đều không phải là có thể sử dụng bạc mua được.

Người cái thế giới này có thể tu luyện, thân thể tố chất so trên trái đất người tốt hơn nhiều, nhưng là, tuổi thọ lại cùng người Trái Đất không sai biệt lắm, luyện khí tầng 9 tu sĩ tối đa chỉ có thể sống đến hơn một trăm tuổi, tu vi đạt tới trúc cơ kỳ, tuổi thọ sẽ đạt tới hai trăm tuổi.

Vì sống dài hơn thời gian, một chút người tu luyện thiên phú xuất sắc, sẽ không cam tâm bình thản, Tiêu Lâm Phong cùng Vương Lộ tự nhiên không trường hợp cái, rất lâu 2 người đều ở đây đi ra ngoài tìm cơ duyên.

Tiêu Lâm Phong cùng Vương Lộ trên tay rất lớn một số ruộng đất, đều là điền đi ra ngoài, bất quá, lấy Tiêu Lâm Phong cùng Vương Lộ năng lực, tùy tiện thi triển mấy cái pháp quyết, ruộng đất thì có thể có thu hoạch tốt.

"Cũng may anh Hai không thèm để ý." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An cúi đầu, thầm nghĩ: Tiêu Kính Phong đến tột cùng là

không thèm để ý, vẫn là mất hết ý chí, cái này thật đúng là nói không chừng.

"Tiểu Phàm thế nào?"

"Tiểu Hỏa chim bị thương nhẹ, tiểu Phàm có chút khó chịu, đang bồi đây." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Tiểu Phàm cùng Nhạc Vinh thằng nhóc kia chữ bát không hợp, 2 người đợi chung một chỗ, sớm muộn gây ra chuyện tới."

/*Dzung Kiều : tám chữ (giờ ngày tháng năm sinh viết theo Thiên can và Địa chi) Là một cách xem số mệnh của Trung quốc. Người mê tín cho rằng giờ, ngày, tháng, năm con người được sinh ra đều bị Thiên can Địa chi chi phối. Mỗi giờ, ngày, tháng, năm sinh ấy được thay bằng hai chữ, tổng cộng là tám. Dựa vào tám chữ ấy, ta có thể suy đoán ra vận mệnh của một con người. Theo phong tục cũ, từ khi đính hôn, hai bên nhà trai và nhà gái phải trao đổi "Bát tự thiếp" cho nhau, còn gọi là "canh thiếp" hay "bát tự ". */

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Ruộng đất lấy tới tay, chúng ta nhanh chóng dọn ra ngoài đi."

"Ta cũng nghĩ như vậy, cùng nhanh chóng làm việc, một tháng 10.000 lượng, có thể không phải là đùa." Đem 2 thằng nhãi con ở lại Tiêu gia, hãy cùng đem 2 cái lựu đạn không định giờ vậy ở nhà, có cái gì khác biệt.

Tiêu Cảnh Đình thưởng thức trước trên tay linh tháp, nhìn Hứa Mộc An, nói: "Mộc An, ngươi nói, ta mua cái này linh tháp là đúng hay sai à!"

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đương nhiên là đúng."

"Nói thế nào?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Có thể che người tai mắt à! Pháp khí cao cấp, có thể có rất nhiều không khai thác chức năng, ngươi làm ruộng so người khác trồng tốt, cũng không kỳ quái." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An, thầm nói: Hứa Mộc An quả nhiên tâm tư bén nhạy, hắn ngọc bội không gian là chắc chắn không thể bại lộ, Tiêu Cảnh Đình đoán chừng hắn có thể đại nạn không chết, chuyển kiếp đến thân thể này lên nguyên do, hơn phân nửa là cái đó ngọc bội, ngọc bội khẳng định còn có những thứ khác tác dụng, chẳng qua là hắn còn không biết .

Ngọc bội trong không gian linh tuyền là hắn có thể loại tốt linh thực mấu chốt, bất quá, mình có thể đem điều này chuyện đẩy tới linh tháp ở trên.

"Vợ, em thật thông minh." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An nhàn nhạt cười một tiếng, nói: "Đúng rồi, trong phòng ngươi những sách kia, có rất nhiều ta cũng xử lý cho ngươi, ngươi những sách kia, có chút lại là bản đơn lẻ, cuối cùng bán chút bạc, tổng cộng sáu trăm lượng bạc, mặc dù so với 10.000 lượng có chút thiếu, nhưng là cũng có còn hơn không."

Tiêu Cảnh Đình: "Khổ cực em, làm phiền em phí tâm. . ." Tiêu Cảnh Đình rất rõ ràng, Hứa Mộc An xử lý xong những sách kia, là chủ cũ xuân cung đồ tập, đáng chết, xuân cung đồ lại có thể như thế đáng tiền, xuân cung đồ còn có bản đơn lẻ, cái này bẫy cha thế giới.

"Một ít hữu dụng sách, em ta anh ngươi sửa sang lại đi ra, có rãnh rỗi anh có thể xem xem." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Được."

. . .

Tiêu Thanh Nham trong biệt viện, Tiêu Nhạc Vinh tràn đầy tức giận cãi lộn.

"Con không chịu, con không chịu, ngươi nói sẽ thật tốt dạy bảo cái tiểu tử thúi kia, kết quả, tiểu tử thúi kia lại chuyện gì cũng không có." Tiêu Nhạc Vinh tràn đầy phẫn uất trên đất đánh cút.

Trịnh Bội Nhi nhìn không thuận theo không buông tha Tiêu Nhạc Vinh, tâm tình phiền muộn, nghĩ đến Tiêu Cảnh Đình không chút lưu tình nhục mạ mình cảnh tượng, Trịnh Bội Nhi cảm thấy tức giận, Tiêu Thanh Nham chỉ quan tâm thiên tài địa bảo, gặp nàng chịu nhục, cũng không có cho nàng nói chuyện.

"Mẹ, mẹ cho con mua một chim đi, đứa nhỏ ngốc đều có, cưỡi đi uy phong rất, con không thể ngay cả một đứa ngốc cũng kém hơn à!" Tiêu Nhạc Vinh bò dậy đạo .

Trịnh Bội Nhi gật đầu một cái, nói: " Được, theo con được chưa? ."

"Thật không biết chú ba thích vậy đứa ngốc cái gì, mẹ, mẹ biết không? Đứa nhỏ ngốc thích ăn tỏi, ăn đậu hủ thúi, hắn cả người cũng bốc mùi, thúi như vậy, còn nhào tới cắn ta." Tiêu Nhạc Vinh chê vô cùng chà xát mập mạp cánh tay nói.

Trịnh Bội Nhi híp mắt, Tiêu Cảnh Đình đúng là quá kỳ quái, trước kia căn bản không đem vậy con trai ngốc coi ra gì à! Bây giờ nhưng làm bảo bối vậy để bảo toàn, cái đó Tiêu Tiểu Phàm ngược lại cũng thôi, cái đó Tiêu Tiểu Đông tựa hồ có chút thông minh sớm, so nhà mình con trai lớn Tiêu Nhạc Phong còn sớm tiến vào luyện khí tầng 2, sau này nói không chừng đối với con trai mình là một uy hiếp.

Trịnh Bội Nhi đuổi Tiêu Nhạc Vinh, đi vào phòng nhìn Tiêu Thanh Nham.

Tiêu Thanh Nham tràn đầy buồn bực uống rượu

"Anh thế nào à! Sắc mặt khó như vậy xem, cha, mẹ vẫn là nhất hướng anh, cha mẹ cho ngươi em Hai, em ba cộng lại ruộng đất, cũng chưa cho ngươi nhiều."

"Cha mẹ cho anh nhiều, nhưng là, cho em Hai cũng không ít à!"

Trước kia cha cho em Hai tiêu vặt, cũng chính là mình một số không đầu, Tiêu Cảnh Đình cũng được đi, Tiêu Kính Phong cũng lấy được rồi không thiếu ruộng đất, mặc dù so với mình, về điểm kia ruộng đất cũng ít một chút, bất quá, Tiêu Kính Phong là thứ gì, bây giờ lại có thể khắp nơi cùng mình đối nghịch, nghĩ đến cùng một bụi cây có lẽ có thể để cho mình cá chép nhảy long môn cao cấp linh thực sát bên người mà qua, Tiêu Thanh Nham cảm thấy hết sức khó chịu.

. . .

Vương Lộ ngồi ở trước bàn trang điểm, khẽ thở dài một hơi.

Tiêu Lâm Phong nhìn Vương Lộ, nói: "Thế nào, tâm tình không tốt?"

"Không nghĩ tới Lão Nhị cùng Lão Tam cũng đều lên cấp cấp năm." Vương Lộ đạo

Tiêu Lâm Phong nhìn Vương Lộ, cười một tiếng, nói: "Con trai đều có tiền đồ không tốt sao? Chẳng lẽ ngươi mong đợi con trai không tiền đồ?"

Vương Lộ cười khổ một cái, nói: "Ta tự nhiên mong đợi con trai có tiền đồ, chẳng qua là, bọn họ 3 anh em không biết liên hiệp để chống ngoại địch, lẫn nhau xem không vừa mắt, không làm được phải trong ổ phản."

Tiêu Lâm Phong nghe vậy thở dài một cái, "Trước kia, Lão Nhị cùng lão đại quan hệ khá tốt chút, cùng Lão Tam quan hệ cương rất, lần này trở về, Lão Nhị, lão Tam quan hệ ngã thiết rất, cùng lão đại liền. . ."

Vương Lộ thấp gật đầu, sau khi trở về, trong nhà chuyện phát sinh, Vương Lộ đã hoàn toàn điều tra.

"Lão Nhị, ban đầu bị trục xuất lính đánh thuê đội, bị oan uổng lúc này lão đại không có để ý, Lão Nhị hẳn là cứ như vậy ghi hận ở trên lão đại." Vương Lộ nói.

Tiêu Lâm Phong bất đắc dĩ thở dài một cái, nói: "Lão đại cách làm mặc dù có không ổn, nhưng Lão Nhị cũng thù dai, cạnh sự việc cũng được đi, có thiên tài địa bảo lại có thể cầm đi bán, cũng không vui nhường cho tự thân huynh đệ."

"Bán đều bán hết, phỏng đoán cũng không cầm về được, Lão Tam khi đó tình trạng cũng không tốt lắm, nếu không bán đi, chỉ sợ đắc tội Hầu phủ, đều là Liễu Huyền con tiện nhân kia, ở ta trước mặt làm thấp phục nhỏ, ta xảy ra chuyện một cái, nàng liền bộc lộ ra chân diện mục, nàng cho Lão Tam cái gì đó ruộng đất, lại chếch lại xa, còn có yêu thú không, cái này nếu không phải lão Tam vận khí tốt, nói không chừng mạng cũng bị mất." Vương Lộ cắn răng nghiến lợi nói.

Tiêu Lâm Phong sắc mặt cũng trầm xuống, hắn trước kia mặc dù cùng lão đại Tiêu Thành Phong không phải rất đúng đường, nhưng là, luôn cảm thấy trên mặt nổi trả qua phải đi, lần này hắn xảy ra chuyện, Tiêu Lâm Phong biết Tiêu Thành Phong làm làm, chợt cảm thấy lòng nguội lạnh.

"Lão Tam bị sạch sẽ người ra hộ, Lão Nhị danh tiếng quét sân bị trục xuất khỏi cửa, đều là anh cái đó đại ca tốt, tốt đại tẩu bút tích, em coi trước chính là lão đại ở trong học viện bị lật đổ cũng có ngươi vậy hai vị đại ca, đại tẩu bút tích." Vương Lộ tức giận nói.

Tiêu Lâm Phong gật đầu một cái, nói: "Đại ca, chị dâu, đúng là làm thật là quá đáng."

. . .

Tiêu Tiểu Phàm có chút hưng phấn ở trên giường lăn qua lộn lại, Tiêu Tiểu Đông nhìn hưng phấn Tiêu Tiểu Phàm, bĩu môi, nói: "Thế nào, cao hứng đến như vậy."

"Anh, chúng ta lập tức có thể dọn ra ngoài ở." Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy phấn chấn nói.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy đây." Nếu là dọn ra ngoài ở, Tiêu Tiểu Phàm liền giơ mỗi ngày thiếu cảm giác an toàn ăn một đống lớn tỏi.

Tiêu Tiểu Đông có chút khổ não gãi đầu một cái, trong phòng tại sao chỉ có 1 cái giường, hắn tại sao phải cùng Tiêu Tiểu Phàm ngủ chung, Tiêu Tiểu Phàm tên khốn này, thích cướp chăn, thích đem chân thúi đưa đến bên miệng hắn, thích nghiến răng cũng được đi, tên nầy còn thích ăn đồ thối hoắc, xông một chăn mùi thúi, thật là làm cho người khổ não chết.

"Anh , anh không cùng ta ngủ một bên sao?" Tiêu Tiểu Phàm hỏi.

Tiêu Tiểu Đông lắc đầu một cái, nói: "Anh cùng em phân hai bên ngủ."

Tiêu Tiểu Phàm nghe vậy cũng không có cưỡng cầu, một hồi lên nhỏ ngáy khò khò.

Tiêu Tiểu Đông có chút phiền não dời Tiêu Tiểu Phàm đưa đến mình mặt bên chân, thầm nghĩ: Tiểu tử thúi này lòng thật rộng, một hồi liền ngủ hô lỗ hô lỗ.

------oOo------

Chương 71: Khách

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 71: Khách
Converter Dzung Kiều cầu phiếu thăm

"Khế đất đều ở nơi này." Tiêu Kính Phong hướng về phía Mộc Thư Vũ nói.

Mộc Thư Vũ nhìn trên tay khế đất, vén lên nụ cười sáng lạn, "Có những khế đất này, chỉ phải thật tốt làm ruộng, sinh hoạt thì có thể có bảo đảm."

Tiêu Kính Phong cười khổ một cái, nói: "Tam đệ ruộng đất là ta gấp đôi, đại ca ruộng đất là ta bốn lần."

Mộc Thư Vũ vỗ một cái Tiêu Kính Phong bả vai, nói: "Tốt lắm, muốn nhiều như vậy ruộng đất, chúng ta cũng theo không xem được, nhiều như vậy đã đủ." Mộc Thư Vũ trong lòng mặc dù cũng có chút là Tiêu Kính Phong bất bình, bất quá, cái này dù sao cũng là Tiêu gia chuyện nhà, Mộc Thư Vũ cũng không tốt nói thêm cái gì.

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: " Cũng đúng."

"Thật ra thì, anh cả ngươi muốn nhiều như vậy ruộng đất, cũng không kịp trồng à!" Mộc Thư Vũ nói.

"Đại ca hẳn là muốn ruộng đi ra ngoài đi, thật ra thì, đại ca hẳn không trồng ruộng qua." Tiêu Kính Phong nói.

Mộc Thư Vũ tràn đầy kinh ngạc nhìn Tiêu Kính Phong, nói: "Anh cả ngươi, cũng luyện khí tầng 5, còn không có trồng ruộng qua?"

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Mộc Thư Vũ lập tức ngây ngẩn, Tiêu Kính Phong ê ẩm tiếp tục nói: "Đại ca, cũng không buồn ăn, không buồn uống, không cần làm ruộng, cha mẹ luôn cảm thấy, cùng hắn thực lực cường hãn một ít, lại làm ruộng cũng không muộn."

"Như vậy à, không nói hắn." Mộc Thư Vũ nói. Nhớ tới ngày đó nhắc tới thiên tài địa bảo, Tiêu Thanh Nham vậy khí tranh hư hỏng dáng vẻ, Mộc Thư Vũ cảm thấy vừa tức giận, vừa buồn cười.

Tiêu Kính Phong đại khái cảm thấy phiền não, lấy ra một vò rượu, đẩy ra uống, "Em ba đầy nghĩa khí, cho linh tửu không thiếu, bất quá, gần đây có ra vô vào, linh tửu này ngày ngày thiếu, thật để cho người bất an."

Mộc Thư Vũ nhìn Tiêu Kính Phong vậy đau lòng hình dáng, bất đắc dĩ nói: "Anh mỗi ngày uống ít một ít là tốt."

Tiêu Kính Phong lúng túng cười một tiếng, nói: "Ta đây là muốn, nhưng mà không nhịn được à!"

"Ngươi à!" Mộc Thư Vũ tràn đầy ranh mãnh lắc đầu một cái.

. . .

Sáng sớm.

Tiêu Tiểu Đông kéo tiêu tiểu Đan tay, hướng Tiêu Thành Phong biệt viện phương hướng đi tới.

Tiêu Tiểu Phàm khuôn mặt nhỏ nhắn hưng phấn đỏ lên, đi khởi đường tới, giật mình nhảy một cái, "Đại ca, một hồi ngươi xem em."

" Ừ, một hồi xem em biểu hiện, nếu là em hỏi bác gái cả đòi tiền, nàng không cho, em liền khóc lóc om sòm lăn lộn, ôm nàng bắp đùi cắn nàng. . ." Tiêu Tiểu Đông đề nghị.

Tiêu Tiểu Phàm nháy con mắt, có chút mê muội nói: "Vậy anh ta khóc lóc om sòm lăn lộn, ôm bắp đùi cắn nàng, anh làm gì à?"

Tiêu Tiểu Đông hắng giọng, nói: "Anh ở một bên, cho em kêu gào trợ uy à!"

Tiêu Tiểu Phàm đầu không lộn lại, nghe vậy gật đầu một cái, nói: "Được rồi."

Tiêu Tiểu Đông xem Tiêu Tiểu Phàm đáp ứng sảng khoái, không khỏi có chút chột dạ.

Liễu Huyền đáp ứng cho bạc sau đó, Tiêu Cảnh Đình liền nhớ nhung vậy 2000 lượng, Tiêu Cảnh Đình ngược lại không quá lo lắng Liễu Huyền sẽ giựt nợ, chỉ là muốn đêm dài lắm mộng, tiền tài rơi túi là mới bảo đảm an tâm nhất.

Thiếu tiền là đại gia, Tiêu Cảnh Đình ở đời trước đem tiền cho mượn người khác, muốn nợ gian khổ, chưa đủ là ngoại nhân nói cũng.

Cảm giác được mình muốn nợ mất thể diện, Tiêu Cảnh Đình quỷ thần xui khiến nghĩ tới 2 đứa nhỏ, vì vậy, Tiêu Cảnh Đình rất vô sỉ đem điều này vinh quang mà nhiệm vụ nặng nề, liền giao cho 2 đứa nhỏ.

Hiếm thấy bị cha sai phái nhiệm vụ Tiêu Tiểu Phàm, vừa nhận được nhiệm vụ liền phấn chấn khó khăn làm, vỗ ngực bảo đảm nói, nhất định sẽ hoàn thành nhiệm vụ, để cho sử dụng lao động trẻ em Tiêu Cảnh Đình hết sức xấu hổ.

"Đến." Tiêu Tiểu Đông đem Tiêu Tiểu Phàm dẫn tới Tiêu Thành Phong đừng cửa viện.

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, thí điên thí điên nói: "Ta đi gõ cửa."

Không lâu lắm, đã có người tới mở cửa, hộ vệ mở cửa thấy Tiêu Tiểu Đông cùng Tiêu Tiểu Phàm, sắc mặt cúp mấy phần nụ cười.

"Tiểu Đông thiếu ngươi, tiểu Phàm thiếu gia, các ngươi làm sao tới?"

Tiêu Tiểu Đông cùng Tiêu Tiểu Phàm trước kia ở trong Tiêu gia, địa vị rất thấp, nếu là đổi một năm trước thấy 2 người, hộ vệ sớm đã đem 2 đứa nhóc đánh ra ngoài, bất quá bây giờ nhưng vẻ mặt ôn hòa cười theo mặt.

"Chúng ta là tới lấy tiền." Tiêu Tiểu Phàm chống nạnh, nói ngay vào điểm chính.

"2000 lượng." Tiêu Tiểu Đông bổ sung nói.

Nghe được động tĩnh, Liễu Huyền từ bên trong cửa đi ra, Tiêu Tiểu Đông thấy Liễu Huyền, lập tức giống như ngửi gặp mùi tanh mèo vậy, ùng ục hướng Liễu Huyền chạy tới, ôm Liễu Huyền bắp đùi, nói: "Bà nội, bà nội, 2000 lượng, 2000 lượng, ta là tới lấy tiền."

Liễu Huyền nguyên lai còn chưa hiểu tình trạng, nghe được Tiêu Tiểu Đông mà nói, lập tức phản ứng lại, Liễu Huyền thầm mắng Tiêu Cảnh Đình vô liêm sỉ, sáng sớm xúi giục 2 đứa con nít đến cửa đòi nợ.

Tiêu Tiểu Phàm ra sức ôm lấy Liễu Huyền bắp đùi, dùng sức cọ, Liễu Huyền bị cọ phải trong lòng một hồi bốc lửa.

"Cho ngươi. . . 2000 lượng." Liễu Huyền không nhịn được lấy ra ngân phiếu, đưa tới.

Tiêu Tiểu Phàm nhận được ngân phiếu, lập tức vui mừng vui vẻ đưa đến Tiêu Tiểu Đông bên cạnh, "Anh, xem xem thiếu không thiếu."

Liễu Huyền nhìn Tiêu Tiểu Phàm mặt đầy mê tiền dạng, bữa là khinh thường.

Tiêu Tiểu Đông liên tục kiểm lại một chút ngân phiếu, rồi sau đó khẳng định nói: "Không có thiếu, vừa vặn 2000 lượng."

Liễu Huyền cười lạnh một chút, thầm nghĩ: Thật là một ngu si, chẳng lẽ mình còn biết thiếu đưa tiền, Tiêu Cảnh Đình cái đó vô liêm sỉ, rõ ràng chỉ giao ra 1500 lượng tiền phạt, nhưng hỏi nàng thỉnh cầu 2000 lượng, mặt thật lớn.

Tiêu Tiểu Phàm nghe được Tiêu Tiểu Đông mà nói, xoay người nhào qua, lại lần nữa ôm lấy Liễu Huyền bắp đùi, "Bà nội, bà nội, bao lì xì, bao lì xì."

Liễu Huyền cọ xát nghiến răng, muốn nhiều hơn liền 500 lượng tiền phạt còn chưa đủ, lại còn muốn bao lì xì.

Tiêu Tiểu Phàm gặp Liễu Huyền sắc mặt không tốt lắm, lập tức nằm ngã trên đất, lăn qua lộn lại, trong cổ họng phát ra một hồi kêu khóc, "Ta muốn bao lì xì, ta muốn bao lì xì."

Liễu Huyền nhìn Tiêu Tiểu Phàm vô lại dáng vẻ, bị bất đắc dĩ bao một cái bao lì xì cho Tiêu Tiểu Phàm.

Tiêu Tiểu Phàm bắt được bao lì xì, không chút nghĩ ngợi nói: "Chúng ta có 2 người đây."

Liễu Huyền bất đắc dĩ, lại bao một cái bao lì xì cho Tiêu Tiểu Đông.

Tiêu Tiểu Đông cùng Tiêu Tiểu Phàm đạt thành mục đích, chí đắc ý đầy rời đi.

Tiêu Tiểu Đông kiểm lại một chút bao lì xì, buồn buồn nói: "Chỉ cho 20 lượng bạc."

"Cái này bà nội thật keo kiệt à!" Tiêu Tiểu Phàm gật gù đắc ý nói.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy."

"Bất quá, 20 lượng cũng có thể mua rất nhiều kẹo." Tiêu Tiểu Phàm một chút lại cao hứng lên.

. . .

Tiêu Tiểu Đông kéo Tiêu Tiểu Phàm đi trở về, ôm số tiền lớn, cho dù là ở Tiêu gia, Tiêu Tiểu Đông vẫn là cảm giác có chút bất an, bước chân không tự chủ nhanh mấy phần.

Tiêu Tiểu Phàm siết bao lì xì, đi theo Tiêu Tiểu Đông sau lưng chạy chậm.

"Các ngươi muốn đi đâu đi à!" Tiêu Tiểu Đông cùng Tiêu Tiểu Phàm ở cửa nhà bị người ngăn cản đường đi.

Tiêu Tiểu Phàm thấy Trần Hi vào, Trần Nhạc Linh không tự chủ chu miệng lên.

Trần Hi vào cùng Trần Nhạc Linh là Tiêu Cảnh Đình một cái bà con xa em gái họ(ngoại) Tiêu Di con trai, hoá ra Tiêu Cảnh Đình, đối với cái này em gái họ(ngoại) rất có hảo cảm, Tiêu Di thỉnh thoảng sẽ đến Tiêu gia nhỏ ở, Tiêu Cảnh Đình yêu ai yêu tất cả, đối với Tiêu Di 2 đứa bé, lại có thể cũng thương yêu rất, không biết còn làm Tiêu Di đứa trẻ, mới là Tiêu Cảnh Đình ruột.

Tiêu Tiểu Đông mặc dù thông minh sớm, rốt cuộc khao khát cha thương, xem Trần Hi vào cùng Trần Nhạc Linh rõ ràng cùng Tiêu Cảnh Đình không liên quan, nhưng có thể được Tiêu Cảnh Đình cưng chìu, mà hắn cùng em trai, rõ ràng là Tiêu Cảnh Đình con trai ruột, nhưng không có được Tiêu Cảnh Đình yêu mến, trong lòng là hết sức ghen tỵ.

Tiêu Tiểu Đông còn nhỏ tuổi, vô cùng là nội liễm, cho dù bất mãn, cũng không biết biểu hiện ra, Tiêu Tiểu Phàm lại bất đồng, một lần Trần Hi vào cùng Tiêu Tiểu Phàm khoe khoang Tiêu Cảnh Đình mua cho hắn lễ vật, Tiêu Tiểu Phàm không cam lòng dưới, liền nhào tới

cướp, kết quả, lại có thể sẽ để cho Tiêu Tiểu Phàm đoạt vào tay.

Không đợi Tiêu Tiểu Phàm đắc ý bao lâu, Trần Hi vào méc đến Tiêu Cảnh Đình nơi đó, Tiêu Tiểu Phàm để cho Tiêu Cảnh Đình hung hãn thu thập một lần, Hứa Mộc An đều bị liên quan bị phạt, lần đó sau đó, Tiêu Tiểu Phàm liền đối với Tiêu Cảnh Đình có một ít bóng mờ, có nửa tháng thấy Tiêu Cảnh Đình liền tránh, bất quá, Tiêu Tiểu Phàm quên tính đại, rất nhanh liền đem sự việc quên mất.

Trần Hi vào có chút mê hoặc nhìn Tiêu Tiểu Phàm cùng Tiêu Tiểu Đông, lúc tới, Tiêu Di liền nói cho Trần Hi vào cùng Trần Nhạc Linh, Tiêu Cảnh Đình lần này trở về có chút không giống, Tiêu Tiểu Phàm cùng Tiêu Tiểu Đông cũng không giống nhau, Trần Hi vào cảm thấy mẹ nói quá phóng đại, âm thầm suy nghĩ Tiêu Tiểu Phàm cùng Tiêu Tiểu Đông cái này 2 cái nghèo kiết tiểu khất cái, lại không giống nhau cũng không biết không giống nhau đi nơi nào.

Trần Hi vào thấy 2 người, cảm thấy mẹ nói thật không tệ, Trần Hi vào nhìn Tiêu Tiểu Phàm quần áo, chỉ cảm thấy cả người lộng lẫy đặc biệt, chân thực đẹp mắt.

Đứa bé đều thích gọn gàng xinh đẹp đồ, Tiêu Tiểu Phàm quần áo phẩm chất vốn là không tệ, phía trên còn thêu một ít màu sắc rực rỡ hình vẽ, nhìn như vui mừng rất.

Trần Hi vào nghĩ đến gần đây cha đem nhà tiền đầy đủ dùng để mua vượt qua ải đan dược, lại vượt qua ải thất bại, chọc cho người một nhà trong tay đều có điểm chặt, chợt cảm thấy lòng tràn đầy ghen tị.

Trần Nhạc Linh lanh mắt liếc tới Tiêu Tiểu Phàm trong tay bao lì xì, lập tức nói: "Ở trên tay ngươi thứ gì, cầm vội tới ta xem xem."

Tiêu Tiểu Phàm co tay một cái, nghễnh đầu, nói: "Mới không cho ngươi đây."

"Ngươi như vậy, một hồi chú Cảnh Đình đi ra đánh ngươi." Trần Nhạc Linh cao ngạo nói.

Tiêu Tiểu Phàm hừ hừ, nói: "Cha, bây giờ không thương ngươi, cha thương nhất tiểu Phàm, tiểu Phàm mới vừa còn giúp cha làm một đại sự, cha mới sẽ không đánh ta đây."

"Thằng ngốc, thì sẽ nằm mộng ban ngày." Trần Nhạc Linh nhìn Tiêu Tiểu Phàm trong tay bao lì xì, có chút nóng mắt, liền nhào lên cướp.

Tiêu Tiểu Phàm đoạn này thời gian, một mực ăn linh tuyền làm đồ, trong cơ thể linh khí không có bao nhiêu tiến bộ, lại có một cỗ rất lực, một chút liền đem Trần Nhạc Linh đẩy ngã trên đất.

Trần Hi vào thấy vậy, lớn tiếng kêu, "Thằng ngốc, ngươi đẩy em gái ta."

Tiêu Tiểu Phàm có chút kinh hoảng nói: "Ta không có dùng lực à! Chính nàng ngã, không liên quan chuyện của ta à!"

Trần Hi vào tiếng rêu rao, đem Tiêu Cảnh Đình dẫn đi ra.

"Chú Cảnh Đình, hắn khi dễ người." Trần Hi vào chỉ Tiêu Tiểu Phàm nói.

"Nói bậy, tiểu Phàm người yếu nhiều bệnh, chỉ có người khác khi dễ hắn, không có hắn khi dễ người khác." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An cúi đầu, âm thầm cười một tiếng, tiểu Phàm người yếu nhiều bệnh, đó là từ trước, từ Tiêu Cảnh Đình biến thành hiện ở nơi này sau đó, tiểu Phàm ăn ngon, thân thể đã đã khá nhiều.

Tiêu Di sắc mặt nhất thời đổi một cái, Tiêu Cảnh Đình xoa trán một cái, nếu như, không phải Tiêu Di đột nhiên viếng thăm, Tiêu Cảnh Đình sớm đã đem người phụ nữ này quên mất, chủ cũ làm những chuyện kia, Tiêu Cảnh Đình có lúc nghĩ cũng không dám nghĩ, nhưng là, chủ cũ trước kia người quen biết từng cái đụng tới, hắn lại không thể không muốn.

Tiêu Cảnh Đình chân thực không hiểu chủ cũ đầu óc là làm sao mọc ra, con trai mình không thương, nếu không phải là đi thương con người khác.

Tiêu Di tới chính là khóc nghèo, Tiêu Cảnh Đình bị người khóc lấy lòng tiểu nhân độ quân tử chi chán ngán rất, chỉ có thể nói cho Tiêu Di, hắn bây giờ đặt mông thiếu tiền, tháng sau nếu là không trả nổi, liền xong đời, chân thực thương mà không giúp được gì.

Tiêu Di khóc nửa ngày, gặp Tiêu Cảnh Đình không có động tĩnh, nhất thời thất vọng.

"Cảnh Đình, con trai ta không biết nói láo." Tiêu Di nói.

Tiêu Cảnh Đình lạnh lùng nói: "Em gái họ(ngoại), con trai ta cũng rất hiểu chuyện, sẽ không vô cớ tìm phiền toái."

Tiêu Di miễn cưỡng cười một tiếng, đem Trần Nhạc Linh đỡ lên, Trần Nhạc Linh nghe được Tiêu Cảnh Đình mà nói, có chút cáu phẫn nói: "Chú, ngươi vì một cái thằng ngốc đều không giúp ta, ta ghét ngươi."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Ngươi mau đi về nhà đi, trở về tìm bố ngươi nũng nịu." Thật là một con bé ngốc, lại có thể hướng về phía hắn nói dọa, chủ cũ cưng chìu nàng, cầm nàng coi ra gì, cô gái nhỏ tự do phóng khoáng liền dụ dỗ bưng, nhưng mà hắn cũng không giống như chủ cũ như vậy ngu à.

"Nhạc Linh, không nên nói bậy nói bạ." Tiêu Di ngoài miệng khiển trách, tròng mắt nhưng tràn đầy ủy khuất hướng Tiêu Cảnh Đình nhìn một cái.

Trần Nhạc Linh gặp Tiêu Di không giúp nàng nói chuyện, tức giận hừ một tiếng.

Tiêu Di hướng về phía Tiêu Cảnh Đình lúng túng cười một tiếng, nói: "Xin lỗi, đứa trẻ không hiểu chuyện."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Không có sao, nhà ta tiểu Phàm cùng Tiểu Đông có thể hiểu chuyện, rất là đỡ lo." Tiêu Cảnh Đình đưa tay ra, xoa xoa Tiêu Tiểu Phàm lông xù đầu.

Tiêu Di nghe vậy, sắc mặt nhăn nhó liền một chút.

Trần Nhạc Linh trợn to mắt, tràn đầy bị thương nhìn Tiêu Cảnh Đình.

Tiêu Cảnh Đình tránh được cô gái nhỏ tràn đầy bị thương ánh mắt.

------oOo------

Chương 72: Tiêu Cảnh Đình thay đổi

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 72: Tiêu Cảnh Đình thay đổi
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Đưa đi Tiêu Di các người, Tiêu Cảnh Đình cuối cùng là thở phào nhẹ nhõm, nhớ tới cô gái nhỏ lúc gần đi vậy ánh mắt hung tợn, Tiêu Cảnh Đình cảm thấy nhức đầu, thăng mễ ân, đấu mét thù, chủ cũ đem vậy 2 cái chết đứa nhỏ cưng chìu hư, bây giờ ghi hận ở trên mình à! Bất quá, liền 2 cái lông còn không có trưởng đủ nhỏ phá trẻ con cũng coi là không thể cái gì.

"Tiền tới tay sao?" Tiêu Cảnh Đình hướng về phía Tiêu Tiểu Phàm hỏi.

Tiêu Tiểu Phàm vỗ ngực một cái, giả bộ một bộ dáng vẻ lão thành, nói: "Cha, có con ra tay, cha còn lo lắng sao?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, cười nói: "Yên tâm, yên tâm, nhà ta tiểu Phàm như vậy có thể làm, ta dĩ nhiên yên tâm."

"Bạc ở anh cả nơi đó, đại ca nói số lượng không sai, nếu như đại ca toán học không tốt, đếm sai rồi mà nói, liền không liên quan chuyện của ta." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Tiêu Tiểu Đông ngang Tiêu Tiểu Phàm một cái, chỉ cao khí ngang nói: "Ngươi lấy là ta giống như ngươi vậy ngu xuẩn?"

Tiêu Tiểu Phàm bất mãn liếc Tiêu Tiểu Đông một cái, ôm Tiêu Cảnh Đình bắp đùi cà một cái, có chút ủy khuất nói: "Cha, anh thiệt là! Hay

nói con đần, con có lúc, cũng rất có thể làm à!"

"Đúng đúng đúng, tiểu Phàm rất lâu, đều là rất có thể làm."

Tiêu Tiểu Phàm nghe vậy có chút đắc ý hướng Tiêu Tiểu Đông hất càm một cái.

Tiêu Tiểu Đông quăng duệ lấy ngân phiếu, hướng Tiêu Cảnh Đình đưa tới, nói: "Đều ở nơi này, tổng cộng 2000 lượng."

Tiêu Cảnh Đình thu hồi ngân phiếu, ném vào trong túi đựng đồ, nói: "Tiểu Đông đếm qua, vậy khẳng định là sẽ không sai."

Tiêu Tiểu Phàm tranh nhau nói: "Cha, con có khóc lóc om sòm lăn lộn, níu quần nàng nha, nếu không, ngân phiếu cũng không như vậy dễ dàng tới tay đây."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Khóc lóc om sòm lăn lộn, níu quần nàng?

Tiêu Tiểu Phàm không chú ý Tiêu Cảnh Đình sắc mặt, huơi tay múa chân tiếp tục nói: "Cha, ta còn muốn liền 2 cái bao lì xì, cho anh muốn một cái, anh tốt đần à! Gặp phải người phụ nữ kia, lời nói cũng không biết nói, tiểu Phàm thật là lợi hại."

Tiêu Tiểu Đông: ". . ."

Tiêu Tiểu Phàm thần thần bí bí hướng về phía Tiêu Cảnh Đình nói: "Mới vừa con bé kia muốn cướp ta bao lì xì, ta liền nhẹ nhẹ đẩy nàng một cái, nàng lập tức liền té xuống đất, nàng thật là quá yếu ớt, có phải hay không thiếu máu à!"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Hắn thỉnh thoảng nói thiếu máu, Tiêu Tiểu Phàm lập tức liền nhớ.

Tiêu Tiểu Phàm thùy mị lấy ra một cái bao lì xì, không thôi đưa tới Tiêu Cảnh Đình bên cạnh, "Cha, đây là bao lì xì."

"Có nhiều ít lượng bạc à!" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"20 lượng." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, nói: "20 lượng, mới như thế điểm à! Chính ngươi thu đi." Tiêu Tiểu Phàm nghe vậy, vội vàng đưa tay rụt trở lại.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Phàm vậy mặt đầy mê tiền dạng, chợt cảm thấy buồn cười.

Hứa Mộc An đi ra, nói: "2 người các ngươi, còn không có ăn điểm tâm chứ ?"

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, còn không có ăn."

Tiêu Cảnh Đình sững sốt một chút, chưa ăn cơm chạy muốn nợ, con trai nhà mình cũng quá tích cực, tích cực để cho hắn người bố này, rất ngại quá à!

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Tiểu Phàm, nói: "Tiểu Phàm ngày hôm nay rất lợi hại, có thể ăn nhiều chút."

Tiêu Tiểu Phàm mi phi sắc vũ nói: " Ừ, ăn nhiều một chút."

. . .

Tiêu Di dẫn 2 đứa bé, trở lại Tiêu gia phòng khách.

"Mẹ, ngươi mượn được tiền sao?" Trần Hi vào có chút nóng nảy hỏi. Nói là cho mượn tiền, thật ra thì chính là hỏi Tiêu Cảnh Đình muốn chút bạc, Tiêu Di trước kia cũng hỏi Tiêu Cảnh Đình mượn qua mấy lần, mỗi lần số lượng đều không phải là rất nhiều, Tiêu Cảnh Đình rất sảng khoái đáp ứng.

Tiêu Di lắc đầu một cái, nói: "Không có."

"Ta nghe bác trai nói, Tiêu Cảnh Đình hoa mấy trăm ngàn mua một

cái linh tháp, bây giờ nhưng có tiền có thể có tiền."

Tiêu Di híp mắt, Tiêu Cảnh Đình quả thật rất có tiền, đáng tiếc, hắn bây giờ so với trước kia keo kiệt nhiều.

Trần Nhạc Linh còn đắm chìm trong bị Tiêu Cảnh Đình đìu hiu thống hận trong, giọng căm hận nói: "Chú Tiêu đều không giúp ta, ta không cần để ý hắn."

Tiêu Di Niên nhìn Trần Nhạc Linh, trong lòng không biết làm sao, Tiêu Cảnh Đình không thể so với trước kia, trước kia, Trần Nhạc Linh cùng Tiêu Cảnh Đình khiến cho chút ít tính tình, Tiêu Cảnh Đình còn có kiên nhẫn dỗ, bây giờ có thể không giống nhau, nghe nói, Tiêu Cảnh Đình đem vậy đứa nhỏ ngốc cưng chìu coi trời bằng vung, vì hắn, còn cùng Tiêu Thanh Nham đỡ lên.

"Ngươi không để ý tới hắn, hắn bây giờ đang cao hứng không để ý tới ngươi đây." Trần Hi vào nói.

Trần Nhạc Linh đỏ một chút mặt, buồn buồn nói: "Chú Tiêu nói không giữ lời, hắn trước kia rõ ràng nói, hiểu ta nhất, quý giá nhất ta."

Tiêu Di cúi đầu, nàng trước khi tới liền nghe nói Tiêu Cảnh Đình thay đổi không thiếu, Tôn Miểu Miểu cũng không có ở trên người hắn đòi liền cái gì tốt, cho nên, đối với cục diện trước mắt sớm có chuẩn bị.

Mặc dù sớm có chuẩn bị, bất quá, Tiêu Di trong lòng vẫn là khó chịu chặt, tư tâm bên trong, Tiêu Di vẫn là trông đợi, nàng đối với Tiêu Cảnh Đình mà nói là ngoại lệ, đáng tiếc. . .

"Mẹ, nghe nói. Chú Tiêu bây giờ là luyện khí tầng 5, bọn họ có phải hay không nói bậy bạ à!" Trần Nhạc Linh hỏi. Ở Trần Nhạc Linh trong suy nghĩ, cha là một người rất lợi hại, cha lên cấp luyện khí tầng 4 đều thất bại, không đạo lý chú Tiêu như thế cái không biết tiến thủ người, sẽ luyện khí tầng 5 à!

Tiêu Di nói: "Ngươi chú Tiêu phúc duyên thâm hậu, ăn thiên tài địa bảo, luyện khí tầng 5."

Trần Nhạc Linh nghe vậy, nguyên vốn cũng không tốt sắc mặt càng không dễ.

"Tiểu thư, Tiêu Di từ Tiêu Cảnh Đình nơi đó đi ra, tựa hồ không chiếm được cái gì tốt." Một cái thị nữ hướng về phía Tôn Miểu Miểu nói.

Tôn Miểu Miểu gật đầu một cái, nói: "Trong dự liệu." Tiêu Cảnh Đình lần này trở về, đối với nàng Tôn Miểu Miểu nhàn nhạt, đối với trước kia vậy người bạn thân cũng nhàn nhạt, đối với Tiêu Di phỏng đoán cũng không có cái gì ấn tượng tốt.

. . .

Tiêu Cảnh Đình vội vã thu thập một chút đồ, Hứa Mộc An nhìn bận nhiều việc Tiêu Cảnh Đình hỏi: "Ngày hôm nay liền đi sao?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Càng sớm càng tốt, con chúng ta vậy dày vò sức lực, người bình thường so có lên hay không."

Hắn chỉ cần một không lưu ý, tiểu Phàm là có thể cùng người ta đánh, mặc dù không phải là tiểu Phàm sai, nhưng là, tổng đánh như vậy chiếc cũng không phải là một chuyện, hắn có thể bảo vệ thằng nhóc thúi một lần, 2 lần, thằng nhóc thúi tiếp tục cùng người đánh nhau, hắn liền không che chở được.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Cũng phải a." Nhìn ra được, Tiêu Lâm Phong cùng Vương Lộ đối với nhà mình con trai nhỏ rất là không nhịn được. Tiêu Lâm Phong cùng Vương Lộ thiên vị không phải một ngày hai ngày, tùy tiện vặn không chuyển qua tới.

"Mau dọn dẹp một chút đi, lập tức phải đi." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Tiểu Phàm hưng phấn ở trên giường lăn tới lăn đi, "Quá tốt, rốt cuộc không cần lưu lại ở địa phương quỷ quái này."

Tiêu Tiểu Đông nhìn vui mừng vui vẻ Tiêu Tiểu Phàm, hắt nước lạnh nói: "Đúng vậy! Lưu lại ở chỗ này, ngươi cả ngày bị người đánh."

Tiêu Tiểu Phàm buồn bực lật ra người, giơ giơ lên quả đấm, nói: "Tiêu Nhạc Vinh tên khốn này, cùng ta trưởng thành, ta nhất định phải hắn đẹp mắt."

Tiêu Tiểu Đông lạnh lùng cười một tiếng, nói: "Ngươi thực lực mạnh, ngươi mới có thể có muốn hắn đẹp mắt, thực lực không đủ, người ta muốn ngươi đẹp mắt."

Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy buồn bực nhìn Tiêu Tiểu Đông một cái, nói: "Anh, thật đáng ghét, thì sẽ hắt ta nước lạnh."

Hứa Mộc An đi vào, nói: "Các con nhanh chóng dọn dẹp một chút, một hồi chúng ta liền đi, một hồi không kịp thu thập, đồ bỏ lại liền bỏ lại."

Tiêu Tiểu Phàm một chút từ trên giường nhảy, "Đợi một chút ta,...đợi ta một chút à! Ta có thật nhiều đồ chơi, không thể rơi xuống."

Tiêu Tiểu Đông khẽ hừ một tiếng, khinh thường nói: "Nhóc con chính là nhóc con, chỉ biết chơi đồ chơi."

Tiêu Tiểu Phàm nhìn Tiêu Tiểu Đông, bẹp miệng, nói: "Anh , anh len lén chơi ta đồ chơi, ta đều thấy rồi."

Tiêu Tiểu Đông mặt hơi đỏ lên, tức giận nói: "Em nhìn lầm rồi."

Tiêu Tiểu Phàm cau mày, theo lý tranh thủ nói: "Không có sao? Em vịt con, em đều không chơi thế nào, liền bị hư, là do anh chơi hư."

Tiêu Tiểu Đông mặt đỏ lên, nói: "Là ngươi không chú trọng bảo dưỡng, cho nên bị hư, cùng ta không quan hệ."

"Không có rồi, chính là cho anh làm hư." Tiêu Tiểu Phàm buồn rầu nói.

"Là em làm hư, sau đó quên mất." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Tiểu Phàm dùng hết thuốc chữa ánh mắt, nhìn Tiêu Tiểu Đông, nói: "Ta trí nhớ mới không có kém như vậy đâu, ngươi không được lấy là ta ngu xuẩn, liền khi dễ ta."

Tiêu Tiểu Đông nói lầm bầm nói: "Ngươi trí nhớ vẫn luôn rất kém cỏi."

Hứa Mộc An nhìn 2 đứa nhỏ, tràn đầy bất đắc dĩ nói: "Tốt lắm, các con cũng chớ nói, qua một hồi nữa liền đi, không kịp thu thập, cũng chỉ có thể ném ở nơi này."

Tiêu Tiểu Phàm cả kinh thất sắc, nói: "Vậy các ngươi chậm một chút à!"

Tiêu Tiểu Phàm hướng Tiêu Tiểu Đông nhìn sang, nói: "Anh, em không cùng anh so đo anh trộm chơi em đồ chơi chuyện, bất quá, anh phải giúp em cùng nhau thu thập đồ chơi."

"Anh ta mới không có chơi em đồ chơi, bất quá, thấy ngươi đáng thương, ta giúp ngươi cùng nhau thu thập đi." Tiêu Tiểu Đông quăng duệ nói.

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, bất đắc dĩ nói: "Được rồi, được rồi, anh nói thế nào đều tốt, mau giúp em đem đồ chơi mang lên xe."

Ngoài cửa, Tiêu Cảnh Đình nhìn ra ra vào vào, bận bịu được dễ sợ 2 đứa nhóc, thầm nghĩ: Bất tri bất giác, tiểu Phàm đồ chơi thì đã có nhiều như vậy, nhóc con chính là nhóc con, dọn nhà đầu tiên nghĩ tới chính là đồ chơi. Tiểu Đông thật có huynh đệ yêu à! Ngày thường hướng về phía tiểu Phàm hung hăng, đến thời khắc mấu chốt, thật có huynh đệ yêu.

. . .

"Thật phải đi?" Tiêu Thanh Nham nhìn Trịnh Bội Nhi hỏi.

Trịnh Bội Nhi gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Lại có thể gấp như vậy." Tiêu Thanh Nham có chút hồ nghi nói. Hắn nguyên bản còn lấy là Tiêu Cảnh Đình sẽ nương nhờ cha mẹ bên người một hồi, hiến lấy lòng.

Gần đây có rất nhiều người trước tới thăm cha mẹ, khen Tiêu Cảnh Đình lãng tử quay đầu quý hơn vàng, khen người hắn thì ít, hắn lên cấp luyện khí tầng 5 đã thời gian rất lâu, đã sớm không mới mẻ.

Bị khen nhiều, cha mẹ đối với Tiêu Cảnh Đình tựa hồ cũng có chút dãn ra.

Tiêu Thanh Nham híp mắt mâu, tâm tư hơi trầm xuống, hắn ở luyện khí tầng 5 đã dừng lại quá lâu thời gian, mặc dù rất nhiều người cũng ở cái giai đoạn này dừng lại thời gian rất dài, nhưng là, hắn nếu như lại không đột phá, địa vị cũng rất có thể khó giữ được.

"Có lẽ là lấy lui làm tiến đi." Trịnh Bội Nhi âm trầm nặng nói. Tiêu Cảnh Đình đi lần này, cha, mẹ đối với Tiêu Cảnh Đình liền thêm mấy phần áy náy.

"Một tháng phải trả 10.000 lượng bạc, Tiêu Cảnh Đình tên nầy, thật là một người điên, ta mới không tin, tên nầy dựa vào làm ruộng có thể đem bộ phận này bạc còn lên, đến lúc đó không có tiền còn, chỉ sợ còn phải cùng cha mẹ khóc nhè." Tiêu Thanh Nham tràn đầy châm chọc nói.

"Cũng không phải là." Trịnh Bội Nhi nói , "Tên kia tiền cọc tiền, nhất định là bán thiên tài địa bảo đổi lấy." Chẳng qua là không biết đến tột cùng là nhiều trân quý linh thực, có thể bán nhiều bạc như vậy, chắc là bất phàm.

"Thứ vô tình vô nghĩa." Nghe Trịnh Bội Nhi nhắc tới thiên tài địa bảo, Tiêu Thanh Nham liền không cầm được đau tim.

"Thanh Nham, ngươi có phải hay không hẳn về học viện?" Trịnh Bội Nhi hỏi.

Tiêu Thanh Nham gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy." Hắn cách tựu trường viện đã có một đoạn thời gian, mặc dù học viện cho phép học sinh rời trường, nhưng là, rời đi thời gian quá dài, cũng không tốt, hắn rời đi đã không ít thời gian, đã mau kéo không nổi nữa.

"Phải hỏi cha mẹ muốn nhiều hơn chút bạc, về học viện cái gì đều cần thu xếp." Tiêu Thanh Nham nói.

Tiêu Thanh Nham thầm nói: Lần này cha mẹ đột nhiên biến mất, mình cũng coi là ăn đủ rồi không bạc khổ, học viện trên dưới đều là chút nâng cao đạp thấp mặt hàng, mình không có tiền, địa vị lập tức vừa rơi xuống ngàn trượng.

"Cùng em đem cha mẹ cho ruộng đất điền đi ra ngoài, mỗi một tháng chắc mới có thể có một khoản không ít thu vào." Trịnh Bội Nhi nói.

Tiêu Thanh Nham lành lạnh quét Trịnh Bội Nhi một cái, nói: "Cái này ngươi tự cân nhắc đi, bất quá, mỗi một tháng đều phải cùng ta báo trướng."

Lần này cha mẹ biến mất, Trịnh Bội Nhi nháo cùng Tiêu Thanh Nham cùng cách, Tiêu Thanh Nham đối với Trịnh Bội Nhi không thân rất nhiều, bất quá, 2 người dẫu sao sinh 2 con trai, nhiều ít vẫn là có chút tình cảm, Tiêu Thanh Nham không có những thứ khác người thích hợp phó thác, chỉ có thể làm ơn Trịnh Bội Nhi.

Trịnh Bội Nhi gật đầu một cái, nói: "Em biết."

------oOo------

Chương 73: Chuẩn bị mở

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 73: Chuẩn bị mở
Converter Dzung Kiều cầu phiếu tiệm

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An cáo biệt cha mẹ, rời đi, sau khi hai người đi không lâu, Tiêu Kính Phong cùng Mộc Thư Vũ, cũng yên tĩnh rời đi.

2 anh em một trước một sau tới bên ngoài thành, cõng lớn như vậy món nợ, Tiêu Cảnh Đình đến một cái bên ngoài thành cũng không dám trì hoãn, đi ngay thị sát ruộng đất, Mộc Thư Vũ ở thôn Gò Đất liền hâm mộ Tiêu Cảnh Đình có ruộng đất, bây giờ mình cũng có, cũng không kịp đợi kéo Tiêu Kính Phong đi xem.

Tiêu Lâm Phong cùng Vương Lộ cho ruộng Trung Nguyên bản trồng một ít linh thực, cũng đi theo chuyển tay cho Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong.

Tiêu Cảnh Đình nhìn mình một chút ruộng đất, phát hiện phẩm tương cũng không tệ, vị trí địa lý cũng không tệ, hẳn sẽ không xuất hiện thôn Gò Đất vậy yêu thú qua lại thường xuyên tình trạng.

Thị sát hoàn mình ruộng đất, Tiêu Cảnh Đình đi theo đi xem Tiêu Kính Phong ruộng đất, Tiêu Kính Phong vậy mấy khối ruộng thượng đẳng phẩm tương cũng còn có thể, ruộng thượng đẳng ở giữa linh thực mới vừa bị cắt lấy, trung đẳng trong ruộng vừa mới bắt đầu trưởng, tương đối hỏng bét là mấy khối hạ đẳng ruộng.

"Tại sao là đất cát à!" Mộc Thư Vũ nhìn trước mặt ruộng đất cau mày đầu, ruộng đất trong, trồng trọt mấy bụi linh thực, xiên xẹo, phẩm tương rất là không tốt.

Đất cát là nổi danh không tốt mọc linh thực, rất nhiều linh thực trồng lên đất cát, cũng sẽ xuất hiện chết khô tình huống, rất nhiều đất cát đều là rỗi rãnh đưa, trên mặt cát trồng trọt linh thực, thường xuyên sẽ xuất hiện nhập không đắp ra tình huống.

Tiêu Kính Phong sậm mặt lại, trong lòng buồn rầu, mặc dù ngoài miệng không nói, nhưng là đồng dạng là con trai, cha mẹ cho ruộng đất tối thiểu, Tiêu Kính Phong luôn có chút không thoải mái, bây giờ phát hiện mười lăm mẫu hạ đẳng ruộng cũng là đất cát, Tiêu Kính Phong trong lòng thì càng không thoải mái.

Mộc Thư Vũ nhìn Tiêu Kính Phong sắc mặt, vỗ một cái Tiêu Kính Phong bả vai, "Được rồi, có tổng so không có tốt."

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Cũng đúng."

"Anh Hai, anh đem cái này mười lăm mẫu đất trả lại cho ta đi." Tiêu Cảnh Đình nhìn trước mặt đất cát nói.

Tiêu Kính Phong sững sốt một chút, có chút kinh ngạc nói: "Trả lại cho ngươi?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Đúng, trả lại cho ta."

"Cảnh Đình, ta biết ngươi là vì chúng ta tốt, bất quá, ta cùng anh Hai ngươi, không thể chiếm ngươi tiện nghi." Mộc Thư Vũ nói.

"Chị dâu Hai, ngươi hiểu lầm, ta muốn cái này đất cát hữu dụng, đất cát thích hợp nhất loại dưa hấu." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Cảnh Đình ngọc bội trong không gian, có kiếp trước mang tới dưa hấu loại mầm, biết cái thế giới này cũng có dưa hấu sau đó, Tiêu Cảnh Đình liền nói dối mình dưa hấu loại mầm là ở núi rừng tìm được, ở thôn Gò Đất thử trồng một ít, dưa hấu vị ngọt, rất được hoan nghênh.

Nhóm đầu tiên trồng trọt đi ra ngoài dưa hấu, bởi vì số lượng tính tương đối thiếu, cũng cho người trong nhà ăn, nguyên bản Tiêu Cảnh Đình còn dự định mở rộng loại trị giá quy mô, loại nhiều liền sau đó bán đi một ít, bất quá, không đợi Tiêu Cảnh Đình bắt đầu mở rộng trồng trọt quy mô, cha Tiêu, mẹ Tiêu liền phái tới đón người người đã tới rồi.

Mộc Thư Vũ sững sốt một chút, nói: "Trong sách nói dưa hấu thích hợp nhất đất cát trồng trọt sao?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Dưa hấu có thể là đồ tốt đâu, ta còn nghĩ dưa hấu tạo thành quy mô sau đó, có thể nhiều trồng một ít, cái này mấy mẫu đất cát, có thể coi là tới đúng lúc."

"Em ba, em giúp anh Hai nhiều như vậy, cái này mười mấy mẫu đất cát, liền đưa cho ngươi đi." Tiêu Kính Phong suy nghĩ một chút nói.

Tiêu Cảnh Đình bất đắc dĩ cười một tiếng, nói: "Anh Hai, anh không chiếm em tiện nghi, em liền không biết xấu hổ chiếm anh tiện nghi sao? Em một người nhiều như vậy ruộng đất cũng theo không xem được."

Tiêu Kính Phong cười một tiếng, nói: "Được rồi, bất quá, cái này mười lăm mẫu đất cát, chỉ đổi mười mẫu ruộng đất."

Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong nhiều đi mấy bước đường, đi nhìn một chút cha mẹ cho Tiêu Thanh Nham ruộng đất, không ra ngoài dự liệu, cha mẹ cho Tiêu Thanh Nham ruộng đất, quả nhiên là trong 3 anh em phẩm tương tốt nhất.

. . .

Thị sát hoàn ruộng đất, mấy người trở về đồng ruộng bên tạm thời chỗ ở.

Cha Tiêu, mẹ Tiêu ở đồng ruộng bên có mấy căn nhà ở tốt tạm thời,

phân cho huynh đệ ba người một người một cái nhà.

"Cha mẹ thiệt là, phân cho anh Hai ruộng đất, lại có thể đều là đất cát, bất quá, khá tốt ta vừa vặn cần đất cát." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Cha mẹ cho khế đất trước, thật giống như cùng đại ca, chị dâu thương lượng một chút." Hứa Mộc An nhàn nhạt nói.

Tiêu Cảnh Đình có chút nhức đầu nói: "Nếu là như vậy, liền không kỳ quái."

"Đúng rồi, đất cát thật thích hợp trồng trọt dưa hấu sao?" Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Cát chất đất hóng mát tính tốt, phần gốc thay thế thịnh vượng, đất cát hàm nước năng lực kém, dưa hấu đường phân cao. . ."

Hứa Mộc An mặc dù không làm sao nghe hiểu, nhưng là, nghe Tiêu Cảnh Đình nói rõ ràng mạch lạc, tràn đầy bội phục gật đầu một cái.

"Ta còn muốn trồng một ít linh quả, lập tức thời tiết muốn nóng, ta muốn làm ướp lạnh linh quả băng sa, nhất định rất được hoan nghênh." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An suy nghĩ một chút, nói: "Tận lực hay là dùng địa phương linh quả đi, nếu là dùng quá nhiều những thứ khác linh quả, chỉ sợ ở chọc người hoài nghi."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Ta cũng nghĩ như vậy."

. . .

Tiêu Cảnh Đình tìm người cắt lấy cha Tiêu, mẹ Tiêu ở lại ruộng đất ở giữa linh thực, thu được mười hai ngàn bạc, trong tay rộng rãi không thiếu.

Thu hoạch hoàn linh thực, Tiêu Cảnh Đình cũng không dám buông lỏng, lại mướn mấy người cùng nhau hạ loại.

"Trở về? Xem cửa hàng nhìn như thế nào?" Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình dự định mở một nhà trái cây tiệm thức uống, liền đuổi Hứa Mộc An đi trong thành coi tiệm cửa hàng. Thật ra thì, Tiêu Cảnh Đình sớm đã có mở cửa hàng dự định, bất quá, trước kia không có hậu đài, lo lắng mở cửa hàng bị người gây chuyện, Tiêu Cảnh Đình một mực không có động thủ.

"Có mấy nhà thích hợp, bất quá, trước không nói cái này, ta sau khi trở về, phát hiện trong nhà bị người bay qua, tiểu Phàm cũng nói, hắn đồ chơi bị người động tới." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình sững sốt một chút, nói: "Vào tặc à!"

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, nói: "Không giống, đồ không thiếu, ta cảm thấy có thể là tìm thiên tài địa bảo tới."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Từ bại lộ cả nhà bọn họ đều dựa vào thiên tài địa bảo lên cấp, thì có người để mắt tới bọn họ.

"Nói không chừng là tặc trong nhà đây." Chủ cũ vậy người đại ca, liền vẫn cảm thấy hắn ẩn giấu không thiếu thứ tốt.

Hứa Mộc An thở dài một cái, nói: "Tốt lắm, không muốn, trước dọn dẹp một chút đi."

" Được, có rãnh rỗi trước cất chút rượu trái cây đi ra đi, chờ thêm đoạn thời gian, cửa hàng lái ra vừa vặn có thể bắt được trong tiệm bán." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: " Được."

"Hơi đổi một ít linh tuyền đi vào được rồi, không được đổi quá

nhiều." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Yên tâm đi, ta hiểu."

"Trong thành cửa tiệm, nhiều ít bạc một cái à!" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Ta nhìn một vị trí tốt, mướn, ba trăm lượng bạc một tháng." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, nói: "Ba trăm lượng bạc, cũng không ít, bất quá, tướng công của ngươi hiện dù có tiền."

Hứa Mộc An tràn đầy ranh mãnh cười một tiếng, nói: "Thiếu một đống nợ, còn dám nói có tiền."

Tiêu Cảnh Đình lúng túng cười một tiếng, nói: "Cái này hả, tướng công của ngươi ta bây giờ ở giai đoạn gây dựng sự nghiệp, chờ qua cái giai đoạn này liền có tiền."

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Trước, ta trong tay giữ lại chút bạc, mướn một cửa hàng vậy là đủ rồi, trước mướn một nửa năm đi."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Được."

. . .

Tiêu gia

"Phu nhân, không tìm được." Một người quần áo đen tìm được Trịnh Bội Nhi nói.

Trịnh Bội Nhi khẽ thở dài một hơi, nói: "Trong dự liệu." Nàng sẽ phái người đi lục soát, cũng bất quá là ôm may mắn tâm lý.

Cao đẳng linh thực gìn giữ không dễ, nếu như, không có thích hợp dụng cụ, vậy qua mấy ngày, linh thực ở giữa linh khí thì sẽ dần dần

chạy mất, càng phẩm chất cao linh thực, càng dễ hư.

"Phu nhân, Tiêu Cảnh Đình mới vừa đi, Tiêu Kính Phong cũng rời đi, cái này 2 anh em bây giờ cùng tiến cùng lui, đối với Tiêu Thanh Nham thiếu gia rất là bất lợi à!"

Trịnh Bội Nhi cắn răng, một điểm này, nàng dĩ nhiên cũng biết, bất quá, Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong bây giờ quan hệ tốt rất, rất khó gây xích mích, nàng mới vừa nghe nói, Tiêu Cảnh Đình dùng mười mẫu ruộng tốt, đổi Tiêu Kính Phong đất cát.

Cũng may Tiêu Lâm Phong cùng Vương Lộ thương yêu nhất vẫn là Tiêu Thanh Nham.

"Hứa Mộc An ngày hôm nay vào thành." Trịnh Bội Nhi nói.

"Hắn tựa hồ là khảo sát cửa hàng, hẳn là muốn mở tiệm." Người đồ đen nói.

Trịnh Bội Nhi híp mắt, "Trước kia không nhìn ra, Hứa Mộc An lại có thể như thế bản lãnh, còn muốn mở tiệm." Cõi đời này thật là chuyện gì cũng có thể phát sinh, Tiêu Cảnh Đình đi ra ngoài một chuyến, lại có thể bị Hứa Mộc An dọn dẹp phục phục thiếp thiếp.

. . .

Xác nhận muốn mở tiệm sau đó, Hứa Mộc An mỗi ngày ngồi chim hỏa vân ở trong thành bên ngoài thành lui tới, bận bịu được dễ sợ.

Tiêu Cảnh Đình mỗi ngày bận bịu thúc sanh tất cả trồng linh thực, cũng rất bận rộn.

Dưa hấu không phải cái gì cao đẳng linh thực, mặc dù mùi vị không tệ, nhưng là, sử dụng vạn vật sinh trưởng thuật, 10 ngày là có thể trưởng tốt, nho cũng là như vậy, Tiêu Cảnh Đình còn trồng một ít cây ăn trái, bất quá, còn không có mọc ra.

Tiêu Cảnh Đình ngồi ở trước bàn, trên bàn để năm sáu thùng nước trái cây, Tiêu Kính Phong các người bị kéo tới làm giám khảo.

"Đây là nước ép nho, đây là nước trái cây tuyết vân, đây là nước ép dưa hấu, đây là nước trái cây xanh mầm. . ." Tiêu Cảnh Đình chỉ mười mấy loại nước trái cây, hướng về phía mấy người giới thiệu một phen, nói: "Mọi người nếm thử một chút xem, cho điểm đề nghị."

Tiêu Tiểu Phàm vỗ tay, nói: " Được, tìm ta vậy đúng rồi, con sẽ uống trước ."

Tiêu Cảnh Đình: " . . ."

Tiêu Tiểu Đông liếc Tiêu Tiểu Phàm một cái, tức giận: "Ngươi uống ít một ít, tránh cho buổi tối uống tè ra giường, mẹ mới vừa cho ngươi cửa hàng mới chăn đây."

Tiêu Tiểu Phàm đỏ một chút mặt, nói: "Ta thật lâu cũng không có tè ra giường, ngươi không nên nói lung tung."

Tiêu Kính Phong mỗi loại nước trái cây nếm đã qua, trong con ngươi thỉnh thoảng thả ra lấp lánh chói lọi.

Mộc Thư Vũ uống nước trái cây, trên mặt tràn đầy thán phục vẻ.

Tiêu Tiểu Phàm bắt một loại nước trái cây, uống cô đông cô đông, hình như là trong sa mạc mau chết khát người, hiếm thấy thấy được nước vậy.

Tiêu Tiểu Đông biểu hiện muốn mất tự nhiên nhiều, mỗi loại nước trái cây cũng nếm một ít, con ngươi tích lưu lưu chuyển, không biết đang suy nghĩ gì.

Tiêu Cảnh Đình chế tạo mười mấy loại nước trái cây, có trái cây là một giới này có một không hai, có thì là trên trái đất trái cây sửa đổi phẩm.

"Cảnh Đình, em nước ép trái cây này, mùi vị rất rất đặc biệt à!" Tiêu Kính Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình kiếp trước lúc học đại học ở tiệm thức uống đánh linh công, biết đại khái một ít chế tạo nước trái cây cách điều chế, ứng dụng vào cái thế giới này, hiệu quả khác thường tốt.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, ta nghiên cứu một ít nước trái cây cách điều chế."

"Em nước trái cây nhất định có thể bán nhiều." Tiêu Kính Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Trừ nước trái cây, ta dự định chế một ít rượu trái cây bán, rượu trái cây định giá muốn cao một chút, bất quá, hết thảy chậm hơn chậm đã."

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy."

"Cảnh Đình ngươi dự định mở lúc nào tiệm à?" Tiêu Kính Phong hỏi.

"Cửa tiệm đã nói chuyện không sai biệt lắm, những vật khác cũng chuẩn bị ổn thỏa rồi, hẳn ở nơi này mấy ngày, anh Hai, ta đi bên này không ra, cửa tiệm nếu là lái, phải làm phiền ngươi nhiều phí tâm." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Cái này em yên tâm."

Tiêu Tiểu Phàm giơ tay, nói: "Con có thể giúp."

Tiêu Tiểu Đông ngang Tiêu Tiểu Phàm một cái, nói: "Hỗ trợ, ngươi có thể giúp gì, hỗ trợ ăn không?"

Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy phẫn uất nhìn Tiêu Tiểu Đông, "Ta có thể làm tốt nhiều chuyện, ta có thể giúp khuân đồ, anh , anh khí lực nhỏ như vậy, ngươi có thể làm gì à!"

"Hừ, ta có thể giúp một tay tính sổ, thu tiền." Tiêu Tiểu Đông không ai bì nổi nói .

Tiêu Tiểu Phàm nhìn Tiêu Tiểu Đông, nói: "Anh , anh không nói mạnh miệng nha, vạn nhất thu sai tiền, muốn lỗ vốn."

Tiêu Tiểu Đông xụ mặt, nói: "Ta làm sao biết thu sai tiền?"

Tiêu Tiểu Phàm nhún nhún vai, nói: "Ai biết được đây."

Tiêu Cảnh Đình nghe 2 đứa nhóc, ngươi một lời ta một lời, nhíu mày, nhà mình 2 đứa nhóc, hăng hái rất đầy đủ à!

------oOo------

Chương 74: Làm ăn khởi bước

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 74: Làm ăn khởi bước
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

"Thật là thần kỳ à!" Tiêu Cảnh Đình nhìn trước mặt tủ lạnh nói.

Tiêu Cảnh Đình muốn còn muốn băng uống phải làm sao, chẳng lẽ muốn dùng tiêu làm bằng đá băng, không nghĩ tới cái này thế giới hoàn toàn không có cái này lo lắng, một cái trận pháp liền làm xong.

"Đây là tìm trận pháp sư chế tạo cái rương, thật ra thì, chính là ở cái rương bên cạnh khắc một cái ngưng băng trận, chỉ phải rót nước đi vào, trận pháp khởi động, thì sẽ ngưng tụ thành băng."

Tiêu Cảnh Đình nhìn cái rương, chặt chặt lấy làm kỳ.

"Đem luyện chế xong thức uống, bỏ vào trong đó, cũng có thể nhanh chóng lạnh đông lại." Hứa Mộc An nói.

"Ngươi thật thông minh." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An ngẩng đầu lên, nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Không phải ta thông minh, mà là đây là thông thường." Hứa Mộc An đầy thâm ý hướng Tiêu Cảnh Đình nhìn sang.

Tiêu Cảnh Đình nhất thời nhíu mày một cái, hắn mặc dù dung hợp chủ cũ trí nhớ, nhưng là, vẫn là theo bản năng lấy kiếp trước phương thức suy tính cái thế giới này, Tiêu Cảnh Đình đột nhiên phát giác, hắn cái bộ dáng này là không đúng, "Ta sẽ chú ý."

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói , "Không có sao, từ từ đi."

"Cửa hàng cũng sửa xong rồi?" Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, cửa tiệm giữ ngươi nói sửa xong rồi, ngươi nói ly giấy cùng ống hút, ta cũng đều chuẩn bị xong, ngày mai ta đem trong nhà chế tạo thức uống lạnh dẫn đi, là có thể khai trương, bất quá mới vừa khai trương, hẳn sẽ không quá nhiều làm ăn."

"Mùi rượu không sợ ngõ hẻm sâu, từ từ đi là tốt, ngươi không cần cho mình áp lực quá lớn." Tiêu Cảnh Đình vỗ một cái Hứa Mộc An bả vai

Hứa Mộc An gật đầu một cái nói: "Em biết."

Tiêu Cảnh Đình lấy ra một cái thân phận bài, đưa cho Hứa Mộc An, "Bằng vào cái thân phận này bài, cũng có thể điều động Tiêu gia mấy cái người làm, ngươi cầm đi."

" Được, ngày mai ta sẽ đem tiểu Phàm cùng Tiểu Đông cùng nhau dẫn đi." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Được được được , 2 đứa nhóc, nhiều ít cũng có thể giúp một tay."

"Lần này đồ có chút nhiều, chim hỏa vân hẳn gánh không nhúc nhích, anh Hai nói Tiêu gia bên này có đặc biệt dùng đưa lương thực xe giao ngựa, có thể mượn dùng, không lấy tiền." Hứa Mộc An nói.

"Vậy rất tốt à!" Tiêu Cảnh Đình nói , hắn thích nhất không cần tiền đồ.

Hứa Mộc An một sáng sớm, liền mang theo 2 đứa nhỏ, cùng một xe đồ đi, một đại 2 tiểu Nhất đi, Tiêu Cảnh Đình không khỏi có chút trống rỗng vắng vẻ.

. . .

Hứa Mộc An đem luyện chế xong thức uống đựng tốt, bỏ vào trong cửa hàng, cùng giờ xong hết rồi, liền khai trương.

Hứa Mộc An nguyên vốn lấy là mới vừa khai trương, cửa hàng làm ăn, sẽ lạnh tanh một ít, không nghĩ tới làm ăn lại có thể không tệ.

Có chút Tiêu gia người làm nghe nói là Tiêu Cảnh Đình thiếu niên mở tiệm cửa hàng, cố ý tới cổ động lăn lộn cái quen mặt, có chút là Tiêu Cảnh Đình hoá ra hồ bằng cẩu hữu, nghe nói là Tiêu Cảnh Đình tiệm, cố ý tới xem náo nhiệt.

Thức uống giá cả, đặt ở một lượng bạc một ly, Hứa Mộc An cảm thấy có chút đắt, bất quá, Tiêu Cảnh Đình cảm thấy phải đi đường cao cấp, kiên trì cái giá cả này, Hứa Mộc An cảm thấy Tiêu Cảnh Đình sẽ định giá một lượng bạc một ly, không phải bởi vì là đường cao cấp, mà là bởi vì là thuận lợi.

Thành Mạc rốt cuộc là người có tiền nhiều, mặc dù định giá có chút hơi cao, nhưng là, người mua thức uống, như cũ không thiếu.

Tiêu Tiểu Đông xách 1 bản băng ghế nhỏ, đứng ở trước quầy, phụ trách thu tiền.

Tiêu Tiểu Phàm đứng ở một bên, phụ trách truyền tống thức uống.

Hứa Mộc An liền phụ trách dựa theo khách hàng cần, đựng tốt thức uống, đưa đến trên quầy.

Còn chưa tới chiều tà lúc, Tiêu Cảnh Đình chuẩn bị thức uống lạnh liền bị tiêu thụ không còn một mống, Hứa Mộc An mang 2 đứa nhóc, thật sớm trở về nhà.

"Cũng bán rồi?" Tiêu Cảnh Đình có chút kinh ngạc nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Bởi vì là thử bán, Tiêu

Cảnh Đình chỉ làm bốn trăm phần, lập tức liền bán hết sạch.

"Thành trấn lớn, chính là người có tiền nhiều." Hứa Mộc An cười cười nói. Nếu là ở trong trấn nhỏ, ai không tiếc uống mắc như vậy thức uống à! Bất quá, người nơi này, cũng tình nguyện cho đứa nhỏ mua.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Lại có thể cũng bán sạch."

"Ngày hôm nay bán đi bốn trăm phần, nếu như mỗi ngày đều có thể bán cái lượng này, vậy một tháng thì có 12 nghìn lượng thu vào." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy phấn chấn nói: "Ngày hôm nay mở cửa, có lẽ qua mấy ngày thu vào còn có thể khuếch trương lớn gấp hai, thậm chí gấp đôi đâu, cùng linh tửu lên kệ, làm ăn sẽ tốt hơn, không nói cái này, chuẩn bị ngày mai thức uống đi."

Hứa Mộc An cân nhắc một chút, nói: "Ta đi tìm cái mấy người tới, chỉ 2 người chúng ta sợ là không đủ, đơn giản một chút rửa ráy, lột vỏ công tác, ra ít tiền là có thể tìm người làm dùm." Bất quá, thức uống cách điều chế, là cơ mật, không thể để cho người biết.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Được." Ở trong đồng ruộng công tác một ngày, hắn cũng nhanh mệt chết đi được, muốn là buổi tối còn muốn thêm ca đêm, hắn thật muốn qua lao chết." Làm nhiều một ít, có chuẩn bị vô hại, nếu là không bán được, dù sao, chúng ta người trong nhà cũng có thể uống hết."

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình dáng vẻ mệt mỏi, chặn lại nói: "Ngươi trạng thái không tốt lắm, hô cơm, sớm nghỉ ngơi một chút đi, ta đi tìm người hỗ trợ. . ."

" Được." Tiêu Cảnh Đình kêu.

Ngày thứ hai, Hứa Mộc An mang đi ra ngoài hơn 600 phần thức

uống, tất cả thức uống lại lần nữa bị tiêu thụ không còn một mống, thức uống cũng bán rồi, Hứa Mộc An thần sắc cũng không phải rất tốt, còn cùng Tiêu Cảnh Đình đề nghị để cho Tiêu Kính Phong đi trông cửa hàng, tỏ ra có chút uể oải.

Tiêu Cảnh Đình len lén đem Tiêu Tiểu Đông cho kêu lên, "Tiểu Đông, hôm nay làm ăn như thế nào?"

"Tốt vô cùng, hôm qua tới người mua, rất nhiều ngày hôm nay cũng tới mua, còn mua so với hôm qua nhiều, ngày hôm nay không sai biệt lắm thời gian, thức uống cũng bán hết sạch, bất quá tiểu Phàm len lén uống thật là nhiều, thiếu chút nữa tè ra quần, ngày mai còn muốn nhiều đi nữa chuẩn bị một ít, hẳn còn có thể nhiều bán đi một ít." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Thiếu chút nữa tè ra quần!

"Vậy mẹ con thế nào? Xem mẹ con sắc mặt không tốt lắm à!" Tiêu Cảnh Đình nói.

"Ông ngoại tới, muốn mẹ cầm ba mươi ly thức uống lạnh cho ông, mẹ nói muốn 30 lượng, ông ngoại nói ngươi còn cùng ta tính tiền, mẹ nói nhất định phải trả tiền, 2 người liền cãi vả, ông ngoại ngay trước rất nhiều người mua thức uống mặt nói mẹ bất hiếu, trở mặt không nhận người, cãi lộn, để cho người nhìn không thiếu náo nhiệt, ban đầu rõ ràng ông ngoại đều đưa mẹ bán hết, bây giờ còn tới mắng mẹ." Tiêu Tiểu Đông mặt âm trầm nói.

Tiêu Cảnh Đình xoa xoa lỗ mũi, một cái chữ hiếu đè chết người à! Hứa Phú cũng vậy, hắn nếu là thầm muốn thức uống, Hứa Mộc An chưa chắc không cho, hắn ngay trước khách hàng mặt muốn không được, từ trước ra sau ai cũng tới trùm vào quan hệ, ai cũng không thu tiền sao? Làm ăn như vậy vẫn làm thế đó đi xuống à!

Hứa Phú khẩu vị cũng rất lớn à! Vừa mở miệng chính là ba mươi ly, Hứa Mộc An nếu là như thế cho, người này khẩu vị, có lẽ càng ngày sẽ càng lớn.

Hứa Mộc An là hắn thiếp thị, tiệm kia cửa hàng treo cũng là hắn tên, Hứa Mộc An nếu là cứ như vậy cho, người của Tiêu gia khó tránh khỏi sẽ nói Hứa Mộc An không tốt, cầm Tiêu gia bạc phụ cấp nhà ngoại, nhưng mà, Hứa Mộc An không cho, người của Tiêu gia lại có cảm giác Hứa Mộc An quá lương bạc, trái phải đều là sai.

"Còn có người của Tiêu gia cũng tới, bác gái cả cũng tới thăm, gặp làm ăn không tệ, chua mấy câu. Cha, cha tìm bác Hai hỗ trợ coi tiệm đi, chừng bác Hai bây giờ cũng không có chuyện gì, có đứa trẻ ở nhà, hắn cũng không tiện đi làm nhiệm vụ, bác Hai tương đối đè ép được bãi, nếu như là bác Hai coi tiệm, ông ngoại khẳng định không dám tới gây chuyện." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, rốt cuộc là hắn nghĩ không đủ chu toàn, Hứa Mộc An là hắn thiên phòng, còn là một cô gái, cho dù tu vi bây giờ không tệ, thân phận vẫn là làm người lên án.

Làm ăn nếu là kéo dài làm lớn, người của Tiêu gia có lẽ sẽ tới nhúng một tay, đến lúc đó, Hứa Mộc An thân phận có thể sẽ bị người lặp đi lặp lại lấy ra nói. Chẳng qua là Tiêu Tiểu Đông mới bây lớn à! Lại có thể cũng biết cái gì đè ép được bãi.

"Được rồi, chia đi tìm bác Hai con ." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: " Ừ, cha, cha mau đi đi, thôi, con cùng cha cùng đi chứ."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Tiêu Tiểu Đông tiểu quỷ này là như thế nào, sợ hắn không nói rõ ràng mà?

"Muốn anh giúp em coi tiệm?" Tiêu Kính Phong hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Bác Hai, mẹ không đè ép được bãi, những cái kia yêu ma quỷ quái nhảy lên nhảy xuống, ngươi nhất định phải ra tay mới được đây."

Tiêu Tiểu Đông chống nạnh nói.

Tiêu Kính Phong: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình cho tiêu ở trên đông một cái bạo túc, "Cái gì yêu ma quỷ quái, nói nhăng gì đấy."

"Ta không có nói quàng rồi." Tiêu Tiểu Đông nói.

"Anh Hai, nếu là anh giúp em coi tiệm mà nói, phân anh 30% đỏ lợi được không?" Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Kính Phong tràn đầy bất đắc dĩ cười một tiếng, nói: "Nơi nào có thể muốn bạc của ngươi."

2 anh em khước từ liền một chút, cuối cùng nói thành 20% đỏ lợi.

Đối với Tiêu Cảnh Đình dứt khoát đổi chủ tiệm được là, Hứa Mộc An không có tức giận, ngược lại thì thở một hơi dài nhẹ nhõm.

"Cửa tiệm giao cho anh Hai là tốt." Tiêu Kính Phong là người Tiêu gia, phía trên có đối với luyện khí tầng 8 cha mẹ, thân phận so hắn đè ép được nhiều.

"Ngươi quá mệt mỏi, anh Hai lại quá rỗi rãnh, đem cửa tiệm giao cho anh Hai, ngươi vừa vặn ở nhà, mở rộng một ít mới thức uống, chế một ít linh tửu." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, cười một tiếng, nói: Tốt."

Cửa tiệm đổi Tiêu Kính Phong đi xem, Tiêu Tiểu Đông cùng Tiêu Tiểu Phàm như thường đi theo đi hỗ trợ.

Tiêu Tiểu Đông làm việc đâu ra đấy, rất có dáng điệu, Tiêu Tiểu Phàm mặc dù phản ứng không phải rất bén nhạy, nhưng là đơn giản một chút chuyện, vẫn có thể làm rất tốt.

Hứa Phú lại tới, thấy chủ tiệm biến thành Tiêu Kính Phong, không dám lộ mặt rời đi.

Tiêu Kính Phong đã sớm nghe Tiêu Tiểu Đông nói, trong cửa hàng làm ăn không tệ, tiêu thụ nổ tung, nhưng là, chân chính ở trong cửa hàng trấn giữ mới biết làm ăn rốt cuộc có bao nhiêu tốt, rất nhiều người tới mua thức uống đều là mười ly mười ly một mua, trong cửa hàng có ưu đãi, mua mười đưa một.

Tiêu Kính Phong nhìn bận rộn Tiêu Tiểu Đông cùng Tiêu Tiểu Phàm, cảm giác sâu sắc Tiêu Cảnh Đình 2 đứa bé dạy tốt, nhỏ như vậy, cứ như vậy hiểu chuyện.

Tiêu Kính Phong đem mang tới thức uống tiêu thụ không còn một mống sau đó, liền đóng cửa tiệm về nhà.

. . .

"Cảnh Đình, ngươi cửa hàng làm ăn rất tốt đây." Tiêu Kính Phong trở lại một cái, liền tràn đầy kích động tìm được Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn kích động không thôi Tiêu Kính Phong, cười một tiếng, nói: "Mới vừa khai trương, có người cảm thấy tươi một chút, có thể sẽ mua nhiều hơn một chút, qua mấy ngày có thể giá cả sẽ có nơi hạ xuống."

"Nhưng mà, qua mấy ngày, đều có cố định khách hàng liền à! Kém cũng không biết kém đi nơi nào." Tiêu Kính Phong nói , "Hôm nay mức tiêu thụ ở 1000 lượng bạc cỡ đó, nếu như có thể giữ cái này tiêu thụ, vậy một tháng có thể được lợi 30 nghìn lượng, ngươi phải trả vậy 10.000 lượng bạc một tháng thiếu khoản, hoàn toàn không là vấn đề."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Như vậy liền tốt."

"Cảnh Đình, ngày hôm nay có rất nhiều người hỏi ta có thể hay không cung cấp giao hàng nhiệm vụ, nếu như, thức uống có thể bên

ngoài đưa, vậy mức tiêu thụ còn có thể lại lên tăng một ít." Tiêu Kính Phong nói.

"Bên ngoài đưa ta cũng cân nhắc qua, có thể cân nhắc đơn đặt hàng tính vượt qua nhiều ít sau đó khởi đưa, bất quá, cái này phải chiêu mộ một ít bên ngoài người đưa, anh Hai, ở trên tay ngươi có người thích hợp chọn sao?"

"Ta đây là biết mấy cái một số người." Tiêu Kính Phong sờ một cái sau ót, cười mỉa một chút.

Tiêu Cảnh Đình nói: "Đội lính đánh thuê?"

Tiêu Kính Phong lúng túng cười một tiếng, nói: "Lính đánh thuê đội trước kia có một cái, tác chiến lúc này bị yêu thú phá vỡ khí hải, không có cách nào tu luyện rời đi, còn có một cái chân bị cắn bị thương, sắp xếp chi giả, hành động không phải rất tiện lợi, bất quá, tính sổ không thành vấn đề, có thể ở trong tiệm đánh trợ thủ, còn có một cái. . ."

"Anh Hai, ngươi không ghi hận lính đánh thuê đội sao?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Ta bị trục xuất đội lính đánh thuê lúc này những người đó, sớm rời đi, cho nên, chuyện kia cùng bọn họ cũng không quan hệ."

Tiêu Kính Phong thở dài một cái, nói: "Cảnh Đình, lính đánh thuê đều là cầm mạng đánh cuộc tiền đồ, một khi bị đào thải ra khỏi tới, sinh hoạt đều rất khốn khổ, lính đánh thuê có thể kiếm tiền lúc này là nhà cột trụ, bị đào thải xuống, dễ dàng trở thành người nhà gánh nặng, ta đi xem qua ta vậy mấy cái đã từng là bạn đồng đội, có một cái, bị thương trở lại, vợ hãy cùng người chạy, bị anh em nhà mình chê, chân thực đáng thương." Tiêu Kính Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đã như vậy, anh Hai nhìn làm đi, anh Hai có thể cho bên ngoài người đưa nhân viên, lập ra một nhóm thống nhất chế phục."

" Được, ta đi đặt." Tiêu Kính Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình chần chờ một chút, nói: "Anh Hai, ngươi trước kia tổ chức lính đánh thuê lúc này rất khổ cực đi."

Tiêu Kính Phong cười một tiếng, nói: "Đều đi qua."

------oOo------

Chương 75: Thức uống bán

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 75: Thức uống bán
Converter Dzung Kiều cầu phiếu nhiều

Tiệm thức uống liền cái này cùng mở ra đứng lên, trên phương diện làm ăn nề nếp sau đó, tiệm thức uống ở giữa làm ăn càng ngày càng tốt, mỗi ngày đều có thể bán hết một ngàn hai trăm ly tả hữu thức uống, thời tiết thời điểm nóng, làm ăn cũng rất đặc biệt tốt, cao nhất thời điểm đạt tới một ngàn tám trăm ly.

Chỉ nửa tháng, liền kiếm hơn mười ngàn lượng bạc. Cao ngạch lợi nhuận, để cho Tiêu Kính Phong mỗi ngày đều hết sức phấn khởi.

Tiệm thức uống ở giữa thức uống rất đặc biệt bị đứa nhỏ hoan nghênh, cưng chìu đứa trẻ cha mẹ, cũng tình nguyện thỉnh thoảng xa xỉ một chút, là nhà đứa trẻ mua nổi một ly.

"Thức uống mua về rồi sao? Ta muốn mùi sữa thơm khẩu vị." Tiêu Nhạc Vinh hướng về phía đi trước mua thức uống người làm nói.

"Mua mua, ở chỗ này đây."

Trịnh Bội Nhi từ trong nhà đi ra, sắc mặt âm trầm.

Tiêu Thanh Nham đã về học viện đi, Tiêu Thanh Nham về học viện ngày đó, Tiêu Cảnh Đình thức uống cửa hàng vừa vặn lái ra, Tiêu Thanh Nham đi xem một chút, chỉ cảm thấy tiệm kia cửa hàng, vị trí hẻo lánh, không gian còn nhỏ, không thành được khí hậu, không qua mấy ngày, phải sập tiệm.

Tiêu Thanh Nham cho Tiêu Cảnh Đình cửa tiệm xuống sớm muộn sập tiệm định luận sau đó, trở về học viện, Trịnh Bội Nhi lúc ấy cũng không có đem Tiêu Cảnh Đình nhà kia tiệm nhỏ cửa hàng coi ra gì.

Nhưng mà, tiệm thức uống làm ăn cứ làm như vậy xuống, Trịnh Bội Nhi để cho người nhìn chằm chằm tiệm thức uống lạnh xem qua, từ một ngày lưu lượng khách, tính toán ra tiệm thức uống một ngày thu vào ở 1500 lượng chừng.

1500 lượng à! Một tháng nhiều lắm thiếu bạc à! Trịnh Bội Nhi suy nghĩ một chút, cảm thấy ghen tị.

Trịnh Bội Nhi hướng Tiêu Nhạc Vinh nhìn sang, con trai mình đều được tiệm thức uống lạnh người ái mộ trung thành, tiệm thức uống lạnh làm ăn có thể không tốt sao?

Thấy Trịnh Bội Nhi, Tiêu Nhạc Vinh bưng thức uống lạnh, ánh mắt có chút né tránh.

Một bên người làm thấy Trịnh Bội Nhi, bận bịu gọi "Phu nhân khỏe."

Trịnh Bội Nhi nhìn vậy hốt hoảng người làm, nói: "Ngươi lại đi mua mười ly bất đồng thức uống tới." Trịnh Bội Nhi hất tay cho người nọ mười lượng bạc, người làm sững sốt một chút, nơm nớp lo sợ nhận lấy bạc, hốt hoảng chạy.

Tiêu Nhạc Vinh có chút chột dạ nói: "Mẹ, mẹ cũng muốn uống thức uống à!"

Biết Tiêu Cảnh Đình mở ra một nhà tiệm thức uống lạnh, Tiêu Nhạc Vinh nhất thời khịt mũi coi thường, bất quá, cũng không lâu lắm, trong nhà rất nhiều đứa nhỏ cũng uống, Tiêu Nhạc Vinh để không chế trụ được cám dỗ, sai người mua một ly uống, sau đó liền một phát không thể thu thập.

"Uống uống uống, không uống chết ngươi." Trịnh Bội âm thầm nghĩ thầm: Tiêu Cảnh Đình trong cửa hàng thức uống kết quả có cái gì

rất đặc biệt, nàng cũng muốn kiến thức một chút.

. . .

Tiệm thức uống.

"Tổng cộng hai mươi hai lượng bạc." Tiêu Tiểu Đông nghiêm túc nói.

Một người thiếu nữ dáng dấp nhanh nhẹn, móc ra bạc, thuận tay ở Tiêu Tiểu Đông trên mặt khai liền một miếng dầu, "Em trai nhỏ, dáng dấp ngươi thật đáng yêu."

Tiêu Tiểu Đông liếc thiếu nữ một cái, nghiêm trang nói: "Chị, coi như ngươi khen em đáng yêu, em cũng không cho chị giảm giá."

Thiếu nữ hi hi ha ha cười lên, "Em trai nhỏ, ngươi thật là đáng yêu chết."

"Chị, chị thức uống tốt." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Thiếu nữ nét mặt tươi cười như hoa nói: "Em trai nhỏ, em cũng rất đáng yêu à!"

Tiêu Tiểu Phàm nghiêm trang nói: "Chị, ngươi chặn người phía sau, ngươi nhường một chút à!"

Thiếu nữ trợn mắt nhìn Tiêu Tiểu Phàm cùng Tiêu Tiểu Đông một cái, cầm thức uống rời đi.

"Tổng cộng bốn mươi tám lượng bạc." Tiêu Tiểu Đông hướng về phía thiếu nữ sau lưng một cái thiếu gia bộ dáng chàng trai nói.

Tiêu Tiểu Phàm đem thức uống sắp xếp tràn đầy nhắc tới giỏ, giơ cao đưa cho chàng trai nói: "Khách quan, ngươi thức uống."

"Em trai nhỏ, khí lực của ngươi rất lớn à!" Chàng trai nói.

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: " Ừ, ta dị bẩm thiên phú, ta đều là bởi vì là ăn nhiều thức uống, mới như thế lực lớn vô cùng, khách quan, ngươi giống như ta vậy uống, khí lực cũng sẽ thành lớn."

Tiêu Tiểu Đông: ". . ." Rõ ràng là ăn nhiều, chỉ trưởng bắp thịt, không trưởng đầu óc.

"Phải không? Nguyên lai thức uống còn có cái này tác dụng, vậy thật phải nhiều uống một chút." Chàng trai rất là cảm thấy hứng thú nói.

Cửa tiệm mới vừa khởi bước lúc này bởi vì là không đủ nhân viên, Tiêu Tiểu Đông cùng Tiêu Tiểu Phàm đều bị kéo làm lắp ráp, không nghĩ tới thật bất ngờ, Tiêu Tiểu Phàm cùng Tiêu Tiểu Phàm, lại có thể thành trong cửa hàng chữ in rời bảng hiệu, rất nhiều người đều rất thích cái này 2 đứa nhỏ trẻ con.

Tiêu Kính Phong lúc rỗi rãnh, nhìn Tiêu Tiểu Đông cùng Tiêu Tiểu Phàm, nói: "Tiểu Đông, tiểu Phàm, các ngươi rất được hoan nghênh à!"

Tiêu Tiểu Đông quay mặt chỗ khác, gò má nhất thời nóng một chút, được khen Tiêu Tiểu Phàm, lộ ra một cái nụ cười thật to.

. . .

Tiêu Cảnh Đình nhìn xa xa trước quầy Tiêu Tiểu Phàm cùng Tiêu Tiểu Đông, sắc mặt nóng lên, mình thật là quá vô sỉ, lại có thể dùng nhỏ như vậy lao động trẻ em.

"Cha." Thấy Tiêu Cảnh Đình, Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy hưng phấn hướng Tiêu Cảnh Đình xua tay một cái.

Tiêu Kính Phong theo Tiêu Tiểu Phàm con mắt nhìn qua, quả nhiên thấy được Tiêu Cảnh Đình bóng người.

Tiêu Kính Phong đem trên tay chuyện, giao cho bên cạnh nhân viên

tiệm, đi ra ngoài đón.

"Em ba ngươi làm sao tới?" Tiêu Kính Phong hỏi.

"Ta đưa rượu tới." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Rượu trái cây?" Tiêu Kính Phong hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Mùi rượu rất nhạt, còn rất ngọt, hẳn không phù hợp anh Hai khẩu vị của ngươi, bất quá, anh Hai yên tâm, ngươi phần kia Mộc An đưa cho ngươi."

Tiêu Kính Phong vỗ một cái Tiêu Cảnh Đình bả vai, cười nói: "Vẫn là em trai ngươi bạn tâm giao."

Tiêu Cảnh Đình xoa xoa Tiêu Tiểu Đông đầu, nói: "Con trai, nghe nói con tính sổ coi là vừa nhanh vừa chuẩn à! Thu tiền một chút sai cũng không có, rất là lợi hại à!"

Tiêu Tiểu Đông có chút thụ sủng nhược kinh, trên mặt vẫn còn duy trì khốc khốc diễn cảm, nói: "Vậy không coi vào đâu."

Tiêu Tiểu Phàm nhìn Tiêu Cảnh Đình, không kịp đợi nói: "Ta đâu, ta đâu, cha, ngươi chỉ khen anh, đều không khen ta."

"Ngươi à! Nghe nói ngươi khẩu vị tốt, ăn nhiều, thiếu chút nữa tè ra quần."

Tiêu Tiểu Phàm gấp đến độ mặt đỏ bừng, nói: "Ta không có tè ra quần rồi, ta đều tốt lâu không có tè ra quần rồi."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Ở đẩy ra các loại bất đồng thức uống sau đó, tiệm thức uống lại đẩy ra giá bán 500 lượng một chai rượu trái cây, rượu trái cây giá cả có chút hơi cao, bất quá, bởi vì trước tiệm thức uống đã đánh ra danh tiếng, hay là có người mua trở về thường tiên.

Rượu trái cây dùng đoán tương đối cao cấp, mỗi ngày giới hạn bán ra sáu bình, cung không đủ cầu.

. . .

Tiệm thức uống làm ăn ngày càng đi lên, Hứa Mộc An cùng Tiêu Cảnh Đình lại nghiên cứu ra mấy loại sản phẩm mới bỏ vào trong tiệm.

Tiêu Cảnh Đình ruộng ở giữa trồng trọt cây trồng, tất cả đều bị chế thành liền thành phẩm, đi tiệm thức uống trong đưa, Tiêu Cảnh Đình đếm ngân phiếu, đầy mắt sáng trông suốt.

"Tổng cộng 32 nghìn lượng, thật là quá dễ kiếm." Bào trừ chi phí sau đó cùng phân Tiêu Kính Phong hai thành đỏ lợi, còn có 32,000 2 được lợi, thật không tệ.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Đem trả tiền còn, còn có thể mua thêm chút linh ngọc."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Nói không sai, mua thêm cái nhẫn không gian."

Hứa Mộc An có chút không hiểu nói: "Tại sao như vậy thích nhẫn không gian?"

Tiêu Cảnh Đình nhún vai một cái, nói: "Cũng phải rất nhiều rất nhiều người chung cả đời, đều không thể đạt tới mơ ước."

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình dáng vẻ, lập tức rõ ràng, rất nhiều rất nhiều người nói đúng ở trên một chút thế giới sao?"Vậy thì mua một cái đi, giao hàng cũng thuận lợi một ít."

"Linh ngọc bây giờ tác dụng rất nhỏ, ngươi nói có hay không những thứ đồ khác à!" Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An suy nghĩ một chút, nói: "Linh ngọc phẩm chất có thật có kém, chúng ta trước tiếp xúc đều là phẩm chất tương đối kém, coi là hạ phẩm linh ngọc đi, trung phẩm linh ngọc giá cả ở năm trăm đến sáu trăm lượng bạc bây giờ, thượng phẩm linh ngọc giá cả ở 1000 lượng, linh ngọc mặt trên còn có một loại kêu linh thạch tài nguyên, linh thạch chỉ ở thành phố lớn lưu thông, nơi này tương đối thiếu, phẩm chất kém nhất linh thạch, chắc muốn 10.000 lượng bạc."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Trước được lợi bạc đi, không bạc, cái gì đều là uổng công." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: " Được."

"Có bạc, mua trước ở trên một nhóm thượng phẩm linh ngọc." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: " Được, đúng rồi, trong không gian hòa tước lan thế nào?"

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Đã nảy mầm, cuối cùng là nảy mầm, bất quá, cùng bọn họ lớn lên, còn cần thời gian rất dài."

Hứa Mộc An thở phào nhẹ nhõm, nói: "Chỉ cần có thể nảy mầm là tốt, dù sao tu luyện tới luyện khí tầng 5 đỉnh cao, cũng còn cần thời gian rất dài."

"Cũng không phải sao." Tiêu Cảnh Đình gật đầu nói. Tu luyện tới luyện khí tầng 5, mỗi ngày nếu chỉ dựa vào ngồi tĩnh tọa tu luyện, căn bản là cảm giác không tới linh khí ở trên tăng, giống như hắn như vậy mỗi ngày dựa vào linh tuyền nước nuôi, mỗi ngày có thể cảm giác được linh khí tăng bức cũng có giới hạn, khó trách Tiêu Thanh Nham đã ở luyện khí tầng 5, dừng lại năm sáu năm.

. . .

Tôn Diệu Âm đứng xa xa nhìn đối diện tiệm thức uống, nói: "Chính là một nhà này sao?"

"Đúng vậy tiểu thư, chính là một nhà này, ngươi xem 2 đứa bé ở thu bạc, cái đó đại một vài hài tử rất lợi hại, cho tới bây giờ không có ra khỏi sai, nhỏ một chút đầu không thế nào linh quang, bất quá khí lực rất lớn đây!" Thị nữ nói.

Tôn Diệu Âm hơi híp mắt, đầu không thế nào linh quang, đây là nói cạn đi, nghe em gái nói, Tiêu Cảnh Đình con trai nhỏ, ra đời lúc sốt cao đốt thành kẻ ngu à!

"Cứ như vậy một cửa tiệm, mỗi ngày mới có thể có 5000 lượng lời?" Tôn Diệu Âm có chút ngạc nhiên nói.

Thị nữ gật đầu một cái. Nói: "Đúng vậy! Bọn họ nơi này linh tửu, mỗi ngày giới hạn mua sáu bình, mỗi bình 500 lượng, đó chính là ba ngàn lượng, cộng thêm thức uống lạnh tiền, 5000 lượng vẫn là đi ít đi nói, trong tiệm gần đây ra một ít cao đoan sản phẩm mới thức uống, ba bốn lượng bạc một ly, như thường có rất nhiều người mua."

"Mắc như vậy, còn có người mua?" Tôn Diệu Âm nói.

"Có à! Người ta dùng để nước ép trái cây linh quả, cấp bậc tương đối cao, ẩn chứa trong đó linh khí, chẳng những khẩu vị tốt, còn có thể tăng lên tu vi đâu, bất quá, ẩn chứa trong đó linh khí cũng có giới hạn, chỉ đối với một ít mới vừa bắt đầu tu luyện đứa bé, tác dụng tương đối lớn, nghe nói, cái này nguyên liệu tất cả đều là Tiêu Cảnh Đình trồng ra." Thị nữ nói.

Tôn Diệu Âm gật đầu một cái, nói: "Phải không? Đi thôi."

"Ngươi khỏe, xin hỏi cần gì à!" Tiêu Tiểu Phàm nãi thanh nãi khí hỏi.

"Sáu bình linh tửu." Tôn Diệu Âm nói.

Tiêu Tiểu Phàm ngẩng đầu lên, nghiêm túc hướng Tôn Diệu Âm nhìn hai lần, nói: "Không có sáu bình, đã có ba bình cho người mua đi, chỉ còn lại ba bình."

"Vậy thì ba bình đi." Tôn Diệu Âm nói.

Tiêu Tiểu Phàm xé ra cổ họng, hô: "Bác Hai, bác Hai, tới đại chủ chiếu cố, mua rượu người tới."

"Ngu si!" Tiêu Tiểu Đông quát một tiếng.

Tiêu Tiểu Phàm buồn rầu nói: "Anh thật đáng ghét, lại mắng ta."

Tiêu Kính Phong cười đi ra, nói: "Đại chủ cố tới à! Ta xem xem." Tiêu Kính Phong thấy quầy bên ngoài Tôn Diệu Âm, sắc mặt đổi một cái, rất nhanh lại khôi phục nở nụ cười hình dáng, "Tôn tiểu thư à! Muốn rượu phải không? Ba bình linh tửu, 1500 lượng bạc."

Tiêu Tiểu Đông hướng Tôn Diệu Âm liếc một cái, lãnh đạm nói: "Thành Huệ, 1500 lượng bạc."

Tôn Diệu Âm mặt băng bó, lấy ra ngân phiếu, giao cho Tiêu Tiểu Đông.

Tiêu Kính Phong lấy đồ cho Tôn Diệu Âm, không có cùng Tôn Diệu Âm nói thêm cái gì, đi ngay làm việc chuyện khác.

Tôn Diệu Âm xem Tiêu Kính Phong xoay người rời đi hình bóng, sắc mặt trầm một cái.

"Ai nha, đại chủ cố đi, anh , anh đều không cho nàng đưa thẻ khách quý, hoan nghênh nàng lần sau lại tới." Tiêu Tiểu Phàm lẩm bẩm.

"Cái này không cho." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Tiểu Phàm không hiểu nói: "Cái này tại sao không cho à!"

"Không cho chính là không cho, không có tại sao." Tiêu Tiểu Đông nghễnh đầu nói.

Tiêu Tiểu Phàm biển chủy, nói: "Anh thật là bá đạo đây."

Tiêu Tiểu Đông khẽ hừ một tiếng, nói: "Em cái không đầu óc nhóc con, không biết."

Lại một lát sau, Tiêu Kính Phong đi ra, Tiêu Tiểu Đông lấy ra ngân phiếu, nói: "Bác Hai, cái này là mới vừa người phụ nữ kia cho ngân phiếu." Tiêu Tiểu Đông sợ ném bạc, cách mỗi một đoạn thời gian, cũng biết đem bạc giao cho Tiêu Kính Phong.

"Hôm nay lượng tiêu thụ không tệ đây." Tiêu Kính Phong nói.

"Mấy ngày gần đây lượng tiêu thụ đều rất tốt à! Cùng kiếm nhiều một chút tiền, để cho cha cho ta mua 1 con, biết bay ngựa nhỏ." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Tiêu Tiểu Đông hừ một tiếng, nói: "Thì sẽ xài tiền bậy bạ."

"Anh , anh không được cứ hắt em nước lạnh à! Ngươi già hắt ta nước lạnh, mua ngựa nhỏ, ta không cho ngươi cưỡi." Tiêu Tiểu Phàm uy hiếp nói.

Tiêu Tiểu Đông: ". . ."

------oOo------

Chương 76: Làm ăn

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 76: Làm ăn
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tôn Diệu Âm quay đầu lại, nhìn phía sau tiệm thức uống, tròng mắt âm trầm.

Tôn Diệu Âm thầm nói: Tiêu Kính Phong lựa chọn Mộc Thư Vũ sau đó, ngược lại là qua gió nổi nước lên à! Cửa hàng này tuy là Tiêu Cảnh Đình, nhưng là nghe nói Tiêu Kính Phong có không ít chia, trong tiệm nhân viên trừ 2 đứa nhóc, đều là Tiêu Kính Phong mời tới người, Tiêu Kính Phong nếu là có lòng, muội hạ một ít bạc, cũng thần không biết quỷ không hay, cho dù Tiêu Kính Phong cái gì cũng không làm, chờ thêm đoạn thời gian, Tiêu Kính Phong chỉ sợ sẽ là nhỏ phú ông.

Tứ đại gia tộc trẻ tuổi đồng lứa, phần lớn vẫn còn ở đưa tay hướng trong nhà đòi tiền, giống như Tiêu Kính Phong lớn như vậy đem rất nhiều được lợi bạc thiếu.

"Tiểu thư, chúng ta đi thôi, Miểu Miểu tiểu thư hẳn nóng lòng chờ." Thị nữ hướng về phía Tôn Diệu Âm nói.

Tôn Diệu Âm gật đầu một cái, nói: " Được."

"Chị, chị tới thăm em." Tôn Miểu Miểu thấy Tôn Diệu Âm, không khỏi có chút cao hứng.

Tôn Diệu Âm gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Ngươi cùng Tiêu Mộc Hồng gần đây thế nào?"

Tôn Miểu Miểu sắc mặt đổi một cái, nói: "Có tốt không, bất quá hắn

đối với ta, không bằng từ trước cưới thân mật." Một bàn tay vỗ không vang, Tiêu Mộc Hồng đối với nàng lãnh đạm, nàng đối với Tiêu Mộc Hồng cũng không bằng từ trước như vậy tràn đầy mong đợi, vợ chồng bây giờ, luôn cảm thấy ít đi chút gì.

Lão gia tử xuất quan một chút lại bế quan, bây giờ trong nhà là Vương Lộ ở đương thời, Vương Lộ khắp nơi nhằm vào bọn họ phòng lớn, cấp bậc cấp cao nhất đè chết người, trước hăm hở mẹ chồng Liễu Huyền ở Vương Lộ trước mặt, cũng không dám thở mạnh một chút, trước khi nở mày nở mặt hoàn toàn không có ở đây, Tôn Miểu Miểu luôn cảm thấy người làm trong nhà cũng đang cười nhạo nàng.

"Ta lúc tới, đi chiếu cố Tiêu Cảnh Đình tiệm thức uống lạnh."

Tôn Miểu Miểu nghe được Tôn Diệu Âm mà nói, sắc mặt nhất thời phức tạp, gần đây đoạn này thời gian, Tiêu gia đứa bé, đều ở đây uống vậy trong cửa hàng thức uống, Tôn gia rất nhiều người uống vậy thức uống, Tiêu Kính Phong cũng đưa một ít thức uống đến nhà, căn bản không đủ phân.

"Nghe nói, một ngày mới có thể có năm ngàn lượng bạc lợi nhuận." Tôn Miểu Miểu nắm chặt quả đấm nói.

Nghe nói, thức uống nguyên liệu cơ bản đều là Tiêu Cảnh Đình mình ra, chi phí chẳng qua là một ít giá rẻ tiền nhân công, như vậy tính được, tiệm thức uống lạnh một tháng, hẳn có thể có mấy trăm ngàn lượng bạc lợi nhuận, cái này thu vào, đã cùng nhà trưởng bối xong hết rồi.

Tu luyện trọng yếu nhất chính là tài nguyên, Tiêu Cảnh Đình 2 anh em có bạc, thực lực sớm muộn có thể tăng lên.

Tôn Diệu Âm gật đầu một cái, nói: "Hẳn không kém nhiều ít, lúc ta đi, tiệm thức uống làm ăn tốt vô cùng."

Tôn Miểu Miểu vểnh môi, nói: "Thật không nghĩ tới Tiêu Cảnh Đình

lại có thể có thể làm đến bước này." Nàng trước kia thật là xem thường cái này nhị thế tổ, sớm biết Tiêu Cảnh Đình như thế có tiền đồ, ban đầu nàng cũng sẽ không. . . Đáng tiếc, không còn kịp rồi. . .

"Ta ở nơi đó mua mấy chai rượu trái cây." Thức uống thích hợp đại chúng tiêu xài, rượu trái cây đi nhưng là đường cao cấp, rất đắt.

Tôn Diệu Âm mở ra một chai rượu trái cây, cùng Tôn Miểu Miểu chia uống.

"Mùi vị không tệ, linh khí cũng rất nồng đậm." Tôn Miểu Miểu đúng trọng tâm bình luận.

Tôn Diệu Âm gật đầu một cái, nói: "Trong tiệm mỗi ngày hạn chế sáu bình linh tửu, mỗi ngày đều tiêu thụ không còn một mống, đồ không tốt, không thể nào bán được hết."

Tôn Miểu Miểu nắm chặt quả đấm, nói: "Đích xác." Tiêu Cảnh Đình tiệm thức uống lạnh, bây giờ là nhà hấp dẫn đề tài, nhà gã sai vặt bây giờ cũng đang bàn luận, Tiêu gia trẻ tuổi đồng lứa, nhất tiền đồ chính là sau đó cư thượng Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong.

"Bất quá, ta nghe nói, thật là nhiều gia tộc cũng muốn mở tiệm thức uống lạnh đâu, nếu như, những cửa hàng kia lái ra, có thể sẽ đối với Tiêu Cảnh Đình tiệm tạo thành nhất định đánh vào."

Tôn Miểu Miểu gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Làm ăn nơi nào có tốt như vậy làm à! Một chút kiếm tiền làm ăn, mọi người cũng nhìn chằm chằm."

Tiêu Cảnh Đình tiệm thức uống mở ra 1 tháng có thừa, thành Mạc trong trấn nhỏ thức uống, như măng mọc sau cơn mưa giống vậy nhô ra.

Các loại các dạng tiệm thức uống, đối với Tiêu Cảnh Đình tiệm thức uống, bởi vì trước giá cả so Tiêu Cảnh Đình cửa tiệm tiện nghi ở trên không thiếu, đối với Tiêu Cảnh Đình tiệm thức uống, hình thành

một cổ sự đả kích không nhỏ, bất quá, Tiêu Cảnh Đình tiệm thức uống, đã có cố định khách hàng, lại bởi vì là khẩu vị tốt, linh khí đủ, vẫn là rộng được hoan nghênh, chẳng qua là làm ăn nếu so với trước kia kém một ít.

. . .

Tiêu gia.

"Lâm Phong, Cảnh Đình vậy cửa hàng làm ăn, thật giống như rất tốt à!" Vương Lộ nói.

Tiêu Lâm Phong gật đầu một cái, nói: "Ta gần đây xem đến nhà thật giống như thật là nhiều đứa nhỏ đều có đi chiếu cố."

"Ta nghe dâu cả nói, một ngày có năm sáu ngàn lượng bạc lợi nhuận." Vương Lộ nói.

Tiêu Lâm Phong có chút kinh ngạc nói: "Lợi nhuận như thế cao? Ta nghe Thanh Nham nói, Lão Tam chính là ẩu tả, cái đó cửa tiệm, lại chếch vừa nhỏ, không làm ăn gì! Làm không đứng lên."

"Làm ăn khá rất, gần đây trong tiệm bán ra ra một ít cao đẳng linh tửu, giá cả tương đối cao, người mua nhưng có rất nhiều." Vương Lộ nói.

Tiêu Lâm Phong có chút mê hoặc nói: "Còn có chuyện này?"

Vương Lộ gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy."

"Nếu như, một ngày thật có nhiều như vậy lợi nhuận, một tháng chính là mấy trăm ngàn lượng." Lệ Lâm Phong không nhịn được nói.

Vương Lộ gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, Lão Nhị, Lão Tam mới luyện khí tầng 5, nơi nào dùng nhiều như vậy."

Tiêu Lâm Phong cười khổ một cái, nói: "Lão Nhị còn dễ nói, Lão

Tam muốn tiêu tiền, đó là tuyệt đối tốn rơi."

Vương Lộ như có điều suy nghĩ nói: "Ngược lại cũng là à!" Thích hợp luyện khí tầng 5 tu sĩ dùng tài nguyên, có cho dù trân đắt một chút, chỉ cần chịu tốn nhiều tiền, vẫn có thể tới tay.

Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong quá tốt, Vương Lộ tự nhiên cao hứng, chẳng qua là cao hứng hơn, lại không nhịn được là Tiêu Thanh Nham lo lắng, Vương Lộ thích nhất Tiêu Thanh Nham, xem con trai lớn rơi vào hạ phong, luôn muốn giúp đỡ một ít.

. . .

Tiệm thức uống lạnh.

"Em ăn quá nhiều." Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Tiểu Phàm, chê nói.

Tiêu Tiểu Phàm ăn ợ một cái, "Bây giờ không làm ăn gì, ta vừa vặn ăn nhiều một ít, một hồi bận rộn, ta liền không thời gian ăn."

"Ngày hôm nay làm ăn không khá, một hồi càng có thời gian, ngươi không được như thế bắt chặt." Tiêu Tiểu Đông nói.

"Trên đường những cái kia cái không biết xấu hổ, chỉ biết khi dễ người, đi theo chúng ta mở vậy tiệm." Tiêu Tiểu Phàm hận hận nói.

"Tiệm chúng ta là phải đi đường cao cấp, cùng những cái kia chỉ biết đánh giá cả chiến người bất đồng, thời gian lâu dài, khách hàng tự nhiên sẽ trở lại." Tiêu Tiểu Đông có chút kiêu căng nói.

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Nói đúng, chúng ta đồ tốt ăn, bọn họ đồ khó ăn, cha làm đồ, ăn ngon nhất!"

Tiêu Tiểu Đông mãn bất tại ý nói: "Trong tiệm rượu trái cây kiếm tiền, chỉ cần rượu trái cây có thể bán đi, nước trái cây bán không được cũng không việc gì."

Tiêu Kính Phong thở ra một cái, rượu trái cây định giá có chút cao, bây giờ có người mua thường tiên, qua mấy ngày nói không chừng liền không người, bất quá cái này cũng không muốn chặt, dù sao mỗi ngày ba ngàn lượng bạc vẫn phải có.

"Mẹ, lại phải mở rộng loại sản phẩm mới đâu, không biết đều có chút cái gì tốt ăn." Tiêu Tiểu Phàm lẩm bẩm.

"Ăn ít một chút đi, em gần đây vừa nặng." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Tiểu Phàm vỗ bụng một cái, nói: "Em gần đây rất lợi hại, ăn nhiều hơn một chút cũng không có sao, sẽ không tạo thành linh khí ứ tích, mọi người đều nói ta khả ái như vậy đây."

Tiêu Tiểu Đông bĩu môi, nói: "Người ta đó là tâng bốc ngươi đâu, ngươi thật đúng là tin."

Tiêu Tiểu Phàm xem thường nói: "Không có à! Người ta nói thật."

Tiêu Tiểu Đông liếc mắt, nói: "Nhóc con chính là nhóc con, người ta nói gì đều tin."

"Anh , anh cũng không so ta lớn bao nhiêu à!" Tiêu Tiểu Phàm theo lý tranh thủ nói.

. . .

Tiêu Kính Phong nhìn Tiêu Tiểu Phàm cùng Tiêu Tiểu Đông, khóe miệng cầu một nụ cười nhàn nhạt, một loạt tiếng bước chân truyền tới, Tiêu Kính Phong theo bản năng nhíu lên chân mày, hướng cửa nhìn sang, nhìn người tới, Tiêu Kính Phong tâm tư nhất thời phức tạp, "Mẹ, mẹ làm sao tới à!"

Vương Lộ mỉm cười xem Tiêu Kính Phong, nói: "Ngươi tiệm này không tệ à!"

Tiêu Kính Phong miễn cưỡng cười một tiếng, nói: "Tạm được đi."

Tiêu Tiểu Phàm thấy Vương Lộ, vội vàng lau miệng, mặt đầy như lâm đại địch đứng ở Tiêu Tiểu Đông sau lưng, từ Tiêu Tiểu Đông sau lưng thò đầu ra, đen nho vậy mắt to nháy một cái.

Vương Lộ hướng Tiêu Kính Phong trên tay nhẫn không gian nhìn sang, "Nhẫn không gian cũng đeo lên, xem ra làm ăn thật không tệ."

Tiêu Kính Phong miễn cưỡng cười một tiếng, Tiêu Thanh Nham tiến vào học viện lúc này cha mẹ vì khen thưởng hắn, cũng đưa hắn một cái nhẫn không gian, hắn ở đội lính đánh thuê lúc này mỗi lần bởi vì là túi đựng đồ không gian có hạn, chỉ có thể buông tha con mồi tới tay lúc này Tiêu Kính Phong cũng nghĩ tới có một cái nhẫn không gian, đáng tiếc từ đầu đến cuối không thể như nguyện.

Trên tay cái này là Tiêu Cảnh Đình cho, Tiêu Cảnh Đình nói làm ăn muốn có nhẫn không gian thuận lợi một ít, liền cứng rắn kín đáo đưa cho hắn một cái, còn nói, nhẫn không gian mua một tặng một, mua 2 cái mới tiện nghi.

Cửa tiệm bây giờ kiếm được nhiều, bất quá, Tiêu Cảnh Đình tiêu tiền dáng điệu, cũng chân thực để cho người không dám tâng bốc à!

"Kính Phong, ngươi nhìn tiệm này, lãng phí ngươi không thiếu thời gian tu luyện đi." Vương Lộ hỏi.

Tiêu Kính Phong chợt tăng cao cảnh giác, không phải hắn muốn phòng bị mẹ, mà là, Vương Lộ thiên vị quá mức, hắn không phòng bị cũng không được, Vương Lộ hỏi như vậy, không phải là muốn tìm những người khác tới coi tiệm đi.

Cửa hàng lợi nhuận quả thật cao, Vương Lộ lại thiên vị Tiêu Thanh Nham, một tháng cho Tiêu Thanh Nham tiền xài vặt, cũng chỉ có mấy ngàn lượng bạc, nhưng là cửa hàng này, bây giờ trên phương diện làm ăn nề nếp, một tháng mới có thể có mấy trăm ngàn lượng lợi nhuận.

"Con trai biết mình tư chất có hạn, trước lại trúng độc, cho nên cũng không dám hy vọng xa vời tu vi có cái gì đại tiến bộ, trước mắt, chỉ muốn làm chút chuyện thật, được lợi chút bạc nuôi gia đình, trong tiệm sống cũng không nặng, ta có thể vừa làm việc, bên tu luyện, Thư Vũ ngày ngày ở trong ruộng làm việc, ta một cái người đàn ông nếu là rỗi rãnh ở trong nhà, muốn cho người nói lời ong tiếng ve." Tiêu Kính Phong nói.

Vương Lộ nghe vậy, tạm thời cũng không tiện mở miệng nói gì, "Trong tiệm rất thiếu người sao? Làm sao bọn họ 2 cái cũng ở đây trong tiệm làm giúp? Muốn không muốn mẹ an bài mấy người giúp ngươi."

Tiêu Kính Phong vội nói: "Ban đầu thiếu người, bây giờ ngược lại không thiếu người, bất quá, bây giờ trấn trên toát ra rất nhiều cửa tiệm, có còn cố ý sửa sang cùng tiệm chúng ta cửa hàng vậy, tiệm chúng ta cửa hàng danh tiếng lớn, khách hàng nhiều, người bên ngoài cũng có tới mua, những cái kia không hiểu được không phân rõ, nhà nào là chúng ta, liền nhận đúng đứa bé nhìn tiệm, Tiểu Đông, tiểu Phàm bây giờ là tiệm chúng ta chữ in rời bảng hiệu."

Vương Lộ gật đầu một cái, nói: "Như vầy phải không?"

Tiêu Kính Phong nhìn Vương Lộ, nói: "Mẹ ngươi tới, mang linh tửu trở về đi thôi."

"Linh tửu này là chính các ngươi cất, nghe nói, tới tiền rất nhanh." Vương Lộ hỏi.

Tiêu Kính Phong tỉnh rụi nói: "Cũng không có bao nhiêu tiền, chế linh tửu lúc này muốn ở bên trong thêm một ít từ bên ngoài giá cao đặt mua linh dược chế thuốc, mặc dù bán đắt, nhưng mà chi phí cũng rất cao, cho nên, ít một chút lời."

Vương Lộ gật đầu một cái, nói: "Như vậy à."

Vương Lộ ngồi một hồi, cùng Tiêu Kính Phong hàn huyên một chút,

liền xách linh tửu đi.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Vương Lộ rời đi phương hướng hồi lâu, gặp người đi không nói: "Bà nội, lần này tới, sẽ không vốn là muốn cho cha đem cửa tiệm chuyển nhượng đi ra đi, nói gì tìm người tới hỗ trợ, không phải là muốn nằm vùng mấy cái thám tử vào đi."

Tiêu Kính Phong liếc Tiêu Tiểu Đông một cái, nói: "Chớ nói nhảm."

"Bác cả phu nhân, là Trịnh gia tiểu thư đi, ta xem Trịnh gia, tựa hồ cũng mở ra một nhà tiệm thức uống, bất quá, lén lén lút lút, treo không phải Trịnh gia tên, làm ăn một chút cũng không tốt." Tiêu Tiểu Đông tràn đầy khinh thường nói.

Tiêu Kính Phong xoa xoa Tiêu Tiểu Đông trán, "Con à! Chính là tâm tư nặng, bất quá, con từ đâu tới tin tức à!"

"Ta có phương pháp đâu!"

"Những cái kia thằng nhóc ranh?" Tiêu Kính Phong hỏi, Tiêu Kính Phong chú ý tới, Tiêu Tiểu Đông cùng mấy tên ăn mày nhỏ quan hệ không tệ.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Chú Hai thật thông minh."

"Ta mấy ngày trước thấy bác gái cả." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Tiêu Kính Phong nhìn Tiêu Tiểu Phàm, nói: "Ngươi thấy bác gái cả?"

"Đúng vậy! Hung hăng ở giao lộ đứng một hồi, lại không thấy." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Tiêu Kính Phong: ". . ."

------oOo------

Chương 77: Tiệm thức uống náo

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 77: Tiệm thức uống náo
Converter Dzung Kiều cầu phiếu nhiệt

Tiêu gia.

"Từ đâu tới linh tửu à!" Tiêu Lâm Phong thuận miệng hỏi.

"Ta đi lão nhị trong tiệm, Lão Nhị cho." Vương Lộ nói.

"Lão Nhị bên kia, làm ăn như thế nào à!" Tiêu Lâm Phong hỏi.

"Hẳn cũng không tệ lắm phải không, Lão Nhị liền nhẫn không gian cũng mua rồi, muốn đến sẽ không kém đi nơi nào."

Tiêu Lâm Phong tràn đầy kinh ngạc, nói: "Nhẫn không gian Lão Nhị cũng mua xong?"

Vương Lộ gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Bất quá, Lão Nhị nói, thành vốn cũng không thấp, lợi nhuận cũng có giới hạn."

Tiêu Lâm Phong lấy ra một chai linh tửu uống vào, nói: "Mùi vị không tệ, linh khí cũng đậm đà." Bất quá, đối với hắn cái này luyện khí tầng 8 chỗ tốt có hạn, nếu như, cho lão đại uống, chắc có tốt hiệu quả.

Vương Lộ gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Nghe nói bên trong tăng thêm giá cao từ bên ngoài mua linh khí tán, cho nên, mới có như vậy hiệu quả."

"Nếu là như vậy, vậy được vốn cũng không thấp à!" Tiêu Lâm Phong

nói.

"Đúng vậy!" Vương Lộ vốn là còn muốn trước đem linh tửu làm ăn nhận lấy, bất quá, dựa theo Tiêu Kính Phong giải thích, lời cũng không lớn, Vương Lộ liền bỏ đi ý niệm.

"Lão Tam 2 con trai cũng ở đây trong tiệm, lão Tam con trai nhỏ, mới vừa sinh lúc đi ra, ngây ngốc, hiện đang nhìn, mặc dù phản ứng vẫn hơi chậm, nhưng là ngược lại cũng không ngu xuẩn."

Tiêu Lâm Phong suy nghĩ lại một chút Tiêu Tiểu Phàm dáng vẻ, "Đứa bé kia thật giống như cũng luyện khí tầng 1, nếu có thể tu luyện nhập môn, muốn đến chính là ngu cũng ngu không đi nơi nào."

Vương Lộ gật đầu một cái, nói: "Vậy 2 đứa nhỏ ở trong tiệm hỗ trợ, sự việc ngược lại cũng xử lý gọn gàng ngăn nắp, nhà lão đại, tựa hồ muốn đi hỗ trợ."

Tiêu Lâm Phong trầm mặt xuống, nói: "Trịnh Bội Nhi dù sao cũng là người Trịnh gia, 2 người chúng ta xảy ra chuyện lúc này nàng nháo cùng lão Đại và cách đâu, nếu không phải xem nàng cho lão đại sinh 2 cái coi như hiểu chuyện con trai, ta sớm để cho lão đại thôi nàng, ngươi không được cho nàng nắm mũi dẫn đi."

Vương Lộ gật đầu một cái, nói: "Ta biết, con trai rốt cuộc so cô con dâu trọng yếu." Huống chi Trịnh Bội Nhi vẫn là người Trịnh gia, Trịnh gia cùng Tiêu gia trên mặt nổi quan hệ không tệ, nhưng là, trong tối một mực so với trước sức lực đây.

Trịnh Bội Nhi bên kia.

"Phu nhân, Vương phu nhân đi qua tiệm thức uống, trở lại không có nói gì." Trịnh Bội Nhi thị nữ nói.

Trịnh Bội Nhi cau mày, Vương Lộ không nói gì, hiển nhiên là không đánh cửa hàng chủ ý, cái này cũng không kỳ quái, Tiêu Cảnh Đình

Tiêu Kính Phong cũng là Vương Lộ đứa trẻ, mặc dù Vương Lộ sủng ái nhất Tiêu Thanh Nham, nhưng là, nhiều nhất cũng chính là cầm mình đồ phụ cấp Tiêu Thanh Nham, cầm Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong đồ, phụ cấp Tiêu Thanh Nham liền khó khăn một ít.

Trịnh gia cũng mở ra một nhà tiệm thức uống, chẳng qua là không biết là nguyên liệu vấn đề, vẫn là khẩu vị vấn đề, mở sau khi đi ra, chiếu cố người liêu liêu không có mấy.

Trịnh Bội Nhi níu trên tay khăn tay, nàng viết cho Tiêu Thanh Nham tin, một chút đáp lại cũng không có, thật là gấp chết người.

Phòng nhì, phòng 3 lại như thế phát triển tiếp, bọn họ phòng lớn còn có cái gì lăn lộn đầu.

"Mẹ, ngươi mang về thức uống, một chút cũng không tốt uống." Tiêu Nhạc Vinh đi ra nói.

Trịnh Bội Nhi tức giận: "Uống uống uống, không uống chết ngươi."

Trịnh Bội Nhi nguyên bản mua đều là Tiêu Cảnh Đình trong tiệm thức uống, bất quá, Trịnh gia tiệm thức uống mở sau khi đi ra, Trịnh Bội Nhi liền đổi mấy ly mang về.

"Mẹ, mẹ mua về thức uống là uống không ngon, hơn nữa, linh khí còn thấp, bọn họ đều nói, chú ba trong tiệm thức uống, có thể phụ trợ tu luyện, mặc dù đắt một chút, nhưng vật có giá trị đâu, mẹ ngươi giúp ta đi mua rồi." Tiêu Nhạc Vinh níu Trịnh Bội Nhi ống tay áo nói.

"Nơi đó có chuyện à! Nói biết bắt chước y chang, uống ly thức uống còn thăng cấp." Trịnh Bội Nhi nói.

"Tại sao không có, bọn họ đều nói, Tiêu Tiểu Đông có thể nhanh như vậy lên cấp luyện khí tầng 2, chính là bởi vì là uống trong cửa hàng thức uống, đứa nhỏ ngốc mỗi ngày đều lấy thức uống làm nước uống, nói không chừng hắn lên cấp cấp hai, ta còn không có

lên cấp cấp 2." Tiêu Nhạc Vinh nói.

Trịnh Bội Nhi trầm mặt, nhớ lại Tiêu Cảnh Đình thức uống trong ẩn chứa linh khí nhàn nhạt, cho nên nói, Tiêu Nhạc Vinh nói, rất có thể là thật.

"Được rồi, tham miệng còn kiếm cớ." Trịnh Bội Nhi tức giận nói.

. . .

Tiêu Kính Phong về đến nhà, liền nghe được Hứa Phú đến cửa kiếm chuyện, Hứa Mộc An bị tức bất tỉnh sự việc.

"Cảnh Đình, Mộc An thế nào?" Tiêu Kính Phong tìm được Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Ngủ, có bảo bảo." Tiêu Cảnh Đình vui tươi hớn hở nói.

Tiêu Kính Phong sững sốt một chút, "À! " một tiếng.

Tiêu Cảnh Đình gãi đầu một cái, tràn đầy ngượng ngùng nói: "Trước quá bận rộn, cũng không có chú ý, đoạn này thời gian, Mộc An quá mệt nhọc, cho nên ngày hôm nay bị cha hắn một kích, liền choáng váng đầu, chị dâu Hai nhìn rồi, không có chuyện gì lớn, chính là cần nghỉ ngơi."

Tiêu Kính Phong vỗ một cái Tiêu Cảnh Đình bả vai, tràn đầy khâm phục nói: "Ngươi hiệu suất thật cao à!"

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Tạm được đi, anh , anh cũng có thể cố gắng một chút, lại sinh 1 bé."

"Gấp cái gì? Ta phải kiếm nhiều tiền một chút, kiếm nhiều một chút vốn lấy vợ." Tiêu Kính Phong nói , "Đúng rồi, mẹ tới hôm nay qua trong tiệm."

Tiêu Cảnh Đình ngoẹo đầu, nói: "Mẹ, nàng tới làm gì?"

"Nàng hỏi ta bận bịu trong tiệm sự việc, có còn hay không thời gian tu luyện, hỏi ta có cần hay không người hỗ trợ." Tiêu Kính Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình liếc mắt, sớm không nói, muộn không nói, làm ăn lên một lượt quỹ đạo chính, mới đến nói.

"Cho ta đẩy xuống." Tiêu Kính Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy tán đồng nói: "Ngươi làm đúng, chúng ta nhỏ như vậy bán lẻ, không cần bao nhiêu người." Mẹ là đau lòng nhất đại ca, nếu là xem buôn bán của tiệm tốt, để cho lão đại cắm một cước, vậy từ trước ra sau, liền vô cùng hậu hoạn.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Ta cùng em trai cũng có thể giúp."

Tiêu Tiểu Phàm cắn ngón tay, đầy là tò mò nói: "Cha, mẹ là sinh cục cưng cho ta chơi sao?"

Tiêu Cảnh Đình liếc một cái, nói: "Là cùng ngươi chơi, không phải cho ngươi chơi."

"Đều giống nhau à!" Tiêu Tiểu Phàm đương nhiên nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Ngu si." Tiêu Tiểu Đông hừ nhẹ một tiếng.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình chạy Tiêu Tiểu Đông cùng Tiêu Tiểu Phàm đi ngủ, Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong đối với ngồi với nhau.

"Ngươi cái cha vợ, tới nói những gì à!" Tiêu Kính Phong hỏi.

"Hắn nói tiệm thức uống lạnh để cho 2 đứa bé thu bạc, không đè ép được bãi, muốn để cho Mộc An em trai Hứa Quang Hoa đi coi tiệm, Mộc An tự nhiên không đồng ý, 2 người liền rùm beng." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Kính Phong: ". . ." Cửa hàng chưởng quỹ việc này, cũng không phải là ai cũng có thể làm, để cho Hứa Quang Hoa đi coi tiệm, cái này cùng đem con chuột nhét vào lu gạo bên trong có cái gì khác biệt?

"Ngươi cái đó cha vợ, ngươi định xử lý như thế nào?" Tiêu Kính Phong hỏi.

"Mộc An năm đó vào nhà chúng ta, là ký khế ước bán thân, hơn nữa, gả cho ta lúc này sợ phiền toái, hắn cùng bên kia chặt đứt hôn." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Là như vậy không sai."

Tiêu Cảnh Đình năm đó rất phản đối cửa hôn sự này, không ngừng dày vò, nói lên các loại yêu cầu quá đáng, bác gái cả vì thúc đẩy cuộc hôn nhân này, đối với Tiêu Cảnh Đình yêu cầu, không có không theo. Theo lý thuyết, chặn hôn, 2 nhà cũng không cần đi lại, Hứa Mộc An cũng không cần cho Hứa Phú dưỡng lão.

Hứa Mộc An lúc ấy ở Hứa gia địa vị rất thấp, Tiêu gia cầm mấy chục lượng bạc, dễ như trở bàn tay sẽ để cho Hứa Mộc An cùng bên kia chặn quan hệ.

"Bất quá người ta không biết xấu hổ, ngươi cũng bế tắc à!" Tiêu Kính Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình nhún vai một cái, nói: "Đối phó không biết xấu hổ người, cũng chỉ có thể so hắn càng không biết xấu hổ."

Năm đó, 2 nhà lập gia đình sau đó, cha Hứa cũng từng trải qua cửa, kết quả, để cho chủ cũ cho đánh ra ngoài, lập tức đem lão già chết

bằm cho đánh đàng hoàng, đại khái là thời gian quá rất xưa, cũng có thể là tiệm thức uống làm ăn quá tốt, vậy lão già chết bằm lại động lòng.

Nhìn dáng dấp chỉ có thể tìm người đem lão đầu tử lại đánh một trận, đánh lão đầu, có lẽ không có ích gì, đánh hắn con trai nhỏ có thể hữu hiệu hơn một ít, chuyện an bài Hứa Quang Hoa làm chưởng quỹ, Tiêu Cảnh Đình cũng không tin, cái này sau lưng không có Hứa Quang Hoa bút tích.

"Trong cửa hàng làm ăn, nghe nói, gần đây không phải rất tốt." Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, bất quá, cũng không có kém đi nơi nào."

"Làm ăn kém một chút cũng tốt, vừa vặn Mộc An gần đây cũng không thể quá mệt nhọc." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Mộc An cần phải tĩnh dưỡng."

. . .

Tiệm thức uống làm ăn, thấp mấy ngày, đột nhiên khá hơn.

Cửa tiệm mở một cái tấm thì có trước người tới xếp hàng, bỏ mặc là dạng gì thức uống, đều ở đây thời gian đầu tiên bán sạch sẽ.

Tiêu Kính Phong nghe một vòng, mới biết nguyên do.

Nguyên lai thành Mạc gần đây tới một vị năm tuổi cường hào tiểu thiếu gia, tiểu thiếu gia năm tuổi còn không có luyện khí vào cơ thể, thông thường đứa bé năm tuổi không có luyện khí vào cơ thể, cũng không có cái gì kỳ quái đâu, nhưng mà, vị tiểu thiếu gia này, có một cái luyện khí tầng 9 cha, là lão tới tử, ở trong nhà địa vị hết sức cao, từ nhỏ cũng không thiếu linh dược, năm tuổi còn không có luyện khí

vào cơ thể, cũng có chút không nói được.

Vị kia tiểu thiếu gia sau lưng có người, tiền muôn bạc biển, tới thành Mạc sau đó, nghe nói, trong tiệm thức uống uống thật là ngon, liền hoa bạc, chọn đắt tiền nhất sản phẩm mới mua mười mấy ly, uống liền sau đó, lại có thể nước chảy thành sông luyện khí vào cơ thể.

Rốt cuộc có thể luyện khí vào cơ thể tiểu thiếu gia rất là cao hứng, mỗi ngày thật sớm chạy đến trong tiệm đi, túi linh tửu, mua đắt tiền nhất nguyên liệu.

Sự việc không biết thế nào truyền ra, trong cửa hàng thức uống bị truyền thần hồ kỳ thần, nguyên bản bán không là rất tốt đắt giá sản phẩm mới lập tức tiêu thụ nổ tung.

Tiêu Kính Phong mang đi thức uống, thường xuyên bị bán sạch sẽ.

Hứa Mộc An có thân thể, không quá thuận lợi làm việc, Tiêu Cảnh Đình đề nghị để cho Mộc Thư Vũ đem trên tay ruộng đất điền đi ra ngoài một ít, tới giúp Hứa Mộc An bận bịu.

Tiệm thức uống làm ăn khá không được, chế tạo thức uống tự nhiên so làm ruộng tính toán nhiều lắm, Mộc Thư Vũ vui vẻ đồng ý.

Tiệm thức uống làm ăn khá, Tiêu Kính Phong liền đem bên cạnh 2 cái cửa hàng cũng sang lại.

Thành Mạc trung hậu tới lái mấy nhà tiệm thức uống, làm ăn le que, có mấy nhà không tiếng động lái ra, lại không tiếng động đóng cửa.

. . .

Tiêu Cảnh Đình vây quanh Hứa Mộc An đi tới đi lui, một bộ muốn lên trước, lại không dám dáng vẻ.

"Ngươi có đói bụng hay không, ta cho ngươi làm chút đồ ăn?" Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình đoàn đoàn chuyển dáng vẻ, bất đắc dĩ cười một tiếng, nói: "Không cần, ta một giờ trước, mới vừa ăn rồi, bây giờ một chút đều không đói."

"À." Tiêu Cảnh Đình gãi gãi sau ót, nói: "Ta quên mất."

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình dáng vẻ lúng túng, cười ngọt ngào cười, trong lòng ấm áp.

Tiêu Cảnh Đình thân thể mặc dù vẫn là nguyên lai cái đó, nhưng là tâm tử đã đổi qua, Tiểu Đông cùng tiểu Phàm có thể nói là con của hắn, cũng có thể nói là nguyên lai người kia, Tiêu Cảnh Đình hẳn vẫn là hy vọng có cái hoàn hoàn chỉnh chỉnh thuộc về con của hắn đi.

"Ngươi ngồi đi, ta chẳng qua là mang thai đứa bé, không phải trong lòng cái mìn, ngươi không cần như thế khẩn trương." Hứa Mộc An sờ bụng nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Được, ngươi có mệt hay không à! Nếu là cảm thấy mệt mỏi, ngươi liền đem sự việc đều giao cho chị dâu Hai đi, ta để cho chị dâu Hai đem ruộng cũng cho thuê đi ra ngoài."

"Ta không mệt, ta dầu gì cũng là luyện khí tầng 5 tu sĩ, ta là mang thai, cũng không phải là tàn phế." Hứa Mộc An nói.

Trước, hắn trong lòng Tiểu Đông cùng tiểu Phàm lúc này ăn không ngon, ngủ không ngon, muốn làm sống, hoá ra Tiêu Cảnh Đình thấy hắn, còn tổng mắng hắn, hắn trong lòng tiểu Phàm lúc này Tiêu Cảnh Đình luôn nói "Nhanh như vậy lại mang bầu, ngươi thật là có thể sinh, chẳng lẽ căn bản không phải ta, mà là, ai dã loại đi."

Tiêu Cảnh Đình xem thường hắn, những hạ nhân kia tự nhiên cũng gặp gió chiều nào theo chiều đó, đưa cho hắn thức ăn đều là ăn còn dư lại, có thậm chí còn là sưu.

Những cái kia chật vật cuộc sống, hắn vẫn là như thường thật tới, lần này mang thai bị phát hiện sau đó, thiếu chút nữa bị Tiêu Cảnh Đình cung, Hứa Mộc An ngược lại thì không có thói quen.

"Thế nào, suy nghĩ gì, ngươi nhìn như, thật giống như không mấy vui vẻ." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An ngẩng đầu lên, cười một tiếng, nói: "Không việc gì, có thể cùng ta nằm một hồi sao?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Dĩ nhiên."

Hứa Mộc An quay đầu đi, nhìn nằm ở bên cạnh người, đột nhiên cảm giác ổn định rất nhiều.

------oOo------

Chương 78: Cự tuyệt Tôn Miểu Miểu

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 78 : Cự tuyệt Tôn Miểu Miểu
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Bận bịu bên trong trộm rỗi rãnh, Tiêu Cảnh Đình mang Hứa Mộc An ở trong thành hãng buôn lớn vòng vo chuyển.

"Nói bậy gì, mua cái gì trữ vật vòng tay? Ta cả ngày đợi ở nhà, cũng không địa phương đi, muốn vật này làm gì?" Hứa Mộc An đứng ở trước quầy, bất đắc dĩ hướng về phía bên cạnh Tiêu Cảnh Đình lắc đầu nói.

"Thả thả đồ à!" Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, nói: "Ta có cái gì tốt thả à!"

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An ở thương hành tầng dưới cùng trước quầy xem trữ vật vòng tay, một cái cô gái đồ xanh từ trên lầu đi xuống.

"Tôn tiểu thư, cái này kiện giao vân sa y, ngươi thật không được sao? Đây là hiếm có giao sa, đông ấm hạ mát, mới hai ngàn lượng bạc, thật ra thì cũng không phải rất đắt." Một cái chiêu đãi nhân viên đi theo cô gái đồ xanh sau lưng nói.

Tiêu Cảnh Đình theo bản năng hướng sau lưng nhìn sang, phát hiện cái đó Tôn tiểu thư, chính là Tôn Miểu Miểu.

Tôn Miểu Miểu thấy Tiêu Cảnh Đình, sắc mặt một hồi nóng lên.

Chiêu đãi Tiêu Cảnh Đình chiêu đãi nhân viên, cạn cười yếu ớt nói: "Tiêu thiếu gia, cái này trữ vật vòng tay, muốn ta cho ngươi bọc lại sao?"

"Chúng ta không cần."

"Muốn thì muốn, cũng không cần túi." Tiêu Cảnh Đình lấy ra trữ vật vòng tay, cứng rắn đeo vào Hứa Mộc An trên tay.

"Tiêu thiếu gia ngươi là hội viên vàng, tổng cộng 9500 lượng."

Tiêu Cảnh Đình vô cùng sảng khoái thanh toán bạc.

"Tiêu thiếu gia, ngươi bây giờ làm ăn làm lớn như vậy, cái này hơn chín ngàn lượng bạc, đối với ngươi mà nói, lòng chính là không đáng kể đi."

Tiêu Cảnh Đình cười khổ một cái, nói: "Nói cái gì vậy? Bất quá là chút bán lẻ, chỉ đủ sống qua ngày mà thôi."

Tôn Miểu Miểu nhìn Hứa Mộc An trên tay vòng tay, chỉ cảm thấy tròng mắt giống như là bị vậy sáng loáng vòng tay đả thương vậy.

Tiêu Cảnh Đình hướng Hứa Mộc An, nói: "Lại đi xem xem những thứ đồ khác đi."

"Tiêu Cảnh Đình." Tôn Miểu Miểu giương cao thanh âm kêu một tiếng.

Tiêu Cảnh Đình quay đầu nhìn Tôn Miểu Miểu, hỏi: "Chị dâu họ Cả, có chuyện gì không?"

Tôn Miểu Miểu chỉ sau lưng chiêu đãi nhân viên trong tay giao áo lụa, nói: "Ta thích cái này, ngươi cho ta mua."

Tiêu Cảnh Đình nhất thời ngây ngẩn, Tôn đại tiểu thư chanh chua tự do phóng khoáng, cũng là nổi danh, bất quá, Tiêu Cảnh Đình nghe

nói Tôn Miểu Miểu gả cho Tiêu Mộc Hồng sau đó, thu liễm rất nhiều, bây giờ nhìn lại, căn bản không có thu liễm à!

"Chị dâu, ta mang bạc không đủ, ngươi muốn mua mà nói, hay là tìm Tiêu Mộc Hồng anh họ đi, gần nhà ta nhất lại phải thêm người ra đời, ta phải cố gắng kiếm nhiều một chút bạc đâu, ra sức đồ dùng gia đình đây." Tiêu Cảnh Đình thành khẩn nói.

Tôn Miểu Miểu tràn đầy tức giận nói: "Tiêu Cảnh Đình, ngươi trước kia nói ta thích gì đồ, ngươi táng gia bại sản cũng biết cho ta mua, ngươi nói không giữ lời liền sao?"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Đó là chủ cũ nói à! Được rồi, ai bảo hắn chiếm chủ cũ thân thể, Tôn Miểu Miểu cũng coi là không đếm xỉa đến, đại đình quảng chúng, nói lời như vậy, cũng không sợ Tiêu Mộc Hồng trong lòng hơi ghét.

"Chị dâu họ, ta khi đó còn trẻ, nói chuyện không suy nghĩ, hôm nay lúc quá cảnh di chuyển, ngươi cũng gả cho anh họ, chuyện trước kia cũng không muốn nhắc lại."

Hứa Mộc An kéo một cái Tiêu Cảnh Đình ống tay áo, nói: "Chúng ta đi trước đi."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Được a !"

Tôn Miểu Miểu trơ mắt nhìn Tiêu Cảnh Đình lôi đi Hứa Mộc An, mặt chợt xanh chợt trắng.

Chú ý tới chung quanh không ít người ánh mắt, đều rơi vào trên người mình, Tôn Miểu Miểu không khỏi có chút thẹn quá thành giận, "Nhìn cái gì, có gì để nhìn."

Tôn Miểu Miểu vẫy vẫy tay áo, nổi giận đùng đùng rời đi.

Tiêu Cảnh Đình đi ra thương hành sau đó, cẩn thận nhìn một chút sau lưng, rồi sau đó như trút được gánh nặng nói: "Không theo kịp."

"Sợ nàng sao?" Hứa Mộc An có chút buồn cười nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Có một chút." Nhìn dáng dấp Tiêu Mộc Hồng hẳn là không thu lại được Tôn Miểu Miểu.

"Ngươi trước kia, nhưng mà thấy được nàng liền chân mềm đi không nhúc nhích đường đây." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

. . .

Tôn Miểu Miểu ở trước mặt mọi người, yêu cầu Tiêu Cảnh Đình mua quần áo cho nàng, nhưng bị cự tuyệt chuyện, rất nhanh truyền đến Tiêu Mộc Hồng trong lỗ tai.

Liễu Huyền tràn đầy tức giận nói: "Con trai, vợ con cũng quá không biết kiểm điểm."

Tiêu Mộc Hồng sắc mặt đen nhánh, không nói một lời.

Tiệm thức uống làm ăn càng ngày càng tốt, hắn cùng Tôn Miểu Miểu quan hệ liền càng ngày càng khẩn trương, vốn đang trông cậy vào, mới lái ra mấy nhà tiệm thức uống lạnh, có thể phân chia hết Tiêu Cảnh Đình trong cửa hàng làm ăn, không nghĩ tới, những cái kia tiệm thức uống trình độ vậy kém, căn bản không làm ăn.

Tôn Miểu Miểu là Tôn gia tiểu thư, tiêu tiền thói quen bàn tay chân to, bây giờ phòng nhì cầm quyền, ở trướng chính ở trên, đối với bọn họ áp chế không thiếu, mấy cái kiếm tiền con đường, cũng để cho phòng nhì chuyển nhường cho phòng 3, bốn phòng, Liễu Huyền không thể không lần nữa súc giảm chi tiêu.

"Ta cũng không nghĩ tới sẽ như vậy." Tôn Miểu Miểu chanh chua cũng không phải một ngày 2 ngày, Tôn Miểu Miểu mới vừa gả cho hắn lúc này là hắn thu liễm không thiếu, Tiêu Mộc Hồng rất nhiều

bạn cũng khoe hắn có bản lãnh, Tôn gia đại tiểu thư gặp phải hắn, cũng có thể trở nên nhu tình Tự Thủy, bây giờ, hắn chỉ sợ đã thành hắn những bằng hữu kia trong chê cười.

Tiêu Mộc Hồng hít sâu một hơi, Tôn Miểu Miểu ở trước mặt mọi người, làm ra loại chuyện đó, chỉ sợ là hối hận, Tiêu Cảnh Đình cửa tiệm, nghe nói một ngày thu vào hơn mấy ngàn lượng, khó trách, Tôn Miểu Miểu muốn động lòng.

"Tôn Miểu Miểu thật giống như ở trong tiệm đụng phải Tiêu Cảnh Đình cho Hứa Mộc An mua trữ vật vòng tay, Tiêu Cảnh Đình tên nầy, đắc ý không chết hắn, kiếm ít tiền, không biết tu luyện, cũng biết phung phí, ta xem hắn không xảy ra đầu tên." Liễu Huyền tràn đầy ác độc nguyền rủa nói.

Tiêu Mộc Hồng nhìn Liễu Huyền tràn đầy tức giận mặt, nói: "Mẹ, ngươi làm bớt giận đi." Liễu Huyền ngày gần đây gặp phải áp lực lớn vô cùng, cả người nhìn tiều tụy không thiếu.

"Cái này 2 cái thằng nhóc con." Liễu Huyền giọng căm hận mắng. Sớm biết nàng hẳn không tiếc bất cứ giá nào, đem vậy 2 con thỏ con giết chết ở bên ngoài.

"Ta trở về." Tôn Miểu Miểu đi vào phòng, hướng về phía 2 người nhàn nhạt chào hỏi một tiếng, liền vào nhà.

Liễu Huyền nhìn Tôn Miểu Miểu vậy lãnh đạm dáng vẻ, trong lòng lửa một chút nhô ra, nghĩ đến còn muốn dựa vào Tôn Miểu Miểu sau lưng Tôn gia, Liễu Huyền lại gắng gượng đem lửa giận trong lòng nuốt xuống.

. . .

Tiệm thức uống.

"Anh Kính, còn muốn lại cao một chút sao?" Lý Thanh di chuyển bảng hiệu hỏi.

Tiêu Kính Phong nhìn xem, nói: "Xong hết rồi, liền cái này cao độ, ngươi xuống đây đi."

Lý Thanh vốn là đoàn lính đánh thuê thành viên, bị yêu thú phá vỡ khí hải, tu vi từ luyện khí tầng 3 đánh rơi đến liền luyện khí tầng 2, Lý Thanh sau khi về nhà, bị vào trong nhà huynh đệ lật đổ, cuộc sống thật không tốt qua, Tiêu Kính Phong chiêu Lý Thanh làm nhân viên, Lý Thanh làm bên ngoài đưa nhiệm vụ sau đó, Lý Thanh cuộc sống lập tức an ổn rất nhiều.

Đồng Lực từ chân bị cắn tổn thương, sắp xếp chi giả sau đó, một mực không tìm được sống, bây giờ ở trong tiệm hỗ trợ.

"Phó đoàn trưởng."

Tiêu Kính Phong nhíu mày một cái, Lý Thanh cùng Đồng Lực mới vừa lúc tới, thường xuyên theo thói quen kêu hắn phó đoàn trưởng, qua một trận mới cải chánh tới.

Tiêu Kính Phong quay đầu, thấy là Trương Mông, sắc mặt không phải rất tốt xem, Tiêu Kính Phong ở đội lính đánh thuê lúc này cùng Trương Mông, Chu Phóng quan hệ không tệ, lúc ấy, hắn bị lính đánh thuê đội đuổi lúc này Trương Mông cũng định nói chuyện cho hắn, bất quá, lúc ấy Hoa Vũ Phong đã nắm giữ quyền hành, Trương Mông các người còn muốn lưu ở lính đánh thuê trong đội, tự nhiên không có thể đắc tội Hoa Vũ Phong quá mức, cuối cùng, cũng chỉ là xem hắn bị đuổi.

Tiêu Kính Phong có thể hiểu Trương Mông cùng Chu Phóng bo bo giữ mình lựa chọn, nhưng không có nghĩa là hắn có thể tiếp nhận.

"Không nên kêu ta phó đoàn trưởng, ta một cái bị đoàn lính đánh thuê đuổi người, sớm thì không phải là cái gì Phó đoàn trưởng." Tiêu Kính Phong lãnh đạm nói.

Nghe được Tiêu Kính Phong mà nói, Trương Mông cùng Chu Phóng

trên mặt tràn đầy vẻ lúng túng.

"Các ngươi có chuyện gì không?" Tiêu Kính Phong nói.

"Anh Kính, đoàn lính đánh thuê, giải tán." Trương Mông nói.

"À." Tiêu Kính Phong nhàn nhạt đáp một tiếng.

Hoa Vũ Phong tên nầy, cuối cùng đem đoàn lính đánh thuê cho giày vò bể, Tiêu Kính Phong nguyên vốn lấy là mình sẽ cười trên sự đau khổ của người khác, nhưng phát hiện sảng khoái một chút, trong lòng nhất thời trống rỗng vắng vẻ.

Nghĩ đến đoàn lính đánh thuê hỏng bét tâm sự, Tiêu Kính Phong chân thực không muốn trò chuyện nhiều, xoay người rời đi, "Ta còn có việc, thất bồi."

"Anh Kính, thật xin lỗi." Trương Mông nói.

Tiêu Kính Phong thở dài một cái, đi vào trong tiệm.

Lý Thanh nhìn Trương Mông, tạm thời không biết nên nói cái gì cho phải.

"Lính đánh thuê đội là làm sao giải tán à!" Lý Thanh hỏi.

Trương Mông sững sốt một chút, nói: "Lính đánh thuê đội liên tục nhận mấy cái nhiệm vụ nguy hiểm cao, nhân viên tổn thất càng ngày càng nghiêm trọng, sau đó liền giải tán."

"Như vậy à!" Lý Thanh thở dài một cái, cũng không biết nên nói cái gì.

"Kính Phong bây giờ qua rất tốt à!" Trương Mông nói.

Lý Thanh gật đầu một cái, nói: "Cũng phải."

Tiệm thức uống làm ăn càng ngày càng tốt hơn, còn có một chút thương hành ở chỗ này mua nhiều thức uống, sau đó ngã bán đi, Tiêu Kính Phong đi bây giờ đi ra ngoài, người người cũng phải gọi một tiếng Tiêu lão bản, cuộc sống có thể nếu so với ở đội lính đánh thuê thời điểm qua tự tại nhiều.

"Hoa Vũ Phong thế nào?" Lý Thanh hỏi.

"Bị thương nặng, nhìn dáng dấp cho dù chữa khỏi cũng chỉ là luyện khí tầng hai, cho nên đoàn lính đánh thuê mới giải tán." Trương Mông nói.

Lý Thanh tạm thời không biết nên nói cái gì, biết đoàn lính đánh thuê đuổi Tiêu Kính Phong lúc này Lý Thanh là hết sức tức giận, Lý Thanh đã sớm biết Hoa Vũ Phong cùng Tiêu Kính Phong không phải rất hợp phải tới, nhưng là, lại không nghĩ rằng Hoa Vũ Phong biết làm đến một bước kia, mà đội lính đánh thuê người, lại có thể sẽ vì Chu gia hứa lợi ích, đối với trúng độc Tiêu Kính Phong bỏ đá xuống giếng.

Giờ phút này nghe được Hoa Vũ Phong trọng thương, Lý Thanh nhất thời có dũng khí Hoa Vũ Phong tự làm tự chịu cảm giác.

"Thiên lý tuần hoàn, báo ứng khó chịu à!" Lý Thanh lắc đầu nói.

"Ngươi ở nơi này làm như thế nào à?" Trương Mông nói.

"Tốt vô cùng." Lý Thanh nói.

Tiêu Kính Phong đối với bọn họ mấy cái đội lính đánh thuê người mặc dù không tệ, nhưng là, không bằng trước kia thân thiết, mặc dù sự việc phát sinh lúc này bọn họ đã rời đi lính đánh thuê đội, nhưng là, dẫu sao đã từng cũng coi là đội lính đánh thuê người, Tiêu Kính Phong chịu buông xuống thành gặp, bổ nhiệm bọn họ đã rất tốt.

Lý Thanh cùng Trương Mông hàn huyên một hồi, rời đi.

Trương Mông trông chừng tiệm cửa hàng phương hướng khẽ thở dài một hơi, xoay người rời đi.

. . .

Tôn Miểu Miểu trở lại Tiêu gia sau đó, liền bắt đầu đập loạn đồ.

"Tiểu thư, ngươi làm bớt giận, nơi này là Tiêu gia, ngươi cái này phải làm, cô gia sẽ mất hứng." Thị nữ hốt hoảng nói.

Tôn Miểu Miểu hai tròng mắt đỏ lên, cắn độ nghiến răng nói: "Hắn mất hứng, liền mất hứng đi."

Tôn Miểu Miểu trong lòng tràn đầy ủy khuất, nàng ban đầu gả cho Tiêu Mộc Hồng, là trông cậy vào Tiêu Mộc Hồng có thể vượt hẳn mọi người, kết quả, bây giờ phòng lớn khắp nơi bị chế, nhà người làm cũng gặp gió chiều nào theo chiều đó, rất nhiều người thầm đều nói nàng từ bỏ Tiêu Cảnh Đình, chọn Tiêu Mộc Hồng là lượm hạt mè thất lạc dưa hấu.

Tiêu Lâm Phong mới vừa lúc trở lại, Tôn Miểu Miểu vẫn cảm thấy mình chọn chọn không sai, Tiêu Mộc Hồng là có tiềm lực, mà Tiêu Cảnh Đình là thứ gì, không qua một cái nhị thế tổ mà thôi, ỷ vào cha mẹ uy thế làm mưa làm gió.

Nhưng mà, hôm nay, nàng cuộc sống vượt qua càng kém, Tiêu Cảnh Đình nhưng qua gió nổi nước lên, Tôn Miểu Miểu có chút dao động.

Vương Lộ đặc biệt ghét nàng, cũng không có việc gì liền hướng về phía nàng châm chọc, Tiêu Mộc Hồng kiêng kỵ Vương Lộ, cũng không dám cho nàng nói chuyện.

Nàng Tôn Miểu Miểu ở Tôn gia lúc này là thiên kim đại tiểu thư, đâu chịu nổi phần này ủy khuất.

Tôn Miểu Miểu ban đầu cảm thấy Tiêu Mộc Hồng là cái tốt, bây giờ

nhưng cảm thấy Tiêu Mộc Hồng uất ức rất.

Hứa Mộc An vậy coi như cái thứ gì à! Xuất thân đê tiện, còn là một cô gái, Tiêu Cảnh Đình cũng không biết uống lộn thuốc gì, lại có thể đem một cái như vậy nâng trong bàn tay, không sai biệt lắm 10.000 lượng bạc trữ vật vòng tay cũng cho Hứa Mộc An mua, người kia cũng phối hợp, nàng dùng vẫn là túi đựng đồ đây.

Tôn Miểu Miểu nắm chặt quả đấm, nàng ngày hôm nay tạm thời xung động nói những lời đó, Tiêu Cảnh Đình cái tên kia, lại dám như thế bác mặt mũi của mình.

Năm đó, nàng chỉ đông, Tiêu Cảnh Đình sẽ không nói tây, nàng nói nam, Tiêu Cảnh Đình sẽ không nói bắc.

Tôn Miểu Miểu mặt đỏ lên, chỉ cảm thấy trong lòng đầy bụng ủy khuất.

------oOo------

Chương 79: Tôn Diệu Âm nổi

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 79 : Tôn Diệu Âm nổi
Converter Dzung Kiều cầu phiếu nóng

Chu gia.

Tôn Diệu Âm cau mày, sắc mặt âm trầm nói: "Miểu Miểu, làm sao biết làm ra như vậy chuyện."

2000 lượng bạc mà thôi, vì 2000 lượng bạc như vậy ném Tôn gia người, ném Tiêu Mộc Hồng người, cái mất nhiều hơn cái được à! Huống chi, Tiêu Cảnh Đình căn bản không để ý tới nàng, Tôn Miểu Miểu lần này mất mặt ném quá đáng.

"Thật ra thì, chuyện này cũng không thể sẽ kỳ quái Miểu Miểu tiểu thư, muốn trọc Tiêu Mộc Hồng quá uất ức, Miểu Miểu tiểu thư cũng không tới như vậy." Tôn Diệu Âm thị nữ nói.

Tôn Diệu Âm mặt trầm xuống, Tiêu Mộc Hồng trước ngược lại không uất ức, chẳng qua là gần đây. . .

Tiêu Lâm Phong cùng Vương Lộ còn sống, thế cục hoàn toàn thay đổi, Tiêu Mộc Hồng căn bản cũng không dám mạo hiểm đầu.

"Miểu Miểu gần đây trong tay rất chặt sao?" Tôn Diệu Âm hỏi.

"Hẳn không phải là rất đặc biệt dư dả, Miểu Miểu tiểu thư hoa bạc vẫn luôn là bàn tay chân to thói quen, hơn nữa, tu luyện cũng phải hoa không thiếu bạc."

Tôn Diệu Âm khẽ thở dài một hơi, tu luyện đó chính là một động

không đáy à!

"Gần đây Tiêu Cảnh Đình thật giống như rất dư dả đâu, Nhị tiểu thư đi mua đồ lúc này gặp phải Tiêu Cảnh Đình, Tiêu Cảnh Đình cho Hứa Mộc An mua một cái trữ vật vòng tay, không sai biệt lắm có 10.000 lượng bạc đây." Thị nữ chua chát nói.

Tôn Diệu Âm nắm chặt quả đấm, thầm nghĩ: Miểu Miểu đây là bị Hứa Mộc An cho kích thích, Miểu Miểu bây giờ túng quẫn phải mua kiện 2000 lượng quần áo cũng không thể bỏ, Tiêu Cảnh Đình nhưng cho Hứa Mộc An mua gần 10.000 lượng trữ vật vòng tay, Hứa Mộc An là thứ gì à! Kết quả, bây giờ Tiêu Cảnh Đình đem người nâng trong bàn tay, cũng khó trách Miểu Miểu trong lòng không thoải mái.

"Tiêu Kính Phong tiệm, mở rất đỏ lửa?" Tôn Miểu Miểu nói.

"Đó cũng không phải là, thật giống như cửa hàng mặt tiền làm lớn ra rất nhiều, thật giống như còn muốn tuyển người, ta nghe nói, có những thứ khác thành trấn thương đội, tới mua thức uống." Thị nữ nói.

Tôn Diệu Âm trong lòng nhiều mấy phần không nói được, không nói rõ cảm giác, buồn rầu, ê ẩm.

"Tiểu thư, Tiêu Kính Phong tiệm tiến hành khá hơn nữa, cũng bất quá chỉ là có ít bạc mà thôi, Chu thiếu gia nhưng mà luyện khí tầng 6 đây." Thị nữ nhìn Tôn Diệu Âm sắc mặt nói.

Tôn Diệu Âm gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

. . .

Tôn Miểu Miểu bị ngay trước mọi người cự tuyệt sự việc, giống vậy truyền đến Trịnh Bội Nhi trong lỗ tai.

Nghe được chuyện này Trịnh Bội Nhi, lòng tràn đầy cười trên sự đau khổ của người khác.

Trịnh Bội Nhi tràn đầy giễu cợt nói: "Lúc này không giống ngày xưa, vị này Tôn đại tiểu thư còn làm Tiêu Cảnh Đình là năm đó cái đó trẻ trâu, nàng ngoắc ngoắc ngón tay, Tiêu Cảnh Đình liền cho nàng mê thần hồn điên đảo đây."

Trước, phòng lớn cầm quyền, Tôn Miểu Miểu gả tới, không thiếu đối với Trịnh Bội Nhi nói chút lời nói mát, sau đó Tiêu Lâm Phong cùng Vương Lộ trở về, Trịnh Bội Nhi cũng không có việc gì sẽ đi đâm Tôn Miểu Miểu đôi câu, 2 người một mực duy trì như vậy ăn ý.

"Cũng không phải là, Tiêu Cảnh Đình bây giờ có thể coi thường nàng đâu, nói sau, Tôn đại tiểu thư cũng quá không biết kiểm điểm, nàng cũng gả cho Tiêu Mộc Hồng, vẫn còn cùng Tiêu Cảnh Đình nói thứ lời đó." Thị nữ nói.

Trịnh Bội Nhi gật đầu một cái, nói: "Cũng không phải là sao? Trước ra vẻ thanh cao tựa như không thể leo tới, trong xương cũng chính là một đồ đê tiện." Tôn Miểu Miểu gây ra lớn như vậy cười nhạo, có thể đủ nàng thật tốt cười nhạo một hồi.

"Nghe nói, Tôn tiểu thư, là thấy được Cảnh Đình thiếu gia cho Hứa Mộc An mua một cái trữ vật vòng tay, cho nên, mới cứng rắn muốn Cảnh Đình thiếu gia mua cho nàng vậy kiện áo lụa." Thị nữ nói.

Trịnh Bội Nhi trên mặt vẻ phách lối, lui xuống.

Trịnh Bội Nhi biết Tiêu Cảnh Đình trước mua qua 2 cái chiếc nhẫn trữ vật, một cái để lại, một cái đưa cho Tiêu Kính Phong, lúc này mới bao lâu

À! Lại cho Hứa Mộc An mua trữ vật vòng tay, nhìn dáng dấp thật đúng là không thiếu được lợi, Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong là muốn dính đến một khối đi rồi.

"Cô gia mau trở lại, cô gia hình như là ở trong học viện đánh vào sáu tầng." Thị nữ nói.

Trịnh Bội Nhi cười một tiếng, Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong lại nở mày nở mặt, cũng không biết là được lợi ít bạc, cùng Tiêu Thanh Nham luyện khí tầng 9, nghĩ đến nhiều ít bạc, còn không phải là phất tay một cái sự việc.

Nhà lão gia tử, cả ngày chuyện gì cũng không làm, cũng biết bế quan đánh vào trúc cơ, cũng tự có người đưa bạc cho hắn.

. . .

Tôn Khởi ngồi ở tiệm thức uống đối diện trong tửu lầu, ánh mắt thỉnh thoảng quét về phía dưới người đến người đi tiệm thức uống.

"Thức uống buôn bán của tiệm thật không tệ à!" Tôn Khởi nói.

"Đó cũng không phải là, bây giờ trong nhà những cái kia đứa nhỏ, ngày ngày đòi muốn uống trong tiệm thức uống, cái loại đó một lượng bạc còn coi thường, muốn uống cái loại đó ba lượng bạc, từng cái ỷ vào tuổi còn nhỏ, lấy lòng khoe tài, trưởng bối trong nhà còn nuông chìu." Trịnh Lập Minh tràn đầy không cam lòng nói.

Tôn Khởi hai tròng mắt đỏ lên, "Nghe nói, Tiêu Kính Phong chẳng qua là giúp Tiêu Cảnh Đình bận bịu, Tiêu Cảnh Đình mới là cái này tiệm thức uống phía sau màn ông chủ lớn à!"

"Nghe nói, Tiêu Cảnh Đình bây giờ lôi kéo rất đâu, Tôn Miểu Miểu tiểu thư cũng không để ý tới đây." Trịnh Lập Minh nói.

Tôn Khởi nhíu mày một cái, Tôn Miểu Miểu ở trước công chúng nói thứ lời đó, để cho Tôn Miểu Miểu cha, bị trong gia tộc các trưởng lão khác hung hãn quở trách một lần một lần.

Tôn Hào tên kia mới khôi hài, bởi vì trước Tôn Miểu Miểu ở Tiêu Cảnh Đình bên kia mất mặt mũi, lại bởi vì là mình trước cùng Tiêu Cảnh Đình quan hệ tốt, lại có thể khắp nơi tìm mình phiền toái.

Hắn trước kia là đi theo Tiêu Cảnh Đình lăn lộn, nhưng mà, bây giờ Tiêu Cảnh Đình phát đạt, đã sớm bỏ mặc hắn.

"Tiêu Cảnh Đình bây giờ cùng vậy Hứa Mộc An quan hệ tốt rất, vẫn còn cho Hứa Mộc An mua một cái 10.000 lượng trữ vật vòng tay." Trịnh Lập Minh nói.

"Nghe nói." Tôn Miểu Miểu chính là bởi vì trước vậy chiếc vòng, mới nói liền lời kia.

Tiêu Cảnh Đình tên kia còn thật là kỳ quái, trước kia thấy được Tôn tiểu thư, lập tức biến thành chỉ biết vẫy đuôi chó, bây giờ nhưng đối với Tôn tiểu thư xa lánh, một người biến hóa, lại có thể có thể lớn như vậy. Bất quá, cái này cũng không kỳ quái, trước kia Tôn Miểu Miểu là trong sạch đại tiểu thư, bây giờ đều là đàn bà có chồng.

Tôn Khởi khẽ thở dài một hơi, thầm nghĩ: Nếu là Tiêu Cảnh Đình còn giống như trước ngon giống vậy lắc lư, vậy cũng tốt.

. . .

"Linh tuyền nước gần đây thăng cấp tương đối mau." Cửa hàng làm ăn sau khi đi lên, Tiêu Cảnh Đình dư thừa bạc, đầy đủ đổi trung phẩm cùng thượng phẩm linh ngọc, cao phẩm cấp linh ngọc, quả nhiên đối với linh tuyền nước lại có hiệu quả.

"Có tiền, liền không nên xài bậy, tận lực dùng để đề thăng linh tuyền." Hứa Mộc An nói.

Thực lực mới là căn bản đâu, bọn họ bây giờ đều là uống linh tuyền tu luyện, linh tuyền phẩm chất đề cao đi lên, bọn họ tu vi tiến triển cũng cũng nhanh.

"Ta biết, bất quá nên tốn đồ vẫn là phải tốn, đúng rồi, gần đây thật giống như có người ở trên ta địa trộm đồ, hẳn phát hiện ta trồng ra đồ đặc biệt." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Trong dự liệu."

Tiệm thức uống làm ăn để cho người đỏ mắt, những người đó không thể nào tùy tiện bỏ qua, cũng may dù sao cũng là Tiêu gia địa bàn, những người đó cũng không dám làm quá lố.

"Mộc An, ngươi thật có trước thấy rõ ràng." Tiêu Cảnh Đình gần đây thường xuyên cùng người khoa diệu linh tháp, cho nên, những người đó ánh mắt cũng dừng lại ở linh tháp trên.

Hứa Mộc An mặt hơi đỏ lên, nói: "Vậy không coi vào đâu."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An dáng vẻ khả ái, ở Hứa Mộc An mép nhẹ mổ một cái, chọc cho Hứa Mộc An một hồi tay chân luống cuống.

Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Chủ cũ thật là không biết tiếc phúc, có một cái như vậy băng tuyết thông minh vợ không thích, phi nếu thích Tôn Miểu Miểu như vậy tự do phóng khoáng ngông cuồng, lại không đem hắn coi ra gì.

Tiêu Cảnh Đình sờ Hứa Mộc An bụng, nói: "Trong này, không biết là cái đứa con trai, vẫn là bé gái đâu, vẫn là cô gái đây."

"Ngươi thích gì dạng?" Hứa Mộc An thử dò xét hỏi.

"Đều thích." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình dáng vẻ, âm thầm thở phào nhẹ nhõm, cái thế giới này, rất nhiều cha mẹ đều là xem thường cô gái, hắn chính là bởi vì là cô gái thân phận, bị cha khắp nơi khinh thị, bất quá, Tiêu Cảnh Đình lại không có như vậy, tiểu Phàm cùng Tiểu Đông, Tiêu Cảnh Đình tựa hồ càng thích ngu con trai nhỏ một ít.

"Ngươi có phát hiện hay không, tiểu Phàm thật giống như thông minh thật là nhiều." Hứa Mộc An hỏi.

"Chúng ta con trai vốn là không ngốc à!" Tiêu Cảnh Đình chuyện đương nhiên nói.

"Hắn trước kia sốt cao cháy hỏng đầu óc, tinh thần thức hải ra một chút vấn đề, bất quá, gần đây nhìn, thật giống như tốt hơn nhiều." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Anh Hai, cũng khoe tiểu Phàm có thể làm đây."

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An đang nói, Tiêu Tiểu Phàm tung tăng đi vào.

"Cha, mẹ, bác Hai tới." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An nghe vậy, đứng dậy đi ra ngoài.

"Cha mẹ, để cho chúng ta trở về?" Tiêu Cảnh Đình có chút kinh ngạc nói.

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: " Ừ."

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, nói: "Làm sao đột nhiên nghĩ đến muốn chúng ta trở về?"

"Đại ca nghỉ phép trở về." Tiêu Kính Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Khó trách nghĩ đến bọn họ, Tiêu Thanh Nham là muốn khoe khoang tới sao?

"Đại ca lên cấp luyện khí tầng 6." Tiêu Kính Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình ngoài ý muốn một chút, nói: "Nhanh như vậy?"

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Học viện Bích Phong đi ra ngoài, rốt cuộc không giống nhau."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

. . .

"Đại ca, ngươi khởi." Chu Khang Tề vây ở Chu Khang Hòa bên cạnh nói.

Chu Khang Hòa chỉnh sửa một chút mình quần áo, liếc Chu Khang Tề một cái, nhàn nhạt hỏi: "Thế nào sao?"

Chu Khang Tề mặt đầy nghiêm nghị nói: "Đại ca, Tiêu gia cái đó Tiêu Thanh Nham lên cấp luyện khí tầng 6."

Chu Khang Hòa dửng dưng gật đầu một cái, nói: "Ta biết."

Chu Khang Tề nhìn Chu Khang Hòa, nói: "Đại ca, ngươi làm sao không gấp à!"

Chu Khang Hòa mây thưa gió nhẹ nói: "Có gì phải gấp, ta cũng là học viện Bích Phong học sinh, hắn là làm sao lên cấp, ta trong lòng rất rõ ràng."

Chu Khang Tề có chút kinh ngạc nói: " Anh, ngươi có ý gì à?"

Chu Khang Hòa thản nhiên nói: "Học viện có mấy cái thuật luyện đan tinh sảo luyện đan sư có thể luyện chế đan dược, học viện mỗi học sinh, cũng có một lần mua phá linh đan cơ hội, đan dược này đối với luyện khí tầng 5, luyện khí tầng 6, luyện khí tầng 7 người đột phá cũng có hiệu quả, nhưng là, vậy chỉ có lần đầu tiên mới có hiệu quả, ta đoán chừng Tiêu Thanh Nham là ăn đan dược kia."

Học viện đối với luyện khí tầng 5 trở xuống học viên quản thúc tương đối nghiêm, đối với luyện khí tầng 6 liền tương đối rộng hiện lên, luyện khí tầng 6 tu giả, nếu là muốn đi ra ngoài lăn lộn, chỉ cần cách mỗi ba tháng đến học viện báo danh một lần là tốt.

Chu Khang Tề nhìn Chu Khang Hòa, tràn đầy hâm mộ nói: "Học

viện còn có chuyện tốt như vậy à!"

Chu Khang Hòa gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Nếu không, ngươi lấy là tại sao phải có nhiều người như vậy, tranh nhau muốn cướp vào học viện, cũng chỉ có lông phượng và sừng lân người có thể vào?"

Chu Khang Tề ngượng ngùng cười một tiếng, nói: "Đúng vậy, đúng vậy!"

"Tiêu Thanh Nham có thể là bị hắn vậy 2 người em trai ép không có biện pháp, cho nên, trước thời hạn đem đan dược kia cho mua ăn, có thể tiến vào học viện, phần lớn đều là thiên chi kiêu tử, chỉ có thiên phú kia kém nhất, mới sẽ chọn ở luyện khí tầng 5 lúc này uống đan dược đột phá, rất nhiều học trưởng đều là ở luyện khí tầng 7 lúc này mới uống đan dược lên cấp." Chu Khang Hòa nói.

Chu Khang Tề tràn đầy sùng bái nhìn Chu Khang Hòa nói: "Nguyên lai là như vậy à! Bất quá, Tiêu Thanh Nham dù sao cũng là lên cấp luyện khí tầng 6."

"Hắn đây là tự tìm đường chết, hắn sớm như vậy liền uống như thế đan dược cao cấp, sẽ đối với lui về phía sau tu luyện tạo thành rất ảnh hưởng lớn." Chu Khang Hòa tràn đầy khinh thường nói.

Chu Khang Tề híp mắt, nói: "Như thế nói, Tiêu Thanh Nham từ trước ra sau rất khó lại thăng cấp."

Chu Khang Hòa gật đầu một cái, nói: "Quả thật như vậy, như thế chỉ vì cái lợi trước mắt, ta xem Tiêu Thanh Nham tên nầy, nhiều nhất cũng chỉ dừng bước luyện khí tầng 7, thua thiệt cha mẹ hắn, còn trông cậy vào hắn thăng quan tiến chức nhanh chóng, thuận lợi trúc cơ."

Chu Khang Tề nghe được Chu Khang Hòa mà nói, không khỏi có chút cười trên sự đau khổ của người khác, "Đó cũng không phải là."

"Thà lo lắng Tiêu Thanh Nham, còn không bằng lo lắng hắn vậy 2 cái huynh đệ, ta coi trước Tiêu Kính Phong cùng Tiêu Cảnh Đình cái này hai tên, tựa hồ có chút không đơn giản." Chu Khang Hòa ngón tay nhẹ gõ mặt bàn nói.

" Anh, cũng không phải là, vậy 2 cái huynh đệ, gần đây rêu rao rất đâu!" Tôn Miểu Miểu tựa hồ có chút hối hận gả cho Tiêu Mộc Hồng, muốn cho Tiêu Mộc Hồng cắm sừng, cũng không biết Tôn Diệu Âm. . .

Chu Khang Tề ở trong lòng cười một tiếng, nhà mình đại ca cùng Tiêu Mộc Hồng cái đó thứ hèn nhát có thể không giống nhau, Tôn Diệu Âm chỉ cần không ngốc, khẳng định chọn đại ca của mình.

Nghĩ đến Tiêu Kính Phong, Chu Khang Tề không kềm hãm được nắm chặt quả đấm, hắn mới luyện khí tầng 4, Tiêu Kính Phong đã luyện khí tầng 5, cái đó cho mình độc dược độc sư rõ ràng nói, trong qua như vậy độc, từ trước ra sau thăng cấp rất khó khăn.

Chu Khang Tề cùng Tiêu Kính Phong từng có tiết, trước, ở dã ngoại lúc này Tiêu Kính Phong hung hãn thu thập qua Chu Khang Tề, Chu Khang Tề vẫn đối với Tiêu Kính Phong ghi hận trong lòng, Chu Khang Tề nguyên bản giữ lại Tiêu Kính Phong mạng, là muốn xem Tiêu Kính Phong chán nản đi xuống, nào biết Tiêu Kính Phong tên nầy, lại có thể cá mặn trở mình.

/*Dzung Kiều : chúng ta phải phân biệt 'bạn' và 'bè', người chỉ đi ăn chơi nhưng khi ta thất thế ní không tới thì đó là 'bè '*/

------oOo------

Chương 80: Bác cả uống thuốc đi

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 80 : Bác cả uống thuốc đi
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Cảnh Đình đỡ Hứa Mộc An đi xuống, Hứa Mộc An bụng đã rất tròn, bị nuôi mặt đầy ánh đỏ, nhìn như rất là phú thái.

Mộc Thư Vũ ôm Tiêu Tiểu Phúc, cùng Tiêu Cảnh Đình cùng đi vào Tiêu gia.

Trịnh Bội Nhi ngồi ở Tiêu Thanh Nham bên người, trong con ngươi tiết ra mấy phần vẻ đắc ý.

"em Hai, em ba, các ngươi có thể đã tới à! Có thể để cho chúng ta đợi lâu." Trịnh Bội Nhi nói.

"Chúc mừng đại ca, lên cấp luyện khí tầng 6, Tiêu gia trẻ tuổi đồng lứa trong, bây giờ liền đếm đại ca ngươi tu vi cao nhất đây." Tiêu Cảnh Đình tâng bốc nói.

Tiêu Thanh Nham hướng về phía Tiêu Cảnh Đình nhàn nhạt gật đầu một cái, trên cao nhìn xuống nói: "Em ba, ta nghe nói ngươi làm ăn làm không tệ, bất quá không phải đại ca nói ngươi, ngươi cần phải càng nhiều hơn đem tinh lực thả ở phương diện tu luyện, cái thế giới này tu vi mới là căn bản."

Tiêu Cảnh Đình âm thầm bĩu môi, thầm nghĩ: Tiêu Thanh Nham cái này, đây là đang nói với hắn đếm sao? Luyện khí tầng 6 mà thôi, cùng hắn trong không gian linh thảo chín muồi, hắn cũng có thể lên

cấp, Tiêu Thanh Nham có thể so với chủ cũ đại bảy tám tuổi đâu, hắn đến Tiêu Thanh Nham cái tuổi đó, khẳng định lên cấp luyện khí tầng 6.

"Đại ca nói đúng, ta nhất định cố gắng tu luyện, cùng đại ca theo gương." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Cố gắng tu luyện là đúng, bất quá, ngươi cũng không nên gấp công cận lợi, nóng vội, chỉ biết đưa đến tu vi thụt lùi."

"Đại ca dạy bảo chính phải ." Tiêu Cảnh Đình qua loa lấy lệ nói.

Tiêu Thanh Nham nhàn nhạt gật đầu một cái, mặt đầy kiêu căng.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Thanh Nham vậy bộ dáng coi trời bằng vung, đối với cái thế giới này cấp bậc lớp mười tầng, đè chết cá nhân giải thích, lại lần nữa có thấm thía nhận thức.

Trịnh Bội Nhi ánh mắt đặt ở Hứa Mộc An trên người, "Mộc An à! Nghe nói, Cảnh Đình mua cho ngươi cái trữ vật vòng tay à! Làm sao không xem ngươi mang đi ra, là ngại tay kia trạc không tốt sao?"

Hứa Mộc An sờ một cái tay mình, nói: "Không có, chẳng qua là quá quý trọng, cho nên ta thu lại." Hứa Mộc An là cảm thấy vòng tay có chút rêu rao, cho nên, không có mang đi ra, thu ở mang theo người trong ví, không nghĩ tới sẽ bị Trịnh Bội Nhi cho điểm ra tới.

"em Hai, em ba, các ngươi làm ăn làm không tệ à! Cũng mang ở trên nhẫn không gian." Trong học viện, ủng có nhẫn không gian người không nhiều, Tiêu Thanh Nham một mực lấy mình ủng có nhẫn không gian làm vinh, thình lình thấy mình 2 người em trai đều có, tâm tình không khỏi có chút vi diệu.

Tiêu Cảnh Đình ngồi ở trên ghế, thản nhiên nói: "Mạnh mẽ, cũng chỉ miễn cưỡng đủ sống qua ngày mà thôi."

"Em ba, cũng quá khiêm nhường, có như thế kiếm tiền làm ăn, em

chỉ nhớ trước anh Hai ngươi, cũng không biết suy nghĩ một chút anh cả ngươi." Trịnh Bội Nhi oán trách nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Đại ca là người bận rộn, muốn tu luyện, nơi nào để ý ta điểm nhỏ này làm ăn à!"

"Ngươi cho vợ ngươi liền trữ vật vòng tay cũng mua nổi, có thể thấy là kiếm không thiếu, cần gì phải khiêm nhường như thế."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Ta chính là đánh sưng mặt sưng người mà thôi, thật ra thì ít một chút bạc." Bạc tất cả đều đổi thành linh ngọc đầu đến linh tuyền bên trong rót nước trôi.

Tiêu Tiểu Phàm ngồi ở trên ghế, vô cùng buồn chán đá đạp chân, Tiêu Nhạc Vinh tràn đầy cừu hận nhìn Tiêu Tiểu Phàm.

Tiêu Thanh Nham nhìn Hứa Mộc An nhô ra bụng, nói: "Mộc An, đây là lại có."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Thật là có phúc à!" Tiêu Thanh Nham nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Ta cũng nghĩ như vậy."

"Mộc An bụng lớn như vậy, sợ là không tiện phục vụ ngươi, muốn không muốn chị dâu cho ngươi giới thiệu mấy cái à!" Trịnh Bội Nhi nói.

Tiêu Cảnh Đình đang uống nước, nghe vậy thiếu chút nữa một hớp nước phun ra ngoài, Hứa Mộc An vẫn ngồi ở hắn bên người, Trịnh Bội Nhi lại còn nói lời như vậy.

"Không cần, không cần." Tiêu Cảnh Đình nói.

Trịnh Bội Nhi xem thường nói: "Không cần, tại sao không cần?

Chẳng lẽ ngươi còn nghĩ Tôn Miểu Miểu, không phải chị dâu nói ngươi, Tôn Miểu Miểu đều là ngươi chị dâu họ, ngươi lại nhớ cũng không có ý gì."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Trịnh Bội Nhi đến tột cùng là đâu con mắt thấy hắn đối với Tôn Miểu Miểu có ý tứ.

"Ta không có nghĩ trước Tôn Miểu Miểu, ta có Mộc An là đủ rồi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Trịnh Bội Nhi nhìn Tiêu Cảnh Đình, tràn đầy ranh mãnh nói: "Cảnh Đình, ngươi thật là si tâm à!"

Tiêu Cảnh Đình bị Trịnh Bội Nhi cười da đầu tê dại, thầm nói: Nữ nhân chết bầm này, có ý gì à!

Hứa Mộc An cau mày, sắc mặt có chút âm trầm quét Trịnh Bội Nhi một cái.

"Chị dâu như thế hiền huệ, không bằng thay đại ca xem xét mấy cái tiểu thiếp đi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Trịnh Bội Nhi sắc mặt trầm xuống, cười một tiếng, nói: "Ta là nổi khổ tâm, xem ra Cảnh Đình ngươi là không cảm kích à! Vậy coi như xong."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Nổi khổ tâm, đúng là nổi khổ tâm đây.

. . .

Tiêu Lâm Phong cùng Vương Lộ từ trong nhà đi ra, 2 người vừa ra tới, trong nhà mấy người cũng trầm mặc lại.

"Đều tới à! Cùng nhau đi ăn cơm đi." Tiêu Lâm Phong nói.

Tiêu Tiểu Phàm dắt Tiêu Cảnh Đình ống tay áo, nói: "Rốt cuộc phải ăn cơm à!" Tiêu Tiểu Phàm sờ bụng một cái, nói: "Ta cũng đói làm

thịt."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Tiêu Nhạc Vinh tràn đầy giễu cợt nhìn Tiêu Tiểu Phàm một cái, Tiêu Tiểu Phàm không cam yếu thế trợn mắt nhìn đã qua.

Tiêu Cảnh Đình các người vây quanh bàn ngồi một vòng, Tiêu Lâm Phong hướng về phía Tiêu Thanh Nham hỏi: "Thanh Nham, ngươi tiến vào luyện khí tầng 6, có phải hay không cũng không cần thường xuyên về học viện?"

Tiêu Thanh Nham gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Vậy thì thật là tốt, đại ca có thể theo nhìn một chút ruộng đất." Tiêu Kính Phong nói , cha mẹ có thể là cho Tiêu Thanh Nham bốn lần với đất của mình đâu, Tiêu Thanh Nham cao như vậy tu vi, còn nghĩ những cái kia tốt ruộng thả cho người bình thường loại , chân thực có chút phí của trời.

Tiêu Thanh Nham cau mày một cái, không nói gì.

Trịnh Bội Nhi hướng Tiêu Cảnh Đình nhìn sang, thử dò xét nói: "Cảnh Đình, nghe nói ngươi rất biết làm ruộng à! Hơn nữa, trồng ra đồ tựa hồ cùng người ngoài không giống nhau."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Cũng khá tốt, em chính là tùy tiện như vậy trồng."

"Nhưng mà, chị nghe nói, em trông chừng ruộng đất diện tích cũng sắp đuổi kịp luyện khí tầng 6 tu sĩ." Trịnh Bội Nhi nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Cái này cũng may mà ta trước mua linh tháp, cái đó linh tháp thật giống như biến dị, phụ trợ hiệu quả rất đặc biệt tốt, nếu không phải là có nó, ta có thể theo không xem được nhiều như vậy đất đai."

Tiêu Cảnh Đình trong lúc rãnh rỗi, đem linh tháp đặt ở linh tuyền bên trong rót ngâm , lập tức đem linh tháp ngâm linh nơi mười phần.

"Như thế nói, em ba ngươi là nhặt được bảo?" Trịnh Bội Nhi nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Cũng không phải là, mặc dù có chút đắt, nhưng là, cũng coi là vật có giá trị."

"Đó cũng không phải là có chút đắt không? Cũng mấy trăm ngàn lượng bạc." Trịnh Bội Nhi ê ẩm nói.

Tiêu Cảnh Đình không nói gì, Vương Lộ liếc Trịnh Bội Nhi một cái, nói: "Nhà lão đại, con bớt tranh cãi một tí."

"Lão Tam, ngươi trong tiệm còn thiếu người sao? Anh cả ngươi vừa vặn bây giờ rỗi rãnh."

Tiêu Cảnh Đình nói: "Mẹ, ta đó bất quá là nhỏ bản sinh ý, đại ca bây giờ nhưng mà luyện khí tầng 6 người, để cho đại ca ở lại ta vậy trong tiệm nhỏ, cũng quá khuất tài."

Vương Lộ nghe được Tiêu Cảnh Đình mà nói, cũng không nói gì nữa.

Tiêu Thanh Nham quét Tiêu Cảnh Đình một cái, tròng mắt âm trầm.

Khi đêm đến, Tiêu Kính Phong cùng Tiêu Cảnh Đình trở về bên ngoài thành.

Trịnh Bội Nhi ở gian nhà đi thong thả bước, tràn đầy tức giận nói: "Tiêu Cảnh Đình cái tên kia, một chút đều không đem anh người đại ca này coi ra gì đây."

Tiêu Thanh Nham nhìn Trịnh Bội Nhi, nói: "Được rồi, ngươi yên lặng một ít đi, không phải là một tiệm nhỏ sao?"

"Bây giờ cũng không nhỏ, đã khuếch trương cửa hàng mặt tiền."

Trịnh Bội Nhi nói.

"Coi như là như vậy, ta cũng tội gì đi cửa tiệm kia." Tiêu Thanh Nham nói.

Tiêu Thanh Nham thầm nói: Mình coi như muốn mở tiệm, cũng hẳn khác mở một nhà, mà không phải là đón lấy 2 người em trai, đã kinh doanh tốt một đoạn thời gian cửa tiệm, chọc người chỉ trích. Huống chi, Tiêu Kính Phong bây giờ là ông chủ, hắn đã qua, chẳng lẽ cho Tiêu Kính Phong trợ thủ sao?

. . .

Tiệm món ngọt.

"Anh Kính, anh trở về."

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Lý Thanh không hiểu nói: "Anh Kính, anh làm sao sớm như vậy trở về, không phải nói, đi tìm làm giúp liền sao? Không thấy được người à!"

Tiêu Kính Phong lắc đầu một cái, nói: "Ngày khác lại đi đi."

Tiêu Kính Phong ngồi vào trên ghế, đỡ trán, hắn trước đi tuyển người lúc này lại có thể gặp Hoa Vũ Phong.

Tiêu Kính Phong trong ấn tượng, Hoa Vũ Phong vẫn luôn là cái đó có chút phách lối ngang ngược, chưa từng có từ trước đến nay, nhưng mà, hắn lại có thể phát hiện, Hoa Vũ Phong cùng một đám chật vật người vậy ở tìm việc làm, Hoa Vũ Phong thực lực đã thụt lùi đến luyện khí tầng 2, nhìn dáng dấp nguyên khí vẫn chưa có hoàn toàn khôi phục, chỉ có thể làm một ít rất đơn giản sống.

Ba văn tiền làm khó anh hùng hảo hán, mai kia sa sút, thật là khó có thể tưởng tượng.

Theo Tiêu Kính Phong biết, bởi vì trước Hoa Vũ Phong mấy lần quyết sách sai lầm, đưa đến đoàn lính đánh thuê bên trong mọi người đối với hắn ý kiến rất lớn, cho nên, đoàn lính đánh thuê sau khi giải tán, cũng không có ai quản trọng thương Hoa Vũ Phong sống chết, vợ chồng vốn là cùng chim rừng, đại nạn ập lên đầu mỗi người bay, vợ chồng còn như vậy, huống chi là đội lính đánh thuê thành viên, Hoa Vũ Phong một chút liền bị tất cả mưu đường ra người từ bỏ.

Tiêu Kính Phong khẽ thở dài một hơi, Hoa Vũ Phong thấy hắn liền né, Tiêu Kính Phong cũng không có suy nghĩ lấy đức báo oán, đi cho Hoa Vũ Phong mưu một phần đường ra.

Tiêu Kính Phong không hứng thú lắm nhìn mấy người, cảm thấy không thích hợp, liền thật sớm trở lại.

Năm đó, hắn vì lính đánh thuê đội đắc tội Chu Khang Tề, thoáng qua ở giữa, liền bị lính đánh thuê đội từ bỏ, Tiêu Kính Phong còn nhớ lúc ấy Hoa Vũ Phong dữ tợn mặt mũi, nếu là lúc ấy không phải em ba cứu giúp liền một cái, tiền đồ của hắn chỉ sợ đã đầy đủ phá hủy, nên làm hắn đều đã làm, lấy đức báo oán sự việc hắn cũng không làm được, Hoa Vũ Phong sau này sẽ như thế nào, đầy đủ nhìn chính hắn tạo hóa.

. . .

"Tiêu nhị thiếu gia, làm ăn không tệ à!" Chu Khang Tề nói.

Thấy Chu Khang Tề, Tiêu Kính Phong sắc mặt nhất thời trầm xuống, "Ngươi tới làm gì?"

Chu Khang Tề cười một tiếng, nói: "Ta chẳng qua là tò mò à! Tiêu Kính Phong ngươi bị trục xuất lính đánh thuê đội, còn cưỡng gian liền chị dâu, còn dám ra đây xuất đầu lộ diện."

Tiêu Kính Phong lạnh lùng cười một tiếng, "Một mình ngươi luyện

khí tầng 4 chạy đến luyện khí tầng 5 ta trước mặt ầm ỉ, ngươi không sợ ta đem ngươi đánh cho thành tàn phế sao?"

Chu Khang Tề sợ run lên, cười lạnh nói: "Ngươi muốn khơi mào Tiêu gia cùng Chu gia ác đấu sao?"

Tiêu Kính Phong không cho là đúng nói: "Liền vì ngươi, Tiêu gia cùng Chu gia sẽ ác đấu sao? Đổi lại là anh ngươi, ngược lại là có thể."

Chu Khang Tề nhìn Tiêu Kính Phong, nói: "Ngươi có phải hay không cảm thấy anh cả ngươi lên cấp tầng 6, thì có người cho ngươi chỗ dựa."

Tiêu Kính Phong thầm nói Chu Khang Tề tên nầy, thật sẽ suy nghĩ bậy bạ, chính hắn thích mượn hắn cái đó lão ca thế, liền cảm giác được mình cũng biết dựa vào Tiêu Thanh Nham, trên thực tế, nhà mình đại ca người nọ, thật có chút không trông cậy nổi.

"Coi là vậy đi, đại ca ta cũng lên cấp tầng 6, anh cả ngươi vậy luyện khí tầng 6 tu vi cũng không phải phần độc nhất, hắn có thể không cần lớn lối như vậy." Tiêu Kính Phong nói.

Chu Khang Tề tràn đầy ngạo nghễ nói: "Đại ca ta cùng anh ngươi có thể không giống nhau, đại ca ta là bằng thực lực tiến vào luyện khí tầng 6, anh cả ngươi nhưng chỉ vì cái lợi trước mắt, cứng rắn dựa vào đan dược tăng lên, anh cả ngươi đời này, nhiều nhất cũng chính là luyện khí tầng 7."

Tiêu Kính Phong nhìn Chu Khang Tề, híp mắt mâu, nói: "Ngươi tin tức có thể thật linh thông, cha mẹ ta cũng không biết sự việc, ngươi lại biết như thế rõ ràng."

Chu Khang Tề bật cười một tiếng, nói: "Chuyện này, anh ngươi có thể lừa gạt được cha mẹ ngươi, bất quá, nhưng không giấu giếm được anh ta, anh ta cùng anh ngươi vậy đều là học viện Bích Phong học sinh, đối với học viện Bích Phong quy củ, rõ ràng."

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Được rồi, tùy ngươi nói thế đó đi, coi như đại ca là dựa vào đan dược lên cấp, nhưng là, không làm được, ngươi đời này liền luyện khí tầng 6 cũng vào không được đâu, bất quá, cái này cũng không có quan hệ gì, dù sao anh ngươi sẽ theo xem ngươi cả đời."

Chu Khang Tề bị Tiêu Kính Phong mà nói, đâm vào một hồi làm đau.

Có một thiên tài bộc lộ anh là một chuyện tốt, đồng dạng cũng là một kiện để cho người hít thở khó khăn sự việc.

Tiêu Tiểu Đông nằm ở trên quầy, hai tròng mắt lấp lánh hữu thần nhìn Tiêu Kính Phong.

Tiêu Kính Phong quay đầu lại, nhìn Tiêu Tiểu Đông dáng vẻ, nói: "Thế nào sao?"

Tiêu Tiểu Đông lắc đầu một cái, nói: "Không việc gì à! Tựa hồ bác cả tự hủy tương lai liền đây."

Tiêu Kính Phong tức giận: "Chớ nói nhảm, sự việc còn không có chứng thật đây."

Tiêu Tiểu Đông bĩu môi, nói: "Bác Hai, thật ra thì, bác đã tin chưa."

Tiêu Kính Phong trợn mắt nhìn Tiêu Tiểu Đông một cái, nói: "Ngươi nít ranh. . ."

Tiêu Tiểu Phàm uống thức uống, chợt lắc mạnh chợt lóe ánh mắt, "Anh, bác Hai, các ngươi đang nói gì đấy?"

Tiêu Tiểu Đông quét Tiêu Tiểu Phàm một cái, nói: "Đứa bé, không cần để ý nhiều như vậy."

Tiêu Tiểu Phàm khẽ hừ một tiếng, nói: "Ghét, thì sẽ cầm em làm đứa

bé, thật ra thì, em đều biết."

Tiêu Tiểu Đông có nhiều hứng thú nói: "À, em biết? Em biết cái gì à?"

"Bác cả uống thuốc đi, bác cả có bệnh." Tiêu Tiểu Phàm dương dương đắc ý nói.

Tiêu Tiểu Đông: ". . ."

"Bác cả có tật xấu gì à?" Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy khốn hoặc nói.

Tiêu Tiểu Đông: ". . ."

------oOo------

Chương 81: Đan dược lên

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 81 : Đan dược lên
Converter Dzung Kiều cầu phiếu cấp

Lúc mặt trời lặn, Tiêu Kính Phong đóng cửa tiệm, đem 2 đứa nhỏ đưa về Tiêu Cảnh Đình trong nhà.

"Em ba, đang làm gì ăn ngon đâu ?" Tiêu Kính Phong hỏi.

"Em đang làm sủi cảo đây." Tiêu Cảnh Đình ra sức can trước da, hai tròng mắt sáng lên nói.

Tiêu Kính Phong đầy là tò mò nói: "Sủi cảo à?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Đó là cái gì à?" Tiêu Kính Phong hỏi.

"Là một loại thức ăn, ta ở cổ tịch ở trên nhìn thấy." Tiêu Cảnh Đình đơn giản nói.

Tiêu Tiểu Phàm đạp đạp đạp chạy tới Tiêu Cảnh Đình bên người, nhón chân nằm lò bếp, trong con ngươi tràn đầy khát vọng.

Tiêu Cảnh Đình phát hiện người cái thế giới này, càng nhiều hơn chú ý tu luyện, những cái kia trong tửu lâu thức ăn, càng nhiều hơn chú trọng linh khí gìn giữ, đối với mùi của thức ăn, thật ra thì chú ý không nhiều, Tiêu Cảnh Đình kiếp trước là một tham ăn, đối với cái này một chút hết sức nhìn không đặng.

"Mộc An khẩu vị không tốt, cho nên, ta cấp cho hắn làm chút ăn

ngon." Tiêu Cảnh Đình hô xích hô xích can che mặt phấn nói.

Tiêu Cảnh Đình liếm liếm môi, thầm nghĩ: Cái thế giới này, lại có thể liền sủi cảo cũng không có, nhiều nhất chính là thịt nướng, thịt nướng, mặc dù cái thế giới này, có ít người thịt nướng kỹ thuật đúng là đạt tới đỉnh cao, nhưng là, ăn nhiều luôn là ngán hoảng, đến cái thế giới này lâu như vậy, hắn lại có thể cũng chưa từng ăn qua sủi cảo đây.

Tiêu Kính Phong sờ một cái mình lỗ mũi, nhìn Tiêu Cảnh Đình vậy một bộ hai mươi bốn hiếu chồng hình dáng, cảm giác sâu sắc mình trước khi không làm tròn bổn phận, so với em trai, hắn tựa hồ không phải là một tốt tướng công đây.

"Cha, cha là đặc biệt làm cho mẹ ăn sao? Nhưng mà, cha mỗi lần cũng so mẹ ăn nhiều à!" Tiêu Tiểu Phàm ngoẹo đầu nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Cái này đứa nhỏ chết bầm, giải thích sẽ nói bậy nói bạ.

Tiêu Cảnh Đình liếc Tiêu Tiểu Phàm một cái, tức giận: "Cũng phải bởi vì là các con mẹ không ăn nổi nhiều ít, lại không thể lãng phí, huống chi, ngươi cũng không ăn ít à!"

Tiêu Tiểu Phàm ngượng ngùng cười một tiếng, gãi gãi đầu nói: "Ta mỗi ngày đều làm xong nhiều việc thể lực, ta đói à!"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Được rồi, hắn đã bổ nhiệm lao động trẻ em, không thể lại để cho lao động trẻ em ăn không đủ no.

"Ngày hôm nay trong tiệm có sao không tình phát sinh à!" Tiêu Cảnh Đình thuận miệng nói.

"Có à! Có à!" Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy kích động nói.

"Ồ, chuyện gì à?" Tiêu Cảnh Đình nói.

"Bác Hai đi tuyển người, không có tuyển được, bác Hai quá thiêu dịch đây." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Tiêu Kính Phong còn đứng ở cái này đâu, Tiêu Tiểu Phàm cái này đứa nhỏ chết bầm liền nói bậy nói bạ.

"Còn gì nữa không?" Tiêu Cảnh Đình nói.

"Còn có một người mà nói, bác cả có bệnh." Tiêu Tiểu Phàm hươi tay múa chân nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Tiêu Thanh Nham có bệnh?

Tiêu Cảnh Đình hướng Tiêu Kính Phong nhìn sang, hỏi: "Chuyện gì xảy ra à?"

"Ngày hôm nay, Chu Khang Tề tới tìm phiền toái, nói Tiêu Thanh Nham có thể lên cấp luyện khí tầng 6, là bởi vì là ăn phá linh đan."

"Bác cả hắn uống thuốc, bác cả thật đần, ta đều biết uống thuốc không tốt, hắn còn uống thuốc." Tiêu Tiểu Phàm ghét bỏ nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Ăn đan dược coi là không thể uống thuốc à!

"Sớm như vậy, uống đan dược, có phải là không tốt hay không?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Là không tốt, sẽ ảnh hưởng phía sau tu luyện, bất quá đan dược xác thực là đồ tốt, thật ra thì, nếu như có đầy đủ đan dược chống đỡ, ăn nhiều một ít đan dược cũng không có cái gì."

"Nghe nói, có một ít tu chân cao cấp hơn địa phương, có chút tu sĩ cấp thấp thiên tư không tốt, có thể từ luyện khí tầng 1, tầng 2 bắt đầu uống các loại đan dược, một mực xông phá trúc cơ, bất quá, chúng ta một giới này đan dược hết sức thưa thớt, hơn nữa, uống đan dược vượt qua ải sau đó, lần sau thì phải dùng cao đẳng hơn

đan dược vượt qua ải, khiến cho sau này tu vi tăng trưởng trở nên càng khó khăn."

Tiêu Cảnh Đình suy nghĩ một chút, nói: "Cha, mẹ hẳn không biết."

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Hẳn là, bất quá, Chu Khang Tề nói cũng có thể không phải thật."

Tiêu Tiểu Phàm giật mình nhảy một cái nói: "Cha, lúc nào có thể ăn à!"

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Phàm, thầm nghĩ: Bọn họ tiểu Phàm, chính là như thế tâm tư đơn thuần, chuyện gì đều không oanh với trong lòng, chỉ có biết ăn thôi ăn một chút, coi như trời sập xuống, tên nầy có thể cũng chỉ sẽ xúc động một câu, không có ăn.

Tiêu Kính Phong nhìn Tiêu Tiểu Phàm, trấn an nói: "Một hồi sẽ khỏe, một hồi liền có thể ăn."

Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy hưng phấn nói: "Phải không? Vậy thì tốt quá."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Anh Hai, em lấy không thiếu, anh kêu chị dâu Hai cùng đi ăn đi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Kính Phong nguyên vốn là có chút động tâm, nghe được Tiêu Cảnh Đình mà nói, lập tức điểm ứng hảo.

Cùng Mộc Thư Vũ tới, sủi cảo đã bàn.

Tiêu Tiểu Phàm bưng chén cơm, cắn sủi cảo, ăn nồng nhiệt.

Hứa Mộc An ăn sủi cảo, trong con ngươi không dứt thoáng qua nồng nặc vẻ ngạc nhiên.

Tiêu Tiểu Đông ăn xong coi là ưu nhã, bất quá, tốc độ ngã có thể so Tiêu Tiểu Phàm mau hơn một chút.

Đại khái là phát hiện Tiêu Tiểu Đông được ăn chén thứ hai, Tiêu Tiểu Phàm ăn luống cuống tay chân, nước canh thỉnh thoảng bính đến trên mặt.

"Cảnh Đình, em cũng thật là lợi hại à!" Hắn người em trai này, bây giờ thật có thể nói là là lên phòng khách, xuống phòng bếp.

Tiêu Cảnh Đình bên này, người một nhà nồng nhiệt ăn sủi cảo, Tiêu gia bên kia nhưng đã sớm nổ tung nồi.

. . .

Tiêu gia phòng lớn.

"Tiêu Thanh Nham là dựa vào đan dược lên cấp?" Tiêu Mộc Hồng hướng về phía cháu thiệp thiệp hỏi.

Tôn Miểu Miểu gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Tiêu Mộc Hồng tràn đầy ác độc nói: "Ta nói sao, làm sao lại đột nhiên lên cấp, nguyên lai là như vậy."

Tiêu Mộc Hồng thầm nói: Tiêu Thanh Nham nếu là lúc này đình trệ ở luyện khí tầng 6, vậy thì khôi hài, đoạn này thời gian, Tiêu Thanh Nham thấy hắn đều là một bức cao nhân nhất đẳng dáng điệu, đồ chơi gì à! Bất quá là dựa vào đan dược thúc giục đi lên, có gì đặc biệt hơn người.

"Hắn hẳn là gạt Tiêu Lâm Phong làm chuyện này." Nếu như, Tiêu Lâm Phong biết, nhất định sẽ ngăn cản.

Tiêu Mộc Hồng gật đầu một cái, nói: "Đan dược phục cũng uống, hắn ói cũng không phun ra được."

Tôn Miểu Miểu híp mắt mâu, thầm nghĩ: Bởi vì trước Tiêu Thanh Nham lên cấp tầng 6, Trịnh Bội Nhi đoạn này thời gian phách lối phải chặt, gặp phải nàng lúc này cũng tổng không có lời gì tốt, nếu là cô gái này biết, Tiêu Thanh Nham là dựa vào đan dược thúc giục đi lên tu vi, diễn cảm nhất định rất có ý tứ, gần đây chuyện gì cũng để cho nàng khí không thuận, cuối cùng có chuyện, có thể để cho nàng thư chú ý một ít.

"Tiêu Thanh Nham hẳn là để cho Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong cho ép, mới làm ra lựa chọn như vậy." Tiêu Mộc Hồng nói.

Tôn Miểu Miểu gật đầu một cái, nói: "Ta cũng nghĩ vậy."

"Muốn không muốn đem tin tức này, nói cho Tiêu Lâm Phong đâu ?" Tiêu Mộc Hồng hỏi.

Tiêu Thanh Nham lên cấp luyện khí tầng 6, Tiêu Lâm Phong hận không được đem chuyện này chiêu cáo thiên hạ, nếu là biết, Tiêu Thanh Nham là dựa vào đan dược thúc giục đi lên, nhất định rất thất vọng, chỉ là như vậy tới một cái, nói không chừng tiện nghi Tiêu Cảnh Đình.

Tôn Miểu Miểu bĩu môi, nói: "Chỉ sợ không cần chúng ta nói cho, sự việc cũng đã truyền tới bọn họ trong lỗ tai đi."

Tiêu Mộc Hồng suy nghĩ một chút, thầm nghĩ: Đúng vậy! Tiêu Lâm Phong cùng Vương Lộ tin tức, nếu so với bọn họ linh thông hơn mới là đây.

. . .

Tiêu Lâm Phong thư phòng.

"Thanh Nham, ngươi là dựa vào đan dược lên cấp?" Tiêu Lâm Phong nhìn Tiêu Thanh Nham, sắc mặt bất thiện nói.

Tiêu Thanh Nham buồn rầu nói: "Cha, ai nói cho ngươi, là em Hai

vẫn là em ba à!"

Tiêu Lâm Phong nhìn Tiêu Thanh Nham mặt đầy bướng bỉnh vẻ, tức giận: "Ngươi quản nhiều như vậy làm gì? Ta liền hỏi ngươi có phải hay không?"

Tiêu Thanh Nham gật đầu một cái, nói: " Uhm, cha, thật ra thì uống đan dược lên cấp cũng không có cái gì, dù sao vậy đều là lên cấp, so đo nhiều như vậy làm gì, đan dược này cũng không phải là người người cũng có thể mua được, trong học viện nhưng mà hạn định liền một người học viên, chỉ có thể mua một lần đan dược."

Tiêu Lâm Phong tức giận: "Ta cùng mẹ ngươi, ở ngươi trên người thả bao nhiêu tâm huyết, ngươi làm sao một chút cũng không biết tự yêu."

"Cha, ta không phải ăn một viên đan dược sao? Có cái gì ghê gớm à! Cha, ngươi làm sao liền không tự yêu cũng liên hệ." Tiêu Thanh Nham có chút ủy khuất nói.

Tiêu Lâm Phong sậm mặt lại, nói: "Ngươi còn không biết hối cải, ngươi dùng đan dược gì à! Phá linh đan, ngươi làm sao có thể ở luyện khí tầng 5 uống đan dược kia, muốn uống cũng là ở luyện khí tầng 6."

Tiêu Thanh Nham híp mắt, nói: "Vậy cũng không kém nhiều ít, còn kém tầng 1 mà thôi."

"Làm sao liền không kém nhiều ít, ngươi làm sao như thế không tính toán?" Tiêu Lâm Phong mắng.

Tiêu Thanh Nham trầm mặt, nói: "Cha, ngươi có phải hay không cảm thấy ta không tiền đồ, hối hận điểm chính đào tạo ta đi."

"Ngươi cái đồ khốn, cút ra ngoài cho ta." Tiêu Lâm Phong nổi giận mắng.

Tiêu Thanh Nham xụ mặt, lui ra ngoài.

Vương Lộ nhìn tức giận khó dằn Tiêu Lâm Phong, thở ra một cái, cũng không biết nên nói cái gì.

"Tên khốn này đồ chơi, cũng đến lúc này, còn bộ dáng này." Tiêu Lâm Phong cắn răng nghiến lợi nói.

Vương Lộ nhìn Tiêu Lâm Phong nói: "Tốt lắm, ngươi làm bớt giận, sự việc đều đã như vậy, ngươi lại giận cũng vô ích, nếu như lão đại thật không có thể đào tạo, nâng đỡ Lão Tam liền là giống nhau, coi như lão đại ăn phá linh đan, lên cấp luyện khí tầng 7 hẳn còn là không thành vấn đề, thực lực này, ở nhà làm trưởng lão cũng đủ."

Tiêu Lâm Phong trầm mặt, nói: "Ta ban đầu là chuẩn bị hắn ít nhất là luyện khí tầng 9, nếu việc đã đến nước này, liền do phải hắn đi."

. . .

Trịnh Bội Nhi thật sớm cùng ở bên ngoài, "Ngươi thế nào?"

Tiêu Thanh Nham lắc đầu một cái, nói: "Không có sao, chỉ bất quá, cha có thể nghe một ít nhàn ngôn toái ngữ, đối với anh nổi giận đâu, nhất định là em Hai, em ba cùng cha mẹ nói cái gì."

Tiêu Thanh Nham nắm chặt quả đấm, trở lại học viện sau đó, Tiêu Thanh Nham cũng cố gắng tu luyện một đoạn thời gian, phát hiện hiệu quả quá nhỏ.

Tiêu Thanh Nham tâm tình vốn cũng không tốt, lúc này còn có người không ngừng ở bên tai hắn lẩm bẩm, nói hắn 2 người em trai lợi hại, không làm sao dựa vào trong nhà, chính là luyện khí tầng 5, còn tự kiếm xuống một phần gia sản.

Không giống hắn, cha hắn, mẹ đem phần lớn tâm huyết đều đặt ở trên người hắn, hắn Tiêu Thanh Nham mới lên cấp luyện khí tầng 5, nếu là cha mẹ hắn điểm chính đào tạo là hắn 2 người em trai, vậy

cũng rất nhiều hắn vậy 2 người em trai, đã sớm là luyện khí tầng 6.

Tiêu Thanh Nham nghe hết sức không cam lòng, trong cơn tức giận, liền từ trong học viện mua đan dược uống, quả nhiên tiến vào luyện khí tầng 6.

Trịnh Bội Nhi có chút chần chờ nói: "Ngươi thật uống đan dược?"

Tiêu Thanh Nham nhìn Trịnh Bội Nhi khẩn trương thần sắc, bất mãn nói: "Đúng vậy! Uống, thế nào?"

Trịnh Bội Nhi lắc đầu một cái, nói: "Không việc gì."

Tiêu Thanh Nham hừ lạnh một tiếng, nói: "Nhất định là Tiêu Cảnh Đình hoặc là Tiêu Kính Phong ở cha bên kia nhai lưỡi cây."

"Thanh Nham, ta nghe nói, quá sớm ăn đan dược, tu luyện về sau sẽ rất khó khăn." Trịnh Bội Nhi có chút chần chờ nói.

Tiêu Thanh Nham khoát tay một cái, mãn bất tại hồ nói: "Không sao cả, đó bất quá là nói nghe sởn cả tóc gáy giải thích, thật ra thì, ảnh hưởng không lớn."

Trịnh Bội Nhi trong lòng có chút thấp thỏm, trên mặt vẫn là duy trì nụ cười, nói: "À, ảnh hưởng không lớn vậy thì tốt."

Tiêu Thanh Nham tức giận nói: "Phiền cũng phiền chết, anh đi trước."

Trịnh Bội Nhi nhìn Tiêu Thanh Nham rời đi hình bóng, nhắm hai mắt, nàng làm sao tìm được như thế người ngu ngốc, Tiêu Lâm Phong chỉ sợ đã giận điên lên.

. . .

Tiêu Nhạc Vinh chạy ra, nhìn Trịnh Bội Nhi sắc mặt khó coi, nói: "Mẹ, mẹ không có sao chứ."

Trịnh Bội Nhi lắc đầu một cái, nói: "Không có sao."

"Mẹ, đứa nhỏ ngốc nói, chú ba ở nhà, tổng cho hắn làm ăn ngon." Tiêu Nhạc Vinh ghen tị nói.

Trịnh Bội tức giận: "Ăn một chút ăn, con chỉ có biết ăn thôi."

Tiêu Nhạc Vinh biển chủy, tức giận nói: "Nhưng mà mẹ ngươi trước kia nói, đứa nhỏ ngốc chính là một ngu si, cho ta xách giày cũng không xứng, nhưng mà, người ta so ta ăn ngon, mặc tốt, tiền xài vặt cũng nhiều hơn ta."

Trịnh Bội Nhi bị Tiêu Nhạc Vinh nói có chút chủ hư, đúng là, đứa nhỏ ngốc bây giờ qua lại có thể so con trai nhà mình tốt hơn nhiều.

"Em trai, em bớt tranh cãi một tí đi." Tiêu Nhạc Phong lạnh lùng nói.

Tiêu Nhạc Vinh liếc Tiêu Nhạc Phong một cái, ngượng ngùng ngậm miệng lại, Tiêu Nhạc Vinh là Tiêu gia làm trùm, chính là sợ anh mình.

"Mẹ, ông nội, bà nội sắc mặt không tốt lắm, cha bị bọn họ kêu lên, cha có phải hay không làm cái gì không tốt chuyện à!" Tiêu Nhạc Phong hỏi.

Trịnh Bội Nhi lắc đầu một cái, nói: "Không có."

"Nhưng mà, con nghe được em họ nói, cha sử dụng không thích hợp phương pháp lên cấp luyện khí tầng 6, trước thời hạn chi nhiều hơn thu sau này tiềm lực, hắn rất khó lên cấp luyện khí tầng 7, ông nội, bà nội sợ rằng sẽ trước thời hạn thay đổi điểm chính đào tạo đối tượng, có thể sau này thì muốn điểm chính đào tạo chú ba." Tiêu Nhạc Phong nói.

Trịnh Bội Nhi nhìn Tiêu Nhạc Phong, nói: "Con từ nơi nào nghe tới?"

"Mấy cái em họ cũng như thế nói." Tiêu Nhạc Phong nói.

Trịnh Bội Nhi sậm mặt lại, thầm nghĩ: Tin tức truyền nhanh như vậy, lại có thể nhà tiểu nhân đều biết, hơn nữa, mọi người lại có thể đều cảm thấy Tiêu Thanh Nham không được.

"Mẹ, vậy mấy cái em họ không phải nói thật sao." Tiêu Nhạc Phong hỏi.

Trịnh Bội Nhi cắn răng, phá linh đan trân quý như vậy linh đan, dùng qua năm cũng không có nhiều người, vật này rốt cuộc có bao nhiêu lớn tác dụng, thật đúng là không tốt lắm nói.

Chuyện này bây giờ muốn xem cha, mẹ ý, chẳng qua là, nguyên bản cha và mẹ liền đối với Tiêu Kính Phong cùng Tiêu Cảnh Đình mắt khác đối đãi, bây giờ gây ra chuyện này, cha mẹ, chỉ sợ đối với Thanh Nham càng không hài lòng.

------oOo------

Chương 82: Tiểu Phàm đổ thạch

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 82: tiểu Phàm đổ thạch
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Cảnh Đình đám người ở trong nhà ăn sủi cảo, cửa bị một cước đạp ra tới, người cả phòng, đồng thời hướng cửa nhìn sang.

"Đại ca, ngươi làm sao tới?" Tiêu Kính Phong hỏi.

"Các ngươi thật hăng hái à!" Tiêu Thanh Nham lãnh trào đạo.

Tiêu Tiểu Phàm cắn đũa, nói: "Bác cả, cũng là tới ăn sủi cảo, nhưng mà, chúng ta đều ăn xong hết rồi, không có."

Tiêu Tiểu Phàm vừa nói vừa đem mình chén đi trong ngực ôm, hốt hoảng kẹp trong chén ước chừng thặng xuống sủi cảo đi trong miệng đưa.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Tiểu Phàm hộ thực dáng vẻ, nhẹ xuy một tiếng, "Ngu si." Tiêu Tiểu Đông thầm nói: Tiêu Thanh Nham tên nầy tự lấy là cao nhân nhất đẳng, người như vậy, chẳng lẽ sẽ mơ ước Tiêu Tiểu Phàm mấy cái ăn còn dư lại sủi cảo, ai nha, Tiêu Tiểu Phàm còn đem nước miếng lưu ở trong chén, đồ không có tiền đồ.

Tiêu Tiểu Phàm ở nơi đó vùi đầu khổ ăn, cũng không để ý đến Tiêu Tiểu Đông giễu cợt.

"Đại ca, ngươi ngồi đi." Tiêu Cảnh Đình mang một cái ghế nói.

"Chớ cùng ta tới một bộ này, 2 người các ngươi, ai chạy đến trước

mặt cha mẹ đi nói lời ong tiếng ve?" Tiêu Thanh Nham khí thế hung hăng nói.

Tiêu Cảnh Đình vội nói: "Ta không có à!"

Tiêu Thanh Nham ánh mắt ở Tiêu Kính Phong cùng Tiêu Cảnh Đình trên người vòng vo một vòng, nói: "2 người các ngươi cho ta cẩn thận, đừng lấy là các ngươi về điểm kia không lên được mặt bàn mánh khóe có thể có ích lợi gì, không được lấy là các ngươi bây giờ có thể được lợi ít bạc, liền có giỏi bao nhiêu."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Tiêu Thanh Nham tới khí thế hung hăng, đi sôi động, lưu lại người cả phòng trố mắt nhìn nhau.

Tiêu Cảnh Đình hướng Tiêu Kính Phong nhìn sang, nói: "Anh Hai, ngươi đi tìm qua cha, mẹ?"

"Không có." Hắn từ đâu tới phần này lòng rỗi rãnh, huống chi cha mẹ thích nhất chính là Tiêu Thanh Nham, hắn so với Tiêu Thanh Nham, coi là cái gì, hắn nếu là chạy đến trước mặt cha mẹ nói chuyện này, hơn phân nửa phải bị cho rằng là gây xích mích cách ở giữa, coi như là Tiêu Thanh Nham đời này đều là cái luyện khí tầng 6, ở lòng cha mẹ trong, Tiêu Thanh Nham địa vị, chỉ sợ vẫn là phải so hắn cao hơn.

"Ta cũng nghĩ vậy." Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái nói.

"Đại ca khí tính thật là lớn à!" Mộc Thư Vũ có chút châm chọc nói.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Kính Phong nói: "Anh Hai, ngươi ngày hôm nay cùng Chu Khang Tề gây gổ, là ở tiệm thức uống cửa ồn ào."

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Tin tức kia truyền tới cha mẹ trong

lỗ tai, một chút cũng không kỳ quái à! Nếu là không truyền ra đi, mới tương đối kỳ quái đi." Tiêu Kính Phong cùng Chu Khang Tề ở tiệm thức uống cửa gây gổ, tiệm thức uống người đến người đi, tin tức tự nhiên truyền thật nhanh, Tiêu Thanh Nham tên nầy, xảy ra chuyện một cái nhất định là 2 người em trai làm, thật là không biết cái gọi là.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Cha mẹ chủ cũ, cũng không phải cái gì hiền lành, nếu không cũng không biết trở lại một cái, liền đem phòng lớn huấn phục phục thiếp thiếp, như thế dũng mãnh cha mẹ, mạng lưới tình báo chắc hẳn cũng vẫn là rất hoàn thiện.

Tiêu Tiểu Phàm nghe người lớn nói chuyện, chừng chuyển động ánh mắt, mấy lần muốn nói lại thôi.

"Tiểu Phàm, ngươi muốn nói cái gì à!" Mộc Thư Vũ hỏi.

Tiêu Tiểu Phàm giơ chén cơm, nói: "Không ăn, có thể lại cho ta thêm một chén sao?"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

" Được, cha cho con thêm, trong nồi thật giống như còn có chút." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Tiểu Phàm giơ tay nói: "Anh, cũng nói không đủ ăn, hắn cũng còn muốn."

Tiêu Tiểu Đông mặt hơi đỏ lên, lại không có phản bác Tiêu Tiểu Phàm mà nói, Tiêu Cảnh Đình hướng Tiêu Tiểu Đông nhìn một cái, cười một tiếng, nói: "Tiểu Đông cũng không đủ ăn, vậy cùng nhau thêm đi."

Tiêu Tiểu Phàm cắn sủi cảo, ngoẹo đầu, nói: "Cha, bác cả nhìn như rất nóng nảy à! Nghe nói, uống thuốc người, đều rất nóng nảy à!"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Bác cả của ngươi không uống thuốc, ngươi không nên nói lung tung." Hứa Mộc An cảnh cáo nói.

"Mẹ, con đều nghe được, mẹ còn lừa gạt con ." Tiêu Tiểu Phàm bỉu môi nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Ăn nhanh đi, nhiều như vậy ăn, cũng ngăn không nổi ngươi miệng." Hứa Mộc An tức giận.

. . .

Tiêu Thanh Nham ở trong phòng chuyển vòng, tâm tình buồn rầu.

Trịnh Bội Nhi nhìn Tiêu Thanh Nham, nói: "Anh không có sao chứ."

"Không có sao." Tiêu Thanh Nham kêu.

Tiêu Thanh Nham mặt âm trầm, hắn vốn cảm thấy uống đan dược không có gì, cho dù sẽ lưu lại nhất định tai họa ngầm, nhưng là, hắn dẫu sao lên cấp à! Cha mẹ cho dù biết, cũng không có cái gì, nhưng mà, Tiêu Thanh Nham phát hiện, sự việc cũng không có giống như hắn tưởng tượng vậy phát triển, cha mẹ đối với hắn thái độ một chút lãnh đạm rất nhiều.

Trong gia tộc những cái kia nguyên bản tâng bốc hắn lên cấp luyện khí tầng 6 người, bây giờ cũng tránh ở sau lưng nói hắn tầm nhìn hạn hẹp, lãng phí một cách vô ích thật tốt tiền đồ.

Tiêu Thanh Nham cắn răng, hắn mặc dù cảm giác được mình làm không sai, nhưng là, nhìn cục diện dưới mắt, trong lòng không khỏi có chút lo âu.

"Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong cửa tiệm, làm ăn thật rất tốt?" Tiêu Thanh Nham hỏi.

Trịnh Bội Nhi gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Tiêu Thanh Nham về học viện trước, cho Tiêu Cảnh Đình cửa tiệm xuống nhất định sẽ sập tiệm chắc chắn, sau đó Trịnh Bội Nhi tin tới nói, cửa hàng làm ăn rất tốt, tốt vô cùng, Tiêu Thanh Nham cũng có chút thẹn quá thành giận, Trịnh Bội Nhi tiếp liền mấy phong thơ đều là hướng Tiêu Thanh Nham trần thuật Tiêu Kính Phong cùng Tiêu Cảnh Đình như thế nào như thế nào lợi hại, cửa tiệm là như thế nào như thế nào kiếm tiền, Tiêu Thanh Nham trong cơn tức giận, cũng không xem Trịnh Bội Nhi tin.

"Ta đi chỗ đó cửa tiệm xem xem." Đời giao dịch lúc dời, cha mẹ đối với hắn thay đổi thái độ rất nhiều, hắn vậy 2 người em trai, lại so với ban đầu tiền đồ rất nhiều, hắn cũng phải đi thăm dò một chút vậy 2 người em trai căn cơ mới được.

"Nếu không, anh trước cùng cha, mẹ nói xuống áy náy đi." Trịnh Bội Nhi cẩn thận đề nghị.

Trịnh Bội Nhi nhìn ra, từ Tiêu Thanh Nham mấy ngày trước cùng Tiêu Lâm Phong, Vương Lộ ra về chẳng vui sau đó, cha mẹ đối với Tiêu Thanh Nham thái độ, liền lập tức lãnh đạm rất nhiều, Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong sự nghiệp như mặt trời ban trưa, này tiêu người trưởng, nếu như lúc này, mất cha mẹ sủng ái, hậu quả kia thiết tưởng không chịu nổi.

"Nói xin lỗi, ta nói xin lỗi gì, không giải thích được." Tiêu Thanh Nham xem thường nói.

Trịnh Bội Nhi nhìn Tiêu Thanh Nham cố chấp dáng vẻ, ở trong lòng tối tăm thở dài một cái, Tiêu Thanh Nham từ nhỏ thuận buồm xuôi gió, lại để cho Tiêu Lâm Phong cùng Vương Lộ cho cưng chìu hư, muốn hắn cúi đầu, thật sự là. . .

Tiêu Thanh Nham thật ra thì có chút hối hận lần trước cùng Tiêu Lâm Phong tính khí ương ngạnh, chẳng qua là làm cũng đã làm rồi,

Tiêu Thanh Nham lại kéo không dưới mặt, không thể làm gì khác hơn là cương trước.

. . .

Tiệm món ngọt.

Tiêu Tiểu Đông đứng ở trước quầy, buồn rầu nói: "Ngày hôm nay làm ăn không phải rất tốt à!"

Tiêu Kính Phong bất đắc dĩ nói: "Ngày hôm nay trời mưa, làm ăn kém một chút, cũng không kỳ quái."

Tiêu Tiểu Đông ngoẹo đầu, nói: "Bác Hai, chúng ta một hồi kết thúc công việc, đi dạo phố à!"

"Con muốn đi dạo phố?" Tiêu Kính Phong hỏi.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Con ta có thật nhiều huê hồng đâu, ta muốn đi mua một ít đồ, đưa cho cha, mẹ, mẹ lập tức muốn sinh nhật đây."

Tiêu Kính Phong xoa xoa Tiêu Tiểu Đông đầu, nói: "Có lòng, con bạc đủ chưa? Không đủ, bác Hai nơi này có."

Tiêu Tiểu Đông lắc đầu một cái, nói: "Không cần, con có bạc."

Tiêu Tiểu Phàm nằm ở cửa sổ, không được hướng ra ngoài vọng.

"Tiểu Phàm, con nhìn cái gì chứ?" Tiêu Kính Phong hỏi.

"Con vừa vặn giống như thấy đại bá, bác cả cùng bác gái cả thật đúng là giống như, đều thích đợi ở bên ngoài len lén xem, thật kỳ quái, khó trách mọi người nói, không là người một nhà, không vào một nhà cửa." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Tiểu Phàm, nói: "Em không nhìn lầm chứ,

anh làm sao không thấy."

Tiêu Tiểu Phàm lắc đầu một cái, nói: "Anh , anh thấy đều là bạc, nơi nào nhìn thấy bác cả à!"

Tiêu Tiểu Đông: ". . ." Tiêu Tiểu Phàm đây là ý gì à! Nói hắn thấy tiền sáng mắt sao?

Tiêu Kính Phong cười một tiếng, nói: "Tốt lắm, tốt lắm, ngày hôm nay sớm một chút cho các ngươi nghỉ, thu thập một chút, chúng ta đi đi dạo chợ."

Tiêu Tiểu Đông bận bịu gật đầu một cái, nói: " Được a ! Được a!"

. . .

Tiêu Cảnh Đình đi vào cửa, nhìn Hứa Mộc An nói: "Từ đâu tới gối ôm à!"

"Là Tiểu Đông mua, hắn đưa quà sinh nhật của ta, trong này thả bông lót tư nhiên, có an tâm ngưng thần tác dụng đâu, hắn còn đưa một mình ngươi." Hứa Mộc An nói.

"Tiểu Đông có lòng, tiểu Phàm đưa đồ không có à!" Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đưa, đưa rất nhiều đá."

"Đá?" Tiêu Cảnh Đình tràn đầy kinh ngạc nói. Tiêu Tiểu Phàm tên nầy, không phải thích ăn nhất sao? Hắn vốn lấy là vậy đứa nhỏ, sẽ đưa quà vặt, nhưng mà lại có thể đưa là một đống đá, lúc nào tên nầy thích đá.

"Đều tại nơi đó đây." Hứa Mộc An chỉ chỉ góc tường tất cả lớn nhỏ, hình dáng không đồng nhất đá nói.

"Đây là nguyên thạch?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Tiểu Phàm thấy một nhà đổ thạch tiệm, xem người ta đều đi vào đổ thạch, liền cũng đi theo."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Không nhìn ra, nhà mình đần đần ngây ngốc con trai, lại có thể cũng có đổ thạch cao lớn như vậy lên yêu thích à!

"Anh Hai, không phải ở bên cạnh nhìn sao?" Tiêu Cảnh Đình hỏi. Tiêu Kính Phong hẳn là nhất phản đối đánh bạc loại chuyện như vậy.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Anh Hai nói, nguyên bản tiểu Phàm nói muốn vào tiệm, hắn chỉ làm đứa bé muốn gặp gặp cảnh đời, liền mang hắn tiến vào, sau khi đi vào, tiểu Phàm chọn một đống đá, hắn cũng không coi ra gì, cuối cùng, tiểu Phàm nói muốn mua, hắn mới phát hiện tiểu Phàm là thật muốn."

"Anh Hai, vốn là muốn cự tuyệt, bất quá, tiểu Phàm liền trên đất khóc lóc om sòm lăn lộn, ôm anh Hai bắp đùi khóc, anh Hai liền bế tắc."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Cắt, hắn làm Tiêu Kính Phong nhiều bản lãnh đâu, kết quả đâu, còn không phải là liền đứa con nít cũng không giải quyết được.

Tiêu Kính Phong đối với chủ cũ cũng không có như vậy khách khí à! Trong ấn tượng, biết chủ cũ đánh bạc, Tiêu Kính Phong cái tên kia, đem chủ cũ mắng cẩu huyết lâm đầu, Tiêu Kính Phong nếu là đem đối phó chủ cũ quyết đoán lấy ra đối phó tiểu Phàm, tiểu Phàm nhất định liền bị dọa lui.

"Anh tới thiết thiết xem." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: " Được."

. . .

Bên trong đại sảnh.

Tiêu Tiểu Phàm ngồi ở thật cao trên ghế, lắc lắc chân, gặm bánh bao, ăn nồng nhiệt.

" Anh, anh làm sao nhìn như vậy ta à! Có phải hay không anh cũng muốn ăn à?" Tiêu Tiểu Phàm giơ bánh bao hỏi.

Tiêu Tiểu Đông lắc đầu một cái, nói: "Đương nhiên không phải, ta chẳng qua là kỳ quái, ngươi lại có thể đưa mẹ một đống đá."

Tiêu Tiểu Phàm cổ trước quai hàm, nói: "Những đá kia, sờ rất thoải mái đây."

Tiêu Tiểu Đông không hiểu nói: "Nơi nào thư thái?"

"Chính là thoải mái à! Bất quá, mẹ cũng không có khen em đây." Tiêu Tiểu Phàm có chút ủy khuất nói.

"Em mua một đống phá thạch đầu, còn trông cậy vào mẹ sẽ khen em?" Tiêu Tiểu Đông tức giận.

Tiêu Tiểu Phàm sậm mặt lại, nói: "Em đá thế nào, em đá so ngươi gối đắt hơn."

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, đích xác là đắt hơn, "Tiền không phải như vậy phung phí."

Tiêu Tiểu Phàm quay mặt chỗ khác, nói: "Em không muốn nói chuyện với ngươi, bánh bao cũng không cho anh ăn."

Tiêu Tiểu Đông: ". . . Em còn thiếu anh ba ngàn lượng đâu, nhớ phải thêm lợi tức."

Tiêu Tiểu Phàm có chút ủy khuất nhìn Tiêu Tiểu Đông, nói: "Biết, cùng em kiếm nhiều tiền, nhất định sẽ trả anh ."

. . .

Bên trong căn phòng, Tiêu Cảnh Đình nhìn bị chi cởi ra từng cục đá, nuốt nước miếng một cái, mẹ ơi! Con trai nhà mình đây là cái gì vận khí à! Cởi ra mỗi một hòn đá, lại có thể cũng có đồ tồn tại, nhất không đáng giá mà chính là một ít trung phẩm linh ngọc.

"Cái này thật giống như là linh châu." Hứa Mộc An nắm một viên toàn thân tròn xoe hạt châu nói. Như thế một hạt châu trong linh khí liền để được cho mấy trăm khối thượng phẩm linh ngọc, con trai nhà mình đây là cái gì vận khí à.

"Sớm biết, con chúng ta còn có bản lãnh như vậy, chúng ta còn nơi nào phải dùng tới vất vả làm ăn à!" Tiêu Cảnh Đình có chút mờ mịt nói.

Hứa Mộc An đem linh châu đưa cho Tiêu Cảnh Đình: "Thả vào trong linh tuyền đi đi."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Được."

Linh châu một đưa vào trong linh tuyền, linh tuyền liền bắt đầu ừng ực ừng ực hiện lên ngâm , hồi lâu mới bình tĩnh lại, Tiêu Cảnh Đình múc một muỗng linh tuyền nước, uống một chút đi, chỉ cảm thấy một cổ linh khí nồng nặc, tràn vào trong thân thể, Tiêu Cảnh Đình lập tức ngồi xếp bằng, bắt đầu thu nạp linh lực.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, hỏi: "Thế nào?"

"Rất tốt, như vậy tu luyện một ngày, để được cho nguyên lai mười ngày công, ta cầm biến dị linh tuyền nước, tưới bên cạnh hòa tước lan, vậy hoa lan lớn lên tốc độ nhanh rất nhiều, nhìn dáng dấp không bao lâu, thì có thể trưởng thành." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Vậy cũng tốt."

Tiêu Cảnh Đình xoa xoa lỗ mũi, tu luyện chính là hợp lại tài nguyên à! Muốn là như vầy linh châu nhiều tới mấy viên, lo gì không cách nào lên cấp à!

------oOo------

Chương 83: bị chỉ phá

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 83: bị chỉ phá
Converter Dzung Kiều cầu phiếu của

Tiêu gia.

"Mẹ, con ngày hôm nay gặp phải đứa nhỏ ngốc." Trên bàn cơm, Tiêu Nhạc Phong đột nhiên nói.

Trịnh Bội Nhi có chút kinh ngạc nói: "Con ở nơi nào thấy hắn?"

"Đang đánh cuộc thạch tràng, mẹ, đứa nhỏ ngốc đi đổ thạch." Tiêu Nhạc Phong nói.

Trịnh Bội Nhi sững sốt một chút, Tiêu Cảnh Đình trước kia cũng không có việc gì chỉ thích đi đánh cuộc một lần, lần này trở về, Tiêu Cảnh Đình ngược lại là không đánh cuộc như thế nào, không nghĩ tới đứa nhỏ ngốc lại có thể đánh cuộc, Tiêu Tiểu Phàm mới lớn như vậy một chút xíu, lại có thể liền bắt đầu đánh cuộc, Tiêu Cảnh Đình là làm sao dạy đứa trẻ?

"Hắn một người đi?" Trịnh Bội Nhi hỏi.

"Không có, chú Hai cùng hắn cùng đi." Tiêu Nhạc Phong nói.

Tiêu Thanh Nham nghe vậy, ngẩng đầu nhìn Tiêu Nhạc Phong, có chút hồ nghi nói: "Từ xưa núi chất bạc không điền đầy đổ thạch trận, cái loại địa phương đó, không mấy ngàn mấy chục ngàn lượng bạc, tùy tiện không dám đi vào, đứa nhỏ ngốc có nhiều tiền như vậy sao?"

"Đứa nhỏ ngốc chọn thật là nhiều thật là nhiều đá, cuối cùng tính được muốn 8000 lượng, đứa nhỏ ngốc bản thân có ba ngàn lượng, Tiêu Tiểu Đông thay hắn ra ba ngàn lượng, còn có 2000 lượng, là chú Hai cho hắn ra." Tiêu Nhạc Phong nói.

"8000 lượng? Con trai, con có phải hay không nghĩ sai rồi, có phải hay không 800 lượng à!" Trịnh Bội Nhi không tự chủ được trợn to mắt.

8000 lượng, đó là bao nhiêu tiền à! Tiêu Thanh Nham mỗi tháng cho nàng tiêu vặt cũng chính là mấy trăm lượng bạc, cũng may nhà mẹ bên kia sẽ bù vào một ít, nếu không, nàng liền quần áo đồ trang sức cũng không mua nổi.

Tiêu Tiểu Phàm mới bây lớn à! Như vậy một chút xíu lớn nhỏ, từ đâu tới ba ngàn lượng bạc tốt chi phối.

Tiêu Nhạc Phong lắc đầu một cái, nói: "Con không có à! Cả ba cũng nhìn thấy, mẹ, mẹ không tin có thể hỏi hắn à! Đúng là ba ngàn lượng, đứa nhỏ ngốc mua một đống phá thạch đầu."

Trịnh Bội Nhi: ". . ." Tiêu Cảnh Đình rốt cuộc là nghĩ như thế nào, lại có thể sẽ cho đứa bé nhiều như vậy bạc.

Tiêu Thanh Nham híp mắt, hắn ngày hôm nay đi Tiêu Kính Phong cửa tiệm nhìn một chút, phát hiện làm ăn thật không tệ, hơn nữa nghe nói, bởi vì trước ngày hôm nay thời tiết không tốt, cho nên, làm ăn đã coi là kém, Tiêu Thanh Nham vẫn cảm thấy Trịnh Bội Nhi trong thơ nói trong cửa hàng làm ăn, như thế nào như thế nào tốt, phóng đại, chân chính đi nhìn một chút, mới biết làm ăn tốt bao nhiêu.

Trước, cha, mẹ đều có ý để cho mình đi cho em Hai, em ba hỗ trợ, chẳng qua là, hắn lúc ấy không để ở trong lòng, lúc này lại đi nói, chỉ sợ đã không còn kịp rồi, Tiêu Thanh Nham âm thầm hối hận mình nhất thời khinh thường, bỏ lỡ cơ hội.

"Mẹ, ngươi không phải nói, đứa bé, không cần có rất nhiều tiêu vặt sao? Nhưng mà, đứa nhỏ ngốc đều có ba ngàn lượng đây." Tiêu Nhạc Vinh bất mãn nói.

Trịnh Bội Nhi nhíu mày một cái, nói: "Con đừng thêm loạn."

Tiêu Nhạc Vinh buồn rầu nói: "Mẹ, mẹ quá hẹp hòi, mẹ xem chú ba đối với đứa nhỏ ngốc tên ngu ngốc kia cũng hào phóng như vậy, con muốn mua cái đồ chơi, mẹ còn không cho ta mua."

Tiêu Nhạc Vinh là nói người vô ý, Tiêu Thanh Nham nhưng là người nghe hữu ý, Tiêu Thanh Nham thầm nói: Mình lăn lộn đích xác là không tốt lắm, trước kia, trong nhà thứ gì, mình đều là đầu một phần, kết quả, bây giờ em trai lấy một cái tiệm thức uống, so hắn rộng rãi nhiều.

. . .

Tiêu Cảnh Đình được Tiêu Tiểu Phàm đổ thạch lấy được đồ, hưng phấn khó mà tự ức, liền cơm tối cũng không có ăn.

Tiêu Tiểu Phàm vốn là nghĩ thông suốt biết Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An ăn cơm, bất quá, để cho Tiêu Tiểu Đông cản lại.

Tiêu Tiểu Đông cảm thấy cha mẹ 2 người có thể ở ngươi nông ta nông, không trống rỗng đi ra ăn cơm, liền ngăn cản Tiêu Tiểu Đông, gọi Tiêu Tiểu Phàm ăn một chút bánh bao, bánh bao liền ngủ, Tiêu Tiểu Phàm mặc dù không quá tình nguyện, bất quá, vẫn là gắng gượng làm đón nhận.

Sáng sớm ngày thứ hai, người một nhà theo thường lệ vây chung chỗ ăn điểm tâm.

"Con trai, con ngày hôm qua mua vậy chất đá không tệ." Tiêu Cảnh Đình xoa xoa Tiêu Tiểu Phàm đầu, tràn đầy tán thưởng nói.

Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy hưng phấn nói: "Là không tệ đi, những đá

kia sờ lên, đều rất thoải mái à! Con cũng biết cha mẹ sẽ thích, anh còn nói con lãng phí tiền, bác Hai còn nói lần sau không được phá lệ."

"Những đá kia sờ lên rất thoải mái, làm sao thư thái?" Tiêu Cảnh Đình có chút khốn hoặc nói.

Tiêu Tiểu Phàm ngoẹo đầu, suy nghĩ một chút nói: "Không biết à! Chính là rất thoải mái à!"

Tiêu Tiểu Đông có chút kỳ dị nhìn Tiêu Tiểu Phàm một cái, không có nói gì.

Tiêu Tiểu Đông vốn cảm thấy em trai mua đá có chút lãng phí, nhưng là, nhìn em trai vừa khóc lại nháo, mặt đầy các ngươi không đáp ứng ta, ta ngay tại người ta trong tiệm tè ra quần dáng điệu, cũng chỉ được thỏa hiệp.

Chẳng qua là bây giờ xem cha mẹ phản ứng, Tiêu Tiểu Đông lập tức nghĩ tới ngày hôm qua vậy chất đồ chỉ sợ là có thứ tốt, nhà mình em trai chẳng lẽ nói, mèo mù vớ cá rán.

Tiêu Cảnh Đình hướng Tiêu Tiểu Đông nhìn một cái, nói: "Tiểu Đông, con đưa gối bông cũng không tệ."

Tiêu Tiểu Đông cười một tiếng, nói: "Cám ơn cha."

Người một nhà đang ăn cơm, Tiêu Cảnh Đình nhận được Tiêu Lâm Phong để cho nhanh chóng về Tiêu gia đưa tin.

"Thế nào?" Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình cau mày, nói: "Không biết, cha để cho nhanh đi về."

Hứa Mộc An có chút mê muội nói: "Làm sao đột nhiên để cho trở về?"

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Ta cũng không biết, thật giống như có việc gấp."

"Ta biết là chuyện gì." Tiêu Tiểu Phàm giơ tay nói.

"Ngươi biết cái gì à!" Hứa Mộc An nhìn Tiêu Tiểu Phàm hỏi.

"Nhất định là bác cả uống thuốc gặm ra tật xấu, cho nên, ông nội vội vã đem ngươi kêu lên, bác cả thật không hiểu chuyện, một bó to tuổi còn uống thuốc, ta cũng biết không có thể gặm." Tiêu Tiểu Phàm thở dài thở ngắn phe phẩy đầu nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Làm sao con trai nhà mình, liền đối với Tiêu Thanh Nham uống thuốc chuyện này, như thế nhớ không quên đâu ?

"Nhanh ăn cơm đi." Tiêu Tiểu Đông kẹp 2 khối thịt đến Tiêu Tiểu Phàm trong chén, chọc cho Tiêu Tiểu Phàm một hồi thụ sủng nhược kinh.

. . .

"Đều đến à!" Tiêu Thanh Nham quét Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong một cái nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Cha, ngươi tìm chúng ta làm gì?"

Tiêu Lâm Phong trầm mặt, nói: "Hầu phủ mới vừa tới ra lệnh, muốn chúng ta thành Mạc tất cả gia tộc lớn, tham dự Hầu phủ tổ chức thi đấu."

Tiêu Cảnh Đình tò mò nói: "Cha, thi đấu là cái gì à? Có phải hay không có thưởng lệ à!"

Tiêu Lâm Phong quét Tiêu Cảnh Đình một cái, nói: "Thi đấu đương nhiên là có khen thưởng à! Hơn nữa, khen thưởng rất phong phú,

bất quá, vậy có thể từ thi đấu trong người còn sống sót rất ít, phần lớn có thể bắt được tưởng thưởng người, đều là Hầu phủ thanh niên."

Tiêu Cảnh Đình không hiểu nhìn Tiêu Lâm Phong, nói: "Người còn sống sót rất ít, tại sao?"

"Vì bảo đảm Hầu phủ quyền khống chế tuyệt đối, Hầu phủ là không hy vọng nó khu quản hạt xuống thành trì, xuất hiện quá nhiều thiên tài, cho nên, Hầu phủ cử hành cái này thi đấu, trên thực tế cũng là một cái âm mưu, lấy cao ngạch khen thưởng, kích thích tiến vào trong đó người, giết lẫn nhau."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Cái thế giới này thật là đáng sợ à! Bất quá, tài nguyên nhiều như vậy, vì tranh đoạt tài nguyên giết lẫn nhau, cũng không kỳ quái.

"Trong Hầu phủ, các ngươi tuổi như vậy tồn tại, có chút cũng luyện khí tầng 7, thậm chí luyện khí tầng 8, các ngươi cùng bọn họ vừa so sánh với, căn bản cũng không có sức cạnh tranh."

"Hơn nữa, dựa theo dĩ vãng thông lệ, thi đấu áp dụng chính là điểm tích lũy chế, đang so thi đấu ban đầu, Hầu phủ sẽ cho mỗi một người dự thi một cái thiết bài, sau đó, cái đó thiết bài trị giá mười điểm tích lũy, đoạt được những người dự thi khác thiết bài, có thể tăng điểm tích lũy." Tiêu Lâm Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Hầu phủ đây không phải là đang ép người dự thi tự muốn tàn sát sao?

"Vậy nếu là gặp phải khó giải quyết đối thủ, liền trực tiếp đem thiết bài đưa đi đi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Thanh Nham tràn đầy khinh thường quét Tiêu Cảnh Đình một cái, nói: "Ngươi chỉ chút này chí khí, không chiến trước hàng."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Gặp phải rất khó giải quyết đối thủ, bo bo giữ

mình, thật giống như cũng không phải cái gì chuyện mất mặt, cậy anh hùng uổng công bỏ mạng, mới bi ai đâu, hắn đều chết qua một lần người, đối với cốt khí vật này, thật đúng là không thế nào coi trọng.

"Ngươi lựa chọn cũng không sai, chẳng qua là, ngươi gặp phải cái đầu tiên khó giải quyết đối thủ, có lẽ đối phương sẽ bởi vì là ngươi tự động buông tha thẻ thân phận mà tha ngươi, cái thứ hai đâu, người ta sẽ không tin tưởng ngươi đem thẻ thân phận ném ra ngoài, người ta chỉ biết cho rằng đem ngươi thẻ thân phận giấu đi, giết ngươi sau đó lục soát người." Tiêu Lâm Phong lạnh lùng nói.

Tiêu Cảnh Đình ừng ực một chút nuốt hồi nước miếng, chỉ cảm thấy tim bịch bịch nhảy loạn, ai nha, cái này đáng sợ thế giới, cái này phải hắn làm sao lăn lộn à!

"Cha, có thể hay không không tham gia thi đấu à!" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Hầu phủ tổ chức tỷ thí, chết quá nhiều, trước kia cũng có một cái thành người liên hiệp, lựa chọn qua không tham gia." Tiêu Lâm Phong nói tới chỗ này đột nhiên dừng lại.

Tiêu Cảnh Đình đầy là tò mò trợn to mắt, Tiêu Thanh Nham khinh miệt quét Tiêu Cảnh Đình một cái, tiếp theo nói: "Kết quả, Hầu phủ điều động 2 cái trúc cơ, đem cái đó trong thành trì bị mời tham gia thi đấu lại không có ra người mấy cái gia tộc lớn, tru diệt sạch sẽ à!"

Tiêu Cảnh Đình hít sâu một hơi, người cao thủ này giết người không phạm pháp thế giới, thật là làm cho người xấu hổ à!

"Lần này Hầu phủ cho chúng ta thành Mạc tứ đại gia tộc thiệp mời, tứ đại gia tộc luyện khí tầng 5, năm tầng trở lên, bốn mươi tuổi trở xuống tu sĩ đều phải tham gia, các ngươi ba cái, đều ở đây số người bên trong, Hầu phủ hạt khu dưới, có ba mươi sáu tòa thành trì, thành Mạc hạng đếm ngược thứ ba, có lúc không nhất định sẽ nhận được thiệp mời, nhưng là lần này. . ." Tiêu Lâm Phong thanh âm

trầm thấp, trán ở giữa có một cổ tán không đi lo âu.

"Cha, ngươi yên tâm đi, nghe nói lần này trước khi tranh tài mười, còn có băng tâm đan làm tưởng thưởng, ta nhất định sẽ biểu hiện tốt một chút, là ngươi làm vẻ vang." Tiêu Thanh Nham lòng tin tràn đầy nói.

"Ngươi hết sức mà làm liền tốt." Tiêu Lâm Phong nói.

Tiêu Kính Phong híp mắt một cái, vậy dưới tình huống, khen thưởng càng cao, tranh tài tính nguy hiểm cũng càng lớn, vì khen thưởng, bên trong tu sĩ cũng biết bất kể hết thảy, xem ba thái độ, Tiêu Kính Phong rất dễ dàng phát hiện, cha tựa hồ đối với đại ca cũng không thế nào coi trọng.

"Vậy đi vào tìm chỗ trốn, được không?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Tiêu Lâm Phong gật đầu một cái, nói: "Có thể, bất quá, người dự thi trong rất nhiều người cũng tinh thông theo dõi thuật, không phải tốt như vậy tránh."

"Em ba, ngươi làm sao luôn nghĩ trốn tránh à!" Tiêu Thanh Nham hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lúng túng cười một tiếng, nói: "Cha nói, bên trong sẽ có luyện khí tầng 7 cùng luyện khí tầng 8 tu sĩ tham gia à!"

Tiêu Thanh Nham tràn đầy khinh thường nói: "Coi như là như vậy, ngươi cũng không nên cứ như vậy đánh lui đường cổ à!"

"Chẳng lẽ ta muốn đưa lên, để cho người chém à!" Tiêu Cảnh Đình tức giận.

"Đủ rồi, cũng loại thời điểm này, các ngươi không biết giúp nhau canh gác, chỉ biết đấu nội bộ." Tiêu Lâm Phong tức giận.

Tiêu Cảnh Đình ngượng ngùng ngậm miệng lại, thành tựu sanh ở

dưới cờ đỏ, mọc lên ở thời đại mới thế kỷ hai mươi mốt thiếu niên, Tiêu Cảnh Đình từ nhỏ tuân kỷ thủ pháp, liền con chuột cũng chưa từng giết, đột nhiên nghe nói muốn cùng một đám người sống chết tương bác, hắn rất bị hoảng sợ được không?

"Tốt lắm, lại qua bảy ngày, các ngươi thì phải lên đường đi Hầu phủ địa giới, ở chỗ này trước, chuẩn bị thật tốt một chút đi." Tiêu Lâm Phong nói.

"Bảy ngày, làm sao gấp như vậy à!" Tiêu Cảnh Đình nói.

"Hầu phủ cũng là đột nhiên ban bố luật lệ, vì chỉ sợ sẽ là để cho người ứng phó không kịp." Tiêu Lâm Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Hầu phủ thật thất đức à! Tiêu Cảnh Đình bừng tỉnh nhớ tới, hắn ở thôn Gò Đất lúc này tới cùng hắn muốn tiền phạt chính là người Hầu phủ.

"Tiêu Đình, ngươi đối với ngươi 2 con trai, rất dung túng à!" Tiêu Thanh Nham đột nhiên nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . . Đại ca thế nào nói ra lời này à!"

Tiêu Thanh Nham cười một tiếng, nói: "Ngươi cho 8000 lượng bạc cho ngươi vậy còn không có bàn cao con trai đi đổ thạch, không phải dung túng là cái gì? Em ba, ngươi có bạc cũng không biết biếu biếu cha mẹ, giao cho con trai ngươi phá của, ngươi là nghĩ như thế nào à!"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Nghĩ như thế nào, hắn tình nguyện à.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Đại ca, ngươi đây liền không hiểu đi, đổ thạch vật này, đầy đủ xem vận khí, đứa bé vận may tốt, thật ra thì, lần trước mua nhiều như vậy đá, cũng lái ra một ít đồ hữu dụng, tính được, cũng không thua thiệt, "

Tiêu Thanh Nham tức giận: "Cảnh Đình, ngươi thật đúng là cưng

chìu đứa trẻ, loại này mê sảng cũng nói cho ra miệng, hắn có thể xài 8000 lượng à!"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Hắn nói đúng là giả, khác không tính là, liền viên kia linh châu, chỉ đáng giá chừng mấy chục ngàn lượng bạc.

"Ta làm sao liền nói mê sảng? Tiểu Phàm mua đất, tỷ số trúng mục tiêu cũng cao à!" Tiêu Cảnh Đình tức giận.

Tiêu Lâm Phong nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Cảnh Đình, thật có chuyện như vậy? Con trai ngươi nhỏ như vậy, liền bắt đầu đổ thạch?"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Con trai hắn nhiều trào lưu à!"Tiểu Phàm không hiểu chuyện, cũng may vận may không tệ đâu, chưa ăn thua thiệt."

Tiêu Lâm Phong có chút hoài nghi nói: "Thật?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Phụ thân đại nhân, ta còn có thể lừa gạt ngươi sao? Ta bạc cũng không phải là nhặt được."

Tiêu Lâm Phong gật đầu một cái, nói: "Ngươi có đúng mực liền tốt."

------oOo------

Chương 84: Hầu phủ tỷ thí

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 84:Hầu phủ tỷ thí
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Hứa Mộc An vừa nghe đến động tĩnh, lập tức ưỡn bụng đi ra, "Ngươi trở về à!"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Cha nói những gì à?" Hứa Mộc An hỏi.

"Cha nói, gần đây có một cái Hầu phủ thi đấu."

"Hầu phủ? Vậy quá nguy hiểm, mỗi lần Hầu phủ thi đấu, đều sẽ chết không ít người." Hứa Mộc An thần sắc kích động nói.

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy đồng ý gật đầu một cái, nói: "Ta biết nguy hiểm, bất quá ngươi yên tâm, đến khi thực tập bắt đầu ta tìm chỗ trốn, không tham dự vào là được."

Hứa Mộc An cùng Mộc Thư Vũ mặc dù cũng là luyện khí tầng 5, nhưng là 2 người là phụ nữ, hơn nữa cũng không coi là chân chính người Tiêu gia, cho nên không có ở đây trong danh sách.

Hứa Mộc An hít sâu một hơi, nói: "Như vậy cũng tốt, chẳng qua là chỉ sợ vẫn là có chút nguy hiểm. . ."

Tiêu Cảnh Đình bất đắc dĩ thở dài, nói: "Nguy hiểm là nhất định là có, chẳng qua là anh tên chữ đã ở trong danh sách, tránh cũng không tránh khỏi, trước mắt xem ra, chỉ có thể đi một bước, xem một bước."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, thần sắc có chút thấp nói: "Cũng đúng, Hầu phủ là rất bá đạo, trốn tránh thi đấu sẽ bị Hầu phủ đuổi giết."

"Em biết được rất rõ ràng à!" Tiêu Cảnh Đình có chút kinh ngạc nói. Chủ cũ thằng ngốc này, đối với Hầu phủ thi đấu, một chút khái niệm cũng không có.

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Trong gia tộc người làm, cũng không có việc gì thì sẽ trò chuyện chút bát quái, chúng ta sẽ trò chuyện rất nhiều chuyện."

Tiêu Cảnh Đình một chút bị nhấc lên hứng thú, "Các ngươi còn thật nhiều chuyện như vậy."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Hầu phủ nhưng mà hấp dẫn đề tài đây."

"Các ngươi còn trò chuyện những gì à!" Tiêu Cảnh Đình tò mò hỏi.

"Có cái thần thông quảng đại nha hoàn nói, Hầu phủ có vị thiếu gia, chạy đến kỹ viện chơi đĩ, kết quả, ở trên giường đặt một cái rắm, bị một kỹ nữ cho cười nhạo, Hầu phủ đại thiếu gia thẹn quá thành giận dưới, liền đem vậy kỹ nữ cưới trở về nhà ngày đêm cưng chìu, kết quả không bao lâu, vậy kỹ nữ liền chết ở vậy thiếu gia thê thiếp dưới thủ đoạn." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Cái này cũng lộn xộn cái gì à! Vậy thiếu gia thật đúng là lòng dạ ác độc.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Ngươi không có sao chứ."

Tiêu Cảnh Đình vội vàng lắc đầu một cái, nói: "Không có sao, ta có thể có chuyện gì à!"

"Ngươi ngày hôm nay gặp phải Tiêu Thanh Nham liền đi." Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Vậy ngu si có thể cảm thấy hắn vô địch thiên hạ, suy nghĩ muốn bắt hạng đây."

"Cũng không thể nói người ta sai à! Có người thích bo bo giữ mình, có người thích dương danh lập vạn, chẳng qua là nguy hiểm quá cao, Tiêu Thanh Nham nếu là chỉ vì cái lợi trước mắt, chỉ sợ sẽ chết không có chỗ chôn." Hứa Mộc An lắc đầu nói.

"Đúng vậy!" Chẳng qua là tên nầy chết, cha mẹ nên đau lòng.

"Khá tốt, tiến vào bí cảnh sau đó, các ngươi sẽ bị toàn bộ đánh loạn, nếu không, ta thật đúng là sợ Tiêu Thanh Nham liên lụy ngươi." Hứa Mộc An lo lắng nói.

Tiêu Cảnh Đình xoa xoa lỗ mũi, không nghĩ tới Hứa Mộc An tên nầy, lại có thể đối với Tiêu Thanh Nham như thế không coi trọng.

"Ngày hôm nay ở lúc nói chuyện, Tiêu Thanh Nham nói tiểu Phàm." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An có chút kinh ngạc nói: "Nói tiểu Phàm, hắn nói tiểu Phàm làm gì?"

"Hắn nói tiểu Phàm mua đá xài tiền bậy bạ à!" Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An: ". . ." Tiêu Thanh Nham gần đây cao ngạo kiêu ngạo, lúc nào, lại có thể cũng học khua môi múa mép, nhìn dáng dấp, tên nầy gần đây thật bị ép.

"Tiêu Thanh Nham tựa hồ thay đổi rất nhiều à!" Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đó cũng không phải là." Tên khốn này đồ chơi, lại có thể cũng biết gây chuyện.

"Ta đi sau đó, trong nhà sợ là phải không yên ổn." Tiêu Cảnh Đình sắc mặt thâm trầm nói.

Tiệm thức uống làm ăn lại có bao nhiêu người đỏ con mắt, hắn ở lúc này đứng phía sau Tiêu Lâm Phong cùng Vương Lộ, tự nhiên không người nào dám nói gì, một khi hắn đi, đó cũng không giống nhau.

Hứa Mộc An suy nghĩ một chút, nói: "Chuyện trong nhà, ngươi yên tâm, ta sẽ xem tình huống."

"Ta dĩ nhiên là tin được ngươi, bất quá, ngươi cũng không cần vì tiệm thức uống cùng người ta liều mạng, ta ở lâu chút linh tuyền nước cho ngươi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: " Được."

Tiêu Cảnh Đình đem tiểu Phàm đổ thạch làm trở về vậy chất đồ đầy đủ ném vào trong linh tuyền sau đó, linh tuyền nước phẩm cấp nhanh chóng tăng lên liền không thiếu, Tiêu Cảnh Đình chế tạo thức uống trong, cũng biết đổi nhập lượng nhất định linh tuyền nước, bây giờ chỉ cần đổi nhập nguyên lai 10% tính, là có thể đạt tới trước khi hiệu quả.

Linh tuyền nước là đồ tốt à! Vừa có thể tu luyện, vừa có thể kiếm tiền.

"Ta không ở nhà, ngươi phải thật tốt bảo trọng à!" Tiêu Cảnh Đình dặn dò. Trịnh Bội Nhi sau lưng có Trịnh gia, Hứa Mộc An nhà mẹ căn bản dựa vào không được, cha mẹ chủ cũ cũng không phải rất thích Hứa Mộc An, có lẽ, hắn vừa đi, trong cửa hàng làm ăn, sẽ bị vội vả nhường lại.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Ta biết."

"Cửa tiệm nếu là không gánh nổi, liền không giữ được, không cần có áp lực quá lớn." Tiêu Cảnh Đình dặn dò.

"Ta rõ ràng, ta sẽ xem tình huống, trước không nói cái này, nếu như ngươi muốn tham gia thi đấu, tốt nhất vẫn là nhanh chóng tiến vào luyện khí tầng 6." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Ta cũng nghĩ như vậy, ngọc bội trong không gian hòa tước lan đã trưởng thành, ta thực lực cũng không sai biệt lắm đến luyện khí tầng 5 đỉnh núi, có thể uống linh thảo, vậy linh thảo là làm sao dùng."

"Tiêu gia có một cái toa thuốc, có thể cực lớn hạn độ lợi dụng hòa tước lan, ngươi đi tàng thư lâu tra một chút thì sẽ biết, ta không có quyền hạn." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Ừ, anh biết."

Hắn trước ở tàng thư lâu chỉ chú trọng công pháp, đối phương tử ngược lại không có làm sao coi trọng.

"Hòa tước lan tổng cộng chín muồi bốn bụi cây, ta lưu 2 bụi cây cho ngươi." Hứa Mộc An mang thai sau đó, tu vi liền rơi xuống một ít, nếu không, sẽ không so Tiêu Cảnh Đình kém.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: " Được." Hứa Mộc An không có cự tuyệt Tiêu Cảnh Đình đề nghị, hắn cần thật chặt đuổi theo Tiêu Cảnh Đình bước chân, không thể trở thành Tiêu Cảnh Đình liên lụy, phải đem hết toàn lực đề cao thực lực.

. . .

Ngày thứ hai.

"Anh trở về." Mộc Thư Vũ thấy Tiêu Kính Phong, hào hứng nghênh đón.

"Anh mau vào đi, em ba đưa một chén hòa tước lan phân phối thuốc nước tới, ngươi uống nhanh liền đi." Mộc Thư Vũ nói.

Tiêu Kính Phong tràn đầy kinh ngạc nói: "Em ba từ đâu tới hòa tước lan à!" Vật này người bình thường không mua được, hơn nữa, coi như có thể mua được, chắc rất đắt.

Mộc Thư Vũ lắc đầu một cái, nói: "Không biết, anh mau uống đi, vượt qua thời gian, liền không có hiệu quả, em ba làm nước đoán được ngươi trở về thời gian, mới vừa đưa tới."

"Nhanh chóng cho em ba đưa tới cho, hắn cũng cần."

Mộc Thư Vũ lắc đầu một cái, nói: "Em vốn là cũng là cái ý này, bất quá Hứa Mộc An nói, em ba đã uống hắn phần kia, phần này là cho ngươi."

"Em ba thật sự là quá khách khí." Tiêu Kính Phong sững sốt một chút, không nhịn được nói.

Mộc Thư Vũ vội nói: "Đúng vậy! Lập tức phải tỷ thí, thực lực tăng cường một ít, an toàn tính cũng lớn một chút, nếu là ở thời điểm tranh tài, gặp phải em ba, hai huynh đệ các ngươi cũng tốt giúp nhau canh gác." Mộc Thư Vũ ngày hôm qua nghe Tiêu Kính Phong nói chuyện tranh tài, trên mặt không phản ứng, nhưng trong lòng lo lắng rất.

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: " Ừ, anh biết."

. . .

Tiêu Cảnh Đình vận chuyển linh lực, hồi lâu mới mở mắt ra, trong cơ thể tràn đầy linh khí nói cho Tiêu Cảnh Đình, hắn thuận lợi tiến vào luyện khí tầng 6.

Tiêu Cảnh Đình lung lay tay chân một chút, mặt đầy chí đắc ý đầy.

"Luyện khí tầng 6 quả nhiên là không giống nhau à! Khó trách Tiêu Thanh Nham tên kia tiến vào luyện khí tầng 6, liền lôi kéo cùng một người kiến thức nông cạn vậy." Tiêu Cảnh Đình cảm thấy, lấy năng lực bây giờ của hắn, có thể trông chừng ruộng đất, là hoá ra gấp hai gấp ba.

Hứa Mộc An vỗ một cái Tiêu Cảnh Đình bả vai, có chút mừng rỡ nói: "Lên cấp liền tốt."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Nghe nói, Hầu phủ bên kia, có rất nhiều luyện khí tầng 7, tầng 8 tồn tại, thật không biết, những tên kia, kết quả là tu luyện thế nào."

"Hầu phủ là không giống." Hứa Mộc An trầm ngâm một chút nói.

"Làm sao không giống nhau?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Em cũng là chỉ nghe đồn đãi, nghe nói chúng ta cái này một mảnh man hoang đại lục, thật ra thì đều là thuộc về một cái Thanh Vân tiên môn môn phái quản hạt, bên này trồng trọt cao cấp linh thực, rất nhiều cũng đều cung cấp Thanh Vân tiên môn, cùng tiên môn đổi lấy tài nguyên. Thanh Vân tiên môn mới là thánh địa tu luyện, người Hầu phủ cùng Thanh Vân tiên môn người có chút quan hệ, có tiên môn chiếu cố, người Hầu phủ tu luyện dĩ nhiên là cùng người bình thường không giống." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình có chút kinh ngạc nói: "Còn có chuyện này à!"

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Bất quá, tiên môn quá xa vời, nghe nói, trúc cơ tu sĩ, cũng rất khó tiếp xúc tiên môn. Thà chú ý tiên môn, còn không bằng chú ý một ít thực tế đồ, lập tức thi đấu liền muốn bắt đầu, cha mẹ có hay không đưa ít thứ cho ngươi phòng thân?"

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Còn không có."

Hứa Mộc An thở dài, nói: "Vậy chính ngươi chuẩn bị đi, cha mẹ cho dù cho, chỉ sợ cũng là Tiêu Thanh Nham chọn còn dư lại, không nhiều lắm dùng."

"Đó cũng không phải là sao?" Tiêu Cảnh Đình nói. Mười ngón tay còn có chiều dài ngắn, Tiêu Thanh Nham lại làm bậy, cũng vậy, cha mẹ từ nhỏ thương cưng chìu đến lớn, sẽ không tùy tiện thay đổi, bất

quá nói chuyện cũng tốt, hắn dù sao không phải là chủ cũ, bị chủ cũ cha mẹ đại ân, hắn trong lòng có thẹn.

. . .

Tiêu gia.

"Đây đều là cha mẹ cho à!" Trịnh Bội Nhi nhìn trên bàn bội kiếm cùng phù chú, phòng vệ người, tràn đầy hưng phấn nói.

Tiêu Thanh Nham gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Nguyên bản cha mẹ rất không hài lòng hắn uống đan dược lên cấp, bất quá, Hầu phủ ra lệnh đi ra, cha mẹ ngược lại cảm thấy phải hắn có trước thấy rõ ràng.

Luyện khí tầng 5 ở thành Mạc trẻ tuổi đồng lứa trong, còn có thể coi là siêu quần xuất chúng, nhưng là thả vào Hầu phủ thi đấu trong, cũng có chút không đủ nhìn, luyện khí tầng 6 cũng không giống nhau, lần này tham dự thi đấu, nghe nói phần lớn là luyện khí tầng 5, luyện khí tầng 6 thả vào thành phố lớn cũng là tinh anh.

"Nhưng mà cha mẹ vẫn là đau lòng nhất anh ." Trịnh Bội Nhi nói.

Tiêu Thanh Nham gật đầu một cái, nói: "Đó cũng không phải là." Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong cái này hai tên, lại biết làm ăn, nhập không thể cha mẹ mắt, thì có thể làm gì?

"Thật ra thì, em Hai, em ba nếu là luyện khí tầng 4 cũng tốt, đợi ở nhà bình an, chẳng qua là, cái này hai tên không biết khiến cho thủ đoạn gì, lại có thể vào luyện khí tầng 5, cũng lên danh sách, tỷ thí này như thế nguy hiểm, luyện khí tầng 5 tiến vào thi đấu, thật là cùng chịu chết không có gì khác biệt." Tiêu Thanh Nham thở dài thở ngắn nói.

Trịnh Bội Nhi gật đầu một cái, phụ họa nói: "Cũng không phải sao." Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong chết ở bên trong mới phải, trước kia một cái là con phá của, một cái tổng chạy ra bên ngoài,

nhìn cũng không cảm thấy cái gì, bây giờ, hai tên kia, là càng xem càng ghét.

"Không biết, Cảnh Đình bây giờ đang làm gì, vừa ý lần cha nhắc tới Hầu phủ tỷ thí thời điểm hắn dáng vẻ, cũng biết tên nầy có nhiều tham sống sợ chết, thi đấu còn chưa bắt đầu, liền muốn thời điểm tranh tài làm sao trốn tránh đuổi giết, tên nầy sẽ không thấy tình thế không ổn, chạy trốn đi." Tiêu Thanh Nham lắc đầu nói.

"Phải tìm một người đem hắn coi được đâu, trốn tránh thi đấu, làm không tốt, là muốn liên lụy cả nhà." Trịnh Bội Nhi nói.

"Em ba gần đây không nặng nhẹ, không làm được thật vẫn làm như vậy." Tiêu Thanh Nham lắc đầu nói.

Bị Tiêu Thanh Nham lo nghĩ Tiêu Cảnh Đình đang mang Tiêu Tiểu Phàm ở trong thành tất cả đánh cuộc lớn thạch tiệm khắp nơi quét sạch, Tiêu Tiểu Phàm gặp phải nguyên thạch, tiểu nhân sờ một cái, lớn ôm một cái, mua một đống lớn.

Lúc ra cửa, Tiêu Cảnh Đình cách dùng quyết che giấu nhà mình thực lực, Tiêu Cảnh Đình cũng luyện khí tầng 6, cẩn thận một chút mà nói, cũng không người phát hiện hắn thực lực chân thật.

Tiêu Cảnh Đình cuồng mua nguyên thạch cử động, tự nhiên đưa tới không ít người chú ý.

Có người cảm thấy Tiêu Cảnh Đình quá nuông chìu đứa trẻ, lại có thể nghe một đứa bé lời nói loạn mua đồ.

Có người cảm thấy Tiêu Cảnh Đình gần đây kiếm bạc quá nhiều, cháy sạch hoảng, muốn thiêu hủy một ít mới cam tâm.

Có người cảm thấy Tiêu Cảnh Đình thói cũ nảy mầm, lại bắt đầu phá của.

Cũng có người hoài nghi, Tiêu Tiểu Phàm có cái gì thiên phú, chọn

đá rất đặc biệt lợi hại, bất quá, càng nhiều người hơn chỉ làm Tiêu Cảnh Đình bị sắp đến thi đấu, làm đầu óc mê muội, suy nghĩ mở ra tuyệt thế kỳ trân, tốt tăng lên thực lực.

------oOo------

Chương 85: Mọi người khiếp

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 85:Mọi người khiếp
Converter Dzung Kiều cầu phiếu sợ

"Nơi này là 30 nghìn lượng bạc, nhanh đi chế bị một ít vũ khí, phù chú, đồ phòng hộ đi, ta coi trước cha mẹ bên kia hẳn là không trông cậy nổi." Mộc Thư Vũ khẽ thở dài một hơi, thần sắc tích tụ nói.

Ngày hôm qua thời điểm chạng vạng tối, Tiêu gia bên kia phái người đưa tới hai ba kiện cấp 4 pháp khí, còn có một chút cấp 4 phù chú.

Cha Tiêu, mẹ Tiêu hẳn còn chưa biết Tiêu Kính Phong lên cấp luyện khí tầng 6, đưa tới đồ cấp bậc thấp đủ cho rất, nhưng là, cho dù là luyện khí tầng 5, sử dụng cấp 4 pháp khí cũng vẫn chưa đủ, Hầu phủ thi đấu sắp tới, nhà nào đều là tập trung hết thảy là người dự thi chuẩn bị thi đấu dùng đồ, chẳng qua là. . .

Cha Tiêu, mẹ Tiêu chắc cũng là chuẩn bị, chẳng qua là, không phải là vì Tiêu Kính Phong chuẩn bị.

Luyện khí tầng 5 tu giả, tham gia tranh tài còn sống trước tiên không cao, cha Tiêu, mẹ Tiêu sẽ đưa như thế ít đồ, để cho Mộc Thư Vũ cảm thấy 2 người căn bản cũng không có đem Tiêu Kính Phong sống chết để ở trong lòng.

Tiêu Cảnh Đình cũng nhận được một phần, tuy nói so Tiêu Kính Phong cái này một phần nhiều không thiếu, nhưng cũng không nhiều đi nơi nào.

Cha Tiêu, mẹ Tiêu chủ yếu tài nguyên, hẳn vẫn là đặt ở Tiêu Thanh Nham trên người.

"Ta biết, để cho ngươi phí tâm." Tiêu Kính Phong thu hồi ngân phiếu nói.

"Cha mẹ cũng quá thiên vị." Mộc Thư Vũ không nhịn được nói. Mộc Thư Vũ chân thực không muốn nói nói cha Tiêu, mẹ Tiêu không phải, bất quá, chân thực quá thiên vị.

Tiêu Kính Phong sững sốt một chút, có chút áy náy nói: "Thật xin lỗi, để cho ngươi chịu ủy khuất."

Mộc Thư Vũ lắc đầu một cái, nói: "Ta không có sao, chẳng qua là ngươi. . . Ngươi nhất định phải bình an trở lại."

"Yên tâm đi, ta đều là luyện khí tầng 6, nhất định có thể bình an trở về." Tiêu Kính Phong nói.

"Em ba, thật là một người tốt." Mộc Thư Vũ từ trong thâm tâm nói.

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Mình cái này em ba, hắn thật là càng ngày càng nhìn không thấu, liền hòa tước lan cũng có thể lấy được tay, em ba chuyện gì tốt cũng nghĩ hắn một phần, thật là hắn tam sinh hữu hạnh, thật ra thì, em ba người không tệ, nếu là đại ca có thể buông xuống thành gặp, cùng em ba giao hảo, nói không chừng cũng có thể thơm lây không ít, đáng tiếc. . .

Đại ca. . . Đại ca có cha mẹ bận tâm, căn bản không cần hắn nhiều chuyện.

Rất nhanh thì đến ngày lên đường, vì để ngừa vạn nhất, tứ đại gia tộc là liên hiệp lên đường.

. . .

Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong đến một cái địa điểm tập hợp, liền dẫn phát náo động.

Lần này phụ trách hộ tống có bốn cái luyện khí tầng 8 trưởng lão, Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong ẩn khí quyết không tới nơi tới chốn, một chút sẽ để cho người phát hiện chân thực tu vi.

Đoạn này thời gian, Tiêu Thanh Nham một mực lưu lại ở Tiêu Lâm Phong cùng Vương Lộ bên người, Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong một mực lưu ở ngoài thành, có thể là bởi vì là bạc đãi con thứ hai, con thứ ba áy náy, cũng có thể chột dạ, Tiêu Lâm Phong cùng Vương Lộ cũng không có cố ý đi thăm dò khống 2 đứa nhỏ con trai tình trạng, cho tới, Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong lên cấp luyện khí tầng 6, Tiêu Lâm Phong cùng Vương Lộ vẫn là không biết gì cả.

Phát hiện Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong đều lên cấp luyện khí tầng 6, Tiêu Lâm Phong cả kinh trợn mắt hốc mồm.

Tiêu Lâm Phong cũng là lần này đi theo luyện khí tầng 8 đầu não một trong, những gia tộc khác người, chỉ làm Tiêu Lâm Phong đã sớm biết rồi 2 con trai lên cấp sự việc, giấu giếm làm sát thủ giản, đem bọn họ chẳng hay biết gì, Tiêu Lâm Phong bị người hung hãn chua mấy câu.

Tiêu Lâm Phong mừng rỡ hơn, có mấy phần lúng túng, hắn phần lớn tinh lực đều đặt ở Tiêu Thanh Nham trên người, đối với Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong thật sự là chú ý quá ít.

. . .

"Trưởng lão, ngươi không nhìn lầm chứ, Tiêu Cảnh Đình là luyện khí tầng 6?" Tôn Miểu Miểu nhìn bên người cụ già, không nhịn được thấp giọng hỏi.

"Không sai, là luyện khí tầng 6, mặc dù không quá vững đặt, nhưng là, nhất định là luyện khí tầng 6 không thể nghi ngờ." Tôn gia trưởng lão sắc mặt ngưng trọng nói.

"Tên nầy, rốt cuộc là tu luyện thế nào à!" Tôn Miểu Miểu không nhịn được thầm nói.

Theo nàng biết, Tiêu Lâm Phong cũng không có ở Tiêu Cảnh Đình trên người xài bao nhiêu tiền à! Tiêu Cảnh Đình là kiếm một ít tiền, nhưng là, được lợi sau khi đến, chỉ biết là phung phí.

"Không dứt Tiêu Cảnh Đình, Tiêu Kính Phong cũng luyện khí tầng 6, Tiêu Lâm Phong thật là bản lãnh, ba con trai, lại có ba cái là luyện khí tầng 6, tên nầy lừa gạt thật là chặt." Tôn gia trưởng lão không nhịn được thở dài nói.

Tôn Diệu Âm hướng Tiêu Kính Phong phương hướng nhìn một cái, nàng mặc dù gả cho Chu Khang Hòa, nhưng là, vẫn là lấy Tôn gia nữ thân phận tham gia thi đấu.

Tôn Diệu Âm nằm mơ cũng không nghĩ tới, nàng đã từng vứt bỏ vị hôn phu, lại có thể sẽ nhanh như vậy tiến vào luyện khí tầng 6, Tiêu Kính Phong tiến vào luyện khí tầng 6 thời gian, tựa hồ so Chu Khang Hòa sớm hơn một chút.

Chu Khang Hòa nhìn Tiêu Cảnh Đình bên kia, sắc mặt khó khăn thấy chặt, Chu Khang Hòa vốn lấy là mình luyện khí tầng 6 tu vi, ở bốn đại trong gia tộc cũng coi là đầu một phần.

Nhưng mà không nghĩ tới, Tiêu Thanh Nham cũng lên cấp, Tôn gia giấu trong tuyết một cái cháu minh thành phố, Trịnh gia giấu trong tuyết một chút trịnh khoa, Chu Khang Hòa không đem Tiêu Cảnh Đình coi ra gì, nhưng đối với cháu minh thành phố cùng trịnh khoa có chút kiêng kỵ.

Chu Khang Hòa vốn là lấy là tình huống phát triển thành như vậy đã quá ác liệt, không nghĩ tới Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong lại có thể đồng thời lên cấp luyện khí tầng 6.

. . .

Người đến đủ sau đó, đoàn người liền lên đường.

Tiêu Lâm Phong rất muốn hướng 2 con trai hỏi dò đột nhiên lên cấp tin tức, nhưng là, ngại vì những người khác tại chỗ, chỉ có thể đem cái này cổ xung động áp chế xuống.

Màn đêm buông xuống, người của 4 đại gia tộc tìm một cái thị trấn đặt chân, ở trong trấn mấy cái khách sạn ở lại, Tiêu Lâm Phong lập tức kêu tới 2 con trai, tuân hỏi tình huống.

"Ngươi nói, tiểu Phàm đổ thạch đánh cuộc ra một viên linh châu, ngươi dựa vào linh châu lên cấp?" Tiêu Lâm Phong hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Tiêu Thanh Nham đầy là không tin nói: "Tiểu Phàm, mới là một đứa con nít, hắn có thể có cái gì nhãn lực? Lại có thể có thể đánh cuộc đến linh châu."

Tiêu Cảnh Đình bất đắc dĩ nói: "Đại ca, đổ thạch không phải mắt nhìn lực, là xem vận khí, con trai ta vận khí tốt à! Một đánh cuộc thì đánh cuộc đến linh châu, ta cầm linh châu lên cấp sau đó, liền mang hắn đến tất cả đánh cuộc lớn thạch tiệm mua đá, bất quá, tiểu Phàm có thể là lần đầu tiên lúc này đem vận khí dùng hết, phía sau ngược lại là không đánh cuộc đến cái gì đồ hữu dụng."

Trên thực tế, Tiêu Cảnh Đình nói láo, Tiêu Tiểu Phàm càn quét đổ thạch tiệm, lại đánh cuộc ra không thiếu thứ tốt, Tiêu Cảnh Đình cho Hứa Mộc An giữ lại một số, mình giữ lại một số.

"Ngươi dùng linh châu đổi hòa tước lan?" Tiêu Lâm Phong hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Ta nghe nói hòa tước lan đối với luyện khí tầng 5 tu giả đột phá vách ngăn có hiệu quả đây."

Tiêu Thanh Nham không nhịn được nói: "Linh châu so hòa tước lan

trân đắt hơn."

Tiêu Cảnh Đình sau đó có mang Tiêu Tiểu Phàm chạy đến tất cả đánh cuộc lớn thạch tiệm đổ thạch sự việc, Tiêu Thanh Nham đã sớm biết rồi, hắn vẫn còn ở Tiêu Lâm Phong trước mặt, hung hãn quở trách một lần Tiêu Cảnh Đình một lần, không nghĩ tới. . . Tiêu Tiểu Phàm vậy tên tiểu quỷ vận khí tốt như vậy, đánh cuộc đến linh châu, hắn làm sao cũng chưa có vận khí tốt như vậy?

Tiêu Thanh Nham cũng đi qua đổ thạch trận, chẳng qua là lãng phí hơn mấy ngàn lượng bạc, không thu hoạch được gì, liền kịp thời thu tay lại.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Bất quá, hòa tước lan đối với ta tương đối hữu dụng, dưới mắt thi đấu ý định giết người trùng trùng, ta nghĩ tới nghĩ lui, vẫn cảm thấy lên cấp trọng yếu nhất."

Tiêu Thanh Nham: ". . ."

Tiêu Lâm Phong nhìn Tiêu Cảnh Đình, hồi lâu sau, khẽ thở dài một hơi.

Mình cái này con trai nhỏ rốt cuộc là không giống nhau, nếu là đổi trước kia, chỉ sợ ít nhất phải cùng mình thương lượng một chút, bây giờ nhưng âm thầm mình làm lựa chọn.

. . .

Trong khách sạn.

"Đại ca, cục diện thật giống như có cái gì không đúng à!" Chu Khang Tề không nhịn được nói.

Chu Khang Tề vẫn cảm thấy anh mình là thành Mạc trẻ tuổi đồng lứa người thứ nhất, kết quả, lần này thi đấu, Trịnh gia cùng Tôn gia cũng toát ra một cái tuyết cất giữ luyện khí tầng 6 thiên tài, Tiêu gia

Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong cũng tiến vào luyện khí tầng 6.

"Người giỏi có người giỏi hơn, thiên ngoại hữu thiên, cõi đời này thiên tài còn nhiều mà." Chu Khang Hòa ngoài miệng như thế vừa nói, nhưng trong lòng vô cùng không phải mùi vị.

Chu Khang Hòa một mực lấy là, hắn tu vi thả vào thành trấn lớn không coi vào đâu, nhưng là, ở thành Mạc đó là số một số hai, lại không nghĩ rằng lập tức toát ra nhiều như vậy cùng hắn không phân cao thấp thiên tài.

Tiêu Thanh Nham tuổi tác không nhỏ, Tiêu Cảnh Đình cũng không đến hai mươi tuổi, mình nhưng mà ở hai lúc mười ba tuổi, mới lên cấp luyện khí tầng 6 à! Tiêu Cảnh Đình cái này vậy đứa con phá của, bây giờ thật là cá mặn trở mình.

Chu Khang Tề cau mày, ban đầu hắn thiết kế Tiêu Kính Phong trúng độc lúc này cái đó độc sư cùng hắn nói, Tiêu Kính Phong đời này đều là luyện khí tầng 4, kết quả, lúc này mới bao lâu, vẫn chưa tới 2 năm thời gian, Tiêu Kính Phong tu vi đã đuổi kịp anh cả, Tiêu Kính Phong tên nầy cũng không phải cái gì hiền lành, mình đã từng như vậy đối với hắn, tìm được cơ hội, Tiêu Kính Phong nhất định sẽ thủ tiêu hắn.

Chu Khang Tề sờ một cái cổ, trong lòng xông lên một cổ khí lạnh.

"Đại ca, ngươi có cái gì phương thức ứng đối chưa ?" Chu Khang Tề hỏi.

Chu Khang Hòa thản nhiên nói: "Lần này tất cả thị trấn tham dự tranh tài thiên tài, không đếm xuể, ngươi tầm mắt muốn rộng rãi một chút, không được câu nệ ở thành Mạc những người này trên người."

Chu Khang Tề nở nụ cười, nói: "Dạ dạ dạ, vẫn là anh ngươi có xa gặp."

. . .

Tôn gia trưởng lão ở trong khách điếm vòng tới vòng lui.

Tôn Diệu Âm cùng Tôn Miểu Miểu ngồi ở bên cạnh bàn, không nói một lời.

"Không nghĩ tới à! Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong lại có thể lên cấp luyện khí tầng 6, cái này là dạng gì vận khí à! Miểu Miểu, ngươi bây giờ cũng coi là người Tiêu gia, ngươi được tin tức gì không có, có phải hay không là cái này 2 anh em bên ngoài lấy được cái gì thiên đại cơ duyên à!" Tôn gia trưởng lão hỏi.

Tôn Miểu Miểu lắc đầu một cái, nói: "Không có à! Ta không biết." Nàng đúng là một chút tin tức cũng không nghe được, Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong lên cấp luyện khí tầng 5 đã đủ để cho nàng kinh ngạc, lúc này, cái này 2 anh em lại có thể đều là luyện khí tầng 6.

"Không nghĩ tới Tiêu Cảnh Đình bây giờ lại có thể như vậy tiền đồ." Tôn gia trưởng lão tràn đầy cảm thán nói.

Tôn Miểu Miểu cắn răng, nàng nằm mơ cũng không nghĩ tới, cái đó từ trước, nàng một mực không coi vào đâu người, bây giờ lại có thể mới có thể có như chút thành tựu, nếu như, ban đầu nàng không có lựa chọn Tiêu Mộc Hồng, có lẽ hết thảy cũng không giống nhau, Tiêu Cảnh Đình vẫn chưa tới hai mươi liền luyện khí tầng 6, thực lực này, so với chị gả Chu Khang Hòa cũng không bị nhàn rỗi nhiều.

Nếu như, nàng gả người là Tiêu Cảnh Đình, vậy nàng nơi nào còn cần tiện Mộ tỷ tỷ gả được a!

"Không đạo lý, Tiêu Kính Phong cũng lên cấp, cái này 2 anh em, nhất định có bí mật." Tôn gia trưởng lão nói.

Tôn Diệu Âm gật đầu một cái, nói: "Bí mật là nhất định là có."

Coi như Tiêu Cảnh Đình cải tà quy chánh, cũng không đạo lý lập tức liền vọt tới luyện khí tầng 6.

Nàng nhìn ngày hôm nay Tiêu Lâm Phong phản ứng, sợ là Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong lên cấp luyện khí tầng 6, Tiêu Lâm Phong cũng chưa chắc biết, theo nàng biết, Tiêu Lâm Phong là Tiêu Thanh Nham đưa làm không ít thứ bảo vệ tánh mạng, nhưng là, cho Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong nhưng là chút rách rưới hàng.

Nếu là Tiêu Lâm Phong biết Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong thực lực, coi như muốn bên nặng bên nhẹ, cũng chưa đến nỗi kém nhiều như vậy, Tiêu Thanh Nham sắc mặt như vậy khó khăn xem, muốn đến cũng bị chẳng hay biết gì.

Nghĩ đến Tiêu Kính Phong, Tôn Diệu Âm khẽ thở dài một hơi, trước kia nhìn Tiêu Kính Phong không lên được mặt bàn, bây giờ nhìn lại, người ta cũng không so Chu Khang Hòa kém nhiều ít, sớm biết. . .

"Không nghĩ tới, không chỉ chúng ta Tôn gia có tuyết cất giữ thiên tài, liền Trịnh gia cũng có một cái." Tôn trưởng lão nói.

Tôn Diệu Âm lòng, chìm một chút, Tôn Diệu Âm từ nhỏ chính là nhà điểm chính đào tạo đối tượng, Tôn Diệu Âm vẫn cảm thấy nhà chuyện, không nói chuyện vô cự tế, nhưng là, cơ bản đại sự nàng cũng là biết, nhưng mà, nhà lại có thể giấu trong tuyết một cái luyện khí tầng 6 thiên tài, mà nàng thành tựu Tôn gia đích nữ, lại có thể không biết chuyện.

"Ta trước kia cũng không biết, Tôn gia nguyên lai còn có như vậy cái thiên tài đây." Tôn Miểu Miểu thờ ơ nói , biết cháu minh thành tồn tại, Tôn Diệu Âm trong lòng không phải mùi vị, Tôn Miểu Miểu trong lòng cũng là vô cùng không dễ chịu.

Tôn trưởng lão híp mắt, nói: "Gia tộc vì hòa bình ổn định lâu dài, tất nhiên là muốn lưu chút đòn sát thủ."

Tôn Diệu Âm gật đầu một cái, nói: "Trưởng lão nói đúng." Tôn Diệu Âm có thể hiểu gia tộc lựa chọn, nhưng vẫn có chút cách ứng.

/*Dzung Kiều : đã gặp trường hợp vậy rồi, có người bạn cho em làm giám đốc công ty và thế là em chiếm hết công ty và người mẹ vẫn benh vực để em mình lấy có sao đâu . */

------oOo------

Chương 86: Cùng chung đi ra ngoài

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 86:Cùng chung đi ra ngoài
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Cảnh Đình các người mặc dù cách mở ra, nhưng là, Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong là luyện khí tầng 6 tin tức vẫn là truyền về Tiêu gia.

Nhận được tin Vương Lộ, thời gian đầu tiên tìm 2 con trai phu lang Hứa Mộc An cùng Mộc Thư Vũ tuân hỏi tình huống.

"Tiểu Phàm, đánh cuộc ra một viên linh châu, là thật sao?"

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Tiểu Phàm là vận khí tốt, lập tức đánh cuộc ra một viên linh châu, Cảnh Đình liền làm ơn người đem linh châu đổi thành hòa tước lan."

"Trân quý như vậy linh châu đổi thành hòa tước lan, các ngươi bị bẫy." Trịnh Bội Nhi trầm mặt kinh thanh nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Là như vậy không sai, nhưng mẹ đây không phải là lập tức phải tỷ thí sao? Nghe cha nói thi đấu rất nguy hiểm à! Luyện khí tầng 5 tu giả rất khó tự vệ à! Cảnh Đình cũng là ép với không biết làm sao, mới đưa linh châu đổi thành hòa tước lan, nếu không phải cái này so với thi đấu sắp tới, như thế vật trân quý, phu quân hắn là không thể bỏ đổi."

Vương Lộ trầm mặt, nói: "Chuyện này, các con hẳn tìm mẹ thương lượng một chút."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Nguyên bản là như vầy, bất quá, Cảnh Đình đến tìm cha, mẹ lúc này các ngươi vừa vặn không có ở đây, Cảnh Đình tìm người nọ, còn nói hòa tước lan trân quý rất, qua lúc không chờ, Cảnh Đình ép với không biết làm sao, không thể làm gì khác hơn là tự tiện làm chủ."

Vương Lộ khẽ thở dài một hơi, nói: "Việc đã đến nước này, nói nhiều vô ích, chẳng qua là sau này gặp phải loại chuyện này, các ngươi cần phải cùng ta cùng cha các con thương lượng."

Vương Lộ âm thầm nói: Tiêu Cảnh Đình lúc tới, hắn cùng Tiêu Lâm Phong có thể mang Tiêu Thanh Nham đi mua pháp khí, Tiêu Cảnh Đình gần đây tâm cao khí ngạo, phát hiện một điểm này, tự nhiên sẽ không sẽ cùng tự mình nói linh châu sự việc, nghĩ tới đây lần nàng cùng Tiêu Lâm Phong đem toàn bộ tâm huyết đặt ở đại trên người con trai, Vương Lộ ít nhiều có chút chột dạ.

Trịnh Bội Nhi níu khăn tay, Tiêu Thanh Nham không tiếc tự hủy tiềm lực, dựa vào đan dược lên cấp luyện khí tầng 6, không nghĩ tới Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong nhanh như vậy liền lên cấp luyện khí tầng 6.

Trịnh Bội Nhi nguyên bản nhớ tiệm thức uống lạnh, chẳng qua là bị Tiêu Kính Phong cùng Tiêu Cảnh Đình tiến vào luyện khí tầng 6 tin tức một hướng, Trịnh Bội Nhi ngược lại là đem tiệm thức uống lạnh sự việc quên mất.

. . .

Tiêu gia phòng lớn, Liễu Huyền nghe được Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong lên cấp luyện khí tầng 6 tin tức, hối hận tím cả ruột.

Nguyên lai Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong là luyện khí tầng 5, Liễu Huyền liền hối hận không có sớm một chút động thủ, bây giờ 2 người đều là luyện khí tầng 6, nàng muốn động thủ thuận lợi cũng không dễ dàng.

Nếu như 2 người lần này chết ở bên ngoài khá tốt, nếu là bình an trở về, vậy con trai của nàng, nhất định sẽ bị phòng nhì vậy một nhà ép tới vĩnh viễn không ngày nổi danh, Liễu Huyền suy nghĩ một chút ngày sau cuộc sống, cảm thấy trước mắt biến thành màu đen.

Nhớ tới cùng con trai cùng chung rời đi Tôn Miểu Miểu, Liễu Huyền lại là giận không chỗ phát tiết.

Ban đầu đối với con trai nhà mình có thể lấy ở trên Tôn gia đích nữ, Liễu Huyền còn có chút dương dương đắc ý, nhưng là bây giờ Liễu Huyền sâu hận mình mù mắt.

Phòng nhì Tiêu Cảnh Đình sau khi thức dậy, Tôn Miểu Miểu nóng nảy liền càng ngày càng lớn, ban đầu còn biết thu liễm, bây giờ nhưng càng phát ra càn rỡ, ban đầu đối với con trai mình ngược lại cũng ôn nhu nhỏ ý, đoạn này thời gian hoành chọn lỗ mũi thụ bới lông tìm vết, là một chút cũng xem không vừa mắt.

Tôn Miểu Miểu biết Tiêu Cảnh Đình lên cấp luyện khí tầng 6, chỉ sợ ở càng nhìn không thuận mắt con trai mình.

Liễu Huyền ngày gần đây nghe đến nhà nha hoàn nói, Tôn Miểu Miểu đã sớm cho Tiêu Mộc Hồng đội nón xanh (cho cắm sừng), Tiêu Mộc Hồng gần đây cũng là muốn mặt mũi, mặc dù Tiêu Mộc Hồng ngoài miệng chưa nói, nhưng là, trong lòng nhất định là ủy khuất.

. . .

Tiêu Cảnh Đình đoàn người đi ba ngày thời gian, tới Hầu phủ địa giới.

"Địa phương rất phồn hoa à!" Tiêu Cảnh Đình nhìn Hầu phủ đường phố không nhịn được nói.

Thi đấu sắp tới, tất cả thành trấn tinh anh hội tụ một đường, Hầu phủ địa giới khách sạn giá cả cũng là căng thật nhanh.

Thành Mạc lớn nhất cửa hàng, so với Hầu phủ tới, đơn sơ không đáng nhắc tới.

Tiêu Cảnh Đình các người còn không có vào thành, liền bị trưởng bối ba làm năm thân cảnh cáo vào thành phố phải khiêm tốn, ở Tiêu Cảnh Đình các người nghe lỗ tai cũng sắp khởi kén trước, bọn họ cuối cùng đã tới Hầu phủ địa giới.

Tiêu Lâm Phong mang Tiêu gia mấy người thiếu niên, tìm một cái khách sạn ở lại.

Thượng đẳng phòng chẳng những đắt tiền, còn đã sớm bị cho mướn hết sạch, Tiêu Lâm Phong mướn là mấy ở giữa trung đẳng phòng.

Lúc ăn cơm, có thể thấy khá hơn chút cái từ thành phố lớn tới, ăn mặc quý khí thiếu niên.

Để cho Tiêu Cảnh Đình may mắn là, vậy mấy cái thành phố lớn tới thiếu niên, mặc dù xếp trận so bọn họ đại, nhìn qua trên người bảo vật cũng nhiều hơn bọn hắn, nhưng là, trừ cầm đầu mấy cái, còn lại tất cả đều là luyện khí tầng 5, luyện khí tầng 4 tu vi, có thể gặp, cái thế giới này tu vi tiến bộ vẫn là rất khó khăn.

"Hầu phủ Ngũ tiểu thư tới." Người bên ngoài bầy rộn rịp đứng lên.

Bên ngoài động tĩnh vang lúc thức dậy, Tiêu Cảnh Đình vừa vặn ở bên cửa sổ, nghe phía bên ngoài động tĩnh, thò đầu ra hướng ngoài cửa sổ nhìn sang.

Cả người áo lam ăn mặc thiếu nữ cưỡi ở một đầu trắng như tuyết hình chó sói yêu thú trên người, từ phố xá sầm uất tạt qua mà qua.

"Mấy người kia." Tiêu Kính Phong tròng mắt đột nhiên mở to mấy phần.

Tiêu Cảnh Đình lập tức lắc đầu một cái, tỏ ý Tiêu Kính Phong không nên nói lung tung, Tiêu Kính Phong đúng lúc ngậm miệng lại.

Hầu phủ Ngũ tiểu thư bên người mấy người tùy tùng, chính là ban đầu tới thôn Gò Đất thu tiền phạt mấy người, những người kia, ban đầu nóng nảy rất là không tốt đây.

Tể tướng trước cửa thất phẩm quan, Hầu phủ thanh thế lớn như vậy, người ta tự nhiên cũng không cần phải cho 2 cái thất thế con em gia tộc mặt mũi.

Tiêu Cảnh Đình nghe được bên cạnh mấy cái người biết rõ tình hình tiếng nghị luận, Hầu phủ Ngũ tiểu thư Âu Dương Minh Nguyệt, là một luyện khí tầng 7 cao thủ, Hầu phủ tiểu thư, thiếu gia rất nhiều, nhưng là, có thể được coi trọng nhưng lác đác không có mấy. Trước, cùng Tiêu Thanh Nham nói qua Âu Dương Tĩnh bởi vì là xuất thân thấp hèn, ngay cả một lấy số cũng không có.

"Hầu phủ, thật là lợi hại, con bé kia nhìn cũng không lớn." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Kính Phong cười một tiếng, nói: "Tu luyện con đường này, ai cũng không nói chính xác, em trai ngươi vận thế không thể đỡ, rất nhiều có thể là đây."

Rất nhiều ngày mới, cũng bỏ mình, rất nhiều bình thường không có gì lạ người, nhưng kiên trì tới cuối cùng.

Theo Tiêu Kính Phong biết, mình cái đó luyện khí tầng 9 ông nội, năm đó, ở trong gia tộc, cũng không phải rất nổi bật, nhưng là, những cái kia cái kinh tài tuyệt diễm gia tộc tu sĩ, có giết lẫn nhau, có đi ra ngoài trải qua hiểm xảy ra chuyện, từng cái bỏ mình, chỉ có nhà mình ông nội, khiêm tốn nấu chết hắn huynh đệ hắn chị em gái, trở thành Tiêu gia gia chủ.

. . .

"em Hai, em ba, muốn không muốn đi ra đi dạo một chút à!" Ăn cơm, Tiêu Thanh Nham đi tìm tới hỏi.

Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong có chút kinh ngạc nhìn nhau một cái, cũng từ với nhau ánh mắt thấy được mấy phần khiếp sợ.

Tiêu Lâm Phong không biết là thẹn trong lòng, hay là thế nào, biết 2 con trai đều là luyện khí tầng 6 sau đó, chia ra cho liền 2 người một trăm ngàn lượng bạc, khiến cho Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong trong tay rộng rãi không thiếu.

" Được a !" Tiêu Kính Phong thản nhiên nói.

Mặc dù Tiêu Kính Phong trong lòng đối với Tiêu Thanh Nham có chút thành gặp, nhưng dù sao cũng là anh em ruột, cắt đứt xương còn hợp với gân đâu, Tiêu Kính Phong không hề muốn cự tuyệt quá mức.

"Cũng tốt à!" Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, Hầu phủ địa giới như vậy phồn vinh, hắn cũng nghĩ ra đi xem một chút.

"Chúng ta đi thôi." Tiêu Thanh Nham cười cười nói.

Tiêu Thanh Nham cười một tiếng, mang Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong đi ra ngoài.

"Cảnh Đình, viên kia linh châu, ngươi liền đổi 2 viên hòa tước lan." Tiêu Thanh Nham không nhịn được hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Chỉ có một viên linh châu, đổi 2 viên hòa tước lan đã không dễ dàng."

Trên thực tế, linh châu giúp đại mang, ở linh châu dưới sự giúp đở, chẳng những, vậy linh tuyền phẩm chất xảy ra thay đổi to lớn, ghi bên suối rất nhiều những thứ khác linh thực cũng lục tục ló đầu.

Tiêu Thanh Nham tức giận: "Vừa nghe cũng biết em ba ngươi là

ngoài nghề, linh châu nhưng mà có thể giúp luyện khí tầng 7 người lên cấp luyện khí tầng 8 tồn tại, dùng để đổi 2 bụi cây hòa tước lan, đơn giản là thất lạc dưa hấu, lượm hạt mè." Nếu là mình đem linh châu cầm đi học viện, nhất định là có thể đổi không thiếu thứ tốt à! Đáng tiếc à! Tiêu Cảnh Đình cái này mí mắt cạn đồ, lại có thể đem như thế vật trân quý, cho đổi đi ra ngoài.

Mình cái này 2 người em trai, gần đây thật đúng là ngôi sao may mắn cao chiếu à! Chuyện gì tốt cũng có thể đụng phải, mình tại sao cũng chưa có cái vận khí này đây.

"Đổi cũng đổi, cũng không cách nào cưỡng cầu." Tiêu Cảnh Đình lạnh nhạt nói.

Tiêu Thanh Nham bị Tiêu Cảnh Đình bộ kia ung dung bình tĩnh dáng vẻ, tức giận không nhẹ.

. . .

Ba người vừa đi vừa tán gẫu, vào một nhà hãng buôn lớn, ước chừng là thi đấu sắp tới, thương hành trong có rất nhiều giống như bọn họ vậy tới đào bảo thiếu niên.

Trong cửa hàng linh phù, pháp khí bán chạy rất.

Tiêu Cảnh Đình nhìn một chút, pháp khí, linh phù giá cả cùng thành Mạc hãng buôn lớn giá không sai biệt lắm, bất quá, dạng thức ở trên phải nhiều ở trên rất nhiều.

Trong cửa hàng người đến người đi, có biết Tiêu Thanh Nham đi lên chào hỏi, học viện Bích Phong trong rất nhiều học viên, cũng biết tham gia lần này giải thi đấu, Tiêu Thanh Nham người quen không thiếu.

"Thanh Nham bạn học, ngươi cũng ở nơi đây à!" Một cái thiếu niên áo trắng đi tới nói.

Tiêu Thanh Nham gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Ta cùng em trai cùng đi tham gia thi đấu."

"Em trai ngươi cũng tới tham gia thi đấu, sống được không?" Thiếu niên áo trắng giọng rất không khách khí.

Tiêu Cảnh Đình quẫn liền một chút, thiếu niên áo trắng thực lực bất quá luyện khí tầng 5, so hắn thấp một cấp, nhưng mà, tên nầy lại có thể buồn lo vô cớ lo lắng hắn cùng Tiêu Kính Phong có sống hay không, Tiêu Cảnh Đình nhìn một chút thiếu niên sắc mặt, suy đoán có thể là Tiêu Thanh Nham không thiếu tên này trước mặt chê hắn cùng Tiêu Kính Phong thực lực, cho nên, thiếu niên mới tỏ ra như thế nhìn hờ hững.

"Ai biết sất?" Tiêu Cảnh Đình nhàn nhạt.

Thiếu niên áo trắng bên người cô gái, ước chừng biết cái gì, quan sát Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong một phen, tiến tới thiếu niên tai đích nói mấy câu.

Thiếu niên áo trắng ánh mắt dời đến Tiêu Cảnh Đình trên người, tròng mắt kịch liệt co rút lại, "Ngươi. . . Ngươi là luyện khí tầng 6."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Thiếu niên áo trắng sắc mặt nhăn nhó một chút, sắc mặt cổ quái nhìn Tiêu Thanh Nham một cái, tràn đầy xấu hổ xoay người đi.

Tiêu Cảnh Đình nhìn rời đi thiếu niên, thầm nói: Trong hai kỳ thiếu niên, không đả thương nổi à!

. . .

"Mạc sư huynh, thật là rất cảm tạ ngươi." Một cái tướng mạo tốt cô gái, tràn đầy thân mật hướng về phía người bên cạnh nói.

"Cái này không có gì, giải thi đấu sắp tới, niên muội ngươi không có

pháp bảo phòng thân sao được."

"Sư huynh đối với em thật tốt."

"Ta không đối với ngươi tốt, vừa có thể đối tốt với ai đây."

"Sư huynh như vậy lợi hại, lần này thi đấu, đặt có thể đoạt được trước mười bắt lại băng tâm đan, nói không chừng, sư huynh còn có thể dòm ngó ngôi báu trước ba." Âu Dương Tĩnh tâng bốc nói.

"Lần này thi đấu cao thủ như mây, cùng sư huynh giống vậy luyện khí tầng 7 cũng có không thiếu, sư muội lời này còn nói quá sớm." Mạc Bắc ngoài miệng nói khiêm tốn, nhưng là, trong con ngươi lại có một cổ ngạo khí.

. . .

Tiêu Thanh Nham từ nghe được 2 người thanh âm bắt đầu, sắc mặt liền lập tức trở nên nhăn nhó.

Tiêu Kính Phong nhìn một cái Tiêu Thanh Nham sắc mặt, hướng từ trên lầu đi xuống cô gái nhìn sang.

Tiêu Cảnh Đình có chút kỳ quái nhìn Tiêu Thanh Nham sắc mặt khó coi, Tiêu Kính Phong vòng vo đảo tròng mắt, dùng miệng hình hướng Tiêu Cảnh Đình tỏ ý Âu Dương Tĩnh.

Tiêu Cảnh Đình lập tức rõ ràng liền Tiêu Thanh Nham khác thường nguyên nhân.

Âu Dương Tĩnh con bé này, trước cùng Tiêu Thanh Nham từng có một chân à! Chẳng qua là, sau đó Tiêu gia xảy ra chuyện, con bé này cùng Tiêu Thanh Nham cũng chỉ một cách tự nhiên tách ra.

Âu Dương Tĩnh nguyên bản cùng Mạc Bắc chuyện trò vui vẻ, thấy Tiêu Thanh Nham, đột nhiên ngừng lại.

Mạc Bắc hướng Tiêu Thanh Nham phương hướng nhìn lại, trong ánh mắt tràn đầy khinh miệt, "Đây không phải là Thanh Nham niên đệ sao? Đã lâu không gặp."

Tiêu Thanh Nham mặt băng bó, thản nhiên nói: "Thật lâu không gặp."

"Thanh Nham niên đệ, ngươi cũng tới tham gia lần này thi đấu à! Thanh Nham sư đệ, ngươi dựa vào linh đan tiến vào luyện khí tầng 6, so không thể người ngoài ổn trát ổn đả thỏa đáng, đến thời điểm tranh tài, nhất định phải cẩn thận à!" Mạc Bắc lời nói thành khẩn vỗ một cái Tiêu Thanh Nham bả vai nói.

Tiêu Thanh Nham mặt thoáng chốc đỏ lên, hết sức đè xuống trong lòng xấu hổ nói: "Làm phiền học trưởng chỉ điểm."

"Cái này 2 cái là em trai ngươi?" Mạc Bắc hỏi.

Tiêu Thanh Nham gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Thanh Nham, ngươi phải cố gắng lên à! Không được cho em trai ngươi đuổi kịp, thất lạc học viện chúng ta uy danh." Mạc Bắc nói. Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong che giấu tu vi, Mạc Bắc chỉ làm 2 người là luyện khí tầng 5, cho nên, như vậy dặn dò Tiêu Thanh Nham.

Tiêu Thanh Nham nghe Mạc Bắc mà nói, xấu hổ hận không thể ngất đi.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Thanh Nham sắc mặt, âm thầm cho Tiêu Thanh Nham cúc liền một cái đồng tình nước mắt, nhưng là, nhiều lắm là cũng chính là như vậy.

------oOo------

Chương 87: Ma

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 87:Ma
Converter Dzung Kiều cầu phiếu tu

Tiêu Cảnh Đình biệt viện.

"Mẹ , cha lúc nào trở lại à!" Tiêu Tiểu Phàm đang ăn cơm thức ăn, buồn buồn không vui nói.

"Qua nhiều tháng trở về." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Tiểu Phàm gục xuống bàn, thần sắc thấp nói: "Phải qua lâu như vậy à! Cha không có ở đây, con cơm cũng ăn không ngon."

"Ăn không ngon, em còn ăn nhiều như vậy." Tiêu Tiểu Đông tức giận nói.

"Em trước kia ăn nhiều hơn à!" Tiêu Tiểu Phàm bất mãn nói.

"Chỉ một cái nhiều tháng mà thôi à! Trước kia, hắn thường xuyên không ở nhà, một tháng không thấy được hắn là chuyện thường, cũng không thế nào dạng à!" Tiêu Tiểu Đông tùy ý nói.

Tiêu Tiểu Phàm có chút kỳ quái nhìn Tiêu Tiểu Đông, nói: "Trước kia có như vậy qua sao?"

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Trước kia, em thích nhất hắn không có ở đây."

Tiêu Tiểu Phàm ấp úng nói: "Nhưng mà, nhưng mà, ta bây giờ thích hắn à! Cha, hắn rất không giống, anh , anh cũng muốn hắn đi."

Tiêu Tiểu Đông quay mặt chỗ khác, hung ác nói: "Ai muốn hắn, hắn đi còn không bao lâu đây, vừa mới gặp qua, ta giờ không nghĩ hắn đây."

Tiêu Tiểu Phàm cổ trước quai hàm, nói: "Không có sao? Nhưng mà, anh còn hướng người hỏi thăm cha đi nơi nào, lúc nào trở lại, chẳng qua là không hỏi thăm được à!"

Tiêu Tiểu Đông mặt đỏ lên, nói: "Anh chẳng qua là tùy tiện hỏi một chút rồi, hắn ngu xuẩn như vậy, đi ra ngoài liền lạc đường, thật là không biết, phải làm sao cho phải. . ."

Hứa Mộc An xoa xoa Tiêu Tiểu Phàm cùng Tiểu Đông đầu, nói: "cha các con, hắn hẳn rất nhanh sẽ trở lại."

Tiêu Tiểu Phàm thở dài một cái, nói: "Được rồi."

Hứa Mộc An nhìn rên rỉ than thở con trai nhỏ, ranh mãnh nói: "Mẹ làm thức ăn không có cha ngươi làm ăn ngon không?"

Tiêu Tiểu Phàm đỏ mặt, lắc đầu một cái, nói: "Không có rồi."

"cha các con không có ở đây, các ngươi phải thật tốt tu luyện, cùng cha các con trở lại, cho hắn một cái ngạc nhiên mừng rỡ." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Tiểu Phàm nghiêm trang gật đầu một cái, nói: "Yên tâm đi, mẹ, ta sẽ cố gắng."

"Mẹ, mẹ làm sao không cùng cha cùng đi à!" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Hứa Mộc An sờ bụng một cái, nói: "Mẹ, ở bên này còn có chuyện đây."

Nhà làm ăn, vẫn không thể ngừng, Tiêu Cảnh Đình vừa đi, trong đất sản xuất không đủ, thức uống tạm thời không cung ứng nổi, Hứa Mộc An dự định đi đường cao cấp, chỉ bán đắt tiền nhất thức uống,

lại hạn chế tiêu thụ, làm nhiều một ít linh tửu mua bán, cái thế giới này không bạc, nửa bước khó đi à!

"Mẹ, mẹ không lo lắng cha ở bên ngoài trêu ong gọi bướm à!" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Hứa Mộc An sững sốt một chút, trên mặt nổi lên mấy phần ưu tư, Tiêu Cảnh Đình cùng nguyên lai không giống nhau, bây giờ Tiêu Cảnh Đình mị lực phi phàm, xa không nói, Tôn Miểu Miểu liền muốn ăn quay đầu cỏ đây.

"Cha con sẽ không." Hứa Mộc An ngoài miệng như thế nói, nhưng trong lòng có chút bất an."2 người các ngươi thật tốt tu luyện, cùng cha các con trở lại, cho hắn một cái ngạc nhiên mừng rỡ."

Tiêu Tiểu Đông trịnh trọng gật đầu một cái, nói: " Được."

. . .

Hầu phủ bên kia, thi đấu như dầu sôi lửa bỏng triển khai mở.

Hầu phủ cho không đồng đẳng cấp người dự thi phân phát bất đồng thẻ thân phận, luyện khí tầng 4 chính là đồng bài, trị giá một điểm tích lũy, luyện khí tầng 5 chính là ngân bài, trị giá ba điểm tích lũy, luyện khí tầng 6 là kim bài, trị giá tám điểm tích lũy, luyện khí tầng 7 chính là tử kim bài, trị giá mười tám điểm tích lũy, luyện khí tầng 8 chính là ngọc bài, trị giá hai mươi tám điểm tích lũy.

Tất cả người dự thi bị đánh loạn, sau đó bị truyền tống phù ném vào trong rừng rậm.

Tiêu Cảnh Đình ổn ổn thân thể, mấy người bên cạnh, nhanh chóng phân tán ra, đi tứ tán.

Hầu phủ là dùng truyền tống phù đem bọn họ những người dự thi này đưa vào trong rừng rậm Bích Nguyệt, 1 bản truyền tống phù, có thể truyền tống hai mươi người, Tiêu Cảnh Đình chú ý tới, hắn trạm

xe buýt cái này một nhóm truyền tống người, liền đếm hắn thực lực cao nhất, vì vậy, bị truyền đưa vào, còn lại những người đó, lập tức làm chim muôn bay tán ra.

Hưởng thụ một cái cao thủ đãi ngộ Tiêu Cảnh Đình không nhịn được có chút dương dương tự đắc.

Một hồi tiếng kêu thảm thiết truyền tới, Tiêu Cảnh Đình thần thức lực giải tán đi ra ngoài, thấy một cái luyện khí tầng 5 tu giả, giết một cái luyện khí tầng 4 tu giả cảnh tượng.

Tiêu Cảnh Đình nuốt nước miếng một cái, theo bản năng tăng cao cảnh giác.

Lần này giải thi đấu, Hầu phủ mời 2 cái luyện đan sư tới, luyện đan sư nhưng mà không giống tầm thường tồn tại, luyện đan sư luyện chế đan dược, rất lâu có thể đem linh thảo hiệu dụng phát huy đến hoá ra sáu bảy lần, thậm chí mười mấy lần.

Luyện đan sư hiếm hoi, hơn nữa, luyện chế đan dược tỷ lệ thành công rất thấp, đan dược hết sức khó cầu.

Lần này tranh tài điểm tích lũy đều có thể đổi đan dược, điểm tích lũy càng nhiều, có thể đổi đan dược thì càng nhiều, khó trách mọi người đều điên cuồng.

Tiêu Cảnh Đình vừa định động tác, ngọc bội lập tức nóng lên liền đứng lên, Tiêu Cảnh Đình không khỏi có chút không giải thích được.

Hướng bên trái một cái ý niệm cổ quái, tập kích lên Tiêu Cảnh Đình trong lòng, là ngọc bội ý thức.

Mặc dù có chút không giải thích được, bất quá, Tiêu Cảnh Đình vẫn là thuận theo liền ngọc bội ý thức, hướng bên trái đi tới.

"Bích ngạnh cỏ cây giống, luyện khí Thanh Vân đan chủ yếu thuốc chủ yếu." Một cái thanh âm cổ quái, ở Tiêu Cảnh Đình trong đầu

vang lên, ngay sau đó 1 bản đan phương tràn vào Tiêu Cảnh Đình trong đầu.

Tiêu Cảnh Đình sững sốt một chút, đây là giám đừng chức năng sao? Mình dường như nhặt được bảo à!

Trước, tại sao ngọc bội không có như vậy phản ứng đâu, Tiêu Cảnh Đình âm thầm suy đoán, trước, có thể là trong ngọc bội linh khí không đủ, cũng có thể là trước khi linh thực phẩm cấp quá thấp, cho nên, ngọc bội nhìn hờ hững.

Tiêu Cảnh Đình đem ba bụi cây trưởng ở chung với nhau bích ngạnh cỏ di chuyển đến trong không gian, Tiêu Cảnh Đình nguyên bản dự định, tìm một chỗ tránh một đoạn thời gian, bất quá, không gian biến dị lập tức kích phát Tiêu Cảnh Đình ý chí chiến đấu, có ngọc bội nơi tay, những cái kia đối với những người khác mà nói, còn không có thành thục cây giống, đối với hắn mà nói liền là bảo vật vô giá à!

. . .

Trước khi tranh tài ba ngày, là chém giết thời kỳ cao điểm, cao cấp tu sĩ vì tranh đoạt điểm tích lũy, điên cuồng sát hại tu sĩ cấp thấp, tiến vào rừng rậm người giảm nhanh 30%.

Ba ngày sau, tiến vào bích nguyệt rừng rậm tu giả, hoặc là tìm được người rồi bão đoàn, hoặc là ẩn núp đứng lên, chém giết ngã ít một chút.

Trong bí cảnh, thẻ thân phận đáng tiền, các loại linh thảo, thú hạch cũng giống vậy đáng tiền, trong rừng rậm các loại tầm thường độc trùng, có thể một chút chết người.

Một ít thành trấn nhỏ thiên tài, ở chỗ này bất quá là mặc cho người làm thịt con kiến hôi.

Tiêu Cảnh Đình cẩn thận ở trong rừng rậm dời, Tiêu Cảnh Đình

luyện khí tầng 6 tu vi, gặp phải Tiêu Cảnh Đình cấp thấp tu giả, cũng tự giác tránh được.

Dựa vào ngọc bội chỉ dẫn, Tiêu Cảnh Đình phát hiện không thiếu linh thảo cây giống, Tiêu Cảnh Đình đem linh thảo cây giống cũng di chuyển đến ngọc bội trong không gian.

"Huyễn tuyết liên, hai trăm hàng năm phần, thân nửa thành thục."

Tiêu Cảnh Đình núp ở trên cây, trong ngọc bội truyền âm không ngừng ở Tiêu Cảnh Đình bên tai vọng về.

Tiêu Cảnh Đình liếc một cái, ngọc bội không gian cái hố này cha hàng, chỉ biết là linh thảo, linh thảo, cũng không nhắc nhở một chút hắn, bụi cây này huyễn tuyết liên, sớm đã có người nhìn chằm chằm.

Khá tốt hắn đủ cẩn thận, nếu là hắn lỗ mãng xông lên trước, không làm được đã bị đám kia như lang như hổ người cho phân thây.

Tiêu Cảnh Đình ở trong lòng thở dài, hướng giằng co hai bên nhìn sang.

"Ngũ tiểu thư, Hầu phủ gia đại nghiệp đại, như thế một bụi huyễn tuyết liên cũng coi là không thể cái gì, Ngũ tiểu thư, cần gì phải hùng hổ dọa người như vậy đây."

Âu Dương Minh Nguyệt hừ lạnh một tiếng, nói: "Nếu biết ta thân phận, các ngươi đến lượt chủ động buông tha, cút đi, bổn tiểu thư tâm tình tốt, tha các ngươi một mạng, không được ở nơi này vướng tay vướng chân."

Tiêu Cảnh Đình xoa xoa lỗ mũi, thầm nói: Trong tiểu thuyết đều là gạt người à!

Hắn vốn là lấy là gặp phải Âu Dương Minh Nguyệt như vậy đại mỹ nữ, vậy mấy cái nam tu sẽ tập trung hết thảy tiến lên lấy lòng, kết

quả không nghĩ tới đối phương lại muốn Âu Dương Minh Nguyệt buông tha.

Nhìn dáng dấp, cái này tu chân giới bảo vật so sắc đẹp quan trọng hơn đâu, bất quá, cái này cũng không kỳ quái, cái thế giới này, có tu là cái gì cũng biết có, người đẹp tuy tốt, đáng tiếc quá hung, cũng có thể mấy cái này, không thích nữ sắc.

"Ngũ tiểu thư, mọi việc cũng tổng kể tới trước tới sau đi." Âu Dương Minh Nguyệt đối diện dẫn đầu nam tu lạnh lùng nói.

Âu Dương Minh Nguyệt hừ nhẹ một tiếng, nói: "Bảo vật, tự nhiên có thể người cư chi."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Âu Dương Minh Nguyệt vậy không ai bì nổi mặt, nhất thời cười khanh khách, cái này cửa Ngũ tiểu thư đủ duệ à! Bất quá, Hầu phủ thiên chi kiêu nữ, quăng một ít, cũng là phải.

"Đại ca, ngươi cùng cái này phụ nữ thúi nói thêm cái gì, nàng nhưng mà người Hầu phủ, trên người còn nhiều mà pháp bảo, giết nàng, bảo vật vừa vặn đều là chúng ta." Một cái treo sao mi chàng trai, tràn đầy tham lam nói.

Âu Dương Minh Nguyệt tựa hồ bị chọc giận, rống giận một tiếng, "Tự tìm cái chết."

Âu Dương Minh Nguyệt cưỡi pháp khí, hướng ba người công đánh tới, ba cái nam tu tất cả lấy ra một chuôi đen nhánh cờ xí, đánh lại liền trở về.

Tiêu Cảnh Đình nhíu mày một cái, ba cái nam tu cờ xí một lấy ra, liền sương dày đặc cuồn cuộn, vừa thấy thì không phải là thứ tốt gì.

Tiêu Cảnh Đình híp mắt, thầm nghĩ: Âu Dương Minh Nguyệt tựa hồ có chút khinh thường, nàng mặc dù là luyện khí tầng 7, nhưng là, chỉ có một người, đối diện lại có ba cái luyện khí tầng 6 tu sĩ.

"Ma tu? Các ngươi là từ đâu tới?" Âu Dương Minh Nguyệt cả kinh kêu lên.

Tiêu Cảnh Đình con ngươi co rúc một cái, ma tu loại tu giả này làm việc tàn nhẫn, hơn nữa, còn thích giết người luyện bảo, tu sĩ gặp phải ma tu, là phải tru diệt, tỷ thí lần này, lại có thể lẫn vào ma tu, hơn nữa, nhìn dáng dấp, tu vi còn không thấp.

Ba cái ma tu hiển nhiên không muốn cùng Âu Dương Minh Nguyệt nói nhiều, toàn lực phát động công kích.

Tiêu Cảnh Đình phát hiện, ba cái ma tu tựa hồ tu luyện cái gì hợp kích thuật, liên thủ tới, lực công kích cực cao, Âu Dương Minh Nguyệt cuối cùng rơi vào hạ phong.

"Đại ca, phụ nữ thúi muốn chạy trốn."

"Không thể để cho nàng chạy trốn, nếu không, vô cùng hậu hoạn."

Ba người đàn ông đem Âu Dương Minh Nguyệt vây quanh vòng tròn, bừa bộn công kích đầy đủ rơi xuống Âu Dương Minh Nguyệt trên người.

Âu Dương Minh Nguyệt tựa hồ bị ép, chớp mắt ở giữa quăng ra mười mấy tấm phù chú, ba cái tu giả để cho Âu Dương Minh Nguyệt cho tung bay ra ngoài.

Tiêu Cảnh Đình cạnh thấy âm thầm nhức nhối, Âu Dương Minh Nguyệt đập đi ra ngoài đều là cấp 6 linh phù à! Cấp 6 linh phù vậy thì thật là đắt chết người.

"Phụ nữ thúi." Ba người bị Âu Dương Minh Nguyệt đập bụi đất đầu mặt đau khổ.

Trong tay pháp khí, cũng bị đập rách rưới, ba người ở Âu Dương Minh Nguyệt buông tay công kích dưới, hiển nhiên ăn không ít thua thiệt.

Âu Dương Minh Nguyệt thở hỗn hển nhìn ba người, trong con ngươi tràn đầy lửa giận.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, thầm nghĩ: Âu Dương Minh Nguyệt quá nóng lòng, lập tức nổ lên nhiều như vậy linh phù, có thể khiến cho trong thân thể linh khí khô kiệt, đối diện vậy ba cái tu giả, mặc dù cũng bị thương, nhưng là, tựa hồ tình huống nếu so với Âu Dương Minh Nguyệt khá hơn một chút, Âu Dương Minh Nguyệt dường như chống đỡ không nổi nữa.

Âu Dương Minh Nguyệt nổ 2 viên lôi châu, xoay người chạy.

Tiêu Cảnh Đình lúc này đối với Âu Dương Minh Nguyệt nhìn với cặp mắt khác xưa, Âu Dương đại tiểu thư là một có thể co dãn à! Xem tình huống không ổn, liền chạy.

Tiêu Cảnh Đình chú ý tới Âu Dương Minh Nguyệt trên chân là 7 cấp ngự phong ngoa, trên người quần áo, tự mang khinh thân phù trận, phẩm chất thật tốt, phòng vệ tính năng là hàng đầu, Âu Dương Minh Nguyệt trên tay chiếc vòng tựa hồ cũng rất phi phàm.

Tiêu Cảnh Đình nuốt nước miếng một cái, thầm nghĩ: Đàn bà này là cái phú bà à! Đánh cướp phú bà nhưng mà lợi nhuận cao sống, cái này phú bà dường như không tốt đánh cướp.

Tiêu Cảnh Đình đợi một hồi, 3 anh em giảm giá trở lại.

"Phụ nữ thúi, lại có thể chạy mất dạng."

"Cái này phụ nữ thúi nhất định sẽ đem ma tu sự việc, tuyên dương khắp nơi đều là."

"Sợ cái gì, dù sao đây cũng không phải là chúng ta hình dáng, một hồi chúng ta đem ma khí thu, lại giả trang luyện khí tầng 5 tu giả là được."

"Vậy phụ nữ thúi chiếc vòng lại có thể có thể phát động trúc cơ kỳ tu giả công kích, bị thương nặng anh Hai."

"Ai bảo người ta là Hầu phủ tiểu thư đâu, sau này gặp lại người Hầu phủ, ẩn núp điểm đi."

Tiêu Cảnh Đình nghe 3 anh em nói chuyện, không kiềm được âm thầm chắc lưỡi hít hà, cậu ấm môn phái chính là cậu ấm môn phái, không giống.

/*Dzung Kiều : ngự phong ngoa = giày cưỡi gió*/

------oOo------

Chương 88: Vô tình gặp gỡ Tôn Miểu Miểu

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 88:Vô tình gặp gỡ Tôn Miểu Miểu
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

"Tốt lắm, vội vàng đem cái này huyễn tuyết liên cho thu đi, nếu không phải vì cái này hoa sen, chúng ta cũng không cần cùng cô nương kia xé rách mặt." Dẫn đầu người đàn ông áo đen thần sắc bất đắc dĩ nói.

"Hừ, đồ chơi gì, ỷ vào Hầu phủ thân phận, không muốn cho chúng ta để cho nàng." Treo sao mi chàng trai bất mãn nói.

"Hầu phủ những người này, cả ngày đem lễ nghĩa liêm sỉ treo ở mép, trên thực chất, vô sỉ nhất chính là bọn họ."

"Làm ra một cái giải thi đấu, không muốn biết chết bao nhiêu người."

"Tốt lắm, kéo nhiều như vậy làm gì? Đem hoa sen lấy xuống đi, chúng ta có thể hay không lên cấp luyện khí tầng 7, liền trông cậy vào cái này hoa sen." Đàn ông dẫn đầu không nhịn được nói.

"Đại ca, ta đi hái đi." Treo sao mi chàng trai nhao nhao muốn thử nói.

Dẫn đầu người đàn ông áo đen gật đầu một cái, treo sao mi chàng trai không kịp đợi xuống nước, chàng trai vừa muốn đến gần huyễn tuyết liên, một cổ ùn ùn kéo đến uy áp lồng quét tới, "Đại ca, cứu. . ." Chàng trai lời còn chưa nói hết, liền bị hoàn chỉnh một hớp nuốt xuống.

Biến cố đột nhiên xuất hiện, đem bên bờ 2 người sợ hết hồn, ở trên cây xem tình huống Tiêu Cảnh Đình cũng là tim tim đập bịch bịch.

"Rắn đen như mực."

Tiêu Cảnh Đình âm thầm vui mừng mình bởi vì là lo lắng vậy 3 anh em đột nhiên đi vòng vèo, cho nên, không đối với huyễn tuyết liên ra tay, nếu là mình trước thời hạn động thủ, bây giờ chỉ sợ đã ở rắn trong bụng.

Trước, Âu Dương Minh Nguyệt cùng cái này 3 anh em đánh nóng như lửa, con rắn kia đều không nổi bọt, bây giờ lại có thể lập tức nhô ra.

Tiêu Cảnh Đình sợ hết hồn hết vía hơn, đầu cấp tốc vận chuyển mở, xem rắn đen như mực thực lực, hẳn là ở luyện khí tầng 9 cỡ đó, hồ này ở giữa huyễn tuyết liên, nói không chừng chính là vì rắn đen như mực trúc cơ chuẩn bị.

Rắn đen như mực tràn đầy tức giận nhìn khác 2 người đàn ông, hướng 2 người vọt tới.

2 người đàn ông thật nhanh chạy ra, rắn đen như mực thẹn quá thành giận đuổi theo.

Tiêu Cảnh Đình nhanh chóng nhảy xuống cây, hướng huyễn tuyết liên vọt tới, cẩn thận là muốn, nhưng là, muốn ở nơi này trên đường tu chân đi xa, tinh thần mạo hiểm cũng phải cần, cơ hội không thể mất thời gian không trở lại, cùng con rắn kia trở lại, có thể cũng chưa có mình chuyện gì.

"Đồ khốn, đứng lại cho ta."

Tiêu Cảnh Đình mới vừa thuận lợi, một tiếng thanh sất truyền tới.

Tiêu Cảnh Đình ngay tức thì sợ hết hồn hết vía, một cái 2 cái đều là như thế không ngừng nhân vật, Âu Dương Minh Nguyệt lại có thể đi

mà trở lại, con bé kia có thể một mực ở ngắm nhìn.

Phát hiện Âu Dương Minh Nguyệt tồn tại, Tiêu Cảnh Đình không nói hai lời, xoay người chạy.

Âu Dương Minh Nguyệt mặc dù bị thương, nhưng cô gái này cả người pháp bảo, không thể khinh thường, hơn nữa, cô gái này sẽ đi mà trở lại, chỉ sợ cũng là có mấy phần chắc chắn.

Gặp Tiêu Cảnh Đình chạy trốn, Âu Dương Minh Nguyệt lập tức đuổi theo.

Tiêu Cảnh Đình nhảy lên vào trong rừng, gắng sức chạy gấp, liên tục dùng hết ba tấm đi nhanh phù, thật vất vả, mới thoát khỏi Âu Dương Minh Nguyệt.

Tiêu Cảnh Đình đem huyễn tuyết liên ném vào trong linh tuyền, trong đầu âm thanh nhắc nhở, cuối cùng yên lặng xuống.

Tiêu Cảnh Đình nhanh chóng thay liền trên người quần áo, nghĩ đến Âu Dương Minh Nguyệt, Tiêu Cảnh Đình không khỏi có chút vui mừng, mình hái hoa sen lúc này vì để ngừa vạn nhất, dùng một chút thuật dịch dung.

Đi qua cái này một lần, Tiêu Cảnh Đình lần nữa bước lên tìm linh thảo lộ trình, Tiêu Cảnh Đình đem tu vi che giấu đến luyện khí tầng 5, có chút cái không tự lượng sức đưa tới cửa, Tiêu Cảnh Đình liền thuận tay đoạt mấy người thẻ thân phận.

. . .

Tiến vào rừng rậm tám ngày sau, Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong bất ngờ hội hợp.

"Em ba, cuối cùng tìm được em." Thấy Tiêu Cảnh Đình, Tiêu Kính Phong cuối cùng là thở phào nhẹ nhõm.

Tiêu Cảnh Đình thấy Tiêu Kính Phong, cũng có chút cao hứng, "Anh Hai, ngươi lo lắng ta à!"

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Vì đổi đan dược, mọi người cũng điên rồi, mấy ngày nay chém giết không ngừng, người chết không biết phàm kỷ, anh rất là lo lắng em đây."

Tiêu Cảnh Đình vỗ ngực một cái, nói: " Anh, anh không được xem nhẹ ta như vậy à! Thật ra thì, em cũng coi là cao thủ đây."

Tiêu Kính Phong bất đắc dĩ cười một tiếng, nói: "Em, còn cao thủ, thật là đẹp ngươi, ngươi không biết, Hầu phủ tiểu thư Âu Dương Minh Nguyệt, thiếu chút nữa để cho ba cái ma tu cho giết chết, Âu Dương tiểu thư đây chính là luyện khí tầng 7 tồn tại à! Cũng suýt nữa bỏ mạng, bất quá nghe nói vậy ba cái ma tu cũng không đòi được tốt, 2 cái cũng để cho một cái yêu xà ăn, một cái chạy ra khỏi sinh thiên."

"Trong rừng rậm có một cái rắn đen như mực, khắp nơi giết người, bây giờ trong rừng rậm là người người tự nguy à!"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Âu Dương tiểu thư, bây giờ thế nào?" Tiêu Cảnh Đình thử dò xét hỏi.

Tiêu Kính Phong liếc Tiêu Cảnh Đình một cái, nói: "Ngươi hỏi cái này để làm gì?"

Tiêu Cảnh Đình lúng túng cười một tiếng, nói: "Ta chính là tùy tiện hỏi một chút, tò mò mà thôi."

"Những thứ này gia tộc lớn tiểu thư, trên người bảo toàn tánh mạng đồ không biết phàm kỷ, mặc dù trước thiếu chút nữa xảy ra chuyện, bây giờ hẳn lại vui sướng." Tiêu Kính Phong nói , "Đúng rồi, nghe nói, có người đoạt thức ăn trước miệng cọp, đoạt Âu Dương tiểu thư huyễn tuyết liên, tên nầy lá gan thật là lớn."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Cái này cùng to gan người, bây giờ đứng ở ngươi trước mặt đâu, anh Hai, ngươi thật có mắt không tròng đây.

"Tên kia, sợ là phải gặp nguy hiểm." Tiêu Kính Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình không hiểu nói: "Nguy hiểm?"

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Đi ra lúc này Hầu phủ tất nhiên là muốn kiểm tra mọi người nhẫn không gian, đến lúc đó, cái đó người trong lòng huyễn tuyết liên người, nhất định sẽ bị Âu Dương đại tiểu thư ghi hận."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Hắn có ngọc bội không gian, hẳn có thể thoát khỏi kiểm tra, hắn khối ngọc bội kia, ở trong mắt người khác, chính là thông thường linh ngọc mà thôi.

"Anh Hai, ngươi gặp phải anh cả sao?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Tiêu Kính Phong lắc đầu một cái, nói: "Không có, nghe nói hắn cùng bọn họ học viện mấy người tổ cái đoàn thể, làm nhiệm vụ đi, muốn đến sẽ không có chuyện gì."

"Như vậy cũng tốt." Tiêu Cảnh Đình nói , Tiêu Thanh Nham chết, cha mẹ chủ cũ nên làm ầm ĩ.

"Em bắt được nhiều ít cái thẻ thân phận?" Tiêu Kính Phong hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lấy ra lẻ tẻ mấy cái thẻ thân phận quơ quơ, Tiêu Kính Phong nhíu mày một cái, phân mười mấy cho Tiêu Cảnh Đình, "Những thứ này cho ngươi đi."

Tiêu Cảnh Đình không khách khí nhận, dầu gì hắn cũng là luyện khí tầng 6 cao thủ, kết toán lúc này điểm tích lũy quá thấp cũng không tốt xem.

. . .

Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong hội họp sau đó, cũng coi là mạnh mẽ kết hợp, 2 người liên thủ, giết không ít yêu thú, lấy được không ít thẻ thân phận.

"Tịch sương mù, luyện chế dưỡng nguyên đan chủ yếu nguyên liệu." Tiêu Cảnh Đình trong óc lại vang lên một chuỗi thanh âm.

Tiêu Cảnh Đình liếc mắt, ngọc bội này chỉ biết là báo cáo thứ tốt, không biết báo cáo nguy hiểm, làm cho hắn trước, mấy lần thiếu chút nữa tài.

"Em ba, chúng ta đi hướng nào à!" Tiêu Kính Phong hỏi.

"Đi về phía đông đi." Tiêu Cảnh Đình nói.

2 người không có mục tiêu gì, Tiêu Cảnh Đình nói đi đông, Tiêu Kính Phong cũng không có cái gì không đồng ý.

Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong đến một cái bờ hồ, thấy được một cái luyện khí tầng 6 tu giả bốn cái luyện khí tầng 5 tu giả, mấy cái luyện khí tầng 4 tu giả súc ở một bên, trên mặt đều mang vẻ sợ hãi, Tiêu Cảnh Đình ở luyện khí tầng 4 tu giả trong phát hiện Tôn Miểu Miểu bóng người.

"Tôn Miểu Miểu lại có thể còn sống." Tiêu Cảnh Đình có chút kinh ngạc nói.

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Trong bí cảnh chém giết không ngừng, người bị chết đếm không hết, luyện khí tầng 4 người sống đến bây giờ chân thực không nhiều.

Tiêu Cảnh Đình thấy được bờ hồ nở rộ tịch sương mù, tịch sương mù hoa là màu hồng, phía trên bao phủ một tầng sương mù, rất là đẹp mắt.

Tịch sương mù bên cạnh, có mấy con màu xám tro chim gáy ở

quanh quẩn.

"Tịch sương mù, có thể luyện chế thành dưỡng nguyên đan, luyện khí tầng 7 đến luyện khí tầng 9 cũng có thể sử dụng, lại có thể lập lại sử dụng, có thể tăng lên tu vi." Lần này Hầu phủ cấp phát trân quý linh thảo trong, thì có tịch sương mù, nếu như một cái tu giả một mực có dưỡng nguyên đan uống, vậy tu vi tiến bộ, tất nhiên là cực nhanh, một bụi thành thục tịch sương mù, có thể đổi một viên dưỡng nguyên đan.

"Mấy vị sư đệ, sư muội, một gặp các ngươi đem vậy mấy con chim gáy dẫn ra, cùng hái được tịch sương mù, tự nhiên có một phần của các ngươi." Một người dáng dấp thanh tú thiếu niên, vẻ mặt tươi cười nói.

"Sư huynh, chúng ta không được tịch sương mù ngươi để cho chúng ta đi thôi."

"Mấy vị sư đệ, sư muội, cầu giàu sang trong nguy hiểm, các ngươi làm sao liền điểm này dũng khí cũng không có." Thiếu niên thanh tú nhíu chân mày, không vui nói.

Tôn Miểu Miểu nắm lấy tay của thiếu niên, nói: "Sư huynh, ngươi như thế lợi hại, cần gì nhất định phải muốn cho chúng ta đem vậy chim gáy xám dẫn ra, chính diện đối với, ngươi cũng đặt có thể kỳ khai đắc thắng."

Tiêu Cảnh Đình xoa xoa lỗ mũi, Tôn Miểu Miểu nắm người ta tay, ngực thiếu chút nữa dán lên, Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Khó trách Tôn Miểu Miểu có thể sống đến bây giờ, như vậy có thể co dãn, dĩ nhiên là có thể sống phải xuống.

Thiếu niên bỏ rơi Tôn Miểu Miểu tay, nói: "Sư muội, không cần nói nhiều, chim gáy như vậy lợi hại, sư huynh cũng không dám xem thường, không thể làm gì khác hơn là ủy khuất sư muội."

Tôn Miểu Miểu hai tròng mắt tràn đầy sợ hãi, trên mặt tràn đầy

huyễn nhiên muốn khóc, nhưng là, thiếu niên thanh tú nhìn Tôn Miểu Miểu, như có chút không thôi, nhưng thở dài, không để ý đến Tôn Miểu Miểu.

Tiêu Cảnh Đình hướng Tiêu Kính Phong nhìn sang, "Anh Hai, bọn họ là ý gì à!"

"Loại này chim gáy xám thị lực rất kém cỏi, nhưng là, khứu giác hết sức bén nhạy, nếu như, ta không có đoán sai, những người kia là muốn dùng mạng người, đem vậy chim gáy xám dẫn ra."

"Làm sao dẫn à!" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Chim gáy là máu, chỉ cần cắt ra mấy vết thương tới, là được." Tiêu Kính Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình sững sốt một chút, cái này đáng sợ thế giới à! Mạng người như cỏ rác.

Một bên cái đó luyện khí tầng 6 chàng trai đứng lên, ánh mắt nhắm ngay Tôn Miểu Miểu các người.

"Anh Hai, chúng ta muốn xuất thủ không ?" Tiêu Cảnh Đình hỏi, Tiêu Cảnh Đình đối với Tôn Miểu Miểu không có cảm tình gì, nhưng là, nếu là trơ mắt nhìn người chết ở trước mặt, vẫn bị chim cắn chết, Tiêu Cảnh Đình vẫn là có chút không đành lòng.

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Đi thôi."

"Ai ở nơi đó?" Cảm nhận được 2 cổ không dưới với mình hơi thở, Quách Hạo đột nhiên xoay người, như lâm đại địch nhìn Tiêu Cảnh Đình phương hướng.

Mấy cái luyện khí tầng 5 tu giả, nhanh chóng tụ bó đến Quách Hạo bên người.

Tôn Miểu Miểu thấy Tiêu Kính Phong cùng Tiêu Cảnh Đình không

khỏi vui mừng quá đổi, vui qua sau đó, nghĩ đến mình mới vừa hướng về phía người hiến mị, bị người cự tuyệt, Tôn Miểu Miểu lại cảm thấy chân thực ngượng phải hoảng.

Mặc dù trong lòng xấu hổ không thôi, nhưng là, còn sống vui sướng, vẫn là đè qua xấu hổ.

"Kính Phong, Cảnh Đình, thấy các ngươi thật là quá tốt." Tôn Miểu Miểu bước nhanh chạy tới Tiêu Kính Phong cùng Tiêu Cảnh Đình sau lưng.

Mấy cái luyện khí tầng 4 tu giả thấy Tôn Miểu Miểu cùng 2 người biết, hơn nữa 2 người tu vi không tầm thường, cũng chạy tới phía sau hai người.

Quách Hạo đánh giá Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong, cười lên, nói: "Nguyên lai là Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong thiếu gia à! Ngưỡng mộ đại danh đã lâu."

Tiêu Cảnh Đình nhíu mày, nói: "Như nhau."

"Ta mới vừa còn đang rầu rỉ, phải thế nào lấy được tịch sương mù, có 2 người ở đây, có lẽ chúng ta có thể liên thủ đây." Quách Hạo cười nói.

Tiêu Cảnh Đình âm thầm bội phục Quách Hạo biến sắc mặt trở nên mau.

"Liên thủ, làm sao liên thủ?" Tiêu Kính Phong hỏi.

"Tổng cộng 6 con chim gáy xám, mọi người chia một nửa, các ngươi ba con, chúng ta ba con, một hồi tịch sương mù cũng chia một nửa, như thế nào?" Quách Hạo hỏi.

Tiêu Cảnh Đình hướng Tiêu Kính Phong nhìn một cái, Tiêu Kính Phong hướng Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái.

Trong rừng rậm, yếu bên trong mạnh thực là chuyện thường, mặc dù Quách Hạo có chút lòng dạ ác độc, nhưng là, chỉ bằng vào hắn cùng Tiêu Kính Phong, đúng là không đối phó được nhiều như vậy chim gáy xám.

"Hắn mới vừa muốn cầm chúng ta hấp dẫn chim gáy xám đây." Tôn Miểu Miểu cau mày nói.

Quách Hạo cười một tiếng, nói: "Tôn tiểu thư quá lo lắng, ta bất quá là cùng ngươi chỉ đùa một chút, không có thật muốn cho Tôn tiểu thư đi hấp dẫn yêu thú, Tôn tiểu thư thiên tiên vậy nhân vật, ta làm sao không tiếc, hơn nữa, các ngươi như thế nào có thể chạy qua chim gáy xám, chim gáy xám đi mà trở lại, ta há chẳng phải là thất bại trong gang tấc."

Quách Hạo híp mắt, hắn vốn là quả thật đánh để cho Tôn Miểu Miểu những thứ này dẫn yêu thú chủ ý, bất quá, tính nguy hiểm quá lớn, nếu như có Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong tương trợ, mặc dù linh thảo phải bị chia hết một ít, bất quá an toàn tính liền tăng lên thật nhiều.

"Tốt lắm, chớ nói nhảm, chuẩn bị một chút, động thủ đi." Tiêu Kính Phong nói.

Quách Hạo gật đầu một cái, nói: "Tiêu Nhị thiếu gia, thật là người nóng tính, liền nghe ngươi đi."

------oOo------

Chương 89: Phát hiện vườn

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 89:Phát hiện vườn
Converter Dzung Kiều cầu phiếu thuốc

Trong 6 con chim gáy xám, có 2 con là luyện khí tầng 6 tồn tại, Quách Hạo khiến cho cái lòng, đem 2 con luyện khí tầng 6 chim gáy xám cũng dẫn tới Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong một bên.

Tiêu Cảnh Đình ném ra linh tháp, đem một cái luyện khí tầng 6 chim gáy xám trùm lên linh tháp dưới, cùng Tiêu Kính Phong liên thủ, giải quyết khác một cái luyện khí tầng 6 chim gáy xám.

Cấp 6 chim gáy xám một cái chết, một cái bị kẹt, còn dư lại chim gáy xám, tự không nói ở đây.

Quách Hạo xem Tiêu Kính Phong bên kia dứt khoát giải quyết chiến đấu, không khỏi có chút ngượng ngùng.

Quách Hạo vốn muốn nếu là Tiêu gia 2 anh em cùng chim gáy xám lưỡng bại câu thương, vậy hắn cũng không cần cho 2 người mặt mũi, tịch sương mù cũng không cần phân cho hai người.

Không nghĩ tới Tiêu Cảnh Đình linh tháp như vậy lợi hại, lập tức bao lại một cái cấp 6 chim gáy xám, Tiêu Cảnh Đình động thủ quả thực tiền muôn bạc biển, phù chú không cần tiền đập, một chút liền đem vậy chim gáy xám cho đập chết.

Tiêu Cảnh Đình ném một cái ngàn vàng mua linh tháp, Quách Hạo nguyên bản cũng đã nghe nói qua, Quách Hạo nguyên bản chỉ nghe nói linh tháp dùng để làm ruộng không tệ, không nghĩ tới dùng để khốn yêu thú, cũng có thần hiệu.

"2 người Tiêu huynh, cũng thật là lợi hại à!" Quách Hạo ung dung cười nói, một chút cũng không có là mình trước khiến cho người thủ đoạn chột dạ.

Tiêu Kính Phong lãnh đạm nhìn Quách Hạo một cái, nói: "Dựa theo đội lính đánh thuê quy củ, làm nhiều thì được nhiều, tịch sương mù, chúng ta muốn 2 phần 3."

Quách Hạo mặt âm trầm, nói: "Cái này không hợp quy củ đi, chúng ta trước nhưng mà nói xong rồi."

"Trước lúc nói, cũng không có nói cấp 6 chim gáy xám tất cả thuộc về ta cùng anh Hai phụ trách, Quách sư huynh nếu là ta cùng anh Hai xảy ra chuyện, cái này tịch sương mù, chúng ta sợ là một phần cũng mò không liền đi." Tiêu Cảnh Đình lạnh lùng nói.

"Tiêu Tam thiếu nói đùa, ta cũng không biết, chim gáy xám làm sao cũng chạy 2 người bên kia đi, có thể là 2 người sức hấp dẫn lớn đi, cũng được, ta chỉ lấy 1 phần 3 là được." Quách Hạo nói.

Quách Hạo cùng luyện khí tầng 5 người lấy linh thảo liền đi, Tôn Miểu Miểu cùng mấy cái luyện khí tầng 4 người, bị lưu lại.

Tiêu Kính Phong nhìn linh tháp, nói: "Phải đem vậy chỉ chim gáy xám thả ra sao?"

Tiêu Cảnh Đình bao lại con yêu thú kia, đã đến gần luyện khí tầng 7, nếu là thả ra, nhất định còn có một trận đại chiến, trước, cũng hoàn hảo là Tiêu Cảnh Đình phản ứng mau, nếu không, cục diện rất khó khống chế.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Không cần."

"Súc." Tiêu Cảnh Đình khiến linh tháp nhỏ đi, bị Tiêu Cảnh Đình gắn vào linh tháp trong chim gáy cũng không có dần biến nhỏ lại năng lực, bị đè ép nghẹt thở mà chết.

Tiêu Kính Phong tràn đầy kinh ngạc phát hiện, chim gáy hơi thở không có.

Tiêu Kính Phong ngây ngẩn nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Cảnh Đình, vẫn là ngươi thật tinh mắt."

Trước, Tiêu Cảnh Đình mua linh tháp lúc này Tiêu Kính Phong thật ra thì cảm thấy có chút không đáng giá, lại không nghĩ rằng Tiêu Cảnh Đình linh tháp không những có thể giúp trồng trọt linh dược, còn có bực này kỳ hiệu, cái này linh tháp chỉ cần đem không thể làm nhỏ đi yêu thú bao lại, rồi sau đó co rúc lại, là có thể đem yêu thú lách đè chết.

Trừ huyết mạch đặc biệt yêu thú, đại đa số yêu thú, đến trúc cơ kỳ mới có trở nên lớn làm nhỏ đi năng lực.

Tôn Miểu Miểu thấy Tiêu Cảnh Đình linh tháp đại hiển thần uy, ánh mắt nhất thời có chút phức tạp.

"Kính Phong, Cảnh Đình, các ngươi bây giờ thật là lợi hại à!" Tôn Miểu Miểu đi lên trước tâng bốc nói.

Tiêu Kính Phong cười một tiếng, nói: "Cũng không việc gì, ngươi có hay không gặp phải những thứ khác người Tiêu gia à!"

Tôn Miểu Miểu lắc đầu một cái, nói: "Không có, vào trong bí cảnh sau đó, ta liền bị người đuổi giết, chạy khỏi sau đó, ta một mực thận trọng giấu giếm hành tích, sau đó, gặp Quách Hạo những người đó."

"Quách Hạo những người đó, nói có thể cung cấp cho chúng ta che chở, bất quá, phải nộp lên thẻ thân phận thành tựu thù lao, chúng ta liền giao."

"Những tên kia, ngoài miệng nói dễ nghe, nói sẽ bảo hộ chúng ta, kết quả, thấy linh thảo, liền muốn đem chúng ta đẩy ra ngoài, hấp

dẫn yêu thú." Tôn Miểu Miểu không vui nói.

Nghĩ đến Tiêu Cảnh Đình thu hoạch linh thảo, Tôn Miểu Miểu không khỏi có chút hâm mộ, tịch sương mù có thể đổi nuôi linh đan, nuôi linh đan có thể là đồ tốt à! Đáng tiếc, Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong thu linh thảo sau đó, không có một chút phân cho bọn hắn ý.

Tôn Miểu Miểu tối tăm tối tăm thở dài một cái, tiến vào bí cảnh sau đó, đầu tiên là bị đuổi giết, sau đó gặp phải Quách Hạo các người, bọn họ lại giúp trợ thủ, phân thu hoạch lúc này bọn họ những thứ này luyện khí tầng 4, cũng chỉ có thể nhìn.

"Chị dâu họ, ngươi tiếp theo có tính toán gì hay không?" Tiêu Kính Phong hỏi.

"Ta đi theo các ngươi." Tôn Miểu Miểu không chút nghĩ ngợi nói.

Tôn Miểu Miểu ở Tôn gia vẫn là bị nuông chiều lớn lên, vào Tiêu gia cũng không bị nhiều ít ủy khuất, nhưng mà, lần này vào giải thi đấu, Tôn Miểu Miểu mới sâu sắc cảm nhận được cái thế giới này hung tàn, những người đó hoàn toàn không đem nàng coi ra gì, mấy lần ở bên bờ sinh tử phi hồi, Tôn Miểu Miểu kiêu ngạo đã sớm tiêu ma hầu như không còn.

"Ta cùng anh Hai phải đi rừng cây chỗ sâu tìm cơ duyên, mang ngươi không tiện." Tiêu Cảnh Đình lành lạnh nói.

Tôn Miểu Miểu có chút oán trách nhìn Tiêu Cảnh Đình, Tiêu Cảnh Đình không có động tĩnh, hắn cùng Tôn Miểu Miểu không việc gì ân tình, Tôn Miểu Miểu anh còn đã từng nghĩ tới chỗ hiểm chủ cũ, hắn cứu Tôn Miểu Miểu một mạng, đã là cực hạn, trong rừng rậm như thế nguy hiểm, ai đều không thể bảo đảm có thể trở lui toàn thân, hắn cũng không muốn mang một cái phiền toái.

Tôn Miểu Miểu nhìn Tiêu Cảnh Đình lãnh đạm thần sắc, trong lòng không khỏi có chút nóng nảy, "Cảnh Đình, ngươi bỏ mặc ta."

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Thương mà không giúp được gì, chị dâu họ, rừng rậm chỗ sâu nguy cơ rất nhiều, ngươi tiến vào trong đó, cũng không có chỗ tốt gì, ta cùng anh Hai không nhất định có thể chiếu cố liền ngươi."

Theo Tiêu Cảnh Đình biết, cái này bích nguyệt rừng rậm là một nơi đất lành, trước kia còn có người khu vực này phát hiện tu sĩ bế quan động phủ, trên người hắn bí mật nhiều, cùng Tiêu Kính Phong chung một chỗ đã là cực hạn, Tiêu Cảnh Đình cũng không muốn Tôn Miểu Miểu đi theo vướng tay vướng chân.

Xem ở Tôn gia cùng Tiêu gia một chút trên mối quan hệ thông gia, Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong đem Tôn Miểu Miểu dẫn tới một cái địa phương bí ẩn rời đi.

. . .

Thoát khỏi Tôn Miểu Miểu sau đó, Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong ở trong rừng rậm, lại lung lay mấy ngày, như cũ không việc gì thu hoạch.

Bảy ngày sau.

"Nguyệt kiến thảo thành thục thể."

"3 màu hồ điệp lan thân nửa thành thục."

"Tiên khách tới thân nửa thành thục."

"7 lá cát tường cỏ thân nửa thành thục."

. . .

Một chuỗi còi báo động ở Tiêu Cảnh Đình bên tai vang lên, Tiêu Cảnh Đình không khỏi có chút kỳ quái, linh thảo vậy sẽ lẫn nhau bài xích, trân quý linh thảo, vậy sẽ không mọc lên ở một nơi, nhưng là, ngọc bội lập tức tuôn ra mười mấy loại bất đồng linh thảo, đó có thể

là gặp phải vườn thuốc.

Tiêu Cảnh Đình không khỏi có chút kích động, vườn thuốc à! Gặp phải một cái vườn thuốc, đây chính là thiên đại cơ duyên à!

Tiêu Cảnh Đình dựa theo ngọc bội chỉ thị, đi tới trước một ngọn núi, xài một chút khí lực, phá trừ vách núi bên ngoài che giấu tai mắt người trận pháp, cùng Tiêu Kính Phong đi vào một cái trong động phủ, Tiêu Cảnh Đình động thủ lúc này giữ lại một cái lòng, chỉ phá hư một chút xíu, sau chuyện này lại làm một ít ngụy trang, tránh những người khác đi tìm tới.

"Cảnh Đình, ngươi làm sao biết, bên ngoài chỗ đó, có ảo trận à!" Tiêu Kính Phong đầy là tò mò nói.

"Ta thuộc tính có mộc, chú ý tới đây mộc hệ linh khí rất là đậm đà, chắc có cao cấp linh thảo, nhưng không thấy, cho nên thử một chút." Tiêu Cảnh Đình nửa thật nửa giả nói.

"Chỗ này như thế ẩn núp, chúng ta có thể tìm được, thật là lớn cơ duyên." Tiêu Kính Phong tràn đầy hưng phấn nói.

Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong đi vào trong sơn động, phát hiện trong sơn động, để cho người mở ra ra một cái hang phủ.

Trong động phủ có một cái phòng tu luyện, một cái vườn thuốc, một cái điển tịch thất, một cái tu giả tọa hóa ở trong phòng tu luyện, Tiêu Kính Phong phán đoán, vậy tu giả hẳn đã tọa hóa một trăm năm.

Tọa hóa tu giả bên người có một cái ngọc giản, Tiêu Cảnh Đình biết, tọa hóa tu giả kêu Vương Hóa Thành, là một tu giả hệ mộc, đã từng đến trúc cơ kỳ, chẳng qua là ở trúc cơ kỳ bị người ám toán, tu vi thật to hạ xuống, tuổi thọ cũng rút ngắn không thiếu.

Vương Hóa Thành vì né tránh kẻ thù, khôi phục tu vi, ngay tại bích nguyệt trong núi, mở ra một cái hang phủ, trồng linh thảo, vừa tu luyện, một bên cùng linh thảo thành thục, đáng tiếc, người này

không có thể đến khi linh thảo thành thục, liền đại hạn đến, Vương Hóa Thành sau khi chết, hắn trồng trọt linh thảo, ngã lục tục chín muồi.

Vương Hóa Thành là trúc cơ kỳ tu vi, chọn động phủ tự nhiên không thể so với tầm thường, Tiêu Cảnh Đình phát hiện, Vương Hóa Thành động phủ là xây cất ở một đạo trên linh mạch.

Trong động phủ linh khí đặc biệt đậm đà, trong động phủ còn có một cái thạch đàm, bên trong tích tụ liền rất nhiều linh nhũ.

Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong dứt khoát chữa trị một chút cửa động ảo trận, lại làm một ít ngụy trang, ở trong động tu luyện.

Trong động phủ linh khí đầy đủ, lại có linh nhũ mở rộng kinh mạch điều chỉnh thân thể, cộng thêm 2 người vẫn còn ở Vương Hóa Thành trên người phát hiện một ít đan dược, dựa vào những thứ này, 2 người tu vi đột nhiên tăng mạnh, tiến vào luyện khí tầng 7.

. . .

Tiêu Cảnh Đình đem vườn thuốc trong thành thục linh thảo và Tiêu Kính Phong phân, âm thầm đem một ít cây giống, di chuyển đến ngọc bội trong không gian.

Tiêu Cảnh Đình phát hiện, ngọc bội không gian mặc dù có thể dú chín linh thảo, nhưng là, dú chín linh thảo sẽ tạo thành trong không gian linh khí hạ xuống.

Vì vậy ném nhập ngọc bội trong không gian linh thảo, cũng không phải là càng nhiều càng tốt, ngọc thạch, linh thạch có thể đề cao ngọc bội không gian linh khí trình độ đậm đà, muốn dú chín càng nhiều hơn linh thảo, thì phải kiếm lấy càng nhiều hơn linh thạch, khiến cho linh thạch cung cấp linh khí, cùng ném nhập trong đó linh thảo giữ thăng bằng.

Tiêu Cảnh Đình ở Vương Hóa Thành trên người, phát hiện không

thiếu đan dược cấp thấp, nhưng là, cũng không có phát hiện nhiều ít linh thạch, Tiêu Cảnh Đình suy đoán, linh thạch đều bị Vương Hóa Thành dùng hết, mà đan dược, bởi vì là cấp bậc quá thấp, được may mắn tránh khỏi, Vương Hóa Thành dẫu sao đã từng là trúc cơ tu sĩ, tu vi đánh mất sau đó, cũng không biết quá yếu.

Hơn một tháng thời gian, thoáng qua rồi biến mất, chớp mắt đã đến bí cảnh đến gần đóng kín thời gian, đi qua không ngừng tu luyện, Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong thuận lợi trở thành luyện khí tầng 7 tu giả.

"Chúng ta nhanh đi ra ngoài đi." Tiêu Kính Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Được."

Thời gian đến một cái, bích nguyệt rừng rậm cũng sẽ bị khép kín, cùng lại mở, chính là hơn mười năm sau.

Thật ra thì trong rừng rậm Bích Nguyệt tài nguyên phong phú, có vài người là tình nguyện lưu lại, chẳng qua là rừng rậm khép kín trước, Hầu phủ sẽ phái trúc cơ kỳ tu sĩ tới quét dọn, đem còn không có đi ra tu giả dọn dẹp ra đi, bị Hầu phủ phát hiện dừng lại người, tất cả thu hoạch cũng biết bị tạm giam, có vấn đề, không đi ra lọt khá tốt, ác ý lưu lại, sẽ còn bị trừng phạt.

Ban đầu tiến vào bí cảnh tu giả, có mấy ngàn người đi ra ngoài chỉ có hết sức một hai, rất nhiều người đều là đầu bù xù mặt dơ bẩn.

Cũng có không ít người, ở trong rừng rậm lấy được cơ duyên, nhất phi trùng thiên.

Tiêu Kính Phong đem trên người thu hoạch đều giao cho Tiêu Cảnh Đình, trước khi tranh tài mười đều có một viên băng tâm đan, Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong phía sau thời gian đều dùng với tu luyện, cùng những cái kia hở một tí cầm ra một bó to thẻ thân phận người, căn bản không có thể so sánh, cũng may bọn họ ở trong vườn thuốc lấy được không ít linh thảo, cao cấp linh thảo, có thể đổi

không thiếu tích phân.

Tiêu Cảnh Đình đem ở trong bí cảnh lấy được linh thảo, chí ít đều giữ lại một phần ở ngọc bội trong không gian dành riêng, còn lại lấy ra đổi thành điểm tích lũy, đổi lấy chất thuốc.

Tiêu Cảnh Đình nộp lên thu hoạch sau đó, lấy được thứ tám hạng, đổi lấy một ít hữu dụng đan dược.

Tiêu Thanh Nham vận khí không tính là không tốt, cũng không coi là quá tốt, Tiêu Thanh Nham cùng học viện Bích Phong người tổ cái đoàn thể, liên hiệp tham dự săn thú, kết quả, nửa đường lúc này bởi vì là chia của không đều, liền mỗi người một ngã, Tiêu Thanh Nham mặc dù là dùng thủ đoạn đặc biệt, lên cấp luyện khí tầng 6, nhưng dẫu sao lên cấp luyện khí tầng 6, cho nên, một đường xuống, ngược lại cũng thu hoạch không thiếu.

Chẳng qua là rời đi bí cảnh lúc này tên nầy gặp một cái luyện khí tầng 7 tu giả lãnh đạo đoàn đội đặc biệt ngăn chặn phải rời khỏi rừng rậm tu giả, Tiêu Thanh Nham bất đắc dĩ, dùng toàn bộ xuất thân, giữ được tánh mạng, cho tới, lần này thi đấu không thu hoạch được gì, bất quá dầu gì giữ được tánh mạng.

Tiêu gia lần này một khối tới người chết rồi không thiếu, Tiêu Mộc Hồng không gặp bóng dáng, Tôn Miểu Miểu ngã là còn sống, bất quá không việc gì thu hoạch.

------oOo------

Chương 90: Thực tập kết thúc

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 90:Thực tập kết thúc
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Có chút thành viên gia tộc hao tổn lớn gia tộc trưởng lão, từng cái sắc mặt ảm đạm, có thể đi vào bí cảnh, đa số đều là tất cả đại gia tộc nhân vật thiên tài, lập tức chết, gia tộc liền mất đi nhất một nhóm mới học sinh mới lực lượng, nghiêm trọng có thể còn sẽ xuất hiện đứt đoạn.

Hầu phủ người bảo vệ ở một bên, duy trì trật tự.

Tiêu Cảnh Đình nhìn ra được, rất nhiều gia tộc người, thật giống như đối với lần này thi đấu rất có ý kiến, chẳng qua là ngại vì Hầu phủ uy thế, giận mà không dám nói gì.

Tiêu Kính Phong hướng về phía Tiêu Cảnh Đình truyền âm nói: "Lần này trong bí cảnh, thật giống như có không thiếu ma tu lẫn vào, Hầu phủ cũng đã chết hết mấy, tổn thất hơi lớn."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, Hầu phủ tổ chức lần này thi đấu, một mặt là muốn suy yếu dưới cờ các thành phủ lực lượng, một mặt là muốn hoằng dương Hầu phủ oai phong, chỉ bất quá, thật giống như xảy ra chút bất ngờ, bất quá, Tiêu Cảnh Đình tự giác, cái này cùng hắn không có quan hệ gì.

"Tiểu thư, không phát hiện huyễn tuyết liên." Âu Dương Minh Nguyệt bên người một cái tu giả nói.

"Không đạo lý à!" Âu Dương Minh Nguyệt nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Âu Dương Minh Nguyệt, không khỏi có chút

chột dạ, Âu Dương Minh Nguyệt quả nhiên thủ ở nơi này , con bé này thật là nhớ thù.

"Vậy mấy cái ma tu cho người tiếp đón đi, huyễn tuyết liên có thể là rơi vào ma tu trong tay." Âu Dương Minh Nguyệt bên người tu giả nói.

Âu Dương Minh Nguyệt nhắm hai mắt, Hầu phủ tổ chức lần này thi đấu chuyện, đã sớm biết sẽ có tổn thất, bất quá, bởi vì là ma tu lẫn vào, lại bởi vì là đánh giá thấp trong rừng rậm yêu thú hung tàn trình độ, lần này tất cả đại gia tộc tổn thất, muốn vượt qua xa dự trù.

"Không đạo lý à! Người nọ không giống như là ma tu." Âu Dương Minh Nguyệt nói.

"Tiểu thư, huyễn tuyết liên có thể hay không đã ở trong bí cảnh, bị ăn."

Âu Dương Minh Nguyệt lắc đầu một cái, nói: "Không nên à! Nửa thành thục huyễn tuyết liên, trừ phi luyện chế thành đan dược, nếu không công hiệu rất nhỏ, không phải là trên người người đó có ẩn núp không gian dụng cụ đi."

"Không nên à! Chúng ta có chuyên môn tham trắc khí, không gian pháp khí đều là không chạy khỏi."

Âu Dương Minh Nguyệt ánh mắt ở bốn phía tu giả trên người từng cái quét qua, Tiêu Cảnh Đình núp ở một bên, cố gắng nhạt đi mình bóng người.

"Ngươi. . . Đi ra." Âu Dương Minh Nguyệt chỉ Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Cảnh Đình sững sốt một chút, ngay sau đó lộ ra lau một cái thụ sủng nhược kinh nụ cười, tràn đầy kích động nhìn Âu Dương Minh Nguyệt nói: "Âu Dương tiểu thư, ngươi tìm ta sao?"

Âu Dương Minh Nguyệt nhìn Tiêu Cảnh Đình mặt đầy thèm thuồng

dạng Trư Bát Giới, nhíu mày một cái, tức giận: "Cút."

Tiêu Cảnh Đình lộ ra mặt đầy ủ rủ vẻ, lui đến Tiêu Kính Phong bên người.

Tiêu Kính Phong đối với Tiêu Cảnh Đình cử động có chút nghi ngờ, theo Tiêu Kính Phong biết, Tiêu Cảnh Đình bây giờ đối với người đẹp là không có cảm giác gì, Tiêu Cảnh Đình hướng về phía Âu Dương Minh Nguyệt lộ ra biểu tình kia, chân thực có chút quỷ dị.

"Tiểu thư, ngươi không có sao chứ." Một cái thị nữ đi tới Âu Dương Minh Nguyệt bên cạnh hỏi.

Âu Dương Minh Nguyệt lắc đầu một cái, nói: "Không có sao." Nàng vốn cảm thấy Tiêu Cảnh Đình hình bóng, cùng ban đầu cái đó cướp lấy huyễn tuyết liên người có chút giống, bất quá, đối phương mặt đầy dạng Trư Bát Giới, để cho nàng hết sức chán ghét.

"Tiểu thư, theo ta xem, người kia 80-90%, đã chết ở trong bí cảnh." Thị nữ thầm nói: Lần này thi đấu, hao tổn luyện khí tầng 6 cao thủ cũng không thiếu à! Cái đó cùng tiểu thư nhà mình cướp đồ người, vô cùng gan dạ, đa số đã chết không có chỗ chôn.

"Thôi." Âu Dương Minh Nguyệt lắc đầu nói.

Huyễn tuyết liên mặc dù trân quý, nhưng cũng không cần phải không thuận theo không buông tha, dẫu sao tất cả thành lớn phủ tổn thất thiên tài không thiếu, nếu là ép những người đó, Hầu phủ địa vị liền tràn ngập nguy cơ.

. . .

Tiêu Cảnh Đình điểm tích lũy ở phía trước mười, phần thưởng một viên băng tâm đan, Tiêu Cảnh Đình lại dùng điểm tích lũy đổi một viên, còn dư lại điểm tích lũy cũng đổi dưỡng nguyên đan.

Tranh tài kết thúc sau đó, tất cả gia tộc lớn bước lên đường về.

Bốn đại trong gia tộc, liền Tiêu gia thực lực bảo tồn được tương đối nguyên vẹn, Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong song song tiến vào luyện khí tầng 7, để cho hắn gia tộc hắn bội cảm áp lực.

Cùng theo Tiêu Lâm Phong cùng đi mấy cái Tiêu gia trưởng lão, ngược lại là từng cái thần thái phấn chấn.

Một gia tộc có thể hay không cường thịnh, quyết định bởi với hắn tầng chót tu sĩ số lượng, Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong như thế trẻ tuổi, thì có kỳ ngộ, tiến vào luyện khí tầng 7, tương lai nếu có thể song song tiến vào luyện khí chín tầng, tất nhiên có thể mang Tiêu gia tiến vào một cái tầng thứ cao hơn.

"Nhị gia, ngay cả có bản lãnh à! Ba con trai đều là nhân trung long phượng, nhất là, Kính Phong thiếu gia cùng Cảnh Đình thiếu gia."

"Nhị gia, ngươi đây là có người kế nghiệp à!"

"Nhị gia, Cảnh Đình thiếu gia cùng Kính Phong thiếu gia như thế trẻ tuổi, chính là luyện khí tầng 7, cái này ở thành Mạc vẫn là đầu một phần đây."

"Nhị gia, Cảnh Đình thiếu gia, đổi được nhiều như vậy đan dược, tu vi đặt còn có thể lại tiến về trước một phần."

"Nhị gia, Thanh Nham thiếu gia tựa hồ tâm tình không tốt lắm à! Ngươi muốn không muốn đi xem xem hắn à!"

Tiêu Lâm Phong lắc đầu một cái, nói: "Cha mẹ, không có biện pháp che chở hắn cả đời, hắn hẳn học trưởng thành." Hắn ở Tiêu Thanh Nham trên người đặt tiền cuộc tâm huyết nhiều nhất, đáng tiếc. . . Tiêu Thanh Nham tự do phóng khoáng vọng là, so sánh Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong kém xa lắc.

Tiêu Lâm Phong thầm nói: Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong cũng đã là luyện khí tầng 7, cùng luyện khí tầng 8 mình cũng không

kém bao nhiêu, mình chân thực không cần phải vì một cái luyện khí tầng 6 con trai lớn, sẽ cùng 2 đứa nhỏ con trai xích mích.

Đại khái là cảm thấy mất mặt, Tiêu Thanh Nham núp ở xe ngựa trong, không có lú đầu.

Tiêu Thanh Nham nhắm mắt, dựa theo dĩ vãng tình huống, cha hẳn từ em ba nơi đó thỉnh cầu một ít đan dược cho mình, chẳng qua là lần này, cha thật giống như cũng không có chú ý mình, Tiêu Thanh Nham cắn răng, thầm nghĩ: Cha, hẳn là đối với mình thất vọng đi.

. . .

Tôn gia đoàn xe.

"Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong nhất định ở trong rừng rậm có kỳ ngộ, nếu không không đạo lý, cái này hai tên nhanh như vậy liền lên cấp luyện khí tầng 7." Tôn gia trưởng lão tràn đầy ghen tị nói.

Tôn Miểu Miểu gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Miểu Miểu, ngươi nói ngươi ở trong bí cảnh gặp Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong." Tôn Diệu Âm hỏi.

Tôn Miểu Miểu gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Nếu không phải bọn họ 2 cái, ta hẳn liền bị làm vứt đi." Lúc này, nàng hẳn đã chết.

Tôn Miểu Miểu âm thầm hối tím cả ruột, lúc này mới bao lâu à! Tiêu Cảnh Đình đều là luyện khí tầng 7 tồn tại.

Nàng cái đó gần đây kính ngưỡng cha, cũng bất quá là luyện khí tầng 7 à! Nếu như, nàng năm đó không có cự tuyệt Tiêu Cảnh Đình, vậy nàng bây giờ là có thể có một cái phu quân liền cùng nàng sùng bái cha vậy tu vi, vậy nàng nên nhiều có mặt mũi à! Chị cái đó kinh tài tuyệt diễm phu quân, cũng để cho Tiêu Cảnh Đình cho so không bằng.

Tôn Diệu Âm nghe được Tôn Miểu Miểu mà nói, không khỏi nói: "Em làm sao không đi theo bọn họ à!"

Tôn Miểu Miểu lắc đầu một cái, tiếc nuối nói: "Bọn họ không để cho em đi theo."

Nếu là có thể đi theo, nàng tự nhiên không vui rời đi, có 2 cái luyện khí tầng 6 che chở, có ai không vui, đáng tiếc, Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong đối với nàng lạnh lùng, căn bản cũng không muốn quản nàng, mặc dù nàng là 2 người trên danh nghĩa chị dâu họ, nhưng mà, Tiêu gia phòng lớn cùng phòng nhì quan hệ có thể cương rất, phòng nhì thời điểm chán nãn, phòng lớn không thiếu tính toán vậy 2 anh em.

Tôn Diệu Âm khẽ thở dài một hơi, nói: "Thật đáng tiếc, nếu như, em đi theo bọn họ, nói không chừng cũng sẽ có kỳ ngộ, cái này hai tên, mới mới vừa tiến vào luyện khí tầng 6, lại nhanh như vậy tiến vào luyện khí tầng 7, nhất định là gặp thiên đại cơ duyên."

"Bọn họ đề phòng em đây." Tôn Miểu Miểu cắn răng nói. Sớm biết Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong phía sau có lớn như vậy vận may, nàng liền cố sống cố chết lại cối xay mài một cái, thiên kim khó mua sớm biết à! Không nghĩ tới trên đời thật có lãng tử quay đầu, sau đó cư thượng chuyện này.

"Tiêu Mộc Hồng lần này là chết ở trong bí cảnh." Tôn Diệu Âm thở dài một cái.

Tôn gia lần này là tổn thất thảm trọng, thật vất vả bồi dưỡng luyện khí tầng 6 tu giả, còn chưa kịp nêu cao tên tuổi, liền hao tổn ở bên trong, chồng của nàng Chu Khang Hòa ngược lại là trở lui toàn thân, chẳng qua là, thật giống như bị thương nhẹ.

Tính tới tính lui, chính là Tiêu gia chiếm tiện nghi lớn nhất, Tiêu gia người chết ngược lại cũng không thiếu, nhưng là, Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong còn sống, những cái kia tư chất bình thường,

chết cũng đã chết, qua không được bao lâu, lại có một nhóm mới thay thế.

Tôn Miểu Miểu nhíu mày một cái, đoạn này thời gian, Tôn Miểu Miểu đối với Tiêu Mộc Hồng tâm tư càng ngày càng nhạt, biết Tiêu Mộc Hồng chết, Tôn Miểu Miểu cũng không có cảm thấy nhiều thương tâm, ngược lại thì cảm thấy thở phào nhẹ nhõm.

"Tiêu gia phòng nhì, lúc này là muốn hoàn toàn dậy rồi, ngươi lưu lại ở Tiêu gia cũng không có ý tứ, ta xem ngươi vẫn là cùng Tiêu Mộc Hồng cùng cách, hồi Tôn gia đi." Tôn Diệu Âm nói.

Tôn Miểu Miểu gật đầu một cái, nói: "Cũng tốt." Phòng lớn đoạn này thời gian, bị chèn ép uy thế hoàn toàn không có, Tiêu Mộc Hồng chết, nàng cùng Tiêu Mộc Hồng cùng cách, phòng lớn chắc hẳn cũng không biết quá mức gây khó khăn.

"Hứa Mộc An tên nầy, thật có phúc à!" Tôn Diệu Âm nói , Tôn Diệu Âm vẫn cảm thấy thành Mạc liền đếm nàng gả tốt nhất, bây giờ nhìn lại, Hứa Mộc An gả tốt nhất, chồng đều là luyện khí tầng 7, vẫn là làm ruộng năng thủ.

Tôn Miểu Miểu cắn răng, nói: "Tiêu Cảnh Đình tên nầy, nhìn chuyên tình, thật ra thì ba lòng hai ý rất, năm đó, Tiêu Cảnh Đình thích bao nhiêu nàng à! Nói đổi liền đổi ngay, Tiêu Cảnh Đình bây giờ lên cấp luyện khí tầng 7, có phải hay không còn muốn trông nom Hứa Mộc An như thế cái mặt vàng cô gái sống qua ngày, còn nói không chừng đây."

Tuy nói, hoạn nạn gặp chân tình, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An có thể nâng đỡ lẫn nhau, vượt qua một đoạn tương đối khó khăn thời gian, nhưng mà, cõi đời này còn nhiều mà có thể cùng cam khổ, không thể cộng giàu sang vợ chồng, Tiêu Cảnh Đình bây giờ đều là luyện khí tầng 7, Hứa Mộc An nơi nào xứng với Tiêu Cảnh Đình à!

. . .

"Cha trở về, cha trở về." Tiêu Tiểu Phàm lại nhảy nhót nói.

Tiêu Cảnh Đình đi xuống xe ngựa đem nhào tới Tiêu Tiểu Phàm bế lên, "Ai nha, nặng thật là nhiều à! Mau ôm không nhúc nhích đây."

Tiêu Tiểu Phàm mặt tăng đỏ đỏ, "Con không ăn nhiều ít, không có nặng hay không."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Phàm mắc cở dáng vẻ, cười ha hả, một đoạn thời gian không gặp, con trai nhỏ biết xấu hổ đây.

Hứa Mộc An thấy Tiêu Cảnh Đình, trên mặt không kềm hãm được lộ ra mấy phần hưng phấn, "Nghe nói anh là luyện khí tầng 7 liền đây." Tiêu gia luyện khí tầng 6 là có thể trở thành trưởng lão, Tiêu Cảnh Đình luyện khí tầng 7 tu vi, làm trưởng lão là đủ đầy đủ.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Bất quá, hắn lần này đi ra ngoài, tầm mắt mở rộng rất nhiều, không muốn lưu ở thành Mạc, hắn còn trẻ đây, tự nhiên muốn đi chung quanh một chút xem xem.

Hắn chút thực lực này, ở thành Mạc có lẽ coi là không tệ, nhưng là, thả vào Hầu phủ địa giới, cũng coi là không thể cái gì, nếu là thực lực đủ, Âu Dương Minh Nguyệt gọi lại hắn lúc này hắn liền tốt một cái tát đi qua, khá tốt mình hái huyễn tuyết liên lúc này Âu Dương Minh Nguyệt không có thấy rõ, nếu không dữ nhiều lành ít.

"En lên cấp luyện khí tầng 6?" Tiêu Cảnh Đình đánh giá Hứa Mộc An nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Đều là nhờ phúc của ngươi đâu!" Tiêu Cảnh Đình lúc rời đi, cho mình giữ lại thật nhiều linh tuyền cùng ngọc thạch còn có linh thảo, nếu không, hắn cũng không như vậy dễ dàng lên cấp, Hứa Mộc An lên cấp sau đó, một mực lưu lại ở nông thôn, trong thành còn không có ai biết.

Hứa Mộc An lấy ra một trăm sáu chục ngàn lượng bạc, nói: "Đây là

đoạn này thời gian, tiệm thức uống chia."

"Nhiều như vậy?" Tiêu Cảnh Đình có chút bất ngờ nói.

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Không nhiều à! Mới mấy trăm ngàn lượng."

"Ngươi thật có thể liền, ta nguyên vốn lấy là muốn sập tiệm." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Nơi nào có như vậy dễ dàng vỡ nợ." Hứa Mộc An cười một tiếng, chút nào không nói đoạn này thời gian giữ được tiệm thức uống khổ cực, "Ngươi bây giờ cũng luyện khí tầng 7, sau này dùng tiền địa phương là thêm."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Nói cũng phải à!"

"Ngươi sau này có cái gì dự định à!" Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Anh dự định, mang em cùng 2 con trai, đi chung quanh một chút xem xem, kiếm ít tiền lẻ."

Đàng hoàng làm ruộng kiếm tiền, nơi nào có đổ thạch kiếm được mau à! Chẳng qua là thành Mạc cứ như vậy mấy nhà đổ thạch trận, nhiều chuyển mấy lần, không khỏi để cho người nổi lên nghi ngờ, hắn mang con trai, khắp nơi chạy một vòng, ở các thành trì các đổ thạch trận sáng chói một vòng, hẳn có thể tài nguyên rộng vào, Hứa Mộc An cho mấy trăm ngàn lượng bạc, vừa vặn có thể thành tựu đổ thạch thứ một khoản vốn.

------oOo------

Chương 91: Rời đi thành

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 91:Rời đi thành
Converter Dzung Kiều cầu phiếu Mạc

Lần này thi đấu, tứ đại gia tộc trẻ tuổi đồng lứa bỏ mình rất nhiều cao thủ, chọc cho thành Mạc người trong một hồi thổn thức.

Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong lên cấp luyện khí tầng 7 tin tức, lại chọc cho thành Mạc chấn động không dứt.

Thành Mạc chẳng qua là một cái thành nhỏ, nhân tài tương đối thiếu, Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong nguyên vốn không coi là thành Mạc ưu tú nhất thanh niên, nhưng sau đó cư thượng, tạm thời chọc cho đầu đường cuối hẻm, bàn luận sôi nổi.

Tôn Khởi nghe đầu đường cuối hẻm nghị luận, đầu đầy hắc tuyến, "Trịnh huynh, ngươi nói, bọn họ nói là sự thật sao?"

"Tin tức cũng truyền khắp, tự nhiên không thể nào là giả." Trịnh Lập Minh nói.

Trịnh gia lần này phái đi ra ngoài người, chỉ sống một cái, tiến vào thi đấu người quá hung tàn, giống như Trịnh gia vậy phái đi ra ngoài thiên tài, cơ hồ cả nhà chết hết gia tộc không tính là thiếu.

Tiêu gia nguyên vốn là bởi vì là Tiêu Lâm Phong cùng Vương Lộ trở về, giống nhau có tứ đại gia tộc đệ nhất dáng điệu, bây giờ nhiều Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong 2 cái nhân tài mới nổi, địa vị thì càng ổn.

Tôn Khởi lắc đầu một cái, nói: "Không nghĩ tới, Tiêu Cảnh Đình lại

có thể có thể đi tới bước này."

Chuyện này làm sao xem, cũng giống như là một chuyện tiếu lâm, Tiêu Cảnh Đình là thứ gì à! Suốt ngày đi đường phố chuỗi hạng, chỉ biết là làm xằng làm bậy, bị người dỗ đôi câu, cứ vui vẻ phải không tìm được bại, kết quả, tên nầy bây giờ nhưng trở thành thành Mạc trẻ tuổi đồng lứa người thứ nhất, thành Mạc người tuổi trẻ giai mô.

Trịnh Lập Minh gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Đều nói thế sự vô thường, hắn lần này nhưng mà lãnh giáo.

"Tiêu Mộc Hồng chết, Miểu Miểu tiểu thư hồi Tôn gia, Tôn trưởng lão là nổi danh hỏa nhãn kim tình, cho đích nữ thứ nữ chọn phu quân, không một không phải là người trong long phượng, đáng tiếc lần này nhưng là nhìn lầm, ." Tôn Khởi lắc đầu nói.

Tôn Miểu Miểu nếu là gả cho Tiêu Cảnh Đình, vậy bây giờ nên là bực nào nở mày nở mặt à!

Đáng tiếc, Tôn Miểu Miểu gả là Tiêu Mộc Hồng, quá phong quang một hồi sau đó, liền nhanh đổi thẳng xuống.

Trịnh Lập Minh cau mày, lúc này mới bao lâu à! Cái đó nguyên lai hắn trên mặt nổi tâng bốc, ngấm ngầm khinh miệt người, đã trở thành hắn theo không kịp tồn tại, nghe nói, Tiêu Cảnh Đình lần này vớt rất nhiều trân quý đan dược à! Đáng tiếc, Tiêu Cảnh Đình vớt nhiều chỗ tốt như vậy, hắn nhưng không có được một phần tốt, nếu như, bọn họ vẫn là bằng hữu. . .

Trịnh Lập Minh lắc đầu một cái, trong gia tộc trưởng bối cùng mình chiếu cố nhiều lần, để cho hắn đi tìm Tiêu Cảnh Đình làm quen, Tiêu Cảnh Đình bây giờ bộ dáng kia, nơi nào có như vậy dễ dàng làm quen à!

. . .

Tiêu gia.

"Em ba tới, anh không đi ra xem xem à?" Trịnh Bội Nhi hướng về phía Tiêu Thanh Nham nói.

"Tới, đã tới rồi thôi, đi ra ngoài nhìn cái gì xem." Tiêu Thanh Nham lười biếng nói.

Trịnh Bội Nhi nhìn Tiêu Thanh Nham uể oải không dao động dáng vẻ, trong lòng chỉ cảm thấy chận một cái khí, Tiêu Thanh Nham lần này trở về sau đó, liền trở nên có chút tự giận mình, Trịnh Bội Nhi tình nguyện Tiêu Thanh Nham giống như nguyên lai vậy không ai bì nổi, cũng không hy vọng Tiêu Thanh Nham, giống như bây giờ không có chút nào ý chí chiến đấu.

Trịnh Bội Nhi chần chờ một chút, nói: "Em nghe nói, Tiêu Cảnh Đình lần này đổi 2 viên băng tâm đan."

Tiêu Thanh Nham dùng qua đan dược, thân thể đã sinh ra chống trả, nhưng là, nếu là có băng tâm đan mà nói, cố gắng một chút, hẳn còn có thể đi lên vào tầng 1, luyện nơi tầng sáu tu vi, mặc dù đã không tệ, nhưng là, nếu muốn ở gia tộc thăng bằng gót chân, vẫn là luyện khí tầng 7 ổn thỏa một ít.

Tiêu Thanh Nham cắn răng, từ nhỏ đến lớn, đồ trong nhà, tốt nhất luôn luôn là cung mình, nếu là đổi trước kia, không cần mình mở miệng, cha nên là mình hướng em ba đòi một viên băng tâm đan, đáng tiếc, cha bên kia, không có một chút động tĩnh.

Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong đều đã lên cấp luyện khí tầng 7, Tiêu Cảnh Đình muốn 2 viên băng tâm đan có ích lợi gì, Tiêu Thanh Nham nguyên vốn lấy là, 2 viên băng tâm đan, ít nhất có một viên là vì hắn chuẩn bị, nhưng là, Tiêu Cảnh Đình bên kia chậm chạp không có động tĩnh, Tiêu Thanh Nham phát hiện mình nghĩ quá đơn giản.

Tiêu Cảnh Đình đan dược kia, có lẽ căn bản là vì Hứa Mộc An cùng Mộc Thư Vũ chuẩn bị, Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong cũng

sắp sát đến một khối đi, nơi nào còn nhớ mình người đại ca này à!

Thi đấu trước, hắn là như thế nào trù trừ mãn chí, làm sao không đem vậy 2 người em trai coi ra gì, đã từng là không ai bì nổi, ở bây giờ nhìn lại, giống nhau một chuyện tiếu lâm.

. . .

"Con phải rời khỏi?" Vương Lộ nhìn Tiêu Cảnh Đình, tràn đầy nghi ngờ nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy."

"Làm sao gấp như vậy?" Vương Lộ hỏi.

"Lúc không ta đợi à! Lần này đi ra ngoài vòng vo một vòng, con trai sâu sắc cảm nhận được thế giới rộng lớn, nghĩ ra đi xem một chút." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Cảnh Đình sâu sắc hiểu tại sao tu vi càng cao, lại càng muốn chạy ra bên ngoài, thế giới bên ngoài quá lớn, thủ ở nhà dễ dàng ếch ngồi đáy giếng, đạp đạp thực thực tu luyện, cố nhiên an ổn, nhưng là, nếu muốn 1 bước lên trời, còn phải xuất ngoại, tìm cơ duyên.

Tiêu Lâm Phong nhìn Tiêu Cảnh Đình, thở dài nói: "Thôi, tùy con đi."

Man hoang thế giới, thực lực vi tôn, một cái gia đình trong, con trai tu vi vượt qua cha, con trai thường xuyên sẽ trở nên so cha còn có quyền phát biểu, mặc dù Tiêu Cảnh Đình tu vi còn thiếu Tiêu Lâm Phong một chút, nhưng là, cũng chỉ kém một tầng, vì vậy Tiêu Lâm Phong đối với Tiêu Cảnh Đình thái độ cũng lặng lẽ thay đổi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Cám ơn cám ơn phụ thân."

Tiêu Lâm Phong lắc đầu một cái, nói: "Cha con bây giờ, có cái gì tốt cám ơn."

Một hồi tiếng khóc truyền vào Tiêu Cảnh Đình trong tai.

"Ai đang khóc à!" Tiêu Cảnh Đình nhíu mày một cái nói.

"Còn có thể là ai à! Bác dâu cả ngươi à! Tiêu Mộc Hồng chết, Tôn Miểu Miểu trở về Tôn gia, bác dâu cả ngươi không có trông cậy vào, trở nên điên bị điên điên." Vương Lộ nói.

Tiêu Cảnh Đình hít sâu một hơi, năm đó, Tiêu Lâm Phong cùng Vương Lộ mất tích lúc này Liễu Huyền là bực nào không ai bì nổi, kết quả, bây giờ lại rơi vào nông nỗi này.

Tiêu Cảnh Đình thu thập đồ đạc xong, đem trên tay ruộng đất trả lại cho cha Tiêu, mẹ Tiêu, từ biệt Tiêu Kính Phong, rời đi.

Bên ngoài thành, Mộc Thư Vũ lắc đầu một cái, nói: "Em ba, thật là sấm rền gió cuốn đâu, nói đi là đi."

Tiêu Kính Phong cười một tiếng, nói: "Em ba, không phải vật trong ao, sớm muộn là muốn nhất phi trùng thiên, cùng em ba trở lại, chỉ sợ tu vi liền muốn đuổi kịp phụ thân."

Mộc Thư Vũ gật đầu một cái, nói: "Em cũng có loại cảm giác này."

. . .

Tiêu Tiểu Phàm ngồi trên xe ngựa, đầy là tò mò nhìn bên ngoài xe ngựa cảnh tượng, "Cha, chúng ta đi nơi nào à!"

Tiêu Cảnh Đình tùy ý nói: "Thiên hạ lớn, đi tới chỗ nào, coi là nơi nào đi."

"Cha, chúng ta đi học viện Bích Phong địa giới đi." Tiêu Tiểu Phàm đề nghị.

Tiêu Cảnh Đình có chút hiếu kỳ hỏi: "Làm sao sẽ nghĩ đi học viện

Bích Phong địa giới?"

"Bởi vì là Tiêu Nhạc Vinh người mập mạp kia, luôn nói học viện Bích Phong bên kia biết bao biết bao phồn vinh, bên kia cao thủ có bao nhiêu biết bao nhiều, học viện Bích Đỉnh thành viên, thân phận có bao nhiêu biết bao tôn quý, chúng ta đi xem nhìn thôi." Tiêu Tiểu Phàm bất mãn nói.

Tiêu Cảnh Đình suy nghĩ một chút, nói: " Được a !" Dù sao hắn bây giờ cũng không có mục tiêu gì, đi nơi nào đều giống nhau.

Đi học viện Bích Phong, muốn đường đi của ba cái thị trấn, Tiêu Cảnh Đình đến mỗi một cái thị trấn, liền bán ra ra một ít trong không gian trưởng thành linh thảo, mang nữa Tiêu Tiểu Phàm đi đổ thạch trận đi một vòng, dựa vào Tiêu Tiểu Phàm thần kỳ năng lực, Tiêu Cảnh Đình lấy được không thiếu trân quý ngọc thạch, thậm chí còn đánh cuộc ra mấy khối linh thạch.

Có bạc, Tiêu Cảnh Đình sẽ thỉnh thoảng mua nổi một ít trân quý đan dược.

Chỉ cần chịu tốn bạc, đan dược vẫn có thể mua được, sợ bị người để mắt tới, Tiêu Cảnh Đình mỗi lần mua tính cũng không nhiều, bất quá, cũng có thể người một nhà dùng.

Tiêu Cảnh Đình luyện khí tầng 7 tu vi, không đi địa phương nguy hiểm, tự vệ ngược lại cũng không khó khăn.

"Ngươi có tốt không." Tiêu Cảnh Đình hướng về phía Hứa Mộc An hỏi.

Để cho Hứa Mộc An như thế cái dựng phu cùng mình khắp nơi bôn ba, Tiêu Cảnh Đình ít nhiều có chút áy náy.

Hứa Mộc An cười một tiếng, lắc đầu một cái, nói: "Không có chuyện gì, anh thật không cần lo lắng, em bây giờ chính là phụng bồi anh đánh yêu thú, cũng không có sao chứ."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Hẳn không lâu sau nữa, liền đến cái kế tiếp thành trấn đi." Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Cha, thật khờ, vòng rất nhiều đường xa đây." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Tiêu Cảnh Đình sậm mặt lại, cái này ngược lại đứa trẻ mốc, chỉ biết nói bậy nói bạ, "Ngươi biết cái gì à! Cha, chủ yếu là vì để cho các ngươi nhiều xem một ít bất đồng thị trấn nở mày nở mặt."

Tiêu Tiểu Phàm ngoẹo đầu, nói: "Là thế này phải không?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Tiêu Tiểu Phàm như có điều suy nghĩ nói: "Cha, ngươi 3 ngày trước nói, lại qua ba ngày liền đến thành Bích Phong, ngày hôm nay cha còn nói, lại qua ba ngày liền đến thành Bích Phong, cha, ngươi không biết đếm một chút đây."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Em biết cái gì à! Cha nói đúng ba ngày, đó là hư số, tương đương với mấy ngày, cho nên ba ngày không phải ba ngày, mà là mấy trời mới biết sao?" Tiêu Cảnh Đình nghiêm trang nói.

Tiêu Tiểu Phàm nhìn Tiêu Cảnh Đình, cỗ trước quai hàm, nói: "Cha, cha không được lấy là con ngu, liền lừa gạt ta à!"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Con trai nhỏ càng ngày càng không tốt chập chờn.

Tiêu Cảnh Đình hít sâu một hơi, không thể không lấy ra đòn sát thủ, nói: "Cha nơi này có bánh bao, con muốn không muốn ăn à!"

Tiêu Tiểu Phàm vội vàng gật đầu một cái, nói: "Muốn muốn muốn."

Tiêu Tiểu Phàm được bánh bao, rút về xe ngựa trong gặm bánh bao, cũng không nhiều lời, Tiêu Cảnh Đình không nhịn được thở phào nhẹ nhõm, Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình dáng vẻ, không nhịn được bật cười.

. . .

Lại qua 4 ngày, mấy người cuối cùng đã tới thành Bích Phong địa giới.

Tiêu Tiểu Phàm nhảy xuống xe ngựa, nói: "Cha, chúng ta sẽ đi ngay bây giờ trong thành đá tiệm, mua đá sao?" Tiêu Tiểu Phàm bây giờ lớn nhất hứng thú, chính là đi dạo đá tiệm, mua đá.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Trước tìm một chỗ đâu vào đấy một chút, lại đi đá tiệm."

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: " Được a !"

Tiêu Cảnh Đình xoa xoa Tiêu Tiểu Phàm đầu, Tiêu Tiểu Phàm đã lên cấp luyện khí tầng hai, mình mới vừa lúc tới, cái này đứa nhỏ còn không biết tu luyện, bây giờ cũng luyện khí tầng hai, tiểu Phàm đối với linh khí nhạy cảm rất, Tiêu Cảnh Đình có chút hoài nghi con trai mình, là cái loại đó trong truyền thuyết thể chất đặc thù đời người người thắng.

Hứa Mộc An đi xuống xe ngựa, cùng Tiêu Cảnh Đình hướng một cái khách sạn đi tới.

"Hứa Mộc An." Một đạo kinh nghi thanh âm truyền tới.

Hứa Mộc An hướng thanh âm khởi chỗ nhìn sang, kêu hắn chính là khi còn bé hàng xóm, kêu Hồng Linh Vũ.

Trương Linh Vũ dáng dấp đẹp mắt, thiên phú cũng không tệ, hàng xóm thiếu gia đều thích vây quanh nàng lởn vởn, không biết tại sao, Trương Linh Vũ cùng mình rất là không đúng đường, luôn là dẫn người nhắm vào mình, bởi vì trước Trương Linh Vũ, hắn từ nhỏ liền bị cô lập.

Trương Linh Vũ trổ mã ký hiệu, cha nàng mang nàng đi những thành trấn khác lúc này bị những thành trấn khác một cái thiếu gia chọn trúng, cưới vợ trở về, Trương Linh Vũ rời đi thành Mạc sau đó, Hứa Mộc An liền không tạm biệt qua Trương Linh Vũ.

Trương Linh Vũ nhìn Hứa Mộc An, cả kinh kêu lên: "Hứa Mộc An, ngươi cùng người bỏ trốn."

Hứa Mộc An không khỏi đầu đầy hắc tuyến.

Trương Linh Vũ nhìn Hứa Mộc An tròn vo bụng, lại lần nữa cả kinh kêu lên: "Hứa Mộc An, ngươi chẳng những cùng người bỏ trốn, liền gian phu đứa trẻ đều có." Cửa khách sạn có rất nhiều người, nghe được Trương Linh Vũ thét chói tai, không ít người, cũng đưa ánh mắt đặt đến Hứa Mộc An trên người, Hứa Mộc An trên mặt không khỏi mang theo mấy phần tức giận.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Trương Linh Vũ, giọng bất thiện cảnh cáo nói: "Vị phu nhân này cẩn thận nói, Mộc An vẫn luôn là ta phu nhân, tại sao bỏ trốn nói một chút." Tiêu Cảnh Đình lúc nói chuyện, lộ ra mấy phần uy áp, Trương Linh Vũ bị ép lui lại mấy bước.

Trương Linh Vũ nhìn Tiêu Cảnh Đình, sắc mặt tràn đầy kinh nghi bất định, "Ngươi, ngươi là Tiêu tam thiếu gia."

Hứa Mộc An gả cho Tiêu Cảnh Đình sự việc, Trương Linh Vũ đã sớm biết, chẳng qua là theo Trương Linh Vũ biết, Tiêu Cảnh Đình rất là không thích Hứa Mộc An, căn bản không cầm Hứa Mộc An coi ra gì, thường xuyên đi ra ngoài lêu lỗng.

Tiêu Cảnh Đình mặc dù là Tiêu gia thiếu gia, nhưng là, không thích

tu luyện, vì vậy tu vi có hạn, Trương Linh Vũ đã sớm ở mấy năm trước rời đi thành Mạc, đối với những năm này thành Mạc biến hóa không việc gì khái niệm, cũng hoàn toàn không biết Tiêu Cảnh Đình chuyện.

Tiêu Cảnh Đình mặc dù dung mạo không làm sao thay đổi, nhưng là, quanh thân khí chất thay đổi không thiếu, Trương Linh Vũ một chút không nhận ra được, còn lấy là Hứa Mộc An không chịu nổi Tiêu Cảnh Đình, đi theo người bỏ trốn.

Trương Linh Vũ nhìn Hứa Mộc An, cười một tiếng, nói: "Mộc An, hù chết ta, nghe nói, ngươi cùng Tiêu thiếu gia quan hệ không phải rất tốt, ta còn lấy là ngươi. . . Làm cái gì chuyện ngu xuẩn."

Hứa Mộc An xụ mặt, không nói gì.

------oOo------

Chương 92: Khoe khoang một chút

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 92:Khoe khoang một chút
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

"Mộc An, ngươi làm sao sẽ tới nơi này à? Ngươi cũng lớn như vậy số tuổi, bây giờ tới tham gia học viện Bích Đỉnh tuyển chọn cũng đã chậm." Trương Linh Vũ làm bộ thở dài, tràn đầy tiếc nuối nói.

Hứa Mộc An thờ ơ cười một tiếng, nói: "Phu nhân nói giỡn, ta chẳng qua là nghe nói thành Bích Phong tương đối sầm uất, tới xem xem, phu nhân ngươi tại sao lại ở chỗ này."

"Thành Bích Phong lập tức muốn cử hành một buổi đấu giá, ta cùng phu quân tới, tham gia hội đấu giá." Trương Linh Vũ nghễnh cao đầu, cùng có vinh yên nói.

"Hội đấu giá?" Hứa Mộc An không nhịn được nổi lên mấy phần húng thú.

Trương Linh Vũ gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Ngươi không biết sao? Thành Bích Phong một năm một lần hội đấu giá, hội đấu giá sẽ có thật nhiều bảo vật xuất hiện, nghe nói, trúc cơ kỳ tu sĩ cũng tới, còn không chỉ một."

Hứa Mộc An trong ánh mắt, không nhịn được lộ ra mấy phần hướng tới.

"Chúng ta cũng đi xem xem." Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Được a !" Tốt như vậy cơ hội, dĩ nhiên không thể dễ dàng buông tha.

Trương Linh Vũ khẽ thở dài thanh, nói: "Hội đấu giá mặc dù tốt, nhưng cũng không dễ dàng vào, hội đấu giá quy củ rất cao, muốn muốn tham gia hội đấu giá, phải trước thời hạn ở giơ lực hội đấu giá thương hành trong, làm 1 bản thẻ, lại còn dư một trăm ngàn bạc đi vào, ta phu quân ngược lại là có 1 bản thẻ, nhưng là, 1 bản thẻ chỉ có thể vào 2 người."

Tiêu Cảnh Đình liếc Trương Linh Vũ một cái, "Nga" một tiếng.

Trương Linh Vũ nhìn Tiêu Cảnh Đình bình thản ánh mắt, thầm nói Tiêu Cảnh Đình thật sẽ đánh sưng mặt sưng người.

Ở Trương Linh Vũ xem ra, Tiêu Cảnh Đình có thể có ít bạc, nhưng là, muốn một chút cầm ra một trăm ngàn 2 tới, cũng là không quá có thể, gả cho quý mục sau đó, Trương Linh Vũ tự giác ánh mắt mở rộng rất nhiều, cho rằng thành Mạc vậy tứ đại gia tộc, cũng coi là không thể cái gì.

Phồn thành phố Quý gia nhưng mà có trúc cơ lão tổ trấn giữ gia tộc, trong gia tộc có bốn cái luyện khí tầng 9 tồn tại.

Thành Mạc Tiêu gia dời đến quý chỗ nhà phồn thành phố, cũng chính là một gia tộc nhỏ.

"Tiêu huynh, ngươi cũng ở nơi đây à!" Một cái người đàn ông đồ xanh đi ra, mặt mang vui mừng nói.

Nghe được quý mục kêu Tiêu Cảnh Đình Tiêu huynh, Trương Linh Vũ không khỏi mặt đầy kinh ngạc, Trương Linh Vũ thầm nói: Nhà mình phu quân nhưng mà luyện khí tầng 5 à! Phu quân lại có thể kêu Tiêu Cảnh Đình Tiêu huynh, Tiêu Cảnh Đình chẳng lẽ tu vi ở quý mục trên.

"Ngươi là?" Tiêu Cảnh Đình có chút mê hoặc nói.

"Tiêu huynh không nhận biết ta, ta cũng tham gia Hầu phủ thi đấu, chẳng qua là thu hoạch le que, so không thể Tiêu huynh luyện khí tầng 7, giải thi đấu trước mười, còn thu được băng tâm đan."

Trương Linh Vũ ở một bên nghe mở to mắt, tràn đầy kinh ngạc, Tiêu Cảnh Đình lại là giải thi đấu trước mười, điều này sao có thể, mặc dù nàng rời đi thành Mạc sau đó, đối với thành Mạc sự việc không phải rất hiểu, nhưng là, liền nàng biết mà nói, Tiêu Cảnh Đình chính là một không học vấn nên không có làm được gì con nhà giàu à!

Tham gia Hầu phủ thi đấu, cũng đều là một ít nhân vật thiên tài, Tiêu Cảnh Đình chẳng những tham gia, còn lấy được trước mười thành tích sao? Tiêu Cảnh Đình lại là luyện khí tầng 7, thành Mạc như vậy cái thành trấn nhỏ, lúc nào lại có thể cũng ra một cái tuổi trẻ như vậy luyện khí tầng 7, chẳng lẽ Tiêu Cảnh Đình trước kia, một mực ở giả trang heo ăn hổ.

"Tiêu huynh, ngươi băng tâm đan còn nữa không? Băng tâm đan giá thị trường ba trăm ngàn 2, ta nguyện ý ra ba trăm năm chục ngàn 2 mua." Quý mục nói.

Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Con em đại gia tộc, chính là tiền muôn bạc biển à! Vừa mở miệng, chính là mấy trăm ngàn 2, bất quá Tiêu Cảnh Đình suy đoán quý mục trên tay hẳn không nhiều bạc như vậy, nếu như tự mình nói băng tâm đan có, hắn hẳn sẽ nhờ giúp đỡ gia tộc trưởng lão.

"Xin lỗi, đã giao gia tộc, dùng hết." Tiêu Cảnh Đình nói.

Quý mục tràn đầy tiếc nuối thở dài, nói: "Phải không? Vậy thật tiếc nuối."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Băng tâm đan loại này dùng cho đột phá vách ngăn đan dược, từ trước đến giờ có giá cả vô giá, gia tộc lớn đạt được loại đan dược

này đều là để lại cho mình người nhà dùng, đan dược này bán đi, muốn mua khó khăn, Tiêu Cảnh Đình trên tay viên này là để lại cho Hứa Mộc An, hắn liền Tiêu Thanh Nham đều không cho, tự nhiên không thể nào bán đi.

Tiêu Cảnh Đình mướn một gian biệt viện, cùng Hứa Mộc An ở đi vào.

"Cửa cô kia, thật giống như cùng ngươi quan hệ không phải rất tốt à!" Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Có chút đi, nàng là ta trước kia hàng xóm, không biết tại sao, luôn là xem ta không vừa mắt."

"Hắn cái đó phu quân, hẳn là thành phố lớn." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Ta nghe Trương Linh Vũ cha khoe khoang qua, nói Trương Linh Vũ gả vào một gia tộc bên trong có trúc cơ lão tổ trấn giữ gia tộc lớn, Trương Linh Vũ gả cho không lâu, Trương gia liền dọn nhà."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Như vậy à!"

. . .

Trương Linh Vũ đi theo quý mục đi vào trước đó thuê tốt biệt viện.

"Ngươi biết Tiêu Cảnh Đình?" Quý mục hỏi.

Trương Linh Vũ có chút khẩn trương nói: "Cũng không phải rất quen, bất quá Tiêu Cảnh Đình phu nhân, trước kia là ta hàng xóm."

Còn đối với quý mục, Trương Linh Vũ không kiềm được có chút khẩn trương, Quý gia con em, cũng sẽ chọn môn đăng hộ đối vợ làm chánh thê, Trương Linh Vũ chẳng qua là quý mục tiểu thiếp, bất quá, ba Trương đối bên ngoài chỉ nói Trương Linh Vũ gả đến trong đại gia tộc đi làm phu nhân.

"Cái đó cô gái là ngươi hàng xóm, cái đó cô gái thiên phú tu luyện phải rất cao đi!" Quý mục nói.

Nghe được quý mục mà nói, Trương Linh Vũ trong lòng không kiềm được có chút kinh ngạc, "Hứa Mộc An là có chút thiên phú, bất quá, hắn thuộc tính không tốt, ở nhà không được coi trọng, trước kia tu vi cũng chưa ra hình dáng gì."

"À, bất quá, nàng bây giờ là luyện khí tầng 6 tu vi."

"Cái gì?" Trương Linh Vũ thật vất vả, mới không có rít lên, "Làm sao có thể?" Hứa Mộc An tu vi, lại có thể ở nhà mình phu quân trên.

Quý mục suy nghĩ một chút, nói: "Hẳn có kỳ ngộ gì đi, xem Tiêu Cảnh Đình quan tâm dáng vẻ, ngươi cái đó hàng xóm, hẳn bị Tiêu Cảnh Đình không thiếu chỗ tốt, Tiêu Cảnh Đình còn thật là kỳ quái, đối với một cái cô gái như thế quan tâm."

"Em nghe nói Tiêu Cảnh Đình rất không thích Hứa Mộc An, như bây giờ, cũng không biết chuyện gì." Trương Linh Vũ nói , nghe cha nói, Hứa Mộc An là Tiêu Cảnh Đình bác gái cả cứng rắn kín đáo đưa cho Tiêu Cảnh Đình, Tiêu Cảnh Đình càng thích người phụ nữ, đối với cửa hôn sự này rất phản đối à! Chắc chắn cô gái, nơi nào có người phụ nữ được a!

"Bỏ mặc nói thế nào, nhiều bạn nhiều đường, Tiêu Cảnh Đình sớm như vậy liền tiến vào luyện khí tầng 7, đi động một cái cũng có ích vô hại." Quý gia là buôn bán thế gia, quý mục thiên phú chưa ra hình dáng gì, đã quay lại đón lấy một ít gia tộc làm ăn, giúp được lợi bạc.

. . .

Trương Linh Vũ đi tới phòng ăn lúc này liền thấy Hứa Mộc An cùng Tiêu Tiểu Đông đang dùng cơm, Tiêu Cảnh Đình không gặp bóng dáng.

"Mộc An, làm sao liền một mình ngươi người à! Tiêu tam thiếu gia đâu ?" Chẳng lẽ là Tiêu Cảnh Đình ném xuống Hứa Mộc An bụng đi.

"Cảnh Đình hắn mang tiểu Phàm đi ra ngoài chơi, ta ngủ trễ một chút, Cảnh Đình hắn không ồn ào ta, cũng không có muốn ta cùng đi ra ngoài." Hứa Mộc An cười cười nói.

"Như vậy à!" Trương Linh Vũ âm thầm suy đoán Tiêu Cảnh Đình ném xuống Hứa Mộc An, một mình tìm thú vui đi, nhất thời khí thuận một ít, "Mộc An, ngươi ngày hôm nay có cái gì an bài à!"

Hứa Mộc An nhìn Trương Linh Vũ một cái, nói: "Một hồi muốn đi một chuyến thiên thần phòng đấu giá."

Trương Linh Vũ hỏi: "Ngươi đi đấu giá làm gì? Muốn mua đồ sao? Thiên thần phòng đấu giá đồ có thể không tiện nghi đây."

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, nói: "Không mua, nếu như có thích hợp, cũng có thể mua, không phải ngươi nói, nếu như muốn tham gia hội đấu giá, trước tiên phải ở phòng đấu giá còn dư một trăm ngàn lượng bạc sao? Ta một hồi đi tích trữ bạc."

Trương Linh Vũ ngạnh liền một chút, nói: "Ngươi có nhiều như vậy ngân?"

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Vốn là không có à! Bất quá, Cảnh Đình mới vừa cho ta."

Trương Linh Vũ cắn răng, nói: "Ngươi cùng Tiêu thiếu gia, chỗ rất khá à!"

"Tạm được đi." Hứa Mộc An tràn đầy ngọt ngào nói: "Cảnh Đình người rất tốt, chính là tiêu tiền không cái đúng mực, thường cho ta mua rất nhiều không dùng được đồ, nói mấy lần cũng không nghe."

Trương Linh Vũ nghe Hứa Mộc An ngọt ngào than phiền, chỉ cảm thấy trong lòng đè nén lợi hại.

"Tiểu Đông, ăn no chưa?" Hứa Mộc An xoa xoa Tiêu Tiểu Đông đầu hỏi.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Ăn no."

"Vậy đi thôi." Hứa Mộc An đứng lên nói.

Trương Linh Vũ suy nghĩ một chút, nói: "Ngươi biết đường sao? Người ngươi không tiện, không bằng ta cùng ngươi?"

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: " Được a ! Làm phiền ngươi."

. . .

Trương Linh Vũ đi ở Hứa Mộc An bên người, không được đánh giá Hứa Mộc An.

Hứa Mộc An thần sắc nhàn nhạt, tựa hồ không có cảm giác gì giống vậy mặc cho Trương Linh Vũ quan sát.

"Tay ngươi trạc không tệ à! Bất quá, ngươi trước kia, thật giống như không phải rất thích những thứ này." Trương Linh Vũ nói.

Hứa Mộc An lắc đầu bật cười, trước kia chưa nói tới thích cũng không thể nói ghét, dù sao là không mua nổi, bây giờ. . .

"Cảnh Đình mua, hắn thì sẽ xài tiền bậy bạ." Hứa Mộc An âm thầm thầm nghĩ: Trương Linh Vũ hẳn chẳng qua là xem tay mình trạc đẹp mắt, không biết đây là một không gian dụng cụ, Hứa Mộc An chú ý tới, Trương Linh Vũ trên người đồ trang sức không thiếu, bất quá cũng chỉ là trang sức tác dụng, không có gì thực tế chức năng.

Hứa Mộc An gặp qua Vương Lộ, Vương Lộ trên đầu bích ngọc cây trâm chẳng những đẹp mắt, vẫn là vũ khí, có thể sử dụng với chiến đấu.

Vương Lộ trên người ngọc bội, tinh xảo hoa mỹ, còn có tĩnh tâm an thần, trợ giúp nhập định tác dụng.

Trương Linh Vũ trên người đồ trang sức tuy nhiều, nhưng là, cũng hào nhoáng bên ngoài, chắc trị giá không được bao nhiêu tiền.

Trương Linh Vũ miễn cưỡng cười một tiếng, nói: "Ngươi cùng Tiêu thiếu gia quan hệ rất tốt à! Ta nguyên bản nghe nói, Tiêu thiếu gia không thích cô gái, bên ngoài nhân tình đếm không hết, còn lo lắng ngươi tới."

"Cảnh Đình mấy năm trước là có chút ẩu tả, bất quá, Tiêu gia xảy ra chút biến cố, Cảnh Đình tỉnh ngộ, bây giờ đã tốt hơn nhiều, cùng bên ngoài những cái kia oanh oanh yến yến cũng vạch rõ giới hạn." Hứa Mộc An nói.

Trương Linh Vũ cười một tiếng, nói: "Phải không? Vậy rất nhiều."

Trương Linh Vũ âm thầm thầm nghĩ: Quý mục nói, Hứa Mộc An bây giờ là luyện khí tầng 6 tu giả, Trương Linh Vũ mặc dù cảm thấy có chút không tưởng tượng nổi, nhưng cũng không cảm thấy phu quân sẽ nhìn lầm. Chỉ là muốn Hứa Mộc An bây giờ như vậy lợi hại, Tiêu Cảnh Đình những cái kia oanh oanh yến yến, nói không chừng là để cho Hứa Mộc An cho đuổi chạy.

Hứa Mộc An cùng Trương Linh Vũ một đường vừa nói chuyện, liền đi tới muốn khai triển hội đấu giá thương hành.

"2 người, có cần gì không?" Hứa Mộc An vừa đi vào thương hành, thì có một cái chiêu đãi nhân viên chào đón, Hứa Mộc An bên người Tiêu Tiểu Đông, bởi vì là vóc dáng nhỏ, lập tức bị không đáng kể.

"Để ta làm lý thẻ bạc." Hứa Mộc An nói.

"Bên này mời." Chiêu đãi nhân viên nói.

Hứa Mộc An từ không gian vòng tay trong lấy ra một đống linh ngọc,

linh ngọc cùng bạc vậy, đều có thể giao dịch tiền, trên thực tế, linh ngọc so bạc được hoan nghênh hơn.

"Cái này là của ngài thẻ, bên trong đã cất một trăm ngàn lượng bạc, ngài cái thẻ này, có thể ở phòng đấu giá chúng ta dưới cờ các loại cửa tiệm sử dụng, cái này là của ngài vào sân chứng." Chiêu đãi nhân viên nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Làm phiền."

Thấy Hứa Mộc An từ vòng tay trong lấy ra linh ngọc, một bên Trương Linh Vũ hoàn toàn trợn tròn mắt, "Ngươi đây là trữ vật vòng tay?"

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Cảnh Đình thì sẽ xài tiền bậy bạ, thật ra thì, ta dùng túi đựng đồ là được rồi."

Trương Linh Vũ miễn cưỡng cười một tiếng, nói: "Tiêu thiếu đối với ngươi thật là rộng lượng à!"

Hứa Mộc An gật đầu một cái, tràn đầy nụ cười nói: "Đúng vậy!"

Hứa Mộc An lấy được rồi vào sân bằng chứng sau đó, Trương Linh Vũ mặc dù hết sức giữ vững bình tĩnh, nhưng là, tròng mắt chỗ sâu khó nén bị đả kích lớn.

Trương Linh Vũ ở nửa đường ở trên gặp một người quen, liền cùng Hứa Mộc An cáo từ, Hứa Mộc An rất hiểu từ biệt Trương Linh Vũ.

Tiêu Tiểu Đông dắt Hứa Mộc An tay, bỗng nhiên hướng Hứa Mộc An nhìn sang, giảo hoạt nói: "Cha, ngươi là cố ý."

Hứa Mộc An cười khổ một cái, đúng vậy! Hắn quả thật là cố ý, hắn cũng lớn như vậy, nhưng giống như đứa bé vậy, thích khởi khoe khoang tới, đã qua Trương Linh Vũ rất thích ở trước mặt mình khoe khoang cái này, khoe khoang cái đó, bây giờ mình cuối cùng là khoe khoang trở về, Hứa Mộc An suy nghĩ một chút, cảm giác được mình

thật sự là càng sống càng trở về.

"Mẹ, có phải hay không rất ghét?"

Tiêu Tiểu Đông lắc đầu một cái, nói: "Không có à! Dì kia, thật ra thì, rất không thích mẹ ngươi đây."

------oOo------

Chương 93: Uy vũ hùng tráng tiểu

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 93:Uy vũ hùng tráng tiểu
Converter Dzung Kiều cầu phiếu Phàm

Đổ thạch tiệm.

"Cẩm Nguyệt, đổ thạch có cái gì tốt chơi à! Bên cạnh có cái hãng buôn lớn, ngươi thích gì, hết thảy có thể mua được." Âu Dương Tĩnh hướng về phía một cái bé gái sáu tuổi nói.

Âu Dương Cẩm Nguyệt lắc đầu một cái, không cho là đúng nói: "Hãng buôn lớn có cái gì tốt đi dạo, dạo tới dạo lui đều là những thứ đó, không biết nhiều chán ngán, đổ thạch Đa Thứ kích à! Một đao nghèo, một đao phú, chị Âu Dương, ngươi có nghe nói hay không, trước, có người đang đánh cuộc thạch tràng, xài hai hàng lượng bạc, mua một khối phẩm tương chưa ra hình dáng gì đá, kết quả, từ trong lái ra một viên phẩm tương tốt linh châu, bán ra hơn 200k lượng bạc đâu!"

Âu Dương Tĩnh gật đầu một cái, miễn cưỡng cười cười nói: "Nghe nói qua."

Là có những cái kia cái may mắn bởi vì trước đổ thạch, một đêm chợt giàu, nhưng càng nhiều người hơn, bởi vì trước đổ thạch, một đêm mất cả vốn.

Âu Dương Tĩnh cau mày, Âu Dương Cẩm Nguyệt tuổi còn nhỏ, nhưng mà, là Âu Dương gia đích nữ, gia chủ lão tới nữ, sủng ái đặc biệt, Âu Dương Cẩm Nguyệt tới thành Bích Phong sau đó, Âu Dương Tĩnh cứ tới đây làm quen, Âu Dương Cẩm Nguyệt tuổi còn

nhỏ, nóng nảy đại, vô cùng không tốt làm, Âu Dương Tĩnh bị Âu Dương Cẩm Nguyệt quậy đến bể đầu sứt trán.

"Cẩm Nguyệt, ngươi còn nhỏ đâu, đổ thạch chuyện này, có thể qua mấy năm nói sau." Âu Dương Tĩnh có chút nhức đầu, nếu là thành chủ biết, nàng mang hắn con gái yêu đi dạo đổ thạch trận, nhất định hết sức tức giận.

Âu Dương Cẩm Nguyệt bĩu môi, "Tại sao phải qua mấy năm, ta bây giờ cũng rất lớn."

Âu Dương Tĩnh bất đắc dĩ nói: "Cẩm Nguyệt, ngươi còn nhỏ đây."

"Vậy hắn thì sao." Âu Dương Cẩm Nguyệt giơ tay, hướng Tiêu Tiểu Phàm chỉ đã qua.

Âu Dương Tĩnh hướng Âu Dương Cẩm Nguyệt phương hướng chỉ nhìn sang, chỉ gặp Tiêu Tiểu Phàm hai tay giơ cao, trên tay nâng một khối đường kính hơn tám mươi centi mét hình bầu dục đá, Tiêu Tiểu Phàm ở vậy đá to lớn hạ tỏ ra nhỏ bé vừa đáng thương, để cho người thập phần lo lắng vậy đá to lớn, sẽ đem người ép vỡ.

Tiêu Tiểu Phàm tập tễnh đi, chung quanh khách thấy hắn, từng cái lộ ra lo lắng diễn cảm.

Tiêu Cảnh Đình ôm một khối bóng rỗ đá lớn, ngượng ngùng đi theo Tiêu Tiểu Phàm sau lưng.

Đổ thạch trong tiệm không ít người nhìn Tiêu Cảnh Đình, lộ ra khiển trách vẻ mặt, Tiêu Cảnh Đình có chút quẫn bách, con trai nhỏ muốn biểu diễn mình uy vũ bất phàm, cướp dời khối lớn, sống chết mất hứng đem khối lớn nhường cho hắn, hắn cũng là ép với không biết làm sao à!

Tiêu Tiểu Phàm từ tu luyện sau đó, liền dần dần biểu diễn ra thần lực trời sanh thiên phú, tảng đá kia là có chút nặng, nhưng là, cũng là không đè sập con trai nhà mình, Tiêu Cảnh Đình đối với một điểm

này vẫn là có lòng tin.

Âu Dương Cẩm Nguyệt đi tới Tiêu Tiểu Phàm bên cạnh, nhiều hứng thú quan sát Tiêu Tiểu Phàm một phen, "Em trai nhỏ, ngươi khí lực thật lớn."

"Vậy vậy."

"Em trai nhỏ, em ánh mắt thật kém."

"Không có, không có, ánh mắt rất tốt."

Âu Dương Cẩm Nguyệt bĩu môi, tràn đầy khinh thường nói: "Xem ngươi mua nát vụn đá, còn dám nói ánh mắt tốt."

Tiêu Tiểu Phàm liếc Âu Dương Cẩm Nguyệt một cái, nói: "Nơi nào tồi tệ?"

"Tảng đá này ở trên, nhiều như vậy vết nứt, chính là phẩm tương nát nhất vết nứt thạch, không mở ra thứ tốt." Âu Dương Cẩm Nguyệt nghễnh đầu nói.

Tiêu Tiểu Phàm mặt đỏ lên, nói: "Không có, không có, tảng đá này bên trong có thứ tốt!"

"À, thứ tốt gì à! Nói nghe một chút." Âu Dương Cẩm Nguyệt hỏi.

"Không biết đây." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Âu Dương Cẩm Nguyệt cười ha hả, nói: "Thằng ngốc."

Tiêu Tiểu Phàm giận trợn mắt nhìn Âu Dương Cẩm Nguyệt, nói: "Không phải ngu si, không phải ngu si."

Âu Dương Cẩm Nguyệt nhìn Tiêu Tiểu Phàm phản ứng, khẽ hừ một tiếng, nói: "Nguyên lai thật là một ngu si à!"

Tiêu Tiểu Phàm mặt đỏ lên, tức giận nói: "Nói bậy nói bạ, nói bậy nói bạ."

"Tiểu đệ, đổ thạch không phải giống như ngươi như vậy, cùng chị tìm mấy tảng đá, cho ngươi xem." Âu Dương Cẩm Nguyệt nghễnh cao đầu, rời đi.

Âu Dương Tĩnh nhìn Tiêu Cảnh Đình, vi túc tròng mắt.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Âu Dương Tĩnh phản ứng, cũng biết, Âu Dương Tĩnh nhận ra mình thân phận, bất quá, Âu Dương Tĩnh hiển nhiên không muốn cùng hắn liên hệ quan hệ.

Tiêu Cảnh Đình cũng không biết nên như thế nào đối mặt cái này cùng Tiêu Thanh Nham đã từng có một chân người phụ nữ, gặp đối phương không có chào hỏi ý, Tiêu Cảnh Đình tự nhiên cũng không biết bị đuổi mà mắc cở.

Đổ thạch tiệm người rất nhiều, có không ít người ở trả tiền, còn có người cắt đá, Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Tiểu Phàm, đứng qua một bên xếp hàng cùng trả tiền.

Tiêu Tiểu Phàm giơ cao đá, xếp hạng trong đội ngũ, dị thường gai mắt.

Tiêu Cảnh Đình nhìn uy vũ bất phàm Tiêu Tiểu Phàm nói: "Con trai, để xuống đi." Con trai nhà mình, thật là lao mô à! Nặng như vậy đá, không chê nặng à!

Tiêu Tiểu Phàm lắc đầu một cái, nói: "Không được, không được, không mệt, không mệt."

Tiêu Cảnh Đình sờ một cái lỗ mũi, nhà mình mà không mệt, nhưng là, hắn cái này cha, bị người trừng lòng tham mệt mỏi à!

"Ông chủ, chúng ta muốn cái này mấy tảng đá." Thật vất vả xếp hàng mình, Tiêu Cảnh Đình không kịp đợi hướng về phía đổ thạch

tiệm chủ tiệm nói.

" Được."

Đổ thạch tiệm chủ tiệm vừa định thay Tiêu Cảnh Đình tính tiền, Âu Dương Cẩm Nguyệt liền mang theo mấy gã sai vặt khí thế hung hăng vọt tới, "Ông chủ, cho ta kết làm trướng, sau đó, cho ta đem những đá này cho cắt."

Âu Dương Cẩm Nguyệt vừa mở miệng, chủ tiệm lập tức đem chuẩn bị tính tiền Tiêu Cảnh Đình ném sang một bên.

"Chúng ta tới trước." Tiêu Tiểu Phàm bất mãn lầm bầm nói.

Tiêu Cảnh Đình xoa xoa Tiêu Tiểu Phàm đầu, nói: "Không gấp không gấp, chờ một lát nữa."

"Âu Dương tiểu thư, tổng cộng 150 nghìn lượng bạc." Chủ tiệm ân cần nói.

Âu Dương Cẩm Nguyệt từ nhẫn không gian lấy ra một chồng ngân phiếu, tiền muôn bạc biển vỗ vào trên bàn.

Tiêu Cảnh Đình trợn to mắt, thầm nói: Cái con bé chết tiệt này chính là một bại gia nữ à! Hầu phủ đi ra ngoài, quả nhiên tiền muôn bạc biển, đây chính là mấy trăm ngàn lượng bạc, thật là người so người tức chết người.

Tiêu Cảnh Đình nguyên bản còn cảm giác được mình có chút tài sản, thấy Âu Dương Cẩm Nguyệt, Tiêu Cảnh Đình chợt phát hiện, gia tài của hắn có thể còn không bằng cái bé gái này.

Âu Dương Cẩm Nguyệt sau này, cuối cùng đến phiên Tiêu Cảnh Đình.

"Muốn cắt thạch sao?" Chủ tiệm hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Không cần."

"Thiết thiết sao? Không phải 2 khối phá thạch đầu sao? Chẳng lẽ còn muốn giấu giếm, trốn cắt?" Âu Dương Cẩm Nguyệt cổ trước quai hàm, bất mãn nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Cái này Xú nha đầu, bại gia nữ, thật đúng là sẽ xen vào việc của người khác.

Tiêu Tiểu Phàm mua đá, luôn luôn là do Tiêu Cảnh Đình trốn thiết, Tiêu Cảnh Đình còn mua một cái đặc biệt dùng cho cắt đá máy cắt.

Tiêu Tiểu Phàm ánh mắt quét qua Âu Dương Cẩm Nguyệt đá, nói: "Ngươi những đá này, không xảy ra hàng tốt."

Âu Dương Cẩm Nguyệt thẹn quá thành giận nói: "Ngươi nói gì, ngươi chọn lựa đá, mới là nát vụn đá đây."

Tiêu Tiểu Phàm trừng mắt nhìn, giơ đá im lìm không lên tiếng.

"Vị khách này, ngươi ngay tại trong tiệm cắt đá đi, tiệm chúng ta là miễn phí cắt đá." Chủ tiệm khuyến khích nói.

Tiêu Cảnh Đình thấy chung quanh không ít người con mắt nhìn tới, cân nhắc một chút, gật đầu một cái, nói: "Được rồi."

Âu Dương Cẩm Nguyệt quét Tiêu Tiểu Phàm một cái, nói: "Trước cắt ta, cắt nữa hắn."

Tiêu Tiểu Phàm khẽ đảo mắt không nói gì.

Âu Dương Cẩm Nguyệt đá từng viên cắt mở, lái ra mấy khối phẩm tương tốt thượng phẩm linh ngọc, mặc dù cũng xem là tốt, nhưng là, thô thô đánh giá tính được, những cái kia linh ngọc cũng chỉ trị giá năm sáu chục ngàn lượng bạc.

Âu Dương Cẩm Nguyệt bên người không ít người ở tâng bốc nàng,

đổ thạch mười đánh cuộc chín trống rỗng, Âu Dương Cẩm Nguyệt dầu gì còn thu hồi một ít chi phí, vận khí coi là không tốt không kém đi.

Nếu không phải bởi vì trước Tiêu Tiểu Phàm năng lực kỳ lạ, Tiêu Cảnh Đình là tuyệt đối sẽ không dính đồ chơi này.

Âu Dương Cẩm Nguyệt nhìn lái ra kết quả, có chút bất mãn cau mày một cái.

"Đứa nhỏ ngốc, đến phiên ngươi." Âu Dương Cẩm Nguyệt nói.

Tiêu Tiểu Phàm liếc Âu Dương Cẩm Nguyệt một cái, buồn bực khó chịu nói: "Ta không phải đứa ngốc, ta kêu Tiêu Tiểu Phàm."

Âu Dương Cẩm Nguyệt không thể đưa hay không nhún vai một cái, nói: "Ngươi danh tự này thật nát vụn."

Tiêu Tiểu Phàm cắn cắn môi, không để ý Âu Dương Cẩm Nguyệt.

"Cẩn thận một chút cắt nha." Tiêu Tiểu Phàm cẩn thận đem đá để xuống, đưa đến cắt đá sư phụ bên cạnh.

"Được rồi, nhỏ khách, ngươi cứ yên tâm đi."

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, khẩn trương hề hề ngồi ở một bên.

Âu Dương Cẩm Nguyệt nhìn Tiêu Tiểu Phàm bộ dáng như lâm đại địch, khẽ hừ một tiếng, nói: "Liền một khối phá thạch đầu, ngươi còn làm bảo."

Tiêu Tiểu Phàm quét Âu Dương Cẩm Nguyệt một cái, không có lên tiếng.

Đá càng cắt càng nhỏ, càng cắt càng nhỏ, không có gì cả đi ra.

Âu Dương Cẩm Nguyệt nhìn Tiêu Tiểu Phàm khẩn trương hề hề

hình dáng, cười trên sự đau khổ của người khác nói: "Nói sớm ngươi tảng đá này tồi tệ, ngươi còn không tin."

Tiêu Tiểu Phàm trợn to hai mắt ở một bên nhìn chằm chằm, không được nói: "Cẩn thận một chút, cẩn thận một chút."

"Ồ, thạch trong thạch."

Cắt đến nhất nơi ở giữa, đá biến thành màu hổ phách, có thể thấy trong đá có đồ.

"Đứa nhỏ ngốc, ngươi đụng đại vận."

"Ồ, một con sâu." Âu Dương Cẩm Nguyệt góp đi lên nhìn náo nhiệt, "Ngươi trong đá có một con sâu, mặc dù mới lạ một ít, nhưng là, không đáng tiền."

"Khách quan, ngươi tảng đá kia, cửa tiệm ra 30 nghìn lượng bạc thu mua như thế nào?" Đổ thạch tiệm chủ tiệm thanh âm bình tĩnh nói.

Tiêu Tiểu Phàm gánh đá, như thế nào Âu Dương Cẩm Nguyệt nói phẩm tương không phải rất tốt, mặc dù thể tích lớn một ít, nhưng là chỉ trị giá 5000 lượng.

"Không được, không được." Tiêu Tiểu Phàm liên tục không ngừng lắc đầu nói.

"Vị huynh đài này, ta coi trước tảng đá kia ở giữa côn trùng, rất là đáng yêu, không bằng ta ra một trăm ngàn lượng bạc?" Một cái cẩm bào chàng trai đi ra nói.

"Tiểu quỷ, ngươi đánh cuộc đi ra ngoài đá, trị giá một trăm ngàn 2 đây." Âu Dương Cẩm Nguyệt có chút kinh ngạc nói.

Tiêu ở trên phàm không chớp mắt nhìn trong đá côn trùng, nuốt nước miếng một cái, nói: "Cái này côn trùng thật là thơm, nổ lên tới, nhất định ăn thật ngon."

Âu Dương Cẩm Nguyệt khó tin nhìn Tiêu Tiểu Phàm, nói: "Ồ, ngươi lại có thể ăn nổ côn trùng, ngươi thật là ác tâm."

Tiêu Tiểu Phàm đầy liếc Âu Dương Cẩm Nguyệt một cái, nói: "Nổ côn trùng, được không ăn."

Tiêu Cảnh Đình vừa nghe chủ tiệm cùng cẩm bào chàng trai đấu giá, cũng biết, cái này côn trùng là đồ tốt, chẳng qua là 2 người khi dễ hắn không hiểu phải, "Vật này, không. . ." Bán.

"Ta ra mười lăm khối linh thạch." Một đạo bình thản thanh âm truyền tới, cắt đứt Tiêu Cảnh Đình không xuất khẩu lời nói.

Một cái tóc hoa râm, trên người treo bầu rượu chàng trai đi ra.

Tiêu Cảnh Đình lập tức kinh hãi, linh thạch có thể là đồ tốt à! Một giới này linh thạch sản lượng rất ít, quặng mỏ linh thạch đều bị một ít thế lực cao cấp cho nắm trong tay, một khối linh thạch, bán một năm sáu chục ngàn 2, cũng là có, mười lăm khối linh thạch, vậy thì đến gần bảy 80 lượng bạc, cũng sắp đến gần Tiêu gia một năm thu vào.

Chàng trai mặc dù nhìn phổ thông, nhưng là, người này vừa xuất hiện, trong tiệm thoáng chốc yên tĩnh lại.

"Triệu tiền bối, ngươi làm sao tới?" Chủ tiệm vội vàng nghênh đón, tươi cười nói.

Triệu Kim nhàn nhạt quét chủ tiệm một cái, nói: "Vương Toàn, 30 nghìn lượng bạc, liền muốn mua lại cửu phẩm linh dược tầm sợ là không đủ."

Chủ tiệm Vương Toàn lúng túng cười một tiếng.

Tiền bối, Tiêu Cảnh Đình lòng bịch bịch nhảy cỡn lên, chủ tiệm luyện khí tầng 8 tu vi, bị hắn gọi là tiền bối, dĩ nhiên là trúc cơ tu giả.

"Anh bạn trẻ, ta gần đây muốn luyện chế đan dược, đang cần một vị này linh dược tầm, không biết anh bạn trẻ có thể hay không bỏ những yêu thích." Triệu kim đạo.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, không ngừng bận rộn nói: "Dĩ nhiên có thể, tiền bối thích, cứ cầm đi." Trúc cơ cường giả à! Nhân vật như vậy, hắn có thể không đắc tội nổi,

Triệu Kim quét Tiêu Cảnh Đình một cái, ném ra một túi linh thạch, một cái lệnh bài, "Ta cũng không chiếm ngươi tiện nghi, linh thạch này ngươi cầm, còn có lệnh bài kia, ngươi có thể tới tìm ta."

Tiêu Cảnh Đình vội vàng nói cám ơn, Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Ngày hôm nay ra trận này ngọn gió, sợ là có người muốn để mắt tới hắn, Triệu Kim một quả này lệnh bài, tương đương với một cái bùa hộ mạng, hẳn có thể để cho để mắt tới người hắn kiêng kỵ một hai, nghĩ đến Triệu Kim như vậy bảo vệ mình chu toàn, Tiêu Cảnh Đình không khỏi đối với vị này Triệu tiền bối thêm mấy phần hảo cảm.

------oOo------

Chương 94: Linh dược tằm

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 94:Linh dược tằm
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Triệu Kim ánh mắt chuyển tới Tiêu Tiểu Phàm trên người, như có chút tán thưởng nói: "Đứa nhỏ, tảng đá kia là ngươi chọn lựa?"

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Còn nhỏ tuổi, liền luyện khí tầng hai, từ trước ra sau tiền đồ vô lượng à!" Triệu Kim nói .

Tiêu Tiểu Phàm xấu hổ cười một tiếng.

Triệu Kim tới cũng nhanh, đi mau, được linh dược tằm rời đi.

Âu Dương Tĩnh nhìn một màn này, tim tim đập bịch bịch, Tiêu Thanh Nham em trai lại có thể quá giang một cái trúc cơ tu giả, còn có mười mấy khối linh thạch, thật là vận khí tốt à! Suy nghĩ vậy mười mấy khối linh thạch, Âu Dương Tĩnh sử giác lòng buồn bực phải hoảng.

Hầu phủ gia đại nghiệp đại, nhưng là, giống nhau người cũng nhiều, Âu Dương Tĩnh cha tu vi không cao, ở Hầu phủ cũng không địa vị gì, nàng lại là thứ nữ, tuy cùng là Hầu phủ người, nhưng nàng cùng Âu Dương Cẩm Nguyệt đãi ngộ, đó là trên trời dưới đất.

"Cha, linh dược tằm là cái gì?" Tiêu Tiểu Phàm hỏi.

"Chính là tằm ma?" Tiêu Cảnh Đình nói. Linh dược tằm là thứ gì, hắn cũng không biết à! Bất quá, xem tiền bối kia phản ứng, hẳn là

đồ tốt đi.

Âu Dương Cẩm Nguyệt tràn đầy khinh thường liếc Tiêu Tiểu Phàm một cái, nói: "Liền linh dược tằm là cái gì cũng không biết, ngươi thật là đần."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Được rồi, hắn cũng không biết, hắn đần.

"Ai nói ta không biết à! Linh dược tằm chính là tàm à! Ta đã biết." Tiêu Tiểu Phàm ngẩng đầu ưỡn ngực nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Không học thức, thật là đáng sợ." Âu Dương Cẩm Nguyệt lắc đầu, mặt đầy chê, "Linh dược tằm cũng không phải là giống vậy tàm, linh dược tằm là ăn linh dược lớn lên tàm, linh dược tằm thân thể màu sắc, sẽ theo trong cơ thể nó linh khí thay đổi mà thay đổi, mới vừa vậy chỉ linh tằm, đã là màu tím, tương đương với cửu phẩm linh thực."

Tiêu Tiểu Phàm nhìn Âu Dương Cẩm Nguyệt, có chút sùng bái nói: "Ngươi biết thật nhiều à!"

"Đó là dĩ nhiên, ta kiến thức vượt qua xa ngươi tưởng tượng." Âu Dương Cẩm Nguyệt cao ngạo nói.

Hầu phủ điển tịch như mây, Âu Dương Cẩm Nguyệt từ nhỏ kiến thức uyên bác, kiến thức xa không phải giống vậy đứa bé có thể so với.

"Nhưng mà, ngươi mới vừa còn nói, linh tằm không đáng tiền, ngươi lừa gạt ta à!" Tiêu Tiểu Phàm oán hận nói.

Âu Dương Cẩm Nguyệt dậm chân, nói: "Cũng phải bởi vì là ta không thấy rõ." Âu Dương Cẩm Nguyệt mặc dù biết linh dược tằm, nhưng là, không gặp qua, tự nhiên không nhận ra.

"À, không thấy rõ à! Ngươi có phải hay không không nhận ra à!"

"Ai không nhận ra được, ta chính là không thấy rõ, tiểu quỷ, ngươi thật may mắn à!" Âu Dương Cẩm Nguyệt chuyển đề tài nói.

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Ta vận khí một mực rất tốt."

. . .

Tiêu Tiểu Phàm đánh cuộc ra một cái linh tằm, bán mười mấy khối linh thạch sự việc lập tức liền truyền đến Hứa Mộc An trong tai.

"Trở về?" Hứa Mộc An nói.

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Mẹ, ta ngày hôm nay đánh cuộc ra một cái linh tằm, vốn là muốn nướng tới ăn, bất quá, có người muốn mua, cha thì bán."

Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Tiểu Phàm, tức giận: "Ăn một chút ăn, ngươi chỉ có biết ăn thôi, cũng không sợ nghẹn."

Tiêu Tiểu Phàm có chút ủ rủ nói: "Ta chính là suy nghĩ một chút mà thôi, chỉ có một cái tàm, nướng cũng không quá đáng, bán thì bán đi."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Cảnh Đình, hội đấu giá ngay tại hai ngày sau, vào sân bằng chứng đã lấy được rồi." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Được, cùng tham gia xong hội đấu giá, chúng ta đi học viện Bích Phong, cho mướn một chỗ phòng lửa, ở phòng địa hỏa đợi một đoạn thời gian."

Tu giả trúc cơ sau đó, bụng dạ sẽ sanh ra trúc cơ lửa, trúc cơ hỏa năng dùng cho luyện đan, luyện khí kỳ tu giả muốn luyện đan, chỉ có

thể mượn đầy đất lửa.

Học viện Bích Phong là thành lập ở trên một cái hỏa mạch, rất nhiều luyện khí kỳ luyện đan sư, sẽ ở học viện Bích Phong mướn phòng địa hỏa, tiền mướn không rẻ, phòng địa hỏa tiền mướn đối với học viện Bích Phong mà nói, nhưng mà một khoản không nhỏ thu vào, Tiêu Tiểu Phàm đánh cuộc ra linh thạch quá bắt mắt.

Tuy nói, vị kia trúc cơ kỳ tu sĩ lưu lại mà nói, nhưng là, luôn có những cái kia thứ liều mạng thấy tiền sáng mắt. Nếu là cả nhà bọn họ người tới học viện Bích Đỉnh địa bàn, cũng để cho nhiều người mấy phần kiêng kỵ, vừa vặn tị tị phong đầu.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: " Được."

"Còn chưa ăn cơm chứ. Chúng ta đi ra ăn cơm đi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: " Được a !"

"Tiêu huynh, chúc mừng ngươi à! Nghe nói, ngươi đánh cuộc ra một cái linh dược tằm, thật là vận khí tốt à!" Quý mục đi tới nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Không phải ta đánh cuộc đi ra ngoài, là con trai ta đánh cuộc đi ra ngoài."

Quý mục tràn đầy hâm mộ nói: "Con trai của ngài đánh cuộc đi ra ngoài, cùng ngươi đánh cuộc đi ra ngoài, không giống nhau mà? Thật là có phúc à!"

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Đúng vậy! Đúng vậy!"

Trương Linh Vũ đi theo quý mục sau lưng, không nói gì.

Hứa Mộc An nhìn Trương Linh Vũ hơi có vẻ tiều tụy sắc mặt, thần sắc nhàn nhạt.

Trương Linh Vũ nhìn Hứa Mộc An sắc mặt bình tĩnh, thầm nghĩ: Hứa Mộc An thật sẽ làm bộ làm tịch, con trai đánh cuộc ra đá kỳ lạ, Hứa Mộc An nhưng là như vậy trấn định, trong lòng khẳng định đã cười ngạo.

Trương Linh Vũ không biết Hứa Mộc An cũng sớm đã chết lặng, Tiêu Tiểu Phàm đánh cuộc đi ra ngoài thứ tốt không thiếu, chỉ là sợ chọc người mắt, trên căn bản đều không thấy hết liền bị ném tới linh tuyền bên trong đi.

. . .

Hội đấu giá thoáng qua đã đến.

Tiêu Tiểu Phàm giật mình nhảy một cái hướng hội đấu giá phương hướng chạy tới.

"Em trai nhỏ, ngươi cũng tới tham gia hội đấu giá à!"

Tiêu Tiểu Phàm thấy Âu Dương Cẩm Nguyệt không khỏi nhíu mày một cái, nói: "Ta không phải em trai nhỏ, ta là tiểu ca ca."

Âu Dương Cẩm Nguyệt đến gần mấy bước, cùng Tiêu Tiểu Phàm giá giá thân cao, nói: "Ngươi. . . Kém xa."

Tiêu Tiểu Phàm vén lên tay áo, nói: "Cái này không tính là, chúng ta tới so tài một chút ai cánh tay to."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Âu Dương Cẩm Nguyệt tràn đầy chê nhìn Tiêu Tiểu Phàm thịt hô hô cánh tay, nói: "Ngươi nên giảm cân."

Tiêu Tiểu Phàm vuốt xuống tay áo, nói: "Nếu không, chúng ta tới so tài một chút ai khí lực lớn."

Âu Dương Cẩm Nguyệt khẽ hừ một tiếng, nói: "Ta mới không biết

ngươi như vậy bò so đây."

Âu Dương Cẩm Nguyệt xoay người, chỉ cao khí ngang đi vào vỗ thương hành.

Tiêu tiểu Phàm xoay người, thấp giọng, hướng về phía Tiêu Cảnh Đình nói: "Cha, nàng không sánh bằng ta, chạy."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Âu Dương Cẩm Nguyệt thân phận đặc thù, ở trên lầu có phòng riêng.

Tiêu cảnh rất nhiều cùng Hứa Mộc An ở dưới lầu phổ thông chỗ ngồi ngồi xuống.

Hứa Mộc An hướng về phía Tiêu Cảnh Đình nói: "Thật giống như tới hết mấy trúc cơ kỳ tu giả đây."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Hoan nghênh mọi người tham gia lần này hội đấu giá, phía dưới chúng ta mời ra lần này hội đấu giá thứ nhất kiện đấu giá hàng hóa, trúc cơ kỳ bay lên trời linh hổ."

Một cái thân thể dài bảy tám thước bay lên trời linh hổ bị đưa lên, bay lên trời linh hổ đã không còn hơi thở, nhưng là, còn sót lại ở trong máu thịt uy áp, hay là để cho người vô cùng không thoải mái.

"Đầu này bay lên trời linh hổ, chỉ nhận linh thạch đấu giá, giá khởi đầu hai mươi khối linh thạch."

Đấu giá sư tiếng nói vừa dứt, liền lục tục có bên trong bao sương khách đi ra ra giá, giá cả nhanh chóng tăng lên đi lên.

"Nghe nói, trúc cơ kỳ yêu thú máu thịt, tương đương với tuyệt thế linh dược." Hứa Mộc An nói.

"Da hổ, hổ cốt, yêu thú nội đan, cũng đều là đồ tốt à!" Tiêu Cảnh Đình nói. Phòng đấu giá thật đúng là có bản lãnh à! Lại có thể liền trúc cơ kỳ bay lên trời linh hổ cũng có thể lấy được tay.

Trong một cái bao sương tu giả ra giá một trăm hai mươi khối linh thạch, đem yêu thú kia thi thể cầm xuống.

Tiêu Cảnh Đình nghe vậy điên cuồng ra giá, bỗng nhiên cảm giác mình vậy mười lăm khối linh thạch, thật sự là quá ít.

Hội đấu giá đồ, đủ mẫu mã, thậm chí còn có chuyên trị liệt dương linh dược xuất hiện, Tiêu Cảnh Đình vốn lấy là vật kia không bán ra được, nào biết, vậy linh dược giá cả lại có thể tiêu thăng đến năm mươi tám ngàn 2, Tiêu Cảnh Đình chỉ có thể xúc động, thuốc cường dương vật này, ở địa phương nào đều là ăn ngon.

Phía dưới đấu giá trói đấu giá mười tổ linh dược, một bó linh dược bị bỏ vào trên đài.

Hội đấu giá có lúc vì xử lý một ít dược liệu tổn thất nghiêm trọng linh dược, sẽ đem mấy loại linh thảo trói bớt tiêu thụ. Có lúc, có người có thể ở bán theo gói trong linh dược, phát hiện cực kỳ trân quý linh dược, bất quá, như vậy xác suất đặc biệt nhỏ vô cùng.

Đấu giá được thứ sáu tổ linh dược lúc này Tiêu Cảnh Đình trong óc, lại vang lên linh ngọc thanh âm.

"Bích không tinh, cây giống, có thể luyện chế thành vân không đan, có thể tăng cường linh hồn lực." 1 bản vân không đan đan phương xuất hiện ở Tiêu Cảnh Đình trong óc, Tiêu Cảnh Đình không biết ngọc bội là làm sao thu thập được những thứ này đan phương, nhưng là, Tiêu Cảnh Đình không hoài nghi chút nào toa thuốc này chân thực tính.

Tiêu Cảnh Đình tỉnh rụi xài 10.000 lượng bạc vỗ xuống cái này một bó linh thảo.

Vỗ xuống cái này một bó linh thảo sau đó, Tiêu Cảnh Đình lại khác nhau xài 50 nghìn lượng, 70 nghìn lượng vỗ xuống 2 cái lò luyện đan.

Lò luyện đan đưa lúc tới, Tiêu Cảnh Đình nghe được ngọc bội không gian bây giờ có một cái thanh âm không ngừng ở kêu mình ồn ào thứ phẩm lò luyện đan, thứ phẩm lò luyện đan.

Tiêu Cảnh Đình yên lặng đem lò luyện đan thu vào nhẫn trữ vật, thứ phẩm lò luyện đan cũng rất đắt à!

Hội đấu giá rất nhanh tiến vào hồi cuối, đếm ngược thứ ba cùng thứ hai đếm ngược kiện hàng hóa, đều là trúc cơ kỳ dùng pháp khí, bị trúc cơ kỳ tu giả lấy giá trên trời vỗ đi.

"Tốt lắm, ta biết mọi người ngày hôm nay cũng là hướng về phía nó tới, chúng ta mời ra hôm nay cuối cùng một kiện hàng hóa trúc cơ đan, giá khởi đầu ba mươi khối linh thạch."

Tiêu Cảnh Đình cau mày, cái thế giới này tu sĩ muốn trúc cơ, trúc cơ đan là không thể thiếu.

Tu giả luyện khí tầng 9 sẽ gặp lại dưỡng sinh, nhiều nhất cũng chỉ sống một trăm hai mươi tuổi, đi ra ngoài cùng người đánh nhau bị cái tổn thương, tuổi thọ liền rút ngắn thật nhiều, trúc cơ kỳ tu giả, vậy đều có thể sống hai trăm tuổi, một khi trúc cơ, thực lực cũng xa phi luyện khí tầng 9 tu sĩ có thể so với.

Một gia tộc nếu là ra một cái trúc cơ tu giả, vậy cả gia tộc thực lực, cũng sẽ phát sinh biến hóa long trời lỡ đất, như vậy, trúc cơ đan trình độ trân quý không cần bàn cãi.

Trúc cơ đan giá cả lên tới một ngàn một trăm khối linh thạch, rốt cuộc ngừng lại.

Cuối cùng đấu giá mấy người, hơi có chút thanh thế kiệt lực thế,

Tiêu Cảnh Đình không khỏi cảm giác có chút nhức đầu.

"Trúc cơ đan, thật là đắt à!" Hứa Mộc An không nhịn được thở dài nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Bất quá, chúng ta tạm thời không cần dùng đâu, ngược lại không cần cân nhắc cái này."

"Nói phải à!" Muốn tu luyện tới luyện khí chín tầng còn không biết năm nào tháng nào đâu, cha Tiêu sắp năm mươi, mới luyện khí tầng 8 đây.

Tiêu Cảnh Đình híp mắt, trúc cơ đan vật này, không phải có tiền là có thể mua được, mua được cũng không nhất định bảo vệ ở, mới vừa cái đó mua trúc cơ đan người, chỉ sợ mới vừa đi ra đi, liền bị người theo dõi.

Tiêu Cảnh Đình đứng lên, hướng về phía Hứa Mộc An nói: "Chúng ta cũng đi thôi."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: " Được."

. . .

"Tiểu quỷ, ngươi phải đi nơi nào à!" Tiêu Tiểu Phàm lúc ra cửa, lại gặp Âu Dương Cẩm Nguyệt.

"Ta phải đi luyện đan đâu!" Tiêu Tiểu Phàm nói.

Âu Dương Cẩm Nguyệt có chút hồ nghi nhìn Tiêu Tiểu Phàm, nói: "Ngươi muốn luyện đan, cẩn thận đem tóc thiêu hủy nha."

Tiêu Tiểu Phàm mặt đỏ lên, nói: "Ta mới không có đần như vậy chứ."

"Rất nhiều người luyện đan cũng luyện được táng gia bại sản, chỉ có

thể dọc phố ăn xin, " Âu Dương Cẩm Nguyệt khẽ thở dài một hơi nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Âu Dương Cẩm Nguyệt nói không sai, nghe nói, luyện đan tỷ lệ thành công rất thấp, những luyện đan sư kia, đều dựa vào vô số linh thảo cứng rắn chất đi lên, Tiêu Cảnh Đình nếu không có ngọc bội không gian, cũng không biết suy nghĩ đi xử lý như thế việc đốt tiền động.

Ngọc bội trong không gian nhiều như vậy trân quý linh dược, phía sau đài lại không đủ cứng rắn, đầy đủ bán đi sợ gây ra sự việc tới, không thể làm gì khác hơn là mình tiêu hóa.

"Ngươi mới ăn xin đâu!" Tiêu Tiểu Phàm đầy nói.

Âu Dương Cẩm Nguyệt thất lạc một cái lệnh bài cho Tiêu Tiểu Phàm, nói: "Tiểu quỷ, em nếu là lăn lộn không nổi nữa, có thể tới Hầu phủ tìm chị, chị có thể che chở ngươi à!"

Tiêu Tiểu Phàm nhìn Âu Dương Cẩm Nguyệt, tràn đầy hoài nghi nói: "Chị che chở được em sao?"

Âu Dương Cẩm Nguyệt hừ nhẹ một tiếng, nói: "Ngươi tên nầy thật là không có ánh mắt, lại có thể hỏi ngu xuẩn như vậy vấn đề."

Tiêu Tiểu Phàm: ". . ."

Âu Dương Cẩm Nguyệt mang người, nghênh ngang mà đi.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Tiểu Phàm, tràn đầy kinh ngạc nói: "Tiểu Phàm, con rất được hoan nghênh nha."

Tiêu Tiểu Phàm đỏ một chút mặt, nói: "Cũng may mà."

------oOo------

Chương 95: Luyện

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 95:Luyện
Converter Dzung Kiều cầu phiếu đan

Học viện Bích Phong.

"Âu Dương Cẩm Nguyệt đi?" Mạc Bắc hỏi.

Âu Dương Tĩnh gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Nguyên bản nàng muốn mượn cơ hội lần này cùng Âu Dương Cẩm Nguyệt đặt mối quan hệ, đáng tiếc, Âu Dương Cẩm Nguyệt tâm lý phòng bị cao vô cùng, lại căn bản không cầm nàng coi ra gì.

Nghĩ đến Âu Dương Cẩm Nguyệt, Âu Dương Tĩnh không khỏi có chút xúc động người so người, tức chết người.

Cùng là người Âu Dương gia, người ta muốn gió có gió, muốn mưa có mưa, nàng nhưng là muốn cái gì tài nguyên, đều phải mình tranh thủ, khắp nơi để cho người xem thường.

"Đó không phải là Tiêu Cảnh Đình sao?" Âu Dương Tĩnh hướng xa xa nhìn sang cả kinh nói.

Mạc Bắc gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Tiêu Thanh Nham em trai, thật giống như không phải học viện Bích Đỉnh học viên à, hắn tại sao lại ở chỗ này?"

"Không phải là đi lộn chỗ đi." Âu Dương Tĩnh nói.

Tiêu Cảnh Đình mặc dù đi đại vận, thăng vào luyện khí tầng 7, nhưng mà, cũng cái này lớn tuổi như vậy, học viện nhất định là không thu.

"Ta nghe nói Tiêu Cảnh Đình con trai, mua một khối phẩm tương chưa ra hình dáng gì đá, đánh cuộc ra một cái linh dược tầm, đổi lấy liền mười mấy khối linh thạch, vẫn cùng một vị trúc cơ kỳ tu sĩ kết thiện duyên." Mạc Bắc nói.

Âu Dương Tĩnh gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Tiêu Tiểu Phàm đánh cuộc ra linh tầm lúc này nàng mới vừa đúng dịp ngay ở bên cạnh.

Âu Dương Tĩnh vẫn cảm thấy đổ thạch không tốt, nhưng mà, mắt thấy Tiêu Tiểu Phàm một đứa con nít đánh cuộc ra quý trọng như vậy đồ, liền lấy bạc nhỏ đánh cuộc một cái, đáng tiếc, cái gì đều không đánh cuộc đi ra, mắt thấy khổ cực tích trữ xuống bạc, cứ như vậy rót nước trôi, Âu Dương Tĩnh trong lòng vô cùng không phải mùi vị.

"Tiêu Cảnh Đình thật là vận khí tốt à!" Mạc Bắc nói.

Âu Dương Tĩnh gật đầu một cái, sâu sắc cho là đúng nói: "Đúng vậy!"

Trước thời điểm tranh tài, Hầu phủ liền có người nói, Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong song song tiến vào luyện khí tầng 7, có thể là ở trong bí cảnh thu được cơ duyên cực lớn, thật là một phúc nguyên thâm hậu à!

Tiêu Cảnh Đình xách Tiêu Tiểu Phàm đi, bỗng nhiên, 2 người chặn lại Tiêu Cảnh Đình đường đi.

"2 người có chuyện gì không?" Tiêu Cảnh Đình ngẩng đầu nhìn Âu Dương Tĩnh cùng Mạc Bắc hỏi.

"Tiêu Cảnh Đình, ngươi hẳn không phải là chúng ta học viện Bích Đỉnh học viên đi, tại sao lại ở chỗ này?" Mạc Bắc hỏi. Mạc Bắc thấy Tiêu Cảnh Đình, trong lòng vô cùng không phải mùi vị, Tiêu Cảnh

Đình cái này nhị thế tổ dựa vào cơ hội một bước lên trời, lại cũng là luyện khí tầng 7, mình dẫn lấy làm hãnh diện tu vi căn bản không chiếm ưu thế.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Mạc Bắc một cái, nói: "Ta mướn học viện phòng địa hỏa, học viện Bích Phong cho ta lệnh bài."

Mạc Bắc có chút kinh ngạc nói: "Ngươi mướn phòng địa hỏa?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Tiền bối cho ngươi linh thạch, ngươi còn nữa không? Ta ra giá 30 nghìn lượng một khối cùng ngươi mua." Mạc Bắc nói.

Tiêu Cảnh Đình sững sốt một chút, ngay sau đó bật cười, Mạc Bắc tên nầy, làm hắn là ngu si sao, linh thạch giá thị trường sáu chục ngàn lượng bạc cỡ đó, trên thực tế cái giá cả này căn bản không mua được, luyện khí tầng 7 trở lên tu giả, trên thực tế, rất ít lại cần bạc, lưu thông đều là linh ngọc cùng linh thạch, hắn nếu là đem linh thạch bắt được chợ đen đi bán, một khối bán một một trăm ngàn 2 cũng không phải việc khó.

"Xin lỗi, đã dùng hết." Tiêu Cảnh Đình nói.

Mạc Bắc nhíu mày một cái, sắc mặt lộ ra mấy phần bất mãn, "Tiêu huynh, dùng nhanh như vậy à! Nhiều linh thạch như vậy, luyện khí tầng 8, cũng có thể dùng thật lâu đi."

Tiêu Cảnh Đình cười khổ một cái, nói: "Không có biện pháp à! Không quản được tay, vừa nhìn thấy thứ tốt, liền muốn mua, linh thạch liền xài hết."

Tiêu Cảnh Đình không quá muốn quản lý sẽ Mạc Bắc, cùng Mạc Bắc hàn huyên mấy câu, liền mang theo Hứa Mộc An cùng 2 con trai đi phòng địa hỏa.

. . .

Tiêu Cảnh Đình xài 150 nghìn lượng cho mướn một cái thông thường phòng lửa.

Phòng địa hỏa phân là hỏa thất cùng phòng nghỉ ngơi, phòng nghỉ ngơi tiểu nhân có thể.

"Nơi nhỏ như vậy, một tháng, lại muốn 50 nghìn lượng bạc." Tiêu Cảnh Đình lắc đầu nói.

Học viện Bích Phong nhưng có hơn một trăm căn địa hỏa thất à! Cái này đầy đủ cho thuê, một tháng chính là năm triệu lượng bạc à! Ách, nghe nói, cao cấp phòng địa hỏa giá cả quý hơn.

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Đây chính là học viện Bích Phong, học viện địa giới nhà cũng tương đối đắt."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, quá mức giác có lý, đây chính là học khu phòng à! Học khu phòng há không hề đắt tiền đạo lý.

Tiêu Tiểu Phàm nhiều hứng thú nhìn phòng lửa bên trong toát ra ngọn lửa, nói: "Cha, tiếp theo, chúng ta liền phải ở chỗ này đợi ba tháng sao?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Tiêu Tiểu Phàm có chút nhức đầu gãi đầu một cái, nói: "Như vậy à!"

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Đông, nói: "Phòng lửa nguyên tố lửa tương đối đậm đà, ngươi cùng em trai ngươi tuổi còn nhỏ, không thích hợp đợi lâu, con trông kỹ em trai, tận lực mang em ở bên ngoài tu luyện."

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Ta biết."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Phàm, như có điều suy nghĩ, phòng lửa ở giữa nguyên tố lửa tương đối đậm đà, Tiêu Cảnh Đình có thể

thấy lấm tấm màu đỏ chấm nhỏ rơi vào Tiêu Tiểu Phàm trên người, tiến vào Tiêu Tiểu Phàm thân thể, Tiêu Cảnh Đình híp mắt, con trai nhỏ thể chất tựa hồ có chút đặc thù đâu, không có vận chuyển pháp quyết, liền tự động hấp thu linh khí.

Nghe nói, luyện đan thất trừ có thể luyện đan, còn có thể trợ giúp hệ lửa tu giả tu luyện, chẳng qua là, địa hỏa ở giữa nguyên tố lửa tương đối cuồng bạo, cũng không thể thời gian dài ở bên trong tu luyện.

. . .

Hứa Mộc An có nhiều hứng thú nghiên cứu ngọc giản trên tay, Hứa Mộc An ngọc giản trên tay trong ghi chép một ít Vương Hóa Thành luyện đan tâm đắc.

Trước, Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong chính là ở lịch luyện trong phát hiện Vương Hóa Thành lưu lại động phủ, mới có thể lên cấp luyện khí tầng 7, Tiêu Cảnh Đình lúc ấy liền được Vương Hóa Thành luyện đan tâm đắc, chẳng qua là, lúc ấy bận bịu tu luyện, không để ý đến, bây giờ mới lấy ra nghiên cứu.

Luyện đan sư đều là rất tôn quý, Hứa Mộc An từ nhỏ liền nghe được rất nhiều luyện đan sư lời đồn đãi, vì vậy, làm Tiêu Cảnh Đình nói muốn cùng hắn cùng nhau học luyện đan lúc này Hứa Mộc An trước là không dám tin, tiếp đó mừng rỡ như điên.

Tiêu Cảnh Đình từ ngọc bội trong không gian, lấy ra một đống linh thảo.

"Bắt đầu đi."

Hứa Mộc An có chút cao hứng nói: " Được a !"

Hứa Mộc An cùng Tiêu Cảnh Đình tất cả nâng một cái lò luyện đan, bắt đầu luyện đan.

Quá trình luyện đan rất là khô khan, 2 người không thể làm gì khác hơn là từ từ lục lọi, khá tốt ngọc bội trong không gian linh thảo có chính là, Tiêu Cảnh Đình không cần cân nhắc thất bại hậu quả.

Nhìn lò luyện đan bên một đống linh thảo, Hứa Mộc An không khỏi có chút lòng tinh rung.

. . .

Học viện Bích Phong.

"Mạc Bắc anh, nghe nói, cái đó đánh cuộc ra linh dược tầm người, mướn một chỗ phòng lửa, một thuê chính là ba tháng." Bùi Tụng nói.

Mạc Bắc gật đầu một cái, nói: "Là có chuyện như vậy."

"Tiêu Cảnh Đình cái này, thật đúng là tiền muôn bạc biển!" Bùi Tụng nói.

Mạc Bắc gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Bùi Tụng luyện khí tầng 7 tu vi, ở nơi này tu vi đã dừng lại sáu năm. Thực lực càng mạnh, tài nguyên cạnh tranh lại càng kịch liệt.

Tiêu Cảnh Đình đánh cuộc ra linh dược tầm sau đó, Bùi Tụng đã nhìn chằm chằm hắn, Bùi Tụng nguyên bản liên lạc mấy người, dự định cùng Tiêu Cảnh Đình ra thành thời điểm chặn Tiêu Cảnh Đình, Bùi gia cũng có trúc cơ kỳ tu giả, vì vậy Bùi Tụng ngược lại cũng không phải rất quan tâm vậy trúc cơ kỳ tu giả lúc đó uy hiếp.

Ở Bùi Tụng xem ra, vị kia trúc cơ tiền bối, lúc ấy cũng chỉ là thuận miệng giúp Tiêu Cảnh Đình nói một câu nói, Tiêu Cảnh Đình muốn chết thật, cái đó trúc cơ kỳ tu giả, chắc hẳn cũng là sẽ không xen vào việc của người khác, dẫu sao, trúc cơ kỳ tu giả đều là rất bận rộn.

Tiêu Cảnh Đình thực lực không tệ, nhưng là, có một cái trí mạng

nhược điểm, hắn có 2 đứa bé, hai đứa bé kia không có năng lực tự vệ nào, Hứa Mộc An đâu, lại ôm có bầu, cũng là một phiền toái, Bùi Tụng cơ hồ là không kịp đợi muốn thừa dịp Tiêu Cảnh Đình rời đi học viện Bích Phong sau đó, đánh cướp cái này dê béo.

Chẳng qua là, hội đấu giá kết thúc sau đó, Tiêu Cảnh Đình lại có thể không rời đi thành Bích Phong, ngược lại vào học viện.

Ở trong học viện, tự nhiên không có cách nào động thủ, Bùi Tụng không thể làm gì khác hơn là quyết định đợi thêm chút, Bùi Tụng muốn các loại, nguyên bản liên cột kỹ những người khác, nhưng không vui, mười mấy viên linh thạch là không thiếu, nhưng là, ba tháng thời gian, đủ Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An đem về điểm kia linh thạch đã tiêu hao xong hết rồi, vì như vậy điểm linh thạch cùng lâu như vậy, những người đó cũng không chờ được.

"Một thuê chính là ba tháng, vị này Tiêu thiếu niên, là muốn học luyện đan sao?" Bùi Tụng nói.

Mạc Bắc gật đầu một cái, nói: "Có thể, luôn có những cái kia, không biết trời cao đất rộng đi học luyện đan, đụng nam tường mới biết quay đầu."

"Có lẽ, không cần một tháng, vị này Tiêu thiếu niên, vứt bỏ đây." Đan dược nếu là tốt như vậy luyện chế, đan sư cũng sẽ không trân quý như vậy.

. . .

Tiêu Tiểu Phàm ở trên giường đánh cút, bên trong phòng nghỉ ngơi không gian rất là nhỏ hẹp, cho nên, Tiêu Tiểu Phàm nhiều nhất cũng chỉ cút 2 cút, muốn cút thống khoái cũng không được.

"Anh, chúng ta chạy ra ngoài chơi, có được hay không?" Tiêu Tiểu Phàm nói.

Tiêu Tiểu Đông mở mắt ra, lắc đầu một cái, nói: "Không được."

Tiêu Tiểu Phàm cau mày, nói: "Không được, là cái gì không được?"

"Em bị người theo dõi, thật là nhiều người cũng muốn bắt em đây." Tiêu Tiểu Đông từ trong nhập định mở mắt ra nói.

Tiêu Tiểu Phàm có chút khốn hoặc "Di" một tiếng, nói: "Ta bị theo dõi, những người đó muốn bắt ta, bắt ta làm gì à!"

"Xem em thịt nhiều, muốn nướng em đây." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Tiểu Phàm mặt nhất thời vặn vẹo đến một khối, nói: "Em ăn không ngon."

Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Tiểu Phàm một cái, nói: "Nhanh chóng tu luyện đi, đề cao thực lực muốn chặt."

Từ Tiêu Tiểu Phàm đánh cuộc ra linh dược tằm sau đó, Tiêu Tiểu Đông liền chú ý có vài người đang ngó chừng bọn họ, hơi thở tràn đầy tham lam, Tiêu Tiểu Đông trong lòng là có chút lo âu, nhưng là, Hứa Mộc An ôm có bầu, Tiêu Tiểu Đông chỉ có thể đem cái này cổ bất an đè xuống, lo lắng ảnh hưởng đến Hứa Mộc An.

Tiêu Tiểu Đông thầm nói: Cha cũng hẳn biết mình bị theo dõi, cho nên, mới không có vội vàng rời đi thành Bích Phong, cây lớn phía dưới tốt hóng mát, lưu lại ở học viện Bích Phong nơi này, hẳn không có người dám động thủ.

Cách một tường trong phòng địa hỏa, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An mỗi ngày lập lại luyện đan tu luyện như vậy khô khan vô vị hoạt động.

Tại tiêu hao bán đi có thể đổi mấy trăm ngàn lượng bạc linh thảo sau đó, Hứa Mộc An rốt cuộc luyện chế được một viên đan dược, mặc dù chỉ là một viên thông thường hồi khí đan, bán đi, cũng chỉ mười mấy lượng bạc, nhưng là, cuối cùng có thành quả, Tiêu Cảnh Đình vẫn là rất phấn chấn, mặc dù đan dược không phải mình luyện

chế được, nhưng là vợ mình luyện chế được, cũng giống như nhau.

Trong phòng nghỉ ngơi.

Tiêu Tiểu Phàm ngồi ở trên giường, lười biếng xoa xoa chân, nói: "Anh, ngày ngày ổ ở chỗ này, em muốn biệt xuất tật xấu."

Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Tiểu Phàm, nói: "Thật nên đói em hai ngày, đói em hai ngày, em liền bình thường."

Tiêu Tiểu Phàm trợn mắt nhìn Tiêu Tiểu Đông một cái, bất mãn nói: "Anh , anh thật xấu xa."

Tiêu Tiểu Đông: ". . ."

Tiêu Tiểu Phàm từ trong không gian giới chỉ lấy mấy chất thịt khô, "Hương lạt, tê cay, muối tiêu, năm thơm, thì là Ai Cập. . . Cả ngày đều ăn thịt nướng, em muốn táo bón rồi."

Tiêu Tiểu Đông liếc Tiêu Tiểu Phàm một cái, nói: "Anh nơi này có linh quả, nếu không anh cùng em đổi."

Tiêu Tiểu Phàm thu hồi mình thịt khô, nói: "Không cần, không cần, linh quả ta cũng có."

Tiêu Tiểu Đông khẽ hừ một tiếng, thầm nghĩ: Tiểu Phàm bây giờ càng ngày càng kén ăn.

"Cha, bây giờ cả ngày bận bịu luyện đan, cũng không cho làm ăn ngon." Tiêu Tiểu Phàm thở dài một cái nói.

Tiêu Tiểu Đông tức giận: "Ăn một chút ăn, ngươi chỉ có biết ăn thôi, trước kia, ngươi nói qua, chỉ cần không đói bụng, liền thật hạnh phúc rồi, bây giờ ngã học chọn ba giản bốn."

Tiêu Tiểu Phàm gãi đầu một cái nói: "Có thể , cha làm thức ăn ăn thật ngon à! Anh cũng muốn ăn đi."

Tiêu Tiểu Đông hừ một tiếng, không nói gì.

Tiêu Tiểu Phàm tiến tới Tiêu Tiểu Đông bên cạnh, nói: "Anh , anh gặp qua cha luyện đan sao?"

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Gặp qua, làm sao rồi?"

"Cha, luyện đan vụng về, lần trước, ta đi gặp ba lúc này thấy cha đem đan dược luyện hư, cả nhà đều là mùi thúi." Tiêu Tiểu Phàm nói.

"Đan dược tự nhiên không phải dễ luyện chế như vậy." Tiêu Tiểu Đông nói.

Đan sư địa vị là rất cao, thành Mạc cũng không tính là địa phương nhỏ, nhưng mà, cái địa phương lớn như vậy, một cái chính thức luyện đan sư cũng không có.

Tiêu Tiểu Đông trong lòng cũng có chút kỳ quái, hắn cũng đi xem qua Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An luyện đan, mỗi lần đều thấy bên cạnh hai người có một đống linh thảo, Tiêu Tiểu Đông đoán chừng những cái kia linh thảo bán đi, có thể bán mấy triệu lượng bạc, cũng không biết 2 cái cha, từ đâu tới nhiều như vậy linh thảo.

Tiêu Tiểu Phàm dao động đung đưa chân tử, nói: "Cha, ngày ngày muốn chúng ta ở chỗ này, lại ở chỗ này, em trên đầu thì phải cỏ dài."

Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Tiểu Phàm, dâng lên mấy phần cảm giác cấp bách.

Tiêu Tiểu Đông thầm nói: Tiêu Tiểu Phàm có thể tu luyện sau đó, tốc độ tu luyện liền thật nhanh, cho dù em trai không tu luyện thế nào, nhưng mà, tu vi tiến cảnh vẫn là mau rất, hẳn tư chất là không sai, mình nhất định phải cố gắng tu luyện, không thể bị em trai bỏ rơi xa.

------oOo------

Chương 96: Bán đan dược rồi

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 96:Bán đan dược rồi
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

"Bán đan dược, bán đan dược." Tiêu Tiểu Phàm gân giọng hô.

Tiêu Tiểu Đông đứng ở một bên, nhìn Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy hưng phấn kêu la, có chút chột dạ.

" Anh, ngươi làm sao không kêu à! Không kêu từ đâu tới làm ăn à!" Tiêu Tiểu Phàm tròng mắt sáng lên nhìn Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Tiểu Đông: ". . ."

Tiêu Tiểu Phàm nín một tháng, ở Tiêu Cảnh Đình phát hiện học viện Bích Phong có một cái chợ bán đan dược sau đó, 2 anh em rốt cuộc có được hóng gió cơ hội.

Tiêu Tiểu Phàm cơ hồ là mừng rỡ như điên nhận lấy Tiêu Cảnh Đình giao cho hắn bán đan dược nhiệm vụ.

"Em trai nhỏ, ngươi nơi này có đan dược gì bán à!" Ba cái xinh đẹp nữ tu dắt tay nhau tới, một cái trong đó thanh y thiếu nữ hướng về phía Tiêu Tiểu Phàm nói.

Tiêu Tiểu Phàm không chút nghĩ ngợi nói: "Chúng ta nơi này phẩm chất nhất đan dược hay là cường dương đan, chị, ngươi có muốn không? Chúng ta mới khai trương, mua ba đưa một, chúng ta cường dương đan phẩm chất có bảo đảm, rất lợi ích thiết thực, qua thôn này, cũng chưa có cái tiệm này, chị, đi qua đi ngang qua, không nên bỏ qua à!"

Tiêu Tiểu Đông quay mặt chỗ khác, một bộ không muốn cùng Tiêu Tiểu Phàm nói nhiều chớ dạng.

Tiêu Tiểu Phàm mặt tươi cười, hai tròng mắt tỏa sáng nhìn cô gái đồ xanh.

Cô gái đồ xanh bên người cô gái áo vàng cùng cô gái áo lam đầu tiên là sững sốt một chút, rồi sau đó cười hoa chi loạn chiến.

"Bích Đình, ngươi muốn không muốn à! Đan dược này phẩm chất có bảo đảm nha!" Cô gái áo vàng che miệng, hi hi ha ha nói.

"Đúng vậy! Bích Đình, qua thôn này, cũng chưa có cái đó tiệm, ngươi có thể dù sao cũng phải đem cầm cơ hội nha."

Cô gái đồ xanh đầu đầy hắc tuyến.

"Em trai nhỏ, ngươi đan dược này, bao nhiêu tiền một chai à!" Áo vàng thiếu nữ tràn đầy hài hước nói.

Tiêu Tiểu Phàm gặp "Có triển vọng", vội nói: "Năm mươi lượng bạc một chai, chị dáng dấp đẹp mắt, có thể tiện nghi một lượng bạc một chai."

"Bích Đình, như thế tiện nghi, ngươi mua một ba bình thôi, mua ba đưa một đây." Áo vàng cô gái nói.

"Đúng vậy! Bích Đình, người ta đứa bé khen dáng dấp ngươi đẹp mắt, còn phải cho ngươi bớt đây." Thiếu nữ áo lam nói.

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu, ra sức tuyên truyền nói: "Đúng vậy! Chị , chúng ta đan dược vật mỹ giới liêm, không lừa dối trẻ thơ và người già cả, hiệu quả thật rất đặc biệt tốt, tuyệt đối sẽ không để cho ngươi thất vọng."

Nghe Tiêu Tiểu Phàm nghiêm trang tuyên truyền, áo vàng cùng

thiếu nữ áo lam, cười càng phát ra vui sướng, Tiêu Tiểu Phàm không giải thích được nhìn 2 người.

Tiêu Tiểu Đông bụm mặt, lộ ra mặt đầy thê thảm không nỡ nhìn vẻ.

Bích Đình xoa xoa Tiêu Tiểu Phàm đầu, nói: " Được a ! Cho ta cầm ba bình."

Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy cao hứng nói: "Chị, ngươi thật thật tinh mắt à!"

"Bích Đình không thể nào, ngươi thật muốn mua? Ngươi chẳng lẽ có bạn gái, ngươi bạn gái còn không được?" Áo vàng thiếu nữ lấy cùi chỏ đụng một cái Bích Đình nói.

Bích Đình lắc đầu một cái, nói: "Ta dĩ nhiên không có, cho dù có, hắn nếu là không phải, ta tuyệt đối một cước duỗi hắn."

"Vậy ngươi mua đan dược này làm gì?" Áo vàng thiếu nữ không hiểu hỏi.

"Người ta tiểu ca cũng khoe ta mỹ nữ, ta tự nhiên muốn cho chút mặt mũi." Bích Đình cười nói.

Bích Đình ở trong lòng tối tăm thở dài một cái, nàng ngược lại là không có gì bạn gái, chính là nàng em trai có chút vấn đề, em trai nàng khi còn bé bị kích thích, cho tới năng lực rất kém cỏi, nguyên bản có cái vợ, kết quả len lén cùng người chạy, sợ đối phương lộ ra ra đối với em trai bất lợi lời đồn đãi, cha mẹ cũng không có truy cứu.

Vợ chạy liền sau đó, nàng em trai càng ngày càng đồi tang, Bích Đình không khỏi có chút nóng nảy, bây giờ vừa vặn đụng vào cái này gian hàng, Bích Đình rất hoài nghi, cái này có phải hay không trong truyền thuyết " duyên phận" .

Tiêu Tiểu Phàm đựng tốt đan dược, hướng về phía Bích Đình nói: "Chị, tổng cộng một trăm năm mươi 2, có thể tiện nghi ba lượng

bạc, chỉ cần cho. . ." Tiêu Tiểu Phàm bẻ ngón tay, tạm thời không tính ra.

Bích Đình lắc đầu một cái, nói: "Không cần tiện nghi, liền một trăm năm mươi 2 đi."

Tiêu Tiểu Phàm vẻ mặt tươi cười nói: "Cám ơn chị."

Tiêu Tiểu Phàm quay đầu, nhìn Tiêu Tiểu Đông, vui mừng vui vẻ nói: " Anh, ngày hôm nay khai trương đây."

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Là đâu, khai trương."

Lại có thể như vậy cũng có thể, Tiêu Tiểu Phàm lại có thể thành công đem cường dương đan rao hàng cho một cái tựa hồ còn chưa lấy chồng nữ tu, cái đó nữ tu lại có thể không có tức giận, em trai mình chân thực quá mạnh mẽ.

"Anh , anh trước nói, nếu là ta đem cường dương đan bán cho nữ tu, ngươi sau này thì không nên kêu ta ngu dại, ngươi phải nói giữ lời à!" Tiêu Tiểu Phàm mặt đầy nghiêm túc nói.

Tiêu Tiểu Đông: ". . ."

. . .

Trong phòng địa hỏa.

Hứa Mộc An luyện chế xong một lò đan dược, nhìn Tiêu Cảnh Đình như có điều suy nghĩ.

"Mộc An, em thế nào?" Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An hỏi.

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, nói: "Không có sao, anh để cho Tiểu Đông, tiểu Phàm đi bán cường dương đan, như vậy thích hợp không?"

Tiêu Cảnh Đình có chút chột dạ sờ một cái lỗ mũi, nói: "À! Em biết, anh đến bây giờ luyện thuận tay nhất chính là cường dương đan, năng lực của chính mình lại khoẻ khoắn đát, hoàn toàn không cần vật này, vật này càng luyện càng nhiều, đối với anh vừa không có dùng, không bán đi, cũng không có ích gì à!"

Hứa Mộc An: ". . ."

"Tại sao, anh luyện chế thuận tay nhất sẽ là cường dương đan, cường dương đan luyện chế độ khó lại không thấp."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Hắn cũng rất muốn biết nguyên nhân à! Đáng tiếc, không có nguyên nhân à! Hắn chính là luyện chế đan dược này thuận tay, cho tới càng luyện càng nhiều.

Một tràng tiếng gõ cửa truyền tới, Tiêu Cảnh Đình đứng lên, có chút hưng phấn nói: "Hẳn là Tiểu Đông, tiểu Phàm trở về, anh đi mở cửa."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, đáp một tiếng, " Được."

Tiêu Cảnh Đình mở cửa, quả nhiên thấy 2 đứa nhỏ đầu củ cà rốt.

"Cha, ngày hôm nay tổng cộng bán rồi bốn mươi viên đan dược." Tiêu Tiểu Phàm hiến bảo nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Tiểu Phàm thật có thể liền."

Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Nếu như là tự mình ra tay mà nói, chắc hẳn cũng không biết so con trai nhà mình bán ra càng nhiều hơn đan dược, con trai nhà mình gương mặt này da vẫn là rất dễ xài.

Tiêu Tiểu Phàm nhìn Tiêu Tiểu Đông một cái, tố cáo: "Cha, anh nói, con nếu là đem cường dương đan bán cho người phụ nữ, hắn liền lại cũng không mắng ta ngu dại, nhưng mà, hắn mới vừa hay là gọi ta ngu si, anh nói không giữ lời, anh quá đáng ghét."

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy kinh ngạc nhìn Tiêu Tiểu Phàm, nói: "Con đem cường dương đan bán cho người phụ nữ?"

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Con đem cường dương đan bán cho một người chị."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Phàm, thầm nghĩ: Một giới này nữ tu chân thực quá vạm vỡ, lại có thể đi ra xuất đầu lộ diện mua cường dương đan.

Tiêu Tiểu Phàm nhìn Tiêu Cảnh Đình sắc mặt, nói: "Cha, cha thế nào?"

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Không việc gì."

Tiêu Tiểu Đông lấy ra một chồng ngân phiếu, nói: "Cha, tổng cộng 1800 lượng."

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy tán thưởng nhìn Tiêu Tiểu Đông, nói: "Tiểu Đông thật có thể liền."

Tiêu Tiểu Đông có chút lúng túng, trên thực tế, đan thuốc đều là em trai bán đi, hắn chỉ phụ trách thu nợ.

"Cha, ngày mai chúng ta còn đi bán đan dược sao?" Tiêu Tiểu Phàm hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Cha nơi này còn có rất nhiều đan dược, sợ rằng phải từ từ bán mới có thể bán đi."

Tiêu Cảnh Đình bưng ra liền một đống cường dương đan, giao cho 2 người.

"Cha, đây đều là đan dược gì à!" Tiêu Tiểu Phàm hỏi.

"Tất cả đều là cường dương đan." Tiêu Cảnh Đình có chút ngượng ngùng nói.

Tiêu Tiểu Đông nhíu mày một cái, nhỏ giọng lẩm bẩm nói: "Làm sao biết tất cả đều là cường dương đan đâu ?"

Tiêu Cảnh Đình ở trong lòng bất đắc dĩ thở dài một cái, con trai nhỏ không biết cường dương đan là thứ gì, con trai lớn nhưng là rõ ràng, có cái quá thông minh con trai, có lúc, cũng là một loại khổ não à!

"Cường dương đan cũng rất tốt bán." Tiêu Tiểu Phàm lơ đễnh nói.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Tiểu Phàm dáng vẻ, cũng không nói thêm cái gì, Tiêu Cảnh Đình không tiếng động thở phào nhẹ nhõm.

. . .

Tiêu Tiểu Đông cùng Tiêu Tiểu Phàm gian hàng, rất nhanh đánh ra danh tiếng.

2 người trong gian hàng đan dược, giá cả công đạo, lại bởi vì là 2 đứa nhỏ trẻ con dáng dấp đáng yêu, rất nhiều mua đan dược nữ tu, sẽ ưu tiên lựa chọn 2 người gian hàng mua.

Tương đối để cho ngoài ý người bình thường chính là, Tiêu Tiểu Đông cùng Tiêu Tiểu Phàm trong gian hàng cường dương đan, lại có thể đánh ra danh tiếng, rất nhiều yêu thích tầm hoa vấn liễu chàng trai đều biết, có 2 đứa nhỏ trẻ con đang bán phẩm chất tốt vô cùng cường dương đan.

"Em trai nhỏ, hôm nay cường dương đan còn có nhiều ít à!" Một cái mặc đồ màu đỏ thẫm, phe phẩy quạt xếp chàng trai, vẫn ung dung hỏi.

"Còn có ba mươi hai bình." Tiêu Tiểu Đông nói.

"Ta toàn bao."

Chàng trai đồ đỏ phe phẩy quạt xếp, một cổ hương phấn vị, đập vào

mặt, Tiêu Tiểu Phàm bị hun đánh nhảy mũi.

Tiêu Tiểu Đông nhìn chàng trai đồ đỏ, thầm nghĩ: Người này nhất định là sắc trong quỷ đói, ba mươi hai bình cường dương đan, tên nầy lại muốn đầy đủ bao hết.

Tiêu Tiểu Phàm gói kỹ đan dược đưa cho chàng trai đồ đỏ, nói: "Tổng cộng. . ."

"Tổng cộng 1600 lượng." Biết Tiêu Tiểu Phàm coi là không biết, Tiêu Tiểu Đông tiếp lời nói, gian hàng mới vừa bày lúc đi ra, cường dương đan có mua ba đưa một hoạt động, bất quá, bây giờ đã bị hủy bỏ.

Chàng trai đồ đỏ cầm đan dược, bóp một cái Tiêu Tiểu Phàm thịt hô hô gương mặt, "Em trai nhỏ, lần sau có loại đan dược này, nhớ nhất định phải cho ta giữ lại."

Tiêu Tiểu Đông âm thầm chắc lưỡi hít hà, tên nhân yêu này mua ba mươi hai bình cường dương đan, lại còn ngại không đủ, người này kết quả muốn thế nào à!

Tiêu Tiểu Phàm nhìn chàng trai đồ đỏ hình bóng, lẩm bẩm: Cha đan dược bán được thật mau, mẹ luyện đan thuốc, bán được chậm nhiều.

Tiêu Tiểu Đông âm thầm liếc mắt, bọn họ tổng cộng mua bán đan dược có tám loại , bán được tốt nhất, nhưng là Tiêu Tiểu Đông nguyên vốn lấy là không người sẽ mua cường dương đan.

Tiêu Tiểu Đông thầm nói: Từng cái nhìn cũng nhân mô nhân dạng, kết quả, lại có thể cũng không được, thật là người không thể xem bề ngoài, đoạn này thời gian, cường dương đan tựa hồ dần dần đánh ra danh tiếng, lén lén lút lút tới người mua có thể không ít đây.

Chàng trai đồ đỏ đi không lâu sau, một người dáng dấp to lớn chàng trai đi tới.

"Em trai nhỏ, cường dương đan, có còn hay không à!" Người đàn ông áo đen có chút thẹn thùng hác giảm thấp thanh âm nói.

Tiêu Tiểu Phàm trừng mắt nhìn, nói: "Mới vừa tới một cái mặc quần áo đỏ dùng người đàn ông, hắn đem đan dược tất cả đều mua đi."

Người đàn ông áo đen tràn đầy tức giận dậm chân, nói: "Đáng chết, để cho vậy người chết yêu nhanh chân giành trước."

Tiêu Tiểu Đông sờ cằm, nói: "Hắn hẳn không cần nhiều như vậy, không biết tại sao mua nhiều như vậy."

"Vậy tử nhân yêu ở bên ngoài mở ra một nhà hoa lầu, các ngươi đan dược, ở người ta trong tiệm bị túi giả dạng làm vàng thánh đan, giá cả lật bốn lần, bán được đặc biệt phát đạt." Người đàn ông áo đen nói.

Tiêu Tiểu Đông trợn to mắt, hắn vốn cảm thấy cha sở trường nhất cường dương đan, có chút không lên được mặt bàn, bây giờ xem nghiệp, thật ra thì, cũng không tệ à! Cái này, bán cường dương đan giá cả lật bốn lần, thật là một gian thương, không biết xấu hổ.

Tiêu Tiểu Đông trở lại chỗ ở sau đó, đem cường dương đan bán rất tốt sự việc cùng Tiêu Cảnh Đình nói, lấy được khích lệ Tiêu Cảnh Đình không kiềm được có chút chí đắc ý đầy.

Tiêu Cảnh Đình ở ngọc bội trong không gian, trồng càng nhiều hơn dùng cho luyện chế cường dương đan linh thảo.

Hứa Mộc An đối với Tiêu Cảnh Đình điên cuồng luyện chế cường dương đan được là, ngược lại cũng không có cái gì ý kiến.

Tiêu Cảnh Đình đan dược dần dần đánh ra danh tiếng, có vài người liền chủ động đến cửa tìm được Tiêu Cảnh Đình, trực tiếp nộp đơn đặt hàng, Tiêu Cảnh Đình vui vẻ đón nhận.

"Có một người, xuống một tháng sáu trăm bình cường dương đan đơn đặt hàng à!" Tiêu Cảnh Đình nói.

Là như thế nào sắc trong quỷ đói, lại có thể cần nhiều như vậy cường dương đan, đây là cầm đan dược làm cơm ăn đi.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Có lớn như vậy bút đơn đặt hàng, cũng không cần để cho Tiểu Đông, tiểu Phàm đi ra ngoài xuất đầu lộ diện."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Mặc dù học viện Bích Phong nội bộ có người tuần tra, nhưng là, ai cũng không dám bảo đảm, có thể hay không có phát sinh ngoài ý muốn.

Tiêu Cảnh Đình có linh tuyền nơi tay, có thể nhanh chóng bổ túc trong thân thể hao tổn linh khí, không ở giữa nghỉ luyện chế đan dược, có lẽ là quen thuộc có thể sinh đúng dịp, Tiêu Cảnh Đình luyện chế đan dược tốc độ càng lúc càng nhanh, phẩm chất càng ngày càng cao.

------oOo------

Chương 97: Đan dược bán

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 97:Đan dược bán
Converter Dzung Kiều cầu phiếu nhiều

2 tháng sau đó, Hứa Mộc An có thể luyện chế đan dược càng ngày càng nhiều, thậm chí liền đan dược cao cấp dưỡng nguyên đan cũng có thể luyện chế.

"Mộc An, em cũng thật là lợi hại à!" Tiêu Cảnh Đình không nhịn được nói.

Dưỡng nguyên đan đối với luyện khí tầng 7 đến tu giả luyện khí tầng 9 cũng có hiệu quả, trước, Tiêu Cảnh Đình ngược lại là cùng Hầu phủ người đổi một ít dưỡng nguyên đan, đoạn này thời gian đã ăn xong hết rồi.

Hứa Mộc An có thể luyện chế dưỡng nguyên đan, đang dễ giải quyết trước mắt đan dược thiếu hụt vấn đề.

Hầu phủ người khu rất, thu một đống linh thảo, cho đan dược cũng không nhiều, bất quá cũng khó trách Hầu phủ keo kiệt, dẫu sao, vì luyện chế cái này dưỡng nguyên đan, Hứa Mộc An lãng phí linh thảo cũng không thiếu.

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Cũng không thật lợi hại."

Nghĩ đến bị lãng phí linh thảo, Hứa Mộc An không khỏi có chút đau lòng, khá tốt Tiêu Cảnh Đình ngọc bội không gian có thể không ngừng sản xuất các loại trân quý linh thảo, nếu không, luyện xấu xa nhiều như vậy linh thảo, hắn sợ là đã sớm ma chướng, nếu như là thông thường đan sư, giống như mình vậy lãng phí nhiều như vậy

linh thảo, sợ sớm vứt bỏ.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An, nói: "Em thân thể hoàn thành sao? Nếu không, em nghỉ ngơi mấy ngày."

Hứa Mộc An sờ bụng một cái, lơ đễnh nói: "Yên tâm đi, không có chuyện gì, trước kia, ta ôm tiểu Phàm lúc này còn ngày ngày lên núi săn thú đâu, luyện đan không mệt, ta có đúng mực." Bất quá, mình cũng nhanh muốn sinh, phải sớm làm chuẩn bị.

Tiêu Cảnh Đình sững sốt một chút, nói: "Khổ cực em."

Hứa Mộc An cười một tiếng, tựa vào Tiêu Cảnh Đình trên người, nói: "Anh tới, em còn có cái gì tốt cầu."

Tiêu Cảnh Đình ôm Hứa Mộc An, trong lòng hiện lên nồng nàn thương yêu.

. . .

Một tràng tiếng gõ cửa vang lên, Tiêu Tiểu Đông dụi mắt một cái, đứng dậy mở cửa.

Tiêu Tiểu Đông nhìn cửa chàng trai đồ đỏ, nhíu mày một cái, "Chú tới à! Sớm như vậy."

Điền Phi lắc lắc quạt xếp, ngữ trọng tâm trường nói: "Không còn sớm, dậy sớm chim có trùng ăn! Người bạn nhỏ, ngươi phải nuôi thành ngủ sớm dậy sớm thói quen tốt à."

Tiêu Tiểu Đông có chút hồ nghi nói: "Nhưng mà, cháu nghe nói, chú là làm buổi tối buôn bán à! Dậy sớm chim có trùng ăn, đối với chú cũng dùng thích hợp?"

Điền Phi: ". . ." Cái này chết đứa nhỏ thật không đáng yêu.

"Cha các ngươi đâu ?" Điền Phi hỏi.

"Chú là tới mua cường dương đan?" Tiêu Tiểu Phàm từ Tiêu Tiểu Đông sau lưng chui ra ngoài hỏi.

Điền Phi gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy."

"Cha, đã sớm chuẩn bị xong, anh, lấy ra đi." Tiêu Tiểu Phàm nhìn Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Tiểu Đông ôm một cái hũ lớn đi ra, bên trong bất ngờ là mấy trăm viên cường dương đan.

Điền Phi thấy một hũ lớn đan dược, thoáng như thấy được khắp núi bạc, lúc này mặt mày hớn hở.

"Tiêu huynh quả nhiên nói là làm à!" Điền Phi hài lòng nói. Hắn bản còn lo lắng, Tiêu Cảnh Đình không cầm ra nhiều đan dược như vậy, không nghĩ tới Tiêu Cảnh Đình lại có thể thật chuẩn bị xong.

Tiêu Tiểu Phàm đầy là tò mò nhìn Điền Phi, nói: "Chú, chú mua nhiều đan dược như vậy, là muốn làm quà vặt ăn không?"

Điền Phi nghe được Tiêu Tiểu Phàm mà nói, sững sốt một chút, mua cường dương đan làm quà vặt ăn, hắn còn không có dũng khí như vậy, sẽ ăn chết người.

"Không có." Điền Phi nói.

"Chú, chú ăn rồi không có à! Đan dược này ăn có ngon hay không à!" Tiêu Tiểu Phàm hỏi.

Điền Phi: ". . ." Hắn chưa ăn qua à! Hắn mua đều là cho người khác ăn, hắn một chút vấn đề cũng không có, căn bản không cần ăn vật này.

"Ta muốn ăn, nhưng mà anh cũng không để cho ta ăn, anh không cho ta ăn cũng được đi, còn đánh ta." Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy oán

trách ngắt Tiêu Tiểu Đông một cái.

Điền Phi: ". . ." Đánh ngươi vậy đúng rồi, cái này đứa nhỏ, vật này cũng là có thể tùy tiện ăn?

"Đan dược này một chút ăn không ngon, vừa chua vừa đắng lại thúi." Điền Phi mặt đầy ghét bỏ nói.

Tiêu Tiểu Phàm nới rộng ra ánh mắt, từ trên xuống dưới quan sát Điền Phi một phen, "Nguyên lai chú ăn rồi à! Nghe cha ăn, ăn thuốc này người, đều là thân thể có vấn đề, tiểu Phàm thân thể không thành vấn đề, cho nên, không thể ăn." Tiêu Tiểu Phàm nhìn Điền Phi, trong con ngươi lộ ra mấy phần vẻ đồng tình.

Điền Phi xoay người, mang cường dương đan chạy mất dạng, cái này 2 cái đứa nhỏ chết bầm, trong học viện nữ tu còn nói, cái này 2 đứa nhóc đáng yêu, đáng yêu, kết quả nơi nào đáng yêu à! Hắn một chút cũng không nhìn ra được.

. . .

Bùi Tụng một mực đang đợi Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An luyện đan thất bại, rời đi học viện Bích Phong.

Đáng tiếc, Tiêu Cảnh Đình cường dương đan, bán gió nổi nước lên, 2 người một chút cũng không có ý rời đi.

Bùi Tụng nhìn một tiệc áo đỏ Điền Phi, chau mày, sắc mặt âm trầm, "Điền Phi tên nầy, thật giống như rất là được thời đắc ý à!"

Mạc Bắc gật đầu một cái, nói: "Nghe nói, Hoa lâu của hắn, gần đây làm ăn tốt vô cùng, cũng khó trách hắn đắc ý."

"Người là học viện người, nhưng đi mở cái gì kỹ viện, bại xấu xa học viện nếp sống, thua thiệt hắn còn có mặt mũi tại học viện đi lang thang, cũng không phải là cô gái, nhưng cả ngày ăn mặc không nam không nữ, thật không biết hắn là nghĩ như thế nào." Bùi Tụng tràn

đầy khinh thường nói.

Mạc Bắc cười khổ một cái, nói: "Mặc dù Điền Phi làm việc có chút kém cõi, nhưng là, không thể không nói, hắn kiếm tiền công phu không tầm thường à!" Điền Phi ra tay, gần đây rộng rãi rất, trong học viện, không mấy người so Điền Phi càng có tiền.

Bùi Tụng hừ lạnh một tiếng, nói: "Thì sẽ cả chút thứ oai môn tà đạo."

Mạc Bắc nhìn Bùi Tụng, bất đắc dĩ cười một tiếng, Điền Phi trước kia truy đuổi qua Bùi Tụng, Bùi Tụng sâu cho là nhục, thấy Điền Phi liền mặt đầy chán ghét, Điền Phi theo đuổi Bùi Tụng một đoạn thời gian, cảm thấy không thú vị, liền dời đi mục tiêu, Bùi Tụng thì càng chán ghét Điền Phi.

"Hắn đang làm gì đó?" Bùi Tụng nhìn không ngừng ở phát truyền đơn Điền Phi nói.

"Thật giống như ở phát truyền đơn, hắn thật giống như liên hiệp mấy nhà kỹ viện, dự định mở một trận hoa khôi thi đấu." Mạc Bắc nói.

Bùi Tụng mặt đầy táo bón nói: "Hắn thật là đủ chơi đùa."

"Tiêu Cảnh Đình cùng Điền Phi quan hệ, thật giống như không tệ, Tiêu Cảnh Đình những cái kia cường dương đan, thật giống như giúp Điền Phi không ít việc." Mạc Bắc nói.

"Tiêu Cảnh Đình cũng không biết từ đâu tới nhiều như vậy cường dương đan." Bùi Tụng nói.

"Hẳn là luyện chế, cường dương đan, cũng không phải cái gì khó khăn luyện chế đan dược." Mạc Bắc nói.

Nghe nói, Tiêu Cảnh Đình luyện chế cường dương đan, hiệu quả rất là không tệ, chắc hẳn cái này trong tay người đan phương có chút đặc thù.

Mạc Bắc không biết, Tiêu Cảnh Đình phát hiện, luyện chế đan dược lúc này gia nhập một chút nước linh tuyền, có thể đề cao rất nhiều thành đan trước tiên, còn có thể đề cao đan dược phẩm chất.

"Tiêu Cảnh Đình tên nầy, đan dược gì không tốt luyện chế, nếu không phải là luyện chế đan dược này, tên nầy khẳng định cũng không là đồ tốt gì." Bùi Tụng hừ lạnh nói.

Mạc Bắc gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Vật hợp theo loại người hợp theo bầy." Tiêu Thanh Nham người này nhất là sĩ diện hảo, nếu là hắn em trai mình ở trong học viện bán cường dương đan, nhất định cảm thấy không đất dung thân, đáng tiếc, hắn bây giờ không có ở đây học viện.

. . .

Một cái trong lương đình, học viện Bích Đỉnh mấy cái nữ tu hội tụ vào một chỗ.

"Gần đây không thấy vậy 2 cái bán đan dược tiểu quỷ à! Thật ra thì, vậy 2 đứa nhóc, bán hồi khí đan rất tốt dùng." Một cái nữ tu áo vàng nói.

"Cái đó giải độc đan cũng không tệ." Một cái nữ tu đồ đỏ ngay sau đó nói.

"Hồi khí đan và giải độc đan là không tệ, bất quá, vậy thật ra thì cũng không coi vào đâu, vậy 2 đứa nhóc bán bảng hiệu đan dược nhưng mà cường dương đan, nghe nói, đan dược kia mới là thật dễ xài đây." Một cái áo lam nữ tu hi hi ha ha nói.

"Hân Lan, ngươi không sợ xấu hổ." Nữ tu áo vàng bất đắc dĩ nói.

"Bích Đình sư tỷ, nghe nói ngươi mua qua cường dương đan à! Không biết hiệu quả như thế nào." Kêu Hân Lan nữ tu tràn đầy hiếu kỳ nói.

Nữ tu đồ xanh cười một tiếng, nói: "Hiệu quả? Ta cũng không biết à! Cái này cường dương đan danh tiếng, to lớn như vậy, chắc hẳn là không sai, ta nơi này còn có mấy chai, mấy vị em gái muốn, 300 lượng một chai bán cho các ngươi."

"Bích Đình sư tỷ, ngươi so Điền sư huynh còn đen hơn à! Người ta chuyển tay, cũng chỉ bán 200 lượng bạc tử." Nữ tu đồ đỏ lắc đầu, bất đắc dĩ nói.

Bích Đình cười một tiếng, nói: "Ta so Điền Phi sư huynh đẹp mắt, so hắn bán được đắt chút có cái gì đánh chặt."

"Bích Đình sư muội, ngươi nói lời này, cẩn thận Điền Phi sư huynh tới đánh ngươi à!"

"Điền Phi sư huynh hẳn không nhỏ nhen như vậy đi." Bích Đình cúi đầu, nàng mua đan dược sau đó, ôm ngựa chết thành ngựa sống thái độ, đem đan dược ném cho em trai, không nghĩ tới em trai sau khi dùng, bày tỏ hiệu quả tốt vô cùng, Bích Đình nhanh chóng lại len lén đi gian hàng mua một đống đan dược, chính giữa cũng bao gồm cường dương đan.

Mấy lần uống xuống, em trai nói, hắn vấn đề thật giống như giải quyết, Bích Đình sau khi biết, lúc này mừng rỡ vạn hắn, lại mua một ít dự bị.

Bích Đình âm thầm vui mừng mình ra tay khá nhanh, bây giờ, vậy 2 đứa nhóc, đã không thế nào ra quầy, cường dương đan thật giống như cho Điền Phi cái đó vô liêm sỉ người 80 lượng một viên cho bao trọn, cái đó đen đầu óc người, bán giá cả nhưng mà 200 lượng một viên.

. . .

Tiêu Thanh Nham trở lại học viện, liền nghe được Tiêu Cảnh Đình ở trong học viện bán nhiều cường dương đan lời đồn đãi.

Tiêu Thanh Nham gần đây thanh cao kiêu ngạo, đối với luôn là ăn mặc lòe loẹt, khắp nơi lôi kéo ong bướm Điền Phi vô cùng xem không vừa mắt, biết được Điền Phi cùng Tiêu Cảnh Đình lại có thể quan hệ không cạn, không nhịn được đi phòng địa hỏa đi tìm Tiêu Cảnh Đình.

"Đại ca, là ngươi à! Ngươi lúc nào về học viện." Tiêu Cảnh Đình thấy Tiêu Thanh Nham thở ra một cái, tùy ý nói.

Tiêu Cảnh Đình tóc rối bời, ở cạnh mắt có sâu đậm vành mắt đen, cả người lộ ra một cổ mệt mỏi, nhưng là, trong tròng mắt nhưng tràn đầy hưng phấn.

Tiêu Thanh Nham nhìn Tiêu Cảnh Đình dáng vẻ, có chút hồ nghi nói: "Ngươi thế nào, chẳng lẽ lại dính ở trên tiêu diêu tán liền đi, em trai, ngươi muốn giữ mình tự tốt, không được tự hủy tương lai."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Tiêu Thanh Nham tên nầy, cũng sẽ không muốn hắn điểm được không?

"Không có, Mộc An sinh, ta mấy ngày nay một mực chăm sóc nàng, cho nên, không làm sao nghỉ ngơi tốt." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Thanh Nham có chút kinh ngạc nói: "Hứa Mộc An sinh?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, khoe khoang nói: "Đúng vậy! Sinh một thằng nhóc mập, rất đặc biệt có thể sinh."

Tiêu Cảnh Đình có chút chê nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Ngươi làm sao có thể để cho vợ ngươi, tại học viện thần sanh con."

"Có cái gì không thể được sao?" Tiêu Cảnh Đình nói.

Hắn nghĩ tới nghĩ lui, vẫn cảm thấy để cho Hứa Mộc An tại học viện bên trong sinh nhất là bảo hiểm, huống chi, hắn tốn nhiều tiền mướn phòng địa hỏa, dù sao phải vật tẫn kỳ dụng, theo lý thuyết, hẳn là không cho phép tại học viện bên trong sanh con, bất quá, Hứa Mộc

An thâm cư giản xuất, cũng không có ai lưu ý, bây giờ đứa trẻ cũng sanh ra được, chắc hẳn cũng sẽ không có người truy cứu.

"Không nói cái này, ta nghe nói, ngươi cùng Điền Phi đi rất gần?" Tiêu Thanh Nham hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Ừ, người khác không tệ, chúng ta có làm ăn lên lui tới."

Điền Phi làm người khẳng khái, Tiêu Cảnh Đình nói muốn đem một số bạc đổi thành linh ngọc, Điền Phi không nói hai lời cũng đồng ý. Tiêu Cảnh Đình nói muốn đem trước từ Hầu phủ bên kia lấy được dưỡng nguyên đan đổi thành linh thạch, hắn lại hỗ trợ an bài.

"Ngươi như thế nào cùng loại người này lui tới?" Tiêu Thanh Nham chỉ tiếc rèn sắt không thành thép hỏi.

Tiêu Cảnh Đình bất đắc dĩ nhìn Tiêu Thanh Nham, nói: "Đại ca, hắn có tiền, ta cần tiền, ta cùng hắn lui tới, không có cái gì kỳ quái đâu à!"

Tiêu Thanh Nham nhìn Tiêu Cảnh Đình, lạnh lùng nói: "Ngươi thật là bất chấp lý lẽ, ngươi cho ta cách người kia xa một ít."

"Đại ca, người ta lại không làm phiền ngươi, ngươi tội gì xem người ta như vậy không vừa mắt chứ?" Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Thanh Nham có chút tức giận nói: "Anh vì em tốt, em biết hắn là làm cái gì?"

Không phải là mở kỹ viện, có cái gì ghê gớm, hắn cũng không tin, đại ca không đi kỹ viện lăn lộn qua, ngủ qua phấn hạng người phụ nữ, nhưng xem thường mở kỹ viện, "Đại ca, anh thà lo lắng em, không bằng vẫn là đem sự chú ý thả vào làm sao tăng lên thực lực lên đi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Cảnh Đình đối với Tiêu Thanh Nham chân thực không thế nào

cảm mạo, vì vậy nói chuyện, cũng không làm sao khách khí.

Tiêu Thanh Nham nghe Tiêu Cảnh Đình mà nói, sắc mặt xanh lơ một hồi trắng một trận, nghiêng đầu chạy.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Thanh Nham rời đi hình bóng, bất đắc dĩ liếc mắt, hắn người đại ca này à! Không xuất hiện thì thôi, vừa xuất hiện liền quở trách hắn, biết mộc an tâm, không quan tâm Mộc An cùng đứa nhỏ, chẳng qua là chê hắn lại có thể tại học viện sanh con, tựa hồ làm bẩn học viện địa phương, thật là một vô liêm sỉ.

Hứa Mộc An xoay người, nhìn Tiêu Cảnh Đình hỏi: "Mới vừa, là ai tới?"

"Tiêu Thanh Nham tới." Tiêu Cảnh Đình lười biếng nói.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình sắc mặt, cũng biết 2 anh em lại ra về chẳng vui.

"Anh ấy nói những gì à?" Hứa Mộc An nói.

"Hắn còn có thể nói gì, nói ta anh bán cường dương đan mất mặt hắn, nói anh không học giỏi, cùng Điền Phi làm rối lên chung một chỗ." Tiêu Cảnh Đình bỉu môi nói.

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, nói: "Tiêu Thanh Nham ngược lại là một chút đều không đổi à!"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Giang sơn dễ đổi bản tính khó đổi."

------oOo------

Chương 98: Thành Tinh

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 98:Thành Tinh
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Thanh Nham nổi giận đùng đùng rời đi Tiêu Cảnh Đình phòng địa hỏa, trong lòng vô tận bực bội.

Tiêu Cảnh Đình rời đi thành Mạc lúc này đem giống như cây rụng tiền giống vậy tiệm thức uống lạnh chuyển cho Tiêu Kính Phong, đồng dạng là anh, hắn Tiêu Thanh Nham không chiếm được một phần tốt, Tiêu Kính Phong nhưng chiếm hết tiện nghi.

Cùng hắn rốt cuộc buông xuống mặt mũi, phế sức lực lớn rốt cuộc thuyết phục cha mẹ, hướng Tiêu Kính Phong thỉnh cầu băng tâm đan lúc này Tiêu Kính Phong nhưng đẩy nói đan dược đã dùng hết.

Lại qua một tháng, Mộc Thư Vũ tiến vào luyện khí tầng 7.

Mộc Thư Vũ tiến vào luyện khí tầng 7 sau đó, liền bắt đầu lực mạnh trồng trọt cao cấp linh thực, bạc kiếm được rất là nhanh chóng, Tiêu Kính Phong cùng Mộc Thư Vũ danh thiên tài, truyền khắp thành Mạc.

Tiêu Thanh Nham rất rõ ràng, cha mẹ hướng Tiêu Kính Phong thỉnh cầu băng tâm đan lúc này đan dược kia nhất định còn không có bị dùng hết, Mộc Thư Vũ lúc ấy còn chưa tới luyện khí tầng 6 cổ chai, ăn cũng không dùng.

Tiêu Kính Phong cái này cánh tay đi bên ngoài rẽ người, tình nguyện đem đan dược cho người ngoài uống, cũng không vui cho hắn người đại ca này, cha mẹ đâu, cha mẹ cũng hẳn không đem hết

toàn lực, nếu như cha mẹ hết toàn lực mà nói, Tiêu Kính Phong nhất định sẽ đem đan dược nhổ ra.

Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong cái này hai tên, đã không đem hắn người đại ca này coi ra gì, cha mẹ đối với hắn thái độ, cũng không phục từ trước.

Từ Mộc Thư Vũ lên cấp luyện khí tầng 7 sau đó, cha mẹ đối với cái này đôi cô con dâu liền đã khá nhiều, Tiêu Thanh Nham thậm chí cảm thấy mẹ đối với Mộc Thư Vũ thái độ, có chút nịnh hót.

Tiêu Thanh Nham càng nghĩ càng phẫn uất, tạm thời không chú ý, cùng đâm đầu vào một người đụng cái chánh.

"Tiêu niên đệ à! Ngươi trở về?" Điền Phi nhìn nổi giận đùng đùng Tiêu Thanh Nham, vẻ mặt tươi cười thăm hỏi.

Tiêu Thanh Nham gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Điền học trưởng."

Tiêu Thanh Nham trong lòng vô cùng xem thường Điền Phi, cho rằng Điền Phi người này là chàng trai, nhưng thích người đàn ông, truy đuổi qua trong học viện rất nhiều cái thiên tài tu sĩ, bị nhân khí chi như tệ tỷ, như cũ không thẹn thùng không buồn, thật là không biết xấu hổ hết sức, đáng tiếc, Tiêu Thanh Nham lại xem thường Điền Phi, dựa theo tu chân giới thực lực vi tôn định luật, gặp phải Điền Phi, Tiêu Thanh Nham còn phải rất cung kính kêu một tiếng học trưởng.

"Ta phải đi gặp em trai ngươi đâu, ngươi muốn không muốn cùng ta một khối đi à?" Điền Phi hỏi.

Tiêu Thanh Nham lắc đầu một cái, miễn cưỡng nói: "Ta không đi, ta mới từ hắn nơi đó tới."

Điền Phi trừng mắt nhìn, nói: "Em trai ngươi luyện đan rất lợi hại à! Nhất là hắn luyện chế cường dương đan, vậy càng là nhất tuyệt à!

Ngươi có hay không hướng hắn thỉnh cầu mấy viên nếm thử một chút à! Có như vậy một cái em trai tài hoa bộc lộ, ngươi nhất định cảm thấy rất may mắn đi."

"Học trưởng, ta không thành vấn đề, không cần cái này." Tiêu Thanh Nham trầm mặt nói.

Điền Phi tràn đầy hài hước quét qua Tiêu Thanh Nham nửa người dưới, nói: "Thật không thành vấn đề?"

Tiêu Thanh Nham bị Điền Phi nhìn thẹn quá thành giận, "Ta thật không thành vấn đề, học trưởng nếu là không có chuyện, ta liền đi trước."

"Cùng ngươi chỉ đùa một chút, ngươi còn tức giận."

Tiêu Thanh Nham có chút không cam lòng nói: "Học trưởng, ta còn có việc, đi trước."

Điền Phi nhìn Tiêu Thanh Nham hình bóng, lắc đầu một cái, thầm nói: Rõ ràng là huynh đệ, nhưng mà, chênh lệch rất lớn à!

. . .

Tiêu Cảnh Đình đi vào phòng, chỉ gặp Tiêu Tiểu Tấn ôm một cái bình sữa, thở hổn hển thở hổn hển uống sữa.

Bình sữa là Tiêu Cảnh Đình tìm người đặc chế, cùng trên trái đất bình sữa không sai biệt lắm, bất quá kích thước lớn hơn khá hơn chút.

Tiêu Tiểu Phàm nằm ở Tiêu Tiểu Tấn bên người, tròng mắt chuyên chú nhìn Tiêu Tiểu Tấn trong tay bình sữa, khóe miệng chảy khả nghi chất lỏng.

Ước chừng là cảm nhận được Tiêu Tiểu Phàm tầm mắt, Tiêu Tiểu Tấn trở người, để lại cho Tiêu Tiểu Phàm một cái rắm thịt béo

Tiêu Tiểu Đông đứng ở một bên, ánh mắt cũng không thường đi Tiêu Tiểu Tấn trong tay bình sữa thượng phiêu.

Thấy tiêu cảnh chiếu xong đi vào, Tiêu Tiểu Phàm lật đật đứng thẳng người nói: "Ta không có cướp em trai sữa uống."

Tiêu Cảnh Đình bất đắc dĩ cười một tiếng, nhìn trên giường một đoàn nho nhỏ, trong con ngươi tràn đầy nhu tình.

Hứa Mộc An mang thai sau đó, Tiêu Cảnh Đình thật sớm tìm người chế liền cái bình sữa, Tiêu Cảnh Đình không nghĩ tới, Tiêu Tiểu Phàm lại có thể đối với bình sữa cảm thấy hứng thú vô cùng, tựa hồ liền một mực theo thói quen xụ mặt Tiêu Tiểu Đông, đối với cái này mới lạ đồ chơi, cũng cảm thấy rất hứng thú.

Tiêu Cảnh Đình suy nghĩ một chút, lấy ra 2 cái dự bị bình sữa, giao cho Tiêu Tiểu Phàm cùng Tiêu Tiểu Đông, lấy được hôn bình sữa 2 đứa nhóc, lúc này như nhặt được chí bảo, Tiêu Cảnh Đình không kiềm được cảm khái, một giới này đứa nhỏ thật tốt lấy lòng, một cái bình sữa liền làm xong.

"Đem Điền Phi đưa đi?" Hứa Mộc An hướng về phía Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Lại bán tám trăm viên đan dược cho hắn, hẳn đủ hắn dùng một đoạn thời gian."

"Chúng ta lúc nào rời đi à!" Hứa Mộc An hỏi. Trước thuê phòng địa hỏa cho mướn ba tháng, kỳ hạn thật giống như sắp tới.

"Tạm thời không đi, anh mới vừa lại đi tiếp theo liền 2 tháng."

Hứa Mộc An có chút kinh ngạc nói: "Anh lại tiếp theo liền 2 tháng?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Anh ta cảm giác gần đây sắp đột phá đến luyện khí tầng 8, hơn nữa, anh cảm giác

gần đây luyện chế đan dược thuận tay rất nhiều, vừa vặn nhân cơ hội luyện chế nhiều một ít đan dược." Phòng địa hỏa cũng không là địa phương nào đều có, hơn nữa, mặc dù học viện Bích Phong mướn phòng địa hỏa giá cả không tiện nghi, thật ra thì những địa phương khác quý hơn.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Nói chuyện cũng tốt." Nàng tu vi đã tiến vào luyện khí tầng 7, chẳng qua là sinh đứa trẻ sau đó, có chút tổn thương nguyên khí, Hứa Mộc An cũng cảm thấy, hắn cần một chút thời gian, bồi bổ nguyên khí.

Trước bán không thiếu đan dược, 2 người cũng không thiếu bạc, vì vậy liền đóng cửa không tiếp khách, chuyên tâm luyện chế đan dược.

Nguyên bản cả ngày náo muốn đi ra ngoài chơi Tiêu Tiểu Phàm, nhận chiếu cố Tiêu Tiểu Tấn nhiệm vụ, ngược lại không làm sao đòi đi ra ngoài chơi, cả ngày không phải tu luyện, chính là phụng bồi Tiêu Tiểu Tấn chơi đùa.

Biết Tiêu Cảnh Đình lại tiếp theo liền hai tháng Bùi Tụng, tràn đầy lửa giận.

Ban đầu, Tiêu Tiểu Phàm lái ra linh dược tằm sau đó, có không ít người cũng theo dõi Tiêu Cảnh Đình, bất quá, theo thời gian đưa đẩy, gặp Tiêu Cảnh Đình một mực núp ở học viện Bích Phong bên trong làm con rùa đen rúc đầu, những người này đều tự bận bịu riêng mình sự việc, chẳng qua là Bùi Tụng một mực không cam lòng buông tha.

Thật vất vả đến khi ba tháng mãn hạn, gặp Tiêu Cảnh Đình lại tiếp theo liền 2 tháng, Bùi Tụng lúc này hận đến ngứa răng.

Cùng Bùi Tụng vậy khó chịu, còn có Tiêu Thanh Nham.

Tiêu Thanh Nham đối với Tiêu Cảnh Đình bán cường dương đan như vậy "Làm bại hoại thuần phong mỹ tục " được là, rất là xem

không vừa mắt.

Nhưng mà, biết được Tiêu Cảnh Đình dựa vào đan dược này kiếm mấy triệu lượng bạc sau đó, lại thay đổi thái độ, muốn đi tìm Tiêu Cảnh Đình thương lượng một chút đại lý tiêu thụ đan dược vấn đề, đáng tiếc, Tiêu Cảnh Đình trực tiếp ở trong phòng địa hỏa bế quan, ngoài cửa treo cao trước đóng cửa không tiếp khách bảng.

Tiêu Thanh Nham nhận định Tiêu Cảnh Đình thì không muốn để ý hắn, mới bế quan, dưới cơn nóng giận, liền cũng bế quan.

2 tháng sau đó, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An rốt cuộc xuất quan.

Suy nghĩ nhẫn không gian bên trong, thành đống đan dược, Tiêu Cảnh Đình không khỏi có chút chí đắc ý đầy.

Tiêu Tiểu Phàm nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Cha, chúng ta phải đi sao?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Rốt cuộc phải đi à! Cha, chúng ta tìm một chỗ, ăn thật ngon một lần đi." Tiêu Tiểu Phàm đề nghị.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Được a !" Đoạn này thời gian, cũng đúng là ủy khuất mình mấy đứa con trai.

Tiêu Cảnh Đình sờ một cái trên người ngọc bội, đi qua thời gian dài như vậy, nguyên bản nhét vào trong linh tuyền linh thạch cùng linh ngọc, đã toàn bộ đều bị linh tuyền đồng hóa, linh tuyền bên linh thực có thể là bởi vì là linh khí không đủ, sinh trưởng tốc độ đổi chậm rất nhiều, nếu như, không có linh ngọc, linh thạch bổ sung, vậy linh tuyền có thể sẽ xuất hiện linh khí quay ngược lại hiện tượng.

Linh tuyền bây giờ có thể kén ăn, hắn cùng Điền Phi đổi lấy thượng phẩm linh ngọc, đối với linh tuyền ảnh hưởng rất nhỏ, phải nghĩ biện

pháp làm linh thạch à! Nếu không, không có biện pháp tiếp tục thúc sanh linh thảo, linh tuyền phẩm chất nói không thăng nổi đi, bọn họ tu luyện cũng sẽ chịu ảnh hưởng, hắn cùng Hứa Mộc An cơ bản đều dựa vào uống nước linh tuyền, tăng lên tu vi.

Tiêu Cảnh Đình trước thời hạn năm ngày lui phòng địa hỏa, mang Hứa Mộc An cùng ba thằng nhãi con, rời đi học viện Bích Phong.

Vẫn nhìn chằm chằm vào Tiêu Cảnh Đình bên kia động tĩnh Bùi Tụng, nghe được Tiêu Cảnh Đình rời đi thành Bích Phong tin tức, nhất thời có dũng khí thủ vân mở gặp nguyệt minh cảm giác.

Bùi Tụng ban đầu nhìn chằm chằm Tiêu Cảnh Đình, là vì Tiêu Cảnh Đình trên tay linh thạch, nhưng mà, sau đó Bùi Tụng nhưng là bởi vì là nhìn chăm chú lâu, trở thành một loại chấp niệm.

Tiêu Cảnh Đình rời đi học viện Bích Phong sau đó, không gấp trước rời đi, mà là, mang Tiêu Tiểu Phàm quét sạch tất cả đánh cuộc lớn thạch tiệm.

Thích hợp luyện khí tầng 8 tu sĩ dùng tài nguyên, phần lớn đã không phải là bạc có thể mua được, giữ lại bó bạc lớn cũng không có bao nhiêu dùng, còn không bằng đánh cuộc chút đồ hữu dụng đi ra, Tiêu Tiểu Phàm lần trước đánh cuộc ra linh dược tầm, rất nhiều người cũng đối với Tiêu Tiểu Phàm chọn đá, rất là tò mò, bất quá, Tiêu Cảnh Đình không có lại ở trước mặt người cắt đá.

Tiêu Tiểu Phàm dị bẩm thiên phú, đánh cuộc đi ra ngoài đá, trong đó tự nhiên đều có hàng tốt, nhưng là, linh tuyền càng ngày càng chọn, Tiêu Tiểu Phàm đánh cuộc đi ra ngoài đá sở xuất linh ngọc, dần dần không có cách nào thỏa mãn linh tuyền nhu cầu.

Tiêu Tiểu Đông dắt Tiêu Cảnh Đình tay, đầu thỉnh thoảng hướng sau vặn.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Đông, nói: "Thế nào?"

Tiêu Tiểu Đông lắc đầu một cái, nói: "Không việc gì, luôn cảm thấy có người đang ngó chừng chúng ta đây."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Tiểu Đông, con cảm giác rất bén nhạy nha."

Tiêu Cảnh Đình có chút kinh ngạc quay đầu nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Cha, cha sớm biết?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Một cái luyện khí tầng 4 mà thôi."

Tiêu Cảnh Đình ở phòng đấu giá đạt được bích không tinh cây giống lúc này lấy được vân không đan đan phương, cái loại đó đan dược có thể tăng cường linh hồn lực, Tiêu Cảnh Đình dung hợp chủ cũ linh hồn lực, linh hồn lực vốn là so người bình thường cường hãn rất nhiều, có đan dược gia trì, linh hồn lực lại là ở trên tu giả luyện khí tầng 9.

Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Cũng không biết cái này luyện khí tầng 4 tu giả người sau lưng là ai, lại có thể phái cái luyện khí tầng 4 người tới giám thị hắn, mặc dù hắn ẩn núp một chút tu vi, nhưng là, đối bên ngoài cũng là một luyện khí tầng 7 " cao thủ" à!

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, ban đầu, hắn đi học viện Bích Phong nửa năm, chính là vì chờ tình thế đã qua, chẳng qua là, không nghĩ tới trải qua nửa năm dài, nên để mắt tới người hắn, vẫn là để mắt tới hắn.

Tiêu Cảnh Đình mang 2 đứa nhóc, đi vào một nhà nhà hàng.

Phòng khách ở giữa Hứa Mộc An đã sớm gọi xong rồi thức ăn, chờ mấy người.

"Bên ngoài có 2 người, đã tựa hồ nhìn chằm chằm chúng ta đã mấy ngày." Hứa Mộc An ôm Tiêu Tiểu Tấn hướng về phía Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Là đâu, phải mua chút phòng thân đồ mới được, ngày mai ta một người đi ra ngoài một chuyến."

Hứa Mộc An gật đầu một cái nói: "Cũng tốt."

Tiêu Cảnh Đình dễ như trở bàn tay bỏ rơi sau lưng người theo dõi, bí mật phân nhóm bán ra một ít đan dược, đổi lấy một khoản không rẻ linh ngọc, lại cầm linh ngọc đi đổi một ít linh phù, pháp khí.

Chuẩn bị kỹ càng công tác sau đó, Tiêu Cảnh Đình đi tìm Điền Phi.

"Chỗ nào có thể lấy được linh thạch?" Điền Phi hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Điền Phi đánh giá Tiêu Cảnh Đình, mặt đầy thâm trầm nói: "Tiêu huynh là người có chí hướng lớn à!"

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Nơi nào là có cái gì chí hướng lớn, chỉ là muốn đi ra ngoài kiến thức, kiến thức mà thôi."

Điền Phi suy nghĩ một chút, nói: "Tiêu huynh, có lẽ có thể đi thành Tinh xem xem."

"Thành Tinh?" Tiêu Cảnh Đình có chút hiếu kỳ hỏi.

Điền Phi gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Nghe nói, thành Tinh là thành lập ở một đạo trên linh mạch, linh khí đặc biệt đậm đà, bất quá, thành Tinh hội tụ rất nhiều trúc cơ tu giả, không có bạc rất khó ở trong đó đặt chân, nghe nói thành Tinh bên kia có đi thông Thanh Vân tiên môn lối đi."

"Thanh Vân tiên môn?" Tiêu Cảnh Đình nói.

Điền Phi gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Đây mới thật sự là thánh địa tu luyện, nghe nói, Thanh Vân tiên môn trong, liền trúc cơ đầy

đất đi, chính là kim đan tu giả cũng không ít đây."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, như có điều suy nghĩ nói: "Như vậy à!" Tiêu Cảnh Đình nghe tâm triều dâng trào, Tiêu Cảnh Đình từ Trái Đất chuyển kiếp tới, tự nhiên không muốn bình thường qua cả đời, nghe được ruộng bay, không khỏi tâm triều dâng trào.

------oOo------

Chương 99: Cục cưng dửng dưng như

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 99:Cục cưng dửng dưng như
Converter Dzung Kiều cầu phiếu thưởng

Tiêu Cảnh Đình dự trữ tốt vật liệu, đem ba cái cục cưng đặt ở trong xe, liền chuẩn bị lên đường.

Tiêu Tiểu Tấn ôm bình sữa nằm ở Tiêu Tiểu Đông trên đầu gối, Tiêu Tiểu Đông một tay ôm Tiêu Tiểu Tấn, một tay cầm bình sữa, ra sức uống sữa thú.

Nhìn Tiêu Tiểu Đông ôm bình sữa, quai hàm một cổ một cổ dáng vẻ, Tiêu Cảnh Đình đột nhiên cảm giác được có chút buồn cười, Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Mình đứa con trai này, cuối cùng có chút đứa nhỏ bộ dáng, như vậy mới đúng chứ, cả ngày xụ mặt, chỉnh cùng một ông cụ non vậy, chèn ép hắn cái này cha thật giống như rất không chính chắn tựa như.

Xem Hứa Mộc An đi ra, Tiêu Cảnh Đình nói: "Chuẩn bị xong chưa? Chuẩn bị xong, ngươi ngồi đi vào trong xe đi."

Hứa Mộc An chần chờ một chút, nói: "Nếu không, em tới lái xe đi."

Tiêu Cảnh Đình nhíu mày, từ mấy ngày nay có người nhìn chằm chằm bọn họ tình huống xem ra, bọn họ đoạn đường này sẽ không Thái Bình, Hứa Mộc An đề nghị hắn lái xe, là không tin được hắn năng lực sao?

Tiêu Cảnh Đình quẫn liền một chút, nói: "Em đi vào chiếu cố các con

là tốt."

Hứa Mộc An có chút hoài nghi nhìn Tiêu Cảnh Đình, Tiêu Cảnh Đình tức giận: "Nhìn như vậy ta làm gì, ta tu vi ở trên ngươi đây." Được rồi, hắn thiên phú chiến đấu là có chút xấu, nhưng là, người dù sao phải có một cái thích ứng kỳ, hắn bây giờ nhưng mà rất lợi hại.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, rất thành khẩn nói: "Đúng đúng đúng, anh thực lực so em cao."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An dáng vẻ nghiêm trang, không biết thế nào, da mặt có chút nóng lên, Tiêu Cảnh Đình khoát tay một cái, nói: "Em đi vào chiếu cố đứa trẻ là tốt, anh có thể ứng phó."

Hứa Mộc An nghe vậy, gật đầu một cái, chui vào trong xe.

Tiêu Cảnh Đình cưỡi đôi giao ngựa rời đi thành Bích Phong.

Bên trong xe, Hứa Mộc An nhìn ba đứa con nít nhỏ, trong lòng nhiều mấy phần lo lắng.

"Mẹ, mẹ rất lo lắng sao?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, nói: "Khá tốt." Hứa Mộc An suy nghĩ đối phương nếu chỉ phái mấy cái luyện khí tầng 4 tu sĩ tới giám thị bọn họ, muốn đến người sau lưng, tu vi cũng cao không đi nơi nào.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Hứa Mộc An, nói: "Mẹ, để cho cha lái xe, có thể hay không lạc đường à!"

Hứa Mộc An: ". . ." Thật là có khả năng này à!

. . .

"Bùi huynh, ngươi chắc chắn Tiêu Cảnh Đình trên người, còn có mười lăm viên linh thạch." Cả người quần áo đen, mang trên mặt một cái vết sẹo chàng trai hỏi.

Bùi Tụng gật đầu một cái, nói: "Hẳn là."

Mạc Hắc lạnh lùng quét Bùi Tụng một cái, nói: "Nói xong, mười lăm khối linh thạch, ta muốn tám khối."

Bùi Tụng gật đầu một cái, nói: "Biết, biết."

"Khoảng cách Tiêu Cảnh Đình đạt được vậy mười lăm khối linh thạch, đã hơn nửa năm, ngươi chắc chắn trên người hắn còn giữ linh thạch." Gặp Bùi Tụng đáp ứng sảng khoái, Mạc Hắc tràn đầy hoài nghi nói.

Bùi Tụng nhíu mày một cái, nói: "Cho dù trên người hắn không có linh thạch, hắn gần đây bán đan dược, cũng kiếm không ít đây."

Mạc Hắc suy nghĩ một chút, cũng cảm thấy có lý, liền nói: "Được rồi."

"Một hồi ta kềm chế Tiêu Cảnh Đình, ngươi đối phó Hứa Mộc An, Hứa Mộc An là một luyện khí tầng 6, nghe nói có chút bản lãnh, có thể có chút khó giải quyết, ngươi có thể đối với bên người hắn mấy cái đứa nhỏ ra tay, Hứa Mộc An nhất định lòng đại loạn." Bùi Tụng đề nghị.

Mạc Hắc lạnh lùng cười một tiếng, có chút không vui nói: "Yên tâm đi, một cái luyện khí tầng 6 mà thôi, chết ở ta trên tay luyện khí tầng 7 cũng hết mấy, ngươi còn sợ ta không đối phó được một cái luyện khí tầng 6 cô gái."

Bùi Tụng nhìn Mạc Hắc một cái, muốn khuyên Mạc Hắc cẩn thận một chút, xem Mạc Hắc thần sắc, sợ Mạc Hắc lấy là mình xem nhẹ hắn, đem lời đến khóe miệng nuốt xuống.

"Người tại sao còn không đến à! Có thể hay không không phải đi con đường này?" Mạc Hắc hỏi.

Bùi Tụng lắc đầu một cái, nói: "Không biết à! Hẳn chỉ có con đường này."

2 người không biết, Tiêu Cảnh Đình vòng một ít đường xa, cho nên, đạt tới thời gian, nếu so với 2 người dự tính chậm rất nhiều.

Tiêu Cảnh Đình lái đôi giao ngựa tiến vào trong núi, cảm nhận được tu sĩ hơi thở, Tiêu Cảnh Đình thả chậm tốc độ.

Đại khái là ý thức được bị phát hiện, Bùi Tụng cũng không gửi hy vọng vào đối phương rơi vào bọn họ trước đó bố trí bẫy rập.

Mười mấy đạo đao gió hướng Tiêu Cảnh Đình bay tới, Tiêu Cảnh Đình vẫy tay, chiêu ra năm cây linh kiếm, hướng đao gió tấn công tới chỗ công đánh tới.

Cái này năm cây linh kiếm là một bộ, là Tiêu Cảnh Đình tốn nhiều tiền mua, bởi vì là một bộ này linh kiếm tương đối nhiều, đối với người sử dụng linh hồn lực yêu cầu tương đối cao, Tiêu Cảnh Đình vừa vặn linh hồn lực hùng hậu, sử dụng pháp khí này vừa vặn.

Bùi Tụng ném ra mấy tờ phù chú hướng Tiêu Cảnh Đình đập tới, Tiêu Cảnh Đình triệu hồi linh kiếm phòng vệ, dễ như trở bàn tay chặn lại Bùi Tụng công kích.

Bùi Tụng nguyên vốn lấy là Tiêu Cảnh Đình thực lực, là dựa vào đan dược tăng lên đi lên, năng lực chiến đấu khẳng định chưa ra hình dáng gì, đã giao thủ, mới biết cũng không phải là như vậy.

Tiêu Cảnh Đình đã quyết định chủ ý ở Hứa Mộc An trước mặt biểu hiện một phen, vì vậy ra tay hết sức ác liệt.

Tiêu Cảnh Đình linh hồn lực hùng hậu, tu vi lại so Bùi Tụng cấp cao nhất, ở linh tuyền sửa đổi dưới, Tiêu Cảnh Đình kinh mạch rộng rãi, linh khí so cùng cấp tu sĩ hùng hậu nhiều lắm, áp chế Bùi Tụng, dư sức có thừa.

Bùi Tụng bị buộc phải lần lượt tháo chạy, lúc này hô lớn: "Mạc huynh, mau tới giúp ta."

Giao thủ mấy chiêu sau đó, Bùi Tụng phát hiện Tiêu Cảnh Đình căn bản không phải luyện khí tầng 7, mà là, luyện khí tầng 8, lúc này cả kinh thất sắc.

Người to con mặt đen đều không để ý Bùi Tụng, hướng trong xe ngựa người phát động tấn công.

Mạc Hắc vốn là khinh thường đối với đứa trẻ động thủ, nhưng mà, Mạc Hắc nhãn lực chút nào không thể so với Bùi Tụng kém, vừa gặp Bùi Tụng rơi vào hạ phong, cũng biết Tiêu Cảnh Đình không đơn giản, lập tức liền muốn bắt đứa trẻ, uy hiếp Tiêu Cảnh Đình.

Một cây roi màu lửa đỏ cuốn đi ra, Hứa Mộc An huy động roi, đỡ được Mạc Hắc công kích.

Mạc Hắc thấy Hứa Mộc An, lúc này giận dữ, "Bùi Tụng, ngươi tên khốn kiếp."

Mạc Hắc lửa giận trong lòng hoành sanh, Bùi Tụng tìm hắn lúc này nói Tiêu Cảnh Đình là luyện khí tầng 7, Hứa Mộc An là luyện khí tầng 6, 2 người tu vi đều dựa vào đan dược cứng rắn tăng lên đi lên, còn mang ba cái nhỏ con ghẻ, nếu là bọn họ 2 cái ra tay, nhất định bắt vào tay, nhưng mà, trên thực tế đâu, Tiêu Cảnh Đình là luyện khí tầng 8, Hứa Mộc An là luyện khí tầng 7.

Mạc Hắc thầm buồn Bùi Tụng hồ đồ, muốn đánh cướp người ta, nhưng liền đối phương tình huống căn bản đều không thăm dò.

Tiêu Cảnh Đình thấy Mạc Hắc đối với ngựa dưới xe tay, tròng mắt co rúc một cái, ra tay lại là ác liệt mấy phần.

Tiêu Cảnh Đình biết mình vợ là một có thể đánh, nếu là minh đao minh thương đánh, Hứa Mộc An chưa chắc sẽ thua thiệt, nhưng là, đối phương hiển nhiên không phải cái gì chánh nhân quân tử, một

mực ở tìm cơ hội công kích xe ngựa, dễ chia tán Hứa Mộc An sự chú ý.

"Tiêu huynh, một cuộc hiểu lầm, không bằng lúc này dừng tay." Linh lực sắp khô kiệt Bùi Tụng nói.

Tiêu Cảnh Đình cười lạnh một tiếng, lúc này dừng tay? Đối phương cũng đã tìm tới cửa, dừng tay như thế nào dừng tay.

Tiêu Cảnh Đình lười để ý Bùi Tụng mà nói, ném ra năm tờ linh phù đồng thời nổ.

"Mạc huynh cứu ta." Bùi Tụng cả kinh nói.

Mạc Hắc bị Hứa Mộc An cuốn lấy, căn bản rút ra không ra tay, Tiêu Cảnh Đình thừa thắng truy kích, dùng linh phù lập tức nổ chết Bùi Tụng.

Mạc Hắc gặp Bùi Tụng vừa chết, lúc này lên lui đường cổ, Tiêu Cảnh Đình lập tức ngăn cản Mạc Hắc, Tiêu Cảnh Đình đã nhận ra Bùi Tụng thân phận, lo lắng giết Bùi Tụng sự việc bại lộ, đưa tới Bùi Tụng người phía sau trả thù, tự nhiên không thể nào để mặc cho Mạc Hắc rời đi.

. . .

Học viện Bích Phong.

"Điền sư huynh, ngươi trong tiệm đan dược giá cả tại sao lại tăng?"

Điền Phi phe phẩy cây quạt, thở dài, mặt đầy bất đắc dĩ nói: "Tiêu Cảnh Đình không thấy, bây giờ đan dược là bán một viên thiếu một viên, vật lấy hiếm là quý mà, giá cả tự nhiên muốn cao một chút."

Điền Phi trong cửa hàng cường dương đan, hiệu quả chân thực tốt chặt, rất nhiều sắc quỷ dùng qua sau đó, đều khó quên trong lòng, cho tới đan dược giá cả kéo dài đi cao.

"Tiêu Cảnh Đình đi như thế nào đâu ?" Một cái nam tu có chút tiếc nuối nói.

Điền Phi hợp quấy rầy quạt xếp, gõ một cái trán, nói: "Cường dương đan mặc dù là đồ tốt, nhưng là, tổng luyện chế cường dương đan, cũng là không có tiền đồ lớn, Tiêu huynh là người có chí hướng lớn, dĩ nhiên sẽ không một mực luyện chế vật này."

"Vẫn là Điền sư huynh thật tinh mắt, kiếm không thiếu đi." Điền Phi bên người một cái dáng người thon gầy chàng trai hì hì cười nói.

Người đàn ông gầy nhom tên Tống Lập, tướng mạo ngược lại cũng đàng hoàng thanh tú, nhìn như 1 phái nhẹ nhàng giai công tử hình dáng, trên thực tế, háo sắc thành tánh, là Điền Phi trong tiệm khách quen.

Điền Phi hề hề cười, tràn đầy khiêm tốn nói: "Nhỏ bản kinh doanh, ít một chút, ít một chút."

Tống Lập hừ nhẹ một tiếng, nói: "Còn nói ít một chút, xem đem ngươi vui."

Điền Phi: ". . ."

"Đúng rồi, không có thấy Bùi Tụng à!" Tống Lập có chút cổ quái nói.

Điền Phi nhún vai một cái, nói: "Không có thấy liền không có thấy, có thể đi ra ngoài lịch luyện, đây không phải là chuyện thường sao?" Điền Phi nghiêm trang, chọc cho mấy cái biết Điền Phi điên cuồng truy đuổi qua Bùi Tụng người, có chút liếc mắt.

Tống Lập lắc đầu một cái, nói: "Theo lý, đi lịch luyện cũng không kỳ quái, bất quá, Bùi Tụng lúc này đi lịch luyện, nhưng có cái gì không đúng."

Điền Phi có chút hiếu kỳ nói: "Tại sao không đúng sức lực?"

"Bùi Tụng gần đây ở truy đuổi Trần Tuyết à! Theo đuổi đã lâu, Trần Tuyết gần đây thật giống như có chút dãn ra, Bùi Tụng thật giống như đáp ứng Trần Tuyết muốn đồ tặng cho nàng, kết quả lúc này người nhưng không thấy." Tống Lập nói.

Điền Phi khẽ đảo mắt nói: "Cái này không kỳ quái à! Trần Tuyết không phải dãn ra sao? Bùi Tụng ước chừng cảm thấy không có gì vui đi."

Tống Lập có chút nghi ngờ nói: "Phải không? Nhưng mà, còn không có đắc thủ thì sao."

Điền Phi nhún vai một cái, nhàn nhạt cười một tiếng, nói: "Dãn ra, cũng chỉ xong hết rồi."

Tống Lập gật đầu một cái, nói: "Được rồi."

. . .

Màn đêm buông xuống, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An tìm một địa phương nghỉ ngơi.

"Cục cưng như thế nào à!" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Cũng ngủ, ngủ rất say sưa đây." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Bọn họ ngược lại là trấn định à!"

Trước giải quyết Bùi Tụng cùng Mạc Hắc sau đó, Tiêu Cảnh Đình nhìn một cái trong xe ngựa ba cái tiểu tử.

Chỉ gặp Tiêu Tiểu Phàm cùng Tiêu Tiểu Tấn 2 cái ôm bình sữa, ra sức uống sữa thú, một bộ chết cũng muốn làm cái quỷ no hình dáng, Tiêu Tiểu Đông ôm Tiêu Tiểu Tấn, thấy hắn sắc mặt 1 phái dửng dưng, giống như trải qua ám sát chuyện kiện, không có gì lớn

không được, hắn cái này cha ngược lại có chút đại kinh tiểu quái.

Tiêu Cảnh Đình nhìn trong xe ngựa ba cái nhắm hai mắt ngủ nhãi con, cười một tiếng, trong con ngươi lóe lên mấy phần nhu hòa nụ cười.

Tiểu Phàm trước kia ngủ rất không trung thực, chân luôn là đạp loạn, không biết là không phải bởi vì là có em trai nhỏ, biết muốn chiếu cố em trai, lập tức đàng hoàng không thiếu.

Tiêu Tiểu Đông ngủ ở trong, nghiêng thân thể, thật giống như che chở Tiêu Tiểu Tấn hình dáng.

"Mấy ngày nữa, hẳn liền đến thành Tinh." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Không biết có thể hay không tìm tới chỗ." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Bỏ mặc có thể hay không tìm được, tới đã tới rồi, dù sao phải tìm một chút nhìn." Hứa Mộc An lòng tin tràn đầy nói.

2 người dọc theo đường đi, hỏi dò không thiếu liên quan tới thành Tinh tin đồn, nghe nói, thành Tinh là một rất địa phương thần bí, phải có có duyên người mới có thể tìm được, không có duyên người, cả đời cũng không vào được.

Ở thành Tinh nhất định phải có tiền, thành Tinh trong không có tiền sống liền chó cũng không bằng.

Thành Tinh là một nơi tràn đầy cơ hội, cũng là một nơi mạnh ăn hiếp yếu.

Nghe nói thành Tinh sau lưng có Thanh Vân tiên môn ra sức, man hoang đại lục 70% trân quý vật liệu cũng biết đưa về thành Tinh, Thanh Vân người tiên môn, biết dùng một ít đan dược cao cấp, pháp quyết đổi lấy những vật liệu này, Thanh Vân tiên môn là chân

chánh thánh địa tu luyện, người ta kẽ ngón tay ở giữa lộ ra một ít đồ, cũng đủ man hoang đại lục ở vào chóp đỉnh tu giả hưởng thụ vô tận.

Nghe được liên quan tới thành Tinh tin tức sau đó, Tiêu Cảnh Đình một đường bán ra ra không ít đan dược, lại mang Tiêu Tiểu Phàm quét sạch một đường đổ thạch tiệm, không sai biệt lắm đổi lấy liền hai ngàn linh ngọc.

------oOo------

Chương 100: Gặp phải người quen

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 100:Gặp phải người quen
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Lúc mặt trời lặn, Tiêu Cảnh Đình như cũ đánh xe ngựa, đi thành Tinh phương hướng xuất phát nhưng đụng phải một cái đoàn xe lớn.

Tiêu Cảnh Đình ở đoàn xe trong phát hiện mấy người quen, một cái là Âu Dương Minh Nguyệt, một cái là Âu Dương Tĩnh, một cái là Âu Dương cẩm bằng, không sai, Tiêu Cảnh Đình đụng phải đem muốn đi thành Tinh Âu Dương gia đoàn xe.

Tiêu Cảnh Đình đánh xe ngựa vừa đến gần Âu Dương gia đoàn xe, liền bị Âu Dương gia hộ vệ đội yêu cầu cùng hắn đoàn xe giữ một khoảng cách.

Rỗi rãnh nhàm chán Âu Dương Cẩm Nguyệt, phát hiện Tiêu Tiểu Phàm bóng người, liền bu lại nói chuyện phiếm.

"Chú Tiêu, chú cũng dự định đi thành Tinh?" Âu Dương Cẩm Nguyệt đi tới Tiêu Cảnh Đình bên cạnh hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Ngươi cũng phải đi sao?"

Âu Dương Cẩm Nguyệt gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Tiêu Tiểu Phàm ôm bình sữa, ngồi ở đôi giao lập tức, tò mò nhìn Âu

Dương Cẩm Nguyệt, nói: "Em gái nhỏ, ngươi đi thành Tinh làm gì à?"

Âu Dương Cẩm Nguyệt chống nạnh, tức giận: "Ta là chị."

Tiêu Tiểu Phàm lắc chân, treo trên bầu trời giá giá thân cao, nói: "Xem, ta bây giờ so ngươi cao."

Âu Dương Cẩm Nguyệt nhẹ xuy một tiếng, giơ lên cằm, âm tiếu nói: "Có tin hay không, ta đạp ngươi xuống?"

Tiêu Tiểu Phàm cổ trước quai hàm, nói: "Ngươi khỏe hung à!"

Âu Dương Cẩm Nguyệt đắc ý cười cười, nói: "Biết sợ chưa."

"Tiểu thư, ngươi ở chỗ này làm gì à! Nhanh chóng hồi đoàn xe đi đi, nơi này không an toàn." Một cái phụ nữ trung niên liếc Tiêu Cảnh Đình các người, nhìn Âu Dương Cẩm Nguyệt ngữ trọng tâm trường nói.

Tiêu Cảnh Đình nhàn nhạt quét phụ nữ trung niên một cái, phụ nữ trung niên luyện khí tầng 6 tu vi, nhìn hắn cùng Hứa Mộc An ánh mắt tràn đầy phòng bị và khinh thường, thật giống như cả nhà bọn họ là cái gì không lên được mặt bàn đồ, sợ bị bọn họ dính ở trên.

Âu Dương Cẩm Nguyệt nhíu mày một cái, nói: "Ngươi hãy đi trước đi, ta chơi một hồi đi trở về."

"Tiểu thư, ngươi còn nhỏ, dễ dàng bị người lừa gạt." Phụ nữ trung niên tràn đầy lo lắng hướng Tiêu Cảnh Đình phương hướng nhìn lướt qua.

Tiêu Cảnh Đình liếc mắt, hắn dáng dấp rất giống tên lường gạt sao? Làm trò đùa, thời điểm trên trái đất, hắn vẫn luôn là đức trí thể mỹ toàn diện phát triển ba học sinh giỏi à! Đó là một cái chánh khí lẫm nhiên à!

Âu Dương Cẩm Nguyệt có chút không kiên nhẫn nói: "Dì Du, con cũng lớn như vậy, không như vậy dễ dàng bị người lừa gạt."

"Tiểu tiểu thư, ngươi mới sáu tuổi đây." Tiền Du cười nói.

Âu Dương Cẩm Nguyệt bất mãn nói: "Sáu tuổi thế nào, sáu tuổi đã rất lớn, nhiều như vậy hộ vệ ở đây, ta lưu lại ở điều này có thể có chuyện gì?"

Tiền Du còn muốn nói điều gì, Âu Dương Cẩm Nguyệt đã chịu đựng phiền khoát tay một cái, "Tốt lắm, dì Du, ngươi chớ nói, ta không phải đứa bé, ngươi chớ xen vào việc của người khác."

Âu Dương Cẩm Nguyệt mặc dù tuổi còn nhỏ, nhưng là, đại khái là bởi vì là xuất thân quan hệ, trên người tự có một cổ uy thế.

Tiền Du sắc mặt đổi một cái, không dám cùng Âu Dương Cẩm Nguyệt tức giận, chẳng qua là sắc mặt bất thiện quét Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An hai mắt.

Tiêu Cảnh Đình tâm tình không kiềm được có chút buồn bực, Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Trái hồng cũng chọn mềm bóp à! Người phụ nữ này không dám đắc tội Âu Dương Cẩm Nguyệt, liền một mực mắt lạnh nhìn mình, mình lại có thể không bằng một cái bé gái sáu tuổi có lực uy hiếp, Tiêu Cảnh Đình cảm nhận được một cổ sâu đậm đánh bại cảm giác.

Tiêu Cảnh Đình thấy Tiền Du vừa rời đi, liền chạy thẳng tới Âu Dương Minh Nguyệt phương hướng đi, cũng không biết cùng Âu Dương Minh Nguyệt nói nhỏ nói những gì.

Tiêu Cảnh Đình không cần đoán, cũng biết, người phụ nữ kia sẽ không có cái gì tốt lời nói.

Tiền Du bất quá luyện khí tầng 6, chẳng qua là người này ỷ vào Hầu phủ phía sau đài, căn bản xem thường hắn.

Tiêu Cảnh Đình vẫn cảm thấy cái thế giới này, là một xem tu vi thế giới, chợt phát hiện cái thế giới này phía sau đài cũng rất trọng yếu à!

"Đàn bà kia là ai à? Cùng ngươi quan hệ thế nào?" Tiêu Tiểu Phàm hỏi.

"Nàng là ta bà vú." Âu Dương Cẩm Nguyệt nói.

Tiêu Tiểu Phàm trợn to mắt, nói: "Ngươi cũng lớn như vậy, còn bú sữa mẹ à!"

Âu Dương Cẩm Nguyệt mặt đỏ lên, nổi giận đùng đùng nói: "Ta đã sớm dứt sữa, chẳng qua là bà vú một mực chiếu cố ta."

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Phải không?"

Âu Dương Cẩm Nguyệt nhìn Tiêu Tiểu Phàm trong tay bình sữa, tức giận: "Ngươi còn nói ta, ngươi xem bên trong tay ngươi là cái gì, sữa thú, ngươi lớn như vậy, vẫn còn ở bú sữa mẹ."

Tiêu Tiểu Phàm khẽ hừ một tiếng, nói: "Không học thức liền đi, đây cũng không phải là sữa thú, đây là rượu sữa, cậu bé chính là muốn uống rượu."

Âu Dương Cẩm Nguyệt tràn đầy hoài nghi nhìn Tiêu Tiểu Phàm, nói: "Phải không? Nhưng mà, một chút mùi rượu cũng không có, ngửi, vị sữa ngược lại là tương đối nặng."

Tiêu Tiểu Phàm khẽ hừ một tiếng, nói: "Không ánh mắt, là rượu."

"Hừ, rõ ràng là sữa thú, còn giả mạo rượu, không sợ nóng nảy." Âu Dương Cẩm Nguyệt chỉ cao khí ngang nói.

"Vốn chính là rượu, ai giả mạo?" Tiêu Tiểu Phàm bất mãn nói.

"Âu Dương tiểu thư, ngươi đi thành Tinh làm gì à?" Tiêu Tiểu Đông

lộ ra mặt đầy ngây thơ diễn cảm hỏi.

Thấy Tiêu Tiểu Đông lộ ra mặt đầy thiên thật tò mò diễn cảm, Tiêu Cảnh Đình không nhịn được xoa xoa lỗ mũi.

"Ta đi tham gia tuyển chọn." Âu Dương Cẩm Nguyệt nói.

Tiêu Tiểu Đông có chút hiếu kỳ hỏi: "Cái gì tuyển chọn à?"

Tiêu Tiểu Đông nói xa nói gần đánh lộ ra rất nhiều vấn đề, nói thí dụ như, thành Tinh trong thật ra thì trú đóng Thanh Vân tiên môn tới trước tu giả, man hoang đại lục từ trình độ nào đó mà nói có thể nói là Thanh Vân tiên môn lãnh địa, Thanh Vân tiên môn cũng không thế nào để ý địa phương này, chỉ âm thầm nâng đở một ít thế lực quản lý mảnh đại lục này.

Hầu phủ chính là Thanh Vân tiên môn nâng đở một trong những thế lực, Thanh Vân tiên môn sẽ định kỳ tới man hoang đại lục, thu lấy một ít đệ tử, trước kia là thu lấy tư chất tốt, bất quá, lâu ngày, Thanh Vân tiên môn đệ tử số người, đã bị tất cả gia tộc lớn qua phân, Thanh Vân người tiên môn đều là trực tiếp từ các thế lực lớn trong trực tiếp chọn lựa.

Man hoang đại lục, thiếu gia vô số, chọn thiên tài đệ tử không phải một chuyện dễ dàng, những đại gia tộc kia đứa nhỏ từ nhỏ bị vô cùng tài nghệ cao đào tạo, biểu hiện ra trình độ cũng quả thật so bình dân gia tộc đệ tử cao hơn rất nhiều, Thanh Vân tiên môn sứ giả dĩ nhiên là ưu tiên lựa chọn những đại gia tộc kia đệ tử.

Huống chi, gia tộc lớn bỏ mặc có hay không con em trúng tuyển, đều là sẽ cho Thanh Vân tiên môn sứ giả đưa lên một phần đại lễ, mà những dân nghèo kia gia đình, căn bản không cầm ra cái gì lễ vật quý trọng.

Thanh Vân tiên môn thu học trò tiêu chuẩn cực cao, man hoang đại lục gia tộc lớn không thiếu, cạnh tranh đặc biệt kịch liệt.

Âu Dương Cẩm Nguyệt lần này chính là đi tham gia tuyển chọn, Âu Dương gia tổ tiên từng có một người trúng tuyển Thanh Vân, nghe nói, đã là kim đan tu giả.

Chẳng qua là, đó đã là rất lâu đời chuyện, vị kia kim đan tu giả đã sớm ở Thanh Vân tiên môn địa giới đâm chồi nảy lộc, cùng vị kia kim đan tu giả có liên quan Âu Dương gia người, cũng đã lục tục chết.

Bởi vì trước một phần hương khói tình, vị kia kim đan tu giả vẫn là có chút chiếu cố Âu Dương gia, bất quá, người nọ quan tâm hơn, vẫn là hắn ở Thanh Vân tiên môn sanh con cái.

Vì Âu Dương gia phát triển, Âu Dương gia hàng năm cũng biết chọn đến tuổi thiếu gia, thiếu nữ tham gia tuyển chọn, chẳng qua là, bởi vì là cạnh tranh kịch liệt, đã mấy chục năm không có ai trúng tuyển, Âu Dương Cẩm Nguyệt tư chất nghe nói tốt vô cùng, Âu Dương gia lần này đối với nàng ký thác liền rất lớn hy vọng.

"Thằng nhóc , ngươi biết đi thành Tinh đường sao?" Âu Dương Cẩm Nguyệt hướng về phía Tiêu Tiểu Phàm hỏi.

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Biết."

Âu Dương Cẩm Nguyệt nhẹ xuy một tiếng, nói: "Nói láo."

Tiêu Tiểu Phàm cổ trước quai hàm, nói: "Ta làm sao nói láo, chúng ta có bản đồ."

Âu Dương Cẩm Nguyệt quét bản đồ một cái, nói: "Bản đồ này không cho phép, dựa theo bản đồ này, các ngươi nhiều nhất chính là đến thành Tinh vòng ngoài, bên trong không vào được."

"Bên trong làm sao không vào được à!" Tiêu Tiểu Phàm hỏi.

"Thành Tinh toàn bộ đều là bao phủ ở ảo trận trong." Âu Dương Cẩm Nguyệt dương dương đắc ý nói.

Tiêu Tiểu Phàm trợn to mắt, nói: "Vậy phải bao lớn ảo trận à!"

Âu Dương Cẩm Nguyệt khẽ hừ một tiếng, khoe khoang nói: "Không biết đi, thành Tinh ảo trận, là một cái kim đan tu giả bố trí."

"Kim đan tu giả, rất lợi hại phải không?" Tiêu Tiểu Phàm hỏi.

Âu Dương Cẩm Nguyệt tràn đầy chê nhìn Tiêu Tiểu Phàm, nói: "Kim đan tu giả không lợi hại, ai lợi hại à! Ngươi đều không gặp qua kim đan tu giả chứ ?"

Tiêu Tiểu Phàm nghiêm túc gật đầu một cái, nói: "Ta là không gặp qua à!" Tiêu Tiểu Phàm ngoẹo đầu, lại nói: "Ngươi thấy qua chưa?"

Âu Dương Cẩm Nguyệt có chút lúng túng nói: "Không có."

Tiêu Tiểu Phàm thở dài một tiếng, "Ngươi cũng không gặp qua, còn xuỵt ta."

"Cẩm Nguyệt, trở về."

Nghe được Âu Dương Minh Nguyệt mà nói, Âu Dương Cẩm Nguyệt hướng Tiêu Cảnh Đình áy náy cười một tiếng, trở lại Âu Dương gia trong đội ngũ.

. . .

"Cẩm Nguyệt tiểu thư, ngươi làm sao có thể cùng loại người như vậy lăn lộn chung một chỗ đâu, ngươi không biết à! Cái này Tiêu Cảnh Đình, làm việc không kiểm điểm, mơ ước chị dâu, lưu liền pháo bông đất, còn ăn tiêu diêu tán, cha nào con nấy, cha như vậy, con trai vừa có thể tốt hơn chỗ nào, tiểu thư tâm thiện, nhưng mà, cõi đời này người xấu nhiều, không cẩn thận tiểu thư ngài liền cho người lợi dụng." Thấy Âu Dương Cẩm Nguyệt trở lại, Tiền Du ngã đậu vậy nói một chùm.

Âu Dương Cẩm Nguyệt có chút bất mãn quét Tiền Du một cái, nói: "Dì Du, dì đều là nơi nào nghe được tin tức à! Lời đồn đãi là không thể tin."

Âu Dương Cẩm Nguyệt càng lúc nhỏ, là rất thích Tiền Du, chẳng qua là trưởng lớn một chút, hiểu chuyện, gặp Tiền Du luôn là cáo mượn oai hùm, còn mơ hồ muốn khống chế nàng, Âu Dương Cẩm Nguyệt liền đối với Tiền Du không thân rất nhiều.

Tiền Du hướng Âu Dương Tĩnh phương hướng nhìn một cái, không có đem Âu Dương Tĩnh chiêu nhận ra.

"Dì Du, dì đi xuống đi." Âu Dương Minh Nguyệt nhàn nhạt nhìn Tiền Du một cái nói.

Tiền Du co rút mép một cái, không cam lòng lui xuống.

Âu liền Minh Nguyệt híp mắt, thầm nói: Tiền Du là mẫu thân nương gia người, lúc mới bắt đầu, đối với Cẩm Nguyệt cũng không tệ, chẳng qua là gần đây tâm tính thiện lương giống như càng ngày càng lớn.

. . .

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, tiêu hóa Âu Dương Cẩm Nguyệt lời nói.

"Thành Tinh là bao phủ ở ảo trận trong, khó trách người ta nói, đến thành Tinh địa giới, cũng không nhất định có thể tìm được thành Tinh." Tiêu Cảnh Đình suy nghĩ nói.

Tiêu Tiểu Phàm ôm bình sữa, nói: "Cha, cái nha đầu kia nói Thanh Vân tiên môn, nghe rất thô bạo à!"

"Tiểu Phàm muốn đi sao?" Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng hỏi.

Tiêu Tiểu Phàm liên tục không ngừng lắc đầu một cái, nói: "Không muốn."

"Tại sao à!" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Tiêu Tiểu Phàm có chút ngượng ngùng nói: "Con muốn lưu ở cha, mẹ bên người."

Tiêu Cảnh Đình xoa xoa Tiêu Tiểu Phàm đầu, nói: "Thật không có tiền đồ à."

Tiêu Tiểu Phàm cà một cái Tiêu Cảnh Đình tay, hi hi ha ha cười.

Người một nhà ở bên này nói đùa, Tiền Du nổi giận đùng đùng hướng Tiêu Cảnh Đình các người đi tới, nói: "Nghe nói, ngươi là Tiêu Thanh Nham em trai, thích mình chị dâu, tác phong rất tệ."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Hắn đã cải tà quy chánh rất lâu rồi, những cái kia trần hạt mè nát vụn hạt thóc sự việc, lại còn lấy ra nói, hắn bây giờ ở thành Mạc nhưng mà lãng tử quay đầu quý hơn vàng điển hình à! Người thành Mạc gặp phải hắn, ai không giơ ngón tay cái lên à! Được rồi, tể tướng trước cửa thất phẩm quan, người thành Mạc ở Hầu phủ người trong mắt, đều là nông thôn địa phương tên nhà quê.

"Vậy cũng là chuyện đã qua." Tiêu Cảnh Đình nói. Được rồi, chủ cũ làm sự việc, hắn cũng không thể chối.

"Hừ, giang sơn dễ đổi bản tính khó đổi, chuyện đã qua, ngươi có thể nói thật nhẹ nhàng." Tiền Du cười lạnh nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Cúp cái Hầu phủ bảng chính là quăng à! Phải biết, hắn đối bên ngoài cũng là luyện khí tầng 7 cao thủ, nhưng mà, cô gái này chỉ có luyện khí tầng 6, nhưng một chút không đem hắn coi ra gì.

Tiêu Cảnh Đình âm thầm ở trong lòng liếc mắt, thầm nghĩ: Bà vú thật là một kinh khủng đồ à!

"Cẩm Nguyệt tiểu thư, là Âu Dương gia đại tiểu thư, các ngươi hẳn

nhận rõ mình thân phận, Cẩm Nguyệt tiểu thư cùng các ngươi có khác nhau một trời một vực, các ngươi không được lấy là ta không biết các ngươi đánh cái gì chủ ý." Tiền Du nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Một cái búp bê mà thôi à! Hắn có thể có ý gì.

"Khác nhau một trời một vực là cái gì?" Tiêu Tiểu Phàm tò mò hỏi.

Tiền Du sậm mặt lại, âm trầm nhìn Tiêu Tiểu Phàm, nói: "Khác nhau một trời một vực chính là, Cẩm Nguyệt tiểu thư là cao cao tại thượng, ngươi cả đời cũng không theo đuổi tiểu thư cao độ."

Tiêu Tiểu Phàm không cho là đúng nói: "Nàng cũng không so ta dáng dấp cao nhiều ít à! Ta gần đây dáng dấp rất nhanh, rất nhanh sẽ so nàng dáng dấp cao."

Tiền Du dùng ánh mắt hết thuốc chữa nhìn Tiêu Tiểu Phàm, Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy vô tội trừng mắt nhìn.

"Ngu si." Tiền Du khẽ hừ một tiếng, xoay người rời đi.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiền Du hình bóng, trong con ngươi xẹt qua mấy phần lãnh sắc.

------oOo------

Chương 101: Tiên môn khó nhập

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 101:Tiên môn khó nhập
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

"Cha, ngươi nói thế nào nha đầu có thể hay không trúng tuyển à!" Tiêu Tiểu Phàm lắc lắc chân hỏi.

Tiêu Cảnh Đình nhún vai một cái, nói: "Cái này, cha cũng không biết à!" Thanh Vân tiên môn cao như vậy lớn hơn môn phái, muốn đến ngưỡng cửa hẳn là rất cao đi.

Tiêu Tiểu Phàm nâng cằm, nói: "Con bé kia nói, Thanh Vân tiên môn, còn có thể sống hai ngàn tuổi lão quái vật nha."

Hứa Mộc An nghiêng đầu, trúc cơ tu sĩ thọ hai trăm, kim đan năm trăm, nguyên anh tu sĩ thọ hai ngàn, thành Mạc ngay cả một trúc cơ tu sĩ cũng không có.

Trước kia, sống qua ngày cũng thành vấn đề, Hứa Mộc An tự nhiên cũng không muốn hư vô kia mờ mịt trúc cơ, nhưng là, bây giờ Hứa Mộc An không khỏi đối với trúc cơ sinh lòng hướng tới, nếu như có lựa chọn, ai nguyện ý bình thường qua cả đời đây.

Tiêu Cảnh Đình tức giận: "Đó không phải là lão quái vật, đó là lão tiền bối, ngươi đừng để cho người nghe."

Nguyên anh tu sĩ, lật tay thành mây lật tay thành mưa, cái này phải để cho Thanh Vân người tiên môn nghe, phải không ăn nổi, bao đi.

Ngàn năm vương bát, vạn năm con rùa, có thể sống hai ngàn tuổi

lão quái vật, đích xác là rất đáng sợ à! Như vậy cao thọ nguyên, nghe tới thật làm cho lòng người trào lưu dâng trào.

Tiêu Tiểu Phàm nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Cha, cái nha đầu kia nếu là trúng tuyển Thanh Vân tiên môn, có thể hay không có thể biến thành lão yêu quái à!"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Hứa Mộc An quay đầu nhìn Tiêu Cảnh Đình, hỏi: "Chúng ta phải tiếp tục đi theo sao?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đi theo đi." Nghe nói cái đó thành Tinh, không có quen cửa quen nẻo người dẫn, đều không vào được, là người nào nói, nếu muốn đi xa, da mặt dầy cũng phải cần.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: " Được."

Âu Dương gia đoàn xe cuồn cuộn làm sạch một xếp, xe ngựa kia một chiếc so một chiếc tinh xảo đoạt hạng mục, một chiếc so một chiếc nguy nga lộng lẫy, nhìn như úy là nguy nga.

"Thật giống như có rất nhiều đứa nhỏ à!" Tiêu Tiểu Phàm nhìn Âu Dương gia phương hướng của đoàn xe nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Lúc ăn cơm, những cái kia nhỏ đầu củ cà rốt, cũng từ trong xe ngựa đi ra, ô đè đè một mảnh, những tiểu tử kia muốn đến cũng đều là Âu Dương gia trước đi tham gia trắc nghiệm đứa bé.

Nhìn những cái kia đứa nhỏ vẻ mặt bộ dáng nghiêm túc, Tiêu Cảnh Đình không nhịn được nhớ tới kiếp trước thi vào trường ĐH, kiếp trước lúc thi ĐH, những thí sinh kia thần sắc, thật giống như liền cùng Âu Dương gia những cái kia điểm không nhỏ không sai biệt lắm, những thứ này đứa nhỏ thật đáng thương à! Nhỏ như vậy liền phải đối mặt cuộc thi.

. . .

Âu Dương Minh Nguyệt đem Âu Dương Cẩm Nguyệt kéo vào xe ngựa hoa lệ trong, làm một cái cách âm pháp quyết.

"Cẩm Nguyệt, ngươi rất thích cái đó gọi Tiêu Tiểu Phàm nhóc mập sao?" Âu Dương Minh Nguyệt hỏi.

Âu Dương Cẩm Nguyệt theo bản năng gật đầu một cái, nói: "Chị, hắn rất thú vị à! Ngươi không cảm thấy sao?"

Âu Dương Minh Nguyệt cười một tiếng, nói: "Không cảm thấy, Cẩm Nguyệt nhiệm vụ của ngươi bây giờ, chính là nghiêm túc tu luyện, thành Ly phủ thành chủ thế tử Lý Thừa Phong, đã trúng tuyển, nghe nói tư chất rất tốt, phía trên người tới rất coi trọng hắn, thành Ly người của phủ thành chủ, bây giờ liều lĩnh rất đây."

"Chúng ta Âu Dương gia mặc dù có một vị kim đan lão tổ ở đây, nhưng là, huyết mạch quan hệ đã rất đạm bạc, hơn nữa, vị kia kim đan lão tổ nghe nói đại hạn buông xuống, một mực đang bế quan, nếu là lão tổ xảy ra chuyện, vậy chúng ta Âu Dương gia địa vị liền tràn ngập nguy cơ, Cẩm Nguyệt ngươi là chúng ta Âu Dương gia mấy chục năm tư chất người tốt nhất, ngươi nhất định phải trúng tuyển, như vậy mới có thể bảo đảm chúng ta Âu Dương gia địa vị vững chắc."

Âu Dương Minh Nguyệt hít sâu một hơi, Âu Dương gia cùng vị kia lão tổ máu mủ đã cách mấy đời, bây giờ là vị kia lão tổ hậu nhân tại liên lạc bọn họ.

Thanh Vân người tiên môn cao cao tại thượng, đối phương cũng không thế nào coi trọng bọn họ những thứ này man hoang đại lục nghèo thân thích, nhưng là bởi vì là man hoang đại lục một ít đặc sản, ở Thanh Vân tiên môn địa giới cũng có thể bán hơn giá tiền không tệ, hai bên một mực duy trì lui tới, gần đây đối phương khẩu vị hình như là càng ngày càng lớn.

Âu Dương Minh Nguyệt khẽ thở dài một hơi, trưởng bối trong nhà mặc dù đối với đối phương tham lam cũng có chút bất mãn, nhưng là, nhưng căn bản không dám đắc tội đối phương.

Âu Dương gia có người ở tiên môn, những gia tộc khác cũng có, nghe nói, vị kia lão tổ nhiều nhất còn có hai mươi mấy năm thọ giới hạn, lão tổ hậu nhân tu giả đều không phải là quá ra chọn, một khi lão tổ qua đời, lão tổ cái này nhất mạch quyền thế, tất nhiên thẳng tắp hạ xuống, việc cần kíp, là đào tạo một cái có thể ở tiên môn đứng ở chân người.

Nếu là Cẩm Nguyệt có thể bị tiên môn coi trọng, vậy cho dù lão tổ qua đời, Âu Dương gia cũng coi là có cái núi dựa.

Âu Dương Cẩm Nguyệt nhìn Âu Dương Minh Nguyệt tràn đầy mong đợi ánh mắt, không khỏi khổ mặt, "Chị, lời này ngươi nói rất nhiều lần, nghe lỗ tai ta đều phải khởi kén, nhưng mà, chị, nghe nói phía trên người xem tư chất cùng chúng ta man hoang đại lục người xem tư chất đánh giá tiêu chuẩn là không giống."

Âu Dương Minh Nguyệt trên mặt, nhất thời lóe lên mấy phần khó chịu, nàng còn nhỏ lúc này cũng từng tham gia đệ tử tuyển chọn, năm đó, gia tộc rất nhiều người cũng lấy là nàng có thể vào chọn, trên thực tế, nàng không được tuyển, Âu Dương Minh Nguyệt còn nhớ năm đó cái đó sứ giả, nhàn nhạt một câu ba linh căn tư chất trung hạ, không hợp cách.

Man hoang đại lục nhiều người lấy trồng trọt linh thảo mà sống, lấy mộc thuộc tính vi tôn, nhưng là, người ta Thanh Vân tiên môn cũng không phải như vậy, người ta nhìn là linh căn chủng loại, linh căn càng thiếu, tư chất càng tốt, còn xem thể chất, có vài người trời sanh thể chất đặc thù, cũng rất được hoan nghênh.

Man hoang đại lục nói một người là thuộc tính thủy mộc, người này chưa chắc là thuộc tính thủy mộc, man hoang đại lục có thể khảo sát đi ra ngoài chỉ có chủ linh căn nhưng là cơ bản mỗi một người đều

có phó linh căn, phó linh căn càng nhiều, càng sẽ ảnh hưởng một tu luyện của cá nhân tốc độ, tu vi càng cao càng rõ ràng.

Nghe nói, ba linh căn rất khó trúc cơ, tứ linh cây trúc cơ hy vọng lại là mong manh, còn như năm linh căn, trên căn bản không có trúc cơ có thể, tới, tới thu học trò sứ giả, bình thường chỉ lấy một linh căn, song linh căn.

Một linh căn người rất ít, không như vậy dễ dàng gặp, một linh căn trên còn có một loại nghe nói là thiên linh căn linh căn, có thể không có bất kỳ bình cảnh tiến vào Kim đan kỳ, một khi gặp phải thiên linh căn, tông môn nhất định sẽ điểm chính đào tạo.

Âu Dương Minh Nguyệt nhìn Âu Dương Cẩm Nguyệt, không nhịn được níu sít chặt tâm huyền.

"Chị, chị không nên nhìn ta như vậy à! Ngươi như vậy, ta áp lực thật là lớn, mọi người đều nói, cái này có thể hay không trúng tuyển, toàn bằng cơ duyên, cưỡng cầu cũng là vô ích." Âu Dương Cẩm Nguyệt vẻ mặt đau khổ nói.

Âu Dương Minh Nguyệt nghe vậy, tròng mắt co rúc một cái, khẽ thở dài một hơi.

Năm đó, bị gia tộc điểm chính đào tạo nàng, cũng từng bị gia tộc ký thác kỳ vọng rất lớn, năm đó nàng thỏa thuê mãn nguyện đi tham gia khảo sát, đáng tiếc, Thanh Vân người tiên môn, căn bản không có đem nàng coi ra gì, năm đó mặc dù cùng nhóm đứa trẻ không có ai trúng tuyển, nhưng là, Âu Dương Minh Nguyệt nhớ Thanh Vân tiên môn đối với khá hơn chút người đánh giá cũng cao hơn nàng.

Không trúng tuyển sau đó, nàng thế giới từng một lần thiếu chút nữa sụp đổ.

"Được rồi, thuận theo tự nhiên đi." Âu Dương Minh Nguyệt thở dài nói.

"Chị, chị xem cái đó nhóc mập đi chọn, có thể hay không chọn à!" Âu Dương Cẩm Nguyệt hỏi.

Âu Dương Minh Nguyệt cau mày, nói: "Làm sao hỏi như vậy à!"

"Ta cảm thấy hắn rất rất đặc biệt à! Trên người hắn có một cỗ linh khí." Âu Dương Cẩm Nguyệt nói.

"Có lẽ có thể chọn đi, bất quá, hắn liền tuyển chọn tư cách cũng không có." Âu Dương Minh Nguyệt nói.

Thanh Vân tiên môn càng nhiều hơn đều là thu lấy tiên môn sở tại địa đệ tử, hàng năm chỉ ở man hoang đại lục lựa chọn sử dụng mười người đệ tử, vì cái này mười vị trí, man hoang đại lục các thế lực lớn, minh tranh ám đấu không nghỉ, man hoang đại lục trên, nhiều như vậy thế lực, cũng nhìn chằm chằm những cái kia cái số người đâu, nơi nào còn có thể nhường một dã tiểu tử chia một chén canh à.

Âu Dương Minh Nguyệt đẩy ra màn xe, hướng bên ngoài đứa trẻ nhìn sang, tròng mắt hơi nhăn, tư tâm bên trong nàng vẫn là hy vọng nàng em gái có thể chọn trúng, tuy nói, bên ngoài phần lớn đều là người Âu Dương gia, có vinh thì cùng vinh, có tổn thất thì cùng tổn thất, nhưng là, người nào có thể không có tư tâm đây.

Trước kia, thì có gia tộc dòng thứ bị chọn trúng, kết quả, người nọ ra mặt sau đó, lập tức nâng đở hắn chỗ ở dòng thứ gia tộc lên chức, chủ nhà người bị chèn ép hoàn toàn.

. . .

Âu Dương Tĩnh nhìn nguy nga lộng lẫy xe ngựa, nheo lại tròng mắt.

Đồng nhân bất đồng mạng à! Năm đó, nàng cũng tham dự Thanh Vân tiên môn đệ tử tuyển chọn, lúc ấy vị kia Thanh Vân tiên môn sứ giả đối với nàng đánh giá là ba linh căn trên trung bình, Âu Dương Minh Nguyệt là ba linh căn trung hạ, Âu Dương Tĩnh cũng không

phải là quá rõ Thanh Vân tiên môn đánh giá tiêu chuẩn là cái gì, nhưng là, ở lên cùng xuống nàng vẫn có thể hiểu.

Ở Thanh Vân người tiên môn trong mắt, tư chất của nàng hẳn so Âu Dương Minh Nguyệt còn khá hơn một chút, chẳng qua là, cũng không có tốt quá nhiều, cho nên, nàng vẫn là không được tuyển.

Nàng cùng Âu Dương Minh Nguyệt song song không trúng tuyển sau đó, Âu Dương Minh Nguyệt đánh giá thấp nàng cái đó thành chủ cha, như cũ một đường hát vang tiến mạnh, tu luyện đến hôm nay luyện khí tầng 8, nàng nhưng vẫn dừng lại ở luyện khí tầng 5.

Âu Dương Tĩnh cắn răng, trong lòng nhiều mấy phần bực mình, bên ngoài đều là người Âu Dương gia, Âu Dương Minh Nguyệt không được tuyển, như cũ bị gia tộc điểm chính đào tạo, nàng không được tuyển, gia tộc liền không thế nào quản nàng.

Nàng còn nhớ năm đó, Vĩnh Ninh hầu phủ cũng có một cái dòng thứ thứ nữ tham dự tuyển chọn, cái đó thứ nữ mới vừa tiến vào luyện khí tầng 1, ở những thứ khác luyện khí tầng 2, tầng ba đứa bé trong, một chút cũng không nổi bật, nhưng mà, ban đầu Thanh Vân người tiên môn tra được, vậy tiểu nữ trẻ con là song linh căn, nghe nói, chủ linh căn đặc biệt khoẻ mạnh, phó linh căn rất nhỏ, là song linh căn trong người xuất sắc, liền bị thu vào Thanh Vân tiên môn.

Cô bé kia vốn là chẳng qua là Vĩnh Ninh hầu phủ kéo qua đi đủ số, không nghĩ tới Thanh Vân tiên môn hết lần này tới lần khác nhìn trúng nàng.

Con bé kia bị chọn trúng sau đó, cá chép nhảy long môn, thành người tiên môn.

Người nhà nàng thân phận cũng theo đó đề cao, Hầu phủ đem người nhà nàng, ăn uống đàng hoàng cung.

Nghe nói, ví dụ như vậy không hề thiếu, tiên môn tuyển chọn, chính là một lần thay đổi vận mạng cơ hội à! Không hề thiếu may mắn bộc

lộ tài năng, đáng tiếc, nàng không có cái này một phần vận khí.

Âu Dương Tĩnh mới vừa muốn rời đi, liền bị Tiền Du cho dây dưa.

"Người một nhà này thật quá vô sỉ, để cho bọn họ tránh xa một chút, còn cách gần như vậy, Cẩm Nguyệt tiểu thư hết lần này tới lần khác vẫn cùng người như vậy lăn lộn chung một chỗ." Tiền Du không vui nói.

"Em gái Cẩm Nguyệt tuổi còn nhỏ, chính là ham chơi lúc này gặp phải cùng lứa người, dĩ nhiên là cảm thấy tò mò." Âu Dương Tĩnh thầm nói.

Âu Dương Cẩm Nguyệt tính tình có chút chanh chua, trong gia tộc khá hơn chút cái cùng nàng hài tử cùng lứa, đều có chút sợ nàng, cũng không biết con bé này coi trọng Tiêu Tiểu Phàm cái gì, lại có thể đối với người như vậy phân biệt đối xử.

"Hừ, học trò nghèo như vậy xe ngựa, cũng dám đi theo chúng ta phía sau, thật không hại nóng nảy." Tiền Du tràn đầy khinh bỉ nói.

Âu Dương Tĩnh nhíu mày một cái, nàng trong lòng là có chút coi thường Tiền Du, bất quá là một bà vú mà thôi, cái giá nhưng bày so bọn họ những thứ này Hầu phủ tiểu thư còn lớn hơn, người này hết lần này tới lần khác là thành chủ phu nhân cùng gả, ở thành chủ phu nhân bên cạnh rất là phê bình lên trên.

"Bọn họ không đi theo chúng ta, hẳn không tìm được thành Tinh." Âu Dương Tĩnh nói.

"Người này đến thành Tinh đi, đi làm gì à? Phu nhân có thể nói rồi, thành Tinh đó là người có tiền đi địa phương, không có bạc không phía sau đài, chạy đến thành Tinh đi, đó là tìm ngược à!" Tiền Du nói.

Âu Dương Tĩnh âm thầm thầm nghĩ: Một mình ngươi bà vú cũng có thể mượn chiếu cố Cẩm Nguyệt lý do, đi theo đi thành Tinh, người ta

sẽ muốn đi cũng không có gì thật là kỳ quái.

"Hắn một cái gia tộc nhỏ đi ra ngoài, da mặt không dầy điểm, nơi nào có thể đi đến bây giờ bước này à!" Âu Dương Tĩnh nói.

Tiêu Cảnh Đình tên nầy, cũng không biết là không phải đi vận cứt chó gì, lại có thể nhanh như vậy liền luyện khí tầng 7, nàng vẫn là luyện khí tầng 5 đâu, chẳng lẽ nói, Tiêu Cảnh Đình là một linh căn, linh căn ưu liệt, nghe nói là cấp bậc càng cao, càng có thể hiển hiện ra.

"Vậy 2 cái thằng nhóc con, giả điên giả ngu, vừa thấy cũng không là đồ tốt gì, bọn họ không phải là muốn đi theo tham gia tuyển chọn chứ ?" Tiền Du nói.

"Làm sao có thể?" Âu Dương Tĩnh lắc đầu một cái.

Âu Dương gia đối với tham gia tuyển chọn đứa bé nhưng mà có nghiêm khắc kiểm định, bất quá, lần này quả thật nhét mấy cái những gia tộc khác người đi vào, đều là cùng Âu Dương gia dính người mang cố, lại quan hệ không tệ.

Đoạn này thời gian, Âu Dương gia bỏ mình một cái trúc cơ tiền bối, thế lực bắt đầu co rúc lại, rất khó đối phó phía trên tài nguyên yêu cầu, vì vậy đón nhận những gia tộc khác mấy cái đứa nhỏ tiến hành trắc nghiệm, tương đối những gia tộc này, cũng cho Âu Dương gia dâng lên một phần hậu lễ.

Âu Dương Tĩnh vểnh môi, nếu như không phải là gia tộc đến cùng đường đến nước, tuyệt đối sẽ không để cho những gia tộc khác người tiến vào tuyển chọn, phủ thành chủ nhìn gọn gàng xinh đẹp, trên thực tế, đã lại đi xuống dốc đường à!

Âu Dương Tĩnh hướng Tiền Du nhìn một cái, biết Âu Dương gia cho phép những gia tộc khác đứa nhỏ, tham dự khảo sát, Tiền Du liền muốn đem con mình nhét vào, còn đi tìm thành chủ phu nhân cọ xát hồi lâu, đáng tiếc, bị cự tuyệt.

Âu Dương Tĩnh thầm nói: Những gia tộc khác vậy cũng là thanh toán tốt một khoản bạc, mới đem người cửa ải tiến vào, Tiền Du lại không cầm ra thứ tốt gì, Âu Dương gia khởi sẽ đồng ý nàng loại yêu cầu này à!

------oOo------

Chương 102: Có liên quan ích cốc

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 102:Có liên quan ích cốc
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Âu Dương địch hướng Âu Dương Tĩnh đi tới, Âu Dương Tĩnh hết sức sợ sệt kêu một tiếng, "Ông nội Địch."

Âu Dương địch là trúc cơ cao thủ, phủ thành chủ nguyên lai có năm trúc cơ, bỏ mình một cái, bây giờ liền bốn cái trúc cơ tu giả, Âu Dương địch chính là một cái trong số đó, địa vị tôn sùng rất, Âu Dương Tĩnh ngày thường ở Hầu phủ không việc gì cảm giác tồn tại, Âu Dương địch như vậy cao thủ, từ trước đến giờ là sẽ không chú ý nàng như vậy thứ nữ, đột nhiên gặp Âu Dương địch chú ý tới nàng, Âu Dương Tĩnh không nhịn được có chút thụ sủng nhược kinh.

Âu Dương địch liếc Âu Dương Tĩnh một cái, chỉ chỉ Tiêu Cảnh Đình phương hướng, hỏi: "Ngươi biết người kia?"

Âu Dương Tĩnh không rõ cho nên, nhưng vẫn gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Hắn là của gia tộc nào? Nhà trưởng bối cũng cái gì tu vi à?" Âu Dương địch hỏi.

Âu Dương Tĩnh một mực cung kính trả lời: "Hắn đến từ thành Mạc Tiêu gia, bất quá là một gia tộc nhỏ, trong gia tộc tu vi cao nhất cũng chỉ luyện khí chín tầng." Mặc dù có chút không phải rõ ràng Âu Dương địch tại sao phải đối với Tiêu Cảnh Đình cảm thấy hứng thú, nhưng Âu Dương Tĩnh vẫn là vội vàng trả lời.

"Trong gia tộc, tu vi cao nhất cũng chỉ luyện khí chín tầng?" Âu Dương địch hỏi.

Âu Dương Tĩnh gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Nói như vậy, người này là không có gì gia tộc trợ lực, tu luyện tới mảnh đất này bước, nhìn dáng dấp tư chất không tệ." Âu Dương địch nói.

"Hắn trước kia cũng tham gia rừng rậm Bích Nguyệt thực tập, ở bí cảnh thực tập lúc này thu được không ít cơ duyên." Âu Dương Tĩnh hướng Tiêu Cảnh Đình phương hướng nhìn một cái, trong lòng ghen tị tình cuồn cuộn lên, Hầu phủ thực tập nàng cũng tham gia, không việc gì thu hoạch, thiếu chút nữa giảm giá ở bên trong, Tiêu Cảnh Đình nhưng là thực tập trước mười, thật giống như đổi không thiếu tốt đan dược.

"Hẳn là, không có duyên cũng sẽ không ở đây điểm tuổi tác, tiến vào luyện khí tầng 8, nếu có thể lôi kéo mà nói, liền lôi kéo một chút đi." Âu Dương địch nói.

Âu Dương Tĩnh mở to mắt, tràn đầy kinh ngạc nói: "Ông nội Địch, ngươi nói hắn là luyện khí tầng 8?"

Âu Dương địch gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Cùng Minh Nguyệt con bé kia vậy, đều là luyện khí tầng 8, thằng nhóc này thật giống như so Minh Nguyệt còn nhỏ một chút, như thế trẻ tuổi chính là luyện khí tầng 8, nói không chừng sẽ có tiền đồ lớn."

Âu Dương Tĩnh không dám tin cắn răng, trong lòng một hồi sôi trào, làm sao có thể, Tiêu Cảnh Đình là luyện khí tầng 8, không phải luyện khí tầng 7 sao?

Trước kia, nàng cùng Tiêu Thanh Nham cùng nhau lúc này Tiêu Thanh Nham cũng không bớt ở nàng trước mặt chê bai hắn người em trai này, Tiêu Cảnh Đình 2 năm trước, chắc chính là luyện khí

tầng 3 đi, ở ngắn ngủn trong thời gian hai ba năm, tên nầy liền vượt qua cấp 5, người này kết quả là tu luyện thế nào à! Đụng vào đại cơ duyên.

"Ông nội Địch, Tiêu Cảnh Đình tư chất rất tốt?" Âu Dương Tĩnh hỏi.

"Nếu như, hắn là mình tu luyện đến nước này, tự nhiên tư chất rất tốt, có lẽ có trúc cơ đan, tên nầy bước vào trúc cơ cũng không là không thể nào, đáng tiếc, trúc cơ đan cũng không phải là như vậy tới tay, " Âu Dương địch nói. Trúc cơ đan ở Thanh Vân tiên môn cũng là một hiếm đồ, những năm này, Âu Dương gia không biết xài nhiều ít tâm lực, mới từ Thanh Vân người tiên môn trên tay, thay liền le que bảy tám viên trúc cơ đan.

"Ông nội Địch, các ngươi đang nói chuyện gì đâu ?" Âu Dương Minh Nguyệt đi ra hỏi.

Âu Dương địch hướng về phía Âu Dương Minh Nguyệt cười một tiếng, nói: "Không việc gì, chẳng qua là bên kia cái thằng nhóc đó, nhìn có mấy phần năng lực, có thể kết giao một hai."

Âu Dương Minh Nguyệt có chút bất ngờ, vị này gia tộc tiền bối, ánh mắt rất cao, có thể là sẽ rất ít như thế xem một người trong người, cái này Tiêu Cảnh Đình thật là có mấy phần bản lãnh.

"Thằng nhóc kia ẩn nặc một chút tu vi, cùng ngươi vậy đều là luyện khí tầng 8 đây."

Âu Dương Minh Nguyệt không kềm hãm được trợn to mắt, không có ai biết, nàng đi tới ngày hôm nay bước này xài bao nhiêu tâm huyết, Âu Dương gia lại có bao nhiêu người, vì vững chắc địa vị mình, nàng bỏ ra nhiều ít, Tiêu Cảnh Đình lại có thể cùng nàng vậy đều là luyện khí tầng 8, chẳng lẽ Tiêu Cảnh Đình là một linh căn, nếu như mình là một linh căn, vậy hẳn đã sớm bị Thanh Vân tiên môn điểm chính nuôi dưỡng đi.

Nghĩ đến Thanh Vân tiên môn, Âu Dương Minh Nguyệt hướng tới

hơn, lại thêm mấy phần tịch mịch.

. . .

Âu Dương Minh Nguyệt hướng Tiêu Cảnh Đình phương hướng đi tới, Tiêu Cảnh Đình nhìn vị này Hầu phủ đại tiểu thư, không khỏi có chút chột dạ, hắn bụi cây kia từ Âu Dương Minh Nguyệt trong tay giành được huyễn tuyết liên còn ở nhẫn không gian bên trong nằm, Tiêu Cảnh Đình còn dự định chờ thêm đoạn thời gian, đem cái này huyễn tuyết liên luyện chế thành liên hoa đan, dùng cho tăng lên thực lực.

Huyễn tuyết liên nếu so với những thứ khác các loại linh dược cấp cao hơn rất nhiều, gần đây ngọc bội bên trong không gian linh khí chưa đủ, Tiêu Cảnh Đình cũng không dám số lớn thúc sanh.

"Âu Dương tiểu thư." Tiêu Cảnh Đình cung kính kêu một tiếng.

Âu Dương Minh Nguyệt đánh giá Tiêu Cảnh Đình, nói: "Ngươi nhìn như có chút quen mắt à!"

"Chúng ta gặp mặt qua, trước, ta may mắn lấy được thực tập trước mười." Tiêu Cảnh Đình nói.

Âu Dương Minh Nguyệt gật đầu một cái, nói: "Phải không? Nhưng mà, ta thật giống như trước liền gặp qua ngươi."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Ta chỉ ở thực tập kết thúc sau đó, may mắn thấy Âu Dương tiểu thư, cũng Hứa tiểu thư là gặp qua cùng ta tương tự người đi."

"Ngươi đi thành Tinh làm gì?" Âu Dương Minh Nguyệt hỏi.

"Ta tu vi dừng lại, muốn đi thành Tinh tìm một chút cơ duyên, xem xem có thể hay không kiếm chút linh thạch." Tiêu Cảnh Đình nói.

Âu Dương Minh Nguyệt đánh giá Tiêu Cảnh Đình, gật đầu một cái,

đầy thâm ý nói: "Không sai, luyện khí tầng 8 tu vi, còn muốn đi lên, thì nhất định phải tìm cơ duyên."

Tiêu Cảnh Đình sững sốt một chút, hắn tu vi Âu Dương Minh Nguyệt hẳn là nhìn không thấu, nhưng là, không gạt được Âu Dương Minh Nguyệt trong đội ngũ cái đó trúc cơ tu giả, trúc cơ tu giả dễ dàng là có thể sống đến hai trăm tuổi, suy nghĩ một chút sẽ để cho người thấy thèm.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Đúng vậy!"

"Ngươi tu vi tiến bộ rất nhanh mà." Âu Dương Minh Nguyệt nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Cái này còn nhiều hơn thua thiệt Hầu phủ mấy vị luyện đan sư tiền bối đan dược."

Âu Dương Minh Nguyệt ánh mắt chuyển tới Tiêu Tiểu Phàm trên người, "Nghe nói, con trai của ngài đánh cuộc ra linh dược tầm à!"

Tiêu Cảnh Đình cười cười nói: "Đúng vậy! Tiểu Phàm vận khí tốt."

Âu Dương Minh Nguyệt nhìn Tiêu Tiểu Phàm cùng Tiêu Tiểu Đông, nói: "Tiêu thiếu gia có cách dạy con, 2 con trai đều là luyện khí tầng hai."

"Bọn họ 2 cái nơi nào so ở trên Cẩm Nguyệt tiểu thư à! Còn nhỏ tuổi chính là luyện khí tầng 3." Tiêu Cảnh Đình nói.

Đại gia tộc tiểu thư chính là không giống, mình 2 cái thằng nhóc cũng coi là được trời ưu đãi, có nước linh tuyền khai thác kinh mạch, nhưng mà, vẫn là kém hơn Hầu phủ toàn lực đào tạo tiểu tiểu thư à!

Âu Dương Minh Nguyệt nhìn chằm chằm Tiêu Tiểu Phàm quan sát một phen, bừng tỉnh nhớ lại Âu Dương Cẩm Nguyệt lời nói.

Âu Dương Cẩm Nguyệt nói, Tiêu Tiểu Phàm trên người có một cổ

linh khí, người tiên môn, trừ xem linh căn, còn muốn xem thể chất, có chút thể chất đặc thù, cũng là rất được hoan nghênh.

Ví dụ như có người trời sanh linh nhãn, ví dụ như có người trời sanh thân thiện linh thảo, giỏi về tìm linh dược, ví dụ như, có người ra đời giờ đặc thù, là huyền âm thân thể, những người khác cùng chi song tu, có thể được ích lợi vô cùng. . .

"Cẩm Nguyệt nàng xác thực ưu tú, bất quá, con trai ngươi, nhìn như cũng không kém." Âu Dương Minh Nguyệt nói.

Tiêu Cảnh Đình bị khen không rõ cho nên, chỉ có thể nói: "Âu Dương tiểu thư quá khen, khuyển tử nơi nào có như vậy lợi hại."

Âu Dương Minh Nguyệt đánh giá Tiêu Tiểu Đông cùng Tiêu Tiểu Phàm, trong con ngươi xẹt qua mấy phần lưu quang.

Âu Dương Cẩm Nguyệt từ nhỏ liền bị đến gia tộc tiền bối điểm chính đào tạo, mới lên cấp luyện khí tầng 3, Tiêu Cảnh Đình cái này 2 đứa bé, lại mơ hồ cũng có muốn đột phá luyện khí tầng 3 bình cảnh khuynh hướng, làm sao không để cho nàng hoảng sợ, đáng tiếc không phải người Âu Dương gia à! Nếu không, ngược lại là có thể cho cái cơ hội.

. . .

Âu Dương gia đoàn xe tiếp tục đi về trước, Tiêu Cảnh Đình cưỡi xe ngựa không nhanh không chậm theo ở phía sau.

Âu Dương Cẩm Nguyệt tựa hồ rất thích Tiêu Tiểu Phàm, luôn là đến tìm Tiêu Tiểu Phàm chơi.

Tiêu Cảnh Đình có chút hiếu kỳ Âu Dương Cẩm Nguyệt ánh mắt, Âu Dương gia trong đội ngũ, còn nhiều mà cùng Âu Dương Cẩm Nguyệt tuổi tác xấp xỉ đứa bé, nhưng mà, vị này đại tiểu thư, nhưng duy chỉ thích cùng nhà mình con trai ngốc chơi, được rồi, con trai nhà mình bây giờ đã không ngốc, chẳng qua là không quá thông

minh.

Âu Dương Cẩm Nguyệt tìm tới cùng Tiêu Tiểu Phàm chơi lúc này Tiền Du tổng hội cùng tới, giống như phòng bị Hoàng Thử Lang vậy phòng bị bọn họ, sợ bọn họ ý đồ bất chính.

Âu Dương Minh Nguyệt ngược lại không làm sao phản đối Âu Dương Cẩm Nguyệt tới, chẳng qua là, thường xuyên dùng tìm tòi nghiên cứu ánh mắt nhìn hắn, có nhiều lần, Tiêu Cảnh Đình cũng âm thầm hoài nghi, có phải hay không hắn trước đoạt con bé này huyễn tuyết liên sự việc ra ánh sáng, sau đó mới phát hiện, Âu Dương Minh Nguyệt tựa hồ chẳng qua là đối với hắn nhanh chóng tiến vào luyện khí tầng 8 cảm thấy hứng thú.

"Em gái nhỏ, ngươi muốn vào Thanh Vân tiên môn sao?"

Âu Dương Cẩm Nguyệt hung hăng trợn mắt nhìn Tiêu Tiểu Phàm một cái, cũng không có tiếp tục uốn nắn Tiêu Tiểu Phàm gọi, nói: "Đương nhiên muốn."

"Ngươi muốn trở thành lão vu bà?" Tiêu Tiểu Phàm hỏi.

"Lão vu bà?" Âu Dương Cẩm Nguyệt mặt đen lại nói.

"Chính là nguyên anh tu sĩ." Tiêu Tiểu Đông bổ sung nói.

Âu Dương Cẩm Nguyệt tràn đầy chê nhìn Tiêu Tiểu Phàm, nói: "Ngươi lại còn nói Nguyên anh kỳ nữ tu là lão vu bà, ngươi thật là tự tìm cái chết."

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nghiêm túc nói: "Cha, cũng nói như vậy."

Âu Dương Cẩm Nguyệt: ". . ."

"Muốn làm nguyên anh tu sĩ, nơi nào có như thế dễ dàng à!" Âu Dương Cẩm Nguyệt lắc đầu một cái, thở dài.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Âu Dương Cẩm Nguyệt thở dài thở ngắn, thầm nói: Một giới này đứa trẻ đáng thương, nhỏ như vậy, cứ như vậy sẽ tổn thương xuân thu buồn.

Thanh Vân tiên môn thiên tài như mây, tiến vào tiên môn chẳng qua là cánh cửa thứ nhất hạm, tiến vào tiên môn sau đó, không thể ở chỉ định thời gian, đạt tới tiên môn yêu cầu tu luyện trình độ, cũng sẽ bị sai đưa ra môn phái, rất nhiều tu giả bị trục xuất tiên môn sau đó, sợ mất mặt không dám trở lại, liền trở thành tán tu.

"Nhóc mập, ngươi muốn vào Thanh Vân tiên môn sao?" Âu Dương Cẩm Nguyệt hỏi.

Tiêu Tiểu Phàm lắc đầu một cái, nói: "Không muốn."

Âu Dương Cẩm Nguyệt có chút mê hoặc nhìn Tiêu Tiểu Phàm, nói: "Không muốn, tại sao không muốn à?"

Tiêu Tiểu Phàm nói: "Nghe nói, Thanh Vân tiên môn đề xướng ích cốc, ta không thích ích cốc, ta muốn ăn ngon."

Âu Dương Cẩm Nguyệt: ". . ."

Cùng ở một bên Tiền Du nghe được Tiêu Tiểu Phàm mà nói, không nhịn được xuy cười lên.

Tiêu Tiểu Phàm không vui nhìn Tiền Du một cái, Tiêu Tiểu Phàm không thích người phụ nữ này, chỉ cảm thấy cái này trên người phụ nữ tràn đầy đều là ác ý.

Âu Dương Minh Nguyệt hướng Âu Dương Cẩm Nguyệt đi tới, nói: "Cẩm Nguyệt trở về đi thôi, ông nội Địch nói, thật giống như có đoàn xe lớn tới."

Âu Dương Cẩm Nguyệt sững sốt một chút, hướng Tiêu Tiểu Phàm các người gật đầu một cái, liền trở về đoàn xe.

"Tiểu thư, ngươi cách cái đó nhóc mập xa một ít đi, hắn đối đãi người không thành thật, chỉ biết là nói mê sảng đây." Rời đi Tiêu Cảnh Đình các người, Tiền Du khuyên nhủ.

Âu Dương Cẩm Nguyệt bất mãn nói: "Hắn nơi nào không thành thật?"

"Hắn nói không muốn vào Thanh Vân tiên môn à! Cõi đời này còn có người không muốn vào Thanh Vân tiên môn sao?" Tiền Du lắc đầu nói.

"Không muốn vào Thanh Vân tiên môn có cái gì kỳ quái đâu, cõi đời này tổng có một số người theo đuổi là không giống." Âu Dương Cẩm Nguyệt nói.

Âu Dương Minh Nguyệt nhìn Âu Dương Cẩm Nguyệt, có chút hiếu kỳ nói: "Vậy nhóc mập không muốn vào Thanh Vân tiên môn sao?"

Âu Dương Cẩm Nguyệt gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Hắn nói, vào tiên môn muốn ích cốc, hắn muốn ăn ngon, cho nên không muốn đi."

Âu Dương Minh Nguyệt cười một tiếng, nói: "Vào tiên môn, cũng không nhất định phải ích cốc, liền là rất nhiều người vì tu thân dưỡng tính, dần dần liền không ăn cơm."

Âu Dương Cẩm Nguyệt cười một tiếng, nói: "Là như vậy à! Vốn là nghe tiểu tử thúi kia nói ích cốc, ta cũng có chút sợ hãi đây."

"Cẩm Nguyệt, ngươi nghe thằng nhóc kia nói bậy nói bạ làm gì?" Tiền Du khinh thường nói.

Âu Dương Minh Nguyệt nhìn Tiền Du, tròng mắt hơi nhăn, Tiền Du là người của mẫu thân, ban đầu ngược lại cũng trung thành cảnh cảnh, chẳng qua là gần đây lòng càng phát ra lớn, lần này kiểm tra, Tiền Du lại còn suy nghĩ đem con trai mình nhét vào tới, càng ngày

càng không phân rõ mình thân phận, lần này trở về, phải tìm mẹ nói một chút.

Hứa Mộc An nhìn Âu Dương Minh Nguyệt rời đi hình bóng, nói: "Vị này Âu Dương tiểu thư, thật giống như đối với ngươi cảm thấy rất hứng thú đâu ?"

Tiêu Cảnh Đình quay đầu, nhìn Hứa Mộc An cười hì hì hỏi: "Em ăn giấm (ghen)?"

Tiêu Tiểu Phàm đem đầu đưa tới trong hai người ở giữa, hỏi: "Giấm là cái gì, ăn ngon không?"

Tiêu Cảnh Đình hít sâu một hơi, trước hắn hỏi tiểu Phàm có muốn hay không đi Thanh Vân tiên môn, tiểu Phàm nói không muốn, bởi vì là không muốn rời đi hắn cùng Hứa Mộc An, hắn còn hung hãn cảm động một phen, bây giờ nhìn lại, tiểu Phàm không muốn rời đi hắn cùng Hứa Mộc An chẳng qua là bề ngoài, không bỏ đi được hắn cùng Hứa Mộc An làm ăn ngon, mới là sâu tầng à! Thật là trắng cảm động.

------oOo------

Chương 103: Một đường phong trần

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 103:Một đường phong trần
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

"Thật giống như có đoàn xe lớn tới, nhìn dáng dấp có thể cũng là cái nào Hầu phủ." Hứa Mộc An thả ra linh hồn lực dò xét một chút, lập tức thu hồi lại.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Hẳn là."

Nghe Âu Dương Cẩm Nguyệt tiểu nha đầu kia nói, Thanh Vân tiên môn tới man hoang đại lục thu người là mười năm một lần, tất cả đại Hầu phủ mão túc liễu kính muốn đem người nhét vào à! Xem Âu Dương Minh Nguyệt vậy như lâm đại địch thái độ, tới đoàn xe còn khả năng là cùng Âu Dương gia có mâu thuẫn Hầu phủ.

"Chúng ta cách xa một chút đi." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Cũng tốt."

Một cái đoàn xe lớn từ xa đến gần, trên trăm chiếc xe ngựa trùng điệp thành một mảnh, cảnh tượng úy là nguy nga.

Tiêu Cảnh Đình thật sớm đem ngựa xa giá xa một chút, nhường đường.

Thành Ly phủ thành chủ xe ngựa đội cùng Âu Dương gia phủ thành chủ đoàn xe đường hẹp gặp nhau.

Tiêu Tiểu Phàm lắc lắc chân, "Cha à! Ngươi xem người ta xe ngựa,

tốt khoát khí à! Lại xem chúng ta cái này."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Được rồi, hắn chính là người nghèo rớt mồng tơi, tiểu Phàm thằng nhóc này, lông còn không có trưởng Tề đâu, cư chê khởi bố tới.

"Đúng vậy! Tốt khoát khí à! Cùng tiểu Phàm được lợi bạc, cho cha mua một chiếc khoát khí, rộng rãi, xinh đẹp."

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, liên tục không ngừng nói: " Được, tiểu Phàm cho cha mua một chiếc khoát khí, rộng rãi, xinh đẹp."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Rất tốt, rất tốt, có chí khí."

Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy thân mật ở Tiêu Cảnh Đình trong ngực chắp tay một cái.

. . .

"Một hồi thời gian không gặp, Âu Dương tiểu thư thực lực lại tinh tiến à!" Lý Minh Toàn nhìn Âu Dương Minh Nguyệt nói.

Âu Dương Minh Nguyệt cười một tiếng, nói: "Lý thế tử cũng giống như vậy."

"Vẫn là kém hơn Âu Dương tiểu thư à!" Lý Minh Toàn nói.

Thấy Âu Dương Minh Nguyệt, Lý Minh Toàn trong lòng không kiềm được có chút khúc mắc, năm đó, hắn cùng Âu Dương Minh Nguyệt cùng nhau tham gia Thanh Vân tiên môn trắc nghiệm.

Lúc ấy hắn kết quả khảo nghiệm là song linh căn, theo lý thuyết, song linh căn là có cơ hội trúng tuyển, có thể hắn hết lần này tới lần khác là nước lửa 2 thuộc tính, phụ trách khảo nghiệm tu giả nói, cái này 2 cái linh căn lẫn nhau khắc chế phải quá lợi hại, cho nên không thể nhận hắn, bất quá, năm đó cái đó khảo sát nhân viên, vẫn là cho hắn tốt đánh giá.

Đã nhiều năm như vậy, tư chất không bằng hắn Âu Dương Minh Nguyệt đều đã luyện khí tầng 8, hắn nhưng còn là một luyện khí tầng 6, có thể gặp, tư chất mặc dù rất trọng yếu, nhưng là, gia tộc tài nguyên cũng giống vậy trọng yếu.

"Ta nhớ Âu Dương tiểu thư, năm đó khảo sát tư chất kết quả, cũng không phải là rất lý tưởng à! Ngươi có thể nhanh như vậy tu luyện tới luyện khí tầng 8, xem ra thành chủ không bớt ở ngài trên người phí tâm à!" Lý Minh Toàn chua chát nói.

Âu Dương Minh Nguyệt không vui nhíu mày một cái, nói: "Ta nhớ Lý thế tử ngươi năm đó kết quả khảo nghiệm, ngược lại không tệ, chẳng qua là xem ngươi bây giờ tu vi, ngược lại cũng không phải quá ra chọn, nhìn dáng dấp, Lý thế tử cũng không có quá quý trọng chính ngươi thiên phú à!"

Lý Minh Toàn sắc mặt đổi một cái, ánh mắt ở Âu Dương gia mang tới những cái kia đứa bé trên người vòng vo một vòng.

"Âu Dương tiểu thư, nghe nói ngươi lần này mang tới người chính giữa, trừ các ngươi Âu Dương gia, còn có những gia tộc khác người, Âu Dương gia cũng quá lớn phương, lại có thể không tiếc đem trọng yếu như vậy số người phân ra đi, thật là làm cho người kinh ngạc à!" Lý Minh Toàn không nhịn được hí hư nói.

Âu Dương Minh Nguyệt cười một tiếng, nói: "Chẳng qua là mấy cái số người mà thôi, cũng không có gì lớn không được."

"Chẳng qua là mấy cái số người mà thôi, nếu không tại sao nói Âu Dương gia hào phóng đâu, Âu Dương tiểu thư, nghe nói, các ngươi Âu Dương gia vị kia lão tổ, đã bế quan hơn hai mươi năm, cũng không biết lúc nào mới có thể xuất quan." Lý Minh Toàn lắc đầu một cái thở dài một cái nói.

Âu Dương Minh Nguyệt nhấp mím môi, có chút kim đan tu giả mắt xem đại hạn buông xuống, lại đột phá vô vọng, thì sẽ chọn chọn bế

quan, rất nhiều kim đan tu giả, liền đang bế quan trong kết thúc sinh mạng, chỉ cần không "Xuất quan", kim đan tu giả lực uy hiếp sẽ trả ở đây, những cái kia kim đan tu giả hậu nhân, sẽ trả có thể hưởng thụ hắn bóng mát tí mấy năm.

Có kim đan tu giả, thậm chí là ở chết ba mươi bốn mươi năm sau đó, mới bị phát hiện đã tử vong.

Thanh Vân tiên môn vị kia kim đan lão tổ đã bế quan đã lâu, thật ra thì bên ngoài đã có lời đồn đãi nói, vị kia kim đan lão tổ, đã qua đời.

Vị kia lão tổ ở Thanh Vân tiên môn cũng có hậu nhân, chẳng qua là những cái kia hậu nhân thực lực đều không ra chọn, một khi lão tổ qua đời tin tức bị chứng thật, như vậy có vinh thì cùng vinh, có tổn thất thì cùng tổn thất, Âu Dương gia địa vị cũng tràn ngập nguy cơ.

Âu Dương Minh Nguyệt hướng Lý minh Kim bên người Lý Thừa Phong nhìn sang, Lý Thừa Phong nghễnh đầu, trên người lộ ra một cổ hăm hở khí.

"Đây chính là bị tiên môn xem trọng cưỡi gió tiểu thiếu gia đi." Âu Dương Minh Nguyệt nhìn Lý Thừa Phong ê ẩm nói.

Lý Minh Toàn gật đầu một cái, nói: "Trước Thanh Vân tiên môn tiên sư làm khách, thấy cưỡi gió, một cái liền phán định cưỡi gió tuyệt không phải trong ao cái này vật à!"

Âu Dương Minh Nguyệt nhìn Lý Minh Toàn dương dương đắc ý dáng vẻ, mặt băng bó nói: "Chúc mừng ngươi."

Lý Minh Toàn cười một tiếng, ánh mắt ở Âu Dương Cẩm Nguyệt trên người lướt qua, nói: "Âu Dương tiểu thư, em gái ngươi tu vi không tệ à!"

"Đúng vậy!" Âu Dương Minh Nguyệt nói.

"Đáng tiếc, tuyển chọn không phải chỉ xem tu vi, nếu không, em gái

ngươi 80-90% có thể trúng tuyển." Lý Minh Toàn thở dài nói.

Âu Dương Minh Nguyệt bị đâm liền một chút, năm đó, nàng tu vi ở cùng nhóm tham gia tuyển chọn thiếu gia trong là số một số hai, đáng tiếc. . .

"Âu Dương tiểu thư, nếu là các ngươi Âu Dương Hầu phủ người không có bị chọn ở trên, ngược lại thì những gia tộc khác người, bị chọn, vậy cũng làm thế nào à?" Lý Minh Toàn lo lắng quét qua một đám thiếu niên nói.

Âu Dương Minh Nguyệt miễn cưỡng cười một tiếng, nói: "Có người bị chọn, tổng là một chuyện tốt."

Lý Minh Toàn bật cười một tiếng, nói: "Hầu phủ lại có thể hào phóng đến như vậy đến nước, thật là làm người ta xấu hổ à !"

Thấy Lý Minh Toàn trên mặt châm chọc, Âu Dương Minh Nguyệt như cũ không có động tĩnh.

Lý Minh Toàn hướng Tiêu Cảnh Đình một nhà xe ngựa nhìn sang."Chiếc kia phá xe ngựa, là các ngươi Âu Dương gia chi nhánh gia tộc sao?"

Âu Dương Minh Nguyệt lắc đầu một cái, nói: "Không phải, chẳng qua là mới vừa vô tình gặp gỡ ở trên mà thôi."

Lý Minh Toàn gật đầu một cái, nói: "Phải không? Ta nguyên bản còn lấy là vậy rách rưới xe ngựa cũng là các ngươi Âu Dương gia, ta còn đang suy nghĩ, Âu Dương gia lúc nào chán nản đến đây."

Âu Dương Minh Nguyệt mặt băng bó, nói: "Âu Dương gia chuyện, không nhọc Lý thế tử phí tâm."

"Âu Dương tiểu thư không được như thế từ chối người từ ngoài ngàn dặm à! Thành Ly phủ thành chủ cùng các ngươi Âu Dương Hầu phủ quan hệ hài lòng, ta quan tâm một chút, cũng là phải." Lý

Minh Toàn nói.

Âu Dương Minh Nguyệt không khỏi đối với Lý Minh Toàn lời nói khịt mũi coi thường, "Lý thế tử thà lo lắng chúng ta phủ thành chủ, còn không bằng suy nghĩ thật kỹ một chút, làm sao tăng lên chính ngươi tu vi đi."

Lý Minh Toàn nghe vậy, hung hãn nhíu mày một cái.

Âu Dương Minh Nguyệt xoay người rời đi.

"Chị, mặt trắng nhỏ kia tìm ngươi phiền toái?" Âu Dương Cẩm Nguyệt nhìn Âu Dương Minh Nguyệt sắc mặt khó coi nói.

Âu Dương Minh Nguyệt lắc đầu một cái, nói: "Không có."

"Nhưng mà, ngươi sắc mặt thật là tệ à!" Âu Dương Cẩm Nguyệt nói.

Âu Dương Minh Nguyệt xoa xoa Âu Dương Cẩm Nguyệt đầu, nói: "Chị không có sao, em gái, ngươi có thể nhất định phải không chịu thua kém à!"

. . .

2 cái phủ thành chủ hội họp sau đó, liền một khối lên đường, Âu Dương Cẩm Nguyệt sợ thành Ly người của phủ thành chủ tìm Tiêu Cảnh Đình đám người phiền toái, cùng Âu Dương gia trúc cơ lĩnh đội, tranh thủ một chút, để cho bọn họ đi theo một khối đi, vị kia lĩnh đội lại có thể đồng ý.

Dựa vào con trai số đào hoa, dựa vào Hầu phủ ngọn núi lớn này, Tiêu Cảnh Đình không nhịn được đối với hắn đứa con trai này mị lực, mắt khác đối đãi.

Tiêu Cảnh Đình nho nhỏ đánh giá con trai "Mị lực phi phàm " mặt, Tiêu Tiểu Phàm gặm thịt khô, ợ một cái.

"Cha, ngươi làm gì nhìn như vậy ta?" Tiêu Tiểu Phàm hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Không có sao, tùy tiện xem xem, ngươi có đói bụng hay không à! Cha nơi này còn có thịt khô đây."

"Cũng cho ta đi." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Tiêu Cảnh Đình đem một túi thịt khô, đều cho Tiêu Tiểu Phàm.

Tiêu Tiểu Phàm hướng Tiêu Cảnh Đình thần thần bí bí nói: "Cha, cha biết không? Âu Dương gia tên tiểu nha đầu kia, là một tham ăn."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Nhà mình thùng cơm con trai, lại có thể cũng không biết xấu hổ nói người ta nha đầu là tham ăn.

"Tên kia rất đặc biệt có thể ăn, cứ cướp ta ăn." Tiêu Tiểu Phàm nghiêm trang nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Người ta cô gái nhỏ có thể ăn nhiều ít à! Nàng muốn ăn, ngươi liền cho nàng ăn xong." Bây giờ bọn họ có thể muốn dựa vào cô bé này, Tiêu Cảnh Đình xoa xoa lỗ mũi, không khỏi có chút chột dạ, hắn cũng người lớn như thế, nhưng muốn dựa vào một cái cô bé .

Tiêu Tiểu Phàm lắc đầu một cái, nói: "Cha, ngươi đừng xem nàng dáng dấp nho nhỏ, cũng không nhiều cao, nhưng là, người không thể xem bề ngoài đây."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Con trai nhà mình lại có thể chê người ta dáng dấp không cao, người ta cô gái nhỏ lùn, cũng phải so con trai nhà mình cao một chút à.

"Cha, còn có bánh ngọt sao?" Tiêu Tiểu Phàm hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Có."

"Cho ta mấy cái đi." Tiêu Tiểu Phàm tròng mắt sáng lên nói.

"Bánh ngọt ăn ngon cũng không thể ăn nhiều, ăn nhiều chú răng." Tiêu Cảnh Đình bất đắc dĩ nói.

Tiêu Tiểu Phàm chà xát tay, có chút ủy khuất nói: "Trước khi bánh ngọt, cũng cho con bé kia đoạt đi, ta thật ra thì chưa ăn mấy cái."

"Nói bậy, ngươi mỗi một bánh ngọt cũng trước thời hạn cắn một cái, ta làm sao cướp." Âu Dương Cẩm Nguyệt đạp đạp đạp xông lại nói.

Tiêu Tiểu Phàm mặt bỗng nhiên đỏ, nói láo bị trước mặt phơi bày, Tiêu Tiểu Phàm mặt nhất thời đỏ giống như trái hồng vậy.

"Ngươi đừng bảo là lớn như vậy thanh à! Cô gái hô to kêu to không tốt." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Âu Dương Cẩm Nguyệt sậm mặt lại, khẽ hừ một tiếng, nói: "Ngươi nói láo mới không tốt đây."

Tiêu Cảnh Đình lấy một phần bánh ngọt cho Tiêu Tiểu Phàm, gặp Âu Dương Cẩm Nguyệt có chút thấy thèm, cũng cho Âu Dương Cẩm Nguyệt một phần.

Tiêu Tiểu Phàm ba hai cái, liền đem một cái nhỏ bánh ngọt cho gặm xuống liền bụng.

"Cái đó đoàn xe một cái đẹp trai điệu đà, thật giống như rất thích chị ngươi à!" Tiêu Tiểu Phàm vỗ bụng một cái nói.

Âu Dương Cẩm Nguyệt gật đầu một cái, nói: "Thành Ly phủ thành chủ đã có người trước thời hạn bị chọn trúng, cho nên, bây giờ lôi kéo rất đây."

Tiêu Tiểu Phàm nhìn Âu Dương Cẩm Nguyệt, nói: "Thằng nhóc kia đều phải cái mông, còn như vậy quăng."

Âu Dương Cẩm Nguyệt tràn đầy ghét bỏ nói: "Không phải cái mông, là ích cốc."

Tiêu Tiểu Phàm che miệng, nói: "Ta vô tình nói sai rồi, thật ra thì, ta biết là ích cốc."

Âu Dương Cẩm Nguyệt: ". . ."

Âu Dương Cẩm Nguyệt cùng Tiêu Tiểu Phàm các người chơi một hồi, mang một túi lớn bánh ngọt trở lại Âu Dương gia đoàn xe trong.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình hồn dạo chơi thiên ngoại dáng vẻ, nói: "Thế nào?"

"Không việc gì, ta đang suy nghĩ, con chúng ta, rất có số đào hoa, nhìn dáng dấp không buồn không tìm được vợ." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An bất đắc dĩ cười một tiếng, nói: "Chỉ nói hưu nói vượn, con chúng ta mới bây lớn à!"

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, làm như có thật nói: "Cũng không phải, cũng không phải, có chí không có ở đây lớn tuổi mà."

Hứa Mộc An liếc mắt, bất đắc dĩ nói: "Giá từ không phải như thế dùng."

. . .

"Chị, chú Tiêu cho bánh ngọt, chị ăn không?" Âu Dương Cẩm Nguyệt giơ bánh ngọt hỏi.

Âu Dương Minh Nguyệt lắc đầu một cái, nói: "Chị ta không ăn, em ăn đi."

Tiền Du nhìn Âu Dương Cẩm Nguyệt, nhíu mày một cái, nói: "Tiểu tiểu thư, ngươi làm sao có thể tùy tiện ăn thịt người nhà đồ đâu ?

Vạn nhất có độc làm thế nào?"

Âu Dương Cẩm Nguyệt liếc mắt, nói: "Yên tâm đi, có hay không độc, ta không biết sao?" Âu Dương Cẩm Nguyệt xuất thân Hầu phủ, từ nhỏ gặp tính toán không thiếu, đã sớm có minh biện luận thị phi năng lực.

Tiền Du nhìn Âu Dương Cẩm Nguyệt, trong lòng bực bội, Âu Dương Cẩm Nguyệt khi còn bé là rất dây dưa nàng, bây giờ nhưng có chút phiền nàng, nàng càng nóng lòng đền bù, Âu Dương Cẩm Nguyệt nhưng thật giống như càng ở cách xa.

Âu Dương Cẩm Nguyệt 2-3 chiêu liền gặm một cái bánh ngọt, "Chị, ăn thật ngon à! Chị không nếm thử một chút sao?"

Âu Dương Minh Nguyệt gặp Âu Dương Cẩm Nguyệt ăn cao hứng, không nhịn được cũng nếm một chút.

"Mùi vị rất tốt à!" Âu Dương Minh Nguyệt cười cười nói.

Âu Dương Cẩm Nguyệt gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Ta cũng cảm thấy rất ăn ngon, khó trách, cái đó nhóc mập không thích ích cốc, nếu là ta có buổi họp làm ăn ngon cha, ta cũng không muốn ích cốc, đáng tiếc cha chỉ biết là tu luyện."

Âu Dương Minh Nguyệt: ". . ."

Âu Dương Minh Nguyệt nguyên bản đối với Âu Dương Cẩm Nguyệt cầm về bánh ngọt, không thế nào cảm thấy hứng thú, chẳng qua là, trứng kia cao hương vị ngọt ngào ngon miệng, linh khí đậm đà, vào miệng tan đi, làm là món ăn ngon vô cùng, Âu Dương Minh Nguyệt một hơi ăn xong mấy cái, chọc Âu Dương Cẩm Nguyệt mặt đầy quái dị nhìn Âu Dương Minh Nguyệt.

------oOo------

Chương 104: Đến thành Tinh

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 104:Đến thành Tinh
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

" Này, nhóc mập, ngươi còn có nhiều ít bánh ngọt, cũng cho ta đi." Âu Dương Cẩm Nguyệt chống nạnh, ngước đầu hướng về phía Tiêu Tiểu Phàm la ầm lên.

Tiêu Tiểu Phàm trừng mắt nhìn, lắc đầu một cái, nói: "Ngươi vừa mở miệng thì phải toàn bộ, như vậy lòng tham không tốt, không tốt."

Âu Dương Cẩm Nguyệt giơ giơ lên quả đấm, tức giận: "Mau cho ta, nếu không đánh ngươi."

Tiêu Tiểu Phàm cổ trước quai hàm, nói: "Thật bạo lực, cha nói, tìm vợ muốn tìm ôn nhu đáng yêu, am hiểu lòng người, ngươi như vậy, khẳng định không hợp cách. . ."

Âu Dương Cẩm Nguyệt bật cười một tiếng, nói: "Ta lại không định tìm ngươi như vậy cục thịt, không hợp cách cũng không hợp cách, có cái gì đánh chặt."

Tiêu Tiểu Phàm ngoẹo đầu, nói: "Ngươi như vậy, tìm dạng gì đều rất khó khăn."

Âu Dương Cẩm Nguyệt bật cười một tiếng, nói: "Bổn tiểu thư trời sinh đoan trang, muốn tìm dạng gì không có."

Tiêu Tiểu Phàm cạo một cái lỗ mũi, lẩm bẩm: "Thẹn thùng thẹn thùng."

"Nhóc mập, ngươi thích tìm dạng gì?" Âu Dương Cẩm Nguyệt thuận

miệng hỏi.

"Ta muốn tìm biết nấu cơm." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Âu Dương Cẩm Nguyệt mặt đầy vặn vẹo nói: "Ngươi thật là có theo đuổi à!"

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: " Đúng, cha nói, làm người phải có theo đuổi."

Âu Dương Cẩm Nguyệt: ". . ."

"Em gái Cẩm Nguyệt, ngươi làm sao cả ngày cùng 2 cái người cùng khổ lăn lộn chung một chỗ à!" Cả người đồ bông thiếu gia, xuất hiện ở sau lưng mấy người.

Tiêu Cảnh Đình hướng về phía hoa phục thiếu gia quan sát một phen, chỉ gặp người này đầu đội kim quan, mặc minh hoàng sắc cẩm bào, chân đạp một đôi màu vàng giày ống, toàn bộ một cái người vàng nhỏ.

Âu Dương Cẩm Nguyệt xoay người, nhìn Lý Thừa Phong, nhíu mày một cái, nói: "Ngươi làm sao tới?"

Lý ngồi tiến tới, kéo Âu Dương Cẩm Nguyệt tay nói: "Nghe nói, em gái Cẩm Nguyệt ngươi là lần này tham gia tuyển chọn hấp dẫn thí sinh, ta tới xem xem ngươi à! Có lẽ, chúng ta có thể một khối tiến vào Thanh Vân tiên môn đâu, sau này sẽ là đồng môn."

Âu Dương Cẩm Nguyệt bỏ rơi Lý Thừa Phong tay, buồn rầu nói: "Chuyện khảo nghiệm, còn không xác định đây."

"Em gái Cẩm Nguyệt, là đối với mình không lòng tin sao?"

Âu Dương Cẩm Nguyệt cau mày, không nói gì.

"Em gái Cẩm Nguyệt, cái đó tới thu lấy đệ tử trưởng lão rất coi trọng

ta, nếu là ngươi tư chất hơi kém một chút, ta giúp ngươi nói hai câu lời khen, có lẽ ngươi vẫn có thể thông qua khảo hạch." Lý Thừa Phong vỗ ngực nói.

Tiêu Cảnh Đình đánh giá Lý Thừa Phong, thầm nói: Cái này đứa nhỏ, không phải là ở tán gái đi, cái thế giới này rất nhiều người, vào sáng sớm mười ba mười bốn tuổi lập gia đình, nhìn dáng dấp tán gái tuổi tác cũng nói trước à! Sớm như vậy liền bắt đầu tán gái, thằng nhóc này trưởng thành, nhất định là một sắc trong quỷ đói.

Âu Dương Cẩm Nguyệt mặc dù nhìn như đối với Lý Thừa Phong rất là không cảm mạo, nhưng là nghe vậy, vẫn là rất khách khí nói: "Làm phiền."

Bởi vì trước Lý Thừa Phong tới, Âu Dương Cẩm Nguyệt tỏ ra có chút ít hứng thú, không lâu lắm, rời đi.

"Cha, cái đó cả người mặc đồ vàng, rất chảnh nha." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, nói: "Người ta lập tức là tiên môn đệ tử, cho nên, dĩ nhiên chảnh."

Tiêu Tiểu Đông có chút mê hoặc nói: "Tiên môn đệ tử, cũng như thế chảnh sao?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Hẳn là đi."

Tiên môn nên hình như là kiếp trước thanh hoa ĐH Bắc Kinh, tỷ số trúng tuyển thấp làm người ta tức lộn ruột, thi đậu người, tự nhiên hăm hở, dương dương đắc ý.

Nhưng là, thi đậu đại học danh tiếng, cũng không có nghĩa là từ đó về sau, một đường xuôi nước xuôi gió, có nhiều ít ánh mặt trời thanh niên, ở trên trời mới như mây trong đại học, gắng gượng bị buộc thành tâm lý biến thái, phải biết đại học danh tiếng sinh viên tự sát trước tiên, có thể là xa xa cao hơn đại học phổ thông.

"Cha, cha đang suy nghĩ gì đấy?" Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Không việc gì, 2 người các ngươi phải thật tốt tu luyện, bỏ mặc ở nơi nào, chỉ phải cố gắng tu luyện, đều có phát tài, nha không, cơ hội vươn lên." Xã hội hiện đại áp lực cạnh tranh kịch liệt à! Đại học danh tiếng đi ra, cũng không nhất định liền có thể tìm được công việc tốt, tam lưu đại học được, phát tài cũng có rất nhiều.

. . .

Tiêu Cảnh Đình các người đi theo Âu Dương gia đội ngựa, vào thành Tinh.

Tiêu Cảnh Đình không khỏi vui mừng là theo chân Âu Dương gia đội ngựa tiến vào, đi vào cửa thành lúc này lại có thể cần tiến cử bài, hắn cũng không có loại đồ vật này à!

"Các ngươi cuối cùng là đến à!" Âu Dương gia đoàn xe đến một cái, một cái trúc cơ tu sĩ liền ra đón.

Âu Dương Minh Nguyệt đi lên trước, thi lễ một cái nói: "Gặp qua Lệ gia gia, bởi vì là đứa bé nhiều, không dám quá nhanh, cho nên, tới chậm liền một ít."

Tiêu Cảnh Đình cảm giác được một cỗ hào hùng linh hồn lực, từ xe ngựa của bọn họ ở trên quét qua.

Âu Dương nghiêm túc nhìn Âu Dương Minh Nguyệt, không vui nói: "Làm sao có một trăm lẻ ba cái đứa nhỏ, chúng ta có thể chỉ có một trăm cái số người."

Âu Dương Minh Nguyệt vội nói: "Có ba cái không phải, chẳng qua là trên đường vừa vặn gặp phải, đối phương cũng muốn tới thành Tinh, liền thuận đường để cho bọn họ cùng nhau cùng tới."

Âu Dương nghiêm túc không vui nhìn Âu Dương Minh Nguyệt, nói: "Minh Nguyệt, ta gần đây lấy là ngươi là một có đúng mực, không nghĩ tới ngươi làm việc lỗ mãng như vậy, bây giờ đều là lúc nào, ngươi còn mang chút không giải thích được người tới, loại thời điểm này, liên lụy người khác tới thành Tinh, cũng không biết đánh cái gì chủ ý, vội vàng đem người đuổi đi."

Âu Dương Minh Nguyệt nhìn Âu Dương nghiêm túc nghiêm khắc thần sắc, gật đầu một cái, nói: " Được."

Tiêu Cảnh Đình xem Âu Dương Minh Nguyệt sắc mặt khổ sở đi tới, một chút liền nhìn ra, đối phương là tới đuổi người.

Trên thực tế, Tiêu Cảnh Đình linh hồn lực có chút hùng hậu, Âu Dương nghiêm túc cùng Âu Dương Minh Nguyệt đối thoại, Tiêu Cảnh Đình rõ ràng.

Bất đồng đối phương mở miệng, Tiêu Cảnh Đình dẫn đầu mở miệng trước: "Âu Dương tiểu thư, quấy rầy đã lâu, hiện bỏ vào thành Tinh, chúng ta liền cáo từ."

Âu Dương Minh Nguyệt gật đầu một cái, nói: " Được, Tiêu thiếu niên bảo trọng."

Tiêu Cảnh Đình chắp tay, nói: "Làm phiền Âu Dương tiểu thư một đường chiếu cố, chúc tiểu thư tâm tưởng sự thành."

. . .

Tiêu Cảnh Đình các người rời đi Âu Dương gia đại quân sau đó, liền muốn tìm một chỗ nghỉ ngơi, cũng không biết bọn họ là may mắn hay là bất hạnh, bọn họ đến thành Tinh lúc này chính là Thanh Vân tiên môn lựa chọn sử dụng đệ tử lúc này thành Tinh dòng người chợt tăng, thành Tinh có thể chỗ ở, so với ban đầu đắt không thiếu.

"Một người một ngày ba khối thượng phẩm linh ngọc?" Tiêu Cảnh Đình tràn đầy kinh ngạc nói.

Phụ trách thuê bán ra động phủ quản sự, gật đầu một cái, nói: "Không sai."

Tiêu Cảnh Đình đưa tay ra, xoa xoa Tiêu Tiểu Phàm đầu, nói: "Nhỏ như vậy, như thế lùn, cũng coi là?"

Quản sự gật đầu một cái, nói: "Dĩ nhiên cũng coi là, đứa nhỏ cũng là người à!"

"Có thể bớt sao?" Tiêu Cảnh Đình hỏi. Phải biết kiếp trước đứa nhỏ, đều có thể nửa giá.

"Không thể, vị khách này, ngươi mang con trai ngươi tới tham gia Thanh Vân tiên môn khảo nghiệm đi, con trai ngươi nếu là thành công tiến vào Thanh Vân tiên môn, một chút tiền thuê lại coi là cái gì?" Gã sai vặt nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Hắn thật không phải là mang con trai tới khảo nghiệm, hắn chẳng qua là mang con trai tới kiến thức một chút.

Gã sai vặt hướng Hứa Mộc An trong tay đứa bé nhìn sang, nói: "Nhắc tới, Thanh Vân tiên môn chỉ lấy bốn đến tám tuổi đứa nhỏ, nhỏ đi nữa không được, lớn hơn nữa cũng không muốn, các ngươi làm sao đem nhỏ như vậy cũng mang tới."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình xài ba trăm khối thượng phẩm linh ngọc, mướn một cái đơn sơ không thể lại đơn sơ động phủ.

Mặc dù động phủ rất là đơn sơ, nhưng là, Tiêu Cảnh Đình vẫn là có chút cao hứng, cái động này cửa phủ tự mang ngăn cách pháp trận, có thể che giấu những người khác dò xét.

Nhanh chóng co lại xuất thân, để cho Tiêu Cảnh Đình trong lòng nhiều mấy phần nguy cơ.

Tiêu Cảnh Đình dắt Tiêu Tiểu Phàm tay, ở thành Tinh trong đi, rất thuận sướng phát hiện mấy nhà đổ thạch tiệm.

"Con trai, có thể hay không ở thành Tinh làm giàu, liền xem tài năng của ngươi." Tiêu Cảnh Đình vỗ một cái Tiêu Tiểu Phàm bả vai, mặt đầy ngưng trọng nói.

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Yên tâm đi, cha, cha không nuôi nổi nhà, con sẽ giúp cha, con là em bé ngoan."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Cái này nhỏ phá trẻ con, cái gì gọi là hắn không nuôi nổi nhà.

Tiêu Cảnh Đình mang Tiêu Tiểu Phàm đi thành Tinh mấy nhà đổ thạch tiệm, Tiêu Tiểu Phàm đến một cái đổ thạch tiệm, liền tỏ ra rất hưng phấn, một liền chọn mấy tảng đá, đáng tiếc, những cái kia nguyên thạch cũng quá mắc, Tiêu Cảnh Đình chỉ có thể bất đắc dĩ nhắc nhở Tiêu Tiểu Phàm, tìm chút tiện nghi tới mua.

Tiêu Tiểu Phàm không cam không muốn chọn một ít tiện nghi.

Mua nguyên thạch sau đó, Tiêu Cảnh Đình không kịp đợi đem những cái kia nguyên thạch, mang về trong động phủ, Tiêu Tiểu Phàm nhãn lực, tự nhiên rất phi phàm, cơ bản mỗi khối trong đá, đều có linh thạch, linh châu cùng hiếm vật kiện.

"Thành Tinh trong nguyên thạch chất lượng, nếu so với phía ngoài tốt hơn rất nhiều à!" Mở ra những cái kia nguyên thạch, Tiêu Cảnh Đình thở dài nói.

Một chút cắt ra mấy khối linh thạch, Tiêu Cảnh Đình cảm giác sâu sắc lần này không uổng công.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Cái này là tự nhiên, nghe nói, thành Tinh trong đổ thạch tiệm bộ phận nguyên thạch, trên thực tế là từ Thanh Vân tiên môn địa giới chở tới đây."

"Thì ra là như vậy à! Thứ gì, chỉ cần liên hệ Thanh Vân tiên môn, luôn là rất phi phàm." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Cảnh Đình cầm Tiêu Tiểu Phàm đánh cuộc đi ra ngoài linh thạch làm bản, lại lần nữa mang Tiêu Tiểu Phàm lục tục chiếu cố thành Tinh mấy nhà đổ thạch tiệm, tài nguyên rộng vào.

Vì đãi Tiêu Tiểu Phàm, Tiêu Cảnh Đình mang Tiêu Tiểu Phàm, đi thành Tinh nhà hàng trong, xoa một lần.

. . .

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Phàm quỷ chết đói đầu thai dáng vẻ, thầm nói: Con trai nhà mình đây là người ngu có ngu phúc à! Có như thế một tay tìm bảo năng lực, mặc dù có thể ăn, nhưng chắc hẳn cũng là không chết đói.

Tiêu Cảnh Đình ở bên này đang ăn cơm thức ăn, trên thang lầu truyền đến một hồi vang động.

Tiêu Cảnh Đình quay đầu, liền thấy Âu Dương Minh Nguyệt hai chị em.

"Âu Dương tiểu thư?" Tiêu Cảnh Đình sững sốt một chút, từ lần trước cùng Âu Dương gia hai chị em khác nhau sau đó, Tiêu Cảnh Đình vẫn bận mang con trai "Nuôi gia đình", đã rất ít gặp qua người Âu Dương gia.

"Tiêu thiếu gia, nhìn dáng dấp qua không tệ à!" Âu Dương Minh Nguyệt nói.

Thành Tinh trong vật giá không phải chuyện đùa, Tiêu Cảnh Đình còn mang con trai, cả nhà cùng đi nhà hàng ăn uống, không khỏi làm Âu Dương Minh Nguyệt sinh lòng quái dị.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, hàm hồ nói: "Gần đây vận khí không

tệ, kiếm một chút, cho nên, tới ăn một bữa, chúc mừng một chút."

Âu Dương Cẩm Nguyệt có chút kinh ngạc nói: "Chú Tiêu, thật là có thể kiếm tiền à!"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Âu Dương Cẩm Nguyệt nhàn nhạt cười một tiếng, nói: "Nhóc mập, ngươi gần đây đang làm gì đó?"

"Ta ở kiếm tiền nuôi gia đình." Tiêu Tiểu Phàm chí đắc ý đầy nói.

Âu Dương Cẩm Nguyệt có chút hồ nghi nói: "Ngươi, kiếm tiền nuôi gia đình? Nói bậy bạ đi."

Tiêu Tiểu Phàm lắc đầu một cái, nói: "Không có nói quàng rồi, ta nói thật."

"Ngươi kiếm tiền nuôi gia đình, muốn cha ngươi làm gì à?" Âu Dương Cẩm Nguyệt nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Tiêu Tiểu Phàm liếc Tiêu Cảnh Đình một cái, vỗ ngực một cái nói: "Cha không nuôi nổi nhà, cho nên, tiểu Phàm nuôi gia đình, cha nấu cơm ăn."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Cái này đứa nhỏ chết bầm, nói rất hay giống như hắn cái này cha chính là người ăn bám.

Tiêu Tiểu Đông lấy một bánh bao, nhét vào Tiêu Tiểu Phàm trong miệng, nói: "Mau ăn, mau ăn."

"Nghe nói, đoạn này thời gian, tuyển chọn đã bắt đầu, không biết, tuyển chọn kết quả như thế nào à!" Hứa Mộc An chuyển đề tài nói.

Âu Dương Minh Nguyệt cười một tiếng, nói: "Cũng không tệ lắm,

Cẩm Nguyệt đã trúng tuyển, Thanh Vân tiên môn sứ giả đối với Cẩm Nguyệt rất hài lòng."

"Chúc mừng Cẩm Nguyệt tiểu thư." Tiêu Cảnh Đình nhìn Âu Dương Cẩm Nguyệt nói.

Âu Dương Minh Nguyệt cười một tiếng, trong lòng ngầm tối tăm thở phào nhẹ nhõm, Cẩm Nguyệt trúng tuyển, thành Ly phủ thành chủ cuối cùng thu liễm không thiếu, gia tộc tiền bối cũng cuối cùng là có thể thở phào, bất quá, trúng tuyển Thanh Vân tiên môn chẳng qua là bước đầu tiên, nghe nói, trong Thanh Vân tiên môn cạnh tranh là rất kịch liệt.

"Em gái nhỏ, ngươi lúc nào, đi tiên môn à!" Tiêu Tiểu Phàm hỏi.

"Chuẩn bị một chút, phải đi, còn có 10 ngày." Âu Dương Cẩm Nguyệt nói.

"Còn có 10 ngày ngươi thì phải cái mông, ngươi quá đáng thương." Tiêu Tiểu Phàm đầy là đồng tình nói.

"Là ích cốc rồi!" Âu Dương Cẩm Nguyệt tràn đầy ghét bỏ nói.

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: " Ừ, ta nhớ tới, là ích cốc, nha đầu, bắt chặt thời gian mau ăn đi, sau này không có ăn rồi."

------oOo------

Chương 105: Bị theo dõi

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 105: Bị theo dõi
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tiêu Cảnh Đình mỗi ngày mang Tiêu Tiểu Phàm quét sạch một vòng đổ thạch tiệm, sau đó hồi động phủ.

Tiêu Tiểu Phàm chọn đá năng lực quá mạnh mẽ, Tiêu Cảnh Đình ngọc bội không gian có linh thạch bổ sung, linh khí trong đó nhanh chóng nồng nặc.

Trong không gian huyễn tuyết liên, rối rít mở ra đứng lên, Hứa Mộc An thực lực cũng tiến vào luyện khí tầng 8.

"Cùng huyễn tuyết liên luyện thành liên hoa đan, ta thì có thể tiến vào luyện khí tầng chín." Tiêu Cảnh Đình chí đắc ý đầy nói.

Luyện khí chín tầng à! Tiêu gia vị kia cả ngày làm ra vẻ đại gia khuê tú phía sau màn người chưởng đà, chính là luyện khí chín tầng, hắn nếu là luyện khí tầng chín, vậy hắn đó là có thể sánh bằng gia tộc người thứ nhất nhân vật, đến lúc đó, về đến gia tộc, nhất định có thể để cho người mở rộng tầm mắt, nở mày nở mặt vô hạn.

Bất quá đi, luyện khí chín tầng tuổi thọ như thường chỉ có chừng một trăm tuổi, phải trúc cơ mới có thể đạt được hai trăm tuổi thọ nguyên, cho nên, còn phải nghĩ biện pháp trúc cơ.

Ở Hầu phủ như vậy thế lực lớn trước mặt, luyện khí chín tầng vẫn là có chút không cầm ra tay, phải trúc cơ mới có thà nói chuyện ngang hàng tư cách.

Nghĩ đến trúc cơ, Tiêu Cảnh Đình không khỏi có chút nhiệt huyết dâng trào.

Âu Dương Minh Nguyệt mặc dù đối với bọn họ thái độ không tệ, nhưng là, thật ra thì không tự chủ mang một cổ ban cho mùi vị, hắn bây giờ điểm này tu vi, ở những gia tộc lớn kia trước mặt, vẫn là có chút không đủ xem.

"Tiểu Đông đâu ? Cái này hai ngày tìm hắn đi ra ngoài chơi, đều không đi." Tiêu Cảnh Đình hướng Hứa Mộc An hỏi.

Hứa Mộc An khẽ thở dài một hơi, nói: "Tiểu Đông nói, thật giống như cảm ứng được luyện khí tầng 3 bình cảnh, cho nên, muốn bế quan tu luyện."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Nhà mình con trai lớn, toàn bộ liều mạng một cái tam lang à! Vừa ở không liền tu luyện một chút, thật là làm cho mình cái này làm bố xấu hổ à!

"Tiểu Đông áp lực hơi lớn đây." Hứa Mộc An có chút lo lắng nói.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, bất đắc dĩ nói: "Còn nhỏ tuổi, như thế đa sầu đa cảm, ta đi xem xem hắn."

Hứa Mộc An ngầm thở dài, tiểu Phàm tu vi đều đã đuổi kịp Tiểu Đông, năm đó, tiểu Phàm nhưng mà kém Tiểu Đông một đoạn lớn, tiểu Phàm lại đảm đương nổi liền "Nuôi gia đình " trách nhiệm nặng nề, Tiểu Đông ngoài miệng không nói, trong lòng hẳn là có chút nóng nảy, dẫu sao năm đó, 2 đứa bé, Tiêu Cảnh Đình càng thương yêu là Tiểu Đông, tương đối có thể làm cũng là Tiểu Đông.

Nói cho cùng, đều là khi còn bé qua chát quá, cho nên, có chút lo được lo mất.

Chính hắn làm sao thường không phải thì sao, hiện ở nơi này Tiêu Cảnh Đình đối với hắn rất tốt, nhưng là, nửa đêm tỉnh mộng lúc này hắn tổng lo lắng, bây giờ tốt đẹp hết thảy chẳng qua là một giấc

mộng.

Tiêu Cảnh Đình đi vào phòng, chỉ gặp Tiêu Tiểu Đông xếp chân ngồi ở trên giường, sắc mặt ngưng trọng.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Đông căng thẳng mặt, lắc đầu một cái.

Tiêu Tiểu Đông mở mắt ra, thấy Tiêu Cảnh Đình, sợ hết hồn.

"Cha, cha làm sao tới?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Tiêu Tiểu Đông sắc mặt bình tĩnh, nhưng là, Tiêu Cảnh Đình vẫn là có thể nhìn ra, Tiêu Tiểu Đông có chút cẩn trọng.

Tiêu Cảnh Đình xoa xoa Tiêu Tiểu Đông đầu, nói: "Gặp con chưa ăn cơm, tới xem xem con ."

Tiêu Tiểu Đông nhún vai một cái, nói: "Ta không đói bụng, cha, ta là tu sĩ, một lần 2 bữa không ăn, không cần gấp gáp."

"Ngươi vẫn là đứa bé đâu, đứa bé liền muốn ăn nhiều cơm, không nên suy nghĩ quá nhiều."

Tiêu Tiểu Đông cúi thấp đầu, nắm vạt áo, giãy giụa nói: "Nếu là ta tu vi đình trệ không tiến lên, cũng sẽ không được lợi bạc, cha, cha có phải hay không liền không thích con ?"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Đứa nhỏ này còn nhỏ tuổi, tâm tư nặng như vậy.

Tiêu Cảnh Đình gõ một cái Tiêu Tiểu Đông trán, nói: "Nghĩ gì vậy, dĩ nhiên sẽ không, con là con của cha, coi như con không tiền đồ, chỉ biết làm xằng làm bậy, cha hay là thích ngươi, được lợi bạc là cha sự việc, còn như tu vi ngươi từ từ đi, ngươi xem xem cha, mười mấy tuổi mới luyện khí tầng 3, ngươi mới hơi lớn như vậy, gấp làm gì à!"

Tiêu Tiểu Đông thổi phù một tiếng bật cười, thân mật dựa vào Tiêu Cảnh Đình nói: "Cha trước kia rất không tiền đồ đây."

Tiêu Cảnh Đình âm thầm liếc mắt, thầm nghĩ: Cái này đứa nhỏ chết bầm, cho 3 điểm màu sắc liền mở nhuộm phòng, an ủi đôi câu, lại có thể quở trách bố tới.

Tiêu Cảnh Đình ôm Tiêu Tiểu Đông, tiêu nhỏ khoa tiên thiếu cùng Tiêu Cảnh Đình như thế thân cận, trong lòng ấm áp.

Tiêu Cảnh Đình nhéo một cái Tiêu Tiểu Đông mặt, hỏi: "Có đói bụng hay không, muốn ăn cái gì?"

"Ta muốn ăn hoa hồng cao, nổ chuối tiêu, bánh Doughnut, tiêu đường bố đinh, nước dừa hoa quế bánh. . ."

Tiêu Tiểu Đông liên châu mang pháo điểm một chùm, đem Tiêu Cảnh Đình hù dọa sửng sốt một chút, Tiêu Tiểu Phàm mỗi lần ăn những thứ này bánh ngọt, Tiêu Tiểu Đông luôn là mặt đầy chê, Tiêu Cảnh Đình còn lấy là Tiêu Tiểu Đông không thích những thứ này, kết quả. . .

Tiêu Cảnh Đình mở to mắt, tràn đầy bất ngờ nhìn Tiêu Tiểu Đông, Tiêu Tiểu Đông có chút ngượng ngùng đỏ mặt.

"Tiểu Đông muốn ăn, vậy cha cho ngươi cầm, không có, lập tức cho ngươi làm." Tiêu Cảnh Đình vỗ ngực một cái nói , con trai lớn hiếm thấy nói một ít yêu cầu, hắn dĩ nhiên là muốn thỏa mãn.

Tiêu Tiểu Đông ăn cái bụng tròn xoe, cũng không muốn lên cấp sự việc, nằm ở trên giường ngủ.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Ngươi cho Tiểu Đông làm rất nhiều ăn ngon."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Hắn biết Tiêu Tiểu

Phàm có thể ăn, lại không nghĩ rằng Tiêu Tiểu Đông cũng không so Tiêu Tiểu Phàm kém nhiều ít."Đứa bé, tâm tư nhiều đi nữa, chỉ cần có ăn ngon, liền làm xong."

Hứa Mộc An: ". . ."

"Ngày hôm qua tiểu Phàm nói, hắn hồi phòng ngủ thấy được thật là nhiều ăn vô ích bánh ngọt giấy, bánh ngọt ly, nhưng là, hắn không nhớ có ăn rồi những thứ đồ này." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Ngày thứ hai.

Tiêu Tiểu Đông hưng phấn chạy ra, "Cha, mẹ, ta lên cấp luyện khí tầng 3, ta cũng không biết chuyện gì, liền bỗng nhiên lên cấp."

Tiêu Cảnh Đình như có điều suy nghĩ nói: "Đại khái là ăn nhiều chống đở hoảng, liền lên cấp, lên cấp chuyện này, thuận cơ dĩ nhiên là tốt."

Tiêu Tiểu Đông có chút ngượng ngùng đỏ mặt.

Hứa Mộc An nhéo một cái tiểu thư Đổng Tiểu Đông quai hàm, tràn đầy vui mừng nói: "Tiểu Đông, thật là lợi hại."

Tiêu Cảnh Đình ở trong lòng lắc đầu một cái, thầm nghĩ: Tiêu Tiểu Đông hẳn đã sớm đến luyện khí tầng 3 cổ chai, chẳng qua là một mực lo được lo mất, cho nên, mới chậm chạp không bước qua cái này Khảm.

"Nhìn dáng dấp, Tiểu Đông sau này phải nhiều ăn một ít à! Ngươi xem ngươi tối hôm qua ăn nhiều, tự nhiên làm theo liền lên cấp, cho nên, nhất định phải đúng hạn ăn cơm."

Đi theo Tiêu Tiểu Đông đi ra ngoài Tiêu Tiểu Phàm nghe được Tiêu Cảnh Đình lời nói tròng mắt sáng lên, chỉ Tiêu Tiểu Đông, nói: "Anh,

nguyên lai là ngươi ăn à! Ngươi còn lừa gạt ta nói là ta ăn, hại ta lấy là khẩu vị của ta lại trở nên lớn."

Tiêu Tiểu Đông liếc Tiêu Tiểu Phàm một cái, lơ đễnh nói: "Ai bảo em tốt như vậy lừa gạt, nói gì đều tin."

Tiêu Tiểu Phàm hận hận dậm chân, buồn rầu nói: "Anh thật đáng ghét, anh khi dễ người."

Tiêu Tiểu Đông khóe miệng nhanh nhẹn giơ lên trước, hiển nhiên tâm tình không tệ.

Ăn rồi điểm tâm, Tiêu Cảnh Đình như cũ mang Tiêu Tiểu Phàm đi một nhà đổ thạch nhà, mang về một đống đá.

Tiêu Cảnh Đình dự định thôi sanh huyễn tuyết liên sau đó, liền bế quan một đoạn thời gian, vì chuẩn bị đầy đủ tài nguyên, sẽ đi bế quan, Tiêu Cảnh Đình mang Tiêu Tiểu Phàm đi đổ thạch trong tiệm tần số có chút thường xuyên.

Tiêu Cảnh Đình xách Tiêu Tiểu Phàm đi ra đổ thạch tiệm lúc này nhường một người ngăn lại.

Cảm nhận được trên người vừa tới hào hùng linh lực, Tiêu Cảnh Đình không khỏi tăng cao cảnh giác.

"Cái này vị tiền bối có chuyện gì không?" Tiêu Cảnh Đình có chút khẩn trương hỏi. Người đâu một bộ quần áo xanh, mặc chính là Thanh Vân tiên môn trúc cơ kỳ tiêu chuẩn lối ăn mặc.

"Chúng ta tìm một chỗ nói một chút đi." Giản Nghĩa nói.

Tiêu Cảnh Đình có chút bất an nhìn Giản Nghĩa, nói: "Đều do tiền bối làm chủ."

Ở Giản Nghĩa dưới sự yêu cầu, Tiêu Cảnh Đình mang Giản Nghĩa đi hắn tạm thời thuê ở động phủ, giữ lại trong động phủ Hứa Mộc An

thấy trúc cơ kỳ tu sĩ giá lâm, không khỏi có chút khẩn trương.

"Tiền bối, ngươi tìm ta làm gì à?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Ta lưu ý cha con các ngươi rất lâu rồi, ngươi gần đây đang đánh cuộc thạch tiệm xài không thiếu đi, ta nghe ngóng, nhà ngươi đời không hiện! Vậy tình huống, ngươi là không thể nào đang đánh cuộc thạch tiệm như vậy tốn, ngươi tiền đặt cuộc là con trai ngươi đánh cuộc đi ra ngoài đi." Giản Nghĩa nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Hắn đã quá cẩn thận, không nghĩ tới hay là để cho người phát hiện, đối phương một cái trúc cơ tu sĩ, lại có thể lưu ý hắn rất lâu rồi.

"Ta xem qua, mỗi lần ngươi đều là mang con trai ngươi, đi đổ thạch tiệm, đổ thạch đều là con trai ngươi chọn, ta học qua một chút biện luận thạch năng lực, phát hiện con trai ngươi chọn đá, phẩm tương đều rất tốt, nhưng là, hắn còn nhỏ như vậy, chắc hẳn chưa từng học qua biện luận thạch, hắn là dựa vào trực giác chọn linh thạch, ta muốn con trai ngươi, hẳn là trời sanh linh thể, trời sanh thân cận linh khí đậm đà linh thạch." Giản Nghĩa nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Tiểu Phàm là trời sanh linh thể chuyện này, Tiêu Cảnh Đình cũng nghĩ tới, chẳng qua là, hắn đối với tu chân biết rõ có hạn, một mực không có cách nào chứng thật.

Hứa Mộc An nhìn Giản Nghĩa, có chút khẩn trương nói: "Tiểu Phàm, nhưng thật ra là cái rất thông thường đứa trẻ, tâm trí còn có chút không hoàn toàn, chẳng qua là vận khí tương đối khá mà thôi."

Giản Nghĩa nhìn Hứa Mộc An bộ dáng như lâm đại địch, nói: "Ngươi không cần khẩn trương, ta không có ác ý, con trai ngươi trời sanh linh thể, lưu ở một giới này có chút mai một, ta là lần này Thanh Vân tiên môn phái tới thu lấy đệ tử, con trai ngươi trời sanh linh thể, chính là chúng ta Thanh Vân tiên môn yêu cầu nhân tài."

Hứa Mộc An chần chờ một chút, mở miệng nói: "Ta nghe nói, Thanh

Vân tiên môn lần này tuyển chọn, đã kết thúc."

Giản Nghĩa gật đầu một cái, nói: "Chỉ cần con trai ngươi tư chất đủ xuất sắc, thêm một chỗ không phải việc khó gì."

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, thần sắc có chút bất an.

Tiêu Tiểu Phàm nháy con mắt, mang trên mặt mấy phần hoang mang.

Tiêu Tiểu Đông căng thẳng mặt, đứng ở một bên, im lặng không lên tiếng.

Giản Nghĩa lấy ra một cái luân bàn, hướng về phía Tiêu Tiểu Phàm nói: "Cái này là khảo sát thuộc tính luân bàn, đứa nhỏ, ngươi tới thử một lần có được hay không."

Tiêu Tiểu Phàm hướng Tiêu Cảnh Đình nhìn một cái, Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái.

Tiêu Tiểu Phàm đưa tay đè ở luân bàn ở trên, luân bàn nhất thời toát ra một hồi chói mắt ánh đỏ.

"Thuần hỏa linh căn, lại là thuần hỏa linh căn." Giản Nghĩa tràn đầy hưng phấn nhìn Tiêu Tiểu Phàm.

Trời sanh linh thể cho dù là ba linh căn, tiên môn cũng biết nguyện ý thu nạp, nhưng mà, lại là thuần hỏa linh căn, một linh căn bản thân chính là tiên môn có thể gặp mà không thể cầu nhân tài, cộng thêm trời sanh linh thể, đạt được một nhân tài như vậy, tiên môn ban thưởng nhất định không thiếu.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Giản Nghĩa chiếu lấp lánh ánh mắt, biết người này đối với con trai mình tư chất là rất hài lòng.

"Tiêu sư điệt, con trai ngươi tư chất tốt vô cùng, hắn như vậy tư chất, lại lưu ở một giới này, tuyệt đối là lãng phí, ta nếu là đem hắn

mang nhập tiên môn, lấy hắn thiên phú, những cái kia kim đan trưởng lão chắc hẳn cũng biết động tâm, từ trước ra sau nhất định tiền đồ vô lượng." Giản Nghĩa nói.

Tiêu Cảnh Đình có chút chần chờ cau mày, Giản Nghĩa nhìn Tiêu Cảnh Đình hình dáng, không ngừng cố gắng nói: "Các ngươi một giới này, trúc cơ đan có nghiêm khắc quản khống, muốn trúc cơ khó như lên trời, con trai ngươi lưu lại nơi này, trúc cơ cơ hội rất mong manh, nhưng là, vào tiên môn cũng không giống nhau, lấy con trai ngươi tư chất, trở thành kim đan lão tổ cũng là có thể."

Giản Nghĩa trúc cơ tu vi nhưng thật ra là coi thường Tiêu Cảnh Đình, chẳng qua là, Tiêu Cảnh Đình là Tiêu Tiểu Phàm cha, Tiêu Tiểu Phàm tiến vào tiên môn sau đó, nếu như bị làm đệ tử nòng cốt điểm chính đào tạo, như vậy, hắn sau này nói không chừng còn muốn nịnh hót Tiêu Tiểu Phàm, cho nên đối với Tiêu Cảnh Đình hết sức khách khí.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Phàm, có chút nhức đầu nói: "Tiểu Phàm khi còn bé, cháy hỏng đầu óc, có chút hồ đồ đây."

Thanh Vân tiên môn là địa phương tốt, nhưng mà, như thường là đầm rồng hang hổ địa phương, tiểu Phàm ở như vậy trong hoàn cảnh, có thể qua thoải mái thích ý sao?

Tiêu Cảnh Đình trong lòng có chút ảm đạm, Giản Nghĩa nhìn như ở hỏi ý bọn họ ý kiến, trên thực tế, bọn họ ý kiến căn bản không đủ nặng nhẹ, xem bộ dáng của đối phương cũng biết, đối phương không thể nào buông tha tiểu Phàm, mặc dù vào tiên môn là chuyện tốt, nhưng là, Tiêu Cảnh Đình vẫn là có chút không quá yên lòng à.

"Cái này không thành vấn đề, nếu như là sốt cao cháy hỏng, một viên khải linh đan, là có thể đền bù." Giản Nghĩa không chút nghĩ ngợi nói.

------oOo------

Chương 106: Tiểu Phàm rời đi

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 106: Tiểu Phàm rời đi
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Tiểu Đông nhìn Giản Nghĩa khảo sát luân bàn, chần chờ một chút, nói: "Tiền bối, ta có thể thử một lần sao?"

Giản Nghĩa gật đầu một cái, nói: "Dĩ nhiên có thể."

Tiêu Tiểu Đông đưa tay đè ở trận bàn trên, trận bàn hiện ra xanh lơ xanh da trời hai màu chùm tia sáng.

Giản Nghĩa đưa tay đè ở trận bàn trên, mặt lộ vẻ chần chờ, "Ngươi tư chất không tệ, bất quá, muốn vào Thanh Vân tiên môn còn kém một chút."

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, sắc mặt như thường.

Giản Nghĩa ở trong lòng tối tăm thầm thở dài một tiếng đáng tiếc, Tiêu Tiểu Đông tư chất trên thực tế cũng không tệ, miễn cưỡng đạt tới tiên môn nhận tiêu chuẩn.

Chẳng qua là tiên môn cho mười vị trí, đã đều có mấy, hắn mang nhiều một người trở về đã là miễn cưỡng, mang nhiều 2 người trở về, những thứ khác phụ trách thu ghi đệ tử sư huynh đệ, chỉ sợ ở đối với hắn có thành kiến, Giản Nghĩa không hề muốn uổng công chọc cái này phiền toái.

Gặp Giản Nghĩa tròng mắt nóng bỏng nhìn hắn, Tiêu Tiểu Phàm núp ở Tiêu Cảnh Đình sau lưng, có chút khiếp đảm nói: "Cha, hắn ở muốn làm gì à!"

Tiêu Cảnh Đình khẽ thở dài một hơi, nói: "Tiền bối nói, phải dẫn ngươi đi Thanh Vân tiên môn, để cho ngươi trở thành hô phong hoán vũ, không gì không thể đại có thể."

Tiêu Tiểu Phàm liên tục không ngừng lắc đầu một cái, nói: "Con không nên đi Thanh Vân tiên môn, con không muốn ích cốc."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Phàm, trong lòng không biết làm sao, Âu Dương gia hao tổn tâm cơ muốn đem gia tộc người đưa vào tiên môn, đại cơ hội tốt đặt ở con trai mình trước mặt, con trai mình nhưng không nghĩ muốn.

"Người bạn nhỏ, nếu là được kim đan lão tổ, có thể sống năm trăm tuổi đây." Giản Nghĩa mặt tươi cười nói.

Tiêu Tiểu Phàm trên đất đánh cút, buồn bực la ầm lên: "Đều không thể ăn ngon, sống lâu như vậy, có ích lợi gì."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Phàm, nói: "Tiểu Phàm à! Cha, mẹ, anh tư chất kém, chỉ có thể sống chừng một trăm tuổi, con nếu là có tiền đồ, sau này có thể kéo cha, mẹ, anh một cái, để cho cha, mẹ, anh sống lâu một chút đây."

Tiêu Tiểu Phàm nháy con mắt, trên mặt lộ ra mấy phần suy nghĩ sâu xa.

Giản Nghĩa nhìn Tiêu Tiểu Phàm, thêm chặt khuyên nhủ: "Đúng vậy! Người bạn nhỏ, cha mẹ ngươi, anh không có trúc cơ đan, là rất khó trúc cơ, ngươi vào tiên môn, lập công, tiên môn sẽ có trúc cơ đan ban thưởng, ngươi nếu là có nhiều trúc cơ đan, có thể dành cho những người khác, như vậy cha mẹ ngươi liền cũng có trúc cơ cơ hội."

Giản Nghĩa ngoài miệng như thế nói, nhưng trong lòng có chút xem thường, Tiêu Tiểu Phàm tuổi tác còn nhỏ, tính hay quên, cùng vào tiên môn, bị tiên môn trưởng lão mang, đối với người trong nhà ấn

tượng liền phai nhạt.

Tiên môn tại sao không thu tuổi lớn đứa nhỏ, rất lớn một mặt chính là bởi vì là nhỏ tuổi đứa bé, đối với gia tộc ấn tượng tương đối thiếu, từ nhỏ ở tiên môn đào tạo, sau khi lớn lên, đối với tiên môn cảm tình, xa xa cao hơn gia tộc.

Giống như Tiêu Tiểu Phàm như vậy xuất thân thấp hèn, nhưng tư chất xuất chúng thiếu gia, sau khi lớn lên nhiều lấy tiên môn đệ tử tự cho mình là, tiên bớt nói khởi gia tộc mình, cái này cũng không kỳ quái, một cái kéo chân sau gia tộc, có cái gì tốt nói.

Tiêu Tiểu Phàm cắn răng, trên mặt lộ ra mấy phần vẻ giằng co.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Phàm sắc mặt, đau lòng chặt.

Tiêu Tiểu Phàm nhìn Giản Nghĩa, chần chờ một hồi lâu, nói: "Ta phải đi tiên môn, ta muốn được lợi thật là nhiều thật là nhiều trúc cơ đan."

Giản Nghĩa gật đầu một cái, cười một tiếng, nói: "Người bạn nhỏ, cùng ngươi trưởng thành, cũng biết ngươi quyết định của ngày hôm nay có bao nhiêu chính xác."

Tiêu Tiểu Phàm xụ mặt, không nói gì, Tiêu Cảnh Đình đột nhiên cảm giác được cái này con thứ hai trưởng thành không ít.

"Tiền bối, các ngươi khi nào đi tiên môn à!" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Giản Nghĩa cân nhắc một chút, nói: "Năm ngày sau."

Tiêu Cảnh Đình chần chờ một chút, nói: "Ta muốn lại lưu con trai ta mấy ngày, cho hắn làm chút ăn ngon, có thể không?"

Tiêu Tiểu Phàm nghe được Tiêu Cảnh Đình mà nói, trên mặt lộ ra mấy phần vẻ vui mừng.

Giản Nghĩa nhìn Tiêu Tiểu Phàm sắc mặt, gật đầu một cái, nói: "Dĩ

nhiên có thể."

Kế tiếp năm ngày, Tiêu Cảnh Đình cái gì cũng không làm, chính là cho Tiêu Tiểu Phàm làm các loại các dạng ăn ngon, đại khái là biết phải rời khỏi cha mẹ, gần đây khẩu vị rất tốt Tiêu Tiểu Phàm, đột nhiên không đói bụng, Tiêu Cảnh Đình cho Tiêu Tiểu Phàm làm không thiếu có thể bảo tồn quà vặt.

Năm ngày thời gian, thoáng một cái rồi biến mất, Tiêu Cảnh Đình như thế nào đi nữa không thôi, Giản Nghĩa vẫn là đúng hạn đến, đem người đón đi.

. . .

Giản Nghĩa mang Tiêu Tiểu Phàm đi lên Thanh Vân tiên môn phi thuyền lúc đó, Âu Dương Cẩm Nguyệt không khỏi ngây ngẩn.

"Giản sư huynh, mười vị trí cũng đầy, ngươi tại sao lại mang theo cái đứa nhỏ tới." Lưu Nhất Tài bất mãn nói.

"Cái này là cái một linh căn, ta muốn tiên môn tiền bối, cũng có thể châm chước." Giản Nghĩa bình bình đạm đạm nói.

Giản Nghĩa mà nói, nhẹ bỗng, lại một lần đem thần hành chu trên những người khác cũng cho kinh sợ.

"Giản sư huynh, ngươi chắc chắn sao?" Lưu Nhất Tài cau mày nói.

Giản Nghĩa gật đầu một cái, lão thần nơi nơi nói: "Chắc chắn, ta hạch thật nhiều lần, đích xác là một linh căn."

"Chúc mừng Giản sư huynh, không nghĩ tới như vậy một cái tuyệt thế thiên tài, cũng cho ngươi tìm được." Lưu Nhất Tài mặt băng bó, chua chát nói.

Giản Nghĩa sờ râu, chí đắc ý đầy cười một tiếng, nói: "Vận khí không tệ, tình cờ gặp phải một tên tiểu tử, chính là một một linh

căn."

Trên phi thuyền những người khác, từng cái sắc mặt cổ quái nhìn Giản Nghĩa, mặc dù man hoang đại lục, những gia tộc lớn kia tặng lễ vật không thiếu, nhưng là, so với tiên môn tưởng thưởng, coi như không thể cái gì.

Âu Dương Cẩm Nguyệt đi tới, kéo lại Tiêu Tiểu Phàm cánh tay, nói: "Ngươi lúc nào tham gia tuyển chọn à! Ta cũng không biết à!"

Tiêu Tiểu Phàm lắc đầu một cái, nói: "Ta cũng không biết à! Chính hắn tìm tới, ta không có tìm hắn à!"

Âu Dương Cẩm Nguyệt gật đầu một cái, nói: "Như vậy à! Bỏ mặc như thế nào, chúng ta sau này sẽ là đồng môn."

Tiêu Tiểu Phàm miễn cưỡng cười một tiếng, nói: "Ta muốn cha đây."

Âu Dương Cẩm Nguyệt liếc mắt, nói: "Nhóc con."

Tiêu Tiểu Phàm đến, để cho trên phi thuyền những thứ khác đứa nhỏ, có chút bài xích, những thứ này đại gia tộc đứa nhỏ, mơ hồ Minh Nguyệt Tiêu Tiểu Phàm thiên phú cao hơn bọn họ, từng cái tâm tư dị biệt.

. . .

Bên trong động phủ.

Tiêu Cảnh Đình người một nhà vây chung chỗ ăn cơm, Hứa Mộc An nhìn Tiêu Tiểu Đông bên người trống không vị trí, khẽ thở dài một hơi.

Tiêu Cảnh Đình vỗ một cái Hứa Mộc An bả vai, nói: "Tốt lắm, con trai chúng ta phải đi tiên môn học cao thâm pháp thuật đi, lại không phải đi đầm rồng hang hổ, ngươi đừng lo lắng."

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, nói: "Mặc dù như vậy, ta vẫn là có chút không quá yên lòng à!"

Tiểu Phàm nếu là giống như Tiểu Đông vậy khôn khéo khá tốt, hết lần này tới lần khác tiểu Phàm tâm trí so với người bình thường còn kém một chút.

"Yên tâm đi, người kia nói, con trai chúng ta tư chất rất tốt, vào tiên môn liền có thể bị điểm chính đào tạo, vào Thanh Vân tiên môn à! Bao nhiêu người vì cơ hội này, lách bể đầu à!" Tiêu Cảnh Đình an ủi.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Em biết."

Thanh Vân người tiên môn mười năm mới thu học trò một lần, lần sau gặp được tiểu Phàm không muốn biết năm nào tháng nào.

Thanh Vân người tiên môn vừa đi, thành Tinh lập tức vắng lạnh rất nhiều.

"Cố gắng tu luyện đi, cùng chúng ta trúc cơ, là có thể nghĩ một chút biện pháp, đi Thanh Vân tiên môn địa giới." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, trịnh trọng nói: " Đúng, phải nhanh chóng tăng lên tu vi, nếu không, lần sau gặp được tiểu Phàm, tiểu Phàm tu vi nói không chừng đã vượt qua ta cái này mẹ."

Tiêu Cảnh Đình xoa xoa Tiêu Tiểu Đông đầu, nói: "Tiểu Đông cũng phải cố gắng tu luyện, cùng lần sau gặp mặt, có thể cùng tiểu Phàm so một lần đây."

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Con sẽ cố gắng."

Tiêu Cảnh Đình suy nghĩ, nói: "Phải nghĩ cách, được lợi ít bạc."

Tiểu Phàm vừa đi, còn muốn dựa vào đổ thạch làm giàu, đã không quá có thể.

Trước, Tiêu Cảnh Đình mượn vị kia trúc cơ tiền bối luân bàn khảo nghiệm một chút tư chất, hắn là mộc thủy đất ba thuộc tính, giữ vị tiền bối kia giải thích, ba linh căn muốn trúc cơ uống một viên trúc cơ đan tỷ lệ chỉ có 10%, song linh căn thì có 1 phần 3 cơ hội, mình là ba linh căn, chỉ sợ nhiều lắm chuẩn bị mấy viên trúc cơ đan.

Hứa Mộc An là hỏa kim 2 thuộc tính, Tiêu Tiểu Đông là mộc thủy 2 thuộc tính, người một nhà là thuộc hắn tư chất kém nhất, Tiêu Cảnh Đình mặc dù sớm thì phát hiện mình tư chất có thể chưa ra hình dáng gì, nhưng là, bị chứng thật vẫn có chút không phải mùi vị.

"Ta phát hiện thành Tinh bên trong không hề thiếu luyện đan sư, có địa phương có thể gửi bán đan dược, đan dược bán đi, sẽ có linh thạch tự động vào trương mục, đan sư cũng không cần làm sao lộ mặt." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình trợn to mắt, nói: "Như vầy phải không?"

Hứa Mộc An gật đầu một cái: " Không sai." Nàng vốn là đã dự định bán ra đan dược, chẳng qua là, tiểu Phàm đổ thạch kiếm mau hơn một chút, không nghĩ tới. . .

Vì mau sớm đạt được linh thạch, Tiêu Cảnh Đình bán ra không thiếu đan dược.

Thời gian cực nhanh, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An ở thành Tinh trong, một đợi chính là lớn nửa năm, đại sau nửa năm, 2 người thực lực bị đẩy tới luyện khí chín tầng đỉnh cấp.

. . .

"Tiêu thiếu niên, tựa hồ mỗi lần gặp mặt, Tiêu thiếu niên cũng sẽ cho người thất kinh à!" Âu Dương Minh Nguyệt nhìn Tiêu Cảnh Đình, ê ẩm nói.

Thanh Vân tiên môn thu học trò sau đó, Âu Dương Minh Nguyệt rời đi thành Tinh, thành Tinh không dễ cư, người bình thường ở không

dậy nổi.

Để cho Âu Dương Minh Nguyệt bất ngờ là, Tiêu Cảnh Đình mang Tiêu Tiểu Đông cùng Tiêu Tiểu Tấn ở thành Tinh ở một cái chính là lớn nửa năm, hơn nữa, hơn nửa năm sau lần nữa gặp mặt, Tiêu Cảnh Đình đã là luyện khí tầng chín.

Mặc dù Tiêu Tiểu Phàm là ở cuối cùng bị Giản Nghĩa mang theo thần hành chu, nhưng là tin tức vẫn là truyền về Âu Dương gia, biết Tiêu Tiểu Phàm là một linh căn, Âu Dương gia lập tức hạ giao hảo Tiêu Cảnh Đình quyết định.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Âu Dương tiểu thư quá khen, tiểu thư là tới tham gia lần này thành Tinh hội đấu giá?"

Âu Dương Minh Nguyệt gật đầu một cái, nói: "Không sai, Tiêu thiếu niên cũng luyện khí tầng chín, lần này hẳn là hướng về phía trúc cơ đan tới đi."

Tiêu Cảnh Đình cười khổ một cái, nói: "Ta đây là muốn, đáng tiếc trong túi ngượng ngùng à!"

Âu Dương Minh Nguyệt cười một tiếng, nói: "Tiêu thiếu niên, cũng thật là biết nói đùa."

"Ta cũng không phải là nói đùa, là thật không có tiền à!" Tiêu Cảnh Đình vuốt tay nói.

Thành Tinh cử hành lần hội đấu giá này, có ba viên trúc cơ đan bán ra, trúc cơ đan mị lực kinh người, lập tức lại đưa tới vô số cao thủ, Tiêu Cảnh Đình cơ hồ có thể khẳng định, một hồi đấu giá lúc này nhất định là một trận long tranh hổ đấu.

Tiêu Cảnh Đình không là hướng về phía trúc cơ đan tới, mà là, hướng về phía đấu giá lên mấy loại linh thảo tới.

Cái này nửa năm Tiêu Cảnh Đình tiếp xúc một ít đủ loại linh thảo

sau đó, ngọc bội không gian lại có thể tự động tuôn ra mấy tấm bất đồng trúc cơ đan đan phương, Tiêu Cảnh Đình lúc này như nhặt được chí bảo.

Luyện chế trúc cơ đan một ít linh thảo, chẳng những trân quý, đối với thời hạn cũng có nghiêm khắc yêu cầu.

Linh thảo thời hạn đối với Tiêu Cảnh Đình mà nói, hoàn toàn không là vấn đề, có ngọc bội không gian nơi tay, chỉ phải có đầy đủ linh thạch, là có thể thúc sanh ra đầy đủ linh thảo.

Hắn cùng Hứa Mộc An thuật luyện đan cũng không tệ, dựa vào gửi bán đan dược, kiếm lấy không ít linh thạch.

Có lúc, Tiêu Cảnh Đình sẽ muốn, sớm biết gửi bán đan dược, như thế được lợi, cũng không cần mang tiểu Phàm đi ra ngoài xuất đầu lộ diện, có lúc, Tiêu Cảnh Đình lại sẽ muốn, mang tiểu Phàm đi ra ngoài cũng là tốt, Thanh Vân tiên môn nhưng mà địa phương tốt à! Tiểu Phàm ở nơi đó mới có thể có tiền đồ lớn.

Âu Dương Minh Nguyệt hướng Hứa Mộc An nhìn sang, sắc mặt phức tạp.

Tiêu Tiểu Phàm bị Thanh Vân người tiên môn mang đi sau đó, Tiêu Cảnh Đình người một nhà tin tức bị bay lên để hướng lên trời, Tiêu Cảnh Đình những cái kia hoang đường qua lại, tự nhiên cũng đang điều tra bên trong.

Nghĩ đến trong vòng điều tra Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An không cùng tin tức, Âu Dương Minh Nguyệt chỉ cảm thấy hoang đường, người ta tình cảm vợ chồng tốt biết bao à! Tiêu Cảnh Đình nhiều hơn vào à!

"Hứa thiếu tu vi tiến bộ rất nhanh à!" Âu Dương Minh Nguyệt có chút phiền muộn nói.

Âu Dương Minh Nguyệt âm thầm nói: Lần trước gặp Hứa Mộc An

lúc này Hứa Mộc An cùng Tiêu Cảnh Đình một cái luyện khí tầng 8, một cái luyện khí tầng 7, kết quả lần này gặp mặt, nàng vẫn là luyện khí tầng 8, 2 người cũng đã song song luyện khí tầng chín.

Âu Dương Minh Nguyệt cũng hoài nghi tới 2 người tu vi tiến bộ nhanh như vậy nguyên nhân, bất quá, nàng đem nguyên nhân đổ tội ở Thanh Vân tiên môn trúc cơ tu sĩ Giản Nghĩa trên người, cho rằng Giản Nghĩa lúc rời đi, cho Tiêu Cảnh Đình vợ chồng chỗ tốt gì.

"Âu Dương tiểu thư quá khen." Hứa Mộc An thản nhiên nói.

------oOo------

Chương 107: Đi Thanh Vân tiên môn biện pháp

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 107: Đi Thanh Vân tiên môn biện pháp
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

"Tiểu thư, không tìm được." Một cái người làm đi tới, xít lại gần Âu Dương Minh Nguyệt nói.

Âu Dương Minh Nguyệt thở dài, khoát tay một cái, nói: "Vậy coi như đi."

"Âu Dương tiểu thư, đang tìm cái gì à?" Tiêu Cảnh Đình tò mò hỏi.

Âu Dương Minh Nguyệt nhún vai một cái, thản nhiên nói: "Nghe nói, thành Tinh có cái luyện đan sư, thường xuyên gửi bán đan dược, ban đầu chẳng qua là gửi bán một ít đan dược thông thường, sau đó giúp người đột phá bình cảnh đan dược đều có gửi bán, trước đây không lâu, người này lại có thể bán ra một nhóm liên hoa đan, người này thần bí đặc biệt, hẳn còn không có thuộc thế lực, ta lần này tới, là xem xem có thể hay không mời chào."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Âu Dương Minh Nguyệt bây giờ nói là hắn cùng Hứa Mộc An sao?

"Cái đó luyện đan sư, liền liên hoa đan cũng có thể luyện chế, muốn đến thuật luyện đan không tầm thường, hơn nữa, đối phương tựa hồ không muốn bại lộ thân phận, muốn mời chào chỉ sợ không dễ dàng đây." Âu Dương Minh Nguyệt tràn đầy tiếc nuối nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Mỗi một cái luyện đan sư đều là do số lớn linh

thảo chất đống mà thành, linh thảo không dễ phải, phần lớn luyện đan sư sau lưng đều có một cái khổng lồ thế lực ra sức, thất lạc ở bên ngoài luyện đan sư, ít chi lại càng ít, nếu như, hắn không phải có ngọc bội không gian nơi tay, có thể số lớn thúc sanh dược thảo, vậy thuật luyện đan của hắn tuyệt đối sẽ không đến bây giờ đến nước.

"Tìm cái đó luyện đan sư người, có phải hay không rất nhiều à!" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Âu Dương Minh Nguyệt lắc đầu một cái, nói: "Vốn là ngược lại cũng không phải rất nhiều, bất quá, vị luyện đan sư này, gần đây đối bên ngoài ném bán ra liền một nhóm liên hoa đan, tìm người hắn là thêm." Liên hoa đan nhưng mà giúp người đột phá tới luyện khí tầng 9 đan dược à! Âu Dương Minh Nguyệt cũng động tâm không dứt, chẳng qua là, nàng muốn thời điểm xuất thủ, đan dược đã sớm bị tiêu hao không còn.

Tiêu Cảnh Đình nhíu mày, vì góp đủ luyện chế trúc cơ đan linh thảo, hắn buộc lòng phải bên ngoài ném bán ra liền một nhóm liên hoa đan, kết quả, quả nhiên bị theo dõi sao? Khá tốt, đồ đã cũng bán rồi, linh thạch cũng đã đến hắn trong trương mục, tám viên liên hoa đan, bán ba trăm hai mươi khối linh thạch, liên hoa đan, vẫn là rất đáng tiền.

"Cái đó luyện đan sư, làm việc rất cẩn thận, rất nhiều người đều ở đây tìm hắn, bất quá, hẳn còn không có thế lực kia tìm được." Âu Dương Minh Nguyệt nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Không tìm được? Vậy thì đúng rồi, tìm được, vậy còn có.

"Âu Dương tiểu thư, ngươi biết làm sao đi Thanh Vân tiên môn địa giới sao?" Tiêu Cảnh Đình chuyển đổi đề tài hỏi.

Âu Dương Minh Nguyệt đánh giá Tiêu Cảnh Đình, hỏi: "Ngươi muốn đi Thanh Vân tiên môn?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Tiểu Phàm đi Thanh Vân tiên môn, ta tổng có chút không quá yên lòng, muốn đi xem 1 chút."

"Ngươi không cần lo lắng, ta nhận được Âu Dương gia tộc người tin tức truyền đến, Tiêu Tiểu Phàm vào tiên môn, liền bị bên trong tông một cái kim đan tu giả coi trọng, cuộc sống qua tốt." Âu Dương Minh Nguyệt nói.

Nghe được Âu Dương Minh Nguyệt mà nói, Tiêu Cảnh Đình nhất thời thở phào nhẹ nhõm, nói: "Như vậy liền tốt, bất quá, ta vẫn là muốn đi xem xem."

Âu Dương Minh Nguyệt suy nghĩ một chút, nói: "Muốn đi, cũng không phải là không thể."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Âu Dương Minh Nguyệt, có chút phấn chấn hỏi: "Biện pháp gì? Ta biết Âu Dương tiểu thư, ngươi nhất định sẽ có biện pháp."

"Thanh Vân tiên môn cùng man hoang đại lục bây giờ có lui tới thương thuyền, chỉ cần ngươi ra nổi giá tiền, có thể để cho vậy thương thuyền mang ngươi đi Thanh Vân tiên môn địa giới."

"Man hoang đại lục vật liệu thiếu thốn, thương thuyền lui tới không hề thường xuyên, giống như là 2 đến ba năm một lần, thương thuyền lần gần đây nhất tới là 2 tháng trước, bây giờ đã rời đi, nếu Tiêu thiếu muốn chở vậy thương thuyền, còn phải chờ thêm cái hai ba năm."

"Thương thuyền giá cả không tiện nghi, lần này ghi người giá cả hình như là một ngàn linh thạch một người, Tiêu thiếu, ngươi là dự định đi mấy người."

Tiêu Cảnh Đình nới rộng ra mắt, nói: "Mắc như vậy?" Một ngàn linh thạch, trên người hắn tính tới tính lui, cũng chỉ có năm bách linh

thạch à!

Âu Dương Minh Nguyệt gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Từ man hoang đại lục đến Thanh Vân tiên môn chỗ ở Vân châu, cần vượt qua mộ tuyết biển, muốn ở trên biển đi hai tháng thời gian, trên đường có thể sẽ gặp phải các loại yêu thú, vì an toàn, thương đội sẽ tìm kim đan tu sĩ hộ tống, kim đan tu sĩ à! Ngươi suy nghĩ một chút xem, cũng biết, cái giá cả này, không hề khoa trương."

Tiêu Cảnh Đình nhạt nhẽo cười một tiếng, là không khoa trương, nhưng mà, hắn không có nhiều như vậy linh thạch, cũng may thương thuyền hai ba năm mới chạy đi chạy lại một lần, hắn còn có đầy đủ thời gian, đi được lợi linh thạch, việc cần kíp là tiến vào trước trúc cơ à! Tu vi tiến bộ, được lợi bạc liền dễ dàng.

"Âu Dương tiểu thư, nếu là có phi thuyền tới, ngươi có thể cho ta thông cái tin sao?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Âu Dương Minh Nguyệt gật đầu một cái, nói: "Dĩ nhiên có thể, đúng rồi, Tiêu thiếu niên, Âu Dương gia cùng Thanh Vân tiên môn bên kia thỉnh thoảng sẽ có tin tức lui tới, ngươi có cái gì nhắn lời, ta có thể cho ngươi mang."

Âu Dương Minh Nguyệt thầm nói: Tiêu Tiểu Phàm vừa vào tiên môn, liền bị trong môn kim đan tu sĩ thu vì đệ tử quan môn, Cẩm Nguyệt nhưng biểu hiện bình thường.

Thanh Vân tiên môn cạnh tranh kịch liệt, nội môn lập bang kết phái, rất là hỗn loạn, bởi vì trước cùng Tiêu Tiểu Phàm giao hảo, Âu Dương Cẩm Nguyệt cuộc sống ngược lại là qua không tệ, Âu Dương Minh Nguyệt không thể không bội phục em gái ánh mắt, cuối cùng sáng sớm liền nhìn ra Tiêu Tiểu Phàm không phải vật trong ao.

Nghe Âu Dương Cẩm Nguyệt nói, Tiêu Tiểu Phàm là rất nhớ Tiêu Cảnh Đình đám người, Âu Dương gia nếu có thể cho Tiêu Tiểu Phàm mang đi Tiêu Cảnh Đình đám người tin tức, vậy Âu Dương Cẩm Nguyệt cùng Tiêu Tiểu Phàm quan hệ giữa thì càng vững chắc.

"Như vậy, làm phiền Âu Dương tiểu thư." Một mực im lặng không lên tiếng Hứa Mộc An, nghe Âu Dương Minh Nguyệt nói đến Tiêu Tiểu Phàm, rốt cuộc khắc chế không nổi tâm tình, tràn đầy kích động nói.

Âu Dương Minh Nguyệt cười một tiếng, nói: "Không cần khách khí."

"Tiêu thiếu là đã quyết định chủ ý phải đi Vân châu sao?" Âu Dương Minh Nguyệt hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, trịnh trọng nói: "Đúng vậy."

"Vân châu vật liệu là rất phong phú, nhưng là, nghe nói bàn đều bị các thế lực lớn chia cắt sạch sẽ, man hoang đại lục tu sĩ đã qua, cuộc sống cũng không phải là rất tốt hơn đây." Âu Dương Minh Nguyệt nhắc nhở.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đa tạ Âu Dương tiểu thư chỉ điểm."

. . .

"Tiểu thư, hội đấu giá sắp bắt đầu." Một người tùy tùng tìm tới Âu Dương Minh Nguyệt nói.

Âu Dương Minh Nguyệt quay đầu, hướng về phía Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An, nói: "2 người, ta đi vào trước."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Tiểu thư xin cứ tự nhiên."

Hứa Mộc An nhìn Âu Dương Minh Nguyệt hình bóng, hướng Tiêu Cảnh Đình nhìn một cái, nói: "Chúng ta cũng vào đi thôi."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Được."

Trên lầu phòng V.I.P đều bị trúc cơ tu giả chiếm cứ, Tiêu Cảnh Đình

cùng Hứa Mộc An tìm một chỗ ngồi ngồi xuống.

Tiêu Cảnh Đình nhìn đài đấu giá hai tròng mắt sáng lên, "Phòng đấu giá thật là tiền muôn bạc biển à!"

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Phòng đấu giá đài đấu giá, lại là dùng rất nhiều linh thạch cùng dạ minh châu trang điểm, nhìn như ánh sáng rực rỡ sáng chói, xinh đẹp xa hoa, đối phương cũng không sợ bị cướp.

Tiêu Tiểu Tấn một tay vịn bình sữa, một tay quơ quơ đưa, năm cái móng vuốt 1 mở 1 đóng, tựa hồ là muốn đem vậy trên đài đấu giá linh thạch cho móc xuống.

Tiêu Tiểu Đông nửa đỡ Tiêu Tiểu Tấn, cẩn thận thay trước Tiêu Tiểu Tấn khai trước sữa râu.

"Hoan nghênh tham gia lần này hội đấu giá, úy huyên thụ sủng nhược kinh." Cả người tư thướt tha nữ tu đi ra, cô gái cả người cẩm bào, vóc người lồi lõm thích thú, vừa đi ra khỏi tới, liền dẫn phát thành phiến hít hơi tiếng.

Hứa Mộc An nhíu mày một cái, nói: "Trúc cơ tu giả."

Tiêu Cảnh Đình trừng mắt nhìn, thầm nghĩ: Thành Tinh phòng đấu giá quả nhiên lợi hại, phụ trách bán đấu giá người, lại là một trúc cơ tu giả.

"Nói chuyện phiếm cũng không nói nhiều, mời ra chúng ta lần đấu giá này thứ nhất kiện hàng hóa, trúc cơ đan, trúc cơ đan tác dụng, tin tưởng không cần ta nói nhiều mọi người cũng rõ ràng, ta cũng không nhiều phí miệng lưỡi, viên trúc cơ đan này, giá khởi đầu ba bách linh thạch."

"Bốn trăm."

"Năm trăm."

". . ."

"Tám trăm tám mươi."

"Một ngàn."

". . ."

Tiêu Cảnh Đình nuốt nước miếng một cái, quay đầu nhìn Hứa Mộc An nói: "Nhiều như vậy."

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Cái này không kỳ quái."

Có chút thọ nguyên xấp xỉ tu giả luyện khí tầng 9, có thể vì trúc cơ đan bất kể hết thảy, một ít gia tộc, vì đào tạo một cái trúc cơ cường giả, cũng biết nguyện ý táng gia bại sản, giống như Âu Dương gia như vậy thế lực, nhiều một cái trúc cơ tu giả, địa vị cũng chỉ hơn nữa vững chắc.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Cũng đúng." Viên thứ nhất trúc cơ đan vỗ ra một ngàn hai trăm hai giá trên trời sau đó, rốt cuộc ngừng lại.

"Phía dưới muốn bán đấu giá là thọ nguyên quả, có thể đề cao tu sĩ năm đến mười năm tuổi thọ." Phụ trách bán đấu giá nữ tu tiếp tục nói.

Thọ nguyên quả vừa ra tới, bên trong phòng V.I.P trúc cơ tu giả, lại rối rít bắt đầu đấu giá, có thể đề cao tuổi thọ đồ, đối với trúc cơ tu giả cũng là có thể gặp mà không thể cầu, mặc dù trúc cơ tu giả có hai trăm năm tuổi thọ, nhưng là, đối với tu giả mà nói, hai trăm năm cũng là ngắn ngủi, càng tu vi cao thâm người, thì càng sợ chết, cuối cùng thọ nguyên quả vỗ ra ba trăm tám mươi viên linh thạch.

Tiêu Cảnh Đình ừng ực một chút, nuốt nước miếng một cái.

Tiêu Tiểu Đông ngoẹo đầu nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Cha, cha rất khẩn trương à!"

Tiêu Cảnh Đình xoa xoa mồ hôi trên đầu, nói: "Cũng khá tốt."

"Nhưng mà, tay ngươi đang phát run." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Cảnh Đình dùng tay trái ấn ở tay phải, thầm nói: Cái này đứa nhỏ chết bằm, muốn không muốn như thế quan sát tỉ mỉ à!

"Những thứ kia, thật mẹ hắn đắt à!" Tiêu Cảnh Đình buồn rầu nói.

Đáng chết, vốn là hắn cho là có liền hơn ba trăm viên linh thạch, hắn còn cảm giác được mình xoay mình làm địa chủ liền đâu, kết quả phát hiện, hắn vẫn là nghèo rớt mồng tơi một cái.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Cảnh Đình khẩn trương dáng vẻ, an ủi: "Cha, ngươi yên tâm, lúc này mới vừa mới bắt đầu, mở màn đồ là tương đối đắt, trung gian đồ, liền tiện nghi."

Tiêu Cảnh Đình miễn cưỡng cười một tiếng, nói: "Hy vọng như thế chứ."

Phòng đấu giá, lục tục đấu giá một ít pháp khí, linh đan, so sánh mở màn mấy thứ đồ, trình độ trân quý một cái giảm không thiếu.

"Tiếp theo, muốn bán đấu giá là 2 viên liên hoa đan, giá khởi đầu, năm mươi khối linh thạch."

Tiêu Cảnh Đình trợn to mắt, phòng đấu giá lại có thể đấu giá liên hoa đan, hắn liên hoa đan, định giá bốn mươi khối linh thạch một viên, đặt ở gửi bán chỗ gửi bán, kết quả, cũng không lâu lắm, liền bị giành mua không còn một mống, Tiêu Cảnh Đình âm thầm hoài nghi phòng đấu giá bây giờ bán đấu giá liên hoa đan, chính là hắn trước gửi bán vậy mấy viên.

"Một trăm khối."

"Một trăm hai mươi."

"Một trăm năm mươi."

"Hai trăm."

. . .

2 viên liên hoa đan lấy 2 bách linh thạch giá cả, bị bán ra.

Tiêu Tiểu Đông chợt lắc mạnh chợt lóe ánh mắt, nhìn Tiêu Cảnh Đình.

Mặc dù Tiêu Tiểu Đông cũng không nói gì, nhưng trong con ngươi trần truồng viết, "Ngươi bán thua thiệt."

Tiêu Cảnh Đình xoa xoa lỗ mũi, không khỏi có chút ngượng ngùng, cùng hắn trúc cơ, cũng không cần như thế giấu đầu lòi đuôi.

Bây giờ nếu là bại lộ hắn luyện đan sư thân phận, rất nhiều người cũng sẽ đối với hắn tài liệu luyện đan nguồn cảm thấy hứng thú, coi như không nghi ngờ hắn tài liệu nguồn, cũng rất có thể đem hắn khống chế lại, buộc hắn là cái nào thế lực lớn không ngừng luyện đan, hắn cũng không muốn cho thế lực kia làm lao công à!

"Cỏ kim diệp, giá khởi đầu mười viên linh thạch."

Tiêu Cảnh Đình tinh thần chấn động, thầm nói: Rốt cuộc đã tới, cỏ kim diệp, luyện chế trúc cơ đan chủ yếu linh thực một trong à! Tiêu Cảnh Đình đè ngược tâm tình kích động, gia nhập đấu giá hàng ngũ.

Cỏ kim diệp giá cả leo lên không phải rất lợi hại, mặc dù cũng có người đấu giá, nhưng là, không phải rất kịch liệt.

Cỏ kim diệp cùng thọ nguyên quả bất đồng, thọ nguyên quả là có

thể trực tiếp dùng, cỏ kim diệp lại cần luyện chế thành đan dược, mới có thể phát huy hắn tác dụng, luyện đan sư khó tìm, luyện chế đan dược tỷ lệ thành công cũng không có biện pháp bảo đảm, luyện đan sư ra tay phí không thấp, các loại hết thảy cũng hạn chế cỏ kim diệp giá cả, Tiêu Cảnh Đình xài bốn mươi lăm lượng bạc, liền đem cỏ kim diệp cho vỗ tới.

Vỗ xuống cỏ kim diệp sau đó, Tiêu Cảnh Đình lại tốn 80 lượng bạc mua kim đăng quả, cuối cùng gọp đủ luyện chế trúc cơ đan nơi dược liệu cần thiết.

Hội đấu giá lên thứ tốt nhiều vô số kể, Tiêu Cảnh Đình phía sau, nhưng chỉ là xem xem.

Tiêu Cảnh Đình trong tay ngã còn có một chút linh thạch, nhưng là, Tiêu Cảnh Đình còn muốn giữ lại vậy linh thạch thúc sanh trúc cơ đan nơi dược liệu cần thiết, cho nên không dám phung phí.

Hội đấu giá kết thúc sau đó, tham gia bán đấu giá thành viên lục tục đi ra.

------oOo------

Chương 108: Về nhà

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 108: Về nhà
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

"Tiêu thiếu, tiếp theo muốn đi đâu à!" Âu Dương Minh Nguyệt đuổi kịp Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Muốn tìm một chỗ, nghỉ ngơi một đoạn thời gian đây." Tiêu Cảnh Đình hàm hồ nói.

"Ta xem Tiêu thiếu niên đều là luyện khí tầng chín, tiếp theo, phải chuẩn bị trúc cơ đi." Âu Dương Minh Nguyệt nói.

Tiêu Cảnh Đình sững sốt một chút, nửa thật nửa giả nói: "Âu Dương tiểu thư nói đùa, ta tư chất có hạn, trúc cơ đan lại không lấy được tay, muốn trúc cơ nhưng mà khó như lên trời à!"

Âu Dương Minh Nguyệt ngoẹo đầu, có chút hoài nghi nói: "Ta thấy Tiêu thiếu gia, trước sau ra tay mua 2 bụi cây vô cùng là trân quý linh thảo, Tiêu thiếu gia, ngươi sẽ không phải là luyện đan sư cao cấp đi."

Tiêu Cảnh Đình lòng lộp bộp một chút, Âu Dương Minh Nguyệt tên nầy, thật là mạnh sức quan sát à! Âu Dương Minh Nguyệt có thể nghĩ tới những thứ này, những người khác chưa chắc không thể nghĩ đến, Tiêu Cảnh Đình đã quyết định chủ ý, trở về thì bế quan, tránh một đoạn thời gian.

"Nơi nào, ta luyện chế một ít cường dương đan còn có thể, luyện chế đan dược cao cấp thì không được, ta mua vậy 2 bụi cây linh thảo, là vì tu luyện một môn công pháp đặc thù." Tiêu Cảnh Đình

nói.

Âu Dương Minh Nguyệt gật đầu một cái, nói: "Thì ra là như vậy à!"

"Tiêu huynh ngươi mua 2 bụi cây linh thảo, đều là luyện chế trúc cơ đan cần linh thảo, ta còn lấy là ngươi muốn luyện chế trúc cơ đan đây." Âu Dương Minh Nguyệt nửa đùa giỡn nói.

Tiêu Cảnh Đình sắc mặt hơi đổi một cái, khoát tay áo nói: "Âu Dương tiểu thư, lời này cũng không tốt nói bậy."

Âu Dương Minh Nguyệt mãn bất tại ý cười một tiếng, nói: "Ta chẳng qua là chỉ đùa một chút, Tiêu thiếu gia, ngươi như thế khẩn trương làm gì?"

Tiêu Cảnh Đình nhạt nhẽo cười một tiếng, gãi gãi sau ót, nói: "Âu Dương tiểu thư quá để mắt ta, ta không thể không khẩn trương à!"

Âu Dương minh bằng lấy ra một cái truyền tin phù giao cho Tiêu Cảnh Đình, nói: "Tiêu huynh, đây là ta truyền âm phù, có chuyện gì, ngươi có thể đưa tin cho ta."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Được, đa tạ Âu Dương tiểu thư."

. . .

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Chúng ta đi thôi."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Được."

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An đi vào tạm thời mướn trong động phủ, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An động phủ đã sớm đổi qua, bây giờ thuê ở cái này, một tháng muốn năm viên linh thạch, bất quá, điều kiện nếu so với trước kia cái đó động phủ tốt hơn nhiều, trong động phủ không nhà một cái hỏa mạch, có thể luyện đan cùng luyện khí.

Tiêu Cảnh Đình ngồi ở bàn bên cạnh, một tay nâng cằm, một tay nhẹ nhàng gõ mặt bàn.

"Nghĩ gì vậy?" Hứa Mộc An xít lại gần Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Anh đang suy nghĩ kế tiếp an bài." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Âu Dương Minh Nguyệt không phải đã nói rồi sao? Thương thuyền 2 đến ba năm thì sẽ tới một lần, chúng ta phải bắt chặt thời gian luyện chế trúc cơ đan, sau đó trúc cơ, lại nghĩ biện pháp kiếm lộ phí, đi Vân châu trước, chỉ sợ còn phải hồi một chuyến nhà, thời gian không nhiều lắm đây." Hứa Mộc An suy nghĩ nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Ngươi xem chúng ta bây giờ liền bắt đầu luyện chế trúc cơ đan sao?"

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, nói: "Không, trước ngắn gọn một chút linh lực đi, chuyện luyện đan không gấp."

Âu Dương Minh Nguyệt có thể đoán được sự việc, những người khác cũng có thể đoán được, Tiêu Cảnh Đình trước sau vỗ xuống 2 bụi cây linh thảo sự việc, cũng rất là dụ cho người nhìn chăm chú, gửi bán đan dược sự việc, bọn họ mặc dù làm rất bí mật, nhưng là khó bảo toàn không có để lại dấu vết, cộng thêm bọn họ mướn phòng địa hỏa, thì càng chọc người ta nghi ngờ.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Nói đúng." Vừa vặn, không gian thúc sanh linh thảo, cũng cần một đoạn thời gian.

. . .

Thành Mạc.

Mộc Thư Vũ thi triển pháp quyết, ruộng đất trong linh thực, nhanh chóng sinh trưởng.

Tiêu Kính Phong hướng Mộc Thư Vũ đi tới, nói: "Cực khổ."

Mộc Thư Vũ lắc đầu một cái, nói: "Khá tốt, không khổ cực." Tiêu Tiểu Phúc tựa vào Tiêu Kính Phong trong ngực, nãi thanh nãi khí hô, "Mẹ, mẹ."

Mộc Thư Vũ nhìn Tiêu Tiểu Phúc ngây thơ khả ái khuôn mặt nhỏ nhắn, ngực lập tức mềm mại mấy phân.

Tiêu Kính Phong nhìn Mộc Thư Vũ, có chút rầu rỉ nói: "Gần đây trong cửa hàng làm ăn khá giống như không tốt lắm."

Tiệm thức uống lạnh kiếm không thiếu, nhưng là, đối với lên cấp luyện khí tầng 7 Tiêu Kính Phong cùng Mộc Thư Vũ mà nói cũng có chút không đủ.

Tiêu Kính Phong sau đó liền chuyên làm linh tửu làm ăn, Tiêu Cảnh Đình rời đi Tiêu gia trước, nói cho Tiêu Kính Phong mấy loại chế linh tửu toa thuốc, dựa vào những cái kia mới lạ toa thuốc, Tiêu Kính Phong cất chế được không thiếu khẩu vị đặc biệt linh tửu, làm ăn khá rất.

Mộc Thư Vũ có chút buồn bực nói: "Hay là có người từ trong cản trở à!"

Tiêu Cảnh Đình vừa rời đi Tiêu gia lúc này gia tộc ngược lại có ngày càng đi lên tình thế, nhưng mà, cũng không lâu lắm, Tiêu gia làm ăn liền bị nhiều phương diện chèn ép.

Tiêu Thanh Nham đang làm nhiệm vụ lúc này bị yêu thú bị thương, sau khi trở về, bị phát hiện khí hải bị phá, tu vi đánh rơi đến liền luyện khí tầng 3.

Tiêu Lâm Phong hỏi dò dưới, phát hiện nhiệm vụ tồn tại kỳ hoặc, Tiêu Thanh Nham tựa hồ là bị người mưu hại.

Tiêu Lâm Phong một đường điều tra đi, gặp phải vây công, cũng bất

ngờ trọng thương.

Đi qua nhiều lần trắc trở, Tiêu gia rốt cuộc biết Tiêu gia sở dĩ đối mặt thành chuỗi phiền toái, đều là do Bùi gia ở phía sau màn thao túng.

Năm đó Tiêu Tiểu Phàm đánh cuộc ra linh dược tầm sau đó, Bùi Tụng nhìn chằm chằm Tiêu Cảnh Đình, sau đó, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An liên thủ đem Bùi Tụng cùng Bùi Tụng mời người tới giúp cho một khối tiêu diệt, ngã cũng làm dứt khoát.

Chẳng qua là, Tiêu Cảnh Đình làm lại lưu loát, vẫn là không cách nào ngăn cản Bùi gia hoài nghi đến Tiêu Cảnh Đình trên đầu, nguyên lai, Bùi Tụng bên người mấy người tùy tùng, đã sớm biết Bùi Tụng theo dõi Tiêu Cảnh Đình linh thạch, nguyên lai Bùi Tụng không gặp bóng dáng, Bùi Tụng mấy người tùy tùng, cũng chỉ làm Bùi Tụng là đi nơi nào tiêu dao, sau đó, chậm chạp không gặp Bùi Tụng lộ mặt, mấy người mới biết sự việc chuyện lớn.

Bùi gia có trúc cơ tu giả trấn giữ, Bùi Tụng lại là Bùi gia xem trọng nhân tài, Bùi Tụng tin chết bị chứng thật sau đó, Bùi gia giận dữ, đối với Tiêu gia triển khai khắp mọi mặt công kích.

Tiêu gia có thể ở thành Mạc xưng vương xưng bá, cũng không phải Bùi gia đối thủ.

Làm rõ ràng nguyên do sau đó, vì phủi sạch quan hệ, Tiêu gia cái đó một mực bế quan lão thái gia ra mặt, đi chốt bảo vệ xe, đem Tiêu Lâm Phong một nhà chia đi ra ngoài.

Tiêu Lâm Phong trọng thương, thực lực không lớn bằng lúc trước, Tiêu Thanh Nham xảy ra chuyện, Trịnh Bội Nhi thấy tình thế không ổn, mang 2 đứa bé trở về Trịnh gia.

Tiêu Lâm Phong xảy ra chuyện sau đó, Vương Lộ đang làm nhiệm vụ trong quá trình gặp tập kích, lại để cho Hầu phủ người cứu xuống.

Hầu phủ ra mặt, cảnh cáo Bùi gia, khiến cho Tiêu Lâm Phong một nhà tình cảnh thật to thay đổi.

"Không biết, em ba chạy đi nơi nào?" Tiêu Kính Phong nói.

Mộc Thư Vũ lắc đầu một cái, nói: "Trong nhà bây giờ loạn thành như vậy, em ba không trở lại cũng tốt."

"Đúng vậy!" Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, mặc dù Hầu phủ ra mặt, Bùi gia thu liễm không thiếu, nhưng là, sau lưng động tác, cũng chưa hoàn toàn dừng lại.

Cha bị thương, mẹ bị Hầu phủ cứu, ngược lại không có xảy ra chuyện gì, nhưng cũng không dám tùy ý đi ra ngoài.

Trong ruộng trồng linh thực, hơi không lưu ý, cũng sẽ bị người phá xấu xa, Mộc Thư Vũ gần đây là phiền không khỏi phiền.

"Không nghĩ tới ông nội lại có thể sẽ làm như vậy." Tiêu Kính Phong nói. Đối với trong gia tộc luyện khí tầng 9 ông nội, Tiêu Kính Phong luôn luôn là sùng bái, chẳng qua là, Bùi gia từng bước ép sát, ông nội lại có thể sẽ làm ra chia lìa bọn họ cái này một phòng quyết định, để cho Tiêu Kính Phong khó có thể tưởng tượng.

"Cái này cũng không có gì thật là kỳ quái, ông nội gần đây đều là lấy đại cuộc làm trọng." Mộc Thư Vũ nói.

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Ngươi nói, Bùi Tụng chuyện kia là em ba làm sao?"

Mộc Thư Vũ lắc đầu một cái, nói: "Không biết à! Em ba không phải sẽ chủ động gây chuyện, coi như là em ba giết Bùi Tụng, cũng là Bùi Tụng tự tìm chết, không thể oán em ba."

Tiêu Kính Phong nắm chặt quả đấm, nói: "Cũng không phải sao!" Thực lực à! Chuyện này nói cho cùng chính là Bùi Tụng thấy tiền sáng mắt, lại kỹ không bằng người.

"Không nghĩ tới Hầu phủ sẽ ra mặt, cũng không biết em ba cùng Hầu phủ có giao tình gì." Tiêu Kính Phong tràn đầy khốn hoặc nói.

Mộc Thư Vũ lắc đầu một cái, Hầu phủ ngược lại là rất chiếu cố bọn họ, chẳng qua là, Hầu phủ gần đây địa vị cũng có chút không yên, không phân được nhiều ít tâm tư, quản chuyện của bọn họ.

. . .

Thành Tinh bên trong, Tiêu Cảnh Đình vẫn bận ngắn gọn linh lực trong cơ thể, ở lúc tu luyện, Tiêu Cảnh Đình mấy lần cảm nhận được một cổ hào hùng linh lực quét qua, nếu không phải Tiêu Cảnh Đình linh hồn lực vượt qua người thường, căn bản không phát hiện được, Tiêu Cảnh Đình âm thầm vui mừng mình không có ở chỗ ở luyện chế đan dược.

"Chúng ta rời đi nơi này đi." Tiêu Cảnh Đình đối với Hứa Mộc An nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: " Được a !" Thời gian dài lưu lại ở thành Tinh, Hứa Mộc An cũng cảm nhận được chút không ổn, vào thành Tinh không tới một năm, hắn cùng Tiêu Cảnh Đình song song tiến vào luyện khí chín tầng đỉnh cấp, quả thực có chút trát nhãn.

"Tiểu Đông, một mực lưu lại ở thành Tinh, có hay không ngây ngô ngán à!" Tiêu Cảnh Đình xoa xoa Tiêu Tiểu Đông đầu nói.

Tiêu Tiểu Đông lắc đầu một cái, nói: "Không có à!"

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Đông, không nhịn được có chút đồng tình, Tiêu Tiểu Đông mới hơn 6 tuổi à! Đang hẳn là háo động tuổi tác đâu, kết quả cái này đứa nhỏ, bị hắn câu trước mỗi ngày tu luyện, tu luyện, nghĩ tới đây, Tiêu Cảnh Đình không khỏi có chút áy náy.

"Con phải thật tốt tu luyện, tiểu Phàm là được Thanh Vân người tiên môn điểm chính đào tạo, con không muốn bị hắn bỏ rơi quá xa à!"

Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn con trai lớn nghiêm trang thần sắc, bất đắc dĩ lắc đầu một cái, nói: "Mọi việc thuận theo tự nhiên, không nên quá cưỡng bách mình, đi lên là chuyện tốt, nhưng mà, Thái thượng vào liền vật cùng tất phản."

Tiêu Tiểu Đông liếc Tiêu Cảnh Đình một cái, nói: "Cha, nếu là 10 năm trước, cha có bây giờ một nửa đi lên, cha đã sớm trúc cơ."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Cái này đứa nhỏ chết bầm.

. . .

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An đánh xe ngựa, rời đi thành Tinh.

Vừa rời đi thành Tinh, cái loại đó bị người thời thời khắc khắc nhìn chằm chằm cảm giác, cuối cùng là không có, Tiêu Cảnh Đình không tiếng động thở phào nhẹ nhõm.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, hỏi: "Chúng ta bây giờ đi đâu? Còn luyện đan sao?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Luyện đan dĩ nhiên là muốn luyện, bất quá, phải tìm một người thích hợp địa phương."

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình trong lòng đã có dự tính diễn cảm, hỏi: "Ngươi trong lòng có tính toán?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Chúng ta đi rừng rậm Bích Nguyệt."

Hứa Mộc An có chút hồ nghi nói: "Rừng rậm Bích Nguyệt?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Năm đó, ta ở trong rừng rậm Bích Nguyệt phát hiện một người tu sĩ động phủ, đó là một trúc cơ đan sửa động phủ, rất là bí mật, vừa vặn có một cái hỏa

mạch." Mặc dù rừng rậm Bích Nguyệt bây giờ phong bế, nhưng là, lấy hắn cùng Hứa Mộc An luyện khí tầng 9 thực lực, muốn chạy vào đi, đó cũng không phải là chuyện rất khó khăn tình.

Nghe nói, Âu Dương phủ thành chủ đoạn này thời gian một mực lại đi xuống dốc đường, đối với chung quanh các thành trì chưởng khống lực, không nhiều bằng lúc trước.

"Phải về chuyến nhà sao?" Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Cũng tốt à!"

Tiêu Cảnh Đình đánh xe ngựa, chạy ở đường xe ở trên, không khỏi có chút hăm hở.

"Sắp đến thành Mạc." Tiêu Tiểu Đông nhìn bản đồ nói.

Tiêu Cảnh Đình thở ra một cái, nói: "Không biết trong nhà bây giờ thế nào?"

Mình bây giờ tu vi, đã đuổi theo chủ cũ cái đó ông nội, cho nên, hắn bây giờ có thể coi như là Tiêu gia người thứ nhất, nghĩ tới đây, Tiêu Cảnh Đình không khỏi có chút dương dương tự đắc, mình tu vi ở thành phố lớn có chút không cầm ra tay, nhưng là, ở địa phương nhỏ, đã có thể xưng vương xưng bá liền à!

"Cứu mạng à! Cứu mạng." Một hồi tiếng kêu cứu truyền vào Tiêu Cảnh Đình màng nhĩ.

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An nhìn nhau một cái, nói: "Có người đang gọi cứu mạng à! Có phải là có người hay không đang giết người tiệt hóa à."

Hứa Mộc An suy nghĩ một chút, nói: "Đã qua, liếc mắt nhìn đi."

Tiêu Cảnh Đình đến gần, mới phát hiện gặp tập kích là Tiêu gia đoàn xe.

Truy đuổi đoàn xe là mấy con yêu thú, Tiêu Cảnh Đình vẫy tay, thả ra sáu thanh phi kiếm, đem vậy mấy con công kích thương đội xe yêu thú, tàn sát không còn một mống.

Truy kích thương đội mấy con yêu thú, bất quá luyện khí tầng 6, luyện khí tầng 7 dáng vẻ, những thứ yêu thú này, đối với hiện tại Tiêu Cảnh Đình mà nói không đáng nhắc tới, nhưng là, đối với thương đội tu sĩ mà nói, nhưng là tai họa ngập đầu.

Tiêu Cảnh Đình xuất hiện kịp thời, thương đội tổn thất có hạn, thấy Tiêu Cảnh Đình, thương đội mấy người tu sĩ, sắc mặt phức tạp.

------oOo------

Chương 109: Trúc cơ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 109: Trúc cơ
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Gặp thoát khỏi nguy hiểm, thương đội người, rối rít hướng Tiêu Cảnh Đình chào hỏi.

"Tiêu gia thế nào?" Tiêu Cảnh Đình thuận miệng hỏi.

Thương đội mấy người trố mắt nhìn nhau, từng cái muốn nói lại thôi.

"Trong nhà xảy ra chuyện?" Tiêu Cảnh Đình vốn là chẳng qua là thuận miệng hỏi một chút, nhưng là gặp mấy người bất an sắc mặt, lúc này nổi lên nghi ngờ.

"Trong nhà xảy ra chuyện, đã xảy ra chuyện gì?" Tiêu Cảnh Đình sắc mặt nhất thời nghiêm túc mấy phần.

Thương đội mấy người trố mắt nhìn nhau, nhưng không có người nói chuyện.

Tiêu Tiểu Đông từ trên xe ngựa đi xuống, quét trên đất mấy con yêu thú một cái, nói: "Cha, những thứ yêu thú này, đều là ở trong rừng rậm ương hoạt động, không nên xuất hiện ở nơi này mới đúng."

Tiêu Cảnh Đình nhẹ nhàng ngửi một cái, nhíu chặt chân mày nói: "Các ngươi áp vận thứ gì."

"Là có khách hàng yêu cầu áp vận, không có nói là cái gì, cho tiền huê hồng không thiếu." Một tên hộ vệ nói.

Tiêu Cảnh Đình mở cái rương ra kiểm tra một chút, phát hiện trà trộn ở một đống linh thực ở giữa dẫn thú cỏ.

Thấy dẫn thú cỏ, thương đội ở giữa người, từng cái căng thẳng mặt, thương đội gần đây làm ăn rất vắng vẻ, cái này một một làm ăn cho tiền huê hồng không thiếu, rất nhiều người cảm thấy kỳ hoặc, ở Tiêu Thành Phong dưới sự yêu cầu, Tiêu gia hộ vệ đội không thể không tiếp nhận đơn này làm ăn.

"Đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?" Tiêu Cảnh Đình sậm mặt lại, âm trầm hỏi.

Thương đội người, gặp không dối gạt được, đem đoạn này thời gian chuyện phát sinh, đều nói cho Tiêu Cảnh Đình, bao gồm Tiêu Lâm Phong một nhà bị trục xuất khỏi cửa sự việc, Tiêu Cảnh Đình càng nghe sắc mặt càng kém.

Tiêu Cảnh Đình mặt băng bó, phất tay một cái, để cho thương đội người rời đi.

"Ngươi không có sao chứ." Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, bất an nói ,

Tiêu Cảnh Đình hít sâu một hơi, xoa trán một cái, trên thực tế, Tiêu Cảnh Đình đối với chủ cũ vậy 2 người cha mẹ thiên vị, cũng không có bao sâu cảm tình, nhưng là, nghe được đối phương bởi vì trước chuyện của mình, bị trục xuất khỏi cửa, Tiêu Lâm Phong còn bị thương, Tiêu Cảnh Đình vẫn là có chút không phải mùi vị.

"Không có sao, chẳng qua là, Bùi gia, thật là phách lối à!" Tiêu Cảnh Đình nói. Coi như hắn giết Bùi Tụng, đó cũng là đối phương trước tìm tới cửa, vậy người chết rồi, cũng là đáng đời.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Trúc cơ là không giống, mười luyện khí chín tầng, cũng chưa chắc là một cái trúc cơ đối thủ."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Trúc cơ lợi hại à!"

Cho nên, hắn vị kia anh minh cơ trí ông nội, không chút do dự lựa chọn ném chốt bảo vệ xe.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Chúng ta còn trở về sao ?"

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Không trở về, bây giờ đi về, cũng không giúp được gì."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: " Cũng đúng."

Tiêu Cảnh Đình nguyên bản còn lấy là tu vi đuổi kịp gia tộc người thứ nhất, mà dương dương tự đắc, thoáng qua ở giữa liền bị thực tế tàn khốc, đả kích tâm lực quá mệt mỏi.

Tiêu Cảnh Đình điều chỉnh một chút tâm thần, mang Hứa Mộc An, chạy thẳng tới rừng rậm Bích Nguyệt, Tiêu Cảnh Đình vận dụng một chút thủ đoạn nhỏ, dễ như trở bàn tay xuyên qua rừng rậm Bích Nguyệt phòng tuyến, chạy vào hắn trước tìm được tu sĩ trong động phủ.

Tiêu Cảnh Đình lần trước lúc rời đi, đối với động phủ làm một chút ngụy trang, lần này lúc tiến vào, bên trong động phủ cùng hắn lần trước lúc rời đi, không có gì thay đổi.

Tiêu Cảnh Đình phong bế cửa hang, bắt đầu trong động phủ luyện đan.

. . .

Tiêu gia.

"Các ngươi gặp phải Tiêu Cảnh Đình?" Tiêu Thành Phong hỏi.

Phụ trách áp tải hộ vệ đội, đội trưởng gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, chúng ta ở trên đường, gặp yêu thú tập kích, may mà Cảnh Đình thiếu gia ra tay, nếu không lần này dữ nhiều lành ít."

Tiêu Thành Phong khẽ hừ một tiếng, tức giận: "Còn may mà hắn? Nếu không phải hắn, Tiêu gia nơi nào sẽ vô duyên vô cớ đắc tội Bùi gia, người khác đâu ?"

"Cảnh Đình thiếu gia giết yêu thú sau đó, rời đi." Hộ vệ nói.

Tiêu Thành Phong suy nghĩ nói: "Hắn đại khái cũng biết, hắn gây họa quá lớn, cho nên, thấy tình thế không ổn, liền chạy."

Hộ vệ đội đội trưởng không nói gì.

"Hắn bây giờ cái gì tu vi?" Tiêu Thành Phong hỏi.

"Không nhìn ra, bất quá, Cảnh Đình thiếu gia, một chiêu liền giết một cái luyện khí tầng 7, ba con luyện khí tầng 6 yêu thú, muốn đến tu vi sẽ không thấp hơn luyện khí tầng 8." Hộ vệ đội đội trưởng nói.

"Một cái luyện khí tầng 7, ba con luyện khí tầng 6 yêu thú, các ngươi có phải hay không lầm?" Tiêu Thành Phong chặt cau mày nói.

Hộ vệ đội trưởng lắc đầu một cái, nói: "Sẽ không à! Những yêu thú kia thi thể, Cảnh Đình thiếu gia, không nhìn vào mắt, để cho chúng ta mang về, đã cầm đi giám định qua."

Tiêu Thành Phong con ngươi chợt co rúc lại mấy phần, "Tên kia hiện ở đây sao lợi hại." Coi như là cha, cũng không dám nói, có thể một chiêu giết chết một cái luyện khí tầng 7, ba con luyện khí tầng 6 yêu thú đi, Tiêu Cảnh Đình thằng nhóc kia sẽ không thật sự là luyện khí tầng chín đi.

Hộ vệ đội trưởng chần chờ một chút, nói: "Mặc dù, không nhìn ra Cảnh Đình thiếu gia tu vi, nhưng là, Tiểu Đông thiếu gia hình như là luyện khí tầng 4."

"Cái gì?" Tiêu Thành Phong chợt đứng lên, không dám tin nói.

Tiểu Đông mới bây lớn à! Liền luyện khí tầng 4, Tiêu Thành Phong phất phất tay, để cho mấy người lui ra ngoài.

Mấy người hộ vệ đi sau khi đi ra, đàm luận mở.

"Các ngươi nói, Cảnh Đình thiếu gia, rốt cuộc cái gì tu vi à!"

"Không biết à! Bất quá, xem Cảnh Đình thiếu gia xuất thủ uy thế, hẳn không chỉ luyện khí tầng 8 à!"

"Cảnh Đình thiếu gia, kết quả là tu luyện thế nào à!"

"Hầu phủ cũng là Cảnh Đình thiếu gia ra mặt, Cảnh Đình thiếu gia tự nhiên là có hắn chỗ hơn người."

"Nói đúng à!"

"Cùng Cảnh Đình thiếu gia trở lại, chỉ sợ cái này Tiêu gia còn phải thời tiết thay đổi."

"Theo ta xem, Cảnh Đình thiếu gia hơn phân nửa đã là luyện khí tầng chín, Cảnh Đình thiếu gia như thế trẻ tuổi, tu vi cứ như vậy cao, muốn đến lên cấp trúc cơ cũng không phải không thể nào, nếu là Cảnh Đình thiếu gia lên cấp trúc cơ, gặp lại, Bùi gia người kia, liền khó mà nói."

"Trúc cơ nơi nào có như vậy dễ dàng à! Không có trúc cơ đan, trúc cơ có thể khó như lên trời đây."

. . .

Tiêu Kính Phong biệt viện.

"Có Cảnh Đình tin tức, có Cảnh Đình tin tức." Mộc Thư Vũ có chút kích động xông vào nhà nói.

Tiêu Kính Phong nhìn vô cùng kích động Mộc Thư Vũ, cười một

tiếng, nói: "Thư Vũ, ngươi tĩnh táo một chút, từ từ nói."

Mộc Thư Vũ gật đầu một cái, nói: "Ta nghe nói, gia tộc thương đội gặp phải phiền toái, kết quả, để cho em ba cho dễ như trở bàn tay giải quyết." Mộc Thư Vũ đem dẫn thú cỏ chuyện, cũng dặn dò một phen.

Tiêu Kính Phong có chút phấn chấn nói: "Ta cũng biết, em ba không phải vật trong ao." Chẳng qua là cái này dẫn thú cỏ chuyện, cũng không biết là ai làm, có hầu trữ can dự, Bùi gia ngược lại cũng không tựa như nguyên lai như vậy xương cuồng, chẳng qua là ngấm ngầm động tác, còn chưa thiếu.

Tiêu Thanh Nham bật cười một tiếng, nói: "Không phải vật trong ao, hắn lợi hại hơn nữa, còn không phải là vừa nghe đến Bùi gia trúc cơ danh tiếng, liền sợ trốn đi." Tiêu Thanh Nham cầm một cái vò rượu, lảo đảo lắc lư đi vào.

Tiêu Kính Phong bất mãn nói: "Đại ca, ngươi làm sao tăng người khác chí khí diệt uy phong mình."

Tiêu Thanh Nham hừ lạnh một tiếng, nói: "Ngươi còn nói, nếu không phải bởi vì là hắn, ta làm sao sẽ biến thành như bây giờ?"

Tiêu Kính Phong thở dài, không nói gì thêm.

Tiêu Kính Phong không nói gì, Tiêu Thanh Nham cũng không theo không buông tha liền đứng lên, "Thật tốt, cũng không biết hắn tại sao phải đi trêu chọc Bùi Tụng, bỗng dưng làm liên lụy trong nhà."

Tiêu Kính Phong tức giận: "Em ba không phải là một thích người gây chuyện, coi như Bùi Tụng là em ba giết, hơn phân nửa cũng là Bùi Tụng muốn đánh cướp em ba, tự tìm chết."

"Coi như là như vậy, hắn cũng hẳn phân rõ, có vài người không phải hắn có thể chọc nổi." Tiêu Thanh Nham lạnh lùng nói.

Tiêu Kính Phong trầm mặt, nói: "Vậy theo ý ngươi đâu, để cho em ba bó tay chịu trói, để cho Bùi Tụng giết chết."

Tiêu Thanh Nham hừ lạnh một tiếng, nói: "Sự việc đều đã như vậy, nói sau những cái kia có ích lợi gì." Tiêu Thanh Nham cầm vò rượu lên, im lìm một cái rượu, lảo đảo lắc lư đi vào phòng ngủ.

Tiêu gia xảy ra chuyện sau đó, Tiêu Lâm Phong, Tiêu Thanh Nham liền cùng Tiêu Kính Phong một nhà ở đến một khối, để có thể chiếu ứng lẫn nhau.

Tiêu Thanh Nham tu vi thụt lùi sau đó, liền dính vào say rượu tật xấu, Tiêu Kính Phong chế riêng linh tửu, không hề thiếu cũng để cho Tiêu Thanh Nham cho uống cạn, Tiêu Thanh Nham không những tự cầm linh tửu uống, còn len lén cầm linh tửu đi ra ngoài, bán giá thấp, cầm bán linh tửu bạc, sống mơ mơ màng màng.

Tiêu Thanh Nham bán tống bán tháo linh tửu, ảnh hưởng nghiêm trọng hắn bình thường linh tửu mua bán, Vương Lộ quở trách một lần Tiêu Thanh Nham mấy lần, Tiêu Thanh Nham như cũ mình thích thi mình làm thôi.

"Đại ca, lại có thể biến thành như vậy." Tiêu Kính Phong lắc đầu một cái, hắn trước kia cảm thấy không ai bì nổi đại ca rất ghét, bây giờ phát giác tự giận mình đại ca đáng ghét hơn.

. . .

Trong rừng rậm Bích Nguyệt, Tiêu Cảnh Đình chuyên chú nhìn chằm chằm lò luyện đan, ba viên trúc cơ đan ở trong lò luyện đan, từ từ thành hình.

Tiêu Cảnh Đình thận trọng kết thúc công việc, đem ba cái trúc cơ đan thu vào.

Cộng thêm cái này ba cái trúc cơ đan, hắn tổng cộng luyện chế mười hai cái trúc cơ đan, Hứa Mộc An đã lấy sáu viên trúc cơ đan đi

trúc cơ, Hứa Mộc An làm cho này lần trúc cơ làm chuẩn bị đầy đủ, muốn đến nhiều nhất 2 viên trúc cơ đan, là có thể trúc cơ thành công, chẳng qua là Tiêu Cảnh Đình không muốn có gì ngoài ý muốn, sẽ để cho Hứa Mộc An cầm hơn mấy viên trúc cơ đan trúc cơ.

Hứa Mộc An từ trong mật thất đi ra, kêu một tiếng, "Cảnh Đình."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An hỏi: "Thành công?"

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Trúc cơ cùng không trúc cơ đơn giản là khác biệt 1 trời, trúc cơ lúc này trong cơ thể linh khí thành bội gấp bội ở trên tăng, trong kinh mạch linh lực thay đổi ngưng tụ vô cùng.

Hứa Mộc An đưa tay ra, đưa ra năm cái trúc cơ đan, nói: "Vận khí ta tốt, chỉ dùng hết một quả, anh đi trúc cơ đi."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Được."

Tiêu Cảnh Đình lấy trúc cơ đan, tiến vào trong mật thất.

Tiêu Tiểu Đông chuyên chú nhìn Hứa Mộc An, Hứa Mộc An nhìn Tiêu Tiểu Đông một cái, hỏi: "Thế nào?"

"Mẹ, mẹ biến thành cao thủ à! Ông cố bây giờ cũng không phải mẹ đối thủ." Tiêu Tiểu Đông nói.

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Đúng vậy! Bất quá, người giỏi có người giỏi hơn, thiên ngoại hữu thiên."

Nghe Âu Dương Minh Nguyệt nói, Vân châu địa giới, trúc cơ tu giả cũng không được khá lắm lẫn vào, ở đi Vân châu trước, có thể làm nhiều một chút chuẩn bị, vẫn là làm nhiều một chút chuẩn bị tốt.

------oOo------

Chương 110: Người thân gặp nhau

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 110: Người thân gặp nhau
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Cảnh Đình tư chất nếu so với Hứa Mộc An kém hơn không ít, Tiêu Cảnh Đình xài ba viên trúc cơ đan, mới may mắn trúc cơ thành công.

Tiêu Cảnh Đình cuối cùng rõ ràng, tại sao đại tiên môn đối với tư chất như thế coi trọng, đối với đại tiên môn mà nói, trúc cơ đan là có hạn, có thể sử dụng một viên trúc cơ đan chú chỉ một cái trúc cơ, dĩ nhiên xa xa thắng được dùng ba viên trúc cơ đan, tạo chỉ một cái trúc cơ.

"Anh thành công?" Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Chỉ phải có đầy đủ tài nguyên, đầy đủ trúc cơ đan, trúc cơ hẳn không phải là rất khó khăn, hắn đã tới trúc cơ thời kỳ, bước kế tiếp, liền phải cân nhắc như thế nào thành tựu kim đan.

Hứa Mộc An cho Tiêu Cảnh Đình rót một ly nước, hỏi: "Tiếp theo có tính toán gì hay không?"

"Trước đem Bùi gia sự việc giải quyết đi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Cảnh Đình không thích thiếu người nhân tình, nói tóm lại, Tiêu gia là bởi vì là hắn giết Bùi gia Bùi Tụng mới có thể chọc tới Bùi gia, Tiêu Cảnh Đình cảm thấy hắn có cần phải đuổi lúc rời man hoang

đại lục trước, đem Bùi gia sự việc giải quyết.

"Bùi gia lão đầu, hơn một trăm tuổi, lên cấp trúc cơ có mấy chục năm, tu vi hẳn so chúng ta cao thâm một ít." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình trên mép câu, âm trắc trắc nói: "Ta không dự định đơn đả độc đấu." Tiêu Cảnh Đình ngẩng đầu lên, hướng Hứa Mộc An nâng ly lên, cười khanh khách nói: "Em không dự định giúp anh sao?"

Tiêu Cảnh Đình có thể không anh hùng gì chủ nghĩa tâm tình, nhận định làm việc muốn quang minh lỗi lạc, đối phương cũng có thể không tiếc hạ mặt mũi, lấy trúc cơ thực lực đối với luyện khí kỳ người ra tay, hắn tự nhiên cũng có thể không biết xấu hổ.

Hứa Mộc An mỉm cười cười một tiếng, nói: "2 người chúng ta người, nhất định là đánh qua." Man hoang đại lục tài nguyên có hạn, Bùi gia lão đầu kia mặc dù lên cấp trúc cơ kỳ, đã mấy chục năm, nhưng là, cũng bất quá là một trúc cơ sơ kỳ mà thôi, cùng hắn cùng Tiêu Cảnh Đình không kém nhiều ít.

Tiêu Cảnh Đình tự giác thời gian quý báu, không tốt lãng phí, cũng không có nhiều trễ nãi, cùng Hứa Mộc An sát nhập vào Bùi gia, trực tiếp tìm được Bùi gia vị kia trúc cơ lão tổ bế quan chỗ, cùng hắn "So tài " một phen, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An 2 người liên thủ, đem Bùi gia vị kia trúc cơ lão tổ miễn cưỡng đánh rớt một cảnh giới sau đó, nghênh ngang mà đi, để lại trợn mắt hốc mồm Bùi gia người.

Ba cái trúc cơ tu giả đại chiến, vậy chập chờn căn bản không cách nào che giấu, Bùi gia nhà bị hư hại không thiếu, chung quanh không thiếu tu giả len lén bàng quan trận này đại chiến.

2 cái trúc cơ tu giả đến cửa cùng Bùi gia trúc cơ đại chiến, tạm thời thành nơi Bùi gia tu sĩ trà dư tửu hậu nói chuyện say sưa đề tài câu chuyện.

Chuyện này, như như gió lốc truyền qua tất cả thành phố.

Theo lý mà nói, 2 cái trúc cơ tu sĩ không có chút lý do nào đến cửa tìm một cái khác trúc cơ tu giả khiêu khích, còn trọng thương, Hầu phủ là muốn ra mặt, chẳng qua là Hầu phủ gần đây tự lo không xong, căn bản lười để ý những chuyện này, hơn nữa, Hầu phủ ra mặt đã cảnh cáo Bùi gia, Bùi gia vẫn như cũ động tác nhỏ, Hầu phủ sớm đã có bất mãn.

. . .

Một chiếc xe ngựa ở Tiêu Kính Phong biệt viện trước ngừng lại, Tiêu Cảnh Đình từ xe ngựa đi xuống.

Thấy Tiêu Cảnh Đình, Tiêu Kính Phong trên mặt không khỏi hiện lên mấy phần vẻ kích động."Em ba."

"Anh Hai." Tiêu Cảnh Đình đi tới, cho Tiêu Kính Phong một cái ôm chầm thật chặc.

Tiêu Kính Phong nặng nề đập đấm Tiêu Cảnh Đình sau lưng, nói: "Em rốt cuộc trở về, trở về, lâu như vậy, ngay cả một nhắn lời cũng không có, để cho anh Hai lo lắng gần chết."

"Em lần này trở về, sẽ ở lâu một đoạn thời gian, đúng rồi, anh Hai, ta nghe nói, trong nhà những ngày qua không tốt lắm." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Kính Phong khẽ thở dài một hơi, nào chỉ là không tốt lắm à!"Cái này sau này hãy nói đi."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Cũng tốt."

"Đúng rồi, ta nghe được lời đồn đãi nói, ngươi cùng Hứa Mộc An đều lên cấp liền trúc cơ, còn chạy đến Bùi gia đi đem Bùi gia cái đó cậy mình nhiều tuổi người, cho đánh cho một trận, lời đồn đãi này cũng quá hoang đường, có phải là thật hay không." Bùi gia gặp phải

2 cái trúc cơ công kích sự việc, cũng truyền về thành Mạc, bất quá, người thành Mạc, phần lớn đem lời đồn đãi này coi thành lời nói vô căn cứ.

"Lời đồn đãi là thật."

Tiêu Kính Phong nhìn Tiêu Cảnh Đình, tràn đầy kinh ngạc nói: "Em ba, ngươi cũng trúc cơ?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Tiêu Kính Phong nới rộng ra mắt, tạm thời kinh ngạc lời nói đều không nói được, Tiêu Kính Phong sớm cảm thấy người em trai này không phải vật trong ao, nhưng là, xem Tiêu Cảnh Đình lên cấp trúc cơ, Tiêu Kính Phong vẫn cảm thấy không tưởng tượng nổi.

Tiêu Tiểu Đông ôm Tiêu Tiểu Tấn từ xe ngựa đi ra, kêu một tiếng, "Bác Hai."

"Tiểu Đông trưởng thành, lớn đẹp trai liền à!" Tiêu Kính Phong trêu chọc nói , Tiêu Kính Phong hướng sau nhìn xem, có chút mê hoặc nói: "Làm sao không gặp tiểu Phàm à!"

Tiêu Cảnh Đình sắc mặt đổi một cái, chần chờ một chút, nói: "Tiểu Phàm hắn, bị Thanh Vân người tiên môn mang đi."

Thanh Vân tiên môn danh tiếng, Tiêu Kính Phong cũng đã nghe nói qua, nghe được Tiêu Tiểu Phàm bị Thanh Vân người tiên môn thu nhận đi, lúc này tràn đầy bất ngờ.

"Tiểu Phàm bị Thanh Vân người tiên môn thu nhận đi?" Tiêu Kính Phong hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Đây là chuyện tốt, ngươi làm sao mặt mày ủ dột?" Tiêu Kính Phong hỏi.

Tiêu Cảnh Đình cười khổ một cái, nói: "Là chuyện tốt, chẳng qua là em không thể bỏ."

. . .

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An trở về, cho thành Mạc tạo thành chấn động không nhỏ.

Đối với Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An đều được trúc cơ tu giả tin đồn, thành Mạc người trong cũng ôm thái độ nửa tin nửa ngờ.

Đi đôi với Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An trở về, thành Mạc tất cả gia tộc lớn, cũng lựa chọn co đầu rút cổ không ra thái độ, trong chốc lát, thành Mạc trị an vô cùng hài lòng.

Tiêu Cảnh Đình dò xét một chút Tiêu Lâm Phong thương thế, cho Tiêu Lâm Phong luyện chế mấy viên thuốc, sẽ để cho Tiêu Lâm Phong từ từ phục hồi như cũ.

Lên cấp trúc cơ, Tiêu Cảnh Đình tự giác ánh mắt mở rộng rất nhiều, nguyên bản đã từng đã cho hắn không nhỏ cảm giác bị áp bách Tiêu Lâm Phong, ở Tiêu Cảnh Đình trong mắt thay đổi bình thường đứng lên, Tiêu Lâm Phong thương thế không nhẹ, đối với Tiêu Cảnh Đình mà nói, nhưng không coi vào đâu.

"Cảnh Đình, không nghĩ tới ngươi lại có thể có thể lên cấp trúc cơ." Vương Lộ không nhịn được cảm khái vạn phần nói.

Vương Lộ đối với cái này con trai nhỏ yêu cầu không hề cao, chỉ muốn đối phương có thể lên cấp luyện khí tầng 6, ở gia tộc yên ổn làm trưởng lão cho giỏi, không nghĩ tới, nàng coi trọng nhất con trai lớn, bây giờ không sai biệt lắm thành phế nhân, con trai nhỏ, nhưng thành trúc cơ tu giả.

"Cảnh Đình, Bùi gia lão đầu kia, thế nào? Nghe Mộc An nói, người kia tu vi hẳn rơi vào luyện khí tầng chín." Vương Lộ hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Vương Lộ trong tròng mắt lóe lên mấy đạo hàn quang, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An đi một chuyến Bùi gia, Bùi gia lão đầu kia bế quan, cái gì bế quan, nhìn dáng dấp rõ ràng là cảnh giới rơi xuống, không dám gặp người. Bùi gia thụ địch không thiếu, chỉ cần đem Bùi gia lão đầu, cảnh giới rơi xuống tin tức truyền đi, tự nhiên còn nhiều mà phải đối phó Bùi gia người.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Vương Lộ, nói: "Mẹ, mej không có sao chứ."

Vương Lộ lắc đầu một cái, nói: "Không có sao, đoạn này thời gian ngươi không ở, ngươi cha và mẹ để cho người khi dễ hư, ông nội con, không đề cập tới cũng được."

Tiêu Cảnh Đình vỗ một cái Vương Lộ bả vai, nói: "Mẹ, con đây không phải là trở về sao?"

"Cha ngươi thế nào?" Vương Lộ hỏi.

"Ba căn cơ tốt, đợi thêm hai ngày tu vi mới có thể củng cố." Tiêu Cảnh Đình nói.

Vương Lộ gật đầu một cái, nói: "Mẹ nghe nói, ngươi cho anh Hai ngươi, không thiếu dưỡng nguyên đan?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Mẹ, mẹ phần kia con chuẩn bị xong, ở chỗ này."

Vương Lộ lấy ra đan dược bình, không khỏi có chút kích động, Vương Lộ không nghĩ tới, mình lại còn có dựa vào con trai mình một ngày.

"Cảnh Đình, con đi xem qua anh cả con sao?" Vương Lộ hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Nhìn rồi, đại ca tựa hồ không

quá để ý ta." Tiêu Thanh Nham không để ý tới hắn, Tiêu Cảnh Đình tự nhiên cũng không biết mặt nóng sát người ta mông lạnh.

Đại khái là biết Tiêu Thanh Nham nóng nảy, Vương Lộ sắc mặt đổi một cái, có chút hơi khó nói: "Anh cả ngươi chính là như vậy, tính tình có chút cố chấp, hắn dù sao cũng là anh cả ngươi, hơn nữa, lần này hắn bị thương, cũng cùng ngươi có chút quan hệ, ngươi hỗ trợ xem xem, có thể giúp một cái, liền giúp một cái đi, anh cả ngươi, anh Hai đều là ngươi anh , anh không được bên nặng bên nhẹ à!"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, thản nhiên nói: "Nếu như đại ca tìm con, con tự nhiên hết sức."

Tiêu Cảnh Đình âm thầm ở trong lòng bĩu môi, Tiêu Thanh Nham tên nầy, đến bây giờ còn cầm Joe, đối phương cầm Joe, hắn cái này trúc cơ cao nhân, cũng sẽ không cầu hắn, dẫu sao bị thương người không phải hắn, cần người muốn trị liệu cũng không phải hắn.

Vương Lộ nhìn Tiêu Cảnh Đình hình dáng, gật đầu một cái, nói: "Được rồi."

Tiêu Cảnh Đình suy nghĩ, hắn sớm muộn là phải rời khỏi thành Mạc, ở trước khi rời đi, tốt nhất Tiêu gia có thể ra lại một cái trúc cơ, như vậy hắn rời đi, gặp phải lần này đột phát chuyện kiện, cũng chưa đến nỗi, giống như lần này vậy, không có chút nào chống đỡ năng lực.

. . .

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An ở trên đường chuyển.

"Anh muốn mở một nhà tiệm đan dược?" Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Chúng ta cần đại lượng linh thạch, bán đan dược là phương pháp nhanh nhất."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Cũng vậy, ngươi muốn đem tiệm

đan dược mở ở thành Mạc sao?"

"Đúng vậy!" Tiêu Cảnh Đình nói.

"Thành Mạc có thể hay không nhỏ một chút?" Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Sợ cái gì, mùi rượu không sợ ngõ hẻm sâu, chỉ cần đồ tốt, tự nhiên sẽ có người tới."

Nguyên bản hắn cùng Hứa Mộc An đều là luyện khí kỳ, một ít trân quý đan dược, căn bản không dám ra tay, bây giờ bất đồng, hắn cùng Hứa Mộc An đều là trúc cơ, nếu là có người đến cửa kiếm chuyện, bọn họ thực lực cũng đủ để tự vệ.

Người thành Mạc, thấy Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An, sắc mặt đều có chút quỷ dị, 2 người xông vào Bùi gia, đem Bùi gia trúc cơ tu giả đánh bế quan không ra tin tức truyền sôi sùng sục, thành Mạc đối với lời đồn đãi đều là thái độ nửa tin nửa ngờ, mặc dù có người nghi ngờ, nhưng là, nhưng không ai chủ động đi lên khiêu khích.

Chu Khang Hòa đứng ở cửa hàng cửa, nhìn Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An như có điều suy nghĩ.

" Anh, như thế nào, ngươi xem ra Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An cấp bậc sao?" Chu Khang Tề hỏi.

Chu Khang Hòa lắc đầu một cái, nói: "Không nhìn ra."

Hắn không nhìn ra đối phương cấp bậc, nhưng từ trên người đối phương cảm nhận được một cổ sâu không lường được hơi thở, cái này cổ hơi thở, hắn chỉ từ học viện trúc cơ đạo sư trên người cảm thụ qua, cái này 2 người, thật trúc cơ.

Tiêu Cảnh Đình đã sớm chú ý tới Chu Khang Hòa, Tiêu Cảnh Đình nhớ được từ mình mới tới thành Mạc lúc này Chu Khang Hòa thành Mạc người thứ nhất danh tiếng rất lớn, nhưng là bây giờ, Tiêu Cảnh Đình đối với Chu Khang Hòa đã không có cảm giác gì, thực lực tăng

lên, tầm mắt liền mở rộng, Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Đối với một cái mình một kiếm là có thể giết chết con kiến hôi, không có cảm giác, cũng không kỳ quái.

------oOo------

Chương 111: Đấu giá đan dược

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 111: Đấu giá đan dược
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An ở một phòng đấu giá cửa ngừng lại.

"Đến, phòng đấu giá Tinh Vân, thành Mạc phòng đấu giá lớn nhất." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An đến một cái, trong cửa hàng quản sự lập tức hết sức sợ sệt tiến lên đón, "Hai vị tiền bối, có cái gì có thể giúp sao?"

"Ta muốn tìm các ngươi ông chủ nói một chút." Tiêu Cảnh Đình lưng đeo tay, thản nhiên nói.

"Tiền bối tìm ta, có cái gì ta có thể giúp sao?" Một người dáng dấp đoan chánh thiếu gia, tiến lên đón, thiếu gia lớn lên 1 bản mặt tròn, nhìn như ngược lại cũng hiền hòa dễ thân cận.

Quản sự nhìn thiếu gia đi ra, hướng về phía Tiêu Cảnh Đình giới thiệu: "Tiêu tiền bối, đây là phòng đấu giá chúng ta ông chủ nhỏ, Lâm Thái."

Tiêu Cảnh Đình hướng Lâm Thái gật đầu một cái, nói: "Có thể hay không cho mượn một bước nói chuyện."

"Dĩ nhiên có thể." Lâm Thái không nói hai lời, dẫn Tiêu Cảnh Đình đi cao nhất cách thức phòng tiếp khách.

"Không biết có cái gì có thể giúp?"

Tiêu Cảnh Đình lấy ra mười mấy chai đan dược, để lên bàn.

Lâm Thái kiểm tra một chút trong bình đan dược, trên mặt dính vào mấy phần vô hình vẻ hưng phấn.

"Tiền bối, các ngươi là muốn đem đan dược này bán cho phòng đấu giá chúng ta sao? Phòng đấu giá chúng ta dự trữ Kim có hạn, không ăn nổi." Lâm Thái khẩn trương nói.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Không có, ta là muốn cho ngươi hỗ trợ cử hành một buổi đấu giá."

Tiêu Cảnh Đình vốn là muốn ở thành Mạc mở một nhà tiệm đan dược, sau đó suy nghĩ một chút, danh tiếng của bọn họ không lớn, tiệm đan dược lái, trong thời gian ngắn cũng sẽ không có cái gì khách, còn không bằng lợi dụng một chút phòng đấu giá mạng giao thiệp, tiến hành một trận đấu giá, vừa vặn là sắp khai trương tiệm đan dược tạo thế.

"Tiền bối, ngươi muốn uỷ thác phòng đấu giá chúng ta, đấu giá những đan dược này?" Lâm Thái hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy."

Lâm Thái kích động hai tròng mắt sáng lên, Tiêu Cảnh Đình lấy ra đan dược, rất là trân quý, thay đối phương cử hành một trận như vậy hội đấu giá, có thể thật to tăng lên phòng đấu giá danh tiếng, coi như không lấy được rút ra, cũng là có không ít chỗ tốt.

"Nếu tiền bối như thế tin qua phòng đấu giá chúng ta, phòng đấu giá chúng ta tự nhiên sẽ không để cho tiền bối thất vọng, chẳng qua là thành Mạc là thành nhỏ, dòng người có hạn, ta cần một chút tuyên truyền thời gian, không biết, tiền bối hy vọng lúc nào tiến hành đấu giá." Lâm Thái có chút khẩn trương nói.

Tiêu Cảnh Đình suy nghĩ một chút, nói: "Mười lăm ngày sau đi."

Lâm Thái suy nghĩ một chút, trịnh nặng gật đầu một cái, nói: " Được."

Tiêu Cảnh Đình cùng Lâm Thái ký kết một chút hợp đồng, rời đi.

"Thiếu gia, cơ hội của ngươi tới." Tiêu Cảnh Đình sau khi đi, phòng đấu giá quản sự tràn đầy kích động hướng về phía Lâm Thái nói.

Lâm Thái gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy."

Lâm Thái vốn là Lâm gia dòng chánh, bị an bài đến thành Mạc tới, tương đương với đày đi, Lâm Thái thầm nói: Nếu là làm xong lần hội đấu giá này, gia tộc nhất định sẽ đối với mình mắt khác đối đãi.

Lâm Thái tốc độ cực nhanh, nhanh chóng đối với sắp triển khai đan dược đấu giá, làm một loạt tuyên truyền, mặc dù, rất nhiều người cũng đối với thành Mạc như vậy một cái thành nhỏ có nhiều như vậy đan dược bán ra, giữ thái độ hoài nghi, nhưng là, cũng không trở ngại rất nhiều người tới xem náo nhiệt, thử vận khí.

Trong chốc lát, nguyên bản bình tĩnh thành nhỏ, nhiều không thiếu luyện khí tầng 8, luyện khí tầng 9 cao thủ, trên đường tùy tiện gặp phải một người xa lạ, thì có thể là từ đâu tới cao thủ, ở như vậy dưới tình huống, thành Mạc vốn là tứ đại gia tộc, điệu thấp không thiếu.

. . .

Tiêu Kính Phong biệt viện.

"Trở về?" Tiêu Kính Phong thấy Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An trở lại, nghênh đón.

"Có người đến qua?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Ông nội đã tới." Tiêu Kính Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình tò mò hỏi: "Là lão gia tử à? Tới hòa giải?"

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Bất quá, trước, cha bị trục xuất khỏi cửa, bây giờ có chút chán nản, cho nên, không có đáp ứng ông nội yêu cầu."

"Như vậy đi!" Tiêu Cảnh Đình ít hứng thú nói. Chủ cũ trong ấn tượng, vị ông nội này thật giống như vẫn luôn là đang bế quan tu luyện, Tiêu Cảnh Đình thật giống như không làm sao thấy được qua người này.

"Đúng rồi, ta nghe nói, thành Mạc muốn cử hành một trận lớn đan dược hội đấu giá, những đan dược kia là ngươi lấy ra sao?" Tiêu Kính Phong hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Ta nói sao." Thành Mạc cao thủ không nhiều, có mua đan dược năng lực người có hạn, đấu giá trong danh sách đan dược bắt được những địa phương khác đi đấu giá, hẳn càng có thể đánh ra cái giá tiền cao.

"Anh Hai, ngươi tu vi thế nào?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Tiêu Kính Phong gãi đầu một cái, nói: "Có ngươi cho linh thạch cùng đan dược, tiến bộ rất nhanh, đã luyện khí tầng 8."

"Vậy thì tốt, anh Hai, lại qua hai ba năm, thương thuyền tới một cái, ta liền đi, ngươi tốt nhất ở ta trước khi rời đi, lên cấp trúc cơ." Tiêu Cảnh Đình trịnh trọng nói.

Tiêu Kính Phong lúng túng cười một tiếng, nói: "Cảnh Đình, thật ra thì, anh Hai tư chất không được tốt lắm."

Tiêu Cảnh Đình liếc Tiêu Kính Phong một cái, nói: "Có lẽ anh Hai tư

chất không là tốt nhất, nhưng là, ta nhất tin được là anh Hai."

Tiêu Kính Phong sững sốt một chút, cười một tiếng, ánh mắt kiên định nói: "Nếu em ba ngươi như thế tín nhiệm anh Hai, anh Hai sẽ không để cho ngươi thất vọng."

"Em đi xem xem cha." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: " Được."

"Trở về." Tiêu Lâm Phong nhìn Tiêu Cảnh Đình, trên mặt hiện lên liền mấy phần vẻ yên tâm vui vẻ.

"Đúng vậy! Cha, ngươi khá hơn chút nào không?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Tốt hơn nhiều, mới vừa rồi ông nội ngươi đã tới, hỏi tới đan dược chuyện, hắn muốn hỏi ngươi muốn mấy viên băng tâm đan." Tiêu Lâm Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Lão gia tử lòng ngược lại không phải là rất đen, chẳng qua là muốn băng tâm đan, không có cần liên hoa đan, liên hoa đan có thể so với băng tâm đan trân quý rất nhiều, bất quá, cái này cũng không kỳ quái, liên hoa đan đối với luyện khí tầng 8 tu giả lên cấp luyện khí chín tầng hữu hiệu, đáng tiếc, Tiêu gia trừ phòng nhì, ngay cả một luyện khí tầng 8 cũng không có.

Tiêu Cảnh Đình thản nhiên nói: "Sợ là phải để cho lão gia tử thất vọng, đan dược đều đã uỷ thác cho phòng đấu giá đấu giá, lão gia tử muốn mua, chỉ sợ chỉ có đi đấu giá."

Tiêu Lâm Phong gật đầu một cái, nói: "Cha cũng là nói như vậy." Kết quả, lão gia tử đem hắn thúi mắng một trận.

Tiêu Lâm Phong nhắm nửa con mắt, cả người tỏ ra có chút uể oải không dao động, ban đầu Tiêu Lâm Phong cùng Vương Lộ mất tích, sau khi trở lại, Tiêu Lâm Phong gặp ba con trai tình cảnh một người

so với một người kém, liền đối với khoanh tay đứng nhìn lão gia tử có chút bất mãn, lần này, phòng nhì đơn độc bị phân ra đi, càng làm cho Tiêu Lâm Phong đối với Tiêu gia sinh lòng ngăn cách, đối với Tiêu gia chuyện ít hứng thú.

"Cha, cha cứ từ từ dùng mà nói, ta không quấy rầy ngươi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Lâm Phong gật đầu một cái, nói: " Được."

. . .

Mặc dù nửa tháng thời gian có chút vội vàng, nhưng là, phòng đấu giá công tác làm hết sức thích hợp, hấp dẫn không thiếu đại thế lực trước người tới tham gia.

Tôn Miểu Miểu ngồi ở trong phòng đấu giá, có chút khẩn trương, Tôn gia vốn là ở phòng đấu giá trong là có cố định phòng V.I.P, chẳng qua là lần này những địa phương khác tới cao thủ quá nhiều, Tôn gia phòng V.I.P bị trưng dụng, Tôn gia hai chị em chỉ thích ngồi ở liền hội đấu giá phổ thông chỗ ngồi.

Tôn Miểu Miểu thấp giọng, hướng về phía Tôn Diệu Âm nói: "Chị, nghe nói lần này đan dược, đều là do Tiêu Cảnh Đình cung cấp."

Tôn Diệu Âm gật đầu một cái, nói: "Nghe nói, nghe nói, Tiêu Cảnh Đình đã là trúc cơ cường giả." Tin tức mới vừa truyền lúc trở lại, Tôn Diệu Âm tràn đầy hoài nghi, sau đó, Bùi gia bên kia tin tức liên tục không ngừng truyền tới, Tôn Diệu Âm mới ý thức tới Tiêu Cảnh Đình là trúc cơ tin tức, có thể là thật.

Bùi gia trúc cơ bị 2 cái trúc cơ cao thủ tìm tới cửa khiêu chiến sau đó, liền co đầu rút cổ không ra, sau đó, truyền ra Bùi gia lão tổ bị đánh tu vi quay ngược lại lời đồn đãi.

Bùi gia làm việc lớn lối, đắc tội người không thiếu, biết Bùi gia lão tổ có thể trọng thương chuyện, mấy cái cùng Bùi gia có oán hận chất

chứa gia tộc, liên hiệp ra tay, cướp đoạt Bùi gia làm ăn, Bùi gia lại có thể không có phản ứng, một phen dò xét dưới, rất nhanh Bùi gia lão tổ tu vi đánh rơi đến liền trúc cơ dưới chuyện, liền bị xác nhận, một tối bây giờ, nguyên bản nở mày nở mặt Bùi gia, cây ngã hồ tôn tán.

"Tới thật là nhiều người à!" Tôn Miểu Miểu nói.

Tôn Diệu Âm gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Nghe nói phòng đấu giá trụ sở chính vì lần đấu giá này, phái một vị trúc cơ tu giả tới đây chứ.

Cửa truyền tới một hồi rộn ràng thanh âm, Tôn Diệu Âm quay đầu, hướng cửa nhìn sang.

"Người của phủ thành chủ, không nghĩ tới người của phủ thành chủ cũng tới." Tôn Diệu Âm lẩm bẩm.

Tôn Miểu Miểu nhìn chúng tinh phủng nguyệt Âu Dương Minh Nguyệt, trong lòng chua chát, đồng dạng là người phụ nữ, đối phương sống nở mày nở mặt vô hạn, các nàng nhưng nhỏ bé hèn mọn.

"Ông nội lần này muốn vỗ 2 viên liên hoa đan, bây giờ nhìn lại, hy vọng không phải rất lớn." Tôn Diệu Âm nói.

Tôn Miểu Miểu cắn cắn môi, phòng đấu giá nói rất rõ ràng, lần đấu giá này chỉ lấy linh thạch, linh thảo, Tôn gia linh thạch dự trữ cũng không nhiều, đoạn này thời gian cũng đang thu thập linh thảo, những gia tộc khác cũng giống như nhau phản ứng, trong chốc lát, bộ mặt thành phố cân lên linh thảo, ngã đắt không thiếu.

. . .

"Tiêu tiền bối, ngài tới rồi, mau mời." Thấy Tiêu Cảnh Đình, Lâm Thái tràn đầy nụ cười đem Tiêu Cảnh Đình nghênh vào trong phòng.

Tiêu Thành Phong ngồi đang bình thường chỗ ngồi, nhìn hưởng thụ

khách quý đãi ngộ Tiêu Cảnh Đình, trong lòng rất không phải mùi vị.

Tiêu gia bị Bùi gia nhằm vào sau đó, Tiêu Thành Phong khuyến khích lão gia tử, đem phòng nhì phân đi ra ngoài, lão gia tử lớn tuổi, chỉ muốn làm sao thủ thành, đáp ứng.

Tiêu Lâm Phong ở lúc này Tiêu Thành Phong luôn cảm thấy làm việc bó tay bó chân, Tiêu Lâm Phong vừa đi, Tiêu Thành Phong nhất thời cảm thấy cả người cũng thư thái, Tiêu Mộc Hồng chết ở trong bí cảnh, Tiêu Lâm Phong liền đem bên ngoài 2 cái con riêng cho nhận trở lại.

Tiêu Thành Phong từ nhỏ đến lớn đều bị Tiêu Lâm Phong đè một đầu, xem Tiêu Lâm Phong bị thương, Tiêu Thành Phong thật ra thì có chút cười trên sự đau khổ của người khác. Chẳng qua là, Tiêu Thành Phong không nghĩ tới, phòng nhì nhanh như vậy, lại đứng lên, hơn nữa, lần này, không giống với lần trước, lần này phòng nhì là đứng ở hắn không có cách nào sánh bằng độ cao.

"Thật giống như tới không thiếu trúc cơ cao thủ à!" Tiêu Thành Phong dừng một chút, có chút bất mãn nói: "Đại ca, ngươi xem xem ngươi, nếu không phải là đem anh Hai phân ra đi, bây giờ làm gia tộc và anh Hai quan hệ căng như vậy." Tiêu Cảnh Đình bây giờ lẫn vào tốt, bọn họ người là Tiêu Cảnh Đình chú, bác trai, lại không chiếm được tiện nghi gì.

"Lão Tam, ban đầu đem em hai phân ra đi, ngươi cũng là đồng ý à! Ngươi bây giờ tới mã hậu pháo, có ích lợi gì." Tiêu Thành Phong bất mãn nói.

"Anh Hai lần này hình như là thật tức giận, cha đến cửa đi thỉnh cầu đan dược, hắn cũng không đáp ứng, nghe cha nói, anh Hai tu vi hình như là khôi phục." Lão Tứ Tiêu Ly Phong bất đắc dĩ nói.

Tiêu Thành Phong nghe được Tiêu Ly Phong mà nói, chợt cảm thấy cổ họng giống như là bị ngạnh liền vậy.

-------oOo------

Chương 112: Âu Dương Minh Nguyệt mời

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 112: Âu Dương Minh Nguyệt mời
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Hội đấu giá khí thế hừng hực triển khai, đan dược chai chai bị vỗ bán ra.

Man hoang đại lục, luyện đan sư gọi thiếu, cho tới đan dược khó cầu, hội đấu giá lần lượt bị đẩy về phía cao điểm.

Ở các thế lực ngoại lai trước mặt, thành Mạc bản thổ tứ đại gia tộc hoàn toàn không có sức cạnh tranh, thỉnh thoảng có người của 4 đại gia tộc đấu giá, cũng rất nhanh bị ép xuống.

Tiêu Thành Phong trơ mắt nhìn các loại đan dược giá cả, như như tên lửa thoan thăng, rồi sau đó, đến bọn họ có thể vọng mà không thể so sánh cao độ.

"Những tên kia cũng điên." Tiêu Thành Phong buồn rầu nói.

Tiêu Ly Phong mở to mắt, lẩm bẩm nói: "Đan dược thật là Cảnh Đình cung cấp, vậy hắn có thể được lợi điên."

Cái này buổi đấu giá, chỉ lấy linh thạch à! Người của Tiêu gia, dùng tới phẩm linh ngọc tu luyện cũng rất xa xỉ, hội đấu giá nhưng chỉ lấy linh thạch, nhiều như vậy linh thạch, đủ vì gia tộc đào tạo được hết mấy luyện khí tầng chín.

Tiêu Thành Phong híp mắt, Tiêu Cảnh Đình rốt cuộc là chuyện gì

xảy ra à! Tại sao sẽ đột nhiên biến thành trúc cơ cao thủ, vậy đứa con phá của, làm sao cũng không giống là có thể làm được điểm này người à! Chẳng lẽ nói, để cho người đoạt nhà, Tiêu Thành Phong lắc đầu một cái, thầm nói: Tinh thông đoạt xác phương pháp người, đều là cùng hung cực ác đồ, Tiêu Cảnh Đình mặc dù thay đổi không thiếu, nhưng là, đối với Hứa Mộc An không tệ, đối với Tiêu Lâm Phong cùng Vương Lộ cũng không tệ, không đạo lý à!

Tôn Miểu Miểu hướng trên lầu phòng V.I.P nhìn sang, trước, nàng thấy Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An vào trên lầu phòng V.I.P.

Tôn Diệu Âm nhìn Tôn Miểu Miểu thần sắc, thở dài, nói: "Miểu Miểu, đừng xem." Tiêu Cảnh Đình thay đổi quá nhiều, trước Tôn Diệu Âm cũng nghĩ tới để cho Tôn Miểu Miểu cùng Tiêu Cảnh Đình phá kính nặng tròn, nhưng là, xem Tiêu Cảnh Đình dáng vẻ cũng biết không thể nào.

"Một người làm sao có thể đổi nhiều như vậy chứ?" Tôn Miểu Miểu lẩm bẩm nói.

Tôn Diệu Âm cười khổ một cái, cái vấn đề này, nàng cũng muốn biết à! Tiêu Kính Phong cùng Tiêu Cảnh Đình quan hệ tốt nhất, nghe nói, Tiêu Cảnh Đình trở lại, Tiêu Kính Phong lập tức ngay tại Tiêu Cảnh Đình dưới sự hộ vệ, lên cấp luyện khí tầng 8, có một cái như vậy trúc cơ em trai, Tiêu Kính Phong sau này kém cõi nhất cũng là một luyện khí chín tầng.

"Năm mươi viên."

"Năm mươi tám viên."

". . ."

"Bảy mươi hai viên."

"Tám mươi viên."

"Là liên hoa đan đâu, nghe nói có vật này, luyện khí tầng 8 rất dễ dàng liền lên cấp luyện khí tầng chín." Tôn Miểu Miểu nói.

Tôn Diệu Âm gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Nhưng mà có ích lợi gì, Tôn gia căn bản là cạnh không tranh hơn những cái kia những gia tộc khác, thứ tốt đặt ở trước mắt, chỉ có thể nhìn.

Hội đấu giá tổng cộng vỗ ra hơn một trăm viên đan dược, Tiêu Cảnh Đình những cái kia không dùng được tồn kho đan dược, bị dọn dẹp hơn phân nửa, tổng cộng thu được một ngàn hơn 600 khối linh thạch, cộng thêm một đống linh thảo.

. . .

Tiêu Cảnh Đình kiểm lại một chút thu hoạch, một đạo đưa tin phù đến Tiêu Cảnh Đình trên tay.

"Chuyện gì à!" Hứa Mộc An ngoẹo đầu hỏi.

"Âu Dương tiểu thư tìm ta." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An chần chờ một chút, nói: "Âu Dương Minh Nguyệt." Hứa Mộc An nhíu mày một cái, Âu Dương Minh Nguyệt người phụ nữ này, tổng cho Hứa Mộc An một loại cảm giác rất khôn khéo.

"Thế nào?" Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, nói: "Không việc gì, nếu Âu Dương tiểu thư mời, hay là đi phó hội đi, nói thế nào chuyện lúc trước, chúng ta đều thiếu nợ trước đối phương một phần nhân tình."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Trước Bùi gia đối với Tiêu gia ra tay, nếu không phải Hầu phủ ra mặt, Tiêu gia tình huống sẽ càng gặp, dĩ nhiên, Hầu phủ cũng không phải cái gì hiền lành, hắn tra không có giá trị lợi dụng, hắn sự việc, Hầu phủ chắc hẳn cũng lười nhúng tay.

. . .

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An dựa theo ước định, đi Âu Dương Minh Nguyệt biệt viện.

"Tiêu tiền bối, Hứa tiền bối thật là phúc duyên ngút trời à!" Âu Dương Minh Nguyệt cười nói, trán ở giữa nhưng thêm mấy phần ảm đạm, Âu Dương Minh Nguyệt thầm nói: Những năm trước đây, nàng thực lực vẫn còn ở 2 người trên, cái này 2 năm thì phải đổi lời nói gọi 2 người tiền bối.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Tiểu thư, tìm chúng ta có chuyện."

"Nghe nói, lần hội đấu giá này tất cả đan dược, đều là Tiêu thiếu gia cung cấp." Âu Dương Minh Nguyệt nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Là có chuyện như vậy."

"Xem như vậy, Tiêu thiếu gia hẳn là luyện đan sư, hơn nữa, thuật luyện đan không tầm thường, nếu như, ta không có đoán sai, 2 người trúc cơ dùng trúc cơ đan, cũng là 2 người luyện chế?" Âu Dương Minh Nguyệt nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, không nói gì.

Âu Dương Minh Nguyệt chỉ làm Tiêu Cảnh Đình thầm chấp nhận, "Một lò trúc cơ đan, vậy có thể ra ba đến bốn viên, không biết, Tiêu thiếu gia có còn hay không trúc cơ đan còn lại."

Tiêu Cảnh Đình vẫn không có nói chuyện, Âu Dương Minh Nguyệt có chút không kiên nhẫn nói: "Thực không dám giấu giếm, những năm này, Hầu phủ nhìn như nở mày nở mặt, bên trong nhưng có chút nhập không đắp ra, gia tộc lại tổn rơi xuống một người cao thủ, còn có 2 cái lớn giới hạn buông xuống, chưởng khống lực không lớn bằng lúc trước, lần trước thành Tinh hội đấu giá, Âu Dương gia vỗ xuống một viên trúc cơ đan, cũng không may mắn không thể thành

công đúc một cái trúc cơ cao thủ."

Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Trúc cơ không dễ dàng à! Hắn là xài ba viên trúc cơ đan mới trúc cơ thành công, Hầu phủ bây giờ bốn cái trúc cơ, nếu là 2 cái lớn giới hạn đến chết, vậy là phiền toái lớn, Hầu phủ hôm nay, hẳn đã lòng như lửa đốt liền đi.

"Nếu như, còn nữa một viên trúc cơ đan, gia tộc chúng ta vị tiền bối kia, thì có thể lên cấp trúc cơ, Tiêu thiếu gia tay chỉ nếu còn có trúc cơ đan, Hầu phủ nguyện ý ra một viên một ngàn hai trăm khối linh thạch tới mua." Âu Dương Minh Nguyệt nói.

Tiêu Cảnh Đình vuốt tay, nói: "Xin lỗi, Âu Dương tiểu thư, ngươi ra giá rất để cho người động tâm, bất quá, rất không khéo, ta tổng cộng luyện chế ra bốn viên trúc cơ đan, ta một người liền dùng hết ba viên, không có nhiều."

Âu Dương Minh Nguyệt tựa hồ sớm có dự liệu, nghe vậy có chút thất vọng, nhưng cũng không có quá mức."Phải không? Vậy thật tiếc nuối, nếu là Âu Dương gia gọp đủ dược liệu, chẳng biết có được không mời Tiêu thiếu gia thay mặt là luyện chế."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Cái này dĩ nhiên có thể, bất quá, Âu Dương tiểu thư, ta xấu xí lời nói nói trước, trúc cơ đan luyện chế tỷ lệ thành công không cao, lần trước ta có thể luyện chế ra đan dược, cũng là may mắn, nếu là luyện chế hư, ta cũng không chịu trách nhiệm."

Âu Dương Minh Nguyệt gật đầu một cái, nói: "Cái này, ta rõ ràng."

Hứa Mộc An cùng Tiêu Cảnh Đình từ Âu Dương Minh Nguyệt trong biệt viện đi ra.

"Thật ra thì, trên tay ngươi trúc cơ đan không thiếu, bán một viên đi ra ngoài, cũng không có gì lớn không được." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đích xác là không có gì lớn

không được, bất quá, trúc cơ đan như vậy đồ, ai lại sẽ ngại nhiều đâu ? Đồ tới tay quá dễ dàng, là người cũng không biết quý trọng, Hầu phủ vậy 2 cái lớn giới hạn buông xuống trúc cơ, hẳn còn có thể sống mấy năm, cùng một đoạn thời gian hãy nói đi."

Hứa Mộc An suy nghĩ một chút, nói: " Cũng đúng." Đáp ứng quá sảng khoái, Âu Dương Minh Nguyệt nói không chừng sẽ đoán được cái gì, con bé kia, nhìn lòng không thiếu.

"Chúng ta trong tay có nhiều như vậy linh thạch, tạm thời cũng đủ dùng." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Cũng đúng."

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An rời đi sau đó, Âu Dương Minh Nguyệt thật lâu không cách nào tỉnh hồn.

"Tiểu thư, ngươi không có sao chứ." Một bên thị nữ hướng về phía Âu Dương Minh Nguyệt hỏi.

Âu Dương Minh Nguyệt lắc đầu một cái, nói: "Không có sao." Nàng chỉ là có chút cảm khái thế sự vô thường, mấy năm trước, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An đứng ở nàng trước mặt, nàng phỏng đoán cũng không biết nhiều xem hai mắt, hôm nay, cái này 2 người, đã thành nàng chỉ có thể ngưỡng vọng trúc cơ cường giả, mình cuộc đời này không biết có còn hay không trúc cơ cơ hội.

. . .

"Cảnh Đình, ngươi trở về." Mộc Thư Vũ có chút mừng rỡ nói.

"Anh Hai đâu ?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Tu luyện đi, anh Hai ngươi gần đây suốt ngày chỉ biết là tu luyện, có thể ra sức." Mộc Thư Vũ tràn đầy nụ cười nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đây là chuyện tốt à! Có người

tới?"

"Trịnh Bội Nhi tới, còn đem anh cả ngươi 2 con trai mang về." Mộc Thư Vũ nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Trịnh Bội Nhi cùng Tiêu Thanh Nham phân phân hợp hợp đã mấy lần, Tiêu Cảnh Đình tư tâm bên trong cảm thấy thật ra thì 2 người còn thật xứng, đều không phải là thứ tốt gì.

"Trịnh Bội Nhi đi rồi chưa?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Mộc Thư Vũ lắc đầu một cái, nói: "Không có đây."

Tiêu Cảnh Đình xoa xoa lỗ mũi, thanh quan khó gảy chuyện nhà, hắn liền khó hơn, hắn là không thì phải tìm cái địa phương trước tránh một chút à!

"Tiểu Đông bị câu ở phòng khách, bây giờ cùng đại ca, chị dâu chung một chỗ đây." Mộc Thư Vũ có chút đồng tình nói.

Tiêu Cảnh Đình thầm nói: "Không có sao."

Con trai nhà mình cuồng phách khốc quăng, đối phó Trịnh Bội Nhi chắc không vấn đề gì, nhắc tới, Tiêu Tiểu Đông tu vi tiến bộ thần tốc, cũng luyện khí tầng 4, Tiêu Thanh Nham tu vi thụt lùi, Trịnh Bội Nhi bất quá là một luyện khí tầng 3, cái này trong phòng tiếp khách, không làm được, con trai nhà mình tu vi cao nhất à!

Tiêu Thanh Nham gần đây nhìn mình rất cao, lúc này tu vi so con trai mình cũng thấp, không biết là cảm thụ gì.

Tiêu Cảnh Đình vừa định rút lui, Trịnh Bội Nhi đã đuổi tới, "Cảnh Đình à! Có thể để cho ta đợi lâu."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình bị Trịnh Bội Nhi nắm tiến vào phòng khách, Tiêu

Cảnh Đình xem đến đại sảnh trong Tiêu Tiểu Đông nghiêm trang cho Tiêu Tiểu Tấn, Tiêu Tiểu Phúc này ăn.

Tiêu Nhạc Phong, Tiêu Nhạc Vinh, đứng ở một bên, không có kiếm chuyện.

Thấy Tiêu Cảnh Đình đi vào, Tiêu Tiểu Đông hơi mang một chút tròng mắt, lại rất mau hạ xuống, làm việc chuyện của mình đi.

Tiêu Cảnh Đình đột nhiên cảm giác được nhà mình con trai lớn phần này vạn sự không oanh với trong lòng thái độ, có chút giống như đắc đạo cao tăng, suy nghĩ có phải hay không hẳn đưa con trai mình đi học phật.

"Cảnh Đình à! Ngươi bây giờ nhưng mà có tiền đồ lớn, chị dâu thật là ngươi cao hứng." Trịnh Bội Nhi lôi Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Cảnh Đình lúng túng cười một tiếng, nói: "Quá khen." Nghe Tiêu Kính Phong nói, Trịnh Bội Nhi cùng Tiêu Thanh Nham lại náo loạn một lần cùng cách, vì vậy, Tiêu Cảnh Đình cũng không rõ được chủ ý, có phải hay không phải gọi Trịnh Bội Nhi chị dâu, không thể làm gì khác hơn là hàm hồ cho qua chuyện.

Trịnh Bội Nhi kéo Tiêu Cảnh Đình cánh tay, một hồi ân cần hỏi han, chọc cho Tiêu Cảnh Đình cả người toát ra nổi da gà.

Trịnh Bội Nhi ở một bên nói nước miếng tung tóe, gặp Tiêu Cảnh Đình không có động tĩnh, không khỏi có chút ngượng ngùng, tìm cái cơ hội, Tiêu Cảnh Đình đem Tiêu Tiểu Đông ôm đi, để lại Trịnh Bội Nhi cùng Tiêu Thanh Nham ở trong nhà mắt lớn trừng mắt nhỏ.

Ở Tiêu Lâm Phong cùng Vương Lộ khuyên dưới, Tiêu Cảnh Đình cho Tiêu Thanh Nham luyện chế một ít chữa trị thương thế đan dược, Tiêu Thanh Nham thân thể đã từng bước khôi phục lại, bất quá, Tiêu Thanh Nham trước kia loạn dùng đan dược, lại bị thương, tiềm lực bị chi nhiều hơn thu không thiếu, Tiêu Cảnh Đình cũng không thích ở Tiêu Thanh Nham trên người tốn nhiều lòng, bởi vì

chút Tiêu Thanh Nham tu vi ở trên tăng có hạn.

------oOo------

Chương 113: Ra biển

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 113: Ra biển
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Trải qua một đoạn thời gian chuẩn bị, tiệm đan dược rốt cuộc mở ra đứng lên.

Tiêu Cảnh Đình trong cửa hàng đan dược, tất cả đều là đan dược cao cấp, lập tức hấp dẫn không ít cao thủ trước tới mua, trong chốc lát, nguyên bản yên lặng thành Mạc, thay đổi náo nhiệt sầm uất vô cùng.

Thời gian cực nhanh, đảo mắt ở giữa, hơn 2 năm liền đi qua.

Tiêu Cảnh Đình vốn là muốn toàn lực phụ trợ Tiêu Kính Phong trúc cơ, không nghĩ tới Tiêu Lâm Phong điều chỉnh qua tâm tính sau đó, tu vi nhanh chóng lên cao, bất quá một năm, ngay tại số lớn linh thạch cùng đan dược dưới sự thúc giục, tu luyện đến luyện khí chín tầng đỉnh cấp, thuận lợi trúc cơ, Tiêu Kính Phong ngược lại chậm một bước.

Tiêu Cảnh Đình xài hơn 2 năm thời gian, củng cố trúc cơ kỳ tu vi, đem tu vi đẩy tới trúc cơ sơ kỳ đính phong, nhưng chậm chạp vượt qua không tới trúc cơ trung kỳ.

Tiêu Cảnh Đình mơ hồ rõ ràng, man hoang đại lục tài nguyên quá thiếu thốn, nếu muốn đi lên, còn phải đi linh khí đậm đà hơn địa phương đi.

"Cảnh Đình, Âu Dương tiểu thư truyền tới tin tức, thương thuyền đã đến, thương thuyền sẽ ở man hoang đại lục, dừng lại một tháng,

sau đó rời đi." Hứa Mộc An đi vào nói.

Tiêu Cảnh Đình mở mắt ra, hít sâu một hơi, nói: "Cuối cùng là đến à!"

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Mấy năm này thời gian, Tiêu Cảnh Đình bán 2 viên trúc cơ đan cho Hầu phủ, lại từ đường dây khác bí mật bán ra ba viên, bào trừ tiêu hết linh thạch, trên người còn có bảy ngàn linh thạch còn thừa lại, Tiêu Cảnh Đình âm thầm đoán chừng trên người mình nhiều linh thạch như vậy, mua 2 tấm vé thuyền, cũng không thành vấn đề.

"Âu Dương Minh Nguyệt nói, nàng nghe ngóng, lần này một tấm vé thuyền một ngàn khối linh thạch." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Được, ngươi xem đem Tiểu Đông, tiểu Tấn ném tại bên trong không gian, dẫn đi như thế nào?"

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, nói: "Không được, ta cho tới bây giờ chưa có nghe nói qua, có thể chứa người trong không gian, Âu Dương tiểu thư chắc hẳn cũng chưa có nghe nói qua, đến Vân châu, những người khác muốn phát hiện chúng ta bên người đột nhiên nhiều 2 đứa bé, khó tránh khỏi sẽ suy nghĩ nhiều."

Cẩn thận sử thuyền vạn năm, một khi ngọc bội không gian bại lộ, vậy vô cùng hậu hoạn.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Cũng phải a!" Nhìn dáng dấp, chỉ có thể tốn thêm ít bạc, mua thêm 2 tấm vé thuyền.

"Cha, mẹ." Tiêu Tiểu Đông từ trong phòng đi ra.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Đông, rất có loại ta nhà có mà sơ trưởng thành cảm giác, Tiêu Tiểu Đông đã mau chín tuổi, dựa theo cái thế giới này quy củ, lại qua cái hai ba năm, lại là có thể hôn phối, không biết mình là trọc muốn bắt đầu cho con trai xem xét đối

tượng.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Cảnh Đình vẻ mặt, nhíu mày một cái, nói: "Cha, cha lại đang suy nghĩ gì loạn bảy nhập hỏng bét đâu ?"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Cái này chết tiểu tử, càng lớn càng không thể yêu, lại có thể hỏi cha hắn đang suy nghĩ gì loạn bảy nhập hỏng bét.

Tiêu Cảnh Đình vỗ một cái Tiêu Tiểu Đông bả vai, nói: "Tiểu Đông à! Cha phải dẫn con cùng em trai đi tìm em trai con, ngươi cao hứng không?"

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Cao hứng, không biết tiểu Phàm bây giờ là cái gì tu vi."

Tiêu Tiểu Đông bất quá chín tuổi, đã luyện khí tầng 8, Tiêu Cảnh Đình hỏi qua Âu Dương Minh Nguyệt, Âu Dương Minh Nguyệt nói qua, cho dù ở tiên môn, giống như Tiêu Tiểu Đông bằng chừng ấy tuổi, đạt tới như vậy tu vi cũng ít chi lại càng ít.

Âu Dương Minh Nguyệt rất là tò mò Tiêu Tiểu Đông là tu luyện thế nào, Âu Dương gia cái đó bị bắt ghi vào Thanh Vân tiên môn Âu Dương Cẩm Nguyệt, bây giờ thật giống như cũng chỉ có luyện khí tầng 5.

Tiêu Cảnh Đình khẽ thở dài một hơi, tiểu Phàm cái tên kia đầu đơn giản, lại thích ăn, không biết có hay không bị ủy khuất, mặc dù Âu Dương Minh Nguyệt, luôn nói Tiêu Tiểu Phàm qua rất tốt, Tiêu Cảnh Đình lòng nhưng tổng treo.

"Cha, cha." Tiêu Tiểu Tấn nhào tới.

Tiêu Cảnh Đình nhìn xem Tiêu Tiểu Tấn tràn đầy bột mì mặt, nhíu mày một cái, nói: "Lại làm ăn ngon?"

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Tiêu Cảnh Đình âm thầm lắc đầu một cái, mình cái này con trai nhỏ, đối với tu luyện hứng thú không lớn, thích làm nhất chính là nghiên cứu ăn ngon, tay nghề trò giỏi hơn thầy mà thắng xanh da trời, có như thế "Hiền huệ " con trai, Tiêu Cảnh Đình luôn là vừa vui vừa lo.

"Cha, cha có ăn hay không à!" Tiêu Tiểu Tấn giơ tay hỏi.

Tiêu Cảnh Đình xoa xoa Tiêu Tiểu Tấn đầu, nói: "Không ăn, ngươi ăn đi." Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Tiểu Phàm nếu là thấy tiểu Tấn, nhất định thật cao hứng, một người thích ăn, một người thích làm, nhất định chính là tuyệt phối!

Từng cổ một linh khí hướng Tiêu Kính Phong gian phòng vọt tới, cảm giác được cổ linh khí này chập chờn, Tiêu Cảnh Đình sắc mặt vui mừng, "Tựa hồ là anh Hai muốn trúc cơ."

Hứa Mộc An gật đầu một cái nói: "Muốn đến đúng vậy."

Tiêu Cảnh Đình thở ra một hơi, Tiêu Kính Phong cũng trúc cơ thành công, vậy hắn là có thể đi hơn nữa không có nỗi lo về sau.

. . .

Âu Dương gia.

"Tiêu tiền bối, ngươi rốt cuộc tốt lắm, có thể để cho ta đợi lâu à!" Âu Dương Minh Nguyệt cười khanh khách nói.

Tiêu Cảnh Đình hướng Âu Dương Minh Nguyệt chắp tay, "Vị trí sự việc, làm phiền Âu Dương tiểu thư phí tâm."

"Tiêu tiền bối, ngươi thật đúng là tiền muôn bạc biển à! Một muốn thì muốn bốn cái số người, bốn ngàn viên linh thạch, chính là Hầu phủ cũng không có cách nào lập tức lấy ra, nhìn dáng dấp, Tiêu tiền bối gần đây kiếm không thiếu à!" Âu Dương Minh Nguyệt nói.

Tiêu Cảnh Đình bất đắc dĩ cười một tiếng, nói: "Ta đây cũng là

không có biện pháp, chỉ có thể đánh sưng mặt sưng người, người nhà miệng nhiều à!"

Âu Dương Minh Nguyệt cười một tiếng, cũng không có nhiều lời, Tiêu gia những năm này lên cao tình thế rất mạnh, Tiêu Lâm Phong trúc cơ, Tiêu Kính Phong trúc cơ, cộng thêm Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An, một nhà cuối cùng có bốn cái trúc cơ, khá tốt, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An phải rời đi, nếu không, Hầu phủ có như thế một cổ cùng Hầu phủ không phân cao thấp thế lực, thật là làm cho người ăn ngủ không yên.

"Không biết, tiểu Phàm thế nào?" Tiêu Cảnh Đình nói.

"Cẩm Nguyệt tin tức truyền đến nói, hắn đã luyện khí tầng 8, rất được tiên trưởng lão trong môn thưởng thức." Âu Dương Minh Nguyệt nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Như vậy liền tốt."

Âu Dương Minh Nguyệt hướng Tiêu Tiểu Đông nhìn sang, nói: "Tiêu tiền bối, ngài con trai lớn, tu vi tiến bộ cũng rất nhanh à!"

Tiêu Tiểu Phàm là có tiên môn trưởng lão bảo vệ mới lên cấp luyện khí tầng 8, Tiêu Tiểu Đông tu vi cũng thoan thăng rất mau, không biết là bởi vì cái gì.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Tiểu Đông, rất đi lên đây."

"Đây là lệnh bài." Âu Dương Minh Nguyệt lấy ra bốn tờ bảng giao cho Tiêu Cảnh Đình, bằng lệnh bài này, liền có thể lên thuyền.

Tiêu Cảnh Đình có chút mừng rỡ nói: "Đa tạ Âu Dương tiểu thư."

"Lần này, Âu Dương gia cũng có một vị gia tộc tiền bối, muốn đi trước Vân châu, mong rằng 2 người phối hợp một hai." Âu Dương Minh Nguyệt nói.

Tiêu Cảnh Đình có chút bất ngờ nói: "Âu Dương gia cũng có cao nhân tiền bối, phải đi Vân châu?"

Âu Dương Minh Nguyệt gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Man hoang đại lục tài nguyên thiếu thốn, tu luyện tới trúc cơ trung kỳ còn có chút có thể, muốn tu luyện tới trúc cơ hậu kỳ khó khăn, muốn kết đan lại là khó lại càng khó hơn, gia tộc trưởng lão không muốn cả đời bao vây trúc cơ sơ kỳ, cho nên, liền muốn đi ra ngoài tìm cơ duyên."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Là như vậy à!"

. . .

Tiêu Cảnh Đình một nhà lấy lệnh bài, leo lên phi thuyền.

Phi thuyền ngừng muốn trên biển, quanh thân hiện lên sâu kín lam quang, ngoài phi thuyền vây đại khái khắc không thiếu sát trận, đến gần phi thuyền, nhất thời có dũng khí sát khí lẫm nhiên cảm giác.

Mua phi thuyền lệnh bài đại khái là hai loại người, một loại là trúc cơ tu sĩ, đi trước Vân châu tìm cơ duyên, một loại là giống như Tiêu Tiểu Đông vậy tu vi tốt đứa bé, bị gia tộc trưởng bối mang, xem xem có thể hay không bái nhập tiên môn.

Một cái hạc trắng bệch mi kim đan tu giả, treo trên bầu trời chiến đứng ở mũi thuyền, trên người uy thế rất lớn.

Có một người mới vừa mới vừa trúc cơ tu giả, ngày thường ở nhà hẳn là làm mưa làm gió thói quen, lên phi thuyền sau đó, chê phi thuyền điều kiện không tốt, nháo muốn đổi khoang thuyền, để cho kim đan kia tu giả một chưởng phế tu vi, ném ra ngoài.

Có một cái như vậy gương xe trước, ngày thường ở man hoang đại lục hô phong hoán vũ trúc cơ tu giả, lên phi thuyền sau đó, cũng đàng hoàng.

Tiêu Tiểu Tấn ở trên giường đánh cút, nói: "Nơi này thật là nhỏ à!"

Tiêu Cảnh Đình ở trong lòng gật đầu một cái, thầm nghĩ: Là có chút nhỏ, đáng thương hắn xài bốn ngàn viên linh thạch, liền lấy cái địa phương nhỏ như vậy, thật là đáng thương.

"Không nhỏ, ngươi không phải còn có thể đem lui người dường như, chân cũng thân không dường như, đó mới kêu nhỏ đây." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Tiểu Tấn nằm dạng chân ngửa mặt hướng lên trời ở trên giường, nói: "Chỉ có 1 cái giường à! Cha và mẹ xếp ngủ, mới đủ ngủ đây."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Cái gì gọi là xếp ngủ à! Tên khốn này đứa trẻ.

"Chớ có nói bậy nói bạ, mau ngủ." Tiêu Cảnh Đình tức giận.

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Được rồi."

Phi thuyền rất lớn, chọn dùng nguyên liệu hết sức cao cấp, trên phi thuyền khắc có các loại cao cấp phòng vệ trận, hết sức cao cấp, trong phi thuyền, trừ man hoang đại lục người, còn có những thứ khác đại lục người, Tiêu Cảnh Đình cảm thấy, có thể Vân châu là ngay ngắn một cái khối đại lục, mà man hoang đại lục như vậy, thì là một khối khối đảo nhỏ.

. . .

Phi thuyền ở man hoang đại lục ngừng hồi lâu, rốt cuộc chạy.

Âu Dương địch đi vào, "Tiêu huynh, rất nhiều sử làm phiền."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Âu Dương huynh làm sao tới?" Bị một cái so cha hắn còn lớn hơn vòng trước kêu Tiêu huynh, Tiêu Cảnh Đình trong lòng không khỏi có chút cổ quái, bất quá sớm rõ ràng một giới này quy củ như vậy, cũng không có như thế nào.

"Ta tới, là muốn hỏi Tiêu huynh có nguyện ý hay không được lợi chút thu nhập thêm?" Âu Dương địch nói.

Tiêu Cảnh Đình có chút kinh ngạc nói: "Được lợi thu nhập thêm?"

"Đúng vậy, phi thuyền thường xuyên sẽ gặp yêu thú tập kích, trên thuyền không đủ người, liền mướn chúng ta những thứ này trúc cơ, tham dự chống cự, giết yêu thú, bay người trên thuyền, sẽ thu mua." Âu Dương địch giải thích.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, như có điều suy nghĩ nói: "Như vậy à!"

Âu Dương địch gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Nghe nói Vân châu chém giết nếu so với man hoang đại lục kịch liệt rất nhiều, cho nên, giết yêu thú cũng coi là trước thời hạn luyện tay."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đã như vậy, vậy coi như ta một phần đi."

Âu Dương địch cười một tiếng, nói: "Tiêu huynh quả nhiên là người sảng khoái, giết hải thú lúc này chúng ta có thể hành động chung, giúp nhau canh gác."

Âu Dương địch được Tiêu Cảnh Đình đáp ứng rời đi, Tiêu Cảnh Đình hướng Hứa Mộc An nhìn một cái, cười cười nói: "Vừa vặn trong tay chặt, được lợi một chút cũng tốt."

"Chú ý an toàn." Hứa Mộc An nghiêm túc nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, kêu: "Biết, biết."

------oOo------

Chương 114: Tiên môn tuyển mộ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 114: Tiên môn tuyển mộ
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Trên biển hải thú quái lạ, Tiêu Cảnh Đình cả ngày đi theo mọi người giết hải thú, cũng coi là gián tiếp dài kiến thức.

Hải thú hung mãnh, Tiêu Cảnh Đình có nhiều lần cũng gặp phải nguy cơ, trên thuyền cái đó kim đan tu giả coi như phúc hậu, gặp người gặp phải nguy hiểm, sẽ giải cứu một hai, mới để cho Tiêu Cảnh Đình mấy lần tránh được một kiếp.

Đi qua khoảng thời gian này trui luyện, Tiêu Cảnh Đình cảm giác được mình tu vi mặc dù không hơn thăng nhiều ít, nhưng là, linh khí nhưng ngưng tụ rất nhiều.

Phi thuyền trên, có lúc còn biết tổ chức mô hình nhỏ hội giao dịch, Tiêu Cảnh Đình dùng đan dược từ trên phi thuyền một ít trúc cơ tu sĩ trong tay đổi lấy liền mấy bụi cây tốt linh thảo.

"Tiêu huynh, muốn đi ra ngoài sao?" Triệu Kim gõ cửa một cái, đi tới hỏi.

Triệu Kim chính là ban đầu cái đó hoa linh thạch mua Tiêu Tiểu Phàm cắt ra linh dược tầm người, Tiêu Cảnh Đình lên phi thuyền mới phát hiện đối phương cũng ở đây phi thuyền trên, bởi vì trước trước nhận đối phương một phần nhân tình, Tiêu Cảnh Đình ở đối phương gặp phải thời điểm nguy hiểm, còn cứu giúp một cái, kết một phần thiện duyên.

"Gần đây gặp phải hải thú, thật giống như ôn thuận rất nhiều." Tiêu Cảnh Đình nói.

Triệu Kim gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Nghe nói là sắp tới Vân châu, hải thú mà, dĩ nhiên là biển sâu nguy hiểm nhất, tới gần bờ biển, liền an bài."

Tiêu Cảnh Đình có chút mừng rỡ nói: "Quá tốt."

Triệu Kim nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Tiêu huynh là dự định vừa rời đi, đi ngay tìm con trai ngươi sao?"

Tiêu Cảnh Đình thở dài, nói: "Đến lúc đó lại xem đi."

Thanh Vân tiên môn là Vân châu có hạn đại tiên môn, đối với tiên bên trong cửa đệ tử quản thúc nghe nói thật nghiêm, Tiêu Cảnh Đình dự định trước biết rõ tình trạng, lại đi gặp Tiêu Tiểu Phàm.

"Tiêu huynh, linh lực của ngươi, thật giống như ngưng tụ không thiếu, nhìn dáng dấp, ít ngày nữa thì phải lên cấp trúc cơ trung kỳ." Triệu kim đạo.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Nào có như vậy dễ dàng à!"

Triệu Kim nhìn Tiêu Cảnh Đình, không khỏi cảm khái muôn vàn, ban đầu, Tiêu Cảnh Đình ra tay cứu giúp hắn lúc này hắn hoàn toàn nhìn không ra đối với nói là ai, cho đến đối phương nhắc tới, hắn mới nhớ, đối với Tiêu Cảnh Đình tu vi tiến cảnh, Triệu Kim trên mặt không hiện, nhưng trong lòng chặt chặt lấy làm kỳ.

. . .

Trong Thanh Vân tiên môn.

Tiêu Tiểu Phàm cầm trong tay thịt con, nhìn lại xem.

"Sư đệ, ngươi thịt con, cũng lên mốc." Một người dáng dấp tròn vo thiếu niên nói.

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Một nhóm cuối cùng, ăn sạch sẽ không có."

Đường Vân Kiệt ngồi ở Tiêu Tiểu Phàm bên người, nói: "Ngươi thịt con tốt như vậy ăn à! Cũng lên mốc, ngươi còn ăn, không sợ đau bụng à!"

"Cha làm cho ta, lên mốc, cũng là ăn ngon." Tiêu Tiểu Phàm có chút thương cảm nói.

Đường Vân Kiệt có chút hâm mộ nói: "Thật tốt, cha ngươi vẫn còn cho ngươi làm ăn, cha ta chỉ biết là, tu luyện, cưới một đống vợ, sinh một đống đứa trẻ."

Đường Vân Kiệt cha là tiên bên trong cửa kim đan trưởng lão một trong, có mười mấy vợ, hạt sương tình nhân càng là đếm không hết.

"Cha ngươi có hay không thúc giục ngươi cố gắng tu luyện à!" Tiêu Tiểu Phàm hỏi.

Đường Vân Kiệt lắc đầu một cái, thành thật nói: "Không có à! Cha ta nhiều con trai như vậy, không quản được ta, sư phụ ngươi đâu, thúc giục ngươi tu luyện?"

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Có thúc giục, không quá ta không quá vui vẻ tu luyện, ta thích luyện khí, có thể dạ, sư phụ ngày ngày câu trước ta tu luyện."

Đường Vân Kiệt nhìn Tiêu Tiểu Phàm, oán lạ nói: "Thân ở trong phúc không biết phúc đâu, trưởng lão rất coi trọng ngươi à! Không giống cha ta, đều không quản ta."

"Phúc khí này cho ngươi, ngươi muốn không muốn à?" Tiêu Tiểu Phàm hỏi.

Đường Vân Kiệt lắc đầu một cái, nói: "Không được, không được, sư phụ ngươi thật là dử à!"

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Sư phụ, gần đây bế quan."

"Sư phụ ngươi kết anh thất bại, nghe sợ tu dưỡng cái hai ba năm đây." Đường Vân Kiệt nói.

"Sư phụ bế quan trước, giao phó ta thật tốt tu luyện đây." Tiêu Tiểu Phàm nói.

"Không nói sư phụ ngươi, tiểu Phàm, nghe nói ngươi lại đưa một cái pháp khí cho Đổng Lâm, ngươi phải không là thích hắn à!" Đường Vân Kiệt liếc Tiêu Tiểu Phàm một cái nói.

Tiêu Tiểu Phàm cười một tiếng, thịt hô hô tay nâng cằm, nói: "Hắn dáng dấp giống như cha ta."

Đường Vân Kiệt bất đắc dĩ liếc một cái, nói: "Có thể hắn không phải cha ngươi à! Hắn cũng sẽ không nấu cơm."

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Nhưng mà, hắn dáng dấp giống như cha ta."

Đường Vân Kiệt nhìn Tiêu Tiểu Phàm ngu hình dáng, không có đem Đổng Lâm sau lưng quở trách Tiêu Tiểu Phàm những lời đó, nói cho Tiêu Tiểu Phàm.

. . .

"Đây là cái gì à?" Hứa Mộc An hỏi.

"Thanh Vân tiên môn ở tuyển người, đây là ta phỏng chế tuyển người tin tức." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An có chút vui mừng nói: "Tuyển người?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Lấy hắn cùng Hứa Mộc An tuổi tác, sớm đã vượt qua Thanh Vân tiên môn chiêu đệ tử tuổi tác, Tiêu Cảnh Đình muốn tiến vào Thanh Vân tiên môn, không thể không ngoài ra ý tưởng tử, vừa vặn Thanh Vân tiên môn đang tuyển mộ linh thực phu, Tiêu Cảnh Đình lúc này động tâm.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Như vậy à! Vậy ngươi đi thử một chút."

"Anh cũng nghĩ như vậy." Tiêu Cảnh Đình nói. Vân châu giết ta đoạt bảo chẳng lạ lùng gì, muốn yên ổn, tốt nhất là tìm một thế lực lớn đầu dựa vào, bất quá, thế lực lớn cũng không phải tốt như vậy đầu dựa vào, Thanh Vân tiên môn chiêu nạp linh thực phu, tuyệt đối là một cơ hội tốt.

Ngày thứ hai, Tiêu Cảnh Đình đi theo mấy cái linh thực phu đi khảo sát địa điểm, Tiêu Cảnh Đình phát hiện, tổng cộng có hơn bốn mươi người nhận nhiệm vụ, mọi người rút thăm bị chia làm bốn tổ, Tiêu Cảnh Đình chỗ ở một tổ trừ hắn trở ra, chỉ có một là trúc cơ kỳ, còn có đều là luyện khí kỳ.

Tiêu Cảnh Đình đám người tới địa điểm chỉ định không lâu, cả người quần áo đen, mặt giống như bị lửa đốt qua chàng trai đi ra.

"Các ngươi tốt, ta họ thù, các ngươi kêu ta thù quản sự là tốt." Chàng trai thanh âm to lệ không chịu nổi, tròng mắt mang một cỗ không nói ra được lạnh lùng, "Tiếp theo, các ngươi muốn tiến hành kỳ hạn một tháng khảo sát, khảo sát thông qua, các ngươi liền có thể tiến vào Thanh Vân tiên môn."

Chàng trai đem nhiệm vụ phân phát ra, Tiêu Cảnh Đình thấy được mình nhiệm vụ, chiếu cố một bụi gỗ đào, chỉ cần gỗ đào trái cây thành thục, là có thể coi là hợp cách.

"Thật là xui xẻo, làm sao rơi vào trên tay hắn." Bên cạnh trúc cơ

nam tu tràn đầy buồn bực nhìn nhiệm vụ.

Tiêu Cảnh Đình không hiểu nhìn nam tu, nói: "Vị huynh đài này, lời này ý gì à!"

"Ngươi không biết hắn?" Nam tu hướng Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, có chút quẫn bách nói: "Ta vừa mới đến, không phải rất rõ."

Tấm lộc thở dài một cái, nói: "Cũng được, ta cùng ngươi nói một chút đi, người này, kêu Cừu Vân, nóng nảy hết sức cổ quái, thích ăn nhất bích ngọc đào, 5 năm trước, ý hắn bên ngoài cứu giúp liền Thanh Vân tiên môn một cái kim đan tu giả, vị kia kim đan tu giả vì báo đáp hắn, đem thu vào nội môn, còn để cho hắn trông coi cái này khu bắc linh dược vườn."

"Ba năm trước, Thanh Vân tiên môn cũng chiêu lục qua một nhóm linh thực sư, lúc ấy, bị chia được Cừu Vân trên tay trúc cơ linh thực sư có bốn cái, không một ngoại lệ, toàn bộ không được tuyển, thật ra thì, giống như chúng ta như vậy trúc cơ kỳ, tới tham gia tuyển chọn, vậy chính là đi cái qua trận, nếu là ở mấy cái khác vườn thuốc, là sẽ không bị sa thải." Tấm lộc nói.

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm một cái, nói: "Chẳng lẽ nói, lần trước những người kia nhiệm vụ đều là chiếu cố cây đào."

Tấm lộc gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, bích ngọc đào thật khó thành sống, lần trước những người đó đầy đủ đều thất bại, nghe nói, Cừu Vân thường xuyên tốn nhiều tiền đổi lấy bích ngọc đào, cũng không biết tại sao như thế thích bích ngọc đào, có nữ tu đã từng hoài nghi bích ngọc đào có thẩm mỹ dưỡng nhan, khôi phục bị hủy dung mạo công hiệu, còn cũng mua để ăn."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

. . .

"Trở về." Hứa Mộc An nói.

Đến Vân châu sau đó, Hứa Mộc An liền ở cách Thanh Vân tiên môn không xa, cho mướn một cái hang phủ, "Tình huống thế nào?"

Tiêu Cảnh Đình lấy ra một cái thân phận bài, nói: "Không tốt không xấu xa, đây là tạm thời thẻ thân phận, có cái thân phận này bài, là có thể tạm thời ra vào Thanh Vân tiên môn linh vườn, bất quá, lần khảo hạch này nội dung, tựa hồ có chút phiền toái."

"Phiền toái?" Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Nghe nói khảo hạch người, là một thích vô cùng ăn đào quái thai, hơn nữa, cây đào kia, lại có chút không tốt nuôi, nghe nói tỷ số đào thải rất cao."

"Ta tin tưởng không làm khó được ngươi." Hứa Mộc An cười cười nói.

"Tình huống cụ thể, phải đi xem qua mới biết, ta đi sau đó, chỉ sợ có một đoạn thời gian không thể trở về." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Yên tâm đi, ta sẽ chiếu cố tốt con trai, ngươi hết sức khảo hạch là được."

" Được." Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái nói.

Tiêu Cảnh Đình cầm thẻ thân phận, rất dễ dàng qua giữ cửa nhân viên kiểm tra, tiến vào vườn thuốc.

Khu bắc vườn thuốc là Thanh Vân tiên môn vườn thuốc trong một cái, bức nhân viên bát ngát, Tiêu Cảnh Đình thấy được mấy trăm luyện khí tu giả ở ruộng trong lao động bóng người, khu bắc vườn thuốc linh khí đậm đà, rất nhiều ở man hoang đại lục trân quý dị thường linh thảo, ở chỗ này giống như cỏ dại vậy, dáng dấp đến bên ngoài đều là.

"Tới." Cừu Vân lạnh lùng nhìn Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Gặp qua thù quản sự."

Cừu Vân khoát tay một cái, mặt đầy không nhịn được nói: "Không cần khách sáo, có rãnh rỗi, đi nghiên cứu ngay một chút bích cây đào đi."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình đi tới bích cây đào chỗ ở rừng đào.

"Tiền bối, ngươi chính là tới tham gia khảo hạch tu giả sao?" Lâm một người trong da đen thui chàng trai, tu luyện ở luyện khí tầng 8 tu giả hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy."

"Ta kêu Vệ Ly, hỗ trợ trông chừng vườn thuốc." Chàng trai có chút lúng túng cười cười nói.

Tiêu Cảnh Đình có chút bất ngờ nói: "Cái này mảnh trường Đào Nguyên đều là ngươi trông chừng?"

Chàng trai vội vàng lắc đầu một cái, nói: "Không phải, không phải, ta chẳng qua là thỉnh thoảng hỗ trợ bắt bắt trùng, ngày thường đều là thù tiên sư tự mình trông chừng, cái này mảnh trường Đào Nguyên ở giữa mỗi một cây cây đào, đều là thù tiên sư mất trăm ngàn cay đắng lấy được, ngài chỉ có thể vận dụng cái này 2 bụi cây cây đào, cái này 2 bụi cây cây đào chính là khảo hạch của ngươi mục tiêu."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Ta biết."

"Ta là cái này một mảnh vườn thuốc tạp dịch, ngươi có chuyện gì, kêu ta là được." Vệ Ly có chút khẩn trương nói.

"Làm phiền." Tiêu Cảnh Đình thất lạc bình đan dược cho Vệ Ly, Vệ Ly sau khi nhận lấy, bận bịu nói cám ơn liên tục.

------oOo------

Chương 115: Chiết cây thuật

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 115: Chiết cây thuật
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tiêu Cảnh Đình nhìn mấy bụi bệnh oai oai bích ngọc đào, hơi có chút không biết làm sao.

Bích ngọc đào chủ cần rất nhỏ, trên thân cây có rất nhiều vết nứt, mấy viên nho nhỏ trái cây, treo ở chi đầu, một bộ dáng vẻ dinh dưỡng không đầy đủ.

Tiêu Cảnh Đình hướng về phía bích ngọc đào thi triển mấy loại pháp quyết, đáng tiếc không có một loại pháp quyết có hiệu lực quả.

Tiêu Cảnh Đình phát hiện linh lực của mình cũng tự động làm dùng đến bích ngọc đào chủ cần trên, mà bích ngọc đào chủ cần giống như là cái phễu, đem hấp thu được linh khí cũng lậu cạn sạch.

Chủ cần cũng bệnh oai oai, chi nhánh tự nhiên cũng khỏe không được, kết trái cây, cũng chỉ có nho nhỏ một cái.

Nhận nhiệm vụ sau đó, Tiêu Cảnh Đình cả ngày ngâm ở liền rừng đào trong, sử dụng rất nhiều biện pháp, thậm chí sử dụng trong không gian linh tuyền, vẫn là không có tiến triển gì.

Tiêu Cảnh Đình bất đắc dĩ, quyết định thử một chút trên trái đất chiết cây thuật, trước di chuyển mấy cây bích ngọc đào cận thân tới, lại đem bích ngọc đào trái cây cành khô di chuyển đến những thứ khác trên cây thử một chút. Đang động tay trước, Tiêu Cảnh Đình quyết định trước về nhà một chuyến.

"Anh trở về, vừa vặn, em có chuyện tìm ngươi đây." Hứa Mộc An

thấy Tiêu Cảnh Đình, lúc này mừng rỡ.

Tiêu Cảnh Đình nhìn mặt mày ủ dột Hứa Mộc An, nói: "Xảy ra chuyện gì sao?"

"Ngươi mà anh à! Muốn vào Thanh Vân tiên môn cho người làm tạp dịch tương đương với người làm." Hứa Mộc An nói.

"Tạp dịch?" Tiêu Cảnh Đình trợn to mắt nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy. Tiểu Phàm là Thanh Vân tiên môn đệ tử tinh anh, ngày thường quản thúc cực nghiêm, rất khó thấy được mặt, Tiểu Đông liền muốn liền cái biện pháp, cho Thanh Vân tiên môn đệ tử làm tạp dịch." Thanh Vân tiên môn thu học trò chỉ lấy bốn tuổi đến tám tuổi, Tiêu Tiểu Đông đã qua số tuổi, bây giờ cũng không phải thu học trò lúc này muốn vào tiên môn, chỉ có thể chế một loại phương pháp khác.

Trên thực tế, không hề thiếu thiên tư không tệ, nhưng lại bỏ lỡ khảo hạch đệ tử, sẽ tiến vào tiên môn, cho tiên môn đệ tử làm tạp dịch, nếu như, gặp cơ duyên, đệ tử tạp dịch cũng là có thể trở thành chánh thức, bất quá, trở thành chánh thức xác suất đặc biệt thấp.

Tiêu Cảnh Đình chần chờ một chút, nói: "Cũng quá ủy khuất Tiểu Đông liền đi. . ."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Ta cũng nghĩ như vậy, bất quá, Tiểu Đông tựa hồ là hạ quyết tâm."

Tiêu Cảnh Đình sậm mặt lại, nói: "Hắn đây là muốn làm gì à!"

"Tiểu Đông có liên lạc Âu Dương Cẩm Nguyệt, Âu Dương Cẩm Nguyệt mới vừa luyện khí tầng 6, vừa vặn có thể thu tạp dịch." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Em là nghĩ như thế nào à!" Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An hỏi.

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, nói: "Em cũng không biết, Thanh Vân tiên môn là cái trạng huống gì ta cũng không biết, nếu như, Tiểu Đông đi cho Âu Dương Cẩm Nguyệt làm tạp dịch, có tiểu Phàm như thế tầng 1 quan hệ, chắc hẳn con bé kia cũng là sẽ không bạc đãi liền Tiểu Đông, chẳng qua là, theo ta biết, thật giống như Âu Dương Cẩm Nguyệt ở Thanh Vân tiên môn địa vị cũng không cao lắm, Tiểu Đông đã qua liền thấp hơn."

Tiêu Tiểu Đông mở cửa, đi vào, nói: "Cha, mẹ, các ngươi không nên quá lo lắng, con tâm ý đã quyết, không có vấn đề, không phải là làm tạp dịch, địa vị thấp một ít cũng không quan hệ, chỉ cần đi vào, con là có thể thấy tiểu Phàm, nếu như, chân thực tình cảnh khó khăn, ta sẽ để cho Âu Dương Cẩm Nguyệt đem ta mở ra, dù sao, đệ tử tạp dịch đi ở, tiên môn cũng không biết quá quan tâm."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Đông, chần chờ một chút, nói: "Ngươi trong lòng mình thành công coi là liền tốt."

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Yên tâm đi, cha, ta sẽ tùy cơ ứng biến."

Tiêu Cảnh Đình lấy ra một người nhẫn không gian, nói: "Đây là cho em trai ngươi, hắn thích ăn nhất, cũng không biết bây giờ gầy không có, ta cho hắn làm rất nhiều ăn, đều đặt ở cái này nhẫn không gian trong, ngươi nếu là thấy hắn, liền cho hắn đi, nếu là không thấy được hắn, ngươi liền giữ lại tự mình ăn đi."

Tiêu Tiểu Đông lấy ra chiếc nhẫn, nghiêm nghị nói: "Ta sẽ hết sức nghĩ biện pháp đưa cho em trai."

"Đúng rồi, cha ngươi có phải hay không gặp phải phiền toái?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Đông, có chút mê hoặc nói: "Ngươi làm sao biết?"

"Khu bắc Cừu Vân danh tiếng rất là vang dội, nghe nói, còn không có cái nào trúc cơ tu giả, có thể thông qua hắn khảo hạch, rất nhiều người đều cảm thấy hắn tâm lý có vấn đề." Tiêu Tiểu Đông thần thần bí bí nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, có chút hoảng sợ nói: "Thật rất phiền toái sao?"

Tiêu Cảnh Đình suy nghĩ một chút, nói: "Cái này, phải thử qua mới biết."

Tiêu Tiểu Đông cúi đầu xuống, không có nói cho Tiêu Cảnh Đình, Tiêu Cảnh Đình nếu là trở thành Thanh Vân tiên môn linh thực phu, là có thể mang thân nhân, chẳng qua là, thân nhân số người chỉ có 2 cái.

. . .

Tiêu Cảnh Đình tìm liền mấy bụi bích ngọc cây đào cận thân cây đào, xài thật là lớn một khoản linh thạch, di chuyển đến linh thảo trong vườn.

Linh thảo vườn diện tích cực kỳ rộng lớn, rỗi rãnh đưa đất trống không thiếu, Tiêu Cảnh Đình di thực mấy bụi cây đào đã qua, ngược lại cũng không nổi bật.

"Tiền bối, ngươi làm gì vậy đâu ?" Vệ Ly hỏi.

Tiêu Cảnh Đình thản nhiên nói: "Những thứ này cây đào trồng tới, hữu dụng."

Vệ Ly gật đầu một cái, nói: "Tiền bối ngài nói hữu dụng, đó nhất định là hữu dụng." Được Tiêu Cảnh Đình chỗ tốt, Vệ Ly đối với Tiêu Cảnh Đình rất cung kính.

Tiêu Cảnh Đình hướng Vệ Ly nhìn một cái, nói: "Vệ Ly, nghe nói, ngươi ở tiên môn bên trong đã mấy chục năm, ngươi đối với tiên môn trưởng lão, liền rõ nhiều ít à!"

Vệ Ly lúng túng cười một tiếng, gãi đầu một cái, nói: "Hiểu không là rất nhiều."

"Ta nghe nói, tiên môn có một vị hệ lửa một linh căn kim đan trưởng lão, không biết làm người như thế nào." Tiêu Cảnh Đình thử dò xét hỏi.

"Vị kia kim đan trưởng lão à! Vị kia kim đan trưởng lão có thể không thể à! Nghe nói, Thanh Vân tiên môn cùng ma đạo tu giả thời điểm đại chiến, một mình hắn chém giết hai người kim đan, cả người hệ lửa pháp quyết xuất thần nhập hóa, nghe nói, vị này kim đan tu sĩ đang hướng kích nguyên anh, cũng không biết có thể thành công hay không, nếu như có thể thành công, vậy chúng ta tiên môn, liền lại phải nhiều một vị nguyên anh trưởng lão." Vệ Ly nói.

"Vị này tu sĩ, có nhiều ít đệ tử à!" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Đệ tử, tựa hồ có mười mấy, nghe nói năm gần đây lại thu cái tám tuổi tiểu đệ tử, còn nhỏ tuổi, đã luyện khí tầng 8, vậy tiểu đệ tử tựa hồ đặc biệt giỏi về luyện khí, tổng cho người yêu luyện khí, nghe nói, rất được luyện khí điện quản sự thưởng thức." Vệ Ly nói.

Tiêu Cảnh Đình sững sốt một chút, có chút kinh ngạc nói: "Cho người yêu luyện khí?"

Vệ Ly gật đầu một cái, nói: "Trắng lợi xuất chinh Bạch trưởng lão đệ tử Tiêu Tiểu Phàm, yêu mộ Đổng Lâm, không phải bí mật gì sự việc."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Hắn vẫn cảm thấy một giới này người lập gia đình tương đối sớm, nhưng là, chưa từng nghĩ con trai mình sẽ yêu sớm à! Con trai nhà mình mới tám tuổi à!

"Có phải hay không lầm à! Hắn còn nhỏ như vậy." Con trai nhà mình chẳng lẽ không phải chỉ biết ăn không? Tại sao còn biết yêu sớm.

Vệ Ly gãi gãi sau ót, nói: "Tiền bối, ta cũng không phải rất rõ à! Đều là chỉ nghe đồn đãi, nghe nói, Bạch tiền bối học trò, đầu tiên nhìn thấy Đổng Lâm, liền vừa thấy đã yêu, rồi sau đó một mực đồ tặng cho Đổng Lâm."

Tiêu Cảnh Đình nhíu mày một cái, trong lòng có chút buồn rầu, "Đổng Lâm bao lớn?"

"Có mười bốn tuổi, là một luyện khí tầng 8." Vệ Ly nói.

Tiêu Cảnh Đình liếc mắt, thầm nghĩ: Cũng cái này lớn tuổi như vậy, mới luyện khí tầng 8, còn muốn ngâm con trai mình, thật nằm mộng. Tiêu Cảnh Đình hoàn toàn bỏ quên mình thời điểm mười bốn tuổi, hơn nữa phế vật, hơn nữa, cũng không phải Đổng Lâm muốn tán tỉnh tiểu Phàm, mà là, tiểu Phàm muốn tán tỉnh đối phương.

"Đổng Lâm làm người như thế nào à!" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Vệ Ly lắc đầu một cái, kín đáo nói: "Ta cũng không biết, bất quá, nghe nói Đổng Lâm dáng dấp tuấn tú lịch sự, rất nhiều nữ tu cũng đối với hắn có ý tứ, Đổng Lâm tổng cầm Tiêu Tiểu Phàm đồ, đưa cho những thứ khác nữ tu."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Nguyên lai là một công tử ăn chơi, nhà mình con trai ngốc, con mắt gì à!

"Tiên môn bên trong, đệ tử tạp dịch đãi ngộ như thế nào à!" Tiêu Cảnh Đình giống như vô tình nói.

Vệ Ly thở dài, nói: "Đệ tử tạp dịch, không thể coi là người tiên môn, bọn họ phải bị gánh tiên môn tạp vụ, còn không có thù lao, cũng không cách nào tu tập tiên các công pháp, đệ tử tạp dịch vậy đều là đi theo chủ nhân làm nhiệm vụ, nhiệm vụ được thuộc về chủ nhân

tất cả."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Đệ tử tạp dịch chính là sau mẹ dưỡng à!

Nhà mình con trai lớn tài nguyên tu luyện, ngược lại không cần buồn, có linh tuyền ở đây, hắn là bạc đãi không được con trai nhà mình, chẳng qua là công pháp cũng có chút phiền toái, Tiêu Cảnh Đình thật ra thì cũng biết, hắn tu vi chậm chạp không có tiến triển, cùng không có thích hợp công pháp, cũng có chút quan hệ.

"Nếu như đệ tử tạp dịch không có cách nào trở thành chánh thức, là rất khó có ngày nổi danh." Vệ Ly tổng kết nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Như vậy à!"

Tiêu Cảnh Đình cùng vậy mấy cây cây đào ở trong vườn dài mấy ngày, chính thức bắt đầu thực hiện chiết cây, Tiêu Cảnh Đình đem bích ngọc đào cành chặn xuống, dời đến những thứ khác trên cây.

Biết Cừu Vân đối với cái này mấy bụi bích ngọc đào rất cưng, mới vừa động thủ lúc này Tiêu Cảnh Đình còn lo lắng, Cừu Vân nhảy ra ngăn cản, Tiêu Cảnh Đình lo lắng bất an hai ngày, phát hiện Cừu Vân không để ý đến hắn ý sau đó, liền thả tay chân ra.

Di chuyển tới bích ngọc đào chi căn bản không có xuất hiện uể oải không dao động hiện tượng, phần lớn khỏe liền rất nhiều.

Tiêu Cảnh Đình phát hiện, bích ngọc đào chi sinh trưởng, có thể sẽ nhiều từ chủ cần hút lấy chất dinh dưỡng, bởi vì bị di thực ba bụi cây bích ngọc đào cành khô buội cây kia, chủ cần mắt thấy là càng ngày càng hơn gầy, cùng chi tương đối, di chuyển bích ngọc đào, ngã lớn tốt một vòng.

Bởi vì là mấy bụi cây đào, quan hệ hắn có thể hay không ở lại Thanh Vân tiên môn, vì vậy Tiêu Cảnh Đình chiếu cố đặc biệt hết lòng.

"Ngươi đang làm gì?" Tiêu Cảnh Đình chiết cây thuật áp dụng một tuần lễ sau đó, Cừu Vân rốt cuộc xuất hiện.

"Ta đang thử chiết cây, cái này bích ngọc cây đào chủ cần quá nhỏ, cung cấp không được cành khô cần chất dinh dưỡng, ta liền đem cành khô, di chuyển đến những thứ khác trên cây, xem xem hiệu quả." Tiêu Cảnh Đình giải thích.

Cừu Vân nhìn di chuyển sau đó, sinh trưởng tốt bích ngọc đào chi, trong con ngươi lóe lên mấy phần ánh sáng nóng bỏng, nói: "Nhìn dáng dấp, sinh trưởng không tệ à!"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Như vậy mọc ra từ bích ngọc đào, dược tính sẽ thành dị sao?" Cừu Vân hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Không biết."

Cừu Vân sắc mặt đổi một cái, nói: "Làm rất tốt, ta sẽ không bạc đãi ngươi."

Cừu Vân ném một cái nhẫn không gian cho Tiêu Cảnh Đình, Tiêu Cảnh Đình linh hồn lực quét vào nhẫn không gian, không khỏi sững sốt một chút, trong chiếc nhẫn bất ngờ là năm ngàn khối linh thạch, tục truyền, Cừu Vân tính tình cổ quái là xưng tên, Cừu Vân tiền muôn bạc biển, cũng là nổi danh, đây là một cái cường hào à! Tiêu Cảnh Đình đột nhiên cảm giác được bị phân phối đến vườn thuốc này cũng không phải chuyện gì xấu.

------oOo------

Chương 116: Người thân gặp nhau

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 116: Người thân gặp nhau
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Cảnh Đình ở trường Đào Nguyên chú tâm chiếu cố cây đào, Tiêu Tiểu Đông chính thức trở thành Âu Dương Cẩm Nguyệt tạp dịch.

Âu Dương Cẩm Nguyệt nhìn trước mặt lạnh lùng thiếu gia, không nhịn được nói: "Mấy năm không gặp, ngươi dáng dấp đẹp trai liền thật là nhiều à!"

Tiêu Tiểu Đông nhàn nhạt quét Âu Dương Cẩm Nguyệt một cái, thái độ hời hợt nói: "Đa tạ khen ngợi, ta lúc nào, có thể thấy tiểu Phàm à!"

Âu Dương Cẩm Nguyệt lắc đầu một cái, tràn đầy tiếc nuối nói: "Trên thực tế, ta cũng rất ít thấy tiểu Phàm."

Tiêu Tiểu Phàm là kim đan tu sĩ đệ tử quan môn, nàng chẳng qua là ngoại môn đệ tử bình thường, thân phận của hai người có khác biệt 1 trời, Tiêu Tiểu Phàm mới vừa vào tiên môn lúc này cùng nàng quan hệ không tệ, nhưng mà vào tiên môn sau đó, đối phương có mình vòng, cùng nàng quan hệ liền dần dần xa.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Như vậy à!"

"Ngươi tu vi, đến cảnh giới gì?" Âu Dương Cẩm Nguyệt tò mò hỏi.

"Ngươi hỏi cái này để làm gì?" Tiêu Tiểu Đông liếc Âu Dương Cẩm Nguyệt một cái hỏi.

Âu Dương Cẩm Nguyệt nhún vai một cái, nói: "Ta tò mò à!"

Tiêu Tiểu Đông cúi đầu, không nói gì. Tới trước tiên môn, Tiêu Tiểu Đông đem tu vi áp chế ở luyện khí tầng 5.

Thanh Vân tiên môn đệ tử cũng cao ngạo rất, hắn người là tạp dịch, tu vi cao, khó tránh khỏi để cho người xem không vừa mắt, Tiêu Tiểu Đông che khí quyết xuất thần nhập hóa, cho dù là trúc cơ kỳ tu giả, không cẩn thận xem, cũng không thấy có thể nhìn ra đầu mối.

Âu Dương Cẩm Nguyệt nhìn Tiêu Tiểu Đông, tràn đầy bất đắc dĩ nói: "Nhiều năm như vậy không gặp, vẫn là như cũ, một chút đều không đáng yêu."

Tiêu Tiểu Đông đưa lên một chút tròng mắt, không thể đưa hay không.

"Ta nghe nói, tiểu Phàm ở truy đuổi một cái nam tu, gây thật lớn." Tiêu Tiểu Đông lạnh lùng nói.

Âu Dương Cẩm Nguyệt gật đầu một cái, nói: "Là có chuyện như vậy."

Tiêu Tiểu Đông tức giận: "Tiểu Phàm tên kia, đang làm cái gì à!"

Âu Dương Cẩm Nguyệt lắc đầu một cái, nói: "Ta cũng không biết à! Ta khuyên qua hắn, có thể hắn không có nghe ta." Tiêu Tiểu Phàm tuổi còn nhỏ, tính hay quên, thường xuyên bị sư phụ hắn câu trước tu luyện, nàng cùng Tiêu Tiểu Phàm rất ít có thể thấy mặt, giao tình của hai người vốn là cũng không phải rất sâu, cho nên, Âu Dương Cẩm Nguyệt đối với Tiêu Tiểu Phàm ảnh hưởng cũng có giới hạn.

"Thật không có biện pháp, mau sớm thấy hắn sao?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Âu Dương Cẩm Nguyệt lắc đầu một cái, nói: "Cũng không phải là không có."

"Biện pháp gì?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

"Ta nghe nói, em trai ngươi đưa Đổng Lâm nhiều lần lễ vật, Đổng Lâm cũng không có muốn, hắn gần đây đang luyện chế một cái cung tử vân, nghe nói, dùng đặc biệt tài liệu trân quý, một mực đi luyện khí điện chạy, nếu là tốn chút linh thạch, mời luyện khí điện người mang một tin cho hắn, hẳn có thể để cho luyện khí điện hỗ trợ truyền tin, nghĩ như vậy tất có thể đem hắn gọi ra." Âu Dương Cẩm Nguyệt nói.

"Ngươi không có linh thạch không?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Âu Dương Cẩm Nguyệt mặt đỏ lên, nói: "Ta vào tiên môn sau đó, muốn lên hạ thu xếp, tiên môn phát xuống về điểm kia phần trường hợp, căn bản cũng không đủ hoa, ta thực lực thấp, làm nhiệm vụ cũng không kiếm được nhiều ít linh thạch, lâu ngày liền nghèo."

Tiêu Tiểu Đông có chút kinh ngạc nói: "Ngươi không phải có cái kim đan lão tổ phía sau đài sao?"

Âu Dương Cẩm Nguyệt khẽ thở dài một hơi, nói: "Quan hệ đã sớm xa, vị kia kim đan lão tổ có rất nhiều đời sau ở tiên môn bên trong, phải chiếu cố, cũng là báo trước cố những người đó."

"Hai mươi khối linh thạch có đủ hay không?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Âu Dương Cẩm Nguyệt vội vàng gật đầu một cái, nói: "Đủ rồi đủ rồi, chẳng qua là mang một tin lại không uổng chuyện, cũng không cần nhiều ít linh thạch, ngươi cần viết cái tin cho hắn sao?"

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, "Được rồi."

Tiêu Tiểu Đông lấy ra 1 tờ giấy, vẽ không ăn ít ở phía trên, rồi sau đó

viết bốn chữ, "Muốn ăn, nhanh tới."

Âu Dương Cẩm Nguyệt nhíu mày một cái, có chút chần chờ nói: "Như vậy có thể được không?"

"Hắn ngu, viết quá phức tạp, cũng xem không hiểu." Tiêu Tiểu Đông nói.

Âu Dương Cẩm Nguyệt: ". . ."

. . .

Trong luyện khí điện.

Tiêu Tiểu Phàm nhận được Tiêu Tiểu Đông tin tới, kích động đôi mắt đỏ bừng.

"Thư này từ đâu tới, từ đâu tới?" Tiêu Tiểu Phàm níu truyền tin cánh tay của người, tràn đầy kích động hỏi.

"Là ngoại môn Âu Dương Cẩm Nguyệt đưa tới."

Được truyền tin người, Tiêu Tiểu Phàm cũng không đoái hoài phải luyện khí, thật cao hứng hướng Âu Dương Cẩm Nguyệt chỗ ở ngoại môn vọt tới.

Âu Dương Cẩm Nguyệt thấy hấp tấp Tiêu Tiểu Phàm, không khỏi thầm nói: Tới thật mau.

"Em gái Cẩm Nguyệt, đây là ngươi cho ta sao?"

"Không phải nàng, là ta." Tiêu Tiểu Đông từ Âu Dương Cẩm Nguyệt sau lưng đi ra, Tiêu Tiểu Phàm vừa nhìn thấy Tiêu Tiểu Đông, kích động ngao ô một tiếng nhào tới.

"Em cũng không phải rất ngu à! Còn nhận được anh ." Tiêu Tiểu Đông có chút cao hứng nói.

Tiêu Tiểu Phàm ôm Tiêu Tiểu Đông, lại nhảy nhót nói: "Làm sao biết không nhận ra đâu, anh ngươi thúi nghiêm mặt dáng vẻ, cùng ba năm trước giống nhau như đúc!"

Tiêu Tiểu Đông: ". . ."

Âu Dương Cẩm Nguyệt che miệng, cười lên, âm thầm thầm nghĩ: Thật đúng là như vậy, Tiêu Tiểu Đông tên nầy, từ nhỏ liền yêu bày 1 bản thúi mặt, giống như ai đều thiếu tiền hắn.

"Anh, liền một mình ngươi tới sao?" Tiêu Tiểu Phàm hỏi.

Tiêu Tiểu Đông lắc đầu một cái, nói: "Không phải, cha và mẹ cũng tới, còn có em trai nhỏ."

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, hai tròng mắt sáng lên nói: "Có thật không? Quá tốt."

Tiêu Tiểu Đông cau mày, nói: "Tốt lắm, trước không nói cái này, ta nghe nói ngươi thích tiên bên trong cửa một người, tên gì Đổng Lâm?"

Tiêu Tiểu Phàm chà xát tay, có chút lúng túng nói: "Hắn dáng dấp giống như cha à! Ta sau khi đến, lại không thấy được các ngươi, xem hắn dáng dấp giống như vậy cha, ta chỉ thích hắn."

Âu Dương Cẩm Nguyệt sững sốt một chút, nàng nghe tiên môn bên trong rất nhiều người nói, Tiêu Tiểu Phàm đối với Đổng Lâm vừa thấy đã yêu, nhưng thủy chung không hiểu nổi nguyên nhân, lúc này cuối cùng là rõ ràng.

Tiêu Tiểu Đông tức giận: "Hắn kia trong dáng dấp
giống như cha, hắn dáng dấp xấu như vậy, ngươi ánh mắt là làm sao mọc ra à!"

Tiêu Tiểu Phàm có chút mờ mịt nhìn Tiêu Tiểu Đông, nói: "Ồ, dáng

dấp không giống sao?"

"Nơi nào giống như, từ đầu đến chân, một chút không giống, một sợi tóc cũng không giống." Tiêu Tiểu Đông tức giận.

Tiêu Tiểu Phàm nhìn Tiêu Tiểu Đông dáng vẻ nghiêm trang, gật đầu một cái, nói: "Được rồi, ta không thích hắn."

Tiêu Tiểu Đông hài lòng gật đầu một cái, nói: "Lúc này mới đúng."

Âu Dương Cẩm Nguyệt ở một bên nhìn trợn mắt hốc mồm, lại có thể như thế đơn giản, nàng trước khuyên qua Tiêu Tiểu Phàm 2 lần, Tiêu Tiểu Phàm đều không làm chuyện xảy ra, kết quả để cho Tiêu Tiểu Đông một mắng, Tiêu Tiểu Phàm liền thay đổi thái độ, vẫn là Tiêu Tiểu Đông lợi hại à.

"Anh nghe nói, em còn phải cho cái tiểu tử thúi kia luyện chế cái gì cung tử vân." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: " Ừ, là có chuyện như vậy, bất quá, anh , anh nói tên kia dáng dấp cùng cha không giống, ta cũng không cho hắn."

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Vậy thì đúng rồi, ngươi đều không luyện chế cho ta qua pháp khí, tiểu tử thúi này dựa vào cái gì à!"

"Nếu không, ta cây cung tên luyện chế được cho ngươi dùng." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Được a ! Nước phù sa không chảy ruộng ngoài, thứ tốt, tự nhiên hẳn để lại cho người trong nhà, ngươi tống cho một đẹp trai điệu đà coi là chuyện gì xảy ra?"

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Ta sau này không cho hắn, chỉ cho anh, còn có cha, mẹ, em trai."

"Sư phụ ngươi đối với ngươi như vậy à?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

"Sư phụ đối với em tốt vô cùng, chỉ là có chút nghiêm nghị, gần đây sư phụ một mực đang bế quan, không thế nào quản ta." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Phải không?"

. . .

Cáo biệt Tiêu Tiểu Đông, Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy hưng phấn hướng biệt viện của mình đi, đầy mặt được thời đắc ý.

"Tiểu Phàm, ngươi chạy đi nơi nào à!" Đường Vân Kiệt chặn lại Tiêu Tiểu Phàm nói.

Tiêu Tiểu Phàm ngừng lại, thật cao hứng nói: "Vân Kiệt, là ngươi à!"

Đường Vân Kiệt gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy hào phóng lấy ra một túi thịt khô, nói: "Mời ngươi ăn, muốn không muốn?"

Đường Vân Kiệt tràn đầy kinh ngạc nhìn Tiêu Tiểu Phàm, "Ngươi làm sao dổi tính à!" Tiêu Tiểu Phàm có thể hộ thực, cho dù là lên mốc thịt khô, Tiêu Tiểu Phàm cũng là không thể bỏ cho người khác ăn, lúc này nhưng hào phóng như thế, đưa một cái một túi lớn.

"Chúng ta là bạn mà! Đối với bằng hữu chính là muốn hào phóng." Tiêu Tiểu Phàm hăm hở nói.

Đường Vân Kiệt nhìn Tiêu Tiểu Phàm dáng vẻ, chỉ cảm thấy người mình sinh xem đều bị lật đổ, cái này còn là Tiêu Tiểu Phàm?

"Ngươi bị đả kích?" Đường Vân Kiệt hỏi.

Tiêu Tiểu Phàm lắc đầu một cái, nói: "Không có à!" Tiêu Tiểu Phàm rất muốn chiêu cáo thiên hạ nói, anh tới, cha tới, mẹ tới, bất quá, anh nói, phải giữ vững cảm giác thần bí, không để cho nói, còn để cho hắn không được lỗ mãng đi tìm cha, mẹ, còn không để cho nói.

"Chúng ta có thể là bạn à! Ngươi liền lấy lên mốc thịt khô cho ta ăn?" Đường Vân Kiệt bất mãn nói.

Tiêu Tiểu Phàm suy nghĩ một chút, lấy ra một cái bánh ngọt, đưa cho Đường Vân Kiệt, nói: "Kia, cho ngươi đi."

Đường Vân Kiệt tràn đầy cổ quái nhìn Tiêu Tiểu Phàm, nói: "Thật cho ta à!"

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! À, ta phải đi luyện chế cung tử vân."

"Ngươi không cần như vậy ra sức, dù sao ngươi đưa cho Đổng Lâm đồ, hắn cũng coi thường." Đường Vân Kiệt nhàn nhạt nhắc nhở.

Tiêu Tiểu Phàm trịnh trọng gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Cho nên, không cho hắn."

Đường Vân Kiệt trợn mắt hốc mồm nhìn Tiêu Tiểu Phàm, nói: "Ngươi không thích hắn."

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Không thích."

Đường Vân Kiệt: ". . . Làm sao đột nhiên không thích à!"

Tiêu Tiểu Phàm nhíu lỗ mũi, nói: "Ngươi dáng dấp xấu xí, không giống cha ta."

Đường Vân Kiệt: ". . ." Nguyên lai như thế đơn giản, sớm biết, hắn liền sớm cùng Tiêu Tiểu Phàm nói Đổng Lâm dáng dấp xấu xí tốt lắm.

. . .

Âu Dương Cẩm Nguyệt có chút không hiểu nhìn Tiêu Tiểu Đông, nói: "Ngươi tại sao không để cho tiểu Phàm nhận ngươi à! Tiêu Tiểu Phàm là đệ tử nội môn, địa vị so ta cao rất nhiều, ngươi nếu là nhận hắn, ở tiên bên trong cửa địa vị, sẽ đề cao rất nhiều."

Tiêu Tiểu Đông lắc đầu một cái, nói: "Ta không thích dụ cho người nhìn chăm chú."

"Thật là quái thai." Âu Dương Cẩm Nguyệt không nhịn được nói.

Tiêu Tiểu Đông nhíu mày một cái, hắn tư tâm bên trong cảm thấy cha trên người có đại bí mật, ở có năng lực tự vệ trước, tốt nhất vẫn là khiêm tốn làm việc, tiểu Phàm thân phận có chút bắt mắt, hắn không muốn dụ cho người nhìn chăm chú.

"Đúng rồi, ngươi gặp qua Đổng Lâm sao?" Âu Dương Cẩm Nguyệt hỏi.

Tiêu Tiểu Đông lắc đầu một cái, nói: "Không gặp qua, ta vừa mới tới, làm sao biết gặp qua?"

Âu Dương Cẩm Nguyệt: ". . ." Không có gặp qua, ngươi thề chân thành nói người ta dáng dấp xấu xí?

"Đúng rồi, ta thấy các ngươi ngoại môn đệ tử có thể đi tiếp nhận vụ, đi sau núi đi săn." Tiêu Tiểu Đông nói.

Núi Thanh Vân mạch sau núi, cao cấp yêu thú cũng để cho kim đan tu giả bắt cạn sạch, bên trong đều là một ít luyện khí kỳ yêu thú, vậy sau núi là đặc biệt vì rèn luyện luyện khí kỳ đệ tử, cung cấp địa phương.

Âu Dương Cẩm Nguyệt gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Ngươi đi đón nhiệm vụ à!" Tiêu Tiểu Đông nói. Nghe nói, núi Thanh

Vân mạch sau núi là địa phương tốt à! Kỳ hoa dị thảo vô số, nếu có thể làm một ít cây giống cho cha, cha nhất định sẽ rất cao hứng.

Âu Dương Cẩm Nguyệt: ". . ." Nàng sợ chết à!

------oOo------

Chương 117: Ra cửa làm nhiệm vụ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 117: Ra cửa làm nhiệm vụ
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tiêu Cảnh Đình chiết cây tiến hành đặc biệt thuận lợi, gả sau khi nhận lấy, mấy bụi cây đào trên cây bích quá đào đều có thành thục khuynh hướng.

Tiêu Cảnh Đình tương đối lo lắng chính là, bích ngọc đào gả sau khi nhận lấy, dược tính phải chăng sẽ phát sinh thay đổi.

Cừu Vân tựa hồ đối với chiết cây thuật cảm thấy rất hứng thú, thường xuyên sẽ đi tới, xem 1 chút.

Tiêu Cảnh Đình vốn cảm thấy Cừu Vân người này lạnh lùng, bất cận nhân tình, nhưng là sau khi tiếp xúc, phát hiện người này còn rất tốt chung đụng, còn rất tiền muôn bạc biển, chỉ cần sống làm tốt, khen thưởng thật to.

Biết được Tiêu Tiểu Đông đã cùng Tiêu Tiểu Phàm "Liên hệ " , từ Tiêu Tiểu Đông nơi đó xác định Tiêu Tiểu Phàm ăn ngon, ngủ tốt, cũng không làm sao gầy, Tiêu Cảnh Đình cuối cùng là yên tâm.

"Vậy cây trái trên cây mau chín muồi." Cừu Vân nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Dược tính sẽ thay đổi sao?" Cừu Vân hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Ta cũng không phải rất rõ, ta

cũng là lần đầu tiên làm như vậy."

"Như vậy à!" Cừu Vân hướng về phía Tiêu Cảnh Đình di chuyển linh thụ thi triển mấy cái pháp quyết, một cổ linh khí nồng nặc đập vào mặt, đứng ở bên cạnh Tiêu Cảnh Đình, bỗng nhiên có dũng khí ở mùa hè nóng bức bị Thanh Phong phất qua cảm giác, mấy cây cây đào chốc lát ở giữa, thay đổi phồn thịnh liền mấy phân.

Tiêu Cảnh Đình phát hiện, Cừu Vân bồi thực linh dược năng lực cũng vô cùng lợi hại.

Bích ngọc đào rất khó di chuyển, Cừu Vân có thể một hơi di thực nhiều như vậy tới, năng lực quả thực không tầm thường, đáng tiếc, tất cả bích ngọc đào cũng cho hắn nuôi bệnh oai oai.

Cừu Vân tháo xuống một viên bích ngọc đào, gặm hai cái, trên mặt lóe lên mấy phần vẻ hưng phấn.

"Ngươi thông qua khảo hạch, một hồi ta cho ngươi trở thành chánh thức, sau này cái này mảnh rừng đào, liền giao cho ngươi phụ trách." Cừu Vân nói.

Tiêu Cảnh Đình nhất thời thở phào nhẹ nhõm, nói: "Cám ơn thù quản sự."

Cừu Vân khoát tay một cái, nói: "Không cần cám ơn ta, đây là ngươi nên được, muốn cám ơn cũng là ta cám ơn ngươi, ngươi có thể giúp ta bận rộn."

"Nếu như, ngươi có chuyện gì, có thể tới tìm ta hỗ trợ, bất quá, ngươi trước hay là tìm địa phương nghỉ ngơi đi, ngươi thành Thanh Vân tiên môn bên ngoài mời linh thực phu sau đó, có thể mang thân nhân vào ở, bất quá, Thanh Vân tiên môn có quy định, một cái linh thực phu, tối đa chỉ có thể mang 2 cái thân nhân, ngươi nghĩ xong, phải dẫn ai." Cừu Vân nói xong câu này mà nói, rời đi.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Cừu Vân rời đi hình bóng, không khỏi sững sốt

một chút.

Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Tiêu Tiểu Đông có phải hay không đã sớm biết, có như thế một cái chỉ có thể mang 2 cái thân nhân quy định, cho nên, mới thật sớm nói phải đi cho Âu Dương Cẩm Nguyệt làm tạp dịch, nếu như, con trai nhà mình chỉ là một thông thường đứa nhỏ, Tiêu Cảnh Đình sẽ không suy nghĩ nhiều, vấn đề là, Tiêu Cảnh Đình rất rõ ràng, con trai mình, là một im lìm quái thai, lớn như vậy cục làm trọng, là rất có thể.

. . .

Tiêu Tiểu Đông thưởng thức trước trên tay cung tử vân, nói: "Cung này thật không tệ à!"

Âu Dương Cẩm Nguyệt gật đầu một cái, nói: "Tự nhiên không tệ dây cung này là trúc cơ hậu kỳ giao long gân chế, cong người sáp nhập vào thiết tinh, nhiều như vậy thứ tốt, liền làm ra như thế một cây cung, chuyện đương nhiên tốt."

Tiêu Tiểu Phàm thuật luyện khí, vốn là bị người ta khen ngợi, cộng thêm tên nầy là đứa con phá của, thứ tốt gì đều không hà tiện dùng, làm ra đồ, tự nhiên rất có theo dõi.

"Khá tốt ta tới sớm, nếu không đồ tốt như vậy, sẽ để cho cái đẹp trai điệu đà làm đi qua." Tiêu Tiểu Đông có chút vui mừng nói.

Âu Dương Cẩm Nguyệt gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Âu Dương Cẩm Nguyệt cũng xem Đổng Lâm không vừa mắt, bất quá, đối phương tu vi so nàng cao rất nhiều, nàng xem không vừa mắt, cũng không thể làm gì.

"Chúng ta khi nào đi sau núi à?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

"Ta nhận quào một cái thỏ tuyết ngọc nhiệm vụ, tùy thời đều có thể đi." Nhắc tới nhiệm vụ, Âu Dương Cẩm Nguyệt cũng có chút phấn chấn.

"Thỏ tuyết ngọc, đồ chơi gì?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

"Là một loại linh thỏ, cũng chỉ luyện khí tầng 2, tầng ba dáng vẻ, thỏ tuyết ngọc dáng dấp đáng yêu, rất nhiều nữ tu đều thích nuôi, bắt có thể bán, một cái cũng có thể bán ba bốn khối linh thạch." Âu Dương Cẩm Nguyệt giải thích.

Tiêu Tiểu Đông tràn đầy khinh thường nói: "Các ngươi nữ tu thật nhàm chán, tu luyện thời gian cũng không đủ, còn nuôi thỏ."

"Có người nhàm chán, mới có đơn giản như vậy nhiệm vụ à! Ta tu vi thấp, nhiệm vụ nguy hiểm, ta cũng không làm được." Âu Dương Cẩm Nguyệt lộ vẻ tức giận nói.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đã như vậy, vậy đi thôi."

Âu Dương Cẩm Nguyệt gật đầu một cái, nói: " Được a !"

Mặc dù Tiêu Tiểu Đông đối bên ngoài hiển lộ tu vi, chỉ có luyện khí tầng 5, nhưng là, Âu Dương Cẩm Nguyệt biết, đối phương tu vi xa không chỉ như vậy, đi theo Tiêu Tiểu Đông bên người, Âu Dương Cẩm Nguyệt có loại cảm giác thực tế.

Tiêu Tiểu Đông đi theo Âu Dương Cẩm Nguyệt tiến vào sau núi núi rừng, đi một đoạn thời gian.

"Đến, nơi này chính là thỏ tuyết ngọc thường xuyên qua lại địa phương, thỏ tuyết ngọc mặc dù thực lực không cao. Nhưng là, tốc độ cực nhanh, rất dễ dàng chạy đi." Âu Dương Cẩm Nguyệt nói.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nhẹ nhàng nhảy lên cây.

Âu Dương Cẩm Nguyệt nhìn sừng sững ở trên cây Tiêu Tiểu Đông, trong con ngươi thoáng qua mấy phần vẻ kinh ngạc, Tiêu Tiểu Đông động tác, thật là nhẹ nhàng giống như gió.

Tiêu Tiểu Đông nhẹ nhàng ba động dây cung, mấy chi mộc mũi tên từ Tiêu Tiểu Đông đầu ngón tay biến ảo ra, vèo vèo vèo.

Âu Dương Cẩm Nguyệt theo mộc mũi tên quỷ dị nhìn sang, chỉ gặp sáu mũi tên, làm thành một vòng, đem một cái trắng như tuyết thỏ, khốn ở bên trong.

Âu Dương Cẩm Nguyệt hào hứng đi tới, đem thỏ trắng rót vào túi linh thú trong.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Âu Dương Cẩm Nguyệt bộ dáng hưng phấn, hỏi: "Đây chính là thỏ tuyết ngọc sao? Dáng dấp thật mập à!"

Âu Dương Cẩm Nguyệt gật đầu một cái, nói: "Thanh Vân tiên môn cơm nước tốt, linh thú có phúc à! Những cái kia nữ tu chỉ thích như vậy phú thái."

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Thì ra là như vậy."

"Ngươi thuật bắn cung rất tốt à!" Âu Dương Cẩm Nguyệt khích lệ nói.

Tiêu Tiểu Đông cười một tiếng, nói: "Có tốt không, ngươi không phải nói chỗ này không hề thiếu thỏ tuyết ngọc sao? Chúng ta bắt chặt thời gian, nhiều làm 2 con trở về."

Âu Dương Cẩm Nguyệt bận bịu gật đầu một cái, đáp ứng " Được."

Tiêu Tiểu Đông nhẹ nhàng kích thích dây cung, một liền săn bắt ba con thỏ trắng tử, ở bắt thứ tư con thỏ lúc này Tiêu Tiểu Đông gặp một chút phiền toái. Tiêu Tiểu Đông mộc mũi tên như cũ vây khốn thỏ, chẳng qua là, có cái tiễn thủ tốc độ cùng Tiêu Tiểu Đông vậy mau.

"Người nào?" Một đạo khẽ quát thanh truyền tới.

Âu Dương Cẩm Nguyệt nhìn người tới, nhẹ nhàng nhíu mày một

cái, "Nguyên lai là đổng Lâm sư huynh, sư huynh vội tới kỷ Vân sư tỷ bắt thỏ sao? Nếu như vậy, vậy thì không quấy rầy."

Tiêu Tiểu Đông nghe được Âu Dương Cẩm Nguyệt mà nói, không khỏi hướng người đâu nhìn sang.

Thiếu gia cả người cẩm bào, chợt vừa thấy thật đúng là cùng hắn vậy cái tiện nghi cha dáng dấp có chút giống như, bất quá, so nhà mình cha tiện nhiều, mặc dù nhà mình bố, trước kia cũng rất ti tiện.

"Âu Dương sư muội, nghe nói ngươi gần đây thu cái đệ tử tạp dịch à!" Đổng Lâm bên người một cái xinh xắn lanh lợi nữ tu hỏi.

Âu Dương Cẩm Nguyệt nhíu mày một cái, nói: "Là như vậy."

Kỷ Vân cười một tiếng, nói: "Ta gần đây cũng muốn tìm một đệ tử tạp dịch đâu, không biết sư muội tìm một dạng gì."

Tiêu Tiểu Đông từ trên cây nhảy xuống, ánh mắt lãnh đạm quét qua Kỷ Vân.

Kỷ Vân nhìn Tiêu Tiểu Đông, nói: "Âu Dương sư muội, ngươi ánh mắt không tệ à! Anh bạn trẻ này dáng dấp rất đẹp trai à!"

Kỷ Vân ấm áp muội ánh mắt, từ Tiêu Tiểu Đông trên người quét qua.

Đổng Lâm nhìn Tiêu Tiểu Đông, trong ánh mắt lóe lên liền mấy phần hứng thú, "Âu Dương sư muội, ngươi cái này người làm thuật bắn cung không tệ à! Không bằng, ta ra ba mươi viên linh thạch, ngươi đem hắn nhường cho ta đi."

Tiêu Tiểu Đông sắc mặt chợt chìm mấy phân.

Âu Dương Cẩm Nguyệt lắc đầu một cái, áy náy nói: "Xin lỗi đổng sư huynh, không được."

Kỷ Vân cười một tiếng, nói: "Nhìn dáng dấp Âu Dương sư muội không thể bỏ à!"

Âu Dương Cẩm Nguyệt miễn cưỡng cười một tiếng, không nói gì, âm thầm thầm nghĩ: Tiêu Tiểu Phàm nếu là biết mình ba mươi viên linh thạch liền đem hắn anh bán đi, tên nầy, nhất định sẽ không thả qua mình.

Kỷ Vân cười một tiếng, nói: "Nhìn dáng dấp sư muội rất bảo bối vị này à!"

Âu Dương Cẩm Nguyệt không thể đưa hay không.

"Ngươi cung tên không tệ à!" Đổng Lâm hướng về phía Tiêu Tiểu Đông nói.

Âu Dương Cẩm Nguyệt lòng lộp bộp trầm xuống, Tiêu Tiểu Đông cung tên, dĩ nhiên chính là nguyên bản Tiêu Tiểu Phàm định đưa cho Đổng Lâm vậy một cái, Tiêu Tiểu Đông chê vốn là vậy cây cung tên quá mức bắt mắt, liền cây cung tên tất thành màu xanh lá cây, đem nguyên bản quý khí bất phàm một cây cung mũi tên, miễn cưỡng dày vò thành một cái dế nhũi cung tên.

Âu Dương Cẩm Nguyệt không nghĩ tới Tiêu Tiểu Đông cũng cây cung tên biến thành như vậy, Đổng Lâm lại còn là nhìn thấu cung tên bất phàm, Đổng Lâm ánh mắt không tầm thường à!

Tiêu Tiểu Đông thản nhiên nói: "Khá tốt, bước lên không thể nơi thanh nhã."

Âu Dương Cẩm Nguyệt rất không muốn để cho Tiêu Tiểu Đông cùng Đổng Lâm nói chuyện nhiều, hàn huyên đôi câu, liền cùng Tiêu Tiểu Đông cùng nhau rời đi.

Kỷ Vân nhìn Âu Dương Cẩm Nguyệt hình bóng, có chút hồ nghi nói: "Âu Dương Cẩm Nguyệt ánh mắt cao rất, không nghĩ tới lại có thể thu cái người làm, thật để cho ngoài ý người bình thường."

Đổng Lâm nhìn Tiêu Tiểu Đông rời đi hình bóng, trầm tư nói: "Hắn cung kia mũi tên rất là bất phàm."

"Đổng sư huynh, ngươi không nên gấp à! Nghe nói, Tiêu sư huynh đang vì ngươi chế tạo một cái cung tử vân, chẳng những, phí tâm tốn sức từ Lý trưởng lão nơi đó cọ xát giao long gân, nghe nói, còn từ Vương trưởng lão nơi đó muốn thiết tinh." Đổng Lâm bên người một cái trẻ tuổi tu giả nói.

"Kỳ quái, đổng sư huynh, Tiêu sư huynh không có đem cung tên cho ngươi sao?" Một cái mập mạp thiếu gia có chút khốn hoặc nói.

Đổng Lâm lắc đầu một cái, nói: "Không có."

"Phải không? Nhưng mà ta nghe nói, vậy cây cung tên, đã luyện chế xong thành, hơn nữa hoàn thành đã mấy ngày." Thiếu niên nói.

Đổng Lâm nhíu mày một cái, nói: "Phải không?"

"Tiêu sư huynh không phải là đưa cho người khác chứ." Mặt phì thiếu niên nói.

Kỷ Vân nhíu mày một cái, nói: "Người hắn quen biết lại không nhiều, có thể đưa cho ai à!"

Đổng Lâm cười một tiếng, nói: "Tiêu sư đệ đồ, đưa cho ai cũng là có thể."

Tiêu Tiểu Đông xụ mặt, đi ở phía trước, Âu Dương Cẩm Nguyệt yên lặng đi theo Tiêu Tiểu Đông sau lưng.

Tiêu Tiểu Đông bỗng nhiên quay người lại, vặn chân mày, nhìn Âu Dương Cẩm Nguyệt, Âu Dương Cẩm Nguyệt có chút mờ mịt, nói: "Thế nào sao?"

Tiêu Tiểu Đông cắn răng, nói: "Tiểu Phàm coi trọng, chính là như thế

cái phá đồ chơi?"

Âu Dương Cẩm Nguyệt: ". . ." Nhìn dáng dấp, Đổng Lâm cho Tiêu Tiểu Đông ấn tượng đầu tiên rất gay go à! Bất quá, cái này cũng khó trách, ai bảo Đổng Lâm lần đầu tiên gặp mặt, liền muốn dùng ba mươi viên linh thạch mua Tiêu Tiểu Đông đâu, tên nầy, không khỏi cũng quá nhỏ xem Tiêu Tiểu Đông tài sản, phải biết, Tiêu Tiểu Đông cha, đem hắn từ man hoang đại lục mang tới, liền xài 1000 lượng à!

"Cũng may, so với Đổng Lâm, tên kia càng thích ngươi người anh này." Âu Dương Cẩm Nguyệt nói.

Tiêu Tiểu Đông khẽ hừ một tiếng, nói: "Tiểu tử thúi kia, tỷ thí thế nào được cho ta?"

Âu Dương Cẩm Nguyệt: ". . . Chúng ta bắt chặt thời gian, nhiều bắt 2 con thỏ đi."

Tiêu Tiểu Đông năm nhìn Âu Dương Cẩm Nguyệt gật đầu một cái, nói: " Được a !"

Tiêu Tiểu Đông thầm nói: Sơ lúc gặp mặt, Âu Dương Cẩm Nguyệt là Âu Dương gia sống trong nhung lụa đại tiểu thư, thân phận quý trọng, cho tới bây giờ, Âu Dương Cẩm Nguyệt cũng bất quá chỉ là trong học viện thông thường một người học viên, sống tựa hồ xa không bằng ở Âu Dương gia tự tại đâu, có thể gặp cái này Thanh Vân tiên môn, cũng không thấy là địa phương tốt gì.

------oOo------

Chương 118: Cung tử vân

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 118: Cung tử vân
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Hứa Mộc An lưu loát dọn dẹp gian nhà, Cừu Vân tựa hồ rất thưởng thức Tiêu Cảnh Đình, phân phối cho Tiêu Cảnh Đình một cái tốt động phủ.

Tiêu Cảnh Đình luống cuống tay chân cho Tiêu Tiểu Tấn dày vò phòng bếp, không sai, Tiêu Cảnh Đình ở cho Tiêu Tiểu Tấn chuẩn bị phòng bếp, Tiêu Tiểu Tấn có thể đi ra mới, liền đối với nấu cơm có một cổ vượt qua thường nhân nhiệt tình, Tiêu Cảnh Đình bất đắc dĩ, chỉ có thể cho Tiêu Tiểu Tấn đo thân làm theo yêu cầu nhỏ lò bếp, nồi nhỏ, nồi nhỏ nắp, xẻng nhỏ. . .

Tiêu Tiểu Tấn chế ra bánh ngọt, bình thường nếu so với hắn cái này cha làm nhỏ 1 vòng, nhưng là, mùi vị quả thực không tệ, thắng được hắn cái này cha làm rất nhiều.

"Tiểu Đông nói, tiểu Phàm thích một người ngu ngốc, bất quá ngươi gậy đánh uyên ương, đã đem tiểu Phàm hoa đào, đánh chết." Hứa Mộc An một bên thu thập động phủ, vừa nói.

Tiêu Cảnh Đình không khỏi đối với con trai nhà mình cảm thấy kính nể, "Đánh tốt, con chúng ta, làm việc chính là hiệu suất à!" Hắn cũng muốn làm như vậy tới, bất quá còn không có động thủ, con trai lớn liền đem sự việc làm xong, tiểu Phàm đứa ngốc này, tìm người ăn bám người đàn ông, có ích lợi gì.

"Đại ca, thật bạo lực à!" Tiêu Tiểu Tấn băng bó khuôn mặt nhỏ nhắn nói.

Tiêu Cảnh Đình xoa xoa Tiêu Tiểu Tấn đầu, nói: "Anh cả ngươi chính là muốn bạo lực, mới có thể bảo vệ con cùng ngươi đứa ngốc anh Hai à!"

Tiêu Tiểu Tấn ngoẹo đầu, trịnh trọng gật đầu một cái, nói: "Nói đúng, đại ca gậy đánh uyên ương nhất định rất mệt mỏi, ta cấp cho đại ca làm nhiều chút đồ ăn, cho hắn bồi bổ nguyên khí."

Tiêu Tiểu Tấn nắm cái xẻng, lộ ra mặt đầy hăm hở vẻ mặt.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Cái đó thù quản sự như thế nào?" Hứa Mộc An hỏi.

"Tốt vô cùng, chỉ cần chiếu cố kỹ vậy mấy bụi cây đào, hắn liền dễ nói chuyện rất." Bất quá, nếu là vậy mấy bụi cây đào xảy ra vấn đề, tên kia liền hung hăng, vốn là kinh khủng mặt, thì càng thêm dữ tợn, nghĩ đến Cừu Vân nổi giận dáng vẻ, Tiêu Cảnh Đình không khỏi có chút lòng vẫn còn sợ hãi, mặc dù cùng là trúc cơ, nhưng là, đối phương là trúc cơ đỉnh cao à! Trên người uy áp, so mình có thể mạnh hơn nhiều.

Đối phương đối với vậy mấy bụi cây đào, có vượt quá tầm thường vẻ mặt, vốn là đối phương tu vi ở trúc cơ đỉnh cao, hẳn toàn lực kết đan mới là, chẳng lẽ nói, bích ngọc đào đối với kết đan có cực lớn chỗ tốt.

Đại khái là bởi vì là đối phương là trúc cơ đỉnh cao tu giả, đối với các loại trúc cơ kỳ vấn đề cũng hiểu rất, Tiêu Cảnh Đình cầm các loại trong vấn đề tu luyện đi hỏi, đối phương đều tin tay bóp tới, tùy ý điểm bát mấy câu, sẽ để cho Tiêu Cảnh Đình hiểu ra.

"Ta cảm thấy gần đây muốn lên cấp trúc cơ trung kỳ." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An có chút cao hứng nói: "Cũng phải chuyện tốt à!"

"Ngươi có cái gì trong vấn đề tu luyện sao? Ta có thể giúp ngươi cầm đi hỏi." Cái đó thù quản sự, hung là hung điểm, bất quá, chỉ cần có thể đem câu trả lời hỏi lên, bị không đau không nhột mắng mấy câu, cũng coi là không thể cái gì.

Hứa Mộc An suy nghĩ một chút, nói: "Một hồi ta viết cho ngươi."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Được a !" Có tài nguyên, không cần trắng không cần mà.

. . .

Lôi Huyền hào hứng đi tới Tiêu Tiểu Phàm chỗ ở đỉnh núi, Tiêu Tiểu Phàm gục xuống bàn, cầm bút trên giấy vẽ cái gì.

"Tiểu Phàm." Lôi Huyền tùy tiện kêu một tiếng.

Tiêu Tiểu Phàm ngẩng đầu lên, nhìn Lôi Huyền nói: "Lôi sư huynh là ngươi à! Nghe nói, ngươi mau trúc cơ."

Lôi Huyền gãi đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Sư phụ để cho ta lịch luyện một phen, củng cố tu vi, lại tới trúc cơ, ta đi ra ngoài đánh rất nhiều yêu thú trở lại, lập tức có thể trúc cơ."

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Lôi sư huynh, cố gắng lên à." Người đâu vóc người cường tráng rất, nhìn qua giống như con bò.

"Ngươi đang làm gì đó?" Lôi Huyền hỏi.

"Ta đang vẽ toan tính cảo đâu, ta muốn tạo cái phi hành pháp khí." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Lôi Huyền cổ liễu cổ quai hàm, hỏi: "Ta nghe nói, ngươi trước luyện chế một cái cung tử vân, rất là bất phàm à! Có thể để cho ta xem một chút không?"

Tiêu Tiểu Phàm lắc đầu một cái, nói: "Đã tặng người."

"Đưa cho Đổng Lâm?" Lôi Huyền ê ẩm hỏi.

Tiêu Tiểu Phàm lắc đầu một cái, nói: "Không phải."

"Ồ, không phải sao?" Lôi Huyền có chút kinh ngạc nói.

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, đầy mặt nghiêm túc nói: "Đúng vậy! Đổng Lâm dáng dấp xấu xí, một chút cũng không giống cha, cho nên, không tiễn hắn."

Lôi Huyền: ". . ."

"Vậy ngươi cung tử vân đưa cho người nào?" Lôi Huyền tò mò hỏi.

"Đưa cho. . . Quên mất." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Lôi Huyền sững sốt một chút, giọng cổ quái nói: ". . . Như vậy vật trân quý, ngươi không nên tùy tiện đưa người, tránh cho đưa cho người tâm tư không thể dò được."

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, mãn bất tại ý nói: " Ừ, biết."

Lôi Huyền nhìn Tiêu Tiểu Phàm mãn bất tại ý dáng vẻ, có chút buồn rầu, nhưng là, vẫn là cười ngây ngô nói: "Ta cho ngươi đánh một cái gấu, một cái con báo, ngươi không phải nói muốn ăn hùng tâm báo tử đảm sao? Ta cho ngươi lấy được."

Tiêu Tiểu Phàm nhìn Lôi Huyền, hai tròng mắt sáng lên nói: "Lôi Huyền, ngươi thật là lợi hại."

Lôi Huyền từ trong không gian giới chỉ lấy ra 2 con bị lôi điện đánh da nám đen yêu thú, nói: "Đều ở nơi này."

Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy hưng phấn nói: "Ngươi thật là lợi hại, thật cám ơn ngươi."

Lôi Huyền có chút câu nệ nói: "Tiểu Phàm, ngươi không cần cùng ta khách khí."

Tiêu Tiểu Phàm suy nghĩ một chút, lấy ra một hộp nhỏ bánh ngọt, nói: "Cho ngươi ăn."

Biết Tiêu Tiểu Phàm hộ thực tính cách, đạt được bánh ngọt Lôi Huyền không khỏi có chút thụ sủng nhược kinh.

. . .

Khu bắc linh dược vườn, Tiêu Cảnh Đình nhìn trước mặt một cái gấu, một cái con báo, cau mày.

"Thật bén nhọn sấm sét công kích à! Xuất thủ tu giả nhất định là một phần tử hiếu chiến." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Tiểu Tấn đứng ở Tiêu Cảnh Đình bên người, nói: "Tiểu Phàm anh nói, muốn ăn hùng tâm báo tử đảm, cha, hùng tâm báo tử đảm ăn ngon không? Ta cũng muốn ăn, làm gì à!"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Quỷ biết phải làm sao, phải biết, gấu cùng con báo vậy cũng là bảo vệ động vật, hắn Tiêu Cảnh Đình là lương dân, cho tới bây giờ không làm chuyện gian dâm, tự nhiên sẽ không đi ăn những thứ đó, được rồi, coi như hắn muốn ăn, vậy kẻ gian đắt kẻ gian đắt tiền đồ, hắn cũng không ăn nổi. Hắn bất quá, thuận miệng một câu ngươi ăn hùng tâm báo tử đảm, Tiêu Tiểu Phàm tên kia liền nhớ không quên muốn ăn, cái gì tánh tình à!

Hứa Mộc An nhìn trước mặt con báo, như có điều suy nghĩ.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An, nói: "Nghĩ gì vậy?"

Hứa Mộc An hít sâu một hơi, nói: "Không việc gì, tiên môn bên trong có cái lôi tu kêu Lôi Huyền, nghe nói, xuất thân lôi tu thế gia cùng tiểu Phàm quan hệ không tệ."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Quan hệ không tệ, là cái có ý gì đây? Hắn có phải hay không suy nghĩ nhiều đâu ? Thật sự là suy nghĩ nhiều?

Tiêu Tiểu Tấn đâm đâm Tiêu Cảnh Đình chân, nói: "Cha, ngươi không nên ngẩn người, chúng ta trước nấu ăn thịt đi."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Chuyện gì cũng trước để một bên, giống như con trai nhỏ nói, trước nấu ăn thịt đi, trời sập xuống, cũng phải ăn no trước.

. . .

Lôi Huyền cùng Đường Vân Kiệt ở trong rừng núi đi xuyên, Lôi Huyền buồn rầu hướng bên cạnh Đường Vân Kiệt nói: "Bé mập, ngươi thật không biết, tiểu Phàm cây cung tên đưa cho người nào?"

Đường Vân Kiệt sậm mặt lại, thầm nghĩ: Lôi Huyền cái này đần gấu, lại kêu hắn bé mập, kỹ không bằng người, Đường Vân Kiệt cũng lười uốn nắn Lôi Huyền, "Không biết à! Bất quá, ta biết hắn hẳn không thích Đổng Lâm, còn cảm thấy Đổng Lâm dáng dấp xấu xí, không biết là ai đem hắn đề tỉnh."

"Kỳ quái, ta trước kia cũng nói với hắn Đổng Lâm dáng dấp xấu xí, hắn còn mắng ta, nói Đổng Lâm rất tuấn tú." Lôi Huyền gãi đầu một cái nói.

Đường Vân Kiệt có chút kinh ngạc nhìn Lôi Huyền một cái, không nghĩ tới Lôi Huyền lại có thể hướng về phía Tiêu Tiểu Phàm quở trách qua Đổng Lâm.

"Hắn gần đây thật cao hứng, giống như ăn tiêu diêu tán vậy." Đường Vân Kiệt nói.

Lôi Huyền nghiêm mặt nói: "Hắn không thật ăn vật kia đi."

Đường Vân Kiệt lắc đầu một cái, nói: "Hắn làm sao biết đụng cái vật

kia, ta chẳng qua là cho ví dụ, hắn mặc dù chưa ăn tiêu diêu tán, nhưng mà, không biết từ nơi nào lấy thật là nhiều bánh ngọt tới ăn, ăn ngon thật, ngươi ăn rồi không, ta thừa dịp hắn họa đồ giấy lúc này ăn trộm hắn 2 cái bánh ngọt, được không ăn."

Lôi Huyền khinh thường nhìn Đường Vân Kiệt một cái, nói: "Ta không cần ăn trộm, hắn có cho ta ăn."

Đường Vân Kiệt tràn đầy ngạc nhiên "Di" một tiếng, "Hắn cho ngươi ăn, hắn lúc nào hào phóng như thế."

Lôi Huyền cười một tiếng, không nói gì.

. . .

Một mũi tên từ trước mặt 2 người cách đó không xa bay qua, chính xác trúng mục tiêu một con rắn bảy tấc.

Đường Vân Kiệt nhìn bay qua mũi tên, tràn đầy khen ngợi nói: "Tốt tài bắn cung à!"

Lôi Huyền hướng người trên cây nhìn sang, tròng mắt lập tức nhíu lại.

Tiêu Tiểu Đông đứng ở trên cây, cảm giác nhạy cảm đến một cổ địch ý.

Một đạo lôi điện công kích, chợt rơi vào Tiêu Tiểu Đông đứng trên cây, Tiêu Tiểu Đông nhanh nhẹn tránh khỏi.

Tiêu Tiểu Đông hướng công kích tới chỗ nhìn sang, một người dáng dấp to lớn thiếu gia, ánh mắt lành lạnh nhìn hắn.

Thấy Tiêu Tiểu Đông ánh mắt nhìn sang, Lôi Huyền thản nhiên nói: "Xin lỗi, ta nhìn hoa mắt."

Tiêu Tiểu Đông nhíu mày một cái, đối phương khống chế linh lực vô

cùng là tinh chuẩn, coi như mới vừa rồi hắn không tránh, cũng nhiều nhất là bị thương nhẹ, chẳng qua là, như vậy khiêu khích, để cho Tiêu Tiểu Đông rất không phải mùi vị, hết lần này tới lần khác đối phương tu vi, tựa hồ ở trên hắn.

"Không quan hệ, sư huynh lần sau nhắm ngay một ít là tốt." Tiêu Tiểu Đông loãng gạo kê điện thoại di động nói.

"Là ngươi à!" Đường Vân Kiệt nhìn Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Tiểu Đông nhàn nhạt hướng về phía Đường Vân Kiệt gật đầu một cái, nhanh chóng rời đi.

"Hắn là cái gì à? Ngươi biết?" Lôi Huyền nhìn Đường Vân Kiệt nói.

"Là Âu Dương Cẩm Nguyệt mới thu tạp dịch, gần đây thường phụng bồi Âu Dương Cẩm Nguyệt làm nhiệm vụ, ngươi chuyện gì xảy ra, làm sao đột nhiên đối với cái luyện khí tầng 5 ra tay?" Đường Vân Kiệt không hiểu nói. Theo hắn biết, Lôi Huyền cũng không phải là cái thích ỷ mạnh hiếp yếu người à!

"Ngươi nói hắn là luyện khí tầng 5?" Lôi Huyền kinh ngạc nói.

"Chẳng lẽ không đúng sao?" Đường Vân Kiệt không hiểu nói.

"Đương nhiên không phải, là một luyện khí tầng 8." Lôi Huyền nói , vừa mới bắt đầu, hắn cũng không có chú ý, sau đó hắn ra tay, đối phương hơi thở lập tức tiết lộ ra.

"Ngươi thấy cung tên trong tay hắn sao?" Lôi Huyền hỏi.

Đường Vân Kiệt gật đầu một cái, nói: "Nhìn thấy, cung kia thật xấu xí à!"

"Cũng phải cung tử vân à!" Lôi Huyền nói.

Đường Vân Kiệt trợn to mắt, nói: "Làm sao biết, ngươi chắc nhìn

lầm rồi."

Lôi Huyền lắc đầu một cái, nói: "Ta không có nhìn lầm, đó chính là cung tử vân, dây cung kia là giao long gân, ta từng giết nhiều ít yêu thú, đối với yêu thú hơi thở nhạy cảm rất, vậy giao long gân chính là tiểu Phàm trước lấy được cây kia."

Đường Vân Kiệt: "Nhưng mà cung tử vân, không phải tử vân mộc làm sao? Không thể nào là vậy màu sắc. . ."

"Hẳn là hậu kỳ chế biến qua, tên kia kết quả là người nào?" Lôi Huyền hỏi.

"Âu Dương Cẩm Nguyệt mới chiêu mộ người ở à! Âu Dương Cẩm Nguyệt tựa hồ thật coi trọng hắn, trước Đổng Lâm hướng Âu Dương Cẩm Nguyệt đòi muốn cái này người, Âu Dương Cẩm Nguyệt cũng không có chịu." Đường Vân Kiệt nói.

------oOo------

Chương 119: Ghen tỵ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 119: Ghen tỵ
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Âu Dương Cẩm Nguyệt xoay người, nhìn người đâu, có chút oán trách nói: "Ngươi làm sao bây giờ mới đến à! Ta chờ ngươi rất lâu rồi."

Tiêu Tiểu Đông thản nhiên nói: "Xin lỗi, để cho ngươi đợi lâu."

"Ngươi quần áo, làm sao hư, gặp phải phiền toái?" Âu Dương Cẩm Nguyệt hồ nghi hỏi.

"Gặp phải một quái thai, không nói gì, lại đột nhiên ra tay." Đối phương tuyệt đối không thể nào là nhìn lầm rồi, người nọ đối với mình địch ý, nhưng mà Chân Chân.

"Cái gì quái thai à!" Âu Dương Cẩm Nguyệt hỏi.

"Một cái luyện khí tầng 9 người, dáng dấp giống như chỉ đần gấu, sử dụng sấm sét công kích." Tiêu Tiểu Đông lời ít ý nhiều nói.

"Lôi Huyền, ngươi gặp hắn à?" Âu Dương Cẩm Nguyệt kinh ngạc nói.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Hẳn là đi, đó là một cái gì người?"

"Người này lai lịch rất không tầm thường đâu, hắn ra đời Lôi gia, Lôi gia là Vân châu gia tộc lớn, trong tộc có rất nhiều lôi hệ tu giả, Lôi Huyền sấm gió song linh căn, sức chiến đấu cường hãn, cũng là tiên môn điểm chính đào tạo đối tượng."

Biến dị linh căn nhiều công kích mạnh mẽ, còn hết sức ít gặp, Lôi gia gia tộc này, có thể là bởi vì là huyết thống, hoặc là những thứ khác nguyên nhân, trong tộc rất nhiều người đều có lôi linh căn.

"Hắn có phải hay không cùng tiểu Phàm có chút quan hệ?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Âu Dương Cẩm Nguyệt sắc mặt cổ quái nhìn Tiêu Tiểu Đông một cái, nói: "Trước, tiểu Phàm đưa tới gấu cùng con báo, hẳn là Lôi Huyền đánh, Lôi Huyền thường cho tiểu Phàm tặng quà."

Tiêu Tiểu Đông: ". . . Vừa mới đuổi chạy một cái, liền lại tới một cái."

Âu Dương Cẩm Nguyệt: ". . ."

Tiêu Tiểu Đông nhẹ nhàng kích thích dây cung, trong con ngươi lóe lên mấy phần sắc bén.

Âu Dương Cẩm Nguyệt nhìn Tiêu Tiểu Đông thâm trầm mi mắt, âm thầm là Lôi Huyền lau mồ hôi một cái, Lôi Huyền tên ngu ngốc này à! Đắc tội với ai không tốt, đắc tội Tiêu Tiểu Đông, sau này có bị.

. . .

Tiêu Tiểu Phàm biệt viện.

"Tiểu Phàm, ta thấy ngươi cung tên." Lôi Huyền nhìn Tiêu Tiểu Phàm nói.

Tiêu Tiểu Phàm ngẩng đầu lên, có chút ngạc nhiên nói: "Ngươi thấy được?"

Lôi Huyền gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Nguyên bản thật tốt một cây cung, kết quả, để cho người biến thành cái đó xấu xí dáng vẻ, Lôi Huyền hỏi thăm một chút, phát hiện Âu

Dương Cẩm Nguyệt bên người cái này tên tạp dịch khiêm tốn rất, cuối cùng không lại có bao nhiêu người biết hắn tồn tại, ở trên tay hắn thanh kia cung, người ta cũng chỉ coi là đồ rẻ tiền.

Đổng Lâm hẳn còn chưa biết Tiêu Tiểu Phàm đem cung tử vân đưa cho một tên tạp dịch, vẫn còn ở giương mắt chờ Tiêu Tiểu Phàm đem cung đưa cho hắn, nhìn dáng dấp tên nầy nhất định là phải thất vọng, nghĩ đến Đổng Lâm thất vọng, Lôi Huyền âm thầm có chút vui vẻ, bất quá, nghĩ đến Tiêu Tiểu Phàm đem đồ vật đưa cho một tên tạp dịch, Lôi Huyền lại có chút thất vọng.

"Ngươi đem cung đưa cho một tên tạp dịch liền đi, vậy tạp dịch đem cung kia gây ra xấu xí không sót mấy." Lôi Huyền nói.

Tiêu Tiểu Phàm trợn to hai mắt, nói: "Ngươi cũng cảm thấy xấu xí sao?"

Lôi Huyền gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Tiêu Tiểu Phàm giống như là tìm được tri âm vậy, nói: "Ta cũng cảm thấy xấu xí, tên kia thiệt là, xấu xí còn không để cho người nói, phi nói ta không hiểu nghệ thuật."

Lôi Huyền nhìn Tiêu Tiểu Phàm, buồn bực khó chịu nói: "Ngươi đem như thế vật trân quý đưa cho hắn, nhưng là, đối phương một chút cũng không biết quý trọng đây."

Tiêu Tiểu Phàm vòng vo đảo tròng mắt, nói: "Cái này à! Cái này không cần gấp gáp."

Lôi Huyền: ". . ."

"Ngươi thích vậy tên tạp dịch?" Lôi Huyền hỏi.

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Thích."

"Vậy ngươi làm sao không cùng Âu Dương Cẩm Nguyệt muốn đi

qua à!" Lôi Huyền có chút tức giận nói , lời nói vừa ra miệng liền hối hận.

Tiêu Tiểu Phàm vẻ mặt đau khổ, nói: "Hắn không muốn tới à!"

Lôi Huyền: ". . ."

"Lôi sư huynh, Tiêu sư đệ." Đổng Lâm lững thững đi tới.

Tiêu Tiểu Phàm quét Đổng Lâm một cái, ít hứng thú rũ đầu xuống, biết cha đã đến, hơn nữa Đổng Lâm cùng cha dáng dấp không giống, Tiêu Tiểu Phàm đối với Đổng Lâm hứng thú một chút thấp xuống rất nhiều.

"Đổng sư đệ, ngươi làm sao tới?" Lôi Huyền hỏi.

"Thật lâu không có thấy Tiêu sư đệ, lo lắng Tiêu sư đệ bị bệnh, ta tới xem xem." Đổng Lâm nói.

"Ta rất tốt, ăn cái gì cũng thơm." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Đổng Lâm cười một tiếng, nói: "Tiêu sư đệ, tu sĩ chúng ta, tốt nhất vẫn là không nên vô cùng coi trọng ham muốn ăn uống."

Tiêu Tiểu Phàm lười biếng liếc Đổng Lâm một cái, không thể đưa hay không.

. . .

Khu bắc linh dược vườn.

Tiêu Cảnh Đình lưu lại ở linh trong vườn thuốc, cần cù bận rộn.

Tiêu Cảnh Đình tu vi, đã ở ngày trước, nước chảy thành sông đột phá những ràng buộc, tiến vào trúc cơ trung kỳ.

Đi qua khoảng thời gian này cố gắng, toàn bộ trường Đào Nguyên

đã làm lớn ra gấp mấy lần.

Mấy viên đào trên cây bích ngọc đào cũng treo quả, bích ngọc đào ở bên ngoài giá bán rất cao. Có thể là bởi vì là thành thục bích ngọc đào quá nhiều, Cừu Vân còn cầm một ít đi ra ngoài bán, bán được linh thạch cũng không quên phân Tiêu Cảnh Đình một phần.

Tiêu Cảnh Đình được bích ngọc cây đào dẫn dắt, sử dụng chiết cây thuật nuôi dưỡng không ít linh quả, dựa theo linh vườn thuốc quy định, chỉ cần nộp lên trước phân ngạch, còn dư lại bộ phận, đều có thể coi như là mình tư sản.

Tiêu Cảnh Đình dựa vào bồi thực linh quả, kiếm không ít linh thạch.

Tiến vào trúc cơ trung kỳ sau đó, Tiêu Cảnh Đình liền muốn đi làm một bộ công pháp, hắn không tính là chính thức Thanh Vân trong tiên môn người, không cách nào học tập Thanh Vân tiên các công pháp, muốn công pháp, cũng chỉ có thể đi hãng buôn lớn mua, giống như loại này công pháp cao cấp, hở một tí hơn mười ngàn 2 linh thạch, Tiêu Cảnh Đình gần đây, một mực ở tích trữ linh thạch.

Hứa Mộc An gần đây luyện chế một ít đan dược, đưa đến phường thị đi bán, thu hoạch cũng rất tốt.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An, nói: "Em thế nào, mặt mày ủ dột?"

Hứa Mộc An có chút lo lắng nói: "Tiểu Đông tới nói, có con ngu xuẩn, tổng vây quanh tiểu Phàm lởn vởn, hắn nói, hắn phải đem cái này cũng đuổi chạy."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Nhìn dáng dấp, con trai chúng ta, rất có mị lực à!" Tiêu Cảnh Đình cũng không nói ra là vui hay buồn nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Hắn còn nhỏ đây."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Thật không giống, điểm này tuổi tác liền yêu sớm, hắn giống như con trai nhà mình lớn như vậy lúc này còn chỉ biết là xem phim hoạt họa, thuần khiết giống như tờ giấy trắng.

. . .

Âu Dương Cẩm Nguyệt cầm một cái nhiệm vụ bài, đi vào nói.

"Lôi sư huynh, mời ta cùng đi làm nhiệm vụ, ngươi có đi hay không à!" Âu Dương Cẩm Nguyệt hướng về phía đang ngồi ngay thẳng Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Tiểu Đông nhìn nhiệm vụ bài, nói: "Tên nầy, đang đánh cái gì chủ ý à! Mời ngươi đi? Mời ngươi đi đút yêu thú?"

Âu Dương Cẩm Nguyệt mặt đỏ lên, nói: "Ngươi ở nói nhăng gì đấy? Ta dầu gì là luyện khí tầng 6 à!"

Tiêu Tiểu Đông hừ một tiếng, nói: "Luyện khí tầng 6 mà thôi."

Âu Dương Cẩm Nguyệt nhìn Tiêu Tiểu Đông, thầm nghĩ: Rõ ràng là huynh đệ, kết quả, nhân phẩm kém nhiều như vậy, tiểu Phàm mặc dù ngu xuẩn điểm, nhưng là, ngây thơ khả ái, người là anh Tiêu Tiểu Đông nhưng khắc nghiệt rất.

"Nhiệm vụ này, ngươi xem ta muốn tiếp sao?" Âu Dương Cẩm Nguyệt mơ hồ rõ ràng, Lôi Huyền nhiệm vụ này kêu nàng, là có dụng ý khác.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Tiếp đi."

Âu Dương Cẩm Nguyệt có chút hưng phấn gật đầu một cái, nói: "Được rồi."

Nhiệm vụ này, Lôi Huyền sư huynh nói thất bại, vẫn là có nàng một

trăm viên linh thạch, nếu là thành công, còn ngoài ra có hai trăm viên, nhiều linh thạch như vậy, có thể so với nàng bắt thỏ bán tới nhanh nhiều, gần đây bắt thỏ bán nhiều người, thỏ cũng bán không được giá tiền.

Âu Dương Cẩm Nguyệt không nhịn được có chút ủ rủ, trong tông môn tài nguyên là nhiều, nhưng mà, hết thảy đều phải bằng thực lực tranh thủ, nàng điểm này thiên phú, muốn ở bên trong tông môn bộc lộ tài năng quá khó khăn, cùng nàng một khối tiến vào Lý Thừa Phong, đã nhiều năm như vậy, vẫn là luyện khí tầng 3, muốn không được bao lâu, đại khái cũng sẽ bị đuổi ra khỏi tông môn.

Mới vừa vào tông môn đệ tử, mỗi người đều biết có tông môn phân phối cho phân ngạch, nhưng là, rất nhiều tu vi cao đệ tử sẽ hướng đệ tử tu vi thấp, đòi lấy bảo hộ phí, Lý Thừa Phong để cho Lý gia nâng quá cao, không có kịp thời tìm cái thế lực đầu dựa vào, lại không muốn đóng bảo hộ phí, kết quả, để cho người hung hăng đánh một trận, tông môn cho phần trường hợp mỗi lần vừa mới tới tay, liền bị đoạt hết.

Trong tông môn cạnh tranh, có thể nói là máu dầm dề.

"Ngươi hẹn lúc nào à! Lúc nào đến à!" Đường Vân Kiệt tràn đầy mong đợi hỏi.

Lôi Huyền liếc Đường Vân Kiệt một cái, nói: "Ngươi gấp làm gì à!"

Đường Vân Kiệt bĩu môi, nói: "Ta tò mò à!"

"Ngươi không phải đã sớm gặp qua hắn?" Lôi Huyền lơ đễnh nói.

Đường Vân Kiệt dựa lưng vào cây, thầm nói: Gặp qua là gặp qua, nhưng là, đối phương vốn là thân phận chính là một tạp dịch, hắn thấy qua, một chút liền quên mất, trừ nhớ đối phương dáng dấp có chút nhỏ đẹp trai, những thứ khác hoàn toàn quên mất, đột nhiên nghe nói, đối phương là luyện khí tầng 8, Tiêu Tiểu Phàm cái này thủ tài nô, còn đem cung tử vân cho người này, hắn không khỏi có

chút hiếu kỳ à!

"Tới." Lôi Huyền nói.

Đường Vân Kiệt có chút phấn chấn nói: "Ở nơi nào, ở nơi nào?"

Âu Dương Cẩm Nguyệt cùng Tiêu Tiểu Đông một trước một sau đi tới, Tiêu Tiểu Đông đeo một cây cung đi tới.

Tiêu Tiểu Đông chú ý tới, hắn tới một cái Lôi Huyền bên người Đường Vân Kiệt, ánh mắt liền không nháy một cái nhìn chằm chằm hắn cung xem.

Chú ý tới Đường Vân Kiệt ánh mắt, Tiêu Tiểu Đông cũng không có che giấu cái gì.

"Lôi sư huynh, xin lỗi, ta tới trễ." Âu Dương Cẩm Nguyệt hơi có chút áy náy nói.

Lôi Huyền lắc đầu một cái, nói: "Không có, là ta đến sớm."

Tiêu Tiểu Đông liếc Lôi Huyền một cái, thầm nghĩ: Cái này tầm vóc, tráng giống như con bò vậy, còn sớm yêu, vừa thấy cũng biết, không so Đổng Lâm vậy người ăn bám người thật là nhiều thiếu.

"Ngươi cung không tệ." Đường Vân Kiệt thử dò xét nói.

Tiêu Tiểu Đông nhẹ nhàng kích thích dây cung, lơ đãng nói: "Tạm được, thích hợp có thể sử dụng."

Đường Vân Kiệt: ". . ." Cung tử vân, lại có thể cũng chỉ có thể thích hợp dùng, nhân khẩu này khí không nhỏ à!

Tiêu Tiểu Đông thầm nói: Em trai mình cũng không phải không đúng tí nào, đây không phải là, còn học được luyện khí sao?

Lôi Huyền xụ mặt, thầm mắng: Tiêu Tiểu Đông tên nầy được tiện

nghi còn khoe tài, không phải đồ tốt.

Âu Dương Cẩm Nguyệt khẽ đảo mắt, trong lòng tâm triều dâng trào.

"Chúng ta lúc nào lên đường." Âu Dương Cẩm Nguyệt nói.

Lôi Huyền quét Tiêu Tiểu Đông một cái, nói: "Lập tức đi ngay."

Rõ ràng mình bất quá chỉ là cái bổ sung thêm xem trò vui, Âu Dương Cẩm Nguyệt gật đầu một cái, nói: "Vậy đi thôi."

Đường Vân Kiệt hướng về phía Lôi Huyền truyền âm, nói: "Cung kia thật là cung tử vân, nghe luyện khí điện người nói, tiểu Phàm luyện chế cung tử vân rất đẹp à!"

Lôi Huyền cắn răng, nói: "Đích xác là cung tử vân." Hơn nữa tiểu Phàm tựa hồ biết cung tử vân bị tên nầy, biến thành như vậy, hơn nữa, tiểu Phàm tựa hồ đối với vất vả chế tạo cung, bị biến thành như vậy, còn thật cao hứng.

"Nhắc tới, người này dáng dấp thật là có chút ít đẹp trai à! Tựa hồ so Đổng Lâm đẹp trai hơn một ít." Đường Vân Kiệt vuốt cằm nói.

Lôi Huyền lạnh lùng quét Đường Vân Kiệt một cái, Đường Vân Kiệt ngượng ngùng ngậm miệng lại.

------oOo------

Chương 120: Quan hệ bại lộ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 120: Quan hệ bại lộ
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

"Đến." Lôi Huyền dừng bước lại, xoay người nói: "Trong này có một ổ trăn kim tiền, một hồi ta đi đối phó vậy chỉ kim tuyến trăn vương, các ngươi hỗ trợ kềm chế những thứ khác kim tuyến mãng."

Đường Vân Kiệt nhìn Lôi Huyền nói: "Liền mấy người chúng ta người, có thể được không? Nếu không, tìm lại mấy người tới?"

Lôi Huyền hướng Tiêu Tiểu Đông, hỏi: "Vị này sư đệ, ngươi cảm thấy thế nào?"

Tiêu Tiểu Đông nhàn nhạt quét Lôi Huyền một cái, nói: "Tới đã tới rồi, lui về, cũng quá phiền toái."

Lôi Huyền gật đầu một cái, cười cười nói: "Ta cũng nghĩ như vậy."

Đường Vân Kiệt nhìn Tiêu Tiểu Đông cùng Lôi Huyền, thầm nghĩ: 2 tên biến thái, cá mè một lứa.

Lôi Huyền dứt khoát phát động công kích, nổ tung ổ trăn, một ổ rắn, một đỉnh ổ chạy ra.

Tiêu Tiểu Đông nhẹ nhàng kích thích dây cung, vô số bích lục mũi tên do Tiêu Tiểu Đông đầu ngón tay biến ảo ra, mỗi một mũi tên cũng chính xác bắn trúng những cái kia kim tuyến mãng bảy tấc.

Đường Vân Kiệt nhìn Tiêu Tiểu Đông đếm mũi tên cùng bắn, mũi tên mũi tên không thất bại, chấn động trong lòng lợi hại.

Đường Vân Kiệt nguyên bản nghe Lôi Huyền nói, Tiêu Tiểu Đông là luyện khí tầng 8, Đường Vân Kiệt còn có chút không tin, giờ phút này nhìn đối phương ra tay, Đường Vân Kiệt cuối cùng là rõ ràng Lôi Huyền nói không ngoa.

Giống như là bị Tiêu Tiểu Đông khơi dậy ý chí chiến đấu, Lôi Huyền huy động thiên lôi đấm, đầy trời sấm gió nổi lên bốn phía dân, phong vân biến sắc.

Âu Dương Cẩm Nguyệt đã sớm lui sang một bên, cái này một ổ kim tuyến rắn, rất nhiều đều là luyện khí tầng 6, luyện khí tầng 7, nàng tu vi chân thực có chút không đủ xem.

Đường Vân Kiệt nhìn Tiêu Tiểu Đông cùng Lôi Huyền thi đấu tựa như giết yêu thú, không thể làm gì khác hơn là gia tăng mình hành động.

Lôi Huyền ở Tiêu Tiểu Đông trên, sấm sét thuộc tính, lại là nổi danh lực công kích mạnh, Tiêu Tiểu Đông rất nhanh liền rơi vào hạ phong.

Càng thêm nhiều kim tuyến mãng từ hang trong chạy ra, Tiêu Tiểu Đông nhíu mày một cái, vẩy ra liền một cái phù chú.

"Ùng ùng " tiếng nổ vang lên.

Đường Vân Kiệt là sững sốt một chút, thầm nghĩ: Đây là một cường hào à! Nhiều như vậy phù chú, cứ như vậy tùy tiện rải. Vị này thổ hào linh hồn lực cũng rất cường hãn à! Nổ nhiều như vậy phù chú, một chút đều không ăn lực, như thế cái có thực lực, có tướng mạo lại không thiếu tiền người, làm sao liền lăn lộn đến cho người làm tạp dịch trình độ đây.

Một cái to lớn trăn yêu từ trong hang chạy ra, Tiêu Tiểu Đông nhìn chạy ra trăn yêu, mặt đen lại nói: "Ngươi không phải nói, là luyện khí tầng 9 trăn yêu sao? Tại sao là trúc cơ kỳ?"

Lôi Huyền nhếch mép, nói: "Ta cũng không biết à! Đi ra ngoài một chuyến, trở lại thì trở thành trúc cơ."

Âu Dương Cẩm Nguyệt ngay tức thì có dũng khí choáng váng món ăn xung động, Lôi Huyền cái này, lại có thể liền yêu thú cấp bậc cũng làm không biết, nàng còn lấy làm cho này lần cùng tới, chính là nhặt bạc, bây giờ mới biết, bạc không tốt như vậy được lợi, Âu Dương Cẩm Nguyệt bị sợ hoa dung thất sắc.

Đường Vân Kiệt trong lòng run rẩy dữ dội, sau núi định kỳ có trúc cơ tu sĩ tuần tra, nếu là có trúc cơ trăn yêu, hẳn là bị giải quyết, cái này trăn yêu hẳn là cố ý che giấu mình hơi thở, mới trốn thoát một kiếp.

Lôi Huyền rống giận một tiếng, trên người khí thế lập tức giương cao một đoạn, Âu Dương Cẩm Nguyệt rõ ràng, Lôi Huyền hẳn là thi triển Lôi gia bí pháp, trong thời gian ngắn, đề cao linh lực của mình.

Tiêu Tiểu Đông lập tức thả ra mấy chỉ nhện lớn, Âu Dương Cẩm Nguyệt nhìn kỹ, mới phát hiện vậy mấy con nhện, nhưng thật ra là từng con từng con con rối.

Mấy con nhện lớn, lập tức nhào tới, quấn lấy trăn vương, trăn vương hất đầu, mấy con nhện lập tức nổ ra.

Một cổ sương mù đỏ toát ra, "Cũng phải la yên chướng, có thể trời ạ yêu thú, hiệu dụng chỉ có một hồi."

Lôi Huyền nghe vậy, không chút lưu tình phát động công kích.

Đường Vân Kiệt cũng không đoái hoài phải cất giữ cái gì, một chuỗi phù chú, pháp thuật một cổ não đập ra ngoài.

Trăn yêu rống giận một tiếng, hướng Lôi Huyền nhào tới, Lôi Huyền chiếc nhẫn sáng lên một đạo ánh sáng tím, yêu xà lập tức bị vậy đạo ánh sáng tím cho đánh cho liền trọng thương.

Mấy người cùng trăn yêu triền đấu liền một hồi, hơi có chút kiệt lực,

Tiêu Tiểu Đông, Lôi Huyền cùng Đường Vân Kiệt trên người bảo toàn tánh mạng đồ không thiếu, trăn yêu cũng không chiếm được cái gì tốt.

"Xem ta." Tiêu Tiểu Phàm xách một cây đại đao, chạy tới.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Tiểu Phàm đại đao trong tay, tràn đầy không nói.

Tiêu Tiểu Phàm tay nhỏ bé xách đại đao, đùa bỡn hổ hổ sinh uy.

Tiêu trinh cũng là cường hào một cái, trên người phù chú, pháp khí một chút không thiếu, có Tiêu Tiểu Phàm gia nhập, cây cân nhất thời hướng bọn họ bên này nghiêng về mấy phần.

Mấy người dưới sự liên thủ, cuối cùng đem đầu kia trúc cơ kỳ yêu xà cho giết.

"Tiểu Phàm, ngươi làm sao tới à!" Sống sót sau tai nạn Âu Dương Cẩm Nguyệt có chút cao hứng nói.

Tiêu Tiểu Phàm nhún vai một cái, nói: "Ta nghe nói, các ngươi ở chỗ này, lo lắng các ngươi xảy ra chuyện, cho nên, tới xem xem."

"Tiểu Phàm, khá tốt ngươi tới kịp thời, nếu không, thật đúng là không tốt thu thập đây, không nghĩ tới, vậy con trăn yêu lại có thể lên cấp trúc cơ, ta còn lấy là sau núi không có trúc cơ yêu thú đây."

Tiêu Tiểu Phàm liếc Lôi Huyền một cái, nói: "Lôi sư huynh, ngươi thật thiếu lòng."

" Anh, anh không có sao chứ." Tiêu Tiểu Phàm hướng Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Tiêu Tiểu Đông lắc đầu một cái, nói: "Anh không có chuyện gì."

Lôi Huyền sững sốt một chút, tràn đầy kinh ngạc nhìn Tiêu Tiểu

Đông, anh? Anh?

Đường Vân Kiệt nhìn Tiêu Tiểu Phàm, có chút kinh ngạc nói: "Tiểu Phàm, hắn là anh ngươi à?"

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Ta nói sao, chạy đi đâu tới một cái như thế nhân vật lợi hại, nguyên lai là anh ngươi à!" Đường Vân Kiệt bừng tỉnh hiểu ra nói.

Tiêu Tiểu Phàm mi phi sắc vũ nói: "Đúng không, anh rất lợi hại."

Đường Vân Kiệt lúng túng cười một tiếng, hắn nhớ mang máng Tiêu Tiểu Phàm đề cập tới người anh này, hắn nói anh rất thông minh, đáng tiếc, không thông qua khảo hạch, phụ trách khảo hạch đạo sư, không thật tinh mắt, lại còn nói anh mình tư chất chưa khỏi hẳn, Tiêu Tiểu Phàm nói, anh là nhân trung long phượng, vô luận là ở đâu bên trong đều là sẽ vượt hẳn mọi người.

Đường Vân Kiệt nguyên bản đối với Tiêu Tiểu Phàm mà nói, có chút xem thường, bây giờ mới phát hiện, Tiêu Tiểu Phàm mà nói, nói không ngoa à!

Đường Vân Kiệt nhìn Tiêu Tiểu Đông, thầm nói: Khó trách Tiêu Tiểu Phàm đột nhiên đối với Đổng Lâm thay đổi thái độ, nguyên lai là anh đến.

Lôi Huyền gãi sau đầu, có chút lúng túng nhìn Tiêu Tiểu Đông.

Âu Dương Cẩm Nguyệt nhìn Lôi Huyền dáng vẻ, âm thầm buồn cười.

"Hù chết em, em còn lấy là anh đây phải xong đời, vậy cha nhất định sẽ rất thương tâm." Tiêu Tiểu Phàm bỉu môi nói.

Tiêu Tiểu Đông lắc đầu một cái, nói: "Anh không có việc gì, trên người ta có truyền tống phù."

Đường Vân Kiệt bị ngạnh liền một chút, truyền tống phù, trên người đối phương lại có truyền tống phù, nói cách khác, nếu là đối phương gặp phải không cách nào khống chế tình trạng, có thể truyền tống đi, lưu lại bọn họ bị yêu thú ăn.

"Nguyên lai anh có truyền tống phù à! Vậy em lo lắng vô ích." Tiêu Tiểu Phàm vỗ ngực một cái, thở phào nhẹ nhõm nói.

Đường Vân Kiệt: ". . ." Tiểu Phàm nơi này có ý gì à! Anh ngươi có truyền tống phù, hắn Đường Vân Kiệt không có à!

"Tiểu Phàm, ngươi đi đem yêu xà thu đi, hẳn có thể bán ít bạc." Lôi Huyền xoa xoa tay, có chút lấy lòng nói.

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: " Được a ! Ta muốn ăn canh rắn."

Tiêu Tiểu Đông âm thầm thở dài một cái, vì điều này phá rắn, hắn tổn thất một xấp dầy phù chú, dùng để bảo toàn tánh mạng con nhện con rối cũng mất, cũng không biết bán yêu thú này, có thể hay không hồi vốn.

Tiêu Tiểu Đông hướng Lôi Huyền phủi một cái, Lôi Huyền lúng túng cào đầu, trên mặt tràn đầy quẫn bách.

Lôi Huyền có chút nhức đầu, hắn nguyên bản thấy Tiêu Tiểu Đông cầm Tiêu Tiểu Phàm cung tên, lấy là Tiêu Tiểu Đông chính là một giống như Đổng Lâm vậy, là người ăn bám tên lường gạt, cho nên, lần đầu gặp mặt liền muốn cho đối phương đánh phủ đầu ra oai, nơi nào biết đối phương lại là Tiêu Tiểu Phàm anh.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Lôi Huyền không dừng được cười ngây ngô dáng vẻ, giận không chỗ phát tiết.

Tiêu Tiểu Phàm giương mắt to, nhìn Lôi Huyền, vặn sít chặt chân mày nói: "Lôi sư huynh, là ngươi đề nghị tới giết yêu xà à!"

"Đúng vậy!" Lôi Huyền tràn đầy khốn quẫn nói.

"Ngươi làm sao cũng không biết rõ tình huống à!" Tiêu Tiểu Phàm biển chủy.

"Ta nghe nói, trăn màu vàng hang động, có cỏ hóa rồng, tạm thời kích động không làm sao làm thanh tình huống." Lôi Huyền nói , Lôi Huyền trong lòng cũng có chút ủy khuất, sau núi theo lý mà nói, là không nên có trúc cơ yêu thú, phụ trách tuần tra trúc cơ tu sĩ cũng quá mất chức.

Tiêu Tiểu Đông tròng mắt sáng lên, nói: "Thật không ?"

Lôi Huyền gật đầu một cái, liên tục không ngừng nói: "Tự nhiên là thật."

Tiêu Tiểu Đông tràn đầy hưng phấn, nói: "Nếu là như vậy, vậy ngược lại cũng không thua thiệt."

Lôi Huyền nhìn Tiêu Tiểu Đông vẻ mặt, không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Tiêu Tiểu Phàm vỗ tay một cái, nói: "Cha thích nhất kỳ hoa dị thảo, đưa cho cha, cha nhất định cao hứng."

Lôi Huyền tràn đầy kinh ngạc nhìn Tiêu Tiểu Phàm một cái, thầm nghĩ: Cha? Chẳng lẽ nói, tiểu Phàm cha cũng tới, hoàn toàn không có nghe nói à.

Lôi Huyền vòng vo đảo tròng mắt, cũng không hỏi nhiều.

Tiêu Tiểu Đông các người tiến vào ổ trăn, trăn vương vừa chết, còn dư lại yêu xà chết thất thất bát bát, còn sót lại cảm nhận được mấy người hơi thở, ồ một cái mà tán.

Tiêu Tiểu Đông dùng hộp ngọc đem mấy bụi cỏ hóa rồng cây giống

đựng vào.

Lôi Huyền nhìn Tiêu Tiểu Đông, nói: "Ngươi cái này là cây giống, dược liệu không đủ, bụi cây này chín muồi cho ngươi."

Tiêu Tiểu Đông liếc Lôi Huyền một cái, nói: "Ta biết ta hái là cây giống, ta mang về xem xem có không có cách nào, bồi dưỡng, vậy cây thành thục cỏ hóa rồng chính ngươi giữ đi." Trước yêu thú tựa hồ là bị Lôi Huyền trên người một kiện pháp bảo trọng thương, Tiêu Tiểu Đông đoán chừng phải là một có hạn chế số lần dùng cho bảo toàn tánh mạng pháp bảo, trận chiến này, Lôi Huyền cũng tổn thất không nhỏ.

Tiêu Tiểu Phàm nhìn Tiêu Tiểu Đông lại nhìn xem Lôi Huyền, chỉ cảm thấy giữa hai người bầu không khí có chút quỷ dị, còn nói đi lên là nơi nào quỷ dị.

Lôi Huyền các người từ trong hang đi ra, mới phát hiện chung quanh tới không ít tu sĩ.

"Lôi sư huynh, đã xảy ra chuyện gì, động tĩnh thật là lớn à!" Đổng Lâm hỏi.

Lôi Huyền lắc đầu một cái, nói: "Không việc gì, ta là cảm thấy nơi này kim tuyến mãng phẩm tương không tệ, cho nên muốn bắt trở về, hầm canh rắn, không nghĩ tới rắn này lợi hại chặt, thiếu chút nữa lật thuyền trong mương."

Đổng Lâm có chút bất ngờ nói: "Thì ra là như vậy à!"

Đi ra rừng cây sau đó, Tiêu Tiểu Đông liền cùng Lôi Huyền các người cáo biệt.

Tiêu Tiểu Đông xụ mặt, đi ở phía trước, Âu Dương Cẩm Nguyệt theo ở phía sau.

Nhìn Tiêu Tiểu Đông căng thẳng thúi mặt, Âu Dương Cẩm Nguyệt

không biết thế nào, đột nhiên nhiều trêu đùa tâm tư, "Tiểu Đông, ngươi xem Lôi Huyền người này như thế nào à!"

Tiêu Tiểu Đông lạnh lùng quét Âu Dương Cẩm Nguyệt một cái, nói: "Dáng dấp ngũ đại tam thô, làm việc mênh mông đụng đụng, tài trí, so tiểu Phàm còn thiếu một đoạn."

Âu Dương Cẩm Nguyệt nuốt nước miếng một cái, nói: "Nói như vậy, không đúng tí nào?"

Tiêu Tiểu Đông cắn răng, nói: "Vậy ngược lại cũng không phải, nói tóm lại, thực lực cũng không tệ lắm." Tên kia mắt thấy là muốn lên cấp trúc cơ, không chừng lần sau gặp mặt, đến lượt kêu tiền bối, hắn cũng phải nghĩ biện pháp, nhanh chóng tăng lên thực lực mới được.

------oOo------

Chương 121: Gặp gia trưởng rồi

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 121: Gặp gia trưởng rồi
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Lôi Huyền đi theo Tiêu Tiểu Phàm sau lưng, tràn đầy nhức đầu nói: "Tiểu Phàm, anh ngươi tới, làm sao không có nghe ngươi nói à!" Tiểu Phàm nếu là cho sớm hắn đề phòng, hắn cũng không biết phạm lớn như vậy cái sai lầm.

Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy khổ não gãi gãi mặt, nói: "Anh không để cho nói, các ngươi chớ nói ra ngoài à!"

"Anh ngươi tại sao không để cho nói à!" Đường Vân Kiệt có chút mê hoặc hỏi.

Tiêu Tiểu Phàm lắc đầu một cái, nói: "Anh nói làm người phải khiêm tốn, hắn không thích dụ cho người nhìn chăm chú, hắn phải làm buồn bực phát đại tài người."

"Nguyên lai là như vậy à! Nhưng mà ngươi không nói sớm, trước Lôi sư huynh thiếu chút nữa đem anh ngươi đánh chết." Đường Vân Kiệt vỗ ngực một cái, lòng vẫn còn sợ hãi nói.

Lôi Huyền vội vàng bưng kín Đường Vân Kiệt miệng, hướng về phía Tiêu Tiểu Phàm lúng túng cười một tiếng, nói: "Tiểu Phàm, ngươi không muốn nghe hắn nói bậy, không có chuyện."

Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy hồ nghi nhìn Lôi Huyền.

Đường Vân Kiệt cười một tiếng, nói: "Đúng đúng đúng, ta nói bậy bạ, nhắc tới, anh ngươi thật khốc à!"

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, dương dương đắc ý nói: "Anh cả, vốn là rất lợi hại à!"

"Anh ngươi là cái gì linh căn à! Sẽ không cũng là một linh căn đi." Đường Vân Kiệt chuyển đổi đề tài hỏi.

Tiêu Tiểu Phàm lắc đầu một cái, nói: "Không phải, là thủy mộc song linh căn."

Đường Vân Kiệt có chút kinh ngạc nói: "Thủy mộc song linh căn, vậy hẳn là đạt tới tông môn thu học trò tiêu chuẩn à!"

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Có thể anh là man hoang đại lục người, tư chất khảo hạch muốn càng nghiêm ngặt một ít, cho nên, không có trúng tuyển."

Lôi Huyền cáo biệt Tiêu Tiểu Phàm, không khỏi có chút ủ rũ cúi đầu.

Đường Vân Kiệt đi theo Lôi Huyền bên người, vẫn là có chút chưa tỉnh hồn lại, "Ta nói sao, ta nói tiểu Phàm làm sao đột nhiên tỉnh ngộ, nguyên lai là Tiêu Tiểu Đông khuyên hắn, Tiêu Tiểu Phàm người anh này đối với ảnh hưởng của hắn rất lớn à! Tiêu Tiểu Đông để cho hắn không cần để ý Đổng Lâm, tiểu Phàm thật không để ý tới Đổng Lâm, đợi một hồi Tiêu Tiểu Đông để cho tiểu Phàm không cần để ý ngươi, tiểu Phàm cũng không để ý ngươi."

Lôi Huyền tức giận nhìn Đường Vân Kiệt một cái, ánh mắt lạnh lùng.

Đường Vân Kiệt lúng túng cười một tiếng, nói: "Lôi sư huynh, ta đùa giỡn, êm đẹp, người ta tại sao phải tiểu Phàm không để ý tới ngươi à!"

Lôi Huyền nhìn Đường Vân Kiệt, nói: "Bé mập, ngươi nói anh Tiểu Phàm có phải hay không không quá thích ta à!"

Đường Vân Kiệt nhìn Lôi Huyền sắc mặt ngưng trọng, nói: "Hẳn sẽ không đi." Đường Vân Kiệt âm thầm thầm nghĩ: Nói nhảm, ngươi lần đầu tiên gặp mặt không nói hai lời công kích người ta, lần thứ hai gặp mặt, để cho đối phương rơi vào hiểm cảnh, đối phương có thể thích ngươi mới có quỷ.

. . .

Khu bắc vườn linh dược.

"Cỏ hóa rồng? Từ đâu tới?" Tiêu Cảnh Đình có chút kinh ngạc nhìn Hứa Mộc An hỏi.

Hứa Mộc An thản nhiên nói: "Tiểu Đông đưa tới."

"Tiểu Đông? Cũng không biết, tên nầy nơi nào lấy được, cái này cỏ hóa rồng có thể là đồ tốt à!" Cỏ hóa rồng có thể dùng với luyện thể, niên đại càng cao, luyện thể hiệu quả càng tốt, cao cấp niên đại cỏ hóa rồng ít chi lại càng ít, nếu là dùng linh tuyền thúc sanh, nhưng lại bất đồng.

"Tiểu Đông qua như thế nào à! Linh thạch còn đủ hoa sao? Em cho con chuẩn bị một phần, cho con đưa qua." Tiêu Cảnh Đình nói ,

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Tiểu Đông nói cũng không tệ lắm, hắn bây giờ mỗi ngày cùng Âu Dương Cẩm Nguyệt cùng nhau làm nhiệm vụ, có thể được lợi rất nhiều linh thạch, bất quá, ta lại cho hắn một phần, trả lại cho hắn không thiếu nước linh, tiểu Tấn cho hắn làm rất nhiều ăn ngon, cũng kín đáo đưa cho hắn."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Như vậy cũng tốt."

"Tiểu Phàm sẽ tới một chuyến." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình sững sốt một chút, tràn đầy bất ngờ nói: "Tiểu Phàm muốn đi qua? Không phải nói, tiểu Phàm bị quản rất nghiêm, rất khó

đi ra ngoài sao?"

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: " Đúng như vậy, bất quá, thật giống như có người hỗ trợ."

Tiêu Cảnh Đình có chút kích động nói: "Vậy thật phải thật tốt cám ơn người ta."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Tiêu Tiểu Phàm đi theo Lôi Huyền sau lưng, có chút khẩn trương nói: "Lôi Huyền, ngươi xem ta cái này cả người quần áo như thế nào?"

Tiêu Tiểu Phàm trên y phục, thêu một cái đáng yêu con hổ, Lôi Huyền nhớ cái này quần áo là Tiêu Tiểu Phàm thích vô cùng một kiện, ngày thường không quá không tiếc lấy ra mặc.

"Rất tốt thấy thế nào." Lôi Huyền nói.

Tiêu Tiểu Phàm bưng mặt, lo lắng nói: "Ta trưởng tàn phế không có à! Cha thấy ta bây giờ dáng vẻ, có thể hay không không thích ta à!"

Lôi Huyền lắc đầu một cái, nói: "Không có à! Rất đẹp, rất đáng yêu, cha ngươi thấy được, nhất định sẽ so với ban đầu hơn nữa thích ngươi."

Lôi Huyền nhìn Tiêu Tiểu Phàm trắng trẻo đầy đặn khuôn mặt nhỏ nhắn, tim đập thình thịch đập thình thịch không ngừng nhảy.

"Lôi Huyền, ta bây giờ thật khẩn trương, thật khẩn trương à! Ngươi có khẩn trương hay không à!" Tiêu Tiểu Phàm hỏi.

Lôi Huyền theo bản năng gật đầu một cái, nói: "Ta cũng khẩn trương đây."

Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy kỳ quái nhìn Lôi Huyền, nói: "Ta gặp cha ta

khẩn trương, ngươi khẩn trương cái gì chứ ?"

Lôi Huyền: ". . ." Hắn chính là khẩn trương à!

"Thật lâu không gặp qua cha, không biết cha lớn lên hình dáng ra sao." Tiêu Tiểu Phàm lẩm bẩm.

Lôi Huyền hướng Tiêu Tiểu Phàm hỏi: "Cha ngươi, nguyên lai dáng dấp ra sao à!"

Tiêu Tiểu Phàm suy nghĩ một chút, nói: "Cha dáng dấp ra sao? Cha, thật là đẹp trai thật là đẹp trai à! Bây giờ nhất định đẹp trai hơn càng đẹp trai hơn."

2 người cưỡi linh kiếm, hướng khu bắc vườn linh dược dường như bay đi.

. . .

Hứa Mộc An đã sớm chờ ở liền động phủ trước, thấy Tiêu Tiểu Phàm cùng Lôi Huyền tới, nhất thời lòng tràn đầy kích động.

"Tiểu Phàm à! Cũng lớn như vậy." Hứa Mộc An nhìn Tiêu Tiểu Phàm, tròng mắt một hồi ướt át.

Tiêu Tiểu Phàm thấy Hứa Mộc An, tâm tình cũng có chút kích động.

"Mẹ." Tiêu Tiểu Phàm ở Hứa Mộc An trong ngực cà một cái.

Hứa Mộc An ôm Tiêu Tiểu Phàm, nói: "Tốt lắm, con vào đi thôi, cha cho con làm rất nhiều con thích ăn thức ăn, con mau đi đi."

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, vui mừng vui vẻ nói: " Được."

Hứa Mộc An hướng Lôi Huyền nhìn sang, nói: "Ngươi chính là Lôi Huyền đi, nghe nói may mà ngươi, tiểu Phàm mới có thể đi ra ngoài, thật là đa tạ ngươi."

Lôi Huyền vội vàng nói: "Chú, không cần khách khí."

Hứa Mộc An nhìn Lôi Huyền, trong con ngươi không nhịn được lộ ra mấy phần quan sát, Lôi Huyền xoa xoa tay, tràn đầy khẩn trương nhìn Hứa Mộc An, tình cảnh tạm thời có chút căng thẳng.

Tiêu Tiểu Tấn đi ra, nói: "Mẹ, cha kêu ngươi đây."

Hứa Mộc An hướng về phía Lôi Huyền cười một tiếng, nói: "Anh bạn trẻ, một khối vào đi."

Lôi Huyền thụ sủng nhược kinh nói: " Được a !"

Vì nghênh đón Tiêu Tiểu Phàm, Tiêu Cảnh Đình làm một bàn lớn thức ăn, Tiêu Tiểu Phàm ngồi ở bên cạnh bàn, mất tự nhiên không nhúc nhích đũa, trong con ngươi nhưng tràn đầy hung quang.

"Anh bạn trẻ, sắp trúc cơ đi, xem ngươi tuổi không lớn lắm, nhỏ như vậy liền trúc cơ, sau này tiền đồ vô lượng à!" Hứa Mộc An nói.

Lôi Huyền có chút xấu hổ nói: "Cũng khá tốt."

Tiêu Cảnh Đình đầy là tò mò nhìn Lôi Huyền, theo con trai lớn theo như lời, cái này Lôi Huyền rắp tâm không thể dò được, hướng về phía Tiêu Tiểu Phàm thằng ngốc này con trai, có nghĩ không an phận, Tiêu Cảnh Đình không thể không đối với cái này, đa dụng mấy phần lòng.

Tiêu Tiểu Tấn hai tròng mắt chiếu lấp lánh nhìn Lôi Huyền, Lôi Huyền bị Tiêu gia người một nhà nhìn có chút quẫn bách.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Lôi Huyền, nói: "Đại ca ca, anh dáng dấp thật tráng à!"

Lôi Huyền da mặt đỏ lên, đột nhiên cảm giác được có chút vô cùng xấu hổ.

"Đại ca ca, anh dáng dấp như thế tráng, lượng cơm nhất định rất lớn đi." Tiêu Tiểu Tấn quét một vòng Lôi Huyền bụng nói.

Lôi Huyền nuốt nước miếng một cái, không lời chống đở.

"Đúng vậy! Hắn lượng cơm rất lớn." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Lôi Huyền: ". . ."

Tiêu Tiểu Tấn tràn đầy hâm mộ nói: "Thật tốt, ta có thật nhiều đồ muốn ăn, nhưng mà, không ăn nổi thật là nhiều."

Lôi Huyền: ". . ."

Tiêu Tiểu Phàm xem người một nhà ánh mắt, đều tập trung ở Lôi Huyền trên người, không khỏi có chút thất lạc.

"Cha, mẹ, tiểu Tấn các ngươi không được cũng nhìn chằm chằm Lôi Huyền à! Các ngươi thật lâu không gặp ta, ta dáng dấp đáng yêu." Tiêu Tiểu Phàm có chút ngượng ngùng nói.

Tiêu Cảnh Đình đưa mắt chuyển đến Tiêu Tiểu Phàm trên người, gật đầu một cái, nói: "Là đâu, là đâu, một đoạn thời gian không gặp, tiểu Phàm dáng dấp đáng yêu, rất khả ái đây."

Tiêu Tiểu Phàm bưng khuôn mặt nhỏ nhắn, có chút xấu hổ.

"Cha, có muốn hay không tiểu Phàm à?" Tiêu Tiểu Phàm nũng nịu hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Nghĩ thế nào, cha muốn chết tiểu Phàm."

. . .

Ăn cơm, thừa dịp Hứa Mộc An cùng Tiêu Tiểu Phàm lúc nói chuyện,

Tiêu Cảnh Đình đem Lôi Huyền gọi tới một bên, "Người bạn nhỏ, ngươi bao lớn à!"

Lôi Huyền có chút nhăn nhó nói: "Mười tuổi."

Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Thằng nhóc thúi, mới mười tuổi lại có thể liền lớn lên một bức tướng gấu, ăn gì lớn lên à! Mới mười tuổi đã nhìn chằm chằm con trai mình, thật là quá đáng.

" Không sai, không tệ, mới mười tuổi liền luyện khí chín tầng tột cùng, nhìn dáng dấp, lập tức có thể trúc cơ." Tiêu Cảnh Đình tràn đầy tán dương nói.

"Tiểu Phàm cũng rất lợi hại, tiểu Phàm là một linh căn, trúc cơ sau này, tu luyện rất nhanh." Lôi Huyền nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Tiểu Phàm lợi hại, đó là chuyện sau này, nghe nói, ngươi rất chiếu cố hắn?"

Lôi Huyền chà xát tay, nói: "Chúng ta là lẫn nhau chiếu cố, không tính là, ta rất chiếu cố hắn."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Lôi Huyền, cười một tiếng, nói: "Ngươi không cần khiêm tốn."

Lôi Huyền bị Tiêu Cảnh Đình "Hiền hòa " ánh mắt, nhìn lông mao.

Tiêu Tiểu Phàm ở Tiêu Cảnh Đình trong động phủ chơi hồi lâu, mới mang túi lớn, bọc nhỏ ăn rời đi.

Lôi Huyền cưỡi linh kiếm, Tiêu Tiểu Phàm đứng ở Lôi Huyền sau lưng hừ nhanh nhẹn ca dao.

. . .

Lôi Huyền nhìn Tiêu Tiểu Phàm, nói: "Ngươi tâm tình rất tốt à!"

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: " Ừ, cha khen ta khả ái đây."

"Đúng vậy! Ngươi khả ái nhất." Lôi Huyền nói.

"Cha, càng lớn càng đẹp trai, sắp cực kỳ đẹp trai." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Lôi Huyền thầm nói: Tiêu Tiểu Phàm thích cha hắn, liền xem cha hắn cái gì cũng đều tốt, Tiêu Cảnh Đình là dáng dấp có chút đẹp trai, nhưng là, cực kỳ đẹp trai cũng chưa đến nỗi.

Lôi Huyền cuối cùng rõ ràng liền Tiêu Tiểu Phàm trước kia tại sao như vậy thích Đổng Lâm, chợt một cái nhìn một chút tới, Đổng Lâm thật đúng là cùng Tiêu Cảnh Đình dáng dấp có chút giống, bất quá, bây giờ chánh chủ đều tới, Đổng Lâm như thế cái hàng giả, dĩ nhiên chỉ có thể đứng một bên đi.

Tiêu Tiểu Phàm hướng Lôi Huyền nhìn sang, nói: "Cha, thật giống như rất thích ngươi à! Kéo ngươi hạch hỏi."

Lôi Huyền có chút vui mừng nói: "Ngươi cảm thấy cha ngươi, rất thích ta sao?"

Tiêu Tiểu Phàm cắn môi, nói: "Ta cũng không biết à! Cha, cũng không thế nào hỏi ta vấn đề, nhưng hỏi ngươi một đống, cha ta cũng hỏi ngươi vấn đề gì à!"

Lôi Huyền: ". . ." Hắn quá khẩn trương, hỏi những thứ gì, bây giờ cũng quên mất xong hết rồi.

"Ta. . . Quên mất." Lôi Huyền nói.

Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy thất vọng nói: "Ngươi trí nhớ thật là kém à!"

------oOo------

Chương 122: Định hồn đan

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 122: Định hồn đan
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Lôi Huyền cưỡi phi kiếm, đem Tiêu Tiểu Phàm đưa đến động phủ trước.

Đến nơi điểm. 2 người phát hiện Tiêu Tiểu Phàm động phủ trước, đã thêm một người, nhìn người tới, Tiêu Tiểu Phàm trên mặt rõ ràng thêm mấy phần cẩn trọng.

"Tiểu Phàm, ngươi chạy đi nơi nào?" Bạch Kính Phàm nhanh nói tàn khốc hỏi.

Tiêu Tiểu Phàm có chút chột dạ nói: "Đi ra ngoài chơi chơi."

Bạch Kính Phàm trúc cơ trung kỳ tu vi, là Bạch Lợi Chinh cháu bốn đời, Bạch Lợi Chinh bế quan sau đó, liền dặn dò Bạch Kính Phàm nhìn chằm chằm Tiêu Tiểu Phàm tu luyện.

Bạch Kính Phàm cũng không có truy cứu Tiêu Tiểu Phàm mục tiêu, chẳng qua là nhanh nói tàn khốc nói: "Ngươi không nhỏ, cả ngày chỉ biết là chơi chơi chơi, cố gắng tu luyện mới là đứng đắn, tổ gia gia ở ngươi trên người xài bao nhiêu tâm huyết, hắn nhắm một cái quan, ngươi cũng biết khắp nơi điên chơi, uổng công hoang phế mình tốt tư chất."

Tiêu Tiểu Phàm có chút chột dạ cúi đầu xuống, trong lòng buồn rầu.

"Bạch sư thúc, tiểu Phàm đã rất cố gắng, im lìm lòng tu luyện cũng là không được, muốn làm nghỉ kết hợp mới được." Lôi Huyền giúp

mở miệng nói.

Bạch Kính Phàm quét Lôi Huyền hai mắt, nói: "Là Lôi Huyền à! Lôi Huyền ngươi sắp trúc cơ đi, ngươi cũng cái này tu vi, lại thế nào đi ra ngoài chạy loạn khắp nơi."

Lôi Huyền thản nhiên nói: "Trúc cơ sự việc, không gấp."

Bạch Kính Phàm lắc đầu một cái, nói: "Trúc cơ nơi nào có không gấp, cũng chỉ có ngươi cũng linh khí dật đỉnh còn không cấp, ngươi nhanh đi về tĩnh tâm một chút trúc cơ đi, so với ngươi tới, tiểu Phàm có thể kém xa lắc."

Lôi Huyền gãi đầu một cái, nói: "Tiểu Phàm cũng không biết so ta kém."

"Tiểu Phàm tên nầy, không biết tiến thủ, thật là mù mắt hắn tốt thiên phú, Lôi Huyền à! Tiểu Phàm, gần đây muốn bế quan tu luyện, không có sao ngươi liền sẽ không tới tìm hắn, chuyên tâm trúc cơ đi." Bạch Kính Phàm nhìn chăm chú dặn bảo nói.

Lôi Huyền có chút thất vọng "Nga" một tiếng.

Bạch Kính Phàm đem Tiêu Tiểu Phàm chạy đi tu luyện, Tiêu Tiểu Phàm vừa đi, Bạch Kính Phàm ánh mắt, lập tức trầm xuống.

Bạch Kính Phàm bên người một người, nói: "Bạch sư thúc, Lôi Huyền cùng Tiêu Tiểu Phàm đi như vậy gần, cùng lão tổ sự việc đạt thành, thằng nhóc này có thể hay không gây chuyện à!"

Bạch Kính Phàm lắc đầu một cái, nói: "Bất quá một chút mông lung hảo cảm, không tính là cái gì, sau này, đem Tiêu Tiểu Phàm câu đứng lên, tận lực không nên để cho bọn họ gặp mặt là tốt." Lôi Huyền tuổi tác còn nhỏ, căn bản không đủ gây sợ hãi, cùng lớn tuổi chút, cũng biết khi còn bé một chút hảo cảm, có nhiều hoang đường.

"Thật đáng tiếc, lão tổ đánh vào nguyên anh thất bại."

Bạch Kính Phàm khẽ thở dài một hơi, nói: "Nguyên anh nơi nào có tốt như vậy kết à!" Toàn bộ tông môn tu sĩ vô số, cũng bất quá 2 cái Nguyên anh kỳ thái thượng trưởng lão."Tốt lắm, nghĩ biện pháp đốc thúc Tiêu Tiểu Phàm cái thằng nhóc đó tu luyện, nếu là lão tổ xuất quan, thằng nhóc này vẫn là luyện khí kỳ, thì phiền toái."

Tiêu Cảnh Đình ở ngoại môn cuộc sống, qua không tệ, suốt ngày nghiên cứu các loại mới lạ linh thực, kiếm không ít linh thạch.

Tiêu Tiểu Phàm trở lại động phủ sau đó, để cho Bạch Kính Phàm nhìn, có thể đi ra ngoài cơ hội ít đi, bất quá, thằng nhóc này, hay là tìm cơ hội trộm chạy ra ngoài nhiều lần.

. . .

Tiêu Tiểu Phàm mấy lần đến, rốt cuộc đưa tới Cừu Vân chú ý.

"Tiêu Tiểu Phàm là con trai ngươi?" Cừu Vân nhìn Tiêu Cảnh Đình có chút kinh nghi nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Khu bắc vườn linh dược là Cừu Vân địa bàn, Tiêu Cảnh Đình bản không trông cậy vào lừa gạt được Cừu Vân, bị phơi bày, cũng rất trấn định.

Cừu Vân lạnh lùng cười một tiếng, cũng không biết có phải hay không châm chọc, "Ngươi làm việc giữ bí mật không tệ à! Tiêu Tiểu Phàm đã tới mấy lần, bất quá đại đa số người, đều cảm thấy hắn thèm ăn, muốn ăn linh quả mới tới."

Tiêu Cảnh Đình lúng túng cười một tiếng, nói: "Tiểu Phàm thân phận đặc thù, ta không muốn cho hắn gây phiền toái."

"Có một cái như vậy con trai một linh căn, ngươi nhất định cảm thấy rất kiêu ngạo đi." Cừu Vân híp mắt hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Đáng tiếc." Cừu Vân nói.

Tiêu Cảnh Đình có chút không hiểu nhìn Cừu Vân, "Cừu quản sự, cái gì đáng tiếc? Đáng tiếc cái gì?"

Cừu Vân có chút thương hại nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Tiêu Tiểu Phàm sư phụ Bạch Lợi Chinh, mau năm trăm tuổi, thọ đếm không nhiều lắm, hắn lớn như vậy số tuổi, muốn còn sống, chỉ có hai cái lựa chọn , thứ nhất, kết anh, thứ hai đoạt xác, Bạch Lợi Chinh mấy tháng trước kết anh thất bại, hắn chỉ còn lại con đường thứ hai, đoạt xác."

Tiêu Cảnh Đình trợn to mắt, tràn đầy không thể tưởng tượng nổi nhìn Cừu Vân, "Tiểu Phàm, là Bạch Lợi Chinh chọn đoạt xác đối tượng?"

Cừu Vân cười một tiếng, nói: "Bạch Lợi Chinh đã là đoạt xác làm khá hơn chút năm chuẩn bị, hắn có mười mấy học trò, những người đó đều là bị chọn, bất quá, con trai ngươi là thí sinh tốt nhất, đoạt xác là có nguy hiểm, với nhau tình trạng thân thể càng tương tự, đoạt xác tỷ lệ thành công càng cao, Bạch Lợi Chinh là hệ lửa một linh căn, mặc dù hắn học trò không thiếu, nhưng là, một linh căn đáng quý, chỉ có con trai ngươi là."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Cừu Vân, không nhịn được trợn to mắt, có chút nóng nảy nói: "Vậy có biện pháp gì sao? Ta nghĩ biện pháp mang tiểu Phàm đi."

Cừu Vân cười lạnh một chút, âm trầm nói: "Đi, ngươi có thể đi tới chỗ nào đi? Bắt cóc Thanh Vân tiên môn đệ tử tinh anh tội danh cũng không nhỏ, Thanh Vân tiên môn thế lực bao lớn, ngươi còn liên lụy người khác, khác người một nhà cũng bồi tiến vào."

"Cừu quản sự, chẳng lẽ không có những biện pháp khác?" Tiêu Cảnh Đình lòng như lửa đốt nói.

Cừu Vân nhún vai một cái, nói: "Để cho con trai ngươi đừng trúc cơ, càng sớm trúc cơ, sẽ chết càng nhanh."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Cừu Vân, nói: "Có ý gì à?"

Cừu Vân nhún vai một cái, nói: "Bạch Lợi Chinh là kim đan hậu kỳ tu giả à! Hắn muốn chiếm thân xác, đoạt xác đối tượng tu vi ít nhất là trúc cơ, nếu không, linh hồn lực cùng thân thể khó mà phù hợp, đoạt xác rất dễ thất bại."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Cừu quản sự, ta biết ngươi kiến thức rộng, ngươi nhất định có biện pháp có phải hay không?" Tiêu Cảnh Đình có chút khẩn trương nói.

Cừu Vân nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Biện pháp, không phải nói cho ngươi?"

"Không được trúc cơ?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Cừu Vân gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, đây là trực tiếp nhất biện pháp." Bạch gia lão đầu kia, cũng không biết là không phải đang đợi Tiêu Tiểu Phàm trúc cơ, cho nên một mực kéo.

Tiêu Cảnh Đình không khỏi có chút khó xử, Tiêu Tiểu Phàm là một linh căn, nghe nói như vậy linh căn, không cần tu luyện thế nào, cũng có thể tự động thu nạp linh khí chung quanh, thậm chí không cần trúc cơ đan cũng có thể trúc cơ thành công, ai biết Bạch Lợi Chinh tên nầy có thể sống bao lâu, chẳng lẽ để cho con trai mình, uổng công trễ nãi đại thời gian tốt các người chết.

Huống chi, tiểu Phàm như vậy thiên tư, chậm chạp không trúc cơ, nhất định sẽ dụ cho người hoài nghi, đến lúc đó, ép đối phương chó cùng đường quay lại cắn sẽ không tốt.

"Tông môn bỏ mặc sao?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Tông môn tại sao phải quản, Bạch Lợi Chinh nếu là đoạt xác thành công, vậy tông môn vẫn là có một cái hệ lửa một linh căn tu giả, hơn nữa, Bạch Lợi Chinh đã từng là kim đan đỉnh cao, lại có qua kết anh kinh nghiệm, từ trình độ nào đó mà nói, hắn so con trai ngươi dễ dàng hơn kết anh." Cừu Vân không đếm xỉa tới phá vỡ Tiêu Cảnh Đình trông đợi.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình chỉ cảm thấy nhức đầu sắp nứt, trong lòng có một cổ khó tả hối hận, sớm biết, hắn năm đó cũng sẽ không đi thành Tinh, bây giờ đem con trai rơi vào loại này tình cảnh.

Tiêu Cảnh Đình đột nhiên rõ ràng rất chuyện, ví dụ như tiểu Phàm nói, sư phụ đối với hắn rất tốt, chính là rất nghiêm nghiêm túc, không thế nào ra sức hắn dùng đan dược, lại để cho hắn mau sớm trúc cơ.

Nghe nói, đan dược ăn nhiều, là sẽ ảnh hưởng hậu kỳ kết anh, ví dụ như tiểu Phàm nói, hắn vậy mấy người sư huynh đệ, rất lo lắng an nguy của hắn, không thế nào để cho hắn đi ra ngoài làm nhiệm vụ, nói thí dụ như, tiểu Phàm mặc dù là nội môn đệ tử tinh anh, hành động lại nhận được hạn chế.

Cừu Vân nhìn Tiêu Cảnh Đình giống như bị thiên sét đánh trúng dáng vẻ, trong lòng lóe lên mấy phần thương hại, tạm thời cũng sờ không trúng mình đem chuyện này, nói cho Tiêu Cảnh Đình là đúng hay sai.

"Còn có biện pháp khác không?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Cừu Vân suy nghĩ một chút, nói: "Có, cũng không có."

Tiêu Cảnh Đình có chút nóng nảy hỏi: "Có biện pháp gì?"

"Có một loại định hồn đan, nghe nói có thể vững chắc thần hồn, củng cố linh đài, cũng có thể phòng ngừa đoạt xác, nhưng mà định

hồn đan đan phương đã thất lạc, còn dư lại chỉ có tàn phương, vô số đan sư muốn phục hồi như cũ vậy đan phương, đều thất bại, nếu như, ngươi có thể tìm được vậy định hồn đan đan phương, hơn nữa đem đan dược luyện chế được, sự tình kia thì dễ làm." Cừu Vân nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Cừu Vân, tràn đầy cảm kích nói: "Đa tạ Cừu quản sự, không biết, định hồn đan thuốc chủ yếu là cái gì?"

Cừu Vân nhìn Tiêu Cảnh Đình, nhíu mày một cái, nói: "Ngươi thật đúng là muốn luyện chế định hồn đan à! Ta biết ngươi cái đó cả nhà giống như là một luyện đan sư, nhưng là, chỉ bằng 2 người các ngươi, muốn phục hồi như cũ vậy đánh rơi đã lâu định hồn đan đan phương, cũng là không quá có thể."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Dù sao phải hết sức thử một lần."

Cừu Vân gật đầu một cái, nói: "Ngươi cũng không cần phải gấp, ta coi trước con trai ngươi kia là một không định tính, không thế nào thích tu luyện, muốn trúc cơ còn muốn cái 1-2 năm đâu, cái này 1-2 năm, có lẽ có biến cố gì cũng nói không chừng."

Tiêu Cảnh Đình cười khổ một cái, hắn cũng không dám đem hy vọng ký thác vào hư vô kia mờ mịt biến số ở trên.

Chỉ cần đem định hồn đan thuốc chủ yếu lấy được, có lẽ ngọc bội không gian, là có thể tự động tuôn ra định hồn đan đan phương, cùng đan dược kia luyện chế được, hắn lại len lén cho tiểu Phàm ăn, lão đầu kia lại tác quái, cũng bế tắc.

Tiêu Cảnh Đình trở lại động phủ sau đó, đem đoạt xác sự việc cùng Hứa Mộc An nói, Hứa Mộc An bị sợ không nhẹ.

2 người sau khi thương nghị, nhất trí quyết định, chuyện này tạm thời trước không nói cho Tiêu Tiểu Phàm cùng Tiêu Tiểu Đông, Tiêu Tiểu Phàm là một giấu không được chuyện, nếu là biết, không chừng lộ chân ngựa, Tiêu Tiểu Đông là một quỷ cơ trí, Tiêu Cảnh

Đình suy nghĩ Tiêu Tiểu Đông còn nhỏ tuổi, lo lắng quá nhiều sự việc không tốt.

"Cái đó Cừu quản sự, có chút rất đặc biệt à!" Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Đối phương lần này có thể giúp hắn không nhỏ bận bịu à! Nếu không cùng tiểu Phàm bị đoạt xác, hắn còn bị chẳng hay biết gì.

"Nghe nói, người nọ không phải Thanh Vân tiên môn tu giả." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đối phương tuổi tác nhìn như cũng không lớn, nhưng là cái trúc cơ hậu kỳ, cũng coi là trẻ tuổi có chút, còn có một tay nuôi trồng linh dược năng lực, tuyệt đối có lai lịch."

"Cũng không biết Cừu quản sự mặt, tại sao phải biến thành như vậy." Hứa Mộc An nói.

"Không nói cái này, chúng ta phải nhanh chóng nghĩ biện pháp luyện chế định hồn đan." Tiêu Cảnh Đình nói. Trừ định hồn đan, bọn họ còn muốn tìm một cái đường lui.

Bạch Lợi Chinh ở tiên môn kinh doanh nhiều năm, nếu như người này người ủng hộ, đem đoạt xác thất bại thù, ghi tạc Tiêu Tiểu Phàm trên người, vậy thì phiền toái.

------oOo------

Chương 123: Bạch Lợi Chinh qua đời

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 123: Bạch Lợi Chinh qua đời
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Biết Tiêu Tiểu Phàm tình cảnh, Tiêu Cảnh Đình một bên để cho Tiêu Tiểu Đông cho Tiêu Tiểu Phàm gởi lời, để cho Tiêu Tiểu Phàm không nên gấp trước trúc cơ, một bên ở tất cả đại linh dược thị trường đi loanh quanh.

Luyện chế định hồn đan cần cỏ ngưng hồn, Tiêu Cảnh Đình tìm mười mấy ngày, không có tiến triển gì, gấp miệng đầy bốc lửa ngâm .

Cừu Vân xem Tiêu Cảnh Đình mỗi ngày đi sớm về trễ, hình dung tiều tụy, chỉ điểm Tiêu Cảnh Đình đi một nơi tối tăm thành phố, Tiêu Cảnh Đình được cỏ ngưng hồn, đối với Cừu Vân nhất thời cảm kích không thôi.

Cỏ ngưng hồn tới tay sau đó, ngọc bội không gian quả nhiên hiện lên 1 bản định hồn đan đan phương.

Định hồn đan chẳng những có thể đối kháng đoạt xác, còn có thể vững chắc thần hồn, thậm chí kim đan lên cấp nguyên anh lúc này viên thuốc này còn có thể chống đở tâm ma.

Tiêu Cảnh Đình như nhặt được chí bảo, tràn đầy kích động đem cỏ ngưng hồn dời vào không gian trong ngọc bội, mỗi ngày tưới linh tuyền.

Cỏ ngưng hồn rất dễ hỏng, sinh trưởng rất chậm, đem Tiêu Cảnh Đình gấp quá sức.

Tiêu Cảnh Đình gấp đi nữa, cũng chỉ có thể từ từ cùng cỏ ngưng hồn lớn lên.

Hứa Mộc An cùng Tiêu Cảnh Đình mỗi ngày giương mắt chờ cỏ ngưng hồn lớn lên, Hứa Mộc An mỗi ngày tận tâm tận lực rèn luyện thuật luyện đan, chỉ sợ một hồi cỏ ngưng hồn trưởng thành, hắn nhưng không cẩn thận đem đan dược luyện hư, trễ nãi sự việc.

Tiêu Tiểu Tấn xem cha, mẹ mỗi ngày bận nhiều việc, mỗi ngày tự giác nấu cơm, tu luyện, rất biết điều.

Tiêu Tiểu Tấn rất thích tìm Cừu Vân chơi, Cừu Vân ban đầu không quá vui vẻ Tiêu Tiểu Tấn, bị Tiêu Tiểu Tấn quấn mấy lần, liền tháo xuống lạnh như băng mặt nạ, có lúc, còn biết cho Tiêu Tiểu Tấn trái cây ăn.

Tiêu Cảnh Đình đối với Tiêu Tiểu Tấn cùng Cừu Vân giao hảo biểu thị vui mừng.

. . .

Âu Dương Cẩm Nguyệt nâng cằm, nhìn Tiêu Tiểu Đông, nói: "Gần đây có cái gì dự định à?"

Tiêu Tiểu Đông nhàn nhạt nói: "Cố gắng tu luyện."

Âu Dương Cẩm Nguyệt nhìn Tiêu Tiểu Đông dáng vẻ nghiêm trang, không nhịn được liếc mắt, nói: "Ngươi cũng quá liều mạng."

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Không liều mạng mạng không được."

Hắn còn muốn giúp em trai đuổi hoa đào, em trai hoa đào đều đã trúc cơ, hắn vẫn chỉ là cái luyện khí tầng 8, đây có thể làm sao làm.

Tiêu Tiểu Đông trầm mặt, trong lòng có chút lo âu, hắn gần đây đi cha, mẹ nơi đó mấy lần, mặc dù cha, mẹ che giấu rất tốt, nhưng là, Tiêu Tiểu Đông vẫn là nhìn ra, 2 người có tâm sự, tựa hồ sự việc còn không nhỏ.

Tiêu Tiểu Đông không quá rõ, Tiêu Cảnh Đình tại sao để cho mình nhắn cho Tiêu Tiểu Phàm, để cho Tiêu Tiểu Phàm không nên gấp trước trúc cơ, nhưng là, mơ hồ cha mẹ nhưng buồn, cùng chuyện này có quan hệ. Tiêu Tiểu Đông không biết cha, mẹ đang lo lắng cái gì, chỉ có thể cố gắng tu luyện.

Âu Dương Cẩm Nguyệt: ". . . Nhắc tới, Lôi Huyền trúc cơ đâu, thật không hỗ là Lôi gia nhân vật thiên tài."

Tiêu Tiểu Đông mặt băng bó, nói: "Đích xác có chút lợi hại."

"Em trai ngươi nếu là nghiêm túc một chút, có lẽ cũng trúc cơ." Âu Dương Cẩm Nguyệt nói.

Tiêu Tiểu Đông thản nhiên nói: "Không gấp, tiểu Phàm còn nhỏ đây." Tiêu Tiểu Đông không hiểu tại sao cha tựa hồ không hy vọng em trai trúc cơ, nhưng là, hắn biết cha làm như vậy nhất định là vì em trai tốt.

. . .

Thời gian cực nhanh, đảo mắt một năm trôi qua, Tiêu Tiểu Phàm cùng Tiêu Tiểu Đông tu vi cũng đưa lên đến luyện khí chín tầng đỉnh cao.

Mà lúc này, Tiêu Cảnh Đình định hồn đan rốt cuộc luyện chế ra.

Tiêu Cảnh Đình đem đan dược chế thành liền đường hoàn, giao cho Tiêu Tiểu Đông, để cho Tiêu Tiểu Đông nhất định nhìn chằm chằm Tiêu Tiểu Phàm, để cho hắn ăn tiếp.

Tiêu Tiểu Đông bị Tiêu Cảnh Đình lặp đi lặp lại dặn dò, tự nhiên đối với trong chuyện này lòng.

Tiêu Tiểu Phàm gặp "Đường đậu" là anh tự mình đưa tới, lại là cha tự tay chế thành, không nghi ngờ hắn, trực tiếp đem đan dược làm đường đậu ăn.

Tiêu Tiểu Phàm ăn vào định hồn đan sau đó không lâu, rốt cuộc ở hắn mấy cái sư huynh đệ dưới sự thúc giục, lên cấp trúc cơ kỳ.

Tiêu Tiểu Phàm có chút ngạc nhiên phát hiện, hắn lên cấp trúc cơ sau đó, hắn mấy người sư huynh đệ, đều giống như thở phào nhẹ nhõm hình dáng, chỉ làm những người đó là cao hứng dùm cho hắn.

"Lôi Huyền, đã lâu không gặp." Tiêu Tiểu Phàm nhìn Lôi Huyền nói.

Lôi Huyền nhìn Tiêu Tiểu Phàm, trong lòng lóe lên mấy phần lo âu, "Ngươi lên cấp trúc cơ?"

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Ngày hôm qua mới vừa lên cấp, so ngươi chậm một ít."

Lôi Huyền chặt cau mày, có chút nóng nảy nói: "Nếu ngươi lên cấp trúc cơ, theo ta ra ngoài làm nhiệm vụ đi, không nên để lại ở bên trong tông môn."

Lôi Huyền lên cấp trúc cơ sau đó, một mực nhớ Tiêu Tiểu Phàm, nhưng là, Tiêu Tiểu Phàm gần đoạn thời gian bị nhìn càng ngày càng chặt, Lôi Huyền cũng không thấy được Tiêu Tiểu Phàm mặt, tu vi tăng lên sau đó, Lôi Huyền biết sự việc dần dần nhiều chút, đối với Tiêu Tiểu Phàm lo âu cũng nhiều chút.

Vì Tiêu Tiểu Phàm chuyện, Lôi Huyền nhờ giúp đỡ qua gia tộc trưởng bối, nhưng là, Lôi gia lão tổ không vui đắc tội Thanh Vân tiên môn, không để ý đến thỉnh cầu của hắn, còn có vài trưởng lão khuyên hắn không nên suy nghĩ nhiều, có lẽ sự việc không như vậy gay go.

"Lúc nào đi ra ngoài làm nhiệm vụ à!" Tiêu Tiểu Phàm hỏi.

Tiêu Tiểu Phàm bị quản thúc nghiêm, lòng đã sớm bay, chẳng qua là có rất nhiều người nhìn chằm chằm, cho nên, một mực không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Lôi Huyền suy nghĩ một chút, nói: "Lập tức đi ngay, chúng ta đi Vân Thiên bí cảnh, chỗ đó, có thiên nhiên hạn chế, chỉ có kim đan trở xuống người có thể đi vào."

Tiêu Tiểu Phàm có chút chần chờ nói: "Ta cũng muốn đi ra ngoài một chút, nhưng mà, sư huynh sư bá cũng không để cho, bọn họ nói, ta mới vừa lên cấp trúc cơ, muốn vững chắc một chút tu vi."

Lôi Huyền nghe được Tiêu Tiểu Phàm mà nói, trong lòng lại là cuống cuồng.

"Tiểu Phàm." Một tiếng kêu gào truyền tới.

Lôi Huyền nhìn người tới, trong lòng chuông báo động ré dài.

"Sư phụ." Tiêu Tiểu Phàm hướng người đâu kêu một tiếng, trong lòng lóe lên mấy phần cổ quái.

Tiêu Tiểu Phàm nhớ mang máng mình lần đầu gặp người sư phụ này lúc này sư phụ tóc bạc mặt hồng hào, dáng dấp rất là tinh thần, bây giờ nhưng lộ ra một cổ tử khí, cả người cũng già đi rất nhiều.

Bạch Lợi Chinh nhẹ nhàng sờ một cái Tiêu Tiểu Phàm đầu, trong con ngươi lóe lên mấy phần vẻ phức tạp.

"Ngươi rốt cuộc lên cấp trúc cơ, so ta dự liệu muốn buổi tối khỏe mấy tháng đâu, bất quá, bất kể như thế nào cuối cùng là trúc cơ." Bạch Lợi Chinh tròng mắt thâm thúy nhìn Tiêu Tiểu Phàm.

Tiêu Tiểu Phàm nghe được Bạch Lợi Chinh mà nói, không khỏi có

chút xấu hổ, "Con không thương tu luyện, cho nên lên cấp hơi trễ."

Bạch Lợi Chinh nhìn Tiêu Tiểu Phàm, thở dài, không biết là trách cứ vẫn là tiếc nuối nói: "Tốt như vậy tư chất, cũng không phải tu luyện, thật là phí của trời."

Lôi Huyền chỉ cảm thấy cả người tóc gáy đều phải dựng lên, Bạch Lợi Chinh đầy thâm ý nhìn Lôi Huyền một cái.

"Tiền bối, ngươi thả qua tiểu Phàm đi." Lôi Huyền không khống chế được bật thốt lên.

Bạch Lợi Chinh chỉ điểm một chút ở Lôi Huyền mi tâm, đem Lôi Huyền điểm hôn mê bất tỉnh.

Tiêu Tiểu Phàm bị Bạch Lợi Chinh cử động sợ hết hồn, không rõ cho nên nhìn Bạch Lợi Chinh, nói: "Sư phụ, ngươi làm gì vậy đâu ?"

Bạch Lợi Chinh cười một tiếng, nói: "Không việc gì, thằng nhóc này, quá mệt mỏi, muốn nghỉ ngơi thật khỏe một chút đây."

Tiêu Tiểu Phàm có chút khổ não nói: "Nhưng mà, sư phụ, coi như hắn cần nghỉ ngơi, cũng không thể để cho hắn nằm ở chỗ này à!"

Bạch Lợi Chinh nhìn Tiêu Tiểu Phàm một cái, nói: "Ngươi không cần quản hắn."

Bạch Lợi Chinh lôi cuốn Tiêu Tiểu Phàm hướng hắn bế quan chỗ dường như chạy nhanh tới.

Tiêu Tiểu Phàm bị Bạch Lợi Chinh mang, trong lòng nhất thời thêm mấy phần bất an, Tiêu Tiểu Phàm như thế nào đi nữa chậm chạp, cũng cảm nhận được Bạch Lợi Chinh trên người địch ý.

. . .

Lôi Huyền thanh tỉnh sau này, vội vàng tìm Tiêu Tiểu Đông, Tiêu Tiểu

Đông đã trúc cơ. Tiêu Tiểu Đông cùng Tiêu Tiểu Phàm trúc cơ thời gian chênh lệch bất quá 1-2 ngày, Tiêu Tiểu Đông thấy Lôi Huyền sắc mặt khó coi, theo bản năng ý thức được xảy ra chuyện.

"Tiểu Đông, tiểu Phàm bị sư phụ hắn bắt đi." Lôi Huyền nói.

Tiêu Tiểu Đông âm thầm thầm nghĩ: Nên tới cuối cùng là tới.

"Nếu như, ta đoán không lầm, tiểu Phàm sư phụ là muốn đoạt xác tiểu Phàm, ta vốn là muốn mang tiểu Phàm đi Vân Thiên bí cảnh, chưa kịp, liền. . ."

Tiêu Tiểu Đông thầm nói: Lôi Huyền tên nầy, cũng có tâm, đáng tiếc, Lôi Huyền mặc dù có thiên phú, nhưng là, còn quá nhỏ, còn không có cùng kim đan lão tổ đối kháng quyền lợi.

Lôi Huyền nhìn Tiêu Tiểu Đông trấn định dáng vẻ, nói: "Ngươi thật giống như không phải rất lo lắng."

"Đoạt xác là có nguy hiểm, tiểu Phàm nhất định có thể còn sống." Tiêu Tiểu Đông tĩnh táo nói.

Lôi Huyền hoàn toàn không có Tiêu Tiểu Đông lạc quan, "Bạch trưởng lão chắc là vì đoạt xác làm qua chuẩn bị đầy đủ."

Tiêu Tiểu Đông híp mắt, làm qua chuẩn bị đầy đủ thì như thế nào, ai bảo tên nầy, coi trọng là em trai mình thân xác.

Vì em trai, cha nhưng mà liền trong truyền thuyết định hồn đan cũng lấy ra, đoạt xác chuyện, Hứa Mộc An ban đầu là gạt Tiêu Tiểu Đông, sau đó mắt thấy không dối gạt được, Hứa Mộc An dứt khoát đem nơi có việc, đều nói cho Tiêu Tiểu Đông.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Lôi Huyền, nói: "Ngươi lại xem đi, nếu là có tình huống gì, cũng có thể giúp một tay hỏi dò một chút."

Lôi Huyền nhìn Tiêu Tiểu Đông dáng vẻ, chỉ cảm thấy đối phương

trấn định quỷ dị.

Lôi Huyền nhìn Tiêu Tiểu Đông trầm ổn dáng vẻ, đột nhiên cảm giác được ổn định mấy phần, Tiêu Tiểu Đông lạnh như vậy yên tĩnh, hẳn là có mấy phần chắc chắn, "Ta lại xem."

Tiêu Tiểu Đông nói: " Được."

Lôi Huyền đi tới Bạch Lợi Chinh bế quan địa phương, Bạch Lợi Chinh bế quan địa phương, đã sớm bị từ bên trong khóa trái, Lôi Huyền gõ nửa ngày, cũng không có người cho mở cửa.

Qua hồi lâu, Tiêu Tiểu Phàm mở cửa, thất hồn lạc phách từ bên trong đi ra.

Lôi Huyền xông tới, thử dò xét nắm Tiêu Tiểu Phàm bả vai, nói: "Tiểu Phàm."

Tiêu Tiểu Phàm ngây ngẩn mở to mắt, nói: "Lôi Huyền."

"Ngươi thế nào? Ngươi không có sao chứ?" Lôi Huyền hỏi.

Tiêu Tiểu Phàm có chút kinh sợ nói: "Không có sao."

Lôi Huyền xem Tiêu Tiểu Phàm mặc dù thần sắc kinh hoảng, nhưng là hành động tự nhiên, âm thầm thở phào nhẹ nhõm, dựa theo gia tộc trưởng bối nói, một khi đoạt xác thành công, đoạt xác người cùng đoạt xác thân thể cần một đoạn thời gian phù hợp, tiểu Phàm mặc dù hành động có chút cứng ngắc, nhưng là, hẳn chẳng qua là hù dọa.

"Sư phụ ngươi đâu ?" Lôi Huyền hỏi.

Tiêu Tiểu Phàm ngẩng đầu lên, sắc mặt tái nhợt, nói: "Sư phụ hắn. . . Không nhúc nhích."

Lôi Huyền: ". . ." Không nhúc nhích sao? Là chết sao? Đoạt xác thất

bại, chỉ có một con đường chết.

Bạch Kính Phàm vội vàng chạy tới, nhìn Tiêu Tiểu Phàm, âm trầm nói: "Tiểu Phàm, ông cố đâu?"

Tiêu Tiểu Phàm đi Lôi Huyền sau lưng né tránh, ngập ngừng nói: "Không nhúc nhích."

Bạch Kính Phàm tràn đầy tàn bạo nhìn Tiêu Tiểu Phàm, nói: "Ngươi làm cái gì? Lão tổ không thể nào thất bại."

Tiêu Tiểu Phàm có chút sợ hãi nhìn Bạch Kính Phàm, Lôi Huyền kéo lại Tiêu Tiểu Phàm, nói: "Bạch sư huynh, tiểu Phàm mới trúc cơ, hắn có thể làm được cái gì à!"

Tiêu Tiểu Phàm hai tay run rẩy nắm Lôi Huyền tay, Lôi Huyền trên mặt không hiện, nhưng trong lòng thở phào nhẹ nhõm.

"Lão tổ." Bạch Kính Phàm tiến vào phòng tu luyện không lâu, tiếng kêu khóc liền truyền tới, Bạch Kính Phàm tiếng khóc, tràn đầy thê lương,

Chỉ chốc lát sau, Bạch Lợi Chinh thân thuộc, học trò từ bốn phương tám hướng tràn tới, mọi người đầy đủ hướng Bạch Lợi Chinh cuối cùng bế quan cấm thất đi tới.

Mọi người ban đầu đang khóc, khóc khóc liền đánh, Lôi Huyền nghe được loáng thoáng là vì Bạch Lợi Chinh lưu lại nhẫn không gian.

Bạch Lợi Chinh nhưng mà kim đan hậu kỳ tu giả, thân phận đứng sau tông môn 2 cái thái thượng trưởng lão.

Bạch Lợi Chinh vừa chết, sau lưng hắn tài sản thuộc về, thật đúng là không tốt nhiều, Bạch Lợi Chinh thân thuộc không thiếu, học trò cũng không thiếu, trong đó đâm đầu không thiếu.

Bên trong mật thất, ồn ào thành một đoàn, Tiêu Tiểu Phàm cũng bị

theo dõi, Tiêu Tiểu Phàm ở Lôi Huyền khuyên dưới, đem vật trên người cũng nộp ra, mới có thể không quan tâm.

Mọi người náo thành nhất đoàn, kinh động tông môn thái thượng trưởng lão.

Nguyên bản cãi vả không nghỉ người, ai cũng không đòi được tốt, thái thượng trưởng lão tới một cái, Bạch Lợi Chinh vật lưu lại, toàn bộ tịch thu.

Tông môn thái thượng trưởng lão dò xét dò Tiêu Tiểu Phàm thức hải, không biết là thất vọng vẫn là thở phào nhẹ nhõm, vỗ một cái Tiêu Tiểu Phàm bả vai, nói: "Việc đã đến nước này, ngươi thật tốt tu luyện, tranh thủ sớm ngày kết thành kim đan."

Thái thượng trưởng lão tới cũng vội vã, đi cũng vội vã, dạy dỗ mấy cái ồn ào không nghỉ người một lần rời đi.

Tiêu Tiểu Phàm tròng mắt hướng nguyên bản thân thiện sư huynh, sư bá nhìn sang, Tiêu Tiểu Phàm phát hiện mọi người thần sắc khác nhau, có như trút được gánh nặng, có cười trên sự đau khổ của người khác, có một bộ đại nạn ập lên đầu vẻ mặt, có nhìn hắn tràn đầy cừu hận.

------oOo------

Chương 124: Đoạt xác thất bại

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 124: Đoạt xác thất bại
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Lôi Huyền kéo kinh hồn bất định Tiêu Tiểu Phàm đi, Tiêu Tiểu Phàm trải qua không nhỏ kinh sợ, ngoan ngoãn đi theo Lôi Huyền sau lưng.

"Sư phụ ngươi, đối với ngươi làm cái gì chuyện kỳ quái sao?" Lôi Huyền nhìn bụi đất đầu mặt đau khổ Tiêu Tiểu Phàm hỏi.

Tiêu Tiểu Phàm gãi đầu một cái, nói: "Ta cũng không biết à! Sư phụ nói một đống kỳ kỳ quái quái lời nói."

"Hắn nói cái gì?" Lôi Huyền hỏi.

"Hắn nói, học trò ngoan, sư phụ cũng không muốn, nhưng mà, sư phụ không thể làm gì à! Ngươi như thế hiểu chuyện, nhất định tình nguyện tác thành sư phụ đi, dù sao ngươi cũng không yêu tu luyện, chiếm thân thể này, thực đang lãng phí, ngươi đồ khốn, có thiên phú tốt như vậy, chỉ biết là lãng phí thời gian, hại sư phụ ngươi ta, uổng công đợi lâu một năm."

"Cùng sư phụ giúp ngươi, ngươi đời này, cũng không cần tu luyện, ngươi không phải ghét nhất tu luyện, như vậy ngươi nhất định thật cao hứng đi."

Tiêu Tiểu Phàm ô yết đứng lên, nói: "Ta sau này nhất định thật tốt tu luyện."

Lôi Huyền vỗ một cái Tiêu Tiểu Phàm bả vai, nói: " Ừ, sau này thật tốt tu luyện, sau đó thì sao, sau đó sư phụ ngươi thế nào?"

"Sau đó, sư phụ chạy đến ta trong đầu tới." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Lôi Huyền kinh ngạc một chút, thầm nói: Bạch Lợi Chinh quả nhiên áp dụng đoạt xác, chẳng qua là không biết xảy ra trạng huống gì, không có thành công, Bạch Lợi Chinh vì lần này đoạt xác, chuẩn bị mười mấy năm, không nghĩ tới thất bại trong gang tấc.

"Chạy đến trong đầu ngươi?" Lôi Huyền hỏi.

"Sư phụ bị một đạo kim quang đánh bay ra ngoài, sư phụ thật giống như bị đả thương, rồi sau đó sư phụ lại xông vào, sư phụ lại bị kim quang bắn bay, sư phụ thật là dữ, một mực mắng ta, sau đó, sư phụ thật giống như bị trong đầu ta ngọn lửa đốt chết, ta không phải cố ý." Tiêu Tiểu Phàm có chút khổ sở nói.

Lôi Huyền tràn đầy kinh ngạc nói: "Như vậy à! Sư phụ ngươi, mắng ngươi cái gì!"

"Sư phụ hỏi ta có phải hay không ăn rồi định hồn đan, nói ta rắp tâm không thể dò được, nói hắn lãng phí nhiều như vậy tài nguyên đào tạo ta, ta vong ân phụ nghĩa, sư phụ mắng ta thằng nhóc con, muốn hạ mười tám tầng địa ngục." Tiêu Tiểu Phàm vẻ mặt đưa đám nói.

Tiêu Tiểu Phàm cũng rõ ràng liền Bạch Lợi Chinh tựa hồ là muốn đối với hắn không làm gì tốt chuyện, nhưng lại không có thành công, nghĩ đến Bạch Lợi Chinh trước kia đối với hắn chiếu cố, lại nghĩ đến Bạch Lợi Chinh cuối cùng lộ ra dữ tợn mặt mũi, Tiêu Tiểu Phàm có dũng khí nản chí ủ rủ cảm giác.

Lôi Huyền kinh ngạc trợn to mắt, nói: "Ngươi ăn rồi định hồn đan?"

Tiêu Tiểu Phàm lắc đầu một cái, nói: "Không có à! Định hồn đan là cái gì, ta cũng không biết à!"

Lôi Huyền: ". . ." Lôi Huyền chợt nhớ tới Tiêu Tiểu Đông, mình đi tìm Tiêu Tiểu Đông lúc này Tiêu Tiểu Đông thật giống như một chút cũng không nóng nảy, đối với bây giờ cái kết quả này, Tiêu Tiểu Đông tựa hồ sớm có dự liệu dáng vẻ, có lẽ, Tiêu Tiểu Phàm đã sớm ăn rồi định hồn đan, chẳng qua là Tiêu Tiểu Phàm tự mình còn không biết.

Hắn vốn đang rất kỳ quái à! Tiêu Tiểu Đông là rất thương Tiêu Tiểu Phàm, nhưng mà, sự việc phát sinh lúc này Tiêu Tiểu Đông nhưng khí định thần nhàn, Lôi Huyền vốn đang đối với Tiêu Tiểu Đông như thế ổn định có chút thành gặp, bây giờ chỉ còn lại bội phục.

"Chuyện này không nên cùng người khác nói." Lôi Huyền dặn dò.

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: " Được."

Tiêu Tiểu Phàm cau mày, một bộ ủ rũ cúi đầu dáng vẻ.

"Ngươi thế nào?" Lôi Huyền hỏi.

Tiêu Tiểu Phàm lắc đầu một cái, có chút thất lạc nói: "Không có sao, chẳng qua là, bọn họ đem ta nhẫn không gian đều lấy đi."

"Bên trong có đồ rất quý trọng sao?" Lôi Huyền hỏi.

Tiêu Tiểu Phàm lắc đầu một cái, nói: "Quý trọng ngược lại không có, chẳng qua là bên trong còn có thật nhiều ăn, thường xuyên không thấy được cha, ta cũng tiết kiệm trước ăn, tiện nghi những tên kia."

Lôi Huyền: ". . ." Cũng lúc này, Tiêu Tiểu Phàm còn đang nhớ ăn.

Bạch Lợi Chinh chết, sau lưng hắn những thứ đó, đều được vật vô chủ, mặc dù, tiểu Phàm không nhúc nhích những thứ đó, nhưng là, những người khác tổng hội đề phòng tiểu Phàm một chút.

"Ta cho anh ngươi phát một tin tức, nói cho hắn ngươi không có sao." Lôi Huyền nói.

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: " Được."

. . .

"Bạch trưởng lão." Âu Dương Cẩm Nguyệt hướng về phía Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, thần sắc bình tĩnh nói: "Biết, nghe được nhạc tang, kim đan tu giả cũng là sẽ chết à."

Bạch Lợi Chinh khi còn sống là biết bao uy phong bát diện à! Chết cũng bất quá một đất vàng.

Âu Dương Cẩm Nguyệt có chút mê hoặc nói: "Không nghĩ tới Bạch trưởng lão lại có thể nhanh như vậy liền chết, còn lấy là có thể sống thêm một đoạn thời gian." Dựa theo Bạch Lợi Chinh thọ đếm coi như không sống được bảy tám năm, ba bốn năm hẳn vẫn phải có.

Tiêu Tiểu Đông bĩu môi, thầm nghĩ: Đối phương nếu là không đối với tiểu Phàm ra tay, hẳn còn có thể sống thêm một đoạn thời gian.

"Tiểu Phàm đâu, hắn rất thương tâm đi." Âu Dương Cẩm Nguyệt nói.

Tiêu Tiểu Đông nói: "Thật giống như có chút hù dọa, Lôi Huyền đem hắn mang đi." Tiêu Tiểu Đông mặc dù đối với Lôi Huyền lúc này thừa dịp hư mà vào có chút bất mãn, nhưng là suy nghĩ Tiêu Tiểu Phàm lúc này, cùng Lôi Huyền đi gần nhất chút, dầu gì cũng coi là nhiều một cái núi dựa, cũng không có phản đối.

Tiêu Cảnh Đình nhận được Tiêu Tiểu Đông đưa tin, cuối cùng thở phào nhẹ nhõm.

"Thế nào, ta nghe nói Bạch Lợi Chinh cái lão già đó chết." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Ừ, tiểu Phàm tạm thời là an toàn." Tiểu Phàm dù sao cũng là một linh căn, Thanh Vân tiên môn nếu là bạc đãi một cái một linh căn, truyền đi, từ trước ra sau còn có ai dám đem thiên tài con em đi Thanh Vân tiên môn đưa à!

Hứa Mộc An cúi đầu, trong lòng có một ít bất an, Bạch Lợi Chinh chết, tông môn đối với tiểu Phàm cũng không biết là cái thái độ gì, mặc dù lúc này, tiểu Phàm không có nguy hiểm tánh mạng, nhưng là, vẫn phải là cẩn thận à!

Bạch Lợi Chinh thật giống như có không ít đời sau, những người này, không biết có thể hay không bởi vì là Bạch Lợi Chinh đoạt xác không thành công, mà ghi hận tiểu Phàm.

. . .

Tiêu Cảnh Đình đi lúc ra cửa, gặp Cừu Vân.

Cừu Vân nhìn Tiêu Cảnh Đình, trong con ngươi tràn đầy tìm tòi nghiên cứu.

"Cừu quản sự." Tiêu Cảnh Đình cung kính kêu một tiếng, đối với Cừu Vân người này, Tiêu Cảnh Đình có cảm kích, cũng có kiêng kỵ.

Cừu Vân nhìn Tiêu Cảnh Đình, tràn đầy cổ quái nói: "Ngươi lại có thể tìm được định hồn đan đan phương, thật là quá giỏi à!"

"Tiểu Phàm, chỉ là vận khí tốt, cho nên, mới may mắn giữ được tánh mạng, đan phương, ta cũng không bản lãnh tìm được à! Cừu quản sự, ngươi quá đề cao ta." Tiêu Cảnh Đình nói.

Cừu Vân cười lạnh hai tiếng, nói: "Bạch Lợi Chinh nhiều tích mệnh à! Không có mười phần chắc chắn, hắn sẽ không động thủ, ngươi lấy là ta sẽ tin tưởng, con trai ngươi chỉ là bởi vì là vận khí tốt."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Cừu Vân sẽ có như vậy nghi ngờ, những người khác chỉ sợ cũng sẽ có.

"Thật đúng là xem thường ngươi, ngươi có phải hay không có phục hồi như cũ toa thuốc năng lực?" Cừu Vân hỏi.

Tiêu Cảnh Đình sững sốt một chút, Cừu Vân tên nầy, thật sự là quá cao xem hắn, hắn cũng không có bản lãnh như vậy, bất quá, ngọc bội không gian có.

Cừu Vân nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Yên tâm, ta không có ở không đi vạch trần ngươi, vạch trần ngươi đối với ta cũng không có chỗ tốt gì, chẳng qua là ta có chuyện, tìm ngươi hỗ trợ."

Tiêu Cảnh Đình vội nói: "Cừu quản sự có chuyện gì, cứ nói đừng ngại, nếu như, ta có thể giúp lên, nhất định hết sức." Đối phương giúp hắn lớn như vậy bận bịu, nói thế nào, hắn cũng hẳn bánh ít đi bánh quy lại.

Cừu Vân lấy ra 1 bản đan phương, nói: "Đây là Thanh Sương đan tàn phương, ngươi có thể hay không giúp ta phục hồi như cũ."

Tiêu Cảnh Đình lấy ra đan phương, nói: "Ta hết sức mà làm."

Cừu Vân gật đầu một cái, nói: "Nếu như, ngươi thật giúp ta phục hồi như cũ đan phương, ta sẽ không bạc đãi ngươi."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Nếu không phải trước Cừu quản sự giúp ta lớn như vậy bận bịu, ta đến bây giờ vẫn chưa hay biết gì đâu, Cừu quản sự chuyện chính là chuyện ta, không cần Cừu quản sự ngươi báo đáp ta, ta cũng biết hết sức mà làm."

"Làm phiền."

Tiêu Cảnh Đình trở về, liền đem Cừu Vân chuyện, nói cho Hứa Mộc An.

"Thanh Sương đan?" Hứa Mộc An nghe được Tiêu Cảnh Đình mà nói, không khỏi có mấy phần tò mò.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Ta tra xét một chút, Thanh Sương đan có thể dùng cho chữa trị thuần dương lửa tạo ở nội thương."

Hứa Mộc An ngoẹo đầu, nói: "Nói cách khác, Cừu Vân trên người có thể bị thương?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Ta nghĩ, có lẽ vậy." Bích ngọc đào cũng có thể chậm tách ra thuần dương lửa tạo thành nội thương, nhưng là, hiệu quả không phải rất lớn, Tiêu Cảnh Đình âm thầm cảm thấy, Cừu Vân sở dĩ kéo chậm chạp không kết đan, có thể chính là bởi vì là trên người hắn có ám tật.

"Có người tổn thương
hắn?" Hứa Mộc An có chút hồ nghi nói.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Ta cũng không biết à! Bất quá, cái này cũng không cần chúng ta quản, chỉ phải nghĩ biện pháp đem đan phương phục hồi như cũ là được."

"Bất kể như thế nào Cừu quản sự giúp chúng ta rất nhiều, chuyện này, chúng ta hết sức giúp một tay đi." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Được."

. . .

Tiêu Tiểu Phàm nằm ở trên giường, có chút phiền não.

Bạch Lợi Chinh sau khi chết, đã có không ít người tới vặn hỏi hắn, nghe nói, sư phụ nhẫn không gian bên trong, không có nhiều ít đồ hữu dụng, phần lớn tài sản đều không ở đây, những người đó cũng tới hỏi hắn có biết hay không di sản để ở chỗ nào.

Tiêu Tiểu Phàm không khỏi có chút ủy khuất, sư phụ hắn cả ngày chỉ biết đốc thúc hắn tu luyện, những chuyện khác, từ trước đến giờ

sẽ không nói nhiều, bất quá, những người đó tựa hồ cũng cảm thấy hắn biết bí mật gì, ba ngày hai đầu tới hỏi dò tin tức.

"Sau lưng sư phụ tài sản, hẳn đã sớm cho hắn mấy cái con cháu liền đi, hỏi ta, ta làm sao biết?" Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy oán trách nói.

"Cái này ngược lại chưa chắc." Bạch Lợi Chinh hẳn là chưa từng nghĩ mình sẽ đoạt xác thất bại, cho nên, những cái kia tài sản hắn muốn giữ lại đông sơn tái khởi, như thế nào sẽ cho hắn những cái kia con cháu.

Tiêu Tiểu Phàm hừ một tiếng, nói: "Coi như sư phụ giấu đi, ta cũng không biết giấu ở nơi nào à!"

"Đừng suy nghĩ, ăn cơm trước." Lôi Huyền nói.

Tiêu Tiểu Phàm nhìn thức ăn trên bàn, nói: "Ta muốn ăn cha làm."

Lôi Huyền có chút áy náy nói: "Xin lỗi, ta không có cha ngươi làm tốt, bất quá, ta sẽ cố gắng."

Tiêu Tiểu Phàm có chút ủ rủ nói: "Cha làm ăn ngon, đều bị cầm đi, ta lúc nào, có thể đi xem cha à."

"Anh ngươi nói, sư phụ ngươi vừa mới chết, để cho ngươi không được sinh nhiều rắc rối, trước lưu lại ở ta nơi này, để cho ta chiếu cố ngươi." Lôi Huyền trịnh trọng nói.

Tiêu Tiểu Phàm có chút hồ nghi nhìn Lôi Huyền, nói: "Anh, nhờ ngươi chiếu cố ta à!"

Lôi Huyền gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Tiêu Tiểu Phàm có chút kỳ quái nói: "Anh, tại sao phải nhờ ngươi chiếu cố ta ư ?"

Lôi Huyền lắc đầu một cái, nói: "Ta cũng không biết." Lôi Huyền cảm thấy Tiêu Tiểu Đông tựa hồ thật nhìn không thuận mắt hắn, đối với đối phương muốn hắn chiếu cố Tiêu Tiểu Phàm được là hắn cũng rất kinh ngạc.

Tiêu Tiểu Phàm bới cơm, chợt ngẩng đầu lên, nói: "Lôi Huyền, cám ơn ngươi, "

Lôi Huyền gãi đầu một cái, cười một cách ngây thơ cười, nói: "Sư đệ, ngươi không cần cùng ta khách khí."

Tiêu Tiểu Phàm cùng Lôi Huyền ở bên này đang ăn cơm, đi một mình đi vào.

Lôi Huyền ngẩng đầu lên, nhận ra người tới là nhiệm vụ đường người, nhíu mày một cái, nói: "Vương sư huynh, ngươi làm sao tới?"

"Tông môn, có nhiệm vụ xuống." Vương Cẩn nói.

Lôi Huyền trong lòng dâng lên một cổ dự cảm bất tường, nói: "Nhiệm vụ gì?"

Vương Cẩn lấy ra nhiệm vụ bài, giao cho Lôi Huyền, nói: "Tông môn để cho Tiêu sư đệ đi tham dự trấn La Phong nhiệm vụ chống cự ma tu."

Lôi Huyền tức giận: "Nhiệm vụ này, đã chiết không ít người tiến vào, tiểu Phàm mới vừa trúc cơ, làm sao có thể đảm nhiệm như thế nhiệm vụ nguy hiểm."

Tiêu Tiểu Phàm lơ đễnh nói: "Lôi sư huynh, không có chuyện gì, chính là một nhiệm vụ mà thôi à!"

Lôi Huyền nhấp mím môi, trong lòng có chút không vui, Tiêu Tiểu Phàm hệ lửa một linh căn tư chất, ở kết thành kim đan trước kia, tông môn cũng hẳn thật tốt bảo vệ, nhưng mà, tông môn sớm như vậy liền đem hắn thả ra, có lẽ là sợ Tiêu Tiểu Phàm đối với Bạch Lợi

Chinh đoạt xác sự việc cảnh cảnh với trong lòng, cho nên, muốn mượn nhiệm vụ này, trực tiếp giải quyết hết Tiêu Tiểu Phàm.

------oOo------

Chương 125: Bị kẹt

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 125: Bị kẹt
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tiêu Cảnh Đình động phủ.

"Trấn La Phong?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Hỏi dò xuống, là như vậy."

Vân châu bên này, phân là chánh đạo cùng ma môn, Thanh Vân tiên môn tự nhiên thuộc về chánh đạo, trấn La Phong thuộc về chánh đạo cùng ma môn tiếp giáp vùng, mấy ngàn năm qua, đều là phân tranh không nghỉ. Nghe nói, trấn La Phong bên kia, xuất hiện một cái mật quật, bên trong bảo tàng vô số, tông môn trước sau phái mấy nhóm người đã qua, đáng tiếc, đi qua người, như đá chim biển khơi đều không thấy.

"Tiểu Phàm vừa mới nhập trúc cơ, làm sao biết phân cho hắn như vậy nhiệm vụ." Tiêu Cảnh Đình không nhịn được mặt đen nói.

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, thở dài, nói: "Tông môn sợ là đối với tiểu Phàm nổi lên nghi kỵ tâm."

Hứa Mộc An không khỏi có chút tức giận, con trai nhà mình là hệ lửa một linh căn, bái nhập tông môn nào, cũng có thể được điểm chính đào tạo, nhưng mà con trai mình đi, đầu tiên là đối mặt đoạt xác, bây giờ lại bị ném ra, thi hành như thế nhiệm vụ nguy hiểm.

Bạch Lợi Chinh mặc dù chết, nhưng là, người của Bạch gia có thể

có rất nhiều người vẫn còn ở bên trong tông môn, những người đó sợ rằng phải cho Bạch Lợi Chinh trả thù đây.

"Nghe nói, tiểu Phàm lập tức sẽ lên đường, ta phải cầm trên tay nhiệm vụ giao tiếp, đi theo đi xem xem." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: " Được."

. . .

Tiêu Tiểu Phàm đứng ở địa điểm tập hợp, nhìn Lôi Huyền nói: "Ngươi làm sao đi theo?"

"Ta không yên tâm ngươi." Lôi Huyền gãi đầu một cái nói.

Chỗ tập hợp trừ Lôi Huyền cùng Tiêu Tiểu Phàm, còn có mười ba cái trúc cơ kỳ tu giả, cùng một màu đều là trúc cơ hậu kỳ, Tiêu Tiểu Phàm cùng Lôi Huyền đứng ở một đám trúc cơ hậu kỳ bên người, tỏ ra có chút hoàn toàn xa lạ.

Tiêu Tiểu Phàm lạnh nhạt nói: "Chẳng qua là đi dò bảo, không có gì lớn không được."

Lôi Huyền nhìn Tiêu Tiểu Phàm bình tĩnh diễn cảm, không khỏi có chút hâm mộ, tiểu Phàm nghĩ thật đơn giản đâu, lòng dạ thật rộng rộng.

Một đám đệ tử tạp dịch đi tới, Tiêu Tiểu Phàm ở trong đó phát hiện Tiêu Tiểu Đông bóng người, lúc này sững sốt một chút, ở Lôi Huyền tỏ ý xuống, Tiêu Tiểu Phàm cũng không có cùng Tiêu Tiểu Đông chào hỏi.

Trừ Tiêu Tiểu Đông, đám này đệ tử tạp dịch tu vi đều ở đây luyện khí tầng 4, năm tầng cỡ đó, Tiêu Tiểu Đông lên cấp trúc cơ tin tức, tiên ít có người biết, tuổi hắn nhỏ, giờ phút này đem tu vi che giấu ở luyện khí tầng 5 cỡ đó, một chút cũng không bắt mắt.

Trấn La Phong nhiệm vụ, đã hao tổn không ít người tay, sở dĩ mang đám này đệ tử tạp dịch lên đường, tự nhiên không phải trông cậy vào bọn họ có thể hoàn thành nhiệm vụ, mà là cần bọn họ làm một ít tạp vụ.

Đại khái là biết nhiệm vụ trấn La Phong, đã biến mất rất nhiều người, bị phân phối tới đệ tử tạp dịch, sắc mặt cũng rất khó xem.

Lần này bị phân phối tới trước đệ tử tạp dịch, hơn phân nửa là ở bên trong tông môn đắc tội người, chỉ có Tiêu Tiểu Đông, hắn là xài điểm linh thạch thu xếp, mới bị chọn vào.

Một đám trúc cơ hậu kỳ tu giả, mặt ba ngưng trọng, đám này đệ tử tạp dịch đến, hoàn toàn không có đưa tới bọn họ hứng thú.

"Lên đường." Cầm đầu trúc cơ tu giả ra lệnh một tiếng, mọi người đi lên phi thuyền, đi đến trấn La Phong.

Tiêu Tiểu Phàm ngồi ở bên trong khoang thuyền, bưng mặt, trên mặt có mấy phần hồ nghi.

"Nghe nói, nhiệm vụ này rất nguy hiểm à! Ngươi theo tới, người nhà ngươi sẽ không có ý kiến gì không?" Tiêu Tiểu Phàm hỏi. Nguyên bản Đường Vân Kiệt cũng nghĩ đến, chẳng qua là bị nhà hắn trưởng bối hù doạ trở về.

Lôi Huyền lắc đầu một cái, nói: "Không có." Lôi Huyền cúi đầu, thầm nghĩ: Người nhà là có ý kiến, bất quá, hắn không để ý.

Tiêu Tiểu Phàm cùng Lôi Huyền nói chuyện một hồi, Tiêu Tiểu Đông bưng trà, đi vào.

Tiêu Tiểu Phàm thấy Tiêu Tiểu Đông, lập tức chấn phấn, đầu tiên quá nhiều người, Tiêu Tiểu Phàm cũng không có cùng Tiêu Tiểu Đông chào hỏi, cái này sẽ thấy Tiêu Tiểu Đông tới, Tiêu Tiểu Phàm không khỏi có chút phấn chấn.

Tiêu Tiểu Đông vừa tiến đến, liền thi triển một cái cách âm phù.

" Anh, anh làm sao cũng tới?" Tiêu Tiểu Phàm hỏi.

"Anh nghe nói mật quật trong cơ duyên cực lớn, cho nên, muốn đi tìm bảo." Tiêu Tiểu Đông nói.

Lôi Huyền quét Tiêu Tiểu Đông một cái, trong lòng cổ quái, "Đi tìm bảo tu sĩ, đã đi mấy đợt, bất quá, đến bây giờ còn không có ai tìm được bảo vật gì trở lại."

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Ta vận khí không tệ, nói không chừng có thể tìm được bảo bối."

Lôi Huyền: ". . ."

Tiêu Tiểu Phàm nhìn Tiêu Tiểu Đông, thân mật hỏi: "Cha, mẹ đâu ?"

"Cha, mẹ đã biết, bất quá, bọn họ nghiêm chỉnh mà nói không thuộc về người tông môn, không thể thiện tiện rời cương vị, muốn từ đi công việc trên tay, còn phải mấy ngày thời gian, cha nói, qua mấy ngày cha thì sẽ chạy tới, cùng chúng ta hội họp." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Như vậy à!"

Tiêu Tiểu Đông lấy một nhẫn không gian giao cho Tiêu Tiểu Phàm, nói: "Trong này, có rất nhiều ăn."

Tiêu Tiểu Phàm lúc này như nhặt được chí bảo, "Anh, vẫn là anh đối với em tốt nhất."

Tiêu Tiểu Phàm nhai thịt khô, trong lòng có chút bực bội, hắn chiếc nhẫn bị tìm tòi sau khi đi, nghe nói bị người tỉ mỉ kiểm tra một lần, những cái kia hắn không thể bỏ ăn ngon ăn, bởi vì là không ai dám ăn, đều vứt, cha vất vả làm, những người này cũng không biết trả lại cho mình.

Phi thuyền tiến về phía trước tốc độ, hết sức nhanh chóng, Tiêu Tiểu Đông hướng ra ngoài nhìn một cái, nói: "Ta cảm thấy nhiệm vụ này, giống như cạm bẫy."

"Cạm bẫy?" Lôi Huyền hỏi.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Mật quật trong có bảo tàng sự việc, gây xôn xao, nhưng là, đến bây giờ cũng không có gặp qua bảo tàng kết quả dáng dấp ra sao, không phải sao?"

Lôi Huyền gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Nhưng mà, bọn họ mục đích là cái gì đâu ?"

Tiêu Tiểu Đông châm chước, nói: "Có thể là nghe được bảo tàng tin tức tu sĩ đi."

Lôi Huyền cân nhắc một chút, nói: "Nghe nói, trấn La Phong bên kia, thường xuyên có người mất tích, kim đan tu sĩ ngược lại không có chuyện, trúc cơ tu sĩ một khi lạc đàn, thì sẽ biến mất không gặp."

Tiêu Tiểu Phàm: ". . ."

. . .

Khu bắc vườn linh dược.

Cừu Vân nhìn Tiêu Cảnh Đình, hỏi: "Ngươi phải rời khỏi?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy."

"Như thế đột nhiên, là bởi vì là Tiêu Tiểu Phàm nhận tông môn nhiệm vụ, cho nên, ngươi muốn đuổi đi hỗ trợ đi."

Tiêu Cảnh Đình không nói gì, nhưng là thầm chấp nhận.

Cừu Vân nhìn Tiêu Cảnh Đình, cười một tiếng, nói: "Ngươi thật

đúng là một người cha tốt."

"Cái này cũng không có cách nào à! Con trai, chính là kiếp trước oan nghiệt, tới đòi nợ, bỏ mặc không được à!" Tiêu Cảnh Đình nói.

"Thủ tục ta cũng làm cho ngươi tốt lắm, bất quá, ta không coi là ngươi rời đi, chỉ tính ngươi nghỉ phép, ngươi có thể trở lại." Cừu Vân nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đa tạ Cừu quản sự." Cừu Vân làm như vậy, cũng coi là cho hắn giữ lại một cái đường lui, tuy nói, Tiêu Tiểu Phàm bây giờ bị tông môn bài xích, nhưng là, muốn thoát khỏi tông môn cũng không dễ dàng, nói không thể, còn phải trở lại.

Cừu Vân cười một tiếng, nói: "Một cái nhấc tay."

Hứa Mộc An thấy Tiêu Cảnh Đình, có chút nóng nảy hỏi: "Sự việc cũng làm xong?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Ừ, thủ tục cũng làm xong."

"Hắn có hay không nói Thanh Sương đan sự việc à!" Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Không có."

Trước, Cừu Vân chắc cũng là thuận miệng nói, cũng không có đối với hắn ôm bao lớn hy vọng.

Cừu Vân tốt mấy năm trước liền đang chơi đùa cái này bích ngọc đào, phỏng đoán, đã người trúng huyền dương hỏa độc đã lâu.

Hứa Mộc An sững sốt một chút, nói: "Cừu trưởng lão, thật đúng là một người sảng khoái, thật tốt hảo báo đáp người ta mới là đây." Thanh Sương đan đan phương, Tiêu Cảnh Đình đã ở ngày trước phục hồi như cũ, bất quá, sợ Cừu Vân nổi lên lòng nghi ngờ, Tiêu Cảnh Đình dự định lại qua mấy tháng, lại đem đan phương cho Cừu

Vân.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Cùng chúng ta rời đi tông môn, ta liền đem đan phương giao cho Cừu trưởng lão."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: " Được."

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An mang Tiêu Tiểu Tấn rời đi tông môn.

Tiêu Tiểu Tấn ngồi ở phi thuyền trên, có chút hiếu kỳ khắp nơi loạn xem, đến Vân châu sau đó, Tiêu Tiểu Tấn liền một mực lưu lại ở liền khu bắc vườn linh dược, vườn linh dược linh khí đậm đà, phồn hoa tựa như cẩm, ngược lại cũng không mất là một cái địa phương tốt, nhưng mà, một mực đợi ở bên kia, cũng là quá buồn chán.

. . .

Trong hầm mỏ.

Tiêu Tiểu Phàm gặm nhạt nhẽo thịt khô, nhỏ giọng thút thít liền hai cái.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Tiểu Phàm, có chút lo lắng nói: "Tiểu Phàm, em không có sao chứ."

Tiêu Tiểu Phàm lắc đầu một cái, nói: "Không có sao, chính là em thật là đói."

Tiêu Tiểu Đông: ". . ."

Bọn họ đoàn người đến trấn La Phong, liền tìm một địa phương nghỉ ngơi.

Trấn La Phong chỗ này rất kỳ quái, trúc cơ kỳ người đến nơi này, rất dễ dàng mất tích, nhưng là, luyện khí kỳ cũng không biết xảy ra chuyện gì, Kim đan kỳ cũng không thành vấn đề.

Đêm hôm đó, Tiêu Tiểu Phàm các người nằm xuống không bao lâu, liền cảm thấy một trận âm phong thổi qua, lúc tỉnh lại, bọn họ đã bị đưa tới đây.

Tiêu Tiểu Đông cùng người tới nơi này, mới biết, chỗ này là Ma Huyết tông địa bàn, Ma Huyết tông phát hiện một cái linh thạch mỏ, cái này linh thạch khoáng sản tính phong phú, nhưng là, trong hầm mỏ nhưng thường có các loại kỳ quái sinh vật qua lại, còn có chướng khí.

Luyện khí kỳ tu giả đến nơi này, không mấy ngày sẽ chết, trúc cơ có thể sống mấy năm, vì khai thác cái này linh thạch mỏ, Ma Huyết tông người không thể không theo các nơi bắt trúc cơ tu giả, đưa vào trong đó.

Bị Ma Huyết tông người bắt liền sau đó, bọn họ liền bị lấy đi nhẫn không gian, cầm giữ tu vi, này hạ độc thuốc, mỗi một tháng đều cần Ma Huyết tông giải dược, nếu không, thì sẽ bạo thể mà chết.

Trúc cơ tu giả vốn là đã có thể ích cốc, chẳng qua là, bị cầm giữ tu vi sau đó, bọn họ cũng biết giống như người bình thường vậy cảm thấy đói bụng, Tiêu Tiểu Phàm khẩu vị gần đây tốt, luôn là cảm giác đói.

Trong ngày thường, bọn họ có thể dựa vào linh thạch đổi lấy thức ăn, chẳng qua là, phía trên người keo kiệt rất, đào lấy một trăm khối linh thạch, cũng chỉ có thể đổi được một chút xíu thức ăn.

"Ta nói, những tu giả kia, làm sao đều không thấy, nguyên lai là đều bị bắt lại." Lôi Huyền nói.

Tới nơi này sau đó, Lôi Huyền phát hiện rất nhiều trúc cơ tu giả, rất nhiều nguyên bản hăm hở tu giả, tới nơi này sau đó, thay đổi mặt vàng người gầy, tiều tụy không chịu nổi.

Ma Huyết tông ra tay bắt người là một lão quái vật kim đan trung kỳ,

bọn họ những trúc cơ kỳ này, ở trước mặt lão quái vật kia, hoàn toàn không đủ nhìn.

Trước, trấn La Phong mất tích nhiều người như vậy, tất cả đều bị phân phối tới nơi này.

Ma Huyết tông bắt trúc cơ tu giả không thiếu, không dứt Thanh Vân tiên môn, những tiên môn khác người cũng không thiếu, tán tu cũng có rất nhiều.

Tiêu Tiểu Đông sắc mặt có chút ngưng trọng, hắn trước kia cảm thấy, nếu như, có cơ hội lưu lại ở một cái nơi tràn đầy linh thạch, đó nhất định là một chuyện rất hạnh phúc, đáng tiếc, hắn bây giờ lưu lại ở nơi tràn đầy linh thạch, nhưng bởi vì là tu vi bị giam cầm, căn bản không hấp thu được trong linh thạch linh lực.

------oOo------

Chương 126: Lẫn vào ma tông

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 126: Lẫn vào ma tông
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An rời đi Thanh Vân tiên môn sau đó, đem Thanh Sương đan đan phương đưa tin cho Cừu Vân.

Cừu Vân nhận được Tiêu Cảnh Đình đưa tin, thật lâu không thể bình tĩnh.

Nguyên bản Cừu Vân đem Thanh Sương đan tàn phương cho Tiêu Cảnh Đình chẳng qua là ôm ngựa chết thành ngựa sống thái độ, không nghĩ tới, đối phương thật cho hắn lấy được hoàn chỉnh đan phương, Cừu Vân không khỏi đối với Tiêu Cảnh Đình nhìn với cặp mắt khác xưa.

Tiêu Cảnh Đình tin tức truyền tới không lâu, Cừu Vân tin tức cũng tới.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, hỏi: "Thế nào?"

"Cừu Vân gởi tin tới tức, hắn nói, lần này đi cùng tiểu Phàm cùng đi mười mấy trúc cơ hậu kỳ tu giả, trong đó có một cái là kim đan tu sĩ giả mạo, vậy người kim đan tu sĩ là tông môn bí mật đào tạo, bên ngoài cũng không biết, vì biết rõ trấn La Phong tu sĩ mất tích chân tướng, mới đưa người xen lẫn trong một đống trúc cơ hậu kỳ tu sĩ trong, đưa ra ngoài." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Tiểu Phàm thế nào?"

"Bị bắt đi."

"Vậy người kim đan tu sĩ chạy về, theo vậy người kim đan tu sĩ theo như lời, thời điểm nửa đêm, có người hạ thuốc mê, sau đó có Kim đan kỳ hậu kỳ tu sĩ xuất hiện, đem những cái kia trúc cơ tu sĩ, cũng bắt đi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An: ". . ." Người nào phái kim đan hậu kỳ tu sĩ, liền là bắt một ít trúc cơ.

Tiêu Cảnh Đình nhìn trên tay tin tức, nói: "Mất tích trúc cơ không ít, bây giờ rất nhiều thế lực cũng tìm những thứ này không rõ tung tích trúc cơ."

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, hỏi: "Theo anh xem, chúng ta phải làm sao à!"

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Anh cũng không biết à!" Đáng chết tông môn nhiệm vụ, tốt có chết hay không tìm tiểu Phàm đi, kết quả, Tiểu Đông lo lắng em trai còn tự chui đầu vào lưới.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Chuyện này phải thảo luận kỹ hơn, chúng ta tốt nhất không được tự chui đầu vào lưới."

. . .

Tiêu Tiểu Phàm đem đào xuống linh thạch ném vào phía trên phân phát trong cái sọt.

Ma Huyết tông phát hiện chỗ hòn này quáng sơn mấy cái ưu việt quặng mỏ linh thạch đã sớm bị tới trước người cho chiếm cứ, khá tốt, Tiêu Tiểu Phàm là thông linh thân thể, đối với linh khí dị thường nhạy cảm, dựa vào Tiêu Tiểu Phàm bản lãnh, Tiêu Tiểu Đông cùng Lôi Huyền đi theo đào được không ít linh thạch.

Ở nơi này toà quáng sơn trong, muốn đạt được thức ăn cùng ngắn hạn giải dược, đều phải phải đóng chi tiền đầy đủ linh thạch, nếu không, cũng chỉ có thể chờ chết.

"Lôi sư đệ."

Lôi Huyền hướng người đâu nhìn sang, nói: "Lý sư huynh, ngươi làm sao tới?"

Lý Lương có chút lúng túng nói: "Linh thạch của chúng ta có chút không đủ, không biết sư đệ nơi này có hay không nhiều, coi như là sư huynh hướng các ngươi mượn."

Lý Lương trúc cơ hậu kỳ tu vi, nếu là ở bên ngoài, tất nhiên Lý Lương thực lực tương đối cao. Nhưng là, cái này là của mọi người tu vi đều bị cầm giữ, thực lực cũng xem thân thể tố chất, ngược lại thì thường xuyên dẫn phong lôi lực thối thể Lôi Huyền thực lực hơi cao điểm.

Lôi Huyền gật đầu một cái, nói: "Lý sư huynh chờ một chút, ta đi cho ngươi cầm một ít."

"Nguyên vốn lấy là, lần này trong đội ngũ có kim đan tu sĩ, chúng ta có thể hữu kinh vô hiểm, không nghĩ tới, lại có thể bị kẹt đến chỗ này tới." Lý Lương tràn đầy thất lạc nói.

Lôi Huyền nhàn nhạt gật đầu một cái, trong đội ngũ có kim đan tu sĩ chuyện, mấy cái trúc cơ hậu kỳ tu giả đã sớm biết rồi, Lôi Huyền cùng Tiêu Tiểu Phàm là toàn bộ như vậy bị chẳng hay biết gì, Tiêu Tiểu Đông là tạp dịch, càng không thể nào biết, tới nơi này sau đó, Lôi Huyền cùng Tiêu Tiểu Phàm mới bị cho biết.

"Nơi này kết quả là địa phương nào à?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Lý Lương hướng Tiêu Tiểu Đông nhìn một cái, trong lòng có mấy phần cổ quái, Tiêu Tiểu Đông một khối bị bắt cái này, Lý Lương mới phát hiện, nguyên lai tạp dịch trong, lại có một trúc cơ tu giả tồn tại, hơn nữa, người này cùng Tiêu Tiểu Phàm là anh em, 2 anh em tuổi tác đều như vậy nhỏ, còn đều là trúc cơ, nếu như ở tông môn, có lẽ sẽ đưa tới một phen náo động, đáng tiếc, cái này 2 người cũng vùi lấp ở chỗ này, không biết lúc nào liền chết.

Ở khu vực khai thác mỏ chết chân thực quá hiếm thấy, cũng không ai biết, hầm mỏ trong sẽ mạo ra thứ gì tới, nghe nói, có cái hầm mỏ trong, chạy ra rất nhiều thây khô, đem toàn bộ hầm mỏ trong trúc cơ tu giả cho tàn sát không còn một mống.

"Phải là một đảo nhỏ." Lý Lương nói.

Ở bọn họ trước, đã có rất nhiều người vùi lấp ở cái này đảo nhỏ trên, dĩ nhiên, rất nhiều tu giả cũng đã thử chạy trốn, chẳng qua là còn không có thành công.

"Đảo nhỏ." Tiêu Tiểu Đông lòng, nhất thời nặng nề mấy phần, nếu như bọn họ vùi lấp ở một cái trên đảo, chạy trốn độ khó liền gia tăng thật lớn, không có tu vi, bọn họ căn bản không cách nào ra biển, hơn nữa, nếu như là cái đảo nhỏ mà nói, cũng không dễ dàng bị phát hiện.

Tiêu Tiểu Phàm nhìn Tiêu Tiểu Đông nặng nề sắc mặt, nói: " Anh, anh không có sao chứ."

Tiêu Tiểu Đông lắc đầu một cái, nói: "Không có sao."

. . .

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An ngồi mặt đối mặt, những ngày qua bọn họ khắp nơi hỏi dò tin tức, cuối cùng có điểm mặt mũi.

Mất tích trúc cơ tu giả quá nhiều, luôn sẽ có như vậy một chút dấu vết lộ ra, cùng bọn họ vậy đang đánh dò tin tức người rất nhiều, mặc dù không có chứng cớ rõ ràng, bất quá, trước mắt mọi người đối tượng hoài nghi đều tập trung ở Ma Huyết tông trên đầu.

"Phải nghĩ biện pháp, lăn lộn đến Ma Huyết tông đi mới được à!" Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, nói: "Sợ là không dễ dàng à!"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Là không dễ dàng, xem dạng, phải binh được hiểm chiêu."

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình sắc mặt ngưng trọng, nói: "Ngươi có chủ ý?"

Tiêu Cảnh Đình cười khổ một cái, nói: "Cũng coi là không thể cái gì tốt chủ ý, bất quá, trước mắt mà nói, ta cũng không có tốt hơn chủ ý."

Hứa Mộc An có chút hiếu kỳ nói: "Là cái gì?"

Tiêu Cảnh Đình do dự một chút, nói: "Những ngày qua, ta một mực đang nghiên cứu ngọc bội không gian."

Tiêu Cảnh Đình phát hiện, hắn có thể dùng ý niệm đem người chuyển tới bên trong không gian ngọc bội, cũng có thể mình tiến vào ngọc bội không gian, hơn nữa, Tiêu Cảnh Đình phát hiện, hắn tiến vào ngọc bội không gian sau đó, như cũ có thể cảm nhận được bên ngoài hết thảy.

"Anh muốn đem chúng ta bỏ vào không gian trong ngọc bội, rồi sau đó, nghĩ biện pháp để cho Ma Huyết tông đệ tử bất ngờ đạt được ngọc bội." Hứa Mộc An tràn đầy kinh ngạc nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Hứa Mộc An tràn đầy giãy giụa nói: "Làm như vậy, quá mạo hiểm, làm không tốt, còn bại lộ ngọc bội không gian."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Là có chút mạo hiểm, nhưng mà, anh trước mắt không nghĩ tới biện pháp tốt hơn."

Ma Huyết tông không phải tốt như vậy lẫn vào, nếu quả thật là Ma Huyết tông bắt được nhiều như vậy trúc cơ tu giả, vậy chuyện này chính là cực kỳ bí mật, người ngoài tiếp xúc không tới, Tiêu Cảnh

Đình cũng nghĩ tới lẫn vào Ma Huyết tông, bất quá, hiện ở giờ phút quan trọng này, muốn lẫn vào Ma Huyết tông người hẳn không thiếu, bọn họ muốn chui vào, khó như lên trời, huống chi kéo càng lâu, sự việc càng hỏng bét.

. . .

Tiêu Tiểu Đông nhìn trên tay mình thủ hoàn, sắc mặt âm trầm.

"Cái này cấm linh hoàn, không có cách nào mở ra sao?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Lôi Huyền lắc đầu một cái, nói: "Không có, có lẽ chỉ có, nhưng là ta không biết."

Tiêu Tiểu Đông có chút nhức đầu nói: "Phiền toái."

Lôi Huyền gật đầu một cái, thầm nghĩ: Cũng không phải là, không có linh lực, liền khắp nơi bị chế.

"Anh , anh có phải hay không nghĩ tới điều gì à!" Tiêu Tiểu Phàm hỏi.

"Anh đang suy nghĩ có phải hay không có thể phối trí một ít hủ thực tính thuốc nước, đem điều này cấm linh hoàn ăn mòn." Tiêu Tiểu Đông nói.

Lôi Huyền có chút chần chờ nói: "Trên tay chúng ta không có công cụ, chỉ sợ không dễ dàng."

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, phải thảo luận kỹ hơn đây." Tiêu Tiểu Đông thích nghiên cứu các loại các dạng cách điều chế, có hủ thực tính chất thuốc cách điều chế cũng nghiên cứu qua không thiếu, Tiêu Tiểu Đông chủ ý ngược lại không phải là vì đối phó cấm linh hoàn, mà là, muốn lợi dụng những chất thuốc này đối địch.

Có cấm linh hoàn cùng độc dược, bọn họ hành động ngược lại không có quá bị hạn chế, trên đảo kỳ hoa dị thảo không thiếu, có lẽ có thể phối trí ra hắn đồ mong muốn.

"Coi như có thể tìm về linh lực, không có giải dược cũng là không trốn thoát được." Lôi Huyền nói.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Là như vậy không sai, cho nên, phải đi từng bước một đây."

"Anh, cha, mẹ sẽ tới hay không tìm chúng ta à!" Tiêu Tiểu Phàm hỏi.

Tiêu Tiểu Đông lắc đầu một cái, nói: "Ta cũng không biết à!"

Trước mắt cái tình huống này, hắn thật đúng là không hy vọng cha, mẹ tới, tới, nói không chừng, chẳng qua là nhiều bồi 2 người đi vào, còn làm liên lụy tiểu đệ, mặc dù phương diện lý trí không muốn cha mẹ tới, nhưng là, tư tâm bên trong Tiêu Tiểu Đông vẫn là hy vọng cha mẹ có thể ở chỗ này, Tiêu Tiểu Đông dẫu sao tuổi tác còn nhỏ, vùi lấp ở chỗ này, ít nhiều có chút hy vọng tìm một người dựa vào một chút.

. . .

Tiêu Cảnh Đình khiến cho chút thủ đoạn, để cho ngọc bội đến Ma Huyết tông một cái đệ tử tinh anh trong tay.

Vậy Ma Huyết tông đệ tử tinh anh bắt được ngọc bội sau đó, nghiên cứu 2 cái, thấy không có gì rất đặc biệt, liền đem ngọc bội kia cho một cái nữ tu ngưỡng mộ trong lòng, người nữ kia tu đúng dịp cười nhận, để tỏ lòng trịnh trọng, còn trịnh trọng đeo vào trên cổ, Tiêu Cảnh Đình một nhà ba người liền cùng người nữ kia tu xen lẫn trong một khối.

Tiêu Tiểu Tấn không nghe được động tĩnh bên ngoài, núp ở bên trong ngọc bội, bất ngờ như cá gặp nước, mỗi ngày đều ăn ăn ngủ ngủ, kinh khủng.

Tiêu Cảnh Đình nhưng có chút không biết làm sao, vì hỏi dò tin tức, Tiêu Cảnh Đình thời khắc cũng giam thính bên ngoài tin tức, Tiêu Cảnh Đình có chút kinh ngạc phát hiện, cái đó nữ tu giao du rộng rãi, mỗi ngày đều cùng bất đồng nam tu lăn lộn giường, Tiêu Cảnh Đình ép với bất đắc dĩ nhìn mấy trận nóng nhiệt tình cảnh nóng.

"Cung sư huynh, nghe nói, ngươi gần đây phải rời khỏi à!" Nữ tu hỏi.

"Đúng vậy! Tông môn trưởng lão hạ đạt nhiệm vụ, đi một cái đảo nhỏ chim không đẻ trứng." Cung Cạnh không nhịn được nói.

"Đi chỗ đó cái đảo nhỏ làm gì, chẳng lẽ nói, cái đó đảo nhỏ có bảo bối?" Nữ tu cười duyên hỏi.

"Ngươi hỏi thăm nhiều như vậy làm gì?" Cung Cạnh bất mãn nói.

Nữ tu cười một tiếng, nói: "Ta chính là tò mò à! Gần đây, nhìn chầm chầm chúng ta người tông môn không thiếu à! Ta cũng sợ bị để mắt tới đâu, cho nên, liền muốn hiểu nhiều một chút."

Cung Cạnh cười một tiếng, nói: "Ai biết được, cây to gió lớn à! Những cái kia khiết tên câu dự chánh đạo tông môn muốn đối với chúng ta ra tay rất lâu rồi."

"Nhưng mà, ta nghe nói, tất cả đại môn phái gần đây đều có chút tu giả mất tích, có thể cùng chúng ta tông môn có liên quan, hết mấy sư huynh đệ, cũng biến mất không thấy, tựa hồ là bị chánh đạo người bắt đi, tra hỏi bí mật, hài cốt không còn đây." Nữ tu có chút hoài nghi nói.

Cung Cạnh lạnh lùng cười một tiếng, nói: "Biết càng nhiều, chết càng nhanh."

"Sư huynh, đi lần này, không biết lúc nào mới có thể hồi là đây." Nữ tu hờn dỗi nói.

Cung Cạnh có chút phiền não nói: "Ta cũng không biết à! Có lẽ, 1-2 năm cũng không về được."

Tiêu Cảnh Đình dựng lỗ tai, nghe 2 người nói chuyện, Tiêu Cảnh Đình mơ hồ cảm thấy, những cái kia trúc cơ tu sĩ biến mất, quả thật cùng Ma Huyết tông có liên quan, còn khả năng cùng "Cung sư huynh" trong miệng đảo nhỏ có liên quan.

Cung Cạnh đang cùng nữ tu lăn lộn qua sau đó, rời đi.

Tiêu Cảnh Đình thấy nữ tu ở Cung Cạnh rời đi sau đó, đột nhiên mở mắt ra, viết mấy đạo tin tức phát ra.

Tiêu Cảnh Đình mơ hồ biết, cái này nữ tu có thể là những tông môn khác nằm vùng ở Ma Huyết tông thám tử, chẳng qua là không biết cụ thể là tông môn nào.

------oOo------

Chương 127: Hội họp

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 127: Hội họp
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tiêu Cảnh Đình đi theo nữ tu là những môn phái khác phái tới nằm vùng, không cần Tiêu Cảnh Đình thúc giục, nữ tu liền khắp nơi hỏi dò tin tức, cái này lại tiết kiệm Tiêu Cảnh Đình không ít chuyện.

"Vương sư tỷ à! Nghe nói, rất khổ cực à!" Nữ tu đầy là đồng tình nói.

"Là có một ít." Vương Đình Phi nhíu mày nói.

Vì tiện việc khu vực khai thác mỏ quản lý, tất cả vào khu vực khai thác mỏ tu giả đều bị vội vả đeo lên cấm linh hoàn, linh lực bị phong ấn, cứ như vậy, quản lý là tốt quản lý, những thứ này thợ mỏ an toàn, lại không pháp được bảo đảm.

Gần đây trong hầm mỏ, thường có sinh vật không rõ chạy đến, thợ mỏ tổn thất không thiếu.

Những người đó sống chết, tông môn ngược lại cũng không thế nào quan tâm, vấn đề là trúc cơ kỳ tu sĩ không phải tốt như vậy bổ sung, Ma Huyết tông bắt trúc cơ tu sĩ hành động, đã bị những môn phái khác nhìn chăm chú vào, vì bảo đảm linh thạch cung ứng, nhất định phải bảo đảm thợ mỏ an toàn, Vương Đình Phi lần này chính là đi đảo nhỏ duy trì trật tự, thuận tiện truy bắt trong hầm mỏ không rõ sinh vật.

"Nhìn dáng dấp, phải khổ cực sư tỷ liền đâu, đáng tiếc sư muội năng lực có hạn, không thể giúp thượng sư tỷ bận bịu." Nữ tu tràn đầy thấp nói.

Vương Đình Phi cười một tiếng, chuyển đề tài nói: "Ngươi trên cổ ngọc bội không tệ à!"

Nữ tu cười một tiếng, nói: "Sư tỷ thích, sẽ đưa cho sư tỷ tốt."

Vương Đình Phi rất ung dung đón nhận nữ tu ý tốt, gặp ngọc bội chuyển tới Vương Đình Phi trong tay, Tiêu Cảnh Đình không nhịn được thở phào nhẹ nhõm, ở Tiêu Cảnh Đình xem ra, Vương Đình Phi cái nhiệm vụ kia, vô cùng có thể cùng con trai mất tích có liên quan.

Nếu là nữ tu không có ở đây xuất hành nhóm danh sách, hắn cũng biết nghĩ biện pháp để cho ngọc bội mất tích, đến làm nhiệm vụ trong tay người, bất quá, Vương Đình Phi nếu nhìn trúng ngọc bội, cũng chỉ tỉnh hắn tốn nhiều công phu.

Vương Đình Phi lấy ngọc bội, nghiên cứu một hồi, thấy không có gì rất đặc biệt, liền thu vào.

. . .

Mấy ngày sau, Vương Đình Phi các người bị triệu tập, đi đến trong truyền thuyết đảo nhỏ.

Tiêu Cảnh Đình đi theo Vương Đình Phi cuối cùng lén qua mục tiêu.

Còn không chờ Vương Đình Phi nhóm người này nghỉ ngơi, thì có người vội vàng bẩm báo, hầm mỏ có yêu thi qua lại.

Vương Đình Phi nhóm người này vừa mới tới, ngựa không ngừng vó tham dự yêu thi vây quét.

Tiêu Cảnh Đình xuyên thấu qua ngọc bội, xem đến bên ngoài cảnh tượng, yêu thi thân hình cùng người không sai biệt lắm, chẳng qua là cả người có thịnh vượng lông, yêu thi thần trí thấp kém, gợi lên chiếc tới nhưng không sợ chết, hết sức khó dây dưa.

Bởi vì trước hầm mỏ trong các loại yêu thi qua lại, thợ mỏ tổn thất không thiếu, còn thừa lại thợ mỏ bị tập trung vào một khối, không có làm nhiệm vụ.

Tiêu Cảnh Đình núp ở Vương Đình Phi trong bao quần áo, bất ngờ phát hiện thợ mỏ ở giữa bóng người 2 con trai.

Bởi vì trước tuổi còn nhỏ, Tiêu Tiểu Phàm cùng Tiêu Tiểu Đông nếu so với chung quanh tu sĩ thấp hơn một vòng, tỏ ra có chút hoàn toàn xa lạ.

Thấy Tiêu Tiểu Phàm bên người Lôi Huyền, Tiêu Cảnh Đình không khỏi có chút khác thường, Tiêu Cảnh Đình vốn cảm thấy Lôi Huyền đối với con trai mình điểm tiểu tâm tư kia bất quá là còn trẻ dốt nát, nhưng là, nhìn đối phương biết rõ nguy hiểm, vẫn là không chùn bước gia nhập lần hành động này, còn phụng bồi con trai vùi lấp ở nơi này , không khỏi đối với Lôi Huyền có chút nhìn với cặp mắt khác xưa.

Trong không gian ngọc bội

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, có chút nóng nảy hỏi: "Như thế nào, thấy con trai sao?"

Ngọc bội không gian là Tiêu Cảnh Đình, Hứa Mộc An không cách nào núp ở không gian trong ngọc bội, biết hết bên ngoài tình huống, Tiêu Cảnh Đình nhưng có thể, đoạn này thời gian, Hứa Mộc An lấy được tin tức, đều là Tiêu Cảnh Đình nói cho Hứa Mộc An.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Thấy được, ngươi yên tâm, bọn họ rất tốt, còn sống." Chính là tối điểm, gầy điểm, nhất là con trai nhỏ, mắt dòm là gầy một vòng, nhìn dáng dấp khu vực khai thác mỏ bên này cơm nước nghèo nàn.

Tiêu Cảnh Đình thấy mấy cái thợ mỏ trên người mang roi tổn thương, không khỏi nhíu mày một cái, không chỉ là Ma Huyết tông,

tất cả đại tông môn cũng nuôi dưỡng mỏ nô, mỏ nô địa vị cũng là khác thường thấp kém, vậy tông môn mỏ nô đều là luyện khí kỳ tu vi, Ma Huyết tông bên này, nhưng cùng một màu đều là trúc cơ kỳ.

Tiêu Cảnh Đình núp ở không gian trong ngọc bội, Vương Đình Phi các người giết một vòng sau đó, bị mấy người kim đan tu sĩ tập trung lại, Tiêu Cảnh Đình đi theo Vương Đình Phi bên người, nghe được một ít Ma Huyết tông cao tầng suy đoán.

Ma Huyết tông tông môn suy đoán, hầm mỏ trong yêu thi có thể là hầm mỏ trong chết đi nhiều năm thợ mỏ, những thứ này thợ mỏ bị sát khí cùng linh khí đồng thời bồi bổ, biến dị thành yêu thi.

Ma Huyết tông cao tầng suy đoán, hầm mỏ này động, không dứt khoáng sản phong phú, trong đó nói không chừng còn cất giấu cái gì đại cơ duyên.

Ma Huyết tông đối với cái này linh thạch mỏ rất coi trọng, phái không thiếu kim đan tu sĩ tới.

. . .

Hầm mỏ trong yêu thi bị truy bắt liền sau đó, Tiêu Tiểu Phàm các người lại bị chạy đi đào mỏ.

"Chúng ta phải cẩn thận một chút, tuy nói yêu thi bị truy bắt, nhưng là, ai biết lúc nào, lại sẽ nhô ra." Tiêu Tiểu Đông nói.

Lôi Huyền trầm ngâm một chút, nói: "Nghe nói, người này hầm mỏ là có mấy tầng, những cái kia yêu thi, đều là từ tầng dưới nhô ra, gần đây nhô ra yêu thi đều là luyện khí, trúc cơ tu vi, cũng không có cái gì linh trí, nhưng là, nghe nói, phía dưới có kim đan cấp khác yêu thi."

Tiêu Tiểu Phàm mở to mắt, tràn đầy kinh ngạc nói: "Kim đan cấp khác yêu thi à! Vậy lợi hại, những tên kia nhô ra, chúng ta cũng phải xong đời."

Tiêu Tiểu Đông liếc Tiêu Tiểu Phàm một cái, tức giận nhíu mày một cái, "Tiểu Phàm, ngươi có thể hay không muốn điểm được a!"

Tiêu Tiểu Đông lấy 2 cái cấm linh hoàn, trước có tu sĩ để cho yêu thi giết ăn, cấm linh hoàn nhưng lưu lại, bị những tu giả khác nhặt được, Tiêu Tiểu Đông dùng dư thừa linh thạch đổi tới nghiên cứu.

"Tiểu Phàm, không cần nhớ quá tệ, có lẽ yêu thi nhô ra, đem Ma Huyết tông người giết hết sạch, chúng ta thì có thể được cứu." Lôi Huyền nói.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Lôi Huyền, thầm nghĩ: Lôi Huyền tên nầy, thật đúng là lạc quan.

"Lôi Huyền, cám ơn ngươi, chuyện lần này, liên lụy ngươi." Tiêu Tiểu Phàm mặc dù ngu, nhưng là Lôi Huyền là vì hắn mới nhận nhiệm vụ lần này, vẫn có chút cảm giác.

Lôi Huyền gãi đầu một cái, nói: "Không có, ta vốn là nghe nói mật quật bên trong bảo tàng nhiều, muốn muốn kiến thức một chút, đáng tiếc, chúng ta liền mật quật Ảnh Tử cũng không thấy, liền bị rẽ tới đây."

Tiêu Tiểu Đông cười một tiếng, trong lòng không thể đưa hay không, mật quật căn bản là Ma Huyết tông ném đi ra ngoài con mồi, gặp không có thấy đều giống nhau, Lôi Huyền như thế nói, hẳn chỉ là không muốn tiểu Phàm quá mức áy náy mà thôi.

"Anh , anh nghiên cứu cấm linh hoàn, nghiên cứu thế nào?" Tiêu Tiểu Phàm hỏi.

Tiêu Tiểu Đông cau mày, nói: "Tiến triển có chút chậm." Ở trên tay hắn công cụ có hạn, những cái kia linh thảo cũng không phải dễ tìm như vậy, hắn linh lực bị giới hạn, phạm vi hoạt động rất nhỏ.

Lôi Huyền nhìn Tiêu Tiểu Đông, nói: "Ngươi không nên gấp gáp." Lôi

Huyền đối với Tiêu Tiểu Đông có thể tìm được đối phó cấm linh hoàn biện pháp, cũng không có ôm hy vọng quá lớn, "Ma Huyết tông bắt nhiều người như vậy, những tông môn khác, sẽ không ngồi yên không lý đến, có lẽ rất nhanh những tông môn kia thì sẽ truy xét tới đây."

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Có thể."

. . .

Tiêu Cảnh Đình đi theo Vương Đình Phi bên người, nghe không ít bí mật, rồi sau đó rốt cuộc bởi vì là không yên lòng Tiêu Tiểu Đông cùng Tiêu Tiểu Phàm, mà lựa chọn mất tích.

Tiêu Tiểu Đông nắm trên tay ngọc bội, tim tim đập bịch bịch.

Tiêu Cảnh Đình rời đi Vương Đình Phi sau đó, liền cùng Tiêu Tiểu Đông hội hợp.

Sợ dụ cho người chú ý, Tiêu Cảnh Đình như cũ giấu ở không gian trong ngọc bội, Tiêu Cảnh Đình cách ngọc bội không gian, cũng có thể cùng Tiêu Tiểu Đông trao đổi.

Sợ Tiêu Tiểu Phàm lộ ra sơ hở gì, Tiêu Tiểu Đông không đem cùng Tiêu Cảnh Đình hội họp sự việc, nói cho Tiêu Tiểu Phàm.

Ngọc bội để cho Tiêu Tiểu Đông thiếp thân cất giấu, biết cha, mẹ ngay tại ngọc bội trong không gian cất giấu, Tiêu Tiểu Đông ổn định không thiếu.

"Đây là cái gì?" Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình vật trong tay hỏi.

"Là cấm linh hoàn, mang vật này, liền không có cách nào sử dụng linh lực." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình vật trong tay, trong con ngươi lóe lên nồng nặc chán ghét.

"Tiểu Đông suy nghĩ phải đem cái này cấm linh hoàn dùng thuốc nước ăn mòn, chẳng qua là, không có tiến triển gì, bây giờ cột cho ta." Tiêu Cảnh Đình giải thích.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Nhanh chóng nghĩ biện pháp đi."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Được."

Tiêu Cảnh Đình cảm giác sâu sắc nhiệm vụ của hắn bây giờ nặng à, chẳng những phải nghĩ biện pháp nghiên cứu cấm linh hoàn, còn phải nghĩ biện pháp nghiên cứu đối kháng chướng khí giải dược, Ma Huyết tông cho Tiểu Đông, tiểu Phàm ăn cái đó độc dược ngược lại không cần buồn, Tiêu Cảnh Đình từ cái đó con bé họ Vương nơi đó thuận một chai đi ra, chỉ cần ăn, Ma Huyết tông độc dược là có thể hoàn toàn giải quyết.

. . .

Tiêu Tiểu Phàm ăn như hổ đói ăn thịt khô, nhai linh quả. " Anh, anh từ đâu tới ăn à!"

Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Tiểu Phàm dáng vẻ, thầm nói: Đoạn này thời gian, có thể ủy khuất nhà mình em trai.

"Ăn nhanh đi, anh cầm linh thạch đổi, đừng để cho người nhìn thấy." Tiêu Tiểu Đông nói.

Lôi Huyền không nhịn được tràn đầy hoài nghi nhìn Tiêu Tiểu Đông, Tiêu Tiểu Đông làm bộ như không thấy được Lôi Huyền nghi ngờ.

Lôi Huyền cúi đầu, có chút ngạc nhiên, Ma Huyết tông những tên kia có nhiều keo kiệt à! Cho nhiều một chút linh thạch, là có thể từ những tu sĩ kia trên tay đổi lấy một ít hàng lậu, nhưng là, có thể đổi lại cũng không nhiều.

"Cho ngươi cũng giữ lại một phần đây." Tiêu Tiểu Đông nói.

Lôi Huyền có chút thụ sủng nhược kinh nói: "Đa tạ."

Tiêu Tiểu Đông lắc đầu một cái, nói: "Không cần khách khí."

Tiêu Tiểu Phàm gặm thịt khô, có chút ngọt ngào nói: "Thịt này liền, có cổ cha mùi vị."

Tiêu Tiểu Đông nhàn nhạt quét Tiêu Tiểu Phàm một cái, nói: "Ngươi đói quá mức, ăn cái gì cũng có cha mùi vị."

Tiêu Tiểu Phàm liếm liếm ngón tay, nói: "Có thể, thật là rất giống cha mùi vị."

Tiêu Tiểu Đông âm thầm xúc động Tiêu Tiểu Phàm đối với thức ăn bén nhạy, "Ăn của ngươi đi, quản nhiều như vậy làm gì?"

"Anh , anh nghiên cứu cấm linh hoàn có tiến triển không có à!" Tiêu Tiểu Phàm hỏi.

Tiêu Tiểu Đông lắc đầu một cái, nói: "Còn không có đây."

Tiêu Tiểu Đông thầm nói: Mình đối với cấm linh hoàn hết đường xoay sở, cha, mẹ nói không chừng rất nhanh liền làm xong, Tiêu Tiểu Đông đối với 2 cái ba thực lực rất tin không nghi ngờ.

"Đúng rồi, bắt đầu từ bây giờ, phải nhiều đào linh thạch, nhiều linh thạch, đều giao cho ta xử lý." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Tiểu Phàm hiểu nhìn Tiêu Tiểu Đông, nói: "Đào nhiều như vậy linh thạch làm gì, vừa không có dùng."

Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Tiểu Phàm, nói: "Để cho ngươi đào, ngươi liền đào, nhiều lời như vậy làm gì?"

Tiêu Tiểu Phàm có chút ủy khuất chề môi.

Tiêu Tiểu Đông thầm nói: Vì phòng ngừa có người trốn, bọn họ những người này bị bắt lúc tới, trữ vật đạo cụ đều bị lấy đi, nhưng là bây giờ cha, mẹ tới, nghe nói ngọc bội thật ra thì cũng là không gian cất đồ, còn là một không gian cao cấp cất đồ, bên trong không gian lớn rất, cứ như vậy, bọn họ liền có thể đem dư thừa linh thạch giấu đi.

------oOo------

Chương 128: Tiêu Cảnh Đình lộ mặt

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 128: Tiêu Cảnh Đình lộ mặt
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Tiểu Phàm phát hiện anh Tiêu Tiểu Đông gần đây tâm tình tốt hơn nhiều, hơn nữa, cả ngày thần thần bí bí.

Mình cùng Lôi Huyền đào lên linh thạch, có lúc nháy mắt cái ánh mắt đã không thấy tăm hơi.

Trước đào linh thạch, anh cũng không thế nào tích cực, bây giờ nhưng tích cực phải chết, cả ngày thúc giục mình nhiều đào một ít, còn muốn chất lượng tốt, rõ ràng trước chỉ muốn chỉ phải hoàn thành nhiệm vụ liền tốt, nhiều đào đều là lãng phí, anh tổng thỉnh thoảng có thể đổi ra thật là nhiều ăn đồ, nói là đổi lại, nhưng lại không nói là nơi nào đổi lại.

Lôi Huyền gặm thịt khô, tâm tình có chút phức tạp.

Đối với Tiêu Tiểu Đông thỉnh thoảng có thể đổi một ít thức ăn đi ra, Lôi Huyền đã chết lặng, Lôi Huyền tuổi còn nhỏ, cũng có chút thèm thịt, thật ăn, so Tiêu Tiểu Phàm còn có thể ăn.

Lôi Huyền phát hiện Tiêu Tiểu Đông cho thức ăn rất rất đặc biệt, nguyên bản trong sơn động tích trữ đang nồng nặc chướng khí, cho dù là trúc cơ tu giả, đợi lâu cũng biết cảm giác khó chịu mà chết, nhưng là, Tiêu Tiểu Đông cho linh quả, lại có chống đở chướng khí chức năng.

Lôi Huyền phát hiện, Tiêu Tiểu Đông cũng phát hiện, Tiêu Tiểu Đông đem phát hiện nói cho Tiêu Cảnh Đình, Tiêu Cảnh Đình cảm thấy hẳn là linh tuyền tác dụng, liền lấy linh tuyền cho Tiêu Tiểu Đông uống, Tiêu Tiểu Đông quả nhiên tốt hơn nhiều.

Tiêu Cảnh Đình sau khi đến, Tiêu Tiểu Đông ba người tình cảnh lập tức tốt hơn nhiều.

"2 người Tiêu sư đệ, Lôi sư đệ." Cửa truyền đến Lý Lương lớn tiếng kêu.

Lôi Huyền đem chặn ở cửa mấy khối đá lớn dời mở, chặn đá là Tiêu Tiểu Đông ý, bởi vì là lo lắng ăn đồ thời điểm bị người phát hiện.

"Lý sư huynh à! Ngươi làm sao tới?" Lôi Huyền hỏi.

Lý Lương lúng túng cười một tiếng, nói: "Tới mượn chút linh thạch."

Lôi Huyền ở trong lòng bĩu môi, Lý Lương tựa hồ cho mượn linh thạch làm thành liền thói quen, cách mỗi mấy ngày cũng biết tới một lần, Tiêu Tiểu Phàm dị bẩm thiên phú, bọn họ muốn đào linh thạch, không phải việc khó gì, cho nên cũng không có đặc biệt để ý.

Tiêu Tiểu Đông lấy một nhỏ khuông linh thạch cho Lý Lương, Lý Lương nhíu mày một cái, nói: "Như thế thiếu."

"Gần đây chúng ta thu được cũng không tốt." Tiêu Tiểu Đông mặt không đổi sắc nói.

Gần đây bọn họ thu được là rất tốt, Tiêu Tiểu Phàm ở Tiểu Đông đốc thúc hạ, tìm rất nhiều cái địa phương không tệ, moi ra không thiếu linh thạch, chính là những cái kia linh thạch cũng cho Tiêu Tiểu Đông vứt xuống ngọc bội trong không gian đi.

"Mấy vị sư đệ khí sắc không tệ à!" Lý Lương có chút kỳ quái nói.

Tiêu Tiểu Đông nhíu mày một cái, ở khu vực khai thác mỏ đợi lâu,

chướng khí vào cơ thể, người sẽ tỏ ra tiều tụy, bất quá có linh tuyền bồi bổ, bọn họ thân thể rất nhanh khôi phục tới.

Tiêu Tiểu Đông thầm nói: Tiêu Tiểu Phàm nguyên bản gầy đi rất nhiều, mấy ngày gần đây, khuôn mặt nhỏ nhắn mắt thấy là lại tròn trở lại, người cố ý nhìn như, là có chút đột ngột.

"Sư huynh, gần đây những thứ khác khu vực khai thác mỏ có chuyện gì không? Yêu thi có mới đi ra sao?" Tiêu Tiểu Đông chuyển đổi đề tài hỏi.

Lý Lương lắc đầu một cái, nói: "Cái này ngược lại không có, đi qua lần trước vây quét, yêu thi thật giống như yên tĩnh một ít, gần đây nghe nói trên đảo 2 ngày trước, lẫn vào 2 cái thám tử."

Tiêu Tiểu Đông không nhịn được tinh thần chấn động, "Thám tử?"

Lý Lương gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Biết là từ đâu tới thám tử sao?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Lý Lương lắc đầu một cái, nói: "Tạm thời còn không biết à! Có thể là những tông môn khác, Ma Huyết tông làm việc như vậy liều lĩnh, những tông môn khác sớm muộn sẽ nhận được tin tức, có lẽ tông môn rất nhanh sẽ phái người tới cứu chúng ta."

Tiêu Tiểu Đông âm thầm ở trong lòng liếc mắt, Ma Huyết tông là ma đạo thứ nhất tông môn, Tiêu Tiểu Đông có thể không phải là Thanh Vân tiên môn sẽ vì mấy cái trúc cơ kỳ tu giả chạy tới, bất quá, tài bạch động lòng người, lớn như vậy một mảnh linh thạch mỏ vốn là bắt mắt, nghe nói, linh thạch này mỏ hạ tựa hồ còn có hắn bảo bối của hắn, có lẽ, những tông môn khác cũng biết đỏ con mắt.

Trên đảo nếu lẫn vào thám tử, hậu kỳ có lẽ sẽ có liên tục không ngừng thám tử lẫn vào, trên đảo tình thế càng hỗn loạn, đối với bọn họ mà nói, thì càng có lợi.

. . .

Hứa Mộc An nhìn bị đưa vào linh thạch, khẽ thở dài một hơi, con trai như thế hiểu chuyện, hắn nhưng chỉ có thể làm nhìn 2 người chịu khổ.

Ở không gian ngọc bội dưới sự trợ giúp, Tiêu Cảnh Đình xài một tháng thời gian, rốt cuộc nghiên cứu ra ăn mòn cấm linh hoàn cách điều chế.

Tiêu Cảnh Đình tiếp tục nghiên cứu mấy ngày, nghiên cứu ra một loại an toàn tháo ra cấm linh hoàn phương pháp.

Một ngày buổi tối, Tiêu Tiểu Đông đem Tiêu Tiểu Phàm cùng Lôi Huyền kêu tới.

Tiêu Tiểu Phàm thấy Tiêu Tiểu Đông thả ra linh lực, không khỏi tràn đầy kinh ngạc, "Anh , anh thật phá vỡ cấm linh hoàn à!"

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Nhưng mà, trên tay ngươi cấm linh hoàn, còn là tốt." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đây là vì che người tai mắt, trên thực tế, bên trong kết cấu, đã bị thay đổi, bất quá, nhìn như, vẫn là hoàn hảo không hao tổn."

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, có chút sùng bái nói: "Anh , anh thật lợi hại, lợi hại như vậy thuốc nước, cũng cho ngươi nghiên cứu ra được."

"Nơi nào à!" Tiêu Tiểu Đông có chút chột dạ nói. Thuốc này dịch cũng không phải là hắn nghiên cứu ra được, mà là, cha nghiên cứu ra được, hắn cũng không dám giành công.

Tiêu Tiểu Đông cho Tiêu Tiểu Phàm cùng Lôi Huyền mở ra cấm linh

hoàn.

Cảm giác được biến mất linh lực trở lại trong thân thể, Tiêu Tiểu Phàm không khỏi có chút hưng phấn.

"Anh, linh lực có thể vận dụng, chúng ta có thể đi sâu vào một chút." Tiêu Tiểu Phàm nhao nhao muốn thử nói.

Tiêu Tiểu Đông nói: "Đúng vậy!"

Càng sâu nhập khu vực khai thác mỏ, chướng khí càng dày đặc nặng, yêu thi xuất hiện tần số cũng càng cao, tương đối mà nói linh thạch phẩm chất lại càng tốt, nghe nói, linh thạch mỏ còn có những thứ khác bảo vật.

Vốn là Tiêu Tiểu Đông là không cho phép Tiêu Tiểu Phàm quá mức đi sâu vào linh thạch mỏ, nhưng là bây giờ tình huống lại có chút thay đổi.

Lôi Huyền nhìn trên cổ tay cấm linh hoàn tràn đầy ngạc nhiên, cấm linh hoàn vật này, nghiên cứu ra được đã ngàn năm, đơn giản là tu sĩ khắc tinh, Tiêu Tiểu Đông cũng không biết phải làm sao đến, Lôi Huyền nhìn Tiêu Tiểu Đông, tràn đầy ngạc nhiên.

Lôi Huyền cùng Tiêu Tiểu Phàm, Tiêu Tiểu Đông tìm cái bỏ hoang hầm mỏ, không ngừng đi sâu vào.

Ở Tiêu Tiểu Phàm tỏ ý dưới, mấy người tìm được một cái không hề thiếu trung phẩm linh thạch quặng mỏ, đào kinh khủng.

. . .

Một ngày sáng sớm, Tiêu Tiểu Phàm ở sau khi tỉnh lại, phát hiện hầm mỏ trong nhiều 2 người tu sĩ, nhất thời bị sợ hết hồn, khi phát hiện, 2 người cùng 2 ngày trước phát hiện tử thi dáng dấp giống nhau như đúc, lại sợ hết hồn.

"Anh." Tiêu Tiểu Phàm kinh hoảng núp ở Tiêu Tiểu Đông sau lưng.

Lôi Huyền ngủ không giống Tiêu Tiểu Phàm những cái kia chết, 2 người tới một cái, hắn liền phát hiện, chẳng qua là, người là Tiêu Tiểu Đông mang tới, Lôi Huyền cũng không hỏi nhiều cái gì.

"Không nên gấp gáp, là cha mẹ." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy kinh ngạc nói: "Là cha, mẹ à!"

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! , bất quá, dịch dung."

"Tiểu Phàm." Hứa Mộc An có chút kích động kêu một tiếng.

Tiêu Tiểu Phàm nghe được Hứa Mộc An thanh âm, có chút ủy khuất bổ nhào ngã xuống Hứa Mộc An trong ngực, than vãn khóc rống lên.

Tiêu Tiểu Đông nhìn khóc giống như con mèo hoa nhỏ dạng em trai, thầm nghĩ: Em trai thật không có tiền đồ, như thế thích khóc.

"Cha, mẹ, các ngươi là làm sao tới?" Tiêu Tiểu Phàm hỏi.

Hứa Mộc An thản nhiên nói: "Vượt biên qua."

"Em trai đâu ?" Tiêu Tiểu Phàm hỏi.

"Tìm người khác chiếu cố." Hứa Mộc An nói.

Không gian ngọc bội chuyện, không gạt Tiêu Tiểu Đông, nhưng là, Hứa Mộc An cũng không dự định nói cho Tiêu Tiểu Phàm, ngược lại không phải là không tin được con trai mình, mà là, tiểu Phàm đầu đơn giản, Hứa Mộc An lo lắng Tiêu Tiểu Phàm vô tình lộ chân tướng.

Lôi Huyền nhìn Hứa Mộc An cùng Tiêu Cảnh Đình, nói: "Chú, các ngươi trên người có phải hay không còn có trữ vật đạo cụ?"

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Chúng ta là vượt biên qua, trữ vật đạo cụ cũng không có bị bắt đi."

Lôi Huyền gật đầu một cái, nói: "Như vậy cũng tốt, 2 chú vẫn là phải cẩn thận một chút, cái này hai ngày bên ngoài một mực đang bắt thám tử."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Ta biết."

Tiêu Tiểu Phàm vòng vo đảo tròng mắt, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, có chút tức giận nói: "Anh , anh có phải hay không đã sớm biết cha, mẹ tới?"

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Anh biết cũng không nói cho em." Tiêu Tiểu Phàm có chút ủy khuất nói.

Tiêu Tiểu Đông bất đắc dĩ nói: "Ai bảo em ngu?"

Tiêu Tiểu Phàm: ". . ."

"Anh liền nói, vậy thịt nướng có cha mùi vị, quả nhiên là cha à!" Tiêu Tiểu Phàm nhìn Tiêu Cảnh Đình, trong con ngươi tràn đầy vui mừng nói.

"Chú Tiêu, đối với tình hình bên ngoài, ngươi biết nhiều ít à!" Lôi Huyền hỏi.

Tiêu Cảnh Đình cười khổ một cái, nói: "Ta chỉ biết là, trên đảo nguyên bản có mấy kim đan tu giả, còn như bây giờ là tình hình gì, ta cũng không phải rất rõ."

Lôi Huyền gật đầu một cái, nói: "Như vậy à!"

Thoát khỏi con bé họ Vương sau đó, Tiêu Cảnh Đình vẫn luôn cùng

Tiêu Tiểu Đông lăn lộn chung một chỗ, biết tin tức, không hề so ba cái ít hơn nhiều nhiều ít.

Tiêu Tiểu Phàm đột nhiên nghĩ đến cái gì, "Anh, cái đó ăn mòn cấm linh hoàn thuốc nước, là cha nghiên cứu ra được đi."

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Tiêu Tiểu Phàm bừng tỉnh hiểu ra nói: "Em nói sao, anh nghiên cứu lâu như vậy, cũng không có tiến triển, đột nhiên thì có thành phẩm đi ra, nguyên lai là cha nghiên cứu ra được, em liền nói anh không có thông minh như vậy."

Tiêu Tiểu Đông tức giận: "Em có ý gì?"

Tiêu Tiểu Phàm lúng túng cười một tiếng, nói: "Anh, em chưa nói anh không thông minh, chỉ là không có thông minh như vậy rồi."

Tiêu Tiểu Đông: ". . ."

. . .

"Sư đệ, thật lâu không gặp à!" Lý Lương nhìn Tiêu Tiểu Đông, Tiêu Tiểu Phàm nói.

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Sư huynh, thật lâu không gặp à!"

Lý Lương nhìn Tiêu Tiểu Phàm các người bẩn thỉu mặt, trong lòng có chút cổ quái, mặc dù ba người quần áo rách rưới, mặt cũng bẩn thỉu, nhưng là, tinh thần thực không tệ, so với bọn họ tới, mạnh hơn nhiều.

Lý Lương không biết, Tiêu Tiểu Phàm cùng trên người giải độc, có linh tuyền ở đây, khu vực khai thác mỏ chướng khí cũng không đủ gây sợ hãi, có thể bình thường tu luyện, khu vực khai thác mỏ linh khí cũng coi là đậm đà, linh thạch cũng không thiếu, mấy người qua

ngược lại là dễ chịu.

"Sư huynh, bên ngoài có tin tức gì không?" Tiêu Tiểu Phàm hỏi.

Lý Lương gật đầu một cái, nói: "Có đây."

"Nghe nói, Ma Huyết tông nguyên bản đống một kho hàng linh thạch, phải bị chở đi, bất quá, xảy ra chút bất ngờ."

Tiêu Tiểu Phàm không nhịn được hỏi: "Cái gì bất ngờ à!"

"Có một nhóm người cùng trên đảo kim đan cao thủ vì tranh đoạt linh thạch đánh." Lý Lương có chút cười trên sự đau khổ của người khác nói , thợ mỏ sinh hoạt khổ không thể tả, bây giờ cũng chỉ có một ít liên quan tới Ma Huyết tông tin tức xấu, có thể trò chuyện lấy giải trừ úc.

"Một kho hàng linh thạch à! Thật là thật là nhiều thật là nhiều linh thạch à!" Tiêu Tiểu Phàm liếm liếm môi, tràn đầy hâm mộ nói.

Lý Lương nhìn Tiêu Tiểu Phàm, nói: "Tiểu Phàm sư đệ, ngươi không phải là muốn đánh vậy kho hàng linh thạch chủ ý đi."

Tiêu Tiểu Phàm vội vàng lắc đầu một cái, nói: "Làm sao biết, sư huynh ngươi suy nghĩ nhiều, bây giờ loại chuyện này, chính là cho ta một kho hàng linh thạch, ta cũng không cách nào hấp thu à!"

Tiêu Tiểu Đông cúi đầu, thầm nghĩ: Một kho hàng linh thạch, đó là có nhiều ít linh thạch à! Nếu là lấy được như vậy một nhóm linh thạch, vậy bọn họ cũng không cần lại vất vả đào linh thạch.

------oOo------

Chương 129: Mưu đồ linh thạch

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 129: Mưu đồ linh thạch
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

"Anh đang đánh chủ ý kho hàng đó?" Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, nghiêng đầu hỏi.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Không thể không muốn à!"

Tiến vào trúc cơ trung kỳ sau đó, bọn họ yêu cầu linh thực phẩm chất liền cao hơn, nhiều ít linh thạch đập xuống cũng không chê nhiều, làm như vậy một nhiều tiền, nghỉ cái hai ba năm, cũng không thành vấn đề.

Hứa Mộc An suy nghĩ một chút, nói: "Có chút nguy hiểm à! Phải thảo luận kỹ hơn." Tu luyện sao? Nơi nào có không mạo hiểm à!

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, sâu sắc cho là đúng.

Đã quyết định chủ ý, Tiêu Cảnh Đình thường xuyên đi ra ngoài điều nghiên địa hình, khu vực khai thác mỏ thợ mỏ rất nhiều, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An mang cấm linh hoàn mạo danh thay thế, ngược lại cũng không bắt mắt.

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An tồn thủ mấy ngày, mạo hiểm giết hai người phụ trách tuần tra Ma Huyết tông tu giả, giả mạo Ma Huyết tông người vào tuần tra đội ngũ.

Tiêu Cảnh Đình ở Vương Đình Phi bên kia lăn lộn mấy ngày nữa, đối với Ma Huyết tông hết thảy ngược lại cũng quen thuộc, ở Ma Huyết tông trong đội ngũ lăn lộn mấy ngày, ngược lại cũng bình an

vô sự.

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An tuần tra mấy ngày, Tiêu Cảnh Đình không khỏi có chút nghi ngờ.

"Nhiều như vậy linh thạch, tại sao không thả ở nhẫn không gian bên trong?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, nói: "Không biết à!" Có phải hay không sợ chia của không đều à!"Bất quá trong kho hàng đúng là có linh thạch." Hắn đã xác nhận nhiều lần.

"Nhìn như, ngược lại giống như cạm bẫy, đặc biệt chờ người cướp." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Loại này cũng có thể." Nghe nói, Ma Huyết tông đã gặp phải mấy ba thám tử, thám tử chết khá hơn chút, Ma Huyết tông tu sĩ, cũng đã chết hết mấy.

Tiêu Cảnh Đình mặc dù nóng mắt trong kho hàng linh thạch, nhưng cũng không có tùy tiện động thủ, chẳng qua là yên lặng chờ đợi thời cơ.

Một đạo màu sắc chùm tia sáng xông thẳng tới chân trời, một hồi tiếng gọi ầm ỉ truyền tới, "Thượng phẩm linh thạch xuất thế."

Tiêu Cảnh Đình sững sốt một chút, trong lòng không kiềm được lóe lên mấy phần ngạc nhiên, thượng phẩm linh thạch cũng xuất thế, nói không chừng cái này linh thạch mỏ trung phẩm linh thạch không thiếu à! Khó trách Ma Huyết tông sẽ như vậy không để lại dư lực bắt trúc cơ tu giả tới đào mỏ.

Một hồi sát khí nồng đậm tấn công tới, Tiêu Cảnh Đình lập tức cùng Hứa Mộc An trốn qua một bên.

Mấy người kim đan tu sĩ hướng ôm ra thượng phẩm linh thạch tu giả công đánh tới, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An nhất thời kinh

ngạc giật mình.

"Trên đảo nhiều nhiều như vậy kim đan." Hứa Mộc An có chút kinh ngạc nói.

"Không kỳ quái." Thiên hạ không có tường nào gió không lọt qua được, trước, bọn họ gặp phải cái đó nữ tu, mới vừa đúng dịp là những tông môn khác nằm vùng, ai biết Ma Huyết tông bên trong còn có nhiều ít nằm vùng.

Mấy cái kim đan cùng Ma Huyết tông ẩn núp kim đan chiến ở một khối.

"Quả nhiên là cạm bẫy." Xem Ma Huyết tông, một chút toát ra hết mấy kim đan, Tiêu Cảnh Đình âm thầm thầm nghĩ.

"Tới kim đan cũng không thiếu à!" Hứa Mộc An có chút cao hứng nói.

Hứa Mộc An âm thầm thầm nghĩ: Đánh được a! Đánh, bọn họ mới có cơ hội có thể thừa dịp.

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An tránh ở một bên, âm thầm quan sát tình trạng, xem mấy cái kim đan đánh ra chân hỏa, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An cùng nhau thu vào ngọc bội không gian, điều khiển ngọc bội từ lỗ thông hơi xem vào tràn đầy linh thạch kho hàng, thu hồi đầy nhà kho linh thạch sau đó, lại len lén từ lỗ thông hơi rời đi.

Tiêu Cảnh Đình đối với đưa tới chiến đấu thượng phẩm linh thạch cũng rất động tâm, nhưng cũng biết ham nhiều không nhai nát đạo lý, được một kho hàng linh thạch, Tiêu Cảnh Đình đã đủ hài lòng.

. . .

Trong hầm mỏ, Tiêu Tiểu Phàm ngồi xổm ở một bên, nhìn trên đất gầy trông mong thiếu gia, trên mặt có mấy phần khổ não.

"Lúc này, cứu người thích hợp sao?" Tiêu Tiểu Phàm ngồi chồm hổm dưới đất, bưng mặt hỏi.

"Ông nội hắn là nguyên anh tu giả đâu, ông nội hắn rất thương hắn." Lôi Huyền điểm đến đó thì ngừng.

Trên đất tên người Trần Húc, là Trần Lập Phong cháu trai, Trần Lập Phong cả đời truy tìm khổ tu, nguyên anh sau đó mới bắt đầu hưởng lạc, cưới vợ mấy phòng thê thiếp.

Tu sĩ tu vi càng cao, con cháu càng khó khăn, Trần Lập Phong hơn ngàn tuổi mới một con trai, bảo bối kia con trai đi ra ngoài lúc này gặp phải bất trắc, vợ chồng song song mất mạng, chỉ để lại một cái cô gái cháu trai, Trần Lập Phong đối với cái này cô gái coi như trân bảo, tốt gì cũng chút nào không keo kiệt, cũng không biết Trần Húc là làm sao rơi đến nông nỗi này.

Tiêu Tiểu Đông nhìn trên đất thiếu gia, thầm nói: Nếu là mang cái này chạy ra khỏi bay lên trời, ân cứu mạng, thiếu không thể người này ông nội, phải thật tốt bồi thường bồi thường bọn họ, điều kiện tiên quyết là bọn họ có thể bình an đi ra ngoài.

Tiêu Tiểu Phàm có chút hồ nghi nói: "Nguyên anh tu giả cháu trai, tại sao phải lưu lạc đến chỗ này tới à!"

Lôi Huyền lắc đầu một cái, nói: "Ta cũng không biết."

"Hắn là cái gì linh căn à!" Tiêu Tiểu Phàm tò mò hỏi.

"Là ba linh căn." Lôi Huyền nói.

Tiêu Tiểu Đông híp mắt, ba linh căn cái này linh căn thật giống như không tốt lắm à! Ba linh căn, còn trẻ như vậy liền trúc cơ, chắc hẳn hắn cái đó nguyên anh ông nội không bớt ở trên người hắn mê gái tư.

Tiêu Tiểu Đông nhìn trên đất thiếu gia, trong mắt hàn mang chớp mắt rồi biến mất. Nói: "Ngươi đã tỉnh đi, đừng giả chết."

Trần Húc mở mắt ra, trên mặt thêm mấy phần sợ hãi.

"Các ngươi là người nào?" Trần Húc có chút hoảng sợ hỏi.

Tiêu Tiểu Phàm ngồi xổm người xuống, hướng Trần Húc làm cái mặt quỷ, rống giận một tiếng.

Trần Húc bị Tiêu Tiểu Phàm sợ lui về sau 2 bước.

"Tiểu Phàm đừng làm rộn." Tiêu Tiểu Đông nhìn nhà mình em trai dáng vẻ, thầm nghĩ: Nhà mình em trai thật sự là quá nhàm chán, bị dọa sợ bảo bối này vướng mắc, người ta ông nội tới một cái, bọn họ đều phải biến thành bụi bậm.

Tiêu Tiểu Phàm có chút không cam không muốn thu liễm trên mặt thần sắc.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Trần Húc, cân nhắc một chút, nói: "Trần thiếu gia, nghe nói ngươi có cái Nguyên anh kỳ lão tổ tông, có lẽ ngươi tìm Ma Huyết tông người nói một chút, bọn họ sẽ thả ngươi cũng không nói chính xác."

Trần Húc lắc đầu một cái, nói: "Sẽ không, ta nếu là bại lộ thân phận, Ma Huyết tông vì để tránh cho tin tức tiết lộ, chỉ sẽ giết ta."

Tiêu Tiểu Đông âm thầm gật đầu một cái, thầm nghĩ: Tên nầy không ngốc à! Không ngốc liền tốt, sợ là sợ cứu cái kéo chân sau kẻ ngu.

"Nghe nói ông nội ngươi đem ngươi bảo vệ rất chặt chẽ à! Ngươi làm sao sẽ bị bắt lại." Tiêu Tiểu Đông có chút hiếu kỳ hỏi. Tiêu Tiểu Phàm là bị tông môn coi thành vứt đi, Trần Húc phía sau đài lớn như vậy, hẳn không có người dám hắn làm vứt đi mới đúng, lão đầu tử nhà hắn như thế đau hắn, làm sao sẽ để cho hắn lấy người phạm hiểm.

"Ta nhẹ tin liền người khác mà nói, lỗi do tự mình gánh." Trần Húc có chút chán nản nói.

Tiêu Tiểu Phàm ngoẹo đầu, đầy là tò mò nói: "Ngươi nhẹ tin liền ai lời nói à!"

Trần Húc cắn răng, không nói gì.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Tiểu Phàm chiếu lấp lánh ánh mắt, nói: "Được rồi, đừng hỏi."

Tiêu Tiểu Phàm có chút ủ rủ nói: "Nhưng mà, ta tò mò à!"

Tiêu Tiểu Đông: ". . ."

"Là ta vị hôn phu, hắn hẹn ta đi ra ngoài, kết quả, hắn không có dựa theo ước định xuất hiện, ta nhưng bị bắt." Trần Húc chần chờ một chút, cắn cắn môi nói.

"Ngươi xem ra tuổi tác không lớn, thì có vị hôn phu rồi? Ngươi yêu sớm rồi!" Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy ngạc nhiên nói.

Trần Húc không nhịn được mặt đỏ lên.

Tiêu Tiểu Đông hướng Lôi Huyền nhìn một cái, thầm nói: Tiểu Phàm tên ngu ngốc này, mình còn không phải là tuổi còn trẻ, liền kêu người theo dõi.

"Ngươi vị hôn phu là Kiều Tường?" Lôi Huyền hỏi.

Trần Húc gật đầu một cái, trên mặt có mấy phần khó chịu.

Tiêu Tiểu Phàm nhìn Lôi Huyền, hỏi: "Kiều Tường là ai à?"

"Vô Song tông đệ tử tinh anh, là một một linh căn thiên tài." Lôi Huyền nói.

Kiều Tường sau lưng, cũng có một cái Nguyên anh kỳ lão quái vật, nhắc tới, Trần Húc cùng Kiều Tường đính hôn cũng coi là môn đăng hộ đối, duy vừa so sánh phiền toái là Kiều Tường là một linh căn, Trần Húc bất quá là ba linh căn, tư chất chênh lệch quá lớn.

Trần Lập Phong là một tán tu, tán tu tu luyện tới nguyên anh vô cùng là không dễ, vậy có thể tu luyện tới nguyên anh tán tu lão quái vật, nếu so với cùng cấp bậc tông môn cao thủ nguyên anh, sức chiến đấu cao hơn một đoạn, cũng tốt dũng đấu tàn nhẫn một ít.

Vô Song tông kết hợp Trần Húc cùng Kiều Tường muốn đến cũng là vì lôi kéo Trần Lập Phong, chẳng qua là. . . Trần Húc lại có thể tới nơi này.

"Ngươi bị Kiều Tường thả chim bồ câu, ông nội ngươi biết không?" Tiêu Tiểu Đông nhìn Trần Húc hỏi.

Trần Húc lắc đầu một cái, nói: "Không biết."

Trần Húc cắn răng, hắn bây giờ đã mơ hồ rõ ràng, chuyện này, hắn hẳn là bị Kiều Tường tính toán.

Hôn sự quyết định sau đó, hắn không khỏi đối với mình vị hôn phu này có chút mong đợi, cho nên, đáp ứng vị hôn phu muốn đặt, len lén chạy ra ngoài, cả sự kiện, hắn đều là gạt ông nội.

"Ngươi muốn không muốn ăn trái cây à!" Tiêu Tiểu Phàm móc ra một cái linh quả hỏi.

"Có thể không?" Trần Húc hỏi.

Đàn bà phóng túng tiểu Phàm hướng Tiêu Tiểu Đông nhìn sang, Tiêu Tiểu Đông liếc Tiêu Tiểu Phàm một cái, nói: "Cho hắn đi, ngươi mau ăn, đừng để cho người nhìn thấy."

Trần Húc cũng không đoái hoài phải truy hỏi đối phương linh quả là

từ đâu tới, từng ngụm từng ngụm ăn.

. . .

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An trở lại hang trong, Tiêu Tiểu Phàm thấy 2 người, nhất thời có chút phấn chấn.

"Làm sao nhiều một tên tiểu quỷ à! Nơi nào lấy được?" Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Tiểu Phàm nói: "Anh nhặt, Lôi Huyền nói, tên nầy có cái Nguyên anh kỳ ông nội, nói không chừng sau này có thể dựa vào ở trên."

Tiêu Cảnh Đình nhất thời kinh hãi, đây là một cậu ấm môn phái à! Cái này xui xẻo cậu ấm môn phái lại có thể vùi lấp đến chỗ này tới, cậu ấm môn phái thì thế nào, mạng không tốt lúc này vẫn phải là đào mỏ.

"Cha, bên ngoài bây giờ tình huống thế nào?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Tiêu Cảnh Đình xoa xoa lỗ mũi, nói: "Bên ngoài có thượng phẩm linh thạch xuất thế, mấy cái kim đan tu giả vì linh thạch xảy ra hỗn chiến, vậy chiến đấu thật là long trời lở đất à!" Tiêu Cảnh Đình tràn đầy cảm thán nói.

Tiêu Tiểu Đông thấy Tiêu Cảnh Đình dương dương tự đắc dáng vẻ, mơ hồ cảm thấy cha có thể là ở trong hỗn chiến chiếm tiện nghi.

"Có những thứ khác thế lực kim đan tu giả xuất hiện?" Lôi Huyền hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Tiêu Cảnh Đình có chút hơi khó nói: "Các con cẩn thận một chút, Ma Huyết tông xảy ra chuyện lớn như vậy tình, có lẽ phải không được bao lâu, thì sẽ kiểm soát thợ mỏ."

Bất quá, đây chỉ là một suy đoán, dẫu sao, hắn thấy Ma Huyết tông cùng vậy mấy người kim đan tu sĩ đại chiến, cũng không có đòi được cái gì tốt, nếu là Ma Huyết tông tổn thất rất lớn, tạm thời hẳn không phân được nhiều ít tinh lực.

Tiêu Tiểu Phàm chạy tới Tiêu Cảnh Đình bên người, hỏi: "Cha, thượng phẩm linh thạch, hẳn rất đáng tiền đi."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Thượng phẩm linh thạch, dĩ nhiên đáng giá tiền."

Một viên trung phẩm linh thạch tương đương với một ngàn viên hạ phẩm linh thạch, một viên thượng phẩm linh thạch tương đương với một ngàn viên trung phẩm linh thạch, nói cách khác, một viên thượng phẩm linh thạch tương đương với một triệu hạ phẩm linh thạch à! Nghe nói, thượng phẩm linh thạch đối với Kim đan kỳ tu giả đánh vào cổ chai cũng có tác dụng, khó trách thượng phẩm linh thạch vừa ra tới, vậy ở trên bàn Kim đan kỳ thám tử liền không khống chế nổi.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, thầm nghĩ: Làm không thể quá tham lam? Có một kho hàng linh thạch, hắn hẳn đủ hài lòng, nếu như, trong kho hàng có thượng phẩm linh thạch là tốt, đáng tiếc không có, thật là quá đáng tiếc.

------oOo------

Chương 130: Tiểu Đông khế ước thú

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 130: Tiểu Đông khế ước thú
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Lo lắng Ma Huyết tông người sẽ kiểm soát, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An chui vào trong ngọc bội, để cho Tiêu Tiểu Đông tìm một chỗ khuất, đem ngọc bội cho chôn.

Sự thật chứng minh, Tiêu Cảnh Đình cẩn thận không có sai, sự việc sau khi phát sinh không lâu, Ma Huyết tông mấy cái kim đan, không để ý thương thế, thanh tra khu vực khai thác mỏ bên trong tất cả thợ mỏ, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An bởi vì là tránh thoát sớm, may mắn trốn khỏi cướp, nếu không lấy 2 người thuật dịch dung, tuyệt đối không gạt được kim đan tu giả.

Tiêu Tiểu Đông liên tục mấy ngày cũng cảm nhận được một cổ hào hùng tinh thần lực, ở khu vực khai thác mỏ tới tới lui lui quét sạch.

Kiểm tra không có kết quả sau đó, Tiêu Tiểu Đông các người bị thả trở lại.

"Lý sư huynh?" Tiêu Tiểu Đông nhìn Lý Lương lộ ra một nụ cười, thử dò xét nói: "Gần đây trên đảo kim đan tu giả, thật giống như cũng điên rồi à!"

Lý Lương gật đầu một cái, nói: "Nghe nói Ma Huyết tông kim đan bị thua thiệt nhiều, cho nên, có chút điên."

Lý Lương tin tức rất là linh thông, Tiêu Tiểu Đông nghe vậy, theo đi

xuống hỏi: "Bị thua thiệt nhiều, cái gì rất thua thiệt à!"

"Nghe nói, trên đảo lẫn vào hết mấy kim đan thám tử, Ma Huyết tông người ẩn giấu một kho hàng linh thạch, muốn dẫn xà xuất động, kết quả, đối phương thờ ơ, ép với bất đắc dĩ, Ma Huyết tông người, liền lấy thượng phẩm linh thạch đi ra dẫn dụ, kết quả thật đem người dẫn ra, còn một chút đi ra hết mấy."

"Lẫn vào trên đảo kim đan tu giả số lượng, vượt qua dự trù, hai bên vung tay, ai cũng không có đòi được tiện nghi, không biết là ai, thừa dịp loạn đem trong kho hàng linh thạch, tất cả đều lấy trộm, trong kho hàng mặc dù không hơn phẩm linh thạch, lại nghe nói có mấy ngàn trung phẩm linh thạch, còn có mấy triệu hạ phẩm linh thạch, đoạn này thời gian, mọi người đào linh thạch, đều ở đây trong kho hàng, lúc này không biết tiện nghi ai."

Lý Lương vừa nói vừa nói, trong con ngươi không nhịn được thêm mấy phần hâm mộ ánh sáng.

"Nhiều như vậy linh thạch à! Thật là thật là nhiều thật là nhiều à!" Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy cảm thán nói.

Lý Lương gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! , thật là nhiều, thật là nhiều à!"

Tiêu Tiểu Đông khẽ đảo mắt, thầm nghĩ: Nhiều như vậy linh thạch, cha, mẹ kiếm không thiếu à!

. . .

Thanh Vân tiên môn.

Đường Vân Kiệt khắp nơi hỏi dò Tiêu Tiểu Đông cùng Lôi Huyền tin tức, đáng tiếc, từ đầu đến cuối không có tiến triển gì.

Đường Vân Kiệt ủ rũ cúi đầu từ nhiệm vụ trong sảnh đi ra, trùng hợp gặp Đổng Lâm.

"Đường sư đệ, ngươi muốn tiếp nhận vụ sao?"

Đường Vân Kiệt lắc đầu một cái, sắc mặt có chút ảm đạm nói: "Không có."

"Đổng sư huynh, Đường sư huynh bây giờ cũng không cái này rỗi rãnh tiếp nhận vụ đâu, ta muốn sư huynh là muốn dò xét Tiêu sư thúc cùng Lôi sư thúc tung tích đi." Vương Vân cười cười nói.

Tiêu Tiểu Phàm cùng Lôi Huyền mặc dù so Vương Vân tuổi còn nhỏ rất nhiều, nhưng là, 2 người đã tiến vào trúc cơ, chính là Vương Vân tiền bối.

Đường Vân Kiệt cau mày, không nói gì.

"Đường sư huynh, ngươi đừng uổng phí khí lực, nghe nói rất nhiều tông môn tiền bối, cũng đang truy xét 2 người sư thúc còn có những sư thúc khác tung tích, đáng tiếc, còn không có gì tiến triển, nghe nói, là dữ nhiều lành ít." Vương Vân thở dài một cái nói.

Đường Vân Kiệt nhìn chằm chằm Vương Vân, tức giận: "Sự việc cũng không biết rõ, ngươi có thể hay không không nên nói bậy nói bạ."

Vương Vân có chút ủy khuất nói: "Cũng không phải là chỉ có ta một cái như thế nói, mọi người cũng như thế nói."

Đường Vân Kiệt có chút tàn bạo nhìn Vương Vân.

Vương Vân có chút bất đắc dĩ núp ở Đổng Lâm sau lưng.

Đổng Lâm ngăn cản giận dữ Đường Vân Kiệt, nói: "Đường sư đệ, ngươi cũng đừng đối với Vương sư muội nổi giận à! Sư muội nói cũng không có gì sai, Tiêu sư thúc chuyện, đích xác là để cho người thương tiếc, bất quá, càng làm cho người thở dài là Lôi sư thúc, chuyện này vốn là không có Lôi sư thúc chuyện gì, Lôi sư thúc

nhưng phi muốn đi theo vân."

Đường Vân Kiệt nắm chặt quả đấm, Đổng Lâm lời nói này kín đáo, trong tối nhưng là chỉ trích Tiêu Tiểu Phàm làm liên lụy Lôi Huyền, thua thiệt Tiêu Tiểu Phàm trước còn đối với Đổng Lâm tên nầy móc tim móc phổi.

Đường Vân Kiệt lười cùng Đổng Lâm, Vương Vân nói thêm cái gì, giận đùng đùng đi.

. . .

"Đường sư huynh." Âu Dương Cẩm Nguyệt mở miệng gọi lại Đường Vân Kiệt.

Đường Vân Kiệt hướng Âu Dương Cẩm Nguyệt nhìn một cái, trên mặt vẻ mặt ngưng trọng thư hoãn mấy phần, "Sư muội, là ngươi à!"

Âu Dương Cẩm Nguyệt gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Sự việc có tin tức không?"

Đường Vân Kiệt lắc đầu một cái, có chút bất đắc dĩ nói: "Tạm thời không tin tức gì."

Âu Dương Cẩm Nguyệt xoa trán một cái, Tiêu Tiểu Phàm nhận nhiệm vụ, Tiêu Tiểu Đông cùng Lôi Huyền cũng đi theo, bây giờ cũng không biết là tình hình gì, "Ta nghe nói, nguyên bản mất tích trúc cơ tu giả, còn không có tìm được."

Đường Vân Kiệt gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Ta nghe nói mất tích rất nhiều trúc cơ tu giả, chuyện này mơ hồ cùng Ma Huyết tông có liên quan." Đường Vân Kiệt nói.

Âu Dương Cẩm Nguyệt tràn đầy lo lắng nói: "Ma Huyết tông là ma đạo thứ nhất tông môn, làm việc tàn nhẫn, tiểu Phàm bọn họ muốn thật rơi vào Ma Huyết tông trong tay người, vậy dữ nhiều lành ít à!"

Đường Vân Kiệt lắc đầu một cái, nói: "Sự việc bây giờ còn chưa chắc chắn, chúng ta cũng không cần phải nói chuyện giật gân."

"Ta nghe nói, tiểu Phàm cái đó trong đội ngũ là có kim đan tu giả." Âu Dương Cẩm Nguyệt nói.

Đường Vân Kiệt gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Tông môn lấy là phái một cái kim đan tu giả qua vân liền vạn sự đại cát, kết quả, vẫn là xảy ra biến cố, tông môn hẳn nhiều phái 2 cái kim đan tu giả vân mới đúng.

"Ta nghe nói một chuyện." Đường Vân Kiệt nói.

"Cái gì?" Âu Dương Cẩm Nguyệt hỏi.

"Trần Lập Phong cháu trai ném." Đường Vân Kiệt nói.

Âu Dương Cẩm Nguyệt không khỏi có chút bất ngờ, "Trần Lập Phong là cái đó nguyên anh tu giả?"

Đường Vân Kiệt gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Không biết có thể hay không, mang đi Tiêu Tiểu Phàm bọn họ cùng mang đi Trần Lập Phong hắn cháu trai là cùng một người."

Âu Dương Cẩm Nguyệt trợn to mắt, nói: "Nếu như là cùng một nhóm người, vậy nếu là để cho Trần Lập Phong tra được, đối phương phải không ăn nổi bao đi."

. . .

Tiêu Tiểu Phàm đào mỏ sắt, một cái sát thi chạy ra.

Tiêu Tiểu Phàm một quyền nện ở sát thi thể ở trên, sát thi bụng bị đánh ra một cái lỗ thủng, rồi sau đó biến thành cát mịn, một viên màu đỏ hạt châu lăn xuống.

Đối với linh lực bị giới hạn tu sĩ mà nói, cấp thấp sát thi uy hiếp cũng là rất lớn, đối với không chịu cấm linh hoàn khống chế trúc cơ tu sĩ mà nói, cấp thấp sát thi cũng không sao uy hiếp.

Trần Húc nhìn Tiêu Tiểu Phàm một cái, an phận tạc trước mỏ sắt, Trần Húc đi theo Tiêu Tiểu Phàm các người lăn lộn mấy ngày, biết đối phương tình huống rất đặc thù, mặc dù đối phương trên tay mang cấm linh hoàn, nhưng là cấm linh hoàn đã mất hiệu lực, bọn họ có thể tùy ý sử dụng linh lực, thức ăn cũng đầy đủ rất.

Tiêu Tiểu Phàm nhìn trên tay màu đỏ hạt châu, nói: "Vật này, có ích lợi gì à!"

"Cũng có thể dùng để luyện thể." Trần Húc nói.

Tiêu Tiểu Phàm có chút hiếu kỳ hỏi: "Luyện thể?"

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Những thứ này yêu thi hẳn là hấp thu sát khí sát thi, những thứ này sát thi trong cơ thể sẽ có sát châu ngưng kết, sát châu có thể dùng với luyện thể."

"Vật này đáng tiền sao?" Tiêu Tiểu Phàm hỏi.

Trần Húc suy nghĩ một chút, nói: "Trên tay ngươi viên này, linh khí tương đối yếu, hẳn không có bao nhiêu giá trị, cao cấp sát thi cũng rất đáng giá tiền."

Tiêu Tiểu Đông nghe được Trần Húc mà nói, khóe miệng câu dẫn, theo hắn biết, cha lấy trộm trong kho hàng, trừ nhiều linh thạch, cũng không thiếu sát châu, nếu như sát châu cấp bậc không thấp, vậy Ma Huyết tông, thật là tổn thất thảm trọng.

Tiêu Tiểu Phàm nhìn vách đá, nói: "Cái này phía sau vách đá, thật giống như có thứ tốt."

Lôi Huyền có chút phấn chấn nói: "Không phải là thượng phẩm linh thạch đi."

Lôi Huyền trong tay ngược lại không chặt, nhưng phải nói nhiều dư dả, nhưng cũng không có, nghĩ đến phía sau là thượng phẩm linh thạch, Lôi Huyền không khỏi có chút tâm triều dâng trào, bọn họ bây giờ không cần dùng thượng phẩm linh thạch, nhưng là, có thể cầm vân cùng gia tộc trưởng bối đổi à! Một viên thượng phẩm linh thạch có thể đổi gần triệu hạ phẩm linh thạch đây.

Tiêu Tiểu Phàm lắc đầu một cái, nói: "Không biết à!"

Tiêu Tiểu Đông nhìn mấy người, nói: "Phải cẩn thận một chút, có thể là cao cấp linh thạch, cũng có thể là cao cấp sát thi."

Trần Húc đứng ở sau lưng mấy người, không nói gì, ở trong hầm mỏ đợi một đoạn thời gian, Trần Húc đã sớm biết rồi phải thế nào bo bo giữ mình.

Gặp được mấy người sau đó, hắn tình huống tốt hơn nhiều, không cần lại mỗi ngày mệt nhọc chạy thục mạng đào linh thạch, Tiêu Tiểu Phàm xem quặng mỏ linh thạch ánh mắt vô cùng chính xác, hắn chỉ phải dựa theo Tiêu Tiểu Phàm chỉ vị trí đào, có thể có được đầy đủ thức ăn, an toàn cũng có bảo đảm.

Tiêu Tiểu Phàm sờ một cái lỗ mũi, nói: "Đào ra tới xem xem à!"

Lôi Huyền gật đầu một cái, nói: "Ngươi lui về phía sau một chút."

Lôi Huyền một quyền nện ở trên vách đá, khoảnh khắc ở giữa đá bò lổn ngổn.

Tiêu Tiểu Đông sững sốt một chút, nhíu mày nói: "Ngươi động tĩnh nhỏ một chút à! Chớ đem những người khác cho đưa tới."

Lôi Huyền gật đầu một cái, nói: " Được a !"

Lôi Huyền không ngừng đánh trước vách đá, vách đá đang kéo dài không ngừng đánh dưới, thủng một cái lỗ thủng to, Tiêu Tiểu Phàm

không kịp đợi xuyên thấu qua phá vỡ động hướng bên trong xem, ngạc nhiên phát hiện vách đá bên trong, lại là một cái thạch thất, bên trong thạch thất, tràn đầy màu xanh sương mù, tình hình bên trong, tạm thời không thấy rõ.

Tiêu Tiểu Đông các người hậu ở hang đá trước, một cổ lực lượng vô danh tấn công tới, người sắp chết cũng cuốn vào hang đá trong.

Một cổ điềm hương tràn ngập ở Tiêu Tiểu Đông chóp mũi, một cổ mãnh liệt buồn ngủ, tập kích lưu tâm đầu, Tiêu Tiểu Đông hung hãn cắn cắn môi, vẫn là không đỡ được mãnh liệt buồn ngủ, "Xong chưa" ở rơi vào hôn mê trước, Tiêu Tiểu Đông có chút tuyệt vọng nghĩ đến.

Tiêu Tiểu Đông làm một cái rất ngọt ngào mộng, trong mộng cha Tiêu Cảnh Đình nói, thương yêu nhất chính là hắn, nói trong 3 anh em, người có tiền đồ nhất là hắn, có thể làm nhất chính là hắn.

Tiêu Tiểu Đông lúc tỉnh lại, một cái dáng dấp giống như gà núi kỳ quái yêu thú ở hắn bên người nhảy tới nhảy vân, yêu thú hô hấp bây giờ, có màu xanh sương mù phun ra.

Gà núi giương mắt to, tràn đầy kén chọn nhìn hắn.

Tiêu Tiểu Đông cau mày, nhìn bên cạnh yêu thú, rõ ràng mình trước ở trong ngủ mơ cùng cái này con yêu thú khế ước, nhìn bên cạnh hình thù kỳ lạ quái trạng yêu thú, Tiêu Tiểu Đông tâm tình có chút vi diệu, mình lại có thể khế ước một con gà.

Cảm nhận được Tiêu Tiểu Đông tâm niệm, bên cạnh yêu thú hô hấp đột nhiên dồn dập mấy phần, cánh phần phật phần phật quạt.

Tiêu Tiểu Đông không để ý bên cạnh điên cuồng ầm ỉ yêu thú, cùng gà hoa nhỏ có khế ước sau đó, Tiêu Tiểu Đông biết, hắn cái này con yêu thú, là một cái có thể thêu dệt ảo cảnh yêu thú, Tiêu Tiểu Phàm cùng Lôi Huyền bao gồm Trần Húc cũng vùi lấp ở hắn trong ảo cảnh.

Hắn trước nhất tránh thoát ảo cảnh trói buộc, cái này gà hoa nhỏ liền lựa chọn cùng hắn khế ước.

Gà hoa nhỏ ở Tiêu Tiểu Đông bên cạnh nhảy tới nhảy vân, có chút bất mãn hướng Tiêu Tiểu Đông bày tỏ, Tiêu Tiểu Phàm tư chất tốt nhất, đáng tiếc, tâm trí quá yếu, trực tiếp choáng váng thức ăn.

------oOo------

Chương 131: Hoa Hoa

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 131: Hoa Hoa
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tiêu Tiểu Đông nắm Tiêu Tiểu Phàm lỗ mũi, Tiêu Tiểu Phàm qua loa huy vũ ra tay, mơ mơ màng màng tỉnh lại.

" Anh, em thế nào?" Tiêu Tiểu Phàm xoa trán một cái, nhìn Tiêu Tiểu Đông có chút hoang mang hỏi.

"Em ngủ, thiếu chút nữa ngủ chết rồi." Tiêu Tiểu Đông nói.

Cùng gà hoa nhỏ khế ước sau đó, Tiêu Tiểu Đông có thể thông qua gà hoa nhỏ, cảm nhận được Tiêu Tiểu Phàm mộng, Tiêu Tiểu Phàm trong mộng nằm ở một tòa linh trên núi đá, vừa ăn đồ, vừa đếm linh thạch, làm là tiêu dao tự tại.

"Em thật giống như làm một cái mộng đẹp." Tiêu Tiểu Phàm câu khóe miệng nói.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đích xác là mộng đẹp."

Lôi Huyền im lìm hừ một tiếng, tỉnh lại, Tiêu Tiểu Đông nhìn Lôi Huyền, sắc mặt có chút phức tạp, Tiêu Tiểu Đông thấy được Tiêu Tiểu Phàm mộng, tự nhiên cũng nhìn thấy Lôi Huyền mộng.

Lôi Huyền mộng trong, Tiêu Tiểu Phàm đang cho hắn làm rất nhiều rất nhiều ăn ngon, Tiêu Tiểu Phàm đem ăn ngon dùng muỗng lớn tử đút cho Lôi Huyền ăn, trong giấc mộng, tiểu Phàm hướng về phía Lôi Huyền ẩn tình đưa mắt nói "Lôi ca ca thật là đẹp trai, Lôi ca ca thật là uy vũ, Lôi ca ca, ta thích ngươi, " Lôi Huyền cười giống như một si mê.

Tiêu Tiểu Đông thầm nói: Lôi Huyền tên nầy, thật biết làm mộng, hắn cái này anh, cũng không dám nói để cho hắn cái này hộ thực em trai này đồ cho hắn ăn, Lôi Huyền tên nầy, thật là sẽ muốn, lại còn suy nghĩ mình ngu si em trai chủ động mở miệng nói thích.

Lôi Huyền nhìn Tiêu Tiểu Đông, có chút mê hoặc nói: "Trước là chuyện gì xảy ra à!"

"Các ngươi tiến vào ảo cảnh, bị ảo cảnh cho mê hoặc, bây giờ ảo cảnh bị triệt trừ, ngươi dĩ nhiên là thanh tỉnh." Tiêu Tiểu Đông nói giản ý ý cai giải thích nói.

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Nguyên lai là như vậy à!" Thấy được gà hoa nhỏ, Tiêu Tiểu Phàm hai tròng mắt lập tức sáng lên trạm trạm sạch bóng, "Ồ, từ đâu tới gà à! Anh, ngươi chộp tới ăn à!"

Tiêu Tiểu Đông liếc mắt, thầm nghĩ: Nhà mình em trai tên ngu ngốc này, không quan tâm ảo cảnh là làm sao triệt trừ, cũng biết quan tâm ăn.

"Không phải, đây là ta khế ước linh thú." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy kinh ngạc nói: "Đây là ngươi khế ước linh thú à! Anh , anh lại có thể khế ước một con gà, anh, tu sĩ khế ước linh thú nhưng mà có hạn chế số lần, ngươi như thế thông minh, làm sao đem trân quý như vậy khế ước cơ hội, lãng phí ở một con gà trên người à!"

Tiêu Tiểu Phàm quá mức kích động, Tiêu Tiểu Đông trên bả vai gà hoa nhỏ, hô xích hô xích vỗ cánh, hướng Tiêu Tiểu Phàm lập tức nhào tới, Tiêu Tiểu Phàm bị gà hoa nhỏ lập tức ngã nhào xuống đất.

Tiêu Tiểu Phàm kêu rên một tiếng, nói: " Anh, anh khế ước con gà này, thoạt nhìn bé nhỏ, nhưng mà, thật là nặng thật là nặng à!"

Gà hoa nhỏ chỉ cao khí ngang ở Tiêu Tiểu Phàm trên người đạp 2 vòng, đem Tiêu Tiểu Phàm đạp gào khóc trực khiếu.

Ở Tiêu Tiểu Đông dưới mệnh lệnh, gà hoa nhỏ rốt cuộc buông ra Tiêu Tiểu Phàm.

Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy ủy khuất từ dưới đất bò dậy, " Anh, anh khế ước cái này gà hoa nhỏ, nhìn chưa ra hình dáng gì, nhưng là, sức nặng rất dũng mãnh à! Sau này, đối địch lúc này anh có thể đem nó ném ra ngoài, để cho hắn một cái thái sơn áp đỉnh, đem anh đối thủ cho đè chết."

Gà hoa nhỏ tràn đầy khinh thường liếc Tiêu Tiểu Phàm một cái, một bộ không muốn cùng Tiêu Tiểu Phàm nói nhiều nói nhảm dáng vẻ.

" Anh, anh khế ước con gà này, nhìn như rất quăng nha, một con gà, lại có thể như thế quăng." Tiêu Tiểu Phàm ngoẹo đầu nói.

Lôi Huyền nhìn gà hoa nhỏ, suy nghĩ sâu xa nói: "Tiểu Phàm, ngươi không nên nói bậy nói bạ, con gà này không đơn giản đây."

Tiêu Tiểu Phàm có chút ngạc nhiên nói: "Ồ, một con gà, còn không đơn giản?"

Lôi Huyền: ". . ." Lôi Huyền mơ hồ cảm thấy con gà này cùng bên trong sơn động sương mù có quan hệ, cùng trước kia bọn họ hôn mê cũng có quan hệ, có thể ở hầm mỏ trong sinh tồn gà, tuyệt đối không phải thông thường gà.

Trần Húc nhìn Tiêu Tiểu Đông gà, trong con ngươi lóe lên mấy phần hoài nghi, bất quá, cũng không hỏi nhiều cái gì.

"Anh , anh muốn không muốn cho anh khế ước thú, khởi cái tên chữ à!" Tiêu Tiểu Phàm suy nghĩ một chút nói.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: " Được a !"

"Không bằng kêu Hoa Hoa có được hay không, ngươi xem nó đủ mọi màu sắc, kêu Hoa Hoa rất đặc biệt thích hợp." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Gà hoa nhỏ cả người lông lập tức nổ mở, đưa miệng, muốn mổ Tiêu Tiểu Phàm, đem Tiêu Tiểu Phàm hoảng sợ liên tiếp lui về phía sau.

" Được, liền kêu Hoa Hoa đi." Tiêu Tiểu Đông nói.

Gà hoa nhỏ quay đầu lại, hướng về phía Tiêu Tiểu Đông trợn mắt nhìn.

Tiêu Tiểu Đông không thấy gà hoa nhỏ kháng nghị.

Tiêu Tiểu Phàm các người đi vào trước đây hang đá, bên trong sơn động sương mù đã bị gà hoa nhỏ cũng hút trở về.

Tiêu Tiểu Đông đám người ở trong sơn động phát hiện mấy khối linh thạch mảnh vụn, mấy người năng lực có hạn, cũng chia biện luận không ra, những linh thạch này ở linh lực bên trong bị hút hết trước, là cái đẳng cấp gì.

Sợ Ma Huyết tông người nhìn ra đầu mối, Tiêu Tiểu Đông các người đối với hang núi tiến hành một chút ngụy trang, làm ra một bức linh thạch bị khai thác qua dáng vẻ.

Lôi Huyền nhìn gà hoa nhỏ, trong lòng có mấy phần nghi ngờ.

Gà hoa nhỏ nhìn Lôi Huyền, con ngươi tích lưu lưu chuyển.

Gà hoa nhỏ nhìn Lôi Huyền lại nhìn xem Tiêu Tiểu Phàm, rồi sau đó ha ha ha kêu lên.

Lôi Huyền nhìn gà hoa nhỏ vậy tròng mắt, có dũng khí bị lột sạch cảm giác, Lôi Huyền có chút kinh ngạc phát hiện gà hoa nhỏ xem hắn sau đó xem Tiêu Tiểu Phàm ánh mắt tràn đầy mập mờ, đừng hỏi một con gà ánh mắt tại sao phải mập mờ, nhưng mà, chính là rất

mập mờ.

. . .

Trên đảo kim đan cùng bên ngoài kim đan đại chiến một trận sau đó, trên đảo cuối cùng gió êm sóng lặng mấy ngày.

Trên đảo càng bình tĩnh, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An liền càng không dám lộ mặt.

Nửa tháng sau đó, tin đồn trên đảo đào ra một cái hang đá, hang đá cất giấu một cái đại đỉnh, là hiếm có thượng cổ pháp khí.

Vì cái này pháp khí, trên đảo lần nữa bộc phát đại chiến, thậm chí có nguyên anh tu sĩ xuất hiện.

Xảy ra như thế kinh khủng sự việc, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An rốt cuộc lộ diện.

"Tiểu Đông, con khế ước một con gà à!" Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Đông bên người gà hoa nhỏ, tràn đầy kinh ngạc nói.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Con trai, con con gà này vừa thấy liền uy vũ bất phàm, có thể nói tuyệt thế tên gà à!" Nhưng mà, như thế nào đi nữa uy vũ, gà vẫn là gà, nếu là cầm con gà này đi đấu gà, nói không chừng có thể được lợi một phiếu.

Mặc dù không quá rõ tại sao mình anh minh thần vũ con trai lớn, sẽ khế ước một con gà, nhưng là, khế ước cũng khế ước, Tiêu Cảnh Đình cũng không tốt để cho con trai tùy ý giải trừ khế ước, dẫu sao con trai lớn cùng con gà này ký kết là ngang hàng khế ước, một khi giải trừ, con trai mình cũng sẽ chịu ảnh hưởng.

"Con trai, con đừng ủ rủ, nói không chừng con con gà này tương lai có thể lột xác thành Khổng Tước." Tiêu Cảnh Đình vỗ một cái Tiêu

Tiểu Đông bả vai nói.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, đáp một tiếng nói: " Ừ."

Tiêu Cảnh Đình chú ý tới mình nói đến Khổng Tước lúc này Tiêu Tiểu Đông khế ước vậy chỉ gà hoa nhỏ, trong con ngươi tràn đầy khinh thường, tựa hồ đối với Tiêu Cảnh Đình nói Khổng Tước vô cùng là khinh thường.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Đông khế ước thú, thầm nghĩ: Cái này phá đồ chơi sanh một bộ gà dáng vẻ, dài một viên long tâm à! Nghe nói, Long tộc đều là hết sức kiêu ngạo.

"Cha, tình hình bên ngoài như thế nào?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Tiêu Cảnh Đình có chút phiền não nói: "Thật là nhiều kim đan, nguyên anh tu sĩ chạy tới, một khi trên đảo phát sinh đại chiến, chúng ta những người này liền thảm."

Nguyên anh tu sĩ chiến đấu dư âm, cũng có thể đem bọn họ động chết, nếu muốn ở tràng chiến dịch này trong trở lui toàn thân cũng không dễ dàng.

Tiêu Cảnh Đình âm thầm nói: Chân thực nếu là tuyệt lộ, cũng chỉ có thể đem mọi người cũng làm ra vẻ đến không gian bên trong đi, sau đó tìm một chỗ né, chỉ là như vậy tới một cái, ngọc bội không gian thế tất yếu bại lộ, muốn không muốn đem Lôi Huyền bỏ vào đâu ?

Tiêu Cảnh Đình chân thực không dám đem Trần Húc bỏ vào ngọc bội không gian, hai bên giao tình có hạn, đối phương nhưng có cái Nguyên anh kỳ ông nội, ai biết, hắn cái đó ông nội biết không gian ngọc bội tồn tại sẽ làm xảy ra chuyện tình gì tới, Tiêu Cảnh Đình cũng không dám khiêu chiến nguyên anh tu sĩ nhân phẩm.

Trần Húc chần chờ một chút, nói: "Thật ra thì, ta có cái biện pháp."

Tiêu Tiểu Đông có chút hồ nghi nhìn Trần Húc một cái, nói: "Biện

pháp gì?"

Trần Húc từ bị bọn họ cứu sau khi trở về, một mực quả ngôn thiếu ngữ, cảm giác tồn tại rất thấp, Tiêu Tiểu Đông vẫn là lần đầu tiên gặp Trần Húc chủ động nói chuyện.

"Các ngươi nếu là có thể giúp ta tháo ra cấm linh hoàn, ta liền có biện pháp thông báo ông nội ta, nếu như, ông nội tới, ta có thể để cho hắn đem chúng ta đều mang đi." Trần Húc chần chờ một chút nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Trần Húc suy nghĩ hồi lâu, nói: "Được rồi." Đối phương ông nội là một nguyên anh tu sĩ, hẳn là cần thể diện mặt, cũng không đến nổi ân đền oán trả.

Trần Húc nghe vậy, lúc này thở phào nhẹ nhõm.

. . .

Tiêu Tiểu Đông dùng thuốc nước ăn mòn Trần Húc cấm linh hoàn trong kết cấu, Trần Húc nhắm mắt, thân thể phát ra từng đạo vầng sáng, qua hồi lâu sau, Trần Húc mở mắt ra, nói: "Có thể."

Lôi Huyền tràn đầy ngạc nhiên nhìn Trần Húc, nói: "Ngươi làm sao liên lạc ở trên ông nội ngươi à! Hẳn tất cả đưa tin cùng trữ vật dụng cụ, đều là trọng điểm tra xét đối tượng."

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Là như vầy, ta ở lúc còn rất nhỏ, liền nuốt đặc biệt đưa tin châu, một khi gặp phải tình huống khẩn cấp, liền có thể liên lạc ông nội, bất quá, ta lần này bị bắt sau đó, liền bị xuống cấm linh hoàn, không có linh lực, không có cách nào điều động đưa tin châu."

Trần Húc cúi đầu, hắn nuốt vào đưa tin châu chuyện, là cơ mật, nguyên bản trừ ông nội ai cũng không biết đây.

Lôi Huyền gật đầu một cái, nói: "Thì ra là như vậy à!"

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy kinh ngạc nhìn Trần Húc, đưa tin châu, lúc còn rất nhỏ liền ăn, thằng nhóc này loạn ăn cái gì à! Tên nầy cũng quá xui xẻo, người ta ông nội đều phải đem hắn cho cung, tên nầy nhưng xui xẻo như vậy, có tốt như vậy điều kiện, vẫn là rơi xuống nông nỗi này.

"Liên lạc với ông nội ngươi liền sao?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Có liên lạc, cách có chút xa, cho nên, hao phí nguyên khí không thiếu."

Trần Húc nhấp mím môi, trước, ông nội định liên lạc qua hắn nhiều lần, chẳng qua là, hắn không có cách nào vận dụng linh lực, cho nên không có cách nào hồi tin, đại khái vì vậy, ông nội trước lấy là mình chết.

Biết ông nội muốn tới, Trần Húc tâm tình lập tức tốt hơn nhiều.

Tiêu Tiểu Đông thầm nói: Trần Húc tên nầy đủ cẩn thận một chút, hắn hẳn đã sớm biết, cấm linh hoàn đối với bọn họ không có, nhưng mà, một mực chưa nói, nhịn đến bây giờ mới nói, rõ ràng là cái rất người cẩn thận à! Nhưng dễ như trở bàn tay liền cho một người kêu Kiều Tường lừa, quả nhiên giống cha hôn nói như vậy rơi vào yêu ở giữa người à! Chỉ số thông minh liền là thua, cái này Kiều Tường chẳng lẽ là giống cha hôn nói nam thần, chẳng qua là nam thần đến tột cùng là đồ chơi gì đây.

Thấy Tiêu Tiểu Đông nhìn mình, Trần Húc đỏ mặt lên, đừng mở ra mặt.

Tiêu Tiểu Đông dời đi chỗ khác mắt, trước ở Hoa Hoa trong ảo cảnh, Tiêu Tiểu Đông thấy Trần Húc nằm mơ mình biến thành một linh căn, có cái lão đầu râu bạc, hết sức vui mừng cười, Tiêu Tiểu Đông suy đoán, đó phải là Trần Húc ông nội, còn có một cái rất thân ảnh mơ hồ, chắc là Trần Húc vị hôn phu.

Mặc dù Trần Húc là cậu ấm môn phái, có cái đau hắn tận xương ông nội, nhưng là, bởi vì trước linh căn quan hệ, Trần Húc qua tựa hồ cũng không khá lắm.

------oOo------

Chương 132: Trần Lập Phong đến

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 132: Trần Lập Phong đến
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Tiểu Phàm hai tròng mắt tỏa sáng hướng Trần Húc hỏi: "Nghe nói ông nội ngươi là nguyên anh tu giả à?"

Trần Húc bị Tiêu Tiểu Phàm nhìn có chút khẩn trương, gật đầu một cái, kêu: "Đúng vậy! Ông nội ta là nguyên anh."

"Nghe nói nguyên anh tu giả có thể sống hai ngàn tuổi à!" Tiêu Tiểu Phàm đưa ra hai ngón tay, chặt chặt có tiếng nói.

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Trần Húc ở trong lòng khẽ thở dài một hơi, mình bất quá là ba linh căn, ba linh căn rất khó kết đan, mình nếu là kết không được đan, nhiều nhất cũng chỉ có thể sống hai trăm tuổi, tự mình nói không chừng sẽ chết ở ông nội trước đầu.

"Ông nội ngươi hẳn rất có tiền đi." Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy mong đợi nói.

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Hẳn coi là có tiền đi." Ông nội là nguyên anh tu giả à! Mặc dù ở nguyên anh tu giả trong không tính là giàu có, nhưng so với kim đan tu giả tới, vậy coi như tuyệt đối có tiền.

Tiêu Tiểu Phàm nắm Trần Húc cánh tay, nghiêm trang nói: "Cùng gặp phải ông nội ngươi, ngươi để cho hắn nhiều đưa 2 kiện bảo

toàn tánh mạng pháp khí cho ta à!"

Trần Húc gật đầu một cái, nói: " Được a !"

Tiêu Tiểu Phàm cao hứng cười lên, dắt Trần Húc tay cầm tới dao động đi, nói: "Ngươi nhất định phải để cho ông nội ngươi cho nhiều ta đưa 2 kiện pháp khí à! Ta sợ chết nhất."

Trần Húc để cho Tiêu Tiểu Phàm dây dưa không có biện pháp, chỉ tốt gật đầu một cái, nói: " Được a !"

Tiêu Tiểu Phàm được Trần Húc đáp ứng, lúc này đủ hài lòng đứng lên.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Tiểu Phàm bất đắc dĩ liếc mắt, thầm nói: Nhà mình em trai thật là một ngu si.

. . .

"Sư huynh, bên ngoài tình huống thế nào?" Thấy Lý Lương, Tiêu Tiểu Đông không kịp đợi hỏi.

"Nghe nói, có một đạo quặng mỏ trong phát hiện một tòa đỉnh là cổ bảo." Lý Lương nói.

Tiêu Cảnh Đình híp mắt, cổ bảo, đây chính là Nguyên anh kỳ tu sĩ đều phải mơ ước đồ à! Chỗ hòn này quáng sơn trong lại có thể cất ở đây đồ, cổ bảo giá trị càng ở trên cao phẩm linh thạch trên.

"Vậy cổ bảo đến trên tay người nào liền à?" Tiêu Tiểu Phàm tò mò hỏi.

Lý Lương lắc đầu một cái, nói: "Không tới trên tay người nào, không nhúc nhích được."

Tiêu Tiểu Phàm không hiểu nói: "Không nhúc nhích được?"

Lý Lương gật đầu một cái, nói: "Không sai, không nhúc nhích được, vậy kiện cổ bảo, có kết giới phong ấn, bây giờ kết giới còn chưa mở, cho nên, còn không nhúc nhích được."

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, có chút cười trên sự đau khổ của người khác nói: "Thì ra là như vậy à! Cái vấn đề này, giao cho những lão quái vật kia đi phiền não đi."

"Có tin tức tốt phải nói cho các ngươi." Lý Lương có chút phấn chấn nói.

"Cái gì?" Tiêu Tiểu Phàm có chút phấn chấn hỏi.

"Trên đảo gây náo nhiệt như vậy, tin tức hẳn đã truyền ra ngoài, có lẽ tông môn sẽ phái người tới cứu chúng ta." Lý Lương có chút mong đợi nói.

Tiêu Tiểu Đông bĩu môi, hắn đối với Thanh Vân tiên môn mong đợi cũng không lớn, Thanh Vân tiên môn đầu tiên là để mặc cho Bạch Lợi Chinh cái đó lão quái vật đối với tiểu Phàm đoạt xác, sau đó, lại để cho tiểu Phàm làm con cờ thí, gia nhập nhiệm vụ lần này, Tiêu Tiểu Đông chân thực đối với như vậy một cái tông môn không sanh được hảo cảm gì.

"Tiêu sư đệ, từ đâu tới gà à!" Lý Lương nuốt nước miếng một cái nói.

"Từ bên ngoài rừng chạy vào." Tiêu Tiểu Đông nói.

Lý Lương tràn đầy hâm mộ nói: "Tiêu sư đệ, thật đúng là tốt số à! Lại có thể thịt rừng tự chui đầu vào lưới, mặc dù nhỏ một chút, nhưng cuối cùng là có thể đánh một chút dâng đồ ăn." Tới địa phương quỷ quái này sau đó, hắn cũng chưa có ăn thật ngon qua thịt.

Tiêu Tiểu Đông: ". . ." Nhà mình khế ước thú nhiều hung à! Hắn cũng không dám ăn.

Tiêu Tiểu Đông gà ngửa mặt lên trời nằm trên đất, nghe vậy cao quý mắt lạnh quét Lý Lương một cái, không để ý đến Lý Lương.

Lý Lương như cũ từ Tiêu Tiểu Đông nơi này cầm chút linh thạch đi, dùng linh thạch đổi tin tức, đã là đôi chủ ngầm thừa nhận đổi chác mô thức.

Tiêu Cảnh Đình nhìn nằm trên đất, trợn trắng mắt gà, nói: "Tiểu Đông, ngươi khế ước thú có phải hay không ra tật xấu liền đi! Làm sao như thế nằm?"

Tiêu Tiểu Đông lắc đầu một cái, nói: "Nó hình như là đang ngủ."

Tiêu Cảnh Đình ngẩn ra nói: "Ngủ? Gà ngủ cảm thấy không phải hẳn ở ổ gà bên trong nằm xuống tới ngủ hoặc là chân sau đứng, khác một cái chân thu thập ở lông chim bên trong, cổ xoay ngược lại, đem đầu cắm vào cánh bên trong ngủ đi?"

Tiêu Tiểu Đông lắc đầu một cái, nói: "Ta cũng không biết, Hoa Hoa tựa hồ chỉ thích như thế ngủ."

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy cảm thán nói: "Thật là một cái đặc lập độc hành gà. . ."

Gà hoa nhỏ nhắm mắt, một bộ đối với Tiêu Cảnh Đình tuyệt vọng rồi hình dáng.

. . .

"Ông nội ngươi lúc nào đến à!" Tiêu Tiểu Đông hướng Trần Húc hỏi.

Trần Húc suy nghĩ một chút, nói: "Hẳn là ngày mai sẽ đến."

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Như vậy à!" Nhanh, Trần Lập Phong tới một cái, trên đảo tình thế chỉ sợ thì phải hỗn loạn hơn.

Trên thực tế, Trần Lập Phong so Trần Húc nghĩ tới phải sớm một ít, Trần Húc linh lực có thể nhúc nhích dùng sau đó, cùng Trần Lập Phong bây giờ có cảm ứng.

Trần Húc ném liền sau đó, Trần Lập Phong tìm Trần Húc tìm thiếu chút nữa nổi điên, nhận được Trần Húc truyền tin sau đó, Trần Lập Phong lập tức chạy tới.

Tiêu Cảnh Đình các người là trong giấc mộng bị giựt mình tỉnh lại, Tiêu Tiểu Đông vậy chỉ cả ngày vương bát khí ngăn cản cũng không cản được gà hoa nhỏ, thấy Trần Lập Phong lập tức co đầu rúc cổ núp ở Tiêu Tiểu Đông sau lưng, hận không thể đem mình đoàn thành một cái cầu.

"Ông nội." Thấy Trần Lập Phong, Trần Húc lập tức nhào tới Trần Lập Phong trong ngực.

Tiêu Tiểu Phàm nhìn Trần Húc, thầm nói: Ông anh còn hay nói mình yêu nũng nịu, thật ra thì, Trần Húc cũng yêu nũng nịu à! Trần Húc còn lớn hơn mình đây.

"Húc nhi, ngươi có tốt không." Trần Lập Phong nói.

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Ông nội , cháu rất tốt, may mà có bọn họ mấy vị cứu giúp, nếu không ta có thể không thấy được ông nội." Trần Húc chỉ Tiêu Tiểu Đông các người nói.

Trần Lập Phong ánh mắt ở Lôi Huyền cùng trên người quét qua.

"Ngươi là Lôi gia đi." Trần Lập Phong đưa mắt nhìn thẳng Lôi Huyền hỏi.

Trần Lập Phong tới một cái, mấy người còn lại buồn ngủ, lập tức tan thành mây khói, đối mặt một cái vẫy tay ở giữa trời long đất lở nguyên anh, mấy người cũng chân thực không tốt còn nữa buồn ngủ.

Lôi Huyền gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Lôi Huyền gặp qua Trần tiền bối."

" Không sai." Trần Lập Phong đơn giản khích lệ nói.

Lôi Huyền thụ sủng nhược kinh nói: "Đa tạ tiền bối khen ngợi."

"Ngươi chính là Tiêu Tiểu Phàm?" Trần Lập Phong hỏi.

Tiêu Tiểu Phàm là một linh căn, năm đó gia nhập Thanh Vân tiên môn lúc này còn đưa tới qua náo động, Trần Lập Phong ở Trần Húc liên lạc hắn trước, cũng đã hoài nghi ở trên Trần Húc mất tích cùng gần đây trúc cơ thường xuyên mất tích có quan hệ, cho nên, hắn đối với Tiêu Tiểu Phàm, Lôi Huyền các người cũng có qua điều tra.

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Trần Lập Phong tùy ý dò xét dò Tiêu Tiểu Phàm tinh thần thức hải, bỗng nhiên cười lên, nói: "Khó trách, Bạch Lợi Chinh lão đầu kia sẽ lật thuyền trong mương chết, hắn chết không oan à!"

Tiêu Cảnh Đình lòng lộp bộp trầm xuống, thầm nói: Trần Lập Phong nhất định là nhìn ra cái gì, nếu không sẽ không nói lời này, những nguyên anh này kỳ lão quái vật, chính là khó dây dưa.

Tiêu Tiểu Phàm có chút hoang mang nhìn Trần Lập Phong, Trần Lập Phong nhìn Tiêu Tiểu Phàm vẻ mặt, trong lòng lóe lên mấy phần mê muội.

"Ông nội, ông trước dẫn chúng ta rời đi nơi này đi, chỗ này để cho người kỳ quái không dễ chịu." Trần Húc nói.

Trần Lập Phong gật đầu một cái, tòng thiện như lưu nói: " Được."

Có Trần Lập Phong dẫn đường, cảm nhận được Trần Lập Phong trên người uy thế, những tu sĩ kia tự là không dám cản, trên thực tế cũng có những cái kia cái vận khí không tốt, thấy Trần Lập Phong

không kịp trốn, để cho Trần Lập Phong thuận tay sắp xếp, mắt xem Trần Húc gầy một vòng, còn hình dung tiều tụy, Trần Lập Phong đã sớm nín một bụng tức giận, lúc này đến cửa tìm phiền toái, Trần Lập Phong tự nhiên sẽ không khách khí.

Mấy cái tới điều tra tình huống kim đan tu giả, cũng để cho Trần Lập Phong tiêu diệt.

Tiêu Tiểu Phàm đi theo Trần Lập Phong, trong lòng ngầm thoải mái, mặc dù chỉ là cáo mượn oai hùm, nhưng là, loại này ngay tức thì xoay mình làm chủ cảm giác vẫn rất tốt.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Trần Lập Phong vậy thế không thể đỡ dáng vẻ, trong lòng không khỏi tâm triều dâng trào, nguyên anh tu giả khí độ, chính là không giống nhau à! Lúc nào, mình cũng có thể có như thế một ngày là tốt.

Trần Lập Phong đại khái là trong lòng có lửa, giết liên tục ba cái kim đan, rốt cuộc đưa tới một cái Nguyên anh kỳ lão quái.

. . .

"Trần huynh, đây là ý gì." Ma Huyết tông một cái lão quái vật Hồng Ma đạo nhân chạy đến nói.

Trần Lập Phong tức giận nói: "Ta là ý gì, nên hỏi các ngươi Ma Huyết tông là ý gì, lại có thể cưỡng bắt cháu ta tới đào mỏ."

Hồng Ma đạo nhân nhìn Trần Lập Phong bên người Trần Húc, thầm mắng xui, Ma Huyết tông mặc dù bắt không thiếu trúc cơ kỳ, nhưng là, thật ra thì, những thứ này trúc cơ đều là đi qua xoá chọn, bối cảnh quá mức thâm hậu, Ma Huyết tông là không đụng, bây giờ đảo đi lên mấy cái nguyên anh, những cái kia cái nguyên anh thà nói là vì những cái kia bị bắt trúc cơ tới, còn không bằng nói là vì trên đảo nhỏ bảo tàng tới.

Hồng Ma đạo nhân làm sao cũng không nghĩ tới Trần Lập Phong

bảo bối cháu trai, lại có thể sẽ ở trên đảo.

Hồng Ma đạo nhân sậm mặt lại, âm thầm thầm nghĩ: Dưới tay đám kia khốn kiếp, thật là sẽ gây chuyễn, chọc tới ai không tốt, lại có thể chọc tới Trần Lập Phong cháu trai, người nào không biết Trần Lập Phong nhất là thương yêu người cháu này, nếu là sớm biết, hẳn thật sớm đem người xử lý xong, hoặc là đem người đưa trở về.

Giống như Trần Lập Phong như vậy tán tu, vô luận là chánh đạo còn là ma đạo, đều là không muốn đắc tội.

"Trần đạo hữu, một cuộc hiểu lầm, không bằng như vậy, cái này pháp khí, coi như là đưa cho tôn tử của ngài nhận lỗi."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hồng Ma đạo nhân trong tay nhận lỗi, không kiềm được hai tròng mắt tỏa sáng, đây chính là pháp khí cao cấp à!

Có cái Nguyên anh kỳ ông nội chính là không giống nhau à! Mấy ngày đào mỏ, thì có pháp khí cao cấp đưa, mặc dù đi, lấy Trần Húc thực lực, căn bản không tới pháp khí cao cấp, dẫu sao Trần Húc mới trúc cơ tu vi, hút hết toàn thân linh lực, chỉ sợ cũng phát không nhúc nhích được cái này pháp khí, phát không nhúc nhích được không quan hệ, có thể bán đổi tiền à!

"Ngươi cảm thấy mạng cháu ta, chỉ đáng giá một cái pháp khí cao cấp?" Trần Lập Phong lãnh trào đạo.

Hồng Ma đạo nhân có chút lúng túng nói: "Dĩ nhiên không phải, cái này pháp khí cao cấp coi như là cho tôn tử của ngài áp kinh."

"Không cần, cháu ta không kém cái này." Trần Lập Phong lạnh lùng nói.

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy khâm phục nhìn Trần Lập Phong, đây chính là cao nhân tiền bối khí độ, pháp khí cao cấp cũng nói bỏ qua liền bỏ qua.

Hồng Ma đạo nhân lúng túng cười một tiếng, nói: "Cũng phải tự nhiên, đó là tự nhiên."

Hồng Ma đạo nhân ở Trần Lập Phong nơi đó đòi cái không vui, áo não đi.

Tiêu Cảnh Đình các người đi theo Trần Lập Phong rời đi đảo nhỏ, ở Trần Lập Phong các người rời đi không lâu, trên đảo xảy ra đại chiến, đại chiến tựa hồ kích phát nào đó cấm chế, toàn bộ đảo nhỏ chìm vào đáy hồ, trên đảo nhỏ trừ nguyên anh tu giả cùng mấy cái kim đan tu giả chạy ra khỏi bay lên trời, những người khác cơ hồ toàn quân chết hết.

Tiêu Cảnh Đình các người rời đi mau, may mắn nhặt trở về một cái mạng.

Tiêu Cảnh Đình đám người ở Trần Lập Phong khu vực này đợi mấy ngày sau, Trần Lập Phong tự mình đem Tiêu Tiểu Phàm, Lôi Huyền cùng Tiêu Tiểu Đông đưa về Thanh Vân tiên môn, cũng dặn dò tông môn chiếu cố thật tốt ba người.

Do Trần Lập Phong tự mình chiếu cố, tông môn không thể không đối với ba người mắt khác đối đãi.

------oOo------

Chương 133: Trở lại tông môn

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 133: Trở lại tông môn
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Khu bắc vườn linh dược.

"Trở về?" Cừu Vân nhìn Tiêu Cảnh Đình, trong con ngươi mang theo mấy phần tìm tòi nghiên cứu.

"Đúng vậy! Nghe nói Cừu quản sự, lên cấp kim đan, thật đáng mừng à." Tiêu Cảnh Đình chắp tay ân cần nói.

Cừu Vân lạnh lùng cười một tiếng, nói: "Kim đan mà thôi, không có gì lớn không được, nếu không phải bị huyền dương hỏa độc liên lụy, ta vì sao còn như bây giờ mới lên cấp kim đan."

"Cừu quản sự tư chất xuất chúng, có thể lên cấp kim đan, dĩ nhiên là chuyện trong dự liệu." Nghe Cừu Vân thẳng thắn như vậy nhắc tới huyền dương hỏa độc, Tiêu Cảnh Đình trong lòng hơi ngạc nhiên, mặc dù nguyên bản cũng biết đối phương có thể là bị huyền dương hỏa độc khốn khổ, mới một mực không thể lên cấp, nhưng là, giờ phút này nghe được đối phương thẳng thừng nói ra, Tiêu Cảnh Đình vẫn là có chút bất ngờ.

Cừu Vân cười một tiếng, nói: "Ngươi sớm muộn cũng sẽ có một ngày như vậy."

"Cừu quản sự, ngươi quá khen ngợi, thật ra thì, ta tư chất cũng không tốt lắm đâu, muốn kết đan chỉ sợ không dễ dàng đây." Tiêu Cảnh Đình bất đắc dĩ cười cười nói.

Cừu Vân khoát tay một cái, nói: "Tư chất không tốt không quan hệ, khí vận cường thịnh là được, Tiêu thiếu gia vừa thấy liền là khí vận cường thịnh người đâu."

"Cừu quản sự đã quá suy nghĩ." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Ta không quá khen, Ma Huyết tông lần này bắt mỏ nô, mười có chín đều chết ở trên đảo, chỉ có ngươi 2 con trai chẳng những chạy ra khỏi sinh thiên, hơn nữa, vẫn là rạng rỡ bị Nguyên anh kỳ tiền bối đưa trở về, trong này hẳn là ngươi một phần công lao đi." Cừu Vân cười cười nói.

"Ta nơi nào có công lao gì à! Cừu quản sự nói đùa." Tiêu Cảnh Đình nhíu mày một cái, không nói gì nữa, đối mặt Cừu Vân, Tiêu Cảnh Đình luôn có một loại áp lực vô hình, so đối mặt Nguyên anh kỳ tu giả sâu hơn.

Cừu Vân nhìn Tiêu Cảnh Đình dáng vẻ ngoan ngoãn, cũng không nói gì nhiều, nói: "Nếu ngươi trở về, cái này theo xem vườn linh dược sự việc, vẫn là như cũ giao cho ngươi đi."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Được a !"

Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Ở trên đảo gởi một bút, hắn bây giờ ngược lại không buồn linh thạch, vườn linh dược vừa vặn có thể thu hoạch các loại linh thảo hạt giống, đối với trúc cơ kỳ hữu dụng linh thảo, cũng có thể ở chỗ này tìm được, cũng coi là một địa phương không tệ.

Cừu Vân nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Nghe nói, lần này cái đó trên đảo nhỏ xuất hiện thượng phẩm linh thạch?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Đáng tiếc, chẳng qua là nghe nói, không có lấy vừa gặp, chân thực tiếc nuối."

Cừu Vân bật cười một tiếng, nói: "Ngươi chỉ là muốn xem 1 chút? Không muốn làm của riêng?"

Tiêu Cảnh Đình lúng túng cười một tiếng, nói: "Ta đương nhiên muốn, chẳng qua là vật này, còn không phải là bây giờ ta có thể muốn khởi."

Cừu Vân nhìn Tiêu Cảnh Đình, lạnh lùng cười một tiếng, nói: "Ngươi ngược lại là tự biết mình, ta nếu là có phần này tự biết mình, cũng chưa đến nỗi rơi đến nông nỗi này."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Cừu Vân ít hứng thú khoát tay một cái, nói: "Bận bịu chuyện ngươi đi đi."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, rời đi tại chỗ.

Hứa Mộc An thấy Tiêu Cảnh Đình trở lại, không khỏi hỏi: "Cừu quản sự, có hay không cùng anh nói gì à!"

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Cũng không việc gì, hắn để cho anh như cũ quản vườn."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Vậy thì tốt." Lần này đi ra ngoài mặc dù nguy hiểm một ít, nhưng là, có nhiều như vậy linh thạch, cuối cùng không uổng phí thời gian.

. . .

"Tiểu Đông, chúc mừng ngươi à! Trở thành nội môn đệ tử." Âu Dương Cẩm Nguyệt tràn đầy hâm mộ nói.

Tiêu Tiểu Đông nhàn nhạt gật đầu một cái, "ừ" một tiếng.

Đi qua nghĩ cặn kẽ, Tiêu Tiểu Đông các người hay là trở về liền Thanh Vân tiên môn, bất kể như thế nào, Tiêu Tiểu Phàm cùng Lôi Huyền đều là mọi người đều biết Thanh Vân tiên môn thiên tài đệ tử, Thanh Vân tiên môn mặc dù không làm sao phúc hậu, bất quá do

nguyên anh tu sĩ tự mình đem bọn họ đưa về tới, tông môn chắc hẳn cũng không biết như nguyên lai vậy khinh thường bọn họ.

"Có thể coi như là trở về đâu, trước một mực có tin tức nói. . ."

Tiêu Tiểu Đông liếc muốn nói lại thôi Âu Dương Cẩm Nguyệt một cái, nói: "Nói chúng ta chết."

Âu Dương Cẩm Nguyệt cười một tiếng, nói: "Đều là một ít lời nói vô căn cứ thôi."

Tiêu Tiểu Đông lắc đầu một cái, nói: "Cũng không phải lời nói vô căn cứ, thiếu chút nữa thì lật thuyền trong mương."

Âu Dương Cẩm Nguyệt nhìn Tiêu Tiểu Đông bên người gà, chuyển đề tài nói: "Ngươi nuôi gà rất uy vũ à!"

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Phải không?"

Cái này gà hoa nhỏ là khế ước thú sự việc, Tiêu Tiểu Đông cũng không có lộ ra, rất nhiều người chỉ làm vậy chỉ gà hoa nhỏ là Tiêu Tiểu Đông sủng vật, bên trong tông môn người nuôi sủng vật không thiếu, đại chúng một chút có nuôi thỏ, nuôi hồ ly, nuôi chuột, đặc lập độc hành có nuôi rắn, nuôi con thằn lằn, nuôi con nhện, Tiêu Tiểu Đông nuôi một con gà, ngược lại cũng không làm sao kỳ quái.

"Đúng vậy! Không nghĩ tới ngươi lại có thể sẽ nuôi sủng vật, thật không nhìn ra." Âu Dương Cẩm Nguyệt có chút hài hước nói.

Tiêu Tiểu Đông cười một tiếng, nói: "Như vậy à!"

"Ngươi con gà này còn thật là kỳ quái, lại có thể ăn chim sẻ." Âu Dương Cẩm Nguyệt nhìn ở ăn ngốn nghiến gà hoa nhỏ nói.

"Người này khẩu vị, tựa hồ không nhỏ." Gà hoa nhỏ nho nhỏ một cái, nhưng ăn gấp mấy chục lần lớn yêu thú cũng không gặp bụng có thay đổi gì.

Gà hoa nhỏ tràn đầy khinh thường liếc Tiêu Tiểu Đông cùng Âu Dương Cẩm Nguyệt một cái, chuyên tâm dồn chí ăn trên tay chim sẻ, hắn thích ăn là chim én tới, đáng tiếc, 1 hồi lâu không tìm được, chỉ có thể lấy trước chim sẻ tạm, những thứ này ngu xuẩn người phàm, lại có thể cũng đem nó làm gà, thật là vô liêm sỉ.

. . .

Đường Vân Kiệt nhìn ăn ăn như hổ đói Tiêu Tiểu Phàm, nói: "Ngươi ăn chậm một chút à!"

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: " Được a !" Tiêu Tiểu Phàm vừa nói được a! Vừa ăn kinh khủng, để cho Đường Vân Kiệt không khỏi liếc mắt.

Đường Vân Kiệt nhìn hổ đói vồ mồi Tiêu Tiểu Phàm, nuốt nước miếng một cái, "Tiểu Phàm, ngươi là không phải rất dài thời gian ăn chưa no liền à!"

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Thường xuyên ăn không đủ no."

Đường Vân Kiệt đem một chén móng heo đẩy tới Tiêu Tiểu Phàm trước mặt, nói: "Vậy ngươi ăn nhiều một chút, các ngươi rời đi sau đó, Đổng Lâm cái tên kia, cả ngày nói ngươi chết, tên khốn kiếp này."

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "À, như vậy à!"

Đường Vân Kiệt nhìn Tiêu Tiểu Phàm, có chút buồn bực nói: "Tiểu Phàm, ngươi không tức giận sao?"

Tiêu Tiểu Phàm ngẩng đầu lên, có chút mờ mịt nhìn Đường Vân Kiệt hỏi: "Tại sao phải tức giận, ta cùng hắn lại không quen."

Đường Vân Kiệt: ". . ." Không quen, ngươi trước đưa nhiều như vậy

pháp khí cho hắn.

"Chúc mừng ngươi à! Mặc dù ăn chút khổ, nhưng là quá giang Trần tiền bối tuyến, từ trước ra sau, ngươi gặp phải sự việc, đều có thể tìm Trần tiền bối cho ngươi ra mặt." Đường Vân Kiệt có chút bội phục nói.

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Lão đầu kia cho ta rất nhiều pháp khí."

"Nhắc tới, anh ngươi, tựa hồ nuôi một con gà." Đường Vân Kiệt tràn đầy ngạc nhiên nói.

Đường Vân Kiệt trong ấn tượng, Tiêu Tiểu Đông vẫn luôn là bất cẩu ngôn tiếu, mặc dù nhỏ đông trước khi thân phận là tên tạp dịch, nhưng là, nóng nảy lại không nhỏ, Đường Vân Kiệt rất khó tưởng tượng, cả ngày thúi trước gương mặt, cao quý đẹp lạnh lùng Tiêu Tiểu Đông lại có thể sẽ nuôi một con gà.

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Vậy gà nhìn nhỏ, nhưng là rất nặng, cũng không biết làm thịt ăn, thịt có nhiều hay không, đáng tiếc không thể làm thịt."

"Tại sao không thể làm thịt à!" Đường Vân Kiệt hỏi.

"Cũng phải anh khế ước thú à!" Tiêu Tiểu Phàm theo bản năng nói.

"Tiểu Phàm, anh ngươi không để cho nói." Lôi Huyền cảnh cáo nói.

Đường Vân Kiệt trợn to mắt, nói: "À, không phải đâu." Hắn chỉ lấy là Tiêu Tiểu Đông là nuôi một cái sủng vật, không nghĩ tới Tiêu Tiểu Đông lại có thể khế ước một con gà, Tiêu Tiểu Đông tên nầy, làm sao sẽ nghĩ không ra đi khế ước một con gà đâu ?

Tiêu Tiểu Phàm nhìn Đường Vân Kiệt, cảnh cáo nói: "Ngươi, không cho phép nói bậy bạ."

Đường Vân Kiệt liên tục không ngừng gật đầu một cái, nói: "Biết, biết."

"Anh ngươi làm sao sẽ đi khế ước một con gà đâu ?" Vậy chỉ gà hoa nhỏ rốt cuộc là làm sao bắt làm tù binh Tiêu Tiểu Đông một viên băng tâm à!

Tiêu Tiểu Phàm lắc đầu một cái, nói: "Ta cũng không biết à! Anh ta muốn khế ước, liền khế ước à!"

Đường Vân Kiệt sờ cằm, nói: "Ta một mực lấy là anh ngươi là một người có lý trí, không nghĩ tới, lại có thể như thế hành động theo cảm tình, coi như hắn rất thích gà, cũng không cần thật tìm con gà khế ước à!"

Tiêu Tiểu Phàm cắn đũa, nói: "Anh cả, hình như là để cho con gà cho bá vương ngạnh thượng cung."

Đường Vân Kiệt: ". . ." Hắn nguyên bản cảm thấy Tiêu Tiểu Đông vậy chỉ gà hoa nhỏ sinh mãnh, bây giờ đột nhiên cảm giác, con gà kia thật sự là quá sinh mãnh, quá sinh mãnh.

Lôi Huyền cúi đầu, mặt đầy muốn cười không cười vẻ mặt.

. . .

Tiêu Cảnh Đình lưu lại ở trong vườn linh dược, nuôi trồng trước linh thực.

"Ta cũng biết, cái gì cũng không làm khó được ngươi, tiền đồ vô lượng à." Cừu Vân có chút hưng phấn nói.

Tiêu Cảnh Đình không khỏi có chút nhức đầu, hắn lần này nuôi trồng đi ra ngoài thực linh hoa, thích bắt thức ăn, cũng hẳn thuộc về nửa yêu thú nửa thực vật, loại này linh hoa còn có kịch độc, một khi bị dính ở trên, thật khó thoát thân.

"Cừu quản sự, ngươi ở vườn linh dược nuôi trồng loại vật này, tông môn tiền bối sẽ không có ý kiến gì không?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Cừu Vân lơ đễnh cười một tiếng, nói: "Có cái gì ghê gớm, làm như chưa thấy, cái này trồng linh thực chính là đối với kim đan tu sĩ có chút uy hiếp, muốn đối phó nguyên anh tu giả, còn sớm rất đây."

Tiêu Cảnh Đình: "Có thể đối phó kim đan, cũng đã rất lợi hại. . ." Cừu Vân tên nầy, chẳng lẽ còn muốn đối phó nguyên anh tu giả, lòng cũng quá lớn.

"Trên thực tế, cái này một mảnh, ta mua lại." Cừu Vân nói.

Tiêu Cảnh Đình nói: "Ngươi mua?"

Cừu Vân gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Mua năm mươi năm, trong 50 năm, cái này một mảnh tất cả thuộc về ta sử dụng, xài hơn 1000 trung phẩm linh thạch."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Quả nhiên là người có tiền, khó trách, trước ra tay như vậy lớn phương.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Cừu Vân, nói: "Lấy Cừu quản sự bản lãnh, tin tưởng rất nhanh là có thể được lợi hồi vốn."

Tiêu Cảnh Đình biết, một giới này có một loại so linh thực sư thân phận cao hơn một bậc dục linh sư, dục linh sư trời sanh thân cận linh thảo, bọn họ vậy đặc biệt nuôi trồng cao cấp linh thảo, thực lực cường hãn dục linh sư, được người tôn kính lại thân phận cao quý, Cừu Vân chắc là dục linh sư.

Cừu Vân lạnh lùng cười một tiếng, nói: "Ta bản lãnh, ta có thể có bản lãnh gì, có thể hay không hồi vốn, còn muốn dựa vào ngươi đây."

Tiêu Cảnh Đình lúng túng cười một tiếng, nói: "Ta sẽ hết sức."

Cừu Vân gật đầu một cái, nói: "Ngươi chịu hết sức liền tốt."

Tiêu Tiểu Phàm tung tăng chạy tới, Tiêu Tiểu Phàm lần này trở lại tông môn sau đó, cùng Tiêu Cảnh Đình quan hệ liền truyền rao ra, lại tới xem Tiêu Cảnh Đình cũng sẽ không che che giấu giấu, "Cha, Linh Dược tông cùng Vô Song tông người tới, thật là nhiều người đều đi xem náo nhiệt."

Tiêu Cảnh Đình đối với tông môn hoạt động, hứng thú không lớn, nghe vậy nói: "Ngươi cũng đi xem náo nhiệt đi."

Tiêu Tiểu Phàm nhìn Tiêu Cảnh Đình, hỏi: "Cha, ngươi không đi sao?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Cha không thích náo nhiệt, các ngươi đi."

Cừu Vân nhìn Tiêu Tiểu Phàm hình bóng, híp mắt, nói: "Linh Dược tông, cũng người đến sao?"

Tiêu Cảnh Đình nhìn Cừu Vân sắc mặt khó coi, không khỏi không giải thích được.

------oOo------

Chương 134: Hưng phấn gà hoa nhỏ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 134: Hưng phấn gà hoa nhỏ
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Tiểu Phàm nhìn người Linh Dược tông, trong con ngươi tràn đầy tò mò, "Lôi Huyền, những người này tới làm gì à!"

Lôi Huyền lắc đầu một cái, nói: "Ta cũng không biết à!"

Người Linh Dược tông, tay áo ở trên cũng thêu thành bất đồng linh thảo, hết sức tốt phân biệt.

Linh Dược tông dẫn đầu là một kim đan hậu kỳ chàng trai, khí độ bất phàm.

Tiêu Tiểu Phàm nhìn đàn ông dẫn đầu, ngoẹo đầu, "Linh Dược tông tên dẫn đầu kia người là ai à! Trên người hắn có một cổ đậm đà hỏa linh lực đây."

Lôi Huyền nhìn Tiêu Tiểu Phàm một cái, nói: "Kêu Mục Vân, là một kim hỏa song linh căn." Vẫn là huyền dương thân thể, là Linh Dược tông thiên tài đây.

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Khó trách."

Gà hoa nhỏ trên đất nhảy tới nhảy lui, " Anh, anh Hoa Hoa thế nào à!" Tiêu Tiểu Phàm có chút không hiểu nói.

Tiêu Tiểu Đông lắc đầu một cái, nói: "Anh cũng không biết, nó ngày

hôm nay tựa hồ đặc biệt hưng phấn."

Tiêu Tiểu Phàm ngồi xổm người xuống, nhìn gà hoa nhỏ, có chút hồ nghi nói: "Tại sao vậy chứ, chẳng lẽ là giao phối kỳ đến, anh ngươi nếu lại làm con gà tới, nhắc tới, Hoa Hoa là đực vẫn là mẹ à!"

Gà hoa nhỏ rống giận một tiếng, hướng Tiêu Tiểu Phàm phun ra một hớp xanh da trời sương mù, Tiêu Tiểu Phàm nhất thời có dũng khí hoa mắt choáng váng đầu cảm giác.

Gà hoa nhỏ lập tức nhảy đến Tiêu Tiểu Phàm đỉnh đầu, đem Tiêu Tiểu Phàm tóc níu ngổn ngang.

Tiêu Tiểu Đông hết sức áp chế gà hoa nhỏ, mới không có để cho gà hoa nhỏ tiếp tục tác quái.

"Không phải giao phối kỳ đến, mà là thấy ăn ngon." Tiêu Tiểu Đông giảm thấp thanh âm nói.

Mục Vân sau lưng có cái dáng dấp như hoa như ngọc nữ tu, cái đó nữ tu thú cưỡi là một cái Thanh Vũ Yến, Tiêu Tiểu Đông ở một đoạn thời gian tiếp xúc xuống, đã biết mình nuôi gà hoa nhỏ là thịt để ăn động vật, hơn nữa còn nhất là thích ăn chim.

Gà hoa nhỏ hiện ở đây sao nóng nảy, hơn phân nửa là nhìn trúng đối phương bên người vậy chỉ Thanh Vũ Yến, cái này Thanh Vũ Yến, dáng dấp nói như thế nào đây, vừa thấy chính là gà hoa nhỏ thức ăn.

"Uyển Nhiên sư muội, cái đó tiểu sư đệ sủng vật, vẫn đang ngó chừng ngươi Thanh Vũ Yến thấy thế nào, sư muội Thanh Vũ Yến quá đẹp, đem người ta sủng vật, cũng cho kinh động." Linh Dược tông Chu Tiến tràn đầy lấy lòng hướng về phía Tạ Uyển Nhiên nói.

Tạ Uyển Nhiên hướng Tiêu Tiểu Đông phương hướng nhìn sang, "Đó không phải là sủng vật, đó là khế ước thú."

Chu Tiến có chút kinh ngạc nói: "Khế ước thú, không thể nào, ai sẽ cầm một con gà làm khế ước thú à! Đây là thiếu linh thú thiếu đến cái gì bước, mới sẽ làm ra lựa chọn à!"

Tạ Uyển Nhiên lắc đầu một cái, nói: "Ta cũng không biết."

Chu Tiến đầy là tò mò nhìn Tiêu Tiểu Đông bên người khế ước thú, Tiêu Tiểu Đông sắc mặt khó coi nhìn trên đất gà hoa nhỏ.

Gà hoa nhỏ vừa nhìn thấy Thanh Vũ Yến, trong đầu cũng chỉ còn lại có, nắm tới ăn, nắm tới ăn, gà hoa nhỏ khát vọng quá nhiệt thiết, cái ý niệm này ở Tiêu Tiểu Đông trong đầu nhô lên đột nhiên vang, Tiêu Tiểu Đông đáp ứng gà hoa nhỏ, cho hắn mua mấy con chim én đánh một chút dâng đồ ăn, gà hoa nhỏ mới tỉnh táo lại.

. . .

Tiêu Cảnh Đình hỏi dò một vòng, biết Linh Dược tông cùng Vô Song tông lần này phái người đến mục đích, trong Thanh Vân tiên môn có một cây ngàn năm cây bồ đề, cây này kết đi ra ngoài bồ đề quả, có đề cao kim đan đông lại tỷ lệ, mỗi lần cây bồ đề kết quả lúc này hai phái cũng sẽ phái người tới, dùng những thứ khác vật liệu, đổi một ít trở về.

Tiêu Cảnh Đình biết sau đó, không khỏi có chút động tâm, hắn là ba linh căn, muốn ngưng kết kim đan thù là không dễ, có thể giúp kết đan đồ tự nhiên càng nhiều càng tốt, Tiêu Cảnh Đình âm thầm suy nghĩ, có phải hay không từ tông môn trên tay, đổi lấy 2 viên bồ đề quả.

"Cừu quản sự, ngươi biết bồ đề quả sao?" Tiêu Cảnh Đình hướng Cừu Vân hỏi thăm nói.

Cừu Vân gật đầu một cái, nói: "Dĩ nhiên, làm sao ngươi cũng có hứng thú?"

"Đây chính là có thể gia tăng Kim đan kỳ kết đan đồ, ta tự nhiên cảm

thấy hứng thú." Tiêu Cảnh Đình cười cười nói.

Cừu Vân khoanh tay, thản nhiên nói: "Chúng ta tông môn gốc cây này cây bồ đề, chỉ có hơn ngàn năm thọ linh, kết trái tác dụng có hạn, nếu là cây bồ đề là vạn năm, vậy kết trái, tác dụng liền đại."

Tiêu Cảnh Đình nghe có chút ý động, từ ngọc bội không gian bị nhét vào nhiều linh thạch, không gian liền lớn gấp mấy chục lần, Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Có lẽ mình có thể ở trong không gian, trồng lên một cây cây bồ đề, nghe nói cây bồ đề quả có thể đề cao kết đan tỷ lệ, lá bồ đề có thể tĩnh tâm an thần, ở dưới cây bồ đề tu luyện, còn có thể phòng ngừa tâm ma nảy sinh, chẳng qua là phải đem cây bồ đề đào tạo đến hơn mười ngàn năm, chỉ sợ ở thiêu hủy không thiếu linh thạch đây.

Cừu Vân nhìn Tiêu Cảnh Đình, hỏi: "Nghĩ gì vậy?"

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Không việc gì."

"Thật ra thì, muốn kết kim đan, căn bản không cần bỏ gần cầu xa." Cừu Vân nói.

Tiêu Cảnh Đình không hiểu nhìn Cừu Vân, nói: "Có ý gì à!"

"Bích ngọc đào nếu là lớn lên bích ngọc đào vương, liền đối với kết đan cũng có tác dụng, chẳng qua là bích ngọc đào vương là ngẫu nhiên xuất hiện, xuất hiện xác suất cực nhỏ, bất quá, lấy ngươi bản lãnh, có thể bồi dưỡng đi ra cũng nói không chừng." Cừu Vân cười cười nói.

Tiêu Cảnh Đình nhạt nhẽo cười một tiếng, nói: "Cừu quản sự, ngươi cũng quá coi trọng ta."

Cừu Vân lơ đễnh cười một tiếng, nói: "Chẳng lẽ ngươi hy vọng ta xem thường ngươi sao?"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Hãy cố gắng lên, ngươi thật muốn có thể bồi dưỡng ra bích ngọc đào vương, ta sau này còn phải dựa vào ngươi đây."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

. . .

Tiêu Cảnh Đình đứng ở rừng bích ngọc đào trước suy nghĩ cái gì, Tiêu Tiểu Đông, Lôi Huyền các người kết bạn đi tới.

"Cha." Tiêu Tiểu Phàm lập tức hướng Tiêu Cảnh Đình đánh tới.

Tiêu Cảnh Đình mò ở Tiêu Tiểu Phàm, nói: "Cũng lớn như vậy, còn như vậy thích nũng nịu." Con trai nhà mình khí lực càng ngày càng lớn, khá tốt mình thân thể tố chất không thể so với kiếp trước, nếu không, cho sớm con thỏ nhỏ chết bầm này đụng toàn thân nát bấy tính gãy xương.

Tiêu Tiểu Phàm có chút ngượng ngùng đỏ mặt, nói: "Cha, chê ta liền à!"

Tiêu Cảnh Đình xoa xoa Tiêu Tiểu Phàm đầu, nói: "Dĩ nhiên không biết."

"Cha, cái này mảnh rừng đào thật là đẹp à!" Tiêu Tiểu Đông tràn đầy khen ngợi nói.

Tiêu Tiểu Phàm ngoẹo đầu, nói: "Đẹp là đẹp, chính là không mấy cái rừng đào, có còn bị cấm chế chặn lại không cho ăn."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Mình đứa con trai này, thì sẽ sát phong cảnh.

"Gặp qua người Linh Dược tông liền sao?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Thấy qua, Linh Dược tông cầm đầu cái đó nam, thích thúi trước gương mặt, cùng ca ca."

Tiêu Tiểu Đông: ". . ." Nói người Linh Dược tông, liền nói người Linh Dược tông tốt lắm, Tiêu Tiểu Phàm cái này ngu xuẩn, còn thế nào cũng phải liên hệ hắn.

Tiêu Cảnh Đình nhéo một cái Tiêu Tiểu Đông mặt, nói: "Tiểu Đông à! Ngươi phải nhiều cười cười, cười một cái, liền trẻ, ngươi cứ như thế không thương cười, những cái kia cô gái, nha đầu cũng cho ngươi hù chạy, sau này làm sao cưới vợ à!"

Tiêu Tiểu Đông mặt đỏ lên, buồn rầu nói: "Cha, ta còn nhỏ đâu, vẫn chưa tới thời điểm đây." Hắn mới không giống mình ngu xuẩn em trai, nhỏ như vậy liền yêu sớm, cả ngày cười giống như một si mê, trêu chọc người, không phải khốn kiếp chính là ngu xuẩn.

"Nghe nói, vậy Mục Vân là Linh Dược tông thiên tài đây." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Linh Dược tông có một phụ nữ, nuôi một cái chim én, anh gà hoa nhỏ, muốn đem nó cho ăn." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Tiểu Phàm, có chút hoài nghi nói: "Em làm sao biết?" Chuyện này, hắn hẳn không nói cho Tiêu Tiểu Phàm mới đúng.

"Chính nó cùng em nói à! Nó nói, để cho em hỗ trợ, sau khi chuyện thành công phân em một nửa." Tiêu Tiểu Phàm ngã ống nói.

Tiêu Tiểu Đông cọ xát nghiến răng, nói: "Chuyện bao lâu rồi?"

"Một giờ trước đi." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Tiêu Tiểu Đông: ". . ." Vì trấn an vậy con gà hoa nhỏ, hắn cho vậy chỉ gà hoa nhỏ mua mấy chỉ giá cả không rẻ yêu chim, vậy gà hoa nhỏ quả nhiên an phận liền rất nhiều, Tiêu Tiểu Đông vốn đang thở

phào nhẹ nhõm, giờ phút này nghe được Tiêu Tiểu Phàm mà nói, Tiêu Tiểu Đông nhất thời có dũng khí một hơi không lên tới cảm giác.

Tiêu Tiểu Đông tràn đầy hung thần ác sát hướng gà hoa nhỏ nhìn sang, gà hoa nhỏ bình tĩnh đứng, một bộ chính là chuyện nhỏ, cần gì phải ngạc nhiên dáng vẻ.

Tiêu Cảnh Đình sững sốt một chút, ngay sau đó trong lòng tràn đầy cổ quái, nhà mình bất cẩu ngôn tiếu con trai lớn, lại có thể nuôi một cái như thế không đáng tin cậy gà.

"Em làm sao không nói cho anh à!" Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Tiểu Phàm có chút chột dạ nói: "Em bây giờ không phải là nói cho anh sao?"

Tiêu Cảnh Đình vỗ một cái Tiêu Tiểu Đông gánh, nói: "Tiểu Đông, tĩnh táo, tĩnh táo."

Tiêu Tiểu Đông ánh mắt tràn đầy tức giận nhìn trên đất gà hoa nhỏ, gà hoa nhỏ giơ lên cánh, cao quý mắt lạnh đi thong thả bước, tựa hồ đối với Tiêu Tiểu Đông ngạc nhiên được là hết sức nhìn không thuận mắt.

Tiêu Tiểu Đông nhìn gà hoa nhỏ dáng vẻ, giận không chỗ phát tiết.

Cừu Vân chậm rãi đi ra, nói: "Linh Dược tông, có người nuôi một cái chim én?"

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Là một cái Thanh Vũ Yến, nhìn như mập mạp trắng trẻo, hẳn mỡ tốt dáng vẻ."

"Vậy chỉ Thanh Vũ Yến huyết mạch có chút cao, nếu như, ngươi có thể đem hắn ăn mà nói, chỗ tốt kia thật to à!" Cừu Vân xoa xoa Tiêu Tiểu Phàm đầu.

Tiêu Tiểu Đông gà hoa nhỏ nghe vậy tràn đầy hưng phấn nhìn Cừu Vân, mặt đầy vẫn là ngươi biết hàng, cùng vậy chất ngu xuẩn không giống vẻ mặt.

"Cừu quản sự, ngươi đừng nói cười à! Con trai ta cấm không dậy nổi trêu chọc." Tiêu Cảnh Đình bất đắc dĩ nói.

Cừu Vân liếc Tiêu Cảnh Đình một cái, có chút khinh thường nói: "Xem đem ngươi sợ, ta bất quá là chỉ đùa một chút."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Cái này đùa giỡn thật là một chút cũng không tốt cười.

Tiêu Tiểu Phàm đầy là tò mò hỏi: "Cừu quản sự, ngươi nói thế nào chỉ Thanh Vũ Yến huyết mạch có chút cao, nó là huyết mạch gì à!"

"Nghe nói vậy chỉ Thanh Vũ Yến trong cơ thể có một chút kim sí đại bằng huyết mạch, bất quá huyết mạch hết sức mỏng manh, kim sí đại bằng nhưng mà lấy rồng làm thức ăn chủng tộc à!" Cừu Vân nói.

Tiêu Tiểu Phàm trừng mắt nhìn, nói: "Như vậy à!"

Cừu Vân nhìn Tiêu Tiểu Đông gà hoa nhỏ, nói: "Ngươi con gà này, không nhìn ra là cái gì chủng loại à!"

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Ta mặc dù không biết cái này gà là cái gì chủng loại, nhưng mơ hồ cảm thấy cái này gà huyết mạch có chút cao, thật tốt nuôi nó đi." Cừu Vân nói.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: " Được."

Gà hoa nhỏ liếc mắt liếc nhìn Tiêu Tiểu Đông, mặt đầy xem kìa, hay là có người biết hàng vẻ mặt.

Cừu Vân tới lung lay một vòng, thi thi nhiên đi.

Tiêu Cảnh Đình giữ lại mấy đứa con nít xuống, ăn hoa đào bánh.

Sau khi ăn uống no đủ, Tiêu Tiểu Đông các người liền rời đi.

Đường Vân Kiệt nhìn Tiêu Tiểu Đông gà hoa nhỏ, không khỏi chặt chặt lấy làm kỳ, gà hoa nhỏ đi khởi đường tới, hổ hổ sinh uy, uy phong bát diện, làm là tức độ phi phàm.

------oOo------

Chương 135: Hoa Hoa hiển uy

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 135: Hoa Hoa hiển uy
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Lôi Huyền các người đi trên đường, một hồi huyên náo thanh truyền tới.

"Có tình huống à! Chúng ta đi xem xem." E sợ cho thiên hạ bất loạn Tiêu Tiểu Phàm nghe được động tĩnh lập tức hết sức phấn khởi nói.

Lôi Huyền các người trố mắt nhìn nhau, bày tỏ đồng ý.

Tiêu Tiểu Đông các người đuổi tới chỗ, phát hiện 2 con yêu thú ở hỗ cắn.

"Ngươi cũng ở nơi đây à! Đây là chuyện gì xảy ra à!" Tiêu Tiểu Phàm kéo lại xem náo nhiệt Âu Dương Cẩm Nguyệt, có nhiều hứng thú hỏi.

"Đây là đang đấu thú đâu, hai bên các phái ra một con linh thú tiến hành đánh cuộc, những người khác cũng có thể đặt tiền cuộc, chúng ta Thanh Vân tiên môn đã thua liền liền ba trận." Xem náo nhiệt Âu Dương Cẩm Nguyệt, có chút ủ rũ cúi đầu nói.

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Chúng ta tông môn linh thú thật là thức ăn à!"

Tiêu Tiểu Phàm lời nói vừa ra, người chung quanh rối rít hướng Tiêu Tiểu Phàm nhìn lại, Tiêu Tiểu Đông không khỏi đầu đầy hắc tuyến, coi như là sự thật, cũng không cần nói ra à! Nhiều mất mặt à!

"Chớ có nói bậy nói bạ." Tiêu Tiểu Đông nói.

Trong sân một cái hoa báo cùng một con hổ chiến đấu dần dần đến gần hồi cuối, ở con hổ yêu thú công kích dưới, hoa báo tình trạng có chút tràn ngập nguy cơ, cuối cùng hoa báo ngã xuống.

Hổ yêu chí đắc ý đầy ở trong sân dò xét, con báo yêu thú bụng thủng một cái lỗ thủng to, bụng dạ cũng lộ ra.

Tiêu Tiểu Đông thấy đấu thú trận bên cạnh trên thạch đài, có người đặt tiền cuộc bên trong không hề thiếu linh thảo, linh thạch.

Linh Dược tông đệ tử, tràn đầy hưng phấn đem tiền đặt cuộc đi trong ngực ôm.

"Có còn hay không người muốn tới à! Ta nói, các ngươi Thanh Vân tiên môn yêu thú cũng quá tệ đi, lại có thể một trận cũng thắng không xuống, có còn hay không người tới à! Có người tới, thừa dịp còn sớm ghi danh." Thắng liền bốn trận, Linh Dược tông đệ tử không khỏi có chút hăm hở.

Tiêu Tiểu Phàm hướng Tiêu Tiểu Đông nhìn qua vân, nói: "Anh , anh muốn không muốn để cho ngươi Hoa Hoa, kết quả thử một lần à!"

Đường Vân Kiệt nhìn Tiêu Tiểu Phàm, nói: "Cái này không tốt lắm đâu, Hoa Hoa như thế gầy yếu, có thể được không?"

Tiêu Tiểu Phàm liếc Đường Vân Kiệt một cái, nói: "Ngươi thật không biết hàng à!" Hoa Hoa ốm yếu, Hoa Hoa nơi nào ốm yếu? Hoa Hoa như thế dũng mãnh.

Đường Vân Kiệt: ". . ."

"Còn có người muốn ra sân sao?" Đắc thắng linh đệ tử Dược tông, có chút ngông cường, "Không thể nào, các ngươi Thanh Vân tiên môn, liền chỉ lấy xuất thủ yêu thú cũng không có."

"Nơi này, nơi này, Hoa Hoa mau hơn." Tiêu Tiểu Phàm nói.

"Vị này sư đệ, ngươi muốn dùng con gà này tham gia thi đấu sao?" Linh Dược tông đệ tử hỏi.

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Vị này sư đệ, đấu thú thời điểm sống chết là do thiên mệnh, ngươi con gà này nếu như bị người giết chết, ta cũng không chịu trách nhiệm à!" Phụ trách thi đấu công việc linh đệ tử Dược tông, có chút khinh miệt hướng Tiêu Tiểu Phàm nói.

Tiêu Tiểu Phàm nghe vậy hướng Tiêu Tiểu Đông nhìn qua vân, Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Tiểu Phàm, nói: "Để cho nó đi đi, bị giết chết cũng là đáng đời."

Gà hoa nhỏ tràn đầy bất mãn liếc Tiêu Tiểu Đông một cái, để cho Tiêu Tiểu Đông làm như không thấy.

"Sẽ để cho nó ở trên." Tiêu Tiểu Phàm hứng thú bừng bừng nói.

Linh Dược tông một người học trò, nhìn Tiêu Tiểu Phàm, nói: "Vị này sư đệ, ngươi không phải đi, các ngươi Thanh Vân tiên môn lại có thể chán nản đến nước này, liền chỉ dáng dấp giống như linh thú cũng không có, ngươi lại có thể để cho một con gà ra sân."

Tiêu Tiểu Phàm chống nạnh, nói: "Ngươi biết cái gì à! Con gà này đó không phải là một cái thông thường gà, hắn là đực gà ở giữa chiến đấu gà." Nhắc tới, Hoa Hoa đến tột cùng là công vẫn là mẹ à! Tạm thời làm hắn là đực đi, như thế hung hãn, nhất định là đực.

"Vị sư huynh này, không bằng sẽ để cho ngươi sủng vật, cùng Trịnh sư huynh con hổ so một lần có được hay không à!" Một bên phụ trách đấu thú công việc đệ tử hướng về phía Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: " Được a !"

"Ngươi cần đặt tiền cuộc sao?"

Tiêu Tiểu Đông đi ra, lấy ra hai mươi khối trung phẩm linh thạch đặt đi lên.

Thấy Tiêu Tiểu Đông lấy ra linh thạch, chung quanh rất nhiều tu sĩ sắc mặt đều thay đổi.

"Vị sư huynh này, ngươi đây là. . ."

"Mua ta gà thắng." Tiêu Tiểu Đông lạnh lùng nói. Hai mươi mấy khối trung phẩm linh thạch chính là hơn hai vạn hạ phẩm linh thạch, nhiều linh thạch như vậy đối với trúc cơ mà nói, cũng là không nhỏ số lượng.

Âu Dương Cẩm Nguyệt sở trường cùi chỏ thọt Tiêu Tiểu Phàm, nói: "Anh ngươi đặt tiền cuộc liền à!"

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Anh ngươi cái này sủng vật có thể được không?" Âu Dương Cẩm Nguyệt hỏi.

Tiêu Tiểu Phàm lắc đầu một cái, nói: "Hoa Hoa rất sanh mãnh."

Âu Dương Cẩm Nguyệt liếc mắt, nói: "Đó chính là con gà à! Sống lại mãnh cũng vẫn là một con gà à!"

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Âu Dương Cẩm Nguyệt: ". . ."

"Ta cũng đi đặt tiền cuộc." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Tiêu Tiểu Phàm, Tiêu Tiểu Đông còn có Lôi Huyền cũng đè ép không thiếu linh thạch, Đường Vân Kiệt mặc dù không đối với gà hoa nhỏ ôm có bao nhiêu mong đợi, nhưng là, từ đối với Lôi Huyền

đám người tín nhiệm, cũng đi theo đặt một khoản, Tiêu Tiểu Đông các người xuất thân phong phú, đặt tiền cuộc hào phóng rất.

Linh hoa tông bên kia, thấy mấy người đặt lên vân linh thạch, ánh mắt đều thẳng, rối rít cũng đặt nổi lên tập trung.

"Hoa Hoa, ta ở ngươi trên người đặt trọng kim, ngươi có thể nhất định phải không chịu thua kém à!" Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy nghiêm túc đối với gà hoa nhỏ nói.

Gà hoa nhỏ nghễnh cao đầu, tựa hồ đối với Tiêu Tiểu Phàm nói trọng kim hết sức khinh thường.

Gà hoa nhỏ hùng dũng oai vệ, khí thế bừng bừng bước vào trong sân, thấy gà hoa nhỏ vào sân, đám người bộc phát một hồi cười ầm lên.

Nhưng là, rất nhanh mọi người liền không cười được, nguyên bản uy phong bát diện con hổ, thấy gà hoa nhỏ, tựa hồ có chút uể oải không dao động.

Gà hoa nhỏ đi tới một bước, cái này nguyên bản uy phong bát diện con hổ, liền lui về sau một bước, gà hoa nhỏ phác lăng phác lăng trước cánh nhỏ, đuổi theo con hổ đầy đất chạy, con hổ khiếp đảm khắp nơi lui, gà hoa nhỏ bay nhảy đến con hổ trên đầu, con hổ lập tức nằm xuống.

Đường Vân Kiệt nhìn bị đè nằm dưới đất con hổ, nói: "Con hổ này là chuyện gì xảy ra à! Trước sau biểu hiện cũng kém quá nhiều, chẳng lẽ nói, mới vừa cùng vậy chỉ tốn báo đánh nhau lúc này dùng sức quá mạnh, cho nên, bây giờ mới như thế không tốt."

Tiêu Tiểu Phàm lắc đầu một cái, nói: "Không phải rồi, Hoa Hoa rất nặng, thật là đặc biệt nặng vô cùng, con hổ này hẳn là không chịu nổi Hoa Hoa trọng lượng, cho nên, bị đè bẹp."

Đường Vân Kiệt: ". . ." Tiêu Tiểu Phàm đây là đang lừa gạt quỷ sao?

Hoa Hoa mới nhỏ như vậy một chút, nơi nào sẽ nặng thành như vậy.

Gà hoa nhỏ ở con hổ trên đầu rạo rực, vậy chỉ đáng thương con hổ, trực tiếp đã hôn mê.

Thanh Vân tiên môn đệ tử bạo phát ra một hồi phấn chấn kêu lên, mà Linh Dược tông đệ tử, nhưng một mảnh ảm đạm vẻ.

"Đều là chúng ta sao?" Tiêu Tiểu Phàm nhìn đầy thạch đài linh thạch hỏi.

Linh Dược tông đệ tử, từng cái sắc mặt khó khăn xem.

Vây xem chiến đấu Thanh Vân tiên môn đệ tử, đã ở khi trước mấy vòng thi đấu trong thua xong hết rồi, cộng thêm Tiêu Tiểu Đông gà hoa nhỏ bề ngoài chân thực chưa ra hình dáng gì, vì vậy cũng không có mấy người cảm thấy gà hoa nhỏ sẽ thắng, Thanh Vân tiên môn bên này chỉ có Tiêu Tiểu Phàm đặt tiền, tiền đặt cuộc đầy đủ tiện nghi Tiêu Tiểu Phàm các người.

"Vị này sư đệ, muốn không muốn lại tới một ván." Một cái Linh Dược tông đệ tử, không cam lòng hỏi.

"Các ngươi cuộc kế tiếp ai tới." Tiêu Tiểu Phàm hỏi.

Một cái tu giả thả ra một con linh xà, nói: "Liền điều này hỏa mãng."

Tiêu Tiểu Phàm nhìn gà hoa nhỏ, nói: "Hoa Hoa, ngươi có mệt hay không, muốn không muốn nghỉ một chút."

Gà hoa nhỏ nghễnh cao đầu, một bộ bất tiết nhất cố dáng vẻ.

Tiêu Tiểu Phàm nhìn Linh Dược tông đệ tử, nói: "Được rồi, lại tới một trận."

Thi đấu ban đầu, gà hoa nhỏ vô cùng nhanh nhẹn cắn hỏa mãng

bảy tấc, đem hỏa mãng bỏ rơi tới bỏ rơi vân, gà hoa nhỏ dáng người quá nhỏ, nhưng là, dáng người khổng lồ hỏa mãng cũng không phải gà hoa nhỏ hợp lại địch, mọi người thấy đại phát thần uy gà hoa nhỏ, từng cái trợn mắt hốc mồm.

Âu Dương Cẩm Nguyệt nới rộng ra mắt, nhìn Tiêu Tiểu Phàm, hỏi: "Anh ngươi từ nơi nào làm tới một cái can đảm như vậy gà à!"

Tiêu Tiểu Phàm lắc đầu một cái, nói: "Ta cũng không biết à!" Ngày đó hắn tỉnh hồn lại, cái này gà hoa nhỏ ngay tại anh bên cạnh, con gà này đến tột cùng là làm sao xuất hiện, hắn còn thật không phải rất rõ.

"Ta còn lấy là đó chính là anh ngươi nuôi tới chơi một cái sủng vật, không nghĩ tới như thế lợi hại." Âu Dương Cẩm Nguyệt nói.

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Hoa Hoa vốn là rất lợi hại."

Hỏa xà không khí trầm lặng nằm trên đất, chỗ bảy tấc, thủng một cái đường lỗ to, gà hoa nhỏ đứng ở hỏa xà đỉnh đầu, không ai bì nổi vỗ cánh phành phạch, người vây xem, lại cũng không dám cho rằng cái này gà hoa nhỏ trước là bằng vào vận khí thắng.

Linh Dược tông bên này, lại trước sau phái ra ba con yêu thú ra sân, toàn quân chết hết.

Tiêu Tiểu Đông gà hoa nhỏ chốc lát ở giữa, uy danh lan xa.

"Tạ sư tỷ tới, Tạ sư tỷ tới." Linh Dược tông bên kia, truyền đến từng cơn kêu lên.

Tiêu Tiểu Phàm ngoẹo đầu, nói: "Đối phương cứu binh đã tới chưa?"

Cả người quần áo trắng, tướng mạo như nước trong phù dung vậy cô gái, đi tới.

Tiêu Tiểu Phàm nhìn tới người, trong con ngươi thả ra trạm trạm chói lọi.

" Anh, là nàng à! Vậy chỉ Thanh Vũ Yến chính là nàng." Tiêu Tiểu Phàm giảm thấp thanh âm nói, Tiêu Tiểu Phàm âm thầm thầm nghĩ: Hoa Hoa tựa hồ đối với đối phương Thanh Vũ Yến nhớ không quên, còn trong tối khuyến khích liền mình nhiều lần, vân đem vậy chỉ Thanh Vũ Yến nướng ăn.

Gà hoa nhỏ không ngừng nhảy, nhìn Tạ Uyển Nhiên tròng mắt, tràn đầy kích động.

Âu Dương Cẩm Nguyệt nhìn Tạ Uyển Nhiên, trong lòng không nhịn được có chút ê ẩm, nữ tu thấy so mình đẹp nhiều người, trong lòng tổng hội có chút khúc mắc.

Tạ Uyển Nhiên vừa xuất hiện, chung quanh rất nhiều nam tu sắc mặt đều thay đổi, để cho Âu Dương Cẩm Nguyệt không nhịn được có chút ghen tị.

"Tiêu Tiểu Đông gà hoa nhỏ nhìn như, rất kích động à! Không phải là coi trọng cái này tiền bối đi." Đường Vân Kiệt nói.

"Có thể." Âu Dương Cẩm Nguyệt thầm nói: Không nghĩ tới Tiêu Tiểu Đông nuôi gà, chẳng những sức chiến đấu nổ tung, vẫn là một cái sắc gà, thấy gái đẹp tu, liền một bộ kích động lông gà đều phải nổ tung dáng vẻ, thật không nghĩ tới, Tiêu Tiểu Đông lạnh như vậy loãng người, nuôi sủng vật, nhưng là như vầy nhiệt tình như lửa.

"Vị này sư đệ, ngươi khế ước thú, rất lợi hại à!" Tạ Uyển Nhiên đi ra nói.

"Vị sư tỷ này, ngươi muốn kết quả thử một lần sao?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Tạ Uyển Nhiên nhìn Tiêu Tiểu Đông, nói: " Được a !"

Tiêu Tiểu Đông hướng gà hoa nhỏ nhìn một cái, gà hoa nhỏ tràn đầy hưng phấn vỗ cánh phành phạch.

Tiêu Tiểu Đông nhưng thật ra là rất không vui đắc tội Tạ Uyển Nhiên, chẳng qua là, gà hoa nhỏ cũng rất không hợp nhau, mình khế ước thú, lần đầu tiên có nóng như vậy trung đồ, nếu như bỏ lỡ mà nói, có lẽ, tên nầy có thể ồn ào hơn mấy tháng.

Âu Dương Cẩm Nguyệt trợn to mắt, nói: "Con gà này là khế ước thú, không phải sủng vật sao?"

Đường Vân Kiệt nhún vai một cái, nói: "Là khế ước thú."

Trên thực tế, hắn ban đầu cũng cho là sủng vật, kết quả sự thật chứng minh, đây là một cái khế ước thú, Tiêu Tiểu Đông thật là con mắt tinh tường thức anh hùng, liếc mắt liền nhìn ra con gà này không phải vật trong ao, khế ước xuống, được rồi, nghe nói Tiêu Tiểu Đông là bị bá vương ngạnh thượng cung, tại sao không có như thế dũng mãnh linh thú tìm hắn Đường Vân Kiệt bá vương ngạnh thượng cung đây.

------oOo------

Chương 136: Ăn một con chim én

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 136: Ăn một con chim én
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tạ Uyển Nhiên thả ra mình linh thú, Thanh Vũ Yến thân hình lưu loát, lông chim không màu mè, có thể là bởi vì là người trong lòng kim sí đại bằng huyết mạch, trên người lộ ra một cỗ kiêu căng vẻ, Tạ Uyển Nhiên linh thú một thả ra, chung quanh liền vang lên từng cơn tiếng khen ngợi.

Tiêu Tiểu Đông gà hoa nhỏ, vừa nhìn thấy Tạ Uyển Nhiên linh thú, lập tức hiện ra một bức hưng phấn quá độ dáng vẻ.

Tiêu Tiểu Đông nếu không phải đã sớm biết mình linh thú đối với Tạ Uyển Nhiên linh thú, có "Nghĩ không an phận", nói không chừng còn muốn lấy vì mình linh thú là yêu.

Tạ Uyển Nhiên phát hiện mình Thanh Vũ Yến một gặp tướng mạo xấu xí gà hoa nhỏ, cũng không có giống như trước vậy đại phát thần uy, ngược lại có chút kinh hoàng.

Thanh Vũ Yến cùng gà hoa nhỏ đụng vào nhau, thể làm khổng lồ Thanh Vũ Yến lập tức bị đụng bay ra ngoài.

Tạ Uyển Nhiên nhìn Thanh Vũ Yến rơi vào hạ phong, tối tăm giác kinh ngạc.

Có thể là ý thức được nguy hiểm, Thanh Vũ Yến vỗ cánh, muốn chạy trốn.

Gà hoa nhỏ há miệng phun ra một hơi, một mảnh màu xanh sương mù di tản ra, Thanh Vũ Yến bi kêu liền một tiếng, lập tức mới ngã xuống đất.

Gà hoa nhỏ há miệng hút một cái, vậy chỉ Thanh Vũ Yến lập tức đến gà hoa nhỏ trong bụng.

"Làm sao có thể." Sự việc phát sinh quá nhanh, người ở chỗ này không nhịn được phát ra từng cơn kêu lên, Tạ Uyển Nhiên nhìn Thanh Vũ Yến được ăn, không khỏi hoa dung thất sắc.

Gà hoa nhỏ có thể là bởi vì là ăn no, toàn bộ gà cũng tỏ ra có chút lâng lâng.

Âu Dương Cẩm Nguyệt miệng há ra thật to, "Làm sao biết, vậy chỉ Thanh Vũ Yến đi nơi nào, bị gà hoa nhỏ ăn, gà hoa nhỏ nhỏ như vậy, nó rốt cuộc là làm sao ăn tiếp."

Đường Vân Kiệt trợn mắt hốc mồm nhìn một màn này, đầy là không dám tin.

"Súc sinh, lại dám ăn Tạ sư tỷ linh thú." Một người đàn ông giận đùng đùng hướng gà hoa nhỏ phát động công kích, để cho Tiêu Tiểu Phàm cùng Tiêu Tiểu Đông cản lại.

Gà hoa nhỏ vỗ cánh phành phạch, giương nanh múa vuốt nhìn người đâu.

Tiêu Tiểu Đông nhìn người đâu, lạnh như băng nói: "Trước đó liền nói xong rồi, linh thú tranh đấu, thương vong ở khó tránh khỏi, phát sinh như vậy chuyện, ta cũng rất không biết làm sao à!"

"Vô liêm sỉ, ngươi rõ ràng là cố ý." Chu Tiến giận đùng đùng nói.

Tạ Uyển Nhiên nhìn Chu Tiến một cái, thở dài, nói: "Chu Tiến, thôi, nguyện thua cuộc, là ta linh thú kỹ không bằng người, không thể

trách vị sư đệ này."

Chu Tiến nhìn gà hoa nhỏ, sắc mặt tràn đầy hung hãn.

Gà hoa nhỏ hựu bính hựu khiêu, trong miệng phun xanh da trời sương mù, một bộ không đem Chu Tiến nhìn trong mắt dáng vẻ.

"Vị này sư đệ, ngươi cái này gà hoa nhỏ là cái gì chủng loại, nó phun nhổ ra xanh da trời sương mù, tựa hồ rất lợi hại à!" Tạ Uyển Nhiên nói.

"Hẳn là đi." Tiêu Tiểu Đông cau mày, xanh da trời sương mù đúng là lợi hại, trước mấy vòng gà hoa nhỏ căn bản cũng không có đem hết toàn lực, không có dùng xanh da trời sương mù, cho đến vừa mới tàn nhẫn ra tay.

Gà hoa nhỏ chí đắc ý đầy trên đất nhảy tới nhảy vân, Tiêu Tiểu Đông thầm mắng gà hoa nhỏ không biết tương, chiếm tiện nghi, còn như vậy đắc ý, đây không phải là muốn chết sao?

"Xảy ra chuyện gì?" Một đạo thân ảnh nhanh bay tới.

Tựa hồ cảm ứng được cái gì, gà hoa nhỏ gộp lại trước cánh, rụt rè e sợ trốn tới Tiêu Tiểu Đông sau lưng.

Tiêu Tiểu Đông nhìn gà hoa nhỏ dáng vẻ, âm thầm thầm nghĩ: Mình nuôi cái này gà hoa nhỏ thật đúng là sẽ xem đĩa hạ thức ăn, biết cái này trở về người không chọc nổi, lúc này phải nhiều thức thời thì có nhiều kiến thức tương.

"Mục sư thúc." Tạ Uyển Nhiên nhẹ nhàng nhàn nhạt kêu một tiếng.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Tạ Uyển Nhiên một cái, người Linh Dược tông tới một cái, Tiêu Tiểu Đông liền gặp qua Tạ Uyển Nhiên, Tiêu Tiểu Đông cảm thấy Linh Dược tông cùng tới mấy người, có khá hơn chút người cũng đối với Tạ Uyển Nhiên có chút ý tứ, nhưng mà, cái này Tạ Uyển Nhiên, hẳn thích là cái này kêu Mục Vân.

Tạ Uyển Nhiên đối với Mục Vân nói chuyện, cũng không phải là làm sao nhiệt tình, nhưng lại mang một cổ khó tả tình nghĩa, đáng tiếc, cái này Mục Vân lạnh như băng, để như thế cái đại mỹ nhân, cũng thờ ơ.

"Sư thúc, chúng ta đang đánh cuộc đấu, kết quả, vị này tiểu huynh đệ khế ước thú đem Tạ sư tỷ linh thú ăn." Chu Tiến nói.

Mục Vân liếc Tiêu Tiểu Đông sau lưng gà hoa nhỏ một cái, nói: "Ngươi linh thú không tệ."

Tiêu Tiểu Đông rất cung kính nói: "Đa tạ tiền bối khen ngợi, ta linh thú này bướng bỉnh bất tuần, ta không có để ý dạy tốt đây." Đối phương là kim đan tu giả, Tiêu Tiểu Đông cảm thấy nhiều ít cấp cho chút mặt mũi.

Mục Vân gật đầu một cái, nói: "Không có để ý dạy tốt, liền thật tốt dạy dỗ đi, chẳng qua là đánh cuộc, điểm đến đó thì ngừng liền tốt."

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Tiền bối dạy phải, ta nhất định giáo dục nó lần sau chú ý đúng mực." Còn như gà hoa nhỏ có thể hay không nghe hắn liền khó nói.

"Mục sư thúc, ngươi tức giận." Mục Vân vừa đi, Tạ Uyển Nhiên lập tức đi theo lên.

Mục Vân nhàn nhạt quét Tạ Uyển Nhiên một cái, nói: "Không có."

Tạ Uyển Nhiên thần sắc ảm đạm nói: "Sư thúc vẫn không thể tha thứ ta sao?"

Mục Vân liếc Tạ Uyển Nhiên một cái, nói: "Chưa nói tới cái gì tha thứ không tha thứ, ngươi tự thu xếp ổn thỏa đi."

Tạ Uyển Nhiên nhìn Mục Vân kiên quyết rời đi hình bóng, trong con ngươi tràn đầy không cam.

. . .

Tiêu Tiểu Đông linh thú đại phát thần uy chuyện, rất nhanh truyền rao ra, chọc cho tông môn một mảnh xôn xao.

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, có chút dương dương tự đắc nói: "Không nghĩ tới, con trai chúng ta, nuôi con gà kia, lại có thể như thế sinh mãnh, thật là gà không thể xem bề ngoài, ta vốn đang lo lắng con gà kia sẽ kéo Tiểu Đông chân sau, bây giờ cuối cùng có thể."

Hứa Mộc An: ". . ."

"Anh cả, vốn là rất lợi hại, đại ca lợi hại, đại ca gà lợi hại cũng là phải." Tiêu Tiểu Tấn ngoẹo đầu, cắn cái muỗng nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Đúng vậy!"

Tiêu Tiểu Tấn suy nghĩ một chút, nói: "Đại ca như thế lợi hại, ta làm gà quay, gà nướng, hầm gà, gà chiên, gà nướng đất sét cho anh ăn."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Tiểu Đông khế ước thú chính là một con gà à! Tiêu Tiểu Tấn làm những thứ này cho Tiêu Tiểu Đông ăn, như vậy thích hợp không?

"Tiểu Đông con gà kia rất không tầm thường à!" Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Ta cũng muốn như vậy, ta vẫn chưa nghe nói qua, kia con gà có thể thêu dệt ảo cảnh."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Bỏ mặc nói thế nào, đều là con trai chúng ta có phúc."

"Con trai chúng ta yêu thú như thế xuống Linh Dược tông những tên kia mặt mũi, những tên kia có thể hay không tìm con trai chúng ta phiền toái à!" Tiêu Cảnh Đình có chút lo lắng nói.

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Cái này ngược lại không cần lo lắng, cái này dù sao cũng là Thanh Vân tiên môn khu vực này à."

Tiêu Tiểu Tấn làm xong gà quay, gà nướng, hầm gà, gà chiên, gà nướng đất sét cho Tiêu Tiểu Đông đưa qua, Tiêu Tiểu Đông không khỏi có chút thụ sủng nhược kinh.

"Khổ cực tiểu Tấn ngươi." Tiêu Tiểu Đông xoa xoa Tiêu Tiểu Tấn đầu nói.

Đối với cái này đệ đệ nhỏ nhất, Tiêu Tiểu Đông là hết sức thương yêu.

Tiêu Tiểu Tấn lắc đầu một cái, nói: "Khá tốt, không khổ cực."

Tiêu Tiểu Tấn cho Tiêu Tiểu Đông gà, cho gà hoa nhỏ nhìn thấy, gà hoa nhỏ lập tức hướng Tiêu Tiểu Tấn nhào tới, Tiêu Tiểu Tấn nguyên vốn lấy là gà hoa nhỏ là bởi vì là mình làm thương tổn đồng loại của nó, muốn giáo huấn mình, sau đó mới phát hiện, gà hoa nhỏ chẳng qua là đối với hắn làm gà cảm thấy hứng thú.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn ăn ngốn nghiến gà hoa nhỏ, có chút khốn hoặc ngoẹo đầu, " Anh, anh con gà này thật là hung tàn à! Nó lại có thể ăn đồng loại."

Gà hoa nhỏ liếc Tiêu Tiểu Tấn một cái, khanh khách liền hai tiếng.

" Anh, nó đang nói gì đấy?" Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

"Hắn nói nó không phải gà."

Tiêu Tiểu Tấn tò mò hỏi: "À, nó không phải gà, nó là cái gì à!"

Tiêu Tiểu Đông ngoẹo đầu, nói: "Nó là rồng."

Tiêu Tiểu Tấn trợn to mắt, nói: " Anh, anh con gà này, có chứng ảo

tưởng à!"

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, sâu sắc cho là đúng nói: "Đúng vậy! Hơn nữa, chứng ảo tưởng tựa hồ không nhẹ đây."

Tiêu Tiểu Tấn đứng ở gà hoa nhỏ trước mặt, nghiêm túc đánh giá, "Anh cả, chỉ có anh như thế người lợi hại, mới có năng lực chế ngự được như thế không đáng tin cậy yêu thú đây."

Tiêu Tiểu Đông cười một tiếng, nói: "Tiểu Tấn quá khen."

. . .

Tiêu Tiểu Đông lần nữa xuất hiện ở khu bắc vườn linh dược lúc này Cừu Vân đối với Tiêu Tiểu Đông thái độ tốt hơn nhiều.

"Tiểu Đông, nghe nói cháu khế ước thú, đem Tạ Uyển Nhiên con linh thú kia ăn?" Cừu Vân giọng bình thản, nhưng tiếng nói loại lộ ra không che giấu được cười trên sự đau khổ của người khác.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Cháu cũng không nghĩ tới, Hoa Hoa lại có thể thật sẽ đem vậy chỉ Thanh Vũ Yến ăn."

Tiêu Tiểu Đông cảm thấy nhà mình khế ước thú, không chỉ là bởi vì là muốn ăn Thanh Vũ Yến đi đem Thanh Vũ Yến ăn, hai người hình như là khắc tinh, chẳng qua là, một con gà tại sao phải cùng một con chim én là khắc tinh đâu, Tiêu Tiểu Đông chân thực có chút nhớ nhung không rõ.

"Ngươi linh thú thật là có thể làm à!" Cừu Vân tràn đầy tán thưởng nhìn Tiêu Tiểu Đông bên người gà hoa nhỏ.

Gà hoa nhỏ ăn Cừu Vân đưa tới mấy con chim én, an nhàn nằm trên đất ợ một cái.

Tiêu Tiểu Đông cười một tiếng, nói: "Khá tốt, bất quá, tên nầy tựa hồ là đem Tạ Uyển Nhiên đắc tội, có thể có thật nhiều người muốn là

nàng ra mặt."

Cừu Vân cúi đầu, nói: "Có thể đi, Tạ Uyển Nhiên quần hạ chi thần đếm không hết."

"Cái này cho ngươi." Cừu Vân lấy ra 2 cái hột đào cho Tiêu Tiểu Đông.

Tiêu Tiểu Đông có chút hiếu kỳ hỏi: "Đây là cái gì?"

"Đây là Lôi Minh trên cây kết đi ra ngoài Lôi Minh hột đào, cái này hột đào không là dùng để ăn, là dùng để công kích, đưa cho ngươi phòng thân đi." Cừu Vân nói.

Tiêu Tiểu Đông tâm tình cổ quái nói: "Đa tạ Cừu sư thúc dầy ban cho."

Cừu Vân khoát tay một cái, nói: "Không cần khách khí."

"Ta nghe nói, cái này Tạ Uyển Nhiên có chút rất đặc biệt." Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, sắc mặt có chút ngưng trọng nói.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, hỏi: "Làm sao đặc biệt?"

Tiêu Cảnh Đình nói: "Người phụ nữ kia là ba linh căn à! Nhưng là, tu vi lên cao tốc độ cực nhanh, bên người có rất nhiều cái hộ hoa sứ giả."

Ổn thoả nữ chủ thể chất à! Giống vậy nữ chủ tư chất không nhất định tốt, nhưng là, tu vi thì nhất định sẽ tiến triển nhanh chóng, bên người không thiếu được các lộ hộ hoa sứ giả, dĩ nhiên còn có nam chính, lần này tới Mục Vân, dáng dấp tuấn tú lịch sự, tư chất siêu quần, thể chất đặc thù, rất là phù hợp nam chính hình tượng.

Mỗi một người đàn ông Thượng Đế sau lưng, đều có một cái lòng dạ ác độc, lại tâm tư thâm trầm nhân vật phản diện vai phụ, cái này vai phụ tất nhiên đối với nam chính tình sâu tựa như biển, bởi vì là

không có được mà bởi vì tham sống hận.

Nghe nói Linh Dược tông trước kia có cái hết sức lợi hại dục linh sư, cái này dục linh sư có cái cháu trai kêu Trình Nghĩa Thư, thuở nhỏ liền hết sức thích Mục Vân, vẫn đối với Mục Vân lấy lòng, kết quả, sau đó không biết phát sinh cái gì, Trình Nghĩa Thư ông nội chết, Trình Nghĩa Thư mất tích.

"Cha, cha đang suy nghĩ gì đấy?" Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu, cười một tiếng, nói: "Không việc gì, cha ngươi ta chính là tùy tiện nghĩ vớ vẩn muốn, ngươi gần đây nhất định cẩn thận một chút." Tiêu Cảnh Đình thầm nói mình kiếp trước có thể là tiểu thuyết thấy nhiều rồi, cho nên, đều là suy nghĩ lung tung.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Ta biết."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Cừu Vân, trong lòng không kiềm được có chút cổ quái, Cừu Vân đối với người gần đây lạnh như băng, lần này không biết tại sao lại có thể đối với con trai mình mắt khác đối đãi, chẳng lẽ nói, Cừu Vân cùng vậy chỉ Thanh Vũ Yến có thù oán, hoặc là nói cùng Thanh Vũ Yến chủ nhân có thù oán, Cừu Vân trước người trúng huyền dương hỏa độc, cũng không biết, chuyện này cùng Mục Vân có không có quan hệ, chỉ có trúng người cái huyền dương thân thể người công kích, mới có thể người trúng huyền dương hỏa độc.

------oOo------

Chương 137: Cừu Vân dũng mãnh

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 137: Cừu Vân dũng mãnh
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Đường Vân Kiệt nhìn Tiêu Tiểu Đông gà, tràn đầy khen ngợi nói: "Tiêu sư thúc à! Ngươi nhưng mà là chúng ta Thanh Vân tiên môn làm vẻ vang, đem Linh Dược tông đám người kia đánh cho hoa rơi nước chảy."

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Có lẽ đi."

Lôi Huyền đánh giá Đường Vân Kiệt, thuận miệng nói: "Bé mập, ngươi muốn bắt chặt thời gian, thật tốt tu luyện, nếu không, liền so chúng ta cũng lùn đồng lứa."

Đường Vân Kiệt lúng túng cười một tiếng, nói: "Cái này trúc cơ cũng không phải là ta muốn xây là có thể xây, bên trong tông môn luyện khí tu giả, mười có một cái có thể trúc cơ cũng không tệ."

Lôi Huyền gật đầu một cái, nói: "Lời là nói như vậy không sai, bất quá, lấy ngươi tư chất, muốn đến cố gắng một chút, vẫn là có thể."

"Không nói cái này, Tiêu sư thúc, ngươi trước làm sao cũng không lộ cái ý à! Ngươi nếu là lộ cái ý, ta đặt tiền cuộc lúc này là hơn hạ một chút." Đường Vân Kiệt tràn đầy tiếc nuối nói. Mặc dù trận đầu bạo lãnh, hắn kiếm không thiếu, nhưng là, ai sẽ ngại linh thạch nhiều đây.

Tiêu Tiểu Đông cười khổ một cái, nói: "Ta cũng không biết Hoa Hoa

như thế lợi hại."

"Như vậy à!" Đường Vân Kiệt không mất tiếc nuối thở dài.

Tiêu Tiểu Phàm quay đầu, nhìn Tiêu Tiểu Đông, nói: " Anh, anh gà sẽ phun nước miếng à! Nó nước miếng thật là lợi hại à!"

Gà hoa nhỏ thẹn quá thành giận nhìn Tiêu Tiểu Phàm, một bộ phải đem Tiêu Tiểu Phàm tàn nhẫn đánh một trận dáng vẻ.

Tiêu Tiểu Đông các người đi trên đường, Đổng Lâm các người đi tới.

"Tiểu Phàm, thật lâu không gặp." Đổng Lâm hướng về phía Tiêu Tiểu Phàm cười một tiếng.

Tiêu Tiểu Phàm ít hứng thú đáp một tiếng, "Thật lâu không gặp."

Đường Vân Kiệt lưng đeo tay, nhìn Đổng Lâm, nói: "Đổng sư huynh, tiểu Phàm đã trúc cơ, đổng sư huynh bây giờ nên gọi sư thúc."

Đổng Lâm sắc mặt đổi một cái, hướng Tiêu Tiểu Phàm nhìn sang, Tiêu Tiểu Phàm dắt Tiêu Tiểu Tấn, mặt đầy không nhúc nhích dáng vẻ.

Đổng Lâm nhìn Tiêu Tiểu Phàm, nói: "Nói đúng, chúc mừng Tiêu sư thúc trúc cơ đại thành."

Đường Vân Kiệt lạnh lùng nói: "Cái này cũng rất lâu chuyện lúc trước, ngươi bây giờ mới tới chúc mừng, cũng đã quá muộn."

Đổng Lâm không cùng Tiêu Tiểu Phàm phối hợp mấy câu nói, bị Đường Vân Kiệt sỉ vả một trận, sắc mặt khó coi đi.

Đường Vân Kiệt nhìn Đổng Lâm rời đi hình bóng, bất đắc dĩ liếc mắt, nói: "Đổng Lâm cái này, trước ngươi mất tích lúc này tổng ở bên kia kéo ngươi xảy ra chuyện, bây giờ gặp ngươi không có sao,

nhưng chạy đến làm quen."

Tiêu Tiểu Đông lành lạnh nói: "Loại người này, không để ý tới hắn là được."

Tiêu Tiểu Phàm ngoẹo đầu, có chút thất vọng nói: "Hắn lớn lên xấu à! Càng lớn càng không giống cha."

Lôi Huyền: ". . ."

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Tiêu Tiểu Phàm các người, nói: "Anh, tông môn cũng không có địa phương gì chuyện đùa, không bằng đi tìm cha, mẹ chơi."

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Cũng tốt à!"

. . .

Tạ Uyển Nhiên có chút chán nản đi ở Thanh Vân tiên môn địa giới, Tạ Uyển Nhiên thật vất vả mới tranh thủ được lần này tới Thanh Vân tiên môn nhiệm vụ, nhưng là, sau khi đến, không chiếm được tiện nghi gì, Thanh Vũ Yến còn bị ăn rồi, Tạ Uyển Nhiên trong lòng hết sức không thoải mái.

"Tạ sư tỷ, lần này tông môn thật giống như đổi lấy liền mười lăm viên bồ đề quả, không biết, có những cái may mắn có thể uống."

"Tạ sư tỷ, tuổi còn trẻ chính là trúc cơ hậu kỳ, chắc hẳn có Tạ sư tỷ một phần."

"Đúng vậy! Tạ sư tỷ như thế trẻ tuổi chính là trúc cơ hậu kỳ, chắc hẳn ngưng kết kim đan cũng là trong tầm tay."

Tạ Uyển Nhiên nghe người chung quanh tâng bốc, cười một tiếng, nói: "Bên trong tông môn thiên tài đệ tử đông đảo, chưa chắc có thể tua đến ta."

Chu Tiến không cho là đúng nói: "Làm sao biết? Sư tỷ ở trúc cơ trong tu sĩ, nhưng mà nổi tiếng."

Tạ Uyển Nhiên ưu nhã cười một tiếng, nói: "Nhưng mà, bên trong tông môn giống vậy siêu quần xuất chúng còn có rất nhiều à!"

"Nếu như, bằng thực lực, Tạ sư tỷ muốn muốn bắt bồ đề quả, tự nhiên không nói ở đây, chẳng qua là bên trong tông môn nếu là có những cái kia trưởng lão bao che, liền nguy hiểm. . ."

"Tông môn những trưởng lão kia, chính là thiên vị."

Tạ Uyển Nhiên mây thưa gió nhẹ cười một tiếng, "Hết thảy tùy duyên đi."

"Sư muội, ngươi xem nơi này rừng đào, thật là đẹp à!"

Tạ Uyển Nhiên thấy một mảnh trắng bột hoa đào giao thoa rừng đào, chợt cảm thấy tâm thần sảng khoái, "Không nghĩ tới chỗ này, lại còn có như thế xinh đẹp rừng đào."

Tiêu Cảnh Đình ở rừng đào trong bận rộn, Hứa Mộc An ở một bên cho Tiêu Cảnh Đình trợ thủ.

"Có người tới à!" Hứa Mộc An bỗng nhiên nói.

Tiêu Cảnh Đình hướng xa xa nhìn sang, tâm thần nhất thời căng thẳng.

"Hình như là người Linh Dược tông, cô kia thật giống như chính là Tạ Uyển Nhiên." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An hướng người chất ở giữa Tạ Uyển Nhiên nhìn sang, Hứa Mộc An thấy Tạ Uyển Nhiên, nhất thời nhíu mày một cái, Tạ Uyển Nhiên mỹ danh lan xa, tựa hồ Thanh Vân tiên môn rất nhiều đệ tử gặp qua nàng sau đó, đều bị nàng mê thần hồn điên đảo, "Nghe nói, Tạ Uyển Nhiên mặc dù là ba linh căn, nhưng là, kỳ ngộ

không ngừng, tu vi tiến cảnh vô cùng là nhanh chóng, là một rất có phúc vận người."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Ngươi cách bọn họ xa một ít."

Hứa Mộc An không hiểu nói: "Tại sao?"

Tiêu Cảnh Đình thở dài, nói: "Bởi vì là rất nguy hiểm à!" Nữ chủ lướt qua, không chết cũng bị thương! Con trai nhà mình đem Tạ Uyển Nhiên linh thú ăn, oán đã kết lên, vẫn là cách cô gái này xa một chút tốt.

Hứa Mộc An nhìn Tạ Uyển Nhiên, nói: "Cô đó thật giống như rất được hoan nghênh."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Tạ Uyển Nhiên lớn lên như vậy, khó trách được hoan nghênh.

"Muốn không muốn đi chào hỏi à!" Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Không cần, không cần, đều có nhiều người như vậy gọi nàng, không cần chúng ta thêm gấm thêm hoa."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Nói cũng phải. . ."

"Cái này mảnh rừng đào, thật giống như có chút rất đặc biệt à!" Tạ Uyển Nhiên trong con ngươi lóe lên mấy phần vẻ kinh ngạc.

"Sư muội, thế nào sao?" Gia Cát Minh hỏi.

"Hình như là bích ngọc đào rừng đào à!" Tạ Uyển Nhiên nói.

"Không thể nào, bích ngọc đào là rất khó nuôi trồng, không có nghe nói Thanh Vân tiên môn có phương diện này cao thủ à." Gia Cát Minh nói.

Tạ Uyển Nhiên lắc đầu một cái, nói: "Ta hẳn không có nhìn lầm, ngươi xem những cái kia treo quả, tựa hồ chính là bích ngọc đào à!"

"Bích ngọc đào rất khó đào tạo à! Tại sao có thể có nhiều như vậy?"

Tạ Uyển Nhiên trợn to mắt, nói: "Không nghĩ tới Thanh Vân tiên môn lại còn có loại địa phương này."

"Tạ sư tỷ, Mục sư thúc luyện công tẩu hỏa nhập ma, mặc dù thương thế dưới áp chế tới, nhưng là, nghe nói, thỉnh thoảng còn biết tái phát, nghe nói bích ngọc đào vương có thể chậm hiểu loại này tình huống, bích ngọc đào hết sức hiếm thấy, bích ngọc đào vương liền càng khó, sư tỷ, ngươi nói, cái này mảnh rừng đào có thể hay không có bích ngọc đào vương à!" Chu Tiến hỏi.

Gia Cát Minh gật đầu một cái, nói: "Cũng nhanh có, ngươi xem cây kia, cây kia ở trên chính là bích ngọc đào vương, bất quá, thật giống như chưa có hoàn toàn thành thục."

Tạ Uyển Nhiên trong con ngươi lóe lên mấy phần vẻ kinh hãi, "Nếu như, thật có bích ngọc đào vương, vậy vô luận như thế nào cũng cần mua tới."

. . .

"Trong rừng có ai không? Xin hiện thân vừa gặp." Tạ Uyển Nhiên cất giọng nói.

Hứa Mộc An hướng Tiêu Cảnh Đình nhìn một cái, hỏi: "Chúng ta muốn không muốn đi gặp vừa gặp à?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Người ta đều thấy được, không đi ra cũng không thích hợp, đi thôi."

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An từ rừng đào trong đi ra.

"Mấy vị lễ độ." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Vị này sư đệ, cái này mảnh rừng đào là ngươi đang xử lý?" Tạ Uyển Nhiên hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Ta chẳng qua là người làm việc vặt, chủ yếu vẫn là Cừu quản sự đang quản." Tiêu Cảnh Đình không chút do dự đem Cừu Vân cho đẩy ra ngoài, hắn chính là một lính quèn, có thể không ngăn được cái này hư hư thực thực nữ chủ người phụ nữ à!

"Cừu quản sự?" Tạ Uyển Nhiên nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Cừu quản sự, là khu bắc vườn linh dược quản sự."

"Không biết ta có thể hay không hướng Cừu quản sự, cầu mua bích ngọc đào vương." Tạ Uyển Nhiên có chút nóng nảy hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Cái này, ta nói không tính, phải Cừu quản sự nói mới tính."

"Sư đệ, có thể giúp một tay nhắn lời sao?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Cái này là một cái nhấc tay."

"Không cần gởi lời, ta không bán." Cừu Vân khoanh tay, lười biếng đi ra.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Cừu Vân, trong lòng nhất thời thản nhiên mấy phần.

"Ngài chính là Cừu quản sự à! Hạnh ngộ, hạnh ngộ." Tạ Uyển Nhiên nói.

Cừu Vân nhìn Tạ Uyển Nhiên, nói: "Tạ tiểu thư, tuy nói Linh Dược tông cùng Thanh Vân tiên môn giao hảo, nhưng các ngươi dù sao

cũng là khách, tốt nhất vẫn là không nên tùy ý khắp nơi đi loạn, tránh cho xông vào cái gì không nên xông vào địa phương, hư hai phái giao tình."

Tạ Uyển Nhiên sắc mặt đổi một cái, nói: "Sư thúc dạy phải, vị này sư thúc thủ đoạn thật là lợi hại, bích ngọc đào thật khó đào tạo, không nghĩ tới Cừu quản sự liền đào vương đô bồi dưỡng ra."

"Ta thủ đoạn lợi hại, rất nhiều người đều biết, không cần ngươi nói nhảm." Cừu Vân lãnh đạm nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Cừu Vân từ chối người từ ngoài ngàn dặm dáng vẻ, thầm nghĩ: Cừu Vân nhất định là cùng cô gái này từng có tiết, Cừu Vân mặc dù nóng nảy không tốt, nhưng là, rõ ràng như vậy nhằm vào một người, vẫn là đầu một lần.

"Vị này quản sự, nói chuyện cần gì phải tận tuyệt như vậy đâu ?" Gia Cát Minh không vui nói.

Cừu Vân quét Gia Cát Minh một cái, bật cười một tiếng, nói: "Ta nói thế nào, là chuyện ta, không cần ngươi tới quơ tay múa chân."

"Vị này sư thúc, cái này bích ngọc đào vương đối với ta rất trọng yếu, mong rằng sư thúc tác thành." Tạ Uyển Nhiên nói.

"Ta thành toàn ngươi, ai tới tác thành ta à! Hơn nữa, ta tại sao phải tác thành ngươi à!" Cừu Vân lạnh lùng nói.

"Sư thúc muốn cái này bích ngọc đào cũng cần dùng gấp?" Tạ Uyển Nhiên hỏi.

"Đào là ta, ta có hay không cấp dùng, ta cầm nó cho người ăn, hoặc là cho súc sinh ăn, cũng cùng Tạ tiểu thư không liên quan."

Gia Cát Minh vẫy vẫy ngón tay, nói: "Ngươi. . . Lớn lên cái này quỷ dáng vẻ, lòng dạ so ngươi tướng mạo còn xấu xí."

Cừu Vân kích thích ngón tay, nói: "Đúng vậy! Ta lòng dạ ác độc rất, nơi nào so liền Tạ tiểu thư hiền lành à! Vị sư huynh này, ngươi thích vị này hiền lành Tạ sư điệt đi, ngươi xem vị này hiền lành Tạ sư điệt, có thể hay không tác thành ngươi, gả cho ngươi à!"

Gia Cát Minh sắc mặt nhất thời xanh lơ một hồi, trắng một trận."Ngươi sao có thể như vậy nói bậy nói bạ."

Cừu Vân bật cười một tiếng, nói: "Tâm tư ta ác độc, bất quá là nói bậy nói bạ, coi là cái gì?"

Tiêu Cảnh Đình nhìn Cừu Vân, âm thầm chắc lưỡi hít hà, thầm nghĩ: Cừu Vân chính là dũng mãnh à! Bất quá, vị này Tạ Uyển Nhiên tiểu thư, cũng thật dũng mãnh, cũng đến nước này, vẫn khí độ hài lòng, khó trách ba linh căn cũng có thể tu luyện đến nước này.

------oOo------

Chương 138: Cứu chữa lửa độc biện pháp

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 138: Cứu chữa lửa độc biện pháp
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

"Cha, cha." Tiêu Tiểu Phàm tung tăng đi tới, sau lưng còn đi theo Tiêu Tiểu Đông, Tiêu Tiểu Tấn các người.

Tiêu Cảnh Đình nhìn mấy người, nhíu mày một cái, âm thầm nói lẩm bẩm, mấy đứa nhỏ lúc nào tới không tốt, thế nào cũng phải lúc này tới.

Tạ Uyển Nhiên thấy Tiêu Tiểu Đông, không biết có phải hay không nhớ ra cái gì đó, sắc mặt có chút mất tự nhiên.

Gà hoa nhỏ phác lăng vỗ cánh phành phạch, hết sức ưu nhã đi tới.

Cừu Vân nhìn Tiêu Tiểu Đông, lập tức đổi một bộ mặt mày vui vẻ, nói: "Tiểu Đông tới à! Cho con đi." Cừu Vân tùy ý ném một linh quả cho Tiêu Tiểu Đông.

Tiêu Cảnh Đình xoa trán một cái, thầm nghĩ: Cừu Vân quả nhiên là có khuynh hướng thích nhà mình con trai lớn à! Ra tay một cái chính là một viên tuyết lê quả, vật này cũng không rẻ à!

Tiêu Tiểu Đông nhận lấy linh quả, thỏa mãn cười một tiếng.

Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy hâm mộ nhìn Tiêu Tiểu Đông, rồi sau đó hướng Cừu Vân nhìn sang, Cừu Vân không để ý Tiêu Tiểu Phàm.

Tiêu Cảnh Đình thấy Tiêu Tiểu Phàm bị đìu hiu, không khỏi có chút

kỳ lạ.

Tiêu Tiểu Phàm gãi đầu một cái, cũng không có nhiều thất vọng.

Tạ Uyển Nhiên nghe được Tiêu Tiểu Đông kêu Tiêu Cảnh Đình cha, nhìn Tiêu Cảnh Đình ánh mắt nhất thời thay đổi không thiếu.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Tạ Uyển Nhiên, đáy lòng thêm mấy phần phòng bị.

"Vị này quản sự đại nhân, bích ngọc đào vương đối với ta vô cùng trọng yếu, nếu như, ngài có thể bỏ những yêu thích mà nói, ta nguyện ý chi tiền ra bất kỳ giá nào." Tạ Uyển Nhiên quyết nhiên hướng về phía Cừu Vân nói.

Tiêu Cảnh Đình mặc dù đối với Tạ Uyển Nhiên không thế nào cảm mạo, nghe nói như vậy, không khỏi có chút bội phục Tạ Uyển Nhiên dũng khí, Cừu Vân cũng đem nói được cái đó trình độ, Tạ Uyển Nhiên cái này, còn dám nói lời như vậy, thật sự là dũng khí đáng khen, bất quá, nữ chủ mà, đều là bách chiết không cào, cái gọi là, biết rõ núi có hổ, nghiêng về hổ núi được.

Cừu Vân cười lạnh một tiếng, nói: "Bất kỳ giá nào, Tạ tiểu thư, ngươi cũng không sợ gió lớn nhanh đầu lưỡi, ta phải nói, cái này bích ngọc đào vương, ra giá mười khối thượng phẩm linh thạch."

"Cừu quản sự, ngươi ra giá cũng quá ngoại hạng, mười khối thượng phẩm linh thạch, cũng tương đương với mười triệu hạ phẩm linh thạch, Tạ sư điệt cũng như thế nhượng bộ, ngươi cần gì phải hùng hổ dọa người như vậy đâu ?" Gia Cát Minh không vui nói.

Tiêu Cảnh Đình ở trong lòng âm thầm gật đầu, đích xác là có chút đắt, mười khối thượng phẩm linh thạch, Cừu Vân tên nầy, tại sao không đi cướp à!

"Không mua nổi cũng không muốn mua à! Làm sao các ngươi không mua nổi, chính là ta hùng hổ dọa người." Cừu Vân bật cười một

tiếng nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Cừu Vân lời này, nói thật là kéo cừu hận, bất quá, ai bảo người ta là quản sự đại nhân đây.

"Không biết, ta có phải hay không nơi nào đắc tội Cừu quản sự?" Tạ Uyển Nhiên hỏi.

Cừu Vân lắc đầu một cái, nói: "Không có, ta chỉ là thuần túy xem ngươi không vừa mắt."

Tạ Uyển Nhiên đại khái là không bị như vậy đãi ngộ, mặt đỏ lên.

Tiêu Cảnh Đình trong lòng chuông báo động ré dài, Cừu Vân thái độ này, ổn thoả nhân vật phản diện à! Tên nầy không phải là phải bị con chốt thí đi.

Tạ Uyển Nhiên gặp đòi không là cái gì tốt, rời đi.

. . .

Tiêu Cảnh Đình nhìn Cừu Vân, nói: "Cừu quản sự, ngươi như thế đắc tội người phụ nữ này, có phải hay không không tốt lắm à!"

Cừu Vân xoay người nhìn Tiêu Cảnh Đình, trơ tráo không cười nói: "Làm sao ngươi vừa ý nàng, như thế là nàng nói chuyện, mới gặp qua người ta mấy lần à! Ngươi liền bị nàng gây ra thần hồn điên đảo."

Tiêu Cảnh Đình vội vàng khoát tay một cái, nói: "Cừu quản sự, ngươi có thể không nên suy nghĩ bậy bạ à! Ta là người có gia đình, làm sao biết vừa ý nàng đâu, ta là cảm thấy người phụ nữ này đi, mặc dù là một ba linh căn, nhưng là, thủ đoạn không tầm thường, ngươi cùng nàng như thế đỡ lên, có thể sẽ thua thiệt."

Cừu Vân nhìn Tiêu Cảnh Đình, bật cười một tiếng, nói: "Ngươi là sợ ta một cái kim đan, không đấu lại một cái trúc cơ."

Tiêu Cảnh Đình lúng túng cười một tiếng, nói: "Người phụ nữ kia bên người hộ hoa sứ giả không thiếu à! Bên trong cũng có kim đan à!"

Cừu Vân nhìn Tiêu Cảnh Đình, ánh mắt phức tạp.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Cừu Vân thần sắc, lúng túng chà xát tay, nói: "Cừu quản sự, ta không có xem nhẹ ý ngươi."

Cừu Vân gật đầu một cái, nói: "Ngươi nói đúng, ta xác thực không phải nàng đối thủ, nếu như, mấy năm trước, có người nhắc nhở ta một điểm này, ta cũng không biết rơi đến nông nỗi này."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Ngươi đi đi, đem thực linh hoa loại đến rừng đào bên trong đi." Cừu Vân nói.

Tiêu Cảnh Đình cau mày, nói: "Như vậy được không?"

Cừu Vân cười một tiếng, nói: "Phòng ngừa với chưa xảy ra mà, ai biết, có thể hay không có kẻ cắp tới, nếu là bích ngọc đào vương bị trộm, ta không phải thua thiệt lớn."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Được rồi."

. . .

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Trở về, làm sao trễ như vậy à! Tiểu Phàm bọn họ đã sớm tới."

Tiêu Cảnh Đình bất đắc dĩ nói: "Bị kéo đi làm việc, cho nên chậm một ít."

Hứa Mộc An híp mắt, nói: "Cừu quản sự, nhìn cùng vậy Tạ tiểu thư, tựa hồ oán hận chất chứa quá sâu dáng vẻ."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Cũng không phải là, Diêm vương đánh nhau, có thể dù sao cũng không được vạ lây vô tội, mới phải à!"

Tiêu Tiểu Đông ngồi một bên, ôm linh quả gặm, Tiêu Tiểu Phàm ở bên cạnh nhìn có chút hâm mộ, " Anh, ăn ngon không?"

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Ăn ngon."

Tiêu Tiểu Phàm nuốt nước miếng một cái, nói: "Cừu quản sự rất thích anh đây."

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Có thể đi."

"Cừu quản sự nhìn không tốt thân cận đâu, kết quả như thế không tốt người thân cận cũng rất thích anh, anh mình rất được hoan nghênh đây." Tiêu Tiểu Phàm có chút hâm mộ nói.

Tiêu Tiểu Đông cười một tiếng, nói: "Có lẽ đi." Cừu quản sự thà nói là thích hắn, còn không bằng nói là thích hắn gà.

Tiêu Tiểu Tấn rất là hiền lương là mấy người bưng ăn đi lên, gà hoa nhỏ tràn đầy hưng phấn ăn Tiêu Tiểu Tấn nấu hôi vũ Yến, vừa ăn, một bên phun sương khí.

Lôi Huyền sờ cằm, nói: "Cừu quản sự ngày hôm nay ra giá mười khối thượng phẩm linh thạch, ra tay bích ngọc đào vương, cái này ra giá thật là lợi hại."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Người ta căn bản liền không dự định bán." Cừu Vân nếu quả thật nghĩ ra bán ra bích ngọc đào vương, cũng sẽ không mở như vậy ngoại hạng giá tiền, hắn làm như vậy, là sẽ đối phương biết khó mà lui.

Hứa Mộc An tràn đầy thán phục nói: "Mười khối thượng phẩm linh thạch, đó thật đúng là không thiếu."

"Mấy người các ngươi gặp qua Linh Dược tông cái đó Mục Vân không có à!" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Gặp qua." Tiêu Tiểu Phàm giơ tay lên nói.

Tiêu Cảnh Đình hỏi: "Người kia tại sao dạng à! Có cái gì rất đặc biệt sao?"

Tiêu Tiểu Phàm lắc đầu một cái, nói: "Thật giống như không có gì đặc biệt, đều là một cái lỗ mũi, hai con mắt."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Dáng dấp đẹp không?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Tiêu Tiểu Phàm bận bịu giơ tay lên, đơn trung thành nói: "Không có cha ngươi đẹp trai."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Nuôi một con trai ngoan đâu, bất quá, tương đối con trai nhà mình mà nói, cũng không có giá trị tham khảo.

Lôi Huyền chần chờ một chút, nói: "Cũng là rất tuấn tú, mặc dù không có ngài đẹp trai, nghe nói, Linh Dược tông rất nhiều người đều rất thích hắn, ngày hôm nay cái đó Tạ Uyển Nhiên muốn bích ngọc đào đào vương, chắc là vì hắn."

Mục Vân cũng không có hắn Tiêu Cảnh Đình đẹp trai không? Nguyên lai mình đẹp trai như vậy à! Tiêu Cảnh Đình không nhịn được có chút dương dương tự đắc.

"Vì hắn? Tại sao à? Chẳng lẽ hắn đem cái nào không nên ngộ thương người cho ngộ thương, cần bích ngọc đào vương cứu chữa." Hứa Mộc An nói.

Lôi Huyền lắc đầu một cái, nói: "Không phải vậy, nghe nói, hắn luyện công không cẩn thận, tẩu hỏa nhập ma, đưa đến trong cơ thể kinh

mạch đại loạn, còn tạo thành trong cơ thể huyền dương hỏa độc dồn dập xảy ra, nghe nói, huyền dương hỏa độc phát làm, sống không bằng chết à!"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Thì ra là như vậy à! Ta chỉ nghe nói qua, nếu là có người bị người trong lòng huyền dương thân thể công kích, bị trúng huyền dương hỏa độc, bích ngọc đào có áp chế lửa độc hiệu quả, còn chưa nghe nói qua, huyền dương thân thể người, mình cũng cần bích ngọc đào át chế tẩu hỏa nhập ma đâu!"

Lôi Huyền có chút kinh ngạc nhìn Tiêu Cảnh Đình một cái, nói: "Chú Tiêu biết cái này à! Thật ra thì người trúng huyền dương hỏa độc, có một loại càng giản tiện phương pháp cứu chữa."

"Biện pháp gì à!" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Tìm một cái người cái huyền dương thân thể người, đem lửa độc hút tới." Lôi Huyền nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Lại còn có như thế cái biện pháp, ban đầu Cừu quản sự tại sao như thế bỏ gần cầu xa đây.

. . .

Tiêu Cảnh Đình đi tới rừng đào lúc này phát hiện có mấy người bị thực linh hoa cho quấn lấy.

"Vị này anh bạn trẻ." Một người dáng dấp tuấn dật thanh niên, không tiếng động xuất hiện ở Tiêu Cảnh Đình bên cạnh.

Thanh niên thái độ bình thản, trên người lại có một cổ sâu nặng uy áp.

"Tiền bối, có chuyện gì không?" Lôi Huyền ngày hôm qua đơn giản buộc vòng quanh Mục Vân mặt cho Tiêu Cảnh Đình xem, Tiêu Cảnh Đình nhìn người đâu, một chút nhận ra người tới thân phận.

"Có thể đem bên trong vậy 2 cái tu giả trước thả ra sao?" Mục Vân hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Chỉ sợ không được, cái này thực linh hoa, không nghe ta."

Lại có thể thật sự có người làm kẻ gian làm được Thanh Vân tiên môn tới, còn bị đợi, cái này 2 người người thảm, thực linh hoa thích ăn linh lực, cái này hai tên coi như chạy ra khỏi bay lên trời, cấp bậc cũng sợ muốn hàng một hàng, từ trước ra sau nếu muốn có lớn hơn tiến triển, cũng khó rất.

Cái này 2 cái ngu xuẩn, Tiêu Cảnh Đình mơ hồ giác có được 2 cái mao tặc cùng Tạ Uyển Nhiên có liên quan.

"Vậy bọn họ nghe ai đâu ?" Mục Vân hỏi.

"Bọn họ nghe ta." Cừu Vân đi ra nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Không sai, hoa này là chúng ta Cừu quản sự nuôi, nghe chúng ta Cừu quản sự."

"Cừu quản sự, có thể phiền toái ngươi đem cái này 2 cái không ra hồn người cho thả sao?" Mục Vân hỏi.

Cừu Vân lạnh lùng cười một tiếng, nói: "Thả, ta tại sao phải thả, ngươi đừng nói cho ta, cái này hai tên chạy đến trên địa bàn ta tới, là tới đi chơi tiết thanh minh, đối với người ăn trộm, lưu lại nơi này vườn thuốc bên trong làm phân bón hoa, chẳng lẽ không phải là bọn họ tốt nhất nơi quy tụ sao?"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Cừu Vân cái này, thật là lòng dạ độc ác.

Mục Vân nhíu mày một cái, nói: "Đối với bọn họ được là, ta hết sức xin lỗi, ở chỗ này cùng Cừu quản sự bồi cái không phải."

Cừu Vân bật cười một tiếng, nói: "Ủy khuất Mục sư huynh, vì 2 cái mao tặc nói xin lỗi ta, đáng tiếc à! Ta không chấp nhận, ta cái vườn này bên trong thứ tốt nhiều, ta nếu là tùy tiện đem bọn họ cho thả, người ta còn làm ta Cừu Vân là trái hồng mềm, muốn bóp thế nào thì bóp thế đó đây."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Cừu Vân, thầm nghĩ: Cừu Vân thật sự là quá quá lo lắng, liền Cừu Vân cái bộ dáng này, tuyệt đối không có ai dám đem hắn làm trái hồng mềm.

"Bọn họ cũng đã bị dạy dỗ, ta nguyện ý ra một trăm khối trung phẩm linh thạch, nói xin lỗi." Mục Vân nói.

Cừu Vân cười lạnh một tiếng, nói: "Ngươi làm ta không gặp qua tiền à!"

Tiêu Cảnh Đình nhìn Cừu Vân, nói: "Cừu quản sự, một trăm khối trung phẩm linh thạch, cũng không ít, nói sau, bất quá là 2 cái trúc cơ, thật ra thì, cũng đáng không được bao nhiêu tiền."

Cừu Vân nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Không tiền đồ. . ."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Mục đạo hữu, nơi này nói gì đều là Thanh Vân tiên môn địa bàn, các ngươi làm việc, vẫn là khiêm tốn một chút tốt." Cừu Vân lạnh lùng nói.

Mục Vân gật đầu một cái, cười một tiếng, nói: "Cừu đạo hữu nói đúng, chẳng qua là bọn họ 2 cái, cũng không đáng tội chết, xin Cừu quản sự, mở 1 mặt lưới."

Cừu Vân gật đầu một cái, nói: "Cũng được, bất quá 2 người ngu ngốc, bị thực linh hoa ăn nhiều như vậy linh lực, phỏng đoán cũng không việc gì giá trị lợi dụng, khó cho Mục đạo hữu còn đích thân đi một chuyến."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

------oOo------

Chương 139: Hứa Mộc An hoài nghi

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 139: Hứa Mộc An hoài nghi
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

"Nghe nói, Cừu quản sự nơi này có bích ngọc đào vương, ta muốn trọng kim mua." Mục Vân nói.

Cừu Vân thản nhiên nói: "Không bán."

Mục Vân nhíu mày một cái, nói: "Không dối gạt Cừu quản sự nói, cái này bích ngọc đào vương đối với ta rất trọng yếu, mong rằng Cừu quản sự bỏ những yêu thích."

"Trọng yếu? Trọng yếu bao nhiêu, Mục đạo hữu không có bích ngọc đào vương sẽ chết sao? Xem ngươi như thế mạnh như rồng như cọp, hẳn không chết được đi, ta cầm bích ngọc đào vương nhưng là phải đi cứu mạng." Cừu Vân âm dương quái khí nói.

Mục Vân có chút kỳ quái nói: "Không biết Cừu quản sự, cầm bích ngọc đào vương phải đi cứu ai mạng."

Cừu Vân cười một tiếng, ung dung nói: "Cõi đời này còn nhiều mà cắm ở trúc cơ kỳ không thể tiến thêm người, cái này bích ngọc đào có gia tăng kết đan tỷ số tác dụng, ta đem cái này bích ngọc đào cho trúc cơ đỉnh cao thọ nguyên xấp xỉ người, thì có thể cứu người nhà một mạng đây."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Cừu Vân lời này, làm sao như thế thiếu đánh à! Cừu Vân một cái kim đan sơ kỳ cùng một cái kim đan hậu kỳ người nói lời như vậy, còn thật không sợ bị đánh.

"Cừu quản sự, ta sư thúc bị độc lửa nặng khổ, mong rằng ngài có thể bỏ những yêu thích, trợ giúp này kết đan đồ, cũng không phải là nếu không phải là bích ngọc đào vương." Linh Dược tông một cái nữ tu chạy tới, tràn đầy tha thiết nhìn Mục Vân một cái, hướng Cừu Vân tràn đầy mong đợi nói.

"Không phải là lửa độc sao? Có cái gì ghê gớm, cũng chính là ngũ tạng câu phần mà thôi, lại không chết người được, gấp cái gì à!" Cừu Vân mãn bất tại ý nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Cừu Vân nói lời này, thật không sợ kéo cừu hận à!

"Cừu quản sự tựa hồ đối với huyền dương hỏa độc rất hiểu à!" Mục Vân hỏi.

Cừu Vân cười một tiếng, nói: "Ta lại không trong lửa độc, coi là không được giải trừ, trúng lửa độc, biết rõ tất cả trong mùi vị, đó mới coi là liền hiểu rõ đây."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Mục tiền bối, thật ra thì, chúng ta Cừu quản sự, hắn thích nói đùa, hắn lời nói ngài chớ để ở trong lòng." Tiêu Cảnh Đình cười ha hả giảng hòa nói.

Cừu Vân nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Ngươi cho ta im miệng."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Cừu Vân tên nầy, thật là không lên đường à! Hắn tốt bụng cho hắn giảng hòa, tên nầy lại để cho hắn một bên hóng mát đi.

"Cừu quản sự, chúng ta thật lòng đi cầu thuốc, ngươi cần gì phải như chút từ chối người từ ngoài ngàn dặm đây." Mục Vân bên người nữ tu nói.

Cừu Vân cười một tiếng, nói: "Bởi vì là ta cao hứng."

"Ngươi người này tại sao như vậy à!" Nữ tu có chút tức giận nói.

Cừu Vân cười lạnh một tiếng, nói: "Vị đạo hữu này không ưa, có thể cút à!"

. . .

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, có chút kinh ngạc nói: "Làm sao sớm như vậy trở về?"

Tiêu Cảnh Đình bưng mặt, nói: "Bị đuổi về."

"Tại sao à!" Hứa Mộc An không hiểu nói.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Đại khái là ngại anh chướng mắt đi."

Hứa Mộc An: ". . ."

"Theo anh phỏng đoán, cái Cừu quản sự này cùng Linh Dược tông cái đó gọi Tạ Uyển Nhiên nha đầu từng có tiết, cùng cái đó Mục Vân cũng có khúc mắc." Tiêu Cảnh Đình nghiêm trang nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Em nghe ngóng một ít chuyện bí ẩn tình."

Tiêu Cảnh Đình đầy là tò mò nói: "Cái gì à!"

"Linh Dược tông danh như ý nghĩa, cái này tông môn lợi hại nhất, chính là nuôi trồng linh dược năng lực, Linh Dược tông linh thực phu không đếm xuể, dục linh sư cũng có rất nhiều, nghe nói, Linh Dược tông trước kia có cái rất lợi hại kim đan dục linh sư, giúp Linh Dược tông nuôi trồng ra không thiếu trân quý linh thảo, cái này dục linh sư có cái cháu trai kêu Trình Nghĩa Thư, cùng Mục Vân thanh mai trúc mã."

"Sau đó, Tạ Uyển Nhiên vào tông môn, được phân phối đến Mục Vân bên người, chiếu cố Mục Vân cuộc sống thường ngày, có người nói, Mục Vân cùng Tạ Uyển Nhiên có cảm tình."

"Trình Nghĩa Thư có thể là nóng nảy, liền đối với Mục Vân bỏ thuốc kích thích tình dục, Mục Vân tu luyện một môn công pháp đặc thù, khi đạt tới nguyên anh trước, đều không thể phá đồng tử thân, nếu không kết anh tỷ lệ sẽ thật to hạ xuống."

"Trình Nghĩa Thư hành động này, là vì bản thân mình, phá hủy Mục Vân tiền đồ."

"Mục Vân là Linh Dược tông thiên tài đệ tử, người tông môn cũng đối với hắn mơ ước kỳ vọng rất lớn, hy vọng hắn có thể kết thành nguyên anh, sự việc bạo sau khi đi ra, Trình Nghĩa Thư bị cực lớn trừng phạt, Trình Nghĩa Thư ông nội, luyện công ra chuyện rắc rối, cũng xảy ra chuyện tình, sau đó, Linh Dược tông cũng chưa có Trình Nghĩa Thư tin tức."

"Ngươi sẽ không là hoài nghi?" Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Rất có thể à! Ngươi xem à! Cừu quản sự người trúng huyền dương hỏa độc, nói rõ hắn đã từng cùng người trong lòng huyền dương thân thể người từng có tiết, nghe nói, năm đó, Mục Vân để chế trụ Trình Nghĩa Thư cám dỗ, cho Trình Nghĩa Thư một chưởng."

"Còn có à! Cừu quản sự trông coi vườn linh dược, ngươi nói qua, hắn nuôi trồng linh thảo năng lực hết sức lợi hại, Cừu quản sự ông nội là dục linh sư, Cừu quản sự đi theo ông nội hắn thường nghe thấy, nuôi trồng linh thảo năng lực hết sức cường hãn, thật ra thì, năm đó Trình Nghĩa Thư cùng Mục Vân là Linh Dược tông công nhận đối với."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Ngươi như thế nói, thật đúng là hết sức có thể. . ."

"Thanh quan khó gảy chuyện nhà, chuyện này ngươi đừng xen vào." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Được a !" Vốn là hắn cũng không muốn đúc kết, bất kể là cái nào, dù sao cũng không chọc nổi à!

. . .

"Sư tỷ, Chu Ngâm, Chu Minh 2 người, bị Mục sư thúc nối trở lại rồi, bọn họ 2 cái bị thực linh hoa ăn mòn thân thể, thực lực bị tổn thương không thiếu." Chu Tiến nói.

Tạ Uyển Nhiên nhíu mày một cái, nói: "Bọn họ 2 cái làm sao lỗ mãng chạy đến vườn linh dược đi."

Chu Tiến lắc đầu một cái, nói: "Ta cũng không biết à!"

Tạ Uyển Nhiên có chút nhức đầu nói: "Ra chuyện này, sư thúc sợ là phải tức giận."

"Tạ sư tỷ, ta điều tra, khu bắc vườn linh dược vậy một địa phương là thuộc về Cừu Vân tư sản, Cừu Vân đem mảnh đất kia cũng mua, chính là Thanh Vân tiên môn cũng không xen tay vào được." Chu Tiến nói.

Tạ Uyển Nhiên nhíu mày một cái, nói: "Là Cừu Vân tư sản?"

"Đúng vậy!" Chu Tiến nói.

Tạ Uyển Nhiên cau mày, nói: "Cái Cừu Vân này cũng không biết chuyện gì, thật giống như đối với ta tràn đầy địch ý."

"Ta nghe nói, cái Cừu quản sự này, tính tình hết sức cổ quái, tánh khí nóng nảy rất." Chu Tiến nói.

"Thanh Vân tiên môn lại có thể để cho một người, trông coi vườn linh dược." Tạ Uyển Nhiên vặn chân mày nói.

Chu Tiến gật đầu một cái, nói: "Mặc dù cái Cừu Vân này nóng nảy không tốt, tính tình cũng cổ quái, nhưng là nghe nói hắn nuôi trồng linh thảo năng lực hết sức lợi hại, khu bắc vườn linh dược giao cho hắn quản lý sau đó, hàng năm nộp lên linh thảo, so với trước đó nhiều 30%."

Tạ Uyển Nhiên sờ cằm, nói: "Như vầy phải không? Vậy chúng ta cơ hội mong manh."

"Ngược lại cũng không phải." Chu Tiến nói.

"Phải không ?" Tạ Uyển Nhiên có chút ngạc nhiên nói.

Chu Tiến gật đầu một cái, nói: "Khu bắc vườn linh dược bích ngọc đào đều là Cừu quản sự di chuyển tới không sai, nhưng là, nghe nói những thứ này bích ngọc đào mới vừa di chuyển lúc tới, uể oải không dao động, cho đến Tiêu Cảnh Đình tới, chính là ngày hôm nay chúng ta ở vườn thuốc gặp phải vậy người làm việc vặt, nghe nói, cái đó sắp thành thục bích ngọc đào vương nhưng thật ra là hắn đào tạo ra được."

Tạ Uyển Nhiên có chút vui mừng nói: "Như thế nói, chúng ta chưa chắc muốn tìm Cừu quản sự, tìm Tiêu Cảnh Đình cũng là có thể."

Chu Tiến gật đầu một cái, nói: "Đúng là như vậy."

Tạ Uyển Nhiên cười một tiếng, nói: "Vậy thì tốt quá."

Chu Tiến nhìn Tạ Uyển Nhiên dáng vẻ vui mừng, nhíu mày một cái, nói: "Sư tỷ đối với Mục sư thúc như vậy hao tổn tâm huyết, không biết Mục sư thúc có thể hay không cảm nhận được ngài tình ý đối với hắn."

Tạ Uyển Nhiên cười một tiếng, sắc mặt có chút chán nản nói: "Ta

bất quá là muốn làm chút gì cho hắn, không cần hắn cảm kích ta."

. . .

Tiêu Cảnh Đình ở trong vườn thuốc chiếu cố bích ngọc đào, Tạ Uyển Nhiên đi tới.

"Tạ tiểu thư, tìm ta có chuyện?" Tiêu Cảnh Đình toàn bộ tinh thần phòng bị hỏi.

Tạ Uyển Nhiên nhìn Tiêu Cảnh Đình bộ dáng như lâm đại địch, có chút kỳ quái hỏi: "Tiêu đạo hữu, ngươi rất sợ ta? Ta có đáng sợ như vậy không?"

"Tạ tiểu thư, ngươi dĩ nhiên không đáng sợ, chỉ bất quá, ta tự mình sợ người phụ nữ, vừa nhìn thấy người phụ nữ, ta liền khẩn trương." Tiêu Cảnh Đình nói. Nữ chủ bên người, chỉ có nam chính có thể tự vệ, nam phối hợp hơn phân nửa nửa chết nửa sống, còn như con chốt thí, vậy chết không có chỗ chôn.

Tạ Uyển Nhiên hướng về phía Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Lại còn có kỳ quái như vậy tật xấu, vậy ngươi dự định làm sao cưới vợ à!"

Tiêu Cảnh Đình đương nhiên nói: "Cưới một cô gái tốt lắm, ta là người có vợ."

Tạ Uyển Nhiên cười một tiếng, nói: "Đúng vậy! Ta nhớ ra rồi, ta tới là có một chuyện muốn nhờ."

Tiêu Cảnh Đình cười khổ một cái, nói: "Không biết tiểu thư muốn ta làm gì, chuyện khó khăn quá, ta có thể thương mà không giúp được gì à!"

Tạ Uyển Nhiên cười một tiếng, nói: "Cũng không phải việc khó gì, ta nghe nói, cái này trong rừng đào vậy cái mau thành thục bích ngọc đào vương, nhưng thật ra là ngươi bồi dưỡng đi ra ngoài."

Tiêu Cảnh Đình lòng lộp bộp một chút, con bé này, là tới đào chân tường.

"Tạ tiểu thư quá đề cao ta, ta chính là cho Cừu quản sự đánh trợ thủ, nào có bản lãnh kia bồi dưỡng bích ngọc đào vương à!"

Tạ Uyển Nhiên nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Tiêu thiếu không cần quá khiêm tốn, ngươi năng lực rất nhiều người cũng là biết, thật ra thì, ngươi giỏi về nuôi trồng linh dược, Linh Dược tông mới là ngươi có thể đại triển quyền cước địa phương, ngươi lại không tính là chân chính Thanh Vân trong tiên môn người, muốn rời khỏi, cũng là dễ như trở bàn tay."

"Tạ tiểu thư, ngươi sợ rằng quên một chuyện." Tiêu Cảnh Đình thản nhiên nói.

Tạ Uyển Nhiên có chút mê hoặc nói: "Cái gì?"

"Con trai ta là Thanh Vân người tiên môn." Tiêu Cảnh Đình nói , con trai hắn ở chỗ này, hắn cái này làm cha, ý tốt như vậy đi à!

"Tiêu Cảnh Đình, ngươi đang làm gì? Lại lười biếng." Cừu Vân tiếng quở trách truyền tới.

Tiêu Cảnh Đình bị Cừu Vân tiếng gào, chấn lỗ tai ông ông vang.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Cừu Vân dáng vẻ hung thần ác sát, bồi mặt mày vui vẻ, đi tới Cừu Vân bên người, nói: "Cừu quản sự, ngươi làm sao tới?"

Cừu Vân hừ lạnh một tiếng, nói: "Ta không đến, không người biết ngươi lười biếng, ngươi thật cao hứng có phải hay không?"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Tạ tiểu thư, ta cái này khu bắc vườn linh dược, không hoan nghênh

người ngoài, ngươi vẫn là bớt đi thì tốt hơn." Cừu Vân lạnh như băng nói.

Tạ Uyển Nhiên sắc mặt tái nhợt liền trắng, nói: "Đa tạ Cừu quản sự cảnh cáo."

Cừu Vân nhìn Tạ Uyển Nhiên, nói: "Tạ tiểu thư, cõi đời này không phải tất cả chuyện, đều là ngươi phô trương một chút lẳng lơ liền có thể làm được."

Tạ Uyển Nhiên sắc mặt lập tức vặn vẹo.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Cừu Vân, thầm nghĩ: Cừu Vân lực sát thương quá lớn, Tạ Uyển Nhiên người bình tĩnh như thế, cũng nói với hắn sắc mặt nhăn nhó.

Thấy Tạ Uyển Nhiên rời đi, Tiêu Cảnh Đình không nhịn được thở phào nhẹ nhõm.

------oOo------

Chương 140: Kẹp ở trong

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 140: Kẹp ở trong
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Cừu Vân xoay người nhìn Tiêu Cảnh Đình, có chút chế giễu nói: "Đại mỹ nữ muốn nói chuyện với ngươi, ngươi nhất định rất vui vẻ đi."

Tiêu Cảnh Đình vội vàng khoát tay một cái, nói: "Làm sao có thể, ta là người có gia đình."

"Nguyên lai, ngươi còn biết ngươi có gia đình, ta còn lấy là ngươi bị nàng mê choáng váng chuyển hướng, không biết cái gọi là." Cừu Vân giễu cợt nói.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Sẽ không, sẽ không, ta đối với đàn bà không cảm giác."

Cừu Vân sắc mặt cổ quái đánh giá Tiêu Cảnh Đình, nói: "Phải không? Khó trách ngươi nhìn như, coi như bình thường, không có một bộ bị ma quỷ ám ảnh dạng Trư Bát Giới, Tạ Uyển Nhiên tới làm gì?"

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Nàng muốn đào ta đi Linh Dược tông."

"Thật đúng là phách lối à! Lại có thể chạy đến địa bàn ta, quang minh chánh đại đào chân tường, ngươi động lòng sao?" Cừu Vân âm u hỏi.

"Làm sao biết? Con trai ta vẫn còn ở Thanh Vân tiên môn đâu, coi như nàng hứa cho ta cao hơn nữa thù lao, ta cũng không khả năng

đi à!" Tiêu Cảnh Đình nói.

Cừu Vân gật đầu một cái, nói: "Nói cũng phải à! Con trai ngươi còn ở đây, chạy hòa thượng, miếu không chạy được."

"Cừu quản sự, ngươi ngày hôm qua cùng Mục Vân nói như thế nào à!" Tiêu Cảnh Đình tò mò hỏi.

Cừu Vân lắc đầu một cái, nói: "Như thế nào? Không thế nào dạng."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Cừu Vân sắc mặt khó coi, cũng không có hỏi tới cái gì.

Dựa theo thông lệ, hoàn thành nhiệm vụ sau đó, Tiêu Cảnh Đình liền hướng mình động phủ đi, lần này động phủ trước, nhưng thêm một người.

"Mục Vân tiền bối, tại sao là ngài à?" Tiêu Cảnh Đình âm thầm xoa trán một cái, mới vừa gặp qua Tạ Uyển Nhiên, bây giờ gặp lại Mục Vân, Tiêu Cảnh Đình không khỏi có chút nhức đầu.

Mục đi gật đầu một cái, nói: "Là ta, quấy rầy."

"Tiền bối là vì bích ngọc đào vương? Bích ngọc đào vương là Cừu quản sự bồi dưỡng đi ra ngoài, tìm ta không dùng, ta chính là người làm việc vặt, cái này bích ngọc đào vương, ta không xen vào, bồi dưỡng không ra." Tiêu Cảnh Đình bận bịu thanh minh nói.

Mục Vân lắc đầu một cái, nói: "Ta tới không phải là vì bích ngọc đào vương."

Tiêu Cảnh Đình tò mò hỏi: "Vậy là gì cái gì?"

"Ta nghe nói, trong Thanh Vân tiên môn cùng Cừu quản sự nói ở trên lời người vô cùng thiếu, mà Tiêu đạo hữu vừa vặn là một cái

trong đó." Mục Vân nói.

Tiêu Cảnh Đình lúng túng cười một tiếng, nói: "Ta cùng Cừu quản sự cũng không phải rất quen, hắn ngày thường trừ phân phó ta làm việc, cũng không thế nào nói chuyện với ta. . ."

Mục Vân nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Phải không? Cừu quản sự, hắn là hạng người gì?"

Tiêu Cảnh Đình suy nghĩ một chút, nói: "Cừu quản sự à! Hắn nóng nảy có chút cổ quái, không được rõ người hắn đâu, đều cảm thấy hắn nóng nảy kém, thật ra thì, hắn mạnh miệng mềm lòng, Mục tiền bối, thật ra thì bích ngọc đào vương sự việc, ngươi thật tốt cùng hắn nói, sự việc hẳn vẫn là có chuyển cơ."

Mục Vân cười khổ một cái, nói: "Phải không?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

. . .

"Trở về?" Hứa Mộc An thấy Tiêu Cảnh Đình, ôn hòa lên tiếng chào hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Em cùng tiểu Tấn làm chút ăn ngon, anh ăn trước một ít đi." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, có chút hưng phấn chà xát tay, nói: " Được a !"

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Bên ngoài không có chuyện gì đi."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Không có chuyện gì lớn, chính là lúc trở lại, anh gặp Mục Vân."

"Mục tiền bối, hắn cũng là vì bích ngọc đào vương tới? Tới đào chân tường?" Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Không có, hắn ngược lại là không có nói thêm bích ngọc đào vương sự việc, hắn chẳng qua là hỏi anh Cừu quản sự à."

Hứa Mộc An: ". . ." Quả nhiên có một chân sao?"Mục tiền bối, cùng ngươi hỏi thăm Cừu quản sự chuyện, ngươi nói gì không có."

Tiêu Cảnh Đình vuốt tay, nói: "Ngươi biết, ta cùng Cừu quản sự cũng không quen, cho nên, là thương mà không giúp được gì à!"

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Đúng rồi, cái đó Mục Vân bao nhiêu tuổi?" Tiêu Cảnh Đình tò mò hỏi.

"Nghe nói, hơn hai trăm tuổi." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình trợn to mắt, đưa ra hai ngón tay, nói: "Hơn hai trăm tuổi?"

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Không sai, hơn hai trăm tuổi."

Tiêu Cảnh Đình ngoẹo đầu, nói: "Ta nghe nói, Mục Vân tên nầy còn rất trẻ à!"

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Quả thật coi như trẻ, mới hơn hai trăm tuổi chính là kim đan hậu kỳ, rất nhiều kim đan tu giả, đều là hơn bốn trăm tuổi đạt tới kim đan hậu kỳ, càng nhiều hơn kim đan tu giả, cả đời đều là cái kim đan sơ kỳ ."

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, như có điều suy nghĩ nói: "Năm đó, Trình Nghĩa Thư cho Mục Vân hạ thuốc kích thích tình dục, bất quá, Mục Vân cự tuyệt à!"

"Đúng vậy! Làm sao đột nhiên nói cái này."

"Mục Vân cự tuyệt Trình Nghĩa Thư à! Nói cách khác, Mục Vân hơn hai trăm tuổi, còn là một xử nam à? Ngươi nói hắn vẫn là trai tơ sao?" Tiêu Cảnh Đình tràn đầy cười trên sự đau khổ của người khác nói.

"Ta nghĩ, hẳn là đi." Hứa Mộc An nói , mặc dù Linh Dược tông có rất nhiều người tâm nghi Mục Vân, nhưng tựa hồ còn không có người thuận lợi à!

Tiêu Cảnh Đình hề hề cười một tiếng, nói: "Tên nầy cũng không dễ dàng à! Độc thân hơn hai trăm năm, kết quả, có người nhớ nhung trong lòng, còn phải gắng gượng đẩy ra đi."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Tiêu Tiểu Tấn ngồi một bên, bưng mặt, nói: "Cha, các ngươi đang nói gì đấy?"

Tiêu Cảnh Đình xoa xoa Tiêu Tiểu Tấn đầu, nói: "Không việc gì, đứa bé không biết, nhanh ăn cơm đi."

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Cha, cha bây giờ sẽ giúp trước Cừu quản sự quản lý vườn thuốc à! Cha có nghĩ tới hay không phải làm điểm làm ăn à!"

"Buôn bán gì à!" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Anh Tiểu Phàm nói, cha rất biết luyện chế một loại kêu cường dương đan đan dược, đan dược kia bán chạy rất, anh nói, Vân châu người có tiền, cha có thể đem đan dược kia bắt được Vân châu tới bán, nhất định rất kiếm tiền." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Tiêu Cảnh Đình liếc mắt, cũng đã lâu trước kia hoàng lịch, lại có thể đến bây giờ còn nhảy ra mà nói, hắn bây giờ nhiều ít cũng coi là một

nhà giàu ẩn hình, có thể không cần được lợi những cái kia đồng tiền.

"Đừng nghe Phàm ca anh con nói bậy." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Tiểu Tấn ngoẹo đầu, nói: "Nhưng mà, con cảm thấy anh Tiểu Phàm nói có lý à! Mặc dù, cha bây giờ không kém linh thạch, nhưng là, linh thạch lại không đốt tay, có thể nhiều được lợi một chút, là hơn được lợi một chút rồi."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Con trai nhà mình quả nhiên là hiền huệ à! Nhỏ như vậy, chỉ biết Cư An tư nguy, sau này, cũng không biết sẽ tiện nghi tên khốn kiếp nào.

Tiêu Tiểu Tấn suy nghĩ một chút, nói: "Cha, cha có thể đem cường dương đan bán cho cái đó Mục Vân à! Anh Tiểu Phàm nói, tên kia vừa thấy liền thận hư, cũng hai trăm tuổi, còn chưa mở qua huân, cha ngươi mới hơn hai mươi tuổi, cũng đã có ba đứa con trai."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Nhà mình ngu ngốc con thứ hai, cũng dạy thằng 3 một ít cái thứ gì à!

"Chớ nói nhảm, người ta là cao thủ, một ngón tay, là có thể bóp chết ngươi." Tiêu Cảnh Đình tràn đầy nghiêm túc nói.

Tiêu Tiểu Tấn nhún vai một cái, có chút không tình nguyện nói: "Không nói thì không nói."

Tiêu Cảnh Đình vừa định ăn cơm, một tràng tiếng gõ cửa vang lên.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình một cái, nói: "Ta đi mở cửa."

Tiêu Cảnh Đình nhìn người đâu, nói: "Mục tiền bối, ngài làm sao tới à!" Mới vừa nhà mình thỏ con còn nói người ta vừa thấy liền thận hư, cái này sẽ thấy chánh chủ, Tiêu Cảnh Đình không biết thế nào, có chút chột dạ, Tiêu Cảnh Đình tối tăm giác Mục Vân cổ quái, mới gặp phải tên nầy, lúc này lại xuất hiện.

Mục Vân nhìn Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Nghe nói, Tiêu đạo hữu ở nơi này, ta cứ tới đây xem xem, Tiêu đạo hữu không mời ta đi vào ngồi một chút sao?"

"Ta động này phủ đơn sơ, chỉ sợ ở ủy khuất tiền bối." Tiêu Cảnh Đình có chút áy náy nói.

"Làm sao biết? Tiêu đạo hữu đang dùng cơm?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Mặc dù ta bây giờ đã có thể ích cốc, nhưng là, trước kia bảo vệ lưu lại thói quen, ta hay là thích một ngày ăn ba bữa."

Mục Vân nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Tiêu đạo hữu, thật là chú trọng hưởng thụ à!"

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Có sinh mạng rất dài, cố nhiên là một chuyện đáng giá cao hứng tình, nhưng là, nếu như không có hưởng thụ, vậy sống bao lâu, tất cả đều là không có ý nghĩa." Kiếp trước không có ăn đủ bữa tiệc lớn, đời này nhất định phải bù lại.

Mục Vân gật đầu một cái, nói: "Nói đúng à! Tiêu đạo hữu so ta sáng suốt đâu, không ngại ta ăn chung đi."

Tiêu Cảnh Đình vội vàng lắc đầu một cái, nói: "Không ngại, không ngại, mời ngài ngồi, mời ngồi."

Mục Vân ở bên cạnh bàn ngồi xuống, ăn một chút thức ăn.

"Cái này súp chim bồ câu không tệ à!" Mục Vân nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Ta con trai nhỏ làm."

Mục Vân nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Ngươi con trai nhỏ."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Mục Vân nhìn Tiêu Cảnh Đình bên người mãnh lùa cơm Tiêu Tiểu Tấn, cười một tiếng, nói: "Ngươi con trai nhỏ, nhìn như rất đáng yêu à!"

Tiêu Tiểu Tấn ánh mắt tích lưu lưu chuyển, nghe vậy toét miệng cười một tiếng, nói: "Cám ơn chú, chú cũng rất tốt xem à!"

Mục Vân ở Tiêu Cảnh Đình bên này ăn bửa cơm, rời đi.

Tiêu Cảnh Đình đưa đi Mục Vân, cuối cùng là thở phào nhẹ nhõm.

"Hắn kết quả tới làm gì à!" Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Anh cũng không biết à!" Một cái kim đan hậu kỳ đại có thể, đột nhiên chạy đến nơi này, để cho người không nghĩ ra à."Tên nầy không dễ dàng à! Hơn hai trăm tuổi, vẫn là một người độc thân, xem hắn dáng vẻ, đời này có phải hay không có thể phá đồng tử thân, cũng nói không chừng đây."

Hứa Mộc An bất đắc dĩ cười một tiếng, nói: "Anh nói nhăng gì đấy?"

Tiêu Cảnh Đình lúng túng cười một tiếng, nói: "Anh chỉ đùa một chút."

. . .

Tiêu Cảnh Đình ở trong vườn đào bận rộn, xoay người liền thấy Cừu Vân.

Tiêu Cảnh Đình từ trường Đào Nguyên trong đi ra, nói: "Cừu quản sự, ngươi làm sao tới?"

"Tới xem xem ngươi à! Nghe nói, ngươi bây giờ nhưng mà đại hồng nhân à! Ai cũng muốn tìm ngươi." Cừu Vân thản nhiên nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Cừu quản sự nói đùa, ta coi là

cái gì đại hồng nhân à!"

"Nghe nói, Mục Vân tìm ngươi, hắn tìm ngươi làm gì, cũng muốn đào ngươi?" Cừu Vân hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Không có, hắn chủ nếu là theo ta đánh nghe chuyện của ngài."

Cừu Vân híp mắt, nói: "Hỏi thăm chuyện ta?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Ngươi nói cái gì?" Cừu Vân mặt âm trầm hỏi.

Tiêu Cảnh Đình cười khan, nói: "Ta, ta không nói gì à! Ta cũng không phải là rất hiểu Cừu quản sự ngươi, đối với ngươi chuyện đã qua tình, ta không biết gì cả à!"

"Đích xác, ta cùng ngươi không phải rất quen, ngươi chỉ cần thêm hiểu một chút vợ ngươi là tốt, những người khác, ngươi thiếu đúc kết." Cừu Vân cảnh cáo nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Cừu quản sự, ngài nói đúng, nói đúng."

------oOo------

Chương 141: Trai tơ hơn hai trăm tuổi

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 141: Trai tơ hơn hai trăm tuổi
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

"Có thời gian, ngươi nhiều vân nghiên cứu một chút bích ngọc đào vương đi, vật này, không làm được có thể mua nổi giá tiền cao đi."

"Mục Vân tên nầy nếu không phải đem thân thể bên trong nhảy loạn lửa độc át chế ở, đời này cũng đừng nghĩ kết anh, mà bích ngọc đào vương, là có thể hay không át chế lửa độc mấu chốt."

"Một viên bích ngọc đào vương hẳn tối đa chỉ có thể át chế một đoạn thời gian, tác dụng cũng không lớn, cho nên, tên nầy, cũng không thế nào để ý, ngươi nếu là liên tục không ngừng bồi dưỡng ra bích ngọc đào vương tới, vậy Mục Vân sớm muộn cầu tới ngươi." Cừu Vân vỗ một cái Tiêu Cảnh Đình bả vai nói.

Tiêu Cảnh Đình bị Cừu Vân đập âm thầm kêu khổ, thầm nói: Cừu Vân đây là cố ý ra tay nặng như vậy, còn là mới vừa tiến vào kim đan không khống chế được lực đạo à! Hắn bả vai nhất định đã thanh, "Cừu quản sự, ngươi cũng quá đề cao ta, cái này bích ngọc đào vương xuất hiện là có thể gặp mà không thể cầu, ta chân thực không dám nói, có thể liên tục không ngừng bồi dưỡng đi ra."

Cừu Vân lơ đễnh nói: "Ngươi sợ cái gì, dù sao Mục Vân tên nầy, hẳn còn có thời gian rất dài có thể sống, từ từ đi là được."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, có chút nhiều chuyện nói: "Cừu quản sự, ta nghe nói, cái này Mục Vân tu luyện công pháp đặc thù,

muốn nguyên anh đại thành, cần phải giữ vững đồng tử thân, hắn nếu là vĩnh viễn không đột phá nổi nguyên anh, vậy hắn cả đời đều là cái trai tơ."

Cừu Vân nhìn Tiêu Cảnh Đình, lành lạnh nói: "Người ta có phải hay không cả đời đều là cái trai tơ, cùng ngươi thật giống như không có quan hệ gì đi."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Là cùng ta không quan hệ, ta chẳng qua là bội phục người ta định lực mà thôi, Cừu quản sự, ngươi nói Mục Vân tên nầy, bên người xinh đẹp người không thiếu, hắn nhưng muốn một mực ức chế cám dỗ, hắn cũng không dễ dàng."

Cừu Vân cười lạnh một tiếng, nói: "Hắn định lực kinh người, có lẽ vậy, có lẽ căn bản cũng không phải, coi như muốn hưởng thụ cũng hưởng không chịu nổi."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Nói đúng à!"

"Ngươi tuổi không lớn lắm, cũng đã có ba cái trẻ nít, nhìn dáng dấp, đã sớm trải qua đi." Cừu Vân mắt liếc Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Không sai, chủ cũ đích xác là đã sớm trải qua.

Cừu Vân xách Tiêu Cảnh Đình cổ áo, lắc đầu, nói: "Ngươi thật đúng là một trong sắc quỷ đói, Hứa Mộc An không nhiều lắm lúc này ngươi liền đối với hắn ra tay đi."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Oan uổng à! Hắn kiếp trước đến chết cũng còn là một xử nam à! Bất quá, xuyên lúc tới, mượn chủ cũ gió đông, thật sớm trải qua.

"Cừu quản sự, ngươi không biết chúng ta man hoang thế giới, chú trọng nhiều con nhiều phúc, cho nên lập gia đình cũng sớm, giống như Mục tiền bối như vậy vì kết anh, hơn hai trăm tuổi vẫn là trai tơ tình huống, ở man hoang đại lục, đó là tuyệt đối không thể nào phát

sinh, dẫu sao man hoang đại lục, trúc cơ cũng khó khăn, người bình thường cũng không sống tới hai trăm tuổi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Cừu Vân gật đầu một cái, nói: "Thì ra là như vậy à!"

Tiêu Cảnh Đình nhìn Cừu Vân, hai tròng mắt chiếu lấp lánh nói: "Cừu quản sự, ngươi có nghĩ tới hay không muốn tìm một cái à!"

Cừu Vân ngoẹo đầu, đánh giá Tiêu Cảnh Đình, có chút buồn cười nói: "Ngươi cảm thấy ta bộ dáng kia, có thể tìm được sao?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nhanh chóng bày tỏ khẳng định, "Dĩ nhiên, Cừu quản sự, ngươi ngàn vạn lần * không được xem nhẹ mình như vậy, chúng ta tông môn còn nhiều mà không quan tâm dung mạo người, chỉ quan tâm nội hàm, ngài nhưng mà kim đan, chỉ cần ngài lộ cái ý, bên trong tông môn còn nhiều mà yêu mộ người ngươi tìm tới cửa, trên thực tế, ngươi hẳn so Mục Vân tiền bối được hoan nghênh hơn, dẫu sao, ngã nhào Mục Vân tiền bối, nhưng là phải mạo hiểm nguy hiểm tánh mạng."

Cừu Vân ngoẹo đầu, nói: "Ngươi như thế phỉ báng Mục đạo hữu, được không?"

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Ta không có phỉ báng à! Ta là nói thật à!"

Cừu Vân cười một tiếng, nói: "Ngươi thật có dũng khí."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Cừu Vân nụ cười trên mặt, bỗng nhiên có dũng khí đại nạn ập lên đầu cảm giác, Tiêu Cảnh Đình xoay người, đúng như dự đoán thấy được Mục Vân bóng người, Tiêu Cảnh Đình âm thầm thầm nghĩ: Cừu Vân cái này, thật không lên đường à! Vị này đại thần đứng ở sau lưng hắn, hắn cũng không biết đề phòng.

Mục Vân tên nầy cũng vậy, tới cũng có thể kêu cái thanh à! Cứ như vậy không tiếng động đứng, coi như là cái chuyện gì?

Tiêu Cảnh Đình nhìn Mục Vân, nói: "Mục tiền bối, ngươi làm sao tới à!"

"Tới thăm viếng một chút Cừu quản sự."

Tiêu Cảnh Đình lúng túng cười một tiếng, nói: "Vậy các ngươi trò chuyện, các ngươi trò chuyện, ta đi trước, không quấy rầy các ngươi."

Cừu Vân thấy Tiêu Cảnh Đình chạy đi, cũng không có lối ra ngăn trở.

. . .

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình trở lại, bận bịu đón thượng vân, "Thế nào à! Hoảng thành như vậy."

"Diêm vương đánh nhau, tiểu quỷ gặp họa, anh cùng Cừu quản sự nói, để cho hắn tìm một đối tượng, kết quả, để cho Mục Vân tiền bối nghe được." Tiêu Cảnh Đình ủ rũ cúi đầu nói.

Hứa Mộc An bình tĩnh cười một tiếng, nói: "Không có sao, mặc dù em gặp qua Mục Vân tiền bối số lần không nhiều, nhưng là, theo em xem, hắn hẳn không phải là cái loại đó tính toán xét nét người, hơn nữa, Mục Vân cùng Cừu Vân quản sự có một chân, chẳng qua là chúng ta suy đoán."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Mấu chốt là anh còn nói điểm khác."

"Anh nói cái gì à!" Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Anh nói, chỉ cần Cừu tiền bối có lòng, truy đuổi Cừu tiền bối người, nếu so với truy đuổi Mục tiền bối nhiều người, ta còn nói, truy đuổi Mục tiền bối cần mạo nguy hiểm tánh mạng."

Hứa Mộc An: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình ngồi xuống, nói: "Em nói, Mục tiền bối có thể hay không thù dai à!"

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Không cần lo lắng, Mục tiền bối hẳn sẽ không so đo, huống chi, nơi này là Thanh Vân tiên môn, Mục tiền bối lợi hại hơn nữa, nơi này cũng không phải hắn địa bàn à!"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Nói đúng à!" Mục Vân hắn chính là một khách.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Không biết, anh đi liền sau đó Cừu quản sự cùng Mục tiền bối nói những gì."

. . .

Vườn linh dược.

Mục Vân nhìn Cừu Vân, cười một tiếng, nói: "Nghe nói Cừu quản sự rất sở trường bồi dưỡng linh thực, ngươi thật giỏi lắm, đem cái này một mảnh vườn thuốc xử lý tốt như vậy."

"Cừu quản sự là dục linh sư sao? Bích ngọc đào thật khó đào tạo, ngươi có thể di chuyển nhiều như vậy bích ngọc đào tới, đào tạo linh thực năng lực không thấp à!"

"Cừu quản sự, mặt ngươi là làm sao làm thành như vậy."

". . ."

Cừu Vân đứng ở Mục Vân trước mặt, hồi lâu không nói gì, cùng Mục Vân rốt cuộc nói xong, Cừu Vân nhàn nhạt quét Mục Vân một cái, nói: "Ta nghe nói Mục đạo hữu không thích nói chuyện, xem ra quả nhiên vô tận kỳ nhiên, Mục đạo hữu, ngươi quá nhiều lời."

Mục Vân nhíu mày một cái, nói: "Xin lỗi, là ta quấy rầy ngươi sao?"

Cừu Vân gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy."

"Thật xin lỗi." Mục Vân nói.

Cừu Vân khoanh tay, như đinh chém sắt nói: " Ừ."

Mục Vân cúi đầu, nói: "Cừu quản sự, đối với những người khác cũng như vậy lãnh đạm sao?"

Cừu Vân ngoẹo đầu, nói: "Đối với ta người nhìn thuận mắt, ta có lẽ sẽ nói hơn hai câu, bất quá, rất đáng tiếc, ngươi không ở nhóm này."

Mục Vân: ". . . Vậy ta cáo từ."

"Xin cứ tự nhiên!" Cừu Vân thản nhiên nói.

Mục Vân: ". . ."

. . .

Mục Vân xoay người rời đi, Mục Vân đi ở vườn thuốc bên trong, thấy được cõng một chuôi cơm muỗng, bước nhỏ ngắn chân đi bộ Tiêu Tiểu Tấn, Mục Vân nhìn Tiêu Tiểu Tấn cõng cơm muỗng, vây quanh tạp dề dáng vẻ, chợt cảm thấy thú vị.

"Tiểu đạo hữu."

Tiêu Tiểu Tấn xoay người, thấy Mục Vân, lập tức ngọt ngào kêu một tiếng, nói: "Là chú à!"

Mục Vân hướng về phía Tiêu Tiểu Tấn, "Con đi nơi nào à!"

"Con đi xem xem đại ca cùng anh Hai." Tiêu Tiểu Tấn nói.

"Ta mang ngươi đi đi." Mục Vân nói.

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: " Được a !"

Mục Vân nhìn Tiêu Tiểu Tấn, Tiêu Tiểu Tấn thỉnh thoảng hướng Mục Vân xem, Mục Vân nhìn Tiêu Tiểu Tấn, hỏi: "Thế nào?"

Tiêu Tiểu Tấn lắc đầu một cái, nói: "Không việc gì, chú ngươi dáng dấp thật là đẹp trai."

Mục Vân cười một tiếng, nói: "Phải không?"

Tiêu Tiểu Tấn vội vàng gật đầu một cái, nói: "Chú, nghe nói, ngươi có hơn hai trăm tuổi."

Mục Vân gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Mặc dù đã hơn hai trăm tuổi, hắn số tuổi này ở kim đan tu giả trong không tính lớn.

"Nghe nói chú ngươi, hơn hai trăm tuổi, còn là một trai tơ à!" Tiêu Tiểu Tấn bỉu môi nói.

Mục Vân liếc Tiêu Tiểu Tấn một cái, hỏi: "Ngươi biết cái gì là trai tơ!"

Tiêu Tiểu Tấn lắc đầu một cái, rất là chân thành nói: "Ta không biết à!"

Mục Vân nhìn Tiêu Tiểu Tấn, nói: "Ngươi không biết à!"

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, oán hận nói: "Cha mất hứng nói, cha rõ ràng nói không biết đều có thể hỏi hắn, hỏi hắn lại không nói."

Mục Vân: "Cha ngươi, tự nhiên có cha ngươi đạo lý, nếu hắn không muốn nói, ngươi liền không nên hỏi nhiều."

"Cha nói, ngươi đẹp trai như vậy, hơn hai trăm tuổi, vẫn là trai tơ, rất là phí của trời à!" Tiêu Tiểu Tấn nói.

Mục Vân: ". . ."

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Mục Vân, nói: "Tiền bối, ngươi có Oa Oa liền sao?"

Mục Vân liếc Tiêu Tiểu Tấn một cái nói: "Ta là cái trai tơ, tại sao có thể có Oa Oa."

"Tại sao trai tơ không thể có Oa Oa?" Tiêu Tiểu Tấn không hiểu nói.

Mục Vân đầu đầy hắc tuyến nói: "Cái vấn đề này, cùng ngươi lớn lên liền hiểu."

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Được rồi, chú ngươi phải nhanh chóng bắt chặt sinh con cái, ngươi cũng hơn hai trăm tuổi, cha mới hơn hai mươi tuổi, đã sinh ba cái, từ trước ra sau, còn có thể sinh một la khuông."

Mục Vân: ". . ."

. . .

Thấy Mục Vân đem Tiêu Tiểu Tấn đưa đến Tiêu Tiểu Đông bên kia, Tiêu Tiểu Đông thấy Mục Vân, không khỏi lấy làm kinh hãi.

"Ngươi như thế nào cùng hắn chung một chỗ à!" Đưa đi Mục Vân, Tiêu Tiểu Đông nắm Tiêu Tiểu Tấn, có chút kích động hỏi.

"Trên đường vừa vặn gặp, hắn nói muốn đưa em tới, ta nói được à!" Tiêu Tiểu Tấn nói.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Tiểu Tấn nhíu mày một cái, nói: "Em làm sao tùy tiện để cho người xa lạ đưa à!"

"Bởi vì là chân ta ngắn, đi bộ khó chịu à!"

Tiêu Tiểu Đông: ". . ."

"Hơn nữa, cái đó chú cũng coi là không thể cái gì người xa lạ, hắn tới nhà ăn cơm à! Cha mẹ chiêu đãi qua hắn, hắn còn khen ta làm thang uống thật là ngon, chúng ta mới vừa tán gẫu, trò chuyện tốt vô cùng." Tiêu Tiểu Tấn dương dương tự đắc nói.

Tiêu Tiểu Đông: ". . ."

Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Tiểu Tấn, nói: "Các ngươi tán gẫu, trò chuyện chút gì?"

"Tiền bối nói hắn là trai tơ, tiền bối nói hắn không Oa Oa, tiền bối nói hắn là trai tơ, cho nên không Oa Oa, đại ca, tại sao là trai tơ liền không Oa Oa." Tiêu Tiểu Tấn không hiểu hỏi.

Tiêu Tiểu Đông: ". . ." Hắn trước kia chỉ cảm thấy tiểu Phàm ngu, không nghĩ tới tiểu Tấn cũng không bị nhàn rỗi nhiều, tại sao em trai đều là ngu mạo đây.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Tiêu Tiểu Đông, nói: "Anh cả, anh đang suy nghĩ gì đấy?"

Tiêu Tiểu Đông lắc đầu một cái, nói: "Không suy nghĩ gì, thật ra thì, người Linh Dược tông, bồ đề quả cũng đã lấy được rồi, không biết tại sao, một mực giữ lại không chịu đi."

Tiêu Tiểu Tấn liên tục không ngừng nói: "Em biết à! Bởi vì là bọn họ muốn ăn đào, bất quá, đào đều là Cừu quản sự, Cừu quản sự thật là dữ, ăn trộm sẽ bị đánh."

Tiêu Tiểu Đông: ". . ."

Converter Dzung Kiều cầu ủng hộ bộ HỒI ĐÁO ĐỊA CẦU ĐƯƠNG THẦN CÔN nhé https://truyen.tangthuvien.vn/doc-truyen/tro-ve-trai-dat-lam-than-con

Mục Vân phát bệnh

Chương 142: Mục Vân phát bệnh
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Tiểu Đông bên người gà hoa nhỏ, "Ha ha ha, ha ha ha " kêu lên.

Tiêu Tiểu Tấn bưng mặt, ngồi xổm người xuống, nhìn Tiêu Tiểu Đông gà hoa nhỏ, "Anh , anh gà hoa nhỏ, thật giống như lớn mập một ít."

"Ăn nhiều như vậy, nếu là một chút không trưởng, há chẳng phải là ăn chùa, cái này gà chết, cũng sắp đem nhà ta làm cho ăn trống rỗng." Tiêu Tiểu Đông tràn đầy bực bội nói.

" Anh, con gà này có thể ăn như vậy à!"

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Hắn phải đem gà hoa nhỏ thả vào sau núi đi, để cho chính nó đi kiếm ăn, nếu không, hắn nhất định sẽ bị cái này gà chết làm thành nghèo rớt mồng tơi.

" Anh, anh khế ước thú đang nói gì đấy?" Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

"Nó nói đúng không khởi ta, nói nó nói quá nhiều, nói nó nhất định sẽ làm rất tốt chuyện, cố gắng hồi báo ta." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Tiểu Tấn tràn đầy sùng bái nói: "Anh cả, anh dạy thú có cách, anh khế ước thú cho anh dạy phục phục thiếp thiếp."

Gà hoa nhỏ bính đạt trước, trong miệng phát ra "A. . . A. . . " tiếng vang.

Tiêu Tiểu Đông liếc gà hoa nhỏ một cái, thầm nói: Cái này gà hoa nhỏ thật không thức thời à! Ăn hắn, dùng hắn, bây giờ còn chê hắn sẽ không được lợi bạc, nói không phải nó ăn nhiều, mà là, hắn Tiêu Tiểu Đông quá sẽ không kiếm tiền, chỉ cho một ít đồ rẻ tiền ăn, nếu như, mỗi ngày có thể ăn mười con tám chỉ Thanh Vũ Yến như vậy yêu thú, vậy nó ăn ít một mấy con yêu thú, cũng là có thể. Làm trò

đùa, Thanh Vũ Yến cái loại đó yêu thú là thường xuyên có thể có sao?

Tiêu Tiểu Tấn nhìn nổi trận lôi đình gà hoa nhỏ, nói: "Anh , anh chắc chắn nó thật cảm thấy thật xin lỗi anh, nó nhìn như thật là dữ à!"

Tiêu Tiểu Đông: ". . ."

Tiêu Tiểu Tấn ngồi xổm người xuống, muốn ôm một chút gà hoa nhỏ, phát hiện căn bản ôm không đứng lên.

" Anh, anh con gà này, thật là nặng à!" Tiêu Tiểu Tấn nói.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

. . .

"Tiểu Tấn đâu ? Làm sao không thấy à!" Tiêu Cảnh Đình tìm một vòng nói.

"Tiểu Đông đưa tin tới nói, tiểu Tấn ở hắn nơi đó nghỉ xuống." Hứa Mộc An nói.

"Nguyên lai là như vậy à!"

Hứa Mộc An thở dài, "Ngươi cái này con trai nhỏ, cũng rất sẽ gây chuyễn."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An, không hiểu nói: "Thế nào sao?"

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Không việc gì à! Con trai ngươi à! Cùng Mục Vân mặc lên giao tình, theo Tiểu Đông theo như lời, tiểu Tấn hỏi Mục Vân có phải hay không trai tơ, từ Mục Vân trong miệng xác nhận hắn đúng là trai tơ, tiểu Tấn còn khuyên người ta sớm một chút sinh con cái."

Tiêu Cảnh Đình xoa trán một cái, thầm nghĩ: Nhà mình con trai nhỏ

chân thực hiền huệ quá đáng, chẳng những thích nấu cơm, lại còn quan tâm tới Mục Vân chung thân đại sự, Mục Vân chuyện, là hắn một đứa con nít nhỏ có thể nhúng tay sao? Con thỏ nhỏ chết bầm này lại còn khuyên người nhà sinh con cái, phải biết, để cho Mục Vân sinh con cái, đây chính là tội vô cùng đại ác sự việc, năm đó, Trình Nghĩa Thư sắc dụ Mục Vân, có thể là bị trọng thương, còn bị phạt nặng.

Hứa Mộc An xoa trán một cái, nói: "Tiểu Đông nói, lưu tiểu Tấn ở hắn nơi đó ở hai ngày."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng đúng đúng, để cho tiểu Tấn ở lại Tiểu Đông nơi đó, đỡ cho hắn lại đụng phải Mục Vân, còn nói mê sảng."

Hứa Mộc An: ". . ."

. . .

Tiêu Tiểu Tấn cầm mấy con gà đến Tiêu Tiểu Đông nơi đó, mấy con gà vừa thấy được Tiêu Tiểu Đông gà liền ngừng.

" Anh, anh gà rất lợi hại à! Nó cái gì cũng không có làm, những thứ khác gà liền cũng gục xuống." Tiêu Tiểu Tấn tràn đầy kiêng kỵ nhìn Hoa Hoa nói.

"Từ đâu tới gà à!" Tiêu Tiểu Phàm hỏi.

"Em mua." Tiêu Tiểu Tấn nói.

"Mua nấu tới ăn à!" Tiêu Tiểu Phàm hỏi.

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Ta vốn là muốn giết, kết quả, tất cả đều bị hù chết, những thứ này gà như thế yếu, không phải là có bị bệnh không, còn có thể ăn được hay không à."

"Chớ sợ chớ sợ, em sợ cái này gà có bệnh, nấu cho hết anh ăn đi,

anh Hai không sợ." Tiêu Tiểu Phàm vội nói.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Tiêu Tiểu Phàm, hồ nghi nói: "Anh Hai, anh không sợ nếm ra tật xấu à!"

Tiêu Tiểu Phàm lắc đầu một cái, vỗ ngực một cái, nói: "Yên tâm đi, anh là anh Hai của em thân thể ngon lành, lãng phí không tốt, ngươi vẫn là theo kế hoạch, đem gà cũng nấu đi."

Tiêu Tiểu Tấn vỗ tay một cái, nói: "Anh Hai thật là lợi hại!"

Tiêu Tiểu Đông: ". . ." 2 kẻ dở hơi.

"Yên tâm đi, cái này gà không có chuyện gì." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Tiểu Tấn có chút hiếu kỳ nói: "Anh cả, anh làm sao biết à!"

Tiêu Tiểu Đông ngoẹo đầu, nói: "Anh cái này gà à! Uy áp tương đối nặng, thông thường yêu thú cây bản không chống đỡ nổi, càng không cần phải nói, chẳng qua là mấy con gà."

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Thì ra là như vậy à! Đại ca, ngươi cầm cái này gà đi con gà chọi đi, cái này nhất định là một cái bá vương gà, có thể được lợi thật nhiều tiền."

Gà hoa nhỏ nghiêng đầu qua, một bộ lười để ý Tiêu Tiểu Tấn dáng vẻ.

" Anh, hắn có ý gì à!"

Tiêu Tiểu Đông bất đắc dĩ nói: "Hắn nói, nó không phải gà, nó là rồng, nó khinh thường với cùng những cái kia sinh vật cấp thấp tác chiến."

Tiêu Tiểu Phàm trợn to mắt, nói: "Nó nói nó là rồng à!"

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Tiêu Tiểu Tấn trừng mắt nhìn, giơ giơ lên quả đấm, trịnh trọng gật đầu một cái, nói: "Cái gọi là, không muốn làm rồng yêu thú không phải tốt yêu thú, mặc dù anh yêu thú của ngươi là một con gà, nhưng là, nó thành công là long mục tiêu, chúng ta cần phải ủng hộ."

Tiêu Tiểu Đông: ". . ."

Tiêu Tiểu Phàm nhìn gà hoa nhỏ, như có điều suy nghĩ nói: "Đều nói thịt rồng đại bổ, ăn một miếng kéo dài tuổi thọ mấy năm, nếu như, thật là con rồng, là có thể nếm thử một chút thịt rồng mùi vị."

Gà hoa nhỏ tràn đầy tức giận hướng Tiêu Tiểu Phàm phun ra một hớp xanh da trời sương mù.

Tiêu Tiểu Phàm lắc đầu một cái, để cho mình thanh tỉnh mấy phần, hướng Tiêu Tiểu Đông nhìn sang, tức giận nói: "Anh cả, anh yêu thú, một lời không hợp liền phun nước miếng, một lời không hợp liền phun nước miếng, thật là quá đáng."

Gà hoa nhỏ giương ra cánh, nhìn chằm chằm Tiêu Tiểu Phàm.

Tiêu Tiểu Phàm nuốt nước miếng một cái, vẻ mặt đưa đám, nói: "Anh cả, anh mau quản quản hắn à!"

Tiêu Tiểu Đông: ". . ." Gà hoa nhỏ chủ động tìm hắn khế ước, ký là ngang hàng khế ước, cái khế ước này sức ràng buộc, cũng không phải rất lớn, hắn thật ra thì, cũng không phải là rất để ý ở đây chỉ hung hãn gà.

. . .

Tiêu Cảnh Đình đi trường Đào Nguyên, đào tạo bích ngọc đào, Hứa Mộc An ở Tiêu Cảnh Đình bên cạnh trợ thủ.

"Ngày hôm nay Cừu quản sự không có xảy ra việc gì, sẽ không phải

là ẩn núp Mục Vân tiền bối đi." Tiêu Cảnh Đình tràn đầy hoài nghi nói.

"Rất có thể à!" Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, nói: "anh cảm thấy Cừu Vân hẳn còn không muốn để cho Mục Vân chết."

Hứa Mộc An nghiêng đầu, nói: "Nói thế nào à!"

"Cừu Vân trên người độc, đã biết, bích ngọc đào vương đối với tác dụng của hắn đã không có, có thể hắn còn để cho ta nghiên cứu bích ngọc đào vương, đây không phải là rõ ràng sao?"

Cừu Vân trong tiềm thức, có thể vẫn là hy vọng Mục Vân có thể khôi phục, chẳng qua là hắn lại cùng tự mình nói, không cần quá mau, có thể là không hy vọng Mục Vân tốt quá dễ dàng, muốn cho tên nầy bị chút tha cối xay, đều nói lòng đàn bà kim dưới đáy biển, cái này lòng của nam nhân tư cũng không tốt đoán à.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Bất quá, chuyện này không liên quan đến chúng ta, chúng ta làm xong bản chức công tác, là tốt."

" Được." Tiêu Cảnh Đình cười cười nói.

Tiêu Cảnh Đình dựa theo Cừu Vân dạy công pháp, trước sau cho ba cây thi triển linh mộc quyết, Cừu Vân dạy linh mộc quyết, đối với linh mộc chỗ tốt cực lớn, bất quá đối với linh thực sư tiêu hao cũng cực lớn, Tiêu Cảnh Đình một vòng pháp thuật thi triển xuống, trong cơ thể linh khí liền sắp khô kiệt, trên trán cũng thấm ra mồ hôi lạnh.

Hứa Mộc An cầm khăn tay, cho Tiêu Cảnh Đình xoa xoa mồ hôi lạnh, Tiêu Cảnh Đình đối với Hứa Mộc An cười một tiếng, giữa hai người bầu không khí ấm áp chặt.

Tiêu Cảnh Đình bỗng nhiên đưa tay ra, bắt được Hứa Mộc An tay,

nói: "Anh thật giống như thấy Mục tiền bối."

Hứa Mộc An: ". . ."

Hứa Mộc An nhíu mày một cái, nói: "Ngươi thấy hắn?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Chúng ta muốn không muốn đi ra chào hỏi à!"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Được a !" Dù sao lúc này hắn vừa vặn trong cơ thể linh khí khô kiệt, cũng không làm cái gì.

"Tiêu đạo hữu đem cái này mảnh rừng đào xử lý không tệ à!" Mục Vân khích lệ nói.

"Đây đều là Cừu quản sự, hắn lãnh đạo có cách, ta làm sự việc, đều là Cừu quản sự phân phó." Tiêu Cảnh Đình khiêm tốn nói.

"Nguyên lai là như vậy à! Tiêu đạo hữu cùng Hứa đạo hữu cảm tình rất tốt à!" Mục Vân nhìn xem Tiêu Cảnh Đình lại nhìn Hứa Mộc An, tựa hồ có chút hâm mộ nói.

Tiêu Cảnh Đình gãi đầu một cái, nói: "Chúng ta lập gia đình biết bao năm, còn có ba con thằng nhóc con, quan hệ tự nhiên tốt."

Mục Vân gật đầu một cái, ý vị sâu xa nói: "Tiêu đạo hữu một nhà hòa thuận, thật là làm cho người hâm mộ à!"

Tiêu Cảnh Đình khoát tay một cái, nói: "Ta đây coi là không thể cái gì, Mục tiền bối tuổi còn trẻ, chính là kim đan hậu kỳ, mới để cho người hâm mộ đây."

Mục Vân khổ sở cười một tiếng, nói: "Ta đang suy nghĩ ta có phải làm sai hay không, cho tới bây giờ, không có cả người tu vi, một người cô đơn, có thể so với không thể Tiêu thiếu ngươi đây."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Mục tiền bối, ngươi nói lời này, thật là hại chết ta, ta nơi nào so ở trên ngài à! Đúng rồi, nghe nói hôm kia bối đưa đứa nhỏ một đoạn đường, thật là đa tạ tiền bối, tiểu Tấn để cho ta cưng chìu hư, chỗ đắc tội, mong rằng tha thứ." Tiêu Cảnh Đình bồi tươi cười nói.

"Đắc tội? Tiêu đạo hữu nói quá lời, hắn cũng không có đắc tội ta, ngươi con trai nhỏ, rất đáng yêu." Mục Vân nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Như vậy cũng tốt, như vậy cũng tốt."

"Các ngươi biết Cừu quản sự đi nơi nào sao?" Mục Vân hỏi.

Tiêu Cảnh Đình có chút khốn hoặc nói: "Cừu quản sự không có ở đây sao?"

Mục Vân lắc đầu một cái, nói: "Không có ở đây."

Tiêu Cảnh Đình xoa trán một cái, thầm nghĩ: Cừu Vân không phải là cố ý ẩn núp Mục Vân đi.

"Mục sư thúc." Tạ Uyển Nhiên đi tới.

Mục Vân thấy Tạ Uyển Nhiên, không khỏi nhíu mày một cái, "Ngươi tới làm gì?"

Tạ Uyển Nhiên thần sắc có chút thấp nói: "Ta không yên lòng sư thúc, cho nên, tới xem xem."

Mục Vân không nhịn được nói: "Ngươi không yên lòng ta cái gì?"

"Sư thúc, ngươi bệnh, nếu không, chúng ta trước hay là hồi tông môn đi." Tạ Uyển Nhiên nói.

Mục Vân khoát tay một cái, nói: "Không có gì đáng ngại."

Tạ Uyển Nhiên không cho là đúng nói: "Sư thúc, nhưng mà, thời gian sắp tới, nếu không vẫn là nhanh lên hồi tông môn đi."

Mục Vân không nói gì, lại đột nhiên một đầu gối quỳ xuống.

Một cổ nồng nặc viêm lực ngay tức thì nổ lên, Tiêu Cảnh Đình cảm thấy vườn linh dược nhiệt độ thoáng chốc tăng lên mấy chục độ.

Tiêu Cảnh Đình hướng bên cạnh rừng đào nhìn sang, mấy cây cây đào cũng xuất hiện cuốn lá cây tình trạng.

Tiêu Cảnh Đình cuối cùng thấy được lửa độc lúc phát tác cảnh tượng, Tiêu Cảnh Đình chỉ cảm thấy Mục Vân biến thành một cái quả cầu lửa.

Tiêu Cảnh Đình nhìn đen nhánh đất đai, bị nướng thành một mảnh lửa đỏ, chợt cảm thấy sự việc chuyện lớn.

Converter Dzung Kiều cầu ủng hộ bộ HỒI ĐÁO ĐỊA CẦU ĐƯƠNG THẦN CÔN nhé https://truyen.tangthuvien.vn/doc-truyen/tro-ve-trai-dat-lam-than-con

Áp chế lửa độc
Chương 143: Áp chế lửa độc
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

"Vị sư tỷ này, Mục tiền bối hắn không có sao chứ." Tiêu Cảnh Đình có chút hoảng sợ hỏi.

Mục Vân tên nầy sẽ không là cố ý đi, cố ý gánh khu bắc vườn linh dược phát bệnh, hắn nếu là như thế bệnh đi xuống, kia khu bắc vườn linh dược linh thực, sợ là phải vô số tử thương, Cừu Vân nếu là biết, nhất định sẽ không thả qua hắn.

Tạ Uyển Nhiên nhìn Tiêu Cảnh Đình, có chút hơi khó nói: "Áp chế

lửa độc biện pháp vô cùng thiếu, Linh Dược tông ngược lại là có một cái vạn niên hàn băng động, có thể áp chế lửa độc, chẳng qua là nơi này. . ."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tạ Uyển Nhiên, liên tục không ngừng nói: "Vậy ngươi nhanh chóng mang hắn trở về đi thôi." Thanh Vân tiên môn có thể không có gì vạn niên hàn băng động à!

Tạ Uyển Nhiên nhìn Mục Vân, có chút nóng nảy nói: "Nhưng mà, sư thúc lúc này thật giống như không đi được à!"

Tiêu Cảnh Đình xem Mục Vân đốt thành như vậy, không khỏi có chút sợ hết hồn hết vía, Mục Vân đều biến thành quả cầu lửa, đúng là không tốt di chuyển, tên nầy bây giờ giống như một hỏa cầu lớn, người ngoài chỉ sợ là gần người cũng không được.

Tiêu Cảnh Đình bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, lấy ra một chai đan dược, quăng cho Mục Vân, "Mục tiền bối, ngươi thử một chút cái này thuốc, có hay không tác dụng."

Tạ Uyển Nhiên nhìn Tiêu Cảnh Đình, hỏi: "Đây là thuốc gì à!"

Tiêu Cảnh Đình cố làm bình tĩnh nói: "Cái này là dùng để áp chế lửa độc, ta ở chợ đen đào được, xem tiền bối bây giờ tình huống này, chỉ có thể ngựa chết thành ngựa sống."

Tạ Uyển Nhiên nhìn Tiêu Cảnh Đình, tựa hồ có mấy phần hoài nghi, Mục Vân ngược lại không nghi có hắn, thấy đan dược liền trực tiếp ăn hết.

Mục Vân một ăn vào đan dược, lửa độc liền hóa giải không thiếu, cảm nhận được vườn linh dược nhiệt độ không có lại lần nữa lên cao, Tiêu Cảnh Đình cuối cùng thở phào nhẹ nhõm.

Tạ Uyển Nhiên nguyên vốn không phải rất tín nhiệm Tiêu Cảnh Đình, nhưng mà tình thế nguy cấp, cũng không có truy cứu Tiêu Cảnh Đình đan dược phải chăng đối chứng, thấy Mục Vân lửa độc

bị chậm tách ra, Tạ Uyển Nhiên không khỏi tràn đầy kinh ngạc.

"Đa tạ." Mục Vân hướng về phía Tiêu Cảnh Đình chắp tay nói.

Tiêu Cảnh Đình khoát tay một cái, nói: "Không khách khí, không khách khí."

"Tiêu sư đệ, mạo muội xin hỏi, không biết đó là cái gì đan dược? Bên trong tay ngươi còn nữa không? Sư thúc phát bệnh đứng lên, thống khổ không chịu nổi, ta vẫn là lần đầu tiên gặp, có đan dược có thể như thế tác dụng." Tạ Uyển Nhiên tràn đầy tha thiết hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lúng túng cười một tiếng, lắc đầu một cái, nói: "Ta trong tay cứ như vậy một viên, không có nhiều."

"Vậy rốt cuộc là đan dược gì à!" Tạ Uyển Nhiên không nhịn được hỏi.

"Ta cũng không biết à!"

Tiêu Cảnh Đình cho Mục Vân ăn đan dược, là Thanh Sương đan, trước Cừu Vân lửa độc, chính là dựa vào đan dược này chữa xong, bất quá, Mục Vân lửa độc tựa hồ nếu so với Cừu Vân nghiêm trọng nhiều, Thanh Sương đan có thể trị Cừu Vân, đối với Mục Vân thương thế nhưng chỉ có thể chậm tách ra.

Tạ Uyển Nhiên nhìn Tiêu Cảnh Đình, lập tức quỳ xuống, nói: "Tiêu đạo hữu, đan dược này đối với ta sư thúc mà nói thật vô cùng trọng yếu, mong rằng ngươi tác thành."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Tạ Uyển Nhiên như thế quỳ hắn, đây là muốn giảm giá hắn thọ à! Con bé này làm sao như thế càn quấy à! Hắn nói hết rồi, đan dược không có, con bé này còn không theo không buông tha, tỏ rõ là không tin hắn à! Được rồi, hắn đích xác là nói láo.

"Tiêu Cảnh Đình, ngươi làm ăn cái gì không biết? Ta để cho ngươi cho ta nhìn cho thật kỹ vườn, ngươi cho ta xem thành như vậy,

ngươi là heo sao?" Cừu Vân tràn đầy tức giận đi ra.

Cừu Vân tiếng quát mắng truyền vào Tiêu Cảnh Đình lỗ tai, Tiêu Cảnh Đình nhất thời như trút được gánh nặng, thầm nói: Cứu tinh đến.

Tiêu Cảnh Đình bận bịu đi lên, nói: "Cừu quản sự, cái này không trách ta à! Chủ yếu là có chút đột phát chuyện kiện, ta cũng không biết sự việc sẽ biến thành như vậy."

Cừu Vân lạnh lùng quét Tiêu Cảnh Đình một cái, tràn đầy tàn bạo trách cứ: "Không được là ngươi bất lực kiếm cớ."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Mục Vân có chút chật vật đứng lên, nói: "Thật xin lỗi, đây là ta sai."

"Đương nhiên là ngươi sai, biết mình thân thể có vấn đề, liền không nên đến chỗ loạn hoảng, ngươi biết khu bắc vườn linh dược, có nhiều ít trân quý linh thực, ngươi nếu là ở chỗ này hoàn toàn bùng nổ lửa độc, vậy toàn bộ khu bắc vườn linh dược, sợ là không mấy bụi linh dược có thể sống sót." Cừu Vân lạnh như băng nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Mục Vân hít sâu một hơi, nói: "Thật xin lỗi, tổn thất bao nhiêu, ta sẽ thường."

Cừu Vân híp mắt, không chút khách khí nói: "Ngươi dĩ nhiên hẳn bồi, chẳng lẽ ngươi muốn ta vì ngươi gánh vác tổn thất sao? Nằm mơ, ta sẽ hãy mau đem giấy tính tiền cho ngươi."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Tạ sư điệt, làm sao qùy xuống đất? Có câu nói là, nam nhi dưới trướng có vàng, không có thể tùy ý quỳ xuống, cô bé này mặc dù không có người đàn ông để ý nhiều như vậy, nhưng là, Tạ sư điệt

cũng phải tự yêu, không nên động không nhúc nhích quỳ xuống tốt." Cừu Vân châm chọc nói.

Tiêu Cảnh Đình vội vàng gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Đúng vậy! Tạ tiểu thư, ngươi vẫn là đừng quỳ ta, ta chỉ có cái này một viên đan dược, may mắn đào trở về, nhiều cũng không có."

Tạ Uyển Nhiên sắc mặt xanh lơ một hồi trắng một hồi, mặc dù có chút không cam lòng, Tạ Uyển Nhiên vẫn là đứng lên, thấy Tạ Uyển Nhiên đứng dậy, Tiêu Cảnh Đình không tiếng động thở phào nhẹ nhõm.

"Mục đạo hữu đi nghỉ trước đi, ngươi thân thể này vẫn là sớm một chút hồi Linh Dược tông thì tốt hơn, ta sẽ không tiễn." Cừu Vân lạnh như băng nói.

Mục Vân gật đầu một cái, nói: "Có nhiều quấy rầy, xin lỗi."

Tạ Uyển Nhiên nhìn Cừu Vân, trong con ngươi lộ ra sâu đậm bất mãn.

Tạ Uyển Nhiên đỡ Mục Vân, rời đi.

. . .

2 người vừa đi, Cừu Vân quay đầu, nhìn Tiêu Cảnh Đình, tràn đầy hoài nghi hỏi: "Ngươi cho hắn ăn cái gì?"

Tiêu Cảnh Đình gãi đầu một cái, có chút cẩn trọng nói: "Chính là khắc chế lửa độc giải dược."

"Linh Dược tông vì Mục Vân, cũng nghĩ tới rất nhiều biện pháp, nhưng là, căn bản không có như thế hiệu quả nhanh chóng đan dược, ngươi cho hắn ăn là Thanh Sương đan?" Cừu Vân hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Cừu quản sự minh xét vật nhỏ, cái gì cũng không gạt được ngài."

Cừu Vân nghiêng Tiêu Cảnh Đình, nói: "Ngươi ngược lại không sợ hắn ân đền oán trả à!"

"Mục tiền bối, hẳn không phải người như vậy đi." Tiêu Cảnh Đình gãi đầu một cái nói.

Cừu Vân bật cười một tiếng, nói: "Ngươi mới biết hắn bao lâu à! Liền dám nói như vậy, một người nếu là vong ân phụ nghĩa, hắn cũng sẽ không đem cái này bốn chữ viết ở trên mặt, ngươi chờ đó."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Cừu quản sự, Mục tiền bối lửa độc bạo phát, tựa hồ vô cùng thống khổ à!" Tiêu Cảnh Đình nói.

Cừu Vân gật đầu một cái, nói: "Cũng phải tự nhiên, lửa độc bạo phát, ngũ tạng lục phủ cũng giống như là bị thiêu hủy, dĩ nhiên là đặc biệt thống khổ."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Hắn tại sao cảm thấy Cừu Vân tên nầy, là đang cười trên nỗi đau của người khác đây.

"Bất quá yên tâm đi, hắn là huyền dương thân thể, đốt không chết, hắn mới vừa lửa độc nếu là toàn diện bùng nổ, đừng nói là khu bắc vườn linh dược, chính là ở cách xa mấy cái vườn linh dược, cũng đều phải cho hắn phá hủy, thật là một gieo họa, Linh Dược tông lúc này phái hắn tới, không làm được rắp tâm không thể dò được, cố ý muốn hắn chết ở người khác trên địa bàn." Cừu Vân chuyển động cổ tay nói.

"Ta nghĩ, Mục tiền bối hẳn không như vậy xấu xa." Tiêu Cảnh Đình nói.

Cừu Vân nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Ngươi đối với hắn ngược lại liền hiểu rõ à!"

Tiêu Cảnh Đình khoát tay một cái, nói: "Ta chính là tùy tiện nói một chút, tùy tiện nói một chút mà thôi."

. . .

"Mục sư thúc, cái đó Cừu quản sự, thật giống như thật không tốt tương cùng à!" Tạ Uyển Nhiên nói.

Mục Vân cúi đầu, không nói gì.

Tạ Uyển Nhiên lại nói: "Người kia cũng thật là quá đáng, ngài cũng bị bệnh, hắn còn nói thứ lời đó, chân thực quá đáng."

Mục Vân thản nhiên nói: "Đúng là ta tạo thành khu bắc phát vườn thuốc tổn thất thảm trọng, hắn tức giận cũng là phải."

"Sư thúc, ngươi khá hơn chút nào không? Đan dược kia quả thật có thể tác dụng?" Tạ Uyển Nhiên hỏi.

"Quả thật có chút dùng."

"Nếu có dùng, vậy chúng ta. . ."

"Tiêu Cảnh Đình đã nói, đan dược là ở mua ở trên chợ đen, hơn nữa, người ta không có đền bù đem đan dược lấy ra, đã làm khó được, đừng hủng hổ dọa người." Mục Vân nói.

"Nhưng mà, ngươi thương thế. . ."

"Không có gì đáng ngại." Mục Vân thản nhiên nói.

Tạ Uyển Nhiên nhìn Mục Vân, không nói gì nữa.

. . .

"Sư tỷ, ngươi trở về?" Chu Tiến nói.

Tạ Uyển Nhiên gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Cái Cừu quản sự này lai lịch đã điều tra xong sao?"

Chu Tiến lắc đầu một cái, nói: "Còn không có, cái Cừu quản sự này lai lịch thập phần thần bí, hắn đã qua, cơ hồ là trống rỗng, nghe nói, hắn nóng nảy không phải rất tốt, có thể đến gần người hắn cũng không nhiều."

Tạ Uyển Nhiên cắn một cái hàm răng, nói: "Nào chỉ là không tốt à!" Đối phương khắp nơi nhằm vào nàng, nói, chói tai khó nghe chặt, đối với Mục Vân thái độ, cũng thật không tốt.

"Ta cảm thấy hắn là Trình Nghĩa Thư." Tạ Uyển Nhiên hít sâu một hơi nói.

Chu Tiến sững sốt một chút, nói: "Không thể nào, Trình Nghĩa Thư năm đó bị Mục sư thúc đánh một chưởng, sau đó, Trình trưởng lão xảy ra chuyện, Trình Nghĩa Thư ghi hận Mục sư thúc, cũng không có tìm Mục sư thúc thu hồi hắn trong thân thể huyền dương hỏa độc, bây giờ đã tốt mấy năm trôi qua, Trình Nghĩa Thư vừa không có huyền dương thân thể, trúng lửa độc nhịn không được lâu lâu à!"

"Trình Nghĩa Thư không có huyền dương thân thể, nhưng là, hắn tinh thông đào tạo linh dược, hẳn có thể tìm được một ít linh dược áp chế huyền dương hỏa độc, hơn nữa, hắn còn trùng hợp trồng một mảnh rừng bích ngọc đào." Tạ Uyển Nhiên nói.

Chu Tiến gật đầu một cái, nói: "Có đạo lý à! Nếu như là Trình Nghĩa Thư, khó trách, hắn sẽ như thế ghi hận sư tỷ ngươi."

Tạ Uyển Nhiên híp mắt mâu, tông môn vì Mục Vân khắp nơi xin thuốc, nhưng là, thu hoạch le que, nhưng mà, Tiêu Cảnh Đình trên tay, lại có thể vừa vặn có áp chế Mục Vân thương thế đan dược, cái này cũng quá kỳ quái, Tiêu Cảnh Đình bất quá trúc cơ trung kỳ tu vi, lại có như vậy đan dược, đối phương có thể là tiếp xúc qua lửa độc.

Tạ Uyển Nhiên nắm chặt quả đấm, nàng vừa tiến vào tông môn,

Trình Nghĩa Thư liền khắp nơi cùng nàng đối nghịch, thật vất vả, Trình Nghĩa Thư không thấy, Mục Vân đối với nàng thái độ nhưng thay đổi.

Nghĩ đến mới vừa mình hướng Tiêu Cảnh Đình quỳ xuống, Cừu Vân vậy tràn đầy châm chọc ánh mắt, Tạ Uyển Nhiên cũng cảm giác mặt ngượng hoảng.

"Nếu như, hắn thật sự là Trình Nghĩa Thư, vậy hắn lên cấp kim đan, hẳn trên người độc đã giải, lửa độc hẳn không như vậy dễ dàng giải trừ à!" Chu Tiến nói.

Tạ Uyển Nhiên gật đầu một cái, "Không sai, nhất định là giải trừ."

Tiêu Cảnh Đình lấy ra thuốc, lập tức liền chế trụ Mục Vân lửa độc, Mục Vân lửa độc nếu so với Trình Nghĩa Thư lửa độc nghiêm trọng rất nhiều, đan dược kia nếu có thể hiệu quả nhanh chóng chậm tách ra Mục Vân lửa độc, nên có thể chữa Trình Nghĩa Thư lửa độc.

Converter Dzung Kiều cầu ủng hộ bộ HƯƠNG THÔN THẤU THỊ THẦN Y nhé https://truyen.tangthuvien.vn/doc-truyen/huong-thon-thau-thi-than-y

Cùng nhau ăn cơm
Chương 144: Cùng nhau ăn cơm
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Cừu Vân đứng ở rừng bích ngọc đào bên ngoài, nhìn mấy bụi bệnh thoi thóp bích ngọc cây đào, chau mày.

"Cừu quản sự." Mục Vân kêu một tiếng.

Cừu Vân xoay người, nhìn Mục Vân, nói: "Mục đạo hữu lại tới à! Mục đạo hữu tới cũng tốt, cũng tiết kiệm phải ta đi tìm ngươi, đây là ngươi giấy tính tiền, ngươi hư hại linh thảo danh sách cùng giá trị đều ở nơi này, hy vọng Mục đạo hữu hãy mau đem tổn thất tiếp tế ta, cũng tiết kiệm phải ta chạy đến Linh Dược tông đi đòi."

Mục Vân nhận lấy giấy tính tiền, khiểm nhiên nói: "Ta thật xin lỗi."

"Ta kinh doanh lâu như vậy vườn thuốc, bị ngươi một phát bệnh, sẽ bị hủy hơn nửa, Mục đạo hữu ngươi thật đúng là đi lại độc dược à! Ngươi tình trạng của mình ta muốn ngươi hẳn rõ ràng à! Ngươi không cảm thấy ngươi bây giờ dáng vẻ, núp ở hàn băng động tránh cả đời, tương đối khá sao?" Cừu Vân nói.

Mục Vân gật đầu một cái, cười khổ một cái nói: "Có lẽ đi, những năm này ngươi qua được không? Nghĩa sách?"

Cừu Vân không nhịn được nắm chặt quả đấm, xụ mặt, lạnh lùng nói: "Ta nghe không hiểu Mục đạo hữu đang nói gì, bất quá, Mục đạo hữu vẫn là thừa dịp còn sớm trở về đi thôi, ngươi ở nơi này tái phát bệnh, ta có thể không chịu nổi, ta cái này khu bắc trong vườn linh dược linh thảo, có thể không tránh khỏi ngươi dày vò đây."

Cừu Vân xoay người muốn rời khỏi, Mục Vân bắt được Cừu Vân tay, nói: "Thật xin lỗi."

Cừu Vân giơ tay lên cổ tay, lạnh lùng nói: "Buông tay."

Mục Vân nhìn Cừu Vân lạnh ngưng khuôn mặt, buông lỏng tay.

"Nghĩa sách, ngươi còn không có nói cho ta, những năm này, ngươi qua được không?"

Cừu Vân nhìn Mục Vân, bật cười một tiếng, nhích tới gần Mục Vân mấy phần, ngưng mắt nhìn Mục Vân ánh mắt, nói: "Lửa độc phát tác cảm giác, ta muốn ngươi cũng hẳn rõ ràng, ngươi cảm thấy, ngươi qua được không?"

"Ngươi. . . Có thể tới tìm ta, trên thực tế, ta một mực đang đợi ngươi đến tìm ta, chẳng qua là ngươi từ đầu đến cuối đều không tới." Mục Vân cúi đầu nói.

Cừu Vân bật cười một tiếng, nói: "Tìm ngươi? Ta tìm ngươi làm gì? Ngươi liền mình lửa độc cũng không giải quyết được đâu, ta có thể trông cậy vào ngươi cái gì?"

Mục Vân vểnh môi, nói: "Xin lỗi, là ta vô năng."

"Ngươi bây giờ cùng ta nói đúng không khởi, có phải hay không muốn từ ta nơi này biết lửa độc giải dược à! Ta muốn ngươi hẳn biết, ta lên cấp kim đan, trên người lửa độc đã giải." Cừu Vân khoanh tay, tràn đầy hoài nghi nhìn Mục Vân.

Mục Vân nhìn Cừu Vân, cười khổ một cái, nói: "Ngươi là nghĩ như vậy ta?"

Cừu Vân ngoẹo đầu, nói: "Nếu không, ta hẳn nghĩ như thế nào, Mục đạo hữu bây giờ người đẹp làm bạn, thời gian hẳn quý báu rất, không có chuyện gấp gáp, ngươi hẳn không trống rỗng phản ứng ta như vậy nhân vật nhỏ đi, nếu như không phải là vì lửa độc, ta chân thực không nghĩ tới còn có lý do gì, có thể để cho Mục đạo hữu, như thế lại nhiều lần viếng thăm."

"Ta cùng Tạ Uyển Nhiên không việc gì." Mục Vân nói.

"Không việc gì, ngươi cũng như thế che chở nàng, muốn thật có chút gì, ngươi phải đem nàng cung." Cừu Vân tràn đầy châm chọc nói.

"Ta cùng nàng thật không việc gì."

"Ta dĩ nhiên biết các ngươi không việc gì, ngươi đến bây giờ còn là một xử nam à! Vì kết anh, ngươi ai đều không thể đụng à! Thấy Tạ Uyển Nhiên, ngươi nhất định trong lòng ngứa một chút rất đi, đáng tiếc à! Ngươi thủ thân như ngọc hơn hai trăm năm, lại rơi vào tẩu hỏa nhập ma kết quả, nguyên anh sợ là sẽ không bao giờ, bất quá kiên trì hơn hai trăm năm, bây giờ muốn ngươi phá thân, ngươi nhất định cảm thấy không cam lòng đi." Cừu Vân tràn đầy thở dài nói.

"Kết anh, ta đã không muốn, có thể lại nhìn thấy ngươi ta thật cao hứng, những năm này, ta luôn muốn cùng ngươi nói đúng không khởi, ban đầu, chuyện ngươi cho ta bỏ thuốc. . ."

Cừu Vân nhìn Mục Vân, nói: "Ngươi vẫn cảm thấy ta cho ngươi bỏ thuốc, Mục Vân, ta thừa nhận ta trước kia rất thích ngươi, bất quá, ngươi mị lực còn không có đạt tới để cho ta sử dụng loại này hạ tam lạm thủ đoạn đến nước."

"Lúc ấy ta thần chí không rõ, sau đó suy nghĩ một chút, ta cảm thấy là ta hiểu lầm ngươi."

Cừu Vân nhắm mắt, "Đủ rồi, những chuyện kia cũng chớ nói, ông nội chết, ông nội chú tâm nuôi linh thực, cũng đều đã thuộc về tông môn, bây giờ nói những thứ này, cũng quá muộn, ông nội ta sau khi chết, ngươi cùng Tạ Uyển Nhiên, hẳn không thiếu từ ông nội ta vườn linh dược mò đúng lúc đi."

"Ta không có."

Cừu Vân sậm mặt lại, nói: "Mau cút đi, chạy trở về Linh Dược tông đi, thấy ngươi, cảm thấy phiền."

Mục Vân: ". . ."

. . .

Cừu Vân cùng Mục Vân ở nơi này vừa nói chuyện, Tiêu Tiểu Phàm các người tung tăng đi tới.

Cừu Vân ở trong đó thấy được một cái khuôn mặt mới Trần Húc, Cừu Vân biết Trần Húc cùng Tiêu Tiểu Đông các người có giao tình, có thể không nghĩ tới, Trần Húc lại có thể chạy đến Thanh Vân tiên môn tới, Trần lão gia tử đem người cháu này làm bảo bối cháu trai vậy trông chừng, kết quả nhưng đem hắn đưa đến Thanh Vân tiên môn tới cùng Tiêu Tiểu Phàm các người cùng nhau, có thể gặp Trần lão gia tử, đối với Tiêu Tiểu Phàm các người rất là tín nhiệm.

"Tiểu Đông, các ngươi làm sao tới?" Cừu Vân hướng về phía Tiêu Tiểu Đông các người lên tiếng chào hỏi nói.

"Trần Húc tới, chúng ta cấp cho hắn đón gió, dự định toàn bộ cái lẩu ăn, muốn từ Cừu quản sự nơi này mua chút linh quả." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Cừu Vân nhìn Tiêu Tiểu Phàm các người, gật đầu một cái, nói: "Không thành vấn đề à! Cùng ta đi vào hái là tốt."

Tiêu Tiểu Phàm nhìn bên cạnh vườn linh dược, nói: "Cừu quản sự, linh dược của ngươi vườn là thế nào à!"

Cừu Vân liếc Mục Vân nhìn sang, tức giận: "Cho hắn đốt thành như vậy."

Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy sùng bái nói: "Tiền bối, ngươi thật là lợi hại à!"

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Tiền bối, là rất lợi hại."

Trần Húc không hiểu nói: "Là bởi vì là đem vườn linh dược làm thành như vậy, cho nên lợi hại?"

"Tiền bối, ngươi đem vườn linh dược làm thành như vậy, lại còn có thể hoàn hảo không hao tổn đứng ở chỗ này ư, nếu là cha, khẳng định đã bị đánh chết." Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy sùng bái nói.

"Bởi vì là Cừu quản sự không đánh lại Mục tiền bối à!" Tiêu Tiểu Tấn nói.

Tiêu Tiểu Đông: ". . ."

Mục đi: ". . ."

"Mấy người các ngươi chớ nói nhảm, cùng để ta đi." Cừu Vân hướng về phía Tiêu Tiểu Phàm các người nói.

" Được a !" Tiêu Tiểu Phàm vui mừng điên vui mừng điên nói.

Cừu Vân quay đầu, hướng Mục Vân nhìn một cái, nói: "Mục đạo hữu, xin ngươi hãy ở lại chỗ này, chớ vào thêm loạn."

Mục Vân chần chờ một chút, gật đầu một cái, nói: " Được."

"Cừu quản sự, ngày hôm qua Mục Vân tiền bối ở khu bắc vườn linh dược bị bệnh sao?" Trần Húc tò mò hỏi.

Cừu Vân gật đầu một cái, nói: "Không sai."

"Mục Vân tiền bối, cũng là đáng thương à!" Trần Húc nói.

"Tại sao nói Mục Vân tiền bối đáng thương à!" Tiêu Tiểu Tấn không hiểu nói.

Tiêu Tiểu Phàm giơ tay lên, hứng thú bừng bừng nói: "Ta biết, ta biết, bởi vì là hắn hơn hai trăm tuổi, còn là một trai tơ, có lẽ, hắn sống đến năm trăm tuổi, vẫn là đồng tử kê một cái."

Tiêu Tiểu Tấn hướng Tiêu Tiểu Phàm, tò mò hỏi: "Đồng tử kê là cái gì gà à!"

Tiêu Tiểu Đông: ". . ."

"Đồng tử kê không phải gà à!" Lôi Huyền gãi đầu một cái nói.

Tiêu Tiểu Tấn như có điều suy nghĩ gật đầu một cái, nói: "Thì ra là như vậy, ta liền nói ta nấu qua trà hoa gà, con gà chọi, năm đen gà, nguyên bảo gà, lùn chân gà, lô hoa gà. . . Chính là không có nấu qua đồng tử kê đây."

Tiêu Tiểu Đông có chút nhức đầu đỡ đỡ trán đầu, nói: "Đồng tử kê

không là dùng để nấu, sau này không nên nói bậy nói bạ."

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, "Nga" một tiếng.

Tiêu Tiểu Phàm đến gần Tiêu Tiểu Đông bên cạnh, nói: "Anh cả, anh nói, Mục tiền bối lớn như vậy, vẫn là chỉ đồng tử kê, ngươi nói hắn có thể hay không cần thuốc cường dương à!"

Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Tiểu Phàm, nói: "Không muốn chết, ngươi cho ta im miệng."

Tiêu Tiểu Phàm: ". . ."

Tiêu Tiểu Tấn nhón chân lên, xề gần Tiêu Tiểu Phàm, nói: "Anh Hai, anh cả thật là dữ à!"

Tiêu Tiểu Phàm sâu sắc cho là đúng nói: "Đúng vậy! anh cả thật là dữ."

Tiêu Tiểu Đông nhìn rất có tiếng nói chung Tiêu Tiểu Phàm cùng Tiêu Tiểu Tấn, thầm nói: Em trai đều là ngu xuẩn.

"Trần Húc, ông nội ngươi làm sao biết thả ngươi tới?" Cừu Vân không hiểu nhìn Trần Húc nói.

Trần Húc có chút chán nản nói: "Ta ở nhà, tu vi tiến triển cũng rất chậm chạp, ông nội sẽ để cho ta đi ra giải sầu một chút."

Cừu Vân gật đầu một cái, nói: "Giải sầu một chút là đúng, luôn là tránh ở nhà, nhắm mắt làm liều, cuối cùng là không được."

Trần Húc cười một tiếng, nói: "Ta cũng nghĩ như vậy." Đi qua hơn mười năm, hắn luôn là núp ở ông nội bên người, dùng hết tất cả khí lực đi tu luyện, ngày qua chân thực nhàm chán.

"Ngươi cùng Kiều Tường hôn sự, nghe nói hủy bỏ?" Cừu Vân hỏi.

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Cưỡng ép hái dưa không ngọt, Kiều Tường hắn là một linh căn, từ trước ra sau đặt chân nguyên anh cũng là có thể, ta bất quá là một ba linh căn, có thể may mắn kết thành kim đan, cũng đã là tổ tông phù hộ, chúng ta không thích hợp."

Tiêu Tiểu Đông nhìn Trần Húc, nói: "Ngươi không được nghĩ như vậy, tu luyện không phải chỉ xem tư chất, những thứ khác các loại nhân tố cũng rất trọng yếu."

"Ta biết." Trần Húc cười cười nói.

. . .

Tiêu Tiểu Đông các người ôm một đống linh quả, từ trong vườn đi ra, liền thấy Mục Vân cùng Tạ Uyển Nhiên.

Cừu Vân bật cười một tiếng, nói: "Muốn thân thiết, cũng không xem nhìn xuống đất phương, mới vừa đem chỗ này, gây ra một đoàn hỏng bét, lại có thể lại chạy đến nơi đây, thật là đủ phách lối."

Tạ Uyển Nhiên nhìn Cừu Vân, trong con ngươi lóe lên mấy phần phẫn nộ hận.

Tiêu Tiểu Phàm ôm linh quả, nhìn Cừu Vân nói: "Cừu tiền bối, cám ơn ngươi linh quả, ngươi muốn không muốn cùng chúng ta cùng đi ăn cái lẩu à!"

Cừu Vân gật đầu một cái, nói: " Được a !"

Mục Vân đi tới, nói: "Các ngươi cái này là muốn đi đâu?"

"Tiền bối, ngươi phải đi cơm chùa sao? Nếu không một khối tới đi." Tiêu Tiểu Phàm vòng vo đảo tròng mắt nói.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Cừu Vân, lại nhìn xem Mục Vân, thầm nói: Tiểu Phàm tên ngu ngốc này, mời Cừu Vân, lại mời Mục Vân, đây không

phải là thật kỳ quái sao?

Tiêu Tiểu Đông nhìn Mục Vân, thầm nghĩ: Cự tuyệt à! Ngươi cự tuyệt à!

" Được a ! Cám ơn người bạn nhỏ lời mời của ngươi." Mục Vân nói.

Tiêu Tiểu Đông: ". . ." Mục Vân cái này, không phải nghe nói, rất khó sống chung, không để ý tới người sao?

"Ta có thể một khối đi không?" Tạ Uyển Nhiên hỏi.

Tiêu Tiểu Đông: ". . ." Lại thêm một cái cơm chùa.

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An ở một bên chuẩn bị cái lẩu, thấy Tiêu Tiểu Đông một đám người, mang Cừu Vân, Mục Vân còn có Tạ Uyển Nhiên tới, nhất thời kinh sợ.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An, hỏi: "Đây coi là trạng huống gì à!"

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, nói: "Ta cũng không biết à! Lần này phiền toái."

"Dù sao cũng chỉ là nhiều ba há miệng, không nóng nảy." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An miễn cưỡng cười một tiếng, nói: "Có lẽ đi."

"Hai vị tiền bối cùng Tạ tiểu thư cũng tới à! Tất cả ngồi đi, ngồi đi, mau mời ngồi." Tiêu Cảnh Đình chào hỏi.

Tiêu Cảnh Đình bên này, đều đã chuẩn bị xong hết rồi, Tiêu Cảnh Đình cho Cừu Vân an bài chỗ ngồi, Mục Vân trực tiếp ngồi vào Cừu Vân bên cạnh, Cừu Vân lạnh lùng quét Mục Vân một cái, ngược lại cũng không có mở miệng đuổi Mục Vân rời đi.

Tạ Uyển Nhiên ngồi vào Mục Vân bên cạnh, Tiêu Cảnh Đình làm

sao xem, thế nào cảm giác ba người giữa bầu không khí quỷ dị.

Tiêu Tiểu Phàm nắm đũa, hai tròng mắt sáng lên hướng Tiêu Cảnh Đình hỏi: "Cha, có thể ăn chưa?"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Cái này đứa nhỏ chết bầm, ăn một chút ăn, chỉ biết ăn.

"Có thể, có thể." Tiêu Cảnh Đình nói.

Mấy người ngồi quanh ở cùng nhau, ăn.

Tiêu Tiểu Đông rất có phong độ lịch sự cho Trần Húc kẹp mấy khối thịt, chọc cho bên cạnh gà hoa nhỏ, ha ha ha trực khiếu.

Mục Vân tựa hồ cũng muốn cho Cừu Vân gắp thức ăn, bất quá, để cho Cừu Vân cho trợn mắt nhìn trở về.

Converter Dzung Kiều cầu ủng hộ bộ HƯƠNG THÔN THẤU THỊ THẦN Y nhé https://truyen.tangthuvien.vn/doc-truyen/huong-thon-thau-thi-than-y

Kiều Tường tới
Chương 145: Kiều Tường tới
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Một bữa cơm, một đám tiểu quỷ ăn tận hứng vô cùng, Tiêu Cảnh Đình nhưng như ngồi mũi châm, thật vất vả đưa đi Cừu Vân, Mục Vân, Tạ Uyển Nhiên, Tiêu Cảnh Đình cuối cùng thở phào nhẹ nhõm.

"Con trai, con làm sao đem Cừu tiền bối cùng Mục tiền bối cũng mời tới, lại còn mang theo Tạ Uyển Nhiên." Tiêu Cảnh Đình nửa nằm ở trên ghế sa lon, có chút kiệt sức nhìn Tiêu Tiểu Phàm, người ta đang làm tam giác yêu, nhà mình tiểu quỷ tên ngu ngốc này lại có thể đem đang làm tam giác yêu người đầy đủ mời tới.

Tiêu Tiểu Phàm không hiểu nói: "Vừa vặn gặp, liền cùng nhau mang

tới."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Phàm bất đắc dĩ nói: "Con trai, con là nhất thời hưng khởi, đáng thương bố ngươi, mạng cũng hù doạ không có nửa con."

Tiêu Tiểu Phàm không hiểu nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Mạng cũng hù doạ không nửa con, cha, ngươi lá gan cũng quá nhỏ đi, như vậy thì không có nửa cái mạng?"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Hắn làm sao nuôi như thế cái con bất hiếu, chê bố nhát gan.

"Cha, bọn họ ba cái cũng ăn không nhiều à! Cha làm sao đau lòng thành như vậy?" Tiêu Tiểu Tấn phụ họa nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, thầm nghĩ: Cũng không phải sao, ba tên kia, đích xác là không có các ngươi một bang tiểu quỷ có thể ăn.

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, nói: "Cùng các ngươi những thứ này tiểu quỷ, không nói rõ ràng." Tiêu Cảnh Đình quay đầu, hướng về phía Hứa Mộc An nói: "Xem ngày hôm nay tình hình này, phải nói Mục Vân cùng Cừu quản sự không một chân, liền heo đều không tin."

"Đúng vậy! Nhưng mà bọn họ bây giờ còn có một cái Tạ Uyển Nhiên ở à!" Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Cừu Vân cùng Mục Vân có một chân, đó không phải là đại sự gì, nhiều lắm là yêu nhau tương giết, ngược tình yêu sâu, nhưng là, nhiều một cái, chỉ sợ là muốn máu chảy thành sông.

"Mục Vân tiền bối, rốt cuộc lúc nào mới đi à!" Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình nhún vai một cái, nói: "Ta cũng không biết à! Xem Mục Vân tiền bối dáng vẻ, hắn không phải là muốn lưu lại không đi

đi." Theo lý thuyết, bồ đề quả đổi lấy đã kết thúc, Mục Vân nhiệm vụ, cũng đã hoàn thành.

" Được rồi, chuyện này, giao cho Cừu tiền bối đi nhức đầu đi." Hứa Mộc An nói.

. . .

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An sửa sang lại đồ, một tràng tiếng gõ cửa vang lên.

Tiêu Cảnh Đình mở cửa, thấy Tạ Uyển Nhiên.

"Tạ tiểu thư, ngươi làm sao tới?" Tiêu Cảnh Đình có chút da đầu tê dại nói.

"Ta tới, là muốn cùng Tiêu đạo hữu thương lượng một chuyện."

"Chuyện gì à?"

"Lần trước ngươi cho Mục sư thúc ăn đan dược. . ."

Tiêu Cảnh Đình chà xát tay, nhìn Tạ Uyển Nhiên cười một tiếng, có chút lúng túng nói: "Tạ đạo hữu, ta nói thật với ngươi đi, cái đó đan dược nhưng thật ra là Cừu sư thúc cho, ngươi tìm ta không dùng."

Tạ Uyển Nhiên không hiểu nói: "Là Cừu Vân, ngươi không phải nói là ở mua ở trên chợ đen sao?"

Tiêu Cảnh Đình có chút lúng túng nói: "Cừu quản sự không để cho nói đan dược lai lịch, cho nên, ta liền nói là mua ở trên chợ đen."

Tạ Uyển Nhiên nhìn Tiêu Cảnh Đình, sắc mặt vô cùng làm khó xem.

Tiêu Cảnh Đình đưa đi Tạ Uyển Nhiên, không khỏi thở phào nhẹ nhõm, "C

------oOo------

Chương 142: Mục Vân phát bệnh

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 142:
converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Tiểu Đông bên người gà hoa nhỏ, "Ha ha ha, ha ha ha " kêu lên.

Tiêu Tiểu Tấn bưng mặt, ngồi xổm người xuống, nhìn Tiêu Tiểu Đông gà hoa nhỏ, "Anh , anh gà hoa nhỏ, thật giống như lớn mập một ít."

"Ăn nhiều như vậy, nếu là một chút không trưởng, há chẳng phải là ăn chùa, cái này gà chết, cũng sắp đem nhà ta làm cho ăn trống rỗng." Tiêu Tiểu Đông tràn đầy bực bội nói.

" Anh, con gà này có thể ăn như vậy à!"

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Hắn phải đem gà hoa nhỏ thả vào sau núi đi, để cho chính nó đi kiếm ăn, nếu không, hắn nhất định sẽ bị cái này gà chết làm thành nghèo rớt mồng tơi.

" Anh, anh khế ước thú đang nói gì đấy?" Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

"Nó nói đúng không khởi ta, nói nó nói quá nhiều, nói nó nhất định sẽ làm rất tốt chuyện, cố gắng hồi báo ta." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Tiểu Tấn tràn đầy sùng bái nói: "Anh cả, anh dạy thú có cách, anh khế ước thú cho anh dạy phục phục thiếp thiếp."

Gà hoa nhỏ bính đạt trước, trong miệng phát ra "A. . . A. . . " tiếng

vang.

Tiêu Tiểu Đông liếc gà hoa nhỏ một cái, thầm nói: Cái này gà hoa nhỏ thật không thức thời à! Ăn hắn, dùng hắn, bây giờ còn chê hắn sẽ không được lợi bạc, nói không phải nó ăn nhiều, mà là, hắn Tiêu Tiểu Đông quá sẽ không kiếm tiền, chỉ cho một ít đồ rẻ tiền ăn, nếu như, mỗi ngày có thể ăn mười con tám chỉ Thanh Vũ Yến như vậy yêu thú, vậy nó ăn ít một mấy con yêu thú, cũng là có thể. Làm trò đùa, Thanh Vũ Yến cái loại đó yêu thú là thường xuyên có thể có sao?

Tiêu Tiểu Tấn nhìn nổi trận lôi đình gà hoa nhỏ, nói: "Anh , anh chắc chắn nó thật cảm thấy thật xin lỗi anh, nó nhìn như thật là dữ à!"

Tiêu Tiểu Đông: ". . ."

Tiêu Tiểu Tấn ngồi xổm người xuống, muốn ôm một chút gà hoa nhỏ, phát hiện căn bản ôm không đứng lên.

" Anh, anh con gà này, thật là nặng à!" Tiêu Tiểu Tấn nói.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

. . .

"Tiểu Tấn đâu ? Làm sao không thấy à!" Tiêu Cảnh Đình tìm một vòng nói.

"Tiểu Đông đưa tin tới nói, tiểu Tấn ở hắn nơi đó nghỉ xuống." Hứa Mộc An nói.

"Nguyên lai là như vậy à!"

Hứa Mộc An thở dài, "Ngươi cái này con trai nhỏ, cũng rất sẽ gây chuyễn."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An, không hiểu nói: "Thế nào sao?"

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Không việc gì à! Con trai ngươi à! Cùng Mục Vân mặc lên giao tình, theo Tiểu Đông theo như lời, tiểu Tấn hỏi Mục Vân có phải hay không trai tơ, từ Mục Vân trong miệng xác nhận hắn đúng là trai tơ, tiểu Tấn còn khuyên người ta sớm một chút sinh con cái."

Tiêu Cảnh Đình xoa trán một cái, thầm nghĩ: Nhà mình con trai nhỏ chân thực hiền huệ quá đáng, chẳng những thích nấu cơm, lại còn quan tâm tới Mục Vân chung thân đại sự, Mục Vân chuyện, là hắn một đứa con nít nhỏ có thể nhúng tay sao? Con thỏ nhỏ chết bầm này lại còn khuyên người nhà sinh con cái, phải biết, để cho Mục Vân sinh con cái, đây chính là tội vô cùng đại ác sự việc, năm đó, Trình Nghĩa Thư sắc dụ Mục Vân, có thể là bị trọng thương, còn bị phạt nặng.

Hứa Mộc An xoa trán một cái, nói: "Tiểu Đông nói, lưu tiểu Tấn ở hắn nơi đó ở hai ngày."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng đúng đúng, để cho tiểu Tấn ở lại Tiểu Đông nơi đó, đỡ cho hắn lại đụng phải Mục Vân, còn nói mê sảng."

Hứa Mộc An: ". . ."

. . .

Tiêu Tiểu Tấn cầm mấy con gà đến Tiêu Tiểu Đông nơi đó, mấy con gà vừa thấy được Tiêu Tiểu Đông gà liền ngừng.

" Anh, anh gà rất lợi hại à! Nó cái gì cũng không có làm, những thứ khác gà liền cũng gục xuống." Tiêu Tiểu Tấn tràn đầy kiêng kỵ nhìn Hoa Hoa nói.

"Từ đâu tới gà à!" Tiêu Tiểu Phàm hỏi.

"Em mua." Tiêu Tiểu Tấn nói.

"Mua nấu tới ăn à!" Tiêu Tiểu Phàm hỏi.

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Ta vốn là muốn giết, kết quả, tất cả đều bị hù chết, những thứ này gà như thế yếu, không phải là có bị bệnh không, còn có thể ăn được hay không à."

"Chớ sợ chớ sợ, em sợ cái này gà có bệnh, nấu cho hết anh ăn đi, anh Hai không sợ." Tiêu Tiểu Phàm vội nói.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Tiêu Tiểu Phàm, hồ nghi nói: "Anh Hai, anh không sợ nếm ra tật xấu à!"

Tiêu Tiểu Phàm lắc đầu một cái, vỗ ngực một cái, nói: "Yên tâm đi, anh là anh Hai của em thân thể ngon lành, lãng phí không tốt, ngươi vẫn là theo kế hoạch, đem gà cũng nấu đi."

Tiêu Tiểu Tấn vỗ tay một cái, nói: "Anh Hai thật là lợi hại!"

Tiêu Tiểu Đông: ". . ." 2 kẻ dở hơi.

"Yên tâm đi, cái này gà không có chuyện gì." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Tiểu Tấn có chút hiếu kỳ nói: "Anh cả, anh làm sao biết à!"

Tiêu Tiểu Đông ngoẹo đầu, nói: "Anh cái này gà à! Uy áp tương đối nặng, thông thường yêu thú cây bản không chống đỡ nổi, càng không cần phải nói, chẳng qua là mấy con gà."

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Thì ra là như vậy à! Đại ca, ngươi cầm cái này gà đi con gà chọi đi, cái này nhất định là một cái bá vương gà, có thể được lợi thật nhiều tiền."

Gà hoa nhỏ nghiêng đầu qua, một bộ lười để ý Tiêu Tiểu Tấn dáng vẻ.

" Anh, hắn có ý gì à!"

Tiêu Tiểu Đông bất đắc dĩ nói: "Hắn nói, nó không phải gà, nó là rồng, nó khinh thường với cùng những cái kia sinh vật cấp thấp tác chiến."

Tiêu Tiểu Phàm trợn to mắt, nói: "Nó nói nó là rồng à!"

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Tiêu Tiểu Tấn trừng mắt nhìn, giơ giơ lên quả đấm, trịnh trọng gật đầu một cái, nói: "Cái gọi là, không muốn làm rồng yêu thú không phải tốt yêu thú, mặc dù anh yêu thú của ngươi là một con gà, nhưng là, nó thành công là long mục tiêu, chúng ta cần phải ủng hộ."

Tiêu Tiểu Đông: ". . ."

Tiêu Tiểu Phàm nhìn gà hoa nhỏ, như có điều suy nghĩ nói: "Đều nói thịt rồng đại bổ, ăn một miếng kéo dài tuổi thọ mấy năm, nếu như, thật là con rồng, là có thể nếm thử một chút thịt rồng mùi vị."

Gà hoa nhỏ tràn đầy tức giận hướng Tiêu Tiểu Phàm phun ra một hớp xanh da trời sương mù.

Tiêu Tiểu Phàm lắc đầu một cái, để cho mình thanh tỉnh mấy phần, hướng Tiêu Tiểu Đông nhìn sang, tức giận nói: "Anh cả, anh yêu thú, một lời không hợp liền phun nước miếng, một lời không hợp liền phun nước miếng, thật là quá đáng."

Gà hoa nhỏ giương ra cánh, nhìn chằm chằm Tiêu Tiểu Phàm.

Tiêu Tiểu Phàm nuốt nước miếng một cái, vẻ mặt đưa đám, nói: "Anh cả, anh mau quản quản hắn à!"

Tiêu Tiểu Đông: ". . ." Gà hoa nhỏ chủ động tìm hắn khế ước, ký là ngang hàng khế ước, cái khế ước này sức ràng buộc, cũng không phải rất lớn, hắn thật ra thì, cũng không phải là rất để ý ở đây chỉ

hung hãn gà.

. . .

Tiêu Cảnh Đình đi trường Đào Nguyên, đào tạo bích ngọc đào, Hứa Mộc An ở Tiêu Cảnh Đình bên cạnh trợ thủ.

"Ngày hôm nay Cừu quản sự không có xảy ra việc gì, sẽ không phải là ẩn núp Mục Vân tiền bối đi." Tiêu Cảnh Đình tràn đầy hoài nghi nói.

"Rất có thể à!" Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, nói: "anh cảm thấy Cừu Vân hẳn còn không muốn để cho Mục Vân chết."

Hứa Mộc An nghiêng đầu, nói: "Nói thế nào à!"

"Cừu Vân trên người độc, đã biết, bích ngọc đào vương đối với tác dụng của hắn đã không có, có thể hắn còn để cho ta nghiên cứu bích ngọc đào vương, đây không phải là rõ ràng sao?"

Cừu Vân trong tiềm thức, có thể vẫn là hy vọng Mục Vân có thể khôi phục, chẳng qua là hắn lại cùng tự mình nói, không cần quá mau, có thể là không hy vọng Mục Vân tốt quá dễ dàng, muốn cho tên nầy bị chút tha cối xay, đều nói lòng đàn bà kim dưới đáy biển, cái này lòng của nam nhân tư cũng không tốt đoán à.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Bất quá, chuyện này không liên quan đến chúng ta, chúng ta làm xong bản chức công tác, là tốt."

" Được." Tiêu Cảnh Đình cười cười nói.

Tiêu Cảnh Đình dựa theo Cừu Vân dạy công pháp, trước sau cho ba cây thi triển linh mộc quyết, Cừu Vân dạy linh mộc quyết, đối với linh mộc chỗ tốt cực lớn, bất quá đối với linh thực sư tiêu hao cũng cực

lớn, Tiêu Cảnh Đình một vòng pháp thuật thi triển xuống, trong cơ thể linh khí liền sắp khô kiệt, trên trán cũng thấm ra mồ hôi lạnh.

Hứa Mộc An cầm khăn tay, cho Tiêu Cảnh Đình xoa xoa mồ hôi lạnh, Tiêu Cảnh Đình đối với Hứa Mộc An cười một tiếng, giữa hai người bầu không khí ấm áp chặt.

Tiêu Cảnh Đình bỗng nhiên đưa tay ra, bắt được Hứa Mộc An tay, nói: "Anh thật giống như thấy Mục tiền bối."

Hứa Mộc An: ". . ."

Hứa Mộc An nhíu mày một cái, nói: "Ngươi thấy hắn?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Chúng ta muốn không muốn đi ra chào hỏi à!"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Được a !" Dù sao lúc này hắn vừa vặn trong cơ thể linh khí khô kiệt, cũng không làm cái gì.

"Tiêu đạo hữu đem cái này mảnh rừng đào xử lý không tệ à!" Mục Vân khích lệ nói.

"Đây đều là Cừu quản sự, hắn lãnh đạo có cách, ta làm sự việc, đều là Cừu quản sự phân phó." Tiêu Cảnh Đình khiêm tốn nói.

"Nguyên lai là như vậy à! Tiêu đạo hữu cùng Hứa đạo hữu cảm tình rất tốt à!" Mục Vân nhìn xem Tiêu Cảnh Đình lại nhìn Hứa Mộc An, tựa hồ có chút hâm mộ nói.

Tiêu Cảnh Đình gãi đầu một cái, nói: "Chúng ta lập gia đình biết bao năm, còn có ba con thằng nhóc con, quan hệ tự nhiên tốt."

Mục Vân gật đầu một cái, ý vị sâu xa nói: "Tiêu đạo hữu một nhà hòa thuận, thật là làm cho người hâm mộ à!"

Tiêu Cảnh Đình khoát tay một cái, nói: "Ta đây coi là không thể cái gì, Mục tiền bối tuổi còn trẻ, chính là kim đan hậu kỳ, mới để cho người hâm mộ đây."

Mục Vân khổ sở cười một tiếng, nói: "Ta đang suy nghĩ ta có phải làm sai hay không, cho tới bây giờ, không có cả người tu vi, một người cô đơn, có thể so với không thể Tiêu thiếu ngươi đây."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Mục tiền bối, ngươi nói lời này, thật là hại chết ta, ta nơi nào so ở trên ngài à! Đúng rồi, nghe nói hôm kia bối đưa đứa nhỏ một đoạn đường, thật là đa tạ tiền bối, tiểu Tấn để cho ta cưng chìu hư, chỗ đắc tội, mong rằng tha thứ." Tiêu Cảnh Đình bồi tươi cười nói.

"Đắc tội? Tiêu đạo hữu nói quá lời, hắn cũng không có đắc tội ta, ngươi con trai nhỏ, rất đáng yêu." Mục Vân nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Như vậy cũng tốt, như vậy cũng tốt."

"Các ngươi biết Cừu quản sự đi nơi nào sao?" Mục Vân hỏi.

Tiêu Cảnh Đình có chút khốn hoặc nói: "Cừu quản sự không có ở đây sao?"

Mục Vân lắc đầu một cái, nói: "Không có ở đây."

Tiêu Cảnh Đình xoa trán một cái, thầm nghĩ: Cừu Vân không phải là cố ý ẩn núp Mục Vân đi.

"Mục sư thúc." Tạ Uyển Nhiên đi tới.

Mục Vân thấy Tạ Uyển Nhiên, không khỏi nhíu mày một cái, "Ngươi tới làm gì?"

Tạ Uyển Nhiên thần sắc có chút thấp nói: "Ta không yên lòng sư thúc, cho nên, tới xem xem."

Mục Vân không nhịn được nói: "Ngươi không yên lòng ta cái gì?"

"Sư thúc, ngươi bệnh, nếu không, chúng ta trước hay là hồi tông môn đi." Tạ Uyển Nhiên nói.

Mục Vân khoát tay một cái, nói: "Không có gì đáng ngại."

Tạ Uyển Nhiên không cho là đúng nói: "Sư thúc, nhưng mà, thời gian sắp tới, nếu không vẫn là nhanh lên hồi tông môn đi."

Mục Vân không nói gì, lại đột nhiên một đầu gối quỳ xuống.

Một cổ nồng nặc viêm lực ngay tức thì nổ lên, Tiêu Cảnh Đình cảm thấy vườn linh dược nhiệt độ thoáng chốc tăng lên mấy chục độ.

Tiêu Cảnh Đình hướng bên cạnh rừng đào nhìn sang, mấy cây cây đào cũng xuất hiện cuốn lá cây tình trạng.

Tiêu Cảnh Đình cuối cùng thấy được lửa độc lúc phát tác cảnh tượng, Tiêu Cảnh Đình chỉ cảm thấy Mục Vân biến thành một cái quả cầu lửa.

Tiêu Cảnh Đình nhìn đen nhánh đất đai, bị nướng thành một mảnh lửa đỏ, chợt cảm thấy sự việc chuyện lớn.

------oOo------

Chương 143: Áp chế lửa độc

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 143:
converter Dzung Kiều cầu phiếu

"Vị sư tỷ này, Mục tiền bối hắn không có sao chứ." Tiêu Cảnh Đình có chút hoảng sợ hỏi.

Mục Vân tên nầy sẽ không là cố ý đi, cố ý gánh khu bắc vườn linh dược phát bệnh, hắn nếu là như thế bệnh đi xuống, kia khu bắc vườn linh dược linh thực, sợ là phải vô số tử thương, Cừu Vân nếu là biết, nhất định sẽ không thả qua hắn.

Tạ Uyển Nhiên nhìn Tiêu Cảnh Đình, có chút hơi khó nói: "Áp chế lửa độc biện pháp vô cùng thiếu, Linh Dược tông ngược lại là có một cái vạn niên hàn băng động, có thể áp chế lửa độc, chẳng qua là nơi này. . ."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tạ Uyển Nhiên, liên tục không ngừng nói: "Vậy ngươi nhanh chóng mang hắn trở về đi thôi." Thanh Vân tiên môn có thể không có gì vạn niên hàn băng động à!

Tạ Uyển Nhiên nhìn Mục Vân, có chút nóng nảy nói: "Nhưng mà, sư thúc lúc này thật giống như không đi được à!"

Tiêu Cảnh Đình xem Mục Vân đốt thành như vậy, không khỏi có chút sợ hết hồn hết vía, Mục Vân đều biến thành quả cầu lửa, đúng là không tốt di chuyển, tên nầy bây giờ giống như một hỏa cầu lớn, người ngoài chỉ sợ là gần người cũng không được.

Tiêu Cảnh Đình bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, lấy ra một chai đan dược, quăng cho Mục Vân, "Mục tiền bối, ngươi thử một chút cái này thuốc, có hay không tác dụng."

Tạ Uyển Nhiên nhìn Tiêu Cảnh Đình, hỏi: "Đây là thuốc gì à!"

Tiêu Cảnh Đình cố làm bình tĩnh nói: "Cái này là dùng để áp chế lửa độc, ta ở chợ đen đào được, xem tiền bối bây giờ tình huống này, chỉ có thể ngựa chết thành ngựa sống."

Tạ Uyển Nhiên nhìn Tiêu Cảnh Đình, tựa hồ có mấy phần hoài nghi, Mục Vân ngược lại không nghi có hắn, thấy đan dược liền trực tiếp ăn hết.

Mục Vân một ăn vào đan dược, lửa độc liền hóa giải không thiếu, cảm nhận được vườn linh dược nhiệt độ không có lại lần nữa lên cao, Tiêu Cảnh Đình cuối cùng thở phào nhẹ nhõm.

Tạ Uyển Nhiên nguyên vốn không phải rất tín nhiệm Tiêu Cảnh Đình, nhưng mà tình thế nguy cấp, cũng không có truy cứu Tiêu Cảnh Đình đan dược phải chăng đối chứng, thấy Mục Vân lửa độc bị chậm tách ra, Tạ Uyển Nhiên không khỏi tràn đầy kinh ngạc.

"Đa tạ." Mục Vân hướng về phía Tiêu Cảnh Đình chắp tay nói.

Tiêu Cảnh Đình khoát tay một cái, nói: "Không khách khí, không khách khí."

"Tiêu sư đệ, mạo muội xin hỏi, không biết đó là cái gì đan dược? Bên trong tay ngươi còn nữa không? Sư thúc phát bệnh đứng lên, thống khổ không chịu nổi, ta vẫn là lần đầu tiên gặp, có đan dược có thể như thế tác dụng." Tạ Uyển Nhiên tràn đầy tha thiết hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lúng túng cười một tiếng, lắc đầu một cái, nói: "Ta trong tay cứ như vậy một viên, không có nhiều."

"Vậy rốt cuộc là đan dược gì à!" Tạ Uyển Nhiên không nhịn được hỏi.

"Ta cũng không biết à!"

Tiêu Cảnh Đình cho Mục Vân ăn đan dược, là Thanh Sương đan, trước Cừu Vân lửa độc, chính là dựa vào đan dược này chữa xong, bất quá, Mục Vân lửa độc tựa hồ nếu so với Cừu Vân nghiêm trọng nhiều, Thanh Sương đan có thể trị Cừu Vân, đối với Mục Vân thương thế nhưng chỉ có thể chậm tách ra.

Tạ Uyển Nhiên nhìn Tiêu Cảnh Đình, lập tức quỳ xuống, nói: "Tiêu đạo hữu, đan dược này đối với ta sư thúc mà nói thật vô cùng trọng yếu, mong rằng ngươi tác thành."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Tạ Uyển Nhiên như thế quỳ hắn, đây là muốn giảm giá hắn thọ à! Con bé này làm sao như thế càn quấy à! Hắn nói hết rồi, đan dược không có, con bé này còn không theo không buông tha, tỏ rõ là không tin hắn à! Được rồi, hắn đích xác là nói láo.

"Tiêu Cảnh Đình, ngươi làm ăn cái gì không biết? Ta để cho ngươi cho ta nhìn cho thật kỹ vườn, ngươi cho ta xem thành như vậy, ngươi là heo sao?" Cừu Vân tràn đầy tức giận đi ra.

Cừu Vân tiếng quát mắng truyền vào Tiêu Cảnh Đình lỗ tai, Tiêu Cảnh Đình nhất thời như trút được gánh nặng, thầm nói: Cứu tinh đến.

Tiêu Cảnh Đình bận bịu đi lên, nói: "Cừu quản sự, cái này không trách ta à! Chủ yếu là có chút đột phát chuyện kiện, ta cũng không biết sự việc sẽ biến thành như vậy."

Cừu Vân lạnh lùng quét Tiêu Cảnh Đình một cái, tràn đầy tàn bạo trách cứ: "Không được là ngươi bất lực kiếm cớ."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Mục Vân có chút chật vật đứng lên, nói: "Thật xin lỗi, đây là ta sai."

"Đương nhiên là ngươi sai, biết mình thân thể có vấn đề, liền không nên đến chỗ loạn hoảng, ngươi biết khu bắc vườn linh dược, có

nhiều ít trân quý linh thực, ngươi nếu là ở chỗ này hoàn toàn bùng nổ lửa độc, vậy toàn bộ khu bắc vườn linh dược, sợ là không mấy bụi linh dược có thể sống sót." Cừu Vân lạnh như băng nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Mục Vân hít sâu một hơi, nói: "Thật xin lỗi, tổn thất bao nhiêu, ta sẽ thường."

Cừu Vân híp mắt, không chút khách khí nói: "Ngươi dĩ nhiên hẳn bồi, chẳng lẽ ngươi muốn ta vì ngươi gánh vác tổn thất sao? Nằm mơ, ta sẽ hãy mau đem giấy tính tiền cho ngươi."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Tạ sư điệt, làm sao qùy xuống đất? Có câu nói là, nam nhi dưới trướng có vàng, không có thể tùy ý quỳ xuống, cô bé này mặc dù không có người đàn ông để ý nhiều như vậy, nhưng là, Tạ sư điệt cũng phải tự yêu, không nên động không nhúc nhích quỳ xuống tốt." Cừu Vân châm chọc nói.

Tiêu Cảnh Đình vội vàng gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Đúng vậy! Tạ tiểu thư, ngươi vẫn là đừng quỳ ta, ta chỉ có cái này một viên đan dược, may mắn đào trở về, nhiều cũng không có."

Tạ Uyển Nhiên sắc mặt xanh lơ một hồi trắng một hồi, mặc dù có chút không cam lòng, Tạ Uyển Nhiên vẫn là đứng lên, thấy Tạ Uyển Nhiên đứng dậy, Tiêu Cảnh Đình không tiếng động thở phào nhẹ nhõm.

"Mục đạo hữu đi nghỉ trước đi, ngươi thân thể này vẫn là sớm một chút hồi Linh Dược tông thì tốt hơn, ta sẽ không tiễn." Cừu Vân lạnh như băng nói.

Mục Vân gật đầu một cái, nói: "Có nhiều quấy rầy, xin lỗi."

Tạ Uyển Nhiên nhìn Cừu Vân, trong con ngươi lộ ra sâu đậm bất

mãn.

Tạ Uyển Nhiên đỡ Mục Vân, rời đi.

. . .

2 người vừa đi, Cừu Vân quay đầu, nhìn Tiêu Cảnh Đình, tràn đầy hoài nghi hỏi: "Ngươi cho hắn ăn cái gì?"

Tiêu Cảnh Đình gãi đầu một cái, có chút cẩn trọng nói: "Chính là khắc chế lửa độc giải dược."

"Linh Dược tông vì Mục Vân, cũng nghĩ tới rất nhiều biện pháp, nhưng là, căn bản không có như thế hiệu quả nhanh chóng đan dược, ngươi cho hắn ăn là Thanh Sương đan?" Cừu Vân hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Cừu quản sự minh xét vật nhỏ, cái gì cũng không gạt được ngài."

Cừu Vân nghiêng Tiêu Cảnh Đình, nói: "Ngươi ngược lại không sợ hắn ân đền oán trả à!"

"Mục tiền bối, hẳn không phải người như vậy đi." Tiêu Cảnh Đình gãi đầu một cái nói.

Cừu Vân bật cười một tiếng, nói: "Ngươi mới biết hắn bao lâu à! Liền dám nói như vậy, một người nếu là vong ân phụ nghĩa, hắn cũng sẽ không đem cái này bốn chữ viết ở trên mặt, ngươi chờ đó."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Cừu quản sự, Mục tiền bối lửa độc bạo phát, tựa hồ vô cùng thống khổ à!" Tiêu Cảnh Đình nói.

Cừu Vân gật đầu một cái, nói: "Cũng phải tự nhiên, lửa độc bạo phát, ngũ tạng lục phủ cũng giống như là bị thiêu hủy, dĩ nhiên là đặc biệt thống khổ."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Hắn tại sao cảm thấy Cừu Vân tên nầy, là đang cười trên nổi đau của người khác đây.

"Bất quá yên tâm đi, hắn là huyền dương thân thể, đốt không chết, hắn mới vừa lửa độc nếu là toàn diện bùng nổ, đừng nói là khu bắc vườn linh dược, chính là ở cách xa mấy cái vườn linh dược, cũng đều phải cho hắn phá hủy, thật là một gieo họa, Linh Dược tông lúc này phái hắn tới, không làm được rắp tâm không thể dò được, cố ý muốn hắn chết ở người khác trên địa bàn." Cừu Vân chuyển động cổ tay nói.

"Ta nghĩ, Mục tiền bối hẳn không như vậy xấu xa." Tiêu Cảnh Đình nói.

Cừu Vân nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Ngươi đối với hắn ngược lại liền hiểu rõ à!"

Tiêu Cảnh Đình khoát tay một cái, nói: "Ta chính là tùy tiện nói một chút, tùy tiện nói một chút mà thôi."

. . .

"Mục sư thúc, cái đó Cừu quản sự, thật giống như thật không tốt tương cùng à!" Tạ Uyển Nhiên nói.

Mục Vân cúi đầu, không nói gì.

Tạ Uyển Nhiên lại nói: "Người kia cũng thật là quá đáng, ngài cũng bị bệnh, hắn còn nói thứ lời đó, chân thực quá đáng."

Mục Vân thản nhiên nói: "Đúng là ta tạo thành khu bắc phát vườn thuốc tổn thất thảm trọng, hắn tức giận cũng là phải."

"Sư thúc, ngươi khá hơn chút nào không? Đan dược kia quả thật có thể tác dụng?" Tạ Uyển Nhiên hỏi.

"Quả thật có chút dùng."

"Nếu có dùng, vậy chúng ta. . ."

"Tiêu Cảnh Đình đã nói, đan dược là ở mua ở trên chợ đen, hơn nữa, người ta không có đền bù đem đan dược lấy ra, đã làm khó được, đừng hủng hổ dọa người." Mục Vân nói.

"Nhưng mà, ngươi thương thế. . ."

"Không có gì đáng ngại." Mục Vân thản nhiên nói.

Tạ Uyển Nhiên nhìn Mục Vân, không nói gì nữa.

. . .

"Sư tỷ, ngươi trở về?" Chu Tiến nói.

Tạ Uyển Nhiên gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Cái Cừu quản sự này lai lịch đã điều tra xong sao?"

Chu Tiến lắc đầu một cái, nói: "Còn không có, cái Cừu quản sự này lai lịch thập phần thần bí, hắn đã qua, cơ hồ là trống rỗng, nghe nói, hắn nóng nảy không phải rất tốt, có thể đến gần người hắn cũng không nhiều."

Tạ Uyển Nhiên cắn một cái hàm răng, nói: "Nào chỉ là không tốt à!" Đối phương khắp nơi nhằm vào nàng, nói, chói tai khó nghe chặt, đối với Mục Vân thái độ, cũng thật không tốt.

"Ta cảm thấy hắn là Trình Nghĩa Thư." Tạ Uyển Nhiên hít sâu một hơi nói.

Chu Tiến sững sốt một chút, nói: "Không thể nào, Trình Nghĩa Thư năm đó bị Mục sư thúc đánh một chưởng, sau đó, Trình trưởng lão xảy ra chuyện, Trình Nghĩa Thư ghi hận Mục sư thúc, cũng không có tìm Mục sư thúc thu hồi hắn trong thân thể huyền dương hỏa

độc, bây giờ đã tốt mấy năm trôi qua, Trình Nghĩa Thư vừa không có huyền dương thân thể, trúng lửa độc nhịn không được lâu lâu à!"

"Trình Nghĩa Thư không có huyền dương thân thể, nhưng là, hắn tinh thông đào tạo linh dược, hẳn có thể tìm được một ít linh dược áp chế huyền dương hỏa độc, hơn nữa, hắn còn trùng hợp trồng một mảnh rừng bích ngọc đào." Tạ Uyển Nhiên nói.

Chu Tiến gật đầu một cái, nói: "Có đạo lý à! Nếu như là Trình Nghĩa Thư, khó trách, hắn sẽ như thế ghi hận sư tỷ ngươi."

Tạ Uyển Nhiên híp mắt mâu, tông môn vì Mục Vân khắp nơi xin thuốc, nhưng là, thu hoạch le que, nhưng mà, Tiêu Cảnh Đình trên tay, lại có thể vừa vặn có áp chế Mục Vân thương thế đan dược, cái này cũng quá kỳ quái, Tiêu Cảnh Đình bất quá trúc cơ trung kỳ tu vi, lại có như vậy đan dược, đối phương có thể là tiếp xúc qua lửa độc.

Tạ Uyển Nhiên nắm chặt quả đấm, nàng vừa tiến vào tông môn, Trình Nghĩa Thư liền khắp nơi cùng nàng đối nghịch, thật vất vả, Trình Nghĩa Thư không thấy, Mục Vân đối với nàng thái độ nhưng thay đổi.

Nghĩ đến mới vừa mình hướng Tiêu Cảnh Đình quỳ xuống, Cừu Vân vậy tràn đầy châm chọc ánh mắt, Tạ Uyển Nhiên cũng cảm giác mặt ngượng hoảng.

"Nếu như, hắn thật sự là Trình Nghĩa Thư, vậy hắn lên cấp kim đan, hẳn trên người độc đã giải, lửa độc hẳn không như vậy dễ dàng giải trừ à!" Chu Tiến nói.

Tạ Uyển Nhiên gật đầu một cái, "Không sai, nhất định là giải trừ."

Tiêu Cảnh Đình lấy ra thuốc, lập tức liền chế trụ Mục Vân lửa độc, Mục Vân lửa độc nếu so với Trình Nghĩa Thư lửa độc nghiêm trọng rất nhiều, đan dược kia nếu có thể hiệu quả nhanh chóng chậm tách ra Mục Vân lửa độc, nên có thể chữa Trình Nghĩa Thư lửa độc.

------oOo------

Chương 144: Cùng nhau ăn cơm

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 144:
converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Cừu Vân đứng ở rừng bích ngọc đào bên ngoài, nhìn mấy bụi bệnh thoi thóp bích ngọc cây đào, chau mày.

"Cừu quản sự." Mục Vân kêu một tiếng.

Cừu Vân xoay người, nhìn Mục Vân, nói: "Mục đạo hữu lại tới à! Mục đạo hữu tới cũng tốt, cũng tiết kiệm phải ta đi tìm ngươi, đây là ngươi giấy tính tiền, ngươi hư hại linh thảo danh sách cùng giá trị đều ở nơi này, hy vọng Mục đạo hữu hãy mau đem tổn thất tiếp tế ta, cũng tiết kiệm phải ta chạy đến Linh Dược tông đi đòi."

Mục Vân nhận lấy giấy tính tiền, khiểm nhiên nói: "Ta thật xin lỗi."

"Ta kinh doanh lâu như vậy vườn thuốc, bị ngươi một phát bệnh, sẽ bị hủy hơn nửa, Mục đạo hữu ngươi thật đúng là đi lại độc dược à! Ngươi tình trạng của mình ta muốn ngươi hẳn rõ ràng à! Ngươi không cảm thấy ngươi bây giờ dáng vẻ, núp ở hàn băng động tránh cả đời, tương đối khá sao?" Cừu Vân nói.

Mục Vân gật đầu một cái, cười khổ một cái nói: "Có lẽ đi, những năm này ngươi qua được không? Nghĩa sách?"

Cừu Vân không nhịn được nắm chặt quả đấm, xụ mặt, lạnh lùng nói: "Ta nghe không hiểu Mục đạo hữu đang nói gì, bất quá, Mục đạo hữu vẫn là thừa dịp còn sớm trở về đi thôi, ngươi ở nơi này tái phát bệnh, ta có thể không chịu nổi, ta cái này khu bắc trong vườn linh

dược linh thảo, có thể không tránh khỏi ngươi dày vò đây."

Cừu Vân xoay người muốn rời khỏi, Mục Vân bắt được Cừu Vân tay, nói: "Thật xin lỗi."

Cừu Vân giơ tay lên cổ tay, lạnh lùng nói: "Buông tay."

Mục Vân nhìn Cừu Vân lạnh ngưng khuôn mặt, buông lỏng tay.

"Nghĩa sách, ngươi còn không có nói cho ta, những năm này, ngươi qua được không?"

Cừu Vân nhìn Mục Vân, bật cười một tiếng, nhích tới gần Mục Vân mấy phần, ngưng mắt nhìn Mục Vân ánh mắt, nói: "Lửa độc phát tác cảm giác, ta muốn ngươi cũng hẳn rõ ràng, ngươi cảm thấy, ngươi qua được không?"

"Ngươi. . . Có thể tới tìm ta, trên thực tế, ta một mực đang đợi ngươi đến tìm ta, chẳng qua là ngươi từ đầu đến cuối đều không tới." Mục Vân cúi đầu nói.

Cừu Vân bật cười một tiếng, nói: "Tìm ngươi? Ta tìm ngươi làm gì? Ngươi liền mình lửa độc cũng không giải quyết được đâu, ta có thể trông cậy vào ngươi cái gì?"

Mục Vân vểnh môi, nói: "Xin lỗi, là ta vô năng."

"Ngươi bây giờ cùng ta nói đúng không khởi, có phải hay không muốn từ ta nơi này biết lửa độc giải dược à! Ta muốn ngươi hẳn biết, ta lên cấp kim đan, trên người lửa độc đã giải." Cừu Vân khoanh tay, tràn đầy hoài nghi nhìn Mục Vân.

Mục Vân nhìn Cừu Vân, cười khổ một cái, nói: "Ngươi là nghĩ như vậy ta?"

Cừu Vân ngoẹo đầu, nói: "Nếu không, ta hẳn nghĩ như thế nào, Mục đạo hữu bây giờ người đẹp làm bạn, thời gian hẳn quý báu rất,

không có chuyện gấp gáp, ngươi hẳn không trống rỗng phản ứng ta như vậy nhân vật nhỏ đi, nếu như không phải là vì lửa độc, ta chân thực không nghĩ tới còn có lý do gì, có thể để cho Mục đạo hữu, như thế lại nhiều lần viếng thăm."

"Ta cùng Tạ Uyển Nhiên không việc gì." Mục Vân nói.

"Không việc gì, ngươi cũng như thế che chở nàng, muốn thật có chút gì, ngươi phải đem nàng cung." Cừu Vân tràn đầy châm chọc nói.

"Ta cùng nàng thật không việc gì."

"Ta dĩ nhiên biết các ngươi không việc gì, ngươi đến bây giờ còn là một xử nam à! Vì kết anh, ngươi ai đều không thể đụng à! Thấy Tạ Uyển Nhiên, ngươi nhất định trong lòng ngứa một chút rất đi, đáng tiếc à! Ngươi thủ thân như ngọc hơn hai trăm năm, lại rơi vào tẩu hỏa nhập ma kết quả, nguyên anh sợ là sẽ không bao giờ, bất quá kiên trì hơn hai trăm năm, bây giờ muốn ngươi phá thân, ngươi nhất định cảm thấy không cam lòng đi." Cừu Vân tràn đầy thở dài nói.

"Kết anh, ta đã không muốn, có thể lại nhìn thấy ngươi ta thật cao hứng, những năm này, ta luôn muốn cùng ngươi nói đúng không khởi, ban đầu, chuyện ngươi cho ta bỏ thuốc. . ."

Cừu Vân nhìn Mục Vân, nói: "Ngươi vẫn cảm thấy ta cho ngươi bỏ thuốc, Mục Vân, ta thừa nhận ta trước kia rất thích ngươi, bất quá, ngươi mị lực còn không có đạt tới để cho ta sử dụng loại này hạ tam lạm thủ đoạn đến nước."

"Lúc ấy ta thần chí không rõ, sau đó suy nghĩ một chút, ta cảm thấy là ta hiểu lầm ngươi."

Cừu Vân nhắm mắt, "Đủ rồi, những chuyện kia cũng chớ nói, ông nội chết, ông nội chú tâm nuôi linh thực, cũng đều đã thuộc về tông môn, bây giờ nói những thứ này, cũng quá muộn, ông nội ta sau khi chết, ngươi cùng Tạ Uyển Nhiên, hẳn không thiếu từ ông nội ta

vườn linh dược mò đúng lúc đi."

"Ta không có."

Cừu Vân sậm mặt lại, nói: "Mau cút đi, chạy trở về Linh Dược tông đi, thấy ngươi, cảm thấy phiền."

Mục Vân: ". . ."

. . .

Cừu Vân cùng Mục Vân ở nơi này vừa nói chuyện, Tiêu Tiểu Phàm các người tung tăng đi tới.

Cừu Vân ở trong đó thấy được một cái khuôn mặt mới Trần Húc, Cừu Vân biết Trần Húc cùng Tiêu Tiểu Đông các người có giao tình, có thể không nghĩ tới, Trần Húc lại có thể chạy đến Thanh Vân tiên môn tới, Trần lão gia tử đem người cháu này làm bảo bối cháu trai vậy trông chừng, kết quả nhưng đem hắn đưa đến Thanh Vân tiên môn tới cùng Tiêu Tiểu Phàm các người cùng nhau, có thể gặp Trần lão gia tử, đối với Tiêu Tiểu Phàm các người rất là tín nhiệm.

"Tiểu Đông, các ngươi làm sao tới?" Cừu Vân hướng về phía Tiêu Tiểu Đông các người lên tiếng chào hỏi nói.

"Trần Húc tới, chúng ta cấp cho hắn đón gió, dự định toàn bộ cái lẩu ăn, muốn từ Cừu quản sự nơi này mua chút linh quả." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Cừu Vân nhìn Tiêu Tiểu Phàm các người, gật đầu một cái, nói: "Không thành vấn đề à! Cùng ta đi vào hái là tốt."

Tiêu Tiểu Phàm nhìn bên cạnh vườn linh dược, nói: "Cừu quản sự, linh dược của ngươi vườn là thế nào à!"

Cừu Vân liếc Mục Vân nhìn sang, tức giận: "Cho hắn đốt thành như vậy."

Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy sùng bái nói: "Tiền bối, ngươi thật là lợi hại à!"

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Tiền bối, là rất lợi hại."

Trần Húc không hiểu nói: "Là bởi vì là đem vườn linh dược làm thành như vậy, cho nên lợi hại?"

"Tiền bối, ngươi đem vườn linh dược làm thành như vậy, lại còn có thể hoàn hảo không hao tổn đứng ở chỗ này ư, nếu là cha, khẳng định đã bị đánh chết." Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy sùng bái nói.

"Bởi vì là Cừu quản sự không đánh lại Mục tiền bối à!" Tiêu Tiểu Tấn nói.

Tiêu Tiểu Đông: ". . ."

Mục đi: ". . ."

"Mấy người các ngươi chớ nói nhảm, cùng để ta đi." Cừu Vân hướng về phía Tiêu Tiểu Phàm các người nói.

" Được a !" Tiêu Tiểu Phàm vui mừng điên vui mừng điên nói.

Cừu Vân quay đầu, hướng Mục Vân nhìn một cái, nói: "Mục đạo hữu, xin ngươi hãy ở lại chỗ này, chớ vào thêm loạn."

Mục Vân chần chờ một chút, gật đầu một cái, nói: " Được."

"Cừu quản sự, ngày hôm qua Mục Vân tiền bối ở khu bắc vườn linh dược bị bệnh sao?" Trần Húc tò mò hỏi.

Cừu Vân gật đầu một cái, nói: "Không sai."

"Mục Vân tiền bối, cũng là đáng thương à!" Trần Húc nói.

"Tại sao nói Mục Vân tiền bối đáng thương à!" Tiêu Tiểu Tấn không hiểu nói.

Tiêu Tiểu Phàm giơ tay lên, hứng thú bừng bừng nói: "Ta biết, ta biết, bởi vì là hắn hơn hai trăm tuổi, còn là một trai tơ, có lẽ, hắn sống đến năm trăm tuổi, vẫn là đồng tử kê một cái."

Tiêu Tiểu Tấn hướng Tiêu Tiểu Phàm, tò mò hỏi: "Đồng tử kê là cái gì gà à!"

Tiêu Tiểu Đông: ". . ."

"Đồng tử kê không phải gà à!" Lôi Huyền gãi đầu một cái nói.

Tiêu Tiểu Tấn như có điều suy nghĩ gật đầu một cái, nói: "Thì ra là như vậy, ta liền nói ta nấu qua trà hoa gà, con gà chọi, năm đen gà, nguyên bảo gà, lùn chân gà, lô hoa gà. . . Chính là không có nấu qua đồng tử kê đây."

Tiêu Tiểu Đông có chút nhức đầu đỡ đỡ trán đầu, nói: "Đồng tử kê không là dùng để nấu, sau này không nên nói bậy nói bạ."

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, "Nga" một tiếng.

Tiêu Tiểu Phàm đến gần Tiêu Tiểu Đông bên cạnh, nói: "Anh cả, anh nói, Mục tiền bối lớn như vậy, vẫn là chỉ đồng tử kê, ngươi nói hắn có thể hay không cần thuốc cường dương à!"

Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Tiểu Phàm, nói: "Không muốn chết, ngươi cho ta im miệng."

Tiêu Tiểu Phàm: ". . ."

Tiêu Tiểu Tấn nhón chân lên, xề gần Tiêu Tiểu Phàm, nói: "Anh Hai, anh cả thật là dữ à!"

Tiêu Tiểu Phàm sâu sắc cho là đúng nói: "Đúng vậy! anh cả thật là dữ."

Tiêu Tiểu Đông nhìn rất có tiếng nói chung Tiêu Tiểu Phàm cùng Tiêu Tiểu Tấn, thầm nói: Em trai đều là ngu xuẩn.

"Trần Húc, ông nội ngươi làm sao biết thả ngươi tới?" Cừu Vân không hiểu nhìn Trần Húc nói.

Trần Húc có chút chán nản nói: "Ta ở nhà, tu vi tiến triển cũng rất chậm chạp, ông nội sẽ để cho ta đi ra giải sầu một chút."

Cừu Vân gật đầu một cái, nói: "Giải sầu một chút là đúng, luôn là tránh ở nhà, nhắm mắt làm liều, cuối cùng là không được."

Trần Húc cười một tiếng, nói: "Ta cũng nghĩ như vậy." Đi qua hơn mười năm, hắn luôn là núp ở ông nội bên người, dùng hết tất cả khí lực đi tu luyện, ngày qua chân thực nhàm chán.

"Ngươi cùng Kiều Tường hôn sự, nghe nói hủy bỏ?" Cừu Vân hỏi.

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Cưỡng ép hái dưa không ngọt, Kiều Tường hắn là một linh căn, từ trước ra sau đặt chân nguyên anh cũng là có thể, ta bất quá là một ba linh căn, có thể may mắn kết thành kim đan, cũng đã là tổ tông phù hộ, chúng ta không thích hợp."

Tiêu Tiểu Đông nhìn Trần Húc, nói: "Ngươi không được nghĩ như vậy, tu luyện không phải chỉ xem tư chất, những thứ khác các loại nhân tố cũng rất trọng yếu."

"Ta biết." Trần Húc cười cười nói.

. . .

Tiêu Tiểu Đông các người ôm một đống linh quả, từ trong vườn đi ra, liền thấy Mục Vân cùng Tạ Uyển Nhiên.

Cừu Vân bật cười một tiếng, nói: "Muốn thân thiết, cũng không xem nhìn xuống đất phương, mới vừa đem chỗ này, gây ra một đoàn hỏng bét, lại có thể lại chạy đến nơi đây, thật là đủ phách lối."

Tạ Uyển Nhiên nhìn Cừu Vân, trong con ngươi lóe lên mấy phần phẫn nộ hận.

Tiêu Tiểu Phàm ôm linh quả, nhìn Cừu Vân nói: "Cừu tiền bối, cám ơn ngươi linh quả, ngươi muốn không muốn cùng chúng ta cùng đi ăn cái lẩu à!"

Cừu Vân gật đầu một cái, nói: " Được a !"

Mục Vân đi tới, nói: "Các ngươi cái này là muốn đi đâu?"

"Tiền bối, ngươi phải đi cơm chùa sao? Nếu không một khối tới đi." Tiêu Tiểu Phàm vòng vo đảo tròng mắt nói.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Cừu Vân, lại nhìn xem Mục Vân, thầm nói: Tiểu Phàm tên ngu ngốc này, mời Cừu Vân, lại mời Mục Vân, đây không phải là thật kỳ quái sao?

Tiêu Tiểu Đông nhìn Mục Vân, thầm nghĩ: Cự tuyệt à! Ngươi cự tuyệt à!

" Được a ! Cám ơn người bạn nhỏ lời mời của ngươi." Mục Vân nói.

Tiêu Tiểu Đông: ". . ." Mục Vân cái này, không phải nghe nói, rất khó sống chung, không để ý tới người sao?

"Ta có thể một khối đi không?" Tạ Uyển Nhiên hỏi.

Tiêu Tiểu Đông: ". . ." Lại thêm một cái cơm chùa.

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An ở một bên chuẩn bị cái lẩu, thấy Tiêu Tiểu Đông một đám người, mang Cừu Vân, Mục Vân còn có Tạ

Uyển Nhiên tới, nhất thời kinh sợ.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An, hỏi: "Đây coi là trạng huống gì à!"

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, nói: "Ta cũng không biết à! Lần này phiền toái."

"Dù sao cũng chỉ là nhiều ba há miệng, không nóng nảy." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An miễn cưỡng cười một tiếng, nói: "Có lẽ đi."

"Hai vị tiền bối cùng Tạ tiểu thư cũng tới à! Tất cả ngồi đi, ngồi đi, mau mời ngồi." Tiêu Cảnh Đình chào hỏi.

Tiêu Cảnh Đình bên này, đều đã chuẩn bị xong hết rồi, Tiêu Cảnh Đình cho Cừu Vân an bài chỗ ngồi, Mục Vân trực tiếp ngồi vào Cừu Vân bên cạnh, Cừu Vân lạnh lùng quét Mục Vân một cái, ngược lại cũng không có mở miệng đuổi Mục Vân rời đi.

Tạ Uyển Nhiên ngồi vào Mục Vân bên cạnh, Tiêu Cảnh Đình làm sao xem, thế nào cảm giác ba người giữa bầu không khí quỷ dị.

Tiêu Tiểu Phàm nắm đũa, hai tròng mắt sáng lên hướng Tiêu Cảnh Đình hỏi: "Cha, có thể ăn chưa?"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Cái này đứa nhỏ chết bầm, ăn một chút ăn, chỉ biết ăn.

"Có thể, có thể." Tiêu Cảnh Đình nói.

Mấy người ngồi quanh ở cùng nhau, ăn.

Tiêu Tiểu Đông rất có phong độ lịch sự cho Trần Húc kẹp mấy khối thịt, chọc cho bên cạnh gà hoa nhỏ, ha ha ha trực khiếu.

Mục Vân tựa hồ cũng muốn cho Cừu Vân gắp thức ăn, bất quá, để

cho Cừu Vân cho trợn mắt nhìn trở về.

------oOo------

Chương 145: Kiều Tường tới

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 145:
converter Dzung Kiều cầu phiếu

Một bữa cơm, một đám tiểu quỷ ăn tận hứng vô cùng, Tiêu Cảnh Đình nhưng như ngồi mũi châm, thật vất vả đưa đi Cừu Vân, Mục Vân, Tạ Uyển Nhiên, Tiêu Cảnh Đình cuối cùng thở phào nhẹ nhõm.

"Con trai, con làm sao đem Cừu tiền bối cùng Mục tiền bối cũng mời tới, lại còn mang theo Tạ Uyển Nhiên." Tiêu Cảnh Đình nửa nằm ở trên ghế sa lon, có chút kiệt sức nhìn Tiêu Tiểu Phàm, người ta đang làm tam giác yêu, nhà mình tiểu quỷ tên ngu ngốc này lại có thể đem đang làm tam giác yêu người đầy đủ mời tới.

Tiêu Tiểu Phàm không hiểu nói: "Vừa vặn gặp, liền cùng nhau mang tới."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Phàm bất đắc dĩ nói: "Con trai, con là nhất thời hưng khởi, đáng thương bố ngươi, mạng cũng hù doạ không có nửa con."

Tiêu Tiểu Phàm không hiểu nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Mạng cũng hù doạ không nửa con, cha, ngươi lá gan cũng quá nhỏ đi, như vậy thì không có nửa cái mạng?"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Hắn làm sao nuôi như thế cái con bất hiếu, chê bố nhát gan.

"Cha, bọn họ ba cái cũng ăn không nhiều à! Cha làm sao đau lòng thành như vậy?" Tiêu Tiểu Tấn phụ họa nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, thầm nghĩ: Cũng không phải sao,

ba tên kia, đích xác là không có các ngươi một bang tiểu quỷ có thể ăn.

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, nói: "Cùng các ngươi những thứ này tiểu quỷ, không nói rõ ràng." Tiêu Cảnh Đình quay đầu, hướng về phía Hứa Mộc An nói: "Xem ngày hôm nay tình hình này, phải nói Mục Vân cùng Cừu quản sự không một chân, liền heo đều không tin."

"Đúng vậy! Nhưng mà bọn họ bây giờ còn có một cái Tạ Uyển Nhiên ở à!" Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Cừu Vân cùng Mục Vân có một chân, đó không phải là đại sự gì, nhiều lắm là yêu nhau tương giết, ngược tình yêu sâu, nhưng là, nhiều một cái, chỉ sợ là muốn máu chảy thành sông.

"Mục Vân tiền bối, rốt cuộc lúc nào mới đi à!" Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình nhún vai một cái, nói: "Ta cũng không biết à! Xem Mục Vân tiền bối dáng vẻ, hắn không phải là muốn lưu lại không đi đi." Theo lý thuyết, bồ đề quả đổi lấy đã kết thúc, Mục Vân nhiệm vụ, cũng đã hoàn thành.

" Được rồi, chuyện này, giao cho Cừu tiền bối đi nhức đầu đi." Hứa Mộc An nói.

. . .

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An sửa sang lại đồ, một tràng tiếng gõ cửa vang lên.

Tiêu Cảnh Đình mở cửa, thấy Tạ Uyển Nhiên.

"Tạ tiểu thư, ngươi làm sao tới?" Tiêu Cảnh Đình có chút da đầu tê dại nói.

"Ta tới, là muốn cùng Tiêu đạo hữu thương lượng một chuyện."

"Chuyện gì à?"

"Lần trước ngươi cho Mục sư thúc ăn đan dược. . ."

Tiêu Cảnh Đình chà xát tay, nhìn Tạ Uyển Nhiên cười một tiếng, có chút lúng túng nói: "Tạ đạo hữu, ta nói thật với ngươi đi, cái đó đan dược nhưng thật ra là Cừu sư thúc cho, ngươi tìm ta không dùng."

Tạ Uyển Nhiên không hiểu nói: "Là Cừu Vân, ngươi không phải nói là ở mua ở trên chợ đen sao?"

Tiêu Cảnh Đình có chút lúng túng nói: "Cừu quản sự không để cho nói đan dược lai lịch, cho nên, ta liền nói là mua ở trên chợ đen."

Tạ Uyển Nhiên nhìn Tiêu Cảnh Đình, sắc mặt vô cùng làm khó xem.

Tiêu Cảnh Đình đưa đi Tạ Uyển Nhiên, không khỏi thở phào nhẹ nhõm, "Cừu quản sự thật là một người tốt à! Hiên ngang lẫm liệt đem sự việc cho tiếp đi qua."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Tiêu Tiểu Tấn ôm một cái gối, đi ra.

"Tạ tiền bối làm sao tới à! Chẳng lẽ là trước ăn chưa no, bây giờ tới muốn ăn?" Tiêu Tiểu Tấn có chút mê hoặc hỏi.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Tiểu Tấn, nói: "Ngươi suy nghĩ nhiều quá, Tạ Uyển Nhiên là người làm đại sự, mới sẽ không vì ăn, cả buổi tối chạy tới đâu, người ta là vì Mục Vân tới."

"Vì Mục Vân tiền bối vậy chỉ đồng tử kê, tại sao? Tới mua thuốc cường dương sao?"

Tiêu Cảnh Đình hướng Tiêu Tiểu Tấn nhìn sang, nói: "Cái này cũng ai cùng ngươi nói?"

"Anh cả ." Tiêu Tiểu Tấn lập tức nghĩa chánh từ nghiêm nói.

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy hoài nghi nói: "Thật?"

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Thật."

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Tiểu Tấn trịnh trọng khuôn mặt nhỏ nhắn, hồ nghi nói: "Tiểu Tấn, ngươi lúc nào, học sẽ nói láo liền à!"

Tiêu Tiểu Tấn che miệng, nói: "Ta sai rồi, là anh Hai nói, bất quá, hắn nói nhiều cha. Mẹ tức giận, liền đẩy tới đại ca đầu đi."

Tiêu Cảnh Đình không hiểu nói: "Tại sao?"

"Bởi vì là anh Hai nói, cha sợ đại ca, sẽ không đánh đại ca." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Cái này 2 cái đứa nhỏ chết bầm là ý gì à! Tiểu Đông mặc dù tuổi còn nhỏ, nhưng là tính cách thành thục, hơn nữa, đầu rất linh hoạt, cho nên, hắn liền đối với thằng nhóc này, tương đối tôn trọng, không sai, là tôn trọng, cái này 2 đứa nhỏ chết bầm lại có thể cảm thấy hắn cái này làm cha sợ con trai, thật là quá đáng.

. . .

Ăn cơm, Tiêu Tiểu Đông cùng Trần Húc cùng đi trên đường.

"Cám ơn ngươi đưa ta." Trần Húc nhìn Tiêu Tiểu Đông một cái nói.

Tiêu Tiểu Đông lắc đầu một cái, nói: "Ngươi không cần khách khí."

Gà hoa nhỏ ngẩng đầu ưỡn ngực đi ở phía trước, trong miệng phát ra "Đắc đắc đắc, đắc đắc đắc " tiếng vang.

"Ta nghe nói, ngươi cái này khế ước thú, ăn Tạ Uyển Nhiên vậy chỉ Thanh Vũ Yến?" Trần Húc hỏi.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Tạ Uyển Nhiên vậy chỉ Thanh Vũ Yến nghe nói huyết mạch bất phàm, ngươi khế ước thú lại có thể có thể đem nàng yêu thú ăn, thật giỏi lắm."

Hoa Hoa "Khặc khặc" kêu lên, Trần Húc tò mò nhìn Tiêu Tiểu Đông, hỏi: "Ngươi khế ước thú nói cái gì vậy?"

Tiêu Tiểu Đông khoanh tay, có chút bất đắc dĩ lắc đầu một cái, nói: "Nó nói, vậy chỉ Thanh Vũ Yến coi là không thể thật lợi hại, bất quá một con chim mà thôi, ở nó trong mắt, chính là một cái tay mơ."

Trần Húc cười lên, nói: "Ngươi khế ước thú thật đáng yêu."

Tiêu Tiểu Đông cười khổ một cái, nói: "Nó nơi nào là đáng yêu, bất quá là có chứng vọng tưởng mà thôi, đúng rồi, ngươi đối với Tạ Uyển Nhiên liền rõ nhiều ít à!" Cha tựa hồ rất kiêng kỵ cô gái kia.

"Tạ Uyển Nhiên nàng bản thân tu vi tiến triển cũng rất nhanh, nghe nói, ở bên trong tông môn rất được coi trọng." Trần Húc nói.

Tiêu Tiểu Đông chần chờ một chút nói: "Ta nghe nói, Tạ Uyển Nhiên ở Linh Dược tông địa vị rất đặc thù."

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Nàng cũng là dục linh sư, mặc dù chỉ có trúc cơ hậu kỳ tu vi, nhưng là, có thể nuôi dưỡng nhiều loại kim đan tu giả, cũng đào tạo không ra linh thảo."

Tiêu Tiểu Đông tràn đầy kinh ngạc nói: "Thần kỳ như vậy?"

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Tiêu Tiểu Đông thầm nói: Tạ Uyển Nhiên là nuôi trồng linh thảo năng

lực lợi hại, vẫn là nàng có đặc thù gì cơ duyên à! Giống như cha, cha có cái đó đặc thù không gian, có thể số lớn dú chín linh thảo, chẳng qua là không gian quá mức bảo bối, rất nhiều linh thảo lấy ra, cha cũng chỉ dám người cho mình dùng.

"Tạ Uyển Nhiên cùng Mục Vân là quan hệ như thế nào à!" Tiêu Tiểu Đông tò mò hỏi.

Trần Húc nhún vai một cái, nói: "Ta biết cũng không phải rất rõ, nghe nói, năm đó Tạ Uyển Nhiên mới vào tông môn lúc này cũng không phải là rất bắt mắt, bất quá, nàng rất may mắn, bị chỉ phái đến Mục Vân tiền bối bên người, chiếu cố Mục Vân tiền bối cuộc sống thường ngày, Mục Vân tiền bối đối với nàng rất là chiếu cố."

"Tạ Uyển Nhiên người dáng dấp đẹp, nghe nói cũng có thể chịu được cực khổ, kỳ ngộ liền liền, trong tông môn người rất nhiều đều thích nàng."

"Nàng cùng Trình Nghĩa Thư không cùng, Trình Nghĩa Thư thích Mục Vân ở Linh Dược tông không phải bí mật gì, Trình Nghĩa Thư ông nội sở trường đào tạo linh dược, Trình Nghĩa Thư thường xuyên cầm linh dược cho Mục Vân, Mục Vân tiền bối là một rất lãnh đạm người, Tạ Uyển Nhiên xuất hiện sau này, Mục Vân tiền bối cùng Tạ Uyển Nhiên tựa hồ có cảm tình."

"Nghe nói, bởi vì là lời đồn đãi, Trình Nghĩa Thư đặc biệt bất mãn Tạ Uyển Nhiên, thường xuyên tìm Tạ Uyển Nhiên phiền toái, chọc cho bên trong tông môn rất nhiều người, đối với Trình Nghĩa Thư rất có ý kiến."

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Là như vậy à!"

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Bên ngoài là như thế lời đồn đãi, nghe nói bởi vì là Tạ Uyển Nhiên, Mục Vân cùng Trình Nghĩa Thư quan hệ lập tức cứng lên rất nhiều, không biết là không phải Trình Nghĩa Thư bị ép, liền cho Mục Vân bỏ thuốc kích thích tình dục, sau đó, Mục Vân đánh bất tỉnh Trình Nghĩa Thư, tông môn sau đó

nghiêm trị liền Trình Nghĩa Thư, Trình Nghĩa Thư ông nội bị đả kích, không bao lâu liền đã qua đời."

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Nghe, thật là phức tạp à!" Trình Nghĩa Thư ông nội là một kim đan, đột nhiên chết, cũng quá kỳ hoặc.

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Sau đó, Trình Nghĩa Thư không thấy, Mục Vân ở thử nghiệm kết đan trong quá trình, tẩu hỏa nhập ma, có người nói, Mục Vân sở dĩ tẩu hỏa nhập ma, cùng Trình Nghĩa Thư có liên quan."

"Vậy Trình Nghĩa Thư đâu ?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

"Mọi người đều nói chết." Trần Húc nói.

"Tại sao?" Tiêu Tiểu Đông không hiểu nói.

"Ban đầu Trình Nghĩa Thư không thấy lúc này trúng Mục Vân một chưởng, Mục Vân là huyền dương thân thể, một chưởng kia mang huyền dương hỏa độc, Trình Nghĩa Thư rời đi tông môn lúc này bất quá trúc cơ tu vi, cho nên, hắn trên căn bản không có gì đường sống." Trần Húc nói.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Thì ra là như vậy, ngươi biết thật nhiều."

Trần Húc có chút quẫn bách cười một tiếng, nói: "Ta ngày thường trừ tu luyện, chính là nghe một vài tin đồn."

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Như vậy à!" Tiêu Tiểu Đông thầm nói: Trần Húc tên nầy, nhìn âm thầm, không nghĩ tới, lại có thể nhiều chuyện như vậy.

Trần Húc gặp Tiêu Tiểu Đông ánh mắt nhìn tới, nói: "Ngươi làm gì nhìn như vậy ta à!"

"Không à! Tùy tiện xem xem." Tiêu Tiểu Đông thu hồi ánh mắt nói.

Trần Húc không nhịn được đỏ mặt.

. . .

Đường Vân Kiệt vội vội vàng vàng đi tới, nói: "Tiểu Đông, Kiều Tường tới."

Tiêu Tiểu Đông nới rộng ra mắt, nói: "Kiều Tường tới? Tại sao? Vô Song tông người, trước không phải đã tới?"

Đường Vân Kiệt gật đầu một cái, nói: "Là như vậy không sai, bất quá, Vô Song tông người cảm thấy phân phối đến bồ đề quả cũng không nhiều, bọn họ có thể là làm hai lần tranh thủ."

Tiêu Tiểu Đông hướng Trần Húc nhìn một cái, hắn thế nào cảm giác, đối phương đây là có dụng ý khác à!

Trần Húc nghe được Đường Vân Kiệt mà nói, không nhịn được nhíu mày một cái, "Bọn họ ngươi tới vào lúc nào?"

"Mới vừa." Đường Vân Kiệt nói.

Trần Húc cúi đầu, thầm nói: Kiều Tường sẽ là hướng về phía hắn tới sao? Vô Song tông một mực ở lôi kéo ông nội, chẳng qua là bởi vì trước chuyện mình, ông nội cùng Vô Song tông nháo vạch.

"Ngươi đối với Kiều Tường. . ."

Trần Húc lắc đầu một cái, nói: "Ta cùng hắn cũng không phải là rất quen."

Trần Húc cũng không có nói láo, hắn ra đời bắt đầu liền bị ông nội câu trước tu luyện, sau đó hắn cùng Kiều Tường hôn sự, cũng là Vô Song tông cùng ông nội sau khi thương lượng thúc đẩy, bất quá, biết Kiều Tường là mình vị hôn phu, Trần Húc vẫn là tâm viên ý mã

một chút, Trần Húc dẫu sao tuổi còn nhỏ, đột nhiên có một ra sắc vị hôn phu, luôn sẽ có chút tâm viên ý mã.

Bất quá, hết thảy ở trải qua hầm mỏ sự việc sau đó liền thay đổi, vô luận chuyện lúc trước, có phải hay không cùng Kiều Tường có liên quan, Trần Húc đều cảm thấy hắn trong lòng cất một cái nghi ảnh, nếu như, hắn cùng Kiều Tường sống được, cái này nghi ảnh nhất định càng ngày sẽ càng lớn.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Trần Húc, nói: "Đã như vậy, ngươi liền không nên cùng hắn gặp mặt."

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Ta cũng muốn như vậy."

Đường Vân Kiệt đi theo Tiêu Tiểu Đông bên người, lặng lẽ truyền âm nói: "Vô Song tông tổng cộng 2 cái Nguyên anh kỳ trưởng lão, một cái trong đó nghe nói chỉ có ba bốn năm sống đầu, một cái khác là một nguyên anh sơ kỳ, tu vi ở cùng cấp tu sĩ khác trong, rất không bắt mắt à."

Tiêu Tiểu Đông quét Đường Vân Kiệt một cái, không nói gì, Vô Song tông tình trạng hắn cũng nghe nói, một khi cái đó thọ nguyên xấp xỉ nguyên anh cút đi, vậy Vô Song tông địa vị liền tràn ngập nguy cơ, nguyên bản Kiều Tường cùng Trần Húc kết hôn, ngược lại là có thể vững chắc một chút Vô Song tông địa vị, chỉ tiếc. . .

------oOo------

Chương 146: Đòi đan dược

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 146:
converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

"Sư tỷ, ngươi trở về à, tình huống như thế nào à?" Chu Tiến thấy Tạ Uyển Nhiên, ân cần hỏi.

Tạ Uyển Nhiên lắc đầu một cái, nói: "Tiêu Cảnh Đình nói đan dược là Cừu quản sự."

Chu Tiến cau mày, buồn bực khó chịu nói: "Vậy muốn lấy được đan dược, không phải muốn đi tìm vậy người xấu xí."

Tạ Uyển Nhiên vểnh môi, hồi lâu sau, mới nặng nề gật đầu một cái nói: "Chỉ sợ chỉ có thể như vậy."

"Đây cũng quá ủy khuất sư tỷ, nếu như, Cừu Vân thật là Trình Nghĩa Thư, vậy sư tỷ ngươi đây không phải là dê vào miệng cọp sao?" Chu Tiến tràn đầy bực mình nói.

Tạ Uyển Nhiên cắn răng, nàng cùng Trình Nghĩa Thư oán hận chất chứa quá sâu, Trình Nghĩa Thư đối với nàng hận thấu xương, nếu như, cái gọi là Cừu Vân thật sự là Trình Nghĩa Thư, vậy nàng tìm tới cửa vân, chỉ sợ là tự rước lấy.

"Sư thúc bệnh, trễ nãi không thể à." Tạ Uyển Nhiên nói.

"Sư tỷ, đây cũng quá ủy khuất ngươi à! Sư thúc hắn còn không cảm kích." Chu Tiến có chút không cam lòng nói.

Tạ Uyển Nhiên cắn môi, ban đầu, Trình Nghĩa Thư ở lúc này bên trong tông môn giúp Trình Nghĩa Thư người nói chuyện cũng không

nhiều, tông môn rất nhiều người cảm thấy Trình Nghĩa Thư ỷ vào ông nội hắn, tự do phóng khoáng vọng là, làm việc lỗ mãng, nhưng mà, Trình Nghĩa Thư rời đi sau đó, rất nhiều người ngã đồng tình khởi Trình Nghĩa Thư tới, cảm thấy Trình Nghĩa Thư vốn là cùng Mục Vân rất xứng đôi, nhưng bởi vì là nàng biến thành như vậy.

Tạ Uyển Nhiên cắn răng, nếu như đan dược thật sự là Trình Nghĩa Thư, vậy Trình Nghĩa Thư đem đan dược cho Tiêu Cảnh Đình là ý gì, cho mượn Tiêu Cảnh Đình tay, đem đan dược cho Mục Vân sao? Như thế, là không phải nói rõ, Cừu Vân đối với Mục Vân hơn tình chưa dứt đây.

Tạ Uyển Nhiên tâm tư không ngừng chuyển động, thầm nói: Lấy Trình Nghĩa Thư năm đó đối với Mục Vân khăng khăng một mực dáng vẻ, hẳn là không đành lòng xem Mục Vân cứ như vậy chết, hắn bây giờ không cầm ra đan dược, có lẽ chẳng qua là ở cầm Kiều mà thôi.

"Sư tỷ, ngươi thế nào?" Chu Tiến hỏi.

Tạ Uyển Nhiên lắc đầu một cái, nói: "Không có sao."

"Đúng rồi, sư tỷ, Vô Song tông Kiều Tường tới, hắn có thể là hướng về phía Trần Húc tới." Chu Tiến nói.

Tạ Uyển Nhiên gật đầu một cái, nói: "Ta biết."

Vô Song tông hôm nay địa vị tràn ngập nguy cơ, trước Trần Húc chuyện, cũng không biết là không phải Kiều Tường bút tích, muốn thật là Kiều Tường bút tích, vậy Kiều Tường tội nghiệt liền lớn.

Tiêu Tiểu Đông những người kia người, vận khí còn thật không tệ, bị Ma Huyết tông trói còn có thể chạy ra khỏi bay lên trời, lại là làm quen lên Trần Lập Phong cháu trai.

"Kiều Tường muốn đuổi kịp Trần Húc cũng không dễ dàng." Tạ Uyển Nhiên nói.

Chu Tiến có chút mê hoặc hỏi: "Tại sao?"

"Ta coi trước Tiêu Tiểu Đông cái tên kia, cùng Trần Húc quan hệ tốt giống như không tệ." Tạ Uyển Nhiên nói.

Chu Tiến sững sốt một chút, nói: "Tiêu Tiểu Đông, chính là cái đó khế ước thú là một con gà người."

Tạ Uyển Nhiên gật đầu một cái, nói: "Không sai."

"Thằng nhóc kia chỉ là một song linh căn, so với Kiều Tường kém không ít." Chu Tiến trầm ngâm một chút nói.

Tạ Uyển Nhiên lắc đầu một cái, một linh căn thì như thế nào, còn không có lớn lên, chính là một người yếu, Tiêu Tiểu Đông bên người con gà kia, nhìn không tầm thường, thằng nhóc kia mười tuổi ra mặt chính là trúc cơ, muốn đến vận thế cũng là không sai, thằng nhóc kia rất thấu triệt rất, Kiều Tường nếu là muốn cùng Tiêu Tiểu Đông cướp người, chỉ sợ không dễ dàng.

. . .

Cừu Vân lo liệu xong trong linh điền chuyện, xoay người đi ra, gặp Tạ Uyển Nhiên.

"Tạ sư điệt à! Có chuyện gì không?" Cừu Vân nhàn nhạt hỏi.

"Không có sao, Cừu sư thúc thật là lợi hại, cái này mảnh vườn linh dược cho ngươi sắp xếp phồn thịnh hướng vinh." Tạ Uyển Nhiên mỉm cười nói

"Ta kia so được ngươi Mục sư thúc lợi hại à! Ta vất vả bận rộn một năm, hắn ở nơi này phát một bệnh, phá hủy ta hơn phân nửa tâm huyết, hắn mới bản lãnh đây." Cừu Vân lạnh lùng nói.

"Có thể cho dù như vậy, Cừu quản sự vẫn là không thể bỏ sư thúc

chết, cho nên, mới để cho Tiêu Cảnh Đình cho sư thúc giải dược, không phải sao?" Tạ Uyển Nhiên nhìn Cừu Vân nói.

Cừu Vân nhìn Tạ Uyển Nhiên, cười lạnh một tiếng nói: "Ngươi là nghĩ như vậy?"

Tạ Uyển Nhiên cười một tiếng, nói: "Chẳng lẽ không đúng sao?"

"Chẳng qua là cơ duyên xảo hợp thôi, ngươi sư thúc cũng không phải là ta người thế nào, ta tại sao phải làm như vậy?" Cừu Vân hỏi.

Tạ Uyển Nhiên nhìn Cừu Vân, nói: "Cừu quản sự thật có thể thả hạ Mục sư thúc, Mục sư thúc nhưng vẫn không bỏ được Trình sư thúc ngươi đây."

Cừu Vân nhìn Tạ Uyển Nhiên, cười một tiếng, mắt gặp bị vạch trần, cũng không phản bác cái gì, nói thẳng: "Cũng đã nhiều năm, ta còn lấy là ta không bản lãnh kêu Mục Vân vậy chỉ đồng tử kê phá thân, ngươi sẽ có biện pháp, bây giờ nhìn lại, ta tựa hồ có chút đánh giá cao Tạ sư điệt ngươi mị lực à!"

Tạ Uyển Nhiên sững sốt một chút, nói: "Trình sư thúc làm sao đều không hồi tông môn, tông môn trưởng bối cũng rất nhớ ngươi, nếu là biết ngươi ném vào Thanh Vân tiên môn, nhất định rất thất vọng."

Cừu Vân híp mắt, hắn mặc dù cách mở ra Linh Dược tông nhiều năm, nhưng coi như người Linh Dược tông, trên người hắn đánh Linh Dược tông nhãn hiệu, nhưng ném vào Thanh Vân tông môn, từ nào đó trình độ mà nói, hắn được là cũng coi là phản bội tông.

"Tông môn có Tạ sư điệt người như vậy mới, nơi nào còn dùng ta à! Ta chẳng qua là kỳ quái à! Tạ sư điệt tuổi quá trẻ, liền có thể nuôi dưỡng ngàn năm linh thảo, ngươi chắc có cái gì thủ đoạn đặc biệt đi." Cừu Vân tràn đầy hoài nghi nói.

Tạ Uyển Nhiên cau mày, nói: "Sư thúc là ý gì?"

Cừu Vân lắc đầu một cái, nói: "Ta có thể có ý gì? Bội phục mà thôi à! Tạ sư điệt ngươi năng lực như vậy, cũng không phải là người bình thường có thể có, ta thật là hâm mộ chặt."

Tiêu Cảnh Đình xa xa thấy Cừu Vân cùng Tạ Uyển Nhiên bóng người, hướng về phía Hứa Mộc An nói: "Cừu Vân cùng Tạ Uyển Nhiên đối mặt."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Xem tình hình, bọn họ 2 cái bây giờ nói thật giống như có chút cứng ngắc."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Khá tốt hắn đem phiền toái ném cho Cừu Vân, nếu không, hắn có thể chiêu không ngăn được Tạ Uyển Nhiên.

. . .

Mục Vân thấy Cừu Vân cùng Tạ Uyển Nhiên, vội vội vàng vàng đi tới, nói: "Các ngươi đang nói chuyện gì đâu ?"

"Tạ sư điệt lo lắng ngươi đâu, muốn ta giao ra đan dược, đáng tiếc, đan dược cũng cho ngươi ăn sạch, ta cũng là thương mà không giúp được gì, Tạ sư điệt nói gì cũng không tin, ta cái này đang không biết làm sao đây." Cừu Vân lạnh lùng nói.

Mục Vân hướng Tạ Uyển Nhiên nhìn một cái, nói: "Tạ sư điệt, ta nói qua chuyện ta, ngươi không cần lo."

Tạ Uyển Nhiên có chút bị thương nhìn Mục Vân, nói: "Nhưng mà."

"Tạ sư điệt, ngươi còn không phải là mục phu nhân đâu, đừng như thế xen vào việc của người khác, coi như ngươi đau lòng ngươi sư thúc, cũng đừng làm người khác khó chịu." Cừu Vân lạnh lùng nói.

Tạ Uyển Nhiên nhìn Cừu Vân, không cam lòng nói: "Ngươi đây rõ ràng là thấy chết mà không cứu."

Cừu Vân cười một tiếng, nói: "Coi như là, thì thế nào đâu ?"

"Ngươi. . ." Tạ Uyển Nhiên cắn răng, nhờ giúp đỡ hướng Mục Vân nhìn sang.

Cừu Vân sậm mặt lại, hướng Mục Vân, nói: "Mục đạo hữu, các ngươi rốt cuộc lúc nào trở về à! Nơi này là Thanh Vân tiên môn, không phải Linh Dược tông, các ngươi tổng ở chỗ này coi là chuyện gì xảy ra à!"

"Xin lỗi, ta trước đem Tạ sư điệt mang về." Mục Vân nói.

"Xin cứ tự nhiên!" Cừu Vân lạnh lùng nói.

Tạ Uyển Nhiên không cam lòng nhìn Cừu Vân một cái, đi theo Mục Vân đi.

"Mục sư thúc." Tạ Uyển Nhiên thật thấp kêu một tiếng.

"Không phải cùng ngươi nói, ngươi không được vân tìm Cừu Vân, hắn lại không thích ngươi, ngươi cần gì phải tổng vân liêu hắn, đối với ngươi đối với hắn cũng không tốt." Mục Vân thở dài nói.

Tạ Uyển Nhiên chần chờ một chút, có chút ủy khuất nói: "Trên người hắn còn có thể cứu sư thúc ngươi đồ, ta cũng là không yên lòng sư thúc, cho nên mới. . ."

Mục Vân nhắm mắt, hít sâu một hơi, nói: "Toa thuốc là hắn, hắn có nguyện ý hay không lấy ra, đều là người ta tự do."

"Sư thúc, nếu như không có giải dược, vậy ngươi sẽ lửa độc công tâm mà chết." Tạ Uyển Nhiên nói.

Mục Vân gật đầu một cái, nói: "Nếu thật sự là như thế, đó cũng là ta số mệnh."

Tạ Uyển Nhiên nhìn Mục Vân vẻ mặt, trong lòng dâng lên một cổ

không cam tình.

. . .

Mục Vân đưa đi Tạ Uyển Nhiên, lại đi tìm Cừu Vân.

"Ngươi tới, Tạ Uyển Nhiên tới, ngươi tới, 2 người các ngươi, thật đúng là không dự định để cho người an tâm à!" Cừu Vân tràn đầy ghét bỏ nói.

Mục Vân tràn đầy áy náy nói: "Xin lỗi."

"Tạ Uyển Nhiên mới tới hát mặt đen, ngươi bây giờ là muốn đi qua hát mặt trắng liền sao? Các ngươi liền khoác một hát, thật đúng là ăn ý à!" Cừu Vân lười biếng uống rượu nói.

Mục Vân vặn sít chặt chân mày, nói: "Uyển Nhiên, nàng tới nói gì không?"

Cừu Vân bật cười một tiếng, nói: "Nàng tới nói gì, Tạ sư điệt ngây thơ hiền lành, có thể nói gì à! Nàng bất quá là lo lắng ngươi, cố sống cố chết muốn ta cứu ngươi."

"Phải không?"

"Ta một chút cũng không muốn cứu ngươi." Cừu Vân nhìn chằm chằm Mục Vân nói.

Mục Vân gật đầu một cái, nói: "Ta biết, xảy ra nhiều chuyện như vậy, ta cũng không có lập trường muốn ngươi cứu ta."

"Ngươi thật là tự biết mình, còn có chuyện khác sao?" Cừu Vân hỏi.

"Trước phá hủy linh dược của ngươi vườn, thật xin lỗi."

"Không việc gì, dù sao bên trong cũng không có cái gì rất đặc biệt đáng tiền, năm đó, ông nội vườn linh dược mới đáng tiền, bên trong

nhiều như vậy quý trọng linh thực, đáng tiếc, ông nội vừa qua đời, vườn linh dược liền bị thu hồi tông môn, mà đương thời ta ở chịu phạt, Liên Gia Gia một lần cuối cũng không gặp được." Cừu Vân vuốt ve trên tay chiếc nhẫn, có chút hoang mang nói.

Hắn bởi vì là chịu phạt, từ hầm băng bên trong đi ra, hết thảy đã cảnh còn người mất, bởi vì là không chịu nổi ông nội qua đời đả kích, hắn trực tiếp rời đi tông môn.

Mục Vân lấy xuống trên tay nhẫn không gian, nói: "Cái này cho ngươi."

Cừu Vân nhận lấy Mục Vân đưa tới chiếc nhẫn, dò xét dò bên trong chiếc nhẫn không gian, "Ngươi cho đồ hơi nhiều à!" Nhẫn không gian bên trong, linh thạch linh thảo pháp khí không thiếu, trên căn bản, có thể coi như là Mục Vân toàn bộ tài sản.

"Chẳng qua là một chút tâm ý của ta." Mục Vân nói.

"Ngươi làm ta là thu mua đồ phế thải, cái gì đều phải?" Cừu Vân đem chiếc nhẫn ném trả cho Mục Vân.

Mục Vân có chút khiểm nhiên nói: "Xin lỗi."

Cừu Vân đem chiếc nhẫn ném hồi cho Mục Vân, nói: "Chính ngươi giữ đi."

"Ngươi không được sao?" Mục Vân hỏi.

"Ngươi đồ, ta nào dám muốn à! Chỉ sợ ở liền sau này, vĩnh không ngày yên ổn." Cừu Vân tràn đầy châm chọc nói.

"Ta giữ lại vật này, cũng không nhiều lắm dùng, cũng cho ngươi đi."

Cừu Vân ngoẹo đầu, nhìn Mục Vân, nói: "Ngươi đây là ý gì, ngươi sắp chết? Cho nên không cần dùng."

Mục Vân nhìn Cừu Vân sắc mặt, nói: "Nếu như, ngươi nghĩ như vậy, có thể để cho ngươi cao hứng một chút, ngươi cứ như vậy muốn đi."

Cừu Vân bĩu môi, nói: "Ngươi chết thật, ta mới cao hứng, chỉ là muốn ngươi chết, chân thực không cao hứng nổi."

Mục Vân: ". . ."

------oOo------

Chương 147: Xem người nói yêu thương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 147: Xem người nói yêu thương
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tiêu Cảnh Đình đứng ở ngoài cửa, thấy Mục Vân trầm mặt đi ra, không khỏi có chút ngây ngẩn.

Mục Vân thấy Tiêu Cảnh Đình, hỏi: "Ngươi tại sao lại ở chỗ này?"

"Cừu quản sự để cho ta tới."

Mục Vân gật đầu một cái, nói: "Phải không?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Mới vừa Cừu quản sự nói có khách, để cho ta trễ giờ đã qua, chắc hẳn vậy khách chính là ngài đi."

Mục Vân gật đầu một cái, nói: "Ta nghĩ chắc là ta đi."

"Ngài và Cừu quản sự trò chuyện như thế nào à!" Tiêu Cảnh Đình tò mò hỏi.

Mục Vân cười khổ một cái, nói: "Chưa ra hình dáng gì."

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy thành khẩn an ủi: "Mục tiền bối, ngươi từ từ đi, sự việc tổng có thể giải quyết."

Mục Vân hướng về phía Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Tiêu sư điệt, ngươi cùng Hứa Mộc An quan hệ tốt như vậy, có bí quyết gì sao?"

"Bí quyết? Không có à! Chúng ta là nhiều năm vợ chồng, đều có ba đứa con nít, nháo cũng nháo không đứng lên à!" Có câu nói là, vợ chồng đầu giường đánh nhau cuối giường cùng, tại sao à! Từ đầu giường lăn đến cuối giường liền cùng liền à! Mục Vân cái này đồng tử kê, kết nối với giường cũng sẽ không à! Khó trách không xử lý tốt sự việc.

Mục Vân có chút hâm mộ nói: "Là như vậy à!"

Tiêu Cảnh Đình nhìn Mục Vân, nói: "Mục tiền bối ngươi cũng không nên quá qua sầu lo, cái này mọi việc thuận theo tự nhiên cho giỏi."

Mục Vân khổ sở cười một tiếng, nói: "Ta đang suy nghĩ ta có phải làm sai hay không, vì kết anh, ta buông tha quá nhiều quá nhiều."

Tiêu Cảnh Đình cúi đầu, xoa xoa lỗ mũi, cũng không nói gì nhiều.

Tiêu Cảnh Đình cúi thấp đầu trừng mắt nhìn, âm thầm thầm nghĩ: Mục Vân bây giờ là hối hận, tên nầy chẳng lẽ là hối hận ban đầu Cừu Vân nhớ nhung trong lòng lúc này không có thừa dịp đem Cừu Vân ăn, sớm nên ăn chưa, kết anh thuộc về kết anh, lên giường thuộc về lên giường, kết quả Mục Vân người này đi, dông dài, làm bây giờ đồng tử kê một cái lửa độc triền thân.

Hắn gần đây hỏi thăm được một cái tin, nghe nói, Mục Vân trên người lửa độc không giải quyết, là không có cách nào lên giường, bởi vì là yêu yêu lúc này rất dễ dàng đem một người khác đốt thành tro bụi, tên đáng thương à!

Mục Vân nhìn Tiêu Cảnh Đình, cười khổ một cái, nói: "Quấy rầy ngươi, ta đi trước."

Tiêu Cảnh Đình liên tục không ngừng nói: "Ngài bận rộn, ngài bận rộn."

Tiêu Cảnh Đình đưa mắt nhìn Mục Vân hình bóng, đi vào Cừu Vân

biệt viện.

"Ngươi tới?" Cừu Vân nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Tiêu Cảnh Đình nhìn Cừu Vân trên tay chiếc nhẫn, như có điều suy nghĩ, "Chiếc nhẫn này, hình như là Mục tiền bối à!"

Cừu Vân gật đầu một cái, nói: "Toàn bộ tài sản của hắn đều ở nơi này, hắn bây giờ biến thành nghèo rớt mồng tơi."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Mục Vân tên nầy, vẫn là rất không tiếc bỏ vốn gốc à!"Mục tiền bối, thật là rộng lượng à!"

"Đều là chút rách rưới hàng, coi là không thể hào phóng." Cừu Vân khinh thường nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Bích ngọc đào vương, thế nào?" Cừu Vân hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gãi đầu một cái, nói: "Vốn là ngược lại là có một cái mau thành sống, bất quá, ít ngày trước Mục tiền bối không phải vân trường Đào Nguyên lung lay một vòng, còn bị bệnh sao? Những cái kia cái cây đào cũng rất dễ hỏng, bây giờ cũng uể oải không dao động, cái đó bích ngọc đào vương, cũng nuy."

Cừu Vân cau mày, hồi lâu khẽ thở dài một hơi, nói: "Thôi, tự làm bậy không thể sống."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Cừu Vân, suy nghĩ một chút mới vừa ra cửa Mục Vân, cảm thấy cái này 2 người, chân thực quấn quít.

. . .

Hứa Mộc An xem Tiêu Cảnh Đình trở lại, hỏi: "Đi gặp qua Cừu Vân?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, có chút mệt mỏi nói: "Đúng vậy!"

"Thế nào?" Hứa Mộc An hỏi.

"Mục Vân tiền bối tựa hồ đem toàn bộ xuất thân đều cho thù Vân tiền bối."

Hứa Mộc An có chút kinh ngạc nói: "Mục Vân tiền bối, đủ thành tâm à!"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Ta cũng nghĩ như vậy."

Hứa Mộc An: ". . ."

"Nhưng mà, sự việc đến nơi này cái đến nước, toàn bộ tài sản cũng không nhất định đủ." Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, thở dài nói.

Hứa Mộc An: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, hắn trước kia nghe người ta nói, nói yêu thương là cõi đời này nhất tốn sức chuyện, bây giờ phát hiện, chính hắn nói yêu thương ngược lại không phải là không mệt, bất quá xem người nói yêu thương, cũng sắp mệt chết đi được, một cái 2 cái tu vi cũng so hắn cao, uy áp rất nặng à!

"Mục Vân kéo không chịu đi, Tạ Uyển Nhiên cũng không đi."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Tạ Uyển Nhiên con bé này cũng vậy, biết rõ Cừu quản sự không thích nàng, còn cứng rắn đi Cừu quản sự trước mặt góp, đúng rồi, Cừu quản sự tìm ta đi hỏi bích ngọc đào chuyện."

"Nguyên bản bích ngọc đào ngược lại là kết liễu không thiếu trái cây, chẳng qua là lần trước Mục Vân một phát bệnh, đào cũng hết cạn sạch, cây đào cũng bệnh thoi thóp." Hứa Mộc An có chút tiếc nuối nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Mục Vân trúng độc rất nặng, Thanh Sương đan sợ cũng không cứu được." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình khoát tay một cái, nói: "Ngã cũng chưa chắc, Cừu Vân ăn Thanh Sương đan là nhất phẩm cấp thấp, nếu là lấy bích ngọc đào vương nhập thuốc, cũng có thể luyện chế cao phẩm cấp Thanh Sương đan, vậy thì có thể chữa khỏi, bất quá, ta xem Mục Vân tình trạng, một viên sợ là không đính dụng, phải nhiều ăn mấy viên mới được."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Có thể đi, đúng rồi, Kiều Tường tới."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Nghe nói."

Trần Húc sau khi trở về, Vô Song tông người mấy lần cầu gặp Trần Lập Phong cũng bị cự tuyệt, Trần Lập Phong bảo vệ cái này cháu trai nhỏ, bảo vệ cùng con ngươi tựa như, mặc dù không có trực tiếp chứng cớ cho thấy, Trần Húc sự việc chính là Kiều Tường làm, nhưng là, Trần Lập Phong cũng không dự định mạo hiểm như vậy, nguyên bản Trần Lập Phong cùng Vô Song tông quan hệ cũng không tệ lắm, lập tức liền khẩn trương.

"Ngươi cảm thấy Trần Húc sự việc, cùng Kiều Tường có liên quan sao?" Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Ta cũng không biết, có thể một nửa một nửa đi, Kiều Tường một linh căn thiên tư, hẳn sẽ không hy vọng hắn hôn sự, bị làm đổi chác." Ban đầu Trần Lập Phong điều tra tới, phát hiện Kiều Tường tựa hồ cũng rất không hài lòng cuộc hôn nhân này, chẳng qua là ngại vì tông môn ý mới đáp ứng, vì vậy, Trần Húc sau khi trở về, Trần Lập Phong dứt khoát liền đem hôn sự đẩy.

"Dĩ nhiên cũng có thể là, bởi vì là có những thứ khác thế lực lo lắng

Vô Song tông cùng Trần Lập Phong kết minh, cho nên, mới làm ra cái quyết định này." Tiêu Cảnh Đình suy nghĩ một chút lại nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Bỏ mặc nói thế nào, Kiều Tường lần này tới, ta cảm thấy vẫn là vì Trần Húc tới, chẳng qua là. . ."

"Chỉ là cái gì?" Tiêu Cảnh Đình tò mò hỏi.

"Trần Húc bây giờ cùng con trai ngươi chung một chỗ đâu, bọn họ chỗ tốt vô cùng." Hứa Mộc An nói.

"Là thằng hai?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, nói: "Không phải, là thằng cả."

Tiêu Cảnh Đình sững sốt một chút, nói: "Là thằng cả, thế nào lại là thằng cả đâu ?"

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, nói: "Chính là thằng cả à!"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Hứa Mộc An nâng cằm, nói: "Thằng cả, tựa hồ đối với thằng nhóc kia có chút ý tứ."

Tiêu Cảnh Đình đầy là tò mò hỏi: "Em làm sao biết?"

Hứa Mộc An nhún vai một cái, nói: "Em hỏi qua thằng cả đối với thằng nhóc kia cảm giác à!"

"Thằng cả nói thế nào à!" Tiêu Cảnh Đình tò mò hỏi.

"Thằng cả nói, mềm nhũn, rất đáng yêu." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." thằng cả cái tên kia, cũng biết khen người đáng yêu.

. . .

"Đây là mới vừa hái linh đào, ngươi nếm thử một chút xem." Tiêu Tiểu Đông đem linh đào đẩy cho Trần Húc nói.

"Cám ơn!" Trần Húc ôm linh đào, gặm.

Gà hoa nhỏ ở Tiêu Tiểu Đông bên người, "Khanh khách" kêu loạn.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Trần Húc miệng to, miệng to gặm linh quả dáng vẻ, khóe miệng mân ra một chút cười khẽ.

Ban đầu ở hầm mỏ lúc này Trần Húc chính là như vậy, mặc dù bối cảnh bất phàm, nhưng là, hết sức thức thời vụ, nghe lời, cho cái gì ăn cái gì, hết sức tốt nuôi.

Ban đầu ở hầm mỏ lúc này Trần Húc đầy mặt tro than, gầy trông mong, nhìn giống như dân tỵ nạn, đoạn này thời gian, bị nuôi trở về, ngược lại cũng uổng công mập mạp, rất là đáng yêu.

Đường Vân Kiệt chạy tới, nói: "Kiều Tường tới."

Tiêu Tiểu Đông sờ cằm, nói: "Hắn tới à! Vậy mời đi."

Đường Vân Kiệt nhìn Tiêu Tiểu Đông, lại nhìn xem Trần Húc, nói: "Trần thiếu, ngươi. . ."

Trần Húc nhíu mày một cái, hắn vẫn là không rõ được chuyện lúc trước là không phải Kiều Tường làm, hắn không muốn oan uổng người tốt, nhưng cũng không dám cùng một cái có thể hại người mình tiếp xúc quá sâu, cho nên, chỉ có thể xa lánh.

"Vẫn là gặp vừa gặp đi." Trần Húc nói.

Hắn trở về sau đó, Vô Song tông liền lại nhiều lần phái người đến cửa, lần này Kiều Tường truy đuổi tới, hắn nếu không gặp mặt một lần, đem lời nói rõ ràng, vậy từ trước ra sau còn có phiền đây.

Kiều Tường đi vào, gà hoa nhỏ lười biếng quét Kiều Tường một cái, nằm trên đất đánh ngáp.

"Trần sư đệ, đã lâu không gặp, nghe nói ngươi bị Ma Huyết tông người bắt, ta rất lo lắng ngươi." Kiều Tường nói.

Trần Húc cười một tiếng, nói: "Khá tốt, đã qua."

Tiêu Tiểu Đông ngồi một bên, đánh giá Kiều Tường, thầm nói: Kiều Tường tên nầy, dáng dấp còn thật đẹp trai, cùng Mục Vân cái tên kia vậy, đều là mặt đầy kẻ gây họa giống như, tư chất cũng không tệ lắm, khó trách Vô Song tông sẽ để cho Kiều Tường cùng Trần Húc kết thân, như vậy một cái có tài có hình dáng thiếu gia, một cái không bước chân ra khỏi nhà cô gái, như thế nào ngăn cản ở à! Bất quá, Kiều Tường khá hơn nữa, Trần Húc trải qua như vậy một lần, cũng không biết lại hướng về phía người đã tuyệt vọng rồi.

"Ta nghe nói, ngươi là bị giả mượn ta danh nghĩa hẹn đi ra." Kiều Tường nói.

"Sự việc đều đi qua, ta không muốn nói thêm." Trần Húc có chút kháng cự nói.

Kiều Tường nhìn Trần Húc, nói: "Nhưng mà, ta đối với sư đệ khâm mộ không dứt, sư đệ mất tích sau đó, ta lòng như lửa đốt, thật vất vả sư đệ trở về. . ."

Trần Húc nhìn Kiều Tường, nói: "Ta biết, ta mất tích sau đó, sư huynh xài rất lớn khí lực tìm ta, ta rất cảm kích, bất quá, lần này bị bắt sau đó, ta sâu sắc cảm nhận được, ta tu vi không đủ, cho dù có ông nội bảo vệ, chính ta tu vi không đủ, chỉ có thể mệt người mệt mỏi mấy, cho nên, ta tạm thời không muốn cân nhắc hôn sự, phụ lòng sư huynh yêu thích, ta thật xin lỗi."

Kiều Tường cùng Trần Húc nói hồi lâu, Trần Húc không có động tĩnh, chỉ đành phải lộ vẻ tức giận rời đi.

Kiều Tường rời đi sau đó, Trần Húc níu ống tay áo, có chút phiền muộn.

"Thế nào sao?" Tiêu Tiểu Đông nhìn Trần Húc nói.

Trần Húc lắc đầu một cái, nói: "Không có sao."

"Không thể bỏ hắn sao?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Trần Húc lắc đầu một cái, nói: "Không có, ta biết hắn cũng không thích ta, bất quá bởi vì là ông nội, hắn tựa hồ không thể không thích ta."

Tiêu Tiểu Đông: ". . ." Trần Húc lòng, ngược lại là thông suốt rất à!

"Ngươi làm sao biết hắn không thích ngươi?" Tiêu Tiểu Đông tò mò nói.

Trần Húc suy nghĩ một chút, nói: "Thích một người hẳn giống như cha ngươi cùng mẹ ngươi phụ vậy, mặc dù không có cái gì long trời lở đất, cũng không treo ở ngoài miệng, nhưng là, có thể cảm giác được tình cảm của bọn họ rất tốt."

Tiêu Tiểu Đông: ". . ."

------oOo------

Chương 148: Nơi nhờ không thuộc mình

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 148: Nơi nhờ không thuộc mình
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Kiều Tường tràn đầy buồn bực rời đi Tiêu Tiểu Đông biệt viện.

"Kiều sư huynh, ngươi có thể nói hay không phục Trần Húc à! Nếu là không thuyết phục được hắn, tông môn bên kia không dễ ăn nói à!" Vừa gặp Kiều Tường đi ra, Ngô Lực lập tức nghênh đón nói.

Kiều Tường nắm chặt quả đấm, trong lòng có mấy phần bất mãn, hắn là một linh căn, vô luận là ở đâu cái tông môn, cũng có thể bị dùng lễ, tông môn đối với tự mình rót cũng xem là tốt, trừ cầm mình chung thân đại sự làm trò đùa chuyện này.

Trần Húc là Nguyên anh kỳ lão quái vật cháu trai, có như thế cái bối cảnh, hắn nếu là cưới vợ Trần Húc, ở Trần Lập Phong trước khi chết, hắn cả đời đều phải bị cái cô gái đè.

Trần Húc bất quá là một ba linh căn, coi như may mắn trúc cơ, có thể hay không kết đan còn là một vấn đề, nghĩ đến muốn cùng Trần Húc kết hôn, Kiều Tường cũng có chút phiền não.

"Ta biết." Kiều Tường có chút không kiên nhẫn nói.

Tông môn trưởng lão đã cho hắn xuống thông điệp cuối cùng, muốn hắn nghĩ biện pháp cưới vợ Trần Húc, lúc trước Trần Húc mất tích, Trần Lập Phong tra được cùng hắn có liên quan, đối với Vô Song tông lòng trong lòng bất mãn, tông môn trưởng lão cảm thấy chỉ có hắn cưới vợ Trần Húc, mới có thể hòa hoãn cùng Trần Lập Phong

quan hệ.

"Sư huynh, ngươi xem Trần Húc hắn, nguyện ý không?" Ngô Lực thử dò xét hỏi.

Kiều Tường nhíu mày một cái, trong lòng tràn đầy tức giận, hắn là thiên chi kiêu tử, ở bên trong tông môn, hắn nếu là vừa ý ai, cái nào cũng không biết cự tuyệt hắn, Trần Húc hắn bất quá là ba linh căn, dáng dấp cũng không vượt trội, nếu không phải là có cái Nguyên anh kỳ ông nội, hắn cần gì phải để ở trong lòng.

"Sự việc, có thể có chút phiền toái." Xem Trần Húc trước khi thái độ, tựa hồ đối với mình cũng không phải là rất bạn thân, mới vừa rời đi, hắn còn quay đầu nhìn đối phương một cái, đối phương mặt đầy như trút được gánh nặng, thật giống như hắn rời đi là bỏ rơi cái gì bọc quần áo, Trần Húc nhất định là hoài nghi Ma Huyết tông sự việc cùng hắn có quan hệ.

"Sư huynh, ta nghe nói Trần Húc lâm vào hầm mỏ trong sau đó, một mực cùng Tiêu Tiểu Đông các người đợi chung một chỗ, ở hầm mỏ trong đợi hết mấy tháng, thời gian dài như vậy, coi như là xảy ra chút gì, cũng là có thể." Ngô Lực nói.

Kiều Tường có chút phiền não nhìn Ngô Lực một cái, nói: "Ta coi trước Tiêu Tiểu Đông cùng Trần Húc quan hệ tốt giống như không tệ."

"Tiêu Tiểu Đông bất quá là một song linh căn, nghe nói tư chất cũng không được khá lắm, đối phương nhất định là nhìn trúng Trần Húc thân phận, cho nên, cố ý lấy lòng đâu, hắn tư chất xa xa kém hơn hắn em trai à! Hắn nếu là muốn đuổi kịp em trai hắn tu vi độ tiến triển, vậy cưới vợ Trần Húc, sẽ là con tốt đường." Ngô Lực nói.

Kiều Tường gật đầu một cái, thầm nói: Cũng không phải là, song linh căn cùng một linh căn mặc dù chỉ kém một nhánh linh căn, nhưng là, chênh lệch cũng là thiên đại, song linh căn mặc dù cũng xem là tốt, nhưng là, đối với chỉ lấy thiên tài tông môn mà nói, chân

thực coi là không thể cái gì, Tiêu Tiểu Đông nếu là có một cái Nguyên anh kỳ làm núi dựa, sau này tự nhiên bình bộ Thanh Vân.

"Sư huynh, ngươi phải nắm chặt một chút à! Trần Húc cũng không biết lúc nào hồi vân, nếu là Trần Húc trở về, vậy thì càng không tốt đến gần." Ngô Lực tràn đầy phiền muộn nói.

Ngô Lực trong lòng ngầm thầm kêu khuất, tông môn phái tự mình tới trợ giúp Kiều Tường, nếu là Kiều Tường không làm được nhiệm vụ, tông môn không thể bỏ cầm Kiều Tường cái này một linh căn khai đao, nói không chừng sẽ đem oán khí rải ở hắn trên đầu.

Kiều Tường nắm chặt quả đấm, Trần Húc từ hầm mỏ sau khi trở về, tông môn mang hắn mấy lần đi cầu gặp, cũng để cho Trần Lập Phong cho chận ở ngoài cửa, Kiều Tường không bị lớn như vậy ủy khuất, trong lòng bực bội không dứt.

Kiều Tường âm thầm thầm nghĩ: Trần Húc mình đần, bị Ma Huyết tông người lừa đi ra ngoài, Trần Lập Phong nhưng hết lần này tới lần khác ghi hận đến hắn trên đầu, chân thực quá đáng.

Thật ra thì, Trần Húc mới vừa mất tích lúc này Kiều Tường mặc dù biểu hiện đau buồn, nhưng trong lòng có chút mừng rỡ, Kiều Tường trẻ tuổi khí thịnh, vừa vào tông môn, liền được nhìn chăm chú, tông môn trưởng bối cũng đối với hắn coi trọng rất, đợi truyền ra hắn cùng Trần Húc hôn sự, tông môn có tin đồn nói hắn là ăn bám.

Kiều Tường sau khi nghe được, bất mãn hết sức, nhưng cũng chưa từng nghĩ chỗ hiểm Trần Húc tánh mạng, bất quá, Trần Húc bình an trở về, cùng hắn giải trừ hôn ước, hắn ở trong tông môn đãi ngộ vừa rơi xuống ngàn trượng, Kiều Tường lại rất là không cam lòng, âm thầm oán trách tại sao Trần Húc không dứt khoát chết ở trong hầm mỏ.

Kiều Tường ở bên này suy nghĩ, trên người truyền âm phù một hồi nóng lên, Kiều Tường lấy ra nhìn xem, là lạc vũ Đình tới truyền tin, Kiều Tường trong lòng một hồi kích động, ở hắn cùng Trần Húc hôn

sự quyết định trước, hắn cùng lạc vũ Đình liền lẫn nhau sinh lòng hảo cảm, chẳng qua là, 2 người tuổi tác cũng không lớn, sợ bị tông môn tiền bối quở trách không công việc chính đáng, liền vẫn không có lộ ra.

Kiều Tường làm sao cũng không nghĩ tới, tông môn sẽ tự tiện quyết định hắn cùng Trần Húc hôn sự, hôn sự truyền ra sau đó, Kiều Tường cũng không dám lại trắng trợn cùng lạc vũ Đình lui tới, một cái Nguyên anh kỳ tu sĩ lửa giận, không phải bọn họ có thể tiếp nhận nổi.

Kiều Tường đang đứng ở thời kỳ phản nghịch, hôn sự truyền ra sau đó, hắn thu liễm rất nhiều, lại không có cùng lạc vũ Đình đoạn tuyệt lui tới, Trần Húc mất tích sau đó, Kiều Tường còn âm thầm vui mừng, thầm nghĩ: Nếu là Trần Húc không về được, vậy hắn là Trần Húc độc thân mấy năm, cùng tông môn trưởng bối quên chuyện này, như thường có thể muốn kết hôn ai liền cưới ai.

Lạc vũ Đình tin tới, hướng về phía ân cần hỏi han một phen, Kiều Tường cùng lạc vũ Đình oán trách mấy câu, liền chặn truyền tin.

. . .

Kiều Tường lại tìm Trần Húc mấy lần, không công mà về, mỗi lần không phải để cho Trần Húc qua loa lấy lệ mấy câu liền đuổi đi, chính là Trần Húc trực tiếp tránh không gặp, Kiều Tường tính nhẫn nại không khỏi càng ngày càng kém.

"Kiều sư huynh, không bằng, chúng ta đi tìm Mục Vân sư thúc, Mục Vân sư thúc là Linh Dược tông cao nhân, nếu như, có hắn hỗ trợ nói chuyện, sự việc có lẽ sẽ dễ giải quyết một ít." Ngô Lực đề nghị.

Kiều Tường có chút chần chờ nói: "Tìm hắn? Có thể được không? Hắn sẽ giúp ta."

Ngô Lực gật đầu một cái, nói: "Cái này, có hắn hỗ trợ, tổng so không có được a!"

Kiều Tường gật đầu một cái, nói: "Vậy ta thử một lần đi." Trần Húc nơi đó, vô luận hắn giải thích thế nào, Trần Húc cũng yêu không hợp lý, vừa thấy được hắn liền một bộ phải nhanh một chút kết thúc nói chuyện dáng vẻ, Kiều Tường cảm thấy đối phương khẳng định cùng Tiêu Tiểu Đông có một chân, Trần Húc gặp Tiêu Tiểu Đông lúc này liền hòa nhã.

Hắn một cái một linh căn thiên tài cũng thấp giọng hạ khí, Trần Húc tên nầy, nhưng yêu không hợp lý, nếu không phải xem ở đối phương có cái nguyên anh ông nội phân thượng, không qua một cái ba linh căn, ai nguyện ý phản ứng à!

. . .

Mục Vân lưu lại ở trong phòng khách bể đầu sứt trán, liền nghe được người phía dưới báo lại, Kiều Tường tới thăm.

"Sư thúc, ngươi muốn gặp hắn sao?" Mục Vân bên người tiểu tu sĩ hỏi.

Mục Vân gật đầu một cái, nói: "Gặp đi." Vô Song tông thiên tài đệ tử, hắn vẫn là cho 2 phần mặt mũi.

"Gặp qua Mục sư thúc." Kiều Tường đi vào con đường.

Mục Vân gật đầu một cái, thản nhiên nói: "Mời ngồi đi."

"Cám ơn Mục sư thúc." Kiều Tường ở cái ghế một bên ở trên ngồi xuống.

"Mục sư thúc thân thể khá hơn chút nào không?" Kiều Tường tràn đầy ân cần hỏi.

Mục Vân nhàn nhạt cười một tiếng, nói: "Tạm được đi, vô sự không lên điện tam bảo, Kiều sư chất muốn nói gì cứ nói thẳng ra đi."

Kiều Tường sắc mặt đổi một cái, sau đó nói: "Mục sư thúc chắc hẳn biết, ta cùng Trần Húc sư đệ có hôn ước."

Mục Vân gật đầu một cái, nói: "Ta biết, hôn ước không phải giải trừ sao?"

"Nhưng mà, ta không bỏ được Trần Húc sư đệ, hơn nữa, Trần Húc sư đệ sự việc, ta cũng không biết chuyện." Kiều Tường nói.

Mục Vân gật đầu một cái, nói: "Chuyện này đi qua liền đi qua đi, giữ Trần gia vị kia lão tiền bối tính tình, ngươi có thể bảo vệ một mạng, đã là may mắn."

Trần Húc là Trần Lập Phong duy nhất cháu trai, Trần Lập Phong vì người cháu này, có thể nói là không chỗ nào không cần hắn vô cùng, Kiều Tường cùng Trần Húc mất tích liên hệ quan hệ vẫn còn không có xảy ra việc gì, có thể gặp Kiều Tường mạng lớn, bất quá, Trần Húc bị Ma Huyết tông bắt chuyện, hẳn không phải là Kiều Tường làm, quá mạo hiểm, một khi sự việc bại lộ, Kiều Tường sẽ chết không có chỗ chôn.

"Nhưng mà, ta cùng Trần Húc sư đệ vốn là ông trời tác hợp cho, ta chân thực không cam lòng buông tha." Kiều Tường nói.

Mục Vân nhìn Kiều Tường, ngón tay nhẹ giam trước cái ghế, nói: "Ngươi cần ta là ngươi làm gì?"

"Ta hy vọng Mục Vân tiền bối, có thể giúp ta ở Trần Húc sư đệ trước mặt nói tốt một chút."

Mục Vân khổ sở cười một tiếng, nói: "Thương mà không giúp được gì à!" Chuyện mình hắn cũng không giải quyết được, nơi nào có nhàn hạ thoải mái đi quản những người khác việc vớ vẩn, "Ta cùng Trần Húc cũng không phải rất quen, coi như ta giúp ngươi nói chuyện, cũng không thay đổi được cái gì."

Mục Vân cùng Kiều Tường ở nơi này vừa nói chuyện, một người tu

sĩ đi vào bẩm báo nói, Tiêu Tiểu Tấn tới.

Nghe được Tiêu Tiểu Tấn tới, Mục Vân trên mặt nhất thời hiện lên mấy phần vẻ vui mừng, nói: "Mời vào đi."

Kiều Tường nhìn Mục Vân trên mặt vui mừng, không khỏi nhíu mày một cái, Kiều Tường sau khi đến, biết trong Thanh Vân tiên môn, Tiêu gia 3 anh em lửa rất, thằng cả nuôi một con gà, thông thường yêu thú thấy cũng né tránh, chủng loại bất phàm, thằng hai là một linh căn, vào tông môn không lâu liền khắc chết sư phụ, vẫn còn sống thuận buồm xuôi gió, Tiêu gia 3 anh em cùng Trần Lập Phong quan hệ không cạn, Trần Lập Phong còn dặn dò Thanh Vân tiên môn phải chiếu cố thật tốt.

"Tiểu Tấn tới à!" Mục Vân nhìn Tiêu Tiểu Tấn, trên mặt hiện lên liền nồng nặc nụ cười.

Kiều Tường nhìn 2 người, trong lòng dâng lên một cổ bất mãn tình, hắn lúc tới Mục Vân sắc mặt nhàn nhạt, thỉnh cầu của hắn, Mục Vân cũng lạnh nhạt, kết quả Tiêu Tiểu Tấn tới một cái, Mục Vân liền đổi một cái khuôn mặt, Tiêu Tiểu Tấn là thứ gì à! Đáng giá Mục Vân tiền bối mắt khác đối đãi.

Mục Vân nhàn nhạt nhìn Kiều Tường, nói: "Kiều sư chất, chuyện ngươi, ta thật thương mà không giúp được gì, mời ngươi trở về đi."

Kiều Tường đứng lên, sắc mặt có chút khó coi nói: "Vậy ta không quấy rầy tiền bối."

Kiều Tường xụ mặt, có chút cáu phẫn rời đi.

Tiêu Tiểu Tấn đầy là tò mò hỏi: "Mục tiền bối, tên nầy đến tìm ngươi làm gì à!"

"Tên nầy tìm ta, để cho ta hỗ trợ đòi vợ." Mục Vân nói.

Tiêu Tiểu Tấn trợn to mắt, kinh ngạc nói: "Ồ, tìm ngươi hỗ trợ đòi vợ,

nhưng mà, tiền bối chính ngươi cũng còn không vợ à!"

Mục Vân ngạnh liền một chút, âm thầm thầm nghĩ: Chính là nói à! Chính hắn cũng còn không vợ đâu, chuyện mình hắn đều không bằng giải quyết, từ đâu tới nhàn hạ thoải mái giúp người khác.

"Tiểu Tấn, ngươi tới làm gì à!" Mục Vân hỏi.

Tiêu Tiểu Tấn trừng mắt nhìn, nói: "Ta nghe nói, tiền bối ngươi, biến thành nghèo rớt mồng tơi."

Mục Vân: ". . ." Được rồi, hắn đem toàn bộ xuất thân đều cho Cừu Vân, quả thật coi như là nghèo rớt mồng tơi.

"Ta làm một nồi cháo gà, an ủi ngươi." Tiêu Tiểu Tấn từ nhẫn không gian bên trong lấy ra một nồi nóng hổi cháo gà nói.

Mục Vân gật đầu một cái, nói: "Cám ơn."

Tiêu Tiểu Tấn vội vàng lắc đầu một cái, nói: "Không cần khách khí, không cần khách khí."

"Mục tiền bối, ngươi biết nấu cơm sao?" Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

Mục Vân lắc đầu một cái, nói: "Không biết."

Tiêu Tiểu Tấn đầy là đồng tình nhìn Mục Vân, Mục Vân không hiểu nhìn Tiêu Tiểu Tấn, nói: "Thế nào sao?"

Tiêu Tiểu Tấn lắc đầu một cái, nói: "Không việc gì, không việc gì, chính là cha nói, tìm chồng muốn tìm có tiền, biết nấu cơm, "

Mục Vân: ". . ." Như vậy tính được mà nói, hắn cái gì cũng không hợp cách.

Tiêu Tiểu Tấn đầy là đồng tình nhìn Mục Vân, nói: "Tiền bối, ngươi phải cố gắng à!"

Mục Vân: ". . ." Hắn tại sao cảm thấy hắn bị một nhóc con, cho khinh bỉ nhìn.

------oOo------

Chương 149: Bị cảnh cáo

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 149: Bị cảnh cáo
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

"Kiều sư huynh, ngươi không có sao chứ." Ngô Lực xem Kiều Tường nổi giận đùng đùng đi ra, tràn đầy ân cần hỏi.

Kiều Tường có chút tức giận nói: "Không có sao, chẳng qua là Mục Vân tiền bối không thể nào giúp ta, hắn cùng Tiêu gia vậy 3 anh em quan hệ tốt rất, chúng ta bây giờ chỉ có thể khác muốn biện pháp."

Ngô Lực sững sốt một chút, nói: "Không thể nào, Tiêu gia những người đó như thế lợi hại, chẳng những quá giang Trần Lập Phong, còn quá giang Mục tiền bối."

Kiều Tường một quyền đập ở bên cạnh trên đá, đá ngay tức thì chia năm xẻ bảy, Kiều Tường tràn đầy tức giận mắng liền một câu, "Đáng ghét!" Bởi vì trước Trần Húc chuyện, Trần Lập Phong tựa hồ rất coi trọng Tiêu Cảnh Đình người một nhà, kết quả bây giờ Mục Vân cũng cùng Tiêu Cảnh Đình người một nhà đi gần, Tiêu gia mấy thằng nhãi con dựa vào cái gì à!

Kiều Tường nghĩ tới đây đoạn thời gian, mình đã bị lãnh ngộ, cảm thấy bực mình khó dằn.

Bên trong nhà, Mục Vân cùng Tiêu Tiểu Tấn trò chuyện khí thế ngất trời.

"Tiểu Tấn, ngươi cảm thấy anh cả ngươi, tốt đòi vợ sao?" Mục Vân tò mò hỏi.

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Tốt đòi à!"

"Tại sao vậy chứ?" Mục Vân đầy là tò mò hỏi.

"Ông anh rất biết kiếm tiền à! Đi theo ông anh, cật hương, uống cay, ông anh là người có tiền." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Mục Vân: ". . ." Nguyên lai Tiêu Tiểu Đông là người có tiền, mà hắn là người nghèo rớt mồng tơi.

"Anh ngươi rất có tiền sao?" Mục Vân hỏi.

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Dĩ nhiên, anh ta mỗi ngày muốn mua hai mươi con chim cho hắn gà ăn, người bình thường không nuôi nổi có thể ăn như vậy sủng vật." Tiêu Tiểu Tấn gãi gãi mặt, thầm nghĩ: Đại ca nuôi như thế một cái đốt tiền gà, có lẽ phải không được bao lâu, đại ca cũng sẽ bị ăn nghèo, đến lúc đó, thì phiền toái.

"Anh ngươi biết nấu cơm?" Mục Vân hỏi.

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Biết a! Đại ca thông minh tuyệt đỉnh, mặc dù hắn không thích nấu cơm, nhưng là, hắn biết nấu cơm."

"Nói như vậy, anh cả ngươi, rất dễ tìm vợ?" Mục Vân hỏi.

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Ông anh sau này nhất định sẽ biến thành cướp tay hàng."

Mục Vân gật đầu một cái, thuận miệng hỏi: "Vậy anh Hai ngươi đâu ?"

"Anh Hai không được, anh Hai không biết làm cơm, anh Hai chỉ biết ăn, không biết làm, bất quá không quan hệ, đại ca nói, anh Hai tìm người có tiền, có thể làm cơm gả cho liền tốt." Tiêu Tiểu Tấn thản nhiên nói.

Mục Vân: ". . ."

. . .

Tiêu Cảnh Đình ở ruộng đất trong bận rộn, Hứa Mộc An ở một bên hỗ trợ.

"Chính là hắn sao?" Kiều Tường hỏi.

Ngô Lực gật đầu một cái, nói: "Không sai, Kiều sư huynh, chính là hắn, Tiêu Tiểu Phàm, Tiêu Tiểu Đông đều là hắn con trai, nghe nói, tên nầy cùng Mục Vân tiền bối quan hệ không tệ."

Kiều Tường nhìn Tiêu Cảnh Đình, có chút khinh thường nói: "Cái gì à! Bất quá là một làm ruộng."

Ngô Lực gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Chính là một thông thường linh thực phu, nghe nói quản cái này mảnh vườn thuốc Cừu quản sự đối tốt với hắn."

Kiều Tường hướng Tiêu Cảnh Đình phương hướng nhìn sang, nói: "Tiêu Cảnh Đình cái gì tư chất à!"

"Là ba linh căn." Ngô Lực nói.

"Ba linh căn, dở như vậy tư chất, lại có thể sinh một một linh căn con trai." Kiều Tường có chút kinh ngạc nói, đối với Tiêu Tiểu Phàm, Kiều Tường vẫn là có chút kiêng kỵ.

Ngô Lực gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Đi đại vận."

Hứa Mộc An một chút phát hiện Kiều Tường bóng người, "Cảnh Đình, bên kia 2 người thật giống như ở xem chúng ta."

Tiêu Cảnh Đình bất đắc dĩ liếc mắt, gần đây cái này khu bắc vườn linh dược sẽ thành bảo địa, ai cũng muốn tới đi một chút, liếc mắt nhìn, rõ ràng không liên quan hắn chuyện, nhưng ai cũng muốn tìm

ở trên hắn.

"Hình như là Vô Song tông Kiều Tường." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Nhìn dáng dấp, hẳn là, thằng nhóc này bề ngoài cũng không tệ lắm à! Khó trách Vô Song tông trước sẽ cầm hắn tới lôi kéo Trần Lập Phong, tên nầy không phải là tới tìm ta đi."

Hứa Mộc An suy nghĩ một chút, nói: "Ta nghĩ, hắn hẳn là đến tìm ngươi."

Tiêu Cảnh Đình liếc mắt, hắn là đi cái gì bối vận à! Mục Vân, Cừu Vân, Tạ Uyển Nhiên cái này ở làm tam giác yêu người, muốn tìm hắn cũng được đi, bây giờ Vô Song tông người lại có thể cũng phải tìm hắn, hắn đây là cái gì mạng à!

Tiêu Cảnh Đình gãi đầu một cái, nói: "Tốt lắm, chúng ta đi ra ngoài đi."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, cùng Tiêu Cảnh Đình cùng đi ra ngoài.

"Tiêu đạo hữu, ngươi khỏe." Kiều Tường nhàn nhạt hướng về phía Tiêu Cảnh Đình lên tiếng chào hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Ngươi khỏe, Kiều thiếu, tìm ta có chuyện gì không?"

"Ta cùng Trần thiếu hôn ước, ta muốn Tiêu thiếu hẳn biết." Kiều Tường nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Biết, biết, bất quá hôn ước không phải giải trừ sao?"

Kiều Tường sậm mặt lại, nói: "Ta cùng Trần Húc có chút hiểu lầm, hôn ước sớm muộn cũng biết khôi phục."

Tiêu Cảnh Đình: "À, như vậy à. . ."

"Ta hy vọng, ngươi có thể để cho con trai ngươi cách Trần Húc xa một ít, Trần thiếu không phải con trai ngươi có thể với cao khởi." Kiều Tường lạnh lùng nói.

Tiêu Cảnh Đình trầm mặt xuống, nói: "Xin lỗi, Kiều thiếu, con trai ta cùng Trần Húc là bạn, ngươi yêu cầu, ta không thể đáp ứng. . ." Hắn là một sáng suốt cha mẹ, đối với con trai chuyện tình cảm, hắn chọn chọn là thuận theo tự nhiên, được rồi, trên thực tế, hắn muốn quản cũng không quản được, Tiêu Tiểu Đông là nhất có chủ ý, hắn ý kiến, đối với hắn cái đó con trai lớn mà nói, chỉ có thể là tham khảo.

Kiều Tường cái này nói lời gì à! Cái gì gọi là Trần Húc là con trai hắn không với cao nổi, con trai nhà mình cứ như vậy kém cõi?

Kiều Tường sắc mặt âm trầm nhìn Tiêu Cảnh Đình, Tiêu Cảnh Đình cười ha hả đứng ở Kiều Tường bên cạnh.

"Ngươi không được lấy là ta không biết ngươi suy nghĩ gì, ngươi là suy nghĩ, con trai ngươi quá giang Trần tiền bối cháu trai, liền tốt lúc này bình bộ thanh vân có phải hay không?" Kiều Tường có chút hung ác nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Nếu như, con trai ta thật bị Trần Húc Trần thiếu gia coi trọng, vậy hắn liền phát tài, đi theo Trần tiền bối ăn uống ca hát, Trần tiền bối từ kẽ ngón tay bên trong lộ ra ngoài một ít đồ, cũng đủ con trai ta tu luyện thành kim đan."

"Vô sỉ." Kiều Tường mắng.

Kiều Tường bị Tiêu Cảnh Đình mà nói, cách ứng lợi hại, Kiều Tường tiến vào tông môn sau đó, tông môn liền đem hắn liệt vào điểm chính đào tạo đối tượng, Kiều Tường cho tới bây giờ không thiếu tài nguyên, hiện giai đoạn nhiều một cái Nguyên anh kỳ núi dựa, đối với Kiều Tường mà nói, cũng bất quá là thêm gấm thêm hoa, Kiều

Tường cũng không phải là quá để ở trong lòng, nhưng mà, nghĩ đến người khác sẽ bởi vì là cưới vợ Trần Húc mà một bước lên trời, Kiều Tường lại có loại mình đồ, bị người khác đoạt cảm giác.

Tiêu Cảnh Đình âm thầm thầm nghĩ: Trong hai thiếu gia, không đả thương nổi à!

"Kiều thiếu gia, nếu không phải Trần Húc là Trần tiền bối cháu trai, ngài như thế cái đại thiên tài, cũng không biết xa xăm truy đuổi tới đi." Tiêu Cảnh Đình cười mỉa nói.

Kiều Tường tên nầy, nói như thế hiên ngang lẫm liệt làm gì à! Cũng không ai so với ai khác trong sạch.

"Ngươi. . . Nói bậy nói bạ."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Kiều Tường, cười một tiếng, nói: "Kiều thiếu không được như thế kích động à! Cái này chuyện tình cảm, toàn bằng tự nguyện, Trần Húc thiếu gia thân phận quý trọng, hắn thích gì dạng, không thích cái gì dạng đều phải nhìn chính hắn lựa chọn."

Kiều Tường nhìn Tiêu Cảnh Đình, tràn đầy tức giận đi.

. . .

Tiêu Tiểu Tấn cút à cút, cút à cút hướng Tiêu Cảnh Đình đi tới.

"Cha, cha." Tiêu Tiểu Tấn xa xa hô lên.

Tiêu Cảnh Đình ôm lên Tiêu Tiểu Tấn, tràn đầy thán phục nói: "Ai yêu, tiểu Tấn lại trưởng thành!"

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Ta trưởng thật là nhanh, thật là nhanh, rất nhanh chính là lớn người, cha, mới vừa người anh kia tới làm gì à!"

"Hắn à! Tới thị uy." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Thị uy?" Tiêu Tiểu Tấn có chút không hiểu nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Chính là thị uy." Kiều Tường tên nầy, phía sau là có đại gia tộc, mới sinh ra liền bởi vì là linh căn được nhìn chăm chú, tên nầy, bị người cưng chìu hư à!

Tiêu Tiểu Tấn gãi đầu một cái, nói: "Ta 2 ngày trước thấy hắn."

Tiêu Cảnh Đình hướng về phía Tiêu Tiểu Tấn nhìn sang, "Thấy hắn? Hắn đang làm gì?"

"Hắn đi tìm Mục Vân tiền bối hỗ trợ." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, nói: "Tìm Mục Vân tiền bối hỗ trợ?"

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Chính hắn không vợ, cho nên, tìm Mục Vân tiền bối cho hắn tìm vợ."

"Mục Vân tiền bối đáp ứng sao?" Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Tiểu Tấn lắc đầu một cái, nói: "Không có, Mục tiền bối mình cũng không vợ đâu, nơi nào có thể giúp người ta tìm vợ."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, làm như có thật nói: "Đúng vậy! Cái này chết tiểu tử, thật sự là quá sẽ không chọn người hỗ trợ, Mục tiền bối hơn hai trăm tuổi vẫn còn độc thân, tên tiểu tử thúi này không biết xấu hổ để cho như thế cái đại thức thời giúp hắn một tiểu tử chưa ráo máu đầu nói vợ."

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Ta cũng nghĩ như vậy."

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Tiểu Tấn hơi có chút cá mè một lứa hình dáng, lắc đầu một cái, thầm nghĩ: Thật không hỗ là cha con, ý tưởng đều giống nhau.

"Ta xem Kiều Tường dáng vẻ, hắn tựa hồ đối với Tiểu Đông rất bất

mãn à!" Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Bất quá không có sao."

Cả nhà bọn họ phải Trần Lập Phong chiếu cố qua, Kiều Tường muốn là làm quá mức, tông môn cũng không biết ngồi yên không lý đến, huống chi, nghe nói Vô Song tông một cái nguyên anh lão đầu muốn kiều, Thanh Vân tiên môn cùng Vô Song tông, bề ngoài quan hệ không tệ, nhưng là, một khi lão đầu kia thật kiều, có lẽ Thanh Vân tiên môn không kịp đợi muốn từ Vô Song tông trên bản đồ phân một khối xuống.

. . .

Kiều Tường rời đi sau đó, Mục Vân đi tới.

Tiêu Cảnh Đình trực giác mình bận rộn lợi hại, đưa đi một cái, lại tới một cái.

"Mục tiền bối, ngài tìm ta?"

Mục Vân gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Có chuyện gì không?" Tiêu Cảnh Đình một mực cung kính hỏi.

Mục Vân cười một tiếng, nói: "Ta muốn cùng ngươi học nấu cơm."

Tiêu Cảnh Đình nhất thời có dũng khí cảm giác dở khóc dở cười, "Mục tiền bối, ngươi không phải ích cốc thật lâu sao?"

Mục Vân gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Ta đột nhiên cảm giác được ăn cơm là một kiện rất hưởng thụ sự việc, hơn nữa, con trai ngươi nói, muốn cưới vợ cần phải có tiền, biết nấu cơm."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Đó là ở trên cái thế giới tiêu chuẩn à! Thả vào cái thế giới này tới, cũng không phải là rất thích hợp à!

"Mục tiền bối, ngươi xem ngươi dáng dấp như thế tuấn tú lịch sự, căn bản không cần biết nấu cơm, chỉ cần ngươi đăng cao nhất hô, còn nhiều mà người giúp ngươi nấu cơm, ngươi muốn ăn cái gì, là có thể ăn cái gì." Tiêu Cảnh Đình cười xòa nói.

Mục Vân gật đầu một cái, nói: "Có lẽ đi, đáng tiếc hắn không biết."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Mục Vân, lắc đầu một cái, nói: "Mục tiền bối, ngươi thật muốn học à!"

Mục Vân trịnh trọng gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Tiêu Cảnh Đình âm thầm ở trong lòng liếc mắt, cõi đời này sẽ nấu cơm nhiều người như vậy, Mục Vân tên nầy, làm sao hết lần này tới lần khác tìm hắn à! Chẳng lẽ hắn dài 1 bản trời sanh nấu cơm mặt?

------oOo------

Chương 150: Cái gọi là học nấu cơm

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 150: Cái gọi là học nấu cơm
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Lôi Huyền nhìn Tiêu Tiểu Đông cùng Trần Húc, có chút hồ nghi nói: "2 người các ngươi đi nơi nào à!"

"Đi sau núi đi săn." Tiêu Tiểu Đông thản nhiên nói.

Lôi Huyền nhìn Trần Húc một cái, có chút chần chờ nhìn Tiêu Tiểu Đông nói: "Ngươi mang hắn đi à!"

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Lôi Huyền tràn đầy nhức đầu nhìn Trần Húc, tay theo bản năng gãi đầu một cái phát.

Trần Húc nghiêng đầu một cái, có chút thất lạc nói: "Ngươi không được nhìn như vậy ta à! Ta nhiều ít là một trúc cơ đâu, ta nghe nói, rất nhiều luyện khí kỳ tu sĩ cũng đi sau núi đây."

Trần Húc nhìn Lôi Huyền phản ứng, trong lòng có chút buồn rầu, hắn song thân chết sớm, ông nội sợ hắn xảy ra chuyện, trông coi cực nghiêm, mặc dù hắn đã là trúc cơ thời kỳ, nhưng mà, còn không có giết thế nào qua yêu thú.

Lôi Huyền cười một tiếng, nói: "Cũng phải, đó là."

"Các ngươi đi nơi nào chơi à, ta cũng đi." Tiêu Tiểu Phàm nhảy ra

ngoài nói.

Trần Húc có chút hưng phấn nói: " Được a ! Nhiều người náo nhiệt à!"

Lôi Huyền suy nghĩ một chút, nói: "Vậy ta cũng đi."

"Đều đi đi." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Tiểu Phàm nhìn Trần Húc hỏi: "Trần thiếu, ngươi từng giết yêu thú sao?"

Trần Húc cười khổ một cái, nói: "Từng giết, bất quá, ta xuất lực cũng không nhiều."

Tiêu Tiểu Phàm có chút không hiểu nhìn Trần Húc, Trần Húc cười khổ một cái, nói: "Ông nội rất lo lắng ta, cho nên, để cho một ít kim đan tu sĩ đi theo ta, nếu là gặp phải yêu thú đâu, những cái kia kim đan tu sĩ thì sẽ xông lên, đem những cái kia cái yêu thú đánh gần chết, ta chỉ cần đi lên bổ 2 đao là tốt."

Tiêu Tiểu Phàm nới rộng ra mắt, tràn đầy thán phục nói: "Vậy ngươi có thể tiết kiệm lực. . ."

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Chính là quá tiết kiệm sức lực." Cho nên, hắn thực đứng năng lực rất kém cỏi.

Bốn người hướng phía sau núi phương hướng đi, Kiều Tường đi tới, ngăn cản mấy người đường đi."Các ngươi muốn đi đâu?" Kiều Tường hỏi.

"Đi đi săn." Tiêu Tiểu Phàm không chút nghĩ ngợi nói.

Kiều Tường trực tiếp hướng Tiêu Tiểu Đông nhìn sang, "Tiêu Tiểu Đông, ngươi làm sao có thể mang Trần thiếu đi đi săn đâu, nếu là Trần thiếu xảy ra chuyện, ngươi ăn tội khởi sao?"

Tiêu Tiểu Phàm có chút bất mãn trợn mắt nhìn Kiều Tường một cái.

Trần Húc nhíu mày một cái, nói: "Là chính ta muốn đi ra ngoài, không quan chuyện của bọn họ, hơn nữa, ta vẫn có chút năng lực tự vệ."

"Trần thiếu ngươi làm như vậy, chân thực quá mạo hiểm, để cho ông nội ngươi biết, hắn sẽ lo lắng." Kiều Tường tràn đầy không cho là đúng nói.

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Ta biết, không để cho ông nội biết là tốt, ta cũng không phải là bùn bóp, luyện khí kỳ tu giả cũng địa phương có thể đi, ta tại sao không thể đi."

Kiều Tường nhìn Trần Húc sắc mặt, trong lòng có này buồn rầu, cũng không tiện nói nặng lời.

Ngô Lực cho Kiều Tường truyền âm liền một câu, Kiều Tường cười một tiếng, nói: "Nếu Trần sư đệ như thế có hứng thú, không bằng, ta cũng cùng đi chứ."

Trần Húc hướng Tiêu Tiểu Đông nhìn sang, Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: " Được a ! Hoan nghênh!"

Kiều Tường xụ mặt, không ức chế được khẽ hừ một tiếng.

Kiều Tường thầm nói: Tiêu Tiểu Đông tên nầy, cũng quá không tự biết mình, bốn người trong, Tiêu Tiểu Phàm là một linh căn, Lôi Huyền là biến dị linh căn, Trần Húc có cái nguyên anh ông nội, vô luận là cái nào, thân phận cũng so Tiêu Tiểu Đông cao hơn không thiếu, nhưng mà Tiêu Tiểu Đông nhưng một bộ cầm mình làm thủ lãnh dáng điệu.

Kiều Tường nhìn đối với Tiêu Tiểu Đông nói gì nghe nấy Lôi Huyền, trong lòng ngầm mắng Lôi Huyền không tiền đồ, Tiêu Tiểu Phàm bởi vì là Tiểu Đông em trai, cho nên đối với Tiêu Tiểu Đông nói gì nghe nấy cũng được đi, Lôi Huyền có thể không giống nhau à! Có thể Lôi

Huyền cũng một bộ lấy Tiêu Tiểu Đông cầm đầu dáng vẻ.

Trần Húc ngược lại cảm thấy phải không việc gì, trước, ở khu vực khai thác mỏ lúc này Trần Húc liền phát hiện, Tiêu Tiểu Đông, Tiêu Tiểu Phàm cùng Lôi Huyền trong ba người, là lấy Tiêu Tiểu Đông cầm đầu, Tiêu Tiểu Phàm cùng Lôi Huyền rất nghe Tiêu Tiểu Đông lời nói.

Đối với Tiêu Tiểu Đông có thể để cho Lôi Huyền cùng Tiêu Tiểu Phàm nghe lời, Trần Húc rất là bội phục, ở khu vực khai thác mỏ lúc này Trần Húc ăn nhờ ở đậu cũng đi theo nghe Tiêu Tiểu Đông mà nói, rời đi khu vực khai thác mỏ sau đó, thói quen thành tự nhiên, Trần Húc tổng hội trưng cầu Tiêu Tiểu Đông ý kiến.

Kiều Tường đi theo mọi người, một mực đi Trần Húc bên người góp, thỉnh thoảng kể trong rừng rậm chú ý sự hạng, biểu hiện hắn học vấn uyên bác.

Trần Húc căng thẳng mặt, cũng không tốt nói gì.

Gà hoa nhỏ ngẩng đầu ưỡn ngực, chỉ cao khí ngang đi ở phía trước, gà hoa nhỏ quay đầu, thỉnh thoảng tràn đầy giọng mỉa mai xem Kiều Tường một cái.

Kiều Tường bị gà hoa nhỏ tràn đầy châm chọc ánh mắt nhìn trong lòng giận lên, Kiều Tường không cảm thấy gà hoa nhỏ là cố ý nhắm vào mình, chỉ cảm thấy vật tựa như chủ nhân hình, có thể là Tiêu Tiểu Đông đối với mình bất mãn, cho nên, bày mưu đặt kế gà hoa nhỏ khinh bỉ mình.

. . .

"Ngươi tại sao trở lại?" Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Tấn không rõ ràng hỏi.

Tiêu Tiểu Tấn có chút buồn bực ngồi ở băng ghế lên đường: "Anh mang Trần Húc săn thú, không mang theo ta, đem ta đuổi về, anh cả

thật đáng ghét, không thích anh cả."

Tiêu Cảnh Đình trợn to mắt, nói: "Con nói gì, anh con mang Trần Húc săn bắn?"

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, "Đúng vậy!"

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, nói: "Săn thú được a! Đánh đánh đánh liền ra tình cảm."

"Kiều Tường cũng đi." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Tên kia cũng đi, vậy thì thật là tốt có thể tương đối so sánh.

Tiêu Cảnh Đình ở bên này cùng Tiêu Tiểu Tấn vừa nói chuyện, Cừu Vân đẩy cửa ra đi vào.

Tiêu Cảnh Đình lật đật đứng lên, nói: "Cừu quản sự, ngươi làm sao tới?"

"Ngươi đang dạy Mục Vân nấu cơm?" Cừu Vân sâu khóa chân mày hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Ngươi thật là rỗi rãnh à! Dạy Mục Vân nấu cơm sẽ không trễ nãi ngươi tu luyện mà?" Cừu Vân châm biếm một câu.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Khá tốt, khá tốt, Mục tiền bối bác học đa tài, ta dạy hắn nấu cơm, hắn sẽ chỉ điểm ta tu luyện, ta ngược lại cũng không thua thiệt."

Cừu Vân khinh thường nói: "Ngươi tìm hắn chỉ điểm người tu luyện, ngươi ngược lại không sợ bị hắn chỉ điểm tẩu hỏa nhập ma à!"

Tiêu Cảnh Đình cười khan hai cái nói: ". . . Cũng không đến nổi đi,

Cừu quản sự, ngươi sắc mặt thật giống như không tốt lắm à! Không thoải mái sao?"

Cừu Vân cười lạnh một tiếng, nói: "Nói nhảm, có ngươi như thế cái người ăn cây táo, rào cây sung, mặt ta sắc có thể được không?"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Cừu Vân lời nói này, hắn làm sao liền ăn cây táo, rào cây sung." Cừu tiền bối, Mục Vân tiền bối, cho ngươi nấu cơm."

Cừu Vân sắc mặt tái xanh, Tiêu Cảnh Đình chận lại nói: "Mục tiền bối, hắn vẫn là mới vào nghề, làm ăn không ngon, cũng là trong tình lý, Cừu quản sự ngươi đừng tức giận, từ từ học, làm làm là tốt."

Cừu Vân nhìn Tiêu Cảnh Đình, tràn đầy châm chọc nói: "Mục Vân là người nào, hắn là muốn thành là nguyên anh người, ngươi nhưng dạy hắn cái gì nấu cơm, cẩn thận để cho người Vô Song tông biết ngươi nói gạt hắn không biết tiến thủ, trễ nãi hắn lên cấp nguyên anh, để cho ngươi chết không có chỗ chôn."

Cừu Vân tới gởi một thông lửa, liền đi.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Cừu Vân hình bóng, nhìn Hứa Mộc An, nói: "Em nói Cừu quản sự có ý gì à!"

Hứa Mộc An suy nghĩ một chút, nói: "Có thể là phiền lòng đi."

Tiêu Cảnh Đình liếc mắt, Mục Vân, Cừu Vân cái này hai tên, một cái phiền lòng sẽ tới tìm mình học nấu cơm, một cái phiền lòng sẽ tới tìm mình khóc lóc om sòm, hắn còn không có gặp qua kia đôi tình nhân náo không được tự nhiên, hết sức dày vò người ngoài.

Cừu Vân đi không lâu sau, Mục Vân tới.

"Tiêu đạo hữu, quấy rầy, chúng ta ngày hôm nay học cái gì?" Mục Vân đi vào cửa, tràn đầy thành khẩn hỏi.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Mục Vân, có chút nhức đầu nói: "Mục tiền bối, Cừu tiền bối tới, không để cho ta mang ngươi không công việc chính đáng."

Mục Vân cười một tiếng, nói: "Không có sao, dù sao nguyên anh vô vọng, vừa vặn làm chút những chuyện khác."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Ngươi không có sao, ta có chuyện à!

"Ta muốn học bản nấu hạt kê bồ câu non." Mục Vân nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . . Tiền bối, ngươi ngày hôm qua là không phải cho Cừu tiền bối làm thức ăn đi?"

Mục Vân gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Vậy hắn ăn?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Mục Vân lắc đầu một cái, nói: "Không có, hắn đem bàn lật ngược."

Tiêu Cảnh Đình: "Vậy ngươi còn làm à!"

Mục Vân gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Ta làm khá hơn chút, có lẽ hắn có thể tiếp nhận."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Cái này không liên quan ngươi làm món ăn chuyện à! Chủ yếu là ngươi người này, Cừu tiền bối không tiếp thụ nổi.

Tiêu Cảnh Đình ở Mục Vân thành khẩn "Mời" dưới, đi theo Mục Vân vào phòng bếp.

Mục Vân học nấu cơm học đặc biệt nghiêm túc, xem Mục Vân thật tình như vậy, Tiêu Cảnh Đình cũng không tốt qua loa lấy lệ.

"Mục sư thúc, ta tìm ngươi khắp nơi, không nghĩ tới ngươi ở chỗ này." Tạ Uyển Nhiên đứng ở cửa, nhìn Mục Vân sắc mặt, tràn đầy

không đồng ý.

Mục Vân nhìn Tạ Uyển Nhiên một cái, cười một tiếng, nói: "Uyển Nhiên, là ngươi à!"

"Sư thúc, ngươi học thế đó làm lên cơm tới?" Tạ Uyển Nhiên cau mày hỏi.

Mục Vân cười một tiếng, nói: "Dù sao ta bây giờ cũng không có những chuyện khác, vừa vặn học nấu cơm."

"Sư thúc, ngươi là muốn người làm đại sự, lãng phí thời gian ở loại chuyện như vậy, cũng quá đáng tiếc." Tạ Uyển Nhiên buồn rầu lẩm bẩm.

Mục Vân không cho là đúng cười một tiếng, nói: "Có cái gì đáng tiếc."

Tạ Uyển Nhiên cắn cắn môi, nói: "Mục sư thúc là muốn là Cừu quản sự nấu cơm, mới học làm món ăn đi."

Mục Vân trầm mặt xuống, nhìn Tạ Uyển Nhiên một cái, nói: "Đây là chuyện ta, Tạ sư điệt ngươi không cần để ý quá nhiều."

Tạ Uyển Nhiên quay đầu, tràn đầy bất mãn ngắt Tiêu Cảnh Đình một cái, Tiêu Cảnh Đình ở trong lòng liếc mắt, Mục Vân phải học làm thức ăn, là chính hắn ý, hắn cũng không có cưỡng bức Mục Vân học à! Tạ Uyển Nhiên con bé này, không giải quyết được Mục Vân, liền lấy hắn khai đao, cái gì tánh tình à!

"Tạ sư tỷ." Chu Tiến thấy Tạ Uyển Nhiên đi ra, vội vàng nghênh đón.

"Sư tỷ, ngươi không có sao chứ." Chu Tiến ân cần hỏi.

Tạ Uyển Nhiên lắc đầu một cái, nói: "Không có sao."

Tạ Uyển Nhiên hít sâu một hơi, vốn là, nàng nghe nói Mục Vân là

Cừu Vân rửa tay làm canh thang, nàng còn không tin, kết quả, thấy Mục Vân thật ở trong phòng bếp làm việc, Tạ Uyển Nhiên trong lòng nhất thời có cổ khó chịu không nói ra được tình.

"Ngươi nói, Mục sư thúc cho Cừu Vân nấu cơm, kết quả Cừu Vân đem cơm bàn cũng lật ngược." Tạ Uyển Nhiên hỏi.

Chu Tiến gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Tạ Uyển Nhiên nắm chặt quả đấm, trong lòng tràn đầy bực bội, Cừu Vân tên nầy dựa vào cái gì à! Mục sư thúc cũng thấp giọng hạ khí, Cừu Vân tên nầy còn kiểu cách dậy rồi.

"Không nghĩ tới Mục sư thúc, lại có thể sẽ cho người nấu cơm." Chu Tiến có chút cảm than nói.

Tạ Uyển Nhiên sậm mặt lại, nói: "Tốt lắm, chúng ta đi thôi."

Chu Tiến gật đầu một cái, bận bịu đáp một tiếng, " Được."

------oOo------

Chương 151: Cùng chung đi săn

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 151: Cùng chung đi săn
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tiêu Tiểu Đông đám người ở trong rừng cây đi xuyên, một trên đường gặp phải mấy con yêu thú, ở mấy người dưới sự liên thủ cũng dễ như trở bàn tay giải quyết.

Trần Húc bắt được không thiếu xuất lực cơ hội, tỏ ra có chút hưng phấn dị thường.

Chạng vạng, mấy người tìm một địa phương nghỉ ngơi.

"Trần thiếu, ngươi như thế thích sói lửa da à!" Tiêu Tiểu Phàm hỏi.

Trần Húc lắc đầu một cái, nói: "Ta lần đầu tiên chém chết như thế yêu thú lợi hại, cái này da sói, ta muốn bắt cho ông nội xem xem."

Tiêu Tiểu Phàm: ". . ." Bất quá là con sói lửa mới vừa trúc cơ mà? Trần Húc không biết đập nhiều ít phù chú đi xuống, đem lửa này da sói gây ra rách rưới, căn bản thu không trở về bản, hư như vậy nát vụn đồ, Trần Húc lại còn muốn bắt cho hắn Nguyên anh kỳ ông nội xem xem.

Tiêu Tiểu Phàm thầm nói: Trần Húc chiến đấu dày công tu dưỡng tốt nát vụn à! Nghe nói cha dày công tu dưỡng cứ như vậy nát vụn.

Tiêu Tiểu Đông ở một bên nướng thịt sói, Trần Húc tiến tới Tiêu Tiểu Đông bên cạnh, nói: "Lúc nào có thể ăn à!"

"Lập tức." Tiêu Tiểu Đông nói.

Trần Húc tràn đầy hưng phấn nói: "Quá tốt."

Kiều Tường nhìn Trần Húc hưng phấn dáng vẻ, trong lòng có chút buồn rầu, hắn đi theo một khối đi ra, là muốn đạt được Trần Húc hảo cảm, bất quá, Trần Húc phản ứng bình thường, hắn giúp Trần Húc mấy lần bận bịu, Trần Húc một chút lĩnh tình ý cũng không có.

Kiều Tường nhìn vây quanh Tiêu Tiểu Đông đảo quanh Trần Húc, trong lòng buồn bực chặt.

Một hồi tiếng rống giận truyền tới, Kiều Tường không khỏi tinh thần chấn động.

"Hình như là gấu sừng nhọn, sừng nhọn tay gấu đực ăn thật ngon, vừa vặn cho Trần sư đệ đổi một chút khẩu vị, sư đệ đợi một chút, ta đi sẽ tới." Kiều Tường đứng lên, hăm hở nói.

"Sư huynh, gấu sừng nhọn rất nguy hiểm à!" Trần Húc nhìn Kiều Tường hình bóng nói.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Kiều Tường hình bóng, lười biếng dùng nhánh cây đánh liền một chút đống lửa nói: "Tên nầy có chút khinh thường, cái này mảnh trong rừng rậm gấu sừng nhọn, hình như là trúc cơ hậu kỳ."

Lôi Huyền cau mày, nói: "Chúng ta muốn đi hỗ trợ sao?"

Tiêu Tiểu Đông quét Lôi Huyền một cái, "Ngươi lúc này đã qua, hắn muốn làm ngươi xem thường hắn."

Lôi Huyền gật đầu một cái, thầm nghĩ: Cũng vậy. Con đường đi tới này, vì biểu hiện cường hãn võ lực, Kiều Tường cũng tranh nhau ra tay, nếu là bọn họ cướp đoạt Kiều Tường con mồi, Kiều Tường còn biết tức giận. Kiều Tường lần này không kịp đợi xông ra, rõ ràng là

muốn lộ vẻ báo một chút võ lực à!

"Kiều Tường không có sao chứ." Lôi Huyền chần chờ nói. Đối phương nhưng mà một linh căn à! Vô Song tông hẳn rất coi trọng hắn, nếu không Kiều Tường cùng Trần Húc chuyện liên hệ quan hệ, vô luận chuyện kia có phải hay không cùng Kiều Tường có liên quan, Vô Song tông đều phải đem Kiều Tường giết bồi tội.

"Hắn là một linh căn, trên người chắc có tông môn tiền bối cho bảo vệ tánh mạng pháp khí, sẽ không như vậy dễ dàng treo." Tiêu Tiểu Đông mãn bất tại ý nói.

"Gấu sừng nhọn thanh âm thật giống như gần." Trần Húc nói.

Tiêu Tiểu Đông hướng xa xa nhìn tới, một cái to lớn gấu truy đuổi đứng Kiều Tường chạy tới, gấu sừng nhọn hai tròng mắt đỏ thẫm, hiển nhiên hết sức tức giận.

"Cuồng hóa." Tiêu Tiểu Đông mặt băng bó nói.

"Mấy vị hỗ trợ à!" Kiều Tường hô to một tiếng nói.

Trần Húc ném ra một cái pháp khí, hướng gấu sừng nhọn đập tới, pháp khí một dẫn động, liền phát ra một hồi tia sáng chói mắt, gấu sừng nhọn hành động bị pháp khí ngăn trở một chút.

Kiều Tường thở hỗn hển đi tới mấy cái bên người, nói: "Cái này gấu sừng nhọn chẳng những là trúc cơ đỉnh cao, hơn nữa huyết mạch phi so tầm thường, đặc biệt khó đối phó. . ."

Tiêu Tiểu Phàm nhìn Kiều Tường một cái, nói: "Kiều sư huynh, ngươi nhanh nghỉ ngơi một chút, đừng nói nhiều lời như vậy."

Kiều Tường sắc mặt nhăn nhó liền một chút, hắn vốn định ở Trần Húc trước mặt biểu hiện một chút, chẳng qua là không nghĩ tới, cái này trong rừng gấu sừng nhọn như vậy lợi hại, Kiều Tường chẳng những không đạt tới mục đích, còn nói gấu sừng nhọn đuổi giết, thất

lạc cái mặt to, hắn vốn là muốn nói một chút gấu sừng nhọn lợi hại, kéo hồi chút mặt mũi, lại bị ngăn trở.

Trần Húc công kích đem gấu sừng nhọn ngăn trở xuống, Tiêu Tiểu Đông, Lôi Huyền, Tiêu Tiểu Phàm vừa vặn đồng thời phát động công kích.

Gấu sừng nhọn bị chọc giận, kêu to hướng mấy người vọt tới, Tiêu Tiểu Đông chắn Trần Húc trước mặt, ném ra mấy viên xanh lơ cương lôi châu, đem gấu sừng nhọn đánh lui mấy phần.

Tiêu Tiểu Phàm vỗ một cái túi linh thú, đem một đám côn trùng màu lửa đỏ thả ra, trùng ngọn lửa hướng gấu sừng nhọn bay đi, ở gấu sừng nhọn trên người một hồi loạn gặm.

Lôi Huyền thấy Tiêu Tiểu Phàm thả ra một đống lửa diễm trùng, không khỏi sững sốt một chút.

Gà hoa nhỏ tung tăng đi tới gấu sừng nhọn trước mặt, rống lớn một tiếng, màu xanh sương mù dày đặc lập tức hướng gấu sừng nhọn đầu vọt tới.

Gấu sừng nhọn thân hình lập tức lảo đảo lắc lư đứng lên, Lôi Huyền bắt chính xác cơ hội, phát ra sấm sét công kích gấu sừng nhọn lưng.

Đang mãnh liệt sấm sét công kích dưới, gấu sừng nhọn lưng nứt ra một cái vết thương, trùng ngọn lửa lập tức chui vào gấu sừng nhọn lưng.

Mấy người biểu hiện các bản lĩnh cao cường, rất nhanh đem gấu sừng nhọn cho ma tử.

Trần Húc có chút hứng thú bừng bừng nói: "Chết, không tức giận."

Kiều Tường nhìn Trần Húc hưng phấn sắc mặt, trong lòng buồn rầu, nếu không phải hắn trước bị thương gấu sừng nhọn, Tiêu Tiểu Đông

các người cũng không có dễ dàng như vậy thuận lợi, chẳng qua là Trần Húc hoàn toàn không có chú ý tới hắn, tâm tư hoàn toàn ở Tiêu Tiểu Đông trên người.

"Một hồi đem da gấu cho ta, ta muốn bắt cho ông nội xem." Trần Húc nói.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: " Được a !" Da gấu có thể so với da sói lên liền mặt bàn nhiều.

Đánh chết gấu sừng nhọn rùm lên động tĩnh quá lớn, một cái kim đan tu giả xuất hiện ở mấy người sở tại.

Thấy Trần Húc, kim đan kia tu giả không nhịn được nhíu mày một cái, nói: "Trần thiếu, ngươi tại sao lại ở chỗ này, trước cùng ta trở về đi thôi."

Trần Húc gật đầu một cái, có chút tiếc nuối nói: " Được."

. . .

Tiêu Cảnh Đình đem mật trấp bàn chân gấu bưng cho Tiêu Tiểu Phàm, Tiêu Tiểu Phàm hít sâu một hơi, vẻ kiêu ngạo say mê."Thật là thơm thật là thơm."

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Tiêu Tiểu Phàm, hỏi: "Anh Hai, các anh đi ra ngoài đánh yêu thú?"

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Đúng rồi, nghe anh cả nói, anh có một ít côn trùng rất kỳ quái, từ đâu tới?"

Tiêu Tiểu Phàm vừa ăn thịt, một bên hàm hàm hồ hồ nói: "Bên trong tông môn, có một cái viêm hỏa động, trong động rất nóng rất nóng, ta có lúc, sẽ bị tông môn trưởng bối chạy tới bên trong đi tu luyện, tu luyện rất nhàm chán, ta ở trong động phát hiện một ít côn trùng, liền

nuôi."

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, nói: "Cho nên, vậy côn trùng là ở trong nham tương sinh tồn."

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy."

Tiêu Tiểu Tấn trừng mắt nhìn, nói: "Nghe rất thú vị à! Anh Hai, anh phân 2 con cho em chơi thôi."

Tiêu Cảnh Đình bất đắc dĩ trợn mắt nhìn Tiêu Tiểu Tấn một cái, nói: "Chớ nói nhảm, vật kia có thể tùy tiện chơi phải không? Anh Hai ngươi là một hỏa linh căn, cho nên có thể tiếp xúc vật kia, ngươi mà nói, rất dễ dàng bị cắn trả."

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: " Được a !"

"Tiểu Phàm, con vậy côn trùng dễ nuôi sao?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Dễ nuôi à! Chỉ cần đi bên trong nham thạch nóng chảy ném một cái là tốt, cha, vậy nham thạch nóng chảy phía dưới có hệ lửa linh thạch à! Bất quá, rất khó khai thác, bất quá, ta chỉ cần đem côn trùng buông xuống đi, bọn họ sẽ tự mình đi gặm linh thạch."

"Như vậy cũng tốt, nếu tốt như vậy nuôi, xuống nuôi thêm một ít, cũng không mất mát gì." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Con cũng nghĩ như vậy."

Hứa Mộc An: ". . ."

. . .

Tạ Uyển Nhiên đi ở trên thềm đá, nhìn Tiêu Tiểu Đông cùng Trần Húc vừa nói vừa cười đi chung với nhau.

"Đó không phải là Trần Húc sao?" Tạ Uyển Nhiên nói.

"Đúng vậy! Chính là Trần thiếu gia."

Tạ Uyển Nhiên nhìn Trần Húc bên người Tiêu Tiểu Đông, tròng mắt co rúc nhanh mấy phần, Tiêu Tiểu Đông gà hoa nhỏ ăn Tạ Uyển Nhiên Thanh Vũ Yến, Tạ Uyển Nhiên mặc dù bề ngoài không hiện, nhưng trong lòng thì bất mãn hết sức, giờ phút này xem Tiêu Tiểu Đông cùng Trần Húc đi chung một chỗ, Tạ Uyển Nhiên trong lòng không khỏi có mấy phần phiền muộn.

"Trần Húc không phải là coi trọng Tiêu Tiểu Đông đi." Tạ Uyển Nhiên nói.

Chu Tiến gật đầu một cái, nói: "Có khả năng này, tựa hồ từ hầm mỏ chuyến đi sau đó, Trần Húc liền đối với Tiêu Tiểu Đông rất có hảo cảm." Trần Húc người này nhìn trời thật, nhưng mà, bởi vì là thân phận quan hệ, hắn phòng bị dân lý cũng rất mạnh, tùy tiện cũng không khá lắm đến gần, Tiêu Tiểu Đông là lượm cái tiện nghi.

"Kiều Tường truy đuổi tới, có thể gặp Vô Song tông còn không có buông tha cửa hôn sự này." Tạ Uyển Nhiên như có điều suy nghĩ nói.

Chu Tiến cười khổ một cái, nói: "Vô Song tông không thể nào buông tha à!"

Tạ Uyển Nhiên gật đầu một cái, thầm nghĩ: Cũng phải a! Kiều Tường hôn sự, cũng không phải là Kiều Tường một người chuyện.

"Bất quá, Tiêu Tiểu Đông cùng Trần Húc đi gần như vậy, Kiều Tường muốn được việc, không dễ dàng." Chu Tiến nói.

Tạ Uyển Nhiên gật đầu một cái, nói: "Quả thật."

Tạ Uyển Nhiên nhìn Tiêu Tiểu Đông, không nhịn được nghĩ đến Tiêu Cảnh Đình, nàng coi như là đã nhìn ra, Tiêu Cảnh Đình hoàn toàn

chính là Cừu Vân người, đi theo Cừu Vân khắp nơi cùng mình đối nghịch, nếu là Tiêu Cảnh Đình con trai, thật cùng Trần Húc đi tới một khối, vậy Tiêu Cảnh Đình chỉ sợ ở càng đắc ý hơn.

. . .

Tiêu Cảnh Đình bên trong động phủ.

Tiêu Tiểu Tấn đứng ở trên cái băng ghế làm thức ăn, Mục Vân đứng ở một bên, cầm ngọc giản thỉnh thoảng ghi chép cái gì.

Cừu Vân cảm thấy Tiêu Cảnh Đình còn có không dạy Mục Vân nấu cơm, chân thực quá rỗi rãnh, cho nên liền cho Tiêu Cảnh Đình tăng thêm nhiệm vụ.

Tiêu Cảnh Đình chỉ có thể làm thêm giờ, mà dạy Mục Vân nấu cơm trách nhiệm nặng nề, liền rơi vào Tiêu Tiểu Tấn trên người, Tiêu Tiểu Tấn tuổi còn nhỏ, bất quá, đã rất có phong độ đầu bếp.

Trần Húc nhìn Tiêu Tiểu Tấn đứng ở băng ghế ở trên, quơ cái xẻng, một bên chuyên tâm dồn chí làm thức ăn, một bên cho Mục Vân giảng giải dáng vẻ, tràn đầy bội phục nói: "Em trai ngươi cũng thật là lợi hại à!"

Tiêu Tiểu Đông cười khổ một cái, nói: "Hắn chỉ biết cái này."

Trần Húc nhìn Mục Vân, thấp giọng với Tiêu Tiểu Đông, nói: "Mục tiền bối, học tốt nghiêm túc à!"

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Ta nghe nói, Mục tiền bối học cái này là vì các ngươi Thanh Vân tiên môn một vị Cừu quản sự." Trần Húc nói.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Hình như là như vậy."

Nghe nói, Mục Vân cho Cừu quản sự làm qua nhiều lần thức ăn,

đáng tiếc, Cừu quản sự không thế nào, mỗi lần cũng đem thức ăn lật ngược, bất quá, Mục tiền bối là có bền lòng, có nghị lực người, cho dù bị lần lượt cự tuyệt, vẫn là như cũ tâm tính hài lòng.

Mục Vân kìm nén, nhưng là, Mục Vân dưới tay Tạ Uyển Nhiên rất là là Mục Vân bất bình giùm à! Đáng tiếc, Tạ Uyển Nhiên lại đau lòng, Cừu Vân cũng vẫn là mình thích thi mình làm thôi.

------oOo------

Chương 152: Bí cảnh Thiên Hà

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 152: Bí cảnh Thiên Hà
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Cảnh Đình ở ruộng đất trong bận rộn, từng đạo 7 màu vầng sáng, xông thẳng tới chân trời.

Tiêu Cảnh Đình nhìn trời không trung dị tượng, chặt chặt lấy làm kỳ.

"Bí cảnh Thiên Hà, lại có thể nhanh như vậy liền mở ra." Cừu Vân nhìn trời không trung dị tượng, híp mắt mâu nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Cừu Vân, tò mò nói: "Bí cảnh Thiên Hà, là cái gì bí cảnh à!"

"Trong bí cảnh Thiên Hà, có vô số cơ duyên và nguy cơ, chính giữa trân quý nhất, có thể phải đếm tẩy linh thảo."

"Tẩy linh thảo?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Cừu Vân gật đầu một cái, nói: "Là như vậy không sai, tẩy linh thảo có thể tắm hết linh căn, đem nhiều linh căn tu giả biến thành một linh căn tu giả."

Tiêu Cảnh Đình trợn to mắt, nói: "Thật? Còn có như vậy linh thảo."

Cừu Vân gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Nếu linh thảo này trân quý như vậy, vì sao thật giống như rất ít nghe nói à." Tiêu Cảnh Đình đầy là tò mò hỏi.

"Tẩy linh thảo ở bên ngoài đã không sinh trưởng, chỉ có một ít đặc định bí cảnh vẫn tồn tại một ít, hơn nữa, cái này linh thảo không cách nào mang ra ngoài." Cừu Vân nói.

Tiêu Cảnh Đình không hiểu nói: "Không thể mang ra ngoài?"

Cừu Vân gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, tẩy linh thảo hái sau đó, phải mau sớm uống, nếu không liền không tác dụng gì."

"Tẩy linh thảo, thật có thể tạo nên một linh căn." Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Cừu Vân gật đầu một cái, nói: "Có thể, bất quá dùng tẩy linh thảo nặn tạo nên một linh căn, nếu so với trời sanh một linh căn, kém cõi một ít, bất quá so hai linh căn, ba linh căn phải tốt hơn nhiều."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Như vậy à! Phải thế nào vào bí cảnh Thiên Hà à!"

"Muốn vào bí cảnh Thiên Hà, ngược lại không khó khăn." Cừu Vân nói.

"Không khó?" Tiêu Cảnh Đình có chút mê hoặc nói.

Cừu Vân gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Tu vi không vượt qua kim đan, tuổi không vượt qua năm mươi tuổi, cũng có thể vào."

Tiêu Cảnh Đình trong con ngươi lóe lên mấy phần vầng sáng, "Nếu là như vậy, vậy thì tốt quá."

Cừu Vân đánh giá Tiêu Cảnh Đình dáng vẻ, cười một tiếng, nói: "Nhìn dáng dấp, ngươi tựa hồ đối với tẩy linh thảo rất động tâm à!"

Tiêu Cảnh Đình gãi đầu một cái, nói: "Như thế vật trân quý, trừ những cái kia trời sinh một linh căn, ai có thể không động tâm à!"

"Nói cũng phải à! Chẳng qua là động tâm nhiều người, người đắc thủ thiếu." Cừu Vân nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn trời không trung dị tượng, nói: "Cừu quản sự, ngươi xem lúc nào, có thể vào à!"

Cừu Vân suy nghĩ một chút, nói: "Bí cảnh mới vừa có xuất thế triệu chứng, hẳn muốn chí ít qua một tháng trước, mới có thể mở một cửa vào đi."

Tiêu Cảnh Đình vểnh môi, không khỏi có chút tâm triều dâng trào, nếu là có tẩy linh thảo, vậy hắn lên cấp nguyên anh, liền đơn giản nhiều, Cừu quản sự nói tẩy linh thảo rất khó đào tạo, bất quá, có ngọc bội không gian, có lẽ, hắn có thể bồi dưỡng được tẩy linh thảo, cũng nói không chừng.

. . .

Thanh Vân tiên môn, Trần Húc nhìn trời không trung dị tượng, thật chặt cắn chặt hàm răng.

"Thế nào à!" Tiêu Tiểu Đông nhìn Trần Húc sắc mặt hỏi.

"Bí cảnh Thiên Hà xuất thế." Trần Húc nói.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Phải không?"

"Ta muốn đi vào xem xem." Trần Húc lẩm bẩm nói.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Trần Húc một cái, nói: "Ông nội ngươi sợ là sẽ không đáp ứng."

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Trần Húc dừng một chút, nắm chặt quả đấm, nói: "Ta nhất định phải đi." Bí cảnh Thiên Hà mỗi lần mở, cũng biết dẫn động vô số gió tanh mưa máu, tiến vào trong bí cảnh người, có thể còn sống rất ít.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Trần Húc sắc mặt, không nói gì nữa.

. . .

Bởi vì trước bí cảnh Thiên Hà mở, Kiều Tường bị triệu hồi Vô Song tông, Trần Húc cũng bị Trần Lập Phong cho nhận trở về, Mục Vân cùng Tạ Uyển Nhiên cũng trở về Linh Dược tông.

Tiêu Cảnh Đình sửa sang lại một phần tài liệu, giao cho Cừu Vân.

Cừu Vân nhìn Tiêu Cảnh Đình đưa tới đồ, nói: "Thứ gì."

"Là một ít bồi dưỡng bích ngọc đào vương tâm đắc." Tiêu Cảnh Đình nói.

Cừu Vân gật đầu một cái, nói: "Như vậy à!"

"Cừu quản sự à! Chỉ cần đem Thanh Sương đan trong nhập thuốc bích ngọc đào đổi thành bích ngọc đào vương, thì có thể chữa trị Mục tiền bối trên người lửa độc." Tiêu Cảnh Đình nói.

Cừu Vân liếc Tiêu Cảnh Đình một cái, nói: "Ngươi ngược lại là rất quan tâm hắn à!"

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Cũng không có, chẳng qua là nếu là chữa hết Mục tiền bối lửa độc, coi như để cho Mục tiền bối thiếu một phần nhân tình."

Cừu Vân liếc mắt, nói: "Một cái người vong ân phụ nghĩa, thiếu ân huệ lớn hơn nữa cũng không dùng."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Ta đối với Mục tiền bối biết rõ, tự nhiên so không thể Cừu tiền bối, tiền bối ngươi nhìn làm đi."

Cừu Vân nắm chặt quả đấm, không nói gì.

Tiêu Cảnh Đình xoa xoa lỗ mũi, thầm nói: Mình đi sau này, cũng không cần lại kẹp ở Cừu Vân cùng Mục Vân cái này 2 cái quấn quít người giữa, không biết cùng mình lúc trở lại, cái này hai tên cút lên

giường không có.

. . .

Tiêu Cảnh Đình cùng Lôi Huyền các người hội tụ với nhau, Tiêu Cảnh Đình nhìn Lôi Huyền hỏi: "Lôi Huyền à! Cái này bí cảnh Thiên Hà có ý tứ gì sao?"

"Ta nghe gia tộc tiền bối nói, bí cảnh Thiên Hà là một cái rất địa phương thần kỳ, bên trong có vô số kỳ hoa dị thảo, hơn nữa, linh khí đậm đà rất, chẳng qua là, trong bí cảnh Thiên Hà cạnh tranh đặc biệt kịch liệt, chúng ta Thanh Vân tiên môn chỗ Vân châu, nhưng là, sẽ tiến vào bí cảnh Thiên Hà cũng không chỉ Vân châu người." Lôi Huyền nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Như vậy à!"

Lôi Huyền lòng chần chờ một chút, nói: "Thật ra thì, chúng ta Vân châu tu giả, cùng những châu khác tu giả so với, thực lực không hề chiếm ưu thế, vào bí cảnh sau đó, rất dễ dàng gặp gỡ những địa phương khác tu giả đuổi giết."

"Mặc dù nguy hiểm lớn một ít, bất quá, cơ hội cũng là to lớn, nghe nói chỉ cần có thể từ trong bí cảnh còn sống đi ra, có chín thành cơ hội có thể kết đan, đáng tiếc, cái này bí cảnh xuất thế hơi sớm." Hắn mới trúc cơ sơ kỳ, bên trong chắc có rất nhiều trúc cơ hậu kỳ, trúc cơ đỉnh cao tồn tại, cùng những người đó mà nói, bọn họ tu vi quá thấp liền một ít.

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, thầm nói: Cơ hội khó được, coi như nguy hiểm, cũng phải xông vào một lần.

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Ta cũng đi."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Phàm một cái, nói: "Ngoan, ngươi thì chớ đi, ở lại tông môn bên trong chiếu cố em trai."

Tiêu Cảnh Đình cau mày, hắn nghe được tình huống, vậy trong tông môn, tư chất quá tốt người, sẽ không thả đi tham gia thực tập này, bởi vì là tỷ số chết quá cao, có thể còn sống người quá ít, trên lịch sử, từng có tông môn, đem tông môn trúc cơ cao thủ, một cổ não thả đi tham gia cái này thực tập, kết quả, chỉ có le que hai ba cái trốn ra được, đưa đến bên trong tông môn thanh hoàng không nhận.

Tiêu Tiểu Phàm là một linh căn, chỉ phải thật tốt tu luyện, trong vòng trăm năm kết đan cũng không thành vấn đề, không cần phải mạo hiểm như vậy.

. . .

"Ngươi muốn ta hỗ trợ chiếu cố Tiểu Phàm cùng tiểu Tấn?" Cừu Vân hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Ta nghĩ tới nghĩ lui, chỉ có làm ơn Cừu quản sự ngài."

"Nói như vậy, ngươi là đã quyết định chủ ý vào bí cảnh?" Cừu Vân hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Không sai, bí cảnh Thiên Hà mấy trăm năm, mới xuất hiện một lần, bỏ lỡ, hối hận cả đời à!"

"Tiêu Tiểu Đông đâu, hắn không cần ta chiếu cố, chẳng lẽ là cũng muốn đi vào đi." Cừu Vân hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, thở dài nói: "Tiểu Đông rất cố chấp, phi muốn đi vào, ta cũng không biết, hắn cũng đã ghi tên, Tiểu Phàm cũng đi ghi danh, bất quá tông môn cự tuyệt."

Cừu Vân nhìn Tiêu Cảnh Đình, gật đầu một cái, nói: " Được, nếu như các ngươi vào bí cảnh, ta sẽ chiếu cố Tiểu Phàm cùng tiểu Tấn, chỉ cần chính ngươi cũng phải bảo trọng, trong bí cảnh rất nguy hiểm."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Ta rõ ràng."

Bí cảnh Thiên Hà vừa ra đời, tất cả đại tông môn, lập tức hành động, trong chốc lát, phường thị trong, phù chú, đan dược, phù bảo giá cả điên tăng.

Tiêu Cảnh Đình lấy ra một cái hộp, mở ra nói: "Tiến vào bí cảnh Thiên Hà sau đó, tất cả mọi người sẽ tách ra, đây là linh tê châu, khoảng cách ngắn bên trong có thể sinh ra cảm ứng." Bí cảnh tin tức truyền ra sau đó, linh tê châu cũng bán chạy rất, Tiêu Cảnh Đình tốn không ít khí lực mới lấy được ba viên.

Tiểu Đông lấy một viên thả trên người, Tiêu Tiểu Phàm có chút bất mãn bỉu môi nói: "Không công bình à! Tại sao anh có thể đi bí cảnh, ta không thể đi."

Tiêu Cảnh Đình xoa xoa Tiêu Tiểu Phàm đầu, nói: "Bởi vì là con muốn chiếu cố em trai à! Cha đi sau này, con mang em trai thật tốt tu luyện, sớm ngày kết đan, không nên phụ lòng ngươi tốt tư chất."

Tiêu Tiểu Phàm nghe vậy gật đầu một cái, có chút ủ rủ nói: "Được rồi!"

Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Tiểu Phàm, nói: "Chúng ta rời đi sau đó, gặp phải sự việc, ngươi có thể tìm Lôi Huyền thương lượng một chút."

Tiêu Tiểu Phàm nghe vậy, gật đầu một cái, nói: " Được a !"

. . .

Một tháng thời gian, qua nhanh chóng, tất cả đại tông môn muốn đi vào bí cảnh tu giả, đều ở đây là sau cùng tiến vào làm chuẩn bị.

Tiêu Tiểu Đông trong động phủ dọn dẹp vật liệu, một tràng tiếng gõ cửa vang lên.

Tiêu Tiểu Đông mở cửa, nhìn người tới không khỏi ngoài ý muốn một chút, "Lôi Huyền, ngươi làm sao tới?"

"Ta vội tới ngươi đưa một ít phù chú, còn có phù bảo." Lôi Huyền nói.

Tiêu Tiểu Đông cười một tiếng, nói: "Cám ơn."

"Ta nghe được một cái tin, tới nói cho ngươi." Lôi Huyền nói.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Lôi Huyền, nói: "Cái gì?"

"Trần Húc cũng biết tham gia lần này thực tập." Lôi Huyền đạo

Tiêu Tiểu Đông sững sốt một chút, nói: "Cái gì? Trần Lập Phong không tiếc để cho hắn mạo hiểm?"

"Ngọc không trác, không ra hồn, Trần tiền bối, chắc biết, Trần Húc tiếp tục như vậy, khó khăn thành đại khí." Lôi Huyền nói.

Tiêu Tiểu Đông híp mắt mâu, nói: "Nhưng mà, như thế đột nhiên." Coi như Trần tiền bối muốn lịch luyện Trần Húc, cũng hẳn tuần tự tiến gần à! Như thế đột nhiên đem Trần Húc ném tới cái loại địa phương đó, Trần Húc có thể tỷ lệ sống sót rất là mong manh.

"Trần Húc hẳn là hướng về phía tẩy linh thảo đi." Lôi Huyền nói.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, "Ta cũng nghĩ vậy, nhưng là, chân thực quá mạo hiểm." Trần Húc là ba linh căn, coi như Trần Lập Phong có thể dùng tài nguyên đem hắn xếp thành kim đan tu sĩ, nhưng là, nhiều nhất cũng chính là một kim đan sơ kỳ.

"Trần tiền bối, cũng không phải hoàn toàn bỏ mặc Trần Húc, để cho hắn đi mạo hiểm, Trần tiền bối tìm hết mấy trúc cơ hậu kỳ tu giả, buộc bọn hắn phát xuống huyết thệ, yêu cầu bọn họ phò hộ Trần Húc an toàn, bảo vệ Trần Húc tìm được tẩy linh thảo." Lôi Huyền nói.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Thì ra là như vậy à!"

"Tiểu Đông, so sánh Trần Húc, ngược lại là ngươi nguy hiểm hơn một ít, ngươi chắc chắn, phải đi?"

Tiêu Tiểu Đông trịnh trọng gật đầu một cái, nói: "Phải đi." Trần Húc cái này cái tay mơ đều đi, hắn lại càng không có lý do không đi.

------oOo------

Chương 153: Nguy hiểm bí cảnh

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 153: Nguy hiểm bí cảnh
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tiêu Cảnh Đình đứng ở Thanh Vân tiên môn trong đội ngũ, vì tiến vào bí cảnh, Tiêu Cảnh Đình chính thức gia nhập Thanh Vân tiên môn.

Trong bí cảnh đồ rất trân quý, mỗi một người tiến vào, đều phải gia nhập một cái thế lực lớn, lúc đi ra, tất cả mọi người muốn kéo bị kiểm tra, tông môn sẽ thu mua đi ra ngoài tu sĩ từ bên trong mang ra ngoài đồ, muốn trốn kết quả bình thường đều rất thảm.

Vân châu mấy đại tông môn mỗi phái cũng phái tới thái thượng trưởng lão, Tiêu Cảnh Đình biết, muốn đi vào bí cảnh Thiên Hà, nhất định phải mấy cái thái thượng trưởng lão, cùng nhau liên thủ, hợp lực mở ra một cái lối đi.

Trần Húc hướng Tiêu Tiểu Đông phương hướng đi tới, "Ngươi làm sao cũng tới?"

"Ta muốn vào bí cảnh tìm cơ duyên à!" Tiêu Tiểu Đông không chút nghĩ ngợi nói.

Trần Húc có chút chần chờ nói: "Ngươi cũng đi à!"

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Ông nội ngươi cho ngươi tìm mấy người, không tệ sao!"

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Hẳn là đi."

"Thật ra thì, ta vẫn là có chút bất ngờ, ông nội ngươi lại có thể không tiếc để cho ngươi mạo hiểm lớn như vậy." Tiêu Tiểu Đông nói.

Trần Húc cười khổ một cái, nói: "Ông nội, có cái di nương mang thai."

Tiêu Tiểu Đông nhất thời ngẩn ra, Trần Lập Phong còn có gần ngàn tuổi thọ nguyên, tuy nói nguyên anh tu sĩ con cháu khó khăn, nhưng là, chỉ phải cố gắng vẫn phải có, cho nên nói Trần Húc cũng không phải là không thể thay thế.

Tiêu Tiểu Đông lấy một viên truyền tin châu cho Trần Húc, nói: "Đến bên trong xem xem có thể hay không gặp."

" Được a !" Trần Húc tới Tiêu Tiểu Đông bên này đi một vòng, liền lại trở về Trần gia trong đội ngũ.

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, huyết thệ vật này, đại đa số dưới tình huống, thì sẽ không có vấn đề, nhưng là, ở trong bí cảnh Thiên Hà liền nói không chừng, trong bí cảnh Thiên Hà, thứ tốt nhiều, chỉ sợ có người sẽ thà bị huyết thệ cắn trả, cũng phải làm những gì.

Bất quá mà, lấy Trần Lập Phong cẩn thận, tin tưởng hắn hẳn còn có hắn hắn thủ đoạn, có lẽ, những thứ này trúc cơ tu sĩ người nhà đều ở đây ở trên tay hắn.

. . .

"Kiều sư huynh, Trần Húc lại có thể cũng biết vào bí cảnh, nghe nói, hắn từ nhỏ đến lớn cũng chưa từng giết mấy con yêu thú à! Trần tiền bối lại có thể yên tâm hạ." Lạc Vũ Đình nói.

"Cái này cũng không biện pháp à! Trần Húc tư chất cũng không phải là rất tốt, nếu như không mạo hiểm mà nói, căn bản không cách nào kết đan." Kiều Tường lắc đầu nói. Kiều Tường nhìn Trần Húc phương hướng, buồn rầu muốn, Trần Húc bây giờ vào bí cảnh đây

không phải là muốn chết sao? Tên nầy một lòng muốn chết, tại sao cũng không sớm một chút chết, uổng công liên lụy mình.

"Trần tiền bối, tìm hết mấy trúc cơ hậu kỳ tu giả giúp hắn, muốn đến thật là có điểm cơ hội."

"Vừa tiến vào bí cảnh, tất cả mọi người sẽ phân tán, Trần Húc không biết có mấy ngày mới có thể cùng những cái kia cái trúc cơ hậu kỳ người hội họp." Kiều Tường nói. Bí cảnh lớn kinh người, bên trong loại người gì cũng có, không làm được vừa tiến vào bên trong, Trần Húc liền cho người làm thịt.

"Trần Húc cùng Tiêu Tiểu Đông quan hệ không tệ à!" Lạc Vũ Đình nói.

Kiều Tường hướng Tiêu Tiểu Đông phương hướng nhìn sang, thầm nói: Tiêu Tiểu Đông một cái trúc cơ sơ kỳ liền dám vào bí cảnh, thật là tự tìm cái chết.

. . .

Vô Song tông dẫn đầu tu giả, nghe mấy người tu sĩ thanh âm kỷ kỷ tra tra, bất đắc dĩ nói: "Các ngươi quản nhiều như vậy làm gì, quản tốt mình mới là thật, vào bên trong, đều tự bảo trọng đi."

"Tiền bối, bí cảnh bên trong thật có như vậy nguy hiểm không?" Lạc Vũ Đình hỏi.

"Cẩn thận luôn là không có gì sai, nếu là gặp phải những châu khác người, các ngươi tận lực tránh một chút." Vô Song tông đầu lĩnh thở dài nói.

Lạc Vũ Đình nghe kim đan tu sĩ mà nói, tâm huyền không kiềm được căng thẳng mấy phần.

Mấy cái nguyên anh tu sĩ, tay cầm pháp khí, từng cái truyền tống trận nhất thời sáng lên nổi lên ánh sáng.

"Lên đi."

Tất cả đại tông môn bố trí đều là ngẫu nhiên truyền tống trận, có thể bị truyền tống đến bí cảnh tất cả cái địa phương, nghe nói có người vừa vặn bị truyền tống đến một cái yêu thú động phủ, để cho một ổ yêu thú nuốt.

Tiêu Cảnh Đình, Hứa Mộc An cùng Tiêu Tiểu Đông đồng thời đứng ở truyền tống trên đài, bị truyền đưa vào bí cảnh Thiên Hà.

Tiêu Cảnh Đình vận khí không tốt không xấu xa, rơi vào một cái trên cây.

"Ồ, vận khí thật tốt, mới vừa vào tới, liền gặp được đưa tới cửa một cái." Một cái người đàn ông một mắt, nhìn Tiêu Cảnh Đình, trong con ngươi toát ra mấy phần tà nịnh ánh sáng.

Tiêu Cảnh Đình nhíu mày một cái, điều khiển trước năm cây linh kiếm, hướng người đàn ông một mắt công đánh tới.

Người đàn ông một mắt hừ lạnh một tiếng, một cái bay cắt, xuất hiện ở người đàn ông một mắt trên tay, bay cắt ở trên hiện lên đậm đà huyết quang, Tiêu Cảnh Đình đoán chừng chàng trai hẳn không có thiếu đánh giá giết người đoạt bảo câu làm, cho nên, pháp khí mùi máu tanh mười phần.

Linh kiếm đụng vào pháp bảo ở trên, bị đánh bay ra ngoài.

Bay cắt hướng Tiêu Cảnh Đình dường như bay tới, Tiêu Cảnh Đình lập tức chiêu ra một khối tấm thuẫn phòng ngự, bay cắt đụng vào trên tấm thuẫn, bị bắn bay ra ngoài, người đàn ông một mắt đỏ tươi trong con ngươi nổi lên mấy phần gợn sóng.

"Pháp khí không thiếu à! Xem bộ dáng là đầu dê béo à!"

Bị đánh bay phi kiếm lần nữa bay, năm kiếm hợp nhất, hướng người

đàn ông một mắt công đánh tới.

Một bức quyền sáo xuất hiện ở người đàn ông một mắt trên tay, Độc Nhãn nam liền một quyền đập vào phi kiếm trên, phi kiếm dễ như trở bàn tay xuyên thấu người đàn ông một mắt quả đấm, rồi sau đó uy thế không giảm, trực tiếp xuyên thấu người đàn ông một mắt cổ họng, "Ngươi. . . Không thể nào." Người đàn ông một mắt tràn đầy kinh hãi nhìn Tiêu Cảnh Đình.

Nguyên bản khí thế hung hăng bay cắt, theo chủ nhân diệt vong, một chút rơi ở trên mặt đất.

Tiêu Cảnh Đình lấy người đàn ông một mắt nhẫn không gian, đem thi thể thiêu hủy không còn một mống, rời đi tại chỗ.

Tiêu Cảnh Đình bộ này phi kiếm, là lấy ngàn năm Thanh Vân bằng gỗ, Thanh Vân mộc qua ba trăm năm liền là trân phẩm, qua ngàn năm kim đan tu sĩ cũng phải động tâm, vì dú chín ngàn năm Thanh Vân mộc, Tiêu Cảnh Đình có thể hao tốn không ít linh thạch.

Ngàn năm Thanh Vân bằng gỗ pháp khí, vô cùng lợi hại, cho dù là kim đan tu sĩ phòng ngự, cũng có thể phá vỡ, càng khó hơn chính là ánh sáng rực rỡ nội liễm, nhìn qua chẳng qua là phi kiếm bình thường, lúc trước phi kiếm đụng vào bay cắt bị đẩy lùi, là Tiêu Cảnh Đình cố ý tạo nên, mới vừa rồi người đàn ông một mắt trúc cơ đỉnh cao tu vi, nếu không phải Tiêu Cảnh Đình trước kỳ địch lấy yếu, coi như có thể thủ thắng, cũng phải phí một phen tay chân.

. . .

Tiêu Cảnh Đình ở trong bí cảnh đi xuyên, ngày thứ ba, Tiêu Cảnh Đình gặp được một nhóm bảy cái tu giả.

Bảy cái tu giả trong ba cái tu giả, quần áo cùng Tiêu Cảnh Đình trước giết chết tu giả giống nhau quần áo, ngoài ra bốn cái, mơ hồ cùng ba người vẫn duy trì một khoảng cách, tựa hồ đang kiêng kỵ cái gì.

"Độc Nhãn tên kia, không biết chạy đi nơi nào, trước linh tê châu rõ ràng cảm ứng được hắn tồn tại, bây giờ nhưng không thấy." Trong ba người nữ tu xinh đẹp, tràn đầy bất mãn nói.

"Tên nầy hẳn là nhìn trúng cái nào dê béo, đuổi theo ra cảm ứng khu." Một người dáng dấp âm lệ chàng trai, phe phẩy cây quạt, lười biếng nói.

"Không phải là cho người giết đi." Nữ tu xinh đẹp nói.

"Không thể nào đâu, độc nhãn thực lực, cũng không thấp."

"Cũng vậy, nhưng mà cũng lâu như vậy, tên nầy phải sống sớm nên tìm tới."

"Cái này Độc Nhãn chính là như vậy, tùy tính tình làm ẩu."

"Tốt lắm, bất đồng hắn, đi thôi." Nữ tu nói.

Một bên một mực yên lặng không nói chàng trai tóc muối tiêu, giọng thâm độc nói: "Có thể đi, bất quá, phải đem một người bạn cho mời đi ra."

Chàng trai chợt hướng Tiêu Cảnh Đình đứng địa phương công đánh tới, ngoài ra 2 cái tu giả thấy vậy, lập tức chen nhau lên.

Tiêu Cảnh Đình lấy ra một cái trận bàn thất lạc đi ra, trong ba người yếu nhất nữ tu trực tiếp bị nổ thành trọng thương, hoành bay ra ngoài.

"Thứ gì?" Âm lệ nam tu nói.

"Lôi diễm hột đào, bất quá, có điểm không đúng, uy lực quá lớn." Tóc muối tiêu nam tu nói.

Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Dĩ nhiên không đúng, lôi diễm hột đào là

một loại lôi diễm trên cây hột đào, lôi diễm hột đào có thể làm phù chú sử dụng, hơn nữa, dùng đối với tinh thần lực tiêu hao rất nhỏ, thông thường lôi diễm cây sống bảy tám mười năm liền tự động mất mạng, Tiêu Cảnh Đình ở bên trong không gian, nuôi dưỡng một cây ba trăm năm lôi diễm cây, thu hơn một trăm viên hột đào.

Tiêu Cảnh Đình để cho Tiêu Tiểu Phàm đem bốn cái hột đào luyện chế thành một cái, một khi xúc gởi một cái, bốn cái đồng thời nổ, đem lôi diễm hột đào uy lực tăng lên gấp mấy lần.

Tiêu Cảnh Đình điều khiển trước phi kiếm, công kích chàng trai tóc muối tiêu.

Nam tu tóc muối tiêu tức giận cùng Tiêu Cảnh Đình tranh đấu trước, Tiêu Cảnh Đình phi kiếm sắc bén đặc biệt, chàng trai tóc muối tiêu pháp khí là một cái dù, mỗi một dù diêm cũng treo một cái khô lâu, Tiêu Cảnh Đình năm kiếm hợp nhất, linh kiếm trực tiếp ở dù đỉnh châm ra một cái hang.

Chàng trai tóc muối tiêu dù bị ghim động sau đó, chàng trai trên người uy thế lập tức xuống mấy phân.

Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Cái này linh tán hẳn là nam tử này bổn mạng pháp khí, bổn mạng pháp khí bị tổn thương, chàng trai cũng bị tổn thương.

"Vô liêm sỉ, ngươi dám phá ta pháp khí." Chàng trai tóc muối tiêu nhìn Tiêu Cảnh Đình, sắc mặt tràn đầy dữ tợn.

Chàng trai tóc muối tiêu vành mắt sắp nứt nhìn Tiêu Cảnh Đình, cái này linh tán là hắn xài mười mấy năm thời gian tế luyện, dù diêm hạ treo mỗi cái đầu lâu khi còn sống đều có trúc cơ tu vi, linh tán tế luyện sau khi thành công, không chỗ nào bất lợi, kết quả, lại có thể cứ như vậy bị đâm xuyên.

Dù diêm xuống đầu lâu bay, hướng Tiêu Cảnh Đình bay tới, Tiêu Cảnh Đình lấy ra một đống linh phù, trực tiếp đập tới, linh tán đã

phá, dù diêm xuống đầu khô lâu, có thể phát huy uy lực có hạn, những cái kia bay tới đầu lâu, một chút bị Tiêu Cảnh Đình phù linh nổ thành bụi bậm.

Chàng trai bị Tiêu Cảnh Đình tức giận hộc máu, theo bản năng nghĩ đến, nhất định là đụng phải gốc cứng, người này sau lưng, nhất định có một cái kim đan thậm chí nguyên anh đại có thể, nếu không sẽ không có nhiều như vậy bảo bối.

"Lâm sư đệ, ngươi còn chưa tới hỗ trợ." Chàng trai mặt đầy dử tợn nói.

Một bên chàng trai âm lệ nghe vậy, hướng Tiêu Cảnh Đình công kích tới, Tiêu Cảnh Đình ném ra một cái phù bảo.

Một ít đại hạn buông xuống tu giả, biết chế tạo phù bảo, phù bảo tương đương với tu sĩ hóa thân, có thể phát huy tu sĩ 30% thực lực, đáng tiếc phù bảo có thể vận dụng số lần có hạn, Tiêu Cảnh Đình cái này phù bảo, tổng cộng là có thể động dùng 3 lần.

Chàng trai âm lệ xem Tiêu Cảnh Đình lấy ra phù bảo, lại có thể quay người chạy trốn.

Tiêu Cảnh Đình lập tức ra lệnh phù bảo công kích chàng trai tóc muối tiêu, mất bổn mạng pháp khí, chàng trai tóc muối tiêu thực lực đại giảm, bị Tiêu Cảnh Đình giết đi, trọng thương nữ tu, không nghĩ tới thế cục nhanh như vậy nghịch chuyển, muốn chạy trốn, để cho Tiêu Cảnh Đình cũng giải quyết.

Từ chàng trai tóc muối tiêu cùng nữ tu xinh đẹp trên người phát hiện hết mấy nhẫn không gian, Tiêu Cảnh Đình không chút khách khí đem mấy cái nhẫn không gian cũng thu vào.

------oOo------

Chương 154: Vườn thuốc hái thuốc

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 154: Vườn thuốc hái thuốc
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Giải quyết chàng trai tóc muối tiêu cùng nữ tu sau đó, ở vừa ngắm nhìn liền thật lâu bốn cái tu giả, rốt cuộc đi lên, cùng Tiêu Cảnh Đình làm quen.

Từ miệng của những người này bên trong, Tiêu Cảnh Đình biết, bọn họ cũng là tiến vào bí cảnh tu giả, chẳng qua là đi vào không bao lâu, liền ai cái bị mới vừa rồi những tu giả kia bắt, những người đó không thu mấy người pháp khí cùng nhẫn không gian, vẫn còn cho mấy người đút độc dược, cho tới cái này bốn cái tu giả chỉ có thể nghe theo ba người kia lời nói.

Tiêu Cảnh Đình đoán chừng hắn từ chàng trai tóc muối tiêu nơi đó bắt được nhẫn không gian, cũng có mấy người, mặc dù như vậy, Tiêu Cảnh Đình cũng không có trả lại ý niệm, được ăn trong miệng đồ nào có trả lại đạo lý, trời đất xui khiến cứu mấy một mạng người, đã không tệ.

Tiêu Cảnh Đình gần đây ở nhẫn không gian bồi dưỡng nhiều trồng linh thực, trước ở khu vực khai thác mỏ tìm được linh thạch dùng rào rào.

Tiêu Cảnh Đình lấy đồ, thật nhanh rời đi tại chỗ, chàng trai âm lệ chạy trốn, Tiêu Cảnh Đình trực giác tên nầy, có thể có đồng bọn, cùng người này đồng bọn tìm tới cửa, hắn thì phải không ăn nổi bao đi.

Trước bị chàng trai tóc muối tiêu phát hiện, thiếu chút nữa lật thuyền trong mương, Tiêu Cảnh Đình nhất thời thay đổi càng cẩn thận hơn liền một ít.

Từ vậy bốn cái tên xui xẻo nơi đó, Tiêu Cảnh Đình biết chàng trai tóc muối tiêu trong tay có một cái pháp khí, có thể biết vùng lân cận tu sĩ thân thể to lớn vị trí, trước, hắn vị trí sở dĩ sẽ bại lộ, có thể không phải bởi vì là chàng trai tóc muối tiêu dò xét lực cao minh, mà là bởi vì làm cho này cái pháp khí.

Tiêu Cảnh Đình ở chàng trai tóc muối tiêu trong không gian giới chỉ, phát hiện một cái đèn vàng, đèn vàng trên bốn cái cánh hoa, hiện lên điểm đỏ, tựa hồ có thể chỉ kỳ vùng lân cận tu sĩ vị trí.

Tiêu Cảnh Đình phát hiện che giấu thuật không cách nào lừa gạt được đèn vàng, Tiêu Cảnh Đình đa dụng 1 bản che giấu phù chú, đèn vàng đời trước đơn mình điểm đỏ mới biến mất không gặp.

Tiêu Cảnh Đình ở đèn vàng trên, phát hiện một cái gần hai mươi người tu sĩ khu tập trung.

Tiêu Cảnh Đình ở đèn vàng dưới sự chỉ dẫn đi tới một cái vườn thuốc, vườn thuốc bên ngoài tụ tập bảy tám cái tu giả, vậy bảy tám cái tu giả quần áo cùng Tiêu Cảnh Đình lúc ban đầu gặp phải người đàn ông một mắt vậy quần áo, hẳn là một cái tông môn, trước chạy trốn chàng trai âm lệ, cũng ở trong đó.

Tiêu Cảnh Đình nhíu mày một cái, Lôi Huyền nói qua, Vân châu cũng không có để cho tiến vào tu giả tập trung đến một khối thủ đoạn, nhưng là, những châu khác người, tựa hồ có bản lãnh như vậy, cho nên Vân châu người, tiến vào bí cảnh sau đó, thua thiệt rất.

Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Cộng thêm chết ba người, quang chỗ này thì có mười người đến từ cùng tông môn, Tiêu Cảnh Đình cơ hồ có thể khẳng định, cái này một nhóm người, có tìm đồng bạn phương pháp.

"Ta nói, Kim sư đệ, ngươi nói, Triệu sư huynh cùng Lục sư muội đều chết hết?" Nam tử tóc đỏ hỏi.

Kim Tước gật đầu một cái, lòng vẫn còn sợ hãi nói: "Đúng vậy."

"Ngươi không phải là đang nói giỡn đi, Triệu sư huynh vậy Diêm La dù vô cùng lợi hại, vậy dù cốt dùng là giao cốt, mặt dù dùng là giao da, dù diêm hạ treo đầu khô lâu đều có trúc cơ tu vi, làm sao biết như vậy dễ dàng bị người phá, người kia pháp khí là cái gì à!" Một cái nam tử tóc đỏ hỏi.

"Người nọ pháp khí là một bộ phi kiếm, nếu như, ta đoán không lầm, bộ này phi kiếm, hẳn là ngàn năm linh mộc chế tạo." Kim Tước nói.

Nam tử tóc đỏ liếc mắt, nói: "Kim sư đệ, ngươi là không phải là đang nói giỡn à! Ngàn năm linh mộc cũng không phải là cải trắng, vật này, chính là kim đan tu giả, cũng rất ít mới có thể có ngàn năm linh mộc chế tạo linh kiếm, ngay cả có, chế tạo cái một cái, đã coi như là hiếm thấy, ngươi bây giờ lại nói một cái trúc cơ trên tay tu giả có một bộ."

"Cái này tu giả xuất thân không tệ, chẳng những có linh kiếm, cũng không thiếu phù chú, còn có phù bảo, nhìn dáng dấp, nhất định có cái Nguyên anh kỳ phía sau đài." Kim Tước trầm ngâm một chút nói.

Nam tử tóc đỏ sờ cằm, nói: "Triệu sư huynh cùng Lục sư muội đều chết hết, 2 người nhẫn không gian, đều đến người nọ trên tay đi."

Kim Tước gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Nam tử tóc đỏ tràn đầy tiếc nuối nói: "Tiện nghi hắn."

"Hừ, giết chúng ta người Âm Quỷ tông, nơi nào có thể như thế tiện nghi hắn, Kim sư huynh, ngươi còn nhớ dáng vẻ của người kia sao? Vẽ xuống tới, giao cho những người khác, nếu là gặp giết chết không bị tội." Một cái đầu mang kim quan thiếu niên nói.

"Bách sư huynh nói thật phải." Kim Tước nói.

Kim Quan thiếu gia có chút khinh bỉ nhìn Kim Tước một cái, nói: "Kim sư đệ, Triệu sư huynh đều chết hết, ngươi nhưng chạy ra khỏi bay lên trời, ngươi vận khí không tệ à!"

Kim Tước nghe vậy, tràn đầy lúng túng cười một tiếng.

. . .

Tiêu Cảnh Đình tránh ở một bên, nghe mấy người nói chuyện, nghe được mấy người hoài nghi bản thân có một cái Nguyên anh kỳ tổ tông, Tiêu Cảnh Đình trong lòng, không khỏi có chút cổ quái, hắn cũng hy vọng có cái Nguyên anh kỳ tổ tông à! Đáng tiếc Tiêu gia mạnh nhất chính là trúc cơ.

Ngàn năm cây rừng đích xác là hiếm đồ chơi, vì đào tạo một cây ngàn năm Thanh Vân cây, trước Tiêu Cảnh Đình lấy trộm linh thạch ước chừng đốt đi 20%.

Chỉ chốc lát sau, ba cái tu giả mang mấy cái tù binh chạy tới.

Tiêu Cảnh Đình nhìn bị mang tới mấy cái tù binh, liếc mắt, trước, hắn đem vậy bốn cái tu giả cũng thả, không nghĩ tới đảo mắt bây giờ, lại có thể lại bị bắt lại, mấy tên này chân thực xui xẻo,

"Đàng hoàng một chút, nếu không, không có giải dược, các ngươi liền mất mạng." Nam tử tóc đỏ hướng về phía mới tới mấy cái tù binh nói.

Kim Tước thấy bốn cái tu giả, tròng mắt co rúc nhanh một chút.

"Kim sư huynh thế nào?"

"Không việc gì, vậy bốn cái tu giả, chính là ta cùng Triệu sư huynh, Lục sư muội trước bắt mấy cái, ta còn lấy là mấy tên này có thể

chạy ra khỏi bay lên trời, không nghĩ tới vẫn là không trốn thoát mấy vị Ngũ Chỉ sơn à! Các ngươi cũng cho ta đàng hoàng một chút." Kim Tước tràn đầy cảnh cáo quét bốn người một cái.

Tiêu Cảnh Đình âm thầm đoán chừng, chàng trai âm lệ sợ trước lâm trận chạy trốn sự việc bại lộ, tựa hồ đối với mấy người động sát tâm.

"Đem bọn họ cũng đưa đến trong vườn thuốc đi đi." Nam tử tóc đỏ cười nói.

Tiêu Cảnh Đình thấy được trong vườn thuốc, có mấy cái tu giả ở hái thuốc, trên đất có mấy cỗ thi thể, Tiêu Cảnh Đình thầm nói, trong vườn thuốc chắc có cấm chế, hơn nữa còn là hỗn loạn không chịu nổi cấm chế, những người này không tìm được phá vỡ cấm chế biện pháp, liền tìm người tới hái thuốc dùng mạng người tới bổ sung.

Một hồi kêu thảm thiết từ trong vườn thuốc truyền tới, hẳn là cái nào tu giả vô tình chạm đến cấm chế gì, kết quả bị đánh giết, cái này tu giả chết, để cho trong vườn thuốc những người khác, cũng sắt súc liền một chút.

Vườn thuốc bên ngoài kim quan tu giả, tràn đầy tiếc nuối nói: "Lại chết một cái, nhìn dáng dấp, phải nhiều bắt chọn người tới mới được, nếu không, độ tiến triển cũng quá chậm."

Tiêu Cảnh Đình nghe nam tu nói, trong lòng buồn rầu, đám người này hoàn toàn không đem những tù binh này làm người xem à!

"Mấy người các ngươi đều đi vào." Tóc muối tiêu nam tu hướng về phía về sau mấy người nói.

Một cái xinh đẹp nữ tu hướng về phía mới tới mấy cái tù binh cười một tiếng, nói: "Chỉ cần hái được ba mươi bụi cây trăm năm trở lên linh thảo, liền biết cấm chế thả các ngươi, cố gắng lên đi, đã vừa mới có người đạt tới mục tiêu, bị chúng ta thả đi."

Tiêu Cảnh Đình nhìn xinh đẹp nữ tu tràn đầy chung hoặc nụ cười, trong lòng toát ra thấy lạnh cả người.

Mặc dù không rõ ràng nữ tu nói thật giả, bất quá, ai cũng không muốn chết, Tiêu Cảnh Đình thấy mấy cái tu giả, nghe được nữ tu nói, đáy mắt vẻ tuyệt vọng, lại có thể tiêu tán một ít.

"Ta lại đi bắt 2 cái tu giả." Một người tu sĩ đứng lên nói.

" Được."

Tu sĩ kia đứng lên, có 2 người tu sĩ đi theo lên, cùng nhau rời đi.

Tiêu Cảnh Đình rời đi tại chỗ, đi tới một nơi trong rừng rậm.

Biết mục đích của những người này, Tiêu Cảnh Đình có cái ý tưởng rất cực đoan, đem đám người này cũng làm hết, nếu đám người này đã nhớ đến mình, vậy lưu trước như thế cái tai họa ngầm, cũng là phiền toái, hơn nữa, Tiêu Cảnh Đình đối với Âm Quỷ tông nắm giữ vườn thuốc cảm thấy hứng thú vô cùng.

Tiêu Cảnh Đình lần này tới, chủ yếu là vì tẩy linh thảo, bí cảnh Thiên Hà tồn tại tẩy linh thảo sự việc, rất nhiều người đều biết, nhưng mà, tẩy linh thảo rốt cuộc ở nơi nào, liền khó mà nói, Tiêu Cảnh Đình mặc dù cảm thấy trong vườn thuốc tồn tại tẩy linh thảo tỷ lệ không phải rất lớn, nhưng vẫn có điểm cơ hội, nếu có nhiều cơ hội thiếu thử một lần.

. . .

Tiêu Cảnh Đình ở cách vườn thuốc không gần không xa một chỗ, tìm một cái hang phủ, ở động phủ bên ngoài, thiết trí mấy cạm bẫy, rồi sau đó rút lui hết trên người mình che giấu phù, làm bộ ở động phủ nghỉ ngơi, Tiêu Cảnh Đình xem qua, người Âm Quỷ tông là chia xong mấy nhóm hành động, hẳn không chỉ một nhóm người trên tay có tìm người pháp khí.

Sau khi bố trí xong, Tiêu Cảnh Đình liền trong động phủ, đợi quân địch mệt mỏi rồi tấn công.

Một ngày sau, ba cái tu giả xuất hiện ở Tiêu Cảnh Đình chỗ ở động phủ chung quanh, Tiêu Cảnh Đình xa xa liền nghe được mấy người nói chuyện.

"Đám tu giả kia, hái linh thảo tốc độ cũng quá chậm."

"Đúng vậy! Trong vườn thuốc cấm chế quá nhiều, đi vào tu giả quá mức không tốt chuyện, bình thường chống đỡ không được bao lâu liền chết."

"Khá tốt, bây giờ đã dần dần lục lọi ra được cấm chế một điểm quy luật., nếu không, tiến vào trong đó sẽ càng khó hơn."

"Nghe nói, Triệu sư huynh cùng Lục sư muội cho một tu giả giết, Triệu sư huynh tu vi, ở chúng ta đoàn người này chính giữa cũng là số một số hai, không nghĩ tới hắn lại có thể sẽ lật thuyền trong mương."

"Kim sư huynh chỉ nói Triệu sư huynh cùng Lục sư muội chết, không có chờ được Độc Nhãn sư huynh, các ngươi nói, Độc Nhãn sư huynh, có thể hay không cũng xảy ra chuyện?"

"Không thể nào, Độc Nhãn sư huynh thực lực có thể là rất cao."

"Ai nói không phải sao, nhưng mà, cái đó cường hào nhị thế tổ bảo vật rất nhiều à! Kim sư huynh không phải nói, người nọ có một loại thần kỳ lôi diễm hột đào, uy lực so thông thường lôi diễm hột đào mạnh hơn khá hơn chút."

"Tốt lắm, đừng nói nhiều như vậy, mọi người cẩn thận một chút đi."

. . .

Tiêu Cảnh Đình cùng ba người hoàn toàn tiến vào mai phục khu, lập

tức dẫn động trước đây cạm bẫy, ở ba người vừa giận vừa sợ thần sắc, Tiêu Cảnh Đình thả ra phi kiếm, một lần hành động tru diệt ba người, giết người sự việc một lần còn qua lại, Tiêu Cảnh Đình là càng làm càng thuận tay.

Tiêu Cảnh Đình lấy ba người nhẫn không gian nhìn xem, ở trong đó phát hiện không thiếu linh thảo và linh thạch.

Tiêu Cảnh Đình đem linh thạch thu vào, mặc dù Âm Quỷ tông tu sĩ, xuất thân không tính là mỏng, nhưng là, Tiêu Cảnh Đình nhưng vẫn là có chút bất mãn đủ.

Gần đây linh thạch lượng dùng càng ngày càng lớn, Tiêu Cảnh Đình không khỏi thầm nghĩ muốn, tốt nhất còn có đánh cướp linh thạch kho hàng cơ hội, để cho mình kiếm một món tiền lớn.

Tiêu Cảnh Đình tiến vào không gian, tiếp tục dú chín lôi diễm cây, lôi diễm hột đào uy lực, cũng có thể vòng có thể điểm, bởi vì là bí cảnh xuất hiện quá mức vội vàng, Tiêu Cảnh Đình chuẩn bị cũng không phải rất đặc biệt đầy đủ, tổng cộng hơn một trăm viên lôi diễm hột đào, Tiêu Cảnh Đình chỉ để lại mười mấy viên phòng thân, những thứ khác cũng để cho Tiêu Cảnh Đình cho Hứa Mộc An cùng Tiêu Tiểu Đông.

Tiêu Cảnh Đình đoán chừng qua một tháng nữa, trên cây sẽ trả có thể kết ra lôi diễm hột đào tới, trước mắt phải tiết kiệm điểm dùng.

Tiêu Cảnh Đình đổi một địa phương, bắt chước làm theo, lại làm một cái bẫy.

Lần này thật bất hạnh, đối phương hẳn sớm có chuẩn bị, Tiêu Cảnh Đình chỉ giết liền một cái, một cái khác thừa dịp loạn trốn thoát

------oOo------

Chương 155: Phòng tu luyện thời gian

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 155: Phòng tu luyện thời gian
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

"Cái tên kia xếp đặt mai phục, dụ giết người chúng ta?" Nam tử tóc đỏ đầy mặt tức giận.

Kim Tước cau mày, tràn đầy tức giận nói: "Tên nầy, thật đúng là vô cùng gan dạ, lại có thể quản chúng ta Âm Quỷ tông sự việc."

"Nhất định phải đem tên nầy bắt tới, nếu không chúng ta Âm Quỷ tông, mất hết mặt mũi à!" Nam tử tóc đỏ nói.

Phục giết sự việc bại lộ sau đó, Tiêu Cảnh Đình phục giết thủ đoạn liền không thế nào tác dụng, có một lần, Tiêu Cảnh Đình thiếu chút nữa cho người Âm Quỷ tông bao vây, bị thương nhẹ phát động mấy tấm phù chú mới thoát ra bay lên trời.

"Cái này, kết quả muốn làm gì?" Âm Quỷ tông trước sau chết bảy cái tu giả, thực lực đại giảm.

Theo Âm Quỷ tông tu sĩ chết, bị bắt hái thuốc nô có chút rục rịch.

"Cái này đồ khốn." Nam tử tóc đỏ tràn đầy tức giận mắng một tiếng.

Kim Tước cau mày, trong lòng gợn sóng phập phồng, hắn đã sớm biết Tiêu Cảnh Đình không đơn giản, lại không nghĩ rằng Tiêu Cảnh Đình làm việc điên như vậy cuồng, lại có thể chủ động tìm bọn họ phiền toái.

"Tiếp tục như vậy không được à!" Một cái nữ tu nói , bọn họ người không nhiều lắm, đi ra ngoài bắt tu giả, làm không tốt sẽ bị đánh lén, lưu lại nơi này xem vườn thuốc, độ tiến triển lại chậm, trong vườn thuốc càng ngày càng nhiều hái thuốc nô chết ở cấm chế dưới, có chút hái thuốc nô, dẫu có chết cũng không vui mạo hiểm, gần đây có chút tiêu cực biếng nhác.

Tiêu Cảnh Đình thường xuyên chạy tới vườn thuốc bên ngoài, xa xa quan sát bên trong vườn thuốc động tĩnh.

Tiêu Cảnh Đình lần thứ sáu ở vườn thuốc mặt ngoài xét động tĩnh lúc này bên trong vườn thuốc tu giả lại có thể xảy ra bạo động, theo Âm Quỷ tông tu giả nhân số giảm thiếu, bên trong vườn thuốc tu giả dần dần chiếm cứ ưu thế, cái nhóm này hái thuốc nô trong, có một cái là dược sư, cái này dược sư ở bên trong vườn thuốc, tìm được một loại có thể tạm thời áp chế trong cơ thể độc dược linh thảo, sau đó, bắt đầu mưu đồ lần này hành động.

Trong vườn thuốc dược nô, đang bị đưa vào vườn thuốc trước, cũng bị tịch thu pháp khí cùng nhẫn không gian, nhưng là tu vi vẫn còn, cái đó dược sư, còn lợi dụng trong vườn thuốc linh thảo, âm thầm luyện chế một ít độc dược, thuốc mê, xuất kỳ bất ý lao ra, vậy phụ trách trông chừng 2 cái tu giả bị một đám hái thuốc nô vây công, nhất thời người bị thương nặng.

Tiêu Cảnh Đình đứng xa xa nhìn hai bang người đánh không thể tách rời ra.

Hái thuốc nô bên này nhiều người mấy cái, Âm Quỷ tông bên kia người tu vi so với cao thâm, pháp khí cũng sắc bén, hai bên đánh, ngã giằng co.

Tiêu Cảnh Đình xem hai bên đánh xong hết rồi, ra tay kềm chế Âm Quỷ tông một cái tóc đỏ tu giả.

"Ngươi, ngươi còn dám xuất hiện." Âm Quỷ tông tóc đỏ tu giả thấy

Tiêu Cảnh Đình, nhất thời tức giận bộc phát.

Tiêu Cảnh Đình không để ý tóc đỏ tu giả ầm ỉ, cho gọi ra phi kiếm, hướng tóc đỏ tu giả dường như đâm tới.

Tóc đỏ tu giả rống giận một tiếng, một cái lửa to lớn rắn xuất hiện ở tóc đỏ tu giả bên cạnh.

Hỏa xà tránh phi kiếm công kích, to lớn cái đuôi hướng Tiêu Cảnh Đình quất tới, Tiêu Cảnh Đình bị hỏa xà cái đuôi quét trúng, lùi lại hết mấy bước, lập tức triệu hồi phi kiếm phòng ngự.

"Thể thuật không tệ à!" Tóc đỏ tu giả tràn đầy kiêng kỵ nói.

Tiêu Cảnh Đình nhíu mày một cái, trước ở khu vực khai thác mỏ lúc này Tiêu Cảnh Đình chẳng những nhận được nhiều linh thạch, còn chiếm được một loại dùng cho luyện thể giọt máu.

Tiêu Cảnh Đình thường xuyên dùng giọt máu ngâm, thân thể tố chất nếu so với giống vậy trúc cơ sơ kỳ tu giả mạnh hơn không thiếu.

Dùng giọt máu tắm mùi vị, thống khổ đặc biệt, nhưng mà, Tiêu Cảnh Đình vẫn là dựa vào cực lớn nghị lực, nhịn xuống.

Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Cố gắng tu luyện vẫn là có hồi báo, nếu như, hắn không có dùng giọt máu luyện thể, mới vừa lửa kia rắn một cái đuôi, có thể đã đem hắn ngũ tạng lục phủ lệch vị trí.

Tiêu Cảnh Đình gọi trở về năm cây linh kiếm, hướng hỏa xà đâm tới.

Linh kiếm thanh quang đại thịnh, ở hỏa xà trên người châm ra năm lỗ máu.

"Quả nhiên là ngàn năm linh mộc, ngươi lại có ngàn năm linh mộc." Nam tử tóc đỏ tràn đầy kinh ngạc nói.

Trước Kim Tước nói, Tiêu Cảnh Đình trên tay có năm cây ngàn năm

linh kiếm, nam tử tóc đỏ cũng không phải là rất tin tưởng, giờ phút này, xem Tiêu Cảnh Đình kiếm dễ dàng đâm xuyên qua hỏa xà phòng ngự, nam tử tóc đỏ mới có hơi tin tưởng.

Nam tử tóc đỏ mặt âm trầm, ném ra mấy tờ phù chú, Tiêu Cảnh Đình thấy vậy, cũng ném ra mấy tờ phù chú.

Phù chú cùng phù chú đụng nhau, chốc lát ở giữa, bụi mù nổi lên bốn phía.

Nam tử tóc đỏ cùng Tiêu Cảnh Đình dây dưa đấu, càng đánh càng là kinh ngạc.

Nam tử tóc đỏ gặp Tiêu Cảnh Đình chỉ có trúc cơ trung kỳ tu vi, nhưng vô luận là điều khiển linh kiếm, vẫn là phát động phù chú, đều là hết sức hao phí linh hồn lực, nam tử tóc đỏ nguyên bản đánh hao hết sạch Tiêu Cảnh Đình linh hồn lực ý niệm, chẳng qua là Tiêu Cảnh Đình nhưng một chút không có linh hồn lực khô kiệt ý, gặp Tiêu Cảnh Đình sanh mãnh như vậy, nam tử tóc đỏ không khỏi có chút nóng nảy.

Tiêu Cảnh Đình ban đầu không hiểu nam tử tóc đỏ ý, đánh đánh liền lĩnh ngộ tới, Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Mình mặc dù tư chất không cao, nhưng là, không thiếu tài nguyên, những cái kia cái tăng cường linh hồn lực, ngắn gọn linh lực đan dược, không dùng một phần nhỏ, vô luận là linh hồn lực vẫn là những thứ khác, nếu so với cùng cấp tu sĩ khác, cao hơn rất nhiều.

Tiêu Cảnh Đình hướng nam tử tóc đỏ ném ra một cái trận bàn, nam tử tóc đỏ cả kinh thất sắc lách mình tránh ra, Tiêu Cảnh Đình bận bịu điều khiển liền linh kiếm chào hỏi đã qua.

Nam tử tóc đỏ bị phi kiếm đâm một cái chánh, gặp trận bàn không có nổ, lúc này rõ ràng là bị lừa.

Tiêu Cảnh Đình thấy vậy, trong lòng một hồi ngạc nhiên mừng rỡ.

Tiêu Cảnh Đình rất rõ ràng, trước khi chàng trai âm lệ nhất định hướng mấy người miêu tả qua trận bàn đáng sợ.

Nam tử tóc đỏ đối trận bàn lòng trong lòng kiêng kỵ, vừa gặp liền tránh, có thể cùng chung nổ tung trận bàn, đích xác là đồ sắc bén, bất quá vật này, hắn liền còn dư lại hai ba cái, vào địa phương quỷ quái này vẫn chưa tới một tháng, Tiêu Cảnh Đình không hề dự định, quá nhanh liền đem lợi khí này tiêu hao sạch.

Thấy chủ nhân bị thương, nam tử tóc đỏ tự nuôi linh xà hướng Tiêu Cảnh Đình nhào tới.

Tiêu Cảnh Đình ném ra mấy hạt châu, hướng linh xà nổ đã qua, màu đen hạt châu, vừa chạm vào đạt tới linh xà vết thương, liền hóa thành nồng màu đen độc thủy.

Hạt châu này là Tiêu Cảnh Đình tinh luyện rất nhiều có độc linh thảo chế thành, độc tính hết sức bá đạo.

Vì lần này bí cảnh chuyến đi, Tiêu Cảnh Đình cũng coi là hao hết tâm cơ.

Trúng độc linh xà trên đất lăn lộn không nghỉ, nam tử tóc đỏ thấy chú tâm tự nuôi linh xà, dần dần không có hơi thở, đau tim đặc biệt, vì tự nuôi cái này linh xà, hắn hao phí vô số linh thạch cùng tâm huyết, trước kia đối địch lúc này cho gọi ra linh xà lấy một chọi hai, luôn có thể chiếm hết tiện nghi.

Thấy linh xà sắp chết, nam tử tóc đỏ tràn đầy tức giận tự bạo một kiện pháp khí.

Tiêu Cảnh Đình lật đật lấy ra một cái thuẫn bài phòng ngự, nam tử tóc đỏ nhìn Tiêu Cảnh Đình trên tay không cùng tầng xuất pháp khí, lòng tràn đầy ghen tỵ và kiêng kỵ.

Tấm thuẫn là Trần Lập Phong cho, Nguyên anh kỳ tu sĩ lấy ra đồ, tự nhiên không phải vật phàm, một chút liền chặn lại nam tử tóc đỏ

công kích.

Tiêu Cảnh Đình lại nữa nương tay, linh kiếm, phù chú cùng lên, rốt cuộc giết chết nam tử tóc đỏ.

Xem nam tử tóc đỏ bỏ mạng, Tiêu Cảnh Đình nhất thời thở phào nhẹ nhõm, Tiêu Cảnh Đình cái này cho nên đuổi theo nam tử tóc đỏ không thả, là bởi vì là nam tử tóc đỏ là Âm Quỷ tông tất cả mọi người đầu lĩnh, hái thuốc nô đào được linh thảo hơn nửa tất cả thuộc về liền nam tử tóc đỏ.

Tiêu Cảnh Đình lấy xuống trên tay nam tử nhẫn không gian, đúng như dự đoán ở trong đó phát hiện nhiều linh thạch cùng linh thảo.

Hái thuốc nô cùng Âm Quỷ tông còn dư lại tu sĩ liều mạng cái lưỡng bại câu thương, cuối cùng hái thuốc nô còn lại ba cái, Âm Quỷ tông tu sĩ nhưng toàn quân chết hết.

Vậy mấy cái hái thuốc nô, cùng Tiêu Cảnh Đình nói cám ơn, tựa hồ sợ Tiêu Cảnh Đình đem bọn họ giết, ba người kia, mỗi người giao ra một cái nhẫn không gian, liền chạy.

Tiêu Cảnh Đình đứng ở vườn thuốc trước, ngọc bội không gian, tự động nổi lên một chuỗi linh thảo tên, công dụng, Tiêu Cảnh Đình đọc nhanh như gió xem đã qua, gặp trong đó không có tẩy linh thảo, không kiềm được có chút thất vọng, vườn thuốc đi qua mười mấy ngày khai thác, bên trong linh thảo phần lớn đều ở đây nam tử tóc đỏ trong không gian giới chỉ, còn có một bộ phận ở lại trong vườn thuốc, Tiêu Cảnh Đình cảm thấy hái nguy hiểm hơi lớn, hơn nữa cũng không hợp coi là, rời đi.

. . .

Tiêu Cảnh Đình ở trong bí cảnh, đi tới lui ngừng ngừng một tháng, linh tê châu vẫn không có phản ứng, Tiêu Cảnh Đình không kiềm được có chút thất vọng.

Tiêu Cảnh Đình lại đang trong bí cảnh dạo chơi mấy ngày, nghe được mấy cái tu giả đàm luận phòng tu luyện thời gian.

Tiêu Cảnh Đình trong con ngươi lóe lên mấy phần ánh sáng, phòng tu luyện thời gian là một cái hết sức địa phương thần kỳ, ở bên trong, tu luyện một tháng tương đương với ngoại giới ba năm, hơn nữa, sẽ không ảnh hưởng tu giả thọ nguyên.

Phòng tu luyện thời gian, tu vi đến cổ chai, không cách nào đột phá tu giả mà nói, cũng không có bao nhiêu tác dụng, nhưng là, đối với Tiêu Cảnh Đình mà nói lại bất đồng.

Tiêu Cảnh Đình thiếu nhất chính là thời gian, nghe được phòng tu luyện thời gian, Tiêu Cảnh Đình không kiềm được có chút động tâm, trước, hắn có thể khắc địch chế thắng, phần lớn là ỷ vào cả người pháp bảo, pháp khí lợi hại, cái này trong bí cảnh, tu vi cao hơn hắn sâu tu giả, nơi nơi.

Tiêu Cảnh Đình mơ hồ nghe, Âm Quỷ tông tiến vào tu giả, có rất nhiều nhóm, trước hắn gặp phải nhóm kia chỉ là một cái trong số đó, mặc dù nhóm người kia chết hết, nhưng mà, trước khi chết tin tức truyền ra ngoài, hắn bây giờ đã thành Âm Quỷ tông người người phải mà giết chi tà ma.

Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Tăng lên thực lực, khắc không cho chậm.

Tiêu Cảnh Đình tìm ba ngày, tìm được phòng tu luyện thời gian phòng khách, phòng tu luyện thời gian bên ngoài tụ tập không ít tu giả, những người tu này lẫn nhau đề phòng, nhưng không ai dám động, trong phòng tu luyện thời gian hiện đầy cấm chế, nếu ai động thủ sẽ bị cấm chế đánh giết.

Một cái con rối sư tử chắn phòng tu luyện thời gian cửa, con rối sư tử tròng mắt hiện lên u mang, trong miệng miệng phun tiếng người.

"Một tháng, một trăm trung phẩm linh thạch."

"Hai cái tháng, bốn trăm trung phẩm linh thạch."

"Ba tháng, hai ngàn trung phẩm linh thạch."

". . ."

Sư tử đá không ngừng tái diễn ba câu, phòng tu luyện thời gian không giống với giống vậy chỗ tu luyện, vậy chỗ tu luyện, đi đều là lời ít tiêu thụ mạnh lộ tuyến, mướn thời gian càng dài, giảm giá càng lớn, phòng tu luyện thời gian nhưng không phải vậy, phòng tu luyện thời gian mướn thời gian càng dài, giá cả càng đắt.

Mỗi một người cũng chỉ có một lần cơ hội mướn phòng tu luyện thời gian, nếu như, cho mướn một tháng, lần sau còn muốn thuê liền không có cơ hội, phòng tu luyện thời gian, cách mỗi mấy ngày, vị trí liền sẽ biến động, lần sau muốn tìm cũng không dễ dàng.

Tiêu Cảnh Đình nhìn một cái tu giả đem một túi linh thạch, ném vào sư tử đá trong miệng.

"Một tháng, truyền tống bắt đầu."

Cái đó thanh toán linh thạch tu giả, ở dưới chân hiện lên một cái truyền tống trận, biến mất ở tại chỗ.

Tiêu Cảnh Đình nhìn sư tử đá, không khỏi chặt chặt lấy làm kỳ.

Tiêu Cảnh Đình đi tới sư tử đá trước người, thất lạc hai ngàn trung phẩm linh thạch tiến vào, "Ba tháng, truyền tống bắt đầu."

Sư tử đá báo ra ba tháng, chọc cho phòng tu luyện thời gian ở giữa tu giả lập tức cũng đưa ánh mắt tập trung vào Tiêu Cảnh Đình trên người, Tiêu Cảnh Đình đang lúc mọi người nhìn chăm chú hạ, biến mất ở tại chỗ.

------oOo------

Chương 156: Người tu luyện thổ hào

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 156: Người tu luyện thổ hào
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

"Tên nầy là người nào à! Lại có thể có nhiều linh thạch như vậy." Trúc cơ tu giả, có mấy trăm trung phẩm linh thạch xuất thân, đã rất không được, phòng tu luyện thời gian mở tới nay, Tiêu Cảnh Đình vẫn là cái đầu tiên bỏ ra hai ngàn trung phẩm linh thạch hào khách.

"Tên nầy nhất định là cái nào Nguyên anh kỳ tu sĩ đời sau, kim đan tu giả cũng không có dầy như vậy xuất thân."

"Nghe nói, người Âm Quỷ tông đắc tội một cái cường hào, cái này cường hào, trên người pháp khí, linh bảo vô số, không làm được liền là mới vừa cái tên kia."

"Âm Quỷ tông cũng là xui xẻo, êm đẹp đắc tội người như vậy, nhân viên hao tổn không thiếu."

"Nhưng mà, cái đó giết người người, cũng chưa chắc tốt hơn, Âm Quỷ tông thế lực khổng lồ, Âm Quỷ tông thiếu chủ, phát tài lệnh truy nã, treo giải thưởng ba khối thượng phẩm linh thạch, đừng nói linh thạch này, chính là người nọ trên tay bản có thứ cũng rất để cho người nóng mắt à!"

Phòng tu luyện thời gian mấy người, nói Tiêu Cảnh Đình danh tác, từng cái ánh mắt phức tạp.

Tiêu Cảnh Đình tiến vào phòng tu luyện thời gian, có chút nhức nhối

sờ một cái ngọc bội không gian.

Tiêu Cảnh Đình vốn cảm thấy trong không gian linh thạch có thể chống đỡ ở trên mấy năm, nhưng mà, mới vừa lập tức đi xuống hai ngàn khối trung phẩm linh thạch, để cho Tiêu Cảnh Đình lần nữa cảm giác sâu sắc linh thạch không đủ xài.

Tiêu Cảnh Đình không chậm trễ nữa, ngồi xếp bằng ở phòng tu luyện thời gian trong tu luyện.

Người một nhà trong liền đếm Tiêu Cảnh Đình tư chất nhất kém một chút, Tiêu Cảnh Đình ngoài miệng không nói, trong lòng đang cảm thán con trai có tiền đồ đồng thời, nhưng cũng có chút lo lắng con trai tu vi thật sớm vượt qua mình, mất làm cha uy nghiêm.

Cái này phòng tu luyện thời gian, không thể không nói là một trận mưa đúng lúc, mặc dù trận mưa này, chân thực có chút đắt.

Tiêu Cảnh Đình đem trước thu hoạch mấy cái trong không gian giới chỉ linh thạch tập trung lại, Âm Quỷ tông tu giả xuất thân rất phong phú, mấy cái trong không gian giới chỉ linh thạch tập trung lại, cũng có tốt mấy trăm trung phẩm linh thạch.

. . .

Tiêu Tiểu Đông cùng Trần Húc đi chung một chỗ, Trần Lập Phong cho Trần Húc an bài một người, vào sau khi đến, người nọ cùng những châu khác người xen lẫn trong một khối.

Những châu khác tu giả, thay người nọ áp chế huyết thệ lực, người nọ bán đứng Trần Húc, nói cho những châu khác người, Trần Húc trên người có không thiếu Kim đan kỳ tu giả cũng mơ ước thứ tốt, những châu khác người, lập tức động tâm, Tiêu Tiểu Đông vừa vặn gặp phải Trần Húc, cứu Trần Húc một mạng.

Đi qua cái này một lần, Trần Húc trực tiếp đem Trần Lập Phong cho linh tê châu cho vứt bỏ, cùng Tiêu Tiểu Đông cùng nhau thận trọng

tìm tài nguyên.

Trần Húc đi theo Tiêu Tiểu Đông trải qua mấy trận chiến đấu, thủ đoạn lão luyện mấy phân.

"Những châu khác tu giả cũng thật là lợi hại à!" Trần Húc nói.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Những châu khác tu giả, thủ đoạn so bọn họ tàn nhẫn, đối với bí cảnh biết rõ cũng nhiều hơn bọn hắn hơn.

"Ta cảm thấy những châu khác tu giả, thật giống như có vượt qua năm mươi tuổi tu giả tiến vào, hẳn sử dụng đặc thù phương pháp, che giấu tuổi tác." Trần Húc nói.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: " Ừ, nghe nói, còn có kim đan tu giả tự chém tu vi đi vào, đây mới thật sự là nhân vật hung ác."

Những cái kia tự chém tu vi kim đan tu giả, thực lực vượt qua xa giống vậy trúc cơ đỉnh cao.

Có người nói, Kim đan kỳ tự chém tu vi, sẽ đối với hai lần kết đan tạo thành cực lớn trở ngại, cũng có người nói, kim đan linh lực hóa nhập trong kinh mạch, hai lần kết đan sau đó, linh lực có thể so với giống vậy kim đan tu giả hùng hậu rất nhiều.

Trần Húc thở dài, có chút thất lạc nói: "Không nghĩ tới tiến vào nhiều như vậy lợi hại tu giả."

Trần Húc vốn là hướng về phía tẩy linh thảo tới, nhưng mà, sau khi tới, thấy được vô số chém giết, Trần Húc đối với tẩy linh thảo trông đợi, thấp xuống không thiếu.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Trần Húc một cái, nói: "Ngươi đừng nản chí, có thể hay không tìm được tẩy linh thảo, đó là phải xem vận khí, có lẽ, chúng ta vận khí tốt, qua không được bao lâu liền tìm được."

Trần Húc cười một tiếng, nói: " Ừ, đúng rồi, ta nghe nói, phòng tu luyện thời gian xuất thế, có cái tu giả xài hai ngàn trung phẩm linh thạch, ở bên trong tu luyện ba tháng, thật là có tiền à."

Tiêu Tiểu Đông nhìn Trần Húc, có chút nghi ngờ nói: "Ngươi chắc có nhiều linh thạch như vậy đi."

Trần Húc lắc đầu một cái, nói: "Ta không có à! Lại có người sẽ mang nhiều như vậy linh thạch đi vào, bất quá cũng có thể là cướp, nghe nói, cái đó mướn phòng tu luyện thời gian ba tháng người, giết Âm Quỷ tông rất nhiều người, người Âm Quỷ tông xuất thân đều không phỉ."

Trần Lập Phong ngược lại không phải là không cầm ra hai ngàn trung phẩm linh thạch cho Trần Húc, chẳng qua là, Trần Húc ở bí cảnh bên trong là lịch luyện, Trần Lập Phong không nghĩ tới cần nhiều linh thạch như vậy.

Tiêu Tiểu Đông cúi đầu, hắn trực giác cái này mướn phòng tu luyện thời gian ba tháng người, chính là cha.

Lời đồn đãi đối phương sử dụng là năm cây ngàn năm linh kiếm, còn có một loại tương tự lôi diễm châu so với lôi diễm châu cường hãn rất nhiều lần đại sát khí, cái này khác biệt cũng cùng cha giống in, còn có đối phương một chút lấy ra hai ngàn trung phẩm linh thạch, cha đoạt một phòng linh thạch sau đó, nhiều ít cũng coi là một nhà giàu.

Phòng tu luyện thời gian là một địa phương tốt, một tháng để ba năm, ba tháng chính là chín năm, còn sẽ không ảnh hưởng tu giả bản thân thọ nguyên.

Bất quá, trúc cơ tu giả nguyên vốn là có hai trăm tuổi tuổi thọ, còn có một chút có thể tăng trưởng thọ nguyên linh dược, cho nên, phòng tu luyện thời gian, đối với có chút trúc cơ tu giả mà nói, ngược lại không phải là quá mức khẩn yếu, chịu tốn hai ngàn trung phẩm linh thạch, thuê ba tháng thiếu.

"Tiểu Đông, cái đó giết Âm Quỷ tông rất nhiều người người, có phải hay không bác trai à?" Trần Húc hỏi.

Tiêu Tiểu Đông tràn đầy kinh ngạc nhìn Trần Húc một cái, nói: "Ngươi làm sao biết nghĩ như vậy?"

Trần Húc ngoẹo đầu, nói: "Bởi vì là ngươi cũng có cái đó lôi diễm hột đào làm trận bàn à! Thật giống như cùng người kia vậy."

Lôi diễm hột đào là đồ tốt à! Vật này cơ hồ không chỗ nào bất lợi.

"Ta cảm thấy ngươi lôi diễm hột đào, một viên cũng phải so thông thường lôi diễm hột đào lợi hại rất nhiều." Trần Húc nói.

Tiêu Tiểu Đông thầm nói: Đó là bởi vì cha trồng lôi diễm hột đào cây, tuổi tương đối dài à!

"Cũng không lợi hại nhiều ít." Tiêu Tiểu Đông nói.

"Phòng tu luyện thời gian không biết còn ở đó hay không, hai ngàn trung phẩm linh thạch ta không lấy ra được, hai trăm vẫn phải có, ở bên trong tu luyện cái một tháng cũng là tốt." Trần Húc nói.

"Phòng tu luyện thời gian sớm đã không thấy tăm hơi." Tiêu Tiểu Đông có chút tiếc nuối nói.

Phòng tu luyện thời gian, chỉ xuất hiện 8 ngày, tám ngày sau đã không thấy tăm hơi.

Nếu như phòng tu luyện thời gian vẫn còn ở, Tiêu Tiểu Đông ngược lại muốn đi thử vận khí một chút, dẫu sao hắn tu vi chân thực có chút thấp, mặc dù dựa vào cả người pháp bảo, cẩn thận một chút cũng có thể tự vệ, nhưng vẫn là rất nguy hiểm.

Phòng tu luyện thời gian mặc dù đã biến mất, nhưng là, tụ tập tới người không hề thiếu.

Nghe nói, đến kỳ sau đó, phòng tu luyện thời gian bên trong tu giả sẽ bị truyền đưa ra, truyền đưa ra địa điểm, liền lúc trước phòng tu luyện thời gian xuất hiện địa điểm vùng lân cận, Âm Quỷ tông treo giải thưởng, để cho rất nhiều tu giả rục rịch.

"Ta nghe nói, người Âm Quỷ tông thật giống như ở phòng tu luyện thời gian vùng lân cận, mai phục không ít nhân thủ, liền muốn chờ người kia đi ra chứ." Trần Húc nói.

Tiêu Tiểu Đông híp mắt, mai phục hẳn không chỉ là người Âm Quỷ tông, cha ném một cái nghìn vàng, cuồng rải hai ngàn trung phẩm linh thạch, rước lấy không dứt người Âm Quỷ tông, còn có một chút muốn đánh cướp người.

Cha như thế tiền muôn bạc biển, rất nhiều người cũng suy đoán cha trên người có nhiều hơn thứ tốt.

"Chúng ta phải đi xem xem sao?" Trần Húc hỏi.

Tiêu Tiểu Đông lắc đầu một cái, nói: "Không cần." Bọn họ tu vi quá yếu, vẫn là ở cách xa điểm tốt.

Tiêu Tiểu Đông thầm nói: Cha gây ra sự việc lớn như vậy, mẹ cũng hẳn có thể nhận được tin tức, có lẽ phải không được bao lâu, mẹ thì sẽ tìm tới, hắn chỉ phải ở chỗ này cùng ba tháng là tốt.

. . .

Tiêu Cảnh Đình đợi ở trong phòng tu luyện, ngày ngày uống nước linh tu luyện, hai ngàn trung phẩm linh thạch đi xuống, Tiêu Cảnh Đình vẫn là đau tim đặc biệt, bất quá, Tiêu Cảnh Đình rất nhanh đem nhức nhối chuyển đổi thành tu luyện động lực.

Cả ngày đắm chìm trong trong tu luyện Tiêu Cảnh Đình hoàn toàn không biết, hắn lúc này đã thành danh nhân.

Ở Âm Quỷ tông thổi phồng dưới, hắn đã trở thành đặc biệt giết người đoạt bảo tà ma, cướp được vô số linh thạch, linh thảo, vì để cho Tiêu Cảnh Đình trở thành đối tượng đả kích, Âm Quỷ tông trắng trợn tuyên dương, Tiêu Cảnh Đình lúc trước trong vườn thuốc lấy được số lớn trân quý linh thảo.

Phòng tu luyện thời gian bên ngoài tụ tập rất nhiều người, cũng chờ Tiêu Cảnh Đình đi ra, tốt đem Tiêu Cảnh Đình cho đánh cướp.

Tiêu Cảnh Đình đối với hết thảy các thứ này mờ mịt dốt nát, một mực đang nghiêm túc tu luyện, tu luyện kiếp sống, là hết sức khô khan nhàm chán, Tiêu Cảnh Đình mỗi ngày không phải tu luyện linh lực, chính là đoán thể, nếu không nữa thì chính là tu luyện linh hồn lực, phòng tu luyện thời gian an toàn ổn định, Tiêu Cảnh Đình cảm giác được linh lực của mình ở vững bước tăng trưởng.

Tiêu Cảnh Đình danh tiếng cực lớn, Hứa Mộc An nghe được tin đồn sau đó không lâu, liền tìm được phòng tu luyện thời gian xuất hiện vị trí vùng lân cận, Hứa Mộc An sau khi đến, Tiêu Tiểu Đông linh tê châu, rất mau thức dậy phản ứng, cha con 2 cái thuận lợi hội hợp.

"Ngươi cùng Trần Húc làm sao chung một chỗ?" Hứa Mộc An nhìn Tiêu Tiểu Đông nói.

"Tiểu Đông hắn ngẫu nhiên cứu ta." Trần Húc nói.

Hứa Mộc An cùng Tiêu Tiểu Đông lẫn nhau trao đổi một chút tình báo, mẹ con 2 người ngồi đối diện nhau.

"Mẹ, con cảm thấy cái đó giết Âm Quỷ tông rất nhiều người chính là cha." Tiêu Tiểu Đông nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Mẹ cũng cảm thấy hẳn là cha con, mẹ nghe nói, Âm Quỷ tông lần này tới mục tiêu thứ nhất, chính là trong bí cảnh Thiên Hà mấy cái vườn thuốc, trong bí cảnh Thiên Hà vườn thuốc, đều có cấm chế bảo vệ, người Âm Quỷ tông bắt tu sĩ, đút độc dược, uy hiếp những người đó là hắn bán mạng, cha con

có thể là nhìn không đặng, mới ra tay."

Tiêu Tiểu Đông ngược lại không cảm thấy cha là nhìn không đặng mới ra tay, có thể mơ ước trong vườn thuốc linh thảo nhiều hơn một chút.

"Bây giờ, tương đối phiền toái là bị cha ngươi giết chết nhóm người kia, chẳng qua là trong đó một nhóm, bên ngoài bây giờ, tụ tập rất nhiều người Âm Quỷ tông à!"

Tiêu Tiểu Đông nhìn Hứa Mộc An, nói: "Mẹ, mẹ có phải hay không muốn giúp cha giải quyết hết một ít à!"

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Đúng vậy! Muốn thật để cho người Âm Quỷ tông, tạo thành vòng vây, vậy thì không ổn, hơn nữa cha con, quá có thể tốn linh thạch, phòng tu luyện ba tháng, tương đương với bên ngoài chín năm, thời gian lâu như vậy, đoán chừng cha con, phải đem còn dư lại về điểm kia của cải cũng dày vò xong rồi. . ."

Một cái phòng tu luyện thời gian, tiêu hết hai ngàn trung phẩm linh thạch, phỏng đoán Tiêu Cảnh Đình trên người, còn dư lại linh thạch đã không nhiều lắm.

"Đúng vậy! Nghe nói, Âm Quỷ tông những tên kia, đều thích giết người đoạt bảo, xuất thân không tệ à!" Tiêu Tiểu Đông nói. Giết mà nói, nhiều ít có thể bổ điểm trở lại, chẳng qua là muốn mạo điểm nguy hiểm.

------oOo------

Chương 157: Được lợi linh thạch 2 cái biện pháp

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 157: Được lợi linh thạch 2 cái biện pháp
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Kiều Tường cùng Lạc Vũ Đình đi ở một khối, Lạc Vũ Đình ngồi xổm người xuống, vãi một ít thuốc bột ở trên chân bị thương, có chút ủy khuất nói: "Cái này bí cảnh cũng quá nguy hiểm."

Kiều Tường gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Kiều Tường vốn là trù trừ mãn chí, ôm tìm đại cơ duyên tâm tính tiến vào, kết quả, vừa tiến đến liền gặp phải những tông môn khác tu giả đuổi giết, thật vất vả mới chạy mất.

Sau đó, Kiều Tường bất ngờ cùng Lạc Vũ Đình gặp được, 2 người vừa vặn hành động chung, nguyên bản 2 người phát hiện một cái hang quật, cho là cơ duyên đến, vui mừng quá đỗi, ai biết, trong hang ném ra một cái đầu hổ đuôi rắn yêu thú, đem 2 người bị hù chạy, Lạc Vũ Đình còn vì vậy bị thương.

"Sư huynh, ta nghe một cái bị Trần Lập Phong thuê trúc cơ tu giả nói, Trần Húc linh tê châu không có phản ứng, có thể xảy ra chuyện." Trần Lập Phong thuê không thiếu trúc cơ tu giả bảo vệ Trần Húc, Lạc Vũ Đình trước, vừa vặn gặp một cái.

Nghe được Trần Húc có thể xảy ra chuyện, Lạc Vũ Đình lúc ấy trên mặt không hiện, nhưng trong lòng mừng rỡ đặc biệt, Trần Húc trước bị Ma Huyết tông người bắt đi, trên thực tế là Lạc Vũ Đình thiết kế, sau đó, Trần Lập Phong còn đích thân chạy tới Vô Song tông, đối

với Kiều Tường áp dụng hỏi tâm ma, Lạc Vũ Đình biết sau đó, vô cùng khẩn trương, rất sợ người tông môn hoài nghi đến trên đầu nàng.

Cũng may nàng cùng Kiều Tường sự việc, người ngoài cũng không biết, cho nên, Trần Lập Phong không bắt nàng tra hỏi, bất quá, cho dù như vậy, Lạc Vũ Đình vẫn là lo âu không dứt.

"Ta cũng nghe nói, bất quá, Trần Húc hẳn không chuyện, hắn có thể là cố ý đem linh tê châu ném." Kiều Tường nói.

"Tại sao à!" Lạc Vũ Đình không hiểu nói.

"Bởi vì là Trần Lập Phong cho Trần Húc tìm một cái trúc cơ tu giả trở mặt, cho nên, Trần Húc hẳn là lo lắng những người khác cũng có vấn đề, cho nên, cố ý đem linh tê châu ném." Kiều Tường nói.

Lạc Vũ Đình có chút kinh ngạc nói: "Trần Húc thủ hạ có người trở mặt?"

Kiều Tường gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Kiều Tường thầm nói: Trần Húc không tu vi, không đầu óc, ở nơi này tình hình hết sức nguy ngập địa phương, ai tình nguyện nghe hắn một cái nhị thế tổ, phía dưới có người trở mặt, cũng là bình thường.

Lạc Vũ Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Bất quá, Trần Húc cũng quá xung động, một người trở mặt, liền đem linh tê châu ném, hắn một người, làm sao có thể ở địa phương quỷ quái này sống được à! Đáng thương Trần tiền bối nổi khổ tâm, cứ như vậy cho hắn lãng phí một cách vô ích, Trần tiền bối tìm những người khác, lúc này cũng làm Trần Húc xảy ra chuyện, không muốn biết như thế nào lo lắng đây."

"Được rồi, không nói hắn." Kiều Tường có chút phiền não nói.

Lạc Vũ Đình thấy vậy gật đầu một cái, nói: " Được a, sư huynh, ngươi nghe nói không? Có người xài hai ngàn trung phẩm linh

thạch, tiến vào phòng tu luyện thời gian."

Kiều Tường hừ nhẹ một tiếng, nói: "Đó nhất định là người có tiền không có chỗ xài phá của thiếu gia, hai ngàn trung phẩm linh thạch, mua mười mấy viên thọ nguyên quả cũng dư sức có thừa." Tông môn cho hắn đãi ngộ không thấp, có thể một tháng cũng chỉ có mười mấy khối trung phẩm linh thạch.

"Đúng vậy! Đây chính là hai ngàn trung phẩm linh thạch." Lạc Vũ Đình nói.

"Nghe nói, tên kia giết Âm Quỷ tông không ít người, bây giờ Âm Quỷ tông mão túc liễu kính muốn tìm hắn phiền toái." Kiều Tường có chút cười trên sự đau khổ của người khác nói.

Lạc Vũ Đình như có điều suy nghĩ nói: "Người nọ lần đầu tiên xuất hiện địa điểm, ở rừng Phong Hoa, ngươi nói có phải hay không là chúng ta Vân châu tu giả?" Mặc dù, tu giả bị truyền tống đến trong bí cảnh vị trí là ngẫu nhiên, nhưng là, cũng có tỷ lệ, rừng Phong Hoa là một cái Vân châu tu giả xuất hiện tỷ lệ tương đối lớn địa phương.

Kiều Tường lắc đầu một cái, nói: "Hẳn không phải là đi, không có nghe nói, Vân châu có cái nào như vậy người tàn nhẫn à! Hơn nữa, nghe nói, vậy trên người linh bảo vô số, là cái nào lão quái vật đời sau, không có nghe nói, cái nào Nguyên anh kỳ tu giả có như vậy hậu bối đi vào à!"

Lạc Vũ Đình gật đầu một cái, nói: "Cũng phải a!"

"Âm Quỷ tông ra ba khối thượng phẩm linh thạch, lùng bắt tên kia, nhìn dáng dấp cũng là xuống vốn gốc." Kiều Tường nói.

Thượng phẩm linh thạch nghe nói có thể đem đánh vào kim đan tỷ lệ đề cao hai tầng, Lạc Vũ Đình cũng hết sức động tâm, bất quá, linh thạch này không tốt cầm.

"Thật giống như có người giúp cái đó giết người ma, nghe nói trận

này, một mực có người ở thiết kế phục giết người Âm Quỷ tông." Lạc Vũ Đình nói.

Kiều Tường gật đầu một cái, nói: "Ta cũng nghe nói, Âm Quỷ tông chết không ít người, chọc cho Âm Quỷ tông thiếu chủ giận dữ." Nghe nói, Âm Quỷ tông thiếu chủ là ở mẹ hắn chết mấy ngày sau, mới từ hắn trong bụng mẹ bò ra, nửa người nửa quỷ, lòng dạ ác độc, thực lực rất là khủng bố.

. . .

Tiêu Tiểu Đông cùng Trần Húc thận trọng núp ở trong rừng rậm, Trần Húc trên người có Trần Lập Phong cho hắn linh tới pháp y, có thể hoàn mỹ che giấu hắn hơi thở, Trần Húc phân một bộ cho Tiêu Tiểu Đông xuyên.

"Có người tới." Tiêu Tiểu Đông hướng về phía Trần Húc truyền âm nói.

Trần Húc nhịn hô hấp, trong con ngươi toát ra trạm trạm chói lọi, một đoạn thời gian xuống, Trần Húc hoàn toàn yêu cái này hạng ám sát hành động, Trần Húc mặc dù là một cô gái, nhưng còn rốt cuộc là một cậu bé, cốt tử tràn đầy tinh thần mạo hiểm.

"Tới, khởi."

Tiêu Tiểu Đông cùng Trần Húc đồng thời nổ cấm chế, đem bước vào bẫy rập tu giả, nổ thành than.

Trần Húc có chút hưng phấn đứng lên, nói: "Lại giải quyết một cái."

Gà hoa nhỏ từ trên cây bay nhảy xuống, Trần Húc nhìn gà hoa nhỏ, vỗ tay một cái, nói: "Hoa Hoa, ngươi thật giỏi."

Gà hoa nhỏ chỉ cao khí ngang nghễnh đầu, vẻ kiêu ngạo vẻ kiêu ngạo.

Đối với người ngoài mà nói, bố trí cạm bẫy sau đó, như thế nào dẫn dụ những tu giả khác, tiến vào cạm bẫy là một vấn đề khó khăn.

Bất quá, đối với Tiêu Tiểu Đông mà nói, cái này ngã không tạo thành vấn đề khó khăn, Tiêu Tiểu Đông gà hoa nhỏ ảo thuật rất lợi hại, chỉ cần bước chân vào gà hoa nhỏ ảo thuật lãnh vực, những tu giả kia, rất dễ dàng có thể bị dẫn dắt tiến vào trong bẫy rập.

"Tốt lắm, đi thôi, mẹ ở chờ chúng ta đấy." Tiêu Tiểu Đông nói.

Trần Húc gật đầu một cái, nói: " Được a !" Ba tháng xuống, Trần Húc trên người ngây thơ biến mất không thiếu, cả người cũng lộ ra một cổ bừng bừng sức sống.

. . .

Ba tháng thời gian, rất nhanh đi tới cuối, ở ba tháng, hoặc là nói chín năm thời gian trong, Tiêu Cảnh Đình tu vi tiến vào trúc cơ hậu kỳ, linh hồn lực cùng thân thể tố chất cũng tăng lên không thiếu.

Tiêu Cảnh Đình bị truyền đưa ra, cũng cảm giác được trên trăm cổ linh hồn lực, phong tỏa ở trên người hắn, Tiêu Cảnh Đình không chút do dự phát động 1 bản truyền tống phù, 1 bản truyền tống phù xuống, bị nhìn chăm chú vào cảm giác không có biến mất, Tiêu Cảnh Đình lại lần nữa gởi 1 bản truyền tống phù.

Tiêu Tiểu Đông đứng xa xa nhìn người đi ra ngoài bị truyền tống đi, âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Hứa Mộc An nhìn bên người Tiêu Tiểu Đông cùng Trần Húc, nói: "Ba viên thượng phẩm linh thạch không trông cậy vào, chúng ta đi thôi."

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: " Được a !"

Tiêu Cảnh Đình liên tục phát động ba tấm truyền tống phù, mới thoát khỏi cái loại đó cảm giác bị giám thị, bất quá, cho dù như vậy, Tiêu

Cảnh Đình cũng không dám khinh thường, tiếp tục phát động ba tấm truyền tống phù, mới dừng lại.

Sớm lúc rời phòng tu luyện thời gian trước, Tiêu Cảnh Đình liền đoán được, hắn ném ra hai ngàn trung phẩm linh thạch, có lẽ sẽ đưa tới không ít người mơ ước, nhưng mà, nghĩ đến mới vừa truyền đưa ra, bị mấy trăm cái trúc cơ kỳ tu giả nhìn chăm chú vào cảm giác, hay là để cho sớm có chuẩn bị Tiêu Cảnh Đình rợn cả tóc gáy.

Tiêu Cảnh Đình đã sớm đoán được có người cùng ở bên ngoài, nhưng chưa bao giờ nghĩ tới, cùng người hắn có nhiều như vậy.

Tiêu Cảnh Đình đổi nhất thân hành đầu, giả dạng làm thông thường trúc cơ tu giả, rời đi tại chỗ.

Phòng tu luyện thời gian bên ngoài nguyên bản tụ tập vô số tu giả, Tiêu Cảnh Đình rời đi sau đó, những người này cũng mỗi người giải tán.

"Mẹ, chúng ta phải rời khỏi sao?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Hứa Mộc An suy nghĩ một chút, nói: "Chúng ta ở lại chờ chút."

Hứa Mộc An thầm nói: Cảnh Đình là phát động truyền tống phù rời đi, rất nhiều người cũng đuổi theo đi, bây giờ tạm thời bây giờ, hắn cũng không biết Cảnh Đình đi nơi nào, bất quá, Cảnh Đình lúc rời đi, linh tê châu chắc có phản ứng, cùng qua mấy ngày, có lẽ Cảnh Đình sẽ trở lại.

Chỗ nguy hiểm nhất, chính là nơi an toàn nhất, nếu như, Tiêu Cảnh Đình thật đi mà trở lại, hẳn không bao nhiêu người nghĩ đến.

Nửa tháng sau, phòng tu luyện thời gian người bên ngoài càng ngày càng thiếu, Tiêu Cảnh Đình rốt cuộc cùng Hứa Mộc An các người hội hợp.

"Cha, cha là trúc cơ hậu kỳ à!" Tiêu Tiểu Đông tràn đầy hâm mộ nói.

Tiêu Cảnh Đình vỗ một cái Tiêu Tiểu Đông bả vai, trịnh trọng nói: "Đúng vậy! Con phải thật tốt cố gắng à! Tranh thủ cũng sớm ngày đạt tới trúc cơ hậu kỳ." Thực lực ở trên tăng, để cho Tiêu Cảnh Đình tìm về làm cha tự tin.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Con sẽ."

Hứa Mộc An hỏi: "Anh còn lại nhiều ít linh thạch à!"

Tiêu Cảnh Đình nhất thời có dũng khí bực bội cảm giác, linh thạch cái vấn đề này, thật sự là một quấn quít vấn đề.

"Còn có mười mấy khối trung phẩm linh thạch." Không có biện pháp à!

Tu luyện muốn linh thạch, bên trong không gian ngọc bội hoa cỏ cây cối cũng cần linh thạch, vì tiết kiệm linh thạch, Tiêu Cảnh Đình đem ngọc bội không gian bên trong rất nhiều linh hoa, linh thảo chế thành liền đan dược, đối với Tiêu Cảnh Đình mà nói, bây giờ việc cần kíp, chính là đem đan dược cho bán đi.

Tiêu Tiểu Đông trừng mắt nhìn, nói: "Cha, không thể nào."

Tiêu Cảnh Đình vỗ một cái Tiêu Tiểu Đông bả vai, nói: "Cha à con cũng không muốn, con đã rất tiết kiệm."

"Em nơi này có một ít." Hứa Mộc An lấy ra một cái nhẫn không gian.

Tiêu Cảnh Đình thô thô đảo qua, ở trong đó phát hiện mấy trăm khối trung phẩm linh thạch, Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Mình cưới vợ cái dũng mãnh vợ đâu, đoạn này thời gian tới nay, Hứa Mộc An phải làm không thiếu giết người cướp của làm ăn.

"Cha, mẹ rất lo lắng an nguy của ngươi à! Cho nên, giải quyết cho ngươi liền không ít người, bất quá, cha cừu địch quá nhiều, giải quyết không thiếu, không giải quyết nhiều hơn, khá tốt ngươi phản

ứng mau, biết phát động phù chú chạy trốn." Tiêu Tiểu Đông nói.

"Cha con ta là người nào à! Khôn khéo là cần thiết." Tiêu Cảnh Đình có chút đắc ý nói.

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Cũng phải, anh rất thông minh."

Tiêu Cảnh Đình bị Hứa Mộc An khen có chút chủ hư, mặc dù Hứa Mộc An cho linh thạch biết lửa xém lông mày, nhưng là, còn chưa đủ à! Lôi diễm hột đào rất tốt dùng, nhưng mà, vì tiết kiệm linh thạch, hắn đều không làm sao dú chín cây kia.

"Linh thạch không đủ xài à! Chúng ta vẫn là phải phải nghĩ thế nào được lợi linh thạch." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Tiểu Đông nâng cằm, nói: "Bây giờ được lợi linh thạch, có 2 cái nhất nhanh phương pháp đây."

"Là cái gì à!" Tiêu Cảnh Đình tràn đầy nóng bỏng hỏi.

"Một cái là Âm Quỷ tông treo giải thưởng bắt một cái giết người ma, treo giải thưởng ba viên thượng phẩm linh thạch." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Cảnh Đình liếc mắt, thầm nghĩ: Tiêu Tiểu Đông thật đúng là một hiếu thuận con trai, lại muốn trước bán bố, bất quá, ba viên thượng phẩm linh thạch quả thực không thiếu.

"Cái đầu tiên, loại bỏ, cái thứ hai đâu ?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Còn có một cái, là Linh bảo các một cái tiểu thiếu gia, vào bí cảnh, bị trong bí cảnh bò cạp đầu vàng đuôi đỏ cắn, bây giờ vô cùng thiếu giải dược, ai có thể giải độc cho một khối thượng phẩm linh thạch." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Đây là trạng huống gì à! Hắn giá trị con người, chẳng lẽ nếu so với vậy Linh bảo các tiểu thiếu gia còn kim quý, còn

đắt hơn không thiếu, cao như vậy treo giải thưởng, hắn cũng muốn đem mình bán.

Trần Húc trầm ngâm một chút, nói: "Thật ra thì, Âm Quỷ tông thanh danh không tốt, cho dù có bắt được người liền giết người ma, cũng chưa chắc có thể bắt được ba khối thượng phẩm linh thạch, coi như may mắn lấy được rồi vậy ba khối thượng phẩm linh thạch, có lẽ tới tay qua không được bao lâu, sẽ bị người Âm Quỷ tông để mắt tới, rồi sau đó giết người cướp của."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, thầm nghĩ: Cũng không phải là, người Âm Quỷ tông cái gì tánh tình, hắn rõ ràng nhất bất quá, người Âm Quỷ tông không thể tin, chỉ có ưu tiên cân nhắc cái đó xui xẻo tiểu thiếu gia.

------oOo------

Chương 158: Cùng Linh bảo các đổi chác

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 158: Cùng Linh bảo các đổi chác
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

"Cái đó bò cạp đầu vàng đuôi đỏ, tựa hồ là cái đồ tốt à!" Tiêu Cảnh Đình nói.

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Bò cạp đầu vàng đuôi đỏ ở linh trùng trên bảng hạng thứ tám, linh trùng trên bảng khá hơn chút linh trùng cũng tuyệt tích, hạng thứ tám, đã rất không dễ dàng, bò cạp đầu vàng đuôi đỏ độc tính mãnh liệt, dùng để đánh lén, không chỗ nào bất lợi, bất quá, vật này có kịch độc, không tốt lắm bắt, không tốt lắm nuôi."

"Bò cạp đầu vàng đuôi đỏ, phải thế nào giải trừ à!" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Trần Húc lắc đầu một cái, nói: "Cái này, ta chỉ biết là một loại phương pháp, tìm Nguyên anh kỳ tu sĩ, đem độc bức ra, nhưng mà, nơi này không có Nguyên anh kỳ tu sĩ, kim đan cũng không có."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Cũng chưa có những biện pháp khác?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Trần Húc suy nghĩ một chút, nói: "Chắc có mấy loại đan phương có thể giải trừ, nhưng mà, ta không biết, tu chân giới phát triển đến bây giờ, rất nhiều linh thảo cũng tuyệt chủng, cho nên, có đan phương cũng chưa chắc tác dụng."

"Đi trước xem xem bò cạp đầu vàng đuôi đỏ nói sau." Tiêu Cảnh Đình châm chước nói.

"Cha, cha đối với bò cạp đầu vàng đuôi đỏ cảm thấy hứng thú à!" Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Con xem con nuôi một con gà, em trai con nuôi một ổ côn trùng, cha con đây cũng muốn nuôi chút gì."

Tiêu Tiểu Đông: ". . ."

Trần Húc nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Chú Tiêu, cái này linh trùng không tốt lắm tuần phục, hơn nữa, một khi bị cắn, sống chết một đường à."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Ừ, cho nên, phải thảo luận kỹ hơn, chúng ta có thể đi trước bò cạp đầu vàng đuôi đỏ sào huyệt xem xem, thông thường mà nói, giống như loại kịch độc này độc trùng địa phương sinh trưởng, sẽ có khắc chế loại độc này trùng linh thảo mọc ra." Tốt nhất trước đem giải dược nghiên cứu ra được, lại đi tìm cái đó bò cạp.

"Đã có rất nhiều người đi qua." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Cảnh Đình cười khổ một cái, nói: "Nhìn dáng dấp người thông minh không chỉ một à! Hy vọng cái này bò cạp đầu vàng đuôi đỏ sào huyệt không có bị phá hư quá nghiêm trọng, việc này không nên chậm trễ, chúng ta đi thôi."

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: " Được a !"

Tiêu Cảnh Đình một nhóm bốn người, tìm được bò cạp đầu vàng đuôi đỏ sào huyệt vùng lân cận.

Tiêu Cảnh Đình ở sào huyệt vùng lân cận phát hiện mấy cái biến

thành màu đen thi thể, bất quá, trên thi thể nhẫn không gian, đã để cho người cho nhanh chân giành trước.

"Chết không ít người à!" Tiêu Cảnh Đình nói.

"Linh bảo các bản thân liền tiến vào không ít cao thủ, nếu như sự việc tốt như vậy giải quyết, người ta cũng không cần phát treo giải thưởng." Trần Húc nói.

Tiêu Cảnh Đình ở bên ngoài hang đi một vòng, lóng tai nghe không gian ngọc bội báo cảnh sát, đúng như dự đoán, nghe được ngọc bội không gian có thể sử dụng với giải độc linh thảo, cỏ nhỏ mọc giống như cỏ dại, tướng mạo xấu xí.

Tiêu Cảnh Đình như nhặt được chí bảo đem cỏ nhỏ, trồng trọt vào ngọc bội không gian.

. . .

Tiêu Tiểu Đông ra nghe liền một vòng, trở lại Tiêu Cảnh Đình chỗ ở động phủ.

"Cha, con cũng hỏi thăm một chút, Linh bảo các vị kia tiểu thiếu gia trạng thái không tốt lắm, thật giống như không bao lâu có thể sống, Linh bảo các tụ tập rất nhiều trúng bò cạp đầu vàng đuôi đỏ độc người, muốn cho tiểu thiếu gia chữa bệnh, thì phải trước cho người bên ngoài chữa bệnh, nếu là có hiệu quả, mới có thể tiếp xúc vị kia tiểu thiếu gia."

Tiêu Cảnh Đình có chút kinh ngạc nói: "Rất nhiều trúng người độc bò cạp đuôi vàng lưng đỏ?"

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Rất nhiều người không phải nhận Linh bảo các treo giải thưởng sao? Kết quả cũng để cho vậy bò cạp cắn."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Linh bảo các là không phải cố ý à! Cố ý tuyên

bố cao như vậy treo giải thưởng, cố ý rước lấy nhiều như vậy người.

Bất kể như thế nào, Tiêu Cảnh Đình dựa theo ngọc bội trong không gian cho ra giải độc đan phương, luyện chế giải dược.

Linh bảo các chỗ ở, hội tụ gần trăm cái trúc cơ tu giả.

"Sư huynh, Vân sư đệ bệnh, càng phát ra nghiêm trọng." Trương Thanh vẻ lo lắng mặt mày hướng về phía Chu Lan nói.

Chu Lan gật đầu một cái, thở dài nói: "Đúng vậy! Lại không tìm được biện pháp, sư đệ sợ là không giữ được."

Vân Bắc Tín không gánh nổi, bọn họ những người này, cũng phải không ăn nổi bao đi, vị đại thiếu gia này, nguyên bản không ở nơi này lần bí cảnh thực tập danh sách trong, nhưng nếu không phải là đi vào, hôm nay ra loại chuyện này, chỉ khổ cho bọn họ.

"Dầy như vậy treo giải thưởng cũng phát ra ngoài, kết quả, một một người hữu dụng cũng không có." Chu Lan tràn đầy tức giận nói.

"2 người sư huynh, có người đưa một cái hộp cùng tin tới." Một cái tu giả đi tới nói.

"Người nọ đâu ?"

"Người nọ để lại tin cùng cái hộp liền đi." Đi vào bẩm báo nhân đạo.

Chu Lan mở thư ra nhìn xem, trong con ngươi lóe lên mấy phần vẻ hoài nghi.

Trương Thanh hướng Chu Lan hỏi: "Sư huynh, trong thư nói những gì à!"

"Trong thư nói, cái hộp này bên trong có một viên đan dược, có thể giải độc, bất quá, muốn liền phục mười hai viên, mới có thể hoàn toàn thanh trừ độc tố, bất quá, ăn một viên là có thể tạo tác dụng,

đối phương trước đưa một viên tới, nếu như còn muốn còn dư lại đan dược, liền đem thượng phẩm linh thạch bỏ vào trong hộp truyền đưa qua, hắn thì sẽ đem đan dược truyền đưa tới." Chu Lan nói.

Trương Thanh bắt lại đi vào đưa tin người hỏi: "Tới chính là người gì? Lai lịch ra sao?"

"Người nọ trùm đầu che mặt, không nhìn ra trải qua."

"Người nọ đâu ?" Trương Thanh hỏi.

"Đi." Đi vào đưa tin đệ tử nơm nớp lo sợ nói.

"Đi, các ngươi làm sao tùy tiện để cho người đi." Trương Thanh có chút tức giận nói.

Chu Lan lắc đầu một cái, nói: "Tốt lắm, mỗi ngày lui tới nhiều người như vậy, chúng ta không thể nào mỗi một cũng lưu lại."

"Người nào à! Làm thần thần bí bí như vậy, ta xem hơn phân nửa là hù dọa người." Trương Thanh nói.

"Chưa chắc." Chu Lan lắc đầu nói.

"Sư huynh, có gì ý kiến hay à!" Trương Thanh hỏi.

"Ngươi xem cái hộp này, đây là hộp truyền tống, như vậy cái hộp cũng là một đôi, chúng ta đem đồ bỏ vào, sau đó chạy chốt mở điện, đồ sẽ tự động truyền tới đối phương hộp truyền tống trong, vật này hết sức tinh xảo, chỉ có cơ quan đại sư có thể chế tạo, giá trị không rẻ, ta không cảm thấy có thể lấy ra vật như vậy người, sẽ là đơn thuần tới hù dọa người." Chu Lan nói.

Trương Thanh có chút hưng phấn nói: "Nói như vậy, vật này thật có thể tác dụng."

"Ta nghĩ là." Chu Lan nói.

"Muốn không muốn cho sư đệ ăn." Trương Thanh hỏi.

Chu Lan suy nghĩ một chút, nói: "Ta muốn trước hay là tìm một người thí nghiệm một chút đi."

Trương Thanh gật đầu một cái, nói: "Cũng tốt."

. . .

"Có đồ truyền tới." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn truyền đưa tới thượng phẩm linh thạch, tràn đầy kinh ngạc trợn to mắt.

"Lại có thể thật đưa tới." Tiêu Cảnh Đình vốn lấy là đối phương biết tán dóc da một chút, không nghĩ tới đối phương lại có thể làm như vậy giòn.

"Linh bảo các là nhà giàu có, tương đối có tiền đi." Tiêu Tiểu Đông nói.

"Linh bảo các bên kia còn thật hào khí à! Thượng phẩm linh thạch nói cho thì cho." Tiêu Cảnh Đình vẫn là lần đầu tiên thấy thượng phẩm linh thạch, bắt được sau đó, yêu thích không buông tay thưởng thức liền một hồi lâu.

Tiêu Cảnh Đình bên này ở là Linh bảo các rộng rãi thán phục không thôi, Linh bảo các bên kia nhưng lâm vào tranh luận trong.

"Sư huynh, coi như đan dược có hiệu quả, ngươi cũng không thể cứ như vậy đem thượng phẩm linh thạch cho đối phương à!" Trương Thanh có chút nóng nảy nói.

"Chuyện cho tới bây giờ, ta cũng chỉ có thể đánh cuộc một keo, chẳng lẽ ngươi cảm thấy sư đệ mạng, kém hơn một viên thượng phẩm linh thạch sao?" Chu Lan hỏi ngược lại.

"Ta không phải cảm thấy sư đệ mạng kém hơn một viên thượng phẩm linh thạch, ta chẳng qua là cảm thấy, đối phương che che giấu giấu, chúng ta phải phòng một tay, mặc dù viên đan dược kia có hiệu quả, nhưng là, trước mắt xem ra, cũng chỉ là chậm giải độc tố, cũng không có nghĩa là có thể trừ tận gốc à."

"Đồ tới." Chu Lan có chút hưng phấn nói.

Đối phương như thế quả quyết, Tiêu Cảnh Đình cũng không treo người ta khẩu vị, trực tiếp đem đan dược truyền đi.

"Tổng cộng mười hai viên đan dược, cùng trước kia cho cái đó tu giả dùng đan dược vậy, cho sư đệ ăn đi." Chu Lan nói.

Trương Thanh thấy đan dược tới, nhiều ít thở phào nhẹ nhõm, thanh toán linh thạch, nếu như bị đối phương cho leo cây, thì phiền toái.

. . .

Tiêu Cảnh Đình có chút nhức đầu nâng cằm, nhìn hộp trong thượng phẩm linh thạch.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Cha, cha thế nào à!"

"Thượng phẩm linh thạch tuy tốt, nhưng là, chỉ có một viên, không thể bỏ dùng à!" Tiêu Cảnh Đình tràn đầy khổ sở nói. Thượng phẩm linh thạch có thể là đồ tốt, có thể sử dụng tới đánh vào kim đan, phải tiết kiệm điểm.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Cha, cha có nghĩ tới hay không bán đan dược."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Dĩ nhiên muốn qua à!" Ở phòng tu luyện thời gian lúc này tu luyện hơn, Tiêu Cảnh Đình luyện chế nhiều đan dược, bọn họ chỉ có mấy người, căn bản không ăn

nổi nhiều như vậy đan dược, chỉ có thể chất ở nhẫn không gian bên trong lên mốc.

"Bán đi, thì có bạc." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Cái này còn cần con nói, cha con ta cũng muốn à! Bất quá, bây giờ, người Âm Quỷ tông đang truy nã cha đây nè, nếu là trắng trợn buôn bán đan dược, phỏng đoán phải bị để mắt tới." Mặc dù Tiêu Cảnh Đình giết người Âm Quỷ tông lúc này dùng thuật dịch dung, nhưng là, vẫn là có lộ tẩy có thể.

Tiêu Tiểu Đông suy nghĩ một chút, nói: "Tại sao không bán cho Linh bảo các người đâu, người ta tiền muôn bạc biển à!"

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Đông, nói: "Con ngươi nói là, lợi dụng hộp truyền tống?"

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy."

Tiêu Cảnh Đình vỗ một cái Tiêu Tiểu Đông trán, nói: "Con trai, con có thể thật thông minh à!"

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Cha nào con nấy à! Cha thông minh, cho nên, con cũng thông minh."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Vậy Tiểu Phàm ngu xuẩn như vậy, không phải là nhặt được đi.

. . .

"Sư huynh, sư đệ thế nào?" Trương Thanh hỏi.

"Ăn đan dược, đã đã khá nhiều." Chu Lan có chút hưng phấn nói.

Trương Thanh thở phào nhẹ nhõm, nói: "Vậy cũng tốt."

Chu Lan tràn đầy cảm thán nói: "Bò cạp đầu vàng đuôi đỏ giải độc

đan phương đã sớm thất truyền, không nghĩ tới, lại có người thật có thể cho ra giải dược, cõi đời này quả nhiên đầm rồng hang hổ, chỉ tiếc đối phương thần thần bí bí, không biết hắn thân phận, nếu không, ngược lại là có thể kết giao một hai." Vân Bắc Tín muốn là thật xảy ra chuyện, vậy hắn coi như mang đi ra ngoài, nhiều đi nữa trân quý tài nguyên, chỉ sợ cũng khó mà đền bù hắn sai trái.

"Sư huynh, đối phương lại đưa đồ tới." Trương Thanh nói.

Chu Lan nhìn Trương Thanh nói: "Thứ gì à?"

"Chẳng qua là một ít đan dược thông thường, người nọ giao phó, để cho bán đi." Trương Thanh nói.

Chu Lan có chút kinh ngạc nói: "Đối phương làm việc thật đúng là cổ quái à!"

"Ta muốn đối phương có thể là một cái không việc gì phía sau đài, thuật luyện đan lại hết sức Cao Minh luyện đan sư, lo lắng bị người để mắt tới, cho nên, mới dùng loại phương pháp này, uỷ thác chúng ta thay mặt bán đan dược." Trương Thanh nói.

Chu Lan suy nghĩ một chút, nói: " Ừ, vị luyện đan sư này không đơn giản, coi như không thể kết giao, cũng vạn không thể đắc tội, ngươi trước đem linh thạch cho hắn, đan dược nguồn tiêu thụ, căn bản không cần buồn, vừa vặn chúng ta ở nơi này có một nơi phường thị, ngươi đi đem đan dược cầm đi phường thị bán đi."

Trương Thanh gật đầu một cái, nói: " Được."

------oOo------

Chương 159: Buồn bực phát đại tài

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 159: Buồn bực phát đại tài
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Nhận được linh thạch, Tiêu Cảnh Đình có chút hưng phấn, "Tới, tới, linh thạch tới, lại có thể nhanh như vậy đã có linh thạch tới."

Tiêu Cảnh Đình kiểm lại một chút linh thạch, phát hiện đối phương cho giá, so trên thị trường cao hơn mấy phần, nhất thời mừng rỡ, "Linh bảo các linh thạch thật đúng là nhiều à!"

Trần Húc suy nghĩ một chút, nói: "Linh bảo các, cùng thông thường tổ chức không giống nhau."

Tiêu Cảnh Đình tò mò hỏi: "Làm sao không giống nhau?"

"Linh bảo các, nó là một thế lực khổng lồ tổ chức buôn bán, rất nhiều tông môn tu giả đi vào, là vì tìm cơ duyên, mà cái tổ chức này tu giả đi vào, là vì thu thập linh thảo, cái tổ chức này người cũng không phải là mình đi tìm linh thảo, bọn họ mang theo nhiều linh thạch cùng đan dược đi vào, lấy linh thạch cùng đan dược, đổi trong tay người khác linh thảo."

"Chú Tiêu, chú biết, sau khi đi ra ngoài, tông môn sẽ đối với đi ra tu giả tiến hành kiểm tra, yêu cầu giao ra ở trong bí cảnh thu hoạch được cùng tông môn đổi linh thạch hoặc là điểm cống hiến, đan dược, vậy tông môn cùng tu giả đổi ngược lại cũng coi là công bằng, nhưng là, tổng có một ít tông môn, thích chiếm môn hạ tu giả tiện nghi."

"Một ít tu giả trực tiếp đem đào được linh thảo, đổi thành đan dược uống, sau khi đi ra ngoài, cũng chưa có cái này cố kỵ."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, như có điều suy nghĩ nói: "Thì ra là như vậy à! Trần thiếu, ngươi biết thật nhiều."

Trần Húc cười một tiếng, nói: "Cái này không coi vào đâu."

"Còn phải đa tạ Trần thiếu ngươi hộp truyền tống đây." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Chỉ là một đồ chơi nhỏ, không có gì."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Đối với Trần thiếu mà nói là đồ chơi nhỏ, nhưng mà giúp ngươi chú Tiêu đại mang."

Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Linh bảo các nghe nói tiến vào hơn một trăm cái trúc cơ tu giả, hắn bây giờ duy trì thần bí, người ta còn kính hắn 3 điểm, nếu là bại lộ thân phận, người ta xem hắn thực lực yếu kém, nói không chừng thì sẽ khởi tâm tư khác, Linh bảo các danh tiếng mặc dù không tệ, nhưng là, cõi đời này có thể sừng sững ngàn năm tổ chức, ai dám cam đoan không có mờ ám.

Trần Húc ngượng ngùng cười một tiếng, nói: "Đối với chú Tiêu hữu dụng liền tốt."

"Trần thiếu, ngươi nói, tẩy linh thảo chỉ sinh mọc lên ở bí cảnh Thiên Hà nội thành, mà nội thành cần qua 2 năm mới mở khải?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy."

Tiêu Cảnh Đình xoa trán một cái, tình báo không đủ hoàn mỹ chính là không tốt à! Hắn bản còn lấy là vườn linh dược bên trong sẽ có tẩy linh thảo, vốn còn muốn đi những thứ khác vườn thuốc thử vận khí một chút, bây giờ nhìn lại, là không được.

"Muốn vào đến bí cảnh Thiên Hà nội thành, cần vượt qua ao đầm, trong ao đầm có chướng khí, độc trùng, yêu thú, muốn vượt qua đi, rất là không dễ dàng đây." Trần Húc có chút lo lắng nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Mặc dù nội thành mở còn có rất dài một đoạn thời gian, bất quá, chúng ta cũng phải sớm đi làm chuẩn bị."

"Nghe nói, bên trong vườn thuốc vây mới là đồ tốt tập trung địa phương, bên trong có thể có thuần linh dịch." Trần Húc nói.

Tiêu Cảnh Đình hỏi: "Thuần linh dịch là thứ gì?"

"Có thể giúp kết anh đồ, đối với Nguyên anh kỳ tu sĩ tinh tiến tu vi, cũng rất có chỗ tốt." Trần Húc nói.

"Có thể trợ giúp kết đan sao?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Dĩ nhiên có thể, bất quá, vật này dùng để trợ giúp kết đan, có chút dùng không đúng chỗ."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Cừu Vân nói, tẩy linh thảo là trong bí cảnh trân quý nhất đồ, nhìn dáng dấp, Cừu Vân đối với bí cảnh cũng không đủ giải trừ, thuần linh dịch so với tẩy linh thảo, ai trân quý hơn, thật đúng là khó mà nói, bưng xem ai càng cần hơn.

Trần Húc nâng cằm, tràn đầy mong đợi nói: "Nếu như, có thể tìm được tẩy linh thảo, ta là có thể trở thành song linh căn."

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy kinh ngạc nói: "Song linh căn, thế nào lại là song linh căn à!"

Trần Húc trừng mắt nhìn, nói: "Ta là ba linh căn, rửa đi một cây linh căn chính là song linh căn à!"

Tiêu Cảnh Đình trợn to mắt, nói: "Tẩy linh thảo chỉ có thể rửa đi một

cái linh căn?"

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Bất quá, vậy tẩy linh thảo đều là cho song linh căn người dùng, dùng ở ba linh căn trên người có chút lãng phí."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Làm cái gì à! Cừu Vân tên nầy, lại đem hắn cho rửa, bất quá chuyện này cũng không trách phải Cừu Vân, phỏng đoán Cừu Vân mình cũng không phải rất rõ.

"Ta còn lấy là tẩy linh thảo, có thể đem người biến thành một linh căn đây." Tiêu Cảnh Đình có chút thất vọng nói.

Trần Húc nhìn Tiêu Cảnh Đình một cái, nói: "Chú Tiêu, chú cũng không nên quá thất vọng, biến thành song linh căn, đã không tệ."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

. . .

Tiêu Cảnh Đình mỗi ngày đều sẽ truyền một số đan dược đã qua, giao cho Linh bảo các người thay thế bán, hai bên bây giờ, duy trì hữu hảo trao đổi.

Từ Linh bảo các người nơi đó, Tiêu Cảnh Đình biết, trước bị bò cạp cắn bị thương vị đại thiếu gia kia đã tỉnh, hơn nữa đã khỏi rồi.

Đối với Tiêu Cảnh Đình có thể nghiên cứu ra giải độc cách điều chế, Linh bảo các bên kia người, tựa hồ duy trì cực lớn kính sợ.

Đối với đối phương tràn đầy sùng bái tâm tính, Tiêu Cảnh Đình không lời chống đở, hiếm thấy gặp một cái tốt như vậy cơ hội, Tiêu Cảnh Đình quyết định đem tồn kho đan dược cũng đầy đủ bán đi, vì giữ hắn cao thâm khó lường hình tượng, Tiêu Cảnh Đình nói dối những cái kia phẩm chất chưa đủ tốt đan dược, tất cả đều là học trò hắn luyện chế.

Một đoạn thời gian xuống, Tiêu Cảnh Đình từ Linh bảo các nơi đó đổi đạt được gần hai ngàn trung phẩm linh thạch, co lại kho bạc nhỏ cuối cùng lại lần nữa sung doanh.

Chu Lan nhìn đan dược trong tay, như có điều suy nghĩ.

"Sư huynh, vị tiền bối kia lại đưa đan dược tới không có à!" Trương Thanh đi vào phòng hỏi.

Chu Lan gật đầu một cái, nói: "Đưa, đưa không ít đây."

"Thế nào?" Trương Thanh hỏi.

"Không việc gì, chỉ là có chút kỳ quái, ngươi xem cái này ba văn huyết linh đan, đan dược này hẳn là trăm năm phần máu phục linh chế thành, nhưng mà, trăm niên đại máu phục linh rất ít gặp à! Cái này vị tiền bối, nhưng đưa tới bảy tám bình."

"Cái này có gì kỳ quái, có lẽ người ta đặc biệt thu mua như vậy linh thảo đâu ?" Trương Thanh nói.

Chu Lan lắc đầu một cái, nói: "Nếu như, chỉ có một loại đan dược cũng được đi, nhưng là, loại đan dược này có rất nhiều, rất nhiều do hết sức hiếm thấy linh thảo chế thành đan dược, người này đều lấy ra không thiếu, còn có một chút có rất ít người biết toa thuốc đan dược."

Trương Thanh sờ cằm, nói: "Sư huynh ngươi là hoài nghi, trên tay đối phương có đào tạo quý trọng linh thực bài thuốc bí truyền? Còn nắm giữ không ít đan phương?"

Chu Lan gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Đối phương giấu đầu lòi đuôi, rất là khả nghi, nếu tên nầy có thể đi vào, nói rõ tu vi cũng cao không đi nơi nào, làm thần thần bí bí như vậy, hơn phân nửa là lòng trong lòng cố kỵ, ta cảm thấy người này có thể người phải sợ hãi biết hắn riêng tư, mới làm như vậy."

Trương Thanh cúi đầu, mặc dù đối phương đối với bọn họ có ân, nhưng là, đào tạo quý trọng linh thực bài thuốc bí truyền cùng đan phương, thật sự là quá trân quý.

"Vậy sư huynh, chúng ta có thể hay không dựa vào hộp truyền tống, tìm được người kia vị trí?" Trương Thanh hai tròng mắt tỏa sáng hỏi.

"Cái này hộp truyền tống, vốn chính là vì đổi chác giữ bí mật mà chế tạo ra, muốn dựa vào hộp truyền tống, tìm được vị trí của đối phương, không dễ dàng." Chu Lan lắc đầu nói.

Trương Thanh có chút tiếc nuối nói: "Nếu là như vậy, đó thật là quá đáng tiếc."

Chu Lan cười một tiếng, nói: "Biết chế tạo loại này hộp truyền tống cũng không có nhiều người, cái này hộp truyền tống hẳn là xuất từ cái nào cơ quan đại sư tay, có lẽ, chúng ta có thể tìm cơ quan đại sư, điều tra một chút, cái này hộp truyền tống xuất từ cái nào đại sư tay, bán cho ai."

Trương Thanh tràn đầy kích động nói: "Sư huynh, ý kiến hay à! Bất quá là không phải có chút nhỏ nói thành to?"

Chu Lan lắc đầu một cái, nói: "Ta cũng không biết, chẳng qua là đối phương có thể nhanh như vậy cho ra giải dược, chân thực có chút quỷ dị."

Chu Lan cùng Trương Thanh 2 người vừa nói chuyện, hộp truyền tống đột nhiên từ đốt liền đứng lên.

"Chuyện gì xảy ra?"

Chu Lan nhíu mày một cái, nói: "Hẳn là đối phương đem hộp truyền tống làm hỏng, cái này 2 cái hộp truyền tống là một bộ, một cái phá hủy, một cái khác cũng không để lại tới."

"Đối phương thật là đủ cẩn thận à!" Trương Thanh nói.

Chu Lan gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

. . .

Tiêu Cảnh Đình bên này.

Hứa Mộc An nhìn bị thiêu hủy không còn một mống hộp truyền tống có chút tiếc nuối lắc đầu một cái, có chút tiếc nuối nói: "Đáng tiếc, một cái như vậy hộp truyền tống, cũng đáng khá hơn chút bạc đây."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An nói: "Đừng đáng tiếc, cẩn thận là hơn."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Cũng phải a!"

Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Như thế tốt dùng đồ, bị hủy như vậy, hắn cũng có chút không thể bỏ, nhưng mà, vì giữ được ngọc bội không gian, cũng chỉ có thể như vậy, bán hết nhiều như vậy đan dược, không khỏi để cho người ta nghi ngờ à!

"Linh dược đã bán xong hết rồi, cái hộp này cũng là lúc này công thành lui thân." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Nói cũng đúng." 2 người đem trên người không dùng được đan dược, bán ra 7-8 phần, dựa vào bán ra đạt được gần ba ngàn trung phẩm linh thạch, nghĩ đến Tiêu Cảnh Đình tốc độ xài linh thạch, Hứa Mộc An không khỏi hoài nghi nhiều linh thạch như vậy, có thể xài bao lâu.

. . .

"Cái này Linh bảo các thật đúng là biết làm ăn, ép giá đè thật là lợi hại." Lạc Vũ Đình bán ra ra một ít linh thảo, từ Linh bảo các trên tay đổi lấy một ít đan dược.

Kiều Tường gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Bất quá, muốn lái điểm

đi, chỗ này, linh thảo không có ích gì, đan dược mới hữu dụng."

Lạc Vũ Đình gật đầu một cái, nói: "Cũng đúng, nghe nói, trước đó vài ngày, Linh bảo các một cái tiểu thiếu gia kêu bò cạp đầu vàng đuôi đỏ cắn, gần đây cho người chữa hết."

"Ta cũng nghe nói, nghe nói cứu người người kia, thần thần bí bí, dùng hộp truyền tống truyền tống đan dược, thật giống như rất người không nhận ra tựa như, không biết ở cố làm cái gì huyền hư." Đi theo Kiều Tường bên người một cái Vô Song tông tu giả chen miệng nói.

"Ta nghe nói, Linh bảo các bỏ ra một cái thượng phẩm linh thạch thù lao, sau đó, nghe nói cái đó đan sư lại cầm rất nhiều đan dược bán cho Linh bảo các."

"Ta cũng nghe nói, nghe nói, Linh bảo các gần đây bán ra đan dược, rất nhiều đều là xuất từ cái đó đan sư tay, là một rất lợi hại đan sư."

"Ta nghe Linh bảo các một người làm nói, vậy đan sư cùng Linh bảo các trước sau đổi chác gần hơn 2000 trung phẩm linh thạch, cộng thêm viên kia thượng phẩm linh thạch, cái đó đan sư xuất thân không tệ à!"

"Cái đó luyện đan sư thật đúng là cẩn thận một chút, bất quá, cũng không oán người được nhà cẩn thận, cạnh không nói, liền viên kia thượng phẩm linh thạch đã đủ bắt mắt, nếu là lúc này người này thân phận bại lộ, không chừng liền bị giết người cướp của, luyện đan sư ở bên ngoài thân phận tôn quý, ở địa phương quỷ quái này, ai quản ngươi à!"

"Người này còn thật là lợi hại, cũng không biết, đến tột cùng là người gì."

Kiều Tường nghe bên người mấy người sư huynh, sư đệ bàn luận sôi nổi tràn đầy ghen tị híp mắt, nguyên bản Kiều Tường cảm giác được mình coi như một nhân vật, nhưng là, sau khi đi vào, xem

người ta tùy tùy tiện tiện ném ra hai ngàn mua ba tháng phòng tu luyện thời gian quyền sử dụng, tùy tùy tiện tiện cứu người, đạt được một viên thượng phẩm linh thạch, trong lòng cách ứng chặt.

------oOo------

Chương 160: Thu phục vương bò cạp

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 160: Thu phục vương bò cạp
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

"Cha, cha phải ra động phủ à?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

"Cha đi bò cạp đầu vàng đuôi đỏ hang động xem xem." Tiêu Cảnh Đình nói.

Trước đoạn thời gian, Tiêu Cảnh Đình ở bò cạp đầu vàng đuôi đỏ hang động cạnh đào mấy cái lỗ, ở trong động thả bò cạp đầu vàng đuôi đỏ thích ăn tuyết mộng quả, Tiêu Cảnh Đình dự định bây giờ đi xem xem tình huống, nghe nói tuyết mộng quả đối với người mà nói, không màu không vị, nhưng là, đối với bò cạp đầu vàng đuôi đỏ mà nói, nhưng là tản ra có thể chết người mùi thơm.

Tiêu Tiểu Đông vội nói: "Con cũng cùng đi."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Cũng tốt à!"

Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Tiểu Đông đi tới thứ một cái bẫy trước, phát hiện trong động mệt nhọc hai ba con bò cạp nhỏ.

"Quả nhiên có à!" Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Cảnh Đình một cái, hỏi: "Cha phải thu sao?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Được." Cái đầu tiên trong

động phủ mấy con bò cạp nhỏ bất quá luyện khí cảnh giới, để cho Tiêu Cảnh Đình dễ như trở bàn tay liền cho thu phục.

Tiêu Cảnh Đình tổng cộng đào mười mấy động, mỗi một trong động rớt hai đến mười mấy con bò cạp bất đồng, cái thứ ba trong động có một cái trúc cơ kỳ bò cạp, Tiêu Cảnh Đình vừa rút lui cạm bẫy, tên nầy liền gào khóc muốn nhào ra, để cho Tiêu Tiểu Đông gà hoa nhỏ quát một tiếng, lại uể oải không dao động.

Tiêu Cảnh Đình trên Trái Đất cũng biết gà ăn bò cạp, lại không nghĩ rằng đến cái thế giới này, như cũ như vậy.

Tiêu Cảnh Đình đem hết ở trong bẫy rập bò cạp, toàn bộ thu phục, thu phục những thứ này bò cạp sau đó, Tiêu Cảnh Đình biết hắn thu phục bò cạp chỉ có thể coi là binh tôm tướng cá, trong sào huyệt có một cái trúc cơ đỉnh cao bò cạp, vậy chỉ bò cạp mới thật sự là nhân vật lợi hại.

Tiêu Cảnh Đình đem bò cạp đầu vàng đuôi đỏ xài một chút thời gian phân nhóm dẫn dụ một nhóm bò cạp đầu vàng đuôi đỏ đi ra, phát hiện "Thần dân" số lớn giảm bớt bò cạp đầu vàng đuôi đỏ, rốt cuộc phát giác không đúng, nổi giận đùng đùng tìm đi ra, để cho Tiêu Cảnh Đình dùng thú bị nhốt lồng vây khốn.

Trần Húc nhìn Tiêu Cảnh Đình nói: "Chú Tiêu, chú cũng thật là lợi hại à, lại có thể đem bò cạp đầu vàng đuôi đỏ cho bắt!"

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Coi là không thể cái gì, chẳng qua là hợp ý mưu lợi mà thôi."

Hắn cầm một viên ba trăm niên đại tuyết mộng quả dẫn dụ vương bò cạp, vương bò cạp tựa hồ phát giác không đúng, bất quá, vẫn không thể nào ngăn chặn ở tuyết mộng quả cám dỗ vẫn là ăn.

Thú bị nhốt trong lồng vương bò cạp, hướng về phía Tiêu Cảnh Đình gầm thét liền liền, 2 con kềm rắc rắc rắc rắc quơ, Tiêu Cảnh Đình trực giác cái này bò cạp nếu có thể thoát khỏi cái lồng khống

chế, chuyện thứ nhất chính là nhào lên, đem mình xé thành mảnh vụn.

Gà hoa nhỏ hướng về phía vương bò cạp rống giận hai tiếng, vương bò cạp thẹn quá thành giận hướng về phía gà hoa nhỏ quơ kềm.

Tiêu Cảnh Đình xem gà hoa nhỏ ăn tất, không có thất vọng, ngược lại có chút mừng rỡ, nếu như, hắn khế ước là một chỉ thấy gà liền lùi bước mềm chân tôm, vậy khế ước cũng vô ích.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Cảnh Đình, cái này vương bò cạp rất không kém à! Muốn khế ước xuống không dễ dàng."

Tiêu Cảnh Đình là trúc cơ hậu kỳ, vương bò cạp là trúc cơ đỉnh cao, Tiêu Cảnh Đình còn yếu vương bò cạp một phần, khế ước trong quá trình, nếu như, vương bò cạp không phục, rất dễ dàng gặp sau phệ.

"Không nóng nảy, còn có là thời gian, hơn nữa, ta đã nghĩ đến biện pháp." Tiêu Cảnh Đình nói. Biết tẩy linh thảo chỉ có thể có thể ở bí cảnh bên trong vây, mà bí cảnh bên trong vây muốn ở hơn một năm thời điểm mới mở khải, Tiêu Cảnh Đình dẹp yên mấy phân.

Trần Húc có chút hiếu kỳ nói: "Biện pháp gì à!"

Tiêu Cảnh Đình cao thâm khó lường cười một tiếng, rồi sau đó phun ra một chữ, "Đói."

Tiêu Tiểu Đông ngoẹo đầu, suy nghĩ một chút, nói: "Một chiêu này đối phó Tiểu Phàm, khẳng định tác dụng, nhưng mà, đối phó bò cạp, liền khó mà nói."

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy bất đắc dĩ nhìn Tiêu Tiểu Đông một cái, nói: "Con làm sao có thể như thế nói em trai ngươi đây. . ." Mặc dù là sự thật cũng không cần nói ra à!

Tiêu Tiểu Đông: ". . ."

. . .

Bò cạp đầu vàng đuôi đỏ, danh như ý nghĩa, đỉnh đầu là màu vàng, cái đuôi là màu đỏ, vương bò cạp cũng không phải là thực lực quyết định, mà là trời sanh, trong bò cạp vương giả đối với trong động phổ thông bò cạp, có thiên nhiên lực uy hiếp, vương bò cạp trí khôn, cũng phải so giống vậy bò cạp cao hơn một ít.

Thông thường bò cạp, đỉnh đầu có một cái màu vàng chấm tròn, mà vương bò cạp đỉnh đầu mơ hồ có một cái màu vàng chữ vương.

Tiêu Cảnh Đình chào hỏi mấy con đã khế ước bò cạp nhỏ, ở cái lồng chung quanh ăn tuyết mộng quả.

Vương bò cạp thấy mấy con gánh Thượng Đế bò cạp nhỏ ở bên cạnh, ăn ngốn nghiến, cũng không biết biếu nó, tức giận gầm thét liền liền.

Bò cạp nhỏ ở vương bò cạp dưới sự uy áp, sợ mềm nằm sấp nằm sấp, có thể cho dù như vậy, nên ăn tuyết mộng quả, mấy con bò cạp nhỏ cũng không ăn ít.

Vương bò cạp hống mệt mỏi, nằm sấp ở một bên chảy nước miếng.

Tiêu Cảnh Đình ở vương bò cạp bên cái lồng, mang lên một vòng tuyết mộng quả, mỗi ngày để cho vương bò cạp vây xem, một đám hạt binh hạt đem ăn tuyết mộng quả, đem vương bò cạp thèm quá sức.

Trần Húc đứng ở bên cái lồng, hứng thú bừng bừng nhìn bên trong vương bò cạp, nói: "Tiểu Đông, cha con thật có tài, chẳng qua là, phương pháp kia hiệu nghiệm không?"

Tiêu Tiểu Đông lắc đầu một cái, nói: "Con cũng không biết à!"

Trần Húc nâng cằm, nói: "Nếu như quản dụng, vậy ta lần sau, cũng

thử một lần."

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: " Được a !"

. . .

Hứa Mộc An đi vào Tiêu Cảnh Đình nghỉ ngơi động phủ, nói: "Cảnh Đình, vậy con vương bò cạp ngươi ném ở nơi đó cũng không quản, có thể được không?"

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, lơ đễnh nói: "Yên tâm đi, đói mấy bữa liền đã có kinh nghiệm, không cần quá đem nó coi ra gì, trên trái đất yêu thú cũng là như vầy."

Hứa Mộc An ánh mắt phức tạp nói: "Có thể nơi này không là Trái Đất à!"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Nhưng mà, rất nhiều thứ đều là tương thông."

Có thể thành hay không, Tiêu Cảnh Đình cũng có chút không xác định, dẫu sao trên trái đất không người nào có thể ích cốc, mà nơi này, chỉ cần tu vi đạt tới trúc cơ, trên căn bản liền có thể không ăn cơm, vậy chỉ bò cạp đều đã trúc cơ hậu kỳ, phỏng đoán cũng rất có thể kháng đói, nhưng là đi, thức ăn ngon trước mặt, chỉ có thể xem không thể ăn, hẳn vẫn là rất tàn phá thân tâm, hy vọng có thể có chút dùng đi.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình nói: "Hy vọng đi."

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, nói: "Anh là cảm thấy loại phương pháp này, nguy hiểm nhỏ nhất, chân thực không được, còn có thể thử một chút những phương pháp khác."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Cũng đúng, vậy bò cạp mới vừa lúc tới, cả ngày ồn ào không nghỉ, bất quá, bây giờ thật giống như an phận nhiều."

"Không nói vậy chỉ bò cạp, em xem cái này, anh thuật luyện khí không thể so với Tiểu Phàm, miễn cưỡng chỉ có thể biến thành như vậy." Tiêu Cảnh Đình đem trận bàn đưa cho Hứa Mộc An nói.

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Anh đang nghiên cứu cái này à!"

"Cái này nhưng mà đại sát khí à! Toàn dựa vào nó, anh mới có thể mấy lần hiểm tượng hoàn sinh." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đích xác là rất tốt dùng, em cũng dựa vào nó, mấy lần chạy ra khỏi bay lên trời."

. . .

Trần Húc nằm ở bên cái lồng, chuyên tâm dồn chí nhìn uể oải không dao động vương bò cạp.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Trần Húc, có chút im lặng, Trần Húc mỗi ngày đều phải tốn ở trên một đoạn thời gian, quan sát bò cạp, đối với cái này bò cạp độ chú ý, vượt qua xa cha mình.

"Ta cảm thấy cha ngươi chiến thuật có hiệu quả, có lẽ cha ngươi bây giờ khế ước mà nói, cái này con vương bò cạp liền chịu." Trần Húc nói.

Tiêu Tiểu Đông nhìn chảy nước miếng vương bò cạp, nói: "Chưa đến nỗi đi, kim cơ hội trần trụi đuôi hạt nhưng mà linh trùng trên bảng tiếng tăm lừng lẫy tồn tại, vật này, lại có thể giống như Tiểu Phàm vậy không tiền đồ."

Trần Húc nhìn Tiêu Tiểu Đông một cái, nói: "Ngươi không nên nói như vậy em trai ngươi à! Nhắc tới, bò cạp đầu vàng đuôi đỏ mặc dù hung hãn, nhưng là, chỉ số thông minh vẫn là thiếu sót một chút."

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: " Ừ, Tiểu Phàm chỉ số thông minh so với cái này vương bò cạp, hẳn vẫn là mạnh hơn ở trên một

chút."

Tiêu Cảnh Đình đi tới vương bò cạp trước mặt, đi theo vương bò cạp trao đổi một chút.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Cha, cái này bò cạp nói gì!"

Tiêu Cảnh Đình trừng mắt nhìn, nói: "Nó nói, nguyện ý thần phục." Vương bò cạp bày tỏ, thần phục có thể, nhưng là, mỗi ngày hắn người cấp cho nó cung cấp đầy đủ trái cây, cho nó nếu so với cho nó đám kia cấp dưới phải nhiều, nó so với kia giúp vô dụng thuộc hạ hữu dụng nhiều.

Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Cái này bò cạp thành nhật bên trong nhìn ban đầu ở hắn thuộc hạ làm việc lính quèn ngày ngày ăn uống ca hát, chính nó chỉ có thể đói bụng, nhất định rất không phải mùi vị.

"Cha, cha cũng thật là lợi hại à!" Tiêu Tiểu Đông âm thầm thầm nghĩ: Cái này bò cạp thật không có cốt khí à! Không phải mấy cái trái cây sao? Cứ như vậy thua trận, thật là không có tiền đồ, so Tiểu Phàm còn không có tiền đồ.

Tiêu Cảnh Đình rất thuận lợi cùng đói làm thịt vương bò cạp ký kết khế ước, khế ước ký kết sau khi hoàn thành, Tiêu Cảnh Đình rất rộng rãi lấy ra một đại bồn linh quả mời vương bò cạp ăn, vương bò cạp một hớp đem cả chậu linh quả cũng nuốt xuống. Tiêu Cảnh Đình không thể không lại lần nữa lấy ra mấy chậu linh quả mời vương bò cạp ăn, vương bò cạp người tới không cự, một chút ăn vô ích tám chậu tuyết mộng quả.

Trúc cơ hậu kỳ vương bò cạp, đã có chút linh trí, ăn Tiêu Cảnh Đình linh quả sau đó, vương bò cạp nhất thời đối với Tiêu Cảnh Đình thêm mấy phần hảo cảm.

Vương bò cạp bày tỏ, Tiêu Cảnh Đình chủ nhân này cũng không tệ lắm, nó lấy mấy tháng trước mới có thể ăn được một lần ăn ngon

như vậy linh quả, đi theo Tiêu Cảnh Đình ngược lại là ăn vào, đối với bò cạp khen ngợi, Tiêu Cảnh Đình không khỏi không lời chống đỡ.

Thu phục vương bò cạp sau đó, Tiêu Cảnh Đình đi theo vương bò cạp, đi tới vương bò cạp hang động.

Ở vương bò cạp dưới sự trợ giúp, Tiêu Cảnh Đình khế ước một đám bò cạp hạt cháu, đối mặt với cuồn cuộn không ngừng chạy ra bò cạp, Tiêu Cảnh Đình âm thầm vui mừng mình là đem vương bò cạp dẫn đi ra, nếu không, cái này một ổ bò cạp tràn ra, vậy thì đáng sợ.

Tiêu Cảnh Đình đi theo bò cạp đi tới bò cạp giấu đồ bảo khố, ở trong bảo khố lại có thể phát hiện một đống nhẫn không gian.

Tiêu Cảnh Đình nguyên vốn lấy là bên ngoài bị độc chết tu giả nhẫn không gian là để cho tu giả cho lấy đi, bây giờ mới phát hiện, có thể có tu giả lấy đi một số, nhưng là, lớn hơn một số, là để cho bò cạp cho giấu đi.

Tiêu Cảnh Đình ở trong đó phát hiện mấy cái rất cổ xưa chiếc nhẫn.

Tiêu Tiểu Đông kiểm tra một chút chiếc nhẫn, nói: "Cha, nơi này có mấy cái chiếc nhẫn, tựa hồ là xuất từ lần trước tới nơi này tu giả." Mấy chiếc nhẫn trong, có một chiếc nhẫn trong cất giấu rất nhiều Lạc Thủy tông đạo bào, Lạc Thủy tông ở hơn hai trăm năm trước, bởi vì là đắc tội người, cả môn phái cũng bị diệt.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Không sai." Tiêu Cảnh Đình kiểm tra một chút mấy cái nhẫn không gian, phát hiện chiếc nhẫn vốn là chủ nhân không sai biệt lắm đều là nghèo rớt mồng tơi, giàu có nhất cái đó, nhẫn không gian bên trong, cũng bất quá hơn một trăm khối trung phẩm linh thạch.

Hứa Mộc An vừa thấy, cũng biết Tiêu Cảnh Đình đang suy nghĩ gì, "Biết đủ đi, có cũng không tệ, hơn nữa không phải mọi người, đều

có ngươi như vậy vận khí."

Tiêu Cảnh Đình suy nghĩ một chút, thầm nghĩ: Cũng vậy, mình có thể tích lũy như thế phong phú xuất thân, ngọc bội không gian công không thể không, cạnh bởi vì tìm bụi cây linh thảo đều phải hao tổn tâm cơ, nơi nào có thể giống như mình vậy, trân quý linh thảo một trảo một bó to, đan dược tùy tiện luyện chế à!

Mặc dù những thứ này trong không gian giới chỉ linh thạch một cái cũng không nhiều, cộng lại cũng có ba bốn trong trăm phẩm linh thạch, Tiêu Cảnh Đình còn ở trong đó phát hiện không ít phù chú, pháp khí cùng một ít kỳ kỳ quái quái đồ.

Được cái cơ duyên này, Tiêu Cảnh Đình đột nhiên có loại cảm giác, tốt nhất đem trong bí cảnh yêu thú, cũng đánh cướp một lần, nói không chừng còn có như vậy cơ duyên.

/*Dzung Kiều : vương nhỏ hơn vua nhé*/

------oOo------

Chương 161: Qua sông

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 161: Qua sông
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Thu phục một ổ bò cạp sau đó, Tiêu Cảnh Đình thực lực đại tăng.

"Tiếp theo, chúng ta đi nơi nào? Trần thiếu có đề nghị gì sao?" Tiêu Cảnh Đình hăm hở hỏi.

"Chúng ta có thể đi tìm hoa phồn tinh." Trần Húc không chút nghĩ ngợi nói.

"Hoa phồn tinh, có tác dụng gì?" Xem Trần Húc dáng vẻ, Tiêu Cảnh Đình cũng biết Trần Húc sớm muốn đi tìm hoa phồn tinh, chắc là cái quan trọng hơn đồ.

"Đi nội thành cần phải xuyên qua sương mù dày đặc ao đầm, sương mù dày đặc ao đầm bên trong phủ đầy chướng khí, hoa phồn tinh có thể ngăn chặn loại này chướng khí." Trần Húc nói.

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, như có điều suy nghĩ nói: "Nói như vậy, muốn đi nội thành tìm tẩy linh thảo liền phải lấy được hoa phồn tinh."

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Cũng có thể như thế nói, có hoa phồn tinh mà nói, ngăn chặn chướng khí liền dễ dàng hơn, sống sót tỷ lệ cũng phần lớn."

"Đã như vậy, vậy chúng ta nhanh chóng lên đường đi." Tiêu Cảnh Đình trong lòng buồn rầu, những chuyện này tông môn lại có thể cái gì đều không nói.

Tiêu Cảnh Đình có thể khẳng định, đối với những chuyện này, tông môn khẳng định cũng là biết được, bất quá, tông môn biết được, nhưng cũng chưa nói cho bọn hắn biết, Thanh Vân tiên môn rốt cuộc vẫn là không tin được bọn họ những thứ này nhân vật chầu rìa à, hoặc là nói, không đem bọn họ coi ra gì.

Thanh Vân tiên môn tiến vào những cái kia trúc cơ đỉnh cao tu giả, chắc chắn biết không ít bí mật, những người kia mới là tông môn lá bài chủ chốt.

Tiêu Cảnh Đình nghe nói, lại đi vào bí cảnh trước, có chút tu giả bị tông môn tiền bối kêu qua vân đặc huấn, cho không ít pháp khí, linh phù, dĩ nhiên, tông môn như vậy coi trọng, cũng có giá cao, trong bí cảnh Thiên Hà, không hề thiếu đối với kim đan cùng nguyên anh cũng có hiệu quả thiên tài địa bảo.

Những cái kia kim đan cùng nguyên anh tu giả không vào được, liền cắt cử liền những thứ này trúc cơ tu giả đi vào, tìm kiếm ít thứ, nếu như không tìm được, những người đó hồi tông môn, cũng đòi không là cái gì tốt.

"Việc này không nên chậm trễ, chúng ta nhanh lên." Trần Húc nói. Thật ra thì, trước đoạn thời gian, Trần Húc cũng đã có chút nóng nảy, muốn phải đi tìm hoa phồn tinh, chẳng qua là Tiêu Cảnh Đình bận thu phục hắn bò cạp đầu vàng đuôi đỏ, Trần Húc một người đi nguy hiểm quá lớn, liền không dám.

Trần Húc nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Chú Tiêu, rất nhiều người cũng đã qua, chúng ta cũng mau sớm lên đường đi."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Được a ! Bất quá, cái đó hoa phồn tinh, có thể hay không đã để cho người thải quang?"

Trần Húc lắc đầu một cái, mãn bất tại ý nói: "Cái này sẽ không, hoa phồn tinh cũng không tốt hái."

. . .

Tiêu Cảnh Đình đoàn người, đi tới một cái bờ hồ, thấy bờ hồ vây quanh không ít người.

"Hoa phồn tinh sinh mọc lên ở hồ đối diện trên đảo nhỏ, toàn bộ đảo nhỏ đều bị nước hồ bao vây."

"Cái này hồ có cấm chế, bầu trời không thể phi hành, chỉ có thể ngồi thuyền từ trên sông hoành độ đã qua."

"Trong sông có một loại đặc biệt hung hãn cá sấu, vận khí không tốt, cũng sẽ bị cá sấu nuốt mất." Trần Húc giới thiệu.

"Trần thiếu, ngươi biết thật nhiều à!" Tiêu Cảnh Đình không kềm hãm được nói. Con trai mình tìm bản sống bách khoa toàn thư tới à! Nếu không có Trần Húc, ở địa phương quỷ quái này, bọn họ liền luống cuống.

Trần Húc cười một tiếng, nói: "Cũng khá tốt."

Mấy người đến lúc này người Vô Song tông mới vừa đúng dịp cũng ở ven hồ, thấy Trần Húc đoàn người, Kiều Tường đi tới, lên tiếng chào hỏi, "Trần sư đệ, ngươi ở chỗ này à!"

Kiều Tường đã thời gian rất dài không nhận được Trần Húc tin tức, còn lấy là đối phương đã chết, không nghĩ tới đối phương chẳng những sống thật tốt, hơn nữa, nhìn như, trạng thái cũng không tệ lắm.

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Ông nội ngươi mời những người đó, rất lo lắng ngươi à!" Kiều Tường nói.

Trần Húc gật đầu một cái, ánh mắt phức tạp nói: "Ta biết."

Mặc dù biết ông nội tìm người, không nhất định người người có vấn

đề, nhưng là, có như vậy cái gương xe trước, Trần Húc chân thực không dám xem thường, Trần Húc cảm thấy huyết thệ vật này, quả thực có chút không đáng tin cậy, trước hắn gặp phải một cái, để cho những châu khác mấy cái tu giả chập chờn một vòng, liền quay đầu nhờ cậy những châu khác tu giả đi.

"Kiều sư huynh, có thể lên đường." Vô Song tông một cái tu giả đi tới nói.

Kiều Tường nhìn Trần Húc một cái, ân cần nói: "Trần sư đệ, nếu không phải cùng chúng ta cùng nhau."

Trần Húc lắc đầu một cái, nói: "Ta cùng chú Tiêu một khối."

Kiều Tường nhìn Tiêu Tiểu Đông một cái, nói: "Vậy ngươi bảo trọng."

Vô Song tông bên kia Lạc Vũ Đình nhìn Kiều Tường cùng Trần Húc nói chuyện, không tự chủ được cau mày một cái.

Thấy Kiều Tường trở lại đội ngũ, hỏi: "Kiều sư huynh, Trần sư đệ không có muốn tới không?"

Kiều Tường lắc đầu một cái, nói: "Không muốn."

Lạc Vũ Đình lành lạnh nói: "Trần Húc không tín nhiệm ông nội hắn cho hắn tìm người, ngược lại là rất tín nhiệm Tiêu Tiểu Đông à!"

Kiều Tường gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Kiều Tường trong lòng một hồi cách ứng, thầm nói: Trần Húc tên nầy, thật là không có có ánh mắt à! Hắn tốt bụng ý tốt mời, tên nầy lại có thể không biết phải trái cự tuyệt, bọn họ Vô Song tông nhiều người như vậy, chẳng lẽ còn không thể so với Tiêu Cảnh Đình một nhóm phế mảnh vụn cường hãn sao?

Tiêu Cảnh Đình vợ chồng bất quá trúc cơ trung kỳ, Tiêu Tiểu Đông

trúc cơ sơ kỳ tu vi, cùng mấy người này trong bí cảnh đội sổ người lăn lộn chung một chỗ, có thể có cái gì tiền đồ.

Tiêu Cảnh Đình đem tu vi che trùm lên trúc cơ trung kỳ, Kiều Tường cũng không có nhìn ra đầu mối.

Trần Húc đưa mắt nhìn Kiều Tường đám người phi thuyền chạy đến trong sông, phi thuyền mới vừa lúc hạ thủy, gió êm sóng lặng, chạy đến ngay giữa hồ lúc này trong hồ nổi lên to lớn chập chờn.

Một cái to lớn cá sấu hiện ra, cá sấu khổng lồ lập tức đụng phải trên thuyền, cá sấu khổng lồ người trưởng mấy chục mét, đầu trên mọc đầy gai nhọn, chợt đụng vào trên phi thuyền, phát ra nổ thật to.

Trên phi thuyền tu giả, rối rít ngự kiếm hướng cá sấu khổng lồ công đánh tới.

Từng cái cá sấu nhỏ bính đạt trước thân thể, đi trên phi thuyền nhảy.

Cá sấu lớn hung mãnh, cá sấu nhỏ ô đè đè một mảnh, cũng hết sức kinh người.

Tiêu Cảnh Đình thấy trên thuyền một cái tu giả, không cẩn thận, để cho vậy cá sấu cắn thành hai khúc.

"Thật nguy hiểm à!" Tiêu Cảnh Đình nói.

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, yêu cá sấu là máu, tu sĩ máu thịt, đối với yêu cá sấu mà nói là đại bổ đồ, cho nên, lúc hạ thủy, muốn cùng nhiều người cùng nhau đi xuống, như vậy, có thể phân tán trong hồ yêu cá sấu sự chú ý, sợ bị yêu cá sấu tập trung công kích."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Nguyên lai là như vậy à!"

Tiêu Tiểu Đông đưa mắt nhìn Kiều Tường phi thuyền đi xa, Kiều Tường trên phi thuyền, tập trung mười mấy trúc cơ tu giả, trong đó

có mấy trúc cơ hậu kỳ, ở mấy người dưới sự góp sức của mọi người, ngược lại không có ra vấn đề lớn lao gì.

. . .

Tiêu Cảnh Đình suy nghĩ phải thế nào xuống nước, một đạo pháo bông ở trong bầu trời nổ tung, hấp dẫn Tiêu Cảnh Đình đám người sự chú ý.

"Là Thanh Vân tiên môn cầu viện pháo bông." Hứa Mộc An nói.

Mỗi một tông môn cũng không có cùng cầu viện pháo bông, theo lý mà nói, thấy tông môn cầu viện pháo bông, người Thanh Vân tiên môn nếu là ở vùng lân cận, sẽ chạy qua vân cứu viện.

Hứa Mộc An hướng Tiêu Cảnh Đình hỏi: "Chúng ta phải đi sao?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Lại xem đi." Bên cạnh nhiều người nhìn như vậy đâu, còn có không thiếu Vân châu tu giả, trên người hắn treo Thanh Vân tiên môn bảng, không đi xem xem, cũng không thích hợp à!

Tiêu Cảnh Đình, Hứa Mộc An các người không nhanh không chậm chạy tới giao chiến địa điểm.

"Vạn Thi môn, là người Vạn Thi môn." Trần Húc nói.

Người Vạn Thi môn lấy tế luyện thi thể nổi danh, Vạn Thi môn mấy cái tu giả, điều khiển một cổ thi thể cùng Thanh Vân tiên môn mấy cái tu giả giao chiến ở một khối.

Người Thanh Vân tiên môn, rõ ràng rơi vào hạ phong.

Vạn Thi môn tu giả không sai biệt lắm đều có một cái cùng bản thân tu vi không sai biệt lắm thi thể, luyện thi mặc dù sự linh hoạt ở trên nếu so với tu sĩ tự mình kém hơn một chút, nhưng là, không sợ chết, đối với độc dược cùng thuốc mê độ nhạy cảm, cũng thấp rất.

Vạn Thi môn tu giả cùng người Thanh Vân tiên môn đếm không sai biệt lắm, nhưng là Vạn Thi môn ỷ vào luyện thi, vững vàng đè ép Thanh Vân tiên môn một đầu.

Tiêu Cảnh Đình cho gọi ra linh kiếm, gia nhập chiến đấu, Tiêu Cảnh Đình cho gọi ra linh kiếm tự nhiên không phải một bộ kia ngàn năm linh kiếm, mà là, ba cây đã sớm đào thải xuống bảo kiếm, ngàn năm linh kiếm quá mức bắt mắt, Tiêu Cảnh Đình trước gây ra động tĩnh quá lớn, lúc này cũng không muốn bị người Âm Quỷ tông để mắt tới.

Tiêu Cảnh Đình linh hồn lực hồn dầy vô cùng, điều khiển năm cây linh kiếm cũng thông thạo, càng không cần phải nói là ba cây linh kiếm.

Tiêu Cảnh Đình linh lực cùng nhìn rõ lực tăng lên rất nhiều, đối phó một cái trúc cơ hậu kỳ tu giả dễ như trở bàn tay.

Tiêu Tiểu Đông cùng Trần Húc liên thủ cản lại một cái trúc cơ trung kỳ, Tiêu Tiểu Đông cùng Trần Húc 2 người tu vi không mạnh, bất quá, đập khởi phù chú tới, đó là một cái sinh mãnh à!

Thêm bốn người gia nhập, Thanh Vân tiên môn bên này áp lực lớn giảm, người Vạn Thi môn gặp đòi không là cái gì tiện nghi, liền rút lui.

"Là Tiêu sư đệ đi, hạnh ngộ." Nguy cơ giải trừ, Thanh Vân tiên môn cầm đầu Lưu Tấn Vinh đi lên phía trước nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Lưu sư huynh, ngưỡng mộ đại danh đã lâu." Lưu Tấn Vinh trúc cơ đỉnh cao tu vi, lần này Thanh Vân tiên môn người tiến vào chính giữa cũng là số một số hai.

"Mới vừa may mà Tiêu sư đệ tương trợ, nếu không thì phiền toái." Lưu Tấn Vinh lòng vẫn còn sợ hãi nói.

"Lưu sư huynh nói đùa, trước kia thật ra thì coi như ta không ra tay,

Lưu sư huynh thực lực hùng hậu, cũng nhất định có thể bảo vệ ngoài cửa chúng người trở lui toàn thân." Tiêu Cảnh Đình khiêm tốn nói.

Lưu Tấn Vinh cười một tiếng, nói: "Sư đệ quá khen."

"Sư huynh, các ngươi làm sao sẽ chọc tới người Vạn Thi môn?" Tiêu Cảnh Đình nói.

"Chúng ta cùng người Vạn Thi môn đồng thời phát hiện mấy bụi rồng thuyền hoa, phân liền sau đó, người Vạn Thi môn nhìn chằm chằm chúng ta, mọi người đại chiến một trận, lúc ấy người Vạn Thi môn không nhiều, bị chúng ta áp chế xuống, liền rút lui, kết quả, bọn họ và những người khác hội họp sau đó, lại có thể lại tìm tới cửa." Lưu Tấn Vinh tràn đầy phẫn uất nói.

"Những thứ này ma môn làm việc, thật là bá đạo à!" Tiêu Cảnh Đình không nhịn được nói.

Lưu Tấn Vinh gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Sư đệ dùng pháp khí là một bộ linh kiếm à! Sư đệ lại có thể có thể quen như vậy luyện điều khiển ba cây linh kiếm, linh hồn lực cùng linh lực đều không yếu à!"

"Sư huynh quá khen rồi, " Tiêu Cảnh Đình khoát tay áo nói.

"Mặc dù như vậy, bất quá, người giỏi có người giỏi hơn, thiên ngoại hữu thiên, nghe nói, cái này trong bí cảnh có cái sử dụng một bộ năm cây ngàn năm linh kiếm hung nhân, vậy hung nhân giết người vô số, rất là lợi hại, sư đệ mặc dù lợi hại, nhưng là, cùng hắn vẫn là nhất định có chênh lệch, cho nên, sư đệ cắt không thể tự mãn, dĩ nhiên, sư đệ nếu là cố gắng, sớm muộn cũng có thể giống như người ta vậy thanh danh lan xa."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Giống như người ta vậy thanh danh lan xa là cái quỷ gì?

"Không biết vậy hung nhân bây giờ thế nào?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Lưu Tấn Vinh lắc đầu một cái, nói: "Ta cũng không biết, mặc dù vậy hung nhân thực lực rất cường hãn, nhưng là, đắc tội Âm Quỷ tông, cũng rất phiền toái, bây giờ hẳn trốn đi đi."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Lưu sư huynh, vậy hung nhân rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại à!" Tiêu Tiểu Đông đựng ngây thơ hỏi.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Đông vẻ kiêu ngạo tò mò diễn cảm, trong lòng tràn đầy không nói.

Không đợi Lưu Tấn Vinh nói chuyện, Lưu Tấn Vinh bên người một người nói nhiều nam tu liền bắt đầu thao thao bất tuyệt nói: "Người kia, người kia có thể lợi hại, nghe nói, người kia giết người thành tánh, đặc biệt làm giết người đoạt bảo làm ăn, còn vô cùng xảo quyệt, giỏi về bố trí cạm bẫy."

"Nghe nói, chết ở người nọ trên tay tu giả, đã sắp có một trăm cái, chết những người đó nhẫn không gian, đến đông đủ vậy trên người, xuất thân phong phú rất, nếu ai có thể bắt được người kia nhẫn không gian, vậy coi như phát tài."

"Nghe nói, người nọ có cái đại sát khí, là một loại lôi thuộc tính lửa pháp khí, trúc cơ đỉnh cao tu giả, đối mặt vậy sát khí, cũng phải tránh lui chín mươi dặm."

"Người kia trên người còn hữu dụng không xong pháp khí, linh phù, độc dược, người này lai lịch khẳng định không đơn giản."

. . .

Tiêu Cảnh Đình nhìn nói nhiều nam tu tràn đầy sùng bái diễn cảm, tạm thời không lời chống đở, giết một trăm cái tu giả, hắn nhưng mà lương dân, không có hung tàn như vậy, sau khi đi vào, tính tới tính

lui cũng liền giết mười mấy tu giả, bất quá, có thể Hứa Mộc An cùng Tiêu Tiểu Đông giết, cũng coi là đến trên đầu hắn, coi như như vậy, cũng không có nhiều như vậy à!

------oOo------

Chương 162: Phù nham thạch

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 162: Phù nham thạch
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

"Lưu sư huynh, các ngươi muốn qua sông sao?" Trần Húc mở miệng nói.

"Đúng vậy! Trước làm phiền Trần thiếu gia ra tay, Trần thiếu gia ngươi làm sao không cùng ông nội ngươi tìm những người đó hội họp à?" Lưu Tấn Vinh hỏi.

Lưu Tấn Vinh nhìn Trần Húc, trong lòng có chút quái dị, vị tiểu thiếu gia này lại có thể cùng Tiêu Tiểu Đông chung một chỗ, nếu là Tiêu Tiểu Đông có thể đem vị tiểu thiếu gia này bảo vệ tới, cố nhiên là tốt, nhưng mà, vị tiểu thiếu gia này nếu là xảy ra chuyện, vậy Tiêu Tiểu Đông cũng trốn không thoát được quan hệ, bọn họ Thanh Vân tiên môn không chừng cũng phải bị liên lụy, trong chốc lát, Lưu Tấn Vinh trong lòng vui buồn nửa nọ nửa kia.

Trần Húc cúi đầu, nói: "Ta đem ông nội cho linh tê châu làm mất."

Lưu Tấn Vinh nghe vậy, kinh ngạc một chút, nói: "Trần thiếu gia cũng quá không cẩn thận, Trần thiếu cũng là hướng về phía hoa phồn tinh đi đi, không bằng, chúng ta cùng nhau."

Trần Húc nhìn Tiêu Tiểu Đông một cái, gật đầu một cái, nói: " Được a !"

"Đã như vậy, vậy mời Trần thiếu gia chờ một chút, một hồi bọn chúng ta những người khác cùng nhau qua sông."

Trần Húc gật đầu một cái, nói: " Được."

Trần Húc nhìn một bên như có điều suy nghĩ Tiêu Tiểu Đông, hỏi: "Thế nào?"

Tiêu Tiểu Đông cười một tiếng, nói: "Không việc gì, ta chẳng qua là đang suy nghĩ, Vạn Thi môn những người đó nuôi một luyện thi, đối chiến thật đúng là tiện nghi." Vạn Thi môn những cái kia luyện thi còn cất giữ trước người tu vi, hơn nữa, cũng có thể sử dụng pháp khí.

Trần Húc cười một tiếng, nói: "Vạn Thi môn chính là lấy luyện thi nổi danh, Vạn Thi môn có cái Nguyên anh kỳ thái thượng trưởng lão có 2 cái Nguyên anh kỳ luyện thi, đánh, một người tương đương với ba cái, thông thường Nguyên anh kỳ cũng không dám trêu chọc, bất quá, luyện thi rất biết trễ nãi thời gian, luyện thi cửa có chút tu giả vì luyện thi, làm trễ nãi tu luyện."

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Còn có nói như vậy à!"

Gà hoa nhỏ cạp cạp kêu lên, nhìn Tiêu Tiểu Đông ánh mắt tràn đầy khinh thường.

Trần Húc nhìn Tiêu Tiểu Đông, nói: "Hoa Hoa, nói cái gì vậy?"

Tiêu Tiểu Đông bất đắc dĩ thở dài, nói: "Nó nói, ta không đủ thông minh, bỏ gần cầu xa, có nó như thế yêu thú lợi hại, còn muốn nuôi thi thể."

Trần Húc: ". . ."

. . .

Tiêu Tiểu Đông các người theo thứ tự đi lên phi thuyền, Lưu Tấn Vinh như lâm đại địch đem Trần Húc ngăn cản ở sau lưng.

Gà hoa nhỏ đứng ở đầu thuyền, ác ác ác kêu.

"Tiêu sư đệ, không bằng ngươi đem ngươi gà hoa nhỏ thu, nó như vậy đứng ở đầu thuyền, rất nguy hiểm." Lưu Tấn Vinh nói.

Gà hoa nhỏ quay đầu, tràn đầy khinh thường nhìn Lưu Tấn Vinh một cái.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Không cần phải để ý đến nó."

"Hoa Hoa, đứng ở đầu thuyền thật không thành vấn đề sao?" Trần Húc có chút bận tâm hỏi.

Tiêu Tiểu Đông lắc đầu một cái, nói: "Không có vấn đề, nó nói, nó đứng ở đầu thuyền, có thể tránh tà."

Gà hoa nhỏ nguyên thoại dĩ nhiên không phải là nói như vậy, gà hoa nhỏ nói, nó huyết mạch cao quý, trong hồ những yêu thú kia kém hơn nó một con gà móng vuốt, có nó đứng ở đầu thuyền, những cái kia yêu cá sấu cũng không dám ló đầu, có thể bảo vệ bọn họ một đường bình an, cũng không biết là thật hay giả.

Trần Húc nhìn gà hoa nhỏ, tràn đầy hoài nghi nói: "Nó thật có thể tránh tà?"

"Bất quá nói một chút mà thôi, nếu như, gặp phải nguy hiểm, tên nầy nhất định sẽ thời gian đầu tiên chạy trốn, ngươi yên tâm đi." Tiêu Tiểu Đông nói.

Trần Húc nghe vậy, nhịn không được bật cười.

Gà hoa nhỏ quay đầu, tràn đầy tức giận nhìn Tiêu Tiểu Đông một cái.

Một đường đã qua, Thanh Vân tiên môn phi thuyền thật không có bị công kích, Lưu Tấn Vinh không khỏi có chút chặt chặt lấy làm kỳ.

"Tiêu sư đệ, ngươi gà hoa nhỏ, thật có thể dọa lui trong hồ yêu thú

sao?" Lưu Tấn Vinh hỏi.

Tiêu Tiểu Đông cười một tiếng, nói: "Mọi người chỉ là vận khí tốt, Hoa Hoa cũng không có bao nhiêu công lao."

Lên thuyền ban đầu vương bò cạp hóa thành móng tay nắp lớn nhỏ, núp ở Tiêu Cảnh Đình trong tay áo.

Vương bò cạp hướng về phía Tiêu Cảnh Đình bày tỏ vậy chỉ lông còn không có trưởng đủ gà núi thật ra thì không có gì lớn dùng, nó mới là để cho đám người kia không dám tiến lên nguyên nhân, chẳng qua là nó tương đối khiêm tốn, không cùng vậy chỉ gà núi cướp ngọn gió, vương bò cạp bày tỏ nó bản lãnh rất lớn, làm chủ nhân, hẳn cấp cho nó rất nhiều rất nhiều ăn, không thể bạc đãi nó.

. . .

Xuống phi thuyền sau đó, Tiêu Cảnh Đình liền cùng Lưu Tấn Vinh các người mỗi người một ngã, Lưu Tấn Vinh mặc dù cảm thấy không ổn, nhưng là, ở Tiêu Cảnh Đình dưới sự kiên trì, cũng chỉ có cùng Tiêu Cảnh Đình đoàn người tách ra.

"Lưu sư huynh, vị này Tiêu sư đệ là chuyện gì xảy ra à! Lại có thể chủ động rời đi, là xem thường chúng ta thực lực sao?"

"Tiêu sư đệ bọn họ mấy cái tu vi thấp như vậy, còn mang Trần thiếu, nếu là Trần thiếu xảy ra chuyện làm thế nào?"

"Tiêu sư đệ ý chí kiên quyết, ta cũng không thể làm gì à!" Lưu Tấn Vinh thở dài nói, thật ra thì, Lưu Tấn Vinh cũng không quá nguyện ý lưu lại Tiêu Cảnh Đình, dẫu sao ở Lưu Tấn Vinh xem ra, Tiêu Cảnh Đình đám người thực lực có chút thấp, nếu là giữ ở bên người là một phiền toái.

"Trần thiếu cùng Tiêu Tiểu Đông quan hệ còn thật không tệ, ta nghe nói, Trần Húc cự tuyệt Kiều Tường, chính là vì Tiêu Tiểu Đông."

Lưu Tấn Vinh cau mày, nói: "Chớ có nói bậy nói bạ, loại chuyện này là có thể nói bậy bạ sao?"

Đối với Lưu Tấn Vinh đoàn người phản ứng, Tiêu Cảnh Đình không biết gì cả.

"Qua sông, còn có nguy hiểm gì sao?" Tiêu Cảnh Đình hướng về phía Trần Húc hỏi.

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Có, nếu như qua sông, hái hoa phồn tinh một chút nguy hiểm cũng không có, vậy hoa phồn tinh đã sớm bị người thải quang."

"Hoa phồn tinh mỗi chỗ địa phương sinh trưởng, đều có yêu thú bảo vệ, phía đông là một ổ kịch độc vô cùng rắn độc, phía tây là một đám hung tàn là máu con hổ, phía nam là một đám bá đạo khỉ yêu, phía bắc là một đám ong hoàng kim, bốn loại yêu thú lấy ong hoàng kim khổ sở nhất dây dưa, ba loại khác yêu thú, cũng không đơn giản."

Tiêu Tiểu Đông khoanh tay, như có điều suy nghĩ nói: "Ông nội ngươi, nên cho ngươi chuẩn bị biện pháp đi."

Trần Húc gật đầu một cái, nói: " Đúng."

"Ông nội ngươi chọn trúng cái nào yêu thú quyết định ra tay à!" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

"Ong hoàng kim." Trần Húc nói.

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy kinh ngạc nói: "Ông nội ngươi thật đúng là sẽ nghênh khó khăn lên à!"

Trần Húc lắc đầu một cái, nói: "Ngược lại không phải là, ông nội ta không phải lấy được rồi một loại đặc thù phù chú, cũng không dám khiêu chiến ong hoàng kim."

Tiêu Cảnh Đình trừng mắt nhìn, nói: "Phù chú, cái gì phù chú?"

Trần Húc lấy ra 1 bản phù chú, nói: "Chính là cái này, cái này là phù nham thạch, dùng liền sau đó, thân thể thì sẽ thành nham thạch trạng thái, cả người bề ngoài sẽ xảy ra sinh ra tầng 1 giống như nham thạch vậy vật chất, hẳn có thể lừa gạt được ong hoàng kim."

"Hơn nữa, nghe nói, trên thân thể sinh ra tầng 1 nham thạch loại vật chất sau đó, có thể rất đại trình độ triệt tiêu ong hoàng kim công kích."

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy ngạc nhiên nói: "Còn có thần kỳ như vậy phù chú à?"

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Nếu như, cái phương pháp này thật tác dụng, vậy hẳn là sẽ có rất nhiều người lựa chọn loại phương pháp này đi." Tiêu Tiểu Đông không hiểu nói.

Trần Húc lắc đầu một cái, nói: "Cái này ngược lại không sẽ, mặc dù phù này ghi cấp bậc không hề cao, nhưng là, nó phương pháp luyện chế, đã thất truyền, bây giờ nơi lưu lại phù nham thạch, đều là người xưa lưu lại, số lượng rất có hạn, hơn nữa, hết sức thiên môn, ông nội ta tốn không ít linh thạch, mới đổi lấy liền tờ này phù nham thạch."

Tiêu Tiểu Đông nhìn Trần Húc, thầm nghĩ: Trần Lập Phong chuẩn bị thật đúng là đầy đủ, nhìn dáng dấp tên nầy vì Trần Húc cũng coi là hao tổn tâm cơ, cũng không vì là bên cạnh mình thê thiếp có thai, bạc đãi Trần Húc.

"Bất quá. . ." Trần Húc có chút hơi khó nhíu mày một cái.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Trần Húc, không hiểu nói: "Bất quá, bất quá cái gì?"

"Phù nham thạch đã thất truyền nhiều năm, vật này, thật có hiệu quả bao lớn, thật ra thì cũng không ai biết." Trần Húc nói.

Tiêu Tiểu Đông đưa tay ra, nói: "Đem phù chú cho ta, một hồi ta đi."

Tiêu Cảnh Đình đẩy ra Tiêu Tiểu Đông, nói: "Đi sang một bên, bố ngươi còn ở đây đâu, có ngươi chuyện gì à! Trần Húc ngươi cho ta đi, ta đi."

Trần Húc có chút do dự nhìn Tiêu Cảnh Đình.

"Trần thiếu, nơi này ta tu vi cao nhất, vốn là hẳn ta đi."

Trần Húc suy nghĩ một chút, lấy ra 1 bản phù chú, giao cho Tiêu Cảnh Đình, nói: "Chú Tiêu, phù chú ở chỗ này, bất quá phù chú có thể giữ thời gian không hề dài, chú Tiêu ngươi đến bên kia, tái phát động linh phù đi."

Tiêu Cảnh Đình thu hồi phù chú, nói: " Được a !"

Tiêu Cảnh Đình trong tay bò cạp, hướng về phía Tiêu Cảnh Đình truyền âm bày tỏ, căn bản không cần cái này cái gì phá phù nham thạch, đám kia ong hoàng kim căn bản không đủ gây sợ hãi.

Tiêu Cảnh Đình suy nghĩ một chút cũng phải, ong hoàng kim tương đối phiền toái là độc châm, một đám ong hoàng kim chen nhau lên, tu sĩ tự nhiên khó mà chống đỡ, bất quá bò cạp đầu vàng đuôi đỏ bản thân chính là kịch độc độc trùng, dĩ nhiên là không sợ độc, hơn nữa, cái này bò cạp đầu vàng đuôi đỏ, cả người cứng rắn giáp cũng không sợ cắn.

"Cha, cha thế nào?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Tiêu Cảnh Đình đem vương bò cạp truyền âm, nói cho mọi người.

Trần Húc tràn đầy khoái trá cười một tiếng, nói: "Nếu là có thể dùng bò cạp đạt tới mục đích, vậy dĩ nhiên tốt."

"Tốt lắm, chúng ta đi thôi." Trần Húc nói.

Tiêu Cảnh Đình các người đi tới ong hoàng kim lãnh địa, liền nghe được một hồi ông ông ong hoàng kim tiếng kêu to.

Tiêu Cảnh Đình quay đầu, nói: "Người Vô Song tông thật giống như bị ong hoàng kim đuổi giết đi ra, chúng ta tránh một chút đi."

Tiêu Tiểu Đông nghe vậy, lập tức đáp ứng, " Được."

Hứa Mộc An có chút mê hoặc nói: "Trần thiếu, ngươi không phải nói bốn người tồn tại hoa phồn tinh địa phương, lấy ong hoàng kim chỗ đất, khổ sở nhất dây dưa sao? Làm sao Vô Song tông sẽ chọn lấy ong hoàng kim ra tay?"

"Trần thiếu nói ong hoàng kim khổ sở nhất dây dưa, hẳn là sẽ không sai." Dẫu sao Trần Húc biết, phỏng đoán đều là Trần Lập Phong nói cho hắn, Tiêu Cảnh Đình dừng một chút, lại nói: "Bất quá, cái này trong bí cảnh, khắp nơi đều là biến số, nếu như, những thứ khác ba cái có người của những tông môn khác, đã đến, vậy thì không thể nói."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: " Cũng đúng."

Trần Húc suy nghĩ một chút, nói: "Ong hoàng kim mặc dù nguy hiểm, nhưng là ong hoàng kim mật ong là đồ tốt, đối với kết đan có hiệu quả, nhất là ong hoàng kim ong chúa mật ong, vậy càng là vạn kim khó cầu, bọn họ có thể động ong hoàng kim mật ong."

Trần Húc lần này tiến vào mục đích là tẩy linh thảo, có thể sử dụng với gia tăng kết đan tỷ số đồ, chỉ cần Trần Lập Phong cố gắng nghĩ một chút biện pháp, vẫn có thể thu vào tay, nhưng là tẩy linh thảo thì không được.

Dĩ nhiên, ong hoàng kim mật ong tại tất cả có thể gia tăng kết đan tỷ số đồ trong, cũng coi là số một số hai thứ tốt, Trần Lập Phong nếu

muốn thu vào tay, cũng rất không dễ dàng, xem tới nơi này có, Trần Húc cũng rất động tâm.

Tiêu Cảnh Đình xem Trần Húc dáng vẻ, cũng biết ong hoàng kim này mật ong quả thực bất phàm, lúc này động chút tâm tư.

. . .

Một đoàn ong hoàng kim, truy đuổi ở sau lưng Vô Song tông mấy cái tu giả.

Tiêu Cảnh Đình thông qua linh hồn lực quan sát được, Vô Song tông đi chậm mấy cái tu giả, không kịp phát động truyền tống phù, liền cho ong hoàng kim ghim một thân độc châm, cứ như vậy mất mạng.

Trần Húc linh hồn lực quan sát được bị ong hoàng kim vây công mà chết mấy cái tu giả, nhíu mày một cái.

"Kiều Tường trốn thoát." Tiêu Tiểu Đông thầm nói: Kiều Tường tu vi chỉ ở trúc cơ trung kỳ, nhưng là, trốn chạy tốc độ nhưng cực nhanh, tên nầy trên người trang bị, hẳn có thể tăng lên không ít tốc độ.

"Ong hoàng kim thật đúng là sinh mãnh à!" Tiêu Cảnh Đình nói.

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Ong hoàng kim độc châm có rất mạnh độc tính cùng thuốc mê tính, hơn nữa, cái này trồng vàng phong hành động ùn ùn kéo đến, vô cùng vô tận, nghe nói, đám này trong bí cảnh, có mười mấy con trúc cơ đỉnh cao ong chúa, cũng may ong hoàng kim tánh tình không tính là quá mức bạo lực, nếu không, đám này ong hoàng kim đầy đủ lao ra, những tu giả kia liền nguy hiểm hơn."

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, suy nghĩ phập phồng, "Ta xem ngày hôm nay ong hoàng kim có chút kích động, chúng ta trước tìm một chỗ, nghỉ ngơi rồi hãy nói."

Trần Húc gật đầu một cái, nói: " Được a !"

------oOo------

Chương 163: Cướp lấy mật ong

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 163: Cướp lấy mật ong
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Hứa Mộc An đoàn người tìm một địa phương ngủ xuống.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Ngươi có phải hay không nghĩ tới điều gì, ban ngày Trần thiếu ở khó mà nói à!"

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Mộc An, ngươi thật hiểu ta."

"Cùng ong hoàng kim mật ong có liên quan?" Hứa Mộc An hỏi tiếp.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, hai tròng mắt kim quang lòe lòe nói: "Đúng vậy! Cái đó ong hoàng kim ong chúa mật ong, nghe Trần Húc nói là cực tốt vô cùng đồ tốt."

Hứa Mộc An bất đắc dĩ lắc đầu một cái, "Là như vậy không sai, nhưng mà, Trần Húc cũng nói, ong chúa tổ ong trong là có rất nhiều trúc cơ kỳ vàng đỉnh canh giữ, căn bản không cách nào đến gần."

"Ta nghe nói Kiều Tường bọn họ mặc dù bị đám kia ong hoàng kim đuổi giết, chết không ít người, chính là bởi vì là ong hoàng kim."

"Kiều Tường tên nầy, ánh mắt cực cao, nếu không là đồ tốt, cái này là sẽ không lấy người phạm hiểm."

"Ta còn nghe đối phương nói bắt được chẳng qua là phổ thông công đỉnh chế riêng mật ong, so với ong chúa mật ong, kém không chỉ một bậc, bất quá, cũng coi là trân quý, ngươi nói phổ thông mật ong cũng trân quý, vậy ong chúa mật ong, nên nhiều trân quý à!"

Hứa Mộc An nhìn thao thao bất tuyệt Tiêu Cảnh Đình, nói: "Quả thật là đồ tốt, nhưng là, không dễ dàng đưa tay à!"

"Là như vậy không sai, nhưng là, đồ tốt như vậy, bỏ lỡ đáng tiếc, ta đang suy nghĩ à! Ta núp ở ngọc bội trong không gian, sau đó, để cho vương bò cạp mang ngọc bội không gian lẻn vào ong hoàng kim tổ ong, đến lúc đó, xem tình huống cho phép, ta liền làm điểm mật ong vào ngọc bội không gian."

Hứa Mộc An nhíu mày một cái, nói: "Nhưng mà, ngươi ở không gian trong ngọc bội, lại thi triển không được pháp thuật, không có cách nào đem mật ong dời đến trong không gian đi à."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Cho nên phải đi ra."

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, tức giận: "Ngươi điên rồi, ở ong hoàng kim ổ ngươi từ ngọc bội trong không gian đi ra, đây không phải là muốn chết sao?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Vậy dưới tình huống, là như vậy, nhưng mà, có phù nham thạch à! Dùng phù nham thạch sau đó, cả người bề ngoài sẽ kết ra 1 tầng thật dầy tương tự nham thạch vật chất, ong hoàng kim hoàn toàn không cảm giác được người hơi thở, hơn nữa, ở phù nham thạch tạo tác dụng giai đoạn, coi như bị ghim, cũng sẽ không trúng độc quá sâu."

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Phù nham thạch đã tuyệt tích nhiều năm, nó hiệu dụng không có cách nào chắc chắn."

Tiêu Cảnh Đình híp mắt mâu, nói: "Thành đại sự, dù sao phải mạo một chút gió hiểm, cầu giàu sang trong nguy hiểm mà."

"Anh là quyết định chủ ý?" Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Tốt như vậy cơ hội, nếu như không cầm ở, vậy anh sẽ hối hận suốt đời."

Hứa Mộc An chần chờ một chút, nói: "Nếu không, em đi?"

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Không được, em ở cái này nhìn Tiểu Đông cùng Trần Húc liền tốt, anh đi một lát sẽ trở lại."

"Nhưng mà. . ."

Tiêu Cảnh Đình khoát tay một cái, nói: "Yên tâm đi, nếu như, chuyện không thể là, anh sẽ không mạnh xuất thủ."

. . .

Sáng sớm, Hứa Mộc An mang Tiêu Tiểu Đông cùng Trần Húc, rời đi ong hoàng kim lãnh địa.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Hứa Mộc An, hỏi: "Mẹ, cha đi nơi nào?"

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Hắn đi điều nghiên địa hình, không cần lo lắng hắn."

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, "Nga" một tiếng.

Tiêu Tiểu Đông biết Tiêu Cảnh Đình có một cái ngọc bội không gian, nếu là gặp phải không giải quyết được vấn đề, có thể trốn vào không gian trong ngọc bội, cho nên, cũng không thế nào lo lắng.

Trần Húc nhìn Hứa Mộc An, nói: "Cô Hứa, chúng ta tại sao phải rời đi ong hoàng kim sào huyệt à!"

"Ong hoàng kim gần đây không quá an phận, ta lo lắng các ngươi xảy ra chuyện." Hứa Mộc An thầm nói: Tiêu Cảnh Đình là hướng về phía ong chúa mật đi, nếu là thật để cho Tiêu Cảnh Đình đắc thủ, những vàng kia phong nói không chừng sẽ bạo động, nếu là như vậy, bọn họ lại ở lại ong hoàng kim lãnh địa liền nguy hiểm.

Hứa Mộc An vểnh môi, âm thầm lo âu Tiêu Cảnh Đình tình cảnh.

Vương bò cạp trên người quấn một khối ngọc bội, nhanh chóng ở ong hoàng kim trong lãnh địa đi xuyên, thấy vương bò cạp cái này người xâm lăng, một ít ong hoàng kim không được đối với vương bò cạp bắn độc châm, những cái kia độc châm rơi vào vương bò cạp trên người, giống như cù lét ngứa tựa như, hoàn toàn không có cho vương bò cạp được khuyên tạo thành bất kỳ trở ngại.

Tiêu Cảnh Đình núp ở không gian trong ngọc bội âm thầm vui vẻ, thầm nghĩ: Mình thu cái lợi hại đồ chơi.

Tiêu Cảnh Đình dọc đường tìm một cơ hội, di thực nhiều hoa phồn tinh vào không gian.

Vương bò cạp như vào chỗ không người giống vậy xông vào ong hoàng kim ổ, Tiêu Cảnh Đình ở bí cảnh sào huyệt trong thấy được từng cái to lớn tổ ong, lớn nhất tổ ong đường kính đạt tới sáu mét, Tiêu Cảnh Đình nhìn to lớn tổ ong, kích động hai tròng mắt đỏ bừng.

Cách ngọc bội, Tiêu Cảnh Đình tựa hồ cũng ngửi thấy mật ong điềm hương.

Tiêu Cảnh Đình ở trong ngọc bội, phát động phù nham thạch.

Phù nham thạch vừa chạy, Tiêu Cảnh Đình cũng cảm giác mình quanh thân dài ra mau 10 cm dầy nham thạch vật chất, ánh mắt trước cũng dài ra thật dầy vật chất, tầm mắt mặc dù bị che cản, nhưng là linh hồn lực vẫn có thể vận dụng, Tiêu Cảnh Đình dần dần phát giác mình tim đập dần dần chậm lại, cả người thật giống như thật biến thành một hòn đá.

Biết phù nham thạch tác dụng thời gian có hạn, Tiêu Cảnh Đình nhanh chóng bay ra ngọc bội không gian, đem mấy khối lớn tổ ong dời đi vào không gian trong ngọc bội.

Tiêu Cảnh Đình cường đạo được là, đương nhiên dẫn phát chúng giận, ong hoàng kim trong tổ ong tức giận gầm to.

Tiêu Cảnh Đình dời đi mấy khối lớn tổ ong, thấy ong hoàng kim tập thể nổ tung, lập tức chui vào trong không gian, để cho vương bò cạp mang mình chạy trốn đi ra ngoài.

Vương bò cạp mang Tiêu Cảnh Đình nhanh chóng chạy trốn, mặc dù vương bò cạp không sợ phong triết, nhưng là, bị một đám giận dữ ong hoàng kim đuổi theo, vương bò cạp vẫn là có chút sợ hãi.

Tiêu Cảnh Đình tỏ ý vương bò cạp mang ngọc bội không gian trốn vào con sông trong, khi tiến vào con sông trước một thoáng kia, Tiêu Cảnh Đình đem vương bò cạp thu vào trong không gian, mang ngọc bội không gian chìm vào đáy hồ.

Một đoàn ong hoàng kim ở ven hồ du đãng hồi lâu, từ đầu đến cuối không chịu rời đi.

Tiêu Cảnh Đình điều khiển ngọc bội, rời đi nơi xuống nước, từ con sông một đầu khác rời đi.

. . .

Ong hoàng kim bạo động, hấp dẫn không thiếu tu sĩ sự chú ý, nhóm lớn ong hoàng kim quanh quẩn ở ven hồ, không chịu rời đi, đưa đến không thiếu tu giả chặt chặt lấy làm kỳ.

"Có nghe nói không à! Có người đoạt thức ăn trước miệng cọp, đoạt đi ong hoàng kim ong chúa chế riêng mật ong, kết quả, bây giờ đám kia ong hoàng kim cũng điên."

"Ong hoàng kim như vậy lợi hại, đây rốt cuộc là cái nào người tài giỏi à!"

"Ai biết được, tên nầy, nhất định tồn tại đặc thù gì thủ đoạn."

"Ong hoàng kim ong chúa mật ong à! Nghe nói, vậy mật ong không dứt đối với lên cấp kim đan có hiệu quả, đối với kim đan lão tổ đột

phá cảnh giới nhỏ, cũng có kỳ hiệu."

"Trong bí cảnh có hạn chế, ong hoàng kim tu vi đều không vượt qua trúc cơ, nếu là kim đan ong chúa chế riêng mật ong, vậy nguyên anh tu giả cũng phải cần động tâm."

"Tên kia, cuối cùng hẳn là thủy độn, nghe nói, một đoàn ong hoàng kim vệ binh, ở đó cái hồ bên tới lui dò xét."

"Cái đó buồn bực phát đại tài người kiếm liền vui vẻ, bất quá, nguyên bản ở ong hoàng kim trong lãnh địa tu giả xui xẻo, không tìm được chánh chủ, đám kia ong hoàng kim đầy rừng rậm đuổi giết những cái kia tiến vào nó lãnh địa tu giả, chết thảm trọng à!"

. . .

"Cô Hứa, chú Tiêu rốt cuộc đi nơi nào à!" Trần Húc lo lắng hỏi.

Hứa Mộc An suy nghĩ một chút, nói: "Không cần lo lắng." Ong hoàng kim một mực ở bạo động, nếu như Tiêu Cảnh Đình xảy ra chuyện, những vàng kia phong hẳn yển kỳ tức cổ, bất quá, đối phương không có, Tiêu Cảnh Đình hẳn là đắc thủ, còn chạy ra khỏi sinh thiên.

"Cô Hứa, chú Tiêu sẽ không ở ong hoàng kim lãnh địa đi, cái đó lãnh địa, hiện ở đây sao loạn, chú Tiêu nếu là ở nơi đó, bây giờ dữ nhiều lành ít à!" Trần Húc bất an nói.

Hứa Mộc An: ". . ." Người ngoài hẳn là dữ nhiều lành ít, Tiêu Cảnh Đình hẳn là có thể trở lui toàn thân.

Tiêu Tiểu Đông lơ đễnh hướng về phía Trần Húc nói: "Yên tâm đi, phụ thân đại nhân người hiền tự có thiên tướng, hơn nữa, phụ thân đại nhân, hẳn không phải là đi ong hoàng kim lãnh địa."

Trần Húc nhìn Tiêu Tiểu Đông trấn định như thường dáng vẻ, suy nghĩ: Tiêu Tiểu Đông yên tâm như thế, vậy Tiêu Cảnh Đình hẳn là

không thành vấn đề.

"Không biết cái nào tu giả, lại có thể đoạt đi ong hoàng kim ong chúa mật ong, thật là còn có thể chịu đựng à!" Trần Húc tràn đầy bội phục nói.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: " Ừ, rất có bản lãnh, giỏi lắm."

. . .

"Trần sư đệ, thật là tấu xảo à! Lại gặp phải ngươi." Kiều Tường hướng Trần Húc, đi tới.

"Kiều sư huynh, thật là tấu xảo."

"Tiêu sư đệ, làm sao không gặp cha ngươi, không phải là gặp phải bất trắc đi." Kiều Tường nói.

Tiêu Tiểu Đông nhíu mày một cái, bất mãn nói: "Không có, cha ta, vẫn khỏe."

Kiều Tường gật đầu một cái, nói: "Không có sao liền tốt. Trần sư đệ, hoa phồn tinh, ngươi tới tay sao?"

Trần Húc lắc đầu một cái, nói: "Còn không có."

Kiều Tường thầm nghĩ: Tiêu Tiểu Đông đoàn người quả nhiên là không tốt chuyện, đám người này thực lực như thế yếu, hoa phồn tinh không đến được tay, cũng bình thường.

"Sư đệ, nếu là không chê, sư huynh nơi này còn có nhiều, sẽ đưa cho sư đệ ngươi đi." Kiều Tường hào phóng nói.

Trần Húc sững sốt một chút, nói: "Thật cảm tạ sư huynh."

Tiêu Tiểu Đông quét Kiều Tường đưa tới cái hộp một cái, nói: "Chẳng qua là mười niên đại, không có ích gì."

Hoa phồn tinh có ngăn chặn chướng khí tác dụng, niên đại càng lớn, hiệu quả càng tốt, Kiều Tường đưa tới bốn đóa hoa phồn tinh, một đóa là ba mươi năm, còn lại ba đóa, đều là mười niên đại.

Kiều Tường nhíu mày một cái, thầm mắng Tiêu Tiểu Đông nhiều chuyện, "Tiêu thiếu gia, chẳng lẽ là có phẩm tương tốt hơn hoa phồn tinh."

"Tạm thời còn không có, sau này sẽ có." Tiêu Tiểu Đông nói.

"Tiêu sư đệ thật là tự tin." Kiều Tường có chút khinh thường nói.

"Hoa phồn tinh tới." Tiêu Cảnh Đình đi tới nói.

Kiều Tường thấy Tiêu Cảnh Đình, tròng mắt cau lại túc, Kiều Tường vốn là xem Hứa Mộc An ba người đi chung một chỗ, còn lấy là đối phương chết, lúc này xem Tiêu Cảnh Đình xuất hiện, không khỏi có chút thất vọng.

Tiêu Cảnh Đình mở hộp ra, năm đóa hoa phồn tinh lộ ra, tất cả đều là sáu mươi niên đại.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Kiều Tường một cái, nói: "Kiều thiếu gia, chúng ta bốn người, không tới năm đóa hoa phồn tinh, cái này đóa đưa cho ngươi đi."

Kiều Tường trợn mắt nhìn Tiêu Cảnh Đình một cái, nói: "Không cần." Nói xong liền nổi giận đùng đùng đi.

"Chú Tiêu, chú cũng thật là lợi hại à! Lại có thể lấy được niên đại cao như vậy hoa phồn tinh." Trần Húc tràn đầy sùng bái nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "May mà ngươi phù chú, nếu không, có thể không có dễ dàng như vậy thuận lợi."

Trần Húc cười một tiếng, nói: "Cái này không coi vào đâu."

"Thật ra thì mới vừa những cái kia hoa phồn tinh coi là không thể cái gì." Tiêu Cảnh Đình lấy ra khác một cái hộp, nói: "Cái này cho phải đây."

Tiêu Cảnh Đình mở hộp ra, Trần Húc thấy được trong hộp có một bụi một trăm niên đại hoa phồn tinh, thấy cái này hoa phồn tinh, Trần Húc đối với Tiêu Cảnh Đình càng phát ra bội phục.

"Chú Tiêu, chú trước đi nơi nào à?" Trần Húc hỏi.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Không đi nơi nào, khắp nơi đạp một chút điểm mà thôi."

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Như vậy à!"

------oOo------

Chương 164: Trở thành truyền thuyết

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 164: Trở thành truyền thuyết
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

"Chú Tiêu, nghe nói có người, vọt tới ong hoàng kim ổ, tranh đoạt ong chúa mật." Trần Húc tràn đầy hâm mộ nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Thế giới lớn, đầm rồng hang hổ, không nghĩ tới còn có tên lợi hại như vậy." Tiêu Cảnh Đình mặt dầy, đem mình khen một trận.

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Chính là nói à! Tên nầy lại có thể sẽ vọt tới ong hoàng kim ổ đi, ong hoàng kim ổ nhưng có mấy trăm con trúc cơ kỳ thời kỳ vàng son à! Cũng không biết, tên nầy trở lui toàn thân không có, nếu như, hắn trở lui toàn thân, vậy hắn có thể phát."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Phát đại." Đúng là phát lớn.

"Cũng không biết là ai đoạt cái này ong chúa mật, thật là để cho người hâm mộ à! Nguyên bản, người Vô Song tông lấy được thông thường mật ong, cũng rất để cho người nóng mắt, không nghĩ tới, còn có người lợi hại hơn." Trần Húc tràn đầy cảm thán nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Hắn cũng coi là không thể thật lợi hại, chẳng qua là vận khí mà thôi.

Tiêu Cảnh Đình dời đi ong hoàng kim tổ ong lúc này đem ong hoàng kim tổ ong bên trong 2 con ong chúa cùng số lớn thông thường ong

hoàng kim cũng dời đi vào không gian, Tiêu Cảnh Đình nguyên vốn lấy là ong chúa sẽ giận dữ, bất quá sau đó phát hiện, ong hoàng kim lại có thể tại bên trong không gian khoái trá định cư xuống.

Ngọc bội không gian linh khí đậm đà, Tiêu Cảnh Đình còn trồng rất nhiều kỳ hoa dị thảo ở trong đó, đám kia ong hoàng kim tựa hồ đối với nhà mới hết sức hài lòng, Tiêu Cảnh Đình thấy tình hình này, cũng hết sức cao hứng.

Nghe nói, Kim đan kỳ ong chúa chế riêng mật ong, hiệu quả tốt hơn, Tiêu Cảnh Đình suy nghĩ tìm một cơ hội, đem vậy mấy con ong hoàng kim cho khế ước xuống, sau này đào tạo đối phương trở thành Kim đan kỳ ong chúa, như vậy thì có liên tục không ngừng mật ong ăn.

Tiêu Cảnh Đình tâm tình phập phồng không chừng, cùng nhau đi tới, hắn nghe nói không ít người ở hỏi thăm cái kia lấy trộm mật ong người, thậm chí đã có mấy hư hư thực thực " hung thủ" bị giết. Cái này bí cảnh mở vẫn chưa tới một năm, chết tu giả, đã không dưới một nửa.

"Tốt lắm, nếu hoa phồn tinh đã đắc thủ, chúng ta tìm một cơ hội rời đi nơi này đi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Trần Húc gật đầu một cái, nói: " Được a !"

"Cha, các con đi tìm người Thanh Vân tiên môn đi, ta muốn bọn họ chắc mau phải rời đi." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Cũng tốt, nhiều người có thể chiếu ứng lẫn nhau." Đám người kia, còn có thể thuận tiện giúp bận bịu đánh che chở.

. . .

Lưu Tấn Vinh thấy Tiêu Cảnh Đình, không khỏi có chút bất ngờ, "Tiêu sư đệ, ngươi làm sao tới?"

"Ta muốn hỏi một chút Lưu sư huynh lúc nào rời đi, ta muốn dựng một thuận phong thuyền." Tiêu Cảnh Đình nói.

Lưu Tấn Vinh cười khổ một cái, nói: "Trong thời gian ngắn, đại khái là không thể rời."

Tiêu Cảnh Đình mê hoặc nói: "Tại sao?"

Lưu Tấn Vinh bất đắc dĩ vuốt tay, nói: "Trên đảo tựa hồ có người, đánh cướp ong chúa hang ổ, bây giờ trên đảo rất nhiều người, liên hiệp đứng lên điều tra chuyện này, muốn từ trong chia một chén canh."

Tiêu Cảnh Đình không hiểu nói: "Tại sao có thể như vậy?"

Lưu Tấn Vinh vuốt tay, nói: "Cái này cũng không biện pháp, ong hoàng kim ong chúa mật ong, có thể đem trúc cơ đỉnh cao tu giả tiến vào kim đan tỷ lệ đề cao 30%, cái tỷ lệ này, chân thực để cho người điên cuồng, bên ngoài mặc dù cũng có đề cao kết đan đồ, nhưng là, hiệu quả phần lớn kém hơn sữa ong chúa."

Tiêu Cảnh Đình không hiểu nói: "Ta nghe nói, bên ngoài cũng có ong hoàng kim mật ong à!"

"Bên ngoài mặc dù cũng có một ít ong hoàng kim mật ong, nhưng là, tăng nhiều cháo thiếu, đều là giá trên trời, là rất khó được tay." Lưu Tấn Vinh nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Thì ra là như vậy à!" Cái gọi là, người hiền bị người gạt, ngựa ngoan bị người cưỡi, ong hoàng kim này mật ong nếu là rơi vào những cái kia cao cấp đại tông môn nhân viên ở trên, vậy những người khác chắc hẳn cũng không dám đại trương kỳ cổ như vậy vây truy đuổi chặn đường.

"Cũng không biết là tên nào ra tay, nghe nói, ong hoàng kim ổ, cũng sắp để cho người dời trống, nghe nói người nọ lối ăn rất kém cỏi

sức lực à!" Lưu Tấn Vinh tràn đầy hâm mộ nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Cái này cũng tên khốn kiếp nào nói à! Ai tương đối kém cỏi, hắn không phải vẫn còn cho đám kia ong hoàng kim, giữ lại khá hơn chút mật ong sao? Đám người này, chỉ nói hưu nói vượn.

Trần Húc không hiểu nói: "Người kia tiến vào ong hoàng kim lãnh địa, giống như vào vào chỗ không người, hẳn hết sức lợi hại à! Trên đảo tu giả như thế truy kích người ta, sẽ không sợ người ta phản công sao? Đem những người đó đều giết sạch sao?"

Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Trần Húc thật sự là quá đề cao hắn, hắn cũng không có như thế lợi hại.

Lưu Tấn Vinh lắc đầu một cái, không cho là đúng nói: "Rất nhiều người đều cảm thấy, kim đan tu giả đối mặt nhiều như vậy ong hoàng kim cũng bó tay, người này có lẽ cũng không có trong tưởng tượng lợi hại, chẳng qua là thủ đoạn có chút đặc thù, có thể tu luyện đặc thù gì công pháp hoặc là ủng có đặc thù gì pháp khí."

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Nói như vậy, cũng có chút đạo lý, dù sao nếu vào nơi này, nhiều nhất cũng chính là một trúc cơ, lợi hại hơn nữa, cũng là hai quả đấm khó đỡ bốn tay."

Lưu Tấn Vinh gật đầu một cái, nói: "Chính là như thế cái đạo lý à!"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Tiêu Tiểu Đông có chút mê hoặc nói: "Lưu tiền bối, làm sao nơi này chỉ có một mình ngươi, những người khác đâu? Đi tìm hoa phồn tinh liền sao?"

Lưu Tấn Vinh lắc đầu một cái, nói: "Cái này ngược lại không có, hoa phồn tinh đã sớm thuận lợi, bọn họ phải đi tìm cái đó tiến vào ong hoàng kim lãnh địa người."

Tiêu Tiểu Đông thần thần bí bí cười một tiếng, nói: "Nhìn dáng dấp, người này bây giờ nhất định biến thành con chuột qua đường."

Lưu Tấn Vinh cười khổ một cái, nói: "Trên đảo này tất cả đại tông môn người, lòng người không đủ, muốn đem người kia tìm ra, cũng không dễ dàng đâu, nhưng là, lần này đi vào nhiều như vậy tu giả, rất nhiều tông môn đều có thủ đoạn đặc biệt, người kia cũng rất có thể bị tìm đi ra."

Biết trên đảo có rất nhiều người tìm mình, Tiêu Cảnh Đình dứt khoát ở lại Thanh Vân tiên môn trong đội ngũ.

Tiêu Cảnh Đình các người, trẻ tuổi, thanh danh không hiển hách, tu vi ở trên đảo một phiếu trúc cơ hậu kỳ, trúc cơ đỉnh cao tu giả trong, cũng không coi là quá mức nổi bật, người ngoài tra được Tiêu Cảnh Đình trên đầu, cũng nhiều lắm là biết hắn ở Thanh Vân tiên môn vườn linh dược làm việc vặt, đạo mật kẻ gian thanh danh hiển hách, ngã không có hoài nghi đến "Chỉ biết làm ruộng " Tiêu Cảnh Đình trên người.

. . .

Thanh Vân tiên môn chỗ ở.

"Cõi đời này, thật là người giỏi có người giỏi hơn, thiên ngoại hữu thiên à! Cái này trong bí cảnh, có người có thể săn giết người Âm Quỷ tông, có người có thể giải trừ bò cạp đầu vàng đuôi đỏ độc, lại còn có người có thể xông xáo ong hoàng kim lãnh địa, cướp lấy sữa ong chúa, thật là một người so với một người dũng mãnh."

Trong Thanh Vân tiên môn, có một cái kêu là Khúc Đào, là người nói nhiều, tính cách hào sảng, Tiêu Cảnh Đình rất thích cùng đối phương lăn lộn chung một chỗ.

"Đúng vậy! Đúng vậy! Thật là một cái cuộc so tài một cái lợi hại." Tiêu Cảnh Đình phụ họa nói.

Khúc Đào sờ cằm, nói: "Nghe nói, Ngự thú tông có người tinh thông thú ngữ, từ đám kia ong hoàng kim trong miệng biết một ít bí mật." Thanh Vân tiên môn cùng Khúc Đào người quen, cũng ngại Khúc Đào phiền, hiếm thấy gặp phải Tiêu Cảnh Đình như thế cái trung thực những người nghe, Khúc Đào hơi có chút biết gì nói nấy nói hết không giữ lại dáng điệu.

Tiêu Cảnh Đình híp mắt một cái, lòng trầm một cái. Thật muốn có người tinh thông thú ngữ, không biết, đối nội tình liền giải trừ đến trình độ nào.

"Bọn họ biết cái gì à!" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Khúc Đào nhún vai một cái, nói: "Ngự thú tông những tên kia, bắt đến ong hoàng kim, cũng chính là vòng ngoài ong hoàng kim, bất quá, từ những vàng kia phong trong miệng biết, cái đó người hạ thủ tàn nhẫn à! Thật giống như tổ ong trong lớn nhất một khối tổ ong, cũng để cho người nọ cho thu đâu, tên nầy lấy được chỗ tốt, thật sự là. . ."

"Còn gì nữa không?"

Khúc Đào nhún vai một cái, nói: "Sư đệ, Ngự thú tông cùng chúng ta Thanh Vân tiên môn cũng không phải là rất quen, đối phương biết cái gì, cũng không biết toàn bộ thoái thác."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Cũng phải a!" Ngự thú tông thật muốn biết cái gì, chắc cũng sẽ giấu giếm, âm thầm điều tra.

Tiêu Cảnh Đình cau mày, trong lòng nhiều mấy phần phòng bị, nếu là Ngự thú tông người, có thể từ ong chúa trong miệng biết người đá, nói không chừng thì sẽ liên tưởng đến phù nham thạch, cũng may Trần Húc nói qua, phù nham thạch vật này, coi như là hắn lá bài tẩy, những cái kia đi theo hắn người tiến vào, biết Trần Lập Phong vì hắn chuẩn bị rất nhiều thứ, nhưng là, cũng không biết cụ thể.

. . .

Tìm kiếm kéo dài mấy ngày, Tiêu Cảnh Đình cũng bị vặn hỏi mấy lần, bất quá, để cho Tiêu Cảnh Đình qua loa lấy lệ đã qua.

"Khúc Đào, Linh bảo các người tới, ngươi muốn đổi lấy thứ gì, hãy mau đi." Một cái tu giả đi tới nói.

"Linh bảo các người tới?" Khúc Đào tràn đầy kinh ngạc nói.

"Đúng vậy! Linh bảo các trước vị kia trúng hạt độc tiểu thiếu gia cũng tới, Lưu sư huynh đang tiếp đãi đây." Tiến vào tu giả nói.

"Linh bảo các người, làm sao chạy đến chúng ta bên này? Những tên kia, cũng đều là người bận rộn à, hơn nữa, ánh mắt cao rất."

"Sư huynh giao phó, tất cả mọi người phải đến."

Khúc Đào trừng mắt nhìn, nói: "Nghe nói, Linh bảo các người, cũng đang điều tra là ai đánh cắp ong hoàng kim mật ong, chẳng lẽ những tên kia, hoài nghi chúng ta nơi này có người lấy trộm ong hoàng kim mật ong, Linh bảo các người cũng quá sẽ ý nghĩ hảo huyền."

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Cha, Trần Húc bị côn trùng cắn, chia đi xem coi trọng sao?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Được a ! Khúc sư huynh, ta một sẽ đi."

Khúc Đào gật đầu một cái, nói: " Được a !"

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Đông, nói: "Có phải là đã xảy ra chuyện gì hay không?"

Tiêu Tiểu Đông nói: "Linh bảo các người, mang theo một loại lam con bướm tới, Trần Húc nói, cái loại đó con bướm là rất hiếm thấy bướm tìm mật, nếu như, có người tiếp xúc qua ong hoàng kim mật

ong, cũng sẽ bị phát hiện."

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy chắc lưỡi hít hà lắc đầu một cái, thầm nghĩ: Cái thế giới này, thật là đầm rồng hang hổ, những người này, thật đúng là sẽ tất cả lạ thường chiêu.

"Cha, cha vẫn là tránh một chút đi." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Không được, tránh một chút không phải tỏ ra cha chột dạ, hơn nữa không có chuyện gì, cha không tiếp xúc qua mật ong." Tiêu Cảnh Đình là cách không đem tổ ong dời nhập không gian ngọc bội, ở nơi này sau đó, Tiêu Cảnh Đình một mực chưa kịp thưởng thức mật ong.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Được rồi."

Tiêu Cảnh Đình mặc dù như vậy, vẫn là lên người phun một ít mùi kỳ quái nước thuốc, sau đó, lại thi triển pháp quyết đem mình hung hãn cọ rửa mấy lần.

Như vậy xuống sau đó, Tiêu Cảnh Đình mùi trên người thay đổi rất nồng, lại rất hỗn tạp.

------oOo------

Chương 165: Gặp mặt không quen biết

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 165: Gặp mặt không quen biết
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

"Vân thiếu gia, ngươi ân nhân cứu mạng, vẫn là không có tìm được sao?" Lưu Tấn Vinh đầy là tò mò nói.

Vân Bắc Tín lắc đầu một cái, có chút tiếc nuối nói: "Còn không có đây, đối phương là một cao nhân, tựa hồ không muốn bại lộ thân phận."

Vân Bắc Tín thanh tỉnh sau đó, tốn không ít tâm tư, truy xét lai lịch của đối phương, chẳng qua là khi đó đưa hộp truyền tống người, hết sức không bắt mắt, lúc ấy phụ trách tiếp đãi người cũng không lưu ý, cho nên, một mực không việc gì tiến triển.

Vân Bắc Tín là một người không thiệt không cào, đối phương càng thần thần bí bí, hắn lại càng muốn đem lai lịch của đối phương cho bắt tới, cho nên, cho dù không việc gì tiến triển, Vân Bắc Tín vẫn không có buông tha.

Lưu Tấn Vinh gật đầu một cái, nói: "Tổng có một ít tu giả người trong lòng tuyệt học, làm việc cổ quái."

Vân Bắc Tín gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Đối phương đích xác là cổ quái rất."

"Đúng rồi, ta nghe nói vậy một ổ bò cạp đầu vàng đuôi đỏ toàn bộ đều không thấy, chắc là Vân sư đệ bạo tay đi." Ở Lưu Tấn Vinh xem

ra, Vân Bắc Tín ăn bò cạp đầu vàng đuôi đỏ thua thiệt, hẳn sẽ không từ bỏ ý đồ, ở hết bệnh sau đó, tất nhiên phải đi tìm bò cạp đầu vàng đuôi đỏ báo thù rửa hận.

Vân Bắc Tín cười khổ một cái, nói: "Rất xấu hổ, cũng không phải là ta."

Lưu Tấn Vinh có chút kinh ngạc nói: "Không phải ngươi?"

Vân Bắc Tín gật đầu một cái nói: "Đúng vậy! Bò cạp đầu vàng đuôi đỏ kịch độc vô cùng, vì chuyện ta, Linh bảo các bể đầu sứt trán, ta tự nhiên cũng không biết lại đi gây tai họa phiền phức, cái này một ổ bò cạp đầu vàng đuôi đỏ đều không thấy, quả thực kỳ dị." Vân Bắc Tín trên thực tế cũng nghĩ tới muốn trả thù, chẳng qua là, sự việc quá nhiều, người ngoài tạm thời không để ý tới hắn, đến khi ổn đặt lúc xuống, vậy ổ bò cạp đã vô ảnh vô tung.

Lưu Tấn Vinh cau mày, nói: "Nói như vậy, vậy côn trùng không phải là để cho người cho thu phục đi."

Vân Bắc Tín gật đầu một cái, nói: "Có loại này có thể."

Lưu Tấn Vinh trợn to mắt, rồi sau đó cười khổ một cái, nói: "Cái này trong bí cảnh thật là nhân tài lớp lớp xuất hiện, thật là làm cho người xấu hổ."

Vân Bắc Tín cười một tiếng, nói: "Lưu sư huynh không cần tự coi nhẹ mình, cái này bò cạp đầu vàng đuôi đỏ gọi là người thu phục, vẫn bị khắc tinh ăn, còn khó mà nói đây."

Vân Bắc Tín sau đó đi bò cạp đầu vàng đuôi đỏ hang động xem qua, toàn bộ hang động sạch sẽ, nếu như là gặp phải khắc tinh, vậy hẳn là sẽ lưu lại dấu vết chiến đấu.

Vân Bắc Tín cảm thấy vậy ổ bò cạp đầu vàng đuôi đỏ là cho người thu phục, hơn nữa, người kia rất có thể chính là cho mình giải dược người kia, đối phương có giải độc đan dược, tự nhiên không có sợ

hãi, chẳng qua là vương bò cạp là trúc cơ hậu kỳ, thủ hạ còn có một ổ người giúp, muốn thu phục, cho dù có giải dược cũng là rất khó giải quyết.

"Lưu sư huynh, các ngươi Thanh Vân tiên môn, nơi này nhiều như vậy người sao?" Vân Bắc Tín hỏi.

Lưu Tấn Vinh gật đầu một cái, nói: "Không sai biệt lắm nhiều như vậy."

"Ta nghe nói, Trần tiền bối cháu trai Trần Húc cùng quý phái một cái tu giả giao tình không tệ, không biết ở nơi nào." Vân Bắc Tín nói.

"Trần thiếu gia mới vừa có chút không thoải mái, Tiêu Tiểu Đông sư đệ đi cùng hắn." Lưu Tấn Vinh nói.

Vân Bắc Tín cười mỉa nói: "Phải không? Nhìn dáng dấp giao tình của hai người, quả thật không tệ à!"

. . .

Tiêu Cảnh Đình đoàn người đi ra, Tiêu Cảnh Đình thấy Vân Bắc Tín đầu vai sống một con bướm, vậy con bướm ở hắn đi vào lúc này hướng Tiêu Cảnh Đình các người bay một vòng, lại trở về Vân Bắc Tín trên bả vai, đem Tiêu Cảnh Đình sợ hết hồn.

Xem Vân Bắc Tín thần sắc như thường, Tiêu Cảnh Đình muốn mình đại khái là loại bỏ hiềm nghi, tĩnh táo lại liền không thiếu.

"Trần thiếu, hạnh ngộ à!" Vân Bắc Tín hướng về phía Trần Húc kêu một tiếng.

Mặc dù Tiêu Cảnh Đình thực lực mạnh nhất, nhưng là Trần Húc thân phận cao nhất, Trần Húc đi tuốt ở đàng trước, Tiêu Cảnh Đình các người đi ở phía sau, Vân Bắc Tín thấy bốn người đi vào, chỉ chào hỏi Trần Húc một người, Tiêu Cảnh Đình âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

"Vân thiếu, hạnh ngộ." Trần Húc nói.

Vân Bắc Tín hướng Trần Húc sau lưng Tiêu Tiểu Đông nhìn sang, nghe nói Trần Húc vì Tiêu Tiểu Đông, lại nhiều lần cự tuyệt Kiều Tường sau đó, Vân Bắc Tín liền đối với Tiêu Tiểu Đông tiến hành điều tra, biết đối phương không bối cảnh gì, song linh căn, tư chất không tốt không xấu xa, đáng giá nhắc tới chính là, đối phương có cái một linh căn em trai, tựa hồ rất là bất phàm.

Trần Húc nhàn nhạt gật đầu một cái, nói: "Nghe nói, vân thiếu cũng đang điều tra cái đó lấy trộm mật ong người à! Không biết, có tiến triển gì."

Vân Bắc Tín lắc đầu một cái, nói: "Còn không việc gì tiến triển đâu, đối phương làm việc mười phần cẩn thận, bất quá, vô tình cũng không khả năng lấy trộm nhiều như vậy mật ong."

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Ta nghe nói, người nọ cuối cùng là thủy độn."

Vân Bắc Tín gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Nhiều ong hoàng kim quanh quẩn ở ven hồ không chịu rời đi, cùng những vàng kia phong giải tán, nhiều tu giả vây quanh đã qua, đến bây giờ còn có rất nhiều người không có tán đây."

Trần Húc thở ra một cái, nói: "Cũng chấp nhận rời đi bí cảnh lúc này có thể biết là ai lấy đi nhiều như vậy mật ong, đến lúc đó, có lẽ có thể đi mua một ít."

Vân Bắc Tín cười một tiếng, không nói gì.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Vân Bắc Tín, xoa xoa lỗ mũi, hắn chính là cứu người như vậy, mới liền một viên thượng phẩm linh thạch, Tiêu Cảnh Đình nhìn Vân Bắc Tín, không khỏi cảm giác thần kỳ, tên nầy tốn sức tâm cơ muốn truy xét mình tung tích, nhưng mà mình đứng tên này trước mặt, tên nầy lại không nhận ra được.

. . .

Tìm trộm ong kẻ gian hành động, chậm chạp không có tiến triển, nguyên bản liên thủ tới, cùng nhau sưu tầm mấy cái đại tông môn người, lâm vào lẫn nhau hoài nghi tình cảnh, rất nhanh liền náo vạch.

Ong hoàng kim mật ong mặc dù là đồ tốt, bất quá trong bí cảnh thứ tốt nhiều, tìm kiếm không có kết quả, những người tu này cũng không có lại tiếp tục dây dưa.

Đại khái nửa tháng sau đó, Tiêu Cảnh Đình đi theo Lưu Tấn Vinh đoàn người, rời đi đảo nhỏ.

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, nói: "Tiếp theo, chúng ta đi nơi nào à!"

"Có thể chuẩn bị đi nội thành." Trần Húc nói.

Tiêu Cảnh Đình chần chờ một chút, nói: "Nhưng mà đến nội thành mở còn có một năm thời gian đi."

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Là như vậy."

Tiêu Cảnh Đình không hiểu nói: "Vậy cần gấp như vậy sao?"

Trần Húc suy nghĩ một chút, nói: "Có thể sớm một chút chuẩn bị, xuyên qua ao đầm, thuận lợi, cũng cần hai tháng thời gian, sớm một chút đi có thể cướp cái vị trí tốt."

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, nói: "Theo ta xem, không cần nóng nảy." Súng bắn chim đầu đàn, bọn họ sớm như vậy sớm chạy tới nội thành đi làm những cái kia cái đại thế lực cái đinh trong mắt, chân thực không có ý nghĩa.

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Chú Tiêu nếu là cảm thấy không gấp, chúng ta có thể bên ngoài vòng dừng lại lâu một đoạn thời

gian."

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, nói: "Ta cảm thấy chúng ta không cần gấp gáp như vậy, Trần thiếu, ngươi không phải nói trong ao đầm có rất nhiều nguy hiểm không? Vừa vặn để cho những cái kia nóng lòng người, đi xóa bỏ một chút chướng ngại, còn như, chúng ta ở bên ngoài cùng một đoạn thời gian hãy nói."

Trong núi không hổ, con khỉ xưng bá vương, cùng những cái kia cái đại tông môn người đi hết, liền đến phiên hắn xưng vương xưng bá.

Trần Húc gật đầu một cái, trịnh trọng nói: "Chú Tiêu nói đúng, ta vừa vặn có thể lợi dụng đoạn này thời gian, cố gắng nữa tu luyện một chút." Trần Húc thầm nói: Ao đầm rất là nguy hiểm, thừa dịp đoạn này thời gian, cố gắng tu luyện một chút, dù là có thể tăng lên một chút tu vi cũng là tốt.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Ừ, nói đúng."

Tiêu Cảnh Đình các người rời đi mọc đầy hoa phồn tinh đảo, tìm một chỗ đâu vào đấy xuống.

Nghỉ ngơi một chút lại tới sau đó, Tiêu Cảnh Đình mới tìm cái cơ hội, tiến vào không gian trong ngọc bội, đem bên trong không gian ong hoàng kim cũng khế ước xuống.

Khế ước hạ ong hoàng kim sau đó, Tiêu Cảnh Đình thường xuyên cảm giác linh hồn lực thiếu thốn.

Tiêu Cảnh Đình gãi gãi trán, không nhịn được có chút nhức đầu, muốn điều khiển khế ước thú, cần phải tiêu hao linh hồn lực, giống vậy tu giả, khế ước mấy cái cùng mình tu vi không sai biệt lắm khế ước thú, cũng đã là cực hạn, hắn lại một lần nữa, khế ước không ít trúc cơ kỳ côn trùng, mặc dù là côn trùng, nhưng đó cũng là trúc cơ kỳ côn trùng à!

Nếu như không có thể giải quyết linh hồn lực vấn đề, vậy Tiêu Cảnh

Đình mình tùy thời cũng biết xảy ra trạng huống.

Tiến vào bí cảnh sau đó, Tiêu Cảnh Đình góp nhặt không ít linh thảo, từ trong phát hiện không ít linh dược, có thể luyện chế thành tăng trưởng linh hồn lực đan dược, Tiêu Cảnh Đình dự định tốn chút thời gian, luyện chế một chút đan dược, bị sung một chút linh hồn lực.

Tiêu Cảnh Đình đám người ở bí cảnh vòng ngoài, tu dưỡng một đoạn thời gian, lục tục có người xuyên qua ao đầm, đi nội thành xuất phát.

Hứa Mộc An thì thần thần bí bí làm lên mua đi bán lại hoa phồn tinh làm ăn, dựa vào mua đi bán lại hoa phồn tinh, kiếm không ít linh thạch.

. . .

"Mẹ, mẹ trở về?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: " Đúng."

"Mẹ, bên ngoài bây giờ tình huống như thế nào à!" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Hứa Mộc An híp mắt mâu nói: "Ao đầm bên trong thật giống như không dứt có chướng khí, còn có rất nhiều bùn kỳ quái, những cái kia bùn kỳ quái sẽ đem tu sĩ kéo nhập trong ao đầm, đã chết không ít người, còn có rất nhiều tu giả, đi tới một nửa lui trở lại."

Tiêu Tiểu Đông híp mắt mâu, nói: "Như vầy phải không?"

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Mẹ nhìn, thật là nhiều đại thế lực người cũng còn không hành động đây."

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Thời gian còn sớm, rất nhiều người cũng còn không gấp, tuy nói vòng ngoài đồ, kém hơn bên trong, nhưng là, còn có không thiếu thứ tốt."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Nghe nói Thiên Thần tông ra 2 cái tuyệt đại kỳ tài, đều là một linh căn, một cái lôi linh căn, một cái gió linh căn, 2 người mới hai mươi tuổi ra mặt chính là trúc cơ hậu kỳ, ở bí cảnh bên trong thi đấu giết yêu thú, quét sạch không thiếu yêu thú sào huyệt, cướp đi không thiếu thứ tốt đây."

"Thiên Thần tông có hóa thần kỳ tồn tại, tự nhiên xa phi thông thường tông môn có thể so với." Trần Húc nói.

"Hóa thần." Tiêu Tiểu Đông ngoẹo đầu, trong con ngươi lộ ra mấy phần khát vọng.

Tiêu Cảnh Đình gõ một cái Tiêu Tiểu Đông trán, tức giận: "Không nên suy nghĩ quá nhiều, làm người muốn chân đạp mặt đất."

Tiêu Tiểu Đông biển chủy, gật đầu một cái, nói: "Biết."

Tiêu Tiểu Đông cùng Trần Húc rời đi sau đó, trong hang chỉ còn sót Hứa Mộc An cùng Tiêu Cảnh Đình 2 người.

"Lại đi mua đi bán lại hoa phồn tinh?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, đáp một tiếng, " Ừ."

"Quá nguy hiểm." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Em biết, em rất cẩn thận, hơn nữa, vật này mang đi ra ngoài, không có ích gì, bán đi lại có thể hung hãn được lợi một khoản."

Tiêu Cảnh Đình bất đắc dĩ nói: "Chuyện kiếm tiền tình có thể từ từ đi, bạc đi ra ngoài sau này còn có thể được lợi."

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Vô luận như thế nào, nơi này ở một trình độ nào đó mà nói, nếu so với phía ngoài an toàn một ít."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, thầm nghĩ: Quả thật như vậy, trong bí cảnh Thiên Hà tu giả, yêu thú lợi hại hơn nữa, ở bí cảnh dưới áp chế, cũng lên cấp không được kim đan, giống như ong hoàng kim chỗ ở chỗ kia địa phương, nếu là tồn tại ở ngoại giới, đã sớm để cho những cái kia nguyên anh tu giả, quét sạch sạch sẽ, nơi nào còn tua đến hắn đi chiếm tiện nghi.

"Trước mắt, linh thạch vẫn là đủ xài." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An cười khổ một cái, nói: "Hoa dùng đại à! Tiểu Đông nếu là thật thích Trần Húc, vậy chúng ta còn phải hoa một khoản linh thạch đây."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Hứa Mộc An nghĩ thật là lâu dài à! Bất quá nhắc tới, lấy Trần Húc thân phận bối cảnh, bọn họ ra tay cũng không thể học trò nghèo.

------oOo------

Chương 166: Thanh cương linh vận trúc

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 166: Thanh cương linh vận trúc
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Theo thời gian dời đổi, bước vào ao đầm người càng ngày càng nhiều, có người xông thẳng về trước, có người lui trở lại, có người vĩnh viễn chết ở trong ao đầm.

Hứa Mộc An vội vàng đi tới, Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An, nói: "Thế nào à!"

"Nghe ngóng một cái tin." Hứa Mộc An nói.

"Cái gì?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Ao đầm bên trong xuất hiện Kim đan kỳ bùn kỳ quái." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình trợn to mắt, nói: "Làm sao có thể?"

Trần Húc nghe được Hứa Mộc An mà nói, trầm ngâm một chút, nói: "Quả thật là có thể."

Tiêu Cảnh Đình hướng Trần Húc nhìn sang, nói: "Có thể?"

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, có lời đồn đãi nói, bí cảnh Thiên Hà là thượng cổ nào đó đại môn phái cường giả mở ra đi ra cho môn hạ đệ tử thực tập dùng, lời đồn đãi thượng cổ chí cường giả có thể sáng tạo không gian, vì bảo đảm môn hạ đệ tử an toàn,

những cái kia chí cường giả đem trong bí cảnh yêu thú tu vi cũng hạn định ở kim đan trở xuống."

"Thời gian thấm thoát, những cái kia chí cường giả cũng bỏ mình hoặc là nói phi thăng, bí cảnh Thiên Hà vẫn còn ở tuần hoàn qua lại mở, nhưng là, theo thời gian đổi dời, trong bí cảnh cấm chế xảy ra vấn đề, cũng là có thể."

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, nói: "Nói đúng à! Tu giả đều có thể ăn gian, những yêu thú kia ở bí cảnh bên trong sinh tồn nhiều năm, có thể tìm được chỗ sơ hở cũng không có gì thật là kỳ quái."

"Thật ra thì, trong bí cảnh tồn tại kim đan, không phải bây giờ mới có Kim đan kỳ yêu thú lời đồn đãi, trước kia, cũng là có." Trần Húc nói.

Tiêu Tiểu Đông tràn đầy bất ngờ nhìn Trần Húc, "Trong bí cảnh, có kim đan."

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Cũng không coi là thật kim đan, trong bí cảnh có hạn chế, không cách nào cảm thụ thiên lôi cùng thiên địa linh khí tẩy rửa, cho nên, cho dù kết đan, kết đi ra ngoài cũng chỉ là một loại ngụy đan, nhưng lập tức khiến cho như vậy, như vậy yêu thú, cũng phải so trúc cơ đại viên mãn lợi hại rất nhiều."

"Nếu là như vậy, trong bí cảnh tỷ số chết liền cao hơn." Hứa Mộc An nói.

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Rất nhiều thành danh đã lâu tu giả, cũng lật thuyền trong mương."

Trần Húc vểnh môi, trong bí cảnh có rất nhiều thực lực xuất chúng người, trong những người này, rất nhiều người thiên phú cũng để cho hắn ghen tị, chẳng qua là những người này, rất nhiều cũng không tiếng động chết ở trong bí cảnh.

"Khoảng cách nội thành mở, chỉ còn lại tám tháng, một ít thế lực lớn, cũng lục tục bắt đầu hành động." Tiêu Tiểu Đông nói.

"Chú Tiêu, chúng ta lúc nào, vào nội thành à!" Trần Húc hỏi.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Không cần như thế đuổi, để cho bọn họ đi trước, đem trên đường nguy cơ Thanh Thanh."

"Còn phải chờ cùng à?" Trần Húc nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Chờ một chút đi, đúng rồi, Trần thiếu, ông nội ngươi có cho ngươi chuẩn bị cái gì ứng đối ao đầm pháp bảo sao?"

Trần Húc lắc đầu một cái, nói: "Không có, ông nội mặc dù là nguyên anh, nhưng là, cũng không phải nơi có việc cũng có thể làm được chu toàn mọi mặt, ông nội nơi nghĩ biện pháp, là cho ta tìm hết mấy trúc cơ tu giả, một đường hộ tống ta đã qua, nếu như, chân thực chuyện không thể là, vậy cũng chỉ có thể rời đi."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Yên tâm đi, nhất định có thể đi qua."

Trần Húc cười một tiếng, "ừ" một tiếng.

Tiêu Cảnh Đình suy nghĩ một chút, nói: "Lại qua ba tháng, chúng ta cũng chỉ lên đường đi."

Trần Húc gật đầu một cái, nói: " Được a !"

. . .

Biết được liền bí cảnh hiểm yếu sau đó, Tiêu Tiểu Đông cùng Trần Húc càng phát ra nghiêm túc làm lên chuẩn bị, Tiêu Tiểu Đông cầm không thiếu thứ tốt cho Trần Húc, đối với Tiêu Tiểu Đông lấy ra rất nhiều Liên Gia Gia cũng rất khó đắc thủ tài nguyên tu luyện, Trần Húc có chút ngạc nhiên, cũng không hỏi nhiều.

Tiêu Cảnh Đình uống một viên đan dược, bắt đầu vận chuyển linh

hồn lực, ở đan dược dưới sự trợ giúp, Tiêu Cảnh Đình linh hồn lực cuối cùng có một tia tăng trưởng.

"Ngươi linh hồn lực như thế nào?" Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình nhún vai một cái, nói: "Ngươi biết, mặc dù ta trên tay có không thiếu có thể đề cao linh hồn lực đan dược, nhưng là, hiệu quả chân thực rất có hạn."

Thật ra thì, vừa mới bắt đầu uống đan dược lúc này hiệu quả vẫn rất tốt, chẳng qua là, đan dược dùng nhiều, có thể là thân thể sinh ra chống trả, hiệu quả thì trở nên rất có hạn.

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Bây giờ có cơ hội tốt."

Tiêu Cảnh Đình ngẩng đầu lên, nhìn Hứa Mộc An hỏi: "Cơ hội tốt gì?"

"Anh biết, Thiên Thần tông ra 2 cái tuyệt đại kỳ tài, cái này 2 người không gấp trước vào nội thành, mà là ở lại bên ngoài, so đấu tựa như tìm cơ duyên." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Nghe nói."

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Em mới vừa biết, vậy 2 người, ở Luyện Phong nhai gãy kích mà về, nhưng là, đã xác nhận, Luyện Phong nhai bên trong có nước luyện hồn, vật kia đối với tăng lên linh hồn lực có hiệu quả, đối phương liền là hướng về phía vật kia đi, đáng tiếc thất bại."

Tiêu Cảnh Đình hai tròng mắt sáng lên, biết nước luyện hồn vật này, Tiêu Cảnh Đình tự nhiên mừng rỡ, chẳng qua là Thiên Thần tông 2 cái kỳ tài, cũng gãy kích mà về, vậy hắn chỉ sợ cũng rất khó.

"Luyện Phong nhai, để cho Tiểu Đông thăm dò một chút Trần Húc ý đi." Tiêu Cảnh Đình nói , Trần Húc tên nầy gia học sâu xa, đối với trong bí cảnh bí mật thuộc như lòng bàn tay, hẳn biết rất nhiều thứ.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: " Được."

. . .

"Trần Húc, ngươi biết Luyện Phong nhai sao?" Tiêu Tiểu Đông nhìn Trần Húc hỏi.

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Biết, nghe nói, xuyên qua Luyện Phong nhai sẽ có nước luyện hồn, chỉ là muốn xuyên qua Luyện Phong nhai, rất không dễ dàng, Luyện Phong nhai đối với tu giả thân thể tố chất yêu cầu quá cao, dường như bí cảnh Thiên Hà mấy lần mở, cũng không người nào có thể xuyên qua Luyện Phong nhai, đi vào bên trong, lấy được nước luyện hồn."

Tiêu Tiểu Đông không hiểu nói: "Tại sao vậy chứ? Nếu như, bí cảnh Thiên Hà thật sự là thượng cổ cường giả dùng để rèn luyện phía dưới đệ tử, tại sao phải thiết lập loại này nhiệm vụ không thể nào hoàn thành đây."

Trần Húc lắc đầu một cái, nói: "Đối với chúng ta mà nói không thể nào mà thôi, ta nghe nói, thượng cổ có đặc biệt luyện thể chủng tộc, những chủng tộc kia chuyên tu luyện thể, lấy luyện thể thuật đăng lâm đại đạo, còn có một chút tu giả người White thù huyết mạch, thể chất sinh nhi cường hãn."

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Phải không? Vậy không có cách nào?"

Trần Húc suy nghĩ một chút, nói: "Cũng không phải hoàn toàn không có."

"Có biện pháp gì à!" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

"Gió Luyện Phong nhai, là một loại thanh cương phong, loại này gió nghe nói có thể xé không gian, thông thường pháp bảo, đáp lời tác dụng, cũng không lớn."

"Bất quá, có một loại thanh cương linh vận trúc có thể khắc chế loại này gió, trong bí cảnh thì có loại trúc này, bất quá, bởi vì là loại trúc này đặc tính, những cái kia niên đại lâu cây trúc, đã sớm bị chém cạn sạch, còn dư lại đều là một ít cây giống, tác dụng rất có hạn." Trần Húc nói.

"Những thứ này nói niên đại càng cao, chống đở gió mạnh hiệu quả càng tốt?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, ngươi làm sao đột nhiên hỏi tới cái này?"

"Ta nghe nói, Thiên Thần tông 2 cái thiên tài tu giả, trước sau bại lui, cho nên, có chút hiếu kỳ." Tiêu Tiểu Đông nói.

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Ngàn năm trước, Thiên Thần tông có tu giả mang theo thanh cương linh vận trúc trở về, Thiên Thần tông sau đó là thêm một mảnh thanh cương linh vận trúc rừng trúc, ta nghe nói, trong rừng trúc cao nhất linh trúc là một ngàn hai trăm niên đại, cái này 2 người trên tay, chắc có thanh cương linh vận trúc luyện chế pháp bảo, chẳng qua là, vẫn là gãy kích mà về, nhìn như, pháp bảo cấp bậc có chút không đủ à!"

Tiêu Tiểu Đông: ". . ."

"Ngàn năm không hữu hiệu, vậy vạn năm nhất định tác dụng?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Trần Húc cười một tiếng, nói: "Vạn năm tự nhiên tác dụng, nhưng là, cái này cây trúc nơi nào có thể nuôi dưỡng đến vạn năm, hơn nữa, Thiên Thần tông vậy 2 cái thiên tài, trên tay pháp khí, cũng chưa chắc đã là cao nhất thời hạn linh trúc."

"Ông nội nói, có một ngàn năm trăm năm linh trúc làm pháp khí, liền có thể thử nghiệm xông vào một lần, nếu là có ba ngàn niên đại, vậy hẳn là an toàn không lo."

"Vậy nếu là mười ngàn năm đâu ?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Trần Húc cười một tiếng, nói: "Không có mười ngàn năm, nghe nói mười ngàn năm thanh cương linh vận trúc, có thể chống đở cấm chế, chính là Nguyên anh kỳ tu giả, cũng biết tranh đoạt."

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Thì ra là như vậy à!"

. . .

"Thanh cương linh vận trúc?" Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, như có điều suy nghĩ nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Con trai ngươi là nói như vậy."

"Vậy còn chờ gì, nhanh chóng làm 2 căn lai bồi dưỡng một chút đi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Nghe nói cái này cây trúc đối với linh khí tiêu hao vô cùng là kịch liệt, không biết lần này sẽ cần muốn bấy nhiêu linh thạch."

Tiêu Cảnh Đình nắm quả đấm một cái, nói: "Linh thạch bất quá vật ngoại thân, không có, lại được lợi là được."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Nói cũng phải à!"

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, nói: "Bắt chặt thời gian, làm một ít cây trúc đến đây đi, khi tiến vào ao đầm trước, chúng ta cuối cùng làm một chuyến."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: " Được."

Phần lớn tu giả, đã lục tục tiến vào ao đầm, cái này làm cho Tiêu Cảnh Đình dần dần có một loại cấp bách cảm giác.

Thanh cương linh vận trúc một làm trở lại, Tiêu Cảnh Đình liền bắt đầu tiến hành dú chín, để cho Tiêu Cảnh Đình thất vọng chính là, không phải mỗi một buội cây trúc cũng có thể bị không ngừng dú chín, có chút cây trúc, đến hơn một ngàn năm thời hạn liền khô bại, vì thế, Tiêu Cảnh Đình không thể không dú chín một nhóm linh trúc, từ trong chọn chọn phẩm chất tốt tiếp tục dú chín.

Cứ như vậy, tốn hao linh thạch cũng gia tăng thật lớn.

Một tháng qua, một mảnh rừng trúc, liền đốt rụi Tiêu Cảnh Đình gần hơn 2000 trung phẩm linh thạch.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Hứa Mộc An, nói: "Mẹ, cha sắc mặt không tốt lắm à!"

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Tiêu Cảnh Đình trước đoạn thời gian, vẫn còn ở là lần nữa trở thành cường hào mà cao hứng, lúc này vừa nhanh lăn đến nghèo rớt mồng tơi trạng thái.

Tiêu Tiểu Đông không hiểu hỏi: "Tại sao à!"

Hứa Mộc An cười khổ một cái, nói: "Đại khái là nhức nhối đi."

Tiêu Tiểu Đông: ". . ."

Vì lấy được nước luyện hồn, lập tức đốt rụi nhiều linh thạch như vậy, cũng khó trách Tiêu Cảnh Đình sắc mặc khó coi, hơn 2000 linh thạch xuống, ngược lại là có bốn bụi cây linh trúc thời hạn đạt tới 2 ngàn năm trăm năm, nhưng mà, còn chưa đủ, muốn đem linh trúc dú chín đến ba ngàn năm, đến lúc đó, chỉ sợ trừ viên kia thượng phẩm linh thạch, những thứ khác linh thạch, chỉ sợ còn dư lại không có mấy.

Hy vọng vậy nước luyện hồn, có thể có chút hiệu quả, nếu không cũng có chút thua thiệt.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Hứa Mộc An, nói: "Mẹ, tốn rất nhiều sao?"

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Tốn rất nhiều rất nhiều."

Tiêu Tiểu Đông cười một tiếng, nói: "Cha thường nói, người biết xài linh thạch, mới có thể được lợi linh thạch, linh thạch xài hết, lại cướp là được."

Hứa Mộc An: ". . ."

------oOo------

Chương 167: Thiên Thần tông

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 167: Thiên Thần tông
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tiêu Cảnh Đình chịu đựng đau tim đem thật vất vả dú chín thanh cương linh vận trúc, chế thành liền một bộ pháp y, lại làm một cái pháp che chở.

"Cha, cha làm pháp khí có thể được không. . ." Tiêu Tiểu Đông tràn đầy hoài nghi hỏi, cái này pháp khí thật sự là quá cổ quái.

Tiêu Cảnh Đình trợn mắt nhìn Tiêu Tiểu Đông một cái, tức giận: "Làm sao biết không được? Ngươi cái này không ánh mắt đồ."

Xấu xí là xấu xí một chút, nhưng là, không trở ngại thứ này nguyên liệu được a! Mặc dù bề ngoài không tốt, nhưng là, chỉ cần công dụng không thành vấn đề là được, nếu như là nhà mình con trai nhỏ xuất thủ, cái này 2 kiện pháp khí công hiệu, hẳn còn có thể đề cao 20%, đáng tiếc. . .

Tiêu Cảnh Đình âm thầm nghĩ trở về phải học bổ túc một cái thuật luyện khí, liền hắn bây giờ cái này tay nghề, thật sự là quá không cầm ra tay.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Đông, nói: "Các ngươi ở nhà chờ, ta đi một lát sẽ trở lại."

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, chần chờ một chút, nói: "Ta cùng đi chứ."

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Không cần, cuối cùng bên

ngoài có chút tu giả đang bắt lạc đàn trúc cơ tu giả dò đường, các ngươi ở lại chờ ta liền tốt, ta một người, thoát thân cũng thuận lợi."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Được rồi."

Tiêu Cảnh Đình giữ toan tính tác ký, đi tới Luyện Phong nhai.

Xa xa Tiêu Cảnh Đình thấy được một tòa bị màu xanh gió mạnh vây quanh vách núi, vách núi chỗ chỗ, chim muông tuyệt tích.

Tiêu Cảnh Đình hướng vách núi ném ra một khối đá kim cương, vậy trái banh lớn nhỏ đá kim cương, ở thoáng qua bây giờ bị đột nhiên gió mạnh vắt nát bấy.

Tiêu Cảnh Đình nuốt nước miếng một cái, đá kim cương cũng coi là tương đối ở trên cấp bậc tài liệu luyện khí, nhưng mà. . .

Tiêu Cảnh Đình hít sâu một hơi, lọt vào liền trong gió.

Tiêu Cảnh Đình vừa tiến vào gió mạnh vòng vây, liền sử dụng thanh cương linh vận trúc luyện chế cương che chở.

Để cho Tiêu Cảnh Đình bất ngờ là, nguyên bản mãnh liệt cơn lốc ở tiếp xúc tới cương cái lồng lúc này lại có thể đổi chậm rất nhiều, nhưng là, cương che chở cũng xuất hiện nhỏ xíu hư hại, Tiêu Cảnh Đình trên người do thanh cương linh vận trúc chế thành pháp y phát ra nóng, vững vàng đem Tiêu Cảnh Đình bảo vệ.

Tiêu Cảnh Đình không dám khinh thường, dùng nhanh nhất tốc độ thông qua gió mạnh, gió vòng phạm vi cực kỳ rộng lớn, Tiêu Cảnh Đình xài không ít thời gian, mới mặc qua gió mạnh.

Xuyên qua gió mạnh, Tiêu Cảnh Đình đi vào một cái hang đá trong, hang đá trong có một cái thạch đàm, trong đầm có một khối luyện hồn thạch, thạch trong đầm nước vốn là thông thường nước suối, bởi vì là ngâm luyện hồn thạch, dần dần biến thành có tăng lên linh hồn lực nước luyện hồn.

Bởi vì là gió mạnh mãnh liệt, chỗ này đã rất lâu không có ai tiến vào, nước luyện hồn ngâm luyện hồn thạch thời gian dài, phẩm chất biến cực cao.

Tiêu Cảnh Đình đem nước linh đầy đủ đều chuyển tới không gian trong ngọc bội,

Tiêu Cảnh Đình xuống đầm nước, đi xuống thử dời đi một chút luyện hồn thạch, phát hiện tảng đá kia, quả nhiên không cách nào dời đi, chỉ đành phải buông tha.

Tiêu Cảnh Đình phát hiện luyện hồn bên cạnh ao bên, có một cái thạch đài, trên thạch đài có một quyển sách, Tiêu Cảnh Đình đi vào nhìn mới biết, là một bản Thiên Ma luyện thể đại toàn, Tiêu Cảnh Đình thử di động một chút thạch sách, phát hiện căn bản không cách nào di động, chỉ đành phải đem thạch sách nội dung thác ấn liền xuống.

. . .

Tiêu Cảnh Đình vừa đi, Hứa Mộc An liền lâm vào lo lắng trong, mấy ngày sau, Tiêu Cảnh Đình khắp người chật vật xuất hiện ở Hứa Mộc An trong động phủ.

"anh thế nào?" Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Không có sao, thiếu chút nữa lật thuyền trong mương."

"Chuyện gì xảy ra à! Cái đó Luyện Phong nhai, thật như vậy nguy hiểm?" Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Cái đó ngược lại là khá tốt, Luyện Phong nhai cơn lốc, quả thật sắc bén đặc biệt, nhưng mà thanh cương linh vận trúc là gió kia khắc tinh, gió kia tự động tránh được, chẳng qua là, lúc đi ra, gặp Thiên Thần tông người."

"Thiên Thần tông người?" Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Thiên Thần tông vậy 2 cái thiên tài đi Luyện Phong nhai không thu hoạch được gì, nhưng mà, lại có thể giữ lại người ở bên kia giám thị Luyện Phong nhai chiều hướng."

"Lúc ta đi không chú ý Luyện Phong nhai bên kia lại có người giám thị, lúc đi ra, thì gặp phải mấy cái tu giả vây chận, ép dưới sự bất đắc dĩ, anh chỉ có thể liên tục tự bạo hỏa lôi châu trận bàn dùng cho tự vệ."

Hứa Mộc An híp mắt, nói: "Thiên Thần tông?"

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, nói: "Mặc dù Luyện Phong nhai bên ngoài mấy cái tu giả đều chết hết, nhưng là, tin tức đại khái đã truyền ra ngoài, lúc này chỉ sợ tìm ma đầu điên cuồng giết người người càng nhiều."

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy tự giễu cười một tiếng, từ hắn giết không ít người Âm Quỷ tông sau đó, người Âm Quỷ tông liền một mực không buông tha đối với hắn tìm kiếm, bất quá, bởi vì là hắn một mực không lộ mặt, ngọn gió dần dần bị những người khác vung tới, bởi vì là trong bí cảnh bất ngờ dồn dập xảy ra, cũng có ma đầu điên cuồng giết người đã chết tin tức truyền ra.

Tiêu Cảnh Đình lần này lộ mặt, có lẽ sẽ tạo thành Âm Quỷ tông kéo nhau trở lại, Thiên Thần tông chắc hẳn cũng biết gia tăng đối với hắn tìm kiếm.

Hứa Mộc An cau mày, nói: "Không có sao liền tốt, chẳng qua là sau này vạn sự cũng phải cẩn thận."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Ta biết, nhắc tới, ta từ vậy mấy cái Thiên Thần tông tu giả trong tay nhận được hết mấy nhẫn không gian, trong chiếc nhẫn thứ tốt không ít đây, Thiên Thần tông

tu giả thật đúng là giàu có à!"

. . .

"Cha, Thiên Thần tông treo giải thưởng năm thượng phẩm linh thạch, tìm kiếm ma đầu điên cuồng giết người." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Ai nha, hắn giá trị con người lại tăng lên.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Cha ngài như thế đáng tiền, nhất định phải bảo trọng à."

Tiêu Cảnh Đình liếc Tiêu Tiểu Đông một cái, nói: "Cái này còn cần con nói."

Tiêu Tiểu Đông: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, mặc dù hắn lúc rời đi, giết sạch Thiên Thần tông ở Luyện Phong nhai người bên ngoài, nhưng là, Thiên Thần tông người hẳn vẫn là biết không ít đồ, nói thí dụ như, bản thân có biện pháp ra vào Luyện Phong nhai, đối phương hẳn cũng đoán được nước luyện hồn ở ở trên tay hắn.

Hứa Mộc An từ đối phương nơi đó biết nước luyện hồn sự việc, chính là không biết đối phương có biết hay không Luyện Phong nhai bên trong có Thiên Ma luyện thể đại toàn, vậy bản luyện thể pháp quyết hết sức bất phàm đâu, có rất nhiều Kim đan kỳ tu giả lên cấp nguyên anh lúc này chết ở thiên lôi dưới, cho nên, đến Kim đan kỳ trui luyện thể chất thì trở nên nhất là trọng yếu.

Tiêu Tiểu Đông nhìn như có điều suy nghĩ Tiêu Cảnh Đình, nói: "Cha."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Đông hỏi: "Thế nào?"

Tiêu Tiểu Đông híp mắt mâu, nói: "Cái đó sét lửa trời, sợ là không thể vận dụng nữa."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Cha biết." Muốn cho người biết, hắn ở Thiên Thần tông mí mắt phía dưới, cướp đi nước luyện hồn, vậy hắn liền xong đời, coi như ở trong bí cảnh, hắn có thể tự vệ, đi ra ngoài cũng biết chết không có chỗ chôn.

Tiêu Cảnh Đình híp mắt, chỉ phải có đầy đủ linh hồn lực, hắn là có thể thao túng dễ dàng dưới tay đám kia bò cạp, cứ như vậy, coi như gặp phải khó giải quyết tình huống, chắc cũng là có thể tự vệ.

Tiêu Cảnh Đình vỗ một cái Tiêu Tiểu Đông bả vai, nói: "Thật tốt tu luyện."

Bên ngoài bởi vì là người thần bí xông xáo Luyện Phong nhai sự việc, náo loạn tận trời, Tiêu Cảnh Đình nhưng ở nước luyện hồn dưới ủng hộ, không ngừng trui luyện linh hồn lực, bị truyền thủ pháp hết sức cao minh nước luyện hồn, quả nhiên không để cho Tiêu Cảnh Đình thất vọng, hơn một tháng qua, Tiêu Cảnh Đình linh hồn lực thay đổi so với ban đầu hùng hậu liền ba lần.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Xong hết rồi sao?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Ừ, linh hồn lực tu luyện xong hết rồi."

"Vậy cũng lấy lên đường, Trần Húc đã tới thúc giục qua mấy lần." Hứa Mộc An cười cười nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Ừ." Trần Húc hẳn là nhớ tẩy linh thảo, không biết, có thể hay không tìm được.

"Vậy sẽ lên đường đi." Tiêu Cảnh Đình nói.

. . .

Trần Húc nhìn Tiêu Tiểu Đông, như có điều suy nghĩ.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Trần Húc, nói: "Thế nào?"

Trần Húc lắc đầu một cái, nói: "Không việc gì, ta nghe nói, có người lấy đi Luyện Phong nhai bên trong đồ."

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: " Ừ, tin tức cũng truyền ra."

"Thiên Thần tông vậy 2 cái thiên tài, đi Luyện Phong nhai sau đó, thảm bại mà về, chẳng qua là 2 người cũng không có buông tha, giữ lại người ở nơi đó canh giữ, lại bất ngờ thấy được có người tiến vào Luyện Phong nhai, rồi sau đó, những người đó nhanh chóng đem tin tức truyền cho trong tông môn 2 cái nhân vật thiên tài."

"Đáng tiếc, vậy 2 cái thiên tài lúc ấy cũng có chuyện, bị vấp ở, sẽ để cho ở lại giữ tu giả nghĩ biện pháp kéo cái đó tu giả, chỉ tiếc, Thiên Thần tông 2 cái thiên tài chạy đến lúc này đối phương đã chạy, khá tốt người nọ chạy nhanh, nếu không, Thiên Thần tông vậy 2 cái tu giả đã đến."

Tiêu Tiểu Đông cười một tiếng, không có nói gì, Tiêu Tiểu Đông rõ ràng Trần Húc hẳn là đoán được cái gì.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Trần Húc, nói: "Ngươi làm sao biết nhiều như vậy."

"Lần trước gặp phải Linh bảo các tiểu thiếu gia, hướng hắn muốn một khối truyền tống phù, có vấn đề có thể hỏi, chẳng qua là phải trả điểm linh thạch." Trần Húc nói.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Thì ra là như vậy à!"

Trần Húc nhìn Tiêu Tiểu Đông, nói: "Chú Tiêu sự việc, hẳn xử lý xong hết rồi đi, vậy lại qua đoạn thời gian, cũng có thể đi nội thành."

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Hẳn là đi."

. . .

Thiên Thần tông thực lực so Âm Quỷ tông còn lớn hơn ở trên không thiếu, lần trước Âm Quỷ tông, Tiêu Cảnh Đình thật ra thì chẳng qua là đắc tội mấy cái Âm Quỷ tông phổ thông tinh anh, nhưng là, lần này Thiên Thần tông, mình coi như là đoạt thức ăn trước miệng cọp.

Thiên Thần tông vậy 2 đứa nhỏ tổ tông mão túc liễu kính truy xét mình, Tiêu Cảnh Đình từ Trần Húc nơi đó biết, linh hồn lực đối với tu giả là cực kỳ trọng yếu.

Tu giả linh hồn lực cường đại, đột phá nguyên anh cơ hội cũng biết lớn hơn rất nhiều, cõi đời này có thể đề cao linh hồn lực bảo vật cũng là bảo vật vô giá.

Ép dưới sự bất đắc dĩ, Tiêu Cảnh Đình không thể làm gì khác hơn là làm con rùa đen rúc đầu, vô luận bên ngoài như thế nào làm ầm ĩ, kiên quyết không ló đầu ra.

Nội thành mở sắp tới, Thiên Thần tông lục soát sau một khoảng thời gian, không thể không phái ra nhân viên đi nội thành, để lại một phần nhỏ tu giả, tiếp tục tìm kiếm.

"Bên ngoài thế nào?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, nói: "Tìm người ngươi rất nhiều."

Tiêu Cảnh Đình đột nhiên cảm giác được mình biến thành Đường Tăng, ai cũng muốn đến gặm một cái.

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, nói: "Nhìn dáng dấp, còn phải lại tránh một đoạn thời gian." Mỗi lần trở thành truyền thuyết sau đó, chính là làm con rùa đen rúc đầu à.

"Trần Húc thằng nhóc kia, tựa hồ biết cái gì." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, Tiêu Tiểu Đông ngay trước Trần Húc mặt, sử dụng qua trận bàn, Trần Húc nếu là không liên tưởng một ít gì,

vậy hơn phân nửa chính là đầu óc có gài bẫy, hiển nhiên, Trần thiếu gia mặc dù kinh nghiệm nông cạn, tư chất không vượt trội, tu vi bình thường, nhưng là, tuyệt đối không phải đứa ngốc.

"Tiểu Đông nếu thích người ta, sẽ để cho hắn đem người ta cho cưới vợ đi." Chỉ có biến thành người mình, mới có thể vô tư không lo à!

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, nói: "Để cho bọn họ thuận theo tự nhiên đi."

------oOo------

Chương 168: Gặp phải người quen

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 168: Gặp phải người quen
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Cảnh Đình các người hướng ao đầm sở tại đi tới, ở trên đường, Tiêu Cảnh Đình bất ngờ đụng phải Khúc Đào.

"Khúc sư huynh, ngươi tại sao lại ở chỗ này, ngươi còn chưa có đi nội thành sao?" Tiêu Cảnh Đình không hiểu nói , theo hắn biết, người Thanh Vân tiên môn, hẳn đã động thân.

Khúc Đào khoát tay một cái, có chút ủ rủ nói: "Đừng nói nữa, thật vất vả trốn ra được."

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy hiểu nhìn Khúc Đào, nói: "Trốn ra được?"

Khúc Đào gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Trốn ra được, trong ao đầm chướng khí vượt qua xa dự trù, đi không bao lâu liền choáng váng đầu hoa mắt, chuẩn bị hoa phồn tinh không đủ dùng, hơi không lưu ý, liền có một ít độc trùng chạy đến, còn có một chút ăn thịt người thực vật."

"Những thứ này ngược lại thì thôi, còn có một chút bùn kỳ quái, sẽ đem người kéo vào vũng bùn, những thứ này bùn kỳ quái thành đoàn kết đội, hơn nữa, giết thế nào cũng không giết chết, càng sâu nhập ao đầm, bùn lạ thực lực càng mạnh, nghe nói, có tiểu đội, gặp một cái Kim đan kỳ bùn kỳ quái, bảy người chỉ chạy một ra tới."

Tiêu Cảnh Đình trừng mắt nhìn, nói: "Thật đúng là đủ nguy hiểm à!"

Khúc Đào gãi đầu một cái, có chút lúng túng nói: "Đúng vậy! Cho nên, ta đi vào một nửa, liền lui ra ngoài, chết tử tế không bằng ỷ lại còn sống à! Mặc dù nghe nói nội thành thứ tốt nhiều, nhưng là, chân thực quá nguy hiểm."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Đúng vậy! Ta nghe nói rất nhiều danh tiếng hiển hách trúc cơ cao thủ, cũng lặng yên không tiếng động chết ở ao đầm trong."

"Tuy nói đại cơ duyên đều ở đây nội thành, có thể cũng phải có mạng cầm mới được à! Thật nếu nói, cái này bên ngoài chỗ tốt cũng không thiếu, chính là cũng không tốt cầm." Khúc Đào thở dài, thần sắc có chút thấp, bất quá giống như là nghĩ đến cái gì, lại lập tức chấn phấn.

"Sư đệ, ngươi nghe nói không? Cái đó trước thủ tiêu Âm Quỷ tông không ít người thần bí tu giả lại ra tay, tên nầy thật là không ra tay thì thôi, vừa ra vật bỗng nhiên nổi tiếng, lần trước tên nầy ra tay, giết chết Âm Quỷ tông không ít tu giả, lần này xuất thủ, trực tiếp đem Thiên Thần tông hết mấy trúc cơ tu giả giết đi."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Khúc Đào nhắc tới bát quái liền đầy máu sống lại hình dáng, bất đắc dĩ nói: "Chuyện này gây xôn xao, chỉ sợ đã không có bao nhiêu người không biết."

"Nghe nói, tên nầy đoạt đi Thiên Thần tông chí bảo, Thiên Thần tông bây giờ Đang truy nã hắn đâu, nếu là bắt người kia mà nói, khen thưởng mười một khối thượng phẩm linh thạch, Thiên Thần tông thật là có tiền à! Lại có thể cầm lên phẩm linh thạch treo giải thưởng." Khúc Đào tràn đầy thèm thuồng nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Hắn lúc nào tranh đoạt Thiên Thần tông chí bảo, chẳng lẽ hắn giết chết mấy người kia trên tay có chí bảo? Hẳn không có đi, đều là một ít thông thường mặt hàng, cách chí bảo kém xa lắm.

"Mười một khối thượng phẩm linh thạch? Không phải năm khối

sao?" Hứa Mộc An không hiểu nói.

"Hứa muội, ngươi tin tức này quá hạn, lên giá, đã sớm lên giá, Thiên Thần tông không phải có 2 cái thiên tài sao? Một ra năm khối, một ra liền sáu khối, cộng lại chính là mười một khối."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Đều là người có tiền à!

Tiêu Tiểu Đông: ". . ." Lại lên giá, cha càng ngày càng đáng giá tiền.

"Vì một cái tu giả, ra giá như vậy cao thượng phẩm linh thạch, thích hợp sao?" Tiêu Cảnh Đình nói.

"Dĩ nhiên thích hợp, đối phương lấy ra nhiều như vậy sét lửa trời, nghe nói, còn dễ như trở bàn tay xuyên thấu Luyện Phong nhai, vào Luyện Phong nhai bên trong, trên người không có một chút bí mật, ai cũng không tin, trên người đối phương bí mật, tuyệt đối vượt qua như vậy điểm linh thạch." Khúc Đào nói.

"Đối với mới vừa vào Luyện Phong nhai?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Khúc Đào gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Thiên Thần tông người còn muốn lừa gạt, nhưng là, căn bản là không gạt được, thiên thần nhân sẽ chết ở Luyện Phong nhai bên ngoài, tùy tiện suy nghĩ một chút cũng biết, người nọ muốn chưa đi đến nhập Luyện Phong nhai, Thiên Thần tông người căn bản sẽ không như vậy tốn nhiều khổ tâm truy xét đối phương."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Người của những tông môn khác, cũng không phải là mù mở mắt tử, nơi nào sẽ tin Thiên Thần tông những người đó nói gì đoạt Thiên Thần tông chí bảo chuyện hoang đường, tùy tiện tra một cái liền tra được." Khúc Đào nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Bí cảnh bên trong người thông minh nhiều."

"Nghe nói, Luyện Phong nhai gió mạnh có thể xé không gian, kim đan tu giả cũng chưa chắc có thể trở lui toàn thân, cũng không biết là tên nào, tiến vào trong đó, tìm được cao nhất cơ duyên." Khúc Đào nói.

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy bội phục nói: "Tên kia thật là lợi hại. . ."

"Đúng vậy! Làm tu giả làm được người ta cái đó phân thượng, càn quét lục hợp, vô địch thiên hạ, tứ ý hoành hành, không sợ hãi đó mới không uổng công cuộc đời này à!" Khúc Đào tràn đầy hâm mộ nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Tứ ý hoành hành, không sợ hãi, Khúc Đào chân thực quá đề cao hắn, hắn đều bị 2 đại tông môn huyền thưởng lệnh gây ra giống như con chuột qua đường, chỉ có thể giấu đầu lòi đuôi, thật là làm không nổi Khúc Đào như vậy nâng đỡ.

Khúc Đào nhìn Tiêu Cảnh Đình đoàn người, bỗng nhiên nói: "Tiêu sư đệ, ngươi cái này là muốn đi nội thành sao?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Trước bị thương nhẹ, cho nên. Làm trễ nãi một đoạn thời gian, bây giờ muốn đi nội thành xem xem."

Khúc Đào nhìn Tiêu Cảnh Đình bên người Trần Húc cùng Tiêu Tiểu Đông, thở dài, nói: "Tiêu sư đệ, nhất định phải nghĩ xong à! Bây giờ nội thành vô cùng không quá yên ổn, ngươi cái này còn liên lụy người khác."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Ừ, ta biết, chẳng qua là, không thử một lần, ta là thật không cam lòng à!"

Khúc Đào nhìn Tiêu Cảnh Đình kiên định vẻ mặt, thở dài, nói: "Đã như vậy, ta cũng không khuyên Tiêu sư đệ, sư đệ đi đường cẩn thận."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Sư huynh cũng bảo trọng."

. . .

Tiêu Cảnh Đình các người rất nhanh thì đến ao đầm bên, Tiêu Cảnh Đình lấy ra một chai đan dược, nói: "Mọi người chia đi."

"Đây là cái gì?" Trần Húc hỏi.

"Là có thể chống đở chướng khí đan dược." Tiêu Cảnh Đình đơn giản nói.

Trần Húc nhận lấy đan dược, không có hoài nghi nuốt vào đan dược.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, đối với Trần Húc hơn nữa hài lòng mấy phần, đan dược này là hắn dựa theo không gian trong ngọc bội hiện ra đan phương luyện chế mà thành, cái này đan chống đở chướng khí năng lực, hẳn là hoa phồn tinh gấp mấy lần.

"Đi thôi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Bốn người ở trên chân dán phù hành phù, ao đầm bầu trời không thể phi hành, phù hành phù có thể để cho bốn người phù với ao đầm bầu trời đi.

Tiêu Cảnh Đình đem mấy con bò cạp đầu vàng đuôi đỏ thả ra, có bò cạp đầu vàng đuôi đỏ mở đường, dọc theo đường đi độc trùng thấy cũng tự động đường vòng.

Ao đầm bầu trời trôi giạt đậm đà chướng khí, mặc dù mấy người ăn phá chướng đan, sẽ không để cho chướng khí vào cơ thể, nhưng là, đậm đà chướng khí ảnh hưởng nghiêm trọng mấy người tầm mắt, linh hồn lực quan trắc phạm vi cũng bị ảnh hưởng.

Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Linh hồn của bọn họ lực bị chế, những người khác cũng giống như vậy, cứ như vậy, hắn nếu là ở trong ao

đầm làm những gì, bị phát hiện xác suất cũng chỉ thấp xuống.

Tiêu Cảnh Đình đi tuốt ở đàng trước, Trần Húc cùng Tiêu Tiểu Đông đi ở trong, Hứa Mộc An đi ở phía sau cùng.

Một cái bùn móng từ dưới đất đưa ra ngoài, quấn lấy Trần Húc chân.

Tiêu Cảnh Đình bò cạp nhanh chóng bành trướng mấy trăm lần, một kềm kẹp chặn bùn móng lạ cánh tay.

Mười mấy con bùn móng kỳ quái toát ra, mấy người mỗi người gọi ra liền pháp khí, nhào bùn móng kỳ quái giao chiến với nhau.

Hao tốn một phen công phu, mấy người cuối cùng là đem bùn móng kỳ quái cho đánh tan.

Tiêu Cảnh Đình hít sâu một hơi, nói: "Đi nhanh đi." Nghe nói cái này ao đầm bên trong bùn kỳ quái, coi như đánh cho tàn phế, qua một đoạn thời gian, lại sẽ tự động khôi phục.

Trần Húc gật đầu một cái, lòng vẫn còn sợ hãi nói: " Được a !"

Một trên đường gặp phải không thiếu khó giải quyết bùn kỳ quái, Tiêu Cảnh Đình thủ đoạn đều xuất hiện, một đường đánh tới.

"Cha ngươi rất lợi hại đây." Trần Húc đi theo Tiêu Tiểu Đông bên cạnh nói.

Dọc theo đường đi, bọn họ gặp không ít nguy hiểm, Tiêu Cảnh Đình bất đắc dĩ bộc lộ ra mình không ít thủ đoạn ẩn giấu, nhìn Trần Húc ngạc nhiên không thôi.

"Cha, vốn là rất lợi hại, bất quá, ta sau này sẽ thành so hắn lợi hại hơn." Tiêu Tiểu Đông thề chân thành nói.

Trần Húc cười tươi cười xong, nói: "Ngươi nhất định có thể."

Xuyên qua ao đầm, mấy người cuối cùng tới mục tiêu, Tiêu Cảnh Đình không kiềm được có chút vui mừng, bọn họ vận khí không tính là quá mức gay go, mặc dù gặp không thiếu trúc cơ kỳ bùn kỳ quái, có lần còn bị hơn hai mươi chỉ trúc cơ kỳ bùn kỳ quái vây công, nhưng là, không có gặp phải giả đan kỳ bùn kỳ quái.

"Thật là nồng đậm thiên địa linh khí à!" Tiêu Tiểu Đông nói.

Khó trách có người sẽ trước thời hạn tiến vào bên trong thành phố, coi như chỗ này không cơ duyên gì, đậm đà như vậy thiên địa linh khí, ở nơi này tu luyện một đoạn thời gian cũng là tốt.

Tiêu Tiểu Đông đám người đến, vẫn là đưa tới không ít người chú ý, nội thành cơ duyên có hạn, nhiều tới một người, là hơn một cái phân cơ duyên.

Tiêu Cảnh Đình đám người này sau khi đến, thì có người đi lên chào hỏi, bất quá, mọi người chào hỏi đối tượng đều là Trần Húc.

Trần Lập Phong vì Trần Húc vào bí cảnh, phí sức tâm tư, cho nên, mặc dù có người kỳ quái tại sao Tiêu Cảnh Đình đoàn người tu vi nhỏ nhưng có thể đi vào, nhưng là, cuối cùng tất cả thuộc về cữu ở Trần Lập Phong là Trần Húc chuẩn bị đòn sát thủ trên.

. . .

Kiều Tường tràn đầy kinh ngạc nhìn Trần Húc phương hướng, "Trần Húc lại có thể cũng tiến vào."

Trước ở mọc đầy hoa phồn tinh trên đảo, thấy Tiêu Tiểu Đông cùng Trần Húc, Kiều Tường đã quá kinh ngạc, Kiều Tường không nghĩ tới, ở chỗ này, lại còn có thể thấy Tiêu Tiểu Đông cùng Trần Húc.

Kiều Tường đi qua ao đầm, tự nhiên biết ao đầm có nhiều nguy hiểm, thấy bốn người xuất hiện ở nơi này, Kiều Tường không khỏi nhíu chặt chân mày.

"Nhìn dáng dấp, Trần tiền bối thật cho Trần Húc không thiếu đòn sát thủ, Tiêu Tiểu Đông các người có thể xuất hiện ở nơi này, hẳn là ngưỡng trượng Trần Húc." Kiều Tường nói.

Kiều Tường thầm nói: Tiêu Cảnh Đình đoàn người tu vi nhỏ, số người lại thiếu, vậy dưới tình huống căn bản không cách nào đến nơi này, nhưng là, Trần Húc là Trần Lập Phong cháu trai, Trần Lập Phong nên cho liền hắn không thiếu thứ tốt, cho nên, những người này mới có thể bình an đến, Trần Húc tên ngu ngốc này, bị người lợi dụng, vẫn còn ở giúp số người tiền.

"Có cái Nguyên anh kỳ ông nội chính là được a!" Lạc Vũ Đình ê ẩm nói.

Kiều Tường híp mắt, thầm nghĩ: Có lẽ hắn không nên từ chối cùng Trần Húc hôn sự, tông môn mặc dù cũng có Nguyên anh kỳ trưởng lão, nhưng là, một cái sắp thọ chung chánh tẩm, ngày ngày bế quan, một cái mới vào nguyên anh, xuất thân xa không có Trần Lập Phong phong phú, mặc dù, tông môn rất coi trọng mình, nhưng là, giống vậy coi trọng những thứ khác đệ tử tinh anh, Trần Húc lại bất đồng, Trần Lập Phong thứ tốt gì, cũng cho tên nầy.

"Đúng vậy! Trần Húc vào trước khi tới, Trần tiền bối không biết cho Trần Húc nhiều ít thứ tốt đây." Kiều Tường nói.

------oOo------

Chương 169: Tiến vào bên trong thành phố

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 169: Tiến vào bên trong thành phố
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Lưu Tấn Vinh hướng Tiêu Cảnh Đình đi tới, "Tiêu sư đệ, không nghĩ tới ngươi cũng tới đây."

Tiêu Cảnh Đình lúng túng cười một tiếng, nói: "Đều là nhờ Trần thiếu phúc, nếu không chúng ta nhất định phải chết ở ao đầm bên trong."

Ở Lưu Tấn Vinh xem ra, Tiêu Cảnh Đình đám người tu vi quá thấp, mấy người này có thể tới nơi này, chân thực có chút không hợp lý, nghe được Tiêu Cảnh Đình mà nói, Lưu Tấn Vinh cảm thấy bình thường trở lại mấy phần, Trần Húc là Trần Lập Phong cháu trai, Trần Lập Phong dám thả Trần Húc đi vào, hẳn là cho người cháu này, chuẩn bị một ít đòn sát thủ.

Lưu Tấn Vinh âm thầm hâm mộ Tiêu Cảnh Đình đám người vận khí tốt, bọn họ một đường đi tới, hơn ba mươi người, chỉ còn lại có bảy tám cái, Tiêu Cảnh Đình các người nhưng là đầy đủ tu đầy đủ đuôi đến.

"Đa tạ Trần thiếu." Lưu Tấn Vinh hướng về phía Trần Húc gật đầu một cái nói.

Trần Húc lắc đầu một cái, mây thưa gió nhẹ nói: "Cái này không có gì, chú Tiêu cũng giúp ta rất nhiều."

"Tốt lắm, không nói cái này, Tiêu sư đệ, Trần thiếu, các ngươi một đường cực khổ, đến chúng ta bên kia đi nghỉ ngơi một chút đi." Lưu Tấn Vinh nói.

Trần Húc cười một tiếng, hài lòng nói: " Được a ! Một đường từ ao đầm bên kia tới, cũng sắp tâm lực quá mệt mỏi, cái này ao đầm thật là nguy hiểm à!"

"Trần thiếu các ngươi vận khí tốt, chúng ta một đội này vào ao đầm không lâu, thì có người đánh lui đường cổ, sau đó, ở trong ao đầm lại tổn thất hết mấy đồng môn, cuối cùng mới vào đến nơi này, đúng rồi, các ngươi dọc theo đường đi, gặp không ít bùn kỳ quái đi."

"Cũng không có nhiều ít, chẳng qua là mấy con trúc cơ kỳ bùn kỳ quái mà thôi, nhiều vãi một ít phù chú liền đánh tan, chẳng qua là, cứ như vậy, trên người phù chú đã tiêu hao xong hết rồi." Tiêu Cảnh Đình tràn đầy tiếc nuối nói.

Lưu Tấn Vinh tràn đầy hâm mộ nói: "Chẳng qua là tổn thất một ít phù chú, liền đi vào nội thành, các ngươi vận khí còn thật không tệ à!"

"Cũng không thể nói vận khí tốt biết bao, vì bảo vệ tánh mạng, ông nội cho ta mấy cái phòng thân pháp khí cũng hư hại." Trần Húc cố làm chán nản nói.

Biết Trần Húc là cố ý là bọn họ đánh yểm trợ, Tiêu Cảnh Đình âm thầm buông lỏng mấy phần.

Trần Húc thầm nói: Bọn họ vận khí hẳn không tính là quá kém, nhưng chân thực chưa nói tới không tệ, dọc theo đường đi, bọn họ gặp phải bùn kỳ quái nhiều vô số kể, nếu không phải Tiêu Cảnh Đình cùng người thủ đoạn nhiều, đã sớm lật thuyền trong mương.

Lưu Tấn Vinh đại khái cho là ông nội đòn sát thủ, giữ được bọn họ mấy cái bình an đến, có thể trên thực tế, ông nội cũng không có như vậy thần, ông nội những thủ đoạn kia, nhiều lắm là cũng chính là

bảo vệ hắn bên ngoài tầng có thể bình an sống sót, về phần đang nội thành, thì phải nhìn chính hắn tạo hóa.

. . .

Lưu Tấn Vinh mang Tiêu Cảnh Đình các người vòng qua một ít đại thế lực địa bàn, mới tới người Thanh Vân tiên môn nơi nghỉ ngơi.

"Bên kia là người nào à!" Tiêu Cảnh Đình hướng Thiên Thần tông phương hướng nhìn một cái.

"Bên kia là Thiên Thần tông người, Thiên Thần tông tu giả gần đây rất nóng nảy, không nên chọc bọn họ." Lưu Tấn Vinh trầm mặt cảnh cáo nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, đáp ứng, " Được."

Tiêu Cảnh Đình đám người tới không lâu, Thiên Thần tông tới 2 cái tu giả hướng về phía Tiêu Cảnh Đình các người vặn hỏi một phen, để cho Trần Húc cho đuổi trở về.

Tiêu Cảnh Đình chợt phát hiện, Trần Húc chẳng những là một bản lợi hại bách khoa toàn thư, vẫn là một cái rất tốt dùng bia đỡ đạn.

Thiên Thần tông mặc dù tấm uổng, nhưng là, bởi vì trước Trần Húc thân phận, cũng không có làm quá mức, loại bỏ Tiêu Cảnh Đình đám người hiềm nghi sau đó, những người đó rời đi.

"Sư huynh, đây là chuyện gì xảy ra à?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Lưu Tấn Vinh híp mắt, nói: "Nghe nói là có người đem Thiên Thần tông mấy người tu sĩ cũng giết đi, còn cướp đi Thiên Thần tông chí bảo, cho nên, Thiên Thần tông bây giờ lực mạnh truy xét."

Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Nguyên lai Thiên Thần tông không dứt giữ lại người ở bên ngoài điều tra, bên trong hay là có người truy xét à!

"Nội thành mở sắp tới, cho nên, bây giờ truy xét lực độ đã thấp xuống, đây nếu là trước, các ngươi chỉ sợ không như vậy dễ dàng thoát thân, Thiên Thần tông những người đó bá đạo chặt." Lưu Tấn Vinh nói.

"Vậy chúng ta thật đúng là may mắn." Tiêu Cảnh Đình cười khan nói.

Lưu Tấn Vinh gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Trước đây có mấy cái tu giả đi vào, Thiên Thần tông lại có thể lệnh cưỡng chế những cái kia cái tu giả mở ra nhẫn không gian cho bọn họ xem."

Tiêu Cảnh Đình sững sốt một chút, nói: "Mở ra nhẫn không gian, yêu cầu này cũng thật quá mức đi."

Tiêu Cảnh Đình cau mày, người tu sĩ nào có thể không có một chút bí mật à! Nhẫn không gian thì tương đương với tu sĩ điều thứ hai tánh mạng à!

"Đúng vậy! Cái yêu cầu này quá không hợp lý, tu giả bình thường khó mà tiếp nhận, Thiên Thần tông vì lập uy, giết hết mấy tu giả, sau đó có những cái kia cái tu giả bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là mở ra nhẫn không gian để cho đối phương kiểm tra, kết quả, Thiên Thần tông người, thấy đối phương nhẫn không gian bên trong có thứ tốt, liền ra tay cướp đoạt, rốt cuộc phạm vào chúng giận."

"Sau đó mấy cái thế lực tu giả, liên thủ đi đối phó Thiên Thần tông người, đại náo một trận, Thiên Thần tông người, mới thu liễm rất nhiều."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Nhìn dáng dấp, hắn vận khí không tệ à!

"Sư huynh, nơi này thiên địa linh khí thật là đậm đà à! Ở cái này chỗ tu luyện một tháng, để được cho chỗ khác ba tháng." Tiêu Cảnh Đình chuyển đề tài nói.

"Đúng vậy! Bất quá, trước kia thật giống như không có loại chuyện

này, cái này trong bí cảnh, có thể là đã xảy ra biến cố gì." Lưu Tấn Vinh cau mày nói.

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, thầm nghĩ: Đừng để ý biến cố gì, bây giờ chỉ có thể đi một bước xem một bước.

. . .

Tiêu Cảnh Đình đám người tới nội thành ra đất trống sau đó, ở Thanh Vân tiên môn địa bàn đâu vào đấy xuống, lợi dụng địa phương đậm đà thiên địa linh khí tu luyện.

Nội thành bị một cái to lớn cấm chế bao phủ, có người định đã qua phá vỡ cấm chế, bất quá để cho cấm chế cho đánh giết, theo thời gian dời đổi, cấm chế ánh sáng thay đổi càng ngày càng mờ.

"Cấm chế thật giống như trở nên yếu đi." Trần Húc nhìn cấm chế nói.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Hình như là, hẳn lại qua một đoạn thời gian, cấm chế liền có thể mở."

Theo thời gian dời đổi, đi vào bí cảnh cao thủ càng ngày càng nhiều, các thế lực lớn lẫn nhau phòng bị.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Trần Húc, nói: "Nội thành là tình huống gì, ngươi cũng không biết sao?"

Trần Húc lắc đầu một cái, nói: "Nội thành từ xưa tới nay người đi vào không nhiều, hơn nữa, những tư liệu kia đều là tất cả đại tông môn cao độ cơ mật, tùy tiện là sẽ không truyền ra ngoài."

Trần Lập Phong chỉ là một tán tu, có thể được bí cảnh tầng ngoài cơ mật đã rất hiếm thấy, nội thành tin tức, Trần Lập Phong cũng tra được một ít, nhưng là, không hề cụ thể, giá trị tham khảo có hạn.

. . .

2 tháng sau.

"Cấm chế mở ra, mở."

Cấm chế đã mở, nhiều tu giả lập tức tràn vào nội thành, rất sợ chậm một bước, cơ duyên bị người cho nhanh chân giành trước.

Tiến vào bên trong thành lối đi tổng cộng có mười hai nói , Tiêu Cảnh Đình các người tránh khỏi một ít thế lực lớn, lựa chọn hỏa đạo.

Vừa tiến vào lối đi, Tiêu Cảnh Đình các người liền tiến vào một mảnh sa mạc trong.

"Chuyện gì xảy ra à! Bí cảnh lại có sa mạc." Tiêu Cảnh Đình nhìn trời không trung mười mặt trời, có chút nhức đầu, trên Trái Đất không thấy mười mặt trời, ở chỗ này lại có thể thấy được, đây là muốn nóng chết người tiết tấu à! Hậu Nghệ ở nơi nào à!

Trần Húc nhìn trời không trung mặt trời nói: "Ta nghe nói, tiến vào bên trong thành phố cần có thể qua các loại khảo nghiệm, ta muốn đây chính là khảo nghiệm một trong, chúng ta phải đi ra cái này mảnh sa mạc."

"Ông nội ngươi đề cập tới cái này khảo nghiệm sao?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Trần Húc lắc đầu một cái, nói: "Không có, ông nội chắc không phải rất rõ."

Hứa Mộc An nhìn trời không mặt trời, nhíu mày một cái, nói: "Mặt trời này trong tựa hồ chứa lửa độc."

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, nếu như không đi ra lọt, chúng ta phải nóng chết ở chỗ này."

Tiêu Cảnh Đình lấy ra hai cây dù giao cho Tiêu Tiểu Đông cùng Trần Húc, hai cây dù đều là dùng thanh cương linh vận trúc làm, Tiêu Cảnh Đình đem dù tất thành màu đỏ, Tiêu Cảnh Đình không biết, cây dù biến thành như vậy, Trần Húc có phải hay không có thể nhận đi ra, bất quá, mặt trời độc như vậy, vậy dưới tình huống Trần Húc không gánh nổi bao lâu, Tiêu Cảnh Đình cũng không đoái hoài phải rất nhiều.

Trần Húc che dù, không nhịn được cảm thấy thần kỳ, Trần Húc trên người cũng không thiếu pháp khí, cũng có ứng đối loại chuyện này pháp khí, nhưng là, Trần Húc rất rõ ràng, hắn pháp khí hiệu quả rất có hạn, cái này dù lại bất đồng, có cái này dù che nắng, Trần Húc lập tức cảm giác thư thái rất nhiều, vậy nóng bỏng mặt trời một chút bị chắn dù bên ngoài, Trần Húc cảm giác mình bị trong tay dù bảo vệ nghiêm nghiêm thật thật.

Tiêu Cảnh Đình tổng cộng luyện chế ba cây dù, cho 2 đứa nhóc tất cả một cái, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An không thể làm gì khác hơn là lách ở một cái dù trong.

Trần Húc nhìn Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An, khẽ đảo mắt cười một tiếng, nói: "Chú Tiêu, cô Hứa, tình cảm của các ngươi thật tốt."

Tiêu Cảnh Đình liếc Trần Húc một cái, nói: "Cũng phải tự nhiên."

. . .

Tiêu Cảnh Đình các người ở trong sa mạc đi một tháng, gặp không thiếu bị nóng chết tu giả.

Gặp phải những tu giả kia, Tiêu Cảnh Đình liền không chút do dự đem đối phương nhẫn không gian cho lấy, kiên quyết thực hành không lãng phí chính sách.

Cũng có một ít tu giả, thấy Tiêu Cảnh Đình các người trong tay linh tán, muốn xuất thủ cướp đoạt, để cho Tiêu Cảnh Đình các người diệt khẩu.

Trần Húc ngồi xổm người xuống, kiểm tra một chút trên đất tử thi, nói: "Người này, hình như là ngọn lửa tông lâm nham, trúc cơ hậu kỳ tu vi, không nghĩ tới cũng nóng chết tại đây."

Trần Húc vểnh môi, bọn họ đã ở hỏa đạo bên trong dừng lại thời gian rất lâu, cũng gặp phải một ít tu giả, chiếu cởi hình chiếm đa số.

Tiêu Cảnh Đình kiểm tra một chút, đối phương nhẫn không gian, nói: "Trong không gian nhẫn, ngay cả một dáng dấp giống như pháp khí cũng không có à!" Ở địa phương như vậy, muốn dựa vào thể chất chống cự, đó cũng quá tráng liệt, không cẩn thận liền tráng liệt thành nhân.

Trần Húc nhìn Tiêu Cảnh Đình một cái, nói: "Chú, giống vậy trúc cơ tu giả đều là rất nghèo." Trần Húc chuyển trên người dù, tiếp tục nói: "Giống như chú ngươi cái này dù, kim đan tu giả cũng chưa chắc cầm đi ra." Trần Húc nhìn trên tay dù, hoàn toàn không nhìn ra dù chất liệu.

Trần Húc thầm nói: Nếu như không phải là cái này dù phòng ngự hiệu quả, vậy hắn nói không chừng cũng đã sớm bị phơi thành thây khô, hắn tu vi, cùng cái này trong bí cảnh những người khác so sánh, thật sự là quá thấp.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Trần thiếu không có sao liền tốt."

"Đây đã là chúng ta ở nơi này sa mạc trong gặp phải thứ mười một cái bị phơi nắng chết người." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Cảnh Đình lấy ra ba cái bình nước nói: "Uống nước đi."

Tiêu Tiểu Đông, Trần Húc, Hứa Mộc An theo thứ tự nhận.

"Kiên trì nữa kiên trì đi, hẳn kiên trì một chút nữa, là có thể đi ra ngoài." Tiêu Cảnh Đình nói.

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Hẳn đi." Trần Húc uống một hớp nước, cảm giác được trong nước linh khí nồng nặc, không nhịn được cảm giác có chút thần kỳ.

"Ta muốn cái này mảnh sa mạc, có thể không phải chân thực tồn tại, chỉ là một khảo nghiệm, có lẽ cùng mấy trời , chúng ta coi như là thông qua khảo nghiệm, có thể bị truyền tống đi." Tiêu Tiểu Đông nói.

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Có thể."

------oOo------

Chương 170: Rốt cuộc tiến vào

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 170: Rốt cuộc tiến vào
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Cảnh Đình đám người ở hỏa đạo trong đi 2 tháng, rốt cuộc đi ra.

Tiêu Cảnh Đình các người vừa đi ra khỏi tới, nguyên bản vừa nhìn bao la thiếu mạc liền biến mất vô ảnh vô tung.

Đi ra sa mạc sau đó, Tiêu Cảnh Đình thấy được một tòa lịch sử đã lâu thành trì, trong thành rất nhiều kiến trúc đều đã đổ nát, nhưng là, còn có chút kiến trúc, nguy nga hùng tráng, làm người ta sinh sợ.

"Nên từ nơi nào tìm khởi à!" Tiêu Cảnh Đình lẩm bẩm.

Trần Húc có chút khẩn trương nói: "Ta cũng không biết." Trần Lập Phong cho Trần Húc nội thành tin tức cũng không nhiều, Trần Húc không nhịn được có chút khổ não.

Tiêu Tiểu Đông bắt được Trần Húc tay, nói: "Không cần khẩn trương, từ từ đi là được."

Trần Húc hướng Tiêu Tiểu Đông nhìn một cái, nhàn nhạt cười một tiếng, tâm tình trấn định mấy phần.

Đến nội thành sau đó, Tiêu Cảnh Đình có chút luống cuống, nội thành kiến trúc rất nhiều, phần lớn địa phương đều bị người tìm kiếm qua, có nhiều chỗ, còn cần công phá cấm chế mới có thể vào, đáng tiếc, công phá sau đó, thường thường phát hiện đồ vật bên trong bị người quét sạch không còn.

Nội thành người tiến vào nhiều, Tiêu Cảnh Đình lợi dụng khổng lồ linh hồn lực ăn cắp một ít tin tức.

"Tiến vào bên trong thành lối đi tổng cộng có mười hai con, mặc dù sẽ thay đổi, nhưng là, vạn biến không rời kỳ tông, hỏa đạo là khó khăn nhất đi một con đường."

Tiêu Cảnh Đình xoa xoa lỗ mũi, ban đầu chọn chọn hỏa đạo lúc này là bởi vì là Tiêu Cảnh Đình cảm thấy đi người tối thiểu, có thể né tránh một số người tai mắt, nhưng mà, nghe trộm liền những thứ khác tông môn tu sĩ nói chuyện, Tiêu Cảnh Đình mới biết, hỏa đạo sở dĩ người đi ít, là bởi vì là nó ở trong mười hai lối đi, nhất là nguy hiểm.

Tiêu Cảnh Đình bỗng nhiên rõ ràng, tại sao ban đầu bọn họ lựa chọn hỏa đạo lúc này có chút tu giả ánh mắt tràn đầy thương hại cùng châm biếm.

"Theo lý mà nói, tin tức này ông nội ngươi hẳn dò xét đến à!" Tiêu Cảnh Đình có chút kỳ quái nói.

Trần Húc trầm ngâm một chút, nói: "Có lẽ. . . Ông nội không hy vọng ta vào nội thành, cũng không tin ta có thể đi vào nội thành, hắn có thể cảm thấy ta ở bên ngoài thì sẽ biết khó mà lui."

Trần Húc rất rõ ràng, Tiêu Cảnh Đình trên người có bí mật, hắn đi theo Tiêu Cảnh Đình các người một đường cũng thuận buồm xuôi gió, mới vào nội thành. Hắn thật nếu là đi theo ông nội an bài cho hắn người đi vào, đã không biết chết qua mấy lần, ngược lại không phải là nói ông nội đối với chuyện mình không đủ để ý, chẳng qua là, cái này bí cảnh quá mức nguy hiểm, mình tiến vào bên trong thành xác suất cực thấp.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Thật là có khả năng này.

"Ông nội ngươi có phải hay không không đồng ý ngươi đi vào?" Tiêu

Tiểu Đông hỏi.

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, ta kiên trì ông nội mới thả ta tiến vào."

. . .

Tiêu Cảnh Đình các người vào nội thành sau đó, ở bên trong thành phố trong đi vòng vo 2 tháng, thu hoạch le que.

Nội thành trong. Bỏ hoang biệt viện rất nhiều, Tiêu Cảnh Đình các người tùy tiện tìm một chút thu thập một chút, đang ở bên trong nghỉ ngơi.

"Cái này nội thành cũng quá lớn." Tiêu Cảnh Đình tràn đầy khổ não nói. Nội thành trong có rất nhiều viện tử, từng cái một tìm kiếm đã qua, chân thực phiền toái, rất nhiều viện tử thật vất vả mở ra, kết quả, căn bản không mỡ gì.

Tiêu Tiểu Đông suy nghĩ một chút, nói: "Cha, con có một cái biện pháp."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Đông, nói: "Cái gì?"

"Thả ong hoàng kim đi ra ngoài." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Cảnh Đình thầm nghĩ, ong hoàng kim am hiểu nhất trưởng tìm vườn thuốc, hơn nữa, đem những vàng kia phong thả ra ngoài, ong hoàng kim liền tự động thành vì mình ánh mắt, đích xác là một ý kiến hay.

Tiến vào bên trong thành phố, thì phải xem cơ duyên của mỗi người, Tiêu Cảnh Đình nghe nói, có ba người sư huynh đệ, ở một cái đan các phát hiện một viên hóa rồng đan, là do long máu tươi luyện chế, ăn liền sau đó, thì có huyết mạch của rồng, sau này kết anh hy vọng tăng lên 20%.

Kết quả, đan dược lập tức dẫn phát ba người bạn thân đổ máu, vừa chết một tổn thương một cái thành công giành được đan dược, bị thương cái đó không cam lòng, đem tin tức truyền ra ngoài, kết quả, ba người toàn bộ chết oan uổng, đan dược không biết tung tích.

Nghe nói, Thiên Thần tông 2 cái thiên tài tu giả cùng ma đạo mấy cái thiên tài, cũng xông vào nội thành chín tầng cao tháp, vung tay, không biết, những người này là vì cái gì vung tay, bất quá, không cần nghĩ cũng biết, khẳng định là đồ tốt.

. . .

Tiêu Cảnh Đình ong hoàng kim thả ra ngoài mười mấy ngày sau đó, liền tổn thất mười mấy con, đem Tiêu Cảnh Đình đau lòng quá sức.

Bất quá, để cho Tiêu Cảnh Đình vui chính là, thật vẫn có tin tức truyền tới, ở một nơi sân nhỏ bên trong tồn tại tẩy linh thảo, nhưng là, chỗ kia trong vườn thuốc mấy bụi tẩy linh thảo mới xuất đầu, bất quá mười niên đại.

Dựa theo Trần Húc giải thích, tẩy linh thảo cần 50 năm mới tính thành thục, không tới thời hạn tẩy linh thảo cũng không có dùng, hơn nữa, tẩy linh thảo sẽ ở hái sau đó hai mươi bốn giờ khô héo, di chuyển không có hiệu quả.

Mặc dù rất nhiều người đều nói di chuyển không có hiệu quả, nhưng có ngọc bội không gian nơi tay, Tiêu Cảnh Đình vẫn là hy vọng có thể đánh cuộc một keo.

Tẩy linh thảo tồn tại vô cùng thiếu, thật vất vả phát hiện mấy buội cây giống, Tiêu Cảnh Đình không muốn buông tha cơ hội.

Tẩy linh thảo chỗ ở vườn thuốc không tính là bắt mắt, Tiêu Cảnh Đình đi vườn thuốc đi một vòng, đem tẩy linh thảo di chuyển vào ngọc bội không gian.

Tẩy linh thảo di chuyển vào ngọc bội không gian sau đó, thuận lợi

còn sống.

Không chỉ như vậy, ngọc bội không gian nổi lên 1 bản tẩy linh đan đan phương.

Tiêu Cảnh Đình mới biết, tẩy linh thảo sinh phục có thể rửa đi một cái linh căn, mà nếu như luyện chế thành tẩy linh đan, thì có thể đem nhiều linh căn người, tắm thành một linh căn.

Biết một điểm này, Tiêu Cảnh Đình không khỏi mừng rỡ như điên, Tiêu Cảnh Đình vốn chỉ muốn có thể biến thành song linh căn cũng không tệ, bất quá, nếu có hy vọng trở thành một linh căn, nhưng cũng không ai sẽ thỏa mãn chỉ là một song linh căn.

Tiêu Cảnh Đình đạt được tẩy linh thảo sự việc, cũng không có nói cho Trần Húc, bởi vì là Tiêu Cảnh Đình không xác định di chuyển qua tẩy linh thảo có phải là thật hay không hữu hiệu, sợ Trần Húc thất vọng.

Đều nói nội thành khắp nơi là bảo, sau khi đến, Tiêu Cảnh Đình mới phát hiện lời đồn đãi có chút khoa trương, nội thành có lẽ đã từng có chí bảo, nhưng là, theo bị từng đời một tu giả cạo đất xây dựng xuống, còn dư lại đã không nhiều, hoặc là có, nhưng là cùng Tiêu Cảnh Đình các người không việc gì duyên phận.

Ngược lại là không gian trong ngọc bội tẩy linh thảo mọc không tệ, Tiêu Cảnh Đình cảm thấy sinh trưởng thật nhiều, là có thể luyện chế đan dược.

. . .

Theo thời gian dời đổi, các loại tu mới đạt được chí bảo tin tức truyền vào Tiêu Cảnh Đình trong tai, đạt được cơ duyên người không thiếu, bất quá, Tiêu Cảnh Đình vận khí khi lấy được tẩy linh thảo sau đó thật giống như dùng hết, một mực không được cái gì dễ xài đồ, bất quá cho dù như vậy, Tiêu Cảnh Đình vẫn là đủ hài lòng.

Ở bên trong thành phố đợi một đoạn thời gian, Tiêu Cảnh Đình cuối cùng hiểu rõ ra, tại sao có người tìm bảo bối có thể một tìm một cái chính xác.

Hơi lớn tông môn có tiền bối, cũng từng tham gia bí cảnh Thiên Hà thực tập, những cái kia tiền bối trải qua nội thành, có chút cơ duyên bọn họ gặp, nhưng bởi vì là các loại nguyên nhân không có thể mang đi, bọn họ chuẩn bị đầy đủ sau đó, liền phái môn hạ đệ tử đi vào tìm cơ duyên.

Những thứ này tiền bối đệ tử chuẩn bị đầy đủ, mục tiêu rõ ràng, trên người cũng có người thứ nhất tài liệu, tỷ lệ thành công tự nhiên so bọn họ cao.

Tiêu Cảnh Đình nghe nói, gần đây có người ở trong bí cảnh lấy được anh nguyên đan, vật này có thể giúp Nguyên anh kỳ tinh tiến tu vi, là nguyên anh lão tổ tất tranh vật, làm cho lòng người động không dứt, cũng dẫn phát vô số chém giết.

Trần Húc ngồi ở mép giường, lắc lắc chân, có chút buồn rầu.

"Thế nào?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Trần Húc lắc đầu một cái, nói: "Không việc gì."

Chỉ chớp mắt đi vào nội thành đã hơn nửa năm, Trần Húc một mực ở bản trứ ngón tay tính thời gian, mặc dù đi vào ban đầu, Trần Húc liền không đối với tẩy linh thảo ôm bao lớn hy vọng, nhưng là, mắt thấy sắp đến thời gian, Trần Húc vẫn là có chút nóng nảy.

"Đang suy nghĩ tẩy linh thảo sao?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Trần Húc lắc đầu một cái, nói: "Không có, tẩy linh thảo quá trân quý, không tìm được cũng được đi, nguyên bản cũng không có ôm bao lớn hy vọng."

Tiêu Tiểu Đông khẽ hừ một tiếng, nói: "Còn nói không có, ngươi thất

vọng cũng viết ở trên mặt."

Trần Húc có chút chán nản cúi đầu, thiên tân vạn khổ vào nội thành, thu hoạch nhưng xa không trong tưởng tượng đại, để cho Trần Húc không nhịn được có chút thất vọng.

"Cái này cho ngươi." Tiêu Tiểu Đông đưa tay ra nói.

"Đây là cái gì?" Trần Húc hỏi.

"Tẩy linh đan." Tiêu Tiểu Đông nói.

Trần Húc ngẩng đầu lên, tràn đầy kinh ngạc nói: "Tẩy linh đan, từ đâu tới?"

Tiêu Tiểu Đông cười một tiếng, nói: "Khi trước phát hiện, cho là đan dược thông thường thu lại, bây giờ mới tìm ra."

Trần Húc tràn đầy hoài nghi nhìn Tiêu Tiểu Đông, Tiêu Tiểu Đông cười một tiếng, nói: "Yên tâm đi, không có độc, ăn đi."

Trần Húc mặc dù có chút kỳ quái đan dược nguồn, nhưng là, đan dược là Tiêu Tiểu Đông cho, Trần Húc cũng không nghi ngờ đan dược dược liệu.

Ăn đan dược sau đó, Trần Húc liền bắt đầu nóng lên, qua hồi lâu, mới chậm rãi khôi phục như cũ, Tiêu Tiểu Đông sớm đoán được là tình hình này, liền ở một bên trông nom.

"Đã hôn mê?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Tẩy linh đan vật này, thật không phải là người dùng, ăn vào đi sống không bằng chết, Tiêu Cảnh Đình ăn vào tẩy linh đan lúc này còn mừng rỡ liền một chút, rất nhanh liền mừng rỡ không đứng lên, trực cảm giác sống không bằng chết, căn cứ Tiêu Cảnh Đình quan sát,

linh căn càng nhiều người, uống tẩy linh đan thống khổ càng lớn.

Tiêu Tiểu Đông cùng Hứa Mộc An uống tẩy linh đan, cũng chưa có hắn thống khổ như vậy.

Ăn tẩy linh đan sau đó, người sẽ rơi vào hôn mê, nhưng là, ý thức trên thực tế là thanh tỉnh, chẳng qua là không cảm giác được ngoại giới tình huống.

Trần Húc nằm ở trên giường, mồ hôi rầm rầm chảy ra, Tiêu Tiểu Đông cho Trần Húc đút mấy lần nước, thận trọng thủ ở một bên.

Trần Húc nhắm hai mắt, sắc mặt bởi vì là đau đớn có chút vặn vẹo, khóe miệng nhưng nhanh nhẹn giơ lên trước.

Tiêu Tiểu Đông nhớ lại trước ở hầm mỏ trong, thấy được Trần Húc giấc mộng kia, trong mộng Trần Húc suy nghĩ mình biến thành một linh căn, Trần Lập Phong rất hài lòng, Tiêu Tiểu Đông nhìn Trần Húc, nghĩ thầm: Cùng Trần Húc tỉnh hồn lại, vậy giấc mộng của hắn muốn là có thể thực hiện.

. . .

Nội thành bảo vật trên thực tế cũng không nhiều, nhưng là, phàm là xuất thế, chính là tinh phẩm, theo bí cảnh đóng kín sắp tới, nội thành trong chém giết thay đổi kịch liệt mấy phần.

Tiêu Cảnh Đình mang Tiêu Tiểu Đông cùng Trần Húc tìm một địa phương, núp vào.

Nội thành trong thiên địa linh khí đậm đà rất, chính thích hợp tu luyện, ở Tiêu Cảnh Đình xem ra, những cái kia cái người khác cướp bể đầu linh đan, linh thảo cũng không phải là rất đặc biệt trọng yếu, dẫu sao, hắn có ngọc bội không gian nơi tay, chỉ cần không tiếc bỏ vốn gốc, là có thể dú chín một nhóm lớn linh thảo.

Cho nên người ta theo đuổi các loại niên đại cao linh thảo, hắn theo

đuổi là các loại linh thảo hạt giống, cây giống, dưới so sánh hạt giống, cây giống tự nhiên tốt tới tay nhiều.

Tiêu Cảnh Đình đem ong hoàng kim cùng dưới tay bò cạp phát ra, một khi phát hiện trong bí cảnh có cái nào tu giả bị cấm chế giết chết, liền xem xem có phải hay không có tiện nghi chiếm, mặc dù có chút không phúc hậu, nhưng là, vì linh thạch, cũng chỉ được không phúc hậu.

Trần Húc tỉnh lại, thì phát hiện mình thành một linh căn, lúc này mừng rỡ như điên.

Thành một linh căn Trần Húc, lúc này hài lòng, cũng không suy nghĩ thêm nữa bảo bối khác, đi theo Tiêu Cảnh Đình đám người ở trong bí cảnh tu luyện.

Trở thành một linh căn sau đó, Tiêu Cảnh Đình tốc độ tu luyện tăng lên nhanh chóng, cũng không lâu lắm, liền đến trúc cơ đại viên mãn, Tiêu Cảnh Đình cảm thấy từ bí cảnh đi ra ngoài, hắn liền có thể thử nghiệm kết đan.

Hứa Mộc An tu vi lên cao cũng đến trúc cơ hậu kỳ, Tiêu Tiểu Đông cùng Trần Húc dựa vào trong bí cảnh linh khí nồng nặc cũng lần lượt đột phá đến trúc cơ trung kỳ.

------oOo------

Chương 171: Rời đi bí cảnh

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 171: Rời đi bí cảnh
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Thời gian cực nhanh, đảo mắt ba năm thời gian liền đi qua.

Tiêu Cảnh Đình các người sau khi đi ra, phát hiện Thanh Vân tiên môn lại có thể chỉ còn lại có mười mấy trúc cơ, đi vào lúc này ước chừng tiến vào trên trăm cái.

Tiêu Cảnh Đình ở Thanh Vân tiên môn trong đội ngũ phát hiện Lưu Tấn Vinh bóng người, Lưu Tấn Vinh thấy Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An, không khỏi kinh ngạc một chút.

Tiêu Cảnh Đình đã sớm biết Lưu Tấn Vinh vào nội thành, nhưng là, bởi vì là nội thành rất lớn, hắn cùng Lưu Tấn Vinh cũng không có chạm mặt.

"Tiêu sư đệ, gặp lại ngươi." Lưu Tấn Vinh cười cùng Tiêu Cảnh Đình chào hỏi.

Lưu Tấn Vinh quả thực không nghĩ tới còn có thể gặp được Tiêu Cảnh Đình, nguyên bản vào nội thành lúc này Lưu Tấn Vinh là muốn gọi ở trên Tiêu Cảnh Đình, nhưng là tông môn cho pháp khí, chỉ có thể giữ được năm an toàn cá nhân không lừa bịp thông qua nội thành lối đi, Tiêu Cảnh Đình cũng không có mở miệng, Lưu Tấn Vinh liền không mang Tiêu Cảnh Đình. Sau đó Lưu Tấn Vinh nghe nói, Tiêu Cảnh Đình chọn hỏa đạo, lấy là Tiêu Cảnh Đình chết chắc, cũng không có lưu ý.

Tiêu Cảnh Đình lộ ra vẻ kiêu ngạo lòng vẫn còn sợ hãi vẻ mặt, nói:

"Nhờ Trần thiếu gia phúc, nếu không sư đệ đoán chừng là không thấy được sư huynh."

Trần Húc vừa ra tới, sẽ để cho Trần Lập Phong đón đi.

"Tiêu sư đệ cùng Trần thiếu gia giao hảo, thật sự là cơ duyên lớn lao à!" Lưu Tấn Vinh tràn đầy hâm mộ nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Đúng vậy! Trần thiếu gia người rất tốt."

Tiêu Cảnh Đình đi tới Thanh Vân tiên môn trong đội ngũ, nộp lên trong không gian nhẫn được.

Tiêu Cảnh Đình giao ra đồ, nếu so với tu giả bình thường nhiều hơn một chút, chọc cho trong đội ngũ mấy cái tu giả không ngừng hâm mộ, Tiêu Cảnh Đình nhưng thật ra là không muốn ra tình thế này, nhưng là, Lưu Tấn Vinh biết hắn là tiến vào nội thành người, lấy ra đồ quá thiếu, không nói được.

Hứa Mộc An cùng Tiêu Tiểu Đông lấy ra linh thảo và tu giả bình thường không sai biệt lắm.

Tông môn cao tầng thu mấy người nộp lên linh thảo, đem tất cả linh thảo chiết toán thành điểm cống hiến, giao cho mấy người.

Dựa vào những thứ này điểm cống hiến, bọn họ có thể đi tông môn đổi lấy linh thạch, đan dược.

Tiêu Cảnh Đình nhìn trên tay điểm cống hiến, đoán chừng đại khái có thể đổi hai ba trăm trung phẩm linh thạch.

Tông môn phụ trách kiểm điểm thu hoạch trưởng lão sắc mặt âm trầm, tựa hồ đối với mấy người thu hoạch có chút bất mãn.

"Đi." Thanh Vân tiên môn kim đan tu giả thả ra một cái phi thuyền, chào hỏi mấy người trở về tông môn.

Tiêu Cảnh Đình có chút hưng phấn ngồi lên phi thuyền, hồi tưởng đi bí cảnh lúc này ô đè đè một mảnh, bây giờ trở về người tới, Tiêu Cảnh Đình không khỏi có chút cảm khái, cái thế giới này tu giả mặc dù so sánh với cái thế giới người bình thường mạnh mẽ, nhưng là, cũng rất dễ dàng chết à!

. . .

"Tiêu sư đệ, ngươi thu hoạch không tệ à!" Lưu Tấn Vinh nói.

Tiêu Cảnh Đình khoát tay một cái, nói: "Còn có thể đi, thật ra thì đều là chút hàng thông thường, so với những tông môn khác những cái kia tìm được anh nguyên đan, ngàn năm linh nhũ người, thật sự là kém xa lắc."

Lưu Tấn Vinh cười khổ một cái, nói: "Nơi nào có thể cùng bọn họ so à! Nghe nói có người móc ong hoàng kim hang ổ à! Nhưng mà, không có nghe nói môn phái nào lấy được ong hoàng kim mật ong, nếu là có cái vật kia, có thể tạo nên mười mấy kim đan, chẳng lẽ nói, cái đó đạt được ong hoàng kim mật người, chết ở trong bí cảnh."

"Người của những tông môn khác, cũng không phải là đứa ngốc, thật có môn hạ đệ tử đạt được vật kia, muốn đến cũng là sẽ không lộ ra." Tiêu Cảnh Đình sắc mặt bình tĩnh nói.

Lưu Tấn Vinh gật đầu một cái, nói: "Nói cũng phải à! Nghe nói có người lấy được rồi nước luyện hồn, cũng không có nghe nói môn phái nào có tu giả nộp lên vật này, phỏng đoán cũng bị che giấu dậy rồi."

"Những cái kia kim đan tu giả người dày dạn kinh nghiệm, được chỗ tốt, tự nhiên giấu giếm, làm sao lấy ra khoe khoang." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Vô Song tông thu hoạch tựa hồ không tệ, cái đó người phụ trách cười răng lọt gió." Lưu Tấn Vinh chua chát nói.

Tiêu Cảnh Đình híp mắt, nói: "Vô Song tông lấy được rồi thứ gì à?"

Lưu Tấn Vinh lắc đầu một cái, nói: "Ta cũng không biết à!"

. . .

Phi thuyền nhanh chóng đi Thanh Vân tiên môn phương hướng đuổi.

Tiêu Cảnh Đình mắt thấy Thanh Vân tiên môn xấp xỉ, trong lòng hiện lên mấy phần bất an.

"Cuối cùng có thể trở về Thanh Vân tiên môn, không biết Tiểu Phàm cùng tiểu Tấn thế nào." Tiêu Cảnh Đình lẩm bẩm.

Nghĩ đến 2 đứa nhỏ con trai, Hứa Mộc An trên mặt cũng thêm mấy phần hưng phấn cùng khiếp đảm.

"Một chút rời đi bọn họ lâu như vậy, tiểu Tấn nên muốn khóc nhè." Hứa Mộc An bất đắc dĩ nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Cũng ba năm, không biết vậy 2 tiểu quỷ là mập vẫn là gầy.

Tiêu Tiểu Đông cũng có chút điếm để cho Tiêu Tiểu Phàm cùng Tiêu Tiểu Tấn, vểnh môi không nói gì.

Tiêu Cảnh Đình trở lại tông môn sau đó, đi trước khu bắc vườn linh dược.

Ở trong vườn linh dược tu luyện Tiêu Tiểu Tấn thấy Tiêu Cảnh Đình, lập tức ôm lấy Tiêu Cảnh Đình bắp đùi, ngao ô ngao ô trực khiếu.

Tiêu Cảnh Đình nghe Tiêu Tiểu Tấn kêu rên, dường như hoài nghi con trai nhỏ có phải hay không có chó săn huyết thống.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Tấn ủy khuất hình dáng, đau lòng lợi hại, hắn vừa rời đi chính là ba năm, đối với con trai nhỏ mà nói, chân thực có chút tàn nhẫn à.

Tiêu Tiểu Phàm đứng ở Tiêu Tiểu Tấn sau lưng, nhìn Tiêu Cảnh Đình chợt lắc mạnh chợt lóe ánh mắt.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Phàm, thầm nghĩ: Mình con thứ hai, trưởng thành không ít à! Phải đổi trước kia, khẳng định nhào lên nũng nịu, bây giờ thật giống như trầm ổn không thiếu.

"Cha, cha làm sao mới trở về, con lấy là cha không được con lải nhải." Tiêu Tiểu Tấn ô ô kêu.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Tấn, nói: "Con làm sao biết nghĩ như vậy à! Cha làm sao biết không được con à!"

"Bởi vì là con ăn nhiều lải nhải." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy im lặng nói: "Con ở nghĩ bậy gì đây?"

"Cừu quản sự nói." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Tiêu Cảnh Đình hướng Cừu Vân nhìn sang, Cừu Vân có chút chột dạ sờ một cái lỗ mũi, nói: "Ta là đùa giỡn, không nghĩ tới con trai ngươi hắn tưởng thật."

Tiêu Cảnh Đình xoa xoa Tiêu Tiểu Tấn đầu, nói: "Sẽ không, con ăn nhiều đi nữa, cha cũng không sẽ chê con ."

Tiêu Tiểu Tấn tràn đầy hưng phấn gật đầu một cái, nói: "Quá tốt, con không cần tiết thực."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình hướng Tiêu Tiểu Phàm nhìn sang, khích lệ nói: "Tiểu Phàm cao hơn à! Có chút người lớn bộ dáng."

Nghe được Tiêu Cảnh Đình mà nói, Tiêu Tiểu Phàm trên mặt lộ ra nụ cười sáng lạng, "Cha, thật đáng ghét, luôn là mang anh đi khắp nơi, đều không mang con, con vẫn luôn có cố gắng tu luyện, lần sau có loại này thử lúc luyện, cha nhất định phải mang con ."

" Được." Tiêu Cảnh Đình không chút do dự nói, thầm nghĩ trong lòng: Lần sau, lần sau còn không biết phải chờ đến hầu niên mã nguyệt nào nữa, đến lúc đó rồi hãy nói.

Tiêu Cảnh Đình các người vây chung chỗ hôn hôn nóng một chút trò chuyện hồi lâu, Tiêu Cảnh Đình xài rất lớn khí lực mới trấn an ở Tiêu Tiểu Phàm cùng Tiêu Tiểu Tấn.

. . .

"Ngươi cuối cùng là trở về, 2 cái thằng nhóc thúi quỷ, cũng không có việc gì chạy tới hỏi ta ngươi lúc nào trở lại, thật là phiền người." Cừu Vân hết sức hối hận, ban đầu Tiêu Cảnh Đình lúc rời đi, tạm thời não rút ra, đáp ứng Tiêu Cảnh Đình yêu cầu, thay hắn nhìn 2 cái phiền người thằng nhóc thúi quỷ.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Cừu Vân, tò mò hỏi: "Cừu quản sự, Mục Vân tiền bối thế nào?"

Cừu Vân cau mày, nói: "Còn chưa có chết đây, ngươi ngược lại thật quan tâm hắn sao?"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Mục Vân tiền bối cùng Cừu Vân tiền bối ở cùng một chỗ." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Phát triển nhanh như vậy sao? Tính được cũng không coi là nhanh, cũng ba năm.

Cừu Vân nhìn Tiêu Cảnh Đình kinh ngạc sắc mặt, tức giận: "Đừng

nghe con trai ngươi nói bậy."

Tiêu Tiểu Tấn vội vàng nói: "Cha, ta không có gạt người, Mục Vân tiền bối ở Cừu Vân tiền bối nhà bên, sửa một cái nhà."

Tiêu Cảnh Đình nhất thời bừng tỉnh, thầm nghĩ: Thì ra là như vậy đâu, đứa ngốc, cái này ở cùng một chỗ cùng cái đó ở cùng một chỗ, kém rất nhiều đây, hắn nói sao, lấy Cừu Vân tình thương, hẳn không có nhanh như vậy mới đúng.

"Mục Vân tiền bối ở Thanh Vân tiên môn địa giới sửa một cái nhà." Tên nầy đủ phách lối à! Một cái người Linh Dược tông, chạy đến Thanh Vân tiên môn địa giới chiếm địa bàn, Thanh Vân tiên môn quản sự cũng quá uất ức, người ta cũng tới cướp địa bàn, còn thờ ơ.

Cừu Vân tràn đầy phiền muộn nói: "Tốt lắm, không nói hắn, nghe nói ngươi vận khí không tệ à! Đi theo Trần tiền bối cháu trai, từ nguy hiểm mọc um tùm trong bí cảnh trở lui toàn thân, còn thu được cơ duyên không nhỏ."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Tạm được đi."

"Trần Húc vào bí cảnh sau đó không lâu, Trần tiền bối liền hối hận, một mực lo lắng chặt, nghe nói, Trần Húc vào bí cảnh sau đó, vẫn là do các ngươi đi theo bảo vệ à." Cừu Vân nói.

Tiêu Cảnh Đình lúng túng cười một tiếng, nói: "Ta nghe nói, Trần Húc vào bí cảnh lúc này Trần tiền bối có cái thê thiếp có thai, "

Cừu Vân gật đầu một cái, nói: "Đúng là như vậy, bất quá, người phụ nữ kia vận khí chưa ra hình dáng gì, sanh non."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

. . .

Trần gia.

Trần Lập Phong nhìn Trần Húc, nói: "Tiểu Húc, Vô Song tông lại phái người tới cầu hôn."

"Ta không thích Kiều Tường, đẩy đi." Trần Húc thản nhiên nói.

"Không thích liền không thích đi." Trần Lập Phong cười nói.

Trần Húc sau khi trở về, nói cho Trần Lập Phong mặc dù hắn không có ở trong bí cảnh tìm được tẩy linh thảo, nhưng là ở trong bí cảnh tìm được tẩy linh đan, biến thành một linh căn, Trần Lập Phong biết sau đó, dường như khen Trần Húc phúc nguyên thâm hậu, lại không có lộ ra.

"Tẩy linh đan đan phương đã sớm tuyệt tích, không nghĩ tới cháu trai phúc khí của ngươi tốt như vậy, thượng cổ lúc này nhiều ít tu giả cũng vì tẩy linh đan đánh vỡ đầu à! Không nghĩ tới vật này lại còn có lưu tích trữ hậu thế." Trần Lập Phong không khỏi chặt chặt lấy làm kỳ.

Tẩy linh đan công hiệu, nếu so với tẩy linh thảo tốt hơn rất nhiều, tẩy linh thảo chỉ có thể rửa đi một cái linh căn, tẩy linh đan lại có thể rửa đi 2 cái thậm chí 2 cái trở lên.

"Húc nhi, lấy ngươi bây giờ tư chất, kết đan tuyệt đối không có vấn đề, đặt chân nguyên anh, cũng có 30% cơ hội." Trần Lập Phong hài lòng nói.

Trần Húc cười một tiếng, nói: "Ông nội, bây giờ nói cái này, còn quá sớm, cháu hôm nay bất quá là một trúc cơ trung kỳ tu giả mà thôi."

Trần Lập Phong cười một tiếng, nói: "Húc nhi biết chân đạp mặt đất là chuyện tốt, ông nội còn lo lắng cháu bị đột nhiên lên cao tư chất làm đầu óc mê muội."

"Ông nội , cháu thay đổi tư chất chuyện, ông đừng nói cho những

người khác." Trần Húc nói.

Trần Lập Phong gật đầu một cái, nói: "Biết, biết, ngươi đều nói rất nhiều lần."

Trần Húc gật đầu một cái, có Trần Lập Phong che chở coi như tẩy linh đan sự việc truyền ra ngoài, hắn cũng sẽ không có chuyện, nhưng là, cùng hắn chung một chỗ Tiêu Cảnh Đình các người liền không thể nói.

"Nghe nói, người Vô Song tông, từ bên trong lộ ra ngàn năm linh nhũ, Vô Song tông cái đó lão quái vật, hẳn vừa có thể sống lâu cái hai mươi năm." Trần Lập Phong nói.

"Là Kiều Tường mang ra ngoài?" Trần Húc hỏi.

Trần Lập Phong lắc đầu một cái, nói: "Không phải, là một cái khác trúc cơ đại viên mãn tu giả, bởi vì trước người nọ lộ ra ngàn năm linh nhũ, Vô Song tông cái đó lão quái vật rất là coi trọng hắn, Kiều Tường ở trong bí cảnh biểu hiện bình thường, rốt cuộc vẫn là non nớt một chút."

"Trong bí cảnh, thật rất nguy hiểm." Trần Húc nghiêm mặt nói.

"Ông nội cho người ngươi, ngươi đều vô dụng." Trần Lập Phong nói.

Trần Húc chần chờ một chút, nói: "Thật xin lỗi."

"Thật xin lỗi cái gì, muốn nói đúng không khởi, cũng là ông nội nói đúng không khởi, cháu bị người phản bội sự việc, ông nội đều nghe nói, cháu ánh mắt nếu so với ông nội khá hơn chút." Trần Lập Phong nói.

"Nơi nào, ta chỉ là vận khí tốt." Trần Húc nói.

------oOo------

Chương 172: Tiêu Cảnh Đình giá trị con người

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 172: Tiêu Cảnh Đình giá trị con người
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Từ bí cảnh sau khi đi ra, lục tục có tu sĩ đột phá tin tức truyền tới, Tiêu Cảnh Đình một nhà khiêm tốn rất, không làm sao ló đầu.

Thỉnh thoảng, Tiêu Cảnh Đình sẽ cùng Cừu Vân, Mục Vân các người đợi chung một chỗ, thảo luận các loại kiến thức.

Tiêu Cảnh Đình phát hiện, Cừu Vân cùng Mục Vân quan hệ cũng không có chuyển biến tốt quá nhiều, bất quá, Mục Vân so ba năm trước tiến bộ rất nhiều, chủ yếu tiến bộ chính là da mặt so ba năm trước dầy rất nhiều.

"Thiên Thần tông gần đây ở tìm một cái người cướp đi nước luyện hồn, cũng sắp tìm điên." Mục Vân nói.

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy kỳ quái nói: "Thiên Thần tông tại sao phải tìm cướp đi nước luyện hồn người à! Coi như nước luyện hồn đối với linh hồn lực có hiệu quả, nhưng là, đối với Nguyên anh kỳ tu giả tác dụng, hẳn không lớn đi, còn như như thế giống trống khua chiêng sao?"

Mục Vân lắc đầu một cái, nói: "Thật ra thì đối phương muốn tìm không phải nước luyện hồn, mà là cùng nước luyện hồn cùng nhau Thần Ma luyện thể đại toàn, lời đồn đãi nước luyện hồn chỗ ở hang núi, tồn tại Thần Ma luyện thể quyết."

"Mấy ngàn năm trước, Thiên Thần tông từng có tu giả tiến vào qua cái đó vách núi, thác ấn xuống vậy pháp quyết, chẳng qua là sau đó thất lạc một số."

Tiêu Cảnh Đình trong lòng có chút hoài nghi, Thần Ma luyện thể đại toàn? Không phải trời ma luyện thể đại toàn sao? Tiêu Cảnh Đình thay đổi ý nghĩ suy nghĩ một chút, Thiên Thần tông là chánh đạo tông môn, tu luyện Thiên Ma luyện thể đại toàn thật khó nghe, Thần Ma dễ nghe một ít.

"Môn luyện thể quyết này rất lợi hại?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Thật ra thì, môn luyện thể pháp quyết này, không lại có bao nhiêu người tu luyện." Cừu Vân lắc đầu nói.

Tiêu Cảnh Đình không hiểu nói: "Tại sao à!"

"Bởi vì là môn pháp quyết này, tiêu hao rất lớn, yêu cầu vật liệu đoán rất nhiều, đại đa số người tu luyện không nổi." Cừu Vân ít hứng thú nói.

"Mặc dù như vậy, nhưng là, cái này Thần Ma luyện thể pháp quyết, tu luyện sau khi hoàn thành, có một cái chỗ tốt." Mục Vân nói.

Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Cuối cùng nói đến chính đề lên, chỗ tốt, chỗ tốt gì đâu, không có gì hay chỗ mà nói, Thiên Thần tông hẳn sẽ không gấp như vậy cái này bản pháp quyết.

"Môn pháp quyết này, có thể đề cao tiến vào hóa thần tỷ lệ."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Hóa thần, quá xa vời, bất quá có chuẩn bị vô hại.

"Thế đạo thay đổi, thiên địa nguyên khí so với mấy chục ngàn năm trước, mỏng manh rất nhiều, bây giờ nguyên anh đều khó kết, càng không cần phải nói hóa thần, môn pháp quyết này đối với đại đa số người mà nói, không có ích gì, nghe nói, mấy chục ngàn năm trước,

tu luyện môn pháp quyết này người rất nhiều, lúc đó người, tôn trọng thân thể tu luyện, theo nói gì luyện thể quyết tu luyện tới đại thành, thân thể có thể so với tuyệt thế pháp bảo." Cừu Vân vuốt càm nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Nghe rất lợi hại.

"Thiên Thần tông, có trưởng lão muốn hóa thần?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Thiên Thần tông có một cái nguyên anh hậu kỳ trưởng lão, nếu như, người trưởng lão kia muốn hóa thần, hơn phân nửa sẽ chết ở lôi kiếp dưới, từ cổ chí kim, không biết nhiều ít nguyên anh hậu kỳ ở hóa thần lúc này chết ở lôi kiếp dưới, Thần Ma luyện thể đại toàn là cường hãn nhất luyện thể thuật một trong, có nó mà nói, an toàn tính sẽ lớn hơn nhiều." Mục Vân nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Cừu Vân bật cười một tiếng, nói: "Cái người có pháp quyết đó, tốt nhất không được ló đầu, nếu không, nhất định sẽ chết không có chỗ chôn, Thiên Thần tông đã có một cái hóa thần kỳ trưởng lão, nếu là nhiều đi nữa một cái, những tông môn khác còn có đường sống gì, chánh đạo, ma môn chỉ sợ cũng không vui Thiên Thần tông ra lại một cái hóa thần, thật ra thì coi như là Thiên Thần tông, cũng chưa chắc mọi người, đều nguyện ý ra lại một cái hóa thần."

Tiêu Cảnh Đình âm thầm gật đầu một cái, thầm nghĩ: Cừu Vân nói đúng à! Một núi không thể chứa hai cọp, Thiên Thần tông phải nhiều một cái hóa thần, một cái khác thật đúng là chưa chắc sẽ cao hứng.

Mục Vân nhìn Cừu Vân, nói: "Cừu Vân, ngươi chớ có nói bậy nói bạ."

Cừu Vân nhìn Mục Vân, tức giận: "Ta làm sao nói bậy nói bạ, ta nói chẳng lẽ không phải là sự thật sao?"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình chuyển đề tài nói: "Cừu tiền bối, ta thế nào cảm giác, gần đây tông môn bầu không khí có chút khẩn trương à!"

Cừu Vân gật đầu một cái, nói: "Khẩn trương vậy đúng rồi."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình có chút không hiểu nói: "Nói thế nào à!"

"Linh thạch là trân quý nhất tài nguyên tu luyện, nhưng mà, ngàn năm qua linh thạch tiêu hao tốc độ xa xa không theo kịp linh thạch sản xuất, tông môn linh khoáng tính càng ngày càng thấp, thật ra thì không chỉ chúng ta tông môn, rất nhiều tông môn cũng gặp phải như vậy tình trạng, một khi linh thạch tài nguyên xuất hiện đứt đoạn, toàn bộ tu chân giới cũng biết hỗn loạn bất an." Cừu Vân nói.

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, nói: "Nói như vậy, bây giờ trọng yếu nhất chính là tìm tu luyện quặng mỏ linh thạch."

Cừu Vân gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, nhiều năm như vậy xuống, có thể bị khai thác linh thạch mỏ phần lớn đã bị khai thác, muốn tìm được mới quặng mỏ linh thạch rất khó, vì vậy mọi người cũng đưa ánh mắt liếc về vùng biển."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Trên đất liền tất cả đại tông môn đều có rõ ràng phân chia, nhưng là, vùng biển ở trên lại không có, gần đây chánh đạo ở trên biển mấy cái trên đảo nhỏ phát hiện mấy cái linh thạch mỏ, kết quả ma đạo người đi ra đem trên đảo tu giả giết sạch, tranh đoạt linh thạch mỏ, vì tranh đoạt linh thạch mỏ, chánh đạo, ma môn quan hệ mười phần khẩn trương, có thể phải bùng nổ đại chiến." Cừu Vân nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

. . .

"Anh trở về?" Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Mặt anh sắc nhìn như không tốt lắm." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nằm ở trên giường, lười biếng nói: "Mới vừa từ Cừu quản sự nơi đó biết, Thiên Thần tông đối với cướp đi nước luyện hồn tu giả treo giải thưởng đã thêm đến một trăm thượng phẩm linh thạch."

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Gừng càng già càng cay, có tiền rốt cuộc vẫn còn sống lâu." Trước, ở trong bí cảnh là Thiên Thần tông thiên tài trẻ tuổi phát treo giải thưởng, mà bây giờ là vậy sống hơn ngàn năm lão con rùa đen.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Hắn lấy là gia tài của hắn coi như có thể, nhưng là, cũng chính là cùng trúc cơ tu giả so tài một chút coi như có thể.

Hứa Mộc An trầm ngâm một chút, nói: "Gần đây người tới thăm nối liền không dứt." Không ít người cũng ngoài sáng trong tối hỏi thăm bọn họ ở trong bí cảnh kiến thức, thu được chỗ tốt gì, cùng Trần Húc quan hệ, lại đến một bước kia, Hứa Mộc An có chút không khỏi kỳ phiền.

"Tìm một cơ hội, chúng ta đi ra ngoài tránh một chút
." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Em cũng nghĩ như vậy."

. . .

"Cha, con nhận nhiệm vụ." Tiêu Tiểu Phàm tìm được Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Phàm, hỏi: "Nhiệm vụ gì à!"

"Đi trấn thủ đảo Phù Phong." Tiêu Tiểu Phàm nói.

"Làm sao sẽ nghĩ đến muốn nhận nhiệm vụ này
?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Anh nói, con nên đi ra ngoài học hỏi kinh nghiệm, được thêm kiến thức, con cảm thấy nhiệm vụ này không tệ, liền tiếp theo." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Tiêu Cảnh Đình có chút bất ngờ, lại là Tiêu Tiểu Đông khuyến khích, thằng nhóc này đang có ý gì à!

"Cha có muốn đi chung hay không à!" Tiêu Tiểu Phàm dương dương đắc ý nói.

" Được." Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Đảo Phù Phong thật giống như coi như bình tĩnh, chính là linh khí thật giống như thật thiếu thốn, đi bên kia trời cao hoàng đế xa, vừa vặn có thể suy tính một chút kết đan.

"Cha, trần bớt đi." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, nói: "Hắn làm sao tới?"

"Đến tìm anh cả chơi đi, Trần thiếu thật đáng thương, cũng không có gì bạn chơi." Tiêu Tiểu Phàm đầy là đồng tình nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Người ta Trần thiếu muốn chơi bạn còn không đơn giản, người ta tới, nói rõ con trai nhà mình mị lực đại.

. . .

Tiêu Cảnh Đình nhìn phía sau một đám đầu củ cà rốt, có chút im lặng, rõ ràng là Tiêu Tiểu Phàm tiếp nhiệm vụ, kết quả, lúc tới, lại có

thể biến thành một chùm đầu củ cà rốt, chẳng những Tiêu Tiểu Đông cùng Tiêu Tiểu Tấn cùng tới, Lôi Huyền cùng Trần Húc cũng cùng tới, Tiêu Cảnh Đình có dũng khí liên lụy người khác cảm giác.

"Trần thiếu, ngươi như thế chạy đến, ông nội ngươi sẽ không có ý kiến gì không?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Trần Húc mãn bất tại ý nói: "Sẽ không, ta cần học hỏi kinh nghiệm."

"Đảo Phù Phong cái đảo này có đặc điểm gì sao?" Tiêu Cảnh Đình hướng về phía mấy cái nhỏ đầu củ cà rốt hỏi.

Tiêu Tiểu Phàm lắc đầu một cái, nói: "Không biết đâu, bất quá, nghe nói đảo Phù Phong vùng lân cận có một loại cá cầu vồng, ăn ngon vô cùng, là một trong món ăn ngon nhất."

Tiêu Cảnh Đình hướng Tiêu Tiểu Phàm nhìn sang, óc tràn đầy hắc tuyến, Tiêu Cảnh Đình âm thầm thầm thì, không cần nói cho hắn, Tiêu Tiểu Phàm tên nầy, sẽ chọn chọn đảo Phù Phong chỗ này, làm thực tập địa, chính là bởi vì là vậy địa phương quỷ quái cá ăn ngon.

Tiêu Tiểu Tấn hỏi: "Anh Hai, thật sự có tốt như vậy ăn không?"

"Nghe nói là ăn ngon lắm." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Tiêu Cảnh Đình xoa trán một cái, gia môn bất hạnh à! Sinh 2 con tham ăn, hắn có tội à! Hắn làm sao có thể đem 2 cái con này nhãi con thả chung một chỗ, chạy đi thực tập đây.

Trần Húc nhìn Tiêu Tiểu Phàm cùng Tiêu Tiểu Tấn nói: "Cá cầu vồng mùi ngon, là hiếm có trân tu, chỉ bất quá, loại cá này tốc độ cực nhanh, rất khó bắt đây."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

. . .

Đảo Phù Phong chân thực quá vắng vẻ, Tiêu Cảnh Đình điều khiển phi thuyền, trước sau tiến hành bốn lần truyền tống trận, mới tới mục tiêu.

Tiêu Cảnh Đình điều khiển phi thuyền rơi xuống, trên đảo lập tức chạy ra mấy cái luyện khí kỳ tu giả trước tới đón tiếp.

"Vương Hằng gặp qua tất cả vị tiền bối." Một cái đầu đầy tóc bạch kim ông già hết sức sợ sệt lĩnh hai ba chục cái luyện khí tu giả đi tới.

Nhìn một đám ngoan ngoãn luyện khí tu giả, không khỏi sinh lòng cảm khái, tu chân giới thực lực vi tôn, những thứ này cái luyện khí tu giả, có hơn phân nửa nếu so với năm khác trưởng, nhưng đối với hắn kêu tiền bối.

Tiêu Cảnh Đình đơn giản hỏi thăm một chút tình huống, liền đem những người này cho huy thối.

Tiêu Cảnh Đình đám người đến, chọc cho trên đảo luyện khí tu giả bàn luận sôi nổi.

"Vương sư huynh, làm sao lập tức tới nhiều như vậy trúc cơ tiền bối à? Không phải nói chỉ có một Tiêu sư thúc nhận nhiệm vụ sao?"

Vương Hằng thở ra một cái, nói: "Ta cũng không biết à!" Lập tức tới nhiều như vậy tiền bối, thiếu chút nữa đem chân hắn cũng hù doạ mềm nhũn.

"Trên đảo làm sao sẽ tới nhiều cao thủ như vậy, chẳng lẽ, chúng ta trên đảo có bảo bối."

"Chớ nói nhảm, từ đâu tới bảo bối, tiếp nhiệm vụ Tiêu Tiểu Phàm sư thúc có một người cha, một cái mẹ, một người anh đều là trúc cơ, hẳn là đều đã tới, Tiêu Tiểu Phàm sư thúc là một linh căn, người còn lại, hẳn là tới đi theo bảo vệ." Vương Hằng nói.

"Tiêu sư thúc một nhà cũng thật là lợi hại à!"

"Đương nhiên biết, không là người một nhà không vào một nhà cửa mà."

"Vừa đưa ra liền nhiều như vậy sư thúc, cho dù có hải thú tới, chúng ta cũng không cần phải sợ." Một cái luyện khí tầng 5 tiểu tu sĩ có chút hưng phấn nói.

Đảo Phù Phong chỗ hẻo lánh, đến nơi này tu giả, chủ yếu phụ trách ở đảo Phù Phong ở trên thành lập một cái điểm tiếp liệu, tông môn rất ít cố đến bên này, đến lúc đó, trong biển có lớn yêu thú lên bờ, tổng hội tạo thành nhân viên thương vong, tới "Núi dựa", trên đảo luyện khí tu giả nhất thời ổn định không thiếu.

Tiêu Cảnh Đình sau khi đến, ngay tại trên đảo đâu vào đấy xuống.

Lôi Huyền phụng bồi Tiêu Tiểu Phàm đi ra xem biển, hoặc là nói xem trong biển " thức ăn", Tiêu Tiểu Tấn vui vẻ đi theo phía sau hai người.

Tiêu Cảnh Đình rời đi sau đó, Tiêu Tiểu Phàm cùng Tiêu Tiểu Tấn cảm tình nhanh chóng ấm lên, "Người cùng cảnh ngộ" thường xuyên "Cấu kết với nhau làm việc xấu" .

------oOo------

Chương 173: Đảo Phù Phong khách tới

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 173: Đảo Phù Phong khách tới
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

"Tiêu sư thúc, Lôi sư thúc." Gặp phải Tiêu Tiểu Phàm cùng Lôi Huyền tu giả cho cho cung kính chào hỏi.

"2 người sư thúc, đỏ cua kỳ quái lại xuất hiện, 2 người sư thúc có thể đi xem xem sao?" Một cái tu giả vội vội vàng vàng đi tới nói.

Tiêu Tiểu Phàm hứng thú ngẩng cao, nói: " Được."

Tiêu Tiểu Phàm đi tới bờ biển, thấy được một chùm đường kính hơn một thước con cua, thiếu chút nữa chảy nước miếng, Tiêu Tiểu Phàm tam hạ ngũ trừ nhị giải quyết lên bờ con cua, chọc cho mấy cái luyện khí tu giả kêu lên không dứt.

Tiêu Tiểu Phàm nhìn bên cạnh một đám luyện khí tu giả hô to gọi nhỏ hình dáng, mãn bất tại ý nói: "Chẳng qua là mấy con cua mà thôi, không có gì phải sợ, còn nữa loại chuyện này thông báo ta là tốt."

Tiêu Tiểu Phàm tới trên đảo sau đó, đặc biệt hào sảng hỗ trợ giết lên bờ hải thú, nhanh chóng giành được trên đảo tu sĩ ủng hộ.

Tiêu Cảnh Đình ở trên đảo nghỉ ngơi sau đó, liền bắt đầu là kết đan làm chuẩn bị.

"Chúng ta muốn ở trên đảo bố trí một tòa pháp trận phòng ngự, đây

là trận pháp bản vẽ." Hứa Mộc An đem Tiêu Tiểu Phàm các người triệu tập nói.

Lôi Huyền có chút không hiểu nói: "Cần bố trí lớn như vậy pháp trận sao?"

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Yêu cầu."

Tiêu Cảnh Đình kết đan cần mấy tháng thời gian, Hứa Mộc An sẽ đi theo qua tới nơi này chính là bởi vì nơi này hẻo lánh, ở chỗ này kết đan mà nói, rất ít sẽ có người biết, chẳng qua là lại hẻo lánh, kết đan lúc này vẫn sẽ gây ra động tĩnh không nhỏ, sợ Tiêu Cảnh Đình kết đan thời điểm tự nhiên đâm ngang, Hứa Mộc An quyết định ở chung quanh thành lập một cái pháp trận.

Trần Húc nhìn trận pháp bản vẽ, như có điều suy nghĩ, "Giữ cái này bản vẽ bố trí, cần không ít trận pháp nguyên liệu đây."

Hứa Mộc An lơ đễnh nói: "Cái này, ta sớm có chuẩn bị."

Lôi Huyền nhìn trận pháp bản vẽ, nói: "Cô Hứa, ngươi trận pháp này, muốn dung hợp mấy trăm lôi diễm hột đào à! Ngươi có nhiều như vậy lôi diễm hột đào sao?"

Hứa Mộc An lấy ra một cái hộp, mở ra, trong hộp bất ngờ là trên trăm cái lôi diễm hột đào.

Lôi Huyền nới rộng ra mắt, tràn đầy kinh ngạc.

Trần Húc cười một tiếng, nói: "Cứ như vậy, đại trận xây xong, chính là kim đan hậu kỳ tu giả tới, cũng có thể chống đở ở trên một đoạn thời gian, chú Hứa đối với chú Tiêu thật tốt."

Nghe Trần Húc mà nói, Hứa Mộc An cũng biết Trần Húc đoán được hắn bố trí đại trận mục đích, "Ngươi chú Tiêu đối với ta tốt hơn."

"Ta cũng tới hỗ trợ đi." Trần Húc nói.

"Cám ơn Trần thiếu."

Trần Húc lơ đễnh nói: "Cô Hứa không cần khách khí."

Tiêu Cảnh Đình ở trên đảo tìm một động phủ hạ trại, Hứa Mộc An dẫn một đám người bố trí trận pháp, Tiêu Tiểu Tấn dẫn mấy người đánh trợ thủ, làm một chút cơm.

. . .

Hứa Mộc An đám người được là, chọc trên đảo bàn luận sôi nổi.

"Các vị tiền bối, đây là đang làm gì đó?"

"Không biết à! Xem bộ dáng là muốn thành lập một tòa trận pháp, chẳng qua là, tại sao phải ở trên đảo, thành lập lớn như vậy trận pháp à!"

"Ai biết à! Các tiền bối, tự nhiên sẽ có tiền bối suy tính."

"Làm sao biết lập tức xuất hiện nhiều như vậy trúc cơ tiền bối à!"

"Quản nhiều như vậy làm gì? Có tiền bối trấn giữ còn không tốt?"

". . ."

. . .

"Nơi này." Trần Húc chỉ chỉ bên người một vị trí, Tiêu Tiểu Đông đem trận kỳ đánh vào Trần Húc chỉ vị trí.

Trần Húc nhìn Tiêu Tiểu Đông, nói: "Còn nữa 1-2 ngày, hẳn liền bố trí xong." Thời gian cực nhanh, bọn họ đến trên đảo đã một tháng.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Hẳn là, chúng ta nhanh hơn điểm, trận pháp thành lập sau khi hoàn thành, coi như là Kim đan kỳ

tu giả tới, chúng ta cũng có sức đánh một trận."

"Ta không liên lạc được ông nội." Trần Húc nhíu mày nói.

Tiêu Tiểu Đông cau mày, nói: "Ta cùng tông môn đưa tin phù cũng mất hiệu lực."

Rời đi tông môn lúc này Cừu Vân cũng đã nói, chánh đạo, ma môn có lẽ sẽ bùng nổ đại chiến, hôm nay, các nơi truyền tống trận bị phá xấu xa, đưa tin phù tác dụng cũng bị ảnh hưởng, muốn đến chánh đạo, ma môn chiến đấu đã triển khai.

Bọn họ cũng không biết coi là may mắn hay là bất hạnh, đảo Phù Phong chỗ hẻo lánh, vật liệu thiếu thốn, tạm thời còn không có cuốn vào chiến đấu, loại chuyện này có lợi có hại, chỗ lợi dĩ nhiên là bây giờ bọn họ tạm thời coi như an toàn, chỗ xấu chính là, một khi chánh đạo chiến bại, bọn họ có thể sẽ không kịp đi theo đại quân rút lui, sẽ rất bị động.

"Cắt đứt liên lạc trước, ông nội để cho ta tạm thời cùng các ngươi chung một chỗ." Trần Húc nói.

"Bên này bây giờ coi như an toàn, thật nếu xảy ra chuyện gì, ta sẽ bảo hộ ngươi." Tiêu Tiểu Đông nói.

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Ta biết."

"anh cả, anh cả. . ." Tiêu Tiểu Đông cùng Trần Húc ở bên này vừa nói sự việc, Tiêu Tiểu Phàm hấp tấp chạy tới.

"Chuyện gì à!" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

"Em đuổi kịp một cái bào ngư lớn." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Tiêu Tiểu Đông: ". . ."

"Em đừng cả ngày suy nghĩ ăn, tốn thêm điểm thời gian hỗ trợ bố trí

một chút trận pháp." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Tiểu Phàm gãi đầu một cái, có chút lúng túng nói: "Biết, biết, anh cả, anh đừng lão huấn ta à."

Tiêu Tiểu Đông: ". . ."

. . .

Trên đảo mấy cái luyện khí tu giả, vây chung chỗ vừa nói chuyện.

"Nghe nói, nơi này đưa tin khí đã không hữu hiệu, chính ma đại chiến hoàn toàn bùng nổ, không để ý tới chúng ta."

"Ở bên này đợi cũng tốt vô cùng, các vị tiền bối thật hiền hòa."

Tiêu Tiểu Phàm thực đơn ngày ngày đổi, mỗi ngày đều muốn đi săn hải thú, Tiêu Tiểu Phàm coi thường những cái kia hải thú liền cho bọn họ cầm ăn, Tiêu Tiểu Phàm săn được hải thú, trong máu thịt linh khí phong phú, Tiêu Tiểu Phàm coi thường, đối với bọn họ những thứ này luyện khí mà nói, nhưng là hiếm có thứ tốt.

"Nhưng mà, cái này sợ không phải kế hoạch lâu dài à! Đại chiến kéo dài nữa, sớm muộn cũng biết đốt tới chúng ta nơi này."

"Trời sập xuống có cái cao chỉa vào, có tiền bối ở đây, sợ cái gì?"

"Lời là nói như vậy không sai, nhưng là, nếu là đại quân rút lui, chúng ta còn ở lại chỗ này, liền quá nguy hiểm."

"Ai, tới chúng ta trên đảo những thứ này cái trúc cơ tiền bối, tựa hồ, lai lịch đều có chút không tầm thường à! Có cái tiền bối kêu Trần Húc, tựa hồ có cái Nguyên anh kỳ ông nội."

"Người ta có Nguyên anh kỳ ông nội, tại sao phải tới nơi này à!"

"Không biết à! Có lẽ là nhàm chán đi."

. . .

Tiêu Tiểu Phàm ngồi ở ven hồ nấu cá biển, đoạn này thời gian, Tiêu Tiểu Phàm đám người cuộc sống qua rất phong phú, cả ngày tu luyện, liệp hải thú, ăn cơm.

"Nghe nói, chánh đạo cùng ma môn đánh, các ngươi nói bọn họ tại sao đánh à?" Tiêu Tiểu Phàm đầy là tò mò nói.

Tiêu Tiểu Đông nhún vai một cái, nói: "Không biết à! Có lẽ là sống lâu, nhàm chán đi."

Trần Húc cười một tiếng, nói: "Phân tranh khởi nguyên tổng là vì lợi ích."

Lôi Huyền gãi đầu một cái, nói: "Chúng ta ở chỗ này, bên ngoài cũng không biết là tình hình gì."

Tiêu Tiểu Đông liếc Lôi Huyền một cái, nói: "Chúng ta bất quá là mấy cái trúc cơ, không ảnh hưởng được cái gì đại cuộc, chờ ở đây đi."

"Ồ, muốn sấm đánh sao?" Tiêu Tiểu Phàm nhìn trời trống rỗng tụ tập mây sấm sét nói.

Trần Húc hướng mây sấm sét tụ tập chỗ nhìn xem, nói: "Không có, là cha ngươi muốn lên cấp kim đan."

Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy kinh ngạc nói: "Cha muốn thành kim đan lão tổ liền à?"

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Trần Húc đã sớm kiến thức Tiêu Cảnh Đình thực lực, biết Tiêu Cảnh Đình ở bí cảnh lúc này chính là trúc cơ đại viên mãn, giờ phút này thấy Tiêu Cảnh Đình lên cấp kim đan cũng không cảm thấy bất ngờ.

"Cha thật là lợi hại à!" Tiêu Tiểu Phàm nói.

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Cha ngươi là lợi hại."

Trần Húc chú ý tới lúc trước bố trí trận pháp, bị thăng lên, vậy bị bọn họ xài khí lực lớn xây dựng trận pháp, chẳng những có phòng ngự tác dụng, còn có che chở tác dụng, ở trận pháp này che giấu dưới, bên ngoài đảo người, chỉ biết làm trên đảo sấm đánh.

Trong sơn động, bế quan một đoạn thời gian Tiêu Cảnh Đình toàn lực vận chuyển linh lực, trong kinh mạch nguyên bản rời rạc linh khí hóa thành từng đạo linh dịch, một viên kim đan ở Tiêu Cảnh Đình trong óc, chậm rãi thành hình.

Từng đạo tia chớp phách rơi vào Tiêu Cảnh Đình động phủ bầu trời, Tiêu Tiểu Tấn nhìn một màn này, bụm lỗ tai, thẳng hướng Tiêu Tiểu Đông sau lưng tránh.

"Cha không có sao chứ." Tiêu Tiểu Tấn có chút lo âu nói.

Tiêu Tiểu Đông mãn bất tại ý nói: "Sẽ không." Thân thể của cha tư chất tốt bao nhiêu, hắn rõ ràng.

"Oanh" một đạo hỏa diễm công kích rơi vào đại trận bầu trời.

"Phòng ngự." Hứa Mộc An một tiếng quát chói tai đang lúc mọi người bên tai vang lên.

Tiêu Tiểu Đông nhanh chóng đứng lên, nói: "Có người tới."

Trần Húc nhìn trong bầu trời xích phát chàng trai, nói: "Là Phần Viêm tông Xích Hỏa lão quái, là người ma tông."

Tiêu Tiểu Đông các người nhanh chóng đi tới một khối.

"Xích Hỏa lão tổ, ngài tới nơi này làm gì?" Trần Húc hỏi.

Tóc đỏ nam tu nhìn Trần Húc cười a a cười, nói: "Ta nghe nói,

Thanh Vân tiên môn mấy cái thiếu niên thiên tài còn có Trần Lập Phong cháu cưng đều ở đây đảo nhỏ này ở trên, không biết là thật là giả, cho nên, chạy tới xem xem, không nghĩ tới lời đồn đãi lại là thật."

Tóc đỏ nam tu hai tròng mắt tỏa sáng, một bộ chiếm đại tiện nghi hình dáng.

"Ngươi muốn làm cái gì?" Trần Húc cau mày nói.

Xích Hỏa lão quái nhìn Trần Húc cười một tiếng, nói: "Nghe nói, ông nội ngươi rất thương ngươi à! Không biết, có thể cầm ngươi cùng ông nội ngươi đổi nhiều ít chỗ tốt, Trần thiếu gia, ngươi cũng quá không biết trân trọng, lại có thể chạy đến loại địa phương này tới."

Tiếng sấm ầm ầm, không ngừng vang, xích phát chàng trai hướng Tiêu Cảnh Đình động phủ phương hướng nhìn một cái, nói: "Không nghĩ tới chỗ này, chẳng những có mấy người các ngươi thiên tài, lại còn sẽ có người kết đan, phỏng đoán cũng là người Thanh Vân tiên môn, vừa vặn một khối sắp xếp."

Xích Hỏa lão quái tu vi kim đan hậu kỳ, ở Xích Hỏa lão quái xem ra, một người mới vừa tiến vào kim đan tu giả không đáng để lo, bất quá, để mặc cho cái này tu giả trưởng thành tiếp, sẽ không tốt.

"Nổ." Hứa Mộc An nói.

Hứa Mộc An ra lệnh một tiếng, Tiêu Tiểu Đông các người chia tới các tâm trận dưới, phát động công kích.

Trong trận pháp toát ra từng cái lôi châu, hướng Xích Hỏa lão quái nổ đã qua.

Hứa Mộc An xài thời gian dài như vậy bố trí một cái trận pháp, chính là vì phòng ngừa kim đan tu giả đến. Hứa Mộc An tự tin cái này đại trận, ngăn cản kim đan sơ kỳ một hai tháng dư sức có thừa, hết lần này tới lần khác tới nhân vật nhỏ kim đan hậu kỳ tu giả.

Hứa Mộc An ở trong đại trận chôn vào mấy trăm cái lôi diễm hột đào, nổ lên tới, oanh oanh liệt liệt, úy là nguy nga.

Xích Hỏa lão quái ban đầu không đem đại trận coi ra gì, bị công kích mới biết lợi hại.

Xích Hỏa lão quái tràn đầy tức giận tức giận mắng, mặc dù kim đan tu giả thân thể tố chất vô cùng cường hãn, nhưng là, lôi diễm hột đào bộc phát ra uy lực phi so tầm thường, Xích Hỏa lão quái không thể không tránh mũi nhọn.

Xích Hỏa lão quái ánh mắt quét qua Lôi Huyền cùng Tiêu Tiểu Phàm, cuối cùng ánh mắt rơi vào Trần Húc trên người.

Xích Hỏa lão quái lần này tới mục đích là giết Lôi Huyền cùng Tiêu Tiểu Phàm, cái này 2 người lớn lên, đối với ma đạo bất lợi, còn như Trần Húc sẽ là khống chế Trần Lập Phong rất tốt tiền đặt cuộc.

Xích Hỏa lão quái nhìn gần ngay trước mắt Trần Húc, rất muốn đem Trần Húc níu tới.

Tiêu Tiểu Đông cau mày, Xích Hỏa lão quái xem Trần Húc ánh mắt, để cho Trần Húc hết sức không thoải mái.

------oOo------

Chương 174: Rời đi Vân châu

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 174: Rời đi Vân châu
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Xích Hỏa lão quái lấy ra các loại pháp khí, không ngừng đánh trước đại trận, ở Xích Hỏa lão quái kéo dài công kích dưới, đại trận thay đổi lảo đảo lắc lư.

Mặc dù lớn trận lảo đảo lắc lư, nhưng là, tính dẻo thật tốt, cũng không vì là Xích Hỏa lão quái vật công kích, xuất hiện vấn đề lớn.

Từng đạo kim quang nổ mở, đậm đà thiên địa linh khí trút xuống, trong trận pháp Hứa Mộc An các người, nhất thời cảm giác thần thanh khí sảng mấy phần.

Kim đan tu sĩ thuận lợi kết thành kim đan sau đó, sẽ có một lần thiên địa linh khí tẩy rửa, lúc này, lưu lại ở kim đan tu sĩ người bên người, cũng có thể đạt được chỗ tốt.

"Cha biến thành kim đan, cha thành kim đan, cha muốn tới giúp chúng ta." Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy kích động nói.

Xích Hỏa lão quái nhìn Tiêu Tiểu Phàm kích động dáng vẻ, bật cười một tiếng, nói: "Cha ngươi lên cấp kim đan thì có thể làm gì, bất quá là một kim đan sơ kỳ mà thôi."

Đại trận lóe lên một hồi ánh sáng, rồi sau đó trong đại trận linh lực bị quất điều không còn một mống, trong đại trận còn dư lại lực lượng tập trung vào cùng nhau, lấy thế nhanh như chớp không kịp bịt tai, hướng Xích Hỏa lão quái oanh bay đi, mấy trăm viên lôi diễm hột đào đồng thời nổ tung, Xích Hỏa lão quái bị tung bay ra ngoài.

Tiêu Cảnh Đình vừa xuất quan, liền từ Hứa Mộc An trong tay nhận lấy đại trận quyền sử dụng.

Hứa Mộc An cùng Tiêu Cảnh Đình tâm ý tương thông, ở chớp mắt ở giữa liền hoàn thành đại trận quyền sử dụng chuyển đổi.

Tiêu Cảnh Đình vừa cầm quá lớn trận quyền sử dụng, lập tức phát động công kích, Xích Hỏa lão quái quá mức khinh địch, lập tức bị thua thiệt nhiều.

Gặp Xích Hỏa lão quái bị đại trận đánh bay, Tiêu Cảnh Đình không dám khinh thường, nhanh chóng truy kích đi lên.

"Đồ khốn." Xích Hỏa lão quái rống giận một tiếng, lấy ra hỏa vân phiên, hướng Tiêu Cảnh Đình huy động một chút.

Hỏa vân phiên là Xích Hỏa lão quái bổn mạng pháp khí, hỏa vân phiên trong cất giấu Xích Hỏa lão quái xài cực lớn tinh lực lục loại mấy loại linh hỏa, một cổ nồng nặc sóng nhiệt, hướng Tiêu Cảnh Đình đập vào mặt.

Tiêu Cảnh Đình cảm giác mình lập tức lọt vào núi lửa trong, có dũng khí cùng bí cảnh hỏa đạo cảm giác không sai biệt lắm.

Nhưng là, cái này cổ sóng nhiệt hiển nhiên nếu so với hỏa đạo vậy cổ sóng nhiệt mãnh liệt nhiều, Tiêu Cảnh Đình trên người thanh cương linh vận trúc chế thành pháp y, vững vàng bảo vệ Tiêu Cảnh Đình, nếu không phải là như thế, Tiêu Cảnh Đình cảm giác được mình phải bị đốt chết.

Tiêu Cảnh Đình hướng Xích Hỏa lão quái ném ra mười mấy tấm phù chú.

Xích Hỏa lão quái gặp ở hỏa vân phiên dưới, Tiêu Cảnh Đình lại còn có thể phát động công kích, không khỏi có chút kinh ngạc, trước kia cùng hắn đối địch kim đan sơ kỳ, vào sáng sớm hắn một kích dưới,

liền cầu xin tha thứ, Xích Hỏa lão quái âm thầm hối hận mình khinh địch, trọng thương dưới, không phát huy ra hỏa vân phiên toàn bộ uy lực.

Hứa Mộc An bảo vệ mấy cái tiểu nhân, đứng xa xa nhìn Tiêu Cảnh Đình cùng Xích Hỏa lão quái đại chiến.

Tiêu Tiểu Phàm cau mày, hướng Hứa Mộc An nhìn sang, nói: "Mẹ, cha có thể thắng sao?"

Hứa Mộc An cau mày, Tiêu Cảnh Đình có thể hay không thắng, hắn cũng không thể nói à! Tiêu Cảnh Đình bất quá mới lên kim đan, người ta nhưng mà uy tín lâu năm kim đan cường giả, bàn về chân nguyên hùng hậu trình độ, kinh nghiệm chiến đấu, Tiêu Cảnh Đình là xa không kịp đối phương.

Tiêu Cảnh Đình ném ra năm cây ngàn năm linh kiếm, hướng Xích Hỏa lão quái công đánh tới.

Xích Hỏa lão quái thấy Tiêu Cảnh Đình cầm ra linh kiếm, trong lòng càng kinh ngạc, ở hắn xem ra, Tiêu Cảnh Đình bất quá là mới vừa vào kim đan người mới, có lẽ liền pháp khí cũng chưa kịp tế luyện, kết quả người ta ra tay một cái chính là năm cây ngàn năm linh kiếm.

"Ngươi kết quả là người nào, trong bí cảnh nước luyện hồn, có phải hay không ngươi cầm?" Xích Hỏa lão quái hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lười để ý Xích Hỏa lão quái, gia tăng thế công.

Xích Hỏa lão quái là kim đan hậu kỳ, Tiêu Cảnh Đình cùng đối phương kém không ít, tốt tại đại chiến ban đầu, Tiêu Cảnh Đình liền lợi dụng pháp trận bị thương nặng đối phương, nếu không, Tiêu Cảnh Đình liền nguy hiểm.

"À!" Xích Hỏa lão quái kêu thảm một tiếng, "Thứ gì?"

Tiêu Cảnh Đình khóe miệng gợi lên vẻ mỉm cười, thầm nói: Thành.

Tiêu Cảnh Đình lên cấp kim đan lúc này hắn trước ở trong bí cảnh thu phục vương bò cạp, cũng lên cấp kim đan, mới vừa rồi thừa dịp cùng Xích Hỏa lão quái đấu lúc này Tiêu Cảnh Đình cố ý đem vương bò cạp thả ra.

Bị bò cạp đầu vàng đuôi đỏ cắn trúng, Xích Hỏa lão quái mặt thoáng chốc biến thành màu xanh.

Tiêu Cảnh Đình thừa dịp tự bạo mười mấy kiện pháp khí, trải qua bí cảnh một nhóm sau đó, Tiêu Cảnh Đình trên tay liền nhiều hơn rất nhiều pháp khí tang vật, một ít không dám bán đi tang vật, vừa vặn cầm đến tự bạo, đều là phẩm tương pháp khí tốt, bất quá, Tiêu Cảnh Đình nhìn không thuận mắt.

Xích Hỏa lão quái một chút ngã xuống, trên đất đã sớm chờ đợi đã lâu Hứa Mộc An, Tiêu Tiểu Đông các người chen nhau lên, rối rít hướng Xích Hỏa lão quái phát động công kích.

Xích Hỏa lão quái xem một đám trúc cơ đối với tự mình ra tay, tức giận thất khiếu bốc khói, hết lần này tới lần khác hổ xuống đồng bằng, đối mặt một đám trúc cơ, hắn lại có thể không có sức đánh trả.

Đáng thương Xích Hỏa lão quái tu vi kim đan hậu kỳ, cuối cùng nhưng chết ở trên tay mấy cái trúc cơ tu giả.

"Cha, hắn chết." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Cảnh Đình nhanh chóng từ Xích Hỏa lão quái trên tay lấy xuống nhẫn không gian, nói: "Nơi này không an toàn, chúng ta đi mau." Xích Hỏa lão quái có thể tìm tới nơi này, người khác cũng có thể, hơn nữa Xích Hỏa lão quái đã đoán được nước luyện hồn là hắn lấy đi, ở lại chỗ này nữa, có lẽ lần sau tới chính là nguyên anh tu giả.

Hứa Mộc An đem trên đảo luyện khí tu giả tập trung lại, cho mấy người một chút tài nguyên, để cho mỗi người bọn họ chạy thoát thân.

"Cha, các con đi nơi nào?" Tiêu Tiểu Đông nói.

"Ngươi không phải sớm đã có ý định sao? Dẫn đường đi." Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Tiêu Tiểu Đông lúng túng cười một tiếng, nhanh chóng chuyến đi liền truyền tống trận sở tại.

Tiêu Tiểu Phàm nhiệm vụ này, là Tiêu Tiểu Đông khuyến khích Tiêu Tiểu Phàm lãnh, trừ đảo Phù Phong chỗ hẻo lánh ra, còn có một cái, chính là cái này địa phương có một cái bỏ hoang truyền tống trận, đi thông không biết hải ngoại, đã bỏ hoang đã lâu, Tiêu Tiểu Đông cũng là tình cờ cùng Trần Húc đàm luận, lại đi thăm dò điển tịch mới biết.

Tiêu Tiểu Đông luôn cảm thấy ở bí cảnh bại lộ quá nhiều, vì vậy đã sớm nghĩ đường lui.

"Chính là chỗ này, đã sửa xong." Tiêu Tiểu Đông nói.

"Đi mau." Tiêu Cảnh Đình sắc mặt căng thẳng mấy phần nói.

Tiêu Tiểu Đông nhanh chóng lắp xong linh thạch, mấy người leo lên truyền tống trận, nhanh chóng chạy tới bên kia, Tiêu Cảnh Đình bị truyền đưa ra, liền nhanh chóng đem truyền tống trận cho phá hư, chỉ cần một bên truyền tống trận bị phá, bên kia liền không thể sử dụng.

Trần Húc nhìn Tiêu Cảnh Đình căng thẳng sắc mặt, nói: "Chú Tiêu, mới vừa là chuyện gì xảy ra sao?"

Tiêu Cảnh Đình cau mày, nói: "Hình như là người Âm Quỷ tông, tới một nguyên anh, còn có mấy kim đan."

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, lẩm bẩm: "Khá tốt chạy nhanh."

. . .

Tiêu Cảnh Đình các người chân trước mới vừa đi, chân sau mấy cái Âm Quỷ tông tu sĩ liền xuất hiện ở truyền tống trận sở tại.

"Truyền tống trận mới vừa có bị sử dụng qua dấu hiệu, bất quá, bây giờ đã không có."

"Trốn ngược lại nhanh." Một người vóc dáng gầy gò lão đầu, lạnh lùng nói, lão đầu nhìn qua giống như một hành tương tựu mộc cụ già, nhưng trên thực chất nhưng là cái xưng bá một phe cao thủ nguyên anh mộ cổ cụ già.

"Xích Hỏa lão quái chết, Xích Hỏa lão tổ dầu gì cũng là kim đan hậu kỳ, không nghĩ tới sẽ lật thuyền trong mương."

"Ở Xích Hỏa lão quái chết địa phương, phát hiện một cái đại trận, trong đại trận bố trí ở trên trăm cái lôi diễm hột đào, có thể xác nhận, người này cùng trong bí cảnh cướp đi nước luyện hồn người có liên quan."

"Tra được đối phương thân phận sao?"

"Ở chỗ này có Thanh Vân tiên môn một cái một linh căn đệ tử Tiêu Tiểu Phàm, còn có anh hắn, cha hắn, mẹ, còn có Lôi Huyền cùng Trần Lập Phong cháu trai Trần Húc, Tiêu Tiểu Đông cha, tựa hồ lên cấp kim đan."

"Tiêu Cảnh Đình, nghe là một nhân vật à! Không biết, Thanh Vân tiên môn đối với chuyện này biết không biết chuyện."

"Phái những người này ở chỗ này trông nom, một khi có người từ truyền tống trận đi ra, lập tức bắt."

. . .

Mộ cổ người già tới không bao lâu, Trần Lập Phong cũng chạy đến, 2 người đại đánh một trận, ra về chẳng vui.

Sau đó, Thiên Thần tông cũng tới người, Thiên Thần tông người tới, cùng canh giữ ở truyền tống trận cạnh người cũng xảy ra đại chiến, chém giết một trận, cuối cùng người Âm Quỷ tông biến mất bóng dáng, Thiên Thần tông người canh giữ ở tại chỗ.

Tiêu Cảnh Đình giết Xích Hỏa lão quái tin tức nhanh chóng truyền ra.

Cừu Vân cau mày, nói: "Những người này có phải điên rồi hay không à! Tiêu Cảnh Đình mới bất quá là trúc cơ tu vi, làm sao biết giết Xích Hỏa lão quái."

"Cũng chưa chắc không phải thật." Mục Vân nói , "Tin tức ở trên nói, Tiêu Cảnh Đình lên cấp kim đan."

Cừu Vân đã sớm biết Tiêu Cảnh Đình không đơn giản, lại không nghĩ rằng đối phương nhanh như vậy lên cấp kim đan, "Nước luyện hồn, thật ở tên kia trên tay sao?"

"Ở Xích Hỏa lão quái bỏ mình đất, phát hiện số lớn lôi diễm hột đào sử dụng qua dấu hiệu, nước luyện hồn thật có khả năng ở ở trên tay hắn." Mục Vân nói.

Cừu Vân híp mắt, nói: "Khá tốt tên nầy chạy nhanh, nếu không, coi như hắn là kim đan, chỉ sợ cũng phải cho người xé thành mảnh vụn."

Mục Vân thầm nghĩ: "Đúng vậy! , Tiêu Cảnh Đình là thông qua truyền tống trận rời đi, cái đó truyền tống trận, tựa hồ truyền tống khoảng cách cực xa."

Cừu Vân lắc đầu một cái, nói: "Chính hắn đi cũng là phải, lại có thể

đem Trần tiền bối cháu trai nhỏ cũng mang đi, chọc cho Trần tiền bối đại phát lôi đình, cùng người Âm Quỷ tông đại đánh một trận."

"Loại tình huống đó dưới, hắn cũng chỉ có thể đem Trần Húc mang đi à!" Mục Vân nói.

Cừu Vân gật đầu một cái, nói: "Nói cũng phải."

. . .

"Sư huynh, ngươi nói đây là chuyện gì xảy ra à?" Khúc Đào hỏi.

Lưu Tấn Vinh cười khổ một cái, nói: "Ngươi hỏi ta, ta đi hỏi ai đây à!"

"Tiêu sư huynh hắn thật lên cấp kim đan?" Khúc Đào cau mày, Thanh Vân tiên môn đi bí cảnh người trong, Tiêu Cảnh Đình một chút cũng không bắt mắt, đột nhiên nghe được nói, một mực cùng mình người khoác lác, lại là trong bí cảnh ẩn núp cường giả thần bí, Khúc Đào luôn có loại cảm giác hoang đường.

Lưu Tấn Vinh cũng kinh ngạc rất, Xích Hỏa lão quái bị giết sau đó, tông môn trưởng bối mấy lần tìm hắn đi hỏi mà nói, hỏi hắn đối với Tiêu Cảnh Đình hiểu rõ nhiều ít.

Lưu Tấn Vinh đối với Tiêu Cảnh Đình ấn tượng rất nhạt, hai bên mặc dù có qua mấy mặt duyên, nhưng là, Lưu Tấn Vinh vẫn cảm thấy Tiêu Cảnh Đình chỉ là một tu giả bình thường, còn có chút không tự lượng sức, trúc cơ trung kỳ liền chạy tới trong bí cảnh, còn mang trúc cơ sơ kỳ con trai.

Nghe nói, Tiêu Cảnh Đình đã trúc cơ hậu kỳ, Lưu Tấn Vinh suy nghĩ mình ước chừng là nhìn lầm, người ta đều lên cấp kim đan, trước tự nhiên hẳn không phải là trúc cơ trung kỳ tu vi, khẳng định cũng sớm đã trúc cơ đại viên mãn, bên người cất giấu như thế một vị cao nhân, mình nhưng không có cảm giác, Lưu Tấn Vinh tối tăm giác mình chân thực có mắt không tròng.

Khúc Đào vốn cảm thấy Tiêu Cảnh Đình đáng tiền cũng chính là hắn là Tiêu Tiểu Phàm ba thân phận, kết quả, tên nầy nghe nói chính là ở trong bí cảnh khuấy gió khuấy mưa người thần bí, hơn nữa, bây giờ còn kết thành kim đan.

Lưu Tấn Vinh thở ra một cái, nói: "Nghe nói Xích Hỏa lão quái cũng chết tại đây người trên tay, tên nầy nếu là không lên cấp kim đan, nơi nào có thể giết Xích Hỏa lão quái à!"

Khúc Đào gãi đầu một cái, nói: "Tiêu sư huynh, hắn thật như thế cường hãn."

Lưu Tấn Vinh gật đầu một cái, nói: "Chỉ sợ là, bây giờ thật là nhiều thế lực đều ở đây tìm hắn, ta nghe nói ong hoàng kim ổ cũng là hắn sao."

Khúc Đào: ". . ."

------oOo------

Chương 175: Rời đi sau đó

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 175: Rời đi sau đó
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

"Trần tiền bối, lệnh tôn người hiền tự có thiên tướng, không có việc gì." Thanh Vân tiên môn lão tổ Đông Thành Dương có chút bất đắc dĩ nói.

Trần Húc mất tích sau đó, Trần Lập Phong trước cùng người Âm Quỷ tông đánh một trận, lại cùng Thiên Thần tông người đánh một trận, rồi sau đó tìm tới Thanh Vân tiên môn.

"Tiêu Cảnh Đình cái này tên khốn kiếp, hắn phải rời khỏi, mình rời đi liền tốt, tại sao phải mang tiểu Húc." Trần Lập Phong mặt đầy bất mãn nói.

Đông Thành Dương cười khổ một cái, nói: "Tình hình lúc đó, Tiêu Cảnh Đình mang đi lệnh tôn, cũng là vì lệnh tôn tốt."

Trần Lập Phong hừ lạnh một tiếng, nói: "Nói cho dễ nghe." Từ Trần Húc tiếp xúc Tiêu Cảnh Đình một nhà sau đó, hắn người ông này ở Trần Húc trong lòng đều phải đứng dựa bên, cái đó Tiêu Tiểu Đông cũng không biết cho Trần Húc đổ cái gì mê hồn thang, hù dọa nhà mình cháu trai đối với hắn nói gì nghe nấy.

Trần Lập Phong híp mắt, Tiêu Cảnh Đình từ trong bí cảnh mang đi nước luyện hồn, nhà mình cháu hẳn là biết một chút, coi như không biết, cũng hẳn đoán được một ít, nhưng mà, cháu trai sau khi trở về, lại có thể nói đều không nói.

"Đối với Tiêu Cảnh Đình, ngươi kết quả hiểu rõ nhiều ít?" Trần Lập

Phong nói.

"Rất xấu hổ, ta thật giải trừ không thể so với các ngươi nhiều hơn thiếu." Đông Thành Dương có chút lúng túng nói.

Nghe nói, Tiêu Cảnh Đình giết xích phát lão quái sau đó, Đông Thành Dương quả thực giật mình một cái, Đông Thành Dương hỏi thăm một chút tông môn kim đan tu giả, lại có thể không có mấy người quen thuộc người này.

Đông Thành Dương điều tra một chút, biết người này là Tiêu Tiểu Phàm cha, Tiêu Tiểu Phàm nhập môn mấy năm sau, Tiêu Cảnh Đình mang người một nhà tìm tới, ở vườn linh dược trong môn làm việc vặt, tông môn cao tầng trừ Cừu Vân, những người khác cùng hắn tiếp xúc không nhiều, lần này vì vào bí cảnh, Tiêu Cảnh Đình mới trở thành người tông môn.

"Tiêu Cảnh Đình hắn là mấy linh căn?" Trần Lập Phong hỏi.

"Ba linh căn." Đông Thành Dương không chút nghĩ ngợi nói.

Tiêu Cảnh Đình tiến vào tông môn sau đó, tông môn liền đối với hắn tiến hành tư chất kiểm tra, Đông Thành Dương nguyên bản không biết, Tiêu Cảnh Đình "Thanh danh lan xa" sau đó, Đông Thành Dương cố ý tra xét mới biết.

Trên thực tế, gần đây tới hỏi Tiêu Cảnh Đình tình huống xa không dứt Trần Lập Phong một cái.

"Là ba linh căn." Trần Lập Phong nhớ Trần Húc nói qua, Tiêu Tiểu Đông cha mẹ mới đã sớm sinh Tiêu Tiểu Đông, tính được Tiêu Cảnh Đình nhiều nhất cũng chỉ ba mươi, ba mươi tuổi liền kim đan, tiến độ này, ở đó chút một linh căn thiên tài tu giả trên người còn nói đã qua, nhưng là ở một cái ba linh căn trên người, liền có chút kỳ quái.

Tiểu Húc tẩy linh đan là Tiêu Tiểu Đông cho, Trần Lập Phong có thể không tin, Tiêu Tiểu Đông sẽ bỏ mấy làm người, tương đối có thể là,

đối phương tìm được không ít tẩy linh đan, vừa vặn có dư thừa, dư thừa liền cho mình cháu trai.

Trần Lập Phong khẽ thở dài một hơi, nói: "Thôi, con cháu tự có con cháu phúc." Trần Lập Phong cảm thấy cháu trai từ trải qua hầm mỏ sự việc sau đó, thì trở nên rất bất đồng, đặc biệt có chủ ý.

"Vân châu bên này, chính ma 2 món tranh nhau, lệnh tôn ở lại chỗ khác lịch luyện một chút cũng tốt." Đông Thành Dương nói.

Trần Lập Phong thở dài một cái, tràn đầy lo lắng nói: "Bọn họ những người này, cũng không qua trúc cơ, đi những địa phương khác, còn không biết có thể hay không đứng lại chân."

"Có chim ưng che chở, ưng non luôn là chưa trưởng thành, Trần tiền bối cũng là thời điểm buông tay, có lẽ lệnh tôn ngày nào trở lại, sẽ cho ngài một cái ngạc nhiên mừng rỡ đâu!" Đông Thành Dương trấn an nói.

Trần Lập Phong hừ lạnh một tiếng, nói: "Thật vất vả từ bí cảnh đi ra, kết quả, lại chạy, cái đó truyền tống trận cũng không biết thông hướng địa phương nào." Tiêu Cảnh Đình nếu là thông minh, trong thời gian ngắn, hẳn sẽ không trở lại, Tiêu Cảnh Đình không trở lại, hắn cháu trai cũng chỉ không về được.

. . .

Vô Song tông.

"Nghe nói không? Trần Húc đi theo Tiêu Cảnh Đình người một nhà, ngồi truyền tống trận rời đi Vân châu, không biết chạy đi nơi nào."

"Nghe nói Tiêu Cảnh Đình chính là trong bí cảnh, giết Âm Quỷ tông không ít người, còn đoạt Thiên Thần tông chí bảo người."

"Tiêu Cảnh Đình đi ra bí cảnh sau đó, lên cấp kim đan, giết thành danh đã lâu Xích Hỏa lão tổ, Thanh Vân tiên môn còn có như thế số

1 nhân vật hung ác, trước kia cũng không có nghe nói."

"Có thể sinh ra Tiêu Tiểu Phàm như vậy cái thiên tài, cha không tầm thường một ít, cũng không có cái gì."

Kiều Tường nghe mấy cái sư huynh đệ nói chuyện, trong lòng bực bội hoảng.

Kiều Tường cùng Trần Húc ở trong bí cảnh theo qua mấy lần mặt, Kiều Tường căn bản không đem Trần Húc bên người Tiêu Cảnh Đình các người coi ra gì, chỉ làm mấy người là theo ở Trần Húc phía sau chân chó, bây giờ nghe Tiêu Cảnh Đình " công lao vĩ đại", Kiều Tường nhất thời có dũng khí thế giới hỏng mất cảm giác.

Lạc Vũ Đình cúi đầu, thầm nói: Khó trách Trần Húc ở trong bí cảnh, mỗi lần cũng có thể trở lui toàn thân, nguyên lai dính Tiêu Cảnh Đình quang, Trần Húc nhất định là sớm biết Tiêu Cảnh Đình lợi hại, cho nên, mới không chút do dự từ bỏ ông nội hắn cho hắn tìm những người đó.

"Kiều sư huynh, ngươi gặp qua Tiêu Cảnh Đình sao? Người này là không phải đặc biệt lợi hại à!" Một người tu sĩ hỏi.

Kiều Tường liếc mắt, nói: "Không nhìn ra lợi hại, chỉ nhìn ra hèn yếu." Kiều Tường làm sao hồi tưởng, thế nào cảm giác Tiêu Cảnh Đình chính là một ngoan ngoãn chân chó, Kiều Tường hết sức hoài nghi, Thiên Thần tông cùng Âm Quỷ tông có phải hay không nghĩ sai rồi, Tiêu Cảnh Đình người như vậy, nơi nào có một chút cao nhân dáng vẻ.

"Nhìn dáng dấp, Tiêu Cảnh Đình tên nầy cất giữ rất sâu à!"

"Tiêu Cảnh Đình trong thời gian ngắn, hẳn sẽ không trở về." Kiều Tường nói.

Lạc Vũ Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Âm Quỷ tông cùng Thiên Thần tông người đều ở đây tìm hắn, hắn muốn dám xuất hiện,

vậy nhất định sẽ bị người lột da tháo xương."

. . .

Truyền tống trận bên này.

Lôi Huyền nhìn Tiêu Cảnh Đình, mấy lần muốn nói lại thôi.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Lôi Huyền, bĩu môi, nói: "Muốn nói gì cứ nói đi."

Lôi Huyền chà xát tay, nói: "Chú Tiêu, cái đó tóc đỏ lão quái vật nói ngươi lấy được nước luyện hồn, ngươi thật đạt được luyện hồn không?"

Tiêu Cảnh Đình lấy ra mấy lon nước luyện hồn, hướng về phía mấy người nói: "Cái này các ngươi cầm đi phân đi."

Trần Húc cùng Tiêu Cảnh Đình các người tiếp xúc lâu, đã sớm đoán được một ít, nhưng là, xem Tiêu Cảnh Đình thật cầm ra nước luyện hồn, vẫn là rất kinh ngạc.

Lôi Huyền mở to mắt, miệng giương thật to, "Chú Tiêu, chú thật là thật lợi hại, không nghĩ tới lần này bí cảnh thực tập, lớn nhất người thắng, lại là ngươi à! Chú Tiêu, chú thật sẽ buồn bực phát đại tài."

Tiêu Cảnh Đình liếc mắt, có chút ủ rủ nói: "Chớ nói nhảm, ngươi chú Tiêu nghèo trước đâu, phát tài còn sớm đây."

Lôi Huyền nhìn Tiêu Cảnh Đình an ủi, nói: "Chú Tiêu, chú đừng ủ rủ, ngài hồng phúc tề thiên, sớm muộn sẽ phát tài."

Tiêu Cảnh Đình đem một viên đan dược giao cho Lôi Huyền, nói: "Đây là tẩy linh đan, ngươi có muốn không?"

Lôi Huyền nới rộng ra mắt, nói: "Muốn à! Muốn à!" Sấm gió linh căn không tệ, nhưng là, nơi nào so ở trên một thuộc tính lôi linh căn à!

"Chú Tiêu, chú rốt cuộc lấy được rồi mấy viên tẩy linh đan à!" Trần Húc nhìn Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Tiêu Cảnh Đình thở dài, nói: "Cũng ít một chút, liền tám viên mà thôi."

Trần Húc: ". . ." Tám viên, còn ít một chút.

"Vậy chú Tiêu, chú bây giờ là một linh căn?" Trần Húc hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Ta bây giờ một linh căn mộc thuộc tính."

Hứa Mộc An là một linh căn thuộc tính lửa, Tiêu Tiểu Đông là một linh căn mộc thuộc tính, Tiêu Tiểu Phàm vốn là một linh căn không dùng được, Tiêu Tiểu Tấn cũng là ba linh căn, tắm xuống là một linh căn thủy thuộc tính.

Lôi Huyền nuốt nước miếng một cái, hướng Trần Húc nhìn sang, nói: "Trần thiếu, ngươi có phải hay không cũng là một linh căn?"

Trần Húc gật đầu một cái, hắn ăn đan dược sau đó, là một linh căn kim loại tính.

Lôi Huyền gãi đầu một cái, Tiêu Cảnh Đình được nhiều thuốc viên như vậy, nhất định là có Hứa Mộc An cùng Tiêu Tiểu Đông phần, cũng không thiếu được Tiêu Tiểu Tấn, cho nên, bây giờ chỗ này chỉ sợ chỉ có hắn một người không phải một linh căn, Lôi Huyền nuốt nước miếng một cái, cảm nhận được một cỗ cảm giác nguy cơ, hắn cũng không thể bị đám người này bỏ rơi xa à!

Trần Húc nhìn Tiêu Cảnh Đình, không nhịn được lòng hiếu kỳ, nói: "Chú Tiêu, chúng ta ở hoa phồn tinh trên đảo nhỏ, gặp ong hoàng kim bạo động, ngươi có phải hay không đã làm chút gì?"

Tiêu Cảnh Đình cảm thấy nếu đã bại lộ, vậy cũng không quan tâm

những cái kia điểm, "Trộm bọn họ một chút mật ong, kết quả, những cái kia ong mật liền bạo động."

"Cho nên ong chúa sữa ong chúa, cũng là ngươi. . ."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Lôi Huyền kinh ngạc trợn to mắt, nói: "Chú Tiêu, đó cũng là ngài làm à!"

Khúc Đào sau khi trở về, có cùng rất nhiều người nói tới trong bí cảnh kiến thức, lúc ấy thì đề cập tới trộm ong kẻ gian, chẳng qua là Lôi Huyền chỉ làm nghe câu chuyện, căn bản không nghĩ tới câu chuyện nhân vật chính ngay tại bên cạnh mình.

Tiêu Cảnh Đình hướng Lôi Huyền các người nhìn một cái, nói: "Có rãnh rỗi, cho các ngươi làm mật ong bánh ngọt ăn."

Lôi Huyền nuốt nước miếng một cái, dùng ong hoàng kim mật ong làm bánh ngọt, quá xa xỉ đi, bất quá, nghe thật là mê người à!

"Ong hoàng kim mật ong có thể giúp đột phá, bất quá, các ngươi bây giờ đều là một linh căn, không cần quá mức mượn ngoại lực." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Tiểu Tấn kéo kéo Tiêu Cảnh Đình ống quần, nói: "Cha, cha có ong hoàng kim mật ong sao? Cho điểm ta à! Ta thịt nướng lúc này có thể dùng."

Tiêu Cảnh Đình nhìn giương mắt Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Được rồi."

Trần Húc tràn đầy cổ quái nhìn Tiêu Cảnh Đình, thầm nghĩ: Coi như ông nội, cũng không có như vậy xa xỉ, cứ như vậy, đi theo chú Tiêu, cũng không có cái gì không tốt.

"Nơi này đến tột cùng là đâu à!" Tiêu Cảnh Đình lẩm bẩm.

Trần Húc lắc đầu một cái, nói: "Không biết, chúng ta hẳn không ở Vân châu."

Tiêu Tiểu Đông từ trong tài liệu hiểu được, đảo Phù Phong truyền tống trận, bỏ hoang đã lâu, trong điển tịch cũng không có cụ thể nói sẽ đi thông nơi nào, nhưng là, hẳn cách Vân châu rất xa là được.

Tiêu Cảnh Đình ở trong lòng hài lòng gật đầu một cái, không phải liền tốt, trước bại lộ quá nhiều, gần đây vẫn là khiêm tốn một chút tốt.

Tiêu Cảnh Đình đem bị phá hư truyền tống trận cho che chở đứng lên, suy nghĩ sau này nếu có cơ hội, hắn còn muốn đem truyền tống trận tu bổ một chút.

Tiêu Cảnh Đình các người dò xét một vòng, phát hiện truyền tống trận ở địa phương đó là một hoang đảo, thỉnh thoảng Tiêu Cảnh Đình các người sẽ gặp tới trên đảo đánh cá ngư dân, từ vậy đưa tới ngư dân trong miệng, Tiêu Cảnh Đình biết, chỗ này là do hơn ngàn cái đảo tạo thành, tên là đảo Tinh Vân, bị một cái kêu là thương minh thế lực khống chế.

Thương minh là một cái do mười hai gia tộc tạo thành siêu cấp thế lực, cái thế lực này trong bây giờ tổng cộng có ba cái nguyên anh tu giả.

Tạo thành thương minh mười hai cái gia tộc lớn có lớn có nhỏ, hơn nữa cũng không phải là một thành không đổi, cách mỗi trăm năm, thương minh sẽ tiến hành một lần bình chọn, thế lực không đủ gia tộc sẽ bị loại bỏ ra thương minh, do mới quật khởi gia tộc trên đỉnh.

Trong 12 gia tộc lớn, lấy Tạ, Tào, Miêu 3 nhà nhất là vô cùng kiên cố, 3 nhà có một cái nguyên anh tu giả.

Tiêu Cảnh Đình hỏi qua rồi Trần Húc cùng Lôi Huyền, 2 người cũng bày tỏ chưa từng nghe qua Vân châu có như vậy thế lực, như vậy

chứng minh, bọn họ quả thật không có ở đây Vân châu.

------oOo------

Chương 176: Nghỉ ngơi

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 176: Nghỉ ngơi
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Cảnh Đình dẫn mấy người, ở một cái mô hình nhỏ trên đảo cho mướn một cái vắng vẻ đỉnh núi cư ở lại.

Nghỉ ngơi Tiêu Cảnh Đình kiểm tra một chút Xích Hỏa lão quái nhẫn không gian, tràn đầy thất vọng nói: "Xích Hỏa lão quái, quá nghèo, hắn nhẫn không gian bên trong chỉ có chừng mười viên thượng phẩm linh thạch cùng ba chục ngàn trung phẩm linh thạch."

Tiêu Tiểu Phàm bẻ ngón tay tính toán một chút, nói: "Cha, thật giống như không ít."

Tiêu Cảnh Đình liếc mắt, nói: "Con biết cái gì à! Người ta Xích Hỏa lão quái là thành danh nhiều năm kim đan lão tổ, vẫn là kim đan hậu kỳ, cách nguyên anh cũng chỉ có một bước xa, cái này người bình thường nhẫn không gian bên trong, có nhiều linh thạch như vậy tự nhiên không tệ, nhưng là, như thế cái lão quái vật, cũng có chút mất mặt."

"Phải biết, cha con xuất thân nhưng mà một trăm thượng phẩm linh thạch à! Hơn nữa, cha con là ở trúc cơ lúc này liền giá trị con người một trăm thượng phẩm linh thạch, bây giờ thành kim đan, xuất thân lại được tăng gấp đôi."

Tiêu Tiểu Phàm nháy mắt một cái, bị Tiêu Cảnh Đình hù dọa sửng sốt một chút.

Lôi Huyền nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Chú Tiêu, cũng không ít, Xích

Hỏa lão quái nơi nào có thể cùng ngươi so à! Ngài hồng phúc tề thiên, phi người bình thường có thể mong đợi đạt tới à!"

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Đúng vậy!"

Tiêu Cảnh Đình thở dài một cái, thầm nghĩ: Là không ít, bất quá hắn gánh vác nặng à! Liên lụy người khác, còn có đám kia bò cạp đầu vàng đuôi đỏ cùng ong hoàng kim, nuôi đứng lên cũng rất tốn sức, càng không cần phải nói trong không gian hoa hoa thảo thảo, hắn thực lực tăng lên, yêu cầu linh thảo phẩm chất cũng tương ứng tăng lên.

Hứa Mộc An lắc lắc trong tay hỏa vân phiên, nói: "Pháp khí này không tệ, bán đi, hẳn trị giá khá hơn chút linh thạch."

Lôi Huyền vội vàng lắc đầu một cái, nói: "Cô Hứa, không thể bán."

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Cô Hứa, pháp khí này là Xích Hỏa lão tổ bổn mệnh pháp bảo, Xích Hỏa lão tổ là pháp khí này hao phí nhiều tâm huyết, bán đáng tiếc."

Hứa Mộc An huy động một chút trên tay pháp khí, nói: "Pháp khí này là không tệ."

Trần Húc gật đầu một cái, trịnh trọng nói: "Đó là đương nhiên, Xích Hỏa lão quái xài mấy trăm năm thời gian thu thập linh hỏa, hắn một thân bản lãnh, hơn nửa đều ở đây cái này hỏa vân phiên trên, mặc dù Xích Hỏa lão quái tìm linh hỏa phẩm tương đều không phải là cao cấp, nhưng là, số lượng không thiếu, tập trung ở cùng nhau, uy lực phi so tầm thường."

"Tương đối đáng tiếc là, đây là Xích Hỏa lão quái bổn mệnh pháp bảo, người ngoài sử dụng, nhiều lắm là có thể phát huy ra pháp bảo này tầng 7 uy lực, bất quá, cô Hứa, ngươi ở kim đan trung kỳ trước kia, pháp khí này đều là đủ dùng."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Nghe không tệ."

Tiêu Cảnh Đình đám người ở thuê ở đỉnh núi ở lại, Tiêu Tiểu Phàm ở đỉnh núi lung lay một vòng, lại có thể phát hiện một cái mô hình nhỏ linh thạch mỏ, đem Tiêu Cảnh Đình kích động quá sức.

Tiêu Cảnh Đình mừng rỡ ngược lại không phải là bởi vì là linh thạch mỏ ở giữa linh thạch nhiều, mà là nhớ lại con trai nhỏ có như thế cái ra đa chức năng, cảm thấy lấy sau có thể thật tốt mở rộng lợi dụng, có lẽ có thể nhanh chóng làm giàu.

Tiêu Cảnh Đình quyết định ở trên đảo cư trú một đoạn thời gian, cùng trên tay linh thạch xài hết, làm tiếp dự định.

Từ Tiêu Cảnh Đình ở trên đảo định cư xuống sau đó, cách tam soa ngũ, Tiêu Cảnh Đình ở đỉnh núi sẽ xuất hiện kim đan lôi kiếp.

Vì để tránh cho dụ cho người nhìn chăm chú, Tiêu Cảnh Đình thiết trí một cái to lớn ảo trận, vặn vẹo loại này khí tượng.

Tiêu Cảnh Đình từ bí cảnh mang ra ngoài bò cạp đầu vàng đuôi đỏ cùng ong hoàng kim có khá hơn chút đều đã đến lên cấp bên bờ, chẳng qua là bị giới hạn trong bí cảnh cấm chế, mới không cách nào lên cấp, đi theo Tiêu Cảnh Đình sau khi đi ra, rối rít đột phá những ràng buộc, tiến vào kim đan.

Tiêu Tiểu Phàm nhìn trong bầu trời lôi kiếp, nói: "Ba côn trùng, lại lên cấp kim đan, anh , anh gà núi làm sao còn không lên cấp à! Nó ăn nhiều như vậy, còn không lên cấp."

Gà hoa nhỏ tràn đầy khinh bỉ nhìn Tiêu Tiểu Phàm một cái, bày tỏ đám kia hàng rác rưởi sắc, lên cấp cũng không cách nào cùng được trời ưu đãi nó so sánh.

Tiêu Tiểu Đông thở dài, nói: "Nó nói là bị ta liên lụy, Hoa Hoa muốn lên cấp kim đan, ít nhất phải cùng ta trúc cơ đại viên mãn."

"Là như vậy à! Vậy ca ca ngươi phải cố gắng lên à! Bất quá, ta cảm

thấy núi này gà, chỉ là tìm một cái cớ." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Ta cũng như vậy cảm thấy."

Gà hoa nhỏ thẹn quá thành giận nhìn 2 người, khặc khặc kêu loạn.

"Cha những cái kia bò cạp đầu vàng đuôi đỏ đào mỏ rất lợi hại, ông anh ngươi cái này gà có thể hay không đào mỏ à! Không bằng, để cho nó đi đào mỏ, phế vật lợi dụng mà, ngươi xem nó cả ngày ăn nhiều như vậy, còn không làm chuyện, cả ngày giống như một đại gia vậy." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Gà hoa nhỏ nổi giận đùng đùng hướng Tiêu Tiểu Phàm phun một hớp lớn lam sương mù, tha đi Tiêu Tiểu Phàm trên tay thịt nướng.

"Đồ khốn." Tiêu Tiểu Phàm tức giận mắng.

"Mau ăn, mau ăn, ăn xong rồi, chúng ta đi ra ngoài săn yêu." Trần Húc hứng thú ngẩng cao nói. Trần Húc cảm thấy chỗ này không tệ, không có ai biết hắn là ai, liền không có người muốn bắt giữ hắn uy hiếp ông nội, giống vậy cũng không có ai bởi vì là ông nội hắn quan hệ, đối với hắn hết sức sợ sệt.

"Trần thiếu, không nghĩ tới ngươi như thế thích đánh nhau à!" Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy kinh ngạc nói.

Trần Húc cười một tiếng, nói: "Rất có ý tứ à! Hơn nữa, còn có thể được lợi linh thạch." Trở thành một linh căn sau đó, Trần Húc tu vi lên cao cực nhanh, lo lắng cảnh giới không yên, Trần Húc rất tích cực tham dự săn giết yêu thú hành động.

Trên đảo có một cái thương minh chi nhánh, săn được yêu thú sau đó, bọn họ cũng đi cái đó trong cửa hàng đưa, đối phương cho giá cả coi như công đạo.

. . .

Thương minh Diệp gia chi nhánh.

"Tiểu thư, bọn họ tới." Cả người áo xanh phụ nữ trung niên hướng về phía một bên nữ tu nói.

Diệp Cẩn Lan nhìn lầu dưới Tiêu Tiểu Phàm các người, nói: "Dì Phương, chính là mấy cái này?"

Diệp Phương gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, mấy cái này tu giả, thường xuyên đến bán yêu thú hài cốt, thực lực dáng vẻ cũng không tệ."

Diệp Cẩn Lan nhìn dưới đáy mấy cái tu giả, nói: "Nhìn qua, tuổi tác cũng không lớn."

Diệp Phương gật đầu một cái, nói: "Đừng xem tuổi tác cũng nhỏ, nhưng là, cái này bốn cái tất cả đều đến trúc cơ trung kỳ, tư chất khẳng định không bình thường, trong gia tộc thiên tài tu giả, cũng kém hơn mấy người này."

Diệp Cẩn Lan lắc đầu một cái, nói: "Vậy cũng không nhất định, có lẽ là dùng đan dược thúc giục đi lên, nếu là dùng đan dược thúc giục đi lên, muốn kết đan khó khăn."

"Vậy mấy tên tiểu quỷ, không giống như là dùng đan dược thúc giục đi lên, phái ta đi theo dõi người, đám người này đều rất có thể đánh, hơn nữa, trên người pháp khí cũng rất lợi hại, muốn đến sau lưng có người, hơn nữa người sau lưng không kém." Diệp Phương nói.

"Biết tên này lai lịch sao?" Diệp Cẩn Lan hỏi.

Diệp Phương lắc đầu một cái, nói: "Còn không có, cái này một nhóm người, ta nhìn chòng chọc rất lâu, bọn họ là đột nhiên xuất hiện, xuất hiện sau đó, ngay tại trên đảo cho mướn cái đỉnh núi."

"Từ đám người này vào ở sau đó, bọn họ vào ở đỉnh núi liền thường có kim quang nhô ra, có tu giả hoài nghi khác thường bảo xuất thế,

len lén lặn đi vào, kết quả, không là chết, sẽ để cho người cho đánh ra. Có cái kim đan trung kỳ tu giả, tựa hồ cũng muốn đi vào tìm tòi nghiên cứu một phen, kết quả, tiến vào liền không đi ra, trên đảo chắc có cao thủ."

Diệp Cẩn Lan suy nghĩ một chút, nói: "Lại khảo sát một chút, xem xem những thứ này tiểu quỷ người phía sau màn, có phải là thật hay không đáng giá lôi kéo."

Diệp Phương gật đầu một cái, nói: "Cũng tốt."

Diệp Cẩn Lan nhìn dưới đáy mấy cái tu giả, Tiêu Tiểu Đông giống như là cảm ứng được cái gì, ngẩng đầu hướng trên lầu người nhìn sang.

Diệp Cẩn Lan cau mày, Trần Húc kéo một cái Tiêu Tiểu Đông ống tay áo, nói: "Chúng ta đi thôi."

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: " Được."

"Dì Phương, mới vừa vậy tên tiểu quỷ, tựa hồ phát hiện ta." Diệp Cẩn Lan nói.

Diệp Phương cười một tiếng, nói: "Nhìn dáng dấp, tiểu quỷ kia linh hồn lực không thấp."

. . .

"Trở về?" Tiêu Cảnh Đình nhìn mấy tên tiểu quỷ nói.

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Cha, cha lại phải tắm à!"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Có muốn đi chung hay không ngâm à!"

Tiêu Tiểu Phàm vội vàng lắc đầu một cái, bày tỏ không cần. Tiêu

Cảnh Đình dùng thuốc thang, Tiêu Tiểu Phàm cũng ngâm qua, cua thống khổ dị thường, Tiêu Tiểu Phàm rót một lần sau đó, cũng không muốn lại rót.

Tiêu Cảnh Đình đã tu luyện Thiên Ma luyện thể quyết một đoạn thời gian, pháp quyết này thật không phải là người luyện, luyện đứng lên thống khổ cực độ, hơn nữa, tu luyện môn pháp quyết này cần đại lượng tài nguyên, tùy tiện phối hợp cái thuốc nước, liền cần mấy trăm loại linh dược, Tiêu Cảnh Đình nếu không phải là có ngọc bội không gian, căn bản cũng không dám nghĩ luyện công pháp này.

Mặc dù thống khổ, bất quá, nghĩ đến hóa thần, Tiêu Cảnh Đình lại động tâm không dứt.

Tiêu Cảnh Đình đem pháp quyết thác ấn cho những thứ khác mấy tên tiểu quỷ, trừ Lôi Huyền đối với môn công pháp này có hứng thú ra, những người khác cũng tỏ ra ít hứng thú, Trần Húc bày tỏ, nếu muốn đem Thiên Ma luyện thể quyết tu luyện tới đại thành so hóa thần còn khó hơn, môn công pháp này, chân thực có chút gân gà.

"Cha, con cảm thấy luôn có người nhìn chằm chằm chúng ta, chúng ta đi ra ngoài săn thú lúc này ta luôn cảm thấy có người ở vừa ngắm nhìn." Tiêu Tiểu Đông nói.

"Các ngươi như thế ưu tú, bị để mắt tới cũng là không thể tránh." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Cha, mấy ngày nay thật giống như không người len lén xem tiến vào, cũng không có người đưa tới cửa bị đòn." Tiêu Tiểu Phàm khá có chút tiếc nuối nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Từ lần trước hắn đem lén chạy tiến vào cái đó kim đan trung kỳ thủ tiêu sau đó, hắn đỉnh núi này liền thanh tịnh không thiếu.

Tương đối đáng tiếc là, cái đó kim đan trung kỳ, so với trước đó

Xích Hỏa lão quái, còn nghèo hơn ở trên không thiếu, lấy được cái đó kim đan trung kỳ nhẫn không gian sau đó, Tiêu Cảnh Đình cảm thấy hắn có lẽ hiểu lầm Xích Hỏa lão quái, Xích Hỏa lão quái đã coi là giàu có, so Xích Hỏa lão quái nghèo kim đan nơi nơi.

Vì che giấu thuộc hạ chuyện những yêu thú kia lên cấp kim đan, Tiêu Cảnh Đình bố trí một cái to lớn ảo trận, đáng tiếc ảo trận cũng không thể hoàn toàn che giấu thuộc hạ những tên kia lên cấp kim đan dị tượng, nhưng sẽ đối với dị tượng tạo thành nhất định thay đổi, kết quả một đống người, lấy là hắn ở đỉnh núi khác thường bảo xuất thế.

"Cha, các con săn yêu thú đều bán hết, đây là linh thạch." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Cảnh Đình khoát tay một cái, nói: "Chính các ngươi kiếm linh thạch, mình giữ đi."

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: " Được."

Tiêu Cảnh Đình quét Tiêu Tiểu Đông một cái, mấy thằng nhãi con tiến độ tu luyện cũng không sai biệt lắm, trước mắt đều ở đây trúc cơ trung kỳ, Tiêu Cảnh Đình không kiềm được có chút dương dương tự đắc, mượn phòng tu luyện thời gian chiếm chín năm tiện nghi, cuối cùng đem đám này tiểu quỷ bỏ rơi một ít, nếu không, hắn bây giờ phải cùng cái này mấy thằng nhãi con cùng trình độ.

"anh cả, anh cả, ta làm mấy loại thức uống cùng mật ong bánh ngọt, các ngươi muốn không muốn ăn à!" Tiêu Tiểu Tấn tung tăng đi tới.

Trần Húc nghe được Tiêu Tiểu Tấn mà nói, nhất thời tròng mắt sáng lên, Tiêu Tiểu Tấn thức uống là dùng nước linh tuyền làm, mật ong bánh ngọt tăng thêm ong hoàng kim mật ong, Trần Húc ăn mấy lần, lập tức thành Tiêu Tiểu Tấn người ái mộ trung thành.

"Muốn, muốn." Trần Húc liên tục không ngừng nói.

"Vậy anh Húc, cùng để ta đi." Tiêu Tiểu Tấn rất là nhiệt tình nói.

Trần Húc hết sức phấn khởi đi theo Tiêu Tiểu Tấn đi.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Trần Húc cùng Tiêu Tiểu Tấn hình bóng, buồn rầu nói: "Em trai cùng Trần Húc quan hệ thật tốt."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Đông dáng vẻ, vỗ một cái Tiêu Tiểu Đông bả vai, nói: "Cho nên, ngươi phải cố gắng lên à!"

Tiêu Tiểu Đông: ". . ."

------oOo------

Chương 177: Có người cầu cứu

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 177: Có người cầu cứu
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tiêu Cảnh Đình đám người ở trên đảo nhỏ ở lại sau đó, luôn có chưa từ bỏ ý định người, chạy tới sờ Tiêu Cảnh Đình để, Tiêu Cảnh Đình thuộc hạ có 6 con Kim đan kỳ yêu thú, không gặp nguyên anh, trên căn bản tự vệ không thành vấn đề, người tới phần nhiều là chỉ có tới chớ không có về.

Lặp đi lặp lại mấy lần sau đó, trên đảo rốt cuộc thanh tĩnh không thiếu.

Tiêu Tiểu Phàm đám người thực lực, vững bước ở trên tăng trước, cuộc sống qua coi như bình tĩnh.

"Lại muốn đi ra ngoài à!" Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Tu luyện vậy cái gì đồ bỏ Thiên Ma luyện thể đại toàn, cần kim đan yêu thú máu, còn cần không thiếu, không thể không đi ra ngoài một chuyến, lần này tốt nhất nhiều hấp dẫn mấy con Kim đan kỳ yêu thú tới."

Tiêu Cảnh Đình đi ra cửa, Tiêu Tiểu Đông các người đã sớm bày trận mà đợi.

"Các ngươi cũng phải đi sao?" Tiêu Cảnh Đình quét Tiêu Tiểu Đông các người nói.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Cha, chúng ta cũng có thể giúp."

"Đúng vậy! Chú Tiêu, chú dẫn chúng ta đi ra ngoài gặp gặp cảnh đời à!" Trần Húc nói.

"Cũng tốt, cùng để ta đi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Cảnh Đình đám người đi tới một cái tuyết bay các trong, bọn họ ở địa phương đó là bên trong biển, bên trong biển yêu thú có hạn, muốn săn giết Kim đan kỳ yêu thú, còn phải đi bên ngoài biển, tuyết bay các bên ngoài biển một hòn đảo trên, xây dựng một cái truyền tống trận, có thể trực tiếp đem tu sĩ truyền tống đến bên ngoài biển đi.

Tiêu Cảnh Đình chú ý tới mình vừa xuất hiện, tuyết bay các trong tu giả liền nơm nớp lo sợ nhìn hắn, một bộ cảm thấy kính nể hình dáng.

Tiêu Cảnh Đình bỗng nhiên ý thức được, hắn bây giờ coi là là cao thủ chân chính, kim đan tu giả cũng không giống như luyện khí tu giả như vậy đầy phố đều là, cũng không giống như trúc cơ tu giả như vậy phổ biến, thành kim đan, cũng có thể chống đở một phe thế lực.

"Đi." Tiêu Cảnh Đình vung tay lên, Tiêu Tiểu Đông các người lập tức đi theo Tiêu Cảnh Đình, biến mất ở trong truyền tống trận.

. . .

"Chính là hắn sao?" Diệp Cẩn Lan hỏi.

Diệp Phương gật đầu một cái, nói: "Chính là hắn."

Diệp Cẩn Lan híp mắt mâu, nói: "Phải là một kim đan sơ kỳ."

Diệp Phương có chút kinh ngạc nói: "Chẳng qua là kim đan sơ kỳ sao? Nhưng mà, Thanh Phong lão nhân vào hắn lãnh địa sau đó, liền lại cũng không đi ra, đây chính là cái kim đan trung kỳ à!"

"Chỉ xem linh lực tài nghệ mà nói, phải là một kim đan sơ kỳ không sai." Diệp Cẩn Lan nói.

Diệp Phương chần chờ một chút, nói: "Cho dù là cái kim đan sơ kỳ, vậy cũng cần lôi kéo một chút."

Diệp gia bây giờ đã bắt bẻ không được, thương minh cách mỗi trăm năm, cũng biết tiến hành một lần tỷ thí, thực lực không đủ gia tộc, sẽ bị gạt ra khỏi thương minh, lại qua hai mươi năm chính là thi đấu chi thời kỳ, Diệp gia ở tất cả đại trong gia tộc thuộc về tồn tại lót đáy, nếu như bị gạt ra khỏi thương minh, lá kia nhà liền nguy hiểm.

Diệp Cẩn Lan chần chờ một chút, nói: "Cái này rồi hãy nói."

Thương minh thi đấu lúc này nếu có gia tộc nào muốn phải thay thế Diệp gia, liền muốn phái người ở trên tới khiêu chiến ba vị Diệp gia lão tổ, một khi thắng được 2 trận, Diệp gia thì phải thối vị nhượng hiền, có thể tham gia như vậy tranh tài hơn phân nửa là kim đan trung kỳ hoặc là kim đan hậu kỳ, kim đan sơ kỳ dĩ nhiên cũng có thể kết quả, nhưng là phần thắng rất thấp.

Diệp gia tài nguyên có hạn, lôi kéo một cái kim đan sơ kỳ tu giả, cũng là cần số lớn tư nguyên, mắt thấy thi đấu sắp tới, Diệp gia tài nguyên cần phải giữ lại lôi kéo kim đan hậu kỳ hoặc là kim đan đại viên mãn tu giả mới là, một cái kim đan sơ kỳ, có lẽ mới kết quả sẽ để cho người thủ tiêu.

"Cũng đúng, còn có hai mươi năm, chuyện này cũng không cần nóng lòng tạm thời." Diệp Phương nói.

Diệp Cẩn Lan cau mày, nói: "Người này tu vi vẫn là thấp một ít."

Diệp Phương gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Nguyên bản ta lấy là hắn có thể giết Thanh Phong lão nhân, chí ít chắc cũng là cái kim đan hậu kỳ."

Diệp Cẩn Lan cân nhắc một chút, nói: "Thanh Phong lão nhân có thể là khinh địch, hoặc là người này sở trường cạm bẫy, mới để cho hắn chui không tử."

. . .

Tiêu Cảnh Đình các người từ truyền tống trong đi ra, đã đến bên ngoài biển.

"Thế nào?" Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình như có điều suy nghĩ hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Mới vừa rồi thật giống như có người nhìn chằm chằm anh ."

"Cha, cha lớn lên quá ngàu, có người vừa ý cha à!" Tiêu Tiểu Phàm vui vẻ nói.

Tiêu Tiểu Đông một quyền đập vào Tiêu Tiểu Phàm đầu, nói: "Chớ có nói bậy nói bạ."

Tiêu Tiểu Tấn tràn đầy thương hại nhìn Tiêu Tiểu Phàm một cái, quay đầu, tràn đầy sùng bái nhìn Tiêu Tiểu Đông.

Tiêu Tiểu Phàm che đầu, ai ai kêu hai tiếng, hắn chỉ đùa một chút thôi, ông anh thật là dữ, cha cũng không giúp hắn, tiểu đệ cười trên sự đau khổ của người khác, hắn thật đáng thương à.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Cha, các con đi ra lúc này thường xuyên có người nhìn chằm chằm."

"Có lẽ là thương minh người của Diệp gia." Trần Húc nói.

Tiêu Cảnh Đình hướng Trần Húc nhìn sang, hỏi: "Thương minh Diệp gia?"

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Thương minh là mười hai gia tộc tạo

thành liên minh, chúng ta chỗ ở cái đó đảo nhỏ, chính là do Diệp gia quản hạt."

"Thương minh Diệp gia, bọn họ tại sao phải nhìn chằm chằm ta à?" Tiêu Cảnh Đình nói.

"Có thể là vì tìm đồng minh, thương minh Diệp gia ở trong thương minh, đứng hàng rất thấp, một khi có gia tộc lớn quật khởi, cũng rất dễ dàng bị thay thế hết, cho nên, hẳn là muốn lôi kéo một số cao thủ chống đỡ tình cảnh, chú Tiêu ngươi gần đây thanh danh lan xa, khó trách người ta sẽ nhìn chằm chằm ngươi." Trần Húc nói.

Tiêu Cảnh Đình như có điều suy nghĩ nói: "Thì ra là như vậy."

Trần Húc nhìn Tiêu Cảnh Đình một cái, nói: "Chú Tiêu, nhìn chằm chằm ngươi có phải hay không một người dáng dấp cũng không tệ người phụ nữ à!"

"Ngươi biết nàng là ai ?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Biết, là Diệp gia tiểu thư Diệp Cẩn Lan, bất quá, nàng lại có thể không có lên tới chào hỏi."

Tiêu Cảnh Đình lúng túng cười một tiếng, nói: "Đại khái là ta thực lực còn chưa đủ, cho nên, người ta lười đi lên chào hỏi đi."

Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy khinh thường nói: "Con bé kia thật không biết hàng à! Cha cũng không phải là giống vậy kim đan sơ kỳ, cha liền kim đan hậu kỳ cũng từng giết."

Tiêu Cảnh Đình khoát tay một cái, nói: "Vậy không coi là." Ngày đó giết Xích Hỏa lão quái mượn trận pháp, giống như là ăn gian, nếu là dựa vào bản lãnh của chính hắn, là không giết được Xích Hỏa lão quái.

Tiêu Tiểu Phàm không cho là đúng nói: "Làm sao không tính là à! Xích Hỏa lão quái là chết."

Tiêu Cảnh Đình khoát tay một cái, nói: "Được rồi, không nói cái này, hảo hán không đề cập tới năm đó gan dạ. . ." Nghiêm ngặt nhắc tới, Xích Hỏa lão quái cũng không phải chết ở ở trên tay hắn, mà là chết ở mấy tên tiểu quỷ trên tay, Xích Hỏa lão quái thời điểm chết, nhất định chết không nhắm mắt.

"Nghe nói cái hải vực này, thường xuyên có Kim đan kỳ yêu thú xuất hiện." Hứa Mộc An nói.

"Vậy chúng ta ở nơi này tìm một chỗ thiết lập cạm bẫy đi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Trong biển yêu thú ở trong nước biển như cá gặp nước, mà bọn họ tu giả, ở trong biển nhưng khắp nơi bị chế, nếu muốn ám sát trong biển yêu thú, có thể đem hải thú dẫn tới trong bẫy rập, thành công một nửa.

Tiêu Cảnh Đình ở cạn biển chỗ bố trí mấy cái khốn trận, rồi sau đó lấy ra dẫn thú thơm.

"Quỷ này đồ chơi mắc như vậy, nếu như vô dụng, liền thua thiệt quá đáng." Tiêu Cảnh Đình nhìn trong tay dẫn thú thơm, buồn rầu nói.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình vật trong tay, cười cười nói: "Hẳn là hữu dụng."

Tiêu Cảnh Đình đốt trong tay dẫn thú thơm, một cổ mùi thơm thoang thoảng di tản ra, Tiêu Cảnh Đình các người ẩn nặc đứng lên.

Dẫn thú thơm đốt một giờ sau đó, một cái bạch tuộc to lớn, đụng vào trong trận pháp.

"Tới." Tiêu Tiểu Phàm các người nhanh chóng dâng lên trận pháp, đem bạch tuộc lớn vững vàng khống chế ở khốn trận trong.

Bị trận pháp khốn trụ được bạch tuộc thú, tràn đầy kích động ở trong

trận pháp xông ngang đánh thẳng.

Tiêu Cảnh Đình vẫy tay đem ba con Kim đan kỳ bò cạp đầu vàng đuôi đỏ cho đòi đi ra, bò cạp đầu vàng đuôi đỏ rơi vào bạch tuộc thú trên người, rối rít huy động kềm đâm vào bạch tuộc thú trên người.

Tiêu Cảnh Đình gọi ra liền linh kiếm, hướng bạch tuộc thú đâm tới.

Từng có giết xích phát lão quái kinh nghiệm, giết một cái thông thường kim đan yêu thú, đối với Tiêu Cảnh Đình mà nói, thông thạo, hoàn toàn không áp lực.

Tiêu Cảnh Đình đám người ở bên ngoài biển một đợi chính là lớn nửa năm, thời gian Tiêu Cảnh Đình giết mười mấy con Kim đan kỳ yêu thú, Tiêu Tiểu Đông các người đi theo Tiêu Cảnh Đình, hỗ trợ khống chế trận pháp, vặn cổ một ít tiểu yêu quái.

. . .

Trần Húc dứt khoát đem một cái trúc cơ kỳ hải thú đánh thành hai nửa, hướng về phía bên cạnh Tiêu Tiểu Đông hỏi: "Phải đi về sao?"

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, tới cũng lớn nửa năm, trên tay mấy bộ trận pháp nguyên liệu hủy thất thất bát bát, phải đi về bổ sung một ít."

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Đi về nghỉ một đoạn thời gian cũng tốt." Trần Húc giơ giơ lên tóc, cái này nửa năm chết ở ở trên tay hắn trúc cơ yêu thú cũng có hơn mấy chục con, ông nội nếu là biết, nhất định cao hứng.

"Cứu mạng à! Cứu mạng." Một đạo tiếng kêu cứu truyền tới.

Trần Húc cau mày, nói: "Thật giống như có người kêu cứu à!"

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Hình như là." Tiêu Tiểu Đông linh hồn lực phát ra, nhíu mày một cái, nói: "Một chiếc thuyền lớn tới,

phía sau còn đi theo một cái kim đan yêu thú, cha không ở nơi này, chúng ta không đối phó được, đi nhanh lên."

Tiêu Tiểu Đông thả ra lục soát một chút phi thuyền cùng Trần Húc leo lên phi thuyền, nhanh chóng chạy trốn.

Tiêu Tiểu Đông nóng lòng thoát khỏi phía sau thuyền lớn, phía sau thuyền lớn nhưng hướng bọn họ phương hướng đuổi tới.

"Trước mặt tu giả, ông nội ta là nguyên anh, cứu ta, ta cho các ngươi ba khối thượng phẩm linh thạch." Một đạo khí lực đầy đủ tiếng gọi ầm ỉ truyền tới.

Tiêu Tiểu Đông liếc mắt, ông nội là nguyên anh, lại có thể mới cho ba khối thượng phẩm linh thạch, chân thực hẹp hòi.

Trần Húc khẽ thở dài một hơi, không biết có phải hay không nghĩ tới điều gì, lẩm bẩm: "Ông nội ta cũng là nguyên anh đây."

Tiêu Tiểu Đông nhìn phía sau truy đuổi tới thuyền, nhíu chặt chân mày, nói: "Phía sau vậy tìm tòi phi thuyền trên, có bảy cái trúc cơ, thật giống như tuổi tác cũng không phải rất lớn, hẳn là một đám nhị thế tổ, những người này đi ra, lại có thể đều không mang một kim đan."

Trần Húc cười một tiếng, nói: "Hẳn là tới tìm cầu kích thích đi, ta trước kia cũng muốn đi ra ngoài tìm kích thích, bất quá, đều bị mắng tự do phóng khoáng."

Tiêu Tiểu Đông cau mày, nói: "Phía sau đuổi yêu thú là thú thanh bì, loại này yêu thú tánh tình ôn thuận, vậy không sẽ gây chuyện, những người này nhất định là làm cái gì, chọc giận vậy chỉ thú thanh bì, tài trí như vậy. . ." Tiêu Tiểu Đông thầm nói: Không bản lãnh cũng không muốn khiêu khích kim đan yêu thú à! Những người này, cũng không biết yêu thú gì có thể chọc, yêu thú gì không thể chọc sao?

Tiêu Tiểu Đông tăng nhanh tốc độ, chạy trốn.

"Trước mặt phi thuyền, mau giúp chúng ta ngăn trở yêu thú phía sau, chỉ cần các ngươi hỗ trợ ngăn trở, mười khối thượng phẩm linh thạch."

Trần Húc nhìn một cái phía sau phi thuyền, có chút không vui nói: "Những người đó điên rồi, bọn họ bảy cái trúc cơ cũng không ngăn nổi cái đó yêu thú, 2 người chúng ta làm sao ngăn cản ở."

Tiêu Tiểu Đông mặt lạnh lùng, nói: "Bọn họ phi thuyền tốc độ so chúng ta mau, một hồi thì phải vượt qua chúng ta." Đối phương đây là muốn cầm bọn họ làm con cờ thí.

Trần Húc: ". . ."

"Đáng chết." Tiêu Tiểu Đông tức giận mắng một tiếng.

Trần Húc hướng Tiêu Tiểu Đông nhìn một cái, nói: "Thế nào?"

"Tiểu Phàm cùng Lôi Huyền tới, cái này 2 người ngu ngốc, gặp phải kim đan yêu thú không biết chạy thoát thân, lại còn không sợ chết tới, thật là có bệnh."

Trần Húc: ". . ."

Tiêu Tiểu Phàm cùng Lôi Huyền bay rơi xuống Trần Húc cùng Tiêu Tiểu Đông trên thuyền.

"2 người các ngươi ngu si, qua tới làm gì?" Tiêu Tiểu Đông nổi giận mắng.

Tiêu Tiểu Phàm không chút nghĩ ngợi nói: "Ta nghe có người hô cứu mạng, còn nói mười khối thượng phẩm linh thạch."

"Ngươi là ngu si sao? Mạng cũng bị mất, còn suy nghĩ gì linh thạch?" Tiêu Tiểu Đông lạnh lùng nói.

Tiêu Tiểu Phàm lơ đễnh nói: "anh cả, không chỉ một cái kim đan yêu thú mà thôi sao? Ngươi sợ cái gì à! Chúng ta có thể vượt cấp khiêu chiến."

Tiêu Tiểu Đông: ". . ."

Tiêu Tiểu Đông gà hoa nhỏ khặc khặc kêu lên, bày tỏ đồng ý.

Tiêu Tiểu Phàm nhìn Tiêu Tiểu Đông, nói: "anh cả, ngươi gà hoa nhỏ nói ngươi không quyết đoán, sợ đầu sợ đuôi, nói ta so ngươi có gan phách, còn nói sớm biết, nó đi theo ta tốt."

Gà hoa nhỏ cùng mấy người lăn lộn quen thuộc sau đó, cũng có thể hướng về phía những người khác truyền âm, Tiêu Tiểu Phàm cũng không cần nghe Tiêu Tiểu Đông "Sửa văn" qua "Gà tiếng nói " .

Tiêu Tiểu Đông nghe đầu đầy hắc tuyến, gà hoa nhỏ cùng Tiểu Phàm cái này ngu si, lại có thể rất có tiếng nói chung.

------oOo------

Chương 178: Tiêu Cảnh Đình ra tay

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 178: Tiêu Cảnh Đình ra tay
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Lục soát một chút hoa lệ phi thuyền trên, mấy cái thiếu gia sắc mặt căng thẳng.

"Anh Miêu, trước mặt phi thuyền ngừng đều không dừng một chút, ngươi thân phận của gia gia tựa hồ không trấn áp được đối phương à!"

Miêu Hàn căng thẳng mặt, nắm chặt quả đấm, nói: "Tốc độ của chúng ta so bọn họ mau, chỉ cần vượt qua bọn họ, để cho đối phương giúp chúng ta đỡ một chút phía sau thú thanh bì, vậy chúng ta thì có thể trốn thoát."

"Đối phương chỉ có 2 cái trúc cơ, vừa đối mặt liền bị thú thanh bì tiêu diệt làm thế nào?"

"Không quản được nhiều như vậy, trước tìm cái này hai tên đỡ một chút đi." Miêu Hàn nói.

"Anh Miêu, đều là ngươi đề nghị tới địa phương như vậy giết yêu thú, bây giờ có thể tốt như vậy à!" Tào Đồng nói.

Miêu Hàn không vui nói: "Ta đề nghị tới nơi này lúc này ngươi cũng không phản đối à!"

Tạ Kim Yến bất đắc dĩ thở dài, nói: "2 người sư huynh, cũng loại

thời điểm này, các ngươi liền đừng cãi vả nữa."

"Địa phương quỷ quái này, ngay cả một cầm xuất thủ cao thủ cũng không có."

"Nguyên lai là 2 cái trúc cơ, bây giờ có bốn cái trúc cơ, đối phương tựa hồ tới 2 người trợ giúp, hẳn có thể đỡ một chút."

"Ồ, đối phương lại còn sẽ có người tới giúp, có lẽ có thể đỡ một chút." Tào Đồng ngoài miệng như thế nói, trong lòng vẫn đang suy nghĩ: 2 cái trúc cơ cư nhiên vào lúc này xông lại, chẳng lẽ là muốn linh thạch muốn điên rồi, đầu óc tựa hồ không tốt lắm khiến cho à! Nhất định là quỷ nghèo.

"Chỉ có thể hy vọng những người này không được như thế không tốt chuyện." Miêu Hàn nói.

"Cái này thú thanh bì, còn không theo không buông tha, thật là phiền người." Tạ Kim Yến nhìn phía sau đuổi sát không buông thú thanh bì nói.

. . .

Tiêu Tiểu Đông nhìn cấp tốc bay tới phi thuyền, nói: "Đối phương truy đuổi tới."

Đối phương phi thuyền nhanh chóng vượt qua đã qua, đi qua Tiêu Tiểu Đông phi thuyền bên cạnh lúc này ngừng đều không dừng lại một chút.

Tiêu Tiểu Phàm nhìn đối phương bay qua phi thuyền, nói: "Vậy phi thuyền thật là khí phái à!"

Tiêu Tiểu Đông: ". . ." Tiểu Phàm tên ngu ngốc này, loại thời điểm này trưởng người khác chí khí, diệt uy phong mình.

Thú thanh bì tức giận đuổi tới, gặp phải Tiêu Tiểu Đông đám người

lúc này cuốn lên một cái to lớn đầu sóng.

Tiêu Tiểu Đông gà hoa nhỏ nhảy vào trong nước, thoáng qua bây giờ, hóa thành một cái tựa như rồng không phải rồng, tựa như giao phi giao yêu thú.

" Anh, anh gà hoa nhỏ, nhảy sông tự sát." Tiêu Tiểu Phàm dừng một chút, lại nói: "À, nó không có chết, nó là một cái sẽ bơi lội gà, anh cả, ngươi gà biết bơi."

Tiêu Tiểu Đông nghe Tiêu Tiểu Phàm ré bất ngờ kêu lên tràn đầy không nói.

Trần Húc sậm mặt lại, nói: "Anh ngươi cái này con yêu thú, không phải gà, là thận long à!"

Hắn đã sớm biết, không giải thích được xuất hiện ở quáng sơn yêu thú, tuyệt đối phi so tầm thường, thận long do trĩ gà và giao long sanh, vào nước liền hóa là long, sở trường thêu dệt ảo cảnh, thích ăn chim én.

Hoa Hoa há mồm hét giận dử liền một tiếng, trên mặt biển thoáng chốc xanh lơ sương mù mê mang, trên mặt biển xuất hiện mấy chỉ dữ tợn hải thú ảo ảnh, nguyên bản khí thế hung hăng thú thanh bì, tựa hồ bị chấn nhiếp.

"Mọi người ra tay." Tiêu Tiểu Đông quát lên. Vậy thú thanh bì bị Hoa Hoa ảo cảnh cho vây khốn, nhưng là, chẳng qua là tạm thời. Hoa Hoa huyết mạch so thú thanh bì muốn cao một chút, nhưng là, chẳng qua là trúc cơ trình độ, thú thanh bì cấp bậc nhưng là kim đan, kém không phải một ít nửa điểm.

Tiêu Tiểu Đông ra lệnh một tiếng, còn lại mấy người, lập tức bày ra trận thế, phát động công kích.

Tiêu Tiểu Phàm hỏa vân phiên vung lên, mặt biển nhất thời biến thành đỏ thẫm vẻ.

Hỏa vân phiên pháp khí này, Hứa Mộc An sau đó không muốn, nhường cho Tiêu Tiểu Phàm, Tiêu Tiểu Phàm bắt được sau đó, như nhặt được chí bảo, cũng không có việc gì lấy tới ngay quơ múa hai cái.

Thú thanh bì tràn đầy tức giận ở trong nước biển, xông ngang đánh thẳng.

Tiêu Tiểu Đông khá có chút tiếc nuối, hỏa vân phiên uy lực ở trong nước biển suy yếu hai thành, nếu không, Tiêu Tiểu Phàm công kích, đặt có thể lấy được lớn hơn hiệu quả.

Lôi Huyền lấy ra một cây pháp trượng, pháp trượng thân trượng là dùng ngàn năm linh mộc làm, pháp trượng một đầu nạm một viên lôi hệ kim đan yêu thú thú hạch, pháp trượng vung lên, đầy trời sấm sét liền đập vào trong nước thú thanh bì trên người.

Tiêu Tiểu Phàm các người biểu hiện các bản lĩnh cao cường, các loại pháp bảo, nhất tề đi thú thanh bì trên người gọi.

Nguyên bản nóng lòng chạy trối chết mấy cái trúc cơ tu giả, linh hồn lực quét thú thanh bì bị ngăn lại, cũng không gấp trước chạy trốn.

"Vậy bốn cái trúc cơ, thật giống như đem thú thanh bì cản lại."

"Những người này trên tay pháp khí, thật giống như rất bất phàm à!" Tạ Kim Yến nói.

"Thanh kia phiên không tệ." Hỏa vân phiên quơ múa, mặt biển biến thành đỏ thẫm vẻ, nước biển cũng sôi trào lên.

"Cái đó sấm sét thuộc tính người, trong tay pháp khí cũng không yếu."

"Những người này là của gia tộc nào à! Nhìn như, tuổi tác cũng không lớn, tất cả đều là trúc cơ." Miêu Hàn ê ẩm nói. Những người

này người người pháp khí đều không yếu, trong gia tộc kim đan tiền bối, trên tay pháp khí cũng chưa chắc có mấy tên này cường hãn, đến tột cùng là đâu gia tộc à!

. . .

Kim đan kia kỳ thú thanh bì, ở Tiêu Tiểu Đông đám người thay nhau oanh tạc dưới, dần dần xuất hiện kiệt lực thái độ.

"Chúng ta muốn không muốn trở về, giúp bọn hắn một chút à!" Tạ Kim Yến khẽ đảo mắt nói.

Miêu Hàn gật đầu một cái, nói: "Nói không sai đâu, đối phương vì cứu chúng ta rơi vào hiểm cảnh, chúng ta liền đi như vậy, thật sự là có chút không tốt."

Tào Đồng phụ họa nói: "2 người nói rất đúng."

Tạ Kim Yến nhìn nói nghĩa chánh từ nghiêm Miêu Hàn, trong lòng lóe lên mấy phần giễu cợt, thầm nghĩ: Miêu Hàn khẳng định cũng là nhìn trúng tên này pháp khí, cái này cũng khó trách, trong tay đối phương pháp khí, đúng là làm cho lòng người động, nàng Tạ Kim Yến pháp khí, là trong tộc một cái kim đan lão tổ thưởng, trong tộc những thứ khác thiếu gia bối đều hâm mộ rất, nhưng so với đám người này trên tay, nàng pháp khí cũng có chút không cầm ra tay.

Thú thanh bì dáng dấp có chút giống cá sấu, răng nanh sắc bén, quanh thân che lấp cứng rắn vảy, da thô thịt dầy rất.

Tiêu Tiểu Đông đám người công kích mặc dù sắc bén, nhưng là, thú thanh bì lực phòng ngự kinh người, lại để ở.

Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy phẫn uất nói: "Cái này đại quái vật thật là mạnh lực phòng ngự à!" Hắn vung pháp khí huy tay cũng chua, tên nầy vẫn còn không chết.

"Sấm sét, nổ." Lôi Huyền không chán kỳ phiền phát động công kích.

Ở mấy người liên tục công kích dưới, thú thanh bì trên người rốt cuộc nứt ra một vết thương, Lôi Huyền lập tức nắm chắc cơ hội, không ngừng đối với vậy vết thương ra tay.

Gà hoa nhỏ hướng thú thanh bì tổn thương miệng phun ra một cái sương mù, chốc lát ở giữa, thú thanh bì vết thương bị ăn mòn mở, vết thương nhanh chóng làm lớn ra mở.

Gà hoa nhỏ trừ có thể phun có mãnh liệt trí huyễn tác dụng huyễn sương mù, còn có thể đem loại này huyễn sương mù, chuyển đổi thành khói độc.

"Mới vừa rồi chạy trốn người tới." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Tiểu Đông mặt lạnh lùng, đi qua một trận kịch chiến, bên trong cơ thể của bọn họ linh khí đều có chút khô kiệt, những người này bây giờ tới là muốn làm gì?

Phi thuyền bay vùn vụt liền tới, mấy cái tu giả đứng ở đầu thuyền, Miêu Hàn hướng về phía Tiêu Tiểu Đông các người cười một tiếng, cất giọng nói: "Mấy vị cực khổ, chúng ta cái này thì giúp mấy vị giải quyết cái này thú thanh bì."

Miêu Hàn vừa dứt lời, trên thuyền pháo đài liền nhắm ngay thú thanh bì, rồi sau đó, pháo binh nổ ầm đứng lên.

Tiêu Tiểu Phàm tức giận thất khiếu bốc khói, bọn họ cũng sắp thành công, kết quả, những người này lại chạy tới hái đào, còn biểu hiện như thế hiên ngang lẫm liệt, một cái Kim đan kỳ yêu thú, cũng có thể đổi không thiếu linh thạch.

Pháo binh cơ hồ là dán Tiêu Tiểu Phàm các người đi qua, Tiêu Tiểu Đông đem Trần Húc kéo sang một bên, đám người này, hình như là vừa tại đối phó thú thanh bì, lại đang chấn nhiếp bọn họ.

Một đạo buộc linh thằng hướng mấy người cuốn tới, Tiêu Tiểu Đông

các người liên quan gà hoa nhỏ một chút bị cuốn đến một bên.

"Cha, cha đến đây lúc nào." Tiêu Tiểu Phàm thấy Tiêu Cảnh Đình, tràn đầy hưng phấn kêu một tiếng.

"Tới rất lâu rồi." Tiêu Cảnh Đình thản nhiên nói.

Tiêu Tiểu Phàm sững sốt một chút, nói: "Tới rất lâu rồi?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Tiêu Tiểu Phàm không hiểu nói: "Cha, cha tránh ở vừa xem cuộc vui?"

"Vốn là, ta là dự định xuất thủ, bất quá, nhìn chính các ngươi liền có thể giải quyết, ta liền không lú đầu." Tiêu Cảnh Đình nói.

Ở sống chết dưới còn có giúp cho đột phá, như vậy đối với chiến đấu cơ sẽ, cũng không phải là thường xuyên có, nếu như, thật gặp nguy hiểm gì, Tiêu Cảnh Đình tự nhiên cũng là sẽ ra tay.

"Những cái kia đồ khốn, mới vừa liền làm con rùa đen rúc đầu, đến phía sau sẽ tới chiếm tiện nghi, cứ như vậy, muốn từ trên tay bọn họ muốn linh thạch, chỉ sợ cũng là không thể nào." Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy tức giận nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Kim đan kỳ tu sĩ sắp chết phản công, không phải chuyện đùa."

Thú thanh bì rống giận một tiếng, ngút trời sóng gió cuốn lại, từng trận kim quang từ thú thanh bì trên người toát ra.

Tiêu Tiểu Đông trợn to mắt, nói: "Cái này thú thanh bì không phải là muốn tự bạo đi."

Tiêu Cảnh Đình đem Tiêu Tiểu Đông các người ngăn cản ở sau lưng, lạnh nhạt gật đầu một cái, nói: "Tựa hồ là muốn tự bạo."

Trên phi thuyền Miêu Hàn các người thấy một màn này, sợ mặt không chút máu.

Tiêu Cảnh Đình gọi ra liền năm thanh phi kiếm, năm kiếm hợp nhất thủng thú thanh bì trán, ngăn cản thú thanh bì tự bạo, một viên kim đan bay ra, rơi vào Tiêu Cảnh Đình trong tay.

Tiêu Cảnh Đình tay áo cuốn một cái, trong biển thú thanh bì bị kéo ra, để cho Tiêu Cảnh Đình nhét vào trong không gian.

. . .

Trên phi thuyền Miêu Hàn nhìn một màn, trong lòng có cổ thoát chết trong đường tơ kẽ tóc vui sướng, lại có chút trống rỗng vắng vẻ.

"Đa tạ tiền bối tương trợ." Miêu Hàn chắp tay, hướng Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Cảnh Đình lưng đeo tay, đứng ở đầu thuyền, rất là có phong phạm nói: "Một cái nhấc tay, không cần khách khí."

"Không biết tiền bối tục danh." Miêu Hàn rất cung kính nói.

"Tiêu Cảnh Đình." Tiêu Cảnh Đình rất thẳng thắn nói. Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Hắn Tiêu Cảnh Đình danh tự này, bây giờ ở Vân châu nhất định đã nổi tiếng xa gần, nhưng là, ở chỗ này hắn vẫn là người mới đây.

"Nguyên lai là Tiêu tiền bối, trước đa tạ tiền bối tương trợ." Miêu Hàn nói.

" Này, không được làm quen, linh thạch đâu, nói xong rồi mười khối thượng phẩm linh thạch, đừng muốn giựt nợ à!" Tiêu Tiểu Phàm hung thần ác sát chống nạnh nói.

Tiêu Cảnh Đình trong lòng hồi hộp, con trai ngoan, không uổng công

nuôi à! Lời này hắn cũng muốn nói, bất quá, hắn bây giờ nhưng mà cao nhân à! Mở miệng nói linh thạch, không khỏi quá con buôn, quá có tổn hắn cao nhân hình tượng.

Tiêu Cảnh Đình liếc Tiêu Tiểu Phàm một cái, trách cứ nói: "Tiểu Phàm, ngươi thái độ gì, vị thiếu gia này, tiểu thư xuất thân nhà giàu có, sẽ kém ngươi một ít linh thạch sao?"

Tiêu Tiểu Phàm buồn rầu lẩm bẩm: "Đây có thể nói không chừng."

Tiêu Cảnh Đình hướng về phía Miêu Hàn các người xin lỗi cười một tiếng, nói: "Đứa bé không hiểu chuyện, chỉ biết nói bậy nói bạ. . ."

Miêu Hàn các người nhanh chóng quyên góp mười khối thượng phẩm linh thạch, Tiêu Cảnh Đình không chút khách khí nhận lấy, chọc Tiêu Tiểu Phàm không được lấy ánh mắt hoành hắn.

"Tiền bối, thật là bản lãnh à!" Miêu Hàn nói.

"Vị thiếu gia này quá khen." Tiêu Cảnh Đình cười híp mắt nói.

Miêu Hàn cùng Tiêu Cảnh Đình đánh một hồi Thái cực, Tiêu Cảnh Đình cự tuyệt mấy người mời, mang Tiêu Tiểu Phàm các người rời đi.

. . .

Phi thuyền trên.

"Mới vừa cái đó là một kim đan tu giả đi." Tạ Kim Yến nói.

"Hẳn là, cái giá thật lớn." Miêu Hàn nói , hắn mời đối phương gia nhập Miêu gia, đối phương lại có thể một mực từ chối, Miêu gia cũng không phải là vậy kim đan muốn vào liền vào.

Tạ Kim Yến có chút hồ nghi nói: "Nhóm người kia rất kỳ quái à! Cái đó Tiêu Cảnh Đình bất quá Kim đan kỳ, hắn dưới tay những cái kia

trúc cơ, trang bị nhưng tất cả đều là Kim đan kỳ pháp khí."

"Chưa từng nghe qua, cái nào kêu Tiêu Cảnh Đình tu giả, hắn dưới tay vậy mấy cái trúc cơ, cũng chưa nghe nói qua." Tào Đồng nói.

"Hẳn là chỗ nào ẩn tu đi." Tạ Kim Yến nói.

Miêu Hàn có chút quái dị nói: "Luôn cảm thấy những người này, hẳn thuộc về cái nào thế lực lớn, có lẽ là cái nào thế lực lớn bí mật đào tạo."

"Cái đó Tiêu Cảnh Đình, hẳn đã sớm ở bên này, nhưng hết lần này tới lần khác đợi đến cuối cùng mới ra tay." Tạ Kim Yến có chút cáu phẫn, mới vừa thú thanh bì muốn tự bạo lúc này đem nàng sợ quả thực quá sức.

/*Dzung Kiều : xem hình thận long
http://m.wanhuajing.com/pic/1512/2308/4658846/11_640_394.jpg */

------oOo------

Chương 179: Rối rít lên cấp

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 179: Rối rít lên cấp
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tiêu Tiểu Phàm cân nhắc trên tay linh thạch, lão thần nơi nơi nói: "Coi là những tên kia thức thời, nếu không đánh bọn họ."

Tiêu Cảnh Đình xoa trán một cái, nói: "Nơi này dẫu sao là của người khác khu vực này, vẫn là khiêm tốn một chút tốt." Bọn họ còn muốn ở chỗ này đợi tốt dài một đoạn thời gian, có thể không đắc tội đám này nhị thế tổ, còn chưa đắc tội tốt.

Tiêu Tiểu Phàm có chút ủ rủ nói: "Biết."

Tiêu Tiểu Đông ôm ướt nhẹp con gà con, như có điều suy nghĩ.

"Con trai, con con gà này tại sao dường như nửa chết nửa sống." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Tiểu Đông sờ một cái gà hoa nhỏ trên trán ngây ngô lông nói: "Hoa Hoa nói, nó dùng sức quá mạnh, cho nên, muốn nghỉ ngơi một chút."

" Ừ, con trai, ngươi con gà này có thể biến thân à! Từ trước ra sau tiền đồ vô nhất, ngươi phải chiếu cố thật tốt nó à!" Tiêu Cảnh Đình trịnh trọng nhắc nhở nói. Truyền thuyết thận long là giao cùng gà lai giống biến dị chủng loại à, giao long cùng gà cũng có thể lêu lổng, vừa nghe cũng rất dũng mãnh à!

Gà hoa nhỏ nghe được Tiêu Cảnh Đình mà nói, khặc khặc kêu lên, mặt đầy đắc ý hướng về phía Tiêu Cảnh Đình bày tỏ, ngươi so con

trai ngươi thật tinh mắt, ngươi con trai lớn ánh mắt quá thức ăn.

Tiêu Tiểu Đông nhìn trong tay gà, nói: "Con không chiếu cố, nó cũng sẽ không bạc đãi liền mình."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Cũng đúng." Hoa Hoa cướp thực công phu, đó là nhất lưu.

Tiêu Tiểu Phàm cân nhắc trên tay nhẫn không gian, nói: "Những người này toán học thật tốt à! Chánh chánh tốt mười viên thượng phẩm linh thạch tính." Đối phương nói mười viên thượng phẩm linh thạch thù lao, nhưng là, cũng không có tất cả đều cho 10 cấp linh thạch dùng không ít trung phẩm linh thạch để chụp, cộng lại vừa vặn mười khối thượng phẩm linh thạch phần, nhiều một khối cũng không có.

Tiêu Tiểu Đông liếc Tiêu Tiểu Phàm một cái, nói: "Ta đã thấy tu giả toán học cũng đều tốt, trừ em."

Tiêu Tiểu Phàm: ". . ."

. . .

Tiêu Cảnh Đình trở lại mình thuê xuống núi đầu, phát hiện tựa hồ có người ra vào dấu vết, nghĩ đến trong núi không thứ gì đáng tiền, Tiêu Cảnh Đình cũng lười để ý.

Tiêu Cảnh Đình các người trở lại không lâu, người của Diệp gia liền tới tới cửa thăm hỏi.

"Tiêu đạo hữu, hạnh ngộ." Diệp Cẩn Lan thản nhiên nói.

"Diệp tiểu thư, ngưỡng mộ đại danh đã lâu, không biết Diệp tiểu thư tới cửa viếng thăm, vì chuyện gì à!" Tiêu Cảnh Đình trực tiếp hỏi ngay nói.

Diệp Cẩn Lan cười một tiếng, nói: "Nghe nói, Tiêu đạo hữu gần đây

bán ra một nhóm lớn yêu thú nguyên liệu, không biết, Tiêu đạo hữu trên tay có còn hay không."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Tiêu Cảnh Đình đi ra ngoài hơn nửa năm, giết khá hơn chút kim đan yêu thú, lo lắng một chút cầm ra quá nhiều yêu thú nguyên liệu chọc người nhìn chăm chú, liền phân nhóm bán ra đi ra ngoài, không nghĩ tới vẫn là đưa tới hoài nghi.

"Ít một chút." Tiêu Cảnh Đình qua loa lấy lệ nói.

"Tiêu đạo hữu cần gì phải lừa gạt ta, ngươi bán ra yêu thú nguyên liệu rất nhiều đều là một ít vật liệu thừa, chân chính đáng tiền bộ phận, chắc còn ở bên trong tay ngươi đi." Diệp Cẩn Lan cười một tiếng, bình tĩnh nói.

Tiêu Cảnh Đình vuốt ve trên tay ly, nói: "Diệp tiểu thư, hỏi thăm thật rõ ràng à!"

"Làm ăn, nhìn rõ lực dù sao phải bén nhạy một ít mới được, Tiêu đạo hữu ta cũng không có ác ý, ngươi đem yêu thú nguyên liệu bán cho ai không là bán đâu, nếu như, ngươi cảm thấy ta cho giá cả không thích hợp, ta có thể lập tức đi." Diệp Cẩn Lan tràn đầy tự tin nói.

Tiêu Cảnh Đình cân nhắc một chút, nói: "Diệp tiểu thư đều nói như vậy, ta ở làm lấy lệ, chính là ta không phải, ta hy vọng Diệp tiểu thư có thể đối với tài liệu nguồn giữ bí mật."

Diệp Cẩn Lan gật đầu một cái, nói: "Cái này dĩ nhiên, chúng ta sau này còn muốn làm ăn, Tiêu đạo hữu tốt như vậy đối tượng hợp tác, ta cũng không hy vọng người khác tới cướp."

Tiêu Cảnh Đình đem một nhóm lớn yêu thú nguyên liệu bán cho Diệp Cẩn Lan, đổi lấy liền mấy trăm thượng phẩm linh thạch.

"Cha, cha có phải hay không phát tài à!" Diệp Cẩn Lan vừa đi, Tiêu Tiểu Phàm tiến tới Tiêu Cảnh Đình bên cạnh hỏi.

Tiêu Cảnh Đình liếc Tiêu Tiểu Phàm một cái, lắc đầu một cái, nói: "Phát tài, sớm đây."

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, như có điều suy nghĩ, không gian trong ngọc bội không gian so với trước đó lại lớn gấp mấy lần, Tiêu Cảnh Đình lại có thể ở không gian trong ngọc bội phát hiện một gian phòng tu luyện thời gian.

Không gian trong ngọc bội phòng tu luyện thời gian cùng ngoại giới thời gian tốc độ chảy so là vừa so sánh với hai, nếu như đưa vào thật nhiều linh thạch, phòng tu luyện thời gian thời gian còn có thể thay đổi càng chậm.

Phát hiện không gian trong ngọc bội phòng tu luyện thời gian sau đó, Tiêu Cảnh Đình thật là mừng rỡ như điên, đối với tu sĩ mà nói, nhiều hơn nữa thời gian, đều là không chê nhiều.

Tương đối đáng tiếc là, Tiêu Cảnh Đình phát hiện hắn có thể dẫn người tiến vào ngọc bội không gian, nhưng không cách nào mang người tiến vào phòng tu luyện thời gian.

Tiêu Cảnh Đình giác đã qua, có lẽ có liền đầy đủ linh thạch, phòng tu luyện thời gian là có thể đối với những người khác rộng mở.

Ngọc bội không gian giống như một cái động không đáy vậy nuốt chững bạc, mà từ phòng tu luyện thời gian mở sau đó, con quái thú kia khẩu vị, liền càng ngày càng lớn.

Tiêu Cảnh Đình quan sát qua, đảo Tinh Vân bên này thực lực cao nhất cũng chính là nguyên anh hậu kỳ, tu luyện trình độ so Vân châu địa giới thấp hơn không thiếu, cho nên, có cơ hội hay là trở về tương đối khá, mà muốn phải đi về, ít nhất phải đem tu vi tăng lên tới kim đan hậu kỳ mới được.

Tiêu Cảnh Đình nhìn ra, mặc dù Trần Húc cùng Lôi Huyền không đề cập tới, nhưng là, cái này hai tên cũng rất muốn trở về, dẫu sao cái

này hai tên cây ở Vân châu đây.

. . .

Từ Tiêu Cảnh Đình ở đỉnh núi rời đi, Diệp Phương thần sắc rất là phức tạp.

"Tiểu thư, cái đó Tiêu Cảnh Đình nếu chẳng qua là kim đan sơ kỳ, vậy chúng ta. . ." Vì từ Tiêu Cảnh Đình trên tay đổi lấy yêu thú nguyên liệu, bọn họ có thể ra không thiếu máu à! Nếu như có thể một không phân được, vậy cũng tốt.

Diệp Cẩn Lan lắc đầu một cái, "Không được, trên người người này sát khí rất nặng, đừng xem người này nhìn ôn văn nhi nhã, ra tay cũng nhất định là một hung tàn."

Diệp Phương rõ ràng Diệp Cẩn Lan ánh mắt, có chút ủ rủ nói: "Tiểu thư nói đúng, chẳng qua là như thế một số lớn linh thạch, không biết bao lâu mới có thể được lợi đi ra."

"Chúng ta không phải đổi được đồ, cùng cái nhóm này yêu thú nguyên liệu bán ra ngoài, tổng vẫn phải có kiếm, không cần phải bỗng dưng vô cớ đắc tội người như vậy." Diệp Cẩn Lan nói.

"Tên nầy, không biết từ đâu tới nhiều như vậy yêu thú nguyên liệu." Diệp Phương nói.

"Ngươi kiểm tra qua những tài liệu kia, hẳn biết những yêu thú kia tài liệu chủ nhân cũng vừa mới chết bất quá một năm, cho nên, hẳn là hắn đi săn lấy được." Diệp Cẩn Lan nói.

Diệp Phương cau mày một cái, nói: "Nhưng mà, đó bất quá là một cái kim đan sơ kỳ à! Mới có thể có như thế lợi hại."

Diệp Cẩn Lan cười một tiếng, nói: "Đối phương chắc có mình bí mật đi."

Diệp Phương gật đầu một cái, nói: "Tiểu thư, nói đúng."

Diệp Cẩn Lan hướng núi sau lưng đầu nhìn sang, nói: "Đáng tiếc, tu vi vẫn là thấp một chút, nếu là cái kim đan hậu kỳ, gia tộc nhất định bất kể hết thảy mời chào."

. . .

"Cha, mới vừa người phụ nữ kia hướng về phía cha ném ánh mắt quyến rũ." Tiêu Tiểu Phàm lấp lánh hữu thần nhìn Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Phàm, bật cười một tiếng, nói: "Con tên tiểu tử thúi còn hiểu ánh mắt quyến rũ?"

Tiêu Tiểu Phàm không cho là đúng nói: "Cha, cha không được xem nhẹ con à! Con cái gì cũng hiểu."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Phàm, không khỏi cảm thấy kính nể, nói: "Ngươi cái gì cũng hiểu, vậy ngươi hiểu Lôi Huyền ở truy đuổi ngươi sao?"

Tiêu Tiểu Phàm lột vén mặt, có chút ngượng ngùng nói: "Cha, chúng ta bây giờ nói cha vấn đề, cha kéo đến trên người ta tới làm gì?"

Tiêu Cảnh Đình ngoẹo đầu, thầm nghĩ: Con thứ hai đây là xấu hổ sao? Không nghĩ tới Tiểu Phàm lại còn biết xấu hổ.

"Cha, chúng ta bây giờ nói cha vấn đề." Tiêu Tiểu Phàm bị Tiêu Cảnh Đình nhìn có chút ngại quá, xụ mặt nghiêm trang nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Con trai ngoan, con nhìn lầm rồi, người ta xuất thân hiển quý, coi thường cha đây nè."

Tiêu Tiểu Phàm vỗ một cái Tiêu Cảnh Đình bả vai, nói: "Cha, cha không được tự coi nhẹ mình, Trần Húc nói, cha ngươi bây giờ nếu là trở lại Vân châu, vậy ngươi so vạn năm linh dược còn có mị lực,

ngươi mị lực thật là lớn."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Trần Húc tên nầy, thật là sẽ khen người à! Hắn có mị lực lớn như vậy sao?

"Tốt lắm, đừng nói nhiều như vậy có không có, nhanh đi tu luyện đi, chớ bị tiểu Tấn quăng phía sau." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Tiểu Phàm xoa xoa mặt, nói: "Tiểu Tấn mới vừa trúc cơ đây."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Con lại như thế không biết tiến thủ, liền cho em trai ngươi vượt qua đi qua."

. . .

Hứa Mộc An đi vào, "Tiểu Phàm thế nào, vội vội vàng vàng chạy ra ngoài?"

"Giờ cơm đến, chạy đi ăn cơm đi." Tiêu Cảnh Đình thuận miệng nói bậy nói.

"Diệp gia người phụ nữ kia, tới nói những gì à!" Hứa Mộc An hỏi.

"Tới làm ăn, để cho anh sau này có yêu thú gì nguyên liệu, ưu tiên cung cấp nàng, cho giá cả coi như phúc hậu." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Phải không?"

"Anh nhìn vậy bên người nữ nhân người kia, tựa hồ động chút tâm tư khác, bất quá cân nhắc một chút, không có ra tay." Tiêu Cảnh Đình lười biếng nói.

Hứa Mộc An lạnh lùng cười một tiếng, nói: "Coi là bọn họ thông minh." Diệp gia không có cao thủ nguyên anh, có cái kim đan đại viên mãn trấn giữ, bất quá, hẳn không nhiều ít thọ nguyên, sẽ không tùy tiện ra tay, Hứa Mộc An cũng không thế nào kiêng kỵ Diệp gia.

"Chúng ta có lẽ muốn ở chỗ này, nghỉ ngơi mấy chục năm, có cái ổn định đối tượng hợp tác, cũng là chuyện tốt." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Chẳng qua là hy vọng vị kia Diệp tiểu thư thông minh một ít, đừng sinh nhiều rắc rối.

. . .

Phòng tu luyện thời gian mở sau đó, thời gian tốc độ chảy biến thành dần dần từ vừa so sánh với hai, biến thành vừa so sánh với năm.

Tiêu Cảnh Đình đám người ở đảo Tinh Vân ngẩn ngơ chính là mười mấy năm, từ 10 năm trước, Hứa Mộc An dẫn đầu đột phá đến kim đan sau đó, giống như là đốt một cái tín hiệu, Tiêu Tiểu Đông các người rối rít theo sát phía sau, đột phá kim đan.

Trên đảo thỉnh thoảng dị tượng phân trình, lại lần nữa đưa tới không thiếu tu giả tới dò phóng, để cho Tiêu Cảnh Đình toàn bộ đuổi đi ra ngoài.

Trên đảo dị tượng xuất hiện nhiều, người chung quanh thành thói quen, ngược lại cũng không người tới.

Tiêu Tiểu Đông các người rối rít lên cấp kim đan sau đó, mấy người hợp thành một cái đoàn thể nhỏ, đi ra ngoài đi săn đi đâu cũng có lợi.

Tiêu Cảnh Đình cũng ở đây phòng tu luyện thời gian gia trì hạ, Tiêu Cảnh Đình ở 7 năm trước làm từng bước liền ban tiến vào kim đan trung kỳ.

Tiêu Cảnh Đình đi ra ngọc bội không gian, hoạt động thân thể một chút, Thiên Ma luyện thể quyết tổng cộng tầng mười, hắn đã luyện đến tầng thứ năm, càng đi lên càng khó luyện, Tiêu Cảnh Đình rất hoài nghi, vị kia vội vàng tìm Thiên Ma luyện thể quyết Thiên Thần tông trưởng lão, thật thấy Thiên Ma luyện thể quyết, sẽ sẽ không

trực tiếp buông tha.

Nếu không phải là có phòng tu luyện thời gian tồn tại, Tiêu Cảnh Đình giờ không nghĩ ở nơi này cửa phá công pháp ở trên lãng phí thời gian.

------oOo------

Chương 180: Siêu cấp bị chọn

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 180: Siêu cấp bị chọn
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Cảnh Đình đi ra ngọc bội không gian, chỉ có thấy được Hứa Mộc An một người giữ lại.

"Đám nhỏ đâu ?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Toàn bộ chạy đi giết yêu thú, tiểu Tấn cũng đi theo." Hứa Mộc An gợi lên một nụ cười nói.

"Không có sao chứ." Tiêu Cảnh Đình lẩm bẩm.

Hứa Mộc An mãn bất tại ý nói: "Đừng xem thường bọn họ, bây giờ đầy đủ không sai biệt lắm đều lên cấp kim đan, không cần anh che chở, bọn họ còn có thể nuôi anh đây."

Tiêu Cảnh Đình ngượng ngùng cười một tiếng, nghĩ thầm: Không uổng phí hắn ngậm đắng nuốt cay cung những đứa nhỏ này à! Những đứa nhỏ này bán ra yêu thú nguyên liệu nơi kiếm linh thạch, trừ lưu lại tu luyện bộ phận, tất cả đưa cho hắn, loại này bị một đám tiểu quỷ bao dưỡng cảm giác, thật là lại thoải mái, lại để cho người cảm giác xấu hổ.

"Thật là một đám nhóc cần cù." Để cho hắn tên ăn chùa này bố, có chút xấu hổ à!

"Con trai anh bọn họ, những năm này ở trên đường cũng lăn lộn nổi danh số tới." Hứa Mộc An nói.

"Cái gì danh hiệu à!" Tiêu Cảnh Đình có nhiều hứng thú hỏi.

"Ngọc Diện tứ thiên vương." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình: "À, nghe không tệ. . ." Con trai nhà mình nẩy nở sau đó, vẫn là rất đẹp trai, Trần Húc cùng Lôi Huyền cũng dáng dấp không tệ.

"Cái này là dễ nghe, còn có một hình tượng." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình: "Cái gì?"

Hứa Mộc An: "Lột da tứ thiên vương."

Tiêu Cảnh Đình: ". . . Làm sao biết được như thế cái danh hiệu."

Hứa Mộc An nhún vai một cái, nói: "Nghe nói là bọn họ mỗi lần làm nhiệm vụ, đất xây dựng cũng cùng thổi qua mấy lần vậy."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

. . .

"Đúng rồi, Diệp Cẩn Lan tới." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình híp mắt, không hiểu nói: "Diệp Cẩn Lan, nàng tới làm gì?"

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, nói: "Em cũng không biết, nàng nói nàng là tới cùng anh nói chuyện làm ăn."

"Biết là làm ăn gì sao?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, nói: "Không biết, bất quá, em nghĩ phải cùng gần đây muốn bắt đầu thương minh tư cách thi đấu có liên quan."

Tiêu Cảnh Đình híp mắt, nói: "Thương minh tư cách thi đấu, chuyện

này không nên tìm anh đi." Dẫu sao hắn chỉ là một kim đan trung kỳ à! Mặc dù Tiêu Cảnh Đình cũng không cảm thấy hắn thực lực so kim đan hậu kỳ tu giả kém, nhưng là, loại này thi đấu hay là tìm kim đan hậu kỳ hơn.

"Em cũng không biết, bất quá, em nghe nói, tựa hồ có cái mới quật khởi gia tộc Hồng gia theo dõi Diệp gia chỗ ngồi, cho tới nguyên bản Diệp gia lôi kéo một cái kim đan hậu kỳ tu giả, ném vào Hồng gia." Hứa Mộc An cười cười nói.

Tiêu Cảnh Đình trừng mắt nhìn, nói: "Cho nên nói Diệp gia vốn là thí sinh không thấy, cho nên, đến tìm anh làm thế chỗ. . ."

Hứa Mộc An chần chờ một chút, nói: "Đây chẳng qua là em suy đoán, cụ thể muốn gặp qua Diệp tiểu thư sau đó, mới biết."

. . .

Diệp Phương ngồi ở trong đại sảnh, chân mày túc thật chặt.

"Tiểu thư, cái này Tiêu Cảnh Đình cái giá quá lớn!" Diệp Phương có chút phiền muộn nói.

Diệp Phương ở trong lòng thở dài, thầm nghĩ: Diệp gia hôm nay là sông lớn ngày hè, trước kia, bọn họ người Diệp gia đi tới chỗ nào không phải là bị tôn kính à!

"Người ta là kim đan, thuộc hạ lại có nhiều như vậy kim đan, tư thế lớn chút lại có cái gì." Diệp Cẩn Lan thản nhiên nói.

Diệp Phương tràn đầy không hiểu nói: "Tại sao sẽ đột nhiên toát ra nhiều như vậy kim đan."

Kim đan tu giả tuy không giống nguyên anh tu giả như vậy thưa thớt, nhưng muốn đào tạo một ra tới, cũng thù là không dễ, kết quả, Tiêu Cảnh Đình phía dưới những cái kia cái tu giả, lại có thể một cái tiếp một cái lên cấp kim đan.

Ban đầu rất nhiều người cũng không biết tại sao Tiêu Cảnh Đình ở đỉnh núi, thường khác thường giống biểu hiện, từ Tiêu Tiểu Phàm các người đầy đủ đều biến thành kim đan, rất nhiều tu giả mới rốt cuộc rõ ràng được, dị tượng kia là tu sĩ lên cấp kim đan dị tượng.

Cùng mọi người công khai, đối phương đỉnh núi có nhiều như vậy kim đan, bình thường thế lực căn bản động không thể.

"Tiểu thư, ngươi nói Tiêu Cảnh Đình trên tay có thể hay không có lên cấp kim đan bài thuốc bí truyền?" Diệp Phương hỏi.

Diệp Cẩn Lan nguyên bản cũng nghĩ như vậy, cảm thấy Tiêu Cảnh Đình có thể nắm giữ bí pháp nào đó, có thể thúc sanh kim đan, trên thực tế quả thật có chút bí pháp có thể thúc sanh ra ngụy kim đan, những thứ này ngụy kim đan tu giả so trúc cơ tu sĩ mạnh hơn rất nhiều, nhưng là, so chân chính kim đan tu giả nhưng yếu hơn không thiếu, hơn nữa, còn muốn lên cao cũng rất khó khăn.

Nhưng mà Tiêu Tiểu Đông đám người chiến lực, nhưng nếu so với giống vậy kim đan mạnh hơn rất nhiều.

"Hẳn không có đi." Diệp Cẩn Lan nắm chặt quả đấm, Diệp gia chính là mưa gió phiêu linh lúc này Tiêu Cảnh Đình đã đạt thành tựu, coi như trên người đối phương, thật có cái loại đó bài thuốc bí truyền, nàng cũng mơ ước không được.

. . .

Tiêu Cảnh Đình đi ra.

Diệp Cẩn Lan thấy Tiêu Cảnh Đình, ôn hòa cười một tiếng, nói: "Tiêu đạo hữu, thật là kỳ tài ngút trời, tuổi còn trẻ, liền tiến vào kim đan trung kỳ."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Ta cũng không nhỏ." Tiêu Cảnh Đình thô thô tính toán phát hiện mình đã hơn bốn mươi tuổi, nhất

thời có chút thời gian tựa như mũi tên cảm giác, hơn bốn mươi tuổi cái tuổi này trên Trái Đất đã không nhỏ, nhưng là, tại tu chân giới chân thực không coi vào đâu.

"Cẩn Lan lần này tới, là có một chuyện muốn nhờ." Diệp Cẩn Lan nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Diệp Cẩn Lan, thản nhiên nói: "Diệp tiểu thư, cứ nói đừng ngại."

"Tiêu đạo hữu chắc hẳn biết thương minh khiêu chiến thi đấu." Diệp Cẩn Lan nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Hơi có nghe đồn."

"Khiêu chiến thi đấu bắt đầu, nếu có gia tộc mơ ước ta Diệp gia chỗ ngồi, là được ở trên tới khiêu chiến, ba ván thắng hai thì thắng." Diệp Cẩn Lan nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "À, Diệp tiểu thư chẳng lẽ là mời ta tham ngộ thi đấu?"

Diệp Cẩn Lan nhíu mày một cái, nói: "Trên thực tế, ta muốn mời Tiêu đạo hữu làm bị chọn."

Tiêu Cảnh Đình có chút nghi hoặc nhìn Diệp Cẩn Lan, nói: "Không biết bị chọn là ý gì."

Diệp Cẩn Lan kín đáo giải thích một phen, Tiêu Cảnh Đình sắc mặt không khỏi có chút cổ quái.

Tiêu Cảnh Đình cùng Diệp Cẩn Lan nói sự việc, Tiêu Tiểu Đông các người vừa vặn trở lại, nghe nói trong nhà tới khách, mấy người cũng không tị hiềm, trực tiếp xông vào, Tiêu Cảnh Đình bất đắc dĩ, chỉ có hẹn Diệp Cẩn Lan ngày khác thương lượng lại sự việc.

"Cha, Diệp Cẩn Lan tới làm gì à!" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

"Thương minh khiêu chiến thi đấu, con biết không?" Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Biết, biết à! Diệp Cẩn Lan tìm ngươi tham gia tỷ thí sao? Người phụ nữ kia đủ thật tinh mắt, vừa thấy cũng biết lão cha không phải vật trong ao."

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Có phải thế không."

Trần Húc nhìn Tiêu Cảnh Đình, không hiểu nói: "Có ý gì?"

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Khiêu chiến thi đấu đâu, tổng cộng phải ra ba người, Diệp gia có một cái kim đan đại viên mãn, một cái kim đan hậu kỳ, cái này 2 cái chỗ ngồi là bất động, còn dư lại cái cuối cùng chỗ ngồi, chỗ ngồi này đâu, ta là bị chọn, nhưng là, không phải duy nhất bị chọn, Diệp gia tìm hết mấy người, vì có chuẩn bị vô hại, là hơn tìm mấy cái."

"Thì ra là như vậy đâu! Ta còn nói Diệp gia làm sao tìm ở trên chú Tiêu ngươi, ta dĩ nhiên không phải xem nhẹ chú Tiêu ý ngươi, chẳng qua là loại chuyện này quan chỗ ngồi thi đấu, ta cảm thấy Diệp gia thận trọng khởi gặp, vẫn sẽ tìm kim đan hậu kỳ tu giả." Đối phương nếu thật chỉ tìm Tiêu Cảnh Đình một người, vậy đã nói rõ, Diệp gia khí số xong hết rồi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Ta cũng nghĩ như vậy, giữ Diệp Cẩn Lan theo như lời, coi như ta đến lúc đó thật tham gia khiêu chiến thi đấu, cũng không nhất định phải kết quả, khiêu chiến thi đấu tổng cộng ba trận, chỉ cần Diệp gia thắng được 2 trận, ta cũng không cần kết quả, chỉ cần xem cuộc vui là được."

Tiêu Cảnh Đình dừng một chút, mi phi sắc vũ nói: "Giữ Diệp Cẩn Lan giải thích, chỉ cần ta đáp ứng trở thành tranh tài bị chọn, sẽ cho ta một trăm thượng phẩm linh thạch, nếu như đến cuối cùng chọn là ta, thắng một ngàn thượng phẩm linh thạch, thua cũng biết cho ta ba trăm thượng phẩm linh thạch."

Tiêu Tiểu Đông: ". . ."

"Cha, cha đáp ứng sao?" Tiêu Tiểu Phàm nới rộng ra tròng mắt hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Còn không có."

"Cha, nhiều linh thạch như vậy, cha đang do dự cái gì?" Tiêu Tiểu Phàm hỏi.

Tiêu Cảnh Đình quét Tiêu Tiểu Phàm một cái, tức giận: "Xem con cái này thấy tiền sáng mắt tánh tình, một chút khí độ cũng không có, mặc dù cha con chỉ là một kim đan trung kỳ, nhưng là, dầu gì cũng là cái kim đan lão tổ à! Cha đây như thế nhân vật phong hoa tuyệt đại, người ta nói một chút đổi chác, cha liền lỗ mãng đáp ứng, cái này thích hợp sao? Lúc này có tổn cha con giá trị con người."

Tiêu Tiểu Phàm nhìn Tiêu Cảnh Đình, bĩu môi, nói: "Cha, không tệ, cha lại treo người ta khẩu vị, người ta cũng không biết nói giá."

Tiêu Cảnh Đình: ". . . Thằng nhóc thúi, con nói cái gì vậy, cha đây là cái loại đó cố ý kiểu cách các người nói giá người sao?"

Tiêu Tiểu Phàm nháy mắt, lấp lánh hữu thần nhìn Tiêu Cảnh Đình.

Tiêu Cảnh Đình liếc mắt, bất đắc dĩ trong đầu nghĩ: Được rồi, hắn liền là loại người đó.

Tiêu Tiểu Đông híp mắt mâu, hồi lâu, hít sâu một hơi, nói: "Cha, con nghĩ linh thạch này không tốt cầm."

Tiêu Tiểu Phàm nhìn Tiêu Tiểu Đông, không cho là đúng nói: "Anh cả, chẳng qua là xem xem cuộc vui mà thôi, có cái gì không dễ cầm, chuyện này 80-90%, không tới phiên cha chúng ta."

"Vạn nhất luân phiên lên đâu ?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

"Đó không phải là còn có Diệp gia 2 lão đầu tử chỉa vào sao?" Tiêu Tiểu Phàm mãn bất tại ý nói.

"Nghe nói qua Điền Kỵ đua ngựa sao?" Tiêu Tiểu Đông vẻ kiêu ngạo cao thâm khó lường nói.

Tiêu Tiểu Phàm lắc đầu một cái, rất thành thực nói: "Không có."

Tiêu Cảnh Đình nhất thời hắc tuyến, nói: "Cha nói qua rất nhiều lần, con đều nghe đi nơi nào, cha nói lúc này con đang suy nghĩ gì đấy? Thịt ngựa ăn có ngon hay không?"

Tiêu Tiểu Phàm: ". . ."

Lôi Huyền chận lại nói: "Điền Kỵ đua ngựa chính là trở xuống cùng ngựa đối với cùng ngựa, trung đẳng ngựa đối với hạ đẳng ngựa, thượng đẳng ngựa đối với trung đẳng ngựa, nói cách khác, nếu như, kia cổ thế lực sẽ khiêu chiến Diệp gia, Diệp gia có lẽ sẽ để cho vậy người dự khuyết người đối phó thực lực mạnh nhất cái đó người khiêu chiến, bọn họ chỉ cần thắng được 2 trận là tốt."

Tiêu Tiểu Phàm: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình chần chờ một chút, nói: "Diệp gia cũng không đến nỗi như thế tồi tệ đi. . ."

Tiêu Tiểu Đông không cho là đúng nói: "Làm sao không biết, Diệp gia là buôn bán thế gia, cũng không phải là nhà từ thiện."

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, nói: "Có đạo lý à!" Đối phương hoa nhiều linh thạch như vậy, không đạo lý chỉ mời một cái xem trò vui, đó cũng quá thua thiệt.

"Cha, cửa làm ăn này, cha dự định tiếp sao?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Tiếp à! Tại sao không nhận?"

Tiêu Tiểu Đông tràn đầy cổ quái nhìn Tiêu Cảnh Đình, Tiêu Cảnh Đình vỗ một cái Tiêu Tiểu Đông bả vai, nói: "Con trai, cõi đời này làm chuyện gì, cũng là muốn mạo điểm nguy hiểm, như vậy một số tiền lớn, có chút nguy hiểm, cũng là bình thường, kiếm tiền không dễ dàng à! Có được lợi nhiều tiền cơ hội, liền phải biết quý trọng."

Tiêu Tiểu Phàm nhìn Tiêu Cảnh Đình, tràn đầy cổ quái nói: "Cha, thấy tiền sáng mắt."

Tiêu Cảnh Đình trợn mắt nhìn Tiêu Tiểu Phàm một cái, nói: "Con nói cái gì vậy, cha đây là đi qua nghĩ cặn kẽ, như vậy ngươi xem à! Thật ra thì, chuyện này hơn phân nửa không tới phiên cha ."

"Diệp gia như vậy gia tộc lớn, vì giữ được chỗ ngồi, hơn phân nửa vẫn sẽ mời một kim đan hậu kỳ, nếu như là như vậy, vậy linh thạch này hãy cùng nhặt không vậy."

"Nếu là đến lúc đó, bất hạnh, thật đến phiên ta kết quả, đối phương thật phân gả cho ta một cái không đối phó nổi nhân vật, vậy nhận thua là tốt, hơn nữa, lấy bố ngươi thực lực, coi như gặp phải kim đan hậu kỳ, cũng chưa chắc thật không có sức đánh một trận."

Tiêu Tiểu Đông các người trố mắt nhìn nhau, Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Nếu cha ngươi như thế nói, vậy thì tiếp đi."

------oOo------

Chương 181: Bị chọn trở thành chánh thức

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 181: Bị chọn trở thành chánh thức
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

"Tiểu thư, chúng ta có cần phải mời Tiêu Cảnh Đình sao?" Diệp Phương đi ở Diệp Cẩn Lan bên cạnh hỏi.

"Tuy nói không nhất định dùng ở trên, nhưng là có chuẩn bị vô hại đi." Diệp Cẩn Lan có chút tịch mịch nói. Mời người nào xuất chiến, không phải nàng một người định đoạt, còn muốn thông qua trong tộc, Diệp Cẩn Lan mặc dù cảm thấy Tiêu Cảnh Đình thực lực đủ để xứng đôi giống vậy kim đan hậu kỳ, nhưng là nàng ý kiến, chỉ có thể thành tựu tham khảo ý kiến.

"Ai có thể nghĩ tới Từ Thanh Sơn sẽ xoay người đưa vào Hồng gia, cái này đồ khốn, chúng ta Diệp gia xài lớn như vậy khí lực lôi kéo hắn, kết quả, tên nầy xoay người liền ném vào nhà khác, thua thiệt tên nầy trong ngày thường còn chứa một bộ đạo mạo nghiêm trang dáng vẻ." Diệp Phương không vui nói.

Vì lôi kéo kim đan hậu kỳ Từ Thanh Sơn, gia tộc thậm chí đem 2 cái Diệp gia nữ tu gả cho hắn làm thị thiếp, kết quả, Từ Thanh Sơn tên nầy, nhận Hồng gia ném đi ra ngoài cành ô liu, nói đi là đi.

Diệp Cẩn Lan nhắm mắt, nói: "Biết người biết mặt nhưng không biết lòng à!"

Từ Thanh Sơn cả ngày một bộ đại nghĩa lẫm nhiên, lấy Diệp gia lợi ích là nhiệm vụ của mình dáng điệu, kết quả, phản bội Diệp gia một

chút cũng không hàm hồ, nghe nói tên nầy, còn biết thay thế Hồng gia xuất chiến, nói tới nói lui, chính là Diệp gia người trong tộc thực lực trở nên yếu đi, nếu Diệp gia có Nguyên anh kỳ lão tổ trấn giữ, cái loại đó mặt hàng nào dám nhảy nhót.

"Tiểu thư, từ chúng ta cùng Tiêu Cảnh Đình đổi chác tới xem, hắn hẳn có săn giết kim đan hậu kỳ yêu thú năng lực, tiểu thư ngươi cũng nói người này thâm tàng bất lộ, có lẽ người này so Từ Thanh Sơn càng thêm lợi hại." Diệp Phương nói.

Diệp Cẩn Lan cười khổ một cái, nói: "Coi như ta cùng ngươi thì cho là như vậy, ngươi lấy là trong tộc sẽ như thế cho rằng sao? Hơn nữa, khiêu chiến thi đấu quan hệ trọng đại, không thể không thận trọng."

Diệp Cẩn Lan dừng một chút, lại nói: "Có năng lực giết yêu thú, không nhất định thì thật sở trường cùng tu giả tranh đấu, tạm thời mời đi, chẳng qua là ta như vậy một mời, ông nội Ba phỏng đoán phải có ý kiến, nói ta phung phí linh thạch."

Diệp Phương mặt lạnh lùng, Diệp gia cũng không phải là một khối thiết bản, Diệp Cẩn Lan cùng Diệp gia Tam lão gia không cùng.

"Tam lão gia trước xài lớn như vậy khí lực lôi kéo Từ Thanh Sơn đều gia nhập vào nhà khác, lúc này, hắn nơi nào còn có mặt mũi quở trách tiểu thư không phải à!" Diệp Phương không vui nói.

Diệp Cẩn Lan híp mắt, nói: "Mới vừa tiến vào Tiêu Tiểu Đông các người thực lực cũng không tệ."

Tiêu Cảnh Đình bên người có năm kim đan, cộng thêm Tiêu Cảnh Đình chính là sáu, như thế một cổ thế lực, quả thực không thể khinh thường à!

"Mặc dù chỉ là một đám kim đan sơ kỳ, nhưng là, đánh, một cái cuộc so tài một cái cường hãn, trên tay những người này pháp khí cũng rất lợi hại, nhắc tới cũng kỳ quái, mới vừa gia nhập Kim đan kỳ tu

giả, hơn phân nửa cũng không kịp tế luyện pháp khí, nhưng mà những người này đi, trên tay pháp khí cũng rất lợi hại, hơn nữa, những thứ này cái pháp khí, không giống đảo Tinh Vân phong cách." Diệp Phương nói. Tiêu Tiểu Đông đám người ở đảo Tinh Vân đợi mười mấy năm, tài liệu đã sớm bị tra xét một lần.

"Tiêu Cảnh Đình những người đó có thể là ngoại vực tới, được rồi, quản nhiều như vậy làm gì?" Diệp Cẩn Lan nói.

Diệp Phương gật đầu một cái, nói: " Cũng đúng."

. . .

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Đông đám người chiến lợi phẩm, nói: "Các ngươi thu hoạch, còn thật không tệ à!"

"Đó là đương nhiên." Tiêu Tiểu Đông dương dương đắc ý nói.

Gà hoa nhỏ tràn đầy vui sướng nhảy trước, bày tỏ công lao của hắn lớn nhất, mỗi lần gặp phải yêu thú, đều là gà hoa nhỏ đầu tiên xông lên, hướng về phía yêu thú phun ra một hơi, đem yêu thú mê chóng mặt, rồi sau đó, bọn họ xuống lần nữa tay thì ung dung nhiều.

Gà hoa nhỏ đã sớm lên cấp kim đan, huyết mạch bị kích phát ra, thông thường yêu thú vừa nhìn thấy gà hoa nhỏ, cũng sẽ bị cái này cổ huyết mạch uy hiếp, giúp bọn họ không nhỏ bận bịu.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Đông các người, thầm nói: Bất tri bất giác, những thứ này nhãi con cũng trưởng thành, lúc này, nếu là bọn họ có thể trở về đến Vân châu, Tiêu Tiểu Đông đám người biểu hiện, nhất định có thể khiếp sợ Vân châu tu giả.

"Cha, đây là lần trước linh thạch." Tiêu Tiểu Đông đem linh thạch vứt cho Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Cảnh Đình có chút lúng túng nói: "Cái này ý tốt như vậy?"

Trần Húc cười một tiếng, nói: "Chú Tiêu, chú đừng ngại quá à! Chúng ta dùng tu luyện linh đan, pháp khí, phù chú đều là ngươi cung cấp, đây có thể so linh thạch trân đắt hơn." Trần Húc chân thực không hiểu Tiêu Cảnh Đình từ đâu tới như vậy nhiều đồ tốt, những cái kia thích hợp kim đan tu sĩ dùng linh đan, tất cả đều trân quý dị thường, Tiêu Cảnh Đình nhưng ra tay một cái, chính là một bó to.

Có Tiêu Cảnh Đình làm hậu thuẫn, bọn họ trong ngày thường không tốn nhiều ít linh thạch, phần lớn linh thạch đều giao cho Tiêu Cảnh Đình.

. . .

Diệp Cẩn Lan động tác rất nhanh, cùng Tiêu Cảnh Đình nói thỏa sau đó, liền đem linh thạch đưa đến Tiêu Cảnh Đình bên người.

Cùng lúc đó, hai bên ký kết tâm ma khế ước.

Tâm ma khế ước một khi ký kết, một phương nếu không tuân theo quy định, lên cấp dưới 1 cấp lúc này sẽ xuất hiện tâm ma cắn trả.

Tiêu Tiểu Đông nhìn trên tay hợp đồng, nói: "Cha, cha ký kết phần này hợp đồng, nếu như đối phương đến lúc đó cần ngươi xuất chiến, ngươi thì nhất định phải xuất chiến."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Cái này ta biết, nếu như ta xuất chiến phải thêm tiền, như vậy cũng không tệ."

"Cha, cha liền không lo lắng gặp phải không đối phó nổi tu giả?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

"Con trai, con không được như thế buồn lo vô cớ, cha nghe nói à! Diệp Cẩn Lan căn bản không làm chủ được, Diệp gia đương thời làm chủ là mấy lão đầu tử, cha là Diệp Cẩn Lan nhìn trúng người, những lão đầu tử kia coi thường cha ." Diệp gia gia tộc này đồ cổ thiệt kỳ quái à! Cũng sắp đại họa trước mắt, còn trong ổ phản.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Được rồi, còn có chút thời gian, cha tận lực nói cao một chút thực lực, để phòng bất cứ tình huống nào đi."

Tiêu Cảnh Đình xoa xoa Tiêu Tiểu Đông đầu, đem Tiêu Tiểu Đông xử lý một tia không qua loa tóc, xoa thành cỏ ổ, "Tiểu Đông trưởng thành rồi, càng ngày càng giống đại nhân."

Tiêu Tiểu Đông tức giận: "Cha, con vốn chính là người lớn ."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, đầu hàng nói: "Được rồi, con là người lớn ."

. . .

Tiêu Cảnh Đình nhận Diệp gia mời sau đó, rất nhanh liền đem chuyện này quên mất.

Diệp Cẩn Lan mời Tiêu Cảnh Đình lúc này khoảng cách thi đấu còn có bốn năm thời gian, mà hiển nhiên Diệp gia cũng không phải là rất nhìn ở trên Tiêu Cảnh Đình như thế cái lai lịch không rõ kim đan trung kỳ tu giả.

Cho nên, mời Tiêu Cảnh Đình, Diệp gia đem Tiêu Cảnh Đình người như vậy coi thành siêu cấp thế chỗ vứt sang một bên, Tiêu Cảnh Đình tự nhiên cũng vui vẻ ung dung tự tại, mượn phòng tu luyện thời gian, toàn lực tu luyện linh lực, trui luyện thể chất, luyện chế đan dược và pháp khí.

Bốn năm sau đó, Diệp Cẩn Lan lại lần nữa xuất hiện Tiêu Cảnh Đình đỉnh núi.

"Diệp tiểu thư, ngươi chính thức mời ta tham gia Diệp gia tuyển chọn thi đấu sao?" Tiêu Cảnh Đình tràn đầy bất ngờ nhìn Diệp Cẩn Lan nói.

Diệp Cẩn Lan gật đầu một cái, nói: "Không sai."

Tiêu Cảnh Đình không khỏi thầm nói: Hắn lấy là hắn chính là một siêu cấp thế chỗ à! Không nghĩ tới hắn như thế người dự khuyết, lại còn có trở thành chánh thức một ngày, Diệp gia cái này đang làm cái gì à! Bốn năm không có động tĩnh, lúc này nhưng chạy tới làm đột nhiên tập kích.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Diệp Cẩn Lan, không hiểu nói: "Diệp tiểu thư, ngươi không suy nghĩ một chút nữa à!"

"Không cần suy xét, ta hết sức tín nhiệm Tiêu đạo hữu ngươi năng lực." Diệp Cẩn Lan nói.

Tiêu Cảnh Đình trừng mắt nhìn, thầm nói: Ngươi tín nhiệm ta năng lực, nhà ngươi những cái kia lão Quỷ cũng tín nhiệm ta năng lực sao?

"Mời Tiêu đạo hữu chuẩn bị một chút, ba ngày sau, Diệp gia sẽ có người tới đón ngươi." Diệp Cẩn Lan nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Gấp như vậy, phải dùng tới sao?

"Cha." Tiêu Tiểu Đông đi vào.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Đông, nói: "Trở về à!"

"Con thấy Diệp Cẩn Lan tới, nàng tới mời cha tham gia thi đấu?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Không nghĩ tới lại có thể tìm được cha đầu đi lên." Cái này không hợp lý à!

Tiêu Tiểu Đông liếc Tiêu Cảnh Đình một cái, nói: "Diệp gia tìm rất nhiều người, bất quá, đều bị Hồng gia phá hư, Hồng gia đem Hồng gia thiên tài nữ tu gả cho Tào gia lão đầu, quá giang Tào gia tuyến, rất nhiều kim đan tu giả không phải là bị Hồng gia lôi kéo, chính là bị

phá hư, chỉ còn lại ngươi, Diệp gia không đem ngài coi ra gì, tìm ngài đủ số, Hồng gia cũng không đem ngài coi ra gì."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Cũng đồ chơi gì à!

Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Cha, con hỏi thăm được thương minh một cái bí mật."

"Cái gì?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Thương minh tổng cộng có ba mươi cầm tiến vào Thông Thiên tháp chìa khóa, thương minh cầm đầu ba gia tộc cám ơn, tào, miêu đều có bốn cái chìa khóa, còn thừa lại chín gia tộc mỗi gia tộc có hai cây, nếu như, Diệp gia mất đi thương minh chỗ ngồi, cũng chỉ mất đi Thông Thiên tháp 2 cái chìa khóa quyền sở hữu." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Đông, nói: "Thông Thiên tháp, đó là vật gì?"

Tiêu Tiểu Đông lắc đầu một cái, nói: "Con cũng không biết, cha, con nghĩ cha cũng hẳn phát hiện, chỗ này toàn thể tu chân trình độ nếu so với Vân châu thấp hơn một ít, nguyên anh tu sĩ nếu so với Vân châu ít hơn rất nhiều, nghe nói cám ơn, tào, miêu 3 nhà nguyên anh tu giả, đều là bởi vì là ở trong Thông Thiên tháp gặp cơ duyên, mới có thể lên cấp nguyên anh."

"Thông Thiên tháp tổng cộng mười hai tầng, nghe nói, đảo Tinh Vân tu giả nhiều nhất đi vào tầng thứ 8, mà tầng thứ 8 liền tồn tại để cho người tiến vào Nguyên anh kỳ đồ, có thể gặp, thứ chín, tầng thứ mười lên đồ trân quý bao nhiêu không."

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, nói: "Ý ngươi là phải nghĩ biện pháp đạt được Thông Thiên tháp chìa khóa?"

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Tiêu Cảnh Đình híp mắt mâu, "Vật này Diệp gia cũng rất khan hiếm, coi như ta cho bọn họ thắng được số người, đối phương cũng chưa chắc nguyện ý đổi à!"

Tiêu Tiểu Đông thản nhiên nói: "Cái này đến lúc đó rồi hãy nói, người Diệp gia mới điêu linh, trong Thông Thiên tháp mặc dù có cơ duyên, nhưng là cũng rất hung hiểm, bây giờ Diệp gia kim đan chưa chắc nguyện ý vân mạo hiểm, cha nếu là có thể thay Diệp gia thắng được thi đấu ra lại chút máu, muốn thay cho trong tay đối phương chìa khóa, vậy không khó lắm."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Có đạo lý." Điều kiện tiên quyết là hắn có thể thay Diệp gia thắng được thi đấu.

"Nếu như cha có thể ở trong Thông Thiên tháp, tìm được đại cơ duyên, lên cấp nguyên anh, vậy chúng ta là có thể sớm ngày hồi Vân châu." Tiêu Tiểu Đông nói.

"Là con muốn trở về, vẫn là Trần Húc muốn trở về à?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Tiêu Tiểu Đông không nói gì, "Trần Húc hắn, đi qua truyền tống trận, đem truyền tống trận tu bổ xong hết rồi." Còn lại một cái sừng không tu, chỉ cần sửa xong, lập tức là có thể đi.

"Khó khăn là Trần Húc." Tiêu Cảnh Đình thở dài nói. Trần Húc ông nội là nguyên anh tu giả, từ nhỏ đều bị nâng ở lòng bàn tay ở trên, kết quả, như vậy một vị đại thiếu gia nhưng phụng bồi bọn họ chạy đến chỗ này tới.

Trần Húc đi vào, hỏi: "Chú Tiêu, các người đang nói gì đấy?"

Tiêu Cảnh Đình nhìn Trần Húc, nói: "Trần Húc, ngươi có phải hay không muốn đi trở về?"

Trần Húc cười khổ một cái, nói: "Không có à! Chẳng qua là có chút nhớ ông nội, bất quá, sớm muộn có thể nhìn thấy, hắn hay bế quan

ngươi nhắm giam lại, chính là mấy chục năm, ta biến mất mấy chục năm, đối với ông nội mà nói cũng bất quá trong nháy mắt mà thôi."

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy áy náy vỗ một cái Trần Húc bả vai, nói: "Xin lỗi."

Trần Húc cười một tiếng, nói: "Chú Tiêu không cần như vậy, cùng các ngươi chung một chỗ, ta thật cao hứng."

------oOo------

Chương 182: Bị khiêu khích

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 182: Bị khiêu khích
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

"Cha, cha liền mang ta một cái đi tham gia tỷ thí à!" Tiêu Tiểu Tấn kéo Tiêu Cảnh Đình tay, tràn đầy hưng phấn hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Hắn ngược lại là muốn đem những người khác một khối dẫn đi, chẳng qua là cả nhà bọn họ đều là kim đan, mang quá nhiều người đã qua, có thị uy hiềm nghi.

"Cha, cha có phải hay không phát hiện con lợi hại nhất, cho nên, tìm con cho cha làm hộ vệ à!" Tiêu Tiểu Tấn mặt đầy ửng đỏ nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Tấn kích động dáng vẻ, thực không hề nhẫn nại hắt nước lạnh, "Đúng vậy! Ngươi lợi hại nhất." Tiểu tử ngốc này, suy nghĩ nhiều quá đi.

Tiêu Tiểu Tấn tràn đầy hưng phấn nói: "Con phải nói cho anh cả cùng anh Hai, cha ngươi thật thật tinh mắt, con mặc dù là trễ nhất lên cấp kim đan, nhưng là, con sau đó cư thượng, so bọn họ cũng lợi hại đây."

Tiêu Cảnh Đình ngữ trọng tâm trường nói: "Tiểu Tấn à! Khoe khoang là không tốt được là." Tiểu Tấn điều không phải muốn tìm đánh đi.

Tiêu Cảnh Đình âm thầm ở trong lòng thở dài, Tiêu Tiểu Tấn mặc dù một mực đi theo hắn cùng Hứa Mộc An bên người, nhưng là, phần lớn thời gian cũng đang tu luyện, đối với thế sự hiểu thiếu, vẫn là có

chút tánh tình trẻ con.

"Nhưng mà, anh Hai cũng thường xuyên cùng con khoe khoang à!" Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

"Anh Hai con cùng con khoe khoang cái gì?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Tiêu Tiểu Tấn suy nghĩ một chút, nói: "Khoe khoang hắn lượng cơm lớn, một lần có thể ăn một đầu bò."

Tiêu Cảnh Đình mặt hung dữ, nhìn Tiêu Tiểu Tấn, "Con đừng cho hắn nấu ăn, hắn phải sắt không đứng lên. . ."

Tiêu Tiểu Tấn đỉnh đầu gấu bay nhỏ xuy xuy cười lên, Tiêu Cảnh Đình đem Tiêu Tiểu Tấn đỉnh đầu gấu bay lôi xuống, hướng về phía Tiêu Tiểu Tấn hỏi: "Tên nầy, còn an phận đi."

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Thật an phận."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "An phận liền tốt, không an toàn liền đói mấy bữa, con xem anh Hai con nếu là đói mấy bữa, nhiều hiền lành à!"

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Gấu bay nhỏ ở Tiêu Cảnh Đình trong lòng bàn tay trăn trở xê dịch, thỉnh thoảng phát ra từng cơn hù sợ tiếng.

. . .

Tiêu Cảnh Đình mang Tiêu Tiểu Tấn đi tới Diệp gia đoàn xe trước, Tiêu Tiểu Tấn mặc dù so Tiêu Tiểu Đông các người tuổi còn nhỏ một ít cũng đã ở mấy năm trước lên cấp kim đan, so sánh đã ở đảo Tinh Vân lăn lộn ra chút danh tiếng Tiêu Tiểu Đông cùng Tiêu Tiểu Phàm, Tiêu Tiểu Tấn muốn tỏ ra khiêm tốn rất nhiều.

"Tiêu tiền bối một môn cũng là thiên tài à! Tùy tiện kéo ra ngoài một

cái, chính là một kim đan." Diệp Cẩn Lan cười cười nói.

"Diệp tiểu thư quá khen."

Diệp Cẩn Lan ánh mắt chuyển đến Tiêu Tiểu Tấn trên đỉnh đầu, "Đó là cái gì à!"

Tiêu Tiểu Tấn trên đỉnh đầu, là một chỉ lớn chừng bàn tay gấu bay, nhìn như thịt hô hô, dáng vẻ ngây thơ muốn nựng.

"Là con trai ta nuôi sủng vật." Tiêu Cảnh Đình nói.

Diệp Cẩn Lan nhìn ở Tiêu Tiểu Tấn trên đỉnh đầu bò tới bò lui gấu bay, cười một tiếng, nói: "Sủng vật này, thật đáng yêu, không biết, Tiêu đạo hữu là từ đâu tới."

Tiêu Tiểu Tấn không chút nghĩ ngợi nói: "Tự chui đầu vào lưới tới."

Diệp Cẩn Lan có chút không hiểu nói: "Tự chui đầu vào lưới?"

"Ta làm ăn ngon, chính nó lại tới." Tiêu Tiểu Tấn nói.

"Nguyên lai là như vậy à! Ta coi trước cái này gấu con dáng vẻ, ngược lại là cùng đảo Phong vậy chỉ ác gấu có chút giống như." Diệp Cẩn Lan nói.

"Đảo Phong ác gấu?" Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

"Đúng vậy! Đảo Phong ác gấu nhưng mà đỉnh đỉnh nổi danh à! Vậy gấu hung tàn thành tánh, đem đảo Phong coi là chính nó lãnh địa, một khi có người đến gần, liền sẽ phải chịu nó công kích, vậy ác gấu còn sở trường khống chế trên đảo ong mật, lên bờ người, bị trên đảo ong độc công kích, mỗi lần chết thảm trọng." Diệp Cẩn Lan thở dài nói.

Tiêu Tiểu Tấn giảo hoạt cười một tiếng, nói: "Là như vậy à! Vậy gấu bay thật đáng ghét." Cái gọi là đảo Phong, chính là một tòa bị đủ loại

ong mật chiếm lĩnh đảo, trên đảo ong mật nghe nói là do trên đảo gấu bay nuôi, gấu bay hình dáng có chút giống gấu trúc, sau lưng dài đối với cánh.

Tiêu Tiểu Phàm yêu ăn đồ ngọt, lại cảm thấy luôn là ăn ong hoàng kim mật ong có chút lãng phí, liền muốn tìm sờ một ít thông thường mật ong tới ăn, vừa vặn nghe nói đảo Phong.

Kiêng kỵ gấu bay điều khiển ong mật có thể sử dụng, mấy người lợi dụng sữa ong chúa chế tạo thức ăn ngon, đem gấu bay đưa tới đảo Phong, rồi sau đó kim đan trung kỳ gấu bay bị Tiêu Tiểu Đông các người liên thủ tới, hung hăng đánh một trận.

Bắt nạt kẻ yếu gấu bay cùng Tiêu Tiểu Tấn ký kết khế ước, trở thành Tiêu Tiểu Tấn khế ước thú, đặt khế ước sau đó, gấu bay phát hiện Tiêu Tiểu Tấn tu vi còn không có nó cao, lại bắt đầu lăn lộn ăn chờ chết sinh hoạt, Tiêu Tiểu Tấn mỗi lần cũng chỉ huy không nhúc nhích hắn.

Gấu bay tựa hồ có thượng cổ dị thú huyết mạch, có thể tự do biến đổi dáng người, ẩn núp sau lưng cánh, đổi đổi hình thái, giờ phút này lưu lại ở Tiêu Tiểu Tấn trên đầu gấu bay, giống như một cái chất phác đáng yêu sủng vật, Diệp Cẩn Lan cũng không có nhận ra.

"Nghe nói, đảo Phong vậy con gấu bay huyết mạch phản tổ, có thượng cổ yêu thú huyết mạch, hết sức bất phàm, rất nhiều người cũng muốn bắt nó, đáng tiếc, vậy con gấu bay trời sanh tính xảo trá, lại có thể khống chế phong trên đảo ong mật, thật không tốt bắt, những tu giả kia vứt bỏ." Diệp Cẩn Lan nhìn chằm chằm Tiêu Tiểu Tấn yêu cưng chìu, như có điều suy nghĩ nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Diệp Cẩn Lan một cái, nói: "Tốt lắm, tốt lắm, Diệp tiểu thư, chúng ta đi đường đi."

Diệp Cẩn Lan gật đầu một cái, nói: " Được."

Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Tiểu Tấn các người bước lên lên xe

ngựa, Tiêu Tiểu Tấn đỉnh đầu gấu bay, hướng Diệp Cẩn Lan làm một cái mặt quỷ, lộ ra một hớp răng nhọn.

Diệp Cẩn Lan bỗng nhiên cảm thấy một cổ nồng nặc rùng mình.

"Tiểu thư, lên xe đi." Diệp Phương đi tới nói.

"Vậy chỉ linh sủng?"

"Tiểu thư, chẳng qua là một cái trong xem không còn dùng được yêu cưng chìu mà thôi." Diệp Phương nói.

Trong xem không còn dùng được yêu cưng chìu? Nhưng mà, mới vừa vậy chỉ yêu cưng chìu rõ ràng cho nàng một cổ không nhỏ áp lực, Tiêu Cảnh Đình người này, khắp nơi lộ ra quỷ dị à!

. . .

Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Tiểu Tấn bước lên lên xe ngựa, vừa lên ngựa xe, gấu bay nhỏ liền vỡ lở lên.

Gấu bay nhỏ bày tỏ, hắn ra đời sau đó, ngay tại trên đảo trông nom mình một mẫu đất ba phân, cuộc sống qua ngược lại cũng tiêu dao tự tại.

Nó như vậy cùng đời vô tranh, nhưng hết lần này tới lần khác có người thích tới xúc nó rủi ro, luôn có người thích tới cướp nó mật ong, hoặc là muốn nhận nó làm linh sủng, những người đó bản lãnh quá nhỏ, nhưng quán hội mộng tưởng hảo huyền, những cái kia ngu si người không phải để cho nó thả mật ong cắn chết, chính là để cho nó một chưởng vỗ chết.

Tiêu Cảnh Đình ở trong lòng thở dài một cái, vật cạnh thiên trạch thích người sinh tồn, vô luận là tu giả cùng gấu bay cũng coi là không tệ, bưng xem là ai lợi hại hơn.

Gấu bay nhỏ bày tỏ Diệp Cẩn Lan người gia tộc đã từng cũng lên

qua đảo Phong, bất quá, bị sợ trở về.

Gấu bay nhỏ kết đan đã lâu, linh trí sớm mở, dễ như trở bàn tay nhận ra Diệp Cẩn Lan đám người quần áo trang sức cùng đã từng lẻn vào đảo Phong tu sĩ giống nhau.

Gấu bay nhỏ bày tỏ, mặc dù hắn đã hơn ba trăm tuổi, nhưng là, hắn trên thực tế còn là một con non, gấu bay nhất tộc năm trăm tuổi mới được năm, hắn bây giờ đang đứng ở thành trường kỳ, chính là cần số lớn vào bổ lúc này tuyệt đối không thể ngược đãi hắn.

Tiêu Cảnh Đình nhìn gấu bay nhỏ, nói: "Con trai, đem tên nầy thu đi."

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, không thấy gấu bay nhỏ kháng nghị, đem gấu bay nhỏ nhét vào túi linh thú trong.

Tiêu Cảnh Đình liếc mắt, từ con trai khế ước gấu bay nhỏ sau đó, hắn không gian trong ngọc bội ong hoàng kim mật, liền bắt đầu nhanh chóng co lại, cái này đần gấu, ăn ngon lười làm, còn muốn cầu rất nhiều, thật là một đồ khốn.

Tiêu Tiểu Tấn lấy ra một cái mật ong bánh ngọt, lấy lòng nói: "Cha, cha muốn ăn sao?"

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Không cần."

Tiêu Tiểu Tấn có chút ủ rủ, túi linh thú trong gấu bay nhỏ điên cuồng ầm ỉ, "Hắn không ăn cho con ăn à! Không ăn nhiều lãng phí à!"

Gấu bay nhỏ bị giam nhập túi linh thú trong, vẫn có thể cùng Tiêu Tiểu Tấn trao đổi, Tiêu Tiểu Tấn không để ý gấu bay nhỏ ầm ỉ, đem bánh ngọt nhét vào trong miệng mình, gấu bay nhỏ núp ở Tiêu Tiểu Tấn túi linh thú trong tức giận mắng, Tiêu Tiểu Tấn cũng không để ý tới.

. . .

Diệp gia đoàn xe đi một ngày, bỗng nhiên ngừng lại.

Diệp Cẩn Lan nhìn người đâu, chặt cau mày nói: "Hạ đạo hữu, các ngươi làm cái gì vậy?"

Hạ Lợi cười một tiếng, nói: "Không việc gì, nghe nói, Diệp tiểu thư cho Diệp gia tìm một người giúp, ta cố ý tới kiến thức một chút."

Diệp Cẩn Lan cau mày, nói: "Khiêu chiến thi đấu sắp tới, có chính là kiến thức cơ hội, cần gì phải nóng lòng tạm thời đây."

Hạ Lợi không cho là đúng nói: "Đến khi khiêu chiến thi đấu, vậy phải đợi tới khi nào, không bằng, ta bây giờ liền thay Diệp tiểu thư ngươi điêm điêm người này sức nặng, cũng tốt xem xem hắn có phải hay không đủ cách tham gia khiêu chiến thi đấu à!"

Tiêu Tiểu Tấn tràn đầy hưng phấn nói: "Cha, tựa hồ có người kiếm chuyện à!"

Tiêu Cảnh Đình nhìn mừng rỡ như điên Tiêu Tiểu Tấn, nói: "Có người kiếm chuyện, ngươi cao hứng như thế làm gì à!"

"Dọc theo con đường này thái thái bình bình nhiều nhàm chán à! Có người kiếm chuyện, mới phải chơi à!" Tiêu Tiểu Tấn nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Hắn làm sao sinh như thế cái e sợ cho thiên hạ bất loạn đồ, có người kiếm chuyện, lại không thêm tiền, có cái gì tốt cao hứng.

"Diệp tiểu thư, ngươi mời người đâu? Làm sao bây giờ còn không ra, chẳng lẽ, ngươi tìm chính là con rùa đen rúc đầu?" Hạ Lợi đạo

Diệp Cẩn Lan lạnh lùng nhìn Hạ Lợi, nói: "Không liên quan chuyện ngươi."

Trong xe ngựa, Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, như có điều suy nghĩ.

Tiêu Tiểu Tấn hai tròng mắt chiếu lấp lánh nói: "Cha, hắn mắng ngươi con rùa đen rúc đầu."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Tấn vậy tràn đầy vẻ mặt hưng phấn, đầu đầy hắc tuyến, bố bị người mắng à! Tiêu Tiểu Tấn bộ kia dáng vẻ hết sức phấn khởi là ý gì à!

"Diệp gia tình cảnh, xem bộ dáng là thật không tốt à!" Hạ gia cũng là thương minh một thành viên, thực lực nếu so với Diệp gia mạnh hơn một ít, đối phương như vậy tìm tới cửa, rõ ràng là không đem Diệp gia coi ra gì mà.

"Cha, cha muốn không muốn đi ra xem xem à!" Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

"Không đi, không đi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Cha, cha còn trẻ, trẻ tuổi thì phải nhiệt huyết, ngươi không nên đem mình gây ra giống như lão đầu tử vậy à!"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Cha, cha như vậy, mẹ không thích cha ." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình vén rèm lên, đi ra, "Diệp tiểu thư, đã xảy ra chuyện gì sao?"

Hạ Lợi thấy Tiêu Cảnh Đình, giương lên nụ cười sáng lạn, nói: "Tiêu đạo hữu, ngưỡng mộ đại danh đã lâu."

Hạ Lợi vừa gặp Tiêu Cảnh Đình đi ra, trên mặt liền lộ ra nụ cười sáng lạng, Tiêu Cảnh Đình nhìn Hạ Lợi hình dáng, cảm thấy đối phương cười giống như một mười phần si mê.

------oOo------

Chương 183: Sơ lộ mũi nhọn

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 183: Sơ lộ mũi nhọn
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

"Diệp tiểu thư, vị đạo hữu này là ai, ngươi không giới thiệu một chút không?" Tiêu Cảnh Đình lưng đeo tay nhìn Hạ Lợi, hướng về phía Diệp Cẩn Lan dò hỏi.

Hạ Lợi nghe được Tiêu Cảnh Đình mà nói, sắc mặt nhất thời tối, Hạ Lợi thành danh đã lâu, nhìn mình rất cao.

Tiêu Cảnh Đình không biết Hạ Lợi là ai, đối với Hạ Lợi đả kích cực lớn.

Diệp Cẩn Lan nhìn Tiêu Cảnh Đình một cái, nụ cười rực rỡ nói: "Tiêu đạo hữu, vị này là Hạ gia Hạ Lợi, cũng là vị kim đan."

"Nguyên lai là Hạ đạo hữu, hạnh ngộ, hạnh ngộ." Tiêu Cảnh Đình ung dung cười nói.

Hạ Lợi nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Nghe nói, Tiêu đạo hữu muốn thay Diệp gia tham gia tỷ thí, chắc hẳn Tiêu đạo hữu, thực lực nhất định phải so tầm thường."

Hạ Lợi vừa nói một bên thả ra một con yêu thú.

Một cái dáng dấp giống như bò yêu thú, so với trên trái đất bò lớn gấp mấy lần yêu thú hướng Tiêu Cảnh Đình nhào thẳng tới.

Tiêu Cảnh Đình tròng mắt co rúc một cái, quanh thân hắc khí lượn lờ, hai tròng mắt biến thành đen nhánh vẻ.

Diệp Cẩn Lan nhìn tựa như Ma thần nhập xác Tiêu Cảnh Đình, chỉ cảm thấy sát khí nồng nặc đập vào mặt.

Tiêu Cảnh Đình một quyền hướng nhào tới yêu thú đập tới, vậy dáng người giống như núi vậy ngưu yêu, trực tiếp bị đập bay ra ngoài.

Tiêu Cảnh Đình một chiêu này, dùng chính là thiên ma luyện thể quyết trong vạn quân phá, một lực vượt mười ngàn pháp.

"Hạ đạo hữu, ngươi đang làm gì?" Diệp Cẩn Lan không vui mắng.

Hạ Lợi nhìn bị đập bay ra ngoài yêu thú, thần sắc như thường nói: "Diệp đạo hữu, muốn phải thay thế các ngươi Diệp gia xuất chiến tu giả dù sao phải có chút bản lãnh, ta lo lắng Diệp tiểu thư tìm một thủy hóa bị người lừa gạt, cho nên, tìm con yêu thú giúp ngươi thí nghiệm một chút Tiêu đạo hữu bản lãnh."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, phong độ nhanh nhẹn nói: "Thì ra là như vậy, vậy Hạ đạo hữu, ta bản lãnh như thế nào."

Tiêu Cảnh Đình ra một chiêu sau đó, liền khôi phục bình thường.

Hạ Lợi hướng bên cạnh yêu ngưu nhìn sang, trong lòng một hồi sôi trào, hắn vốn là muốn cho Tiêu Cảnh Đình ra một xấu xí, kết quả đối phương lại có thể một quyền liền đem yêu ngưu đánh bay ra ngoài.

"Tiêu đạo hữu thần lực trời sanh, quả nhiên phi so tầm thường." Hạ Lợi cười khan nói.

Nằm dưới đất yêu ngưu, hổn hển hổn hển thở hổn hển hai cái, rất nhanh liền ngừng.

Hạ Lợi nhìn không có hơi thở yêu ngưu, sắc mặt đột biến, "Đây là chuyện gì xảy ra?"

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Xin lỗi, ta không biết Hạ đạo hữu chỉ là muốn thử một chút ta thực lực, dưới tình thế cấp bách, có thể ra tay nặng một ít."

Diệp Cẩn Lan linh hồn lực quét qua trên đất yêu ngưu, tròng mắt co rúc nhanh mấy phần, nàng nguyên bản chỉ lấy là Tiêu Cảnh Đình là khí lực lớn, cho nên, mới đưa yêu ngưu đánh bay ra ngoài.

Giống như loại này thái cổ Man Ngưu, da thô thịt dầy, sức khôi phục cực nhanh, chẳng qua là bị đánh bay ra ngoài, không bao lâu là có thể khôi phục, nhưng mà trên thực tế, cái này yêu ngưu ngũ tạng lục phủ cũng xuất hiện tổn thương, thậm chí kim đan cũng bể nát.

Diệp Cẩn Lan vểnh môi, trong lòng lóe lên nồng nặc khiếp sợ, thái cổ Man Ngưu cũng không phải là sở trường chiến đấu yêu thú, nhưng là, một chiêu đem như thế một con yêu thú đánh chết, Tiêu Cảnh Đình không khỏi quá khủng bố, làm sao có thể. . .

Tiêu Cảnh Đình hoạt động một chút cổ tay, thầm nghĩ: Thiên Ma luyện thể quyết, quả nhiên không phải vật phàm, không uổng phí hắn xài thời gian dài như vậy tu luyện.

Vạn quân phá thời điểm xuất thủ, sẽ sinh ra cường đại nội kình, cái này cổ nội kình có thể phá hủy đối thủ nội bộ hết thảy, yêu ngưu nhìn chẳng qua là bị hắn đánh bay ra ngoài, trên thực tế, yêu ngưu nội bộ đã bị đánh tơi tả.

"Ngươi làm cái gì? Ngươi rốt cuộc làm cái gì?" Hạ Lợi có chút khí cấp bại phôi nói.

Mới vừa thấy yêu ngưu bị đánh bay ra ngoài, Hạ Lợi cũng không nóng nảy, Hạ Lợi cảm thấy Tiêu Cảnh Đình chẳng qua là lực khí lớn một ít, mãng phu một cái, lúc này yêu ngưu không có hơi thở, Hạ Lợi mới biết khẩn trương, Hạ Lợi cái này thái cổ Man Ngưu là Hạ gia xài khí lực lớn nuôi, cứ như vậy chết ở chỗ này, thực đang vu oan.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Không làm gì à!"

Diệp Cẩn Lan nhìn Hạ Lợi, đầy là đồng tình nói: "Hạ đạo hữu, mới vừa là ngươi yêu ngưu chủ động công kích Tiêu đạo hữu, cái này xảy ra chuyện, chỉ có thể trách cái này yêu ngưu thời vận không đủ."

Hạ Lợi nhìn Diệp Cẩn Lan cười trên sự đau khổ của người khác dáng vẻ, lạnh lùng hừ một tiếng.

Tiêu Tiểu Tấn vui mừng vui vẻ từ xe ngựa trong đi ra, nói: "Thật là lớn một con yêu thú à! Cha, đây là chiến lợi phẩm của ngươi đi, con thu lại."

Bất đồng Hạ Lợi kịp phản ứng, Tiêu Tiểu Tấn đem yêu thú thu vào trong không gian nhẫn, Tiêu Tiểu Tấn động tác cực nhanh, cùng Hạ Lợi kịp phản ứng, trên đất trống trơn như vậy.

Mấy năm trước, lột da tứ thiên vương danh tiếng tăng lên, từ Tiêu Tiểu Tấn lên cấp kim đan sau đó, lột da tứ thiên vương biến thành lột da năm ngày vương, lột da năm ngày vương đã qua, không có một ngọn cỏ, năm ngày vương tên tu giả nghe tiếng táng đảm.

"Ngươi làm cái gì?" Hạ Lợi hướng Tiêu Tiểu Tấn hét.

"Thu lấy chiến lợi phẩm à!" Tiêu Tiểu Tấn tràn đầy vô tội nói.

Hạ Lợi tức giận nói: "Cũng phải ta Hạ gia yêu thú."

"Có thể hắn công kích bố ta, bị cha ta đánh chết." Tiêu Tiểu Tấn mãn bất tại ý nói.

Hạ Lợi tức giận nhìn Tiêu Tiểu Tấn, Tiêu Tiểu Tấn nhìn Hạ Lợi, nói: "Không nên như vậy mà, bất quá một con yêu thú mà thôi, tiền bối dầu gì ngươi cũng là thành danh đã lâu cao nhân, như thế tức giận, rất khó xem à, nguyện thua cuộc, một cái yêu ngưu thi thể mà thôi, tiền bối sẽ không như thế không chịu thua đi."

Hạ Lợi: ". . ."

Diệp Cẩn Lan âm thầm ở trong lòng cười một tiếng, lột da năm ngày vương danh tiếng bên ngoài, được ăn trong miệng đoạn không có đạo lý phun ra, yêu ngưu nếu bị Tiêu Tiểu Tấn nuốt, Hạ Lợi muốn thu hồi, rất không dễ dàng.

Hạ Lợi cùng Tiêu Tiểu Tấn náo loạn một hồi, không thành quả gì, chỉ đành phải tức tối rời đi.

. . .

"Ngươi thật đúng là tham tiền." Diệp Cẩn Lan nhìn Tiêu Tiểu Tấn có hài hước nói.

Tiêu Tiểu Tấn thở dài, ý vị sâu xa nói: "Ta đây cũng là không có biện pháp, ba cái linh thạch, bức tử anh hùng tốt mồ hôi."

Diệp Cẩn Lan tràn đầy không hiểu nói: "Ngươi cùng ngươi những cái kia anh, đều rất sẽ được lợi linh thạch, chẳng lẽ còn không đủ xài."

Tiêu Tiểu Tấn ngạnh liền một chút, mãn bất tại ý nói: "Linh thạch, ai sẽ ngại nhiều à!" Cha chính là một động không đáy à! Động không đáy, nhiều ít linh thạch cũng không điền đầy à! Không điền đầy, cha quá phá của.

Tiêu Cảnh Đình quét Diệp Cẩn Lan một cái, nói: "Được rồi, Diệp tiểu thư, lên đường đi."

Diệp Cẩn Lan gật đầu một cái, nói: " Được a !"

Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Tiểu Tấn ngồi vào xe ngựa trong.

"Con trai, làm không tệ." Tiêu Cảnh Đình vỗ một cái Tiêu Tiểu Tấn bả vai, tràn đầy vui mừng nói , có như thế sẽ mò linh thạch con trai, hắn thật là lão trong lòng rất an ủi.

"Đều là cha dạy được a! Cha, đầu kia yêu ngưu phẩm tương không tệ, ta có thể làm hầm thịt bò ăn, mặc dù có thể vậy yêu ngưu thịt già rồi một ít."

Cha con 2 người đối mặt hai mắt, xuy xuy cười lên.

"Cha, cha là làm sao làm được à! Ngươi một quyền liền đem yêu ngưu quật ngã liền à!" Tiêu Tiểu Tấn tràn đầy không hiểu nói.

"Là vậy luyện thể quyết công lao." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Tiểu Tấn trừng mắt nhìn, nói: "Thì ra là như vậy, cửa kia đốt tiền công pháp, cuối cùng còn có chút dùng." Tiêu Tiểu Tấn rất rõ ràng, Tiêu Cảnh Đình nếu không phải là vì tu luyện đáng chết kia Thiên Ma luyện thể quyết, tu vi độ tiến triển, còn có thể càng nhanh một chút.

Tiêu Cảnh Đình siết quả đấm, nói: "Vậy môn công pháp, chỗ dùng lớn đâu, đáng tiếc, các ngươi đều không yêu luyện tập."

"Chúng ta cũng không giống như cha ngươi, có nhiều như vậy thời gian." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Tiêu Cảnh Đình âm thầm thở dài, không gian trong ngọc bội phòng tu luyện thời gian, thời gian tốc độ chảy biến thành vừa so sánh với năm sau đó, liền dừng lại, Tiêu Cảnh Đình thử qua mấy lần, vẫn là không có pháp đem những người khác mang nhập phòng tu luyện thời gian.

. . .

"Tiểu thư, ngươi ánh mắt rất tốt à!" Diệp Phương đi tới, hướng về phía Diệp Cẩn Lan nói.

"Tiêu Cảnh Đình lợi hại vượt qua ta dự trù." Tiêu Cảnh Đình bản thân là kim đan trung kỳ, phu nhân của hắn là kim đan sơ kỳ, hắn thuộc hạ còn có lột da năm ngày vương ngũ cái kim đan sơ kỳ,

không nói kim đan tu sĩ cấp bậc, chỉ bàn về số lượng, Tiêu Cảnh Đình một nhà đã không thể so với Diệp gia kém bao nhiêu.

"Một quyền đánh chết kim đan trung kỳ yêu ngưu." Thái cổ Man Ngưu thân xác là nổi danh cường hãn, kết quả Tiêu Cảnh Đình một quyền đã qua, lại có thể đem đối phương nội tạng cũng cắn nát.

"Hạ Lợi thật đúng là quá xui xẻo." Diệp Phương tràn đầy cười trên sự đau khổ của người khác nói.

Diệp Phương lạnh lùng cười một tiếng, Hạ Lợi đến kiếm chuyện, để cho Hạ gia đào tạo yêu ngưu bị người đánh chết không tính là, yêu ngưu thi thể còn để cho Tiêu Tiểu Tấn cho lấy đi, thật là tiền mất tật mang.

Nhớ tới Tiêu Tiểu Tấn vậy mượt mà gương mặt, ngây thơ diễn cảm, Diệp Phương không kiềm được bật cười, "Lột da năm ngày vương, quả nhiên danh bất hư truyền, lần này đủ Hạ Lợi tên nầy buồn rầu lão trưởng một đoạn thời gian."

Diệp Cẩn Lan hướng Diệp Phương nhìn một cái, nói: "Đi thôi, cái này vừa mới bắt đầu, bây giờ liền cao hứng, còn sớm rất đây."

Diệp Phương nghe vậy, sắc mặt trầm xuống.

"Cha, không biết còn có thể hay không có những thứ khác đến kiếm chuyện." Tiêu Tiểu Tấn vén rèm xe, tràn đầy mong đợi nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Ta nghĩ chắc là không có."

Tiêu Tiểu Tấn thở dài, tràn đầy thất vọng nói: "Không có sao? Vậy cũng thật nhàm chán."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

. . .

Đoàn xe chạy 2 ngày sau, cuối cùng tới Diệp gia địa giới, Tiêu Cảnh Đình bị an trí ở trong biệt viện.

Tiêu Tiểu Tấn ở trong phòng khách vòng vo một vòng, nói: "Cha, cái này Diệp gia thật đúng là lớn à! So chúng ta cái đó đỉnh núi mạnh hơn nhiều."

Tiêu Cảnh Đình cái đó đỉnh núi vốn là mướn, đỉnh núi chủ nhân biết Tiêu Cảnh Đình một nhà đều được kim đan sau đó, liền chủ động đem cái đó đỉnh núi chuyển nhường cho Tiêu Cảnh Đình.

"Thương minh mười hai gia tộc lớn, người người giàu chảy mỡ, Diệp gia mặc dù bây giờ có chút hoàng hôn tây sơn, nhưng là, dù sao cũng là tổ tiên hào phóng qua." Tiêu Cảnh Đình xoa trán một cái.

Tiêu Tiểu Tấn bĩu môi, nói: "Cha, cha xem người ta là kim đan, ngươi cũng là kim đan, người nhà chỗ ở, như thế xa hoa, chúng ta chỗ ở, nhưng học trò nghèo như vậy." Tiêu Cảnh Đình các người ở trên đỉnh núi chỉ có một mảnh trúc phòng.

"Trên núi nhà sửa tốt làm gì, dù sao ngươi cả ngày chỉ muốn chạy ra bên ngoài." Tiêu Cảnh Đình lơ đễnh nói.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Người của Diệp gia thật là không lên đường à! Chúng ta nhưng mà khách quý đâu, những người này, cũng không nói cho ta mở ra cái hoan nghênh yến, khó trách không giữ được nhân tài. . ." Tiêu Tiểu Tấn không vui nói.

Tiêu Cảnh Đình liếc mắt, nói: "Tốt lắm, Diệp gia bây giờ nhiều chuyện trước đâu, không để ý tới chúng ta cũng không có gì thật là kỳ quái."

------oOo------

Chương 184: Khiêu chiến thi đấu bắt đầu

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 184: Khiêu chiến thi đấu bắt đầu
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Thương minh Diệp gia.

"Cẩn Lan, ngươi tìm người tới, được không?" Câu hỏi là Diệp gia kim đan hậu kỳ tu giả Diệp Thắng Tuyết.

Diệp Thắng Tuyết mặc dù đã hơn ba trăm tuổi, nhưng là, dung mạo còn dừng lại ở hơn ba mươi tuổi, nhìn qua vẫn hết sức xinh đẹp.

"Bà cố, chuyện cho tới bây giờ, cũng không có biện pháp khác." Diệp Cẩn Lan nói.

Diệp Thắng Tuyết trong con ngươi sắc bén bắn ra bốn phía, Diệp gia trẻ tuổi đồng lứa trong, không hề thiếu xuất sắc tu giả, chỉ cần lại cho Diệp gia một ít thời gian, đặt có thể thở bình thường lại, chẳng qua là Hồng gia từng bước ép sát, rõ ràng là không cho Diệp gia đường sống.

"Bà cố, chỉ cần ngươi cùng ông cố có thể thắng hạ 2 trận, vậy Tiêu Cảnh Đình không dưới trận cũng có thể." Diệp Cẩn Lan nói.

Diệp Thắng Tuyết lắc đầu một cái, nói: "Hồng gia lần này mời nổi kim đan đỉnh phong Ngự Yêu lão nhân, trận này, chúng ta phải thua không thể nghi ngờ, những thứ khác 2 trận, bà cố cũng không chắc chắn thắng."

Diệp Cẩn Lan cau mày, nói: "Ngự Yêu lão nhân đều bị mời nổi?"

Ngự Yêu lão nhân bản thân kim đan đỉnh phong thực lực, thuộc hạ còn có ba con Kim đan kỳ yêu thú, đánh, tương đương với lấy một chọi bốn, Ngự Yêu lão nhân bản thân đã đủ khó dây dưa, cộng thêm vậy ba con Kim đan kỳ yêu thú, thì càng thêm khó dây dưa.

"Ta cảm thấy Tiêu Cảnh Đình hẳn hẳn so Từ Thanh Sơn mạnh hơn một ít." Diệp Cẩn Lan nói.

Diệp Thắng Tuyết lắc đầu một cái, nói: "Từ Thanh Sơn do ta đối phó, Hồng gia cái đó kim đan đỉnh phong Hồng thành ngươi ông cố sẽ xuất thủ, còn như Ngự Yêu lão nhân, cũng chỉ có thể giao cho ngươi mời người kia."

Diệp Cẩn Lan nhíu mày một cái, không nói gì, Ngự Yêu lão nhân hung tàn thành tánh, đã từng có tu giả đắc tội Ngự Yêu lão nhân, Ngự Yêu lão nhân thành danh sau đó, thả yêu thú đem vậy một nhà cũng cho cắn chết.

"Cẩn Lan, ngươi mời tới cái đó tu giả, sẽ không lâm trận chạy trốn đi." Diệp Thắng Tuyết hỏi.

Diệp Cẩn Lan lắc đầu một cái, nói: "Ta nghĩ hẳn sẽ không." Ngự Yêu lão nhân ra tay tất thấy máu, hy vọng Tiêu Cảnh Đình có thể gánh có thể ở.

. . .

Một con ong mật nhỏ rơi vào Tiêu Tiểu Tấn trong tay, Tiêu Tiểu Tấn từ ong mật trên người lấy xuống một cái máy nghe lén.

"Cha, không ra ngoài dự liệu, cái đó Ngự Yêu lão nhân chính là ngươi đối thủ, Ngự Yêu lão nhân hết sức hung tàn, kim đan thông thường tu giả nếu như kết quả, hắn hẳn sẽ không cho đối phương cơ hội mở miệng nói nhận thua." Tiêu Tiểu Tấn vô cùng buồn chán lắc lắc chân nói.

Một chỉ lớn chừng bàn tay gấu bay nhỏ, nằm sấp ở một bên trong chén, ăn no nê, đối với 2 người nói chuyện, tỏ ra ít hứng thú.

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, lười biếng cười một tiếng, nói: "Diệp gia còn thật là coi trọng cha à!"

Tiêu Tiểu Tấn vui vẻ nói: "Cha, cha đẹp trai như vậy, khó trách người ta coi trọng c4 à!"

Tiêu Cảnh Đình liếc Tiêu Tiểu Tấn một cái, tức giận: "Ba hoa."

Một tràng tiếng gõ cửa vang lên, Tiêu Cảnh Đình mở cửa, lộ ra nụ cười sáng lạn, "Là Diệp tiểu thư à! Mau mời vào."

"Tiêu đạo hữu, xem khách này phòng còn có thể sao? Ngài còn có cái gì khác nhu cầu sao?" Diệp Cẩn Lan hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Không có, cám ơn Diệp gia thịnh tình khoản đãi."

"Tiêu đạo hữu, đây là ngươi ngày mai đối thủ." Diệp Cẩn Lan sắc mặt bình tĩnh đưa một phần tài liệu tới.

Tiêu Cảnh Đình tròng mắt ở trong tài liệu nhàn nhạt quét một vòng, liền vứt xuống một bên.

"Muốn ta đối phó Ngự Yêu lão nhân, Diệp tiểu thư ngươi ngược lại là rất coi trọng ta à! Sẽ không sợ ta lâm trận chạy trốn." Tiêu Cảnh Đình khoanh tay, dựa cửa cười mỉa nói.

Diệp Cẩn Lan mặt lạnh lùng, nói: "Tiêu đạo hữu, chúng ta là gia hạn khế ước."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, lười biếng nói: "Biết, biết, không phải là tâm ma chi thề, ta tư chất có hạn, cuộc đời này còn không biết có cơ hội hay không kết thành nguyên anh, bây giờ liền cân

nhắc tâm ma chi thề, còn có chút sớm."

Diệp Cẩn Lan trầm mặt, nói: "Tiêu đạo hữu cần gì phải tự coi nhẹ mình, ngươi năm nay vẫn chưa tới trăm tuổi đi, lên cấp nguyên anh là có hy vọng rất lớn."

Tiêu Cảnh Đình ngã ở ghế ngồi, ít hứng thú nói: "Có lẽ vậy."

Diệp Cẩn Lan nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Tiêu đạo hữu, kết quả muốn cái gì?"

"Ta muốn Thông Thiên tháp chìa khóa."

Diệp Cẩn Lan sắc mặt một hạ trầm xuống, nói: "Ngươi muốn Thông Thiên tháp chìa khóa? Cái này không thể nào."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Diệp Cẩn Lan, tánh tốt cười cười nói: "Diệp tiểu thư, ngươi không được gấp như vậy trước cự tuyệt ta à! Nếu như, ta đoán không lầm, Ngự Yêu lão nhân trận này, các ngươi là dự định buông tha, bất quá, ta xem còn lại 2 trận, các ngươi phần thắng cũng không lớn."

Diệp Cẩn Lan trực câu câu nhìn Tiêu Cảnh Đình, "Ngươi muốn thế nào?"

"Nếu như, Diệp tiểu thư đáp ứng ta yêu cầu, ta sẽ nghĩ biện pháp thắng được thi đấu, ta cùng ngươi thề hẹn chi sách chỉ nói rõ ta phải kết quả, không quy định ta phải thắng." Tiêu Cảnh Đình nói.

Diệp Cẩn Lan có nhiều hứng thú nói: "Tiêu đạo hữu, ý ngươi là, ngươi có lòng tin thắng nổi Ngự Yêu lão nhân?" Diệp Cẩn Lan mặc dù rất coi trọng Tiêu Cảnh Đình, nhưng là, Diệp Cẩn Lan một chút không cảm thấy Tiêu Cảnh Đình có thể thắng được Ngự Yêu lão nhân.

Tiêu Cảnh Đình vuốt ve ngón tay, nói: "Đại khái 70% chắc chắn đi."

Diệp Cẩn Lan nghe được Tiêu Cảnh Đình huênh hoang, không khỏi ngây ngẩn, "Tiêu đạo hữu, ngươi không phải là đang nói giỡn chứ ? Ngự Yêu lão nhân nhưng mà kim đan đỉnh cấp, thuộc hạ, còn có không thiếu yêu thú."

Tiêu Cảnh Đình nhún vai một cái, nói: "Ta rất thích nói đùa, nhưng là, lần này không phải."

"Như thế nào, Diệp tiểu thư nếu như ta thay Diệp gia thắng được Ngự Yêu lão nhân cuộc tỷ thí này, nếu là Diệp gia thắng, ta có thể không muốn thù lao, chỉ cần cầm cái Thông Thiên tháp chìa khóa." Tiêu Cảnh Đình nói.

Diệp Cẩn Lan nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Chuyện này ta không làm chủ được, muốn cùng bà cố, ông cố thương lượng một chút."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Cái này tự nhiên."

. . .

Diệp Cẩn Lan đi ra Tiêu Cảnh Đình gian phòng, liền đi tìm Diệp Thắng Tuyết.

"Tiêu Cảnh Đình muốn Thông Thiên tháp chìa khóa?" Diệp Thắng Tuyết hỏi.

Diệp Cẩn Lan gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, Thông Thiên tháp chìa khóa, quan hệ trọng đại, cháu gái không dám làm chủ, cho nên, đến tìm bà cố thương lượng."

Diệp Thắng Tuyết híp mắt mâu, nói: "Cho hắn."

Diệp Cẩn Lan có chút kinh ngạc nhìn Diệp Thắng Tuyết, nói: "Bà cố, Thông Thiên tháp chìa khóa, Diệp gia cũng chỉ có hai cây."

Diệp Thắng Tuyết cười một tiếng, nói: "Cái này Tiêu Cảnh Đình ta cũng đã nghe nói qua, Tiêu gia một nhà đều là kim đan, nếu như

không phải là gia tộc này thực lực Thái Bình đều, không có cao cấp cao thủ, Tiêu gia sớm liền có thể cùng gia tộc chúng ta sóng vai."

"Nếu như, Tiêu Cảnh Đình thật có chiến thắng Ngự Yêu lão nhân năng lực, vậy dùng một quả Thông Thiên tháp chìa khóa, lôi kéo một chút thực lực so sánh kim đan đỉnh phong cường giả, không hề thua thiệt, dĩ nhiên điều kiện tiên quyết là Tiêu Cảnh Đình thật phải có cái năng lực kia chiến thắng Ngự Yêu lão nhân, hơn nữa, chúng ta Diệp gia thật sự là bởi vì là hắn giữ được chỗ ngồi."

Diệp Cẩn Lan gật đầu một cái, nói: "Ta rõ ràng."

. . .

Mới sách khế ước, rất nhanh do Diệp Cẩn Lan đưa đến Tiêu Cảnh Đình trên tay.

"Cha, Diệp gia lại có thể đáp ứng, ta còn lấy là những người này, còn muốn kéo cù cưa kéo một hồi, không nghĩ tới lại có thể làm như vậy giòn, thật là làm cho người kinh ngạc." Tiêu Tiểu Tấn lười biếng nói.

Tiêu Cảnh Đình mãn bất tại ý nói: "Dĩ nhiên không thèm để ý, bọn họ lại không thua thiệt, ngươi xem điều này, hợp đồng là ở Diệp gia là bởi vì là ta mà giữ được chỗ ngồi mới có thể thành lập, nói cách khác, Diệp gia nếu là mình thắng 2 trận, coi như ta cũng thắng, vậy theo dạng không ta chuyện gì."

Tiêu Tiểu Tấn trừng mắt nhìn, nói: "Ai nha, những người này, thật gian trá à!"

"Cũng không thể nói gian trá, Thông Thiên tháp chìa khóa sự quan trọng đại, ta nếu là không cầm ra đầy đủ tiền đặt cuộc, đối phương tại sao phải đưa chìa khóa cho ta à!" Tiêu Cảnh Đình nói.

"Cũng đúng, cha, cái đó Ngự Yêu lão nhân cha có nắm chắc không?"

Tiêu Cảnh Đình mãn bất tại ý nói: "Yên tâm, đối phương chính là yêu thú nhiều mà thôi, yêu thú nhiều đi nữa, còn có thể quá nhiều bố ngươi à!"

" Cũng đúng." Cha nuôi một ổ bò cạp, còn nuôi một ổ ong hoàng kim, trong đó có 6 con bò cạp, tám chỉ ong hoàng kim là Kim đan kỳ, hoàn toàn nghiền ép Ngự Yêu lão nhân.

. . .

Thương minh đại hội, rốt cuộc ở thiên hô vạn hoán trong đến.

Thương minh mười hai người gia tộc tất cả đều trang phục lộng lẫy tham dự, Tạ Tào Miêu 3 nhà nguyên anh lão tổ mặc dù không có xuất hiện, nhưng là, có nguyên anh lão tổ làm hậu thuẫn, 3 nhà chủ sự đều là hăm hở, bước bước chân cũng so với người khác muốn lớn một chút.

Tiêu Cảnh Đình quần áo Diệp gia quần áo, đi ở Diệp gia trong đội ngũ.

Diệp gia vị kia kim đan đỉnh phong tu giả Diệp Mê, trên mặt tràn đầy nếp nhăn, đi khởi đường tới, chậm rãi, vì phối hợp người này nhịp bước, Tiêu Cảnh Đình cũng chỉ dễ đi chậm rãi.

Mặc dù Diệp Mê nhìn qua mau tắt thở, Tiêu Cảnh Đình nhưng một chút không dám xem nhẹ người này.

Diệp gia vị lão tổ tông này nghe nói là thử nghiệm kết qua nguyên anh, mặc dù kết anh thất bại, nhưng là, bước ra qua một bước kia, so giống vậy kim đan cường giả đỉnh phong liền phải mạnh hơn rất nhiều.

Tiêu Cảnh Đình chú ý tới, Diệp gia mấy tên tiểu bối, hướng về phía mình chỉ chỉ chõ chõ, Tiêu Cảnh Đình không khỏi sinh lòng xấu hổ, hắn đến Diệp gia sau đó, liền bị giấu trong tuyết, hoặc là nói bị

không để mắt đến, Diệp gia có rất nhiều người, thật giống như còn không nhận biết hắn.

Tiêu Tiểu Tấn cũng biết liền cả người Diệp gia quần áo, xen lẫn trong Diệp gia trong đội ngũ xem náo nhiệt.

Mười hai người của đại gia tộc, rối rít ở mình chỗ ngồi ngồi vào chỗ của mình.

Chủ trì thương minh đại hội là người của Tạ gia, cả người giết Matt hình dáng, nhìn Tiêu Cảnh Đình chặt chặt lấy làm kỳ.

Tạ gia người chủ trì ở tế đàn trong, xí xô xí xào nói một chuỗi chim hót sau đó, rốt cuộc trở lại chuyện chính.

"Lại đến trăm năm một lần thương minh khiêu chiến so tài, vì bảo đảm thương minh sức sống, ưu thắng liệt thái là nhất định, phía dưới ta tuyên bố, khiêu chiến thi đấu bắt đầu. . ."

"Hồng gia khiêu chiến Diệp gia."

Chủ trì đại hội tu giả tiếng nói vừa dứt, Hồng gia tu giả liền lập tức nhảy ra, cả người quần áo xanh tu giả, nhảy vào liền trong sân.

Quần áo xanh tu giả vừa vào sân, Tiêu Cảnh Đình liền chú ý tới Diệp gia trên mặt của mọi người doanh mãn liền vẻ giận dử.

Tiêu Cảnh Đình xoa xoa lỗ mũi, ý thức được phía dưới cái này tu giả, chính là Từ Thanh Sơn, Diệp gia xài khí lực lớn lôi kéo kim đan cường giả, nghe nói Diệp gia vì hắn vẫn còn cho người này tìm một cái trúc cơ kỳ thuần âm nữ tu làm lò đỉnh, kết quả, đầy đủ là người khác làm đồ cưới.

Cái gọi là thuần âm nữ tu chính là giờ âm tháng âm năm âm ra đời nữ tu, giờ này ra đời nữ tu thể chất đặc thù, cùng chi song tu, thực lực sẽ có cực lớn tiến bộ.

Tiêu Cảnh Đình hướng Diệp Cẩn Lan phương hướng nhìn sang, Diệp Cẩn Lan nắm chặt quả đấm, trong con ngươi tràn đầy đều là sắc bén.

Tiêu Cảnh Đình câu tóc, không khỏi có chút bất mãn, giống vậy đều là cho Diệp gia đánh lôi đài, cái này Từ Thanh Sơn ở Diệp gia lúc này nhưng mà bị Diệp gia ăn uống đàng hoàng cung, đến phiên hắn lúc này Diệp gia cũng không ngửi không hỏi, thật là một đám không ánh mắt người.

------oOo------

Chương 185: Đối chiến Ngự Yêu lão nhân

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 185: Đối chiến Ngự Yêu lão nhân
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Diệp Thắng Tuyết tràn đầy tức giận xuống trận, Tiêu Cảnh Đình nâng cằm, ở trong lòng âm thầm lắc đầu một cái.

Diệp Thắng Tuyết đầy mặt tức giận, Từ Thanh Sơn nhưng là mặt tươi cười, không thẹn thùng không ngượng, một chút không nhìn ra người này đã từng cùng Diệp gia giao tình khá sâu, hơn nữa, bị Diệp gia cực lớn đại ân huệ.

Tiêu Cảnh Đình mặc dù không răng Từ Thanh Sơn làm làm, nhưng là, tối tăm tự hiểu là Diệp Thắng Tuyết như vậy công phẫn, ở trong lòng liền thua đối phương một nước, không chiến trước thua.

Tiêu Cảnh Đình hướng Diệp Cẩn Lan nhìn sang, truyền âm hỏi: "Diệp đạo hữu, ngươi xem bà cố ngươi phần thắng có lớn hay không à?"

Diệp Cẩn Lan ánh mắt lạnh lùng nhìn Tiêu Cảnh Đình một cái, trả lời: "Bà cố gần đây cân quắc không thua kém bực mày râu."

Tiêu Cảnh Đình ở Diệp gia đợi một đoạn thời gian, nghe được người Diệp gia nói Diệp Thắng Tuyết là một nóng nảy sôi động cô gái.

Quả nhiên Diệp Thắng Tuyết chiến đấu phong cách đặc biệt phù hợp tính nàng, Diệp Thắng Tuyết vừa vào sân, liền đập một chùm

trân quý phù chú, đáng tiếc chính xác không phải rất tốt, đem kiên cố thi đấu đài đập ra từng cái lỗ thủng, Từ Thanh Sơn ngược lại là không tổn thương gì.

Từ Thanh Sơn pháp khí, là một chi kỳ lạ pháp trượng, có chút giống như cây nạng.

Vậy pháp trượng hết sức thần kỳ, nhẹ nhàng vung lên, liền hợp thành chặn một cái tường gỗ, linh phù kia nện ở tường gỗ trên, đem tường gỗ đập gồ ghề, tường gỗ sức khôi phục kinh người, mới vừa bị đập ra từng cái lỗ thủng, đảo mắt ở giữa, liền khôi phục lại.

Diệp Thắng Tuyết công kích không có kết quả, sắc mặt hết sức khó khăn xem.

"Vậy pháp khí là làm cái gì à! Nhìn như rất lợi hại à!" Tiêu Cảnh Đình đầy là tò mò hỏi.

Diệp Cẩn Lan lắc đầu một cái, nói: "Ta cũng không biết, Từ Thanh Sơn pháp khí là ở một nơi di tích thượng cổ trong bị phát hiện, niên đại rất xưa, pháp khí này nhìn bình thường không có gì lạ, trên thực tế huyền ảo vô cùng, hơn nữa, diệu dụng đông đảo."

Tiêu Cảnh Đình nhìn mộc trượng vung lên, trong sân liền xuất hiện vô số cây mây và dây leo, cây mây và dây leo hóa thành rắn bay, giương nanh múa vuốt hướng Diệp Thắng Tuyết nhào tới.

Diệp Thắng Tuyết quơ kiếm trong tay, chặt xuống đằng đầu rắn, mộc cây mây biến thành rắn bay bị chém cúi đầu sau đó, biến thành một đoạn cây khô, cái này cây khô thoáng qua ở giữa liền biến mất, lại sáp nhập vào lực lượng chủ yếu trong.

"Bất tử mộc." Tiêu Cảnh Đình ngọc bội không gian âm thanh nhắc nhở đột nhiên vang lên.

"Bất tử mộc, có thể luyện chế chân tay gãy tục mệnh đan, khiến cho chân tay gãy sống lại."

Tiêu Cảnh Đình hướng Từ Thanh Sơn pháp khí nhìn sang, trong con ngươi lóe lên đạo đạo tinh quang, chân tay gãy sống lại, cho dù là nguyên anh tu giả, bị chém đứt tay hoặc chân, cũng là rất khó làm, cái này bất tử mộc lại có thể có thể để cho chân tay gãy sống lại, chân thực hiếm lạ.

Nguyên anh tu sĩ ở giao chiến trong xuất hiện tổn thương cũng là chuyện thường xảy ra, mình nếu có thể đem đan dược kia thu vào tay, bán cho nguyên anh tu sĩ vậy cần phải được lợi quá đáng.

Nếu như có cơ hội, phải đem pháp trượng này đoạt tới tay à! Mặc dù không chết mộc đã bị chế tạo thành pháp khí, nhưng là, không làm được, mượn ngọc bội không gian còn có thể trưởng, kỳ quái như vậy linh mộc, hắn vẫn là lần đầu tiên thấy, cơ hội không thể mất mất rồi sẽ không trở lại.

"Tốt pháp khí quỷ dị à!" Tiêu Cảnh Đình nói.

Diệp Cẩn Lan sắc mặt căng thẳng, Diệp Thắng Tuyết ném ra một viên viêm dương châu, viêm dương châu vừa xuất hiện, trên đất lập tức phóng ra mấy chục thước cao ngọn lửa, ngọn lửa đốt ở cây mây và dây leo hóa thành yêu thú ở trên, phát ra đùng đùng thanh âm.

"Đi." Từ Thanh Sơn sử dụng 1 bản màu bạc lưới gà, lưới gà vừa xuất hiện, trong sân nhiệt độ, bỗng nhiên giảm xuống mấy phân.

"Hàn băng lăng lưới." Diệp Cẩn Lan cắn môi, quả đấm cầm thật chặt.

Hàn băng lăng lưới là viêm dương châu khắc tinh, chỉ bạc lưới bọc lại viêm dương châu, ngọn lửa rất nhanh dập tắt.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Diệp Cẩn Lan sắc mặt khó coi, âm thầm cười trên sự đau khổ của người khác, suy nghĩ: Diệp gia thật là quá xui xẻo, thiên tân vạn khổ bồi dưỡng được một cái phản cốt tử, vẫn là một cái như thế lợi hại phản cốt tử.

Từ Thanh Sơn cùng Diệp Thắng Tuyết triền đấu hồi lâu, cuối cùng, Từ Thanh Sơn pháp khí, đánh trúng Diệp Thắng Tuyết bụng, đem Diệp Thắng Tuyết cho đánh ra thi đấu đài.

Diệp Thắng Tuyết chiến bại xuống đài, sắc mặt chốc lát ở giữa thay đổi trắng như tuyết.

. . .

Từ Thanh Sơn xuống đài sau đó, một người dáng dấp văn chất lịch sự tu giả, bước chân vào trong sân.

Tiêu Cảnh Đình hướng Diệp Cẩn Lan nhìn một cái, nói: "Đến phiên ta sao?"

Diệp Cẩn Lan gật đầu một cái, nói: " Ừ."

Tiêu Cảnh Đình nhìn trong sân Ngự Yêu lão nhân, tràn đầy kinh ngạc, Ngự Yêu lão nhân dáng dấp lại là một bộ thư sinh hình dáng, mặc dù bộ dáng của đối phương có chút già nua, từ sáng sớm đến tối, loáng thoáng có thể nhìn ra, lúc còn trẻ, nhất định là một hiếm có mỹ nam tử.

Tiêu Cảnh Đình ung dung không vội vã đi xuống thi đấu đài.

"Diệp đạo hữu, các ngươi Diệp gia lại có thể phái một người kim đan trung kỳ tu giả, đối phó Ngự Yêu lão nhân, chẳng lẽ là dự định buông tha." Hạ gia chỗ ngồi ở lá nhà bên cạnh, thấy Tiêu Cảnh Đình kết quả, Hạ gia kim đan lão tổ, không nhịn được mở miệng giễu giễu nói.

Diệp Mê lạnh lùng quét Hạ gia lão tổ một cái, không nói gì.

Hạ gia lão tổ xem Diệp Mê cái này chết đến ập lên đầu, còn mạnh miệng dáng vẻ, khẽ hừ một tiếng, đáy lòng nhưng thoáng qua mấy phần cười trên sự đau khổ của người khác.

Ngự Yêu lão nhân nhìn Tiêu Cảnh Đình, trong con ngươi lóe lên mấy phần tức giận, "Diệp gia lại có thể phái ngươi như thế cái mặt hàng, đối phó ta."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Thật xin lỗi, chính là ta."

Tiêu Cảnh Đình lại không cùng đối phương nói nhiều, tiên phát chế nhân ném ra mấy tờ lôi diễm châu chế tạo trận bàn, Tiêu Cảnh Đình trong không gian nhẫn lôi diễm cây đã trưởng thành hai ngàn hàng năm phần, kết đi ra ngoài lôi diễm châu tự nhiên rất phi phàm, do bốn viên lôi diễm châu chế thành trận bàn, lực sát thương là Diệp Thắng Tuyết những cái kia đắt giá phù chú gấp mấy lần.

Tiêu Cảnh Đình vừa lên tới chính là một trận đánh điên cuồng loạn nổ, đem Ngự Yêu lão nhân cả người chỉnh tề quần áo, oanh rách rưới.

Chiến bại Diệp Thắng Tuyết đã bị đỡ đến Diệp gia thi đấu trên đài, Diệp Thắng Tuyết thấy Tiêu Cảnh Đình ra tay, không khỏi thở dài nói: "Thật là lợi hại pháp khí à!"

Diệp Thắng Tuyết nghĩ đến Diệp Cẩn Lan nói, Tiêu Cảnh Đình đối với cuộc tỷ thí này có 70% chắc chắn, trong lòng tuyệt vọng ít đi mấy phần, Diệp Thắng Tuyết thầm nghĩ: Chẳng lẽ nói pháp khí này chính là Tiêu Cảnh Đình dựa vào, nếu như chỉ là như vậy, sợ là còn chưa đủ.

"Ngươi cái đồ khốn." Ngự Yêu lão nhân rống giận một tiếng, ba con yêu thú xuất hiện ở thi đấu trên đài.

Ngự Yêu lão nhân gọi ra ba con yêu thú, một cái là trăn lớn, một cái dáng dấp giống như địa long, một cái là khắp người cổ trước túi con cóc.

Thấy ba con yêu thú xuất hiện, Tiêu Cảnh Đình lại lấy ra một đống trận bàn, oanh oanh đập loạn.

Diệp Cẩn Lan cau mày, thấp giọng nói: "Tiêu Cảnh Đình rốt cuộc từ đâu tới nhiều như vậy lợi hại duy nhất pháp khí à!" Mặc dù thủ đoạn đơn độc một ít, nhưng là, những thứ này uy lực lớn như vậy, Tiêu Cảnh Đình thật có khả năng cho mượn này thắng nổi Ngự Yêu lão nhân.

Diệp Cẩn Lan âm thầm hối hận, sớm biết Tiêu Cảnh Đình có như thế lợi hại pháp khí, nên mua một ít trở lại, như vậy Diệp gia trận đầu, cũng chưa chắc không thể thắng.

Tiêu Cảnh Đình đập ra bảy cái trận bàn sau đó, rốt cuộc dừng tay.

Thi đấu trên đài, Ngự Yêu lão nhân thả ra ba con yêu thú, ở Tiêu Cảnh Đình cuồng oanh loạn tạc dưới, xuất hiện bất đồng trình độ tổn thương.

"Thứ gì." Bụi mù tan hết sau đó, Diệp Cẩn Lan thấy Ngự Yêu lão nhân thả ra yêu thú, bị một đám bò cạp cho quấn lấy, nhất là vậy con cóc, thân thể ít đi hơn nửa.

Ngự Yêu lão nhân con cóc độc tính kinh người, mỗi lần gặp phải đối thủ, Ngự Yêu lão nhân con cóc phun một cái khói độc, đối thủ liền bị độc khí gây ra bảy lạc tám làm, kết quả, vậy con cóc lại có thể bị. . . Ăn, 2 con bò cạp vây quanh con cóc ăn ngốn nghiến, có vẻ vẫn còn thèm thuồng.

"Bò cạp đầu vàng đuôi đỏ, lại là thứ như vậy." Diệp Mê có chút kinh ngạc nói.

Diệp Cẩn Lan hướng Diệp Mê, hỏi: "Ông cố, bò cạp đầu vàng đuôi đỏ là thứ gì?"

"Bò cạp đầu vàng đuôi đỏ là kỳ trùng trên bảng nổi danh độc trùng, Ngự Yêu lão nhân cóc độc, độc tính đã quá kịch liệt, bò cạp đầu vàng đuôi đỏ độc tính vượt qua xa Ngự Yêu lão nhân cóc độc, độc này trùng đã tuyệt tích mấy ngàn năm, ta cũng chỉ là ở trong điển

tịch thấy qua." Diệp Mê nói.

Diệp Cẩn Lan nhìn trong sân Tiêu Cảnh Đình, bừng tỉnh rõ ràng liền cái gì, Tiêu Cảnh Đình đỉnh núi thường xuyên toát ra các loại dị tượng, sau đó rất nhiều người đều là cảm thấy là lên cấp kim đan dị tượng, nhưng nếu là lên cấp kim đan dị tượng, số lần lại không giống, Diệp Cẩn Lan lĩnh ngộ tới, lên cấp kim đan trừ người, hẳn còn có yêu thú.

"Tiêu Cảnh Đình một người, lại có thể có thể điều khiển nhiều như vậy yêu thú." Diệp Mê không khỏi tràn đầy kinh ngạc nói.

Diệp Cẩn Lan nhìn trong sân Tiêu Cảnh Đình, trong con ngươi không tự chủ toát ra chút khâm phục.

Gấu bay nhỏ nằm ở Tiêu Tiểu Tấn trên đầu, gấu móng vuốt che mắt, tràn đầy ai oán hào nói: "Bố ngươi lại có thể nuôi nhiều như vậy côn trùng, thật không có phẩm vị."

Tiêu Tiểu Tấn nắm gấu bay nhỏ, ở trong tay xoa nắn một lần, Tiêu Tiểu Tấn mặc dù cũng cảm thấy bố tiểu đệ thu không việc gì phẩm vị, nhưng là bố thưởng thức lại nát vụn, cũng không phải một đầu ngu xuẩn gấu có thể đưa mỏ.

Gấu bay nhỏ bị hung hăng xoa nắn một lần, tràn đầy tức giận muốn: Bố ngươi thưởng thức nát vụn, còn không để cho người nói, thật là quá đáng.

Ngự Yêu lão nhân cóc độc, lợi hại nhất là độc tính, bò cạp đầu vàng đuôi đỏ lợi hại nhất chính là độc, vì vậy cơ hồ vừa thấy mặt, bò cạp đầu vàng đuôi đỏ liền chế trụ cóc độc, đem cóc độc ăn sạch sẽ.

Ngoài ra 2 con yêu thú, ở Tiêu Cảnh Đình cuồng oanh loạn tạc dưới, bị thương nghiêm trọng, bò cạp đầu vàng đuôi đỏ dễ như trở bàn tay liền đem nọc độc rót vào 2 con yêu thú trong thân thể.

Ngự Yêu lão nhân tràn đầy tức giận nhìn Tiêu Cảnh Đình, "Ngươi

cái vô liêm sỉ." Ngự Yêu lão nhân ở ba con yêu thú trên người dốc vào nhiều tâm huyết, thấy mình yêu thú chết chết, bị thương tổn thương, lúc này giận dữ.

Ngự Yêu lão nhân hướng Tiêu Cảnh Đình dường như nhào tới, Tiêu Cảnh Đình lại lần nữa ném ra 1 bản trận bàn.

Ngự Yêu lão nhân quá mức nổi giận, bị trận bàn công kích cái chánh.

Trước Tiêu Cảnh Đình dừng lại ném trận bàn, tất cả mọi người làm hắn pháp khí dùng hết, giờ phút này thấy Tiêu Cảnh Đình lại lấy ra một tờ trận bàn, xem cuộc chiến tất cả mọi người có dũng khí hỏng mất cảm giác.

Hồng gia bên kia đã lộn xộn.

"Tên nầy là ai à! Tại sao trước đó không có được một chút tin tức." Hồng gia chủ sự tràn đầy tức giận hỏi.

"Tên nầy là một kim đan trung kỳ, thật giống như một mực ở tiềm tu, bởi vì là hắn tu vi tương đối yếu, hơn nữa, Diệp gia tựa hồ cũng không thế nào chú ý hắn, cho nên chúng ta liền không chú ý."

"Đồ khốn, coi như là kim đan trung kỳ, các ngươi cũng hẳn chú ý." Hồng gia chủ sự tức giận cả người phát run nói.

Vì cuộc khiêu chiến này thi đấu, Hồng gia dốc vào quá nhiều tâm huyết, Hồng gia thắng được khiêu chiến thi đấu, Diệp gia lúc này suy sụp, thắng không xuống, suy sụp chính là Hồng gia, gia nhập thương minh gia tộc, có thể hưởng thụ thương minh các loại ưu đãi.

"Diệp gia mấy ngày trước, mới đem hắn nhận được Diệp gia, chúng ta lấy là Diệp gia là tuyệt lộ, mới tìm người đủ số."

Hồng gia chủ sự tức giận thất khiếu bốc khói, "Đồ khốn, các ngươi lấy là, các ngươi xoa thiêu túi, điều tra công tác làm sao làm. . ."

Từ Thanh Sơn sắc mặt căng thẳng, Hồng gia hứa hẹn hắn thắng thi đấu, cho hắn một quả Thông Thiên tháp chìa khóa, cái này so với thi đấu nếu bị thua, hắn thù lao đánh liền nước trôi, nếu là Diệp gia thắng thi đấu, vậy mình làm làm, khó bảo toàn Diệp gia sẽ không thu sau tính sổ.

Nhìn thi đấu trên đài Tiêu Cảnh Đình, Từ Thanh Sơn không khỏi có chút hối hận, hắn vốn lấy là Diệp gia đại thế đã qua, không nghĩ tới, Diệp gia lại còn có cơ hội lật bàn.

Thi đấu trên đài, Tiêu Cảnh Đình một kiếm đâm xuyên qua Ngự Yêu lão nhân ngực, kết thúc cuộc chiến đấu này.

Xem cuộc chiến đài, quỷ dị bình tĩnh, vô số cặp mắt nhìn chăm chú thi đấu đài trung gian Tiêu Cảnh Đình, không thiếu tu giả, cũng không dám tin tưởng Tiêu Cảnh Đình thật đem Ngự Yêu lão nhân giết đi.

Tiêu Cảnh Đình tay áo bào vung lên, 2 con yêu thú còn không có bị gặm xong, cùng với Ngự Yêu lão nhân nhẫn không gian đều bị Tiêu Cảnh Đình thu vào trong túi.

Tiêu Cảnh Đình đang lúc mọi người nhìn chăm chú dưới, đi xuống thi đấu đài.

------oOo------

Chương 186: Nêu cao tên tuổi

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 186: Nêu cao tên tuổi
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Cảnh Đình tư thái ưu nhã ở Diệp gia chỗ ngồi ngồi xuống, đối mặt với vậy đếm lấy vạn kế ánh mắt, duy trì khéo léo mỉm cười.

Diệp Cẩn Lan không kịp thán phục Tiêu Cảnh Đình lợi hại, mặt băng bó hỏi: "Tiêu đạo hữu, cái đó pháp khí."

"Một trăm thượng phẩm linh thạch một cái, ngươi muốn mấy cái?" Tiêu Cảnh Đình cười híp mắt hỏi.

"Mười." Bên cạnh Diệp Mê tiếp lời nói.

Tiêu Cảnh Đình lấy ra một chồng trận bàn giao cho Diệp Mê, Diệp Mê sảng khoái thanh toán một ngàn thượng phẩm linh thạch.

Người có tiền à! Tiêu Cảnh Đình âm thầm thầm nghĩ: Mặc dù cái này đảo Tinh Vân tu luyện trình độ, nếu so với Vân châu thấp hơn một ít, nhưng là, linh thạch dự trữ nhưng nếu so với Vân châu cao hơn một ít, hồi Vân châu trước, nhiều lắm làm điểm linh thạch đã qua.

Hồng gia nơi này chủ sự, thấy Tiêu Cảnh Đình giao cho Diệp Mê một chồng trận bàn, tức giận sắc mặt càng thanh.

"Tiêu đạo hữu, có đồ tốt như vậy, ngươi làm sao không còn sớm lấy ra?" Diệp Cẩn Lan buồn rầu hỏi.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, mãn bất tại ý nói: "Diệp tiểu thư,

ngươi cũng không có hỏi ta à!"

Đưa tới cửa đồ, giá trị dĩ nhiên là thấp, hắn đến Diệp gia sau đó, Diệp gia căn bản là không có cầm hắn coi ra gì, Tiêu thiếu gia mặc dù ghi trong tim rộng rãi, nhưng cũng không phải không người có tính khí, đối phương không cầm hắn coi ra gì, hắn bị coi thường mới có thể tìm đối phương nói lôi diễm trận bàn chuyện.

Huống chi, Diệp gia trận đầu nếu là không thua, làm sao có thể biểu hiện hắn trọng yếu đâu ?

"Tiêu đạo hữu, thật là lợi hại, không nghĩ tới Ngự Yêu lão nhân đều không phải là ngươi đối thủ." Diệp Cẩn Lan tràn đầy khen ngợi nói.

Tiêu Cảnh Đình thắng được sau cuộc tranh tài, Diệp Cẩn Lan hiển nhiên buông lỏng rất nhiều, hiển nhiên đối với trận thứ ba kết quả Diệp Mê lòng tin tràn đầy.

"Diệp tiểu thư, ta đã sớm nói với ngươi rồi, ta có 70% chắc chắn, thắng được cái này trận thi đấu, chẳng lẽ ngươi không tin mà?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Diệp Cẩn Lan lúng túng cười một tiếng, nói: "Ta tin, ta tin, ta tự nhiên tin tưởng." Diệp Cẩn Lan mặc dù cảm thấy Tiêu Cảnh Đình không đơn giản, nhưng cũng chưa từng nghĩ Tiêu Cảnh Đình có thể thắng qua Ngự Yêu lão nhân.

Tiêu Cảnh Đình dương dương đắc ý nói: "Thật ra thì, ta người này tương đối khiêm tốn, ta vốn là có chín thành nắm bắt, bảo thủ khởi gặp, ta nói 70%. . ."

Diệp Cẩn Lan đầu đầy hắc tuyến, Diệp Cẩn Lan vốn là cảm thấy Tiêu Cảnh Đình thâm tàng bất lộ, đặc biệt có phong độ cao nhân, Tiêu Cảnh Đình mấy câu nói, liền đem Diệp Cẩn Lan trong suy nghĩ cao nhân hình tượng, phá xấu xa cái không còn một mống.

Gấu bay nhỏ ở Tiêu Tiểu Tấn trên đầu gối, gặm bánh ngọt, nghe

Tiêu Cảnh Đình mà nói, kêu kêu không ngừng cười.

Tiêu Tiểu Tấn liền ngồi ở Diệp Cẩn Lan không xa, gặp qua Tiêu Cảnh Đình bò cạp đầu vàng đuôi đỏ, Diệp Cẩn Lan đối với Tiêu Tiểu Tấn trên đầu gối vậy con gấu bay, thêm mấy phần hoài nghi, vậy thật là một cái thông thường sủng vật?

Chú ý tới Diệp Cẩn Lan tràn đầy tìm tòi nghiên cứu tầm mắt, gấu bay nhỏ ít hứng thú lộn mèo, tự mình gặm bánh ngọt.

"Cha, thật là nhiều người đều ở đây xem cha ." Tiêu Tiểu Tấn hướng về phía Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Diệp Cẩn Lan nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Tiêu đạo hữu hôm nay đánh một trận, nhất định là muốn thanh danh vang xa."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Phải không? Thật ra thì, ta là cái người khiêm tốn, hư danh loại chuyện này, ta không phải rất để ý, bây giờ bị nhiều người nhìn chăm chú như vậy trước, ta còn thật là có chút ngại quá."

Diệp Cẩn Lan: ". . ."

Diệp gia cùng Hồng gia cuối cùng ra sân đều là kim đan đỉnh phong tu giả, lẫn nhau cũng biết gốc biết rễ, 2 người tu vi không sai biệt lắm, có trận bàn tương trợ, cuối cùng Hồng gia tu giả thua ở Diệp gia Diệp Mê trong tay, Diệp gia hiểm hiểm giữ được chỗ ngồi.

Hồng gia chủ sự chiến bại sau đó, áo não đi.

Diệp Mê cả người ung dung trở lại Diệp gia chỗ ngồi, dựa theo thương minh quy củ, một nhà chỉ nhận một lần khiêu chiến, còn nữa những gia tộc khác muốn thương minh chỗ ngồi, chỉ có thể chọn thương minh những gia tộc khác ra tay.

"Lão gia, vận khí không tệ à! Không nghĩ tới lại có thể để cho ngươi phiên bàn." Hạ gia lão tổ cười lạnh nói.

Diệp Mê nhàn nhạt cười một tiếng, nói: "Đúng vậy! Vận khí không tệ."

Hạ gia lão tổ hướng Tiêu Cảnh Đình, nói: "Tiêu đạo hữu, thật thật lợi hại, trước ngược lại là nhà ta tiểu bối có mắt không tròng."

" Đồng ý." Tiêu Cảnh Đình thấy Hạ gia lão tổ bên người Hạ Lợi sắc mặt khó khăn xem, Hạ Lợi thấy Tiêu Cảnh Đình, lộ ra lau một cái nụ cười so với khóc còn khó coi hơn.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hạ Lợi nụ cười, không kiềm được trong lòng ngầm thoải mái.

. . .

Miêu Hàn nhìn trong sân Tiêu Cảnh Đình, yên lặng không nói, năm đó hắn, Tạ Kim Yến, Tào Đồng đi ra ngoài gặp nạn, sau đó xài mười khối thượng phẩm linh thạch, bị Tiêu Cảnh Đình cứu, đây không phải là chuyện vẻ vang gì, sau đó, Miêu Hàn liền đem chuyện này quên mất.

Mấy năm sau, Tiêu Tiểu Đông, Tiêu Tiểu Phàm các người rối rít lên cấp kim đan, Miêu Hàn mới nhớ tới những người này.

Thấy đã từng cùng mình không sai biệt lắm người, cá nhảy Long môn lên cấp kim đan, Miêu Hàn hâm mộ hơn, lựa chọn không đi chú ý.

"Không nghĩ tới Tiêu Cảnh Đình người này lại có thể như thế lợi hại?" Miêu Hàn lẩm bẩm. Năm đó, Tiêu Cảnh Đình xuất thủ cứu người, Miêu Hàn chỉ làm đối phương là một tả tơi nghèo kiết hộ, may mắn lên cấp kim đan, không nghĩ tới đối phương sức chiến đấu như thế mạnh.

"Anh họ, ngươi biết người này à!" Miêu Hà hỏi.

Miêu Hàn gật đầu một cái, nói: "Gặp một lần."

"Nghe nói, Tiêu gia thuộc hạ có rất nhiều kim đan, trong gia tộc có người hoài nghi, Tiêu Cảnh Đình còn có thể để cho người lên cấp kim đan bài thuốc bí truyền, Tiêu Cảnh Đình tên nầy, nhìn như rất lợi hại, liền Ngự Yêu lão nhân cũng có thể giết." Miêu Hà hai tròng mắt chiếu lấp lánh nói.

Miêu Hàn trầm mặt, nhớ lại năm đó ở trên biển gặp phải mấy cái thiếu gia, đã nhiều năm như vậy, những cái kia đã từng cùng hắn thực lực không sai biệt lắm tu giả, đều được kim đan, hắn vẫn còn dậm chân tại chỗ.

"Ta còn lấy là Diệp gia lần này xong đời, không nghĩ tới khúc khuỷu." Miêu Phượng nhi lẩm bẩm.

"Đúng vậy! Hồng gia vì cuộc tỷ thí này hao tổn tâm cơ, không nghĩ tới cuối cùng vẫn là ra biến số." Miêu Hàn đầy là đồng tình nói.

"Tiêu Cảnh Đình tên nầy, không nhìn ra à! Nghe nói hắn trông nom một cái phá núi đầu, không thế nào ló đầu, ta còn lấy là hắn chính là Diệp gia tìm tới đủ số." Miêu Phượng nhi bỉu môi nói.

. . .

Thương minh đại hội kết thúc sau đó, mười hai gia tộc lớn liền ai về nhà nấy, tìm mẹ của mình.

Tiêu Cảnh Đình đi theo Diệp gia trở lại Diệp gia, Tiêu Cảnh Đình đến Diệp gia sau đó, lập tức bị khách quý cấp đãi ngộ.

Diệp gia nguyên bản những cái kia không thế nào đem hắn coi ra gì người, bây giờ đối với hắn rất cung kính.

Diệp gia trước ngạo mạn sau cung kính thái độ, để cho Tiêu Cảnh

Đình không khỏi sinh lòng cảm khái.

"Con trai, con gấu bay nhỏ rơi đến trong canh." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Thấy được, nó là cố ý."

Diệp gia bây giờ đưa tới màu sắc thức ăn, mỗi ngày so với trước đó nhiều gấp đôi có thừa, trình độ tinh xảo cũng hơn xa trước.

Bỏ mặc Diệp gia đưa bao nhiêu thứ tới, mỗi lần cũng cho gấu bay nhỏ ăn sạch bóng, Tiêu Cảnh Đình nguyên vốn lấy là gấu bay nhỏ chỉ thích ăn đồ ngọt, bây giờ mới biết, gấu bay nhỏ một chút cũng không kén ăn.

Những ngày qua Diệp gia đưa tới thức ăn, Tiêu Cảnh Đình đều không đưa đũa, sẽ để cho gấu bay nhỏ cho gieo họa sạch sẽ.

Nghĩ đến Diệp gia những người hầu kia mỗi lần thấy bị ăn sạch đĩa thức ăn, quỷ dị thái độ, Tiêu Cảnh Đình cũng có chút xấu hổ, hắn không có như vậy thèm à! Đều là con trai nhỏ nuôi sủng vật không tốt.

"Cha, Diệp gia những tên kia, biến sắc mặt thay đổi thật đúng là mau, những tên kia nói bởi vì trước Từ Thanh Sơn duyên cớ, Diệp gia đối bên ngoài viên đều không phải là rất tín nhiệm, là một khi bị rắn cắn mười năm sợ dây thừng." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, nói: "Từ Thanh Sơn đem người của Diệp gia cái hố đủ thảm, bất quá, cái này cũng kỳ quái người của Diệp gia có mắt không tròng, bố ngươi dáng dấp chính trực như vậy, Từ Thanh Sơn dáng dấp một bộ thứ bại hoại hình dáng, Diệp gia lại có thể cầm ngươi chính trực cha, cùng Từ Thanh Sơn loại này thứ bại hoại so."

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Đúng vậy! Người Diệp gia ánh mắt cũng tà."

Tiêu Cảnh Đình nâng cằm, ở Diệp gia địa bàn, nói lời như vậy, tựa hồ có chút. . .

Tiêu Cảnh Đình nghĩ như vậy, một tràng tiếng gõ cửa vang lên."Mời vào. . ."

Diệp Cẩn Lan đẩy cửa ra, đi vào, "Tiêu tiền bối, đây là cho ngài thù lao."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Diệp Cẩn Lan đưa tới một ngàn năm trăm thượng phẩm linh thạch thù lao nhíu mày.

"Diệp tiểu thư, tựa hồ nhiều một chút à!" Tiêu Cảnh Đình cân nhắc trên tay túi đựng đồ nói.

"Dư thừa coi như là ta Diệp gia chậm trễ nhận lỗi." Diệp Cẩn Lan nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, một chút cũng không khách khí nói: "Thì ra là như vậy à! Thật là cám ơn nhiều."

Diệp Cẩn Lan lấy ra một cái chìa khóa, giao cho Tiêu Cảnh Đình, nói: "Tiêu đạo hữu, đây là cho ngài."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Thông Thiên tháp chìa khóa, không khỏi có chút hết sức phấn khởi.

"Tiêu đạo hữu là kỳ nhân, ta ông cố đến lúc đó cũng sẽ tiến vào Thông Thiên tháp, đến lúc đó, mong rằng Tiêu đạo hữu giúp đỡ một cái." Diệp Cẩn Lan nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Diệp tiểu thư, cũng quá đề cao ta, là ta muốn dựa vào lão gia tử."

"Tiêu đạo hữu lấy kim đan trung kỳ thực lực, chiến thắng kim đan đỉnh cấp, bây giờ là danh tiếng vang dội, thật là làm cho người hâm mộ à!" Diệp Cẩn Lan nói.

Tiêu Cảnh Đình khoát tay một cái, nói: "Danh tiếng với ta như mây trôi, Diệp tiểu thư, Từ Thanh Sơn cái hố các ngươi như vậy chi thảm, ngươi cũng chưa từng nghĩ tới trả thù sao?"

Diệp Cẩn Lan trong con mắt, lóe lên mấy phần sắc bén."Từ Thanh Sơn là kim đan hậu kỳ, ta Diệp gia ngược lại là muốn cho cái này bội tín nghĩa khí người một chút dạy bảo, đáng tiếc, có lòng không đủ lực à!"

"Loại chuyện này, như thế nào muốn lao động Diệp tiểu thư ra tay, ta có thể làm dùm."

. . .

Diệp Cẩn Lan đi vào Diệp Thắng Tuyết phòng ngủ.

"Tiêu Cảnh Đình muốn Từ Thanh Sơn hành tung đầu mối." Diệp Thắng Tuyết hỏi.

Diệp Cẩn Lan gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy." Hồng gia chiến bại sau đó, Từ Thanh Sơn cùng Hồng gia liền xích mích, Diệp gia một mực phái người nhìn chằm chằm Từ Thanh Sơn, chẳng qua là Diệp gia trăm phế đợi hưng, tạm thời còn rút ra không ra tay đi đối phó người này.

"Hắn muốn làm gì?" Diệp Thắng Tuyết hỏi.

"Tiêu Cảnh Đình nói, Từ Thanh Sơn luôn chỉ có một mình mảnh vụn, hắn gặp không thể loại người cặn bã này lưu trên đời này làm mưa làm gió, có thể giúp chúng ta sắp xếp hắn." Diệp Cẩn Lan nói.

Diệp Thắng Tuyết bật cười một tiếng, nói: "Cẩn Lan, ngươi cảm thấy thế nào?"

Diệp Cẩn Lan cười khổ một cái, nói: "Tiêu Cảnh Đình nói tự nhiên không thể nào là thật." Nhớ tới Tiêu Cảnh Đình bộ kia tham tiền hình

dáng, Diệp Cẩn Lan trong lòng liền có chút kỳ lạ, "Ta cảm thấy hắn có thể là nhìn trúng Từ Thanh Sơn kiện pháp khí kia."

Thời điểm tranh tài, thấy Từ Thanh Sơn kiện pháp khí kia, Tiêu Cảnh Đình ánh mắt cũng mạo lục quang.

"Bà cố, vậy chúng ta. . ."

"Cho hắn đi, chúng ta bây giờ cũng rút ra không ra nhân viên đi đối phó Từ Thanh Sơn, lưu người như vậy trên đời này, đó là chúng ta Diệp gia sỉ nhục, nếu có người giúp chúng ta thanh lý môn hộ, như thế nào vui mừng mà không làm chứ." Diệp Thắng Tuyết lạnh lùng cười nói.

Diệp Cẩn Lan gật đầu một cái, nói: " Cũng đúng." Từ Thanh Sơn pháp khí, Diệp Cẩn Lan cũng rất động tâm, nhưng là, nghĩ đến Diệp gia vừa mới giữ được chỗ ngồi, không thích hợp sinh nhiều rắc rối, lại không dám suy nghĩ nhiều.

"Tiêu Cảnh Đình vậy pháp khí, thật đúng là lợi hại, không biết tên nầy là từ đâu tới nhiều pháp khí như vậy, có như thế lợi hại pháp khí ở đây, gặp phải kim đan tu giả, Tiêu Cảnh Đình cơ hồ có thể đặt chân với chỗ bất bại." Diệp Thắng Tuyết tràn đầy hâm mộ nói.

"Đáng tiếc pháp khí là duy nhất đồ dùng, muốn đến hẳn là dùng một cái thiếu một cái." Diệp Cẩn Lan nói.

"Hắn một chút lấy ra mười bán cho ngươi ông cố, hẳn trên người còn có không thiếu." Diệp Thắng Tuyết nói. Diệp Thắng Tuyết đối với Tiêu Cảnh Đình trên người bí mật cũng cảm thấy rất hứng thú, nhưng là, Diệp Thắng Tuyết rất rõ ràng, Diệp gia bây giờ căn bản không đắc tội nổi Tiêu Cảnh Đình.

------oOo------

Chương 187: Từ Thanh Sơn chết

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 187: Từ Thanh Sơn chết
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Thương minh Diệp gia.

"Tới, Từ Thanh Sơn hành tung báo cáo." Tiêu Cảnh Đình tràn đầy kích động hướng về phía Tiêu Tiểu Tấn nói.

Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Diệp gia quả nhiên không định bỏ qua cho Từ Thanh Sơn, tin tức truyền tới nhanh như vậy, có thể gặp Diệp gia sớm có dự mưu, xem như vậy coi như không tự mình ra tay, cùng Diệp gia thở bình thường lại, cũng sẽ xuất thủ.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Tiêu Cảnh Đình vẻ mặt hưng phấn, nói: "Cha, cha nhìn như thật cao hứng!"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nghiêm trang nói: "Đúng vậy! Con trai, diệt trừ nhân gian thứ bại hoại, khuông phù chánh nói , là một kiện rất để cho người hưng phấn sự việc, đời người trên đời, chính là muốn lấy lộ ra nhân gian chánh nghĩa là nhiệm vụ của mình, còn thế gian một mảnh trấn tĩnh."

Gấu bay nhỏ nghe được Tiêu Cảnh Đình mà nói, tràn đầy hưng phấn ở trong canh đánh cút, thang trong chậu thang cháo nước văng ra, nóng nóng cháo bắn tung tóe Tiêu Cảnh Đình cả người.

"Con trai, con sủng vật nên quản quản lý, ngươi xem xem hắn cái gì tánh tình! Một chút tư chất cũng không có." Tiêu Cảnh Đình tràn đầy

không vui khai liền khai trên mặt canh thịt, vẻ kiêu ngạo buồn bực nhìn ở chậu nước rửa mặt lớn nhỏ chén canh bên trong bơi lội gấu bay nhỏ nói.

Tiêu Tiểu Tấn tràn đầy vô tội nháy con mắt, nói: "Cha, nơi này không có người ngoài, ngươi không cần phải nói như thế đạo mạo nghiêm trang mà nói, gấu bay nhỏ hắn là bị ngài lời nói chọc cười, nó không phải cố ý."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Con bất hiếu này.

Tiêu Tiểu Tấn đem Từ Thanh Sơn tin tức, truyền đưa cho Hứa Mộc An.

"Tin tức đã truyền cho mẹ." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Tiêu Cảnh Đình khoanh tay, gật đầu một cái, nói: "Như vậy cũng tốt, có mẹ con phụ ra tay, chuyện này hẳn là không thành vấn đề."

"Cha, cây kia pháp khí, thật rất lợi hại phải không?" Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Là rất lợi hại." Không lợi hại mà nói, hắn cũng không cần như thế tốn nhiều khổ tâm. Bất tử mộc, nghe không gian ngọc bội giới thiệu, tựa hồ là một loại không phải linh mộc đây.

"Tiêu đạo hữu, có khách tới chơi." Diệp Cẩn Lan đi tới nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Biết."

"Cha, lại có người đến thăm ngươi, cha bây giờ giống như quý trọng yêu thú, bị người vây xem." Tiêu Tiểu Tấn hứng thú bừng bừng nói. Những ngày qua, luôn có người tới thăm Tiêu Cảnh Đình, có người đưa lễ, còn có người đưa người đẹp, người đẹp cũng cho Tiêu Cảnh Đình lui về, lễ vật theo một toàn thu.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Nói hắn thật giống như trong vườn thú động vật vậy.

Tiêu Cảnh Đình liếc Tiêu Tiểu Tấn một cái, nói: "Tốt lắm, lễ cũng thu xong hết rồi, dọn dẹp một chút đồ, chúng ta phải chuẩn bị đi."

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: " Được a ! Thật lâu cũng không thấy mẹ, anh, kỳ quái nhớ."

. . .

Từ Thanh Sơn đi tới nửa đường, bị Hứa Mộc An cản lại.

"Là Hứa đạo hữu à! Ngươi làm sao ở nơi này?" Từ Thanh Sơn thấy Hứa Mộc An, trong lòng nhất thời toát ra một cổ phẫn nộ hận tình.

Hồng gia hứa hẹn cho Từ Thanh Sơn không ít chỗ tốt, cho nên, Từ Thanh Sơn mới có thể phản bội Diệp gia, đưa vào Hồng gia. Nhưng mà, Hồng gia cạnh tranh thương minh chỗ ngồi thất bại, Hồng gia ban đầu hứa hẹn vậy chỗ tốt hơn, cũng rót nước trôi.

Ở Từ Thanh Sơn xem ra, hết thảy các thứ này, đều là Tiêu Cảnh Đình tạo thành, nếu như không phải là Tiêu Cảnh Đình từ trong cản trở, Hồng gia sẽ không thua.

Bây giờ Hồng gia suy vi, Diệp gia ngẩng đầu, hắn bởi vì trước kia chuyện, đem Diệp gia đắc tội hoàn toàn, cùng Diệp gia thở bình thường lại, tất nhiên sẽ đối với hắn ra tay.

Hứa Mộc An nhìn Từ Thanh Sơn, con mắt lạnh lùng nói: "Phu quân nói, ngươi người như vậy, sống trên đời, quá chướng mắt."

Từ Thanh Sơn nghe được Hứa Mộc An mà nói, nhất thời lửa giận bốc ba trượng, hắn phản bội là Diệp gia, cũng không phải là Tiêu Cảnh Đình, Tiêu Cảnh Đình tên nầy không khỏi quá xen vào việc của người khác, "À, tiêu cả nhà, cảm thấy ngươi có thể thắng qua ta?"

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Ta một cái dĩ nhiên không được."

Tiêu Tiểu Đông các người xuất hiện ở bốn phía, đem Từ Thanh Sơn đoàn đoàn vây lại.

Từ Thanh Sơn nhớ lại Tiêu Cảnh Đình người thủ đoạn, đối với Hứa Mộc An các người cũng dâng lên mấy phần kiêng kỵ, cắn răng nói: "Hứa đạo hữu, ngươi ta ngày xưa không oán, ngày gần đây không thù, ngươi đây cũng là cần gì chứ."

"Kỳ quái chỉ có thể trách ngươi vận khí không tốt, động thủ." Hứa Mộc An nói.

Hứa Mộc An ra lệnh một tiếng, mấy cái lôi diễm châu trận bàn hướng Từ Thanh Sơn đập tới, thương minh khiêu chiến thi đấu sau đó, rất nhiều người đều rất tò mò Tiêu Cảnh Đình trên tay còn có nhiều ít cái trận bàn, có người cảm thấy dùng xong hết rồi, có người cảm thấy vũ khí sắc bén như vậy, Tiêu Cảnh Đình nhất định sẽ mình lưu một chút.

Đối mặt với bốn phương tám hướng đập tới trận bàn, Từ Thanh Sơn sắc mặt không khỏi xanh mét.

Từ Thanh Sơn là lợi hại, nhưng là, Hứa Mộc An các người người đông thế mạnh, lại người người tay cầm đại sát khí, triền đấu liền một hồi, Từ Thanh Sơn liền chết ở mọi người vây công dưới.

Tiêu Tiểu Phàm lấy ra Từ Thanh Sơn pháp khí, mặt đầy kỳ dị nói: "Pháp khí này thật là lợi hại, đối mặt như vậy công kích, lại có thể cũng không có xuất hiện lớn tổn thương."

Hứa Mộc An lấy ra Tiêu Tiểu Phàm trong tay pháp khí, nhét vào trong không gian giới chỉ, nói: "Pháp khí này là cha ngươi muốn, không được làm hư."

Tiêu Tiểu Phàm bĩu môi, trong lòng có mấy phần bất đắc dĩ, mỗi lần

gặp phải ba chuyện, mẹ liền tỏ ra đặc biệt kích động.

"Mẹ, cha lúc nào trở lại à! Hắn không phải là lưu lại ở Diệp gia, vui mừng không tư thục đi." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Hứa Mộc An quét Tiêu Tiểu Phàm một cái, nói: "Cha con nói, gần đây một mực có người đưa lễ, cùng không người đưa, hắn trở về."

Tiêu Tiểu Đông: ". . ."

Trần Húc cười một tiếng, nói: "Chú Tiêu, thật là biết lo việc nhà."

Tiêu Tiểu Đông: ". . ."

"Tốt lắm, chúng ta đi nhanh đi." Hứa Mộc An nói.

Hứa Mộc An các người rời đi sau đó, mấy cái trúc cơ tu giả xuất hiện ở Từ Thanh Sơn tử vong địa phương.

"Từ Thanh Sơn hẳn bị giết, vẫn là chết ở cổ quái kia trận bàn dưới, động thủ hẳn là người của Tiêu gia."

"Nhìn dáng dấp Tiêu Cảnh Đình là hoàn toàn cùng Diệp gia kết thành liên minh, Tiêu Cảnh Đình còn là Diệp gia giải quyết phản đồ."

"Từ Thanh Sơn là chết ở người của Tiêu gia trên tay là không tệ, nhưng là, Tiêu gia cùng Diệp gia có phải hay không kết thành liên minh, cũng không tốt nói, không đúng Tiêu Cảnh Đình là vì Từ Thanh Sơn pháp khí."

"Cũng phải a! Từ Thanh Sơn pháp khí là ở di tích thượng cổ trong tìm được, nghe nói diệu dụng vô cùng."

. . .

Diệp gia.

"Tiểu thư, Từ Thanh Sơn chết."

Diệp Cẩn Lan nghe phía dưới tu giả bẩm báo, tròng mắt không tự chủ được rụt, "Nhanh như vậy."

"Đúng vậy! Động thủ là Tiêu Cảnh Đình người, những người đó trở lui toàn thân."

Từ Tiêu Cảnh Đình thắng Ngự Yêu lão nhân sau đó, Diệp Cẩn Lan liền mơ hồ cảm thấy Tiêu gia những người khác cũng không đơn giản, kết quả, đám người này, quả thật không bình thường.

"Đối phương cũng sử dụng Tiêu Cảnh Đình đang cùng Ngự Yêu lão nhân lúc đối chiến sử dụng trận bàn." Diệp Phương nói.

Diệp Cẩn Lan tròng mắt không tự chủ chuyển động, Tiêu Cảnh Đình sử dụng trận bàn, bọn họ đã nghiên cứu thấu.

Trận bàn sử dụng nguyên liệu là lôi diễm hột đào, trận bàn lợi hại trình độ cùng lôi diễm hột đào uy lực thành đang so, đảo Tinh Vân trong cũng có lôi diễm hột đào, nhưng là, lôi diễm hột đào uy lực xa xa thấp hơn trận bàn ở giữa lôi diễm hột đào uy lực.

"Tiêu Cảnh Đình một nhà thực lực, không thể so với Hồng gia yếu." Diệp Phương nói.

Diệp Cẩn Lan gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy." Nếu như, chọn ở trên Diệp gia không phải Hồng gia, mà là Tiêu gia, ai thắng ai thua khó mà nói.

Diệp Thắng Tuyết đi vào, nói: "Cẩn Lan, các ngươi nói cái gì vậy?"

"Bà cố, Từ Thanh Sơn chết."

Diệp Thắng Tuyết híp mắt mâu, thở ra một cái, nói: "Đã chết rồi sao? Thật đúng là tiện nghi hắn."

Từ Thanh Sơn phản bội Diệp gia sau đó, Diệp gia tất cả mọi người đáp lời hận thấu xương, Diệp Thắng Tuyết tâm niệm muốn thủ tiêu Từ Thanh Sơn, Diệp Thắng Tuyết thống khoái hơn, lại có chút buồn bã mất mát.

"Tiêu Cảnh Đình một nhà, cũng không thể khinh thường à!" Diệp Thắng Tuyết nói.

Diệp Cẩn Lan gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

. . .

Tiêu diệt Từ Thanh Sơn sau đó, Tiêu Tiểu Đông các người liền trở về một mực ở đỉnh núi.

Mấy người sau khi trở về, liền lục tục có người đến cửa viếng thăm, không thiếu tu giả tới hỏi thăm trận bàn chuyện, ý đồ mua, Tiêu Tiểu Đông không làm sao nhả.

Lôi diễm châu chế tạo trận bàn, trên tay bọn họ không hề thiếu, nhưng mà, vật này nếu là tràn lan mở, sau này dùng đến chính bọn họ trên đầu, sẽ không tốt.

Hơn nữa, nếu như lấy ra trận bàn quá nhiều, chỉ sợ vậy mấy cái có nguyên anh tu sĩ gia tộc, thì phải khắc chế không nổi, đối với bọn họ ra tay.

"Anh cả, cha mang em trai đi ăn xong." Tiêu Tiểu Phàm có chút ủy khuất nói.

Tiêu Tiểu Đông: ". . ."

"Em trai nhỏ cùng cha có thể lãng phí, tất cả tốt cũng cho tiểu đệ nuôi vậy chỉ ngu si gấu, ăn hết."

Tiêu Tiểu Đông: ". . . Em hai, em không nhỏ, không phải cả ngày nhớ ăn, muốn làm chút chánh sự."

Tiêu Tiểu Phàm có chút ủ rủ nói: "Được rồi."

Trần Húc cười một tiếng, nói: "Chú Tiêu lần này có thể nổi danh, nghe nói, có người đem chú Tiêu dự vì nguyên anh dưới người thứ nhất đây."

"Cha lợi hại, nguyên anh dưới người thứ nhất tên tới thực thuộc về, đáng tiếc chếch có những tên kia, nói cha là dựa vào pháp khí lợi hại, mới thắng Ngự Yêu lão nhân, những thứ hỗn trướng này, rõ ràng là ghen tị cha lợi hại." Tiêu Tiểu Phàm xoa xoa lỗ mũi, không vui nói.

"Đều là chút hư danh mà thôi." Tiêu Tiểu Đông thưởng thức trước trên tay pháp trượng, nói: "Pháp trượng này uy lực không nhỏ, bất quá cùng cha linh kiếm so với, cũng mạnh không đi nơi nào, cha làm sao cứ như vậy nhớ."

Trần Húc nhìn pháp trượng, nói: "Pháp trượng này chất liệu rất đặc thù, xem pháp trượng này đặc tính, có chút giống bất tử mộc."

"Bất tử mộc?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Bất tử mộc là thượng cổ tam đại linh mộc một trong, loại này linh mộc mạnh nhất tin là sức khôi phục, bị chém đứt lập tức có thể khôi phục như lúc ban đầu."

"Tam đại linh mộc, có kia tam đại à!" Tiêu Tiểu Phàm tò mò hỏi.

"Đầu tiên là thiên lôi mộc, thiên lôi mộc có thể sanh thành trừ tà thần lôi, là quỷ đạo ma đạo khắc tinh, trừ tà thần lôi uy lực to lớn, xa phi lôi diễm châu có thể so với."

"Thứ hai là cây sinh mạng, có thể sanh thành sinh mạng linh dịch, loại linh dịch này có thể tẩy kinh phạt tủy, lọc sạch đan độc, rất nhiều dựa vào đan dược lên cấp tu giả, nếu như, đạt được sinh mạng linh dịch, có thể cho mượn loại linh dịch này thanh trừ đan độc, hoàn

toàn không cần lo lắng đan độc đối với tu sĩ sau này tu vi ảnh hưởng."

"Loại thứ 3, chính là bất tử mộc, ta nghe nói thượng cổ tu giả đạt được bất tử mộc, có thể cho mượn này đạt được thân bất tử."

"Thân bất tử như thế lợi hại?" Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy kinh ngạc nói.

Trần Húc lắc đầu một cái, nói: "Ta cũng không biết, tam đại thần mộc đã tuyệt tích nhiều năm, mặc dù có chút tông môn còn cất giữ tam đại thần mộc một ít cành khô, nhưng là, không phải niên đại chưa đủ, chính là chẳng qua là một tiểu tiết, không có gì lớn dùng."

Tiêu Tiểu Đông thu hồi pháp trượng, nói: "Tốt lắm, tốt lắm, cha mau trở lại, cùng cha sau khi trở về rồi hãy nói."

------oOo------

Chương 188: Vân châu hiện trạng

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 188: Vân châu hiện trạng
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Cảnh Đình đỉnh núi.

"Trở về à!" Hứa Mộc An mỉm cười tiến lên đón Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, mới ngã xuống giường nói: "Đúng vậy!"

"Anh nhìn như rất mệt mỏi à!" Hứa Mộc An đi tới thay Tiêu Cảnh Đình xoa xoa bả vai.

Tiêu Cảnh Đình bị Hứa Mộc An bóp thoải mái, hạnh phúc dường như nói lầm bầm, "Cái này không nổi danh, để cho lạnh đợi không tốt, nhưng nổi danh, bị người vây xem mùi vị cũng chưa ra hình dáng gì!"

"Giết Ngự Yêu lão nhân, ngươi nhưng mà danh tiếng vang dội." Ban đầu bọn họ đỉnh núi này vắng ngắt, gần đây người đến người đi, vô cùng náo nhiệt.

"Cái này có câu nói là người sợ nổi danh heo sợ mập, nổi danh sau này nhìn chằm chằm người ta cũng nhiều, các ngươi cũng phải cẩn thận." Tiêu Cảnh Đình nói. Lần này thi đấu, hắn bại lộ trận bàn, như thế cái đại sát khí, sợ là không thiếu thế lực đều phải nhìn chằm chằm.

"Biết, yên tâm đi, vậy mấy cái tiểu nhân cũng không phải dễ trêu."

Tiêu Cảnh Đình có chút vui mừng nói: "Đúng vậy! Đã nhiều năm như vậy, cũng có thể một mình phụ trách một phía." Mới vừa mới vừa lúc tới, những người này còn đều là trúc cơ, hôm nay đều kết đan.

"Đúng rồi, ngươi đi giết Từ Thanh Sơn không gặp phải nguy hiểm đi." Tiêu Cảnh Đình không yên lòng nói.

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, giọng bình thản nói: "Không có, bất quá là một kim đan hậu kỳ mà thôi, ta một cái không phải là đối thủ, còn có bọn họ bốn cái đâu, thuận lợi rất."

"Vậy thì tốt." Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái nói.

"Thông Thiên tháp chìa khóa lấy tới tay?" Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Lấy được rồi, Diệp gia rất sảng khoái, đúng rồi, ta nghe nói Thông Thiên tháp phi giới này vật, nó đến từ thượng giới."

"Đến từ thượng giới?" Hứa Mộc An có chút hiếu kỳ hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Là có như thế cái lời đồn đãi, Thông Thiên tháp tổng cộng mười hai tầng, nhưng là, người nơi này nhiều nhất cũng chính là đi vào tầng thứ 8, nghe nói Thông Thiên tháp mười hai tầng là một tòa tiến vào tiên giới lên trời thang, có thể như vậy phi thăng nhập tiên giới."

"Anh nơi nào nghe được?" Hứa Mộc An hỏi.

"Diệp tiểu thư làm câu chuyện nói cho ta nghe, Thông Thiên tháp mỗi ở trên tầng 1, nguy cơ thành bội tăng lên, nghe nói, trên lịch sử cũng chỉ có tu giả tiến vào qua tầng thứ chín, tầng thứ mười hai đến tột cùng là cảnh vật gì cảnh, vẫn luôn chỉ là một lời đồn đãi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An cúi đầu, không khỏi suy nghĩ muôn vàn.

"Nghĩ gì vậy?" Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An nói.

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Không việc gì, vào Thông Thiên tháp sau đó, vạn sự cẩn thận, coi như không có thu hoạch, cũng không việc gì, không được cưỡng cầu, an toàn làm trọng."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Cái này anh biết."

"Em nghe nói, Thông Thiên tháp chìa khóa, cũng không phải là chỉ có 30 cái, tổng cộng có một trăm hai mươi đem, thương minh mặc dù là đảo Tinh Vân thế lực lớn nhất, nhưng còn có một chút thế lực, ẩn mà không ra, nhưng cũng phi so tầm thường, nghe nói, còn dư lại chín mươi cái chìa khóa, có mười tám đem không biết cuối cùng, 26 cái phân tán ở đảo Tinh Vân những thứ khác thế lực trong tay, còn dư lại ở yêu tộc trong tay." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Anh cũng nghe nói, trong biển sinh tồn vô số yêu thú, không hề thiếu đã hóa hình yêu thú."

Yêu thú tu vi đạt tới nguyên anh, là được hóa hình, hải thú cho dù có thể hóa hình, không thích cư trú ở trên đất bằng, trong ngày thường cũng mai phục ở biển sâu, trên thực tế, đảo Tinh Vân trong, hóa hình yêu thú số lượng, vượt qua xa Nguyên anh kỳ tu giả, một khi yêu thú phát sinh bạo loạn, đảo Tinh Vân tu giả thì sẽ rất nguy hiểm.

"Đúng rồi." Hứa Mộc An lấy ra pháp khí, giao cho Tiêu Cảnh Đình, "Đây chính là Từ Thanh Sơn pháp khí, anh là vì cái gì đối với pháp khí này như thế cố chấp à!"

"Ngọc bội không gian phản ứng, pháp khí này là dùng bất tử mộc làm, mà bất tử mộc, có thể luyện chế chân tay gãy tục mệnh đan, có thể xúc tiến chân tay gãy sống lại." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Trần Húc nói, pháp khí này nguyên liệu có thể là bất tử mộc, bất tử mộc là tam đại thần mộc một trong, nghe nói đạt được nó, liền có

thân bất tử." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình có chút kinh ngạc nói: "Trần Húc cũng biết bất tử mộc?"

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: " Đúng."

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy khâm phục nói: "Thằng nhóc này, thật đúng là kiến thức uyên bác à!"

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Trần Húc biết là có chút nhiều."

. . .

Thanh Vân tiên môn.

"Cừu tiền bối, Trần tiền bối tới." Vệ Ly hướng về phía ở linh trong vườn thuốc bận rộn Cừu Vân nói.

Hai hơn 10 năm trước, chính ma 2 đạo phát sinh đại chiến, đại chiến kéo dài hơn mười năm, hai bên lưỡng bại câu thương, rồi sau đó hai bên đều thối lui một bước, phân chia trên biển địa bàn, tu chân giới lần nữa khôi phục phạm vi lớn hòa bình, phạm vi nhỏ như cũ chém chém giết giết tình huống.

Ở đó hơn mười năm đại chiến trong, chính ma 2 đạo bỏ mình vô số tu sĩ, trong đó còn bao gồm mấy cái Nguyên anh kỳ tu giả.

"Trần tiền bối, tại sao lại tới?" Cừu Vân nhíu mày một cái nói.

Trần Lập Phong ở chính ma 2 đạo đại chiến trong, chặn một cánh tay, thực lực giảm bớt liền không thiếu, bất quá so sánh những cái kia chết tại đại chiến trong nguyên anh tu giả, Trần Lập Phong lại có thể nói là may mắn.

Vệ Ly tràn đầy hưng phấn nói: "Cừu tiền bối, bất kể là Trần tiền bối vẫn là Mục tiền bối, tới Thanh Vân tiên môn đều không phải là tìm

trong môn lão tổ, mà là tìm ngài, ngài thật là có mặt mũi à!"

Cừu Vân liếc mắt, thầm nghĩ: Mặt mũi là thứ gì, có thể làm cơm ăn không? Trần Lập Phong sẽ tới, hơn phân nửa là vì Tiêu Cảnh Đình, vị này lão tiền bối không biết từ nơi nào nghe đến, Tiêu Cảnh Đình cùng hắn quan hệ không tệ, liền lại nhiều lần tới Thanh Vân tiên môn, tìm hắn đàm luận Tiêu Cảnh Đình.

Hắn cùng Tiêu Cảnh Đình là có một ít giao tình, nhưng là, hắn đối với Tiêu Cảnh Đình biết rõ, cũng rất có hạn.

Trần Lập Phong tới tới lui lui chính là hỏi những vấn đề kia, có thể nói hắn nói hết rồi, Trần Lập Phong nhưng còn chưa chán ghét kỳ phiền tới hỏi, nguyên anh tu giả trí nhớ hẳn là rất tốt à! Trần Lập Phong bị thương là cánh tay, cũng không phải là đầu, sẽ không có mau quên chứng đi.

Cừu Vân khẽ thở dài một hơi, có chút ủ rủ nói: "Trần tiền bối tới, phỏng đoán chính là hỏi ta Tiêu Cảnh Đình lúc nào trở lại, Trần Húc lúc nào trở lại." Quỷ biết bọn họ lúc nào trở lại, Trần Lập Phong mỗi lần hỏi, hắn cũng không biết nên làm sao đáp.

Vệ Ly nhìn Cừu Vân vẻ mặt, nói: "Tiêu tiền bối, biến mất cũng có đã lâu."

Cừu Vân gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Cũng hơn hai mươi năm."

Nghe nói, Thiên Thần tông ban đầu phái một cái Nguyên anh kỳ tu sĩ ở truyền tống trận bên kia trú đóng, sau đó chính ma 2 đạo càng đánh càng ác liệt, cái đó nguyên anh tu sĩ bị quất điều đi, rồi sau đó liền chết ở đại chiến trong, hiện ở bên kia giữ lại một người kim đan tu sĩ trú đóng, cũng hơn hai mươi năm, Thiên Thần tông vẫn là không có buông tha muốn bắt Tiêu Cảnh Đình.

"Kỳ quái, Trần Lập Phong làm sao nhanh như vậy lại tới." Trước Trần Lập Phong đều là cách mỗi ba bốn năm mới tới một lần, nhưng là bây giờ khoảng cách Trần Lập Phong lần trước tới, tựa hồ mới

hơn một năm.

"Cừu tiền bối, ngươi quên Vô Song tông cái đó Kiều Tường lên cấp kim đan, Vô Song tông phát tài khá hơn chút thiệp, mở tiệc mời các phe tân khách, chỉnh rất long trọng."

Cừu Vân liếc mắt, không cho là đúng nói: "Không phải là kết cái đan sao? Cũng không phải là kết anh, còn như gây ra như vậy long trọng sao?"

"Cừu tiền bối, Kiều tiền bối có thể không giống nhau, hắn không tới năm mươi liền kết đan, từ trước ra sau còn có hơn bốn trăm thọ nguyên, muốn đến có rất lớn cơ hội đặt chân nguyên anh mới được." Vệ Ly nói.

Cừu Vân hừ cười hai tiếng, nói: "Ngươi ngược lại biết nhiều, đó là có thể lên cấp nguyên anh thì thế nào, Cổ kiếm môn cái đó kinh tài tuyệt diễm tu giả, hơn hai trăm tuổi là được nguyên anh tu giả, đáng tiếc, ở trong chiến đấu gặp ma đạo nguyên anh tu giả, ra nghề không tiệp người chết trước."

Vệ Ly gật đầu một cái, nói: "Vị tiền bối kia, là rất đáng tiếc."

Trần Lập Phong đến một cái Thanh Vân tiên môn, dựa theo thông lệ đi thẳng đến khu bắc vườn linh dược, tìm Cừu Vân.

Mặc dù Trần Lập Phong hỏi qua rất nhiều lần, nhưng là, gặp phải Cừu Vân, vẫn là như cũ hỏi Cừu Vân liên quan tới Tiêu Cảnh Đình cái nhìn, hỏi Cừu Vân Trần Húc đi theo Tiêu Cảnh Đình một nhà có thể hay không chịu khổ, Tiêu Cảnh Đình có thể hay không ngược đãi hắn cháu trai.

Cừu Vân kiên nhẫn đáp, Trần Lập Phong liền có thể hối hận, bày tỏ đối với Trần Húc quan tâm quá thiếu, bày tỏ ở Trần Húc trước khi rời đi, hẳn nhiều ở hắn nhẫn không gian bên trong cửa ải chút thứ tốt, bày tỏ Trần Húc bên ngoài nhiều năm, cuộc sống không biết qua thành hình dáng gì, có lẽ liền tu luyện linh thạch cũng không có, tu vi

dậm chân tại chỗ.

Bày tỏ nếu như biết năm đó tìm Tiêu Tiểu Đông, sẽ một đi không trở lại đầu, hắn là tuyệt đối sẽ không để cho Trần Húc đến tìm Tiêu Tiểu Đông.

Cừu Vân thật vất vả mới trấn an ở Trần Lập Phong, mất nửa ngày sức lực mới đem người đưa đi.

. . .

Trần Lập Phong đi không lâu sau, Mục Vân đã tới rồi.

"Trần tiền bối, không có làm khó ngươi đi." Mục Vân hỏi.

Cừu Vân lắc đầu một cái, nói: "Không có, Trần tiền bối, chẳng qua là rất lo lắng Trần Húc, cũng không có làm khó ta."

"Thiên Thần tông đâu, không có tìm lại ngươi phiền toái?" Mục Vân hỏi.

Cừu Vân lắc đầu một cái, nói: "Không có, rất lâu không tới."

Năm đó chứng thật là Tiêu Cảnh Đình giết người Thiên Thần tông, còn cầm đi nước luyện hồn cùng Thần Ma luyện thể quyết sau đó, Thiên Thần tông lại tìm Thanh Vân tiên môn, Thanh Vân tiên môn không chống nổi Thiên Thần tông áp lực, liền muốn giao ra hắn cái này cùng Tiêu Cảnh Đình quan hệ cũng không tệ người làm dê thế tội, để cho lúc ấy đã lên cấp nguyên anh Mục Vân cho ngăn lại.

Tiêu Cảnh Đình thông qua truyền tống trận rời đi, đã hơn hai mươi năm, hôm nay sự việc đã dần dần lắng xuống.

"Vậy thì tốt, không nghĩ tới Tiêu Cảnh Đình có thể gây ra lớn như vậy động tĩnh." Mục Vân nói.

Cừu Vân ánh mắt thâm trầm nói: "Hắn là một người rất có năng lực,

không có hắn, ngươi độc cũng không giải được." Hắn cũng giống vậy.

"Độc của ta có thể giải trừ, còn phải cám ơn ngươi đây." Mục Vân nói. Nếu như không phải là Cừu Vân lấy ra đan phương, bồi dưỡng được bích ngọc đào vương, vậy hắn căn bản không cơ hội lên cấp nguyên anh.

Cừu Vân lắc đầu một cái, nói: "Ngươi không cần cám ơn ta, ta cứu ngươi, cũng là vì bảo vệ tánh mạng, năm đó Thần Ma đại chiến, vô số tử thương, ta phải tìm một núi dựa."

"Không biết, Tiêu Cảnh Đình lúc nào sẽ trở lại." Mục Vân đi giọng nói.

Cừu Vân hướng Mục Vân nhìn một cái, có chút kỳ quái nói: "Ngươi cảm thấy hắn sẽ trở lại? Tiêu Cảnh Đình đắc tội Thiên Thần tông, hắn trở lại chỉ sợ liền phải đối mặt Thiên Thần tông vây chận."

"Nếu như Tiêu Cảnh Đình bọn họ còn sống, Trần Húc cùng Lôi Huyền luôn là phải trở về, nếu như Trần Húc cùng Lôi Huyền phải về tới, Tiêu Tiểu Đông cùng Tiêu Tiểu Phàm chắc cũng là phải trở về, Tiêu Cảnh Đình nhất định không yên lòng con trai, cũng biết cùng trở lại." Mục Vân nói.

Cừu Vân nhún vai một cái, nói: "Ai biết được, Kiều Tường đều là kim đan, Vô Song tông dẫn lấy làm hãnh diện thiên chi kiêu tử, hy vọng Tiêu Tiểu Đông không được sai người nhà quá xa mới phải à!"

Tiêu Tiểu Đông nếu là sai người nhà quá nhiều, không dứt Tiêu Tiểu Đông thật mất mặt, Trần Lập Phong cùng Trần Húc cũng thật mất mặt, Vô Song tông đem Kiều Tường lên cấp kim đan yến hội làm long trọng như vậy, có thể cũng có chút đối với Trần Lập Phong thị uy ý ở bên trong.

"Cũng không biết Tiêu Tiểu Đông bây giờ cái gì tu vi, kết đan chưa ?" Cừu Vân nói.

Mục Vân suy nghĩ một chút, nói: "Hắn là song linh căn."

"Song linh căn thế nào, có hắn cái đó bố ở đây, nói không chừng đã sớm kết đan." Cừu Vân nói.

Mục Vân có chút kinh ngạc nói: "Ngươi như thế coi trọng Tiêu Cảnh Đình."

Cừu Vân ngoẹo đầu, suy nghĩ một chút, nói: "Tiêu Cảnh Đình nói như thế nào đây, hắn là một người rất đặc biệt."

------oOo------

Chương 189: Tào Hách cảnh cáo

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 189: Tào Hách cảnh cáo
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Đảo Tinh Vân.

Trần Húc ngồi ở trên cỏ, ngước nhìn tinh không.

"Thế nào?" Tiêu Tiểu Đông ở Trần Húc bên người ngồi xuống.

Trần Húc có chút chua xót cười một tiếng, nói: "Hôm nay là ông nội sinh nhật."

Tiêu Tiểu Đông sững sốt một chút, nói: "Phải không?"

Trần Húc giương lên nụ cười sáng lạn, nói: "Nếu như ông nội biết, ta lên cấp kim đan, nhất định cao hứng vô cùng."

" Ừ, ông nội ngươi thấy ngươi là kim đan, nhất định thật cao hứng, cha nếu là từ Thông Thiên tháp tìm được đại cơ duyên, chúng ta liền có thể cân nhắc rời khỏi nơi này, đến lúc đó chúng ta cùng nhau trở về, cho ông nội ngươi một cái ngạc nhiên mừng rỡ." Tiêu Tiểu Đông nhìn Trần Húc nói.

Trần Húc hướng về phía Tiêu Tiểu Đông cười một tiếng, nói: "Cám ơn ngươi."

"Nếu như không phải là ta, ngươi cũng không biết tới nơi này, không thấy được ông nội ngươi." Tiêu Tiểu Đông nói.

Trần Húc tự nhiên tựa vào Tiêu Tiểu Đông trên bả vai, tựa như mớ vậy nói: "Mặc dù có chút thật xin lỗi ông nội, nhưng là, cùng ngươi chung một chỗ, ta rất vui vẻ, nếu như lại cho ta một lần cơ hội, ta vẫn sẽ chọn đi theo ngươi qua tới nơi này."

Tiêu Tiểu Đông mặt bỗng nhiên đỏ, gần đây biết ăn nói người, trong chốc lát lại có thể nói không ra lời.

Trần Húc có chút lo âu nói: "Chúng ta lúc rời đi, chính gặp chính ma đại chiến, cũng không biết ông nội có hay không bị trận đại chiến này cuốn vào."

"Ông nội ngươi là nguyên anh tu giả, không có việc gì." Tiêu Tiểu Đông nói.

"Ông nội mặc dù là nguyên anh tu giả, nhưng là, chánh đạo, ma đạo mỗi lần đại quy mô chiến đấu, cũng biết chết không thiếu nguyên anh đây." Trần Húc mặt đầy ngưng trọng nói.

Tiêu Tiểu Đông ôm Trần Húc bả vai nói: "Ngươi không được lo nghĩ bậy bạ, ông nội ngươi là lão giang hồ, hẳn biết làm sao bo bo giữ mình."

Trần Húc khẽ thở dài một cái, nói: "Hy vọng như thế chứ, nhiều năm như vậy, vẫn là ông nội đang chiếu cố ta, nếu như, ta có thể giúp ông nội là tốt."

"Sẽ có một ngày như vậy." Tiêu Tiểu Đông nói.

Trần Húc cười một tiếng, nói: "Hy vọng đi."

Lôi Huyền cùng Tiêu Tiểu Phàm hướng Trần Húc cùng Tiêu Tiểu Đông đi tới.

"Trần Húc, ngươi lại nhớ gia gia à!" Tiêu Tiểu Phàm hỏi.

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Ta cũng rời đi ông nội hơn hai mươi năm."

Lôi Huyền bĩu môi, nói: "Ngươi cũng lớn như vậy, vẫn giống như đứa bé vậy, lão suy nghĩ ông nội, thật không có tiền đồ."

Trần Húc hướng Lôi Huyền nhìn một cái, nói: "Ngươi không muốn cha ngươi, mẹ?"

Lôi Huyền gãi đầu một cái, nói: "Cha ta thấy ta, chỉ biết kêu gào to nói, thằng nhóc con ngươi lại gây họa, ngươi làm sao không chết ở bên ngoài, mẹ chỉ biết nói, ngươi là lão đại không được làm xằng làm bậy, cấp cho em dâu tạo tốt tấm gương, phiền cũng phiền chết, ta giờ không nghĩ."

Trần Húc nhìn Lôi Huyền hài hước cười một tiếng, nói: "Thật không muốn! Đó là bị ong mật ngủ đông kêu cha mẹ?"

Lôi Huyền có chút chột dạ cười một tiếng, nói: "Vậy làm sao có thể tính đây."

Tiêu Tiểu Đông nhìn Lôi Huyền đánh sưng mặt sưng người hình dáng, mỉm cười cười một tiếng, nói: "Được rồi, muốn liền muốn đi, không cần ngại quá."

Lôi Huyền gãi đầu một cái, có chút lúng túng nói: "Ngươi khoan hãy nói, cái này tốt thời gian dài không có bị cha, mẹ mắng, thật là có chút nhớ."

Tiêu Tiểu Phàm nhìn Lôi Huyền, mặt đầy cổ quái nói: "Nguyên lai ngươi thích bị cha, mẹ mắng à! Ngươi yêu thích thật là rất đặc biệt."

Lôi Huyền: ". . ."

Tiêu Tiểu Đông nhìn Lôi Huyền, trịnh trọng nói: "Lôi Huyền, khó khăn là ngươi."

Lôi Huyền gãi đầu một cái, cười một cách ngây thơ cười, nói: "Nơi nào? Nói gì làm khó, đi theo chú Tiêu cùng các ngươi là ta chiếm tiện nghi, chẳng qua là ta lúc rời đi, chính gặp chính ma đại chiến, Lôi gia không biết thế nào." Trần Lập Phong là thành danh nguyên anh tu giả, phải hiểu bo bo giữ mình, Lôi gia liền không thể nói.

"Tốt lắm, mọi người cố gắng tu luyện đi, không cần nhớ những cái kia có không có, chính ma đại chiến cũng không biết kết thúc không có, cố gắng tăng lên tu vi trở về mới phải tự vệ đây." Tiêu Tiểu Đông nói.

Lôi Huyền gật đầu một cái, nói: "Nói đúng à!" Nếu là hắn thành nguyên anh, vậy thì muốn lúc nào trở về, liền lúc nào trở về.

"Nếu là ta trở thành nguyên anh trở về, vậy chúng ta Lôi gia từ trên xuống dưới đều phải nghe lời của ta, như vậy ta có thể có mặt mũi." Lôi Huyền hăm hở nói.

Nghĩ đến trở thành nguyên anh, Lôi Huyền không khỏi nhiệt huyết sôi trào.

Lôi gia thường xuyên xuất hiện lôi linh căn tu giả, lôi tu so những thứ khác linh căn chiến lực mạnh hơn rất nhiều, lão tổ tông kim đan đỉnh cấp, ở kim đan tu sĩ trong, vô cùng có mặt mũi, nhưng mà lão tổ tông lợi hại hơn nữa, gặp phải nguyên anh, cũng chỉ có cúi đầu xưng thần phần.

Nguyên anh dưới người thứ nhất, gặp phải nguyên anh cũng bất quá chỉ là đống cặn bã.

Nghe lão tổ tông nói, Lôi gia trước kia nở mày nở mặt vô hạn, ra khỏi không thiếu nguyên anh tu giả thậm chí hóa thần tu giả, hôm nay đời giao dịch lúc dời, Lôi gia dần dần bại rơi xuống, lão tổ tông tâm niệm, chính là Lôi gia ra lại cái Nguyên anh kỳ tu giả, khôi phục Lôi gia ngày xưa oai phong.

Tiêu Tiểu Đông bật cười một tiếng, nói: "Nguyên anh, ngươi thật là

sẽ muốn."

Lôi Huyền có chút buồn bực gãi đầu một cái, nói: "Ta không làm được, tùy tiện suy nghĩ một chút còn không được sao?"

Tiêu Tiểu Đông liếc Lôi Huyền một cái, nói: "Có công phu muốn nguyên anh, còn không bằng suy nghĩ một chút, làm sao đem tu vi tăng lên tới kim đan trung kỳ đi." Tu luyện là cần kiên nhẫn, tiến vào kim đan sau đó, mấy người tu vi tiến triển hãy cùng con rùa bò vậy, cũng không phải bọn họ như vậy, tất cả tu giả đều là như vậy.

"Tiểu Đông, chú Tiêu tu vi làm sao tiến bộ nhanh như vậy?" Lôi Huyền không hiểu nói.

Tiêu Tiểu Phàm không chút nghĩ ngợi nói: "Bởi vì là hắn là cha à! Cha lợi hại, không phải là rất bình thường sao?"

Lôi Huyền: ". . ."

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Tiểu Phàm nói rất đúng."

Lôi Huyền: ". . ."

. . .

Tiêu Cảnh Đình ngồi ở trong phòng trúc, nhìn trong tay pháp khí, có chút do dự bất định.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Thế nào?"

Tiêu Cảnh Đình thở dài, nói: "Pháp trượng này đã bị luyện chế thành pháp khí, muốn phải nuôi nó, phải đem nó trả lại như cũ, làm không tốt, cuối cùng pháp trượng phá hủy, vẫn là bồi dưỡng không ra bất tử mộc, vậy cũng thua thiệt lớn."

"Anh không cần có áp lực quá lớn, pháp trượng này là thần kỳ, nhưng là, có ngọc bội không gian nơi tay, anh có thể thúc sanh ra

các loại ngàn năm linh mộc, muốn luyện chế pháp trượng này một cấp bậc pháp khí, cũng không phải là việc khó, pháp trượng so sánh bất tử mộc, giá cả trị giá không đáng nhắc tới." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Anh biết, chẳng qua là, cho dù có linh tuyền, nếu muốn để cho bất tử mộc tỏa sáng sức sống, tựa hồ cũng không phải như vậy dễ dàng."

"Làm hết sức mình, nghe số trời." Hứa Mộc An nói. Bất tử mộc à! Thượng cổ tam đại linh mộc, tuyệt đối không tầm thường.

Tiêu Cảnh Đình đem pháp trượng trả lại như cũ, trồng ở không gian ngọc bội trong vườn thuốc, mỗi ngày tận tụy thi triển pháp quyết, xúc tiến hắn sinh trưởng, mỗi ngày đúng giờ đặt lượng tưới nước linh tuyền, bất tử mộc phản ứng rất bình tĩnh, vừa không có khô héo dấu hiệu, cũng không có tỏa sáng sinh cơ dấu hiệu.

Đem Tiêu Cảnh Đình gây ra không trên không dưới.

. . .

Thương minh đại hội kết thúc sau đó không lâu, liền nghênh đón Thông Thiên tháp mở.

Tiêu Cảnh Đình đi theo Diệp Mê đi tới Thông Thiên tháp ra.

Thông Thiên tháp cao vút trong mây, một cái không thấy được đỉnh, hơi có chút tiếp thiên thế.

Thông Thiên tháp ra tụ tập nhiều tu giả, tu giả phân biệt rõ ràng chia làm hai phái.

Tiêu Cảnh Đình đi theo Diệp Mê đi đến một bên chờ, thương minh ba cái nguyên anh tu giả, cũng hội tụ ở nơi này. Tu giả đối với tu vi theo đuổi, là mãi không có giới hạn, cho dù Thông Thiên tháp tồn tại vô số nguy hiểm, thương minh ba cái nguyên anh, vẫn là một cái không sót tham dự.

Tiêu Cảnh Đình không nhịn được quan sát một bên yêu tộc, chờ ở Thông Thiên bên ngoài tháp yêu tộc, người người hơi thở vô cùng lợi hại.

Yêu tộc bên kia tới một ít vẫn là không hóa hình hải thú, Tiêu Cảnh Đình thấy được một cái nửa người trên là người nửa người dưới là con nhện tri yêu, còn có một cái dài đầu tám móng bạch tuộc, một cái toàn thân u hắc con cua.

Một người dáng dấp diêm dúa lòe loẹt, trên đầu dài sừng rồng, tướng mạo xinh đẹp nữ tu, lười biếng đứng ở một bên bỏ rơi roi.

Yêu tộc bên kia yêu tu, tựa hồ rất kiêng kỵ người này, mơ hồ thà vẫn duy trì một khoảng cách.

Diệp Mê truyền âm nói cho Tiêu Cảnh Đình, yêu tộc bên kia cầm đầu nữ tu kêu Long Tuyết, Long Tuyết mẹ ở sinh Long Tuyết thời điểm qua đời, Long Tuyết huyết mạch phản tổ, trong cơ thể máu rồng hết sức thuần khiết, Long Tuyết thiên phú hết sức cao, ra đời sau đó tu vi đột nhiên tăng mạnh.

Hảo cảnh không trưởng, Long Tuyết cha chết trận, Long Tuyết chú lên chức, Long Tuyết chú mơ ước Long Tuyết huyết mạch, muốn đem Long Tuyết luyện chế thành đan dược.

Long Tuyết sau khi nghe được tiếng gió liền chạy, giao long tộc là trong biển bá chủ, Long Tuyết chú thừa kế chức tộc trưởng sau đó, lấy tội phản bội tộc, lùng bắt Long Tuyết, Long Tuyết lần lượt tránh thoát đuổi giết, lần lượt đem đuổi giết người tàn sát hầu như không còn.

Long Tuyết lên cấp nguyên anh sau đó, chạy đến giao long tộc, giết chết chú của nàng, rồi sau đó thành giao long tộc nữ vương.

Long Tuyết là hải tộc nổi danh nữ ma đầu, chết ở trên tay nàng hải thú hàng ngàn hàng vạn.

Long Tuyết vô cùng buồn chán bỏ rơi trên tay roi, Tiêu Cảnh Đình nhíu mày một cái, Long Tuyết trên tay roi tựa hồ là dùng giao long gân nơi chế thành, hơn nữa còn là lựa chọn sử dụng giao long trên người cứng rắn nhất cây kia giao long gân, như thế một cây roi, không biết là giết nhiều ít giao long tộc, mới chế thành.

Tiêu Cảnh Đình nguyên bản giết Ngự Yêu lão nhân sau đó bành trướng lòng tự tin, ở gặp được Thông Thiên tháp một đám lão quái sau đó, từ từ nhỏ dần liền xuống.

Tiêu Cảnh Đình âm thầm thở dài, so sánh những công việc này liền mấy trăm mấy ngàn tuổi lão quái vật, hắn chút thực lực này, cũng chính là ở kim đan tu sĩ trong, sính ra vẻ ta đây mà thôi.

Tiêu Cảnh Đình học Diệp Mê ở một bên ngồi xuống, Diệp Mê sau khi ngồi xuống, liền nhắm mắt, một bộ lão tăng nhập định hình dáng.

"Ngươi chính là Tiêu Cảnh Đình đi, ngươi không tệ." Một cái ông già quần áo xanh quét Tiêu Cảnh Đình một cái, trên cao nhìn xuống nói.

Tiêu Cảnh Đình vội nói: "Tiền bối quá khen."

Tiêu Cảnh Đình thấy trên người đối phương quần áo, cảm thụ trên người đối phương sâu không lường được hơi thở, lập tức đoán được đối phương chính là Tào gia cái đó nguyên anh tu giả Tào Hách.

Hồng gia chính là đưa 2 cái người cực đẹp cho như thế lão đầu tử, mới có thể phối hợp Tào gia, diệu võ dương oai.

Tiêu Cảnh Đình âm thầm bĩu môi, ông cụ Tào cũng như thế tuổi đã cao, lại còn tốt như vậy sắc, bất quá, cái này cũng khó trách, đều nói người tuổi tác càng lớn, càng háo sắc.

"Ngươi tự thu xếp ổn thỏa, không được cho là có chút bản lãnh, là có thể làm xằng làm bậy, ngươi còn nộn đây." Tào Hách lạnh lùng

nói.

Tiêu Cảnh Đình mặt xanh lơ một hồi, trắng một trận, đối mặt Tào Hách, Tiêu Cảnh Đình chỉ đành phải nhắm mắt nói: "Tiền bối dạy phải."

Tào Hách sau khi đi ra, Diệp Mê mở mắt ra, có chút áy náy nói: "Xin lỗi, Diệp gia chuyện, liên lụy ngươi."

Tiêu Cảnh Đình khoát tay một cái, nói: "Không có sao, hắn không phải là để mắt tới ta đi."

Diệp Mê nhìn Tiêu Cảnh Đình một cái, nói: "Yên tâm đi, Tào tiền bối sẽ không cầm ngươi như thế nào."

Tiêu Cảnh Đình híp mắt mâu, hắn thay Diệp gia thắng thi đấu, tương đương với bác Tào Hách mặt mũi, Tào Hách nhất định không vui, bất quá, Tào Hách nói thế nào đều là nguyên anh tu giả, chưa đến nỗi cùng hắn vậy kiến thức, nhưng là, trong lòng khó chịu nhất định là có, chỉ cần cách lão này xa một ít vậy cũng tốt.

"Chúng ta phải đợi tới khi nào à!" Tiêu Cảnh Đình hướng về phía Diệp Mê hỏi.

Diệp Mê thản nhiên nói: " Sắp."

------oOo------

Chương 190: Cử hành hội đấu giá

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 190: Cử hành hội đấu giá
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Cảnh Đình các người ở đỉnh núi.

Hứa Mộc An xa xa nhìn Thông Thiên tháp phương hướng, ánh mắt phức tạp.

"Mẹ, tựa hồ Thông Thiên tháp sắp mở." Tiêu Tiểu Đông đi tới Hứa Mộc An bên cạnh nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Cũng không sai biệt lắm."

Tiêu Cảnh Đình nghĩ tới dùng ngọc bội không gian mang những người khác đi vào, nhưng là suy nghĩ một chút vẫn bỏ qua, Thông Thiên tháp lời đồn đãi là thượng giới vật, Tiêu Cảnh Đình không biết nó có thể hay không cùng ngọc bội không gian tương khắc, lo lắng ăn gian được là, sẽ đưa tới Thông Thiên tháp dị biến, Tiêu Cảnh Đình không dám mạo hiểm.

Tiêu Tiểu Đông sờ cằm, nói: "Không biết cha có thể lên đến vậy một tầng, nếu có thể lên tới tầng thứ chín, vậy thì mãnh."

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Cha con còn trẻ đây, lần này chẳng qua là đi xem xem, có kinh nghiệm lần sau đi liền quen cửa quen nẻo."

"Mẹ, Thông Thiên tháp mở một cái, cái này vô luận tộc người cùng hải tộc người lợi hại nhất, cũng đến Thông Thiên trong tháp đi." Tiêu Tiểu Đông nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Thông Thiên tháp mở một cái, vô luận là tộc người vẫn là biển tộc cũng không muốn bỏ qua tràng này cơ duyên, Nguyên anh kỳ tu giả cơ bản đều đi vào.

"Mẹ, những lão quái vật kia đều đi, 1 hồi lâu không ra được, chúng ta vừa vặn cố gắng được lợi linh thạch." Trong núi không hổ, con khỉ xưng bá vương, những lão quái vật kia cũng chạy, bọn họ cơ hội sẽ đến, có thể buông tay chân ra.

"Nói không sai." Hứa Mộc An nói.

Một cái chớp mắt, hơn hai mươi năm, đối với bọn họ mà nói là hơn hai mươi năm, đối với Tiêu Cảnh Đình mà nói, đã bảy tám mười năm.

Thời gian dài như vậy, Tiêu Cảnh Đình lại chất chứa nhiều đan dược, Tiêu Cảnh Đình trước khi rời đi, giao cho hắn nhiều đan dược và nước linh tuyền, những thứ này dùng không phải đan dược, cũng có thể bán đi.

Vân châu tại sao phải bùng nổ đại chiến, không phải là bởi vì là linh thạch sao?

Đảo Tinh Vân nơi này linh thạch dự trữ vẫn là có thể, chính là linh thảo phong phú trình độ, xa xa thấp hơn Vân châu bên kia, hơn nữa, đảo Tinh Vân người nơi này tu luyện công pháp cấp bậc, tựa hồ cũng so Vân châu bên kia thấp hơn không thiếu.

. . .

Diệp gia.

"Tiểu thư, Hứa Mộc An tới." Diệp Phương đi vào phòng nói.

Diệp Cẩn Lan có chút kinh ngạc nói: "Hứa Mộc An, nàng làm sao tới? Mau mời."

Tiêu Cảnh Đình bộc lộ tài năng sau đó, Hứa Mộc An các người cũng tiến vào Diệp gia tầm mắt, Hứa Mộc An làm người khiêm tốn, nhưng là, Diệp Cẩn Lan một chút cũng không dám khinh thường cái này đứng ở Tiêu Cảnh Đình người phía sau.

Diệp Cẩn Lan cùng Hứa Mộc An nói chuyện với nhau một hồi, không khỏi tràn đầy kinh ngạc.

"Hứa đạo hữu, muốn cử hành hội đấu giá?" Diệp Cẩn Lan kinh nghi hỏi.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, trên thực tế, ta trên tay có không thiếu đan dược có thể giúp tu sĩ kết đan, người của Tiêu gia đều đã kết đan, những đan dược này ở lại ta trên tay, cũng không có ích gì, còn không bằng bán đi, đổi thành linh thạch."

Hứa Mộc An giọng bình bình đạm đạm, Diệp Cẩn Lan nhưng không kềm hãm được mở to mắt, giương cao thanh âm hỏi: "Ở trên tay ngươi có đan dược trợ giúp tu sĩ kết đan."

Hứa Mộc An nhìn Diệp Cẩn Lan dáng vẻ, nhíu mày một cái, nói: "Diệp tiểu thư, ngươi quá kích động."

Diệp Cẩn Lan lúng túng cười một tiếng, nói: "Xin lỗi, thất lễ." Diệp gia đã sớm hoài nghi người Tiêu gia trên tay có có giúp kết đan đồ, nhưng là, kiêng kỵ người Tiêu gia thực lực, Diệp gia một mực không dám coi thường vọng động, Diệp gia mặc dù giữ được thương minh chỗ ngồi, nhưng là, địa vị cũng không vững chắc, nghe được Hứa Mộc An mà nói, Diệp Cẩn Lan lúc này ý thức được Diệp gia cơ hội sẽ đến.

"Không có sao."

"Hứa đạo hữu, hy vọng chúng ta Diệp gia làm được gì đây?" Diệp Cẩn Lan khôi phục tĩnh táo, trên mặt mang lên trước sau như một nụ cười.

"Muốn cử hành một buổi đấu giá cũng không dễ dàng, cho nên, ta muốn cùng Diệp gia hợp tác." Hứa Mộc An nói.

"Cái này dĩ nhiên." Có thể cử hành một trận lớn hội đấu giá, đối với Diệp gia mà nói, cũng có không nhỏ cùng chỗ ích lợi, "Những đan dược kia, ta có thể xem xem sao?"

"Nếu như, Diệp gia muốn, ta có thể lấy nội bộ giá cả bán ra cho Diệp gia một số." Hứa Mộc An nói.

Diệp Cẩn Lan cười một tiếng, nói: "Như vậy, đa tạ Hứa đạo hữu."

. . .

Tiêu Tiểu Đông cùng ở bên ngoài, thấy Hứa Mộc An đi ra, nghênh đón hỏi: "Mẹ, nói xong không có à!"

"Nói phó thác."

"Thật ra thì, chúng ta không cần phải cùng Diệp gia hợp tác, tự chúng ta cũng có thể cử hành hội đấu giá." Tiêu Tiểu Đông nói.

"Ngươi nghĩ quá đơn giản, gốc của chúng ta cơ quá cạn, sức ảnh hưởng rốt cuộc không bằng uy tín lâu năm gia tộc, Diệp gia mặc dù có chút suy bại, nhưng là, dẫu sao giữ được thương minh chỗ ngồi, lực hiệu triệu vẫn phải có, cùng Diệp gia hợp tác, có thể tiết kiệm chúng ta không ít chuyện." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, có chút buồn bực nói: "Nhưng mà như vậy, phải bị Diệp gia chiếm đi không thiếu tiện nghi đây."

"Người thành đại sự, không câu nệ tiểu tiết." Hứa Mộc An nói.

"Con biết."

Hứa Mộc An rời đi Diệp gia sau đó, đã đến Diệp gia chuẩn bị nhà đấu giá làm chuẩn bị, Tiêu Tiểu Phàm, Lôi Huyền cùng Trần Húc cũng đến.

Mấy người bắt đầu bố trí hội trường, vì phòng ngoài ý muốn, Hứa Mộc An quyết định ở nhà đấu giá, bố trí cái kế tiếp lớn cấm chế.

"Tiểu Tấn đâu ?" Hứa Mộc An hướng về phía Tiêu Tiểu Phàm hỏi.

Tiêu Tiểu Phàm nhún vai một cái, nói: "Em trai cùng hắn đần gấu đi ra ngoài chơi, hắn nói qua đoạn thời gian sẽ đến cùng chúng ta hội họp."

Hứa Mộc An nhíu mày một cái, "Để cho hắn cố mau trở lại hội họp, đừng xảy ra chuyện gì mới phải."

Tiêu Tiểu Phàm lơ đễnh nói: "Mẹ, tiểu Tấn cũng là kim đan, chạy trối chết bản lãnh vẫn phải có không cần gấp gáp."

Diệp gia tốc độ cực nhanh, hội đấu giá bao thư nhanh chóng truyền đến các thế lực lớn trong tay.

Hội đấu giá tin tức một khi truyền ra, đưa tới các phe chú ý, đảo Tinh Vân các thế lực lớn, phản ứng khác nhau.

Tạ gia.

"Diệp gia, lại muốn cử hành hội đấu giá." Tạ Kim Yến tràn đầy kinh ngạc nói.

Ở Tạ Kim Yến trong con ngươi, Diệp gia đã hoàng hôn tây sơn, trước là vận khí tốt mới bảo vệ được thương minh chỗ ngồi, Tạ Kim Yến nguyên vốn lấy là Diệp gia giữ được chỗ ngồi sau đó, sẽ an ổn

một đoạn thời gian, kết quả, nhanh như vậy liền gây ra động tĩnh.

"Chị họ(nội), nghe nói buổi đấu giá này lên đồ, đều là do người của Tiêu gia cung cấp, cái này ong hoàng kim mật ong, có thể đem kết đan tỷ lệ đề cao 30%, chị họ(nội), ngươi nói tờ đơn này lên nói rõ, có phải hay không có chút phóng đại." Cám ơn Lâm Lâm hỏi.

Tạ Kim Yến híp mắt mâu, nói: "Chưa chắc là phóng đại, Tiêu gia những người đó, người người tuổi còn trẻ liền lên cấp kim đan, trong tay có chút thứ tốt, cũng là bình thường."

"Như thế nhiều đồ tốt, sớm không lấy ra, muộn không lấy ra, hết lần này tới lần khác ông cố đi mới lấy ra, ông cố không có ở đây, trong gia tộc trưởng bối, ý kiến tương bên trái lúc này ngay cả một quyết định người cũng không có." Cám ơn Lâm Lâm nói.

Tạ Kim Yến cười lạnh một tiếng, nói: "Ông cố nếu là không đi, người Tiêu gia nào dám đem như vậy đồ tốt lấy ra à!"

Cám ơn Lâm Lâm gật đầu một cái, nói: "Cũng phải a! Một đám kim đan sơ kỳ mà thôi, ông cố một cái tay liền có thể ngăn."

"Chị họ(nội), ta nghe nói, ngươi, Tào Đồng, Miêu Hàn đã từng bị Tiêu Cảnh Đình đám người kia cái hố qua một khoản linh thạch, có phải là thật hay không à!" Cám ơn Lâm Lâm có chút hiếu kỳ hỏi.

Tạ Kim Yến khó chịu cười một tiếng, nói: "Chuyện rất nhiều năm."

Năm đó, Tiêu Tiểu Đông các người vẫn chỉ là trúc cơ tu giả, nàng năm đó nghĩ tới để cho những người đó làm con cờ thí, chặn truy kích bọn họ kim đan yêu thú, kết quả, để cho Tiêu Cảnh Đình cho ngăn trở, uổng công bồi thường liền một khoản linh thạch, vậy cũng không tính là chuyện vẻ vang gì, sau chuyện này, nàng lựa chọn yên lặng, tin tức vẫn còn là truyền ra ngoài.

Chỉ chớp mắt đã nhiều năm như vậy, năm đó nàng trong mắt yêu tài như mạng tên nhà quê, đều lên cấp liền kim đan, nàng vẫn còn ở

trúc cơ hậu kỳ quanh quẩn không tiến lên.

Tạ Kim Yến nhìn đơn đấu giá tử, những tên kia, chính là dựa vào những thứ này, lên cấp kim đan đi, nếu Tiêu Tiểu Đông bọn họ có thể, nàng Tạ Kim Yến cũng giống vậy có thể.

Cám ơn Lâm Lâm nhìn đơn đấu giá , nói " tờ đơn này lên thứ tốt không thiếu, nhưng là, ta tin tưởng, trong tay đối phương nhất định có càng đồ tốt."

"Ta cũng muốn như vậy." Tạ Kim Yến nói. Là người đều phải để lại một tay, chỉ xem cái này đơn đấu giá lên đồ, đã đủ để cho người nóng mắt, vậy Hứa Mộc An trong tay còn có thứ, thì càng làm cho lòng người động.

. . .

Tào gia.

"Diệp gia lại muốn cử hành hội đấu giá." Tào Đồng nói.

Trước, thương minh khiêu chiến thi đấu, Tào gia là đứng ở Hồng gia bên này, Tiêu Cảnh Đình giúp Diệp gia giữ được chỗ ngồi, Tào gia mọi người trong lòng, thật ra thì rất không phải mùi vị.

Tào Đồng trên thực tế, rất coi thường Hồng gia cách làm, nhưng là, bị Tiêu Cảnh Đình như vậy đánh mặt, vẫn cảm thấy mất mặt mũi.

"Đúng vậy! Anh em chú bác, tờ đơn này, không hề thiếu thứ tốt, có rất nhiều đều là gặp cũng chưa thấy qua, cũng không biết đám này lụi bại hộ từ đâu tới như thế nhiều đồ tốt, ta rõ ràng nghe nói, đám người này nghèo kiết rất, cái gì rách rưới cũng thu." Tào Chí nói.

Tào Đồng khẽ hừ một tiếng, nói: "Vậy lụi bại nghèo kiết dáng vẻ, có thể chẳng qua là nhóm người kia ngụy trang giả tưởng."

"Anh em chú bác, ngươi tư chất tốt, nếu như, có thể bắt được cái

này đơn đấu giá tử lên mấy thứ đồ, ngươi hẳn lập tức có thể lên cấp kim đan, ngươi nếu là lên cấp kim đan, vậy ta sau này phải đổi giọng gọi trưởng lão."

Tào Đồng cười một tiếng, đối với Tào Chí tâng bốc hết sức hưởng thụ.

"Buổi đấu giá này thật muốn lái, cạnh tranh nhiều người, những thứ này giá cả tất nhiên không thấp." Tào Đồng có chút hơi khó nói.

Tào Chí cười một tiếng, nói: "Nơi nào dùng thật hoa linh thạch mua à! Tiêu Cảnh Đình như vậy quét ông cố mặt mũi, nên cho điểm dạy bảo."

Tào Đồng trong tròng mắt lóe lên mấy phần sắc bén.

Tiêu Cảnh Đình đi, Tiêu gia bất quá còn lại một bang kim đan sơ kỳ, chắc không tạo nổi sóng gió gì.

"Người Tiêu gia trên tay cái đó sát khí, khó đối phó à!" Tào Đồng nói.

"Vậy sát khí là duy nhất đồ dùng, người Tiêu gia đều dùng hết nhiều như vậy, cũng sẽ không đối bên ngoài bán, muốn đến cũng dùng xong hết rồi." Tào Chí nói.

Tào Đồng gật đầu một cái, sâu sắc cho là đúng nói: "Nói cũng phải."

. . .

Hội đấu giá hội trường.

"Em trai con còn không có tới sao?" Hứa Mộc An có chút bất an hỏi.

Tiêu Tiểu Đông lắc đầu một cái, nói: "Còn không có."

"Sẽ không xảy ra chuyện gì chứ."

Tiêu Tiểu Đông mãn bất tại ý nói: "Mẹ, mẹ không được kỷ nhân ưu thiên, nguyên anh tu giả cũng chạy, em trai bên người vậy chỉ ngu xuẩn gấu cũng không phải dễ trêu, nếu là gặp phải không giải quyết được, em trai cũng có thể thi triển chui phù rời đi."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Hy vọng như thế chứ, thúc giục lần nữa."

"Con biết." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Tiểu Phàm tiến tới Tiêu Tiểu Đông bên người, nói: "Anh cả, em trai hồi phục sao?"

"Hồi phục, tiểu Tấn để cho chúng ta không cần lo lắng hắn, hắn nói hắn tự có đúng mực." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Tiểu Phàm bĩu môi, nói: "Em trai ngày ngày cùng hắn đầu kia ngu xuẩn gấu lăn lộn chung một chỗ, thay đổi so ong nghệ còn hung tàn, chỉ có mẹ còn lão làm hắn là đứa bé, rất sợ đi đứng té."

Tiêu Tiểu Đông không biết làm sao nhìn Tiêu Tiểu Phàm một cái, nói: "Nói nhăng gì đấy?"

------oOo------

Chương 191: Tiêu Tiểu Tấn một mình bên ngoài

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 191: Tiêu Tiểu Tấn một mình bên ngoài
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Đảo Phong.

Tiêu Tiểu Tấn ngồi ở trên một thân cây, nhìn đưa tin phù thở dài một cái, mẹ cùng anh thay nhau tới tin thúc giục mấy lần, Tiêu Tiểu Tấn cảm giác được mình hẳn về sớm một chút, không về sớm một chút, sẽ bị phiền chết.

Tiêu Tiểu Tấn hướng ở buội cây trong bay tới bay lui gấu bay nhỏ cất giọng hỏi: "Xong chưa à!"

Gấu bay nhỏ bay đến Tiêu Tiểu Tấn trước mặt, bày tỏ mau tốt lắm, mau tốt lắm không nên gấp gáp.

Gấu bay nhỏ nguyên bản rất là coi thường Tiêu Tiểu Tấn, cảm thấy đi theo như thế cái lại yếu, lại bao kinh sợ chủ nhân là một loại sỉ nhục, nhưng là theo chân Tiêu Tiểu Tấn ngày ngày ăn uống ca hát, gấu bay nhỏ lại cảm thấy cuộc sống rất tốt, cũng chỉ đàng hoàng.

Tiêu Cảnh Đình sau khi đi, không có ong hoàng kim mật ong cung ứng, gấu bay nhỏ không bỏ được đảo Phong ong mật cùng mật ong, sẽ để cho Tiêu Tiểu Tấn phụng bồi tới, thu một ít mật ong cùng ong mật tiểu đệ đi.

"Hồ lô này thật tốt dùng à!" Mập mạp gấu bay nhỏ, tràn đầy hưng phấn thưởng thức bắt tay ở giữa bầu hồ lô, giống như là một được

chuyện đùa đồ chơi đứa bé.

Gấu bay nhỏ hồ lô trong tay là Tiêu Cảnh Đình luyện chế, tương tự với túi linh thú, so túi linh thú dễ xài một ít, có thể số lớn thu lấy mô hình nhỏ yêu thú.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn hứng thú bừng bừng gấu bay nhỏ, bất đắc dĩ nói: "Động tác nhanh lên một chút đi, đừng chậm trễ."

Gấu bay nhỏ mập dầy gấu móng vuốt, gãi gãi cằm, nói: "Mẹ ngươi phụ lại thúc giục ngươi?"

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Hội đấu giá sắp bắt đầu, mẹ lo lắng ta một cái ở bên ngoài xảy ra vấn đề."

Gấu bay nhỏ mãn bất tại ý vỗ một cái ngực, nói: "Mẹ ngươi phụ chính là sẽ buồn lo vô cớ, có ngươi ông nội Gấu che chở ngươi đâu, có thể xảy ra chuyện gì."

Tiêu Tiểu Tấn nhìn chỉ lớn chừng bàn tay, ôm một cái hồ lô lớn, nhìn như dị thường đáng yêu gấu bay nhỏ, nói: "Được rồi, đừng khoác lác, nhanh lên làm việc."

Gấu bay nhỏ nhất thời tràn đầy tức giận, "Lại còn nói ta khoác lác, ngươi cái này không ánh mắt ngu si, ta là đầu óc vào nước, mới cùng ngươi người như vậy khế ước."

Tiêu Tiểu Tấn lạnh lùng liếc gấu bay nhỏ một cái, nói: "Ngươi không phải đầu óc vào nước, mới cùng ta khế ước, ngươi là bị đánh rất thảm, bị bất đắc dĩ mới cùng ta khế ước."

Gấu bay nhỏ nổi giận đùng đùng chỉ trích, "Còn không phải là các ngươi nhiều người, khi dễ gấu thiếu."

"Vậy có thể trách ai được? Ai bảo ngươi nhân duyên không tốt, không người giúp, nhanh lên một chút, đừng kỳ kèo."

Gấu bay nhỏ hô xích hô xích đại thở hổn hển mấy cái, tức giận trợn mắt nhìn Tiêu Tiểu Tấn một cái, xoay người ném vào công tác trong.

Tiêu Tiểu Tấn ngồi ở thật cao trên cây, nhìn gấu bay nhỏ thu lấy ong mật.

"Ngươi lại có thể có thể nắm trong tay nhiều như vậy ong mật, ngươi cũng thật là lợi hại à!" Tiêu Tiểu Tấn tán dương.

Gấu bay nhỏ đối với Tiêu Tiểu Tấn khen ngợi hưởng thụ rất, "Đây là chúng ta gấu bay nhất tộc thiên phú thần thông, hiệu lệnh bầy phong, chúng ta gấu bay nhất tộc huyết mạch, nhưng mà rất cao quý, ngươi cái này loài người ngu xuẩn, sẽ không hiểu."

"Các ngươi gấu bay nhất tộc huyết mạch cao hơn nữa đắt, cha ta ong hoàng kim cũng không nghe ngươi." Tiêu Tiểu Tấn hắt nước lạnh nói.

Gấu bay nhỏ đối với Tiêu Cảnh Đình ong hoàng kim thèm thuồng ba thước, đáng tiếc, những vàng kia phong chim đều không để ý gấu bay nhỏ, để cho gấu bay nhỏ mười phần thất vọng."Những vàng kia đỉnh cũng nhận chủ, nếu như không nhận chủ mà nói, sẽ nghe ta."

"Thật?" Tiêu Tiểu Tấn tràn đầy hoài nghi nói.

Gấu bay nhỏ có chút lúng túng nói: "Xem cấp bậc đi, nếu như ta cấp bậc có thể đè qua ong hoàng kim, vậy bọn họ sẽ nghe ta, dẫu sao ong hoàng kim cùng thông thường ong mật không giống nhau."

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, ong hoàng kim nhưng mà linh trùng trên bảng hạng rất gần trước linh trùng, cùng giống vậy những cái kia ngu xuẩn ong mật tự là không thể so được.

"Đi thôi." Gấu bay nhỏ ôm hồ lô lớn nói.

Tiêu Tiểu Tấn đem bầu hồ lô nhận được giữa eo treo, gấu bay nhỏ liền nằm ở bầu hồ lô ở trên.

. . .

Tiêu Tiểu Tấn rời đi đảo Phong sau đó không lâu, cũng cảm giác bị người nhìn chăm chú vào.

Cũng không lâu lắm ba cái kim đan tu giả, ngăn trở Tiêu Tiểu Tấn đường đi.

"Các ngươi muốn làm gì?" Tiêu Tiểu Tấn nhìn mấy cái cản đường tu giả, trầm mặt hỏi.

"Nghe nói, cha ngươi giàu chảy mỡ, hỏi ngươi mượn chút linh thạch Hoa Hoa."

Tiêu Tiểu Tấn thở dài, hết sức thành khẩn nói: "Các ngươi lầm, cha nghèo phải chết, một chút đều không phú." Cha so với kia nhất tên đánh cuộc điên cuồng còn biết hoa linh thạch à! Nhiều hơn nữa linh thạch, ném cho cha, hắn cũng là không chê nhiều.

Ngăn ở Tiêu Tiểu Tấn trước mặt ba người đàn ông, tướng mạo cũng không tệ, chẳng qua là cũng lộ ra một cổ khí âm tà.

Tiêu Tiểu Tấn nhận ra mấy người là cái gọi là Minh Hà Tam Hùng, lời đồn đãi cái này ba người tu luyện Minh Hà pháp quyết, pháp quyết này cần thải bổ nữ tu tăng lên công lực.

Không biết là bởi vì là pháp quyết, vẫn là thiên tính cho phép, ba người háo sắc thành tánh, nhất là thích mạnh bạo thân phận địa vị không thấp nữ tu, tiếng xấu rõ ràng.

Mấy người năm xưa vô tình, đem một cái nguyên anh tu sĩ cháu gái cho thải bổ, chọc cho vậy Nguyên anh kỳ giận dữ, núp vào mấy năm, gần đây có thể là bởi vì là những cái kia cái Nguyên anh kỳ tu sĩ vào Thông Thiên tháp, Minh Hà Tam Hùng mới dám lớn lối như vậy lộ mặt.

"Anh cả, nói với hắn nhiều như vậy làm gì, bắt hắn, không sợ hắn cái đó mẹ không cúi đầu?"

Tiêu Tiểu Tấn mặt lạnh lùng, cười lạnh nói: "Bắt ta, khẩu khí thật là lớn à!"

"Em trai nhỏ, miệng của ngươi khí cũng không nhỏ à!" Minh Hà Tam Hùng lão đại giễu cợt nói.

"Xem tài năng của ngươi." Tiêu Tiểu Tấn nắm lên gấu bay nhỏ, ném ra ngoài.

Minh Hà Tam Hùng nhìn Tiêu Tiểu Tấn cử động, không rõ cho nên.

Chỉ gặp gấu bay nhỏ đón gió bạo tăng, dáng người chốc lát ở giữa phồng lớn lên mấy trăm lần.

"Đồ khốn à! Dám ngăn cản ngươi ông nội Gấu đường, ngươi hoạt nị vị." Gấu bay nhỏ giận dữ nói.

Gấu bay nhỏ đi theo Tiêu Tiểu Tấn sau đó không lâu, được khải linh đan, đã có thể mở miệng nói chuyện, đại khái là gấu bay nhỏ thật vị thành niên, giận dử thanh âm lộ ra nãi thanh nãi khí mùi vị, nghe tới để cho người không khỏi tức cười.

Bất quá Minh Hà Tam Hùng không cười, cầm đầu tu kiền tròng mắt co rúc một cái, toàn bộ tinh thần phòng bị nói: "Cẩn thận, là phong lâm bên trong vậy chỉ Hùng vương."

Tiêu Tiểu Tấn chú ý tới thấy gấu bay nhỏ bộ mặt thật hạng mục, vậy cầm đầu tu giả, sắc mặt lập tức căng thẳng lên.

Tiêu Tiểu Tấn không thiếu nghe gấu bay nhỏ tuyên bố hắn là như thế nào uy phong bát diện, như thế nào để cho người nghe tiếng táng đảm, như thế nào gấu khu chấn động một cái, liền để cho địch nhân không đánh mà hàng.

Thấy Minh Hà Tam Hùng bộ dáng như lâm đại địch, Tiêu Tiểu Tấn thầm nói: Gấu bay nhỏ danh tiếng, xem ra quả thật không nhỏ.

"Không cần sợ, gấu bay cường đại nhất chính là nó ngự phong năng lực, nơi này vừa không có ong mật." Cầm đầu tu giả nổi giận gầm lên một tiếng, hướng gấu bay vọt tới nói.

Gấu bay nhỏ vỗ một cái bầu hồ lô, hồ lô cái nắp lập tức rớt xuống, nhóm lớn ong mật hướng xông tới tu giả bay đi.

Tiêu Tiểu Tấn thấy Minh Hà Tam Hùng lão đại, chớp mắt ở giữa liền bị ong mật bao vây, cả người nhìn như, giống như mặc một kiện ong mật làm quần áo.

Tiếng kêu thảm thiết thê lương truyền vào Tiêu Tiểu Tấn màng nhĩ, để cho Tiêu Tiểu Tấn không lạnh mà run.

Tiêu Tiểu Tấn rất nhanh liền không cảm ứng được, Minh Hà Tam Hùng lão đại hơi thở.

Minh Hà lão đại vừa chết, đám kia ong mật ngay tức thì đối với hắn mất đi hứng thú, hướng còn thở Lão Nhị, Lão Tam bay đi.

Minh Hà Tam Hùng trong Lão Nhị, Lão Tam thấy lão đại chết thảm, đầu tiên là tức giận, tức giận sau này nhấc chân chạy.

Tiêu Tiểu Tấn thấy Minh Hà Tam Hùng trong lão đại thân thể sưng một vòng lớn, trên người chảy tanh hôi mủ dịch, nhìn như dị thường khủng bố, ngoài ra 2 cái tu giả tốc độ không đủ nhanh cũng không có tránh được bị ong mật cắn chết vận mệnh.

Gấu bay nhỏ đấm ngực, phát ra từng cơn đắc ý tiếng gào.

Tiêu Tiểu Tấn nuốt nước miếng một cái, âm thầm vui mừng ban đầu đem gấu bay nhỏ đưa tới xa, nếu bị như thế một đám ong mật vây công, vậy thật là chết chắc, hắn còn lấy vì mình khế ước thú chỉ biết ngây ngô, lăn lộn ăn chờ chết, không nghĩ tới lợi hại thành như vậy.

Gấu bay nhỏ nhìn Tiêu Tiểu Tấn một cái, chỉ cao khí ngang nói: "Tụi nhỏ, ngươi bây giờ là không phải cảm thấy ngươi ông nội Gấu rất lợi hại? Ta biết ngươi bây giờ nhất định cảm thấy ngươi ông nội Gấu lợi hại."

Tiêu Tiểu Tấn liếc mắt, nói: "Ngươi không phải nói, ngươi là một cái con gấu con vị thành niên sao? Ngươi còn chưa trưởng thành chính là ông nội?"

Gấu bay nhỏ lơ đễnh nói: "Mặc dù ngươi ông nội Gấu còn chưa trưởng thành, nhưng không trở ngại ngươi ông nội Gấu gọi ông nội."

"Tốt lắm, chớ đắc ý, lần này là vận khí tốt." Tiêu Tiểu Tấn nghiêm túc nói. Ong mật khắc tinh là lửa, khá tốt cái này ba người tu luyện đều là âm tà pháp quyết, không có khắc chế ong mật năng lực, cho nên, mới chết như vậy dễ dàng.

Lần sau, nếu là có người sẽ đối hắn ra tay, nhất định sẽ đề phòng hắn ngón này.

Gấu bay nhỏ không vui nói: "Ngươi cái không ánh mắt người, ở nói nhăng gì đấy? Ta nói cho ngươi, đây không phải là vận khí, đây là thực lực."

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Được rồi, ngươi nói là thực lực, chính là thực lực đi."

. . .

Tiêu Tiểu Tấn cười một tiếng, hướng một bên rừng cây nhìn sang, nói: "Bên kia đạo hữu, ở nơi đó xem cuộc vui nhìn lâu như vậy, không ra được sao?"

Gấu bay nhỏ nhìn Tiêu Tiểu Tấn, trừng mắt nhìn, không hiểu nói: "Tụi nhỏ, ngươi đang nói gì đấy?"

Tiêu Tiểu Tấn híp mắt mâu, hắn linh hồn lực là đi qua nước luyện hồn rèn luyện qua, so tầm thường kim đan hậu kỳ, đều không bị nhàn rỗi nhiều.

Mấy cái tu giả đi ra, rất cung kính nói: "Gặp qua, Tiêu lão tổ."

Tiêu Tiểu Tấn nhìn mấy người quần áo trang sức, nói: "Người của Diệp gia? Như vậy ở chỗ này làm gì?"

"Tiểu thư lo lắng Tiêu Tiểu Tấn thiếu gia xảy ra chuyện, để cho chúng ta tới tiếp viện." Diệp gia cầm đầu tu giả lúng túng nói.

Tiêu Tiểu Tấn bật cười một tiếng, nói: "Diệp tiểu thư, có lòng, bất quá, ta không dùng được các ngươi, các ngươi đi thôi." Tiêu Tiểu Tấn liếc mắt, thầm nghĩ: Một đám trúc cơ chạy tới tiếp viện hắn, đây là chạy tới tiếp viện, vẫn là chạy tới đưa thức ăn à!

Gấu bay nhỏ hóa thành lớn chừng bàn tay, nằm ở Tiêu Tiểu Tấn trên bả vai, hướng về phía mấy người mắng nhiếc, đem mấy cái trúc cơ tu giả sợ quá sức.

Tiêu Tiểu Tấn vẫy tay, để cho mấy người rời đi, mấy người nhất thời như được đại xá chạy ra.

Gấu bay nhỏ nhìn mấy người hình bóng, đứng ở Tiêu Tiểu Tấn trên bả vai huơi tay múa chân, "Cứ như vậy một đám bao kinh sợ, lại muốn tới tiếp viện ngươi, ha ha ha. . ."

Tiêu Tiểu Tấn bất đắc dĩ cảnh cáo nói: "Đừng làm rộn."

Tiêu Tiểu Tấn đem Minh Hà Tam Hùng nhẫn không gian thu vào, lại bắt đầu lật đối phương quần áo, giầy.

"Ngươi làm gì à!" Gấu bay nhỏ tràn đầy chán ghét nói.

"Những quần áo này, giầy cũng là thượng hạng pháp khí, mặc dù ta không dùng được, bán đi, cũng là một khoản linh thạch." Tiêu Tiểu

Tấn nói.

Gấu bay nhỏ tràn đầy ghét bỏ nói: "Ngươi thật chán ghét."

"Ngươi tên ngu ngốc này, ta đây là lo việc nhà có nói , học một chút đi, đi theo ta học một chút, sau này tìm chỉ gấu mẹ mới dễ dàng hơn." Tiêu Tiểu Tấn nghiêm trang nói.

Gấu bay nhỏ: "Ta mới không tìm gấu mẹ. . ."

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Nguyên lai ngươi thích công."

Gấu bay nhỏ: ". . ."

Tiêu Tiểu Tấn dọn dẹp xong hiện trường, tiếp tục lên đường.

------oOo------

Chương 192: Gấu bay nhỏ dũng mãnh

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 192: Gấu bay nhỏ dũng mãnh
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Diệp gia.

Diệp Cẩn Lan nhìn truyền tới tin tức, sắc mặt căng thẳng.

"Tiểu thư, thế nào?" Diệp Phương nhìn Diệp Cẩn Lan sắc mặt, không khỏi nghi ngờ hỏi.

"Minh Hà Tam Hùng, để cho Tiêu Tiểu Tấn giết đi."

Diệp gia phái người đi ra tìm Tiêu Tiểu Tấn tung tích, vốn là dự định để cho những người đó xem tình thế mà làm, những người kia, thấy Tiêu Tiểu Tấn đem người giết chết, cũng hù doạ mềm nhũn.

Diệp Phương trợn to mắt, nói: "Tại sao có thể như vậy? Đây chính là ba cái kim đan." Minh Hà Tam Hùng cầm đầu lão đại hẳn là kim đan trung kỳ, Lão Nhị, Lão Tam mặc dù là kim đan sơ kỳ, nhưng cũng rất lợi hại, Tiêu Tiểu Tấn tựa hồ mới vừa vào kim đan không mấy năm à!

"Còn nhớ Tiêu Tiểu Tấn vậy chỉ gấu con sao?" Diệp Cẩn Lan hỏi

Diệp Phương gật đầu một cái, nói: "Nhớ, nghe nói, vậy chỉ nhỏ sủng vật rất có thể ăn."

Tiêu Tiểu Tấn ở Diệp gia dừng lại một đoạn thời gian, vậy chỉ đáng

yêu sủng vật giành được Diệp gia không thiếu nữ sửa vui vẻ, Diệp gia hết mấy nữ tu cùng Tiêu Tiểu Tấn đề cập tới muốn mua con yêu thú kia, cũng để cho Tiêu Tiểu Tấn cự tuyệt, Diệp Phương còn nhớ, Diệp gia một vị tiểu tiểu thư nói, vậy chỉ gấu bay nhỏ, rất thích ăn móng heo, một hớp một cái, đều không nhả xương.

"Cũng phải đảo Phong bên trong vậy con gấu bay, vậy chỉ điều khiển vạn phong gấu bay." Diệp Cẩn Lan nói.

Diệp Phương trợn to mắt, không dám tin nói: "Tiểu thư, ngươi nói gì?"

"Rất khó tin phải không? Vậy con gấu bay đúng là đảo Phong bên trong vậy chỉ."

Diệp gia đã từng cũng đánh vậy con gấu bay chủ ý, nhưng là, vậy gấu bay quá mức lợi hại, phái đi ra ngoài người, toàn quân chết hết.

Diệp Cẩn Lan đã sớm đối với Tiêu Tiểu Tấn từng có hoài nghi, cũng từng hoài nghi Tiêu Tiểu Tấn vậy chỉ gấu con chính là đảo Phong vậy chỉ, chỉ là suy nghĩ một chút cảm thấy không quá có thể, vứt bỏ loại ý nghĩ này, không nghĩ tới. . .

"Vậy con gấu bay là kim đan trung kỳ à! Tiêu Tiểu Tấn vừa mới vào kim đan, làm sao có năng lực thu phục à!" Diệp Phương tràn đầy không hiểu nói.

"Tiêu gia chắc có thủ đoạn đặc thù đi." Nàng vốn lấy là, nàng đã quá đánh giá cao người của Tiêu gia thực lực, lại không nghĩ rằng, vẫn như cũ là đánh giá thấp.

Tiêu Tiểu Tấn trong tay có vậy con gấu bay, hắn có thể phát huy ra được thực lực, có thể không hề so Tiêu Cảnh Đình hiện ra kém, dẫu sao giết Minh Hà Tam Hùng lúc này Tiêu Tiểu Tấn một mực đứng ở một bên, cũng không có ra tay.

Diệp Phương khẽ đảo mắt, nói: "Tiểu thư, ta nghe nói, Tiêu gia lão

đại nuôi con gà." Tiêu lão Tam nhà ta như thế lợi hại, không đạo lý so Lão Tam còn sớm lên cấp lão đại, có thể so với Lão Tam kém quá nhiều, lão đại con gà kia, sẽ không cũng là cổ quái gì yêu thú đi.

"Tiêu gia lão đại con yêu thú kia, tựa hồ có thể mê muội yêu thú, đây cũng là người Tiêu gia có thể số lớn săn giết yêu thú nguyên nhân, thôi, dù sao chúng ta cùng Tiêu gia cũng không có thù oán gì, đối phương mạnh một ít, đối với chúng ta chỉ có chỗ tốt." Đảo Tinh Vân cường thịnh thực lực không thiếu, nhiều Tiêu gia một cái không nhiều, thiếu Tiêu gia một cái không thiếu, chẳng qua là, người Tiêu gia như thế lợi hại, Diệp gia đối với Tiêu gia thái độ, cũng chỉ có thể giao hảo.

"Tiểu thư, theo lý mà nói, Minh Hà Tam Hùng không nên nhanh như vậy biết Tiêu Tiểu Tấn." Diệp Phương nói.

Diệp Cẩn Lan lạnh lùng cười một tiếng, nói: "Hứa Mộc An lập tức lấy ra như vậy nhiều đồ tốt, dĩ nhiên sẽ có người nóng mắt." Thứ tốt người người đều muốn, còn muốn lấy giá thấp nhất tới tay, Diệp gia nếu như thực lực đủ, nói không chừng cũng phải dùng tới não cân.

Diệp Cẩn Lan dừng một hồi, lại nói: "Nếu như, ta đoán không lầm, Minh Hà Tam Hùng, hẳn là người cố ý ném đi ra ngoài hỏi đường thạch." Minh Hà Tam Hùng chết quả thực có chút oan uổng, dầu gì là ba cái kim đan, lại chết như vậy, quả thật là thế sự vô thường, có vài người sợ là phải đau lòng.

"Nghe nói, năm đó Quý gia lão tổ đang truy xét Minh Hà Tam Hùng lúc này có người từ trong cản trở, ngăn cản một đạo." Diệp Phương nói.

"Không nên nói lung tung." Diệp Cẩn Lan nói.

. . .

Tào gia.

Tào Đồng đứng ở tào toàn diện trước, cau mày.

"Là ngươi đem tin tức truyền cho Minh Hà Tam Hùng?" Tào đầy đủ hỏi.

Tào Đồng sắc mặt có chút hôi bại, nghe được tào đầy đủ trong giọng nói trách cứ, Tào Đồng có chút ủ rủ gật đầu một cái, "Đúng vậy."

Hắn vốn là muốn cho Minh Hà Tam Hùng đi thử một chút nước, kết quả, ba người kia lại có thể một đi không trở lại đầu, tin đồn ba người kia rất lợi hại à! Không nghĩ tới như thế không còn dùng được, lập tức đã bị giết chết.

"Có rãnh rỗi cố gắng tu luyện, chớ hồ nháo nữa." Tào đầy đủ cảnh cáo nói.

Tào Đồng đỏ mặt, nói: "Ta biết, cha."

Tào Đồng cầm tâm huyền băng bó thật chặt, huynh đệ trong, cha gần đây nhất là coi trọng hắn, từ nhỏ đến lớn, hắn còn không có như thế bị dạy dỗ.

Tiêu Tiểu Tấn là Tiêu gia tất cả mọi người chính giữa trễ nhất lên cấp kim đan, Tào Đồng bản còn lấy là đó là một cái trái hồng mềm, chân chính ra tay, mới biết đó là một khó gặm xương cứng.

Tào đầy đủ khẽ thở dài một hơi, nói: "Minh Hà Tam Hùng những năm này giúp Tào gia giải quyết không ít chuyện, kết quả, lại chết như vậy." Minh Hà Tam Hùng mặc dù là kim đan, nhưng là, rốt cuộc không họ Tào, bất quá là người ngoài, chết, tào đầy đủ ngược lại không phải thật rất đau lòng, tào đầy đủ đau lòng là Minh Hà Tam Hùng có phải hay không giữ lại cái gì Tào gia cái chuôi, để cho những thứ khác người biết.

"Không nghĩ tới vậy con gấu bay lại có thể để cho Tiêu Tiểu Tấn cho thu phục." Tào Đồng không khỏi tràn đầy ghen tị nói. Đảo Tinh Vân

không thiếu thế lực cũng đánh vậy con gấu bay chủ ý, một cái có thể lái muôn vàn ong độc, có thượng cổ huyết mạch gấu bay, đơn giản là vô số người trong suy nghĩ lý tưởng nhất khế ước thú.

Vậy con gấu bay không phải rất lợi hại, rất hung tàn sao? Tiêu Tiểu Tấn có tài đức gì à! Lại có thể có thể thu phục vậy chỉ ác gấu.

"Lão tổ tông không có ở đây, Tiêu gia tạm thời không tốt động à!" Tào đầy đủ có chút thở dài nói.

Tào Đồng cắn răng, thầm nghĩ: Nếu là Minh Hà Tam Hùng đắc thủ, sự tình kia cũng không cần như thế phiền toái, mấy cái phế vật kia.

. . .

Tiêu Tiểu Tấn đứng ở phòng đấu giá trước cửa, chống nạnh, hăm hở nói: "Đến."

Gấu bay nhỏ ôm hồ lô rượu, ợ rượu nói: "Cuối cùng đã tới à! Đều do chân ngươi ngắn, cho nên, mới đi thời gian dài như vậy."

Tiêu Tiểu Tấn hừ lạnh một tiếng, nói: "Nếu không phải ngươi thấy thực than liền rùm beng trước muốn ăn cái gì, mới sẽ không trì hoãn lâu như vậy."

Gấu bay nhỏ một hớp mùi rượu, bất mãn nói: "Thằng nhóc , chú ý ngươi đối với ngươi ông nội Gấu thái độ, cẩn thận ông nội ngươi ta thả phong cắn ngươi."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Tiêu Tiểu Phàm ra đón, nói: "Tiểu Tấn, ngươi rốt cuộc đã tới, mẹ cũng hỏi ngươi rất lâu rồi."

Tiêu Tiểu Tấn đi theo Tiêu Tiểu Phàm bước chân, nói: "Hội đấu giá bắt đầu không có à!"

"Còn sớm đâu, muốn qua mấy ngày mới mở trận." Tiêu Tiểu Phàm nói.

"Nhìn dáng dấp, ta không có tới trễ à!"

"Tiêu tam thiếu gia cuối cùng đến, mẹ ngươi phụ niệm tình ngươi rất lâu rồi." Diệp Cẩn Lan ra đón hướng về phía Tiêu Tiểu Tấn mỉm cười nói.

Tiêu Tiểu Tấn cung kính lễ độ nói: "Gặp qua Diệp tiểu thư."

Diệp Cẩn Lan lắc đầu một cái, nói: "Tam thiếu gia không cần như thế khách khí."

Gấu bay nhỏ ngồi ở Tiêu Tiểu Tấn bả vai, tựa hồ uống say, tròng mắt mê ly, lảo đảo lắc lư, nhìn như dáng vẻ ngây thơ muốn nựng, ôn hòa vô hại, hoạt bát đáng yêu.

Biết Tiêu Tiểu Tấn trên bả vai vậy chỉ gấu, chính là đảo Phong vậy chỉ giết người không nháy mắt gấu, Diệp Cẩn Lan sắc mặt không khỏi có chút cổ quái.

Tiêu Tiểu Phàm câu Tiêu Tiểu Tấn bả vai, nói: "Em trai, nghe nói ngươi một cái cạn nhiều tiền?"

"Đưa tới cửa, thuận tay giết chết cho ta." Tiêu Tiểu Tấn dương dương đắc ý làm một cái động tác cắt cổ.

"Em trai, ngươi cũng thật là lợi hại à! Trò giỏi hơn thầy mà thắng lam."

"Được rồi, được rồi, em cũng không thật lợi hại, là vậy Minh Hà Tam Hùng quá yếu, để cho vậy ong nghệ một cắn liền cũng ngừng, em cũng không kịp ra tay."

"Em trai, em không ra tay, ba tên kia liền ngủm, ngươi thật là dũng mãnh."

"Khá tốt, khá tốt."

"Đúng rồi, vậy Minh Hà Tam Hùng đầu lâu, ngươi chặt xuống không có à! Nghe nói, Quý gia có treo giải thưởng à! Ai giết Minh Hà Tam Hùng, treo giải thưởng tám trăm thượng phẩm linh thạch à!"

"Chém, chém, chính là những cái kia cái đầu lâu đều bị cắn ra đầu heo dạng, cũng không biết còn có thể hay không đổi được linh thạch."

"Vậy phải có thể đổi à!"

". . ."

Diệp Cẩn Lan đi theo phía sau hai người, nghe 2 anh em nói chuyện, chỉ cảm thấy 2 người không hổ là Tiêu Cảnh Đình con trai, làm việc đặc biệt có Tiêu Cảnh Đình phong độ.

Hứa Mộc An đi ra, nói: "Tiểu Tấn tới à!"

Tiêu Tiểu Tấn tràn đầy thân mật ôm lấy Hứa Mộc An, hôn hôn nóng một chút nói: "Mẹ, con thật là nhớ mẹ à!"

"Con à, lớn như vậy còn nhõng nhẻo."

Diệp Cẩn Lan xem Tiêu gia người một nhà có lặng lẽ nói phải nói, rời đi.

Tiêu Tiểu Tấn xem Diệp Cẩn Lan rời đi, lấy ra một quyển sách nhỏ, giao cho Hứa Mộc An, nói: "Mẹ, đây là ta ở ba hùng lão đại trên người phát hiện."

Hứa Mộc An mở ra sách nhìn xem, sắc mặt chợt âm trầm xuống.

Trần Húc nhìn Hứa Mộc An, nói: "Cô Hứa, đã xảy ra chuyện gì sao?"

"Tiểu Tấn bị Minh Hà Tam Hùng ngăn chặn, có thể là Tào gia gợi ý." Hứa Mộc An âm u nói.

Trần Húc có chút không hiểu nói: "Tào gia, nói thế nào?"

Hứa Mộc An chậm rãi nói: "Năm đó, Minh Hà Tam Hùng giết Quý gia lão tổ cháu gái nhỏ, bị Quý gia lão tổ đuổi giết, kết quả, ba người để cho người âm thầm thả đi, vậy hẳn là Tào gia làm."

"Tào gia như vậy cái gia tộc lớn, tổng có một ít sự việc không lên được mặt bàn phải xử lý, những chuyện này Tào gia không tiện ra tay, liền để cho người đại lao, Minh Hà Tam Hùng chắc là thay Tào gia giải quyết những chuyện này người."

"Minh Hà Tam Hùng có thể là sợ Tào gia qua cầu rút ván, ở quyển sách nhỏ này ở trên, viết nhiều năm như vậy, là Tào gia làm sự việc."

Trần Húc các người không khỏi trố mắt nhìn nhau.

Hứa Mộc An nhìn trong tay sách, cơn sóng trong lòng phập phồng, Tào gia nhanh như vậy liền ra tay, nhìn dáng dấp, hắn vẫn là có chút đánh giá thấp hắn lấy ra đồ đối với đảo Tinh Vân tu giả sức hấp dẫn.

"Tào gia, chúng ta cùng Tào gia hẳn không có thù gì oán đi." Tiêu Tiểu Phàm nháy mắt nói.

"Có thể nói có, cũng có thể nói không có." Tiêu Tiểu Đông khoanh tay nói.

Tiêu Tiểu Phàm hướng Tiêu Tiểu Đông nhìn sang, nói: "Có ý gì?"

"Trước, Hồng gia cùng Diệp gia cạnh tranh thương minh chỗ ngồi, Tào gia tựa hồ cố ý nâng đỡ Hồng gia lên chức, kết quả bị cha phá hư, nghe nói, Tào gia cái đó Nguyên anh kỳ lão đầu tử, còn cưới vợ Hồng gia 2 cái mỹ kiều nương." Tiêu Tiểu Đông khoanh tay nói.

Tiêu Tiểu Phàm sậm mặt lại, nói: "Tào gia lão đầu kia như thế thù dai à!"

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Ta nghĩ là."

Tiêu Tiểu Phàm: ". . ."

Tiêu Tiểu Tấn xoa tay, nói: "Sợ cái gì, thủ tiêu bọn họ."

Tiêu Tiểu Đông: ". . ."

Hứa Mộc An khoát tay một cái, nói: "Chớ có nói bậy nói bạ, lúc này nhìn chầm chầm người chúng ta, quá nhiều, Tào gia không phải dễ trêu."

Tiêu Tiểu Tấn có chút ủ rủ nói: "Được rồi." Cuối cùng là thực lực không đủ à! Làm việc bó tay bó chân.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Tiểu Tấn, xoa xoa Tiêu Tiểu Tấn đầu, nói: "Nghĩ gì vậy, quân tử báo thù, mười năm không muộn, sổ nợ này, tạm thời nhớ kỹ là được."

"À! Tào gia lão đầu cũng vào Thông Thiên tháp, hắn sẽ không ở Thông Thiên tháp đối với cha động thủ đi." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Tiêu Tiểu Đông bất đắc dĩ nhìn Tiêu Tiểu Tấn một cái, mẹ đã quá lo lắng, Tiêu Tiểu Tấn tên ngu ngốc này, còn nói loại nói này, thật là không biết cái gọi là.

"Sẽ không, mặc dù ba tu vi thấp một ít, nhưng là, đối mặt một ít cực đoan hoàn cảnh, thủ đoạn bảo toàn tánh mạng không thể so với nguyên anh tu sĩ kém, không có việc gì." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Nói như vậy cũng đúng."

------oOo------

Chương 193: Hội đấu giá

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 193: Hội đấu giá
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Có Minh Hà Tam Hùng gương xe trước, cũng không có ai dám nữa lấy thân thử nghiệm, ước lượng Tiêu gia người một nhà đạo hạnh.

Hội đấu giá tiến hành thuận lợi liền xuống, ở Diệp gia ra sức dưới tuyên truyền, đảo Tinh Vân có mặt mũi thế lực, cơ hồ đến đông đủ.

Diệp Cẩn Lan thành thực đi lên đài đấu giá, trên đài đấu giá Diệp Cẩn Lan cả người tịnh lệ áo bào tím, vừa ý vân ung dung hoa quý.

"Là Diệp Cẩn Lan à! Không nghĩ tới lần này hội đấu giá là Diệp Cẩn Lan chủ trì, nhìn dáng dấp, Diệp gia đối với lần này hội đấu giá rất coi trọng à!" Cám ơn Lâm Lâm hứng thú dồi dào nói.

Tạ Kim Yến hừ cười hai tiếng, nói: "Diệp gia muốn xoay mình, tự nhiên phải bắt được hết thảy cơ hội."

Tạ Kim Yến nhìn trong sân tu giả, không nhịn được nhíu chặt chân mày.

Nàng nguyên bản khuyến khích liền nhà trưởng lão, đối với Tiêu Tiểu Tấn ra tay, nhà trưởng lão cũng đồng ý, chẳng qua là động thủ lúc này để cho Minh Hà Tam Hùng đuổi ở trước đầu, kết quả, Minh Hà Tam Hùng tất cả đều xong đời, người của Tạ gia, xem Tiêu Tiểu Tấn lợi hại, bị dọa không ra tay liền rút lui.

"Chị họ(nội), chị sắc mặt không tốt lắm à! Không thoải mái sao?"

Tạ Kim Yến miễn cưỡng cười một tiếng, nói: "Không có, chị chẳng qua là xem tham gia hội đấu giá người nhiều như vậy, muốn mua lại đan dược, sợ là không quá dễ dàng, cho nên, có chút lo âu mà thôi."

Cám ơn Lâm Lâm có chút không vui nói: "Cũng không phải là, tới nhiều người như vậy, Diệp gia tuyên truyền thật đúng là thích hợp."

Diệp Cẩn Lan ung dung đứng ở trên đài đấu giá, trên mặt mang ưu nhã khéo léo mỉm cười, Diệp Cẩn Lan dung mạo xuất chúng, trang phục lộng lẫy dưới, điên đảo chúng sanh.

"Hoan nghênh mọi người tới tham gia lần này hội đấu giá, bản buổi đấu giá, món đồ đấu giá đông đảo, muốn cũng sẽ không để cho mọi người thất vọng, phía dưới mời ra trận này vật đấu giá kim vân đan."

"Kim vân đan là do năm trăm niên đại kim ty cây sen luyện chế mà thành, có giúp cho kết đan kỳ tu sĩ tinh tiến tu vi, giá khởi đầu ba mươi thượng phẩm linh thạch."

Diệp Cẩn Lan tiếng nói vừa dứt, phía dưới một đám kim đan tu sĩ bắt đầu điên cuồng kêu giá, kim vân đan giá cả rất nhanh tới một trăm tám mươi thượng phẩm linh thạch.

Trần Húc có chút kinh ngạc nói: "Đảo Tinh Vân người thật có tiền à! Đan dược này thả vào Vân châu, tuyệt đối vỗ không ra như vậy giá tiền."

"Vật lấy hiếm là quý." Hứa Mộc An thản nhiên nói.

Đảo Tinh Vân cũng là tồn tại đan dược, bất quá, đảo Tinh Vân đan dược phần lớn là dùng yêu thú nội đan luyện chế mà thành, cùng một loại đan dược uống nhiều, sẽ sinh ra kháng dược tính, kim vân đan loại này dùng thuần túy linh thảo luyện chế đan dược, đối với đảo Tinh Vân những thứ này hàng năm uống yêu thú nội đan lên cấp tu giả mà nói, thuần linh cỏ luyện chế đan dược, nếu so với yêu thú nội đan luyện chế đan dược hiệu quả thật tốt hơn nhiều.

Mỗi loại đan dược bị dọn lên đài đấu giá, đưa đến một đám tu giả rối rít kêu giá.

Mấy loại trân quý đan dược sau này, là một ít có giúp cho trúc cơ tu sĩ tu luyện đan dược, mặc dù cũng bán rất tốt, kêu giá cũng không như mở màn kịch liệt.

"Tiếp theo bán đấu giá là một tổ phù vân đan, cái này phù vân đan là lấy ong hoàng kim chế riêng sữa ong chúa nhập đan luyện chế mà thành, có thể đề cao 30% kết đan tỷ lệ, một tổ này đan dược, tổng cộng ba bình, giá khởi đầu một trăm thượng phẩm linh thạch."

. . .

Tào Chí cau mày, nói: "Anh cả, anh nói cái này Diệp gia là nghĩ như thế nào à! Trân quý như vậy đan dược, lại có thể ba bình buộc cùng nhau vỗ."

Tào Đồng cười lạnh một tiếng, nói: "Diệp gia ngón này, thật đúng là độc."

Đan dược nếu là tách ra vỗ, mấy đại gia tộc âm thầm đạt thành hiệp nghị, mỗi người thuận lợi một chai, mỗi người kiêng kỵ, sẽ không qua loa đấu giá, nhưng là, ba bình buộc chung một chỗ lại bất đồng, gia tộc nào cũng kháng cự không được lập tức xuất hiện ba người kim đan tu sĩ cám dỗ.

"Ba trăm thượng phẩm linh thạch."

"Bảy trăm thượng phẩm linh thạch."

"Một ngàn thượng phẩm linh thạch."

. . .

Tiêu Tiểu Tấn nhìn phía dưới tu giả kích động dáng vẻ, cười một tiếng, nói: "Cha biết chúng ta kiếm nhiều linh thạch như vậy, nhất

định sẽ cao hứng." Phòng đấu giá thật là địa phương tốt à! Những thứ này, đặt ở tiệm đan dược bên trong, nơi nào có thể bán được giá cao như vậy.

Hứa Mộc An khẽ thở dài một hơi, nói: "Hội đấu giá mức độ nóng như lửa, có chút vượt qua mẹ dự trù."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Ba viên phù vân đan cuối cùng bị Miêu gia lấy một ngàn tám trăm thượng phẩm linh thạch, thu vào trong túi.

Tào Chí hướng Miêu gia phương hướng, chua chát nhìn một cái, "Miêu gia thật đúng là không tiếc bỏ vốn gốc, phù vân đan cũng chỉ có thể đem kết đan tỷ lệ đề cao 30%, nếu là Tào gia ba cái tu giả, ăn phù vân đan, còn kết không được đan, vậy cũng sẽ thua lỗ lớn."

Tào Đồng nắm chặt quả đấm, chỉ hận bên cạnh mình linh thạch không đủ.

"Gia tộc trưởng lão làm sao vứt bỏ, có lẽ quá kiên trì một chút, Miêu gia vứt bỏ." Tào Đồng buồn rầu nói. Nếu là cái này ba viên đan dược Tào gia mua lại, vậy tất nhiên là có hắn một viên, đáng tiếc, bị Miêu gia đoạt đi.

"Một ngàn tám trăm thượng phẩm linh thạch, là có chút cao." Tào Chí nói.

"Nhưng mà, có đan dược này, vận khí tốt, gia tộc nói không chừng có thể nhiều ba cái kim đan, bây giờ đan dược thuộc về Miêu gia, không chừng Miêu gia thì phải nhiều ba cái kim đan."

Miêu Hàn tu vi nghe nói sớm liền đã đạt tới trúc cơ đỉnh cao, tên nầy một mực không thử nghiệm kết đan, chính là vì làm xong vạn toàn chuẩn bị, kết đan một khi thất bại, như vậy, lần sau kết đan trình độ khó khăn, sẽ trở thành lần tăng lên.

Có phù vân đan tương trợ, Miêu Hàn chắc hẳn không lâu liền có thể đi vào kim đan, nếu là Miêu Hàn tiến vào kim đan, hắn vẫn còn là trúc cơ, từ trước ra sau hắn nên làm sao đối mặt cái đó một mực cùng hắn cùng nổi danh Miêu Hàn à!

. . .

Hội đấu giá tiến hành đâu vào đấy liền xuống, hội đấu giá trong thỉnh thoảng xuất hiện đan dược trân quý, nhấc lên lần lượt đấu giá nhiệt triều.

"Phía dưới muốn bán đấu giá đan dược là tẩy linh đan." Diệp Cẩn Lan hai gò má đỏ ửng, hội đấu giá trong bán đấu giá đan dược, có mấy loại là trước đó bảo mật, liền Diệp gia cũng không biết, Hứa Mộc An kết quả muốn đấu giá những đan dược, giờ phút này thấy trên tờ đơn đan dược, Diệp Cẩn Lan không khỏi kích động vạn phần.

"Tẩy linh đan loại đan dược này, thuộc về thượng cổ đan dược, đan phương đã đánh rơi, bây giờ đan dược, đều là ở trong di tích tìm được, dùng một viên thiếu một viên."

"Tẩy linh đan có thể đem nhiều linh căn tẩy trừ thành một linh căn, dùng tẩy linh đan cải tạo ra một linh căn, thuộc về ngày mốt một linh căn, loại này linh căn nếu so với tiên thiên một linh căn kém hơn một chút, nhưng là, so song linh căn, lại phải tốt rất nhiều."

"Mọi người đều biết, có thể thay đổi thiện tư chất thiên tài địa bảo, cũng là bảo vật vô giá, mà chỉ cần một viên tẩy linh đan, là có thể để cho nhiều linh căn tu giả lột xác, tẩy linh đan giá trị, không cần nói cũng biết."

"Tẩy linh đan, giá khởi đầu một ngàn thượng phẩm linh thạch."

Đài đấu giá hạ, yên lặng ngắn ngủi liền một hồi, ngay sau đó bắt đầu điên cuồng cảnh giới, thay đổi tư chất, là vô số tu giả mơ tưởng cầu mong sự việc.

Tẩy linh đan giá cả rất sắp đột phá liền hai ngàn thượng phẩm linh thạch ép tới gần ba ngàn thượng phẩm linh thạch.

"Những người này cũng điên." Tiêu Tiểu Phàm nói.

"Đấu giá đều là kim đan tu sĩ." Lôi Huyền gãi đầu một cái nói.

Hứa Mộc An thản nhiên nói: "Không có gì thật là kỳ quái, tẩy linh đan đối với kim đan tu giả hữu hiệu như cũ." Kim đan hậu kỳ tu sĩ nếu là đạt được tẩy linh đan, là có thể tẩy thành một linh căn, lên cấp nguyên anh hy vọng cũng có thể lớn hơn mấy phần.

Tu vi tiến vào kim đan sau đó, còn muốn đi lên, sẽ rất khó, tu vi càng cao người, càng coi trọng tư chất, tẩy linh đan loại này thuốc thần kỳ, tự nhiên cướp tay.

. . .

"Anh họ, Diệp Cẩn Lan có phải điên rồi hay không à! Tẩy linh đan, tại sao có thể có thần kỳ như vậy đan dược, không phải gạt người chớ!" Tào Chí không nhịn được nói.

"Quả thật có loại đan dược này, ta ở cổ tịch ở trên thấy qua." Bất quá, tẩy linh đan đã tuyệt tích vạn năm, không nghĩ tới còn có thể gặp lại.

"Đúng rồi, Tiêu Cảnh Đình nhóm người kia, tại sao người người cũng có thể tuổi quá trẻ lên cấp kim đan, nhất định là bởi vì làm cho này tẩy linh đan." Tào Chí bỗng nhiên nghĩ tới điều gì nói.

Tiêu gia 3 anh em, người người tuổi còn trẻ là được kim đan lão tổ, sớm đã có người hoài nghi Tiêu gia huynh đệ là một linh căn.

Một linh căn xuất hiện tỷ lệ vô cùng thiếu, một nhà 3 anh em đều là một linh căn, đừng nói có người gặp qua, chính là nghe cũng chưa nghe nói qua.

Tào Đồng gật đầu một cái, nói: "Nói đúng à!"

Tẩy linh đan đấu giá hết sức kịch liệt, nguyên bản mất tự nhiên kim đan lão tổ, từng cái tranh mặt đỏ cổ to, tình cảnh đều có chút mất khống chế.

Tẩy linh đan cuối cùng bị một cái kim đan đỉnh phong tu giả, lấy 3600 thượng phẩm linh thạch vỗ tới.

Trong buồng, Trần Húc trừng mắt nhìn, tràn đầy mừng rỡ nói: "Tẩy linh đan lại có thể như thế đáng tiền."

Hứa Mộc An sắc mặt ngưng trọng nói: "Cùng hội đấu giá kết thúc, chúng ta lập tức chạy."

Tiêu Tiểu Đông các người không khỏi trố mắt nhìn nhau.

Tiêu Tiểu Phàm xoa xoa lỗ mũi, nói: "Mẹ, lại muốn chạy trốn lấy mạng à! Thật không có ý nghĩa."

Hứa Mộc An quét Tiêu Tiểu Phàm một cái, tức giận: "Không trốn mạng liền phải chờ mất mạng."

Tiêu Tiểu Phàm thở dài một cái, nói: "Tốt lắm, tốt lắm, con biết."

Trần Húc tràn đầy hưng phấn nói: "Nhiều như vậy, nhiều như vậy linh thạch, ông nội cũng không có nhiều như vậy linh thạch à! Cô Hứa, cùng hội đấu giá kết thúc, cô xuất thân so giống vậy nguyên anh tu giả cũng cao hơn nhiều."

Hứa Mộc An cười một tiếng, thầm nghĩ: Tiêu Cảnh Đình thích nhất linh thạch, cùng Tiêu Cảnh Đình từ trong Thông Thiên tháp đi ra, thấy lớn như vậy bút linh thạch, nhất định cao hứng.

"Mẹ, phía dưới thật là nhiều tu giả, cũng một bộ muốn ăn chúng ta dáng vẻ, mẹ thật có trước thấy rõ ràng." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Đang bố trí nhà đấu giá lúc này Hứa Mộc An xây dựng mấy cái truyền tống trận, dùng cho truyền tống.

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Cái này không có gì."

Tiêu Tiểu Đông: ". . ."

Hội đấu giá phía sau đài.

Diệp Thắng Tuyết cau mày, nói: "Hội đấu giá, lại có thể sẽ có tẩy linh đan đấu giá, trước đó cũng không có nghe nói à!"

"Hứa Mộc An tiền bối trước đó cũng không có nói, tiểu thư cũng là cùng Tiêu Tiểu Phàm đem đan dược đưa lên, mới biết." Diệp Phương nói.

"Đan dược này, không biết người Tiêu gia trong tay có còn hay không." Diệp Thắng Tuyết nói.

Diệp Thắng Tuyết khẽ thở dài một hơi, coi như người Tiêu gia trong tay còn có đan dược, cũng chưa chắc sẽ nguyện ý giá thấp bán cho Diệp gia, dẫu sao, Diệp gia cùng Tiêu gia chẳng qua là quan hệ hợp tác, quan hệ của song phương cũng không thâm hậu.

Diệp Thắng Tuyết hướng Tiêu Cảnh Đình đám người phòng riêng nhìn sang, "Người của Tiêu gia, có thể sớm như vậy lên cấp kim đan, chủ yếu dựa vào chắc hẳn chính là cái này tẩy linh đan." Tu giả một linh căn, lên cấp kim đan trên căn bản không có cổ chai, một cái tu giả một linh căn, đối với một gia tộc mà nói, chính là một cái kim đan.

"Hứa Mộc An các người thật đúng là kỳ, lại có thể liền tẩy linh đan như vậy thượng cổ linh đan, đều có." Diệp Phương tràn đầy chắc lưỡi hít hà nói.

Diệp Thắng Tuyết lạnh lùng cười một tiếng, hội đấu giá sau đó, Hứa

Mộc An một nhà không muốn biết trở thành bao nhiêu người trong mắt thịt béo, Hứa Mộc An có thể sớm nghĩ tới điểm này, cho nên, thật sớm ở phòng đấu giá trong, bày ra đông đảo cấm chế cùng truyền tống trận.

------oOo------

Chương 194: Các lộ đuổi giết

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 194: Các lộ đuổi giết
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Hội đấu giá dần dần tiến vào hồi cuối, phòng đấu giá trong bầu không khí thay đổi quỷ dị, không thiếu thế lực ánh mắt, liên tục hướng Hứa Mộc An đám người phòng riêng vọng.

Tiêu Tiểu Phàm bưng mặt, không khỏi có chút buồn bực.

Từng đợt sóng linh hồn lực cọ rửa tới, để cho Tiêu Tiểu Phàm phiền không khỏi phiền.

"Thật là nhiều linh hồn lực, cũng ở lén lén lút lút quan sát chúng ta." Tiêu Tiểu Phàm nói lầm bầm nói.

Tiêu Tiểu Đông lạnh như băng nói: "Trong dự liệu."

Trần Húc nắm quả đấm, hai tròng mắt sáng lên, hai gò má đỏ ửng, không biết là kích động vẫn là khẩn trương.

Lôi Huyền xoa xoa lỗ mũi, thầm nghĩ: Bọn họ ở Vân châu lăn lộn không nổi nữa, chạy tới đảo Tinh Vân tới nơi này, dường như bọn họ cũng mau ở đảo Tinh Vân lăn lộn không nổi nữa, phải làm sao đâu ? Trốn về Vân châu đi?

Gấu bay nhỏ ngao ô một hớp, nuốt mất một cái so hắn thời khắc này đầu lớn gấp ba bánh ngọt.

. . .

Tào Đồng nhìn Tiêu gia bao sương phương hướng, cơn sóng trong lòng phập phồng.

Tào Đồng không nhịn được thầm nghĩ muốn: Minh Hà Tam Hùng thật là đồ vô dụng, nếu là ba tên kia bắt được Tiêu Tiểu Tấn, như vậy cái này toàn trường đan dược đều là bọn họ Tào gia, Tào gia nơi nào còn cần và những người khác đổ máu.

"Tiêu gia một nhà không sai biệt lắm đều là chút kim đan sơ kỳ, ngay cả một kim đan hậu kỳ cũng không có, cũng không biết từ đâu tới như thế nhiều đồ tốt." Tào Chí chua chát nói.

"Có lời đồn đãi nói, Tiêu gia người một nhà đều là những địa phương khác tới, hẳn còn tới tự một cái đại tông môn, những người này có thể là vét sạch tông môn bảo khố chạy thoát thân tới đảo Tinh Vân." Tào Đồng nói.

Tiêu Cảnh Đình một nhà lên cấp kim đan, có nhiều cổ thế lực điều tra Tiêu Cảnh Đình đám người lai lịch.

Liên quan tới Tiêu Cảnh Đình một nhà thân phận, có nhiều loại bất đồng suy đoán, truyền lưu phổ biến nhất chính là, Tiêu Cảnh Đình các người xuất từ đại tông môn, trộm tông môn bảo vật bị đuổi giết, trốn tới đảo Tinh Vân.

"Anh em chú bác, thật là nhiều người cũng đang ngó chừng người Tiêu gia phòng riêng đây." Tào Chí nói.

Tào Đồng gật đầu một cái, nói: "Phát hiện."

Nếu là Minh Hà Tam Hùng không ra tay, cũng sẽ có những thứ khác thế lực người đối với Tiêu Tiểu Tấn ra tay, chẳng qua là, bọn họ Tào gia ra tay sớm nhất, Tiêu Tiểu Tấn giết Minh Hà Tam Hùng, chấn nhiếp những cái kia nguyên bản muốn động thủ người, để cho nó hắn thế lực người, cũng yển kỳ tức cổ.

Bất quá, buổi đấu giá này mở một cái, những cái kia nguyên bản

nghỉ ngơi tâm tư người, chỉ đổ thừa lại rục rịch, Tiêu gia lấy ra thứ tốt nhiều như vậy, quỷ biết những người này trên tay còn có nhiều ít thứ tốt, buổi đấu giá này trận khắp nơi là lợi hại trận pháp cấm chế không tốt động thủ, chỉ cần, người Tiêu gia dám rời đi, nhất định sẽ bị đuổi giết.

Thương minh mặc dù là một cái chỉnh thể, nhưng là, nội bộ tranh đấu cũng rất kịch liệt, vốn là ông cố là muốn đỡ cầm Hồng gia lên chức, tranh thủ nhiều quyền phát biểu hơn, không nghĩ tới bị Tiêu Cảnh Đình phá hư.

Tào Đồng hướng Tạ gia cùng miêu người nhà phương hướng nhìn sang, nếu là Hứa Mộc An rơi vào hai nhà này trong tay, đối với Tào gia mà nói, tuyệt đối là tai nạn.

. . .

"Hứa đạo hữu, đây là lần này đấu giá được, hai mươi mốt ngàn sáu trăm ba mươi chín khối thượng phẩm linh thạch." Diệp Cẩn Lan giao cho Hứa Mộc An một quả nhẫn không gian nói.

"Làm phiền Diệp đạo hữu." Hứa Mộc An nói.

Diệp Cẩn Lan cười một tiếng, nói: "Hứa đạo hữu, không cần khách khí như vậy." Hứa Mộc An trong khoảng bộ giá cả bán ra một nhóm đan dược cho Diệp gia, Diệp gia cũng coi là nhận Hứa Mộc An một phần nhân tình.

Giao nhận liền linh thạch, Hứa Mộc An không trì hoãn, lập tức lợi dụng phòng đấu giá trong truyền tống trận rời đi.

Vừa ra truyền tống trận, Hứa Mộc An lập tức phá hư xuất khẩu truyền tống trận.

"Đi." Phá hư truyền tống trận, Hứa Mộc An một khắc không trễ nãi, hướng về phía mấy người nói.

Trần Húc các người nhanh chóng đi theo Hứa Mộc An, ở bị phá hư truyền tống trận chỗ không xa, lại có một cái truyền tống trận.

Cái thứ hai truyền tống trận sau đó, Hứa Mộc An lại lần nữa phá hư xuất khẩu truyền tống trận.

Hứa Mộc An mang Tiêu Tiểu Đông các người liên tục dời đi sáu lần, lại mang mấy người dùng ngẫu nhiên truyền tống phù dời đi 2 lần, mới ngừng lại.

Tiêu Tiểu Phàm ngã ngồi dưới đất, nói: "Hẳn không có vấn đề đi." Liên tục mấy lần truyền tống, khiến cho Tiêu Tiểu Phàm đám người thân thể có chút mệt mỏi.

Hứa Mộc An cau mày, cẩn thận quan sát hoàn cảnh chung quanh, nói: "Không biết, hẳn đi."

Trần Húc đứng ở xa lạ trên đảo nhỏ, khẽ đảo mắt hỏi: "Cô Hứa, chúng ta sau này thì phải qua chạy trốn sinh sống sao?"

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Có thể đi, có lẽ từ trước ra sau sẽ có vô số kim đan tu sĩ tìm tới cửa."

Tiêu Tiểu Phàm từ dưới đất nhảy, hứng thú dồi dào nói: "Chỉ cần không có nguyên anh tu sĩ tới, kim đan tu sĩ tới, coi như là luyện tay."

"Tới một người giết một người, tới 2 cái giết một đôi, tới một nhóm, để cho bọn họ chỉ có tới chớ không có về." Tiêu Tiểu Tấn hăm hở nói.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Tiểu Phàm cùng Tiêu Tiểu Tấn, tức giận: "Các ngươi khẩu khí thật là lớn à!"

Tiêu Tiểu Phàm dương dương đắc ý nói: "Mẹ, con không dứt khẩu khí lớn, con bản lãnh cũng lớn đâu!"

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, tràn đầy tán đồng nói: "Đúng vậy! Mẹ, con cũng lợi hại đây."

Hứa Mộc An: ". . ."

. . .

Phòng đấu giá truyền tống trận đi thông truyền tống trận, mặc dù bị phá hư, nhưng là vẫn là có không ít người rất nhanh tìm được cái đó truyền tống trận đi thông điểm truyền tống.

Thấy truyền tống trận bên nhà không lầu trống, mấy người của đại gia tộc hiểu lòng nhau rời đi, mỗi người triển khai điều tra.

Diệp Cẩn Lan lưu lại ở trong nhà đấu giá, làm quét đuôi công tác.

Lần hội đấu giá này đấu giá được, Diệp Cẩn Lan một phần không muốn, đầy đủ đều cho Hứa Mộc An, nhưng là, Diệp gia cũng không phải là một không đoạt được, quang lần hội đấu giá này vào sân phí, sẽ để cho Diệp gia kiếm không thiếu.

"Người mấy đại thế lực, cũng đuổi theo." Diệp Thắng Tuyết nói.

"Như vậy nhiều đồ tốt đâu, khó trách, những thế lực kia người không kiềm chế được, bà cố, ngươi nói Hứa Mộc An trên người, có còn hay không tẩy linh đan, nếu như, Hứa Mộc An trên người, còn có lớn lượng tẩy linh đan, như vậy. . . Tu giả một linh căn chỉ cần nửa đường không ra chuyện, lên cấp kim đan là ổn thoả, lên cấp nguyên anh cũng có rất lớn cơ hội, nếu là có nhiều tẩy linh đan, là có thể tạo nên nhiều kim đan."

Diệp Thắng Tuyết lắc đầu một cái, nói: "Bà nghĩ hẳn không có thể, tẩy linh thảo ở thượng cổ lúc này đã từng nổi tiếng một thời, nó hiệu dụng truyền ra sau đó, tẩy linh thảo rất nhanh bị số lớn đào, kế cận diệt tuyệt, chính là ở mấy chục ngàn năm trước, tẩy linh đan chính là hết sức trân quý tư nguyên, ta muốn không có thế lực kia, trên tay có nhiều tẩy linh đan."

Diệp Cẩn Lan gật đầu một cái, nói: "Nói cũng phải, loại này được trời ưu đãi tài nguyên, có thể có mấy viên, đã rất không được." Hứa Mộc An rời đi quá nhanh, nếu không, nàng còn muốn cùng Hứa Mộc An cối xay mài một cái, nói không chừng, có thể cối xay ra một viên tẩy linh đan à!

"Buổi đấu giá này vừa kết thúc, tham gia hội đấu giá thế lực lớn, mười có tám cái, sợ là đều đi truy xét Hứa Mộc An tung tích." Diệp Thắng Tuyết nói.

"Hứa Mộc An người này rất tinh minh, hẳn sẽ không bị tùy tiện bắt."

"Cẩn Lan, ngươi rất coi trọng Hứa Mộc An à!"

"Không là người một nhà không vào một nhà cửa." Diệp Cẩn Lan thản nhiên nói. Tiêu Cảnh Đình có thể giết Ngự Yêu lão nhân, Tiêu Tiểu Tấn không ra tay liền giải quyết Minh Hà Tam Hùng, Tiêu Cảnh Đình cả nhà, chắc hẳn cũng không biết là một đơn giản nhân vật, Tiêu gia một nhà đều không dễ chọc à!

"Có nhiều như vậy gia tộc ra tay, chúng ta Diệp gia cũng không muốn chuyến nước đục này." Diệp Thắng Tuyết nói. Hứa Mộc An vật trên người là tốt, nhưng là, như thế nhiều đồ tốt, hôm nay Diệp gia đạt được tay, cũng không chịu nổi à!

Diệp Cẩn Lan gật đầu một cái, nói: "Ta cũng nghĩ như vậy, oan gia nên cởi không nên buộc."

. . .

Miêu gia.

Miêu Hàn nắm đan dược trong tay, trong con ngươi lóe lên đốt đốt chói lọi.

Cứ việc đã sớm biết gia tộc mua ba viên phù vân đan có mình một

phần, nhưng là, thật tới tay hay là để cho Miêu Hàn có chút kích động.

Cảm thụ đan dược mênh mông sức thuốc, Miêu Hàn trong lòng dâng lên hào tình vạn trượng, có đan dược này hơn nữa mình tiền kỳ chuẩn bị, chắc có 70% cơ hội tiến vào kim đan.

Miêu Hàn không nghĩ tới hội đấu giá trong còn có tẩy linh đan bán ra, thấy tẩy linh đan lúc này Miêu Hàn chỉ hận mình không đủ giàu có, không có cách nào mua cái này thuốc thần kỳ, tu giả một linh căn lên cấp kim đan căn bản không có cổ chai, nếu là bản thân có tẩy linh đan, không dứt lên cấp kim đan có 100% chắc chắn, từ trước ra sau lên cấp nguyên anh cũng có khả năng rất lớn.

Tẩy linh đan cuối cùng bị Thiên Tâm lão nhân mua đi, Thiên Tâm lão nhân hơn bốn trăm tuổi, 20 năm trước, đã thử kết anh thất bại, Thiên Tâm lão nhân là song linh căn, nếu để cho tẩy linh đan tẩy thành một linh căn, hẳn rất có hy vọng lên cấp nguyên anh, không làm được muốn không được bao lâu, đảo Tinh Vân lại phải nhiều một cái nguyên anh tu giả.

"Anh , anh chuẩn bị bế quan sao?" Miêu Lan đi vào Miêu Hàn gian phòng hỏi.

Miêu Hàn gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Gia tộc tiền bối, cũng chạy đi truy đuổi Hứa Mộc An động tĩnh, bất quá, Hứa Mộc An chạy cực nhanh, một cái chớp mắt đã không thấy tăm hơi." Miêu Lan nói.

"Hứa Mộc An cũng không phải là đứa ngốc, bán nhiều thuốc viên như vậy còn không chạy, lúc nào chạy." Miêu Hàn không chút nghĩ ngợi nói.

Miêu Lan gật đầu một cái, nói: "Cũng phải a! Anh, cái đó Minh Hà Tam Hùng tựa hồ cùng Tào gia có chút dính dấp."

"Tào Đồng tên nầy quá gấp, uổng công cho người làm đá thử đường." Miêu Hàn có chút giễu cợt nói.

Miêu Lan nhìn Miêu Hàn trong tay đan dược, có chút hâm mộ nói: "Anh, có đan dược này, ngươi lần này kết đan chắc là là mười phần chắc chín, cùng ngươi tiến vào kim đan, Tào Đồng thì phải đổi giọng gọi tiền bối ngươi."

"Đáng tiếc không có tẩy linh đan, người Tiêu gia khẳng định đều là tiên thiên hoặc là hậu thiên một linh căn, những tên kia cũng dùng qua, mới đem dư thừa tẩy linh đan lấy ra bán." Miêu Hàn nói.

Miêu Lan gật đầu một cái, nói: "Ta cũng nghĩ vậy." Thông thường tu sĩ kết đan, mới có thể có 30% 40% cơ hội sẽ thành công, đã rất không dễ dàng, người Tiêu gia người một nhà, nhưng là các một kết một người chính xác, nhất định là có bí mật, Miêu Lan nguyên bản cho là Tiêu gia dùng cái gì có hậu hoạn phương pháp, kết giả đan, thấy tẩy linh đan, Miêu Lan mới biết lợi hại.

"Diệp gia thật đúng là lớn độ lượng, tốt như vậy cơ hội đặt ở trước mặt, lại có thể đàng hoàng thay Hứa Mộc An mở ra hội đấu giá, còn để cho Hứa Mộc An trở lui toàn thân." Miêu Lan chua chát nói.

Miêu Hàn bật cười một tiếng, nói: "Diệp gia, Diệp gia đó là biết gặm không xong Tiêu gia cục xương này, mới chỉ có thể cố làm hào phóng."

"Cũng phải a! Diệp gia lần này có thể giữ được chỗ ngồi chân thực may mắn."

"Hứa Mộc An thật đúng là sẽ chọn thời cơ à! Chọn Thông Thiên tháp mở ra lúc này cử hành hội đấu giá, phàm là hội đấu giá trong có một cái nguyên anh tu giả, hắn cũng không khả năng đi như vậy dễ dàng." Miêu Hàn nói.

Miêu Lan gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Diệp gia phòng đấu giá bên trong những cấm chế kia, chỉ có thể chấn nhiếp kim đan tu giả,

đối với nguyên anh tu giả lực uy hiếp có hạn, người của Tiêu gia lợi hại hơn nữa, gặp phải nguyên anh tu giả, cũng chỉ có giơ tay đầu hàng phần.

------oOo------

Chương 195: Tầng thứ 8

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 195: Tầng thứ 8
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Trong Thông Thiên tháp.

Tiêu Cảnh Đình giải quyết trên tay yêu thú, lấy một cái lon, thận trọng thu lấy yêu thú máu.

Thông Thiên tháp trước năm tầng có chút cơ duyên, nhưng là đã bị người thu lấy xong hết rồi, không có gì lớn giá trị, nguy cơ cũng tương đối nhỏ.

Tầng thứ sáu lại bất đồng, tầng thứ sáu ở trên trải rộng yêu thú, có trúc cơ cũng có kim đan, những thứ yêu thú này tương đối rất đặc biệt, tựa hồ là Thông Thiên tháp dùng đặc thù phương pháp bồi dục thuốc thú, những yêu thú này trong máu có nồng nặc sức thuốc, dùng để đoán thể hiệu quả tốt vô cùng, thực dùng, đối với linh lực cũng có rất lớn bổ ích tác dụng.

Tiêu Cảnh Đình cảm giác được mình tu vi tựa hồ có dãn ra dấu hiệu, dự định lên cấp kim đan hậu kỳ lại lên tầng thứ bảy.

Giống như Tiêu Cảnh Đình dừng lại ở tầng thứ sáu kim đan tu giả không hề thiếu, nghe nói tầng thứ bảy so tầng thứ sáu nguy hiểm nhiều, đối với rất nhiều kim đan mà nói, tầng thứ sáu cơ duyên đã đủ để cho bọn họ hưởng thụ không cạn.

Tiêu Cảnh Đình thầm nghĩ: Tào gia lão đầu kia thật là một chết bầm, Diệp gia lão đầu cũng không phải thứ tốt gì.

Diệp lão đầu còn nói, Tào gia lão đầu kia không biết làm cái gì quá đáng sự việc, kết quả, hắn ở tầng thứ sáu gặp Tào gia lão đầu, để cho lão đầu kia khiến cho cái chướng ngại, ngã ở trong bầy yêu thú, nếu không phải hắn thủ đoạn bảo toàn tánh mạng nhiều, kịp thời dùng 1 bản địa chui phù, tránh được một kiếp, liền phiền phức lớn.

Tiêu Cảnh Đình sở dĩ một mực dừng lại ở tầng thứ sáu, một mặt là không thể bỏ tầng thứ sáu lên quý trọng yêu thú, một mặt, cũng là sợ ở tầng thứ bảy, lại lần nữa gặp phải ông cụ Tào.

Tiêu Cảnh Đình mặc dù kiêu ngạo, nhưng là, kim đan tu sĩ cùng nguyên anh tu sĩ giữa chênh lệch thật lớn, Tiêu Cảnh Đình vẫn là hiểu.

Nguyên anh tu giả vô luận là trong cơ thể ẩn chứa linh khí, tốc độ xuất thủ, linh hồn lực cũng xa phi kim đan tu sĩ có thể so sánh, Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Lấy hắn thực lực trước mắt, coi như thủ đoạn đều xuất hiện cũng không phải Tào gia vậy lão già chết bầm đối thủ, lên cấp kim đan đỉnh phong mà nói, có lẽ sẽ có sức liều mạng.

Tiêu Cảnh Đình cắn răng, thầm nghĩ: Quân tử báo thù, mười năm không muộn, cùng mình lên cấp nguyên anh, nhất định phải Tào gia lão đầu kia đẹp mắt.

Tiêu Cảnh Đình thô thô tính một chút thời gian, phát hiện tiến vào Thông Thiên tháp đã ba tháng, không khỏi lo lắng Hứa Mộc An đám người tình cảnh.

Tiêu Cảnh Đình suy nghĩ, Hứa Mộc An luôn luôn là cái yên lặng hòa nhã, hẳn sẽ không đắc tội với người, chắc hẳn là an toàn, cũng chỉ không suy nghĩ nhiều.

Tiêu Cảnh Đình không biết chút nào nói , Hứa Mộc An ở đảo Tinh Vân gây ra nhiều động tĩnh lớn, một phía tình nguyện cho rằng, mình cả nhà là ôn nhu nhất, nhất cùng đời vô tranh.

Tiêu Cảnh Đình điều chỉnh một chút tâm tính, tiến vào không gian, là

tiến vào kim đan hậu kỳ làm chuẩn bị.

. . .

Thông Thiên tháp tầng thứ bảy.

"Tiêu đạo hữu, ngươi rốt cuộc đi lên."

Diệp Mê thấy Tiêu Cảnh Đình, tỏ ra có chút hưng phấn, có phải là thật hay không hưng phấn, Tiêu Cảnh Đình liền không biết được.

"Diệp đạo hữu, lại thấy ngươi." Tiêu Cảnh Đình thấy Diệp Mê, cười mỉa nói.

Vừa lên tới liền gặp phải người quen, không khỏi làm Tiêu Cảnh Đình có chút bất ngờ.

"Tiêu đạo hữu, ngươi tu vi. . . Ngươi lên cấp kim đan hậu kỳ." Diệp Mê tràn đầy kinh ngạc nói.

Diệp Mê đến tầng thứ bảy sau đó, nghe nói, Tiêu Cảnh Đình lâm vào bầy yêu thú trong, dữ nhiều lành ít, lấy là Tiêu Cảnh Đình chết, đáng tiếc một phen, liền quên mất, trong Thông Thiên tháp, chết quá bình thường, ai cũng không biết một giây kế tiếp sẽ phát sinh cái gì.

Diệp Mê không nghĩ tới, hắn lại còn có thể thấy Tiêu Cảnh Đình, đối phương tu vi còn đột phá.

Tiêu Cảnh Đình kim đan trung kỳ liền giết Ngự Yêu lão nhân, hôm nay tu vi lên cấp kim đan hậu kỳ, nhất định là lợi hại hơn.

Nhìn tuổi quá trẻ Tiêu Cảnh Đình, Diệp Mê có dũng khí anh hùng trì mộ thương cảm.

"Xin lỗi, ta không nghĩ tới Tào tiền bối lại có thể. . ." Diệp Mê quả thực không nghĩ tới, Tào Hách một cái nguyên anh tu sĩ, sẽ đối với Tiêu Cảnh Đình ra tay.

Tiêu Cảnh Đình khoát tay một cái, nói: "Chuyện này không nên nói." Hắn bây giờ thực lực còn không bằng Tào Hách, Tào Hách đối với hắn ngáng chân, còn muốn giết hắn truyền rao ra ngoài , đối với hắn mà nói cũng không phải là chuyện gì tốt.

"Tào tiền bối trước kia thật rộng lượng, lần này cũng không biết là thế nào, có thể là trúng gió nghe nhiều."

Tiêu Cảnh Đình nghe Diệp Mê nghiêm trang nói lời này, không khỏi có chút kỳ lạ.

"Diệp đạo hữu, cái này tầng thứ bảy, là trạng huống gì." Tiêu Cảnh Đình chuyển đổi đề tài hỏi.

"Cái này tầng thứ bảy, là đá vụn mang."

Tiêu Cảnh Đình chú ý tới, tầng thứ bảy trong trải rộng đá vụn, những thứ này đá vụn vận hành không có chút nào quỹ tích, hơn nữa, tốc độ cực nhanh.

Diệp Mê chậm rãi nói: "Tiêu đạo hữu, ngươi thấy những cái đá vụn kia, những cái đá vụn kia, vận hành tốc độ hết sức nhanh, nơi này đến gần tầng thứ bảy cửa vào, những thứ này đá vụn vận hành tốc độ coi như là chậm."

"Càng đi trung tâm, gió bão càng kịch liệt, trung tâm nhất đá vụn vận hành tốc độ đặc biệt thật nhanh, những cái đá vụn kia có thể dễ dàng động mặc một cái kim đan hậu kỳ tu sĩ thân thể, mà thông hướng tầng thứ tám cửa vào ngay tại đá vụn mang trung tâm."

"Nguyên anh tu giả tốc độ so kim đan tu sĩ mau rất nhiều, bọn họ có thể bắt đá vụn vận động quỹ tích, kịp thời tránh."

"Nguyên anh tu giả thân thể tố chất cũng phải so kim đan tu giả mạnh hơn mấy chục lần, những cái kia có thể tùy tiện đánh cho bị thương kim đan tu giả đá vụn, coi như đánh trúng nguyên anh tu giả,

tạo thành tổn thương cũng là có hạn, vậy dưới tình huống chỉ có nguyên anh tu sĩ có thể tiến vào trung tâm bão tiến vào thứ nhập tầng thứ 8."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Diệp Mê, có chút khốn hoặc nói: "Diệp đạo hữu, ngươi bị thương?"

Ban đầu Tiêu Cảnh Đình còn không có cảm giác, tiếp xúc lâu một ít, Tiêu Cảnh Đình cảm giác nhạy cảm đến Diệp Mê yếu ớt.

Tiêu Cảnh Đình thầm nghĩ: Diệp Mê hẳn tiến vào qua trong gió bão vòng, bị thương, mới lui đến cái này tương đối an toàn địa phương.

Diệp Mê sắc mặt lập tức căng thẳng.

Nhìn thấu Diệp Mê khẩn trương, Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, tùy ý hỏi: "Diệp đạo hữu, cái này tầng thứ bảy có ích lợi gì sao?"

"Vậy trung tâm bão, có từng cái bảo rương, những cái kia bảo rương rất kỳ quái, gió bão lại kịch liệt, bọn họ đều là nằm trong lòng đất vẫn không nhúc nhích, bất quá, muốn từ trong gió lốc, đem những cái kia bảo rương thu vào tay tay, cũng không phải là rất dễ dàng, càng đi trung tâm, bảo rương trong đồ càng trân quý."

Nghe Diệp Mê mà nói, Tiêu Cảnh Đình không khỏi có chút cơn sóng trong lòng dâng trào, "Diệp đạo hữu, cái này bảo rương trong đồ, đều có chút cái gì à!"

Diệp Mê nhìn Tiêu Cảnh Đình hưng phấn dáng vẻ, âm thầm buông lỏng một ít, nói: "Cái này Thông Thiên tháp rất kỳ quái, có tu sĩ bỏ mạng ở trong Thông Thiên tháp, Thông Thiên tháp sẽ có người đem vậy rơi xuống tu sĩ mang đồ lấy đi, vậy bảo trong rương có chút là lấy trước bỏ mạng ở trong tháp tu giả trong không gian nhẫn đồ, có chút có thể là trong Thông Thiên tháp bản thân tồn tại bảo vật."

Tiêu Cảnh Đình có chút kinh ngạc nói: "Thông Thiên tháp sẽ tự động thu lấy chết tu giả di vật, cái này Thông Thiên tháp có phải hay

không có tháp linh à!"

Nghe Trần Húc nói, có chút lợi hại pháp khí, có thể tự sinh khí linh, bất quá, có thể sinh ra khí linh pháp khí phần nhiều là thượng cổ pháp khí, bây giờ không có nghe nói cái nào luyện khí sư có thể luyện chế có linh trí pháp khí.

Diệp Mê lắc đầu một cái, nói: "Cái này ta thì không rõ lắm."

Tiêu Cảnh Đình nâng cằm, như có điều suy nghĩ, nói: "Diệp đạo hữu, tầng thứ bảy là cái này quang cảnh, tầng thứ 8 là cảnh vật gì cảnh, ngươi biết không?"

Diệp Mê cau mày, nói: "Tầng thứ 8 là cảnh vật gì cảnh, ta không biết."

"Nhưng là ta nghe nói, tiến vào tầng thứ tám nguyên anh, sau khi đi ra ngoài mười có tám vị thần trí đều có chút không rõ, muốn thật nhiều năm, mới khôi phục như cũ, trước kia có cái tiến vào tầng thứ tám nguyên anh tu giả điên lợi hại, sau khi đi ra ngoài, đem một đại gia đình tất cả giết sạch."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Điên thật là hung tàn à!

"Nghe nói, tầng thứ 8 ở trên thật ra thì cũng không có nhiều ít vật có giá trị, chân chính có thứ tốt chính là tầng thứ chín, nghe nói tầng thứ chín trung tâm có một cái đỉnh, trong đỉnh vô số trân bảo, chẳng qua là, đỉnh đó không cách nào đến gần, không cách nào thu lấy." Diệp Mê nói.

Tiêu Cảnh Đình: "Không cách nào thu lấy?"

Diệp Mê gật đầu một cái, nói: "Ta cũng không biết có ý gì, nhưng là, cũng không cách nào thu lấy."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Như vậy đi?"

Diệp Mê có thể là quá yếu ớt, lo lắng Tiêu Cảnh Đình thừa dịp cháy nhà hôi của, cho nên, Tiêu Cảnh Đình hỏi vấn đề, phàm là Diệp Mê biết, cũng trả lời, biết muốn biết đồ, Tiêu Cảnh Đình liền cùng Diệp Mê mỗi người một ngã.

. . .

Tiêu Cảnh Đình cáo biệt Diệp Mê sau đó, liền ném vào trong gió lốc, vô số đá giống như sao rơi vậy từ chân trời trợt rơi xuống, Tiêu Cảnh Đình cẩn thận tránh né.

Tiêu Cảnh Đình phát hiện mặc dù những đá này quỹ tích vận hành lộn xộn bừa bãi, nhưng là, nếu như điều động linh hồn lực mà nói, vẫn có thể suy đoán ra đá quỹ tích, trước một bước né tránh.

Không ngừng vận chuyển linh hồn lực, đối với linh hồn lực tiêu hao rất lớn, cũng may nước luyện hồn có thể kịp thời khôi phục linh hồn lực.

Có bảo rương tồn tại địa phương, gió bão sẽ dị thường kịch liệt, dĩ nhiên, gió bão càng kịch liệt địa phương, bảo rương trong chiến lợi phẩm, phẩm chất cũng biết cao hơn một chút.

Cho dù cẩn thận hơn, Tiêu Cảnh Đình hay là để cho nhanh chóng rơi xuống hòn đá đánh trúng.

Tiêu Cảnh Đình im lìm hừ một tiếng, cắn răng tránh ra gió bão mang, đem bảo rương thu vào không gian.

Tiêu Cảnh Đình sờ một cái bị hòn đá đụng địa phương, xoa xoa lỗ mũi, Tiêu Cảnh Đình mặc trên người trước do thanh cương linh vận trúc luyện chế pháp y, hòn đá đụng ở trên lúc tới, pháp y thay Tiêu Cảnh Đình để ở hơn phân nửa lực công kích.

"Tiêu Cảnh Đình."

Tiêu Cảnh Đình hướng lên tiếng người nhìn tới, phát hiện là một cái

kim đan hậu kỳ, hẳn là thương minh Tạ gia tu giả.

Tạ Tấn có chút kinh ngạc nhìn Tiêu Cảnh Đình, Tiêu Cảnh Đình bị hòn đá đánh trúng ngay tức thì, hắn nhìn rõ ràng, Tạ Tấn còn lấy là Tiêu Cảnh Đình sẽ bị thương không nhẹ, lại không nghĩ rằng Tiêu Cảnh Đình thật giống như người không có sao vậy.

Kim đan kỳ tu giả, linh hồn lực có hạn, đều không cách nào đang kịch liệt gió bão mang ở lâu, vì vậy, cách mỗi một đoạn thời gian, bọn họ sẽ lui về tương đối bình tĩnh nơi sửa cả, chữa trị thương thế, cùng nghỉ ngơi xong hết rồi, lại đi tìm bảo rương.

Tiêu Cảnh Đình trước gặp phải Diệp Mê, chính là đi sửa cả, Tạ Tấn cũng là như vậy.

"Tạ đạo hữu à!"

Tạ Tấn nhìn Tiêu Cảnh Đình, có chút kinh ngạc nói: "Ngươi lại có thể không có chết ở ông cụ Tào trong tay."

Tào Hách đối với Tiêu Cảnh Đình ngáng chân lúc này vừa lúc bị Tạ gia tu giả thấy được, vậy cái tu giả gặp phải Tạ Tấn sau đó, tùy ý đem chuyện ác tính khối u nói cho Tạ Tấn, thấy vui sướng Tiêu Cảnh Đình, Tạ Tấn không khỏi có chút kinh ngạc.

"Ta sớm nên nghĩ tới, có thể giết Ngự Yêu lão nhân người, nơi nào có như vậy dễ dàng treo, ồ, ngươi lên cấp kim đan hậu kỳ." Tạ Tấn tràn đầy kinh ngạc nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "May mắn mà thôi."

"Ông cụ Tào ở nơi này tầng 1, chính ngươi cẩn thận." Tạ Tấn nói.

"Tào tiền bối, còn không đi tầng thứ 8 à?"

Tạ Tấn cười khổ một cái, nói: "Tầng thứ 8 nơi nào là tốt như vậy đi à! Có thể đi tầng thứ tám nấc thang ở trung tâm bão, hơn nữa, tầng

thứ 8 không phải địa phương tốt gì, đi tầng thứ tám người, rất nhiều cũng điên."

Tiêu Cảnh Đình híp mắt mâu, Tạ Tấn giải thích cùng Diệp Mê không sai biệt lắm, tầng thứ 8 tựa hồ không có hàng tốt gì, nghe Diệp Mê nói, rất nhiều nguyên anh sở dĩ sẽ đi tầng thứ 8, là bởi vì là chỉ có đến tầng thứ 8 mới có thể đến tầng thứ chín.

Có như vậy cái lời đồn đãi, trong tầng thứ 9 tồn tại một cái đỉnh, trong đỉnh muốn cái gì có cái đó, nhưng là, cái này đỉnh không cách nào dùng nhẫn không gian thu lấy.

"Ta phải đi, chính ngươi cẩn thận đi." Tạ Tấn thi triển pháp quyết rời đi.

Tạ Tấn rời đi sau đó, Tiêu Cảnh Đình tiếp tục hướng trung tâm bão lục lọi.

Tạ Tấn quay đầu nhìn Tiêu Cảnh Đình một cái, khóe miệng giương lên lau một cái mỉm cười nhàn nhạt.

Tạ Tấn thầm nói: Tào gia lão đầu càng già càng hồ đồ, bỗng dưng vô cớ chọc xuống như thế cái địch thủ, Tiêu Cảnh Đình không có chết còn lên cấp kim đan hậu kỳ, từ trước ra sau nếu là người này lên cấp nguyên anh, Tào gia nói không chừng phải đối mặt tai họa ngập đầu.

Tạ Tấn ở gió nổ tung một hồi, gặp Diệp Mê.

"Diệp đạo hữu, ngươi ở chỗ này à!"

Diệp Mê cười một tiếng, nói: "Ở đây gió bão quá mạnh, ta bộ xương già này, có chút không cầm cự nổi, ta xem ta vẫn là đi xuống tầng thứ sáu tương đối khá."

Tạ Tấn gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Cái này không gian phong bạo quá mạnh, hơi không lưu ý liền vạn kiếp bất phục, có lúc, thật

vất vả lấy được bảo rương, bảo rương trong đồ, còn không nhiều lắm giá trị."

Diệp Mê gật đầu một cái, sâu sắc cho là đúng nói: "Đúng vậy!"

"Đúng rồi, ta mới vừa gặp phải Tiêu Cảnh Đình, thằng nhóc này, tựa hồ ở trong gió lốc thành thạo à!" Tạ Tấn tràn đầy khâm phục nói.

"Đúng vậy! Thằng nhóc này chẳng những phúc lớn mạng lớn, thực lực còn cao cường." Diệp Mê thầm nghĩ: Diệp Cẩn Lan ánh mắt quả thực không tệ, ban đầu hắn sở dĩ lựa chọn Tiêu Cảnh Đình, thật sự là mọi thứ không biết làm sao, không nghĩ tới Tiêu Cảnh Đình biểu hiện như vậy ra ý hắn đoán, hắn rốt cuộc là già rồi, không bằng cháu gái ánh mắt sắc bén.

------oOo------

Chương 196: Long Tuyết

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 196: Long Tuyết
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Cảnh Đình không ngừng ở bể trong qua lại lục lọi, dần dần nắm giữ một ít quy luật.

Muốn ở trong gió lốc tránh thoát đá vụn công kích, không ngoài ba cái điều kiện, hùng hậu linh hồn lực, thân thể cường hãn tư chất, linh hoạt thân thủ.

Tiêu Cảnh Đình linh hồn lực là đi qua nhiều loại thủ đoạn tăng lên qua, so với nguyên anh tu giả cũng không kém nhiều ít, Tiêu Cảnh Đình thân thể bị Thiên Ma luyện thể quyết mài, bền bỉ dị thường.

Tiêu Cảnh Đình dần dần đến gần đá vụn mang trung tâm, dọc theo đường đi, Tiêu Cảnh Đình gặp không ít yêu thú.

Có một cái móng tay nắp lớn nhỏ con cua, không tử nhìn kỹ, chính là một con sâu.

Cẩn thận vừa thấy, Tiêu Cảnh Đình mới phát hiện, đó chính là ở Thông Thiên bên ngoài tháp mặt, giương nanh múa vuốt vậy một cái, vì giảm thiếu bị đá vụn đánh trúng có thể, vậy con cua hải thú mới súc chút thành tựu nhỏ như vậy.

Tiêu Cảnh Đình còn gặp một cái hóa hình yêu thú, cả người bích màu xanh tóc, hai con ngươi tràn đầy tà khí.

Tiêu Cảnh Đình thấy sau đó, liền tránh xa xa.

Tiêu Cảnh Đình dọc theo đường đi thu hoạch không ít bảo rương, Tiêu Cảnh Đình phát hiện bảo rương ở trên cũng có màu sắc bất đồng vằn, màu sắc càng nhiều bảo rương, bảo vật bên trong phẩm chất càng tốt.

Tiêu Cảnh Đình có ngọc bội không gian nơi tay, thứ tốt thấy nhiều, đối với rất nhiều bảo vật đều không quá mức để ý, một đường tới, Tiêu Cảnh Đình lấy được hơn bốn mươi bảo rương, chỉ có sáu sắc bảo rương trong đồ, để cho Tiêu Cảnh Đình động tâm.

Tuy là như vậy, Tiêu Cảnh Đình hay là đem dọc theo đường đi có thể thu lấy bảo rương cũng cho thu lấy.

Theo Tiêu Cảnh Đình biết, cái này tầng thứ sáu trong bảo rương màu sắc có tối đa bảy loại, mà Tiêu Cảnh Đình thu vào tay, chỉ có sáu sắc bảo rương, còn chỉ có một.

"Ồ, một cái kim đan lại có thể cũng tiến vào." Một đạo kinh nghi thanh âm truyền tới.

Tiêu Cảnh Đình thấy có một người cô gái đứng lặng ở trong gió lốc, đá vụn tự động từ nàng bên người bay đi.

Tiêu Cảnh Đình híp mắt mâu, cô gái hẳn không phải là tránh ra đá vụn, mà là, thay đổi đá vụn quỹ tích vận hành.

Long Tuyết nhìn Tiêu Cảnh Đình, híp mắt mâu, như có điều suy nghĩ nói: "Mặc dù chỉ là cái kim đan hậu kỳ, nhưng là, linh hồn lực ngược lại là rất đục dầy à!"

Tiêu Cảnh Đình lúng túng cười một tiếng, nói: "Đa tạ tiền bối khen ngợi."

Thấy Long Tuyết Tiêu Cảnh Đình không khỏi ở trong lòng kêu rên một tiếng, thầm nghĩ: Cái này yêu tộc nữ ma đầu giết người như ngóe, lại ở chỗ này gặp, năm hạn bất lợi à!

Long Tuyết đột nhiên xuất hiện ở Tiêu Cảnh Đình trước người, kéo lại Tiêu Cảnh Đình vạt áo, nói: "Ngươi linh hồn lực vẫn là rất dư thừa, ngươi trên người có phải hay không có khôi phục linh hồn lực đồ? Giao ra."

Tiêu Cảnh Đình nơm nớp lo sợ lấy ra một bình nước luyện hồn, nộp đi lên, "Tiền bối, đều ở nơi này, mời ngài vui vẻ nhận."

Long Tuyết lấy ra nước luyện hồn uống một hớp, hài lòng nói: " Không sai."

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy chân chó nói: "Tiền bối thích liền tốt, đây là ta cất giấu, liền còn dư lại như thế điểm."

Long Tuyết cười lạnh hai tiếng, nói: "Phải không? Các ngươi loài người chính là như vậy, bản thân tư chất chưa ra hình dáng gì, thứ oai môn tà đạo đặc biệt nhiều."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Tiền bối, còn chưa có đi đến tầng thứ 8 sao?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Nơi nào có đơn giản như vậy, đi thông tầng thứ tám không gian phong bạo không phải chuyện đùa, nguyên anh tu sĩ bị cuốn vào, không chết cũng phải trọng thương." Long Tuyết nói.

Tiêu Cảnh Đình trừng mắt nhìn, nói: "Nói như vậy, tầng thứ 8 không đi được?"

"Vậy ngược lại cũng không còn như, cách mỗi một năm, cửa vào không gian phong bạo sẽ dần dần suy yếu, lại qua 2 tháng, chắc hẳn gió bão cũng chưa có kịch liệt như vậy, ngươi không biết sao?" Long Tuyết có chút khinh bỉ nhìn Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Cảnh Đình lúng túng cười một tiếng, nói: "Ta không biết."

Long Tuyết gật đầu một cái, nói: "Cũng đúng, không qua một cái kim

đan mà thôi, tin tức không linh thông cũng là bình thường, mặc dù chỉ là cái kim đan, nhưng là, có thể đi tới nơi này, ngươi so kim đan thông thường lợi hại rất nhiều à!"

Tiêu Cảnh Đình lòng không khỏi xách lên, "Tiền bối nói đùa, ta chính là một cái kim đan thông thường."

Long Tuyết bật cười một tiếng, nói: "Cũng đúng, ngươi nhìn như so giống vậy kim đan mạnh hơn một ít, bất quá, con kiến cùng tương đối mạnh tráng con kiến, khác biệt cũng không phải rất lớn."

Tiêu Cảnh Đình lúng túng bồi mặt mày vui vẻ, thầm nghĩ: Cô gái này lại còn nói hắn là con kiến hôi, bất quá, cái này cũng không kỳ quái, đàn bà này là nguyên anh hậu kỳ, ánh mắt cao là tự nhiên.

"Muốn đi tầng thứ 8 sao?" Long Tuyết hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, không chút nghĩ ngợi nói: "Muốn."

"Ta tiễn ngươi một đoạn đường." Long Tuyết nói.

Tiêu Cảnh Đình không hiểu nói: "Tiền bối vì sao phải giúp ta?"

"Bởi vì là nhàm chán." Long Tuyết nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Tiêu Cảnh Đình nơm nớp lo sợ đi theo Long Tuyết bên người, Tiêu Cảnh Đình một chút cũng không tin Long Tuyết thật là bởi vì là nhàm chán mới chịu mang hắn, làm không biết Long Tuyết mục đích, Tiêu Cảnh Đình chỉ có thể toàn bộ tinh thần phòng bị đi theo Long Tuyết bên người.

"Long Tuyết, ngươi từ nơi nào tìm đẹp trai điệu đà, loại người này, trong xem không còn dùng được, ăn mấy miếng thì không được, nào có ta lợi hại à! Ngươi thật không suy nghĩ, làm ta Vương phi sao?" Một cái tóc xanh tu giả thấy Long Tuyết, hi hi ha ha nói.

Long Tuyết bật cười một tiếng, nói: "Làm vương phi của ta, Phù Lê,

ngươi mơ ước cái gì ta rất rõ ràng."

Tiêu Cảnh Đình cau mày, Long Tuyết trên người có Long tộc huyết mạch, cùng chi song tu, đối với song tu người có cực lớn chỗ tốt.

"Xem ngươi nói, huyết mạch ngươi cao, ta huyết mạch cũng không kém à! Thế nào cũng so với cái này gầy yếu đẹp trai điệu đà tốt hơn đi." Tóc xanh tu giả vừa nói, một bên thả ra linh lực, dò xét Tiêu Cảnh Đình, tóc xanh tu giả mênh mông linh lực đè ép tới, Tiêu Cảnh Đình không nhịn được im lìm hừ một tiếng.

Long Tuyết thả ra uy áp, để chế trụ chàng trai tóc xanh uy áp.

"Long Tuyết, bất quá là một kim đan nam tu mà thôi, dáng dấp cũng chưa ra hình dáng gì, ngươi còn như như thế che chở hắn sao?" Tóc xanh tu giả bất mãn nói.

"Phù Lê, đừng làm rộn chuyện, ta giữ lại hắn, còn hữu dụng."

Người phụ nữ tóc xanh hướng Tiêu Cảnh Đình nhìn sang, xem kỹ một phen, nói: "Ngươi cũng không phải là muốn mang người này đi tầng thứ 8, tên nầy cũng quá yếu, không bằng, ta cho ngươi bắt một nguyên anh đi."

Long Tuyết lắc đầu một cái, nói: "Kim đan cũng đủ dùng, nguyên anh không dễ khống chế."

Người phụ nữ tóc xanh mãn bất tại ý nói: "Long Tuyết, ngươi lúc nào, như thế sợ đầu sợ đuôi, tộc người nguyên anh sơ kỳ rất yếu, ta một cái tay là có thể bóp chết, tên nầy nhìn như giống như một bao kinh sợ, có thể được không?"

Long Tuyết liếc Tiêu Cảnh Đình một cái, nói: "Cũng có thể đi, hắn thân thể tố chất cũng không tệ lắm."

Người phụ nữ tóc xanh bĩu môi, nói: "Cũng là như vậy mà thôi."

"Đáng tiếc, ta mang tới Long Kiêu chết, thật là một đồ vô dụng, cùng bố hắn vậy đều là phế vật." Long Tuyết tràn đầy khinh thường nói.

Tiêu Cảnh Đình cau mày, từ Long Tuyết cùng Phù Lê nói chuyện, Tiêu Cảnh Đình có thể tùy tiện đoán ra được, Long Tuyết tìm tới mình, đúng là lòng không tốt.

Phù Lê cùng Long Tuyết nói chuyện, hoàn toàn không có tránh hắn, 2 người cũng không có đem hắn coi ra gì, nhận định cho dù hắn biết chân tướng, cũng không tránh thoát.

Tiêu Cảnh Đình im lặng không lên tiếng đứng ở một bên, nghe Long Tuyết cùng Phù Lê không coi ai ra gì trò chuyện, trong lòng không kiềm được thêm mấy phần không cam.

. . .

Long Tuyết cùng Phù Lê mang Tiêu Cảnh Đình, hướng trung tâm bão xuất phát.

Long Tuyết cùng Phù Lê dọc theo đường đi thu lấy không thiếu sáu sắc, bảy sắc bảo rương, năm màu bảo rương, 2 người xem cũng không xem, chỉ có sáu sắc, bảy sắc 2 người mới sẽ xuất thủ.

Tiêu Cảnh Đình thỉnh thoảng ra tay, thu lấy một ít năm màu.

Hơn một tháng sau, ba người cuối cùng đến trung tâm bão, Tào gia lão đầu tử Tào Hách thấy Tiêu Cảnh Đình đứng ở Long Tuyết cùng Phù Lê sau lưng, trên mặt tràn đầy không vui.

Tiêu Cảnh Đình đoán chừng, nếu như Long Tuyết cùng Phù Lê không có ở đây, Tào gia lão đầu hẳn đã tức miệng mắng to mình vô liêm sỉ, người làm người tộc, lại cùng yêu tộc lăn lộn chung một chỗ, đáng tiếc, bây giờ mình đứng ở Long Tuyết cùng Phù Lê sau lưng, ông cụ Tào mặc dù tức giận, nhưng chỉ có thể nín.

Nhìn ông cụ Tào sắc mặt khó coi, Tiêu Cảnh Đình tâm tình tổng coi

là khá hơn một chút.

Đảo Tinh Vân rốt cuộc vẫn là yêu thú thực lực hùng hậu, tộc người nguyên anh ở hóa hình yêu thú trước mặt, không dám thở mạnh một tiếng.

Tiêu Cảnh Đình không nhịn được có chút lòng chát, người làm người tộc nhưng núp ở yêu tộc sau lưng cáo mượn oai hùm, yêu tộc đi, còn đối với mình trong lòng không ý tốt.

Tiêu Cảnh Đình im lìm không lên tiếng đứng chờ ở một bên, lối vào gió cát hết sức kịch liệt, lúc này kim đan tu giả đi vào, nhất định bị vặn thành thịt vụn.

Mấy ngày sau, gió bão dần dần lắng xuống, đã sớm chờ ở gió bão ra nguyên anh tu giả, lập tức cũng nhảy lên vào cửa vào trong, tiến vào tầng thứ 8.

Vừa tiến vào tầng thứ 8, Tiêu Cảnh Đình liền cảm ứng được một cỗ đậm đà đình trệ cảm giác.

Kiêng kỵ yêu tộc năng lực, cùng chung tiến vào mấy người tộc nguyên anh, ồ một cái mà tán, hóa hình yêu tộc cũng không có truy đuổi.

Tiêu Cảnh Đình ngược lại là cũng muốn rời đi, nhưng là, không nghĩ cũng biết Long Tuyết sẽ không để cho, liền ngoan ngoãn chờ.

Bầu trời mờ mờ, Tiêu Cảnh Đình cảm giác được linh lực hết sức đình trệ.

"Địa phương quỷ quái này." Phù Lê hận hận mắng một tiếng.

Tiêu Cảnh Đình cau mày đầu, chỗ này, linh khí không có cách nào vận dụng, Tiêu Cảnh Đình có dũng khí khôi phục người bình thường cảm giác vô lực.

Tiêu Cảnh Đình cau mày cảm thụ trong bầu trời nguyên khí, trong bầu trời tràn đầy một loại kỳ lạ hơi thở, so linh khí cuồng bạo nhiều, Tiêu Cảnh Đình suy đoán có thể là ma khí.

Tiêu Cảnh Đình tu luyện Thiên Ma luyện thể quyết, tu luyện môn công pháp này sau đó, Tiêu Cảnh Đình phát hiện môn công pháp này hết sức kỳ lạ, bởi vì là môn công pháp này, không giống như là tộc người công pháp, ngược lại giống như Ma tộc, càng đến phía sau, công pháp cần nguyên liệu, lại càng thiên môn.

Tiêu Cảnh Đình len lén thử dùng Thiên Ma luyện thể quyết luyện hóa trên bầu trời ma khí, bất ngờ phát hiện lại có thể thành công.

Tiêu Cảnh Đình nhìn bên cạnh Phù Lê cùng Long Tuyết, không nói gì.

"Đi thôi." Long Tuyết hướng về phía Tiêu Cảnh Đình nói.

Phù Lê hừ hừ, đi ở Long Tuyết bên người.

Tiêu Cảnh Đình phát hiện Long Tuyết cùng Phù Lê đều là đi bộ, Tiêu Cảnh Đình hậu tri hậu giác phát hiện ở tầng thứ 8 linh lực rất khó vận dụng, vì vậy thuật ngự phong cũng không tới.

Tiêu Cảnh Đình không khỏi nhíu mày một cái, thuật ngự phong động không tới, tầng thứ 8 lại rộng lớn rất, muốn ở trong đó tìm được đi thông tầng thứ chín cửa vào, vậy khó khăn.

Tiêu Cảnh Đình hướng Long Tuyết, Phù Lê nhìn sang, linh khí động không tới, vậy tu vi ở chỗ này liền làm không thể đếm, xem như vậy, mình cùng Long Tuyết cùng Phù Lê chênh lệch cũng không phải rất lớn.

Phù Lê hướng Tiêu Cảnh Đình ác thú vị cười một tiếng, nói: "Thằng nhóc , ngươi đang đánh cái gì nghiêng chủ ý đâu ?"

Tiêu Cảnh Đình lúng túng nói: "Tiền bối, ta có thể có ý gì?"

Phù Lê âm trầm cười một tiếng, nói: "Tốt nhất là không có, tiểu tử ngươi còn kém xa lắm, cho nên an phận một chút đi."

"Tiền bối nói đúng." Tiêu Cảnh Đình chân chó nói. Long Tuyết cùng Phù Lê đều là nguyên anh hậu kỳ tu sĩ, lại là yêu tu bản thể đặt đều là không phải yêu thú, thân thể tố chất không cần đoán, cũng biết rất cường hãn.

------oOo------

Chương 197: Cùng yêu đồng hành

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 197: Cùng yêu đồng hành
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tiêu Cảnh Đình đi theo Long Tuyết, Phù Lê ở trong tầng thứ 8 đi hơn một tháng, không thu hoạch được gì.

Một trận âm phong đánh úp tới, Tiêu Cảnh Đình cảm giác nhạy cảm đến nguy hiểm.

Long Tuyết nắm lên Tiêu Cảnh Đình hướng phía trước thảy qua, Tiêu Cảnh Đình bất ngờ không kịp đề phòng bị Long Tuyết kéo ngăn cản tai, nhất thời tức giận khó khăn làm.

Một trận âm phong bao phủ Tiêu Cảnh Đình toàn thân, Tiêu Cảnh Đình có dũng khí bị một cổ không nhìn thấy lực lượng giam cầm ở cảm giác.

Trong nháy mắt, Tiêu Cảnh Đình cảm thấy lĩnh ngộ Long Tuyết mang hắn mục đích thật sự.

Khí âm hàn bao phủ toàn thân, Tiêu Cảnh Đình bén nhạy nghĩ tới điều gì Thiên Ma luyện thể quyết ở trên giới thiệu âm hồn tộc.

Âm hồn tộc là Ma tộc một loại, cái chủng tộc này không có hình thể, sở trường đoạt xác.

Thiên Ma luyện thể quyết trên có nhắc tới âm hồn tộc, Tiêu Cảnh Đình sau đó đi sâu vào điều tra một phen, biết âm hồn tộc đã từng ở

trên cao cổ ngang ngược tạm thời, vô số chủng tộc bị cái chủng tộc này cướp lấy thân thể.

Tiêu Cảnh Đình trước mắt tối sầm, bừng tỉnh thấy được Hứa Mộc An, Tiêu Tiểu Đông, Tiêu Tiểu Phàm, Tiêu Tiểu Tấn bị người đuổi giết, thảm chết ở trước mặt hắn, hắn nhưng không thể ra sức cảnh tượng.

Tiêu Cảnh Đình trong óc một đoàn rối ren, quay đầu lại, mơ hồ phát hiện Long Tuyết cùng Phù Lê lui đến cách đó không xa ngắm nhìn.

Tiêu Cảnh Đình phát động 1 bản thuấn di phù, rời đi tại chỗ.

Phát hiện Tiêu Cảnh Đình đột nhiên biến mất, Long Tuyết cùng Phù Lê đều là thất kinh.

"Người không thấy, hình như là phát động phù chú chạy." Phù Lê nói.

Long Tuyết cau mày, có chút hoài nghi nói: "Chỗ này, hẳn phát không nhúc nhích được phù chú à!"

Phù Lê híp mắt mâu, nói: "Không nghĩ tới như thế cái kim đan tiểu tử, như thế không trung thực, hắn có phải hay không bị đoạt xác?"

"Hẳn sẽ không, hẳn không sao mau." Long Tuyết nói.

"Đó chính là sớm có dự mưu?" Bị đoạt xác lúc này phát động phù chú, nếu không phải sớm có dự mưu, sẽ không nhanh như vậy phản ứng.

Long Tuyết sậm mặt lại, sắc mặt hết sức khó khăn xem.

Phù Lê linh hồn lực khuếch tán ra, lắc đầu một cái, nói: "Không tìm được."

Phù Lê có chút buồn bực, nếu như là ở bên ngoài, đối phương sử

dụng mấy tờ truyền tống phù, cũng tuyệt đối không trốn thoát hắn linh hồn lực cảm cần phải phạm vi, nhưng là, ở Thông Thiên tháp tầng thứ 8 không được, tầng thứ 8 chẳng những hạn chế tu sĩ linh lực, còn hạn chế tu sĩ linh hồn lực.

Tiêu Cảnh Đình phát động truyền tống phù sau đó, gặp Long Tuyết, Phù Lê không có thể đuổi theo, mới thở phào nhẹ nhõm.

Đi theo Long Tuyết bên người lúc này Tiêu Cảnh Đình lợi dụng Thiên Ma luyện thể quyết hấp thu một ít ma lực, sợ làm cho hoài nghi, hắn làm mười phần cẩn thận, thu nạp ma khí cũng không nhiều, cố gắng hơn một tháng, khó khăn lắm đủ phát động 1 bản truyền tống phù.

Tiêu Cảnh Đình mở mắt ra, một viên hạt châu màu xám tro lẳng lặng nằm ở Tiêu Cảnh Đình lòng bàn tay.

Tiêu Cảnh Đình âm thầm thở phào nhẹ nhõm, thượng cổ âm hồn tộc đã từng ngang ngược tạm thời, vô số cao quý chủng tộc, bị hắn đoạt xác, từng có nhân tộc hóa thần bị hắn đoạt xác, rồi sau đó, tung lên trong nhân tộc chiến. Cao đẳng yêu tộc, cũng khó với may mắn tránh khỏi.

Thượng cổ âm hồn tộc là làm sao diệt tuyệt đâu, là có người phát minh một môn luyện hồn quyết.

Âm hồn tộc đang đoạt bỏ trước là thuần hồn thể, đối mặt luyện hồn quyết không có chút nào chống đỡ năng lực, luyện hồn quyết sáng tạo ra sau đó, rất nhiều người phát hiện âm hồn tộc sau khi chết, sẽ ngưng tụ thành hồn châu, vật này đối với linh hồn có cực lớn bổ ích tác dụng.

Nguyên anh muốn lên cấp hóa thần, nhất định phải khổng lồ linh hồn lực, mà linh hồn lực tăng lên lại rất khó khăn, phát hiện âm hồn tộc hồn châu có thể bổ sung hồn lực đặc tính, âm hồn tộc gặp phải dài đến ngàn năm tàn sát, rồi sau đó âm hồn tộc tuyệt tích triệu năm.

Tiêu Cảnh Đình không nghĩ tới, trong Thông Thiên tháp, lại còn có âm hồn tộc tồn tại.

Âm hồn tộc đoạt xác lúc này sẽ trước nhiễu loạn đoạt xác người tâm trí, vuốt bị mục tiêu trong lòng sợ hãi nhất xuất hiện cảnh tượng, rồi sau đó thừa dịp mục tiêu yếu ớt thời điểm.

Tiêu Cảnh Đình tu luyện Thiên Ma luyện thể quyết, trong đó có thu lấy âm hồn tộc hồn thể phương pháp, cho nên, Tiêu Cảnh Đình mới dễ như trở bàn tay thu thập cái đó muốn muốn chiếm thân xác âm hồn tộc.

Tiêu Cảnh Đình hít sâu một hơi, cuồn cuộn ma khí bị Tiêu Cảnh Đình hấp thu vào liền trong thân thể.

Tiêu Cảnh Đình gợi lên một nụ cười, hắn trước đoán không sai, cái này tầng thứ 8 tồn tại là ma khí, Thiên Ma luyện thể quyết trên thực tế là Ma tộc công pháp, bên trong có hấp thu ma khí thối thể phương pháp.

Trước, hắn thoát đi Long Tuyết cùng Phù Lê lúc này phát động phù chú, ở chỗ này hắn có thể vận dụng linh khí, hết sức có hạn, căn bản phát không nhúc nhích được phù chú, cho nên, trước hắn là dùng ma khí phát động phù chú, trước đi theo Long Tuyết một tháng, Tiêu Cảnh Đình hấp thu ma khí, vừa vặn đủ phát động 1 bản truyền tống phù.

Trốn chạy Long Tuyết khống chế, Tiêu Cảnh Đình không khỏi thở phào nhẹ nhõm, Tiêu Cảnh Đình cảm thấy Long Tuyết hẳn đoán được trên người mình có bí mật, sở dĩ không có ra tay, là bởi vì trước kia hắn đối với Long Tuyết mà nói còn có giá trị lợi dụng.

Hắn muốn tiếp tục đi theo Long Tuyết bên người, Long Tuyết sớm muộn sẽ trở mặt.

Tiêu Cảnh Đình hướng một tòa khu mỏ bay đi, nhìn chất đống như núi ma thạch, Tiêu Cảnh Đình không khỏi có chút thần thái phấn

chấn, Diệp Mê tên ngu ngốc này, lại còn nói tầng thứ 8 không có vật gì tốt, lớn như vậy một tòa ma thạch mỏ, không là đồ tốt sao? Không biết hàng à!

Ma thạch đối với Ma tộc tác dụng, tương đương với linh thạch đối với tu sĩ tác dụng.

Tiêu Cảnh Đình tu luyện Thiên Ma luyện thể quyết trong, vừa vặn thì có thu nạp ma khí biện pháp.

Tiêu Cảnh Đình đem ma thạch tất cả đều quét vào bên trong không gian, rồi sau đó trốn vào không gian ngọc bội trong phòng tu luyện.

Tiêu Cảnh Đình câu khóe miệng, thầm nói: Trong tầng thứ 8, linh lực không cách nào vận dụng, ma lực nhưng có thể, chỉ cần có đầy đủ ma lực, hắn là có thể phát động thuật ngự phong, tìm tầng thứ chín cửa vào.

. . .

Tiêu Cảnh Đình mất tích sau đó, Long Tuyết có chút nóng nảy tìm Tiêu Cảnh Đình tung tích, đáng tiếc không thu hoạch được gì.

"Như thế cái tiểu Kim đan, trốn kỹ quá." Phù Lê không vui nói.

Long Tuyết có chút hối hận nói: "Khinh thường, hẳn ở trên người hắn hạ cái cấm chế mới đúng."

Phù Lê nhìn Long Tuyết, có chút nghi ngờ nói: "Ngươi rốt cuộc tại sao chọn trúng cái tên kia, không phải chỉ là vì bớt chuyện đi."

"Hắn thân thể tố chất rất cường hãn." Long Tuyết thản nhiên nói.

Phù Lê bật cười một tiếng, nói: "Thân thể tố chất cường hãn, chưa đến nỗi đi."

Long Tuyết liếc Phù Lê một cái, nói: "Ngươi là long quy nhất tộc,

thiên hậu lực phòng ngự cường hãn, nhưng là, tên kia là tộc người à! Vẫn là kim đan, thân thể tố chất cũng đã đến gần nguyên anh, tu luyện công pháp nhất định rất rất đặc biệt."

Phù Lê híp mắt, nói: "Phải không?"

Long Tuyết cắn răng, Tiêu Cảnh Đình lại có thể ở nàng mí mắt phía dưới chạy đi, đây là nàng không có nghĩ tới, trực giác của nàng ở Tiêu Cảnh Đình trên người cảm nhận được một cổ thịnh vượng sinh mệnh lực, so vạn năm linh thảo cường thịnh hơn sinh mệnh lực, loại cảm giác này không nói được, không nói rõ, không thể đoán.

"Mới vừa Tiêu Cảnh Đình trốn lúc đi, phát động thật giống như không phải linh khí." Phù Lê nói.

Long Tuyết có chút chần chờ nói: "Ngươi nói là?"

"Ngươi nói sao? Ta không tin ngươi đối với chỗ này một chút suy đoán cũng không có, nếu như, ta đoán không lầm, nơi này tương đương với ma vực, linh lực không cách nào vận dụng, nhưng là ma khí lại có thể vận dụng, Tiêu Cảnh Đình chắc có Ma tộc tu luyện công pháp." Phù Lê lạnh lùng nói.

Long Tuyết híp mắt, nói: "Nhanh hơn điểm tìm được hắn, hắn bây giờ có thể vận dụng ma khí có hạn, nếu để cho hắn đem ma khí tăng lên tới kim đan trình độ, thì phiền toái."

Phù Lê lơ đễnh nói: "Sợ cái gì, cho dù động không tới linh lực, bằng thân xác đối phó một cái kim đan hậu kỳ, cũng dư sức có thừa."

"Sớm ngày tìm được hắn, nếu như có thể từ ở trên tay hắn đạt được công pháp, chúng ta phạm vi hoạt động, là có thể làm lớn ra." Long Tuyết nói.

Phù Lê gật đầu một cái, nói: "Nói cũng phải."

Tiêu Cảnh Đình ở trong ngọc bội, ngẩn ngơ chính là hơn 8 tháng, có

vốn là tu vi làm hậu thuẫn, Tiêu Cảnh Đình tu vi độ tiến triển hết sức nhanh, bên ngoài hơn 8 tháng thời gian, bên trong không gian, cũng đã hơn ba năm.

Tiêu Cảnh Đình tìm được ma thạch bị tiêu hao không còn một mống, trong cơ thể ma khí trình độ cũng tăng lên tới kim đan trung kỳ trình độ.

Tiêu Cảnh Đình hoạt động tay chân một chút, quyết định đi tìm trong tầng thứ 8 âm hồn tộc.

Nước luyện hồn dùng nhiều, dùng để khôi phục linh hồn lực còn có thể, muốn lại dựa vào nó tăng lên linh hồn lực, nhưng là không quá có thể, mà âm hồn tộc nhưng là một cơ hội tốt.

Âm hồn tộc là thuần hồn thể, cái chủng tộc này linh hồn lực hết sức cường hãn, nhưng mà cũng chỉ có linh hồn lực cường hãn, biết nhược điểm của đối phương, gặp gỡ âm hồn tộc, không hề nguy hiểm.

Long Tuyết cùng Phù Lê ở trong tầng thứ 8 một bên tìm kiếm tầng thứ chín cửa vào, một bên tìm kiếm Tiêu Cảnh Đình tung tích, đáng tiếc không thu hoạch được gì.

"Tên nầy, kết quả chạy đi nơi nào." Long Tuyết nói.

Phù Lê híp mắt mâu, nói: "Không phải là chết ở đâu liền đi."

Long Tuyết lắc đầu một cái, nói: " Không biết, thằng nhóc kia giảo hoạt rất, nơi nào như thế dễ chết."

Phù Lê gật đầu một cái, nói: "Ngươi như thế nói cũng đúng."

. . .

Tào Hách cầm trong tay pháp khí, cẩn thận đi ở luyện hồn tháp tầng thứ 8 trong, Tào Hách bên người là Tạ gia cùng Miêu gia 2 cái

nguyên anh.

"Long tộc cái đó nữ ma đầu, tựa hồ tìm Tiêu Cảnh Đình, nhìn dáng dấp Tiêu Cảnh Đình hẳn thoát đi vậy nữ ma đầu khống chế." Tạ Thành nói.

Miêu Thanh cười một tiếng, vô cùng buồn chán nói: "Tiêu Cảnh Đình người này, thật là rất có ý tứ, không nghĩ tới, hắn lại có thể có thể từ Long Tuyết trên tay chạy khỏi, thằng nhóc này trên người nhất định là có bí mật."

"Chỗ này linh lực đình trệ, không cách nào vận dụng, nếu không, hắn nhất định là không trốn thoát được." Tào Hách khinh thường nói.

"Không nói Tiêu Cảnh Đình người này, nhanh chóng tìm một chút cửa vào đi, đợi nữa ở chỗ này, ta thì phải điên." Tạ Thành có chút phiền não nói.

Âm hồn tộc sở trường đoạt xác, nhưng là, muốn chiếm cứ nguyên anh tu giả thân thể, cũng không phải chuyện dễ.

Âm hồn tộc cuốn lấy tu giả sau đó, sẽ để cho tu giả chìm vào đáng sợ nhất trong ảo cảnh, lặp đi lặp lại bị như vậy ảo cảnh dây dưa, đối với Nguyên anh kỳ tu giả mà nói, đều là không nhỏ gánh vác.

Mặc dù nguyên anh tu giả chưa đến nỗi bị âm hồn tộc đoạt xác, nhưng là, sau khi đi ra ngoài, vẫn sẽ rơi vào một đoạn thời gian trong hỗn loạn.

Bất quá, theo từng nhóm nguyên anh tu giả thăm dò, đảo Tinh Vân tu giả, cũng dần dần sờ tạo ra liền một chút đối phó âm hồn tộc biện pháp, tỷ như Tào Hách cùng trên người đều mang lôi tinh, lôi tinh trời sanh khắc chế âm hồn tộc.

"Tiêu Cảnh Đình tên kia, cùng Long tộc 2 cái ma đầu lăn lộn chung một chỗ, nhìn dáng dấp không là đồ tốt." Tào Hách nói.

Tạ Thành cười một tiếng, nói: "Vậy cũng cũng chưa chắc, có lẽ hắn bị ép buộc."

Tào Hách khẽ hừ một tiếng, ban đầu Tào Hách cũng không có tâm niệm muốn giết Tiêu Cảnh Đình, chẳng qua là, ở tầng thứ sáu thời điểm vừa vặn gặp, Tào Hách cảm thấy Tiêu Cảnh Đình người này chướng mắt, liền thuận tay đẩy Tiêu Cảnh Đình một cái, vốn là chuyện này cứ như vậy đi qua, Tào Hách không nghĩ tới Tiêu Cảnh Đình lại có thể chạy ra khỏi bay lên trời.

Thấy Tiêu Cảnh Đình đứng ở Long Tuyết bên người, còn lên cấp kim đan hậu kỳ.

Tào Hách chân chính động sát tâm, hắn trước đẩy đối phương một cái, đã kết thù, lấy Tiêu Cảnh Đình tu vi độ tiến triển, nếu để cho hắn lên cấp nguyên anh, Tào gia thì phiền toái.

------oOo------

Chương 198: Sóng gió

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 198: Sóng gió
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Tiểu Đông ngồi xổm ở ven hồ, nướng một đống cá.

Trần Húc ở một bên nồng nhiệt gặm cá, một cái bạch tuộc màu băng xanh tám xúc tu lưu lại ở Trần Húc bên người, bạch tuộc nhỏ mỗi một cái móng vuốt trên đều có một con cá, tám con cá cùng nhau đi trong miệng đưa, cảnh tượng úy là nguy nga.

Tám móng bạch tuộc chính là Trần Húc khế ước thú.

Tiêu Tiểu Đông đám người ở phiêu bạc trên biển lúc này gặp bị một đám kim đan hải thú vây công Nguyên anh kỳ bạch tuộc hải thú.

Vậy dưới tình huống, kim đan hải thú tự nhiên không phải Nguyên anh kỳ hải thú đối thủ, nhưng là, lúc ấy vậy chỉ Nguyên anh kỳ hải thú mới vừa sinh tử, lâm vào cực độ yếu ớt trong, tu vi rơi xuống Kim đan kỳ.

Đông đảo hải thú chen nhau lên, bạch tuộc mẹ cho dù có tám cái móng vuốt, cũng rất khó đối phó, huống chi bạch tuộc mẹ còn phải bảo vệ mới ra đời bạch tuộc nhỏ, ném chuột sợ vỡ bình dưới bạch tuộc mẹ bị buộc người bị thương nặng.

Tiêu Tiểu Đông các người thừa dịp hai bên lưỡng bại câu thương, cứu bạch tuộc mẹ, bạch tuộc mẹ bị cứu lúc xuống, đã không sai biệt lắm đèn cạn dầu.

Hoa Hoa cùng bạch tuộc mẹ trao đổi một phen, bạch tuộc mẹ bất

đắc dĩ, đáp ứng để cho bạch tuộc nhỏ cùng Trần Húc khế ước, Hoa Hoa trên người có Long tộc huyết mạch, đối với yêu thú có một cổ thiên nhiên uy áp, bạch tuộc mẹ ở Hoa Hoa khuyên dụ dưới, sự việc tiến triển dị thường thuận lợi.

Bạch tuộc mẹ trước khi chết, đem nguyên anh yêu đan phong tồn tại bạch tuộc nhỏ trong cơ thể.

Bạch tuộc nhỏ huyết mạch được trời ưu đãi, lại được bạch tuộc mẹ yêu đan, có thể chậm rãi hấp thu yêu đan trong linh lực, mới nuôi hơn một năm, chính là kim đan.

Trần Húc thích vô cùng bạch tuộc nhỏ, vì lấy lòng bạch tuộc nhỏ, còn cố ý cùng Tiêu Tiểu Tấn học mấy tay nướng cá kỹ thuật.

"Cha đi có 2 năm, không biết bây giờ thế nào." Tiêu Tiểu Đông có chút lo âu nói.

Trần Húc cười một tiếng, nói: "Chú Tiêu là nhất có bản lãnh, cùng hắn trở lại, hẳn có thể cho ngươi một cái ngạc nhiên."

Tiêu Tiểu Đông cười khổ một cái, nói: "Có thể đi."

Bạch tuộc nhỏ tám cái móng vuốt bỗng nhiên rũ xuống, trong miệng phát ra từng cơn tiếng hò hét.

Bạch tuộc nhỏ trời sanh đối với nguy cơ nhạy cảm, một khi có người sống đến gần, bạch tuộc nhỏ sẽ phát ra báo động.

Tiêu Tiểu Đông không rõ lắm để ý kêu một tiếng "Địch tấn công."

Trần Húc đứng lên, từ 2 năm trước hội đấu giá sau đó, bọn họ liền không lúc nào gặp phải vây giết, thời điểm bắt đầu, bọn họ còn biết hốt hoảng một chút, hôm nay đã thành thói quen, cái này 2 năm chết ở trên tay bọn họ kim đan tu giả đã có hơn 70 cái, cái này cũng chưa tính yêu tộc bên kia.

Từng con từng con côn trùng nhỏ bay tới, Tiêu Tiểu Đông bóp một cái đứng lên, "Là chung trùng."

Trần Húc bạch tuộc nhỏ lập tức đưa ra tám cái móng vuốt, nắm lên chung trùng đi nhé trong miệng, rốp rốp nhai.

. . .

Diệp gia.

"Lại chết ba cái kim đan sao?" Diệp Cẩn Lan hỏi.

Diệp Phương gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Cái này 2 năm không ít có người chạy đi tìm người Tiêu gia phiền toái, trên căn bản đều là có đi mà không có về, cho dù như vậy, còn luôn có người lấy người phạm hiểm."

"Luôn có người cảm thấy có thể đối phó Hứa Mộc An nhóm người kia." Hứa Mộc An đám người tu vi quá có tính mê hoặc, đều là kim đan sơ kỳ, mặc dù đều là kim đan sơ kỳ, nhưng là những người này mỗi một cũng có thể phát huy ra kim đan hậu kỳ thực lực.

Tiêu Tiểu Tấn gấu bay nhỏ ra ánh sáng sau đó, kiêng kỵ gấu bay nhỏ đám kia ong nghệ thực lực, một nhóm người mời nổi thiên viêm lão ma ra tay, thiên viêm lão ma cả người hệ lửa công pháp xuất thần nhập hóa, còn luyện hóa mấy loại linh hỏa, hết sức lợi hại, kết quả, gặp được Tiêu Tiểu Phàm.

Tiêu Tiểu Phàm nuôi một đám côn trùng biết ăn lửa, đám kia linh trùng hung hãn rất.

Diệp gia điều tra tới, phát hiện Tiêu Tiểu Phàm nuôi là lửa nham trùng, loại này trùng dựa vào nuốt ngọn lửa mà sống, hết sức hung hãn, Tiêu Tiểu Phàm nuôi hiển nhiên biến dị, so tầm thường lửa nham trùng, còn muốn hung hãn mấy phân, còn có thể ăn linh hỏa, cũng không biết là làm sao nuôi đi ra ngoài.

Diệp Cẩn Lan không biết, Tiêu Tiểu Phàm lửa nham trùng là đông đảo linh thảo chất đi ra ngoài, những thứ này lửa nham trùng ngày thường nuốt ăn không thiếu ngàn năm linh thảo, thường thường có linh thảo đấu nhau, ưu thắng liệt thái, sống sót lửa nham trùng hiếu chiến rất.

Tiêu Tiểu Phàm tổng dùng bất đồng linh hỏa nướng lửa nham trùng, lửa nham trùng chẳng những thuận lợi còn sống, còn có nuốt linh hỏa năng lực.

Diệp Phương khẽ đảo mắt, nói: "Đám người này trên tay lá bài tẩy, nhiều vô số kể." Tiêu Tiểu Đông các người mỗi lần ra tay, cũng biết để cho những người khác càng thêm thán phục tên này thực lực.

"Bất luận những thế lực khác làm sao ra tay, chúng ta Diệp gia không nên dính vào." Diệp Cẩn Lan ngưng trọng nói.

Diệp Phương gật đầu một cái, nói: "Rõ ràng, tiểu thư."

Cái này 2 năm, Diệp gia mượn hội đấu giá cơ hội bộc lộ tài năng, phát triển hết sức hài lòng.

Có Hứa Mộc An nơi đó đổi lấy đan dược, Diệp gia cái này 2 năm có 2 người lên cấp kim đan, nhiều 2 cái kim đan cao thủ, Diệp gia sức cuối cùng chân một ít.

Cái này 2 năm vì đuổi giết Hứa Mộc An, các thế lực lớn đều có tổn thương, này tiêu người trưởng, Diệp gia thế lực ngã càng vững chắc mấy phần.

"Hiện trường còn có lôi diễm hột đào hơi thở?" Diệp Cẩn Lan nói.

Diệp Phương gật đầu một cái, nói: "Có."

Diệp Cẩn Lan tràn đầy không hiểu nói: "Tiêu gia vậy một nhóm người, từ đâu tới nhiều pháp khí như vậy? Làm sao dùng cũng chưa dùng hết."

"Lôi diễm trận bàn cũng chính là đối với kim đan tu giả có hiệu quả, đối với nguyên anh tu giả uy hiếp liền nhỏ, Tiêu gia những người kia, giết nhiều như vậy kim đan, cơ hồ đảo Tinh Vân thế lực đều bị bọn họ đắc tội, cùng trong Thông Thiên tháp nguyên anh tiền bối đi ra, bọn họ thì phiền toái." Diệp Phương nói.

"Tính được, ông cố đi Thông Thiên tháp đã gần 2 năm."

Diệp Phương gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Lão gia tử cũng không biết thế nào, cùng trong Thông Thiên tháp nguyên anh chạy đến, Tiêu gia ngày tốt, cũng hết mức."

Diệp Cẩn Lan lắc đầu một cái, nói: "Chuyện này, còn khó mà nói."

2 năm trước, rất nhiều người cũng chắc chắn Hứa Mộc An nhóm người kia không sống tới ba tháng, bây giờ cũng 2 năm, nhóm người kia còn sống thật tốt, hơn nữa, sống càng ngày càng dễ chịu, Hứa Mộc An thật giống như còn đột phá, Trần Húc đâu, nghe nói thu một cái lợi hại yêu cưng chìu.

. . .

Miêu gia.

Miêu Hàn nhìn trên tay tài liệu, nói: "Liền Thiên Độc lão quái đều chết hết, Hứa Mộc An đám người này còn thật là lợi hại."

"Thiên Độc lão quái nuôi một ổ độc trùng, chung trùng, chỗ nào cũng nhúng tay vào, không nghĩ tới, vẫn là gãy kích mà về." Miêu Hà có chút thất lạc nói.

"Cái này không có gì thật là kỳ quái, Hứa Mộc An trên người có Tiêu Cảnh Đình lưu lại bò cạp đầu vàng đuôi đỏ, đó là thượng cổ độc trùng, Thiên Độc lão quái những cái kia, cùng người ta độc trùng so với, phải kém hơn một nước." Miêu Hàn chậm rãi nói.

Miêu Hà cau mày, nói: "Anh họ, theo em xem, chuyện này chúng ta Miêu gia không được lại nhúng vào."

Miêu Hàn cau mày, đuổi giết Hứa Mộc An đám người hành động khai triển xuống, các thế lực lớn cũng có tổn thất, Miêu gia cũng giảm giá ba cái kim đan đi vào, bây giờ thu tay lại, tổn thất kia liền bổ không trở lại, có thể nếu không thu tay lại, những người này, cũng thực khó đối phó.

Hứa Mộc An các người hoạt lưu rất, đánh qua không liều mạng mạng, không đánh lại liền chạy trốn.

"Đều đã chiết ba cái kim đan đi vào, bây giờ phải nói buông tay, cũng rề rà." Miêu Hàn nói.

Miêu Hà thở dài một cái, nói: "Nếu là ông cố ra tay, vậy đặt có thể bắt vào tay."

Miêu Hàn cười một tiếng, nói: "Nếu là ông cố ra tay, vậy tất nhiên đương nhiên." Nhưng mà, ông cố nếu là từ Thông Thiên tháp đi ra, những thứ khác lão quái vật cũng chỉ đi ra, đến lúc đó, ai chết vào tay ai, liền khó mà nói.

. . .

Tạ gia.

"Lại chết ba cái, như thế có thể ca anh khấp chiến tích, Hứa Mộc An nhóm người kia cái đuôi, sợ là phải vểnh lên đến bầu trời." Cám ơn Lâm Lâm lắc đầu nói.

Tạ Kim Yến suy nghĩ phập phồng, mới 2 năm thời gian, Hứa Mộc An các người đem đảo Tinh Vân các thế lực lớn đắc tội một lần, phường ở giữa kể chuyện cổ tích người nhưng đem mấy người coi thành truyền kỳ.

"Hứa Mộc An lần này hành tung là làm sao tiết lộ?" Tạ Kim Yến hỏi.

Cám ơn Lâm Lâm nhún vai một cái, nói: "Hình như là lộ hành tung."

"Ngươi nói, có phải hay không là bọn họ cố ý lộ hành tung?"

Cám ơn Lâm Lâm tràn đầy kinh ngạc nói: "Chị họ(nội), chị đang suy nghĩ gì đấy? Tại sao phải cố ý lộ hành tung?"

"Tại sao? Cái này có gì tốt không hiểu? Hứa Mộc An là muốn tìm người cho dưới đáy mấy cái tu giả luyện tay à! Cho nên, lộ hành tung, để cho những cái kia kim đan tu giả tự động tìm tới cửa." Tạ Kim Yến nói.

Cám ơn Lâm Lâm có chút kinh ngạc nói: "Hẳn sẽ không đi, nếu là như vậy, Hứa Mộc An một nhóm người cũng quá điên cuồng."

Tạ Kim Yến bĩu môi, nói: "Nhóm người kia, có thể không phải là người điên đi, lại không nói Hứa Mộc An trên người như cũ thứ tốt, cái này 2 kiện tới, nhiều ít kim đan chết ở nhóm người kia trên tay, coi như Hứa Mộc An trên tay cái gì cũng bị mất, đám kia kim đan xuất thân, cộng lại cũng không rẻ à!"

. . .

Núi hoang.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Tiểu Phàm cùng Lôi Huyền, cau mày, nói: "Gần đây tiếng gió có chút chặt, các ngươi không được chạy loạn khắp nơi."

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, sảng khoái nói: " Được."

Tiêu Tiểu Đông liếc mắt, mình người em trai này, mỗi lần đáp ứng sự việc đáp ứng sảng khoái, quay đầu liền quên không còn một mống.

"Em chạy đi nơi nào? Lại nghe kể chuyện cổ tích?" Tiêu Tiểu Đông

hỏi.

Nghe Tiêu Tiểu Đông nhắc tới kể chuyện cổ tích, Tiêu Tiểu Phàm nhất thời mi phi sắc vũ."Đúng vậy! Anh cả, anh không biết, cái đó kể chuyện cổ tích lão đầu đặc biệt có ý."

Tiêu Tiểu Đông cười một tiếng, hỏi: "Làm sao có ý tứ?"

Tiêu Tiểu Phàm dương dương đắc ý nói: "Hắn nói em thiên tư thông minh, ra đời 1 tháng liền có thể mở miệng, một tuổi liền nhận biết ngàn chữ, ba tuổi đọc thuộc các loại điển tịch."

Tiêu Tiểu Đông liếc mắt, nói: "Em có phải hay không âm thầm cho lão đầu kia một khoản linh thạch, người ta mới như thế khen em à!"

Tiêu Tiểu Phàm khi còn bé cháy hỏng đầu, ba tuổi trước liền muốn làm sao lấp no bụng, thằng nhóc này đi học trễ, làm sao cũng không biết phải như thế nào dẫn khí vào cơ thể, sau đó, là hắn vô tình dùng ăn kích thích hắn, Tiêu Tiểu Phàm mới dẫn khí vào cơ thể, những lời ấy sách người, thật đúng là dám khoác lác.

Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy không cho là đúng nói: "Không có à! Anh cả, anh không được đoán mò, hắn là ngưỡng mộ em, mới như thế khen ta, hắn còn khen em những thứ khác."

"Người ta còn khen ngươi cái gì?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

"Hắn còn nói ta là hỏa thần chuyển thế, ba tuổi lực rút ra núi sông, khí lực vô cùng, tay không đánh chết con hổ." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Tiêu Tiểu Đông: ". . ." Tiêu Tiểu Phàm ba tuổi lúc này dường như chỉ có ăn bản lãnh đi.

Tiêu Tiểu Phàm nhìn Tiêu Tiểu Đông tích tụ thần sắc, nói: "Anh cả, anh không được ghen, người ta còn khen ngươi."

"Hắn khen ta cái gì à?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

"Hắn khen ngươi mị lực đại, thương sắt không ngã, một đêm ngự chín nữ." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Tiêu Tiểu Đông: ". . ."

Tiêu Tiểu Đông trên bả vai gà hoa nhỏ khặc khặc kêu lên, "Ha ha ha, lão đầu này thật là quá để mắt anh ngươi, anh ngươi vẫn là trai tơ à! Xử nam à! Trẻ trâu một cái."

Tiêu Tiểu Đông: ". . ."

Tiêu Tiểu Phàm cười một tiếng, "Lão đầu kia thật lên đường chết, ta vẫn còn cho hắn tiền thưởng."

Tiêu Tiểu Đông: ". . ." Tiêu Tiểu Phàm keo kiệt chặt, lão đầu này lại có thể có thể từ nhỏ phàm trong tay khu ra tiền thưởng, xem dạng sợ không đơn giản.

------oOo------

Chương 199: Gặp lại Tào Hách

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 199: Gặp lại Tào Hách
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Thanh Vân tiên môn.

Cừu Vân uống rượu, khóe miệng hơi giơ lên trước.

"Cừu tiền bối, ngươi không có sao chứ."

Cừu Vân cười một tiếng, tâm tình vui thích nói: "Ta cao hứng."

Vệ Ly nhìn Cừu Vân, không hiểu nói: "Cừu tiền bối là vì Mục tiền bối cửu dương Phần Thiên quyết đại thành cao hứng không?"

Cừu Vân trầm mặt xuống, không vui nói: "Mục Vân công pháp đại thành, cũng không phải là ta công pháp đại thành, có quan hệ gì tới ta, ta tại sao phải cao hứng."

Vệ Ly: ". . . Tiền bối kia là vì?"

"Kiều Tường tên nầy đám cưới, Trần tiền bối lại có thể cũng không đến phiền ta, thật là thật đáng mừng." Cừu Vân thầm nói: Trần Lập Phong lần này không đến, sau này có lẽ cũng không biết tới phiền hắn, cuối cùng là giải thoát à.

"Tiêu tiền bối, đã rời đi hơn hai mươi năm, cũng không biết thế nào?" Vệ Ly thở dài một tiếng nói.

"Hắn à! Tiêu Cảnh Đình hẳn sống thật tự tại, có lẽ lại xảy ra liền một ổ em bé." Cừu Vân tức giận nói: Tiêu Cảnh Đình chạy nhanh, đáng

thương hắn lại nhiều lần bị người vặn hỏi.

"Cừu tiền bối, ngươi có phải hay không hâm mộ Tiêu tiền bối?"

"Hâm mộ, hâm mộ cái gì?"

"Hâm mộ người ta con cháu cả sảnh đường à!"

"Con cháu cả sảnh đường có cái gì tốt hâm mộ, đứa bé, bô bô, phiền cũng phiền chết."

Vệ Ly: ". . ."

"Các ngươi đang nói chuyện gì đâu ?" Mục Vân đi tới nói.

Cừu Vân tràn đầy chê nhìn Mục Vân hai mắt, Mục Vân bị Cừu Vân lạnh đợi thói quen, gặp Cừu Vân cái này sắc mặt, mặt đầy thản nhiên như thường.

"Thanh Vân tiên môn lại có thể mỗi lần cũng để cho ngươi đi vào, không sợ ngươi là một gian tế?" Trần Lập Phong không đến, Mục Vân tên nầy, vẫn là mỗi một tháng đúng hạn tới báo danh.

Mục Vân mãn bất tại ý cười một tiếng, nói: "Ta làm gian tế, đó cũng quá dùng không đúng chỗ."

"Cũng phải a! Ngươi đều là nguyên anh lão tổ, Linh Dược tông làm sao không tiếc thả ngươi đi ra, sẽ không sợ ngươi phản bội tông môn." Cừu Vân bật cười một tiếng nói.

Mục Vân mãn bất tại ý nói: "Linh Dược tông bây giờ cũng không người quản ta."

Cừu Vân gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Cánh ngươi mọc cứng rắn, cánh cứng rắn, chính là được a!"

Vệ Ly cau mày, mỗi lần nghe Cừu Vân cùng Mục Vân nói chuyện,

đều có một loại là Cừu Vân đổ mồ hôi hột cảm giác.

Mục Vân hướng Vệ Ly nhìn một cái, tỏ ý Vệ Ly lui ra, Vệ Ly lập tức như trút được gánh nặng rời đi.

"Trần tiền bối, không có tới tìm ngươi sao?" Mục Vân chuyển đề tài nói.

Cừu Vân lắc đầu một cái, nói: "Không có. Cùng Kiều Tường lập gia đình nha đầu nghe nói kêu Lạc Vũ Đình, là một tướng mạo không tầm thường cô nương, tư chất cũng cũng không tệ lắm." Kiều Tường cùng Trần Húc sự việc, sớm liền đi qua, nếu là Trần Lập Phong nhìn chằm chằm Kiều Tường không thả, không khỏi để cho người cảm thấy Trần Lập Phong hối hận không đem cháu trai gả cho Kiều Tường.

"Trần tiền bối, hẳn không dễ chịu." Cừu Vân nói. Kiều Tường lập gia đình, Trần Húc vẫn như cũ không biết cuối cùng.

"Cũng hơn hai mươi năm, cũng không biết lúc nào có thể trở về tới, sẽ không không trở lại đi." Cừu Vân lẩm bẩm.

Mục Vân híp mắt mâu, nói: "Lâu như vậy, nhưng là, Thiên Thần tông còn không có buông tha cho chứ."

. . .

Đảo Tinh Vân.

Tiêu Tiểu Phàm đi ra, Lôi Huyền ngồi ở bên đống lửa nướng cá, hai gò má đỏ bừng.

"Lôi Huyền, ngươi mặt thật là đỏ à! Tối hôm qua rượu cơn giận còn chưa tan lui sao?" Tiêu Tiểu Phàm không hiểu nói.

Lôi Huyền lắc đầu một cái, nói: "Không có, ta mùi rượu đã sớm tiêu mất, chẳng qua là ta ngày hôm nay sắc mặt tương đối đỏ thắm." Lôi

Huyền gãi đầu một cái, nhớ tới vô tình liếc lên cảnh tượng, không khỏi có chút tâm hoảng ý loạn.

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, "Nga" một tiếng, hỏi: "Đại ca đâu?"

"Hắn cùng Trần Húc ở tạo em bé, chậm một chút lại đi kêu bọn họ." Lôi Huyền nói.

Tiêu Tiểu Phàm trợn to mắt, nói: "Đại ca cùng Trần Húc?" Tiêu Tiểu Phàm ngu nữa, nhưng là cũng là một người hơn ba mươi tuổi, tự nhiên biết Lôi Huyền là ý gì.

Lôi Huyền gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Đúng vậy!"

Tiêu Tiểu Phàm: ". . . Làm sao biết như thế đột nhiên?"

Lôi Huyền liếc Tiêu Tiểu Phàm một cái, nói: "Cũng không đột nhiên, anh ngươi cũng lão đại không nhỏ." Lôi Huyền âm thầm thầm thì: Ngươi cũng lão đại không nhỏ.

Tiêu Tiểu Phàm hướng Lôi Huyền nhìn một cái, đúng dịp thấy Lôi Huyền cũng ở đây xem hắn, mặt nhất thời đỏ.

Đã nhiều năm như vậy, Tiêu Tiểu Phàm trễ nãi nữa, cũng mơ hồ biết Lôi Huyền đối với hắn cảm giác, Tiêu Tiểu Phàm không khỏi có chút tay chân luống cuống, lẩm bẩm nói: "Anh cả, thật giống như thích Trần Húc rất lâu rồi, một mực không có động thủ, làm sao lại đột nhiên ra tay?"

Lôi Huyền suy nghĩ một chút, nói: "Có thể là bị ngươi cho kích thích."

Tiêu Tiểu Phàm không hiểu nói: "Kích thích, ta lúc nào kích thích hắn?"

"Ngươi nói anh cả ngươi một đêm ngự chín nữ? Vậy chỉ gà núi nói anh cả ngươi là xử nam, lão thức thời." Lôi Huyền nói.

Tiêu Tiểu Phàm xoa xoa lỗ mũi, nói: "Đại ca tâm tính cũng quá kém."

Lôi Huyền: ". . ."

. . .

"Mẹ, mẹ."

Hứa Mộc An nhìn vẻ mặt bát quái Tiêu Tiểu Tấn, hỏi: "Thế nào à!"

"Đại ca cùng anh Trần Húc, nằm chung một chỗ đi." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Hứa Mộc An trong lòng vui mừng, Hứa Mộc An ra đời man hoang đại lục, đại lục Man Hoang người đối với chết tự xem trọng rất, Vân châu người cũng không giống nhau, Vân châu tu giả chú trọng trước lập nghiệp, rất nhiều người đều là tu vi lấy được một chút thành tựu sau đó, mới thành gia.

Tiêu Tiểu Đông các người là kim đan, lui về phía sau tuổi còn dáng dấp rất.

Cho dù như vậy, Hứa Mộc An vẫn là một mực có chút lo lắng Tiêu Tiểu Đông đám người đời người đại sự.

Hứa Mộc An bình tĩnh nói: "Nằm đến một khối, liền nằm đến đi chung đi." Sớm nên nằm đến một khối đi.

Hứa Mộc An thầm nói: Mình cùng Tiêu Cảnh Đình hơn mười tuổi, liền trải qua, kết quả, Tiêu Tiểu Đông tên nầy, hơn 30 liền vẫn là chỗ, Tiêu Tiểu Tấn vẫn là tánh tình trẻ con, đối tượng cũng không có.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Hứa Mộc An sắc mặt bình tĩnh, nói: "Mẹ, mẹ thật là lạnh yên tĩnh."

Hứa Mộc An liếc Tiêu Tiểu Tấn một cái, nói: "Con là trải qua sự việc

thiếu, cho nên, mới thích kinh hãi quái vật nhỏ, thật ra thì, cái này không có gì ghê gớm."

Tiêu Tiểu Tấn trừng mắt nhìn, có chút mờ mịt nhìn Hứa Mộc An.

Hứa Mộc An có chút chột dạ nói: "Tốt lắm, tốt lắm, chuyện của anh ngươi tình, con không cần lo."

Hứa Mộc An vốn định khuyên Tiêu Tiểu Tấn không cần để ý Tiêu Tiểu Đông chuyện, nhanh chóng mình tìm một đối tượng, thay đổi ý nghĩ suy nghĩ một chút, bọn họ bây giờ đang đang tránh né đuổi giết, tình hình hết sức nguy ngập, lúc này, tìm đối tượng chân thực không dễ dàng, cũng không nhắc lại.

"Mẹ, cha vào Thông Thiên tháp sắp có 2 năm." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Cha sắp đi ra à!" Tiêu Tiểu Tấn nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Tiêu Cảnh Đình nếu là đi ra, những cái kia cái lão quái vật cũng phải đi ra, đến lúc đó. . .

Tiêu Tiểu Tấn thần thái phấn chấn nói: "Đại ca nếu là tốc độ nhanh mà nói, cùng cha đi ra, nhà chúng ta lại phải thêm người ra đời."

Hứa Mộc An khẽ đảo mắt, thêm người ra đời miệng dĩ nhiên là chuyện tốt, chẳng qua là nhiều đứa con nít, đường chạy liền có chút phiền toái, bất quá, bọn họ nhiều người như vậy, bảo vệ cái đứa nhỏ, chắc cũng là dư sức có thừa.

. . .

Thông Thiên tháp tầng thứ 8.

Đi ra ngọc bội không gian, lần nữa đứng ở trong Thông Thiên tháp, Tiêu Cảnh Đình có dũng khí thoát thai hoán cốt cảm giác.

Tiêu Cảnh Đình điều động một chút linh hồn lực, phát hiện mặc dù hắn ma lực thật nhanh tiến bộ, nhưng là, linh hồn lực vẫn là bị áp chế, không có cách nào dò xét chung quanh hoàn cảnh.

Tiêu Cảnh Đình một bên tìm tầng thứ chín cửa vào, một bên săn giết hồn thú, thu thập hồn châu.

Có thể vận dụng ma lực sau đó, Tiêu Cảnh Đình lòng tự tin lại trở về trong thân thể.

Tiêu Cảnh Đình âm thầm nghĩ thầm: Nếu là gặp phải Tào Hách, muốn không muốn thuận tay đem cái này thủ tiêu, suy nghĩ một chút Tiêu Cảnh Đình vẫn bỏ qua.

Một mặt là ở trong tầng thứ 8, tìm một người tung tích, cũng không dễ dàng.

Mặt khác đối phương dù sao cũng là nguyên anh, hơn nữa, cũng tốt tựa như không phải là lần đầu tiên tới chỗ này, chắc có ứng đối thủ đoạn.

Tiêu Cảnh Đình hướng âm khí đậm đà địa phương đi tới, Tiêu Cảnh Đình cảm thấy tầng thứ bảy đến tầng thứ tám cửa vào, ở gió bão nhất kịch liệt địa phương, như vậy tầng thứ 8 đến tầng thứ chín cửa vào, thì có thể ở ma khí nhất đậm đà địa phương.

Có ý tưởng, Tiêu Cảnh Đình liền hướng nơi ma khí nặng nhất đi, Tiêu Cảnh Đình phát hiện ma khí càng nặng địa phương, âm hồn thì càng nhiều, hơn nữa, âm hồn cũng phân là đẳng cấp, cấp bậc càng cao âm hồn, càng có thể để cho người chìm vào ảo cảnh, đoạt xác bản lãnh càng cao cường.

Tiêu Cảnh Đình một đường quét sạch đã qua, giết chết trên trăm con âm hồn.

Tiêu Cảnh Đình cảm thấy âm hồn cũng có thần trí, một ít âm hồn

biết đại khái mình giết bọn họ đồng tộc, vì báo thù đầy đủ đi mình bên này bổ nhào, Tiêu Cảnh Đình theo một toàn thu.

Từng viên âm hồn châu, bị thu vào trong không gian nhẫn.

Trong tầng thứ 8.

Long Tuyết nhíu mày một cái, nói: "Âm hồn thật giống như ít đi không thiếu à!"

"Hình như là." Phù Lê nói.

Long Tuyết cùng Phù Lê ngược lại không phải là rất sợ hãi âm hồn thú, 2 người đều là nguyên anh hậu kỳ, tâm trí cũng là trải qua ở khảo nghiệm, bất quá, không có đám kia âm hồn quấy rối, 2 người vẫn cảm thấy buông lỏng không thiếu.

"Âm hồn chạy đi nơi đâu?" Long Tuyết có chút hoài nghi nói.

Phù Lê híp mắt, nói: "Quản nhiều như vậy làm gì, không có, không."

Tiêu Cảnh Đình sau khi biến mất, Long Tuyết cùng Phù Lê tìm Tiêu Cảnh Đình hồi lâu, đáng tiếc, không thu hoạch được gì, sau đó 2 người liền đem tinh lực đặt ở tìm trên cửa tầng thứ chín.

Tiêu Cảnh Đình cũng không biết Long Tuyết cùng Phù Lê động tĩnh, chẳng qua là bận bịu thu thập âm hồn.

Tiêu Cảnh Đình không biết, hắn không ngừng thu thập âm hồn được là, thật to hóa giải tầng thứ 8 trong không gian những người khác áp lực.

"Tiêu Cảnh Đình." Tào Hách tràn đầy giật mình kêu một tiếng.

Tiêu Cảnh Đình thu hồi trên tay âm hồn châu, hướng Tào Hách các người nhìn sang.

Thấy Tào Hách ba người, Tiêu Cảnh Đình nhàn nhạt nhíu mày, ở bên ngoài hắn biết sợ mấy người, nhưng là ở chỗ này, liền không có gì phải sợ.

"Các vị tiền bối cũng ở đây à!" Tiêu Cảnh Đình thản nhiên nói.

Tào Hách lạnh lùng cười một tiếng, nói: "Ngươi vận khí không tệ?"

Tiêu Cảnh Đình ung dung cười một tiếng, nói: "Hẳn đi." Mình vận khí gần đây tốt.

"Ngươi lại còn không điên." Tạ Thành có chút kinh ngạc nói. Tạ Thành híp mắt mâu, ở tầng thứ 8 đợi lâu như vậy, thật ra thì, Tạ Thành đã có chút hỗn loạn, nhìn Tiêu Cảnh Đình dễ dàng hình dáng, Tạ Thành không khỏi có chút không rõ ràng.

Tiêu Cảnh Đình thầm nghĩ: Điên, hắn làm gì muốn điên, các ngươi những ông già này cũng điên rồi, hắn còn thanh tỉnh đây.

"Hắn có thể hay không bị đoạt nhà?" Miêu Thanh nói.

Tạ Thành lắc đầu một cái, nói: " Không biết, nhìn qua, hẳn vẫn là thanh tỉnh."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

------oOo------

Chương 200: Càn khôn đỉnh

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 200: Càn khôn đỉnh
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

"Là các ngươi?" Long Tuyết cùng Phù Lê đi tới.

Thấy Long Tuyết cùng Phù Lê, Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Mình phương hướng hẳn không sai, tầng thứ chín cửa vào, hẳn ngay tại ma khí nồng nhất địa phương, nếu không Long Tuyết, Phù Lê, Tào Hách các người, sẽ không tề tụ nơi này.

"Tiêu đạo hữu, lại gặp mặt à!" Long Tuyết cười lạnh một chút, đột nhiên đưa tay ra, hướng Tiêu Cảnh Đình bắt tới.

Tiêu Cảnh Đình không nói hai lời, thi triển pháp quyết rời đi tại chỗ.

Long Tuyết thấy Tiêu Cảnh Đình phi độn đi, không nhịn được cả kinh nói: "Bỏ chạy, tên nầy có thể vận dụng linh khí."

Phù Lê lắc đầu một cái, nói: "Không giống như là linh khí, tên nầy hẳn là hấp thu ma khí."

Long Tuyết co cẳng muốn truy đuổi, để cho Phù Lê cản lại, "Đừng đuổi theo, đuổi theo cũng không được."

Long Tuyết hung hăng trợn mắt nhìn Phù Lê một cái, Phù Lê mãn bất tại ý cười một tiếng, nói: "Ngươi trừng ta cũng không dùng, ta là nói thật."

Long Tuyết không vui hừ hừ, nhưng cũng không có phản bác.

"Thằng nhóc kia, quả nhiên có cổ quái." Long Tuyết lạnh lùng nói.

"Lại cổ quái, cũng không có tầng thứ chín lên đồ trọng yếu." Phù Lê nghiêm túc nói.

Long Tuyết cắn răng, nói: "Nói cũng phải."

Long Tuyết liếc Tào Hách các người một cái, rời đi.

Tào Hách các người trố mắt nhìn nhau.

"Tiêu Cảnh Đình, mới vừa đó là cái gì thủ đoạn?" Tạ Thành không khỏi nói.

Miêu Thanh lắc đầu một cái, nói: "Không biết." Long Tuyết như vậy cao ngạo yêu tộc cũng kinh sợ, cái này Tiêu Cảnh Đình thật đúng là có bản lãnh.

"Tiêu Cảnh Đình lai lịch, các ngươi tra được chưa ?" Tạ Thành hỏi.

Miêu Thanh lắc đầu một cái, nói: "Không qua một cái kim đan, Miêu gia mặc dù điều tra, nhưng là, cũng không có đi sâu vào điều tra."

Tạ Thành hướng Tào Hách nhìn sang, nói: "Tào đạo hữu, ngươi đối với cái này Tiêu Cảnh Đình hiểu rõ nhiều ít?"

Tào Hách khẽ hừ một tiếng, nói: "Không qua một cái kim đan mà thôi, Tào gia không làm sao điều tra."

Tạ Thành không cho là đúng cười một tiếng, nói: "Mặc dù chỉ là cái kim đan, nhưng là thủ đoạn quả thực không tầm thường, Tào đạo hữu, các ngươi Tào gia ở nơi này người trên tay thật giống như ăn cái im lìm thua thiệt à! Ta không tin ngươi không tra, Tào đạo hữu, tra được cái gì, nói một chút mà, như thế giấu giếm làm gì, ngươi cũng nói không qua một cái kim đan mà thôi."

Tào Hách trầm mặt, không nói một lời.

"Tào đạo hữu, Tạ đạo hữu nói đúng, ngươi không được hẹp hòi như thế à! Tra được lấy ra chia sẻ một chút à!" Miêu Thanh phụ họa Tạ Thành nói.

Tào Hách nhìn Tạ Thành cùng Miêu Thanh thống nhất chiến tuyến, không vui nói: "Không có, không có gì cả, ta không tin hai người các ngươi không có điều tra, đám người này là không tiếng động xuất hiện ở đảo Tinh Vân, hoàn toàn không tra được trải qua, hơn nữa, bọn họ và những thứ khác thế lực cũng không có dính dấp, hẳn là những địa phương khác tới, có lẽ, chỗ đó tu chân trình độ so chúng ta bên này cao còn có hóa thần."

Nghe Tào Hách nhắc tới hóa thần, Tạ Thành cùng Miêu Thanh không khỏi có chút cơn sóng trong lòng dâng trào, đảo Tinh Vân đã mấy chục ngàn năm không ra khỏi hóa thần, trên thực tế, đảo Tinh Vân căn bản không có lên cấp hóa thần công pháp.

"Thật không ?" Tạ Thành hỏi.

"Chẳng qua là ta suy đoán, ngươi xem Tiêu Cảnh Đình tuổi còn trẻ chính là kim đan hậu kỳ, đảo Tinh Vân có cái nào kim đan tu giả lên cấp nhanh như vậy à!" Tào Hách nói.

Miêu Thanh ánh mắt không ngừng chuyển động, "Nếu thật sự là như thế, vậy nhất định phải bắt hắn thật tốt hỏi một chút, ta nghe nói hóa thần tu giả, có thể phi thăng Thần giới, có thể tiến vào cao hơn tu luyện thế giới."

Tào Hách các người mặc dù chỉ là nguyên anh sơ kỳ tu giả, mấy năm sống có thể đến nguyên anh hậu kỳ cơ hội đều rất mong manh, nhưng là, cái này không trở ngại mấy người muốn lên cấp hóa thần lòng.

"Bây giờ nói hóa thần còn quá sớm, nhưng là, thật muốn có như vậy cái địa phương, nói không chừng, có thể đi xem xem." Miêu Thanh nói.

"Tiêu Cảnh Đình chạy trốn." Tạ Thành nói.

"Hắn chạy trốn liền chạy trốn, hắn tổng muốn đi ra ngoài." Tào Hách nói.

Tạ Thành gật đầu một cái, nói: "Cũng phải a!" Thời gian đến, mọi người, cũng biết bị truyền đưa đi, đến lúc đó Tiêu Cảnh Đình một cái kim đan, trốn chỗ nào phải qua bọn họ ba người.

"Cái đó Tiêu Cảnh Đình thật giống như đắc tội yêu tộc hai tên kia, ta xem Long Tuyết thật giống như cũng muốn bắt hắn."

Tào Hách cau mày, nếu là hắn cùng Miêu Thanh liên thủ, Tiêu Cảnh Đình tự nhiên chạy không khỏi.

Nhưng là, Long Tuyết nếu là cũng muốn bắt Tiêu Cảnh Đình đâu ? Bọn họ có thể là Long Tuyết đối thủ?

. . .

Tiêu Cảnh Đình trốn khỏi Long Tuyết đuổi bắt sau đó, một bên bắt âm hồn, một bên dòm ngó Long Tuyết đám người động tĩnh.

Tiêu Cảnh Đình rất cẩn thận, mỗi lần bị Long Tuyết phát hiện, cũng biết thời gian đầu tiên, núp xa xa.

Long Tuyết có chút tức giận nhìn chung quanh, Phù Lê nhìn Long Tuyết, nói: "Tốt lắm, chúng ta đi thôi, tiểu tử thúi kia chạy."

Long Tuyết nhìn Phù Lê, nói: "Ngươi không cảm giác sao? Tiểu tử thúi kia không phải là cùng chúng ta tình cờ đụng vào, hắn vẫn đang ngó chừng chúng ta đây."

Phù Lê híp mắt, hắn cũng cảm thấy Tiêu Cảnh Đình lá gan thực sự quá lớn, bất quá, tạm thời hắn còn động không thể Tiêu Cảnh Đình, chỉ đành phải nói: "Hắn liền dám trộm xem, lại không dám tới."

"Hoang đường." Long Tuyết tức giận mắng một tiếng, tiếng rồng ngâm lộ ra ùng ùng vọng về.

Long Tuyết nắm quả đấm thật chặt, loại này cảm giác bị người dòm ngó, ở nàng chú cầm quyền thời điểm thường xuyên tồn tại, nhưng là, ở nàng trở thành giao long tộc nữ vương sau đó, liền lại cũng không có người dám như thế nhìn chằm chằm nàng, kết quả. . .

Long Tuyết làm sao cũng không nghĩ tới, ở nàng nguyên anh hậu kỳ lúc này còn có thể nếm được loại tư vị này.

Phù Lê thở dài, nói: "Ngươi không phải không đi truy đuổi qua hắn, thằng nhóc kia hoạt lưu rất, ngươi một truy đuổi hắn liền chạy."

Long Tuyết nắm chặt quả đấm, nói: "Ý ngươi, cứ như vậy bỏ qua hắn."

Phù Lê cười một tiếng, nói: "Hắn như thế theo ở phía sau, chắc cũng là muốn đi tầng thứ chín, đến lúc tầng thứ chín, lại thu thập hắn tốt lắm, không gấp, Long Tuyết, vì một cái kim đan, ngươi còn như như thế nóng nảy sao? Long Tuyết, ngươi lúc nào, như thế không nén được tức giận."

Long Tuyết hung hãn thở hổn hển, nói: "Đi thôi."

Phù Lê cười một tiếng, nói: " Đúng rồi, là rồi, đừng là một con kiến tức giận."

"Đi thôi." Long Tuyết vẫy vẫy tay áo nói.

Phù Lê cười một tiếng, đi theo Long Tuyết.

. . .

"Các ngươi có không có cảm thấy âm hồn ít đi khá hơn chút?" Tạ Thành hỏi.

Tào Hách gật đầu một cái, nói: "Là có chuyện như vậy."

"Ta tựa hồ thấy, Tiêu Cảnh Đình có thể vặn cổ những thứ này quái đồ, hơn nữa, những thứ này vô hình vô ảnh đồ, thật giống như sau khi chết sẽ hóa thành trong suốt hạt châu." Tạ Thành nói.

Tiêu Cảnh Đình các người cũng đi âm khí nặng nhất địa phương đi, thường xuyên chạm mặt, chạm mặt nhiều, Tào Hách cùng ngoài ý người bình thường thấy được Tiêu Cảnh Đình ra tay.

"Tạ Thành, ngươi sẽ không là muốn nói, âm hồn ít đi, là bái Tiêu Cảnh Đình ban tặng, hắn có bản lãnh cao như vậy sao?" Tào Hách không cho là đúng nói. Tào Hách cùng Tiêu Cảnh Đình có xích mích, trong lòng vô cùng không tình nguyện thừa nhận Tiêu Cảnh Đình năng lực.

Tạ Thành cười một tiếng, nói: "Nói không chừng."

"Có thể đây chính là những thứ khác địa vực người thủ đoạn cũng nói không chừng." Miêu Thanh nói.

Tạ Thành gật đầu một cái, nói: "Có thể."

Tào Hách nghĩ đến Tiêu Cảnh Đình bản lãnh, càng nghĩ càng cảm thấy Tiêu Cảnh Đình chỗ ở địa vực, nhất định là tồn tại hóa thần cao thủ.

. . .

Hơn một tháng sau, Phù Lê cùng Long Tuyết các người chung là tìm được tầng thứ chín cửa vào, đi lên.

Phù Lê cùng Long Tuyết rời đi không lâu, Tào Hách các người cũng rời đi tầng thứ 8.

Tiêu Cảnh Đình một mực đi theo Long Tuyết cùng bên người thân,

cũng phát hiện tầng thứ chín cửa vào.

Sợ bị Long Tuyết các người chặn lại, Tiêu Cảnh Đình ở tầng thứ 8 lại đợi một đoạn thời gian, mới đi ở trên tầng thứ chín.

Thừa dịp đoạn này chờ đợi thời gian, Tiêu Cảnh Đình lại thắt cổ một nhóm âm hồn.

Tiêu Cảnh Đình đến tầng thứ chín phát hiện linh lực có thể vận chuyển, nhưng là, vận chuyển tốc độ chỉ có hoá ra 10%, hơn nữa, tầng thứ chín tồn tại cực lớn trọng lực, hành động hết sức bất tiện, những thứ này còn không coi vào đâu, chỗ này mê mang trước một cổ đậm đà ngọn lửa hơi thở, Tiêu Cảnh Đình mới vừa lên tầng thứ chín, có loại phải bị bốc hơi cảm giác.

Tiêu Cảnh Đình đổi cả người vạn năm thanh cương linh vận trúc làm quần áo, thanh cương linh vận trúc phòng vệ hiệu quả tốt vô cùng.

Vạn năm thanh cương linh vận trúc ngăn cản Nguyên anh kỳ công kích cũng không nói ở đây, Tiêu Cảnh Đình trong không gian có một mảng lớn thanh cương linh vận trúc, vạn năm thanh cương linh vận trúc cũng chỉ có một bụi.

Dùng vạn năm thanh cương linh vận trúc làm được pháp y, Tiêu Cảnh Đình cũng chỉ có một bộ.

Mặc vào pháp y, Tiêu Cảnh Đình nhất thời cảm giác tốt hơn không thiếu.

Tiêu Cảnh Đình đi ở trong sa mạc, thầm nói: Tầng thứ bảy đến tầng thứ tám cửa vào ở gió bão nhất kịch liệt địa phương, tầng thứ 8 đến tầng thứ chín cửa vào, ở ma khí nồng nhất úc, ma thạch nhiều nhất địa phương, cái này tầng thứ chín đến tầng thứ mười cửa vào, hẳn là ở nóng nhất địa phương, mình không phải là phải bị nóng chết đi.

Tiêu Cảnh Đình đi ở trong sa mạc, một tòa đại đỉnh xuất hiện ở trong tròng mắt, Tiêu Cảnh Đình thấy trong đỉnh có vô số trân bảo, có đan

dược, có pháp khí, có linh phù, Tiêu Cảnh Đình thấy trong đỉnh có một cái bình, bất ngờ viết dưỡng anh đan.

Thấy dưỡng anh đan, Tiêu Cảnh Đình thiếu chút nữa chảy nước miếng, cái này dưỡng anh đan là thượng cổ đan dược, nghe nói, nguyên anh sơ kỳ ăn trực tiếp đổi nguyên anh trung kỳ, nguyên anh trung kỳ ăn đổi nguyên anh hậu kỳ, nguyên anh hậu kỳ ăn đổi nguyên anh đỉnh cao.

Tu vi đến nguyên anh cảnh giới, không muốn muốn đi lên một cái cấp bậc, vậy cũng chí ít cần mấy trăm năm khổ tu, một viên đan dược là có thể đạt tới như vậy hiệu quả, có thể tưởng tượng được, loại đan dược này trình độ trân quý.

Tiêu Cảnh Đình có chút không kịp đợi hướng đan đỉnh chỗ ở vị trí đi tới, Tiêu Cảnh Đình nhích tới gần chỗ kia, mới phát hiện, mình trước nhìn thấy bất quá là ảo ảnh.

Ý thức được mình thấy được là ảo ảnh, Tiêu Cảnh Đình không khỏi bắt đầu mơ tưởng viễn vong.

Ảo ảnh hiện ra cảnh tượng, hẳn là chân thực tồn tại, bất quá trước mắt cái này ảo ảnh chẳng qua là cái này chân thực cảnh tượng một cái hình chiếu.

Nếu là có thể tìm được ảo ảnh trong đỉnh, vậy mình đã phát tài.

Tiêu Cảnh Đình hướng tầng thứ chín nóng nhất địa phương đi tới, để cho Tiêu Cảnh Đình bất ngờ là, ở mình nóng mau không chịu được lúc này ngọc bội không gian lại có thể sát đến nơi ngực, tản mát ra từng trận ấm lạnh cảm giác.

Tiêu Cảnh Đình ở tầng thứ chín đi sáu tháng, cuối cùng đi tới một mảng lớn biển lửa tồn tại địa phương.

Một cái đại đỉnh sừng sững một mảnh trong biển lửa, nắp đỉnh đắp nghiêm nghiêm thật thật, nhưng là, kỳ quái chính là, trong đỉnh tất cả

mọi thứ ảo ảnh nhưng hiện lên bầu trời.

Tiêu Cảnh Đình phát hiện Long Tuyết, Phù Lê các người.

Mấy cái xiềng xích quấn ở nắp đỉnh trên, khóa một đầu bị Long Tuyết các người nắm trong tay.

Tiêu Cảnh Đình nhìn đại đỉnh, nheo lại tròng mắt, trong biển lửa đại đỉnh hẳn là bởi vì nguyên nhân đặc biệt bị giam lại, không có cách nào thu lấy, cho nên Long Tuyết các người, mới có thể liên hiệp mở đan đỉnh, đan đỉnh hẳn rất khó khăn mở ra, nếu không Long Tuyết như vậy kiêu ngạo yêu tộc, mới có thể vạn bất đắc dĩ cùng tộc người liên hiệp.

Tiêu Cảnh Đình đến lúc này Long Tuyết các người đang đến thời khắc mấu chốt, Tiêu Cảnh Đình thấy đại đỉnh nứt ra một cái khe hở.

Long Tuyết đại khái là thấy hắn quá kích động, khe hở kia lại khép lại một ít.

Long Tuyết hung hăng trợn mắt nhìn Tiêu Cảnh Đình một cái, lại đem chú ý tư tập trung đến kéo co trên.

"Không cần để ý hắn Long Tuyết, ngươi hẳn biết, cái này càn khôn đỉnh mở một lần so một lần khó khăn, nếu là không nhất cổ tác khí, mở nó ra, vậy chúng ta chỉ có chờ lần kế Thông Thiên tháp mở trở lại." Long Tuyết cắn răng, không xen vào nữa một bên Tiêu Cảnh Đình, đem toàn bộ sự chú ý cũng đặt tiền cuộc đến mở càn khôn đỉnh trên.

------oOo------

Chương 201: Chạy trốn

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 201: Chạy trốn
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tiêu Cảnh Đình nhìn Long Tuyết các người cật lực dáng vẻ, suy nghĩ đỉnh kia nắp hẳn thật rất nặng rất nặng, 2 cái nguyên anh đỉnh cao yêu tộc, ba cái nguyên anh tộc người, sử xuất hết sức mình khí, mới có thể mở một chút, hơi không lưu ý, còn lại khép lại.

Tiêu Cảnh Đình nhớ lại Diệp Mê nói đại đỉnh không có cách nào dùng nhẫn không gian thu lấy, nhưng là, ở một ít tình huống đặc biệt dưới, có thể lấy được trong đỉnh trân bảo.

Tiêu Cảnh Đình bỗng nhiên nghĩ đến, nhẫn không gian không cách nào thu lấy cái này đỉnh, ngọc bội không gian là không phải có thể.

Ngọc bội không gian thật sự là một địa phương kỳ quái, có thể bồi dưỡng linh thực linh tuyền, còn nảy sanh phòng tu luyện thời gian, phòng tu luyện thời gian à! Thần kỳ dường nào địa phương à!

Thông thường nhẫn không gian không làm được sự việc, ngọc bội không gian, có lẽ có thể được.

Tiêu Cảnh Đình xa xa quan sát Long Tuyết các người mười mấy ngày, Long Tuyết các người vẫn luôn ở "Kéo co", Tiêu Cảnh Đình rốt cuộc ý thức được, "Kéo co" là một trận trường kỳ kháng chiến, hơn nữa, cái này trường kỳ kháng chiến, có thể đã tiến hành rất lâu rồi.

Tiêu Cảnh Đình lại đợi hơn hai mươi ngày, nắp đỉnh rốt cuộc được mở ra một phần tư, trong đỉnh bay ra sáu kiện vật phẩm, rồi sau đó lại rất mau khép lại.

Đại đỉnh hợp lại ở trên, nguyên bản đồng tâm hiệp lực mở đại đỉnh năm người, vì cướp đoạt trân bảo lập tức lâm vào hỗn chiến.

Tiêu Cảnh Đình thừa dịp mấy người rời đi kịch chiến lúc này đến gần đại đỉnh, thử một cái thu lấy càn khôn đỉnh.

Ra Tiêu Cảnh Đình dự liệu, càn khôn đỉnh lập tức liền bị thu vào ngọc bội không gian.

Tiêu Cảnh Đình không nhịn được có chút ngạc nhiên mừng rỡ, ngạc nhiên mừng rỡ sau này, chính là kinh sợ.

Trong đỉnh càn khôn tùy tiện chạy ra đồ, cũng đủ để cho nguyên anh tu giả tranh đoạt, hắn đem toàn bộ càn khôn đỉnh đều được, đây nếu là để cho những cái kia lão yêu quái biết, nhất định là muốn xé xác mình, mặc dù bọn họ nguyên vốn là muốn xé xác mình.

Tiêu Cảnh Đình thời gian đầu tiên nhanh chóng trốn vào liền trong tầng thứ 8, Tiêu Cảnh Đình chân trước trốn vào liền trong tầng thứ 8, chân sau Long Tuyết các người liền theo đuổi xuống.

Tiêu Cảnh Đình thu lấy càn khôn đỉnh sau đó, những cái kia nguyên bản xuất hiện ở trong sa mạc ảo ảnh ảo ảnh, liền biến mất không thấy.

Long Tuyết các người rất nhanh phát hiện không đúng, chạy tới càn khôn đỉnh sở tại, liền phát hiện càn khôn đỉnh không thấy.

Phát hiện càn khôn đỉnh không thấy, Long Tuyết các người cũng không đoái hoài phải tranh đoạt trong đỉnh càn khôn đồ, so với càn khôn đỉnh, trong đỉnh hết thảy, cũng không đáng nhắc tới.

. . .

Thông Thiên tháp tầng thứ 8.

"Thật là Tiêu Cảnh Đình cầm đi càn khôn đỉnh?" Tào Hách vẫn là có chút không tin Tiêu Cảnh Đình có thể dày vò ra lớn như vậy động tĩnh.

"Tiến vào tầng thứ chín trừ chúng ta, Long Tuyết, Phù Lê, còn có chính là Tiêu Cảnh Đình, lúc đó chúng ta đang cùng Long Tuyết, Phù Lê triền đấu, vậy 2 người không có cơ hội ra tay, hơn nữa, Long Tuyết, Phù Lê phải có phương pháp, cũng chưa đến nỗi chờ tới bây giờ." Miêu Thanh nói.

Tào Hách cau mày, nói: "Tên nầy, lại có thể dày vò ra chuyện lớn như vậy, ta bây giờ có chút tin tưởng, tầng thứ tám những cái kia quái đồ là bởi vì là hắn, cho nên thiếu đi."

"Nhanh hơn điểm tìm được hắn mới được à! Nếu để cho Long Tuyết cùng Phù Lê tìm được trước người, chúng ta liền canh còn dư lại cũng không uống được." Tạ Thành lạnh lùng nói.

"Tiêu Cảnh Đình hắn rốt cuộc là làm sao làm được, đảo Tinh Vân nhiều như vậy cao cấp tu giả, thí nghiệm nhiều như vậy lần, không người nào có thể thu lấy thành công, hết lần này tới lần khác là Tiêu Cảnh Đình, một cái kim đan. . ." Miêu Thanh nói.

Tào Hách mặt lạnh lùng, nói: "Bây giờ quản hắn là làm sao làm được, chân thực dư thừa, đến khi bắt người, ép hỏi một chút, thì cái gì cũng biết."

"Long Tuyết cùng Phù Lê cũng không phải ăn chay à!" Tạ Thành tràn đầy kiêng kỵ nói.

Tào Hách tràn đầy phẫn uất nói: "Yêu tộc thì sẽ ăn nói bừa bãi, ban đầu nói xong rồi chia đều, chuyện tới ập lên đầu, lại đổi ý."

Ban đầu cùng đi khai đỉnh lúc này nói xong rồi tất cả mọi thứ, chia một nửa, kết quả đi ra sáu kiện đồ, Long Tuyết, Phù Lê 2 người muốn năm kiện, liền giữ lại một kiện cho bọn họ, còn một bộ thi ân thái độ, cuối cùng trong đỉnh đồ thuộc về Tạ Thành, bất quá, Tạ

Thành cũng cho Tào Hách cùng Miêu Thanh bồi thường.

"Long Tuyết người nào, ngươi không biết à! Được rồi, trong đỉnh đi ra ngoài những thứ đó, đều là chuyện nhỏ, cái đỉnh kia mới là đại sự." Tạ Thành hai tròng mắt sáng lên nói.

Tào Hách gật đầu một cái, nói: "Nói cũng đúng." So với cái đỉnh kia, đỉnh bên trong bay ra ngoài mấy món đồ, lại coi là cái gì, lấy được cái đỉnh kia, còn sợ thiếu trân bảo sao?

. . .

Long Tuyết nổi giận đùng đùng đi ở trong tầng thứ 8, "Cái này đáng chết con gián, trốn đến nơi nào."

Phù Lê khoanh tay, nói: "Thật ra thì, ở trong tầng thứ 8, coi như tìm được Tiêu Cảnh Đình, cũng không thấy có thể bắt hắn."

Long Tuyết quay đầu, hung hăng trợn mắt nhìn Phù Lê một cái, Phù Lê cười một tiếng, nói: "Đừng nhìn như vậy ta, ta biết ngươi còn có chút thủ đoạn không có dùng, nhưng là, tên kia chưa chắc không có thủ đoạn khác."

Long Tuyết hung tợn nói: "Sớm biết tên nầy có bản lãnh này, ban đầu bắt hắn lúc này nên một chưởng đánh gần chết." Thật ra thì, Long Tuyết sáng sớm phát hiện Tiêu Cảnh Đình rất đặc biệt, liền tồn sẽ đối Tiêu Cảnh Đình sưu hồn tâm tư, chẳng qua là Long Tuyết quá mức tự tin, nhận định Tiêu Cảnh Đình không thể nào chạy khỏi bàn tay nàng, cho tới bỏ lỡ cao nhất cơ hội.

Phù Lê cười khổ một cái, nói: "Ngươi bây giờ hối hận, cũng đã chậm."

Long Tuyết nắm chặt quả đấm, ban đầu bắt Tiêu Cảnh Đình lúc này hắn bất quá là có linh cảm, bây giờ lại có một cỗ nồng nặc hối hận.

"Long Tuyết, ngươi cũng không nên gấp gáp, sớm muộn hắn cũng

là muốn đi ra." Phù Lê cười cười nói.

Long Tuyết khẽ hừ một tiếng, Phù Lê nói, nàng tự nhiên cũng nghĩ đến, trong Thông Thiên tháp không thu thập được tên nầy, chẳng lẽ đi ra ngoài còn không được sao? Mặc dù nghĩ như vậy, Long Tuyết nhưng tổng có chút bận tâm đêm dài lắm mộng.

. . .

Tiêu Cảnh Đình lưu lại ở không gian trong ngọc bội, nhìn không gian trong ngọc bội đại đỉnh.

Đại đỉnh bị bắt nhập ngọc bội không gian sau đó, liền rút nhỏ gấp mấy lần.

Tiêu Cảnh Đình thử mở ra đại đỉnh, phát hiện đại đỉnh quá nặng, căn bản là không mở ra.

Được một cái bảo bối, nhưng căn bản không cách nào dùng, Tiêu Cảnh Đình không khỏi có chút buồn bực.

Buồn rầu hơn, Tiêu Cảnh Đình không khỏi lo lắng, Tiêu Cảnh Đình có thể không phải là tự cầm đi càn khôn đỉnh cử động, có thể lừa gạt được vậy mấy con cáo già, cái này Thông Thiên tháp lập tức phải đến kỳ, đến kỳ, bọn họ cũng sẽ bị truyền đưa đi, đến lúc đó. . .

Nghĩ đến bị hết mấy cao thủ nguyên anh để mắt tới, Tiêu Cảnh Đình không khỏi rợn cả tóc gáy.

Tiêu Cảnh Đình điều chỉnh một chút tâm tính, bắt đầu chế tạo truyền tống phù.

Vô luận là luyện đan vẫn là phù chú một đạo, đều cần đưa vào nhiều tinh lực, Tiêu Cảnh Đình thuật luyện đan không tệ, phù chú thuật, chỉ có thể xưng ở trên mạnh mẽ, cũng may Tiêu Cảnh Đình một tay luyện chế truyền tống phù năng lực, nhưng lại như là lửa thuần xanh lơ, có thể là chạy trối chết lúc này dùng nhiều nguyên nhân.

Chế tạo truyền tống phù, cần cỏ phi vân, cỏ phi vân niên đại càng cao, truyền tống phù hiệu quả càng tốt, cỏ phi vân hết sức hiếm thấy, bất quá, đây đối với Tiêu Cảnh Đình mà nói, hoàn toàn không là vấn đề, Tiêu Cảnh Đình ở không gian trong ngọc bội, trồng một mảng lớn cỏ phi vân.

Tiêu Cảnh Đình kiểm lại một chút trên tay truyền tống phù, phát hiện còn có không thiếu, cho dù như vậy, Tiêu Cảnh Đình cũng không dám khinh thường, lại làm một đống truyền tống phù, đem chất lượng tương đối khá đặt ở một bên, chất lượng không tốt, lưu lại dự bị.

Tiêu Cảnh Đình núp ở không gian trong ngọc bội là chạy thoát thân làm chuẩn bị, hồn nhiên không biết, trong tầng thứ 8, mấy cái lão quái vật vì tìm hắn, bể đầu sứt trán.

. . .

Đảo Tinh Vân một cái hoang đảo.

"Mẹ, mẹ tựa hồ rất khẩn trương?" Tiêu Tiểu Đông nhìn Hứa Mộc An không hiểu nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, Thông Thiên tháp sắp mở ra, cũng không biết, cha ngươi thế nào."

Tiêu Tiểu Đông cười một tiếng, nói: "Mẹ, cha bản lãnh, mẹ còn không biết sao?"

" giải trừ, nhưng vẫn là không yên lòng, quản tốt em trai ngươi cửa, đừng để cho bọn họ gây chuyện, muôn ngàn lần không thể ló đầu." Hứa Mộc An mặt đầy nghiêm túc nói.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Mẹ, ta biết, ngươi đều nói thật là nhiều lần, chẳng qua là, mẹ, ngươi rốt cuộc đang lo lắng cái gì?"

Hứa Mộc An thở ra một cái, nói: "Cha các ngươi à! Ngày thường nhìn hòa khí, nhưng là, là nhất biết gây chuyện, ta là lo lắng, hắn ở bên trong chọc sự việc, sau khi đi ra, những lão quái vật kia sẽ bắt chúng ta, uy hiếp cha các ngươi."

Tiêu Tiểu Đông sững sốt một chút, nói: "Cũng phải a!"

Tiêu Tiểu Đông cũng không thế nào lo lắng Tiêu Cảnh Đình an toàn, ở Tiêu Tiểu Đông trong mắt, Tiêu Cảnh Đình là một cái rất có thành coi là người. Mặc dù ngoài miệng không nói, nhưng là, Tiêu Tiểu Đông trong tối, rất là bội phục mình người phụ thân này.

"Cha, gần đây cơ duyên nghịch thiên, thật đúng là có thể bị người để mắt tới." Tiêu Tiểu Đông nói.

"Truyền tống trận chuẩn bị xong chưa?"

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đã xong hết rồi, chỉ cần để lên linh thạch là có thể dùng."

"Vậy thì tốt."

Tiêu Tiểu Đông nhìn Hứa Mộc An, nói: "Mẹ, mẹ có phải hay không cảm thấy cha sẽ xông đại họa, sau đó, chúng ta muốn chạy trốn trở về?"

"Chẳng qua là để ngừa vạn nhất mà thôi!" Hứa Mộc An nói.

"À." Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái.

Bọn họ cũng rời đi hơn hai mươi năm, cũng không biết bên đó như thế nào, mình rẽ chạy Trần Húc, Trần Húc bây giờ còn mang thai, Trần tiền bối nếu là thấy hắn, sẽ cao hứng đâu, vẫn sẽ tức giận đâu ?

. . .

Thông Thiên tháp.

Tiêu Cảnh Đình nắm một cái truyền tống phù, chờ bị truyền đưa đi.

Nghĩ đến sau khi đi ra ngoài, phải đối mặt sự việc, Tiêu Cảnh Đình không kiềm được có chút khẩn trương, khẩn trương hơn, lại có một chút hưng phấn.

Tiêu Cảnh Đình cảm giác thân thể nhẹ một chút, liền bị truyền tống ra ngoài Thông Thiên tháp.

Vừa ra Thông Thiên tháp, Tiêu Cảnh Đình cũng cảm giác mấy đạo khổng lồ thần thức lồng quét tới, Tiêu Cảnh Đình không nói hai lời phát động truyền tống phù.

Diệp Mê các người bị truyền tống ra Thông Thiên tháp, còn không có đứng vững, liền thấy Tiêu Cảnh Đình vừa ra tới liền phát động truyền tống trận chạy đi, năm nguyên anh tu giả đồng thời đuổi theo.

"Chuyện gì xảy ra à!" Diệp Mê có chút mờ mịt lẩm bẩm nói.

"Mấy cái nguyên anh tiền bối, thật giống như cũng truy đuổi Tiêu Cảnh Đình đi."

Diệp Mê không hiểu nói: "Tiêu Cảnh Đình làm sao đắc tội nhiều như vậy cao thủ nguyên anh."

Tiêu Cảnh Đình không để ý hết thảy không ngừng phát động truyền tống trận, tiến hành không gian dời đi.

Tiêu Cảnh Đình phát động tám tấm truyền tống phù, như cũ không cách nào thoát khỏi bị người theo dõi mạng động, cảm nhận được trong cơ thể linh lực khô kiệt, Tiêu Cảnh Đình không thể miệng to nuốt vào trước đó chuẩn bị dùng để bổ túc linh hồn lực đan dược, lại lần nữa tiến hành mấy lần truyền tống.

Tiêu Cảnh Đình chợt phun ra một búng máu, vì bảo vệ tánh mạng,

Tiêu Cảnh Đình liền cháy máu tươi đều đem ra hết.

Tiêu Cảnh Đình thay đổi dung mạo, lại lần nữa tiến hành 3 lần truyền tống.

Trải qua hơn 10 lần truyền tống sau đó, Tiêu Cảnh Đình linh hồn lực khô kiệt, linh lực cũng tiêu hao hầu như không còn.

Nghĩ đến rời đi Thông Thiên tháp, vậy từng đạo tràn đầy sát khí linh hồn lực, Tiêu Cảnh Đình không khỏi cảm giác rợn cả tóc gáy.

Hồi tưởng lại Long Tuyết vậy ánh mắt đầy sát khí, Tiêu Cảnh Đình không khỏi cảm giác trời đất u ám, nhất định không thể bị bắt à! Nếu không thì phiền toái.

Tiêu Cảnh Đình lấy ra một khối đưa tin phù, cho Hứa Mộc An truyền ra một đạo tin tức.

Hứa Mộc An tin tức, rất nhanh trở về tới, Tiêu Cảnh Đình thấy Hứa Mộc An truyền tới tin tức, âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

------oOo------

Chương 202: Đuổi bắt

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 202: Đuổi bắt
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Long Tuyết linh hồn lực không được quét sạch, mất đi Tiêu Cảnh Đình bóng dáng, để cho Long Tuyết hai tròng mắt máu đỏ.

"Không bóng dáng." Phù Lê tràn đầy thất vọng nói.

Nguyên bản thỏa thuê mãn nguyện muốn bắt người, nhưng chỉ có thể trơ mắt nhìn Tiêu Cảnh Đình biến mất ở trước mặt, Phù Lê tức thiếu chút nữa ói máu.

Long Tuyết quay đầu, nhìn truy đuổi tới Tào Hách các người, tràn đầy tức giận.

Tào Hách các người nhìn Long Tuyết tràn đầy sát khí thần sắc, sợ vạ lây người vô tội, tự động cách xa chút.

"Không đúng à!" Tào Hách nói.

Tạ Thành gật đầu một cái, nói: "Đích xác không đúng, giống vậy kim đan hậu kỳ, phát động như vậy khoảng cách xa truyền tống phù, nhiều nhất phát động cái năm sáu lần." Xa khoảng cách truyền tống phù, đối với linh hồn lực tiêu hao cực lớn, chính là hắn cũng nhiều nhất phát động cái mười lần, Tiêu Cảnh Đình hẳn phát động hơn mười lần.

"Đan dược bổ sung linh lực có rất nhiều, nhưng là, muốn muốn bổ sung tiêu hao linh hồn lực khó khăn, Tiêu Cảnh Đình linh hồn lực, chẳng lẽ có thể so sánh Nguyên anh kỳ tu giả?" Miêu Thanh không

nhịn được nói.

"Nhiều như vậy ngẫu nhiên truyền tống phù, hắn đến tột cùng là đâu bên trong tới?" Tạ Thành tràn đầy không hiểu nói.

Tào Hách nhíu mày một cái, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, lập tức lấy ra đưa tin phù, cùng Tào gia người liên lạc, thấy Tào Hách cử động, Tạ Thành cùng Miêu Thanh, cũng lập tức lấy ra đưa tin phù.

Thấy Tào Hách đưa tin, Tào gia trên dưới tràn đầy kinh ngạc, mặc dù kinh ngạc, nhưng là, Tào gia vẫn là thời gian đầu tiên, bắt đầu hoàn thành Tào Hách giao phó sự việc, toàn lực truy xét Hứa Mộc An tung tích.

Cơ hồ đồng thời, Tạ gia cùng Miêu gia cũng hành động, trong chốc lát, thương minh ba gia tộc lớn tinh nhuệ đều xuất hiện, rất có một cỗ gió thổi báo giông tố sắp đến dáng điệu.

Diệp gia.

"Tiêu Cảnh Đình kết quả làm cái gì à!" Diệp Cẩn Lan nhìn trên tay treo giải thưởng nói.

Diệp Thắng Tuyết nhún vai một cái, nói: "Không biết đâu, thương minh đứng đầu ba gia tộc, đồng thời phát ra lệnh truy nã, Tiêu Cảnh Đình mặt mũi quá lớn."

"Không dứt tộc người đâu, yêu tộc bên kia, cũng phát xuống treo giải thưởng, nhất định phải tìm đến Tiêu Cảnh Đình, bà cố, ông cố nói thế nào à!" Diệp Cẩn Lan nói.

Diệp Thắng Tuyết lắc đầu một cái, nói: "Ngươi ông cố chỉ đi tầng thứ bảy, sau đó liền không tiếp xúc qua những cái kia nguyên anh cấp bậc nhân vật lớn."

Diệp Cẩn Lan tràn đầy không hiểu nói: "Kết quả chuyện gì xảy ra à!"

Diệp Thắng Tuyết mãn bất tại ý nói: "Mặc dù những đại nhân vật kia giấu giếm, bất quá, chuyện này rất tốt đoán, Tiêu Cảnh Đình có thể bị nhiều như vậy nhân vật lớn đuổi giết, nhất định là trên người có không phải bảo vật, để cho những đại nhân vật kia không cầm được, hẳn Thông Thiên tháp tầng thứ chín bảo vật, bị Tiêu Cảnh Đình cầm đi."

Diệp Cẩn Lan có chút hoài nghi nói: "Cái này. . . Có thể sao?"

"Trừ cái này loại có thể, ngươi cảm thấy còn có những thứ khác có thể sao?" Diệp Thắng Tuyết nói.

Diệp Cẩn Lan suy nghĩ một chút, nói: "Ta vốn cảm thấy, Hứa Mộc An liền đủ biết gây chuyện, không nghĩ tới Tiêu Cảnh Đình so Hứa Mộc An càng có thể gây chuyện."

"Hứa Mộc An tên nầy đủ thông minh, trước, cách mỗi một hai tháng, còn mạo lần đầu, gần đây an phận chặt, hắn có phải hay không biết Tiêu Cảnh Đình sẽ gây ra đại họa, cho nên, mới như thế an phận à!" Diệp Thắng Tuyết nói.

Diệp Cẩn Lan: ". . ." Thật là có loại này có thể.

. . .

Thật vất vả thoát khỏi mấy cái lão quái vật theo dõi sau đó, Tiêu Cảnh Đình thay đổi dung mạo, xen lẫn trong nhà hàng trong.

Tiêu Cảnh Đình ngược lại là muốn mau sớm đi cùng Hứa Mộc An hội họp, nhưng là, đường xá xa xôi, Tiêu Cảnh Đình lại không dám trực tiếp đi, chỉ có thể từ từ đi.

Trong trà lâu, mấy cái tu giả ngồi quây quần một chỗ, xì xào bàn tán.

"Gần đây nhân yêu 2 tộc, đều ở đây tìm cái này Tiêu Cảnh Đình, cái này Tiêu Cảnh Đình, đến tột cùng là cái lai lịch gì à!"

"Cái này Tiêu Cảnh Đình à! Danh tiếng không hiện, trước, làm phong quang nhất một chuyện, chính là giúp Diệp gia giữ được thương minh chỗ ngồi."

"Ta nghe nói, Tiêu Cảnh Đình chính là một kim đan tu giả à! Một cái kim đan tu giả, làm sao biết đưa tới nhân yêu 2 tộc theo dõi đâu ?"

"Các ngươi đây không biết đi, ta nơi này có người thứ nhất tin tức nội tình."

"Tin tức gì à!"

"Cái này Tiêu Cảnh Đình à! Hắn vô cùng gan dạ, khinh bạc yêu tộc Long Tuyết."

Tiêu Cảnh Đình nguyên bản lắng tai nghe lân người ngồi nói chuyện, nghe được ngồi cạnh ném ra một cái "Thiên đại nội tình" thiếu chút nữa đem trong miệng trà đầy đủ phun ra ngoài.

Khinh bạc Long Tuyết, vị nhân huynh này cũng quá coi trọng hắn, Long Tuyết như vậy thực lực cường hãn, giết người như ngóe nữ ma đầu, hắn thấy liền chân mềm, nơi nào có bản lãnh kia khinh bạc người ta à!

"Ngươi ở nói nhăng gì đó à! Long Tuyết nhưng mà nguyên anh hậu kỳ à! Nghe nói, cái này nữ ma đầu, giết người như ngóe, hung danh hiển hách, Tiêu Cảnh Đình ăn hùng tâm báo tử đảm, mới dám đối với vậy nữ ma đầu ra tay, hơn nữa, Tiêu Cảnh Đình một cái kim đan, muốn thật đối với Long Tuyết ra tay, vậy đã sớm cho rồng tuyết đập chết đi."

"Ngươi đây thì không rõ lắm đi, Thông Thiên tháp chỗ này hết sức thần kỳ, trong tầng thứ 8 không cách nào vận dụng linh lực, mới để cho Tiêu Cảnh Đình tìm được có thể thừa dịp cơ hội."

"Ta nói cho các ngươi à! Yêu tộc truy xét Tiêu Cảnh Đình, đó chính là bởi vì là Tiêu Cảnh Đình cả gan làm loạn khinh bạc Long Tuyết,

thương minh mấy cái tiền bối, vì lấy lòng Long Tuyết, cho nên, cũng giúp tìm Tiêu Cảnh Đình, nếu không, các ngươi lấy là tại sao nhiều người như vậy tìm Tiêu Cảnh Đình."

Tiêu Cảnh Đình liếc mắt, rõ ràng là không có yên lòng chuyện, người kia nói đứng lên nhưng là thề đán đán, sát có kỳ sự.

"Vậy Phù Lê đâu ? Nghe nói, cái đó yêu tộc đại có thể cũng ở đây tìm Tiêu Cảnh Đình à!"

"Phù Lê theo đuổi Long Tuyết thật lâu, nhưng mà không chiếm được tiện nghi gì, bây giờ để cho Tiêu Cảnh Đình chiếm như thế cái trước, ngươi nói, hắn có thể nuốt trôi khẩu khí kia."

Một bên mấy cái tu giả, nghe vậy áo vàng tu giả nói rõ ràng mạch lạc, lại có thể gật đầu nói phải.

Tiêu Cảnh Đình nghe mắt trợn trắng, Long Tuyết là giao long nhất tộc, coi như linh lực không có cách nào dùng, tiên thiên thân thể năng lực, cũng cường hãn hơn người. Hơn nữa, Long Tuyết dáng dấp là không tệ, nhưng là, dữ như vậy, nơi nào có thể hạ được miệng à!

"Tiêu Cảnh Đình thật là vô cùng gan dạ à! Lại có thể liền Long Tuyết cũng dám động."

"Cũng phải tự nhiên, chết dưới hoa mẫu đơn, thành quỷ cũng phong lưu, Long Tuyết nhiều cao quý thân phận à! Nếu có thể 1 thân dung nhan, đó cũng coi là là chết cũng không tiếc."

Tiêu Cảnh Đình đỡ trán, thầm nghĩ: Đạo hữu, ngươi như thế phỉ báng Long Tuyết, ngươi không sợ bị vậy nữ ma đầu đánh chết sao?

. . .

Trên 1 cái hoang đảo.

Tiêu Tiểu Phàm siết quả đấm, tràn đầy kích động nói: "Mẹ, cha đi ra, hơn nữa, tộc người cùng yêu tộc cao cấp cự đầu, đều ở đây bắt hắn."

Hứa Mộc An liếc Tiêu Tiểu Phàm một cái, nói: "Cha ngươi bây giờ rất nguy hiểm à! Con không được hưng phấn như vậy à!"

Tiêu Tiểu Phàm gãi đầu một cái, lúng túng cười một tiếng, nói: "Mẹ, nghe nói cha được cái bảo vật, không biết là bảo vật gì."

"Con quản nhiều như vậy làm gì?"

"Mẹ, cha tới tin tức sao? Cha nói gì không?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

"Cha con nói, hắn bị mấy cái lão quái vật nhìn chăm chú chặt, cái này đảo Tinh Vân hẳn là đợi không nổi nữa phải hồi Vân châu đi." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Tiểu Phàm xoa xoa lỗ mũi, nói: "Cha thật là biết gây chuyện à! Ta vốn đang đang suy nghĩ, chúng ta giết nhiều như vậy kim đan, cha có thể hay không trách chúng ta gây phiền toái, nơi nào biết, cha mình gây ra phiền toái, đó mới kêu thật đại đây."

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Tiểu Phàm một cái, tức giận: "Chớ nói nhảm."

Tiêu Tiểu Phàm nhún vai một cái, âm thầm thầm nghĩ: Hắn cũng nói không sai à! Cha thật rất biết gây chuyện đâu ?

Tiêu Tiểu Tấn xoa xoa lỗ mũi, nói: "Mẹ, con nghe người ta nói, cha cùng yêu tộc Long Tuyết, có một chân đâu!"

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, mãn bất tại ý nói: "Lời nói vô căn cứ mà thôi."

Hứa Mộc An là một chút cũng không tin Tiêu Cảnh Đình cùng Long Tuyết có một chân, tới một cái, Tiêu Cảnh Đình không lớn như vậy

lá gan, thứ hai, coi như Tiêu Cảnh Đình có vậy lá gan, lấy Long Tuyết thể chất, một quyền là có thể đem Tiêu Cảnh Đình đánh bay, thứ ba, Tiêu Cảnh Đình chỉ thích người, đối với đàn bà yêu tộc không có ý nghĩa.

Hứa Mộc An rất là không hiểu, loại này vừa nghe chính là lời nói vô căn cứ lời đồn đãi là ầm ỉ thế nào xôn xao.

"Mẹ, mẹ rất tín nhiệm cha à!" Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

Hứa Mộc An cười một tiếng, ung dung nói: "Cha con răng lợi không tốt, Long Tuyết cứng như vậy xương, hắn gặm không xong."

Tiêu Tiểu Đông: ". . ." Mẹ nói, thật có đạo lý à!

"Tốt lắm, chúng ta nhanh đi truyền tống trận chỗ, chúng ta phải mau sớm truyền đưa qua, cái này đảo Tinh Vân đã không tha cho chúng ta." Hứa Mộc An nói. Vân châu bên kia, cũng có muốn bắt bọn họ thế lực, nhưng là, chẳng qua là số ít mấy cái thế lực, đảo Tinh Vân bên này, nhưng là toàn dân tổng động viên à!

. . .

Hứa Mộc An các người trước một bước chạy tới truyền tống địa, chữa trị khỏi liền truyền tống trận.

"Tốt." Trần Húc nói.

Hứa Mộc An hướng xa xa nhìn một chút, nói: "Bây giờ thì phải cùng cha các ngươi tới."

Mấy người không chờ bao lâu, Tiêu Cảnh Đình đã đến.

"Nhanh lên một chút, ta thật giống như lộ thân phận, có người truy đuổi tới." Tiêu Cảnh Đình tràn đầy vội vàng nói.

Hứa Mộc An không nói hai lời, khởi động truyền tống trận, mấy

người nhanh chóng bước chân vào trong truyền tống trận.

Một hồi tiếng rồng ngâm xa xa truyền tới, Tiêu Cảnh Đình sắc mặt không khỏi tái nhợt, "Đi mau, đi mau, vậy đàn bà điên truy đuổi tới, bị nàng đuổi kịp nhất định phải chết."

Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Cảnh Đình, thầm nghĩ: Mẹ nói đúng à! Cha quả nhiên răng lợi không dưới, gặm không xong như vậy xương cứng.

Truyền tống trận bùng nổ một hồi kim quang, Tiêu Cảnh Đình các người biến mất ở trong truyền tống trận.

Tiêu Cảnh Đình từ lúc truyền tống trận đi ra, không nói hai lời, quyết đánh đến cùng phá hư Vân châu nơi này truyền tống trận.

Long Tuyết nhìn Tiêu Cảnh Đình các người biến mất, tức giận cả người phát run.

Long Tuyết cùng một đám Nguyên anh kỳ tu mới hội tụ ở truyền tống trận bên, thử một chút, phát hiện đã không cách nào truyền tống.

"Truyền tống trận bên kia, hẳn đã phá hư, truyền tống không được." Phù Lê nói.

Tào Hách các người tràn đầy đáng tiếc, Tào Hách nguyên bản suy đoán Tiêu Cảnh Đình tới địa phương, có thể tồn tại hóa thần cao thủ, thấy truyền tống trận, Tào Hách đối với mình ý tưởng, không khỏi chắc chắn liền mấy phần, đáng tiếc rất, truyền tống trận bị phá hư, bọn họ truyền tống không đi qua.

Long Tuyết tức giận mắng liền một câu, "Tên khốn kiếp này."

Phù Lê nhìn ảm đạm không ánh sáng truyền tống trận, trong lòng tràn đầy tức giận, nếu là sớm một bước, vậy bọn họ thì có thể đuổi kịp.

Không đề cập tới Long Tuyết các người trong lòng có phiền muộn bao nhiêu, truyền tống đến Vân châu Tiêu Cảnh Đình, liền lâm vào vây công trong.

Trong động phủ không hề thiếu người Thiên Thần tông, đều là một ít trúc cơ, Tiêu Tiểu Đông gà hoa nhỏ thở ra một hơi khói mù, đem cả cái hang núi người, cũng mê bất tỉnh.

Trần Húc từ trong mang theo một người rời đi, nguyên lai truyền tống trận không dứt có người Thiên Thần tông trông chừng, Trần Lập Phong cùng Thiên Thần tông đạt thành hiệp nghị sau đó cũng giữ lại người, ở truyền tống trận bên này cùng Trần Húc trở về.

------oOo------

Chương 203: Hồi Vân châu

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 203: Hồi Vân châu
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

"Trần thiếu gia, ngươi rốt cuộc trở về, ông nội ngươi một mực đang đợi ngươi, Trần tiền bối biết ngươi trở về, nhất định cao hứng." Chu Hành thấy Trần Húc không khỏi tràn đầy kích động.

Trần Húc có chút cảm động nói: "Chú Chu, ngươi một mực ở truyền tống trận bên kia cùng ta sao?"

Chu Hành gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Ông nội ngươi cùng Thiên Thần tông tồn tại đổi chác, giao phó ta ở bên kia cùng ngươi, cùng ngươi trở về, liền đem ngươi mang về, ông nội ngươi đã cùng Thiên Thần tông nói xong, Thiên Thần tông sẽ không làm khó ngươi."

"Như vậy à!" Nghe được Chu Hành mà nói, Trần Húc âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Chu Hành đưa tin thông báo cho Trần Lập Phong, Tiêu Cảnh Đình các người nhân cơ hội hướng Chu Hành hỏi thăm một phen Vân châu hiện trạng.

Trần Lập Phong nhận được Chu Hành tin tức, rất nhanh liền cùng Trần Húc các người hội hợp.

Thấy Trần Lập Phong, Trần Húc không khỏi tràn đầy kích động, "Ông nội."

Trần Lập Phong thấy Trần Húc, không khỏi trước mắt sáng lên, "Húc

nhi, ngươi kim đan?"

Trần Húc gật đầu một cái, thản nhiên nói: "Đúng vậy! Ông nội, ta kết đan nhiều năm." Trần Húc nói bình thản, đáy lòng lại có mấy phần nhỏ đến sắt.

Trần Lập Phong hài lòng theo Trần Húc tóc, vui mừng nói: "Húc nhi, thật có tiền đồ à!"

Trần Lập Phong thầm nghĩ: Kiều Tường lên cấp kim đan, Vô Song tông liền cãi lộn, hận không thể gây khắp thiên hạ đều biết, có gì đặc biệt hơn người, hắn cháu trai cũng là kim đan, hơn nữa xem cái này công lực hùng hậu trình độ, tuyệt đối không thể so với Kiều Tường kém.

Những cái kia nói hắn cháu trai tư chất người bình thường, bây giờ có thể ngậm miệng, không tới năm mươi tuổi kết đan, hắn cháu trai cũng có thể coi là thiên tài.

Thấy Trần Húc như thế có tiền đồ, Trần Lập Phong đối với Tiêu Cảnh Đình một nhà oán niệm, thoáng tiêu tán một ít.

"Ngươi cái này đứa nhỏ chết bầm, bây giờ mới trở về." Trần Húc vừa mất tung chính là hơn hai mươi năm, Trần Lập Phong mỗi lần đều có loại ông cháu sẽ không còn được gặp lại mặt cảm giác.

"Để cho ông nội lo lắng." Trần Húc có chút áy náy nói.

Trần Lập Phong nhìn Trần Húc nhỏ đột bụng, cau mày một cái, "Húc nhi, ngươi mang thai?"

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Ông nội."

Trần Lập Phong nhìn Trần Húc, trong lòng lại là ngạc nhiên mừng rỡ, vừa tức giận.

Tiêu Tiểu Đông đi ra, rất cung kính nói: "Tiền bối, ta cùng Húc nhi ở

đảo Tinh Vân thành thân."

Trần Lập Phong hừ lạnh một tiếng, nói: "Ngươi ngược lại là thẳng thắn."

Trần Lập Phong quan sát Tiêu Tiểu Đông một phen, phát hiện đối phương cũng là kim đan, còn mơ hồ có lên cấp kim đan trung kỳ khuynh hướng, trong lòng lại cây tùng nhanh một ít.

"Ngươi có phải hay không cũng phục qua tẩy linh đan?" Trần Lập Phong hỏi.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy."

"Ngươi. . . Còn thích hợp đi." Trần Lập Phong nói.

Trần Lập Phong quan sát Tiêu Tiểu Đông một phen, thầm nghĩ: Tiêu Tiểu Đông tuổi tác so Kiều Tường còn nhỏ một chút, tu vi lại phải so Kiều Tường dầy một ít, xem thằng nhóc này cũng là một cơ duyên không tệ, phối hợp mình cháu trai cũng coi là tương đương.

Tiêu Cảnh Đình âm thầm thở phào nhẹ nhõm, Trần Lập Phong đây là đồng ý con trai nhà mình.

Trần Lập Phong nhìn Tiêu Cảnh Đình, không khỏi tràn đầy kinh ngạc, Tiêu Cảnh Đình đã kim đan hậu kỳ, cái này tu vi độ tiến triển, không ra ngoài dự liệu nhất định là có thể lên cấp nguyên anh.

"Tiêu hiền chất, lại gặp mặt, ngươi tu vi, tiến bộ thật là làm cho ta xấu hổ à!" Trần Lập Phong nhìn chằm chằm Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Ta điểm này tu vi, nhập không thể lão gia tử mắt."

"Nơi nào, lại cho ngươi mấy năm thời gian, nói không thể là có thể đuổi kịp ta, năm đó ngươi vừa rời đi chính là hơn hai mươi năm, bây giờ trở về tới, có tính toán gì hay không?" Trần Lập Phong hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lúng túng cười một tiếng, nói: "Ta năm đó cùng Thiên Thần tông, Âm Quỷ tông kết ân oán, bây giờ không biết. . ."

"Cái này không trọng yếu, bất quá là giết Thiên Thần tông cùng Âm Quỷ tông mấy cái trúc cơ, coi là không thể cái gì, đại tông môn trúc cơ tu giả giống như rau hẹ, cắt một tra còn có một tra, sự việc trải qua lâu như vậy, ngươi cũng đã kim đan, điểm này ân oán không coi vào đâu."

"Chủ yếu là vậy bản Thần Ma luyện thể quyết, ngươi đoán chừng giao ra, ta nghe nói, Thần Ma luyện thể quyết tu luyện độ khó cực lớn, ngươi giữ lại cũng là vô ích."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Cái này dĩ nhiên, ta chính là sợ ta nộp đồ đi ra ngoài, còn phải bị diệt khẩu."

Trần Lập Phong mãn bất tại ý nói: "Cái này ta không cần phải lo lắng, ngươi đem đồ vật cho ta, ngươi cùng Thiên Thần tông cuối cùng không có kết thành tử thù, ta giúp ngươi đi cùng Thiên Thần tông người nắm quyền nói, một điểm nhỏ xích mích, đều đi qua lâu như vậy, chắc hẳn Thiên Thần tông cũng không biết không theo không buông tha."

"Thiên Thần tông thực lực hùng hậu, Thần Ma luyện thể quyết, nói không chừng còn có thể đổi chút thứ tốt đây."

"Nếu là như vậy, vậy tất nhiên không thể tốt hơn nữa." Tiêu Cảnh Đình tràn đầy mừng rỡ nói.

"Ông nội, ông cánh tay?" Trần Húc ban đầu không phát hiện, sau đó lại phát hiện, Trần Lập Phong cánh tay trái không quá linh hoạt, nhìn kỹ, mới phát hiện là sắp xếp chi giả.

Trần Lập Phong mãn bất tại ý, nói: "Trước ở chính ma thời điểm đại chiến, gặp một cái khó giải quyết đối tượng, bất đắc dĩ, chỉ có thể tay cụt bảo vệ tánh mạng."

Trần Húc cau mày, tràn đầy thương cảm.

Trần Lập Phong xoa trán một cái, nói: "Ngươi rời đi cũng coi là kịp thời, năm xưa chính ma đại chiến, bỏ mình vô số tu giả, ngươi rời đi cũng coi là tránh được một trận tai họa, ông nội, cũng là vận khí tốt, mặc dù chặn một cánh tay, nhưng là, may mắn giữ được tánh mạng."

. . .

Thanh Vân tiên môn.

"Tiêu Cảnh Đình trở về." Mục Vân tìm được Cừu Vân nói.

Cừu Vân gật đầu một cái, nói: "Nghe nói."

Tiêu Cảnh Đình một nhà trở lại, một chút liền mê bất tỉnh chờ đợi ở truyền tống trận bên tất cả tu giả, bỏ trốn.

Thiên Thần tông nguyên anh tột cùng đại trưởng lão Chí Dương tìm được Trần Lập Phong, cùng Trần Lập Phong nói chuyện lâu liền một phen, 2 người không biết nói cái gì, Chí Dương đại trưởng lão trở về sau đó, liền triệt tiêu đối với Tiêu Cảnh Đình một nhà tập tóm.

"Nhìn dáng dấp, Chí Dương đại trưởng lão là đạt được đồ mong muốn." Cừu Vân nói.

"Hẳn là." Nếu không Thiên Thần tông không có dễ dàng như vậy từ bỏ ý đồ.

"Chí Dương đều đã một ngàn hơn tám trăm tuổi, thọ nguyên còn dư lại không có mấy, đạt được vật kia, cũng không biết còn có kịp hay không." Cừu Vân nói.

Mục Vân cười một tiếng, nói: "Cơ hội lại mong manh, cũng phải cần thử một lần." Chẳng lẽ cứ như vậy chờ chết, Chí Dương đạo nhân

chưởng một phương phong vân, ngang dọc lâu như vậy, nơi nào sẽ cam tâm à!

"Nghe nói, Tiêu Cảnh Đình một nhà thật giống như đều lên cấp kim đan, cũng không biết, còn có thể hay không trở lại Thanh Vân tiên môn." Cừu Vân lẩm bẩm.

Mục Vân cười một tiếng, nói: "Ta nghe nói, Trần Húc mang thai."

Cừu Vân sững sốt một chút, nói: " như thế nói, Tiêu gia cùng Trần Lập Phong là trở thành sui gia?"

Mục Vân gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy."

"Tiêu Cảnh Đình, ngược lại tìm một núi dựa tốt à!" Cừu Vân nói.

. . .

Trần gia.

"Cha, Thiên Thần tông treo giải thưởng đã rút lui hết." Trần Húc hướng về phía Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Cảnh Đình thở phào nhẹ nhõm, nói: " Được, chuyện lần này, còn phải đa tạ ông nội ngươi."

Tiêu Cảnh Đình vốn là nhớ lại tới phải đối mặt Thiên Thần tông đuổi bắt, Tiêu Cảnh Đình còn rất nhức đầu, không nghĩ tới chuyện này cứ như vậy giải quyết, tu vi không giống nhau, tầm mắt cũng không giống nhau, ở mình xem ra khó giải quyết chuyện, lại có thể cứ như vậy không tiếng động kết thúc.

"Cha không cần khách khí, thật ra thì, đem ngươi Thần Ma luyện thể quyết, giao cho ông nội ta xử lý, là ông nội ta nhận ngươi một phần nhân tình đây." Trần Húc nói.

Tiêu Cảnh Đình nâng cằm, nói: "Vật kia rời tay tốt, đốt tay rất."

Thần Ma luyện thể quyết cũng chính là đối với một ít người hữu dụng, phía trên dùng để luyện thể đồ, rất nhiều cũng tuyệt tích, không biết Thiên Thần tông cái đó lão quái vật, bắt được sau đó, có thể hay không thất vọng .

Chí Dương lão đầu kia cho không ít chỗ tốt, vậy chỗ tốt hơn để cho Tiêu Cảnh Đình làm sính lễ, chuyển cho Trần Lập Phong.

"Cha, ông nội ta cánh tay, cha có thể nghĩ một chút biện pháp sao?" Trần Húc trịnh trọng hỏi.

Tiêu Cảnh Đình sững sốt một chút, nói: "Con làm sao hỏi như vậy à?"

"Con biết cha ngươi không phải người bình thường, cha cơ duyên nghịch thiên, cũng bà nội Hứa chuyện không có cách nào khác, cha sẽ có biện pháp." Trần Húc nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Trần Húc, tràn đầy mong đợi dáng vẻ, thở dài, nói: "Cha quả thật có chút mặt mũi, bất quá, tạm thời còn không có năng lực này, bất quá, cha sẽ cố gắng nghĩ biện pháp."

Trần Húc hướng về phía Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Như vậy, đa tạ cha."

Tiêu Cảnh Đình khoát tay một cái, nói: "Không cần cám ơn, mọi người đều là người một nhà, ông nội ngươi nếu là có thể khôi phục như cũ, đối với cha đây ta cũng chỉ có chỗ tốt, chẳng qua là cha đây cũng không có nắm chắc." Bất tử mộc có thể luyện chế chân tay gãy tục mệnh đan, nhưng là, hắn trong không gian bất tử mộc đến bây giờ còn là một bộ nửa chết nửa sống dáng vẻ, phải nghĩ một chút biện pháp mới được.

Trần Húc mãn bất tại ý nói: "Con tin tưởng cha ngươi nhất định có thể làm được."

Tiêu Cảnh Đình bất đắc dĩ cười một tiếng, Trần Húc tên nầy, đối với hắn ngược lại là rất tín nhiệm à! Chính hắn cũng không có một chút chắc chắn đây.

"Cha, ông nội ta, rất thích cha đưa hồn châu, nói vật kia đối với linh hồn lực rất có chỗ tốt." Trần Húc đem Thông Thần tháp sự việc nói cho Trần Lập Phong, Trần Lập Phong đối với truyền tống trận đối diện cái đó Thông Thần tháp, rất là cảm thấy hứng thú.

"Ông nội ngươi thích liền tốt." Tiêu Cảnh Đình cười cười nói.

. . .

Vô Song tông.

"Tiêu Cảnh Đình một nhà trở về." Lạc Vũ Đình nói.

Kiều Tường gật đầu một cái, nói: "Nghe được." Kiều Tường trong tròng mắt, tràn đầy khói mù.

Những năm này, hắn tu vi tiến bộ thần tốc, trở thành Vô Song tông trong trẻ tuổi nhất kim đan, khắp nơi bị người bưng, có thể nói là được thời đắc ý.

Nhưng là, năm đó bị Trần Húc cự tuyệt chuyện, một mực đè ở Kiều Tường trong lòng.

Kiều Tường thật ra thì một mực đang đợi Trần Húc trở lại, Kiều Tường vẫn cảm thấy Trần Húc vừa ý Tiêu Tiểu Đông coi thường hắn là mù mắt, thời gian dài, Trần Húc sớm muộn sẽ thấy Tiêu Tiểu Đông cùng hắn giữa chênh lệch, hắn là được trời ưu đãi một linh căn, là thiên chi kiêu tử, sớm muộn có thể trở thành Nguyên anh kỳ, trở thành cùng Trần Lập Phong sóng vai tồn tại.

Tiêu Tiểu Đông một cái không chỗ nương tựa, tư chất lại chưa ra hình dáng gì người, có thể coi là cái gì.

Kiều Tường không nghĩ tới, Trần Húc trở về, Tiêu Tiểu Đông cũng trở lại, 2 người đều lên cấp liền kim đan, Trần Húc còn mang thai Tiêu Tiểu Đông đứa trẻ.

Kiều Tường chỉ cảm thấy bị người hung hãn xáng một bạt tai, chân thực ngượng hoảng.

Kiều Tường một mực ảo tưởng Tiêu Tiểu Đông, Trần Húc bên ngoài qua chán nản không chịu nổi, người ta nhưng qua so với ai khác cũng tiêu sái.

"Thiên Thần tông, lại có thể triệt tiêu đối với Tiêu Cảnh Đình tập tóm, không biết, bọn họ là nghĩ như thế nào." Lạc Vũ Đình nói.

"Ai biết được, có thể là Trần Lập Phong cùng Thiên Thần tông, lúc không có ai đạt thành hiệp nghị gì đi." Kiều Tường chua chát nói.

------oOo------

Chương 204: Trần Lập Phong không ưỡn ẹo

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 204: Trần Lập Phong không ưỡn ẹo
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Trần Lập Phong biệt viện.

"Ông nội, cám ơn ngươi." Trần Húc hướng về phía Trần Lập Phong, thân mật nói.

"Ta là ông nội ngươi, ngươi cùng ta khách khí cái gì, cái này hai mươi năm, ngươi qua được không?" Trần Lập Phong tràn đầy yêu thương nhìn Trần Húc hỏi.

"Rất tốt, rất kích thích, ông nội ta ở bên kia giết rất nhiều hải thú, mọi người cũng gọi ta tiền bối, lão tổ."

Trần Lập Phong nhìn Trần Húc trên mặt vẻ mặt hưng phấn, gật đầu một cái, nói: "Húc nhi, bây giờ lợi hại, trẻ tuổi đồng lứa giống như ngươi vậy lợi hại, là số ít đây."

"Ta là vận khí tốt."

"Tiêu Tiểu Đông có hay không khi dễ ngươi à!" Nhắc tới Tiêu Tiểu Đông, Trần Lập Phong giọng không tự chủ lộ ra mấy phần bất mãn.

Trần Húc lắc đầu một cái, nói: "Không có, Tiểu Đông đối với ta rất tốt, ta khế ước thú, vẫn là hắn giúp ta khế ước đây."

"Bản lãnh của tiểu tử kia đi, đúng là còn thích hợp." Trần Lập Phong

lưng đeo tay, bất đắc dĩ nói.

Trần Lập Phong thầm nói: Mấy năm trước, Kiều Tường lên cấp kim đan, Vô Song tông khua chiêng gõ trống, hận không thể gây ra thiên hạ đều biết, kết quả, Tiêu gia một đại gia đình đều là kim đan, người người không thể so với Kiều Tường kém, Kiều Tường như vậy thiên tài, so với người của Tiêu gia cũng không bên ngoài như vậy.

Mặc dù Trần Lập Phong trong lòng đối với Tiêu Tiểu Đông là hài lòng, nhưng là, nhắc tới Tiêu Tiểu Đông lúc này trên mặt tổng bày không ra sắc mặt tốt.

Trần Húc có chút lấy le nói: "Chú Tiêu một nhà cũng rất lợi hại."

Trần Lập Phong đánh giá Trần Húc đầu vai băng màu xanh bạch tuộc nhỏ, nói: "Bạch tuộc này không tệ, nếu giữ ngươi nói, cái này bạch tuộc nhỏ trong cơ thể có mẫu thân nó lưu lại nguyên anh yêu đan, như vậy đứa nhỏ, tương lai 80-90% là có thể lên cấp nguyên anh."

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Ta cũng nghĩ như vậy."

"Yêu thú này là Tiêu Tiểu Đông cho ngươi thu?" Trần Lập Phong hỏi.

"Đúng vậy! Là Tiểu Đông khế ước thú thuyết phục vậy chỉ nguyên anh yêu thú, vậy chỉ nguyên anh yêu thú mới để cho cái này con bạch tuột cùng ta khế ước." Trần Húc nói.

"Coi là hắn thức thời." Trần Lập Phong mặc dù trong lòng đối với Tiêu Tiểu Đông rất là hài lòng, nhưng là, ngoài miệng còn chưa theo người nhiêu.

"Ông nội, ông không được yêu cầu quá cao, thật ra thì, Tiểu Đông hắn thật rất tốt rồi!" Trần Húc nói.

Trần Lập Phong nhìn Trần Húc, có chút chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nói: "Thằng nhóc này gian hoạt rất, hết lần này tới lần khác

ngươi cầm hắn làm người tốt."

Trần Húc bất đắc dĩ sờ bụng một cái, thầm nghĩ: Tiểu Đông đó không phải là gian hoạt, là thông minh.

"Ông nội, ông không nên đối với Tiểu Đông có lớn như vậy thành gặp à! Trên thực tế, hắn là người tốt." So Kiều Tường mạnh hơn nhiều, Trần Húc luôn cảm thấy, năm đó hắn bị bắt bị buộc trở thành mỏ nô sự việc, cùng Kiều Tường nhất định có liên quan.

Trần Lập Phong lắc đầu một cái, bất đắc dĩ quở trách: "Xem ngươi, gả cho người như thế hướng bên ngoài, ông nội cũng là vì ngươi tốt, tỉnh ngươi bị người lừa gạt."

Trần Húc ôm Trần Lập Phong cánh tay, nói: "Ông nội , cháu không như vậy ngu."

"Kiều Tường, năm trước cùng Vô Song tông một cái nữ tu lập gia đình." Trần Lập Phong nói.

Trần Húc bình tĩnh gật đầu một cái, "Kiều Tường tuổi hắn không nhỏ, là nên lập gia đình, ông nội, ta cùng Kiều Tường sự việc sớm liền đi qua, ngươi đừng nữa nhớ, thật giống như ta có nhiều không thể bỏ hắn tựa như."

Trần Lập Phong lúng túng cười một tiếng, nói: "Cũng phải, đó là." Tiêu Tiểu Đông cũng ăn tẩy linh đan, cũng là một linh căn, mặc dù là ngày mốt tạo nên, nhưng dầu gì cũng là một linh căn, cùng Kiều Tường cũng không kém nhiều ít.

"Tiểu Húc à! Ngươi lúc này lên cấp kim đan, nhưng mà cho ông nội ngươi tăng thể diện." Trần Lập Phong vỗ một cái Trần Húc bả vai nói.

Trần Húc nhàn nhạt cười một tiếng, thầm nói: Giống như ông nội như vậy nguyên anh tu giả, có lúc, thiếu không thể leo so môn hạ đệ tử, gia tộc đời sau, trước kia, mình tư chất không hiện, ông nội cũng

không có thu học trò, người ta ở bên kia thổi phồng đệ tử năng lực lúc này ông nội chỉ có thể làm nhìn, lúc này có thể là hãnh diện.

. . .

Một tràng tiếng gõ cửa, vang lên.

Trần Lập Phong mở cửa, thấy là Tiêu Tiểu Đông, sắc mặt không khỏi trầm xuống.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Trần Lập Phong sắc mặt, cảm thấy Trần Lập Phong mặc dù sắc mặt rất kém cỏi, nhưng là, cũng không có thật giận mình, Trần Lập Phong cái bộ dáng này nhìn như, có chút giống nháo không được tự nhiên.

Trần Lập Phong khẽ hừ một tiếng, lãnh đạm nói: "Ngươi làm sao tới?"

Tiêu Tiểu Đông có chút lúng túng nói: "Cha phân phó ta vội tới tiền bối mang một ít đảo Tinh Vân đặc sản quê nhà."

Trần Lập Phong sững sốt một chút, nói: "Thứ gì?"

Tiêu Tiểu Đông lấy ra một cái hộp, giao cho Trần Lập Phong, Trần Lập Phong mở ra vừa thấy, sắc mặt nhất thời thay đổi.

Trần Húc nhìn trong hộp từng viên hạt châu, không rõ cho nên.

"Thay ta cám ơn cha ngươi." Trần Lập Phong thản nhiên nói. Tu vi đến Trần Lập Phong trình độ này, có thể để cho Trần Lập Phong động tâm đồ đã không nhiều lắm, mà đây âm hồn châu, chính là trong đó vậy.

"Ông nội thích liền tốt." Tiêu Tiểu Đông khiêm nhường nói.

Trần Húc nhìn Trần Lập Phong vuốt ve hạt châu, quyến luyến không thôi thu, không khỏi có chút kinh ngạc.

"Trần tiền bối, Linh Dược tông Quách Dịch tiền bối trước tới thăm." Trần Lập Phong cùng Trần Húc, Tiêu Tiểu Đông vừa nói chuyện, một gã sai vặt đi tới bẩm báo.

Trần Lập Phong gật đầu một cái, nói: "Biết."

Trần Lập Phong nhìn Tiêu Tiểu Đông, nói: "Thằng nhóc , ngươi biết mấy cái nguyên anh tu giả à!"

Tiêu Tiểu Đông lúng túng cười một tiếng, nói: "Ông nội , cháu lúc rời đi, mới bất quá trúc cơ tu vi, nào có cái cơ hội kia, biết nguyên anh tu giả à!"

Trần Lập Phong gật đầu một cái, có chút khinh thường nói: "Ta cũng nghĩ vậy, đi thôi, ta mang ngươi đi gặp gặp cảnh đời."

Tiêu Tiểu Đông: ". . ."

Trần Húc cùng Tiêu Tiểu Đông trố mắt nhìn nhau, đi theo Trần Lập Phong.

. . .

"Trần đạo hữu, chúc mừng! Nghe nói lệnh tôn trở về?" Quách Dịch mặt đầy tươi cười nói.

Trần Lập Phong khẽ hừ một tiếng, có chút oán lạ nói: "Đúng vậy! Rời nhà bên ngoài, nhiều năm như vậy, cuối cùng còn biết trở lại."

Trần Húc cúi đầu xuống, có chút ngượng ngùng.

Quách Dịch nhìn Tiêu Tiểu Đông, nói: "Vị này chính là Tiêu hiền chất, Trần đạo hữu, ngươi cháu rể đi, tuấn tú lịch sự à!"

Trần Lập Phong tràn đầy không cho là đúng nói: "Quách đạo hữu quá khen, hắn coi là cái gì nhân tài à! Cũng sắp bốn mươi liền mới

kim đan, cũng không biết lúc nào, mới có thể kết anh."

Quách Dịch co quắp một cái khóe miệng, thầm nghĩ: Không tới bốn mươi tuổi kết đan, ngươi còn có cái gì bất mãn? Trần Lập Phong lão này, giống như cũng là hơn một trăm tuổi, mới kết đan đi! Trần Lập Phong tên nầy mình hơn một trăm tuổi kết đan, nhưng xem thường người ta bốn mươi tuổi kết đan, kết anh? Cái này kết anh là tốt như vậy kết sao?

"Trần đạo hữu, cháu trai của ngài cũng là kim đan cao thủ, thật đáng mừng à!" Quách Dịch nói.

Trần Lập Phong gật đầu một cái, nói: "Húc nhi hôm nay cũng coi là có chút tiền đồ, lòng ta đây bên trong rất là vui vẻ yên tâm."

Quách Dịch gật đầu một cái, nói: "Trần đạo hữu, ngươi cháu trai này tiền đồ lớn, như thế trẻ tuổi liền kết đan, từ trước ra sau kết anh cơ hội thật to."

"Húc nhi hắn còn kém xa lắm, Quách đạo hữu, cái bé gái này là?"

"À, đây là chúng ta Linh Dược tông kết đan tu sĩ, Tạ Uyển Nhiên."

"Tạ đạo hữu, thật lâu không gặp à!" Tiêu Tiểu Đông nói.

Tạ Uyển Nhiên nhìn Tiêu Tiểu Đông, miễn cưỡng cười một tiếng, nói: "Thật lâu không gặp à!"

Quách Dịch có chút kinh ngạc nói: "Tiêu hiền chất cùng Tạ hiền chất biết à!"

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Trước kia ở Thanh Vân tiên môn gặp mấy lần."

Tạ Uyển Nhiên nhìn Tiêu Tiểu Đông, trong lòng suy nghĩ phập phồng, trước ở Thanh Vân tiên môn lúc này Tiêu Tiểu Đông tu vi còn thiếu nàng một đoạn, bây giờ đối phương đã đuổi kịp nàng.

. . .

Quách Dịch cùng Trần Lập Phong hàn huyên một hồi, bị Trần Lập Phong gài bẫy 2 chia quà, mang Tạ Uyển Nhiên đi.

"Trần lão đầu, có thể coi như là vén mây mờ gặp ánh trăng, ta còn lấy là, lão đầu tử kia cháu trai sẽ không trở về, không nghĩ tới thật vẫn trở về." Quách Dịch nói.

Tạ Uyển Nhiên đi theo Quách Dịch bên người, nói: "Tiêu Tiểu Đông cùng Trần Húc tu vi tiến bộ rất nhanh à!"

Quách Dịch gật đầu một cái, nói: "Cũng không phải là." Tiêu gia một môn đều là kim đan, cũng không thể khinh thường, tương lai nếu là ra một nguyên anh, lại là một cái đại gia tộc.

Tạ Uyển Nhiên híp mắt, ở Linh Dược tông, nàng tu vi tiến bộ đã coi là mau, chẳng qua là, so với Tiêu Tiểu Đông cùng Trần Húc, vẫn là kém một lớn một khúc.

"Trần lão đầu cháu trai là ba linh căn à! Cũng không biết là chuyện gì xảy ra, tu vi tiến bộ nhanh như vậy, Trần lão đầu năm đó thả Trần Húc vào bí cảnh, tìm tẩy linh thảo, có thể là tìm được." Quách Dịch nói.

Tạ Uyển Nhiên ánh mắt chuyển động, cảm thấy hết sức có thể.

"Ngươi Mục sư thúc, vẫn là thường xuyên đi Thanh Vân tiên môn chạy sao?" Quách Dịch hỏi.

Tạ Uyển Nhiên sắc mặt quấn quít nói: "Đúng vậy!"

"Mục Vân là chuyện gì xảy ra à! Hắn là người Linh Dược tông, ngày ngày đi Thanh Vân tiên môn chạy là chuyện gì xảy ra." Quách Dịch trong lòng không vui, cũng không dám đi tìm Mục Vân nói phải trái, Mục Vân đã là nguyên anh, nếu đánh thật, hắn còn không thấy được

là đối thủ, thật muốn chọc tức Mục Vân, để cho Mục Vân phản bội tông môn sẽ không tốt.

Tạ Uyển Nhiên cắn răng, có chút thất lạc nói: "Mục sư thúc, hắn không nghe khuyên bảo à!"

Quách Dịch thở dài một cái, không nói gì nữa.

. . .

"Em ba, cho em." Tiêu Tiểu Đông ném một cái hộp cho Tiêu Tiểu Tấn.

Tiêu Tiểu Tấn nhận lấy cái hộp, mi phi sắc vũ nói: "Anh chàng, anh lại cùng Trần tiền bối, thấy nguyên anh tu giả à!"

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Cả ngày bị mang gặp một ít nguyên anh tu giả, bị làm bảo vật khoe khoang, tư vị này thật là một lời khó nói hết.

"Anh cả, pháp khí này không tệ à!" Tiêu Tiểu Tấn nói.

Tiêu Tiểu Đông lười biếng nói: "Em thích liền tốt." Tiêu Cảnh Đình xuất thân so với giống vậy nguyên anh tu giả muốn phú có thật nhiều, những nguyên anh này tu giả tặng lễ vật, Tiêu Tiểu Đông cũng không phải là rất nhìn vào mắt.

"Anh cả, anh bị thương." Tiêu Tiểu Tấn trừng mắt nhìn nói.

Tiêu Tiểu Đông thản nhiên nói: "Buổi chiều cùng Trần tiền bối lúc đối luyện, vô tình đụng tổn thương."

Tiêu Tiểu Tấn trừng mắt nhìn, nói: "Anh cả, anh Trần Húc mặc dù rất ôn nhu, nhưng là, ông nội hắn rất hung, anh sau này, có bị."

Tiêu Tiểu Đông liếc mắt, nói: "Không cần em lo nghĩ bậy bạ."

"Tiểu Phàm cùng Lôi Huyền đi có đã mấy ngày đi." Tiêu Tiểu Đông lẩm bẩm.

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Lôi gia ở chính ma thời điểm đại chiến, tổn thất không ít người, trong tộc có chút thời kì giáp hạt, Tiểu Phàm, Lôi Huyền lần này trở về, Lôi gia hy vọng hắn tiếp đảm nhiệm chức gia chủ."

Tiêu Tiểu Đông liếc mắt, nói: "Gia chủ có cái gì tốt làm." Làm gia chủ cố nhiên có thể hưởng thụ một gia tộc tài nguyên, nhưng là, muốn phân tán rất nhiều tinh lực quản lý gia tộc công việc, Lôi Huyền cái này, nơi nào có điểm giống như gia chủ dáng vẻ à!

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Cũng phải a!"

------oOo------

Chương 205: Thanh Vân tiên môn đại trưởng lão

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 205: Thanh Vân tiên môn đại trưởng lão
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tiêu Cảnh Đình đứng ở đứng trên đỉnh núi, khắp nơi ngắm nhìn.

"Trần tiền bối, thật sẽ hưởng phúc à! Nhà xây ở đây sao địa linh nhân kiệt địa phương." Tiêu Cảnh Đình tràn đầy khen ngợi nói.

Trần Lập Phong là nguyên anh tu giả, động phủ xây dựng ở một cái tốt trên linh mạch. Nơi nào giống như bọn họ à! Ở đảo Tinh Vân liền trông nom cái phá núi đầu, còn bị người đuổi giết tè ra quần.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Em nói chúng ta sau này chọn cái địa phương nào ở đâu ?" Tiêu Cảnh Đình có chút khổ não nói.

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, nói: "Em cũng không biết à!" Vân châu tốt một chút đỉnh núi, cũng cho người chiếm cứ.

"Tiểu Đông đâu ? Lại bị Trần tiền bối gọi đi?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Đúng vậy!" Hứa Mộc An nói.

"Trần tiền bối sẽ không đánh Tiểu Đông chứ ?" Tiêu Cảnh Đình không nhịn được vuốt càm nói.

"Cũng không gọi được đánh, chẳng qua là chỉ điểm, chỉ điểm mà, có

lúc, bị thương cũng là khó tránh khỏi." Hứa Mộc An nói.

"Nhìn dáng dấp, Tiểu Đông bị không thiếu ma sát à!"

"Trần tiền bối, ra tay vẫn là có đúng mực." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Tiểu Đông nhưng mà Trần lão đầu đôi con rể, đem con trai nhà mình đánh đau, vậy hắn cháu trai có thể muốn đau lòng, tổn người bất lợi mấy.

"Tiểu Đông mấy ngày nay bị Trần tiền bối mang thấy hết mấy tiền bối, thật ra thì, Trần tiền bối, hẳn thật thích Tiểu Đông." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, như có điều suy nghĩ nói: "Con chúng ta như thế lợi hại, là nên ai thấy cũng thích."

Hứa Mộc An: ". . ."

"Tiểu Phàm đi theo Lôi Huyền đi Lôi gia đã mấy ngày." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình thở dài, nói: "Mà đại bất trung lưu à!"

"Nhiều bạn nhiều đường, Lôi gia cũng là gia tộc lớn." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Cũng vậy, tìm một thời gian, phải hồi man hoang đại lục nhìn một chút, cũng không biết anh Hai bọn họ thế nào."

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình một cái, nói: "Thanh Vân tiên môn tin tới, để cho chúng ta hồi tông môn đi."

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy kinh ngạc nói: "Cái gì?"

Tiêu Cảnh Đình đối với Thanh Vân tiên môn ấn tượng cũng không

khá lắm, trước có Tiêu Tiểu Phàm đoạt xác chuyện kiện, Bạch Lợi Chinh đoạt xác sau khi thất bại, tông môn lại phái Tiêu Tiểu Phàm đi làm nhiệm vụ nguy hiểm, Tiêu Cảnh Đình còn nghe nói, Thiên Thần tông tìm tới Thanh Vân tiên môn, hỏi dò bọn họ tin tức lúc này tông môn dự định hy sinh Cừu Vân, kết quả, Mục Vân bảo vệ liền Cừu Vân.

"Em hỏi thăm được Thanh Vân tiên môn lúc trước chính ma đại chiến trong, tổn thất không nhỏ, trong môn nguyên anh bỏ mình một cái, kim đan tu giả, cũng bỏ mình không thiếu, địa vị tràn ngập nguy cơ, có thể phải chúng ta trở về, cùng nhau chống đỡ chống đỡ tình cảnh." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, hắn cũng thiếu chút nữa quên mất hắn cũng là Thanh Vân tiên môn một thành viên.

"Anh nghĩ như thế nào à?" Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, bỏ mặc nói thế nào, hắn năm đó đều là người Thanh Vân tiên môn, hơn nữa, con trai hắn vẫn là Thanh Vân tiên môn điểm chính đào tạo đối tượng, nếu như, hồi Thanh Vân tiên môn, cũng là chuyện đương nhiên.

Tiêu Cảnh Đình khẽ đảo mắt, suy nghĩ muôn vàn.

Tiêu Tiểu Tấn tung tăng đi tới, nói: "Cha, một lão đầu tử tới."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Tiêu Tiểu Tấn tên nầy, như thế không lớn không nhỏ, cũng không sợ bị làm thịt, một lão đầu tử, có thể tới nơi này lão đầu tử, chỉ sợ không bình thường.

"Vị tiền bối nào tới?" Hứa Mộc An bất đắc dĩ hỏi.

"Đông Thành Dương, nhắc tới danh tự này có chút quen tai à!" Tiêu Tiểu Tấn ngoẹo đầu nói.

Tiêu Cảnh Đình liếc mắt, quen tai, dĩ nhiên quen tai, đây chính là

Thanh Vân tiên môn lão tổ à! Con trai nhà mình tên ngu ngốc này, cũng là ở trong Thanh Vân tiên môn dừng lại hơn mấy năm, lại có thể liền lão tổ tục danh cũng không biết.

"Cha, lão đầu kia chỉ rõ muốn gặp cha ." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, nói: "Không nghĩ tới, hắn lại có thể đích thân đến."

Hứa Mộc An trầm ngâm một chút, nói: "Lại xem đi."

" Được." Tiêu Tiểu Tấn nói.

. . .

Đông Thành Dương thấy Tiêu Cảnh Đình, Hứa Mộc An vào cửa, nhất thời trước mắt sáng lên.

"Tiêu hiền chất tu vi tiến bộ thật mau à! Như thế trẻ tuổi, chính là kim đan hậu kỳ." Đông Thành Dương nhìn Tiêu Cảnh Đình, trong lòng tràn đầy kinh ngạc.

"Tiền bối quá khen, không biết tiền bối đến tìm tại hạ, không biết có chuyện gì."

"Tiêu hiền chất chất phác thẳng thắn, ta liền đi thẳng vào vấn đề, ta muốn mời Tiêu hiền chất, tiếp Nhâm Thanh Vân tiên môn chức Đại trưởng lão." Đông Thành Dương nói.

Tiêu Cảnh Đình sững sốt một chút, nói: "Ta? Đại trưởng lão?"

Tiêu Tiểu Tấn kéo một cái Hứa Mộc An ống tay áo, nói: "Mẹ, đại trưởng lão, nghe rất phong cách à!"

Hứa Mộc An liếc mắt, Tiêu Tiểu Tấn tên nầy, thì sẽ ẩu tả.

Đông Thành Dương thở dài, nói: "Không dối gạt Tiêu hiền chất, lần

này chính ma đại chiến, Thanh Vân tiên môn tổn thất thảm trọng, trong môn kim đan tu giả lập tức chiết một nửa, bây giờ trong môn ngay cả một kim đan hậu kỳ cũng không có, trong môn có thể nói ở trên thời kì giáp hạt, Tiêu hiền chất các ngươi trở lại, có thể nói là mưa đúng lúc à!"

Tiêu Cảnh Đình kim đan hậu kỳ, tiếp Nhâm Thanh Vân tiên môn chức Đại trưởng lão vị, hẳn là thỏa đáng.

Đông Thành Dương có chút bận tâm Tiêu Cảnh Đình tu vi tiến triển quá nhanh, thực lực chiến đấu chưa đủ, rất nhiều tu vi tiến bộ cực nhanh kim đan hậu kỳ, không có cả người tu vi, thật chiến đấu, còn không bằng kim đan sơ kỳ tu giả, bất quá, Tiêu Cảnh Đình một nhà đều là kim đan, coi như Tiêu Cảnh Đình thực lực chiến đấu chưa đủ, cũng có thể dựa vào số người đền bù.

"Tiền bối, Thanh Vân tiên môn đại trưởng lão chức vị này, sự quan trọng đại, ta. . ."

Đông Thành Dương mãn bất tại ý nói: "Tiêu hiền chất, ngươi nói cho cùng cũng là người Thanh Vân tiên môn, mặc dù ngươi cùng Trần tiền bối có quan hệ thông gia quan hệ, nhưng là, tổng không tốt một mực ăn nhờ ở đậu à! Tiêu hiền chất tuổi còn trẻ chính là kim đan hậu kỳ, chắc là chạy kết anh đi, nếu là Tiêu hiền chất tiếp Nhâm Thanh Vân tiên môn chức Đại trưởng lão, Thanh Vân tông môn nhất định toàn lực tương trợ hiền chất kết anh."

Tiêu Cảnh Đình chần chờ một chút, nói: "Cái này, tiền bối có thể để cho ta cân nhắc một chút sao?"

Đông Thành Dương gật đầu một cái, nói: "Dĩ nhiên."

. . .

Đông Thành Dương vừa đi, Tiêu Tiểu Tấn lập tức hướng Tiêu Cảnh Đình nhào tới, "Cha, người ta mời cha làm đại trưởng lão."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Đúng vậy!"

"Nghe, rất phong cách à! Cha liền theo đi." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Cái này đứa nhỏ chết bầm, cái gì gọi là liền theo đi, nói bố hắn giống như cái gì tựa như.

Tiêu Cảnh Đình hướng Hứa Mộc An nhìn sang, nói: "Em thấy thế nào ?"

Hứa Mộc An suy nghĩ một chút, nói: "Em giác phải đáp ứng cũng không hẳn là không thể."

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, nói: "Anh cũng cảm thấy, Đông Thành Dương lão đầu kia, tựa hồ rất có thành ý. Nhận, anh cũng đúng lúc nếm thử một chút 1 phái tôn trưởng mùi vị." Đông Thành Dương lão đầu kia nói, đại trưởng lão cũng không cần phải làm chuyện gì, chính là thỉnh thoảng mang môn hạ đệ tử đi ra ngoài linh lợi, chống đỡ chống đỡ tình cảnh.

Đông Thành Dương vẫn là rất cho mặt mũi, lấy bọn họ bây giờ tình huống, luôn là lưu lại ở Trần tiền bối nơi này có ôm bắp đùi, ăn nhà giàu hiềm nghi, đưa vào những tông môn khác lại có vong ân phụ nghĩa hiềm nghi, huống chi, Thanh Vân tiên môn mặc dù chưa ra hình dáng gì, nhưng là, những tông môn khác cũng không thấy có thể tốt hơn chỗ nào.

Thanh Vân tiên môn bây giờ liền còn dư lại Đông Thành Dương một cái nguyên anh, mình nếu trở lại Thanh Vân tiên môn, chắc hẳn cũng không người có thể quản.

. . .

Vân châu, Lôi gia.

Lôi Động nhìn Lôi Huyền, một chưởng hô ở Lôi Huyền trên đầu, "Thằng nhóc thúi, ngươi tu vi tiến bộ thật mau à!"

Lôi Huyền bất đắc dĩ gãi đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Đúng vậy! Ta cũng không nghĩ tới, cha, ngươi lại còn là trúc cơ, ta đuổi ở ngươi trước mặt kết đan, sau này không được mắng nữa ta không tiền đồ."

Lôi Động mặt bỗng nhiên một đỏ, "Ngươi kết đan liền thế nào? Kết đan giỏi lắm à! Kết đan, bố lại không thể mắng ngươi."

Lôi Huyền ngẩng đầu lên, trực câu câu nhìn Lôi Động.

Lôi Động bị Lôi Huyền nhìn có chút chột dạ, "Con trai, khá tốt ngươi trở về, nếu không chúng ta Lôi gia, đều phải cho người đè không thở nổi."

Lôi Huyền khẽ thở dài một hơi, hắn lần này trở về, phát hiện trong gia tộc bỏ mình rất nhiều người.

"Trước khi chính ma đại chiến, rất nguy hiểm sao?" Lôi Huyền hỏi.

Lôi Động gật đầu một cái, nói: "Đó cũng không phải là, tràng đại chiến kia rơi xuống tu giả đếm không hết." Nhớ tới năm đó tràng đại chiến kia, Lôi Động không khỏi lòng vẫn còn sợ hãi, "Khá tốt, ngươi năm đó rời đi, năm đó, ngươi bất quá là trúc cơ, lưu lại, cũng bất quá là làm con cờ thí."

Lôi Huyền: ". . ."

"Cái đó Kim gia, thực lực bảo tồn ngược lại là tương đối nguyên vẹn à!" Lôi Huyền nói.

Nhắc tới Kim gia, Lôi Động nhất thời đầy bụng hỏa khí, "Cái này Kim gia ở chính ma thời điểm đại chiến, làm con rùa đen rúc đầu, cùng đại chiến kết thúc, liền đi ra cướp địa bàn, trước kia, Lôi gia nở mày nở mặt lúc này Kim gia còn không biết ở nơi nào nữa."

"Tốt lắm, cha, không cần cùng loại người này tức giận." Lôi Huyền lúc trở lại, Lôi gia cùng Kim gia cướp địa bàn cướp náo nhiệt, Lôi

Huyền sau khi trở về, Kim gia liền yển kỳ tức cổ.

"Có con trai ngươi mang về đan dược, linh thạch, Lôi gia rất nhanh là có thể khôi phục nguyên khí." Lôi Động lòng tin tràn đầy nói.

Lôi Động đã sớm cảm thấy con trai nhà mình có tiền đồ, lại không nghĩ rằng, Lôi Huyền nhanh như vậy liền kết đan, so hắn dự liệu còn phải sớm hơn hơn mấy chục năm.

"Con trai, con từ đâu tới như vậy nhiều đồ tốt à!" Lôi Động không hiểu nói.

Lôi Huyền nhíu mày một cái, nói: "Cha, cha quản nhiều như vậy làm gì? Dù sao không phải trộm, cũng không phải cướp." Đan dược và linh thạch đều là Tiêu Cảnh Đình cho, đan dược tương đối nhiều, linh thạch bất quá thêm đầu.

"Không nói thì không nói, con trai, Tiêu Tiểu Phàm gả cho ngươi?" Lôi Động hỏi.

Lôi Huyền gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Con trai, con có thể thật là có bản lãnh." Lôi Động vỗ Lôi Huyền bả vai, hết sức hài lòng nói. Lôi Động thầm nghĩ: Tiêu Cảnh Đình con trai, đem Trần tiền bối cháu trai cho cưới vợ, con trai mình đâu, đem Tiêu Cảnh Đình con trai cho cưới vợ, con trai mình bản lãnh bao lớn à!

"Ngươi cái đó cha vợ là kim đan hậu kỳ, có phải là thật hay không?" Lôi Động hỏi.

Lôi Huyền gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Lôi Động thở dài một cái, cảm khái muôn vàn nói: "Tu chân đạo này, chính là như vậy, không chừng lúc nào, trước kia ngươi không để ý người, liền nhảy tót lên ngươi trước mặt, ta nghe nói, Đông Thành Dương tiền bối, muốn mời ngươi cha vợ ra Nhâm Thanh Vân tiên

môn đại trưởng lão vị trí."

Lôi Huyền có chút kinh ngạc nói: "Đại trưởng lão?"

Lôi Động gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Thanh Vân tiên môn vốn là đại trưởng lão chết, trong môn tu vi kim đan cao nhất cũng chỉ kim đan trung kỳ, chức Đại trưởng lão một mực trống chỗ, Thanh Vân tiên môn thời kì giáp hạt, Đông Thành Dương tiền bối, đã sớm lòng như lửa đốt, các ngươi trở về đúng lúc."

Lôi Huyền gật đầu một cái, nói: "Có cái địa phương ổn định lại cũng tốt." Ở đảo Tinh Vân bị người đuổi giết liền lâu như vậy, Lôi Huyền sớm đã có chút phiền.

------oOo------

Chương 206: Tiểu Đông ra mặt

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 206: Tiểu Đông ra mặt
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Một chiếc xe ngựa ở trên quan đạo bay vùn vụt, một người đàn ông lo lắng hướng ra ngoài nhìn quanh, trán ở giữa lộ ra một cổ sâu nặng ưu sầu.

"Ông nội, ông nói cái đó thân thích, sẽ cho mượn linh thạch cho chúng ta sao?" Hứa Văn Triết giương mắt nói.

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Sẽ, sẽ, nhất định sẽ."

"Nhưng mà, đó là một số lớn linh thạch, cha nói rất khó trả sạch." Hứa Văn Triết tràn đầy lo lắng nói.

Tiêu Kính Phong có chút rầu rỉ nói: "Đúng là một số lớn linh thạch, bất quá, đối với hắn mà nói cũng không nhiều."

"Ông nội, ông làm sao có thể đi cho mượn lãi suất cao đâu ? Nếu là đến kỳ còn không ra, ngươi sẽ có phiền toái." Hứa Văn Triết cổ trước quai hàm nói.

"Ông nội biết, yên tâm đi, chỉ cần tìm được người là có thể còn người." Tiêu Kính Phong miễn cưỡng cười cười nói.

"Ông nội, trước kia làm sao không đã nghe ngươi nói, có như thế người có tiền thân thích à!" Hứa Văn Triết không hiểu nói.

Tiêu Kính Phong cười một tiếng, nói: "Trước kia vậy là không có bọn họ tin tức, bây giờ có."

Hứa Khải tràn đầy lo lắng, nói: "Cha vợ, cha cái này thân thích đáng tin không?"

Tiêu Kính Phong nhìn Hứa Khải một cái, nói: "Yên tâm đi, đáng tin, đáng tin."

Hứa Khải vốn là Hứa gia đại thiếu gia, Tiêu Kính Phong cùng Mộc Thư Vũ ở sáu năm trước, thông qua thương thuyền đi tới Vân châu.

Đến Vân châu sau đó, Tiêu Kính Phong liền âm thầm hỏi thăm một chút Tiêu Cảnh Đình đám người tin tức, nghe được kết quả, đem Tiêu Kính Phong sợ hết hồn, Tiêu Cảnh Đình chẳng những phải tội ma môn Âm Quỷ tông còn đắc tội chánh đạo Thiên Thần tông, 2 cái thế lực đều ở đây lùng bắt Tiêu Cảnh Đình, treo giải thưởng mở một người so với một người cao.

Tiêu Cảnh Đình thông qua truyền tống trận chạy đến những thứ khác địa vực đi, Tiêu Tiểu Đông còn nhân tiện cuỗm đi liền một cái Nguyên anh kỳ cao thủ cháu trai.

Nghe được tin tức sau đó, Tiêu Kính Phong sợ ba ngày ba đêm ngủ không ngon.

Đến đây, Tiêu Kính Phong không dám nhắc lại Tiêu Cảnh Đình chuyện, chỉ lấy phổ thông tán tu thân phận, mang Mộc Thư Vũ, Tiêu Tiểu Phúc ở Vân châu kiếm sống.

Vân châu không giống với man hoang đại lục, đến Vân châu, Tiêu Kính Phong mới biết man hoang đại lục vậy điểm địa phương có nhiều nhỏ bé.

Ở man hoang đại lục, trúc cơ tu giả đã rất giỏi rồi, nhưng là, ở Vân châu, trúc cơ tu giả khắp nơi đều là, chân thực coi là không thể cái gì.

Tán tu ở Vân châu địa vị hết sức thấp kém, vì tốt hơn sinh tồn, Tiêu Kính Phong cùng Mộc Thư Vũ lấy tán tu thân phận gia nhập Hứa

gia, trở thành Hứa gia hộ vệ.

Hứa gia là Vân châu gia tộc lớn, trong tộc có ba người kim đan tu sĩ.

Hứa Khải vốn là Hứa gia đại thiếu gia, cũng coi là nổi tiếng một trong người thừa kế.

Tiêu Tiểu Phúc đi theo Tiêu Kính Phong cùng Mộc Thư Vũ vào Hứa gia sau đó, vẫn đối với Hứa Khải rất có hảo cảm, bất quá, Hứa Khải có vị hôn thê, Tiêu Tiểu Phúc cũng không có quá cưỡng cầu.

Chẳng qua là không nghĩ tới, Hứa Khải vị hôn thê tới cửa ngày hôm đó, Hứa Khải nhưng bị bắt cùng Tiêu Tiểu Phúc nằm ở trên một cái giường.

Hứa Khải vị hôn thê, dưới cơn nóng giận, tuyên bố từ hôn.

Tiêu Kính Phong một nhà bị trục xuất Hứa gia, họa không đến một lần, Tiêu Tiểu Phúc một lần trúng thầu mang thai.

Không bao lâu Hứa Khải bởi vì là quyết sách sai lầm, để cho Hứa gia lừa gạt bị tổn thất to lớn, cũng bị trục xuất Hứa gia.

Hứa Khải bị trục xuất khỏi cửa sau đó, biết Tiêu Tiểu Phúc mang thai, liền đi tìm Tiêu Tiểu Phúc một nhà cách xa Hứa gia.

Cưới vợ Tiêu Tiểu Phúc, cùng Tiêu Tiểu Phúc lắp bắp nuôi dưỡng đứa trẻ.

Hứa Khải vốn là Hứa gia thiếu gia, cũng coi là tư chất xuất chúng, tu vi cũng không tệ.

Nguyên bản cuộc sống như thế quá, mặc dù không có hồng hồng hỏa hỏa, nhưng cũng yên ổn.

Chẳng qua là không nghĩ tới, Hứa Khải cùng Tiêu Tiểu Phúc làm nhiệm vụ lúc này gặp Hứa Khải vốn là vị hôn thê Lệ Song Song, Lệ

Song Song từ hôn sau đó, gả cho Hứa Khải anh họ Hứa Tiến.

Từ Hứa Khải cùng Tiêu Tiểu Phúc gặp Lệ Song Song sau đó, liền mọi chuyện không thuận, đi ra ngoài làm nhiệm vụ, nhiều lần thất bại.

Trước đoạn thời gian, Hứa Khải cùng Tiêu Tiểu Phúc nhận một chút áp tải hàng hóa nhiệm vụ, nhiệm vụ này tiền thưởng hết sức phong phú, nếu là hoàn thành nhiệm vụ, sẽ có hai trăm trung phẩm linh thạch tiền huê hồng.

Hứa Khải cảm thấy có chút không ổn, Tiêu Tiểu Phúc lại không có thể ngăn chặn cám dỗ nhận.

Kết quả hàng hóa mất, cần phải thường cho thường số tiền lớn.

Tiêu Kính Phong bất đắc dĩ, mượn lãi suất cao, trước còn tiền bồi thường, rồi sau đó phong trần mệt mỏi tới tìm Tiêu Cảnh Đình.

"Cha vợ, thật xin lỗi, chuyện này là ta sai." Hứa Khải tràn đầy áy náy nói.

Tiêu Tiểu Phúc cắn môi, nói: "Cha, là ta không tốt, ta nếu là cẩn thận một chút, cũng không biết trong bẫy."

Hứa Khải cau mày, nói: "Không liên quan chuyện ngươi, chuyện này nói cho cùng, hẳn là Hứa gia còn không vui thả qua ta."

Hứa Khải nhìn Tiêu Tiểu Phúc một cái, Hứa Khải biết Tiêu Tiểu Phúc ngày thường cũng không phải lỗ mãng tính tình, lần này Tiêu Tiểu Phúc sẽ tiếp nhiệm vụ này, là bởi vì là Linh Dược tông chiêu thu đệ tử sắp tới, Tiêu Tiểu Phúc muốn đem Hứa Văn Triết đưa vào Linh Dược tông.

Muốn muốn gia nhập Linh Dược tông, cần một trăm trung phẩm linh thạch tiền ghi danh, nếu là vào tông môn, cũng cần trên dưới thu xếp.

Tiêu Kính Phong lắc đầu một cái, nói: "Tốt lắm, sự việc đều như vậy, các ngươi liền không muốn nói lời như vậy nữa, cũng may các ngươi chú ba trở về."

Hứa Khải không khỏi có chút trù trừ, Tiêu Kính Phong năm đó gia nhập Hứa gia lúc này nói mình là tán tu, sau đó, ở Hứa gia an phận đợi thật nhiều năm, nhiều năm như vậy, Hứa Khải cho tới bây giờ chưa có nghe nói qua cái gì thân thích, bây giờ Tiêu Kính Phong nhắc tới, Hứa Khải không khỏi có chút kỳ dị.

"Tiểu Phúc, ngươi biết cha nói thân thích là ai chăng?" Hứa Khải không nhịn được truyền âm hỏi. Bọn họ xông hạ tai họa sau đó, Tiêu Kính Phong mượn lãi suất cao, đem 2 người cho chuộc đi ra, sau đó, liền mang theo bọn họ đi tìm người cứu mạng.

Hứa Khải hết sức hoài nghi Tiêu Kính Phong nói thân thích có phải hay không tồn tại, hay hoặc là Tiêu Kính Phong nhưng thật ra là thấy tình thế không ổn, mang hắn cùng Tiêu Tiểu Phúc chạy thoát thân.

Tiêu Tiểu Phúc cau mày, nói: "Có thể là chú ba." Tiêu Cảnh Đình các người rời đi đại lục Man Hoang lúc này Tiêu Tiểu Phúc còn nhỏ, Tiêu Tiểu Phúc tổng nghe cha nói, chú ba là một rất người có bản lãnh, nhưng là, Tiêu Tiểu Phúc đối với cái này rất có bản lãnh, luôn là không việc gì khái niệm.

"Chú ba? Ngươi còn có chú ba?" Hứa Khải có chút kỳ dị nói.

Tiêu Tiểu Phúc đi theo Tiêu Kính Phong đến Vân châu sau đó, Tiêu Kính Phong liền nghiêm cấm hắn nhắc tới Tiêu Cảnh Đình, Tiêu Cảnh Đình danh tiếng không nhỏ, Tiêu Tiểu Phúc rất nhanh thì biết nguyên nhân.

"Là có một cái." Tiêu Tiểu Phúc trịnh nặng gật đầu một cái nói.

Tiêu Tiểu Phúc không nhịn được thầm nói: Thanh Vân tiên môn cái tên này thanh bên ngoài Tiêu Cảnh Đình thật là mình chú ba, nghe

nói, cái đó Tiêu Cảnh Đình, lập tức muốn thành là Thanh Vân tiên môn Đại trưởng lão, Tiêu Tiểu Phúc luôn cảm thấy chuyện này, có đưa tới treo, nếu là gây ra quạ đen, thì phiền toái.

. . .

Hứa gia.

"Cả nhà bọn họ chạy?" Lệ Song Song hỏi.

Hứa Tiến gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Mượn lãi suất cao sau đó, vội vội vàng vàng liền chạy."

Lệ Song Song híp mắt, nói: "Làm sao liền chạy?"

"Đây có cái gì kỳ quái đâu, đại khái là còn không ra, cho nên, thấy tình thế không ổn liền chạy, Tiêu Kính Phong mượn Hoàng Hạc lầu linh thạch, không tránh khỏi." Hứa Tiến nói.

Lệ Song Song cười lạnh một tiếng, nói: "Tiêu Tiểu Phúc thật là có phúc à! Xảy ra chuyện, còn có một cha thay hắn bao."

"Tiêu Kính Phong cũng quá không biết tự lượng sức mình, Hoàng Hạc lầu nợ đó là hắn muốn chạy trốn là có thể chạy thoát? Cuối cùng cả nhà cũng phải giảm giá đi vào." Hứa Tiến tràn đầy cười trên sự đau khổ của người khác nói.

Lệ Song Song câu tóc nói: "Hoàng Hạc lầu làm việc phong cách, nhưng mà rất tuyệt, Tiêu Kính Phong không giống như là như vậy người xung động."

"Hắn tán tu một cái, không nơi nương tựa, con trai xảy ra chuyện, liền lòng đại loạn." Hứa Tiến tràn đầy khinh thường nói.

Lệ Song Song nhìn Hứa Tiến, nói: "Hỏi thăm được Tiêu Kính Phong đi làm cái gì sao?"

"Nghe nói là nhờ cậy thân thích đi?" Hứa Tiến nói.

Lệ Song Song không hiểu nói: "Tiêu Kính Phong một nhà còn có thân thích?"

Hứa Tiến tràn đầy khinh thường nói: "Tiêu Kính Phong một nhà chính là tán tu, từ đâu tới thân thích, ta xem Tiêu Kính Phong là bệnh cấp loạn đầu y."

Lệ Song Song lười biếng gật đầu một cái, nói: "Ta cũng nghĩ vậy."

. . .

Tiêu Kính Phong chạy tới Thanh Vân tiên môn địa giới, cuối cùng là thở phào nhẹ nhõm, nói: "Tốt lắm, chúng ta ở chỗ này nghỉ ngơi một chút, ngày mai đi Thanh Vân tiên môn đệ bái sát."

Tiêu Tiểu Phúc đứng xa xa nhìn Thanh Vân tiên môn phương hướng, "Cha, đó là chú ba sao? Không nên nghĩ sai à!"

"Tên chữ, tuổi tác, người nhà, tất cả đều đối mặt, sẽ không có sai." Tiêu Kính Phong nói.

Hứa Khải nhìn Tiêu Kính Phong cùng Tiêu Tiểu Phúc đả ách mê, cảm giác ngực có cái móng vuốt ở gãi, nhột rất.

Tiêu Kính Phong nhìn một cái tràn đầy mệt mỏi, cũng không ồn ào không nháo Hứa Văn Triết, không khỏi có chút đau lòng cháu trai, "Dọc theo đường đi phong trần mệt mỏi, cũng không kịp nghỉ ngơi cho khỏe, chúng ta trước tìm một chỗ ở lại đi."

Tiêu Tiểu Phúc gật đầu một cái, nói: " Được a !"

Tiêu Kính Phong cùng người trên tay không dư dả, tìm một gian tiện nghi nhất khách sạn đâu vào đấy xuống.

Tiêu Kính Phong các người mới vừa nghỉ ngơi, mấy cái trúc cơ tu

giả liền tìm được Tiêu Kính Phong.

"Tiêu Kính Phong, ngươi ngược lại là có thể chạy, một chút liền chạy tới Thanh Vân tiên môn địa giới tới."

Tiêu Kính Phong nhìn mấy cái mặc Hoàng hạc lầu phục sức tu giả, nhíu chặt mày, nói: "Lý quản sự, ta không phải phải chạy, mà là, tìm người đến, ngài gia hạn thêm hai ngày cùng ta tìm được người rồi, tự nhiên sẽ còn linh thạch."

Lý Phùng bật cười một tiếng, "Tìm người, ngươi có thể tìm người nào à? Mượn nhiều như vậy linh thạch, nhưng muốn bỏ trốn, cho ta đánh."

Tiêu Kính Phong trong lòng cũng nổi lên mấy phần tức giận, "Lý quản sự, cho mượn linh thạch lúc này cũng đều nói xong rồi, chỉ cần bên trong ba năm trả hết nợ là được, bây giờ vẫn chưa tới một tháng."

"Vốn là như vậy, nhưng là ngươi mượn linh thạch quay đầu chạy liền chạy, ba năm sau đó, ta đi đâu mà tìm ngươi à!"

Tiêu Kính Phong trầm mặt xuống, nói: "Lý quản sự, ngươi gia hạn thêm hai ngày, hai ngày liền tốt."

"Hai ngày, ngươi lừa gạt quỷ a! Nếu không bây giờ sẽ trả linh thạch, nếu không ta muốn ngươi đẹp mắt." Lý Phùng hung tợn nói.

Tiêu Kính Phong có chút chần chờ, nói: "Ta bây giờ không linh thạch, qua hai ngày sẽ trả lại cho ngươi."

"Qua hai ngày, ta phi, hai ngày ngươi là có thể thăng quan tiến chức nhanh chóng, vừa thấy ngươi liền không trung thực, có tiền khách trọ sạn, không có tiền trả nợ, các ngươi còn đang chờ cái gì? Cho ta đánh." Lý Phùng căn bản không nghe Tiêu Kính Phong mà nói, trực tiếp chỉ huy thủ hạ hướng Tiêu Kính Phong chào hỏi đã qua.

Tiêu Kính Phong cắn răng, chỉ có thể trả đủa.

"Được a ngươi, cho mượn tiền không trả, còn dám trả đủa." Lý Phùng chợt hướng Tiêu Kính Phong công đánh tới, ra tay một cái chính là sát chiêu.

Lý Phùng trúc cơ hậu kỳ tu vi, Tiêu Kính Phong bất quá trúc cơ sơ kỳ bị Lý Phùng ép ổn định lui về phía sau.

Một hồi cơn lốc quát tới, Hoàng hạc lầu xuất thủ mấy cái trúc cơ tu giả bị gió thổi ngã trái ngã phải.

Tiêu Tiểu Đông một phất ống tay áo, đem Tiêu Kính Phong ép không còn sức đánh trả chút nào Lý Phùng, liền té bay ra ngoài.

"Tiêu. . . Tiêu tiền bối." Thấy người xuất thủ, Lý Phùng trong lòng nhất thời tràn đầy sợ hãi.

Tiêu Tiểu Đông một cước dậm ở Lý Phùng ngực, dường như đem Lý Phùng đạp phun ra một hớp lớn máu.

"Ta bác Hai nói, để cho bọn ngươi hai ngày, cùng hai ngày ngươi nghe không hiểu sao? Ngươi thời gian như vậy bảo đắt, hai ngày cũng không chờ?" Tiêu Tiểu Đông vừa nói, trên chân bên tăng thêm mấy phần lực đạo.

Lý Phùng nhìn Tiêu Tiểu Đông tràn đầy sát khí mặt, đầy mặt kinh hoảng thất thố, "Tiền bối, xin lỗi, là ta nóng lòng, ta có mắt không biết Thái Sơn, không biết Tiêu đạo hữu là ngươi bác Hai."

Thấy Tiêu Tiểu Đông, Lý Phùng trong lòng không dừng được kêu rên, Tiêu Tiểu Đông từ Kiều Tường trên tay đoạt Trần Lập Phong cháu trai Trần Húc chuyện, gây xôn xao, không nói, Tiêu Tiểu Đông là nguyên anh tu giả Trần Lập Phong cháu rể cái thân phận này, chính là hắn bản thân kim đan tu giả thân phận, cũng là không đắc tội nổi à!

------oOo------

Chương 207: Tiêu Kính Phong phía sau đài

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 207: Tiêu Kính Phong phía sau đài
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Trần Húc tò mò đánh giá Tiêu Kính Phong đoàn người, Hứa Văn Triết núp ở Tiêu Tiểu Phúc sau lưng, tràn đầy sùng bái nhìn Tiêu Tiểu Đông.

Mộc Thư Vũ thấy Tiêu Tiểu Đông, nhất thời như trút được gánh nặng.

Hứa Khải tràn đầy kinh ngạc há to miệng, hồi lâu cũng hồi bất quá thần.

Dọc theo đường đi, Hứa Khải đối với Tiêu Kính Phong nói muốn nhờ cậy thân thích lai lịch rất là tò mò, Tiêu Tiểu Phúc mơ mơ màng màng chỉ đẩy nói là chú ba, Hứa Khải thầm nghĩ: Khó trách Tiêu Kính Phong không chịu nói cho hắn, nếu như, Tiêu Kính Phong nói cho hắn, hắn là Thanh Vân tiên môn đại trưởng lão anh Tiêu Cảnh Đình, hắn sợ là phải làm Tiêu Kính Phong nằm mộng ban ngày.

Hứa Khải cuối cùng rõ ràng, tại sao Tiêu Kính Phong trước kia chưa bao giờ tới không đề cập tới mình môn này thân thích, trước Tiêu Cảnh Đình xông hạ đại họa, hết mấy thế lực đều ở đây bắt hắn, Tiêu Kính Phong nếu là bại lộ thân phận, vậy đơn giản là không khác gì đi tìm cái chết.

Tiêu Kính Phong đi tới Tiêu Tiểu Đông bên người, nhíu mày một cái, nói: "Tiểu Đông, thôi, nói cho cùng là bác Hai thiếu tiền."

Tiêu Tiểu Đông hướng Tiêu Kính Phong nhìn sang, nói: "Bác Hai, bác thiếu bao nhiêu tiền à!"

Tiêu Kính Phong có chút lúng túng nói: "Hai ngàn trung phẩm linh thạch, còn có chút lợi tức."

Tiêu Tiểu Đông duệ khởi Lý Phùng hỏi: "Lợi tức nhiều ít?"

"Lợi tức không cần, tiền vốn cũng không cần, ta có mắt không biết Thái Sơn, không biết Tiêu đạo hữu là Tiêu tiền bối ngài bác trai, thứ tội, thứ tội."

Tiêu Tiểu Đông mặt lạnh lùng, cười lạnh một tiếng, nói: "Nên nhiều ít, là hơn thiếu, chẳng lẽ ta còn biết kém chút linh thạch này sao?"

Lý Phùng trong lòng âm thầm kêu khổ, Tiêu Tiểu Đông nếu là không ra cái này bút linh thạch, vậy thì đại biểu chuyện này bỏ qua đi, Tiêu Tiểu Đông cố ý phải ra cái này bút linh thạch, liền đại biểu hắn không vui hòa giải.

"Không có lợi tức, mới cho mượn một chút ngày." Lý Phùng cười xòa nói.

"Mới cho mượn một chút ngày, ngươi gấp như vậy, đuổi đi đầu thai à!" Tiêu Tiểu Đông trầm giọng nói.

Lý Phùng bị Tiêu Tiểu Đông mắng cẩu huyết lâm đầu, nhưng không dám nói gì.

Tiêu Tiểu Đông bỏ rơi một túi linh thạch cho Lý Phùng, nói: "Cút."

Lý Phùng mang thủ hạ, áo não đi.

Lý Phùng đoàn người trước khi đi vội vã, các sắc mặt khó khăn xem.

"Lý quản sự, lần này xong rồi, đem Tiêu Tiểu Đông đắc tội, đây chính là Trần tiền bối cháu rể à."

"Đúng vậy! Đắc tội Tiêu Cảnh Đình khá tốt chút, đó là một kim đan, nhưng là, Trần tiền bối nhưng mà nguyên anh à!"

"Trước Trần Húc cũng ở đây, nghe nói, Trần Húc cùng Tiêu Tiểu Đông cảm tình cực tốt."

"Lý quản sự, chuyện này phải làm sao à!"

Lý Phùng cắn răng, hắn làm sao cũng không nghĩ ra, như thế chuyện này, lại có thể gây lớn như vậy.

"Lệ Song Song người nữ nhân điên này." Lý Phùng cắn răng nghiến lợi mắng, trong lòng đối với Lệ Song Song hận thấu xương.

Chuyện này nếu không phải Lệ Song Song, hắn căn bản sẽ không ra tay, quỷ biết Tiêu Kính Phong sau lưng, lại có thể sẽ chạy đến một cái như thế lợi hại phía sau đài, Lệ Song Song rõ ràng nói, Tiêu Kính Phong một nhà là tán tu à, đây coi là cái gì tán tu à!

Đắc tội Tiêu Tiểu Đông, coi như Tiêu Tiểu Đông không truy cứu, trở lại Hoàng hạc lầu, lầu ở giữa tầng trên cũng sẽ không bỏ qua hắn.

. . .

Ông chủ khách sạn đã sớm bị một loạt biến cố hù doạ lừa, chỉ có thể nơm nớp lo sợ để cho người cho Tiêu Tiểu Đông, Tiêu Kính Phong các người dâng lên trà bánh.

Ông chủ khách sạn âm thầm hối hận mình mắt chó coi thường người, trước, Tiêu Kính Phong tới mướn phòng lúc này xem người ta móc ra đều là hạ phẩm linh thạch, còn châm biếm một trận.

"Tiểu Đông, ngươi tại sao lại ở chỗ này?" Tiêu Kính Phong có chút mừng rỡ nói

"Ta mới vừa trở lại, vừa vặn thấy bác Hai, bác Hai, bác cùng chá bước đi gặp cha đi, cha thấy được bác, nhất định cao hứng."

Tiêu Kính Phong nghe được Tiêu Tiểu Đông nói Tiêu Cảnh Đình, cũng có chút cao hứng, "Cha con rời đi Tiêu gia lúc này ta cũng biết, hắn không phải vật trong ao, bây giờ quả nhiên có tiền đồ lớn."

Tiêu Tiểu Đông cười một tiếng, nhìn Tiêu Tiểu Phúc, nói: "Vị này là tiểu Phúc em họ đi."

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Tiểu Phúc, đây là anh họ tiểu Đông ngươi, ngươi khi còn bé, hắn không thiếu ôm qua ngươi đây."

Tiêu Tiểu Phúc sững sốt một chút, đi lên trước, cung kính nói: "Anh họ tốt."

"Đây là tiểu Phúc chồng, Hứa Khải." Tiêu Kính Phong kéo ra khỏi Hứa Khải giới thiệu.

Tiêu Tiểu Đông quét Tiêu Tiểu Phúc một cái, nói: "Em họ mắt thật là tốt."

Tiêu Tiểu Phúc sắc mặt đỏ một chút, ôm qua Hứa Văn Triết, nói: "Anh họ, đây là con trai ta."

Tiêu Tiểu Đông nhìn Hứa Văn Triết, nói: "Rất đáng yêu."

Trần Húc lấy xuống trên tay một cái chuỗi đeo tay, nói: "Đứa nhỏ này rất đáng yêu, lần đầu gặp mặt, cái này chuỗi đeo tay sẽ đưa cho hắn đi."

Tiêu Tiểu Phúc sững sốt một chút, Trần Húc chuỗi đeo tay tất cả đều là dùng tới phẩm tụ linh châu chuỗi thành, có thể tự động tụ lại linh khí, vừa thấy liền là đồ tốt.

"Đa tạ Trần thiếu." Tiêu Tiểu Phúc vội nói. Tiêu Tiểu Phúc đối với Tiêu Tiểu Đông cả nhà lai lịch vẫn là rõ ràng, biết đối phương có cái Nguyên anh kỳ ông nội, không khỏi mấy phần cẩn trọng.

Trần Húc nhìn Tiêu Tiểu Phúc cuống cuồng dáng vẻ, nói: "Không cần khách khí."

"Bác Hai, nơi này không tiện, chúng ta đi Thanh Vân tiên môn trò chuyện." Phát hiện người chung quanh ánh mắt đặt tiền cuộc đến nơi này, Tiêu Tiểu Đông đối với Tiêu Kính Phong nói.

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: " Được."

Hứa Khải bước chân có chút hư phù đi theo Tiêu Tiểu Đông cùng Trần Húc, tràn đầy kinh ngạc nói: "Tiểu Phúc, ngươi lại có như thế lợi hại thân thích."

Tiêu Tiểu Phúc bất đắc dĩ nói: "Ta lúc còn rất nhỏ, chú ba liền rời quê hương, cho nên, ta cũng không phải rất hiểu chú ba."

Tiêu Tiểu Phúc thầm nói: Cha luôn nói chú ba lợi hại, nhưng là, chú ba kết quả thật lợi hại, chỉ tồn tại ở trong miệng cha, hắn có lúc, luôn cảm thấy chú ba chính là một truyền thuyết.

Hứa Khải gật đầu một cái, nói: "À."

Tiêu Kính Phong các người vừa rời đi, khách sạn lập tức nổ tung nồi, mắt thấy một màn này tu giả, đánh máu gà giống vậy bàn luận sôi nổi.

. . .

Thanh Vân tiên môn.

"Anh Hai, anh ngươi tới vào lúc nào Vân châu à!" Tiêu Cảnh Đình cho Tiêu Kính Phong rót một ly rượu hỏi.

Tiêu Kính Phong cười một tiếng, nói: "Đến có mấy năm, vừa mới tới lúc này anh sau khi nghe ngóng em tin tức, giật mình."

Tiêu Cảnh Đình lúng túng cười một tiếng, nói: "Phải không?"

Năm đó, hắn lưu lại cục diện rối rắm quả thực hơi lớn, nếu không có Trần tiền bối từ trong điều hòa, mình sợ là không như vậy dễ dàng thoát thân.

"Chuyện lần này may mà Tiểu Đông, nếu không lớn như vậy một khoản linh thạch, anh có thể còn không ra." Tiêu Kính Phong lúng túng nói.

Tiêu Cảnh Đình đã sớm biết phổ thông tán tu cuộc sống qua khó khăn, xem Tiêu Kính Phong qua như vậy chán nản, mới còn có mấy phần trực quan cảm thụ.

Tiêu Cảnh Đình xoa xoa lỗ mũi, trung phẩm linh thạch hắn bây giờ đã không cần, dùng đều là thượng phẩm linh thạch, tu vi không giống nhau, tầm mắt cũng không giống nhau, xem Tiêu Kính Phong lẫn vào như vậy chán nản, Tiêu Cảnh Đình không khỏi có chút cảm thán vận may của mình. Nếu như, mình không có ngọc bội không gian, chắc giống như Tiêu Kính Phong vậy, vì một chút linh thạch mệt nhọc chạy thục mạng đi.

"Hai ngàn trung phẩm linh thạch, vậy coi như không thể cái gì, anh Hai, anh ngay tại Thanh Vân tiên môn nghỉ ngơi đi." Tiêu Cảnh Đình thản nhiên nói.

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: " Được a ! Sau này còn muốn dựa vào em ba ngươi."

"Chúng ta là anh em, hỗ trợ nhau là phải, đúng rồi, không biết, tình huống trong gia tộc như thế nào." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Ta rời nhà lúc này Tiêu gia đã thành man hoang đại lục hàng đầu nhà giàu có, cha, mẹ dựa vào ngươi lưu lại tài nguyên, cũng tu

thành trúc cơ." Tiêu Kính Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Như vậy liền tốt."

Tiêu Cảnh Đình đối với chủ cũ cha mẹ cảm tình có hạn, chỉ cảm thấy thiếu chủ cũ cha mẹ một phần sinh dưỡng ân, dưới so sánh, Tiêu Cảnh Đình đối với cùng nhau phấn đấu qua Tiêu Kính Phong cảm tình sâu hơn một ít, nghe được Tiêu Kính Phong nói Tiêu gia hết thảy đều tốt, yên tâm rất nhiều.

. . .

Tiêu Tiểu Phúc đi vào phòng, Hứa Khải đứng lên, nói: "Ngươi có tốt không."

Tiêu Tiểu Phúc gật đầu một cái, nói: "Tốt vô cùng."

Anh họ em họ anh họ cả nhà, em trai họ chồng cũng đối với hắn rất tốt, hắn nhận được không ít lễ vật, mỗi kiện cũng giá trị không rẻ. Một tháng trước, hắn vẫn còn ở là một chút linh thạch lao lục bôn tẩu, một tháng sau đó, các loại hào lễ đưa tới cửa, Tiêu Tiểu Phúc hơi có chút cảm giác không chân thật.

"Người nhà ngươi rất lợi hại à!" Hứa Khải không nhịn được nói.

Hứa gia có một cái kim đan, cũng chiếm cứ một phen thế lực, nhưng là, so với Tiêu gia mà nói, liền quá yếu. Hứa Khải vốn lấy làm cho này lần phiền phức lớn, không nghĩ tới như thế dễ như trở bàn tay liền giải quyết.

Tiêu Tiểu Phúc gật đầu một cái, nói: "Là có chút lợi hại."

"Đúng rồi, Hoàng Hạc lầu quản sự tới bồi tội, còn đưa một phần nhận lỗi." Hứa Khải nói.

Tiêu Tiểu Phúc nhíu mày một cái, trên mặt dính vào mấy phần vẻ giận.

"Hoàng Hạc lầu quản sự nói, bọn họ đã giải trừ Lý Phùng quản sự vị, còn nói, Lý Phùng cử động, tất cả đều là bị Hứa Tiến cùng Lệ Song Song sai khiến." Hứa Khải nói.

Tiêu Tiểu Phúc thở dài, nhà giàu có nội đấu, cũng cơ bản giống nhau, chân thực tẻ nhạt vô vị.

"Ngươi cái đó anh họ, thật nhỏ mọn." Tiêu Tiểu Phúc có chút bất mãn nói.

Hứa Khải cũng cảm thấy như vậy. Nhưng không biết nên nói như thế nào.

Tiêu Tiểu Phúc nhìn Hứa Khải thần sắc, nói: "Chú ba để cho chúng ta ở Thanh Vân tiên môn nghỉ ngơi, ta vốn là muốn đưa Văn Triết đi Linh Dược tông, bất quá, chú ba nếu ở Thanh Vân tiên môn làm đại trưởng lão, tự nhiên ưu tiên lựa chọn lưu lại ở Thanh Vân tiên môn."

Hứa Khải gật đầu một cái, nói: "Nếu là như vậy, vậy không thể tốt hơn nữa."

. . .

Hứa gia.

"Anh Tiêu Cảnh Đình?" Lệ Song Song đầy là không dám tin nhìn người đâu hỏi.

"Đúng vậy! Tiêu Kính Phong là anh Tiêu Cảnh Đình, Tiêu Kính Phong bị khổ sở lúc này Tiêu Tiểu Đông tự mình ra đưa cho hắn ra mặt, bọn họ chú cháu quan hệ, nhìn như, hết sức không tệ."

Lệ Song Song đầy là không dám tin trợn to mắt, nói: "Làm sao có thể."

Lệ Song Song đối với Tiêu Tiểu Phúc rất là nhìn không thuận mắt,

cho nên, đối với Hứa Khải tình nguyện lựa chọn Tiêu Tiểu Phúc, cũng không chọn nàng, luôn là lòng trong lòng ngăn cách.

Lệ Song Song làm sao cũng không nghĩ tới, Tiêu Tiểu Phúc lại có một cái như thế lợi hại phía sau đài, sớm biết Tiêu Tiểu Phúc có như thế lợi hại phía sau đài, nàng làm sao cũng không biết sinh nhiều rắc rối.

Hứa Tiến cau mày, nói: "Lúc này người cũng chạy đến Thanh Vân tiên môn đi."

Một người đắc đạo, gà chó thăng thiên, Tiêu Cảnh Đình đều là kim đan hậu kỳ, lại là Thanh Vân tiên môn đại trưởng lão, Tiêu Kính Phong là anh Tiêu Cảnh Đình, thiếu không thể dìu dắt Tiêu Kính Phong một cái.

Lệ Song Song dắt tay áo, Hứa gia cùng Lệ gia cũng chỉ có một kim đan sơ kỳ cao thủ trấn giữ, thực lực so với Tiêu Cảnh Đình một nhà mà nói, chân thực kém quá xa.

Hứa Xương đi vào, thấy Hứa Xương, Hứa Tiến lập tức đứng lên.

"Lão tổ tông. Ngươi làm sao tới?" Hứa Tiến mặt tươi cười nói.

"Ta nghe nói, nhà chúng ta trước kia tên hộ vệ kia Tiêu Kính Phong lại là Thanh Vân tiên môn bây giờ đại trưởng lão anh Tiêu Cảnh Đình. Các ngươi lấy được tin tức không có." Hứa Xương đạo

Lệ Song Song lúng túng cười một tiếng, nói: "Tin tức mới vừa nhận được."

"Năm đó bởi vì là một chút hiểu lầm, đem bọn họ đuổi ra ngoài, bất quá, mọi người tổng làm bạn một trận, có thể liên lạc một chút cảm tình à!" Hứa Xương nói.

Lệ Song Song miễn cưỡng cười một tiếng, nói: "Lão tổ tông nói đúng." Lệ Song Song ngoài miệng đáp lời, nhưng trong lòng đem

Hứa Xương nguyền rủa hơn ngàn lần.

Đưa đi Hứa Xương, Lệ Song Song không khỏi tràn đầy tức giận, thầm nói: Hứa Xương tên nầy, có sữa chính là mẹ, nếu là biết nàng cùng Hứa Tiến làm sự việc, nói không chừng sẽ hy sinh nàng cùng Hứa Tiến để lấy lòng Tiêu Kính Phong một nhà.

Hứa Tiến mặt đầy vẻ lo lắng nói: "Lần này có thể làm thế nào à!"

Hứa Khải hẳn biết hắn trước gặp phải chuyện, là hắn từ trong cản trở, nếu là, Hứa Khải truy cứu tới, hậu quả kia thiết tưởng không chịu nổi.

Hứa Tiến cau mày, Hứa Khải bị Hứa gia đuổi sau đó, Hứa Tiến nguyên vốn không dự định chém tận giết tuyệt, hết lần này tới lần khác Lệ Song Song không theo không cào, Hứa Tiến bất đắc dĩ, chỉ phải đồng ý, bây giờ. . .

Hứa Tiến thở dài, Tiêu Kính Phong một nhà ở Hứa gia lúc này đãi ngộ cũng không tốt lắm, muốn bằng về điểm kia quan hệ trùm vào giao tình, chân thực có chút miễn cưỡng.

------oOo------

Chương 208: Làm nhiệm vụ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 208: Làm nhiệm vụ
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Thanh Vân tiên môn.

"Chuyện này, phải làm phiền Đại trưởng lão." Lâm Tuyết Nga tràn đầy ân cần đưa qua thiệp nói.

Tiêu Cảnh Đình âm thầm liếc mắt, nói: "Bên trong tông trưởng lão nhiều như vậy, làm sao hết lần này tới lần khác lại tìm ta?"

Lâm Tuyết Nga cười một tiếng, nói: "Bên trong tông trưởng lão là nhiều, nhưng là, cái nào cũng không có Tiêu tiền bối ngươi thực lực hùng hậu à!"

Tiêu Cảnh Đình nhìn Lâm Tuyết Nga, trơ tráo không cười nói: "Ngài thật là nâng đỡ ta."

Lâm Tuyết Nga cười khanh khách cười, nói: "Không phải ta nâng đỡ ngài, mà là, ngài quả thật lợi hại, lần này Vân Hoang đồng cỏ, Vô Song tông cùng Linh Dược tông dẫn đội đều là kim đan hậu kỳ cao thủ, chúng ta Thanh Vân tiên môn cũng không thể cử người xuống sau à! Vốn là người trong môn mới điêu linh, còn không biết phái ai đã qua, khá tốt đại trưởng lão ngài trở về, ngài trở về đúng lúc đây."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Lâm Tuyết Nga, nói: "Ta biết, nhiệm vụ này ta tiếp."

"Vậy làm phiền Đại trưởng lão." Lâm Tuyết Nga cười một tiếng rời đi.

Hứa Mộc An đi vào, "Đã xảy ra chuyện gì sao?"

Tiêu Cảnh Đình buồn rầu nói: "Nhận một việc, xem ra phải bận một chút tử."

Tiêu Cảnh Đình cọ xát nghiến răng, ban đầu Đông Thành Dương đi Trần tiền bối khu vực này tìm hắn lúc này Đông Thành Dương có thể không phải là nói như vậy.

Đông Thành Dương nói chỉ cần tiếp nhận Thanh Vân tiên môn đại trưởng lão chức vị này, chỉ cần lăn lộn ăn chờ chết là được, còn có thể mượn Thanh Vân tiên môn danh tiếng cô giả hổ uy, kết quả nhanh như vậy, liền có chuyện tìm tới cửa, không nghĩ tới à! Không nghĩ tới, không nghĩ tới Đông Thành Dương như thế cái thanh danh hiển hách Nguyên anh kỳ tu giả, cũng biết gạt người.

Hắn đều đã nhận Thanh Vân tiên môn đại trưởng lão vị trí, bây giờ hối hận cũng không còn kịp rồi.

"Cái việc gì à!" Hứa Mộc An hỏi.

"Dẫn đội đi Vân Hoang đồng cỏ, nghe nói là Vân Hoang đồng cỏ bên kia phát hiện một cái bí cảnh, chỉ có trúc cơ tu giả có thể tiến vào, bí cảnh cửa vào bây giờ còn không quá vững đặt, đại khái 2 tháng sau có thể tiến vào, cho nên, tông môn để cho ta dẫn đội đã qua." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Thì ra là như vậy, bí cảnh có lớn hay không?"

"Không phải rất lớn, xa không kịp năm đó bí cảnh Thiên Hà, chỉ có chánh đạo mấy cái tông môn sẽ phái người đã qua, trình độ nguy hiểm hẳn so bí cảnh Thiên Hà thấp rất nhiều, cũng chính là cho một chút trúc cơ tu giả luyện tay một chút." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Như vậy à!"

Tiêu Tiểu Phúc cùng Hứa Khải đi vào, Tiêu Tiểu Phúc chần chờ một chút, mở miệng nói: "Chú ba, nghe nói có cái bí cảnh, cháu cũng muốn đi."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Phúc, không hiểu nói: "Linh thạch không đủ dùng không?"

Tiêu Tiểu Phúc vội vàng lắc đầu một cái, nói: "Đủ, đủ, chẳng qua là cháu cũng muốn đi ra ngoài xem xem."

"Chú ba, cháu cũng muốn đi." Hứa Khải nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Phúc cùng Hứa Khải, nói: "Các ngươi nghĩ rõ, chuyện này là có nguy hiểm, đi hỏi một chút cha các ngươi, hắn đồng ý, chú cũng không ý kiến."

Tiêu Tiểu Phúc bận bịu đứng lên, nói: "Đa tạ chú ba."

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Tiểu Phúc rời đi hình bóng, nói: "Nhìn dáng dấp, tiểu Phúc rất có lòng tiến thủ à! Có anh năm đó phong độ."

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái. Nói: "Anh Hai, cứ như vậy cái cô gái, cho nhiều 2 kiện phù bảo bảo vệ tánh mạng đi." Tiêu Tiểu Phúc nếu là xảy ra chuyện, hắn cũng không pháp cùng Tiêu Kính Phong giao phó.

"Em biết, đứa bé, vẫn là phải nhiều hơn đi lịch luyện một chút, ngọc bất trác bất thành khí à!" Hứa Mộc An nói.

"Cũng phải a!" Tiêu Cảnh Đình nói.

. . .

"Tông chủ." Lâm Tuyết Nga tìm được Đông Thành Dương, nhẹ kêu một tiếng.

"Ngươi tới?" Đông Thành Dương nói.

"Tông chủ, dẫn đội sự việc, hẳn không cần Tiêu Cảnh Đình à! Ngài cần gì phải. . ."

"Làm sao rút lui ngươi dẫn đội tư cách, mất hứng?" Đông Thành Dương hỏi.

Lâm Tuyết Nga lúng túng cười một tiếng, nói: "Tông chủ nói đùa."

Đông Thành Dương lưng đeo tay, nghiêm mặt nói: "Tiêu Cảnh Đình tu vi tiến bộ quá nhanh, cõi đời này có chút công pháp, tu luyện một ngày ngàn dặm, nhưng là, thật chiến đấu, thực lực rất có hạn, kim đan hậu kỳ không bằng kim đan sơ kỳ."

Lâm Tuyết Nga bừng tỉnh hiểu ra nói: "Tông chủ, ngươi là muốn khảo nghiệm một chút Tiêu trưởng lão."

Đông Thành Dương cười một tiếng, nói: "Đúng vậy! Muốn làm ta Thanh Vân tiên môn đại trưởng lão, dù sao phải có vốn để chảnh à! Lần đi Vân Hoang đồng cỏ, trên đường không khỏi gặp phải yêu thú, cũng tốt mượn cơ hội xem xem Tiêu Cảnh Đình thực lực."

Lâm Tuyết Nga gật đầu một cái. Nói: "Tông chủ nói đúng."

Lâm Tuyết Nga thầm nói: Vậy những cái kia tu luyện, một ngày ngàn dặm công pháp, hoặc nhiều hoặc ít cũng tồn tại một ít tai họa ngầm, Tiêu Cảnh Đình tu luyện nhanh như vậy, nói không chừng, đã sớm chi nhiều hơn thu tiềm lực, cả đời đều không cách nào kết thành nguyên anh.

Đông Thành Dương híp mắt mâu, Tiêu Cảnh Đình trở lại Thanh Vân tiên môn sau đó, Thanh Vân tiên môn thế lực vững chắc mấy phân, vẫn cùng Trần Lập Phong khoác lên quan hệ, như vậy tình huống có lợi có hại, chỗ lợi lộ ra thấy rõ, Thanh Vân tiên môn toàn thể thực lực tăng lên không thiếu, chỗ xấu là Tiêu gia một môn cũng lợi hại, cũng không biết có thể hay không một nhà độc quyền.

. . .

"Cừu quản sự, thật lâu không gặp à!" Tiêu Cảnh Đình thấy Cừu Vân, cười khanh khách nói.

Cừu Vân liếc mắt, nói: "Tiêu đạo hữu bây giờ đều là tông môn đại trưởng lão, liền không nên kêu ta Cừu quản sự, nghe ta sợ tổn thọ à!"

"Cừu đạo hữu đoạn này thời gian, qua được không?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Hỏng bét thấu."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Ngươi đi sau đó, Trần tiền bối thường thường đến tìm ta, Thiên Thần tông cũng phái người đến tìm ta. . . Ta cùng ngươi giao tình cũng chưa ra hình dáng gì, bọn họ làm sao liền đều tới tìm ta ư ?" Cừu Vân không vui nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Cừu Vân nắm quả đấm, nguyên bản hắn một mực rất khiêm tốn, Tiêu Cảnh Đình như vậy một náo, hắn thân phận để cho người tra xét cái để hướng lên trời, Đông Thành Dương chắc hẳn cũng biết thân phận của hắn, chẳng qua là một mực giấu giếm không nói. Linh Dược tông đại khái cũng biết thân phận của hắn, chẳng qua là hắn phản bội tông môn cũng không phải chuyện vẻ vang gì, cộng thêm Mục Vân quan hệ, Linh Dược tông trưởng lão cũng chỉ lựa chọn làm mù mở mắt.

Tiêu Cảnh Đình có chút lúng túng nói: " xin lỗi."

Cừu Vân khẽ hừ một tiếng, nói: "Ngươi rời đi nhiều năm như vậy, lẫn vào như thế nào à!"

"Tạm được đi, tốt vô cùng."

Cừu Vân cười một tiếng, Tiêu Cảnh Đình nhìn Cừu Vân nụ cười, làm sao xem thế nào cảm giác quỷ dị.

"Thế nào?" Tiêu Cảnh Đình cười khan hỏi.

"Tốt vô cùng? Năm đó, Tiêu đạo hữu từ Vân châu chạy trốn đi qua, sợ Thiên Thần tông, người Âm Quỷ tông đuổi giết, phá hư đối diện truyền tống trận, ta nghe nói ngươi lần này trở về lập tức phá hư nơi này truyền tống trận, ngươi là ở bên kia gây đại họa, cho nên, không kịp đợi trở lại tị nạn đi." Cừu Vân hỏi.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Cừu Vân tên nầy, thật là lòng sáng, khó trách Mục Vân tên ngu ngốc này, theo đuổi nhiều năm như vậy còn không có đem người đuổi tới tay.

"Ta một cái kim đan có thể chọc xảy ra chuyện gì à?"

Cừu Vân nhún vai một cái, nói: "Đây có thể không thể nói, phải đem truyền tống trận sửa xong, qua đi hỏi một chút mới biết đây."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Truyền tống trận nếu là sửa xong, vậy hắn thì phiền toái.

Thiên Thần tông tại sao không truy cứu hắn, bởi vì là hắn năm đó ở trong bí cảnh lấy được đồ, trừ ngày đó ma luyện thể quyết, còn lại đều là chút đối với kim đan tu giả có chỗ dùng đồ, nhưng là, hắn ở tinh thần đảo lấy được đại đỉnh, nhưng là liền Nguyên anh kỳ lão quái vật, đều động tâm à!

Cừu Vân ngoẹo đầu, nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Nếu như, ta đoán không lầm, ngươi như thế vội vội vàng vàng chạy trở lại, hẳn là ở bên kia đắc tội nguyên anh tu giả đi. . . Còn không chỉ một."

Tiêu Cảnh Đình cười khan hai tiếng, nói: "Cừu đạo hữu, uống rượu,

uống rượu."

Cừu Vân bưng lên ly rượu, uống một hớp, nói: "Tiêu đạo hữu, ngươi rượu này không tệ à! Tựa hồ có tăng tiến tu vi tác dụng."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Cừu đạo hữu muốn, ta cho ngươi tám vò."

Cừu Vân cười một tiếng, nói: "Tiêu đạo hữu, thật là rộng lượng à! Như vậy, ta liền từ chối thì bất kính, đúng rồi, nghe nói, Tiêu đạo hữu phải dẫn đội xuất hành, Tiêu đạo hữu lên đường xuôi gió à."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

. . .

Hứa Mộc An đi vào phòng, nói: "Cừu Vân đã tới, nói những gì?"

Tiêu Cảnh Đình cười khổ một cái, nói: "Không nói gì, hưng sư vấn tội đây."

"Anh lúc nào, dẫn đội lên đường à!" Hứa Mộc An hỏi.

"Phỏng đoán liền cái này hai ngày." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Em cùng anh cùng nhau."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Cũng tốt, Đông Thành Dương lão tiểu tử này không phúc hậu à! Ban đầu cùng anh nói, cái gì cũng không cần làm, kết quả. Anh mới vừa nhậm chức, liền an bài nhiệm vụ cho anh ." Cái này tỏ rõ là lừa dối.

"Lần này mang đội, cũng không nhất định phi ngươi không thể, em cảm thấy Đông Thành Dương tiền bối là có dụng ý khác." Hứa Mộc An nói.

"Cáo già, thôi, đi một chuyến liền đi một chuyến đi."

Tiêu Cảnh Đình đi tới Thanh Vân tiên môn một tòa trên quảng trường, mấy chục trúc cơ tu giả, đã sớm chờ ở liền một bên, Tiêu Tiểu Phúc cùng Hứa Khải quần áo Thanh Vân tiên môn quần áo, cũng xen lẫn trong trong đống người.

Tiêu Cảnh Đình bừng tỉnh nhớ lại nhiều năm trước, hắn cũng là như thế đi theo kim đan tiền bối đi ra ngoài làm nhiệm vụ, thoáng một cái đã nhiều năm qua, hắn bây giờ thành lĩnh đội người, năm đó người đồng hành, chết 7-8 phần, thế sự vô thường à!

Tiêu Cảnh Đình thả ra một cái phi thuyền, hướng về phía một đám trúc cơ tu giả nói: "Ở trên phi thuyền."

Cùng một đám tu giả lên phi thuyền, Tiêu Cảnh Đình lập tức khởi động phi thuyền, đi mục tiêu.

. . .

Tiêu Tiểu Phúc cùng Hứa Khải, hơn phân nửa thời gian, cũng núp ở trong khoang thuyền tu luyện, thỉnh thoảng sẽ ra, hỏi Tiêu Cảnh Đình một chút vấn đề.

Tiêu Cảnh Đình con cháu không nhiều, đối với Tiêu Tiểu Phúc cùng Hứa Khải 2 cái hậu bối, thương yêu đặc biệt, tự nhiên biết gì nói nấy nói hết không giữ lại, để cho Tiêu Tiểu Phúc cùng Hứa Khải được ích lợi không nhỏ.

Tiêu Tiểu Phúc cùng Hứa Khải vào tông môn sau đó, bởi vì trước Tiêu Cảnh Đình nguyên nhân lẫn vào không tệ. Thanh Vân tiên môn đệ tử, không dám trực tiếp đi tìm Tiêu Cảnh Đình hỏi một chút đề, liền nhờ Tiêu Tiểu Phúc cùng Hứa Khải chuyển hỏi.

Tiêu Cảnh Đình biết mờ ám trong này, bất quá, cũng không phải chuyện ghê gớm gì, liền mở một con mắt nhắm một con mắt.

Tiêu Cảnh Đình phi thuyền không phi hành bao lâu, thì gặp phải Linh

Dược tông đội ngũ.

"Tiêu đạo hữu, thật lâu không gặp." Tạ Uyển Nhiên lên tiếng chào hỏi nói.

Tiêu Cảnh Đình hướng về phía Tạ Uyển Nhiên cười một tiếng, nói: "Thật lâu không gặp."

"Lần này là Tiêu đạo hữu dẫn đội sao?" Tạ Uyển Nhiên hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Tạ Uyển Nhiên bên người đi theo đông đảo tu giả, Tiêu Cảnh Đình chú ý tới có 2 cái tu giả sắc mặt có chút mất tự nhiên, bên cạnh mình Tiêu Tiểu Phúc cùng Hứa Khải, sắc mặt cũng có chút mất tự nhiên.

Tiêu Kính Phong đến Thanh Vân tiên môn sau đó, Tiêu Cảnh Đình không tra, cũng tự có muốn lập quan hệ đem Tiêu Kính Phong một nhà gặp gỡ tiết lộ cho Tiêu Cảnh Đình.

Tiêu Cảnh Đình không có động thủ, là bởi vì chuyện này trở về rốt cuộc là Hứa gia chuyện nhà, cái thù này dĩ nhiên giữ lại Hứa Khải cùng Tiêu Tiểu Phúc mình đi báo.

Tạ Uyển Nhiên ánh mắt chuyển đến Tiêu Tiểu Phúc trên người, nói: "Cái này 2 người là Tiêu đạo hữu hậu bối đi."

"Đúng vậy! Tiểu Phúc, a khải, gặp qua Tạ đạo hữu." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Tiểu Phúc cùng Hứa Khải nghe vậy, hoảng vội vàng tiến lên làm lễ.

"Tiêu đạo hữu thật là có phúc à! Chẳng những con trai tiền đồ, liền cháu trai cũng là nhân trung long phượng." Tạ Uyển Nhiên khích lệ nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Tạ đạo hữu, quá khen."

"Lần đầu gặp mặt, ta cũng không có cái gì tốt đưa, cái này 2 kiện pháp khí, các ngươi cầm đi chơi đi." Tạ Uyển Nhiên thất lạc đối với linh tê bái phục cho Tiêu Tiểu Phúc cùng Hứa Khải, chọc cho Linh Dược tông bên kia trúc cơ tu giả không ngừng hâm mộ.

Tiêu Tiểu Phúc cùng Hứa Khải thận trọng nhận, ở một tháng trước, vật tốt như vậy, 2 người nhìn thấy cơ hội ít chi lại càng ít, bất quá, một tháng này, 2 người tiếp nhận pháp bảo, đan dược không đếm xuể, đã có chút chết lặng.

"Tạ đạo hữu quá khách khí."

"Một điểm nhỏ đồ chơi mà thôi." Tạ Uyển Nhiên nói.

Hứa Tiến cùng Lệ Song Song lưu lại ở Linh Dược tông bên kia, xem Tạ Uyển Nhiên cùng Tiêu Cảnh Đình hàn huyên, cũng chưa ra làm quen, Lệ Song Song nhìn Tạ Uyển Nhiên lấy ra linh tê bái phục, tràn đầy ghen tị, linh tê bái phục có phòng vệ cực mạnh tác dụng, còn có thể tăng tiến 2 cái tu giả xuất thủ ăn ý, coi như là vô cùng đồ tốt.

------oOo------

Chương 209: Một đường đồng hành

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 209: Một đường đồng hành
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

"Lần đi Vân Hoang đại lục, dọc theo đường đi nguy cơ trùng trùng, mong rằng Tiêu đạo hữu chiếu ứng nhiều hơn." Tạ Uyển Nhiên đúng dịp cười quanh co nói.

"Tạ đạo hữu quá nói đùa, là ta muốn dựa vào Tạ đạo hữu cùng thượng quan đạo hữu mới được." Tiêu Cảnh Đình linh hồn lực thô thô đảo qua, cũng biết Linh Dược tông đi ra ngoài là 2 cái kim đan, trừ Tạ Uyển Nhiên, còn có một cái núp ở khoang thuyền bên trong, không thấy bóng dáng.

Tạ Uyển Nhiên cùng Tiêu Cảnh Đình hàn huyên một hồi, liền tách ra.

Linh Dược tông trên phi thuyền, mấy cái trúc cơ tu giả bàn luận sôi nổi.

"Đó chính là Thanh Vân tiên môn Đại trưởng lão, nghe nói tên kia còn chưa đầy trăm tuổi, không biết đi cái gì đại vận, tuổi còn trẻ liền tu thành kim đan."

"Một người đắc đạo, gà chó thăng thiên, Hứa Tiến, Tiêu Cảnh Đình tiền bối bên cạnh cái đó Hứa Khải, hình như là ngươi em họ đi, là trúc cơ hậu kỳ, ta nhớ trước 2 tháng, ta tình cờ gặp qua hắn, lẫn vào thật không tốt, hơn nữa, tu vi cũng chỉ có trúc cơ trung kỳ."

"Hứa Khải tu vi đã trúc cơ trung kỳ rất lâu rồi, loại chuyện này, kẹt mấy chục năm cũng bình thường, nếu là có ngoại lực tương trợ, mai kia đột phá cũng bình thường, người ta bây giờ có một cái kim đan hậu kỳ đại trưởng lão làm phía sau đài, đột phá một cái cảnh giới nhỏ coi là cái gì? Không làm được, muốn không được bao lâu, thì phải kết đan."

"Kết đan, khoa trương chứ ?"

"Có cái gì khoa trương, có phía sau đài cùng không người đứng sau đãi ngộ nhưng mà khác nhau trời vực, các ngươi đừng quên, Tiêu Cảnh Đình mấy con trai, tất cả đều là kim đan, mọi người đều nói, Tiêu tiền bối có thể có tốc thành kim đan bài thuốc bí truyền."

"Điều này cũng đúng, Hứa Tiến, ngươi em họ lúc này, nhưng mà ôm lên bắp đùi, ngươi là hắn anh họ, mới vừa làm sao cũng không lên tiếng chào hỏi, để cho hắn kéo ngươi một cái à!"

Hứa Tiến nghe một đám người nói lải nhải, sắc mặt xanh lơ một hồi, trắng một trận, hắn cùng Hứa Khải đã sớm xích mích, Hứa Khải không rơi cũng hạ thạch cũng không tệ, trông cậy vào Hứa Khải kéo một cái, đó là không thể nào.

Lệ Song Song ở một bên tự mình sinh khó chịu, lúc tới, Hứa Xương biết bọn họ sẽ cùng Hứa Khải cùng chung đi bí cảnh, còn giao phó làm quan hệ tốt, theo nàng biết, Hoàng Hạc lầu bởi vì cởi tội, đem cái gì cũng chiêu, dưới tình huống này, hắn làm sao có thể cùng Hứa Khải, Tiêu Tiểu Phúc làm quan hệ tốt.

. . .

"Chú ba, cái này linh tê bái phục." Tiêu Tiểu Phúc có chút bất an hỏi.

Tiêu Cảnh Đình cầm lấy đồ kiểm tra một chút, nói: "Vật này không thành vấn đề, là đồ tốt, các ngươi thu đi."

"Cám ơn chú ba."

Hứa Mộc An đuổi Tiêu Tiểu Phúc cùng Hứa Khải đi nghỉ ngơi.

"Vị này Tạ đạo hữu, ra tay dường như rất rộng rãi à!" Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Nghe nói là." Tiêu Cảnh Đình luôn cảm thấy cái này Tạ Uyển Nhiên trên tay, hẳn tồn tại cùng hắn ngọc bội không gian không sai biệt lắm bảo vật, chỉ bất quá, đối phương bảo vật hẳn không như hắn bảo vật cao cấp.

Tiêu Tiểu Phúc ngồi ở trong khoang thuyền, như có điều suy nghĩ.

"Tiểu Phúc, thế nào?" Hứa Khải hỏi.

"Linh Dược tông bên kia Lệ Song Song cùng Hứa Tiến đều ở đây." Tiêu Tiểu Phúc nói.

Hứa Khải sắc mặt trầm xuống, nói: "Ta cùng Hứa gia ân oán thanh toán xong , nếu là đối phương tìm phiền toái, ta sẽ không hạ thủ lưu tình."

Tiêu Tiểu Phúc gật đầu một cái, nói: "Như vậy tốt nhất."

Tiêu Tiểu Phúc khá hơn nữa tính tình, cũng đã sớm bị Lệ Song Song cùng Hứa Tiến ép không xong, nếu không phải cố kỵ Hứa Khải người Hứa gia thân phận, Tiêu Tiểu Phúc đã sớm ra tay, Tiêu Tiểu Phúc sở dĩ không động thủ, là sợ thật ra tay, người Hứa gia tìm tới cửa, kêu cha gọi mẹ trùm vào quan hệ.

. . .

Phi thuyền phi hành 4 ngày, một hồi tiếng huyên náo truyền tới.

Tiêu Cảnh Đình đứng ở đầu thuyền, ánh mắt ngưng trọng nhìn phương xa.

Tiêu Tiểu Phúc đi ra, nói: "Chú ba, đã xảy ra chuyện gì sao?"

Tiêu Cảnh Đình mây thưa gió nhẹ khoát tay một cái, nói: "Không có sao, trải qua một cái khỉ Thái Sơn địa bàn, vậy chỉ khỉ Thái Sơn lại tương đối nóng nảy, nhìn dáng dấp không có cách nào trực tiếp đi qua, các ngươi vào khoang thuyền đi."

Hứa Mộc An hướng Tiêu Cảnh Đình, nhìn một cái, "Muốn em giúp một tay sao?"

"Không cần, em canh kỹ thuyền là được, một con khỉ mà thôi, bắt vào tay." Tiêu Cảnh Đình vừa nói, bên bay ra ngoài.

Hứa Mộc An hướng Tạ Uyển Nhiên phi thuyền nhìn một cái, Linh Dược tông khẳng định cũng phát giác động tĩnh, chẳng qua là ẩn núp không gặp người, rõ ràng là muốn làm trên vách xem.

Khỉ Thái Sơn cao chừng ba trăm trượng, thể tích khổng lồ rất, cái này khỉ Thái Sơn tựa hồ ở kỳ phát tình, tâm trạng hết sức không ổn định.

"Oanh" Hứa Mộc An xa xa nhìn Tiêu Cảnh Đình cùng núi viên đối một quyền, Tiêu Cảnh Đình râu ria không nhúc nhích, khỉ Thái Sơn nhưng lui về sau hết mấy bước.

Hứa Mộc An thầm nói: Thiên Ma luyện thể thuật quả nhiên bất phàm, cái này khỉ Thái Sơn cấp bậc đã đến kim đan hậu kỳ, khỉ Thái Sơn ở yêu thú trong, nổi danh thể chất cường hãn.

"Cô Hứa, chú ba không có sao chứ." Tiêu Tiểu Phúc có chút lo lắng hỏi.

Hứa Mộc An mãn bất tại ý nói: "Không biết."

Hứa Mộc An sắc mặt bình tĩnh, một cái khỉ Thái Sơn, bất quá là nhỏ tình cảnh thôi, ở đảo Tinh Vân lúc này Tiêu Cảnh Đình nhưng mà bị 2 con nguyên anh đỉnh cao yêu thú, còn có một đám nguyên anh tu

giả truy đuổi à!

Tiêu Cảnh Đình cùng khỉ Thái Sơn liền mấy chiêu, oanh khỉ Thái Sơn ổn định thụt lùi.

Tiêu Tiểu Phúc linh hồn lực khuếch tán đi ra ngoài, Tiêu Cảnh Đình cùng khỉ Thái Sơn đánh nhau tình cảnh, thu hết vào mắt.

Cùng dáng người khổng lồ khỉ Thái Sơn so với, Tiêu Cảnh Đình bóng người quá mức nhỏ bé, Tiêu Cảnh Đình cùng khỉ Thái Sơn hỗ ẩu cảm giác, có dũng khí bì bạng hám cây cảm giác, nhưng mà, ở Tiêu Cảnh Đình công kích dưới, khỉ Thái Sơn không được lui về phía sau.

"Cô Hứa, chú ba khí lực thật là mạnh à! Kim đan tu giả đều có mạnh như vậy khí lực sao?" Tiêu Tiểu Phúc hỏi.

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Kim đan tu giả mạnh bao nhiêu khí lực, cùng ngươi kết đan thì biết."

Tiêu Tiểu Phúc cười một tiếng, nói: "Cô Hứa dỗ cháu, cháu có thể hay không kết đan còn khó nói đây."

"Có chú ba ngươi ở đây, đặt là có thể."

Tiêu Tiểu Phúc sắc mặt hàm đỏ, trong con ngươi không tự chủ toát ra mấy phần ước mơ.

Tiêu Cảnh Đình năm kiếm đều xuất hiện, ở khỉ Thái Sơn trên người, cắt ra đạo vết thương.

2 con kim đan cấp đừng bò cạp đầu vàng đuôi đỏ, từ Tiêu Cảnh Đình ống tay áo bay ra, bò cạp đầu vàng đuôi đỏ độc tính kinh người, chớp mắt ở giữa liền đem khỉ Thái Sơn cho độc chết.

Tiêu Cảnh Đình đem yêu thú vừa thu lại, trở lại phi thuyền trên.

. . .

Linh Dược tông phi thuyền.

"Lại có thể nhanh như vậy liền giải quyết, Thanh Vân tiên môn vị Đại trưởng lão này, không đơn giản à!" Thượng Quan Hùng nói.

Tạ Uyển Nhiên híp mắt mâu, tràn đầy kiêng kỵ nói: "So tưởng tượng lợi hại hơn, không nghĩ tới Tiêu Cảnh Đình lại có thể lợi hại như vậy, trên tay còn có kim đan cấp đừng bò cạp đầu vàng đuôi đỏ."

Thượng Quan Hùng gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Xem nhẹ hắn." Hắn nếu ra tay đối phó vậy chỉ khỉ Thái Sơn, thắng được xác suất cũng chỉ có 70%, Tiêu Cảnh Đình ra tay, không bao lâu liền giải quyết.

"Người này thể chất rất cường hãn." Tạ Uyển Nhiên nói.

Tiêu Cảnh Đình bắt đầu cùng khỉ Thái Sơn vậy là thuần túy sáp lá cà, Tạ Uyển Nhiên có loại cảm giác, Tiêu Cảnh Đình cho dù chỉ cứng chọi cứng sáp lá cà, cũng có thể thắng được khỉ Thái Sơn, nghĩ đến Thiên Thần tông tâm niệm Thần Ma luyện thể quyết, Tạ Uyển Nhiên âm thầm khẳng định, Tiêu Cảnh Đình nhất định là tu luyện môn này luyện thể thuật, còn đạt tới cực cao trình độ.

"Tiêu Cảnh Đình tựa hồ cùng Cừu Vân quan hệ không tệ." Thượng Quan Hùng nói.

Tạ Uyển Nhiên sững sốt một chút, Cừu Vân thân phận chân thật đã sớm là Thanh Vân tiên môn cùng Linh Dược tông hiểu lòng nhau bí mật, nghe Thượng Quan Hùng nhắc tới Cừu Vân, Tạ Uyển Nhiên không khỏi có chút không được tự nhiên.

"Cũng không biết, Tiêu Cảnh Đình có nguyện ý hay không khuyên nhủ Trình sư đệ sẽ hồi Linh Dược tông." Thượng Quan Hùng lắc đầu một cái, nghĩ thầm: Mục Vân ngày ngày đi Thanh Vân tiên môn chạy, cái này không biết còn làm Mục Vân là người Thanh Vân tiên

môn đâu, trưởng này trước kia, chân thực không ổn à!

"Tiêu đại trưởng lão ra tay, quả nhiên rất phi phàm." Tạ Uyển Nhiên đi ra khoang thuyền hướng về phía Tiêu Cảnh Đình tâng bốc nói.

Tiêu Cảnh Đình sửa sang lại chân mày, thầm nói: Hắn lần này đi ra, Đông Thành Dương cái đó lão già chết bầm, sợ là muốn điêm điêm phần của hắn tính, Linh Dược tông sợ cũng muốn điêm điêm hắn sức nặng, hắn thân ở Thanh Vân tiên môn chức Đại trưởng lão, nếu là không cầm chút bản lãnh đi ra, sau này như vậy chuyện, sợ là còn muốn cuồn cuộn tới.

"Tạ đạo hữu quá khen, nếu là Tạ đạo hữu cùng thượng quan đạo hữu ra tay, cũng đặt là có thể bắt vào tay." Tiêu Cảnh Đình âm thầm oán thầm, Thượng Quan Hùng quán hội kiểu cách, đã lâu như vậy, ngay cả một mặt cũng không thể bỏ lộ, so cô gái còn xấu hổ.

Tạ Uyển Nhiên bất đắc dĩ cười một tiếng, nói: "Tiêu đạo hữu nói đùa, ta nơi nào có bản lãnh này."

Đi bí cảnh đường xá, phải đi qua không thiếu yêu thú lãnh địa, Tiêu Cảnh Đình mấy lần sấm rền gió cuốn ra tay, chọc cho Thanh Vân tiên môn đệ tử, đối với Tiêu Cảnh Đình sùng bái không thôi.

. . .

Tiêu Cảnh Đình một đường làm làm, thông qua lưu ảnh thạch, chuyện vô cự tế truyền đến Đông Thành Dương trong mắt.

"Xem nhẹ hắn." Đông Thành Dương nhìn hình ảnh nói.

Đông Thành Dương vốn cảm thấy Tiêu Cảnh Đình thực lực, nếu so với giống vậy kim đan hậu kỳ tu giả thiếu chút nữa, lại không nghĩ rằng, Tiêu Cảnh Đình thực lực chiến đấu vượt xa giống vậy kim đan hậu kỳ.

"Tiêu trưởng lão thân thể tố chất thật giống như rất mạnh." Lâm

Tuyết Nga nói.

"Thiên Thần tông cái đó lão quái vật, như vậy coi trọng Thần Ma luyện thể quyết, có thể gặp pháp quyết này không tầm thường."

Nguyên bản Đông Thành Dương cũng suy đoán Tiêu Cảnh Đình học Thần Ma luyện thể quyết, nhưng là, Đông Thành Dương cảm thấy, Tiêu Cảnh Đình tuổi tác thượng xanh lơ, ở tuổi như vậy, sở trường với tu luyện đạt tới kim đan hậu kỳ, đã đáng quý, lại kiêm tu luyện thể, quả thực có chút không tưởng tượng nổi.

"Không nghĩ tới, Tiêu đạo hữu, còn nuôi bò cạp đầu vàng đuôi đỏ." Lâm Tuyết Nga nguyên bản đối với Tiêu Cảnh Đình gánh Nhâm Thanh Vân tiên môn đại trưởng lão có chút dị nghị, thấy Tiêu Cảnh Đình ra tay, ngã thêm mấy phần đồng ý.

Đông Thành Dương gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Tiêu Tiểu Đông nuôi một cái gà núi, Trần Húc thu một con bạch tuột, Tiêu Tiểu Tấn nuôi một con gấu bay, vậy mấy con yêu thú đều là kim đan cấp chớ, Tiêu gia bản thân thực lực cũng không tục cộng thêm yêu thú, liền lợi hại hơn.

Đông Thành Dương nguyên bản lo lắng, Tiêu Cảnh Đình thực lực chưa đủ, không đè ép được bãi, bây giờ nhưng có chút bận tâm, Tiêu Cảnh Đình thực lực quá mạnh mẽ, giọng khách át giọng chủ.

. . .

Tiêu Cảnh Đình đứng ở phi thuyền trên, ngắm nhìn phong cảnh phía xa.

Mấy cái Thanh Vân tiên môn trúc cơ tu giả, nhìn Tiêu Cảnh Đình tràn đầy kích động, dọc theo đường đi gặp phải nguy hiểm, không sai biệt lắm đều là Tiêu Cảnh Đình giải quyết, Thanh Vân tiên môn tu giả cảm động lây, lưng tử thật nếu so với người Linh Dược tông dường như mấy phần.

"Chú ba, đến nhanh đi." Tiêu Tiểu Phúc hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, đạo "Là đến nhanh, cháu nghĩ kỹ chưa à! Bây giờ hối hận vẫn còn kịp."

Tiêu Tiểu Phúc cười một tiếng, nói: "Chú ba, chú yên tâm đi, chú cho cháu nhiều như vậy pháp bảo, đủ cháu bảo vệ tánh mạng, cháu cũng không thể cả đời sống ở ngươi bóng mát tí dưới."

Tiêu Cảnh Đình thở dài, nói: "Cháu vạn sự cẩn thận."

"Ta biết."

"Chú ba." Hứa Khải đi ra.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Khải, nói: " Không sai, tu vi không sai biệt lắm củng cố lại."

"Đều là nhờ phúc chú ba."

Tiêu Cảnh Đình khoát tay một cái, nói: "Nếu không phải chính ngươi đủ đi lên, trong cơ thể linh khí hùng hậu, cũng không biết nhanh như vậy liền lên cấp, đan dược chẳng qua là phụ trợ, vào bí cảnh, hết thảy cẩn thận, cắt không thể kiêu ngạo tự mãn, mất đúng mực."

Hứa Khải vội nói: "Cháu biết, cám ơn chú ba chỉ điểm."

Tiêu Cảnh Đình đám người phi thuyền, ở bí cảnh chung quanh trên một miếng đất trống ngừng lại.

Thanh Vân tiên môn cùng Linh Dược tông tới coi là tương đối trễ, bí cảnh cửa vào chung quanh, đã đến không ít tu giả.

------oOo------

Chương 210: Tức nhưỡng tin tức

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 210: Tức nhưỡng tin tức
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Cảnh Đình đội ngũ hạ trại sau đó, không thiếu những thứ khác người tông môn, lục tục tới chào hỏi.

Tiêu Cảnh Đình có chút kinh ngạc phát hiện, hắn lại có thể ở lơ đãng bây giờ danh tiếng vang xa.

"Vãn bối gặp qua Tiêu tiền bối, cám ơn Tiêu tiền bối ân cứu mạng."

Tiêu Cảnh Đình nhìn người đâu, lắc đầu cười một tiếng, "Ân cứu mạng, ta không nhớ có đã cứu ngươi à! Vị này sư chất có phải hay không lầm?"

Người đâu một tiệc hoa phục, trúc cơ hậu kỳ tu vi, nhìn như thân phận không tầm thường, Tiêu Cảnh Đình lúc đầu không nhớ ra được người đến là ai, rất nhanh lại nhớ ra rồi.

"Ta là Vân Bắc Tín, Linh bảo các người, năm đó Tiêu tiền bối, dùng một viên đan dược cứu ta tánh mạng."

"Vân thiếu gia nói đùa, ta chưa bao giờ đã cho Vân thiếu gia đan dược gì."

Vân Bắc Tín mãn bất tại ý nói: "Có phải hay không đều tốt, nghe tiếng đã lâu Tiêu tiền bối thuật luyện đan không tầm thường, tiền bối ngài nếu là có rỗi rãnh đưa đan dược, mong rằng chiếu cố một chút

Linh bảo các làm ăn." Vân Bắc Tín đưa 1 bản tử kim thẻ cho Tiêu Cảnh Đình, Tiêu Cảnh Đình nhận ra được, là Linh bảo các cao cấp nhất thẻ khách quý.

"Ta quả thật hiểu một ít thuật luyện đan, nhưng là, nói đến tinh thông liền quá phóng đại." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Xem Tiêu tiền bối thần thái phấn chấn dáng vẻ, cũng biết ngươi thuật luyện đan không tầm thường."

"Sư chất thật biết nói chuyện, bất quá có chút khoa trương."

Vân Bắc Tín nói một tràng lời khen tặng, gặp hỏi dò không xảy ra vấn đề gì, rời đi.

Hứa Mộc An híp mắt, hướng về phía Tiêu Cảnh Đình truyền âm nói: "Tiểu tử này tin tức rất nhạy thông à!"

Tiêu Cảnh Đình sắc mặt bình tĩnh, nhưng trong lòng không khỏi lật dâng lên, năm đó Vân Bắc Tín ở trong bí cảnh Thiên Hà, trúng bò cạp đầu vàng đuôi đỏ độc, Tiêu Cảnh Đình không có thể ngăn chặn ở treo giải thưởng cám dỗ, nhận cửa làm ăn này, nhìn dáng dấp, đối phương hẳn đoán được là hắn ra tay, Vân Bắc Tín nhất định là nghe được hắn dùng bò cạp đầu vàng đuôi đỏ đối phó khỉ Thái Sơn chuyện.

"Chú ba, chú đã cứu Vân Bắc Tín?" Tiêu Tiểu Phúc đối với vị này Linh bảo các tiểu thiếu gia, cũng có qua tai ngửi, Linh bảo các cửa tiệm lần đạt tới thiên hạ, Tiêu Tiểu Phúc cũng đi mua qua pháp khí.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Không có chuyện, vị kia tiểu thiếu gia nhận lầm người."

"Như vậy à! Vị thiếu gia kia mặc dù là trúc cơ, nhưng là, ở Linh bảo các địa vị rất cao nha, nghe nói bị làm hạ đảm nhiệm một trong người thừa kế đào tạo đâu, chú ba nếu là thật cùng hắn có giao tình là tốt" Tiêu Tiểu Phúc có chút tiếc nuối nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

. . .

Vân Bắc Tín trở lại Linh bảo các trong đội ngũ.

"Sư đệ, như thế nào à!" Chu Lan hỏi.

Vân Bắc Tín lắc đầu một cái, nói: "Hắn không có thừa nhận."

Năm đó từ bí cảnh Thiên Hà sau khi đi ra, Vân Bắc Tín đã từng cẩn thận kiểm soát qua trong bí cảnh người, bất quá, từ đầu đến cuối không có kết quả.

Bất quá, Tiêu Cảnh Đình ngang trời xuất thế, kết đan chạy trốn xa sau đó, Vân Bắc Tín liền mơ hồ có suy đoán.

Năm đó, binh hoang mã loạn, không bao lâu chính ma đại chiến liền bộc phát, chuyện điều tra tình liền gác lại xuống.

Hộp truyền tống như vậy pháp khí hết sức thưa thớt, nhưng là, Trần Lập Phong thật giống như mua qua một cái, mà Trần Húc năm đó một mực cùng Tiêu Cảnh Đình lăn lộn chung một chỗ.

"Sư đệ, thôi, người ta đều là Thanh Vân tiên môn Đại trưởng lão." Chu Lan nói.

Vân Bắc Tín gật đầu một cái, khá có chút tiếc nuối thở dài một cái, nói: "Đúng vậy! Nếu như, hắn thật là người kia, đối với ta còn có ân đây."

Tiêu Cảnh Đình nếu là Thanh Vân tiên môn Đại trưởng lão, dắt vừa chạy toàn thân, một kích không trúng, vô cùng hậu hoạn.

Tiêu Cảnh Đình nếu là cái trúc cơ tu giả, trên người hắn có bí mật, Linh bảo các còn có thể khải thứ một hai, đối phương đều là Thanh

Vân tiên môn Đại trưởng lão, vẫn cùng Trần Lập Phong có quan hệ thông gia quan hệ, tùy tiện động không được.

Vân Bắc Tín thở dài, năm đó, vì truy xét ong hoàng kim chuyện kiện, hắn cùng Tiêu Cảnh Đình là theo qua mặt. Lúc ấy, đối phương cùng Trần Lập Phong cháu trai Trần Húc lăn lộn chung một chỗ, hắn đem quá nhiều sự chú ý đều đặt ở Trần Húc trên người, còn như Tiêu Cảnh Đình, hoàn toàn cho hắn bỏ quên.

. . .

Linh Dược tông mấy người đệ tử, thỉnh thoảng hướng Thanh Vân tiên môn bên này xem.

Dọc theo đường đi, gặp phải nguy hiểm, đều là Tiêu Cảnh Đình ra mặt giải quyết, mượn Tiêu Cảnh Đình gió đông, Linh Dược tông đoạn đường này đi dễ dàng.

Linh Dược tông mấy người đệ tử, tư phía dưới đối với Tiêu Cảnh Đình người thủ đoạn bội phục phục sát đất.

"Thanh Vân tiên môn vị đại trưởng lão kia cũng thật là lợi hại à!"

"Đúng vậy! Nếu là không lợi hại, vậy cũng không thể trở thành Thanh Vân tiên môn đại trưởng lão."

"Hứa Khải, thật là may mắn à! Lại có thể có thể cùng vị kia leo lên quan hệ, vị kia giết kim đan yêu thú, cùng giết heo vậy, dễ như trở bàn tay."

"Hứa Tiến, ngươi là Hứa Khải anh em chú bác à! Thật không đi lên tiếng chào hỏi sao?"

"Đừng khuyên, Hứa Tiến cùng hắn em họ là tử địch, trước đoạn thời gian, còn nghĩ người ta ép trời cao không đường, xuống đất không cửa, bây giờ người ta ôm lên bắp đùi, hắn đã qua, nói không chừng người ta liền trực tiếp đánh tới." Cùng Hứa Tiến không quá đúng

đường một cái tu giả, cười trên sự đau khổ của người khác nói.

"Vương Nguyên, ngươi có ý gì?" Hứa Tiến thẹn quá thành giận nói.

"Ta có ý gì, ngươi không biết sao? Ta sớm nói với ngươi, vạn sự lưu một đường, ngày sau tốt gặp mặt, Hứa Khải dầu gì là ngươi em họ à! Ngươi khắp nơi tính toán người ta, bây giờ người ta được thế, không chừng lúc nào, liền rãnh tay tới thu thập ngươi." Vương Nguyên hì hì cười nói.

Hứa Tiến sắc mặt tái xanh, vây xem tu giả thấy vậy, cũng không có ai là Hứa Tiến nói chuyện.

"Tiêu Kính Phong liền Tiêu Tiểu Phúc một đứa con trai, lại có thể không tiếc thả hắn đi ra lịch luyện, không sợ hắn xảy ra chuyện à!"

"Có gì phải sợ, các ngươi xem Tiêu Tiểu Phúc trên tay cái đó chiếc vòng, cái đó là cao cấp phù bảo, cũng có thể phát động 3 lần tương đương với kim đan tu sĩ công kích, Tiêu Tiểu Phúc vận khí chỉ cần không phải đỉnh đỉnh kém, liền không có việc gì." Một cái khắp người pháp khí nữ tu nói.

Nói chuyện nữ tu tên Hoàng Nhã, trong nhà kinh doanh pháp bảo làm ăn, cho nên khoác một thân pháp khí, đáng tiếc, Hoàng Nhã cả người pháp khí, phẩm tương đều rất kém, cộng lại giá trị cũng để không được Tiêu Tiểu Phúc một cái chiếc vòng.

"Có kim đan tu sĩ làm núi dựa, chính là không giống nhau à!" Lệ Song Song chua chát nói.

Hoàng Nhã gật đầu một cái, nói: "Đó cũng không phải là, ta nghe nói, Tiêu Tiểu Phúc đoạn này thời gian thu lễ tay nương tay à! Thật là làm cho người hâm mộ."

Nghe Hoàng Nhã mà nói, Lệ Song Song sắc mặt một hồi vặn vẹo.

Lệ Song Song hướng Tiêu Tiểu Phúc phương hướng nhìn sang,

Tiêu Tiểu Phúc cùng Tiêu Cảnh Đình chuyện trò vui vẻ.

Lệ gia cũng có một cái kim đan tiền bối, vị tiền bối kia cái giá nhưng bưng rất đầy đủ, nơi nào giống như Tiêu Cảnh Đình như vậy, vừa thấy liền đối với Tiêu Tiểu Phúc thương yêu có thừa dáng vẻ.

. . .

Tiêu Cảnh Đình nghỉ ngơi, thì có không thiếu kim đan tu giả tụ họp tới.

Tu vi đến kim đan, tài nguyên tu luyện thì trở nên rất là bảo đắt, kim đan tu giả thường xuyên sẽ cử hành hội trao đổi, dùng trên tay mình rỗi rãnh đưa đồ, đổi lấy trên tay người khác đồ hữu dụng.

Tiêu Cảnh Đình dọc theo đường đi giết không ít yêu thú, ngược lại là có kim đan tu giả muốn đổi lấy Tiêu Cảnh Đình trên tay yêu thú thi thể.

"Nghe Tiêu đạo hữu, gần đây tìm có thể sống lại cây khô đồ?" Mộc Cẩn Chi đi tới Tiêu Cảnh Đình bên người, thần thần bí bí hỏi.

Tiêu Cảnh Đình nghe vậy, có chút mừng rỡ nói: "Đúng vậy! Chẳng lẽ đạo hữu trên người có?"

"Ta không có, không quá ta trên tay có một tấm bản đồ, ghi lại tức nhưỡng vị trí." Mộc Cẩn Chi thần thần bí bí nói.

Tiêu Cảnh Đình sững sốt một chút, tràn đầy ngưng trọng nói: "Mộc đạo hữu, lời này là thật?"

Tiêu Cảnh Đình khóa chặt chân mày, trong lòng tràn đầy hoài nghi, tức nhưỡng cũng không phải là giống vậy đất đai, lời đồn đãi khai thiên tích địa ban đầu chính là ở tức nhưỡng trên, ra đời thứ nhất bụi cây linh mộc, ở tức nhưỡng trên trồng trọt linh thực, có thể làm cho cây khô gặp xuân, trồng trọt ở tức nhưỡng trên linh thực, sinh trưởng tốc độ kinh người.

Tức nhưỡng là thích hợp nhất linh thực sinh trưởng linh thổ, tu chân giới phát triển đến bây giờ, sớm đã không có tức nhưỡng bóng dáng.

"Tự nhiên là thật." Mộc Cẩn Chi bình tĩnh nói.

Tiêu Cảnh Đình trong lòng càng hoài nghi, "Mộc đạo hữu, ngươi là muốn đem đất toan tính bán ra cho ta?"

Mộc Cẩn Chi gật đầu một cái, nghiêm trang nói: "Ta xem Tiêu đạo hữu cùng ta có duyên, cho nên, muốn đem phần cơ duyên này đưa cho ngươi."

Tiêu Cảnh Đình đầu đầy hắc tuyến, "Mộc đạo hữu, ngươi không cảm thấy, đem ngươi phần cơ duyên này đưa cho nguyên anh tu giả, hồi báo lớn hơn sao?" Không trách Tiêu Cảnh Đình hoài nghi, thật sự là Mộc Cẩn Chi biểu hiện, rất giống giang hồ phiến tử.

"Lão Mộc à! Ngươi lại đang gạt người, cẩn thận bị đánh à!" Một cái mập mạp tu giả đi tới, lực mạnh vỗ một cái Mộc Cẩn Chi bả vai nói.

Mộc Cẩn Chi hận hận trợn mắt nhìn người đâu một cái, trên mặt tràn đầy không vui.

Mập tu giả tùy tiện đem Mộc Cẩn Chi lai lịch, xốc cái để hướng lên trời.

Mộc Cẩn Chi sắc mặt xanh lơ một hồi, trắng một trận.

Nguyên lai Mộc Cẩn Chi trên tay bản đồ, không phải hoàn chỉnh bản đồ, bản đồ không lành lặn không hoàn toàn.

Hơn nữa, Mộc Cẩn Chi trên tay ghi lại tức nhưỡng sở tại trong tức nhưỡng hẳn đã bị lấy đi, bất quá, cho dù tức nhưỡng bị lấy đi, mảnh đất kia những thứ khác đất đai dầu gì cùng tức nhưỡng tiếp xúc qua một đoạn thời gian, có chút linh tính, hẳn cũng có một ít tác dụng.

Mộc Cẩn Chi năm xưa tuyên truyền trên tay có tức nhưỡng bản đồ lúc này chọc cho nghe được tiếng gió một cái Nguyên anh kỳ tu giả động tâm, tìm tới, vậy nguyên anh tu giả tìm tới sau đó, phát hiện bị gạt, hung hãn đánh Mộc Cẩn Chi một lần.

Nếu không phải năm đó có người nói tình, Mộc Cẩn Chi không làm được liền bị sống đánh chết.

Chuyện này gây sôi sùng sục, Mộc Cẩn Chi trở thành thật to trò cười, chuyện này không phải bí mật gì, đồng bối tu giả trên căn bản cũng rõ ràng.

Không nghĩ tới Mộc Cẩn Chi thấy Tiêu Cảnh Đình, cảm thấy Tiêu Cảnh Đình trẻ tuổi, lại tị cư hải ngoại nhiều năm, lại có thể đem chủ ý đánh tới Tiêu Cảnh Đình trên đầu.

"Tiêu Cảnh Đình tên nầy, thật đúng là không tới Hoàng Hà lòng không chết à! Lại cho ngươi vớt một khoản." Hoàng lịch nói.

Tức nhưỡng hiếm thấy, cùng tức nhưỡng tiếp xúc qua linh thổ cũng rất khó được, năm đó cái đó Nguyên anh kỳ tu giả không có chết lòng, cũng từng dựa theo trên bản đồ chỉ thị đi tìm qua, nhưng là, không thu hoạch được gì.

Mộc Cẩn Chi hung hăng trợn mắt nhìn hoàng lịch một cái, nói: "Nếu không phải ngươi, ta còn có thể bán một cao hơn giá cả, ngươi cái này vô liêm sỉ."

Hoàng lịch mãn bất tại ý cười một tiếng, nói: "Lão gia, ta có thể là vì ngươi khỏe, Tiêu Cảnh Đình sinh một con trai ngoan, có cái Nguyên anh kỳ sui gia, nếu là biết ngươi gạt người, ngươi không sợ lại bị đánh một trận sao?"

Mộc Cẩn Chi hung hăng trợn mắt nhìn hoàng lịch một cái, xoay người rời đi.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Đổi?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Bất tử mộc trồng ở Tiêu Cảnh Đình trong không gian, — điểm cây khô hồi xuân dấu hiệu cũng không có, cũng may cũng không có khô héo.

Mộc Cẩn Chi trên bản đồ chỉ dẫn mặc dù không phải là tức nhưỡng vị trí, nhưng là, tốt lắm ngạt là lấy trước tức nhưỡng dừng lại thổ địa, có lẽ, bên kia đất bùn, sẽ có chút tác dụng.

Cả nhà bọn họ bị Trần Lập Phong đại ân, hắn Tiêu Cảnh Đình dù sao phải làm chút gì, hồi báo một chút.

Hứa Mộc An nhìn bản đồ, nói: "Quỷ này bản đồ, mới như thế một miếng nhỏ, khó tìm à!"

Tiêu Cảnh Đình không nhanh không chậm nói: "Từ từ đi, cái này tức nhưỡng cũng chính là một con đường chết, còn muốn muốn những biện pháp khác

."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Cũng chỉ có thể như vậy."

------oOo------

Chương 211: Mũi nhọn lộ ra

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 211: Mũi nhọn lộ ra
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

"Chú Hứa, bí cảnh mở lúc nào à!" Tiêu Tiểu Phúc tò mò hỏi.

"Bí cảnh cửa vào còn không quá vững đặt, phải đợi cửa vào ổn định mới có thể mở, hẳn còn có mười mấy ngày đi." Hứa Mộc An châm chước nói.

Tiêu Tiểu Phúc gật đầu một cái, tỏ ý biết.

Mấy cái Thanh Vân tiên môn tu sĩ, tụ chung một chỗ, nhìn Tiêu Cảnh Đình phương hướng xì xào bàn tán.

"Đại trưởng lão cũng thật là lợi hại à! Dọc theo đường đi giết yêu thú cùng tựa như chơi."

"Đại trưởng lão dĩ nhiên lợi hại, nếu không làm sao sẽ bị tông chủ bổ nhiệm thành đại trưởng lão đây."

"Linh Dược tông cái đó kim đan tu giả, dọc theo đường đi cũng biết tránh lười, ngay cả một đầu đều không lộ."

"Chính là à! Đại trưởng lão so với Linh Dược tông vị tiền bối kia, có thể mạnh hơn nhiều."

"Tiêu sư đệ thật là may mắn à! Có như thế một vị chú ba, sau này tu luyện một mảnh đường bằng phẳng."

"Ta nghe nói, đại trưởng lão không trở lại trước kia, Tiêu Tiểu Phúc

sư đệ qua rất là chán nản à! Ta phải nói, vẫn là Hứa Khải có phúc." Thêm gấm thêm hoa giao dịch, giúp người đang gặp nạn khó khăn, Hứa Khải ở Tiêu gia một nhà thua thời điểm cưới vợ Tiêu Tiểu Phúc, bây giờ cũng có thể coi như là một bước lên trời.

Tiêu Tiểu Phúc bị mấy cái tu giả vây quanh, luôn cảm giác một đạo tràn đầy ánh mắt ghen tỵ nhìn chăm chú mình, cùng mình quay đầu lại lúc này lại không thấy.

"Tiểu Phúc, em không có sao chứ." Hứa Khải hỏi.

Tiêu Tiểu Phúc lắc đầu một cái, nói: "Không có sao, ta tốt vô cùng." Tiêu Tiểu Phúc đã từng hâm mộ qua Lệ Song Song ra đời danh môn, cùng Hứa Khải môn đăng hộ đối, bất quá, bây giờ không hâm mộ.

"Tiểu Phúc sư đệ, Linh Dược tông cái đó Lệ Song Song có phải hay không cùng ngươi có xích mích à! Cùng vào bí cảnh, sư tỷ cho ngươi hả giận." Một cái trúc cơ hậu kỳ nữ tu nói.

"Không cần, đều là chuyện đã qua." Biết nữ tu là mượn là mình ra mặt, cùng chú ba chở tuyến, Tiêu Tiểu Phúc liền cự tuyệt.

"Tiểu Phúc sư đệ chính là tâm thiện, ta coi trước cái đó Lệ Song Song, cũng không có ngươi tốt như vậy tính tình."

Tiêu Tiểu Phúc nhàn nhạt cười một tiếng, Lệ Song Song tu vi và hắn không sai biệt lắm, trước kia hắn còn tôn kính Lệ Song Song 3 điểm, hôm nay có nhiều như vậy pháp bảo, Tiêu Tiểu Phúc tự tin ổn áp Lệ Song Song một đầu.

. . .

Thanh Vân tiên môn.

Tiêu Tiểu Tấn ngồi ở đỉnh núi, nướng thức ăn, Hứa Văn Triết cùng gấu bay nhỏ giương mắt ngồi ở một bên chờ đầu này.

"Tiêu trưởng lão, người Hứa gia tới thăm."

Tiêu Tiểu Tấn hướng Hứa Văn Triết, hỏi: "Văn Triết, bác Hai, bác hai gái, cũng bế quan, người Hứa gia tới, ngươi gặp không gặp à!"

Hứa Văn Triết vội vàng lắc lắc đầu, không chút nghĩ ngợi nói: "Không gặp, không gặp, người Hứa gia có thể ghét đây."

Hứa Văn Triết là Tiêu Tiểu Phúc cùng Hứa Khải bất ngờ sinh ra, thân phận không hề bị Hứa gia đồng ý, Hứa Khải bị trục xuất Hứa gia sau đó đã từng mang Hứa Văn Triết hồi qua Hứa gia, Hứa Văn Triết bị đãi ngộ rất kém, Hứa gia người làm cũng xem thường Hứa Văn Triết, mắng hắn là dã loại , Hứa Văn Triết đến đây đối với Hứa gia có bóng mờ.

"Người Hứa gia có thể ghét đây." Hứa Văn Triết nhíu lỗ mũi, tràn đầy ghét bỏ nói.

"Cha ngươi cũng ghét sao?" Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

"Không có à! Trừ cha, người Hứa gia đối với cha cũng không tốt, chúng ta trước thiếu người tiền, chính là người Hứa gia làm

quỷ đâu."

"Người Hứa gia đáng ghét như vậy, chúng ta không để ý tới bọn họ."

Hứa Văn Triết trịnh trọng gật đầu một cái, hất cằm một cái, nói: " Được, trước kia người Hứa gia không để ý tới ta, bây giờ ta không để ý tới bọn họ."

Tiêu Tiểu Tấn hướng về phía Hứa Văn Triết cười một tiếng, quay đầu, hướng về phía người báo tin nói: "Đuổi bọn họ cũng đi thôi."

Vân châu Hứa gia.

Hứa Xương đợi ở trong đại sảnh, đại phát lôi đình.

Hứa Xương hàng năm bế quan tu luyện, trừ phi gặp phải nguy hiểm gia tộc đại sự, nếu không vậy sẽ không dễ dàng xuất quan.

Tiêu Kính Phong cùng Tiêu Cảnh Đình là anh em, Hứa Khải còn trở thành Tiêu Kính Phong đôi con rể tin tức truyền tới Hứa Xương trong tai sau đó, Hứa Xương cảm giác sâu sắc Hứa gia bay lên cơ hội đã đến, sẽ để cho Hứa Tiến các người đi lập quan hệ, nhưng chậm chạp không gặp Hứa Tiến có động tĩnh.

Hứa Xương dưới tình thế cấp bách, sẽ để cho người trực tiếp tìm tới Thanh Vân tiên môn, lại không nghĩ rằng bị người đánh ra.

Hứa Xương cảm giác không đúng, tra xét một chút, không khỏi tức giận lửa giận công tâm.

Hứa Xương làm sao cũng không nghĩ tới, Hứa Tiến cùng Hứa Khải quan hệ đã cương thành như vậy.

Hứa Xương khí Hứa Tiến tự tiện chủ trương, đối với Hứa Khải từng bước ép sát, vừa tức Hứa Tiến phạm sai lầm, không nói ra, ngược lại giấu giếm, cho tới bỏ lỡ tu bổ cơ hội.

Năm đó, ép Hứa Khải rời khỏi gia tộc, gia tộc trưởng lão đều có phần tham dự, vì vậy, tất cả mọi người ăn ý lựa chọn gạt Hứa Xương, kết quả, cuối cùng là giấy không gói được lửa.

Hứa Xương nguyên bản còn trông cậy vào cùng Tiêu Cảnh Đình trùm vào điểm quan hệ, biết Hứa Tiến cùng Lệ Song Song làm trở nên sau đó, nhưng chỉ trông mong Tiêu Kính Phong không được thù dai.

Hứa Xương ở trong lòng không ngừng than thở, năm đó Hứa gia có ba cái kim đan, cũng coi là nhà giàu có, chẳng qua là chính ma tranh nhau, rất nhiều tu chân thế gia đều bị đại tông môn coi thành con chốt thí, bức bách tham chiến, Hứa gia 2 cái kim đan ở chinh chiến

trong bị ma đạo tu giả đánh nát kim đan, lần lượt qua đời, sau đó, Hứa gia thanh thế vừa rơi xuống ngàn trượng, chỉ dựa vào Hứa Xương một người, địa vị gia tộc cực kỳ không yên.

. . .

Lệ Song Song thấy Lệ gia truyền tới tin tức, tâm lạnh liền nửa đoạn.

Lệ Song Song nguyên vốn lấy là Tiêu Tiểu Phúc thân phận ra ánh sáng sau đó, Hứa gia có lẽ sẽ đối với mình làm khó dễ, lại không nghĩ rằng, Hứa gia không có động thủ, Lệ gia nhưng trước nhảy ra chỉ trích nàng.

Hứa Tiến đi vào, Lệ Song Song nhìn Hứa Tiến sắc mặt, nói: "Anh thế nào?"

"Ông nội để cho anh cùng em đi cho Hứa Khải, Tiêu Tiểu Phúc nói xin lỗi." Hứa Tiến nói.

"Nói xin lỗi, nói xin lỗi cũng không dùng à!"

Lệ Song Song trầm mặt, Tiêu Tiểu Phúc phía sau đài ra ánh sáng sau đó, Lệ Song Song cũng nghĩ tới đi nói xin lỗi, nhưng là, Tiêu Tiểu Phúc không phải cái gì đại thiện nhân.

Lệ Song Song rất rõ ràng, mình đi nói xin lỗi, đối phương cũng không biết lĩnh tình, dứt khoát bình vỡ không cần giữ gìn.

Hứa Tiến trong lòng một mảnh băng hàn, mắt xem bí cảnh muốn mở ra, lão tổ tông nhưng vào lúc này chửi mắng mình một lần, một chút không sợ tim mình cảnh không yên, chết ở trong bí cảnh.

"Đều là em, Hứa Khải đều đã rời khỏi gia tộc, em còn không theo không cào." Hứa Tiến buồn rầu nói.

Nếu như, không có chuyện gần nhất, còn có vãn hồi cơ hội, đáng tiếc. . . Coi như gia tộc có thể cùng Tiêu gia làm quan hệ tốt, Tiêu

Tiểu Phúc cũng không cho hắn sắc mặt tốt.

Lệ Song Song trên mặt hiện lên liền mấy phần sát khí, "Anh có ý gì? Lại có thể trách em tới, ban đầu em làm như vậy, anh cũng là đồng ý à!"

"Đều là ngươi cái ngôi sao tang tóc người phụ nữ, nếu không phải ngươi khắp nơi gây xích mích cách ở giữa, ta làm sao sẽ đối với Hứa Khải như vậy ra tay, hắn dù sao cũng là ta anh em chú bác à!"

Lệ Song Song xuy cười lên, "Ngươi bây giờ biết hắn là ngươi đường huynh, sớm đi làm gì, đừng chuyện gì cũng đẩy tới ta trên đầu, nếu không phải ngươi đối với hắn lòng trong lòng ghen tị đã lâu, làm sao biết phối hợp ta?"

Hứa Tiến cùng Lệ Song Song 2 người ý kiến không hợp, đại rùm beng.

. . .

"Tiêu đạo hữu, nghe nói, ngươi tìm tức nhưỡng?" Tạ Uyển Nhiên lưng đeo tay, nụ cười điềm đạm hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, có chút mong đợi nói: "Đúng vậy! Tạ tiểu thư có tin tức?"

"Nhắc tới cũng đúng dịp, ta trên tay vừa vặn cũng có một mảnh đất toan tính mảnh vụn."

Tiêu Cảnh Đình sững sốt một chút, trong con ngươi lóe lên mấy phần kinh ngạc, lại có thể trùng hợp như vậy, hắn chân trước đạt được bản đồ mảnh vụn, chân sau Tạ Uyển Nhiên liền nói trên tay nàng cũng có.

"Tạ tiểu thư, muốn trao đổi cái gì?"

Tạ Uyển Nhiên dí dỏm cười một tiếng, nói: "Ta xem Tiêu đạo hữu tu

vi tiến bộ nhanh như vậy, trên tay hẳn không thiếu có giúp cho kim đan tu sĩ tu luyện đan dược đi, Tiêu đạo hữu cho ta 2 viên đi."

" Được." Tiêu Cảnh Đình hết sức sảng khoái lấy ra đan dược.

Tiêu Cảnh Đình lấy ra đan dược, là dùng yêu đan luyện chế. Đảo Tinh Vân đan dược, phần nhiều là dùng yêu thú nội đan luyện chế, nhập gia tùy tục, mặc dù Tiêu Cảnh Đình không thiếu linh thảo, nhưng cũng luyện chế một số yêu đan.

Tạ Uyển Nhiên lấy ra yêu đan, hài lòng đi.

Hứa Mộc An nhìn bản đồ, nói: "Tạ tiểu thư đưa tới?"

"Đúng vậy."

Hứa Mộc An có chút khốn hoặc nói: "Em cảm thấy nàng hẳn không thiếu đan dược."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Anh cũng cảm thấy nàng không thiếu đan dược, có thể là muốn do đan dược biết chút ít cái gì."

Lòng hại người không thể có, phòng người tâm không thể không, để đạt được an toàn, Tiêu Cảnh Đình không cầm ra dú chín linh thảo chế thành đan dược, mà lấy ra yêu đan chế thành đan dược, Tạ Uyển Nhiên mặc dù tỏ ra thật cao hứng, Tiêu Cảnh Đình nhưng cảm thấy Tạ Uyển Nhiên có chút thất vọng.

"Lại có thể trùng hợp như vậy." Hứa Mộc An lẩm bẩm nói.

Tạ Uyển Nhiên đưa tới bản đồ, lại có thể vừa vặn cùng Mộc Cẩn Chi bản đồ có thể góp chung một chỗ, Hứa Mộc An không khỏi hoài nghi, đây là trùng hợp vẫn là có ý thiết kế.

Tiêu Cảnh Đình đem đất toan tính hợp lại nhận được một khối, nguyên bản Mộc Cẩn Chi bản đồ không lành lặn không hoàn toàn,

hoàn toàn không có mặt mũi, nhiều Tạ Uyển Nhiên bản đồ, lập tức liền rõ ràng rất nhiều.

"Ồ." Hứa Mộc An có chút kinh ngạc trợn to mắt."Lại có thể ngay tại Vân Hoang trong đồng cỏ."

Tiêu Cảnh Đình thu hồi bản đồ, nói: "Vô luận như thế nào, cũng phải đi một chuyến, nếu không mua bản đồ này linh thạch liền mất toi."

"Em luôn cảm thấy cái này Tạ tiểu thư, có chút quỷ dị." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An một cái, nói: "Được rồi, không nên suy nghĩ quá nhiều, cùng cửa vào mở ra sau đó, chúng ta đi một chuyến, cẩn thận một chút là được."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Cũng tốt."

. . .

Bí cảnh tiết điểm vững chắc sau đó, Tiêu Cảnh Đình cùng những thứ khác mấy cái kim đan cao thủ, ổn định lại cửa vào, đem một đám trúc cơ tu giả đưa vào cửa vào trong.

Dựa theo dự tính, bí cảnh sẽ ở sau nửa năm mở lại, đưa đi người, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An rời đi.

"Chính là chỗ này sao?" Tiêu Cảnh Đình hướng về phía Hứa Mộc An hỏi.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Em nghĩ địa phương cũng không tệ."

"Chỗ này chắc có một cái ảo trận."

Tiêu Cảnh Đình thủng ảo trận sau đó, thấy được mấy ở giữa nhỏ trúc lầu, nhỏ trúc lầu nhìn như niên đại có chút lâu đời, cây trúc có

chút rạn nứt.

Hứa Mộc An nhìn đổ nát nhỏ trúc lầu, nhíu mày một cái, "Trước lầu trúc mặt hình như là linh điền, chẳng lẽ, trước kia có người trồng trọt linh điền?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Có thể là." Có thể ngàn vạn năm trước, nơi này linh điền là thượng phẩm linh điền, bất quá, năm tháng thay đổi, cuộc bể dâu, hôm nay nơi này linh điền linh khí có hạn, phẩm tương không phải quá tốt."

"Cẩn thận."

Tiêu Cảnh Đình chợt kéo qua Hứa Mộc An, rời đi tại chỗ.

Chỉ gặp một cái che giấu sát trận hiện ra, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An nguyên bản nhà vị trí, vừa vặn ở sát trận trận lòng, nếu như, không phải Tiêu Cảnh Đình linh hồn lực hùng hậu, coi tình hình mau, bọn họ chuyến này, thì phải dữ nhiều lành ít.

Hứa Mộc An mặt lạnh lùng, cất giọng nói: "Tạ tiểu thư, nếu đã tới, sao không hiện thân vừa gặp đâu ?"

Hứa Mộc An cảm giác chân nóng nảy căng thẳng, một cây cây mây và dây leo quấn lấy Hứa Mộc An chân đạp, Hứa Mộc An quơ đao hung hăng chém một cái mới chém ra cây kia cây mây và dây leo.

Hứa Mộc An chặt đứt một cây, càng ngày càng nhiều cây mây và dây leo quấn quanh tới.

Một gốc cây khổng lồ cây mây cây dưới đất chui lên, cây mây cây cao mấy trăm trượng, Tạ Uyển Nhiên đứng ở ngọn cây trên.

Hứa Mộc An nhìn Tạ Uyển Nhiên, thầm nói : 0 chuyện lấy lòng, không gian tức đạo, cô gái này quả nhiên có vấn đề.

Tạ Uyển Nhiên đứng ở cây mây cây trung ương, mái tóc dài không

gió tự động. Mặc dù Tạ Uyển Nhiên dung mạo không đổi, nhưng là, Hứa Mộc An nhưng cảm thấy Tạ Uyển Nhiên trên người lộ ra một cổ tang thương mùi vị, giống như đây là một sống mấy ngàn năm nhân vật.

"Tạ đạo hữu, ngươi đây là ý gì?" Hứa Mộc An hỏi.

Tạ Uyển Nhiên lạnh lùng cười một tiếng, "Cũng đến bước này, lại hỏi cái này dư thừa."

Hứa Mộc An thầm nghĩ muốn: Đúng là, hai bên cũng xé rách mặt, lại hỏi cái này chân thực dư thừa.

Tạ Uyển Nhiên nhìn Tiêu Cảnh Đình, mài âm trầm nói: "Vẫn là xem thường ngươi, không nghĩ tới hay là để cho ngươi tránh khỏi, mặc dù chỉ là cái kim đan hậu kỳ, nhưng là, Nguyên anh kỳ linh hồn lực, cũng không có ngươi hùng hậu, bất quá, một núi không thể chứa hai cọp, ngày hôm nay ngươi phải chết."

Tiêu Cảnh Đình trầm mặt, trong lòng hiện lên mấy phần dự cảm xấu.

"Đi." Tiêu Cảnh Đình kéo Hứa Mộc An bay vào trời cao.

Trên mặt đất mười trận pháp nối thành một đường phát sinh to lớn nổ.

Tiêu Cảnh Đình ném ra càn khôn đỉnh chặn lại nổ, rồi sau đó nhanh chóng đem đỉnh thu vào trong không gian.

Tạ Uyển Nhiên nhìn Tiêu Cảnh Đình, trên mặt lóe lên mấy phần vẻ kinh hãi, "Quả nhiên phúc nguyên thâm hậu, lại có thể liền càn khôn đỉnh cũng cho ngươi lấy tới tay."

Hứa Mộc An trong lòng cả kinh, Tiêu Cảnh Đình càn khôn đỉnh là đảo Tinh Vân được, Tạ Uyển Nhiên lại có thể nhận ra.

------oOo------

Chương 212: Luân hồi chuyển thế

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 212: Luân hồi chuyển thế
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Cảnh Đình sắc mặt ngưng trọng, Tạ Uyển Nhiên dáng vẻ tuyệt đối không phải một cái kim đan thông thường sơ kỳ.

Tạ Uyển Nhiên trên người khí thế ổn định leo lên, dừng ở kim đan đỉnh cao.

"Cô gái này ẩn núp tu vi?" Hứa Mộc An trợn to mắt nói.

Tiêu Cảnh Đình sắc mặt ngưng trọng nói: "Có thể ẩn núp một ít, nhưng là, thật giống như còn vận dụng bí pháp nào đó, đem tu vi lập tức giương cao."

Màu đỏ tươi cây mây và dây leo lập tức hướng Tiêu Cảnh Đình ghim tới, Tiêu Cảnh Đình có chút khốn hoặc nhìn Tạ Uyển Nhiên dưới người cổ đằng, cổ đằng hiển nhiên đã sinh ra linh trí, chẳng biết tại sao nghe theo Tạ Uyển Nhiên ra lệnh, nếu nói là Tạ Uyển Nhiên thu phục cổ đằng, lại thích giống như kém một chút.

Tạ Uyển Nhiên giơ tay chỉ một cái, hướng Hứa Mộc An phát động công kích.

Hứa Mộc An thả ra một cái dù, trên dù vây quanh một trăm lẻ tám viên lôi diễm châu, Hứa Mộc An vừa chạy linh tán, nhất thời viêm hỏa như biển, thiên lôi đầy trời.

Tiêu Cảnh Đình một quyền hướng Tạ Uyển Nhiên đánh tới, Tạ Uyển Nhiên bị đánh lui ra ngoài.

"Thiên Ma luyện thể quyết, quả nhiên bất phàm, nhìn dáng dấp, trước ngươi còn giấu giếm thực lực." Tạ Uyển Nhiên âm trầm nói.

Tiêu Cảnh Đình trong lòng kịch chấn, Thiên Thần tông tìm điển tịch, đối bên ngoài nói là Thần Ma luyện thể quyết, mà Tạ Uyển Nhiên nhưng thanh biết pháp quyết này vốn tên là, cô gái này quả nhiên có vấn đề.

Dọc theo đường đi, tự mình ra tay thu thập yêu thú lúc này Tạ Uyển Nhiên hẳn một mực ở ngắm nhìn.

Tạ Uyển Nhiên đứng ở cổ đằng cây trên, mượn cổ đằng che chở phát động công kích.

Tiêu Cảnh Đình ném ra mấy chục viên thiên lôi châu, bạo lực đột phá.

Tạ Uyển Nhiên thấy vậy, nhanh chóng trốn tới cổ đằng cây sau đó, mượn cổ đằng cây che chở, lui đến cổ đằng cây sau đó.

Tạ Uyển Nhiên bị bức lui, Tiêu Cảnh Đình nhưng tự nhiên nảy sanh thấy lạnh cả người, một đạo ác liệt lưỡi đao hướng Tiêu Cảnh Đình bổ xuống.

Tiêu Cảnh Đình mặc dù tránh thoát đao phong chính diện, nhưng là, vẫn bị ác liệt đao khí gây thương tích.

"Cao thủ nguyên anh."

Tiêu Cảnh Đình nhìn trước mặt người đàn ông áo đen, trong lòng trận trận lạnh cả người, đây mới là Tạ Uyển Nhiên hậu thủ, Tạ Uyển Nhiên chuẩn bị một cái cao thủ nguyên anh đối phó hắn.

Người đàn ông áo đen xem Tiêu Cảnh Đình tránh thoát một kiếp, lại

lần nữa phát ra công kích.

Có chuẩn bị, Tiêu Cảnh Đình lần này kịp thời tránh ra.

Tiêu Cảnh Đình phát hiện, thần bí chàng trai trên người lộ ra một cổ cổ quái, Tiêu Cảnh Đình bây giờ cũng là gặp qua việc đời, chàng trai mặc dù cho hắn một loại nguyên anh tu giả cảm giác, nhưng là, hơi thở rất là cổ quái, giống như cao thủ nguyên anh, lại không giống cao thủ nguyên anh.

Tiêu Cảnh Đình hướng thần bí chàng trai thức hải công đánh tới, nhất thời thất kinh.

Chàng trai trong óc, không phải nguyên anh mà là một viên âm hồn châu, chàng trai trong óc âm hồn châu, so Tiêu Cảnh Đình thu thập được âm hồn châu, phẩm tương còn tốt hơn không thiếu.

Tiêu Cảnh Đình ở trong mộng mới tỉnh, đối phương không phải tu giả là con rối, mặc dù cái này con rối có nguyên anh tu giả lực công kích, nhưng là nó là bị người thao túng, Tạ Uyển Nhiên thực lực không đủ, sức phản ứng không đủ nhanh, cũng không thể phát huy con rối toàn bộ thực lực.

Tiêu Cảnh Đình cắn răng, tụ tập linh hồn lực xâm nhập chàng trai thức hải, đem hết toàn lực lau đi liền người đàn ông áo đen hồn châu lên hồn ấn.

Lau đi liền quần áo đen con rối trong óc hồn châu linh hồn con dấu, quần áo đen con rối liền lại nữa phát động công kích, Tiêu Cảnh Đình không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Tùng khí sau đó, nhiều mồ hôi từ Tiêu Cảnh Đình trán chảy xuống.

Tiêu Cảnh Đình cắn răng, mới vừa công kích linh hồn, đem hắn trong óc linh hồn lực tiêu hao không còn một mống, linh hồn lực quá độ tiêu hao, để cho Tiêu Cảnh Đình nhức đầu sắp nứt.

"Không thể nào." Tạ Uyển Nhiên sợ hãi kêu một tiếng.

Hứa Mộc An ném ra mấy tờ trận bàn, vây khốn Tạ Uyển Nhiên.

Tạ Uyển Nhiên cười lạnh một chút, Tạ Uyển Nhiên kiêng kỵ Tiêu Cảnh Đình, nhưng cũng không thế nào đem kim đan trung kỳ Hứa Mộc An coi ra gì. Đối mặt Tạ Uyển Nhiên khinh thị, Hứa Mộc An sắc mặt đổi đều không đổi.

Tạ Uyển Nhiên cùng Hứa Mộc An chiến với nhau, 2 người đối sách liền mấy chục chiêu, Tạ Uyển Nhiên sắc mặt không khỏi khó xem.

Trước, tới Vân Hoang thảo nguyên lúc này đều là Tiêu Cảnh Đình ra tay, Tạ Uyển Nhiên đem sự chú ý đều đặt ở Tiêu Cảnh Đình trên người.

Giờ phút này Hứa Mộc An ra tay, Tạ Uyển Nhiên mới biết dưới tay tướng mạnh không có binh hèn, Tiêu Cảnh Đình lợi hại, Hứa Mộc An vô luận là linh hồn lực vẫn là thân thể tư chất, cũng xa xa vượt qua kim đan trung kỳ tu giả, hơn nữa, Tạ Uyển Nhiên lúc trước cùng Tiêu Cảnh Đình đối chiến lúc này tiêu hao không thiếu.

"Tiêu Cảnh Đình, đối với ngươi còn thật không tệ à! Hắn cũng không sợ ngươi phản bội hắn." Tạ Uyển Nhiên cảm thấy Tiêu Cảnh Đình bất chấp lý lẽ, xem Hứa Mộc An ra tay, Tạ Uyển Nhiên cũng biết Tiêu Cảnh Đình đối với Hứa Mộc An cơ hồ không giữ lại chút nào, Tiêu Cảnh Đình cơ duyên nghịch thiên, lại cùng Hứa Mộc An cùng chung, cũng không sợ Hứa Mộc An đầu óc mê tiền.

"Ta sẽ không phản bội hắn." Hứa Mộc An thản nhiên nói.

"Nói cho dễ nghe."

"Chuyện cho tới bây giờ, nói nhiều vô ích." Hứa Mộc An phát hiện Tạ Uyển Nhiên có tâm tư chạy trốn, hai bên cũng xé rách mặt, hơn nữa, Hứa Mộc An rất rõ ràng, Tạ Uyển Nhiên biết bí mật của bọn họ, hơn nữa, biết không thiếu, tự nhiên không thể bỏ qua Tạ Uyển

Nhiên.

Tạ Uyển Nhiên càng đánh càng cấp, Hứa Mộc An nhưng càng đánh càng thuận tay, Hứa Mộc An phát hiện, theo thời gian dời đổi, Tạ Uyển Nhiên tu vi dần dần ngã lui xuống.

Tiêu Cảnh Đình đứng ở một bên, lặng lẽ bóp nát mấy viên âm châu, bổ túc linh hồn lực.

Hứa Mộc An phát hiện Tạ Uyển Nhiên khí lực không tốt, cũng không cùng Tạ Uyển Nhiên liều mạng, chẳng qua là kéo Tạ Uyển Nhiên, cùng Tiêu Cảnh Đình khôi phục.

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An liên thủ, đánh bại Tạ Uyển Nhiên.

. . .

Tiêu Cảnh Đình đem Tạ Uyển Nhiên đánh hôn mê bất tỉnh, lại cầm giữ Tạ Uyển Nhiên tu vi, để đạt được an toàn, Tiêu Cảnh Đình còn tăng thêm mấy đạo phòng ngự.

Làm xong hết thảy sau đó, Tiêu Cảnh Đình hướng về phía Tạ Uyển Nhiên thi triển sưu hồn.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, hỏi: "Như thế nào?"

"Con bé này lai lịch không đơn giản."

"Khẳng định không đơn giản." Tạ Uyển Nhiên tư chất kém cõi, nhưng tuổi còn trẻ liền tu luyện đến kim đan, mới vừa con bé kia lại có thể có thể lái Nguyên anh kỳ tu giả, còn có vậy cây cổ thụ.

"Tạ Uyển Nhiên thân thể đâu, là sinh trưởng ở địa phương Vân châu người, nhưng là, nàng trong linh hồn có những thứ khác tu chân giới đã qua đời đại năng trí nhớ."

"Luân hồi chuyển thế?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Cũng có thể như thế nói, nhưng không hoàn toàn đúng, con bé này kiếp trước là một nhân vật lớn, nhưng không biết cái gì nguyên anh, vẫn phải chết, cái đó nữ tu trí nhớ chia ra làm liền dù sao cũng phần tán rơi vào bất đồng địa giới, mà trong đó một phần trí nhớ, liền bị Tạ Uyển Nhiên cho thừa kế."

"Như thế nói, Tạ Uyển Nhiên có thể lái cái đó con rối, yêu cây đều là vậy nhân vật lớn công lao?" Hứa Mộc An suy đoán nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, vậy con rối cùng yêu cây đều là vậy nhân vật lớn làm trọng sinh lưu lại hậu thủ, chẳng qua là rất đáng tiếc, Tạ Uyển Nhiên tư chất kéo chân sau, nếu không. . ."

"Cô gái này tại sao gấp như vậy? Nàng có lớn như vậy cơ duyên, coi như từng bước một đi, cũng sớm muộn có thể kết thành nguyên anh." Hứa Mộc An nói.

"Ngươi quên nàng nói, một núi không thể chứa hai cọp."

Tiêu Cảnh Đình từ Tạ Uyển Nhiên trên người lấy ra một cái thạch châu, đưa cho Hứa Mộc An, nói: "Ngươi xem xem?"

Hứa Mộc An nghiên cứu một chút, không thu hoạch được gì.

"Cái này thạch châu, có chút tương tự ngọc bội không gian." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An trợn to mắt, nói: "Cái gì?"

Hứa Mộc An xem qua thạch châu sau đó, thở dài, "Thiên tài địa bảo, quả nhiên người có duyên cư chi." Vô luận là Tiêu Cảnh Đình ngọc bội, vẫn là Tạ Uyển Nhiên thạch châu, hắn cũng không nhìn ra đầu mối.

"Ngươi biết Cừu Vân ông nội tại sao phải chết?"

Hứa Mộc An phúc tới tâm linh nói: "Chẳng lẽ là lão gia tử phát hiện Tạ Uyển Nhiên bí mật?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy."

Tạ Uyển Nhiên tư chất không tốt, đến Linh Dược tông sau đó, vội vã ra mặt, chỉ có thể hiển lộ bồi dưỡng linh dược năng lực, Tạ Uyển Nhiên mặc dù có kiếp trước đại năng trí nhớ, nhưng là, đây chẳng qua là một đoạn trí nhớ, Tạ Uyển Nhiên năm đó quá trẻ tuổi, lịch duyệt không sâu, luôn có chút khoe khoang, lấy le tâm lý, đưa tới Trình lão gia tử chú ý.

Tạ Uyển Nhiên linh hồn có hóa thần tu giả trí nhớ, cái đó tu giả vì chuyển thế làm rất nhiều chuẩn bị, ví dụ như trước đó ở các có thể chuyển thế địa phương, ẩn núp nhiều tài nguyên tu luyện.

Tạ Uyển Nhiên mắt gặp bí mật bị phát hiện, sợ Trình lão gia tử ra tay, liền tiên hạ thủ vi cường.

"Khó trách cô gái này sẽ nói, một núi không thể chứa hai cọp, nàng có phải hay không đoán được ở trên tay ngươi có đồ giống vậy?" Hứa Mộc An hỏi.

"Đúng vậy, Tạ Uyển Nhiên đoán được ta có thể luyện chế tẩy linh đan, Tạ Uyển Nhiên tư chất rốt cuộc kéo chân sau, nàng cảm thấy thời gian kéo càng lâu, cùng ta giữa chênh lệch lại càng lớn, đắc thủ tỷ lệ lại càng nhỏ, cho nên, mới có thể như thế vội vàng động thủ."

Tạ Uyển Nhiên gấp như vậy trước động thủ, chắc cũng là đoán được hắn có tẩy linh đan, muốn thông qua tẩy linh đan cải thiện tư chất, Tạ Uyển Nhiên cơ duyên nghịch thiên, như thế nào có thể cam tâm bình thản, mẫn nhiên mọi người.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Ta nói sao." Tu vi vật này, phải từ từ đi, cho dù có thành đống tài nguyên chất ở nơi đó, cũng không

thể nóng vội.

Tiêu Cảnh Đình ngọc thạch châu cùng ngọc bội bỏ vào một khối, ngọc bội lập tức đem ngọc thạch châu cho dung hợp.

Hứa Mộc An ở một bên nhìn chặt chặt lấy làm kỳ.

Ngọc bội dung hợp Tạ Uyển Nhiên ngọc thạch hạt châu, không gian một chút làm lớn ra gấp đôi.

Tiêu Cảnh Đình có chút kích động phát hiện, Tạ Uyển Nhiên ngọc thạch trong không gian, lại có một khối tức nhưỡng, mà ngọc thạch không gian cùng ngọc bội không gian dung hợp sau đó, nguyên bản ở ngọc thạch không gian giữa hết thảy, tự động tụ vào Tiêu Cảnh Đình trong không gian.

"Cô gái này nên xử lý như thế nào?" Hứa Mộc An hỏi.

"Giết đi." Tiêu Cảnh Đình nói. Tu chân một đạo, người thắng làm vua người thua làm giặc, Tiêu Cảnh Đình cũng không dám đem Tạ Uyển Nhiên thả ra ngoài, một khi Tạ Uyển Nhiên đem hắn bí mật tuyên dương mở, cả nhà bọn họ cũng phải chết không có chỗ chôn.

Hứa Mộc An nghe vậy, không chút do dự cắt đứt Tạ Uyển Nhiên cổ họng.

"Chúng ta mau rời đi nơi này đi, nơi này mới vừa gây ra lớn như vậy động tĩnh, chỉ sợ ở dụ cho người chú ý." Mặc dù Vân Hoang đồng cỏ rất hiếm vết người, nhưng cũng không loại bỏ bất ngờ thanh tình hình.

"Không nóng nảy, nơi này là năm đó cái đó đại có thể tu giả lưu lại hậu thủ một trong, nếu như không phải là Tạ Uyển Nhiên cố ý mở nước, chúng ta căn bản không tìm được nơi này, Tạ Uyển Nhiên vốn là cố ý dẫn chúng ta tới, chúng ta tới sau đó, nàng liền dẫn động một cái trận pháp, ngăn cách nơi này hơi thở." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Thì ra là như vậy." Tạ Uyển Nhiên vốn là muốn lặng yên không tiếng động giải quyết bọn họ, không nghĩ tới lần này bố trí, uổng công tiện nghi bọn họ.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy."

"Đúng rồi, ngươi trước là làm sao chế trụ cái đó nguyên anh khôi lỗi?" Hứa Mộc An hỏi.

"Khống chế cái đó nguyên anh khôi lỗi là âm hồn châu, âm hồn châu có cái đó đại có thể tu giả linh hồn con dấu, ta lau đi liền cái đó con dấu, nó liền không nhạy." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Cảnh Đình nói hời hợt, trên thực tế, nếu không phải Tiêu Cảnh Đình đối với âm hồn châu đặc tính giải trừ quá sâu, căn bản sẽ không như thế dễ dàng.

Hứa Mộc An sững sốt một chút, tràn đầy kích động nói: "Tiêu trừ con dấu, cái này ta biết, Cảnh Đình ngươi thật là lợi hại, linh hồn lực cũng có thể sánh bằng năm đó cái đó đại năng."

Tiêu Cảnh Đình bất đắc dĩ lắc đầu một cái, nói: "Nói cái gì vậy? Làm sao có thể? Cái đó đại có thể đã chết nhiều năm, mặc dù năm đó, đó là một kinh tài tuyệt diễm nhân vật, nhưng cuối cùng không địch lại thời gian, vậy khống chế khôi lỗi linh hồn con dấu, đi qua rất dài thời gian, đã thay đổi chẳng phải vững chắc, nếu không, ta có thể không làm được."

Hứa Mộc An đột phát kỳ tưởng nói: "Em xem ngươi thật giống như không có bể xấu xa cái đó con rối à! Có thể hay không in dấu một cái mình linh hồn con dấu đi vào."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Cũng có thể."

"Vậy thì tốt quá." Nguyên anh kỳ con rối à! Đó là bao lớn cánh tay giúp à!

------oOo------

Chương 213: Cừu Vân hoài nghi

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 213: Cừu Vân hoài nghi
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An quét sạch chiến đấu lưu lại dấu vết, ở Vân Hoang đồng cỏ khắp nơi du đãng mấy tháng, ở bí cảnh mở trước, mới lộ mặt tiếp đón đi trước bí cảnh Thanh Vân tiên môn đệ tử.

Bí cảnh mở sau đó, một đám dẫn đội kim đan tu giả liền mỗi người đi tứ tán, Tạ Uyển Nhiên không có xuất hiện, người Linh Dược tông tới hỏi liền mấy câu liền đi.

"Đi." Tiêu Cảnh Đình nhàn nhạt kêu một tiếng, Thanh Vân tiên môn còn sống trúc cơ tu giả lục tục đi lên phi thuyền.

Đi ra bí cảnh trúc cơ tu giả so đi vào thời điểm ít đi hết mấy, tu giả thấy quen sanh sanh tử tử, cũng không cảm thấy có cái gì.

"Có thu hoạch?" Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Phúc, chỉ cảm thấy Tiêu Tiểu Phúc tinh thần khí cũng so đi bí cảnh trước, tăng lên một đoạn.

Tiêu Tiểu Phúc gật đầu một cái, thần thái phấn chấn đạo : "Đúng vậy! Chú ba ."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, " nhìn dáng dấp thu hoạch không nhỏ, thật là có phúc."

Tiêu Tiểu Phúc thận trọng đem một cái bình đưa cho Tiêu Cảnh Đình, Tiêu Cảnh Đình lấy ra nhìn xem, "Đồ tốt. " ngàn năm thạch nhũ có thể hóa giải đan độc, nếu là phẩm tương lại khá hơn một chút, Nguyên anh kỳ tu sĩ đều phải động lòng.

"Chú ba, vật này đưa cho ngài đi ." Tiêu Tiểu Phúc nói.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu nói: "Chú ba, nơi nào không biết xấu hổ muốn cháu đồ à!"

"Chú ba đối với cháu tốt, cháu hẳn hết sức hết lòng ý, chú ba không nên chê mới phải." Tiêu Tiểu Phúc có chút mong đợi.

"Vật này đối với chú ba quả thật có dùng, đa tạ tiểu Phúc ngươi."

Tiêu Tiểu Phúc liền đỏ mặt, nói: "So với chú ba là tiểu Phúc làm, những vật này coi là không thể cái gì, thật ra thì đồ là a khải tìm được."

Tiêu Tiểu Phúc nói xong cũng vội vàng chạy đến trong khoang thuyền đi.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Tiểu Phúc, nói: "Chú Hai cái này cô gái, đôi con rể không tệ."

"Đúng vậy!" Tiêu Tiểu Phúc tựa hồ rất thích cái đó Hứa Khải, Hứa Khải tính cách, tư chất cũng không tệ, nghe Tiêu Kính Phong nói, nguyên bản Tiêu Tiểu Phúc đối mặt Hứa Khải lúc có chút tự ti, bây giờ mà nói, sức thoáng chân chút.

. . .

"Gỗ thế nào?" Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình biết Hứa Mộc An hỏi chính là bất tử mộc, chẳng qua là bất tử mộc tương đối trân quý, không thể nói rõ.

"Linh thổ rất thần kỳ, mau." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Vậy thì tốt quá." Hứa Mộc An mừng rỡ nói.

Hứa Mộc An xoa trán một cái, thầm nói: Trần Húc đối với Trần Lập Phong tay cụt trong chuyện lòng rất, Tiêu Tiểu Đông là một cùi chỏ đi bên ngoài rẽ, biết chân tay gãy tục mệnh đan chuyện, một mực hỏi dò tình huống, con cái đều là nợ à!

"Thế nào?" Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An sắc mặt nói.

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, nói: "Không việc gì, chẳng qua là anh cái đó con trai lớn à! Đối với vậy trên gỗ lòng rất."

"Trần Húc là một cái như vậy gần gũi trưởng bối, hắn ở trên chú ý một ít cũng là phải, theo trước mắt độ tiến triển, hẳn còn cần năm ba tháng." Tạ Uyển Nhiên giúp rất nhiều, Tạ Uyển Nhiên ngọc thạch trong không gian cũng có không thiếu thứ tốt.

"Còn muốn lâu như vậy?" Hứa Mộc An nói.

"Thật ra thì, nếu muốn nhanh lên một chút cũng được, bất quá phải tốn chút linh thạch." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Anh muốn mua một ít mộc chi tinh túy."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Mộc chi tinh túy xuất hiện hết sức ngẫu nhiên, phần lớn là một ít thành tinh ngàn năm linh mộc mới có thể ngưng kết mà thành, bằng gỗ tinh túy có thể cực lớn xúc tiến linh thực sinh trưởng.

"Vì Tiểu Đông, tốn chút linh thạch liền tốn chút linh thạch đi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Ở bí cảnh lối ra, Tiêu Cảnh Đình đã cùng Linh bảo các người nói xong, dùng yêu đan luyện chế đan dược, đổi lấy một ít mộc chi tinh

túy.

Đổi ngày thường, Tiêu Cảnh Đình sẽ không như vậy cuống cuồng, nhưng là không lâu sau nữa, có một trận nguyên anh trao đổi đại hội, Trần Lập Phong mặc dù là nguyên anh, nhưng là là tán tu, thế đơn lực bạc, cộng thêm tàn phế một cánh tay, tu vi thật to bị ảnh hưởng, đi nguyên anh trao đổi đại hội, không làm được sẽ thua thiệt.

"Thật ra thì, Trần tiền bối sẽ bị thương, nói không chừng vẫn cùng chúng ta có chút quan hệ, suy nghĩ một chút thật là có chút ngại quá." Tiêu Cảnh Đình có chút khiểm nhiên nói.

Hứa Mộc An cúi đầu xuống, Trần Lập Phong năm đó là tổn thương ở Âm Quỷ tông trong tay, Âm Quỷ tông có phải hay không bởi vì là Tiêu Cảnh Đình quan hệ trả thù, thật đúng là khó mà nói.

. . .

Tiêu Cảnh Đình vừa về tới Thanh Vân tiên môn sau đó, Đông Thành Dương thật to tuyên dương Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An một phen, rồi sau đó một phần không ra, đuổi người đi.

"Cừu đạo hữu, ngươi thế nào?"

"Tạ Uyển Nhiên chết, ngươi biết không?" Cừu Vân nhìn chằm chằm Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Thật là thế sự vô thường à! Ta đi ra lúc này còn thấy Tạ Uyển Nhiên, trở lại liền chết sao? Là xảy ra ngoài ý muốn sao? Có phải hay không là vùi lấp ở đâu cái trong bí cảnh, cho nên, chưa kịp trở lại à?" Tiêu Cảnh Đình làm bộ.

Cừu Vân lắc đầu một cái, có chút cười trên sự đau khổ của người khác nói: "Tạ Uyển Nhiên bổn mạng đèn tắt, hẳn là chết."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Thật ra thì, ta một mực rất muốn giết nàng, bởi vì là ta khẳng định ông nội chết cùng nàng không thoát được quan hệ." Cừu Vân âm hạ mặt, trầm trầm nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Ngươi nhất định rất kỳ quái, ta tại sao không có động thủ."

Tiêu Cảnh Đình nhạt nhẽo cười cười nói, "Cừu đạo hữu từ bi là trong lòng, cho nên, không đành lòng động thủ."

Cừu Vân bật cười một tiếng, nói: "Tu sĩ cùng trời tranh mệnh, người nào trên tay có thể không dính máu à! Từ bi là trong lòng, Tiêu đại trưởng lão nói đùa, ta không động thủ là bởi vì là ta cảm thấy không phải là đối thủ."

Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Cừu Vân cảm giác thật đúng là bén nhạy, Tạ Uyển Nhiên kiếp trước nhưng mà cái mây mưa, không gì không thể, thậm chí siêu thoát một giới này nhân vật.

Một nhân vật như vậy, cho dù bỏ mình, vẫn sẽ có rất nhiều hậu thủ, Cừu Vân nếu là đánh giá thấp Tạ Uyển Nhiên, chỉ sợ sẽ lật thuyền trong mương, mình nếu không là vận khí tốt, cũng thu thu dọn không được Tạ Uyển Nhiên.

"Không nghĩ tới Tạ Uyển Nhiên nhanh như vậy liền chết, Tiêu đạo hữu, ngươi nói nàng là chết như thế nào?" Cừu Vân lắc đầu một cái.

Tiêu Cảnh Đình cười khổ một cái, vuốt tay, "Cừu đạo hữu, ta cũng không phải là vạn sự thông, loại chuyện này, ta làm sao biết thân mật?"

"Ta nghe nói, Tạ đạo hữu đối với những tu giả khác rất là lãnh đạm, duy chỉ có đối với ngươi nhiệt tình như lửa à! Có lẽ, ngươi sẽ biết một ít không giống như vậy."

Tiêu Cảnh Đình ngạnh liền một chút, nói: "Cừu đạo hữu nói đùa, Tạ

đạo hữu bất quá là bởi vì trước 2 phái quan hệ tốt, cho nên, đối với ta nhiệt tình chút, nàng đối với Mục đạo hữu đó mới là nhiệt tình như lửa đây."

Mỗi lần đối mặt Cừu Vân, Tiêu Cảnh Đình luôn có một loại bị nhìn thấu thấu cảm giác, sợ Cừu Vân tiếp tục hỏi, bản trước chết đạo hữu không chết bần đạo tinh thần, Tiêu Cảnh Đình bạc không do dự đem Mục Vân cho bán đứng.

Nhắc tới Mục Vân, Cừu Vân sắc mặt quả nhiên thay đổi, tiêu Cảnh Đình âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

"Thế nào? Xem ngươi thật giống như vẻ kiêu ngạo như trút được gánh nặng dáng vẻ." Hứa Mộc An đi ra hỏi.

"Cuối cùng đem Cừu Vân cho đưa đi." Tiêu Cảnh Đình giống như là mới vừa thi xong thử vậy, cả người ung dung nói.

"Xem ngươi dáng vẻ, thật giống như như trút được gánh nặng, mỗi lần thấy Cừu tiền bối, ngươi đều giống như chuột thấy mèo."

"Ai bảo tên kia như vậy đáng sợ, cũng không phải ta một người sợ hắn, Mục Vân cũng sợ hắn, ta cũng không mất mặt, tên nầy thật giống như đoán được là ta giết Tạ Uyển Nhiên." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An mãn bất tại ý nói: "Biết thì biết, dù sao hắn chỉ biết một, không biết hai, hơn nữa, hắn cũng không khả năng đi tố cáo ngươi."

"Nói đúng à!"

Cừu Vân biết Tạ Uyển Nhiên có vấn đề, nhưng cũng không biết Tạ Uyển Nhiên vấn đề ở nơi nào. Cừu Vân cũng hẳn biết hắn có vấn đề, bất quá, chỉ tồn tại hoài nghi giai đoạn.

. . .

Tiêu Tiểu Đông đi vào, nói: "Cha, cha tìm con ?"

"Đúng vậy! Cầm đi." Tiêu Cảnh Đình bỏ rơi một cái hộp ngọc cho Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Tiểu Đông nhìn cái hộp, nói: "Cha, chẳng lẽ. . ."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, cười khanh khách nói: "Không sai, chính là con tâm niệm đồ, cầm lấy đi, con cái đó ông nội nhất định cao hứng, cầm đi, có cả nhà, quên cha mẹ đồ."

Tiêu Tiểu Đông lúng túng cười một tiếng, nói: "Cha, cha ở nói nhăng gì đấy? Ta nào có quên cha mẹ à!"

Tiêu Cảnh Đình khoát tay một cái, nói: "Tốt lắm, tốt lắm, cầm đi, Trần lão gia tử, một mực xem ngươi không quá thuận mắt, bất quá, cầm tay của người ngắn, hắn cầm ngươi vật này, muốn đến cũng không biết đối với ngươi chọn lựa đâm."

"Cám ơn cám ơn cha." Tiêu Tiểu Đông vội nói.

Trần Lập Phong đỉnh núi.

Trần Lập Phong nhìn Tiêu Tiểu Đông cùng Trần Húc, có chút kinh ngạc nói: "Không phải đi Thanh Vân tiên môn liền sao? Làm sao như thế mau trở lại, Tiểu Đông, ta nghe nói cha ngươi, mẹ ngươi phụ mới vừa hồi tới, ngươi không nhiều cùng bọn họ một đoạn thời gian à!"

"Vốn là hẳn nhiều cùng cha, mẹ một đoạn thời gian, bất quá, ta mới được cái bảo bối, suy nghĩ đối với ông nội hữu dụng, liền thời gian đầu tiên đưa tới."

Trần Lập Phong liếc Tiêu Tiểu Đông một cái, khẽ hừ một tiếng nói: "Ngươi có thể cầm ra thứ tốt gì à? Cũng không muốn bắt chút rách rưới hàng tới lắc lư ta à!"

Trần Húc buồn rầu nói: "Ông nội, ông nếu là không muốn, một hồi

cũng không mạnh hơn cướp à!"

Trần Lập Phong nhất thời tối mặt, "Làm sao nói chuyện."

Thật ra thì, đối với Tiêu Tiểu Đông lòng như lửa đốt đồ tặng trở lại, Trần Lập Phong là rất cao hứng, chẳng qua là, Trần Lập Phong từ đầu đến cuối không bỏ được Tiêu Tiểu Đông rẽ đi Trần Húc, gạo sống nấu thành cơm liền mới trở về, cũng không có việc gì, Trần Lập Phong rất thích đâm Tiêu Tiểu Đông đôi câu.

"Là không là đồ tốt, còn muốn mời ông nội giám đừng một chút đây." Tiêu Tiểu Đông thành khẩn đạo .

Trần Lập Phong xem Tiêu Tiểu Đông tràn đầy tự tin dáng vẻ, trong lòng cũng nhiều tò mò.

Tiêu Tiểu Đông mở ra hộp ngọc, Trần Lập Phong chợt đứng lên, "Chân tay gãy tục mệnh đan, ngươi từ đâu tới?"

"Thật ra thì, đã sớm tới tay, chẳng qua là một mực không biết đây là đan dược gì, chẳng qua là nhất gần ta lần tìm cổ tịch, tình cờ thấy được chân tay gãy tục mệnh đan giới thiệu, mới phát hiện đan dược này cùng chân tay gãy tục mệnh đan giới thiệu là giống nhau như đúc." Tiêu Tiểu Đông nói.

Trần Lập Phong nhìn chằm chằm Tiêu Tiểu Đông, nói: "Ngươi ở đảo Tinh Vân, cơ duyên không nhỏ à!"

Tiêu Tiểu Đông xấu hổ cười một tiếng, nói: "Khá tốt, khá tốt."

Trần Lập Phong nhìn Trần Húc một cái, nói: "Húc nhi, nhìn dáng dấp, ngươi che giấu ông nội không thiếu à!"

Trần Húc có chút chột dạ cười một tiếng, nói: "Không có à!"

Trần Lập Phong nhìn Tiêu Tiểu Đông, trịnh trọng nói: "Coi là ngươi có lòng, phần đại lễ này ta nhận."

"Ông nội thích liền tốt." Tiêu Tiểu Đông thức thời nói.

"Đảo Tinh Vân chỗ này không tệ, có cơ hội có thể đi xem xem, Thiên Thần tông thật giống như có người ở tu bổ bị các ngươi phá hư truyền tống trận." Trần Lập Phong nói.

Tiêu Tiểu Đông sững sốt một chút, nói: "Tu bổ truyền tống trận?"

Trần Lập Phong nhìn Tiêu Tiểu Đông khẩn trương dáng vẻ, hài hước cười một tiếng, nói: "Thế nào, khẩn trương, truyền tống trận bên kia có nước lũ và mãnh thú sao?"

Tiêu Tiểu Đông cười một tiếng, nói: "Không có, ông nội nói đùa."

"Yên tâm đi, các ngươi đi qua lúc này chẳng qua là phá hư bên kia truyền tống trận góc bên, cho nên, tu bổ tương đối dễ dàng, nhưng là, các ngươi từ bên kia trở lại, nhưng đem nồng cốt trận pháp cho phá đi, cho nên, khó khăn rất." Trần Lập Phong nói.

Tiêu Tiểu Đông âm thầm thở phào nhẹ nhõm, nói: "Vậy theo ông nội xem, cần phải bao lâu có thể tu bổ à!"

"Cái này thì muốn xem là ai ra tay, nếu như do trận pháp đại sư ra tay tự nhiên mau, nhưng là, Thiên Thần tông bên kia chỉ phái 2 cái kim đan tu giả ở đó dày vò, dĩ nhiên là chậm." Trần Lập Phong nói.

"Nguyên lai là như vậy ."

"Ta nghe Húc nhi nói, đảo Tinh Vân bên kia yêu đan, linh thạch cũng không bằng Vân châu trân quý, tu luyện công pháp, nhưng cấp thấp rất, nếu như, hai giới bù đắp nhau, cũng có chỗ tốt." Trần Lập Phong nói.

Tiêu Tiểu Đông híp mắt, hai giới nếu là lưu thông, có nhiều ít chỗ tốt hắn không biết, hắn biết là tạm thời vẫn không thể để cho trận pháp

kia hoàn thành.

------oOo------

Chương 214: Đi thành Thiên

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 214: Đi thành Thiên
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Thanh Vân tiên môn.

"Đồ đưa đi?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Ông nội rất ngạc nhiên mừng rỡ."

Tiêu Cảnh Đình liếc mắt, thầm nghĩ: Có thể không ngạc nhiên mừng rỡ sao? Đây chính là chánh tông thứ tốt, vì làm ra cái này bất tử mộc, hắn cũng coi là tốn sức tâm cơ.

"Lão đầu kia, hẳn sẽ không lại làm khó con ."

"Ta cũng nghĩ vậy, ông nội nói chân tay gãy tục mệnh đan, chẳng những có tu bổ tay chân hiệu quả, còn có thể tu bổ nội thương, còn có thể kéo dài tuổi thọ, tương đối đáng tiếc là, một người chỉ có thể uống một lần chân tay gãy tục mệnh đan, lần thứ hai, liền không hiệu quả gì."

Tiêu Cảnh Đình thở dài: "Một viên cũng không dễ dàng. . ."

Tử lão đầu này, chẳng lẽ còn trông cậy vào hắn rồi đưa một viên chân tay gãy tục mệnh đan, vì luyện chế đan dược kia, bất tử mộc thật vất vả mọc ra một đoạn cành khô, cũng cho hắn chém, nếu muốn lại sinh ra một đoạn, không biết lại phải chờ bao lâu.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Đúng rồi, cha, ông

nội Trần nói Thiên Thần tông ý đồ tu bổ đi đảo Tinh Vân trận pháp."

"Thật tốt, làm sao sẽ nghĩ tu bổ cái đó trận pháp." Đảo Tinh Vân cái đó Long Tuyết cùng Phù Lê, nhưng mà đối với hắn hận thấu xương à! Nếu để cho vậy 2 người tới, vậy hắn liền xong đời.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình một cái, thần sắc bình tĩnh nói: "Ta nghe ngóng, chẳng qua là Thiên Thần tông 2 cái kim đan, tâm huyết lai triều muốn phục hồi như cũ, mắt gặp không việc gì tiến triển liền rút lui."

Tiêu Cảnh Đình thở ra một cái, nói: "Như vậy cũng tốt."

"Cha, cha ở Thông Thiên tháp, kết quả lấy được thứ gì à! Tại sao những cái kia cái nguyên anh tu giả đuổi theo ngươi không thả à!"

Tiêu Cảnh Đình thở ra một cái, nghe Tiêu Tiểu Đông nhắc tới càn khôn đỉnh, Tiêu Cảnh Đình cũng có chút phiền muộn, trống rỗng trông nom Bảo Sơn mà không có thể nhúc nhích, chân thực bực bội, hết lần này tới lần khác vật này, còn ném không thể.

"Là một đỉnh, đỉnh bên trong không hề thiếu thứ tốt, nhưng mà đi, bây giờ không mở ra." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Không mở ra?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Không mở ra, có lẽ nguyên anh liền có thể mở ra ." Trước Long Tuyết bọn họ năm nguyên anh mới khó khăn lắm mở ra càn khôn đỉnh, nhưng là, ở trong Thông Thiên tháp có đặc thù lực lượng áp chế, ở bên ngoài, hẳn nguyên anh là được.

Vật này không thấy được ánh sáng, thấy hết, nguyên anh hậu kỳ chỉ sợ cũng muốn nổi điên, Tiêu Cảnh Đình cũng nghĩ tới tìm Trần Lập Phong, suy nghĩ một chút vật này đối với Trần Lập Phong cám dỗ cũng lớn, nghĩ tới nghĩ lui vẫn là quyết định không mạo hiểm.

"Tạm thời cũng không dùng được đồ vật bên trong, cùng cha lên cấp nguyên anh rồi hãy nói." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Ta cũng nghĩ như vậy."

"Đúng rồi, cha, ông nội nhận được Thiên Minh mời, muốn đi tham gia nguyên anh đại hội, muốn hỏi ngươi có không có hứng thú tham gia." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Cảnh Đình có chút kinh ngạc nói: "Nguyên anh đại hội, ta mới kim đan hậu kỳ à!"

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Là như vậy không sai, bất quá, một cái nguyên anh cũng có thể mang mấy cái tu giả đi qua, ông nội vốn định mang a húc đi qua, nhưng mà, a húc mới vừa đã sanh Oa Oa, khí huyết có chút hư, cho nên, hỏi ngươi có không có hứng thú."

"Có hứng thú, đương nhiên là có hứng thú." Tiêu Cảnh Đình không chút nghĩ ngợi nói.

Thiên Minh chỗ Phong châu, Phong châu địa bàn so Vân châu lớn hơn gấp mấy lần, châu bên trong chánh đạo, ma đạo cùng tồn tại, Thiên Minh là một cái do nhiều cái thế lực tạo thành liên minh, liên minh trong tồn tại ba cái hóa thần tu giả, thế lực có thể gặp một ban.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Vậy cha liền cùng ông nội cùng đi chứ."

" Được a !"

. . .

Tiêu Cảnh Đình thật sớm cùng Trần Lập Phong hội hợp, "Tiền bối, làm phiền ngươi đợi lâu."

Trần Lập Phong cười một tiếng, nói: "Không có."

"Tiền bối, chúng ta bây giờ liền lên đường sao?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Trần Lập Phong gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, bất quá, phải đi trước cùng một cái đạo hữu hội họp?"

"Tiền bối là muốn cùng những đạo hữu khác cùng đi tham gia nguyên anh đại hội?"

" Không sai, Phong châu đất rộng vật nhiều, cao thủ nguyên anh đếm không hết, nguyên anh đại hội trong, nguyên anh sơ kỳ cao thủ căn bản không được coi trọng, nguyên anh trung kỳ đãi ngộ nếu so với nguyên anh sơ kỳ khá hơn chút, nhưng là, xa xa kém hơn nguyên anh hậu kỳ."

Tiêu Cảnh Đình không khỏi âm thầm chắc lưỡi hít hà, nguyên anh sơ kỳ cũng là nguyên anh à! Cao như vậy tu vi, lại còn không được coi trọng, bất quá, tu vi đến nguyên anh, thực lực mỗi lên cao một cái nhỏ cấp bậc, thực lực cũng chênh lệch to lớn.

"Chúng ta một giới này, tổng cộng mười tám châu, Vân châu là nhỏ châu, Phong châu tu giả, thật ra thì không quá nhìn ở trên chúng ta Vân châu tu giả."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, trong lòng thoáng qua mấy phần sáng tỏ, cho dù là cùng TQ người, thành phố lớn người cũng tổng xem thường thành phố nhỏ người, thả vào giới này cũng giống vậy, Phong châu người tài giỏi lớp lớp xuất hiện, hóa thần tu giả cũng so Vân châu nhiều hơn nhiều, tự nhiên coi thường Vân châu tu giả.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Trần Lập Phong, thầm nghĩ: Trần Lập Phong cùng người cùng lên đường, chẳng lẽ là muốn tìm người thêm can đảm một chút khí.

Tiêu Cảnh Đình không khỏi suy nghĩ phập phồng, Trần Lập Phong như vậy cuồng phách duệ nhân vật, lại có thể cũng cần tìm người thêm can đảm khí, có thể gặp nguyên anh tu giả cũng không phải vạn năng.

Trần Lập Phong hướng Tiêu Cảnh Đình nhìn sang, hỏi: "Nghĩ gì vậy?"

"Không việc gì." Tiêu Cảnh Đình trừng mắt nhìn, thầm nghĩ: Mình nếu là đem nghĩ sự việc nói ra, Trần Lập Phong không làm được sẽ một chưởng hô tới.

Trần Lập Phong nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Ngươi phải biết, cõi đời này tu giả vì tu luyện cái gì cũng làm được, trước mấy giới Phong châu nguyên anh đại hội lúc này có những cái kia cái nguyên anh tu giả đến nơi hẹn đi, nhưng ở trên đường gặp phải chặn đánh."

Tiêu Cảnh Đình trợn to mắt, nói: "Lại có thể sẽ có người chặn đánh nguyên anh tu giả?"

Trần Lập Phong gật đầu một cái, nói: "Đây có cái gì kỳ quái đâu, vì tu luyện, rất nhiều người chuyện gì cũng làm được, mỗi một cái hóa thần tu sĩ, đều là đạp ở vô số người xương khô trên, mới có thể hóa thần."

"Tiền bối nói đúng, chặn đánh nguyên anh tu giả người, cũng không đơn giản đi."

Trần Lập Phong gật đầu một cái, nói: "Cái này dĩ nhiên, chặn đánh nguyên anh tu giả, vậy cũng là nguyên anh tu giả."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Một đám Phi Bằng bay tới, dẫn đầu lửa Bằng khí thế bức người, rất có khí thôn núi sông thế .

"Ồ, một đám kim đan hậu kỳ Phi Bằng."

Tiêu Cảnh Đình thấy ba cái tu giả ngồi ở lửa Bằng trên, hướng Trần Lập Phong phương hướng bay tới.

Cả người Phi Bằng hình vẽ pháp bào chàng trai, thu hồi một đám Phi Bằng, một người một ngựa hướng Trần Lập Phong đi tới.

"Trần đạo hữu, thật lâu không gặp à!"

"Phi Bằng chân nhân, một đoạn thời gian, càng phát ra tinh thần."

Phi Bằng chân nhân cười một tiếng, nói: "Kia so được Trần đạo hữu à! Nghe nói, cháu trai của ngươi trở về, vẫn còn cho ngươi mang theo cái cháu cố trai trở lại, ha ha ha. . ."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Phi Bằng chân nhân đây rốt cuộc là giễu cợt đâu, vẫn là tán dương à!

"Vị này là?" Phi Bằng chân nhân ánh mắt hướng Tiêu Cảnh Đình nhìn sang.

Tiêu Cảnh Đình vội vàng cho Phi Bằng chân nhân thấy cái lễ.

"Vị này là ta sui gia Tiêu Cảnh Đình, bây giờ cư Thanh Vân tiên môn chức Đại trưởng lão." Trần Lập Phong thản nhiên nói.

Trần Lập Phong là rất coi trọng Tiêu Cảnh Đình, ở Trần Lập Phong xem ra, Tiêu Cảnh Đình tuổi còn trẻ chính là kết đan hậu kỳ, chắc hẳn hóa anh cũng là chuyện sớm hay muộn, Tiêu Cảnh Đình nếu là có thể hóa anh, Trần Húc đang thật nhiều cái núi dựa.

Phi Bằng chân nhân nhìn Tiêu Cảnh Đình, cười một tiếng, nói: "Nguyên lai là Thanh Vân tiên môn đại trưởng lão, quả nhiên tuấn tú lịch sự, trẻ tuổi có là."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Tiền bối quá khen."

Tiêu Cảnh Đình nhìn ra, mình cái này Thanh Vân tiên môn đại trưởng lão chức vị cũng không thế nào bị Phi Bằng chân nhân nhìn ở trong mắt, đối phương như thế khen mình, hẳn chẳng qua là cho Trần Lập Phong mặt mũi.

"Trần đạo hữu, ta nghe nói tay ngươi. . ." Phi Bằng chân nhân nhìn Trần Lập Phong, "Ồ, Trần đạo hữu, tay ngươi? Tay ngươi khỏi rồi."

Trần Lập Phong hoạt động một chút cổ tay, nói: "Trước đó vài ngày may mắn lấy được một viên linh đan, cho nên khôi phục."

"Chúc mừng Trần đạo hữu, Trần đạo hữu tổn thương nặng nề hết bệnh, vậy chúng ta đoạn đường này thì càng có bảo đảm." Phi Bằng chân nhân nói.

"Bằng chân nhân nhóm người này Phi Bằng, đánh đâu thắng đó, đoạn đường này chủ yếu vẫn là phải dựa vào Bằng chân nhân ngài." Trần Lập Phong tâng bốc nói.

Phi Bằng chân nhân khô khốc cười một tiếng, nói: "Người nào không biết Trần đạo hữu, một kiếm phá vạn pháp, tiểu lão nhi thực lực bản thân không tốt, chỉ có thể dựa vào ngoại lực."

Trần Lập Phong nhìn Phi Bằng chân nhân bên người một nam một nữ nói: "Bằng chân nhân, cái này 2 người là ?"

"Là ta 2 tên cháu hậu bối, còn muốn Trần đạo hữu nhiều hơn dìu dắt đâu!" Phi Bằng chân nhân nói.

" Đồng ý." Trần Lập Phong cười cười nói.

. . .

Phi Bằng chân nhân cùng Trần Lập Phong vậy đều là tán tu, giao tình của hai người không tệ.

Từ một bầy Phi Bằng mở đường, Phi Bằng chân nhân cùng Trần Lập Phong ngồi ở một chiếc hoa lệ phi thuyền trong, chuyện trò vui vẻ.

"Ta vốn đang lo lắng, Trần đạo hữu ngươi bị thương cánh tay gặp

phải cũ địch sẽ thua thiệt, không nghĩ tới, lại có thể chữa hết." Phi Bằng đạo hữu nói.

"Đi ra ngoài may mắn thu được một viên đan dược." Tiêu Cảnh Đình không muốn nổi tiếng, bị người nhìn chằm chằm, Trần Lập Phong liền đem chuyện này kéo xuống.

"Trần đạo hữu thật là phúc nguyên thâm hậu, nghe nói, cháu trai của ngươi là kim đan, là thật là giả à !"

"Tự nhiên là thật, loại chuyện này còn có thể có giả à!"

Phi Bằng chân nhân nhìn Trần Lập Phong bộ dáng đắc ý, nói: "Trần Húc đứa nhỏ này, luôn luôn là cái khắc khổ, không giống ta thuộc hạ những cái kia cái thỏ con, một người so với một người sẽ lười biếng, suốt ngày liền biết gây chuyện."

"Đúng vậy! Húc nhi từ nhỏ chính là một hiểu chuyện." Chính là quá hiểu chuyện, hiểu chuyện làm cho đau lòng người, còn nhỏ tuổi liền không khí trầm lặng, bất quá, thằng nhóc này tiếp xúc Tiêu Tiểu Đông sau đó, liền bắt đầu cùi chỏ đi bên ngoài quẹo, người cũng không giống như nguyên lai nặng như vậy buồn bực, Trần Lập Phong vui vẻ yên tâm hơn, tổng có chút cáu im lìm.

"Trần đạo hữu, cháu trai của ngươi đến tột cùng là được cơ duyên gì, tốc độ tu luyện mới đổi mau."

Trần Lập Phong thần bí cười một tiếng, nói: "Húc nhi, vốn là thiên tư thông minh, mai kia mở mang trí tuệ, tự nhiên thế không thể làm." Trần Húc sau khi trở về, luôn có người hỏi dò Trần Húc nhanh chóng lên cấp bí mật, Trần Lập Phong tự nhiên không thể nào đem như vậy sự việc đi bên ngoài nói.

Phi Bằng chân nhân nhìn Trần Lập Phong làm bộ làm tịch, mặc dù trong lòng tràn đầy xem thường, nhưng cũng không nói gì.

"Trần Lập Phong, ngươi cái đó cháu rể, nhìn như không tệ, so Kiều

Tường thật giống như còn ra sắc một ít !"

"Tiểu Đông mà, cũng chính là so Kiều Tường trẻ tuổi một ít, lên cấp kim đan thời gian buổi sáng một ít, cũng coi là không thể cái gì."

Phi Bằng chân nhân nhìn Trần Lập Phong dáng vẻ, trơ tráo không cười hề hề liền hai tiếng.

------oOo------

Chương 215: Phía trước có sát trận

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 215: Phía trước có sát trận
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tiêu Cảnh Đình ở trong khoang thuyền chuyên tâm dồn chí tu luyện, thỉnh thoảng có linh hồn lực lén lén lút lút quét tới, giống như là muốn dò xét cái gì, biết là Phi Bằng chân nhân 2 tên cháu, Tiêu Cảnh Đình cũng không thèm để ý.

"Đừng quét loạn, để cho người ta phát hiện không thiếu."Khổng Tước nói.

"Sợ cái gì, sư thúc nói hết rồi, ta linh hồn lực hồn dầy vô cùng, vượt xa người cùng thế hệ, mặc dù Tiêu Cảnh Đình tu vi so ta cao một chút, nhưng là, linh hồn lực nhất định đạt tới không được ta, hắn không sẽ phát hiện."Khổng Phi nói.

Phi Bằng chân nhân nhất mạch, ngự yêu thuật rất đặc biệt lợi hại, mà muốn thu phục yêu thú, nhất định phải có cường hãn linh hồn lực, Khổng Phi là Phi Bằng chân nhân coi trọng nhất sau một người trong, linh hồn lực nếu so với giống vậy kim đan tu giả hùng hậu rất nhiều.

Khổng Tước không cho là đúng nói: "Sư thúc còn nói, người mạnh còn có người mạnh hơn, núi cao còn có núi cao hơn, ta nghe nói cái này Tiêu Cảnh Đình, thật không đơn giản đây."

"Không đơn giản, nơi nào không đơn giản?"Khổng Phi tò mò hỏi.

"Hắn rất đặc biệt biết sinh con trai, Tiêu Cảnh Đình tổng cộng ba con trai, tất cả đều là kim đan."Khổng Tước nói.

"Nguyên lai là con trai lợi hại."

"Không chỉ con trai lợi hại, hắn bản thân cũng rất lợi hại, nếu không cũng không biết trở thành Thanh Vân tiên môn đại trưởng lão."

"Hắn có thể trở thành Thanh Vân tiên môn đại trưởng lão, đó là bởi vì là hắn vận khí tốt, vừa vặn, đuổi kịp Thanh Vân tiên môn thời kì giáp hạt, để cho hắn lượm cái tiện nghi."Khổng Phi nói.

". . ."

Tiêu Cảnh Đình nghe Khổng Phi cùng Khổng Tước nói chuyện, lắc đầu một cái, ném vào trong tu luyện.

. . .

Tiêu Cảnh Đình dừng lại phi thuyền, đứng ở phi thuyền trên boong thuyền ngắm nhìn cái gì, Khổng Phi cùng Khổng Tước đi ra.

"Ngươi làm gì?"Khổng Phi bất mãn hỏi.

Tiêu Cảnh Đình liếc Khổng Phi một cái, nói: "Phía trước có người bố trí sát trận, ta cảm thấy chúng ta lượn quanh đi so sánh tốt."

"Sát trận, ngươi đang nói hưu nói vượn cái gì chứ ?"Khổng Phi linh hồn lực quét một vòng, "Không có gì cả à! Ngươi có phải hay không lầm."

"Ngươi không phát hiện được, không có nghĩa là không có, trước mặt rất nguy hiểm, không có thể đi qua."

Khổng Phi khẽ hừ một tiếng, nói: "Sư tổ nói, ta linh hồn lực là trong kim đan cường hãn nhất, nếu ta nói không có, vậy dĩ nhiên là không có, mở đường."

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, như đinh chém sắt nói: "Không được, lượn quanh đường."

"Ngươi có ý gì? Đường này không thành vấn đề, ngươi như thế tự nhiên đâm ngang, lão tổ tông sẽ không bỏ qua ngươi."

Tiêu Cảnh Đình liếc Khổng Phi một cái, nói: "Ta nói có vấn đề ngay cả có vấn đề, ngươi muốn chết, ta còn không muốn chết, ta không phụng bồi."

Khổng Phi: "Ngươi. . ."

Tiêu Cảnh Đình cùng Khổng Phi giằng co không dưới, Trần Lập Phong cùng Phi Bằng chân nhân đi ra.

"Chuyện gì xảy ra?"Trần Lập Phong hỏi.

"Ta cảm giác được phía trước có sát trận hơi thở, ta cảm thấy hẳn đi vòng qua."Tiêu Cảnh Đình nói.

Khổng Phi bất mãn trợn mắt nhìn Tiêu Cảnh Đình một cái, quay đầu hướng về phía Phi Bằng chân nhân nói: "Lão tổ tông, hắn chính là muốn lòe thiên hạ, nơi nào có cái gì sát trận, rõ ràng là hù dọa người."

"Bảy mươi hai đường câu hồn Đoạt mệnh trận, chẳng lẽ nói là Thiên Thánh môn tàn dư?"Trần Lập Phong linh hồn lực quét sạch một vòng, tràn đầy ngưng trọng nói.

Phi Bằng chân nhân sắc mặt, cũng rất khó coi.

Khổng Phi nhìn Phi Bằng chân nhân cùng Trần Lập Phong căng thẳng sắc mặt, sắc mặt tái nhợt liền mấy phần.

"Lão tổ tông, thật chẳng lẽ có cạm bẫy?"Khổng Phi có chút hồ nghi hỏi.

"Không nghĩ tới, trận pháp này, lại trọng xuất giang hồ."Phi Bằng chân nhân không trả lời lỗ bay, tự mình nói.

"Lão tổ tông, có cạm bẫy sao? Ta một chút đều không cảm giác à!"Khổng Phi có chút hoài nghi hỏi.

Phi Bằng chân nhân ngang Khổng Phi một cái, tức giận: "Có đương nhiên là có, khá tốt Tiêu hiền chất phát hiện sớm, nếu không, chúng ta một đầu ghim tới, tiến vào đại trận phạm vi, liền dữ nhiều lành ít."

"Có như vậy nghiêm trọng không?"Khổng Phi có chút không phục lẩm bẩm.

"So với ngươi tưởng tượng nghiêm trọng nhiều."

Phi Bằng chân nhân hướng Tiêu Cảnh Đình nhìn một cái, nói: "Tiêu hiền chất linh hồn lực rất là hùng hậu à! Khoảng cách xa như vậy, ngươi liền phát hiện không ổn, ta nếu không cố gắng quan sát, nói không chừng còn không phát hiện được, nhìn dáng dấp, Tiêu hiền chất linh hồn lực, muốn cùng ta xong hết rồi."

"Tiền bối nói đùa, ta nơi nào có thể cùng tiền bối so, chỉ bất quá, ta đối với sát trận tương đối nhạy cảm thôi." Tiêu Cảnh Đình tâm tình khó mà bình tĩnh, trên đường tới, liền nghe Trần Lập Phong nói có người sẽ mượn nguyên anh đại hội, chặn đánh nguyên anh, Tiêu Cảnh Đình nguyên bản còn làm Trần Lập Phong là tự người buồn ngày, không nghĩ tới thật đúng là gặp được.

Khổng Phi nghe được Phi Bằng chân nhân mà nói, có chút hoảng sợ nhìn Tiêu Cảnh Đình một cái, trong con ngươi mơ hồ có mấy phần không phục.

"Tiêu hiền chất, không cần khiêm tốn, ngươi linh hồn lực như thế hùng hậu, nếu là tu luyện ngự yêu thuật, đặt có thể chuyện đỡ tốn nửa công sức."Phi Bằng chân nhân nói.

"Được rồi, ngươi chớ khen hắn, khen hắn đều phải lâng lâng." Trần Lập Phong cười cười nói.

Đối với Tiêu Cảnh Đình có thể nhanh như vậy phát hiện đối phương thiết trí cạm bẫy, Trần Lập Phong cũng có chút hoảng sợ.

Hoảng sợ sau đó, Trần Lập Phong đem lời đề cho dẫn đi, cây cao vượt rừng gió sẽ dập, Tiêu Cảnh Đình tu vi rốt cuộc thấp một ít, Trần Lập Phong không hy vọng Tiêu Cảnh Đình quá mức ló đầu, dẫu sao nguyên bản Tiêu Cảnh Đình cũng có chút trát nhãn.

Tiêu Cảnh Đình chuyển đề tài nói: "Tiền bối, cái này Thiên Thánh môn là thứ gì."

Trần Lập Phong thở dài một cái, chậm rãi nói: "Cái này Thiên Thánh môn, nghe giống như chánh đạo tông môn, nhưng mà trên thực tế nhưng là cái chính cống ma đạo tông môn, cái này tông môn ở mấy chục ngàn năm trước, đã từng xương quyệt tạm thời, cái này tông môn tu luyện công pháp, rất là đặc thù, dựa vào hấp thu thi khí tu luyện, mà rất nhiều tu giả tu luyện loại công pháp này sau đó, sẽ biến thành nửa người nửa thi."

Tiêu Cảnh Đình không hiểu nói: "Nửa người nửa thi, nghe rất khủng bố à! Tại sao phải có người tu luyện?"

"Bởi vì là tuổi thọ."Trần Lập Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình không hiểu nói: "Tuổi thọ?"

Trần Lập Phong gật đầu một cái, nói: " Đúng, Thiên Thánh môn cái này tông môn, được gọi là có thể để cho người thành thánh, thọ sánh cùng trời, phải biết cho dù là hóa thần tu giả, tuổi thọ cũng bất quá bốn ngàn mà thôi, hơn nữa, rất nhiều hóa thần tu giả, cũng không sống tới cái đó số tuổi, nhưng là, Thiên Thánh môn nguyên anh tu giả, lại có thể sống rất lâu."

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy không hiểu nói: "Tại sao sẽ như vậy."

"Nói thật, thật ra thì cũng không hẳn vậy, loại trạng thái kia, cũng không thể gọi là sống, Thiên Thánh môn tu luyện công pháp, sẽ cho người biến thành nửa người nửa thi, trở thành hoạt tử nhân."Phi Bằng chân nhân nói.

Khổng Tước che miệng, nói: "Loại tu luyện này công pháp, như thế âm tổn, tại sao phải khuếch tán ra à!"

Trần Lập Phong gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Thiên Thánh môn năm đó thanh thế đạt đến đỉnh đỉnh lúc này nội môn có ba cái hóa thần tu giả trấn giữ, môn hạ có một trăm lẻ tám đem, tức có một trăm lẻ tám cái nguyên anh, thịnh cực tất suy, đối với Thiên Thánh môn tu giả mà nói, đồng môn nhưng thật ra là vật đại bổ."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Thiên Thánh môn năm đó bởi vì là nội loạn, nội môn tu giả lưỡng bại câu thương, bị tất cả đại tông môn liên hiệp công phá, nhưng là, Thiên Thánh môn môn nhân đông đảo, vạn năm tới, luôn có ngày Thánh môn tàn dư, ý đồ khôi phục Thánh môn năm đó vinh quang, mà tổng có một ít tu giả, để không chế trụ được tuổi thọ cám dỗ, tu luyện thiên thánh các công pháp."

"Sợ người Thiên Thánh môn tro tàn lại cháy, tất cả đại tông môn đều có đối với Thiên Thánh môn tàn dư treo giải thưởng."

Tiêu Cảnh Đình có chút cổ quái nói: "Trần tiền bối, tu luyện thiên thánh các công pháp, thật có thể trường sanh bất tử?"

Trần Lập Phong cười một tiếng, nói: "Nói đùa, trừ phi là tiên nhân, nếu không ai lại có thể thật trường sanh bất tử, tu luyện thiên thánh các công pháp, người tu luyện sẽ biến thành nửa người nửa thi, thân thể sẽ theo thời gian dời đổi tan vỡ, một khi thân thể tan vỡ, nguyên thần không có gửi nhờ vẫn là phải chết, bất quá, nghe nói môn công pháp này, có thể đem Nguyên anh kỳ tuổi thọ, kéo dài mấy trăm năm."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."Mấy trăm năm, đối với thọ nguyên xấp xỉ nguyên anh tu giả, đúng là cực lớn cám dỗ.

Khổng Tước nghe chặt chặt lấy làm kỳ, "Ông cố, vậy chúng ta đi vòng qua đi."

Trần Lập Phong gật đầu một cái, nói: "Lúc này, không thích hợp sinh nhiều rắc rối, đi vòng qua đi."

Phi Bằng chân nhân sắc mặt ngưng trọng nói: "Không tốt, bọn họ đi tới."

Trần Lập Phong sắc mặt trầm xuống, nhất định là bọn họ trì hoãn quá lâu, chọc dậy sự chú ý của đối phương.

. . .

"Đi."Phi Bằng chân nhân mặt liền biến sắc, lập tức hướng đông phương phá vòng vây.

Cả người người đàn ông áo bào đen ngăn cản mấy người đường đi.

Tiêu Cảnh Đình nhìn người đâu, trong lòng toát ra từng cơn rùng mình, khí tức trên người vừa tới rất quái dị, có chút giống như linh khí, lại có chút giống như thi khí, người tới gò má rất là gầy gò, nhìn như thật là giống như là xương ở trên, kèm theo một lớp da.

"Khô Cốt chân nhân!"Phi Bằng chân nhân không kềm hãm được trợn to mắt.

Tiêu Cảnh Đình lòng trầm xuống, trở thành Thanh Vân tiên môn đại trưởng lão sau đó, Tiêu Cảnh Đình đã từng bù lại qua một đoạn thời gian tất cả châu nhân vật quan trọng bí mật.

Cái này Khô Cốt chân nhân, Tiêu Cảnh Đình xem qua tài liệu, người này nguyên là vạn trưởng lão của ma môn, với bốn trăm năm trước

đại hạn buông xuống, bế sinh tử quan chờ chết, Tiêu Cảnh Đình nguyên vốn lấy làm cho này người đã sớm chết rồi, mà bây giờ tình huống này, rõ ràng là sống, bất quá, như vậy có tính hay không thật sống, còn có đợi cửa hàng các trùm vào.

"Nguyên lai là Phi Bằng ngươi à! Ta nói, làm sao không vào trùm vào."Khô Cốt chân nhân thanh âm khàn khàn nói.

Khô Cốt chân nhân hết sức gầy nhom, liền tỏ ra ánh mắt đặc biệt lớn, nhìn như, hết sức đáng sợ.

Phi Bằng chân nhân sắc mặt khó khăn xem, mấy trăm năm trước, hắn từng cùng Khô Cốt chân nhân, từng có cũ đóng, lúc ấy hắn bất quá tu vi kim đan, không nghĩ tới gặp mặt lại biến thành như vậy.

"Khô Cốt chân nhân, ngài đây là cần gì chứ? Tu luyện cái loại đó công pháp, thay đổi người không ra người, quỷ không ra quỷ."Phi Bằng chân nhân thở dài nói.

Khô Cốt chân nhân khẽ hừ một tiếng, "Ngươi cùng người phàm, làm sao có thể rõ ràng thánh môn công pháp mạnh mẽ, hôm nay tiên lộ đoạn tuyệt, chỉ có như vậy, mới có thể đắc đạo thành tiên."

Tiêu Cảnh Đình lòng lạc trừng một chút, lời đồn đãi thượng cổ lúc này tu luyện tới hóa thần hậu kỳ liền có thể phi thăng tiên giới, chân chính trường sanh bất tử, bất quá, hôm nay thiên địa nguyên khí dị biến, tu giả vậy tu luyện tới hóa thần rất khó đi lên nữa đi, hôm nay tu chân giới tu vi cao nhất cũng chính là hóa thần trung kỳ.

"Khô Cốt, ngươi cùng bọn họ nói nhiều như vậy làm gì? Tốc chiến tốc thắng, tránh cho đưa tới những người khác chú ý."Một cái khác áo bào đen tu giả nói.

------oOo------

Chương 216: Thoát thân

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 216: Thoát thân
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Khô Cốt chân nhân chợt hướng Phi Bằng chân nhân bắt tới, Tiêu Cảnh Đình thấy được một cái đen nhánh tay khổng lồ, đè ép xuống.

Phi Bằng chân nhân lật đật sử dụng một cái Phi Bằng ngăn trở, Phi Bằng đụng vào vậy chỉ đen nhánh tay khổng lồ, lập tức bị bắt thành một đoàn sương máu.

"Các ngươi đi trước."Trần Lập Phong nghiêm nghị hướng về phía Tiêu Cảnh Đình, Khổng Phi cùng Khổng Tước nói.

Tiêu Cảnh Đình không cùng Trần Lập Phong kéo cái gì đồng sanh cộng tử, trực tiếp cưỡi phi hành pháp bảo chạy, Khổng Phi cùng Khổng Tước lật đật đi theo lên.

Nguyên anh tu giả có thể thuấn di, không đánh lại có thể trốn, kim đan cùng nguyên anh tu giả giữa chênh lệch quá xa, có bọn họ ở Phi Bằng chân nhân cùng Trần Lập Phong dễ dàng bó tay bó chân, bọn họ đi, Trần Lập Phong cùng Phi Bằng chân nhân dễ dàng hơn thoát thân.

Tiêu Cảnh Đình cướp đường chạy như điên, Khổng Tước cùng Khổng Phi ở phía sau không ngừng theo sát.

"Cứu mạng à!"

Tiêu Cảnh Đình quay đầu lại, liền gặp Khổng Tước cùng Khổng Phi bị mấy con âm thi cho quấn lấy.

Tiêu Cảnh Đình cắn răng, quay đầu lại, gia nhập chiến đấu.

Phi Bằng chân nhân cùng Trần Lập Phong giao tình không tệ, nếu là hắn chạy ra khỏi bay lên trời
, Phi Bằng chân nhân cái này 2 cái hậu bối nhưng chết, Phi Bằng chân nhân khó tránh khỏi sẽ đối với Trần Lập Phong lòng trong lòng ngăn cách.

Khổng Phi cùng Khổng Tước sư thừa danh môn, cũng không phải hạng người hiền lành.

Chỉ gặp Khổng Phi khiến bốn năm chỉ Kim đan kỳ Phi Bằng, kềm chế âm thi.

Khổng Tước trưởng quát một tiếng, một cái tràn đầy uy nghiêm Khổng Tước minh vương hư ảnh hướng một cái âm thi ép tới, âm thi ngực nhất thời nhiều một đạo sâu đậm vết thương.

Tiêu Cảnh Đình bay nhảy đến Khổng Tước bên người, ném ra mấy cái lôi diễm trận bàn.

Lôi diễm trận bàn áp chế tà môn đồ, luôn là đi đâu cũng có lợi, một cái âm thi trực tiếp ở trận bàn công kích dưới, hóa thành tro bụi.

Một cái âm thi khàn khàn kêu hai tiếng, hướng Tiêu Cảnh Đình chạy tới, Tiêu Cảnh Đình một quyền đã qua, vậy âm thi đầu, liền bị đánh mở.

Không có đầu âm thi lại có thể một kiếm hướng Tiêu Cảnh Đình bổ tới, khá tốt Tiêu Cảnh Đình chém âm thi đầu, cũng không có xem thường, coi tình hình mau tránh khỏi.

"Đồ chơi này thật là tà môn à! Không có đầu còn có thể công kích."Khổng Tước trợn to hai mắt nói.

Tiêu Cảnh Đình ném ra mười mấy trận bàn, ùng ùng loạn nổ.

"Các ngươi đi trước, ta ở nơi này cản trở."Tiêu Cảnh Đình nói.

Khổng Tước có chút khiếp sợ nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Ngươi cản trở, một mình ngươi người cản trở, ngươi có được hay không à!"Khổng Tước nhìn mười mấy con la hoảng âm thi, không nhịn được nói.

"Các ngươi đi là được."Tiêu Cảnh Đình nói.

Khổng Phi nhìn Khổng Tước một cái, nói: "Tước nhi, Tiêu đạo hữu, hẳn khác có biện pháp, chúng ta đi thôi."

Khổng Phi kéo qua Khổng Tước, một cái chớp mắt liền chạy mất dạng.

Tiêu Cảnh Đình trì hoãn một hồi, xem người đi xa, thả ra từ Tạ Uyển Nhiên nơi đó lấy được vậy chỉ Nguyên anh kỳ con rối.

Lấy được Tạ Uyển Nhiên con rối sau đó, Tiêu Cảnh Đình ở con rối trong óc âm hồn châu trên, rơi xuống mình linh hồn đóng dấu.

Nếu như, đối thủ là nguyên anh tu giả, Tiêu Cảnh Đình là không dám đem đồ lấy ra, tránh cho bị người lau đi liền âm hồn châu lên đóng dấu, tiền mất tật mang, nhưng là đối thủ là một đám âm thi, cũng chưa có cái này cố kỵ.

Nguyên anh con rối quơ pháp khí, đem một đám âm thi khôi lỗi giết hết sạch.

Giết sạch âm thi khôi lỗi sau đó, Tiêu Cảnh Đình không dám ham chiến, thu con rối, nhanh chóng thu đồ chạy trốn.

Tiêu Cảnh Đình đi không bao lâu, Khô Cốt chân nhân đã đến Tiêu Cảnh Đình đám người cùng âm thi giao chiến địa phương, Khô Cốt chân nhân nhìn bể bừa bộn âm thi thi thể, tràn đầy sát khí rống giận một tiếng.

. . .

3 ngày sau, Phi Bằng chân nhân cùng Trần Lập Phong tìm tới, Khổng Tước núp ở Phi Bằng chân nhân sau lưng, tựa như có chút áy náy nhìn Tiêu Cảnh Đình.

"Ngươi không có sao chứ."Trần Lập Phong nhìn Tiêu Cảnh Đình, ân cần hỏi.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Không có sao, Trần tiền bối ngươi cùng Phi Bằng tiền bối, có phải hay không đem vậy 2 cái quái nhân đánh bại?"

Trần Lập Phong cười khổ một cái, "Đánh bại? Nơi nào có đơn giản như vậy? Khô Cốt chân nhân là thành danh nhiều năm nguyên anh trung kỳ tu giả, sau đó xuất hiện cái đó tu giả, tu vi lại là ở nguyên anh hậu kỳ, ta cùng Phi Bằng may mắn mới thoát ra bay lên trời ."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, "À " một tiếng.

"Cảnh Đình, ngươi là làm sao chạy ra khỏi thăng thiên."Trần Lập Phong hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lộ ra vẻ kiêu ngạo lộ vẻ tức giận diễn cảm, nói: "Ta độn pháp tương đối mau, cùng những cái kia âm thi triền đấu liền một hồi, rời đi."

"Lần này đa tạ Tiêu hiền chất, nếu không, ta cái này 2 cái không ra hồn sư chất, liền dử nhiều lành ít."Phi Bằng chân nhân lại là xúc động, lại là cảm kích nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Khổng Phi sắc mặt, âm thầm phỏng đoán trước: Khổng Phi chỉ sợ bị Phi Bằng chân nhân cho khiển trách.

"Cảnh Đình, ngươi là chạy trốn, không phải có cái nào đạo hữu

tương trợ sao?"Trần Lập Phong hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Không có à! Trần tiền bối, có vấn đề gì không?"

"Không vấn đề gì, tựa hồ có cái nào đi ngang qua đạo hữu tương trợ, vốn là Khô Cốt chân nhân sát khí rất nặng, sau đó đột nhiên rời đi."

"Sau này, ta cùng Phi Bằng đạo hữu tình cờ phát hiện, Khô Cốt chân nhân mấy con kim đan âm thi khôi lỗi, để cho người cắt thành mảnh vụn, còn phải đa tạ vị kia đạo hữu tương trợ, nếu không ta cùng Phi Bằng đạo hữu, sợ là không có dễ dàng như vậy thoát thân."Trần Lập Phong tràn đầy may mắn nói.

Phi Bằng chân nhân gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Lần này vận khí không tệ."

Trần Lập Phong hoạt động một chút cổ tay, quét Tiêu Cảnh Đình một cái nói: "Khá tốt lần này trước khi ra ngoài, đưa cánh tay chữa hết, nếu không lần này, thật muốn lật thuyền trong mương."

"Trần tiền bối hồng phúc tề thiên, chuyển nguy thành an là tự nhiên."Tiêu Cảnh Đình cười cười nói.

"Nhớ năm đó, Khô Cốt cũng là thanh danh hiển hách nhân vật, không nghĩ tới bây giờ, biến thành như vậy."Phi Bằng chân nhân lắc đầu nói.

"Có thể sống, ai tình nguyện chờ chết đâu, năm đó gia nhập Thiên Thánh môn, còn nhiều mà lúc còn trẻ kinh tài tuyệt diễm hạng người, Khô Cốt chân nhân chuyện, sợ không phải tình cờ chuyện kiện, Thiên Thánh môn có thể phải kéo nhau trở lại, chuyện này phải thông báo Vân châu thế lực, đề phòng nhiều hơn."Trần Lập Phong nói.

Phi Bằng chân nhân gật đầu một cái, nói: "Nói không sai."

Trần Lập Phong mặc dù là tán tu, nhưng là, cùng Vân châu hơn cái thế lực giao hảo, chuyện như vậy tình sau khi phát sinh, Trần Lập Phong liền đem tin tức truyền trở về.

Tiêu Cảnh Đình nghe Trần Lập Phong cùng Phi Bằng chân nhân nói chuyện, không có chen miệng, hắn mặc dù là Thanh Vân tiên môn đại trưởng lão, nhưng là, tu vi vẫn là kém một chút, loại chuyện này, hắn còn không xen tay vào được.

. . .

"Tiền bối, chúng ta còn đi tham gia nguyên anh đại hội sao?"Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Trần Lập Phong không chút nghĩ ngợi nói: "Đi, dĩ nhiên đi, cũng không thể bởi vì là chút chuyện này, đánh liền lui đường cổ, nếu là như vậy, bị đồng bối đạo hữu biết, vậy phải bị cười nhạo chết."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, "À " một tiếng.

Phi Bằng chân nhân vỗ một cái Tiêu Cảnh Đình, nói: "Lần này, khá tốt Tiêu sư điệt ngươi phát hiện sớm, nếu không đụng vào trong bẫy rập, vậy thì thật là phiền phức lớn."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Tiền bối quá khen, cái này không có gì."

Mấy người hàn huyên một hồi, leo lên phi thuyền, tiếp tục đi phương xa tiến về phía trước, mấy con lửa Bằng hướng mục tiêu phi hành.

Tiêu Cảnh Đình phát hiện lửa Bằng số lượng tựa hồ ít một chút, hẳn là mới vừa đối chiến lúc này hao tổn một ít.

"Tiêu đạo hữu, cám ơn ngươi."Khổng Tước đi ra, hướng về phía ở trên boong Tiêu Cảnh Đình nói.

"Chúng ta một đường đồng hành, là duyên phận, tự nhiên nên giúp nhau canh gác."Tiêu Cảnh Đình nói.

"Ngươi linh hồn lực thật là cường hãn, ông cố cũng không có phát hiện không ổn, ngươi lại có thể phát hiện sát trận."Khổng Tước tràn đầy sùng bái nói.

"Ta chỉ là vận khí tốt, tiền bối người tài cao gan lớn, không nghĩ tới có người sẽ cản đường, tự nhiên sẽ không vô duyên vô cớ dùng linh hồn lực dò xét 4 phương."Tiêu Cảnh Đình nói.

"Cho dù như vậy, vậy cũng rất lợi hại, ta một mực lấy là Khổng Phi sư huynh linh hồn lực là trong kim đan số một số hai, không nghĩ tới ngươi so hắn lợi hại nhiều, lão tổ tông luôn nói núi cao còn có núi cao hơn, quả nhiên như vậy."Khổng Tước đạo

.

"Khổng tiểu thư quá khen, ta chẳng qua là đối với sát trận nhạy cảm thôi, linh hồn lực cũng khá tốt."

"Đúng rồi, trước, ngươi là như thế thoát thân? Ta rời đi sau đó, lo lắng ngươi xảy ra chuyện, rất là áy náy đây."Khổng Tước có chút chán nản nói.

"Các ngươi đi liền sau đó, ta tìm một cơ hội dùng mấy tờ thuấn di phù, thoát thân."Tiêu Cảnh Đình nói.

"Như thế đơn giản?"Khổng Tước có chút hoài nghi hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Lỗ bay đi ra, Tiêu Cảnh Đình quét Khổng Phi một cái, phát hiện trên mặt của đối phương có mấy phần khó chịu vẻ."Khổng đạo hữu, có chuyện gì không?"

Khổng Phi cắn răng, nói: "Chuyện lúc trước, là ta có mắt không biết

Thái Sơn, đắc tội."

"Khổng đạo hữu, nói quá lời."Tiêu Cảnh Đình cười cười nói.

"Tiêu đạo hữu, thực lực cường hãn, để cho người bội phục."Khổng Phi ê ẩm nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "2 người đạo hữu cũng rất lợi hại."

. . .

Khổng Phi cùng Khổng Tước trở lại trong khoang thuyền, thấy qua Phi Bằng chân nhân.

"Ông cố, ta đi nói qua áy náy." Khổng Phi nói.

Phi Bằng chân nhân gật đầu một cái, nói: "Ta cùng ngươi nói, người giỏi có người giỏi hơn, thiên ngoại hữu thiên, không nên coi thường những người khác, bây giờ biết lợi hại chưa, cái này Tiêu Cảnh Đình nói làm sao thoát thân sao?"

"Hắn nói là dùng thuấn di phù thoát thân, bất quá, ta cảm thấy không đơn giản như vậy."Khổng Tước nói.

"Hắn một người, có thể kéo nhiều như vậy âm thi, quả thực không đơn giản à!"Phi Bằng chân nhân tràn đầy kiêng kỵ nói.

"Thật ra thì, cũng không có nhiều không đơn giản, ta xem hắn chính là dựa vào pháp khí sắc bén, ông cố cái này Tiêu Cảnh Đình pháp khí rất lợi hại à!"Khổng Phi nói.

Phi Bằng chân nhân liếc Khổng Phi một cái, tức giận: "Im miệng, ta sớm nói cho ngươi, kiêu ngạo tự mãn là đại kỵ, thiên hạ người lợi hại còn nhiều mà, ngươi nếu là đến thành Thiên vẫn là thái độ này, chết thế nào cũng không biết."

Khổng Phi sắc mặt xanh lơ một hồi, bạch một trận, "Ông cố, ngươi đừng tức giận, ta sau này không dám."

"Cái này Tiêu Cảnh Đình năm đó ở trong bí cảnh Thiên Hà, buồn bực phát đại tài, lại từ nhiều như vậy âm thi khôi lỗi trên tay, chạy ra khỏi thăng thiên, quả thực là bất phàm."Phi Bằng chân nhân thở dài nói

.

Khổng Tước có chút hiếu kỳ hỏi: "Ông nội, ông nói Tiêu Cảnh Đình linh hồn lực cùng ngài không sai biệt lắm, có phải hay không quá phóng đại."

"Là có chút khoa trương, bất quá, cái này Tiêu Cảnh Đình linh hồn lực, hẳn đã đến gần nguyên anh tu giả." Phi Bằng chân nhân nói.

Khổng Phi sắc mặt lập tức băng bó liền đứng lên, "Ông cố, làm sao có thể, ngài đã từng nói kim đan lên cấp nguyên anh cấp, vậy sẽ có thoát thai hoán cốt biến hóa, một người trong đó, chính là linh hồn lực sẽ tăng trưởng gấp mấy lần."

Phi Bằng chân nhân lắc đầu một cái, "Không nói ngươi kinh ngạc, ta cũng rất kinh ngạc, Trần Lập Phong cái này sui gia không đơn giản à! Người này hẳn là ở truyền tống trận bên kia có kỳ ngộ gì, ta cảm thấy Trần Lập Phong cánh tay phục hồi như cũ, hơn phân nửa cũng cùng Tiêu Cảnh Đình có liên quan."

"Không thể nào."Khổng Tước trợn to mắt nói.

Phi Bằng chân nhân lắc đầu một cái, nói: "Ngươi ông nội Trần tay cụt mấy chục năm cũng không có biện pháp, Tiêu Cảnh Đình trở lại không bao lâu, liền khôi phục, đây không phải là thật kỳ quái sao?"

Tiêu Cảnh Đình lưu lại ở trong khoang thuyền tu luyện, đối với Phi Bằng chân nhân đám người đối thoại, không biết gì cả.

------oOo------

Chương 217: Vận khí không tệ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 217: Vận khí không tệ
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Phi thuyền phi hành hơn một tháng, một tòa thành trì thật to in vào mi mắt.

"Tường thành thật là khí phái à!"Tiêu Cảnh Đình thấy một tòa điêu khắc trước hàng ngàn hàng vạn yêu thú tường thành, nhất thời bị kinh sợ, trên tường thành yêu thú ánh sáng rực rỡ nội liễm, nhưng là, hay là cho Tiêu Cảnh Đình một loại lẫm nhiên bất khả xâm phạm cảm giác.

Trần Lập Phong nhìn Tiêu Cảnh Đình khiếp sợ thần sắc, cười một tiếng, "Có phải hay không bị thành Thiên khí phái kinh sợ?"

Tiêu Cảnh Đình lúng túng cười một tiếng, nói: "Đúng vậy, Trần tiền bối, thành Thiên quả nhiên rất phi phàm."

"Đương nhiên biết, ta lần đầu tiên tới lúc này cũng khiếp sợ không thôi."

"Trần tiền bối, thành tường này ở trên điêu khắc yêu thú, thật đúng là trông rất sống động."Tiêu Cảnh Đình không nhịn được nói.

Phi Bằng chân nhân nhìn lướt qua tường thành, tràn đầy cảm khái nói: "Cái này trên tường thành yêu thú, có thể không chỉ là trông rất sống động như thế đơn giản."

Trần Lập Phong ngắm nhìn phương xa, lưng đeo tay, nói: "Thật ra thì, thành Thiên là một tòa thật to pháp bảo."

Tiêu Cảnh Đình trợn to mắt, nói: "Thành Thiên là pháp bảo?"

Trần Lập Phong gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Thành Thiên là thượng cổ pháp bảo, nghe nói thành Thiên là mấy trăm ngàn năm trước một cái sở trường luyện khí chủng tộc Thiên Cơ tộc, nghiêng toàn tộc lực, dây dưa lúc liền ba năm, tiêu hao vô số trân quý tài liệu luyện khí, luyện chế mà thành."

Tiêu Cảnh Đình trợn to mắt, "Còn có loại thuyết pháp này? Vậy có người có thể thu phục cái này thành phố sao?"

"Nghe nói, năm đó thành Thiên luyện thành lúc này Thiên Ky tộc tộc trưởng, có thể khống chế thành Thiên lên trời xuống đất, tùy tâm sở dục, cái chủng tộc này dựa vào cái này pháp khí vi bình chướng, cơ hồ đứng ở chỗ bất bại, bất quá, theo thời gian dời đổi, thành Thiên dần dần xảy ra vấn đề, ở nơi này cắm rễ, Thiên Cơ tộc cũng im hơi lặng tiếng."

"Cái này pháp khí xảy ra vấn đề, phân chia thành mấy phần, bị các thế lực lớn cho qua phân, mặc dù pháp khí xảy ra vấn đề, nhưng là, pháp khí mỗi một số, vẫn có thể phát huy cực lớn tác dụng. Cũng có đại có thể, nghĩ tới muốn lần nữa thu phục thành Thiên, bất quá đều thất bại."

"Thì ra là như vậy à!"Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, bày tỏ thụ giáo.

Trần Lập Phong gật đầu một cái, giương cao ngón tay chỉ thành tường thành, "Ngươi xem thành tường này, trên tường thành chạm là vạn thú toan tính, từng có hơn hai mươi nguyên anh tu giả, lái mấy triệu yêu thú công thành, kết quả, trong thành người vận chuyển cái này thành tường vạn thú toan tính, vạn thú trên bản vẽ yêu thú, do hư hóa thực, cùng mấy triệu yêu thú đóng đánh nhau, vậy triệu yêu thú chết hơn nửa, vậy hơn hai mươi nguyên anh tu giả, chiết hết mấy, còn lại chạy mất dạng."

Tiêu Cảnh Đình nghe Trần Lập Phong nói những thứ này bí mật, không khỏi cơn sóng trong lòng phập phồng.

Ở trong Thanh Vân tiên môn, nguyên anh tu giả đã là đứng đầu, đủ để cho muôn vàn tu giả ngửa mặt trông lên, nhưng là, thả vào muôn vàn thế giới, có thể quá nhiều người, nguyên anh tu giả lại coi là không thể cái gì.

Tiêu Cảnh Đình đứng ở thành Thiên trước mặt, bỗng nhiên có dũng khí mình thay đổi vô cùng nhỏ bé cảm giác.

. . .

Một trận gió tiếng chuông truyền tới, Tiêu Cảnh Đình đột nhiên cảm giác được nhiệt độ thật giống như giảm xuống 2 phân.

Một cái trắng như tuyết Băng Điểu, kéo một chiếc long lanh trong suốt băng xe, nhanh chóng lướt qua.

Xuyên thấu qua băng màu xanh sa chậm, Tiêu Cảnh Đình loáng thoáng thấy, băng xe bên trong là cả người trắng như tuyết cung trang cô gái, cô gái quanh thân lộ ra một cỗ khí băng hàn, cho Tiêu Cảnh Đình một loại rất cổ quái cảm giác.

"Trần tiền bối, vậy là ai à!"Tiêu Cảnh Đình tò mò hỏi.

"Cũng phải Băng cung Băng Ngưng tiên tử, Băng cung chỗ cực bắc đất, một mảnh băng thiên tuyết địa, Băng cung nữ nhiều nam thiếu, nữ tu số lượng nếu so với nam tu nhiều hơn nhiều, vị kia mới vừa Băng Ngưng tiên tử, là Băng cung một vị hóa thần kỳ thái thượng trưởng lão cháu bốn đời nữ, cái này Băng Ngưng tiên tử có thể không thể à!"Trần Lập Phong nói.

"Đúng rồi không thể, chẳng qua là đáng tiếc."Phi Bằng chân nhân lắc đầu một cái, tràn đầy tiếc hận nói.

"Làm sao đáng tiếc?"Khổng Tước không hiểu hỏi.

"Cái này Băng Ngưng tiên tử, băng thuộc tính một linh căn, trời sanh băng tủy thể."

"Băng tủy thể?"Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Phi Bằng chân nhân gật đầu một cái, nói: "Loại thể chất này có lợi có hại, chỗ lợi là mỗi lần băng tủy thể bùng nổ, cũng biết tạo thành tu giả tu vi nhanh chóng ở trên tăng, mà chỗ xấu là một khi băng tủy thể bùng nổ, cả người cũng biết giống như rơi vào băng thiên tuyết địa trong, toàn thân băng hàn, sống không bằng chết, tu vi càng cao, băng tủy thể phát làm, thì càng khó bị, vị này Băng Ngưng tiên tử đã là nguyên anh tu vi."

"Nếu như nàng có thể giải quyết loại thể chất này tai hại, như vậy Băng cung liền lại phải nhiều một vị hóa thần tu giả, nếu như, không giải quyết được, như vậy cùng nàng băng tủy thể lại bùng nổ mấy lần, nàng hẳn toàn thân sẽ đóng băng mà chết, nghe nói, Băng cung vị kia thái thượng trưởng lão, không thiếu vì chuyện này phí tâm."

Tiêu Cảnh Đình nghe cơn sóng trong lòng phập phồng, thiên hạ lớn, khắp nơi đầm rồng hang hổ.

Trần Lập Phong lắc đầu một cái, nói: "Tốt lắm, cái này lại chuyện không liên quan tới chúng ta, chúng ta vào thành đi, trong thành không thể phi hành, chỉ có thể đi bộ."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, thầm nghĩ: Thành Thiên quy củ thật nhiều.

. . .

Tiêu Cảnh Đình đi theo Trần Lập Phong đi đến cửa thành, Trần Lập Phong cầm trong tay thiệp, đưa cho thành phố lính gác cửa

.

Thành phố lính gác cửa phân cho Trần Lập Phong một cái màu vàng bảng, cho Tiêu Cảnh Đình một cái màu bạc.

Tiêu Cảnh Đình có chút kinh ngạc phát hiện, thủ vệ kia lại là một cao thủ nguyên anh.

Tiêu Cảnh Đình lúc tới, liền nghe nói thành Thiên cử hành nguyên anh đại hội lúc này tụ tập cao thủ, vậy thì thật là nguyên anh đầy đất đi, kim đan không bằng chó, bây giờ cuối cùng có một ít khái niệm, lại có thể dùng Nguyên anh kỳ tu giả làm giữ cửa, thành Thiên có thể thật là xa xỉ à!

Tiêu Cảnh Đình đi theo Trần Lập Phong đi tới một cái thương hành, xem Trần Lập Phong xài một ngàn thượng phẩm linh thạch, mướn một cái hộp truyền tống, Phi Bằng chân nhân cũng là như vậy.

"Tiền bối, đây là hộp truyền tống sao?"

"Đây là hộp truyền tống, cũng không phải là thông thường hộp truyền tống."Trần Lập Phong chỉ chỉ một bên màn sáng, nói: "Thấy nơi này màn sáng liền sao?"

Tiêu Cảnh Đình hướng bên cạnh màn sáng nhìn sang, trên màn sáng, hiện lên các loại trân bảo, Tiêu Cảnh Đình có chút khiếp sợ phát hiện, trên màn sáng có luyện chế pháp bảo cao cấp nguyên liệu, có xúc tiến Nguyên anh kỳ tu giả tu luyện đan dược, có cải thiện tư chất thiên tài địa bảo, có luyện chế thành hình pháp bảo cao cấp. . .

Nhìn lượt nhấn đủ loại trân bảo, Tiêu Cảnh Đình không kiềm được hai tròng mắt sáng lên.

Thế giới vô biên, không thiếu cái lạ, Tiêu Cảnh Đình bỗng nhiên cảm giác được mình xuất thân, thật sự là quá mỏng.

"Cái này hộp truyền tống là một bộ, nơi này có hơn ba ngàn, tương truyền trước kia cái này hộp truyền tống là một bộ, có chừng mười

ngàn cái."

"Tu sĩ ở chỗ này nhận hộp truyền tống, đem trân bảo bỏ vào hộp truyền tống trong, thì sẽ ở màn sáng trên cho thấy hình chiếu, Thiên Minh tu giả, sẽ căn cứ tu giả cung cấp bảo vật tin tức đối với hình ảnh tiến hành nhất định giám đừng, những tu giả khác nếu là muốn mua, có thể thông qua hộp truyền tống liên lạc."

"Nếu như, hai bên đạt thành hiệp nghị, đem trao đổi vật bỏ vào hộp truyền tống trong, đồng thời truyền, là có thể hoàn thành trao đổi."

"Loại này trao đổi phương thức rất là bí mật, ai cũng không biết, cầm ra trân bảo người là ai, tu giả không cần lo lắng, cầm ra trân bảo sau đó bị người để mắt tới."

Tiêu Cảnh Đình nghe hết sức ý động, Tiêu Cảnh Đình nhìn màn sáng, phát hiện màn sáng trên đồ đột nhiên biến mất một ít.

"Có tu sĩ đóng đổi được vật mình muốn, hơn nữa không dự định lấy ra trao đổi, vậy trân bảo thì sẽ biến mất."Trần Lập Phong thấy được Tiêu Cảnh Đình sắc mặt, bổ sung nói.

"Vật này thật tốt dùng à!"Tiêu Cảnh Đình không nhịn được nói.

"Dễ xài là dễ xài, nhưng là, vẫn tồn tại nhất định tai hại."Phi Bằng chân nhân nói.

Tiêu Cảnh Đình tò mò hỏi: "Cái gì tai hại à!"

"Tạo giả."

Tiêu Cảnh Đình hướng Phi Bằng chân nhân, có chút mê hoặc nói: "Tạo giả?"

Phi Bằng chân nhân gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, có tu giả đem đồ bỏ vào hộp truyền tống trong, còn lại tu giả cũng chỉ có thể thông qua đồ mặt ngoài, giám định đồ hiệu dụng, làm như vậy, tồn tại rất

lớn không xác định tính."

"Từng có tu giả dùng mất hiệu dụng linh đan đổi lấy nhiều linh thạch."

"Cũng có tu giả dùng hào nhoáng bên ngoài, nội bộ nhưng làm tổn hại nghiêm trọng pháp khí, đổi lấy trân quý tài liệu luyện khí."

"Còn có tu giả, dùng mất hiệu dụng linh thảo, đổi lấy trong tay người khác đan dược trân quý, phàm loại này loại , không phải là ít."

"Lấy đi hộp truyền tống người, phần nhiều là nhân vật lớn, căn bản cũng không tốt tra, cho nên, lấy được rồi hàng giả, vậy tu sĩ cũng chỉ có tự nhận xui xẻo, cho nên vậy quá mức vật trân quý, là không biết dùng loại phương pháp này, tiến hành giao dịch."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, bày tỏ giải trừ.

Ở Tiêu Cảnh Đình xem ra, cái này hộp truyền tống, có chút tương tự kiếp trước đào bảo bán tràng, mọi người cũng đem đồ vật bắt được bán trận bên trong tới bán, mua được hàng giả đi, người ta không cung cấp phục vụ sau khi bán, Thiên Minh cũng không gánh trách nhiệm đảm nhiệm, mua được hàng giả chỉ có thể tự nhận xui xẻo.

"Tiền bối, ta có thể thuê một cái sao?"Tiêu Cảnh Đình hướng Trần Lập Phong hỏi.

Trần Lập Phong gật đầu một cái, nói: "Có thể, bất quá, cần một ngàn thượng phẩm linh thạch đóng tiền thế chân, cùng ngươi không cần, trả lại hộp truyền tống, có thể hoàn trả ngươi chín trăm thượng phẩm linh thạch."

Tiêu Cảnh Đình vẫy tay lấy ra một túi linh thạch, đổi lấy một cái hộp truyền tống.

Phi Bằng chân nhân nhìn Tiêu Cảnh Đình, cười một tiếng, nói: "Tiêu hiền chất xuất thân không tệ à!"

Tiêu Cảnh Đình khô khốc cười một tiếng, nói: "Tiền bối nói đùa, ta chỉ chút này của cải."

"Đi thôi, trước tìm một chỗ đặt chân."Trần Lập Phong quét Tiêu Cảnh Đình một cái nói.

Tiêu Cảnh Đình đi theo Trần Lập Phong đi tới một tòa tháp lầu.

"Tòa tháp lầu này thuộc về Thiên Thần tông quản hạt, đặc biệt chiêu đãi Vân châu tu giả."Trần Lập Phong hướng về phía Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, tỏ ý biết.

"Trần đạo hữu, Phi Bằng đạo hữu, thật lâu không gặp à!"Tiêu Cảnh Đình mới vừa đi tới tháp lầu trong, Mục Vân đi ra.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Mục Vân sau lưng Cừu Vân, sắc mặt có chút cổ quái.

"Mục đạo hữu, thật lâu không gặp."Phi Bằng chân nhân sắc mặt cổ quái nhìn Mục Vân cùng Cừu Vân nói.

Hai bên hàn huyên một hồi, liền mỗi người làm chuyện của riêng mình.

Tiêu Cảnh Đình theo Trần Lập Phong đâu vào đấy xuống, Tiêu Cảnh Đình vừa mới chuẩn bị nghỉ ngơi, Cừu Vân liền tìm tới.

"Cừu đạo hữu, thật là tấu xảo à! Không nghĩ tới có thể ở chỗ này thấy ngươi."Tiêu Cảnh Đình cười nói.

Cừu Vân quét Tiêu Cảnh Đình một cái, nói: "Cũng không đúng dịp, thành Thiên thì lớn như vậy, đúng rồi, ta nghe nói, ngươi ở trên đường gặp phải người Thiên Thánh môn, có phải là thật hay không?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đương nhiên là thật, ai sẽ cầm loại chuyện này làm trò đùa à!"

"Sự việc có thể có chút phiền toái." Cừu Vân sắc mặt ngưng trọng nói.

Tiêu Cảnh Đình không hiểu nói: "Đã xảy ra chuyện gì sao?"

Cừu Vân sắc mặt ngưng trọng nói: "Ngươi không biết, Thanh Vân tiên môn biên giới có 2 đứa nhỏ thị trấn, có chướng khí phun ra, cư dân của trấn nhỏ đều biến thành cương thi, cái này thủ đoạn, có chút giống như năm đó Thiên Thánh môn tác phong, hy vọng tình huống không phải quá tệ cao mới phải à!"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."Thiên Thánh môn năm đó xương chu lúc này đại lục có một nửa đều được cái này tông môn lãnh địa, bên trong lãnh địa sinh linh đồ thán, hết sức khủng bố.

"Ta nghe nói, ngươi ở trên đường thay Khổng Phi, Khổng Tước đỡ được mười mấy âm thi, ngươi thực lực không tệ à!"Cừu Vân nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Những cái kia âm thi mặc dù là tu vi kim đan, nhưng là, hành động chậm nửa nhịp, nếu không, ta không như vậy dễ dàng thoát thân."

"Ta nghe nói, những cái kia âm thi, đều bị cắt thành mảnh vụn."Cừu Vân nói.

"Đúng vậy! Hình như là cái nào đi ngang qua tu giả làm, cũng không biết là kia vị đại nhân, làm xong chuyện không lưu tên."Tiêu Cảnh Đình nói.

Cừu Vân híp mắt mâu, nói: "Phải không? Ngươi vận khí thật tốt à! Lại có thể trùng hợp như vậy, có qua đường nguyên anh tu giả tương trợ."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình nhạt nhẽo cười một tiếng, nói: "Đúng vậy! Đúng vậy! Vận khí không tệ."

------oOo------

Chương 218: Thiên Thánh môn tàn dư

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 218: Thiên Thánh môn tàn dư
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Tiểu Đông đi ở âm u thôn nhỏ trong, chân mày túc chặt chặt.

Thanh Vân tiên môn biên giới, xuất hiện chướng tức chết người sự việc sau đó, Tiêu Tiểu Phàm liền bị an bài điều tra kỹ chuyện này, bởi vì trước Tiêu Tiểu Phàm mang thai, Tiêu Tiểu Đông liền đem chuyện này cho kéo xuống. Trần Húc không yên lòng, đem Oa Oa tiêu Tử Dục nhờ cho Tiêu Tiểu Phàm chiếu cố, đi theo Tiêu Tiểu Đông cùng đi đi ra.

Trần Húc đầu vai bạch tuộc nhỏ, hít sâu một hơi, tràn đầy say mê nói: "Nơi này mùi, thật là thơm à!"

Trần Húc gãi gãi bạch tuộc nhỏ đầu, sắc mặt cổ quái nói: "Ngươi thích liền tốt."

Trần Húc liếc mắt, thơm không? Hắn một chút đều không cảm thấy, Thiên Thánh môn người thủ đoạn, tất cả đại tông môn đều biết một ít, tới nơi này trước, Trần Húc các người đều ăn rồi chống đở loại này thi khí đan dược, cho dù ăn đan dược, Trần Húc vẫn cảm thấy ở vào loại hoàn cảnh này trong thật không dễ chịu, bạch tuộc nhỏ nhưng cảm thấy thơm, thật là kỳ quái thưởng thức.

Bạch tuộc nhỏ tám cái móng vuốt lập tức trương mở, chốc lát ở giữa, trải rộng trấn nhỏ thi khí, hướng bạch tuộc nhỏ tràn tới, bạch tuộc nhỏ đem thi khí chiếm đoạt không còn một mống, thỏa mãn

đánh cái đầy đủ cách.

Trần Húc nhìn bạch tuộc nhỏ, tràn đầy không yên lòng nói: "Tám móng, ngươi đang làm gì, ngươi làm sao gì cũng ăn."

Bạch tuộc nhỏ chợt lắc mạnh chợt lóe ánh mắt, hướng về phía Trần Húc cười một tiếng, cười Trần Húc tâm can trực chiến.

"Không có sao, nó tiêu hóa, bọn họ cái chủng tộc này, liền thích ăn chút đồ ngổn ngang, bẩn chết." Gà hoa nhỏ hất cằm, tràn đầy ghét bỏ nói.

Trần Húc nghe được gà hoa nhỏ mà nói, nhất thời ổn định xuống mấy phần.

Mấy cái đi theo Tiêu Tiểu Đông đi ra ngoài Thanh Vân tiên môn đệ tử, nhìn tám móng bạch tuộc, chặt chặt lấy làm kỳ.

Tám móng bạch tuộc phát hiện mọi người nhìn chăm chú, có chút đắc ý quơ móng vuốt, ở Trần Húc đầu vai nhảy lên nhảy xuống.

. . .

Mấy người đi trên đường, một con cương thi nhào ra, để cho Tiêu Tiểu Đông một chút đánh thành hai nửa.

"Nơi này hơi thở, không giống như là chướng khí, giống như là thi khí."Trần Húc nói.

Tu giả hút vào thi khí sau đó, trúng độc sâu trực tiếp biến thành cương thi, thân thể tố chất không đủ mạnh, chịu không được, là được xác thối rữa.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Cũng không biết là người nào như thế mất trí."Toàn bộ trấn nhỏ khắp nơi đều là tử thi, rất nhiều đều đã thối rữa bốc mùi.

"Tiêu đạo hữu."Một người tiến lên đón.

Tiêu Tiểu Đông nhìn người đâu, có chút mê hoặc nói: "Ngươi là?"

"Ta là Hứa gia gia chủ Hứa Xương, chúng ta Hứa gia liền ở phụ cận đây, nơi này chướng khí phun ra, lại lan tràn đi xuống, Hứa gia cũng phải bị dính líu."Hứa Xương nói.

Tiêu Tiểu Phúc hướng Hứa Xương đoàn người nhìn một cái, Hứa Xương đi theo phía sau mấy cái người Hứa gia, không gặp Hứa Tiến bóng người.

Tiêu Tiểu Phúc rõ ràng, Hứa Xương sau lưng mấy cái này, hẳn là Hứa gia tương đối phải mặt nhân vật.

Theo lý mà nói, loại trường hợp này Hứa Tiến cũng hẳn ở, Hứa Khải bị trục xuất khỏi cửa sau đó, Hứa Tiến chính là Hứa gia bên trong định nhiệm kỳ kế gia chủ, bất quá, bây giờ Hứa Tiến không có ở đây, hẳn là thất sủng.

Tiêu Tiểu Phúc đối với chuyện Hứa gia tình ít hứng thú, thấy Hứa Xương ánh mắt nhìn tới, cũng không có phản ứng gì.

Hứa Xương hướng Tiêu Tiểu Đông bên người Hứa Khải cùng Tiêu Tiểu Phúc nhìn một cái, gặp 2 người thần sắc nhàn nhạt, không khỏi có chút thất vọng.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Hứa Xương, mặc dù rõ ràng Hứa Xương cùng Tiêu Tiểu Phúc quan hệ, cũng không có thiêu phá, giải quyết việc chung nói: "Nếu Hứa gia đang ở phụ cận, Hứa đạo hữu chắc đúng thi khí bùng nổ ngọn nguồn, có chút biết rõ đi."

Hứa Xương gật đầu một cái, nói: "Quả thật như vậy, nếu như, ta không có điều tra sai lầm mà nói, thi khí ngọn nguồn, hẳn là ở núi Bất Chu trên, trước đoạn thời gian, có người thấy được có mấy cái áo bào đen tu giả, ở núi Bất Chu ở trên hoạt động."

"Đa tạ Hứa đạo hữu chỉ điểm, đã như vậy, thiếu không thể phải đi một chuyến." Tiêu Tiểu Đông sắc mặt ngưng trọng nói.

Hứa Xương có chút chần chờ nói: "Tiêu đạo hữu, núi Bất Chu ở trên vô cùng nguy hiểm, nếu không ngươi tìm lại mấy người trợ giúp đi."

"Loại chuyện nhỏ này, tông chủ sẽ không xuất thủ."Tiêu Tiểu Đông lắc đầu nói.

Thanh Vân tiên môn trừ Đông Thành Dương chính là một ít kim đan sơ kỳ, kim đan trung kỳ tu giả, cũng không giúp được cái gì.

Gà hoa nhỏ hít sâu một hơi, nói: "Đúng vậy! Loại này thi khí độ dày, hẳn chẳng qua là mấy cái nhỏ rồi rồi đang làm ầm ỉ, ta một móng vuốt vỗ qua đi, liền có thể làm được."

Hứa Xương: ". . ."

Hứa Xương nhìn Tiêu Tiểu Đông đầu vai gà hoa nhỏ, không khỏi có chút ngạc nhiên, yêu thú hơn phân nửa đến kim đan, mới có thể miệng phun tiếng người, Hứa Xương sớm muốn hỏi thăm đến Tiêu gia lão đại thu một cái gà rừng làm yêu quái cưng chìu, Hứa Xương linh hồn lực ở gà hoa nhỏ trên người quét hai lần, không phát hiện cái gì dị thường, gà hoa nhỏ ăn một chút cười một tiếng.

Hứa Xương trong lòng căng thẳng, mơ hồ cảm thấy cái này con gà hoa nhỏ là đang chê cười mình.

. . .

Tiêu Tiểu Đông hướng núi Bất Chu đi tới, dọc theo đường đi, tám móng bạch tuộc thỉnh thoảng nuốt ăn thi khí, tám móng bạch tuộc nuốt ăn thi khí sau này, cái bụng sẽ nhanh chóng phồng lớn, đến khi thi khí tiêu hóa, lại sẽ biết đi xuống.

Trần Húc ở vừa nhìn, một mới đầu còn lo lắng tám móng bạch tuộc sẽ bởi vì là loạn ăn cái gì trướng phá bụng, rất nhanh liền không cái

này băn khoăn.

Hứa Xương đi ở Tiêu Tiểu Đông cùng bên người thân, muốn cùng Hứa Khải nói mấy câu, chẳng qua là, Hứa Khải cùng Tiêu Tiểu Phúc đi thẳng ở Tiêu Tiểu Đông bên người, thái độ rất là hời hợt, Hứa Xương tạm thời không muốn biết làm sao mở miệng.

"Nơi này chính là núi Bất Chu." Hứa Xương nói.

"Nơi này thi khí tốt nồng à!"Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Tiểu Phúc hướng Trần Húc, nói: "Chị dâu họ, yêu thú của ngươi, còn có thể hấp thu thi khí sao?"

Trần Húc nhìn bạch tuộc nhỏ một cái, bạch tuộc nhỏ nằm ở Trần Húc trên bả vai thở mạnh, một bộ chống hình dáng.

Gà hoa nhỏ ăn một chút cười lên, hăm hở nói: "Cái này thùng cơm không được, xem ta."

Gà hoa nhỏ há miệng hút một cái, đậm đà thi khí như như gió lốc đi gà hoa nhỏ trong miệng trào.

Tiêu Tiểu Đông cau mày, thầm nói: Gà hoa nhỏ quả nhiên không phải vật phàm, cứ như vậy một chút, trên núi thi khí liền tiêu tán không còn một mống, Tiêu Tiểu Đông đoán chừng gà hoa nhỏ lần này, ít nhất hấp thu mười lần với bạch tuộc yêu thú thi khí.

Bạch tuộc nhỏ chợt lắc mạnh chợt lóe ánh mắt, đầy là tò mò nhìn gà hoa nhỏ.

Hứa Xương cau mày, nói: "Tiêu đạo hữu, cái này thi khí hấp thu hơn, sẽ thi thay đổi, ngài hay là để cho ngươi khế ước thú giữ ở mức độ vừa phải đi."Hứa Xương không nhịn được nói.

Tiêu Tiểu Đông hướng gà hoa nhỏ nhìn một cái, gà hoa nhỏ vỗ cánh phành phạch, như cũ một bộ không ai bì nổi dáng vẻ.

"Không có chuyện gì, Hoa Hoa, gần đây có đúng mực."Tiêu Tiểu Đông nói.

Hứa Xương sắc mặt cổ quái, thầm nghĩ: Một cái gà rừng, có thể có cái gì đúng mực, chẳng qua là cái này gà rừng chân thực cổ quái, lại có thể có thể hấp thu thi khí

. . .

"Có người."Trần Húc toàn bộ tinh thần phòng bị nói.

Tiêu Tiểu Đông hướng xa xa nhìn sang, "Có ba cái kim đan, hơi thở cổ quái rất, có thể là người Thiên Thánh môn."

Trần Húc hướng Hứa Xương, nói: "Nếu tổng cộng ba cái kim đan, vậy Hứa đạo hữu, chúng ta một người một cái."

" Được.' Hứa Xương nhắm mắt nói. Thi khí lại lan tràn đi xuống, Hứa gia liền khó mà bảo toàn, chuyện này hắn không ra tay không nói được.

Gà hoa nhỏ đem thi khí hấp thu không còn một mống, lập tức đưa tới sự chú ý của đối phương.

"Đi ra."Tiêu Tiểu Đông nói.

Thấy được ba cái áo bào đen tu giả mang một đống trúc cơ kỳ áo bào đen tu giả đi ra, Tiêu Tiểu Đông trước lên tiếng áp đảo người ném ra mấy tờ lôi diễm trận bàn, nhiễu loạn đối phương bước điều, rồi sau đó nâng lên phi kiếm hướng một cái trong đó kim đan tu giả công đánh tới.

Trần Húc động tác cũng rất sắc bén, ba kiếm tề phát, lưu loát đi một cái kim đan tu giả trên người gọi.

Tiêu Tiểu Đông cùng Trần Húc một người ngăn cản một cái, còn dư

lại một cái tự nhiên ném cho Hứa Xương.

"Triệu Kim Hùng."Hứa Xương cùng áo bào đen tu giả đánh nhau liền mấy chiêu, đột nhiên kinh hô một tiếng.

Gà hoa nhỏ hóa thành giao long hình dáng, lập tức sắp tối bào tu giả cho tát bay ra ngoài.

"Đại địch trước mặt, còn dám phân tâm, muốn chết sao?"Gà hoa nhỏ tràn đầy khinh thường hướng về phía Hứa Xương nói.

Hứa Xương vui mừng hơn, mặt nhất thời đỏ lên, Hứa Xương thầm nghĩ: Hắn chân thực không phải cố ý, chỉ là có chút bất ngờ, cái này Triệu Kim Hùng, hắn là biết, chẳng qua là hắn nghe nói, người này đã đã qua đời bốn mươi năm, đột nhiên thấy như thế cái "Người quen", tạm thời mất đúng mực.

Hứa Xương thẹn thùng quẫn hơn, lại có chút khiếp sợ, người đàn ông áo bào đen thật không đơn giản à! Mới vừa lại có thể để cho gà hoa nhỏ một cái đuôi liền cho tát bay.

Gà hoa nhỏ cùng người đàn ông áo bào đen giao chiến cùng nhau, Hứa Xương áp lực lớn giảm.

Hứa Xương hướng Tiêu Tiểu Đông cùng Trần Húc phương hướng nhìn sang, Tiêu Tiểu Đông cùng Trần Húc ra tay, đều rất ác liệt, 2 người ra tay đều không phải là theo đuổi sặc sỡ đẹp mắt, mà là theo đuổi lực sát thương, vừa thấy chính là ở núi đao trong biển lửa luyện qua.

Nguyên bản lớn chừng bàn tay bạch tuộc nhỏ hóa thành núi nhỏ lớn nhỏ, bạch tuộc nhỏ ba cái móng vuốt ở trên, cũng níu một cái trúc cơ kỳ áo bào đen tu giả.

Bạch tuộc yêu thú móng vuốt, tựa hồ có thể bài tiết đặc thù vật chất, không lâu lắm, những cái kia áo bào đen tu giả, liền bị bạch tuộc nhỏ bài tiết đi ra ngoài nọc độc, cho ăn mòn cái không còn một mống.

Nghĩ đến chỗ này được mục đích, Hứa Xương không dám trễ nãi, gia nhập trong chiến đấu.

Tiêu Tiểu Đông vậy con gà hoa nhỏ, đưa móng vuốt dài, đem Triệu Kim Hùng xé thành hai nửa.

Tiêu Tiểu Đông cùng Trần Húc yêu thú đại phát thần uy, Hứa Xương không ra sức gì, chiến đấu liền tùy tiện giải quyết.

Hứa Xương tâm tình chủ ý bất định, lần này hắn chạy đến, một là muốn kết giao Tiêu Tiểu Đông cùng Trần Húc, hai là muốn giải quyết thi khí vấn đề.

Không lâu lắm, Tiêu Tiểu Đông cùng Trần Húc bên kia chiến đấu cũng kết thúc.

Tiêu Tiểu Đông ánh mắt bình thản nhìn Hứa Xương một cái, Hứa Xương bị Tiêu Tiểu Đông ánh mắt nhàn nhạt đảo qua, nhất thời có dũng khí không đất dung thân cảm giác, mặc dù mọi người đều là kim đan, nhưng là, mình bởi vì là quá mức kinh ngạc, xảy ra sai lầm, căn bản liền giúp được gì.

"Hứa đạo hữu, ta mới vừa nghe ngươi kêu Triệu Kim Hùng? Ngươi biết?"Tiêu Tiểu Đông hỏi.

"Triệu Kim Hùng, vậy không đều chết hết mấy chục năm người sao?"Trần Húc lẩm bẩm.

Tiêu Tiểu Đông hướng Trần Húc, hỏi: "Ngươi chắc chắn chết mấy chục năm?"

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Không sai."

Tiêu Tiểu Đông tâm tình không kiềm được căng thẳng lên, cha gặp một cái "Đã qua đời " nguyên anh, bọn họ lại gặp một cái "Đã qua đời " kim đan, đây tuyệt đối không phải tình cờ chuyện kiện.

Hắn điều tra điển tịch, năm đó Thiên Thánh môn mặc dù có thể nhanh chóng phát triển, chính là dựa vào cám dỗ đại hạn buông xuống kim đan cùng nguyên anh bắt đầu.

Tiêu Tiểu Đông hướng núi Bất Chu hang nhìn sang, nói: "Nơi này xuất hiện ba cái kim đan tu giả, hẳn không tầm thường, núi Bất Chu trong, hẳn bị bọn họ bố trí cái gì, chúng ta lại xem."

Trần Húc gật đầu một cái, đáp ứng " Được."

------oOo------

Chương 219: Gặp gỡ người Hứa gia

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 219: Gặp gỡ người Hứa gia
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Trần Húc cùng Tiêu Tiểu Đông mang người, vào trong núi Bất Chu điều tra.

Phát hiện núi Bất Chu bị mấy cái áo bào đen tu giả bố trí rất nhiều quỷ dị trận pháp, Tiêu Tiểu Đông không dám khinh thường, đem tất cả trận pháp cũng phá hủy.

Tiến vào khâu quét dọn chiến trường sau đó, Hứa Xương cuối cùng tìm được cơ hội cùng Hứa Khải trao đổi.

"A Khải, ngươi gần đây qua được không?"Hứa Xương hỏi.

Hứa Khải nhìn Hứa Xương, thầm nói: Vị lão tổ tông này hàng năm thâm cư giản xuất, thường xuyên chỉ biết là tu luyện, không nghĩ tới lúc này lại có thể quan tâm tới tự mình làm, đây chính là có người đứng sau chỗ tốt à! Không phía sau đài, liền khắp nơi bị tức, có hậu đài, gia tộc trưởng lão đều phải đối với mình rất cung kính.

"Mấy năm trước không tốt lắm, bất quá, bây giờ nhờ phúc của Tiểu Phúc, thật không tệ."Hứa Khải thản nhiên nói.

Hứa Khải cũng là người, năm đó bị người hãm hại bị trục xuất Hứa gia, Hứa Khải trong lòng vẫn là rất tức giận, sau đó hắn cũng chuẩn bị dàn xếp ổn thỏa, Hứa Tiến vẫn còn không theo không cào, Hứa Khải suy nghĩ một chút chân thực nuốt không trôi khẩu khí này.

Hứa Xương nhìn Hứa Khải sắc mặt, cũng cảm giác sự việc có chút khó giải quyết.

"A Khải, ngươi rốt cuộc là người Hứa gia à!"Hứa Xương thở dài một cái nói.

Tiêu Tiểu Phúc đi tới, không lạnh không nóng nói: "Hứa trưởng lão, ngươi lầm, A Khải đã bị trục xuất Hứa gia, gia phả ở trên đã không có hắn tên, A Khải trước còn muốn mang Văn Triết nhận tổ quy tông đâu, kết quả bị chặn ở ngoài cửa, ít ngày trước chú ba còn hỏi ta, nếu không để cho Văn Triết đổi họ Tiêu coi là."

Hứa Xương bị Tiêu Tiểu Phúc không chút lưu tình châm chọc một trận, trong lòng bực bội, nhưng không thể làm gì.

Một nhà Tiêu Cảnh Đình thực lực, chỉ xem Tiêu Tiểu Đông liền có thể suy đoán một hai, Hứa gia so với như mặt trời ban trưa Tiêu gia mà nói, kém quá xa.

"Chuyện năm đó, đều là hiểu lầm."Hứa Xương cười xòa nói.

Tiêu Tiểu Phúc cười một tiếng, nói: "Tiền bối nói là hiểu lầm, chính là hiểu lầm đi."

Tiêu Tiểu Phúc vểnh môi, hắn sẽ không quên, hắn vì để cho Văn Triết tiến vào Linh Dược tông hao tổn tâm cơ, Lệ Song Song cùng Hứa Tiến nhưng khắp nơi cho hắn ngáng chân, không phải hắn hơi nhỏ nhen, mà là, nếu như không phải là chú ba một nhà trở về kịp thời, cả nhà bọn họ không làm được cũng phải chết không có chỗ chôn.

"Tiểu Phúc ngươi thật là có phúc à! Có Tiêu trưởng lão như vậy chú ba."

Tiêu Tiểu Phúc gật đầu một cái, nói: "Đó cũng không phải là, khá tốt chú ba trở về kịp thời, nếu không chúng ta một nhà đều phải chơi

xong, suy nghĩ một chút ta thật là vận khí tốt, cha nói ta mạng này nhân tình à! Mặc dù sẽ gặp phải nguy hiểm, nhưng là, cuối cùng sẽ chuyển nguy thành an, câu ca dao tốt, đại nạn không chết nhất định có hậu phúc, ta bây giờ nhưng mà có hậu phúc."

Tiêu Tiểu Phúc vừa nói như vậy, Hứa Xương nụ cười trên mặt không nén giận được, chỉ đành phải nhờ giúp đỡ nhìn Hứa Khải.

Hứa Khải nhìn Tiêu Tiểu Phúc một cái, trầm mặt nói: "Lão tổ tông, ta đã bị trục xuất Hứa gia, chuyện Hứa gia, cũng không cần cùng ta nói."

Hứa Xương xem Hứa Khải tâm ý đã quyết dáng vẻ, khẽ thở dài một hơi, nói: "Cũng được."

"Các ngươi ở chỗ này à?"Trần Húc hướng Tiêu Tiểu Phúc cùng Hứa Khải đi tới, "Tiểu Phúc, phát hiện cái gì không ổn không có à!"

Tiêu Tiểu Phúc lắc đầu một cái, nói: "Không có, chị dâu họ, ngươi có phát hiện gì không?"

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Phát hiện một cái truyền tống trận, tựa hồ có thể cùng những địa phương khác liên thông, bất quá, chúng ta thử khởi động truyền tống trận, nhưng phát hiện đã không cách nào tiến hành truyền, hẳn là đối phương phát hiện không ổn, cắt đứt cùng nơi này liên lạc."

Tiêu Tiểu Phúc cau mày, có truyền tống trận, nói rõ đối phương có thể còn có đồng bọn.

"Ta nghe nói nhiều cũng bộc phát thi khí, chuyện này có chút không tầm thường, tốt lắm, đi thôi, nơi này hoàn thành nhiệm vụ, phải hồi tông môn giao tiếp một chút."

Hứa Xương nguyên muốn cùng Trần Húc trò chuyện đôi câu, nhưng xem Trần Húc chỉ lo cùng Tiêu Tiểu Phúc nói chuyện, một chút không có phản ứng mình ý, cũng ngại quá tham gia náo nhiệt.

Hứa Xương ở trong lòng tức giận đem Hứa Tiến cùng Lệ Song Song thăm hỏi nhiều lần, cảm giác sâu sắc trước khi về điểm kia trừng phạt, thật sự là tiện nghi 2 người.

. . .

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Đông tin tức truyền đến, không khỏi có chút khiếp sợ.

Lặp đi lặp lại dặn dò Tiêu Tiểu Đông làm nhiệm vụ mang nhiều những người này, không nên tùy tiện mạo hiểm, được Tiêu Tiểu Đông khẳng định trả lời, Tiêu Cảnh Đình mới thở phào nhẹ nhõm.

Tiêu Cảnh Đình thầm nghĩ: Cũng không biết Trần Húc đi theo Tiêu Tiểu Đông làm nhiệm vụ chuyện, có hay không truyền tới Trần Lập Phong trong lỗ tai, nếu để cho Trần Lập Phong biết chuyện này, đại khái lại phải không cho mình sắc mặt tốt.

Thanh Vân tiên môn.

"Cha nói có gì không ?"Trần Húc hướng về phía Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Tiêu Tiểu Đông lắc đầu một cái, nói: "Không có, chẳng qua là dóng thay chúng ta cẩn thận làm việc."

Trần Húc ngoẹo đầu, nói: "Tiểu Đông, em nhìn lần này Thiên Thánh môn, tựa hồ có chút thế tới hung hung à!"

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Bất quá không cần sợ, trời sập xuống, có cái cao chỉa vào đây."

" Cũng đúng."Trần Húc thản nhiên nói.

"Nghe tông chủ ý, Thiên Thánh môn thật giống như đang bí mật xây dựng cứ điểm, đến khi tất cả cứ điểm xây dựng hoàn thành, liền phải chuẩn bị giơ chuyện." Tiêu Tiểu Đông nói.

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Tất cả đại tông môn có chuẩn bị, đối phương hẳn không như vậy dễ dàng được việc."

"Hy vọng như thế chứ."Tiêu Tiểu Đông nói.

. . .

Tiêu Kính Phong nhìn Tiêu Tiểu Phúc, nói: "Hoàn thành nhiệm vụ?"

Tiêu Tiểu Phúc gật đầu một cái, "Anh họ, chị dâu họ cũng rất lợi hại à! Ra tay một cái, liền giải quyết."

"Ngươi anh họ, chị dâu họ đều là người có bản lãnh, ngươi đi theo ngươi anh họ, chị dâu họ phía sau làm rất tốt, nói ít, làm nhiều chuyện."Tiêu Kính Phong dặn dò.

Tiêu Tiểu Phúc gật đầu một cái, trịnh trọng nói: "Con biết, cha, đúng rồi con lần này đi ra ngoài, gặp phải người Hứa gia."

Tiêu Kính Phong trầm mặt xuống, nói: "Lão gia tử tìm con ?"

Tiêu Tiểu Phúc gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Thanh quan khó gảy chuyện nhà, khá tốt Hứa Khải đã bị trục xuất khỏi cửa, hơn nữa, tên chữ cũng không ở gia phả ở trên." Tiêu Kính Phong âm thầm thở phào nhẹ nhõm nói.

Tiêu Tiểu Phúc có chút cười trên sự đau khổ của người khác nói: "Hứa gia đây cũng tính là tự trói mình."

Năm đó, hắn vì Hứa Khải bị trục xuất khỏi cửa chuyện, bất bình giùm, bây giờ nhưng muốn cảm kích Hứa Khải bị trục xuất Hứa gia, Hứa Xương lão đầu tử kia, bây giờ sợ là phải hối hận tím cả ruột, Tiêu Tiểu Phúc cảm thấy hắn một chút đều không đồng tình.

"Tiểu Phúc trở về?"Mộc Thư Vũ đi vào, ôn hòa nói.

"Mẹ, mẹ đột phá tu vi?"Tiêu Tiểu Phúc có chút lạnh mừng nói.

Mộc Thư Vũ gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Đều là nhờ chú ba ngươi phúc, Tiểu Phúc, ngươi phải thật tốt tu luyện, có cơ hội phải thật tốt báo đáp chú ba ngươi."

Mộc Thư Vũ trong lòng tràn đầy cảm khái, trước kia cho Hứa gia làm hộ vệ lúc này cẩn trọng mới được lợi một chút linh thạch, kết quả gặp phải Tiêu Cảnh Đình, người ta bưng ra liền một đống linh thạch, chất ở nơi đó cho mình tu luyện.

Tiêu Tiểu Phúc trịnh trọng gật đầu một cái, nói: "Chú ba đối với ta tốt, ta biết."

"Lần này ra cửa, gặp phải nguy hiểm gì chưa ?"Mộc Thư Vũ hỏi.

"Gặp ba cái áo bào đen kim đan, kết quả, để cho anh họ, chị dâu họ dễ như trở bàn tay giải quyết, lúc ấy Hứa gia lão gia tử cũng ở đây, ta vốn là cho là mọi người đều là kim đan, thực lực hẳn không kém nhiều ít, ai biết, kém quá xa, Hứa gia lão gia tử thực lực, liền anh họ 10% cũng không có."Tiêu Tiểu Phúc khinh thường nói.

Mộc Thư Vũ nhìn Tiêu Tiểu Phúc, nói: "Con không nói bậy bạ đi."

Tiêu Tiểu Phúc tràn đầy thành khẩn nói: "Mẹ, thật không phải là ta cố ý chê bai Hứa gia lão gia tử kia, thật sự là kém quá xa."Đánh lúc thức dậy, đều không gặp Hứa gia lão gia tử ra sức gì, nếu không phải anh họ vậy chỉ tốn gà, không làm được Hứa gia lão gia tử, ngay cả mạng cũng không gánh nổi.

Mộc Thư Vũ cười một tiếng, nói: "Có thể là ngươi anh họ, chị dâu họ thật lợi hại đi."

Tiêu Tiểu Phúc trịnh trọng gật đầu một cái, nói: "Cũng có khả năng này."

Hứa gia.

"Ông cố, Hứa Tiến cùng Lệ Song Song trở về."Hứa Hòa nói.

Hứa Xương tràn đầy tức giận nói: "Hai tên khốn kiếp kia, chọc xảy ra chuyện lớn như vậy, còn có mặt mũi trở lại, để cho bọn họ cút."

Hứa Hòa ở trong lòng thở dài, đã từng Hứa Khải bị trục xuất khỏi cửa, hôm nay phong thủy quay vòng, đến phiên Hứa Tiến bị trục xuất khỏi cửa.

"Lão tổ tông, Hứa Khải bên kia thật không có biện pháp?"Hứa Hòa hỏi.

Không đề cập tới khá tốt, nhắc tới Hứa Xương lập tức nổ.

"Ban đầu đem người đắc tội tàn nhẫn, hôm nay người ta phía sau đài cứng rắn, oán khí rất nặng."Hứa Xương hừ lạnh một tiếng, thầm nói: Hắn dầu gì là kim đan cao thủ, kết quả, cái này lớn tuổi như vậy, còn phải cho 2 đứa cháu bồi không phải, vậy 2 cái đi, còn không cảm kích.

Hứa Hòa thở dài, trong lòng cũng trách cứ năm đó Hứa Tiến hùng hổ dọa người, cũng đem người đuổi ra Hứa gia, cần gì phải còn muốn đuổi tận giết tuyệt.

"Để cho súc sinh kia cút ngay."Hứa Xương nói.

"Hứa Tiến thật giống như bị thương."Hứa Hòa nói.

Hứa Xương tràn đầy lơ đễnh nói: "Bị chút tổn thương thế nào, nếu là người của Tiêu gia hơi nhỏ nhen một ít, toàn bộ Hứa gia cũng phải cho hắn chôn theo, hắn bị chút tổn thương cũng tốt."

Hứa Hòa nguyên bản gặp Hứa Tiến biết sai rồi, còn muốn cho Hứa Tiến nói đôi câu, nghe Hứa Xương lời nói nhất thời không dám lắm mồm, nếu là Tiêu Cảnh Đình ngày nào nhớ đứng lên, muốn cho

mình huynh đệ ra mặt, vậy chết Hứa Tiến một cái, tổng so chết cả nhà tốt hơn à!

" Uhm, lão tổ tông, ta cái này thì để cho hắn đi."Hứa Hòa nói.

"Đáng tiếc, nghe nói, Tiêu Cảnh Đình cùng Tiêu Kính Phong quan hệ tốt vô cùng."Hứa Xương tràn đầy tiếc nuối nói, lần trước Thánh Thiên môn tàn dư quấy phá, tốt như vậy cơ hội, đều không tiếp nối đầu, thực đang đáng tiếc, Tiêu Tiểu Đông cùng Trần Húc người thủ đoạn chân thực quá lợi hại.

Tiêu Tiểu Đông vậy chỉ gà rừng bộ dáng kia, căn bản là ngụy trang à! Gà rừng kia nhất định là cái gì thượng cổ dị chủng.

Còn có Trần Húc, Trần Lập Phong cháu trai, lại có thể như thế có thể đánh, Trần Húc đi theo Tiêu Tiểu Đông rời đi Vân châu kiếm sống, hẳn không thiếu tham dự chiến đấu.

Xem 2 người ra tay cũng biết, cái này 2 cái kinh nghiệm phong phú, vừa thấy chính là người đánh trăm trận.

Hứa Tiến cùng Lệ Song Song ở cửa các người hồi lâu, cuối cùng bị một Hứa gia hộ vệ oanh đi.

Hứa Tiến trước kia là Hứa gia thiếu gia, gần đây không quá nhìn ở trên những cái kia dựa vào Hứa gia ăn cơm hộ vệ, hôm nay, hổ xuống đồng bằng lại có thể bị tên hộ vệ đánh văng ra ngoài, chợt cảm thấy mặt mũi quét sân.

Nguyên bản Hứa Tiến trở lại Hứa gia, ở ngoài cửa đợi nửa ngày, cảm thấy đủ ủy khuất, hôm nay bị người đánh văng ra ngoài, Hứa Tiến tức giận trực tiếp phun ra một búng máu.

Lệ Song Song sắc mặt tái nhợt, thoát khỏi Hứa gia, Lệ gia sau đó, Lệ Song Song mới biết thế đạo khó khăn, vốn là nàng cùng Hứa Tiến 2 cái trúc cơ cũng có thể được lợi linh thạch.

Chẳng qua là, mọi người đều biết nàng đắc tội Thanh Vân tiên môn đại trưởng lão, luôn có người cho nàng ngáng chân, nguyên bản cùng nàng có xung đột người, cũng tới bỏ đá xuống giếng, một ít cùng nàng giao hảo người, là có xa lắm không, trốn xa hơn, Lệ Song Song đoạn này thời gian chịu nhiều đau khổ.

Lệ Song Song thầm nghĩ: Cõi đời này phong thủy quay vòng, ban đầu nàng như thế nào nhằm vào Tiêu Tiểu Phúc cùng Hứa Khải, bây giờ người khác làm sao nhằm vào nàng, bất đồng chính là, Hứa Khải cùng Tiêu Tiểu Phúc quan hệ, cũng không tệ, Hứa Tiến nhưng cảm giác được mình là một ngôi sao tang tóc, đều là bởi vì là nàng, hắn Hứa Tiến mới có thể thất lạc Hứa gia Đại thiếu gia thân phận, mới có thể khắp nơi bị nhân châm đối với.

"Đều là ngươi cái này sao chổi!"Hứa Tiến một chưởng hướng Lệ Song Song hô tới.

Lệ Song Song tràn đầy tức giận nói: "Ngươi có ý gì à! Cũng chỉ phải nói ta."

Hứa Tiến cùng Lệ Song Song nháo thành nhất đoàn, đưa tới không ít người vây xem, Hứa Tiến cảm thấy mất thể diện, áo não đi.

------oOo------

Chương 220: Cái gọi là luyện đan đại sư

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 220: Cái gọi là luyện đan đại sư
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Cảnh Đình núp ở trong biệt viện, nghiên cứu hộp truyền tống.

Thành Thiên hôm nay tụ tập cao thủ, đầy phố đều là không chọc nổi, Tiêu Cảnh Đình cũng không thích góp náo nhiệt này, liền một môn không ra, cổng trong không bước núp ở trong phòng.

Lời đồn đãi Thiên Cơ tộc là am hiểu nhất trưởng luyện khí chủng tộc, xuất từ Thiên Cơ tộc tay luyện khí tác phẩm không một không phải tinh phẩm.

Tiêu Cảnh Đình thưởng thức trước trên tay hộp truyền tống, trong ánh mắt thành tựu xuất sắc liền liền.

Dùng thiên cơ các hộp truyền tống có thể tra hỏi tất cả có thể trao đổi bảo vật, nguyên anh tu sĩ xuất thân không phải Tiêu Cảnh Đình có thể tưởng tượng, trên màn sáng thỉnh thoảng lóe lên thứ tốt, để cho Tiêu Cảnh Đình động tâm không dứt, nhưng chỉ có thể làm nhìn chảy nước miếng.

Những ngày qua, Tiêu Cảnh Đình lục tục bán ra một ít ngàn năm linh thảo luyện chế đan dược, đổi lấy một ít không thường gặp quý trọng linh thảo.

Một tràng tiếng gõ cửa truyền tới, Tiêu Cảnh Đình mở cửa, thấy là Trần Lập Phong, vội vàng nhường ra thân thể, "Tiền bối mời."

"Không đi ra vòng vo một chút sao?"Trần Lập Phong hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gãi đầu một cái, nói: "Không."

Trần Lập Phong nhìn trong nhà lò luyện đan, nói: "Ngươi biết luyện đan?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Biết một chút."

"Gần đây có một cái luyện đan đại sư, lợi dụng hộp truyền tống giá thấp ném bán ra liền một nhóm đan dược, không biết nghĩ như thế nào."

Tiêu Cảnh Đình có chút kinh ngạc nói: "Luyện đan đại sư?"

Trần Lập Phong gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Có một cái luyện đan đại sư, trước sau, ném ra hơn 30 viên có giúp cho nguyên anh tu giả tu luyện đan dược, ban đầu, có người cảm thấy thuốc này giá cả quá rẻ tiền, hơn phân nửa có vấn đề, cho nên không có mua."

"Sau đó có cái nguyên anh đạo hữu, xem hỏa vân đằng long đan kia chân thực phù hợp hắn, hơn nữa, xem hình ảnh cũng không giống như là giả, liền ôm thử nhìn một chút thái độ mua, không nghĩ tới, đan dược đi qua kiểm tra, không có một chút vấn đề, hắn liền lại mua mấy viên, chuyển tay bán cho mấy cái quen nhau đồng đạo."Trần Lập Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình trừng mắt nhìn, hắn bắt đầu bán ra đan dược, một mực không người hỏi han, sau đó, giảm một ít giá cả, kết quả, vẫn không có người nào tới mua, sau đó có người hướng hắn mua một viên hỏa vân đằng long đan, từ sau đó, nguồn tiêu thụ thật giống như lập tức mở ra, nhiều đan dược đều bị bán ra ra.

Về sau nữa, Tiêu Cảnh Đình phát hiện thuốc viên của mình làm ăn,

tựa hồ tốt hơn nhiều, trên căn bản một để lên là có thể bán đi, cái này hai ngày mình thử tăng cao một chút giá cả, làm ăn như cũ gió nổi nước lên.

"Cái đó luyện đan đại sư, bán ra đan dược, giá cả rất thấp sao?"Tiêu Cảnh Đình thử dò xét hỏi.

Trần Lập Phong gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, cái đó luyện đan đại sư đan dược rất tiện nghi, nghe nói, cái đó luyện đan đại sư thuật luyện đan, xuất thần nhập hóa, bây giờ rất nhiều tu giả, cũng canh giữ ở hộp truyền tống trước, suy nghĩ giành mua đan dược."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."Quạ đen liền à! Ban đầu đan dược không bán được là bởi vì là giá cả thấp, giống như hàng giả, sau đó mình lại xuống giá, thì càng thêm giống như hàng giả. . .

"Tốt đan sư khó cầu à! Có thể luyện chế có giúp cho nguyên anh tu giả tu vi tiến bộ luyện đan sư phượng lông góc cạnh, những luyện đan sư kia cái giá cũng đều rất lớn."Trần Lập Phong tràn đầy thở dài nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Cảnh Đình, ngươi có thể luyện chế đan dược gì à!"Trần Lập Phong hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lấy ra một cái có giúp cho kim đan tu giả tu luyện đan dược, Trần Lập Phong đối với luyện đan cũng không phải quá mức quen thuộc, nhưng là, đan dược tốt xấu xa vẫn có thể phân biệt.

"Cảnh Đình, ngươi thuật luyện đan không tầm thường à! Cùng ngươi tiến vào nguyên anh, nói không chừng, có thể đạt tới vị này thần bí luyện đan sư trình độ."Trần Lập Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình lúng túng cười một tiếng, nói: "Vậy thì cho mượn tiền bối chúc lành."

Trần Lập Phong cau mày, nói: "Cái đó luyện đan sư, cũng không biết là cái nào, nghe nói, thật là nhiều thế lực cũng muốn mời chào hắn."

"Phải không?"

"Thật ra thì, vị luyện đan sư này, xuất hiện có chút quỷ dị."Trần Lập Phong châm chước nói.

Tiêu Cảnh Đình không hiểu nói: "Cái này nói như thế nào đây?"

"Muốn trở thành Cao Minh luyện đan sư, phải có nhiều linh thảo tới luyện tay, thông thường mà nói, luyện đan sư đều là do thế lực lớn cung dưỡng, nếu như vị luyện đan sư này là do thế lực lớn cung dưỡng, vậy hắn luyện chế cái nhóm này đan dược, hẳn trực tiếp giao cho cái thế lực đó bán ra ra là được."Trần Lập Phong tràn đầy không hiểu nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."Làm việc không thể quá kiêu ngạo à! Tiếp tục nữa, không chừng phải bị người theo dõi.

"Ngươi gần đây có trao đổi đến thứ tốt gì sao?"Trần Lập Phong hỏi.

Tiêu Cảnh Đình sán sán nói: " vãn bối trong túi ngượng ngùng, tối đa chỉ là hướng về phía treo giải thưởng chảy nước miếng."

Trần Lập Phong vỗ một cái Tiêu Cảnh Đình bả vai, nói: "Không nóng nảy, ngươi mới tu vi kim đan, cùng ngươi đến nguyên anh, xuất thân tự nhiên cũng biết đi theo tăng."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Tiền bối nói đúng."Cùng Nguyên anh kỳ tu giả hở một tí ngàn năm tích lũy so với, hắn còn kém xa.

Trần Lập Phong cùng Tiêu Cảnh Đình vừa nói chuyện, hộp truyền tống vang lên một hồi báo động.

Tiêu Cảnh Đình lòng trầm xuống, Trần Lập Phong hướng hộp truyền tống nhìn sang, nhíu mày.

"Tiền bối, đây là chuyện gì xảy ra?"Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Trần Lập Phong lắc đầu một cái, nói: "Không việc gì, chẳng qua là có người phát ra cao cấp treo giải thưởng."

"Cao cấp treo giải thưởng?"Tiêu Cảnh Đình vừa nói, một đoạn màu vàng chữ viết hiện ra.

"Nếu như có người cung cấp băng tủy đan, khen thưởng năm mươi khối cực phẩm linh thạch, hóa anh đan một viên, anh nguyên đan một viên, mộc linh tâm một viên. . . ."Chuỗi dài trân bảo theo ở phía sau, chọc cho Tiêu Cảnh Đình mục huyễn thần mê.

Tiêu Cảnh Đình hướng Trần Lập Phong nhìn sang, tràn đầy thành khẩn lãnh giáo nói: "Trần tiền bối, ngươi biết băng tủy đan là vật gì không?"

"Là thượng cổ linh đan, băng tủy thể rất là không ổn định, nhưng là, loại này thể chế lại là hiếm có linh thể, băng tủy thể mặc dù ít gặp, nhưng là, từ cổ chí kim, mấy triệu năm tháng vẫn là ra không thiếu băng tủy thể tu giả, đại đa số tu giả, đều chết ở băng tủy thể dưới, nhưng luôn có ngoại lệ."

"Là băng tủy đan?"Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Trần Lập Phong gật đầu một cái, nói: "Không sai, chính là băng tủy đan, nghe nói, ăn băng tủy đan sau đó, sẽ ở trong người sanh thành một viên nguyên đan, khí lạnh sẽ bị phong tỏa ở nơi này viên nguyên đan bên trong, cái này tu giả cũng không cần lại bị loại thể chất này khổ, băng tủy thể một khi giải quyết, cái đó tu giả tu vi một ngày ngàn dặm, xa không phải người thường có thể đuổi kịp."

Tiêu Cảnh Đình nhìn chuỗi dài bảo vật, nói: "Khó trách, khó trách đối phương như vậy không tiếc bỏ vốn gốc."

"Băng cung hóa thần kỳ thái thượng trưởng lão Băng Vũ nhất mạch, đàn ông ít ỏi, thật vất vả có một cái tu luyện kỳ tài, hết lần này tới lần khác lại là băng tủy thân thể, khó trách, Băng Vũ muốn gấp gáp."

"Loại này băng tủy đan, không người nào có thể luyện chế sao?"Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Ngược lại cũng không phải, thật ra thì, băng tủy đan đan phương, còn cất giữ hoàn hảo, nhưng là, băng tủy đan thuốc chủ yếu là mười ngàn năm băng tủy cỏ, trăm năm băng tủy cỏ, tùy ý có thể gặp, ngàn năm phượng lông góc cạnh, còn như mười ngàn năm, đó là mấy chục ngàn năm cũng không có gặp qua."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Nguyên lai là như vậy a!"

Tiêu Cảnh Đình nhìn màu vàng treo giải thưởng, không khỏi cơn sóng trong lòng dâng trào, không nói khác, chỉ là năm mươi khối cực phẩm linh thạch, đó chính là thật là lớn một số tiền, làm thành khoản làm ăn này, những thứ khác làm ăn, hắn cũng không cần làm.

. . .

Tiêu Cảnh Đình đi theo Trần Lập Phong đi ra ngoài nhìn náo nhiệt, gặp 2 người quen.

Kiều Tường cùng Lạc Vũ Đình đi theo một cái Vô Song tông Nguyên anh kỳ tu giả Nam Cung lão nhân phía sau đi, Kiều Tường trên mặt ít đi mấy phần hăm hở, thêm mấy phần ngưng trọng.

"Nam Cung đạo hữu, thật lâu không gặp à!"

"Trần đạo hữu, thật lâu không gặp, nghe nói ngươi thân thể phục hồi như cũ, thật đáng mừng."

"Nam Cung đạo hữu tin tức có thể thật linh thông à!"Trần Lập Phong cười cười nói.

"Trần đạo hữu phục hồi như cũ loại này đại sự, tự nhiên truyền mau."

"Nam Cung đạo hữu, mang đệ tử đi ra gặp cảnh đời sao?"

Nam Cung Thành gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

". . ."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Nam Cung Thành cùng Trần Lập Phong lẫn nhau hàn huyên, tu vi đến nguyên anh, vậy không phải sinh tử đại thù, sẽ không dễ dàng kết oán, mặc dù Nam Cung Thành cùng Trần Lập Phong bây giờ có chút ân oán, nhưng là cũng không lớn, vì vậy tự nhiên còn duy trì mặt ngoài ôn hòa.

Nam Cung Thành cùng Trần Lập Phong trao đổi một hồi, rời đi.

Kiều Tường nhìn Trần Lập Phong rời đi hình bóng, trong lòng buồn rầu, nguyên bản Trần Lập Phong tay cụt, Kiều Tường còn nhìn có chút hả hê một phen, không nghĩ tới Trần Lập Phong nhanh như vậy liền phục hồi như cũ.

"Tiền bối, Nguyên anh kỳ tay cụt, rất dễ giải quyết sao?"Kiều Tường hỏi.

"Dĩ nhiên không dễ giải quyết, nếu như, có thể đuổi kịp lúc tìm được tay cụt tiếp nối, ngược lại cũng không có vấn đề, nhưng là, Trần Lập Phong tay cụt ở lúc ấy thì hủy." Nam Cung Thành nói.

"Tốt lắm, chúng ta về trước biệt viện đi."Nam Cung Thành nói.

Kiều Tường gật đầu một cái, nói: " Được."

Nam Cung Thành hướng Lạc Vũ Đình nhìn một cái, không kiềm được có chút hối hận hồ đồ nhất thời, ứng Kiều Tường yêu cầu mang theo Lạc Vũ Đình tới.

Nam Cung Thành là lần thứ nhất tới thành Thiên, thành Thiên tụ tập cao thủ, Nam Cung Thành cũng đã nghe nói qua thành Thiên nguyên anh đại hội khắp nơi cao thủ chuyện, nhưng là, không làm sao coi ra gì.

Sau khi đến, Nam Cung Thành mới biết thành Thiên nguyên anh tu giả, xa không bằng hắn nghĩ như vậy được coi trọng, những thứ khác nguyên anh tu giả, mang phần nhiều là tu vi kim đan môn hạ, hắn mang một cái trúc cơ kỳ, hết sức bắt mắt.

Kiều Tường hướng Lạc Vũ Đình nhìn một cái, trong lòng cũng có chút hối hận, đến thành Thiên sau đó, Kiều Tường mới biết hắn về điểm kia tư chất không coi vào đâu, những thứ khác nguyên anh tu giả mang tới môn hạ đệ tử, một linh căn tùy ý có thể gặp, một ít tu giả một linh căn còn người White thù huyết mạch, đặc thù linh thể, đây mới thật sự là thiên chi kiêu tử.

"Tiêu Cảnh Đình tuổi tác thật giống như cũng không lớn à! Lại có thể cũng kim đan hậu kỳ." Nam Cung Thành lẩm bẩm.

Kiều Tường mặt lạnh lùng, hắn điều tra qua Tiêu Cảnh Đình, biết Tiêu Cảnh Đình tư chất bình thường, Kiều Tường làm sao cũng không hiểu, Tiêu Cảnh Đình một cái ba linh căn, tại sao có thể nhanh như vậy lên cấp kim đan hậu kỳ, tuyệt đối có vấn đề.

Tu vi tiến vào kim đan sau đó, Kiều Tường cũng cảm giác mình tu vi tiến bộ chậm lại, mặc dù trong môn trưởng lão cũng nói với hắn, đây là tự nhiên tình huống, nhưng là, nghĩ đến hắn rõ ràng tư chất xuất chúng, tu vi độ tiến triển nhưng kém hơn người của Tiêu gia, Trần Húc, Kiều Tường cũng có chút không ổn định.

Lạc Vũ Đình hướng Kiều Tường nhìn một cái, Lạc Vũ Đình trong lòng có chút buồn rầu.

Ban đầu, nàng không cùng Kiều Tường lập gia đình lúc này Kiều Tường cùng nàng quan hệ một mực rất tốt, thành thân sau này, 2

người nhưng dần dần không thân, lần này nàng quấn Kiều Tường, thật vất vả để cho Kiều Tường đồng ý khẩn cầu trưởng lão mang nàng đi ra gặp cảnh đời, chính là muốn thay đổi thiện 2 người quan hệ, nhưng là, đến thành Thiên, nàng mới phát hiện, nàng cây bản không nên tới.

Thành Thiên không phải nguyên anh chính là kim đan, ngược lại cũng không phải không có trúc cơ tu giả, bất quá, đều là một ít nguyên anh trưởng lão hết sức thương yêu lại tư chất xuất chúng hậu bối, đoạn này thời gian bị miệt thị, để cho Lạc Vũ Đình có chút không chịu nổi gánh nặng, thậm chí Nam Cung Thành cũng đi theo nàng mất mặt, đối với nàng có rất sâu thành gặp.

Nam Cung Thành nhìn Lạc Vũ Đình một cái, khóa chặt chân mày, nói: "Lạc sư điệt, thành Thiên tình thế phức tạp, bắt đầu từ ngày mai, ngươi lưu lại ở biệt viện không nên ra ngoài."

Lạc Vũ Đình mặt đỏ lên, đáp một tiếng " Ừ."

Trần Lập Phong quay đầu lại, nhìn Nam Cung Thành hình bóng, lắc đầu một cái.

"Tiền bối, thế nào sao?"Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Trần Lập Phong cười một tiếng, nói: "Không có sao, chẳng qua là Nam Cung Thành tên nầy thật là lão hồ đồ, chẳng những mang theo một cái kim đan sơ kỳ tu giả tới, còn mang theo một cái trúc cơ tu giả tới."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, không nói gì, ở những địa phương khác, nguyên anh trưởng lão tự nhiên muốn mang người nào liền mang người nào, nhưng là ở trên trời thành phố, nguyên anh sơ kỳ tu giả đều ăn không ra, huống chi trúc cơ tu giả.

"Kiều Tường trong cơ thể linh khí hùng hậu trình độ, xa không bằng A Húc, nhìn dáng dấp, ta trước kia là đánh giá quá cao hắn." Trần Lập Phong lắc đầu một cái tràn đầy khinh thường nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."Trần Lập Phong như thế nói, đến tột cùng là muốn cách chức Kiều Tường đâu, vẫn là muốn khen Trần Húc đây.

------oOo------

Chương 221: Đâu bán ra đan dược

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 221: Đâu bán ra đan dược
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Trần Lập Phong cùng Tiêu Cảnh Đình tại thiên Thành trên đường phố đi, cả người quần áo trắng, đầu đeo khăn che mặt cô gái, cùng 2 người sát bên người mà qua.

"Thật là nặng khí lạnh à!"Tiêu Cảnh Đình xem cô gái quần áo trắng đi xa, không nhịn được thầm nói.

Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Khá tốt thành Thiên bên này đều là kim đan cùng nguyên anh tu giả, đây nếu là gặp phải một luyện khí kỳ tu giả, sẽ phải bị cô gái này chết cóng.

Trần Lập Phong cau mày một cái, "Băng đạo hữu linh thể, có thể lại phải bộc phát."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Trần Lập Phong, không hiểu nói: "Tiền bối tại sao như thế nói à?"

"Nguyên anh tu giả hẳn là có thể dễ như trở bàn tay thu liễm hơi thở, nhưng mà, băng đạo hữu nhưng hơi thở lộ ra ngoài, hơn nữa lộ ra ngoài hết sức rõ ràng."Trần Lập Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Có thể là như vậy, nhưng cũng có khả năng, nàng chẳng qua là không thích người khác đến gần."

"Cũng có khả năng này, tốt lắm, chuyện không liên quan tới chúng ta, đi thôi."Trần Lập Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình đáp một tiếng, " Được."

Tiêu Cảnh Đình thấy không thiếu áo bào đen tu giả, vào một phòng đấu giá.

"Trần tiền bối, trong thành Thiên, có rất nhiều tu giả mặc áo bào đen à!"

Trần Lập Phong cười một tiếng, nói: 'Ngươi đừng xem cái này áo bào đen tướng mạo xấu xí, vậy áo bào đen cũng xuất từ Thiên Cơ tộc tay, có thể ngăn cách những người khác dò xét, ngày qua thành tu giả, rất nhiều cũng biết thuê một kiện, như vậy thứ nhất, có thể rất tốt che giấu thân phận."

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy khen ngợi nói: "Thì ra là như vậy à! Thiên Cơ tộc thật đúng là thần kỳ. Thiên Cơ tộc, tại sao phải luyện chế nhiều như vậy kỳ kỳ quái quái pháp khí à!"

"Thành Thiên đã từng cũng là một cái to lớn trung tâm mua sắm, Thiên Cơ tộc nghênh bát phương khách tới, tự nhiên muốn cho người cảm giác tân tới như thuộc về."Trần Lập Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình thở dài, như vậy một cái thần kỳ chủng tộc, vẫn là chạy không khỏi năm tháng ăn mòn à!"Nhìn dáng dấp Thiên Cơ tộc, chẳng những thuật luyện khí cao minh, còn rất là là khách hàng cân nhắc à!"

"Thiên Cơ tộc, được trời ưu đãi, luyện khí trình độ xa phi những thứ khác chủng tộc có thể so với."Trần Lập Phong tràn đầy sùng bái nói.

Tiêu Cảnh Đình có chút không hiểu nói: "Nếu Thiên Ky tộc thuật luyện khí như thế lợi hại, làm sao biết như thế dễ dàng diệt tuyệt đâu ?"

"Cái gọi là, thành cũng Tiêu Hà bại cũng Tiêu Hà, nghe nói, năm đó Thiên Cơ tộc sở dĩ sẽ đối mặt hạo kiếp, là bởi vì là Thiên Cơ tộc luyện chế được thần khí."Trần Lập Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình sững sốt một chút, không khỏi xúc động thất phu vô tội, mang ngọc mắc tội.

"Tiền bối, Thiên Cơ tộc còn có hậu nhân sao?"

"Ta nghĩ chắc là có, loại này đại chủng tộc, đối mặt hạo kiếp, cũng chỉ có người lưu lại, chẳng qua là đã nhiều năm như vậy, chỉ sợ huyết mạch đã không thuần." Trần Lập Phong nói.

. . .

Trần Lập Phong đi tới nửa đường, bị người kéo đi tham gia một cái nội bộ nguyên anh tụ họp, Tiêu Cảnh Đình liền rơi xuống một.

Lạc đàn Tiêu Cảnh Đình, mướn một kiện quần áo đen nón lá rộng vành, tiến vào trong thành Thiên một nhà thương hành.

"Ngài khỏe, xin hỏi cần gì?"Trong cửa hàng cô gái áo vàng, nhìn Tiêu Cảnh Đình không lạnh không nóng hỏi.

Phủ thêm nón lá rộng vành sau đó, Tiêu Cảnh Đình dung mạo cùng thân hình đều bị che giấu xuống, áo bào đen có thể che giấu thân hình dung mạo, nhưng cũng không che giấu được khí tức trên người, xem Tiêu Cảnh Đình chỉ có tu vi kim đan, thấy quen nguyên anh khách hàng nữ tu áo vàng, đối với Tiêu Cảnh Đình không phải rất để ý.

"Có băng tủy cỏ sao?"Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Ngươi vận khí không tệ, băng tủy cỏ mới vừa bán hết sạch, bất quá, mới vừa lại đến mới đến một nhóm."

"Có thể để cho ta xem một chút không?"

"Có thể."

Nữ tu áo vàng lấy ra một hộp băng tủy cỏ, đưa cho Tiêu Cảnh Đình, Tiêu Cảnh Đình phát hiện cái nhóm này băng tủy cỏ năm có chút thấp, bất quá, Tiêu Cảnh Đình cũng không bắt bẻ, trực tiếp hoa linh thạch mua.

Tiêu Cảnh Đình cầm băng tủy cỏ, rời đi.

Nữ tu áo vàng nhìn Tiêu Cảnh Đình hình bóng, xuy xuy cười lên, "Vì Băng cung treo giải thưởng, khá hơn chút người cũng điên rồi a!"

Nữ tu áo vàng bên người quần áo tím nữ tu sâu sắc cho là đúng gật đầu một cái.

"Băng tủy đan là dùng vạn năm băng tủy cỏ luyện chế, vì treo giải thưởng lên đồ, tổng có vài người muốn dùng năm chưa đủ băng tủy cỏ thử vận khí, uổng lãng phí không dược liệu thôi." Quần áo tím nữ tu nói.

Nữ tu áo vàng liếc mắt, lười biếng nói: "Bọn họ cũng không suy nghĩ một chút, muốn thật có thể dùng năm chưa đủ băng tủy cỏ luyện chế băng tủy đan, vậy Băng cung còn có thể chờ tới bây giờ?"

"Cái này cũng không biện pháp, ai bảo Băng cung phát ra treo giải thưởng chân thực mê người, người ta muốn thử, chúng ta tự nhiên không thể ngăn trở, ngược lại là là thời điểm lại đặt mua một nhóm băng tủy cỏ tới bán, ta coi trước cái này băng tủy cỏ chân thực tốt bán rất."Quần áo tím tu giả nói.

"Cũng không phải là, mới vừa mới đến một nhóm kia ngàn năm băng tủy cỏ, mới đến liền đều bị đoạt hết, bảy trăm năm trở lên cũng bán chạy, mới vừa cái đó tu giả thật đúng là không chọn, ta lấy ra vậy hộp linh thảo, tất cả đều là năm trăm phần trở xuống, hắn lại có thể muốn hết."Nữ tu áo vàng lắc đầu một cái.

"Vậy hẳn là cái kim đan đi, nhãn lực có hạn."

Nữ tu áo vàng gật đầu một cái, nói: "Hẳn là cái nào nguyên anh tu giả đệ tử, vọng tưởng một bước lên trời, còn trẻ hết sức lông bông à!"

. . .

Tiêu Cảnh Đình cầm băng tủy cỏ rời đi, đối với áo vàng, quần áo tím nữ tu 2 người nói chuyện, tự nhiên không biết gì cả.

. . .

Tiêu Cảnh Đình đem băng tủy cỏ thua ở tức nhưỡng trên, lại lấy linh nước suối tưới cùng kết quả.

Để cho Tiêu Cảnh Đình tương đối bất ngờ là, ngọc bội không gian tiếp xúc tới băng tủy cỏ lúc này cho ra 2 cái đan phương, đều là tăng tiến hệ băng tu giả tu vi, cũng không có băng tủy đan đan phương.

Tiêu Cảnh Đình có chút nhàm chán nghiên cứu màn sáng, một tràng tiếng gõ cửa vang lên.

Tiêu Cảnh Đình đứng lên, mở cửa, thấy được Cừu Vân bóng người.

"Ngươi làm sao tới?"Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Tới xem xem ngươi à!"Cừu Vân nói.

Cừu Vân liếc lên trên bàn dài băng tủy cỏ, quét Tiêu Cảnh Đình một cái, nói: "Ngươi cũng đúng băng tủy đan cảm thấy hứng thú?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, ung dung nói: "Băng cung treo giải thưởng, chân thực để cho người nóng mắt, cho nên, ta liền không nhịn được nghiên cứu một chút."

Băng cung treo giải thưởng quá mê người, theo Tiêu Cảnh Đình

biết, đoạn này thời gian, thành Thiên rất nhiều thương hành băng tủy cỏ cũng bán chặn hàng, hắn mua mấy bụi băng tủy cỏ, một chút cũng không dễ thấy.

"Ngươi thật là có nhàn hạ thoải mái."Cừu Vân lười biếng nói.

"Cừu đạo hữu không có hứng thú sao?"Tiêu Cảnh Đình hỏi ngược lại.

Cừu Vân gật đầu một cái, thành khẩn nói: "Ta cũng cảm thấy hứng thú, nhưng chẳng qua là cảm thấy hứng thú mà thôi, ta thuật luyện đan còn kém xa lắm."

Tiêu Cảnh Đình cố làm không vui thở dài, nói: "Tiệm kia ở giữa phục vụ viên, chân thực không phúc hậu, gặp phải ta chuyện qua loa lấy lệ, chỉ cho ta năm trăm năm trở xuống, có lẽ bảy tám ngàn năm băng tủy cỏ, có thể được việc."

"Bảy tám ngàn năm, ngươi thật là dám nghĩ, bây giờ cũng không có như vậy cao năm băng tủy cỏ, có năm ngàn năm, đã là lãnh đạo cao, thật ra thì, đừng nói là mười ngàn năm, chính là chín ngàn chín trăm chín mươi chín năm, đều là không thể nào luyện chế băng tủy đan."Cừu Vân như đinh chém sắt nói.

Tiêu Cảnh Đình không hiểu nói: "Tại sao?"

"Bởi vì là băng tủy cỏ đến mười ngàn năm sau đó, sẽ phát sinh biến dị, khi đó băng tủy cỏ đã không muốn băng tủy cỏ, mà kêu băng tủy tinh ngọc cỏ, thật ra thì, chân chính luyện chế băng tủy đan là băng tủy tinh ngọc cỏ, hôm nay thiên địa nguyên khí dị biến, hai ngàn năm băng tủy cỏ cũng không tìm được, chớ đừng nhắc tới mười ngàn năm." Cừu Vân lắc đầu nói.

"Nói như vậy, vậy Băng cung không phải uổng phí thời gian?"Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Cái này ngược lại cũng chưa chắc, mặc dù bây giờ bởi vì là không

có nguyên liệu, không người nào có thể luyện chế ra băng tủy đan, nhưng là, từ xưa đến nay, để lại vô số bí cảnh, có lẽ trong bí cảnh sẽ có băng tủy đan lưu tích trữ."Cừu Vân nói.

"Khả năng này vẫn rất lớn."Tiêu Cảnh Đình thản nhiên nói.

Tiêu Cảnh Đình cảm thấy Cừu Vân nghĩ có chút lạc quan, tuy nói, đan dược có thể no tích trữ thời gian rất dài, nhưng là, mấy chục ngàn, mấy trăm ngàn năm thời gian, rất nhiều đan dược cũng biết mất đi dược liệu, cho dù có băng tủy đan, chỉ sợ cũng đã mất hiệu lực.

"Cừu đạo hữu, ngươi những ngày qua, bận làm cái gì đây?"Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Bận bịu cướp đan dược đây."Cừu Vân thuận miệng nói.

Tiêu Cảnh Đình có chút hiếu kỳ hỏi: "Cướp đan dược, cướp đan dược gì à!"

"Trước, có cái luyện đan sư, lợi dụng hộp truyền tống giá thấp ném bán ra đan dược, ta đoạt mấy viên sau đó, chuyển tay đi ra ngoài, nhỏ kiếm một khoản."Cừu Vân có chút đắc ý nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."Cừu Vân nói chẳng lẽ là hắn?

Tiêu Cảnh Đình nhìn Cừu Vân bộ dáng gió xuân đắc ý, trực giác Cừu Vân hẳn không thiếu được lợi.

"Ngươi đoạt mấy viên à!"Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Ba viên, gần đây không gặp cái đó đan sư ở ném bán ra đan dược, thật là đáng tiếc."Cừu Vân tràn đầy tiếc nuối nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Cừu Vân nhìn Tiêu Cảnh Đình sắc mặt, hỏi: "Thế nào?"

"Không việc gì, chỉ là có chút bội phục, ta cũng đã nghe nói qua cái đó đan sư, cái đó đan sư, tổng cộng liền ném bán ra liền hơn bốn mươi viên đan dược, ta nghe nói thật là nhiều Nguyên anh kỳ tu giả cũng canh giữ ở hộp truyền tống trước các loại, một viên cũng không mua được."

Cừu Vân gật đầu một cái, "Ta vận khí không tệ, đáng tiếc, ban đầu trên tay linh thạch không đủ, nếu không ta còn có thể cướp được nhiều hơn, bây giờ trên tay linh thạch nhiều, cái đó đan sư lại không bán đan dược, thật là đáng tiếc."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, an ủi: "Người biết đủ thường vui vẻ, Cừu đạo hữu, không nên vô cùng cưỡng cầu. . ."

Cừu Vân gật đầu một cái, nói: "Ngươi nói đúng."

Cừu Vân giang hai tay, một viên màu lửa đỏ đan dược, xuất hiện ở Cừu Vân trong tay, "Đây là cuồng long liệt diễm đan, rất thích hợp Tiểu Phàm, ta bán cho ngươi, hai chục ngàn trung phẩm linh thạch như thế nào?"

Tiêu Cảnh Đình liếc mắt, Cừu Vân tên nầy thật dám ra giá, hắn nhớ hắn viên này cuồng long liệt diễm đan thật giống như thì bán năm ngàn trung phẩm linh thạch đi, Cừu Vân tên nầy, rất có làm gian thương tiềm chất à! Một cái chớp mắt giá cả liền lật bốn lần.

"Ngươi không nên cảm thấy ta ra giá đắt, phải biết luyện chế cuồng long liệt diễm đan thuốc chủ yếu, liền cần ba ngàn trung phẩm linh thạch, nếu muốn mời được một cái luyện đan ra tay, ít nhất phải năm ngàn trung phẩm linh thạch, mà luyện đan sư ra tay, vậy cũng không thể bảo đảm tỷ lệ thành công."

"Vậy luyện đan sư tỷ lệ thành công là 30%, thất bại, vậy coi như ngươi xui xẻo, luyện đan giới có quy định, luyện đan sư luyện đan thất bại, là không bồi thường, thành công mà nói, ngươi còn muốn ngoài ra chi tiền một khoản cảm ơn phí, thế nào cũng phải hai ngàn

trung phẩm linh thạch."Cừu Vân tràn đầy thành khẩn giải thích.

Tiêu Cảnh Đình trợn to mắt, nói: "Luyện đan sư, như thế quăng?"

Cừu Vân gật đầu một cái, nói: "Đó là dĩ nhiên, luyện đan sư cao cấp đều là rất duệ, ngươi không cần nói cho ta, ngươi không biết à!"

Tiêu Cảnh Đình lúng túng cười một tiếng: "Ta kiến thức nông cạn. . ."

"Đan dược này, ngươi kết quả muốn không muốn à! Hai chục ngàn linh thạch là hữu nghị giá cả, ta xem chúng ta quen biết, mới cho cái giá cả này."

Tiêu Cảnh Đình chân thành nói: "Cừu đạo hữu, ta không có nhiều như vậy linh thạch."

Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Muốn đan dược này hắn không sẽ tự mình luyện sao? Thế nào cũng phải mua? Năm ngàn linh thạch bán đi, hai chục ngàn linh thạch mua về, hắn có bệnh mới làm như vậy! Huống chi, mình mua thật liền đan dược này, Mục Vân sợ là phải trong lòng không thoải mái, huống chi đan dược này, Cừu Vân chưa chắc là chân tâm thật ý muốn bán.

Cừu Vân ngang Tiêu Cảnh Đình một cái, nói: "Tiêu đạo hữu nói lời này, coi như không thật thành!"

Tiêu Cảnh Đình cười khổ một cái, vuốt tay nói: "Cừu đạo hữu, ta thật không có nhiều như vậy linh thạch, huống chi đan dược này, là cho nguyên anh tu sĩ dùng, Tiểu Phàm còn kém xa lắm, ta coi trước đan dược này chính thích hợp Mục Vân đạo hữu."

Cừu Vân trầm mặt, thu hồi đan dược, khẽ hừ một tiếng.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Cừu Vân sắc mặt, cảm thấy Cừu Vân chân thực không ưỡn ẹo lợi hại, Tiêu Cảnh Đình cảm thấy Mục Vân tên nầy, hơn phân nửa là bị ngược cuồng, thích như thế cái không ưỡn

ẹo người.

------oOo------

Chương 222: Lạc Vũ Đình bực bội

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 222: Lạc Vũ Đình bực bội
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Ở Tiêu Cảnh Đình chú tâm bồi dưỡng dưới, băng tủy cỏ cuối cùng đã tới mười ngàn năm.

Quả nhiên giống như Cừu Vân nói, băng tủy cỏ đến mười ngàn năm, liền xảy ra biến hóa long trời lỡ đất, nguyên bản băng màu xanh băng tủy cỏ, lại có thể biến thành màu tím, xa xa nhìn sang, trong suốt như ngọc, khó trách kêu băng tủy tinh ngọc cỏ.

Băng tủy cỏ đột phá mười ngàn năm sau đó, ngọc bội không gian rốt cuộc xuất hiện băng tủy cỏ đan phương.

Tiêu Cảnh Đình bừng tỉnh rõ ràng, tại sao trước vẫn không có băng tủy đan đan phương xuất hiện, ngọc bội không gian là cảm thấy băng tủy cỏ cùng băng tủy tinh ngọc cỏ là 2 loại bất đồng linh thảo.

Tiêu Cảnh Đình cẩn thận đem băng tủy tinh ngọc cỏ thu vào, luyện chế đan dược.

Cừu Vân gõ một cái Tiêu Cảnh Đình cửa, gặp không người lên tiếng đáp lại, nhíu mày một cái.

Mục Vân nhìn Cừu Vân, nói: "Thế nào?"

"Không việc gì? Vốn là muốn cùng Cảnh Đình cùng đi ra ngoài đi dạo một chút, hắn thật giống như không có ở đây."Cừu Vân có chút

thất lạc nói.

Mục Vân tràn đầy ân cần nói: "Ngươi muốn đi đâu? Ta cùng ngươi đi."

"Ngươi?"Cừu Vân nhìn Mục Vân mấy lần, gắng gượng làm gật đầu một cái.

Mục Vân có chút mừng rỡ gật đầu một cái, nói: " Được."

Lạc Vũ Đình gian phòng ngay tại Tiêu Cảnh Đình gian phòng vùng lân cận, rỗi rãnh nhàm chán Lạc Vũ Đình, thỉnh thoảng sẽ quan sát Tiêu Cảnh Đình động tĩnh bên kia, ngày hôm nay đúng lúc để cho nàng nhìn thấy Cừu Vân cùng Mục Vân.

Lạc Vũ Đình nhìn Mục Vân cùng Cừu Vân tương mang theo rời đi hình bóng, trong con ngươi tràn đầy ghen tị.

Nguyên bản người Vô Song tông biết nàng muốn tới thành Thiên tham gia nguyên anh đại hội, người người không ngừng hâm mộ, Lạc Vũ Đình cũng đúng lần này nguyên anh đại hội tràn đầy mong đợi, có thể là thật đến, Lạc Vũ Đình mới phát hiện, tình huống cùng mình nghĩ hoàn toàn khác nhau.

Vào thành Thiên sau đó, tất cả tu giả xem nàng ánh mắt cũng là lạ, thật giống như nàng là hư một nồi cháo con chuột cứt, ban đầu Nam Cung Thành còn chịu đựng, sau đó, Nam Cung Thành ước chừng cảm thấy quá mất thể diện, sẽ để cho nàng lưu lại ở trong phòng, không nên đi ra ngoài, Kiều Tường đối với Nam Cung Thành ý tưởng cầm hoàn toàn thái độ tán đồng.

Lạc Vũ Đình tức giận nổi điên, nhưng không thể làm gì.

Nguyên bản Lạc Vũ Đình kiên trì phải bồi Kiều Tường tới, là bởi vì là Kiều Tường gần đây đối với nàng tâm tư phai nhạt rất nhiều, nàng muốn mượn này vãn hồi một chút Kiều Tường, nhưng là, thật giống như hoàn toàn ngược lại, Lạc Vũ Đình nghe nói, Kiều Tường cùng

một cái những tông môn khác một linh căn nữ tu quấy nhiễu với nhau.

Mặc dù không nguyện ý thừa nhận, nhưng là, Lạc Vũ Đình đáy lòng vẫn là biết rõ trong thành Thiên, tư chất tốt, dáng dấp đẹp mắt nữ tu quá nhiều, nàng về điểm kia tư bản, căn bản cũng không đủ nhìn.

Lạc Vũ Đình cắn cắn môi, tư chất của nàng là không tính là quá ra chọn, nhưng là, Cừu Vân vừa có thể tốt hơn chỗ nào đâu, hết lần này tới lần khác Mục Vân cầm Cừu Vân làm bảo, cả ngày làm thấp phục nhỏ, mọi chuyện lấy Cừu Vân làm đầu, Cừu Vân đâu, bưng cái giá, cả ngày yêu không hợp lý.

Mục Vân là nguyên anh sơ kỳ, Kiều Tường là kim đan sơ kỳ, bàn về phong độ, Mục Vân so Kiều Tường thật tốt hơn nhiều.

Lạc Vũ Đình suy nghĩ một chút, không khỏi đối với Kiều Tường thêm mấy phần oán trách, nếu như Kiều Tường có Mục Vân một nửa quan tâm, nàng cũng không cần như vậy lo được lo mất, bên trong tông môn, muốn đối với Kiều Tường nhớ nhung trong lòng nữ tu đếm không hết, Lạc Vũ Đình nguyên vốn lấy là đi ra sẽ yên tĩnh một ít, không nghĩ tới, hồ ly tinh chẳng những không thiếu, chất lượng còn so Vô Song tông cao hơn liền một đoạn.

Lạc Vũ Đình cắn răng, trước kia Kiều Tường nhìn nàng ánh mắt, tràn đầy yêu mộ, bây giờ nhưng khắp nơi bắt bẻ.

Khổng Tước đi tới Tiêu Cảnh Đình ngoài cửa gõ cửa một cái, đợi đã lâu, không gặp có người lên tiếng đáp lại.

Khổng Phi ở vừa nhìn, nói: "Đừng gõ, nên là ra cửa, không có ở đây."

Khổng Tước có chút tiếc nuối gật đầu một cái, nói: "Hẳn là."

"Sư huynh, bên này hình như là Cừu Vân gian phòng à! Ta nghe nói, Cừu Vân xài mười một ngàn trung phẩm linh thạch mua 2 viên đan

dược, chuyển tay bán đi, bán bốn chục ngàn tám trung phẩm linh thạch đây."Khổng Tước nói.

Khổng Phi gật đầu một cái, cần phải hợp nói: "Gần đây không gặp vị kia thần bí luyện đan sư ló đầu, ngược lại là có một ít, cầm giả đan dược lạm can bổ sung cho đủ, không ít người cũng trúng chiêu, thật là đáng thương, Cừu Vân vận khí không tệ."

Khổng Tước tràn đầy hâm mộ nói: "Đúng vậy! Bốn chục ngàn tám trung phẩm linh thạch, đây chính là thật là lớn một khoản linh thạch đây."

Lạc Vũ Đình nghe ghen tị không dứt, tông môn tài nguyên sẽ hướng Kiều Tường nghiêng, cũng không biết hướng nàng nghiêng, Lạc Vũ Đình có chút sợ hãi phát hiện, nàng đang bị Kiều Tường càng bỏ rơi càng xa.

Ban đầu nàng cùng Kiều Tường hôn sự, tông môn trưởng lão cũng không phải là rất đồng ý, nhưng là không cưỡng được Kiều Tường, đáp ứng, gần đây Kiều Tường tựa hồ có hối hận khuynh hướng, tiếp tục như vậy nữa, mình sợ là phải không được bao lâu liền tan học.

. . .

Tiêu Cảnh Đình nhìn luyện chế được đan dược, tâm tình tràn đầy kích động.

Tiêu Cảnh Đình nắm đan dược, thật giống như thấy được vô số trân bảo ở mình trước mắt bay.

Tiêu Cảnh Đình đem băng tủy đan bỏ vào hộp truyền tống trong, Băng cung bên kia rất nhanh làm ra phản ứng.

Tiêu Cảnh Đình nhận được một phần bao thư, Băng cung bày tỏ muốn gặp mặt nói chuyện.

Tiêu Cảnh Đình không chút do dự cự tuyệt, mặc dù Băng cung ở

bao thư lặp đi lặp lại bảo đảm chỉ cần chứng thật băng tủy đan là thật, vậy nhất định sẽ bảo đảm chướng hắn an toàn, cam kết vật phẩm, cũng biết hai tay dâng lên, thậm chí lại thêm gấp đôi cũng được, nhưng là, Tiêu Cảnh Đình một chút không dám mạo hiểm.

Ở Tiêu Cảnh Đình xem ra, chỉ cần có ngọc bội không gian, nên tới tay đồ, sớm muộn sẽ tới tay, chỉ bất quá vấn đề thời gian sớm hay muộn, Băng cung cho ra treo giải thưởng là để cho hắn nóng mắt, nhưng là, còn chưa tới để cho Tiêu Cảnh Đình mạo lớn như vậy hiểm đến nước.

Tiêu Cảnh Đình không muốn gặp mặt nói chuyện, cục diện liền cứng lại.

Tiêu Cảnh Đình thấy vậy, cũng sẽ không phản ứng người Băng cung, không có băng tủy đan, Băng Ngưng có lẽ phải không được bao lâu liền phải xong đời, mà hắn nhiều lắm là chính là không làm được cái này một cuộc làm ăn, Tiêu Cảnh Đình cũng không phải là rất để ý.

Tiêu Cảnh Đình đi ra cửa, liền gặp Mục Vân cùng Cừu Vân.

"Ngươi bỏ ra được liền à!"Cừu Vân hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Là a! Tu luyện có chút đói, đang dự định đi bên ngoài ăn một chút gì đây."

"Gần đây bên ngoài xảy ra một đại sự, náo ngất trời, ngươi biết không?"Cừu Vân hỏi.

Tiêu Cảnh Đình vội nói, "Xin Cừu đạo hữu dạy bảo?"

"Có người lấy ra băng tủy đan, nhưng là, không đồng ý mặt đối mặt đổi chác, nhưng là, chỉ thông qua màn sáng hình ảnh, Băng cung bên kia không cách nào xác nhận đan dược thật giả, cho nên tạm thời đổi chác còn không có đạt thành."Cừu Vân nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: 'Đổi ta mà nói, ta cũng sẽ không đồng ý mặt đối mặt đổi chác, coi như Băng cung có thể lời nói đáng tin, cái này phải để cho những tu giả khác biết cái đó tu giả người trong lòng trọng bảo, nơi nào có thể không nóng mắt à!"

"Vậy ngược lại cũng không tẫn nhiên, nếu như là Thiên Thần tông, Thí Thần tông, những tông môn kia nguyên anh hậu kỳ trưởng lão lấy ra băng tủy đan, ngược lại không sợ hãi những thứ này, mặt đối mặt giao dịch, hẳn còn có thể được Băng cung thái thượng trưởng lão một phần nhân tình."Cừu Vân nói.

Tiêu Cảnh Đình âm thầm gật đầu một cái, người ta căn cơ dầy, không giống, hắn căn cơ mỏng, chỉ có thể giấu đầu lòi đuôi, cẩn thận một chút.

"Cũng phải, những tông môn kia gia đại nghiệp đại, ai dám trên đầu thái tuế động thổ à!"Tiêu Cảnh Đình cười cười nói.

"Cho nên, rất nhiều người hoài nghi, cầm ra thuốc này tu giả, tu vi hẳn không phải là quá cao, hơn phân nửa chỉ là một nguyên anh sơ kỳ hoặc là nguyên anh trung kỳ tu giả."Cừu Vân nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."Bên ngoài những tu giả kia thật sự là quá đề cao hắn, hắn cũng không là nguyên anh sơ kỳ cũng không phải nguyên anh trung kỳ, hắn chỉ là một kim đan, kim đan à!

"Có lẽ, đối phương lấy ra đan dược là giả, cho nên, không dám ngay mặt đổi chác."Mục Vân híp mắt mâu nói.

"Biết sao? Sẽ có người có lá gan lớn như vậy, cà người Băng cung?"

"Là có gì không ? Ba ngàn hộp truyền tống bị nhận không còn một mống, trong đó tùy thuộc thế lực có hơn ngàn cái, Băng cung thế lực mặc dù lớn, nhưng là, cũng không khả năng lập tức đắc tội nhiều như vậy thế lực."Mục Vân khoanh tay lười biếng nói."Hơn nữa, chuyện này, rất có thể là cái nào xem Băng cung không vừa mắt thế

lực rùm lên."

Cừu Vân sờ cằm, nói: "Ta muốn Băng cung mặc dù không có lập tức đồng ý đổi chác, nhưng là, sớm muộn sẽ thỏa hiệp."

Mục Vân híp mắt, hắn ý tưởng cùng Cừu Vân giống nhau, Băng cung lấy ra treo giải thưởng là nhiều, nhưng là, Băng Ngưng sau lưng nhưng mà đứng một cái hóa thần tu giả à! Nhiều như vậy đồ, đối với hóa thần kỳ mà nói, cũng coi là không thể cái gì, vì áp chế Băng Ngưng băng tủy thể, Băng Vũ đã hao tốn to lớn giá, không đạo lý vào lúc này buông tha.

Tiêu Cảnh Đình bĩu môi, hắn cũng cảm thấy Băng cung sẽ thỏa hiệp, cho nên hắn bình tĩnh rất.

. . .

Kiều Tường trở lại trong nhà, nhìn Lạc Vũ Đình một cái, ít hứng thú nằm ở trên giường.

Lạc Vũ Đình nhìn Kiều Tường phản ứng, ngực lạnh cả người.

Kiều Tường xem Lạc Vũ Đình đi tới, "Mệt mỏi sao? Muốn không muốn ta cho ngươi bóp bóp bả vai."

Kiều Tường khoát tay một cái, có chút chán ghét nói: "Không cần ngươi."

Thấy Lạc Vũ Đình, Kiều Tường cảm thấy trong lòng có chút bực bội, Kiều Tường rất là hoài nghi, mình trước kia tại sao phải vừa ý Lạc Vũ Đình, Lạc Vũ Đình tư chất vậy, lại không có gì bối cảnh, một chút cũng không giúp được mình.

Kiều Tường rất là hối hận mình phất cờ giống trống cưới vợ Lạc Vũ Đình, thầm nói: Sớm biết, hẳn thu Lạc Vũ Đình làm thiếp thị, chánh thất vị trí treo thiếu, đáng hận năm đó mình bị Lạc Vũ Đình mê đầu óc, không có nghe tông môn trưởng bối mà nói, nếu không phải là

cho Lạc Vũ Đình một cái danh phận.

Đến thành Thiên sau đó, Kiều Tường cảm thấy tầm mắt lập tức mở rộng rất nhiều, nguyên lai nguyên anh tu giả cũng không phải đi tới chỗ nào đều ăn mở, bên trong tông môn nói một không hai thái thượng trưởng lão, đến nơi này, cũng chỉ có thể khiêm tốn làm người.

Thấy Tiêu Cảnh Đình đi theo Trần Lập Phong khắp nơi kết giao cao thủ, Kiều Tường không ngừng hâm mộ, Trần Lập Phong là nguyên anh trung kỳ, địa vị so Nam Cung Thành cao hơn.

Kiều Tường tiếp xúc vân huyễn cung một cái nữ tu, cái đó nữ tu ông nội là một nguyên anh trung kỳ tu giả, hết sức lợi hại, tương đối đáng tiếc là, cái đó nữ tu có mấy người theo đuổi, hắn ở nơi này chút người theo đuổi chính giữa, cũng không thể coi là quá mức xuất sắc, có Lạc Vũ Đình kéo chân sau, cơ hội lại càng phát mong manh.

Kiều Tường nhìn Lạc Vũ Đình, càng xem càng cảm thấy Lạc Vũ Đình không lên được mặt bàn.

Lạc Vũ Đình xem Kiều Tường nhắm hai mắt, biết Kiều Tường cũng không phải thật ngủ, chỉ là không muốn phản ứng mình, cố ý lộ ra như vậy một bộ dáng.

"Ta ngày hôm nay thấy Cừu Vân cùng Mục Vân, hai người bọn họ quan hệ còn thật không tệ."Lạc Vũ Đình nói. Cừu Vân là người xấu xí à! Thật không rõ Mục Vân nhìn trúng Cừu Vân cái gì.

"Bọn họ 2 cái sớm đã có một chân, quan hệ tốt có cái gì kỳ quái."Kiều Tường lạnh lùng nói. Cừu Vân là Trình Nghĩa Thư sự việc, Nam Cung Thành đã sớm nói cho Kiều Tường.

Lạc Vũ Đình xem Kiều Tường một bộ không muốn nhiều lời hình dáng, có chút thất lạc.

/*Dzung Kiều : tình cảm giới nghệ sĩ phức tạp quá cô A thích thú K mà chú K thích chú B, mà chú B vẫn có thể sinh em bé như cô A haizz*/

------oOo------

Chương 223: Kiều Tường thay đổi

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 223: Kiều Tường thay đổi
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Trong nhà yên lặng, để cho Lạc Vũ Đình rất không thích ứng, mặc dù Kiều Tường liền nằm ở trên giường, Lạc Vũ Đình lại có loại đứng một mình ở băng thiên tuyết địa trong cảm giác.

"Ta nghe nói, thành Thiên có cái kim đan tụ họp."Thành Thiên nguyên anh lão tổ nhiều, kim đan cao thủ cũng nhiều, cũng có kim đan tu giả tổ chức đại hội.

Kiều Tường quét Lạc Vũ Đình một cái, không nhịn được nói: "Ngươi quản nhiều như vậy làm gì, cho dù có kim đan tụ họp, cũng không phải một mình ngươi trúc cơ kỳ tu giả có thể đi, ngươi gần đây ít đi ra ngoài, tỉnh xấu hổ mất mặt."

Lạc Vũ Đình bị Kiều Tường mà nói, tức thiếu chút nữa khóc lên, chỉ đành phải cắn răng, tràn đầy tịch mịch nói: " Được."

Nếu là trước kia Lạc Vũ Đình bộ dáng này, Kiều Tường còn biết an ủi một phen, nhưng là, trận này Kiều Tường bị nghẽn cục tức, còn bởi vì là Lạc Vũ Đình bị người chê cười liền một phen, không đề được một chút thương tiếc tình, "Không được như thế vẻ mặt đưa đám, ngươi chạy tang à! Không biết còn làm ta bạc đãi ngươi à! Ngươi nếu là cảm thấy đi theo ta ủy khuất, ta nhất định thả ngươi tự do."

Lạc Vũ Đình nghe sợ hết hồn hết vía, nói gì thả mình tự do, chính là

muốn mình tan học à! Lạc Vũ Đình vừa nghe Kiều Tường giọng, cũng biết Kiều Tường không phải thuận miệng nói một chút, hẳn là nghĩ như vậy rất lâu rồi, cho tới một chút bật thốt lên.

"Ta không có à! Chẳng qua là ngươi đối với ta. . ."

"Ta đối với ngươi thế nào? Ngươi nói Cừu Vân có phải hay không hâm mộ Mục Vân đối với Cừu Vân thể thiếp? Ngươi cũng không xem xem mình thứ gì, có thể cùng Cừu Vân so?"

"Người ta Cừu Vân ánh mắt tốt, giành lại ba viên đan dược, 2 viên chuyển tay một bán, liền kiếm chừng mấy chục ngàn trung phẩm linh thạch, còn lại một viên cuồng long liệt diễm đan, là đối với Mục Vân tu luyện có nhiều chỗ tốt đan dược, cho Mục Vân, người ta lưu lại ở trong phòng, cũng có thể được lợi linh thạch, ngươi đâu, chỉ biết ăn rỗi rãnh cơm."Kiều Tường tràn đầy chê.

Lạc Vũ Đình gặp mình cẩn thận một chút bị Kiều Tường vạch trần, còn bị quở trách một lần hoàn toàn, lòng trầm lợi hại.

Lạc Vũ Đình cúi đầu, trong lòng vô hạn bi phẫn, nàng thật vất vả trở thành Kiều Tường chánh thê, nguyên cho là nấu ra mặt, không nghĩ tới, đơn giản là ác mộng.

Kiều Tường híp mắt, Vô Song tông ở chính ma thời điểm đại chiến, tổn thất hơi lớn, bây giờ trăm phế đợi hưng, mặc dù tông môn tài nguyên hướng hắn nghiêng.

Nhưng là, rất nhiều trân quý tu luyện linh tài vẫn là phải tự nghĩ biện pháp, tiến vào kim đan sau đó, Kiều Tường bắt đầu rõ ràng Vô Song tông trưởng lão khổ tâm, nếu là có Trần Lập Phong như thế cái cha vợ, hắn bây giờ cũng chưa đến nỗi như vậy túng quẫn.

Thấy Trần Lập Phong, Kiều Tường luôn có một loại buồn bã mất mát cảm giác, rất nhiều nguyên anh lão tổ cũng có rất nhiều đời sau, thương yêu hậu bối có rất nhiều, nhưng là, Trần Lập Phong chỉ có Trần Húc một cái cháu gái, Tiêu Tiểu Đông cưới vợ Trần Húc, Tiêu

Cảnh Đình cũng đi theo thơm lây.

Lạc Vũ Đình nhìn Kiều Tường không ngừng biến hóa sắc mặt, cũng không dám nói lời nào.

Lạc Vũ Đình trong lòng ngầm tự ủy khuất, Cừu Vân có thể cướp đan dược, đó là bởi vì là hắn có tư bản à! Mặc dù cái đó luyện đan sư ném đi ra ngoài đan dược tương đối mà nói, rất là tiện nghi, nhưng cũng phải mấy ngàn trung phẩm linh thạch, nàng một cái trúc cơ, trên người chỉ có mấy khối trung phẩm linh thạch, làm sao có thể cùng người ta tranh à!

Lạc Vũ Đình bị Kiều Tường quở trách một lần một trận, cũng không dám lên tiếng nữa, Kiều Tường nhắm hai mắt, trầm trầm ngủ.

Lạc Vũ Đình không biết Kiều Tường cũng tham dự cướp đan dược hành động, Kiều Tường nhãn lực không đủ, bạch mất toi mấy ngàn trung phẩm linh thạch, cướp được nhưng là một viên thuốc hư.

Kiều Tường mặc dù là tông môn điểm chính đào tạo đối tượng, nhưng dẫu sao chỉ là một kim đan sơ kỳ, toàn bộ xuất thân cũng chỉ có mấy ngàn trung phẩm linh thạch, ăn lớn như vậy một cái thua thiệt, Kiều Tường trên căn bản là táng gia bại sản, Kiều Tường bị thua thiệt, sợ Nam Cung Thành đối với hắn thất vọng, cũng không dám lộ ra.

Lạc Vũ Đình lúc này, cùng hắn nói kiếm bồn mãn bát mãn Cừu Vân, coi như là đụng vào trên họng súng.

. . .

Tiêu Cảnh Đình lấy ra băng tủy đan sau đó ba ngày, Băng cung bên kia không có động tĩnh, Tiêu Cảnh Đình cũng không có động tĩnh, hai bên một bộ yên lặng theo dõi kỳ biến thái độ, những thứ khác thế lực người, ngã rối rít tìm dậy băng tủy đan chủ nhân.

Ngày thứ năm, Băng cung bên kia cuối cùng đồng ý trao đổi.

Tiêu Cảnh Đình nghe nói, Băng cung đại trưởng lão Băng Vũ lấy được tin tức sau đó, chạy tới, Băng cung bên kia không tin tức, có thể là đang đợi Băng Vũ tới trấn giữ.

Tiêu Cảnh Đình đem đan dược bỏ vào hộp truyền tống trong, nhấn truyền tống kiện.

Đối phương đồ truyền tới, Tiêu Cảnh Đình trong lòng dâng lên một cổ dự cảm bất tường, Tiêu Cảnh Đình thời gian đầu tiên đem đối phương truyền tới đồ cùng hộp truyền tống cùng nhau ném vào không gian trong ngọc bội.

Thành Thiên trong một tòa lầu cao, một cái dung nhan như băng tuyết vậy trong trẻo lạnh lùng cô gái, nhìn Băng Vũ hỏi: "Bà cố, như thế nào?"

Băng Vũ cau mày, nói: "Biến mất."

Tiêu Cảnh Đình không đồng ý trước mặt đổi chác, Băng Vũ không thể không đề phòng một tay, ở truyền tống cho Tiêu Cảnh Đình tất cả mọi thứ, Băng Vũ đều lưu lại nguyên thần con dấu, Băng Vũ tính toán nếu là đối phương cho đan dược là thật, như vậy thì thôi, nếu như là giả, nàng có thể bằng vào con dấu tìm người, để cho người kia biết Băng cung không phải dễ trêu.

"Con dấu trong nháy mắt liền biến mất, chỉ mơ hồ cảm thấy một cái phương vị."Băng Vũ nói.

Băng Vũ thầm nói: Đối phương rất cẩn thận, đây nếu là đổi một cái không cẩn thận khinh thường, không chừng không kịp đợi liền nghiên cứu đồ tới.

"Bà cố, có phải hay không đối phương đem ngươi con dấu cho lau đi liền à!"

Băng Vũ cau mày, nói: "Hóa thần kỳ con dấu, không tốt như vậy lau

đi, trừ phi đối phương là cái nào hóa thần kỳ, có thể nếu thật là cái hóa thần kỳ, không đạo lý, muốn như thế ít đồ đáp ứng trao đổi, cũng không đạo lý không dám gặp người."

"Vậy làm sao sẽ?"

"Đối phương có thể đem đồ phong tỏa, hoặc là ném nhập nhẫn không gian." Băng Vũ nói.

Băng Ngưng gật đầu một cái, nói: "Nguyên lai là thế này phải không?"

"Đối phương muốn là muốn vận dụng những thứ này, sớm muộn ta cũng có thể cảm ứng đến."Băng Vũ như thế vừa nói, nhưng trong lòng có mấy phần sức chưa đủ, đối phương vận dụng những thứ này, nàng tự nhiên có thể cảm ứng được, nhưng là, trời cao đường xa, thật cùng đối phương vận dụng, lại đi tìm, cũng không tốt tìm.

"Không nói cái này, đan dược cầm tới ta xem xem."Băng Vũ nói.

Băng Ngưng đem đan dược đưa cho Băng Vũ, Băng Vũ tròng mắt chặt khóa.

"Bà cố, đan dược có vấn đề sao?"Băng Ngưng có chút lo lắng hỏi.

Băng Ngưng từ ra đời bắt đầu, liền sâu sắc băng tủy thể khổ, nếu không phải tâm trí cứng rắn, Băng Ngưng đã sớm để cho băng tủy thể cho dằn vặt chết, mặc dù nhiều năm qua, Băng Ngưng đã dần dần đã thấy ra, nhưng là, băng tủy đan ở trước mắt, Băng Ngưng không khỏi bắt đầu lo được lo mất.

"Là thật."Băng Vũ nói.

Băng Ngưng nhất thời thở phào nhẹ nhõm, gần đây lãnh nhược băng sương người, trên mặt hiện lên liền nụ cười sáng lạn, để cho người mục huyễn thần mê.

"Chúc mừng sư muội."Một cái tu giả áo lam bận bịu lấy lòng nói.

"Chẳng qua là. . ."Băng Vũ không kiềm được có tiếp dậy chân mày.

"Chỉ là cái gì? Đan dược này có vấn đề?"

Băng Vũ lắc đầu một cái, nói: "Đan dược này, hẳn là mới vừa luyện chế được."

Băng Ngưng trợn to mắt, nói: "Là mới vừa luyện chế được, vạn năm băng tủy cỏ, không phải đã sớm tuyệt tích sao?"Băng cung thật ra thì tìm năm cao băng tủy cỏ, trông chừng liền đứng lên dú chín, chẳng qua là, băng tủy cỏ nhiều nhất dú chín đến sáu ngàn năm năm liền chết khô.

"Bỏ mặc, mới vừa luyện chế được hiệu quả tốt hơn, ngươi cầm đi ăn đi."Băng Vũ vốn là trông cậy vào cái nào lão quái vật trên tay có trước kia bảo tồn được băng tủy đan, mấy chục ngàn năm trước bảo tồn được đan dược, bảo tồn khá hơn nữa, dược liệu cũng luôn sẽ có tán mất, hiện luyện đan thuốc, tự nhiên hiệu quả tốt hơn một chút.

Băng Ngưng nhận lấy đan dược, tâm tình có chút vui thích nói: "Cám ơn bà cố, vậy ta đi.

Tu giả áo lam nhìn Băng Ngưng rời đi hình bóng, nói: "Sư tổ, có đan dược này, sư muội sau này thì không cần bị băng tủy thể khổ."

Băng Vũ gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Những năm này, khổ con bé này, khá tốt lần này ôm ngựa chết thành ngựa sống thái độ ban bố treo giải thưởng, lại có thể thật sẽ có hiệu quả."

"Nhưng mà, sư tổ, chuyện này quá quỷ dị, chúng ta Băng cung tìm nhiều năm như vậy, cũng không tìm được băng tủy cỏ, người này lại có thể tìm được."Tu giả áo lam nói.

Băng Vũ híp mắt, như có điều suy nghĩ nói: "Xem đan dược phẩm

tương, cũng không tệ, có thể là cái nào tu giả ý bên ngoài gặp phải liền đi, cõi đời này chuyện trùng hợp tình quá nhiều, không nói chính xác."

Tu giả áo lam không cho là đúng nói: "Ta đây cảm thấy, cái này người trên tay có dú chín băng tủy cỏ bài thuốc bí truyền."

Băng Vũ quét tu giả áo lam một cái, không nói gì.

Tu giả áo lam nhìn Băng Vũ sắc mặt, lòng trầm một cái, nói: "Sư tổ trong lòng, sớm có tính toán, là ta nhiều lời."

"Người này không muốn trước mặt đổi chác, chân thực quỷ dị, chẳng qua là, cái này trong thành Thiên, cao thủ đông đảo, dính dấp thế lực cũng đông đảo, Băng cung cho dù thế lực mạnh mẽ, nhưng là, cái này trong thành Thiên, thế lực lớn đếm không hết, đều không dễ chọc."Băng Vũ trầm trầm nói.

Tu giả áo lam gật đầu một cái, nói: "Nói đúng."

Tiêu Cảnh Đình lưu lại ở không gian trong ngọc bội, hung hãn thở một hơi.

Tiêu Cảnh Đình kiểm tra một chút hộp truyền tống ở giữa đồ, Băng cung truyền đưa tới đồ cũng không có vấn đề gì, chẳng qua là, rất nhiều thứ ở trên đều bị xuống hóa thần kỳ nguyên thần con dấu, một khi ở bên ngoài vận dụng, lập tức sẽ bị bắt được vị trí cụ thể.

Tiêu Cảnh Đình xoa trán một cái, có chút lo âu, mặc dù hắn động tác khá nhanh, nhưng là cũng không biết, truyền đưa tới ở một chớp mắt kia, đối phương hiểu được nhiều ít.

Tiêu Cảnh Đình thu hồi đồ, hung hãn đem Băng cung vị kia hóa thần kỳ trưởng lão nguyền rủa một phen.

. . .

Tiêu Cảnh Đình quần áo áo bào đen đi ra cửa, trên đường chính lui tới áo bào đen tu giả không thiếu, Tiêu Cảnh Đình mặc hắc bào một chút cũng không nổi bật.

Không lâu lắm, Tiêu Cảnh Đình thấy được mấy cái Băng cung tu giả ở tháp lầu vùng lân cận dạo chơi.

Tiêu Cảnh Đình quan sát những cái kia Băng cung tu giả lục soát phạm vi, phát hiện đối phương phạm vi lục soát rộng vô cùng, Tiêu Cảnh Đình đoán chừng, đối phương mặc dù ở trong nháy mắt cảm ứng được nguyên tắc phương vị, nhưng là, cũng không phải là rất chính xác, Tiêu Cảnh Đình ngay tức thì thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ cần Băng cung không thể chính xác chắc chắn vị trí, vậy hắn cẩn thận một chút, hẳn sẽ không xảy ra vấn đề.

Dẫu sao hắn chỗ ở tháp lầu, cư trụ mấy cổ thế lực lớn, Băng cung là không có cách nào điều tra kỹ.

Tiêu Cảnh Đình đi ra cửa không lâu, liền phát hiện Kiều Tường bóng người, Kiều Tường cùng mấy cái thiếu gia, vây quanh một cái tướng mạo kiều diễm nữ tu, nữ tu tựa hồ có chút chanh chua tự do phóng khoáng, nhưng là, nữ tu bên người mấy cái tu giả bao gồm Kiều Tường, đều tốt một hớp này.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Kiều Tường, trong lòng dâng lên mấy phần hoài nghi, ban đầu Trần Húc bị người thiết kế sự việc, Trần Lập Phong không tra ra vấn đề, Tiêu Cảnh Đình hỏi qua Trần Lập Phong, Trần Lập Phong nói, sự việc phải cùng Kiều Tường không quan hệ.

Tiêu Cảnh Đình mặc dù không rõ ràng Trần Lập Phong tại sao như thế chắc chắn, nhưng là, cũng biết Trần Lập Phong hẳn sẽ không lầm, bất quá, Tiêu Cảnh Đình vẫn cảm thấy nhiều vấn đề nửa ra ở Kiều Tường trên người.

Trần Húc chết, Trần Lập Phong sẽ thương tâm, nhưng hắn tổn thất

cũng không có.

Gần đây Tiêu Cảnh Đình có cái ý tưởng, Trần Húc sự việc cùng Kiều Tường không quan hệ, nhưng chưa chắc cùng Lạc Vũ Đình không quan hệ, theo hắn biết, Lạc Vũ Đình cùng Kiều Tường rất sớm liền bắt đầu lui tới, nếu là, Lạc Vũ Đình cùng Kiều Tường ở Kiều Tường cùng Trần Húc trước đính hôn liền bắt đầu lui tới, sự tình kia cũng rất có vấn đề.

Tiêu Cảnh Đình quay đầu nhìn ở nữ tu bên người chuyện trò vui vẻ Kiều Tường, liếc mắt, mang vợ đi ra, lại cùng những thứ khác nữ tu liếc mắt đưa tình, Kiều Tường tên nầy, ăn trong chén nhìn trong nồi.

------oOo------

Chương 224: Băng cung truy xét

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 224: Băng cung truy xét
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Cảnh Đình trở lại tháp lầu lúc này phát hiện quanh quẩn ở tháp lầu vùng lân cận tu giả lại thêm khá hơn chút.

Lại đi vào tháp lầu trong nháy mắt, Tiêu Cảnh Đình cảm nhận được một cỗ linh hồn lực từ trên người mình quét qua, rất nhanh cái này cỗ linh hồn lực lại thu hồi, Tiêu Cảnh Đình thần sắc như thường tiến vào tháp lầu.

Đi vào tháp lầu, Tiêu Cảnh Đình tâm tình hết sức không dễ chịu, hắn dầu gì cũng coi là cứu Băng cung cái đó băng nữ một cái mạng đi, Băng cung những tu giả kia không tư cảm ân, còn phái nhiều người như vậy tới tìm căn nguyên cứu để, thật không phải là đồ.

"Trần tiền bối, ngươi trở về?"Xem Trần Lập Phong nổi giận đùng đùng trở lại, Tiêu Cảnh Đình vội vàng thăm hỏi.

"Gần đây có Băng cung tu giả ở vùng lân cận dạo chơi, thật giống như đang tìm người nào, ngươi không nên đến chỗ đi loạn."Trần Lập Phong dặn dò.

"Người Băng cung?"Tiêu Cảnh Đình lộ ra vẻ kiêu ngạo biểu tình mê hoặc.

Trần Lập Phong gật đầu một cái, nói: " Đúng, Băng cung người, thật giống như tìm người? Cái này giúp đồ khốn, tay cũng thân quá dài,

thật là thiếu thu thập."

"Băng cung đang tìm người nào à!"Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Ta còn lấy là Băng Ngưng chết chắc, bất quá, thật giống như sự việc khúc khuỷu, có người lấy ra băng tủy đan, còn là mới vừa luyện chế được băng tủy đan, ta xem người Băng cung, thật giống như cảm thấy cái đó cầm ra đan dược người, ở chúng ta nơi này, nơi này hết mấy biết luyện chế đan dược Nguyên anh kỳ tu giả, đều bị kêu nói lòng." Trần Lập Phong trầm mặt nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Hộp truyền tống không phải có thể hoàn toàn bảo mật sao? Người Băng cung, làm sao biết người ở chỗ này?"Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Trần Lập Phong cười lạnh một tiếng, nói: "Cõi đời này chuyện, cũng không có tuyệt đối, Băng cung cái đó lão vu bà, khẳng định ở đồ ở trên giữ lại con dấu."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."Trần Lập Phong suy đoán, một chút xác nhận Tiêu Cảnh Đình ý tưởng.

"Hóa thần kỳ lưu lại con dấu, trong thời gian ngắn hẳn rất khó khăn loại trừ, đối phương hẳn là đem đồ ngăn cách đứng lên, bất quá, chỉ cần đối phương lấy ra dùng, cái đó lão vu bà sẽ có cảm ứng."Trần Lập Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Cho nên nói, Băng cung cho đồ cùng càn khôn đỉnh đồ, đều là trong xem không còn dùng được, sinh hoạt như vậy bi thảm, thật là làm cho người lòng muốn chết đều có, nhìn dáng dấp, Trần Lập Phong đối với Băng cung hóa thần kỳ trưởng lão ghi hận rất à! Một hớp một cái lão vu bà.

"Không cùng ngươi nói, ta đi nghỉ trước." Trần Lập Phong có chút

phiền não nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, đáp một tiếng " Được."

Trần Lập Phong mới vừa đi, Cừu Vân đã tới rồi, "Tiêu đạo hữu, Trần tiền bối có tốt không?"

"Thật giống như có chút tức giận, đã xảy ra chuyện gì sao?"Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Cũng không có chuyện gì lớn, bất quá, Trần tiền bối bị Băng cung một cái nguyên anh sơ kỳ tu giả kéo, vặn hỏi một phen."

Tiêu Cảnh Đình híp mắt, Trần Lập Phong là nguyên anh trung kỳ tu giả, ở Vân châu cũng là nhân vật quan trọng, ngày thường tư thế lớn rất, Băng cung một cái nguyên anh sơ kỳ tu giả, chó cậy thế người, vặn hỏi Trần Lập Phong, khó trách Trần Lập Phong sắc mặt thật không tốt, còn một hớp một cái lão vu bà.

"Đối phương chỉ điều tra nguyên anh tu giả?"Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Cừu Vân nhìn Tiêu Cảnh Đình, sắc mặt cổ quái nói: "Làm sao ngươi cũng muốn bị điều tra một chút?"

"Không có à! Ta chỉ là có chút lo lắng, có thể hay không điều tra kim đan."Tiêu Cảnh Đình nói.

Cừu Vân lắc đầu một cái, nói: "Hẳn sẽ không, luyện chế băng tủy đan cần tiêu hao linh hồn lực hết sức bàng bạc, hơn nữa, cần rất cao minh thuật luyện đan, kim đan tu giả thuật luyện đan, hẳn không đạt tới yêu cầu."

Tiêu Cảnh Đình híp mắt, khó trách đây, hắn nói hắn vào tháp lầu lúc này không người ngăn trở, nguyên lai là cái đó tu giả, dò tra được mình bất quá là kim đan tu giả duyên cớ sao?

. . .

Băng cung chỗ ở.

"Bà cố, bà đang điều tra cái đó cho ta đan dược tu giả?"Băng Ngưng hỏi.

Ăn băng tủy đan sau đó, Băng Ngưng thể chất vấn đề lập tức được giải quyết, giải quyết thể chế vấn đề Băng Ngưng, tu vi một chút tăng lên không thiếu.

Băng Vũ gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Cái đó tu giả, rất có thể là trước lợi dụng hộp truyền tống ném bán ra đan dược tu giả, cũng có thể là cái tán tu, nếu là có thể mời chào, vậy chúng ta Băng cung thực lực, tất nhiên có thể lại lên 1 tầng lầu."

Băng Ngưng cau mày, nói: "Bà cố, cháu cảm thấy đối phương rõ ràng không muốn bại lộ thân phận, vậy chúng ta còn chưa muốn làm người khác khó chịu tốt."

Băng Vũ không cho là đúng nói: "Ngưng nhi, bà cố cũng không phải muốn hại hắn, chỉ là muốn mời chào hắn mà thôi, ngươi không cần lo lắng."

Băng Vũ hoài nghi đối phương có thể dú chín vạn năm linh thảo, cái năng lực này đối với Băng Vũ cám dỗ quá lớn, tu vi đến hóa thần, lại muốn tiến bộ khó khăn không dứt, nếu là có liên tục không ngừng vạn năm linh thảo cung ứng, vậy là cùng, vì khả năng này, Băng Vũ không thể không mạo hiểm.

Thời đại thượng cổ tu vi đến hóa thần hậu kỳ, liền có thể tự nhiên phi thăng, nhưng mà, thiên địa nguyên khí khô kiệt, thích hợp hóa thần kỳ linh thảo ít chi lại càng ít, bây giờ tu giả có thể tu đến hóa thần kỳ sơ kỳ, liền lãnh đạo cao, nếu là có liên tục không ngừng vạn năm linh thảo, có lẽ có thể lên cấp đến hóa thần hậu kỳ phi thăng Thần giới cũng nói không chừng.

"Vậy bà cố, có tin tức không?"Băng Ngưng hỏi.

Băng Vũ hướng tu giả áo lam nhìn sang, tu giả áo lam thành phố Băng vội nói: "Vẫn còn ở kiểm soát, hẳn rất nhanh sẽ có tin tức."

Thành phố Băng mà nói, nói cũng không có nhiều ít sức, Băng Vũ chỉ phong tỏa một cái đại khái phương vị, nhưng là, cái đó phương vị đúng lúc là số lớn Nguyên anh kỳ tu giả tụ cư địa phương, tùy thuộc nhân viên nhiều vô cùng, hơn nữa, còn có một loại có thể, cái đó tu giả không hề ở bên kia, chỉ là vừa đủ đi qua bên kia mà thôi, thành Thiên nhân viên lưu động là rất lớn.

Băng Vũ vặn chân mày, nói: "Nếu không được rồi."

"Sư muội, người này rất có thể có năng lực dú chín linh thảo."Có thể đem băng tủy cỏ dú chín tới vạn năm, liền cũng có thể đem những linh thảo khác thúc giục tới vạn năm, nếu là đạt được loại năng lực này, vậy Băng cung tất nhiên lại lên 1 tầng lầu.

. . .

Tiêu Cảnh Đình tránh ở bên trong phòng, yên tĩnh xem sự thái phát triển.

Băng cung sự việc, càng náo càng lớn, Băng cung ở vặn hỏi Thiên Thần tông tu giả lúc này chọc cho Thiên Thần tông một cái nguyên anh tu giả giận dữ, hai phái tu giả đánh.

Hai phái tu giả đánh, đưa đến thành Thiên sau lưng hóa thần tu giả, ra mặt điều đình.

Băng cung không thể không chấm dứt hết thảy điều tra công tác, hết thảy lại trở lại quỹ đạo ban đầu trên.

Cừu Vân có chút mừng rỡ nói: "Băng cung có thể coi như là yên tĩnh."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, theo lý mà nói, trong thành Thiên là

nghiêm cấm điều tra những môn phái khác đạo hữu, nhưng là, quy củ là người đặt, tổng có một ít người, dựa vào tu vi mạnh mẽ, biết pháp phạm pháp, đụng phải đinh, dĩ nhiên là lui.

"Thành Thiên mấy lão đầu tử thật là không phúc hậu, sớm liền có thể quản lý, nhưng kéo đến bây giờ mới động thủ."Cừu Vân oán giận nói.

Tiêu Cảnh Đình trầm mặt, thành Thiên mấy lão đầu tử, một mực kéo bỏ mặc, có thể là không muốn đắc tội liền Băng cung, nhưng cũng có khả năng là, muốn mượn Băng cung tay, tìm ra hắn tới, hắn vẫn phải là cẩn thận một chút mới được.

. . .

Tiêu Tiểu Đông nhận được Tiêu Cảnh Đình tin tức, không khỏi ngây ngẩn.

Trần Húc nhìn Tiêu Tiểu Đông, nói: "Thế nào sao?"

"Không việc gì, cha bên kia hết thảy thuận lợi."

"Như vậy cũng tốt."

"A Húc, năm đó, em bị lừa gạt chi tiết, em còn nhớ không?"Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Trần Húc cau mày một cái, nói: "Làm sao đột nhiên hỏi tới cái này? Thời gian cách quá dài, năm đó, em cũng không có ấn tượng gì, bây giờ lại càng không có."

"Cha hoài nghi, chuyện này, có thể cùng Lạc Vũ Đình có chút quan hệ."

Trần Húc suy nghĩ một chút, nói: "Lạc Vũ Đình, ta nhớ ra rồi, nàng là Kiều Tường vợ, sẽ có quan hệ sao? Sự việc đều đi qua lâu như vậy, truy cứu nữa cũng không có cái gì ý, từ một loại ý nghĩa nào đó mà

nói, nếu như không phải là ta bị gạt, còn gặp không ngươi đây."

Tiêu Tiểu Đông không vui nói: "Sự việc tại sao có thể tính như vậy đây."

"Làm sao lại không thể tính như vậy, sự việc đều đi qua lâu như vậy, truy cứu nữa cũng không ý nghĩa."Trần Húc mây thưa gió nhẹ nói.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Trần Húc nói: "Em à! Chính là lòng khoan dung."Tiêu Tiểu Đông híp mắt, chuyện này, Trần Húc có thể cứ tính như vậy, hắn cũng sẽ không cứ tính như vậy, chứng thật chuyện này cùng Lạc Vũ Đình có liên quan, hắn nhất định muốn cô gái này trả giá thật lớn.

. . .

Lạc Vũ Đình lưu lại ở trong phòng, trong lòng buồn bực lợi hại, ngày hôm qua Kiều Tường trở lại, mang về một cái chiếc vòng, Lạc Vũ Đình nhất thời tràn đầy mừng rỡ, cái này hai ngày nàng cùng Kiều Tường quan hệ không phải rất tốt, Lạc Vũ Đình vốn lấy làm cho này cái chiếc vòng là Kiều Tường hòa giải lễ vật, liền đeo trên tay thử một chút.

Ai biết Kiều Tường thấy một màn này, lập tức thì cho nàng một cái tát, còn mắng nàng là đồ đê tiện, lộn xộn hắn đồ.

Lạc Vũ Đình thiếu chút nữa tức điên, nhưng là, nghĩ đến còn muốn dựa vào Kiều Tường, chỉ có thể nuốt xuống khẩu khí này.

Lạc Vũ Đình nhìn ra, chiếc vòng là nữ kiểu, Kiều Tường khẳng định không thể dùng, cũng không là Kiều Tường mình dùng, cũng không phải cho nàng, vậy dĩ nhiên là cho con hồ ly tinh nào.

Lạc Vũ Đình trong lòng một hồi khí khổ, nàng lần này đuổi theo ra, chính là sợ Kiều Tường cho con hồ ly tinh nào cho mê đi, nhưng mà, Lạc Vũ Đình phát hiện, cho dù cùng đi ra, nàng vẫn là chỉ có thể trơ mắt nhìn sự việc phát sinh, một chút biện pháp cũng không có,

Lạc Vũ Đình thầm nói: Sớm biết liền không ra ngoài, có lẽ, chờ ở Vô Song tông, Kiều Tường còn có thể cố niệm một chút tình xưa, cùng đi ra, Kiều Tường đối với nàng khắp nơi chê.

Lạc Vũ Đình vểnh môi, người ngoài ngày qua thành phố nhiều hơn thiếu thiếu đều sẽ có chút thu hoạch, nhưng là, nàng tới không hai ngày, liền bị nhốt ở trong phòng, cái gì thu hoạch cũng không có, Nam Cung Thành còn giận nàng, khắp nơi cho nàng sắc mặt xem, thường ngày nàng bị trong môn trưởng lão gây khó khăn, Kiều Tường tổng đứng ở nàng một bên, bây giờ nhưng hoàn toàn đứng ở Nam Cung Thành bên kia.

"Ngươi trở về?"Lạc Vũ Đình nói.

Kiều Tường gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Ít ngày trước, một mực có người Băng cung ở bên ngoài chuyển, những ngày qua không thấy."Lạc Vũ Đình nói.

Kiều Tường híp mắt mâu, nói: "Băng cung cái đó gọi Băng Ngưng người phụ nữ đạt được băng tủy đan, người Băng cung thế nào cũng phải đem cái đó cung cấp băng tủy đan người cho bắt tới."

"Người Băng cung chính là sẽ ân đền oán trả, đan dược cũng tới tay, cũng không biết thế nào cũng phải đem người níu ra làm gì, hoặc giả là bỏ ra nhiều như vậy thù lao, đau lòng, cái này cũng khó trách, vì đổi lấy băng tủy đan, Băng cung có thể bỏ ra thật là lớn một khoản thù lao à."

Kiều Tường ma chưởng trước cầm, thầm nói: Người Băng cung, một mực quanh quẩn ở phụ cận, không chừng cái đó cầm ra đan dược người, ở nơi này cái tháp lầu bên trong, cũng không biết là tên nào vận mạng tốt như vậy, không nói khác, chính là vậy năm mươi cực phẩm linh thạch, đó chính là thật là lớn một khoản tài sản à!

Lạc Vũ Đình tràn đầy hâm mộ nói: "Cũng không biết, là tên nào, lấy ra băng tủy đan."

Kiều Tường híp mắt mâu, nói: "Nguyên anh đại hội mau kết thúc, ít ngày nữa liền phải chuẩn bị đường về."

Lạc Vũ Đình âm thầm thở phào nhẹ nhõm, đường về liền liền tốt, thành Thiên này nàng thật sự là ngốc nị, đối với những người khác mà nói, là một trận hiếm có cơ duyên thành Thiên, đối với nàng mà nói, thật là giống như là một cơn ác mộng.

------oOo------

Chương 225: Đại hội kết thúc

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 225: Đại hội kết thúc
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tiêu Cảnh Đình lưu lại ở không gian trong ngọc bội, Băng cung tổng cộng cho năm mươi khối cực phẩm linh thạch, cái nhóm này linh thạch Tiêu Cảnh Đình một khối đều không dám lưu, đầy đủ đều gia nhập vào trong linh tuyền.

Tiêu Cảnh Đình đoán chừng những linh thạch này đưa vào trong linh tuyền, cho dù linh thạch này trên tồn tại con dấu, cũng bị linh tuyền tẩy sạch sẽ.

Năm mươi viên cực phẩm linh thạch ném vào trong linh tuyền, linh tuyền phẩm chất lập tức tăng lên một lớn một khúc.

"Trần tiền bối thu hoạch không nhỏ à!"Tiêu Cảnh Đình nhìn mặt đầy gió xuân Trần Lập Phong nói.

Trần Lập Phong cười một tiếng, nói: "Đúng vậy! Đào đổi được mấy viên tốt linh đan."

Tiêu Cảnh Đình vội nói: "Vậy phải chúc mừng Trần tiền bối."

Trần Lập Phong khoát tay một cái, nói: "Tán tu chính là điểm này không tốt à! Muốn đan dược, phải đi tìm luyện đan sư, nhưng luyện đan sư lại tập trung ở đại bên trong tông môn, tùy tiện không cho người ngoài luyện đan, tốt lần này vận khí không tệ."

"Chúc mừng Trần tiền bối, nhìn dáng dấp, Trần tiền bối nguyên anh hậu kỳ có hy vọng."Tiêu Cảnh Đình nói.

"Nói cái gì vậy? Nơi nào có đơn giản như vậy, ta đào được mấy viên thuốc, nhiều nhất cũng chính là có thể đem tu vi đẩy đưa đến nguyên anh trung kỳ đỉnh cao thôi, muốn lên cấp nguyên anh hậu kỳ, còn sớm rất đâu, trừ phi có anh nguyên đan, bất quá, anh nguyên đan là do mấy chục loại ngàn năm linh thảo luyện chế mà thành, hiếm có rất, nơi nào có như vậy dễ dàng tay à!"Trần Lập Phong lắc đầu một cái, buồn bã mất mát nói.

Tiêu Cảnh Đình nhíu mày, tay hắn bên trong ngược lại là có như vậy một viên anh nguyên đan, vấn đề là, đan dược này ở trên nhất định là có Băng cung cái đó bà cụ lưu lại con dấu, đem vật này cho Trần Lập Phong, không chừng liền đem Trần Lập Phong cho hại, tìm một cơ hội, mình luyện một viên anh nguyên đan đi ra đi, dù sao anh nguyên đan cũng phải cần cùng Trần Lập Phong tu vi lên cấp đến nguyên anh trung kỳ đỉnh cao, mới có thể thấy hiệu quả.

Trần Lập Phong nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Thế nào sao?"

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Không việc gì."

"Đúng rồi, lần này ngươi có cái gì thu hoạch sao?"Trần Lập Phong hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lúng túng cười một tiếng, nói: "Ta nhìn trúng đồ ngược lại không thiếu, chỉ tiếc trong túi ngượng ngùng không mua nổi."

Trần Lập Phong vỗ một cái Tiêu Cảnh Đình bả vai, an ủi: "Không nóng nảy, ngươi còn trẻ, từ trước ra sau có chính là cơ hội, lần này coi như là tới xem phong cảnh."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Cũng phải, đó là."

"Nguyên anh đại hội trăm năm mới cử hành một lần, chờ lần sau ngươi tới tham gia, chắc là lấy nguyên anh thân phận tu sĩ tới tham gia."Trần Lập Phong cười híp mắt nhìn Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Cảnh Đình vội nói: "Như vậy, liền cho mượn tiền bối chúc lành."

Khổng Tước đi tới, nói: "Trần tiền bối, ông nội chuẩn bị ngày mai rời đi, ngươi phải đi sao? Chúng ta vẫn là dựng một bạn?"

Trần Lập Phong gật đầu một cái, nói: " Được a !"

. . .

Trần Lập Phong, Phi Bằng chân nhân các người chuẩn bị đi, mới vừa đúng dịp Nam Cung Thành mang người đi ra.

Khổng Tước nhìn Lạc Vũ Đình, có chút kỳ quái, nói: "Nam Cung tiền bối, vị này sư chất là ai à! Làm sao đều không làm sao gặp qua?"

Nam Cung Thành cùng Phi Bằng chân nhân quan hệ không tệ, Khổng Tước thường xuyên bị mang cùng Nam Cung Thành giao tiếp, Nam Cung Thành bình thường chỉ mang Kiều Tường đi ra, vì vậy Khổng Phi không làm sao gặp qua Lạc Vũ Đình.

"Đây là chúng ta môn phái một cái tu giả, kêu Lạc Vũ Đình."Nam Cung Thành nói.

Khổng Tước cười một tiếng, nói: "Nam Cung tiền bối, ngươi lại còn mang theo cái sư chất đi ra à! Nếu là sớm biết, ta là hơn cái bạn chơi, vị này sư chất, ngươi thật tốt mạng à! Sớm như vậy liền bị mang ra ngoài gặp cảnh đời, ta trúc cơ tu vi lúc này thường xuyên bị ông cố quan giam."

Nam Cung Thành lúng túng cười một tiếng, Lạc Vũ Đình sắc mặt tái xanh, vặn ngón tay, không biết nên nói cái gì.

Khổng Phi nhìn Kiều Tường, khoanh tay, cười một tiếng, nói: "Vị này Lạc sư điệt là Kiều đạo hữu phu nhân của ngươi đi, Kiều đạo hữu ngươi cùng Lạc sư điệt cảm tình thật tốt, tới chỗ nào đều phải chung một chỗ."

Kiều Tường nhất thời cảm giác trên mặt nóng hừng hực, Kiều Tường thầm nói: Khổng Phi là biết mình đi truy đuổi những môn phái khác nữ tu chuyện, hiện ở đây sao nói, rõ ràng là châm chọc.

Người đàn ông tam thê tứ thiếp cũng không có gì không dậy nổi, những thứ khác nam tu vẫn không phải giống nhau sao ăn trong chén, nhìn trong nồi, tương đối đáng ghét là mình tạm thời không tránh khỏi Lạc Vũ Đình dây dưa, đem Lạc Vũ Đình cho mang tới, trước kia không cái tương đối không cảm thấy, đến thành Thiên mới phát hiện, Lạc Vũ Đình chân thực quá không phóng khoáng, quá không lên được mặt bàn.

Kiều Tường trước kia cảm thấy Lạc Vũ Đình nhỏ ý ôn nhu, biết thức thời, bây giờ nhưng cảm thấy Lạc Vũ Đình phiền toái rất, liền sẽ cho mình mất thể diện.

Nam Cung Thành nhìn Trần Lập Phong cùng Phi Bằng chân nhân nói: "2 người, đây là phải đi sao?"

Phi Bằng chân nhân gật đầu một cái, trêu chọc nói: "Đúng vậy! Tuy nói, cái này nguyên anh đại hội còn có mấy ngày mới kết thúc, nhưng là, ta về điểm kia của cải đã trống, lưu lại nữa xem náo nhiệt, vạn vừa nhìn thấy thứ tốt, không mua nổi, cũng là hành hạ, còn không bằng đi sớm một chút, mắt không gặp là sạch sẽ."

Tiêu Cảnh Đình híp mắt mâu, nguyên anh đại hội cử hành mấy trận lớn hội đấu giá, đều đã kết thúc, còn dư lại đều là tiểu đả tiểu náo, lúc này đi cũng đến lúc rồi.

Trần Lập Phong đám người và Nam Cung Thành hàn huyên mấy câu, rời đi.

Tiêu Cảnh Đình đi theo Trần Lập Phong bước lên đường về.

Trần Lập Phong ngồi ở mũi thuyền, nói: "Trước kia, không nhìn ra, Kiều Tường tên nầy, không phải thứ tốt gì à!"

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Trần tiền bối yên tâm, Tiểu Đông nếu là có người khác, ta cắt đứt chân hắn."

Trần Lập Phong vồ trước râu, lão thần nơi nơi nói: "Ta coi trước Tiểu Đông cùng A Húc cảm tình rất tốt, Tiểu Đông không giống loại người như vậy."

"Cũng phải tự nhiên."Tiêu Cảnh Đình phụ họa nói.

. . .

Thanh Vân tiên môn.

"Cha, cha rốt cuộc trở lại."Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Đoạn này thời gian, hết thảy đều tốt sao?"

"Cha yên tâm, hết thảy đều tốt, bất quá, người Thánh Thiên môn lại bắt đầu làm loạn, đoạn này thời gian, Thánh Thiên môn ở Thanh Vân tiên môn địa giới cứ điểm, đã bị trừ bỏ liền ba cái."

"Ta nghe nói, Thiên Thần tông địa bàn, cũng có không thiếu Thánh Thiên môn cứ điểm, Thiên Thần tông thời điểm xuất thủ, còn tổn thất một cái Nguyên anh kỳ trưởng lão, bất quá, Thánh Thiên môn muốn khôi phục nguyên tức cũng không được việc một sớm một chiều, gần đây bị thua thiệt nhiều, lại rối rít ẩn nặc."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, tỏ ý biết.

"Đúng rồi, cha, cha nói A Húc sự việc, là Lạc Vũ Đình thiết kế, có bao nhiêu chắc chắn?"Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lúng túng cười một tiếng, nói: "Cái này không thể nói, ta chẳng qua là thấy được Lạc Vũ Đình, thuận miệng nói."

Tiêu Tiểu Đông híp mắt, nói: "Người phụ nữ kia tựa hồ đã sớm cùng Kiều Tường không minh bạch, chuyện ban đầu là nàng thiết kế, cho mượn lấy vãn hồi Kiều Tường cũng rất có thể."Lạc Vũ Đình tư chất không phải hàng đầu ra chọn, dung mạo đâu cũng không khuynh thành tuyệt sắc, lại có thể cùng Kiều Tường nở mày nở mặt đám cưới, có thể thấy là cái có thủ đoạn.

"Quả thật như vậy, bất quá, cái này cuối cùng, chỉ là một suy đoán."

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Là suy đoán, vẫn là thật có chuyện như vậy, phải nghiệm nghiệm mới biết."

Tiêu Cảnh Đình thở dài, nói: "Kiều Tường cũng không phải là một chung tình, ta coi trước đi ra ngoài đi một vòng, Kiều Tường tâm tính tựa hồ thay đổi không thiếu, trong thành Thiên tuyệt đại người đẹp đếm không hết, trước kia Kiều Tường vùi ở Vô Song tông trong, người nhìn thấy có hạn, lúc này ra đi mở rộng tầm mắt, Lạc Vũ Đình hẳn không thu lại được hắn."

Tiêu Tiểu Đông híp mắt mâu, nói: "Bất kể là phải hay không, con cũng phải đi chứng thật một chút."

"Khiêm tốn làm việc."Tiêu Cảnh Đình dặn dò.

"Con rõ ràng, đúng rồi, cha, con nghe nói, nguyên anh đại hội trên, xảy ra một đại sự, có người dùng băng tủy đan, chữa hết Băng Ngưng băng tủy thân thể, chỉ bất quá, người nọ khiêm tốn rất, một mực không bại lộ thân phận."Tiêu Tiểu Đông khẽ đảo mắt, thử dò xét nói.

Tiêu Cảnh Đình cười khổ một cái, đạo "Không thấp điều cũng không được à! Cuối cùng là tu vi quá thấp."

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, bày tỏ hiểu.

Tiêu Cảnh Đình vỗ một cái Tiêu Tiểu Đông bả vai, nói: "Cha lần này trở về, muốn không được bao lâu thì phải bế quan, cha lần này bế

quan, không tới nguyên anh, có thể liền không ra."

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, trịnh trọng nói: "Cha yên tâm, con nhất định sẽ canh kỹ cái nhà này."

"Có con ở đây, cha yên tâm."Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Tiểu Đông cười một tiếng, lộ ra một nụ cười nhàn nhạt.

. . .

Tiêu Cảnh Đình bế quan sau không lâu, Tiêu Tiểu Đông liền tìm một cơ hội, đem Lạc Vũ Đình dẫn đi ra, thi triển hỏi tâm ma, đúng như dự đoán, chuyện năm đó chính là Lạc Vũ Đình thiết kế.

Biết sau đó, Tiêu Tiểu Đông cũng không có tiếng tấm, chẳng qua là tuần phục một cái phi hành yêu thú, để cho nó hoa cào mặt Lạc Vũ Đình.

Kiều Tường nguyên vốn cũng không phải là rất thích Lạc Vũ Đình, Lạc Vũ Đình bị cào mặt sau đó, Lạc Vũ Đình liền hoàn toàn thất sủng.

Vô Song tông.

"Lạc sư tỷ cũng quá xui xẻo, mặt trở thành như vậy."

"Lạc sư tỷ có cái gì tốt xui xẻo, cho dù hủy khuôn mặt, Kiều sư thúc hay là đối với hắn bất ly bất khí."

"Kiều sư thúc đều là kim đan, Lạc sư tỷ vẫn là trúc cơ, coi như không có bị tàn phá nhan sắc, mắt nhìn cũng là càng ngày càng già."

"Đúng vậy! Lạc sư tỷ như thế phách trước Kiều sư thúc, cũng thật là quá đáng."

. . .

Lạc Vũ Đình núp ở trong nhà, nghe bên ngoài một đám tu giả nghị luận, móng tay vùi lấp vào lòng bàn tay trong.

Từ lúc thành Thiên sau khi trở về, Kiều Tường ngoài mặt chứa đối với nàng tình thâm ý nặng, trên thực tế lạnh lùng dị thường, người ngoài làm nàng đi theo Kiều Tường chiếm vô số tiện nghi, nhưng không biết, Kiều Tường từ lúc thành Thiên sau khi trở về, thay đổi keo kiệt vô cùng, thậm chí còn cướp nàng đồ.

Tông môn về điểm kia phần trường hợp, căn bản cũng không đủ tu luyện dùng, Lạc Vũ Đình bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là ra cửa làm nhiệm vụ.

Lạc Vũ Đình rất nhớ rõ, ngày mình bị tập kích, lại sau đó thì cái gì cũng không nhớ, về sau nữa, chuyện gì cũng không có, cách không mấy ngày, mình sẽ để cho yêu thú phá vỡ mặt.

Lạc Vũ Đình suy đoán mình bị người tàn phá nhan sắc, là người cố ý thiết kế, nhưng là, Lạc Vũ Đình sờ không trúng là ai.

Lạc Vũ Đình cảm thấy có thể là cái nào ghen tị nàng gả cho Kiều Tường người, Kiều Tường là bên trong định nhiệm kỳ kế tông chủ, nàng vị trí này, thật là làm cho người ta nóng mắt.

Cũng có thể là ban đầu nàng thiết kế Trần Húc chuyện thanh bại lộ, bất quá, Lạc Vũ Đình cảm thấy nếu là Trần Húc chuyện thanh bại lộ, vậy mình hẳn không chẳng qua là tàn phá nhan sắc như thế đơn giản, hay hoặc là đối phương cảm thấy chết quá tiện nghi nàng, cho nên, mới cố ý phá vỡ mặt nàng, để cho nàng sống không bằng chết.

------oOo------

Chương 226: Rề rà tới trả thù

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 226: Rề rà tới trả thù
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Thanh Vân tiên môn.

"Anh cào mặt Lạc Vũ Đình?"Trần Húc nhìn Tiêu Tiểu Đông hỏi.

"Anh đối với nàng dùng hỏi tâm ma, phát hiện nàng quả nhiên chính là ban đầu cái đó người hãm hại em."Tiêu Tiểu Đông đem cá trong tay nhị ném vào trong sông, thản nhiên nói.

Trần Húc thở dài, nói: "Thì ra là như vậy sao?"Năm đó, làm thợ mỏ lúc này Trần Húc vô số lần muốn đem cái đó hãm hại người mình thủ tiêu, nhưng là, bây giờ thật biết là ai làm, Trần Húc lại có chút ít hứng thú.

"Thế nào sao?"Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Trần Húc lắc đầu một cái, nói: "Không việc gì, chẳng qua là cảm giác thế sự vô thường."

Nếu như, không có Lạc Vũ Đình, có lẽ Kiều Tường sẽ cưỡng bức tình thế cưới hắn, mà hắn sẽ nghe theo ông nội phân phó gả cho Kiều Tường.

Xem Kiều Tường đối với Lạc Vũ Đình thái độ, cũng biết mình thật nếu là gả cho Kiều Tường, ông nội nếu có thể một mực che chở mình, ngày đó hẳn có thể thích hợp qua, nếu như, ông nội xảy ra chuyện, Kiều Tường nhất định thời gian đầu tiên, đối với mình ra tay.

Nghe nói, Lạc Vũ Đình tàn phá nhan sắc sau đó, Kiều Tường cùng bên trong tông môn hết mấy nữ tu cũng dây dưa không rõ.

"Kiều Tường tại thiên Thành lúc này tốn nhiều tiền đoạt một viên thuốc hư, trong tay rất túng thiếu, Lạc Vũ Đình muốn bàng người giàu có, nhưng là, Kiều Tường tựa hồ không quá cho lực à!"

Theo Tiêu Tiểu Đông biết, cha ở trên trời thành phố ném bán ra liền một khoản đan dược sau đó, dẫn phát một đoạn thời gian cướp đan dược nhiệt triều cùng tạo giả nhiệt triều, Kiều Tường nhãn lực không đủ, thật bất hạnh cướp trúng một viên thuốc hư, tông chủ Vô Song tông, chưa chắc không biết Kiều Tường chuyện có hại, có thể làm bộ như không biết, cấp cho Kiều Tường một cái dạy bảo.

"Em nghe nói, Kiều Tường tại thiên Thành lúc này dụ dỗ một cái những thứ khác tông môn nữ tu."

"Chuyện này anh nghe cha nói, Kiều Tường cũng không phải là cái đó nữ tu chọn đầu, hẳn không hí."

Từ xưa vợ không bằng thiếp, thiếp không bằng trộm, trộm không bằng trộm không được.

Kiều Tường cùng Lạc Vũ Đình trải qua mấy chục năm dưới đất yêu, rốt cuộc tu thành chánh quả, từ Lạc Vũ Đình trí nhớ xem ra, được đền bù mong muốn Kiều Tường, tựa hồ một chút đối với Lạc Vũ Đình mất hứng thú, nhất là hắn cùng Kiều Tường sau khi trở về, Kiều Tường lại càng phát coi thường Lạc Vũ Đình.

Lạc Vũ Đình tu vi một mực ở trúc cơ, trúc cơ tu giả mặt mũi, mặc dù già chậm, nhưng là, cuối cùng là sẽ già, Lạc Vũ Đình dung mạo, vẫn là rất xinh đẹp, nhưng là, đã đã qua tốt đẹp nhất tuổi tác.

Trần Húc thở dài, nói: "Chuyện này, không cần nói cho ông nội."

Trần Húc thầm nói : Vô song tông những năm này, không có gì xuất chúng đệ tử, Nam Cung Thành đối với Kiều Tường khải thứ kỳ vọng

rất lớn, mặc dù xuất thủ là Lạc Vũ Đình, nhưng là, cũng coi là bởi vì Kiều Tường lên, nếu để cho ông nội biết, chỉ sợ ông nội muốn cùng Vô Song tông đánh lên, ông nội dù sao cũng là một cái tán tu, đánh lên một cái tông môn cũng không phải là chuyện gì tốt.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: " Được."

. . .

Vô Song tông.

Lạc Vũ Đình nhìn mình mặt, trong lòng dâng lên vô hạn sợ hãi.

Từ mặt cào sau đó, Lạc Vũ Đình suy nghĩ rất nhiều biện pháp, nhưng là, không có một chút chỗ dùng, hơn nữa, Lạc Vũ Đình phát hiện, vết thương của nàng tựa hồ có dấu hiệu thối rữa.

Lạc Vũ Đình nhìn vết thương thối rữa dáng vẻ, đau lòng thành một đoàn, vết thương càng ngày càng sâu, Lạc Vũ Đình rất khó tưởng tượng, nếu là vết thương lan tràn đến cả khuôn mặt, mình sẽ biến thành hình dáng gì.

Lạc Vũ Đình lưu lại ở trong nhà, mấy cái nữ tu, trực tiếp phá cửa mà vào.

Lạc Vũ Đình tròng mắt bất thiện hướng cửa nhìn sang, mấy cái nữ tu đứng ở cửa, thấy Lạc Vũ Đình, đáy mắt tất cả đều là cười trên sự đau khổ của người khác.

"Lạc sư tỷ, ngươi làm sao cả ngày trốn ở trong phòng, cũng không ra vòng vo một chút."Cầm đầu nữ tu đồ đỏ, nhiệt tình nói.

"Đúng vậy! Lạc sư tỷ, ngươi như vậy cả ngày nhắm mắt làm liều cũng không tốt."

"Sư tỷ, sư thúc đi ra ngoài làm nhiệm vụ, cũng không biết lúc nào trở lại, ngươi tại sao không có đi theo một khối đi à!"

"Kiều sư thúc đau lòng Lạc sư tỷ đâu, cho nên, không mang Lạc sư tỷ một khối đi, Hồng sư tỷ liền đáng thương, đi theo Kiều sư thúc cùng nhau làm nhiệm vụ, không biết có thể bị nguy hiểm hay không."

"Lạc sư tỷ, mặt ngươi làm sao thành như vậy, sư muội nơi này có một chai đi hủ tiêu cơ cao, ngươi lấy trước đi thử một chút."

"Lạc sư tỷ, ngươi vết thương phải nhanh một chút xử lý, xem như vậy, trở nên ác liệt đi xuống, có thể là cùng."

. . .

Lạc Vũ Đình nghe mấy người sư muội, ngươi một lời ta một lời, nghe cách cần phải hoảng.

Đổi ở một năm trước, ai dám xông vào biệt viện của nàng, ai dám đối với nàng như thế chăng cung bất kính.

Một năm trước, chính là trong tông môn kim đan tu giả, cũng không biết tự nhủ nặng lời, nhưng mà, bây giờ, một đám trúc cơ tu giả, lại có thể cũng có thể chạy đến nàng tới trước mặt diệu võ dương oai.

Lạc Vũ Đình trong lòng dâng lên một cổ hối hận tình, sớm biết, làm Kiều Tường phu nhân là cái này đãi ngộ, nàng ban đầu cũng sẽ không tính toán hết leo đến vị trí này.

Nghĩ đến Kiều Tường, Lạc Vũ Đình không kiềm được nghĩ đến Trần Húc.

Tiêu Tiểu Đông cùng Trần Húc cảm tình tốt lạ thường, nghe nói, 2 người làm nhiệm vụ, đều là hình bóng không rời.

Lạc Vũ Đình thầm nói: Mình năm đó thiết kế Trần Húc, có thể vẫn là thành toàn Trần Húc.

. . .

Tiêu Cảnh Đình bế quan một cái, chính là ba mươi năm, ba mươi năm cuộc bể dâu, ba mươi năm thời gian xảy ra một đại sự.

Người Băng cung, đột nhiên tới sát Thiên Sát ma môn viếng thăm, hai phái xảy ra không lớn không nhỏ mâu thuẫn, rồi sau đó, sự việc lại lặng yên không tiếng động kết thúc.

Sự việc là Hứa Mộc An làm, Hứa Mộc An tiến vào Tiêu Cảnh Đình ngọc bội không gian, đem Băng cung cho mấy món đồ, chuyển vào hắn trong không gian nhẫn, lại cố ý ở trên trời giết ma tông phạm vi thế lực, đem đồ lấy ra, đưa đến người Băng cung, kích động vạn phần chạy tới Thiên Sát ma môn, tham gia điều tra.

Thiên Sát ma môn cũng có hóa thần kỳ trưởng lão tồn tại, hai phái người lập tức đánh.

Người Băng cung kiểm soát một chút, không có tiến triển gì, chỉ đành phải buông tha.

Hứa Mộc An nếu như này lặp đi lặp lại làm mấy lần, kết quả, có Thiên Sát ma môn gương xe trước, Băng cung làm việc thay đổi cẩn thận mấy phân, mặc dù cũng phái người đi ra điều tra, nhưng là, cũng không có gây ra đại sự.

Mấy lần sau đó, Băng cung có thể cũng biết, có người ở từ trong cản trở, liền không xuất thủ nữa.

. . .

Thanh Vân tiên môn bầu trời, mây mù sôi trào, bảo vệ tông đại trận thật sớm thăng lên.

Trần Húc nhìn Tiêu Tiểu Đông, có chút kích động nói: "Cha, đây là muốn lên cấp sao?"

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Chắc sắp."

Tiêu Tiểu Đông híp mắt mâu, lấy ba tu vi và tài nguyên, nguyên bản sớm liền có thể lên cấp nguyên anh, nhưng là, sợ lên cấp quá nhanh, đưa tới những người khác chú ý, cha xài hơn hai mươi năm, không ngừng tu luyện Thiên Ma luyện thể quyết, trui luyện linh hồn lực, cứ như vậy, ba tu vi thì càng thêm ngưng tụ.

Ba mươi năm, bên ngoài ba mươi năm, ngọc bội không gian chính là hơn một trăm năm à! Nguyên anh thật không phải là tốt kết.

Trần Húc cười một tiếng, nói: "Cha, lần này kết anh, nhất định có thể thành công."

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Ta cũng nghĩ vậy."

Tiêu Tiểu Đông cau mày, cho dù cha đã tận lực trì hoãn lên cấp thời gian, nhưng là, ở người thường xem ra, cái này lên cấp tốc độ vẫn là có chút nhanh à! Vô Song tông cái đó bị khải thứ kỳ vọng rất lớn Kiều Tường, bây giờ cũng bất quá mới vừa kim đan hậu kỳ mà thôi.

Trần Lập Phong đi tới, nói: "Sắp bắt đầu à!"

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Trần Lập Phong ở 8 năm trước, trăm thước can đầu tiến hơn một bước, bước chân vào nguyên anh hậu kỳ, lần này Tiêu Cảnh Đình muốn lên cấp nguyên anh, Trần Húc không tin được Đông Thành Dương, cố ý mời lão gia tử tới áp trận.

"Làm phiền ông nội tới trấn giữ?"Tiêu Tiểu Đông chắp tay nói.

Trần Lập Phong hướng Trần Húc nhìn một cái, tức giận: "Các con ba thúc giục bốn mời, ông có thể không tới sao?"

Tiêu Tiểu Đông cười một tiếng, không trách hắn phòng một tay, ban đầu Đông Thành Dương mời cha tới Thanh Vân tiên môn trấn giữ,

cũng không hảo tâm gì, hôm nay trong tông môn, người Tiêu gia lần lượt bước vào kim đan hậu kỳ, cha một lên cấp, Tiêu gia thế lực liền vượt qua xa Đông Thành Dương phe.

Trần Lập Phong nhìn Tiêu Tiểu Đông cùng Trần Húc, khóe miệng giương lên một nụ cười.

8 năm trước, Trần Húc đột nhiên trở lại Trần gia, còn muốn cầu hòa hắn mật đàm, Trần Lập Phong nguyên bản cho là đã xảy ra chuyện gì, kết quả, Trần Húc lại có thể cầm một viên anh nguyên đan đi ra.

Trần Lập Phong lúc này giật mình, anh nguyên đan đan dược này, vậy chỉ có đại tông môn luyện đan đại sư mới có thể luyện chế.

Luyện chế được sau đó, cũng vậy đều là ưu tiên cho trong tông môn nguyên anh tu giả dùng, Trần Lập Phong chân thực không nghĩ ra Trần Húc từ đâu tới đan dược, bất quá, nghĩ đến cháu rể một nhà trên người các loại thần kỳ, cũng sẽ không chê bai.

Trần Lập Phong bằng vào anh nguyên đan, bước chân vào nguyên anh hậu kỳ, tu vi bước chân vào nguyên anh hậu kỳ sau đó, Trần Lập Phong cảm giác mình thực lực tăng lên gấp đôi có thừa, lên cấp sau đó, hết mấy cao cấp đại tông môn, cũng đối với Trần Lập Phong phát ra mời, để cho Trần Lập Phong cũng cự tuyệt.

. . .

Từng trận lục quang từ Tiêu Cảnh Đình động phủ toát ra, giữa trời đất thiên địa nguyên khí thay đổi hỗn loạn vô cùng.

Chiến đứng ở giữa không trung tu giả, có dũng khí lảo đảo muốn ngã cảm giác, thiên địa nguyên khí, đột nhiên hướng Tiêu Cảnh Đình động phủ cuốn đi.

Đông Thành Dương nhìn Tiêu Cảnh Đình đỉnh núi, thở dài một cái, nói: "Muốn bắt đầu, xem tiếng này thế, so ta năm đó lên cấp nguyên anh có thể lớn hơn, muốn đến Tiêu đạo hữu thành tựu tương lai là

muốn ở trên ta."

Lâm Tuyết Nga nhìn Đông Thành Dương tịch mịch dáng vẻ, nói: "Tông chủ, không cần quá khiêm tốn, đại trưởng lão cho dù lên cấp nguyên anh thành công, cũng thủy chung là ngài hậu bối, đại trưởng lão muốn vượt qua ngươi, còn sớm rất đây."

Đông Thành Dương lắc đầu một cái, nói: "Trường giang sóng sau đè sóng trước, một đời nhanh hơn một đời mạnh à!"

Đông Thành Dương cau mày, hắn ban đầu đem Tiêu Cảnh Đình đi tìm tới làm Thanh Vân tiên môn đại trưởng lão, chủ yếu là muốn mượn thế, đáng tiếc hắn đoán sai tình thế, không nghĩ tới người Tiêu gia người người cường hãn, phát triển lớn mạnh tốc độ quá nhanh, có giọng khách át giọng chủ khuynh hướng.

Đông Thành Dương trong lòng vô cùng phức tạp, Tiêu Cảnh Đình lên cấp nguyên anh, Thanh Vân tiên môn thanh thế đặt có thể cao hơn tăng mấy phần, nhưng là, Tiêu gia một môn đều là kim đan, cùng ra lại mấy cái nguyên anh, sợ cũng không có hắn đất đặt chân.

Đông Thành Dương hướng Trần Lập Phong phương hướng nhìn sang, Tiêu Tiểu Đông không yên lòng, còn đem tôn đại thần này cho mời tới, thật là dụng tâm lương khổ.

"Trần đạo hữu tiến bộ thật đúng là mau."Đông Thành Dương nhìn Trần Lập Phong phương hướng, trong lòng một hồi sôi trào, Trần Lập Phong tu vi tiến bộ vượt xa hắn dự đoán, Đông Thành Dương chỉ có thể xúc động Trần Lập Phong vận khí tốt.

Lâm Tuyết Nga có chút hâm mộ, nói: "Trần tiền bối thọ nguyên còn có mấy trăm, theo cái tốc độ này đi xuống, còn có thể đặt chân hóa thần."

Đông Thành Dương lắc đầu một cái, nói: "Hóa thần nơi nào là có như vậy dễ dàng."

------oOo------

Chương 227: Lên cấp nguyên anh

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 227: Lên cấp nguyên anh
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Nam Cung Thành ngồi ở cách Thanh Vân tiên môn không xa trong trà lâu, nhìn Thanh Vân tiên môn phương hướng, thần sắc phức tạp.

"Xem tiếng này thế, Tiêu Cảnh Đình hẳn là muốn lên cấp nguyên anh." Nam Cung Thành nói.

"Tiêu Cảnh Đình bất quá là ba linh căn, làm sao biết nhanh như vậy lên cấp, trong này nhất định có vấn đề."Kiều Tường không nhịn được nói.

"Ta cũng nghe ngóng, mấy năm trước, Trần Lập Phong tình cờ lộ ý, nguyên lai năm đó ở trong bí cảnh Thiên Hà, một nhà Tiêu Cảnh Đình bất ngờ lấy được tẩy linh đan, Tiêu gia một nhà cũng cho tẩy linh đan tẩy thành một linh căn, Trần Húc cũng không ngoại lệ, cho nên, Tiêu gia những người kia, cũng có thể tiến bộ nhanh như vậy."Nam Cung Thành có chút hâm mộ nói.

Kiều Tường trợn to mắt, khó trách đây, hắn nói, Trần Húc tu vi tiến triển làm sao sẽ cùng hắn không sai biệt lắm, rõ ràng Trần Húc tư chất kém như vậy.

Tẩy linh đan tin tức, là Tiêu Tiểu Đông cố ý để cho Trần Lập Phong ném đi ra ngoài, người Tiêu gia tiến bộ cũng quá nhanh, nếu là không cho một giải thích hợp lý, người của những tông môn khác càng sẽ hoài nghi.

Có một cái giải thích, những cái kia đại tông môn người, cũng không biết lại tìm căn nguyên cứu để, Tiêu gia những năm này tình thế mãnh tăng, mấy viên tẩy linh đan, mặc dù để cho người nóng mắt, cũng không biết gây ra phiền toái lớn.

"Vậy tẩy linh đan có còn hay không nhiều?"Kiều Tường không nhịn được nói.

Nam Cung Thành lắc đầu một cái, nói: "Hẳn không có, trân quý như vậy linh đan, có thể được cái năm sáu viên đã là không được, Tiêu gia một nhà cộng thêm Trần Húc cũng uống cái đó đan dược, chắc là không có còn dư lại."

Kiều Tường âm thầm thở phào nhẹ nhõm, nếu là một linh căn năng lượng sinh, vậy hắn cái này tiên thiên một linh căn, coi như không đáng giá.

"Trần Húc vận khí thật đúng là không tệ, cái này hậu thiên 1 linh căn, mặc dù không đạt tới tiên thiên một linh căn đáng tiền, nhưng là cũng thắng được song linh căn rất nhiều, khó trách, hắn tiến bộ nhanh như vậy, theo hắn tu vi độ tiến triển, tiến vào nguyên anh, cũng có hy vọng rất lớn."Nam Cung Thành nói.

Kiều Tường cắn răng, năm đó, Trần Húc tình nguyện lựa chọn Tiêu Tiểu Đông cũng không chọn hắn, để cho hắn thất lạc một cái mặt to.

Kiều Tường một mực đang suy nghĩ, Trần Húc chỉ là một ba linh căn, cho dù có Trần Lập Phong tương trợ, có thể đuổi kịp mình tu vi độ tiến triển, nhưng là, cùng tu vi cao, Trần Húc vách ngăn dầy, sớm muộn sẽ bị mình bỏ rơi ở sau lưng, lại không nghĩ rằng, Trần Húc đã sớm cũng là một linh căn.

"Tiêu Tiểu Đông cũng là một linh căn?"Kiều Tường hỏi.

Nam Cung Thành gật đầu một cái, nói: 'Dĩ nhiên, cái này tẩy linh đan, nguyên bổn chính là người Tiêu gia tìm được, Tiêu gia đang

bảo đảm liền thuốc viên của mình cung ứng sau đó, mới đưa đan dược cho liền Trần Húc một viên."

"Người Tiêu gia thật là tốt mạng à!"Kiều Tường không nhịn được nói.

Nam Cung Thành gật đầu một cái, nói: "Cũng không phải là, Đông Thành Dương con lão hồ ly này, bên trong tông môn có nhiều như vậy một linh căn, Thanh Vân tiên môn, sớm muộn sẽ phát huy."

Nam Cung Thành thở dài, hắn nằm mộng cũng nhớ cho Vô Song tông đào tạo một cái nguyên anh đi ra, đáng tiếc, nguyên anh nơi nào có thể như vậy dễ dàng ra à! Thường xuyên qua lại, ngược lại để cho Tiêu Cảnh Đình đuổi ở trước đầu.

. . .

Phi Bằng chân nhân nhìn Thanh Vân tiên môn phương hướng, trong con ngươi toát ra mấy phần hâm mộ.

"Trần Lập Phong cái này sui gia không đơn giản à! Sớm như vậy liền lên cấp nguyên anh, từ trước ra sau, lên cấp hóa thần cũng là có thể."Phi Bằng chân nhân vuốt càm nói.

Khổng Phi không cho là đúng nói: "Ông nội, ông lời nói này có hơi quá đi, hóa thần, Vân châu địa giới cũng không mấy cái hóa thần."

Thánh Thiên môn chuyện càng náo càng hung, đoạn này thời gian, nguyên anh tu giả bỏ mình không thiếu, coi như Tiêu Cảnh Đình có hóa thần năng lực, có thể hay không sống đến khi đó, còn khó mà nói đây.

Phi Bằng chân nhân trợn mắt nhìn Khổng Phi một cái, nói: "Ngươi à! Cuồng vọng tự đại, có rãnh rỗi cố gắng tu luyện, ít đi dày vò chút có không có, tranh thủ sớm ngày kết anh, cũng cho ngươi ông cố ta dài dài mặt."

Khổng Phi bị Phi Bằng chân nhân quở trách không nói một lời.

Khổng Tước khẽ đảo mắt, có chút tịch mịch nói: "Tiêu đạo hữu cũng thật là lợi hại à! Lần sau gặp mặt, ta phải kêu tiền bối."

Phi Bằng chân nhân vỗ một cái Khổng Tước bả vai, nói: "Tước nhi, cũng phải cố gắng lên à! Không được cho người ta càng bỏ rơi càng xa!"

Khổng Tước ngoẹo đầu, đạo : "Ông nội, Tiêu Cảnh Đình thật ăn tẩy linh đan sao?"

"Vậy còn có giả? Nếu không, lấy hắn ba linh căn tư chất, coi như cơ duyên nghịch thiên, cũng không khả năng nhanh như vậy lên cấp nguyên anh."

Khổng Tước gật đầu một cái, nói: "Cũng phải a! Nghe nói Tiêu gia một môn trừ bản thân chính là một linh căn Tiêu Tiểu Phàm, cũng ăn tẩy linh đan, thật là có phúc à!"

Từng đạo du long giống vậy tia chớp, đáp xuống Tiêu Cảnh Đình động phủ trên, ùng ùng tiếng sấm bên tai không dứt.

"Thiên kiếp tới, cũng không biết, tên nầy có thể hay không gánh đã qua."

Khổng Tước không chút nghĩ ngợi nói: "Khẳng định có thể, Tiêu Cảnh Đình thân xác, nhưng mà vượt quá tầm thường cường hãn à!"

"Vậy cũng chưa chắc, nếu như không có pháp khí thích hợp, chỉ dựa vào thân xác chống cự, cũng không dễ dàng gánh đi qua."Khổng Phi buồn bực khó chịu nói.

Phi Bằng chân nhân cười một tiếng, nói: "Tiêu Cảnh Đình là Trần Lập Phong sui gia, nghe nói là trợ giúp Tiêu Cảnh Đình đối phó thiên kiếp, Trần Lập Phong đem đè đáy rương bảo bối, cũng cho mượn Tiêu Cảnh Đình độ thiên kiếp, Trần Lập Phong đối với cái này sui

gia, cũng coi là dụng tâm lương khổ."

"Cái này thân xác thiên kiếp, Tiêu Cảnh Đình hẳn là gánh đã qua, tương đối phiền toái là tâm ma thiên kiếp. Tâm ma thiên kiếp, có thể vuốt người sâu trong nội tâm sâu nhất sợ hãi, một cái làm không tốt, mới vừa kết thành liền nguyên anh vỡ nát."

Từng đạo lôi long bổ xuống, Khổng Tước nhìn thanh thế thật lớn lôi long, không khỏi có chút sợ hết hồn hết vía.

"Ông cố, ngươi chắc chắn, cái này thân xác cướp, rất tốt vượt qua?"

Phi Bằng chân nhân cau mày, có chút không hiểu nói: "Tiêu Cảnh Đình làm cái gì à? Hắn cái này lôi kiếp, uy lực so giống vậy nguyên anh lôi kiếp, uy lực lớn hơn gấp hai gấp ba."

Khổng Phi: ". . ."

Khổng Tước nhìn trước mắt, dường như muốn trời long đất lỡ giống vậy cảnh tượng, không nhịn được thầm nói: "Thật là đáng sợ à!"

Một đạo màu bạc bóng người xuất hiện ở Tiêu Cảnh Đình bên người, Phi Bằng chân nhân trên mặt nhất thời thêm mấy phần nghi hoặc.

"Đó là vật gì, không phải là có cái nào đạo hữu, muốn cho Tiêu Cảnh Đình ngăn cản lôi kiếp đi, không nên à! Nguyên anh thiên kiếp, cũng chỉ có thể tự gánh, nếu không chọc giận thiên kiếp, chẳng những độ kiếp người gặp mặt sắp hung mãnh hơn thiên kiếp, người giúp, cũng sẽ phải chịu công kích."

Phi Bằng chân nhân thấy được một đạo lôi điện rơi vào cái đó màu bạc bóng người trên, sấm sét lực bị hấp thu.

"Con rối."Phi Bằng chân nhân kinh thanh nói.

Khổng Tước nhìn Phi Bằng chân nhân khiếp sợ diễn cảm, có chút

không hiểu nói: "Ông nội, chẳng qua là con rối mà thôi, có cần phải như thế kích động sao?"

Phi Bằng chân nhân tức giận nhìn Khổng Tước một cái, nói: "Thông thường con rối, tự nhiên không cần phải kinh ngạc, nhưng là, cái này con rối có thể ngăn Nguyên anh kỳ lôi kiếp, tất nhiên là Nguyên anh kỳ con rối."

Khổng Tước trợn to mắt, nói: "Tiêu Cảnh Đình mới chịu độ nguyên anh lôi kiếp, liền có Nguyên anh kỳ con rối? Nói như vậy, hắn ở kim đan thời kỳ, liền có nguyên anh con rối "

Phi Bằng chân nhân vỗ vỗ chưởng, "Ta rõ ràng, ban đầu, đi thành Thiên lúc này Khô Cốt chân nhân những cái kia âm thi hủy không minh bạch, ta nguyên bản còn tưởng là có qua đường nguyên anh tu giả, gặp chuyện bất bình, mới ra tay, bây giờ nhìn lại, căn bản là Tiêu Cảnh Đình ra tay."

Khổng Phi cũng bừng tỉnh hiểu rõ ra, hắn nói sao, hắn cùng Tiêu Cảnh Đình giao tình lại không sâu, lần đó Tiêu Cảnh Đình tại sao phải bỏ mấy làm người, để cho hắn cùng Khổng Tước đi trước, nguyên lai, Tiêu Cảnh Đình có đối phó âm thi biện pháp, nhưng là, lại không muốn để cho hắn cùng Khổng Tước biết, cho nên, cố ý đem bọn họ cho chi mở.

. . .

"Tiêu Cảnh Đình, quả nhiên không phải vật trong ao."Mục Vân nhìn Thanh Vân tiên môn phương hướng, lẩm bẩm nói.

"Đây là đương nhiên, Tiêu Cảnh Đình như thế trẻ tuổi liền lên cấp nguyên anh, không làm được sau này, có thể hóa thần cũng không nhất định."Cừu Vân nói.

Mục Vân quay đầu nhìn Cừu Vân, nói: "Ngươi rất coi trọng hắn."

Cừu Vân gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Mục Vân nghe vậy, trong lòng nhất thời sinh ra mấy phần buồn rầu cảm giác.

Tiêu Cảnh Đình động phủ gắn đầy thanh quang, thanh quang một hồi mạnh hơn một hồi."Cũng nhanh thành công."

Mục Vân gật đầu một cái, nói: "Lấy Tiêu đạo hữu tích lũy, hẳn có thể bình an vượt qua."

"Tiêu Cảnh Đình lên cấp nguyên anh, Thanh Vân tiên môn liền lại phải nhiều một vị lão tổ, có lẽ phải không được bao lâu, là có thể vượt qua Linh Dược tông." Cừu Vân quét Mục Vân một cái nói.

Mục Vân bất đắc dĩ cười một tiếng, nói: "Có thể đi."

. . .

Trong mật thất, Tiêu Cảnh Đình ngồi xếp bằng ở một cái bồ đoàn trên, một cái nho nhỏ nguyên anh quanh quẩn ở Tiêu Cảnh Đình trên đỉnh đầu trống rỗng, khuôn mặt nhỏ nhắn dị thường nghiêm túc.

Tiêu Cảnh Đình trên mặt có mấy phần vui mừng, cuối cùng một đạo tâm ma kiếp thế tới hung hung, mấy lần Tiêu Cảnh Đình đều có loại muốn tẩu hỏa nhập ma cảm giác, khá tốt cuối cùng Tiêu Cảnh Đình bằng vào hơn người ý chí tới đĩnh.

Một hồi mưa nhỏ, rơi xuống.

"Trên trời hạ xuống cam lâm, thành công."Trần Húc có chút hưng phấn nói.

Từng cổ một đậm đà căn nguyên thiên địa linh khí hướng Tiêu Cảnh Đình phương hướng vọt tới.

Một khi kết anh tu giả gánh qua lôi kiếp, sẽ có tinh thuần thiên địa linh khí chiếu nghiêng xuống, tẩy người tu luyện thân thể, đạt tới

thoát thai hoán cốt hiệu quả.

Hứa Mộc An đứng ở Tiêu Cảnh Đình bế quan mật thất vùng lân cận, hít sâu một hơi, hướng về phía Tiêu Tiểu Đông các người, nói: "Kết thúc, hẳn mấy ngày nữa, là có thể xuất quan, các con tất cả giải tán đi."

Tiêu Tiểu Phàm có chút phấn chấn nói: "Cha thật là lợi hại à!"

Trần Húc không khỏi có chút cao hứng, gần đây Vân châu không quá yên ổn, Tiêu Cảnh Đình lên cấp nguyên anh, ông nội cùng cha kia phương gặp phải khó khăn, bên kia luôn có thể giúp một cái, ông nội mặc dù lợi hại, nhưng là một người, luôn có chút thế đơn lực bạc.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình động phủ phương hướng, hít sâu một hơi, đã nhiều năm như vậy, cuối cùng là muốn xuất quan.

Tiêu Cảnh Đình vừa xuất quan, Đông Thành Dương liền tiến lên đón.

"Tiêu đạo hữu, ngươi lên cấp thanh thế, thật đúng là để cho người mở rộng tầm mắt à! Ta lên cấp nguyên anh lúc này vậy lôi kiếp cuối cùng không kịp ngươi một nửa."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: 'Sư huynh, quá khiêm nhường, có thể lão trời không có mắt, ta lên cấp lúc hạ xuống lôi kiếp, là lớn một ít, nhưng là, cũng là lớn không đi nơi nào."

Đông Thành Dương lấy ra một phần danh sách, giao cho Tiêu Cảnh Đình, nói: "Đây là muốn yến thỉnh danh sách, ngươi xem xem."

Tiêu Cảnh Đình nhìn xem danh sách, nhíu mày một cái, nói: 'Sư huynh, không cần long trọng như vậy, mời nhiều người như vậy làm gì?"

Đông Thành Dương tràn đầy không cho là đúng nói: "Sư đệ lên cấp

nguyên anh là đại sự, tổng phải mời thêm những người này náo nhiệt, náo nhiệt, hoằng dương một chút ta Thanh Vân tiên môn uy danh à!"

"Sư huynh, ta mới vừa nghe nói, Thánh Thiên môn gần đây hoạt động có chút thường xuyên, loại thời điểm này, tổ chức lớn khánh điển cũng không thích hợp."

"Tiêu sư đệ nói đúng, là sư huynh cân nhắc không chu toàn, bất quá, cái này khánh điển nên làm vẫn phải làm, nói thế nào, sư đệ lên cấp, cũng là rất vui chuyện."Đông Thành Dương nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: 'Làm phiền sư huynh an bài, chẳng qua là Thánh Thiên môn chuyện, kết quả như thế nào?"

Đông Thành Dương lắc đầu một cái, nói: "Lần này Thánh Thiên môn thật là có chút thế tới hung hung, ngươi biết vậy ma môn Âm Quỷ tông, tông chủ và mấy trưởng lão đại hạn buông xuống, cho tới cả các tông môn, đều gia nhập vào Thánh Thiên môn."

Tiêu Cảnh Đình nghe đầu đầy hắc tuyến, "Tại sao có thể như vậy?"

Đông Thành Dương thở dài, nói: "Rất nhiều tu giả truy đuổi cầu trường sanh, đến tẩu hỏa nhập ma đến nước, thật ra thì, Thánh Thiên môn công pháp, đúng là có chỗ độc đáo."

"Người có chí riêng à!"Tiêu Cảnh Đình nói.

------oOo------

Chương 228: Nguyên anh yến hội

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 228: Nguyên anh yến hội
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Hứa gia.

Hứa Xương nhìn thiệp mời, bất đắc dĩ thở dài.

Những năm này, Tiêu gia có thể nói ngày càng đi lên, hôm nay, Tiêu Cảnh Đình lại là thành nguyên anh tu giả, theo lý thuyết, có cái này một nhà thân thích, Hứa gia cho mượn này đại khả một bước lên mây, có thể hết lần này tới lần khác Hứa gia cùng Tiêu Kính Phong có xích mích, Tiêu Tiểu Phúc đối với Hứa gia một mực tâm tồn ngăn cách.

Những gia tộc khác người, cũng biết Hứa gia cùng Tiêu gia giữa xích mích. Tiêu gia không có tỏ thái độ dưới tình huống, ai cũng không dám giao hảo Hứa gia, dĩ nhiên, Hứa Khải dù sao cũng là Hứa gia đi ra ngoài, bởi vì trước cái này một phần hương khói tình, giống vậy gia tộc, cũng không biết bỗng dưng vô cớ tìm Hứa gia phiền toái, Hứa gia liền một mực duy trì không nóng không lạnh cục diện.

Sự việc qua nhiều năm như vậy, Hứa gia cùng Tiêu Tiểu Phúc quan hệ, mặc dù có hòa hoãn, nhưng là, hòa hoãn biên độ cũng không lớn.

"Ông cố, Tiêu tiền bối, lên cấp nguyên anh, chúng ta muốn đi không?"

Hứa Xương gật đầu một cái, nói: "Đi."Thanh Vân tiên môn đều xuống thiệp mời, đi à! , dĩ nhiên phải đi, như thế nào có thể đủ không đi à!

Tiêu Cảnh Đình là nguyên anh. Trần Lập Phong là nguyên anh hậu kỳ, Tiêu Cảnh Đình nếu là có lòng, giành lại Thanh Vân tiên môn tông chủ vị trí, là chuyện dễ dàng.

Hứa Xương cau mày có chút rầu rỉ, Tiêu Cảnh Đình lên cấp nguyên anh chuyện lớn như vậy, tất nhiên là muốn bị ở trên một phần hậu lễ, chẳng qua là Tiêu Cảnh Đình thứ tốt gì không gặp qua à! Có thể nhìn ở trên cái gì à!

. . .

Lôi gia.

Lôi Động nhìn Lôi Huyền, sắc mặt cổ quái nói: "Ngươi người cha vợ này thật không thể à! Nhanh như vậy liền lên cấp nguyên anh."

Lôi Động không nhịn được suy nghĩ muôn vàn, Lôi gia lịch sử lâu đời, phát triển đến bây giờ, Lôi Động nằm mơ cũng ngóng nhìn Lôi gia có thể ra một nguyên anh, nào biết Lôi gia không ra nguyên anh, Lôi Huyền cha vợ nhưng trước thành nguyên anh.

"Cha vợ là lợi hại, bất quá, ta cũng mau thành nguyên anh." Lôi Huyền nói.

Lôi Động tức giận ngang Lôi Huyền một cái, "Ngươi cũng mau thành nguyên anh, ngươi cũng không sợ gió lớn nhanh đầu lưỡi, ngươi mới vừa kim đan hậu kỳ, làm ra vẻ cái gì đuôi to chó sói à!"

Lôi Huyền tức giận trợn mắt nhìn Lôi Động một cái, "Cha, cha làm sao có thể như vậy xem nhẹ con trai ngươi?"

"Ta không phải xem nhẹ ngươi, mà là liền chuyện bàn về chuyện,

ngươi đừng lấy là ngươi tu vi so bố cao, là có thể không nghe bố, ngươi muốn trở thành nguyên anh, không biết trong vòng trăm năm có hay không hy vọng?"

"Cha, ông nội."Một người dáng dấp anh tuấn thiếu gia đi vào.

Thiếu gia kim đan sơ kỳ tu vi, chính là Tiêu Tiểu Phàm cùng Lôi Huyền con trai, Lôi Thiên Nhất.

"Cháu trai, chá tiến tới?"Lôi Động có chút kích động nói.

"Đúng vậy! Ông nội tốt, ông nội rất tốt, ông nội thấy được ngươi thì tốt hơn."Lôi Động nhìn Lôi Huyền một cái, những năm này, có Tiêu Tiểu Phàm cùng Lôi Huyền lấy ra đan dược, Lôi gia rất nhanh khôi phục nguyên khí, những năm này, trừ Lôi Thiên Nhất, lại lục tục ra 2 cái kim đan tu giả.

"Hoàn thành nhiệm vụ?"Lôi Huyền hỏi.

Lôi Thiên Nhất gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy."

"Gần đây ngươi không được hành động đơn độc, rất nguy hiểm."Lôi Huyền dặn dò.

"Ta cùng Tử Dục anh họ hành động chung."Lôi Thiên Nhất nói.

"2 người các ngươi không hơn không kém, thật gặp phải nguy hiểm, ai cũng không cứu được ai."Lôi Huyền nói.

Lôi Thiên Nhất tràn đầy không thèm để ý nói: "Không quan hệ, ta có ngẫu nhiên truyền tống phù, gặp phải nguy hiểm, có thể dùng ngẫu nhiên truyền tống phù tiến hành truyền tống."

Lôi Huyền liếc mắt, nói: "Coi như như vậy, cũng phải cẩn thận."

Lôi Thiên Nhất gật đầu một cái, nói: "Con biết, cha, ông nội Tiêu lên cấp nguyên anh, thu lễ muốn thu đến nương tay, không biết có thể

được lợi nhiều ít linh thạch."

Lôi Huyền gõ Lôi Thiên Nhất một cái bốp, Lôi Thiên Nhất cái này thỏ mắc tử, loại chuyện này, người mình biết là được, nói ra, làm cái gì đây.

. . .

Thanh Vân tiên môn đỉnh núi, mấy trăm tu giả qua lại trong đó, bận rộn bố trí hội trường.

Màu đỏ sậm gấm vóc, đem cả ngọn núi cũng tô lên vô cùng vui mừng.

Từng tờ một điêu long họa phượng bàn, bị bày thả ở trong đại điện.

Một đám bưng các loại trân quý linh quả, linh tửu tu sĩ, bước chân vội vã.

"Âu Dương sư tỷ, đang nhìn cái gì đâu ?"Một cái nữ tu áo vàng, đi ở Âu Dương Cẩm Nguyệt bên cạnh hỏi.

Âu Dương Cẩm Nguyệt cười một tiếng, nói: "Không việc gì, tùy tiện xem xem."

"Âu Dương sư tỷ, chúng ta vị này Tiêu sư tổ có thể không thể đâu! Nghe nói, không tới trăm tuổi liền kết anh." Nữ tu áo vàng tràn đầy hâm mộ, khâm phục nói.

Âu Dương Cẩm Nguyệt gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Âu Dương Cẩm Nguyệt bừng tỉnh nhớ lại năm đó cùng người Tiêu gia một đường đồng hành cảnh tượng, năm đó, nàng là Âu Dương gia cành vàng lá ngọc đại tiểu thư, người Tiêu gia là tán tu, nàng bà vú còn chê người của Tiêu gia, cho rằng người của Tiêu gia muốn leo dựa hơi bọn họ Âu Dương gia.

Chỉ chớp mắt đã nhiều năm như vậy, năm đó, cái đó không có gì lạ chú Tiêu, đã đứng ở toàn bộ tông môn đỉnh núi, mà nàng bất quá là trong tông môn, một cái bình thường không có gì lạ trúc cơ tu giả, mới có thể có cái này thân tu là, người Tiêu gia còn giúp liền không ít việc.

Mười năm phong thủy quay vòng, thế sự vô thường à!

"Âu Dương sư tỷ, nghe nói ngươi cùng Tiêu gia huynh đệ đều có rất sâu giao tình à!"Một cái nữ tu áo vàng hỏi.

Âu Dương Cẩm Nguyệt gật đầu một cái, nói: "Nơi nào à! Bất quá, là có một chút chút giao tình thôi."

Năm đó về điểm kia giao tình, cũng coi là không thể cái gì, người Tiêu gia vừa biến mất chính là hơn hai mươi năm, trở lại, một mực không có nhận xúc, tình cảm dĩ nhiên là phai nhạt.

Nữ tu áo vàng hai tròng mắt sáng lên nói: "Âu Dương sư tỷ, nghe nói ngươi rất sớm trước kia nhận biết Tiêu sư tổ, sư tổ như vậy kinh tài tuyệt diễm nhân vật, nhất định từ nhỏ chính là kỳ tài ngút trời."

Âu Dương Cẩm Nguyệt cười khổ một cái, nữ tu áo vàng là mới nhập tông môn tu giả, đối với Tiêu Cảnh Đình qua lại biết rõ cũng không nhiều, chỉ xem Tiêu Cảnh Đình hôm nay nở mày nở mặt vô hạn cảnh tượng, ai cũng sẽ cảm thấy Tiêu Cảnh Đình hẳn vẫn luôn là như thế nở mày nở mặt.

Đệ tử mới vô đại khái không nghĩ tới, Tiêu Cảnh Đình vẫn còn ở Thanh Vân tiên môn làm qua mấy năm ngoại môn đệ tử, ở vườn linh dược bên trong theo xem linh thực kiếm sống, đại khái cũng không ai sẽ đoán được, Tiêu Cảnh Đình một cái như vậy ở Thanh Vân tiên môn làm việc vặt tu giả, sẽ nhảy một cái trở thành Thanh Vân tiên môn nguyên anh trưởng lão.

Hứa Mộc An bóng người vội vã từ núi ở giữa lướt qua, "Mới vừa là Hứa trưởng lão đi qua sao?"Nữ tu áo vàng kích động hỏi.

Âu Dương Cẩm Nguyệt gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Cái phương hướng này, Hứa trưởng lão, hẳn là đi tìm Tiêu sư tổ, Hứa trưởng lão cùng Tiêu sư tổ cảm tình rất tốt à!"Nữ tu áo vàng hâm mộ nói.

Âu Dương Cẩm Nguyệt gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Tiêu sư tổ trừ Hứa trưởng lão, cũng không có những người khác."Nguyên anh tu giả bình thường thê thiếp thành đoàn, bất quá, Tiêu Cảnh Đình đi, giữ mình tự rất tốt.

"Âu Dương sư muội, ngươi ở chỗ này à!"Đường Vân Kiệt hướng về phía Âu Dương Cẩm Nguyệt nhiệt tình nói.

Âu Dương Cẩm Nguyệt hướng Đường Vân Kiệt cười một tiếng, nói: "Chúc mừng Đường sư thúc, lên cấp kim đan."

Đường Vân Kiệt gãi gãi sau ót, có chút vui thích cười một tiếng, lấy hắn tư chất, vốn là rất khó lên cấp kim đan, nhưng mà, hắn vận khí tốt à! Ấu niên lúc này liền cùng Tiêu Tiểu Phàm, Lôi Huyền quan hệ không tệ, cái này 2 người đâu, lại nói nghĩa khí, trở thành kim đan sau đó cũng kéo hắn một cái.

"Ta điểm này tu vi, so với Tiêu sư thúc coi là không thể cái gì?"Đường Vân Kiệt không nhịn được có chút cảm khái nói.

"Tiêu sư tổ cơ duyên nghịch thiên, Đường sư thúc không cần cùng hắn so."Âu Dương Cẩm Nguyệt nói.

Đường Vân Kiệt gật đầu một cái, nói: "Nói cũng phải, có thể lên cấp kim đan ta đã đủ hài lòng."

"Sư thúc nói nơi nào lời nói à!"Âu Dương Cẩm Nguyệt nói.

"Cũng phải Đổng Lâm à!"Đường Vân Kiệt có chút giật mình nói.

Đường Vân Kiệt thầm nói: Đổng Lâm tên nầy, năm đó cũng không biết Tiêu Tiểu Phàm có phải hay không bị quỷ mê đầu óc, lại có thể đối với Đổng Lâm móc tim móc phổi, khá tốt sau đó Tiêu Tiểu Phàm thanh tỉnh, lựa chọn Lôi Huyền.

Đổng Lâm tên nầy cũng là xui xẻo, trúc cơ một mực không thành công, dường như ăn ba viên trúc cơ đan, mới may mắn trúc cơ.

Bây giờ Lôi Huyền cùng Tiêu Tiểu Phàm cũng tu thành chánh quả, năm đó những chuyện kia, cũng không có ai lấy ra nói.

Đổng Lâm hướng Đường Vân Kiệt phương hướng nhìn một cái, lách mình tránh ra.

Đổng Lâm thầm nói: Năm đó Đường Vân Kiệt tu vi so hắn thiếu chút nữa, hôm nay, tên nầy mượn Tiêu Tiểu Phàm cùng Lôi Huyền một bước lên trời đều là kim đan, mỗi lần nghĩ đến gặp phải Đường Vân Kiệt muốn hô sư thúc, Đổng Lâm tổng hội hết sức không được tự nhiên.

Năm đó, Tiêu Tiểu Phàm cùng Lôi Huyền bị cắt cử đi làm nhiệm vụ lúc này Đổng Lâm nguyên vốn lấy là Tiêu Tiểu Phàm cùng Lôi Huyền sẽ chết, kết quả, đối phương thật tốt còn sống, còn làm quen Trần Húc, quá giang Trần Lập Phong tiền bối tuyến.

Năm đó, hết mấy tông môn phát hạ huyền thưởng lệnh, truy nã người một nhà Tiêu gia lúc này Đổng Lâm nguyên vốn lấy là Tiêu gia khẳng định xong rồi, không nghĩ tới Tiêu gia tị cư hải ngoại nhiều năm trở lại, Tiêu Cảnh Đình nhảy một cái trở thành Thanh Vân tiên môn đại trưởng lão.

Đổng Lâm nhìn bố trí xa xỉ vô cùng hội trường, cắn răng, Tiêu Cảnh Đình lại có thể nguyên anh, người Tiêu gia vận khí còn thật không tệ à!

Đổng Lâm thở dài, thầm nghĩ: Năm đó, nếu là mình đón nhận Tiêu Tiểu Phàm, có lẽ sự việc cũng không giống nhau, Trần Lập Phong

cháu trai Trần Húc, ở mấy chục năm trước, liền được tẩy linh đan, cho nên, mới có thể lên cấp nhanh như vậy, nếu là năm đó mình đón nhận Tiêu Tiểu Phàm, nói không chừng tẩy linh đan còn có mình một phần đây.

Tiêu Tiểu Phàm nhìn Lôi Huyền, nói: "Đang nhìn cái gì đâu ?"

Tiêu Tiểu Phàm theo Lôi Huyền con mắt nhìn qua, phát hiện là một cái tu giả có chút xa lạ.

"Một cái trúc cơ mà thôi, có gì để nhìn à!"Tiêu Tiểu Phàm không hiểu nói.

Lôi Huyền có chút kinh ngạc nhìn Tiêu Tiểu Phàm, nói: "Ngươi không nhận ra, hắn là Đổng Lâm à!"

Tiêu Tiểu Phàm sững sốt một chút, có chút kinh ngạc nói: "Tên nầy lại có thể già như thế? Ta nhớ, hắn tuổi tác so cha còn nhỏ một chút à!"

Lôi Huyền cười một tiếng, nói: 'Tu vi càng cao, già càng chậm, Đổng Lâm tên nầy, trúc cơ lúc này cũng đã hơn mấy chục tuổi, cũng khó trách."

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Nói cũng phải."

Lôi Huyền nhìn Tiêu Tiểu Phàm bình thản sắc mặt, biết ở Tiêu Tiểu Phàm trong lòng đã hoàn toàn trở thành một khách qua đường, nhất thời yên tâm.

. . .

Đổng Lâm đi ở trong tông môn, mấy cái nữ tu tiếng nói chuyện, truyền vào hắn trong tai.

"Đông tiền bối cùng Trần tiền bối tới, hai vị tiền bối cảm tình vẫn là tốt như vậy."

"Trần tiền bối ánh mắt, thật là không có nói, năm đó, mọi người đều cảm thấy Trần tiền bối vứt bỏ Kiều Tường, lựa chọn Đông tiền bối là thất tâm phong, sự thật chứng minh, Đông tiền bối so Kiều Tường mạnh hơn nhiều."

"Đó cũng không phải là, Tiêu Tiểu Đông tiền bối lên cấp kim đan hậu kỳ, có thể so với Kiều Tường còn sớm mấy năm."

"Không chỉ là lên cấp sớm mà thôi, các ngươi là không biết nhỏ Đông tiền bối giết khởi yêu thú tới, đó là một sạch sẽ lanh lẹ, thực lực phi phàm à! Nhỏ Đông tiền bối chân nguyên hùng hậu trình độ, nhất định là vượt xa Kiều Tường."

"Tông chủ Vô Song tông, nằm mộng cũng nhớ đem Kiều Tường bồi dưỡng thành nguyên anh, ta cảm thấy đi, Đông tiền bối lên cấp nguyên anh tỷ lệ so Kiều Tường cao hơn."

"Cái này làm tu giả à! Ánh mắt cũng rất trọng yếu à! Nghe nói, chúng ta vị này Tiêu tiền bối, lúc còn trẻ, cũng không phải rất nổi bật, nếu ai ở hắn thời điểm chán nãn, đặt đúng bảo, vậy bây giờ còn không thăng quan tiến chức nhanh chóng."

"Đúng đúng đúng, ta cũng nghe nói vị này Tiêu tiền bối, năm đó chính là một ở vườn linh dược theo xem linh thảo, căn bản cũng không nổi bật."

. . .

Đổng Lâm nghe mấy cái tu giả nói chuyện, chỉ cảm thấy trong lòng giống như bị kim châm qua vậy.

Trần Húc hỏa nhãn kim tình, đặt đối với bảo, cho nên, bây giờ một đường hát vang tiến mạnh, lại cũng không phải núp ở Trần Lập Phong sau lưng lăn lộn ăn chờ chết nhị thế tổ, mà hắn đặt sai bảo, đời này phỏng đoán cũng chỉ là cái trúc cơ tu giả.

------oOo------

Chương 229: Thiên thần cung đến

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 229: Thiên thần cung đến
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Hứa Mộc An đi vào Tiêu Cảnh Đình bế quan động phủ, Tiêu Cảnh Đình nhìn mặt mày ủ dột Hứa Mộc An một cái, hỏi: "Thế nào?"

"Người Thiên Thần tông tới."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An sắc mặt ngưng trọng, hỏi: "Xem ngươi dáng vẻ, người Thiên Thần tông cùng em nói gì?"

Hứa Mộc An gật đầu một cái, "Thiên Thần tông ra giá năm trăm thượng phẩm linh thạch một viên mua tẩy linh đan, có nhiều ít, thu nhiều ít."

Tiêu Cảnh Đình cười khổ một cái, "Giá thật đúng là không thấp à!"

Tẩy linh đan mặc dù trân quý, bất quá, tăng nhiều cháo thiếu, nhưng là cái giá cả này quả thực có chút cao, có chút đau yêu hậu bối hóa thần kỳ trưởng lão tuyệt đối nguyện ý tốn nhiều tiền mua.

Hứa Mộc An híp mắt mâu, có chút lo âu nói: "Em cảm thấy đối phương không phải thật muốn mua, mà là, muốn dò xét ở trên tay ngươi còn có nhiều ít đan dược."Nếu để cho người biết, Tiêu Cảnh Đình trên tay tẩy linh đan, lấy hoài không hết dùng không hết, vậy Tiêu Cảnh Đình nói không chừng sẽ bị xé thành mảnh vụn.

"Anh cũng nghĩ như vậy."Tiêu Cảnh Đình nói.

"Vậy theo anh xem, muốn bán cái gì?"Hứa Mộc An hỏi.

"Bán đi, cao như vậy giá, qua thôn này, liền không cái tiệm này."Tiêu Cảnh Đình cân nhắc một chút nói.

Hứa Mộc An cau mày, đạo : "Như vậy, giải thích như thế nào đâu ?"

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, mãn bất tại ý nói: "Không việc gì không tốt giải thích, liền nói năm đó chúng ta ở trong bí cảnh, tình cờ lấy được tẩy linh đan đan phương, cho nên, luyện chế một nhóm tẩy linh đan, chẳng qua là, trong bí cảnh, chúng ta tìm được có thể luyện chế tẩy linh đan tẩy linh thảo cũng có giới hạn, cho nên, chỉ luyện chế được tám viên tẩy linh đan, nếu như, Thiên Thần tông muốn toa thuốc, đan phương cũng có thể cho bọn họ."

"Đan phương cũng bán?"Hứa Mộc An chỉnh tiếp chân mày hỏi.

"Ngoại giới không có tẩy linh thảo, không lưu trước đan phương cũng vô ích, có thể đổi điểm linh thạch cũng là tốt."Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An suy nghĩ một chút, tẩy linh thảo chỉ có số ít mấy cái bí cảnh tồn tại, hơn nữa, đến năm tẩy linh thảo, mới có hiệu quả.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: " Được, tẩy linh đan bán mấy viên đi ra ngoài à?"

"2 viên đi."Tiêu Cảnh Đình nói. Một viên quá thiếu, ba viên khó tránh khỏi để cho người hoài nghi ở trên tay hắn còn có rất nhiều.

. . .

Thiên Thần tông phái tới giao thiệp Cảnh Phi Nguyệt cùng Cung Ly trưởng lão đạt được Tiêu Cảnh Đình đưa tới tin tức, không khỏi kinh hãi.

"Khó trách, khó trách Tiêu Cảnh Đình trong tay có nhiều như vậy tẩy linh đan, nguyên lai hắn có tẩy linh đan đan phương."Cung Ly nói.

Cảnh Phi Nguyệt cắn răng, "Tên nầy đen rất, hai ngàn thượng phẩm linh thạch, mới chịu bán ra đan phương."

"Cái giá cả này cũng không đắt, nếu như, có cái này đan phương, thì có thể tạo nên ra một nhóm một linh căn, Thiên Thần tông thế lực còn có thể mở rộng gấp mấy lần."Cung Ly nói.

Cảnh Phi Nguyệt khẽ hừ một tiếng nói: "Ngươi nói vậy hết thảy, đó là thành lập ở có tẩy linh thảo trên căn bản, Tiêu Cảnh Đình tại sao bán đan phương bán như thế sảng khoái, bởi vì là hắn biết, cho dù có đan phương, không có tẩy linh thảo cũng là uổng công."

"Lời là nói như vậy không sai, bất quá, toa thuốc này, nên mua vẫn là phải mua, chúng ta Thiên Thần tông cũng không kém cái này hai ngàn thượng phẩm linh thạch, vạn nhất có cơ hội tìm được một mảng lớn tẩy linh thảo đâu, có lẽ, cái nào không khai thác trong bí cảnh, vừa vặn có mảng lớn tẩy linh thảo đâu ?"Cung Ly nói.

Cảnh Phi Nguyệt gật đầu một cái, nói: "Như thế nói, cũng không tệ."

Cảnh Phi Nguyệt đem Tiêu Cảnh Đình tình huống phản hồi cho tông môn sau đó, hóa thần tông lập tức phái người đưa linh thạch tới, rất sợ linh thạch đưa chậm, Tiêu Cảnh Đình liền đổi ý.

Tiêu Cảnh Đình cùng Thiên thần cung đổi chác, rất nhanh truyền đến Đông Thành Dương trong lỗ tai.

"Ta nói sao, ta nói Tiêu Cảnh Đình trên tay, tại sao có nhiều như vậy tẩy linh đan, nguyên lai hắn có tẩy linh đan đan phương."Đông Thành Dương ở trong mộng mới tỉnh nói.

"Khó trách, Trần Húc thiếu gia sẽ đối với Tiêu Tiểu Đông nói gì nghe nấy."Lâm Tuyết Nga một mực rất kỳ quái, năm đó Trần Húc là Trần Lập Phong cháu trai ruột, Tiêu Tiểu Đông đâu, bất quá là một cái tu

giả bình thường, tại sao Trần Húc tình nguyện lựa chọn bình thường không có gì lạ Tiêu Tiểu Đông, còn đối với Kiều Tường không giả sắc thái, Lâm Tuyết Nga chỉ cảm thấy Trần Húc đã sớm biết Tiêu Tiểu Đông ăn tẩy linh đan, Trần Húc mình viên kia tẩy linh đan, chắc cũng là nhờ vào Tiêu gia.

"Đáng tiếc à! Cái này tẩy linh căn đan phương, chúng ta Thanh Vân tiên môn nuốt một mình không." Đông Thành Dương lắc đầu nói.

Lâm Tuyết Nga nhìn Đông Thành Dương tịch mịch sắc mặt, trong lòng cũng có chút thất lạc, tắm linh căn là có thể sản xuất nhiều thiên tài đồ.

Tiêu gia tại sao một môn đều là kim đan, còn không phải là bởi vì là ăn tẩy linh đan.

Đây nếu là bên trong tông môn có một trăm cái ăn tẩy linh đan người, qua cái ba bốn trăm năm, nhiều hơn mười mấy nguyên anh cần phải không thành vấn đề, bất quá, tương đối phiền toái là. . . Thanh Vân tiên môn vẫn còn quá yếu, thật muốn muốn nuốt một mình vật này, sợ là phải bị những tông môn khác gây chuyện.

"Tông chủ, cũng đừng cưỡng cầu, người Thiên Thần tông, cầm đan phương, có cần hay không ở trên, vẫn là khó nói đâu, cái này tẩy linh thảo đã sớm tuyệt tích, nếu không phải tẩy linh thảo tuyệt tích, năm đó tẩy linh đan đan phương, làm sao sẽ đánh rơi."Lâm Tuyết Nga nói.

Đông Thành Dương gật đầu một cái, nói: "Nói không sai à! Tẩy linh đan đan phương khá hơn nữa, không có tẩy linh thảo cũng là 1 tờ giấy vụn, ngược lại là tiện nghi Tiêu sư đệ, hung hãn kiếm một khoản."

Bên trong mật thất.

Tiêu Cảnh Đình cầm một số lớn thượng phẩm linh thạch, khóe miệng giương lên nụ cười sáng lạn.

"Người Thiên Thần tông thật đúng là rộng rãi, cũng không có trả giá."

"Rốt cuộc là gia đại nghiệp đại, cầm như thế một số lớn linh thạch đi ra, mắt cũng không nháy một cái."Hứa Mộc An cười cười nói.

Tiêu Cảnh Đình khoanh tay, có chút tiếc nuối nói: "Sớm biết, đối phương như thế sảng khoái, hẳn muốn nhiều hơn một chút."

"Cũng được lợi không ít, Trần tiền bối cũng đỏ mắt."Hứa Mộc An bắt được linh thạch sau đó, Trần Lập Phong liền chua chát bày tỏ, tán tu quá túng quẫn, hắn như thế cái nguyên anh hậu kỳ tiền bối xuất thân lại có thể bị một người mới vừa vào nguyên anh hậu bối một chút liền vượt qua.

"Tiện nghi những tên kia, đúng rồi, anh nghe nói ngươi tính toán người Băng cung một cái."Tiêu Cảnh Đình ánh mắt nhu hòa nhìn Hứa Mộc An nói.

Hứa Mộc An sững sốt một chút, "Anh nghe nói?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, "Tiểu Đông nói em lợi hại, lập tức tạo thành Băng cung cùng hết mấy tông môn mâu thuẫn."

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, nói: "Em cũng là bất đắc dĩ."

Tiêu Cảnh Đình năm đó cầm ra băng tủy đan, Băng cung năm đó hẳn hoài nghi đến Vân châu tu giả trên đầu, Tiêu Cảnh Đình hồi Thanh Vân tiên môn nhiều năm, Băng cung chưa bao giờ buông tha đối với chuyện này điều tra, vì để ngừa vạn nhất, Hứa Mộc An cố ý mang thứ này đi ra ngoài, đem nước cho khuấy đục.

Mặc dù có chút không phúc hậu, nhưng là, đây cũng là không thể làm gì chuyện.

"Khổ cực em, chuyện này quá mạo hiểm, em không nên đi làm, nếu

là em cho người cướp xuống, vậy. . ."Tiêu Cảnh Đình không nhịn được nói.

Hứa Mộc An lơ đễnh nói: "Yên tâm đi, em cũng kế coi là tốt."

"Băng cung đám khốn kiếp kia, không phải đồ à! Cho đồ đều không thể dùng."Tiêu Cảnh Đình buồn rầu nói.

Tu vi đến nguyên anh sau đó, càn khôn đỉnh liền có thể mở, trong đỉnh đồ, cũng có thể vận dụng, nhưng mà, Băng cung cho những thứ đó ở trên đều có Nguyên anh kỳ linh hồn đóng dấu.

Tiêu Cảnh Đình lên cấp nguyên anh sơ kỳ sau đó, linh hồn lực có thể cùng nguyên anh hậu kỳ người sánh bằng, nhưng là, cùng hóa thần kỳ tu giả, còn kém một đoạn, vì vậy, Băng Vũ những thứ đó, vẫn là chỉ có thể bày xem.

"Băng cung những thứ đó, giữ lại chậm một chút dùng, liền chậm một chút dùng đi, dù sao đồ để ở nơi đó, 1 hồi lâu, cũng se không biến chất."Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Anh biết, Mộc An, em cũng phải cố gắng lên, nhanh lên kết anh à!"

Hứa Mộc An cười khổ một cái, "Kết anh cũng không phải em muốn kết, là có thể kết."

Tiêu Cảnh Đình mãn bất tại ý nói: "Không có sao, cũng may bây giờ, phòng tu luyện thời gian, có thể đối với những người khác mở rộng ra."

Tiêu Cảnh Đình lên cấp nguyên anh sau đó, ngọc bội không gian lại làm lớn ra mấy phân, phòng tu luyện thời gian, rốt cuộc cũng có thể đối với những người khác mở ra, cụ thể có thể đối với cái dạng gì đẳng cấp người nở, có thể đi vào bao nhiêu người, Tiêu Cảnh Đình còn không xác định.

Càn khôn đỉnh sau khi mở ra, cũng có một người để cho người chuyện phiền não tình, càn khôn đỉnh trong đồ phần lớn thích hợp Nguyên anh kỳ tu giả, chỉ bất quá, Tiêu gia bây giờ còn chỉ có hắn một cái nguyên anh.

Một hồi tiếng chuông truyền tới, Tiêu Cảnh Đình bây giờ là tổ sư cấp nhân vật, hắn bế quan chỗ, người bình thường không dám xông vào, muốn tìm Tiêu Cảnh Đình, chỉ có thể dựa vào chuông gió truyền âm.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình một cái, "Có người tìm anh đâu! Đại khái là anh ẩn núp không gặp người, những tên kia, không nhịn được tới níu anh ."

Tiêu Cảnh Đình thở dài, nói: "Ta là thật không sở trường đối phó loại tràng diện này à!"

Hứa Mộc An mãn bất tại ý nói: "Một lần còn qua lại, từ từ đi."

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An kết bạn đi ra ngoài, Đông Thành Dương thấy Tiêu Cảnh Đình, không khỏi lộ ra mặt đầy vui mừng, "Tiêu sư đệ, ngươi có thể coi như là không tiếc lộ diện, mừng rỡ cuộc sống, ngươi ẩn núp không gặp người, chân thực quá hư không tưởng nổi."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."Mừng rỡ cuộc sống, nói hắn thật giống như tân hôn.

"Tiêu sư đệ, ngươi cùng ta đi gặp mấy vị đạo hữu đi."Đông Thành Dương nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Được."

Bởi vì là ở ở trên ngọn gió, Tiêu Cảnh Đình khánh điển, chỉ mời mấy vị nguyên anh tu giả, Đông Thành Dương mang Tiêu Cảnh Đình thấy mấy cái nguyên anh, hàn huyên với nhau khen một phen.

Gặp qua người, Tiêu Cảnh Đình cuối cùng rõ ràng liền Đông Thành Dương mục đích, Đông Thành Dương không giống với mình, là một tán tu, là nửa đường gia nhập Thanh Vân tiên môn, Đông Thành Dương là Thanh Vân tiên môn đời trước tông chủ đào tạo ra được, đối với Thanh Vân tiên môn có rất sâu cảm tình, có thể nói là Thanh Vân tiên môn thành tựu Đông Thành Dương, Đông Thành Dương tự nhiên suy nghĩ đem tông môn phát huy.

Trong môn phái nhiều một cái nguyên anh tu giả, Thanh Vân tiên môn khuếch trương cũng là tất nhiên, mấy cái tu giả mượn cho hắn đưa lễ, đem một số địa bàn, cũng cắt nhường lại.

Tiêu Cảnh Đình xuất hiện ở đỉnh núi quả nhiên lúc này Thanh Vân tiên môn đệ tử nhất thời sôi trào.

Nhìn môn hạ tu giả kích động mặt mũi, Tiêu Cảnh Đình bỗng nhiên có dũng khí sẽ đương lăng tuyệt đỉnh, vừa xem tất cả các núi nhỏ cảm giác.

Tiêu Cảnh Đình nhìn ô đè đè một mảnh Thanh Vân tiên môn đệ tử, không khỏi cơn sóng trong lòng dâng trào.

Tiêu Tiểu Phàm nhìn đứng ở chóp đỉnh Tiêu Cảnh Đình, không nhịn được nói: "Ngày hôm nay cha thật là đẹp trai à!"

Lôi Huyền không hiểu nói: "Ngày thường cha không đẹp trai sao?"

Tiêu Tiểu Phàm suy nghĩ một chút, nói: "Ngày thường, cha cũng đẹp trai, bất quá, ngày hôm nay rất đặc biệt đẹp trai."

Lôi Huyền suy nghĩ một chút, nói: "Có thể là bởi vì là độ cao quan hệ, đứng ở cái vị trí kia, tỏ ra rất đặc biệt đẹp trai."

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy."

"Một ngày nào đó, ta cũng biết đứng ở độ cao đó."Lôi Huyền lòng tin tràn đầy nói.

Tiêu Tiểu Phàm quay đầu lại, phiêu liền Lôi Huyền một cái, nói: "Anh, vậy không biết phải chờ đến năm nào tháng nào."

Lôi Huyền cười khan một chút, thầm nói: Bố, vợ cũng đối với hắn không có lòng tin như vậy, hắn cũng kim đan hậu kỳ, nguyên anh còn biết xa sao?

. . .

Âu Dương Cẩm Nguyệt nhìn Tiêu Cảnh Đình phương hướng, trong con ngươi toát ra mấy phần hâm mộ.

"Âu Dương sư tỷ, đó chính là Tiêu sư tổ à! Tiêu sư tổ nhìn như, thật trẻ tuổi à! So trong tưởng tượng hơn nữa trẻ tuổi."Một cái áo vàng tu giả dắt Âu Dương Cẩm Nguyệt ống tay áo nói.

Âu Dương Cẩm Nguyệt nhìn Tiêu Cảnh Đình phương hướng, không khỏi có mấy phần mê mang, tu luyện con đường này à! Quả nhiên không thể nhỏ nhìn người bất kỳ, cũng không ai biết, bên người ngươi một cái tầm thường người, có phải hay không lại đột nhiên cá chép hóa rồng, tươi đẹp 4 phương.

------oOo------

Chương 230: Lạc Vũ Đình chết

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 230: Lạc Vũ Đình chết
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Trong đám người một cái tu giả nhìn Tiêu Cảnh Đình phương hướng, sắc mặt vô cùng phức tạp.

"Giản sư huynh, ngươi lại có thể trở về, ta còn lấy là, ngươi ở Tử Huyên đảo bên kia đợi vui vẻ, đời này cũng sẽ không tới." Một người tu sĩ trêu chọc nói.

"Làm sao biết? Tông môn lại nhiều một vị sư tổ như vậy chuyện trọng đại, tông môn trên dưới cũng cùng có vinh yên, ta tự nhiên phải về tới xem xem, có lẽ còn có thể dính chút có phúc."Giản Nghĩa cười cười nói.

"Giản sư huynh, nếu như ta nhớ không lầm, sư tổ con trai, Tiêu Tiểu Phàm sư thúc năm đó vẫn là ngươi dẫn vào cửa."

Giản Nghĩa năm đó đi qua đại lục Man Hoang chiêu thu đệ tử, bởi vì là chiêu nhận được một linh căn Tiêu Tiểu Phàm, tông môn ban thưởng Giản Nghĩa không ít thứ, nhờ Tiêu Tiểu Phàm phúc, Giản Nghĩa cũng rạng rỡ một lần.

Giản Nghĩa vốn là muốn cùng Tiêu Tiểu Phàm làm quan hệ tốt, cùng Tiêu Tiểu Phàm tiền đồ, chỉ Tiêu Tiểu Phàm kéo hắn một thanh.

Nhưng là, năm đó Bạch Lợi Chinh rất không thích Tiêu Tiểu Phàm cùng những người khác tiếp xúc, Giản Nghĩa không thể làm gì khác hơn là đánh lui đường cổ.

Sau đó, Giản Nghĩa nhận ra được Bạch Lợi Chinh muốn muốn chiếm thân xác Tiêu Tiểu Phàm tâm tư, vì bảo vệ tánh mạng, Giản Nghĩa chủ động xin điều đến vùng khác, mấy chục năm chưa có trở về Thanh Vân tiên môn.

Chỉ chớp mắt, qua mấy thập niên, Giản Nghĩa nhìn đứng ở ô đè đè một đống tu giả trong, nhìn Tiêu Cảnh Đình phương hướng, trong lòng không được quay cuồng.

Năm đó, Giản Nghĩa phát hiện Tiêu Tiểu Phàm đặc thù, cho Tiêu Tiểu Phàm khảo sát tư chất lúc này thuận tiện cho Tiêu Cảnh Đình, Hứa Mộc An khảo nghiệm qua tư chất, phát hiện 2 người cũng tư chất bình thường, Giản Nghĩa không nghĩ tới, năm đó, bị hắn nhận định kết đan vô vọng, trúc cơ mong manh Tiêu Cảnh Đình, bây giờ đã đứng ở tông môn chóp đỉnh, cúi lãm chúng sanh.

"Giản sư huynh, ngươi xem đó là Tiêu sư tổ con trai lớn, Tiêu Tiểu Đông trưởng lão à! Đông trưởng lão cũng là nhân vật không tầm thường à!"

Giản Nghĩa sắc mặt không khỏi có chút cổ quái, Tiêu Tiểu Phàm người anh này, hắn là đã gặp.

Năm đó, Tiêu Tiểu Đông khảo nghiệm qua tới là song linh căn, tư chất không tốt không xấu xa, Giản Nghĩa cũng nghĩ tới đem Tiêu Tiểu Đông cùng nhau mang đến Thanh Vân tiên môn, bất quá, suy nghĩ một chút, không muốn gây thêm rắc rối vứt bỏ, không nghĩ tới qua mấy thập niên, Tiêu Tiểu Đông chẳng những cưới vợ Trần Lập Phong cháu trai, hoàn thành là kim đan hậu kỳ cao thủ, tiến độ tu luyện so với Tiêu Tiểu Phàm tới, không kém chút nào.

Tiêu Tiểu Đông hướng Giản Nghĩa phương hướng nhìn một cái, Giản Nghĩa thấy Tiêu Tiểu Đông ánh mắt nhìn tới, không khỏi có chút sợ hết hồn hết vía.

Trần Húc nhìn Tiêu Tiểu Đông kỳ quái sắc mặt, hỏi: "Thế nào? Ngươi nhìn như, sắc mặt có chút cổ quái à!"

Tiêu Tiểu Đông cười một tiếng, lơ đãng nói: "Không việc gì, thấy được một người quen, đột nhiên cảm giác được đời người thật thú vị."

"Người nào à!"Trần Húc hỏi.

"Năm đó, có người đi đại lục Man Hoang, con mắt tinh tường thức châu, chọn trúng em trai ta, mang em trai ta vào Thanh Vân tiên môn người dẫn đường."Tiêu Tiểu Đông nói.

Đối với Giản Nghĩa, Tiêu Tiểu Đông tâm trạng có chút phức tạp, Giản Nghĩa năm đó cách làm, từ một loại ý nghĩa nào đó mà nói, là chia rẻ cả nhà bọn họ người, nhưng là, Thanh Vân tiên môn là rất nhiều người thà táng gia bại sản, cũng muốn đi vào tông môn, từ nơi này phương diện xem, Giản Nghĩa có thể nói, gọi là đối với bọn họ có ân.

"Đối phương chỉ mang theo em trai ngươi nhập tông môn, không có mang ngươi?"Trần Húc hỏi.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Đối phương cảm thấy anh tư chất chưa khỏi hẳn, không có lựa chọn anh ."

"Nếu như là như vậy, vậy anh nói đối phương con mắt tinh tường thức châu, cũng quá vượt qua."Trần Húc lắc đầu nói.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Cũng phải, đó là, người bình thường nhãn lực nơi nào có thể so sánh ở trên A Húc em đâu ?"

"Anh à!"Trần Húc cẩn thận lạ cười cười nói.

Giản Nghĩa nhìn Tiêu Tiểu Đông cùng Trần Húc tương mang theo rời đi, trong lòng thở phào nhẹ nhõm hơn, không kiềm được có chút thất lạc, năm đó vội vã biệt ly, Tiêu Tiểu Đông đã lột xác.

"Giản sư huynh, Đông trưởng lão, mới vừa có phải hay không ở

xem ngươi à!"

Giản Nghĩa lúng túng cười một tiếng, nói: "Nói cái gì vậy? Ta có gì để nhìn."

. . .

"Anh cả,anh làm sao bây giờ mới đến à!"Tiêu Tiểu Phàm hỏi.

"Mới vừa gặp một người quen, nhiều liếc mấy lần."Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Tiểu Phàm có chút hiếu kỳ nói: "Người quen, người nào à!"

"Ngươi còn nhớ, năm đó dẫn ngươi vào Thanh Vân tiên môn cái đó người dẫn đường sao?"Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Tiêu Tiểu Phàm sậm mặt lại, "Tên khốn kiếp kia à!"

Trần Húc có chút không hiểu nói: "Tiểu Phàm, ngươi đối với tên nầy thành kiến rất sâu à!"

Tiêu Tiểu Phàm khẽ hừ một tiếng, "Tên kia mù mắt à! Hắn nói, cha, mẹ tư chất không tốt, còn nói anh tư chất không tốt, thật là trợt thiên hạ lớn kê."

Trần Húc: ". . ."

Tiêu Tiểu Phàm nói lầm bầm liền hai tiếng, "Tên nầy, nói ta vào Thanh Vân tiên môn, liền một bước lên trời, kết quả, thiếu chút nữa hại ta bị lão già chết bầm đoạt xác."

Trần Húc sững sốt một chút, không khỏi có chút khiếp sợ, ánh mắt mờ mịt hướng Tiêu Tiểu Đông nhìn sang.

Tiêu Tiểu Đông nhàn nhạt gật đầu một cái, nói: "Chẳng qua là một trận sợ bóng sợ gió."

Tiêu Tiểu Đông suy đoán, năm đó Giản Nghĩa tìm Tiêu Tiểu Phàm hẳn chẳng qua là đơn thuần muốn đem Tiêu Tiểu Phàm chiêu lục nội môn, mà sau đó Bạch Lợi Chinh chuyện, chỉ có thể nói là một trận bất ngờ.

. . .

Khu bắc vườn linh dược.

Cừu Vân nhìn Mục Vân, hỏi: "Ngươi làm sao chạy ra ngoài? Yến hội hẳn vẫn chưa hoàn toàn kết thúc à!"

"Một đống người ở nơi đó ríu rít, không có ý gì."Mục Vân lười biếng nói.

"Ngươi thật là sẽ lười biếng."Cừu Vân cười cười nói.

"Ta coi trước Tiêu Cảnh Đình hình dáng, tựa hồ cũng rất không nhịn được dáng vẻ, bất quá, hắn là nhân vật chính của hôm nay, trốn cũng không trốn thoát."Mục Vân có chút cười trên sự đau khổ của người khác nói.

"Ta sớm cảm thấy Tiêu Cảnh Đình không phải vật trong ao, không nghĩ tới, nhanh như vậy chính là nguyên anh." Cừu Vân thán phục hơn, trong lòng không nhịn được có chút hâm mộ, Tiêu Cảnh Đình ở vườn linh dược làm việc vặt sự việc, còn rành rành trong mắt, đảo mắt ở giữa, người ta đã thành cao cao tại thượng tông môn lão tổ.

"Nghe nói, Tiêu Cảnh Đình ở bí cảnh Thiên Hà lúc này ăn tẩy linh đan, cho nên, tư chất thay đổi không thiếu."Mục Vân nói.

Cừu Vân ngoẹo đầu, tẩy linh đan là có thể thay đổi tư chất, nhưng là, một nhà Tiêu Cảnh Đình tuyệt đối không chỉ là ăn tẩy linh đan như thế đơn giản.

"Chỉ là dựa vào tẩy linh đan, hẳn còn chưa đủ, chỉ sợ Tiêu Cảnh

Đình năm đó ở hải ngoại còn có chút cơ duyên, năm đó, cả nhà bọn họ nhưng mà trốn về."Cừu Vân từ đầu đến cuối cảm thấy một nhà Tiêu Cảnh Đình là ở bên kia lộ giàu, bị người đuổi giết, cho nên trốn về.

Mục Vân gật đầu một cái, nói: "Có khả năng này, bất quá, người có người duyên phận, tìm căn nguyên cứu để cũng không có ý nghĩa."

"Cũng phải, chẳng qua là Tiêu gia một môn gặp được, thật đúng là để cho người nóng mắt à!"Cừu Vân buồn rầu nói.

"Quả thật."Mục Vân cười khổ một cái, hắn vị kia quách Dịch sư huynh cả ngày nhắc tới Đông Thành Dương xảo quyệt đa đoan, mời Tiêu Cảnh Đình hồi tông môn làm đại trưởng lão, kết quả mời trở về một tôn hoạt phật. Đối với Thanh Vân tiên môn gặp được, Quách Dịch hâm mộ ánh mắt đều đỏ, chỉ hận Tiêu Cảnh Đình người như vậy mới, không có đưa vào Linh Dược tông.

. . .

Vô Song tông.

Kiều Tường một ly một ly uống rượu một mình, bên cạnh 2 cái nữ tu phụng bồi Kiều Tường giải buồn.

Lạc Vũ Đình xa xa thấy một màn này, lách mình tránh ra.

Sớm mấy chục năm lúc này Lạc Vũ Đình còn biết bởi vì là Kiều Tường cùng những thứ khác nữ tu lêu lổng sinh điểm khó chịu, khiến cho chút thủ đoạn, nhưng là, vết sẹo trên mặt khuếch tán càng ngày càng sâu, Lạc Vũ Đình cũng chỉ nghỉ ngơi ý định này.

Dọc theo đường đi, mấy cái thấy Lạc Vũ Đình nữ tu, xì xào bàn tán.

"Cũng phải Lạc sư tỷ đi, Lạc sư tỷ thật là đáng thương, nghe nói Lạc sư tỷ năm xưa bị một con yêu thú gây thương tích, mặt phá hủy hơn nửa, không lành được."

"Đáng tiếc, nếu không lấy Lạc sư tỷ, Kiều sư thúc bạn lữ thân phận, còn không phải muốn gió có gió, muốn mưa có mưa."

"Lạc sư tỷ dạng như bây giờ, coi như là muốn ở Kiều sư thúc những cái kia thiếp thị trước mặt lập uy gió, sợ là cũng không có sức."

"Đùa gì thế đâu, Lạc sư tỷ bây giờ nào dám kiểu cách à! Nàng dám đi ra, đã không dễ dàng."

"Ta phải nói, Lạc sư tỷ nếu là đủ thức thời, đến lượt tự mời tan học, nàng một người xấu xí, chẳng lẽ còn muốn kéo Kiều sư thúc."

"Chính là à! Lạc sư tỷ dựa vào cái gì chiếm Kiều sư thúc chánh thê danh phận à! Nàng tư chất chưa ra hình dáng gì, bối cảnh cũng chưa ra hình dáng gì."

". . ."

Lạc Vũ Đình đi vào mình bế quan chỗ, năm đó, nàng xài rất lớn tâm tư, muốn át chế ở vết thương trên mặt thế, đáng tiếc, nàng dùng hết thủ đoạn, vẫn là không có pháp át chế ở thương thế lan tràn, mọi thứ bất đắc dĩ, nàng chỉ có thể tìm Kiều Tường nhờ giúp đỡ, Kiều Tường nhưng mắng nàng chán ghét, mắng nàng tiện nhân.

Biết Kiều Tường không nhờ vả được, Lạc Vũ Đình lựa chọn bế quan cố gắng tu luyện, nàng tàn phá nhan sắc lại bế quan tin tức truyền ra sau đó, rất nhiều tự giác cơ hội sẽ đến nữ tu, tựa như điên vậy đi Kiều Tường bên kia trào, Kiều Tường trái ôm phải ấp, hưởng hết tề nhân chi phúc.

Lạc Vũ Đình cau mày, theo nàng biết, ở nàng bế quan thời gian, Kiều Tường đã nhiều 2 nam 1 nữ.

Lạc Vũ Đình cúi đầu, trong lòng dâng lên mấy phần rùng mình, mới vừa vội vã liếc một cái, nàng thấy được Kiều Tường tâm tình hẳn không phải là rất tốt.

Lạc Vũ Đình suy nghĩ một chút, liền biết rõ, Kiều Tường gần đây nhìn mình rất cao, mặc dù, Kiều Tường không thích Trần Húc, nhưng là, Trần Húc cự tuyệt Kiều Tường, vẫn là thật to hao tổn Kiều Tường mặt mũi, Kiều Tường một mực ngoài sáng trong tối cùng người Tiêu gia so với trước sức lực.

Hôm nay Tiêu Cảnh Đình lên cấp nguyên anh, Tiêu gia Tiêu Tiểu Đông, Tiêu Tiểu Phàm, Tiêu Tiểu Phúc thậm chí chính là Trần Húc tu vi độ tiến triển, cũng không dưới với hắn, Kiều Tường như thế nào có thể nuốt trôi khẩu khí này.

Lạc Vũ Đình thở dài một cái, mơ hồ cảm thấy lúc này xuất quan, là sai lầm.

. . .

"Kiều sư thúc, ta vừa vặn giống như thấy Lạc sư tỷ." Một cái áo lam nữ tu nọa nọa nói.

Một cái quần áo tím nữ tu che miệng, trong con ngươi nổi lên mấy phần kinh nghi, "Lạc sư tỷ? Lạc sư tỷ xuất quan à!"

Kiều Tường híp mắt mâu, trong lòng một hồi sôi trào, năm đó, hắn cùng Lạc Vũ Đình xích mích không lâu, Lạc Vũ Đình liền hủy khuôn mặt.

Kiều Tường hết sức hối hận năm đó hưng sư động chúng cử hành hôn lễ, cho tới, ai cũng biết hắn có cái vợ hủy khuôn mặt.

Kiều Tường vốn là muốn đem Lạc Vũ Đình nghỉ, nhưng là, Lạc Vũ Đình mới vừa tàn phá nhan sắc hắn liền nghỉ người ta, không khỏi để cho người nói tâm tính lương bạc, Kiều Tường sợ bởi vì là Lạc Vũ Đình hư danh dự của mình, chuyện này liền gác lại xuống.

Lạc Vũ Đình tàn phá nhan sắc sau đó, giằng co một đoạn thời gian, phát hiện dung mạo quả thật hết cứu, liền đặc biệt thức thời bế

quan.

Kiều Tường gặp Lạc Vũ Đình bế quan, mắt không gặp là sạch sẽ, ngược lại cũng không buộc Lạc Vũ Đình tan học.

Nghe được Lạc Vũ Đình xuất quan tin tức, Kiều Tường không tự chủ nắm chặt quả đấm, thầm nói: Lạc Vũ Đình bế quan lâu như vậy, sớm không xuất quan, trễ không xuất quan, thế nào cũng phải Tiêu Cảnh Đình cử hành nguyên anh khánh điển thời điểm xuất quan, cô gái này hẳn là tới xem mình chuyện tiếu lâm đi.

Kiều Tường nghĩ đến đã từng vô số lần, ở Lạc Vũ Đình trước mặt thề chân thành bảo đảm, tương lai muốn lên cấp nguyên anh, đem người Tiêu gia giẫm ở dưới chân, để cho Trần Lập Phong hối hận không kịp, để cho Trần Húc rõ ràng, hắn kết quả bỏ lỡ một cái dạng gì người đàn ông, Kiều Tường cảm thấy mặt nóng nảy hoảng.

. . .

Thanh Vân tiên môn.

"Lạc Vũ Đình chết." Trần Húc nhìn Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Trần Húc một cái, nói: "Thế nào? Em hoài nghi là anh ra tay?"

Trần Húc lắc đầu một cái, nói: "Không có."

"Lạc Vũ Đình coi như là gián tiếp chết ở Kiều Tường trên tay, ta vốn là cũng là muốn hoàn toàn đem Lạc Vũ Đình giải quyết, chẳng qua là anh còn không có động thủ, Kiều Tường những cái kia hồng nhan tri kỷ liền không nhịn được."Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Tiểu Đông khóe miệng gợi lên nụ cười giễu cợt, năm đó, Lạc Vũ Đình vì cùng Kiều Tường chung một chỗ, không tiếc, hãm hại Trần Húc, rốt cuộc thường mong muốn.

Phong thủy quay vòng, Kiều Tường bên người những cái kia cái oanh oanh yến yến, vì lên chức, trừ đi Lạc Vũ Đình.

Tiêu Tiểu Đông đoán chừng Kiều Tường người bên người không động thủ, Kiều Tường nói không chừng mình đều phải động thủ, Kiều Tường nhất là thích thể diện, như thế nào có thể có Lạc Vũ Đình ở hắn trước mắt sáng chói.

Kiều Tường hắn yêu quý lông chim, không tốt tự mình động thủ, liền ngồi nhìn người bên người động thủ, nói không chừng còn ở trong đó đổ dầu vô lửa.

Trần Húc thở dài, nói: "Báo ứng à!"

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, thầm nghĩ: Có thể không phải là báo ứng sao? Lạc Vũ Đình đại khái sẽ không nghĩ tới, nàng tâm niệm lấy được Kiều Tường đang phu nhân ngai vàng, sẽ hại nàng chết oan uổng đi.

"Kiều Tường quả thật không phải là thứ tốt gì à!"Trần Húc không khỏi có chút vui mừng, năm đó hôn sự thổi, nếu không gả cho Kiều Tường một cái như vậy bạc tình bạc nghĩa, Trần Húc rất khó tưởng tượng, mình sinh hoạt sẽ biến thành cái dạng gì.

------oOo------

Chương 231: Thiên lôi mộc tin tức

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 231: Thiên lôi mộc tin tức
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tông môn khánh điển kết thúc sau đó, Tiêu Cảnh Đình rất nhanh nhận được nhiệm vụ mới.

"Đây là cái đồ gì à!"Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Vì át chế Thánh Thiên môn khuếch trương khuynh hướng, tông môn không thể không phái người đi trước ngăn cản Thánh Thiên môn hành động, thật bất hạnh anh lại bị chọn trúng."Hứa Mộc An có chút bất đắc dĩ nói.

"Đông Thành Dương cái này tên khốn kiếp đồ chơi."Chuyện gì tìm khắp hắn ra mặt.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình hỏi: "Anh dự định tiếp sao?"

Tiêu Cảnh Đình bế quan ba mươi năm, ba mươi trong thời kỳ, Thánh Thiên môn từng một lần im tiếng biệt tích, rồi sau đó lại kéo nhau trở lại.

Thánh Thiên môn ở vạn cốt lĩnh thành lập cứ điểm, nghe nói, vạn cốt lĩnh từng là chiến trường thượng cổ, từng có vô số tu giả ở chỗ này đại chiến, thắng lợi tu giả, ở mảnh đất phương hành hạ đến chết vô số tù binh, vạn thi lĩnh hạ Khô Cốt vô số, hơn nữa quanh quẩn hóa không ra oán khí.

Như vậy một cái tồi tệ địa phương, nhưng thành Thánh Thiên môn cứ điểm, Thánh Thiên môn dựa vào vạn cốt lĩnh vi bình chướng, phát triển nhanh chóng.

Tông môn lấy được tin tức, Thánh Thiên môn dự định đối với Thương Ngô tông động thủ, Thương Ngô tông chỉ là một không lớn không nhỏ tông môn, tông môn lấy được tin tức sau đó, lập tức hướng chánh đạo liên minh cầu viện, chánh đạo liên minh nhận được cầu viện sau đó, liền đem nhiệm vụ phân phát liền đi ra.

"Tiếp đi."Hắn đều là nguyên anh, như thế nào có thể sợ đầu sợ đuôi, vừa vặn, hắn cũng muốn xem xem, hắn bây giờ thực lực có thể tới một bước kia.

"Nhiệm vụ tờ đơn cho anh xem xem."Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An tòng thiện như lưu đem trên tay tờ đơn đưa tới, Tiêu Cảnh Đình nhìn tờ đơn, trong con ngươi thêm mấy phần ngạc nhiên.

"Có vấn đề gì không?"

"Chỗ này, anh tựa hồ có chút ấn tượng."Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An có chút hiếu kỳ hỏi: "Chỗ này, anh hẳn không đi qua đi."

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "aq tự nhiên không đi qua, nhưng là, Thương Ngô tông cái đó địa giới, thật giống như đã từng sinh ra qua thiên lôi mộc."

"aq làm sao biết."Hứa Mộc An hỏi.

"Em quên, anh có Tạ Uyển Nhiên trí nhớ."

Tạ Uyển Nhiên nhưng có một cái đại có thể tu giả trí nhớ à! Cái đó luân hồi chuyển thế tu giả, đã từng chính là từ nơi này màn hình phi

thăng, người phụ nữ kia không hề thiếu liên quan tới cái thế giới này trí nhớ, Tiêu Cảnh Đình suy nghĩ, có rãnh rỗi có thể đi Tạ Uyển Nhiên trong trí nhớ những địa phương kia xem xem, có lẽ sẽ có thu hoạch lớn.

"Thương Ngô tông bên kia sinh trưởng qua thiên lôi mộc, vậy có thể hay không có còn sót lại thiên lôi mộc lưu lại à!"Hứa Mộc An lập tức nói.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Cái này cũng không biết, muốn đến có cũng đã sớm bị người lấy đi.' cõi đời này thật tinh mắt người không thiếu, mấy chục ngàn năm trôi qua, thật có thiên lôi mộc, chỉ sợ cũng không tới phiên bọn họ dễ dàng mua thấp bán cao."

Hứa Mộc An cười khổ một cái, nói: "Những năm này, định lực càng ngày càng kém."

Tiêu Cảnh Đình ôm qua Hứa Mộc An, ung dung nói: "Cái này không có gì thật là kỳ quái, tướng công của ngươi anh cũng là thấy thứ tốt, nên cái gì đều muốn."

"Không phải một mình ngươi người tiếp nhiệm vụ này, còn có những người khác."Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình hướng Hứa Mộc An nhìn một cái, nói: "Còn có 2 người, biết là ai sao?"

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, nói: "Tạm thời còn không biết, bất quá, có thể xác định chính là, nhất định là nguyên anh tu giả."

"Nguyên anh tu giả liền tốt, nguyên anh tu giả hẳn sẽ không kéo chân sau."

Tiêu Cảnh Đình mặc dù cảm giác được mình tu vi so giống vậy nguyên anh sơ kỳ tu giả mạnh một ít, nhưng sẽ không cho rằng hắn bây giờ tu vi có thể chống lại uy tín lâu năm nguyên anh tu giả, thiên

hạ lớn, không thiếu cái lạ, tu vi có thể tới nguyên anh tu giả, trên căn bản đều sẽ có một ít kỳ ngộ, cũng chỉ có một ít bảo toàn tánh mạng đòn sát thủ.

. . .

Tiêu Cảnh Đình mang Hứa Mộc An, phong trần mệt mỏi chạy tới Thương Ngô lĩnh.

Tiêu Cảnh Đình đến Thương Ngô lĩnh sau đó phát hiện ngoài ra 2 cái nhận nhiệm vụ đồng đạo đã đến, 2 người một cái là cái hòa thượng, cầm một chùm niệm châu, lão thần nơi nơi nhớ tới kinh, một cái là cái đạo cô, cầm phù Trần, nhắm mắt dưỡng thần.

Tiêu Cảnh Đình nhìn 2 người vậy trang nghiêm túc mục thần sắc, tâm huyền không kiềm được căng thẳng mấy phần.

Tiêu Cảnh Đình không nhịn được thầm nói: Đông Thành Dương tên khốn kiếp này, chỉ nói cho hắn có 2 cái đạo hữu, tham dự chuyện này, không có nói cho hắn, lại là một cái hòa thượng, một cái đạo cô!

Cái này 2 cái hiển nhiên đều là tử như vậy một thân cao nhân đắc đạo, hắn mang Hứa Mộc An tới, có ngược chó hiềm nghi đây.

Tiêu Cảnh Đình đến lúc này 2 cái tu giả nhàn nhạt quan sát Tiêu Cảnh Đình một cái, liền thu hồi ánh mắt.

Tiêu Cảnh Đình lòng trầm trầm, hắn chú ý tới trong điện hòa thượng, đạo cô, xem hắn ánh mắt, không giống như là thấy đồng bạn, ngược lại giống như thấy đối thủ cạnh tranh, Tiêu Cảnh Đình trong lòng không nhịn được nổi lên mấy phần lẩm bẩm, âm thầm suy nghĩ, hắn có phải hay không lọt cái gì.

"Vị này chính là Thanh Vân tiên môn Tiêu đạo hữu đi."Cả người áo bào tro chàng trai ra đón.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy."

"Nghe Tiêu đạo hữu, không tới trăm tuổi liền kết anh, thật là làm cho người hâm mộ à!"Chàng trai áo bào tro.

"Thương Ngô chân nhân, quá khen."Tiêu Cảnh Đình thản nhiên nói.

Thương Ngô chân nhân nguyên anh sơ kỳ tu vi, đối đãi Tiêu Cảnh Đình hết sức thân thiện.

Áo bào tro chàng trai tràn đầy nhiệt tình nói: "Tiêu đạo hữu, ta cho ngươi giới thiệu một chút, vị này là chùa Đại Phật Thiên Đăng Đại Sư."

"Gặp qua Thiên Đăng Đại Sư."

Mặc pháp bào hòa thượng lười biếng mở mắt ra, nhàn nhạt hướng về phía Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái.

"Vị này là phái Tuyết Sơn Nga Mi cư sĩ."

"Gặp qua Nga Mi cư sĩ."Tiêu Cảnh Đình chắp tay nói.

Đạo cô không vui quét Tiêu Cảnh Đình một cái, nói: "Liên minh chủ sự cũng quá qua loa lấy lệ, làm sao phái ngươi cái nguyên anh sơ kỳ tới? Lần này Thánh Thiên môn thế tới hung hung, một mình ngươi mới lên nguyên anh, có thể để cái gì dùng."

Tiêu Cảnh Đình không khỏi có chút sán sán, đồng dạng là nguyên anh, nhưng là, nguyên anh sơ kỳ cùng nguyên anh hậu kỳ, có chênh lệch rất lớn, vậy dưới tình huống, một cái nguyên anh hậu kỳ, muốn thủ tiêu một cái nguyên anh sơ kỳ, không phải việc khó gì.

Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Cái này lão ni cô thật không biết nói chuyện, hắn là mới lên nguyên anh cùng Thương Ngô chân nhân cũng không kém nhiều ít, lão ni cô như thế nói, đem Thương Ngô chân nhân cũng mắng tiến vào.

Hứa Mộc An vểnh môi, trong lòng hiện lên mấy phần không vui, Hứa Mộc An cũng coi là thấy quen tình cảnh to lớn, trong lòng không vui, cũng không có mang tới trên mặt.

Thương Ngô chân nhân lúng túng cười một tiếng, nói: "Nhiều nhiều người một phần lực lượng mà? Tiêu đạo hữu, mời ngồi đi."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, ngồi vào một bên.

Thương Ngô chân nhân lấy ra một cái hộp, lòng đầy căm phẫn nói: "Thiên Thánh môn cái này tông môn, coi trời bằng vung, ta nhận được tin tức, Thiên Thánh môn ít ngày nữa thì phải đối với ta Thương Ngô tông ra tay, mà bọn họ sở dĩ sẽ động thủ, lại là vì ta Thương Ngô tông mấy đời tương truyền thiên lôi mộc."

Nghe được Thương Ngô chân nhân nói thiên lôi mộc, Tiêu Cảnh Đình lập tức phấn chấn, thiên lôi mộc, một trong ba thần mộc à!

Bất tử mộc ưu việt tính, hắn đã cảm nhận được, đang luyện chế chữa trị thương thế đan dược lúc này gia nhập một hai mảnh bất tử mộc lá cây, đan dược kia là có thể nhận được mười lần hiệu quả trị liệu.

Tiêu Cảnh Đình hai tròng mắt đỏ lên, thiên lôi mộc à! Nếu có thể đạt được cái này linh mộc, luyện chế một bộ thiên lôi mộc lôi kiếm, vậy liền phát tài.

Tiêu Cảnh Đình cuối cùng rõ ràng hòa thượng, ni cô tại sao sẽ xuất hiện ở nơi này, Thiên Đăng Đại Sư cùng Nga Mi cư sĩ đều là nguyên anh hậu kỳ người, coi như là Thánh Thiên môn thế tới hung hung, cái này 2 người xuất hiện ở nơi này, cũng có chút dùng không đúng chỗ, Tiêu Cảnh Đình cuối cùng rõ ràng, 2 người cũng đều là hướng về phía thiên lôi mộc tới.

Thương Ngô chân nhân lấy ra một cái hộp, mở ra cho mọi người thấy xem.

Tiêu Cảnh Đình trong lòng một hồi nóng lên, Thương Ngô chân nhân lấy ra thiên lôi mộc, có nhàn nhạt màu bạc, thiên lôi mộc ba ngàn năm trở xuống là màu xanh, đã ngoài 3000 năm, mười ngàn năm trở xuống là màu bạc, mười ngàn năm trở lên là kim sắc.

Thương Ngô chân nhân lấy ra đoạn này, là màu bạc, hơn nữa còn là phần gốc, Tiêu Cảnh Đình có thể từ nơi này cắt đứt mộc ở trên cảm nhận được kiểm tra sức sống, Tiêu Cảnh Đình rất chắc chắn, một khi đem cái này linh mộc bắt vào tay, vậy hắn có thể dễ dàng nuôi cái này chặn linh mộc, Thương Ngô chân nhân linh mộc mặc dù không đạt tới vạn năm năm, nhưng là cũng vượt qua ba ngàn năm, phẩm tương không tầm thường.

. . .

"A Di Đà Phật, thiện tai, thiện tai, thiên lôi mộc tuyệt tích nhiều năm, không nghĩ tới Thương Ngô tông, lại còn cất giữ hoàn chỉnh như vậy một đoạn, đây nếu là luyện chế thành pháp kiếm, đặt là ma đạo khắc tinh."Thiên Đăng Đại Sư tràn đầy khen ngợi nói.

Nga Mi cư sĩ trong tròng mắt, cũng lóe lên mấy phần nóng bỏng.

Tiêu Cảnh Đình âm thầm liếc mắt, thầm nghĩ: Ai nói hòa thượng, ni cô không ăn nhân gian lửa khói, chỉ cần là người, liền đều sẽ có đồ mong muốn.

"Người Thánh Thiên môn, là vì vật này, mới chịu đối với Thương Ngô tông động thủ?"Nga Mi cư sĩ hỏi.

Thương Ngô chân nhân thở dài, nói: "Đúng vậy!"

Thương Ngô chân nhân có chút ảm đạm, thiên lôi mộc này là tông môn bí mật, không biết thế nào truyền ra ngoài, bây giờ dẫn tới không chỉ là người Thánh Thiên môn, sợ là chùa Đại Phật cùng phái Tuyết Sơn cũng động lòng.

"Thương Ngô tông miếu nhỏ, ba vị đạo hữu ai có thể giúp Thương Ngô tông vượt qua cửa ải khó, cái này thiên lôi mộc, sẽ đưa cho vị đạo hữu kia." Thương Ngô chân nhân có chút đau lòng nói.

Tiêu Cảnh Đình xoa trán một cái, Thương Ngô chân nhân bất quá là một nguyên anh sơ kỳ, cho nên, chủ động đem thiên lôi mộc nhường lại, chẳng qua là cái này có chút không phúc hậu, ai có thể giúp Thương Ngô tông vượt qua cửa ải khó, đây không phải là rõ ràng xúi giục người trong ổ phản sao? Bất quá, cái này cũng khó trách, uổng công đem như thế vật trân quý nhường ra đi, là một người cũng biết không cam lòng.

Tiêu Cảnh Đình hướng Thiên Đăng Đại Sư cùng Nga Mi cư sĩ nhìn một cái, chỉ gặp 2 người mặc dù sắc mặt như thường, nhưng là, hơi thở nhưng mơ hồ có mấy phần đối nghịch.

Cái này hai tên, rất là ăn ý đem Tiêu Cảnh Đình cho bỏ quên.

Tiêu Cảnh Đình âm thầm ở trong lòng thở dài, thầm nghĩ: Mình tu vi rốt cuộc vẫn là thấp một chút à! Cái này 2 cái lão thức thời, cũng đem mình làm không khí.

"A di đà phật, trời cao có đức hiếu sinh, Thương Ngô tông chuyện, chính là lão tụ chuyện, coi như Thương Ngô thí chủ không cầm thiên lôi mộc đi ra, lão nột cũng ổn thoả toàn lực ứng phó."

Tiêu Cảnh Đình xoa xoa lỗ mũi, thầm nghĩ: Hòa thượng này thật biết làm bộ, nếu không phải khải thứ thiên lôi mộc, tên nầy, nơi nào sẽ giương mắt chạy tới.

Nga Mi cư sĩ khẽ hừ một tiếng, không cam yếu thế nói: "Thiên Thánh môn ngã được nghịch thi, làm xằng làm bậy, bọn ta tu giả gặp phải người Thiên Thánh môn, tất phải đem giết chi."

Thiên Đăng Đại Sư hướng Tiêu Cảnh Đình nhìn một cái, nói: "Tiêu đạo hữu, có cái gì chỉ giáo sao?"

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "2 người đạo hữu là tiền bối, ta nơi nào sẽ có cái gì ý kiến, duy 2 người làm thủ lãnh mà thôi."

Nga Mi cư sĩ cùng Thiên Đăng Đại Sư nghe được Tiêu Cảnh Đình mà nói, như có chút hài lòng gật đầu một cái.

Tiêu Cảnh Đình nhìn sắc mặt của hai người, tâm tình không kiềm được có chút cổ quái, hắn vất vả tu thành nguyên anh, nhưng hay là để cho người xem thường à!

------oOo------

Chương 232: Hòa thượng cùng ni cô

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 232: Hòa thượng cùng ni cô
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Thương Ngô chân nhân mang mấy người đi biệt viện ở lại.

"Chuyện này, ngươi thấy thế nào ?"Hứa Mộc An nhìn lười biếng ngồi ở mép giường Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lơ đãng nói: "Thiên lôi mộc là đồ tốt à!"

"Đó cũng không phải là, Lôi Huyền là lôi hệ tu giả một linh căn, nếu là có một bộ thiên lôi mộc chế tạo pháp khí, một kiếm kia vượt mười ngàn pháp, nhất định là hết sức lợi hại."Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình nhún vai một cái, nói: "Đồ, là đồ tốt, bất quá, rất khó tới tay à! Vậy một cái 2 cái một chút không đem ta coi ra gì đây."Có chùa Đại Phật cùng phái Tuyết Sơn 2 cái tiền bối ở đây, hắn tu vi có chút không đủ xem.

"Hai tên kia, niệm kinh đọc hồ đồ, có mắt không tròng đây."Hứa Mộc An lành lạnh nói.

"Trai cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi, Thánh Thiên môn thật muốn nhìn trúng thiên lôi mộc, người xuất thủ, tu vi cũng không biết thấp, để cho vậy 2 người đánh một chút trước trận cũng tốt."

Hứa Mộc An có chút không hiểu nói: "Người Thiên Thánh môn, muốn thiên lôi mộc làm gì?"Lôi hệ pháp bảo, có thể là ma đạo tu giả

khắc tinh à!

"Cái này ta nơi nào biết, bất quá giống như thiên lôi mộc loại này thượng cổ thần mộc, vô luận đối chính đạo tu người, hay là đối với ma đạo tu giả, đều có cực lớn sức hấp dẫn, thiên lôi mộc nếu là rơi vào ma đạo trên tay tu giả, tuyệt đối không phải chuyện gì tốt."Tiêu Cảnh Đình nói.

"Em cũng nghĩ như vậy."

Tiêu Cảnh Đình lười biếng nằm ở trên giường, "Chuyện này, không cần chúng ta phiền lòng, trời sập xuống, có cái cao chỉa vào."Thương Ngô chân nhân mặc dù đối với hắn thật thân thiện, nhưng là, Tiêu Cảnh Đình cảm giác được Thương Ngô chân nhân chẳng qua là khách sáo, người này chân chính coi trọng, vẫn là vậy 2 người.

"Cũng đúng."

"Mau tới ngủ đi, hai tên kia, ỷ mình tu vi so ta cao, đang mắt cũng không xem ta một chút, chuyện này, trước hết để cho bọn họ bận tâm đi, ta giúp ngươi đem chăn ấm áp tốt lắm, mau tới à."

Thanh Minh chân nhân cùng Thương Ngô chân nhân đã từng là sư huynh đệ, chẳng qua là, Thương Ngô tông dự trữ không đủ, chỉ có thể toàn lực đào tạo một người kết anh, kết quả Thương Ngô chân nhân bị chọn trúng, thuận lợi tu thành nguyên anh, Thanh Minh chân nhân thì một mực dừng lại ở tu vi kim đan.

Sau đó Thanh Minh chân nhân cũng đã thử kết anh, nhưng là thất bại. Thất bại sau đó, Thanh Minh chân nhân có chút tẩu hỏa nhập ma, trong tối coi Thương Ngô chân nhân là tử địch, cho rằng Thương Ngô chân nhân đoạt hắn trường sanh cơ duyên, mắt thấy thọ nguyên xấp xỉ, Thanh Minh chân nhân phản bội Thương Ngô tông, ném vào Thánh Thiên môn.

Thánh Thiên môn sở dĩ sẽ biết, Thương Ngô tông có thiên lôi mộc,

chính là bởi vì là Thanh Minh chân nhân duyên cớ.

Thương Ngô chân nhân lắc đầu một cái, thần sắc lộ ra mấy phần hoang mang, năm đó hắn cùng Thanh Minh chân nhân tu vi, tuổi tác cũng không phân cao thấp, đời trước tông chủ, đang chọn ai tới điểm chính đào tạo lúc này rất là làm khó.

Thương Ngô chân nhân có chút vui mừng năm đó, chưởng giáo lựa chọn hắn, Thanh Minh chân nhân bị chưởng giáo buông tha sau đó, buồn bực không vui, nguyên bản sáng sủa một người, thay đổi âm trầm.

Thương Ngô chân nhân thầm nói: Nếu như, đời trước chưởng giáo lựa chọn người không phải hắn, mà là Thanh Minh chân nhân, mà bây giờ, hắn cần phải đối mặt đại hạn buông xuống sợ hãi, vậy Thương Ngô chân nhân không biết, mình có thể hay không coi giữ bản tâm.

. . .

Tiêu Cảnh Đình từ trên giường bò dậy, mấy cái Thương Ngô người tiên môn gặp Tiêu Cảnh Đình dậy, đưa tới bữa ăn sáng.

Tiêu Cảnh Đình hướng thị nữ bên cạnh nhìn một cái, hỏi, "Đại sư cùng sư thái dậy sao?"

Thị nữ hướng Tiêu Cảnh Đình nhìn một cái, "Hai vị tiền bối, đã đi khám xét địa hình, để ngừa Thánh Thiên môn lại lần nữa công nhập."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Thì ra là như vậy à!"Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Cái này hai tên, thật là dụng công đâu, vì thiên lôi mộc, cũng là đáng giá.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, hỏi: "Anh không nghĩ một chút biện pháp sao?"

Tiêu Cảnh Đình thở dài, nói: "Đang suy nghĩ, nhưng là, 1 hồi lâu không nghĩ ra được."

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Đã như vậy, ăn cơm trước đi."

"Anh cũng nghĩ như vậy."Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An lúc ra cửa, Thiên Đăng Đại Sư cùng Nga Mi cư sĩ đã dò xét một vòng trở về, thấy Tiêu Cảnh Đình, Nga Mi cư sĩ khẽ hừ một tiếng, như có mấy phần chỉ tiếc rèn sắt không thành thép ý.

Tiêu Cảnh Đình cảm thấy đạo cô thật phiền toái, nếu như, hắn biểu hiện rất chuyên cần đi, đạo cô kia hẳn cảm thấy hắn không biết tự lượng sức mình, nhưng là, hắn biểu hiện thờ ơ đi, đạo cô kia tựa hồ lại cảm thấy hắn không đủ tiến lên.

"Tiêu đạo hữu dậy à!"Thiên Đăng Đại Sư hướng Tiêu Cảnh Đình đi tới nói.

Tiêu Cảnh Đình có chút xấu hổ nói: "Nghe đại sư cùng cư sĩ thật sớm liền ra đi dò xét, thật để cho ta xấu hổ."

Thiên Đăng Đại Sư cười nhạt, nói: "Ta cùng cư sĩ tất cả đi ra ngoài dò xét, cái này tông môn vẫn là phải lưu người trấn thủ, nếu là người đầy đủ đều đi ra ngoài, cũng không còn hình dáng."

Tiêu Cảnh Đình: "Đa tạ đại sư thông cảm. . ."

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Em nghe nói, cái này Thương Ngô tông Huyền Vũ con rùa linh trận, hết sức lợi hại, lần trước Thương Ngô tông mặc dù có thể trở lui toàn thân, chính là bởi vì làm cho này Huyền Vũ con rùa linh trận duyên cớ."

Tiêu Cảnh Đình trừng mắt nhìn, nói: "Vậy chúng ta cũng đi xem xem."

" Được a !"

Tiêu Cảnh Đình mang Hứa Mộc An đi ra ngoài du lãm một vòng, có phòng tu luyện thời gian ở đây, Tiêu Cảnh Đình so cạnh tu giả nhiều hơn rất nhiều thời gian, có càng nhiều thời gian Tiêu Cảnh Đình, đối với trận pháp, phù chú, luyện đan cũng cảm thấy rất hứng thú.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Nghe nói, Thương Ngô tông có cái Thanh Minh chân nhân, phản bội Thương Ngô tông, gia nhập Thánh Thiên môn."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Nghe nói, nghe nói, tên kia là Thương Ngô chân nhân sư huynh, nếu như không phải là hắn, thiên lôi mộc tin tức, còn không có như vậy dễ dàng truyền đi."

"Tu luyện con đường này, bỏ lỡ một trận cơ duyên, lui về phía sau đường, có thể liền hoàn toàn bất đồng.' Hứa Mộc An lẩm bẩm.

. . .

Tiêu Cảnh Đình ở Thương Ngô tông ở hơn ba tháng, người Thiên Thánh môn hình như là im tiếng biệt tích vậy, ngay cả một mặt đều không lộ.

"Cái này người Thiên Thánh môn, có phải hay không sợ à! Cho nên trốn đi?"Hứa Mộc An hỏi.

"Có khả năng này, bất quá, càng có thể là đối phương đang đợi thời cơ."

Những ngày qua, đại hòa thượng cùng lão ni cô đều có chút không nén được tức giận, 2 người dứt khoát bày tỏ, Thiên Thánh môn sẽ đối với Thương Ngô tông ra tay là bởi vì là thiên lôi mộc duyên cớ, nếu như thiên lôi mộc không có ở đây Thương Ngô tông, vậy Thương Ngô tông dĩ nhiên là an bài.

Thương Ngô chân nhân cũng không phải là đứa ngốc, tự nhiên sẽ

không đem bảo vật chắp tay nhường nhịn, hai bên cứ như vậy cứng lại.

"Tiêu tiền bối, không xong, có người tấn công."Tiêu Cảnh Đình không nhịn được nhíu lên chân mày.

Hứa Mộc An sững sốt một chút, nói: "Làm sao tấn công."

Tiêu Cảnh Đình sậm mặt lại, nói: "Đối phương thật là sẽ chọn thời cơ à!"Thiên Đăng chân nhân cùng Nga Mi cư sĩ cũng chạy, phía sau trống không, đối phương lập tức chạy tới.

"Không sợ, đại trận rất khó phá vỡ."Tiêu Cảnh Đình nói.

"Bọn họ mau muốn đi vào giết." Đệ tử kia nói.

Tiêu Cảnh Đình trợn to mắt, nói: "Không thể nào."

"Thanh Minh sư thúc dẫn đường, Thanh Minh sư thúc đối với trận pháp rất quen thuộc, bên trong tông môn còn có Thanh Minh sư thúc nội ứng."Vậy tiểu đệ tử đạo.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."Một khoản lạn trướng à!

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Đi xem một chút đi."

Tiêu Cảnh Đình hỏa tốc chạy tới hiện trường, ở mấy cái áo bào đen tu giả công kích dưới, đại trận thay đổi tràn ngập nguy cơ.

Tiêu Cảnh Đình thấy hơn hai mươi cái quan tài, bị bày đặt ở bên ngoài trận pháp, liên tục không ngừng âm thi, từ trong quan tài được triệu hoán liền đi ra.

"Thanh Minh sư đệ, không nghĩ tới ngươi lại có thể mất trí đến như vậy đến nước."

Bên ngoài trận pháp một cái áo bào đen tu giả, tràn đầy oán hận

nhìn Thương Ngô, "Thương Ngô lão tặc, ngươi không cần phải nói những thứ này đạo mạo nghiêm trang bảo, rõ ràng ta tư chất, tu vi đều không kém ngươi, có thể hết lần này tới lần khác lão thất phu cùng ngươi có sâu xa, lấy việc công làm việc tư."

Hứa Mộc An âm thầm lắc đầu một cái, tu giả cùng trời tranh mệnh, thiên tư, tâm tính cố nhiên trọng yếu, cơ duyên cũng là rất lớn một vòng à! Thanh Minh chân nhân so với Thương Ngô chân nhân tới, cuối cùng là kém một ít cơ duyên.

"Tiêu đạo hữu, sư đệ đã tẩu hỏa nhập ma, mong rằng ngươi giúp ta giúp một tay."Thương Ngô chân nhân nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Dĩ nhiên."Tiêu Cảnh Đình mặc dù có chút đồng tình Thanh Minh chân nhân, nhưng là, cũng sẽ không bởi vì là một điểm này đồng tình, liền thay đổi với nhau lập trường.

------oOo------

Chương 233: Tiêu Cảnh Đình ra tay

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 233: Tiêu Cảnh Đình ra tay
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Thanh Minh chân nhân vốn là Thương Ngô tông kim đan trưởng lão, đối với Thương Ngô tông rất nhiều cơ mật rõ ràng.

Thương Ngô tông bản phòng thủ kiên cố đại trận, ở Thanh Minh chân nhân cùng mấy cái mai phục ở tông môn bên trong gian tế trong ứng ngoài hợp dưới, dễ như trở bàn tay công phá.

Mấy cái áo bào đen tu giả, mang một đống âm thi xông vào.

Thương Ngô tông tu giả cùng Thánh Thiên môn tu giả, chiến thành một đoàn.

Một đám áo bào đen tu giả trong, có 2 cái là nguyên anh tu giả, Thương Ngô chân nhân chặn lại một cái, một cái khác tự nhiên thuộc về Tiêu Cảnh Đình.

"Thanh Vân tiên môn thiên tài tu giả, đáng tiếc à! Mới vừa lên cấp nguyên anh lại phải chết."Áo bào đen tu giả nhìn Tiêu Cảnh Đình, trong con ngươi lóe lên nồng nặc ghen tỵ và tàn bạo.

"Ngày hôm nay ai sẽ chết, đây có thể nói không chừng."Tiêu Cảnh Đình lạnh nhạt nói.

Bạch Cốt chân nhân âm trầm nói, "Chết đến ập lên đầu, còn nói khoác mà không biết ngượng."

Bạch Cốt chân nhân giơ giơ lên trong tay khúc xương trắng, một trận âm phong lạnh thấu xương thổi qua, vô số xương trắng tu giả, tay cầm vũ khí, từ bạch bá trong được triệu hoán liền đi ra.

Tiêu Cảnh Đình lấy ra một ngọn đèn đèn vàng, đèn vàng vốn là càn khôn đỉnh trong pháp bảo, Tiêu Cảnh Đình vẫn là lần đầu tiên dùng pháp bảo này đối địch.

Tiêu Cảnh Đình bàn tay ở đèn vàng ở trên đẩy một cái, đèn vàng trên một nhỏ ngọn lửa, chốc lát ở giữa biến thành liệu nguyên lửa, hướng Bạch Cốt chân nhân gọi tới xương trắng nhào ra ngoài, Bạch Cốt chân nhân gọi tới xương trắng, ở Tiêu Cảnh Đình ngọn lửa công kích dưới, thoáng qua ở giữa hóa thành tro cốt.

Đèn vàng uy lực, vượt xa Tiêu Cảnh Đình tưởng tượng, Tiêu Cảnh Đình trong lòng không kiềm được thêm mấy phần ngạc nhiên mừng rỡ.

Thương Ngô chân nhân vốn là lo lắng, Tiêu Cảnh Đình đối mặt một cái nguyên anh trung kỳ tu giả sẽ không chịu nổi, thấy Tiêu Cảnh Đình bằng vào đèn vàng lập tức đè nén xuống Bạch Cốt chân nhân khúc xương trắng, trong lòng nhất thời ổn định mấy phần.

"Ngươi đây là cái đồ gì?"Bạch Cốt chân nhân nhìn Tiêu Cảnh Đình trong tay đèn vàng, trong con ngươi lóe lên mấy phần nóng bỏng.

Bạch Cốt chân nhân một chút hướng Tiêu Cảnh Đình bắt tới, Tiêu Cảnh Đình vung tay lên, mấy chục lôi diễm trận bàn tiếp liền bị nổ, Bạch Cốt chân nhân bể không kịp đề phòng bị đánh lui ra ngoài.

"Ngươi, ngươi tự tìm cái chết."Bạch Cốt chân nhân nổi giận mắng.

Tiêu Cảnh Đình lạnh lùng cười một tiếng, "Tự tìm cái chết? Ngươi mới tìm chết."

Bạch Cốt chân nhân vung lên xương trắng bá, âm u bạch bá, hướng

Tiêu Cảnh Đình đè ép xuống, Tiêu Cảnh Đình chỉ cảm thấy vô số âm u quỷ ảnh, hướng mình nhào tới, mình thật giống như đưa thân ở quỷ vực trong.

"Tăng."Tiêu Cảnh Đình một tiếng quát chói tai, đèn vàng trong ngọn lửa, lập tức thoan thăng liền mấy trăm mét, xương trắng bá bị ngọn lửa bao vây lại.

"Ngươi đây là dị hỏa?"Bạch Cốt chân nhân có chút hoảng sợ nói.

Tiêu Cảnh Đình một quyền hướng Bạch Cốt chân nhân đập tới, Bạch Cốt chân nhân mặt âm trầm, "Một mình ngươi nguyên anh sơ kỳ, lại có thể cùng ta so thân xác?"

Bạch Cốt chân nhân lời mới vừa mới vừa nói xong, sẽ để cho Tiêu Cảnh Đình một quyền đập lui ra ngoài.

Bạch Cốt chân nhân nhìn Tiêu Cảnh Đình, trong con ngươi lóe lên nồng nặc kinh nghi."Ngươi luyện Thiên Ma luyện thể quyết."

Tiêu Cảnh Đình sững sốt một chút, Thiên Thần tông tự lừa dối mình đem Thiên Ma luyện thể quyết nói thành Thần Ma luyện thể quyết, nhưng vẫn có người hiểu được à!

Bạch Cốt chân nhân cùng Tiêu Cảnh Đình đánh như lửa như trà.

Bỗng nhiên một hồi dự cảm bất tường, tập kích lên Bạch Cốt chân nhân trong lòng.

"Giết."Một đạo kiếm quang hướng Bạch Cốt chân nhân rơi xuống, Bạch Cốt chân nhân kinh hô một tiếng, "Không thể nào."

Một đạo kiếm quang bén nhọn, bổ vào Bạch Cốt chân nhân trên người, một kiếm đâm xuyên Bạch Cốt chân nhân ngực.

Một kích tức trúng, Tiêu Cảnh Đình lập tức đem thẹn lỗi thu vào.

Tiêu Cảnh Đình không dám trễ nãi, thừa thắng truy kích, lại lần nữa lấy ra mười mấy trận bàn, qua loa đi Bạch Cốt chân nhân đập lên người, Bạch Cốt chân nhân thân xác, đảo mắt ở giữa bị đập rách rưới không chịu nổi.

Một cái nho nhỏ nguyên anh, từ Bạch Cốt chân nhân trán bay ra, vậy nhỏ nguyên anh tràn đầy oán hận nhìn Tiêu Cảnh Đình một cái bỏ chạy.

Gặp nguyên anh bỏ chạy, Tiêu Cảnh Đình cũng không có truy kích, nguyên anh tu giả thật không tốt giết, bởi vì là nguyên anh xuất khiếu có thể thuấn di, Bạch Cốt chân nhân nguyên anh, một cái chớp mắt đã không thấy tăm hơi, biết không theo đuổi, Tiêu Cảnh Đình cũng sẽ không uổng phí công phu này.

Cùng Thương Ngô chân nhân đối chiến cái đó tu giả, gặp Bạch Cốt chân nhân bị đánh nguyên anh chạy trốn rời đi, cũng đi theo.

. . .

Thương Ngô chân nhân hướng Tiêu Cảnh Đình đi tới, tràn đầy cung kính nói: "Tiêu đạo hữu, cám ơn ngươi." Gặp qua Tiêu Cảnh Đình ra tay, Thương Ngô chân nhân lại cũng không dám xem nhẹ Tiêu Cảnh Đình.

Tiêu Cảnh Đình mãn bất tại ý nói: "Một cái nhấc tay, để cho người này nguyên anh trốn."

Thương Ngô chân nhân cười một tiếng, nói: "Đánh tên nầy nguyên anh chạy trốn, đã rất không dễ dàng, tên nầy hẳn là tìm phù hợp thân xác đoạt xác đi, muốn tìm được như vậy thân xác không dễ dàng, liền là tìm được, tu vi cũng nhất định sẽ thật to hao tổn, trong thời gian ngắn, hắn cần phải nên sẽ không xuất hiện."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, bày tỏ đồng ý.

"Tiêu đạo hữu thật là chân nhân bất lộ tướng à! Không nghĩ tới, ngài

và nguyên anh trung kỳ tu giả đối chiến, cũng có thể thắng như vậy dễ như trở bàn tay, không biết, cuối cùng Tiêu đạo hữu lấy ra đồ. . ."

Tiêu Cảnh Đình ánh mắt lành lạnh quét Thương Ngô chân nhân một cái, không trả lời.

Thương Ngô chân nhân có chút lúng túng nói: "Là ta trước tương."

"Thiên Đăng Đại Sư cùng Nga Mi cư sĩ thế nào còn không có trở về?"Tiêu Cảnh Đình nhàn nhạt hỏi.

Thương Ngô chân nhân sắc mặt nhất thời thay đổi, "Ta cũng không biết, có thể là bị chuyện gì vấp ở."

Tiêu Cảnh Đình híp mắt mâu, lắc đầu nói: "Hai vị đạo hữu này, trong ngày thường cần cù rất, thời khắc mấu chốt nhưng không thấy."

Thương Ngô chân nhân nghe được Tiêu Cảnh Đình mà nói, nhất thời có mấy phần lúng túng.

Tiêu Cảnh Đình cùng Thương Ngô chân nhân đàm luận mấy câu, mang Hứa Mộc An rời đi, hắn đã hỗ trợ đối phó đại địch, giải quyết tốt sự việc, cũng không cần hắn xử lý.

Hứa Mộc An đi theo Tiêu Cảnh Đình bên người, nhìn Tiêu Cảnh Đình, "Ta muốn Thương Ngô chân nhân, có chuyện gạt ngươi đâu ?"

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An một cái, hỏi: "Ngươi cảm thấy hắn giấu ta cái gì?"

"Thiên Đăng Đại Sư cùng Nga Mi cư sĩ, hẳn là cố ý đi ra ngoài, mục đích có thể là muốn dẫn dụ người Thiên Thánh môn ra tay, bọn họ kế hoạch là thành công, Thiên Thánh môn quả thật ra tay, chỉ bất quá. . ."Hứa Mộc An bất đắc dĩ lắc đầu một cái, trên mặt nổi lên mấy phần cười nhạt.

Tiêu Cảnh Đình lạnh lùng cười một tiếng, "Thiên Thánh môn đúng là ra tay, nhưng là theo lý mà nói, lúc này, Thiên Đăng Đại Sư cùng Nga Mi cư sĩ hẳn đuổi về, đáng tiếc à! Cái này 2 người, một cái cũng chưa trở lại."

Hứa Mộc An cau mày, trong lòng thoáng qua mấy phần không vui, có người công trận lúc này Thương Ngô chân nhân hẳn liên lạc ngoài ra hai người, đáng tiếc một mực không đợi được người, đám người này thật là quá đáng, dự tính dẫn xà xuất động kế hoạch, lại có thể đem Tiêu Cảnh Đình loại bỏ bên ngoài.

. . .

Thương Ngô chân nhân quét dọn chiến trường, sắc mặt có mấy phần khó khăn xem.

"Cha, đại sư cùng sư thái vẫn là không có trở về."Tôn Miểu nói.

"Lần này khá tốt có Tiêu Cảnh Đình ra tay, nếu không, lần này, chúng ta tông môn, chỉ sợ là muốn dữ nhiều lành ít."Thương Ngô chân nhân có chút nghĩ mà sợ nói.

"Vậy cái gì đại sư, sư thái, cũng quá không đáng tin cậy."Tôn Miểu có chút không hiểu nói.

Thương Ngô chân nhân ngoài miệng không nói, trong lòng đối với Thiên Đăng Đại Sư cùng Nga Mi cư sĩ cũng thêm mấy phần bất mãn, "Muốn đến vậy 2 cái là để cho người Thiên Thánh môn cho vấp ở."

"Không nghĩ tới Tiêu Cảnh Đình như thế lợi hại, mới nguyên anh sơ kỳ, liền đem nguyên anh trung kỳ tu giả, đánh nguyên anh chạy trốn."Tôn Miểu tràn đầy bội phục nói.

Thương Ngô chân nhân trong tròng mắt lóe lên mấy phần ghen tị, "Hắn vậy pháp khí rất đặc thù, vậy đèn rất cổ quái."

"Cha, cái đó Thánh Thiên môn nguyên anh nói, Tiêu Cảnh Đình ngọn đèn kia lửa là dị hỏa."Tôn Miểu tràn đầy kích động nói.

"Ngọn lửa kia uy lực không giống bình thường, đúng là rất có thể dị hỏa, còn có thể là thiên toại viêm, trời đất mở sơ luồng thứ nhất lửa, bất tử bất diệt, một mực lưu tích trữ đến nay, ta nhớ thiên toại lửa cùng viêm dương đèn hỗ trợ lẫn nhau, Tiêu Cảnh Đình pháp khí chắc là cái đó."

Tôn Miểu vểnh môi, trong con ngươi nổi lên mấy phần nóng bỏng vẻ."Vậy đèn thật là không phải bảo bối."

Thương Ngô chân nhân hướng Tôn Miểu nhìn một cái, nói: "Đồ là tốt, nhưng là, đốt tay rất."

Tôn Miểu nghe vậy, sán sán cúi đầu, "Tiêu Cảnh Đình pháp bảo này cũng không biết từ đâu tới, còn có cuối cùng công kích Bạch Cốt chân nhân cổ quái con rối, đó là nguyên anh con rối."

Thương Ngô chân nhân gật đầu một cái, "Tiêu Cảnh Đình tên nầy, thật không đơn giản, liền Nguyên anh kỳ con rối đều có, khó trách hắn tuổi còn trẻ là có thể trở thành nguyên anh sơ kỳ, ta xem hắn mới vừa dáng vẻ, hẳn đoán được, chúng ta bỏ lại hắn, thương lượng như thế nào dẫn người Thiên Thánh môn xuất thủ chuyện, cũng không biết, hắn có thể hay không ghi hận."

Tôn Miểu chần chờ một chút, nói: "Chuyện này, cũng không phải cha ngươi quyết định, là đại sư cùng sư thái quyết định."

Tôn Miểu trong đầu nghĩ: Sư thái cùng đại sư không có đem Tiêu Cảnh Đình coi ra gì, thời khắc mấu chốt, vẫn còn là Tiêu Cảnh Đình ngăn cơn sóng dữ, thật là châm chọc.

"Tông chủ, đại sư cùng sư thái trở về, bọn họ cũng bị thương nhẹ."Một cái kim đan tu giả đi vào nói.

. . .

Hứa Mộc An đi vào phòng ngủ, nói: "Hòa thượng kia cùng ni cô trở về."

Tiêu Cảnh Đình đang ăn cơm thức ăn, ngoẹo đầu, nói: "Bây giờ mới trở lại đươc, thức ăn cũng đều nguội, hiệu suất cũng quá thấp."

"Đúng vậy! Cũng quá không chịu trách nhiệm."Hứa Mộc An có chút khinh thường nói.

"Trước đối chiến lúc này tựa hồ bại lộ hơi nhiều."Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An sắc mặt nhất thời âm trầm mấy phần, "Em nhìn Thương Ngô chân nhân thật giống như rất thích ngươi pháp khí."

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Nóng mắt là bình thường, bất quá có Bạch Cốt chân nhân gương xe trước, hắn chính là có lòng cũng không có can đảm."

"Đây cũng là."Hứa Mộc An tán đồng nói. Thương Ngô chân nhân bất quá là nguyên anh sơ kỳ, kém Tiêu Cảnh Đình quá xa.

"Càn khôn đỉnh quả nhiên bất phàm, tùy tiện cầm ra một kiện pháp khí, thì có như vậy uy lực, khó trách hải ngoại những tu sĩ kia sẽ tâm niệm nhớ."Hứa Mộc An nói.

"Quả thật, càn khôn đỉnh chẳng qua là vậy linh tháp tầng thứ chín đồ, mặt trên còn có ba tầng, không biết đều có chút cái gì."Tiêu Cảnh Đình có chút thấy thèm nói.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, đạo "Không nóng nảy, còn muốn qua mấy chục năm, tháp mới có thể mở đây."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái , nói " đúng vậy!"

Tiêu Cảnh Đình suy nghĩ, sau này, còn phải đi hải ngoại đi một

chuyến. Nghĩ đến Long Tuyết cùng Phù Lê, Tiêu Cảnh Đình lửa nóng lòng, nhất thời nguội xuống liền mấy phần, muốn đi hải ngoại mà nói, hắn bây giờ thực lực, còn kém một chút.

------oOo------

Chương 234: Thiên lôi mộc bị trộm

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 234: Thiên lôi mộc bị trộm
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Nga Mi cư sĩ phòng nghỉ ngơi.

"Sư phụ, ngươi có thể coi như là trở về?"Sư Hoài Ngọc nhìn Nga Mi cư sĩ, thở phào nhẹ nhõm.

Nga Mi cư sĩ trầm mặt, giọng căm hận nói: "Không nghĩ tới người Thánh Thiên môn quỷ rất, lật thuyền trong mương."

Nga Mi cư sĩ cùng Thiên Đăng Đại Sư cũng không muốn ở Thương Ngô tông đợi quá lâu, nhưng là, người Thánh Thiên môn lại chậm chạp không động thủ, ép với bất đắc dĩ, 2 người giả mượn đi ra ngoài, dẫn người Thánh Thiên môn ra tay, nơi nào biết, nàng cùng hòa thượng Thiên Đăng, cũng ở nửa đường cho người vấp ở, Thánh Thiên môn thiếu chút nữa vì vậy cho người một lưới bắt hết.

"Ta nghe nói, Tiêu Cảnh Đình đánh một cái nguyên anh trung kỳ tu giả nguyên anh chạy trốn."Nga Mi cư sĩ hỏi.

Sư Hoài Ngọc gật đầu một cái, nói: "Quả thật có có chuyện như vậy, ta trước kia xem Tiêu Cảnh Đình tên kia mềm nhũn nọa nọa, còn làm hắn là gặp vận may, mới may mắn lên cấp nguyên anh, nơi nào biết cái này người ra tay tàn nhẫn đâu, hơn nữa, cái này người trên tay pháp bảo đông đảo, nhìn dáng dấp xuất thân không tệ."

Nga Mi cư sĩ híp mắt mâu, nói: "Nói như vậy, là xem nhẹ hắn, ta đưa

ánh mắt đều đặt ở lão hòa thượng trên người, lại không nghĩ rằng Tiêu Cảnh Đình tên nầy, cũng là nhân vật hung ác."

Sư Hoài Ngọc trịnh trọng gật đầu, không vui hừ một tiếng, nói: "Đúng vậy! Người này rõ ràng thực lực cao cường, nhưng hết lần này tới lần khác thích giả heo ăn hổ, rắp tâm đồ sộ đo lường."

"Ngươi thấy Tiêu Cảnh Đình đánh nhau qua?"Nga Mi cư sĩ hỏi.

Sư Hoài Ngọc trầm ngâm một chút, nói: "Lúc ấy binh hoang mã loạn, ta cũng không quá thấy rõ, nhưng là, cuối cùng Tiêu Cảnh Đình mặc dù có thể khắc địch chế thắng, hẳn dùng một cái Nguyên anh kỳ con rối đánh lén."

Nga Mi cư sĩ có chút kinh ngạc nói: "Nguyên anh kỳ con rối? Sơ kỳ, trung kỳ vẫn là hậu kỳ?"

"Hẳn là sơ kỳ."Sư Hoài Ngọc nói.

Nga Mi cư sĩ thở dài, nói: "Chẳng qua là sơ kỳ à! Nếu là hậu kỳ, vậy giá trị liền đại."

Sư Hoài Ngọc thầm nghĩ: Nếu là nguyên anh hậu kỳ con rối đến sư phụ trên tay, vậy đối địch lúc này thì tương đương với một chọi hai, sư phụ nguyên vốn là lợi hại, nếu có thể nhiều đi nữa người trợ giúp, vậy thì liền không được.

"Tiêu Cảnh Đình bất quá là nguyên anh sơ kỳ tu vi, nếu là nguyên anh hậu kỳ con rối, hắn không thể có thể khống chế liền à!"Sư Hoài Ngọc nói.

Nga Mi cư sĩ gật đầu một cái, nói: "Nói cũng phải, chẳng qua là tên nầy, nhìn dáng dấp, không giống trong tưởng tượng như vậy đơn giản, vẫn là phải chú ý một chút."

"Sư phụ nói đúng."Sư Hoài Ngọc trịnh trọng nói.

. . .

Khoảng cách Thương Ngô tông không gần không xa một cái ngôi miếu đổ nát trong, Tiêu Tiểu Phàm các người tể tể một đường.

"Cha cũng thiệt là, nếu Thương Ngô tông có cái đó thiên lôi mộc, chúng ta trực tiếp đoạt lại là tốt mà!"Tiêu Tiểu Phàm buồn rầu nói.

Tiêu Tiểu Đông quét Tiêu Tiểu Phàm một cái, tức giận: "Nơi nào có như thế đơn giản, chỉ sợ chúng ta chân trước đoạt lại, chân sau sẽ để cho người đánh tới, huống chi, hòa thượng kia cùng vậy ni cô đều ở đây Thương Ngô tông đâu, cha muốn cướp, cái này hai tên có thể không nhân sâm một cước?"

Tiêu Tiểu Phàm buồn bực nói: "Thật phiền người."

"Nghe nói cha đem Thánh Thiên môn một cái nguyên anh trung kỳ tiêu diệt, cha cũng thật là lợi hại."Trần Húc tràn đầy khen ngợi nói. Cao thủ nguyên anh, mỗi kém một cái nhỏ giai đoạn, tu vi chênh lệch cũng cực lớn, cha lấy nguyên anh sơ kỳ tu vi, đánh nguyên anh trung kỳ tu giả nguyên anh chạy trốn, quả thực không dậy nổi.

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Cha dĩ nhiên lợi hại."

Gà hoa nhỏ trên đất nhảy tới nhảy lui, cười trên sự đau khổ của người khác nói: "Cha ngươi lợi hại, còn không phải là cho một cái Xú hòa thượng, một cái thúi ni cô, áp chế không dám thở mạnh?"

Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy bất mãn nói: "Con gà con, làm sao nói chuyện? Cẩn thận ta hầm ngươi."

Gà hoa nhỏ khẽ hừ một tiếng, trong con ngươi tràn đầy khinh thường, "Dám nấu ta, ngươi thật là to gan, ta nói các ngươi loài người thật phiền người, không phải là một cây gỗ nát sao? Xem đem các ngươi cho thấy thèm? Không tiền đồ."

Lôi Huyền nhìn gà hoa nhỏ, nói: "Đó cũng không phải là gỗ nát, đó

là thiên lôi mộc."

Gà hoa nhỏ không cam yếu thế nói: "Đó chính là một khối gỗ nát."

Tiêu Tiểu Phúc nhìn Lôi Huyền cùng gà hoa nhỏ một cái, nói: "Tốt lắm, đừng làm rộn, Hoa Hoa, ngươi truy tung thuật, có thể xảy ra vấn đề gì hay không à!"

Gà hoa nhỏ tràn đầy tức giận nhìn Tiêu Tiểu Phúc, nói: "Ngươi cái này đang hoài nghi ta chân long nhất tộc uy nghiêm."

Tiêu Tiểu Phúc nhìn gà hoa nhỏ, tràn đầy vô tội nói: "Ngươi chân long nhất tộc, chẳng lẽ không phải là gà rừng nhất tộc sao?"

Gà hoa nhỏ tràn đầy tức giận nói: "Ngươi mới là gà rừng, cả nhà ngươi đều là gà rừng."

Tiêu Tiểu Phúc: ". . ."

. . .

Ngày thứ hai.

Tiêu Cảnh Đình vừa mới nổi lên giường, liền nghe được Thiên Đăng Đại Sư cùng Nga Mi cư sĩ dắt tay nhau tới thăm tin tức.

Tiêu Cảnh Đình thầm nghĩ, phong thủy chuyển thật mau à! Cái này hai tên, mấy ngày trước còn không lấy mình coi ra gì đâu, bây giờ lại có thể liền đứng lên tìm mình.

Tiêu Cảnh Đình đi ra, nói: "Đại sư, cư sĩ, sớm à!"

"Tiêu đạo hữu sớm à!"

Thiên Đăng Đại Sư mở mắt ra, nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Tiêu đạo hữu, vốn là chúng ta muốn dụ Thánh Thiên môn nhập trùm vào, lại không nghĩ rằng vào đối phương BCS, thật may Tiêu đạo hữu ngăn

cơn sóng dữ, nếu không hậu quả, thật là thiết tưởng không chịu nổi."

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy khiêm tốn nói: "Đại sư quá khen, thật ra thì, ta cũng không có ra bao lớn lực, có thể đánh lui người Thánh Thiên môn, là mọi người đồng tâm hiệp lực kết quả."

"Tiêu đạo hữu, quá khiêm nhường, ta đều nghe nói, hôm qua Tiêu đạo hữu đại phát thần uy, đem một cái nguyên anh trung kỳ tu giả, cũng đánh nguyên anh xuất đào."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "May mắn mà thôi, cái đó nguyên anh trung kỳ tu giả, hẳn là ăn nhiều đan dược lên cấp, cảnh giới cũng không vững chắc, so ta tưởng tượng yếu hơn rất nhiều."

"Không biết Tiêu đạo hữu đối với thiên lôi mộc thấy thế nào ?"Nga Mi cư sĩ hỏi.

"Thiên lôi mộc, vậy dĩ nhiên là thứ tốt, thượng cổ linh mộc nhiều như vậy, dám xưng thần thiếu, thiên lôi mộc là một trong ba thần mộc, dĩ nhiên là không thể có nhiều."Tiêu Cảnh Đình thành khẩn nói.

Nga Mi cư sĩ nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Nói như vậy, Tiêu đạo hữu đối với thiên lôi mộc cũng có hứng thú."

"Cái này tự nhiên, ta nói không có hứng thú, chỉ sợ 2 người cũng không tin đi."Tiêu Cảnh Đình nụ cười cạn loãng nói.

Hòa thượng Thiên Đăng quan sát Tiêu Cảnh Đình mấy lần, nói: "Tiêu đạo hữu, quả thật là tính tình cũng được, thiên tài địa bảo tất nhiên người có duyên cư chi."

"Đã như vậy, bây giờ liền xem ai có thể giải quyết Thương Ngô tông vấn đề."Hòa thượng Thiên Đăng nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn 2 người đi ra ngoài, bĩu môi.

"Anh đối với tiền bối nói chuyện quá không khách khí."Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Cảnh Đình lười biếng cười một tiếng, nói: "Những người này à! Quá khó hầu hạ, ta nói có hứng thú, bọn họ mất hứng, ta nếu là nói không có hứng thú, phỏng đoán cái này hai tên càng mất hứng."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Điều này cũng đúng."

Tiêu Cảnh Đình duỗi người, nói: "Anh đi tìm Thương Ngô chân nhân trò chuyện một chút."

Hứa Mộc An nghiêng đầu, nói: "Anh tìm hắn trò chuyện cái gì?"

"Nếu như, sự việc đạt thành, có lẽ, chúng ta cũng không cần đợi ở chỗ này."Tiêu Cảnh Đình nói.

. . .

Thương Ngô tông đại điện.

"Tiêu đạo hữu ý là đem thiên lôi mộc chia bốn phần."Thương Ngô chân nhân nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Thương Ngô tông sẽ bị vây công, là bởi vì là thiên lôi mộc, nếu như thiên lôi mộc không có ở đây Thương Ngô tông, vậy Thương Ngô tông liền an bài."Tiêu Cảnh Đình nói."Đồ tống đi, người thật ngươi lại thả ra đồ không có ở đây tông môn bên trong tin tức, những cái kia mơ ước thiên lôi mộc người, tự nhiên cũng giải tán."

Thương Ngô chân nhân trầm ngâm một chút, chưa cho ra Tiêu Cảnh Đình chính xác câu trả lời.

Hứa Mộc An thấy Tiêu Cảnh Đình đi ra, lập tức nghênh đón."Như thế nào à!"

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Không đồng ý, cũng không phản đối."

Hứa Mộc An hận hận nói: "Tên nầy, đánh cái gì chủ ý à!"

"Còn có thể là cái gì chủ ý? Chỉ sợ vẫn là không thể bỏ."Tiêu Cảnh Đình lắc đầu nói.

Hứa Mộc An bất đắc dĩ lắc đầu một cái, cũng khó trách, thiên lôi mộc như vậy linh mộc, trực tiếp để cho độ đi ra ngoài, là sẽ cho người cảm giác không cam lòng.

. . .

Tiêu Cảnh Đình lại đang Thương Ngô tông đợi mười mấy ngày, sự việc cứ như vậy cứng lại.

Nào đó thiên ban đêm, Thánh Thiên môn lần nữa tới tấn công, Tiêu Cảnh Đình các người một đỉnh ổ chạy ra ngoài nghênh địch, đánh lùi người Thánh Thiên môn sau đó, Thương Ngô chân nhân nhưng vội vàng bày tỏ, thiên lôi mộc mất trộm, không chỉ thiên lôi mộc, trong bảo khố rất nhiều thứ, cũng mất trộm.

Biết được thiên lôi mộc mất trộm, Thiên Đăng Đại Sư cùng Nga Mi cư sĩ, lập tức đuổi bắt hung thủ đi.

Tiêu Cảnh Đình cũng theo đại lưu đuổi theo.

Hứa Mộc An đi ở Tiêu Cảnh Đình bên người, hỏi: "Anh cảm thấy mất trộm là chuyện gì xảy ra?"

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Anh cũng không biết à, đi thôi, đi trước cùng Tiểu Đông bọn họ hội họp."

Hứa Mộc An nghe vậy bước nhanh đi theo Tiêu Cảnh Đình.

"Cha, chúng ta rốt cuộc đã tới à!"Tiêu Tiểu Đông có chút mừng rỡ nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Đông, nói: "Thiên lôi mộc ở chỗ này?"

Tiêu Cảnh Đình ở lần đầu tiên thấy thiên lôi mộc lúc này ngay tại thiên lôi mộc ở trên để lại con dấu.

Tiêu Cảnh Đình ở lại thiên lôi mộc lên con dấu, tự nhiên không phải linh hồn con dấu.

Thương Ngô chân nhân dầu gì là một nguyên anh, nếu là ở thiên lôi mộc ở trên lưu linh hồn con dấu, rất dễ dàng bị phát hiện, Tiêu Cảnh Đình thả đặc thù môi khí, môi khí một được thả ra, liền quấn quanh ở thiên lôi mộc trên, cái loại đó môi khí là Tiêu Tiểu Đông gà hoa nhỏ thả ra một loại đặc thù chất khí, môi khí không màu không vị, tu sĩ xem không thấy, không ngửi thấy, cảm ứng không, chỉ có Tiêu Tiểu Đông gà hoa nhỏ có thể tìm thấy được.

"Có một nửa ở phụ cận đây."Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Cảnh Đình không hiểu nói: "Một nửa?"

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, chỉ có một nửa, còn có một nửa ở Thương Ngô tông."

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An trố mắt nhìn nhau, với nhau sắc mặt cũng có chút quái dị.

Tiêu Cảnh Đình lạnh lùng cười một tiếng, nói: "Ta nói chuyện này có chút kỳ quái, Thương Ngô tông đồ cũng vứt quá dễ dàng, đây coi như là cái gì, tráng sĩ đoạn cổ tay?"

Hứa Mộc An suy nghĩ một chút, nói: "Nếu như, giữ ngươi hoá ra giải thích, đem đồ một phần là bốn, Thương Ngô tông nhiều nhất có thể được một phần tư, nhưng là, đồ bị trộm, vậy nói không chừng liền

để lại một nửa."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Cũng phải a! Bất quá, càng có thể chính là, Thương Ngô tông mất hứng, bỗng dưng vô cớ nhường ra thiên lôi mộc, cho nên, để cho người đánh cắp thiên lôi mộc, để cho bọn họ mấy cái cùng người Thánh Thiên môn đánh một trận."

"Tốt lắm, cha, chúng ta đi đuổi theo người đi, trễ nữa liền canh còn dư lại cũng không được chia." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Được rồi."Mặc dù biết Thương Ngô tông còn giữ một đoạn thiên lôi mộc, nhưng là, Tiêu Cảnh Đình vẫn là dự định truy đuổi tung tích Thánh Thiên môn thiên lôi mộc, nếu như, chân thực không có biện pháp, lại đi tìm Thương Ngô chân nhân.

Tiêu Cảnh Đình lấy ra một kiện phi hành pháp khí, mang mấy người thật nhanh đi đường.

------oOo------

Chương 235: Thuận lợi

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 235: Thuận lợi
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tiêu Cảnh Đình phi hành pháp khí, là từ càn khôn đỉnh trong lấy ra, tốc độ phi hành cực nhanh, là khó gặp trân phẩm.

Tiêu Cảnh Đình ở nửa đường, gặp bị mấy cái áo bào đen tu giả vây công Nga Mi cư sĩ.

Tiêu Cảnh Đình hướng gà hoa nhỏ nhìn một cái, hỏi: "Mang theo thiên lôi mộc người, ở mấy người bên trong sao?"

Gà hoa nhỏ liên tục không ngừng lắc đầu một cái, "Không có ở đây, còn ở trước mặt."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, quyết định nhanh chóng đi vòng qua.

"Cha, cha thấy chết mà không cứu à!"Tiêu Tiểu Phàm hi hi ha ha nói.

Tiêu Cảnh Đình trợn mắt nhìn Tiêu Tiểu Phàm một cái, nói: "Nói nhăng gì đấy? Ngươi cũng quá xem nhẹ sư thái bản lãnh, cha ngươi ta ở sư thái trước mặt, chính là một không lên được mặt bàn nhân vật, ta có thể giúp sư thái giúp cái gì à! Còn không bằng sớm một chút rút lui, tỉnh kéo sư thái chân sau, những người đó căn bản không phải sư thái đối thủ, chúng ta vẫn là động tác nhanh lên một chút đi."

Tiêu Tiểu Đông các người nghe Tiêu Cảnh Đình mà nói, không khỏi

trố mắt nhìn nhau.

"Cha, cái đó lão vu bà xem thường cha à?"Tiêu Tiểu Phàm hỏi.

Tiêu Cảnh Đình khẽ hừ một tiếng, không nói gì.

"Ở phía trước."Tiêu Tiểu Đông hai tròng mắt tỏa sáng nói.

Phi thuyền phi hành không lâu lắm, Tiêu Cảnh Đình thấy được một cái người đàn ông áo bào đen, "Khô Cốt chân nhân."

Khô Cốt chân nhân nhìn Tiêu Cảnh Đình, trong con ngươi lóe lên mấy phần phẫn nộ hận.

"Năm đó chạy mất vậy chỉ lũ kiến, chính là ngươi hại chết ta âm thi, có đúng hay không?"

Tiêu Cảnh Đình có nguyên anh khôi lỗi sự việc, đã bại lộ, Khô Cốt chân nhân là Thánh Thiên môn cao tầng, tin tức linh thông, tự nhiên biết rõ ràng.

"Cha, hắn bị thương."Tiêu Tiểu Phàm nhao nhao muốn thử nói.

Khô Cốt chân nhân nguyên anh hậu kỳ tu vi, vậy dưới tình huống, Tiêu Cảnh Đình không phải là đối thủ, nhưng là, Khô Cốt chân nhân hơi thở rất yếu, trên người lưu lại phật pháp công kích dấu hiệu.

Rất hiển nhiên, người này mới vừa cùng chùa Đại Phật lão hòa thượng kia đánh một trận, thực lực hao tổn không thiếu, cứ như vậy, hắn thì có sức liều mạng.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Khô Cốt chân nhân, cười một tiếng, nói: "Người thật thật lâu không gặp à!"

Khô Cốt chân nhân nhìn Tiêu Cảnh Đình nụ cười, châm chọc nói: "Làm sao, ngươi cũng đúng thiên lôi mộc cảm thấy hứng thú?"

"Tự nhiên, không biết tiền bối có thể hay không tác thành."Tiêu Cảnh Đình cười khanh khách hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lời nói vô cùng không khách khí, Khô Cốt chân nhân trên mặt lộ ra mấy phần cười nhạt, lại không có lập tức ra tay.

Tiêu Cảnh Đình trong lòng dâng lên mấy phần mừng rỡ, hắn là cố ý nói chuyện không khách khí, cho mượn lấy dò xét, nếu đổi ngày thường, Khô Cốt chân nhân nhất định thời gian đầu tiên ra tay, nhưng là, lúc này người này nhưng nhịn xuống, nói rõ hắn bị thương không nhẹ.

" Được a ! Được a! Bây giờ nguyên anh người mới, giọng dũng khí, đều là lớn như vậy, thật là làm cho ta mở rộng tầm mắt."Khô Cốt chân nhân thẹn quá thành giận nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Ta cũng biết tiền bối lợi hại, nhưng là, chính là không quản được tay."

"Nếu ngươi không quản được, ta giúp ngươi chặt nó."Khô Cốt chân nhân âm trầm nói.

Tiêu Tiểu Đông các người nhanh chóng tản ra, đem Khô Cốt chân nhân bao vây lại.

Khô Cốt chân nhân nhìn Tiêu Tiểu Phàm đám người cử động, trong con ngươi thoáng qua nồng nặc nổi nóng, "Các ngươi tự tìm cái chết."

Tiêu Tiểu Đông các người đồng thời lấy ra trận bàn, hướng Khô Cốt chân nhân đập tới.

Gần đây không chỗ nào bất lợi trận bàn, lần này lại nhận được một ít hạn chế.

Khô Cốt chân nhân lập tức lại tránh được mấy phần công kích, nguyên anh hậu kỳ tu sĩ tốc độ quá nhanh, lập tức liền chạy ra

phong tỏa vòng, Tiêu Tiểu Phàm đám người công kích, toàn bộ rơi vào khoảng không

Tiêu Cảnh Đình lấy ra đèn vàng, đậm đà ngọn lửa nhất thời hướng Khô Cốt chân nhân nhào tới.

Khô Cốt chân nhân nhìn Tiêu Cảnh Đình trong tay đèn vàng, trong lòng nhất thời thêm mấy phần kiêng kỵ.

Viêm hoàng viêm loại này trời đất dị hỏa, đối với ma đạo tu giả mà nói, cũng là thiên nhiên khắc tinh.

Tiêu Cảnh Đình hướng Khô Cốt chân nhân nhào tới, Tiêu Cảnh Đình trên người toát ra căn căn gai xương, quanh thân thật giống như phủ thêm cả người cốt giáp.

"Thiên Ma giáp? Ngươi Thiên Ma luyện thể thuật, lại có thể đến mức này."Khô Cốt chân nhân kinh thanh nói.

"Thiên Ma chém."Tiêu Cảnh Đình quanh thân đằng thiêu đốt lên liền đậm đà Hắc Viêm, ngọn lửa đen hóa thành đao hướng Khô Cốt chân nhân bổ tới.

Khô Cốt chân nhân bị một chiêu, bổ cái chánh.

Thiên Ma chém uy lực kinh người, Khô Cốt chân nhân một chút bị phách bay ra ngoài.

Tiêu Tiểu Đông các người nhân cơ hội phát động tấn công, một cổ não hướng Khô Cốt chân nhân đánh tới.

Khô Cốt chân nhân trước bị Tiêu Cảnh Đình trọng thương, rồi sau đó bị Tiêu Tiểu Đông các người đánh đau chó rớt xuống nước giống vậy đánh, tức giận nổi điên.

Tiêu Cảnh Đình quanh thân ngọn lửa đen lại lần nữa đốt đốt, có qua một lần kinh nghiệm, Khô Cốt chân nhân trên mặt không kiềm được

nổi lên mấy phần cười nhạt.

"Thiên Ma chém, lại chém."Tiêu Cảnh Đình khẽ hừ một tiếng, động tác nhưng rơi trống rỗng.

Khô Cốt chân nhân không kịp đắc ý, liền bị một cổ lực mạnh đánh vào trên đất.

Một đạo ánh đao bổ xuống, Khô Cốt chân nhân cánh tay bị cắt xuống, Tiêu Cảnh Đình nhanh chóng lớn hơn tay đem cánh tay kia kể cả trên cánh tay nhẫn không gian thu vào không gian trong ngọc bội.

Tiêu Cảnh Đình trên mặt nổi lên một tia nụ cười nhàn nhạt, Thiên Ma chém cần phải hao phí tâm thần cực lớn, lấy hắn thực lực, trong thời gian ngắn, chỉ có thể một lần phát động, mới vừa lần thứ hai bất quá là hư hoảng một chiêu, để cho Khô Cốt chân nhân lầm lấy là hắn muốn phóng đại chiêu, nhân cơ hội dùng con rối trọng thương Khô Cốt chân nhân.

"Thỏ mắc tử, đừng để cho ta lại nhìn thấy ngươi."Khô Cốt chân nhân che cánh tay, tràn đầy tăng hận nhìn Tiêu Cảnh Đình một cái, cháy máu tươi, chạy trốn xa rời đi.

Thiên lôi mộc tới tay, Tiêu Cảnh Đình cũng không có không theo không cào đuổi theo.

"Cha, lão đầu này nhớ đến cha ."Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Không dễ làm."

Trần Húc nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Cha, cha Thiên Ma chém rất lợi hại nha, như vậy một chiêu uy lực, hẳn có thể so ở trên nguyên anh hậu kỳ tu giả một kích toàn lực."

Tiêu Cảnh Đình ngoẹo đầu, nói: "Phải không?"Thiên Ma chém xác

thực lợi hại, bất quá, một chiêu này đối với thân thể gánh vác hơi lớn.

. . .

Khô Cốt chân nhân rời đi không lâu, Nga Mi cư sĩ chạy tới, "Mới vừa nơi này chuyện gì xảy ra?"

Tiêu Cảnh Đình có chút tiếc nuối nói: "Ta mới vừa ở gặp ở nơi này liền một cái bị thương Thánh Thiên môn nguyên anh, bất quá, rất đáng tiếc, để cho hắn chạy."

"Ngươi làm sao có thể để cho hắn chạy đâu ?"Nga Mi cư sĩ tràn đầy tức giận nói.

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy tiếc nuối nói: "Ta một cái mới lên nguyên anh, nơi nào là người ta nguyên anh hậu kỳ đối thủ? Có thể ở loại cao thủ kia trên tay giữ được tánh mạng, đã là đại may mắn."

"Ngươi không phải rất lợi hại sao? Liền một cái bị thương nguyên anh cũng không để lại."Nga Mi cư sĩ hỏi.

"Sư thái nói đùa, ta điểm này tu vi có thể lợi hại đi nơi nào?"Tiêu Cảnh Đình khẽ hừ một tiếng nói.

Nga Mi cư sĩ khẽ hừ một tiếng, rời đi.

"Cha, chúng ta bây giờ đi nơi nào à!"Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Tiêu Cảnh Đình trầm mặt, nói: "Về trước tông môn đi."

Tiêu Cảnh Đình lạnh lùng cười một tiếng, hắn xem qua Khô Cốt chân nhân nhẫn không gian, Khô Cốt chân nhân nhẫn không gian bên trong thiên lôi mộc chỉ có một nửa, một nửa kia, nên cho Thương Ngô chân nhân giấu đi.

. . .

Khô Cốt chân nhân đầu tiên là gặp chùa Đại Phật hòa thượng Thiên Đăng, cùng hòa thượng kia đại đả liền một trận, bị thương không nhẹ.

Tiếp gặp Tiêu Cảnh Đình một nhóm người, để cho Tiêu Cảnh Đình trọng thương cắt đứt một cánh tay, cái này còn không là kết thúc, Khô Cốt chân nhân ngay sau đó gặp đuổi theo tới Nga Mi cư sĩ, để cho đang nổi giận Nga Mi cư sĩ đánh nguyên anh chạy trốn.

"Sư phụ, cái đó Khô Cốt chân nhân nói, đồ rơi vào Tiêu Cảnh Đình trên tay, có phải là thật hay không à? Tiêu Cảnh Đình mới bất quá nguyên anh sơ kỳ tu vi à!"Sư Hoài Ngọc lẩm bẩm.

"Tiêu Cảnh Đình vốn là không thể nào là Khô Cốt chân nhân đối thủ, bất quá Khô Cốt chân nhân để cho chùa Đại Phật cái đó đầu hói đả thương, để cho hắn lượm cái tiện nghi cũng là có thể."Nga Mi cư sĩ giọng căm hận nói.

Trước Nga Mi cư sĩ bị vây công lúc này cảm ứng được Tiêu Cảnh Đình hơi thở, Nga Mi cư sĩ muốn còn muốn Tiêu Cảnh Đình tới giúp một cái, nàng cũng mau sớm rút người ra, nào biết Tiêu Cảnh Đình xoay người chạy, chút nào không để ý nàng sống chết.

Rõ ràng Tiêu Cảnh Đình thấy chết mà không cứu được là, Nga Mi cư sĩ đối với Tiêu Cảnh Đình ý kiến rất lớn.

"Nếu quả thật là như vậy, vậy hắn vận khí cũng quá tốt."Sư Hoài Ngọc nói.

Nga Mi cư sĩ sắc mặt đen nhánh, trước Tiêu Cảnh Đình chỉ nói, Khô Cốt chân nhân chạy, cũng chưa nói, hắn lại có thể cắt đứt Khô Cốt chân nhân một cánh tay.

"Sư phụ, ngươi không phải ở thiên lôi mộc ở trên để lại ám thủ liền sao? Bây giờ, ngươi còn có thể cảm ứng được thiên lôi mộc vị trí sao?"Sư Hoài Ngọc hỏi.

Nga Mi cư sĩ trước xem xem thiên lôi mộc cơ hội, ở thiên lôi mộc ở trên để lại tìm tung cổ mẫu cổ sản xuất bột, tìm tung cổ tử cổ có thể cho mượn này tìm được thiên lôi mộc vị trí.

Nga Mi cư sĩ thản nhiên nói: "Thiên lôi mộc ở mấy ngày trước chia làm hai, một đoạn cho Khô Cốt chân nhân mang đi, hôm nay không biết cuối cùng, có thể là cho Tiêu Cảnh Đình mang đi, khác một đoạn, còn ở lại Thương Ngô tông bên trong."

Sư Hoài Ngọc sững sốt một chút, nói: "Còn ở lại Thương Ngô tông bên trong? Không phải là bị đánh cắp sao?"

Nga Mi cư sĩ lắc đầu một cái, nói: "Không có, vẫn còn ở Thương Ngô tông? Thương Ngô chân nhân mặc dù là một cái nguyên anh sơ kỳ, nhưng là, Thương Ngô tông rốt cuộc là sừng sững vạn năm tông môn, nếu không phải Thương Ngô chân nhân để mặc cho, vậy thiên lôi mộc, không như vậy dễ dàng bị trộm đi."

. . .

Tiêu Cảnh Đình trở lại trong Thanh Vân tiên môn, thời gian đầu tiên, Đông Thành Dương liền ra nghênh tiếp.

Tiêu Cảnh Đình cảm thấy Đông Thành Dương như thế tích cực, hẳn là vội vã hỏi dò tin tức.

"Tiêu sư đệ, nghe nói ngươi lần này bên ngoài, đại hiển thần uy, dương ta Thanh Vân tiên môn oai phong."

"Sư huynh nói đùa, thật ra thì, lần này ta cũng không làm cái gì."

"Đánh một cái nguyên anh trung kỳ tu giả nguyên anh chạy trốn, tháo một cái nguyên anh hậu kỳ tu giả cánh tay, còn không có làm gì, sư đệ, nói đùa."Đông Thành Dương vỗ một cái Tiêu Cảnh Đình bả vai nói.

"Ta có thể đánh thắng cái đó nguyên anh trung kỳ, đơn thuần may mắn, còn như cái đó nguyên anh hậu kỳ tu giả, nếu không phải trước hắn cùng Thiên Đăng Đại Sư đại đả liền một trận, để cho ta lượm cái tiện nghi, ta đã sớm bị người ta đánh chạy mất dạng."

"Tu sĩ chúng ta chiến đấu, chỉ theo đuổi kết quả, thắng liền thắng, khí vận cũng là rất lớn một số, nghe nói, thiên lôi mộc cũng cho sư đệ bỏ vào trong túi, sư đệ thật là có phúc à!"

"Ta có phúc cũng không nhiều tốt, người Thánh Thiên môn, hẳn là đem thiên lôi mộc chia làm mấy phần, ta bắt được chẳng qua là trong đó một phần mà thôi."Tiêu Cảnh Đình tràn đầy tiếc nuối nói.

Đông Thành Dương tràn đầy hâm mộ nói: "Thiên lôi mộc loại vật này, có thể bắt được một phần, cũng là đáng quý."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, bày tỏ đồng ý.

Tiêu Cảnh Đình trở lại Thanh Vân tiên môn không lâu, liền bế quan.

Tiêu Cảnh Đình bế quan không lâu, chùa Đại Phật cùng phái Tuyết Sơn người liền rối rít tới thăm, Tiêu Cảnh Đình mượn cớ bế sinh tử quan, một cái không gặp, Đông Thành Dương không thể không nhắm mắt, giúp Tiêu Cảnh Đình tiếp đãi những tông môn này khách quý.

------oOo------

Chương 236: Thuận lợi sau đó

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 236: Thuận lợi sau đó
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Thanh Vân tiên môn.

Đông Thành Dương sậm mặt lại, tràn đầy nhức đầu nói: "Không nghĩ tới Tiêu sư đệ lại có thể sẽ đoạt thức ăn trước miệng cọp, đoạt Thiên Đăng Đại Sư cùng Nga Mi cư sĩ thiên lôi mộc."

Đông Thành Dương ban đầu không biết Tiêu Cảnh Đình tiếp nhiệm vụ có nội tình gì, nghe được Tiêu Cảnh Đình 2 cái nhiệm vụ đồng bạn tên chữ, Đông Thành Dương còn kinh ngạc một chút, không hiểu một cái thông thường nhiệm vụ, tại sao phải kinh động 2 cái nguyên anh hậu kỳ tu giả.

Sau đó Đông Thành Dương biết, kết quả sự việc liền mất đi khống chế, Đông Thành Dương nguyên vốn lấy là, có 2 cái lớn tu sĩ ở đây, Tiêu Cảnh Đình chính là một nền, không nghĩ tới Tiêu Cảnh Đình lại có thể từ một cái nguyên anh hậu kỳ trên tay tu giả đoạt thiên lôi mộc trở lại.

Thánh Thiên môn sẽ đối với Thương Ngô tông động thủ, chính là bởi vì là thiên lôi mộc à! Tiêu Cảnh Đình đem như thế phỏng tay đồ cầm trở lại, là muốn làm gì?

Đông Thành Dương trong lòng gấp phải chết, nhưng hết lần này tới lần khác không dám đối với Tiêu Cảnh Đình nói nặng lời.

Đông Thành Dương thở dài, thầm nghĩ: Tiêu Cảnh Đình cầm đồ trở lại, liền cả ngày ẩn núp không thấy bóng dáng, khó khăn là hắn

muốn đối phó chùa Đại Phật cùng phái Tuyết Sơn sứ giả.

Chùa Đại Phật là phật môn thánh tông, phái Tuyết Sơn đạo cô cũng rất lợi hại, Thanh Vân tiên môn so với hai phái kém không ít, Đông Thành Dương đoạn này thời gian bị hành hạ có chút tâm lực quá mệt mỏi.

"Tông chủ, bên ngoài lời đồn đãi cái gì cũng có, có người nói, thiên lôi mộc cho Thiên Thánh môn cướp đi, cũng có người nói, thiên lôi mộc cho chùa Đại Phật cùng phái Tuyết Sơn người chia đều, còn có người nói, thiên lôi mộc để cho Tiêu trưởng lão bỏ vào trong túi, cũng không biết người nào là thật."Lâm Tuyết Nga cau mày, có chút rầu rỉ nói.

Đông Thành Dương sậm mặt lại, phái Tiêu Cảnh Đình làm nhiệm vụ, Đông Thành Dương nhưng thật ra là có chút tư tâm, Tiêu gia thế lực càng ngày càng lớn, Đông Thành Dương nghiêm trọng cảm thấy uy hiếp, làm nhiệm vụ mà, luôn là có chút nguy hiểm, nếu là Tiêu Cảnh Đình xảy ra ngoài ý muốn, vậy Thanh Vân tiên môn lại là một mình hắn độc quyền.

Đông Thành Dương mình cũng rất mâu thuẫn, có lúc, trông cậy vào Thanh Vân tiên môn ở Tiêu Cảnh Đình dưới sự giúp đở, càng ngày càng mạnh lên, có lúc, vừa hy vọng Tiêu Cảnh Đình chết ở bên ngoài.

"Tiêu trưởng lão, cũng thật là quá đáng, lúc này, tránh không thấy bóng dáng."Lâm Tuyết Nga buồn rầu nói.

Nghe được Lâm Tuyết Nga mà nói, Đông Thành Dương ngực chận càng thêm lợi hại mấy phần, Tiêu Cảnh Đình thả ra tiếng gió nói, bị trọng thương cần phải tĩnh dưỡng, Đông Thành Dương dĩ nhiên ngại quá, muốn một cái thương hoạn đi ra xuất đầu lộ diện.

"Bên ngoài có lời đồn đãi nói, Tiêu trưởng lão giết một cái nguyên anh trung kỳ tu giả."Lâm Tuyết Nga nói.

Lâm Tuyết Nga nghĩ như thế nào làm sao hoài nghi chuyện này chân thực tính, Tiêu Cảnh Đình bất quá là mới lên nguyên anh à! Tại sao có thể có đánh chết nguyên anh trung kỳ năng lực, nếu là tông chủ gặp phải nguyên anh trung kỳ tu giả, chỉ sợ có thể giữ được tánh mạng cũng không tệ.

"Tiêu sư đệ cơ duyên nghịch thiên, cùng người ngoài tất nhiên không giống."Đông Thành Dương ban đầu biết tin tức này cũng không tin, nhưng là mấy phen xác nhận, rốt cuộc tin.

Đông Thành Dương âm thầm nắm chặt quả đấm, tu sĩ cũng sùng bái cường giả, bên ngoài bây giờ lời đồn đãi vô số, bên trong tông môn Tiêu Cảnh Đình tiếng hô, sợ là phải vượt qua hắn.

. . .

Hứa Mộc An tiến vào Tiêu Cảnh Đình ngọc bội không gian, bất tử mộc ở khôi phục sinh cơ sau đó dáng dấp cực nhanh, cành lá xanh um tươi tốt, bất tử mộc trên, kết ra 2 loại trái cây, một loại màu đen, một loại màu trắng.

Màu trắng trái cây, có thể tăng cường thể chất, trui luyện khí lực, còn như màu đen, thì dùng thích hợp với quỷ tu dùng, người sau khi chết có vài người bởi vì là chấp niệm hoặc là nguyên nhân gì, linh hồn không tiêu tan, lấy một loại khác hình thái sống sót hậu thế ở giữa, tiếp tục tu luyện, tức là quỷ tu.

Quỷ tu là trời sanh sát thủ, Thiên Đạo là công bình, quỷ tu một khi chết, sẽ không có luân hồi tư cách, quỷ tu mỗi lên cấp cấp 1, hạ xuống lôi kiếp, uy lực đều là thường nhân gấp mấy lần, rất ít có quỷ tu có thể gánh qua nguyên anh lôi kiếp.

Một viên cây lôi ở bất tử mộc bên người, nhanh chóng dài đứng lên, mặc dù cây lôi còn nhỏ, nhưng mơ hồ có cùng bất tử mộc tranh huy thế.

"Bất tử mộc, bây giờ dáng dấp thật tốt."Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Cũng phải, nhiều như vậy linh thạch đập xuống, nó nếu là dáng dấp không tốt, cũng thật xin lỗi ta đập xuống linh thạch à!"

Tuy nói, Băng cung cái đó lão vu bà ở đồ ở trên giữ lại con dấu có chút không phúc hậu, bất quá, tên nầy ra tay vẫn là rất hào phóng, không có vậy lão vu bà linh thạch, cái này trong không gian linh thực cũng không biết dáng dấp nhanh như vậy.

"Ta coi trước bất tử mộc lên trái cây không bình thường à!"Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Cũng phải tự nhiên, bất tử mộc lên sức sống quả, có thể luyện chế thành nhiều loại đối với nguyên anh tu sĩ có nhiều chỗ tốt đan dược, chỉ bất quá, trái cây còn không có quen thuộc."

"Viên này cây lôi, ngươi dự định xử trí như thế nào?"Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình suy nghĩ nói: "Cùng cây lôi trưởng lớn một chút, chặn một đoạn xuống, giao cho Trần tiền bối."

Tiêu Cảnh Đình thầm nghĩ: Nếu không phải hắn có thúc sanh thiên lôi mộc năng lực, Thương Ngô tông cái này chặn năm chưa đủ mười ngàn năm thiên lôi mộc đối với hắn sức hấp dẫn cũng không lớn, hắn cũng không cần phải liều mạng như vậy mạng.

Nhưng là, có thúc sanh năng lực lại bất đồng, hắn có thể dựa vào ngọc bội không gian, thúc sanh ra mười ngàn năm thậm chí mấy vạn năm thiên lôi mộc, nếu có thể dùng mấy chục ngàn năm thiên lôi mộc luyện chế thành một bộ linh kiếm, tất có thể đem hắn thực lực, đề cao đến một cái tầng thứ mới.

Nghe nói, thiên lôi mộc sinh vừa được nhất định năm, có thể kết thành thiên lôi quả, đồ chơi kia đối với lôi hệ tu giả đại bổ à! Nếu là

kết đi ra, thiếu không thể phải tiện nghi Lôi Huyền.

. . .

Trần gia.

"Ông nội, đây là cha cho ngài."Trần Húc mở hộp ra nói.

Trần Lập Phong nhíu chặt chân mày, có chút bất đắc dĩ nói: "Cha ngươi cũng quá khách khí."

Tài liệu trân quý đặt ở trước mặt, Trần Lập Phong tự nhiên hết sức động tâm, chẳng qua là động tâm hơn, Trần Lập Phong lại có chút xấu hổ, Trần Húc cùng Tiêu Tiểu Đông lập gia đình sau đó, hắn giống như một mực ở chiếm người Tiêu gia tiện nghi.

Vì cái này linh mộc, chùa Đại Phật cùng phái Tuyết Sơn cũng ra tay, kết quả Tiêu Cảnh Đình cứ như vậy đem đồ cho mình, Trần Lập Phong ngạc nhiên mừng rỡ hơn, lại có chút thẹn thùng tàm.

"Cha ngươi, có hay không nói tại sao phải cho ta à?"Trần Lập Phong hỏi.

Trần Húc lắc đầu một cái, nói: "Cha nói, vật này hắn tạm thời còn không dùng được, cũng không giữ được, liền cho ngài, để cho ngài không nên khách khí."

Trần Lập Phong lắc đầu một cái, cười khổ nói: "Nhân tình này là càng thiếu càng lớn à! Cũng không biết, còn có thể hay không còn thanh."

"Cha nói, cũng là người một nhà, ông nội không cần khách khí."

Trần Lập Phong vỗ một cái Trần Húc bả vai, nói: "Cháu ánh mắt rất tốt à!"

"Ông nội, ông đã nói rất nhiều lần rồi."Trần Húc cười một tiếng, trong

lòng không kiềm được có mấy phần đắc ý.

Năm đó, hắn lựa chọn Tiêu Tiểu Đông, rất nhiều người đều cảm thấy hắn là gả cho, cảm thấy hắn ủy khuất, nhưng mà, trên thực tế nhưng là hắn Trần Húc ở nơi này trận hôn nhân trong, chiếm thiên đại tiện nghi lớn.

Trần Lập Phong nhìn Trần Húc thần thái phấn chấn dáng vẻ, tâm tình cũng tốt theo, người Tiêu gia nếu không phải coi trọng Trần Húc, cũng không biết đối với mình hào phóng như thế à!

"Cha nói, ngài thực lực càng mạnh, hắn an toàn lại càng có bảo đảm."Trần Húc nói.

Trần Lập Phong gật đầu một cái, nói: "Ông rõ ràng, cháu người phụ thân này đủ biết gây chuyện, hắn lần này giết Thiên Thánh môn 2 cái nguyên anh, Thiên Thánh môn muốn để mắt tới hắn."

Trần Húc lắc đầu một cái, nói: "Cha không có giết 2 cái, hắn chỉ tiêu diệt một cái."

"Xong hết rồi, một cái khác mặc dù không phải là hắn giết, nhưng là, cũng là bởi vì hắn mà ra."Trần Lập Phong nói.

. . .

Thương Ngô tông.

Thương Ngô chân nhân ngồi ở trong mật thất, tràn đầy phiền muộn thở dài.

"Cha, coi là." Tôn Miểu nhìn Thương Ngô chân nhân già đi rất nhiều mặt mũi nói.

Thương Ngô chân nhân có chút phiền muộn nói: "Sớm biết biết nháo thành như vậy, còn không bằng ban đầu, liền đem thiên lôi mộc một phần là bốn, dầu gì, chúng ta Thương Ngô tông còn có thể

bảo vệ một phần, nói không chừng còn có thể từ khác mấy nhà trên người, muốn chút bồi thường."

Thương Ngô chân nhân vì giữ được một nửa thiên lôi mộc, cố ý để cho thiên lôi mộc mất trộm, nào biết, chùa Đại Phật cùng phái Tuyết Sơn người, trước đó ngay tại thiên lôi mộc ở trên động tay chân, hắn làm như vậy, căn bản chạy không khỏi người ta ánh mắt.

Nghĩ đến kế hoạch của mình, ban đầu, liền bị người ta khám phá, Thương Ngô chân nhân da mặt cũng có chút nóng lên, đại tông môn thủ đoạn, xa kh phải hắn có thể tưởng tượng, hắn kiểm tra cẩn thận qua, xác nhận thiên lôi mộc trên không để cho người lưu lại linh hồn con dấu.

Truy kích người Thánh Thiên môn sau khi thất bại, Thiên Đăng Đại Sư cùng Nga Mi cư sĩ, giết tất cả một cái hồi mã thương, Thương Ngô chân nhân ép với không biết làm sao, chỉ có thể giao ra thiên lôi mộc bảo vệ tánh mạng.

"Cha, cha cái này cũng là vì Thương Ngô tông à! Ai có thể nghĩ tới, hòa thượng kia, ni cô, đều không phải là thứ tốt gì, uổng bọn họ còn có mặt mũi nói, người xuất gia lục căn thanh tịnh, làm thật không biết xấu hổ."

Thương Ngô chân nhân ủ rũ cúi đầu nói: "Kỹ không bằng người, không thể làm gì à!"

Tôn Miểu nhìn Thương Ngô chân nhân thần tình tịch mịch, tâm tình cũng đi theo nắm chặt."Cha, ta nhất định cố gắng tu luyện, tương lai đem chúng ta Thương Ngô tông chí bảo đoạt trở lại."

Thương Ngô chân nhân xua tay một cái, nói: " Được rồi, duyên tới duyên đi, tự có hắn định số, mọi việc không thể quá cưỡng cầu."

Tôn Miểu gật đầu một cái, đạo : "Được rồi."

. . .

Trong chùa Đại Phật, một cái hòa thượng trẻ tuổi, thưởng thức trước thiên lôi mộc, trong con ngươi mọc lên nồng nặc ánh sáng, tiểu hòa thượng lớn lên 1 bản mặt con nít, nhìn như hết sức đòi vui.

"Sư phụ, thiên lôi mộc này thật là đồ tốt à!"Tiểu hòa thượng tràn đầy thấy thèm nói.

Thiên Đăng chân nhân cười một tiếng, nói: "Đồ tự nhiên là đồ tốt, đáng tiếc bị phái Tuyết Sơn vậy lão vu bà phân đi một phần, còn có Thanh Vân tiên môn cái đó nguyên anh tu giả cũng cầm một cước, trước, ngược lại là xem nhẹ vị này mới lên nguyên anh tu giả, không nghĩ tới lại là một nhân vật hung ác, hắn lấy đi phần kia chỉ sợ vẫn là lớn nhất phần kia."

Tiểu hòa thượng có chút không vui nói: "Sư phụ, phái Tuyết Sơn phần kia cũng được đi, vậy lão vu bà hung hãn rất, Thanh Vân tiên môn như vậy tông môn nhỏ, thả vào chúng ta chùa Đại Phật trước mặt, căn bản cũng không đủ xem, lại có thể cũng dám cùng chúng ta chùa Đại Phật người cướp đồ, nếu không, ta đi giúp ngươi sắp xếp hắn."

Thiên Đăng chân nhân lắc đầu một cái, nói: "Ngươi khẩu khí thật là lớn à! Ngươi cũng mới bất quá mới lên nguyên anh mà thôi."

Tiểu hòa thượng gãi đầu một cái, lộ ra vẻ kiêu ngạo người mang nụ cười vô hại, quen thuộc chú tiểu người đều biết, người này lòng dạ ác độc, nhìn như chánh khí lẫm nhiên, trên thực tế, hết sức hung tàn.

"Sư phụ, ta cùng những cái kia dựa vào đan dược lên cấp túi rượu túi cơm có thể không giống nhau."Tiểu hòa thượng cao ngạo nói.

Thiên Đăng chân nhân khẽ hừ một tiếng, "Người giỏi có người giỏi hơn, thiên ngoại hữu thiên, Tiêu Cảnh Đình không thể so với ngươi kém, sư ra vô danh, không tốt ra tay, huống chi, ta nghe nói, Tiêu Cảnh Đình được thiên lôi mộc, thật giống như đưa cho Trần Lập

Phong, luyện chế vốn tên là pháp bảo."

"Cái gì? Hắn điên rồi, quý trọng như vậy đồ, hắn đưa cho Trần Lập Phong?"Tiểu hòa thượng quái khiếu đạo.

Thiên Đăng chân nhân bất đắc dĩ nói: "Ngươi quên, Tiêu Cảnh Đình cùng Trần Lập Phong là quan hệ thông gia quan hệ, Tiêu Cảnh Đình cùng Trần Lập Phong quan hệ, có thể so với cùng Đông Thành Dương hôn dầy nhiều, bất quá, Tiêu Cảnh Đình cũng quả thật hào phóng, người tuổi trẻ, không tiếc bỏ vốn gốc à."

Người xuất gia mặc dù lục căn thanh tịnh, nhưng là, Thiên Đăng chân nhân dù sao phải đối với cùng cấp đạo hữu, có chút biết rõ.

Tiểu hòa thượng cười khanh khách cười, nói: "Năm đó, Trần Lập Phong cháu trai cùng dã tiểu tử bỏ trốn sự việc, nhưng mà gây sôi sùng sục à!"

"Người ta bây giờ cũng không phải là dã tiểu tử."Thiên Đăng chân nhân nói. Tiêu Cảnh Đình con trai cũng là kim đan hậu kỳ tu giả, tiền đồ vô lượng à! Cái này Trần Húc ánh mắt, ngược lại là so Trần Lập Phong tốt hơn nhiều.

------oOo------

Chương 237: Hồi man hoang

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 237: Hồi man hoang
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Thanh Vân tiên môn.

"Anh Hai, anh tìm em?"

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, "Anh muốn trở về đại lục Man Hoang một chuyến, muốn hỏi một chút Cảnh Đình ý ngươi."

Tiêu Cảnh Đình sắc mặt nhất thời đổi một cái, Tiêu Cảnh Đình đối với Tiêu gia cảm tình có chút phức tạp.

Hắn không phải chủ cũ, đối mặt chủ cũ cha mẹ lúc này luôn có loại đoạt đồ của người ta, vẫn còn ở người ta trước mặt lấy le cảm giác, cho nên Tiêu Cảnh Đình một mực cố ý coi thường Tiêu gia.

Ở Tiêu Cảnh Đình xem ra, cũng coi là kết thúc nhân quả, hắn là Tiêu gia làm không thiếu, cũng không có thiếu cái gì.

"Trên thực tế, anh sẽ đến Vân châu, cùng cha, mẹ có chút quan hệ."Tiêu Kính Phong chần chờ một chút nói.

Tiêu Cảnh Đình có chút hiếu kỳ nhìn Tiêu Kính Phong, lặng lẽ đợi nói rõ.

Rời đi đại lục Man Hoang sau đó, Tiêu Cảnh Đình cho Tiêu Kính Phong giữ lại một nhóm tài nguyên, dựa vào cái nhóm này tài nguyên, Tiêu Kính Phong cùng Mộc Thư Vũ tu vi đột nhiên tăng mạnh, Tiêu Tiểu Phúc từ nhỏ đã có phong phú tài nguyên, tu vi độ tiến triển cũng rất nhanh.

Tiêu Cảnh Đình lúc rời đi, mặc dù giữ được Tiêu Thanh Nham tánh mạng, nhưng là, Tiêu Thanh Nham bị thương căn cơ, tu vi tiến bộ rất chậm.

Tiêu Thanh Nham nhìn Tiêu Kính Phong một nhà tu vi thật nhanh tiến bộ, hết sức không cam lòng, mấy lần tìm phiền toái, Tiêu Kính Phong lên cấp trúc cơ sau đó, Tiêu Thanh Nham tự nhiên không chiếm được tiện nghi.

Tiêu Thanh Nham đại khái cũng rõ ràng mình là không trông cậy vào, liền đem hy vọng ký thác vào 2 cái trên người con trai, tiếp một cái vấn đề xuất hiện từng cái trúc cơ đan.

Tiêu Cảnh Đình lưu lại trúc cơ đan chân thực không khỏi dùng, đại đa số tu giả cũng không thể dùng một viên trúc cơ đan liền trúc cơ, vậy đều phải dùng hết 2 đến ba viên.

Đến Tiêu Tiểu Phúc muốn trúc cơ lúc đó, Tiêu Kính Phong trên tay chỉ còn lại một viên trúc cơ đan.

Tiêu Kính Phong trên tay trúc cơ đan, là hắn là Tiêu Tiểu Phúc lưu, Tiêu Thanh Nham luật xuyết cha Tiêu, mẹ Tiêu bức bách Tiêu Kính Phong đem đan dược cho giao ra.

Người luôn có thân sơ, Tiêu Kính Phong không phải người ngu, dĩ nhiên không thể nào đem một viên cuối cùng trúc cơ đan, nhường cho Tiêu Thanh Nham con trai, mà chặn con trai mình tiên lộ.

Cha Tiêu, mẹ Tiêu xem gần đây coi nhẹ con thứ hai một nhà thăng quan tiến chức nhanh chóng, con trai lớn một nhà nhưng không có gì khởi sắc, đối với con trai lớn nhất thời thêm mấy phần đồng tình, cũng không ngừng làm Tiêu Kính Phong công tác tư tưởng, để cho hắn chu toàn tay chân tình, không thể chỉ lo mình một nhà phát triển.

Tiêu Kính Phong từ đầu đến cuối không đồng ý, cuối cùng, đan dược cho liền Tiêu Tiểu Phúc, kết quả, Tiêu Tiểu Phúc trúc cơ lúc

này cha mẹ lại có thể cùng Tiêu Thanh Nham một nhà gây chuyện.

Tiêu Tiểu Phúc trúc cơ thất bại, Tiêu Thanh Nham liền các loại mạo toan khí, bày tỏ Tiêu Tiểu Phúc không dùng, ăn trúc cơ đan còn trúc cơ không thành công, lãng phí một cách vô ích trúc cơ đan, nếu như trúc cơ đan cho con trai hắn Tiêu Nhạc Phong uống, Tiêu Nhạc Phong nhất định có thể lên cấp trúc cơ.

Tiêu Kính Phong dưới cơn nóng giận, liền mang theo Mộc Thư Vũ cùng Tiêu Tiểu Phúc rời đi Tiêu gia.

Rời đi Tiêu gia sau đó, Mộc Thư Vũ lại lấy ra một viên trúc cơ đan, nhưng nguyên lai là Mộc Thư Vũ muốn trúc cơ lúc này Tiêu Kính Phong cầm ba viên trúc cơ đan cho Mộc Thư Vũ, Mộc Thư Vũ nói dối đan dược cũng dùng hết rồi, kết quả còn giữ lại một viên, ăn viên thứ hai trúc cơ đan sau đó, Tiêu Tiểu Phúc được thuận lợi trúc cơ.

Tiêu Kính Phong đối mặt với Tiêu Cảnh Đình, chà xát tay, có chút lúng túng nói: "Cũng khó trách cha, mẹ tức giận, cái này trúc cơ đan, phần lớn đều là nhà ta người ăn."

"Anh Hai, anh không cần phải áy náy, năm đó đem trúc cơ đan cho anh lúc này cũng đã nói đan dược là cho anh, nếu như là cho Tiêu gia, em liền trực tiếp cho cha, tại sao phải cho anh đâu ? Cho nên, anh không nên cảm thấy có cái gì, anh không hề thiếu đại ca một nhà cái gì."Tiêu Cảnh Đình thản nhiên nói.

Tiêu Cảnh Đình thật ra thì rất coi thường Tiêu Thanh Nham, đối với chủ cũ vậy đối với thiên vị cha mẹ, Tiêu Cảnh Đình cũng không đề được nhiều ít tôn kính tâm, đây cũng là hắn nhiều năm, chưa có trở về đại lục Man Hoang nguyên nhân.

"Lời là nói như vậy, nhưng là lòng ta đây bên trong, luôn là có chút. . ."Cha mẹ muốn Tiêu Kính Phong giao ra tư nguyên lúc này Tiêu Kính Phong luôn có chút sức chưa đủ, dẫu sao đồ là Tiêu Cảnh Đình lưu lại, hắn là Tiêu Cảnh Đình anh Hai, nhưng là cha mẹ cũng là em ba cha mẹ, bàn về quan hệ, cha mẹ cùng em ba muốn thân

cận hơn một ít.

"Anh Hai, chuyện này kỳ quái em, em lúc rời đi, đến lượt nói rõ ràng, đồ là em tặng cho anh, cùng những người khác không quan hệ."

. . .

Tiêu Kính Phong cùng Tiêu Cảnh Đình đàm luận nửa ngày, rời đi.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, đạo "Anh Hai, vào tới nói những gì à!"

"Anh Hai, muốn hồi đại lục Man Hoang."

Hứa Mộc An thở dài, nói: "Cũng là phải hồi đi xem một chút, mấy ngày trước Âu Dương Cẩm Nguyệt đi tìm mà nói, đại lục Man Hoang bên kia gần đây khác thường động, có thể không quá yên ổn."

"Xảy ra chuyện gì?"Tiêu cảnh hỏi.

"Âu Dương Cẩm Nguyệt cũng không có nói rõ, tựa hồ đại lục Man Hoang bên kia xuất hiện một trận động đất, động đất đem một cái mô hình nhỏ di tích cho rung đi ra."

"Loại này mô hình nhỏ di tích, xuất hiện ở Vân châu, nhất định không sẽ đưa tới cái gì náo động, nhưng là, xuất hiện ở đại lục Man Hoang, hấp dẫn không thiếu những thứ khác địa vực tu sĩ đi dò xét, thật giống như trong đó còn có kim đan tu giả."

"Ngươi biết, tu sĩ từ trước đến giờ là lấy tu vi luận anh hùng, những cái kia ở Vân châu cũng tầm thường kim đan tu giả, ở đại lục Man Hoang, chính là thần giống vậy tồn tại, man hoang tu giả sinh sát dư đoạt, đầy đủ tùy người ta."

"Như vậy, hồi đi xem một chút đi."Tiêu Cảnh Đình suy nghĩ một chút nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, đáp một tiếng, " Được."

"Anh nghe Tiểu Phúc nói, Tiêu gia sau khi đứng lên, Tiêu Lâm Phong cùng Vương Lộ sau đó lại cùng Tiêu gia từ từ khôi phục lui tới, người của Tiêu gia sau khi đứng lên, làm việc hết sức liều lĩnh."Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Cảnh Đình dù sao không phải là chủ cũ, không có người ngoài, liền không ngừng kêu liền Tiêu Lâm Phong cùng Vương Lộ tên chữ.

Hứa Mộc An thở dài, một cây đại thụ trưởng thành, tổng có một ít cành khô lá héo úa mọc ra, làm sao cũng khó mà tránh khỏi.

"Anh thấy thế nào ?"Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình cười khổ một cái, nói: "Anh có thể làm sao xem à!"Cha mẹ chủ cũ không phải cái gì hiền lành, chủ cũ đại ca, lại là một khuấy gió khuấy mưa nhân vật, "Anh chẳng qua là đã qua xem 1 chút, nếu là đại lục Man Hoang bên kia không vấn đề gì, anh liền bỏ mặc."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: " Được."

Hứa Mộc An cũng không hy vọng Tiêu Cảnh Đình quá nhiều nhúng tay chuyện Tiêu gia, năm đó, nếu không phải Tiêu Cảnh Đình mặc tới, có lẽ cả nhà bọn họ đều phải cho Tiêu Cảnh Đình tha ma tử, Hứa Mộc An đối với Tiêu gia không có cảm tình gì.

. . .

"Anh trở về, em ba nói thế nào à!"Mộc Thư Vũ hỏi.

"Em ba nói, phải đi về xem 1 chút, nếu như, Tiêu gia hết thảy đều tốt, hắn liền không lộ diện." Tiêu Kính Phong nói.

Mộc Thư Vũ gật đầu một cái, "Nói chuyện cũng tốt."

Tiêu gia một ổ vậy cổ dây dưa người sức lực, không phải người bình thường nhà có thể so, năm đó, bọn họ chính là bị người Tiêu gia phiền chân thực cách cần phải, mới rời đi.

"Em ba nói, hắn địa vị bây giờ mặc dù cao, nhưng là, cũng có rất nhiều cừu địch, nếu để cho nhân châm đối với Tiêu gia, chỉ sợ hắn không che chở được, cho nên, tận lực nhạt đi Tiêu gia tồn tại tương đối khá."Tiêu Kính Phong nói.

"Em ba như thế cân nhắc cũng là đúng."

Vân châu bây giờ cũng không quá yên ổn, năm đó chính ma đại chiến, liền chết không ít người, bây giờ Thánh Thiên môn cùng tất cả đại tông môn không ngừng xung đột, đại chiến tùy thời có thể bùng nổ, đại lục Man Hoang mặc dù tài nguyên thiếu thốn, có thể chính vì vậy, ngược lại là tương đối an toàn.

Mộc Thư Vũ híp mắt, Tiêu Thanh Nham hai đứa con trai kia, vì tư lợi giống như chân bọn họ cha, thật để cho đem cái này 2 người lấy được Vân châu, khó tránh khỏi cái này hai tên đánh Tiêu Cảnh Đình bảng hiệu, làm chút quá đáng chuyện.

Năm đó, Tiêu Kính Phong ở Vân châu lúc này liền không thiếu bị vậy một nhà liên lụy.

Tiêu Cảnh Đình lúc rời đi, để lại không ít tài nguyên, nhưng là, những tài nguyên kia cuối cùng là có hạn, Tiêu Kính Phong lên cấp trúc cơ sau đó, liền thường xuyên làm nhiệm vụ, làm trở về tài nguyên, trừ để lại cho nhà vậy một phần, rất nhiều cũng cầm đi biếu cha mẹ, để cho cha mẹ tiếp tế Tiêu Thanh Nham một nhà.

Tiêu Kính Phong thiện tâm, không nhận được vậy một nhà cảm kích, ngược lại là đem vậy một nhà khẩu vị càng nuôi càng lớn.

Mộc Thư Vũ chân thực không hiểu, Tiêu Kính Phong cha mẹ tại sao có thể thiên vị đến đây.

"Vẫn là em có trước thấy rõ ràng, nếu không, Tiểu Phúc nếu muốn trúc cơ, liền khó khăn."Tiêu Kính Phong nói.

Tiêu Kính Phong đến Vân châu sau đó, mới biết trúc cơ đan trân quý, trúc cơ đan ở Vân châu, cũng là hết sức trân quý tài nguyên, vô số người vì trúc cơ đan cướp bể đầu, cũng may Mộc Thư Vũ giấu liền một viên trúc cơ đan, nếu không, Tiểu Phúc trúc cơ sao, bọn họ có thể là muốn người đầu bạc tiễn người đầu xanh.

Mộc Thư Vũ cười một tiếng, nói: 'Anh không trách em là tốt."

Mộc Thư Vũ năm đó sẽ ẩn núp hạ một viên trúc cơ đan, cũng là vì để ngừa vạn nhất, người Tiêu gia chân thực quá phiền người, hắn tự nhiên muốn là con trai mình cân nhắc, lo lắng Tiêu Kính Phong sẽ không tránh khỏi Tiêu Lâm Phong luật xuyết, đem trúc cơ đan giao ra, Mộc Thư Vũ không thể làm gì khác hơn là tiên hạ thủ vi cường.

Trúc cơ đan là Tiêu Cảnh Đình lưu lại, mà không phải là Tiêu Kính Phong mình, bởi vì trước nguyên nhân này, Tiêu Kính Phong luôn có chút sức chưa đủ.

"Anh làm sao sẽ trách em đây."Tiêu Kính Phong nói.

Nghĩ đến cha mẹ lại có thể cùng Tiêu Thanh Nham người một nhà ở Tiêu Tiểu Phúc trúc cơ thời điểm gây chuyện, Tiêu Kính Phong trong lòng liền buồn rầu, trúc cơ là trọng yếu dường nào thời điểm à! Cha mẹ lại có thể sẽ làm như vậy, đây là muốn gảy con trai mình tiền đồ à!

. . .

Trần Húc nhìn Tiêu Tiểu Đông, nói: "Anh phải đi đại lục Man Hoang?"

"Đúng vậy, vốn là Tiểu Phàm la hét phải đi, bất quá, anh để cho hắn ở lại Vân châu, không để cho hắn đi."Tiêu Tiểu Đông nói.

Trần Húc không hiểu nói: "Tại sao à!"

"Hắn lỗ tai mềm, dễ dàng bị người lừa gạt."Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Tiểu Đông cúi đầu, khi còn bé chuyện, Tiêu Tiểu Phàm tính hay quên, Tiêu Tiểu Đông nhưng sẽ không quên.

Mình ở Tiêu gia căn bản không được coi trọng, hắn vậy trên danh nghĩa ông nội, bà nội, đối với hắn cũng không ngửi không hỏi, căn bản cũng không cầm hắn làm người Tiêu gia, nếu như không phải là bây giờ người phụ thân này xuất hiện, có lẽ, cả nhà bọn họ đã sớm chết rồi.

Bây giờ người phụ thân này, căn bản cũng không phải là nguyên lai cái đó, hoá ra cha thiếu Tiêu gia một phần sinh dưỡng ân, bây giờ cái này, không hề thiếu cái gì, coi như thiếu, cũng đã sớm trả sạch.

"Anh tựa hồ, rất không thích anh ở đại lục Man Hoang người thân."Trần Húc hỏi.

Tiêu Tiểu Đông hướng Trần Húc nhìn một cái, hỏi: "Anh xác thực rất không thích, rất không thích, trên thực tế, anh căn bản lười quản những người đó sống chết, A Húc, em sẽ sẽ không cảm thấy anh bạc tình bạc nghĩa?"

Trần Húc lắc đầu một cái, nói: "Làm sao biết? Em biết anh như vậy nhất định có anh lý do."

Tiêu Tiểu Đông cười một tiếng, nói: "Cám ơn."

Trần Húc ngoẹo đầu, nói: "Làm gì đột nhiên nói cái này, em là anh cả nhà, đứng ở anh bên này là phải, chẳng lẽ em hẳn hướng mấy cái em người không biết, mà không hướng phu quân của mình sao?"

Tiêu Tiểu Đông nắm Trần Húc tay, không nói gì.

------oOo------

Chương 238: Ra tay

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 238: Ra tay
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Mấy ngày sau, Thanh Vân tiên môn truyền ra Tiêu Cảnh Đình Tiêu trưởng lão, bế sinh tử quan tin tức.

Mà trên thực tế, Tiêu Cảnh Đình, Hứa Mộc An mang Tiêu Tiểu Đông cùng Trần Húc cùng Tiêu Kính Phong, Mộc Thư Vũ, bước lên trở về đại lục Man Hoang hành trình.

Tiêu Cảnh Đình lần này xuất hành, không chỉ là đơn thuần vì xem xem đại lục Man Hoang tình trạng, còn có một cái mục đích khác, chính là rèn luyện một chút tâm tính, Tiêu Cảnh Đình tự giác mình tu vi tiến bộ quá nhanh, tâm tính không yên, nếu không phải giải quyết cái vấn đề này, đi lên nữa tu luyện, rất dễ dàng xảy ra vấn đề.

Tiêu Cảnh Đình ngồi ở trên một chiếc thuyền khách, thuyền khách có mấy trăm cái võ giả, biết được đại lục Man Hoang xuất hiện một cái bí cảnh sau đó, một ít ở Vân châu lẫn vào bất đắc chí tu giả, đột phát kỳ tưởng đi bên ngoài kiếm tiền, Tiêu Cảnh Đình các người ngụy trang thành trúc cơ tu giả, lên phi thuyền.

Trần Húc rót một ly trà cho Tiêu Cảnh Đình, nói: "Cha uống trà."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nhận.

Tiêu Cảnh Đình hướng khoang thuyền ra, nhìn sang, một người kim đan tu sĩ đứng ở đầu thuyền, trên thương thuyền đại quản sự, vây quanh vậy người kim đan tu sĩ lởn vởn, trên mặt đều là sưu mị vẻ.

Trên trái đất có quan lớn một cấp đè chết người giải thích, ở trên

mảnh đại lục này, nhưng là tu vi cấp cao nhất đè chết người.

Đại lục Man Hoang tình huống bên kia, thật giống như ra một chút biến cố, động đất sau này, lộ ra một cái mô hình nhỏ di tích, đoạn này thời gian, di tích tựa hồ có mở rộng khuynh hướng, hấp dẫn càng ngày càng nhiều người đi, chiếc này thương thuyền, là tạm thời gia tăng một chiếc, giống như vậy thương thuyền có mấy chiếc.

Một nhà Tiêu Cảnh Đình dung mạo tất cả đều làm ngụy trang, mấy người tu vi, cũng đều đè lên trúc cơ trình độ.

"Thương thuyền này cũng quá cũ." Trần Húc lẩm bẩm.

Phi thuyền trên sang trọng khách thương bị khoang thuyền kim đan cao nhân cùng hắn mấy người tùy tùng bao, Tiêu Cảnh Đình mấy người, không thể làm gì khác hơn là vùi ở một cái có chút cũ nát trong khoang thuyền.

"Vốn là em định phòng V.I.P không như vậy phá."Trần Húc nói.

Tiêu Tiểu Đông cười một tiếng, nói: "Được rồi, dù sao cũng không mấy ngày."

Trần Húc vốn là định khoang thuyền ở đó người kim đan tu sĩ phòng V.I.P bên cạnh, chẳng qua là, cái đó kim đan tu giả mang nhiều liền mấy người tùy tùng, Trần Húc định khoang thuyền liền bị trưng dụng, trên thuyền quản sự bổ 2 đứa nhỏ khách thương cho mấy người, cũng không có bổ giá chênh lệch.

Trần Húc ngược lại không để ý vậy một chút giá chênh lệch, chẳng qua là một loại kia bị coi rẻ cảm giác, để cho Trần Húc tâm tình có chút bực bội.

Phi thuyền phi hành mười mấy ngày sau đó, một cái thuyền hải tặc đội ngăn cản phi thuyền đường đi.

Có người tới gõ cửa, để cho tất cả tu giả tất cả đi ra ngoài.

Tiêu Tiểu Đông nói: "Vận khí không tốt, lại có thể gặp phải thuyền hải tặc đội."

"Tình hình rõ ràng, hẳn không phải là quá tệ cao, thương đội nếu làm làm ăn này, hẳn là lạy bến tàu, chẳng qua là gặp được, không tránh được còn muốn cho hành khách ra lại chút máu."Trần Húc thản nhiên nói, Trần Húc sống lâu như vậy, vẫn là lần đầu tiên gặp phải hải tặc, lúc này có chút hứng thú dồi dào.

Tiêu Tiểu Đông xem Trần Húc diễn cảm, cũng biết Trần Húc đang suy nghĩ gì, không kiềm được bật cười.

"Cũng đứng ngay ngắn, cũng đứng ngay ngắn."

"Đao lão đại, chúng ta thương hành ông chủ, cùng ngươi nhưng mà lão giao tình, ngươi làm như vậy, cũng quá không nói giao tình."Một cái trúc cơ hậu kỳ tiểu lão đầu, hướng về phía một cái tay cầm đại đao chàng trai nói.

Tiểu lão đầu chính là trên phi thuyền quản sự, suốt ngày vây quanh cái đó "Kim đan cao thủ "Đảo quanh cái đó.

"Thiếu mẹ hắn cho ta kỷ kỷ oai oai, lại run run, bố một đao làm thịt ngươi."Đao lão đại tràn đầy hung ác nói.

Trúc cơ kỳ tiểu lão đầu, bị sợ run run một chút, hướng cái đó kim đan cao thủ nhìn sang, kim đan khách cau mày, đứng ở một bên, không nói gì.

Đao lão đại quét kim đan tu giả một cái, khóe miệng khinh thường chọn đứng lên.

"Mỗi một người đều đứng ngay ngắn, cũng nghe kỹ cho ta, luyện khí kỳ đóng một trăm cái phẩm linh thạch, trúc cơ kỳ đóng một khối trung phẩm linh thạch, Kim đan kỳ đóng mười khối trung phẩm linh thạch."Đao lão đại chỉ cao khí ngang nói.

Đao lão đại lúc nói chuyện, tròng mắt liếc trên thuyền "Kim đan cao thủ "Một cái, cái đó kim đan tu giả không có động tĩnh.

Trần Húc trừng mắt nhìn, hướng về phía Tiêu Tiểu Đông truyền âm, nói: "Hải tặc lại còn làm đãi ngộ khác biệt, luyện khí kỳ tiện nghi nhất, sớm biết đem tu vi áp chế ở luyện khí kỳ tốt."

Biết Trần Húc là nói đùa, Tiêu Tiểu Đông bất đắc dĩ cười một tiếng.

"Thu lệ phí, ngược lại không phải là rất đắt."Trần Húc tiếp tục truyền âm nói.

"Nếu là quá mắc, điều này thương lộ cũng chưa có người đi, làm ăn này cũng chỉ làm không nổi nữa."Tiêu Tiểu Đông nói.

Trần Húc suy nghĩ một chút, cảm thấy có lý, nếu như, thu lệ phí quá ngoại hạng, chỉ sợ đưa tới trong khoang thuyền hành khách phản công, nếu là không cẩn thận đem cái nào có người đứng sau tu giả cho tội chết, thì phải đưa tới cao thủ vây bắt.

Tiêu Tiểu Đông dựa theo quy củ, nộp linh thạch.

"Đao lão đại, có thể cho đi sao?"Trúc cơ kỳ tiểu lão đầu hỏi.

Đao lão đại vỗ một cái tiểu lão đầu bả vai, toét miệng cười nói: "Gấp cái gì? Lão đầu, sau này thường tới à!"

Tiểu lão đầu vẻ mặt đau khổ, mặt đầy buồn rầu.

. . .

Đao lão đại vừa muốn giơ tay cho đi, lau một cái xanh biếc giọi vào liền Đao lão đại ánh mắt, Đao lão đại lòng dạ ác độc tàn nhẫn run lên một cái.

"Ngươi. . . Ngươi đứng lại."

Trần Húc sững sốt một chút, quay đầu, không rõ cho nên nhìn Đao lão đại.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Đao lão đại, trong con ngươi lóe lên mấy phần sát khí, hắn vốn không muốn sinh nhiều rắc rối, nhưng là, đối phương nếu là theo dõi Trần Húc, vậy cũng không có biện pháp.

Trần Húc nhìn Đao lão đại, ung dung cười cười nói: "Vị này hải tặc lão đại, ngươi kêu ta."

Đao lão đại nhìn Trần Húc, nói: "Trên đầu ngươi cây trâm, lưu lại."

Trần Húc sững sốt một chút, tay theo bản năng đi đỡ đỡ trên tóc trâm cài tóc.

Trần Húc trâm cài tóc là lấy sinh tử mộc Mộc Tâm chế thành, hết sức trân quý, có tĩnh tâm an thần, vững chắc thần hồn tác dụng, Trần Húc có chút kinh ngạc, hắn cái này đáp tử nhìn như bình thường rất, chính là ông nội tạm thời cũng không có chú ý tới, không nghĩ tới cái này hải tặc còn thật thật tinh mắt, quả nhiên nhân gian khắp nơi có cao thủ à!

Trần Húc có chút tiếc nuối cười một tiếng, nói: "Không được."

Trên thuyền quản sự, bước nhanh hướng Trần Húc đi tới, khuyên nhủ: "Vị đạo hữu này, bất quá một cây mộc trâm mà thôi, ngày khác ngươi đi chúng ta thương hành miễn phí tùy chọn một cây."

Trần Húc quét quản sự một cái, "Ngươi ánh mắt, so vị lão đại này kém xa, khó trách, người ta có thể làm lão đại, ngươi chỉ có thể làm người quản sự."

Trên thuyền quản sự bị Trần Húc quở trách có chút phát tiếc, xem Trần Húc vậy ung dung ánh mắt, quản sự tâm tình không khỏi có chút cổ quái.

Đao lão đại nhìn Trần Húc, nói: "Lấy tới, nếu không, ta đưa ngươi đi gặp Diêm vương."

Trần Húc có nhiều hứng thú nói: "Ta lớn như vậy, vẫn là lần đầu tiên có người cùng ta nói lời này."

Quản sự hướng Trần Húc nhìn một cái, Trần Húc giọng thanh đạm rất, không giống như là khoe khoang, ngược lại giống như đang trần thuật sự thật.

Đao lão đại cười lạnh một tiếng, nói: "Phỏng đoán đời này, ngươi cũng chỉ có thể nghe được một lần như vậy."

Trần Húc hướng Tiêu Tiểu Đông nhìn sang, có chút bất đắc dĩ nói: "Ngươi đưa ta cây trâm, rước lấy phiền phức."

Tiêu Tiểu Đông nhìn Trần Húc một cái, giương cao kiếm hướng Đao lão đại, bổ tới.

"Ngươi tìm. . . Chết."

Đao lão đại vừa thấy Tiêu Tiểu Đông ra tay, cũng biết là đụng phải gốc cứng, Đao lão đại không khỏi có chút phẫn từ, hận nhất như vậy thích "Cải trang vi hành " đồng đạo, rõ ràng thực lực cao cường, nhưng nếu không phải là làm ra vẻ hạc thuần, một lời không hợp, liền vung tay.

Tiêu Tiểu Đông thực lực vững vàng chế trụ thủ lãnh hải tặc, không mấy chiêu, Đao lão đại sẽ để cho Tiêu Tiểu Đông đánh thành trọng thương, "Đạo hữu, một cuộc hiểu lầm, cần gì phải hùng hổ dọa người chứ?"

"Ngươi quá nhiều lời."Tiêu Tiểu Đông trầm giọng nói.

Tiêu Tiểu Đông căn bản không để ý tới Đao lão đại mà nói, trực tiếp đem người cho làm thịt.

Trần Húc đỡ đỡ trên đầu trâm cài tóc, bình tĩnh đứng ở một bên, ở hải ngoại lúc đó, luôn có người đuổi giết bọn họ, chết ở Trần Húc trên tay tu giả cũng không thiếu, thấy quen loại tràng diện này, xem Tiêu Tiểu Đông giết thủ lãnh hải tặc, Trần Húc chân mày đều không nhíu một cái.

Cùng Đao lão đại cùng đi những cái kia nhỏ rồi rồi, thấy tình thế không ổn, tất cả đều chạy.

Trần Húc nhìn đao lão thi thể lớn, lắc đầu một cái, nói: "Người này ánh mắt không tệ, chính là ánh mắt không tốt."

Trên phi thuyền tiểu quản sự, nhìn Trần Húc, không được run run, tiểu quản sự trước còn cảm thấy Trần Húc như vậy quăng, là tìm chết, lúc này lại cũng không dám nghĩ như vậy.

"Tiền bối, trước, chân thực chậm trễ."Quản sự nhìn Tiêu Tiểu Đông ánh mắt, tràn đầy kính sợ.

Tiêu Tiểu Đông quét quản sự một cái, nói: "Hết thảy như cũ, ta thích thanh tịnh."

Quản sự nghe vậy, liên tục không ngừng gật đầu một cái, nói: "Biết, biết."

Tiêu Tiểu Đông mang Trần Húc, trở về khoang thuyền.

. . .

"Quản sự đại nhân, không nghĩ tới chúng ta trên thuyền, lại còn có như thế lợi hại cao nhân."Một cái nhân viên làm việc trên tàu tràn đầy thán phục nói.

Quản sự cau mày, nói: "Đao lão đại là kim đan trung kỳ, cái đó thần bí tu giả có thể dễ như trở bàn tay thủ tiêu Đao lão đại, hẳn là kim đan hậu kỳ."Bọn họ trên phi thuyền cái đó kim đan khách quý chẳng qua là kim đan sơ kỳ, thực lực so Đao lão đại kém một đoạn, cho

nên, xảy ra chuyện lúc này hoàn toàn không dám ló đầu.

Tiêu Tiểu Đông thực lực ra ánh sáng sau đó, cái đó tự tiện chủ trương, đổi Trần Húc đặt trước khoang thuyền nhân viên làm việc trên tàu, thiếu chút nữa sợ tè ra quần, quản sự biết cái này vừa ra sau đó, cũng sợ cả người xuất mồ hôi lạnh, chạy tới, cấp cho người đổi nhau thương vị, để cho người cho đánh văng ra ngoài.

"Cái đó tu giả mặc dù làm việc tàn nhẫn, nhưng là rất có nguyên tắc."Quản sự nói.

Đao lão đại nếu không phải coi trọng người nọ cả nhà đồ, cũng sẽ không chết, đổi nhau khoang thuyền chuyện, đối phương cũng không có đại động can qua, chẳng qua là, vì vậy, đối với mình ấn tượng cũng không biết quá tốt là được.

"Cái đó tu giả trên đầu trâm cài tóc, nhìn như, cũng không có gì đặc biệt à! Kết quả, Đao lão đại, lại có thể vì thế bỏ mạng."Một cái nhân viên làm việc trên tàu, tràn đầy cảm thán nói.

"Đao lão đại, đó là hỏa nhãn kim tình, vậy cây trâm khẳng định là đồ tốt, nếu không Đao lão đại, cũng không biết gọi lại cái đó tu giả."

"Đao lão đại nhãn lực tốt, đáng tiếc liền hủy ở hắn nhãn lực này lên, cho nên, có lúc, hiếm thấy hồ đồ à!"Một cái nhân viên làm việc trên tàu tràn đầy cười trên sự đau khổ của người khác nói.

Quản sự híp mắt, nói: "Tên đáng thương à!"

Một khắc trước, Đao lão đại còn uy phong bát diện, sau một khắc nhưng chết oan uổng.

"Ngày hôm nay xuất thủ vị kia, đây mới thật sự là tiền bối à! Không động thì thôi, một kích giết chết, dưới so sánh, chúng ta mời cái đó kim đan tiền bối, liền kém xa lắc."Một cái nhân viên làm việc trên tàu nói.

Vị kia kim đan tu giả là khách, đồng thời, quản sự cũng thanh toán rất lớn một khoản tiền thù lao, để cho hắn ở đường xá gặp phải phiền toái lúc này ra tay giúp một cái, đáng tiếc, ngày hôm nay xảy ra chuyện lúc này người nọ hãy cùng người không có sao vậy đứng ở một bên.

Quản sự trợn mắt nhìn cái đó nhân viên làm việc trên tàu một cái, nói: "Nói bậy nói bạ cái gì chứ ? Kim đan tiền bối, cũng là ngươi có thể đưa hào, ngày hôm nay xuất thủ cái đó không đơn giản, cái đó mang cây trâm tu giả, cũng không đơn giản hơn phân nửa cũng là một kim đan tu giả."

"Đại lục Man Hoang cái đó bí cảnh lại có thể hấp dẫn nhiều như vậy tu giả đi, cái đó bí cảnh, nhìn dáng dấp không tầm thường à."Một cái tu giả nói.

Quản sự cau mày, nói: "Cái đó bí cảnh thật chẳng lẽ có chí bảo?"

"Quản sự đại nhân, ngươi xem vị này kim đan tiền bối, là cái nào à? Như vậy cao thâm tu vi, không phải là hạng người vô danh à!"

Quản sự lắc đầu một cái, nói: "Đối phương bộ dáng kia, rõ ràng không muốn bại lộ thân phận."

------oOo------

Chương 239: Thân thế chi mê

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 239: Thân thế chi mê
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Bên trong khoang thuyền.

"Cha, ngại quá, ta không nhịn được."Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Cảnh Đình, có chút áy náy nói.

Tiêu Cảnh Đình mãn bất tại hồ nói: "Người ta đều khi dễ tới cửa, tự nhiên không thể lại im hơi lặng tiếng."Tiêu Cảnh Đình biết Tiêu Tiểu Đông áy náy là giả vờ, nhưng là, Tiêu Cảnh Đình vẫn là tính cách tượng trưng an ủi một câu.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Ta cũng nghĩ như vậy."

"Không có ngoài ý muốn, liền không nên ra tay." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Tiểu Đông cùng Trần Húc cũng dịch dung, mới vừa thời điểm xuất thủ, Tiêu Tiểu Đông dùng phương thức chiến đấu cũng bất đồng với hắn trước sau như một phong cách, hẳn không người có thể đoán ra Tiêu Tiểu Đông thân phận chân thật.

"Nếu như, không người trêu chọc đến ta trên đầu, ta cũng không vui xuất thủ."Tiêu Tiểu Đông nói.

"Tiểu Đông, cũng thật là lợi hại à!"Tiêu Kính Phong không nhịn được nói.

Tiêu Tiểu Đông cười một tiếng, nói: "Mạnh mẽ đi."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Đông thần thái phấn chấn dáng vẻ, bất đắc dĩ lắc đầu một cái.

Người Tiêu gia thâm cư giản xuất, quản sự tới qua một lần, bị Tiêu Tiểu Đông xụ mặt đưa đi sau đó, liền không xuất hiện nữa.

Mấy ngày sau, một nhà Tiêu Cảnh Đình, cuối cùng đến đại lục Man Hoang.

Lần nữa bước vào mảnh đất này, Tiêu Cảnh Đình không khỏi có dũng khí cảnh còn người mất cảm giác.

"Nơi này thiên địa nguyên khí?"Trần Húc bước lên đại lục Man Hoang, không nhịn được cau mày một cái.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Trần Húc sắc mặt, giải thích: "Nơi này thiên địa nguyên khí rất mỏng manh, linh thạch rất ít."

Trần Húc nhìn Tiêu Tiểu Đông, không nhịn được nói: "Anh ở chỗ này, nhất định rất không dễ dàng."

Tiêu Tiểu Đông cười một tiếng, nói: "Cũng khá tốt."Rất nhỏ lúc còn rất nhỏ, là rất không dễ dàng, bất quá, từ mới cha tới sau đó, cuộc sống liền dần dần tốt hơn dậy rồi.

Tiêu Tiểu Đông hướng Tiêu Cảnh Đình nhìn một cái, trong con ngươi có nồng nặc nho mộc tình.

"Đại lục Man Hoang bên này, tài nguyên rất thiếu, nhà nhà cũng lấy trồng trọt linh thực mà sống, có thể giúp trồng trọt linh thực linh căn cũng rất được hoan nghênh, mà một ít đối với linh thực có tổn hại, giống như hỏa linh căn, kim linh căn, đều bị chê, Tiểu Phàm là một hệ hỏa linh căn, ở đại lục Man Hoang người xem ra, Tiểu Phàm linh căn thật sự là hỏng bét thấu."

Trần Húc vẫn là lần đầu tiên nghe được Tiêu Tiểu Đông nói cái này, lúc này trợn to mắt, ', hệ lửa một linh căn, còn hỏng bét thấu?"

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, có chút kiêu ngạo nói: "Đúng vậy! Ta hoá ra linh căn, so Tiểu Phàm được ưa chuộng nhiều."

Trần Húc không nhịn được nói: "Hệ lửa tu giả một linh căn cùng lôi hệ tu giả một linh căn, sanh ở đại lục Man Hoang, có thể xui xẻo. . ."

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy."Cho dù là lôi, lửa một cây, sanh ở chỗ này, cũng là không có được coi trọng, Tiêu Tiểu Đông nhớ em trai là hỏa linh căn bạo lúc đi ra, nhậm chức cha rất tức giận, cho rằng em trai là phế vật.

. . .

Tiêu Kính Phong bí mật trở lại Tiêu gia nhìn một lần, cũng không nhìn thấy Tiêu Lâm Phong, Vương Lộ cơ duyên chưa đủ, không có lên cấp trúc cơ, ở nhiều năm trước đã qua đời.

Tiêu Thanh Nham cũng đã qua đời 2 năm, Trịnh Bội Nhi ngã còn sống, bất quá nhìn như, rất là già nua, hẳn cũng không sống được bao lâu.

Tiêu Kính Phong cùng Mộc Thư Vũ rời đi sau đó, Tiêu gia thế lực một giảm xuống không thiếu, nhưng là, Tiêu gia có Hầu phủ làm phía sau đài, địa vị mặc dù bị ảnh hưởng, nhưng là cũng không có gì đáng ngại.

Đại lục Man Hoang tin tức tắt nghẽn, năm đó chính ma đại chiến, Thanh Vân tiên môn cùng đại lục Man Hoang liền cắt đứt liên lạc, sau đó một nhà Tiêu Cảnh Đình gây đại họa, tị cư hải ngoại, tự nhiên cũng không có cùng Tiêu gia liên lạc, về sau nữa, Tiêu Cảnh Đình cố ý khinh thường, bế quan ba mươi năm, đã không có bao nhiêu người nhớ hắn cái này Tam thiếu gia, hắn mơ hồ đã thành người trong truyền thuyết.

Bởi vì trước tin tức tắt nghẽn, cũng bởi vì là Tiêu Cảnh Đình cố ý khinh thường Tiêu gia, Tiêu gia cũng không vì là Tiêu Cảnh Đình trở

thành nguyên anh, đạt được bao lớn chỗ tốt, giống vậy, cũng là bởi vì này, năm đó, Tiêu Cảnh Đình bị các thế lực lớn đuổi giết lúc này Tiêu gia cũng không có bị liên luỵ.

Tiêu Cảnh Đình ngồi ở trong trà lâu, uống trà, nghe các loại bí văn.

Theo càng ngày càng nhiều cao thủ, tràn vào đại lục Man Hoang, đại lục Man Hoang địa phương thế lực cũng co rút lại.

"Vị đạo hữu này, thật lâu không gặp à."Trên thương thuyền quản sự thấy Tiêu Cảnh Đình, vội vội vàng vàng đi tới.

Tiêu Cảnh Đình hướng tiểu quản sự, nhìn một cái, hỏi: "Có chuyện gì không?"

"Là như vầy, chuyện lần trước, có nhiều đắc tội, ta muốn mời đạo hữu thay mặt là cho vị tiền bối kia bồi cái tội."Quản sự nói.

Tiêu Cảnh Đình không khỏi hướng Hứa Mộc An nhìn một cái, Hứa Mộc An nhịn không được bật cười.

Tiêu Tiểu Đông ở trên thuyền lộ một tay, thành cao nhân, quản sự liền đem Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An coi thành Tiêu Tiểu Đông tùy tùng.

Tiêu Cảnh Đình tùy ý cười một tiếng, nói: "Vị tiền bối kia ghi trong tim rộng rãi, sẽ không cùng ngươi so đo."

Tiêu Cảnh Đình cọ xát nghiến răng, thầm nghĩ: Nói ra lời này, làm sao như thế không được tự nhiên đâu ?

Quản sự nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Tiểu lão nhi, có mắt không biết Thái Sơn, đắc tội vị tiền bối kia, trở về sau đó đêm không thể chợp mắt, cố ý chuẩn bị một phần nhận lỗi, mong rằng đạo hữu hỗ trợ chuyển giao."

Hứa Mộc An nhìn quản sự, thầm nói: Có mắt không biết Thái Sơn,

đích xác là có mắt không biết Thái Sơn à! Một cái trúc cơ tu giả, đối với một cái nguyên anh tu giả một hớp một cái đạo hữu, chân thực cổ quái rất.

Tiêu Cảnh Đình mãn bất tại ý nói: "Đạo hữu, cũng quá khách khí, nhưng thật ra là chuyện nhỏ, đạo hữu thật không cần khách khí như vậy."

Tiêu Cảnh Đình chú ý tới trong hộp là một khối đá kỳ lạ, người này đã là động một ít tâm tư.

. . .

"Cha, mẹ."Tiêu Tiểu Đông mang Trần Húc đi tới.

Quản sự nghe được Tiêu Tiểu Đông đối với 2 người gọi, thiếu chút nữa té ngã ở trên đất.

Quản sự vốn là làm Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An là Tiêu Tiểu Đông tùy tùng, cứ tới đây làm quen, kết quả, hắn lại là Tiêu Tiểu Đông cha, mẹ.

Có thể sinh ra như vậy con trai, cha, mẹ tu vi nhất định là thấp không đi nơi nào, cái này 2 cái hẳn ẩn núp tu vi.

Tiêu Tiểu Đông nhìn quản sự sắc mặt ảm đạm, nói: "Con tại sao lại ở chỗ này?"

"Ta là tới. . ."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Đông, nói: "Ngươi hù dọa người ta, hắn là tới tặng quà. Xem, lễ vật cho ngươi."

Tiêu Tiểu Đông nhìn quản sự một cái, nói: "Nguyên lai là như vậy à! Cám ơn ngươi."

Quản sự run lẩy bẩy nói: "Tiền bối không cần khách khí."

Trần Húc nhìn quản sự dáng vẻ, không khỏi có chút buồn cười.

Quản sự đỏ mặt, thật nhanh chạy đi.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Cha, người này lá gan có chút nhỏ à! Con cũng không có như thế nào, tên nầy, liền một bộ hù doạ lừa dáng vẻ, không biết, còn làm ta muốn ăn hắn đâu!"

"Được rồi, người ta cũng không ác ý."Tiêu Cảnh Đình nói.

Trần Húc cười một tiếng, nói: "Người này ánh mắt quả thật không tốt lắm à!"

"Nói thế nào?"Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Cha, mạo muội hỏi thăm, người kia có phải hay không đem cha làm Tiểu Đông tùy tùng à!"Trần Húc hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Quả thật như vậy, làm sao nhìn ra được?"

"Hắn cùng các ngươi ngồi chung một chỗ à!"Trần Húc nói.

Tiêu Tiểu Đông liếc mắt, nói: "Tên nầy đủ mù."

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Cũng không thể như thế nói, chỉ có thể nói, cha ngươi ngụy trang lợi hại."

Tiêu Tiểu Đông cười một tiếng, nói: "Cũng phải tự nhiên."

"Đúng rồi cha, tảng đá kia có phải hay không rất lợi hại à!"Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đích xác có chút không tầm thường, ngươi đã nhìn ra?"

Tiêu Tiểu Đông cười một tiếng, nói: "Con ánh mắt tự nhiên không có cha tốt, bất quá, xem cha ngươi cho vậy quản sự nói chuyện, hẳn là xem ở thứ này trên mặt."

Tiêu Cảnh Đình trợn mắt nhìn Tiêu Tiểu Đông một cái, tức giận: "Nói nhăng gì đấy? Cha đây là loại người đó sao?"

"Cha, tảng đá kia, có đặc biệt gì sao?"Trần Húc hỏi.

"Cái này thật ra thì không phải đá, mà là một loại linh thực."Tiêu Cảnh Đình nói.

Trần Húc sững sốt một chút, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, có chút ngạc nhiên nói: "Linh thực, chẳng lẽ là có thể sống chết người, nhục bạch cốt thạch linh chi?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "A Húc chính là kiến thức uyên bác."

"Chúc mừng cha, đi ra sáng chói một vòng, thì phải như thế cái chí bảo, vậy quản sự hơn phân nửa không nhận ra là thứ gì."Trần Húc có chút mừng rỡ nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Ta cũng nghĩ vậy."

Thạch linh chi nguyên anh tu giả, cũng biết động tâm, vậy quản sự sẽ cầm vật này cho Tiểu Đông, hiển nhiên là không biết vật này chân chính giá trị.

"Đều là nhờ Tiểu Đông phúc, nếu không phải đối phương biết liền Tiểu Đông là cao nhân, còn không biết tới nhận lỗi đây."

Tiêu Tiểu Đông bất đắc dĩ cười một tiếng, nói: "Cha, cha nói lời này hại chết ta."

Trần Húc cười một tiếng, nói: "Nhìn dáng dấp, cái này người quản sự ánh mắt, đúng là không tốt lắm à!"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

. . .

Tiêu Kính Phong cùng Mộc Thư Vũ tìm tới, Tiêu Kính Phong chần chờ một chút, hướng về phía Tiêu Cảnh Đình nói: "Cha ra cửa, đại ca một nhà ngược lại là đều ở đây, ngươi phải đi xem xem sao?"

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, "Ta không đi."

Tiêu Cảnh Đình phát hiện, Tiêu gia bây giờ người đều là Tiêu Thanh Nham vậy nhất mạch, đại lục Man Hoang, chú trọng nhiều con nhiều phúc, Tiêu gia sau khi đứng lên, Tiêu Nhạc Phong cùng Tiêu Nhạc Vinh cũng cưới vợ không ít vợ, sinh không ít đứa trẻ.

Tiêu gia hôm nay ô đè đè một mảnh, nhiều người rất.

Trên trái đất người chú trọng nhiều con nhiều phúc, bốn đời cùng đường, Tiêu Cảnh Đình nhìn hắn người đại ca này có phúc được a! Mặc dù, tu vi chưa ra hình dáng gì, nhưng là, đã ngũ đại cùng đường.

Tiêu Cảnh Đình đối với Tiêu Thanh Nham cái này 2 cái phách lối bạt khải con trai, không có hảo cảm gì, chân thực không muốn để ý tới.

Tiêu Cảnh Đình hướng Hứa Mộc An hỏi: "Ngươi phải về Hứa gia xem xem sao?"

Hứa Mộc An không khỏi có chút chần chờ, chân mày túc thành một đoàn."Không cần."

Hứa Mộc An hít sâu một hơi, từ nhỏ hắn ở trong nhà bị đãi ngộ liền cùng Hứa Quang Hoa hoàn toàn khác nhau, nàng thật sớm phụ trách chuyện nhà, giặt quần áo, nấu cơm, vẩy quét. . . Nhưng là, vô luận nàng làm nhiều ít, Hứa Phú trong mắt, chính là chỉ có Hứa Quang Hoa một đứa con trai, cuối cùng, còn nghĩ mình bán vào Tiêu

gia cho mượn để đổi lấy tài nguyên, cho Hứa Quang Hoa tu luyện.

Hứa Mộc An tự giác năm đó, Hứa Quang Hoa đem mình bán đi lúc này cũng đã kết thúc quan hệ, chân thực không nghĩ đi qua xem xem.

Tiêu Kính Phong nhìn Hứa Mộc An một cái, muốn mở miệng nói gì, cuối cùng chưa nói.

"Anh Hai, cha thật giống như không có ở đây Tiêu gia."Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Cha, tựa hồ đi ra ngoài xông xáo đi."

Tiêu Kính Phong rời đi không lâu, Tiêu Lâm Phong rời đi Tiêu gia, đối với một cái trúc cơ tu giả mà nói, Tiêu gia hơi nhỏ, Tiêu Lâm Phong vẫn luôn là không cam bình thản người.

/*Dzung Kiều : sao nhớ chương trên nói Tiêu Lâm Phong chết rồi mà ta*/

------oOo------

Chương 240: Cái gọi là phía sau đài

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 240: Cái gọi là phía sau đài
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Trong khách sạn.

Tiêu Cảnh Đình tìm được Tiêu Kính Phong phòng khách, "Anh Hai, anh mới vừa có phải hay không muốn nói cái gì à! Chẳng qua là bởi vì là Mộc An ở đây, cho nên, không tiện nói à!"

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, "Ta nghe chuyện Hứa gia, ở phía trước mấy chục năm, Hứa Quang Hoa dính vào đánh cuộc ghiền, thiếu một khoản đánh cuộc trướng, kết quả, Hứa Quang Hoa phát hiện không trả nổi chạy trốn, Hứa Phú không biết con trai chạy, ở lại trong nhà, để cho người ngăn ở trong nhà, cho muốn nợ người sống sờ sờ đánh chết."

Tiêu Cảnh Đình cau mày, nói: "Vậy Hứa Quang Hoa đâu ? Còn sống."

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Còn sống, nghe nói, hắn đi qua mấy lần Tiêu gia chỗ tốt hơn, bất quá, cũng để cho người của Tiêu gia cho chạy ra."

Tiêu Cảnh Đình hít sâu một hơi, không biết nên nói cái gì.

Tiêu Cảnh Đình đối với cha Hứa ấn tượng rất kém cỏi, nghe được cái này người bởi vì trước con trai mình đánh cuộc nợ, bị kéo mệt mỏi chết, trong lòng nhất thời dâng lên mấy phần cười trên sự đau

khổ của người khác, nghĩ đến Hứa Mộc An sanh ở gia đình như vậy, trong lòng sinh ra mấy phần bực bội cảm giác.

"Hứa Quang Hoa bên ngoài chạy mấy chục năm, những năm gần đây, nhà kia hắn đã từng thiếu nợ sòng bạc vỡ nợ, Hứa Quang Hoa lại trở về, ngày đó hắn tìm tới ta." Tiêu Kính Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình có chút kinh ngạc nói: "Hắn nhận ra anh ?"

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Anh cũng không nghĩ tới, người này ánh mắt, lại có thể độc như vậy, hắn không phải nhận ra mặt của ta cho, chẳng qua là nhận ra ta trên tay một quả nhẫn không gian."

Tiêu Cảnh Đình sững sốt một chút, không khỏi xúc động, rắn có đường rắn, chuột có đường chuột, là một người lại không thể xem nhẹ.

Tiêu Kính Phong sờ một cái trên tay nhẫn không gian, cái này nhẫn không gian là Tiêu Cảnh Đình rời đi đại lục Man Hoang trước đưa. Chiếc nhẫn không gian hết sức nhỏ, nhưng là đối với Tiêu Kính Phong mà nói, có đặc thù ý nghĩa, cho nên, Tiêu Kính Phong vẫn không có ném.

"Người này ánh mắt có chút độc à!"Tiêu Kính Phong nói.

"Hắn có nói gì không?"Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Hắn nói, Hứa Mộc An không phải người Hứa gia, là Hứa gia nhặt được."Tiêu Kính Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình tròng mắt rụt, rồi sau đó nhẹ gõ mặt bàn, nói: "Xem Hứa Phú đối với Hứa Mộc An thái độ, Hứa Mộc An quả thật giống như là nhặt được."

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Hứa Quang Hoa nói, ở trên tay hắn có Hứa Mộc An ở đồ trong tã lót, muốn anh cầm linh ngọc

đổi."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Kính Phong, hỏi: "Anh đổi?"

Tiêu Kính Phong lắc đầu một cái, "Còn không có, anh trở lại, hỏi một chút ý em."

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, nói: "Chuyện trọng yếu như vậy, nhìn dáng dấp em phải tự mình đi một chuyến."

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Anh cũng nghĩ như vậy, nếu như, Hứa Mộc An không phải người Hứa gia, cũng không biết, em dâu cha mẹ ruột ở nơi nào."

Tiêu Cảnh Đình nhắm mắt, nếu là Hứa Mộc An cha mẹ nếu là đại lục Man Hoang người, vậy hơn phân nửa đã đã qua đời, nếu là như vậy, mình vẫn là gạt Hứa Mộc An tốt lắm, tránh cho bà xã lại bị một lần tổn thương.

Từ biệt liền Tiêu Kính Phong, Tiêu Cảnh Đình trực tiếp tìm được Hứa Quang Hoa, Hứa Quang Hoa thấy được Tiêu Cảnh Đình, còn muốn đi lên trùm vào cái gần như, nhưng là, Tiêu Cảnh Đình lười để ý người như vậy, trực tiếp vào tay, dùng sưu hồn thuật.

Từ Hứa Quang Hoa trong trí nhớ, Tiêu Cảnh Đình tìm được một ít tin tức, Hứa Mộc An là một cái người bị thương nặng tu giả giao phó cho Hứa Phú chiếu cố, người nọ đem đứa nhỏ giao phó cho Hứa Phú lúc này trả lại cho một khoản linh ngọc.

Cha Hứa ban đầu nuôi Hứa Mộc An là cảm thấy Hứa Mộc An có lẽ xuất thân bất phàm, nếu là Hứa Mộc An người nhà đi tìm tới, còn có thể lại mò một khoản, liền một mực nuôi Hứa Mộc An, sau đó, Hứa Mộc An người nhà, một mực không xuất hiện, Hứa Phú dần dần ngừng tâm tư.

Hứa Mộc An trên người mang đồ, dần dần bị Hứa Phú cho đổi bán, chỉ để lại một tấm gỗ mảnh.

Bởi vì là cảm thấy không có gì giá trị, cho nên, một mực đè ở trong tay.

Hứa Quang Hoa nói Hứa Mộc An vô cùng cây trong đồ, chỉ chính là khối kia mảnh gỗ.

Tiêu Cảnh Đình lấy ra mảnh gỗ, đi về phía cửa.

Liền gặp được đứng ở cửa Hứa Mộc An, để cho Hứa Mộc An đợi cái chánh, Tiêu Cảnh Đình không khỏi có chút lúng túng.

"Em làm sao tới?"Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Tới xem xem."Hứa Mộc An hướng Tiêu Cảnh Đình tay nhìn sang.

"Em đều biết?"

Hứa Mộc An gật đầu một cái, "Đúng vậy."

Tiêu Cảnh Đình giang tay ra, một tấm gỗ bài ở trong tay."Cho em."

Hứa Mộc An nhìn trên tay mộc bài, trong con ngươi lóe lên mấy phần ướt át vẻ.

"Cục gỗ này bảng hiệu chất liệu có chút đặc thù, hẳn không phải là tìm gỗ tầm thường."Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Cảnh Đình cảm thấy cái này cục gỗ bởi vì là không đáng tiền, đè ở Hứa Quang Hoa trong tay, quả thực có chút minh châu ám đầu, Tiêu Cảnh Đình ở cục gỗ trên, cảm nhận được một cổ nồng nặc sức sống, như vậy cục gỗ, nếu là chế thành mấy cây kim, nhất định là rất tốt dùng.

Tiêu Cảnh Đình kéo Hứa Mộc An rời đi Hứa gia, không lại để cho Hứa Mộc An tiếp xúc Hứa Quang Hoa.

Kéo Hứa Mộc An lúc đi, Tiêu Cảnh Đình trong lòng không kiềm được có chút khẩn trương, hắn sưu hồn lúc này dùng sức quá mạnh, Hứa Quang Hoa đâu, lại quá yếu, cho nên, hắn không cẩn thận liền đem Hứa Quang Hoa biến thành ngu si, bất quá, nên biết tin tức, đã đều biết.

Tiêu Cảnh Đình mang Hứa Mộc An đi cửa hàng, Hứa Phú lục tục đem Hứa Mộc An vật trên người cũng đổi bán, chỉ bán ở trong cửa hàng.

Xem còn lại khối kia mộc bài chất liệu, Tiêu Cảnh Đình cũng biết, Hứa Mộc An trên người những vật khác cũng rất đặc thù, giá trị liên thành đồ để cho Hứa Phú lấy giá cả bắp cải làm đi ra ngoài, cửa hàng ông chủ đâu, cũng không phải là một biết hàng, bất quá, nhiều ít nếu so với Hứa Phú biết hàng một ít.

"Hứa Phú lưu lại đồ, liền còn dư lại cái này."Cửa hàng ông chủ lấy ra một cái hộp, bên trong là một khối ngọc bội.

Ngọc bội phẩm tương cực tốt, cửa hàng ông chủ bắt được sau đó, coi như là trấn điếm chi bảo, một mực ở lại trong cửa hàng, Tiêu Cảnh Đình xài mười mấy khối hạ phẩm linh thạch, liền đem linh thạch mua.

Theo Tiêu Cảnh Đình biết, năm đó, Hứa Phú đem ngọc bội làm hết sau đó, chỉ thu được mấy khối hạ phẩm linh ngọc.

"Ngọc bội này hình như là viêm dương ngọc tâm chế thành, cái gọi là viêm dương ngọc tâm tức là viêm dương ngọc trung tâm nhất một khối, thông thường viêm dương ngọc liền giá trị liên thành, càng không cần phải nói là viêm dương ngọc tâm."

Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Hứa Phú thật không biết hàng à! Như thế vật trân quý, mấy khối hạ phẩm linh ngọc thì bán, cửa tiệm ông chủ cũng không biết hàng à! Mười mấy khối hạ phẩm linh thạch, cứ vui vẻ phải không tìm được bắc, một bộ được lợi lớn phát liền dáng vẻ, bất quá, cũng may cái này 2 người không biết hàng, cái này 2 cái

nếu là biết hàng, gặp phải chân chính hiểu được, không làm được liền bị diệt khẩu.

Hứa Mộc An cau mày, trong lòng lóe lên mấy phần hoài nghi, "Đây thật là khi còn bé, trên người ta?"Nếu như, thật là hắn khi còn bé trên người, vậy hắn cha đẻ, mẹ đẻ, hẳn nghèo không đi nơi nào, cha mẹ hắn đến tột cùng là từ nguyên nhân gì, đem hắn ném vào đại lục Man Hoang cái địa phương quỷ quái này.

"Viêm dương ngọc độ cứng cực cao, ngươi khối ngọc bội này trên, có xinh đẹp hoa văn, loại này thợ điêu khắc, xuất thủ tu giả, tu vi không thấp hơn kim đan hậu kỳ, tuyệt đối không thể nào là đại lục Man Hoang bản thổ bút tích."Tiêu Cảnh Đình nói.

"Đáng tiếc, bởi vì là niên đại rất xưa, khác một ít thứ, cũng không tìm được."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Nhiều năm như vậy cũng tới, tìm không tìm đến đều tốt."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An sắc mặt, tạm thời không biết nên nói cái gì.

. . .

"Cha, mẹ, các ngươi trở về à!"Tiêu Tiểu Đông tiến lên đón.

"Cha phải đi bí cảnh bên kia xem xem sao?"Trần Húc hỏi.

Tiêu Cảnh Đình suy nghĩ một chút, nói: "Nếu tới đã tới rồi, liền lại xem đi."Tiêu Cảnh Đình quay đầu nhìn Hứa Mộc An, hỏi: "Mộc An, ngươi cảm thấy thế nào?"

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Em nghe anh ."

Tiêu Cảnh Đình mới vừa đến gần bí cảnh, liền thấy một nam một nữ, 2 cái tu giả ở giết một cái trúc cơ tu giả.

"Sư huynh, tu sĩ này cũng quá nghèo, cái này nhẫn không gian mới bây lớn à! Thua thiệt ta làm ở trên tay hắn chiếc nhẫn nhiều, còn tưởng rằng là cái cường hào, kết quả, đây đều là chút gì rác rưởi à."

"Đại lục Man Hoang địa phương tu giả, ngươi trông cậy vào hắn mới có thể có nhiều giàu có?"

"Như thế cái phế vật, lại dám cùng chúng ta cướp đồ."Nam tu đạp thi thể một cước.

"Thật không rõ, tiền bối làm sao không đem những cái kia địa phương tu giả đuổi đi, từng cái cùng con chuột vậy, ngày thường không dám ló đầu, đến trong bí cảnh phun bảo vật lúc đi ra, nhưng một người so với một người chạy nhanh, mỗi một người đều cùng không gặp qua bảo vật tựa như."

"Đại lục Man Hoang có thể có nhiều ít bảo vật? Hiếm thấy xuất hiện một cái di tích, những người đó đều điên theo vậy, mạng cũng không cần."

Tiêu Cảnh Đình nhìn trên đất tử thi, không có tùy tiện ra mặt, trên mảnh đại lục này chém giết ở bình thường, Tiêu Cảnh Đình đã sớm thấy có lạ hay không.

Tiêu Kính Phong sậm mặt lại, nói: "Cái này 2 cái trúc cơ tu giả, rất ngông cuồng à."

"Đi thôi."Tiêu Cảnh Đình nói. Nhược nhục cường thực, cái thế giới này, cho tới bây giờ đều là như vậy.

"Mảnh đất này, chúng ta coi trọng, thức thời cho ta cút nhanh lên."Một cái tu giả hướng về phía Âu Dương Minh Nguyệt các người nói.

Âu Dương Minh Nguyệt sậm mặt lại, nói: "Chỗ này là chúng ta tới trước."

Bí cảnh dù sao cũng là ở đại lục Man Hoang xuất thổ, cho nên, Âu Dương Minh Nguyệt các người là nhóm đầu tiên đến, bởi vì là lo lắng có ngoại lai tu giả tới, Âu Dương Minh Nguyệt lựa chọn sử dụng địa điểm, có chút chếch, nhưng là theo đến tu giả, càng ngày càng nhiều, hay là cho người coi trọng.

"Vị đạo hữu này, ngươi cũng quá bá đạo đi."Tiêu Lâm Phong nói.

"Bá đạo, chân chính bá đạo ngươi còn không có gặp qua đâu! Phụ nữ thúi, mang ngươi nhân tình, nhanh lên cút, nếu không, các ngươi liền vĩnh viễn cũng không đi được."Tướng mạo to lớn trúc cơ tu giả cười lạnh nói.

"Ngươi. . ."Âu Dương Minh Nguyệt nhìn nam tu, không khỏi mặt đỏ lên, trên mặt tràn đầy tức giận.

Nam tu một cước đã qua, Âu Dương Minh Nguyệt các người xây dựng tạm thời kiến trúc, nhất thời chia năm xẻ bảy.

Âu Dương Minh Nguyệt nhìn nam tu cử động, nhất thời khí liếc mặt.

"Ngươi có biết hay không hắn là ai, ngươi sẽ hối hận."Âu Dương Minh Nguyệt nổi giận đùng đùng nói.

Nam tu nhìn Âu Dương Minh Nguyệt, tràn đầy hài hước nói: "À, hắn là ai, ta còn thật không biết, hắn chẳng lẽ không phải là ngươi nuôi đẹp trai điệu đà."

"Hắn à! Cha hắn là nguyên anh tu giả."Âu Dương Minh Nguyệt không nhịn được nói.

Âu Dương Minh Nguyệt lời nói vừa ra, cùng Âu Dương Minh Nguyệt giằng co mấy cái tu giả, rối rít cười lên.

"Cô gái , ngươi điên không nhẹ à?"

"Mọi người mau tới xem à! Nguyên anh tu giả cha lớn như vậy."

"Phụ nữ thúi, ngươi biết sư phụ ta là ai chăng? Sư phụ ta là hóa thần tu giả?"Tướng mạo to lớn tu giả, vui vẻ cười to trước nói.

"À, sư phụ ngươi là hóa thần tu giả, không biết là vị kia."Trần Húc nhìn vậy nói ẩu nói tả tu giả, thản nhiên nói.

Mấy cái tu giả vừa nhìn thấy Trần Húc, nguyên bản phách lối thần sắc lập tức thu liễm, nhìn mấy người cử động, Trần Húc không kiềm được sờ sờ mặt, chẳng lẽ là bại lộ, không nên à!

"Mấy người này, tựa hồ có chút quen mắt à!"Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Kính Phong nói: "Những thứ kia là trên phi thuyền đi theo cái đó kim đan tu giả mấy người."

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Thì ra là như vậy, ta nói nhìn có chút quen mắt."Nguyên lai là trên phi thuyền, cái đó kim đan con rùa đen thủ hạ.

------oOo------

Chương 241: Hồi Vân châu

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 241: Hồi Vân châu
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

"Gặp qua tiền bối."Tần Khang tràn đầy sợ hãi nói.

"Không cần đa lễ, sư phụ ngươi là hóa thần, không nể mặt tăng cũng nể mặt phật, ta có thể không chịu nổi ngươi đại lễ như vậy."Tiêu Tiểu Đông nghiêm trang nói.

Trần Húc vểnh môi, khẽ nở nụ cười, "Sư phụ ngươi là cái nào hóa thần à? Ngày khác cho chúng ta tiến cử một chút à! Ta đã thấy nguyên anh tu giả không thiếu, nhưng là, còn chưa có xem qua hóa thần đây."

Trần Húc nói không giả, Trần Húc ông nội là nguyên anh, Trần Húc một mực bị Trần Lập Phong mang theo bên người, gặp qua không thiếu nguyên anh tu giả, bất quá, hóa thần tu giả thâm cư giản xuất, Trần Húc một cái cũng không có gặp qua.

"Ta. . . Sư phụ ta chẳng qua là kim đan."Tần Khang tràn đầy lúng túng nói.

"Sư phụ ngươi không phải hóa thần sao? Làm sao lập tức biến thành kim đan? Ta nói, ngươi bực này cấp cũng xuống quá nhanh, mới vừa vẫn là hóa thần đâu ? Làm sao lập tức là được kim đan, ngươi khỏe ngạt kéo cái nguyên anh quá độ một chút à!"Trần Húc nửa đùa giỡn nói.

Tần Khang: ". . ."Tần Khang hết sức duy trì trên mặt nụ cười, nhưng trong lòng đã sớm dời sông lấp biển, hắn còn nhớ Tiêu Tiểu Đông

sấm rền gió cuốn làm thịt tên hải tặc kia lão đại cảnh tượng, Tần Khang trực giác mình cổ lạnh sưu sưu, đối phương nếu là muốn giết hắn mà nói, hẳn là một cái nhấc tay đi.

"Đùa giỡn không phải có thể tùy tiện khai bậy, ta còn làm Linh châu lại thêm một cái không xuất thế hóa thần tu giả đây."Tiêu Tiểu Đông nói.

Tần Khang sắc mặt xanh lơ một hồi, bạch một trận.

"Vị đạo hữu này, lại gặp mặt."Vưu Lợi vội vội vàng vàng chạy tới.

Trần Húc nhìn Vưu Lợi, ngoẹo đầu, nói: "Mấy ngày không gặp, đạo hữu càng phát ra hăm hở."

Vưu Lợi nhìn Trần Húc, bị hung hăng cứng rắn một chút.

Vưu Lợi thấy rõ, trước Trần Húc mộc trâm bị nhìn trúng, kết quả, Tiêu Tiểu Đông không nói hai lời, liền đem cái đó nhìn trúng mộc đáp kim đan hải tặc cho làm thịt, mặc dù xuất thủ là Tiêu Tiểu Đông, nhưng là, đối phương là bởi vì là Trần Húc mới ra tay.

"Đạo hữu nói đùa, không biết, ta mấy tên học trò, có phải hay không đắc tội ngài."

Trần Húc lắc đầu một cái, "Đắc tội không phải ta."

Trần Húc chỉ chỉ Tiêu Lâm Phong vừa chỉ chỉ Tiêu Tiểu Đông, nói: "Hắn là ông nội của hắn."

Tần Khang lập tức bối rối, trước, Âu Dương Minh Nguyệt nói Tiêu Lâm Phong con trai là nguyên anh lúc này Tần Khang chỉ làm cười nhạo nghe.

Tiêu Lâm Phong tuổi tác cũng bất quá trăm tuổi ra mặt, hắn con trai tự nhiên sẽ không so hắn đại, nói cách khác, cái này man hoang thổ dân có cái trăm tuổi tả hữu Nguyên anh kỳ con trai, điều này sao có

thể chứ? Nhưng mà, trước bỏ mặc người ta có phải hay không có cái nguyên anh con trai, người ta đích thực có cái Kim đan kỳ cháu trai.

Tiêu Tiểu Đông tu vi kim đan hậu kỳ, người này có cái Nguyên anh kỳ cha, tựa hồ cũng rất bình thường.

Tần Khang không kiềm được đầu đầy mồ hôi, nếu có như thế duệ phía sau đài, tên nầy, tại sao không đi đầu dựa vào đâu ? Chẳng lẽ nói quan hệ cha con không tốt? Quan hệ cha con không tốt, không tới phiên người ngoài nhúng tay à!

"Xin lỗi, ta không biết vị này lại là ngài ông nội."Vưu Lợi thầm hận tự mình xui xẻo, tùy tiện tìm một người chiếm đoạt địa bàn, lại có thể cướp được ở trên thiết bản đi.

Tiêu Lâm Phong nhìn Tiêu Cảnh Đình, nhưng là, Tiêu Lâm Phong vẫn là nhận ra được, "Cảnh Đình, là con trở về sao? Cha còn lấy là ngươi không biết trở về."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Lâm Phong một cái, thản nhiên nói: "Anh Hai để cho con trở lại xem xem."

Tiêu Lâm Phong nghe được Tiêu Cảnh Đình ý nói, anh Hai để cho trở lại xem xem, nếu như chỉ là hắn mà nói, chưa chắc nguyện ý trở lại.

Tiêu Lâm Phong trong lòng dâng lên mấy phần ảm đạm, thực lực tăng lên sau đó, tầm mắt mở rộng sau đó, Tiêu Lâm Phong đối với Tiêu Cảnh Đình thân phận cũng dâng lên mấy phần hoài nghi, cõi đời này người lãng tử quay đầu là có, nhưng là, hoàn toàn biến thành một người khác lại không có, huống chi Tiêu Cảnh Đình thay đổi sau đó, tu vi một ngày ngàn dặm.

Tiêu Lâm Phong biết đoạt xác sau đó, liền hoài nghi Tiêu Cảnh Đình có phải hay không để cho người cho thay thế.

Nhìn Tiêu Kính Phong, Tiêu Lâm Phong trong lòng dâng lên mấy phần áy náy, Tiêu Cảnh Đình nói "Anh Hai để cho con trở lại xem xem", ý nói, nếu như, Tiêu Kính Phong không đề cập tới, Tiêu Cảnh Đình là không sẽ trở lại.

Tiêu Lâm Phong trong lòng lóe lên mấy phần ảm đạm, ba con trai trong, hắn coi thường nhất chính là con thứ hai, mà trên thực tế, nhất nhớ hắn chính là con thứ hai.

"Lão Nhị, những năm này, ngươi có tốt không? Cha, có lỗi với con ."Tiêu Lâm Phong nhìn Tiêu Kính Phong, trong lòng dâng lên một cỗ áy náy tình.

Tiêu Kính Phong nghe được Tiêu Lâm Phong mà nói, trong lòng không kiềm được hiện lên mấy phần chua xót.

"Cha, chúng ta đổi cái địa phương nói chuyện đi."Tiêu Cảnh Đình nói.

. . .

Bí cảnh bên ngoài.

"Hỏi thăm như thế nào à!"Vưu Lợi có chút nóng nảy hỏi.

"Người kia họ Tiêu tên Tiêu Lâm Phong, nghe nói, hắn có một cái con thứ ba, Tiêu Cảnh Đình, năm xưa đi ra ngoài xông xáo, có một cái con thứ hai kêu Tiêu Kính Phong, cũng đi ra ngoài xông xáo, còn có cháu trai kêu Tiêu Tiểu Phàm, nghe nói, có lẽ là trước kia rất sớm, sẽ để cho đại tông môn chiêu đi."Vưu Lợi phái đi ra tìm hiểu tin tức nữ học trò Dịch Phù nói.

"Tiêu Cảnh Đình, Thanh Vân tiên môn mới lên vị kia nguyên anh trưởng lão?"Tần Khang nói.

Dịch Phù gật đầu một cái, nói: "Hẳn không sai, người một nhà tên chữ tất cả đều đúng ở trên, nhóm người kia cũng dịch dung."

"Tiêu Cảnh Đình sẽ không liền xen lẫn trong những người kia bên trong đi."Tần Khang nói.

Dịch Phù cau mày, nói: "Ta rời đi Vân châu, nghe nói, Tiêu Cảnh Đình ở làm nhiệm vụ lúc này bị trọng thương, ở bế sinh tử quan."

Tần Khang không nhịn được run run một chút, người phụ nữ kia nói lại là thật, Tiêu Lâm Phong lại có thể thật sự có cái Nguyên anh kỳ con trai, hắn làm sao xui xẻo như vậy à! Tốt có chết hay không, lại có thể xúc phạm đến người kia trên đầu.

Dịch Phù nhìn Tần Khang, trong lòng không nhịn được hiện lên mấy phần bất đắc dĩ, Tần Khang tên nầy, cũng quá xui xẻo.

Tần Khang xui xẻo, liên quan bọn họ ngược lại cũng môi.

"Cái đó mang mộc trâm người là ai à!"Một tên tiểu đệ tử yếu ớt hỏi.

"Hẳn là Trần Húc."Dịch Phù nói.

"Trần tiền bối cháu trai."Tần Khang phản ứng lại, cũng cảm thấy là Trần Húc, Trần Húc có thể là phụng bồi Tiêu Tiểu Đông hồi hương thăm thân nhân.

Vưu Lợi sắc mặt cực kém, trên thương thuyền hắn liền thất lạc cái mặt to, xuống phi thuyền sau đó, Vưu Lợi theo bản năng cách bay người trên thuyền xa một chút, không nghĩ tới tốt có chết hay không lại đụng phải.

"Cái này bí cảnh chúng ta không dính."Vưu Lợi nói.

Dịch Phù nhìn Vưu Lợi, nói: "Nhưng mà, sư phụ, chúng ta thật vất vả mới tới."

Vưu Lợi lắc đầu một cái, nói: "Bây giờ minh trạch bảo vệ người, nếu là Tiêu Lâm Phong ở Tiêu Tiểu Đông trước mặt, bắt xuyết đôi câu,

chúng ta sợ là phải không ăn nổi bao đi."

. . .

Bí cảnh ngoại một cái nhỏ trúc trong lầu, một cái nam tử trẻ tuổi, tràn đầy hưng phấn hướng về phía trên phi thuyền quản sự nói gì.

"Quản sự đại nhân, ta cũng hỏi thăm rõ ràng, mới vừa là đặc biệt là tiền bối học trò cùng cái đó thần bí cao nhân ông nội dậy mâu thuẫn."

"Người cao nhân kia ông nội kêu Tiêu Lâm Phong, hắn có một đứa con trai, kêu Tiêu Cảnh Đình, một đứa con trai Tiêu Kính Phong, còn có 2 cái cháu trai, một cái kêu là Tiêu Tiểu Phàm, một cái kêu là Tiêu Tiểu Đông."

Quản sự kích động quá độ, kéo gãy mấy cây râu: "Thanh Vân tiên môn đại trưởng lão?"

"Không sai, quản sự đại nhân, chính là Thanh Vân tiên môn đại trưởng lão."

"Vưu Lợi mấy tên học trò, muốn cùng Tiêu Cảnh Đình cha cướp địa bàn, có một phụ nữ nói cho bọn họ, Tiêu Lâm Phong có cái Nguyên anh kỳ con trai, kết quả, Tần Khang không tin, còn nói cho đối phương biết, sư phụ hắn là hóa thần."Nam tử trẻ tuổi vẻ mặt tươi cười, trên mặt là không cầm được vẻ đắc ý.

"Tần Khang tên nầy thật là sẽ khoác lác à! Người ta con trai, đúng là nguyên anh, nhưng mà sư phụ hắn chính là một kim đan, hắn lại dám thổi sư phụ hắn là hóa thần."

"Tần Khang cái đó sư phụ, biết đắc tội người, liền áo não rút lui, liền bí cảnh cũng không quên được, thật là mất mặt."Quản sự không được níu râu, trên mặt tràn đầy quấn quít vẻ.

"Quản sự đại nhân, ngươi thế nào à!"Người đàn ông trẻ nói.

Quản sự vỗ một cái trán, nói: "Ta thật là một đứa ngốc, ngươi nói ta đôi mắt này là làm sao mọc ra à."

Chàng trai nhìn quản sự, không rõ cho nên.

Quản sự nhìn chàng trai không giải thích được sắc mặt, khoát tay một cái, nói: "Được rồi, ngươi không biết, ngươi đi xuống trước đi."

Quản sự có chút nhức đầu gõ một cái trán, hắn lại có thể đem Tiêu Tiểu Đông cha, mẹ coi thành đối phương tùy tùng.

Biết vậy 2 cái là Tiêu Tiểu Đông cha, mẹ lúc này hắn cũng bất quá đem vậy 2 cái coi thành dính con trai quang người, quản sự làm sao cũng không nghĩ tới, cái này 2 người là Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An à! Hắn lại có thể tìm nguyên anh cha cho kim đan con trai nói giúp.

. . .

Đại lục Man Hoang bí cảnh hoàn toàn mở sau đó, Tiêu Cảnh Đình đi vào lung lay một vòng, phát hiện không có gì đặc biệt liền lại đi ra.

Tiêu Lâm Phong ngược lại là ở trong bí cảnh phát hiện không thiếu đồ hữu dụng, có Tiêu Cảnh Đình làm phía sau đài, Tiêu Lâm Phong ra tay, cũng không có gì cố kỵ.

Hồi Vân châu lúc này Tiêu Cảnh Đình không cùng thương thuyền cùng đi, mà là thả ra mình phi thuyền, trực tiếp trở lại.

Tiêu Cảnh Đình phi thuyền chất lượng so thương thuyền tốt hơn nhiều, tốc độ phi hành cũng mau nhiều.

Tiêu Lâm Phong quyết định đi theo Tiêu Cảnh Đình đi Vân châu, lên phi thuyền sau đó, Tiêu Lâm Phong liền cùng Tiêu Kính Phong đợi chung một chỗ.

Hứa Mộc An đi vào Tiêu Cảnh Đình khoang thuyền, nói: "Cha đi tìm anh Hai, anh phải đi xem xem sao?"

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, "Anh không đi."

Hắn dù sao không phải là chủ cũ, tâm tính ở trên luôn có chút chuyển đổi không tới, muốn hắn giống như đối với cha vậy đối với Tiêu Lâm Phong đối xử chân thành, hắn không làm được.

"Lão đầu tử, tựa hồ phát hiện cái gì."Tiêu Cảnh Đình thản nhiên nói.

Tiêu Cảnh Đình nguyên vốn lấy là, Tiêu Lâm Phong sẽ cùng hắn nói Tiêu Thanh Nham vậy 2 cái không ra hồn con trai, không nghĩ tới Tiêu Lâm Phong không nói với hắn, xem hắn ánh mắt, mơ hồ mang theo mấy phần phòng bị.

Hứa Mộc An cúi đầu, Tiêu Cảnh Đình thay đổi quá lớn, năm đó, Tiêu Lâm Phong kiến thức thiển cận, có lẽ sẽ không biết cái gì, nhưng là, bây giờ lão đầu tử dầu gì cũng là trúc cơ, một ít bí mật cũng phải có hiểu biết, hơn nữa, Hứa Mộc An cảm thấy Tiêu Cảnh Đình mơ hồ là muốn cho Tiêu Lâm Phong biết.

Hứa Mộc An vỗ một cái Tiêu Cảnh Đình bả vai, nói: "Không nên suy nghĩ quá nhiều."

Tiêu Cảnh Đình kéo Hứa Mộc An tay, nói: "Anh biết."

Lấy hắn thân phận bây giờ, coi như đoạt xác sự việc bại lộ, cũng không có vấn đề, nguyên anh đoạt xác, bất quá chuyện tầm thường, hắn đoạt xác cũng bất quá một đứa con phá của, không việc gì người đứng sau.

Bên trong khoang thuyền, Tiêu Lâm Phong nghe Tiêu Kính Phong vừa nói mấy chục năm, ở Vân châu kiến thức, không khỏi có chút cơn sóng trong lòng phập phồng.

Tiêu Lâm Phong năm đó cũng từng nghĩ qua rời đi đại lục Man

Hoang, chẳng qua là bởi vì trước Tiêu gia liên lụy một mực không thể thành phải, sau đó, Tiêu Lâm Phong muốn đi, chính ma đại chiến bộc phát, đại lục Man Hoang cùng Vân châu thông tin hoàn toàn đoạn tuyệt, từ trước ra sau rất nhiều năm, mới khôi phục lui tới.

"Cha, có lỗi với con ."Tiêu Lâm Phong tràn đầy áy náy nói.

Tiêu Kính Phong sau khi đi, trong nhà chỉ là Tiêu Lâm Phong chống, Tiêu Lâm Phong mỗi lần đi ra ngoài, trở lại Tiêu Thanh Nham 2 con trai luôn có thể chọc chút phiền toái đi ra, Tiêu Lâm Phong bị khuấy phiền không khỏi phiền, không có Tiêu Kính Phong đang cùng trước, Tiêu Lâm Phong ngã thường thường nhớ con thứ hai tốt lắm.

"Con xem em trai ngươi, có phải hay không không giống nhau."Tiêu Lâm Phong có chút thử dò xét hỏi.

Tiêu Kính Phong cau mày, nói: "Em trai, hắn như vậy tốt vô cùng, em trai nếu là một mực giống như trước như vậy, đã sớm chết rồi, con cũng không sống được."

Tiêu Lâm Phong nhìn Tiêu Kính Phong, nhỏ đế trước chân mày, cuối cùng thở dài, nói: "Là tốt vô cùng."

------oOo------

Chương 242: Có liên quan thân thế

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 242: Có liên quan thân thế
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Bên trong khoang thuyền.

Trần Húc thưởng thức trước trên tay mảnh gỗ, sâu cau mày.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Trần Húc, hỏi: "A Húc, nhìn ra được gì không?"

"Xem cái này bằng gỗ, giống như là linh khí trên cây chặn xuống."Trần Húc nói.

"Linh khí cây? Đó là cái gì cây? Cây này ở trên chẳng lẽ trưởng linh khí?"Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Trần Húc tràn đầy bất đắc dĩ nói: "Cha, cha muốn đi nơi nào? Nào có trưởng linh khí cây à! Linh khí cây là một loại đặc thù cây, loại cây này sản xuất một loại dịch cây, ở luyện khí lúc này gia nhập loại cây này dịch cây, có thể đề cao luyện khí tỷ lệ thành công, cùng linh khí phẩm chất."

Hứa Mộc An không khỏi hỏi: "Linh khí cây mọc ở nơi nào à?"

"Linh khí cây mọc ở Thanh châu, Thanh châu rất rất đặc biệt."Trần Húc nói.

"Nơi nào rất đặc biệt?"Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Thanh châu diện tích lãnh thổ là Vân châu hơn mấy chục lần, Thanh châu một ít gia tộc, nhưng thật ra là cuộc sống ở Thanh Châu nhỏ trong bí cảnh."

"Ta nghe ông nội nói Thanh châu bên kia, từng có một ít gia tộc xuất hiện qua phi thăng tiền bối, những cái kia phi thăng tiền bối lưu lại di trạch, đủ con cháu đời sau, hưởng dụng vô tận, bên kia tồn tại rất nhiều gia tộc lớn, có rất nhiều gia tộc, tồn tại hóa thần tu giả, bất quá, truyền thuyết những gia tộc kia hóa thần tu giả, cũng cuộc sống ở nhỏ trong bí cảnh.

Tiêu Cảnh Đình híp mắt, nói: "Rất nhiều hóa thần tu giả?"

Trần Húc lắc đầu một cái, nói: "Ta cũng không biết à!"

"Có thể đi Thanh châu đi một chuyến."Tiêu Cảnh Đình nói. Vừa vặn không gian trong ngọc bội thiên lôi mộc gần đây dáng dấp không tệ, nếu có thể lấy được cái đó cây linh khí dịch cây, cũng là không sai.

. . .

Tiêu Cảnh Đình để cho Tiêu Kính Phong mang Tiêu Lâm Phong gia nhập Thanh Vân tiên môn, mình thì cùng Hứa Mộc An đi Thanh châu, Tiêu Tiểu Đông vốn là muốn cùng đi, Tiêu Cảnh Đình suy nghĩ một chút, hay là đem người để lại.

Tiêu Cảnh Đình đi ở Thanh châu trên đất, trong lòng nhất thời hiện lên mấy phần cổ quái tình.

"Thế nào?"Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Không việc gì, ta chẳng qua là cảm thấy ta trước kia kiến thức nông cạn."Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, hắn tới trước Vân châu, rồi đến đảo Tinh Vân, luôn cảm thấy đảo Tinh Vân ở có chút điều kiện ở trên, nếu so với Vân châu ưu việt một ít, Tiêu Cảnh Đình cảm giác được

mình giống như là co đầu rút cổ ở một cái sơn thôn nhỏ trong người, đến một cái khác sơn thôn nhỏ, mà trên thực tế, thiên hạ rất lớn, Thanh châu so Vân châu có thể phú có nhiều.

"Nơi này có một cái thương hành, Hứa gia ngươi người trong tộc à."

Tiêu Cảnh Đình nói ra miệng, mới phát hiện tựa như có chút không ổn, Hứa Phú không phải Hứa Mộc An cha, Hứa Mộc An có phải là thật hay không nên họ Hứa, thật đúng là khó mà nói."Xin lỗi."

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Không có sao, vào xem một chút đi."

Tiêu Cảnh Đình đi theo Hứa Mộc An, đi vào, Hứa thị trong cửa hàng, mua bán đều là pháp khí.

Thanh châu Hứa gia đặc biệt nổi danh, Hứa gia rất nhiều người đều là trời sanh luyện khí sư, Hứa gia trong cửa hàng, trừ pháp khí, cơ hồ không có gì cả.

Rất nhiều nhà trong cửa hàng pháp khí cũng không tệ, đáng tiếc, đối với Tiêu Cảnh Đình mà nói cũng đều kém một ít.

Đối với nguyên anh tu giả mà nói, mình tự tay luyện chế pháp khí, mới là tốt nhất, đáng tiếc, Tiêu Cảnh Đình đối với luyện khí môn thủ nghệ này kiến thức nửa vời, mặc dù có nhiều nguyên liệu luyện tay, nhưng là, tay nghề so với những cái kia luyện khí thế gia cao thủ trình độ vẫn là kém cõi quá nhiều.

Luyện khí môn thủ nghệ này, bên trong tông môn cũng có người nghiên cứu, bất quá đa số đều là hiểu một ít, cũng không phải là rất đặc biệt sở trường.

Tiêu Cảnh Đình thưởng thức trước trên tay pháp khí, nói: "Thanh châu Hứa gia thuật luyện khí, rất là bất phàm à!"

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đích xác."Trong cửa hàng pháp

khí nhìn qua cũng tinh xảo rất, trong pháp khí ẩn chứa tạp chất cũng rất ít.

Trong cửa hàng một người quản sự, hướng Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An đi tới, nói: "2 người, không có nhìn lên sao?"

Tiêu Cảnh Đình nhìn quản sự, nói: "Trong cửa hàng pháp khí cũng không tệ, chẳng qua là đều không phù hợp ta yêu cầu, ta vẫn là muốn tự mình luyện chế pháp khí.

Quản sự gật đầu một cái, rất là tán đồng nói: "Bổn mạng pháp khí, là nếu so với giống vậy pháp khí, mạnh hơn rất nhiều.

"Không biết, trong tiệm có hay không cây linh khí cây giống bán ra."Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Quản sự cau mày, nói: "Đạo hữu nói đùa, tiệm chúng ta nơi nào sẽ có vật kia bán ra."

Quản sự mặt lập tức kéo xuống, nhìn Tiêu Cảnh Đình sắc mặt, giống như là ở xem một cái tìm phiền toái, Tiêu Cảnh Đình rất hoài nghi, hắn muốn là tiếp tục hỏi, đối phương sẽ sẽ không trực tiếp đem hắn cho ra đi.

"Trong tiệm không có, bất quá, đạo hữu thật muốn muốn mua cũng không phải là không thể được."Một cái tu giả lam bào, từ trên lầu đi xuống.

Tiêu Cảnh Đình hướng người đâu nhìn sang, quản sự nghe được tu giả lam bào gọi Tiêu Cảnh Đình là đạo hữu, sắc mặt lập tức đổi một cái."Nguyên lai là nguyên anh tiền bối đến, thất kính thất kính.

Tiêu Cảnh Đình nhìn tu giả lam bào, nói: "Không biết, tiền bối như thế nào chịu bán ra?"

"Trấn hồn đan."Tu giả lam bào lười biếng nói.

Tiêu Cảnh Đình nhíu mày một cái, nói: "Tiền bối nói đùa."

Tu giả lam bào thở dài, có chút thất vọng nói: "Không có cũng được đi!"

. . .

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An vừa đi ra khỏi đi, quản sự liền vẻ mặt đưa đám nhìn Hứa Lăng Phong, "Nhị gia, ngươi lại cùng người nói mê sảng, nếu là người ta thật cầm trấn hồn đan tới đây?"

"Vậy dĩ nhiên là đem cây linh khí cây giống cho hắn." Hứa Lăng Phong không chút nghĩ ngợi nói.

"Nhưng mà, cái này linh khí cây là Hứa gia có một không hai, là Hứa gia tượng trưng à!"Quản sự tràn đầy bất đắc dĩ nói.

"Cho hắn, hắn cũng chưa chắc trồng đi ra, huống chi, tên nầy không phải không cầm ra trấn hồn đan sao?"Hứa Lăng Phong thản nhiên nói.

Quản sự: ". . ."

"Bên trong tay ngươi thứ gì?"Hứa Lăng Phong hỏi.

"Là đại gia nhà Tam công tử đưa tới, Tam công tử muốn cùng Lê gia Lê Nhiêu tiểu thư lập gia đình, hỏi ngài có đi hay không?"

Hứa Lăng Phong cười một tiếng, nói: "Đại ca thật là thật là có phúc à! Con thứ ba cũng muốn thành hôn."

"Vậy Nhị gia ngài. . ."

"Ta không đi, đại ca con trai muốn thành hôn, ta đi xem náo nhiệt gì?"

"Nhị gia, ngài và đại gia, dù sao cũng là anh em ruột à!"Một bên

quản sự nói.

Hứa Lăng Phong cười một tiếng, nói: "Liền bởi vì là anh em ruột, ta mới không đi xem hắn à! Ta sợ ta ngại liền hắn mắt, cũng sợ hắn ngại liền ta mắt."

. . .

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An từ trong cửa hàng đi ra, Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Nếu như không mua được cây giống, liền mua thêm một chút cây linh khí dịch cây tốt lắm, bất quá cây linh khí dịch cây, hình như là hạn chế tiêu thụ."

"Ngươi xem cái này là thật muốn trấn hồn đan, vẫn là đơn thuần làm khó à!"Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Hứa Mộc An suy nghĩ một chút, nói: "Ta xem hắn dáng vẻ, là thật muốn trấn hồn đan."

"Ta cũng nghĩ như vậy, nhưng mà, tên nầy, đã là nguyên anh." Trấn hồn đan tác dụng, là ở lên cấp nguyên anh lúc này ổn định tâm thần, loại trừ tâm ma, lời đồn đãi trấn hồn đan đối với loại trừ tâm ma có hiệu quả, có trấn hồn đan, đối kháng tâm ma lôi kiếp liền không cần lo.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Anh có ý kiến gì sao?"

"Anh có thể có ý kiến gì không? Không bột đố gột nên hồ à!"Trấn hồn đan thuốc chủ yếu trấn hồn cỏ không giống với trước khi băng tủy cỏ, băng tủy cỏ là không tìm được đủ đủ âmăm, nhưng là, trấn hồn cỏ căn bản đã tuyệt tích, đừng bảo là đủ đủ âmăm, chính là một buội cây giống cũng không tìm được.

Hứa Mộc An sau giờ ngọ có chút khó chịu, liền một mực chờ ở liền trong khách sạn.

Tiêu Cảnh Đình nghe một vòng, hồi đến khách sạn trong, cùng Hứa

Mộc An hội hợp.

"Anh hỏi thăm rõ ràng, linh khí cây là Hứa gia có một không hai linh thụ, từ một loại ý nghĩa nào đó mà nói, linh khí cây liền đại biểu Hứa gia."Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An có chút kinh ngạc nói: "Cũng chưa có những gia tộc khác trồng trọt linh khí cây?"

"Có ngược lại là có, bất quá, cũng loại không sống, nghe nói trồng trọt cây linh khí phương pháp rất đặc thù, người bình thường trồng trọt, trồng, trồng, liền đem cây cho loại chết." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An: ". . ."

"Chúng ta ngày hôm nay nhìn thấy là Hứa gia Nhị gia Hứa Lăng Phong, hắn còn có một anh, kêu Hứa Vọng, sinh 4 người con, theo thứ tự là Hứa Bằng, Hứa Trình, Hứa Vạn, rất nhiều bên trong, lấy Bằng trình vạn dặm ý."Tiêu Cảnh Đình nói.

"Hứa Lăng Phong đâu ? Hắn có đứa trẻ sao?"Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Không có nghe nói, nghe nói, Hứa Lăng Phong có cái đôi vợ kêu Lê Nghệ, 2 người đã ở riêng sắp một trăm năm, không có nghe nói 2 người có đứa trẻ, Lê Nghệ xuất thân Lê gia cũng là gia tộc lớn, năm đó, Hứa Lăng Phong cùng Lê Nghệ lập gia đình cũng thuộc về 2 gia tộc cường cường liên thủ."

"Ta coi trước Hứa Lăng Phong nói trấn hồn đan là vì Lê Nghệ."Tiêu Cảnh Đình nói.

"Tại sao như thế nói à!"Hứa Mộc An hỏi.

"Lê Nghệ sớm mấy năm lúc này đã thử kết anh, nhưng là, không gánh qua cửa ải cuối cùng tâm ma quan, lên cấp thất bại."Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An híp mắt, nói: "Không phải là Hứa Lăng Phong đi quá, chọc giận Lê Nghệ, cho nên 2 người ở riêng đi."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Rất có thể à!"

. . .

Lê Nghệ biệt viện.

"Thiếu gia, Lê Nhiêu tiểu thư đưa tới thư mời, mời ngươi tham gia hôn lễ của nàng."

Lê Nghệ lạnh lùng cười một tiếng, nói: "Con bé này, tâm tư lớn liền à!"

Lê Nghệ cau mày, Hứa gia dòng chánh nhất mạch, liền đếm Hứa Vọng cùng Hứa Lăng Phong 2 người xuất sắc nhất, hạ đời gia chủ không ra ngoài dự liệu ngay tại 2 người bây giờ sinh ra, kể từ bây giờ tình trạng xem ra, Hứa Vọng hy vọng nếu so với Hứa Lăng Phong lớn một chút.

Hứa gia lựa chọn gia chủ lúc này thứ nhất nhìn là gia chủ năng lực, thứ hai nhìn là gia chủ con cháu năng lực.

Hứa Vọng bốn mấy tử, các không tệ, Hứa Lăng Phong nhưng là. . .

"Thiếu gia, ngươi muốn đi không?"Lê Song hỏi.

Lê Nghệ lắc đầu một cái, nói: "Không đi."

"Thiếu gia, ngươi cùng Lăng Phong tiền bối, thật ăn ý, Lăng Phong tiền bối cũng không đi."Lê Song nói.

Lê Nghệ mặt lạnh lùng, nhìn Lê Song một cái, nói: "Thật tốt, nói hắn làm gì, ngươi thu hắn nhiều ít chỗ tốt?"

Lê Song lúng túng cười một tiếng, nói: "Thiếu gia, ngươi hiểu lầm

ta."

Lê Nghệ nắm chặt quả đấm, hồi lâu lắc đầu một cái, nói: "Được rồi."

Lê Song lấy ra một cái hộp, cho Lê Nghệ nhìn xem, nói: "Thiếu gia, đây là Lăng Phong tiền bối cho."

Lê Nghệ cau mày, "Để cho hắn tốn thêm điểm thời gian ở phương diện tu luyện đi, chuyện ta không cần hắn phí tâm."

Lê Nghệ lần trước kết anh sau khi thất bại, Hứa Lăng Phong liền một mực đưa linh đan tới.

"Thiếu gia, Lăng Phong tiền bối, cũng là lo lắng ngươi, huống chi hắn cùng anh cả hắn đã vạch rõ giới hạn."Lê Song nói.

Lê Nghệ cau mày, nói: "Sớm bảo hắn đề phòng anh cả hắn, kết quả cái này ngu xuẩn, nhưng chỉ cảm thấy ta đa nghi, thế nào cũng phải đến khi bị thua thiệt, mới. . . Thôi, không đề cập tới hắn."

------oOo------

Chương 243: Đấu giá ngọc bội

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 243: Đấu giá ngọc bội
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tiêu Cảnh Đình giang hai tay, tràn đầy hiến bảo đưa cho Hứa Mộc An một viên đá.

"Viêm dương ngọc tâm, ngươi từ đâu tới?"Hứa Mộc An hỏi.

"Xài một ngàn thượng phẩm linh thạch mua."Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An không hiểu nói: "Ngươi mua cái này làm gì?"

"Ta đang suy nghĩ, đem khối này viêm dương ngọc tâm điêu khắc thành ngươi khối ngọc bội kia dáng vẻ, sau đó cầm đi phòng đấu giá đấu giá, nếu là ngươi người thân thấy được, nói không chừng sẽ vỗ xuống tới, như vậy chúng ta là có thể tìm hiểu nguồn gốc."Tiêu Cảnh Đình

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Ý kiến hay à!"

Tiêu Cảnh Đình nhẹ gõ mặt bàn, hắn mơ hồ cảm thấy Hứa Mộc An có thể cùng Thanh châu Hứa gia có liên quan, nhưng là, cầm trên ngọc bội cửa nhận thân, Tiêu Cảnh Đình lại sợ bị người cho rằng là muốn ôm bắp đùi, cho nên, mới nghĩ ra như thế cái biện pháp dò xét một chút.

Nói làm liền làm, Tiêu Cảnh Đình trốn vào không gian trong ngọc bội, dựa theo nguyên lai trên khối ngọc bội kia hoa văn, khắc tốt lắm ngọc bội, rồi sau đó giao cho phòng đấu giá.

Tiêu Cảnh Đình vận khí không tệ, vừa vặn Thiên Nguyệt phòng đấu giá, gần đây có một trận cỡ trung hội đấu giá, Tiêu Cảnh Đình che giấu thân phận, đem ngọc bội giao cho liền phòng đấu giá đấu giá, đồng thời thu được 1 bản không ký tên trống không linh thạch thẻ, cùng đấu giá kết thúc, Tiêu Cảnh Đình không cần lộ mặt, linh thạch dĩ nhiên là sẽ tụ vào trống không linh thạch thẻ.

Hứa Mộc An đầy là tò mò hỏi: "Ngươi ngọc bội này giá khởi đầu là nhiều ba trăm thượng phẩm linh thạch."Viêm dương ngọc tâm điêu khắc lúc này hư hại một ít, giá trị giảm bớt nhiều, Hứa Mộc An hoá ra khối kia trời sanh đường vân đặc thù, cho dù điêu khắc thành ngọc bội, bản sinh linh khí cũng không hao tổn nhiều ít, nếu như là khối kia viêm dương ngọc bội mà nói, giá khởi đầu hẳn có thể đến tám trăm thượng phẩm linh thạch.

Hứa Mộc An chần chờ một chút, nói: "Ngọc bội này bản thân giá trị, cũng chỉ năm trăm thượng phẩm linh thạch, sẽ không lưu phách đi."

Tiêu Cảnh Đình suy nghĩ một chút, nói: "Cũng không đến nỗi thảm như vậy đi, nếu như lưu phách, ta liền mình vỗ xuống tới."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Cũng tốt."

. . .

Hội đấu giá rất nhanh thì đến, Tiêu Cảnh Đình hôm nay là nguyên anh tu giả, phòng đấu giá rất cho mặt mũi tìm một cái phòng riêng cho Tiêu Cảnh Đình.

Hội đấu giá khai triển không lâu, ngọc bội liền bị lấy ra bán đấu giá.

Cùng hội đấu giá ở trên những thứ khác món đồ đấu giá so sánh, ngọc bội coi là không thể quá mức trân quý, cho nên, mới vừa lúc cầm đi ra, dưới đáy tu giả phản ứng bình thường.

"Cái này là một khối do viêm dương ngọc tâm mài giũa mà thành ngọc bội, lâu dài đeo khối ngọc bội này, đối với hệ lửa người tu

luyện có cực lớn chỗ tốt, ngọc bội giá khởi đầu là ba trăm thượng phẩm linh thạch.

Đấu giá sư tiếng nói rơi xuống sau đó, trong sân bình tĩnh một chút, ngay sau đó có người ra giá, "Bốn trăm thượng phẩm linh thạch."

Tiêu Cảnh Đình sững sốt một chút, nói: "Hình như là Hứa Lăng Phong."

Tiêu Cảnh Đình trước cùng Hứa Lăng Phong theo qua một mặt, cho nên có thể dễ như trở bàn tay nhận ra Hứa Lăng Phong thanh âm.

"Bốn trăm mười."

"Năm trăm."Một người tu sĩ ra giá sau đó, Hứa Lăng Phong hơi có vẻ phiền não thanh âm vang lên.

"Sáu trăm."Hứa Vạn ra giá nói.

Hứa Lăng Phong: "Bảy trăm."

Hứa Vạn: "Tám trăm."

Hứa Lăng Phong: "Một ngàn."

Theo Hứa Lăng Phong cùng Hứa Vạn ra giá, dưới đất tu giả rộn rịp đứng lên.

"Chuyện gì xảy ra à! Hứa Lăng Phong ra giá sau đó, Hứa Vạn lại có thể ra giá, đây là muốn trong ổ phản à!"

"Quản nhiều như vậy làm gì, Hứa gia nhiều tiền, muốn tranh liền cãi, dù sao, bọn họ có tiền, sợ cái gì?"

"Cũng phải a! Người Hứa gia tinh thông luyện khí, kiếm tiền được lợi điên rồi.

Ở Hứa Vạn cùng Hứa Lăng Phong tranh chấp dưới, ngọc bội giá cả một đường tiêu thăng đến hai ngàn.

. . .

"Ba ngàn."Một cái thanh lãng thanh âm vang lên.

Cái thanh âm kia vang lên sau đó, trong sân lập tức an tĩnh rất nhiều, Hứa Lăng Phong cũng không có tranh hạ đi.

Tiêu Cảnh Đình cau mày, nói: "Cái giá này tăng thật mau à!"

Hứa Mộc An cau mày, nói: "Tăng không hợp lý."

Hứa Vạn: "Ba ngàn ba trăm linh thạch.

Lê Nghệ: "Bốn ngàn."

"Bốn ngàn hai bách linh thạch."

"Năm ngàn."

Lê Nghệ giá cả thêm đến năm ngàn, Hứa Vạn không lại theo.

. . .

"Bây giờ là làm sao tình huống à! Hứa Vạn cùng hắn chú hai, thím Hai, tranh như thế nóng như lửa."

"Khối ngọc bội này, có phải hay không có vấn đề gì à!"

"Lê Nghệ lại có thể ra giá năm ngàn thượng phẩm linh thạch, ta đoán chừng ngọc bội này, nhiều nhất cũng đáng năm trăm thượng phẩm linh thạch, Lê Nghệ đúng là điên."

"Hứa gia có tiền, Lê gia cũng có tiền, có tiền chính là tự do phóng khoáng."

"Ta xem ngọc bội này, hơn phân nửa dính dấp cái gì bí mật, Hứa gia cùng Lê gia người cũng khôn khéo, vậy dưới tình huống không biết làm làm ăn lỗ vốn."

"Ta xem ngọc bội này, nói không chừng là mở cái nào bí cảnh chìa khóa."

. . .

Trong khách sạn.

Tiêu Cảnh Đình thưởng thức trước trên tay linh thạch thẻ, có chút hưng phấn nói: "Linh thạch đã vào trương mục."

Hứa Mộc An sắc mặt có chút phức tạp nói: "Không nghĩ tới một khối viêm dương ngọc, lại có thể có thể đánh ra như vậy giá cả."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Anh cũng không nghĩ tới, Hứa Vạn lại có thể cùng Hứa Lăng Phong cướp ngọc bội thuộc về, nhìn dáng dấp, Hứa gia cũng không phải là một khối thiết bản à!"

"Đúng vậy! Qua mấy ngày, chúng ta đi viếng thăm một chút Lê Nghệ đi."Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Được, anh cũng nghĩ như vậy."

Hứa Mộc An cúi đầu, thầm nghĩ: Lê Nghệ cùng Hứa Lăng Phong cũng đối với ngọc bội cảm thấy hứng thú, vậy cũng rất nhiều mình thân phận quả thật cùng cái này 2 người có liên quan.

. . .

Hứa gia.

"Cha, chú hai cũng thật là quá đáng, em ba không phải cùng hắn

đoạt một khối ngọc bội sao? Hắn còn như ỷ lớn hiếp nhỏ, đem em ba đánh cho thành như vầy phải không?"Hứa Bằng tràn đầy không vui nói.

Hứa Vạn lần này lập gia đình, cố ý mời Hứa Lăng Phong, bất quá, Hứa Lăng Phong một chút không cho mặt mũi, trực tiếp cự tuyệt, Hứa Vạn giận, ngay tại thời điểm đấu giá, bày Hứa Lăng Phong một đạo, kết quả, vừa ra phòng đấu giá, sẽ để cho Hứa Lăng Phong cho đánh cho một trận.

Hứa Lăng Phong cùng Hứa Vọng là anh em ruột, vào sáng sớm nhiều năm trước, liền thế thành nước lửa.

Hứa Vọng sắc mặt âm trầm nói: "Khối ngọc bội kia dáng vẻ, con ghi xuống sao?"

"Liền là một khối viêm dương ngọc tâm điêu khắc ngọc bội, rất phổ thông."

Hứa Vọng híp mắt, lắc đầu một cái, nói: "Rất phổ thông, em hai cũng sẽ không coi trọng như vậy, hơn phân nửa là ban đầu khối ngọc bội kia."

Hứa Bằng nhìn Hứa Vọng, nói: "Cha, năm đó chú hai con gái biến mất, ngọc bội cũng liền theo biến mất, bây giờ ngọc bội xuất hiện, có phải là đại biểu hay không chú hai cái đó con gái còn sống à!"

"Có thể là đi."

Hứa Vọng chặt cau mày, Hứa Lăng Phong so hắn nhỏ mười mấy tuổi, nhưng là, tu vi một mực cùng hắn cũng giá tề khu, sau khi trưởng thành Hứa Lăng Phong đi ra ngoài lịch luyện, bất ngờ đụng phải Lê gia Lê Nghệ, 2 người lưỡng tình tương duyệt, tiến hành thuận lợi đám cưới, Hứa gia, Lê gia vì vậy kết tần tấn tốt.

Nếu là không ra ngoài dự liệu, Hứa Lăng Phong có Hứa gia cùng Lê gia ra sức, nói không chừng đã đoạt lấy chức gia chủ Hứa gia, đạt

được Hứa gia điểm chính đào tạo.

Đáng tiếc, năm đó, Lê Nghệ cùng Hứa Lăng Phong đứa con gái mất tích, Lê Nghệ cùng Hứa Lăng Phong vì vậy mỗi người một ngã.

Đã nhiều năm như vậy, Lê Nghệ vẫn không có tha thứ Hứa Lăng Phong, Hứa Lăng Phong vẫn không có lại cưới, không có con cháu, Hứa Lăng Phong cạnh tranh gia chủ sức cạnh tranh liền nhỏ.

Bây giờ ngọc bội xuất hiện, là ý gì, năm đó đứa bé kia tìm tới.

Năm đó, Hứa Lăng Phong đối mặt đuổi giết, đứa trẻ giao cho những người khác mang đi, sau đó, Hứa gia cùng Lê gia lực mạnh tìm gần trăm năm, cũng không có kết quả.

. . .

Lê gia.

Lê Nghệ nhìn trước mắt ngọc bội cùng một khối không trọn vẹn viêm dương ngọc, nhíu mày nói: "Không đúng."

"Thiếu gia không phải sao?"

Lê Nghệ lắc đầu một cái, nói: "Không phải, năm đó cái đó khối viêm dương ngọc tâm là từ khối này viêm dương trong ngọc cắt đi ra ngoài, có thể nói nhất mạch tương thừa, nếu là khối ngọc bội kia, hai người gặp phải một khối, hẳn sẽ có phản ứng, nhưng là bây giờ ngọc bội một chút phản ứng cũng không có, không phải cùng khối ngọc bội."

Lê Song cau mày, nói: "Nhưng mà, trên ngọc bội hoa văn, cùng ban đầu một khối là giống nhau."

"Tựa hồ là giống nhau."Lê Nghệ mặt đầy ngưng trọng nói.

"A Nghệ."Hứa Lăng Phong đi vào.

Lê Nghệ hướng Hứa Lăng Phong nhìn sang, "Ngươi làm sao tiến vào?"

"Ta vội tới ngươi đưa linh thạch."Hứa Lăng Phong nói.

Lê Nghệ nhẹ xuy một tiếng, nói: "Hứa gia linh thạch chính là nhiều à! Có thể để cho các ngươi hồ phung phí bậy bạ."

Hứa Lăng Phong đem linh thạch để xuống, "Ta đã dạy bảo qua tiểu tử kia."

"Ngươi người là trưởng bối, trắng trợn đối với nhà tiểu bối ra tay, ngươi cũng không sợ người ta nói ngươi ỷ lớn hiếp nhỏ."Lê Nghệ lạnh lùng nói.

Hứa Lăng Phong mãn bất tại ý nói: "Dù sao ta sớm cũng không sao thanh danh, cũng không kém một điểm này."

"Ngươi thật đúng là. . ."Lê Nghệ bất đắc dĩ lắc đầu một cái.

Hứa Lăng Phong cầm lên ngọc bội nói: "Không phải vậy một khối sao?"

Lê Nghệ lắc đầu một cái, nói: "Không phải, nhưng là rất giống."

"Ta đi tìm qua phòng đấu giá quản sự, người kia nói, ngọc bội là một cái người thần bí nhờ cho hắn gửi bán, lúc ấy lấy đi 1 bản không ký tên tinh thạch thẻ, đấu giá sau khi kết thúc, hội đấu giá liền đem linh thạch chuyển dời qua, người nọ sau đó liền không có lộ diện."Hứa Lăng Phong nói.

Lê Nghệ trầm mặt, nói: "Người kia là ý gì."Chẳng lẽ nói, có cái nào biết hắn cái đó mất tích con trai bí ẩn người, vì được lợi một phiếu, cố ý lấy ra một khối giả ngọc bội, dẫn hắn ở trên làm.

Nghĩ tới đây loại có thể, Lê Nghệ cau mày, trong lòng dâng lên mấy

phần phiền muộn.

Lê Song đem Hứa Lăng Phong đưa ra.

"Lăng Phong thiếu gia thiếu gia vẫn là không có nghĩ thông suốt, bất quá, hắn sớm muộn sẽ nghĩ thông suốt."Lê Song nói.

Hứa Lăng Phong trầm mặt, nói: "Không, là ta sai, cùng hắn không quan hệ."

Năm đó, Lê Nghệ gả cho hắn sau đó, là hơn lần nhắc nhở hắn phải cẩn thận Hứa Vọng. Cái gọi là, một núi không thể chứa hai cọp, coi như là anh em ruột, nên đề phòng vẫn là phải đề phòng một chút, hắn vẫn cảm thấy Lê Nghệ buồn lo vô cớ, không để ở trong lòng.

Lê Nghệ đứa trẻ ra đời sau đó, nàng mang đứa trẻ về nhà thăm người thân, trên đường gặp gỡ chặn đánh, bị bất đắc dĩ, nàng mang mấy cái trung thành thuộc hạ, vừa đánh vừa lui.

Sau đó ép với không biết làm sao, Hứa Lăng Phong đem con giao cho liền một cái thuộc hạ mang đi, rồi sau đó, dẫn đi phần lớn sát thủ, rồi sau đó, Hứa Lăng Phong thật vất vả trốn ra được, nhưng mất đi cùng mấy người thuộc hạ liên lạc.

Sau đó Hứa Lăng Phong tra tới, hắn gặp phải đuổi giết, nhưng mơ hồ cùng hắn đại ca có chút quan hệ.

Hứa Lăng Phong lúc đó trẻ tuổi khí thịnh, đứa trẻ mất tích đối với Hứa Lăng Phong đả kích cũng rất lớn, phát hiện đứa trẻ mất tích cùng Hứa Vọng có liên quan, Hứa Lăng Phong trực tiếp xách kiếm tìm tới Hứa Vọng, muốn chém Hứa Vọng.

Hứa Lăng Phong đương nhiên bị Hứa gia trưởng lão cho ngăn lại, Hứa gia trưởng lão rối rít chỉ trích Hứa Lăng Phong mất trí, lại có thể đối với anh em ruột ra tay, bị nhốt ba năm đóng chặt.

Hắn cùng Lê Nghệ con gái nhiều năm qua sống chết không biết, Lê

Nghệ không tiếp thụ nổi đả kích, tu vi độ tiến triển lập tức trì hoãn xuống, vốn là lấy Lê Nghệ tư chất, sớm liền có thể kết anh, nhưng mà, bởi vì là không an tâm kết, Lê Nghệ kết anh thay đổi vô cùng khó khăn.

------oOo------

Chương 244: Viếng thăm Lê Nghệ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 244: Viếng thăm Lê Nghệ
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Lê Nghệ biệt viện.

Lê Song đi vào phòng, hướng về phía Lê Nghệ, nói: "Thiếu gia, lăng Phong thiếu gia đi."

"Nhiều năm như vậy, vẫn luôn là như thế mênh mông đụng đụng, Hứa Vọng mạnh vì gạo, bạo vì tiền , Hứa gia những trưởng lão kia, các đều cảm thấy hắn ngàn tốt vạn tốt, Hứa Lăng Phong đâu ? Hứa gia đều cảm thấy hắn chính là một đâm đầu, hắn lại có thể đối với Hứa Vạn ra tay, chỉ sợ Hứa gia những lão đầu tử kia, lại phải đối với hắn có ý kiến."

"Nhưng mà, thiếu gia, năm đó ngươi không nhìn trúng hắn một điểm này sao?"Lê Song nói.

Lê Nghệ lắc đầu một cái, "Hắn cái bộ dáng này, Hứa gia phần kia cơ duyên, sợ là cùng hắn vô duyên."

"Cái này cũng chưa chắc à! Vị kia tốn sức tâm cơ, đến lúc đó, tu vi không theo kịp, cũng uổng công à."Lê Song nói.

Lê Nghệ gật đầu một cái, nói: "Ngươi nói đúng, ở tuyệt đối thực lực trước mặt, hết thảy âm mưu quỷ kế đều là vô căn cứ."

Lê Nghệ nắm ngọc bội trong tay nói: "Mặc dù ngọc bội là giả, nhưng

là, người này rõ ràng trên ngọc bội văn sức, nếu không phải Hứa Vọng lại nháo xảy ra điều gì yêu con bướm mà nói, rất có thể cùng ta cái đó mất tích đứa trẻ có liên quan."

Lê Song cau mày, nói: "Nếu là tiểu thư còn sống, Hứa gia vị kia, sợ lại phải không yên ổn."

"Cho nên, chúng ta nhất định phải trước một bước tìm được người."Lê Nghệ trịnh trọng nói.

Lê Song cúi đầu xuống, âm thầm ở trong lòng thở dài một cái, đã nhiều năm như vậy, năm đó, Hứa Lăng Phong phó thác chiếu cố tiểu thư vậy tử sĩ, hồn đăng đã diệt, vậy tử sĩ đều chết hết, tiểu thư chỉ sợ cũng là dữ nhiều lành ít, Lê Nghệ cùng Hứa Lăng Phong hẳn cũng rất rõ ràng một điểm này, 2

Người cũng ôm may mắn tâm lý.

. . .

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, hỏi: "Thế nào sao?"

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Không có, chẳng qua là Hứa gia cùng Lê gia người đều ở đây tìm ta, còn có một cổ thế lực thần bí cũng đúng ta cảm thấy rất hứng thú."

Hứa Mộc An sững sốt một chút, nói: "Phải không?"

Hứa gia cùng Lê gia hành động, hẳn chứng minh Hứa Mộc An thân thế phải cùng Hứa gia, Lê gia có liên quan, bọn họ làm việc phải cẩn thận hơn một chút, bởi vì là Hứa Mộc An bị vứt bỏ ở man hoang, có thể chính là bởi vì vì gia tộc nội đấu.

Hứa Mộc An cúi đầu, hắn những ngày qua, cũng đúng Hứa gia làm một ít điều tra.

Thanh châu Hứa gia là gia tộc lớn, nghe nói trong tộc hơn một ngàn

năm trước ra khỏi hóa thần tu giả, hóa thần tu giả vậy có thể sống bốn ngàn tuổi, Hứa gia hóa thần tu giả hẳn còn chỉ có hai ngàn tuổi, nhất định còn sống.

Người Hứa gia đinh không tính là quá mức hưng vượng, theo lý mà nói, Hứa gia muốn cung cấp cho Hứa Lăng Phong cùng Hứa Vọng hai cái tài nguyên tu luyện hẳn là bảo đảm đủ, nhưng là, hai người kia quan hệ cũng rất cứng ngắc.

Bên ngoài lời đồn đãi, Hứa Vọng tao nhã lịch sự, đối đãi người khiêm tốn, rất có quân tử phong độ.

Hứa Lăng Phong thì không người này thích giết chóc thành tánh, nóng nảy hung ác, hơn nữa còn thích ỷ lớn hiếp nhỏ.

Tiêu Cảnh Đình vốn là muốn cùng tiếng gió đã qua một ít, tìm Lê Nghệ dò xét một chút kết quả, Hứa gia cùng Lê gia tìm ngọc bội chủ nhân đều hết sức tích cực, cùng Tiêu Cảnh Đình đã từng quen biết cái đó chủ quản bị vặn hỏi trên trăm lần, Tiêu Cảnh Đình không thể không tạm hoãn hành động.

. . .

Hứa gia.

"Cha, người nọ làm mười phần cẩn thận, không tìm được đầu mối gì, tuy cửa hàng chưởng quỹ đối với người kia dung mạo lai lịch không biết gì cả, bất quá, chưởng quỹ kia nói, cái đó gửi bán ngọc bội người, tựa hồ là một cái nguyên anh tu giả."Hứa Bằng nói.

Hứa Vọng kinh ngạc một chút nói: "Nguyên anh tu giả."

"Quả thật như vậy."

"Cha, chú hai cũng ở đây tìm người nọ."Hứa Bằng nói.

Hứa Vọng chân mày nhíu lại, Hứa Lăng Phong ở nhiều năm trước,

bởi vì là cùng hắn không cùng, mang ra Hứa gia, Hứa Lăng Phong làm việc phách lối, hoàn toàn không nói quy củ, nhưng mà, cho dù như vậy, trong gia tộc rất nhiều lão quái vật, vẫn là rất coi trọng hắn, cũng không biết, Hứa Lăng Phong cho đám người này đổ cái gì mê hồn thang.

"Tiếp tục tìm."Hứa Vọng nói.

"Cha thật ra thì, chú hai con gái, coi như còn sống, tu vi cũng chưa chắc cao đi nơi nào, cũng có lẽ bây giờ chính là một lão già khằng."Hứa Vạn nói.

"Bỏ mặc đứa bé kia biến thành cái dạng gì, chỉ cần tìm được người, Lê Nghệ tư tưởng có thể liền biết, chỉ cần Lê Nghệ tư tưởng biết, Hứa Lăng Phong cùng Lê Nghệ liền có thể có thể về lại với tốt."Hứa Vọng sắc mặt ngưng trọng nói.

. . .

Lê gia.

Lê Nghệ cau mày, nhìn trên tay ngọc bội, lẩm bẩm nói: "Chẳng lẽ chẳng qua là trùng hợp sao?"

"Thiếu gia, hoặc giả là tiểu thư mình tìm tới."

Lê Nghệ nhắm mắt, khẽ thở dài một hơi, "Đã qua đã nhiều năm như vậy, ngươi nói, nàng nếu còn sống, sẽ là cái gì tu vi?"

Lê Song trầm mặc lại, tiểu thư là song linh căn, cái này tư chất mặc dù không coi là xấu xa, cũng không được tốt lắm, tu giả tu luyện trừ tư chất, trọng yếu chính là tài nguyên, tiểu thư nếu là không có được điểm chính đào tạo, bây giờ còn là một luyện khí cũng là có thể.

Lê Nghệ nhắm mắt, trên mặt hiện lên liền mấy phần vẻ thống khổ.

Lê Song nhìn Lê Nghệ, nói: "Thiếu gia, ngươi không nên quá

thương tâm, tiểu thư người hiền tự có thiên tướng, có lẽ khác có duyên đây."

"Hy vọng như thế chứ."

"Chủ tử, Lê Nhiêu tiểu thư tìm tới."Một cái người hầu đi vào bẩm báo.

Lê Song trên mặt lóe lên mấy phần chán ghét vẻ, "Cái con bé chết tiệt này, tới làm gì?"

"Hoặc có lẽ là vì Hứa Vạn chuyện."Lê Nghệ ít hứng thú nói.

"Còn không có gả qua đâu, liền đau lòng khởi tiểu tình lang tới, thật là một cùi chỏ đi bên ngoài rẽ đồ."Lê Song khẽ hừ một tiếng, lãnh trào đạo.

Lê Nghệ cau mày, nói: "Để cho nàng đi thôi.

"Chú ba, cứu mạng à!"Lê Nhiêu thanh âm truyền vào.

Lê Song tràn đầy giễu cợt cười một tiếng, nói: "Cái con bé chết tiệt này, tựa hồ cứng rắn xông vào."Lê Nghệ sở trường nuôi dưỡng cổ trùng, thích nhất nuôi chút kỳ kỳ quái quái đồ, Lê Nghệ môn thủ nghệ này, giết người với vô hình, bởi vì trước môn thủ nghệ này, rất nhiều nguyên anh tu giả cũng đối với Lê Nghệ kiêng kỵ không thôi.

Lê Song một tiếng kêu nhỏ, nguyên bản vây quanh Lê Nhiêu rắn độc, độc trùng lập tức giống như giống như thủy triều lui về.

Lê Nghệ xem Lê Nhiêu đi vào, ánh mắt nhàn nhạt, "Ngươi tới là có chuyện gì không?"

Lê Nhiêu nhìn Lê Nghệ, tràn đầy ủy khuất nói: Chú ba, Hứa Vạn kêu Hứa Lăng Phong đánh."

Lê Nghệ mãn bất tại ý nói: "Hứa Vạn hại ta nhiều hơn mấy ngàn linh

thạch, hắn bị đánh một trận, có quan hệ thế nào."

Lê Nhiêu mặt đỏ lên, nói: "Phòng đấu giá vốn chính là lấy linh thạch luận anh hùng."

Lê Nghệ gật đầu một cái, tràn đầy tán đồng nói: "Đây cũng là, phòng đấu giá ở trên lấy linh thạch luận anh hùng, ai có tiền người đó chính là lão đại, nhưng là, ra phòng đấu giá, chính là lấy quả đấm luận anh hùng, Hứa Vạn không đánh lại Hứa Lăng Phong, ta có biện pháp gì."

"Nhưng mà, Hứa Lăng Phong là chú, Hứa Vạn là cháu hắn."Lê Nhiêu nói.

Lê Nghệ cười một tiếng, nói: "Ngươi hẳn tìm Hứa Vọng cho hắn ra mặt, mà không phải là đến tìm ta, ta nếu là gặp phải Hứa Vạn, chỉ biết lại cho hắn một cước."

Lê Nhiêu nhìn Lê Nghệ, sắc mặt nhăn nhó liền một chút, "Chú ba, chú làm sao biến thành như vậy."

Lê Nghệ ngón tay nhẹ giam trước mặt bàn, nói: "Ngươi tới, nhất định không có đi qua ngươi đồng ý của phụ thân đi, cút đi."

Lê Nhiêu nhìn Lê Nghệ, nói: "Chú ba, nghe nói ngươi hoa 5000 lượng mua một khối viêm dương ngọc bội, cái này tựa hồ vượt qua xa viêm dương ngọc bản thân giá trị.

"Nếu không phải ngươi vị kia tăng giá, ta cũng không cần tốn nhiều như vậy linh thạch, ngươi để cho hắn da băng bó chặt một chút không nên để cho ta thấy được."Lê Nghệ âm trầm nói.

Lê Nhiêu nhìn Lê Nghệ mặt lạnh lùng sắc, trong lòng lo lắng.

"Được rồi, ta bây giờ không rảnh chiêu đãi ngươi, ngươi hồi đi."Lê Nghệ phất phất tay nói.

Lê Nhiêu nhìn Lê Nghệ một cái, buồn rầu "Rời đi.

Lê Song nhìn Lê Nghệ đi ra ngoài, thị thân sắc âm trầm, "Lê Nhiêu tiểu thư cũng quá kỳ quái, lại có thể tìm thiếu gia ngươi đưa cho hắn ra mặt."

Lê Nghệ lắc đầu một cái, nói: "Ngươi lấy là nàng thật là đến tìm ta cho nàng ra mặt, nàng là tới dò xét ta."

"Con bé này, là phải đứng ở Hứa Vọng bên kia."

Lê Nghệ tràn đầy không thèm để ý nói: "Nàng cũng muốn gả cho Hứa Vạn, dĩ nhiên là phải đứng ở Hứa Vọng bên kia."

Lê Nhiêu từ Lê Nghệ trong phòng đi ra, bị một chiếc xe ngựa đón đi.

"Như thế nào?"Hứa Vạn hỏi.

Lê Nhiêu lắc đầu một cái, nói: "Xem không quá đi ra, ta cái này chú ba, nhiều năm như vậy, tu vi không có tiến bộ nhiều ít, nóng nảy nhưng là càng ngày càng lớn."

Hứa Vạn mặt âm trầm, nói: "Nhìn dáng dấp, hắn hẳn cũng không có được cái gì hữu dụng tin tức."

"Ta xem ngọc bội kia, chính là cái nào quen thuộc nội tình người, ném ra tới dự định mò một khoản, chính là đang đùa các ngươi, kết quả, các ngươi thật đúng là bị đùa bỡn đoàn đoàn chuyển." Lê Nhiêu tràn đầy giễu cợt nói.

"Nhiều năm như vậy, không có xuất hiện, đột nhiên xuất hiện, tựa hồ không quá tầm thường."Hứa Vạn nói.

Lê Nhiêu lắc đầu một cái, nói: "Ta chú ba cùng chú Hai ngươi vậy con trai nếu là còn sống, nói không chừng ngay cả một trúc cơ đều không phải là, mau chết già."

"Là có khả năng này."Năm đó, vậy tử sĩ thật giống như mang đứa trẻ, tựa hồ đến một mảnh linh khí rất cằn cỗi hải đảo, vậy mảnh trên hải đảo, ngay cả một kim đan cũng không có, trúc cơ tu giả là có thể xưng vương xưng bá." Hứa Vạn đạo

. . .

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An đợi hơn nửa tháng, đi Lê gia, viếng thăm Lê Nghệ.

"Hứa đạo hữu."Tiêu Cảnh Đình thấy đứng ở cửa Hứa Lăng Phong, không khỏi có mấy phần kinh ngạc.

"Ngươi tới nơi này làm gì?"Hứa Lăng Phong có chút phòng bị nhìn Tiêu Cảnh Đình nói.

"Nghe Lê thiếu sở trường ngự thú chi đạo, ta là cố ý tới thỉnh giáo."Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Lăng Phong nhìn Tiêu Cảnh Đình, tràn đầy hoài nghi nói: "Chẳng qua là mời dạy ngự thú chi đạo?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Nghe Lê đạo hữu mặc dù là kim đan, nhưng là một tay ngự thú thuật, ra thị thân nhập hóa, làm cho nhiều cao thủ nguyên anh tránh lui chín mươi dặm, ta là cố ý tới hỏi thăm."

Hứa Lăng Phong tràn đầy phòng bị nhìn Tiêu Cảnh Đình, Tiêu Cảnh Đình bị Hứa Lăng Phong nhìn có chút không được tự nhiên.

Hứa Mộc An đứng ở Tiêu Cảnh Đình sau lưng, đầy là tò mò đánh giá Hứa Lăng Phong.

"Thiếu gia, Tiêu Cảnh Đình mang hắn phu nhân Hứa Mộc An tới." Lê Song nói.

Lê Nghệ có chút kinh ngạc nói: "Hứa Mộc An? Người Hứa gia?"

Lê Song lắc đầu một cái, nói: "Là họ Hứa, nhưng là, cũng không phải là người Hứa gia, hẳn chẳng qua là ngẫu nhiên họ Hứa, ngoài ra Nhị gia cũng tới."

"Cái này Tiêu Cảnh Đình, cái gì lai lịch à?"Lê Nghệ hỏi.

"Hắn là Thanh Vân tiên môn đại trưởng lão, Thanh Vân tiên môn cũng chính là Vân châu một cái không lớn không nhỏ tông môn, bất quá, vị này Tiêu trưởng lão nhưng là có chút không tầm thường, hắn lấy được tẩy linh đan, người một nhà cũng tẩy thành một linh căn, hắn cơ duyên nghịch thiên, không tới trăm tuổi liền kết anh." Lê Song nói.

Lê Nghệ trầm mặc một chút, nói: "Ngược lại là một nhân tài, chẳng qua là không biết, hắn lúc này tới làm gì, mời hắn vào đi."

"Nhị gia đâu ?"Lê Song hỏi.

Lê Nghệ lắc đầu một cái, có chút phiền muộn nói: "Để cho hắn cút."

Lê Song bất đắc dĩ cười một tiếng, nói: "Được rồi."

Lê Song mang Tiêu Cảnh Đình, Hứa Mộc An cùng Hứa Lăng Phong đi vào, Lê Nghệ vặn mi nhìn Lê Song một cái, Lê Song mặt đầy không biết làm sao, Lê Nghệ không để ý Hứa Lăng Phong, đưa mắt đặt tiền cuộc đến Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An trên người.

------oOo------

Chương 245: Lê Song hoài nghi

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 245: Lê Song hoài nghi
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Lê Nghệ phòng tiếp khách.

"2 người đường xa tới, mời ngồi đi." Lê Nghệ thản nhiên nói.

Tiêu Cảnh Đình ở một bên ngồi xuống, Hứa Lăng Phong bất đồng Lê Nghệ gọi, liền ngồi vào Lê Nghệ bên người.

Lê Nghệ liếc Hứa Lăng Phong một cái, cau mày một cái, cũng không có cho Hứa Lăng Phong mặt mũi.

"Không biết, Tiêu trưởng lão đến tìm ta, vì chuyện gì." Lê Nghệ nói.

Tiêu Cảnh Đình cũng không tị hiềm, trực tiếp lấy ra mười mấy con ong vương vàng kim, "Ta nuôi đám ong hoàng kim này đến tu vi kim đan, cũng không đi lên, nghe Lê thiếu ngự yêu thuật tinh sảo vô cùng, không biết Lê thiếu có phải hay không có biện pháp gì."

"Tiêu trưởng lão không đơn giản à! Lại có thể nuôi dưỡng liền nhiều như vậy ong vương vàng kim chắc hẳn ở trên tay ngươi, không hề thiếu sữa ong chúa đi." Lê Nghệ nhìn trong bầu trời bay múa ong vương vàng kim, cười cười nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Quả thật như vậy, bất quá, sữa ong chúa chỉ đối với kim đan tu giả hữu dụng, ta nghe nói, sữa ong chúa ngược lại là đối với kim đan lên cấp nguyên anh có hiệu quả, đáng tiếc, ta ong hoàng kim này tu vi một mực đình trệ không tiến lên muốn đào tạo được một cái ong hoàng không dễ dàng."

Hứa Lăng Phong trên mặt vẻ đề phòng, tiêu tán một ít, nhìn chằm chằm Tiêu Cảnh Đình ong mật, vẻ kiêu ngạo cảm thấy hứng thú vẻ.

"Sữa ong chúa quả thật đối với kim đan lên cấp nguyên anh, có rất lớn chỗ dùng." Hứa Lăng Phong trầm ngâm nói.

"Tiêu tiền bối vận khí rất tốt à! Ta nghe nói, Tiêu tiền bối thực lực chiến đấu không tệ, bên người còn có một cái Nguyên anh kỳ con rối, không nghĩ tới ngươi lại còn nuôi dưỡng liền một đám kim đan con rể ong hoàng kim." Lê Nghệ khâm phục nói.

"Ong hoàng thật ra thì không phải đào tạo ra được, mà là tranh đấu đi ra ngoài." Lê Nghệ nói.

Tiêu Cảnh Đình có chút hiếu kỳ hỏi: "Tranh đấu đi ra ngoài?"

Lê Nghệ gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Một cái ong vương vàng kim, đem những thứ khác ong vương vàng kim ăn, ăn nhiều liền sẽ phát sinh lột xác thành là ong hoàng."

Tiêu Cảnh Đình như có sở ngộ nói: "Nguyên lai là thế này phải không? Nghe ngược lại là giống như nuôi cổ vậy.

"Linh thú trong vương giả, bình thường cũng là muốn đi qua máu tươi tẩy rửa, thông thường mà nói chừng một trăm chỉ kim đan ong chúa tranh nhau, mới phải xuất hiện một cái ong hoàng, ngươi ong hoàng kim số lượng có chút không đủ." Lê Nghệ lắc đầu nói.

Tiêu Cảnh Đình sững sốt một chút, hắn vốn cảm thấy bí cảnh trong không gian, có chút phong đầy là mắc, bây giờ nhìn lại, còn có chút không đủ.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Lê Nghệ nói: "Không biết, Lê tiền bối có phải hay không có cụ thể biện pháp."

Lê Nghệ chẳng qua là đại khái chỉ rõ phương hướng, phương

hướng phỏng định cùng cụ thể làm việc phương pháp bây giờ, vẫn là có chênh lệch rất lớn.

"Ta đương nhiên là có phương pháp, chẳng qua là không biết Tiêu tiền bối dự định lấy cái gì để đổi." Lê Nghệ hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lấy ra một cái hộp ngọc giao cho Lê Nghệ, Lê Nghệ lúc này ngây ngẩn, "Sức sống quả, không nghĩ tới Tiêu đạo hữu, lại có thể liền như thế hiếm đồ đều có."

Hứa Lăng Phong trong tròng mắt hiện lên mấy phần đốt đốt chói lọi, Lê Nghệ từ kết anh sau khi thất bại, thân thể liền để lại nội thương, Hứa Lăng Phong nghĩ hết biện pháp, nhưng là, vẫn là không có biện pháp trừ tận gốc, kết anh trình độ khó khăn là một lần mạnh qua một lần, Lê Nghệ đã thất bại qua một lần, nếu thất bại nữa một lần, trên căn bản, sẽ không có kết anh có thể.

Sức sống quả sinh tự sinh chết mộc, nếu là có sức sống quả, ngược lại là có thể đem lần trước Lê Nghệ kết anh thất bại tạo thành nội thương, chữa 7-8 phần.

Hứa Lăng Phong nhìn Tiêu Cảnh Đình, trong lòng lóe lên mấy phần hồ nghi, sống chết mộc tuyệt tích nhiều năm, Hứa Lăng Phong không nghĩ tới, lại còn có người có thể cầm ra đời cơ hội quả.

"Tiêu tiền bối phần lễ này, có chút quý trọng." Lê Nghệ nói.

Lê Nghệ cau mày, ở trên tay hắn quả thật có chút đào tạo ong hoàng biện pháp, nhưng là chẳng qua là tàn phương, nếu là Tiêu Cảnh Đình lấy ra trao đổi đồ, bình thường không có gì lạ, Lê Nghệ liền trực tiếp đem tàn phương vứt cho Tiêu Cảnh Đình, vấn đề là Tiêu Cảnh Đình lấy ra đồ, có chút quá mức trân quý, Lê Nghệ phản ngược lại không tốt ý đón nhận.

Tiêu Cảnh Đình thản nhiên nói: "Nếu là có thể bồi dưỡng được ong chúa vàng kim, vậy ta là hơn một vị nguyên anh cánh tay giúp, Lê thiếu không nên khách khí."

Lê Nghệ lắc đầu một cái, thở dài, "Tiêu tiền bối hào phóng, có chút vượt quá ta tưởng tượng, chẳng qua là, ta trên tay đào tạo phương pháp, không lành lặn không hoàn toàn, tỷ lệ thành công chưa tới một thành, không hề đáng cái giá này. . ."

Xem Lê Nghệ cự tuyệt cái này đưa tới cửa chỗ tốt, Hứa Lăng Phong có chút kích động nói: "Tiêu đạo hữu, ngươi không phải là muốn cây linh khí cây giống sao? Ta đi trộm được cho ngươi."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Trộm?

Lê Nghệ quay đầu, nhìn Hứa Lăng Phong, quát khẽ: "Đủ rồi, ngươi cho ta im miệng."

Hứa Lăng Phong có chút ủy khuất nhìn Lê Nghệ một cái, không nói gì thêm.

Tiêu Cảnh Đình có chút không hiểu nói: "Hứa đạo hữu là người Hứa gia, muốn một cây cây linh khí cây giống, còn dùng trộm sao?"

"Ngươi không biết?" Lê Nghệ có chút khốn hoặc nhìn Tiêu Cảnh Đình.

"Biết cái gì?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Cây linh khí là Hứa gia thánh thụ, mua đi bán lại cây linh khí là tử tội, phát hiện, sẽ bị đuổi ra khỏi Hứa gia." Lê Nghệ nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Vậy hắn trước, nói cây linh khí lúc này Hứa Lăng Phong đáp ứng như vậy sảng khoái.

"Nguyên lai là như vậy à!" Tiêu Cảnh Đình sững sốt một chút.

"Tàn mới khá lấy bán cho các ngươi, chẳng qua là, sức sống quả giá trị, có chút vượt qua, các ngươi muốn là muốn, ba ngàn thượng phẩm linh thạch bán cho các ngươi." Lê Nghệ nói.

"Lê tiền bối, quả nhiên đạo đức cao, để cho người bội phục." Tiêu Cảnh Đình tìm ba ngàn linh thạch đến Lê Nghệ trương mục.

. . .

Hứa Lăng Phong nhìn Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An rời đi, có chút không cam lòng quay đầu nhìn Lê Nghệ nói: "A Nghệ, đưa tới cửa chỗ tốt, ngươi làm sao liền khước từ."

Lê Nghệ cau mày, nói: "Sức sống quả, quá trân quý, ta trên tay tự nuôi phương pháp, rất hung hiểm, làm không tốt, chẳng những đào tạo không ra ong hoàng còn biết để cho ở trên tay hắn ong hoàng kim chết 7-8 phần."

Hứa Lăng Phong mãn bất tại ý nói: "Cũng phải hắn chuyện, cùng ngươi không quan hệ."

"Nhưng mà, ta chiếm lần này tiện nghi, ngày sau hắn phát hiện không ổn, có thể sẽ đến tìm ta phiền toái." Lê Nghệ lắc đầu một cái.

"Đến lúc đó, ta sẽ bảo hộ ngươi." Hứa Lăng Phong nói.

Lê Nghệ nhìn Hứa Lăng Phong, nói: "Ngươi cũng không quá nguyên anh trung kỳ tu vi, nghe nói, nguyên anh hậu kỳ tu giả đều ở đây Tiêu Cảnh Đình trên tay bị thua thiệt, hắn chưa chắc so ngươi yếu."

Hứa Lăng Phong mặt đỏ lên, buồn bực nói: "Những cái kia nguyên anh hậu kỳ hữu danh vô thực, ta cùng những rượu kia nang túi cơm, có thể không giống nhau."

Lê Nghệ gật đầu một cái, nói: "Ngươi có rãnh rỗi tốn thêm chút tâm tư ở phương diện tu luyện đi, ngươi nếu là trước ngươi cái đó anh cả một bước, bước vào nguyên anh đỉnh cấp, có lẽ còn có thể được phần kia cơ duyên, nếu không, ngươi chờ thêm mấy trăm năm, chết ở ở trên tay hắn đi."

Hứa Lăng Phong trầm mặt , nói."Ngươi cảm thấy hắn sẽ giết ta?"

"Tại sao sẽ không? Năm đó, nếu không phải ngươi vận khí tốt, ngươi không phải đã chết, các ngươi cũng xé rách mặt, hắn nếu là trước một bước trở thành hóa thần, giết ngươi giống như lấy đồ trong túi." Lê Nghệ lành lạnh nói.

Hứa Lăng Phong thở dài, nói: "Coi như tiếp nhận tế đàn tổ linh rót thể cũng bất quá là đem hóa thần cơ hội, đề cao 15% mà thôi."

Lê Nghệ thở dài, nói: "15% cơ hội đã quá nhiều." Đủ để cho người liều chết tương bác.

. . .

Tiêu Cảnh Đình mang Hứa Mộc An rời đi Lê Nghệ chỗ ở sau đó không lâu, Hứa Lăng Phong cũng để cho Lê Nghệ đuổi đi.

Lê Nghệ ngón tay nhẹ giam trước mặt bàn, nói: "Lê Song, ngươi nói cái này Tiêu Cảnh Đình, hắn là đơn thuần vì ong vương vàng kim đào tạo phương pháp tới?"

Lê Song trầm ngâm một chút, nói: "Cái này Tiêu Cảnh Đình có chút kỳ quái."

"Nơi nào kỳ quái?"Lê Nghệ hỏi, Lê Nghệ biết Lê Song tâm tư kín đáo, thường thường có thể chú ý tới mình cũng không chú ý tới chi tiết.

"Ta mới vừa cầm hắn linh thạch thẻ hoa trướng, đó là 1 bản không ký tên linh thạch thẻ, trên thẻ hoa rớt ba ngàn linh thạch sau đó, ta lưu ý một chút, trên thẻ vẫn còn dư lại một ngàn bảy trăm năm mươi khối linh thạch."

Lê Nghệ không hiểu nói: "Có vấn đề gì không?"

"Thiếu gia, ngươi hoa năm ngàn thượng phẩm linh thạch, mua ngọc

bội, phòng đấu giá rút ra 20%, đánh tới người nọ trương mục chính là bốn ngàn bảy trăm năm mươi khối linh thạch, giảm hết ba ngàn, còn dư lại vừa vặn một ngàn bảy trăm năm mươi." Lê Song nói.

Lê Nghệ trợn to mắt, nói: "Ngươi nói Tiêu Cảnh Đình chính là. . ."

Lê Song gật đầu một cái, nói: "Nhưng là, đây chỉ là một loại có thể, bất quá, Tiêu Cảnh Đình mới vừa đến Thanh châu, đi ngay Hứa gia phòng đấu giá, muốn mua cây linh khí, sau đó không lâu liền xuất hiện ngọc bội đấu giá, hơn nữa, hắn còn tìm tới thiếu gia ngươi thật sự là có chút kỳ quái, hơn nữa, Tiêu Cảnh Đình cái đó cô gái phu nhân, vừa vặn họ Hứa à."

Lê Nghệ đột nhiên trợn to mắt, nói: "Ngươi nói là. . ."

Lê Song nhìn Lê Nghệ kích động mặt mũi, trong lòng có chút hối hận, Tiêu Cảnh Đình phu nhân cũng là kim đan hậu kỳ tồn tại, nếu là người này là thiếu gia con gái khá tốt, nếu không phải, có một điểm này hy vọng, khó tránh khỏi thiếu gia sẽ thất vọng.

"Thiếu gia, đây chẳng qua là suy đoán, bất quá ngươi có thể tiếp xúc nhiều 2 người một chút." Lê Song nói.

Lê Nghệ bình tĩnh lại, nói: " Đúng, ngươi nói đúng, ngươi tìm người bí mật tra một chút 2 người lai lịch, không nên để cho Hứa gia bên kia người phát hiện đầu mối, Lê gia nội bộ người chỉ sợ cũng không nhờ vả được."

Lê Song gật đầu một cái, nói: "Thiếu gia, ngươi yên tâm, ta biết phải làm sao."

. . .

"Lê Nghệ quả thật là quân tử à!" Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, có chút khóc cười không thể, trên thực tế, hắn không kém sức sống quả, ngược lại là tương đối thiếu linh thạch à! Hiếm thấy muốn mạo hiểm bán ra một viên, người ta nhưng cảm thấy quá trân quý, không

được.

Hứa Mộc An cúi đầu, không biết đang suy nghĩ gì.

Hứa Lăng Phong không biết từ nơi nào nhảy ra, chặn lại 2 người đường đi, Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Lăng Phong, vẻ mặt tươi cười hỏi: "Hứa đạo hữu, có cái gì chỉ giáo sao?"

"Có thể hay không cho mượn một bước nói chuyện?" Hứa Lăng Phong hỏi.

Tiêu Cảnh Đình tòng thiện như lưu nói: "Hứa đạo hữu đều nói như vậy, tự nhiên không có gì không thể."

Hứa Lăng Phong cùng Tiêu Cảnh Đình tìm một chỗ ngồi xuống, Hứa Lăng Phong ngồi xuống tới, liền đem nhẫn không gian bên trong đồ, tất cả đều đổ ra.

"Cũng cho ngươi, đổi sức sống quả."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Lăng Phong đổ ra đồ, không khỏi nhốn nha nhốn nháo một chút, nói: "Đạo hữu, ngươi thứ tốt không thiếu, đáng tiếc, không có ta muốn."

Hứa Lăng Phong sắc mặt âm trầm nhìn Tiêu Cảnh Đình, "Ngươi hay là muốn cây linh khí cây giống?"

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Cảnh Đình lúc trước không biết cây linh khí quan hệ trọng đại, ăn nói lung tung, mong rằng đạo hữu không nên để ở trong lòng."

Hứa Lăng Phong tràn đầy cổ quái nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Ý ngươi là ngươi không được cây linh khí cây giống?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Lăng Phong không đạt thành hiệp nghị, 2

người, không bao lâu, liền mỗi người một ngã.

"Làm sao không đổi cho hắn?" Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Còn chưa hiểu là địch hay bạn đâu, bây giờ vẫn không thể quá sớm kết luận, cho nên, đợi thêm chút."

"Nói cũng đúng." Hứa Mộc An tán đồng nói.

------oOo------

Chương 246: Hứa Lăng Phong địch ý

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 246: Hứa Lăng Phong địch ý
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Lê Nghệ rất nhanh lấy được rồi Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An tài liệu, Tiêu Tiểu Đông, Tiêu Tiểu Phàm đám người tài liệu cũng bất ngờ trong hàng.

"Hứa Mộc An là từ đại lục Man Hoang đến Thanh Vân tiên môn, hắn tài liệu có chút xốc xếch, ta đã phái người đi đại lục Man Hoang điều tra." Lê Song nói.

"Tiêu gia quả thật là lợi hại, môn hạ con em, cái tư chất xuất chúng, chính là để 蘊 quá cạn, lại qua cái một trăm hai trăm năm, hẳn lại là một cái nhà giàu có." Lê Nghệ nhìn trên tay tài liệu.

Lê Song cúi đầu, thầm nói: Hứa Mộc An hôm nay tuổi cũng cùng tiểu tiểu thư đúng ở trên, nếu thật là tiểu tiểu thư, vậy thiếu gia cùng Hứa Lăng Phong giữa tư tưởng, là có thể mở ra.

"Ngày mai, mời Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An tới trao đổi một chút thuần phục để nuôi yêu thú bí quyết đi." Lê Nghệ nói.

"Ngày mai? Có thể hay không quá gấp?" Lê Song hỏi.

Lê Nghệ nhìn Lê Song một cái, có chút chần chờ hỏi: "Cấp sao?"

Lê Song nhìn Lê Nghệ sắc mặt, cười một tiếng, nói: "Không gấp, ta đi mời."

"Chuyện này không cần nói cho Hứa Lăng Phong."Lê Nghệ trịnh trọng nói.

Lê Song nhìn Lê Nghệ, không hiểu nói: "Thiếu gia không phải là không yên lòng Nhị gia chứ ?"

Lê Nghệ lắc đầu một cái, nói: "Hứa Lăng Phong đầu óc quá mức đơn giản, chuyện này nói cho hắn, rất nhanh Hứa Vọng cũng sẽ biết, tạm thời không thích hợp bứt giây động rừng, hơn nữa, Hứa Mộc An là con ta xác suất, cũng không phải rất lớn, tạm thời không cần nói cho Hứa Lăng Phong, cũng tránh cho đến lúc đó không phải, để cho hắn thất vọng."

Lê Song gật đầu một cái, nói: " Được."

. . .

Tiêu Cảnh Đình thưởng thức bắt tay ở giữa thư mời, trong tròng mắt lóe lên mấy phần nghiền ngẫm.

"Thế nào?" Hứa Mộc An hỏi.

"Lê Nghệ mời chúng ta đã qua nói chuyện đào tạo linh trùng chuyện." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An có chút cao hứng nói: "Đây là chuyện tốt à!"

"Đích xác là chuyện tốt, Lê gia ngự thú thuật, đã truyền thừa mấy chục ngàn năm, Lê Nghệ nghe nói là trong đó người xuất sắc, nếu như, có thể được chỉ điểm của hắn dĩ nhiên là chuyện tốt."

Nguyên bản cùng Lê Nghệ thỉnh giáo đào tạo linh trùng phương pháp, bất quá là một đến gần Lê Nghệ mượn cớ, nhưng là, bắt được Lê Nghệ đào tạo linh trùng tàn phương sau đó, Tiêu Cảnh Đình thật sự có chút động tâm, Lê gia ngự thú phương pháp, cho dù Lê Nghệ giữ nguyên không thiếu, hay là để cho Tiêu Cảnh Đình

được ích lợi không nhỏ, nếu là trên tay nhiều một cái ong hoàng, đối địch lúc này cũng chỉ nhiều một sát thủ 钅 ở giữa, còn có sữa ong chúa, đó là tuyệt đối thứ tốt à!

Hứa Mộc An khẽ đảo mắt, suy nghĩ muôn vàn.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An sắc mặt, hỏi: "Thế nào?"

"Không việc gì, em chẳng qua là cảm thấy, Lê Nghệ trước đối với chúng ta thật lạnh nhạt, bây giờ đột nhiên như thế thịnh tình mời, chân thực để cho ngoài ý người bình thường." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình nghiêng đầu, trầm tư một chút nói: "Ý ngươi là, đối phương có thể phát hiện cái gì?"

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Em cảm thấy Lê Nghệ bên người cái đó tu giả tựa hồ không phải một người đơn giản, hắn có thể phát hiện cái gì."

"Có thể, từ Lê Nghệ tác phong làm việc xem ra, không phải là một người xấu, có thể, trước tiếp xúc một chút."

"Trước nghỉ ngơi đi, ngày mai còn muốn đi đến nơi hẹn đây." Hứa Mộc An nói.

. . .

"Ngươi tại sao lại tới?" Hứa Lăng Phong ở cửa thấy Tiêu Cảnh Đình, trên mặt nhất thời thêm mấy phần không vui.

Tiêu Cảnh Đình sắc mặt có chút cổ quái, Hứa Lăng Phong ngày hôm qua bị Lê Song ngăn cản ở ngoài cửa, còn là theo chân mình cùng Hứa Mộc An mặt dày mày dạn chui vào, tên nầy bây giờ ngã tới hỏi hắn tại sao lại xuất hiện ở nơi này.

"Cùng Mộc An là cần phải mời tới." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Lăng Phong có chút hồ nghi nói: "Cần phải mời?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, đem thư mời đưa cho Hứa Lăng Phong, nói: " Đúng, thư mời ở chỗ này.'

Hứa Lăng Phong kiểm tra một chút thư mời, tràn đầy hoài nghi nhìn Tiêu Cảnh Đình, "A Nghệ thật tốt, nghĩ như thế nào mời ngươi, ngươi có phải hay không dùng cái gì gây rối thủ đoạn."

Tiêu Cảnh Đình bất đắc dĩ cười một tiếng, nói: "Đạo hữu quá lo lắng."

Lê Song mở cửa, đi ra, "Tiêu trưởng lão, Hứa trưởng lão, các ngươi đến, vào đi."

Hứa Lăng Phong tràn đầy khốn hoặc nói: "Chú Lê, A Nghệ tìm bọn họ làm gì?"

"Thiếu gia đột nhiên đối với ong hoàng cảm thấy hứng thú, cho nên, tìm bọn họ tới trao đổi một chút, Tiêu trưởng lão nếu là đào tạo được ong hoàng, đạt được sữa ong chúa, mong rằng ngươi có thể quân một số cho thiếu gia." Lê Song cười yếu ớt nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, lập tức nói: "Đây là đương nhiên."

Hứa Lăng Phong quay đầu, nhìn Tiêu Cảnh Đình, trong con ngươi tràn đầy không vui.

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy không hiểu truyền âm cho liền Hứa Mộc An, "Anh thế nào cảm giác Hứa Lăng Phong tựa hồ rất không thích anh à!" Bị một cái chưa rõ nhạc phụ mình người ghét, tựa hồ cũng không phải là một kiện để cho người chuyện cao hứng.

Hứa Mộc An cười một tiếng, truyền âm nói: "Hắn tựa hồ đem anh làm tình địch."

Tiêu Cảnh Đình liếc mắt, thầm nghĩ: Thật là có loại này có thể à!

Lê Nghệ thấy Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An sau đó, cùng 2 người nhiệt tình chuyện trò.

Lê Nghệ cùng Tiêu Cảnh Đình chia xẻ rất nhiều tự nuôi linh trùng bài thuốc bí truyền, khiến cho Tiêu Cảnh Đình đại bị dẫn dắt.

Lê Nghệ phần lớn thời gian đều ở đây cùng Tiêu Cảnh Đình nói chuyện, thỉnh thoảng cùng Hứa Mộc An thăm hỏi sức khỏe mấy câu, Hứa Lăng Phong thì hoàn toàn bị vứt ở một bên.

Hứa Lăng Phong im lìm không lên tiếng ngồi một bên, có chút giống như vợ nhỏ bị ức hiếp.

"Nghe nói, Tiêu trưởng lão cùng Hứa trưởng lão, rất sớm liền lập gia đình."Lê Nghệ hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Đại lục Man Hoang lập gia đình rất sớm, chúng ta hơn mười tuổi, liền lập gia đình."

Tiêu Cảnh Đình chú ý tới mình lúc nói lời này, Lê Nghệ quả đấm nắm lại, Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Lê Nghệ tựa hồ không quá đồng ý yêu sớm, được rồi, thật ra thì hắn cũng không nghiêng về yêu sớm, nhưng là, yêu cũng yêu, cũng không có cách nào.

"Mười mấy tuổi liền lập gia đình, cũng quá xem nhẹ nóng nảy, không nghĩ tới ngươi thật sớm phá đồng tử thân, lại còn có thể tu luyện tới mảnh đất này bước." Hứa Lăng Phong tràn đầy châm chọc nói.

Tiêu Cảnh Đình không tự chủ đỏ mặt, Hứa Lăng Phong tên nầy, nói chuyện thật dường như.

"Đại lục Man Hoang tu chân trình độ rất kém cỏi, chú trọng nhiều con nhiều phúc, ta lúc còn trẻ cũng không biết, nguyên lai đồng tử thân đối với trúc cơ hữu ích." Tiêu Cảnh Đình thành khẩn nói.

"Liền đồng tử thân có giúp cho trúc cơ ngươi cũng không biết, ngươi

thật đúng là kiến thức nông cạn à!" Hứa Lăng Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Đều nói Hứa Lăng Phong người này, nhân duyên không tốt, liền Hứa Lăng Phong như thế 1 bản phá miệng, nhân duyên có thể tốt mới là lạ.

"Không biết, tiền bối là mở lúc nào huân." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Đại trượng phu tự nhiên trước phải lập nghiệp, có cơ nghiệp, mới phải lập gia đình, ta một trăm hai mươi tuổi, mới cùng A Nghệ lập gia đình."Hứa Lăng Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình thầm nghĩ: Một trăm hai mươi tuổi, một trăm hai mươi mới mở huân, tên nầy đủ không dễ dàng.

Tên nầy nóng nảy như thế nóng nảy, có lẽ chính là bởi vì là muốn tìm bất mãn cho bịt, một trăm hai mươi năm, thật vất vả cưới một vợ, cũng không lâu lắm, lại ở riêng, tên đáng thương. Khá tốt người này không là Trái Đất người, nếu không, chỉ sợ cả đời cũng không có ăn chay cơ hội.

"Thì ra là như vậy, Hứa đạo hữu thật là tâm tính bền bỉ, định lực kinh người, để cho người bội phục à!" Tiêu Cảnh Đình tràn đầy khâm phục nói.

"Đủ rồi, ngươi nói lộn xộn cái gì, không có sao ngươi đi về trước đi." Lê Nghệ tức giận nhìn Hứa Lăng Phong nói.

Hứa Lăng Phong gặp Lê Nghệ nổi giận, kiêu căng nhất thời xuống tới.

Tiêu Cảnh Đình cùng Lê Nghệ bàn luận yêu trùng đào tạo phương pháp, càng trò chuyện càng đầu khế, Lê Nghệ dứt khoát đem Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An ở lại biệt viện cư trú, Hứa Lăng Phong thì bị liền đi ra ngoài.

"Tra được chưa?" Lê Nghệ hỏi.

Lê Song có chút chần chờ nói: "Phái ta người lấy nhanh nhất tốc độ, đi man hoang, biết được Hứa Mộc An là đại lục Man Hoang một cái họ Hứa người ta đứa trẻ."

"Không phải sao?"Lê Nghệ có chút thất lạc nói.

"Cái này ngược lại cũng chưa chắc, Hứa Mộc An ra đời thời gian và tiểu tiểu thư mất tích thời gian, không sai biệt lắm vậy, trong này có phải hay không có vấn đề gì, cũng nói không chừng."

" Ngoài ra, điều tra người, phát hiện rất nhiều không địa phương tầm thường, Hứa Mộc An cha Hứa Phú chết, nhưng là, anh của Hứa Mộc An nhưng còn sống, bất quá, người này trước đây không lâu điên rồi, hắn sở dĩ sẽ điên, hẳn là để cho người sưu hồn đưa đến." Lê Song nói.

"Sưu hồn?"Lê Nghệ có chút kinh ngạc nói.

"Hẳn là Tiêu Cảnh Đình làm, trước, đại lục Man Hoang xuất hiện một cái bí cảnh, Tiêu Cảnh Đình mang Hứa Mộc An trở về một chuyến." Lê Song nói.

Lê Nghệ trong con ngươi xẹt qua mấy phần vẻ đề phòng, "Nhìn dáng dấp, cái này Tiêu Cảnh Đình cũng không phải cái gì hiền lành."

"Ta coi trước, hắn cùng Hứa Mộc An quan hệ ngược lại là rất tốt."Lê Song đạo

"Đây cũng là."

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An ở lại, Lê Nghệ ở bên cạnh, phát hiện Tiêu Cảnh Đình đối với Hứa Mộc An quan tâm rất.

"Còn có một việc." Lê Song nói.

Lê Nghệ nhìn Lê Song, hỏi: "Cái gì?"

"anh của Hứa Mộc An điên liền sau đó, Tiêu Cảnh Đình hẳn đi qua bên cạnh một cái cửa hàng, từ trong cửa hàng chuộc ra một khối ngọc bội." Lê Song nói.

Lê Nghệ lập tức bóp nát trong tay chén trà, "Ngọc bội?"

Lê Song gật đầu một cái, nói: "Mặc dù không biết có phải hay không phòng đấu giá bán đấu giá khối kia, nhưng là, nghe nói cùng khối ngọc bội kia rất giống, vì để ngừa vạn nhất, ta đã để cho người đem vậy cửa hàng ông chủ cho dời đi."

. . .

Hứa gia.

"Chú Hai, chú hồi rồi." Hứa Bằng nhìn Hứa Lăng Phong, mặt tươi cười thăm hỏi.

"Làm sao, ta không thể trở lại?" Hứa Lăng Phong lạnh lùng hỏi.

"Chú Hai, nói nơi nào lời nói? Chú Hai, chú phải về tới, cháu chẳng lẽ còn có thể ngăn, cháu chính là nghi ngờ."

"Nghi ngờ cái gì?" Hứa Lăng Phong không nhịn được khoanh tay hỏi.

"Tiêu Cảnh Đình cũng ở đến chị dâu Hai trong nhà đi, chú Hai ngươi nhưng nhiều lần bị chị dâu Hai đuổi ra, ngươi liền không lo lắng sao?" Hứa Bằng hỏi.

Hứa Lăng Phong sắc mặt lập tức trầm xuống, Lê Nghệ đối đãi người cũng rất lạnh nhạt, đối đãi Tiêu Cảnh Đình ngược lại là nhiệt tình, chẳng những đối với Tiêu Cảnh Đình hết lòng chỉ điểm, còn lưu Tiêu Cảnh Đình ở.

Mình mấy lần đi lúc này Lê Nghệ chiếu cố cùng Tiêu Cảnh Đình nói

chuyện, cũng không để ý tới mình.

Hứa Bằng cười một tiếng, tiếp tục nói: "Chú Hai, cháu nghe nói cái này Tiêu Cảnh Đình rất là không đơn giản à! Người này bất quá trăm tuổi cũng đã là nguyên anh, chú Hai kỳ tài ngút trời, nhưng là, tu vi tiến cảnh cũng kém hơn người này, hơn nữa, cháu nghe nói, Tiêu Cảnh Đình rất biết làm cho người vui vẻ, trong Thanh Vân tiên môn rất nhiều tu giả cũng rất ngưỡng mộ hắn."

Hứa Lăng Phong trầm mặt, nói: "Tiêu Cảnh Đình là mang hắn phu nhân ở trong nhà A Nghệ."

Hứa Bằng cười một tiếng, nói: "Nói cũng phải, có thể là cháu quá lo lắng."

Hứa Lăng Phong nhìn Hứa Bằng hình bóng, trong con ngươi sát khí cuồn cuộn.

------oOo------

Chương 247: Bắt cóc

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 247: Bắt cóc
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Hứa Trình hướng Hứa Bằng đi tới, hỏi: "Ngươi cùng chú Hai nói những gì?"

"Không việc gì, chính là nhắc nhở chú Hai một chút, tránh cho chú Hai cho người mang theo nón xanh." Hứa Bằng cười cười nói.

"Nhắc tới, Lê Nghệ tên nầy làm người lạnh lùng, hắn sẽ lưu Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An ở lại, hẳn không tầm thường, có thể hay không vậy 2 người cùng ngọc bội có liên quan à!" Hứa Bằng lẩm bẩm.

Hứa Trình lắc đầu một cái, nói: "Hẳn sẽ không đi, ta hỏi thăm được Tiêu Cảnh Đình sẽ tìm tới Lê Nghệ, là muốn trùm vào lấy Lê gia đào tạo linh trùng cơ mật, cho mượn lấy đào tạo ong chúa vàng kim."

"Phải không? Cái này Tiêu Cảnh Đình không đơn giản à! Ta nghe nói, hắn có một cái nguyên anh con rối, không nghĩ tới hắn lại còn muốn đào tạo ong chúa vàng kim, nếu để cho hắn nuôi đi ra, hắn thì có 2 cái nguyên anh cánh tay giúp." Hứa Bằng nói.

"Tiêu Cảnh Đình không đơn giản à! Thanh Vân tiên môn Đông Thành Dương dẫn sói vào nhà, sớm muộn để cho Tiêu Cảnh Đình đoạt tông chủ vị." Hứa Trình có chút cười trên sự đau khổ của người khác nói.

Hứa Bằng híp mắt, có chút lo âu nói: "Ta luôn cảm thấy Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An xuất hiện có chút kỳ hoặc."

"Nói cũng phải, cái này 2 người xuất hiện thời cơ có cái gì không đúng, không thể không đề phòng à." Hứa Trình không nhịn được nói.

Hứa Bằng cau mày, "Chú Hai bên kia nhìn chăm chú chặt, chúng ta bên này có chút động tác, hắn liền nổi điên."

Hứa Bằng có chút không vui muốn: Hứa Lăng Phong cái người điên này, làm việc một chút phổ cũng không có, trong gia tộc những lão quái vật kia, nhưng cảm thấy hắn đức hạnh thẳng thắn thật là không biết cái gọi là.

"Chú Hai, tựa hồ đối với cây linh khí có hứng thú, chẳng qua là, đáng tiếc hắn không động thủ." Hứa Trình tràn đầy tiếc nuối nói.

Hứa Bằng có chút tiếc nuối nói: "Thật là đáng tiếc, nếu là chú Hai lá gan lớn hơn chút nữa, vậy hắn ở Hứa gia liền đợi không nổi nữa."

"Chú Hai, hẳn là bị Lê Nghệ đã cảnh cáo." Hứa Trình nói.

Hứa Bằng có chút tiếc nuối nói: "Bọn họ cũng xích mích đã nhiều năm như vậy, chú Hai vẫn là rất nghe Lê Nghệ lời nói à!"

. . .

Hứa Mộc An ở trong cửa hàng du đãng, bỗng nhiên đầu một choáng váng, một cổ dự cảm bất tường dâng lên trong lòng.

Hứa Mộc An cảm giác đầu vai bị người nặng nề vỗ một chưởng, rồi sau đó cả người liền ngất đi.

Hứa Mộc An thanh tỉnh lại lúc này phát hiện thân ở một cái trong sơn động.

"Hứa tiền bối." Thấy Hứa Lăng Phong, Hứa Mộc An trong lòng không khỏi nhiều mấy

Phân nghi hoặc.

Hứa Lăng Phong hướng Hứa Mộc An nhìn một cái, Hứa Mộc An không khỏi bị Hứa Lăng Phong nhìn lông mao.

"Hứa tiền bối, ngươi tại sao lại ở chỗ này?"

"Ta bắt ngươi tới, cho nên, ta dĩ nhiên ở chỗ này."

Hứa Mộc An nghe vậy, không khỏi nhíu mày một cái, "Hứa tiền bối, thật tốt, ngươi bắt ta làm gì?"

Hứa Lăng Phong hướng Hứa Mộc An nhìn một cái, thái độ lạnh nhạt nói: "Ngươi bây giờ thông báo Tiêu Cảnh Đình, để cho hắn cầm sức sống quả để đổi ngươi."

Hứa Mộc An: ". . ."

"Hứa tiền bối muốn sức sống quả, là vì Lê thiếu đi, nhưng mà Lê thiếu nếu là muốn sức sống quả, trước bán ra linh thú đào tạo bí truyền thời điểm hắn sẽ thu, lúc ấy hắn không thu, coi như Hứa tiền bối đem ngươi linh quả thu vào tay, Lê thiếu cũng không biết lĩnh tình." Hứa Mộc An nói.

Hứa Lăng Phong âm trầm nói: "Đây là chuyện ta, ngươi không cần phải để ý đến."

Hứa Mộc An: ". . ."

"Ta nghe nói, ngươi cùng Tiêu Cảnh Đình cảm tình cực tốt, hắn sẽ không không thể bỏ cầm sức sống quả để đổi ngươi đi." Hứa Lăng Phong nói.

Hứa Mộc An ung dung cười một tiếng, "Ta mặc dù không cảm thấy ta có thể trị giá một viên sức sống quả, nhưng là, ta muốn Cảnh Đình hẳn sẽ cầm sức sống quả để đổi ta."

"Ngươi đối với Tiêu Cảnh Đình ngược lại là có lòng tin, ngươi cùng Tiêu Cảnh Đình ở tại Lê gia, ngươi liền không lo lắng sao?"

"Lo lắng cái gì?" Hứa Mộc An không hiểu hỏi.

"Lê Nghệ ưu tú bao nhiêu à! Ngươi liền không lo lắng, nhà ngươi cái đó có người yêu mới bèn quên cũ?" Hứa Lăng Phong có chút tức giận nói.

Hứa Mộc An nhìn Hứa Lăng Phong nổi trận lôi đình dáng vẻ, trong lòng nhất thời thêm mấy phần ác thú vị, "Đại trượng phu tam thê tứ thiếp, cũng là chuyện thường xảy ra, loại chuyện này chặn không bằng khai thông, nếu là Cảnh Đình bên người nhiều mấy người, có lẽ, cũng không cần nhớ bên ngoài hoa hoa thảo thảo."

"Ngươi ngược lại là hiền huệ à! Tiêu Cảnh Đình có phúc thật tốt, có ngươi như thế cái hiền nội trợ."

"Hứa tiền bối như thế lợi hại, muốn đến chắc không hề thiếu người ngưỡng mộ, trừ Lê thiếu, ngươi hẳn còn có những thứ khác hồng nhan, lam nhan tri kỷ đi." Hứa Mộc An cười nhạt nói.

"Ngươi đang nói hưu nói vượn cái gì?" Hứa Lăng Phong cả giận nói.

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Là ta hiểu lầm tiền bối, Hứa tiền bối đối với Lê thiếu tình sâu tựa như biển, cùng người đàn ông giống vậy không giống nhau."

Hứa Lăng Phong nhìn Hứa Mộc An, khẽ hừ một tiếng, không nói gì.

Hứa Mộc An nhìn Hứa Lăng Phong hai mắt, hiện lên một đống lửa diễm, nướng thịt yêu thú.

"Ngươi ngược lại là nhàn nhã, không sợ chết sao?" Hứa Lăng Phong nói.

"Hứa tiền bối, tâm tính không xấu xa, muốn đến sẽ không lạm sát kẻ vô tội." Hứa Mộc An lạnh nhạt nói.

"Thật là mù ngươi mắt, nếu là Tiêu Cảnh Đình không thể bỏ cầm linh quả đổi ngươi, ta liền làm thịt ngươi." Hứa Lăng Phong hung tợn nói.

Hứa Mộc An mãn bất tại ý nướng thịt yêu thú, thịt yêu thú ở ngọn lửa nướng hạ, phát ra "Tí tách "Tiếng vang.

"Cũng lúc này, ngươi còn có khẩu vị, tức giận tính à!" Hứa Lăng Phong tức giận.

"Tiền bối muốn ăn sao?" Hứa Mộc An hỏi.

Hứa Lăng Phong vẫy vẫy tay áo, nói: "Ngươi tự mình ăn đi, tu vi đến trúc cơ, thì có thể ích cốc, ngươi cũng kim đan, khá tốt ham muốn ăn uống."

"Thức ăn ngon, đó là đời người một đại hưởng thụ à! Ích cốc đan mùi vị, nơi nào có thể cùng thịt nướng so à!" Hứa Mộc An nói.

Hứa Lăng Phong hừ lạnh một tiếng, một bộ đạo bất đồng bất tương vi mưu dáng điệu.

"Tiền bối, ta nghe nói ngươi cùng Lê tiền bối xích mích, các ngươi là ầm ỉ thế nào lật à!" Hứa Mộc An tò mò hỏi.

Hứa Lăng Phong nhìn Hứa Mộc An, nói: "Ngươi lời nói rất nhiều."

. . .

Tiêu Cảnh Đình nhìn trên tay đưa tin ngọc bội, trong lòng tràn đầy không nói.

Lê Nghệ đi vào, hỏi: "Hứa Mộc An đâu ?"

"Mộc An đi ra ngoài, một hồi sẽ trở lại." Tiêu Cảnh Đình nói.

Lê Nghệ sậm mặt lại, nói: "Cũng loại thời điểm này, ngươi còn muốn lừa gạt ta?"

Tiêu Cảnh Đình bất đắc dĩ thở dài, nói: "Mộc An bị Hứa Lăng Phong bắt đi, hắn để cho ta cầm sức sống quả đi đổi, còn cảnh cáo ta không cần nói cho ngươi."

Lê Nghệ cọ xát nghiến răng, tức giận: "Tên nầy, làm việc càng ngày càng không có yên lòng."

Tiêu Cảnh Đình mãn bất tại ý nói: "Hứa tiền bối cũng là vì Lê thiếu ngươi, thật ra thì hắn muốn sức sống quả, cũng không phải chuyện ghê gớm gì tình, đoạn này thời gian phải tiền bối ngài chỉ điểm, ta được ích lợi không nhỏ, một quả sức sống quả, cũng coi là không thể cái gì."

Lê Nghệ nhìn Tiêu Cảnh Đình, "Ngươi hào phóng như thế, là xem ở Hứa Mộc An trên mặt đi."

Tiêu Cảnh Đình không khỏi sững sốt một chút, "Tiền bối thế nào nói ra lời này à!"

"Ta hỏi thăm được ngươi tới Thanh châu không lâu, thì có người mua một khối viêm dương ngọc lòng, sau này không lâu, liền xuất hiện phòng đấu giá đấu giá, người kia bóng người rất giống ngươi."

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy không hiểu nói: "Chỉ dựa vào cái này?"

"Dĩ nhiên không dứt cái này, ngươi ở mấy tháng trước đi đại lục Man Hoang, còn sưu hồn liền anh của Hứa Mộc An, sau đó từ một nhà cửa hàng trong, chuộc ra một khối ngọc bội."

Tiêu Cảnh Đình sững sốt một chút, hắn nguyên vốn lấy là tự mình xử lý thật sạch sẽ, không nghĩ tới, còn để lại nhiều sơ hở như vậy.

"Còn nữa không?" Tiêu Cảnh Đình tò mò hỏi.

"Ngươi cùng Hứa Mộc An có con trai, một hệ hỏa linh căn, trời sanh linh thể, có thể tìm linh mạch." Lê Nghệ nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Có vấn đề gì không?"

"Lăng Phong chính là trời sanh một hệ hỏa linh căn, cũng là trời sanh linh thể, chỉ bất quá Lăng Phong là ẩn linh thể, chính là Lăng gia người cũng không biết." Lê Nghệ nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Tiêu Tiểu Phàm ngu như vậy, chẳng lẽ là cách thay mặt di truyền.

. . .

Hứa Lăng Phong nhìn trên tay đưa tin ngọc bội, âm tình bất định.

Hứa Mộc An nhìn Hứa Lăng Phong, nói: "Xảy ra chuyện gì sao?"

"Nhà ngươi cái đó, đem ta bắt cóc chuyện ngươi, nói cho Lê Nghệ." Hứa Lăng Phong nói.

Hứa Mộc An sững sốt một chút, nói: "Phải không?"

"Ta xem hắn một chút không đem chết sống của ngươi để ở trong lòng, ta đã sớm nói cho hắn, nếu là hắn đem sự việc tiết lộ cho Lê Nghệ biết, ta liền làm thịt ngươi." Hứa Lăng Phong tràn đầy tức giận nói.

Hứa Mộc An nhìn Hứa Lăng Phong tràn đầy phẫn uất mặt mũi, cười cười nói: "Tiền bối nói đùa, ta xem chúng ta vẫn là nhanh đi về đi, trở về chậm, Lê thiếu nên tức giận."

Hứa Lăng Phong hung ác trợn mắt nhìn Hứa Mộc An một cái, xoay người đi ra ngoài.

Hứa Lăng Phong vừa đi ra khỏi động phủ, một cổ cuồn cuộn sát khí đập vào mặt.

Một đạo màu đen bóng roi, hướng Hứa Mộc An quất tới, để cho Hứa Lăng Phong vỗ bay ra ngoài.

Một nam tử mặc hắc bào, ra bây giờ cách 2 người cách đó không xa.

"Yêu tu." Hứa Mộc An ở đảo Tinh Vân thấy quen yêu tu, đối phương ra tay một cái, Hứa Mộc An liền nhận ra được.

Hứa Lăng Phong âm trầm nói: "Ngươi tránh đi sang một bên."

Một tòa toàn thân đỏ thẫm đại đỉnh bị Hứa Lăng Phong ném ra ngoài, đại đỉnh quanh thân ngọn lửa lượn lờ, vừa lấy ra, nhiệt độ chung quanh cũng tăng lên mấy độ.

Hứa Lăng Phong giơ xích viêm đỉnh, hướng thì người đàn ông áo bào đen đập tới, người đàn ông áo bào đen hắc bào một chút chia năm xẻ bảy, một cái mấy trăm thước chiều dài con rít, xuất hiện ở 2 người đối diện.

"Trăm đủ con rít."Hứa Mộc An không khỏi lui về phía sau mấy bước.

Trăm đủ con rít hất một cái đuôi, hướng Hứa Mộc An công kích tới, Hứa Mộc An trong lòng nhất thời dâng lên mấy phần rùng mình, đối phương không là hướng về phía Hứa Lăng Phong tới, là hướng về phía mình tới.

Một cái con rối chắn Hứa Mộc An trước mặt, nguyên anh con rối giơ kiếm đem trăm đủ con rít cái đuôi phách bay ra ngoài.

Hứa Lăng Phong xem Hứa Mộc An một cái, gặp Hứa Mộc An có con rối bảo vệ, âm thầm thanh tĩnh lại liền một ít.

Tiêu Cảnh Đình cùng Lê Nghệ, theo dõi đến bên ngoài thành, nói:

"Hẳn đang ở phụ cận."

"Có tu giả ở tranh đấu." Lê Nghệ nói.

Tiêu Cảnh Đình linh hồn lực đảo qua, mặt liền biến sắc "Lê thiếu ngươi lưu lại ở cái này, ta đi hỗ trợ."

Tiêu Cảnh Đình bóng người chớp mắt, liền biến mất ở tại chỗ.

Lê Nghệ nhìn phía xa đại chiến tạo thành động tĩnh, biết là 2 cái Nguyên anh kỳ tu giả ở tranh đấu, không khỏi có chút lo âu.

Tiêu Cảnh Đình đến bên ngoài thành, liền gặp Hứa Lăng Phong cùng một cái người dài gần ngàn thước con rít (333m) giao chiến cùng nhau, Hứa Mộc An tránh ở một bên, thỉnh thoảng chỉ huy con rối đánh lén yêu thú.

Hứa Lăng Phong trong tay lửa đỉnh, giống như thiêu đốt mặt trời vậy, uy lực kinh người.

Trăm đủ con rít quanh thân bao quanh cứng rắn giáp, cứng rắn Giáp lực phòng ngự kinh người, vừa vặn khắc chế là Hứa Lăng Phong lửa đỉnh khắc tinh.

Trăm đủ con rít há miệng, một đạo nọc độc, hướng Hứa Lăng Phong phun ra liền đã qua.

Trăm đủ con rít nọc độc độc tính kinh người, trên đất bị nọc độc ăn mòn ra một đạo rãnh.

Hứa Lăng Phong thất lạc một viên màu lửa đỏ hạt châu đến trăm đủ con rít trong bụng, trăm đủ con rít bụng, bị nổ ra một cái hang.

Tiêu Cảnh Đình nhìn một màn này, chặt chặt lấy làm kỳ, lên cấp nguyên anh sau đó, Tiêu Cảnh Đình liền cảm giác lôi diễm trận bàn uy lực có chút không đủ, thấy Hứa Lăng Phong hạt châu, không khỏi có chút động tâm.

Tiêu Cảnh Đình từ trên trời hạ xuống, một cước dậm ở trăm đủ con rít trên tay, Tiêu Cảnh Đình một cước này, dùng Thiên Ma luyện thể thuật trong Thiên cân trụy, một cổ ám kình xuyên thấu qua trăm đủ con rít cứng rắn giáp, xâm nhập trăm đủ con rít sọ đầu trong.

Trăm đủ con rít phát ra một tiếng kịch liệt kêu thảm thiết.

Hứa Lăng Phong ném ra một thanh phi kiếm, phi kiếm theo trăm đủ con rít miệng xâm nhập, từ con rít bụng xuyên thấu ra.

Một cái nho nhỏ con rít, từ dáng vóc to con rít đỉnh đầu bay ra, thoáng qua ở giữa biến mất bóng dáng.

Tiêu Cảnh Đình mắt gặp con rít nguyên anh chạy, cũng không có ngăn trở.

------oOo------

Chương 248: Làm việc hoang đường

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 248: Làm việc hoang đường
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Lê Nghệ chạy tới, Hứa Lăng Phong thấy Lê Nghệ, sắc mặt có mấy phần không tự như có mấy phần chột dạ.

"Hứa Lăng Phong, ngươi có bệnh sao?" Lê Nghệ tức giận mắng.

"Lê tiền bối không cần tức giận, Hứa đạo hữu chẳng qua là cùng Mộc An chỉ đùa một chút mà thôi." Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, quay đầu nhìn về Hứa Lăng Phong nói: "Hứa tiền bối, ngươi nếu là muốn sức sống quả, có thể cầm cái này con rít yêu thú thi thể để đổi."

Hứa Lăng Phong sững sốt một chút, nói: "Ngươi đối với cái này con rít thi thể cảm thấy hứng thú?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy."

"Đổi." Hứa Lăng Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình lấy ra một cái hộp ngọc giao cho Hứa Lăng Phong, Hứa Lăng Phong mở ra kiểm tra một chút, đi Lê Nghệ trong tay cửa ải, Lê Nghệ trầm mặt, không có tiếp nhận.

Hứa Mộc An từ Tiêu Cảnh Đình sau lưng thò đầu ra, nhìn Lê Nghệ, "Lê thiếu, Hứa tiền bối một mảnh tâm ý, ngươi hãy thu đi."

Hứa Lăng Phong tràn đầy cảm kích nhìn Hứa Mộc An hai mắt, trên mặt mang theo mấy phần áy náy.

Lê Nghệ nhìn Hứa Mộc An hai mắt, đem đồ thu xuống.

Tiêu Cảnh Đình vung tay lên, mấy chục con bò cạp đầu vàng đuôi đỏ chạy ra, trăm đủ con rít thi thể, chỉ chốc lát mấy liền bị gặm sạch sẽ.

Hứa Lăng Phong nhìn Tiêu Cảnh Đình, có chút kiêng kỵ nói: "Tiêu đạo hữu thật là xuất thủ bất phàm, chẳng những nuôi một đám ong hoàng kim, còn nuôi một đám bò cạp đầu vàng đuôi đỏ."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Những thứ này kim đan con rể bò cạp đầu vàng đuôi đỏ, giá trị đã không lớn, ta đang suy nghĩ có phải hay không có thể bồi dưỡng được một đầu vua bò cạp." Gặp phải nguyên anh hậu kỳ tu giả, kim đan con rể bò cạp đầu vàng đuôi đỏ, căn bản không cách nào gần người.

"Tiêu đạo hữu chí hướng thật xa đại." Hứa Lăng Phong không nhịn được nói.

Tiêu Cảnh Đình khoát tay một cái, lạnh nhạt nói: "Được rồi được rồi."

"Lê thiếu, ta cùng Hứa Mộc An còn có việc, đi trước một bước." Tiêu Cảnh Đình mang Hứa Mộc An rời đi tại chỗ.

Lê Nghệ nhìn 2 người rời đi, muốn nói cái gì, không có nói ra.

Hứa Lăng Phong nhìn Lê Nghệ sắc mặt, nói: "A Nghệ, ngươi làm sao tới?"

"Ta làm sao tới? Hứa Lăng Phong, ngươi không cảm thấy ngươi làm việc, càng ngày càng không có yên lòng liền sao? Ngươi làm sao sẽ nghĩ đứng lên, bắt Hứa Mộc An?" Lê Nghệ tức giận.

"Nghe nói, Hứa Mộc An cùng Tiêu Cảnh Đình cảm tình rất tốt, ta bắt Hứa Mộc An dò xét một chút." Hứa Lăng Phong nói.

Lê Nghệ đầu đầy hắc tuyến, "Người ta vợ chồng cảm tình có được hay không, dùng ngươi bắt cóc tống tiền tới thử dò?"

Hứa Lăng Phong áy náy cười một tiếng, nói: "Ai bảo ngươi lưu bọn họ ở ở chỗ của ngươi, ngươi mỗi lần cũng đuổi ta đi ra ngoài."

Lê Nghệ: ". . ."

"Ngươi dò xét xuống, kết quả như thế nào?" Lê Nghệ hỏi.

"Tiêu Cảnh Đình không phải đồ tốt, trừ Hứa Mộc An, ngoài ra còn có hết mấy, hắn thích trêu hoa ghẹo nguyệt, tên mặt trắng nhỏ này, ỷ có mấy phần bản lãnh, làm xằng làm bậy." Hứa Lăng Phong không chút nghĩ ngợi nói.

Lê Nghệ nhìn Hứa Lăng Phong, có chút hồ nghi nói: "Ngươi làm sao biết?"

"Hứa Mộc An nói." Hứa Lăng Phong không chút nghĩ ngợi nói.

"Hứa Mộc An như thế nói?" Lê Nghệ tràn đầy hoài nghi nói.

Hứa Lăng Phong gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Hứa Mộc An chính miệng thừa nhận, Tiêu Cảnh Đình còn có mấy, cái này Hứa Mộc An đầu óc cũng có vấn đề, Tiêu Cảnh Đình còn có mấy cái, hắn lại còn cao hứng."

Lê Nghệ: ". . ."

"Ngươi khẳng định hiểu lầm cái gì, còn nữa, ngươi không nên chọc cái này 2 người." Lê Nghệ tràn đầy nghiêm túc cảnh cáo nói.

Hứa Lăng Phong trầm mặt, nói: "A Nghệ, ngươi không biết thật vừa ý Tiêu Cảnh Đình, tên mặt trắng nhỏ này đi." Nguyên anh con rối,

ong hoàng kim, bò cạp đầu vàng đuôi đỏ, cả người không kém gì hắn thần thông, Hứa Lăng Phong không khỏi không thừa nhận, Tiêu Cảnh Đình đúng là một "Kình địch" .

Lê Nghệ gật đầu một cái, có chút không nhịn được nói: "Đúng vậy! Ta vừa ý hắn, cho nên, ngươi không nên xằng bậy."

Hứa Lăng Phong: ". . ."

. . .

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An, có chút lo âu nói: "Em không có sao chứ."

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, nói: "En không có sao, anh yên tâm."

"Hứa Lăng Phong cái này, thật đúng là. . ." Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, thật là không lời chống đở.

"Cái đó trăm đủ con rít mục tiêu hẳn không phải là Hứa Lăng Phong, mà là ta." Hứa Mộc An không khỏi có chút vui mừng, Tiêu Cảnh Đình đem con rối để lại cho hắn.

"Hứa Lăng Phong làm việc cũng quá không có yên lòng." Tiêu Cảnh Đình tức giận.

"Hắn thực lực cũng không tệ lắm." Hứa Mộc An nói.

"Đúng rồi, chuyện ngọc bội, Lê Nghệ biết." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An sững sốt một chút, nói: "Phải không? Vậy hắn nói thế nào?"

"Lê Nghệ nói, năm đó hắn gả nhập Hứa gia lúc này Hứa Lăng Phong cùng Hứa Vọng quan hệ rất tốt, nhưng là Lê Nghệ luôn cảm thấy Hứa Vọng không đơn giản, để cho Hứa Lăng Phong đề phòng Hứa Vọng một ít."

"Nhưng là, Hứa Lăng Phong không coi ra gì, sau đó, Hứa Lăng Phong ôm đứa bé ra lội lúc này gặp phải chặn đánh, một đường chạy trốn, cuối cùng, đem đứa trẻ cho làm mất, Hứa Lăng Phong tra tới, phát hiện sự việc cùng Hứa Vọng có liên quan."

Hứa Mộc An vểnh môi, nói: "Phải không?" Sự việc, Hứa Mộc An đã hỏi thăm xong hết rồi, Lê Nghệ nói, cùng 2 người nghe được cơ bản giống nhau, bây giờ hết thảy vẫn chỉ là suy đoán, muốn chứng thật hắn cùng Lê Nghệ, Hứa Lăng Phong quan hệ, còn phải tiến hành huyết mạch nghiệm chứng.

"Chặn người giết ngươi, có thể là Hứa Vọng, cho nên, cho dù em là Hứa Lăng Phong con gái, tốt nhất cũng đừng nhận hắn." Tiêu Cảnh Đình trầm trầm nói.

Hứa Mộc An không hiểu nói: "Hứa Vọng tại sao phải làm như vậy? Coi như Hứa Lăng Phong còn sống, cũng hẳn ngại không hắn cái gì, hắn cần gì phải hùng hổ dọa người như vậy."

"Nghe Lê Nghệ nói, Hứa gia có một tòa tế đàn, có thể giúp người Hứa gia hóa thần, nhưng là, tế đàn cách mỗi hai ngàn năm mới có thể mở một lần." Tiêu Cảnh Đình giải thích.

"Thì ra là như vậy."Hứa Mộc An nói.

"Bị một cái chưa rõ cha đây người bắt cóc, cảm giác thế nào à!" Tiêu Cảnh Đình tò mò hỏi.

"Không tính là quá xấu xa, coi như là một loại đặc biệt lịch luyện." Hứa Mộc An cười cười nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

. . .

Hứa gia.

"Cha, trăm đủ con rít thất thủ." Hứa Bằng nói.

Hứa Vọng thở dài, buồn rầu nói: "Thật là một phế vật." Nhiều cơ hội tốt à! Hứa Lăng Phong đem Hứa Mộc An bắt cóc, nếu là Hứa Mộc An lúc này chết, vậy thì cùng Hứa Lăng Phong không thoát được quan hệ, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An tình cảm thâm hậu, tất nhiên muốn là Hứa Mộc An trả thù.

Vạn nhất, Hứa Mộc An là năm đó đứa bé kia, vậy thì càng tốt hơn, năm đó,con bé kia không có chết, vừa vặn bây giờ chết ở Hứa Lăng Phong trên tay, đáng tiếc, trăm đủ con rít quá phế vật, cũng không phải là để cho hắn giết Hứa Lăng Phong, chẳng qua là thừa dịp Hứa Lăng Phong không đề phòng, thủ tiêu Hứa Mộc An cũng không làm được.

Hứa Bằng cau mày, nói: "Cha, chú Hai thực lực, thật giống như lại trở nên mạnh mẽ.

Hứa Vọng nắm chặt quả đấm, hắn cùng Hứa Lăng Phong mặc dù đều là nguyên anh trung kỳ, nhưng là, Hứa Lăng Phong chân nguyên nếu so với hắn hùng hậu nhiều.

"Cha, Hứa Mộc An không phải là chú Hai con gái đi, chú Hai con trai còn sống xác suất không phải không lớn sao?" Hứa Trình nói.

Năm đó ngay cả có rất nhiều dấu hiệu cho thấy chú Hai con gái đã chết, cho nên, Hứa Lăng Phong mới sẽ buông tha điều tra.

Hứa Vọng trầm ngâm một chút, nói: "Có khả năng này, nhưng là, có khả năng không phải rất lớn, nhưng là, Hứa Mộc An vạn nhất là các ngươi chú Hai con gái, vậy Hứa gia liền thời tiết muốn thay đổi."

Hứa Bằng cùng Hứa Trình không khỏi trố mắt nhìn nhau.

"Cha, Tiêu Cảnh Đình thực lực còn có thể, nhưng là nội tình quá cạn, nếu là đúng vậy, chúng ta tiên hạ thủ vi cường, cũng không có

gì lớn không được." Hứa Bằng nói.

Hứa Vọng híp mắt, nói: "Khó khăn à! Cái này Tiêu Cảnh Đình, nguyên anh hậu kỳ tu giả, cũng rất khó ở ở trên tay hắn chiếm được tiện nghi."

Hứa Bằng cúi đầu, trán ở giữa lóe lên mấy phần không phục.

. . .

Lê Nghệ ngồi ở bên cạnh bàn, tràn đầy im lặng nói: "Hứa Lăng Phong làm việc càng ngày càng không có yên lòng, hắn lại có thể đối với Hứa Mộc An ra tay, ý đồ uy hiếp Tiêu Cảnh Đình."

Lê Song lòng vẫn còn sợ hãi nói: "Khá tốt, không gây ra tai vạ, bất quá, Hứa Mộc An nếu là thật là tiểu tiểu thư, vậy Nhị gia cười nhạo, liền gây hơi lớn."

"Nếu như, Hứa Mộc An thật là con gái ta, tuyệt đối không thể để cho nàng biết." Lê Nghệ tức giận.

"Hứa thiếu lúc nào tới à!" Lê Song hỏi.

"Tiêu Cảnh Đình nói, ngày mai sẽ tới."

"Trăm đủ con rít xuất hiện có chút kỳ hoặc à! Không phải là bên kia lại ra tay đi." Lê Song trầm ngâm nói.

Lê Nghệ trầm mặt xuống, nói: "Hơn phân nửa như vậy." Nếu là Hứa Mộc An chết ở trăm đủ con rít trong tay, bỏ mặc Hứa Mộc An có phải hay không hắn cùng Hứa Lăng Phong con gái, Tiêu Cảnh Đình cũng biết vì vậy cùng Hứa Lăng Phong sinh ra ngăn cách.

"Bên kia làm việc càng ngày càng quá phận." Lê Song nói.

Lê Nghệ nhẹ xuy một tiếng, "Hứa Vọng vì đuổi theo Hứa Lăng Phong độ tiến triển, ăn không thiếu đan dược, chân nguyên không

đủ hùng hậu, hắn cái này người mưu hại quá nhiều, uổng công làm trễ nãi tu luyện, coi như để cho hắn được Hứa gia phần kia cơ duyên, ta thấy cuối cùng cũng là bị thiên lôi đánh chết kết quả.

"Thiếu gia, Hứa Mộc An sự việc, ngươi thật không dự định nói cho Nhị gia, đã nhiều năm như vậy, tiểu tiểu thư không chỉ là ngươi tư tưởng, cũng là Nhị gia tư tưởng." Lê Song nói.

Lê Nghệ cúi đầu, nói: "Cùng xác nhận Hứa Mộc An thân phận, còn muốn có nên nói cho biết hay không nàng đi, nàng mới vừa bắt cóc Hứa Mộc An, lúc này, nói cho nàng cũng không thích hợp."

. . .

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An trở lại khách sạn, Tiêu Tiểu Đông cùng Trần Húc tìm tới.

"2 người các ngươi làm sao tới?" Tiêu Cảnh Đình nhìn 2 người nói.

"Cha, mẹ tới hồi lâu, cũng không đi trở về, Tiểu Đông không yên lòng, liền cùng ta cùng nhau tới xem xem." Trần Húc nói.

Tiêu Cảnh Đình đánh giá Tiêu Tiểu Đông, thầm nói: Cái này 2 cái thỏ con, thật chẳng lẽ không phải đến xem trò vui?

Tiêu Tiểu Đông nhìn Hứa Mộc An, có nhiều hứng thú nói: "Mẹ, con nghe nói, mẹ bị chưa rõ ông ngoại người bắt cóc."

Hứa Mộc An: ". . ."

"Chẳng qua là chưa rõ, đến tột cùng là không phải còn khó mà nói đâu, ta coi trước, hắn không giống các ngươi ông ngoại." Hứa Mộc An thản nhiên nói.

"Ta đây cảm thấy người này làm việc phong cách, cùng Tiểu Phàm giống nhau như đúc, hẳn là cùng mẹ ngươi có sâu xa." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Đông, nghiêm túc cảnh cáo nói: "Thanh châu là đất thị phi, mẹ các con mới vừa bị bắt cóc qua, các con cũng có thể bị bắt cóc, 2 người các ngươi tu vi còn cạn, ngày thường làm việc, còn phải cẩn thận một chút một ít."

"Cha, con biết đúng mực, bất quá mẹ, cũng thời gian dài như vậy, mẹ là thân thế còn không có xác nhận sao?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, nói: "Còn không có, bất quá, chắc sắp, ngày mai đi nghiệm một nghiệm huyết mạch thì biết."

Mặc dù nói, các loại dấu hiệu cho thấy hắn cùng Lê Nghệ có quan hệ, nhưng là, loại chuyện này, không thể chỉ dựa vào đoán. Hứa gia cùng Lê gia cũng là đại gia tộc, nếu là gây ra quạ đen tới, 2 nhà người lấy là mình phàn long phụ phượng sẽ không tốt.

------oOo------

Chương 249: Xác nhận thân phận

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 249: Xác nhận thân phận
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An hướng Lê Nghệ biệt viện đi tới, lại lần nữa thấy được Hứa Lăng Phong.

Tiêu Cảnh Đình không khỏi bội phục liền Hứa Lăng Phong nghị lực, không ngừng bị đuổi ra ngoài, không ngừng xuất hiện, thật là bách chiết không cào.

Tiêu Tiểu Đông đánh giá Hứa Lăng Phong, trong con ngươi xẹt qua mấy phần hứng thú vẻ, Trần Húc nhìn Hứa Lăng Phong, hai tròng mắt chiếu lấp lánh.

"Ngươi không phải đi rồi sao?" Hứa Lăng Phong nhìn Tiêu Cảnh Đình ghét bỏ nói.

"Vốn là muốn đi, bất quá, Lê thiếu thịnh tình giữ lại, cho nên ta liền để lại." Tiêu Cảnh Đình mặt tươi cười nói.

Hứa Lăng Phong tràn đầy phòng bị nhìn Tiêu Cảnh Đình, "Tiêu trưởng lão địa vị là Thanh Vân tiên môn đại trưởng lão, đi ra lâu như vậy, cũng không sợ Thanh Vân tiên môn ra tai vạ."

"Thanh Vân tiên môn cũng không phải là giấy dán, nơi nào có như vậy dễ dàng xảy ra trạng huống à! Huống chi, ta Thanh Vân tiên môn có thể vô số người, coi như ta không có ở đây, như thường có thật nhiều có thể một mình đảm đương một phía nhân vật." Tiêu

Cảnh Đình mãn bất tại ý nói.

"Thanh châu, không quá yên ổn đâu, cường long khó khăn đè địa đầu xà, Tiêu trưởng lão dù sao không phải là Thanh châu người, vẫn là sớm một chút rời cho thỏa đáng." Hứa Lăng Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Là như vậy không sai đâu, cho nên, phải tìm một chỗ đầu rắn bảo bọc, ta muốn cùng Lê thiếu thật tốt trao đổi một chút cảm tình, sẽ là cái lựa chọn tốt."

"Ngươi muốn cùng Lê Nghệ nói gì?" Hứa Lăng Phong nhìn chằm chằm Tiêu Cảnh Đình, âm trầm hỏi.

Tiêu Cảnh Đình nhún vai một cái, như có điều suy nghĩ nói: "Cái này à! Muốn xem Lê thiếu thích đàm luận cái gì, có lẽ Lê thiếu sẽ đối với bắt cóc chuyện kiện cảm thấy hứng thú."

Hứa Lăng Phong tràn đầy tàn bạo trợn mắt nhìn Tiêu Cảnh Đình, "Ngươi. . ."

Lê Song đi ra, nhìn Tiêu Cảnh Đình các người, nhiệt tình nói: "Tiêu trưởng lão, các ngươi tới à! Mau mời vào đi."

Hứa Lăng Phong nhìn Lê Song, có chút buồn bực nói: "Chú Lê, A Nghệ cũng lưu bọn họ ở một đoạn thời gian rất dài, làm sao còn không đuổi bọn hắn đi à!"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Lê Song nhìn Hứa Lăng Phong, bất đắc dĩ nói: "Nhị gia, thiếu gia lưu bọn họ còn có việc, Tiêu trưởng lão, các ngươi mau vào đi."

Hứa Lăng Phong cũng muốn vào, để cho Lê Song cho đẩy ra ngoài, "Nhị gia, thiếu gia rất giận ngươi, đoạn này thời gian, ngươi vẫn là không nên tới."

"Nhưng mà. . ."

Lê Song không đợi Hứa Lăng Phong nói gì nữa, khép cửa lại, đem Hứa Lăng Phong nhốt ở ngoài cửa.

Tiêu Cảnh Đình hồi tưởng trước Hứa Lăng Phong bực bội diễn cảm, trong lòng ngầm thoải mái.

Tiêu Cảnh Đình âm thầm thầm nghĩ: Hứa Lăng Phong tên nầy, trước 2 lần cũng là theo chân bọn họ cọ tiến vào, dựng bọn họ quá giang xe, còn duệ cùng một người kiến thức nông cạn vậy, thật là có bệnh.

"Cái này 2 người là?"Lê Song nhìn Tiêu Tiểu Đông cùng Trần Húc hỏi.

"Là ta cùng Mộc An đại con gái còn có hắn cả nhà, bọn họ nghe nói Thanh châu đất rộng vật nhiều, cố ý tới xem một chút." Tiêu Cảnh Đình nói.

Lê Song gật đầu một cái, ánh mắt nhu hòa nhìn Tiêu Tiểu Đông cùng Trần Húc nói , "Tới xem coi trọng, vừa vặn có thể ở thêm mấy ngày."

Lê Nghệ đứng ở cửa, nhìn Hứa Mộc An các người, sắc mặt có chút phức tạp

Hứa Mộc An nhìn Lê Nghệ, trong lòng cũng thêm mấy phần không được tự nhiên.

Lê Nghệ lấy ra một cái hộp, hướng về phía Hứa Mộc An, nói: "Đây là ta Lê gia huyết mạch luân bàn, nếu là người Lê gia, đem giọt máu đi lên luân bàn thì sẽ sáng lên."

Hứa Mộc An đứng lên, đi tới luân bàn trước, đem máu tích nhập luân bàn trong.

Hứa Mộc An máu tươi một giọt nhập trong đó, luân bàn toát ra một đạo hồng quang, ngay sau đó mười mấy đạo màu sắc khác nhau

ánh sáng sáng lên.

Tiêu Cảnh Đình nhìn chặt chặt lấy làm kỳ, thầm nói: Đại biểu Hứa Mộc An hẳn là ánh đỏ, ngay sau đó đỏ sáng lên hẳn là đại biểu Lê Nghệ vậy đạo quang, luân bàn trong còn sáng lên mấy chục đạo quang mang, Tiêu Cảnh Đình đoán chừng những cái kia ánh sáng đại biểu đều là Hứa Mộc An người thân, máu mủ càng gần, ánh sáng càng sáng.

Lê Nghệ ngẩng đầu lên, nhìn Hứa Mộc An mắt thị thân, tràn đầy phức tạp, Tiêu Cảnh Đình chú ý tới Lê Nghệ hốc mắt có chút ướt át.

Hứa Mộc An nhìn sáng lên luân bàn, trong lòng một hồi sôi trào.

Hứa Mộc An cau mày, trong lòng suy nghĩ phập phồng, cứ việc đã sớm có hoài nghi, nhưng là, giờ phút này chân tướng đặt ở trước mặt, Hứa Mộc An vẫn là có có loại cảm giác không thật.

Giờ khắc này, Hứa Mộc An đột nhiên rõ ràng liền rất nhiều.

Tại sao, nàng làm nhiều đi nữa, cũng không có được Hứa Phú đồng ý, tại sao Hứa Phú xem hắn ánh mắt, luôn là giống như đánh giá hàng hóa vậy, tại sao, ở Hứa gia, nàng cho tới bây giờ cũng giống như là cái người ngoài. . .

. . .

Tiêu Cảnh Đình ngồi ở nhà hàng trong, Tiêu Tiểu Đông cùng Trần Húc ngồi ở bên cạnh.

"Không nghĩ tới mẹ, không phải Hứa Phú con ruột, khó trách ông ngoại không thích mẹ." Tiêu Tiểu Đông mặt âm trầm, thầm nói: Hứa Phú hẳn vui mừng hắn chết sớm, nếu không hắn nhất định phải hung hăng dạy bảo người này một lần.

Tiêu Cảnh Đình nâng cằm, nói: "Mẹ con sự việc, dính dấp rất lớn, ta coi trước Hứa gia ô yên chướng khí, tốt nhất vẫn là tránh một chút

tốt."

"Hứa gia mặc dù ô yên chướng khí, nhưng là, rất có tiền à! Chẳng qua là, Hứa Lăng Phong dầu gì cũng là người Hứa gia à! Ta xem tên nầy, lẫn vào rất chán nản à!" Tiêu Tiểu Đông có chút cười trên sự đau khổ của người khác nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Hứa Lăng Phong tên nầy, thật tốt một tay bài, cho hắn đánh như vậy nát vụn, đây cũng là bản lãnh à!"

Tiêu Tiểu Đông có chút hiếu kỳ nói: "Cha, cha nói mẹ sẽ cùng ông ngoại trò chuyện những gì?"

Hứa Mộc An xác nhận thân phận liền sau đó, Tiêu Cảnh Đình các người liền rời đi, để lại Hứa Mộc An cùng Lê Nghệ đơn độc sống chung.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Cha cũng không biết à!" Có lẽ Lê Nghệ sẽ đối với Hứa Lăng Phong bắt cóc Hứa Mộc An chi tiết cảm thấy hứng thú.

Trần Húc xuyên thấu qua cửa sổ, nhìn người phía dưới trào lưu, nói: "Cô dâu tới."

Tiêu Tiểu Đông hướng lầu dưới sóng người nhìn sang, "Tình cảnh thật đúng là long trọng à!"

Tiêu Tiểu Đông nguyên vốn lấy vì phụ thân lên cấp nguyên anh sau đó, cử hành khánh điển đã quá náo nhiệt, bây giờ nhưng cảm thấy Lê gia cùng Hứa gia hôn lễ, trình độ náo nhiệt, vượt xa ban đầu khánh điển.

"Hứa gia cùng Lê gia cũng là đại gia tộc, tình cảnh thịnh lớn một chút, cũng là bình thường." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Ta nghe nói, Hứa gia có một cái hóa thần cao thủ." Tiêu Tiểu Đông

nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Cha cũng nghe nói."

Tiêu Cảnh Đình cảm thấy hóa thần tu giả rất kỳ quái, rõ ràng như vậy lợi hại, nhưng là, một cái 2 cái đều thích làm con rùa đen rúc đầu, Hứa gia cái đó hóa thần tu giả, cũng đã mấy trăm năm không ra tay.

. . .

Hứa Lăng Phong từ Lê Nghệ nơi đó đi ra, thì gặp phải Hứa Nguyên Xương.

"Cha, cha tại sao lại ở chỗ này?"

Hứa Nguyên Xương nhìn Hứa Lăng Phong, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nói: "Lại bị Lê Nghệ đuổi ra ngoài?"

Hứa Lăng Phong có chút lúng túng gãi đầu một cái, "A Nghệ đối với ta thái độ đã tốt rất nhiều, ta cảm thấy lại qua 2 năm, hắn thì sẽ tha thứ ta."

Hứa Nguyên Xương nhìn Hứa Lăng Phong, tức giận: "Ngươi ở mấy chục năm trước, cũng là nói như vậy, ngươi lời này, ta nghe lỗ tai đều phải khởi kén."

Hứa Lăng Phong cau mày đầu, nghiêm trang nói: "Lần này là thật."

"Chúng ta dòng chánh nhất mạch, nhân số đơn bạc, ta ngươi cùng anh con 2 con trai, hết lần này tới lần khác ngươi cùng anh con 2 cái, còn gây long trời lỡ đất, ngươi cùng Lê Nghệ nếu là không thành, ngươi liền nạp mấy cái thiếp thị đi." Hứa Nguyên Xương nói.

Hứa Lăng Phong cau mày, nói: "Cha, cha nói gì mê sảng đây? Ta nếu là cưới vợ bé, Lê Nghệ sẽ không tha thứ ta, ngươi không muốn xảy ra chủ ý tồi."

Hứa Nguyên Xương có chút tức giận nói: "Phải, ta ra là chủ ý tồi, ngươi mình ngược lại là cầm cái ý kiến hay à! Lê Nghệ bất quá là một kim đan, ngươi đều là nguyên anh, còn luôn là ở một cái kim đan tu giả trước mặt làm thấp phục tiểu nhân, ngươi mất mặt hay không à!"

Hứa Lăng Phong cúi đầu xuống, buồn rầu nói: "Nếu không phải con, A Nghệ cũng đã là nguyên anh, con đem nàng cho làm trễ nãi."

Hứa Nguyên Xương thở dài, nói: "Người luôn là muốn nhìn về phía trước, Lê Nghệ kết anh thất bại, tuổi tác cũng càng ngày càng lớn, ta coi trước, Lê gia đối với nàng độ chú ý không nhiều bằng lúc trước."

Gia tộc lớn nhất là thực tế, con em gia tộc biểu hiện càng tốt, lấy được tài nguyên càng nhiều, Lê Nghệ kết anh thất bại, Lê gia rất nhiều người cảm thấy Lê Nghệ hai lần kết anh thành công có khả năng không lớn, đối với Lê Nghệ chiếu cố tự nhiên thiếu rất nhiều.

Hứa Lăng Phong tràn đầy tức giận nói: "Cha, con thích Lê Nghệ không phải bởi vì là nàng là người Lê gia, mới thích nàng ."

"Cha biết, cha biết, các con là bởi vì là yêu thật lòng, nhưng mà có ích lợi gì, các ngươi cũng sắp ở riêng sắp một trăm năm, ngươi có phải hay không muốn đánh cả đời thức thời à!" Hứa Nguyên Xương tức giận.

"Cha, cha sẽ đối con có chút lòng tin à! Con rất nhanh là có thể đem A Nghệ đoạt về." Hứa Lăng Phong nói.

Hứa Nguyên Xương hiển nhiên đã nghe nhiều Hứa Lăng Phong " lời nói hùng hồn", vì vậy trên mặt tất cả đều là xem thường, "Cha trước nghe nói phòng đấu giá xuất hiện một khối ngọc bội, vậy có phải hay không ngươi con gái, nếu như, vậy đứa bé có tin tức, có lẽ. . ."

Hứa Lăng Phong lắc đầu một cái, có chút thất lạc nói: "Không phải,

A Nghệ nói, khối ngọc bội kia chẳng qua là dáng dấp có chút giống như ban đầu khối kia, nhưng cũng không phải là ban đầu khối kia, khối ngọc bội kia không giống."

Hứa Nguyên Xương thở dài, nói: "Như vậy à! Đúng rồi, ta nghe nói, ngươi đem Tiêu Cảnh Đình cả nhà bắt cóc, ngươi nghĩ như thế nào à! Tuy nói, chúng ta Hứa gia không sợ Thanh Vân tiên môn, có thể vô duyên vô cớ, cũng không cần phải cây một cái cừu địch à!"

"Sự việc giải quyết." Hứa Lăng Phong nói.

Hứa Nguyên Xương tức giận: "Cái gì gọi là sự việc giải quyết?"

Hứa Lăng Phong thản nhiên nói: "Giải quyết chính là giải quyết."

Hứa Nguyên Xương nhìn Hứa Lăng Phong, trong tròng mắt lộ ra mấy phần bất đắc dĩ.

"Ngươi cùng anh con rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Liền anh con con trai lập gia đình, ngươi cũng lười xuất hiện, ngươi thế nào làm người nhà chú Hai." Hứa Nguyên Xương hỏi.

Hứa Lăng Phong mãn bất tại ý nói: "Không phải là con trai hắn lập gia đình sao? Hắn nhiều con trai như vậy, mỗi một còn không biết muốn thành mấy lần cưới, nếu là ta mỗi lần cũng tham gia, chẳng phải là muốn bận bịu chết."

"Mượn cớ." Hứa Nguyên Xương tức giận."Ngươi nếu là đi ra khỏi nhà cũng được đi, ngươi rõ ràng ngay tại Hứa gia địa giới ở trên."

Hứa Lăng Phong gật đầu một cái, nói: " Đúng, con chính là xem anh cả không vừa mắt, cho nên không vui đi."

Hứa Nguyên Xương nhìn Hứa Lăng Phong, to thở hổn hển hai cái, cuối cùng thở dài, "Con cứ như vậy không tha cho anh con?" Hứa Nguyên Xương bất đắc dĩ nói.

Hứa Lăng Phong chặt cau mày, nói: "Cha, cha lầm, không phải ta không tha cho anh, là hắn không tha cho ta."

Hứa Nguyên Xương nhìn Hứa Lăng Phong, cuối cùng thở dài, nói: "Cũng được, ta là không quản được các con 2 anh em, các con cũng tự thu xếp ổn thỏa đi."

. . .

Hứa gia.

"Cha, ông nội nói, ngọc bội không phải con vậy chị họ, chẳng qua là dáng dấp giống như."

Hứa Vọng híp mắt, nói: "Không phải sao? Nhưng mà, vô duyên vô cớ, xuất hiện như thế một khối ngọc bội, chân thực cổ quái."

"Chú Hai bây giờ là liền bề ngoài công phu cũng không làm, em ba lập gia đình, hắn rõ ràng ngay tại Hứa gia trên địa bàn, nhưng ngay cả một mặt đều không lộ." Hứa Bằng buồn rầu nói.

"Hắn lúc nào, quan tâm tới mặt mũi vật này à! Làm việc đầy đủ tùy tính tình tới." Hứa Vọng nói.

Hứa Bằng gật đầu một cái, nói: "Ngược lại cũng là, đáng tiếc Tiêu Cảnh Đình là một không tức giận tính người, cả nhà bị Hứa Lăng Phong bắt, lại có thể cũng không việc gì nóng nảy, thật là một bao kinh sợ."

"Lê Nghệ lần này làm việc, có chút cổ quái à! Ta nghe nói, hắn ở không để lại dư lực trợ giúp Tiêu Cảnh Đình đào tạo ong chúa vàng kim." Hứa Vọng nói.

Hứa Bằng nói: "Lê Nghệ là không phải là muốn sữa ong chúa à! Ong chúa vàng kim tương đối với lên cấp nguyên anh, có thể có không ít chỗ tốt à!"

Hứa Vạn phụ họa nói: "Lê Nghệ đã thất bại qua một lần, hơn nữa, lần trước kết anh, hắn đã đem hắn nhiều năm tích lũy, tiêu hao xong hết rồi, Lê gia năm gần đây đối với Lê Nghệ độ chú ý, thật to giảm thấp, Lê Nghệ muốn lần nữa kết anh, chỉ sợ phải tìm ngoại viện."

------oOo------

Chương 250: Chó ngáp phải ruồi

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 250: Chó ngáp phải ruồi
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Hứa Lăng Phong truy xét nửa ngày, không việc gì tiến triển, không thể làm gì khác hơn là tự mình sinh khó chịu.

Lê Nghệ nhìn Lê Song nói , "Hắn không tra xảy ra cái gì đi."

"Thật đúng là để cho Nhị gia tra ra chút gì, bất quá, ta để cho người cố bày nghi trận, đem Nhị gia sự chú ý chuyển đi." Lê Song lắc đầu nói.

Lê Nghệ thở dài, nói: "Một mực ngu bên trong ngu tức giận, thỉnh thoảng cũng biết thông minh một chút, đáng tiếc, thông minh không phải lúc."

"Nhị gia đối với Mộc An tiểu thư thái độ một mực là lạ, tiếp tục như vậy được không?" Lê Song có chút lo âu nói.

Lê Nghệ mãn bất tại ý nói: "Không có sao, ta coi trước Mộc An đối với Lăng Phong ấn tượng cũng không tệ lắm."

Lê Song: ". . ."

Từng con từng con ong hoàng kim ở trong bầu trời bay múa, Lê Song chặt cau mày, nói: "Tiêu trưởng lão, cũng không biết làm sao nuôi nhiều như vậy ong hoàng kim, nghe nói, Tiêu trưởng lão cũng không việc gì phía sau đài, nhiều như vậy ong hoàng kim, lại không

có đem hắn ăn sập."

Lê Nghệ thản nhiên nói: "Sữa ong chúa không phải có thể bán sao? Bán được linh thạch, nuôi đám ong hoàng kim này, dư sức có thừa."

Lê Song gật đầu một cái, kêu: "Đây cũng là, bất quá, Tiêu trưởng lão còn nuôi một đám bò cạp đầu vàng đuôi đỏ, cũng không biết hắn từ đâu tới nhiều như vậy tinh lực.

"Hắn là Mộc An bạn lữ, dĩ nhiên là càng mạnh càng tốt."

. . .

Hứa Lăng Phong bị Lê Nghệ cự ở ngoài cửa, liền trực tiếp leo tường vào biệt viện Lê Nghệ ở trong phòng nuôi một đống độc trùng, cỏ độc, Hứa Lăng Phong đối với những độc trùng kia cỏ độc tập quán cũng hiểu rất, xông tới như vào chỗ không người.

Có thể bởi vì là lén vào, Hứa Lăng Phong xông tới, tạo thành động tĩnh cực nhỏ.

Hứa Lăng Phong linh hồn lực, thô thô đảo qua, liền phát hiện Lê Nghệ bóng người, Lê Nghệ cùng Hứa Mộc An ở trong vườn hoa vừa nói vừa cười, giữa hai người bầu không khí một trận hòa hợp.

Mấy con bò cạp đầu vàng đuôi đỏ, ở chân của hai người phía dưới vòng vo.

Lê Nghệ thấy Hứa Lăng Phong, không khỏi sững sốt một chút, "Ngươi leo tường tiến vào?"

Hứa Lăng Phong gật đầu một cái , nói."Đúng vậy!"

"Ngươi cũng không sợ kích động cấm chế." Lê Nghệ nói.

Hứa Lăng Phong mãn bất tại ý nói: "Không có sao, ta không sợ."

"Ngươi không sợ, ta sợ à! Ta thật vất vả bố trí ra đại trận, đừng để cho ngươi cho phá hư, không có chuyện gì, ngươi đi trước đi." Lê Nghệ tức giận.

Hứa Lăng Phong có chút bất mãn nói: "A Nghệ, làm sao ta mỗi lần tới, ngươi cũng không kịp đợi đuổi ta đi à! Trước, ngươi cùng Tiêu Cảnh Đình tên khốn kiếp kia, ngày ngày nói chuyện trời đất, bây giờ lại đổi thành tên mặt trắng nhỏ này."

Hứa Mộc An: ". . ." Đẹp trai điệu đà?

Lê Nghệ sắc mặt tất bên trong hận không thể vừa mở ra Hứa Lăng Phong đầu."Ngươi ở nói bậy bạ gì đấy?"

Hứa Lăng Phong xem Lê Nghệ sắc mặt không tốt, buồn rầu nói: "Ta lần này là có chánh sự.

Lê Nghệ nhìn Hứa Lăng Phong, bất đắc dĩ hỏi: "Ngươi có chánh sự gì?"

"Ta tra được không sai biệt lắm hơn 2 tháng trước, có người từ Nham Tâm cư sĩ bên kia mua một khối viêm dương ngọc lòng, chỉ phải nghĩ biện pháp tìm được người kia, cũng biết trước là ai nguỵ tạo ngọc bội, đem chúng ta cho rửa, đến lúc đó, ta hung hăng đánh hắn một trận." Hứa Lăng Phong hăm hở nói.

Lê Nghệ nhìn Hứa Lăng Phong, đầy đầu hắc tuyến, nói: "Không cần tra xét, nếu không phải ngươi cái đó cháu trai hư tăng giá cách, giá cả căn bản cũng không còn như bị mang cái đó cao, đối phương cũng không nói ngọc bội cùng Lê gia, Hứa gia có liên quan."

Hứa Lăng Phong lúng túng cười một tiếng, nói: "Mặc dù như vậy, bất quá, ta nghe Nham Tâm cư sĩ nói, hướng hắn mua viêm dương ngọc lòng người kia, giấu đầu lòi đuôi, vừa thấy thì không phải là thứ tốt gì, người nọ rất có thể có vấn đề."

Lê Nghệ: ". . ."

"A Nghệ, ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ đưa cái này giấu đầu lòi đuôi người cho bắt tới."Hứa Lăng Phong vỗ ngực nói.

"Ngươi không nên quá khổ cực, không tìm được người cũng không quan hệ. . ." Lê Nghệ nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Hứa tiền bối, ngươi lượng sức mà đi là tốt."

Hứa Lăng Phong hung hăng trợn mắt nhìn Hứa Mộc An một cái, nói: "Ngươi ở xem nhẹ ta sao?"

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Không có, ta chỉ là có chút lo lắng."

"Lo lắng cái gì?"

"Lo lắng ngài không hạ thủ được à! Thật ra thì chuyện này rất đơn giản, hẳn căn bản là ngươi cái đó cháu trai tự biên tự diễn, hắn bày cuộc mua một khối ngọc bội, lại tạc thành nguyên lai khối ngọc bội kia dáng vẻ, sau đó, lại để cho tiền bối cùng Lê thiếu cùng hắn cạnh tranh, cuối cùng linh thạch vừa vặn thuộc về hắn tất cả."

"À! Nghe nói Hứa Vạn muốn thành hôn, có lẽ đang cần một khoản lập gia đình chi phí."

Lê Nghệ nghe Hứa Mộc An nói rõ ràng mạch lạc, không khỏi sinh lòng bội phục, thầm nói: Nếu không phải mình biết chân tướng, không làm được liền cho Hứa Mộc An mang tới đi xuống mương.

Hứa Lăng Phong nhìn Hứa Mộc An hai mắt, hỏi: "Ngươi đang chọn rút cách ở giữa sao?"

"Ta chẳng qua là kể lể một loại có thể mà thôi."Hứa Mộc An tràn đầy vô tội nói.

Hứa Lăng Phong hừ lạnh một tiếng, xoay người rời đi.

Hứa Mộc An nhìn Hứa Lăng Phong, trên mặt tràn đầy chần chờ nói: "Hắn. . . Không phải là tin chưa."

"Hắn đầu óc thật đơn giản, ta coi trước hẳn tin một nửa." Lê Nghệ nói.

Hứa Mộc An: ". . ."

"Cha hắn tựa hồ không quá thích ta à!"

Lê Nghệ nhìn Hứa Mộc An, nói: "Con chớ để ý, hắn chính là cái này tính tình.

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Con không ngại, chẳng qua là, mẹ như vậy gạt ổng được không?"

"Hắn nếu là biết, muốn không được bao lâu Hứa Vọng thì biết." Lê Nghệ lắc đầu nói.

. . .

Hứa Lăng Phong đi vào Hứa gia luyện khí thất.

"Lăng Phong, trở về à!" Hứa gia trưởng lão Hứa Liên thấy Hứa Lăng Phong trở lại, sờ râu, trên mặt tất cả đều là nụ cười vui mừng.

"Đúng vậy!" Hứa Lăng Phong buồn rầu nói.

"Lần này trở về, muốn luyện chế những thứ gì à!" Hứa Liên hỏi.

"Hỏa lôi châu không có, lại luyện chế mấy cái."

Hứa Liên lắc đầu một cái, tràn đầy tức giận nói: "Ngươi lại đến chỗ gây rắc rối, cho nên, cây đuốc lôi châu cho dùng hết."

Hứa Lăng Phong không cho là đúng nói: "Không phải ta khắp nơi gây rắc rối, phiền toái mình tìm tới ta, ta cũng không muốn."

"Ngươi còn có mặt mũi nói, ngươi bắt cóc Tiêu Cảnh Đình cả nhà, cũng là người ta ép ngươi?" Hứa Liên tức giận.

Hứa Lăng Phong trầm mặt, nói: "Ông nội Liên, ông làm sao biết chuyện này?"

"Ông làm sao biết? Nếu muốn người không biết, trừ phi mình chớ làm, cháu gây ra phiền toái lớn như vậy, còn muốn gạt? Cháu cũng thiệt là, càng lớn càng không đáng tin cậy, thật là coi trời bằng vung." Hứa Liên chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nói.

Hứa Lăng Phong không cho là đúng nói: "Ông nội, sự việc không như vậy nghiêm trọng, Tiêu Cảnh Đình cả ngày quấn A Nghệ, ta chẳng qua là cảnh cáo hắn một chút, thật không có ý tứ muốn bắt cóc vợ hắn."

Hứa Liê âm khí cả người phát run, "Ngươi trói cũng trói, còn không phải thật muốn trói, ngươi như vậy, sớm muộn gây ra đại họa tới."

Hứa Lăng Phong: "Ông nội Liên, ông suy nghĩ nhiều."

"Ngươi có thể hay không học anh con, làm việc hơi tội sợ một ít à!"Hứa Liên thở dài nói.

Hứa Lăng Phong im lìm hừ một tiếng, nói: "Hắn một bộ kia, cháu có thể không học được."

Hứa Liên: ". . ."

"Cái đó Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An cùng Lê Nghệ quan hệ không tệ?" Hứa Liên hỏi.

Hứa Lăng Phong cọ xát nghiến răng, nói: "Hai tên khốn kiếp này, cũng muốn khiêu ta góc tường, bất quá, A Nghệ đối với 2 tên khốn

kiếp ấn tượng rất tốt, không biết nghĩ như thế nào."

Hứa Liên: ". . ."

"Oan gia nên cởi không nên buộc, đối phương dù sao cũng là Thanh Vân tiên môn đại trưởng lão có thể không đắc tội, liền không đắc tội." Hứa Liên nói.

Hứa Lăng Phong không cho là đúng nói: "Không phải ta muốn tội hắn, là hắn quấn A Nghệ không thả."

"Chú Hai trở về à!" Hứa Vạn mang Lê Nhiêu từ bên trong phòng luyện khí đi ra.

Hứa Lăng Phong hướng Hứa Vạn nhìn sang, "2 người các ngươi làm sao ở nơi này?"

"A Nhiêu đối với chúng ta Hứa gia luyện khí thất cảm thấy hứng thú, ta mang nàng tới xem xem." Hứa Vạn giải thích.

Hứa Lăng Phong liếc 2 người hai mắt, nói: "Xem xong sao? Xem xong liền nhanh đi ra ngoài đi, nơi này rất nóng, nhưng chớ đem 2 người các ngươi nóng choáng váng."

Hứa Vạn cười một tiếng, nói: "Chú Hai thật biết nói đùa."

Hứa Lăng Phong không cho là đúng nói: "Ta cũng không phải là nói đùa, ta là nghiêm túc."

"Chú Hai, thím Hai còn chưa để cho ngươi vào cửa sao?" Hứa Vạn tràn đầy lo lắng nói.

Hứa Lăng Phong cau mày, nói: "Đây là chuyện của người lớn, không cần ngươi dính vào."

"Chú Hai, chú phải cố gắng lên à! Ngươi cứ bị thím Hai đuổi ra ngoài, Tiêu Cảnh Đình lại bị mời ở đến thím Hai trong nhà đi." Hứa

Vạn đầy là đồng tình nói.

Hứa Lăng Phong trầm mặt, không nói gì.

Lê Nhiêu khẽ thở dài một hơi, nói: "Chú Hai, từ sự kiện kia sau đó, cô Nghệ tác phong làm việc thì trở nên âm dương quái khí, không biết, Tiêu Cảnh Đình khiến cho thủ đoạn gì, lại chọc nghệ chú đối với Tiêu Cảnh Đình mắt khác đối đãi, chú Hai, ngày khác ta sẽ thay ngươi khuyên nhủ cô Nghệ, ta nghe nói, nghệ chú rất là tin tưởng Tiêu Cảnh Đình, thậm chí đem ngự trùng phương pháp dốc túi truyền cho, ta Lê gia ngự thú thuật, há có thể truyền cho người không liên hệ à!"

Hứa Lăng Phong nghe Hứa Vạn cùng Lê Nhiêu liền khoác một hát, sắc mặt âm trầm.

"Hứa Vạn, ngọc bội là ngươi bắt được phòng đấu giá đi bán đấu giá?" Hứa Lăng Phong hỏi.

Hứa Vạn: ". . ."

"Chú Hai thế nào nói ra lời này à!"

"Ngươi đừng tranh cãi, trừ Hứa gia cùng người Lê gia, cũng không lại có bao nhiêu người biết ngọc bội kia tồn tại, hơn nữa, ngươi còn tăng giá, phòng đấu giá cuối cùng bán đấu giá linh thạch, cũng vào miệng túi của ngươi đi." Hứa Lăng Phong hung ác nói.

Hứa Vạn cau mày, nói: "Chú Hai, chú trí tưởng tượng cũng quá phong phú."

Hứa Lăng Phong âm trầm nhìn Hứa Vạn, nói: "Ngươi nếu là thức thời liền đem linh thạch phun ra, nếu không, ta muốn ngươi đẹp mắt."

Hứa Vạn: ". . ."

Hứa Liên nhìn Hứa Vạn, tràn đầy không vui nói: "A Vạn, ngươi chuyện này làm không chỗ nói à! Ngươi làm sao có thể cầm chuyện ngọc bội làm trò đùa."

"Ông nội Liên, chú Hai nói căn bản chính là lời nói vô căn cứ, ông làm sao liền tin."

"Ngọc bội kia đối với ngươi vừa không có bao lớn dùng, không phải ngươi cho chú Hai ngươi bày cuộc, tại sao phải cùng chú Hai ngươi, thím Hai tăng giá? Uổng công tiện nghi người ngoài." Hứa Liên âm trầm nói.

Hứa Vạn: ". . ." Hắn lúc ấy, bất quá chỉ là muốn bày Hứa Lăng Phong một đạo à!

Hứa Liên nhìn Hứa Vạn, có chút buồn rầu nói: "Được rồi, ngươi nếu là thức thời, liền lấy năm ngàn linh thạch cho Lê Nghệ đưa đi."

Hứa Vạn: ". . ." Đây là cái gì đạo lý.

"Ông nội Liên thật không phải là cháu à!" Hứa Vạn nói.

Hứa Liên tràn đầy không cho là đúng nói: "Coi như không phải ngươi, cũng là ngươi làm hại Lê Nghệ nhiều hơn mấy ngàn 2 linh thạch, chú Hai ngươi nóng nảy, ngươi biết, ngươi không muốn đi ra ngoài bị hắn gõ muộn côn đi."

Hứa Vạn: ". . ."

. . .

Lê Nghệ biệt viện.

"Thật là nhiều linh thạch à! Từ đâu tới?" Hứa Mộc An có chút hiếu kỳ hỏi.

"Hứa gia đưa tới." Lê Nghệ thản nhiên nói.

Hứa Mộc An tràn đầy không hiểu nói: "Hứa gia đưa tới, làm sao đột nhiên lòng tốt như vậy?"

Lê Nghệ có chút bất đắc dĩ nói: "Ngươi nói sự việc là Hứa Vạn làm, người Hứa gia tưởng thật."

Hứa Mộc An: ". . ." Người Hứa gia đầu óc thật là đơn giản à!"Không thể nào!"

Lê Nghệ cười một tiếng, nói: "Ai biết được, lần này cũng coi là vô ý cắm vào."

"Đưa tới cửa linh thạch, không được trắng không được."

------oOo------

Chương 251: Cái gọi là hối lộ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 251: Cái gọi là hối lộ
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Hứa gia.

"Linh thạch đưa cho?" Hứa Bằng hỏi.

Hứa Vạn gật đầu một cái, tràn đầy buồn bực nói: "Không nghĩ tới chú Hai nhìn qua hiền lành, âm khởi người tới cũng một bộ một bộ."

Lần này hắn coi như là thua, cả nhà trên dưới, đều cảm thấy ngọc bội chính là hắn lấy ra, thiết kế chú Hai cùng thím Hai. Cái này bút linh thạch, hắn không cho lo lắng bị Hứa Lăng Phong gõ muộn côn, cho, tương đương với tọa thật sự việc là hắn làm.

Hứa Bằng vỗ một cái Hứa Vạn bả vai, "Được rồi, ngươi cũng đừng nóng giận, coi là hao tài tiêu tai."

"Cũng phải năm ngàn thượng phẩm linh thạch à!" Hứa Vạn tràn đầy mất hứng nói.

Hứa gia là giàu có, nhưng là, gia đại nghiệp đại, phân phối đến mỗi gia tộc đệ tử trên tay linh thạch thì ít, nhiều như vậy linh thạch, không sai biệt lắm đem của cải của hắn cũng móc rỗng.

"Ai bảo ngươi nhúng tay bán đấu giá sự việc." Hứa Bằng nói.

Hứa Vạn có chút bất mãn nói: "Anh cả, cũng lúc này, ngươi còn nói loại này lời nói mát."

"Theo ta xem, ngươi bị oan uổng, cũng là chuyện tốt." Hứa Bằng nói.

Hứa Vạn hừ cười hai tiếng nói: "Ta bị oan uổng, còn có thể là chuyện tốt?"

Hứa Bằng cười một tiếng, nói: "Ta coi trước chú Hai dáng vẻ, hắn cái đó cô con gái, hẳn không tin tức."

Hứa Vạn gật đầu một cái, nói: "Điều này cũng đúng." Hứa Lăng Phong hẳn không có đầu mối, cho nên, chỉ có thể cắn bậy người.

. . .

Tiêu Cảnh Đình đi theo Lê Nghệ bên người, học tập ngự trùng thuật.

Tiêu Cảnh Đình không gian trong ngọc bội, nguyên bản có hơn 70 chỉ kim đan con rể ong vương vàng kim, đi qua kịch liệt chém giết còn dư lại mười con.

Mặc dù số lượng giảm bớt, nhưng là, mười con ong vương vàng kim, cũng thay đổi dị thường hung hãn, hơn nữa, đều tiến vào kim đan hậu kỳ, không gian trong ngọc bội ong trùng, phân biệt rõ ràng chia mười bộ phận, ủng hộ riêng mình vương giả

"Mẹ, mười con ong vương vàng kim tiến vào kim đan hậu kỳ sau đó, cũng không lại tiếp tục tranh đấu." Hứa Mộc An nói.

"Muốn đào tạo ong chúa vàng kim, nơi nào có đơn giản như vậy à! Bây giờ mười con ong chúa thực lực tương đương, lẫn nhau kiêng kỵ, cho nên tạm thời sẽ không tranh đấu." Lê Nghệ nói.

Hứa Mộc An có chút tiếc nuối nói: "Như vậy à!"

"Lại đào tạo một đoạn thời gian đi, thời cơ còn chưa tới, có thể chọn 2 con rắn chắc một ít, điểm chính đào tạo một chút, thực lực ngang nhau đều, cũng không phải là chuyện tốt." Lê Nghệ nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Con biết, con đi cùng Cảnh Đình nói."

Lê Song đi vào, nói: "Thiếu gia, Lê Nhiêu tới."

Lê Nghệ híp mắt, có chút chán ghét nói: "Con bé này tại sao lại tới?"

"Muốn ta đem nàng đi sao?" Lê Song hỏi.

Lê Nghệ lắc đầu một cái, nói: "Không cần, con bé này, ở nhà thật được cưng chìu, ngươi đuổi đi nàng, nàng ở nhà lên cho ta nhãn dược, ta chưa chắc hưởng thụ khởi."

"Trong gia tộc những trưởng lão kia thiệt là, thiếu gia ngươi bất quá chỉ là một lần kết anh thất bại, những lão bất tử kia liền không kịp đợi đào tạo những người khác." Lê Song không vui nói.

Lê Nghệ lắc đầu một cái, mãn bất tại ý nói: "Gia tộc lớn đều là như vậy, không thể đem trứng gà đặt ở trong một cái giỏ."

"Mẹ, con trước tránh một chút." Hứa Mộc An đứng lên nói.

Lê Nghệ gật đầu một cái, nói: " Được.

. . .

Lê Nhiêu đi tới, liền thấy lưu lại ở trong viện tử khắp nơi bò loạn bò cạp đầu vàng đuôi đỏ.

"Những thứ này bò cạp đầu vàng đuôi đỏ, dáng dấp còn thật không tệ à!" Lê Nhiêu nhìn trên đất bò loạn bò cạp đầu vàng đuôi đỏ, không nhịn được thở dài nói.

"Nghe nói Tiêu Cảnh Đình nuôi bò cạp, những thứ này bò cạp hẳn là Tiêu Cảnh Đình nuôi." Hứa Vạn nói.

"Cùng một màu đều là Kim đan kỳ bò cạp, ta vị này cô ba, hẳn trước mắt không khống chế được nhiều như vậy con bò cạp, Tiêu Cảnh Đình bản lãnh ngược lại không tệ à!"

Hứa Vạn gật đầu một cái, tràn đầy tán đồng nói: "Đích xác." Lê Nghệ mới tu vi kim đan, muốn có thể khống chế nhiều như vậy con bò cạp liền kinh khủng.

"Không nghĩ tới Tiêu Cảnh Đình một cái ngoài nghề, lại có thể có thể đem bò cạp đầu vàng đuôi đỏ đào tạo đến mảnh đất này bước." Lê Nhiêu có chút bội phục nói.

"Tiêu Cảnh Đình không tiếc bỏ vốn gốc à!" Trước Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Lăng Phong giết trăm đủ con rít, trực tiếp để cho đám này bò cạp đầu vàng đuôi đỏ đem vậy con rít thi thể ăn.

Đây chính là nguyên anh con rể yêu thú thi thể à! Trăm đủ con rít giáp xác, có thể luyện chế không ít pháp khí, đáng tiếc, để cho Tiêu Cảnh Đình đám này bò cạp ăn hết sạch, Tiêu Cảnh Đình cái đó phá sản bên ngoài một, phí của trời.

"Cô ba."Lê Nhiêu hướng Lê Nghệ kêu một tiếng.

Lê Nghệ nhàn nhạt quét Lê Nhiêu một cái, nói: "Ngươi làm sao tới?"

"Ta tới xem xem cô ba, cô ba cũng quá không cho mặt mũi, ta lập gia đình, cô ba cũng không bỏ được lộ mặt." Lê Nhiêu có chút ủy khuất nói.

Lê Nghệ sắc mặt không thay đổi, bình thản nói: "Ngươi kết hôn đều có nhiều người như vậy chúc mừng cho ngươi, muốn đến cũng không kém ta một cái."

"Cô ba, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An còn ở tại ngươi nơi này?" Lê Nhiêu hỏi.

Lê Nghệ gật đầu một cái, nói: " Đúng."

"Cô ba, cô đối với đây đối với nhỏ uyên ương còn thật không tệ, ngươi phòng này liền chú Hai cũng không để cho ở, cô ba lại để cho Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An ở."

"Ta đáp ứng thay Tiêu Cảnh Đình đào tạo ong hoàng, cho nên, lưu bọn họ ở một đoạn thời gian, có vấn đề gì không?" Lê Nghệ hỏi.

"Dĩ nhiên không thành vấn đề, nhắc tới, ong hoàng kim tích trữ đời không nhiều lắm, không nghĩ tới, Tiêu Cảnh Đình trên tay lại còn có nhiều như vậy kim đan con rể ong vương vàng kim, thật là quá giỏi." Lê Nhiêu cười nói.

Lê Nghệ gật đầu một cái, nói: "Tiêu trưởng lão, đích xác là một nhân tài."

"Nhìn dáng dấp, chị dâu ba cùng Tiêu trưởng lão quan hệ không tệ à!" Lê Nhiêu nói.

Lê Nghệ cười một tiếng, nói: "Tiêu trưởng lão, mặc dù không phải là ngự thú thế gia người, nhưng là, nuôi yêu thú kinh nghiệm cũng rất phong phú, cùng hắn trao đổi cũng coi là được ích lợi không nhỏ."

Lê Nhiêu cười ngọt ngào cười, nói: "Cô ba như thế nói, cũng không sợ chú Hai ghen."

Lê Nghệ mãn bất tại ý nói: "Người ta có vợ, quan hệ còn rất tốt, Lăng Phong có cái gì tốt ghen."

"Cô ba, cô nghĩ như vậy, người ta chưa chắc là nghĩ như vậy." Lê Nhiêu nói.

Lê Nghệ lơ đễnh nói: "Có phải hay không đều tốt, tùy hắn đi đi."

Lê Nhiêu: ". . ."

. . .

Tiêu Cảnh Đình từ một bên trong đường phố đi ra, bị Hứa Lăng Phong chặn lại đường đi.

"Hứa đạo hữu, lại gặp mặt. Hứa đạo hữu, ngươi gần đây khỏe không? Hứa đạo hữu, ngươi sắc mặt không tốt lắm à!"

Tiêu Cảnh Đình một tiếng một tiếng Hứa đạo hữu gọi vui mừng, Tiêu Cảnh Đình thầm nghĩ. Thừa dịp bây giờ còn có thể kêu đạo hữu, mau kêu, sáng mai đạo hữu biến thành cha vợ, mình liền thấp hơn đồng lứa.

"Im miệng." Hứa Lăng Phong hận hận nói.

Tiêu Cảnh Đình im lặng, tràn đầy vô tội nhìn Hứa Lăng Phong, "Hứa đạo hữu, có cái gì có thể giúp sao?"

Hứa Lăng Phong gật đầu một cái, không chút nghĩ ngợi nói: "Có."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Hứa Lăng Phong lấy ra một cây kéo, Tiêu Cảnh Đình nhất thời mộng." Hứa đạo hữu, ngươi làm cái gì vậy?"

Hứa Lăng Phong hướng Tiêu Cảnh Đình, huy vũ một chút cây kéo, nói: "Cái này gọi là kim giao tiễn, là do ngoài bầu trời vẫn thiết chế tạo, bất kể là cầm hắn cắt yêu thú vẫn là cắt người, đều rất sắc bén, đồ chơi này vẫn là đoạn người dương căn đồ sắc bén.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Đoạn người dương cây là cái quỷ gì?

"Đây là Hứa đạo hữu ngươi chế tạo sao? Nhìn như thật không tệ, sớm nghe nói Hứa đạo hữu là luyện khí thiên tài, hôm nay vừa gặp, quả nhiên danh bất hư truyền à!" Tiêu Cảnh Đình bồi tươi cười nói.

"Đưa cho ngươi." Hứa Lăng Phong đưa tay nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy lúng túng nói: "Vô công bất thụ lộc, cái này không tốt lắm ý à!" Kim giao tiễn cũng coi là đồ sắc bén, nhưng là, Tiêu Cảnh Đình cũng coi là nhà giàu ẩn hình, cho nên, vật này liền có cũng được không có cũng được.

"Không phải cho không ngươi, ngươi cầm chỗ tốt dọn ra ngoài." Hứa Lăng Phong đạo

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Đều nói người Hứa gia là gian thương à! Không nghĩ tới đều là gian thương trong ổ, còn có như thế. . . Thuần lương. Như thế một kiện pháp khí, chỉ đổi mình dọn ra ngoài, Hứa Lăng Phong tên nầy thua thiệt quá đáng à! Nếu là Hứa gia đều là Hứa Lăng Phong như vậy con phá của, nhiều hơn nữa linh thạch cũng không đủ lãng à!

"Thật xin lỗi, ta tạm thời không thể dọn ra ngoài." Tiêu Cảnh Đình tràn đầy áy náy nói.

Hứa Lăng Phong nhìn Tiêu Cảnh Đình, thần sắc hung ác nói: "Ta ra giá đủ cao, ngươi đừng lòng tham không đáy."

"Cũng phải, đó là, ta chưa nói Hứa đạo hữu ngươi ra giá thấp, chẳng qua là Lê thiếu gần đây giúp ta đào tạo ong hoàng, cái này cũng tiến hành được một nửa, ta không thể nửa đường hủy bỏ à!" Tiêu Cảnh Đình nói.

"Ngươi an phận một chút, nếu không, ta cắt ngươi." Hứa Lăng Phong uy hiếp nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Ta biết, biết, Hứa đạo hữu, ngươi không được như thế bạo lực mà! Nếu để cho Lê thiếu biết ngươi như thế bạo lực, không tốt lắm à!"

Hứa Lăng Phong: "Ngươi uy hiếp ta. . ."

. . .

Tiêu Tiểu Đông cùng Trần Húc tìm lúc tới, Hứa Lăng Phong đã không thấy.

"Cha, cha cho Hứa tiền bối cưỡng bắt sao?"

Tiêu Cảnh Đình ngang Tiêu Tiểu Đông một cái, "Nói cái gì vậy? Hắn là nguyên anh, ta cũng là nguyên anh, ta có thể bị hắn bắt giữ?"

"Nhưng mà, hắn là nguyên anh trung kỳ, cha ngươi chẳng qua là nguyên anh sơ kỳ à!" Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Cảnh Đình chánh khí lẫm nhiên nói: "Cha đây ta thực lực, đối phó cái nguyên anh trung kỳ dư sức có thừa, nói cho các ngươi hắn là tới hối lộ cha đây, bất quá, cha đây ta cao thượng, không có tiếp nhận."

"Cha, Hứa tiền bối cầm thứ gì hối lộ ngươi à!" Trần Húc tò mò hỏi.

Tiêu Cảnh Đình khoanh tay, có chút tiếc nuối nói: "Là một cái kim giao tiễn! Vừa thấy liền phẩm tương không tầm thường, đáng tiếc."

"Cha, cha lại không thêu, cầm đồ chơi này cũng vô ích à!" Trần Húc nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Vậy cây kéo cũng không phải là thêu, mà là, dùng để cắt yêu thú cắt người." Tiêu Cảnh Đình vuốt cằm nói.

Trần Húc hai tròng mắt tỏa sáng, có chút hướng tới nói: "Nghe, rất là lợi hại à!"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Lợi hại là khẳng định, đồ chơi kia ngầm công dụng, lợi hại hơn.

Tiêu Cảnh Đình trở lại Lê Nghệ nơi nào.

"Lại gặp phải Lăng Phong?" Lê Nghệ hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Cha vợ đại nhân, tinh thần phấn chấn, gừng càng già càng cay."

Lê Nghệ: ". . ."

Lê Nghệ hít sâu một hơi, nói: "Ngươi cha vợ, lại chỉnh cái gì yêu con bướm đi ra?"

"Cũng không có cái gì, hắn cầm cây kéo hối lộ ta, muốn ta rời đi Thanh châu." Tiêu Cảnh Đình thở dài nói.

Lê Nghệ cọ xát nghiến răng, "Tên nầy, suốt ngày liền làm chút bừa bộn sự việc." Hắn nghĩ hết biện pháp đem Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An ở lại Thanh châu, Hứa Lăng Phong tên ngu ngốc này, nhưng ở nơi đó kéo chân sau.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

------oOo------

Chương 252: Chuẩn bị kết anh

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 252: Chuẩn bị kết anh
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Lê Nghệ biệt viện.

"Thiếu gia, Lê Huân trưởng lão tới." Lê Song hướng về phía đang nghiên cứu ngự thú thuật Lê Nghệ nói.

"Ta chỗ này trong ngày thường người tới vô cùng thiếu, gần đây khách thăm, ngược lại là một cái tiếp một cái." Lê Nghệ cười khổ một cái, hắn cái đó ông nội, hắn tựa hồ đã mấy năm không gặp, khách quý à!

Lê Nghệ đi vào phòng khách, hướng Lê Huân kêu một tiếng.

Lê Huân xoay người nhìn Lê Nghệ, nhiệt lạc nói: "A Nghệ tới à! Những năm này ngươi qua như thế nào à!"

"Tốt vô cùng." Lê Nghệ thản nhiên nói.

"A Nghệ, ta nghe nói ngươi gần đây đối với Lăng Phong thật lãnh đạm, ngược lại là cùng Thanh Vân tiên môn Tiêu Cảnh Đình đi rất gần."

"A Nghệ à! Thật ra thì, Lăng Phong tốt vô cùng, ngươi đìu hiu hắn nhiều năm như vậy, hắn vẫn còn nhớ ngươi, cái này Thanh châu chàng trai, cái nào không phải tam thê tứ thiếp à!"

"Ta suy nghĩ, ngươi không được lại giận hắn, tránh cho Hứa Lăng

Phong bị ngươi tức chạy, ngươi hối hận cũng không kịp, giống như Lăng Phong như vậy người trai hiền là rất ít, ngươi phải hiểu được tiếc phúc." Lê Huân một bộ qua người tới dáng vẻ, hướng về phía Lê Nghệ đôn đôn dạy dỗ nói.

Lê Nghệ: ". . ." Nhìn dáng dấp, không dứt Hứa Lăng Phong hoài nghi hắn cùng Tiêu Cảnh Đình có một chân, liền người Lê gia cũng vậy. Vô sự không lên điện tam bảo, ông nội đây là là Hứa Lăng Phong nói giúp tới?

"Tiêu Cảnh Đình có vợ, cháu cùng hắn không việc gì, ông nội quá lo lắng." Lê Nghệ nói.

Lê Huân thở phào nhẹ nhõm, gật đầu một cái, nói: "Không việc gì liền tốt, Tiêu Cảnh Đình là không tệ, nhưng là Hứa Lăng Phong cũng không kém, ngươi cũng gả cho hắn đã nhiều năm như vậy, đừng làm ầm ĩ."

Lê Nghệ sậm mặt lại, Hứa Lăng Phong cùng ông nội đem nàng coi thành người nào, hắn cũng không phải là si mê, thấy một người liền nhào lên.

"Ông nội quá lo lắng, cháu cùng Tiêu Cảnh Đình trong sạch, cháu một chút phá xấu xa Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An tình cảm ý cũng không có." Nàng có bệnh mới đi phá xấu xa con gái cùng mà con rể cảm tình.

"Ta nghe Lê Nhiêu nói, ngươi đối với Tiêu Cảnh Đình rất tốt, thậm chí rất nhiều bí mật cũng nói cho hắn biết." Lê Huân nói.

Lê Nghệ mặt trầm xuống, "Bất quá là lời nói vô căn cứ mà thôi, cháu bất quá là cho Tiêu Cảnh Đình đào tạo ong chúa vàng kim, Tiêu Cảnh Đình cũng đáp ứng sau khi chuyện thành công, phân sữa ong chúa cho cháu, chúng ta là công bình đổi chác quan hệ."

"Sữa ong chúa có thể là đồ tốt à! Nếu là Tiêu Cảnh Đình thật có thể bồi dưỡng được ong hoàng, ngươi cùng hắn nhiều đổi một ít sữa

ong chúa, ở trên tay hắn có nhiều như vậy kim đan con rể ong chúa, muốn đến sữa ong chúa sẽ không thiếu, ngươi cũng cùng hắn đổi một ít, trong gia tộc rất nhiều tiểu quỷ đều dùng tới." Lê Huân nói.

Lê Nghệ gật đầu một cái, nói: "Cháu biết."

Lê Huân nghiêm túc quan sát Lê Nghệ mấy lần, trong tròng mắt xẹt qua mấy phần kinh nghi, "A Nghệ, ngươi có phải hay không lại muốn hóa anh?"

"Có cái này dự định." Lê Nghệ nói.

Lê Huân sắc mặt không khỏi có chút phức tạp, "A Nghệ, ngươi đã thất bại qua một lần, lần này nhất định phải thận trọng lại thận trọng."

"Ông nội, ông yên tâm đi, không có nhất định chắc chắn, cháu là không dự định lần nữa thử." Lê Nghệ nói.

Lê Huân gật đầu một cái, nói: "Cũng tốt, hóa anh không phải việc một sớm một chiều, không cần nóng vội, nếu như ngươi nghĩ rõ, trở về Lê gia, ở Lê gia lên cấp tổng so ngươi ở bên ngoài tùy tiện tìm một chỗ lên cấp an toàn nhiều."

"Cháu biết."

Lê Nghệ cùng Lê Huân nói chuyện một hồi mới đưa Lê Huân đưa đi.

"Thiếu gia, ngươi không có sao chứ." Lê Song hỏi.

Lê Nghệ lắc đầu một cái, nói: "Không có sao.

Lê Nhiêu cái con bé chết tiệt này, nhất định là ở gia tộc trưởng bối trước mặt, cho hắn nhỏ thuốc mắt.

"Thật không nghĩ tới ông nội cùng Hứa Lăng Phong não đường về, lại có thể không sai biệt lắm, ta còn lấy là chỉ có Hứa Lăng Phong

như vậy ngu xuẩn sẽ suy nghĩ bậy bạ, không nghĩ tới ông nội trí tưởng tượng, cũng phong phú rất." Lê Nghệ cười khổ lắc đầu một cái.

Tại sao nhiều người như vậy đều cảm thấy hắn cùng Tiêu Cảnh Đình có một chân đâu, mặc dù Tiêu Cảnh Đình không tệ, nhưng là, tuổi tác hơi nhỏ, nàng cũng không muốn trâu già gặm cỏ non à!

Lê Song cười một tiếng, nói: "Lê Huân trưởng lão, tựa hồ rất coi trọng Hứa Lăng Phong."

"Lăng Phong mặc dù đầu tương đối đơn giản, nhưng là, còn có rất nhiều ưu điểm." Lê Nghệ trịnh trọng nói.

So với Lê Huân trưởng lão tới, Hứa Lăng Phong có thể coi là tuyệt thế người trai hiền, vị này Lê Huân trưởng lão, vợ một cái tiếp một cái cưới, có danh phận thì có mấy chục, hạt sương tình duyên càng là đếm không hết, cũng có thể là cha sai con thường, Lê Huân có con trai ra đi du ngoạn lúc này bị một tu luyện lấy dương bổ âm nữ tu, cho thải bổ tới chết.

Lê Song nhìn Lê Nghệ, cười một tiếng, nói: "Thiếu gia, ngươi có phải hay không dự định tha thứ Nhị gia."

"Chuyện năm đó cũng không hoàn toàn trách móc hắn, chẳng qua là ta. . . Từ đầu đến cuối không bỏ được, hôm nay, nếu Mộc An còn sống, còn sống rất tốt, ta cũng không có gì hay tức giận." Lê Nghệ nói.

. . .

Lê Nghệ thấy Tiêu Cảnh Đình, giương lên một nụ cười, nói: "Trở về?"

"Đúng vậy! Vị kia mới vừa là Lê gia trưởng lão sao? Con xem hắn xem mặt ta sắc không tốt lắm à!" Tiêu Cảnh Đình nói.

"Hắn lão hồ đồ, Con không cần để ý hắn."Lê Nghệ thầm nghĩ: Hứa Lăng Phong cũng không biết cho Lê Huân bao lớn chỗ tốt, để cho Lê Huân làm sao coi trọng.

"Mẹ vợ, mẹ chuẩn bị lúc nào kết anh à!" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Hẳn áp chế không được bao lâu."Lê Nghệ cau mày nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Lê Nghệ, nói: "Cần con giúp một tay sao?"

Lê Nghệ khoát tay một cái, nói: "Không cần, con đã giúp không ít việc." Nàng tu vi một mực đình trệ không tiến lên, là bởi vì làm tâm khí ứ đọng, biết Hứa Mộc An thân phận, con gái, con rể như vậy tiền đồ, Lê Nghệ lòng dạ lập tức mở rộng, nguyên bản ngưng trệ linh lực một ngày ngàn dặm.

Lê Nghệ có chút mừng rỡ Tiêu Cảnh Đình tu vi cường thịnh, nhưng cũng thêm mấy phần ý thức nguy cơ. Nếu như, nàng không nhanh chóng lên cấp nguyên anh mà nói, ở con rể trước mặt, luôn cảm giác lùn một đoạn.

"Cần linh đan gì, linh dược sao?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Lê Nghệ lắc đầu một cái, nói: "Không thiếu những thứ này." Hứa Lăng Phong lấy được thứ tốt gì, luôn là nghĩ đủ phương cách đi hắn nơi này đưa, hắn tài nguyên tu luyện cho tới bây giờ không thiếu, lần trước sẽ lên cấp thất bại, cũng là bởi vì làm tâm ma khó khăn mà thôi.

"Vậy ta trước cầu chúc mẹ vợ kết anh thành công." "Tiêu Cảnh Đình nói.

Lê Nghệ cười một tiếng, nói: " Được, nhờ con chúc lành."

. . .

Mấy ngày sau, Lê Nghệ trở lại Lê gia, lựa chọn bế quan.

Hứa Mộc An nhìn Lê gia phương hướng, có chút lo âu nói: "Anh nói mẹ lần này lên cấp có thể thành công sao?"

Lê Nghệ vốn là dự định qua đoạn thời gian, suy nghĩ thêm lên cấp chuyện, nhưng là, gần đây cuộc sống linh khí ở trên tăng quá nhanh, làm sao đè cũng không áp chế được, không thể làm gì khác hơn là về trước Lê gia.

"Hẳn có thể thành công đi." Lê Nghệ nếu lựa chọn lên cấp, hẳn là có nhất định nắm bắt.

Lê gia loại gia tộc này, nội tình không phải bọn họ có thể so sánh, hắn người mẹ vợ này, chắc cũng là có rất nhiều lá bài tẩy.

"Thật đáng tiếc, không thể đi Lê gia xem xem." Hứa Mộc An buồn rầu nói.

Tiêu Cảnh Đình vỗ một cái Hứa Mộc An bả vai, "Tốt lắm, lên cấp loại chuyện này, chỉ có thể dựa vào ngươi mẹ mình, coi như ngươi ở Lê gia cũng là không giúp được gì."

Hứa Mộc An khẽ thở dài một hơi, nói: "Nói cũng đúng à!"

. . .

Hứa Lăng Phong có chút nóng nảy chạy tới Lê gia, trên mặt mang mấy phần lo lắng.

"Chú Lê." Hứa Lăng Phong hướng Lê Song kêu một tiếng.

"Ngươi tới à!" Lê Song chào hỏi.

"Chú Lê, A Nghệ làm sao đột nhiên muốn lên cấp, như thế đột nhiên, ta cũng không kịp cho hắn chuẩn bị lên cấp vật phẩm." Hứa Lăng Phong tâm tình chủ ý bất định, trên mặt tràn đầy lo âu, lại có mấy phần trông đợi.

"Đủ rồi, đủ rồi, ngươi những năm này lục tục đưa tới đồ, sớm là đủ rồi." Lê Song nói.

"A Nghệ, làm sao gấp như vậy trước lên cấp, tâm ma quan có thể vượt qua đi không?" Hứa Lăng Phong cau mày, trong lòng lo lắng, Lê Nghệ đã thất bại qua một lần, nếu là tâm ma xâm lược, tẩu hỏa nhập ma, trong tương lai đừng nói lên cấp nguyên anh, chính là giữ được tánh mạng cũng phải thành vấn đề.

Lê Song cười một tiếng, nói: "Cũng có thể độ đi qua đi."

Hứa Lăng Phong tràn đầy khẩn trương nhìn Lê Nghệ quan giam phương hướng, không được chuyển vòng, "Hy vọng A Nghệ lần này có thể vượt qua đi."

Lê Song nhìn Hứa Lăng Phong gấp đoàn đoàn chuyển hình dáng, an ủi: "Hứa thiếu, ngươi cũng không cần quá lo lắng, thiếu gia là có mấy phần chắc chắn, mới cân nhắc kết anh."

Hứa Lăng Phong gật đầu một cái, nói: "Ta biết, ta biết, A Nghệ luôn luôn là thành công coi là." Nhưng mà hắn vẫn là không yên lòng à!

. . .

Hứa gia.

Hứa Vạn nhìn Lê gia phương hướng, con mắt không được biến đổi.

"Ngươi cô ba, làm sao đột nhiên muốn bế quan, trước một chút tin tức cũng không có à!" Hứa Vạn nói.

Lê Nhiêu nhấp mím môi, nói: "Ta cũng không nghĩ tới, trước một chút tin tức cũng không có."

"Nếu là ngươi cô ba thành công, vậy chú Hai nhất định là nếu cao hứng chết." Hứa Vạn híp mắt, thầm nói: Nếu để cho Lê Nghệ thành

công, vậy mình chú Hai liền tốt số, nhiều một cái lợi hại người giúp, nếu là Lê Nghệ thành công, cũng đại biểu năm đó chuyện đứa bé kia, Lê Nghệ buông xuống.

Hứa Lăng Phong mặc dù lớn nửa thời gian đều không ở Hứa gia, nhưng là, Hứa gia rất nhiều trưởng lão, vẫn là rất coi trọng hắn, nếu là Lê Nghệ thành công kết anh, những lão quái vật kia lại phải thiên vị Hứa Lăng Phong mấy phần.

"Cô ba đều kết qua một lần anh, lần này kết anh độ khó nếu so với lần trước đại rất nhiều, muốn đến không có dễ dàng như vậy thành công." Lê Nhiêu nói.

Nàng nhưng mà nghe ngóng, lần này Lê Nghệ kết anh, hết sức đột nhiên, gia tộc trưởng bối đều không biết, những cái kia thích hợp kết anh đồ, trong gia tộc cũng không có đặc biệt chuẩn bị, Lê Nghệ lần này vội vàng kết anh, có thể từ gia tộc lấy được cánh tay giúp vô cùng thiếu.

"Chuyện này không đúng." Hứa Vọng tràn đầy lo lắng nói.

Hứa Vạn hướng Hứa Vọng nhìn sang, "Cha, tại sao không đúng sức lực."

"Dựa theo Lê Nghệ tính tình, hắn sẽ không lỗ mãng lựa chọn lên cấp nguyên anh, hắn nếu lựa chọn vào lúc này, lên cấp nguyên anh, đã nói lên hắn có chống đỡ tâm ma biện pháp, năm đó sự kiện kia, hắn hẳn đã buông xuống." Hứa Vọng nói.

Lê Nhiêu trên mặt nổi lên mấy phần tái nhợt vẻ, Lê Nghệ nếu là lên cấp nguyên anh, nàng ở Lê gia mới vừa tranh thủ được địa vị, liền sẽ phát sinh giao động.

"Chuyện năm đó, muốn buông xuống, hẳn đã sớm buông xuống, ta muốn cô ba hẳn không như vậy dễ dàng buông xuống." Lê Nhiêu nói.

Hứa Vọng gật đầu một cái, nói: "Đích xác, cho nên hẳn là hắn tháo ra tư tưởng."

Hứa Vạn chần chờ một chút, nói: "Cha, cha có ý gì à!"

"Nếu là người tìm được, Lê Nghệ tư tưởng dĩ nhiên là giải trừ." Hứa Vọng nói.

Hứa Bằng chặt cau mày, nói: "Cha, cha đang nói gì đấy? Nếu là người tìm được, chú Hai mới sẽ không vậy một bộ cả ngày ai cũng thiếu hắn linh thạch diễn cảm."

"Có lẽ Lê Nghệ tìm được người, nhưng là, cố ý gạt Hứa Lăng Phong đâu ?" Hứa Vọng nói.

"Biết sao? Mặc dù Lê Nghệ bởi vì là chuyện năm đó, đối với Hứa Lăng Phong tâm tồn ngăn cách, nhưng là, bọn họ 2 cái quan hệ, thật ra thì một mực rất tốt à!" Hứa Trình nói.

"Cha, cha có phải hay không hoài nghi Hứa Mộc An là chú Hai con gái à!" Hứa Trình trầm mặc một hồi hỏi.

Hứa Vọng gật đầu một cái, nói: "Ta quả thật có sự hoài nghi này, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An sau khi đến, muốn hỏi thăm cây linh khí, sau đó liền xuất hiện ngọc bội đấu giá."

"Ngọc bội đấu giá sau đó không lâu, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An lại tìm Lê Nghệ, ngọc bội nếu như không phải là có quen thuộc nội tình người, lấy ra lừa gạt linh thạch, chắc là Lê Nghệ con trai tìm tới, ném ra tới thử dò tình huống."

"Lê Nghệ bỏ ra số tiền lớn mua lại ngọc bội, cái đó ném ra ngọc thạch người tự nhiên trong lòng có tính toán."

"Lê Nghệ vỗ xuống ngọc bội sau đó không lâu, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An đi ngay thăm hỏi Lê Nghệ."

"Lê Nghệ làm người lãnh đạm, nhưng hết lần này tới lần khác đối với cái này 2 người mắt khác đối đãi, Lê Song một mực đang nghĩ biện pháp, để cho Lê Nghệ cùng Hứa Lăng Phong nói quy về tốt, nhưng là, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An vào ở Lê Nghệ địa phương, Lê Song lại có thể một chút cũng không có phản đối."

Hứa Vạn cúi đầu, nghe rất có đạo lý, vì ngọc bội kia, hắn uổng công thường cho liền Lê Nghệ năm ngàn thượng phẩm linh thạch à! Nếu là chuyện này là Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An giở trò quỷ, vậy hắn có thể thua thiệt lớn.

------oOo------

Chương 253: Kết anh thành công

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 253: Kết anh thành công
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Trên bầu trời điện thiểm lôi minh, từng đạo tia chớp phách rơi vào Lê gia bầu trời

Lê phủ động tĩnh, hấp dẫn rất nhiều người sự chú ý.

Hứa Mộc An yên lặng chú ý Lê gia động tĩnh bên kia, thấp thỏm bất an trong lòng chặt.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Hứa Mộc An sắc mặt ngưng trọng, an ủi: "Mẹ, mẹ không cần lo lắng, cái này lôi kiếp thanh thế, so với lúc trước cha đối mặt nhỏ nhiều, sẽ không có chuyện gì."

Hứa Mộc An miễn cưỡng cười một tiếng, nói: "Hy vọng như thế chứ."

Tiêu Tiểu Đông nhìn phương xa, có chút hâm mộ nói: "Không biết ta lúc nào có thể kết anh."

Tiêu Tiểu Đông có chút tiếc nuối lắc đầu một cái, hắn bây giờ là kim đan hậu kỳ, khoảng cách kim đan đỉnh cao còn cách một đoạn, coi như chạm tới tầng kia bình phong che chở, muốn lên cấp còn cần một đoạn không ngắn thời gian.

Trần Húc ngoẹo đầu, nói: "Tiểu Đông, anh còn trẻ, không cần vội vã

cân nhắc cái vấn đề này."

"Nói cũng phải."Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái nói.

Tiếng sấm không ngừng vang, Hứa Mộc An bị vậy từng đạo tiếng sấm, gây ra phiền lòng khí táo.

"Cái này sấm sét, làm sao không xong không có?" Hứa Mộc An buồn rầu nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An một cái, nói: "Không nên gấp gáp, cũng nhanh."

"Tới." Tiêu Cảnh Đình vuốt khóe miệng nói.

Thiên địa linh khí bỗng nhiên trút xuống, Hứa Mộc An trong lòng không khỏi một hồi ngạc nhiên mừng rỡ.

Lôi kiếp đã qua, sẽ có thiên địa linh khí trút xuống, là độ kiếp người tẩy kinh phạt tủy, nếu linh khí trút xuống, đã nói lên độ kiếp thành công.

"Thành sao?" Hứa Mộc An tràn đầy mừng rỡ nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Hẳn là thành."

"Quá tốt."Hứa Mộc An tràn đầy mừng rỡ nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An thần sắc mừng rỡ, gợi lên khóe miệng, Lê Nghệ lên cấp, Hứa Vọng nhất định sẽ đoán được đầu mối, Hứa gia là thời tiết muốn thay đổi.

. . .

Hứa gia.

Hứa Vọng nhìn Lê gia phương hướng, sắc mặt âm trầm lợi hại."Lê

Nghệ thật giống như thành công."

Lê Nhiêu nhíu chặt chân mày, trong lòng dâng lên mấy phần cảm giác không ổn.

Hứa Vọng hướng bên cạnh Hứa Bằng, Hứa Trình các người nhìn hai lần, "Lập tức tra một chút Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An 2 người lai lịch thân phận, còn có bọn họ sau khi đến cũng đã làm chút gì."

Lê Nhiêu cúi đầu xuống, tâm trạng phập phồng, chẳng lẽ nói Hứa Mộc An thật là Lê Nghệ con trai, nếu là như vậy, Lê Nghệ vận khí cũng quá tốt, chẳng những con trai tìm trở về, còn nhiều hơn một cái nguyên anh con rể con rể.

Lê gia.

Hứa Lăng Phong tràn đầy hưng phấn chuyển vòng, mừng rỡ như điên nói: "Chú Lê, A Nghệ thành công, A Nghệ thành công."

Lê Song gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Đúng vậy! Thiếu gia kết thành nguyên anh, bất quá, Hứa thiếu gia, thiếu gia mới vừa ứng đối qua lôi kiếp, đại khái muốn nghỉ ngơi một đoạn thời gian mới có thể xuất quan, Nhị gia muốn gặp thiếu gia, chắc hẳn còn phải chờ một đoạn thời gian."

Hứa Lăng Phong liên tục không ngừng gật đầu, nói: "Ta biết, ta biết."

Hứa Lăng Phong thầm nói: Hắn nhiều năm như vậy cũng chờ, cũng không quan tâm như thế một chút thời gian.

Vừa vặn thừa dịp đoạn này thời gian, đem Tiêu Cảnh Đình đuổi đi, Hứa Lăng Phong không nhịn được có chút ủy khuất, Lê Nghệ bế quan trước, để cho Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An ở tại Lê Nghệ bên ngoài trong biệt viện, Lê Nghệ đối với người nhà này cũng quá tốt.

"Chú Lê, A Nghệ tư tưởng mở ra sao?" Hứa Lăng Phong có chút nghi ngờ hỏi.

Lê Song gật đầu một cái, nói: "Mở ra."

"Thật là kỳ quái, làm sao đột nhiên mở ra?"Hứa Lăng Phong không hiểu nói.

Lê Song nhìn Hứa Lăng Phong, nói: "Mở ra còn không tốt sao?"

"Tốt thì tốt, chính là có chút kỳ quái." Hứa Lăng Phong lẩm bẩm.

. . .

Tiêu Cảnh Đình ngồi ở trong nhà uống trà, Hứa Mộc An ngồi một bên như có điều suy nghĩ.

"Thế nào?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Không việc gì, chẳng qua là gần đây thật là nhiều người, ở nhà vùng lân cận qua lại."

"Hứa Vọng bên kia, có thể phải không nhịn được." Hắn tu vi nếu là kém một chút, Hứa Vọng làm không tốt đã ra tay.

"Tiểu Phàm bên kia, thúc giục chúng ta trở về đây." Hứa Mộc An nói.

"Cũng không sai biệt lắm, là cần phải trở về." Nghe nói, Vân châu bên kia không phải rất thái bình à!

Tiêu Tiểu Đông cùng Trần Húc núp ở trong vườn hoa, có nhiều hứng thú nhìn trong vườn hoa độc trùng, rắn độc.

Gà hoa nhỏ đưa cổ dài, ừng ực một hớp nuốt vào một cái con rít dài.

Tiêu Tiểu Đông nhìn gà hoa nhỏ, nói: "Những cái kia đều là bà ngoại

nuôi, bây giờ bà ngoại đã lên cấp nguyên anh, ngươi ăn hắn đồ, cẩn thận bị làm thịt."

Gà hoa nhỏ mãn bất tại ý giang ra cánh nói: "Có quan hệ thế nào, chính là một nguyên anh mà thôi, cha ngươi cũng không phải là nguyên anh, Lê Nghệ mặt trắng nhỏ kia đánh tới, để cho cha ngươi đánh lại là tốt."

Tiêu Tiểu Đông cười lạnh liền một tiếng, ". . . Nếu là bà ngoại đánh ngươi, cha nhất định sẽ khoanh tay đứng nhìn, nói không chừng còn biết hỗ trợ."

Gà hoa nhỏ gật đầu một cái, nói: "Quả thật, cha ngươi bắt nạt kẻ yếu, không trông cậy nổi."

Tiêu Tiểu Đông: ". . ." Cha mới không phải bắt nạt kẻ yếu, cha là thức thời.

"Lê Nghệ tên mặt trắng nhỏ này, nuôi côn trùng thật đúng là có một tay, cái này đầy sân côn trùng, cũng để cho hắn nuôi bạch bạch bàn bàn, cắn xuống một cái, miệng đầy cũng là thịt thơm, ngươi muốn không muốn nếm thử một chút à!" Gà hoa nhỏ tràn đầy khen ngợi nói. . . .

Cửa bị mở ra, Hứa Lăng Phong sãi bước sao rơi đi vào.

Gà hoa nhỏ lại nuốt một con rít mập mập mập mạp, nuốt đến một nửa, Hứa Lăng Phong liền phá cửa mà vào, làm kẻ gian bị bắt cái chánh.

Hứa Lăng Phong ánh mắt sắc bén quét Tiêu Tiểu Đông một cái, Tiêu Tiểu Đông nâng lên tay, hướng Hứa Lăng Phong lên tiếng chào, "Hứa tiền bối, ngươi khỏe à!"

Hứa Lăng Phong tràn đầy không vui trợn mắt nhìn Tiêu Tiểu Đông một cái, nói: "A Nghệ không có ở đây, các ngươi ngay tại hắn trong sân, làm xằng làm bậy."

Tiêu Tiểu Đông có chút chột dạ nói: Gà hoa nhỏ chính là ăn một chút con rít, bò cạp, hẳn coi là không thể chuyện ghê gớm gì đi.

Gà hoa nhỏ nhìn Hứa Lăng Phong, nói: "Thằng nhóc , đừng lấy là ta không biết, ngươi cũng là tới ăn trộm, năm mươi bước cười trăm bước, ngươi hô to cái gì chứ ?"

Hứa Lăng Phong sắc mặt đen nhánh, cả giận nói: "Nói bậy nói bạ, ta sẽ ăn những thứ này."

Cảm nhận được Hứa Lăng Phong trên người kiêu căng, gà hoa nhỏ vỗ cánh phành phạch, trốn tới Tiêu Tiểu Đông sau lưng, buồn rầu nói: "Tiểu quỷ, cái này, có chút hung à!"

Tiêu Tiểu Đông hướng về phía gà hoa nhỏ, truyền âm nói."Ngươi khiêm tốn một chút đi, cẩn thận hắn đem ngươi nướng thành gà tây."

Gà hoa nhỏ liếc Hứa Lăng Phong một cái, tràn đầy khinh thường nói: "Cứ như vậy cái bỏ vợ, cũng dám nướng ta?"

Hứa Lăng Phong vung tay lên, gà hoa nhỏ bị một lò lửa đập làm thịt ở trên mặt đất.

Tiêu Tiểu Đông liếc mắt, gà hoa nhỏ cái này ngu xuẩn, tự làm bậy không thể sống à. Đánh người không đánh mặt, mắng chửi người không vạch khuyết điểm, con gà ngu này.

"Hứa tiền bối, hạ thủ lưu tình à!" Tiêu Tiểu Đông nói.

Hứa Lăng Phong gật đầu một cái, mãn bất tại ý nói: "Yên tâm đi, đã nương tay, nó không chết được."

Tiêu Tiểu Đông: ". . ."

. . .

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An đi ra, "Hứa đạo hữu, ngươi làm sao tới?"

"Đây là vợ ta địa phương, ta tới thế nào?" Hứa Lăng Phong lưng đeo tay, vẻ kiêu ngạo ngạo mạn nhìn Tiêu Cảnh Đình các người.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Cũng phải, đó là, ngươi tới là hẳn."

"Hứa tiền bối ngươi cuối cùng là xuất hiện." Nham Tâm cư sĩ thấy Hứa Lăng Phong nhất thời mừng rỡ như điên.

Tiêu Cảnh Đình thấy Nham Tâm cư sĩ, trong lòng nhất thời thêm mấy phần dự cảm xấu.

Trần Húc ngoáy đầu lại hướng về phía Tiêu Tiểu Đông, nói: "Tên nầy, những ngày qua một mực ở vùng lân cận lén lén lút lút lởn vởn, nhất định có vấn đề."

Trần Húc không gặp qua Nham Tâm cư sĩ, căn bản không biết người này thân phận.

Tiêu Cảnh Đình nghe được Trần Húc mà nói, trong lòng bực bội lợi hại hơn, những ngày qua, ở vùng lân cận đảo quanh quá nhiều người, Tiêu Cảnh Đình căn bản không có nhỏ tra đều có những người nào, không nghĩ tới, lại có thể để cho người như vậy lăn lộn ở bên trong.

Hứa Lăng Phong nhìn Nham Tâm cư sĩ, nói: "Có chuyện."

Nham Tâm cư sĩ chỉ Tiêu Cảnh Đình, ngón tay xốc xếch run rẩy trước, "Là hắn, là hắn, chính là hắn từ ta trong tay mua đi ngọc thạch, Hứa tiền bối, chúng ta nói xong rồi, ta giúp ngươi tìm được người, ngươi cho ta năm ngàn thượng phẩm linh thạch."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Năm ngàn thượng phẩm linh thạch, Hứa Lăng

Phong tên nầy, thật không tiếc bỏ vốn gốc à! Có linh thạch sẽ không tiết kiệm điểm, cũng biết phung phí.

"Vị này cư sĩ, ngươi có phải hay không nghĩ sai rồi cái gì, chúng ta gặp mặt qua sao?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Nham Tâm cư sĩ cười lạnh một tiếng nói: "Tiêu trưởng lão, ngươi không cần tranh cãi, ta người này bản lãnh khác không có, chính là lỗ mũi rất đặc biệt linh, ngươi mùi trên người rất đặc thù, ta rất khẳng định, ngươi chính là cái đó từ ta trên tay mua đi ngọc thạch người."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Ngươi loài chó à! Một người tu sĩ, lại có thể đối với mùi như thế nhạy cảm.

. . .

Hứa Lăng Phong sắc mặt phức tạp nhìn Tiêu Cảnh Đình, "Ngươi mua ngọc thạch, ngươi mua ngọc thạch làm gì?"

"Vị này tu sĩ lầm, ta không có mua qua cái gì ngọc thạch." Tiêu Cảnh Đình vẻ kiêu ngạo heo chết không sợ nước sôi hình dáng nói.

Nham Tâm cư sĩ dắt Hứa Lăng Phong tay áo, nói: "Hứa tiền bối, chính là hắn, chính là hắn, ngươi cũng không thể giựt nợ à!"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Hứa Lăng Phong nhìn Hứa Mộc An, mặt biến sắc phức tạp.

Hứa Lăng Phong mặc dù tâm tư không phải rất bén nhạy, nhưng còn không phải là rất ngu, sự việc đến mảnh đất này bước, liên lạc Lê Nghệ đột nhiên lên cấp, Hứa Lăng Phong lập tức đoán được chuyện đại khái.

Hứa Lăng Phong nhìn Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An, sắc mặt xanh lơ một hồi, trắng một trận.

"Các ngươi có phải hay không. . ."

Cửa lần nữa bị đẩy ra tới, Lê Nghệ đi vào.

Hứa Lăng Phong xoay người, nhìn Lê Nghệ, sắc mặt không ngừng biến đổi, "A Nghệ, ngươi mới vừa lên cấp, làm sao không nghỉ ngơi cho khỏe à!"

Lê Nghệ nhìn Hứa Lăng Phong một cái, nói: "Ta không sao."

"À." Hứa Lăng Phong lẩm bẩm một tiếng, hướng Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An nhìn sang, trên mặt mang theo mấy phần quẫn bách.

"Nham Tâm cư sĩ, ngươi làm sao ở nơi này?" Lê Nghệ hỏi.

"Hứa đạo hữu nói cho ta năm ngàn thượng phẩm linh thạch. . ."

Hứa Lăng Phong mặt đỏ lên, Lê Nghệ ném ra một kiện pháp khí, nói: "Pháp khí này trị giá năm ngàn thượng phẩm linh thạch, ngươi đi nhanh lên đi."

Nham Tâm cư sĩ lấy pháp khí, lúc này mặt mày hớn hở, "Đa tạ Lê tiền bối, Lê tiền bối thật là người tốt."

Tiêu Cảnh Đình nhíu mày, thầm nói: Hứa Lăng Phong tên nầy thật lãng phí à!

Nham Tâm cư sĩ lấy linh khí, liền hết sức phấn khởi rời đi.

"Không phải để cho ngươi không được tra xét sao? Ngươi còn ra cao như vậy treo giải thưởng." Lê Nghệ nói.

Hứa Lăng Phong chà xát tay, diễn cảm có chút lúng túng.

"Chúng ta đi vào nói đi." Lê Nghệ chần chờ một chút nói.

Tiêu Cảnh Đình các người đi vào phòng, Hứa Lăng Phong áo não đi theo lên.

------oOo------

Chương 254: Chuẩn bị hành trình trở về

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 254: Chuẩn bị trở về trình
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

"Mẹ, tụi con dự định hồi Thanh Vân tông môn." Hứa Mộc An nói.

Hứa Lăng Phong nghe được Hứa Mộc An đối với Lê Nghệ gọi không khỏi sững sốt một chút, nghe được Hứa Mộc An nói phải về tông môn, lại sững sốt một chút.

"Làm sao không nhiều lưu một đoạn thời gian, có phải hay không bởi vì là cái này." Lê Nghệ có chút nổi giận đùng đùng hỏi.

Hứa Lăng Phong xem Lê Nghệ dùng ngón tay chỉ mình, không khỏi có chút chột dạ, trước hắn thật giống như một mực lắc lư Tiêu Cảnh Đình rời đi Thanh châu tới.

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, nói: "Không phải, ta cùng Cảnh Đình đã đi ra không ít thời gian, hơn nữa, Thanh Vân tiên môn địa giới không phải rất thái bình, Cảnh Đình là Thanh Vân tiên môn đại trưởng lão, phải trở về chủ trì đại cuộc."

Lê Nghệ bất mãn lầm bầm nói: "Thanh Vân tiên môn không phải còn có một kêu Đông Thành Dương lão già kia sao? Hắn chẳng lẽ là ăn không ngồi rồi."

Hứa Mộc An: ". . ."

"Sư huynh, một người sợ không nắm được cục diện." Tiêu Cảnh Đình nói.

Lê Nghệ nhìn Tiêu Cảnh Đình, lại nhìn xem Hứa Mộc An, có chút tiếc nuối nói: "Được rồi."

Lê Nghệ lấy ra một bản bộ luật nói: "Đây là linh trùng đào tạo tâm pháp, trong đó có một ít dính đến Lê gia bí mật, các ngươi đào tạo linh trùng lúc này tránh một chút người."

"Đa tạ mẹ vợ ." Tiêu Cảnh Đình tràn đầy cảm kích nói.

"Mẹ, cái này cho mẹ." Hứa Mộc An đẩy một cái hộp cho Lê Nghệ.

Hứa Lăng Phong lặng lẽ liếc một cái, gặp trong hộp tất cả đều là niên đại lâu linh thảo, còn có mấy chai linh đan, mười trên mười danh tác, thấy Hứa Mộc An ra tay, Hứa Lăng Phong không khỏi có chút xấu hổ.

Lê Nghệ nhìn trong hộp đồ, nhíu mày một cái, "Những thứ này, các con giữ lại là được."

Hứa Mộc An mãn bất tại ý nói: "Mẹ, mẹ cầm đi, Cảnh Đình không thiếu những thứ này, mẹ ngươi mới vừa lên cấp nguyên anh, đang cần những thứ này đây."

Lê Nghệ thấy vậy, cũng không có từ chối, "Vậy ta thu."

Lê Nghệ không hiểu, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An 2 cái từ đâu tới như thế nhiều đồ tốt, nhưng cũng không có tra cứu.

Hứa Lăng Phong nghe Lê Nghệ cùng Tiêu Cảnh Đình, Hứa Mộc An nói chuyện phiếm, phát hiện mình bị vứt ở một bên.

Phát hiện mình bị coi thành người ẩn hình, Hứa Lăng Phong cũng không dám lên tiếng, chẳng qua là nghe ba người nói chuyện, trong lòng ngũ vị tạp trần, nghĩ đến mình trước làm chuyện, Hứa Lăng Phong cảm giác trên mặt nóng hừng hực.

"Đúng rồi, Cảnh Đình, ngươi bổn mạng pháp khí có phải hay không còn chưa kịp tế luyện?" Lê Nghệ hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy."

"Ngươi muốn cây linh khí cây giống là muốn luyện chế bổn mạng pháp khí sao?" Lê Nghệ hỏi.

"Là có cái này dự định."

Lê Nghệ hướng Hứa Lăng Phong nhìn sang, Hứa Lăng Phong vội nói: "Lấy trộm cây linh khí cây giống là phản bội gia tộc tội lớn, bất quá, ta có thể nhiều làm điểm cây linh khí cây trấp tới."

"Có thể lấy được cây linh khí cành khô sao?" Hứa Mộc An hỏi. Không muốn biết gọi Hứa Lăng Phong cái gì, Hứa Mộc An dứt khoát không gọi.

Hứa Lăng Phong gật đầu một cái, nói: "Có thể lấy được, bất quá, không dễ dàng nuôi, ngươi muốn, ta chặt đoạn tới cho ngươi."

"Cám ơn." Hứa Mộc An nói.

Hứa Lăng Phong mặt đỏ lên, nói: "Không cần khách khí."Gặp con gái đối với mình như thế khách khí, Hứa Lăng Phong không khỏi có chút thất vọng

. . .

Hứa Lăng Phong đưa mắt nhìn Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An đi ra ngoài, bên trong căn phòng còn dư Hứa Lăng Phong cùng Lê Nghệ 2 cái.

"A Nghệ, Hứa Mộc An là con chúng ta?" Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An vừa đi ra khỏi đi, Hứa Lăng Phong liền không kịp đợi hỏi.

Lê Nghệ gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Ngươi làm sao không nói cho ta à!" Hứa Lăng Phong gãi đầu một cái nói.

Hắn nói sao, Lê Nghệ làm sao lại đột nhiên yên tâm kết, kết thành nguyên anh, nguyên lai là người tìm, làm hắn thiếu chút nữa lấy là Lê Nghệ có người yêu mới bèn quên cũ, cho nên mới yên tâm kết liễu. Khó trách à! Khó trách A Nghệ đối với Tiêu Cảnh Đình tốt như vậy, hắn còn lấy là A Nghệ vừa ý Tiêu Cảnh Đình, hắn hãy nói đi, Tiêu Cảnh Đình như vậy, không phải A Nghệ thức ăn.

Lê Nghệ nhìn Hứa Lăng Phong, lạnh lùng cười một tiếng, "Ta là muốn nói cho ngươi đâu, ta vừa định nói cho ngươi, ngươi liền đem người cho trói."

Hứa Lăng Phong mặt đỏ lên, ấp úng nói: "Có thể hay không không nói chuyện này?"

Lê Nghệ khẽ hừ một tiếng, tức giận: "Chuyện này không phải ta không đề cập tới, nó cũng chưa có phát sinh."

"Ngươi nếu như nói cho ta, ta làm sao biết bắt cóc hắn đâu ? Chuyện lớn như vậy, ngươi cũng không nói cho ta." Hứa Lăng Phong tràn đầy ủy khuất bức tóc nói , nghĩ đến mình trời xui đất khiến dưới, lại có thể làm như thế hoang đường chuyện, Hứa Lăng Phong có loại muốn đụng tường xung động.

Lê Nghệ thở dài, nói: "Con chúng ta, rất thấu triệt trước đâu, hắn lúc tới, chẳng qua là tìm ta thỉnh giáo ngự thú chuyện, ta cũng là cẩn thận điều tra, mới biết hắn là con gái chúng ta, ta mới biết, cũng không kịp xác nhận, ngươi liền đem người cho trói."

"Vậy ngươi cũng có thể cho ta lộ điểm ý à!" Hứa Lăng Phong buồn rầu nói.

"Chính ngươi ngu có thể trách ai à?" Lê Nghệ hừ nhẹ nói.

"Ta nhớ ra rồi, Hứa Mộc An nói, ngọc bội chuyện kiện là Hứa Vạn làm ra." Chuyện ngọc bội tình rõ ràng là Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An giở trò quỷ à! Hứa Mộc An lại có thể đem sự việc đẩy tới Hứa Vạn trên người, vốn là lúc ấy mình đã tra được một chút đầu mối, chỉ bất quá, bị nhẹ nhàng kéo một cái, liền mang tới trong rãnh.

"Hắn nói gì ngươi tin cái gì à! Chính ngươi không trưởng đầu óc sao?" Lê Nghệ khẽ hừ một tiếng nói.

Hứa Lăng Phong: ". . ."

Hứa Lăng Phong cào đầu, bụm mặt, mặt đầy úc thối.

Lê Nghệ nhìn Hứa Lăng Phong, nói: "Tốt lắm, đừng áo não, sự việc không phải đều đi qua, nhắc tới, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An sau khi đến, trước người nhìn thấy là ngươi không phải ta, ngươi vận khí, nếu so với ta tốt."

Hứa Lăng Phong: ". . ." Tiêu Cảnh Đình sau khi đến, liền chạy tới Hứa gia trong tiệm hỏi cây linh khí cây giống có bán hay không, tên nầy có đủ phách lối, cũng không thông minh đi nơi nào, khá tốt Tiêu Cảnh Đình đụng phải là mình, nếu là Hứa gia các trưởng lão khác, phải nhường người đánh ra.

"Cái này hai tên, làm sao đối với cây linh khí như vậy cảm thấy hứng thú à!" Hứa Lăng Phong không hiểu nói.

Lê Nghệ lấy một mảnh gỗ đi ra nói: "Bởi vì làm cho này cái."

Hứa Lăng Phong lấy ra mộc bài, mặt biến sắc phức tạp, cây linh khí là Hứa gia tượng trưng, Hứa gia đệ tử ra đời sau đó, thì sẽ đạt được một khối đại biểu thân phận mộc bài, Hứa Lăng Phong nguyên vốn lấy là đời này cũng không thấy được con trai mộc bài, không nghĩ tới cái này mộc bài lại xuất hiện ở trước mặt mình.

"Bọn họ là bởi vì làm cho này tấm bảng gỗ, tìm đến nơi này, sau đó lại bởi vì là hội đấu giá ở trên ta vỗ xuống ngọc bội, mới tìm tới." Lê

Nghệ nói.

Hứa Lăng Phong gãi đầu một cái, nói: "Bọn họ làm sao không đến tìm ta à!"

Nếu là Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An tìm người là hắn, vậy hắn cũng không cần ném lớn như vậy mặt.

"Tìm ngươi, tìm ngươi làm gì? Khá tốt bọn họ tìm là ta, tìm ngươi, vậy phiền phức lớn." Lê Nghệ khẽ hừ một tiếng nói.

Hứa Lăng Phong: ". . ."

Lê Nghệ nhìn Hứa Lăng Phong tràn đầy áo não vẻ mặt, có chút ghen tị nói: "Thật ra thì con gái cùng Tiêu Cảnh Đình, cũng thật thích ngươi."

Hứa Lăng Phong sững sốt một chút, hai tròng mắt chiếu lấp lánh nhìn Lê Nghệ, nói: "Thật, bọn họ thật thích ta?"

Lê Nghệ gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Đúng vậy!" Có thể là người ngu có ngu phúc đi, mặc dù Hứa Lăng Phong tên nầy làm sự việc bừa bộn, nhưng là, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An thật ra thì cũng thật thích Hứa Lăng Phong.

Hứa Lăng Phong cào đầu, nói: "Mộc An thiệt là, hắn biết rất rõ ràng ta là bố hắn, nhưng mà, ta bắt cóc hắn lúc này hắn nhưng cái gì cũng không nói."

Hứa Lăng Phong nhớ tới ban đầu cảnh tượng, trong lòng nhiều mấy phần cổ quái, mình bắt cóc Hứa Mộc An lúc này Hứa Mộc An một chút cũng không nóng nảy, ngược lại là hắn cái này "Tên bắt cóc", có chút không kiên nhẫn.

"Mộc An nói Tiêu Cảnh Đình tam thê tứ thiếp." Hứa Lăng Phong bỗng nhiên nghĩ tới điều gì nói.

Lê Nghệ gật đầu một cái, nói: "Ta biết, Mộc An hắn nói đùa với ngươi."

Hứa Lăng Phong: ". . ." Cái gì làm trò đùa à! Rõ ràng chính là đang đùa hắn đâu

"Tiêu Cảnh Đình cái tên kia, tựa hồ rất thích gọi ta đạo hữu." Hứa Lăng Phong nguyên vốn lấy là Tiêu Cảnh Đình kêu hắn đạo hữu, là muốn cùng hắn làm quen, Hứa Lăng Phong bỗng nhiên hiểu rõ ra, Tiêu Cảnh Đình như thế thích gọi đạo hữu, rõ ràng ở chiếm hắn tiện nghi.

"Cái này tên khốn kiếp, không phải thứ tốt gì." Hứa Lăng Phong hận hận nói.

Lê Nghệ nhún vai một cái, nói: "Hắn không phải thứ tốt gì, nhưng là, con chúng ta thích hắn, ngươi ở chúng ta con gái trong con mắt, sợ là kém hơn Tiêu Cảnh Đình một đầu ngón tay."

Hứa Lăng Phong: ". . ."

Lê Nghệ lắc đầu một cái, hắn thấy rất rõ ràng, đối với Hứa Mộc An mà nói, hắn cùng Hứa Lăng Phong đều có liên hệ máu mủ người xa lạ, Tiêu Cảnh Đình mới là cùng hắn một đường tương đỡ người đi tới.

Coi như chuyện ban đầu, chuyện ra có nguyên nhân, cũng không đổi được bọn họ đem hắn làm mất sự thật, Hứa Mộc An còn sống, còn sống rất tốt, Lê Nghệ đã rất thỏa mãn.

Nghĩ đến Hứa Mộc An chịu khổ, Lê Nghệ cảm thấy khó chịu không được, năm đó, đem con giao cho Hứa Phú vậy tên thủ hạ, muốn đến đã chết, người nọ đại khái là hy vọng đứa trẻ thuận lý thành chương họ Hứa, cho nên, đem đứa nhỏ giao cho một cái người Hứa gia, nhưng chưa kịp cẩn thận khảo sát một chút Hứa Phú nhân phẩm.

. . .

Hứa Lăng Phong trở lại Hứa gia, quyết đoán từ lớn nhất một cây cây linh khí, chém một cây cường tráng dưới cây khô tới.

"Chú Hai, chú đang làm gì đó?" Hứa Bằng nhìn Hứa Lăng Phong, vặn sít chặt chân mày nói.

Hứa Lăng Phong mãn bất tại ý nói: "Ta muốn dùng cây linh khí, luyện chế pháp khí, cho nên chém một đoạn hạ đi thử một chút."

Hứa Bằng sậm mặt lại, bất đắc dĩ nói: "Chú Hai, cây linh khí hữu dụng là nó cây trấp, dùng cây linh khí luyện chế pháp khí, hiệu quả cũng không tốt."

"Ta biết, ta biết, ta nghĩ tới một loại phương pháp, có lẽ có thể luyện chế ra pháp khí tốt." Hứa Lăng Phong qua loa lấy lệ đôi câu, đem thân cây thu vào trong không gian nhẫn, không để ý Hứa Bằng các người, không khí vui mừng rời đi.

"Chú Hai, nhìn như tâm tình rất tốt à!"Hứa Bằng nói.

"Dùng khí cây luyện chế pháp khí, phẩm tương rất kém cỏi, gia tộc đã làm qua rất nhiều thử, chú Hai hẳn sẽ không vô duyên vô cớ làm ra loại thử này." Hứa Trình nói.

"Tiêu Cảnh Đình nghe nói đối với cây linh khí cảm thấy rất hứng thú, có lẽ là đưa cho Tiêu Cảnh Đình." Lê Nhiêu nói.

"Chú Hai, rất ghét Tiêu Cảnh Đình à!" Hứa Bằng híp mắt, Hứa Lăng Phong vẫn đối với Tiêu Cảnh Đình thành kiến rất sâu, nếu là Hứa Lăng Phong chém cây linh khí thật là cho Tiêu Cảnh Đình, vậy vấn đề liền lớn.

Hứa Lăng Phong cây linh khí đúng là cho Tiêu Cảnh Đình chuẩn bị, Tiêu Cảnh Đình ngày đó danh tác, quả thực đem Hứa Lăng Phong cho kinh động.

Tiêu Cảnh Đình linh thảo và linh đan mặc dù là cho Lê Nghệ, nhưng là, rất nhiều thứ đều là 2 phần, có một phần là cho Hứa Lăng Phong, một điểm này không cần Tiêu Cảnh Đình nói, Hứa Lăng Phong cũng lòng biết rõ, cũng bởi vì là một điểm này Hứa Lăng Phong trong lòng tràn đầy áy náy.

Hứa Lăng Phong chặn thân cây, liền trở về Lê Nghệ biệt viện.

"Đồ lấy." Hứa Lăng Phong đem một đoạn thân cây ném xuống đất.

Lê Nghệ nhìn trên đất thân cây nhíu mày một cái, nói: "Mộc An nói, len lén cắt ra một đoạn ngắn là được, ngươi làm lớn như vậy một đoạn tới, người Hứa gia lại phải đối với ngươi có ý kiến."

Hứa Lăng Phong mãn bất tại ý nói: "Không có sao, dù sao trong gia tộc những lão đầu tử kia, đối với ta bất mãn cũng không phải một ngày hai ngày."

Hứa Mộc An nói một đoạn ngắn, hắn liền chặn một đoạn ngắn, đó cũng quá không cầm ra tay, từ gặp mặt đến bây giờ, con trai còn không có đối với mình đề cập tới yêu cầu gì, duy nhất mong muốn chính là cái này cây linh khí, hắn dĩ nhiên phải đem sự việc làm thật xinh đẹp.

Lê Nghệ: ". . ." Hứa Lăng Phong đây là con rận nhiều không sợ ngứa à!

------oOo------

Chương 255: Hứa Vọng buồn rầu

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 255: Hứa Vọng buồn rầu
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Hứa Mộc An đi vào, kêu một tiếng, "Cha, mẹ."

Hứa Lăng Phong nghe được Hứa Mộc An kêu mình là cha, trong lòng một hồi ngũ vị tạp trần, cùng tiếng này cha đợi mấy chục năm Hứa Lăng Phong, thiếu chút nữa không cầm giữ ở, khóc lên.

Lê Nghệ chỉ chỉ trên đất thân cây, nói: "Đây là thân cây linh khí, các ngươi muốn vật này làm gì, nhiều như vậy đủ dùng sao?"

Hứa Mộc An vội nói: "Đủ dùng, tuyệt đối đủ dùng, hơi nhiều."

Cây linh khí cây giống trân quý, một đoạn như vậy cành khô, muốn đến cũng giá trị không nhỏ, cha cứ như vậy chặn xuống, chỉ sợ ở bị người quở trách một lần, nhìn Hứa Lăng Phong tràn đầy mong đợi sắc mặt, Hứa Mộc An trong lòng hiện lên mấy phần ấm áp, một cổ mạch mạch ôn tình, ở Hứa Mộc An trong lòng chậm rãi lưu động.

Hứa Lăng Phong nhìn Hứa Mộc An, chần chờ một chút, nói: "Mộc An, các con muốn cái này cây linh khí là muốn trồng sao? Cây linh khí rất khó nuôi sống, nếu như các con nếu không phải là nuôi mà nói, nơi này có một phần cây linh khí đào tạo nói rõ."

"Cám ơn cám ơn cha."Mặc dù Hứa Mộc An cảm thấy có tức nhưỡng cùng linh tuyền ở đây, phải nuôi cây linh khí sẽ không có vấn đề, bất quá, có Hứa Lăng Phong cho tài liệu, đặt có thể chuyện đỡ tốn nửa

công sức.

Hứa Lăng Phong lấy ra một cái thùng lớn, bên trong đựng là cây linh khí cây trấp.

"Đây là ta thu thập cây linh khí cây trấp, nếu là không nuôi sống cây linh khí, các ngươi trực tiếp dùng cái này cũng được." Hứa Lăng Phong tràn đầy ân cần đem một thùng lớn cây linh khí cây trấp đẩy tới.

Hứa Mộc An trong lòng nhất thời thêm mấy phần kiểu khác cảm giác, cây linh khí cây trấp ở bên ngoài nhưng mà thiên kim khó mua đồ, Hứa Lăng Phong nhưng ra tay một cái chính là như thế một thùng lớn.

"Cám ơn cám ơn cha." Hứa Mộc An tràn đầy cảm kích nói.

Hứa Lăng Phong có chút quẫn bách nói: "Không cần khách khí, không cần khách khí, ngươi từ nhỏ liền lưu lạc bên ngoài, ta người phụ thân này, cũng không có là ngươi làm qua cái gì." Hứa Lăng Phong nói xong lời cuối cùng, giọng mang theo mấy phần tịch mịch.

"Dự định khi nào thì đi đâu ?" Lê Nghệ hỏi.

"Cảnh Đình dự định mua một nhóm vật liệu liền đi, đại khái cần bảy ngày thời gian." Hứa Mộc An nói.

Lê Nghệ nhìn Hứa Mộc An, suy nghĩ một chút, nói: "Ngươi cần gì có thể hàng cái tờ đơn đi ra, còn sót lại thời gian, có thể cùng cha đây thỉnh giáo một chút thuật luyện khí, cha đây bản lãnh khác không được, thuật luyện khí vẫn là có thể."

Biết Lê Nghệ là ở cho mình sáng tạo điều kiện và con gái, con rể sống chung, Hứa Lăng Phong vội nói: "Đúng vậy, đúng vậy, Hứa gia thuật luyện khí, nổi tiếng thiên hạ, cha đây ta thuật luyện khí ở trong Hứa gia, cũng là người xuất sắc."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Vậy thì cám ơn phụ thân."

Hứa Lăng Phong, Lê Nghệ phụng bồi Tiêu Cảnh Đình, Hứa Mộc An bán ra một ít linh thảo, Hứa Lăng Phong cùng Lê Nghệ là địa đầu xà, các lộ ngưu quỷ xà thần cũng rất quen, đi theo 2 người, tiết kiệm Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An không ít chuyện.

Lê Nghệ lên cấp nguyên anh, vốn là dụ cho người nhìn chăm chú, Hứa Lăng Phong lại là Thanh châu nhân vật quan trọng, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An đi theo 2 người đi ra, bị không ít chú ý.

Mấy người đi dạo, đi dạo, Lê Nghệ bị Lê Huân một đạo đưa tin, triệu hồi Lê gia.

. . .

Lê gia.

Lê Huân nhìn Lê Nghệ, vui vẻ yên tâm hơn thêm mấy phần oán trách.

Lê Huân vốn là khuyên Lê Nghệ chuẩn bị thật tốt, không được nóng vội, nào biết, Lê Nghệ không mấy ngày liền lên cấp, còn lên cấp thành công.

Lê Nghệ lên cấp sau khi thành công, cũng không tốt tốt củng cố một chút tu vi, vội vàng liền xuất quan, sau khi xuất quan, lại là vùi ở hắn cái đó nhỏ trong biệt viện, suốt ngày cùng Tiêu Cảnh Đình các người lêu lỗng, cái này không biết, còn làm Lê Nghệ cùng Lê gia có mâu thuẫn gì đây.

"A Nghệ, ngươi làm sao gấp như vậy trước xuất quan?" Lê Huân hỏi.

Lê Nghệ ở trong lòng thở dài một cái, hắn cũng không muốn như thế vội vội vàng vàng xuất quan, bất quá, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An đợi không được bao lâu sẽ phải rời khỏi, dưới tình huống

này, hắn làm sao có thể An hạ lòng bế quan, cũng may hắn kết anh đã thành công, không việc gì bất ngờ, sẽ không xảy ra chuyện.

"Ta cảm thấy thân thể không tệ, không cần điều dưỡng." Lê Nghệ nói.

"Ngươi gần đây cùng Tiêu Cảnh Đình, Hứa Mộc An cái này 2 người đi rất gần à! Ngươi đột nhiên lên cấp, có phải hay không cùng cái này 2 người có liên quan." Lê Huân hỏi.

Lê Nghệ gật đầu một cái, nói: "Là có quan hệ, Mộc An hắn là con gái ta."

Đoạn này thời gian, có rất nhiều người đang điều tra Hứa Mộc An thân phận, Lê Nghệ rất chắc chắn, hắn cùng Hứa Mộc An quan hệ, lừa gạt không được bao lâu, bất quá, Tiêu Cảnh Đình thực lực cường hãn, Hứa Mộc An cũng không yếu, ngược lại cũng không cần lo lắng, bây giờ, hắn cũng lên cấp nguyên anh, hẳn có thể cho bên kia vị kia một chút uy hiếp.

"A Nghệ thật là có phúc à! Con gái lưu lạc bên ngoài, còn có thể như thế tiền đồ, không giống ông nội nuôi những cái kia đồ khốn, chỉ biết lãng phí linh thạch." Lê Huân có chút chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nói.

Lê Nghệ cũng cảm thấy vui mừng, con gái nàng tư chất không tính là quá tốt, còn lưu lạc ở đại lục Man Hoang cái loại địa phương đó, nguyên bản ở đại lục Man Hoang chỗ đó, trúc cơ đều là may mắn, nhưng mà, Mộc An vận khí tốt, một đường xuống cũng leo đến kim đan hậu kỳ, nghe nói Mộc An còn ăn tẩy linh đan linh căn thành một linh căn.

. . .

"Cha, thật giống như có người đi theo chúng ta thân mật." Hứa Mộc An nói.

"Không cần để ý tới bọn họ." Hứa Lăng Phong trong lòng hết sức không vui, những ngày qua, hắn trở về, Hứa Bằng các người luôn là vòng vo hỏi thăm Tiêu Cảnh Đình, Hứa Mộc An lai lịch.

Hứa Lăng Phong bừng tỉnh công khai, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An thân phận, Lê Nghệ đã sớm có hoài nghi, hắn cái đó anh cả cũng đã sớm hoài nghi, chỉ có hắn cái này ngu xuẩn, chẳng những bị chẳng hay biết gì, còn lấy là Tiêu Cảnh Đình, Hứa Mộc An đều là tình địch, 2-3 chiêu liền bị người mang tới trong rãnh, làm ra chút bừa bộn chuyện tới.

"Các con còn cần gì sao?" Hứa Lăng Phong hỏi.

Mấy ngày nay, Hứa Lăng Phong đi theo Tiêu Cảnh Đình mua vật liệu, phát hiện Tiêu Cảnh Đình là một chính cống cường hào, phát hiện con rể là cường hào, Hứa Lăng Phong không khỏi có chút vui buồn nửa nọ nửa kia.

Vui chính là, mà con rể là cường hào, vậy con gái mình đi theo hắn, tất nhiên không buồn ăn, không lo mặc, buồn là Tiêu Cảnh Đình thực lực không thể so với hắn thấp nhiều ít, xuất thân lại so hắn phong phú, hắn người cha vợ này tên này trước mặt, luôn có chút sức chưa đủ.

"Xong hết rồi." Tiêu Cảnh Đình nhìn danh sách trên tay nói.

"Chú Hai, thật là đúng dịp à!" Hứa Bằng đi tới.

Hứa Lăng Phong nhàn nhạt gật đầu một cái, nói: " Ừ, đúng dịp rất."

"Chú Hai, nghe nói ngươi gần đây bán ra một nhóm linh thảo." Hứa Bằng hỏi

Hứa Lăng Phong nhíu mày một cái, Tiêu Cảnh Đình muốn mua vật liệu, cần linh thạch, không có linh thạch chỉ có thể bán ra linh thực, Lê Nghệ cùng Hứa Lăng Phong cũng giúp bán ra một nhóm, bởi vì là tính hơi lớn, Hứa Lăng Phong trên mặt nổi chỉ bán ra một phần

nhỏ, còn có một phần lớn là ẩn danh bán đi.

"Là có chuyện như vậy. Có vấn đề gì không?" Hứa Lăng Phong hỏi.

Hứa Bằng lắc đầu một cái, nói: "Không có, chẳng qua là chú Hai hái được linh thảo, hẳn ưu tiên bán cho gia tộc mới phải."

Hứa Lăng Phong trên mặt hiện lên liền mấy phần vẻ không vui, linh thảo bán cho gia tộc, giá nếu so với bán cho bên ngoài thấp hơn một ít, bất quá, cùng luyện ra đan dược, lại có ưu tiên quyền mua, cũng tiết kiệm chuyện, nếu như linh thảo là chính hắn, Hứa Lăng Phong cũng không ngại bán cho gia tộc, hết lần này tới lần khác linh thảo là Tiêu Cảnh Đình.

"Không phải ta linh thảo, ta chẳng qua là cho người thay thế bán ra." Hứa Lăng Phong nói.

Hứa Bằng nhìn Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An nói: "Chú Hai cùng Tiêu trưởng lão băng thích hiềm khích trước kia?"

Hứa Lăng Phong tối mặt, buồn rầu nói: "Chúng ta chưa từng có hiềm khích lúc trước."

"Là cháu lỡ lời, chú Hai ngươi cùng Tiêu trưởng lão quan hệ không tệ à!" Hứa Bằng nói.

Hứa Lăng Phong lạnh lùng nhìn Hứa Bằng, chân mày nhíu chặt trước, Hứa Lăng Phong bừng tỉnh nghĩ tới, hắn mặc dù tình thương không cao, nhưng là, cũng không biết vô duyên vô cớ đem Tiêu Cảnh Đình làm tình địch, lúc ban đầu như thế nói gạt mình, rõ ràng chính là Hứa Bằng.

Là Hứa Bằng trước nói gạt tự mình nói Tiêu Cảnh Đình cùng Lê Nghệ có một chân, hắn mới có thể tức giận đi bắt cóc Hứa Mộc An, đều là tên đáng chết này, làm hại mình làm chuyện ngu xuẩn.

Hứa Bằng nhìn Hứa Lăng Phong đen nhánh sắc mặt, không hiểu

Hứa Lăng Phong sắc mặt làm sao lại đột nhiên âm trầm xuống.

Hứa Lăng Phong cùng Hứa Bằng hàn huyên mấy câu, liền mang theo Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An rời đi.

"Cha, cha sắc mặt không tốt lắm à! Cái tên kia, làm cái gì không tốt chuyện sao?" Hứa Mộc An bén nhạy hỏi.

Hứa Lăng Phong trong lòng bỗng nhiên có chút buồn rầu, người một nhà cũng thông minh, chỉ có hắn nhất ngu, bị con gái, cháu trai đùa bỡn đoàn đoàn chuyển."Không việc gì, chẳng qua là tên nầy dáng dấp ghét."

Hứa Mộc An: ". . ."

"Cũng phải ta anh họ sao?" Hứa Mộc An hỏi.

Hứa Lăng Phong gật đầu một cái, " Uhm, bất quá, con không cần để ý tới hắn."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: " Ừ, con muốn không được bao lâu, phải trở về Thanh Vân tiên môn, muốn chọc cũng không chọc tới."

Hứa Lăng Phong nghe được Hứa Mộc An mà nói, trên mặt không tự chủ được thêm mấy phần tịch mịch.

"Làm sao mới đến liền phải đi về, có phải hay không bởi vì là cha trước, thúc giục các ngươi trở về, như vậy là cùng các ngươi đùa giỡn." Hứa Lăng Phong có chút xấu hổ nói. Nghĩ đến mình trước, cầm kim giao tiễn hối lộ giáo giáo thông, để cho Tiêu Cảnh Đình hồi Vân châu, Hứa Lăng Phong liền cảm giác được mình thật là một chày gỗ.

"Cha, tụi con là thật có chuyện, cha nếu có rãnh rỗi mà nói, có thể tới Thanh Vân tiên môn tìm con cùng Cảnh Đình à!" Hứa Mộc An nói.

Hứa Lăng Phong gật đầu một cái, nói: "Như vậy cũng tốt."

. . .

Hứa Bằng nhìn trên tay đưa tin phù, trong lòng nhất thời thêm mấy phần dự cảm xấu.

Hứa Bằng trở lại Hứa gia, phát hiện hắn mấy cái huynh đệ đều đến.

"Hứa Mộc An thân phận đã xác nhận, hắn chính là Hứa Lăng Phong cùng Lê Nghệ đánh rơi bên ngoài đứa trẻ." Hứa Vọng nói.

Lê Nhiêu có chút không kiên nhẫn hỏi: "Cha, xác nhận sao?"

Hứa Vọng gật đầu một cái, nói: "Xác nhận, có người nghe được Hứa Mộc An kêu Hứa Lăng Phong cha ."

"Nếu xác nhận, chú Hai tại sao không đem người mang về gia tộc?" Lê Nhiêu không hiểu nói.

Hứa Vọng trầm mặt, thầm nghĩ: Tại sao, Hứa Lăng Phong đây là đang đề phòng hắn đây.

Hứa Vọng nắm chặt quả đấm, Hứa Lăng Phong gần đây ngược lại là may mắn, Lê Nghệ lên cấp nguyên anh, hắn lại thêm một phần trợ lực, nhiều Tiêu Cảnh Đình cái này con rể, hắn ngoại viện lại thêm.

Hứa Mộc An còn sống, Lê Nghệ tư tưởng mở ra, Hứa Lăng Phong tư tưởng cũng mở ra, Hứa Lăng Phong kiêng kỵ nhất không phải Hứa Lăng Phong lại thêm mấy cái ngoại viện, mà là Hứa Lăng Phong, Hứa Lăng Phong tư chất tu luyện nếu so với hắn tốt hơn nhiều, Hứa Mộc An mất tích chuyện, chẳng những tạo thành Lê Nghệ khó mà lên cấp nguyên anh, trên thực tế, cũng liên lụy Hứa Lăng Phong tu vi tiến cảnh.

Hứa Lăng Phong tư chất quá nghịch thiên, cho dù hắn một mực

không buông lỏng, vẫn không thể nào vượt qua Hứa Lăng Phong, bây giờ Hứa Lăng Phong chí đắc ý đầy, tu vi độ tiến triển, nhất định vừa có thể tăng lên mấy phần.

Hắn cùng Hứa Lăng Phong tranh phong, trở về rốt cuộc, vẫn là phải xem ai có thể trước thời hạn tiến vào nguyên anh đỉnh cấp.

Hắn khổ tâm cô nghệ nhiều năm như vậy, kết quả, tựa hồ trở về lại nguyên điểm.

------oOo------

Chương 256: Nói về ông ngoại

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 256: Nói về ông ngoại
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Lê Nghệ đứng ở trong sân, có chút tịch mịch nhìn đầy sân độc vật.

"Mới vừa trở lại, liền lại đi." Lê Nghệ buồn rầu lẩm bẩm.

Lê Song nhìn Lê Nghệ dáng vẻ thất hồn lạc phách, an ủi: "Thiếu gia bảo dưỡng một chút, có thể đi Vân châu xem nhìn, tiểu tiểu thư là kim đan, muốn đến muốn không được bao lâu, là có thể lên cấp nguyên anh, ngày sau lâu dài."

"Cũng vậy, ta làm sao nhìn, trong sân độc vật thật giống như ít đi không thiếu." Lê Nghệ nói.

"Cho Đông thiếu gia vậy con gà hoa nhỏ ăn không thiếu." Lê Song cười cười nói.

"Là như vậy à!" Trong sân độc vật là Lê Nghệ trong lúc rãnh rỗi nuôi, coi là không thể khế ước thú, bị ăn rồi Lê Nghệ cũng không đau lòng."Tiểu Đông vậy con gà hoa nhỏ phẩm tương không tệ, hẳn là có tiền đồ."

"Thiếu gia, ngươi hơi thở có chút không yên, vẫn là bế quan một chút đi." Lê Song nói.

Lê Nghệ gật đầu một cái, xòe bàn tay ra nhìn xem lòng bàn tay đan dược, nói: "Cũng tốt."

Lê Nghệ gợi lên khóe miệng, con gái mình, cùng người khác con gái

rốt cuộc là bất đồng, Hứa Mộc An ra tay một cái, chính là mười mấy chai trân quý đan dược, đổi người ngoài, há có thể có thủ bút lớn như vậy.

"Thiếu gia, Lăng Phong thiếu gia một mực rất lo lắng ngươi đây." Lê Song nói.

Lê Nghệ cười một tiếng, đã nhiều năm như vậy, Hứa Lăng Phong cũng không dễ dàng, hôm nay rẽ mây thấy mặt trời, hắn có lẽ chắc đúng Hứa Lăng Phong khá hơn một chút.

. . .

Hứa Lăng Phong mặt mày ủ dột đi vào luyện khí thất, con gái, con rể đi, Hứa Mộc An cùng Tiêu Cảnh Đình vừa đi, Lê Nghệ liền bế quan, hắn lại thành một người cô đơn.

"Lăng Phong à! Làm sao bộ dáng này, gặp phải phiền toái gì?" Hứa Liên hỏi.

Hứa Lăng Phong miễn cưỡng cười một tiếng, nói: "Không có, ta không có sao."

Hứa Lăng Phong vẻ mặt đau khổ, mấy ngày trước hắn còn vợ, con trai, cháu trai đều có, mắt xem thì phải trở thành đời người người thắng, đi lên đời người tột cùng, kết quả mai kia trở lại trước giải phóng!

Vốn là hắn còn lấy là con trai tìm trở về, hắn có thể rất nhanh cùng A Nghệ về lại với tốt, thậm chí bị lật đỏ lãng đâu, nơi nào nghĩ đến lại bị đuổi ra cửa, to lớn chênh lệch, để cho Hứa Lăng Phong có chút buồn bực.

"Ta nghe nói, ngươi tìm được chàng trai ngươi ." Hứa Liên có chút hưng phấn nói.

Hứa Lăng Phong thần thái phấn chấn nói: "Là có có chuyện như

vậy."

Hứa Liên có chút bất mãn nói: "Nếu tìm được, làm sao không mang về

"Bọn họ không muốn trở lại."

Hứa Liên cau mày, nói: "Không muốn trở lại, làm sao biết sẽ không không muốn trở lại, ngươi có phải hay không lầm?"

Hứa Lăng Phong lắc đầu một cái, nghiêm túc nói: "Lần này sẽ không, A Nghệ nói là thật."

Hứa gia tìm Hứa Lăng Phong con trai, không phải việc một sớm một chiều, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An không biết, Hứa gia chưa bao giờ buông tha cho đối với Hứa Mộc An tìm, trước tìm trở về người, không có một trăm cái cũng có hơn mấy chục.

Ban đầu người tìm lúc trở lại, Lê Nghệ còn tràn đầy mong đợi, nhưng là tìm trở về đều không phải là, trong đó còn có khá hơn chút là tên lường gạt, Lê Nghệ dần dần vứt bỏ hy vọng.

"A Nghệ nói là thật, vậy hẳn là thật, bất quá, ngươi nghiệm qua không có, loại chuyện này không thể qua loa." Hứa Liên vặn sít chặt chân mày nói.

"A Nghệ nghiệm qua." Hứa Lăng Phong nói.

"Lê Nghệ nghiệm qua, vậy hẳn là sẽ không sai, ngươi nghiệm qua liền không có à!" Hứa Liên hỏi.

Hứa Lăng Phong lắc đầu một cái, nói: "Không có."

"Mặc dù Lê Nghệ nghiệm qua, hẳn sẽ không xuất hiện cái gì bất ngờ, nhưng là, để đạt được an toàn, ngươi cần phải nghiệm một cái." Hứa Liên nói.

Hứa Lăng Phong lắc đầu một cái, không cho là đúng nói: "Ta tin tưởng A Nghệ."

Hứa Liên nhìn Hứa Lăng Phong diễn cảm, bất đắc dĩ lắc đầu một cái, nói: "Được rồi."

Hứa Lăng Phong cúi đầu xuống, thường ngày tìm trở về những người đó, rất nhiều cũng là vì Hứa gia tài sản quyền thế, nhưng là, Tiêu Cảnh Đình xuất thân phong phú rất, sống chung xuống, ngược lại là Lê Nghệ cùng mình chiếm Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An tiện nghi nhiều hơn một chút.

"Ta nghe nói, ngươi vậy con gái là Hứa Mộc An?" Hứa Liên hỏi.

Hứa Lăng Phong gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Mộc An vận khí không tệ, ăn tẩy linh đan, cũng coi là một linh căn, tuổi còn trẻ chính là kim đan hậu kỳ, cái này tu vi độ tiến triển, còn vượt qua ta một ít, chính là Mộc An vận khí không tốt lắm, gả cho Tiêu Cảnh Đình."

Nhắc tới Hứa Mộc An, Hứa Lăng Phong không khỏi mang theo mấy phần khoe khoang, con gái tiền đồ, hắn cái này làm cha cũng là cùng có vinh yên.

Nhắc tới Tiêu Cảnh Đình, Hứa Lăng Phong trong lòng buồn rầu, năm đó, hắn cái đó thuộc hạ, cũng có lòng, đem Hứa Mộc An ném vào một cái họ Hứa người ta, để cho Hứa Mộc An họ liền rất nhiều, bất quá, tương đối đáng tiếc là, Mộc An lập gia đình, hắn mặc dù có ba cái cháu trai, nhưng mà, đầy đủ đi theo Tiêu Cảnh Đình tên kia họ liền tiêu.

"Tiêu Cảnh Đình có cái gì không tốt à! Người ta cũng là nguyên anh tu giả, vẫn là Thanh Vân tiên môn đại trưởng lão, ưu tú như vậy người, ngươi còn chê." Hứa Liên nói.

Hứa Lăng Phong khẽ hừ một tiếng, mãn bất tại ý nói: "Tốt thì tốt, cũng không tốt hơn chỗ nào." Nghe Hứa Mộc An nói, Tiêu Cảnh Đình tên nầy tam thê tứ thiếp, tuy sau đó tới Hứa Mộc An nói, đó là

"Hiểu lầm", nhưng là, Hứa Lăng Phong chính là cảm thấy Tiêu Cảnh Đình tên nầy, dài 1 bản công tử ăn chơi mặt.

"Hứa Mộc An, Hứa Mộc An, danh tự này có chút quen tai à! Lăng Phong, ngươi trước bắt cóc người, chính là Hứa Mộc An à!" Hứa Liên bỗng nhiên phản ứng lại.

Hứa Lăng Phong: ". . ." Lại không thể không đề cập tới cái này một gốc sao? Rất mất mặt à!

. . .

Hứa Mộc An ngồi ở phi thuyền trong, nhìn Thanh châu ở trong tầm mắt xa dần dần đi.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An thần sắc, hỏi: "Tại sao không nhận tổ quy tông đâu ?"

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, nói: "Ta biết cha, mẹ là ai, cũng đã rất khá, còn như nhận tổ quy tông, coi như xong đi."

Hứa Mộc An híp mắt, Hứa Lăng Phong ở trên còn có một người anh Hứa Vọng, hắn muốn nhận tổ quy tông, chỉ sợ còn muốn cãi vã một phen, nếu như, hắn thật nhận tổ quy tông, Hứa gia chắc hẳn sẽ đối với Tiêu Cảnh Đình cùng nàng tiến hành đi sâu vào điều tra, đó cũng không phải là nàng hy vọng.

Tiêu Cảnh Đình nhìn đưa tin ngọc bội, trên mặt thêm mấy phần không nén được.

"Đông Thành Dương lại tới thúc giục sao?" Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Hứa Mộc An khẽ hừ một tiếng, có chút không vui nói: "Lão tiểu tử này, bây giờ ngược lại là sẽ ăn có sẵn cơm à! Hắn đem anh làm cái gì, côn đồ sao?"

Tiêu Cảnh Đình mãn bất tại ý cười một tiếng, nói: "Không có sao, cái này làm nhiệm vụ, cũng không phải không vớt được chỗ tốt, dù sao anh vốn là muốn tham dự lịch luyện."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: " Cũng đúng."

Tiêu Cảnh Đình nhìn trên tay luyện khí phổ, trong con ngươi lóe lên mấy phần mừng rỡ.

Tiêu Cảnh Đình không nhịn được thầm nghĩ: Mặc dù mình người cha vợ này, tình thương chưa ra hình dáng gì, nhưng là, ở luyện khí một trên đường thành tựu, đúng là đạt tới đỉnh cao, có Hứa Lăng Phong phần này luyện khí tâm đắc, hắn luyện chế bổn mạng pháp khí, uy lực hẳn còn có thể lại mạnh mẽ mấy phần.

. . .

Tiêu Cảnh Đình phi thuyền, ở Thanh Vân tiên môn bầu trời ngừng lại.

Tiêu Tiểu Đông trở lại một cái, liền bị Tiêu Tiểu Phàm, Tiêu Tiểu Tấn các người cho kéo đi.

"Anh cả, 2 cái ngoại công là người gì à!" Tiêu Tiểu Phàm đầy là tò mò hỏi.

Gà hoa nhỏ phác lăng vỗ cánh phành phạch, có chút lấy le nói: "Hỏi ta, hỏi ta, ta cái gì cũng biết, ta là bác học đa tài đại yêu."

Tiêu Tiểu Phàm liếc gà hoa nhỏ một cái, có nhiều hứng thú nói: "Phải, ngươi nói một chút xem."

"Ngươi ông ngoại Hứa là một ngu mạo, so ngươi còn ngu, ngươi ngu như vậy, đều là di truyền à! À! À!"

"Ngươi bà ngoại Lê là một nuôi côn trùng, hắn nuôi côn trùng ăn

ngon thật, mỡ đủ rất, rốp rốp, mùi vị không tệ."

Tiêu Tiểu Phàm: ". . ."

Tiêu Tiểu Tấn.". . ."

Tiêu Tiểu Phàm nhìn Tiêu Tiểu Đông, "Anh cả, em nghe nói ông ngoại Hứa là một tuyệt thế thiên tài, thuật luyện khí ở Thanh châu hết sức nổi danh, hắn tu vi cũng rất cường thịnh."

Tiêu Tiểu Đông: ". . ." Thiên tài? Có chút nói quá sự thực đi, cái nào thiên tài sẽ bắt cóc con gái, uy hiếp con rể?

"Cái này, Tiểu Phàm, ngươi biết, lời đồn đãi vật này, luôn là nói qua thật ra thì." Tiêu Tiểu Đông chần chờ một chút, uyển chuyển nói.

Tiêu Tiểu Phàm ngoẹo đầu, đầy là tò mò hỏi: "Vậy ông ngoại Hứa đến tột cùng là hạng người gì đâu ?"

Tiêu Tiểu Đông thầm nói: Gà hoa nhỏ nói không sai à! Cái này ông ngoại Hứa còn chính là một ngu mạo, gà hoa nhỏ, mặc dù nói lời nói từ trước đến giờ bừa bộn, nhưng là, lần này nói không sai biệt lắm chính là sự thật.

"ông ngoại Hứa là một trí tưởng tượng rất phong phú, làm việc không giống bình thường người." Tiêu Tiểu Đông suy nghĩ một chút, nghiêm túc nói.

Tiêu Tiểu Phàm trừng mắt nhìn, nói: "Nghe, ông ngoại Hứa rất lợi hại à!"

Gà hoa nhỏ nằm ở Tiêu Tiểu Đông trên bả vai, khặc khặc cười lên.

Tiêu Tiểu Đông bất mãn nói: "Đừng cười, có gì buồn cười."

Gà hoa nhỏ: ". . ."

. . .

Trần Húc trở lại Trần gia.

Trần Lập Phong nhìn Trần Húc, trong lòng nhiều mấy phần bất đắc dĩ.

"Ngươi cũng thiệt là, cả ngày cũng biết đi theo Tiêu Tiểu Đông vậy vô liêm sỉ đồ chơi chạy loạn, một chút định tính cũng không có, ngươi bây giờ tu vi cũng không tệ lắm, nhưng cũng không thể kiêu ngạo tự mãn, ở nguyên anh tu sĩ trước mặt, ngươi còn non đây." Trần Lập Phong nói.

Trần Húc cười một tiếng, đem khoảng thời gian này trải qua, nói một phen.

Trần Lập Phong nghe chặt chặt lấy làm kỳ, "Không nghĩ tới, Hứa Mộc An lại còn có một đoạn thân thế như vậy."

"Hứa Lăng Phong là một người rất thú vị đây." Trần Húc không nhịn được thở dài nói.

Trần Húc khẽ giơ lên trước mi, khóe miệng không nhịn được thượng thiêu, Trần Húc cảm thấy từ đi theo Tiêu Tiểu Đông, cuộc sống của hắn liền qua phong phú nhiều màu sắc.

"Cũng phải ông ngoại của ngươi à! Đừng như thế không lớn không nhỏ." Trần Lập Phong gật một cái Trần Húc đầu nói.

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Ta biết."

Trần Lập Phong lưng đeo tay, âm thầm thầm nghĩ: Hứa Mộc An có Hứa Lăng Phong cùng Lê Nghệ cái này 2 cái phía sau đài, lui về phía sau con đường, đặt có thể càng đi càng thuận, mặc dù hai người kia tu vi cũng so hắn yếu một ít, nhưng mà, hai người kia phía sau đài lớn, gia học sâu xa, tương lai tiềm lực, chắc so hắn mạnh.

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An lẫn vào tốt, Trần Húc cũng có thể đi theo hưởng phúc.

Trần Lập Phong nhìn Trần Húc, tràn đầy vui mừng nói: "A Húc là một có phúc à!"

Trần Húc cười một tiếng, nói: "Ông nội, ông nói qua rất nhiều lần, đúng rồi, Đông Thành Dương làm sao vội vội vàng vàng đem cha gọi trở về."

Trần Lập Phong vẫy vẫy tay áo, nói: "Thú triều tới, Đông Thành Dương đại khái là sợ một người đối phó không được, cho nên, vội vội vàng vàng đem Tiêu Cảnh Đình gọi trở về, trước, Đông Thành Dương ngược lại cũng có mấy phần khí tính, bây giờ Tiêu Cảnh Đình ở Thanh Vân tiên môn đảm nhiệm đại trưởng lão, tên nầy càng phát ra uất ức, có chuyện gì, tổng đem Tiêu Cảnh Đình đẩy ra ngoài cản trở."

Người đều có tính ỷ lại, nếu là Tiêu Cảnh Đình không có ở đây, phân phối đến Đông Thành Dương trên đầu nhiệm vụ, Đông Thành Dương không thể gánh cũng phải gánh.

Bây giờ có Tiêu Cảnh Đình ở đây, Đông Thành Dương mỗi lần đều thích tránh ở sau lưng ngay đầu con rùa đen, làm con rùa đen rúc đầu, cố nhiên an toàn tính cao mấy phần, nhưng là mất nhuệ khí, Đông Thành Dương còn muốn đi lên, khó khăn.

"Thú triều, nghiêm trọng không?" Trần Húc hỏi.

Trần Lập Phong trầm ngâm một chút, nói: "Cũng khá tốt, không lớn không nhỏ thú triều."

------oOo------

Chương 257: Tất cả đại tông môn phản ứng

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 257: Tất cả đại tông môn phản ứng
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Thanh Vân tiên môn.

Tiêu Cảnh Đình nhìn trên tay tình báo, lắc đầu một cái, có chút khó chịu nói: "Sư huynh thúc giục cấp, ta còn lấy là sắp tận thế, kết quả chẳng qua là mấy con tiểu yêu đang nháo chuyện, sớm biết không cần gấp như vậy trước trở về."

"Lời nói này không thật thành, thật ra thì, ngươi đã sớm muốn trở lại chưa." Hứa Mộc An cười cười nói.

"Không gạt được em, Thanh châu dù sao không phải là ta khu vực này à! Đợi ở bên kia, chân thực để cho người không được tự nhiên, hơn nữa, ta cũng không bỏ được Tiểu Phàm, Tiểu Tấn còn có những cái kia cháu trai nhỏ." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An nhìn trên tay tình báo, "Chút chuyện như vậy, Đông Thành Dương một người cũng có thể xử lý liền đi, tên nầy là càng ngày càng sẽ lười biếng."

Tiêu Cảnh Đình khoanh tay, nói: "Có thể là lớn tuổi, lười động."

"Có lẽ đi." Hứa Mộc An lành lạnh nói.

"Anh phải đi tìm Đông Thành Dương một lần." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An không hiểu nói: "Anh muốn tìm hắn làm gì?"

"Anh phải nói cho hắn biết, chuyện lần này sau này, anh cần bế quan hai mươi năm." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An có chút không hiểu nói: "Cần nhiều năm như vậy?"

Tiêu Cảnh Đình có phòng tu luyện thời gian gia trì, hai mươi năm chính là hơn một trăm năm à!

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Phải bắt chặt một chút, ta muốn tại hạ lần Thông Thiên tháp mở trước, lại đi đảo Tinh Vân một lần."

"Em cũng biết, anh ở đảo Tinh Vân gây ra bao lớn sự việc, phải đi mà nói, tốt nhất là đem tu vi đẩy tới nguyên anh hậu kỳ, còn có anh trên tay ong vương vàng kim, cùng vương bò cạp, tốt nhất là thừa dịp đoạn này thời gian, cũng đào tạo một cái nguyên anh con rể đi ra , ngoài ra, anh cũng cần một đoạn thời gian, tới rèn luyện vốn tên là pháp bảo."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Cũng đúng."

. . .

Đông Thành Dương đền.

Lâm Tuyết Nga nhìn Đông Thành Dương, nói: "Tông chủ, ngươi không có sao chứ."

Đông Thành Dương lắc đầu một cái, nói: "Không có sao."

"Đại trưởng lão tới nói gì không?" Lâm Tuyết Nga hỏi.

"Hắn muốn bế quan, cùng lần này thú triều sự việc sau này, phi đến quan hệ tông môn sinh tử tồn vong thời khắc, kế tiếp hai mươi năm, hắn sẽ không xuất thủ nữa." Đông Thành Dương nói.

Lâm Tuyết Nga sững sốt một chút, thần sắc bất định nói: "Như vầy phải không?"

"Ta muốn ngươi tra chuyện, ngươi đã điều tra xong sao?" Đông Thành Dương hỏi.

Lâm Tuyết Nga trầm ngâm một chút, nói: "Không sai biệt lắm đã điều tra xong, đại trưởng lão cùng Hứa trưởng lão, đi Thanh châu tựa hồ là vì điều tra Hứa trưởng lão thân thế, Thanh châu gia tộc lớn Hứa gia Nhị gia Hứa Lăng Phong cùng Lê gia Lê Nghệ, năm xưa ném qua một cái con gái, đứa bé kia hẳn là Hứa trưởng lão."

Đông Thành Dương nghe Lâm Tuyết Nga mà nói, trầm tư hồi lâu nói: "Ngươi chắc chắn sao? Cái này cũng quá hoang đường đi."

"Hẳn sẽ không sai, Lê Nghệ bởi vì trước đứa trẻ chuyện, kết anh thất bại, kết quả, Tiêu trưởng lão cùng Hứa trưởng lão đến Thanh châu không lâu, Lê Nghệ liền kết thành nguyên anh, ta điều tra được , có người nghe được Hứa Mộc An kêu 2 người cha, mẹ." Lâm Tuyết Nga nói.

"Hứa Mộc An nhận tổ quy tông?" Đông Thành Dương hỏi.

Lâm Tuyết Nga lắc đầu một cái, nói: "Cái này ngược lại không có, Thanh châu Hứa gia cùng Lê gia cũng đang điều tra thân phận của hai người, Hứa Lăng Phong cùng Lê Nghệ tựa hồ cũng thầm chấp nhận Hứa Mộc An là con của bọn họ."

Đông Thành Dương nghe Lâm Tuyết Nga mà nói, trên mặt nổi lên mấy phần cười khổ, "Đại trưởng lão, thật là phúc nguyên thâm hậu à!"

Tiêu Cảnh Đình nguyên bản có Trần Lập Phong như thế cái sui gia, cũng đã có đủ đáng sợ, bây giờ lại thêm một cái Hứa Lăng Phong cùng Lê Nghệ, Tiêu Cảnh Đình nếu như vậy có lòng tông chủ vị, hắn hoàn toàn không phải là đối thủ.

Bất quá, Tiêu Cảnh Đình tựa hồ một chút khải thứ Thanh Vân tiên môn tông chủ vị, hoặc là nói, hôm nay Thanh Vân tiên môn, đối với Tiêu Cảnh Đình mà nói cách cục đã hơi nhỏ.

"Đại trưởng lão, làm sao đột nhiên lại muốn bế quan?" Lâm Tuyết Nga tràn đầy không hiểu nói.

Đông Thành Dương lắc đầu một cái, nói: "Ta cũng không biết, Tiêu đạo hữu có thể theo đuổi là đại đạo đỉnh cấp đi."

. . .

Hứa Lăng Phong cùng Lê Nghệ xử lý xong sự việc, tới Thanh Vân tiên môn lúc này Tiêu Cảnh Đình đã bế quan.

Không có thấy Tiêu Cảnh Đình, có Tiêu Tiểu Phàm, Tiêu Tiểu Tấn các người phụng bồi, Hứa Lăng Phong cũng không cảm thấy thất vọng.

Tiêu Tiểu Phàm, Tiêu Tiểu Tấn không biết Hứa Lăng Phong làm chuyện hoang đường, đối với nguyên anh trung kỳ Hứa Lăng Phong bội phục không thôi, cả ngày vây quanh Hứa Lăng Phong lởn vởn, để cho Hứa Lăng Phong lòng hư vinh lập tức lấy được thỏa mãn.

Đi tới Vân châu sau đó, đi qua không giải cố gắng, Hứa Lăng Phong rốt cuộc lại leo lên Lê Nghệ giường.

Trải qua gian khổ được đền bù mong muốn Hứa Lăng Phong có chút vui mừng không tư Thục, dứt khoát cùng Lê Nghệ ở Thanh Vân tiên môn vùng lân cận ở lại, còn mở ra một tiệm luyện khí.

Hứa Lăng Phong thuật luyện khí cao minh, mộ danh tới cầu Hứa Lăng Phong luyện khí tu giả đếm không hết.

Theo lý mà nói, nằm tháp bên, há cho người khác ngủ say, Thanh Vân tiên môn bên cạnh có như thế 2 cái đại thần, Đông Thành Dương chắc có động tác.

Nhưng là, Hứa Lăng Phong cùng Lê Nghệ tu vi quá cao, phía sau đài cũng quá lớn, Đông Thành Dương chỉ có thể mở một con mắt, nhắm một con mắt, làm xem không thấy.

Tiêu Tiểu Phàm nhìn ra lò pháp khí, hai tròng mắt chiếu lấp lánh.

"Ông ngoại, ông luyện chế roi không tệ à!" Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy khâm phục nói.

"Ngươi luyện khí tư chất không tệ, chính là không có sư thừa, nội tình không đủ, bất quá, ngươi còn trẻ, nếu thời gian dài, chỉ sợ ở vượt qua ta." Hứa Lăng Phong có chút mừng rỡ nói.

Hứa Lăng Phong thầm nói: Nếu là người ngoài luyện khí thiên phú so mình lợi hại, vậy mình sợ là phải ghen tỵ, nhưng là, là cháu mình lại bất đồng, Hứa Lăng Phong nhìn Tiêu Tiểu Phàm, chỉ cảm thấy Tiêu Tiểu Phàm không hổ là hắn cháu trai, trò giỏi hơn thầy mà thắng lam.

"Ông nội thuật luyện khí lợi hại, ta không biết phải chờ nhiều ít năm, mới đuổi theo kịp đây." Tiêu Tiểu Phàm hai tròng mắt chiếu lấp lánh nói.

"Cha đây, mẹ đang làm gì à!" Hứa Lăng Phong hỏi.

"Cha, mẹ bế quan, trong thời gian ngắn, chỉ sợ sẽ không đi ra." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Hứa Lăng Phong cau mày, nói: "Cái này hai tên, cũng không biết đang giở trò quỷ gì." Hắn đi Tiêu Cảnh Đình bế quan chỗ xem qua, động phủ tầng tầng đóng chặt, ngăn cách dò xét trận pháp khắp nơi đều là, thần thần bí bí.

Tiêu Tiểu Phàm cười một tiếng, chuyển đề tài nói: "Cha, có chính hắn cân nhắc rồi."

Hứa Lăng Phong cùng Lê Nghệ đến, chọc cho Thanh Vân tiên môn chung quanh mấy cái tông môn, chấn động không dứt.

2 cái nguyên anh tu giả, đủ để thay đổi Vân châu một ít tông môn cách cục.

Trong chốc lát, tất cả đại tông môn điên cuồng điều động, tra hỏi Hứa Lăng Phong, Lê Nghệ cùng Thanh Vân tiên môn quan hệ, Hứa Mộc An là 2 người lưu lạc bên ngoài con gái tin tức, nhanh chóng truyền bá ra ngoài, trong chốc lát, tất cả đại tông môn đối với Tiêu Cảnh Đình độ chú ý, lại đề cao mấy phân.

Vô Song tông.

Nam Cung thành nhìn trên tay tin tức, tràn đầy khiếp sợ.

"Hứa Mộc An không nghĩ tới lại có một cặp cha mẹ lợi hại như thế, Tiêu Tiểu Phàm tư chất như thế xuất chúng, đó là di truyền à!" Nam Cung thành đầy là cảm thán nói.

Kiều Tường đứng ở một bên, chấn động trong lòng không dứt, Hứa Mộc An cha mẹ, chính là Tiêu Tiểu Đông ông bà ngoại, từ Trần Húc lựa chọn Tiêu Tiểu Đông bắt đầu, Kiều Tường liền một mực ở trong tối tối tăm cùng Tiêu Tiểu Đông so với trước sức lực, Kiều Tường chợt phát hiện, hắn đuổi càng cố gắng, cùng đối phương chênh lệch lại càng lớn, như vậy phát hiện, để cho Kiều Tường có chút cả người đều mỏi mệt.

"Sư tổ, Thanh Vân tiên môn nhiều cái này 2 cái ngoại viện, sẽ khuếch trương sao?" Kiều Tường hỏi.

Vô Song tông rất nhiều lãnh địa đều cùng Thanh Vân tiên môn tiếp giáp, bây giờ Vô Song tông chỉ dựa vào Nam Cung thành chống, Thanh Vân tiên môn chẳng những có Đông Thành Dương, Tiêu Cảnh Đình, còn có Trần Lập Phong chỗ dựa, bây giờ lại thêm 2 cái nguyên anh, nếu là Thanh Vân tiên môn đối với Vô Song tông ra tay, vậy Vô Song tông căn bản không ngăn được.

Những năm này Vân châu bỏ mình không ít nguyên anh tu giả, cái này làm cho Kiều Tường thêm mấy phần cảm giác nguy cơ, nếu là Nam Cung thành xong đời, vậy hắn kết quả cũng không biết quá tốt.

Nam Cung thành lắc đầu một cái, nói: "Hẳn sẽ không, Thanh Vân tiên môn đương thời làm chủ vẫn là Đông Thành Dương, Đông Thành Dương đã dẫn một cái Tiêu Cảnh Đình vào Thanh Vân tiên môn, hẳn không dám nữa tùy tiện dẫn những người khác vào tông môn."

Đông Thành Dương lại dẫn mấy cái nguyên anh tới, Thanh Vân tiên môn đương thời làm chủ chỉ sợ thì không phải là Đông Thành Dương.

"Hai người kia dù sao không phải là Vân châu tu giả, hẳn sẽ không nhúng tay chuyện Vân châu. Hứa gia, Lê gia cũng là đại gia tộc, Thanh Vân tiên môn hẳn không ở hai người kia trong mắt, bọn họ hẳn là đơn thuần tới thăm thân nhân."

Kiều Tường có chút hoài nghi nói: "Xa xăm tới thăm người thân?"

"Năm đó Hứa Mộc An ra đời, dự kỳ Hứa gia cùng Lê gia chính thức liên hiệp à! Hứa Mộc An mất tích, 2 nhà hợp tác cũng xuất hiện vấn đề, vì đứa con trai này, Lê Nghệ thiếu chút nữa tẩu hỏa nhập ma, Hứa Lăng Phong cùng Lê Nghệ thiếu chút nữa chia đường giương cao liêm, Hứa Mộc An tầm quan trọng có thể tưởng tượng được."

"Thật vất vả tìm được người, Hứa Mộc An lại không muốn ở lại Thanh châu, Lê Nghệ cùng Hứa Lăng Phong truy đuổi tới, cũng là bình thường." Nam Cung thành đầy là cảm thán nói.

Kiều Tường lẩm bẩm: "Hứa Mộc An tại sao có thể có như vậy thân phận, Tiêu Cảnh Đình một nhà không phải là từ đại lục Man Hoang tới lụi bại hộ à!"

"Hứa Mộc An trước kia xuất thân không hiện, bây giờ cũng không

phải là, Thanh châu Hứa gia nhưng mà gia tộc lớn, Hứa gia mặc dù tương đối khiêm tốn, nhưng là, cái gia tộc đó, nhưng là tồn tại hóa thần kỳ cường giả gia tộc, không thể đắc tội." Nam Cung thành đầy là nghiêm túc nói.

Kiều Tường nghe vậy, không khỏi có chút sợ hết hồn hết vía, hóa thần tu giả, Vân châu chỉ có cao cấp tông môn, mới có thể cất ở đây dạng cao thủ, Hứa gia lại có thể cũng có như vậy cao thủ.

"Đông Thành Dương bây giờ trong lòng cũng không biết là cảm thụ gì."

Nam Cung thành vừa có chút hâm mộ Thanh Vân tiên môn ngoại viện nhiều, lại có chút đồng tình Đông Thành Dương ngoại viện quá nhiều.

. . .

Quách Dịch nhìn trên tay tình báo, túc sít chặt chân mày.

"Mục sư đệ, ngươi cùng Tiêu Cảnh Đình các người tương đối quen, ngươi xem Hứa Lăng Phong cùng Lê Nghệ đến, sẽ đối với Vân châu cách cục tạo thành ảnh hưởng sao?" Quách Dịch lo lắng vội vàng hỏi.

Mục Vân phiêu liền Quách Dịch một cái, mãn bất tại ý nói: "Yên tâm đi, Tiêu Cảnh Đình hẳn sẽ không đối với khuếch trương địa bàn cảm thấy hứng thú, Đông Thành Dương ngược lại có thể sẽ có hứng thú, bất quá, hắn làm không thể những người đó chủ."

"Mục sư đệ, nghe nói Hứa Mộc An là Hứa Lăng Phong cùng Lê Nghệ con gái, có phải là thật hay không? Hứa Lăng Phong cùng Lê Nghệ đều là Thanh châu người, Hứa Mộc An là đại lục Man Hoang người, cái này căn bản là tám gậy tre đánh không một khối chuyện mà!" Quách Dịch lắc đầu nói.

"Hứa Mộc An hẳn là Hứa Lăng Phong cùng Lê Nghệ con trai, muốn

không phải vậy, người ta cũng không biết xa xăm truy đuổi tới." Mục Vân nói.

"Mục sư đệ, ngươi thật thật tinh mắt à!" Quách Dịch có chút bội phục nói.

Tiêu Cảnh Đình quật khởi với vi mạt, Trần Húc năm đó lựa chọn Tiêu Tiểu Đông lúc này Quách Dịch cảm thấy Trần Húc còn trẻ khí thịnh, đầu óc không tỉnh táo, Mục Vân năm đó cũng cùng Tiêu Cảnh Đình một nhà đi gần, năm đó Quách Dịch chỉ cảm thấy Mục Vân đủ cổ quái, theo xem như vậy người một nhà.

"Nam Cung thành lão già kia cuộc sống không tốt qua à!" Mục Vân nói.

Quách Dịch gật đầu một cái, nói: "Đúng là."

Linh Dược tông lãnh địa cùng Thanh Vân tiên môn lãnh địa, cũng có tiếp giáp, nhưng là tiếp giáp cũng không nhiều, nhưng là Vô Song tông lại bất đồng, Vô Song tông chỉ dựa vào Nam Cung lão quái vật một cái chống, Nam Cung lão quái vật ngã một cái, bầy rồng không đầu, chỉ sợ là muốn gặp.

Nam Cung lão đầu đối với Kiều Tường ngược lại là khải thứ kỳ vọng rất lớn, nhưng là, phải đợi Kiều Tường trở thành nguyên anh, nói ít cũng phải chờ mấy chục năm.

------oOo------

Chương 258: Dễ tìm khó tìm

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 258: Dễ tìm khó tìm
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

"Ông ngoại, ta làm một ít điềm điểm, ngài muốn ăn sao?" Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

"Tiểu Tấn à! Tu giả tu tâm, không thể mê mệt ham muốn ăn uống." Hứa Lăng Phong lưng đeo tay, tràn đầy tiên gió ngạo cốt nói.

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, thụ giáo nói: "Biết, biết." Tiêu Tiểu Tấn thoại phong nhất chuyển, "Ông ngoại, ngài không nhanh một chút mà nói, cũng chưa có."

"Cái gì. . . Những tên khốn kiếp kia động tác nhanh như vậy." Hứa Lăng Phong nổi giận đùng đùng nói.

Tiêu Tiểu Tấn nghiêm trang nói: "Ông ngoại, tu giả tu tâm, không thể mê mệt ham muốn ăn uống, ngươi không nên gấp gáp."

Hứa Lăng Phong: ". . ."

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Hứa Lăng Phong vội vả rời đi hình bóng, bất đắc dĩ lắc đầu một cái, thầm nói: Ông ngoại tâm tính không được, còn cần rèn luyện.

Hứa Lăng Phong đi vào phòng, phát hiện Tiêu Tiểu Phàm đám người đã mở ăn, Hứa Lăng Phong ngồi qua một bên, cầm lên liền một khối bánh ngọt, bắt đầu ăn.

"Tiểu Tấn à! Cháu cũng không nhỏ, có suy nghĩ hay không tốt cưới

một cái, vẫn là gả một cái à!" Hứa Lăng Phong cảm thấy xen vào Tiêu Cảnh Đình cái này không chịu trách nhiệm bế quan, hắn cái này làm ông ngoại hẳn phải nhốt lòng một chút cháu trai nhỏ chung thân đại sự.

Tiêu Tiểu Tấn thi thi nhiên ở một bên ngồi xuống, ung dung nói: "Thà ít mà tốt, ta còn không tìm được trúng ý."

Hứa Lăng Phong có nhiều hứng thú hỏi: "Ngươi muốn tìm một dạng gì?"

"Giống cha hôn như vậy." Tiêu Tiểu Tấn không chút nghĩ ngợi nói.

Hứa Lăng Phong nhíu mày, Tiêu Cảnh Đình như vậy, Tiêu Cảnh Đình vậy chết dạng, hẳn một trảo một bó to đi.

Đang đang vùi đầu gặm bánh ngọt Tiêu Tiểu Phàm, ngẩng đầu lên, có chút hơi khó nói: "Em trai, em muốn tìm cha như vậy? Như vậy cũng không dễ tìm đâu ?"

Hứa Lăng Phong: ". . ." Khó tìm sao? Có thể có bao nhiêu khó khăn à!

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, tràn đầy tán đồng nói: "Là khó tìm, bất quá, ta thích có khiêu chiến sự việc."

Hứa Lăng Phong tối tăm đâm đâm muốn, khó tìm, tìm một Tiêu Cảnh Đình như vậy mặt người lòng thú, rất có khiêu chiến?

Hứa Lăng Phong hắng giọng, hướng Tiêu Tiểu Tấn cùng Tiêu Tiểu Phàm, hỏi: "Tiểu Tấn, Tiểu Phàm, các con cảm thấy tìm một ông ngoại ta như vậy dễ tìm sao?"

Tiêu Tiểu Phàm nhìn Hứa Lăng Phong, suy nghĩ một chút, nói: "Hẳn không phải là rất khó đi."

Hứa Lăng Phong: ". . ."

Tiêu Tiểu Tấn sờ cằm, nói: "Nếu là tìm ông ngoại như vậy, ta hẳn sớm tìm được."

Hứa Lăng Phong: ". . ."

Lê Nghệ hề hề cười một tiếng, lấy một khối bánh ngọt đi Hứa Lăng Phong nhé trong miệng, "Ăn nhanh đi, ăn nhiều một ít."

Rõ ràng Lê Nghệ là muốn mình ăn nhiều, nói ít, Hứa Lăng Phong không khỏi có chút buồn bực.

Hứa Lăng Phong hung tợn cắn bánh ngọt, thầm nghĩ: Tiêu Cảnh Đình tên mặt trắng nhỏ này có gì tốt, cái này một cái 2 cái cũng đối với tên khốn này sùng bái không thôi.

Từng trận tiếng sấm ầm ầm truyền tới, Lê Nghệ đứng lên, hướng Thanh Vân tiên môn đỉnh núi nhìn sang.

"Thanh Vân tiên môn tình huống bên kia có cái gì không đúng, tựa hồ là lên cấp nguyên anh triệu chứng." Lê Nghệ nói.

"Lên cấp nguyên anh? Mẹ muốn lên cấp nguyên anh liền sao? Quá tốt." Tiêu Tiểu Phàm có chút phấn chấn nói.

Lê Nghệ lắc đầu một cái, nói: "Hẳn không phải là, ta đây cảm thấy hẳn là cha các ngươi ong hoàng kim muốn lên cấp nguyên anh, cái này tư thế không giống như là tu sĩ lên cấp."

"Ong hoàng kim muốn lên cấp nguyên anh, vậy sau này có sữa ong chúa ăn." Tiêu Tiểu Phàm liếm liếm môi nói.

Lê Nghệ: ". . ."

Gà hoa nhỏ thở dài một cái, tràn đầy ai oán nói: "Gia môn bất hạnh à!" Hoa gà nhìn Tiêu Tiểu Đông, ánh mắt u oán vô cùng, "Ngu si chủ nhân, ngươi xem xem những cái kia rách rưới ong mật đi theo cha

ngươi, lên cấp nguyên anh, bổn đại nhân thiên phú dị hưởng, đi theo ngươi bây giờ vẫn là kim đan, bổn đại nhân làm sao xui xẻo như vậy à!"

Lê Nghệ: ". . ."

Tiêu Tiểu Đông sậm mặt lại, không cam yếu thế nói: "Nói cái gì vậy? Ngươi làm ta nuôi ngươi như thế tốt ăn lười làm đồ, rất có mặt mũi có phải hay không?"

"Cha vậy ong hoàng kim, đó là dựa vào chiến đấu gian khổ, mới lên cấp chiến đấu, ngươi đâu, ngươi cả ngày lăn lộn ăn chờ chết, nuôi ra một thân mập phiêu, ngày thường duy nhất vận động, chính là trêu đùa tông môn bên trong mấy con thanh tước, ngươi cái này tánh tình, còn muốn lên cấp nguyên anh?"

"Đi theo ta ủy khuất ngươi, ngươi như thế cái thúi tánh tình, nếu không phải đi theo ta, đã sớm cho kia con yêu thú nuốt, ngươi còn lên cấp nguyên anh, đẹp ngươi."

Gà hoa nhỏ tràn đầy tức giận nhảy lên nhảy xuống, "Đồ khốn, ngươi đây là đang làm nhục người ta cách, tạo nghiệt à! Ta tại sao có thể có mắt không tròng, cùng ngươi ký kết khế ước, nói cho ngươi, ta muốn làm phản, làm phản."

Lê Nghệ: ". . ."

Từng đạo tiếng sấm ùng ùng vang, Tiêu Tiểu Tấn trấn an xoa xoa gấu bay nhỏ đầu, "Hẳn đúng là ba ong hoàng kim ở lên cấp, gấu bay nhỏ nói, hắn nuôi ong mật không an phận, tựa hồ muốn thoát khỏi nắm trong tay."

"Vậy xem ra sẽ không sai, không biết vậy ong hoàng kim có thể hay không vượt qua đi." Lê Nghệ nói.

Yêu thú giới, từ trước đến giờ người mạnh là vua, ong hoàng kim nếu là lên cấp ong hoàng, tự nhiên bầy phong thần phục.

"Ông ngoại, ông cảm thấy ba cái này ong hoàng kim có thể lên cấp nguyên anh sao?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

"Cha của cháu cái này ong hoàng kim, là một đường chém giết, mới có bây giờ trình độ, lên cấp nguyên anh có khả năng rất lớn." Lê Nghệ nói.

Hứa Lăng Phong cúi đầu, trong con ngươi xẹt qua mấy phần vẻ khác thường, quá nhanh, coi như Tiêu Cảnh Đình ong hoàng kim dựa vào chém giết rút ngắn lên cấp thời gian, nhưng là, nhanh như vậy lên cấp nguyên anh, vẫn là có chút kinh người nghe.

Hắn cái này con rể, trên người tựa hồ có bí mật gì à!

Theo Hứa Lăng Phong biết, tựa hồ rất nhiều người cũng đối với Tiêu Cảnh Đình trên người bí mật cảm thấy hứng thú, chẳng qua là còn chưa kịp đưa tay, trước mình cùng Lê Nghệ đến lúc này rất nhiều xuẩn xuẩn dục động người, cũng đánh lui đường cổ, Tiêu Cảnh Đình tên nầy, đủ biết gây chuyện.

. . .

Thanh Vân tiên môn, Đông Thành Dương nhìn Tiêu Cảnh Đình đỉnh núi, sắc mặt phức tạp.

"Tiêu trưởng lão xuất quan, vẫn chưa tới hai mươi năm đây." Lâm Tuyết Nga không nhịn được nói.

"Kế hoạch không đuổi kịp biến hóa, ra như thế cái ngoài ý muốn, Tiêu Cảnh Đình tự nhiên không thể nào lại bế quan."

"Đây là Hứa Mộc An ở lên cấp nguyên anh sao? Tựa hồ không giống à!" Lâm Tuyết Nga nói.

Đông Thành Dương lắc đầu một cái, nói: "Đích xác không phải, hẳn là yêu thú lên cấp, ngươi không phát hiện linh thú vườn trong yêu

thú không quá an phận sao? Hơn nữa, cái này lôi kiếp cũng cùng người tu lên cấp thời điểm bất đồng."

"Đại trưởng lão bên người yêu thú muốn lên cấp? Đại trưởng lão bên người yêu thú, thật giống như đều không phải là rất bắt mắt." Lâm Tuyết Nga nói.

Tiêu Cảnh Đình những cái kia con trai, cũng nuôi một ít kỳ kỳ quái quái đồ, Tiêu Cảnh Đình mình cũng nuôi một ít, bất quá tựa hồ không quá hiện ra.

"Sư đệ, hắn tựa hồ nuôi một đám ong mật, còn có một đám bò cạp." Đông Thành Dương nói.

"Tiêu trưởng lão, là làm sao nuôi linh thú, lại có thể nhanh như vậy, liền nuôi ra nguyên anh yêu thú, cũng quá nhanh." Lâm Tuyết Nga không nhịn được nói.

Đông Thành Dương híp mắt mâu, nào chỉ là Tiêu Cảnh Đình linh thú lên cấp mau, người của Tiêu gia cũng lên cấp rất nhanh, đây tuyệt đối không chỉ là bởi vì là tẩy linh đan quan hệ, nhất định còn có những nguyên nhân khác, đáng tiếc, có Lê Nghệ cùng Hứa Lăng Phong ở đây, ai cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

. . .

Trong Thanh Vân tiên môn linh thú đường, mấy cái nhân viên làm việc, vội vàng trời đất tối sầm.

"Những thứ này đáng chết linh thú cũng điên rồi, bọn họ muốn chạy."

"Đại trưởng lão đang làm gì đó? Động tĩnh thật là lớn à!"

"Nghe nói là đại trưởng lão linh thú, muốn lên cấp nguyên anh."

"Đại trưởng lão thật là lợi hại à! Đại trưởng lão linh thú lên cấp

nguyên anh, chúng ta Thanh Vân tiên môn thì tương đương với nhiều một vị lão tổ."

Đầy sân linh thú, đột nhiên thét lên, linh thú thanh thế lực kiệt tiếng kêu, lúc này để cho mấy người tu sĩ ói máu.

Toàn bộ linh thú đường, loạn thành nhất đoàn, nóng nảy linh thú bắt đầu công kích trong tông môn đệ tử, mấy trưởng lão hết sức muốn duy trì trật tự, lại không có hiệu quả.

"Đi, để cho bọn họ không nên ồn ào." Vội vã chạy tới Tiêu Tiểu Đông, hướng về phía gà hoa nhỏ nói.

Gà hoa nhỏ tràn đầy tức giận trợn mắt nhìn Tiêu Tiểu Đông một cái, "Ngươi cái này tên khốn kiếp, cũng biết nô dịch ta."

Gà hoa nhỏ ngoài miệng oán trách, động tác ngược lại cũng không chậm, gà hoa nhỏ rống giận một tiếng, thân thể hóa thành giao long, gà hoa nhỏ rống giận một tiếng, nguyên bản ồn ào không nghỉ yêu thú, giống như là bị nhấn nút tạm ngừng giống vậy yên tĩnh lại.

"Đám này ngu xuẩn cũng biết rêu rao bậy bạ, thiệt là." Gà hoa nhỏ lười biếng nằm ở Tiêu Tiểu Đông đầu vai.

Linh thú đường quản sự, vội vàng đi tới Tiêu Tiểu Đông bên người, cung kính nói: "Gặp qua Tiêu trưởng lão."

Tiêu Tiểu Đông nhàn nhạt gật đầu một cái.

Quản sự xoay người, một mực cung kính nói: "Gặp qua long thần đại gia, long thần đại gia tốt."

Tiêu Tiểu Đông sậm mặt lại, hắn có chút kinh ngạc phát hiện, vườn linh dược cái này người quản sự, đối đãi gà hoa nhỏ thái độ, nếu so với đối đãi hắn cung kính nhiều.

"Ngươi lúc nào trở thành long thần?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Gà hoa nhỏ đắc ý thư triển cánh, nói: "Ta vẫn luôn là long thần, ngươi không biết sao? Ngươi thật là kiến thức nông cạn à!"

Tiêu Tiểu Đông: "Không biết."

"Không biết hàng à! Không biết hàng."

Tiêu Tiểu Đông: ". . ."

Tiêu Tiểu Đông hướng linh thú vườn mấy người quản sự cùng mấy người đệ tử nhìn sang, Tiêu Tiểu Đông có chút kỳ quái phát hiện, linh thú vườn mấy người, tựa hồ đối với gà hoa nhỏ có chút kính sợ tâm lý.

"Các ngươi thật tốt theo xem linh thú, ta đi trước." Tiêu Tiểu Đông xoay người rời đi.

" Uhm, là, là." Linh thú đường mấy người, nhìn Tiêu Tiểu Đông rời đi hình bóng, như trút được gánh nặng.

"Đông trưởng lão gà hoa nhỏ, càng phát ra lợi hại!"

"Đúng vậy! Gà hoa nhỏ càng ngày càng lợi hại, không biết, khẩu vị sẽ không càng ngày sẽ càng lớn." Đi đôi với một cái tên đệ tử này mà nói, người còn lại Tề Tề rùng mình một cái.

"Ngươi làm cái gì, người ta như thế sợ ngươi?" Thoát khỏi linh thú vườn địa giới, Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Gà hoa nhỏ giương cánh, hăm hở nói: "Ta sinh nhi uy vũ, không giận tự uy, tự nhiên để cho người kính sợ."

Tiêu Tiểu Đông sậm mặt lại, nói: "Nói tiếng người?"

Gà hoa nhỏ khẽ hừ hai tiếng, nói: "Ta ăn bọn họ mấy con linh thú đánh dâng đồ ăn, những lão gia hỏa kia, có thể vì vậy kiêng kỵ ở

trên ta, đám kia tử người, cũng không có ngươi bà ngoại Lê hào phóng à! Ăn bọn họ mấy con yêu thú, liền kêu cha gọi mẹ, chênh lệch lớn đại giọt à!"

"Ngươi rốt cuộc ăn những thứ gì. . ." Tiêu Tiểu Đông tức giận.

Gà hoa nhỏ thư triển cánh, nói: "Cũng không việc gì, chính là 2 con kim đan yêu thú, nghe nói là trấn sơn linh thú, ta nói các ngươi Thanh Vân tiên môn trấn sơn linh thú cũng quá thức ăn, ta một hớp, liền nuốt mất."

Tiêu Tiểu Đông: ". . ." Ngày khác hẳn bắt 2 con kim đan yêu thú, vẫn còn cho linh thú đường mới phải à!

"Trong tương lai trong tông môn yêu thú, không cho phép tùy tiện ăn." Tiêu Tiểu Đông nghiêm túc nói.

"Biết, biết." Gà hoa nhỏ hướng Tiêu Cảnh Đình đỉnh núi nhìn sang, trong lòng buồn rầu, "Thú so thú, tức chết thú, những cái kia côn trùng nhỏ, đi theo cha ngươi, liền ăn uống ca hát, ta đi theo ngươi, ăn chút khẩu phần lương thực, đều phải bị hạn chế."

"Im miệng." Tiêu Tiểu Đông mắng.

Gà hoa nhỏ: ". . ."

Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Cảnh Đình đỉnh núi, híp mắt mâu, nói: "Ba yêu thú, tựa hồ lên cấp thành công."

Gà hoa nhỏ gật đầu một cái, kêu: "Đúng vậy! Đúng vậy! Muốn thành công."

------oOo------

Chương 259: Bán đan dược

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 259: Bán đan dược
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tiêu Cảnh Đình mang ong chúa vàng kim đi ra, Tiêu Cảnh Đình vốn là muốn bế quan hai mươi năm, nhưng là, Tiêu Cảnh Đình hết sức tiếc nuối phát hiện, hắn chuẩn bị linh thạch, đã dùng 7-8 phần.

Tiến vào nguyên anh sau đó nơi tốn hao linh thạch, xa phi Kim đan kỳ có thể so với, Tiêu Cảnh Đình không thể không cắt đứt bế quan, đi ra được lợi linh thạch.

Hứa Lăng Phong từ trên xuống dưới đánh giá Tiêu Cảnh Đình, Tiêu Cảnh Đình bị Hứa Lăng Phong quan sát có chút sợ hãi, chẳng biết tại sao Tiêu Cảnh Đình cảm thấy Hứa Lăng Phong nhìn hắn ánh mắt tràn đầy bắt bẻ.

Hứa Lăng Phong âm thầm thầm nghĩ: Tiêu Cảnh Đình nhìn như, cũng không có gì đặc biệt à! Hết lần này tới lần khác mình mấy cái cháu trai, cũng đối với tên nầy đánh giá rất cao, thật giống như Tiêu Cảnh Đình bỏ rơi hắn Hứa Lăng Phong mấy con phố.

"Không phải nói muốn bế quan hai mươi năm sao? Làm sao sớm như vậy liền đi ra?" Hứa Lăng Phong hỏi.

Tiêu Cảnh Đình thở dài, vuốt tay, nói: "Không linh thạch."

Tiêu Cảnh Đình không khỏi có chút như đưa đám, trước thu Băng cung linh thạch, có rất dài một đoạn thời gian, đều không lo lắng vấn đề linh thạch, nhưng là, bây giờ Tiêu Cảnh Đình phát hiện mình lại nghèo.

Ong chúa vàng kim lên cấp nguyên anh, đem hắn sau cùng một chút của cải cũng móc sạch sẽ, muốn thúc sanh thiên lôi mộc, giống vậy cần không ít linh thạch.

Hứa Lăng Phong âm thầm ở trong lòng bật cười, Tiêu Cảnh Đình bất quá chỉ là. . . Nghèo rớt mồng tơi một cái mà!

Một người nghèo rớt mồng tơi có gì đặc biệt hơn người, Tiêu Tiểu Phàm, Tiêu Tiểu Đông những tên kia, nhất định là bởi vì là Tiêu Cảnh Đình là cha, cho nên, mới coi trọng Tiêu Cảnh Đình mấy phần.

Hứa Lăng Phong lấy ra một cái chiếc nhẫn, tùy ý nói: "Kia, trong này có năm chục ngàn thượng phẩm linh thạch, cầm đi ứng phó nhu cầu bức thiết đi."

Hứa Lăng Phong cho linh thạch cho tiêu sái, nhưng trong lòng thì một hồi rút ra đau, năm chục ngàn thượng phẩm linh thạch, đối với Hứa Lăng Phong mà nói, cũng là không nhỏ một khoản linh thạch.

Tiêu Cảnh Đình sững sốt một chút, nói: "Cha vợ đại nhân quá khách khí."

Hứa Lăng Phong mãn bất tại ý nói: "Cũng là người một nhà, chút chuyện nhỏ này, ngươi không cần để ở trong lòng."

"Không đủ à!"

Hứa Lăng Phong: ". . ." Năm chục ngàn thượng phẩm linh thạch còn chưa đủ, Tiêu Cảnh Đình tên nầy muốn làm gì à!

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy xin lỗi cười một tiếng, nói: "Ta hù dọa cha vợ?"

Hứa Lăng Phong hừ lạnh một tiếng, nói: "Làm sao có thể? Ngươi cha vợ cũng không phải là những cái kia không gặp qua việc đời kim đan, trúc cơ, có thể tùy tiện bị sợ trước? Ngươi cũng quá xem nhẹ

cha vợ ngươi?"

"Cha vợ đại nhân, cha từ đâu tới nhiều như vậy linh thạch à!" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Hứa Lăng Phong hăm hở nói: "Cha vợ ngươi là Thanh châu nổi danh luyện khí sư, những tên kia tìm ta luyện khí, có thể không bày tỏ, bày tỏ sao?"

"Thì ra là như vậy, cha vợ thật là lợi hại." Tiêu Cảnh Đình lộ ra một bộ khâm phục diễn cảm nói.

Hứa Lăng Phong khoát tay một cái, nói: "Được rồi, được rồi, ngươi rốt cuộc cần muốn bấy nhiêu linh thạch à!"

Sợ hù dọa Hứa Lăng Phong, Tiêu Cảnh Đình không có báo ra mình giá biểu, đối với hiện tại Tiêu Cảnh Đình mà nói, năm chục ngàn thượng phẩm linh thạch còn chưa đủ nhét kẻ răng, năm trăm ngàn còn không sai biệt lắm."Ta yêu cầu linh thạch hơi nhiều, ta muốn mở một nhà tiệm đan dược, kiếm lấy linh thạch."

Hứa Lăng Phong có chút hoài nghi nói: "Mở tiệm đan dược?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Là như vậy không sai."

Hứa Lăng Phong trước kia cũng bắt được qua Hứa Mộc An cho đan dược, nhưng là, Hứa Lăng Phong cũng không có đem đan dược sự việc đi Tiêu Cảnh Đình trên người muốn.

Tiêu Cảnh Đình quá trẻ tuổi, như thế trẻ tuổi chính là nguyên anh, Hứa Lăng Phong cảm thấy Tiêu Cảnh Đình hẳn là đem toàn bộ tinh lực thả đang tu luyện trên, luyện đan có thể muốn liên lụy Tiêu Cảnh Đình không nhỏ tinh lực à!

Mỗi một luyện đan sư, cũng phải chịu đựng vô số lần thất bại, rất nhiều luyện đan sư chính là bởi vì là phân tâm quá nhiều ở luyện đan trên, làm trễ nãi tu luyện, cho nên, mới ngừng liền lên cấp

nguyên anh có thể. Tu vi cao, thuật luyện đan lợi hại tu giả, quả thực quá ít.

"Ngươi có được hay không à! Luyện đan đồ chơi này, làm không tốt, phải mất cả vốn." Hứa Lăng Phong nói.

Luyện đan sư địa vị nhìn như, tôn sùng vô cùng, nhưng cũng chỉ là tương đối mà nói, cũng có nguy hiểm rất lớn tính.

Thường thường có nguyên anh tu giả tìm luyện đan sư luyện đan, kết quả đan dược luyện hư, nguyên anh tu giả dưới cơn nóng giận liền đem luyện đan sư giết đi.

Đối với luyện đan sư mà nói, luyện đan thất bại là không thể tránh khỏi, đối với nguyên anh tu giả mà nói, mình trăm ngàn cay đắng, cửu tử nhất sanh lấy được linh dược, cuối cùng cứ như vậy luyện hư, tự nhiên nuốt không trôi khẩu khí này.

Bởi vì là đan dược khó mà chắc chắn, cho nên rất nhiều nguyên anh tu giả, đều lựa chọn sinh phục linh thảo, cứ như vậy mặc dù hiệu quả kém một chút, nhưng là, không cần chịu đựng luyện đan thất bại nguy hiểm.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Cha vợ yên tâm, con thuật luyện đan còn có thể, sống qua ngày mà nói, hẳn không có vấn đề, vừa vặn cha vợ mở ra một nhà luyện khí cửa hàng, ta luyện chế được đan dược, liền giao cho cha vợ thay mặt bán."

Hứa Lăng Phong gật đầu một cái, nói: 'Cái này không thành vấn đề, bất quá, xấu xí lời nói nói trước, tiệm của cha vợ ngươi, đi là đường cao cấp, khách hàng đều là nguyên anh tu giả, ngươi lấy ra đan dược nếu là cấp bậc không đủ, ta liền không giúp."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Cái này cũng không nhọc đến cha vợ phí tâm."

Hứa Lăng Phong nhìn Tiêu Cảnh Đình nụ cười trên mặt, trong lòng

nhiều mấy phần bất mãn, "Người tuổi trẻ, lời nói đừng nói quá vẹn toàn."

Tiêu Cảnh Đình mặt đầy thụ giáo nói: "Cha vợ dạy phải."

. . .

"Trở về à!" Lê Nghệ nhìn Hứa Lăng Phong nói.

Hứa Lăng Phong gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Hứa Lăng Phong pháp khí cửa hàng, vậy đều là Lê Nghệ đang xử lý, pháp khí cửa hàng khách hàng không nhiều, không được cũng là lớn cà-ri, tùy tiện không ra tấm, khai trương ăn ba năm.

"Anh đi gặp qua Tiêu Cảnh Đình, hắn bên kia có hay không gặp phải khó khăn gì à!" Lê Nghệ hỏi.

Hứa Lăng Phong tràn đầy buồn bực nhìn Lê Nghệ, "Em chẳng qua là quan tâm hắn, cũng không quan tâm anh ."

Lê Nghệ lắc đầu một cái, tràn đầy bất đắc dĩ nói: "Anh à! Thì sẽ chỉ biết ghen lung tung, trước náo loạn nhiều như vậy quạ đen, còn không biết thu liễm."

"Tiêu Cảnh Đình cũng không gặp phải cái gì đại khó khăn, chính là không linh thạch, bây giờ hắn biến thành nghèo rớt mồng tơi." Hứa Lăng Phong tràn đầy cười trên sự đau khổ của người khác nói.

Lê Nghệ chặt mao trước chân mày, nói: "Vậy anh . . ."

"Anh đem năm chục ngàn thượng phẩm linh thạch cho hắn." Hắn thật vất vả kiếm linh thạch, cũng cho Tiêu Cảnh Đình người này, bây giờ hắn biến thành nghèo rớt mồng tơi.

Lê Nghệ gật đầu một cái, "Như vậy cũng tốt."

Hứa Lăng Phong: ". . ." Tốt cái gì được a!

"Cũng quá xem nhẹ thiên vị Tiêu Cảnh Đình." Hứa Lăng Phong không nhịn được nói.

Lê Nghệ mãn bất tại ý nói: "Tiêu Cảnh Đình đối với Mộc An rất tốt à! Nếu là không có Tiêu Cảnh Đình, có lẽ, Mộc An vẫn còn ở đại lục Man Hoang đây."

"Cũng vậy, Tiêu Cảnh Đình thuật luyện đan, cũng không biết như thế nào, tên nầy, lời nói ngược lại là nói thật đầy." Hứa Lăng Phong bỉu môi nói.

Lê Nghệ nghe Hứa Lăng Phong mà nói, cúi đầu, ánh mắt ba động, không biết đang suy nghĩ gì.

. . .

Hứa Mộc An cầm mười mấy chai đan dược tới, Hứa Lăng Phong nhìn Hứa Mộc An lấy tới đan dược, hoàn toàn trợn tròn mắt.

"Đây là Tiêu Cảnh Đình luyện chế?" Hứa Lăng Phong tràn đầy kinh nghi nói.

Hứa Lăng Phong đem năm chục ngàn thượng phẩm linh thạch cho Tiêu Cảnh Đình sau đó, Tiêu Cảnh Đình đã không thấy tăm hơi, Hứa Lăng Phong còn lấy là Tiêu Cảnh Đình là trốn đi, không nghĩ tới là luyện chế đan dược đi.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, số lượng hơi nhiều, tốt nhất phân nhóm bán đi."

Lê Nghệ kiểm tra trên tay đan dược, nói: "Những đan dược này Lê gia cũng cần, mẹ có thể ra mặt cùng Lê gia giao thiệp, bảo đảm cho các con một cái hài lòng giá cả."

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Nếu là như vậy, vậy thì phiền toái

mẹ."

Hứa Lăng Phong có chút không tin nói: "Những đan dược này thật là Tiêu Cảnh Đình luyện chế?"

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Thời gian có chút vội vàng, luyện chế được đan dược phẩm tương không phải rất đặc biệt tốt."

Hứa Lăng Phong ở trong lòng ngược lại hít một hơi, Tiêu Cảnh Đình lấy ra đan dược, cũng đều là trung phẩm, thượng phẩm đi, liền cái này phẩm tương, còn không phải là rất tốt.

Hứa Mộc An cùng Hứa Lăng Phong, Lê Nghệ trò chuyện một hồi, rời đi.

Lê Nghệ nhìn Hứa Mộc An hình bóng, như có điều suy nghĩ.

"Đan dược này thật là Tiêu Cảnh Đình luyện chế, con chúng ta, không phải là đang nói hưu nói vượn đi." Hứa Lăng Phong vặn chân mày nói.

Tiêu Cảnh Đình lấy ra đan dược đều là cấp 8, cấp 9, Thanh châu cũng không có mấy người cấp 9 luyện đan sư à! Hứa Lăng Phong không nghĩ tới Tiêu Cảnh Đình lại có thể có thể luyện chế đối với nguyên anh hậu kỳ cũng có rất lớn giúp ích đan dược.

Thanh châu những cái kia cái cấp 9 luyện đan sư, từng cái ánh mắt cũng mọc lên ở trên đỉnh đầu, gia tộc trưởng lão, tìm những người đó luyện chế linh đan, chẳng những, thu lệ phí cao không bảo đảm tỷ lệ thành công, còn phải xếp hàng, Tiêu Cảnh Đình tài luyện đan, lại có thể cùng những người đó là một tầng thứ.

Lê Nghệ lắc đầu một cái, nói: "Mộc An hẳn không phải là nói bậy nói bạ, đan dược này hẳn là Tiêu Cảnh Đình luyện chế."

"Nhưng mà, Tiêu Cảnh Đình cũng quá trẻ tuổi." Hứa Lăng Phong

không nhịn được nói.

"Cái này Tiêu Cảnh Đình, hẳn không phải là Tiêu Cảnh Đình." Lê Nghệ nói.

"A Nghệ, em đang nói gì đấy?" Hứa Lăng Phong nói.

Lê Nghệ cúi đầu, nói: "Biết Mộc An là con trai chúng ta sau đó, ta tiến hành đi sâu vào điều tra, Mộc An lúc còn trẻ, liền bị bán cho Tiêu gia, hắn ở Tiêu gia qua hết sức gay go, có thể nói người Tiêu gia căn bản không đem con chúng ta làm người xem." Nói tới chỗ này, Lê Nghệ giọng không tự chủ được mang theo mấy phần oán hận.

"Nhưng mà. . ."

"Anh biết, em muốn nói, Tiêu Cảnh Đình cùng Mộc An quan hệ rất tốt?"

"Mộc An ở thời điểm mười mấy tuổi, bởi vì trước Tiêu Lâm Phong, Vương Lộ mất tích, bị đến gia tộc bài xích, cùng Tiêu Cảnh Đình cùng nhau bị trục xuất cửa nhà, bị trục xuất khỏi cửa Tiêu Cảnh Đình, say rượu, tốt đánh cuộc, chính là một thứ bại hoại."

Hứa Lăng Phong không nhịn được trợn to mắt, nói: "Thế nào lại là như vậy."

"Có một ngày, Tiêu Cảnh Đình lập tức thay đổi, thay đổi đi lên vô cùng, đối với Mộc An thái độ cũng thay đổi, đổi liền sau đó Tiêu Cảnh Đình chẳng những tu vi đột nhiên tăng mạnh, nóng nảy, tánh tình cũng cùng trước kia hoàn toàn trái ngược, thà nói là lãng tử quay đầu quý hơn vàng, còn không bằng nói là lột xác biến thành một người khác." Lê Nghệ nói.

Hứa Lăng Phong trợn to mắt, nói: "Đoạt xác?"

Lê Nghệ gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, ta cũng nghĩ vậy như vậy,

ta dò xét qua Mộc An, Mộc An mặc dù không có thừa nhận, nhưng là, hẳn tám chín phần mười, em cũng dò xét qua Tiểu Đông, Tiểu Đông tựa hồ là biết."

Hứa Lăng Phong bắt được Lê Nghệ cổ tay, nói: "Những chuyện này, em làm sao không có nói cho anh ."

Lê Nghệ hoạt động một chút cổ tay, nói: "Những thứ này chẳng qua là suy đoán, nói cho anh cũng vô ích à!"

Hứa Lăng Phong bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, tới Thanh Vân tiên môn sau đó, Lê Nghệ ban đầu đối với Tiêu Lâm Phong thái độ còn có thể, bỗng nhiên sẽ không tốt, Hứa Lăng Phong vốn là lấy là Lê Nghệ là chê Tiêu Lâm Phong tu vi thấp, lại cảm thấy A Nghệ không phải loại người này, bây giờ nhìn lại, Lê Nghệ là điều tra được liền cái gì.

"Tiêu Lâm Phong có phải hay không đối với con chúng ta không tốt?" Hứa Lăng Phong hỏi.

Lê Nghệ gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, Mộc An bị rất nhiều khổ."

Lê Nghệ cúi đầu, thầm nói: Tiêu Lâm Phong đối với Hứa Mộc An cũng không thể không thể nói, chỉ có thể nói là coi thường, con gái mình, đã từng ở Tiêu Lâm Phong trong mắt, chính là một không quan trọng nhân vật.

Nghĩ đến Hứa Mộc An chịu những cái kia khổ, Lê Nghệ trong lòng liền tràn đầy oán hận, nhưng là, tạo thành Mộc An thống khổ Hứa Phú chết, Hứa Quang Hoa điên rồi, Lê Nghệ tạm thời lại không biết muốn tìm ai đi trả thù.

"Em cảm thấy Tiêu Cảnh Đình có thể là cái nào qua đời đại năng, đầu thai đến Tiêu Cảnh Đình trên người, cái đó đại năng, có thể còn tinh thông luyện đan." Lê Nghệ nói.

Hứa Lăng Phong gật đầu một cái, nói: "A Nghệ em thật thông minh,

như vậy, liền giải thích thông."

------oOo------

Chương 260: Đan dược 'cháy hàng'

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 260: Đan dược 'cháy hàng'
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Cảnh Đình cầm không thiếu đan dược đi ra, Hứa Lăng Phong, Lê Nghệ cầm một số bán cho Hứa gia, Lê gia, khác một số thì đặt ở tiệm luyện khí trong tiêu thụ.

Hứa Lăng Phong có chút buồn bực phát hiện, Tiêu Cảnh Đình đan dược so linh khí của mình được hoan nghênh hơn.

Đan dược chưng bày không lâu, liền đưa tới không thiếu nguyên anh tu giả, không tới một tháng, trong tiệm bán đan dược đổi lấy linh thạch liền đạt tới ba trăm ngàn thượng phẩm linh thạch.

"Đan dược lại bị đoạt hết?" Hứa Lăng Phong nhìn trống trơn như vậy kệ hàng hỏi.

Lê Nghệ gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, Tiêu Cảnh Đình luyện chế phẩm chất thuốc cực tốt, hiếm thấy rất, anh là không thấy cướp có nhiều nhiệt liệt, thiếu chút nữa đánh."

Tiêu Cảnh Đình đan dược mỗi lần đan dược đẩy ra tới, cũng cướp bể đầu chảy máu, không phải là mấy viên thuốc sao? Những cái kia cái nguyên anh tu giả liền mặt cũng không cần, thật là không biết cái gọi là.

Cùng con rể luyện đan sư giá trị con người nếu so với luyện khí sư cao hơn rất nhiều, Hứa Lăng Phong có chút bực bội phát hiện, hắn

được lợi linh thạch tốc độ, bị Tiêu Cảnh Đình bỏ rơi một lớn một khúc.

"Tiêu Cảnh Đình còn thật là có chút bản lãnh à!" Hứa Lăng Phong buồn rầu nói.

Lê Nghệ cười một tiếng, nói: "Há chỉ là có chút bản lãnh à! Là đặc biệt có bản lãnh."

Lê Nghệ quay đầu, nhìn Hứa Lăng Phong, giọng mang theo mấy phần hài hước nói: "Chúng ta cháu trai nói, tìm một cha như vậy tu sĩ khó khăn, tìm một giống như tu sĩ như ngươi vậy, một trảo một bó to, không phải là không có đạo lý."

Hứa Lăng Phong cau mày, nói: "Chúng ta cháu trai cũng chưa nói, giống như ta như vậy, một trảo một bó to, chúng ta cháu trai chỉ là nói giống như ta như vậy, không khó tìm."

Lê Nghệ: ". . ."

"Xin hỏi, là nơi này xuất hiện ở bán ra thiên tâm đan sao?" Một cái nguyên anh tu giả đi tới hỏi.

Hứa Lăng Phong nhìn người đâu, nói: "Đúng vậy, bất quá đã là bán sạch."

"Vậy thì thật là rất tiếc nuối, ta nghe nói thiên tâm đan giá tiền là ba chục ngàn thượng phẩm linh thạch một viên, ta nguyện ý ra năm chục ngàn thượng phẩm linh thạch mua, lần sau có đan dược, Hứa đạo hữu có thể hay không trước thời hạn thông báo ta." Tiến vào nguyên anh tu giả hỏi.

Hứa Lăng Phong gật đầu một cái, nói: "Có thể."

"Đa tạ đạo hữu." Nguyên anh tu giả để lại phương thức liên lạc, hết sức phấn khởi rời đi.

Hứa Lăng Phong nhìn người nọ rời đi hình bóng, liếc mắt, nói: "Làm người tiêu tiền như rác còn cao hứng như thế, thật không biết nghĩ như thế nào."

Lê Nghệ đứng lên, nói: "Thời gian không còn sớm, em đi tìm Mộc An?"

"Tìm hắn làm gì?" Hứa Lăng Phong hỏi.

"Lê gia bên kia linh thạch đưa tới, tổng cộng ba trăm ngàn thượng phẩm linh thạch, em phải cho Mộc An đưa qua." Lê Nghệ chẳng qua là đem đan dược bán ra bán cho gia tộc, nhưng là, cũng không có nói cho người gia tộc, cái đó luyện đan sư là Tiêu Cảnh Đình.

Hứa Lăng Phong gật đầu một cái, nói: "À, Hứa gia linh thạch cũng đưa tới."

Hứa gia tổng cộng đưa ba trăm năm chục ngàn thượng phẩm linh thạch tới, Hứa Lăng Phong linh thạch, đã cho Tiêu Cảnh Đình.

Hứa Lăng Phong nguyên bản tướng đan dược bán cho gia tộc, chỉ là muốn giúp Tiêu Cảnh Đình một chuyện, nào biết trời đất xui khiến, gia tộc trưởng lão lại có thể đối với mình đại gia coi trọng, rất nhiều nguyên bản cùng mình không phải là rất người đối phó, cũng hướng mình ném ra cành ô liu, hảo ngôn hảo ngữ làm ơn mình, mời vị kia "Thần bí" luyện đan sư, hỗ trợ luyện đan.

Trong gia tộc những cái kia lão đầu tử luyện khí sư, ngày thường một người so với một người sẽ khóc nghèo, đến khi tự mình nói, đan dược tới trước được trước, tổng thể không bán chịu lúc này cầm linh thạch lại một người so với một người mau, còn có một cái trong ngày thường khóc nghèo khóc thê thê thảm thảm thích thích lão già chết bằm, bày tỏ muốn đầy đủ túi, để cho mấy cái khác trưởng lão liên hiệp thu xếp một lần.

"Tiêu Cảnh Đình muốn nhiều linh thạch như vậy làm gì?" Hứa Lăng Phong có chút không hiểu nói.

Lê Nghệ đương nhiên nói: "Tu luyện à!"

"Nhưng mà, hắn muốn quá nhiều." Hứa Lăng Phong nói.

"Ai sẽ ngại linh thạch nhiều đâu ? Ngươi quản nhiều như vậy làm gì? Hắn muốn càng nhiều, người khác càng vui vẻ." Lê Nghệ nói.

Hứa Lăng Phong gật đầu một cái, nói: "Cũng phải a!"

Cao minh luyện đan sư hết sức thưa thớt, hơn nữa, rất nhiều còn cái giá đặc biệt lớn, rất nhiều người đều là cầu đan không cửa, Tiêu Cảnh Đình bán ra là đan dược thành phẩm, giá cả không tính là ngoại hạng, tự nhiên để cho người đổ xô vào.

Lê Nghệ nhìn trên tay đan dược, tròng mắt không ngừng biến ảo, luyện đan sư khan hiếm trừ luyện đan cần đại lượng nguyên liệu luyện tập, cần phải hao phí tu sĩ nhiều tinh lực ra, còn một nguyên nhân khác chính là đan phương khan hiếm. Mỗi một đan phương cũng là bảo vật vô giá, luyện đan sư

Phần lớn cái gì của mình đều là quý, trên tay đan phương sẽ không tùy tiện tiết ra ngoài.

Rất nhiều đan phương, đều là bởi vì là nghiêm ngặt giữ bí mật, mà biến mất ở trong quá trình lịch sử.

Lê Nghệ phát hiện, Tiêu Cảnh Đình luyện chế đan dược cao cấp, có chừng mười mấy loại , sự phát hiện này, để cho Lê Nghệ càng thêm xác định Tiêu Cảnh Đình kiếp trước đại năng thân phận.

. . .

Hứa Mộc An đi vào Tiêu Cảnh Đình tu luyện mật thất, đem linh thạch giao cho Tiêu Cảnh Đình.

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An cùng nhau trốn vào không gian

trong ngọc bội, Tiêu Cảnh Đình đem linh thạch đầy đủ ném vào trong linh tuyền.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, buồn rầu nói: "Còn chưa đủ sao?"

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, có chút tiếc nuối nói: "Tựa hồ còn có chút không đủ."

"Cái này linh tuyền, cũng quá có thể ăn linh thạch." Hứa Mộc An không nhịn được nói.

Tiêu Cảnh Đình mãn bất tại ý nói: "Cần thu hoạch một ít thứ, luôn là phải bỏ ra một ít giá cao." Đưa vào linh tuyền linh thạch càng nhiều, linh tuyền phẩm chất càng tốt, dùng cho tu luyện lại càng thuận lợi.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Nói cũng phải, đúng rồi, cha, mẹ thật giống như hoài nghi anh đoạt xác?"

"Ta nghe anh Hai nói, mẹ em tựa hồ đối với Tiêu Lâm Phong có mang địch ý, nhìn dáng dấp, mẹ em điều tra qua chuyện năm đó." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Có lẽ vậy."

Hứa Mộc An cúi đầu, thần sắc có chút tịch mịch.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An thở dài, Hứa Mộc An hẳn cũng không muốn để cho Lê Nghệ cùng Hứa Lăng Phong biết chuyện năm đó, nhưng mà, Lê Nghệ đối với Hứa Mộc An lòng trong lòng áy náy, tất nhiên muốn biết liên quan tới Hứa Mộc An hết thảy, Hứa Mộc An không nói, Lê Nghệ không thể nào không tra.

"Đều là chuyện đã qua." Tiêu Cảnh Đình xoa xoa Hứa Mộc An tóc.

Cũng khó trách Lê Nghệ đối với Tiêu Lâm Phong thái độ không xong, nếu như, hắn không xuyên qua, Tiêu Cảnh Đình cơ hồ khẳng

định, Hứa Mộc An sẽ ở chủ cũ bị hành hạ, càng phát ra khốn đốn, cũng không ai biết sẽ phát sinh cái gì, Hứa Mộc An ở Tiêu gia lúc này Tiêu Lâm Phong đối với Hứa Mộc An thái độ chân thực không gọi được tốt.

Tiêu Tiểu Đông nhớ chuyện sớm, từ đầu đến cuối đối với người ông này không thân, năm đó, Tiêu Tiểu Đông, Tiêu Tiểu Phàm bị Tiêu Thanh Nham 2 con trai khi dễ, Tiêu Lâm Phong chọn lựa cũng là buông trôi bỏ mặc thái độ, đổi thành hắn là Lê Nghệ, muốn đến cũng không biết đối với Tiêu Lâm Phong có ấn tượng tốt gì.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, thanh quan khó xử chuyện nhà, Tiêu Cảnh Đình đối với Tiêu Lâm Phong ấn tượng không tốt không xấu xa.

Đem Tiêu Lâm Phong tiếp nhập Thanh Vân tiên môn, dành cho đầy đủ tài nguyên, đã là Tiêu Cảnh Đình điều có thể làm cực hạn, Tiêu Cảnh Đình cũng không muốn vì Tiêu Lâm Phong cùng Lê Nghệ đối với, bất quá, theo trước mắt hắn quan sát tới xem, Lê Nghệ mặc dù đối với Tiêu Lâm Phong có chút ý kiến, nhưng là, cũng sẽ không động thủ, nói cho cùng Tiêu Tiểu Đông bọn họ nhưng mà Tiêu Lâm Phong cháu trai.

. . .

Thanh châu, Hứa gia.

Hứa Vọng nhìn trên tay tình báo, không lời chống đở.

Hứa Vọng nguyên vốn lấy là Lê Nghệ lên cấp sau đó, Hứa Lăng Phong sẽ mang Lê Nghệ hồi Hứa gia, cùng hắn cạnh tranh chức gia chủ, Hứa Vọng nghĩ tới nhiều loại đối sách, đối phó tình huống này.

Không nghĩ tới Hứa Lăng Phong lại có thể đi theo Lê Nghệ, đi lạc hậu Vân châu, vẫn còn ở Vân châu định cư.

Hứa Vọng đối với Hứa Lăng Phong lựa chọn khịt mũi coi thường,

biết Hứa Lăng Phong ở Thanh Vân tiên môn vùng lân cận mở ra một tiệm luyện khí, làm ăn cũng không tệ lắm, Hứa Vọng tâm tình lại càng phát cổ quái.

Hứa Vọng không nghĩ tới Hứa Lăng Phong lại có thể sẽ không tiếng động phối hợp một vị luyện đan đại sư, Hứa Lăng Phong ở trong nhà đâu bán ra đan dược, một chút chọc cho nhà mấy cái lão bất tử, đối với Hứa Lăng Phong thái độ tốt lắm không thiếu.

Hứa Vọng nắm chặt quả đấm, không khỏi ghen tỵ với liền Hứa Lăng Phong may mắn.

"Hứa Vọng à! Có Lăng Phong tin tức sao?" Hứa Liên đi tới hỏi.

Hứa Vọng lúng túng cười một tiếng, nói: "Em hai hắn không thường liên lạc trong nhà."

Hứa Liên lắc đầu một cái, tràn đầy bất đắc dĩ nói: "Tên nầy à! Làm việc luôn là như thế tự do phóng khoáng, bất quá, nghe nói tên nầy biết một cái luyện đan đại sư à! Cái đó luyện đan đại sư thậm chí có thể luyện chế đối với nguyên anh hậu kỳ tu giả đều hữu dụng đan dược, Lăng Phong vận khí thật không tệ."

"Đúng vậy! Em hai phúc nguyên thâm hậu, phi người bình thường có thể so với." Hứa Vọng miễn cưỡng cười cười nói.

Hứa Liên gật đầu một cái, có chút vui mừng nói: "Lăng Phong gần đây ngược lại là đi thuận buồm xuôi gió, con gái tìm được, Lê Nghệ cùng hắn cũng cùng biết, lại còn làm quen luyện đan đại sư, nếu là có luyện đan đại sư trợ giúp, Lăng Phong tu vi độ tiến triển, chắc sẽ không chậm."

Hứa Vọng tròng mắt có chút đỏ lên, đúng vậy! Tu giả muốn lên cấp, có một cái luyện đan đại sư hỗ trợ, tự nhiên chuyện đỡ tốn nửa công sức.

"Không nói, ta phải liên lạc Lăng Phong xem xem, cũng không biết

thằng nhóc này trong tay còn có nhiều ít đan dược, có thể hay không quân 2 viên cho ta, cái này tên khốn kiếp, có đan dược, cũng không biết thông báo ta, hết sức tiện nghi những cái kia cái lão già chết bầm." Hứa Liên tràn đầy buồn bực nói.

. . .

Tiêu Tiểu Tấn đi vào pháp khí cửa hàng, Hứa Lăng Phong thấy Tiêu Tiểu Tấn, trán ở giữa mang theo mấy phần nụ cười, "Tiểu Tấn tới à!"

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Tiêu Tiểu Tấn trông chừng tiệm ở giữa pháp khí, nói: "Ông ngoại, ông pháp khí ế hàng?"

Hứa Lăng Phong tràn đầy bất mãn nói: "Ngươi nói cái gì vậy? Muốn ông ngoại ngươi ta luyện chế pháp khí nhiều người đi, chính là những thứ này khốn kiếp không mua nổi, bất quá, cùng mấy ngày, tự nhiên có mua được, lại là người biết hàng, không nóng nảy."

Hứa Lăng Phong có chút không vui cọ xát nghiến răng, được rồi, hắn trước kia cảm thấy hắn pháp khí bán cũng không tệ lắm, bất quá từ Tiêu Cảnh Đình đan dược ở trong tiệm bán ra sau đó, Hứa Lăng Phong cũng không dám cho là như vậy, hắn đây là tiệm pháp khí à! Thuận tiện giúp bận bịu bán một chút đan dược à! Kết quả, từ đan dược ở trong cửa hàng bán ra sau đó, tới mua đan dược người, liền nối liền không dứt.

Tiêu Cảnh Đình một tháng bán đan dược kiếm linh thạch, đã vượt qua hắn ba năm thu vào.

Hứa Lăng Phong nhìn Tiêu Tiểu Tấn trong tay 2 cái hộp đựng thức ăn, hai tròng mắt tỏa sáng nói: "Tiểu Tấn, đây là cho ông sao?"

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Một cái là cho ông, một cái là cho bà ngoại Lê."

Hứa Lăng Phong mở ra hộp đựng thức ăn nhìn xem, nói: "Tiểu Tấn tay nghề càng ngày càng tốt."

Tiêu Tiểu Tấn nghiêng đầu, nói: "Ông ngoại quá khen, thật ra thì, tay nghề của cha tốt hơn, bất quá, cha bây giờ không thường làm ăn."

Hứa Lăng Phong: ". . ." Được rồi, Tiêu Cảnh Đình lợi hại, Tiêu Cảnh Đình mười hạng toàn năng, Tiêu Cảnh Đình như vậy đốt đèn lồng đều khó tìm, hắn như vậy, liền một trảo một bó to.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Hứa Lăng Phong buồn bực sắc mặt, hỏi: "Ông ngoại, ông thế nào sao?"

Hứa Lăng Phong lắc đầu một cái, nói: "Không có sao."

------oOo------

Chương 261: Con rể hào phóng

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 261: Con rể hào phóng
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Hôm sau.

Hứa Lăng Phong luyện khí cửa hàng, nghênh đón một cái đặc thù khách hàng.

"Ông nội Liên, ông làm sao tới?" Hứa Lăng Phong nhiệt tình đem Hứa Liên nghênh vào trong cửa hàng.

Hứa Liên lưng đeo tay nhìn Hứa Lăng Phong, không vui nói: "Ta tìm ngươi mua đan dược, ngươi nói bán sạch, ta không thể làm gì khác hơn là tự mình đi một chuyến."

Hứa Lăng Phong không không biết làm thế nào nói: "Ông nội Liên, cháu chỉ là nói tạm thời hết hàng, qua mấy ngày thì có."

Trên thực tế, Tiêu Cảnh Đình cho đan dược có rất nhiều, nhưng là Tiêu Tiểu Đông nói, phải đi đói bụng doanh tiêu đường đi, muốn tạo một loại một đan khó cầu không khí, cho nên, Hứa Lăng Phong không thể làm gì khác hơn là đem đại đa số đan phương, đặt ở nhẫn không gian bên trong.

Sự thật chứng minh, Tiêu Tiểu Đông nói, tuyệt đối là đúng, đan dược thưa thớt, không cần Hứa Lăng Phong nói, những cái kia không thiếu tiền tài chủ, liền chủ động tăng cao giá cả, cửa ải linh thạch cho Hứa Lăng Phong, ý đồ đi cửa sau tu giả, nơi nơi.

"Ta không tin được ngươi, cho nên, đích thân tới đi một chuyến."

Hứa Liên quét Hứa Lăng Phong một cái, tiếng nói mang theo mấy phần oán giận nói.

"Ông nội Liên, ông cứ như vậy xem cháu à!" Hứa Lăng Phong có chút khó chịu nói , nhân phẩm của hắn nhưng mà tiêu chuẩn nhất định, Hứa Liên cũng quá xem nhẹ hắn.

"Ngươi nói không giữ lời, không phải chuyện thường xảy ra sao?"

Hứa Lăng Phong sậm mặt lại, nói: "Ông nội, ông không thể như thế bêu xấu cháu à! Cháu lúc nào nói không giữ lời?"

"Ngươi nói ngươi cũng nhanh đem Lê Nghệ đoạt về, cũng nhanh đoạt về, nói sắp một trăm năm, một mực không đoạt về."

"Ông nội Liên, ông tin tức quá hạn, Lê Nghệ cháu đã đoạt về." Hứa Lăng Phong tức giận.

"Theo đuổi mấy chục năm, mới may mắn đoạt về, có cái gì tốt đắc ý." Hứa Liên tràn đầy khinh thường nói.

Hứa Lăng Phong: ". . ."

"Ồ, đây là cái gì? Ăn? Lăng Phong ngươi không phải ích cốc đã lâu sao? Tốt như vậy ở trên một hớp này?" Hứa Liên hỏi.

Hứa Lăng Phong cười một tiếng, nói: "Gần đây thích, ăn thức ăn ngon, thật sự là cuộc sống một đại hưởng thụ à!"

Hứa Liên tức giận: "Lăng Phong, ngươi hư hỏng à! Phải biết tu giả tu tâm, không thể mê mệt ham muốn ăn uống, vật này, ta giúp ngươi ăn đi."

Hứa Lăng Phong ngăn trở không kịp, Hứa Liên 2-3 chiêu, liền đem trong hộp đựng thức ăn đồ, gặm một nửa.

"Cháu ." Hứa Lăng Phong có chút nóng nảy nói.

Hứa Liên nhìn Hứa Lăng Phong hình dáng, tràn đầy ghét bỏ nói: "Lăng Phong à! Ngươi định lực càng ngày càng kém, tiếp tục như vậy, có thể tốt như vậy?"

Hứa Lăng Phong: ". . ."

Tiêu Tiểu Tấn từ trong nhà đi ra, vừa vặn nhìn thấy màn này, Tiêu Tiểu Tấn âm thầm nghĩ: ông ngoại Hứa đạo mạo nghiêm trang hình dáng, thật ra thì, là di truyền à!

"Ông ngoại." Tiêu Tiểu Tấn hướng Hứa Lăng Phong kêu một tiếng.

"Tiểu Tấn à! Phải đi sao?" Hứa Lăng Phong ôn hòa hỏi.

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: " Đúng, phải về tông môn."

Hứa Liên từ trên xuống dưới quan sát Tiêu Tiểu Tấn một phen, khích lệ nói: " Không sai, không tệ, tuổi còn trẻ liền kim đan hậu kỳ, tiền đồ vô lượng."

"Tiền bối, quá khen." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Hứa Liên nhìn Tiêu Tiểu Tấn rời đi hình bóng, sờ cằm, nói: "Lăng Phong à! Ngươi người cháu này rất không thể à! Nhìn dáng dấp, muốn không được bao lâu, là có thể lên cấp nguyên anh."

Hứa Liên đã sớm nghe Hứa Lăng Phong nói, hắn cháu trai như thế nào như thế nào giỏi lắm, Hứa Liên chỉ làm Hứa Lăng Phong là quá mức cao hứng, cho nên nói huênh hoang, thấy Tiêu Tiểu Tấn, Hứa Liên mới phát hiện, Hứa Lăng Phong trước nói cũng không có nói qua thật ra thì.

Hứa Lăng Phong hất cằm, cùng có vinh yên nói: "Ông nội Liên, cháu không chỉ là người cháu này giỏi lắm, ta tất cả cháu trai đều rất giỏi lắm."

Nhắc tới cháu trai, Hứa Lăng Phong không khỏi có chút hăm hở, anh cả Hứa Vọng dẫn lấy làm hãnh diện ba con trai cùng mình cháu trai so với, vậy tính cái gì à!

Hứa Liên nhìn Hứa Lăng Phong vậy không ai bì nổi hình dáng, âm thầm bĩu môi.

"Ông nội Liên tới à!" Lê Nghệ từ trong nhà đi ra.

"Là A Nghệ à! A Nghệ ngươi mới lên cấp nguyên anh, liền bỏ nhà ra đi, Lê gia những cái kia lão đầu, đối với ngươi ý kiến rất lớn à!" Hứa Liên có chút ranh mãnh.

Lê Nghệ cười một tiếng, nói: "Lê gia nhiều cao thủ như vậy, nhiều ta một cái không nhiều, thiếu ta một cái không thiếu, ông nội Liên ông làm sao biết tìm tới nơi này, ta nghe người Hứa gia nói, ngươi đi ra ngoài tìm tài liệu luyện khí đi."

Hứa Liên khoát tay một cái, mãn bất tại ý nói: "Cũng phải lừa gạt bọn họ, ta không như thế nói, làm sao bỏ rơi những lão đầu tử kia, chạy đến."

Lê Nghệ: ". . ."

. . .

Hứa gia.

Hứa Vọng nhìn trên tay tình báo, tức giận nổi điên.

"Cha, cha không có sao chứ." Hứa Bằng hỏi.

Hứa Vọng lắc đầu một cái, nói: "Không có sao."

Hứa Vọng mặt âm trầm, gần đây trong nhà đàm luận đều là Hứa Lăng Phong, Hứa Liên cái này, lại có thể không tiếng động chạy tới Vân châu đi tìm Hứa Lăng Phong, lấy Hứa Liên cùng Hứa Lăng

Phong giao tình, tương lai mình nếu là cùng Hứa Lăng Phong sinh ra mâu thuẫn, vậy lão già chết bầm nhất định sẽ đứng ở Hứa Lăng Phong bên kia.

Hứa Bằng cúi đầu, trên mặt tràn đầy do dự vẻ.

"Có lời gì, nói đi." Hứa Vọng hỏi.

"Trong gia tộc tốt vài trưởng lão, ồn ào ồn ào ầm ỉ, tựa hồ muốn đi Vân châu tìm chú Hai." Hứa Bằng nói.

Hứa Vọng không kềm hãm được nắm chặt quả đấm, vì lôi kéo trong gia tộc những lão quái vật kia, hắn không biết mất bao nhiêu tâm huyết, đáng tiếc, những cái kia lão già chết bầm dầu muối không vào, vô luận mình làm nhiều ít, những ông già này, tổng có mấy cái đối với mình không hài lòng, kết quả, bây giờ những thứ này lão già chết bầm, nhưng tranh nhau hướng Hứa Lăng Phong lấy lòng.

Hứa Vọng tay đè trước bàn, Hứa Lăng Phong không phải dễ đối phó, Lê Nghệ lên cấp nguyên anh sau đó cũng không dễ chọc, cho dù là nguyên anh hậu kỳ cao thủ, cũng chưa chắc có thể đem hai người như thế nào. Hứa Vọng nhắm mắt, trong lòng dâng lên mấy phần cảm giác vô lực.

Lê Thiêu nhìn trên tay tình báo, trong lòng buồn rầu.

Thời điểm còn trẻ, Lê Nghệ là Lê Thiêu sùng bái đối tượng, là Lê gia trẻ tuổi đồng lứa trong tài năng xuất chúng.

Lê Nghệ kết anh sau khi thất bại, Lê Nghệ địa vị thay đổi lúng túng, trong gia tộc trẻ tuổi đồng lứa, lục tục có người kết anh, Lê Nghệ tu vi nhưng vẫn không có tiến bộ, rất nhanh, Lê Nghệ từ gia tộc dân số trong "Đáng tiếc thiên tài."

Lê Thiêu dần dần cảm thấy Lê Nghệ cũng không phải như vậy giỏi lắm, mình cũng có thể làm.

Lê Thiêu thu hồi trên tay tình báo, âm thầm thầm nghĩ: Lê gia tên thiên tài này, tựa hồ lại lần nữa đứng lên, lấy Lê Nghệ thiên tư, Lê gia sợ là không có mấy người, có thể cùng nàng tranh phong.

. . .

Vân châu, Hứa thị tiệm luyện khí.

"Ông nội Liên, ông muốn cửu chuyển hạ nhiệt đan." Hứa Lăng Phong nói.

Hứa Liên nhìn trên tay đan dược, mặt mày hớn hở nói: "Vẫn là Lăng Phong ngươi có bản lãnh à! Nhanh như vậy liền lấy tới tay."

Người Hứa gia vì luyện khí, hàng năm cùng ngọn lửa giao tiếp, ít nhiều đều có chút lửa độc xâm lược, có nặng có nhẹ.

Mặc dù lấy người Hứa gia cao thâm thực lực, có thể áp chế lửa độc, bất quá, lửa độc phát làm, tổng sẽ không quá dễ chịu, Hứa Liên luyện khí thành si, một luyện khởi khí tới, liền không xong không có, trong cơ thể lửa độc thâm hậu, phát làm sống không bằng chết.

"Ngài trước xem xem có dùng được hay không đi."

"Dễ xài, dễ xài, ta không tin được ngươi, còn có thể không tin được ngươi sau lưng cái đó thủ pháp hết sức cao minh luyện đan sư sao?" Hứa Liên mặt tươi cười nói.

Hứa Lăng Phong: ". . ."

Hứa Liên nhìn Hứa Lăng Phong, có chút ghen tị nói: "Thật là thơm à! Hẳn lại là cháu trai của ngươi vội tới ngươi đưa ăn, ngươi thật là tốt mạng à!"

"Cũng phải, ông nội Liên ông cũng không xem xem vậy là ai cháu trai, cháu của cháu, vậy tất nhiên hiếu thuận bất quá."

Hứa Liên: ". . ." Hứa Lăng Phong tên nầy, tiểu nhân đắc chí.

Hứa Lăng Phong cầm lấy hộp đựng thức ăn, Hứa Liên không kịp đợi mở ra hộp đựng thức ăn, cầm một khối bánh ngọt nhét vào trong miệng.

"Ăn ngon, ăn ngon, chẳng những ăn ngon, linh khí còn rất nồng nặc."

Hứa Lăng Phong đối với Hứa Liên ăn chùa uống chùa được là, hết sức bất mãn, nhưng là xen vào đối phương thân phận của trưởng bối, Hứa Lăng Phong cũng không thể làm gì.

"Bánh ngọt này là dùng sữa ong chúa làm." Hứa Lăng Phong nói.

Hứa Liên gật đầu một cái, như có sở ngộ nói: "Đúng nha, ngươi cái đó con rể, nuôi một cái ong hoàng nguyên anh lưỡng tính, dùng sữa ong chúa làm thức ăn, xa xỉ, thật sự là quá xa xỉ."

Hứa Lăng Phong lấy một khối bánh ngọt, nhét vào trong miệng, đầy mặt say mê, ăn ngon à! Thật sự là ăn quá ngon.

"Khó trách ngươi không muốn trở về, ở chỗ này có ăn có uống, đổi là ta, ta cũng không muốn trở về." Hứa Liên ê ẩm nói.

Hứa Lăng Phong: ". . ." Ông nội Liên lời này, nói hắn hình như là vì mấy bữa khẩu phần lương thực mới lưu lại, hắn mới không có như vậy nông cạn.

Hứa Lăng Phong đi vào phòng, phát hiện Lê Nghệ chờ ở trước cửa sổ, trong lòng không kiềm được thêm mấy phần ấm áp.

. . .

Lê Nghệ rót một chén nước linh cho Hứa Lăng Phong, nói: 'Anh trở về, anh nếm thử một chút cái này."

Hứa Lăng Phong bưng nước linh tuyền uống một hớp, không kềm hãm được nói: "Thật là nồng đậm nước linh à! Em từ đâu tới, cái này rất trân quý đi."

Lê Nghệ lấy ra một cái nhẫn không gian, giao cho Hứa Lăng Phong, nói: "Anh lại xem xem cái này."

Hứa Lăng Phong linh hồn lực dò vào nhẫn không gian, nhất thời sợ ngây người, Hứa Lăng Phong xem đến trong không gian giới chỉ, bất ngờ là hơn mấy chục thùng lớn nước linh tuyền, Hứa Lăng Phong vốn là lấy là trân quý phi phàm nước linh tuyền, giống như không cần tiền nước tắm vậy, trưng bài ở trong không gian giới chỉ.

"Từ đâu tới?" Hứa Lăng Phong hỏi.

"Mộc An cho." Lê Nghệ nói.

Hứa Lăng Phong: ". . . Con chúng ta, thật là sâu không lường được, trân quý như vậy nước linh, lại có thùng lớn như vậy."

Lê Nghệ nhìn Hứa Lăng Phong, nói: "Cái này linh tuyền ẩn chứa linh lực, hết sức đậm đà, hơn nữa, linh tuyền không thể so với đan dược, đan dược tuy tốt, nhưng là, ăn nhiều nhưng sẽ sinh ra đan độc, gia tăng vách ngăn, anh nếu là đem như thế chút linh tuyền luyện hóa, vậy hẳn là có thể đi vào nguyên anh hậu kỳ."

Hứa Lăng Phong ánh mắt ba động, có lẽ mượn cái này linh tuyền, hắn có thể so sánh Hứa Vọng trước một bước đạt tới nguyên anh đỉnh cấp, như vậy có lẽ hóa thần cũng có hy vọng.

Hứa Lăng Phong chà xát tay, không khỏi có chút hưng phấn, hưng phấn hơn lại có chút lo âu, "Mộc An đem linh tuyền cũng cho chúng ta, vậy hắn mình làm thế nào đâu ?"

"Cái này anh không cần lo lắng, Mộc An bên kia không thiếu." Lê Nghệ nói.

Hứa Lăng Phong gật đầu một cái, nói: "Vậy thì tốt, vậy thì tốt."

Lê Nghệ ôm ra trên trăm chai đan dược, nói: "Đây cũng là Mộc An cho, là mười năm sức nặng."

"Mộc An làm gì vậy à! Làm sao lập tức cầm nhiều đan dược như vậy đi ra." Hứa Lăng Phong tràn đầy không hiểu nói.

Lê Nghệ nhún vai một cái, nói: "Mộc An muốn cùng Tiêu Cảnh Đình bế quan, đan dược này để lại cho chúng ta từ từ tiêu thụ."

Hứa Lăng Phong khẽ đảo mắt, nói: "Lại bế quan à!"

Lê Nghệ gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Lần trước bế quan bị đánh gãy, lần này, hẳn sẽ lâu một chút."

------oOo------

Chương 262: Tiên giới mảnh vụn

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 262: Tiên giới mảnh vụn
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Mười năm sau.

Hứa Lăng Phong nhìn trên tay đưa tin làm, như có điều suy nghĩ.

Lê Nghệ ngồi một bên, du nhởn nhơ uống trà.

Hứa Lăng Phong vặn mi, trong lòng không kiềm được có chút trù trừ.

Hắn tới Vân châu địa giới, đã hơn 10 năm, Hứa gia bên kia tu giả bình thường chỉ cần có đan dược thời điểm liên lạc hắn, lần này tới tin tức nhưng có chút rất đặc biệt, trong bao thư nói, Thanh châu địa giới phát hiện một cái bí cảnh không nhỏ, Hứa gia trưởng lão đưa tin tới hỏi mình muốn không muốn đi xem xem.

"Gia tộc đưa tin để cho ta trở về, em nói anh muốn không muốn trở về à!" Hứa Lăng Phong hướng Lê Nghệ hỏi.

"Anh nhìn làm đi." Lê Nghệ tùy ý nói.

"Trong bao thư nói, lần này mở ra bí cảnh hết sức không tầm thường, nghe nói lần này bí cảnh là tiên giới mảnh vụn." Hứa Lăng Phong nói.

"Lê gia cho em tin tức, cũng là nói như vậy, nghe nói trong tiên giới,

mỗi một giọt nước, đối với chúng ta mà nói cũng là bảo vật vô giá, nếu như cái này bí cảnh thật sự là tiên giới mảnh vụn hình thành, vậy giá trị có thể to lắm, nếu như có thể tìm được tiên tinh, vậy thì phát đại."

Hứa Lăng Phong thở dài, nói: "Bất quá, nếu quả thật là tiên giới mảnh vụn, vậy nguy cơ cũng đã lớn."

Hứa Mộc An đi vào, kêu một tiếng "Cha, mẹ", Hứa Mộc An với 2 năm trước xuất quan, thuận lợi lên cấp kết thành nguyên anh, trở thành Thanh Vân tiên môn cái thứ ba nguyên anh tu giả, bởi vì là có Tiêu Cảnh Đình gương xe trước, Hứa Mộc An lần này lên cấp, mặc dù để cho người ngạc nhiên, nhưng cũng không có quá mức.

Hứa Mộc An lên cấp sau đó, Đông Thành Dương không biết là không là bị cái gì kích thích, đem tông môn công việc, giao cho mấy trưởng lão, lại có thể cũng bế quan.

"Tiêu Cảnh Đình đâu ?" Hứa Lăng Phong hỏi.

"Hắn còn đang bế quan." Hứa Mộc An nói.

Hứa Lăng Phong bĩu môi, nói: "Tên nầy, làm sao như thế thích bế quan à! Cả ngày không ra khỏi cửa, cổng trong không bước, giống như một cô gái vậy."

Lê Nghệ tức giận: "Chớ có nói bậy nói bạ, người ta đó là đi lên, dáng vẻ này ngươi tu luyện, ba ngày đánh cá, hai ngày phơi lưới."

Hứa Lăng Phong: ". . ." Hắn chắc không có như vậy gay go chứ ?

Hứa Mộc An cầm lên một bên đưa tin ngọc bội nhìn, "Tiên giới mảnh vụn, đại cơ duyên à."

Hứa Lăng Phong gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Mộc An, ngươi có hứng thú sao?"

"Nếu như, có cơ hội, ta muốn đi xem xem." Tiên giới mảnh vụn à! Bên trong nói không chừng có tiên thảo đâu, cũng không biết Tiêu Cảnh Đình không gian có thể hay không bồi dưỡng tiên thảo.

. . .

Hứa Lăng Phong đi theo Hứa Mộc An vào Tiêu Cảnh Đình tu luyện mật thất, thấy Tiêu Cảnh Đình, Hứa Lăng Phong trong con ngươi nhất thời lóe lên mấy phần kinh nghi, "Ngươi. . . Ngươi lên cấp nguyên anh trung kỳ."

"Đúng vậy."

Tiêu Cảnh Đình vừa nói, khí tức trên người bắt đầu thu liễm, Hứa Lăng Phong có chút kinh ngạc phát hiện, Tiêu Cảnh Đình hơi thở lại duy trì ở nguyên anh sơ kỳ trình độ.

Hứa Lăng Phong trong con ngươi lóe lên mấy phần kinh nghi, Tiêu Cảnh Đình che tức thuật rất là lợi hại, nếu như không phải là trước đó biết, hắn căn bản sẽ không đoán được Tiêu Cảnh Đình là nguyên anh trung kỳ.

"Đúng đúng đúng, ngươi áp chế một chút, ngươi tu vi tiến bộ quá nhanh, quá bắt mắt." Hứa Lăng Phong tràn đầy cổ quái nhìn Tiêu Cảnh Đình, Lê Nghệ nói Tiêu Cảnh Đình là đại năng chuyển thế, Hứa Lăng Phong từ đầu đến cuối có chút hoài nghi, nhưng là, thấy Tiêu Cảnh Đình tiến độ tu luyện, Hứa Lăng Phong có chút tin.

"Con có một món đồ muốn tặng cho cha vợ." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Lăng Phong hắng giọng, hỏi: "Thứ gì à!"

Tiêu Cảnh Đình lấy ra một cái hộp, mở ra, Hứa Lăng Phong nhìn trong hộp đan dược, không nhịn được run rẩy, "Đây là dưỡng anh đan."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy."

Hứa Lăng Phong hung hãn nuốt nước miếng một cái, đến hắn đẳng cấp này, có thể để cho hắn lộ vẻ xúc động đồ đã không nhiều lắm, nhưng là, cái này dưỡng anh đan nhưng là trong đó vậy.

Nghe nói, cái này dưỡng anh đan là lấy rồng, phượng 2 tộc huyết dịch, gia nhập mấy chục loại trân quý linh thảo luyện chế, nghe nói, thượng cổ lúc này rồng, phượng 2 tộc hiển hách tạm thời, bây giờ tất cả châu lục lưu tồn Long tộc, Phượng tộc, huyết mạch trên thực tế đều rất mỏng manh.

"Cái này dưỡng anh đan, hẳn đã tuyệt tích." Hứa Lăng Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Đúng vậy, đây là con ở một nơi trong di tích tìm được."

Đan dược là ở trong đỉnh càn khôn tìm được, chỉ có cái này một viên.

Thượng cổ lúc này thiên địa linh khí đậm đà vô cùng, khi đó, tu luyện tới hóa thần hậu kỳ phi thăng tu giả, nơi nơi, đáng tiếc, bây giờ. . .

Hứa Lăng Phong nhìn Tiêu Cảnh Đình, có chút chần chờ nói: "Một phe này thế giới, có lẽ chỉ còn lại cái này một viên dưỡng anh đan, con nhất định phải cho cha ?"

"Nếu là cha vợ trở thành nguyên anh hậu kỳ cường giả, như vậy hóa thần hy vọng liền lớn, đến lúc đó, ta hẳn có thể dính chút quang." Tiêu Cảnh Đình nói.

Dưỡng anh đan lẳng lặng nằm ở trong hộp, tản ra linh khí nồng nặc, cầm ra như thế cái đan dược, Tiêu Cảnh Đình thật ra thì có chút không thôi, bất quá vẫn là buông tay.

Có phòng tu luyện thời gian ở đây, Tiêu Cảnh Đình muốn lên cấp, cũng không cần quá mức lệ thuộc vào đan dược, dưỡng anh đan

mặc dù trân quý, nhưng là đối với Tiêu Cảnh Đình mà nói cũng không phải là không thể thiếu.

Hứa Lăng Phong nếu là trước Hứa Vọng một bước, tiến vào nguyên anh hậu kỳ, hóa thần cơ hội liền lớn, Hứa Lăng Phong nếu có thể hóa thần, vậy đối với Tiêu Cảnh Đình giúp ích liền lớn.

Hứa Lăng Phong nhìn đan dược, tròng mắt không được biến đổi, hồi lâu sâu đậm thở dài, nói: "Ta không thể nhận." Phần lễ này, quả thực có chút nặng, Hứa Lăng Phong cảm giác được mình nếu là thu, chỉ sợ sau này ở Tiêu Cảnh Đình trước mặt đều phải không ngốc đầu lên được.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Lăng Phong đẩy tới đan dược, ngầm thở dài, thầm nghĩ: Hứa Lăng Phong tên nầy, thật không lên đường, hắn nhưng mà thật vất vả mới hạ quyết tâm, đem đan dược nhường cho Hứa Lăng Phong, tên nầy lại còn không thu, đây không phải là buộc mình đổi ý sao?

"Cha vợ hãy thu đi, cha không phải muốn đi cái đó mới xuất hiện bí cảnh sao? Ở trong đó nguy hiểm, nhưng mà khó có thể tưởng tượng, đến lúc đó, lê cha vợ còn muốn dựa vào ngài bảo vệ đây."

Nghe Tiêu Cảnh Đình nhắc tới Lê Nghệ, Hứa Lăng Phong giống như là bị chọt trúng tử huyệt, "Như vậy, vậy thì cám ơn ngươi."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Cha vợ, cùng con khách khí cái gì?"

Hứa Lăng Phong dứt khoát ở Tiêu Cảnh Đình trong mật thất uống dưỡng anh đan, đem tu vi tăng lên tới nguyên anh hậu kỳ trình độ.

. . .

Thanh châu.

Vô số tu giả tụ tập chung một chỗ, một cái hạo vô giới hạn bí cảnh

trôi lơ lửng trên không trung.

Trong bí cảnh tình cờ lộ ra hơi thở, để cho dưới đáy tu giả, từng cái hai tròng mắt tỏa sáng.

Hứa Liên đứng ở trên núi, râu run run, trong hai tròng mắt tràn đầy nóng bỏng trông đợi.

"Cái này bí cảnh tiết đi ra một chút linh khí, cũng để cho người tinh thần chấn động, cái này bí cảnh hẳn là tiên giới mảnh vụn không thể nghi ngờ." Hứa Liên có chút hưng phấn nói.

Hứa Vọng lưng đeo tay, nhìn bầu trời bí cảnh, cơn sóng trong lòng phập phồng.

Hứa Liên khẽ thở dài một hơi, "Cái này trong bí cảnh, chắc có không thiếu nguy hiểm, lần này lại không biết muốn chết bao nhiêu người."

"Cầu giàu sang trong nguy hiểm à! Không mạo hiểm mà nói, từ đâu tới lợi nhuận à!" Hứa Vọng nói.

Hứa Liên gật đầu một cái, nói: "Nói cũng phải, tin tức đã truyền cho Lăng Phong, cũng không biết Lăng Phong có thể hay không chạy tới."

Nghe Hứa Liên nhắc tới Hứa Lăng Phong, Hứa Vọng sắc mặt nhất thời thay đổi phức tạp.

Từng ngọn phi thuyền, từ bốn phương tám hướng tụ đến, lần này bí cảnh xuất thế, tất cả châu lục nguyên anh tu giả, nghe tiếng mà động, rất nhiều lánh đời không ra cường giả, rối rít hiện thế.

"Tề Vô Tà vậy người chết yêu, lại còn còn sống, ngoại giới lời đồn đãi, tên nầy đã chết hai trăm năm, nói xạo! Ta cũng biết tên nầy gian trá tựa như quỷ, làm sao có thể như vậy dễ chết, tên nầy cũng đủ có thể nhịn, hai trăm năm hết tết đến cũng không hiện thân, bây giờ rốt cuộc không nhịn được ló đầu, tên nầy háo sắc thành tánh, biến mất

hai trăm năm, cũng không biết là không phải tu thân dưỡng tính." Hứa Liên lắc đầu nói.

Chàng trai cả người áo đỏ, mù trước lau một cái mị hoặc nụ cười, câu hồn hai tròng mắt khắp nơi quét, mấy cái trẻ tuổi tu giả, bị Tề Vô Tà vừa thấy, lúc này mất hồn.

Tề Vô Tà là Thanh châu thanh danh hiển hách nhân vật, người này háo sắc thành tánh, trai gái ăn suốt, người này tướng mạo diêm dúa, tuyệt đại phong hoa, bất kể là người đàn ông, còn là phụ nữ cũng dễ dàng bị hắn mê muội.

Tề Vô Tà làm việc không cố kỵ gì, khắp nơi trêu chọc thị phi, hơn hai trăm năm trước, Tề Vô Tà câu dẫn một cái hóa thần tu giả tiểu thiếp, chọc cho vậy hóa thần tu giả giận dữ, phát xuống lệnh truy sát, sau đó, Tề Vô Tà im hơi lặng tiếng hai trăm năm, có lời đồn đãi Tề Vô Tà đang đuổi giết trong bị trọng thương, đã chết.

Một chiếc màu đỏ phi thuyền xa xa bay tới, Hứa Liên thấy chiếc phi thuyền kia, lúc này tinh thần chấn động, "Ta thấy Lăng Phong phi thuyền."

Hứa Vọng hướng một chiếc màu đỏ phi thuyền nhìn sang, chỉ gặp, Hứa Lăng Phong đứng ở đầu thuyền, trán ở giữa tất cả đều là tung bay kiêu ngạo.

Hứa Lăng Phong từ trên phi thuyền đi xuống, đi tới Hứa gia chỗ ở.

"Người tới thật không thiếu à! Ồ, Tề Vô Tà cũng tới, tên nầy không việc gì giữ vững, A Nghệ, ngươi cách hắn xa một chút." Hứa Lăng Phong như lâm đại địch nói.

Tiêu Cảnh Đình đầy là tò mò hỏi: "Cha vợ, cái này Tề Vô Tà là người nào à!"

"Người này phẩm đức bại xấu xa, háo sắc vô độ, thích nhất câu dẫn đại nhân vật vợ, tiểu thiếp, tên nầy có thể sống đến bây giờ, không

thể không nói là một loại kỳ tích." Hứa Lăng Phong nói.

Nghe nói Tề Vô Tà kim đan lúc này bị một nguyên anh tu giả cho vũ nhục, Tề Vô Tà tự cảm thấy không phải vậy nguyên anh tu giả đối thủ, nhưng là, lại nuốt không trôi khẩu khí này, rồi sau đó, liền đem cái đó nguyên anh tu giả tiểu thiếp ngủ với, chọc cho cái đó nguyên anh tu giả thốt nhiên giận dữ.

Có thể là lần này thể nghiệm, cho Tề Vô Tà để lại ấn tượng sâu sắc, Tề Vô Tà từ đó si mê ngủ đại nhân vật nhân tình, trong chốc lát, chọc cho không thiếu tu sĩ kêu đánh kêu giết, Tề Vô Tà cũng coi là có bản lãnh, bị hắn ngủ qua người, rất nhiều cũng đối với hắn nhớ không quên, gặp hắn bị đuổi giết, vẫn còn cho hắn đánh yểm trợ.

"Tên nầy dáng dấp thật là đẹp à!" Hứa Mộc An nói.

Tề Vô Tà dáng dấp phi nam phi nữ, có một cổ không nói ra được mị hoặc thái độ.

Hứa Lăng Phong phiêu liền Tề Vô Tà một cái, tức giận: "Đẹp? Nơi nào đẹp, không nam không nữ, cùng một yêu quái vậy, các ngươi chú ý một chút, hắn tu luyện công pháp, có chút đặc thù, các ngươi người tuổi trẻ, dễ dàng ở trên làm."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Lăng Phong bộ dáng như lâm đại địch, thầm nghĩ: Hứa Lăng Phong như thế kiêng kỵ người này, chẳng lẽ nói, người này ý đồ khiêu qua Hứa Lăng Phong góc tường.

"Mẹ vợ Lê, mẹ có phải hay không cùng cái này Tề Vô Tà, từng có giao tình à!" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Lê Nghệ hào phóng gật đầu một cái, nói: "Đích xác là từng có, năm đó lúc còn trẻ, mẹ cùng hắn cùng nhau lịch luyện qua, ban đầu hắn còn không có tu luyện âm dương oanh phượng quyết, Vô Tà dáng dấp tốt, còn có thổ phỉ muốn cướp hắn trở về làm áp trại phu nhân, kết quả, bây giờ. . ."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Mấy người vừa nói chuyện, Tề Vô Tà ánh mắt hướng Hứa Lăng Phong đám người phương hướng nhìn lại, Tề Vô Tà hướng mấy người nhiệt tình cười một tiếng, chọc cho Hứa Lăng Phong sắc mặt tái xanh.

------oOo------

Chương 263: Băng Ngưng hoài nghi

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 263: Băng Ngưng hoài nghi
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Hứa Lăng Phong đứng tại chỗ, Hứa Mộc An cùng Tiêu Cảnh Đình đứng ở Hứa Lăng Phong sau lưng, một bộ lấy Hứa Lăng Phong làm thủ lãnh dáng vẻ.

Chưa rõ tiên giới mảnh vụn bí cảnh xuất thế, tới nguyên anh tu giả đếm không hết, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An "2 cái nguyên anh sơ kỳ "Ngược lại không phải là rất nổi bật.

Cả người trắng như tuyết cung trang cô gái, hướng Hứa Lăng Phong đi tới, cô gái không trang điểm, nhưng đẹp giống như tiên tử.

"Băng Ngưng gặp qua Hứa đạo hữu."

Hứa Lăng Phong nhìn người đâu, trong lòng không kiềm được lóe lên mấy phần nghi ngờ.

Băng Ngưng là Băng cung thiên chi kiêu nữ, trời sanh băng tủy thể, từ Băng Ngưng giải quyết băng tủy thể chứng bệnh sau đó, tu vi có thể nói là một ngày ngàn dặm, Băng cung rất nhiều người đều cảm thấy cô gái này, là Băng cung có hy vọng nhất tiến vào hóa thần tu giả.

Như thế cái thiên hoàng dòng dõi quý tộc người phụ nữ, thật giống như cùng hắn không có giao tình gì à! Vô duyên vô cớ, làm sao tìm được tới cửa, nếu là Lê Nghệ hiểu lầm sẽ không tốt.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Băng Ngưng, trong lòng có mấy phần khâm phục, mấy chục năm trước, hắn lần đầu gặp Băng Ngưng lúc này Băng Ngưng nguyên anh sơ kỳ tu vi, lúc này đã nguyên anh trung kỳ đỉnh phong, muốn không được bao lâu, cô gái này nên là nguyên anh hậu kỳ.

Hứa Lăng Phong nhìn Băng Ngưng, giải quyết việc chung hỏi: "Băng đạo hữu, có chuyện gì không?"

"Sớm nghe, Hứa đạo hữu biết một cái thuật luyện đan tinh sảo luyện đan sư, có thể hay không mời Hứa đạo hữu thay mặt làm chất dẫn tiến." Băng Ngưng thái độ khiêm nhường hỏi.

Hứa Lăng Phong sững sốt một chút, hắn trong cửa hàng đan dược đều là Tiêu Cảnh Đình luyện chế, bất quá, vì giữ cảm giác thần bí, vì để tránh cho phiền toái, cũng vì đề cao đan dược giá trị con người, Hứa Lăng Phong đối bên ngoài chỉ nói là một vị "Thần bí " luyện đan sư luyện chế.

Hứa Lăng Phong tràn đầy áy náy nói: "Xin lỗi, cái đó luyện đan sư, để cho đại hỏa phá hủy dung mạo, tướng mạo xấu xí vô cùng, tánh tình hết sức cổ quái, tháng ti khí rất là không tốt, tùy tiện không gặp người ngoài, ta cũng là tình cờ đã cứu luyện đan sư kia một mạng, mới cùng hắn mặc lên giao tình."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Qua hắn lúc nào kêu đại hỏa phá hủy dung mạo, tướng mạo còn xấu xí vô cùng? Hắn lại còn tánh tình cổ quái?

Băng Ngưng thần sắc có chút thấp nói: "Phải không? Trên thực tế, ta rất hoài nghi, ngài biết cái đó luyện đan sư, đã từng đã cứu ta tánh mạng, ta luôn muốn cảm ơn một chút vị luyện đan sư kia ân cứu mạng, bất quá vẫn không có cơ hội."

"Thiên hạ luyện đan sư hàng triệu, ta muốn Băng đạo hữu hẳn lầm." Hứa Lăng Phong nghiêm túc nói.

Băng Ngưng lắc đầu một cái, bình tĩnh nói: "Cứu ta vị luyện đan sư

kia, tác phong làm việc, luyện đan phong cách, cũng cùng ngài biết vị luyện đan sư kia rất giống, ta cảm thấy bọn họ rất có thể là một người."

Tiêu Cảnh Đình trong lòng nhất thời thêm mấy phần phòng bị, Băng Ngưng cái con bé chết tiệt này, thật đúng là bén nhạy, Băng cung có thể đã hoài nghi đến hắn đầu đi lên.

Hứa Lăng Phong thầm nói: Ân cứu mạng, Tiêu Cảnh Đình tên nầy lại có thể đối với cái con bé chết tiệt này có ân cứu mạng? Con bé này tiếp theo, không phải là không phải muốn nói gì ân cứu mạng, lấy thân báo đáp à!

Băng Ngưng cô gái này dáng dấp giống như thiên tiên vậy, hắn Hứa Lăng Phong tâm chí kiên định, có thể ngăn chặn liền cám dỗ, Tiêu Cảnh Đình cái này người dáng dấp giống như đồ hèn nhát vậy, có thể không nhất định có hắn như vậy định lực à!

"Ta nghĩ, ngươi khẳng định lầm, vị luyện đan sư kia, gần đây ở sâu đồng ra, hẳn không từng cùng Băng đạo hữu ngài từng có giao tình." Hứa Mộc An nói.

Băng Ngưng cười một tiếng, nói: "Có lẽ đi."

Băng Ngưng đột nhiên đưa mắt, chuyển hướng Tiêu Cảnh Đình, "Tiêu đạo hữu, Hứa đạo hữu biết cái đó luyện đan sư, ngài biết sao?"

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Luyện đan sư kia địa vị cao quý, tánh tình cổ quái, cha vợ đại nhân mấy lần cầu tha thứ, cái đó luyện đan sư vẫn là không muốn gặp ta, ta một mực cảm thấy tiếc nuối!"

Băng Ngưng nhìn Tiêu Cảnh Đình, tràn đầy không tin cười một tiếng, nói: "Phải không? Tiêu đạo hữu như vậy tuyệt thế thiên tài, vị luyện đan sư kia lại có thể cũng không muốn gặp, vị kia cái giá, xem ra không nhỏ à!"

"Băng đạo hữu nói đùa, ta nào dám ở Băng đạo hữu trước mặt ngài, gọi cái gì tuyệt thế thiên tài, tất cả châu lục nguyên anh tu giả không thiếu, cao minh luyện đan sư phượng lông góc cạnh, đối phương thuật luyện đan cao minh, nóng nảy lớn một chút, cũng là tầm thường." Tiêu Cảnh Đình nói.

Băng Ngưng gật đầu một cái, đầy thâm ý gật đầu một cái, nói: "Đúng là tầm thường."

Băng Ngưng xoay người rời đi, Tiêu Cảnh Đình nhìn Băng Ngưng rời đi hình bóng, trong lòng dâng lên mấy phần phòng bị tình, Băng Ngưng cái con bé chết tiệt này, hoài nghi đến hắn đầu đi lên, xem ra thiên lôi mộc chế tạo pháp kiếm, tạm thời không có thể lấy ra tới dùng.

Hứa Mộc An nhìn Băng Ngưng rời đi hình bóng, trong lòng hiện lên mấy phần sát ý.

. . .

"Em hai, anh làm sao không biết ngươi lại còn cứu qua một cái luyện đan sư?" Hứa Vọng hỏi.

"Anh cả, anh dĩ nhiên không biết, cái đó luyện đan sư là ta ở Thanh châu đi Vân châu trên đường cứu được, ban đầu, hắn vì linh dược bị yêu thú vây công, ta liền thuận tay cứu giúp liền một cái, hắn vì vậy đối với ta cảm kích rơi nước mắt nhất định phải báo đáp ta, cũng là vận khí ta, để cho luyện đan sư, thiếu nhân tình cơ hội cũng không phải là thường xuyên có." Hứa Lăng Phong dương dương tự đắc nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Nguyên lai lấy là Hứa Lăng Phong là một chày gỗ tới, không nghĩ tới Hứa Lăng Phong rải khởi láo tới cũng mắt cũng không nháy một cái, Tiêu Cảnh Đình âm thầm thầm nghĩ: Quả nhiên có thể tu luyện tới Nguyên anh kỳ tu giả, đều là có vốn để chảnh.

"Em hai thật là có phúc à!" Hứa Vọng trơ tráo không cười nói.

Hứa Lăng Phong khoát tay một cái, nói: "Được rồi, được rồi."

Lê Nghệ nhìn Tiêu Cảnh Đình, trong lòng nhiều mấy phần hoài nghi.

Băng Ngưng là Băng cung thiên chi kiêu nữ, nếu như nói có người đối với nàng có ân cứu mạng, mà nàng lại không biết đối phương chân thực khuôn mặt luyện đan sư, hẳn là cái đó ở trên trời thành phố luyện chế băng tủy đan, thay Băng Ngưng giải trừ băng tủy thể nguy hại luyện đan sư, chẳng lẽ nói người kia là Tiêu Cảnh Đình.

Lấy Tiêu Cảnh Đình hiện ra tài luyện đan, quả thật rất có thể, năm đó, Băng Vũ người phụ nữ kia, không biết tại sao, tựa hồ đại động can qua, truy xét cái đó luyện đan sư tung tích, đáng tiếc, cũng không có thu hoạch.

Tiêu Cảnh Đình không biết, năm đó thành Thiên nguyên anh đại hội, Lê Nghệ cũng ở đây, Lê Nghệ hồi tưởng năm đó đại hội, bỗng nhiên nghĩ đến, Băng Vũ đạt được băng tủy đan sau đó, trước nhất truy tra phương hướng, tựa hồ là Vân châu đông đảo tu giả tụ tập địa phương.

Năm ấy nguyên anh đại hội triệu khai lúc này Tiêu Cảnh Đình hẳn chẳng qua là kim đan tu giả đi, chẳng lẽ nói, Tiêu Cảnh Đình khi đó, liền có thể luyện chế băng tủy đan? Năm đó, Băng Vũ đại động can qua, truy xét cái đó tu giả tung tích, nhất định không thể nào chẳng qua là bởi vì là cảm kích đối phương.

Tiêu Cảnh Đình trên người có để cho Băng Vũ động tâm đồ?

Lê Nghệ tim đập bịch bịch, Tiêu Cảnh Đình lấy ra dưỡng anh đan, đủ để cho nguyên anh tu sĩ điên cuồng, nhưng là, muốn cho Băng Vũ cái này hóa thần tu giả, như vậy phí sức truy xét, dưỡng anh đan chỉ sợ cũng còn chưa đủ, Tiêu Cảnh Đình trên người, có so dưỡng anh đan vật trân quý hơn.

Băng tủy đan thuốc chủ yếu là vạn niên đại băng tủy cỏ, chẳng lẽ nói, Tiêu Cảnh Đình trên người có dú chín linh thảo pháp bảo.

Lê Nghệ hít sâu một hơi, Tiêu Cảnh Đình tên nầy, đủ biết gây chuyện à! Nếu như bị Băng Vũ vậy bà cụ theo dõi, vậy cũng phiền toái.

Tiêu Cảnh Đình không biết, Lê Nghệ lập tức liền đem Băng Ngưng cùng Tiêu Cảnh Đình giữa sâu xa, cho đoán 7-8 phần.

. . .

Cáo biệt Tiêu Cảnh Đình các người, Băng Ngưng trở lại Băng cung chỗ ở.

Băng cung chỗ ở là một tòa băng tuyết xây công sự lầu các, phong cách đặc biệt, hết sức dụ cho người nhìn chăm chú.

Băng Thành nhìn Băng Ngưng, khoanh tay hỏi: "Sư muội, ngươi đi gặp Hứa Lăng Phong?"

"Hướng đi Hứa đạo hữu dò xét một chút, vị luyện đan sư kia tình huống, bất quá, vị luyện đan sư kia, tựa hồ không quá nguyện ý gặp người."

"Sư muội, nghe nói vị luyện đan sư kia tính tình có chút cổ quái, rất nhiều người cũng muốn cầu gặp hắn, bất quá, cũng bị cự tuyệt, luyện đan sư cũng có chút dở hơi, cái này cũng bình thường." Băng Thành nói.

"Sư huynh, ngươi đối với Tiêu Cảnh Đình thấy thế nào ?" Băng Ngưng hướng Tiêu Cảnh Đình phương hướng nhìn sang hỏi.

Băng Thành cau mày một cái, nói: "Tiêu Cảnh Đình, người này vận khí rất tốt, con trai quá giang Trần Lập Phong, vợ là Hứa Lăng Phong cùng Lê Nghệ thất lạc bên ngoài con gái, có như thế hai môn

thân thích, Tiêu Cảnh Đình sợ là có thể chiếm không thiếu tiện nghi."

Băng Ngưng có chút mê hoặc nói: "Sư huynh là cảm thấy như vậy?"

Băng Thành nhìn Băng Ngưng, có chút không hiểu nói: "Sư muội, đối với cái này Tiêu Cảnh Đình, có ý kiến gì không?"

Băng Ngưng cười một tiếng, trong con ngươi lóe lên mấy phần thâm thúy ánh sáng, "Ta cảm thấy chưa chắc là Tiêu Cảnh Đình chiếm hắn mấy vị kia sui gia quang, có lẽ là những người đó chiếm Tiêu Cảnh Đình quang cũng nói không nhất định."

"Sư muội, ngươi lời nói này có hơi quá, Tiêu Cảnh Đình lên cấp tốc độ là mau, nhưng cũng bất quá là một nguyên anh sơ kỳ mà thôi, Trần Lập Phong nhưng mà nguyên anh hậu kỳ, Hứa Lăng Phong cùng Lê Nghệ là cùng, sau lưng cũng đứng trước một cái gia tộc lớn."

"Tiêu Cảnh Đình bất quá là một nguyên anh sơ kỳ, có thể giúp những người đó cái gì chứ ?"Băng Thành tràn đầy khinh thường nói.

Băng Ngưng cười một tiếng, ánh mắt ngưng ở Tiêu Cảnh Đình trên người, nói: "Có thể là ta suy nghĩ nhiều."

Băng Thành hướng Tiêu Cảnh Đình phương hướng nhìn một cái, Băng Thành thầm mến Băng Ngưng nhiều năm, gặp Băng Ngưng ánh mắt một mực ở đặt ở Tiêu Cảnh Đình trên người, không khỏi có mấy phần bất mãn.

"Tiêu Cảnh Đình không thể so với sư muội ngươi dị bẩm thiên phú, lại được tổ sư tương trợ, hắn vậy tu vi nhất định là dùng đan dược chất đi lên, mặc dù thật sớm tiến vào nguyên anh, nhưng là, nói không chừng đến chết đều là cái nguyên anh sơ kỳ." Băng Thành hơi có chút khinh bỉ nói.

Băng Ngưng hướng Băng Thành nhìn một cái, thầm nói: Mình người sư huynh này, tu vi, thiên phú đều là hàng đầu, chính là lòng dạ nhỏ

mọn liền một ít.

Nàng có loại cảm giác, Tiêu Cảnh Đình chính là Hứa Lăng Phong trong miệng cái đó cái gọi là "Thần bí luyện đan sư", bất quá, tương đối khả nghi là, Hứa Lăng Phong bán đan dược, lục tục bán mấy năm, bất quá, khi đó, Tiêu Cảnh Đình đã bế quan.

Băng Ngưng không nghĩ tới là Tiêu Cảnh Đình không phải lục tục đem đan dược giao cho Hứa Lăng Phong, mà là trực tiếp đóng đủ liền hơn mấy năm sức nặng.

. . .

Hứa Mộc An nhìn Băng Ngưng phương hướng, tỉnh rụi hướng về phía Tiêu Cảnh Đình truyền âm, nói: "Con bé kia, tựa hồ đối với anh rất có hứng thú, một mực ở xem anh ."

Tiêu Cảnh Đình híp mắt mâu, chuyện năm đó tựa hồ để lại một ít sơ hở. Cũng may bây giờ có Hứa gia, Lê gia làm phía sau đài, Băng cung không dám tùy tiện ra tay.

"Con bé kia, hẳn chẳng qua là hoài nghi." Tiêu Cảnh Đình truyền âm nói.

Băng cung một khi xác nhận, tất nhiên có động tác, Lê gia, Hứa gia có lẽ sẽ giúp mình bận bịu, nhưng là, 2 nhà lão quái vật, có lẽ cũng biết mơ ước trên tay mình đồ.

Tiêu Cảnh Đình cúi đầu, thầm nói: Phải mau sớm tăng lên tu vi, nếu không muốn không chống nổi.

Hứa Mộc An cúi đầu, trên mặt không hiện, tâm tư nhưng có chút nặng nề.

Hứa Lăng Phong thần thần bí bí hướng về phía Hứa Mộc An truyền âm, nói: "Con trai, Băng Ngưng cùng Tiêu Cảnh Đình tên nầy, có một chân sao?"

Hứa Mộc An: ". . ."

"Cha, cha suy nghĩ nhiều." Hứa Mộc An bất đắc dĩ trả lời.

Hứa Lăng Phong nghiêm trang nói: "Con gái à! Tiêu Cảnh Đình lớn lên 1 bản công tử ăn chơi mặt, vừa thấy thì không phải là cái kiểm điểm, nếu như, có phương diện kia đầu mối, vẫn là bóp chết trong trứng nước tốt."

Hứa Mộc An bất đắc dĩ cười một tiếng, nếu như, Băng Ngưng thật sự là đối với Tiêu Cảnh Đình cảm thấy hứng thú, hắn còn chưa đến nỗi quá mức lo âu, vấn đề là, đối phương không thấy được là coi trọng Tiêu Cảnh Đình, mà là, coi trọng Tiêu Cảnh Đình đồ trên tay.

------oOo------

Chương 264: Tiên giới mảnh vụn chuyến đi

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 264: Tiên giới mảnh vụn chuyến đi
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Cảnh Đình nhìn không trung bí cảnh, không khỏi có chút kích động.

"Linh khí càng ngày càng đậm, cái này bí cảnh tiết đi ra ngoài linh khí cũng nồng như vậy úc, bên trong linh khí không muốn biết nồng có phụ thành hình dáng gì." Lê Nghệ không nhịn được có chút mong đợi nói.

"Hẳn muốn không được bao lâu, là có thể vào bí cảnh." Hứa Lăng Phong nói.

Hứa Lăng Phong ánh mắt khắp nơi quét, thấy từng cái thần sắc khác nhau lão quái vật, Hứa Lăng Phong không khỏi xúc động đối thủ cạnh tranh không thiếu, bí cảnh vừa ra, các lộ ngưu quỷ xà thần rối rít hiện thế.

Hứa Mộc An không tự chủ được đưa mắt nhắm ngay trong bầu trời bí cảnh, trong bí cảnh mơ hồ có thể gặp từng ngọn cao khởi dãy núi, toàn bộ bí cảnh bị bao phủ ở tầng 1 trong sương mù, từ bên ngoài xem xem, chỉ có thể nhìn được một góc băng sơn, không biết bên trong là gió nào cảnh.

Bí cảnh chậm rãi di động, mấy ngày sau, bí cảnh phát ra một hồi kịch liệt quang.

"Quỹ tích trọng hợp, bí cảnh mở ra."

Bí cảnh mở một cái, từng đạo bóng người, chen lấn hướng trong bầu trời bí cảnh vọt tới.

Hứa Lăng Phong hướng Tiêu Cảnh Đình các người nhìn một cái, nói: "Chúng ta cũng đi."

Hứa Lăng Phong không cùng người Hứa gia một đạo, mang Lê Nghệ, Tiêu Cảnh Đình, Hứa Mộc An ba người xông vào trong bí cảnh.

Vừa tiến vào bí cảnh, một cổ nồng có phụ linh khí đập vào mặt, Tiêu Cảnh Đình vận chuyển công pháp, hấp thu trong bí cảnh linh khí, trong tròng mắt không khỏi nổi lên mấy phần kinh dị, "Nơi này nhất định là tiên giới mảnh vụn, linh khí đậm đà hình như là ở cầm lên phẩm linh thạch tu luyện."

Tiêu Cảnh Đình trong lòng không khỏi dâng lên mấy phần hoảng sợ, tiên giới tu sĩ hàng năm sinh tồn ở linh khí đậm đà như vậy địa phương, tu vi nhất định là một ngày ngàn dặm à!

"Các ngươi xem cái đó." Lê Nghệ nói.

Tiêu Cảnh Đình hướng Lê Nghệ phương hướng chỉ nhìn sang, một tòa Linh sơn bị lột nửa đoạn, nhìn qua dị thường quỷ dị.

"Nơi này khẳng định phát sinh qua kịch chiến, trong kịch chiến, tinh thần vỡ nát hình thành tiên giới mảnh vụn." Lê Nghệ nói.

Hứa Lăng Phong gật đầu một cái, nói: "Có khả năng này."

Tiêu Cảnh Đình các người không đi thời gian bao lâu, liền tiến vào một mảnh đất khô cằn, đất khô cằn trên tràn đầy tử khí, mặt đất bị cày ra liền một đạo đường rãnh thật sâu hác.

"Cái này vết rách, tựa hồ là một cái dùng đao tu giả lưu lại, đối

phương tu vi có thể vượt qua xa hóa thần." Hứa Lăng Phong thần sắc phức tạp.

"À!"Một tiếng hét thảm tấn công tới.

Tiêu Cảnh Đình linh hồn lực nhanh chóng hướng kêu thảm thiết phát sinh địa phương quét tới, một cái nguyên anh tu giả ngã trên đất, gương mặt tím bầm rất sắp hết hơi thở.

"Chuyện gì xảy ra à!" Lê Nghệ sắc mặt ngưng trọng nói.

Lê Nghệ linh hồn lực, cũng tiếp xúc đến cái đó nguyên anh tu giả, ánh mắt không kiềm được có chút ngưng trọng, chết đi nguyên anh tu giả, tựa hồ là trúng độc mà chết, nhưng mà, người hạ thủ đâu ?

"Cẩn thận côn trùng." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Côn trùng?" Lê Nghệ có chút mê hoặc nói.

Hứa Lăng Phong bị Tiêu Cảnh Đình nhắc nhở một chút, cũng phát hiện đầu mối, "Tên kia, tựa hồ là đạp trúng độc trùng, cho nên, bị độc chết."

Lê Nghệ căng thẳng mặt, cẩn thận dùng linh hồn lực quét một vòng, một cái móng tay nắp lớn nhỏ màu đen côn trùng, nằm trên đất, cơ hồ cùng đất bùn hợp làm một thể, sâu bay giương cánh, bay khỏi tại chỗ, Lê Nghệ không khỏi cả người xuất mồ hôi lạnh.

"Một cái tầm thường côn trùng, lại có thể liền giết một cái nguyên anh tu giả." Lê Nghệ nhẫn nại

Không dừng được nói.

Hứa Lăng Phong mặt băng bó, nói: "Chỗ này nếu quả thật là tiên giới mảnh vụn, cũng không có gì thật là kỳ quái."

Lê Nghệ có chút chật vật gật đầu một cái, nói: "Điều này cũng đúng."

Tiên giới tiên trùng, tự nhiên cùng những địa phương khác không giống nhau.

Tiêu Cảnh Đình các người đi tới vậy tu giả bên người dò xét một chút, tu giả hiển nhiên là trúng độc mà chết.

"Nọc độc hẳn là từ lòng bàn chân rót vào, ngay tức thì trải rộng toàn thân." Tiêu Cảnh Đình nói.

Thấy một cái nguyên anh tu giả, cứ như vậy lặng yên không tiếng động chết đi, Hứa Lăng Phong giống như là bị tạt một gáo nước lạnh, bởi vì là lên cấp mà bành trướng lòng tự tin, thật nhanh co rút lại.

Mặc dù bí cảnh nguy hiểm, nhưng là, mấy người cũng không có vào lúc này đánh lui đường cổ.

Bí cảnh rộng rãi lợi hại, mấy người ở trong bí cảnh, Hứa Lăng Phong phát hiện 2 bụi cây vạn năm linh dược, còn lại thu hoạch ngược lại cũng không đại.

Tiêu Cảnh Đình đào được không thiếu linh thảo, trong tiên giới, nảy sanh các loại các dạng không giống linh thảo, rất nhiều ở linh châu khó gặp linh thảo, ở trong bí cảnh tùy ý có thể gặp.

Một bụi linh thụ, giọi vào liền Tiêu Cảnh Đình đám người mi mắt.

Đây là một cây dáng dấp có chút giống cây liễu linh thụ, cái này cây linh thụ ở trên, có vô số cành rủ xuống, ở muôn vàn trong cành trong có chín chín tám mươi mốt một cành cây ở trên, treo trái cây.

Trái cây này nhìn như, dịch thấu trong suốt, tựa như thượng hạng mỹ ngọc, cả cây cũng tản ra linh khí nồng nặc, viên kia một viên màu xanh trái cây, tản ra chấm nhỏ giống vậy quang diệu, nhìn qua, hết sức mê người.

"Cây đạo nguyên, có thể luyện chế đạo nguyên quả, có thể suy yếu

lên cấp vách ngăn, trợ giúp lên cấp."

Không gian trong ngọc bội nhớ lại một chùm âm thanh nhắc nhở, "Cây đạo nguyên, mỗi lần kết quả cũng là tám mươi mốt viên, chín chín quy nhất

"Chớ đi." Tiêu Cảnh Đình kéo lại Hứa Mộc An.

Hứa Mộc An không hiểu nói: "Thế nào sao?"

"Trên đất có dấu chân, có người đến qua, nhưng là cái này cây trái trên cây, một viên cũng không có thiếu." Tiêu Cảnh Đình tràn đầy phòng bị nói.

Cái này trong tiên giới linh thụ, cũng không thể lấy giống vậy tiêu chuẩn tới thấy.

Lê Nghệ ngạnh liền một chút, vốn muốn hỏi Tiêu Cảnh Đình tại sao phải cảm thấy trái cây một viên không thiếu bất quá, rốt cuộc không có hỏi lối ra.

Tiêu Cảnh Đình ném ra một cái bò cạp đầu vàng đuôi đỏ, bò cạp đầu vàng đuôi đỏ hướng cây đạo nguyên thật nhanh liền chạy tới, cây đạo nguyên cành một quyển, bò cạp đầu vàng đuôi đỏ liền bị cuốn vào dưới đất, Tiêu Cảnh Đình rất nhanh liền không cảm giác được bò cạp đầu vàng đuôi đỏ hơi thở.

Hứa Lăng Phong sắc mặt kịch biến, dồn dập trong giọng nói, mang theo mấy phần kinh hoàng.

"Thế nào?" Lê Nghệ không hiểu nói.

"Cây kia cây dưới đất, có năm cổ thi thể." Hứa Lăng Phong có chút gấp rút nói.

Ban đầu điều tra lúc này Hứa Lăng Phong cũng không có điều tra xảy ra cái gì, nhưng là, Tiêu Cảnh Đình ném ra bò cạp đầu vàng

đuôi đỏ lúc này xảy ra bất ngờ, dưới đất hơi thở tiết lộ ra, mặc dù cây đạo nguyên thu thập bò cạp đầu vàng đuôi đỏ chỉ dùng một cái chớp mắt, nhưng là ở một chớp mắt kia, hay là để cho Hứa Lăng Phong đem xuống lòng đất tình huống, dò xét rõ ràng.

Cây đạo nguyên rể cây đâm vào năm cổ thi thể ở trên, thi thể kia đã khuôn mặt khác hoàn toàn, trong máu thịt tinh hoa đã biến mất hơn nửa.

Cây đạo nguyên lẳng lặng trữ đứng ở tại chỗ, nhìn như dịu dàng vô hại, nhưng là ở Hứa Lăng Phong trong mắt, cái này cây trôi xác linh thụ, bỗng nhiên biến thành Hồng Hoang cự thú.

Tiêu Cảnh Đình đầu óc thật nhanh chuyển động, Tiêu Cảnh Đình đột nhiên cảm giác được cái này cây cây đạo nguyên tựa hồ có chút quen mắt.

Tiêu Cảnh Đình bỗng nhiên nghĩ tới, hắn tựa hồ ở Tạ Uyển Nhiên trong trí nhớ gặp qua loại cây này.

Loại cây này linh quả hết sức quý trọng, hơn nữa, loại cây này tựa hồ tôn trọng "Công bằng đổi chác" nguyên tắc, không hỏi tự lấy mà nói, tựa hồ dễ dàng tự tìm đường chết.

Tiêu Cảnh Đình do dự một chút, từ trong không gian nhẫn lấy ra một thùng nước linh tuyền, hướng cây đạo nguyên phương hướng đưa qua, cây đạo nguyên giang ra cành, đem nước linh tuyền cho cuốn đi. Thùng gỗ trong nước linh tuyền, rất nhanh bị cuốn không còn một mống.

Cây đạo nguyên cành nhẹ nhàng đung đưa, không biết thế nào Tiêu Cảnh Đình từ cây đạo nguyên ở trên cảm thấy một cổ nồng nặc chê tình.

Tiêu Cảnh Đình không khỏi có chút ngượng ngùng, hắn lần này lấy ra linh tuyền, là phẩm chất tốt nhất, nhưng là, cây đạo nguyên tựa hồ cũng không hài lòng, bất quá cái này cũng không kỳ quái, cây

đạo nguyên nhưng mà "Gặp qua cảnh đời " , Tiêu Cảnh Đình linh tuyền đối với thông thường linh thực hữu hiệu, nhưng là, đối với cây đạo nguyên như vậy dị chủng linh thụ, tác dụng liền nhỏ.

Giống như là do dự hồi lâu, cây đạo nguyên rốt cuộc gắng gượng làm ném cho Tiêu Cảnh Đình một viên đạo nguyên quả, cây đạo nguyên cho Tiêu Cảnh Đình viên kia đạo nguyên quả, rất rõ ràng cho thấy tất cả đạo nguyên quả trong một cái nhỏ nhất, cũng may đạo nguyên quả khác biệt cũng không lớn.

Cây đạo nguyên ném ra một viên trái cây sau đó, liền súc vào lòng đất trong, biến mất tung tích.

"Không thấy."Lê Nghệ có chút thất vọng nói , hắn vốn còn muốn cùng cây đạo nguyên làm giao dịch.

"Hắn đại khái là cảm thấy chúng ta không cầm ra hắn mong muốn." Tiêu Cảnh Đình nói.

Cho mình linh quả lúc này cây kia tựa hồ rất không tình nguyện, nhưng là, có thể là bởi vì là mình là hắn nhiều năm qua, gặp phải cái đầu tiên khách hàng, cho nên, đối phương mới nửa mua nửa tặng cùng mình hoàn thành đổi chác, Tiêu Cảnh Đình lại cảm thấy cây đạo nguyên là sợ tiếp tục lưu lại làm hội giao dịch thua thiệt, cho nên, mới "Lắc mạnh cây ".

Hứa Lăng Phong ánh mắt kỳ dị nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Ngươi làm sao biết, dùng nước linh trao đổi linh quả?"

"Trong sách thấy qua." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Lăng Phong tràn đầy giật mình nói: "Trong sách thấy."Hắn cũng coi là kiến thức uyên bác, nhưng là, hắn cho tới bây giờ không có gặp qua loại này kỳ quái cây, Tiêu Cảnh Đình lại có thể thấy qua, nhất định là đại năng chuyển thế.

. . .

Lê Nghệ nhìn biến mất linh thụ, cau mày, nói: "Nơi này chân thực quá nguy hiểm."

Cái này bí cảnh nhìn như khắp nơi là bảo, trên thực tế, một con sâu, một thân cây, cũng có thể hóa thân ác ma, một đường đi tới, mấy người thấy chết đi nguyên anh tu giả, đã có hơn hai mươi.

"Kế tiếp hành trình, an toàn làm trọng, bảo vật là lần." Hứa Lăng Phong đầy là nghiêm túc nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Nói đúng."

Tiêu Cảnh Đình các người chưa đi bao xa, liền lại nghe đến từng trận tiếng kêu sợ hãi, Tiêu Cảnh Đình linh hồn lực phúc bắn tới, phát hiện mấy cái tu giả ở người đi đường lúc này bị bùn trong đất quái vật lôi đi xuống, rồi sau đó không có hơi thở.

Tiêu Cảnh Đình đi mấy tháng sau đó, rốt cuộc phát hiện một người còn coi là an toàn khu mỏ, một ít tu giả đang đào mỏ.

"Là tiên tinh quặng mỏ." Hứa Mộc An có chút kích động nói.

Tiêu Cảnh Đình các người lập tức gia nhập đào mỏ đội ngũ, bí cảnh quá nguy hiểm, ngay bây giờ tới xem, đào mỏ nhiệm vụ hẳn coi như là tính nguy hiểm tương đối nhỏ.

Tiên tinh quặng mỏ có trận pháp bảo vệ, muốn đào ra tiên tinh, nhất định phải trước phá trận pháp, coi như phá trừ trận pháp, đào mỏ cũng là hết sức chật vật, to lớn khu mỏ trong, có thể chỉ tồn tại chừng một trăm khối tiên tinh, nghe không thiếu, nhưng là tăng nhiều cháo thiếu, phân xuống cũng ít một chút, hơn nữa, đào độ khó rất.

Tiêu Cảnh Đình các người xài một tháng thời gian mới phá trừ trận pháp, tiên trận uy lực không giống vật thường, Hứa Lăng Phong đám người tốc độ, đã coi như là mau.

Tiêu Cảnh Đình các người xài gần nửa năm thời gian, đào đến mười hai viên tiên tinh cùng hơn 1000 khối cực phẩm linh thạch.

Cực phẩm linh thạch ở tất cả châu lục không thường gặp, một chút đào được hơn 1000 khối, Tiêu Cảnh Đình không khỏi có dũng khí người nghèo chợt giàu cảm giác.

Theo thời gian dời đổi, tiến vào bí cảnh tu giả càng ngày càng nhiều, khu mỏ mặc dù lớn, nhưng là, ở mấy trăm vị nguyên anh tu giả đào dưới, chớp mắt ở giữa liền bị đào rỗng, Tiêu Cảnh Đình đem đào được một số cực phẩm linh thạch dời đi vào không gian trong ngọc bội.

------oOo------

Chương 265: Rời đi bí cảnh

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 265: Rời đi bí cảnh
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tiêu Cảnh Đình đoán chừng từ bí cảnh mở đến bây giờ, bỏ mạng ở trong bí cảnh tu giả đã không thấp hơn một phần tư, bỗng chốc chết nhiều như vậy nguyên anh, không biết có nhiều ít thế lực muốn lần nữa xào bài.

Mặc dù bí cảnh nguy hiểm, nhưng là sống sót tu giả, hẳn nhiều hơn thiếu thiếu đều có chút thu hoạch.

Tiêu Cảnh Đình nhớ lại không gian trong ngọc bội tiên tinh, bán đan dược mặc dù được lợi linh thạch, nhưng là, muốn dùng đan dược đổi tiên tinh, nhưng cũng là không quá có thể, coi như tiếp theo, không việc gì thu hoạch, nhưng là, lấy được nhiều như vậy cực phẩm linh thạch cùng tiên tinh, cũng coi là không uổng chuyến này.

Một hồi ầm ầm thanh âm, truyền vào mấy người trong tai.

"Chạy mau." Hứa Lăng Phong trong lòng dâng lên một hồi dự cảm bất tường, cơ hồ đồng thời Tiêu Cảnh Đình trong lòng cũng dâng lên một cổ cảm giác không ổn.

Đại khái là rõ ràng không còn kịp rồi, Hứa Lăng Phong ném ra một kiện mang theo che giấu hơi thở chức năng phòng ngự pháp khí, mang mấy người trốn vào hầm mỏ trong.

Một con thỏ dáng người khổng lồ, giật mình nhảy một cái chạy tới, thỏ đạp một cái chân.

Một tòa núi nhỏ sẽ để cho vậy thỏ cho đạp sụp một nửa, Tiêu Cảnh Đình trước nghe đến ầm ầm tiếng vang, chính là như thế chế tạo ra.

Thỏ hồng ngọc giống vậy ánh mắt, cặp mắt xinh đẹp nhưng tràn đầy sát khí, Tiêu Cảnh Đình linh hồn lực quét một cái Nguyên anh kỳ tu giả, bị cái này con thỏ một cước đạp ngã trên đất, rồi sau đó một hớp nuốt vào trong bụng.

Tiêu Cảnh Đình lòng chợt trầm một cái, Tiêu Cảnh Đình có loại cảm giác, có lẽ, bọn họ hẳn rút lui, địa phương quỷ quái này chân thực quá nguy hiểm.

"Thỏ thật là hung hãn à!" Tiêu Cảnh Đình không nhịn được thầm nói.

Hứa Mộc An mặt băng bó, nói: "Tên nầy so Tiểu Đông con gà kia còn hung tàn à!"

Một đạo kiếm quang bén nhọn hướng thỏ lớn cỡ ngọn núi nhỏ bổ tới.

Một cổ làm người ta hít thở khó khăn hơi thở di tản ra, cảm nhận được hóa thần tu giả oai lực, nghiêm túc Cảnh Đình trong lòng dâng lên mấy phần hướng tới tình!

Thỏ đưa ra một cái chân, hư hư rạch một cái, kiếm quang đụng vào thỏ chân, bạo phát ra một hồi kịch liệt ánh sáng.

"Vậy thỏ thực lực, không thể so với hóa thần tu giả kém à!"

Tiêu Cảnh Đình cau mày, hóa thần tu giả cùng vậy thỏ đúng rồi mấy chiêu rời đi, Tiêu Cảnh Đình đoán chừng vậy hóa thần tu giả ban đầu là đánh thu phục vậy thỏ chủ ý, bất quá, phát hiện giá quá lớn, vứt bỏ.

"Tiên giới thỏ đều lợi hại như vậy à!" Hứa Mộc An không khỏi nói.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Không biết à!"

"Nếu là tiên giới thỏ đều lợi hại như vậy, vậy tiên giới hẳn không phải là cái gì đất lành." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, thầm nói: Từ nơi này tiên giới mảnh vụn tiết lộ tiên giới một góc băng sơn tới xem, tiên giới trình độ nguy hiểm hẳn vô cùng cao, linh châu các hóa thần tu giả, các cũng muốn phi thăng, nhưng là, thật bay tăng lên, không làm được bị từ đâu chạy tới thỏ, là có thể một cước đạp chết người phi thăng.

Vậy hóa thần tu giả đi liền sau đó, Tiêu Cảnh Đình các người cũng rời đi tại chỗ.

. . .

Hứa Lăng Phong đi ra liền một đạo khoảng cách, tròng mắt bất ngờ như vậy rụt.

"Cha, thế nào sao?" Hứa Mộc An nhìn Hứa Lăng Phong sắc mặt khó coi hỏi.

"Là Hứa gia cầu cứu pháo bông, hẳn là có người xảy ra chuyện." Lê Nghệ nói.

Hứa Mộc An: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình hướng Hứa Lăng Phong nhìn một cái, nói: "Hẳn ngay tại không xa, chúng ta muốn không muốn đi xem xem?"

Hứa Lăng Phong chần chờ một chút, nói: "Đi qua đi."

Một cái sói to lớn màu xanh, truy đuổi ở Hứa Liên sau lưng, sói to lớn da lông ánh sáng đặc biệt, trên người lộ ra một cổ khó có thể dùng lời diễn tả được uy áp.

Sói to lớn trong tròng mắt tràn đầy cừu hận, Hứa Liên trên người có từng đạo bị băng đao phách qua dấu vết, rất là khí lực không tốt

dáng vẻ.

Thấy Hứa Lăng Phong các người, Hứa Liên ảm đạm con ngươi, lóe lên mấy phần ánh sáng.

Gặp Hứa Liên gặp phải nguy hiểm, Hứa Lăng Phong nâng kiếm lên hướng sói to lớn bổ tới, đem sói to lớn ngăn trở xuống.

Hứa Lăng Phong trước cùng Tiêu Cảnh Đình vậy ẩn nấp liền tu vi, Hứa Liên cũng không có phát hiện Hứa Lăng Phong đã lên cấp nguyên anh hậu kỳ, lúc này Hứa Lăng Phong ra tay, Hứa Liên lập tức liền phát hiện.

Màu xanh sói to lớn tốc độ rất nhanh, Hứa Liên liền ra mấy kiếm, phong tỏa chó sói xanh đường lui.

"Ông nội Liên ông không có sao chứ." Lê Nghệ đi tới, đở Hứa Liên, Hứa Liên thở phào nhẹ nhõm, bắt chặt thời gian nuốt vào mấy viên thuốc điều tức.

"Tạm thời còn chưa chết, cái này Thanh Sương sói băng rất là lợi hại à!" Hứa Liên miễn cưỡng cười cười nói.

Hứa Lăng Phong cùng màu xanh sói to lớn giằng co, đại chiến lâm vào bế tắc.

Tiêu Cảnh Đình vẫy tay, sáu cây linh kiếm rời tay ra, "Đi."

Linh kiếm hợp thành một cái kiếm trận, đánh vào chó sói xanh trên người, chốc lát ở giữa chó sói xanh liền bị trọng thương.

Hứa Liên thấy một màn này, nhìn Tiêu Cảnh Đình sắc mặt không tự chủ mang theo mấy phần kinh hoàng.

"Ngươi đây là cái gì pháp khí?" Hứa Liê mê luyện khí nhiều năm, thấy pháp khí tốt, dù sao phải thưởng giám một phen, thấy Tiêu Cảnh Đình linh kiếm, nhất thời thật giống như sắc quỷ thấy được mỹ

nữ tuyệt thế vậy.

Tiêu Cảnh Đình trầm mặt, giúp Hứa Lăng Phong đem chó sói xanh thu thập, không để ý Hứa Liên.

Tiêu Cảnh Đình bộ này linh kiếm là lấy mấy chục ngàn niên đại thiên lôi mộc luyện chế, Tiêu Cảnh Đình ở nơi này trùm vào trên linh kiếm, tiêu phí to lớn, linh kiếm không phụ kỳ vọng, uy lực so Tiêu Cảnh Đình trong tưởng tượng tốt hơn.

"Ông nội Liên, làm sao liền một mình ngươi? Ngươi không phải cùng Hứa gia đội ngũ, cùng nhau tiến vào sao?" Hứa Lăng Phong không hiểu hỏi.

Hứa Liên lắc đầu một cái, có chút ủ rủ nói: "Đừng nói nữa, những người này, trước phát hiện một cái non nớt chó sói muốn phải bắt sống, không cẩn thận liền đem non nớt chó sói giết chết, kết quả chết tiểu nhân, lớn liền chạy ra, ta liền bị lưu lại cản ở phía sau."

Hứa Liên chặt vặn chân mày, trước bắt non nớt chó sói lúc này hắn thì không đồng ý, kết quả, Hứa Bằng kiên trì, hắn không biết làm sao phối hợp, sau đó xảy ra chuyện, hắn liền bị lưu lại cản ở phía sau, nghĩ đến Hứa Bằng các người, Hứa Liên trong lòng liền thêm mấy phần lửa giận.

Hứa Lăng Phong kiểm tra một chút chó sói xanh thi thể, nói: "Cái này chó sói xanh hơi thở có chút cổ quái, nó hẳn không có đến cấp bậc hóa thần, nhưng là, lại so nguyên anh hậu kỳ cường hãn rất nhiều, trong cơ thể hắn chảy tựa hồ là một loại phẩm chất cao hơn linh khí."

"Cha vợ, trước đem thi thể thu đi, nếu là mùi máu tanh đưa tới những thứ khác yêu thú sẽ không tốt." Tiêu Cảnh Đình nhắc nhở.

Hứa Lăng Phong nhất thời kinh động, nghĩ đến trước khi con thỏ kia, Hứa Lăng Phong nhanh chóng thu hồi yêu thú thi thể.

"Ông nội Liên, ông tiếp theo, có tính toán gì hay không?" Hứa Lăng Phong hỏi.

Hứa Liên cười khổ một cái, nói: "Cái này trong bí cảnh đồ khá hơn nữa, ta cũng không phúc tiêu thụ, ta muốn ta phải rời đi."

"Nói chuyện cũng tốt." Một đường đi tới, Hứa Lăng Phong đã thấy mấy chục chết oan uổng Nguyên anh kỳ cao thủ, mắt gặp Hứa Liên muốn thối lui ra, Hứa Lăng Phong là bày tỏ tán thành.

"Ông nội Liên cháu đưa ông đi ra ngoài đi." Hứa Lăng Phong nói.

Hứa Liên cau mày, có chút hơi khó nói: "Sẽ sẽ không trễ nãi chuyện ngươi?"

Hứa Lăng Phong hướng Tiêu Cảnh Đình nhìn sang.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Lăng Phong thần sắc, biết Hứa Lăng Phong đây là đang hỏi ý hắn ý kiến, cười một tiếng, nói: "Không trễ nãi, chúng ta cũng đang muốn đi ra ngoài tu dưỡng đây."

Tiêu Cảnh Đình cúi đầu, âm thầm tính toán, sau khi đi ra ngoài liền vào phòng tu luyện thời gian, đem tu vi tăng lên tới nguyên anh hậu kỳ nói sau, hắn giờ phút này trên tay có tiên tinh, có đạo nguyên quả, muốn lên cấp đến nguyên anh hậu kỳ, hẳn không phải là việc khó.

Hứa Liên nhìn Hứa Lăng Phong, có chút kỳ dị nói: "Lăng Phong, ngươi lúc nào lên cấp nguyên anh hậu kỳ, lại có thể ngay cả một ý đều không lộ."

"Ta cũng là vào bí cảnh sau đó, lấy được một ít cơ duyên, tình cờ mới lên cấp, ông nội Liên, cháu lên cấp chuyện, ngươi tạm thời không được cùng người khác nói." Mặc dù, Hứa Lăng Phong cùng Hứa Liên quan hệ không tệ, nhưng là, Hứa Lăng Phong vẫn là không có nói thật.

Hứa Liên tràn đầy hâm mộ nói: "Lăng Phong vận mạng không tệ à!"

"Khá tốt, khá tốt." Hứa Lăng Phong nói.

. . .

Hứa gia.

Hứa Liên rời đi bí cảnh sau không lâu, Hứa gia ở trong bí cảnh người lục tục rút lui đi ra.

Hứa Vọng các người trở lại Hứa gia sau đó, phát hiện Hứa Liên còn sống, không khỏi có chút lúng túng.

Hứa gia tiến vào bí cảnh sau đó, tổn rơi xuống ba cái Nguyên anh kỳ cao thủ, mặc dù Hứa Vọng đám người ở bí cảnh có thu hoạch, nhưng là, tổn thất ba cái nguyên anh tu giả, thu hoạch ngược lại là kém hơn tổn thất.

"Ông nội Liên chạy ra khỏi thăng thiên à! Vậy ngày sau, ta một mực không yên lòng, trong lòng áy náy lợi hại."" Hứa Bằng tràn đầy áy náy nói.

"Lần này có thể trốn ra được, đúng là may mắn, chuyện kia cũng không muốn nhắc lại." Hứa Liên có chút mệt mỏi nói.

Hứa Liên bị lưu lại cản ở phía sau, thiếu chút nữa chết ở bí cảnh, tâm cảnh lập tức xảy ra thay đổi, đối đãi Hứa Vọng đám người thái độ hời hợt liền rất nhiều.

"Ông nội Liên, vậy chỉ chó sói xanh sau đó thế nào?" Hứa Bằng hỏi.

Hứa Liên híp mắt, chó sói xanh cuối cùng bị Hứa Lăng Phong thu, hơn nữa, Hứa Lăng Phong còn lên cấp nguyên anh hậu kỳ.

Hứa Liên người là người Hứa gia, đối với Hứa Vọng, Hứa Lăng Phong giữa minh tranh ám đấu ít nhiều biết một ít, xem Hứa Lăng

Phong không có bại lộ ý tưởng, Hứa Liên cũng không hy vọng Hứa Vọng sẽ bởi vì là Hứa Lăng Phong lên cấp nguyên anh hậu kỳ, làm xảy ra cái gì cực đoan sự việc, thuận miệng kéo nói: "Vậy chỉ chó sói xanh, sau đó bị khác một con yêu thú cản lại, 2 con yêu thú đánh, ta may mắn tránh thoát."

Nhớ tới vậy chỉ chó sói xanh, Hứa Liên trong lòng không kiềm được có chút khác thường, vậy chỉ chó sói xanh nhưng mà trong bí cảnh dị chủng yêu thú, giá trị to lớn.

Hứa Lăng Phong lại là biết luyện đan sư, đặt có thể đầy đủ lợi dụng cái này con yêu thú, nếu lấy yêu thú máu thịt, yêu đan luyện đan, chắc hẳn có thể luyện chế ra tốt đan dược.

Rời đi bí cảnh sau đó, Hứa Liên đối với Tiêu Cảnh Đình pháp khí nhớ không quên, Hứa Lăng Phong năm lần bảy lượt giao phó không thể nói, Hứa Liên chỉ có thể đem nghi ngờ giấu ở trong lòng.

"Ông nội Liên, ông là cùng chú Hai cùng nhau trở về à!" Hứa Bằng nói.

Hứa Liên gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Có vấn đề gì không?"

"Không việc gì, chẳng qua là chú Hai hiếm thấy hồi chuyến Hứa gia, liền lại vội vàng chạy tới Thanh Vân tiên môn đi, không biết, còn khi chúng ta Hứa gia ngược đãi hắn." Hứa Bằng buồn rầu đạo

Hứa Liên lắc đầu một cái, thản nhiên nói: "Hắn vậy cháu trai nhỏ, một tay tốt tài nấu nướng, cũng thời gian dài như vậy, khó trách Lăng Phong nhớ."

Hứa Bằng nhìn Hứa Liên vẻ kiêu ngạo không muốn nhiều lời gì diễn cảm, không khỏi nhíu mày một cái.

Hứa Liên sẽ gặp nguy hiểm, là hắn quyết sách sai lầm, Hứa Bằng nguyên vốn lấy là Hứa Liên sẽ chết ở trong bí cảnh.

Kết quả, Hứa Liên êm đẹp đi ra, hơn nữa, vẫn là cùng Hứa Lăng Phong cùng đi ra, vậy chỉ chó sói xanh như vậy lợi hại, vậy dưới tình huống, Hứa Lăng Phong muốn từ chó sói xanh trên người cứu Hứa Liên, hẳn không giao dịch, thật chẳng lẽ vận mạng tốt như vậy, gặp khác một con yêu thú.

------oOo------

Chương 266: Bí cảnh bị đóng chặt

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 266: Bí cảnh bị đóng chặt
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Hứa Lăng Phong mang Hứa Liên cùng Tiêu Cảnh Đình các người cùng chung rút ra bí cảnh.

Tiêu Cảnh Đình rời đi bí cảnh sau đó, không gấp trước lại vào bí cảnh, mà là về trước Thanh Vân tiên môn tu dưỡng, dự định đem tu vi tăng lên tới nguyên anh hậu kỳ làm tiếp dự định, có tiên tinh cùng đạo nguyên quả ở đây, Tiêu Cảnh Đình rất chắc chắn mình có thể ở trong thời gian ngắn lên cấp nguyên anh hậu kỳ.

Mấy người rời đi bí cảnh sau đó mấy tháng, nguyên bản ở trong bí cảnh tu giả, lục tục trốn thoát.

"Cha, cha xuất quan?" Tiêu Tiểu Đông tràn đầy hưng phấn thăm hỏi.

"Tiểu Đông, con nhìn như thật cao hứng à! Có chuyện gì tốt phát sinh sao?" Tiêu Cảnh Đình tùy ý ngồi ở cái ghế một bên ở trên, du nhởn nhơ hỏi.

"Cũng coi là không thể chuyện gì tốt, Thanh châu cái đó trong bí cảnh, chạy ra mấy chỉ yêu thú lợi hại, có 2 cái hóa thần tu giả cũng gãy ở bên trong, hiện ở bên trong tu giả cơ bản đã toàn bộ rút lui ra khỏi, không kịp rút lui ra khỏi cơ bản đều đã xong đời, lần này bí cảnh nói ít cũng đã chết tốt mấy trăm nguyên anh lão tổ."" Tiêu Tiểu Đông hai tròng mắt chiếu lấp lánh.

Tiêu Cảnh Đình liếc Tiêu Tiểu Đông một cái, tức giận: "Chết nhiều người như vậy, con cao hứng?"

Tiêu Tiểu Đông đến gần Tiêu Cảnh Đình, cười xòa nói: "Cha con cao hứng không phải bởi vì là chết nhiều người như vậy, con cao hứng là bởi vì là còn người cha tốt ngươi có trước thấy rõ ràng, rút lui ra khỏi mau, cha, ngài thật anh minh."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Đông bộ kia cười trên sự đau khổ của người khác dáng vẻ, âm thầm lắc đầu một cái.

Thanh danh? Chân thực chưa nói tới, nếu không phải gặp trọng thương Hứa Liên, có lẽ bọn họ còn biết ở bên trong nghỉ ngơi một đoạn thời gian.

Mặc dù biết rõ vậy địa phương quỷ quái nguy hiểm, nhưng thì ở vào cái loại đó trong hoàn cảnh, có mấy người có thể thật không tiếc nước chảy xiết gan dạ lui à! Nhắc tới, tựa hồ phải cảm tạ Hứa gia cái đó tên xui xẻo à!

"Vậy địa phương quỷ quái quá nguy hiểm, hiện ở bên trong người cũng rút lui ra khỏi, trong thời gian ngắn, hẳn là không tốt tiến vào nữa." Tiêu Cảnh Đình có chút tiếc nuối nói.

Tiêu Tiểu Đông tràn đầy hồ nghi nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Cha, chẳng lẽ, cha còn muốn lại vào đi?"

"Mặc dù bên trong nguy hiểm nhiều hơn, nhưng là, lợi nhuận cũng rất cao à!" Tiêu Cảnh Đình không nhịn được nói.

Ngoại giới rất nhiều trân quý linh thảo, ở bên trong giống như bắp cải vậy, nếu như không phải là cái này tiên giới mảnh vụn bí cảnh, cho dù có phòng tu luyện thời gian ở đây, hắn chỉ sợ cũng còn cần mấy năm mới có thể đi vào nguyên anh hậu kỳ, nhưng là, hắn đem tiên tinh đưa vào linh tuyền sau đó, linh tuyền xảy ra biến chất, Tiêu Cảnh Đình tu vi ở trong thời gian ngắn đưa lên đến nguyên anh hậu kỳ.

Tiên tinh có thể là đồ tốt à! Chính là quá khó được, Tiêu Cảnh Đình suy nghĩ, tiên giới mảnh vụn trong địa vực rộng rãi vô cùng, hẳn không chỉ một tòa tiên tinh mỏ.

"Cha, lần này bí cảnh, chết mấy trăm cái nguyên anh tu giả, đây quả thực là một trận nguyên anh tàn sát à!" Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, người chết là có chút nhiều, bất quá người còn sống, mang ra ngoài tài nguyên cũng không thiếu, dựa vào những tư nguyên này, hẳn rất mau vừa có thể đào tạo một nhóm nguyên anh tu giả đi ra.

"Băng cung tình huống bên kia như thế nào?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Băng cung lần này hao tổn không ít người, tiến vào bảy cái nguyên anh, chỉ có 2 cái trốn ra được." Tiêu Tiểu Đông nói.

"Kia 2 cái?" Tiêu Cảnh Đình có chút nóng nảy hỏi.

"Băng Ngưng, Băng Thành." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy tiếc nuối thở dài, "Thật đáng tiếc, Băng Ngưng nữ nhân này mạng quá cứng à!"

Tiêu Tiểu Đông mặt tươi cười, có mấy phần hài hước nói: "Cha, cha tựa hồ rất hy vọng Băng Ngưng người phụ nữ kia chết ở trong bí cảnh à! Đây chính là cái mỹ nhân tuyệt thế, cha không khỏi cũng quá không hiểu thương hương tiếc ngọc."

Nghe ông ngoại nói, Băng Ngưng người phụ nữ kia tựa hồ đối với cha rất chú ý, ông ngoại còn hoài nghi, cha có phải hay không cùng cô gái này có một chân.

Tiêu Cảnh Đình uống trà, có chút lo âu nói: "Không phải cha đây không hiểu thương hương tiếc ngọc, mà là người phụ nữ này còn sống, cha con sợ là phải có phiền toái."

"Vậy đi giết nàng?" Tiêu Tiểu Đông nói.

"Nào có như vậy đồng một à! Trên người nữ nhân kia nhất định có hóa thần tu giả con dấu, giết nàng nhất định sẽ bị ấn ký kia dính vào, không xử lý tốt mà nói, vô cùng hậu hoạn." Tiêu Cảnh Đình tràn đầy nghiêm túc nói.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Nói cũng phải, bất quá, cha, cha cũng không cần lo lắng quá mức, con sớm nghe, Băng cung cái đó bà cụ bế quan, hơn nữa, lần này tiên giới mảnh vụn chuyến đi, Băng cung tổn thất thảm trọng, con nghĩ bọn họ sẽ cần một đoạn thời gian nghỉ ngơi lấy sức."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Nói chuyện cũng tốt."

Tiêu Cảnh Đình nhìn chăm chú Tiêu Tiểu Đông một hồi, thần sắc có chút phức tạp nói: "Tiểu Đông, con có phải hay không muốn lên cấp?"

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, thần sắc căng thẳng mấy phần, "Cha, con muốn đi ra ngoài lên cấp."

"Đi ra ngoài? Rời đi Thanh Vân tiên môn?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Trên thực tế, không dứt ta muốn lên cấp, Tiểu Phàm, Tiểu Tấn, Trần Húc, Lôi Huyền đều đã đến cổ chai, bất quá, dưới mắt Tiêu gia chúng ta đã quá bắt mắt, ta dự định mang bọn đệ đệ rời đi Thanh Vân tiên môn, khác chọn một địa phương bí ẩn lên cấp."

"Ngươi là sợ các ngươi đồng thời lên cấp, sẽ đưa tới người có lòng chú ý sao?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, "Cha chắc biết Băng cung một mực đang truy xét chuyện năm đó, hơn nữa, chúng ta nếu là đều lên cấp, Hứa gia bên kia cũng rất nhiều cũng sẽ có động tác."

"Đích xác là quá bắt mắt một ít." Nếu là Tiêu Tiểu Đông mấy cái, lục tục ở tông môn lên cấp, vậy những tông môn khác không biết sẽ là cái gì phản ứng.

Tiêu Cảnh Đình có chút hơi khó nói: "Lên cấp lúc này là một cái tu giả thời điểm yếu ớt nhất, khó bảo toàn sẽ không có người thừa dịp cháy nhà hôi của."

"Cái vấn đề này ta đã cân nhắc qua, ta tìm 2 ông bà ngoại, lên cấp lúc này rồi mời 2 ông bà ngoại hỗ trợ hộ pháp, ông ngoại đã đáp ứng." Tiêu Tiểu Đông nói.

Hứa Lăng Phong, Lê Nghệ một mực áy náy, không có có thể là Tiêu Tiểu Đông làm những gì, nghe được Tiêu Tiểu Đông nói muốn tìm người hộ pháp, Hứa Lăng Phong cùng Lê Nghệ cơ hồ là hết sức phấn khởi đáp ứng.

"Nếu là như vậy mà nói, ngược lại là an toàn không lo." Hứa Lăng Phong đã lên cấp nguyên anh hậu kỳ, hóa thần kỳ cao thủ không ra tay, người bình thường không phải là hắn đối thủ, Lê Nghệ cũng không yếu.

Tiên giới bí cảnh rơi xuống vô số tu giả, mấy tháng sau đó, linh châu mấy đại tông môn liên thủ đem tiên giới bí cảnh phong tỏa, nghe nói là bởi vì là tiên giới bí cảnh tính nguy hiểm quá cao, sợ tu giả đi vào, phát sinh vô cớ thương vong.

Tiêu Cảnh Đình đoán chừng tất cả đại cao cấp tông môn, vừa sợ mình tông môn cao thủ chết, địa vị khó giữ được, lại là sợ có những tu giả khác, ở bên trong đạt được nghịch thiên cơ duyên, cho nên, mới đưa bí cảnh phong tỏa.

"Lão tổ, Trần tiền bối tới." Một người tu sĩ đi vào bẩm báo.

Trần Lập Phong đi vào, tùy ý hướng về phía Tiêu Cảnh Đình, nói: "Cảnh Đình, thật lâu không gặp à!"

"Thật lâu cũng không thấy Trần đạo hữu, trước, tiên giới mảnh vụn mở ra lúc này ta đi tìm ngài, nghe nói ngài đi ra ngoài?"

Trần Lập Phong gật đầu một cái, nói: "Trước, ta cùng mấy cái đạo hữu ở hải ngoại phát hiện một tòa động phủ, bị vậy động phủ ra ảo trận mệt nhọc mấy năm thời gian, cùng lúc đi ra, mới sớm nghe liền tiên giới bí cảnh chuyện, còn muốn đi bí cảnh đã đóng cửa, thật là đáng tiếc."

"Bất quá, nhắc tới cũng là vui mừng, nghe nói tiên giới bí cảnh bỏ mình vô số cao thủ, thậm chí hóa thần tu giả cũng đã chết 2 cái, ta nếu là tiến vào, kết quả cũng chưa chắc có thể tốt hơn chỗ nào, Cảnh Đình, ngươi vào bên trong, tiên giới bí cảnh đều có chút cái gì à!"

Tiêu Cảnh Đình xem Trần Lập Phong vẻ kiêu ngạo cảm thấy hứng thú thần sắc, liền đem ở tiên giới kiến thức, chọn một ít nói cho Trần Lập Phong, Trần Lập Phong nghe nồng nhiệt.

"Tiên giới bí cảnh, quả nhiên không giống tầm thường, đáng tiếc. . ." Trần Lập Phong tràn đầy tiếc nuối nói.

Tiêu Cảnh Đình nhấp một hớp trà, thản nhiên nói: "Trần tiền bối cũng không cần phải lo lắng sau này không có cơ hội, tất cả đại tông môn, phong tỏa tiên giới mảnh vụn bí cảnh, chắc hẳn không thể lâu dài, bí cảnh sớm muộn vẫn là phải mở."

Tiên giới bí cảnh bao nhiêu người nhìn chằm chằm, bây giờ rất nhiều người bị tiên giới bí cảnh nguy hiểm dọa sợ, cùng thở bình thường lại, hẳn vẫn là sẽ nghĩ đi thăm dò một chút.

"Ta nghe nói, tất cả đại tông môn ở chung nhau vẽ bản đồ, ý đồ đem tiên giới bí cảnh tình huống đánh dấu xuống, bất kỳ có liên quan tiên giới bí cảnh tin tức cũng có thể đổi lấy linh thạch, cùng biết vẽ hoàn thành, tất cả đại tông môn, có thể sẽ đối bên ngoài bán ra bản đồ, nếu như có bản đồ mà nói, an toàn tính hẳn có thể đạt được thật to

tăng lên." Trần Lập Phong nói.

Tiên giới bí cảnh lần đầu tiên mở, sở dĩ sẽ chết nhiều như vậy tu giả, có rất lớn một số nguyên nhân, là bởi vì cho mọi người đối với cái này bí cảnh, hoàn toàn không được rõ, hoàn toàn không biết bí cảnh, hơi không lưu ý cũng biết vạn kiếp bất phục.

Nếu là, mọi người đối với bí cảnh có đầy đủ biết rõ, rất nhiều thương vong đều có thể tránh.

"Trần đạo hữu, ngươi đến tìm ta? Hẳn không chỉ là tới tìm ta tâm sự đi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Trần Lập Phong gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, ta trước viễn phó hải ngoại, là bởi vì là có một cái đạo hữu, ở hải ngoại phát hiện một cái bí cảnh, chúng ta xài mấy năm thời gian, mới phá trừ cái đó bí cảnh bên ngoài ảo trận, bất quá, muốn muốn tiến vào bí cảnh còn muốn phá một cái pháp trận, nhưng là, chúng ta thực lực không đủ, cho nên, ta đi ra tìm ngoại viện."

"Cái đó trận pháp, rất khó phá giải?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Cái đó trận pháp, cần bốn cái linh hồn lực cao cường người, đồng thời đem linh hồn lực rót vào tâm trận trong mới có thể phá." Trần Lập Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình trên mặt lóe lên mấy phần hứng thú, "Bốn người?"

Trần Lập Phong gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, trừ ngươi còn có 2 người đạo hữu đã xác định."

Tiêu Cảnh Đình cúi đầu, cái đó bên ngoài động phủ ảo trận, đều phải tốn mấy năm thời gian phá, có thể gặp, ở trong đó tuyệt đối không phải là một địa phương tầm thường."Cái đó động phủ, cũng không đơn giản đi."

"Các loại dấu hiệu cũng cho thấy, đó có thể là một cái hóa thần tu

giả chỗ tọa hóa." Trần Lập Phong hai tròng mắt sáng lên nói.

"Nếu là như vậy, vậy thật phải đi thăm dò một chút." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Ngươi đồng ý?" Trần Lập Phong có chút cao hứng nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Lớn như vậy phân cơ duyên, ta như thế nào có thể đủ không đồng ý à!"

"Đúng rồi, ta tới Thanh Vân tiên môn, mới phát hiện Tiểu Đông bọn họ đều không ở đây, ta liên lạc A Húc, mới biết bọn họ lại có thể tất cả đi ra ngoài lịch luyện." Trần Lập Phong có chút tiếc nuối nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Bọn họ còn trẻ, chính là muốn lịch luyện mới được."

Tiêu Cảnh Đình vuốt ve ngón tay, Tiêu Tiểu Đông đã lên cấp nguyên anh, mình cái này con trai lớn, tư chất có lẽ không là tốt nhất, nhưng là, tài trí, lòng cũng vượt ra khỏi người thường một đoạn, Tiêu Tiểu Đông lên cấp sau đó, hắn vậy con gà hoa nhỏ cũng lên cấp, nghe nói, đã biến thành giao long, không còn là một bộ gà rừng bộ dáng.

Trần Lập Phong cúi đầu, trán ở giữa có mấy phần lo lắng.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Trần Lập Phong thần sắc, hỏi: "Trần tiền bối, không yên lòng A Húc?"

"Có Hứa đạo hữu cùng Lê đạo hữu ở đây, ta có cái gì tốt không yên tâm." Trần Lập Phong ngoài miệng như thế vừa nói, trong con ngươi nhưng vẫn là có mấy phần lo âu.

"Trần đạo hữu, chúng ta vẫn là tới nói một chút, cái đó hóa thần bí cảnh chuyện đi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Trần Lập Phong gật đầu một cái, nói: "Cũng tốt."

------oOo------

Chương 267: Trần Lập Phong mời

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 267: Trần Lập Phong mời
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Từ Trần Lập Phong trong miệng, Tiêu Cảnh Đình biết Trần Lập Phong ở một cái vô tình hạ, lấy được một tấm bản đồ mảnh vụn, kết quả những thứ khác cầm bản đồ mảnh vụn người tìm tới Trần Lập Phong, mấy người liền bắt đầu hợp tác thăm dò bản đồ trong cơ duyên.

Mấy người phát hiện cái đó bản đồ ghi lại rất có thể là một cái giá trị giá cực lớn động phủ, Trần Lập Phong cùng ngoài ra 2 người lại tìm một cái trận pháp sư, đối với động phủ tiến hành thăm dò.

Tiêu Cảnh Đình đi theo Trần Lập Phong, gặp được cùng Trần Lập Phong hợp tác ba vị đạo hữu.

"Vị này là Hoàng Phủ Huyền, Hoàng Phủ Vương gia."

Cả người màu vàng long bào người, hướng về phía Tiêu Cảnh Đình nhàn nhạt gật đầu một cái.

Chàng trai cẩm bào kim quan đai ngọc, cả người hoàng tộc cao tầng lối ăn mặc, nhìn như tôn quý bất phàm.

Cái thế giới này phần lớn quốc gia quốc vương, cũng chẳng qua là một ít tông môn con rối, xem ra tôn quý, trên thực tế địa vị không hề cao, nhưng là Hoàng Phủ Huyền chỗ Thiên La hoàng triều nhưng không giống nhau, Thiên La hoàng triều tồn tại hết mấy Nguyên anh

kỳ lão tổ, thế lực hết sức hùng hậu, hoàng tộc địa vị cực cao.

"Vị này là đại sư Hồ Thiên." Trần Lập Phong hướng về phía Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Cảnh Đình khẽ đảo mắt, hòa thượng Hồ Thiên nghe nói vốn là chùa Kim Sơn cao tăng, bởi vì là phạm giới bị trục xuất tông môn, người này nhìn như ôn hòa vô hại, trên thực tế là một nhân vật hung ác.

"Gặp qua Hồ đạo hữu."

Hồ Thiên linh hồn lực ngưng tụ thành chỉ một quả đấm, bất ngờ không kịp đề phòng hướng Tiêu Cảnh Đình đập tới, Tiêu Cảnh Đình vận chuyển linh hồn lực, đem linh hồn lực ngưng tụ thành một cái tấm thuẫn cản lại.

Tiêu Cảnh Đình cau mày một cái, bị người không chào hỏi công kích, Tiêu Cảnh Đình trên mặt không khỏi thêm mấy phần vẻ giận.

"Đại sư, ngươi đây là ý gì?" Trần Lập Phong không vui hướng Hồ Thiên hỏi.

Hồ Thiên hề hề cười một tiếng, vẻ kiêu ngạo vô hại nói: "Trần đạo hữu, đừng tức giận, ta bất quá là thử một chút vị này Tiêu đạo hữu bản lãnh, ngươi cũng biết, phá trận cần linh hồn lực cường hãn tu giả, vị này Tiêu đạo hữu chỉ có nguyên anh sơ kỳ tu vi, ta không yên lòng, mới ra tay thử một lần."

Tiêu Cảnh Đình mặc dù tu vi tiến vào nguyên anh hậu kỳ, nhưng là đối bên ngoài hiển lộ nhất trí đều là nguyên anh sơ kỳ tu vi, kết quả, đương nhiên còn bị xem nhẹ.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Vậy đại sư, ngươi xem ta đủ cách sao?"

Hồ Thiên cười một tiếng, nói: "Tiêu đạo hữu quả nhiên như Trần đạo

hữu nói, mặc dù tu vi không hiện nhưng là linh hồn lực dầy, dĩ nhiên là đủ cách."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, hắn tu vi đã tiến vào nguyên anh hậu kỳ, linh hồn lực vốn là so cùng cấp tu sĩ cường hãn, chặn Hồ Thiên công kích, Tiêu Cảnh Đình trên thực tế chỉ dùng 2 phân lực.

"Vị này là Lưu Oánh đạo hữu, Lưu Oánh đạo hữu trận pháp thuật vô cùng lợi hại, chúng ta trước có thể thoát khốn, đều là may mà Lưu Oánh đạo hữu." Trần Lập Phong giới thiệu.

Hồ Thiên, Hoàng Phủ Huyền, Trần Lập Phong đều là nguyên anh hậu kỳ, Lưu Oánh chỉ có nguyên anh sơ kỳ tu vi, trước, cái đó trận pháp công thua thiệt một trách, chính là bởi vì là Lưu Oánh linh hồn lực không đủ.

Lưu Oánh hướng Hồ Thiên nhìn sang, thẳng thừng hỏi: "Đại hòa thượng, ngươi chắc chắn vị đạo hữu này linh hồn lực đủ, nếu là cái này đạo hữu linh hồn lực không đủ, chúng ta lại phải một chuyến tay không."

Tiêu Cảnh Đình đã sớm nghe Trần Lập Phong nói, vị này Lưu Oánh đạo hữu, sư thừa danh môn, trận pháp thuật rất là lợi hại, hết sức cao ngạo, giờ phút này nhìn Lưu Oánh ánh mắt khinh thường, Tiêu Cảnh Đình cuối cùng cảm nhận được Trần Lập Phong nói, mặc dù Lưu Oánh tu vi không cao lắm, nhưng là nóng nảy không phải rất tốt.

Hồ Thiên thưởng thức bắt tay ở giữa chuyển châu, nói: "Lưu đạo hữu yên tâm, vị này Tiêu đạo hữu không có vấn đề."

"Đã như vậy, vậy cũng tốt." Lưu Oánh quét Tiêu Cảnh Đình một cái, thu liễm sắc mặt.

Tiêu Cảnh Đình các người ngồi phi hành pháp khí, phi hành vào nửa tháng, đáp xuống một cái đảo nhỏ ở trên, Trần Lập Phong các người đã tới, lần này tới, quen cửa quen nẻo.

Lưu Oánh vẫy tay phá trừ ảo trận, lộ ra một cái hang phủ.

Trên đảo vốn là ảo trận, đã sớm bị phá trừ, hiện ở nơi này, là Lưu Oánh vì phòng ngừa động phủ bị người phát hiện, tạm thời bố trí ra.

Lưu Oánh đứng ở động phủ trước, nói: "Cái động này trên cửa trận pháp, tổng cộng có bốn cái tâm trận, Tiêu đạo hữu ngươi một hồi phụ trách đem linh hồn lực chú ý đến cái trận này mắt trong."

Lưu Oánh nhìn Tiêu Cảnh Đình một cái, trong tròng mắt như cũ lộ ra mấy phần không tín nhiệm.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Ta biết."

"Bắt đầu đi."Lưu Oánh lấy ra một cái trận bàn, Tiêu Cảnh Đình các người tách ra đứng qua một bên.

Tiêu Cảnh Đình các người Tề Tề đem linh hồn lực quán chú đến trận pháp bất đồng tâm trận trong, Lưu Oánh khởi động trận bàn, miệng lẩm bẩm.

Tiêu Cảnh Đình cảm giác được mình linh hồn lực liên tục không ngừng bị đại trận rút ra lấy, rất nhanh, Tiêu Cảnh Đình cũng cảm giác được mình 1 phần 3 linh hồn lực bị quất lấy rớt, lúc này, Tiêu Cảnh Đình thấy Trần Lập Phong lấy ra một viên đan dược uống vào, Tiêu Cảnh Đình không khỏi nghĩ đến Trần Lập Phong nói, nếu là linh hồn lực chưa đủ, có thể ăn đan dược bổ sung.

Mặc dù Tiêu Cảnh Đình cảm giác được mình linh hồn lực còn rất đầy đủ, nhưng là, Tiêu Cảnh Đình vẫn là lộ ra một bộ linh hồn lực thiếu thốn dáng vẻ ăn một viên đan dược, Hoàng Phủ Huyền cùng Hồ Thiên cũng không sai biệt lắm đồng thời ăn đan dược.

"Phá." Lưu Oánh nghiêm túc quát một tiếng, cửa lộ ra một cái hang.

"Mau vào."Lưu Oánh nói.

Nghe được Lưu Oánh mà nói, mấy người cơ hồ đồng thời xuyên qua cửa hang, Tiêu Cảnh Đình quay đầu, chỉ gặp nguyên bản phá vỡ động phủ lại phục hồi như cũ.

Hoàng Phủ Huyền nhìn Tiêu Cảnh Đình, cười một tiếng, nói: "Tiêu đạo hữu, quả nhiên sâu không lường được, mới vừa ta thiếu chút nữa linh hồn lực không tốt, Tiêu đạo hữu, ngược lại là thành thạo à!"

Tiêu Cảnh Đình yếu ớt cười một tiếng, nói: "Vương gia quá khen, ta bất quá chỉ là đánh sưng mặt sưng người mà thôi, nếu là Lưu đạo hữu lại trễ một chút phá trận, ta sợ sẽ muốn gục xuống."

"Chúng ta đi thôi."Hoàng Phủ Huyền cười một tiếng, cũng không biết có hay không tin Tiêu Cảnh Đình lời nói.

Lưu Oánh nhìn Tiêu Cảnh Đình, trong tròng mắt lóe lên mấy phần vẻ khác thường.

Trần Lập Phong nhìn Tiêu Cảnh Đình, truyền âm nói: "Cảnh Đình, ngươi so ta trong tưởng tượng lợi hại hơn à!"

Trần Lập Phong trong lòng tràn đầy xúc động, kéo Tiêu Cảnh Đình vào nhóm, Trần Lập Phong thật ra thì trong lòng cũng có chút lo lắng.

Trần Lập Phong lại cảm thấy Hoàng Phủ Huyền cùng Hồ Thiên bây giờ ăn ý khá sâu, nếu để cho 2 người lại kéo một cái biết tu giả tới, hắn thì sẽ rất bị động, cho nên, Trần Lập Phong liền đem hy vọng ký thác vào "Nguyên anh sơ kỳ " Tiêu Cảnh Đình trên người, Tiêu Cảnh Đình quả nhiên không phụ kỳ vọng.

Nhìn Tiêu Cảnh Đình, Trần Lập Phong trong lòng có chút kinh dị, Trần Lập Phong vốn cảm thấy Tiêu Cảnh Đình coi như linh hồn lực cường hãn, cũng cường hãn không đi nơi nào, nhưng là, mới vừa mình nhưng trước Tiêu Cảnh Đình một bước, ăn khôi phục linh hồn lực đan dược, Tiêu Cảnh Đình linh hồn lực, có lẽ vẫn còn ở trên

mình.

Trần Lập Phong gợi lên khóe miệng, Tiêu Cảnh Đình càng lợi hại, đối với hắn càng có lợi, nghĩ như vậy, Trần Lập Phong lại bình thường trở lại.

Tiêu Cảnh Đình các người đi vào một cái đan phòng, một cái lò luyện đan bị đặt ở đan trong phòng ương.

Trần Lập Phong mở ra lò luyện đan nhìn xem, Tiêu Cảnh Đình tiến tới nhìn một cái, tràn đầy tiếc hận nói: "Đáng tiếc."

"Làm sao đáng tiếc?" Trần Lập Phong hỏi.

Tiêu Cảnh Đình híp mắt mâu, nói: "Lò luyện đan này bên trong luyện chế hẳn là thiên la tục mệnh đan, bất quá, đan dược luyện chế thất bại, biến thành độc đan." Thiên la tục mệnh đan nếu như luyện chế thành công, nghe nói có thể kéo dài tuổi thọ trăm năm, luyện chế đan dược này yêu cầu linh thảo cũng không thiếu à!

"Tiêu đạo hữu, đối với đan dược cũng có nghiên cứu?" Lưu Oánh tràn đầy kinh nghi nói.

"Ta chẳng qua là thuận miệng nói một chút." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Thuận miệng nói một chút, liền đoán tám chín phần mười à!" Lưu Oánh đưa qua một quả ngọc đồng, ngọc giản trong ghi lại mấy chục loại tục mệnh đan thuốc, Tiêu Cảnh Đình nói thiên la tục mệnh đan, bất ngờ xếp hạng vị thứ nhất.

Tiêu Cảnh Đình tròng mắt vội vã đảo qua, đem mấy chục loại đan dược ghi xuống.

"Hóa thần tu giả, cũng chạy không thoát sống chết luân hồi à! Vị này hóa thần tu giả, tuổi già có thể một mực đang luyện chế tục mệnh đan thuốc." Đáng tiếc, tục mệnh đan thuốc lập lại sử dụng, tác dụng liền thấp.

"Lò luyện đan này không tệ, Tiêu đạo hữu nếu đối với đan dược có chút biết rõ, muốn đến sẽ đối với luyện đan cảm thấy hứng thú, lò luyện đan này liền cho Tiêu đạo hữu đi." Hồ Thiên nói.

Tiến vào bí cảnh trước, mọi người từng có hiệp định, bên trong mật thất đồ, toàn bộ chia đều, Tiêu Cảnh Đình cầm cái này lò luyện đan, những thứ đồ khác tự nhiên muốn thiếu muốn một phần, lò luyện đan chỉ đối với luyện đan sư có tác dụng, trừ Tiêu Cảnh Đình, người còn lại cũng không biết luyện đan, cái này lò luyện đan đối với những người khác cám dỗ không lớn.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Như vậy, ta liền từ chối thì bất kính."

Tiêu Cảnh Đình đem lò luyện đan nhét vào không gian trong ngọc bội, hóa thần tu giả lò luyện đan, tự nhiên so Tiêu Cảnh Đình ngày thường sử dụng, tốt hơn một ít.

Mấy người đi một vòng, thu hoạch một ít linh thảo cùng pháp khí, mặc dù đồ không thiếu, nhưng là cũng không có rất đặc biệt trân quý.

Mấy người tìm một vòng, phát hiện một cái ngôi mộ.

Ba cái hộp gấm bị bày đặt ở quan tài một bên trên bàn dài, thấy ba cái hộp gấm. Tiêu Cảnh Đình cảm nhận được mấy người hô hấp thay đổi thô trọng.

Tiêu Cảnh Đình híp mắt, dựa theo bản đồ ghi lại cùng mấy người suy đoán, cái này ba cái hộp gấm trong, một cái hẳn là cái này hóa thần tu giả một ít tâm đắc tu luyện lên cấp cảm ngộ, một cái là có thể trợ giúp nguyên anh hậu kỳ tu giả lên cấp hóa thần hóa thần đan, cái cuối cùng, hẳn là cái này hóa thần tu giả trước người pháp khí tang hồn chung.

Tang hồn chung nghe nói là một khối đặc thù dụng cụ luyện chế, cái

loại đó dụng cụ, nghe nói đến từ ngoài bầu trời, hết sức trân quý.

Mấy cái tu giả trố mắt nhìn nhau, tình cảnh căng thẳng.

Lưu Oánh cười một tiếng, nói: "Nơi này có ba cái hộp gấm, ta cùng Tiêu đạo hữu tu vi yếu, cũng không cần, ba vị đạo hữu, tất cả chọn một đi."

"Tiêu đạo hữu, ngươi thấy thế nào à!" Hoàng Phủ Huyền hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Lưu đạo hữu nói đúng, ta tu vi yếu, đạt được đan đỉnh đã là may mắn, cũng không cùng mấy vị đạo hữu tranh phần cơ duyên này."

"Trần đạo hữu, ngươi trước chọn một đi." Hoàng Phủ Huyền nói.

Trần Lập Phong hít sâu một hơi, nói: "Như vậy ta. . ."

"Trần đạo hữu, để cho 2 người trước chọn đi." Tiêu Cảnh Đình cắt đứt Trần Lập Phong lời nói nói.

Trần Lập Phong không rõ cho nên nhìn Tiêu Cảnh Đình một cái, nói: "Cũng tốt."

Hoàng Phủ Huyền tràn đầy kinh ngạc nhìn Trần Lập Phong một cái, không nghĩ tới Trần Lập Phong lại có thể như thế nghe Tiêu Cảnh Đình lời nói.

Lưu Oánh khẽ đảo mắt, không biết đang suy nghĩ gì.

Trần Lập Phong có chút mê muội, Tiêu Cảnh Đình tại sao không để cho hắn động thủ, bất quá, hộp gấm ngăn cách dò xét, chọn cái nào, toàn bằng vận khí, trước chọn trễ chọn, cũng không có gì khác biệt.

------oOo------

Chương 268: Bảo vật động lòng người

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 268: Bảo vật động lòng người
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Hoàng Phủ Huyền cùng Hồ Thiên theo thứ tự lấy một cái hộp gấm, Trần Lập Phong cất bước hướng bàn bên đi tới.

"Oanh." Tiêu Cảnh Đình đột nhiên ra tay, đem Lưu Oánh rút ra ngã xuống một bên.

"Tiêu đạo hữu, ngươi quá phận." Hoàng Phủ Huyền một đao bổ tới Tiêu Cảnh Đình ở trên, để cho Tiêu Cảnh Đình cản lại.

Gặp mình công kích rơi vào khoảng không, Hoàng Phủ Huyền nhìn Tiêu Cảnh Đình ánh mắt, nhất thời thêm mấy phần nghi ngờ.

Lưu Oánh rút tay ra, nhanh chóng phát động trận pháp. Trần Lập Phong lập tức lui về sau, trước hộp gấm kia nơi thả vị trí, xuất hiện một cái khốn trận.

Trần Lập Phong đã sớm nhận được Tiêu Cảnh Đình truyền âm, nói bàn bên cạnh có một cái khốn trận, nếu như bị khốn ở bên trong, rất khó thoát thân, cho nên nhiều để tâm một cái.

Lưu Oánh xem Trần Lập Phong rời đi khốn trận chỗ ở phạm vi, không khỏi có chút thất vọng.

Trần Lập Phong sắc mặt âm trầm xuống, trước Hoàng Phủ Huyền cùng Hồ Thiên lấy hộp gấm thời điểm không xảy ra vấn đề, hắn lấy

hộp gấm lúc này Lưu Oánh lại có động tĩnh, không cần suy nghĩ, Trần Lập Phong cũng biết, cái này ba người đã liên hiệp đến một khối.

Trần Lập Phong nhìn ba người, trong tròng mắt tràn đầy tức giận, "Hoàng Phủ đạo hữu, các ngươi kết quả là ý gì?"

"Hộp gấm chỉ có ba cái, Lưu đạo hữu cũng muốn, chỉ có thể ủy khuất Trần đạo hữu." Hoàng Phủ Huyền tràn đầy áy náy nói.

Lưu Oánh cầm trận bàn, không ngừng thúc giục, trong mộ thất, sáng lên từng cái trận pháp, Trần Lập Phong cảm thấy một cỗ lực lượng vô hình vây khốn mình.

Tiêu Cảnh Đình một quyền đã qua, đánh gãy một cây cột, Tiêu Cảnh Đình liền liền ra tay, đánh gãy trong ngôi mộ tám cây cột.

Đang thúc giục động trận pháp Lưu Oánh chợt phun ra một búng máu, "Ngươi cũng hiểu trận pháp?" Lưu Oánh trợn tròn cặp mắt nói.

Tiêu Cảnh Đình thản nhiên nói: "Hiểu sơ."

Trong ngôi mộ, trải rộng trận pháp, thả hộp gấm án bên đài trận pháp nhất là phức tạp, Trần Lập Phong nếu là rơi vào cái đó trong trận pháp, hắn liền bế tắc, bất quá những thứ khác trận pháp, hắn đánh phá tâm trận, liền điều động không đứng lên.

Hoàng Phủ Huyền giọng căm hận nói: "Đại hòa thượng, ngươi chặn lại Trần Lập Phong, ta giải quyết Tiêu Cảnh Đình lại tới giúp ngươi."

Tiêu Cảnh Đình lạnh lùng cười một tiếng, trong lòng nổi lên mấy phần giễu cợt.

Hoàng Phủ Huyền ném ra một quả ấn tín, ấn tín ở trên chạm trổ một cái Kim Long.

Ấn khổng lồ hướng Tiêu Cảnh Đình đập xuống, Tiêu Cảnh Đình cảm

giác mười tám con giao long hướng mình nhào xuống.

Hoàng Phủ Huyền giao long ấn trong phong ấn mười tám con giao long long hồn, cái này giao long linh hồn đều là giao long khi còn sống bị miễn cưỡng rút ra, cho nên, tràn đầy lệ khí.

Tiêu Cảnh Đình một quyền đập tới, ấn tín bị đập bay ra ngoài, "Giải quyết ta, Hoàng Phủ đạo hữu, khẩu khí thật là lớn à!"

Thấy mình dẫn lấy làm hãnh diện ấn tín bị đập bay, Hoàng Phủ Huyền trong lòng lóe lên mấy phần kiêng kỵ, "Ngươi không phải nguyên anh sơ kỳ."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Ta dĩ nhiên không phải."

Tiêu Cảnh Đình trên người khí thế đột nhiên giương cao, một chút thăng vào nguyên anh hậu kỳ.

Cảm giác được Tiêu Cảnh Đình trên người khí thế, Hoàng Phủ Huyền không nhịn được nổi giận mắng: "Trần Lập Phong, ngươi tên khốn kiếp."

Tiêu Cảnh Đình cười khổ một cái, thầm nói: Trần Lập Phong thực đang bị oan, chuyện hắn lên cấp nguyên anh hậu kỳ, Trần Lập Phong một chút đều không biết.

Tiêu Cảnh Đình tay một chiêu, đếm thanh phi kiếm bay ra, "Giết."

Một hồi kim quang xuyên thấu Hoàng Phủ Huyền thân thể, Hoàng Phủ Huyền bụng lập tức thủng một cái lỗ thủng to, một cái nho nhỏ nguyên anh chạy ra ngoài, nguyên anh trên mặt tràn đầy căm hận.

Nguyên anh ý đồ phi độn, lại bị bên trong phòng trận pháp trở ngăn lại.

"Đi."Một cái bay hạt từ Tiêu Cảnh Đình trong tay áo bay ra, bay hạt một hớp đem Hoàng Phủ Huyền nguyên anh cho nuốt xuống.

Lưu Oánh tràn đầy hoảng sợ nhìn một màn này, Hoàng Phủ Huyền nguyên anh vốn là có thể chạy trốn ra ngoài, nhưng là, rất đáng tiếc, Lưu Oánh mới vừa tiến vào đại điện liền đem toàn bộ không gian phong tỏa, Lưu Oánh các người nguyên vốn phải là muốn trói buộc ở Trần Lập Phong, để cho Trần Lập Phong không trốn thoát, kết quả lại là hại Hoàng Phủ Huyền liền nguyên anh đoạt xác có thể cũng không có.

Tiêu Cảnh Đình hướng Hồ Thiên công đánh tới, Hồ Thiên liên tiếp lui về phía sau.

"Trần đạo hữu, một cuộc hiểu lầm, một cuộc hiểu lầm, đều là Hoàng Phủ Huyền sai khiến, ngươi hỗ trợ khuyên nhủ Tiêu đạo hữu à!"

Tiêu Cảnh Đình căn bản không để ý tới hồ ngày, bắt chước làm theo ở Hồ Thiên trên người đâm ra mấy cái lỗ thủng, tiêu diệt Hồ Thiên nguyên anh.

. . .

Lưu Oánh nhìn một màn này, sắc mặt tái nhợt chặt, "Lưu đạo hữu, ngươi không có sao chứ."

"Quỷ a!" Lưu Oánh có chút hoảng sợ lui về phía sau mấy bước.

Hoàng Phủ Huyền cùng Hồ Thiên 2 cái nguyên anh hậu kỳ, cũng gọi Tiêu Cảnh Đình cho tiêu diệt, Lưu Oánh trong lòng có chừng một chút may mắn cũng tan thành mây khói.

Trần Lập Phong nhìn trên đất 2 cổ thi thể, âm thầm thở phào nhẹ nhõm, khá tốt hắn đem Tiêu Cảnh Đình kêu tới, nếu không, biết nháo thành cái dạng gì, thật đúng là khó mà nói.

"Lưu đạo hữu, ta và các ngươi ngày xưa không oán, gần đây không thù, các ngươi tại sao phải tính như vậy kế ta." Trần Lập Phong không vui nói.

Lưu Oánh kinh hoàng sau này, ngược lại thì bình tĩnh lại, "Đáng tiếc, kỳ soa một chiêu, vẫn là Trần đạo hữu lợi hại, lại có thể để cho một cái nguyên anh hậu kỳ tu giả, ngụy trang thành nguyên anh sơ kỳ tới, chúng ta thật đúng là té chảy máu môi."

Trần Lập Phong sắc mặt đỏ một chút, Tiêu Cảnh Đình lên cấp nguyên anh hậu kỳ chuyện, hắn không biết gì cả, kêu Tiêu Cảnh Đình tới, cũng chỉ là muốn nước phù sa không chảy ruộng ngoài, lớn như vậy phần cơ duyên, tiện nghi người mình, tổng so tiện nghi người ngoài tốt.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Lưu Oánh, khí định thần nhàn nói: "Phần kia bản đồ, nhưng thật ra là các ngươi cố ý đưa đến Trần đạo hữu trên tay chứ ?"

Lưu Oánh tràn đầy kinh ngạc nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Ngươi làm sao biết?"

"Bởi vì là ta cảm giác được các ngươi huyết mạch tựa hồ có chút tương cận, ta muốn các ngươi đều là người hoàng thất, mở đại trận ra cần bốn cái Nguyên anh kỳ linh hồn lực, các ngươi liền muốn kéo một người vào nhóm, đến khi hoàn thành mục đích, lại đem về sau người kia giải quyết hết." Tiêu Cảnh Đình thản nhiên nói.

Trần Lập Phong mặc dù là nguyên anh hậu kỳ, nhưng là, lên cấp thời gian không hề dài, Trần Lập Phong tán tu xuất thân, của cải cũng không giàu có, nếu đánh thật, thực lực so Hoàng Phủ Huyền cùng Hồ Thiên cũng kém không ít.

Lưu Oánh sắc mặt không ngừng biến hóa, nói: "Đích xác là như vậy, chỉ tiếc ta linh hồn lực không đủ."

Lưu Oánh híp mắt, trên thực tế nàng cùng Hồ Thiên tất cả đều là Hoàng Phủ người hoàng thất, bất quá nàng cùng Hồ Thiên là bên ngoài hệ, đối bên ngoài không hề hiển lộ hoàng thất thân phận.

"Thật ra thì, các ngươi đối với cái này ngôi mộ biết rõ, nếu so với Trần đạo hữu nhiều không thiếu đi, nếu như, ta đoán không lầm, cái đó tọa hóa hóa thần tu giả, thật ra thì chính là các ngươi Hoàng Phủ vương thất tiền bối." Tiêu Cảnh Đình nói.

Lưu Oánh nhìn Tiêu Cảnh Đình, bỗng nhiên cười lên, "Tiêu đạo hữu, như vậy minh xét thu bạc, chúng ta thua không oan."

Lưu Oánh trong lòng lóe lên mấy phần chua xót, trên tay bọn họ tài liệu so Trần Lập Phong muốn đầy đủ, mấy người đã sớm biết bí cảnh bên ngoài có một cái ảo trận, cũng biết, cái đó hóa thần tiền bối động phủ cần bốn cái linh hồn lực cường hãn người mới có thể mở.

Lưu Oánh chuyên chú với trận pháp, linh hồn lực nếu so với tầm thường nguyên anh tu giả hùng hậu rất nhiều,

Lưu Oánh liền muốn có lẽ mình hết sức thử một lần, vẫn là có thể, chỉ tiếc, trận pháp so nàng trong tưởng tượng muốn vững chắc, bởi vì nàng linh hồn lực, thiếu một chút, công thua thiệt một trách.

Mấy người sau khi thất bại, Trần Lập Phong hết lòng tiến cử Tiêu Cảnh Đình, nói Tiêu Cảnh Đình linh hồn lực sẽ không so nguyên anh hậu kỳ tu sĩ kém, Hoàng Phủ Huyền các người sợ làm cho Trần Lập Phong hoài nghi, suy nghĩ Tiêu Cảnh Đình bất quá là "Nguyên anh sơ kỳ" tung không dậy nổi sóng lớn, liền tạm thời đồng ý.

Lưu Oánh tâm tư không ngừng chuyển động, coi như Trần Lập Phong am hiểu tới là một nguyên anh hậu kỳ, có Hoàng Phủ Huyền cùng Hồ Thiên ở đây, cộng thêm nàng trận pháp, cũng vẫn là có chế thắng cơ hội, chẳng qua là bọn họ cũng không nghĩ tới, Trần Lập Phong lại có thể am hiểu liền cái giả trang heo ăn hổ nguyên anh hậu kỳ tu giả tới, cái này tu giả xa so thông thường nguyên anh hậu kỳ lợi hại.

"Cám ơn ngươi thay ta giải thích nghi hoặc." Tiêu Cảnh Đình điều khiển trước phi kiếm, đem Lưu Oánh giết đi.

Trần Lập Phong nhìn Lưu Oánh trong tay không kịp phát động truyền tống phù, nhíu mày một cái, Lưu Oánh con bé này, trước cùng Tiêu Cảnh Đình nói này nói kia liền một đống lớn, không phải lương tâm phát hiện, mà muốn nhân cơ hội phát động truyền tống trận, chỉ bất quá, để cho Tiêu Cảnh Đình cho khám phá.

Trần Lập Phong nhìn Tiêu Cảnh Đình sấm rền gió cuốn ra tay, nói: "Ta còn lấy là, ngươi sẽ lưu con bé kia một mạng."

Tiêu Cảnh Đình thở dài, tràn đầy khổ sở nói: "Ta cũng muốn lưu nàng một mạng, nhưng là, nàng chân thực biết quá nhiều, lưu không thể."

Tiêu Cảnh Đình đi tới bàn bên, lấy ra cái cuối cùng hộp gấm nhìn xem, nói: "Nơi này là một viên hóa thần đan.

Trần Lập Phong miễn cưỡng cười một tiếng, nói: "Ta khoảng cách hóa thần còn sớm đâu, đan dược này cho ngươi đi, lấy Cảnh Đình ngươi tư chất, hóa thần cơ hội nếu so với ta lớn hơn."

Trần Lập Phong nhìn Tiêu Cảnh Đình trong tay hộp gấm, ánh mắt tràn đầy lưu liền, cuối cùng vẫn là thu hồi lại.

Tiêu Cảnh Đình thu hồi hóa thần đan, nói: "Đan dược này, ta trước bảo quản." Tiêu Cảnh Đình do dự một chút, đem đan dược thu vào.

Ở Tiêu Cảnh Đình trong lòng, Hứa Lăng Phong hóa thần cơ hội nếu so với Trần Lập Phong cao rất nhiều, hơn nữa, mặc dù Hứa Lăng Phong ghét, nhưng là, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Lăng Phong thân cận hơn một ít, vì vậy đan dược này, Tiêu Cảnh Đình vẫn là hy vọng có thể ưu tiên để lại cho Hứa Lăng Phong.

Tiêu Cảnh Đình từ Hoàng Phủ Huyền lưu lại trong không gian giới chỉ tìm ra hộp gấm, bên trong ghi lại là vậy hóa thần tu giả lúc còn sống công pháp điển tịch, Tiêu Cảnh Đình thác ấn liền một phần, liền đem ngọc đồng cho Trần Lập Phong, Trần Lập Phong sau khi

nhận lấy, lúc này như nhặt được chí bảo.

Tiêu Cảnh Đình đem hòa thượng Hồ Thiên trong không gian nhẫn tang hồn chung thu vào, Trần Lập Phong thấy vậy cũng không nói gì nhiều.

Tu chân giới đều là lấy tu vi luận anh hùng, Tiêu Cảnh Đình tu vi cao, Trần Lập Phong tự nhiên đối với Tiêu Cảnh Đình tâm phục khẩu phục.

"Cảnh Đình, ngươi lúc nào lên cấp nguyên anh hậu kỳ, làm sao cũng không có nghe nói?" Trần Lập Phong có chút quỷ dị nói.

Trần Lập Phong không thiếu nghe Trần Húc nói Tiêu Cảnh Đình lợi hại, nhưng là, Trần Lập Phong luôn cảm giác mình người cháu này, nói có chút khoa trương, lần này tình cờ cùng Tiêu Cảnh Đình cùng đi ra ngoài làm nhiệm vụ, Trần Lập Phong mới biết Tiêu Cảnh Đình rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại.

"Ta cũng là mới vừa lên cấp, cảm thấy không phải đại sự gì, cho nên không lộ ra." Tiêu Cảnh Đình lạnh nhạt nói.

Trần Lập Phong cười một tiếng, nói: "Thì ra là như vậy à!" Trần Lập Phong ở trong lòng mắt trợn trắng, cảm thấy không phải đại sự gì, cho nên không lộ ra? Lên cấp nguyên anh hậu kỳ đều không phải là đại sự gì, cũng không biết chuyện gì, mới có thể coi là đại sự.

"Trần đạo hữu, ta lên cấp nguyên anh hậu kỳ sự việc, không phải đại sự gì, ngươi không nên đến chỗ tuyên dương." Tiêu Cảnh Đình nói.

Trần Lập Phong gật đầu một cái, nói: "Phải phải, loại chuyện nhỏ này, ta sẽ không nói cho người khác biết."

Trần Lập Phong trong lòng tràn đầy cổ quái, Tiêu Cảnh Đình lên cấp tốc độ cũng quá nhanh, nếu là Tiêu Cảnh Đình không bại lộ, sợ là Hoàng Phủ Huyền các người nằm mơ cũng sẽ không nghĩ tới Tiêu

Cảnh Đình là nguyên anh hậu kỳ.

------oOo------

Chương 269: Chạy trốn

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 269: Chạy trốn
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

"Cảnh Đình, lần này may mà ngươi, nếu không, ta sợ là phải lật thuyền trong mương, ngươi có phải hay không sớm cảm thấy chuyện này có vấn đề?" Trần Lập Phong có chút hoài nghi hỏi.

"Trần đạo hữu trước nói đến bản đồ đi qua, để cho ta cảm thấy, chuyện này thật trùng hợp." Tiêu Cảnh Đình trầm ngâm một chút nói.

Trần Lập Phong sững sốt một chút, không khỏi có chút bừng tỉnh, người trong cuộc mơ hồ, người đứng xem sáng suốt. Bản đồ đến ở trên tay hắn quá trình có chút ly kỳ, hơn nữa, hắn bắt được bản đồ sau đó không lâu, thì có người tìm tới cửa tới, lúc ấy, hắn bị cái này thiên đại cơ duyên cho mê hoặc ánh mắt, không có suy nghĩ nhiều, bây giờ nhìn lại, đối phương là sớm có dự mưu à!

Trên thực tế, Trần Lập Phong cũng hoài nghi tới, bất quá Trần Lập Phong cảm thấy mọi người đều là nguyên anh hậu kỳ, không đánh lại, vẫn không thể chạy sao?

Nhưng là, hồi tưởng lại, Hoàng Phủ Huyền các người tựa hồ đối với trong này tình huống rất quen thuộc, lại thêm một cái trận pháp sư Lưu Oánh, hắn rất có thể bị kẹt chết, thật may, thật may lần đầu tiên mở đại trận ra, bởi vì là Lưu Oánh linh hồn lực không tốt mà cắt đứt.

"Cái này tang hồn trên chuông lưu lại vậy hóa thần tu giả linh hồn con dấu, muốn tế luyện không dễ dàng." Trần Lập Phong nhìn Tiêu Cảnh Đình trên tay cái chuông nhỏ, có chút hâm mộ nói.

Tiêu Cảnh Đình linh hồn lực dò ra, dễ như trở bàn tay lau đi liền tang hồn trên chuông linh hồn con dấu.

Trần Lập Phong bị Tiêu Cảnh Đình ngón này, dọa sợ.

"Cảnh Đình, trước, ngươi quán chú linh hồn lực đến tâm trận trong lúc này thật ra thì, căn bản không cần uống đan dược đi." Trần Lập Phong hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đích xác không cần."

Trần Lập Phong ngạnh liền một chút, trước, Tiêu Cảnh Đình ở hắn sau đó uống đan dược, Trần Lập Phong liền lại có cảm giác, bây giờ bị chứng thật, Trần Lập Phong không khỏi nổi lên mấy phần cười khổ, mấy chục năm trước, Tiêu Cảnh Đình vẫn là một cái cần mình che chở kim đan tu giả, hôm nay, đã xa xa đi ở mình trước mặt.

Tiêu Cảnh Đình cùng Trần Lập Phong ở trong di tích đợi hết mấy tháng, vòng vo mấy vòng, chắc chắn không có gì bỏ sót, mới rời đi.

Từ di tích sau khi đi ra, Tiêu Cảnh Đình trong lòng liền toát ra một hồi dự cảm bất tường.

Một cái tay khổng lồ hướng mình bắt tới, Tiêu Cảnh Đình ném xuống Trần Lập Phong, nhanh chóng rời đi tại chỗ.

Trần Lập Phong nhìn Tiêu Cảnh Đình nhanh chóng rời đi hình bóng, không khỏi có chút không giải thích được.

Tiêu Cảnh Đình phi độn đi, một đạo màu trắng bóng người, thật nhanh đuổi theo.

Trần Lập Phong xa xa thấy, Tiêu Cảnh Đình phát động 1 bản chui phù, nhanh chóng mau tránh ra.

Trần Lập Phong nhìn một đuổi một chạy, trước sau rời đi 2 người,

không có truy kích.

Tiêu Cảnh Đình lúc rời đi, Trần Lập Phong trong óc nổ tung Tiêu Cảnh Đình truyền âm.

"Chạy mau!"

Trước, đối mặt nguyên anh hậu kỳ cao thủ, Tiêu Cảnh Đình cũng thành thạo, hạng người gì, có thể để cho Tiêu Cảnh Đình kiêng kỵ thành như vậy, câu trả lời chỉ sợ chỉ có một từng cái hóa thần cao thủ.

Trần Lập Phong cảm giác được tim mình tim đập bịch bịch, hồi lâu sau đó, Trần Lập Phong rốt cuộc thu thập xong tâm tình rời đi tại chỗ.

Gặp qua Tiêu Cảnh Đình ra tay, Trần Lập Phong biết mình ở Tiêu Cảnh Đình trên tay đi bất quá ba chiêu, có thể để cho Tiêu Cảnh Đình như thế kiêng kỵ đối thủ, tuyệt đối không phải hắn có thể chọc nổi

. . .

Cảm giác được truy kích tới người, Tiêu Cảnh Đình nhanh chóng phát động mấy tấm chui phù.

Cùng trong chốc lát, xa ở ngoài ngàn dặm Hứa Mộc An các người cũng nhận được Tiêu Cảnh Đình truyền tin.

Tiêu Tiểu Đông nhìn trên tay tin tức, mặt âm trầm, nói: "Băng Vũ đối với cha ra tay."

Hứa Lăng Phong có chút không hiểu nói: "Băng Vũ cái đó bà cụ tại sao phải đối với cha đây động thủ? Bọn họ hẳn không cái gì xích mích à!" Hứa Lăng Phong không khỏi nghĩ tới vậy ở tiên giới mảnh vụn bí cảnh bên ngoài tìm Tiêu Cảnh Đình nói chuyện Băng Ngưng, chẳng lẽ là Tiêu Cảnh Đình cùng Băng Ngưng có cái gì?

Trần Húc nhìn truyền tới tin tức, chặt cau mày, nói: "Ông nội cho ta tới tin tức, ông nội nói, ông mời am hiểu liền cha đi thăm dò một cái bí cảnh, mới từ bí cảnh đi ra, thì gặp phải người tập kích cha."

"Ông nội hoài nghi là Hoàng Phủ người hoàng thất ra tay, bởi vì là bọn họ ở bí cảnh bên trong giết Hoàng Phủ Huyền, nhưng là, truy kích ba là một hóa thần tu giả, Hoàng Phủ hoàng thất nguyên anh mặc dù nhiều, tựa hồ không có hóa thần tu giả."

"Làm sao xác định là hóa thần tu giả, có lẽ là tương đối lợi hại nguyên anh tu giả?"Hứa Lăng Phong suy nghĩ một chút hỏi.

"Hẳn là hóa thần tu giả, bởi vì là ông nội nói, cha giết nguyên anh hậu kỳ tu giả, giống như giết gà vậy, nếu như là Nguyên anh kỳ tu giả, cha chưa đến nỗi chạy mất dạng." Trần Húc nói.

Hứa Lăng Phong há to miệng, tràn đầy kinh ngạc nói: "Tiêu Cảnh Đình giết nguyên anh hậu kỳ tu giả, cùng giết gà vậy, hắn lúc nào, có như vậy khả năng?" Trần Húc lời này, có phải hay không quá phóng đại.

Tiêu Tiểu Phàm nhìn Hứa Lăng Phong, có chút mơ hồ nói: "Cha sở trường vượt cấp khiêu chiến, hắn có như vậy bản lãnh rất bình thường, đây có cái gì kỳ quái đâu."

Hứa Lăng Phong: ". . ." Không kỳ quái sao?

"Cha lợi hại hơn nữa, đối mặt hóa thần tu giả, vẫn là có chút nghèo rớt mồng tơi à!" Tiêu Tiểu Đông mặt lạnh lùng nói.

Lê Nghệ quét Tiêu Tiểu Đông một cái, nói: "Ban đầu cái đó luyện chế băng tủy đan người, là cha của chá đi đi."

Tiêu Tiểu Đông sững sốt một chút, ngay sau đó thư thái gật đầu một cái.

Hứa Lăng Phong trợn to mắt: "Cha cháu như thế mạnh à! Liền băng tủy đan cũng có thể luyện chế, ông còn tưởng rằng là cái nào người không nhận ra lão quái vật luyện chế."

Hắn ban đầu còn cảm thấy là lão gia hỏa nào cố làm ra vẻ huyền bí, không nghĩ tới lại có thể sẽ là Tiêu Cảnh Đình, thế nào lại là Tiêu Cảnh Đình đâu ?

Khó trách, khó trách Băng Ngưng cái đó con bé chết tiệt tới, nói này nói kia cái gì ân cứu mạng, Tiêu Cảnh Đình tên nầy, từ đâu tới vạn năm băng tủy cỏ à, Hứa Lăng Phong chợt nhớ tới Tiêu Cảnh Đình bộ kia linh kiếm, vậy linh kiếm rõ ràng là hơn mười ngàn năm linh bằng gỗ, Tiêu Cảnh Đình trên người rốt cuộc có vật gì à!

Tiêu Tiểu Đông cắn răng, Tiêu Cảnh Đình truyền tin tức để cho bọn họ không cần lo lắng an nguy của hắn, chỉ cần tự vệ là được, Tiêu Tiểu Đông nắm chặt trên tay đưa tin phù, trong lòng nhiều mấy phần cảm giác vô lực.

. . .

Tiêu Cảnh Đình ngừng lại, sau lưng như bóng với hình truy kích, để cho Tiêu Cảnh Đình không khỏi có chút mệt nhọc chạy thục mạng.

Băng Vũ truy đuổi ở Tiêu Cảnh Đình sau lưng, trong lòng tràn đầy kinh ngạc, trước khi tới, Băng Vũ không nghĩ tới truy kích một cái Nguyên anh kỳ tu giả, lại có thể như thế tốn sức, may mắn chính là, đối phương vẫn không có chạy khỏi nàng phạm vi tìm kiếm, hơn nữa đối phương tựa hồ có chút linh lực không tốt, hai bên khoảng cách đang không ngừng thu nhỏ lại.

Tiêu Cảnh Đình đoán chừng Băng Vũ truy kích tới, còn cần một nén nhang thời gian, nhanh chóng bày ra mấy cái cạm bẫy.

Cảm ứng được Tiêu Cảnh Đình ngừng lại, Băng Vũ trong lòng nhất thời thêm mấy phần mừng rỡ, nhận định là Tiêu Cảnh Đình linh lực không tốt, không có sức phát động truyền tống phù, mới dừng lại.

"Bạo." Băng Vũ vừa xuất hiện ở bẫy rập phạm vi công kích, Tiêu Cảnh Đình lập tức phát động cạm bẫy công kích.

Tiêu Cảnh Đình trước đó bố trí trận pháp, hỏa lôi đồng thời bùng nổ, Băng Vũ bị công kích cái chánh.

Băng Vũ không nghĩ tới một cái nguyên anh hậu kỳ tu giả, lại có thể tính toán mình, khinh thường dưới, lại có thể trúng chiêu, nhất thời lửa giận bốc ba trượng (10m).

Băng Vũ phục hồi tinh thần lại, phát hiện Tiêu Cảnh Đình lại không thấy, Băng Vũ trong lòng không khỏi có chút hoảng sợ, Băng Ngưng nói cho nàng Tiêu Cảnh Đình có thể là năm đó cái đó luyện đan sư lúc này Băng Vũ là không quá tin tưởng, bất quá, để đạt được an toàn, Băng Vũ vẫn cảm thấy hẳn tìm Tiêu Cảnh Đình "Nói một chút" .

Tiêu Cảnh Đình hiện ở đứng sau lưng Hứa, Lê 2 nhà, Băng Vũ không muốn cùng 2 nhà gây quá căng, liền chọn Tiêu Cảnh Đình đi ra ngoài thời gian ra tay.

Băng Vũ híp mắt mâu, Băng Thành cung cấp cho hắn tin tức là Tiêu Cảnh Đình là một nguyên anh sơ kỳ tu giả, Băng Vũ tràn đầy giễu cợt gợi lên khóe miệng, Băng Thành thật sự là quá lơ là, như thế dễ dàng liền cho người lừa, nguyên anh sơ kỳ, Tiêu Cảnh Đình là cái gì nguyên anh sơ kỳ?

Tiêu Cảnh Đình tên nầy, cũng đủ có thể nhịn, lên cấp nguyên anh hậu kỳ, một chút gió đều không lộ.

Băng Vũ có chút hoảng sợ phát hiện, bị cạm bẫy ngăn trở cái này một hồi, Tiêu Cảnh Đình lại có thể không thấy.

Băng Vũ trầm mặt, thầm nói: Như thế một hồi, Tiêu Cảnh Đình hoàn toàn không có khả năng trốn ra nàng theo dõi phạm vi, Tiêu Cảnh Đình nhất định là sử dụng đặc thù gì phương pháp, ẩn nặc hơi thở.

Lúc đó, Tiêu Cảnh Đình núp ở không gian trong ngọc bội, lại khống chế ngọc bội bị một cái cá phi hồng nuốt vào trong bụng.

Trước khi chạy trốn, xài hết Tiêu Cảnh Đình khí lực, kiệt sức Tiêu Cảnh Đình đã không có năng lực tái phát động chui phù, chỉ có thể chở quá giang xe.

Cá phi hồng ở trong vùng biển, không coi vào đâu nhân vật lợi hại, nhưng là, bọn họ tốc độ thật nhanh, hơn nữa, một chủng tộc này suốt đời đều ở đây du hành, Tiêu Cảnh Đình đầy đủ không cần lo lắng, bọn họ sẽ ngừng ở đầy đất.

Tiêu Cảnh Đình có chút tham lam đổ một hang nước linh tuyền vào cổ họng, linh tuyền vào cơ thể, Tiêu Cảnh Đình trong cơ thể nguyên bản khô khốc linh khí, lại nhanh chóng sung doanh.

Tiêu Cảnh Đình không ngừng luyện hóa linh lực, Tiêu Cảnh Đình cảm nhận được một cổ khổng lồ linh hồn lực quét qua mặt biển, Tiêu Cảnh Đình cau mày, cũng không dám có động tĩnh gì.

Băng Vũ khắp nơi tìm tòi một hồi, không có thu hoạch gì, không cam lòng, chỉ có thể ở vùng biển trên qua lại dò xét.

Băng Vũ ở trên biển tìm tòi mấy tháng, không thu hoạch được gì, bất đắc dĩ, chỉ có thể đi hồi Băng cung.

. . .

"Lão tổ tông, ngài trở về? Lão tổ tông, ngài không thấy khá mấy tháng, đây là đi nơi nào à!" Băng Ngưng xem Băng Vũ sắc mặt không tốt, không khỏi có chút mê muội.

"Ta đi tìm Tiêu Cảnh Đình." Băng Vũ nói.

"Lão tổ tông, ta chẳng qua là cảm thấy Tiêu Cảnh Đình người này có chút quỷ dị, chưa nói nhất định là hắn." Băng Ngưng trong lòng

nhiều mấy phần vội vàng, Băng Ngưng đối với Tiêu Cảnh Đình thái độ có chút phức tạp, nàng vừa muốn đoạt được đối phương cơ duyên, nhưng lại không muốn hại đối phương tánh mạng.

Băng Vũ gật đầu một cái, nói: "Ta ban đầu cũng không cảm thấy là hắn, chẳng qua là, lần này xuất thủ dò xét một chút người này hư thật, ngược lại cảm thấy phải hơn phân nửa là hắn."

"Lão tổ tông, ngươi đối với Tiêu Cảnh Đình ra tay, người nọ đâu ?" Băng Ngưng không nhịn được hỏi.

"Chạy, vốn còn muốn bắt lại, hỏi hỏi tình huống, bất quá, hắn một gặp phải ta chạy, muốn đến là chột dạ." Băng Vũ trầm mặt nói.

Băng Ngưng tràn đầy kinh ngạc nói: "Chạy, làm sao vậy chứ? Tiêu Cảnh Đình bất quá là một nguyên anh sơ kỳ, ngài cũng ra tay, làm sao biết bắt không xuống đâu ?"

"Hắn cũng không phải là cái gì nguyên anh sơ kỳ, đã lên nguyên anh hậu kỳ, thực lực chiến đấu so giống vậy nguyên anh hậu kỳ tu giả mạnh hơn rất nhiều, ta coi trước, ngươi suy đoán hẳn không có sai, cái đó Tiêu Cảnh Đình bí mật rất nhiều, năm đó, cái đó cho ngươi luyện chế băng tủy đan người, hơn phân nửa chính là hắn."

"Hứa Lăng Phong ở Hứa gia nhiều năm như vậy, chưa bao giờ gặp cái gì luyện đan đại sư, nhận trở về Hứa Mộc An sau đó, liền làm quen một cái thần bí luyện đan sư, nào có như vậy chuyện trùng hợp tình, huống chi, Tiêu Cảnh Đình tư chất vậy, lên cấp tốc độ lại có thể so ngươi còn nhanh, muốn nói không có bí mật, cũng quá không hợp lý." Băng Vũ sâu khóa chân mày nói.

"Lão tổ tông, ngươi đối với Tiêu Cảnh Đình ra tay, Hứa gia cùng Lê gia có thể hay không cố ý gặp à!" Băng Ngưng không nhịn được nói.

Tiêu Cảnh Đình nếu là đơn thuần Thanh Vân tiên môn đại trưởng lão, ngược lại là không đáng để lo, nhưng đối phương, có thể không chỉ là Thanh Vân tiên môn đại trưởng lão à!

"Tiêu Cảnh Đình lại không có xảy ra việc gì, những người đó lại không chứng cớ, Tiêu Cảnh Đình cũng không phải là Hứa Mộc An, cùng Hứa gia không có quan hệ trực tiếp, Hứa gia cùng Lê gia vậy 2 cái lão quái vật, sẽ không dễ dàng là hắn ra mặt." Băng Ngưng mãn bất tại ý nói.

------oOo------

Chương 270: Giết người

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 270: Giết người
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Một người dáng dấp tuấn dật chàng trai, rơi vào trên một cái hải đảo, chàng trai cả người quần áo trắng, nhìn như tuấn dật phi phàm.

Băng Thành ánh mắt ở trên biển băn khoăn trước, Băng Thành đi tới cái hải vực này đã mau hơn ba tháng, tạm thời còn không có thu hoạch gì.

Một chiếc tinh xảo phi thuyền ngừng ở giữa không trung, Băng Ngưng từ trên phi thuyền nhảy xuống, rơi vào Băng Thành bên người, "Sư huynh, ngươi tại sao lại ở chỗ này?"

"Sớm nghe, Tiêu Cảnh Đình chính là ở nơi này một mảnh vực trong biến mất." Băng Thành nói.

Băng Ngưng nhìn mờ mịt biển khơi, bất đắc dĩ nói: "Coi như hắn là ở chỗ này biến mất, bây giờ cũng khẳng định không có ở đây."

"Tiêu Cảnh Đình tên nầy vì đoạt bảo, cùng Trần Lập Phong liên thủ, đem Hoàng Phủ hoàng thất Hoàng Phủ Huyền giết đi, coi là thật đáng ghét. Đáng tiếc, Hoàng Phủ hoàng thất uất ức, Hoàng Phủ Huyền bị giết, cũng không có người ra mặt." Băng Thành lắc đầu một cái, tràn đầy khinh thường nói.

Băng Ngưng lẳng lặng nghe, sắc mặt không có thay đổi gì, tu sĩ cùng trời tranh mệnh, giết người đoạt bảo là lại chuyện không quá bình thường.

Theo Băng Ngưng biết, Hoàng Phủ hoàng thất nguyên anh tu giả mặc dù có mấy, nhưng là, cũng không có hóa thần tu giả, chết Hoàng Phủ Huyền, đã là Hoàng Phủ hoàng thất tu vi cao nhất người, Hoàng Phủ Huyền đều chết hết, những người khác như thế nào dám là Hoàng Phủ Huyền trả thù.

"Ta từ Hoàng Phủ người hoàng thất trong miệng, biết trong di tích tồn tại hóa thần đan, vậy hóa thần đan có thể rơi vào Tiêu Cảnh Đình cùng Trần Lập Phong trên tay." Băng Thành nói.

Băng Ngưng sững sốt một chút, nói: "Hóa thần đan?"

Băng Thành gật đầu một cái, nói: "Hoàng Phủ người hoàng thất là nói như vậy."

Băng Ngưng cúi đầu, hóa thần đan đây chính là có thể tăng tiến hóa thần xác suất đan dược à! Từ thiên địa dị biến sau đó, thích hợp cao cấp tu giả đan dược, đã càng ngày càng ít.

Thiên địa dị biến sau đó, hóa thần tu giả tình cảnh xa không bằng trước, đối với mảnh thiên địa này mà nói, hóa thần tu giả đã vượt qua gánh vác.

Trở thành hóa thần sau đó, hóa thần tu giả mỗi một lần động võ, cũng biết tổn hao nhiều nguyên khí, rút ngắn tuổi thọ, cho nên, rất nhiều nguyên bản phách lối ngang ngược tu giả, Nguyên anh kỳ khắp nơi gây rắc rối, đến hóa thần kỳ, ngược lại là con rùa rụt tu thân dưỡng tính.

Trước, lão tổ tông truy kích Tiêu Cảnh Đình, liền tổn hao không ít nguyên khí, hao tổn một ít thọ nguyên.

"Sư huynh, ngươi đi ra rất lâu rồi, có phát hiện gì không?" Băng Ngưng hỏi.

Băng Thành lắc đầu một cái, có chút tiếc nuối nói: "Còn không có, Tiêu Cảnh Đình không hồi Thanh Vân tiên môn, ta muốn hắn có thể

là bị thương, tạm thời không trở về."

Băng Ngưng cẩn thận nói: "Tiêu Cảnh Đình có thể từ lão tổ tông trên tay chạy ra khỏi thăng thiên, ta muốn hắn cho dù bị thương, cũng hẳn bị thương không nặng, lão tổ tông nói hắn đã là nguyên anh hậu kỳ tu vi, sư huynh vẫn cẩn thận một chút tốt."

Băng Thành sắc mặt âm trầm xuống, trước, gặp phải Tiêu Cảnh Đình lúc này hắn ở Băng Ngưng trước mặt nói Tiêu Cảnh Đình nhất định là dựa vào đan dược lên cấp Nguyên anh kỳ, sau này, tu vi còn muốn lên cao khó khăn, kết quả, không bao lâu, Tiêu Cảnh Đình liền lên cấp nguyên anh hậu kỳ, đây quả thực là ở trần truồng đánh mặt hắn.

"Sư muội, ngươi không cần lo lắng, Tiêu Cảnh Đình lợi hại hơn nữa, cũng bất quá chỉ là cái nguyên anh, nguyên anh hậu kỳ tu giả, ta cũng không phải là chưa từng giết." Băng Thành cười một tiếng, tràn đầy tự tin nói.

Băng Ngưng nhìn Băng Thành tung bay mi mắt, thở dài nói: "Cẩn thận sử thuyền vạn năm."

Tiêu Cảnh Đình lưu lại ở cá phi hồng trong bụng, theo cá phi hồng bầy, du đãng mấy năm

. . .

Tránh thoát Băng Vũ theo dõi sau đó, Tiêu Cảnh Đình liền một mực an phận núp ở cá phi hồng trong bụng, mấy năm thời gian trôi qua, Tiêu Cảnh Đình hoàn toàn củng cố nguyên anh hậu kỳ tu vi.

Tiêu Cảnh Đình mất tích không lâu sau, Hoàng Phủ hoàng thất liền tuôn ra Hoàng Phủ Huyền bởi vì là hóa thần đan bị giết sự việc.

Hoàng Phủ Huyền bị giết, Hoàng Phủ người hoàng thất không dám là hắn ra mặt, liền thả ra tin tức nói, đan dược rơi vào Tiêu Cảnh Đình cùng Trần Lập Phong trong tay.

Nghe hóa thần đan xuất thế, một ít cắm ở nguyên anh tột cùng tu giả, nghe tiếng mà động, Tiêu Cảnh Đình là "Nguyên anh sơ kỳ", Trần Lập Phong là nguyên anh hậu kỳ, Hoàng Phủ Huyền bị giết, tất cả mọi người chỉ làm đan dược rơi vào Trần Lập Phong trên tay, trong chốc lát, tìm Trần Lập Phong người nối liền không dứt.

Trần Lập Phong bị rất nhiều tu giả truy kích, bất đắc dĩ, chỉ có thể tìm một địa phương núp vào.

Có người dưới tình thế cấp bách, nghĩ tới đi tìm Trần Húc uy hiếp Trần Lập Phong, Trần Húc cùng Hứa Lăng Phong các người đợi chung một chỗ, đi tìm Trần Húc tu giả, đều là chỉ có tới chớ không có về.

. . .

Hải ngoại một tòa trên đảo nhỏ, Tiêu Tiểu Đông từ trong bẫy rập, kéo một cái nguyên anh sơ kỳ tu giả thi thể đi ra.

"Liền nguyên anh sơ kỳ tu giả cũng chạy ra ngoài, có thể cũng là hướng về phía hóa thần đan tới, xem tên nầy cũng chính là mới vừa lên cấp nguyên anh dáng vẻ, mới lên cấp nguyên anh liền tiếu muốn hóa thần đan, đây không phải là muốn chết sao?" Tiêu Tiểu Đông tràn đầy khinh thường nói.

Mấy năm thời gian, Tiêu Tiểu Đông các người lục tục lên cấp nguyên anh. Hứa Lăng Phong cảm thấy Tiêu Cảnh Đình sự việc gây hơi lớn, dứt khoát mang mấy người khắp nơi lịch luyện.

"Mặc dù hắn không dùng được hóa thần đan, nhưng là, có thể bán đi à!" Trần Húc nói.

Tiêu Tiểu Đông lấy ra vậy nguyên anh tu giả chiếc nhẫn, tràn đầy ghét bỏ nói: "Một con quỷ nghèo, cứ như vậy điểm linh thạch."

Trần Húc mãn bất tại ý cười một tiếng, nói: "Thật lâu không có thấy

phụ thân, không biết cha thế nào."

"Cha từ mấy năm trước, từ vậy lão vu bà trên tay chạy khỏi sau đó, cũng chưa có tin tức." Tiêu Tiểu Đông có chút tiếc nuối nói.

"Không có tin tức, chính là tin tức tốt." Băng cung những năm này, thật giống như một mực đang sưu tầm Tiêu Cảnh Đình tin tức, nếu Băng cung bên kia không có tiến triển gì, vậy Tiêu Cảnh Đình hẳn là an toàn.

"Thu hoạch như thế nào à!" Hứa Lăng Phong đi tới hỏi.

Hứa Lăng Phong những năm này, mang Tiêu Tiểu Đông đám người ở trên biển đại sát tứ phương, cuộc sống qua rất là gió nổi nước lên, gần đây, một đám tu giả tìm tới cửa, tự chui đầu vào lưới, càng làm cho Hứa Lăng Phong hưng phấn dị thường.

"Thu hoạch một cái nguyên anh sơ kỳ, có thể là mới lên nguyên anh." Trần Húc nói.

"Lại có thể liền mới lên nguyên anh cũng chạy tới đánh ta chủ ý, tên nầy thật là tự tìm cái chết." Hứa Lăng Phong lắc đầu nói.

Tiêu Tiểu Đông khoanh tay, nói: "Ông ngoại, đối phương hẳn không phải là tới đánh chủ ý ngươi, đối phương mục tiêu hẳn là A Húc, muốn bắt liền A Húc uy hiếp ông nội Trần đây."

Trần Húc bất đắc dĩ lắc đầu một cái, ông nội nói cho hắn, hóa thần đan cho cha cầm đi, trong di tích phần lớn thu hoạch, cũng cho cha cầm đi, ông nội bất quá thu hoạch một chút da lông, nhưng mà, ông nội không thể nói, nói người ngoài cũng sẽ không tin, Trần Húc cảm thấy, ông nội chân thực có chút oan uổng.

Hứa Lăng Phong sờ cằm, nhìn Trần Húc, nói: "Ngươi ngược lại là cùng Tiêu Cảnh Đình vậy rất được hoan nghênh à!"

Hứa Lăng Phong thầm nói: Tiêu Cảnh Đình tên nầy mị lực quá lớn,

đã nhiều năm như vậy, Băng cung một mực đang truy xét hắn, Trần Húc mị lực cũng lớn, một đống nguyên anh tu giả cứ như vậy đuổi tới. Hắn Hứa Lăng Phong kỳ tài ngút trời, tìm người hắn lại không mấy cái.

Trần Húc: ". . ." Loại này mị lực, hắn tình nguyện không được à!

"Ông ngoại, ông cũng rất có mị lực, mặc dù không như cha và A Húc, nhưng là, ngươi cũng không muốn tự coi nhẹ mình." Tiêu Tiểu Tấn hướng Hứa Lăng Phong an ủi.

Hứa Lăng Phong hướng Tiêu Tiểu Tấn nhìn một cái, thầm nghĩ: Hắn người cháu này thật sự là đang an ủi hắn, hắn một chút cũng không có bị an ủi cảm giác, không bằng Tiêu Cảnh Đình cũng được đi, lại còn không bằng Trần Húc.

"Gần đây tới tu giả, tựa hồ ít một chút." Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy tiếc nuối nói.

"Người chết nhiều, những cái kia đầu não phát bất tỉnh tự nhiên liền tĩnh táo lại." Hứa Lăng Phong lười biếng nói.

. . .

Thanh Vân tiên môn.

"Tiêu trưởng lão, rời đi đã thời gian rất lâu." Lâm Tuyết Nga nhíu mày nói.

Đông Thành Dương thở dài, Tiêu Cảnh Đình rời đi sau đó, Băng cung tu giả khởi tới thăm qua, cũng không biết đánh cái gì chủ ý.

"Cũng không biết sư đệ lúc nào trở lại." Đông Thành Dương nói.

Tiêu Cảnh Đình trở lại, hắn sợ là phải đổi lời nói gọi sư huynh.

Nghe nói, Hoàng Phủ Huyền cùng hòa thượng Hồ Thiên chết ở Trần

Lập Phong tính toán dưới, Đông Thành Dương trực giác Trần Lập Phong không bản lãnh này, chuyện này chân chính bàn tay đen sau màn, rất có thể là Tiêu Cảnh Đình.

Tiêu Cảnh Đình từ vậy hóa thần tu giả di tích đi ra, cũng không gặp bóng dáng, cũng không biết là không phải xảy ra chuyện.

"Phường ở giữa lời đồn đãi, có người ở hải ngoại thấy Đông trưởng lão các người, bọn họ ở độ kiếp." Lâm Tuyết Nga nói.

Đông Thành Dương vuốt ve ngón tay, nói: "Tính một chút thời gian, cũng là nên lên cấp."

"Có đi tìm Trần Húc, may mắn trốn ra được tu giả nói, Đông trưởng lão, Phàm trưởng lão cùng mấy vị trưởng lão, đầy đủ lên cấp nguyên anh." Lâm Tuyết Nga nói.

Đông Thành Dương ngón tay nhẹ giam trước mặt bàn, chậm rãi nói: "Tiêu sư đệ một nhà, không phải có thể theo lẽ thường độ chi, cho dù Tiêu sư đệ một nhà đầy đủ tiến vào Nguyên anh kỳ, cũng không có cái gì kỳ quái." Nếu như, Tiêu gia những người đó đầy đủ tiến vào nguyên anh, vậy thật là đáng sợ.

"Làm sao Tiêu trưởng lão không trở lại, Hứa trưởng lão cũng không trở lại. . ." Lâm Tuyết Nga không nhịn được nói.

Đông Thành Dương như có điều suy nghĩ nói: "Tiêu sư đệ không biết là không phải đắc tội Băng cung người, ta coi trước, Băng cung hành động có chút cổ quái."

"Gần đây đi tìm Trần Húc người không thiếu, đi hơn phân nửa chỉ có tới chớ không có về, trở về, cũng trở nên điên điên khùng khùng." Lâm Tuyết Nga lẩm bẩm.

. . .

Tiêu Cảnh Đình mở mắt ra, tròng mắt tuôn ra một hồi kim quang.

Đi qua mấy năm thời gian, Tiêu Cảnh Đình hoàn toàn củng cố nguyên anh hậu kỳ tu vi, cảm nhận được trong cơ thể dư thừa linh lực, Tiêu Cảnh Đình không khỏi có chút hưng phấn, mặc dù hắn tu vi không làm sao tăng lên, nhưng là, linh lực hùng hậu trình độ, nhưng tăng lên gấp mấy lần

Mấy năm thời gian, Băng Thành ở Tiêu Cảnh Đình ban đầu biến mất vùng biển, bày ra vô số quản chế mắt.

"Sư huynh, ngươi đã tìm Tiêu Cảnh Đình tìm rất nhiều năm, trước hay là hồi tông môn đi." Băng Ngưng nói.

Băng Thành nhìn bình tĩnh mặt biển, nói: "Ta có loại cảm giác, Tiêu Cảnh Đình nhất định vẫn còn ở nơi này."

"Sư huynh, ngươi ma chướng." Băng Ngưng nói.

Băng Thành cắn răng, đứng tại chỗ, không nhúc nhích. Băng Thành tìm Tiêu Cảnh Đình nhiều năm, không thu hoạch được gì, cũng nghĩ tới muốn buông tha, nhưng là, mỗi lần nghĩ đến muốn buông tha, Băng Thành tổng hội hết sức không cam lòng.

"Các ngươi tìm ta sao?" Một đạo thanh âm nhàn nhạt ở phía sau hai người vang lên.

Băng Thành thấy Tiêu Cảnh Đình, trong lòng lóe lên mấy phần ngạc nhiên mừng rỡ, "Ngươi rốt cuộc không tiếc xuất hiện

."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Tránh thời gian quá lâu, đi ra hóng mát một chút."

Băng Thành nhếch môi, cười một tiếng, nói: "Thừa dịp còn có thời gian, thật tốt thấu một hơi đi, qua ngày hôm nay, ngươi liền không có cơ hội hóng mát."

"Thật là tấu xảo, lời này cũng là ta muốn cùng cùng ngươi nói." Tiêu Cảnh Đình nói.

Băng Thành sắc mặt trầm xuống, "Ngươi tự tìm cái chết."

Băng Thành rống giận một tiếng, mấy chục con băng long hướng Tiêu Cảnh Đình nhào tới, Băng Thành pháp khí là một cây pháp trượng, pháp trượng lãnh đạo cao nạm một viên rồng tinh, Tiêu Cảnh Đình đoán chừng Băng Thành pháp khí này, hẳn là thượng cổ bảo tồn được cổ bảo.

"Chém."Tiêu Cảnh Đình ném ra đếm đem linh kiếm, linh kiếm dễ như trở bàn tay đem băng long tàn sát không còn một mống.

Băng Ngưng sắc mặt trắng bệch, "Thiên lôi mộc, đây là thiên lôi bằng gỗ pháp khí."

"Đi chết đi." Tiêu Cảnh Đình ném ra tang hồn chung, tang hồn chung một chút đem Băng Thành khốn vào trong đó, Tiêu Cảnh Đình lấy linh kiếm mãnh kích tang hồn chung, tang hồn chung nhất thời phát ra một hồi xa xưa ré dài, bị kẹt tang hồn chung trong Băng Thành kêu thảm một tiếng, Tiêu Cảnh Đình hướng về phía tang hồn chung liền đụng mấy lần.

Băng Ngưng thấy tình thế không ổn, cũng không đoái hoài phải bị kẹt Băng Thành, cưỡi pháp bảo, nhanh chóng rời đi tại chỗ.

Tiêu Cảnh Đình mở ra tang hồn chung, phát hiện Băng Thành thất khiếu chảy máu, hiển nhiên là bị tiếng chuông hư hại ngũ tạng lục phủ, không có trị.

Tiêu Cảnh Đình dò xét một chút Băng Thành thức hải, phát hiện Băng Thành nguyên anh cũng bị khốn chết ở trong thân thể.

Tiêu Cảnh Đình đem Băng Thành thi thể thiêu hủy không còn một mống, Tiêu Cảnh Đình cảm giác được Băng Thành vừa chết, một

cái không nhìn thấy con dấu, liền tiến vào mình trong thân thể, Tiêu Cảnh Đình điều động linh hồn lực, tìm tòi hồi lâu, mới ở trong thân thể tìm được một cái con dấu, Tiêu Cảnh Đình hao tốn một chút thời gian, đem con dấu cho lau đi.

Tiêu Cảnh Đình thu hồi Băng Thành nhẫn không gian, rời đi tại chỗ.

------oOo------

Chương 271: Trần Lập Phong nhờ giúp đỡ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 271: Trần Lập Phong nhờ giúp đỡ
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tiêu Cảnh Đình rời đi không lâu, Băng Vũ xuất hiện ở Băng Thành bỏ mình địa phương.

"Lão tổ tông." Cảm nhận được Băng Vũ hơi thở, Băng Ngưng có chút hoảng sợ tìm tới

"Lão tổ tông, Băng Thành sư huynh, bị người giết."

Băng Vũ gật đầu một cái, có chút buồn bã nói: "Ta đã biết, Băng Thành vừa chết, ta ở lại Băng Thành trên người con dấu có phản ứng, liền theo dõi đến nơi này, người hạ thủ là ai ?"

"Là Tiêu Cảnh Đình." Băng Ngưng có chút sợ hãi nói.

Băng Ngưng thầm nói: Tiêu Cảnh Đình thật lợi hại, nếu như, không phải nàng chạy nhanh, vậy nàng cũng phải xong đời, Băng Ngưng trong lòng bỗng nhiên dâng lên mấy phần hối hận tình, nếu như nàng sớm biết, cũng không đem Tiêu Cảnh Đình trên người ly kỳ chỗ nói cho Băng Vũ, cung bắn mũi tên không quay đầu lại, hai bên thù sợ là khó mà hóa giải.

Nghe được là Tiêu Cảnh Đình, Băng Vũ sắc mặt trầm xuống, Băng Thành một mực đang truy xét Tiêu Cảnh Đình chuyện nàng là biết, Băng Thành hành động, cũng là nàng ngầm thừa nhận, nhưng mà, nàng ba làm năm thân nói với Băng Thành, một khi gặp phải Tiêu

Cảnh Đình, không được mù quáng ra tay, trước thông báo nàng muốn chặt, Băng Thành tên nầy, một chút cũng không có đem nàng lời nói để ở trong lòng.

"Tiêu Cảnh Đình thật lợi hại, Băng Thành sư huynh, ở ở trên tay hắn, không đi qua năm chiêu." Băng Ngưng cắn cắn môi, chưa tỉnh hồn nói.

Băng Vũ thở dài, nói: "Ta sớm nói với thằng nhóc này, người giỏi có người giỏi hơn, thiên ngoại hữu thiên, không được khinh thường anh hùng thiên hạ, nhưng mà, thằng nhóc này, hết lần này tới lần khác không tin tà."

"Lão tổ tông, ngươi bây giờ còn có thể theo dõi đến Tiêu Cảnh Đình bóng dáng sao?" Băng Ngưng hỏi

Băng Vũ lắc đầu một cái, nói: "Sợ là không được."

Băng Ngưng tràn đầy không hiểu nói: "Làm sao biết? Truy hồn ấn đều không hữu dụng sao?" Rất nhiều hóa thần tu giả, sẽ ở dòng chánh tu giả trên người lưu lại truy hồn ấn, một khi, có dòng chánh đệ tử bị giết, hóa thần tu giả là có thể thời gian đầu tiên cảm giác được, cũng chạy tới xảy ra chuyện địa điểm.

Truy hồn ấn không giống với giống vậy hồn ấn, loại này hồn ấn cần phải tiêu hao hóa thần tu giả không nhỏ nguyên khí, toàn bộ Băng cung, chỉ có nàng cùng Băng Thành trên người có Băng Vũ truy hồn ấn.

"Truy hồn ấn không phải chỉ có cùng con rể tu giả, mới có thể lau đi sao?" Băng Ngưng lẩm bẩm nói.

Băng Vũ trầm mặt, nói: "Tiêu Cảnh Đình linh hồn lực không giống bình thường, muốn đến, hẳn không kém ta nhiều ít."

Băng Ngưng trợn to mắt, không dám tin nói: "Làm sao có thể."

Băng Vũ sắc mặt có chút nặng nề, Tiêu Cảnh Đình thực lực lên cao quá nhanh, hai bên đã kết thù, bây giờ thu tay lại, chỉ sợ là không còn kịp rồi.

Băng Thành là Băng cung thiên tài tu sĩ, Băng Thành chết, căn bản là không gạt được, Băng Thành mặc dù chết, Băng cung nhưng không lộ ra, sự việc là Tiêu Cảnh Đình làm, cho nên, đông đảo tu giả cũng chỉ làm Băng Thành chết ở một cái cao thủ thần bí trong tay.

. . .

Giết Băng Thành sau đó, Tiêu Cảnh Đình lại qua lên 嗿 họ mai danh sinh hoạt, mấy tháng sau đó, Tiêu Cảnh Đình đưa tin ngọc bội chớp động một chút, Tiêu Cảnh Đình nhìn trên ngọc bội tin tức, nhíu mày một cái, hướng ngọc bội trên nói đảo nhỏ vị trí chỗ ở bay vùn vụt liền đã qua.

Thanh Vân tiên môn.

"Tông chủ, Trần tiền bối trọng thương, bây giờ bị người vây ở một tòa trên đảo nhỏ." Lâm Tuyết Nga nói.

Gần đây tất cả châu lưu truyền thứ nhất lời đồn đãi, nói là Trần Lập Phong từ Hoàng Phủ hoàng thất một cái trưởng lão mộ huyệt lộ ra một viên hóa thần đan, Trần Lập Phong vì nuốt một mình ở mộ huyệt trong đoạt được chỗ tốt, liền đem cùng đi mấy cái giết đi, thậm chí Tiêu Cảnh Đình đều chết ở Trần Lập Phong trên tay.

Cái này thứ nhất lời đồn đãi, nguyên bản không lại có bao nhiêu người tin, dẫu sao Hoàng Phủ Huyền thực lực hẳn là nếu so với Trần Lập Phong cao hơn một chút, Trần Lập Phong hẳn là không giết được Hoàng Phủ Huyền, nhưng, có người thấy được Trần Lập Phong trên tay có Hoàng Phủ Huyền ấn tín, nhất thời, liền tạc oa.

Rất nhiều nguyên anh hậu kỳ tu giả, để không chế trụ được cám dỗ, hướng Trần Lập Phong động thủ, Trần Lập Phong cũng coi là hoạt lưu, tránh vô ảnh vô tung, bất quá, gần đây Trần Lập Phong tựa hồ

lật thuyền trong mương.

"Trần tiền bối, lần này có thể xui xẻo." Đông Thành Dương bất đắc dĩ nói.

"Chúng ta muốn đi cứu viện sao?" Lâm Tuyết Nga hỏi.

Đông Thành Dương lắc đầu một cái, nói: "Không cần, tầng thứ này đấu tranh, không phải chúng ta tông môn có thể tham dự."

"Tông chủ, có người nói, Tiêu trưởng lão cũng chết ở Trần Lập Phong trên tay." Lâm Tuyết Nga nói.

Đông Thành Dương cười lạnh một chút, "Lời nói vô căn cứ, Tiêu Cảnh Đình nếu thật đã chết rồi, Hứa Mộc An có thể trấn định như vậy." Trần Lập Phong cùng Tiêu Cảnh Đình quan hệ cực tốt, Trần Lập Phong làm sao sẽ tùy tiện cùng Tiêu Cảnh Đình xé rách mặt. Chính là Trần Lập Phong thật để không chế trụ được cám dỗ, hướng Tiêu Cảnh Đình ra tay, vậy chết hơn phân nửa cũng là Trần Lập Phong.

Băng cung Băng Thành chết, Băng cung cái đó bà cụ đang khắp thế giới tìm Tiêu Cảnh Đình.

Đông Thành Dương luôn cảm thấy Băng Thành chết cùng Tiêu Cảnh Đình có liên quan, Tiêu Cảnh Đình nếu là biết Trần Lập Phong xảy ra chuyện, hẳn sẽ ra tay.

. . .

Tiêu Cảnh Đình y theo trong ngọc bội nhắc tới vị trí, tìm được một cái đảo nhỏ. Trên đảo nhỏ, rộn rịp, vô số tu giả.

Tiêu Cảnh Đình đem tu vi thu liễm ở Kim đan kỳ, đáp xuống trên đảo.

Thấy Tiêu Cảnh Đình xuất hiện, một cái Kim đan kỳ tu giả phúc hậu

vui vẻ đón xuống

"Vị đạo hữu này lễ độ, đạo hữu cũng là đến tìm Trần lão ma?"

Tiêu Cảnh Đình sững sốt một chút, một đoạn thời gian không gặp, Trần Lập Phong lại có thể biến thành Trần lão ma?

"Trần lão ma?" Tiêu Cảnh Đình có chút kinh ngạc nói.

Chào đón tu giả phúc hậu gật đầu một cái, nói: "Đó cũng không phải là, Hoàng Phủ Huyền Hoàng Phủ Vương gia tốt bụng ý tốt mời am hiểu Trần lão ma đi thăm dò Hoàng Phủ hoàng tộc lão tổ chỗ tọa hóa, không muốn vậy Trần lão ma gặp tài nảy lòng tham, làm quỷ kế, đem cùng đi mấy cái tu giả, cũng giết chết."

Tiêu Cảnh Đình đầy là tò mò hỏi: "Không biết là dạng gì quỷ kế."

Tu giả phúc hậu lắc đầu một cái, nói: "Cái này thì không rõ lắm, chắc hẳn chỉ có Trần lão ma biết, sớm nghe, Trần lão ma lòng dạ ác độc, chính là Thanh Vân tiên môn Tiêu Cảnh Đình Tiêu trưởng lão, cũng chết ở Trần lão ma trên tay, Trần Lập Phong cùng Tiêu Cảnh Đình nhưng mà có quan hệ thông gia, Trần lão ma thật là mất trí."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Hắn lại có thể chết ở Trần Lập Phong trên tay!

"Đạo hữu, ngươi cũng là tới đồ sát ma?" Tu giả phúc hậu hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Thực không dám giấu giếm, ta chẳng qua là ở vùng lân cận tu luyện, xem bên này náo nhiệt, cho nên, tới xem xem, cũng không có đồ sát ma ý."

Tu giả phúc hậu bận bịu ân cần nói: "Đạo hữu, muốn không muốn gia nhập chúng ta Phi Long trừ ma vệ đội?"

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy lúng túng cười một tiếng, nói: "Ta nghe nói Trần lão ma là nguyên anh hậu kỳ tu giả, hết sức lợi hại, ta bất quá là một kim đan, lão kia ma một chưởng là có thể đập chết ta, ta vẫn

là xem xem náo nhiệt liền tốt!"

"Đạo hữu, ngươi cái này cũng không biết đi, Trần lão ma bị thương, phỏng đoán Trần lão ma bây giờ cũng chỉ có thể phát huy ra kết đan kỳ hậu kỳ thực lực, nếu không ngươi lấy là chúng ta những người này, tại sao dám ở lại chỗ này? Đây chính là hiếm có cơ hội, vạn nhất đạo hữu giết Trần lão ma, kim đan đối với nguyên anh hậu kỳ, tuyệt đối lưu danh sử xanh à!" Tu giả phúc hậu vui mừng vui vẻ Đạo Nhất phó đã đem Trần Lập Phong giết đắc ý vẻ mặt.

"Trần lão ma bị thương, lão ma nhưng mà tu vi kim đan hậu kỳ à! Ai có thể gây tổn thương cho hắn? Có thể gây tổn thương cho Trần lão ma tu giả, cũng có phần thật lợi hại đi." Tiêu Cảnh Đình vẻ kiêu ngạo khiếp sợ nói.

"Cái này thì không rõ lắm, đạo hữu, ta cùng ngươi nói à! Chúng ta Phi Long trừ ma vệ đội, tại tất cả trừ ma vệ đội trong, thực lực nhưng mà hàng đầu."

"Ngươi nếu là gia nhập tiểu đội chúng ta, tuyệt đối sẽ không lỗ lả, cùng giết lão ma, lão đại ăn thịt, chúng ta cũng đi theo uống canh."

"Chúng ta Phi Long trừ ma vệ đội lão đại là nguyên anh tu giả, Phi Long đạo nhân, Phi Long đạo nhân đây chính là hàng đầu cao thủ à! Phi Long đạo nhân thủ hạ có một đầu giao long, khí thôn núi sông, đánh đâu thắng đó. . ." Tu giả phúc hậu tràn đầy kích động nói.

Tiêu Cảnh Đình khoanh tay, có chút bất đắc dĩ sớm tu giả phúc hậu không ngừng lải nhải.

"Chu mập mạp, ngươi đang lừa dối người, ngươi gia lão đại Phi Long đạo nhân, không phải là nuôi một cái thúi rắn sao? Lại có thể cũng không biết xấu hổ liếm mặt gọi Phi Long đạo nhân, vị đạo hữu này xem ngươi xương cốt thanh kỳ, vừa thấy liền tiền đồ vô lượng, không bằng gia nhập chúng ta thiên tháng trừ ma vệ đội." Một cái trang điểm lòe loẹt, tướng mạo diêm dúa cô gái, đi tới Tiêu Cảnh Đình bên cạnh nói.

Trên người cô gái chi bột vị rất nồng, trên người mang một cổ nồng nặc phong trần khí, để cho Tiêu Cảnh Đình có chút khúc mắc.

"Phụ nữ thúi, ngươi lại chặn ta hồ." Tu giả phúc hậu có chút tức giận nói.

"Các ngươi cái đó phá tiểu đội, thực lực quá kém, cần gì phải làm trễ nãi vị đạo hữu này, vị đạo hữu này, ngươi đừng nghe mập mạp chết bầm này, hắn chỉ biết đỏ miệng răng trắng nói mò, ngươi nếu là gia nhập tiểu đội chúng ta, một khi lập công, Nguyệt Phi sư tổ nhất định sẽ đưa ngươi mấy cái như hoa như ngọc song tu đạo lữ, đến lúc đó, đạo hữu coi như thật có phúc." Nữ tu lấy tay mềm che miệng, hướng Tiêu Cảnh Đình ném ánh mắt quyến rũ.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Đạo hữu, ngươi đừng nghe cô gái này nói càn, vậy Nguyệt Phi thuộc hạ đều là chút ăn thịt người không nhả xương người phụ nữ, ngươi nếu là thật gia nhập bọn họ tiểu đội, đây chính là phải bị bọn họ cho ép khô à!" Phúc hậu kim đan tu giả, cả kinh thất sắc nói.

Nữ tu tức giận nói: "Mập mạp chết bầm, ngươi nói nhăng gì đó, ngươi muốn tìm cái chết có phải hay không?"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Đạo hữu, ngươi đừng nghe tên mập mạp chết bầm này nói bậy, chính hắn bất lực, ăn mấy miếng thì không được, còn oán chị em chúng ta, thật thật vô sỉ đây." Nữ tu nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"2 người đạo hữu, chúng ta còn có việc, cáo từ." Tiêu Cảnh Đình phi thân rời đi tại chỗ.

Nữ tu nhìn Tiêu Cảnh Đình rời đi, nhìn tu giả phúc hậu tràn đầy

không vui nói: "Thật vất vả, gặp phải một cái nhìn như còn không coi là cường tráng tu giả, cũng gọi ngươi cái mập mạp chết bầm khuấy rối, ngươi tên nầy, thật hại người không cạn."

Tu giả phúc hậu, tràn đầy tức giận nói: "Đàn bà chết bầm, rõ ràng là ta trước thấy được hắn, chếch ngươi tới quấy rối, bây giờ xong chưa." .

Nữ tu tràn đầy khinh thường quét tu giả phúc hậu một cái, nói: "Ngươi trách ta à! Rõ ràng là chính ngươi vấn đề."

. . .

"Đạo hữu trước khi đi vội vã, chẳng lẽ là bị sợ." Tiêu Cảnh Đình phi độn rời đi, bị một cái tu giả ngăn lại, chỉ gặp tu sĩ kia tràn đầy hài hước nhìn Tiêu Cảnh Đình, tiếp tục nói: "Muốn vậy Nguyệt Phi thủ hạ, tiểu yêu tinh vô số, đạo hữu là sợ bị ép khô, cho nên như vậy hoảng không chừa đường đi."

"Đúng vậy! Đạo hữu, long hổ mãnh tinh, muốn đến đặt không sợ đám kia yêu tinh, có thể đi chỗ đó Nguyệt Phi trước mặt, tự đề cử mình." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Vô liêm sỉ, thì sẽ ra chủ ý tồi."

Tiêu Cảnh Đình nhìn người trước mặt, bất đắc dĩ cười một tiếng, nói: "Cha vợ, cha tại sao lại ở chỗ này?" Không sai, ngăn lại Tiêu Cảnh Đình chính là giống vậy dịch dung liền Hứa Lăng Phong.

Hứa Lăng Phong cùng Tiêu Cảnh Đình vậy cũng áp chế tu vi, 2 người khá ăn ý đều đưa tu vi áp chế ở kim đan hậu kỳ.

"Tiểu Đông nhận được Trần Lập Phong cầu cứu làm, tìm tới ta, ta cứ tới đây xem xem." Hứa Lăng Phong nói.

"Có phát hiện gì không?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Ta so ngươi cũng sớm không được nhiều thiếu, bây giờ nhìn lại, trên đảo chiếm cứ thế lực mặc dù nhiều, nhưng là, cũng là một đám người ô hợp, Trần Lập Phong nếu là ở thời kỳ toàn thịnh, hẳn sẽ không sợ những người này, cho nên, Trần Lập Phong bị thương tin tức, hẳn là thật." Hứa Lăng Phong nói.

Cả tòa đảo nhỏ đều bị bố trí trận pháp, chỉ có thể vào không thể ra, tu sĩ muốn đi ra ngoài, cũng phải đi qua kiểm tra.

------oOo------

Chương 272: Một nhà đoàn tụ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 272: Một nhà đoàn tụ
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Hứa Lăng Phong linh hồn lực, ở Tiêu Cảnh Đình trên người quét loạn, Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Lăng Phong bất đắc dĩ hỏi: "Cha vợ, cha đang làm gì đó?"

"Trần Húc nói ngươi giết nguyên anh hậu kỳ cùng giết gà không có gì khác biệt, ta xem ngươi mới vừa bị một cái mập mạp chết bầm, một cái yêu nữ sợ chạy mất dạng, tra nhìn một chút, Trần Húc có phải hay không nói quá sự thực." Hứa Lăng Phong nghiêm trang nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Cha vợ tra dò xảy ra điều gì kết quả chưa ?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Hứa Lăng Phong lắc đầu một cái, nói: "Hoàn toàn không có." Ở hắn trong mắt, Tiêu Cảnh Đình đó chính là một thật kim đan hậu kỳ tu sĩ, hắn lại có thể một chút cũng không nhìn ra được Tiêu Cảnh Đình ẩn nặc tu vi.

"Cảnh Đình, ngươi thật giết nguyên anh hậu kỳ cùng giết gà vậy?" Hứa Lăng Phong tràn đầy hoài nghi.

"Làm sao biết? Nguyên anh hậu kỳ tu giả, cũng không phải là tôm chân mềm, A Húc quá phóng đại." Tiêu Cảnh Đình lắc đầu nói.

Hứa Lăng Phong gật đầu một cái, nói: "Ta cũng cảm thấy khoa trương. . . Ngươi cái này một bức tư giả dáng vẻ, phải có như thế lợi

hại, cũng quá không hợp lý."

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, quyết định không cùng Hứa Lăng Phong cái này tên khốn kiếp vậy kiến thức, xem ở Hứa Mộc An phân thượng, hắn nhẫn nại!

Hứa Lăng Phong nhìn Tiêu Cảnh Đình sắc mặt, trong lòng dâng lên mấy phần bất mãn, Hứa Lăng Phong không khỏi thầm nói: Tiêu Cảnh Đình tên khốn này đem mình coi thành cái gì à! Thất thường thằng nhóc ranh

Tiêu Cảnh Đình điều động linh hồn lực, ở trên đảo nhỏ tỉ mỉ quét sạch một lần.

"Ta tìm được Trần Lập Phong tung tích." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Lăng Phong tràn đầy kinh ngạc nói: "Tìm được, nhanh như vậy?"

Hứa Lăng Phong đến thời gian nếu so với Tiêu Cảnh Đình buổi sáng một ít, Hứa Lăng Phong sau khi đến, tự nhiên điều tra qua trên đảo tung tích, bất quá, không việc gì thu hoạch.

Không tìm được người, Hứa Lăng Phong cũng không có gấp, hắn nếu là dễ như trở bàn tay đem người tìm đến, Trần Lập Phong hẳn đã sớm bị người tìm được, nói thế nào đều là nguyên anh hậu kỳ, luôn sẽ có một ít thủ đoạn bảo vệ tánh mạng.

"Đúng vậy! Chúng ta đi thôi."

Hứa Lăng Phong tràn đầy hồ nghi đi theo Tiêu Cảnh Đình, Hứa Lăng Phong đi theo Tiêu Cảnh Đình tiến vào một tòa núi nhỏ trong, Trần Lập Phong ở trong lòng núi, mở ra một cái hang phủ, lại thiết trí trùng trùng ảo trận, mới tránh thoát dò xét.

Tiêu Cảnh Đình vừa xuất hiện ở trong động phủ, Trần Lập Phong lập tức mở mắt ra, xem đến là Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Lăng

Phong, Trần Lập Phong không nhịn được thở phào nhẹ nhõm.

"Là 2 người à!" Trần Lập Phong không phải rất tin được Hứa Lăng Phong, nhưng sẽ không hoài nghi Tiêu Cảnh Đình.

"Trần đạo hữu, ngươi tựa hồ bị thương không nhẹ à!" Xem Tiêu Cảnh Đình thật tìm được người, Hứa Lăng Phong trong lòng không khỏi tràn đầy kinh ngạc.

"Khinh thường." Trần Lập Phong lắc đầu một cái.

Lần này ra tay là hắn ban đầu một người bạn thân, hai bên giao tình không cạn, chẳng qua là đối phương biết trên người mình "Có hóa thần đan", liền không kịp đợi ra tay.

Hứa Lăng Phong nhìn Trần Lập Phong sắc mặt, có chút đồng tình nói: "Ngươi cũng coi là gặp vô vọng tai ương, rõ ràng đồ không có ở đây ở trên tay ngươi, lại bị nhiều như vậy ngu xuẩn đuổi theo đi."

Trần Lập Phong có chút nghi ngờ nói: "Hứa đạo hữu, tin tưởng đan dược không có ở đây trên người ta?"

"Đó là đương nhiên." Tiêu Cảnh Đình cùng Trần Lập Phong một khối ra nhiệm vụ, tất cả mọi người lấy là Tiêu Cảnh Đình là Trần Lập Phong người hầu, Hứa Lăng Phong rất rõ ràng Tiêu Cảnh Đình thực lực, Trần Lập Phong cho Tiêu Cảnh Đình làm người hầu còn không sai biệt lắm.

"Trần đạo hữu, ngươi bị thương rất nặng à!" Tiêu Cảnh Đình lấy ra mấy viên chữa thương đan dược, giao cho Trần Lập Phong.

Trần Lập Phong không có từ chối, uống đan dược sau đó, liền bắt đầu điều tức.

Hứa Lăng Phong ngoẹo đầu, nhìn Tiêu Cảnh Đình, "Tiếp theo, ngươi có cái gì dự định à! Đánh ra?"

Tiêu Cảnh Đình mãn bất tại ý nói: "Một đám người ô hợp, không cần để ý tới bọn họ, phong tỏa đại trận tồn tại không thiếu chỗ sơ hở, chúng ta một sẽ tìm một chỗ sơ hở chạy ra ngoài, để cho đám người kia tiếp tục ở lại trên đảo chờ đi."

Hứa Lăng Phong: ". . ."

Trần Lập Phong ăn Tiêu Cảnh Đình đan dược, nguyên khí khôi phục mấy phần, "Cảnh Đình lần này đa tạ ngươi."

"Trần đạo hữu, không nên khách khí, bất quá, ngươi rốt cuộc là làm sao bị thương như vậy?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Đối với ta người hạ thủ, ngươi cũng biết, là Phi Bằng chân nhân."Trần Lập Phong có chút phiền muộn nói.

Tiêu Cảnh Đình chân mày nhíu lại, năm đó, Tiêu Cảnh Đình đi theo Trần Lập Phong, Phi Bằng chân nhân đi qua thành Thiên, cũng coi là có chút giao tình, Tiêu Cảnh Đình ban đầu đối với Phi Bằng chân nhân ấn tượng cũng không tệ lắm, lại không nghĩ rằng, hôm nay Phi Bằng chân nhân biến thành như vậy, tài bạch động lòng người à!

. . .

Tiêu Cảnh Đình, Trần Lập Phong cùng Hứa Lăng Phong lặng yên không tiếng động rời đi đảo nhỏ, trên đảo nhỏ rồng rắn hỗn tạp, đánh các loại tiêu bài đồ sát ma cờ xí khắp nơi đều là.

Hứa Lăng Phong bị những thứ ngổn ngang kia tiêu bài, tức giận gần chết.

"Ta đây không biết, ta làm chuyện gì không có tính người, lại có thể thành lão ma!" Trần Lập Phong tức giận.

Hứa Lăng Phong quét Trần Lập Phong một cái, nửa đùa giỡn nói: "Trần đạo hữu ngươi lòng dạ ác độc, lục thân không nhận, đem Tiêu Cảnh Đình cho làm thịt, cho nên, là được lão ma."

Trần Lập Phong: ". . ." Cái này cũng cái gì cùng cái gì à! Tiêu Cảnh Đình như vậy lợi hại, hắn giết Tiêu Cảnh Đình? Tiêu Cảnh Đình giết hắn còn không sai biệt lắm.

"Trần đạo hữu, không cần cùng đám này không giải thích được người kiến thức, bất quá là một đám muốn đoạt bảo, vẫn còn muốn kéo một mặt đại nghĩa cờ xí ngụy quân tử thôi." Hứa Lăng Phong nói.

Trần Lập Phong cười khổ một cái, A Húc sau khi trở về, hắn đường đi liền quá thuận, là một người đều phải leo đến hắn đầu đi lên, phòng bị cũng phụ con thấp, nhìn dáng dấp, hắn thật tốt tốt điều chỉnh một chút mới được.

"Trần đạo hữu, ngươi tiếp theo, có tính toán gì hay không?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Ta muốn đi cùng A Húc hội họp." Trần Lập Phong chần chờ một chút, hắn đã rất lâu không có gặp qua Trần Húc, nghe nói, hắn người cháu này, đã lên cấp nguyên anh.

"Nói chuyện cũng tốt, Trần đạo hữu có thể cùng chúng ta cùng nhau khắp nơi lịch luyện, nói chuyện cũng tốt có thể chiếu ứng lẫn nhau, A Húc đã lên cấp nguyên anh, hắn vậy con bạch tuột cũng lên cấp, Trần đạo hữu bây giờ bị thương, vừa vặn hưởng hưởng cháu trai có phúc, để cho Trần Húc chiếu cố ngươi." Hứa Lăng Phong đạo

Trần Lập Phong gợi lên khóe miệng, hiển nhiên là đối với Hứa Lăng Phong lời mà nói, hưởng thụ rất.

"Cha vợ, Mộc An cũng cùng các ngươi chung một chỗ?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Hứa Lăng Phong gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Ngươi náo xảy ra chuyện lớn như vậy, bị Băng cung theo dõi, ta làm sao dám để cho Mộc An lạc đàn."

Tiêu Cảnh Đình cười khổ một cái, cái này phiền toái cũng không phải là hắn muốn chọc, là mình tìm tới cửa.

"Đúng rồi, nghe nói Băng cung Băng Thành chết." Hứa Lăng Phong nói.

"Ta giết."Tiêu Cảnh Đình đồng khiết nói.

Ở bên cạnh yên lặng nghe 2 người nói chuyện Trần Lập Phong, dưới chân lảo đảo một chút, thiếu chút nữa ngã xuống.

"Băng Thành cái này, không đơn giản à! Hắn là Băng cung điểm chính đào tạo tu giả, trên người hắn hẳn là có Băng Vũ truy hồn ấn, thật là kỳ quái Băng Vũ lại có thể không có tìm ngươi." Hứa Lăng Phong tràn đầy khốn hoặc nói.

"Ta đem truy hồn ấn con dấu cho lau đi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Trần Lập Phong bước chân lại lần nữa lảo đảo một chút.

Hứa Lăng Phong nhìn lảo đảo Trần Lập Phong, nói: "Trần đạo hữu, ngươi thương thế so tưởng tượng còn nghiêm trọng hơn à! Muốn ta mang ngươi sao?"

Trần Lập Phong vội vàng lắc đầu một cái, nói: "Không cần, không cần."

Chân hắn không có vấn đề, chính là tâm tính có chút vấn đề, Tiêu Cảnh Đình tên nầy, thật là biết gây chuyện, lại có thể đối với Băng cung người ra tay.

"Ngươi giết Băng Thành, Băng cung có thể sẽ đối với ngươi làm khó dễ, ngươi có tính toán gì hay không?" Hứa Lăng Phong hỏi.

Tiêu Cảnh Đình suy nghĩ một chút, nói: "Ta muốn nhận Mộc An, đi đảo Tinh Vân một chuyến."

"Ta nghe Mộc An nói, ngươi ở hải ngoại có rất nhiều kẻ thù à! Ngươi được không?" Hứa Lăng Phong nghiêng đầu nói.

Tiêu Cảnh Đình mãn bất tại ý cười một tiếng, "Vậy cũng là chuyện lúc trước." Năm đó, hắn bị đuổi giết ra đảo Tinh Vân, bây giờ hải ngoại đám người kia cũng không phải là hắn đối thủ.

. . .

Trần Húc thấy Trần Lập Phong, kích động hướng Trần Lập Phong nhào tới.

Nghe được Trần Lập Phong bị người vây công, Trần Húc lòng như lửa đốt, lập tức liền muốn đi thăm dò dò tình huống, để cho Hứa Lăng Phong ngăn lại.

Trần Lập Phong nhìn nhào tới Trần Húc, bất đắc dĩ nói: "Cũng là muốn làm lão tổ người, còn như thế tính trẻ con."

Trần Húc có chút lúng túng gãi đầu một cái, ngượng ngùng cười một tiếng.

"Cha." Tiêu Tiểu Tấn tràn đầy hưng phấn ôm lấy Tiêu Cảnh Đình cánh tay, lúc ẩn lúc hiện, "Cha, cha rốt cuộc xuất hiện, mẹ cùng chúng ta một mực lo lắng cha ."

Tiêu Cảnh Đình miễn cưỡng cười một tiếng, nói: "Bị vậy bà cụ theo đuổi một đường, xài một chút thời gian tu luyện."

Hứa Mộc An đứng ở một bên, nhìn Tiêu Cảnh Đình, kích động khó mà tự ức.

"Cha, một đoạn thời gian không gặp, cha lại mạnh ra, lại đẹp trai, mẹ thật là có phúc à!" Tiêu Tiểu Tấn nói.

Hứa Mộc An nghe được Tiêu Tiểu Tấn mà nói, mặt hơi đỏ lên.

Hứa Lăng Phong có chút không vui đứng ở một bên, rõ ràng hắn cùng Trần Lập Phong ba người là một khối trở lại, kết quả, Hứa Mộc An những người này, nhưng chỉ biết là vây quanh Tiêu Cảnh Đình cùng Trần Lập Phong lởn vởn, hắn Hứa Lăng Phong rốt cuộc nơi nào kém.

Hứa Lăng Phong vui vẻ nói: "Cha ngươi lại mạnh ra, lại trưởng đẹp trai, mới vừa ở trên đảo nhỏ, Nguyệt Phi dưới tay một cái bé gái, ánh mắt không tệ, muốn câu dẫn cha ngươi, đem cha ngươi bị dọa sợ."Hứa Lăng Phong vỗ Tiêu Cảnh Đình bả vai, nói: "Cảnh Đình à! Ngươi lá gan, cũng quá nhỏ."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Lăng Phong, tràn đầy khiêm tốn nói: "Gan của ta tử, tự nhiên không thể so cha vợ đại nhân đại, chỉ có cha vợ đại nhân người như vậy trong hào kiệt, đối mặt Nguyệt Phi phụ nữ như vậy, mới có thể mặt không đổi sắc à!"

Hứa Lăng Phong trợn mắt nhìn Tiêu Cảnh Đình một cái, tức giận: "Nói nhăng gì đấy? Ngươi có thể đừng hại ta à!"

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy vô tội cười một tiếng, nói: "Làm sao biết, cha vợ, ta đang khen ngươi."

Tiêu Cảnh Đình cúi đầu, Nguyệt Phi này hắn loáng thoáng có chút ấn tượng, là Ma Hoan tông một cái trưởng lão, ma vui mừng tông tu luyện đều là lấy dương bổ âm thuật, cái này tông môn nữ tu, tu vi càng cao, người dáng dấp càng đẹp, thải bổ người cũng càng nhiều, có thể tu luyện tới Nguyên anh kỳ, hơn phân nửa đã ngủ qua các loại mỹ nam.

Đêm đến.

Hứa Mộc An tựa vào Tiêu Cảnh Đình trên người, nhìn khắp trời đầy sao.

Hứa Mộc An nắm thật chặt Tiêu Cảnh Đình tay, Tiêu Cảnh Đình nhìn

Hứa Mộc An nói: "Lo lắng anh à!"

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nghiêm túc nói: "Lo lắng, rất lo lắng."

Hứa Mộc An nhắm mắt, Tiêu Cảnh Đình ban đầu mất tích, chỉ vội vã để lại một đạo tin tức, đã không thấy tăm hơi bóng người, mặc dù thỉnh thoảng có tin tức truyền tới, nhưng đều là chỉ nói ngắn gọn, Hứa Mộc An chỉ có thể đè nén xuống trong lòng sợ hãi cùng nhớ nhung, cố gắng tu luyện, hy vọng Tiêu Cảnh Đình gặp phải thời điểm nguy hiểm, hắn chưa đến nỗi một chút bận bịu cũng không giúp được.

"Xin lỗi, để cho em lo lắng." Tiêu Cảnh Đình tràn đầy áy náy thuận Hứa Mộc An tóc.

Hứa Mộc An tựa vào Tiêu Cảnh Đình trong ngực, "Em nghe cha nói, anh muốn hồi đảo Tinh Vân, em cùng anh cùng nhau, anh không được bỏ lại ta."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Được."

Hứa Mộc An cười một tiếng, Tiêu Cảnh Đình không kềm hãm được hôn lên Hứa Mộc An môi, 2 người lâu không gặp lại, một hôn cũng có chút không dừng được.

"Đừng xem, có gì để nhìn." Lê Nghệ ngượng đỏ mặt, nhìn bên ngoài ôm hôn 2 người nói.

Hứa Lăng Phong nhào tới ôm Lê Nghệ, một hớp hôn lên, "Đúng vậy! Xem không có gì đẹp mắt, hôn mới cú vị."

Hứa Lăng Phong ôm lấy Lê Nghệ mãnh hôn, Lê Nghệ bị Hứa Lăng Phong hôn mấy cái, gặp Hứa Lăng Phong không theo không cào, sợ bị cháu trai phát hiện, đem Hứa Lăng Phong cho đạp phải liền một bên, Hứa Lăng Phong che bị đạp đau eo, ủy khuất dường như nói lầm bầm.

------oOo------

Chương 273: Lại đến đảo Tinh Vân

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 273: Lại đến đảo Tinh Vân
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An xuất hiện ở truyền tống trận sở tại, năm đó, Tiêu Cảnh Đình từ đảo Tinh Vân lúc đi ra, phá hư truyền tống trận, sau đó người Thiên Thần tông, một mực ý đồ tu bổ truyền tống trận, Tiêu Cảnh Đình sợ đảo Tinh Vân người bên kia tới tìm mình phiền toái, một mực từ trong cản trở.

Sau đó người Thiên Thần tông gặp truyền tống trận tu bổ một mực không thành công, liền gác lại, mặc dù tu bổ nhiệm vụ bị gác lại, bất quá, truyền tống trận sở tại, Thiên Thần tông vẫn là giữ lại mấy người đệ tử giữ lại.

"Tiêu trưởng lão." Tiêu Cảnh Đình vừa xuất hiện, mấy cái Thiên Thần tông đệ tử, từng cái kinh hoảng thất thố, thoáng như thấy được ngày tận thế.

Tiêu Cảnh Đình nhanh chóng ra tay, đem thiên thị thân tông ở lại giữ mấy cái tu giả chế trụ, mấy cái bị chế trụ Thiên Thần tông đệ tử kinh hoàng lợi hại hơn.

Hứa Mộc An đi theo Tiêu Cảnh Đình bên người, nghiên cứu trận pháp, "Có thể chữa trị khỏi sao?"

"Có thể, bất quá, cần một chút thời gian."

Năm đó, sợ đảo Tinh Vân bên kia tu sĩ tới, hắn ra tay không nhẹ,

truyền tống trận bị phá hư có chút nghiêm trọng, cũng may hắn trước thời hạn thác ấn xuống truyền tống trận bản vẽ cấu trúc, bây giờ chỉ cần giữ toan tính đem truyền tống trận tu bổ hoàn thành là được.

Mấy cái Thiên Thần ở lại giữ đệ tử, xem Tiêu Cảnh Đình chẳng qua là tu bổ truyền tống trận, không có giết người ý, nhất thời yên tâm xuống.

Tiêu Cảnh Đình chữa trị khỏi truyền tống trận, liền từ truyền tống trận rời đi.

Tiêu Cảnh Đình rời đi không lâu, Thiên Thần tông mấy người đệ tử cấm chế trên người liền biến mất, mấy cái tu giả vội vàng đem Tiêu Cảnh Đình rời đi Vân châu tin tức truyền về Thiên Thần tông.

Thiên Thần tông một cái nguyên anh tu giả nghe tin tức, chạy tới, thử khởi động truyền tống trận, nhưng phát hiện truyền tống trận lại không được.

Tiêu Cảnh Đình một nhà tu vi tiến cảnh nhanh chóng, vẫn là tất cả đại tông môn hết sức ngạc nhiên một chuyện, Tiêu Cảnh Đình lại lần nữa rời đi, đi hải ngoại, chọc cho đông đảo tu sĩ rối rít suy đoán, hải ngoại có chí bảo, chính là bởi vì là được chí bảo, Tiêu Cảnh Đình một nhà tiến cảnh mới như vậy nhanh chóng.

Băng cung, Băng Vũ nghe đến Tiêu Cảnh Đình rời đi tin tức, tức giận không thôi, thầm mắng Tiêu Cảnh Đình gian trá, mỗi lần gây họa, liền hướng hải ngoại tránh.

Năm đó, Tiêu Cảnh Đình một nhà ở hải ngoại né nhiều năm, lần này, Tiêu Cảnh Đình không muốn biết ở hải ngoại đợi bao lâu, Tiêu Cảnh Đình vừa đi, còn phá hư bên kia truyền tống trận, nàng ngay cả có cả người thủ đoạn, cũng không sử ra được.

. . .

Thanh Vân tiên môn.

"Tiêu sư đệ hắn. . . Lại có thể lại chạy đến bên kia đi, nhìn dáng dấp, Băng Thành là Tiêu sư đệ giết, chuyện này không sai được, Tiêu sư đệ, hẳn là đi tị nạn." Đông Thành Dương đo lường được nói.

"Tiêu trưởng lão hẳn không chỉ là muốn tách rời khỏi Băng cung người, chắc cũng là muốn đi hải ngoại tìm kiếm cơ duyên, mọi người đều nói, Tiêu trưởng lão có thể nhanh như vậy lên cấp, cùng ở hải ngoại lấy được cơ duyên không hề có thể phân chia quan hệ." Lâm Tuyết Nga có chút hâm mộ nói.

Đông Thành Dương ngón tay nhẹ giam trước mặt bàn, lúc này không giống ngày xưa, cho dù Tiêu Cảnh Đình đắc tội Băng cung, cũng nhiều là chỗ trốn, Tiêu Cảnh Đình nhưng chỉ một lựa chọn đi truyền tống trận vậy một đầu, truyền tống trận bên kia có Tiêu Cảnh Đình động tâm đồ, sợ là không sai được.

"Sớm nghe, có người thấy Tiêu Tiểu Đông nhóm người kia, bọn họ ở trên biển vây công một cái nguyên anh hậu kỳ yêu thú." Đông Thành Dương nói.

Tiêu Tiểu Đông các người thời điểm xuất thủ, có chút tu giả khắc ghi liền chiến đấu hình ảnh, Tiêu Tiểu Đông các người biểu hiện các bản lĩnh cao cường, không mấy cái liền đem cái nguyên anh hậu kỳ yêu thú giết đi,

Hình ảnh vừa truyền tới, chọc cho không thiếu tu sĩ khiếp sợ không thôi.

Đáng giá nhắc tới chính là vậy trong hình ảnh vừa vặn có Trần Lập Phong, trước một trận, vây bắt Trần Lập Phong sự việc gây sôi sùng sục, Trần Lập Phong sấm rền gió cuốn ra tay, giết chết mấy cái ý đồ đuổi giết hắn nguyên anh tu giả, một ít bị tài sản mê mắt tu giả mới thanh tỉnh lại, Trần Lập Phong không phải cái gì trái hồng mềm, mà là lòng dạ độc ác nguyên anh đại tu sĩ.

Nghe nói, Tiêu Cảnh Đình vậy mấy con trai, đã toàn bộ lên cấp nguyên anh, Hứa Lăng Phong đem mấy tên tiểu quỷ mang về Hứa gia, đưa đến Hứa gia cũng tạc oa.

Hứa Lăng Phong cùng Hứa Vọng minh tranh ám đấu trăm năm, Hứa Lăng Phong lúc này nhưng mà hãnh diện.

. . .

Đảo Tinh Vân.

"Tiêu Cảnh Đình, là Tiêu Cảnh Đình à!"

Tiêu Cảnh Đình từ lúc truyền tống trận đi ra, liền bị mấy trăm đôi nóng bỏng ánh mắt nhìn chằm chằm, Tiêu Cảnh Đình không khỏi có chút "Thụ sủng nhược kinh."

Hứa Mộc An 2-3 chiêu ra tay, đem đám tu sĩ này cho một một tát bay ra ngoài.

Tiêu Cảnh Đình tiện tay bắt một cái vận khí không tốt tu giả sưu hồn, đại khái biết một chút sau khi hắn rời đi đảo Tinh Vân tình huống.

Tiêu Cảnh Đình đem cái đó bị lục soát qua hồn, hoảng sợ không thôi tu giả vứt sang một bên.

"Như thế nào?" Hứa Mộc An hỏi.

"Yêu tộc cùng tộc người liên hiệp đứng lên, treo giải thưởng ta." Tiêu Cảnh Đình nói.

Truyền tống trận nơi này tu giả, có mấy cái là yêu tộc cùng tộc người nguyên anh lưu lại trông chừng, càng nhiều hơn chính là tới thử vận khí, hắn Tiêu Cảnh Đình tin tức, giá trị ngàn vàng à!

Hứa Mộc An ngoẹo đầu, nhìn Tiêu Cảnh Đình, cười một tiếng: "Anh thật là được hoan nghênh à!"

Tiêu Cảnh Đình lưng đeo tay, nói: "Chồng em có nhiều được hoan nghênh, em hẳn đã sớm biết rồi à!"

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An vừa rời đi, trước nhất thật tới tu giả nhanh chóng đem tin tức phát trở về thương minh, ngay sau đó giống như là được nhắc nhở liền tựa như, tất cả tu giả cũng lấy ra đưa tin phù.

. . .

Tiêu Cảnh Đình hiện thân lần nữa tin tức, chọc cho đảo Tinh Vân vô số tu giả, chấn phấn không thôi.

"Tiêu Cảnh Đình, ngươi cuối cùng là xuất hiện, mau đưa càn khôn đỉnh giao ra." Phù Lê ngăn ở Tiêu Cảnh Đình bên cạnh, tràn đầy hưng phấn nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn hồi lâu không thấy "Bạn cũ", có chút bất ngờ, Tiêu Cảnh Đình nguyên vốn lấy là nhất trước chạy tới sẽ là Long Tuyết, kết quả lại là Phù Lê.

"Tiền bối đều nói như vậy, ta yên không hề từ chi lý."

Phù Lê nhìn Tiêu Cảnh Đình cười híp mắt thần sắc, trong lòng hiện lên mấy phần dự cảm bất tường.

Tiêu Cảnh Đình ném ra càn khôn đỉnh, hướng Phù Lê đập tới, Phù Lê một chút bị càn khôn đỉnh cho đập bay ra ngoài, Tiêu Cảnh Đình ống tay áo vung lên, càn khôn đỉnh lần nữa hướng Phù Lê đập tới, Phù Lê lần nữa bị đập bay ra ngoài, Phù Lê bị càn khôn đỉnh đập bảy tám lần, bị đập hộc máu không dứt.

"Tiền bối, ta cũng đem càn khôn đỉnh giao ra đây, ngươi làm sao không thu à!" Tiêu Cảnh Đình tràn đầy vô tội nhìn Phù Lê, thở dài nói.

Phù Lê bị Tiêu Cảnh Đình mà nói, tức giận gần chết, "Ta không cần, không cần."

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy khốn hoặc nói: "Không cần sao? Càn khôn đỉnh có thể là đồ tốt à! Tiền bối thật không cần?"

"Thật không cần, thật không cần." Phù Lê tràn đầy hoảng sợ nói.

Tiêu Cảnh Đình thu hồi càn khôn đỉnh, tràn đầy khâm phục nói: "Nếu tiền bối không cần, vậy ta liền thu lại, tiền bối thật là có thở mạnh độ người, nặng như vậy bảo, cũng có thể cự tuyệt, thật là làm cho Tiêu mỗ xấu hổ."

Phù Lê bị Tiêu Cảnh Đình tức giận thất khiếu bốc khói, một ít âm thầm trông chờ người, bị Tiêu Cảnh Đình vô sỉ kinh hãi sâu đậm.

Hứa Mộc An nhìn hộc máu không chỉ Phù Lê, nói: "Yêu tộc chính là thể chất tốt à! Như thế đập cũng chưa chết."

Thật vất vả lắng xuống hạ hơi thở Phù Lê, nghe đến Hứa Mộc An mà nói, thiếu chút nữa lại phun ra một búng máu.

"Người này thể chất tốt như vậy, bản thể nhất định giá trị ngàn vàng." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An suy nghĩ một chút, nói: "Mặc dù gần đây không thiếu linh thạch, nhưng là, linh thạch vật này lại không chê nhiều, nếu không. . ."

Phù Lê ngẩng đầu lên, nhìn Tiêu Cảnh Đình bên người nói cười yến yến người, thầm nghĩ: Đối với gian phu dâm phu. Sợ Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An thật đối với mình thi thể cảm thấy hứng thú, Phù Lê nhanh chóng chạy trốn.

"Chạy thật mau." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Rời đi cũng không lên tiếng

chào hỏi, thật không có lễ phép."

Hứa Mộc An: ". . ."

. . .

Tiêu Cảnh Đình nhìn trong bóng tối trông chờ mấy đạo thân ảnh, nhíu mày.

"Mấy vị đạo hữu, còn có ai muốn ta càn khôn đỉnh sao?" Tiêu Cảnh Đình lời nói vừa ra, mấy cái nguyên bản nhao nhao muốn thử người, thoáng qua ở giữa biến mất cái vô ảnh vô tung.

"Một đám người không có cốt khí." Tiêu Cảnh Đình lẩm bẩm.

"Tiêu đạo hữu, thật là lớn khí phái à!" Một đạo tịnh lệ bóng người, xuất hiện ở Tiêu Cảnh Đình trước mặt.

"Long Tuyết đạo hữu, thật lâu không gặp à!" Tiêu Cảnh Đình nhìn Long Tuyết nói.

Long Tuyết nhìn Tiêu Cảnh Đình, cắn răng nghiến lợi nói: "Một đoạn thời gian không gặp, Tiêu đạo hữu lại có thể lên cấp nguyên anh, thật đáng mừng à!"

"Được rồi, được rồi, Long Tuyết đạo hữu, cũng là vì càn khôn đỉnh tới?" Tiêu Cảnh Đình cười híp mắt hỏi.

Long Tuyết nhìn chầm chầm Tiêu Cảnh Đình, không cam không muốn nói: "Làm sao biết, ta là nghe nói, Tiêu đạo hữu trở về, cố ý tới bày tỏ hoan nghênh, Tiêu đạo hữu tiến cảnh thật là làm cho người hâm mộ à!"

Tiêu Cảnh Đình sững sốt một chút, gợi lên khóe miệng, "Long Tuyết đạo hữu, ngài chân thực quá nhiệt tình, chân thực để cho ta thụ sủng nhược kinh à!"

Long Tuyết khẽ hừ một tiếng, nói: "Tiêu đạo hữu, lựa chọn lúc này tới, là hướng về phía Thông Thiên tháp tới đi.

"Quả thật như vậy." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Nhìn dáng dấp, Tiêu đạo hữu lần trước ở Thông Thiên tháp lấy được chỗ tốt không thiếu, thực tủy tri vị." Long Tuyết tràn đầy ghen tị nhìn Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Cảnh Đình khoanh tay, cũng không phản bác.

"Tiêu đạo hữu, truyền tống trận bên kia, tồn tại hóa thần tu giả đi." Long Tuyết bỗng nhiên nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đích xác tồn tại."

Long Tuyết hít sâu một hơi, tròng mắt chuyển động, không biết đang suy nghĩ gì.

Tiêu Cảnh Đình cùng Long Tuyết hiểu lòng nhau hàn huyên mấy câu, Long Tuyết rời đi.

"Long Tuyết muốn rời khỏi đảo Tinh Vân." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Xem nàng dáng vẻ, muốn lên cấp, chỉ có thể rời đi địa phương này."

. . .

Đảo Tinh Vân, Diệp gia.

"Tiêu tiền bối, thật lâu không gặp à!" Diệp Cẩn Lan nhìn Tiêu Cảnh Đình, sắc mặt phức tạp.

Năm đó, nàng mời được Tiêu Cảnh Đình, giữ được Diệp gia ở thương minh chỗ ngồi.

Diệp Cẩn Lan vẫn cảm thấy Tiêu Cảnh Đình không đồng một, lại không nghĩ rằng thời gian ngắn như vậy, Tiêu Cảnh Đình lại có thể liền tiến vào nguyên anh, còn nghĩ Phù Lê đánh trả đủa đều không thể, thương minh mấy cái lão quái vật, vốn là còn muốn đi chia một chén canh, kết quả bị sợ chạy mất dạng.

"Diệp hiền chất, nghe nói ngươi kế nhiệm gia chủ Diệp gia, thật đáng mừng." Tiêu Cảnh Đình chắp tay nói.

Diệp Cẩn Lan cười một tiếng, nói: "Có cái gì tốt chúc mừng, Tiêu tiền bối tài ngút trời, hôm nay lên cấp nguyên anh, đánh đâu thắng đó, Diệp gia đối với ngài mà nói, chân thực quá nhỏ."

"Diệp đạo hữu quá khiêm nhường."

Diệp Cẩn Lan nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Tiêu tiền bối là vì Thông Thiên tháp chìa khóa tới?"

Mỗi lần Thông Thiên tháp mở, chìa khóa cũng biết bị bắt hồi, đến khi Thông Thiên tháp lại lần nữa muốn mở ra lúc này chìa khóa sẽ tứ tán các nơi, người các thế lực lớn, lại hợp mưu hợp sức, đem chìa khóa tìm ra.

"Tiêu đạo hữu lần này tới là vì Thông Thiên tháp chìa khóa sao?" Diệp Cẩn Lan hỏi.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, cùng người thông minh nói chuyện, chính là tiết kiệm sức lực khí, "Quả thật như vậy, nếu như Diệp tiểu thư, nguyện ý nhường ra chìa khóa, ta có thể dùng đan dược đổi lấy."

"Dĩ nhiên có thể." Diệp Cẩn Lan rất sảng khoái lấy ra một cái chìa khóa.

"Diệp tiểu thư thật là một người sảng khoái."Tiêu Cảnh Đình tán dương.

Diệp Cẩn Lan mãn bất tại ý cười một tiếng, nói: "Ta tin tưởng lấy Tiêu tiền bối hào phóng, sẽ không để cho ta thua thiệt."

"Diệp sư điệt đều nói như vậy, ta nếu là hẹp hòi, liền ngượng ngùng." Tiêu Cảnh Đình thản nhiên nói.

Tiêu Cảnh Đình lấy ra mấy chai đan dược, giao cho Diệp Cẩn Lan

Diệp Cẩn Lan thu hồi mấy chai đan dược, trong lòng một hồi kích động.

------oOo------

Chương 274: Đảo Tinh Vân chuyến đi

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 274: Đảo Tinh Vân chuyến đi
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Cùng Diệp Cẩn Lan nói xong làm ăn sau đó, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An rời đi Diệp gia.

Từ Diệp gia đi ra, Hứa Mộc An không được nghiêng đầu xem Tiêu Cảnh Đình.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An, không hiểu nói: "Thế nào sao?"

"Không việc gì, con bé kia, tựa hồ vừa ý anh, nhìn chằm chằm anh tròng mắt kim quang lòe lòe." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình mãn bất tại ý nói: "Em nhìn lầm rồi, nàng là nhìn ta chiếc nhẫn, tròng mắt kim quang lòe lòe." Cái con bé chết tiệt này, muốn gõ hắn một khoản đây.

"Có lẽ đi."Hứa Mộc An trong lòng lóe lên mấy phần vui mừng, ưu tú như vậy bạn lữ là hắn Hứa Mộc An, hắn một người, hắn có tài đức gì à!

Cách Thông Thiên tháp mở còn có mấy năm thời gian, Tiêu Cảnh Đình dự định thu góp một ít tài nguyên, đảo Tinh Vân nơi này rất nhiều đặc sản cũng đặc thù rất, Tiêu Cảnh Đình rất là động tâm.

"2 người khách quan, cần gì không?" Tiêu Cảnh Đình vừa đi vào một nhà thương hành, phục vụ viên liền tiến lên đón.

"Tùy tiện xem xem." Tiêu Cảnh Đình tùy ý nói.

"Khách quan ngươi nhìn như có chút quen mắt à!" Phục vụ viên quèn nói.

Tiêu Cảnh Đình có nhiều hứng thú nhìn phục vụ viên quèn, nói: "Quen mắt sao?"

Phục vụ viên quèn gãi đầu một cái, nói: "Quen mắt, nhưng là, không nhớ nổi, ở nơi nào gặp qua."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, hắn rời đi đảo Tinh Vân đã mấy chục năm, mặc dù, tất cả đại tông môn một mực giữ lại mình treo giải thưởng, nhưng là đối với rất nhiều người mà nói, hắn Tiêu Cảnh Đình chính là một nhân vật trong truyền thuyết, cái này phục vụ viên quèn có thể gặp mình truy nã hình ảnh, bất quá hẳn không làm sao chú ý.

"Có lẽ là xem qua cùng ta dáng dấp tương tự người đi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Thương hành một cái kim đan tu giả thấy Tiêu Cảnh Đình, nhất thời mặt không chút máu, "Tiền bối, ngươi làm sao tới?"

Phục vụ viên quèn nhìn trước sau như một trong mắt không người thương hành quản sự, bị Tiêu Cảnh Đình sợ sắc mặt ảm đạm, không khỏi có mấy phần tò mò.

"Ta tới xem xem có cần gì, quản sự không hoan nghênh ta?" Tiêu Cảnh Đình vẻ mặt tươi cười hỏi.

"Làm sao biết, hoan nghênh hoan nghênh, hoan nghênh vô cùng!" Quản sự lau một cái mồ hôi lạnh trên đầu nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn quản sự bộ dáng như lâm đại địch, tâm tình không kiềm được có chút cổ quái, hắn dáng dấp hẳn vẫn rất có thân

hòa lực à! Cái này quản sự lại có thể bị sợ thành như vậy, cái này tâm tính cũng quá kém.

Xem Tiêu Cảnh Đình rời đi, một cái người đẹp phục vụ viên, đi tới mới vừa cùng Tiêu Cảnh Đình đáp lời phục vụ viên bên người, "Tiểu Vũ à! Ngươi cũng thật là lợi hại, cái này vị tiền bối, ngươi cũng dám trêu chọc."

"Cái này vị tiền bối là ai à?" Tên là tiểu Vũ phục vụ viên không hiểu nói.

"Không phải là cái đó đã từng chọc cho nhân yêu 2 tộc phát treo giải thưởng người."

Tiểu Vũ trợn to mắt, nói: "Đó không phải là cái đó Tiêu Cảnh Đình, tên kia treo tiền giải thưởng ngạch là từ trước tới nay cao nhất, nếu là ai may mắn thấy hắn, biết hắn hành tung, vậy mấy đời cũng không lo ăn, không lo mặc, không buồn xài, ta có phải hay không muốn phát."

"Làm ngươi Xuân Thu đại mộng đi, phát tài tua đến ngươi loại này trẻ trâu, Tiêu Cảnh Đình mất tích mấy chục năm, hắn vừa ra tới, các thế lực lớn thời gian đầu tiên đem hắn treo giải thưởng toàn bộ triệt trừ." Người đẹp phục vụ viên nói.

Tiểu Vũ không hiểu nói: "Triệt trừ? Tại sao?"

"Không đối phó được à! Tên nầy trở lại một cái, thiếu chút nữa đánh chết liền Phù Lê, còn ai dám cùng hắn động thủ à!"

Người đẹp phục vụ viên nhìn Tiêu Cảnh Đình hình bóng, tràn đầy tiếc nuối, như thế cái đại tài chủ, đánh không thể, mắng không thể, trọng yếu nhất chính là, có Hứa Mộc An người như vậy ở bên cạnh, câu dẫn không thể, thật là làm cho người tiếc nuối à!

Tiểu Vũ nhìn Tiêu Cảnh Đình hình bóng, rùng mình một cái, "Ta nhớ ra rồi, Tiêu lão ma sát người thành tánh, phàm là cùng hắn lên

giường người đẹp, cũng biết bị hắn giết chết, hắn thích ăn người đẹp thịt, hắn còn thích ăn đứa nhỏ tâm can, quả nhiên là đáng sợ à!"

Năm đó, các thế lực lớn vì đuổi bắt Tiêu Cảnh Đình, không thiếu cho Tiêu Cảnh Đình tát nước dơ, lời đồn đãi càng ngày càng ngoại hạng, Tiêu Cảnh Đình nghiễm nhiên thành tuyệt thế lão ma.

Tiêu Cảnh Đình hướng dưới lầu nhìn một cái, tiểu Vũ bị Tiêu Cảnh Đình đảo qua, thiếu chút nữa sợ tè ra quần.

"Tiêu tiền bối, thế nào sao?" Quản sự nơm nớp lo sợ hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Không việc gì, chẳng qua là nghe nói một ít chuyện rất kỳ quái." Hắn thích ăn thịt người? Hắn làm sao không biết?

. . .

"Ta thật giống như thấy Tiêu Cảnh Đình." Miêu Hàn nhìn theo kinh doanh được đi ra ngoài Tiêu Cảnh Đình lẩm bẩm nói.

Tào Đồng cười khổ một cái, nói: "Thấy được thì thế nào, chỉ có thể xem xem mà thôi. Các thế lực lớn, nằm mơ cũng đang mong đợi Tiêu Cảnh Đình trở lại, nhưng mà, Tiêu Cảnh Đình thật trở lại đi, nhưng chỉ có thể trơ mắt nhìn, Phù Lê đều không phải là Tiêu Cảnh Đình hợp lại địch, Long Tuyết đều không dám hạ tay, đảo Tinh Vân còn có ai dám chọc Tiêu Cảnh Đình à!"

Miêu Hàn cau mày, "Tiêu Cảnh Đình làm sao biết thay đổi như thế lợi hại!"

Tiêu Cảnh Đình năm đó cho Diệp gia đánh lôi đài lúc này bất quá, chính là một thực lực tốt kim đan tu giả, từ Thông Thiên tháp lúc đi ra, cũng bất quá chỉ là cái đụng đại vận người, nhưng là lần này tên nầy trở lại, nhưng đã có để cho tất cả mọi người kính sợ thực lực.

Tiêu Cảnh Đình trở lại một cái, thiếu chút nữa đem Phù Lê đập chết,

Phù Lê tên nầy gần đây liều lĩnh, lần này bị thua thiệt nhiều, có thể là sợ mất mặt, tránh hồi trong biển sâu không ra ngoài, Miêu Hàn âm thầm vui mừng gia tộc mình lão tổ tông tốc độ không đủ nhanh, không có trở thành Tiêu Cảnh Đình lập uy đối tượng.

Phù Lê tên nầy da thô thịt dầy, có thể gánh nổi Tiêu Cảnh Đình công kích, nhà mình lão tổ cũng không bản lãnh kia à!

"Phù Lê tên nầy, lần này mất mặt quá mức rồi." Tào Đồng nói. Đảo Tinh Vân yêu tộc thực lực từ trước đến giờ cao hơn tộc người, yêu tộc Phù Lê, nắm trong tay một phương vùng biển, người thường tránh chi e sợ cho không kịp.

"Diệp gia vận khí không tệ à!" Miêu Hàn ê ẩm nói.

Diệp gia mặc dù không có ở Thông Thiên tháp được chỗ tốt gì, nhưng dựa vào Tiêu Cảnh Đình đan dược, bồi dưỡng được hết mấy kim đan tu giả, lại qua cái trăm năm, những thứ này kim đan tu giả trong ra một cái nguyên anh, cũng là rất có thể, Diệp Cẩn Lan năm đó con mắt tinh tường thức châu, hôm nay thành gia chủ của Diệp gia.

. . .

Hứa gia.

Tiêu Tiểu Tấn nếm thử một miếng canh thịt, mừng khấp khởi nói: "Ai nha, tay nghề ta lại tiến bộ, tay nghề ta tốt như vậy, có thể làm thế nào mới phải à?"

Gấu bay nhỏ cô đông cô đông uống canh thịt, thỏa mãn vỗ cái bụng, nói: "Tốt lắm tốt lắm, thêm một chén nữa."

Tiêu Tiểu Tấn nhìn gấu bay nhỏ, sậm mặt lại, nói: "Cha không có ở đây, đồ tốt như vậy, chỉ có thể tiện nghi ngươi như thế cái ngu xuẩn, thật là minh châu ám đầu."

Gấu bay nhỏ liếc Tiêu Tiểu Tấn một cái, đầy là đồng tình nói: "Tiểu quỷ, cha ngươi mang mẹ con đi ra ngoài biển, bọn họ 2 cái không mang theo ngươi, ngươi bị chê đâu! Chặt chặt. . ."

"Ngươi nói ai bị chê? Ngươi tìm đánh à!" Tiêu Tiểu Tấn quơ trong tay cái muỗng hung tợn nói.

"Ngươi xem ngươi anh cả sớm tìm được con dâu, anh Hai ngươi đã sớm gả, chỉ có ngươi cái này, vẫn còn đang đánh thức thời, ngươi hẳn thật tốt tỉnh lại." Gấu bay nhỏ huơi tay múa chân nói.

Tiêu Tiểu Tấn một cái muỗng vỗ vào gấu bay nhỏ trên đầu, "Ngươi người chỉ biết nhai ngấu nghiến mẫu đơn người biết cái gì à! Ta không tìm được, đó là bởi vì là ta ánh mắt cao à!"

Gấu bay nhỏ che đầu, bất mãn nói nhỏ liền hai tiếng.

"Tiểu Tấn, lại đang suy nghĩ thức ăn à!" Hứa Lăng Phong đi vào hỏi.

"Đúng vậy ông ngoại."Tiêu Tiểu Tấn nói.

Hứa Lăng Phong gần đây có chút chí đắc ý đầy, đã qua hắn mặc dù thật sớm tiến vào nguyên anh, trong gia tộc người xem hắn ánh mắt tổng giống như xem người thất bại.

Hứa Lăng Phong luôn cảm thấy đã qua rất nhiều người xem mình, tổng lại lộ ra một cỗ đồng tình.

Hứa Lăng Phong muốn, đã qua mọi người xem hắn, hẳn là nghĩ như vậy, cái này, mặc dù tư chất không tệ, tu vi không tệ, nhưng là, con gái thất lạc, cùng vợ nháo vạch, tu vi cao có ích lợi gì, làm người quá thất bại.

Bây giờ hẳn là nghĩ như vậy, Hứa Lăng Phong người này không thể à! Vợ, cháu trai, cháu dâu các tiền đồ không được, con gái thất lạc hơn một trăm năm, chẳng những tìm trở về, còn mang theo nhiều như vậy cháu trai đi ra, đại nạn không chết nhất định có hậu phúc à!

"Ta nếm một chút." Hứa Lăng Phong nồng nhiệt uống canh thịt, tràn đầy khen ngợi nói: " Không sai, không tệ, mùi ngon cực kỳ, đáng tiếc, cha ngươi không có ở đây, không có lộc ăn à!"

Tiêu Cảnh Đình cái này, tự chạy cũng được đi, còn đem Mộc An cũng mang đi,

Làm trong gia tộc lão tổ tông cả ngày hỏi mình, Mộc An đi nơi nào, tại sao không trở lại? Rất nhiều người lại có thể suy đoán, hắn người phụ thân này làm quá thất bại, làm con trai đối với hắn thành kiến rất sâu, cho nên không trở lại.

Bọn khốn kiếp kia, cả ngày không có sao cũng biết đoán mò, hắn cùng con trai quan hệ không biết tốt bao nhiêu.

Hứa Vạn đi vào phòng bếp, Hứa Lăng Phong nhìn Hứa Vạn, hết sức phấn khởi nói: "A Vạn à! Ngươi làm sao tới phòng bếp? Muốn đích thân xuống bếp cho vợ ngươi làm ăn ngon sao?"

Hứa Lăng Phong nhìn Hứa Vạn, trong lòng lóe lên mấy phần đắc ý, đã qua Hứa Vọng rất thích khoe khoang mình mấy cái phiệt L tử, bây giờ cũng rất bớt nói, Hứa Lăng Phong thầm nói: Hứa Vạn cũng không có gì không dậy nổi, bất quá là kim đan, mình cháu trai tất cả đều là nguyên anh.

Hứa Vạn miễn cưỡng cười một tiếng, nói: "Đúng vậy!"

"Tiểu Tấn tay nghề rất tốt, ngươi có thể cùng hắn học bản lĩnh, như vậy thì không sợ không giữ được Lê Nhiêu." Hứa Lăng Phong đắc ý nói.

Hứa Vạn nhíu mày một cái, thầm nói: Hứa Lăng Phong lời nói này, tựa hồ tay hắn nghệ không tốt, Lê Nhiêu thì phải cùng hắn bài, Lê Nhiêu cũng không biết nơi nào nghe được, Hứa Lăng Phong ngày ngày xuống bếp cho Lê Nghệ làm ăn ngon, phi xúi bẩy hắn cũng học tài nấu nướng, hắn một người kim đan tu sĩ luyện cái gì tài nấu

nướng à!

Hứa Vạn nhìn Tiêu Tiểu Tấn, trong con ngươi lộ ra mấy phần tìm tòi nghiên cứu, Hứa Lăng Phong mang một đám cháu trai trở lại Hứa gia, Hứa gia liền tạc oa, tới vũ phóng, làm quen người nối liền không dứt, gia tộc vị kia bế quan đã lâu hóa thần tu giả còn đích thân triệu kiến Tiêu gia 3 anh em, nghe nói, vị lão tổ tông kia đối với ba người rất là coi trọng.

Hứa Lăng Phong nhìn Hứa Vạn, ngữ trọng tâm trường nói: "A Vạn à! Tài nấu nướng giỏi, cố nhiên có thể tăng tiến một người mị lực, nhưng là, tu vi quan trọng hơn, ngươi phải nhiều thả chút tâm tư ở phương diện tu luyện à!"

Hứa Vạn sắc mặt khó coi nói: "Chú Hai dạy phải."

. . .

Lê gia

"Lê Nghệ à! Ta nghe nói, ngươi có mấy Nguyên anh kỳ cháu trai, làm sao không mang về?"

Lê Nghệ nhíu mày một cái, nói: "Đều ở đây Hứa gia đâu!"

"Cháu trai cũng không phải Hứa Lăng Phong một người, ngươi cũng có phần à! Ngươi làm sao không đem người dẫn đến Lê gia tới?" Lê Huân hỏi.

Lê Nghệ cau mày một cái, Lê gia những năm này, có chút thế yếu, đặc biệt là lúc trước tiên giới mảnh vụn chuyến đi, tổn thất hết mấy nguyên anh, Lê Huân đại khái là có chút nóng nảy. Gia tộc nào cũng sẽ không chê nguyên anh tu giả nhiều.

"Ngươi mấy cái cháu trai, làm sao đều là họ Tiêu, có một cái đổi họ Lê cũng tốt à!" Lê Huân nói.

Lê Nghệ cười một tiếng, nói: "Họ Tiêu cũng không việc gì không tốt."

Tiêu Cảnh Đình tên nầy trẻ tuổi có là, lúc này chính là nguyên anh hậu kỳ, muốn đến đặt chân hóa thần cũng là chuyện sớm hay muộn, mấy cái tiểu nhân đi theo Tiêu Cảnh Đình cũng tốt.

"Nhưng mà ngươi danh nghĩa, con cháu đơn bạc à!" Lê Huân không nhịn được nói.

Lê Nghệ cười một tiếng, nói: "Vậy cũng không có gì lớn không được." Tuy nói nguyên anh tu giả mang thai không dễ, nhưng là, hắn cùng Hứa Lăng Phong cố gắng một chút mà nói, cũng không phải hoàn toàn không có cơ hội, nghĩ tới đây Lê Nghệ không nhịn được đỏ mặt.

"Bỏ mặc nói thế nào, dù sao phải đón về Hứa gia tới xem xem." Lê Huân nói.

Lê Nghệ gật đầu một cái, nói: "Ta biết, ta sẽ cùng Lăng Phong thương lượng."

------oOo------

Chương 275: Thông Thiên tháp mở

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 275: Thông Thiên tháp mở
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tiêu Cảnh Đình ở thương minh tất cả hãng buôn lớn đi dạo một vòng, bán ra một ít đan dược, đổi lấy một nhóm linh thảo, linh thạch, chờ đợi Thông Thiên tháp mở.

Hứa Mộc An trốn vào Tiêu Cảnh Đình ngọc bội không gian, cố gắng tu luyện, Tiêu Cảnh Đình thu mua đầy đủ tài nguyên sau đó, cũng vào ngọc bội không gian.

Thời gian cực nhanh, rốt cuộc nghênh đón Thông Thiên tháp hai độ mở.

Đi qua không giải cố gắng, Hứa Mộc An rốt cuộc ở Thông Thiên tháp mở trước, tiến vào nguyên anh trung kỳ.

Thông Thiên tháp ra, tụ tập không thiếu tu giả.

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An hướng đám người đi tới, thấy Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An, đám người tự động nhường ra một con đường, không thiếu tu giả dùng ánh mắt dò xét nhìn 2 người.

Tiêu Cảnh Đình trên tay chìa khóa là Diệp gia, Hứa Mộc An trên tay cũng có một cái, là Tiêu Cảnh Đình ở hội đấu giá ở trên xài mấy chai đan dược mua lại.

Lần trước, Thông Thiên tháp mở, Hứa Mộc An không tìm được cơ hội đi vào xem 1 chút, một mực dẫn lấy là hám, lần này mở, Hứa Mộc An không dự định lại bỏ qua cơ hội.

Tiêu Cảnh Đình nhìn vây ở Thông Thiên tháp người bên ngoài, gợi lên khóe miệng, chính giữa đám người kia lại có không ít người quen, năm đó, hắn lúc tới, bất quá là một Kim đan kỳ không đủ nặng nhẹ nhân vật nhỏ, lần này tới cũng đã là làm người ta kính sợ cao thủ tuyệt đỉnh.

Thương minh ba cái cự đầu nhìn Tiêu Cảnh Đình, không nói một lời tránh sang liền một bên.

Tào Hách nhìn Tiêu Cảnh Đình, tròng mắt lại lộ ra mấy phần sợ hãi.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tào Hách phản ứng, trong lòng nổi lên mấy phần cổ quái, năm đó ở trong Thông Thiên tháp, vị này "Tào tiền bối" nhưng mà tâm niệm muốn mình tánh mạng à! Hôm nay sự đời thay đổi, tên nầy tựa hồ sợ liền mình, để cho người kính sợ cảm giác, thật đúng là không tệ.

"Phù Lê đạo hữu, ngươi cũng ở đây à!" Tiêu Cảnh Đình nhiệt tình chào hỏi một tiếng.

Phù Lê sắc mặt một mảnh đen nhánh, lưng đeo tay, không có đáp lời.

Long Tuyết nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Tiêu đạo hữu, lần này tới, chắc là muốn lên tầng thứ mười chứ ?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Nếu là có thể, ta dĩ nhiên muốn thử một lần."

"Tiêu đạo hữu, thật là lớn khí phách à! Bất quá, ta phải nhắc nhở ngươi một câu, tiến vào tầng thứ mười, không có kết quả tốt." Long Tuyết tràn đầy châm chọc nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, vẻ kiêu ngạo cảm kích nói: "Đa tạ Long đạo hữu ngươi nhắc nhở."

Long Tuyết nhìn Tiêu Cảnh Đình, cọ xát nghiến răng.

"Đàn bà này là Long tộc à! Trên người huyết mạch rất tinh khiết." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Nàng đã nửa bước hóa thần." Nếu không phải đảo Tinh Vân trời đất quy luật bị giới hạn, Long Tuyết hẳn đã lên cấp.

Long Tuyết có chút tàn bạo nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Ngươi đang đánh cái gì nghiêng chủ ý?"

"Long Tuyết đạo hữu yên tâm, ta đối với ngươi tuyệt đối không có nghiêng tâm tư à! Ta là người có vợ." Tiêu Cảnh Đình giả bộ hồ đồ nói.

Long Tuyết hướng Hứa Mộc An nhìn một cái, đảo Tinh Vân người quá nhiều đem sự chú ý đặt ở Tiêu Cảnh Đình trên người, trên thực tế, Tiêu Cảnh Đình cái này người vợ, cũng không phải cái gì nhân vật dễ trêu à!

. . .

Thông Thiên tháp mở một cái, Tiêu Cảnh Đình các người nhanh chóng tiến vào trong đó.

Tiêu Cảnh Đình không có nhiều trì hoãn, một đường hát vang tiến mạnh, trực tiếp xông vào tầng thứ 8.

"Nơi này hơi thở, rất để cho người không thoải mái à!" Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình mãn bất tại ý nói: "Nơi này tràn đầy ma khí, cũng không có gì lớn không được, chỗ này tồn tại âm hồn tộc, âm hồn

châu có thể là đồ tốt à!"

Làm năm lúc tới, Tiêu Cảnh Đình tu vi tương đối yếu, chém giết âm hồn cấp bậc cũng tương đối thấp, nhưng là, như vậy âm hồn châu đã rất trân quý, ít năm như vậy xuống, năm đó hắn thu thập âm hồn châu, đã không sai biệt lắm đều dùng hết.

Âm hồn châu chỗ tốt, Tiêu Cảnh Đình coi như là hoàn toàn cảm nhận được, lần này tới Tiêu Cảnh Đình không dự định bỏ qua cơ hội, quyết định nhiều làm điểm âm hồn châu trở về.

Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Hứa Lăng Phong như thế cái duệ không tìm được bắc người, cũng để không chế trụ được âm hồn châu cám dỗ, mình lấy được âm hồn châu nhiều mà nói, liền có thể thương xót đáng thương cái này không có kiến thức người, phân hắn 2 viên.

Hứa Mộc An đi theo Tiêu Cảnh Đình bên người, đi theo Tiêu Cảnh Đình lùng giết âm hồn.

"Ngươi quả nhiên có biện pháp, lùng giết tầng này quái vật." Long Tuyết nhìn chằm chằm Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Cảnh Đình ở tầng thứ 8 dừng lại ba tháng, Long Tuyết cùng Phù Lê rốt cuộc giết đi lên.

"2 người tới hơi trễ à!" Tiêu Cảnh Đình nói.

Long Tuyết trên mặt thêm mấy phần vẻ đỏ ửng, "Không thể so Tiêu đạo hữu à!"

Tiêu Cảnh Đình xài ba tháng thời gian, truy bắt liền tầng thứ tám âm hồn, cho tới Long Tuyết cùng Phù Lê ở trên lúc tới, an toàn tính thật to tăng lên.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Long Tuyết, nói: "Ta công pháp vừa vặn khắc chế yêu thú nơi này, nếu không không như thế thuận lợi."

"2 người phải đi tầng thứ chín sao? Cái này tầng thứ 8 ở trên không thứ tốt gì, 2 người phải đi mà nói, hãy mau đi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Long Tuyết có chút mê hoặc nói: "Tiêu đạo hữu, không đi tầng thứ chín?"

Tiêu Cảnh Đình mãn bất tại ý nói: "Ta đang còn muốn tầng thứ 8 ở lâu một chút thời gian."

Long Tuyết ánh mắt thâm trầm nhìn Tiêu Cảnh Đình, không biết đang suy nghĩ gì.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Long Tuyết cùng Phù Lê, nói: "2 người không đi sao?"

"Tiêu đạo hữu, thật không đi lên sao? Cái này tầng thứ 8 có cái gì tốt đợi." Long Tuyết hỏi

"Thực không dám giấu giếm, cái này tầng thứ 8 ở giữa yêu vật, đối với ta có chút tác dụng, ta không muốn cứ như vậy rời đi." Tiêu Cảnh Đình rất là thẳng thắn nói.

Long Tuyết híp mắt mâu, tràn đầy ghen tị nói: "Nhìn dáng dấp tầng thứ 8 đối với Tiêu đạo hữu mà nói là đất lành à!"

"Đúng vậy! Ta phát hiện tầng thứ 8 có một cái yêu vật khu tập trung, chỗ đó, tựa hồ dựng dục một cái mau hóa là thật thể âm hồn vương, ta đối với quái vật kia thật cảm thấy hứng thú, một khi ta đối với vậy âm hồn vương ra tay, cái đó âm hồn Vương lão ổ trong yêu vật, sẽ ở khoảnh khắc ở giữa dốc toàn bộ ra, đến lúc đó, tầng thứ 8 liền một phát hiện ở đây sao thái bình." Tiêu Cảnh Đình nói.

Long Tuyết có chút hiếu kỳ hỏi: "Âm hồn vương?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, tầng thứ 8 tồn tại những quái vật này, âm hồn tộc sở trường đoạt xác, cái này người nhất tộc, phần lớn không có thật thể, chỉ có thể chiếm đoạt người

khác thân xác, nhưng là, đẳng cấp cao âm hồn, có thể tự đi hóa ra thật thể, như vậy âm hồn thực lực hết sức cường thịnh."

"Tiêu đạo hữu thật là kiến thức rộng." Long Tuyết tràn đầy khâm phục nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: " Đồng ý."

. . .

Hứa Mộc An nhìn Long Tuyết cùng Phù Lê rời đi, có chút hiếu kỳ hỏi: "Anh không đi chín tầng?"

Tiêu Cảnh Đình mãn bất tại hồ nói: "Không vội."

Tầng thứ chín nhất vật trân quý, chính là càn khôn đỉnh, đáng tiếc, càn khôn đỉnh đã ở trên tay mình, cho nên, tầng thứ chín giá trị đã không dư thừa bao nhiêu, còn như tầng thứ mười. . .

Không biết, Long Tuyết cùng Phù Lê có không có hứng thú xông vào một lần, nếu như, hai tên kia đi xông mà nói, vừa vặn cho mình làm đá dò đường, chỉ sợ, Long Tuyết thúc giục mình đi lên, đánh cũng phải cần mình làm đá dò đường chủ âm

"Anh muốn vậy 2 cái, cho ngươi làm đá dò đường?" Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Không gạt được em à!"

"Anh ngược lại là lòng khoan dung, không sợ đồ thật bị người đoạt đi rồi chưa?" Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình mây thưa gió nhẹ nói: "Đoạt đi, chỉ có thể nói bảo vật cùng anh vô duyên."

Hứa Mộc An nhìn vẻ mặt siêu nhiên Tiêu Cảnh Đình, cười cười nói: "Cái này không giống như anh à!"

"Ngươi quên, Long Tuyết nói, tiến vào tầng thứ mười người, không có kết quả tốt. Nếu là tầng thứ mười đồ có dễ cầm như vậy đi, đồ cũng chưa đến nỗi, nhiều năm như vậy còn bình yên vô sự lưu lại ở tầng thứ mười."

"Cái đó âm hồn vương, anh có nắm chắc không?" Hứa Mộc An có chút chần chờ nói.

Tiêu Cảnh Đình giơ giơ lên kiếm trong tay, "Thiên lôi mộc ba thần mộc một trong danh tiếng, có thể không phải là đùa, cái này lôi mộc là âm hồn tộc khắc tinh, thiên lôi mộc chỗ chỗ, âm hồn tộc tránh lui chín mươi dặm, không có vấn đề."Hắn hôm nay, đã là nguyên anh hậu kỳ, thông thường âm hồn châu, đối với hắn linh hồn lực tăng tiến, tác dụng có hạn, nhưng là, đẳng cấp cao âm hồn vương nhưng vẫn rất lớn."

Hứa Mộc An đi theo Tiêu Cảnh Đình, đi vào một tòa khu mỏ.

Tiêu Cảnh Đình nhìn trước mặt khu mỏ, tràn đầy khen ngợi nói: "Âm hồn tộc thật biết chọn địa phương ở à!"

Tiêu Cảnh Đình nhìn trước mặt khu mỏ, trong con ngươi lóe lên mấy phần đố kỵ, "Âm hồn tộc ở tại một tòa ma thạch mỏ trung tâm, chính là ăn ở cũng nằm ở ma thạch trong mỏ à!" Thời điểm trên trái đất, giấc mộng của hắn muốn chính là ngủ ở tiền ở trên, đáng tiếc, hắn một mực không có làm đến, đám này âm hồn tộc nhưng làm được.

Hứa Mộc An: ". . ."

"Cẩn thận!" Tiêu Cảnh Đình đẩy ra Hứa Mộc An, chặn lại một cái quần áo đen tu giả.

Quần áo đen tu giả hành động như gió, giống như là đi ở trong đêm tối sát thủ.

Hứa Mộc An đứng ở một bên, nhìn Tiêu Cảnh Đình cùng quần áo

đen tu giả tỷ thí, âm hồn tộc giống như là không có thật thể, nhưng là, cái này tu giả lại có.

"Loài người, ngươi thân thể không tệ, nhưng mà, lại có thể chạy tới tự chui đầu vào lưới." Quần áo đen tu giả thanh âm mang nhỏ nhẹ khàn khàn.

Tiêu Cảnh Đình cười lạnh một tiếng, chiêu ra đếm đem thiên lôi kiếm gỗ, hướng quần áo đen tu giả công đánh tới.

Quần áo đen tu giả vừa gặp thiên lôi kiếm gỗ, nhất thời cả kinh thất sắc, "Ngươi. . . Ngươi từ đâu tới? Thiên lôi mộc sớm nên tuyệt tích."

Tiêu Cảnh Đình huơi kiếm, đem người nọ dứt khoát đánh chết.

"Đây là tu thành thật thể âm hồn?" Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Không phải, là đoạt xác âm hồn, nghe nói, rất nhiều tiến vào Thông Thiên tháp tu giả vô duyên vô cớ biến mất, chắc là bị âm hồn châu đoạt xác." Giống như vậy đoạt xác tu giả nhất định không chỉ một, âm hồn đoạt xác sau đó, thọ nguyên

Liền cùng bị đoạt xác tu giả vậy.

"Đi thôi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, thật chặt đi theo Tiêu Cảnh Đình.

. . .

Long Tuyết ở tầng thứ chín bồi hồi một tháng, từ đầu đến cuối không gặp Tiêu Cảnh Đình đi lên.

"Tiêu Cảnh Đình người này tính nhẫn nại thật tốt à! Lại có thể lâu như vậy cũng không lên đây xem xem." Phù Lê có chút nóng nảy nói.

Long Tuyết khẽ hừ một tiếng, bất mãn nói: "Hắn tính nhẫn nại làm sao không tốt, tầng thứ chín chỗ tốt lớn nhất đã bị hắn lấy, ta xem tầng thứ tám những quỷ kia đồ, đối với hắn sức hấp dẫn thật lớn, Tiêu Cảnh Đình luôn luôn là cái nhịn ăn thua thiệt, không đem những quỷ kia đồ, một lưới bắt hết, ta xem hắn là sẽ không đi lên."

Tầng thứ chín giá trị không lớn, tầng thứ mười tùy tiện không thể lên đi, hắn vốn còn muốn Tiêu Cảnh Đình lợi hại, để cho Tiêu Cảnh Đình làm đá dò đường, kết quả, Tiêu Cảnh Đình tên nầy, lại có thể cũng biết núp ở tầng thứ 8, cùng một đám không người không quỷ đồ lêu lổng.

"Tầng thứ tám đồ, nhất định giá trị không nhỏ." Phù Lê nói.

Long Tuyết buồn rầu bỏ rơi roi, biết rõ là đồ tốt, nhưng bởi vì là không được rõ, chỉ có thể làm nhìn, để cho Long Tuyết cảm giác hết sức không tốt, cũng để cho Long Tuyết đối với Tiêu Cảnh Đình truyền thừa càng phát ra không ngừng hâm mộ, càng phát ra kiên định phải đi truyền tống trận bên kia tâm tư.

Nếu không phải không thể bỏ buông tha Thông Thiên tháp cơ duyên, Long Tuyết trước, nói không chừng, liền sửa tốt truyền tống trận rời đi.

------oOo------

Chương 276: Hỏa linh nói nhiều

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 276: Hỏa linh nói nhiều
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Càng tiến vào khu mỏ trung tâm, toát ra bị đoạt xác tu giả, âm hồn càng nhiều, Tiêu Cảnh Đình dọc theo đường đi giết ba cái Nguyên anh kỳ tu giả, còn có mấy cái kim đan tu giả.

"Thật là kỳ quái à! Những tu giả này cũng không giống như là đứa ngốc, rõ ràng rất sợ ngươi, nhưng còn chưa dừng nhào tới." Hứa Mộc An giải quyết nhào tới âm hồn, có chút không hiểu nói.

"Nó muốn chạy trốn, những người này đều là phái tới trì hoãn chúng ta." Tiêu Cảnh Đình túc sít chặt chân mày, cân nhắc một chút nói.

Âm hồn tộc cấp bậc tươi sáng, cấp bậc thấp tu giả cũng lấy âm hồn tộc vương giả vi tôn.

Khu mỏ trong cái đó sắp có liền thật thể người, hẳn cảm ứng được hắn đến liền

"Vậy chúng ta tăng thêm tốc độ." Hứa Mộc An nói.

" Được."Tiêu Cảnh Đình sảng khoái kêu.

2 người vừa nói chuyện, một đống âm hồn nhào tới.

"Bạo." Tiêu Cảnh Đình ném ra mấy viên trừ tà thần lôi, lôi châu uy lực kinh người, một nổ tung tới, từng viên âm hồn châu liền lăn xuống đầy đất, những cái kia bị lôi châu nổ uy lực liên lụy một chút âm hồn, cũng để không chế trụ được xâm hại, hóa thành hồn châu.

Giải quyết đám này âm hồn, Tiêu Cảnh Đình không nhịn được hắt hơi một cái.

"Thế nào sao?" Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Không có sao, có thể là con chúng ta nghĩ ta."

Hứa Mộc An cười một tiếng, không cho là đúng nói: "Em ngược lại cảm thấy phải có thể là Long Tuyết, Phù Lê nhớ ngươi, cái này hai tên, nhất định đang suy nghĩ, ngươi còn thế nào chưa xuất hiện, không đi cho bọn họ dò đường, có lẽ bọn họ đã chờ không nhịn được."

Tiêu Cảnh Đình ngoẹo đầu, nói: "Thật là có loại này có thể à! Vậy chúng ta bắt chặt một chút

Đi.

Hứa Mộc An: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An gặp được một cái ý đồ chạy trốn âm hồn thú, âm hồn thú dài ba đầu địa ngục chó hình dáng, có thể là bởi vì là hóa hình vẫn chưa có hoàn toàn, âm hồn thú thuộc về nửa hư nửa thực bây giờ, nhìn như, hết sức yếu ớt.

Thấy Tiêu Cảnh Đình lúc này âm hồn thú trong con ngươi, doanh mãn liền tức giận.

Tiêu Cảnh Đình quả quyết ra tay, đem cái này âm hồn thú cho giết.

Âm hồn thú sau khi chết, một viên màu vàng hồn châu rơi xuống.

"Tên nầy quá xui xẻo." Có thể hóa thành thật thể âm hồn thú vương, giống vậy Nguyên anh kỳ tu giả đều phải tránh lui chín mươi dặm, hết lần này tới lần khác Tiêu Cảnh Đình không phải thông thường

cao thủ nguyên anh, trên tay còn có âm hồn tộc khắc tinh, thiên lôi mộc.

"Nó còn thiếu sót một chút thời gian." Nếu như, có thể hoàn toàn đổi thành thành thật thể, có lẽ mình liền không phải là đối thủ.

"Giải quyết, chúng ta muốn lên đi không?" Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Cũng tốt."

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An tiến vào tầng thứ chín, 2 người sau khi đi lên, cũng không có cảm giác được Long Tuyết cùng Phù Lê hơi thở.

"Vậy 2 người, hẳn là cùng ngươi không thể, cho nên đi tầng thứ mười." Hứa Mộc An

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Quả thật có khả năng này."

"Vậy chúng ta phải đi tầng thứ mười sao?" Hứa Mộc An hỏi.

"Đi đi, cũng đến bước này, cũng không thể nửa đường hủy bỏ.

Hứa Mộc An đi theo Tiêu Cảnh Đình lên tầng thứ mười, 2 người vừa xuất hiện ở tầng thứ mười, một cổ nồng nặc viêm lãng, đập vào mặt.

. . .

2 người lên tầng thứ mười không lâu, liền nghe được một cổ kẽo kẹt tiếng cười.

"Ai u, ai u, lại đưa tới cửa 2 cái, lần này Thông Thần tháp mở, cuối cùng có thể có chút ăn đánh một chút dâng đồ ăn." Một đạo nãi thanh nãi khí thanh âm truyền tới.

"Một đời không bằng một đời à! Một đời không bằng một đời, thiên thần tháp mấy chục ngàn năm trước, luôn có chút người chạy đến

bổn tôn trong miệng tới, mặc dù luôn là ăn không đủ no, nhưng mà, cũng không đói, cái này mấy ngàn năm phế vật, nhưng càng phát ra không tốt, lại có thể liền tầng thứ mười cũng không lên được, hại bổn tôn đói rất nhiều năm."

Nãi thanh nãi khí thanh âm tựa hồ tràn đầy nguyên khí.

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An cau mày, chỉ cảm thấy thân thể bị từng đạo xiềng xích khóa lại.

Tiêu Cảnh Đình huơi kiếm, đem trói buộc mình ngọn lửa xiềng xích cho chém gãy.

Một cái thân dê người mặt, mắt ở dưới nách, hổ răng người móng, đầu to miệng to yêu thú ra

Hiện tại Tiêu Cảnh Đình trước mặt.

"Thao thiết." Cảnh Đình lẩm bẩm nói thầm một tiếng.

Thao thiết, thượng cổ hung thú nhất tộc, tham thực thành tánh, tiếng như trẻ em. Thao thiết nhất tộc là thực như mạng, nghe nói có thao thiết không chịu nổi đói bụng, liền mình đem mình ăn.

Yêu thú tràn đầy tham lam nhìn Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An, "2 đứa nhóc, thức thời liền cho ông nội ngươi ta buông tha chống cự, để cho ông nội ta một hớp nuốt các ngươi, mau sớm kết thúc các ngươi thống khổ, nếu không, ông nội liền từ chân bắt đầu ăn, để cho các ngươi nếm thử một chút, không có chân, không có chân, không có ngực, chỉ còn lại đầu cảm giác."

Hứa Mộc An nhíu mày một cái, hướng Tiêu Cảnh Đình nhìn một cái, nói: "Cảnh Đình, Long Tuyết cùng Phù Lê sẽ không cho tên nầy ăn đi.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, "Hẳn không nhanh như vậy."

Yêu thú gặp 2 người không đem hắn coi ra gì, tràn đầy tức giận nhìn 2 người, hướng 2 người tàn bạo vọt tới.

Tiêu Cảnh Đình chiêu ra linh kiếm, ngăn cản yêu thú.

"Thiên lôi mộc, ngươi từ đâu tới cái này gỗ nát, cái này gỗ tiên giới cũng không có nhiều ít, ngươi tại sao có thể có?" Yêu thú trợn to hai mắt, có chút ngạc nhiên hỏi.

Hứa Mộc An trong lòng giật mình, yêu thú này biết tiên giới, nhìn dáng dấp tựa hồ lai lịch không nhỏ.

Tục truyền, Thông Thiên tháp là tiên giới rơi xuống chí bảo, bây giờ nhìn lại, cũng không phải là không thể nào.

Tiêu Cảnh Đình một kiếm một kiếm hướng yêu thú bổ tới, yêu thú bén nhạy tránh né.

Tiêu Cảnh Đình mặt lạnh lùng, hắn phát hiện yêu thú trong tròng mắt tràn đầy hài hước, mình công kích nhìn như đắc thủ, trên thực tế căn bản không đối với đối phương tạo thành tổn hại, đối phương căn bản là đang đùa bỡn mình.

"Tới à! Tới à! Tiểu gia ta là thân bất tử, coi như trên tay ngươi gỗ nát không tệ, nhưng là, như cũ chém không chết ta." Thao thiết yêu thú nhảy lên nhảy xuống, dương dương đắc ý.

Tiêu Cảnh Đình căng thẳng mặt, cùng yêu thú triền đấu hồi lâu, đối phương hao tổn có hạn, mình nguyên khí nhưng tiêu hao không thiếu, trường kỳ kháng chiến mà nói, mình không phải là đối thủ của đối phương.

Hứa Mộc An hướng yêu thú phát động một đạo hỏa diễm công kích, thao thiết yêu thú trở mình, tràn đầy giễu cợt há to miệng, đem Hứa Mộc An cái này công kích cho nuốt vào.

" Không sai, không tệ, tới một cái nữa." Yêu thú tràn đầy hưng phấn

nói.

"Nó trên mông có vết thương." Hứa Mộc An nói.

Yêu thú tràn đầy tức giận hướng Hứa Mộc An vọt tới, Tiêu Cảnh Đình ngự kiếm hướng thao thiết cái mông ghim xuống.

Thao thiết yêu thú trên mông có một khối đóng dấu, Tiêu Cảnh Đình kiếm không thiên lệch đâm vào cái đó đóng dấu trên.

Bị ghim trúng thao thiết yêu thú giống như lậu khí quả banh da vậy, lập tức nhỏ một vòng.

Nhỏ một vòng thao thiết yêu thú, tràn đầy tức giận nhìn Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An, gầm hét lên: "Ta muốn ăn các ngươi, ta nhất định phải ăn ngươi cửa, ta phải đem các ngươi thịt từng cục cắn tới, để cho các ngươi kêu rên hơn bảy bảy 49 ngày." Yêu thú có thể là mấy

Trăm năm không làm sao vào bổ, thanh âm nghe có chút trung khí chưa đủ.

Tiêu Cảnh Đình huy động linh kiếm, lần nữa hướng thao thiết yêu thú cái mông trên đóng dấu đâm tới. Yêu thú cảm nhận được nguy cơ, có chút không cam lòng bên trái nhô lên bên phải lắc mạnh, một người một thú dây dưa hồi lâu, Tiêu Cảnh Đình rốt cuộc lần nữa ghim trúng mục tiêu.

Vốn là rút nhỏ một vòng ngọn lửa yêu thú, lần nữa rút nhỏ một vòng.

Lần nữa súc tiểu yêu thú, lại cũng giương nanh múa vuốt không đứng lên, thao thiết yêu thú giống như là bị lột da con non vậy, hoảng sợ muốn trốn, Tiêu Cảnh Đình tự nhiên sẽ không thả cọp về núi, không theo không cào đuổi theo.

Thao thiết yêu thú càng ngày càng nhỏ, mấy lần sau đó, nguyên bản phách lối ngang ngược yêu thú không thấy.

Thao thiết yêu thú hóa thành một đoàn ngọn lửa, trong ngọn lửa lòng trôi giạt một cái đậu nành lớn nhỏ yêu thú, yêu thú mặc dù bỏ túi, nhưng là, trên người vẫn là một cổ khiếp người hồn phách uy thế, có thể là bởi vì là quá yếu ớt, cái này cổ uy thế có dũng khí phô trương thanh thế ý.

Tiêu Cảnh Đình có chút hưng phấn phát động linh hồn lực, đem linh hồn đóng dấu đóng dấu ở ngọn lửa kia trung tâm hỏa linh trên người.

. . .

"Ngươi cái vô liêm sỉ thừa dịp cháy nhà hôi của, ta muốn giết ngươi, ông nội ta muốn giết ngươi, ngươi sẽ hối hận, ông nội phải đem ngươi xé thành thịt mi, ở từng miếng từng miếng nuốt ngươi." Nãi thanh nãi khí thanh âm không ngừng gầm thét.

Tiêu Cảnh Đình mãn bất tại ý đem ngọn lửa thu vào trong óc.

"Như thế nào?" Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Được lợi đại tiện nghi, cái này đóa dị hỏa, tên là thôn thiên lửa, ra đời linh trí sau đó, vô tri vô giác, khắp nơi tàn phá, nuốt hấp thu vô số sinh linh."

"Có một ngày, nó đem thao thiết nhất tộc một cái lai lịch không nhỏ thao thiết đốt chết, chọc cho thao thiết nhất tộc giận dữ, đem ngọn lửa kia cho cầm giữ đứng lên, đánh lên đóng dấu."

"Thôn thiên lửa bướng bỉnh bất tuần, thao thiết nhất tộc cường giả không cách nào thu phục, liền đem hắn phong ấn, dự định cùng ngọn lửa này ôn thuận một ít sẽ đi thu phục, không nghĩ tới ở giữa xảy ra chút biến cố, thôn thiên lửa liền một mực bị giam cầm, ngọn lửa linh lực một mực bị đóng chặt dẫn nó trận pháp tiêu hao, uy danh không nhiều bằng lúc trước."

"Phong ấn nó trận pháp?" Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Toàn bộ tầng thứ mười tồn tại một loại trận pháp, hạn chế suy yếu ngọn lửa này năng lực, từ vậy chỉ thao thiết trí nhớ tới xem, nó đã ở chỗ này đợi hơn mấy triệu năm."

Thao thiết nhất tộc tham thực thành tánh, hỏa linh nếu là thật thao thiết, không làm được đã bị chết đói.

Mình tới đúng lúc, nếu là sớm mấy chục ngàn năm, lửa kia linh thực lực, nếu so với bây giờ mạnh hơn nhiều.

"Hắn là bị thao thiết nhất tộc giam cầm, tại sao phải biến ảo thành thao thiết nhất tộc dáng vẻ?" Hứa Mộc An không rõ ràng hỏi.

Tiêu Cảnh Đình suy nghĩ một chút, nói: "Có thể là bởi vì là từ nơi nào rơi xuống thì phải từ nơi nào bò dậy, cũng có thể là nó cảm thấy chính hắn rất cường đại, có thể giam cầm nó thao thiết nhất tộc cũng không yếu, cũng có có thể là vì nhớ địch nhân dáng vẻ."

"Ngươi thu phục hỏa linh kia?" Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Thu phục là thu phục, bất quá, còn không thái an phân."

"Từ từ đi." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Ta cũng nghĩ vậy, đúng rồi, cái này hỏa linh là từ tiên giới tới."

"Đã nhìn ra, lửa kia linh trong ấn tượng, tiên giới là dạng gì à." Hứa Mộc An đầy là tò mò hỏi.

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy tiếc nuối lắc đầu một cái, nói: "Lửa kia linh chỉ biết ăn, trí nhớ hết sức hỗn loạn."

Hắn chẳng qua là miễn cưỡng thu phục cái này hỏa linh, muốn để cho lửa kia linh là hắn sử dụng, còn cần thời gian, bất quá, nếu hỏa linh đã bị nó đánh lên đóng dấu, vậy thần phục, chắc cũng là chuyện sớm hay muộn.

"Long Tuyết cùng Phù Lê ở nơi nào?"

"Chạy trốn. Con yêu thú kia cố ý canh giữ ở cửa vào bên kia, một khi 2 người xuất hiện, thuận tiện vào miệng." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An: ". . ."

------oOo------

Chương 277: Gặp lại Long Tuyết

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 277: Gặp lại Long Tuyết
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Thao thiết yêu thú bị thu phục, nguyên bản nóng bức vô cùng tầng thứ mười, nhất thời thay đổi lạnh nhanh rất nhiều.

Hứa Mộc An nhìn vừa nhìn vô tận sa mạc, nói: "Tầng thứ mười hẳn không thứ tốt gì, có cũng đều bị yêu thú kia nuốt."

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, không đồng ý nói: "Cái này ngược lại không thấy."Tiêu Cảnh Đình cầm lên liền một nắm cát, nói: "Em xem cái này cát, bị dị hỏa cháy liền lâu như vậy, hẳn là luyện khí tài liệu tốt."

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Nếu là cái nào luyện khí sư tới nơi này, có lẽ sẽ như nhặt được chí bảo, nhưng là, đối với anh mà nói, nơi này đồ còn dư lại giá trị cũng không lớn."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Em nói đúng." Cát rốt cuộc là cát, cho dù bị dị hỏa nung liền nhiều năm, cũng kém hơn cao đẳng tài liệu luyện khí.

"Dưới mắt tình hình này, thời gian quý giá nhất." Coi như tầng thứ mười tồn tại không thiếu tốt tài liệu luyện khí, nhưng đối với có không thiếu lợi hại pháp khí hắn mà nói, giá trị cũng không lớn.

Hứa Mộc An cùng Tiêu Cảnh Đình ở tầng thứ mười đi vòng vo mấy vòng, gặp Long Tuyết cùng Phù Lê.

"Tiêu đạo hữu." Long Tuyết hướng Tiêu Cảnh Đình kêu một tiếng.

"Là Long đạo hữu cùng Phù Lê đạo hữu à!" Tiêu Cảnh Đình nhìn coi như bình thường Long Tuyết cùng hết sức chật vật Phù Lê, thầm nói: Đã nhiều năm như vậy, Long Tuyết thực lực tăng lên tựa hồ không nhỏ, Phù Lê còn kém rất nhiều, khi trước hỏa linh đối với Phù Lê ảnh hưởng rất lớn, nhưng là, đối với Long Tuyết ảnh hưởng liền rất có hạn.

"Tiêu đạo hữu có từng thấy được một cái ngọn lửa yêu thú?" Long Tuyết thử dò xét hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, hết sức chân thành nói: "Không thấy." Yêu thú không thấy, phách lối ngang ngược hỏa linh thấy được một cái.

Long Tuyết nhìn chằm chằm Tiêu Cảnh Đình, tràn đầy không tin nói: "Nguyên lai không thấy sao? Tiêu đạo hữu thật là may mắn, ta cùng Phù Lê đạo hữu, nhưng mà bị yêu thú kia chơi đùa không nhẹ."

Tiêu Cảnh Đình nhìn có chút uể oải Phù Lê, tràn đầy may mắn nói: "Nói như vậy ta vận khí thật là không tệ, không biết đó là một cái dạng gì yêu thú."

"Phách lối ngang ngược, liều lĩnh tự do phóng khoáng, hết sức thiếu đánh yêu thú." Long Tuyết thản nhiên nói.

Tiêu Cảnh Đình trong óc hỏa linh, điên cuồng gào lên, "Người phụ nữ này làm nhục bổn tôn nhân cách, bổn tôn muốn ăn nàng, bổn tôn nhất định phải ăn nàng."

"Nghe rất lợi hại à! Khá tốt ta không gặp, nếu là gặp gỡ, chỉ sợ chỉ có thể đi vòng." Tiêu Cảnh Đình mặt đầy vui mừng.

"Tiêu đạo hữu, tiếp theo có tính toán gì hay không?" Long Tuyết nhìn Tiêu Cảnh Đình làm bộ làm tịch, trong lòng buồn rầu, nhưng

cũng không có phơi bày.

"Ta xem cái này tầng thứ mười cũng không có gì lớn không được, ta nghĩ có lẽ hẳn đi tầng thứ mười một xem xem." Tiêu Cảnh Đình nói.

Long Tuyết nhìn Tiêu Cảnh Đình, chua chát nói: "Chỗ tốt cũng gọi Tiêu đạo hữu ngươi cất, cái này tầng thứ mười, đúng là không giá trị gì."

"Đạo hữu nói đùa, 2 người, ta còn có việc, cũng không cùng 2 người trò chuyện nhiều."

"Tiêu đạo hữu, xin cứ tự nhiên."

Rời đi Long Tuyết cùng Phù Lê linh hồn lực phạm vi, Hứa Mộc An đánh giá Tiêu Cảnh Đình, nói: "Làm sao không cùng vậy 2 cái trò chuyện một hồi
?"

Tiêu Cảnh Đình buồn rầu nói: "Anh sợ chuyện trò tiếp nữa, anh sẽ không nhịn được, đem vậy 2 cái cho làm thịt, ngươi nói, người ta tu luyện tới cái này tu vi cũng không dễ dàng đúng không."

Hứa Mộc An: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình tìm được tầng thứ mười đi thông tầng thứ mười một nấc thang, rời đi tầng thứ mười.

. . .

"Vậy chỉ ngọn lửa yêu thú hẳn bị Tiêu Cảnh Đình thu phục." Phù Lê trầm ngâm nói.

Long Tuyết liếc Phù Lê một cái, thầm nghĩ: Lời này còn dùng ngươi nói? Là một người cũng nhìn ra, tầng thứ mười phát sinh dị biến, tổng không phải là vô duyên vô cớ.

Tiêu Cảnh Đình nói hắn không gặp phải con yêu thú kia, điều này sao có thể? Dựa theo vậy chỉ nói nhiều yêu thú tự thuật, nó đã đói mấy ngàn liền năm, trước kia đến tầng thứ mười, đã đều ở đây nó bụng, Tiêu Cảnh Đình lớn như vậy khối thịt béo, yêu thú kia có thể cứ như vậy thả qua.

Yêu thú kia biến mất, hẳn là cho Tiêu Cảnh Đình tiêu diệt, mình đối với Tiêu Cảnh Đình đánh giá, tựa hồ vẫn là thấp một ít, người này so tưởng tượng càng thêm lợi hại.

"Cũng không biết Tiêu Cảnh Đình là làm sao thu phục con yêu thú kia." Long Tuyết tràn đầy hoài nghi

nói.

Truyền tống trận vậy một đầu tu giả, thủ đoạn rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại à!

"Chúng ta muốn theo sau sao?" Phù Lê hỏi.

Bị thao thiết yêu thú dọa sợ Phù Lê, không khỏi có chút trù trừ, yêu tộc trên tay tài liệu cơ bản cho đến tầng thứ chín, tầng thứ mười nguy hiểm không thấp, tầng thứ mười một, nguy hiểm chắc hẳn cũng là không nhỏ.

Long Tuyết nắm chặt quả đấm, nói: "Cùng, tại sao không cùng." Tu sĩ tu tiên, không tranh, làm sao là tiên?

Phù Lê trong tròng mắt lóe lên mấy phần giãy giụa, hồi lâu sau đó, ánh mắt thay đổi kiên định đứng lên.

. . .

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An đi lên tầng thứ mười một, tầng mười một có mảng lớn liên miên chập chùng dãy núi, Tiêu Cảnh Đình cảm thấy tầng mười một, cùng tiên giới bí cảnh có chút tương tự, có thể là tiên giới một góc.

"Tốt linh khí nồng nặc à! Cảnh Đình, ngươi xem chỗ này, sẽ có tiên tinh sao?" Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Ta cũng không biết, khắp nơi xem một chút đi."

Thông Thiên tháp tầng mười một, cùng tiên giới bí cảnh vẫn tồn tại rất lớn khác biệt, tiên giới trong bí cảnh tồn tại rất nhiều sinh linh, nhưng là cái này tầng mười một, mặc dù linh khí rất nồng đậm, nhưng là cho người một loại không khí trầm lặng mặn tiếu

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An ở trong bí cảnh, du đãng hồi lâu, phát hiện một mảnh cung điện di chỉ.

"Cung điện này là lấy hoa thanh nham xây mà thành, đáng tiếc cung điện này xây dựng khá hơn nữa, cũng vẫn là tháp." Hoa thanh nham là một loại hiếm có tài liệu luyện khí, rất nhiều luyện khí sư cũng cầm nó tới luyện khí, cung điện này nhưng là lấy hoa thanh nham chế tạo, nếu để cho bên ngoài luyện khí sư thấy cái này một mảnh hoa thanh nham chế tạo cung điện, không khỏi muốn đau lòng ôm đầu xúc động phí của trời.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An một đường đi tới, thu hoạch mỗi nhà cái này tầng mười một đất đai đất bùn thanh bên trong hình như là bị thiên lôi phách qua, không có một ngọn cỏ.

"Mặc dù chỗ này không việc gì linh thảo, bất quá, linh khí quả thực đậm đà, ở cái này chỗ tu luyện mấy năm, cũng không coi là đi một chuyến uổng công." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Quả thật như vậy."

Tiêu Cảnh Đình tìm liền hồi lâu không tìm được linh khoáng, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, ở cung điện trong phế tích tìm kiếm.

"Anh đang tìm cái gì đâu ?"

"Tụ linh trận." Trong cung điện có người tu luyện, hẳn sẽ bày tụ linh trận, tụ linh trận cần lấy linh thạch thúc giục, vận khí tốt, có lẽ có thể tìm được linh thạch.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Thật là có khả năng này."

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An ở cung điện trong phế tích tìm, không lâu sau, thật đúng là tìm được một cái tụ linh trận, "Lại là cực phẩm linh thạch thúc giục, nhìn dáng dấp, cung điện này chủ nhân cũng không có nhiều giàu có à."

Hứa Mộc An bất đắc dĩ cười một tiếng, nói: "Không được lòng tham."

Tiêu Cảnh Đình thu hồi linh thạch, nói: "Nói cũng phải." Cực phẩm linh thạch đối với Linh châu người mà nói, đã là đáng quý trân bảo, chẳng qua là Tiêu Cảnh Đình đã gặp qua tiên tinh, thấy được cực phẩm linh thạch, cũng kích động không đứng lên.

2 người rất nhanh tìm được cái thứ hai tụ linh trận, "Đáng tiếc." Cái thứ hai tụ linh trận nếu so với cái đầu tiên cao cấp, đáng tiếc cái thứ hai tụ linh trận không giống ở trên một cái tụ linh trận, là hoàn hảo không hao tổn, tụ linh trận một mực ở vận hành, mà tiên tinh trong linh lực, đã bị tiêu hao không còn.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình thất vọng thần sắc, an ủi: "Sẽ chậm chậm tìm đi, tổng có thể tìm được, dù sao thì coi là cái gì cũng không tìm được, cũng coi là không uổng chuyến này."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, đáp ứng, " Được."

"Tìm một chút xem tầng thứ mười một đến tầng thứ mười hai cửa vào, nghe nói Thông Thiên tháp tầng 12, có linh giới đến tiên giới cửa vào, bỏ mặc tin tức có phải là thật hay không, đều phải tra một

chút." Tiêu Cảnh Đình nói. Nghe nói, linh giới đến tiên giới tiên lộ đã đoạn tuyệt, hóa thần tu giả căn bản

Không cách nào phi thăng, so sánh tiên giới cửa vào, tiên tinh cũng đều tỏ ra không đủ nặng nhẹ.

Tầng thứ mười một mênh mông vô biên, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An tìm liền hồi lâu, cũng không tìm được làm sao đi tầng 12 cửa vào, ngược lại là ở nhân duyên trùng hợp dưới, thu được liền hai mươi cái tiên tinh. Thời gian đến một cái, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An liền bị truyền đưa ra ngoài.

. . .

Rời đi Thông Thiên tháp sau đó, Tiêu Cảnh Đình ở đảo Tinh Vân tìm một nơi sửa nuôi một đoạn thời gian.

Long Tuyết cùng Phù Lê tìm tới cửa, biết được 2 người là nghĩ tu bổ truyền tống trận rời đi, Tiêu Cảnh Đình cũng không có ngăn trở, hào phóng đem truyền tống trận tu bổ trận đồ giao ra.

Rời đi Thông Thiên tháp sau đó, Tiêu Cảnh Đình cũng muốn đi trở về, có người nguyện ý hỗ trợ tu bổ truyền tống trận, Tiêu Cảnh Đình tự nhiên sẽ không từ chối. Tiêu Cảnh Đình cũng không lo lắng Long Tuyết cùng Phù Lê 2 cái đi qua sau đó, sẽ phá xấu xa truyền tống trận.

Tiểu Đông, Tiểu Phàm đều ở đây bên kia, một khi truyền tống trận thật bị phá xấu xa, vậy con trai hắn cũng nhất định sẽ nghĩ biện pháp sửa xong.

Long Tuyết cầm trong tay truyền tống trận toan tính, tu bổ truyền tống trận, Phù Lê đứng ở một bên, trong tròng mắt, tràn đầy hoài nghi.

"Tiêu Cảnh Đình cái này phôi phôi, cứ như vậy đem trận đồ cho chúng ta, ta cảm thấy hơn phân nửa có cạm bẫy." Phù Lê lo lắng

nói.

Long Tuyết liếc Phù Lê một cái, nói: "Ngươi bây giờ càng nhát gan, bị Tiêu Cảnh Đình

Hù doạ vỡ mật?"

Phù Lê mặt đỏ lên, tức giận: "Ngươi nói cái gì vậy?"

Long Tuyết nhìn Phù Lê dáng vẻ, nói: "Vậy ta không nói."

Phù Lê buồn rầu cắn răng, thầm nói: Tiêu Cảnh Đình chính là một gieo họa. Phù Lê lắc đầu một cái, lần này hắn ở Thông Thiên tháp cũng coi là có chút thu hoạch, nhưng mà, Phù Lê rõ ràng, hắn về điểm kia thu hoạch, cùng Tiêu Cảnh Đình thu hoạch so sánh, căn bản nhỏ nhặt không đáng kể.

"Truyền tống trận chữa trị khỏi." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình ngẩng đầu lên, có chút ngạc nhiên nói: "Nhanh như vậy, xem thường bọn họ, không nghĩ tới yêu tộc lại còn có trận pháp thiên phú."

"Nơi nào à! Long Tuyết cùng Phù Lê 2 cái, đem đảo Tinh Vân trận pháp sư tất cả đều cho đòi đã qua, tăng giờ làm việc đem trận pháp hoàn thành." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình có chút giật mình nói: "Phải không? Thật là khổ cực 2 người đạo hữu." Long Tuyết thật đúng là tính nôn nóng.

Hứa Mộc An tay khoác lên Tiêu Cảnh Đình trên người, có chút lo lắng nói: "Cũng không biết bên kia, bây giờ tình hình gì."

"Lập tức sẽ đi về, là tình hình gì, trở về xem 1 chút, thì biết." Tiêu Cảnh Đình nói.

------oOo------

Chương 278: Về lại Vân châu

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 278: Về lại Vân châu
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Long Tuyết cùng Phù Lê từ lúc truyền tống trận đi ra, liền bị mấy cái nguyên anh tu giả cho vây công.

Tiêu Cảnh Đình rời đi Linh châu sau đó, rất nhiều đối với Tiêu Cảnh Đình trên tay bảo vật cảm thấy hứng thú người, vây ở truyền tống trận bên há miệng chờ sung rụng, thấy có người từ truyền tống trận đi ra, theo bản năng cảm thấy là Tiêu Cảnh Đình đồng bọn, có không kiên nhẫn, lúc này phát động tấn công.

Đi ra liền bị công kích, đem Phù Lê sợ hết hồn, cũng may kinh sợ sau này, Phù Lê phát hiện vây công mình tu giả, so trong tưởng tượng yếu đi khá hơn chút.

Mặc dù như vậy, Phù Lê hận hận đem Tiêu Cảnh Đình nguyền rủa mấy trăm lần, Long Tuyết cùng Phù Lê đều không phải là người dễ trêu chọc vật, 2 người dễ như trở bàn tay liền giết ra trùng vây, chạy ra khỏi sinh thiên.

2 người vừa rời đi, nhiều tu giả thông qua truyền tống trận, tiến vào đảo Tinh Vân.

Nhiều người từ bên ngoài đến tràn vào, đối với đảo Tinh Vân tạo thành sự đả kích không nhỏ, hết thảy các thứ này thì không phải là Tiêu Cảnh Đình có thể quản, Tiêu Cảnh Đình thông qua truyền tống trận, trở lại Linh châu.

"Cha, cha rốt cuộc trở về à!" Tiêu Tiểu Tấn có chút hết sức phấn

khởi tiến lên đón, đoán chừng Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An phải về tới, Tiêu Tiểu Tấn sớm sẽ chờ.

Thấy con trai nhỏ, Tiêu Cảnh Đình trong lòng hiện lên mấy phân cảm giác thân thiết, "Đúng vậy! Rốt cuộc trở về."

"Cha, trước truyền tống trận chạy đến 2 người, kết quả bị vây công, nghe nói, vây công còn rất thảm, vốn là ta còn tưởng rằng là cha ngài và mẹ, còn lo lắng thật lâu, kết quả, phát hiện là 2 con yêu thú, vẫn là 2 con yêu thú huyết mạch tốt." Tiêu Tiểu Tấn có chút cười trên sự đau khổ của người khác nói.

"Phải không? Vậy hẳn là Long Tuyết cùng Phù Lê, muốn 2 người đạo hữu cho ta ngăn cản tai, ta thẹn trong lòng à!"

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Tiêu Cảnh Đình vẻ kiêu ngạo áy náy dáng vẻ, tràn đầy khinh thường, cha quá biết trang mô tác dạng, lời này một chút đều không thành tâm.

"2 người đạo hữu có tốt không." Tiêu Cảnh Đình lo lắng hỏi.

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Tốt vô cùng. Long Tuyết vậy yêu nữ có thể hung đâu, có cái tu giả vừa ý nàng xinh đẹp, muốn cưới nàng làm vợ, kết quả, bị nàng đạp chết, chặt chặt. . . Mấy chục năm không gặp, Long Tuyết nữ nhân này nóng nảy càng phát ra bốc lửa, như thế sôi động

Nóng nảy, có thể làm sao ai dám lấy à!"

Tiêu Cảnh Đình nhìn cười trên sự đau khổ của người khác Tiêu Tiểu Tấn, thầm nghĩ: Con trai, chính ngươi cũng không ai thèm lấy đâu, kỳ thị người ta Long Tuyết không ai thèm lấy, thật tốt sao?

"Cha, cha vừa đi mấy năm, hiện ở trở về đúng lúc đây." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Tiêu Cảnh Đình có chút hiếu kỳ hỏi: "Chính là thời điểm? Nói thế

nào?"

"Các thế lực lớn dự định triệt tiêu đối với tiên giới mảnh vụn phong tỏa, mở lại tiên giới mảnh vụn, ngươi nếu là về trễ, chỉ sợ ở không kịp."

"Là thế này phải không? Trước, tiên giới mảnh vụn trong, yêu thú tràn lan, cũng không biết lần này mở, lại phải chết bao nhiêu người." Tiêu Cảnh Đình không nhịn được tràn đầy cảm thán nói.

Tiêu Tiểu Tấn buồn rầu nói: "Linh châu linh khí càng ngày càng hiếm hoi, quý trọng tài nguyên, đã sớm bị đào xong hết rồi, nếu không phải mạo hiểm, nơi nào có hóa thần cơ hội à!"

. . .

Tiêu Cảnh Đình trở về Linh châu sau đó, trực tiếp về đến Thanh Vân tiên môn.

Đông Thành Dương thấy Tiêu Cảnh Đình trở lại, hoảng sợ mặt không chút máu.

Tiêu Cảnh Đình cùng Đông Thành Dương hư dĩ ủy xà liền một phen, trở lại mình trong động phủ.

Tiêu Cảnh Đình sau khi trở về, Tiêu Kính Phong hào hứng đuổi tới thăm."Cảnh Đình, ngươi cuối cùng là trở về à!"

"Anh Hai, anh gần đây khỏe không?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Tiêu Kính Phong gật đầu một cái, nói: "Tốt vô cùng."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Kính Phong dáng vẻ, cũng biết Tiêu Kính Phong không nói thế nào nói thật, mình giết Băng Thành, rồi sau đó trốn ngày trời , hẳn vẫn là để lại một ít tai họa ngầm.

"Nhắc tới, tông chủ tựa hồ không quá hoan nghênh ta trở lại đây."

Nhớ tới Đông Thành Dương vậy sợ hãi thần sắc, Tiêu Cảnh Đình cảm thấy buồn cười.

Tiêu Kính Phong quét Tiêu Cảnh Đình một cái, cười khổ nói: "Băng cung người tới Thanh Vân tiên môn đi tìm ngươi mấy lần, ta coi trước người tới dáng vẻ không tốt, ngươi đắc tội Băng cung?"

"Có thể đi."

"Bên ngoài có lời đồn đãi nói, Băng Thành chết, là ngươi giết." Tiêu Thanh Nham tràn đầy lo lắng nhìn Tiêu Cảnh Đình.

Tiêu Cảnh Đình bưng ly trà, nhẹ phất liễu phất nắp trà, không có chối, cũng không có thừa nhận.

"Anh Hai, Băng cung người không khó khăn là ngươi đi."

Tiêu Kính Phong lắc đầu một cái, chà xát tay, nói: "Cái này ngược lại không có, Băng cung ngược lại là có người muốn truyền thụ ta đi hỏi mà nói, bất quá, có Hứa gia cùng người Lê gia từ trong hòa giải, sự việc liền không giải quyết được gì."

Tu chân giới có một cái, họa không kịp vợ con, một khi đối phương đối với Tiêu Cảnh Đình người thân ra tay, vậy Tiêu Cảnh Đình ỷ lớn hiếp nhỏ đi tàn sát Băng cung kim đan, trúc cơ đệ tử cũng chỉ hợp lẽ.

Tiêu Cảnh Đình đánh giá Tiêu Kính Phong, thầm nghĩ: Băng cung khẳng định làm khó qua Tiêu Kính Phong, nhưng ngại vì Hứa, Lê 2 nhà mặt mũi không có làm tuyệt. Mình rời đi lâu như vậy, Tiêu Kính Phong chẳng những tu vi không việc gì tiến bộ, tâm chí thật giống như cũng xảy ra chút vấn đề, Băng cung nhất định ở trong bóng tối làm khó qua Tiêu Kính Phong.

"Cảnh Đình, Băng cung người thật giống như một mực tìm ngươi? Nếu không, ngươi vẫn là tránh một chút đi!" Tiêu Kính Phong vặn sít chặt chân mày nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, "Tránh một chút? Tránh cái gì à!"

Tiêu Cảnh Đình lạnh lùng cười một tiếng, hắn tu vi đã tăng lên tới nguyên anh đỉnh cấp, Băng Vũ nếu là xuất thủ lần nữa, hắn cũng không có tránh cần thiết, coi như không thắng nổi, trở lui toàn thân hẳn vẫn là có thể làm được, đều đã né lâu như vậy, lại trốn ở đó, hắn thì phải thành oắt con vô dụng.

Tiêu Kính Phong nhìn Tiêu Cảnh Đình, có chút hơi khó nói: "Người ta dù sao cũng là hóa thần à! Quân tử báo thù, ngàn năm không muộn."

Tiêu Cảnh Đình nhìn lo lắng Tiêu Kính Phong một cái, ung dung nói: "Anh Hai, anh yên tâm đi, chuyện này ta tự có đúng mực."

Tiêu Kính Phong nghe vậy, gật đầu một cái, thở phào nhẹ nhõm, nói: "Ngươi luôn luôn là cái có chủ ý, chuyện này ngươi cảm thấy có nắm chắc liền tốt."

. . .

Rất nhanh, đạt được Tiêu Cảnh Đình trở lại tin tức Trần Lập Phong, Hứa Lăng Phong, Lê Nghệ các người tập trung đến Thanh Vân tiên môn.

Chốc lát ở giữa, Thanh Vân tiên môn hội tụ gần mười nguyên anh tu giả.

Đông đảo nguyên anh tề tụ Thanh Vân tiên môn, chọc cho Thanh Vân tiên môn chung quanh mấy cái tông môn, từng cái như lâm đại địch.

"Cảnh Đình, con có thể coi như là trở về à!" Hứa Lăng Phong có nhiều hứng thú đánh giá Tiêu Cảnh Đình.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, trở về."

Hứa Lăng Phong tràn đầy ghét bỏ nói: "Cảnh Đình, con rời đi lâu như vậy, nhìn như không việc gì tiến bộ à! Tu vi còn như vậy, tướng mạo cũng còn như vậy."

"Cha vợ, cha nhìn như, càng không tiến bộ, cha tu vi sẽ không phải là lùi lại đi, cha thật giống như cao đen à!" Tiêu Cảnh Đình quét Hứa Lăng Phong một cái, không cam yếu thế trả lời.

Tiêu Tiểu Tấn nuốt nước miếng một cái, tràn đầy bất đắc dĩ nhìn Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Lăng Phong.

"Ngươi quá biết gây chuyện, ngươi trước đối với Băng cung ra tay, đem Đông Thành Dương tên nầy cho sợ, vội vội vàng vàng hướng ta cầu viện, ngươi đi, Đông Thành Dương những năm này, áp lực không nhỏ à! Cảnh Đình, ngươi thật là hại người không cạn đây." Hứa Lăng Phong nói.

Băng cung bà cụ không dám tìm Hứa gia cùng Lê gia phiền toái, tìm Đông Thành Dương làm áp lực, Đông Thành Dương những năm này cuộc sống không phải rất tốt qua.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Đông Thành Dương năm đó nếu lựa chọn để cho hắn làm Thanh Vân tiên môn đại trưởng lão, nên dự liệu được là phải gánh vác hậu quả.

"Áp lực chính là động lực, Đông Thành Dương sư huynh những năm này, dần dần mất nhuệ khí, có chuyện như vậy khích lệ, có lẽ chỉ có giúp cho tông chủ có thể tìm về ngày xưa chiến ý." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Nói như vậy, Đông Thành Dương chẳng phải là muốn cám ơn ngươi?" Hứa Lăng Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình lão thần nơi nơi nói: "Đại ân không lời nào cám ơn hết được, một cái nhấc tay mà thôi."

Tiêu Tiểu Đông ở một bên nghe bật cười, "Cha, ông ngoại, các ngươi đừng làm rộn, vẫn là nói một chút, tiên giới mảnh vụn chuyện đi."

"Tiên giới mảnh vụn mở lúc nào khải à!" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Đại khái ở một năm sau, mấy đại tông môn liên hiệp chỉnh hợp bí cảnh bên trong tin tức, đến lúc đó tất cả muốn đi vào trong đó người đều cần tốn nhiều tiền mua ngọc đồng." Tiêu Tiểu Đông nói.

"Ngọc giản kia giá bán nhiều ít à!" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Ba mươi viên cực phẩm linh thạch." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Cảnh Đình híp mắt mâu, nói: "Không tiện nghi à!" Vốn là cả nhà bọn họ mua một cái ngọc giản là được rồi, nhưng mà, giữ tất cả đại tông môn quy củ, bọn họ cả nhà cũng phải mua ngọc giản.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Quả thật, bất quá, trong bí cảnh chỗ tốt vô số, một điểm này ngược lại cũng không coi vào đâu."

. . .

Thanh Vân tiên môn.

Đông Thành Dương ở trong phòng vòng tới vòng lui, "Không nghĩ tới Tiêu sư đệ trở về nhanh như vậy."

Năm đó, Tiêu Cảnh Đình mang cả nhà ở truyền tống trận bên kia trốn một chút chính là mấy chục năm, Đông Thành Dương nguyên vốn lấy là Tiêu Cảnh Đình lần này sẽ ở truyền tống trận bên kia tránh mấy chục năm, không nghĩ tới vẫn chưa tới mười năm thời gian, Tiêu Cảnh Đình trở về.

Đông Thành Dương hít sâu một hơi, thầm nói: Tiêu Cảnh Đình giết Băng Thành, bây giờ đường hoàng trở lại Thanh Vân tiên môn,

Băng Vũ sẽ không giết đến tông môn bên trong tới đi.

Đông Thành Dương gãi đầu một cái, không khỏi có chút bể đầu sứt trán.

Thanh Vân tiên môn mượn Tiêu Cảnh Đình uy thế khuếch trương không thiếu, nhưng là, Tiêu Cảnh Đình mang tới phiền toái vậy không thiếu à!

Lâm Tuyết Nga nhìn Đông Thành Dương bể đầu sứt trán dáng vẻ, nói: "Tông chủ, nếu đại trưởng lão trở lại, muốn đến hẳn là có cách đối phó, đại trưởng lão tính tình, ngươi cũng không phải là

Không được rõ, không có nắm chắc mà nói, hắn là không sẽ trở lại."

"Sợ chỉ sợ cửa thành cháy, vạ lây người vô tội à!" Đông Thành Dương nói.

Đối với Đông Thành Dương lo âu, Tiêu Cảnh Đình không biết gì cả, cho dù biết, Tiêu Cảnh Đình cũng không dự định là Đông Thành Dương phân ưu giải nạn.

Tiêu Cảnh Đình là một không ở không được người, ở Thanh Vân tiên môn đợi 2 tháng, cùng không thể Thần giới bí cảnh mở, rời đi Thanh Vân tiên môn, du lịch khắp nơi đi, Hứa Mộc An không hồi Hứa gia, cũng không hồi Lê gia, như cũ đi theo Tiêu Cảnh Đình bên người.

Tiêu Cảnh Đình ở một cái trên hải đảo ngừng lại, "Nơi này có đặc biệt gì sao?" Hứa Mộc An hỏi.

"Bây giờ, không có gì đặc biệt, bất quá, một hồi thì có."

Hứa Mộc An: ". . ."

"Tiêu Cảnh Đình, ngươi cuối cùng xuất hiện, ta còn lấy là ngươi dự định làm cả đời con rùa đen rúc đầu." Băng Vũ nhìn Tiêu Cảnh Đình

nói.

"Tiền bối quá đề cao ta, ta người này nhất là vui vẻ náo nhiệt, tránh cái mười năm, đã là cực hạn, cả đời cũng đóa đóa tàng tàng, ta có thể không làm được." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Miệng lưỡi trơn tru, ngươi vô duyên vô cớ giết ta Băng cung Băng Thành, hôm nay ta muốn ngươi đền mạng cho hắn." Băng Vũ quát khẽ.

Tiêu Cảnh Đình mãn bất tại ý cười một tiếng, nói: "Tiền bối, Băng Thành là chết như thế nào, ngươi rõ ràng, ta cũng biết, cũng không cần kéo cái gì đường đường chính chính lý do, trên người ta tốt nhiều đồ là, tiền bối nếu là muốn, liền xem ngài có phải hay không có bản lãnh này tới bắt."

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy chiến ý nhìn Băng Vũ, trước, thấy Băng Vũ cho hắn một loại cảm giác hít thở không thông, nhưng là, lần này tạm biệt Băng Vũ, Tiêu Cảnh Đình nhưng đã không có loại cảm giác này.

------oOo------

Chương 279: Chiến Băng Vũ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 279: Chiến Băng Vũ
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Băng Vũ bị Tiêu Cảnh Đình chận sắc mặt xanh lơ một hồi, trắng một hồi."Tiêu đại trưởng lão thật là lớn khí phách à! Thật là sĩ cách ba ngày, làm nhìn với cặp mắt khác xưa."

Băng Vũ còn nhớ Tiêu Cảnh Đình bị mình đuổi chạy mất dạng cảnh tượng, lúc này mới mấy năm, Tiêu Cảnh Đình lại có thể chạy đến trước mặt mình la ầm lên.

Băng Vũ khẽ hừ một tiếng, một cái long lanh trong suốt phi kiếm, hướng Tiêu Cảnh Đình bay tới.

Tiêu Cảnh Đình chiêu ra càn khôn đỉnh, phi kiếm cùng càn khôn đỉnh đụng vào nhau, phát ra từng cơn kịch liệt nổ ầm.

Băng Vũ nâng tay lên, nhẹ quát một tiếng, "Băng thiên tuyết địa." Tuyết bay đầy trời, mang lạnh thấu xương ý định giết người, chiếu nghiêng xuống.

Băng Vũ đại chiêu vừa ra, Tiêu Cảnh Đình có dũng khí tim, huyết dịch đều phải bị ngưng kết thành nước đá cảm giác.

Tiêu Cảnh Đình đem thao thiết yêu thú gọi về đi ra, "Thao thiết ông , ông cơ hội biểu hiện tới, giải quyết người phụ nữ kia, ta mang ngươi ăn uống thoải mái."

Nóng bỏng ngọn lửa từ Tiêu Cảnh Đình trên người toát ra, tuyết bay rơi vào dị hỏa trên, chốc lát ở giữa tan thành mây khói.

Băng Vũ chiêu thức lợi hại, dị hỏa cũng không bị nhàn rỗi nhiều.

Băng Vũ nhìn Tiêu Cảnh Đình trên người toát ra ngọn lửa, con ngươi nhất thời co rúc nhanh mấy phần.

Thao thiết yêu thú nhìn Băng Vũ, trong tròng mắt toát ra mấy phần kiêng kỵ cùng thèm thuồng.

"Đẹp trai điệu đà, ngươi chọc cái này tiểu nương bì, thật giống như có chút lợi hại à!" Thao thiết yêu thú liếm móng vuốt, hai tròng mắt mạo hiểm sâu kín lục quang nói.

"Ngươi sợ!" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Thao thiết nhìn Băng Vũ, tràn đầy khinh thường nói: "Làm trò đùa, nhà ngươi ông nội ta biết sợ một cái như vậy tiểu nương bì?"

"Ngươi đây là ngọn lửa gì?" Băng Vũ nhìn thao thiết yêu thú, trong tròng mắt lóe lên mấy phần kiêng kỵ.

Thao thiết yêu thú dương dương đắc ý nói: "Tiểu nương bì, ngươi nằm ngang liền cho bổn tôn ăn, bổn tôn liền nói cho ngươi."

Băng Vũ lúc còn trẻ, chính là thiên chi kiêu nữ, thành danh sau đó, gặp phải nàng người, cũng đối với nàng hết sức sợ sệt, giờ phút này bị một cái hỏa linh tiểu nương bì, tiểu nương bì kêu, Băng Vũ không khỏi tức giận thất khiếu bốc khói."Ta giết ngươi."

Băng Vũ phát động băng tuyết gió bão, thao thiết yêu thú bị cuốn vào trong gió lốc.

"Lão đại, phương pháp có chút cứng rắn, thật giống như có điểm lạc răng à!" Thao thiết yêu thú thật vất vả từ trong bão tố tránh thoát được, tràn đầy kích động nói.

"Ngươi không phải chê ta không cho ngươi đồ ăn, lớn như vậy khối

thịt béo đặt ở ngươi trước mặt, chính ngươi không nuốt nổi, không nên trách ta không chiếu cố ngươi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Băng Vũ nghe đến Tiêu Cảnh Đình mà nói, tức giận cả người phát run, sống đến số tuổi này, vẫn là lần đầu tiên bị người nói thành là "Thịt béo."

Thao thiết yêu thú tràn đầy không oa hưng nói: "Đây coi là cái gì thịt béo à! Một cái bà cụ mà thôi, còn lạc răng, cứ như vậy mặt hàng, ngươi còn dám nói chiếu cố ta.

Băng Vũ: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Băng Vũ mặt dữ tợn, trong lòng không kiềm được có chút chột dạ, hắn vốn lấy vì mình miệng đã quá độc, không nghĩ tới thao thiết yêu thú miệng càng xấu xa à! Tiêu Cảnh Đình rất hoài nghi, năm đó, vậy thao thiết tộc trưởng lão, không phải không có cách nào thu phục thao thiết, mà là

Không chịu nổi thao thiết yêu thú chủy độc, cho nên, mới muốn sống chết đói đối phương, cho đối phương một cái hung hãn dạy bảo.

"Tiêu Cảnh Đình, ngươi cho ta đi chết." Băng Vũ rống giận một tiếng, một tòa băng lữ, hướng Tiêu Cảnh Đình đập xuống.

Tiêu Cảnh Đình nhìn đỉnh đầu mỹ luân mỹ hoán Băng cung, có chút ngạc nhiên pháp bảo lại còn có thể luyện chế thành cung điện dáng vẻ.

Tiêu Cảnh Đình lập tức drap mền vào trong cung điện, Tiêu Cảnh Đình bị che chở vào cung điện, có loại không đi ra ngoài được cảm giác.

Băng Vũ cái này tòa băng cung pháp bảo, Tiêu Cảnh Đình có chút tuyên ngửi, nghe nói, một khi bị khốn nhập trong cung điện, rất khó tránh thoát, Băng cung trong có số lớn tiêu hao sinh mệnh lực cùng tinh thần lực trận pháp, bị vây thời gian dài, thì sẽ hóa thành một

vũng máu, Băng Vũ dùng pháp bảo này, vây khốn qua mười cao thủ nguyên anh, những người đó cũng đã chết.

Tiêu Cảnh Đình lấy ra tang hồn chung, oanh oanh oanh khắp nơi đập loạn, Băng cung bị đập ra từng đạo vết nứt, Băng cung một bị tổn thương, Tiêu Cảnh Đình rất nhanh tránh thoát Băng cung trói buộc.

Băng Vũ sắc mặt nhăn nhó nhìn Tiêu Cảnh Đình, "Ngươi xấu xa ta pháp bảo."

"Tiền bối, không nên tức giận nha! Ngươi pháp bảo không bền chắc, không thể trách ta à!" Tiêu Cảnh Đình vẻ mặt tươi cười nói.

Băng Vũ tràn đầy tàn bạo nhìn Tiêu Cảnh Đình, "Ngươi. . . Đồ khốn." Nhận ra Tiêu Cảnh Đình trong tay pháp bảo, chính là đánh chết Băng Thành kiện pháp khí kia, Băng Vũ nguyên bản tăng cao lửa giận, càng đốt càng ác liệt.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Băng Vũ, ngữ trọng tâm trường nói: "Tiền bối, ngươi không được tức giận à! Tức giận dễ già à! Ngươi tuổi cũng đã cao."

Băng Vũ nhìn chằm chằm Tiêu Cảnh Đình, gắt gao nắm chặt quả đấm, lên cấp hóa thần sau đó, mỗi một lần động võ, cũng biết hao tổn thọ nguyên, Băng Vũ nguyên vốn lấy là giải quyết Tiêu Cảnh Đình, nhiều nhất hao tổn cái trăm năm sau thọ nguyên, lại không nghĩ rằng Tiêu Cảnh Đình như thế khó giải quyết, cho đến bây giờ, nàng còn không có chiếm được tiện nghi gì.

Một khi Tiêu Cảnh Đình phát hiện không đánh lại, xoay người chạy trốn, nàng liền bạch mang một cuộc.

"Băng Vũ tiền bối, ngươi tại sao lại ở chỗ này à!" Hứa Lăng Phong bóng người hiện ra.

"Cha vợ, tiền bối xem ta tu vi không tệ, muốn chỉ điểm ta đây." Tiêu

Cảnh Đình nói.

Hứa Lăng Phong nhìn Băng Vũ, khẳng khái hùng dũng nói: "Tiền bối, ngài tu luyện không dễ, cần gì phải lãng phí thọ nguyên dạy bảo ta cái này không ra hồn con rể đâu, cái này bùn nát đỡ không nổi tường đồ, ta tới dạy bảo là được." Hứa Lăng Phong nói tận hứng, thuận tay quẹt một cái Tiêu Cảnh Đình sau ót, Tiêu Cảnh Đình rất cho mặt mũi không có tránh.

Băng Vũ nhìn chằm chằm Hứa Lăng Phong hồi lâu, cuối cùng xoay người rời đi.

Băng Vũ rất rõ ràng, Hứa Lăng Phong nói đường đường chính chính, một khi nàng tiếp tục động thủ, Hứa Lăng Phong thì phải cùng Tiêu Cảnh Đình liên thủ, một cái Tiêu Cảnh Đình cũng đã đủ tay, lại thêm một cái Hứa Lăng Phong, nàng coi như có thể thắng, cũng muốn trả một cái giá thật là lớn, bảo vật tuy tốt, thọ nguyên mới là mấu chốt nhất, không có thọ nguyên, cái gì đều là giả.

Hứa Lăng Phong khoanh tay, nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Thấy không, cái gọi là không chiến mà khuất người chi binh, ta vừa xuất hiện, liền đem cô gái này cho dọa chạy."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Qua nếu không phải hắn cùng Băng Vũ giao chiến lâu như vậy, để cho Băng Vũ nổi lên lòng kiêng kỵ, Băng Vũ có thể như thế tùy tiện rút lui?

"Cha vợ đại nhân, người vẫn chưa đi xa đâu, ngươi cẩn thận cho nàng nghe được." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Biết sao? Hẳn đã sớm đi xa đi." Hứa Lăng Phong có chút lo âu nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Thao thiết yêu thú nhìn Băng Vũ rời đi hình bóng, liếm liếm móng vuốt, có chút không thôi nói: "Thật đáng tiếc, cô gái này mặc dù hơi già, nhưng là, linh khí rất dư thừa, ăn chắc hẳn đại bổ à!"

Hứa Lăng Phong nhìn Tiêu Cảnh Đình đỉnh đầu thao thiết yêu thú, nói: "Cảnh Đình, vật này từ đâu tới?"

"Trên đường nhặt được." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Lăng Phong tràn đầy hâm mộ nói: "Ngươi vận khí không tệ à! Lại có thể có thể nhặt được như thế yêu thú lợi hại."

Tiêu Cảnh Đình mãn bất tại ý nói: "Cũng không lợi hại đi nơi nào, chính là ba hoa lợi hại."

Thao thiết yêu thú thẹn quá thành giận nhìn Tiêu Cảnh Đình, "Ngươi nói gì, ngươi tên khốn kiếp, mới vừa nếu không phải ta, ngươi có thể đỡ nổi cái đó lão vu bà sao? Ngươi cái qua sông rút cầu khốn kiếp, ta mới vừa nên khoanh tay đứng nhìn, để cho vậy lão vu bà lên ngươi."

Tiêu Cảnh Đình sắc mặt nhăn nhó đem thao thiết yêu thú thu vào.

Hứa Lăng Phong tràn đầy cổ quái nhìn Tiêu Cảnh Đình, "Không nghĩ tới, đi ra ngoài đi một vòng, ngươi lại có thể đều có chống lại hóa thần tu giả lực lượng."

Tiêu Cảnh Đình rời đi mấy năm này, Hứa Lăng Phong cũng không thiếu gặp được, tiến bộ không nhỏ, Hứa Lăng Phong muốn còn muốn, cùng Tiêu Cảnh Đình trở lại, cùng Tiêu Cảnh Đình khoe khoang một phen, không nghĩ tới Tiêu Cảnh Đình lại có thể đi tới bước này.

"Băng Vũ lần này rời đi, trong thời gian ngắn, hẳn sẽ không tìm lại ngươi phiền toái." Hứa Lăng Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình lưng đeo tay, tràn đầy tự tin nói: "Ta chưa chắc là nàng đối thủ, nhưng nàng muốn giết ta, sợ cũng không làm được."

Hứa Lăng Phong nhìn Tiêu Cảnh Đình, tràn đầy khốn hoặc nói:

"Ngươi tu vi làm sao tiến bộ nhanh như vậy!" Theo tiến độ này đi xuống, Tiêu Cảnh Đình chỉ sợ ở so hắn cũng sớm hơn tiến vào hóa thần.

"Bởi vì là ta là thiên tài." Tiêu Cảnh Đình rất là mặt dày vô sỉ nói.

Hứa Lăng Phong tràn đầy chê nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Ngươi mặt thật lớn à!"

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Lăng Phong, cười một tiếng, nói: "Bản thiên tài dị bẩm thiên phú, cha ghen tị, cũng là vô ích."

Hứa Lăng Phong: ". . ."

. . .

Hứa Lăng Phong lưng đeo tay, ở trong phòng vòng tới vòng lui.

Lê Nghệ nhìn tâm phù khí táo Hứa Lăng Phong, nói: "Anh làm gì vậy đâu ? Ngồi xuống à!"

"Tiêu Cảnh Đình hắn rất lợi hại à!" Hứa Lăng Phong nói.

Lê Nghệ gật đầu một cái, nói: "Cái này không phải là chuyện tốt sao? Tiêu Cảnh Đình lợi hại, con chúng ta cũng đi theo thơm lây."

"Tiêu Cảnh Đình, hắn rất giàu có à!" Hứa Lăng Phong nói.

Hứa Lăng Phong trước kia một mực không cảm giác được mình nghèo, nhưng mà, cùng Tiêu Cảnh Đình vừa so sánh với, Hứa Lăng Phong ngay tức thì cảm giác được mình nghèo, Tiêu Cảnh Đình càn khôn đỉnh, tang hồn chung, còn có bộ kia linh kiếm, không một không phải hóa thần tu giả cũng động tâm pháp khí, Tiêu Cảnh Đình còn thu phục một đóa dị hỏa, mặc dù nhìn như, lửa kia linh còn không phải là rất tuần phục, thế nhưng cũng vẫn là dị hỏa à.

Lê Nghệ gật đầu một cái, "Phải không? Càng giàu càng tốt."

"Tiêu Cảnh Đình lại có thể đem Băng cung cái đó bà cụ bức lui, thật giỏi lắm." Hứa Lăng Phong gãi đầu một cái.

Trên thực tế, Tiêu Cảnh Đình cùng Băng Vũ thời điểm đại chiến, hắn đã sớm tới, hắn vốn là nghĩ cùng Tiêu Cảnh Đình không chịu nổi, hắn đi lên cứu giúp một thanh, không nghĩ tới, Tiêu Cảnh Đình cùng Băng Vũ đối nghịch, lại có thể không bị tổn hại gì. Coi như hắn không xuất hiện, chắc hẳn, Tiêu Cảnh Đình cũng là có thể trở lui toàn thân.

"Em nghe người ta nói, Băng cung người siêu nhiên vật ngoại, kết quả còn không phải là thấy thứ tốt liền muốn cướp, đáng tiếc à! Tiêu Cảnh Đình không phải cái gì trái hồng mềm." Lê Nghệ lạnh lùng nói.

"Tiêu Cảnh Đình tên nầy, đã không thể so với hóa thần tu giả kém bao nhiêu." Hứa Lăng Phong đạo

"Băng Vũ người phụ nữ kia tựa hồ đối với Tiêu Lâm Phong tiến hành qua sưu hồn." Lê Nghệ nói.

Tiêu Cảnh Đình rời đi sau đó, Băng cung đối với Thanh Vân tiên môn làm khó dễ, Hứa gia cùng Lê gia tham gia điều hòa, coi như là giữ được mặt ngoài ôn hòa, nhưng là, theo Lê Nghệ biết, Tiêu Lâm Phong đột nhiên mất tích qua một đoạn thời gian, sau khi trở về, còn bị người xóa đi trí nhớ, Lê Nghệ ẩn

Nàng cảm thấy chuyện này là Băng Vũ làm.

Mặc dù, Lê Nghệ không phải rất thích Tiêu Lâm Phong, nhưng là, bởi vì trước các loại nguyên nhân, Băng cung đối với Thanh Vân tiên môn người Tiêu gia làm khó dễ lúc này Lê Nghệ vẫn là cứu giúp liền một cái, nhưng là, Lê Nghệ cũng chỉ là giữ được người Tiêu gia mạng, cũng không có ngăn cản Băng cung lúc không có ai động tác.

------oOo------

Chương 280: Lời đồn đãi phân khởi

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 280: Lời đồn đãi phân khởi
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Cảnh Đình cùng Băng Vũ đại chiến một trận, 2 người không phân cao thấp lời đồn đãi nhanh chóng truyền bá ra ngoài, nhận được tin Đông Thành Dương không khỏi cả kinh thất sắc.

"Tiêu sư huynh, ngươi có thể coi là trở về." Đông Thành Dương mặt đầy tươi cười nói.

Đông Thành Dương nguyên bản còn kỳ quái, Tiêu Cảnh Đình biết rõ Băng Vũ đang bắt hắn, còn như thế đường hoàng trở lại, bây giờ mới rõ ràng, Tiêu Cảnh Đình là có nắm chắc, cho nên mới trở về.

Tiêu Cảnh Đình có chút thất lạc nói: "Đi bên ngoài đi dạo một vòng, phát hiện không cái gì có thể vào mắt."

"Tiêu sư huynh, ngài hôm nay cảnh giới không giống nhau, tầm mắt cũng không giống nhau, có thể vào mắt đồ, tự nhiên cũng thì ít."

"Có lẽ vậy." Tiêu Cảnh Đình ít hứng thú nói.

"Nghe nói, Tiêu sư huynh cùng Băng cung đại trưởng lão đại chiến một trận, lấy Nguyên anh kỳ tu vi đem Băng cung đại trưởng lão Băng Vũ bức lui, Tiêu sư huynh, ngươi bây giờ nhưng mà thanh danh lan xa à!" Đông Thành Dương nói.

Tiêu Cảnh Đình liếc Đông Thành Dương một cái, "Đây đều là từ đâu tới lời nói vô căn cứ à! Băng Vũ tiền bối thực lực phi phàm, ta cũng

không phải là đối thủ của nàng." Băng Vũ người phụ nữ kia nhất định là có Đòn sát thủ, chẳng qua là đòn sát thủ hao phí quá lớn, người phụ nữ kia không muốn dùng ở trên người mình.

"Tiêu sư huynh quá quá khiêm nhường, giang sơn thay mặt có tài người ra, một đời người mới thắng người cũ, lấy sư huynh ngươi bây giờ bản lãnh, những cái kia hóa thần kỳ tu sĩ, cũng phải nhường ba ngươi phân à." Đông Thành Dương nói.

Tiêu Cảnh Đình híp mắt mâu, hắn tu vi rốt cuộc vẫn là thiếu sót một ít, trường kỳ kháng chiến khẳng định không phải Băng Vũ đối thủ, bất quá, Băng Vũ thật muốn giải quyết mình, cũng tất nhiên phải bỏ ra giá không nhỏ, Băng Vũ cùng mình trận chiến ấy, chắc hẳn hao tổn không thiếu, cũng không biết đoản mấy năm thọ nguyên.

"Đúng rồi, Tiêu sư huynh, có người đến tìm ngươi." Đông Thành Dương vừa nói, một bên hướng Tiêu Cảnh Đình nháy mắt ra dấu.

Hứa Mộc An cau mày một cái, nói: "Tông chủ, làm sao có lời gì, là Cảnh Đình có thể biết, mà không có thể nói cho ta sao?"

Đông Thành Dương lúng túng cười một tiếng, nói: "Không có, không có, người nào không biết Tiêu trưởng lão cùng Hứa trưởng lão vợ chồng tình thâm à!"

"Có chuyện gì, nói đi." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Có một phụ nữ đến tìm ngươi." Đông Thành Dương có chút lúng túng nói.

"Người phụ nữ?" Tiêu Cảnh Đình có chút mê hoặc nói.

" Đúng, là một Nguyên anh kỳ nữ tu." Là một nữ tu, còn là một đại mỹ nữ, thứ nhất là nổi giận đùng đùng bày tỏ nói muốn tới tìm Tiêu Cảnh Đình. Đối phương tu vi cực cao, Đông Thành Dương không thể làm gì khác hơn là đem đối phương hết sức sợ sệt nghênh vào trong Thanh Vân tiên môn, những ngày qua bên trong tông môn lời

đồn đãi rối rít, rất nhiều người cũng suy đoán, Tiêu Cảnh Đình có phải hay không phách thối.

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, nói: "Nguyên anh kỳ nữ tu?" Hắn hẳn không có cùng cái nào Nguyên anh kỳ nữ tu có giao tình đi."Nàng bây giờ ở đâu?"

"Ta đem nàng đâu vào đấy ở ngọn núi Tử Mạch.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, quyết định một hồi đi thăm viếng một chút, cái đó cái gọi là nguyên anh nữ tu.

"Tiêu Cảnh Đình, ngươi rốt cuộc trở về." Bất đồng Tiêu Cảnh Đình đi tìm người, Long Tuyết liền xuất hiện.

Đông Thành Dương xoa xoa lỗ mũi, đứng qua một bên.

Tiêu Cảnh Đình liếc Đông Thành Dương một cái, thầm nói: Đông Thành Dương cái này, sẽ không lấy là mình cùng Long Tuyết có một chân, cho nên mới ấp úng đi, Long Tuyết như thế dũng mãnh người phụ nữ, mượn hắn một cái lá gan, cũng không dám động à!

"Ngươi có chuyện gì không?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Ta muốn gia nhập Thanh Vân tiên môn." Long Tuyết không chút nghĩ ngợi nói.

Tiêu Cảnh Đình sững sốt một chút, có chút ngạc nhiên nói: "Ngươi chắc chắn?"

Long Tuyết gật đầu một cái, nói: "Chắc chắn."

"Tu giả nhập tông môn, ta nói không tính, tông chủ nói mới tính." Tiêu Cảnh Đình hướng về phía Long Tuyết nói.

Long Tuyết hồ nghi nhìn xem Tiêu Cảnh Đình, lại nhìn Đông Thành Dương, hỏi: "Ngươi nghe hắn?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Tông môn từ trên xuống dưới đều nghe tông chủ."

Long Tuyết tràn đầy quái dị nhìn Đông Thành Dương, nói: "Tiêu Cảnh Đình cái này cầm thú đều nghe ngươi, ngươi chẳng lẽ là thâm tàng bất lộ, so hắn còn lợi hại hơn."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Long Tuyết cái này nha, nói ai cầm thú đây.

Đông Thành Dương vội vàng lắc đầu một cái, nói: "Đạo hữu nói đùa, ta nơi nào có thể so sánh ở trên Tiêu sư huynh, bất quá là Tiêu sư huynh cho mặt mũi thôi."

"Nguyên lai là như vậy, ta còn lấy là ánh mắt ta xảy ra vấn đề đâu, ngươi làm sao xem đều là cái nguyên anh sơ kỳ à." Long Tuyết mắt liếc Đông Thành Dương nói.

Đông Thành Dương không thể làm gì, chỉ có thể làm cười.

" Này, ta muốn gia nhập Thanh Vân tiên môn." Long Tuyết vên mặt hất hàm sai khiến nói.

Đông Thành Dương nhìn Long Tuyết, miễn cưỡng cười một tiếng, nói: "Hoan nghênh hoan nghênh, hoan nghênh vô cùng."

Đông Thành Dương âm thầm ở trong lòng thở dài, thầm nghĩ: Tông môn bên trong đã có một cái Tiêu Cảnh Đình, cũng không quan tâm, nhiều đi nữa Long Tuyết một cái người như vậy.

"Ta gia nhập Thanh Vân tiên môn, có phải hay không liền có thể lật xem tông môn điển tịch cùng công pháp?" Long Tuyết hỏi.

Đông Thành Dương gật đầu một cái, nói: "Cái này dĩ nhiên."

Tiêu Cảnh Đình híp mắt, hắn coi như là rõ ràng Long Tuyết tại sao phải gia nhập Thanh Vân tiên môn, Long Tuyết lấy vì mình công

pháp đến từ tông môn.

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An đi ở trong tông môn, một hồi tiếng nghị luận, truyền vào Tiêu Cảnh Đình trong tai.

. . .

"Đó chính là Tiêu Cảnh Đình Tiêu đại trưởng lão à! Nghe nói, Tiêu trưởng lão lấy Nguyên anh kỳ tu vi lực gánh Băng cung hóa thần kỳ trưởng lão, miễn cưỡng đem vậy hóa thần tu giả bức lui."

"Nghe nói, Tiêu trưởng lão nuôi một cái thần bí hỏa thú, lửa kia thú một hớp liền đem Băng cung cái đó đại trưởng lão pháp khí nuốt.

"Nghe nói, Tiêu trưởng lão có một bộ linh kiếm, xuất thần nhập hóa, đánh Băng cung cái đó đại trưởng lão, chạy mất dạng."

"Nghe nói, Tiêu trưởng lão lực lớn vô cùng, không người nào có thể địch, Tiêu trưởng lão một cái tát, liền đem Băng cung cái đó hóa thần kỳ trưởng lão, đánh bay."

Tiêu Cảnh Đình xoa trán một cái, hắn nguyên vốn lấy là từ Đông Thành Dương nơi đó nghe được lời đồn đãi đã quá ngoại hạng, không nghĩ tới lời đồn đãi vật này, không có điều kỳ quái nhất, chỉ có càng kỳ quái hơn, hắn nếu là có một chưởng vỗ bay Băng Vũ bản lãnh, vậy thì tốt biết bao à!

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Cũng không biết, Băng Vũ nghe đến những thứ này lời đồn đãi sẽ là cái thái độ gì."

Tiêu Cảnh Đình có nhiều hứng thú gợi lên khóe miệng, Băng cung người từng cái siêu nhiên vật ngoại, cả ngày bày gương mặt, làm bộ mặt tê liệt, Băng Vũ thành tựu Băng cung mặt tê liệt đầu lĩnh, gặp phải chuyện này, không biết là không phải còn có thể duy trì cao quý đẹp lạnh lùng vẻ mặt.

. . .

Băng cung

Băng Vũ có chút phẫn uất bắt tồi tệ một tòa tinh sảo tượng đá.

"Bà cố, Tiêu Cảnh Đình thật thật lợi hại như vậy sao?" Băng Ngưng hỏi.

Băng Vũ cắn răng, nói: "Ta có thể thắng được hắn, nhưng nếu muốn giết liền hắn, cần muốn trả một cái giá thật là lớn, hắn tu vi lại tăng lên rất nhiều, lần trước, ta gặp hắn lúc này hắn còn chỉ biết chạy trốn, lần này, nhưng dám cùng ta chính diện chống lại."

Băng Vũ hai tròng mắt máu đỏ, Tiêu Cảnh Đình vậy giọng mỉa mai nụ cười hiện lên trước mắt, để cho Băng Vũ có một loại giết người xung động.

"Tiêu Cảnh Đình tựa hồ thu phục một loại rất kỳ lạ dị hỏa, uy lực vô cùng cường đại." Băng Ngưng nói.

Băng Ngưng ở trong lòng thở dài, sớm biết, nàng liền không nói cho Băng Vũ Tiêu Cảnh Đình chuyện, bây giờ chọc cả người rối reng, còn không có chiếm được tiện nghi.

"Không nghĩ tới, man hoang địa vực, có thể ra Tiêu Cảnh Đình như thế người lợi hại." Băng Ngưng nói.

Băng Vũ khẽ hừ một tiếng, khinh thường nói: "Ngươi lấy là Tiêu Cảnh Đình thật là người đại lục Man Hoang?"

Băng Ngưng nghe vậy, trên mặt không khỏi thêm mấy phần kinh nghi, "Chẳng lẽ không đúng sao?"

"Trúc xấu ra măng ngon xác suất ngươi cho là có nhiều ít, ta đối với Tiêu Lâm Phong sưu hồn qua, bất ngờ phát hiện, Tiêu Cảnh Đình ở thời điểm mười mấy tuổi, tính cách phát sinh qua thay đổi to lớn, chính là lần đó thay đổi, để cho Tiêu Cảnh Đình 1 bước lên trời, Tiêu

Cảnh Đình ở thời điểm mười mấy tuổi, sẽ để cho bây giờ cái này Tiêu Cảnh Đình cho đoạt xác." Băng Vũ nói.

Băng Ngưng trợn to mắt, tràn đầy giật mình nói: "Bà cố, ngươi đối với Tiêu Lâm Phong sưu hồn?"

Băng Vũ gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Tên nầy đủ không có ích lợi gì, biết rõ con trai cho người đoạt xác, cũng không dám lộ ra, ngược lại thì đem sự việc áp chế liền xuống, bất quá, cái này cũng không khó khăn hiểu, bây giờ cái này Tiêu Cảnh Đình, so chủ cũ cái đó không học vấn nên không có làm được gì con trai có thể mạnh hơn nhiều."

Băng Vũ mặt âm trầm, nàng không phải không đánh dùng Tiêu Cảnh Đình người chí thân uy hiếp Tiêu Cảnh Đình chủ ý, nhưng là, Băng Vũ tìm tòi một vòng, phát hiện không thể thực hiện được, Tiêu Cảnh Đình là đoạt xác, đối với hắn vậy trên danh nghĩa cha, anh cảm tình, hẳn cũng rất có hạn.

Hắn vậy mấy con trai cùng Hứa gia, Lê gia dính người mang cố, một cái làm không tốt, thì sẽ đem 2 nhà lão quái vật đưa ra.

. . .

Linh Dược tông

Quách Dịch ở trong phòng vòng tới vòng lui, trên mặt tràn đầy lo lắng.

"Quách sư huynh, ngươi tìm ta?" Mục Vân đi vào cửa hỏi.

Quách Dịch xem Mục Vân đến, lập tức đem người đón vào, "Mục Vân sư đệ, ngươi biết không? Tiêu Cảnh Đình đem Băng cung Băng Vũ đánh lui."

"Nghe nói, tin tức cũng truyền khắp, Tiêu Cảnh Đình bây giờ nhưng mà chạm tay có thể bỏng, khắp nơi đều có người đang bàn luận

hắn, thật đáng tiếc, nguyên anh đỉnh cấp cùng hóa thần tu giả đánh một trận, lại có thể vô duyên vừa gặp." Mục Vân lắc đầu một cái, tràn đầy tiếc hận nói.

"Ta sư đệ à! Cũng như thế lúc, ngươi còn luôn nghĩ xem náo nhiệt." Quách Dịch bất đắc dĩ nói.

Mục Vân nhìn Quách Dịch, nói: "Sư huynh, Băng Vũ cùng Tiêu Cảnh Đình đánh một trận, cũng không phải là muốn cùng ngươi đánh nhau, ngươi lo lắng cái gì à!"

Quách Dịch: ". . ."

"Tiêu Cảnh Đình, làm sao như thế lợi hại? Tên nầy vẫn là người sao?" Quách Dịch lẩm bẩm lẩm bẩm.

Mục Vân ngoẹo đầu, nói: "Lời đồn đãi, Tiêu Cảnh Đình có ba đầu sáu tay, hắn cũng không phải nhân tộc, trên thực tế là, thượng cổ đại yêu chuyển thế."

Quách Dịch: ". . ."

"Sư đệ à! Cũng lúc này, ngươi liền đừng nói đùa nữa." Quách Dịch mạc khả nại hà nói.

Mục Vân lơ đễnh cười một tiếng, nói: "Sư huynh, ngươi không cần lo lắng, Tiêu Cảnh Đình đối với Thanh Vân tiên môn không việc gì cảm giác thuộc về, cạn ao như thế nào có thể nuôi lớn cá, có lẽ Tiêu Cảnh Đình muốn không được bao lâu, liền có thể phi thăng."

Quách Dịch: ". . ."

"Đúng rồi, ta nghe nói, Kiều Tường kết anh thất bại?" Mục Vân hỏi.

Quách Dịch gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Kiều Tường đại khái là quá gấp, Nam Cung đạo hữu cũng gấp."

Nam Cung Thành đem tất cả tâm huyết cũng dốc vào ở Kiều Tường trên người, nhận định Kiều Tường có thể lên cấp nguyên anh, kết quả, Tiêu gia người một nhà đều lên cấp, có thể đem Kiều Tường cũng kích thích, cũng có thể cho Kiều Tường một loại kết anh cũng không phải rất khó khăn cảm giác.

"Kết anh nơi nào là như vậy dễ dàng." Quách Dịch nói.

Mục Vân lắc đầu một cái, "Nam Cung đạo hữu, quá mức dốc toàn lực." Một linh căn là dễ dàng kết anh, nhưng là, song linh căn, ba linh căn kết anh cũng không thiếu à! Tu tiên cũng không phải là chỉ xem tư chất, cơ duyên, tâm chí vậy không thể thiếu, Kiều Tường tâm chí đã sớm rối loạn.

------oOo------

Chương 281: Lại vào tiên giới mảnh vụn

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 281: Lại vào tiên giới mảnh vụn
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tiên giới mảnh vụn bí cảnh sắp lần nữa mở, Tiêu Cảnh Đình cũng không khắp nơi chạy tán loạn, nghiêm túc là vào tiên giới bí cảnh làm chuẩn bị.

Ngay vào lúc này, Trần Lập Phong tìm tới cửa tới.

"Trần đạo hữu, ngươi làm sao tới?"

"Ta lần này tới, là có một cái không tình chi am hiểu."

"Trần đạo hữu, chúng ta là sui gia, ngài không cần khách khí như vậy." Tiêu Cảnh Đình nói.

Trần Lập Phong gật đầu một cái, nói: "Đã như vậy, ta liền nói thẳng, ta muốn vào tiên giới bí cảnh, đến lúc đó, mong rằng Tiêu đạo hữu giúp đỡ một cái."

Tiêu Cảnh Đình cùng Băng Vũ đại chiến một trận, không rơi xuống hạ phong tin tức truyền tới Trần Lập Phong trong lỗ tai, đem Trần Lập Phong hoảng sợ không nhẹ, Trần Lập Phong mặc dù không cảm thấy Tiêu Cảnh Đình thật có thể chiến thắng Băng Vũ, nhưng là trong lòng đối với Tiêu Cảnh Đình đánh giá, lại cao mấy phân.

"Trần đạo hữu nói nơi nào mà nói, chúng ta là sui gia, hỗ trợ nhau là phải." Tiêu Cảnh Đình nói.

Thao thiết hỏa linh nhảy ra, "Tiên giới bí cảnh, cái gì tiên giới bí cảnh? Các ngươi cái này nghèo đào ba thước, cũng lách không ra nhiều ít mỡ địa phương, có tiên giới bí cảnh? Các ngươi ở đùa gì thế đâu ?" "

Trần Lập Phong nhìn thao thiết hỏa linh, có chút ngạc nhiên, "Cảnh Đình, đây chính là vậy chỉ uy danh lan xa, bức lui Băng cung đại trưởng lão yêu thú sao?"

"Không sai, chính là bổn tôn bức lui bà cụ đó, bà cụ đó vừa nhìn thấy bổn tôn liền sợ tè ra quần, Tiêu Cảnh Đình nếu không có ta cho hắn chỗ dựa, hắn nào dám cùng bà cụ đó ầm ỉ à!" Thao thiết hỏa linh đánh rắn theo côn ở trên, dương dương đắc ý nói.

"Nguyên lai tiền bối như vậy lợi hại, thất kính thất kính." Trần Lập Phong vẻ kiêu ngạo cung kính nói.

"Lão đầu xem ở ngươi như thế biết hàng phân thượng, ta sẽ không ăn ngươi, ngươi nhìn như, gầy nhom gầy nhom, phỏng đoán thịt cũng rất củi, ăn không ngon, ha ha. . ." .

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình hít sâu một hơi, nhìn Trần Lập Phong nói: "Trần đạo hữu, cái này chết hàng chỉ nói hưu nói vượn, ngươi không cần để ý tới hắn?"

Trần Lập Phong cười một tiếng, từ hỏa linh trên người, hắn cảm nhận được một cổ nồng nặc uy áp, biết đạo hỏa linh không phải cái gì đồng một nhân vật, Trần Lập Phong một chút không quan tâm bị ngoài miệng chiếm đôi câu tiện nghi.

"Đẹp trai điệu đà, ngươi còn chưa nói tiên giới bí cảnh là xảy ra chuyện gì chứ? Có phải hay không các ngươi những thứ này người nhà quê không biết hàng, thấy một cái hơi khá một chút bí cảnh, liền lầm nhận thành tiên giới bí cảnh, tiên giới cũng không phải là các

ngươi những thứ này tên nhà quê, có thể tưởng tượng." Thao thiết yêu thú chỉ cao khí ngang nói.

Trần Lập Phong nhìn thao thiết yêu thú, có chút ngạc nhiên nói: "Chẳng lẽ là, tiền bối biết tiên giới một ít chuyện tình? Xin tiền bối dạy bảo."

"Chặc chặc, ngươi tên nầy, rất có lễ phép, bổn tôn là hảo tâm nói cho ngươi đi, tiên giới phân là 33 thiên, 33 thiên lại phân trên 3 thiên, trong 3 thiên, dưới 3 thiên."

/*Dzung Kiều : trường hợp này 'thiên '= 'tầng trời '*/

"Mỗi trên 1 thiên, tiên khí cũng biết đậm đặc trên trăm lần, các ngươi nơi này người, nếu là phi thăng đâu, giống như là bay đến dưới 3 thiên đi làm lao động, bất quá, theo ta xem, các ngươi nơi này người cũng quá yếu, yếu như thế, muốn phi thăng đi làm lao động, hy vọng cũng là rất mong manh." Thao thiết yêu thú ngẩng đầu ưỡn ngực, mặt coi thường nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn thao thiết yêu thú, sâu khóa chân mày, nói: "Những chuyện này, ta làm sao không biết?"

"Nói đùa, bổn tôn là người nào, ngươi thật lấy là ngươi dùng gây rối thủ đoạn thu phục bổn tôn, thì thật có thể đạt được bổn tôn nhớ?" Thao thiết yêu thú tràn đầy châm chọc hỏi

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Khó trách, khó trách hắn cảm thấy thao thiết yêu thú trí nhớ bừa bộn, nguyên lai hắn thật không có cùng chung đến hỏa linh trí nhớ.

"Không biết làm lao động là ý gì?" Trần Lập Phong hỏi.

"Các ngươi những nguyên anh này à! Hóa thần à! Cũng chính là ở chỗ này có thể xưng vương xưng bá, đến tiên giới, chính là gà vườn chó đất, mặc cho người xẻ thịt, cho nên, đến tiên giới đâu, các ngươi hãy ngoan ngoãn đi cho tiên giới đại địa chủ làm ruộng, hoặc

là cho tiên mỏ ông chủ khai thác quặng, các ngươi người nơi này, trình độ quá kém, làm ruộng, khai thác quặng tương đối đồng một, khó khăn các ngươi cũng không làm được."

"Không biết khó khăn có cái gì?" Trần Lập Phong nói.

"Khó khăn, liền luyện đan, luyện khí à! Những thứ này các ngươi không cần suy nghĩ, các ngươi trình độ quá kém, không có cái nào tiên giả sẽ tìm các ngươi luyện đan, cho dù có người tìm các ngươi luyện đan, một khi luyện đan thất bại, các ngươi rất dễ dàng bị tìm các ngươi luyện đan tu giả, thẹn quá thành giận thủ tiêu." Thao thiết yêu thú nói.

"Tiên giới không phải khắp nơi là bảo sao? Chẳng lẽ không có thể đi thú yêu?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Thao thiết yêu thú cười một tiếng, nói: "Thú yêu, dĩ nhiên có thể, bất quá, các ngươi trình độ quá kém, thú yêu chính là cho yêu thú đưa thức ăn à!"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Thao thiết yêu thú mà nói, để cho Tiêu Cảnh Đình tâm trạng trôi lơ lửng, Tiêu Cảnh Đình nhíu mày một cái, sợ ảnh hưởng tâm trí, không lại theo thao thiết yêu thú hỏi dò tiên giới chuyện.

. . .

Tiên giới mảnh vụn bên ngoài, tập trung vô số nguyên anh tu giả, Tiêu Cảnh Đình, Trần Lập Phong cùng Hứa Lăng Phong đứng chung một chỗ, hấp dẫn không thiếu tầm mắt.

Đi qua nghĩ cặn kẽ, Tiêu Cảnh Đình quyết định lần này bí cảnh mở, liền hắn, Trần Lập Phong, Hứa Lăng Phong ba người đi vào.

Ngửi thấy không thiếu tu sĩ hơi thở, hỏa linh không ngừng bày tỏ, nó thật là đói, thật là đói, nó muốn ăn thịt, nó muốn vào bổ.

Tiêu Cảnh Đình chỉ có thể đem hỏa linh giam cầm ở trong óc, tránh cho hỏa linh chạy đến, thật đem cái đó tông môn lão tổ ăn, đưa tới đại loạn.

Tất cả đại tông môn đang duy trì trật tự, Tiêu Cảnh Đình xài ba mươi khối cực phẩm linh thạch, mua một khối ngọc đồng, mới được phép cho đi.

"Chủ nhân, cũng quá xem nhẹ không có cốt khí, đám người này ngăn ngươi đánh cướp, ngươi liền hao tài tiêu tai, ngươi làm sao không có cốt khí như vậy à! Đi giết à!"

Tiêu Cảnh Đình đầu đầy hắc tuyến, mắng: "Đừng làm rộn."

Thao thiết yêu thú, không khỏi tràn đầy phẫn uất.

"Đi thôi."Tiêu Cảnh Đình bóng người chớp mắt, liền rơi vào tiên giới mảnh vụn trong, Hứa Lăng Phong cùng Trần Lập Phong rơi vào Tiêu Cảnh Đình bên người.

Thao thiết yêu thú nhảy ra, hít sâu một hơi, có chút giật mình nói: "Nửa linh khí, bán tiên khí, cái này bí cảnh thật có khả năng là tiên giới mảnh vụn."

"Nửa linh khí bán tiên khí? Thao thiết đại gia, cái này là ý gì? Xin đại gia dạy bảo." Hứa Lăng Phong đã sớm sớm nghe, Tiêu Cảnh Đình thao thiết yêu thú kiến thức rộng, nóng nảy đại, thích nghe lời khen, rất là không mặt mũi không da nói.

"Các ngươi một giới này tên nhà quê à! Cái gì cũng không hiểu, kiến thức nông cạn để cho ông già này cũng vì các ngươi xấu hổ. Xem ngươi như thế thành tâm, ta tạm thời liền cho ngươi nói một chút đi." Thao thiết yêu thú hắng giọng, chỉ cao khí ngang nói: "Tựa như cùng các ngươi một giới này, tràn đầy linh khí, tiên giới tràn đầy tiên khí, tiên khí nói như thế nào đây, các ngươi có thể làm phẩm chất cao hơn linh khí, nếu là các ngươi ở hóa thần, phi thăng sau đó, gặp phải tiên giới hóa thần tu giả, nhất định phải thời gian đầu tiên, trốn

xa chừng nào tốt chừng đó, mặc dù ta một chút không cảm thấy các ngươi có thể phi thăng."

"Kéo xa, tiên giới hóa thần trong cơ thể ẩn chứa là tiên khí, cùng một đẳng cấp, tiên giới tu giả chân nguyên là các ngươi linh giới tu giả ba đến năm lần, đây chính là tiên khí chỗ tốt, nếu là các ngươi may mắn phi thăng, loại này có khả năng, chân thực quá nhỏ, vậy các ngươi đến tiên giới sau đó, cố gắng tu luyện, cũng có thể dần dần đem trong cơ thể linh khí đổi thành thành tiên khí, quá trình này đại khái cần mấy chục năm thời gian."

"Cái này trong không gian hơi thở thuộc về nửa linh khí bán tiên khí, cái này bí cảnh thật đúng là có thể có thể xuất từ tiên giới, chẳng qua là bởi vì là thoát khỏi tiên giới thời gian dài, tiên khí thoái hóa thì trở thành linh khí."

Tiêu Cảnh Đình các người sớm thao thiết yêu thú mà nói, không khỏi sinh lòng chấn động.

"Ngươi có thể cảm nhận được, nơi nào có tiên tinh mỏ sao?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Thao thiết yêu thú gật đầu một cái, nói: "Có thể."

Tiêu Cảnh Đình âm thầm thở phào nhẹ nhõm, thầm nghĩ: "Cuối cùng không có uổng công nuôi tên nầy. Vẫn có chút chỗ dùng.

Tiêu Cảnh Đình đi theo thao thiết yêu thú chỉ dẫn, đến một tòa tiên tinh mỏ bên cạnh.

"Đây chính là ngươi nói tiên tinh mỏ." Tiêu Cảnh Đình sắc mặt dữ tợn hỏi.

Hỏa linh vui sướng nói: "Không sai, cái này tiên giới trong bí cảnh rất nhiều tiên khu mỏ cũng thoái hóa, chỗ hòn này khu mỏ cách coi như gần, phẩm chất cũng coi như. . . Thích hợp đi, ngươi cái này

Nhất giới linh khí như thế mỏng manh, chỉ có thể thích hợp một chút."

"Nhưng là, chỗ hòn này khu mỏ có chủ." Một cái cổ điêu nằm ở khu mỏ trên, mắt buồn ngủ mông lung dáng vẻ.

Cổ điêu yêu thú đầu sinh một sừng, tựa như chim phi chim, tựa như báo phi báo, nhìn như, hung ác bức người.

Tiêu Cảnh Đình rất rõ ràng, cái này cổ điêu, nhìn như ngủ, thực thì thời khắc giám thị động tĩnh chung quanh, nếu không phải mình kịp thời phát hiện, nếu là cả người đụng lên, vậy thì. . .

Tiêu Cảnh Đình rất là hoài nghi, hỏa linh là không phải cố ý.

"Không phải là một cái cổ điêu yêu thú sao? Xem đem ngươi dọa cho, loại này yêu thú tiểu gia ta trước kia một hớp có thể nuốt trọn ba con." Hỏa linh dương dương đắc ý nói.

Tiêu Cảnh Đình nghe đầu đầy hắc tuyến, "Vậy ngươi đã qua, đem yêu thú kia cho nuốt trọn."

Hỏa linh lắc đầu một cái, nói: "Vậy không được, tiểu gia ta bây giờ hổ xuống đồng bằng, không chịu nổi dày vò."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Hứa Lăng Phong nhìn chằm chằm cổ điêu, quan sát hồi lâu, nói: "Cái này con yêu thú, hẳn không tiến vào hóa thần, liều mạng một cái mà nói, hẳn vẫn có thể chiến thắng."

"Có nghe hay không, quỷ nhát gan, ngươi vị nhạc phụ này so ngươi gan lớn nhiều, khó trách, người ta là cha vợ, ngươi chỉ có thể làm người ta cháu trai. . ." Hỏa linh khặc khặc cười nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Hắn mới không phải Hứa Lăng Phong cháu trai, hắn là Hứa Lăng Phong con rể.

"Vậy thì đánh một trận đi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hỏa linh nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Vậy thì đúng rồi? Cái này con yêu thú trong cơ thể có 40% tiên nguyên, ở tiên giới đó là đội sổ lại tồn tại lót đáy, mặc dù ta một chút không cảm thấy mấy người các ngươi gà vườn chó đất có thể phi thăng, nhưng là, trước thời hạn thích ứng một chút, còn là tốt."

Tiêu Cảnh Đình sậm mặt lại, gà vườn chó đất, không có thể phi thăng, cái này chết hỏa linh có biết nói chuyện hay không à! Lăn qua lộn lại, liền hai câu này, sẽ không nói chút khác sao?

Vì cẩn thận để gặp, Tiêu Cảnh Đình ở bốn phía bày ra một ít phụ trợ trận pháp.

Hứa Lăng Phong dẫn đầu xuất thủ, một kiếm hướng cổ điêu đâm tới, cổ điêu linh xảo tránh thoát Hứa Lăng Phong công kích, bị chọc tức cổ điêu, hướng Hứa Lăng Phong nhào tới.

Đã sớm chuẩn bị xong Trần Lập Phong, từ phía sau lưng phát động công kích.

Tránh không kịp Hứa Lăng Phong, trên người để cho cổ điêu thổi ra liền đạo dấu máu.

Tiêu Cảnh Đình ném ra càn khôn đỉnh, hung hãn hướng cổ điêu đầu đập tới.

Hung thần ác sát cổ điêu, để cho càn khôn đỉnh lập tức cho đập bể đầu.

Không cam lòng để cho Tiêu Cảnh Đình chuyên đẹp với trước Hứa Lăng Phong, cưỡi phi kiếm, hướng cổ điêu trên mông đâm tới.

Ba người và cổ điêu kịch chiến hồi lâu, cuối cùng đem cổ điêu giải quyết.

"Quá yếu, quá yếu, các ngươi như vậy món ăn thực lực, đến tiên giới, đó chính là cho tiên giới yêu thú đưa thức ăn à!" Hỏa linh quay cuồng nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

/*Dzung Kiều : xem hình cổ điêu http://a1.att.hudong.com/05/16/20200000013920144737164112801_s.jpg */

------oOo------

Chương 282: Đào mỏ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 282: Đào mỏ
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Cảnh Đình các người bắt đầu đào mỏ, hỏa linh từ Tiêu Cảnh Đình thức hải bên trong chạy ra, giống như đại gia vậy thị sát khắp nơi.

"Cái này mỏ cũng quá vụn, như vậy nát vụn mỏ, ở tiên giới cũng là ít có, chỉ có các ngươi như vậy tên nhà quê, mới có thể đem như vậy tiên mỏ làm bảo, cái này mỏ nếu là đặt ở tiên giới, phỏng đoán người tiên giới xem đều không xem." Hỏa linh cầm lên liền một khối linh thạch, "Ồ, cái này

Linh thạch trong tiên khí thoái hóa, có lẽ cái này mỏ nguyên lai không có như vậy nát vụn."

"Linh khí thoái hóa, có ý gì?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Cái này bí cảnh xác thực có thể trước kia là tiên giới một góc, bất quá thoát khỏi tiên giới thời gian hẳn rất dài, cho nên, nơi này tiên khí biến thành nửa linh khí bán tiên khí, lại qua một đoạn thời gian, có thể liền hoàn toàn biến thành linh khí, giống nhau cái này tiên tinh mỏ, nơi này có thể nguyên bản có rất nhiều tiên tinh, nhưng là, tiên tinh đều biến thành cực phẩm linh thạch, có lẽ sau này sẽ hoàn toàn biến thành linh thạch mỏ." Hỏa linh lắc đầu nói.

Tiêu Cảnh Đình thở dài, nói: "Phải không? Vậy thì thật là đáng tiếc."

Hỏa linh liếc Tiêu Cảnh Đình một cái, nói: "Cũng không có gì hay đáng tiếc, các ngươi những thứ này gà vườn chó đất, cực phẩm linh

thạch đã đủ các ngươi vui, nếu là nơi này thật có rất nhiều tiên tinh cũng không tới phiên các ngươi chấm mút."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Hứa Lăng Phong đối với tiên tinh cảm ứng rất bén nhạy, có thể dễ dàng tìm được phẩm chất cao tiên tinh.

Dựa theo Hứa Lăng Phong chỉ dẫn, Tiêu Cảnh Đình cùng Trần Lập Phong mấy ngày kế tiếp, thu hoạch rất phong phú.

Tiêu Cảnh Đình thả ra nguyên anh con rối, bò cạp đầu vàng đuôi đỏ cùng ong hoàng kim hỗ trợ, Tiêu Cảnh Đình nguyên anh con rối, bò cạp đầu vàng đuôi đỏ cùng ong hoàng kim hiệu suất có chút thấp, nhưng là, thắng ở số lượng nhiều, những người này liên thủ đào ra tiên tinh số lượng so Tiêu Cảnh Đình ba người đào lên đều nhiều hơn.

"Có người tới, có người tới." Hỏa linh ầm ỉ nói.

Tiêu Cảnh Đình linh hồn lực quét đi ra ngoài, thị sát một phen, nói: "Tựa hồ là có những thứ khác

Thế lực người tới nơi này."

"Ta ngửi thấy mùi máu tươi, có người bị thương, nha, ta có thể ăn bọn họ sao? Thật lâu không có ăn thịt người, thật để cho người hoài niệm." Hỏa linh có chút kích động hỏi.

"Ngươi cho ta im miệng, trước khi vậy chỉ cổ điêu, đã cho ngươi ăn, ngươi còn muốn thế nào?"

Hỏa linh tràn đầy bất mãn nhìn Tiêu Cảnh Đình, "Ta không phải ăn một cái cổ điêu sao? Ngươi tại sao như thế khổ đại cừu thâm nhìn ta."

"Đẹp trai điệu đà, ngươi ánh mắt muốn nhìn xa một chút, phải biết,

thiên hạ này phiêu phì thể tráng yêu thú có chính là, bỏ lỡ một cái, tổng còn có hạ một cái, nha, ta cảm thấy, lại có một con yêu thú tới, cái này con yêu thú lợi hại, trong cơ thể có 60% tiên nguyên."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Tiêu Cảnh Đình nghe hỏa linh ré bất ngờ gào thét, có dũng khí đem hỏa linh bóp chết xung động, nhưng là, đại địch trước mặt, Tiêu Cảnh Đình chỉ có thể thu liễm sát ý, cần phải

Đối với khốn cục trước mắt.

"Có người hướng bên này tới, phía sau còn đuổi theo một con yêu thú." Tiêu Cảnh Đình từ khu mỏ trong bay ra ngoài, đi theo phía sau Hứa Lăng Phong cùng Trần Lập Phong.

"Người Thiên Hoàng tông." Hứa Lăng Phong cau mày một cái, theo đối phương đến gần, Hứa Lăng Phong cũng cảm ứng được người đâu.

Thiên Hoàng tông tu giả đi theo phía sau một cái dáng dấp có chút giống như con hổ, nhưng đầu sinh một sừng có năm cái đuôi yêu thú.

"Bọn họ hình như là hướng chúng ta phương hướng tới." Trần Lập Phong nói.

"Mấy vị đạo hữu cứu mạng à!"

Tiêu Cảnh Đình đoán chừng giữ được mình có khả năng không lớn, quyết định nhanh chóng quyết định động thủ.

Tiêu Cảnh Đình ném ra trên tay tang hồn chung, tràn đầy sát khí tiếng chuông, khiến cho yêu thú tốc độ giảm bớt một ít.

Thiên Hoàng tông mấy cái tu giả, thấy Tiêu Cảnh Đình các người, giống như thấy cứu tinh vậy nhào tới.

Tiêu Cảnh Đình một mực không cảm giác được mình là người anh

hùng, gặp chuyện chỉ muốn bo bo giữ mình, thấy có người tới cầu cứu, không khỏi sinh lòng phiền não.

Hứa Lăng Phong thả ra 1 bản lưới màu đỏ tươi, bao lại yêu thú.

Yêu thú tức giận hướng đỏ lưới đụng tới, Tiêu Cảnh Đình phát hiện, Hứa Lăng Phong cái lưới này co dãn tốt vô cùng, yêu thú ở lưới bên trong xông ngang đánh thẳng, đỏ lưới nhưng thủy chung không có bị xé rách, bị vậy hình lưới pháp khí hạn chế, yêu thú tốc độ xuống giảm không thiếu.

"Cha vợ, cha pháp khí này không tệ à!" Tiêu Cảnh Đình nói.

"Đúng vậy!" Cái lưới đỏ này nhưng mà đòn sát thủ của hắn à! Nếu không phải gặp phải cái này con yêu thú, Hứa Lăng Phong còn không thể bỏ lấy ra.

"Ngươi mau ra tay à!" Hứa Lăng Phong thúc giục, đỏ lưới mặc dù bền bỉ, nhưng là, cũng mệt không ở yêu thú kia bao lâu, nếu để cho yêu thú kia đem hắn vất vả luyện chế la võng cho xé rách, vậy hắn sẽ thua lỗ lớn, yêu thú ở trong lưới vùng vẫy một hồi, tinh thần tựa hồ uể oải mấy phần.

Hứa Lăng Phong gợi lên khóe miệng, hắn cái này trên Net là thối liền độc, tầm thường yêu thú dính chi tức chết, cái này con yêu thú nhưng chỉ là có chút uể oải, quả thực là bất phàm.

Tiêu Cảnh Đình sử dụng càn khôn đỉnh, hướng dưới đáy yêu thú đập tới.

Có Hứa Lăng Phong đỏ lưới trói buộc, Tiêu Cảnh Đình càn khôn đỉnh, mỗi một chút cũng chính giữa mục tiêu.

Tiêu Cảnh Đình phát hiện càn khôn đỉnh hết sức tốt dùng, nghe hỏa linh nói, càn khôn đỉnh là tiên giới vật, bất quá là một hàng nhái, dĩ nhiên, hàng nhái giá trị cũng là rất cao, nhất là ở linh giới chỗ này.

Tiêu Cảnh Đình càn khôn đỉnh liền đập liền mười mấy hạ, vô tình đập trúng năm đuôi yêu thú cái đuôi, bị đập trúng cái đuôi năm đuôi yêu thú, bạo nhảy cỡn lên, ở một bên thay Tiêu Cảnh Đình lược trận Trần Lập Phong, thiếu chút nữa để cho hung tính đại phát năm đuôi yêu thú, một cái đuôi quất chết.

Cái này năm đuôi yêu thú, muốn so với trước kia cổ điêu khó đối phó nhiều, Tiêu Cảnh Đình cùng năm đuôi yêu thú, dây dưa hồi lâu, mới thuận lợi giải quyết.

Bị thua thiệt Tiêu Cảnh Đình lần này đã có kinh nghiệm, năm đuôi yêu thú vừa chết, liền đem yêu thú thu vào nhẫn không gian, không có cho hỏa linh trung gian kiếm lời cơ hội.

"Gặp qua ba vị đạo hữu, Tiêu đạo hữu quả nhiên danh bất hư truyền à! Lấy Tiêu đạo hữu bản lãnh có thể chống lại hóa thần tu giả, cũng không kỳ quái." Thiên hoàng tông cầm đầu Hướng Thiên tràn đầy tâng bốc hướng về phía Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Lăng Phong có chút không vui nhìn Hướng Thiên, thầm nói: Hướng Thiên người này ánh mắt quá kém, hắn, Tiêu Cảnh Đình, Trần Lập Phong ba người, là thuộc Tiêu Cảnh Đình người này bối phận thấp nhất, kết quả tên nầy chỉ biết là đi theo Tiêu Cảnh Đình tán dóc.

"Các ngươi làm sao sẽ chọc tới con yêu thú kia?" Hứa Lăng Phong hỏi.

Hướng Thiên trên mặt dính vào mấy phần có phụ im lìm, "Các thế lực lớn cho ngọc đồng căn bản cũng không tác dụng, bên trong rất nhiều tin tức cũng có vấn đề."

Tiêu Cảnh Đình bất đắc dĩ cười một tiếng, thầm nghĩ: Nói nhảm, tất cả lớn thế lực ngọc đồng nếu là dễ xài, không phải dùng ba mươi khối cực phẩm linh thạch có thể mua về? Các thế lực lớn ngọc giản, nhiều nhất cũng chỉ có thể làm một tham khảo, bí cảnh bị phong tỏa nhiều năm như vậy, bên trong nguyên bản là dạng gì, tổng sẽ xuất

hiện nhất định sai lệch.

Bất quá, bỏ mặc nói thế nào, các thế lực lớn nghiên cứu ra được ngọc đồng nội dung, vẫn rất có giá trị, chí ít, lần đầu tiên người tới nơi này, sẽ không hai mắt bôi đen không biết gì cả.

Tiêu Cảnh Đình đám người và Hướng Thiên các người đàm luận một hồi, liền hạ lệnh trục khách.

Khu mỏ trong linh thạch có hạn, khác nhau người một viên liền thiếu một viên, vì vậy Tiêu Cảnh Đình rất ngang ngược đem mới vừa mấy người cho khuyên đi.

"Hướng trưởng lão, cái đó Tiêu Cảnh Đình thật đúng là bá đạo à! Khu mỏ cũng không phải hắn một người hắn dựa vào cái gì độc chiếm à!" Phần Viêm nói.

Hướng Thiên thở dài, nói: "Ngươi muốn trở thành con yêu thú kia sao? Băng Vũ đại trưởng lão cũng không làm gì được Tiêu Cảnh Đình, chúng ta thì có thể làm gì?"

Phần Viêm híp mắt mâu, nói: "Tiêu Cảnh Đình vận khí thật tốt, chúng ta đi vào không việc gì thu hoạch, còn để cho yêu thú truy đuổi, bọn họ nhưng thật sớm phát hiện một cái khu mỏ, đào linh thạch."

Hướng Thiên không cho là đúng lắc đầu một cái, nói: "Ngược lại không hoàn toàn là vận khí tốt, có thể bọn họ có biện pháp tìm linh khoáng, hầm mỏ kia núi rất bí mật, tùy tiện ai sẽ tìm được nơi đó à!"

Phần Viêm tràn đầy ghen tị nói: "Nếu thật sự là như thế, bọn họ chẳng phải là muốn phát tài?"

Hướng Thiên cười khổ một cái, nói: "Theo Tiêu Cảnh Đình tu vi vào rộng tương tới, muốn không được bao lâu, nói không chừng chính là hóa thần."

"Hướng sư huynh, chúng ta cứ như vậy đi à!" Phần Viêm có chút không cam lòng nhìn khu mỏ phương hướng.

Hướng Thiên nhìn Phần Viêm, nói: "Ngươi muốn làm gì? Không được gây thêm rắc rối, Tiêu Cảnh Đình cũng không phải là cái gì hiền lành, xem hắn dám giết Băng Thành, liều mạng Băng Vũ thì biết."

Phần Viêm thần sắc thấp rơi xuống, nói: "Được rồi."

. . .

Trần Lập Phong nhìn về phía thiên các người rời đi, không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

"Khá tốt, những người này đi, nếu là lưu lại mà nói, không muốn biết làm sao dọn dẹp tốt." Giết, quá mức lòng dạ ác độc, nếu là lưu lại dấu vết, chỉ sợ làm người

Lên án, giữ lại, đó cũng quá chướng mắt.

Hỏa linh yêu thú tràn đầy không hiểu nhìn Trần Lập Phong, nói: "Lưu lại có cái gì không tốt dọn dẹp? Lưu lại, ta một hớp nuốt bọn họ, thật đáng tiếc, những thứ này người chạy quá nhanh, không ăn được, đẹp trai điệu đà chủ nhân là một không phúc hậu người, yêu thú kia ta cũng có phần xuất lực, kết quả, để cho đẹp trai điệu đà chủ nhân trung gian kiếm lời."

Trần Lập Phong: ". . ." Hỏa linh tên nầy, mặt thật là lớn.

"Những tên kia, vận khí cũng không tệ lắm, vừa vặn chạy đến chúng ta bên này." Trần Lập Phong nói.

Hứa Lăng Phong bĩu môi, nói: "Vừa vặn chạy đến bên này, ta không như thế cảm thấy."

Trần Lập Phong nhìn Hứa Lăng Phong, không hiểu nói: "Phải

không?"

"Ta nghĩ những người đó chạy đến nơi này, hẳn là có mục tiêu, hắn chưa chắc biết chúng ta ở chỗ này, nhưng là hắn hẳn cảm thấy nơi này có tu giả, cho nên, muốn đến một chiêu kẻ gây tai họa, Hướng Thiên tên kia, phụ sửa đồ rất rất đặc biệt, hắn phụ tu thuật bói toán." Hứa Lăng Phong nói.

Trần Lập Phong có chút ngạc nhiên nói: "Xem bói, chính xác sao?"

Hứa Lăng Phong nhún vai một cái, nói: "Đại đa số lúc này không cho phép, bất quá đặc thù lúc này có thể cứu mạng." Năm đó Hứa Mộc An mất tích, Hứa Lăng Phong cũng đi tìm xem bói sư xem bói, kết quả, vậy xem bói sư xé một đống ngổn ngang, huyền diệu khó giải thích đồ, một chút giá trị cũng không có.

"Bắt chặt thời gian đào tiên tinh đi, có lẽ phải không được bao lâu, liền có rất nhiều người tới." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Lăng Phong gật đầu một cái, nói: "Nói đúng."

"Mấy tên kia, sẽ không đem khu mỏ vị trí, nói cho người khác đi." Trần Lập Phong chần chờ một chút nói.

Hứa Lăng Phong cười một tiếng, nói: "Hướng Thiên nếu như đủ thông minh, hẳn sẽ không làm như vậy." Vì một ít tin tức phí, đắc tội Tiêu Cảnh Đình đắc tội Hứa gia, chỉ có thể là cái mất nhiều hơn cái được.

Hỏa linh nhảy đến Tiêu Cảnh Đình bên người, nói: "Đẹp trai điệu đà, ngươi đem con yêu thú kia cho ta ăn, một hồi tới bao nhiêu người, ta giúp ngươi thủ tiêu bao nhiêu người."

Tiêu Cảnh Đình: "Cám ơn, bất quá không cần."

"Cắt, thật nhỏ mọn, một con yêu thú cũng không thể bỏ, ngươi như vậy tầm mắt, làm sao có thể trông cậy vào ngươi làm đại sự." Hỏa

linh nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn hỏa linh, nói: "Ta không cảm thấy thỏa mãn ngươi vọng tưởng, liền chứng minh ta có thể làm đại sự."

Hỏa linh bất mãn bào đào đất, "Ngươi tên nầy, thật đúng là không biết hàng, ta như thế người vĩ đại vật, ngươi đem ta phục vụ tốt lắm, muốn cái gì có cái đó."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Thật là cám ơn ngươi, vĩ đại hỏa linh, bây giờ có thể am hiểu ngươi im miệng sao?" Tiêu Cảnh Đình cắn răng nghiến lợi nói.

Thao thiết yêu thú: ". . ."

Hứa Lăng Phong nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Cảnh Đình, đừng nữa nơi nào cùng con yêu thú kia tán dóc, nhanh lên bắt chặt thời gian đào linh thạch muốn chặt."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

------oOo------

Chương 283: Lê gia vãn bối

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 283: Lê gia vãn bối
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

"Chú Hứa." Một đạo thanh âm thanh thúy, ở Hứa Lăng Phong tuyên bên vang lên.

Hứa Lăng Phong nhìn người đâu, không khỏi có chút cáu im lìm, "Ngươi tại sao lại ở chỗ này?"

"Ta tới dò xét bí cảnh à!" Lê Tích đương nhiên nói.

"Ẩu tả, một mình ngươi kim đan, đi vào làm gì? Ngươi tới đây bên trong, người Lê gia biết không?" Hứa Lăng Phong bất mãn nói.

Lê Tích lắc đầu một cái, nói: "Không biết."

Lê Tích âm thầm khẽ thở dài một hơi, hắn là gạt người Lê gia đi ra ngoài, nếu là gia tộc trưởng bối biết, tuyệt đối sẽ ngăn cản.

Hứa Lăng Phong cho Lê Tích gây ra không lời chống đở, "Địa phương quỷ quái này, cũng là ngươi có thể tùy tiện tới? Chỗ này nguyên anh tu giả cũng không biết chết nhiều ít, một mình ngươi kim đan, từ đâu chạy tới một con sâu, cũng có thể làm cho ngươi chết không có chỗ chôn."

Lê Tích cau mày một cái, có chút không cam lòng nói: "Chú Hứa, chú không biết, cùng ta cùng nhóm tiến vào kim đan tu giả không hề thiếu, chú Hứa ngươi không có nghe nói sao? Cái này tiên giới mảnh vụn, kim đan so nguyên anh an toàn hơn, cái này trong bí cảnh yêu thú đối với tiến vào nguyên anh có mang địch ý, nhưng đối

với tiến vào kim đan không có hứng thú, bởi vì là chúng ta kim đan quá yếu, bọn họ lười phản ứng kim đan."

Hứa Lăng Phong sậm mặt lại, nói: "Ngươi nghe ai nói à! Từ đâu tới lời nói vô căn cứ, cái này trong bí cảnh yêu thú đói rất lâu rồi, ngươi tới vừa vặn cho những người này đánh một chút dâng đồ ăn."

Lê Tích mặt đỏ lên, không có nói gì.

"Hứa đạo hữu, vị này là ai à!" Trần Lập Phong hỏi.

"Đây là Lê gia một tên tiểu bối, kêu Lê Tích."

Lê Tích hướng Trần Lập Phong cùng Tiêu Cảnh Đình chắp tay, nói: "Gặp qua Trần tiền bối, gặp qua Tiêu tiền bối."

Tiêu Cảnh Đình nhàn nhạt gật đầu, Lê Tích nhìn Tiêu Cảnh Đình, không khỏi có chút hiếu kỳ.

"Ngươi đến đây lúc nào?" Hứa Lăng Phong hỏi.

"Ta ngày hôm qua vừa mới tới." Lê Tích nói.

"Khó trách còn sống, nguyên lai đi vào vẫn chưa tới ba ngày." Hứa Lăng Phong nói.

Lê Tích bị đả kích liền một chút, rất nhanh khôi phục tới, "Chú Hứa, chú có biết hay không, trước đó vài ngày, có cái nguyên anh trung kỳ được một bụi den vàng màu máu, đi ra ngoài luyện chế thành một viên đan dược, thăng vào nguyên anh hậu kỳ."

"Còn có người nơi này, tìm được một khối tiên kim, thuộc tính hết sức kỳ lạ, dung nhập vào bổn mệnh pháp bảo sau đó, bổn mệnh pháp bảo cấp bậc tăng cao ba lần, còn có một cái tu giả, ở chỗ này tìm được một viên yêu thú trứng, ấp ra liền một cái rồng tước, rồng thật huyết mạch hết sức dầy, còn một người khác tu giả, ở chỗ này tìm được một kiện pháp bảo mảnh vụn, mặc dù là mảnh vụn, nhưng

là, rất lợi hại. . ."

Lê Tích nói vui vẻ, không khỏi mặt đầy đỏ ửng, thật giống như thu hoạch những thứ này chính là mình vậy.

"Biết, biết, ngươi có biết hay không nơi này chết bao nhiêu người à!" Hứa Lăng Phong lạnh lùng nói.

Lê Tích mặt băng bó, trên mặt thêm mấy phần chột dạ, vẫn còn mạnh chống, không muốn cúi đầu.

Hứa Lăng Phong nhìn Lê Tích hình dáng, cũng không nói gì nhiều.

"Chú Hứa, cháu đi theo các ngươi bên người đi, chỉ cần vừa có thu hoạch, ta liền rời đi, ta cũng không lòng tham, tìm được một bụi tốt linh thảo, ta liền đi." Lê Tích tràn đầy mong đợi nói.

Hứa Lăng Phong hướng Tiêu Cảnh Đình nhìn sang, Tiêu Cảnh Đình hướng Hứa Lăng Phong gật đầu một cái

Lê Tích xem Hứa Lăng Phong gật đầu, trong lòng một hồi ngạc nhiên mừng rỡ, Lê Tích đi vào bí cảnh, toàn bằng tạm thời xung động, sau khi đi vào, nghĩ đến bí cảnh nguy hiểm, cũng muốn thối lui ra, nhưng là vừa chân thực không cam lòng.

"Tiêu tiền bối, ta ở bên ngoài sớm nghe qua ngươi đại danh." Lê Tích tiến tới Tiêu Cảnh Đình bên người, mặt đầy ngưỡng mộ nói.

Hứa Lăng Phong nhìn Lê Tích đối với Tiêu Cảnh Đình bộ kia chân chó dáng vẻ, không khỏi có chút chỉ tiếc rèn sắt không thành thép.

Tiêu Cảnh Đình tò mò hỏi: "Phải không? Bên ngoài đều nói ta cái gì à!"

"Nói ngươi lợi hại, nói ngươi có ba đầu sáu tay, là Đại la kim tiên chuyển thế, nhưng mà ta coi trước không giống." Lê Tích nhìn chằm chằm Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Lăng Phong tràn đầy bĩu môi khinh thường, nói: "Lời đồn đãi vật này à! Chính là sẽ phóng đại."

Lê Tích nhìn Tiêu Cảnh Đình, đầy là tò mò nói: "Tiêu tiền bối, ngươi thật đánh lùi Băng Vũ tiền bối?"

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, "Không có, lời đồn đãi quá phóng đại, Băng Vũ tiền bối là hóa thần, nơi nào là tốt như vậy đánh lui."

Lê Tích sâu sắc cho là đúng gật đầu một cái, nói: "Vậy cũng được, ta nghe nói tu giả một khi hóa thần vượt xa nguyên anh, Tiêu tiền bối, Băng Vũ tiền bối lúc này cũng ở đây trong bí cảnh, ngươi phải cẩn thận một chút à!"

Tiêu Cảnh Đình nhìn lòng nhiệt tình Lê Tích, "Đa tạ anh bạn trẻ nhắc nhở, bất quá, cái này bí cảnh lớn, muốn chạm mặt, cũng không dễ dàng."

"Mặc dù như vậy, cần phải cẩn thận một chút." Lê Tích nói.

Hứa Lăng Phong bật cười một tiếng, tức giận: "Ngươi tên nầy, nói tới người khác, ngược lại là một bộ một bộ, chính ngươi còn không phải là ở chỗ này?"

Lê Tích tên nầy, tràn đầy lúng túng cười một tiếng, cũng không nói gì nữa.

"Đẹp trai điệu đà, ngươi từ nơi nào tìm tới một cái kim đan phế vật à! Như thế phế, không bằng ta nuốt hắn đi." Hỏa linh nhảy ra nói.

"Không thể ăn." Tiêu Cảnh Đình cảnh cáo nói.

Hỏa linh có chút bất mãn nói: "Đẹp trai điệu đà, ngươi tên nầy quá con rùa mao, cái này không thể ăn, cái đó không thể động, đi theo ngươi, quá không vui, một chút đều không nhiệt huyết, ta làm sao sẽ cùng liền ngươi như thế cái uất ức người."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Tiêu tiền bối, cái này yêu thú kỳ quái là thứ gì à!" Lê Tích có chút lo âu nói.

Hỏa linh tức giận hướng Lê Tích gầm thét hai tiếng, "Ngươi nói gì, ngươi nói ai là yêu thú kỳ quái? Ngươi cái này đáng chết 2 chân kỳ quái."

Tiêu Cảnh Đình đem hỏa linh thu vào, cười một tiếng, nói: "Đây là ta nuôi sủng vật, nóng nảy không tốt lắm, hơn nữa còn là một nói nhiều."

Lê Tích: ". . ."

. . .

Hứa Lăng Phong ở trước mặt tùy ý đi, Lê Tích bỗng nhiên vui mừng nói: "Chú Hứa, có một bụi linh thảo."

Hứa Lăng Phong hướng Lê Tích phương hướng chỉ nhìn sang, liền thấy một bụi bảy sắc linh hoa, cũng không biết là cái gì chủng loại, nhìn như thù là đẹp.

"Chú Hứa, chá bước đi hái tới." Lê Tích nói.

Hứa Lăng Phong nhìn bụi cây kia hoa bảy màu đóa, sinh lòng không ổn, nhưng không biết có gì không ổn.

"Không thể đi, đóa hoa kia có vấn đề." Tiêu Cảnh Đình quát khẽ.

Lê Tích không hiểu hỏi: "Vấn đề gì à!"

"Cũng phải bảy sắc Cẩn Lan loại hoa này vậy dưới tình huống là cùng bảy sắc Y Lan, làm bạn tương sinh, chỉ có 2 loại hoa trưởng chung một chỗ, mới có thể lớn lên, như bây giờ, chỉ có một bụi, một

buội khác hẳn bị người đào đi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Lê Tích tràn đầy kinh ngạc nói: "Phải không?"

"Đất bùn có cây tùng động tới dấu hiệu." Hứa Lăng Phong nói. Người nọ nếu đào đi một bụi linh hoa, không đạo lý lưu một bụi xuống, trừ phi, đối phương muốn để lại một bụi linh hoa xuống câu cá.

Tiêu Cảnh Đình hướng hoa lan phương hướng, ném ra một cục đá, một hồi trứng gà thanh âm tan vỡ vang lên, một cái ẩn nấp ảo trận bị đá kích phá tâm trận lộ ra ngoài.

Ảo trận sau đó, ẩn núp một cái nguyên anh tu giả.

"Nguyên lai là mấy vị đạo hữu, rất vui gặp, xuống lần nữa còn có việc, liền cáo từ trước." Mai phục ở hoa lan bên cạnh tu giả, lên tiếng chào hỏi, nhanh chóng chạy trốn.

"Tên nầy, thật là quá đáng." Lê Tích không nhịn được mặt đỏ lên.

"Chạy thật mau." Trần Lập Phong nói. Bí cảnh nguy hiểm, trong bí cảnh yêu thú muốn phòng, thực vật muốn phòng, người giống vậy muốn phòng.

"Chú Hứa, tên nầy thật là quá đáng, trong bí cảnh như vậy nhiều đồ tốt không đi tìm, nhưng ở chỗ này mai phục đồng đạo, thật là ác độc." Lê Tích tức giận nói.

Hứa Lăng Phong mãn bất tại ý nói: "Loại chuyện này, khắp nơi đều là, ngươi lịch duyệt thiếu, thấy nhiều rồi liền tốt, ngươi không phải là muốn bụi cây kia hoa lan sao? Đi đi. . ."

Lê Tích mặt đỏ lên, chà xát tay, rốt cuộc để không chế trụ được hoa lan cám dỗ, đem linh thảo thu vào.

Lê Tích lấy linh thảo, liền bị Hứa Lăng Phong đánh ra tiên giới mảnh

vụn.

"Hứa đạo hữu đối với trong tộc tiểu bối, ngược lại là phúc hậu à!" Trần Lập Phong nghĩ đến bụi cây kia linh thảo không kiềm được có chút không thôi, cố ý nhạo báng một câu.

Hứa Lăng Phong bất đắc dĩ cười một tiếng, nói: "Nói thế nào đều là người Lê gia." Hắn cưới vợ Lê Nghệ làm vợ, đối với người Lê gia dù sao phải xem cố một ít.

"Tốt lắm, đi thôi, rốt cuộc là tài sản mê người mắt, bây giờ Kim đan kỳ tu giả cũng lớn nhóm tràn vào." Tiêu Cảnh Đình bất đắc dĩ nói.

"Chỗ này chỗ tốt quá nhiều, tổng có một ít nguyện ý mạo hiểm tu giả tiến vào, nhất là cái loại đó sắp đến đại hạn, so sánh chờ chết, càng muốn buông tay đánh một trận." Trần Lập Phong nói.

Chỗ này, nếu là có vận mạng, Kim đan kỳ chưa chắc sẽ không thu hoạch.

. . .

Tiêu Tiểu Tấn ăn cao chiếm buồn rầu nói: "Cha, đi đã nhiều ngày, cũng không biết lúc nào có thể trở về tới."

Hứa Mộc An nhíu mày một cái, có chút ủ rủ nói: "Sớm biết, ta hẳn đi theo đi."

"Mẹ yên tâm đi, cha hồng phúc tề thiên, không có việc gì, lần này cha từ bí cảnh đi ra, không biết sẽ mang nhiều ít thứ tốt đi ra." Tiêu Tiểu Tấn có chút say mê nói.

"Lê gia có người tiến vào bí cảnh, gặp phải bọn họ, bọn họ ba cái đều không sao." Lê Nghệ nói.

Hứa Mộc An có chút kích động hỏi: "Mẹ, Lê gia có người vào bí cảnh?"

"Có cái Kim đan kỳ trẻ trâu, gạt người trong gia tộc, tiến vào bí cảnh, người này vận khí không tệ, gặp Lăng Phong, Cảnh Đình bọn họ, được một bụi linh thảo, liền lui ra ngoài." Lê Tích tên kia lui sau khi đi ra, đối với Tiêu Cảnh Đình khen không dứt miệng, nói Tiêu Cảnh Đình lợi hại, nhìn rõ lực mạnh, một bộ đối với Tiêu Cảnh Đình sùng vũ phục sát đất dáng vẻ.

"Kim đan tu giả?" Tiêu Tiểu Tấn tràn đầy ngạc nhiên nói: "Không muốn sống nữa sao?"

Lê Nghệ gật đầu một cái, nói: "Là có chút không muốn sống, bất quá thằng nhóc này vận khí không tệ." Tu giả tiến vào tiên giới mảnh vụn vị trí là ngẫu nhiên, thằng nhóc này vừa vặn gặp Tiêu Cảnh Đình các người, nếu không, thật đúng là dữ nhiều lành ít.

"Linh châu kim đan tu giả số lượng lớn lớn vượt qua nguyên anh, ta nghe nói, gần đây có nhóm lớn kim đan tu giả tràn vào trong đó." Tiêu Tiểu Đông nói.

"Kim đan tu giả tỷ số thương vong, so nguyên anh tu giả cao hơn rất nhiều, bất quá, cũng có không thiếu kim đan tu giả, mượn tiên giới bí cảnh một bước lên trời, tiến vào nguyên anh, ta còn nghe nói, có mau đại hạn buông xuống tu giả, từ trong tìm được kéo dài tuổi thọ linh thảo, thành công kéo dài tuổi thọ trăm năm." Lê Nghệ nói.

Tiêu Tiểu Tấn có chút kích động nói: "Bà ngoại, nếu không chúng ta cũng vào tiên giới mảnh vụn xông vào một lần đi."

Lê Nghệ chần chờ một chút, nói: "Cái này, hay là chờ cha các ngươi bọn họ đi ra rồi hãy nói."

"Bà ngoại Lê, cháu nghe nói, Hứa Vọng cũng vào tiên giới mảnh vụn?" Tiêu Tiểu Đông nói.

Lê Nghệ gật đầu một cái, nói: "Là tiến vào."

Hứa Lăng Phong lên cấp nguyên anh hậu kỳ sau đó, Hứa Vọng cũng động tới mấy lần nghiêng lòng, Hứa Lăng Phong hôm nay thực lực, đã đạt tới nguyên anh hậu kỳ, trừ phi hóa thần tu giả ra tay, nếu không, những người khác rất khó đối với Hứa Lăng Phong tạo thành uy hiếp.

Kế hoạch mấy lần sau khi thất bại, Hứa Vọng giống như là buông tha vậy cố gắng tu luyện, nếu là không ra ngoài dự liệu, Hứa Lăng Phong có thể so với Hứa Vọng sớm tiến vào nguyên anh đỉnh cấp, Hứa Vọng bây giờ duy nhất cơ hội chính là, ở tiên giới mảnh vụn trong bí cảnh tìm được đại cơ duyên, như thế, có lẽ có thể so sánh Hứa Lăng Phong trước một bước cũng nói không chừng.

------oOo------

Chương 284: Đông Thành Dương bi kịch

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 284: Đông Thành Dương bi kịch
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiên giới mảnh vụn.

Một hồi mùi thơm đậm đà truyền tới, Tiêu Cảnh Đình hít sâu một hơi, chỉ cảm thấy tinh thần chấn động.

"Cái này cổ mùi thơm thật là nồng đậm à! Hẳn là bụi cây khác linh dược muốn chín muồi." Trần Lập Phong có chút không khống chế được kích động nói.

Chỉ nghe đến bụi cây kia linh dược tràn ra mùi thơm, cũng cảm giác toàn thân thư thái, Tiêu Cảnh Đình rất hoài nghi, nếu là ăn bụi cây này linh dược, mình có phải hay không liền trực tiếp có thể hóa thần.

"Phải đi xem xem sao?" Hứa Lăng Phong hỏi. Mùi thơm nồng như vậy, sợ không hề thiếu yêu thú và người đều phải hội tụ trong đó.

Tiêu Cảnh Đình cắn răng, nói: "Đi xem một chút đi, bất quá, một khi phát hiện chuyện không thể là, liền lập tức rút lui."

Nghe được Tiêu Cảnh Đình mà nói, Hứa Lăng Phong trên mặt hiện lên liền mấy phần sắc mặt vui mừng.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Lăng Phong vẻ mặt, thầm nói: Mình vị nhạc phụ này đại nhân, vẫn là rất giàu có tinh thần mạo hiểm à!

Tiêu Cảnh Đình các người men theo mùi thơm, tìm được một cái hồ,

trong hồ có một đóa hoa sen, hoa lá tầng tầng, giống như thất trọng bảo tháp vậy.

Ngọc bội không gian truyền đến tần số, cây sen tháp 7 tầng, có thể luyện chế thất trọng đan, đề cao tiến vào hóa thần xác suất.

Tiêu Cảnh Đình các người đến lúc này bờ hồ đã tụ tập không thiếu yêu thú, tu giả cũng đến không thiếu.

Cây sen tháp 7 tầng vẫn chưa có hoàn toàn thành thục, yêu thú và tu giả duy trì vi diệu thăng bằng, ai cũng không có dẫn đầu xuất thủ, hai bên lẫn nhau đề phòng.

Tiêu Cảnh Đình ở trong đám người phát hiện mấy người quen, Băng cung Băng Vũ cũng đến, bên người còn đi theo Băng cung thiên chi kiêu nữ Băng Ngưng.

Băng Vũ lạnh lùng nhìn Tiêu Cảnh Đình một cái, trong con ngươi kết đầy liền băng sương.

Băng Ngưng nhìn Tiêu Cảnh Đình, sắc mặt tràn đầy phức tạp.

Hứa Lăng Phong nhìn bên hồ hoàn cảnh, nói: "Nơi này có 2 cái hóa thần kỳ, đám kia yêu thú lại là một người so với một người khó giải quyết, có chút khó làm à!"

"Cây sen tháp 7 tầng, có một trăm lẻ tám viên hạt sen, chúng ta mục tiêu, có thể đặt ở hạt sen trên. Địa phương quỷ quái này nhiều cao thủ như vậy, muốn nuốt một mình tất nhiên phải bị hợp nhau tấn công." Cướp lấy hạt sen mà nói, có lẽ, mình có thể đào tạo một bụi cây sen tháp 7 tầng đi ra.

Thao thiết yêu thú nằm ở Tiêu Cảnh Đình trên bả vai, hướng về phía Tiêu Cảnh Đình lẩm bẩm: "Thật là nhiều thật là nhiều thịt béo à! Nhìn thật để cho người đỏ mắt à! Thật là nhớ đều ăn hết à!"

Tiêu Cảnh Đình hết sức vui mừng, thao thiết yêu thú vẫn có chút

đúng mực, dùng là truyền âm, tên nầy nếu là không tự lượng sức la ầm lên, vậy vô luận là hắn vẫn là thao thiết yêu thú cũng dữ nhiều lành ít à!

"Tiểu yêu quái, làm người muốn tự biết mình, ngươi thật hạ miệng, những tên kia có thể đem ngươi răng sập, yên tĩnh một ít đi."

"Đẹp trai điệu đà, ngươi nếu là lại lợi hại hơn liền tốt, ngươi nếu là lại lợi hại hơn, đem nơi này khốn kiếp, cũng bắn cho thành cái rỗ, vậy ta liền thật có phúc." Thao thiết tràn đầy say mê liếm liếm móng vuốt.

"Ta nếu là có bản lãnh đó, ta cái đầu tiên đem ngươi bắn cho thành cái rỗ." Tiêu Cảnh Đình lạnh lùng nói.

Thao thiết yêu thú: ". . ."

. . .

Một hồi kim quang toát ra, cây sen tháp 7 tầng toát ra từng cơn kim quang.

Một trăm lẻ tám viên hạt sen phóng liền mở, "Cướp." Một đám tu giả chen nhau lên, rối rít ra tay, cướp đoạt bay xuống hạt sen.

Nguyên bản yên lặng yêu thú, từng con từng con hung tướng lộ ra, bờ hồ chốc lát ở giữa biến thành vặn thịt trận.

Tiêu Cảnh Đình tay áo bào một quyển, sáu viên hạt sen bị cuốn vào không gian trong ngọc bội.

2 cái hóa thần tu giả, mỗi người tranh đoạt mười mấy viên hạt sen, rối rít đem mắt ngọn chuyển tới hoa sen trên.

Bất quá ngay tức thì, một trăm lẻ tám viên hạt sen bị cướp đoạt không còn một mống.

Tiêu Cảnh Đình mượn bị người công kích dư âm, rơi vào trong hồ, căn cứ không gian ngọc bội nhắc nhở, bụi cây này cây sen tháp 7 tầng bảy mở bảy bại, đã là lần thứ bảy chín muồi.

Cây sen tháp 7 tầng mỗi thành thục một lần, phần lớn sức thuốc hóa nhập trong ao, chờ qua mấy chục năm, lần nữa nở rộ, cho nên, nơi này trân quý nhất không phải vậy thành thục cây sen tháp 7 tầng, mà là, cái này ẩn chứa đậm đà dược lực nước hồ. Tiêu Cảnh Đình trực tiếp mượn ngọc bội không gian, rút ra lấy nước hồ.

Tiêu Cảnh Đình làm bộ như cướp đoạt hoa sen dáng vẻ, điên cuồng rút ra lấy nước hồ, số lớn giảm bớt nước hồ, rất nhanh đưa tới người có lòng chú ý.

Rất nhanh rất nhiều tu giả, buông tha hoa sen, bắt đầu rút ra lấy nước hồ, Tiêu Cảnh Đình thấy một cái yêu thú hình trâu, yêu thú kia hướng về phía nước hồ hút một cái, nước hồ liền thiếu rất nhiều.

Hóa thần tu giả cũng không đoái hoài phải những thứ khác, gia nhập chiến cuộc.

Ở một đám tu giả cùng yêu thú dưới sự góp sức của mọi người, lớn như vậy hồ lại có thể bị quất lấy không còn một mống.

Nước hồ không còn một mống, mấy cái đứng đầu tu giả lại vì cây sen tháp 7 tầng đánh, Tiêu Cảnh Đình thừa dịp loạn, bắt mấy miếng hoa lá, rất nhanh, một bụi to lớn cây sen tháp 7 tầng, rất nhanh luôn rễ hành đều bị đào lên.

Thấy không có gì có thể khải thứ, vây tụ ở ven hồ tu giả, yêu thú rối rít giải tán đi.

Các người không sai biệt lắm, rất nhiều kim đan tu giả xuất hiện ở bờ hồ, đào trong hồ đất bùn, mặc dù cây sen tháp 7 tầng phần lớn sức thuốc lắng đọng ở trong hồ nước, nhưng là, trong hồ đất bùn bị dược lực dễ chịu, cũng có không tiểu nhân giá trị, dùng để bồi dưỡng linh dược, tuyệt đối có thể chuyện đỡ tốn nửa công sức.

. . .

Hứa Lăng Phong có chút cao hứng nhìn Tiêu Cảnh Đình, "Cảnh Đình, ngươi thu hoạch như thế nào à! Ta đoạt tám viên hạt sen, còn đoạt mấy miếng lá sen."

Hứa Lăng Phong ở tranh đoạt cây sen tháp 7 tầng lúc này bị người đánh một quyền, con mắt trái một vòng đều là xanh, nhìn như dị thường buồn cười, xen vào đối phương là nhạc phụ của mình, Tiêu Cảnh Đình mặc dù cảm thấy bộ dáng của đối phương có chút chật vật, nhưng là, cũng không có cười đi ra.

"Ta thu hoạch cũng không tệ lắm phải không." Nước hồ dung nhập vào linh tuyền sau đó, linh tuyền phẩm chất lại lần nữa tăng lên rất nhiều.

Hứa Lăng Phong hào phóng đem hạt sen cùng lá sen đều cho Tiêu Cảnh Đình, "Cũng cho ngươi đi."

"Cha vợ, cái này ý tốt như vậy?"

Hứa Lăng Phong mãn bất tại ý nói: "Cũng không thể một mực trắng chiếm ngươi tiện nghi, hơn nữa, chỉ có ngươi có thể để cho giá trị của những thứ này đạt được phát huy đầy đủ."

Trần Lập Phong chần chờ một chút, cũng đem thu hoạch của mình, giao cho Tiêu Cảnh Đình.

Tiêu Cảnh Đình không khách khí thu, suy nghĩ cùng đem những thứ này biến thành đan dược, lại chia một ít cho 2 người.

"Ngươi cái này 2 cái sui gia không tệ à! Tiên dược cũng không tiếc cứ như vậy cho ngươi." Thao thiết yêu thú nói.

"Tiên dược?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Thao thiết yêu thú gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Tiên dược, hẳn là một lần cuối cùng thành hình, bí cảnh thường xuyên bị các ngươi những người này sau khi tiến vào, tiên khí tiêu hao thay đổi nhanh chóng liền rất nhiều, rất nhanh thuần chánh tiên dược liền trưởng không ra ngoài."

Tiêu Cảnh Đình không khỏi có chút cơn sóng trong lòng phập phồng à! Tiên dược à! Không nghĩ tới không cần phi thăng, là có thể tiếp xúc tới tiên dược.

"Các ngươi loài người, lối ăn chân thực quá kém, nguyên anh tu giả sau khi đi, tới một đám kim đan, lại có thể liền đất bùn cũng không buông tha." Thao thiết lắc đầu nói.

Tiêu Cảnh Đình ngoắc ngoắc khóe miệng, loài người tiên thiên điều kiện so yêu thú kém rất nhiều, nếu là không biết đầy đủ lợi dụng tài nguyên, như thế nào có thể đạt được sinh tồn không gian à!

"Hồ kia nước tựa hồ là đồ tốt, không biết bị tên khốn kiếp nào rút lấy một nửa." Hứa Lăng Phong buồn rầu nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

. . .

Tiêu Cảnh Đình đám người ở trong bí cảnh đợi hơn nửa năm, rời đi bí cảnh.

"Cha, cha cuối cùng là trở về." Tiêu Tiểu Tấn hướng Tiêu Cảnh Đình kêu một tiếng, có chút mừng rỡ nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Tấn, nói: "Cái này nửa năm, có phát sinh chuyện gì sao?"

"Hết hạn đến ba ngày trước, cái này nửa năm, có một trăm lẻ ba cái nguyên anh tu giả chết ở trong bí cảnh, có một trăm hai mươi cái kim đan tu giả lên cấp nguyên anh." Tiên giới bí cảnh mở sau đó,

trên căn bản là như vậy, già nguyên anh chết mau, mới nguyên anh đi ra ngoài mau.

Tiên giới mảnh vụn bí cảnh xuất thế, tất cả đại tông môn cũng gặp phải trọng đại khảo nghiệm cùng nguy cơ, rất nhiều tông môn bởi vì là trong môn trưởng lão chết, bị tiêu diệt, cũng có rất nhiều tông môn, bởi vì là trong môn trưởng lão kết thành nguyên anh, mà quật khởi.

"Thanh Vân tiên môn bây giờ như thế nào à!" Tiêu Cảnh Đình thuận miệng hỏi một câu.

Tiêu Tiểu Tấn các người trố mắt nhìn nhau, sắc mặt đều có chút quỷ dị.

"Xảy ra chuyện?" Tiêu Cảnh Đình có chút hồ nghi hỏi.

Tiêu Tiểu Tấn lắc đầu một cái, nói: "Không có, chính là có chút náo nhiệt."

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy không hiểu nói: "Náo nhiệt? Làm sao náo nhiệt?"

Tiêu Tiểu Tấn thao thao bất tuyệt nói: "Long Tuyết gia nhập Thanh Vân tiên môn sau đó, tông môn điển tịch thất liền đối với nàng mở rộng ra."

"Thật ra thì Long Tuyết bản thân tu luyện hóa rồng quyết liền so Thanh Vân tiên môn cất giữ những điển tịch kia cao minh trăm lần, Long Tuyết ở trong điển tịch thất tìm tòi một vòng, phát hiện, trong điển tịch thất căn bản không có nàng yêu cầu điển tịch. Không thu hoạch được gì Long Tuyết cảm thấy nàng bị Đông Thành Dương lừa, liền đem Đông Thành Dương cho đánh một trận."

Tiêu Cảnh Đình nghe đến chỗ này, thiếu chút nữa một hớp nước phun ra ngoài, "Đánh một trận?"

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Đánh, đánh rất thảm, Long Tuyết ép Đông Thành Dương đem tông môn ẩn núp điển tịch giao ra, Đông Thành Dương là ẩn núp một số điển tịch, nhưng là, những điển tịch kia đều vào không thể Long Tuyết mắt, Long Tuyết một mực hoài nghi Đông Thành Dương trốn, cuối cùng, Đông Thành Dương bị bất đắc dĩ, đem công pháp của mình tu luyện cũng giao ra đây."

Tiêu Cảnh Đình thở dài, nói: "Nữ ma đầu làm việc coi trời bằng vung, tông chủ hẳn bị nàng đánh rất thảm."

Nguyên anh tu giả tu luyện công pháp, đều là cơ mật tối cao, một khi công pháp bị những người khác biết, liền dễ dàng bị tìm được sơ hở, Đông Thành Dương liền công pháp của mình tu luyện đều lấy ra, có thể thấy là tuyệt lộ.

Tiêu Cảnh Đình vểnh môi, âm thầm thầm nghĩ: Tại sao nghe được tin tức này, hắn một chút đều không đồng tình Đông Thành Dương, chỉ có cười trên sự đau khổ của người khác à!

"Chuyện này là bí mật, phần lớn người cũng không biết, Long Tuyết đánh Đông Thành Dương một lần sau đó, tông chủ không mặt mũi gặp người, trốn bế quan." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Sự việc vẫn chưa xong, Đông Thành Dương bế quan sau đó, Thiên Thần tông sai người tới thăm, Đông Thành Dương bị Long Tuyết đánh không mặt mũi gặp người, Long Tuyết liền ra mặt tiếp đãi, Thiên Thần tông Thiếu tông chủ, thấy Long Tuyết, kinh vi thiên nhân!" Tiêu Tiểu Tấn có chút kích động nói.

Tiêu Cảnh Đình trợn to mắt, nói: "Kinh vi thiên nhân, tên nầy không phải là cùng Long Tuyết bày tỏ liền đi."

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Không sai, vị nhân huynh này, cùng Long Tuyết bày tỏ."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Tên nầy, ánh mắt đủ mù à! Vừa ý ai không tốt, vừa ý Long Tuyết như vậy ma nữ.

"Long Tuyết nói nàng chỉ sẽ thích so nàng mạnh người đàn ông, kết quả, thằng ngốc kia dưa hứng thú bừng bừng muốn cùng Long Tuyết so tài." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Tên nầy, dũng khí đáng khen à!

"Không đánh chết người đi." Tiêu Cảnh Đình lo lắng hỏi.

Tiêu Tiểu Tấn lắc đầu một cái, nói: "Không có."

Tiêu Cảnh Đình thở phào nhẹ nhõm, nói: "Không có chết liền tốt."

"Cái đó Thiếu tông chủ, bị Long Tuyết đánh một trận, ngược lại đối với Long Tuyết mê luyến càng thêm điên cuồng, ngày ngày đi Thanh Vân tiên môn chạy." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Quả nhiên là củ cà rốt cải xanh, có nơi yêu à! Người chi mật đường, ta độc thuốc.

------oOo------

Chương 285: Long Tuyết bẫy cha

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 285: Long Tuyết bẫy cha
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

"Long Tuyết từ đảo Tinh Vân lấy rất nhiều hải yêu vào tông môn, bây giờ bên trong tông môn tốt nhiều trưởng lão đều là yêu quái, Thanh Vân tiên môn chung quanh mấy cái tông môn, oán thanh tái đạo, rối rít phái trưởng lão cùng tông chủ nói chuyện, tông chủ bây giờ áp lực rất lớn." Tiêu Tiểu Tấn lắc lắc đầu, vẻ kiêu ngạo mạc khả nại hà nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Năm đó, Đông Thành Dương gật đầu để cho Long Tuyết tiến vào Thanh Vân tiên môn, Tiêu Cảnh Đình trong lòng liền có một loại dự cảm bất tường, nhưng là, Tiêu Cảnh Đình không nghĩ tới, Long Tuyết so trong tưởng tượng càng có thể dày vò.

Hứa Mộc An nâng cằm, ngồi một bên nghe cha con hai nói chuyện, đúng lúc bổ sung nói: "Đông Thành Dương bây giờ rất là trông chờ ngươi hồi Thanh Vân tiên môn, mỗi lần gặp phải ta, tên kia cũng biết hỏi ta, ngươi lúc nào hồi tông môn." Tính được, hắn cũng có thật lâu không hồi tông môn, Tiêu Cảnh Đình không có ở đây Thanh Vân tiên môn, hắn liền bồi Lê Nghệ lưu lại ở Lê gia.

"À, phải không? Tông chủ lại có thể nghĩ như vậy đọc ta, thật là làm cho người không tưởng được." Từ hắn lên cấp nguyên anh mở, hoặc là nói sớm hơn trước, Đông Thành Dương hẳn liền đối với hắn nổi lên tâm lý phòng bị, hôm nay, đây là đem hắn làm cứu tinh?

"Cha, cha muốn không muốn trở về xem xem à!" Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

"Cái này. . ."

Tiêu Cảnh Đình còn đang chần chờ, Tiêu Tiểu Tấn đưa tin làm điên cuồng vang lên, "Cha, tông chủ biết ngươi trở về, tìm ngươi trở về cứu mạng."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình, Hứa Mộc An vừa về tới tông môn, Đông Thành Dương tự mình ra tông môn trước tới đón tiếp.

"Tiêu sư huynh, Hứa đạo hữu, ngươi cuối cùng là trở về à!" Đông Thành Dương tràn đầy kích động nói.

"Ta rời đi thời gian, thật giống như cũng không trưởng à!" Một năm thời gian, đối với nguyên anh tu giả mà nói, cũng không quá loáng một cái trong nháy mắt.

Đông Thành Dương gật đầu một cái, nói: "Tiêu sư đệ, rời đi thời gian là không trưởng, nhưng là, Long đạo hữu nàng quá làm ầm ĩ, đoạn này thời gian, sư đệ ta vẫn luôn là một ngày bằng một năm à!"

Hứa Mộc An nhìn Đông Thành Dương, nói: "Tông chủ nhìn qua đúng là tiều tụy rất nhiều, bất quá, cẩn thận vừa thấy, còn là một mỹ nam tử."

Đông Thành Dương cười khổ một cái, bất đắc dĩ nói: "Hứa trưởng lão, ngươi liền đừng mang ta ra đùa giỡn."

Hứa Mộc An tràn đầy vô tội nói: "Tông chủ, ta nói tuyệt đối là thật, ta ở linh dược khu lúc này liền nghe nói rất nhiều đạo hữu thầm mến ngươi đây."

"Hứa đạo hữu, nói giỡn." Đông Thành Dương da mặt nóng lên nói.

Đông Thành Dương mang Tiêu Cảnh Đình đi ngự thú đường, Tiêu Cảnh Đình phát hiện ngự thú đường bên trong khá hơn chút yêu thú

đều không thấy, 2 cái còn không có hóa hình hoàn toàn đại yêu, ngồi một bên, đại quyết đóa di.

Thấy Tiêu Cảnh Đình, 2 con hải yêu buông xuống chưa ăn xong linh thú, nhanh chóng chạy trốn.

"Long Tuyết đạo hữu, mang theo mấy vị thân tín tới, mấy vị này thân tín, luôn luôn bắt tông môn bên trong linh thú đánh một chút dâng đồ ăn, chúng ta tông môn linh thú, sắp bị Long Tuyết đạo hữu thân tín ăn sạch." Đông Thành Dương mặt đầy khổ sở nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Đông Thành Dương ngay sau đó mang Tiêu Cảnh Đình đi Thanh Vân tiên môn một cái hồ.

Thanh Vân tiên môn tiên nữ hồ, vốn là tông môn tự nuôi một ít thủy sinh linh dược địa phương, trong hồ còn thả nuôi một ít trân quý linh cá, sương mù bay lúc này mặt hồ giống như tiên cảnh.

"Cái này tiên nữ hồ vốn là ta tông môn thánh địa, Long Tuyết đạo hữu mang tới mấy vị thân tín, luôn luôn ngay tại trong hồ tắm, trong hồ linh cá cùng linh thảo, cũng bị ăn sạch."

Nguyên bản linh khí đậm đà, nở rộ trước vô số hoa sen tiên nữ hồ, bây giờ hồ nước đục lợi hại, trên mặt hồ, chỉ có một ít khô bại lá sen bồng bềnh.

Long Tuyết một nhóm người đều là hải yêu, thân cận nước, đáng tiếc, trong Thanh Vân tiên môn, chỉ có một nho nhỏ hồ, căn bản cũng không cần bọn họ thi triển.

Tiêu Cảnh Đình đi theo Đông Thành Dương đi một tòa cung điện, "Long Tuyết đạo hữu mấy cái thân tín, sở thích uống rượu, có một lần uống xong đánh nhau, đem tòa cung điện này cho đè tháp."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Dẫn sói vào nhà, chánh tông dẫn sói vào nhà

à!

"Tiêu sư huynh, Long Tuyết đạo hữu cùng tay nàng hạ, quá làm ầm ĩ." Đông Thành Dương vẻ kiêu ngạo chán nản nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Đông Thành Dương suy bại sắc mặt, bất đắc dĩ xoa xoa lỗ mũi, hắn trong ấn tượng, vị này Thanh Vân tiên môn tông chủ, luôn là cười vân đạm phong khinh, vẻ kiêu ngạo áo mũ cầm thú hình dáng, kết quả, lúc này tên nầy sắc mặt u tối, mặt đầy lo lắng, nhìn qua giống như một đáng thương phổ thông lão đầu.

"Tiêu sư huynh, ngươi có thể nhất định phải nghĩ một chút biện pháp à! Tiếp tục như vậy nữa, chúng ta Thanh Vân tiên môn sẽ phải bị Long Tuyết sư tỷ bọn họ tháo." Đông Thành Dương mặt đầy hoảng sợ nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Long Tuyết con bé này, thật là biết náo đằng à!

"Tông chủ, Long Tuyết cô gái này dũng mãnh thói quen, ta cũng hàng không dừng được nàng ." Tiêu Cảnh Đình mạc khả nại hà nói. Long Tuyết vậy là ai à! Đó là đảo Tinh Vân làm trùm à! Đàn bà này là giết tới tòa cung điện, đảo Tinh Vân trên tay vô luận là người vẫn là yêu, đối với nàng đều lui tránh chín mươi dặm.

"Tiêu sư huynh, ngươi lời này cũng không thành thật, người nào không biết, ngươi đánh lùi Băng cung hóa thần tu giả à!" Đông Thành Dương có chút nóng nảy bắt được Tiêu Cảnh Đình ống tay áo nói.

"Tông chủ, vậy cũng là đồn bậy bạ, làm không thể đếm, lời đồn đãi còn nói ta có ba đầu sáu tay, có thể trên thực tế, ta chỉ có một đầu, đôi cánh tay." Tiêu Cảnh Đình lộ ra vẻ kiêu ngạo thương mà không giúp được gì diễn cảm.

Đông Thành Dương vẻ kiêu ngạo u tối vẻ, tựa như ngày tận thế vậy.

Tiêu Tiểu Tấn lưng đeo tay, lão thần nơi nơi nói: "Ta có biện pháp nha."

Tiêu Cảnh Đình hướng Tiêu Tiểu Tấn nhìn sang, nói: "Con trai, con có chủ ý gì hay sao?"

"Đem Long Tuyết gả ra ngoài là tốt." Tiêu Tiểu Tấn dương dương đắc ý nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Kẻ gây tai họa, quả nhiên là ý kiến hay, vấn đề là ngược lại là có những cái kia cái có mắt không tròng, khẩu vị rất nặng người thích Long Tuyết, nhưng là, Long Tuyết nguyện ý gả sao? Cô gái này nếu là muốn lấy so nàng mạnh, cũng chỉ có thể gả cho những cái kia cái hóa thần tu giả.

Đông Thành Dương tròng mắt sáng lên lau một cái ánh lửa, nhưng là, rất nhanh hỏa quang kia lại dập tắt.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Đông Thành Dương một cái, thầm nói: Đông Thành Dương đại khái cũng phát hiện, muốn đem Long Tuyết như thế dũng mãnh người phụ nữ gả ra ngoài, cũng không phải là một chuyện dễ dàng.

"Cha, tông chủ, các ngươi làm sao cũng không nói lời nào, ta chủ ý không tốt sao?" Tiêu Tiểu Tấn không hiểu nói.

"Con trai à! Lập gia đình chuyện này, nàng điều không phải muốn gả là có thể gả." Tiêu Cảnh Đình tràn đầy bất đắc dĩ nói.

Tiêu Tiểu Tấn lắc đầu một cái, nói: "Nhưng mà, nàng tuổi tác cũng không nhỏ, nên lập gia đình."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Ngươi nghĩ như vậy không dùng, muốn Long Tuyết nghĩ như vậy mới hữu dụng à!

Tiêu Cảnh Đình hướng Hứa Mộc An nhìn sang, thầm nghĩ: Long Tuyết tính cách phải có Hứa Mộc An một nửa cùng thuận, vậy thì dễ

làm.

. . .

"Tiêu Cảnh Đình, ngươi cuối cùng là trở về à!" Long Tuyết bóng người xuất hiện ở Tiêu Cảnh Đình trước mặt nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Long Tuyết xinh đẹp Vô Song hình dáng, thầm nói: Bỏ mặc Long Tuyết tính tình như thế nào, tờ này diêm dúa mặt, vẫn rất có lừa dối tính.

"Các ngươi mới vừa rồi đang bàn luận cái gì, ta thật giống như nghe được cái gì lập gia đình." Long Tuyết tròng mắt từ Tiêu Cảnh Đình cùng trên người lướt qua, Tiêu Cảnh Đình cảm giác một cổ gió lạnh thổi qua mình cổ, bỗng nhiên có dũng khí mao cốt kinh như vậy cảm giác.

"Không có, chúng ta chính là tùy tiện nói một chút, Long Tuyết đạo hữu, ta nghe nói, có cái đồng đạo đang đeo đuổi ngươi, ngươi thật là có mị lực à! Có người con mắt tinh tường thức châu, Long Tuyết đạo hữu, ngươi nhất định thật cao hứng đi" Tiêu Cảnh Đình tràn đầy khích lệ nói.

Long Tuyết lạnh lùng cười một tiếng, nói: "Ta không cảm thấy bị người ngu ngốc theo đuổi là một kiện để cho người chuyện cao hứng, hắn quá yếu."

Tiêu Cảnh Đình đầu đầy hắc tuyến nói: "Làm sao biết? Không phải là đối phương quá yếu, là đạo hữu ngươi quá mạnh mẽ."

"Phải không?" Long Tuyết lắc đầu một cái, "Ta không hề như thế cảm thấy, chí ít, ta thì không phải là Tiêu đạo hữu ngươi đối thủ, nếu như, là Tiêu đạo hữu ngươi theo đuổi ta, vậy ta liền cao hứng."

Hứa Mộc An sắc mặt nhất thời trầm một cái.

Tiêu Tiểu Tấn lưng đeo tay, không vui nói: "Cha ta có mẹ."

Long Tuyết gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Cho nên, ta hết sức tiếc nuối, Hứa đạo hữu, ngươi vận khí thật là làm cho người ghen tỵ à!"

"Đúng vậy! Long đạo hữu, ngươi thật không suy tính một chút Thiên Thần tông Thiếu tông chủ, giống như vậy thanh niên nhiệt huyết, cũng không nhiều à!" Hứa Mộc An thầm nói: Không phải là người người đều có Thiên Thần tông Thiếu tông chủ vậy nghị lực, bị đánh lại tới bị đòn, càng đánh càng thua, khi bại khi thắng.

Long Tuyết khẽ hừ một tiếng, nói: "Khá tốt không nhiều, nhiều ta không phải phải bị phiền chết, nếu không phải nghe nói, vặn chết tên kia, sẽ gây ra hóa thần kỳ lão quái vật, ta đã sớm đem hắn đá chết."

Hứa Mộc An: ". . ." Thiên Thần tông Thiếu tông chủ, kết quả coi trọng Long Tuyết cái gì à!

Tiêu Cảnh Đình nhìn Long Tuyết, bất đắc dĩ nói: "Long Tuyết đạo hữu, ngươi cảm thấy Thanh Vân tiên môn như thế nào à!"

Long Tuyết sậm mặt lại, liên châu mang pháo nói: "Điển tịch thất điển tịch quá ít, ta nguyên vốn lấy là Thanh Vân tiên môn truyền thừa chí ít sẽ so với ta truyền thừa muốn cao đoan, kết quả không ngoài như vậy, thật là làm cho người thất vọng; tông môn bên trong yêu thú, quá ít, cũng quá gầy, cấp bậc quá thấp, cũng không đủ ăn; tông môn ao quá nhỏ, nhỏ như vậy ao, chỉ có thể dưỡng một chút cá nhỏ đi, cá lớn căn bản không thi triển được à; tông môn cung điện cũng học trò quá nghèo, quá không bền chắc, ta long cung, có thể muốn đẹp quá nhiều. . ."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Long Tuyết vẻ kiêu ngạo chê dáng vẻ, thật là không lời chống đở, nhìn dáng dấp, không chỉ là Đông Thành Dương đối với Long Tuyết cố ý gặp, Long Tuyết đối với Đông Thành Dương ý kiến cũng rất lớn à! Nếu hai bên cũng như thế ủy khuất, tại sao không dứt khoát chia đường giương cao liêm đây.

"Thật là ủy khuất Long Tuyết đạo hữu." Đông Thành Dương buồn

bực khó chịu nói.

Long Tuyết khẽ hừ một tiếng, nói: "Đi ra khỏi nhà, thích hợp một chút đi."

Đông Thành Dương mặt băng bó, vẻ kiêu ngạo uất khí.

Tiêu Cảnh Đình nhíu mày, Long Tuyết nói thế nào đều là người ngoại lai, Linh châu địa giới, cơ bản đã bị chia cắt xong hết rồi, Long Tuyết nếu là khác lập 1 phái, nói không chừng sẽ phải chịu địa phương thế lực đánh vào, ở Thanh Vân tiên môn nương thân, cũng là một lựa chọn tốt.

"Long Tuyết đạo hữu, ngươi có biết hay không, Thiên Thần tông là đại phái, môn phái này bản đồ so Thanh Vân tiên môn lớn hơn không thiếu, tông môn cũng so Thanh Vân tiên môn khí phái rất nhiều lần à!" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Đúng vậy! Đúng vậy! Long Tuyết đạo hữu, Thiên Thần tông là có hóa thần tu giả trấn giữ đại phái, bên kia thả nuôi yêu thú có thể so với chúng ta tông môn phải nhiều nhiều, Long Tuyết đạo hữu ngươi mang tới mấy vị đệ tử, nếu là đi nơi nào, tuyệt đối không cần lo lắng linh thú không đủ ăn cái vấn đề này." Đông Thành Dương mặt đầy nhiệt tình giới thiệu.

Long Tuyết không vui nhìn Đông Thành Dương cùng Tiêu Cảnh Đình hai mắt, nói: "2 người đây là ý gì à! Ta Long Tuyết cũng không phải là cái gì ba lòng hai ý, người tráo trở bất thường."

Đông Thành Dương: ". . ."

"Tiêu đạo hữu, ta nghe nói, ngươi mới vừa đi qua tiên giới mảnh vụn bí cảnh, nghe nói, đó là một đặc biệt có ý nghĩa địa phương." Long Tuyết nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Quả thật rất có ý tứ, bất quá, rất nguy hiểm."

"Long Tuyết đạo hữu, ngươi đối với tiên giới mảnh vụn cảm thấy hứng thú không? Ta nơi này có ngọc giản." Đông Thành Dương nói.

Long Tuyết nhìn chằm chằm Đông Thành Dương, nói: "Làm sao, tông chủ, rất hy vọng ta đi tiên giới bí cảnh?"

"Làm sao biết? Tiên giới bí cảnh quá nguy hiểm, tư tâm bên trong, ta là không hy vọng Long Tuyết đạo hữu đi mạo hiểm, bất quá, ta biết Long Tuyết đạo hữu ngươi là người có chí hướng lớn, tất nhiên sẽ tự đi tìm tòi, ta thành tựu Thanh Vân tiên môn tông chủ, cũng không cách nào ngăn cản nói hữu hóa thần đường, chỉ có thể giúp đạo hữu giúp một tay." Đông Thành Dương nghiêm trang nói.

Long Tuyết lấy ra ngọc giản, trơ tráo không cười nói: "Thật là cám ơn tông chủ."

------oOo------

Chương 286: Thiên Thần tông cầu viện

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 286: Thiên Thần tông cầu viện
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Long Tuyết quyết định đi tiên giới mảnh vụn bí cảnh, quả thực để cho Đông Thành Dương thở phào nhẹ nhõm.

Thoát khỏi Đông Thành Dương, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An trở lại Tiêu Cảnh Đình động phủ.

"Nhìn dáng dấp, Long Tuyết cho Đông Thành Dương tạo thành khốn nhiễu không nhỏ à!" Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, tâm tình có chút vui thích nói.

"Mặc dù Long Tuyết chọc rất nhiều phiền toái, bất quá, bởi vì trước Long Tuyết, Thanh Vân tiên môn bản đồ cũng khuếch trương lớn không ít, nha, đúng rồi, Vô Song tông có quy thuận Thanh Vân tiên môn ý." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình sững sốt một chút, có chút kinh dị nói: "Vô Song tông, phải thuộc về phụ Thanh Vân tiên môn?"

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Vô Song tông chỉ có một nguyên anh sơ kỳ Nam Cung Thành, tông môn địa vị tràn ngập nguy cơ, Nam Cung Thành một lòng nghĩ đào tạo Kiều Tường đi ra làm người giúp, kết quả, Kiều Tường kết anh thất bại, đến khi lần kế kết anh còn không biết phải chờ bao lâu, Nam Cung Thành đại khái hiểu Kiều Tường không trông cậy nổi, liền khác mưu đường ra."

Tiêu Cảnh Đình có chút không hiểu nói: "Nam Cung Thành một người chống đỡ Vô Song tông có lẽ có chút khó khăn,. Nhưng là, chỉ cần hắn nguyện ý nhường ra một ít lãnh địa, cũng không phải là không có khả năng." Không phải vạn bất đắc dĩ lúc này không có tông môn nào sẽ nguyện ý ăn nhờ ở đậu, quy thuận một cái khác tông môn, Nam Cung Thành kết anh không lâu, so với uy tín lâu năm nguyên anh kém không ít, nhưng dầu gì cũng là một nguyên anh à!

"Đúng là như vậy." Hứa Mộc An gật đầu một cái, "Bất quá, Nam Cung Thành ngày đi trước tiên giới mảnh vụn bí cảnh, chỉ còn lại một cái nguyên anh trốn thoát."

Tiêu Cảnh Đình sững sốt một chút, nói: "Hắn thật là không đi vận." Nếu là như vậy, vậy Nam Cung Thành lựa chọn liền hợp lý, nếu như, hắn không quy phụ mà nói, coi như Đông Thành Dương không động thủ, cũng sẽ có những người khác động thủ.

"Không nói cái này, lần này bí cảnh chuyến đi, có nhiều ít thu hoạch à!" Hứa Mộc An đầy là tò mò hỏi.

"Ngươi cùng ta tới." Tiêu Cảnh Đình kéo Hứa Mộc An tiến vào ngọc bội không gian.

Ngọc bội không gian lần nữa làm lớn ra gấp mấy lần, một đóa hoa sen, sinh mọc lên ở linh tuyền sanh thành giữa hồ.

"Cây sen tháp 7 tầng?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, cây sen tháp 7 tầng, bất quá, muốn dài được không là rất dễ dàng." Tiên giới trong bí cảnh bụi cây kia cây sen tháp 7 tầng nhưng mà tiên dược à! Nếu là nghĩ phát triển thành như vậy, còn phải không tiếc bỏ vốn gốc.

Tiêu Cảnh Đình trên tay hạt sen không hề thiếu, những thứ khác hạt sen, Tiêu Cảnh Đình cũng dự định luyện chế thành đan dược, ham nhiều không nhai nát, Tiêu Cảnh Đình rất rõ ràng, lấy hắn bây giờ

thực lực, có thể bồi dưỡng được một bụi cây sen tháp 7 tầng, cũng đã rất miễn cưỡng, nếu là nghĩ đào tạo được mấy bụi, đến cuối cùng, chỉ có thể là một bụi đều không cách nào thành thục, cân nhắc dưới, Tiêu Cảnh Đình lựa chọn sử dụng liền sức sống thịnh vượng nhất một viên hạt sen đào tạo.

Hứa Mộc An nhìn trồng ở trong không gian linh thảo, tâm tình không khỏi có chút kích động.

"Cùng cây sen tháp 7 tầng thành thục, ta nghĩ, ta cũng có thể mượn bụi cây này linh dược, thăng nhập hóa thần." Nếu là đem trong không gian linh hoa, linh thảo, đầy đủ luyện chế thành đan dược, vậy để cho Tiêu Tiểu Đông các người toàn bộ tiến vào nguyên anh hậu kỳ, không khó lắm.

Nghe được hóa thần hai chữ, Hứa Mộc An tròng mắt không nhịn được toát ra đạo đạo tinh quang.

Thời gian cực nhanh, một cái chớp mắt mười năm trôi qua, Tiêu Cảnh Đình hoàn toàn củng cố nguyên anh tột cùng tu vi, cũng mơ hồ chạm tới hóa thần vách ngăn, Hứa Mộc An một mực lưu lại ở Tiêu Cảnh Đình phòng tu luyện thời gian trong, tu vi nhanh chóng thăng vào nguyên anh hậu kỳ.

. . .

"Tiêu sư đệ, ngươi rốt cuộc xuất quan à? Sư đệ cùng ngươi rất lâu rồi." Đông Thành Dương tràn đầy mừng rỡ nhìn Tiêu Cảnh Đình thăm hỏi.

"Sư huynh, có chuyện gì không?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Tiêu Cảnh Đình ở không gian trong ngọc bội đợi mười năm, tu vi ở trên tăng hết sức chậm chạp, linh thạch tiêu hao tốc độ nhưng là thật nhanh, trong không gian linh hoa, linh thảo, phòng tu luyện thời gian, cũng là lớn dạ dày vương.

Tiêu Cảnh Đình đoán sai cây sen tháp 7 tầng sinh trưởng tốc độ, cũng mười năm, thất trọng tháp linh vẫn là cây giống.

Trong không gian những linh thảo khác lục tục thành thục, Tiêu Cảnh Đình ngược lại là góp nhặt liền một nhóm đan dược.

"Xảy ra chuyện lớn." Đông Thành Dương vẻ kiêu ngạo lo lắng nói."Thánh Thiên môn kéo nhau trở lại, những năm này, Thánh Thiên môn ẩn nặc đứng lên, nhưng phát triển nhanh chóng, tiên giới bí cảnh mở sau đó, nhiều nguyên anh tu giả chết ở bên trong, Thánh Thiên môn đệ tử, đặc biệt ở bên trong thu góp rơi xuống tu giả, chế thành con rối tác chiến."

"Cái này còn không là khẩn yếu nhất, Thánh Thiên môn trong tồn tại tam thánh người là ba cái nguyên anh hậu kỳ lão quái vật, một cái trong đó lão quái vật, ở trong bí cảnh lấy được một viên đan dược, có cái luyện đan sư hoài nghi, đan dược kia là tiên dược, ăn sau đó có thể lên cấp hóa thần."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Đông Thành Dương, nói: "Bây giờ tất cả đại tông môn là dự định tiên hạ thủ vi cường?"

Đông Thành Dương gật đầu một cái, nói: "Không sai, nếu để cho đối phương lên cấp hóa thần, vậy là phiền toái lớn, tất cả đại tông môn, quyết định liên hiệp tiêu diệt Thánh Thiên môn."

"Tông chủ, nhiều năm như vậy, Thánh Thiên môn ở tiên giới mảnh vụn trong thu hoạch, cũng không nhỏ đi." Tiêu Cảnh Đình bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, có chút ngượng ngùng nói.

"Đúng vậy, sư huynh, giết người phóng hỏa đai vàng, ngươi nếu là ra tay tiêu diệt người Thánh Thiên môn, nơi tịch thu được đồ tất cả đều thuộc về ngươi tất cả, hơn nữa, còn có tất cả đại tông môn khen thưởng." Đông Thành Dương vẻ mặt tươi cười nói.

"Như thế, vậy thì không thể tốt hơn nữa, bất quá, ta bế quan nhiều năm, đối với hiện nay cục diện, không quá rõ, cũng không biết người

Thánh Thiên môn sẽ núp ở chỗ nào." Tiêu Cảnh Đình có chút khốc vòng nói.

"Cái này, Tiêu sư huynh không cần phải lo lắng, trên thực tế, Thiên Thần tông tại đối phó Thánh Thiên môn trong quá trình, hao tổn 2 người nguyên anh tu giả, còn có một vị nguyên anh tu giả lại có thể bị Thánh Thiên môn tu giả cho kêu gọi đầu hàng, ném vào đối phương trận doanh, vì thế, Thiên Thần tông phái ra sứ giả đến tìm Tiêu sư huynh cầu viện, đó là một vị Nguyên anh kỳ cao thủ theo dõi, đã đợi ngươi đã lâu." Đông Thành Dương nói.

Tiêu Cảnh Đình đánh giá Đông Thành Dương, nói: "Thiên Thần tông, không phải có một vị hóa thần tu giả sao? Làm sao biết tìm ta cầu viện?"

Đông Thành Dương gật đầu một cái, "Là có một cái, bất quá, không biết tại sao tất cả đại tông môn hóa thần tu giả bình thường chỉ có ở tông môn liên quan đến sinh tử tồn vong thời điểm mới sẽ xuất thủ, giống như trước Băng Vũ tiền bối đối với sư huynh ra tay chuyện như vậy, là ít chi lại càng ít."

Tiêu Cảnh Đình híp mắt mâu, thầm nghĩ: Thao thiết hỏa linh nói qua, thiên địa dị biến sau đó, vì duy trì Thiên Đạo thăng bằng, Thiên Đạo liền áp chế hóa thần tu giả, nếu là, linh giới linh khí không ngừng hạ xuống, vậy tương lai cái này cổ cấm chế sẽ thành càng ngày càng mạnh, có lẽ tương lai nguyên anh tu giả cũng không thể tùy ý động võ, nếu không thì phải giống như hôm nay hóa thần tu giả vậy hao tổn thọ nguyên.

Thiên Thần tông ra chuyện như vậy, vị đại trưởng lão kia còn chưa động, từ nơi này xem, có lẽ Thiên Đạo đối với hóa thần tu giả áp chế, so trong tưởng tượng càng nghiêm trọng hơn.

Dĩ nhiên, cũng có thể là bởi vì làm cho này cái hóa thần tu giả sợ chết, tu vi đến hóa thần cảnh giới, đã sớm nhìn hết thiên phàm, dương danh lập vạn à! Con cháu cả sảnh đường à! Đều không phải là hóa thần tu giả theo đuổi, trường sanh bất lão, mới là hóa thần tu

giả kỳ vọng.

. . .

"Gặp qua Tiêu trưởng lão." Ân Trọng Dương thấy Tiêu Cảnh Đình, vội vàng đứng lên.

Ân Trọng Dương tới Thanh Vân tiên môn đã có một đoạn thời gian, cùng Tiêu Cảnh Đình chờ có chút tâm tiêu, Ân Trọng Dương mấy lần tìm Đông Thành Dương thương lượng, thúc giục Tiêu Cảnh Đình xuất quan, đều bị Đông Thành Dương cự tuyệt, vô cùng may mắn, Tiêu Cảnh Đình cuối cùng là xuất quan.

Tiêu Cảnh Đình khoát tay một cái, nói: "Ân đạo hữu, không cần đa lễ, ta nghe nói ân đạo hữu cùng ta đã lâu, thật là ngại quá."

Ân Trọng Dương cười một tiếng, nếu đổi lại là những thứ khác nguyên anh tu giả, hắn là không thể nào chịu nhịn tính tình cùng lâu như vậy, ai bảo Tiêu Cảnh Đình thân phận đặc thù đây.

"Thánh Thiên môn chuyện, chắc hẳn đạo hữu đã nghe nói." Ân Trọng Dương đi thẳng vào vấn đề hỏi.

"Thánh Thiên môn làm điều ngang ngược, ta người thế hệ, người người phải mà giết chi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Ân Trọng Dương có chút nóng nảy nói: "Vậy việc này không nên chậm trễ, Tiêu Cảnh Đình sớm đi lên đường đi, người Thánh Thiên môn càng ngày càng xương cuồng, đã có không thiếu đồng đạo tu giả bỏ mình, Tiêu đạo hữu thực lực hùng hậu, nếu có Tiêu đạo hữu gia nhập, cục diện chắc hẳn sẽ có không nhỏ thay đổi."

Tiêu Cảnh Đình năm đó cùng Băng Vũ đánh một trận, không rơi xuống hạ phong, thanh danh vang lên, nếu không phải là như thế, Thiên Thần tông cũng không biết hết sức tranh thủ để cho Tiêu Cảnh Đình gia nhập chuyện này.

. . .

Tiêu Cảnh Đình tu chỉnh một chút, liền theo Ân Trọng Dương đi.

Tiêu Cảnh Đình đứng ở đầu thuyền, một cái ngọn lửa yêu thú, lười biếng nằm ở Tiêu Cảnh Đình đầu vai.

"Ngươi không phải một mực than phiền ta không để cho ngươi ăn thịt người sao? Một hồi, ngươi liền có thể rộng mở cái bụng ăn." Tiêu Cảnh Đình nói.

Thao thiết yêu thú tràn đầy châm chọc nói: "Ngươi không được lấy là ta không biết ngươi đánh cái gì nghiêng chủ ý, nói trắng ra, ngươi chính là nghĩ kéo ta làm trắng công, ngươi không được lấy là ta đi học thiếu, liền muốn lừa gạt ta, ta không có tốt như vậy lừa gạt."

Tiêu Cảnh Đình lộ ra vẻ kiêu ngạo oan uổng vẻ mặt, nói: "Ngươi thật đúng là chó cắn Lữ Đồng Tân, không thức hảo nhân tâm à!"

"Tiêu đạo hữu, phía trước có một cái Thánh Thiên môn cứ điểm, hẳn ẩn núp một cái nguyên anh tu giả." Ân Trọng Dương nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Ta biết, đem phi thuyền hàng đi xuống đi."

Ân Trọng Dương hạ xuống phi thuyền, cứ điểm trong người, tựa hồ phát hiện cái gì, 2 cái nguyên anh tu giả chạy ra.

Ân Trọng Dương nhíu mày một cái, nói: "Tiêu đạo hữu, ta thám thính không ra, có 2 cái tu giả."

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Ngươi sai rồi, nguyên anh tu giả chỉ có một, nhưng là, có 2 cái nguyên anh con rối."

"Tiêu đạo hữu, ta giúp ngươi kềm chế một cái con rối."

"Không cần, ngươi muốn không muốn ăn, ngươi không ăn, ta liền ra

tay, đến lúc đó, đừng oán ta hẹp hòi." Tiêu Cảnh Đình lạnh lùng nói.

Ân Trọng Dương không rõ cho nên nhìn Tiêu Cảnh Đình, không khỏi nghi ngờ Tiêu Cảnh Đình đánh cái gì chủ ý.

Tiêu Cảnh Đình đầu vai yêu thú, chợt lao ra ngoài, ngọn lửa lập tức liền đem phía dưới 2 cái nguyên anh con rối bao vây, rất nhanh, 2 cái nguyên anh con rối liền bị đốt thành bụi bậm, Ân Trọng Dương đầy không phải là không dám tin nhìn một màn này.

Thao thiết yêu thú nhảy lên trở về Tiêu Cảnh Đình trên bả vai, nói: "Ngươi cái vô liêm sỉ đồ chơi, vậy 2 cái là không khí, ăn một chút đều không thoải mái, ngươi thì sẽ cầm một ít hàng rác rưởi sắc tới lừa bịp ta."

Ân Trọng Dương nghe thao thiết yêu thú than phiền, nuốt nước miếng một cái.

Nguyên anh khôi lỗi sự linh hoạt, mặc dù nếu so với nguyên anh tu giả kém rất nhiều, nhưng là, không sợ chết, hết sức khó đối phó, kết quả, lại có thể để cho cái này con yêu thú, chớp mắt ở giữa đốt thành bụi bậm.

Ân Trọng Dương lần này đi theo Tiêu Cảnh Đình đi ra, trừ muốn mượn Tiêu Cảnh Đình lực lượng, cũng muốn xem xem Tiêu Cảnh Đình chân chính thực lực, kết quả, Tiêu Cảnh Đình một chiêu không ra, bên người hắn quái dị yêu thú, lập tức liền giải quyết vấn đề.

"Cũng không hoàn toàn là hàng rác rưởi sắc, còn có một cái có khí tức." Tiêu Cảnh Đình thản nhiên nói.

"Đang ở đâu vậy?" Thao thiết yêu thú bất mãn nói.

"Liền mau ra đây." Tiêu Cảnh Đình vừa nói, một đạo kim quang bắn ra, Tiêu Cảnh Đình vẫy tay, Ân Trọng Dương chỉ cảm thấy một cổ lực lượng vô hình cầm giữ trời đất, vậy muốn chạy trốn nguyên anh tu giả, bị một cổ không nhìn thấy lực lượng trở cách đường đi, Tiêu

Cảnh Đình bên người yêu thú, một chút đem cái đó nguyên anh tu giả nuốt mất.

------oOo------

Chương 287: Hỏa linh cuồng phách quăng

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 287: Hỏa linh cuồng phách quăng
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

"Tiêu trưởng lão, ngươi cái này con yêu thú thật là lợi hại à! Không biết là lai lịch gì?" Ân Trọng Dương đầy là tò mò hỏi.

"Bằng ngươi cũng xứng hỏi thăm bổn tôn lai lịch?" Thao thiết hỏa linh hừ lạnh một tiếng, mặt đầy khinh thường quét Ân Trọng Dương một cái.

Ân Trọng Dương tràn đầy lúng túng nói: "Là ta càn rở."

Bữa ăn mông yêu thú nghễnh đầu, không ai bì nổi nói: "Tiểu Hắc da, ngươi nếu không phải là hỏi thăm cũng không phải không được, ngươi cho bổn tôn tìm mười giống như chính ngươi như vậy tu giả, cho bổn tôn làm tế phẩm, bổn tôn ăn no, tâm tình khá một chút, không chừng liền nói cho ngươi bổn tôn lai lịch."

Ân Trọng Dương: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình đỡ đỡ trán đầu, Ân Trọng Dương dầu gì cũng là lão tổ cấp nhân vật khác à! Kết quả là bởi vì người ta da có chút đen, thao thiết yêu thú liền gọi người ta tiểu Hắc da.

"Ân đạo hữu, ta cái này con yêu thú, chính là như vậy miệng không ngăn cản, ngươi không cần để ý tới nó." Tiêu Cảnh Đình nói.

Ân Trọng Dương khô cằn cười một tiếng, gặp qua thao thiết yêu thú

đại hiển thần thông, Ân Trọng Dương xem thao thiết yêu thú ánh mắt tràn đầy kiêng kỵ.

"Phía trước có một cái Thánh Thiên môn cứ điểm, bất quá, nơi này vị trí rất đặc thù, tràn đầy thi khí, rất nhiều nguyên anh tu giả cũng không dám đi sâu vào." Ân Trọng Dương thu hồi đặt tiền cuộc ở thao thiết yêu thú trên người tầm mắt nói.

Tiêu Cảnh Đình thản nhiên nói: "Không sao cả."

Hứa Mộc An từ phi thuyền trong đi ra, Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An, lộ ra một cái nụ cười ấm áp, "Em đi ra, nơi này hơi thở, không là rất dễ ngửi, em có thể thích ứng sao?"

"Yên tâm đi, em không như vậy yểu điệu." Hứa Mộc An lạnh nhạt nói.

Tiêu Cảnh Đình đưa tay ra, có chút cưng chìu thay Hứa Mộc An thuận thuận tóc, Ân Trọng Dương nhìn Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An không coi ai ra gì tú ân ái, nhất thời cảm giác là lạ.

"Hứa đạo hữu không biết hôm nay là cái gì tu vi, ta cuối cùng không nhìn ra." Ân Trọng Dương nói.

"Ta tu vi so với Cảnh Đình kém xa." Hứa Mộc An hàm hồ nói.

"Người Thánh Thiên môn cũng không biết tu luyện công pháp gì, người tu luyện không người, quỷ không ra quỷ, đứng ở bên người ta, ta giúp ngươi ngăn cách cái này cổ hơi thở." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Không có sao, không cần, chính là một chút âm khí, ta còn ứng phó." Hứa Mộc An nói.

"Một cái nhấc tay mà thôi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Ân Trọng Dương xoa xoa lỗ mũi, hết sức thức thời đứng ở một bên, làm bối cảnh bản.

. . .

Ân Trọng Dương thám thính trận bàn, đột nhiên vang lên một hồi báo động.

Ân Trọng Dương con ngươi đột nhiên co rúc một cái, tràn đầy phòng bị nói: "Tiêu đạo hữu, dựa theo trận bàn biểu hiện, phía trước có một cái đại trận."

Tiêu Cảnh Đình tròng mắt nhìn ra ngoài, một hồi quỷ khóc sói tru thanh âm truyền vào Tiêu Cảnh Đình trong tai, Tiêu Cảnh Đình thoáng như tiến vào một mảnh màu máu thế giới.

"À, thập phương tựu sát đại trận, không nghĩ tới lại có thể có thể ở chỗ này thấy như vậy đại trận." Thao thiết hỏa linh nói.

Ân Trọng Dương có chút hiếu kỳ hỏi: "Cái gì gọi là thập phương tựu sát đại trận?"

Thao thiết hỏa linh tràn đầy hưng phấn nói: "Thập phương tựu sát đại trận chính là tàn sát mười triệu tu giả, lấy mười triệu tu giả oán khí, sinh hồn làm chất dẫn, bố trí đại trận, một khi vùi lấp vào trong trận, cũng sẽ bị những cái kia người chết oan oan hồn cuốn lấy, khó mà tránh thoát, lòng chi yếu ớt hạng người, vùi lấp vào trong trận, chưa tới một canh giờ, chỉ sợ thì phải điên cuồng."

Ân Trọng Dương vểnh môi, hắn cứ như vậy xa xa đứng, liền có thể cảm nhận được vậy ngập đầu oán khí, nếu là thật hướng vào trong trận, chỉ sợ tâm trí bị thương là tránh không khỏi.

"Người Thánh Thiên môn, thật là mất trí, vì bố trí một hồi đại trận, lại có thể giết chết nhiều người như vậy." Ân Trọng Dương nói.

Thao thiết hỏa linh hì hì cười một tiếng, "Các ngươi Thiên Thần tông, chắc không thiếu giết người."

Ân Trọng Dương lúng túng cười một tiếng, tu giả cùng trời tranh mệnh, người nào trên tay có thể thật không dính chút máu đây.

Ân Trọng Dương nhìn thao thiết yêu thú, nói: "Không biết tôn giả có phải hay không có biện pháp gì ứng đối."

"Biện pháp, đương nhiên là có, nếu như, ngươi có thể giống như bổn tôn vậy, tâm trí kiên định, loại này nhỏ tình cảnh liền không cần phải sợ." Thao thiết hỏa linh dương dương đắc ý nói.

Thao thiết hỏa linh trời đất dị chủng, linh hồn trạng thái cùng nhân loại bất đồng, trận pháp này nhằm vào là loài người cùng yêu thú, hỏa linh tên nầy trước kia cũng là đem cả cái tinh cầu sinh linh cũng nuốt tuyệt thế hung vật, như vậy tồn tại, tự nhiên sẽ không cỏn con này oán khí.

Tiêu Cảnh Đình chiêu ra linh kiếm, "Phá."

Tiêu Cảnh Đình chiêu ra tám tám sáu mươi bốn đem linh kiếm, sáu mươi bốn đem linh kiếm, hóa thành sáu mươi bốn đạo linh quang, đánh vào đại trận trên.

Ùng ùng Kiếm Minh thanh bên tai không dứt, đại trận bị linh kiếm đánh tơi tả.

Ân Trọng Dương đầy là tò mò nhìn Tiêu Cảnh Đình gọi ra linh kiếm, Ân Trọng Dương gặp qua không thiếu nguyên anh tu giả bổn mạng pháp khí, lấy linh kiếm thành tựu bổn mạng pháp khí nguyên anh tu giả không thiếu, nhưng là, giống như Tiêu Cảnh Đình như vậy, có sáu mươi bốn thanh linh kiếm, ít chi lại càng ít.

Tu giả linh kiếm cũng không phải là càng nhiều càng tốt, số lượng nhiều, đối với tu sĩ linh hồn lực yêu cầu cũng chỉ cao, hơn nữa, số lượng nhiều cũng ý nghĩa cần càng nhiều hơn tài liệu luyện khí, cao cấp nguyên liệu cũng không phải là dễ tìm như vậy, Tiêu Cảnh Đình một bộ này linh kiếm, mỗi một cái cũng sắc bén vô cùng, hao phí không rẻ.

Tiêu Cảnh Đình linh kiếm toát ra kim quang, nguyên bản hung ác bức người đại trận, bị linh kiếm công kích tơi tả, nhận ra được không ổn, ở lại giữ Thánh Thiên môn tu giả chạy tứ tán.

Ân Trọng Dương tràn đầy khâm phục nhìn Tiêu Cảnh Đình, "Tiêu đạo hữu, ngài chân thực thật lợi hại, ngươi lại có thể có thể một lần điều khiển nhiều như vậy linh kiếm, muốn đến các hạ linh hồn lực, so với hóa thần tu giả cũng không sính nhiều để cho."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Ân đạo hữu quá khen, ta linh hồn lực cũng chính là so giống vậy nguyên anh tu giả mạnh một ít, cũng không mạnh hơn bao nhiêu, nơi nào có thể cùng hóa thần tu giả như nhau à!"

"Tiêu đạo hữu ngươi linh kiếm rất bất phàm à! Ta lại không nhìn ra là làm bằng vật liệu gì, ngươi linh kiếm là linh bằng gỗ đi, như vậy uy lực, chắc hẳn, Tiêu đạo hữu sử dụng linh mộc hết sức bất phàm." Ân Trọng Dương trong lòng tràn đầy nghi ngờ, cái gì linh mộc mới có thể có như vậy uy lực, chẳng lẽ là tiên mộc.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Ta bất quá là tùy tiện luyện chế linh kiếm, thích hợp dùng đi."

Ân Trọng Dương nhìn Tiêu Cảnh Đình, nuốt nước miếng một cái, không nói gì, thích hợp dùng linh kiếm, đều là dáng vẻ như vậy, không thích hợp dùng, nên là sắc bén như thế à!

2 cái nguyên anh tu giả chạy ra, Tiêu Cảnh Đình ném ra tang hồn chung, hung hăng gõ hai cái, một cái tu giả bị tang hồn chung đánh trúng, nhất thời miệng phun máu tươi, từ trong bầu trời ngã xuống.

Thao thiết hỏa linh hào hứng xông tới "Ăn uống", Tiêu Cảnh Đình đem nhẫn không gian thu hồi lại, Tiêu Cảnh Đình thô thô nhìn lướt qua nhẫn không gian, phát hiện 2 cái nguyên anh tu giả nhẫn không gian bên trong có không ít thứ tốt, lúc này vui một chút.

Ân Trọng Dương nhìn Tiêu Cảnh Đình có chút khẩn trương nhấp mím môi, Tiêu Cảnh Đình lực gánh Băng Vũ sự việc gây sôi sùng sục, Thiên Thần tông luôn có tu giả hoài nghi chân thực tính, Ân Trọng Dương cau mày, thầm nghĩ: Tiêu Cảnh Đình có thể đánh thắng Băng Vũ sự việc, hẳn không phải là không có lửa làm sao có khói.

Ân Trọng Dương đi theo Tiêu Cảnh Đình, khắp nơi quét sạch, Tiêu Cảnh Đình chỗ đi qua, Thánh Thiên môn tu giả trông chừng mà chạy.

Ân Trọng Dương cho tới bây giờ không biết nguyên lai nguyên anh tu giả thì ra là như vậy yếu ớt tồn tại, những cái kia cái nguyên anh tu giả, cơ bản ở Tiêu Cảnh Đình trên tay, chống đỡ không tới ba chiêu liền chết không thể chết lại.

Thao thiết yêu thú đứng ở đầu thuyền, có chút hưng phấn liếm liếm móng vuốt, "Tiểu Hắc da, ngươi muốn tìm chút ở trên cấp bậc con mồi tới à! Ngươi xem xem ngươi tìm tới cũng thứ gì, linh khí cứ như vậy một chút, mùi vị còn như vậy kỳ quái."

Gặp qua thao thiết yêu thú đại phát thần uy, Ân Trọng Dương một chút cũng không dám thờ ơ tên nầy.

"Tôn giả, những tu giả kia đã rất lợi hại." Ân Trọng Dương nói.

Thật vất vả mời được Tiêu Cảnh Đình rời núi, căn cứ vật tẫn kỳ dụng nguyên tắc, Ân Trọng Dương mang Tiêu Cảnh Đình đi địa phương, đều là nơi tương đối khó giải quyết, nhưng mà, những cái kia hùng bá một phe người, ở Tiêu Cảnh Đình trước mặt. Bừng tỉnh thành gà vườn chó đất, yếu ớt để cho người liếc mắt.

"Tiêu chuẩn của ngươi muốn định hơi cao một chút, ngươi không thể theo ngươi như vậy phế vật tiêu chuẩn, ngươi muốn theo Tiêu Cảnh Đình tên khốn kiếp kia tiêu chuẩn tìm."

Ân Trọng Dương: ". . ." Tiêu Cảnh Đình tên khốn kiếp kia?

. . .

Thiên Thần tông.

Một cái khắp người tang thương tu giả nhìn Tiêu Cảnh Đình hình ảnh, thật lâu không nói.

"Đại trưởng lão, ngươi làm sao xem cái này Tiêu Cảnh Đình à!" Một cái tu giả thận trọng hỏi.

"Hắn thực lực, đã không thấp hơn ta, khó trách Băng Vũ sẽ bị hắn bức lui, đích xác là tài ngút trời à!" Thương Nguyệt Lão người tràn đầy cảm thán nói.

"Đại trưởng lão, ngươi xem Tiêu Cảnh Đình bổn mạng pháp kiếm là chuyện gì xảy ra à! Vậy pháp kiếm uy lực kinh người." Thiên Thần tông một cái nguyên anh tu giả, không nhịn được hỏi.

"Một kiếm phá vạn pháp, kiếm này vạn tà bất xâm, nếu như, ta đoán không lầm, Tiêu Cảnh Đình vậy pháp kiếm hẳn là thiên lôi mộc chế thành, chỉ có thiên lôi mộc mới có như vậy uy lực, cũng chỉ có thiên lôi mộc, trời sanh khắc chế âm tà chi đạo."

"Lão tổ tông, thiên lôi mộc không phải đã tuyệt tích sao? Tiêu Cảnh Đình từ đâu tới thiên lôi mộc chế thành pháp kiếm à!" Một cái nguyên anh tu giả đầy là không dám tin nói.

"Băng Vũ tại sao phải đối với Tiêu Cảnh Đình ra tay, không phải là bởi vì là Tiêu Cảnh Đình là ban đầu cái đó lấy ra băng tủy đan người sao? Băng tủy đan thuốc chủ yếu là vạn năm băng tủy cỏ, ban đầu, ta còn không nắm được chủ ý, bất quá, theo Tiêu Cảnh Đình trên tay bộ này linh kiếm xem ra, Tiêu Cảnh Đình hẳn quả thật có thúc sanh linh thảo, linh mộc năng lực, nếu như, ta không nhìn lầm, Tiêu Cảnh Đình trên tay thiên lôi kiếm gỗ, thụ linh hẳn vượt qua vạn năm." Thương Nguyệt Lão người tràn đầy hâm mộ nói.

Thương Nguyệt Lão người lời này vừa ra, Thiên Thần tông mấy cái nguyên anh tu giả không khỏi trố mắt nhìn nhau, thiên lôi mộc ba ngàn năm trở xuống là màu xanh, đã ngoài 3000 năm, mười ngàn năm trở xuống là màu bạc, mười ngàn năm trở lên là kim sắc. Màu bạc thiên lôi mộc hiếm khi thấy, càng không cần phải nói là màu vàng.

"Khó trách, khó trách, Tiêu Cảnh Đình nói, hắn năm đó ở trong bí cảnh tìm được tẩy linh đan, theo ta xem, Tiêu Cảnh Đình căn bản không phải tìm được tẩy linh đan, mà là tìm được tẩy linh thảo, cho mượn này bồi dưỡng được nhiều tẩy linh thảo."

"Tẩy linh đan như vậy đan dược, gìn giữ không dễ, nếu đan dược thật là thượng cổ lưu truyền xuống đan dược, sớm nên mất hiệu lực." Một cái nguyên anh tu giả tràn đầy kích động nói.

"Nếu là như vậy mà nói, Tiêu Cảnh Đình trên tay, hẳn còn có không thiếu tẩy linh đan."

Thương Nguyệt Lão người cười khổ một cái, Tiêu Cảnh Đình trên người có có thể dú chín linh dược pháp bảo, cái này pháp bảo sức dụ dỗ thực sự quá lớn, thương Nguyệt Lão người không tránh khỏi vỗ một cái tay áo bào, đến hắn trình độ này có thể động tâm đồ đã không nhiều, nhưng là, Tiêu Cảnh Đình phần này đồ, lại để cho hắn không tránh khỏi muốn tranh một chuyến.

"Đích xác có thể, bất quá coi như là như vậy, bây giờ cũng không còn kịp rồi." Thương Nguyệt Lão người lắc đầu một cái. Băng Vũ đã xuất thủ qua, uổng công chọc một cái đại địch, không thu hoạch được gì, hẳn còn hao tổn không thiếu thọ nguyên, Tiêu Cảnh Đình lần này xuất quan, tựa hồ lại so với trước đó lợi hại không thiếu, không chọc nổi.

------oOo------

Chương 288: chuyến đi Ma uyên

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 288: Ma uyên chuyến đi
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Băng Ngưng cưỡi phi kiếm, lòng như lửa đốt bay vào Băng Vũ cung điện.

"Lão tổ tông." Băng Ngưng có chút nóng nảy xông vào Băng Vũ phòng nghỉ ngơi trong.

Băng Vũ quét hốt hoảng Băng Ngưng một cái, hỏi: "Xảy ra chuyện gì sao?"

Băng Ngưng lấy ra một viên thủy tinh cầu, nói: "Vừa mới tới Tiêu Cảnh Đình chiến đấu hình ảnh."

Băng Vũ lấy ra thủy tinh cầu, đem chiến đấu hình ảnh thả ra, càng xem sắc mặt càng kém, Tiêu Cảnh Đình tên nầy, so từ trước càng thêm lợi hại.

Băng Vũ vểnh môi, trong lòng dâng lên một cổ nồng nặc cảm giác nguy cơ, bất quá ngắn thời gian ngắn, Tiêu Cảnh Đình thực lực, lại có biến hóa long trời lỡ đất, lại cho tên nầy trăm năm thời gian, chỉ sợ Linh châu không người là hắn địch thủ.

Băng Ngưng nhấp mím môi, trong lòng lần nữa dâng lên nồng nặc hối hận.

"Tên nầy bây giờ thực lực, chỉ sợ đã so ta mạnh, Tiêu Cảnh Đình

hẳn là đại năng chuyển thế sẽ không sai." Băng Vũ sắc mặt có chút ngưng trọng nói.

Băng Ngưng cắn chặt hàm răng, "Lão tổ tông, Tiêu Cảnh Đình hắn thật có mạnh như vậy sao? Hắn lợi hại hơn nữa, cũng chỉ là một nguyên anh à!"

Băng Vũ đem chiến đấu hình ảnh tỉ mỉ lại nhìn một lần, tràn đầy buồn bã nói: "Tiêu Cảnh Đình mặc dù vẫn là nguyên anh, nhưng hẳn đã chạm tới tầng kia vách ngăn."

Thông thường nguyên anh đỉnh cấp cùng chạm tới hóa thần vách ngăn nguyên anh đỉnh cấp, căn bản không có thể thường ngày mà nói, trước Tiêu Cảnh Đình cùng nàng đối chiến lúc này hẳn còn chưa tới bước này, bây giờ đã xong hết rồi.

Băng Ngưng trợn to mắt, có chút khó có thể tin nói: "Lão tổ tông, ý ngươi là, Tiêu Cảnh Đình hắn muốn hóa thần."

Băng Vũ gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy."

"Nếu là hắn hóa thần, vậy còn có thể là ai là hắn đối thủ à!"" Băng Ngưng không nhịn được nói.

"Thật ra thì Tiêu Cảnh Đình nếu là hóa thần, vậy ngược lại cũng là một chuyện tốt."" Băng Vũ ngón tay nhỏ nhắn nhẹ giam trước mặt bàn nói.

Băng Ngưng tràn đầy không hiểu nhìn Băng Vũ, nói: "Lão tổ tông, vậy làm sao nói à!"

"Từ thiên địa dị biến sau đó, Thiên Đạo liền bắt đầu áp chế hóa thần tu giả, lần trước cùng Tiêu Cảnh Đình tác chiến, ta không chiếm được tiện nghi gì, có rất lớn một số nguyên nhân cũng là bởi vì là thiên đạo đối với ta áp chế, càng lợi hại hóa thần tu giả, bị áp chế càng lợi hại, Tiêu Cảnh Đình nếu là lên cấp hóa thần, tự nhiên cũng sẽ không thể cùng bây giờ vậy tùy ý động võ." Băng Vũ

Băng Ngưng gật đầu một cái, như có sở ngộ nói: "Như vậy à."

"Đúng rồi, cái đó Thông Thiên tháp sự việc, ngươi điều tra thế nào?" Băng Vũ có chút gấp vội vả hỏi.

Băng Ngưng chậm một cái khí, nói: "Đảo Tinh Vân Thông Thiên tháp nghe nói có thể liên thông tiên giới, nhưng là chẳng qua là lời đồn đãi, lời đồn đãi này cũng tra không ra xuất xứ, tựa hồ từ đâu tới đã lâu, vậy linh tháp trăm năm mới mở khải một lần, gần đây đã mở ra, còn có mấy chục năm sau đó, mới có thể mở."

"Không sao, mấy chục năm thời gian, ta còn chờ nổi." Băng Vũ hai tròng mắt tỏa sáng nói.

Tu giả một khi tiến vào hóa thần, sẽ đi suy tính phi thăng sự việc, Băng Vũ từng cùng mấy cái hóa thần tu giả tìm kiếm qua Linh châu các nơi đi thông tiên giới lối đi, đáng tiếc, phần lớn lối đi cũng xuất hiện làm tổn hại, không phải bế tắc, chính là đoạn tuyệt, hải ngoại tòa kia Thông Thiên tháp, là hôm nay có khả năng nhất tồn tại đi thông tiên giới lối đi địa phương.

. . .

Tiêu Cảnh Đình đứng ở đầu thuyền, nhìn Ân Trọng Dương hỏi: "Còn không có cái đó đạt được tiên đan lão gia tung tích sao?"

Ân Trọng Dương lắc đầu một cái, có chút cẩn trọng nói: "Còn không có."

"Quá đáng tiếc." Tu giả nếu là muốn hóa thần, hẳn sẽ chuẩn bị đầy đủ linh thạch, để ngừa lên cấp trong quá trình, xuất hiện linh khí chưa đủ tình huống, nếu là có thể trước thời hạn tìm được người, cái này bút linh thạch không làm được chính là hắn.

Ân Trọng Dương: ". . ."

Thao thiết yêu thú cọ xát cối xay móng vuốt, có chút chưa thỏa mãn nói: "Gần đây ăn hết, đều là một ít Nguyên anh kỳ phế vật, nếu là có một hóa thần tu giả ăn một chút xem, vậy thì thật là quá tốt."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Ngươi vẫn là yên tĩnh một ít đi, ngươi cái này phế dạng, còn muốn ăn hóa thần tu giả, gặp phải hóa thần tu giả ngươi liền trốn xa một chút, không nên tìm chết." Tiêu Cảnh Đình tràn đầy nghiêm túc cảnh cáo nói.

Thao thiết yêu thú tràn đầy bất mãn nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Lão đại, ta nói ngươi lá gan cũng quá nhỏ, không phải là hóa thần sao? Nhớ năm đó, chân tiên ta cũng một hớp một cái, hóa thần có gì đặc biệt hơn người à."

"Được rồi, hảo hán không đề cập tới năm đó gan dạ, chớ cùng ta ký ức năm đó." Tiêu Cảnh Đình tức giận.

Thao thiết yêu thú bất mãn hừ hai tiếng, oán hận nói: "Ngươi tên nầy, cực kỳ không gợi cảm, cũng không biết vợ ngươi, làm sao chịu được ngươi."

Tiêu Cảnh Đình bật cười một tiếng, nói: "Ngươi thú vị, ngươi còn không phải là thức thời."

"Nói cái gì vậy, ngươi cũng quá xem nhẹ bổn tôn, phải biết, bổn tôn năm đó, quần hạ chi thần, đếm không hết." Thao thiết yêu thú tràn đầy kích động nói.

Ân Trọng Dương đưa tin phù đột nhiên vang lên, "Tiêu trưởng lão, có tin tức."

Tiêu Cảnh Đình có chút cao hứng nói: "Phải không? Ở nơi nào?"

"Ở Ma uyên." Ân Trọng Dương nói.

Tiêu Cảnh Đình sững sốt một chút, nói: "Làm sao đã chạy tới nơi nào."

"Tiêu trưởng lão phải đi sao?"Ân Trọng Dương cung kính hỏi.

"Đi qua đi."Tiêu Cảnh Đình nói.

"Ma uyên nơi đó tựa hồ tồn tại không ít Thần Ma thi thể." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình mãn bất tại ý nói: "Không cần gấp gáp." Lấy hắn hôm nay thực lực, đi đâu không thể à!

Tiêu Cảnh Đình đến Ma uyên ra, phát hiện không ít tu giả.

. . .

Tiêu Cảnh Đình đến một cái, không hề thiếu nguyên anh tu giả cũng tới nhiệt tình chào hỏi.

"Cha vợ, cha cũng ở nơi đây." Tiêu Cảnh Đình thấy Hứa Lăng Phong không khỏi kinh nghi liền một chút.

Hứa Lăng Phong lưng đeo tay đánh giá Tiêu Cảnh Đình, đầy mặt hoài nghi nói: "Ta nghe nói, ngươi hóa thần?"

Tiêu Cảnh Đình bất đắc dĩ cười một tiếng, nói: "Cha vợ, cha nghe người nào nói à! Hóa thần nơi nào có như vậy dễ dàng à!"

"Mọi người cũng nói như thế, nói ngươi giết nguyên anh như chém dưa xắt thức ăn, nói ngươi vũ hóa lên tiên, tiến vào hóa thần." Hứa Lăng Phong nói.

"Vậy cũng là đồn bậy bạ, ta khoảng cách hóa thần còn sớm rất đây."

"Ta đã nói rồi? Ta đều không hóa thần đâu ? Ngươi làm sao có thể hóa thần." Hứa Lăng Phong hừ hừ nói.

Tiêu Cảnh Đình vội vàng nói: "Cũng phải, đó là, muốn hóa thần, cũng là cha vợ ngài trước.

Hứa Lăng Phong khoát tay một cái, rất là hào phóng nói: "Ngươi nếu có thể trước, vẫn là ngươi trước đi."

"Cảnh Đình, làm sao dám đuổi ở cha vợ ngài trước đầu à!" Tiêu Cảnh Đình lắc đầu nói.

Ân Trọng Dương nhìn đẩy tới đẩy lui 2 người, âm thầm thầm nghĩ: Cái này hai tên làm hóa thần là cái gì à! Lại còn thối thoát tới, thối thoát đi.

"Cha vợ, nơi này như thế tụ tập nhiều như vậy nguyên anh tu giả, cũng là vì trừ ma vệ đạo tới sao?"

"Nói như thế nào đây, mọi người cũng là nói như vậy tới." Hứa Lăng Phong dừng một chút, lại nói: "Nghe nói, Thánh Thiên môn cái đó lão quái vật, lấy được tiên đan, không phải một viên mà là 2 viên, nếu là ăn một viên, còn có một viên còn lại, ăn quá nhiều không tiêu hóa nổi, mọi người cũng

Là hướng về phía còn dư lại viên kia tiên đan tới.

Tiêu Cảnh Đình có chút khốn hoặc nói: "Mọi người cũng không sợ người nọ đem tiên đan đưa cho người khác?"

Hứa Lăng Phong lắc đầu một cái, suy nghĩ nói: "Hẳn không khả năng này đi, loại vật này ai sẽ tùy tiện nhường ra đi à!" Loại này có khả năng đương nhiên là có, nhưng là, đó là tiên đan à! Vì tiên đan luôn là muốn đọ sức 1 phen.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Nói như thế, ngược lại cũng đúng."

"Mọi người làm sao cũng canh giữ ở Ma uyên bên ngoài à!" Tiêu

Cảnh Đình có chút không hiểu nói.

"Ma uyên bên này khác thường giống, trước đi vào mấy cái tu giả, cũng đã chết, những người khác, cũng không dám tùy tiện lấy người phạm hiểm." Hứa Lăng Phong nói.

Ân Trọng Dương chần chờ một chút, mở miệng nói: "Tiêu đạo hữu, nghe nói Thánh Thiên môn truyền thừa xuống công pháp, chính là ở Ma uyên tìm được, Ma uyên có thể nói là Thánh Thiên môn nơi bắt nguồn."

Tiêu Cảnh Đình nhìn tràn đầy ma khí chiến trường, nói: "Nguyên lai là như vậy."

"Vị này là ai à!" Hứa Lăng Phong nhìn Ân Trọng Dương hỏi.

"Vị này là Thiên Thần tông phái tới trợ giúp ta đạo hữu, Ân đạo hữu thám thính thuật, vô cùng lợi hại." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Lăng Phong đánh giá liền Ân Trọng Dương gật đầu một cái, nói: "Nguyên lai là ân đạo hữu à!"

Ân Trọng Dương vội vàng nói: "Hứa đạo hữu, hạnh ngộ."

"Cảnh Đình, chúng ta lên đường đi." Hứa Lăng Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Lăng Phong một cái, hỏi: "Cha vợ đại nhân, không sợ sao?"

"Ta vốn là đâu, còn có chút bận tâm, bất quá thấy ngươi, nghĩ đến có ngươi mở đường, xảy ra chuyện có ngươi cản trở, ta liền không lo lắng." Hứa Lăng Phong không khí vui mừng nói.

"Cha." Hứa Mộc An không vui kêu một tiếng.

Hứa Lăng Phong lúng túng cười một tiếng, nói: "Được rồi, ta đùa giỡn, ta nào dám để cho nhà ngươi vị này cho ta mở ra đường, rốt

cuộc là lập gia đình cô gái hướng bên ngoài à!"

Hứa Mộc An mắc cở đỏ mặt, buồn rầu kêu một câu, "Cha."

"Tốt lắm, tốt lắm, ta không nói." Hứa Lăng Phong giơ tay đầu hàng.

"Liền ta mở ra đường đi, cha vợ đại nhân giúp ta bảo vệ tốt Mộc An." Tiêu Cảnh Đình thản nhiên nói.

Hứa Lăng Phong gật đầu một cái, nói: " Được.

Tiêu Cảnh Đình ở phía trước đầu, Hứa Mộc An cùng Ân Trọng Dương ở trong, Hứa Lăng Phong ở cuối cùng, một nhóm bốn người cứ như vậy lên đường.

Tiêu Cảnh Đình các người đi không lâu, thì gặp phải mấy chục cái kim đan con rối, Tiêu Cảnh Đình thấy mười mấy cái kim đan con rối trong lòng nhất thời hiện lên mấy phần dự cảm bất tường, thao thiết hỏa linh nhìn vậy mười mấy cái kim đan con rối, hai tròng mắt tỏa sáng nói nhỏ, "Muốn nổ, muốn

Nổ,

"Oanh oanh oanh." Mười kim đan con rối bỗng nhiên hướng mấy người vọt tới, rồi sau đó phát động tự bạo.

"À, ầm, ầm, ầm, thật đẹp, thật nguy nga. . ." Thao thiết yêu thú nằm ở Tiêu Cảnh Đình trên bả vai toái toái niệm nói.

Tiêu Cảnh Đình thời gian đầu tiên, lấy ra một cái tấm thuẫn chặn lại mười kim đan khôi lỗi tự bạo, Hứa Lăng Phong đám người tốc độ cũng rất nhanh, nhưng là, vẫn là so Tiêu Cảnh Đình chậm nhất đẳng nổ dư âm hoàn toàn phai đi, Tiêu Cảnh Đình mới buông xuống tấm thuẫn.

"Trước tiến vào Ma uyên tu giả, chắc là chết như vậy." Dư âm nổ đã qua, Hứa Lăng Phong mới giựt mình hồn phủ định nói.

Kim đan tu giả cũng không đáng sợ, nhưng là, như vậy không sợ chết, trực tiếp dứt khoát tự bạo con rối tu giả, cũng có chút đáng sợ, vì hóa thần, Thánh Thiên môn cái đó lão quái vật, cũng là liều mạng.

------oOo------

Chương 289: Quạ đen à quạ đen

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 289: Quạ đen à quạ đen
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

"Ngươi đã sớm biết bọn họ sẽ tự bạo?" Tiêu Cảnh Đình không vui hướng về phía trên bả vai thao thiết yêu thú nói.

Thao thiết yêu thú đương nhiên nói: "Đương nhiên biết, bổn tôn học cứu thiên nhân, thông kim bác cổ, không chỗ nào không biết, không chỗ nào không hiểu."

"Vậy ngươi tại sao không nói sớm?" Tiêu Cảnh Đình sắc mặt khó coi nói.

"Ngươi như thế tức giận làm gì, ngươi không phải không có bị nổ chết sao?" Thao thiết yêu thú mãn bất tại ý nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Mấy cái kim đan con rối mà thôi à! Xem đem ngươi dọa cho, ta nói ngươi cũng quá không có tiền đồ, ngươi nói ngươi như thế yêu kinh hãi quái vật nhỏ, nếu là đụng phải nguyên anh con rối tự bạo nên làm cái gì à!" Thao thiết yêu thú thở dài thở ngắn nói.

"Ngươi đừng cho ta miệng mắm muối." Tiêu Cảnh Đình tức giận.

"Ta nói ngươi người này cũng quá thất đức, ta tốt bụng ý tốt nhắc nhở ngươi, ngươi lại còn nói ta là quạ đen, bổn tôn như thế cao quý tồn tại, đó là quạ đen có thể coi như nhau sao?" Thao thiết hỏa linh

tràn đầy khó chịu nói.

Hứa Lăng Phong nhìn Tiêu Cảnh Đình trên bả vai thao thiết yêu thú, không khỏi có mấy phần tò mò.

Hứa Lăng Phong đã sớm nghe Hứa Mộc An nói, Tiêu Cảnh Đình nuôi một cái đặc biệt thiếu làm thịt yêu thú, nhưng là, không làm sao gặp qua, bây giờ vừa gặp, quả thật danh bất hư truyền.

Hứa Lăng Phong nhìn vẻ mặt vương bát khí lộ ra ngoài thao thiết yêu thú, thầm nói: Yêu thú này quả thực thiếu làm thịt, thua thiệt Tiêu Cảnh Đình tên nầy chịu được.

"Tiêu đạo hữu, tấm chắn của ngươi, rất là không tầm thường à!" Ân Trọng Dương không nhịn được nói.

Ân Trọng Dương có chút hâm mộ nhìn Tiêu Cảnh Đình trong tay tấm thuẫn, mới vừa rồi lúc nổ, Tiêu Cảnh Đình tấm thuẫn chặn lại phần lớn công kích, nếu không phải như vậy, vậy bọn họ không thể nào không hao tổn sợi tóc.

Ân Trọng Dương thầm nói: Tiêu Cảnh Đình trên tay mỗi một kiện pháp khí đều rất không tầm thường, càn khôn đỉnh, tang hồn chung, vậy uy lực kinh người pháp kiếm, hôm nay lại gặp được một cái tấm thuẫn. Tầm thường nguyên anh tu giả có một kiện liền đi đại vận, Tiêu Cảnh Đình một người, liền có mấy kiện.

Hứa Lăng Phong hướng Tiêu Cảnh Đình tấm thuẫn nhìn sang, trải qua một trận nổ, Tiêu Cảnh Đình tấm thuẫn, thay đổi gồ ghề.

"Cảnh Đình, tấm chắn của ngươi, tả tơi có chút nghiêm trọng à!" Hứa Lăng Phong lo lắng nói, Hứa Lăng Phong nhìn chằm chằm tấm thuẫn, tròng mắt bỗng nhiên co rúc một cái, "Không đúng!"

Tiêu Cảnh Đình tấm thuẫn, đi qua một trận nổ, thay đổi rách rưới không chịu nổi, nhưng là, cái này rách rưới không chịu nổi tấm thuẫn, lại có thể nhanh chóng khôi phục lại, vết rách lại có thể tự

động chữa trị.

Hứa Lăng Phong trợn to mắt, nói: "Ngươi. . . Ngươi cái này là dùng tài liệu gì."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, thu hồi tấm thuẫn, nói: "Chính là rất thông thường nguyên liệu."

Hứa Lăng Phong co quắp một cái khóe miệng, thầm nói: Tiêu Cảnh Đình tên nầy, thật đúng là sẽ trợn tròn mắt nói mò. Có thể tự động chữa trị nguyên liệu, năng lực phòng ngự còn như thế cao, như vậy nguyên liệu, Tiêu Cảnh Đình lại có thể cũng dám nói là phổ thông nguyên liệu.

Tiêu Cảnh Đình câu khóe miệng, cái này tấm thuẫn dùng tự nhiên không phải thông thường nguyên liệu, tấm thuẫn dùng là ba thần mộc một trong bất tử mộc, bất tử mộc có tốt vô cùng khôi phục tính.

Trong linh tuyền ném vào tiên tinh sau đó, linh tuyền liền phát hiện biến dị, thiên lôi mộc cùng bất tử mộc cũng xảy ra biến dị, 2 loại linh mộc tựa hồ hướng tiên mộc phương hướng thay đổi, loại chuyển biến này để cho Tiêu Cảnh Đình vừa vui lại buồn, vui chính là linh mộc biến thành tiên mộc, phẩm chất tự nhiên cao hơn một tầng lầu, buồn dĩ nhiên là linh mộc biến dị, yêu cầu linh thạch cũng nhiều hơn.

Tiêu Cảnh Đình liếc thao thiết yêu thú một cái, nổi khổ làm vui nghĩ, khá tốt thao thiết yêu thú cảm thấy hứng thú là người và yêu thú mà không phải là linh thạch, nếu không, thì càng không đủ phân.

Có bị kim đan con rối công kích cái này vừa ra, Tiêu Cảnh Đình các người kế tiếp chặng đường thay đổi cẩn thận rất nhiều.

. . .

Mấy ngày sau, thao thiết yêu thú suy đoán biến thành sự thật, mấy người quả nhiên gặp Nguyên anh kỳ con rối yêu thú, cũng may Nguyên anh kỳ con rối, không giống Kim đan kỳ con rối như vậy nát

vụn phố lớn, chỉ có 2 cái.

"Cuối cùng là gặp, bổn tôn coi là mưu kế không bỏ sót, nói muốn gặp vậy nhất định là muốn gặp." Thao thiết yêu thú dương dương đắc ý nói.

Tiêu Cảnh Đình sậm mặt lại: "Mau im miệng đi."

"Bổn tôn nói đều là hiểu biết chính xác đốt gặp, ngươi như vậy cố chấp, không nghe bổn tôn thành thật khuyên, cẩn thận tự diệt vong." Thao thiết yêu thú không vui nói.

"Thật là cám ơn ngươi à!" Tiêu Cảnh Đình cắn răng nghiến lợi nói.

"Không cần khách khí, biết sai có thể thay đổi, thiện cực lớn yên, nếu như, ngươi thật phải cám ơn ta mà nói, không bằng, ngươi đi tìm mười giống như ngươi như vậy nguyên anh vội tới ta ăn." Thao thiết yêu thú hai tròng mắt sáng lên nói.

Ân Trọng Dương da đầu tê dại, thầm nói: Mười giống như Tiêu Cảnh Đình như vậy tồn tại, cái này kỳ quái yêu thú thật đúng là dám mở miệng? Mười giống như Tiêu Cảnh Đình tồn tại, cũng không dễ tìm à

"Ngươi nằm mơ." Tiêu Cảnh Đình cười lạnh nói.

Thao thiết yêu thú thở dài, nói: "Cũng biết ngươi tên nầy không trông cậy nổi, cho nên không ôm bao nhiêu hy vọng."

"Coi là ngươi tự biết mình." Tiêu Cảnh Đình hừ lạnh nói.

Thao thiết yêu thú tràn đầy khinh bỉ nhìn Tiêu Cảnh Đình một cái.

"Nguyên anh con rối đối với bổn tôn mà nói tựa như cùng gà vườn chó đất, chỉ có thể dùng để nhét kẽ răng, nhưng là, đối với các ngươi một giới này tu giả mà nói, cũng là tương đối vật trân quý, trân quý như vậy tồn tại, dùng một cái thiếu một cái, nhưng cũng bị

phái đi ra, có thể gặp, chúng ta hẳn đã đến gần mục đích." Thao thiết yêu thú nói.

"Trước mặt thật giống như có người, không phải Thánh Thiên môn." Tiêu Cảnh Đình nói.

Thao thiết yêu thú: ". . ."

"Ồ, là phái Âm Quỷ, Gia Lam tông, phái Huyết Nguyệt. . . Người tới thật đúng là không thiếu à! Không nghĩ tới có nhiều người như vậy cũng đến nơi này." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Thánh Thiên môn cái này tông môn vì khuếch trương hấp thu rất nhiều những tông môn khác tu giả tiến vào, cũng có một ít tông môn, đem tông môn một ít đệ tử, cắm vào, lần này Thánh Thiên môn cao tầng đạt được 2 viên tiên dược, chính là như thế truyền tới." Hứa Lăng Phong hướng về phía Tiêu Cảnh Đình truyền âm nói.

Nghe được Hứa Lăng Phong truyền âm, Tiêu Cảnh Đình không khỏi có chút không lời chống đở.

. . .

"Tiêu đạo hữu, ngươi cũng tới?" Một cái tu giả tiến lên đón.

"Đúng vậy! Thánh Thiên môn vị kia thánh chủ đại nhân, đang ở bên trong sao?" Tiêu Cảnh Đình hỏi

"Đúng, cái đó thánh chủ đại nhân liền tránh ở bên trong, ở trong đó bị vị kia bố trí trùng trùng phòng thủ, chúng ta không vào được, bất quá, bên ngoài đã bị phong tỏa, vị kia thánh chủ đại nhân muốn đi ra, rời đi nơi này, cũng không quá dễ dàng."

"Không biết người nọ sẽ sẽ không chọn ở bên trong lên cấp." Một cái nguyên anh tu giả thở dài nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn phương xa, bất kinh có chút đồng tình Thánh

Thiên môn vị kia nguyên anh tu giả.

Tu giả lên cấp nguyên anh, cần muốn tuyệt đối an toàn hoàn cảnh, bảo đảm không có nỗi lo về sau, nhưng là, cái tên kia đâu, bị một đám tu giả nhìn chằm chằm, coi như vậy tu giả may mắn lên cấp thành công, sợ cũng phải đối mặt bị chúng tu giả vây công cục diện.

Bên trong tu giả không ra được, tu giả bên ngoài không vào được, hai bên cứ như vậy giằng co, theo thời gian dời đổi, hội tụ với Ma uyên tu giả càng ngày càng nhiều, rất nhiều thế lực ở Ma uyên đóng trại cắm trại.

Trong khoảng thời gian này, có tu giả đã thử công kích vị kia thánh chủ người lớn động phủ, kết quả, để cho trong động phủ chạy ra quái vật giết đi, theo kéo dài không ngừng công kích, vậy nguyên bản bền chắc không thể gãy động phủ, thay đổi chỗ sơ hở đầy dẫy.

Bên trong cái đó nguyên anh tu giả cảm nhận được nguy cơ, mấy lần thử nghiệm phá vòng vây, nhưng là, cũng không có thành công.

Theo tu giả bên ngoài càng ngày càng nhiều, bầu không khí càng ngày càng khẩn trương.

Mấy ngày sau, một hồi thanh âm tùy tiện, truyền ra.

"Các ngươi muốn ta chết, ta khăng khăng không chết, ta muốn giết các ngươi, ta phải đem các ngươi cũng giết." Một đạo mặc hắc bào tu giả, hiện lên trong bầu trời, vậy tu giả lấy ra 2 viên màu đỏ tươi đan dược.

Thấy người nọ đan dược trong tay, tại chỗ rất nhiều nguyên anh tu giả ánh mắt thay đổi nóng bỏng lên, đan dược một lấy ra, mùi thuốc dật tán ra, mọi người chỉ cảm thấy huyết dịch sôi trào, thực lực tăng trưởng không thiếu.

Vậy tu giả lãnh quang cười một tiếng, đem 2 viên đan dược lập tức nuốt xuống.

Thấy vậy tu giả cử động, Tiêu Cảnh Đình trên người thao thiết yêu thú lông lập tức nổ, "Chạy mau, chạy mau, chạy càng xa càng tốt."

Tiêu Cảnh Đình nghe được thao thiết yêu thú tràn đầy hoảng sợ truyền âm, một tay bắt được Hứa Mộc An, một tay kéo lại Hứa Lăng Phong nhanh chóng rời đi tại chỗ.

Ân Trọng Dương thấy Tiêu Cảnh Đình cử động, mặc dù không rõ Tiêu Cảnh Đình tại sao biết cái này sao làm, nhưng là, vẫn là nhanh chóng đi theo lên.

Tiêu Cảnh Đình lấy ra một cái phi hành pháp khí, mang theo mấy người nhanh chóng rời đi.

Tiêu Cảnh Đình sau lưng, vang lên một chuỗi tiếng nổ, nhưng là Thánh Thiên môn cái đó tu giả cùng những cái kia cái thủ ở tu giả bên ngoài đánh.

Thánh Thiên môn vị kia thánh chủ, giống như bị Ma thần bám vào người vậy, nhất cử nhất động hủy thiên diệt địa.

Tiêu Cảnh Đình đem phi hành pháp khí quyền khống chế giao cho Hứa Lăng Phong, Hứa Lăng Phong cưỡi phi hành pháp khí bay nhanh, Tiêu Cảnh Đình không ngừng sử dụng phòng ngự pháp khí, ngăn chặn đối phương công kích dư âm.

Hứa Mộc An cau mày, nói: "Tên nầy, làm sao biết thay đổi như thế mạnh, như vậy thực lực, sau này Linh châu còn có ai sẽ là hắn đối thủ, hóa thần tu giả cũng không có như vậy thực lực à!"

Thao thiết yêu thú nới rộng ra ánh mắt, nói: "Cũng phải cuồng bạo đan, cuồng bạo đan à! Tiên giới cuồng bạo đan, có thể ngay tức thì đem một người thực lực tăng lên tới hoá ra năm lần."

"Như vậy đan dược, uống một viên, sau này tu giả sẽ yếu ớt ở trên một đoạn thời gian, uống 2 viên, cùng dược tính tản đi, tu giả nhất

định sẽ bởi vì là chi nhiều hơn thu thực lực, uể oải mà chết, đến tột cùng là đâu người ngu ngốc nói, đan dược này, có thể trợ giúp tu giả lên cấp hóa thần

À!" Thao thiết yêu thú tràn đầy phẫn uất nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Đi theo Tiêu Cảnh Đình các người rút lui ra khỏi Ân Trọng Dương, nói: "Hình như là Thiên Thánh môn cái đó tu giả đạt được đan dược sau đó, cũng không dám xác định dược tính, liền lấy một ít bột, giao cho một vị luyện đan sư giám định, kết quả cái đó luyện đan sư phát hiện, chỉ là ngửi một cái vậy bột mùi vị, sẽ để cho người có thực lực đại tăng cảm giác, cho nên, đã nhận định đan dược này có trợ giúp tu giả lên cấp tác dụng."

Thao thiết yêu thú trợn to mắt, nói: "Không học thức, thật là đáng sợ à! Không học thức, thật là đáng sợ, các ngươi đám ngu si này, lại còn muốn đi tiên giới, lại có thể sẽ đem cuồng bạo đan, cầm tới làm lên cấp đan dược sử dụng."

Tiêu Cảnh Đình sờ một cái lỗ mũi, nói: "Ta là không gặp qua đan dược kia, ta nếu là gặp qua đan dược kia, ta nhất định có thể nhận ra thuốc này không ổn."

Thao thiết yêu thú tràn đầy khinh thường nói: "Ngươi chạy mau à! Người điên kia truy đuổi tới, phỏng đoán tên nầy cũng phát hiện đan dược không ổn, phỏng đoán tên nầy, bây giờ liền muốn kéo 2 cái chịu tội thay."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

------oOo------

Chương 290: Không học thức, thật là đáng sợ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 290: Không học thức, thật là đáng sợ
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Cảnh Đình từ Ma uyên đi ra, trở về Thanh Vân tiên môn, Tiêu Tiểu Đông, Tiêu Tiểu Phàm các người tể tể một đường.

Thấy Tiêu Cảnh Đình, Hứa Mộc An đi vào, Tiêu Tiểu Đông các người Tề Tề đứng lên, kêu một tiếng, "Cha, mẹ."

Tiêu Cảnh Đình nhìn tới nhất tề mọi người, có chút không hiểu nói: "Các ngươi làm sao đều trở về?"

"Cha, sớm nghe Ma uyên bộc phát một trận hủy thiên diệt địa đại chiến, Thiên Thánh môn cái đó lão già chết bầm cùng chuẩn bị chiếm tiện nghi tu giả, không sai biệt lắm lấy mạng đổi mạng." Tiêu Tiểu Đông đạo

Tiêu Cảnh Đình nhớ tới vậy trận điên cuồng đại chiến, có chút hoảng sợ nói: "Đúng vậy! Thật là quá nguy hiểm, khá tốt chạy nhanh."

Vậy 2 viên đan dược mặc dù bẫy cha liền một ít, nhưng là, dược liệu vẫn là có thể, ăn 2 viên đan dược cái đó lão quái vật, bộc phát ra thực lực, vượt qua xa hóa thần tu giả, khá tốt, tên kia bùng nổ mau, chết cũng mau.

"Cha, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra à! Chẳng lẽ, cái đó tu giả lên cấp hóa thần, cho nên, mới có như thực lực này, nhưng mà cũng

không nên à! Nếu như là lên cấp hóa thần mà nói, hẳn sẽ có lên cấp dị tượng à!" Tiêu Tiểu Tấn không hiểu nói.

Tiêu Cảnh Đình tìm cái chỗ ngồi ngồi xuống, du nhởn nhơ nói: "Cái đó tu giả dùng đan dược, cũng không phải là cái gì có thể trợ giúp lên cấp hóa thần đan dược, mà là, cuồng bạo đan, cái đó tu giả ăn đan dược sau đó, thực lực tăng vọt, tới hóa thần tu giả đều không có thể

Sánh bằng đến nước."

Tiêu Tiểu Tấn tràn đầy kinh ngạc nói: "Cuồng bạo đan?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy."

Thánh Thiên môn cái đó tu giả cũng là xui xẻo, cầm 2 viên cuồng bạo đan coi như là có thể lên cấp đan dược, như nhặt được chí bảo, cuối cùng, cũng không để ý mình có thể hay không chịu đựng ở sức thuốc, lập tức ăn 2 viên, lấy được tự diệt vong đến nước.

Bên ngoài đám kia nguyên anh cũng là xui xẻo, vốn chỉ muốn trước chiếm chút tiện nghi, kết quả, lấy được cuối cùng, chết không có chỗ chôn.

"Bởi vì trước 2 viên cuồng bạo đan, chết không dưới mấy chục nguyên anh, thực đang bị oan rất, chuyện này đầy đủ nói rõ kiến thức tầm quan trọng, không có kiến thức, chết thế nào cũng không biết à! Mấy đứa con cửa, các ngươi nhất định phải học tập thật giỏi, ngày ngày hướng lên à!" Tiêu Cảnh Đình tiếng nói

Trọng tâm dáng dấp nói.

Tiêu Tiểu Đông đám người óc, như nhau phủ lên một chuỗi hắc tuyến.

Tiêu Tiểu Tấn chuyển động một chút con ngươi, tiến tới Tiêu Cảnh Đình trước mặt, nháy nháy mắt nói: "Cha, cha thu hoạch không thiếu

chứ ?"

Tiêu Cảnh Đình có chút ngượng ngùng cười một tiếng, nói: "Không nhiều, không nhiều! Cũng cứ như vậy, bên kia lưỡng bại câu thương, ta sau chuyện này đi xem xem, rất nhiều tu giả pháp khí à! Cái gì cũng đánh hư."

Hắn đi qua lúc này người đều chết xong hết rồi, hắn vừa vặn đem hai bên nhẫn không gian cũng thu, lại có thể phát hiện không ít tiên tinh, mặc dù phát người chết tài, có chút không thích hợp, nhưng là, gần đây hắn nghèo à! Tương đối đáng tiếc là một ít nhẫn không gian chất lượng không phải rất tốt, tại đại chiến trong hư hại, đồ vật bên trong, cũng không biết lưu lạc đến địa phương nào.

"Cha, chúng ta bên này đến đảo Tinh Vân truyền tống trận bị trông chừng, có rất nhiều hóa thần tu giả chạy tới đảo Tinh Vân bên kia, điều tra Thông Thiên tháp." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Cảnh Đình vuốt ve ngón tay, nói: "Cha biết."

Tiêu Cảnh Đình bây giờ, đã mơ hồ đứng ở cái thế giới này đỉnh cao, rất nhiều bí mật cũng biết một ít.

"Thông Thiên tháp có thể là bây giờ nhất có hy vọng đến tiên giới địa phương." Tiêu Cảnh Đình thở dài nói.

Thiên địa dị biến lúc này Linh châu các nơi đi thông tiên giới lối đi, cũng xuất hiện hư hại, chỉ có đảo Tinh Vân cái đó bí cảnh, bởi vì là tồn tại một cái độc lập trong không gian, may mắn tránh khỏi với khó khăn.

Tiêu Cảnh Đình hít sâu một hơi, tương lai hắn lên cấp hóa thần, nghĩ muốn đi tiên giới, chỉ sợ còn phải trông cậy vào Thông Thiên tháp.

. . .

Thiên Thần tông.

Ân Trọng Dương vừa về tới Thiên Thần tông, liền bị mấy cái nguyên anh tu giả vây.

Ma uyên một nhóm, tất cả đại tông môn tổn thất thảm trọng, có thể trốn ra được tu giả lác đác không có mấy.

Ân Trọng Dương từ Ma uyên trong trốn ra được, liền bị Thiên Thần tông mấy cái tu giả kéo hỏi dò Ma uyên tình huống.

"Ngươi nói thế nào cái đan dược, là cuồng bạo đan, không phải trợ giúp lên cấp đan dược?"

Ân Trọng Dương gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, đan dược kia uống một viên, thực lực ngay tức thì tăng nhiều, uống 2 viên, thực lực đại tăng sau đó, bạo thể mà chết."

"Ta đã nói rồi, trợ giúp lên cấp hóa thần đan dược, nơi nào có như vậy dễ dàng đến, còn đến một cái tay, liền đến tay 2 viên." Huyền Ly Cơ thở dài, lắc đầu nói.

Ân Trọng Dương nhìn sau chuyện này Gia Cát Lượng Huyền Ly Cơ, trong lòng lóe lên mấy phần giễu cợt, tin tức mới vừa lúc đi ra, vị này cũng không phải là như bây giờ thái độ à!

"Phi Yên đan sư, lần này cũng làm Thánh Thiên môn vị kia thánh chủ cho hại thảm." Huyền Ly Cơ không nhịn được cười trên sự đau khổ của người khác nói.

Người Thánh Thiên môn đạt được đan dược sau đó, cũng không dám trực tiếp uống, mà là lấy một chút bột tìm tần phi thuốc lá, kết quả, tần phi thuốc lá lập tức đã nhận định đan dược kia có trợ giúp lên cấp hóa thần tác dụng.

"Điều này cũng không có thể đầy đủ kỳ quái phi thuốc lá đại sư, ai bảo Thánh Thiên môn cái đó lão quái hẹp hòi như thế, chỉ lấy một

chút bột, cho tần phi thuốc lá trưởng lão kiểm tra, nếu như, hắn hơi lớn phương một chút, tần phi thuốc lá trưởng lão nhất định có thể nhìn ra không ổn." Ân Trọng Dương nói.

"Nói cũng phải, nhắc tới, Ân sư đệ, ngươi thật đúng là phúc lớn mạng lớn, lần này Thánh Thiên môn cái đó lão quái vật nổi điên, trừ số ít mấy cái có thủ đoạn đặc biệt nguyên anh tu giả, còn lại trên căn bản, toàn quân chết hết." Huyền Ly Cơ vỗ một cái Ân Trọng Dương bả vai nói

"Tiêu trưởng lão thông minh cơ trí, mọi việc đi theo Tiêu trưởng lão đi, tổng sẽ không có vấn đề." Ân Trọng Dương nói.

Tiêu Cảnh Đình mang Hứa Lăng Phong cùng Hứa Mộc An chạy trối chết lúc này Ân Trọng Dương cũng không biết phát sinh cái gì, nhưng là, hắn vẫn là thời gian đầu tiên, đi theo đối phương, sự thật chứng minh, hắn lựa chọn, tuyệt đối là đúng.

Ân Trọng Dương thầm nói: Băng cung đối với Tiêu Cảnh Đình động thủ, coi như là chọn sai rồi chèn ép đối tượng,

Tiêu Cảnh Đình cái này mọi người, chỉ có thể lôi kéo, không thể đắc tội.

"Ân sư đệ, ngươi như vậy đi ra ngoài liền một chuyến, ngược lại là đối với Tiêu trưởng lão sùng bái không dứt à!" Huyền Ly Cơ không nhịn được nói.

Ân Trọng Dương cười một tiếng, nói: "Tiêu đạo hữu, hắn quả thực bản lãnh."

. . .

Lê Nghệ biệt viện

Lê Nghệ nhìn phong trần mệt mỏi Hứa Lăng Phong, nói: "Trở về à!"

Hứa Lăng Phong gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Em nghe nói, Thánh Thiên môn trưởng lão nổi điên, tạo thành không thiếu nguyên anh tu giả thương vong, ngươi nhìn như, ngược lại không tệ à." Lê Nghệ cười cười nói.

"Tiêu Cảnh Đình cái này phôi phôi, lòng sáng, nhìn ra liền không ổn, chúng ta liền rút lui." Hứa Lăng Phong tràn đầy may mắn nói.

Lê Nghệ mạc khả nại hà nói: "Ngươi nói ai phôi phôi đây."

Hứa Lăng Phong nhìn Lê Nghệ, nói: "Ngươi đừng không tin à! Tiêu Cảnh Đình thằng nhóc này yên xấu xa yên xấu, lần này Thánh Thiên môn cái đó tu giả cùng tất cả đại tông môn nguyên anh tu giả lấy mạng đổi mạng, liền đếm Tiêu Cảnh Đình thằng nhóc kia kiếm nhiều nhất."

Lê Nghệ tràn đầy hoài nghi nhìn Hứa Lăng Phong, nói: "Anh nên cái gì đều không mò được?"

"Vậy ngược lại cũng không phải, anh kiếm một chút số lẻ, đầu to cũng cho Tiêu Cảnh Đình tên kia cầm đi." Hứa Lăng Phong có chút ngượng ngùng nói.

Lê Nghệ: ". . ."

"Sự việc đến tột cùng là chuyện gì xảy ra à! Em nghe nói, Thánh Thiên môn cái đó tu giả ăn đan dược sau đó, lên cấp hóa thần, có hóa thần năng lực, đáng tiếc, bị đông đảo tu giả vây công, cảnh giới còn chưa vững chắc, bị vây công tới chết." Lê Nghệ nói.

"Có hóa thần năng lực là thật, lên cấp hóa thần thì không phải." Hứa Lăng Phong lắc đầu nói.

Hứa Lăng Phong đem đan dược sự việc nói một lần, Lê Nghệ bị kinh hãi không nhẹ "Nói như thế, đan dược là giả."

Hứa Lăng Phong lắc đầu một cái, nói: "Đan dược ngược lại không phải là giả, chẳng qua là lầm hiệu dụng, Thánh Thiên môn cái đó tu giả cũng là xui xẻo, coi như hắn không cùng nhiều như vậy nguyên anh tu giả đổ máu, cuối cùng cũng là đường chết một cái." Nói đi nói lại thì, nếu không phải là bị bên ngoài những tu giả kia ép không thể làm gì, tên kia, phỏng đoán cũng không biết lòng tham chưa đủ, lập tức uống 2 viên đan dược.

Lê Nghệ híp mắt mâu, nói: "Chuyện này, thật đúng là. . ." Qua quạ đen à! Quạ đen. Vì 2 cái cuồng bạo đan, chết nhiều như vậy nguyên anh.

"Đúng rồi, Tiêu Cảnh Đình tên kia, thật giống như đã chạm tới hóa thần vách ngăn." Hứa Lăng Phong nói.

Lê Nghệ không nhịn được trợn to mắt, nói: "Anh nói gì?"

Hứa Lăng Phong cười khổ một cái, nói: "Em không nghe sai, Tiêu Cảnh Đình tên nầy, cũng nhanh hóa thần."

Lê Nghệ: ". . ."

Lê Nghệ nhìn Hứa Lăng Phong, nói: "Anh vẫn là bắt chặt một ít đi, em xem anh rơi ở phía sau Tiêu Cảnh Đình lên cấp là khẳng định, nhưng là, cũng không thể rơi ở phía sau quá nhiều đi."

Hứa Lăng Phong: ". . ."

"Anh cũng không nhất định có thể so với hắn rơi ở phía sau." Hứa Lăng Phong có chút không cam lòng nói.

Lê Nghệ nhìn chằm chằm Hứa Lăng Phong quan sát hai mắt, nói: "Lời này, chính ngươi tin tưởng sao?"

Hứa Lăng Phong: ". . ."

. . .

Hứa Lăng Phong vừa về tới Hứa gia, liền bị trong gia tộc chúng nhiều trưởng bối vây.

Một đám tu giả chen nhau lên, phần lớn là cùng Hứa Lăng Phong hỏi dò Tiêu Cảnh Đình tu vi tiến độ, cũng có cùng Hứa Lăng Phong hỏi dò có phải hay không có thể hỏi Tiêu Cảnh Đình trao đổi tài liệu luyện khí, còn có hỏi Hứa Lăng Phong có thể hay không tìm Tiêu Cảnh Đình hỗ trợ luyện đan.

Trước, có cái lão gia, dựa vào bối phận cao, cùng Hứa Lăng Phong hỏi dò, Tiêu Cảnh Đình còn có cần hay không tiểu thiếp, để cho Hứa Lăng Phong cho hung hăng đánh một trận, bây giờ đã không người nói vụ này.

"Lăng Phong à! Nghe nói, lần này bí cảnh chết rất nhiều người, ngươi có thể không hao tổn sợi tóc chạy ra khỏi bay lên trời, nhất định là nhờ Tiêu Cảnh Đình phúc đi." Hứa Liên hỏi.

Hứa Lăng Phong: ". . ." Làm sao hắn có thể chạy ra khỏi thăng thiên, nhất định là nhờ Tiêu Cảnh Đình tên kia phúc đâu ? Hắn cũng rất lợi hại được không? Được rồi, hắn có thể trốn ra được, đúng là nhờ Tiêu Cảnh Đình phúc.

"Lăng Phong, ta nghe nói, Thánh Thiên môn cái lão già đó, cuối cùng tự bạo." Hứa gia một vị trưởng lão khác nói.

"Lão nhân kia cuối cùng đúng là nổ, nhưng là, cũng không phải là tự bạo."

Thông thường mà nói, tiến vào Thánh Thiên môn tu giả, cũng là lớn giới hạn đến không thể bỏ chết, cái lão già đó ăn vào 2 viên đan dược, phỏng đoán cũng chỉ là nghĩ buông tay đánh một trận, cho mượn lấy chạy ra khỏi bay lên trời, đáng tiếc, tên nầy, đoán sai dược tính, cho sức thuốc sống căng bể.

Hắn cùng Tiêu Cảnh Đình quay đầu nhìn lại lúc này lão già kia thân

thể vỡ thành từng cục, quả thực kinh khủng rất.

Hứa Lăng Phong bị một đám lão gia, dây dưa không phân thân ra được, Hứa Lăng Phong tâm tình, phức tạp chặt, hắn dầu gì cũng là Hứa gia tuấn kiệt à! Kết quả, hắn trở lại một cái, người trong gia tộc cũng vây quanh hắn hỏi thăm Tiêu Cảnh Đình, đây coi là cái chuyện gì à!

Hứa Vọng nhìn bị mọi người vây Hứa Lăng Phong, tâm tình có chút phiền muộn, hắn cùng Hứa Lăng Phong tranh nhau mấy trăm năm, phần lớn thời gian, cũng chiếm thượng phong, nhưng là, hôm nay, Hứa gia hướng gió đã hoàn toàn ngã về phía Hứa Lăng Phong bên kia.

Hứa Lăng Phong đã là nguyên anh hậu kỳ, còn có một cái có thể lực địch hóa thần con rể, hắn cho dù có lòng tìm người đối phó Hứa Lăng Phong, cũng không có ai dám đưa tay.

Hứa Vọng bừng tỉnh nhớ lại một câu Linh châu truyền lưu vạn năm: Tuyệt đối thực lực, có thể nghiền ép hết thảy âm mưu quỷ kế.

------oOo------

Chương 291: Đến tiên sơn

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 291: Đến tiên sơn
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Đông Thành Dương gần đây qua không tệ, bởi vì là Long Tuyết hồi đảo Tinh Vân.

Đông Thành Dương nguyên bổn cũng là dã tâm bừng bừng nhân vật, gắng gượng cho Long Tuyết chơi đùa, không có cái gì lòng tiến thủ.

Long Tuyết một lần đảo Tinh Vân, bên trong tông môn những cái kia đảo Tinh Vân yêu tu không có núi dựa, cũng mỗi người yển kỳ tức cổ.

Long Tuyết một mực lấy là đảo Tinh Vân linh khí yếu kém, chỉ có đi ra, mới có thể đi vào hóa thần.

Đến Linh châu Long Tuyết mới biết, quả thật Linh châu có thể hóa thần, nhưng là nếu muốn bạch nhật phi thăng, đi tiên giới, còn phải trông cậy vào đảo Tinh Vân bên ngoài tòa kia Thông Thiên tháp, hôm nay Linh châu cùng đảo Tinh Vân truyền tống trận, đã bị nghiêm ngặt trông chừng liền đứng lên, không ít hóa thần tu giả đều tiến vào đảo Tinh Vân, đảo Tinh Vân bên kia náo nhiệt phi phàm.

Đảo Tinh Vân toàn thể tu chân thực lực so Linh châu bên này, muốn kém hơn không ít, nhóm lớn tu giả, đối với đảo Tinh Vân tu giả, tạo thành sự đả kích không nhỏ, Long Tuyết nhận được đảo Tinh Vân bên kia tu giả cầu viện, trở về chủ trì đại cuộc.

"Cảnh Đình, rất nhiều lão quái vật đều đi thăm dò tòa kia đảo Tinh

Vân, anh thấy thế nào ?" Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình mãn bất tại ý nói: "Để cho bọn họ đi điều tra đi, cùng bọn họ tra xong hết rồi, vừa vặn tỉnh chúng ta chuyện, việc cần kíp, vẫn là phải tăng lên thực lực."

Từ thao thiết hỏa linh trong miệng tiết lộ ra ngoài một chút tin tức tới xem, tiên giới tuyệt đối là một đất thị phi, ở đi tiên giới trước, hắn còn phải làm xong chuẩn bị chu đáo mới được.

"Đúng rồi, cha hỏi tới ngươi tấm thuẫn sự việc." Hứa Lăng Phong nói.

"Ta biết, ta cắt đứt một đoạn bất tử mộc cho cha vợ đi, thuận tiện cắt đứt một đoạn thiên lôi mộc" Hứa Lăng Phong lão nhân kia hẳn thấy thèm hắn pháp khí rất lâu rồi, một mực chịu đựng đến bây giờ mới mở miệng, cũng không dễ dàng.

Trước thực lực không đủ, Tiêu Cảnh Đình ra tay, một mực sợ đầu sợ đuôi, rất nhiều thứ cũng không thể bỏ lấy ra, lúc này, hắn đã không việc gì cố kỵ, ngoài ra, hắn là luyện đan sư thân phận thật giống như cũng bại lộ.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, cười một tiếng, "Ngươi hào phóng như thế, cha nhất định sẽ rất vui vẻ."

"Có thể đi." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Đúng rồi, có người nói ở núi Gia Lam, thấy được cây sinh mạng." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình đột nhiên mở to mắt, linh giới ba thần mộc, hắn đã lấy được 2 cái, chỉ còn lại cây sinh mạng, cây sinh mạng sinh ra sinh mạng linh dịch, có thể lọc sạch đan độc, điểm này là bất tử mộc cùng thiên lôi mộc so sánh không bằng, có sinh mạng chi mộc, hắn là có thể uống đan dược, mà không cần lo lắng hậu di chứng.

Hứa Mộc An lấy ra một viên thủy tinh cầu, nói: "Trong này cất hình ảnh.

Tiêu Cảnh Đình đem hình ảnh lấy ra, xem nhìn một chút, "Thật đúng là cây sinh mạng, nhưng là, lại không quá giống như."

"Có người thấy được hình ảnh, nhưng là đuổi tới chỗ, phát hiện chỗ đó, căn bản không có cây sinh mạng, ta cầm đi cho Tiểu Đông vậy chỉ tốn gà nhìn rồi, vậy chỉ tốn gà nói là ảo ảnh." Hứa Mộc An nói.

Ảo ảnh, cũng phải có thật thể mới có thể hình chiếu, nói rõ cái này cây sinh mạng là thật tồn tại, nhưng là, là nơi nào bắn tới hư ảnh.

Tiêu Cảnh Đình đứng lên, nói: "Xem ra phải đi một chuyến."

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, hỏi: "Không bế quan sao?"

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Không bế quan, đến cảnh giới này, lại bế quan cũng vô ích, nói sau, cũng có cây sinh mạng tin tức, còn nhắm cái gì quan à!"

Hắn bây giờ lúc nào, có thể đi vào hóa thần, liền xem nhẫn không gian bên trong cây sen tháp 7 tầng lúc nào có thể thành thục, trong không gian linh thực bây giờ khẩu vị cũng thay đổi càng ngày càng lớn, khá tốt Ma uyên một nhóm, hắn được không thiếu tu sĩ nhẫn không gian, hóa giải lửa xém lông mày.

. . .

Lê Nghệ biệt viện

Hứa Lăng Phong nhìn hộp truyền tống truyền đưa tới đồ, nhíu mày một cái, "Cái này hai tên, cũng quá tùy tiện, đồ thông thường dùng hộp truyền tống truyền cũng được đi, như thế vật trân quý, lại có thể cứ như vậy tùy tùy tiện tiện truyền đưa tới, vạn nhất hộp truyền tống ra trở ngại, đồ thất lạc còn không biết phải làm sao."

Lê Nghệ nhìn chằm chằm Hứa Lăng Phong, tức giận: "Ngươi bớt được tiện nghi còn khoe tài, người ta nguyện ý cho ngươi, ngươi liền vui trộm."

Hứa Lăng Phong lúng túng cười một tiếng, nói: "Ta chính là cảm thấy cái này hai tên, quá tùy tiện, không ý tứ gì khác."

"Ngươi đối với tự mình luyện chế hộp truyền tống không có lòng tin sao?" Lê Nghệ hỏi.

Hứa Lăng Phong lắc đầu một cái, nói: "Đó cũng không phải."

"Tiêu Cảnh Đình thật sự là quá giàu có." Lê Nghệ không nhịn được nói.

Hứa Lăng Phong gật đầu một cái, nói: "Cũng không phải là, tên nầy giàu chảy mỡ à!"

Tiêu Cảnh Đình như thế phú, kết quả mình đứa con vẫn còn ở gặp ngày giúp cái này khóc nghèo, nếu không phải đôi vợ chồng này, một cái là mình con gái, một cái là mình con rể, hắn nhất định là liền ý giết người đều có.

"Ta nghe Mộc An nói, Tiêu Cảnh Đình đối với cây sinh mạng cảm thấy hứng thú, đã có cây sinh mạng tin tức, hẳn đã đi tìm." Lê Nghệ nói.

Hứa Lăng Phong sờ cằm, nói: "Tên nầy, thật đúng là một khắc cũng không rỗi rãnh."

Lê Nghệ lắc đầu một cái, nói: "Tiêu Cảnh Đình bây giờ danh tiếng càng ngày càng lớn, mọi người đều nói hắn là dưới hóa thần người thứ nhất, khá tốt con chúng ta tiên hạ thủ vi cường, Lê gia lại có những cái kia cái lão bất tử, để cho ta cho Tiêu Cảnh Đình giới thiệu tiểu thiếp, nói gì tiêu cảnh

Đình sớm muộn đều sẽ có ngoại tình, như vậy, tiện nghi người

ngoài còn không bằng tiện nghi người trong nhà "

Hứa Lăng Phong: ". . ." Lê gia lão bất tử, cùng Hứa gia lão bất tử, nói lại có thể tương tự kinh người, những cái kia sống lâu lão quái vật, chỉ thích giả mạo bà mai làm mai dẫn mối, đồng dường như không biết cái gọi là.

"Ngươi nói như thế nào à!" Hứa Lăng Phong nói.

"Ta cùng hắn đánh một trận." Lê Nghệ nói.

Hứa Lăng Phong gật đầu một cái, nói: "Đáng đánh."

. . .

Tiêu Cảnh Đình, Hứa Mộc An cùng Tiêu Tiểu Đông đi trên đường, Tiêu Cảnh Đình trên bả vai thao thiết nhìn chằm chằm Tiêu Tiểu Đông trên bả vai gà hoa nhỏ.

"Là thận long à! Đồ chơi này suốt ngày thì sẽ làm ra một ít lòe loẹt đồ để gạt người, ta trước kia ăn rồi một cái thận long, vậy chỉ thận long thích làm ra một đống người đẹp cám dỗ những cái kia cái sắc quỷ tự chui đầu vào lưới, ở ta nuốt nó trước, nghe nói nó đã ăn xong chút tất cả

Đại tông môn tuấn kiệt, ta cũng coi là hành hiệp trượng nghĩa, vì dân trừ hại." Thao thiết yêu thú dương dương đắc ý nói.

Tiêu Cảnh Đình liếc mắt, nói: "Được rồi, ngươi liền đừng đi ngươi trên mặt mình dát vàng, ngươi so với kia chỉ ăn sắc quỷ thận long, hung tàn hơn."

Thao thiết yêu thú tràn đầy thèm thuồng nhìn Tiêu Tiểu Đông trên bả vai gà hoa nhỏ, nói: "Ta có thể ăn nó sao? Mặc dù tên nầy, nhìn như, so ta trước kia ăn vậy chỉ thận long kém quá nhiều, nhưng là, nói thế nào đều có chút rồng thật huyết mạch, cũng coi là làm khó được."

Tiêu Cảnh Đình sậm mặt lại, mắng: "Không thể ăn."

Thao thiết yêu thú tràn đầy tức giận nói: "Cái này không thể ăn, cái đó không thể ăn, ngươi không thể như vậy ngược đãi ta, ta cần ăn cái gì, ta cần vào bổ."

Tiêu Cảnh Đình tức giận: "Đói bụng đi."

Thao thiết yêu thú: ". . ."

Tiêu Tiểu Đông nhìn đầu vai thận long, bất đắc dĩ xoa xoa lỗ mũi, thầm nói: Vẫn là cha lợi hại, mình cái này con yêu thú, gần đây cuồng phách duệ lợi hại, gặp cha cái này con yêu thú, lại một lần nữa ngừng.

"Hoa Hoa, tiếp theo, đi hướng nào à!" Tiêu Cảnh Đình hướng về phía gà hoa nhỏ hỏi.

Nếu đổi ngày thường, gà hoa nhỏ nghe đến Tiêu Cảnh Đình gọi, chỉ sợ ở làm ầm ĩ, nhưng là, lúc này gà hoa nhỏ ngoan ngoãn chỉ một phương hướng.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Đông gà hoa nhỏ, thầm nghĩ: Mình mấy đứa con cái này con yêu thú, thật đúng là sẽ xem đĩa hạ thức ăn, trước kia đối mặt mình liền chỉ cao khí ngang, bất tiết nhất cố, đối mặt thao thiết yêu thú, liền sợ đầu sợ đuôi, mình trên bả vai cái này ngu xuẩn tựa hồ so bản thân có lực uy hiếp nhiều.

" 'Là bên này sao?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Gà hoa nhỏ ngoan ngoãn gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy."

. . .

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An đám người ở trên biển lơ lững hồi lâu.

Dựa theo gà hoa nhỏ giải thích, cái đó ảo ảnh hình chiếu, trên biển một tòa tiên sơn, chỗ hòn này tiên sơn bao phủ ở trong sương mù, bị trùng trùng thận khí cách trở, người bình thường căn bản không thấy được, phải giống như hắn như vậy, có một đôi nhìn thấu hết thảy ảo cảnh ánh mắt người, mới có thể thấy tòa kia tiên sơn.

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An ở trên biển phiêu đãng hơn sáu tháng, không thu hoạch được gì.

"Con gà con, ngươi có được hay không à! Có thể hay không tìm được à! Nếu như không có thể tìm được, liền không nên đánh mặt sưng sưng người, để cho bổn tôn tới một hớp nuốt ngươi, giúp ngươi sớm bước lên vô cùng vui mừng, khặc khặc khặc. . ." Thao thiết yêu thú hi hi ha ha nói.

"Không nên nháo, mới sáu tháng thời gian, có chút kiên nhẫn đi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Thao thiết yêu thú không vui nói: "Đều đã hơn sáu tháng, vẫn là không thu hoạch được gì, ngươi không cảm thấy cái này thời gian hơi dài sao?"

"Dài sao? Nơi nào dài, ngươi không phải nói, ngươi ở tiên giới lúc này ăn no ngủ, lúc tỉnh lại, một ngàn năm, liền đi qua." Tiêu Cảnh Đình thản nhiên nói.

Thao thiết yêu thú nhíu mày một cái, nói: "Vậy làm sao có thể giống nhau đâu ?"

"Không nên ồn ào rồi, từ từ đi." Tiêu Cảnh Đình đám người ở trên biển phiêu đãng 2 năm, cuối cùng tìm được một ngọn núi.

"Chính là ngọn núi kia sao? Nhìn như, trơ trụi, không không tầm thường gì." Tiêu Cảnh Đình nói.

Gà hoa nhỏ ngẩng đầu ưỡn ngực, tràn đầy tự tin bày tỏ, chính là tòa kia tiên sơn, không có sai.

Tiêu Cảnh Đình các người đi vào trong biển trên núi, nhíu mày một cái.

"Nơi này linh khí, tựa hồ không hề đậm đà." Tiêu Cảnh Đình nói.

Trên đảo hoang vu lợi hại, Hứa Mộc An khắp nơi du đãng một vòng, thấy được một mảnh hoang vu vườn thuốc.

"Nha!" Một đạo kinh nghi thanh truyền tới, Tiêu Cảnh Đình theo tiếng nhìn sang, thấy được một cái mông trần củ cải đỏ đầu.

Thấy Tiêu Cảnh Đình các người, củ cải đỏ đầu lập tức súc mất dạng.

"Chỗ hòn này tiên sơn trên, chẳng lẽ có người?" Tiêu Tiểu Đông có chút không hiểu nói.

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, nói: "Hẳn sẽ không à! Hẳn không có người sinh tồn dấu hiệu mới đúng, mới vừa cái đó đứa nhỏ, cũng rất kỳ quái."

Thao thiết yêu thú vui mừng ung dung nói: "Đó không phải là cái gì đứa nhỏ à! Đó là ngọc trắng nhân sâm à! Nhân sâm này đã hóa thành hình người, đại bổ à!"

Tiêu Cảnh Đình có chút kinh nghi, nhân sâm ở kiếp trước là có thể gặp mà không thể cầu chí bảo, ở linh giới ngược lại coi là không thể cái gì, nhưng là, như vậy thành hình nhân sâm, lại chớ bàn những thứ khác, linh khí nghèo như vậy tích địa phương, lại có hóa hình nhân sâm, thực đang kỳ quái.

"Em đi đem nhân sâm kia bắt tới?" Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Được."

Hứa Mộc An một chút giam lại mặt đất, một lát sau ngọc trắng nhân

sâm liền bị đợi đi ra.

Một cái đứa nhỏ mông trần không dừng được lắc lắc chân, "Không được ăn ta, không được ăn ta, ta ăn không ngon."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Thao thiết yêu thú tràn đầy khinh thường nói: "Nhân sâm vật này, thuốc dùng giá trị chưa ra hình dáng gì, chính là rất dễ dàng hóa thành hình người, một hóa thành hình người, liền đầy đất chạy, cái này một cái nhân sâm phẩm tương cũng không tốt lắm, lại có thể có thể hóa hình, nhìn dáng dấp, hẳn là có kỳ ngộ."

Tiêu Cảnh Đình híp mắt, nhìn trên tay, không dừng được giãy giụa nhóc con, nói: "Trên người hắn, tựa hồ có cây sinh mạng hơi thở."

------oOo------

Chương 292: Cổ thụ qua lại

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 292: Cổ thụ qua lại
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Củ cải đỏ đầu hai mắt mở thật to, nhìn Tiêu Cảnh Đình tròng mắt tràn đầy kinh hoàng, Tiêu Cảnh Đình bừng tỉnh cảm giác được mình thành ác độc kỳ quái Thục lê.

"Tiểu quỷ, ta hỏi ngươi lời nói ngươi đáp, nếu không ăn ngươi, có biết hay không à!" Thao thiết yêu thú hung thần ác sát hướng về phía bé nhân sâm gầm hét lên.

Củ cải đỏ đầu liên tục không ngừng gật đầu, mang nức nở nghẹn ngào nói: "Biết."

Thao thiết yêu thú dương dương đắc ý nhìn Tiêu Cảnh Đình, khoe khoang nói: "Bổn tôn ra tay, cái gì đều bắt vào tay, loại tiểu nhân vật này, bổn tôn thu phục hắn không phí nhiều sức, ngươi muốn hỏi gì, hỏi đi."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Tiểu quỷ, cây sinh mạng ở nơi nào?" Tiêu Cảnh Đình trực tiếp hỏi.

Củ cải đỏ đầu nhìn Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An, trừng mắt nhìn, "Các ngươi muốn tìm cây sinh mạng ông nội?"

Tiêu Cảnh Đình nghe được bé nhân sâm đối với cây sinh mạng gọi, không khỏi sững sốt một chút, ông nội? Chẳng lẽ nói, cây sinh mạng cũng có linh trí.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, chúng ta muốn tìm hắn."

"Các ngươi tới chậm, cây sinh mạng ông cụ chết." Củ cải đỏ đầu cúi đầu có chút buồn bả nói.

"Chết, làm sao sẽ chết?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Củ cải đỏ đầu có chút áo não nói: "Ông cụ nói, thiên địa dị biến sau đó, linh khí quá mỏng manh, căn bản không cách nào chống đỡ hắn sinh trưởng."

"Ông nội còn nói, hắn không cảm ứng được thiên lôi mộc, bất tử mộc tồn tại hơi thở, nói vậy 2 vị ông nội, hơn phân nửa đã không tồn tại cái này thế gian, ông nội hắn cảm thấy hắn cũng sắp sau đó, cũng không lâu lắm, ông nội liền chết."

"Hắn lúc nào chết?" Tiêu Cảnh Đình trong lòng tràn đầy khiếp sợ, cây sinh mạng lại có thể là có trí khôn, nó còn cảm ứng được cái chết của mình mất.

Củ cải đỏ đầu thở dài, nói: "Ông nội, chết có hơn mười ngàn năm."

Bé nhân sâm sinh mọc lên ở cây sinh mạng chi bạn, hàng năm bị cây sinh mạng linh dịch bồi bổ cho nên mở ra linh trí.

Tiên sơn ngăn cách với đời, bé nhân sâm mở ra linh trí sau đó, một mực ngây ngô dại dột, mặc dù sống rất dài thời gian, nhưng là, chỉ số thông minh cũng chỉ cùng năm sáu tuổi đứa bé vậy.

Tiêu Cảnh Đình sững sốt một chút, cây sinh mạng chết hơn mười ngàn năm, bé nhân sâm ở cây sinh mạng khi còn sống liền tồn tại, nói cách khác bé nhân sâm cũng có hơn mười ngàn tuổi, Tiêu Cảnh Đình nhìn hơn mười ngàn tuổi nhóc con, chỉ cảm thấy khó có thể tưởng tượng.

"Cây sinh mạng chết lâu như vậy, nói như vậy, chúng ta thấy hình

chiếu, là mười ngàn năm trước cảnh tượng." Hứa Mộc An lẩm bẩm.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Ta nghĩ hơn phân nửa là."

"Ông nội ngươi, có còn hay không nói lời gì à!" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Bé nhân sâm thận trọng hỏi: "Ta nói cho ngươi, ngươi có thể không ăn được không ta?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, hào phóng nói: " Được, ta không ăn ngươi.

Bé nhân sâm tràn đầy mừng rỡ nói: "Vậy thì tốt quá."

Tiêu Cảnh Đình nhìn bé nhân sâm, thầm nói: Cái này đứa nhỏ thật tốt lừa gạt, hắn đáp ứng tiểu quỷ này mình không ăn nó, nhưng là không có nghĩa là, hắn đáp ứng không để cho những người khác ăn nó à!

"Ông cụ lúc đi, nói thiên địa dị biến sau đó, một giới này đã chống đỡ không nổi hắn tiêu hao, hắn tìm đến nơi này, hy vọng thông qua trên đảo này tiên lộ đến tiên giới, nhưng là, rất đáng tiếc tiên lộ đã gãy, hắn không đi được." Bé nhân sâm tràn đầy chán nản nói.

Tiêu Cảnh Đình khóa chặt chân mày, nói: "Trên đảo này có tiên lộ?"

Bé nhân sâm suy nghĩ một chút, cải chính nói: "Là gãy mất tiên lộ."

"Có thể mang ta đi liếc mắt nhìn sao?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Bé nhân sâm vội vàng lắc đầu một cái, nói: "Không được, không được, chỗ đó quá kinh khủng."

Tiêu Cảnh Đình trên bả vai thao thiết yêu thú, hung thần ác sát nói: "Để cho ngươi dẫn đường liền dẫn đường, nói nhảm nữa, ăn ngươi nha."

Bé nhân sâm ô ô hai tiếng, không cam không muốn mang mấy người, đi một cái bỏ hoang tế đài

Tiêu Cảnh Đình nhìn tế đàn, cảm giác tế đàn giống như một cái hắc động, phải đem hết thảy sinh linh chiếm đoạt trong đó.

"Ông nội nói, nơi này chắc có một tòa thăng tiên đài, nguyên bản thăng tiên đài truyền đưa đến địa phương là tiên giới, nhưng là, bởi vì là thăng tiên đài đường đã gãy, cho nên, bây giờ nó đi thông chính là hư không mịt mờ, cho dù là hóa thần tu sĩ, cũng rất khó ở trong hư không sống sót

Xuống." Bé nhân sâm không hề quá hiểu cây già mà nói, chẳng qua là đơn thuần thuật lại.

"Mang ta đi ông nội ngươi rơi xuống địa phương xem xem." Tiêu Cảnh Đình nói.

Bé nhân sâm uốn éo người, trên mặt lộ ra mấy phần không cam lòng.

"Mau, đừng lằng nhằng, nếu không không ăn ngươi, đạp chết ngươi." Thao thiết yêu thú hung ác nói.

Bé nhân sâm hu hu khóc lên, thao thiết yêu thú hướng về phía Tiêu Cảnh Đình nhắc nhở, nói: "Mau, người này nước mắt là nhân sâm dịch, đồ tốt, mau cầm một chén tiếp, không được lãng phí."

Tiêu Cảnh Đình mặc dù cảm thấy làm như vậy không tốt lắm, nhưng là căn cứ lãng phí đáng xấu hổ nguyên tắc, Tiêu Cảnh Đình quả quyết lấy ra một cái chén, tiếp nước mắt.

Bé nhân sâm ngẩng đầu lên, đáng thương trông mong nhìn Tiêu Cảnh Đình, Tiêu Cảnh Đình bị tiểu nhân nhân sâm vậy trong sáng ánh mắt, nhìn có chút xấu hổ.

Bé nhân sâm hít mũi một cái, đừng khóc.

Tiêu Cảnh Đình nhìn bé nhân sâm, tạm thời không thể nói, là thở phào nhẹ nhõm, vẫn là thất vọng.

Tiêu Cảnh Đình đi theo bé nhân sâm đi tới cây già rơi xuống địa phương, cây già chết chắc có một đoạn thời gian rất dài, vùng đất vẫn lạc, hơi thở đã rất nhạt.

Tiêu Cảnh Đình thở dài, không nhịn được có chút thất vọng.

Ngọc bội không gian chợt nhớ tới một hồi báo động, nói là phát hiện cây sinh mạng hạt giống, Tiêu Cảnh Đình trong lòng tràn đầy kinh ngạc.

Tiêu Cảnh Đình tìm hồi lâu, mới dựa theo không gian ngọc bội nhắc nhở, tìm được hạt giống, cây sinh mạng hạt giống, lại là một hòn đá dạng đồ, nếu không phải là có ngọc bội không gian ở đây, Tiêu Cảnh Đình làm sao cũng sẽ không nghĩ tới, cái này chơi tư, là cây sinh mạng hạt giống.

"Là vật này sao? Không biết làm sai rồi đi." Hứa Mộc An tràn đầy hoài nghi nói.

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy tự tin gật đầu một cái, nói: "Không sai, chính là cái vật này."

Hứa Mộc An: ". . ."

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, tràn đầy cảm thán nói: "Khá tốt có ngọc bội không gian ở đây, nếu không, qua Bảo Sơn chỉ có thể tay không mà quay về."

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy tán đồng gật đầu một cái, ai sẽ vô duyên vô cớ, đi để ý một khối tầm thường đá à! Tảng đá này lại là cây sinh mạng hạt giống, loại này trời đất dị chủng, thật sự là quá kỳ quái.

Tiêu Cảnh Đình các người từ bé nhân sâm trong miệng, biết không

thiếu bí mật.

Cây sinh mạng cũng không phải là nơi đây sinh trưởng ở địa phương, mấy chục ngàn năm trước, thiên địa dị biến, vì truy tìm thăng tiên đường, cây sinh mạng đi tới nơi này.

Cổ thụ đến nơi này, mới phát hiện tiên lộ đã sớm đoạn tuyệt, mà dùng hết khí lực cổ thụ, không cách nào chống đỡ thêm đường xá xa xôi, tìm mới chỗ nương thân, liền dứt khoát ở chỗ này cắm rễ.

Theo thiên địa linh khí càng ngày càng thiếu thốn, cổ thụ cuối cùng suy vong, cây sinh mạng khi còn sống, cơ hồ hút khô cả tòa tiên sơn linh khí, cho nên, tiên sơn mới như vậy tiêu điều.

Bé nhân sâm vốn là trên đảo nhỏ một bụi người bình thường nhân sâm, đúng lúc sinh mọc lên ở cây già lựa chọn điểm dừng chân vùng lân cận, cây già có thể là một thân cây quá nhàm chán, điểm hóa nhân sâm giúp hắn hóa hình.

Cây già sau khi chết, bé nhân sâm còn sống, theo bé nhân sâm theo như lời, ngọn núi này đã mấy chục ngàn năm không có ai đặt chân, cây sinh mạng sau khi chết, bé nhân sâm phần lớn thời gian cũng đang ngủ.

Cây sinh mạng hạt giống tới tay, Tiêu Cảnh Đình có dũng khí được đền bù mong muốn mừng rỡ, đồng thời còn có một cổ lo âu.

Cây sinh mạng là chết như thế nào, linh khí chưa đủ, khô kiệt mà chết, hắn đồng thời nuôi ba thần mộc, nếu là cung ứng không dậy nổi cái này ba bụi cây linh mộc, linh mộc cũng sớm muộn muốn khô héo, cho nên phải được lợi linh thạch, được lợi linh thạch, cố gắng được lợi linh thạch.

Hứa Mộc An nhìn thần sắc không ngừng biến hóa Tiêu Cảnh Đình, nói: "Không có sao chứ."

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Không có sao, chẳng qua là

cảm thấy cực lớn áp lực."

Kiếp trước lúc này rất nhiều người đều nói, nuôi đứa trẻ áp lực lớn, nuôi thằng bé lớn, ba nửa cái mạng không có, hắn chẳng những nuôi ba thằng nhóc con, còn phải nuôi ba cây cổ thụ, không cố gắng kiếm tiền không được à!

Hứa Mộc An cười một tiếng, an ủi: "Không có chuyện gì, coi như ngươi không như vậy ưu tú, như vậy giàu có, cũng không có chuyện gì." Trên thực tế, Tiêu Cảnh Đình nếu là không có như vậy ưu tú, có như vậy giàu có, hắn sẽ càng An chú ý một ít.

Tiêu Cảnh Đình nắm Hứa Mộc An, nói: "Ta biết, ta biết vô luận như thế nào, ngươi cũng biết cùng ở bên người ta."

Đem cây sinh mạng hạt giống, trồng vào liền trong không gian, Tiêu Cảnh Đình đám người ở trên đảo đi dạo một vòng.

Tiêu Cảnh Đình phát hiện, cây sinh mạng sinh mạng thời kỳ cuối, đem trên đảo linh khí hút khô, cho tới trên đảo những sinh linh khác rất khó thai nghén, còn như bé nhân sâm, có thể là cây sinh mạng một chút thiện tâm quấy phá, mới may mắn còn sống, trừ cây sinh mạng hạt giống, Tiêu Cảnh Đình không thu hoạch được gì, cho dù như vậy, Tiêu Cảnh Đình vẫn là rất cao hứng.

. . .

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An im tiếng biệt tích năm năm sau đó, lại lần nữa xuất hiện ở Thanh Vân tiên môn.

2 người lần này trở về, còn mang về một cái đứa bé ba bốn tuổi.

Một đám tu giả rối rít xúc động, Tiêu Cảnh Đình thật không hỗ là đời người người thắng à! Tu vi, sinh con 2 không lầm.

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An mang về đứa trẻ, trắng nõn, mềm mịn, mười phần khả ái, tên là Tiêu Tiểu Bảo.

Tiêu Tiểu Bảo lấy được Thanh Vân tiên môn trên dưới, tất cả mọi người yêu thích, Tiêu Tiểu Bảo đến Thanh Vân tiên môn ngày thứ nhất hãy thu lễ thu tay như nhũn ra.

Bé nhân sâm nguyên bản hóa hình cũng không phải là rất hoàn toàn, gặp được Tiêu Cảnh Đình sau đó, bé nhân sâm bắt chước Tiêu Cảnh Đình, đem hóa hình hoàn thiện một ít, cho tới bé nhân sâm nhìn như, cùng Tiêu Cảnh Đình mười phần giống nhau, cũng bởi vì như vậy, mọi người đối với bé nhân sâm là Tiêu Cảnh Đình con trai một điểm này rất tin không nghi ngờ.

Lê Nghệ biệt viện

"A Nghệ, ngươi nghe nói không? Cảnh Đình cùng Mộc An mang theo cái thằng nhóc con trở lại, uổng ta còn lo lắng bọn họ sẽ sẽ không xảy ra chuyện, kết quả, bọn họ chạy đi ra bên ngoài sinh con, đứa nhỏ cũng chạy đầy đàng, mới trở về." Hứa Lăng Phong không khỏi có chút ghen tị, hắn cũng rất cố gắng, chính là Lê Nghệ không mang thai được. Mặc dù có Mộc An, hắn đã rất thỏa mãn, nhưng là, nhiều con nhiều phúc.

Lê Nghệ nhìn Hứa Lăng Phong, nói: "Anh nghe ai nói à!"

"Mọi người cũng nói như thế." Hứa Lăng Phong nói.

Lê Nghệ nhìn Hứa Lăng Phong, tức giận: "Mọi người là mọi người, những cái kia người ngoài bắt chước y chang, anh đi theo mù gào thét gì à!"

Hứa Lăng Phong tiến tới Lê Nghệ bên cạnh, cười đùa hí hửng hỏi: "Em có phải hay không có nội tình gì tin tức à!"

Lê Nghệ gật đầu một cái, tùy ý nói: "Coi là vậy đi, cái đó củ cải đỏ đầu là hóa hình nhân sâm, không phải là người, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An ở hải ngoại, tìm được mang về."

Hứa Lăng Phong sờ cằm, nói: "Hóa hình nhân sâm, đó không phải là đại bổ?"

Lê Nghệ lắc đầu một cái, nói: "Đừng suy nghĩ, đối phương cũng hóa hình, nghe nói, nhân sâm kia dược liệu cũng cứ như vậy."

Hứa Lăng Phong: "Ngươi làm sao biết à!"

"Mộc An nói cho em."Lê Nghệ nói.

Hứa Lăng Phong có chút chua chát nói: "Mộc An làm sao chỉ nói cho em, không nói cho anh à!"

Lê Nghệ nhún vai một cái, nói: "Có thể bởi vì là anh bắt cóc qua hắn đi."

Hứa Lăng Phong: ". . ."

------oOo------

Chương 293: Cái gọi là cậu ấm môn phái

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 293: Cái gọi là cậu ấm môn phái
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Thanh Vân tiên môn.

Cả người kim y, cả người kim quang lòe lòe Nãi Hoàng Bao, ở trên đường đi.

Nãi Hoàng Bao chỗ đi qua, một đám tu giả rối rít tiến lên chào hỏi, "Sư thúc tốt, sư thúc tốt."

Nãi Hoàng Bao rất là tức giận độ hướng về phía tông môn bên trong người, gật đầu hỏi thăm.

"Đó chính là Tiêu trưởng lão cùng Hứa trưởng lão con trai nhỏ, dáng dấp thật đáng yêu à!"

"Tiêu trưởng lão cùng Hứa trưởng lão con trai nhỏ, thật là có khí độ à!"

"Vị này Tiêu sư thúc, khí độ bất phàm, dáng vẻ muôn vàn, vừa thấy thì không phải là vật trong ao."

"Vị này Tiểu sư thúc, thật tuấn tú, nếu thời gian dài, lại là một tôn cự phách."

. . .

Bé nhân sâm ngẩng đầu ưỡn ngực, sớm một đám tu giả đối với nó tán dương, không khỏi có chút hăm hở.

Nguyên bản Tiêu Cảnh Đình phải dẫn bé nhân sâm rời đi đảo nhỏ, bé nhân sâm là không quá tình nguyện, nhưng là sau khi đi ra, bé nhân sâm phát hiện, thế giới bên ngoài rất tốt, rất tốt, tu sĩ cũng rất nhiệt tình, rất rộng rãi.

Bé nhân sâm lại phát hiện mọi người cũng đem hắn coi thành Tiêu Cảnh Đình con trai, bé nhân sâm vốn là không quá nguyện ý làm Tiêu Cảnh Đình con trai, nhưng là gà hoa nhỏ nói cho bé nhân sâm, làm Tiêu Cảnh Đình mấy đứa con, có rất nhiều chỗ tốt, bé nhân sâm liền tạm thời thầm chấp nhận hắn là Tiêu Cảnh Đình con trai.

Bé nhân sâm phát hiện làm Tiêu Cảnh Đình con trai được a! Tông môn bên trong trừ Tiêu Cảnh Đình vậy một phe, cũng đối với hắn lễ nhượng 3 điểm.

Bé nhân sâm ngửi một cái, ngửi thấy một hồi dễ ngửi mùi thuốc, bé nhân sâm có chút say mê liếm liếm môi, hết sức phấn khởi hướng linh dược điện phương hướng chạy tới.

Bé nhân sâm đến một cái linh dược điện, linh dược điện điện chủ, nhất thời lộ ra vẻ kiêu ngạo phải nhiều nhiệt tình có nhiều nhiệt tình nụ cười.

"Bảo sư thúc, cần gì?" Tiêu Cảnh Đình thanh danh hiển hách, nhưng là, ở sâu đồng ra không tốt lấy lòng. Thấy bé nhân sâm, linh dược điện quản sự nhất thời cảm giác, kết quan hệ cơ hội sẽ đến.

Bé nhân sâm nhìn linh dược điện linh dược, nuốt nước miếng một cái, nói: "Muốn muốn muốn, đều phải đều phải đều phải."

Chỉ chốc lát sau, bé nhân sâm đem linh dược điện tất cả linh thảo cuốn không còn một mống.

Linh dược điện điện chủ, nhìn bị đánh cướp không còn một mống

linh dược điện, nghĩ thầm, rốt cuộc là hổ phụ vô khuyển tử à! Bé nhân sâm ngón này đánh cướp công phu, ổn thoả đi theo sở thích cạo địa ba thước Tiêu đại trưởng lão à! Linh dược điện điện chủ ưu thương hơn, âm thầm vui mừng, trân quý nhất linh dược cũng thu lại, không có bị tìm tòi đi.

Bé nhân sâm đem linh dược bỏ vào nhẫn không gian, thỉnh thoảng lấy một bụi linh dược đánh một chút dâng đồ ăn, bé nhân sâm gặm linh dược, cảm thấy cuộc sống rất tốt, rất có triển vọng.

. . .

Bé nhân sâm có chút nhàm chán ở trong tông môn, khắp nơi đi loạn.

Bé nhân sâm đi tới luyện khí điện trong, nhìn thấy một cái kỳ quái pháp khí.

"Đây là cái gì à!" Bé nhân sâm chỉ pháp khí hỏi.

"Đây là chong chóng, là cửa trong một cái trưởng lão, định chế đưa cho hắn mới ra đời đứa bé tới chơi." Một cái luyện khí sư thấy bé nhân sâm, bận bịu vẻ kiêu ngạo cung kính chào hỏi.

Bé nhân sâm mặc dù tuổi tác ít đi một chút, nhưng là, thành tựu Tiêu Cảnh Đình đại trưởng lão "Con trai", bối phận cực cao, một đám tu giả cũng không dám thờ ơ.

"Chơi thế nào à!" Bé nhân sâm đầy là tò mò nói.

"Cái này chong chóng có bốn cái vị trí, đứa bé ngồi nhập trong đó, chong chóng là có thể chuyển động, cái này chốt mở điện, có thể điều chỉnh tốc độ." Bên cạnh luyện khí sư nói.

"Ta tới thử một lần."

"Bảo sư thúc, cái này chong chóng là cho tám tuổi trở lên đứa bé chơi." Luyện khí sư có chút hơi khó nói.

Bé nhân sâm mãn bất tại ý nói: "Không sợ, ta đã 30 nghìn tuổi."

Luyện khí sư nhìn bé nhân sâm bất quá ba bốn tuổi trẻ em vóc người, không lời chống đở, ba chục ngàn tuổi?

Bé nhân sâm tự mình ngồi lên chong chóng, điều khiển chong chóng vòng vo.

"Chuyển à! Chuyển à. . ."

Chong chóng vòng vo, bé nhân sâm lập tức có một loại cưỡi mây lướt gió cảm giác.

Bé nhân sâm đem chong chóng điều cao đến cao nhất đương, chong chóng nhanh chóng vòng vo, bé nhân sâm tràn đầy hưng phấn kêu lên.

Luyện khí điện trong mấy cái luyện khí sư, từng cái sắc mặt ảm đạm.

"Ô hô, nha ha ha. . . Nhanh một chút lại nhanh một chút lại nhanh một chút."

Chong chóng kéo dài nhanh chóng chuyển động 4 tiếng, rốt cuộc bởi vì là linh thạch linh khí hao hết ngưng.

Thấy chong chóng dừng lại chuyển động, luyện khí điện trong mấy cái tu giả âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

" Ầm "Chong chóng dừng lại chuyển động ngay tức thì, biến cố nảy sanh, chong chóng trên dùng cho cố định đai, một chút băng bó chặn, bé nhân sâm bị ném bay ra ngoài, lập tức té ngã trên đất.

Thấy bé nhân sâm ngã xuống đất, luyện khí điện trong mấy cái luyện khí sư, nhất thời phát ra một hồi hoảng sợ thét chói tai.

Mọi người trong ấn tượng, đứa bé té bể đầu chảy máu cảnh tượng cũng không có xuất hiện, mập mạp Nãi Hoàng Bao, từ dưới đất nhảy lên một cái.

Bé nhân sâm hai tròng mắt sáng lên, trong con ngươi tràn đầy vẻ hưng phấn.

Bé nhân sâm hắng giọng, nói: "Vật này không tệ, chính là tốc độ chậm một ít, làm một mau hơn đưa đến cha Tiêu cung điện tới."

Bỏ lại như thế một câu nói, bé nhân sâm vỗ mông một cái, nghênh ngang mà đi.

Bé nhân sâm vừa đi, luyện khí điện lập tức nổ tung nồi.

"Thật không hỗ là. . . Tiêu trưởng lão con trai." Té nặng như vậy, lại có thể không bị thương chút nào.

Thật không thành vấn đề sao? Mặc dù nhìn như một chút vấn đề cũng không có, nhưng là thật không có té bị nội thương sao?

Tiêu trưởng lão đứa con trai này, rốt cuộc là thực lực gì à! Luyện khí ba tầng, bốn tầng? Chẳng lẽ đã trúc cơ?

. . .

Bé nhân sâm vừa đi vào chế phù đường, chế phù đường quản sự lập tức tiến lên đón.

"Bảo sư thúc, ngươi làm sao tới?" Quản sự như lâm đại địch hỏi.

Có linh dược đường cùng luyện khí đường gương xe trước, chế phù đường quản sự nhìn bé nhân sâm ánh mắt, giống như là ở xem một viên không chừng lúc nổ thiên lôi châu.

"Các ngươi nơi này là nghiên cứu cái gì à!" Bé nhân sâm lưng đeo tay, lão thần nơi nơi hỏi.

"Chúng ta nơi này nghiên cứu phù chú, có tẩy trần phù, có thể tắm đi bụi bậm, có phi hành phù, có thể giúp phi hành, có chui phù có thể giúp che giấu."

"Nhiều như vậy phù chú, các ngươi nơi này phù sư rất lợi hại nha." Bé nhân sâm nói.

Quản sự cười một tiếng, nói: "Chúng ta nơi này có rất nhiều phù chú đại sư, nhưng là, bên trong tông môn phải nói ai chế phù trình độ lợi hại nhất, vậy còn muốn đếm ngài cha.

Bé nhân sâm tiện tay cầm lên 1 bản phù chú, hỏi: "Đây là cái gì phù chú à!"

Quản sự còn đợi nói chuyện, bé nhân sâm đã đem một cổ linh khí rót vào trong đó.

"Mau ném, mau ném, bạo viêm phù à!" Quản sự hoảng sợ nói.

Nổ hư những thứ đồ khác không sao cả, nếu là đem vị này tiểu tổ tông nổ hư, vậy là phiền toái lớn.

Quản sự nhìn bé nhân sâm, trong lòng lóe lên mấy phần không rõ ràng, tờ này bạo viêm phù, muốn trúc cơ kỳ linh lực mới có thể phát động, bé nhân sâm mới như vậy đinh điểm đại, làm sao biết phát động nổi đâu ? Chẳng lẽ nói, đứa con nít nhỏ này là trúc cơ? Không thể nào à!

Ầm, toàn bộ chế phù thất vang lên một hồi nổ, chế phù bên trong phòng không thiếu phù chú đang nổ trong, hủy trong chốc lát.

Quản sự cố không thể đi đau lòng nổ phù chú, nhìn bé nhân sâm, nói: "Bảo sư thúc, ngươi không có sao chứ."

Bé nhân sâm từ dưới đất bò dậy, vẻ mặt đau khổ sửa sang lại dính không thiếu bụi đất tóc, mặt đầy buồn bực nói: "Phù chú quá nguy

hiểm, không dễ chơi."

Bé nhân sâm lách cách chạy ra ngoài.

Chế phù thất mấy bùa sư, thấy bé nhân sâm chạy ra ngoài, trố mắt nhìn nhau."Lại có thể một chút việc cũng không có, còn có thể chạy có thể nhảy."

"Đứa con nít nhỏ kia con nít trên người quần áo, lực phòng ngự khẳng định vượt qua."

"Mới vừa rồi ta thật giống như phát hiện, đột nhiên không cảm giác được bảo sư thúc hơi thở."

Trên thực tế, phù chú bị kích thích, bé nhân sâm cũng cảm giác được không ổn, vì vậy đang nổ trong nháy mắt, bé nhân sâm thi triển ra bổn mạng thần thông chui xuống đất, tránh xuống đất, cùng nổ sau này, bé nhân sâm lại xuất hiện ở tại chỗ.

. . .

Bé nhân sâm ở trong Thanh Vân tiên môn hoành hành bá đạo, chỗ đi qua, mọi người rối rít tránh lui.

Chỉa vào Tiêu Cảnh Đình con trai thân phận, khắp nơi bị người tôn kính bưng, tiểu nhân đi đi bỗng nhiên đường bị chặn lại.

"Tiểu quỷ, ta sớm nghe ngươi gần đây chọc tới không ít phiền toái à!" Tiêu Tiểu Tấn khoanh tay, nhìn chằm chằm bé nhân sâm, sắc mặt bất thiện hỏi.

Bé nhân sâm nhìn Tiêu Tiểu Tấn, lấy lòng nói: "Anh Tiểu Tấn, ta mới vừa đi lấy điểm linh dược, ngươi có muốn không?"

Bé nhân sâm từ linh dược điện cầm linh dược, đã ăn xong hết rồi, lúc này lấy ra, là ăn còn dư lại.

Tiêu Tiểu Tấn lắc đầu một cái, không chút nghĩ ngợi nói: "Ta không được." Tiêu Cảnh Đình không gian trong ngọc bội, kỳ trân vô số, Tiêu Tiểu Tấn gặp uấn liền cảnh đời, đối với bé nhân sâm những thứ này "Rách rưới hàng", cũng không có hứng thú quá lớn.

Tiêu Tiểu Tấn đưa tay ra, nhéo một cái bé nhân sâm quai hàm."Ngươi không biết lấy là dùng những thứ này hàng rác rưởi sắc, là có thể thu mua ta đi."

Bé nhân sâm thu hồi linh dược, nghĩ sâu xa một chút, nói: "Anh Tiểu Tấn, nếu không ta đem ta nước tắm, cho ngươi uống."

Tiêu Tiểu Tấn: "Không được. . ." Nước tắm là cái quỷ gì.

"Tại sao à! Ông nội nói, ta nước tắm là đại bổ." Bé nhân sâm có chút chán nản nói.

Tiêu Tiểu Tấn có chút nhức đầu nói: "Ta biết, cám ơn ngươi, bất quá không cần."

"Ông nội nói, ta nước tắm rất trân quý, để cho ta tùy tiện không nên đem nước tắm cho người." Bé nhân sâm có chút ủy khuất nói.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn bé nhân sâm vẻ kiêu ngạo, ta cũng chảy máu nhiều, ngươi còn không cảm kích vẻ mặt, trong lòng là lạ.

Bé nhân sâm cắn cắn môi, nói: "Nếu không, ta đem ta móng chân, móng tay cầm chút cho ngươi pha rượu."

Tiêu Tiểu Tấn sắc mặt kém hơn, nói: "Cũng không cần, cám ơn."

Bé nhân sâm bất đắc dĩ nói: "Nếu không, ta kéo 2 cọng tóc cho ngươi đi."

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: " Được." Tóc mà nói, tựa hồ không phải khó mà tiếp nhận.

Long Tuyết sau khi đi, tông môn thật vất vả bình tĩnh một đoạn thời gian, lại lần nữa lăn lộn rối loạn lên.

Tiêu Tiểu Bảo cường thế quật khởi, trở thành Thanh Vân tiên môn mới làm trùm, Tiêu Tiểu Bảo mặc dù so với Long Tuyết mà nói, lực tàn phá mặc dù ít đi một chút, nhưng là, rất nhiều phấn khởi dường như truy đuổi, cường thế vượt qua khuynh hướng.

Tiêu Tiểu Bảo tướng mạo, vừa thấy liền vô cùng có "Tiềm lực" .

Tiêu Tiểu Bảo mới tới tông môn lúc này ai thấy cũng thích, không qua mấy ngày, thấy người đều phải đi vòng.

Lúc đang nhiều việc, Đông Thành Dương thật vất vả mới đưa Long Tuyết phán đi, Tiêu Tiểu Bảo cái này 1 con lao ra ngựa đen, để cho Đông Thành Dương tóc rầm rầm hết.

------oOo------

Chương 294: Đại ma nữ tiểu ma đầu

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 294: Đại ma nữ tiểu ma đầu
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Tiểu Tấn vừa đi vào Tiêu Tiểu Đông chỗ ở, liền thấy một thùng lớn linh khí đậm đà linh dịch.

"Đại ca, đây là thứ gì à! Linh khí nồng như vậy?" Tiêu Tiểu Tấn không nhịn được hỏi.

"Muốn uống một hớp sao? Đây chính là có thể gặp mà không thể cầu thứ tốt à! Qua thôn này, liền không cái tiệm này, muốn uống hãy mau, phía sau có rất nhiều người cướp uống nữa." Tiêu Tiểu Đông vẻ kiêu ngạo ân cần nói.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Tiêu Tiểu Đông, trong con ngươi tràn đầy đều là phòng bị.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Tiểu Tấn tràn đầy hoài nghi sắc mặt, cười một tiếng, nói: "Nhìn như vậy ta làm gì? Không tin ta à! Vật này ăn một miếng bách bệnh toàn tiêu, hai cái kéo dài tuổi thọ, uống 1 lu, tinh tiến tu vi, giúp ngươi trăm thước can đầu, tiến hơn một bước."

"Đại ca ngươi không đúng lắm nha! Đồ tốt như vậy, đại ca ngươi trước hết mời." Tiêu Tiểu Tấn hề hề cười cười nói.

Tiêu Tiểu Đông gặp lắc lư không thành công, mãn bất tại ý cười một tiếng, thẳng thắn nói: "Cái này 1 lu đây là bé nhân sâm nước tắm, bé nhân sâm ở bên trong xoa rất lâu, mới vừa rồi Tiểu Phàm tới, cảm thấy là đồ tốt ừng ực ừng ực, uống một thùng lớn, ngươi thật không

uống?"

Tiêu Tiểu Tấn vẻ kiêu ngạo vặn vẹo khoát tay một cái, "Ta không uống, nếu anh Hai như thế nể mặt, ngươi cho anh Hai uống đi."

Tiêu Tiểu Đông thở dài, có chút tức giận nói: "Vốn là Tiểu Phàm là rất cho mặt mũi, nhưng là, sớm nghe liền linh dịch này lai lịch sau đó, Tiểu Phàm tên nầy liền không nên uống, tên kia không những không được uống, còn muốn cùng ta đổ máu, chặt chặt. . . Chó cắn Lữ Đồng Tân, không thức hảo nhân tâm à!"

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Đồ tốt như vậy, lại có thể không ai muốn uống, thật là đáng tiếc." Tiêu Tiểu Đông thở dài thở ngắn nói.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Cho ông ngoại Hứa đưa tới cho, ông ngoại Hứa khẩu vị cùng anh Hai đó là một cái khuôn bên trong khắc ra, anh Hai thích, ông ngoại Hứa, nhất định cũng sẽ thích." Tiêu Tiểu Tấn cơ trí nói.

Tiêu Tiểu Đông: ". . ." Tiểu Tấn nói, thật rất có đạo lý à!

Thanh châu, Lê Nghệ biệt viện

Lê Nghệ nhìn chằm chằm Hứa Lăng Phong, thúc giục: "Anh uống nhanh, uống nhanh à! Đừng lãng phí."

Tiêu Tiểu Đông cân nhắc hồi lâu, đem bé nhân sâm nước rửa chân, bé nhân sâm để dành đã lâu móng tay, móng chân cho Lê Nghệ, những thứ này lai lịch cũng nói cho Lê Nghệ, để cho Lê Nghệ quyết định những thứ này công dụng, Lê Nghệ một chút không ngại, theo một toàn thu.

"A Nghệ, em đừng chỉ nhìn chằm chằm ta à! Chính ngươi cũng uống à!" Hứa Lăng Phong ợ một cái nói.

Lê Nghệ lắc đầu một cái, nói: "Không cần, em uống rồi, những thứ này đều cho anh lưu."

Lê Nghệ đem Tiêu Tiểu Đông cho đồ, cũng chế thành liền linh tửu, một chút không lãng phí cũng rót cho Hứa Lăng Phong, cùng Hứa Lăng Phong biết, mình uống linh tửu đến tột cùng là cái gì, đã là một số năm sau.

. . .

Thanh Vân tiên môn.

"Anh mang về người kia nhân sâm tinh, rất có thể gây chuyện nha." Hứa Mộc An ngồi ở Tiêu Cảnh Đình bên cạnh nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Phát hiện. Anh nhớ mới vừa đem nhân sâm kia tinh mang lúc trở lại, nhân sâm kia tinh quái khôn khéo đúng dịp, bảo sao làm vậy, nhăn nhó giống như một một môn không ra, cổng trong không bước cô gái nhỏ."

Lúc này mới mấy ngày à! Nháo đằng lợi hại, giống nhau một cái chính cống nhị thế tổ, cậu ấm môn phái.

Nghe nói cái này, đánh hắn cờ hiệu, khắp nơi làm xằng làm bậy, xen vào Tiêu Tiểu Bảo là Tiêu Cảnh Đình " con trai", tông môn tất cả trưởng lão, đều phải cho bé nhân sâm mấy phần mặt mũi, nghe nói, tên nầy bị người nâng hơn, ở bên trong tông môn không cố kỵ gì, hoành hành bá đạo.

Hứa Mộc An tràn đầy tán đồng nói: "Đúng vậy! Mới vừa mang về lúc đó ngoan lợi hại. Bây giờ, không đề cập tới cũng được."

"Quả nhiên à! Người là sẽ thành, hóa thành người nhân sâm tinh, cũng biết đổi." Chặt chặt, cái này mấy chục ngàn tuổi nhỏ phá trẻ con, cũng quá giỏi thay đổi, cũng may nhân sâm tinh tu vi còn thấp, có thể tạo thành lực tàn phá có hạn.

"Ta nghe được một kiện rất ý tứ chuyện, có người trong tối đem vậy chỉ nhân sâm cùng Long Tuyết cùng xưng là Thanh Vân đôi phách." Hứa Mộc An cười cười nói.

Tiêu Cảnh Đình khoát tay một cái, nói: "Khoa trương, bé nhân sâm làm những chuyện kia ta cũng biết, mặc dù tên nầy hồ nháo một ít, nhưng bút tích so Long Tuyết nhỏ nhiều, ta nghĩ, những người đó đem bé nhân sâm cùng Long Tuyết như nhau, hẳn vẫn là nhìn trúng vậy chỉ nhân sâm lặn

Lực."

"Vậy chỉ nhân sâm rất thích Thanh Vân tiên môn đây." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Chi

Trước muốn vậy chỉ nhân sâm rời đi cái hoang đảo kia lúc này vậy chỉ nhân sâm còn rất không tình nguyện, nói gì thế giới bên ngoài cũng là người xấu, hiện tên này ở Thanh Vân tiên môn lẫn vào lái nhiều à! Sợ là đuổi hắn đi, đều không đi.

. . .

Long Tuyết xa xa đánh giá bé nhân sâm, nói: "Chính là cái đó sao?"

"Đúng vậy." Long Tuyết đứng bên người một cái nữ tu, nữ tu có một cái không hóa hình hoàn toàn đuôi rắn, chính là đảo Tinh Vân bên kia đi theo Long Tuyết đi tới Thanh Vân tiên môn yêu tu.

Long Tuyết nhìn bé nhân sâm, tràn đầy không vui nói: "Ta lại có thể cùng như thế cái thỏ con cùng nổi danh, Thanh Vân tiên môn những cái kia ma quỷ, cũng không biết là con mắt gì."

Nàng tính thế nào, cũng hẳn là Tiêu Cảnh Đình cùng nổi danh nhân vật đi, những người kia lại có thể đem nàng cùng Tiêu Cảnh Đình dưới tay một cái thỏ con như nhau.

Bé nhân sâm thấy Long Tuyết, trong lòng lóe lên mấy phần phòng bị.

Bé nhân sâm như vậy trời đất dị chủng, đối với nguy hiểm có bản năng trực giác, thấy Long Tuyết, bé nhân sâm lách cách chạy đi.

"Vậy thì thật là Tiêu Cảnh Đình con trai?" Long Tuyết có chút khốn hoặc nói.

"Đúng vậy! Ngài xem vậy thằng nhóc con, cùng Tiêu Cảnh Đình dáng dấp nhiều giống như à!" Thanh Phù nói.

Long Tuyết híp mắt mâu, "Tiêu Cảnh Đình là nguyên anh đỉnh cấp, Hứa Mộc An tên nầy, tựa hồ cũng nguyên anh hậu kỳ, cái này hai tên, còn có thể có con trai?"

"Cho nên, mọi người đều nói, Tiêu trưởng lão cùng Hứa trưởng lão có phúc đây." Thanh Phù nói.

"Vậy đứa nhỏ thật là thơm, để cho người không nhịn được muốn một hớp nuốt nó." Long Tuyết cũng không có nhìn ra bé nhân sâm bản thể, chẳng qua là bằng vào bản năng cảm thấy nhân sâm tinh là tốt vật.

Thanh Phù có chút kích động nói: "Yêu hoàng đại nhân, đây chính là Tiêu Cảnh Đình con trai, tùy tiện động không thể à! Nếu như, ngài là muốn ăn hắn mà nói, vậy cũng quá nhỏ." Thanh Phù ở ăn hắn ba chữ ở trên mang theo trọng âm, hiển nhiên cái này ăn hắn, mang theo một ít những thứ khác ý.

Long Tuyết nhìn Thanh Phù một cái, tức giận: "Ngươi đang suy nghĩ gì, ta ở ngươi trong mắt, chính là như vậy người bụng đói vơ quàng?"

Long Tuyết nắm chặt quả đấm, đây là chuyện gì xảy ra à! Nàng Long Tuyết phong hoa tuyệt đại, chẳng lẽ liền không ai thèm lấy, đối với cái nhóc con khởi tâm tư.

Thanh Phù lúng túng cười một tiếng, nói: "Yêu hoàng đại nhân, ta không có ý này."

Long Tuyết hừ lạnh một tiếng, nói: "Tốt nhất là không có."

"Long Tuyết đạo hữu, ngươi trở về à!" Đông Thành Dương đi ra nói.

"Đúng vậy! Ta coi trước tông chủ dáng vẻ, tựa hồ không phải rất hy vọng ta trở lại à!" Long Tuyết khoanh tay, trơ tráo không cười nói.

Đông Thành Dương vội vàng lắc đầu một cái, nói: "Làm sao biết? Long Tuyết đạo hữu quá lo lắng."

"Tông chủ à! Tiêu Cảnh Đình cái đó đứa nhỏ, dáng dấp ngược lại là ngọc tuyết đáng yêu à!" Long Tuyết nói .

Đông Thành Dương nghe Long Tuyết nhắc tới Tiêu Tiểu Bảo, như vậy cái Hỗn Thế Ma Vương, sắc mặt nhất thời có chút không được tự nhiên."Đúng vậy! Đại trưởng lão cùng Hứa trưởng lão mấy đứa con tự nhiên đáng yêu, có hai vị trưởng lão hộ tống, chắc hẳn sau này cũng có tiền đồ."

. . .

Bé nhân sâm lách cách chạy, đụng đầu vào trên người Tiêu Tiểu Tấn.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn xông ngang đánh thẳng bé nhân sâm, nhíu mày một cái, nói: "Ngươi chạy nhanh như vậy làm gì?"

"Có cái yêu quái muốn ăn ta, thật là đáng sợ, thật là đáng sợ, so cha ngươi còn đáng sợ hơn." Bé nhân sâm lo lắng nói. Mặc dù Long

Tuyết cái gì cũng không có làm, nhưng là, bé nhân sâm vẫn cảm nhận được một cổ cực lớn uy hiếp.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn bé nhân sâm sắc mặt, cười một tiếng, nói: "Ta nghĩ, ngươi hẳn là gặp phải Long Tuyết."

"Cái đó lăn lộn đời nữ ma đầu." Bé nhân sâm che miệng, tròng mắt khắp nơi nhìn quanh một cái, rất sợ Long Tuyết từ nơi nào nhảy ra.

Bé nhân sâm đối với Long Tuyết sớm có nghe đồn, không gặp phải Long Tuyết trước, bé nhân sâm còn cùng Long Tuyết ganh đua cao thấp tâm tư, nhưng là, gặp Long Tuyết sau đó, bé nhân sâm lập tức nghỉ ngơi tâm tư.

Tiêu Tiểu Tấn vỗ một cái bé nhân sâm bả vai, nói: "Ngươi đừng như vậy nạo à! Ngươi nhưng mà cùng cái đó nữ ma đầu cùng nổi danh nhân vật à! Ngươi giỏi bao nhiêu à! Anh ngươi ta cũng không có cái đó có phúc cùng nữ ma đầu cùng nổi danh đây."

Bé nhân sâm nhìn Tiêu Tiểu Tấn trên mặt cười trên sự đau khổ của người khác nụ cười, thần sắc uể oải gộp lại kéo bả vai."Nàng thật là lợi hại."

Nhớ tới Long Tuyết trên người vậy cổ uy áp, bé nhân sâm liền ủ rủ không dứt.

"Nữ ma đầu trở về, nhìn dáng dấp, đảo Tinh Vân chuyện bên kia xong hết rồi à! Lại có thể nhanh như vậy." Tiêu Tiểu Tấn lẩm bẩm.

Bé nhân sâm ủ rũ cúi đầu đi theo Tiêu Tiểu Tấn trở về Tiêu Cảnh Đình biệt viện.

Tiêu Cảnh Đình nhìn trở về bé nhân sâm, xoa xoa bé nhân sâm nói: "Con trai à! Con làm sao sớm như vậy trở về à!"

Bé nhân sâm bây giờ đối với bên ngoài đều nói Tiêu Cảnh Đình là cha hắn, Tiêu Cảnh Đình cũng rất tự nhiên tiến vào nhân vật.

"Bị Long Tuyết hù doạ trở về." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Thì ra là như vậy, khó trách , thằng nhóc , học một chút đi, người ta mới là chánh tông Hỗn Thế Ma Vương cấp bậc, con như vậy tiểu ma vương, nhiều nhất, cũng chính là một giả, người ta chánh bài vừa xuất hiện, ngươi đã bị đánh hồi nguyên hình."

Bé nhân sâm: ". . ."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Cha, Long Tuyết trở lại, có phải hay không những cái kia hóa thần tu giả rút lui ra khỏi đảo Tinh Vân?" Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, "Nghe nói Thông Thiên tháp có thể phi thăng, những cái kia cái hóa thần tu giả liền một cổ não cũng vọt tới."

"Đảo Tinh Vân bên kia cứ như vậy lớn khối đất phương, nơi nào có thể cung dưỡng khởi nhiều như vậy hóa thần tu giả, những lão quái vật kia, phát hiện Thông Thiên tháp cần cùng mấy chục năm mới có thể mở khải, những tu giả kia liền lục tục rút lui ra khỏi."

"Cha đoán chừng, đến lúc Thông Thiên tháp mở, những lão gia hỏa kia sẽ xuất thủ lần nữa, đến lúc đó, phỏng đoán sẽ có một trận long tranh hổ đấu."

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Cha, lần sau Thông Thiên tháp mở, cha vẫn là phải đi vào thăm dò một chút đi."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Cái này tự nhiên."

"Cha, con xem áp lực cạnh tranh lớn rất nhiều, ngươi còn có thể cướp được Thông Thiên tháp chìa khóa sao?" Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

Tiêu Cảnh Đình tức giận: "Cha con danh tiếng, lại không phải là giả, con cứ như vậy xem nhẹ cha con ."

Tiêu Tiểu Tấn cười một tiếng, nói: "Là con quá lo lắng."

------oOo------

Chương 295: Lên cấp hóa thần

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 295: Lên cấp hóa thần
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Long Tuyết trở lại tông môn sau đó, bé nhân sâm thay đổi uể oải.

Tiêu Cảnh Đình đem bé nhân sâm thu vào ngọc bội không gian, mấy ngày sau, Tiêu Cảnh Đình tràn đầy bất ngờ phát hiện, bé nhân sâm lại là trời sanh trồng trọt năng thủ.

Bé nhân sâm tiến vào không gian sau đó, ngay ngắn một chút vườn thuốc, còn thiết trí một ít trợ giúp linh dược sinh trưởng trận pháp.

Trong vườn linh dược cao cấp linh mộc, lập tức phồn thịnh liền rất nhiều.

Bé nhân sâm bản thân là thực vật, càng có thể cảm nhận được linh thực nhu cầu, có một cái như vậy người giúp, Tiêu Cảnh Đình lập tức buông lỏng không thiếu.

Tiêu Cảnh Đình cùng bé nhân sâm ký kết chủ tớ khế ước, một khi bé nhân sâm phản bội, hoặc là ý đồ nói ra cơ mật, Tiêu Cảnh Đình ở lại bé nhân sâm trong thân thể cấm chế, có thể lập tức kết thúc bé nhân sâm sinh mạng.

Tuy nói làm như vậy có chút không phúc hậu, nhưng ngọc bội không gian quan hệ trọng đại, Tiêu Cảnh Đình không thể không cẩn thận một chút.

Bé nhân sâm lưu lại ở không gian trong ngọc bội, vui mừng không suy nghĩ, vườn linh dược tức nhưỡng cùng linh tuyền cũng để cho

bé nhân sâm hưng phấn không thôi.

Long Tuyết lần này trở về sau đó, so với trước đó điệu thấp rất nhiều, để cho Đông Thành Dương thở phào nhẹ nhõm. Tiên giới mảnh vụn đang kéo dài mở rộng trong, bỏ mạng ở trong đó tu giả, một mực đang gia tăng.

Tiêu Cảnh Đình dứt khoát làm lên đan dược làm ăn, lấy đan dược đổi lấy trong bí cảnh tiên tinh, Tiêu Cảnh Đình phẩm chất thuốc tốt, cấp bậc cao, hết sức được hoan nghênh.

Tiêu Cảnh Đình dùng bé nhân sâm nước tắm, luyện chế rất nhiều đan dược, nhân sâm đan rất cướp tay.

Dựa vào số lớn bán ra đan dược cao cấp, Tiêu Cảnh Đình cuối cùng được cung ứng khởi, ba bụi cây thần mộc cùng tầng 7 tháp cây sen sinh trưởng cần.

. . .

Thời gian cực nhanh, đảo mắt lại là hơn 30 năm.

Thanh Vân tiên môn tiến vào tình trạng giới bị, Thanh Vân tiên môn ở hai hơn 10 năm trước, bày ra một tòa đủ để ngăn trở hóa thần kỳ tu giả tấn công đại trận, đại trận đã sớm khép kín, sáu tháng trước, Thanh Vân tiên môn liền cấm chỉ nhân viên ra vào.

Tiêu Tiểu Đông các người, cũng lưu lại ở trong tông môn, tiến hành phòng bị.

Hứa Lăng Phong nhìn Tiêu Cảnh Đình đỉnh núi, chặt cau mày, "Tiêu Cảnh Đình tên nầy muốn hóa thần, hắn được không?"

Lê Nghệ hướng Hứa Lăng Phong nhìn một cái, nói: "Hắn nếu là không được, anh liền càng không được."

Hứa Lăng Phong: ". . ."

Trên bầu trời, các loại màu sắc mây sấm sét tụ tập.

Lê Nghệ nhìn trời trống rỗng, nói: "Sắp bắt đầu."

Từng đạo đủ mọi màu sắc sấm sét, bổ vào Tiêu Cảnh Đình động phủ trên.

Cuồn cuộn sấm sét liên miên bất tuyệt, có một cổ không đem người đánh chết, thề không bỏ qua ý.

Hứa Lăng Phong có chút kinh ngạc nói: "Hóa thần lôi kiếp lợi hại như vậy sao? Lão tổ lên cấp thời điểm để lại hình ảnh, thật giống như không có như thế nguy hiểm à!"

Lê Nghệ vểnh môi, nói: "Mộc An nói, Tiêu Cảnh Đình mỗi lần lên cấp, lôi kiếp cũng biết so với thường nhân kịch liệt một ít, nhất là ở hắn tu luyện Thiên Ma luyện thể quyết sau đó."

Hứa Lăng Phong gật đầu một cái, thở phào nhẹ nhõm, nói: "Phải không? Vậy anh yên tâm." Hắn xương cốt thân thể so Tiêu Cảnh Đình kém hơn nhiều, nếu là hắn lên cấp hóa thần lúc này lôi kiếp cũng là như vầy, vậy hắn sợ là phải không qua được.

Lôi quang chói mắt, đâm người không mở mắt nổi. Tiêu Cảnh Đình ở vào trong sấm sét lòng, thân hình bị lôi điện cho che cản.

Hứa Lăng Phong lại thấy được một cái đem linh kiếm, mấy chục cây linh kiếm hợp thành một cái trận pháp, ngăn cản lôi kiếp.

"Mặc dù, ngày này lôi kịch liệt một ít, nhưng là, Tiêu Cảnh Đình tên nầy pháp khí nhiều không sợ." Hứa Lăng Phong cắn răng nói.

"Ồ, Tiêu Cảnh Đình linh kiếm, tựa hồ đang hấp thu sấm sét lực." Lê Nghệ trợn to mắt, không khỏi tràn đầy thán phục.

Hứa Lăng Phong híp mắt, thầm nói: Tiêu Cảnh Đình tên nầy, thật sự

là quá ăn gian, bổn mạng linh kiếm là dùng thiên lôi mộc chế tạo, thiên lôi mộc có thể hấp thu sấm sét, Tiêu Cảnh Đình luyện chế nhiều như vậy linh kiếm, đối phó tràng này lôi kiếp, hẳn dư sức có thừa.

Trần Lập Phong đứng ở một ngọn núi trên, đứng bên cạnh Trần Húc.

Trần Lập Phong cũng đã bế quan tốt mấy chục năm, nếu như không phải là Trần Húc đi trước thông báo Trần Lập Phong nói Tiêu Cảnh Đình muốn lên cấp, Trần Lập Phong còn sẽ không dễ dàng xuất quan.

"A Húc, cháu cha vợ còn thật là lợi hại à!" Trần Lập Phong không nhịn được nói.

Trần Húc cười một tiếng, nói: "Quả thật."

"Đúng rồi, ta sớm nghe, hai ngươi cha vợ, còn có một cái con trai à! Nhưng là, thâm cư giản xuất, không thường gặp được." Trần Lập Phong nói.

Trần Húc cười một tiếng, nói: "Tiểu Bảo, hắn tương đối xấu hổ."

Bé nhân sâm có một lần bị những tông môn khác tới thăm tu giả hoài nghi thân phận, thiếu chút nữa bắt lại ăn. Đến đây sau đó, cái đó phách lối người liền chìm tới đáy con rùa rụt, cũng đã qua mấy chục năm, bé nhân sâm hình quá vẫn còn là duy trì ở ba bốn tuổi trạng thái, Tiêu Cảnh Đình căn bản không dám thả hắn đi ra.

Hủy thiên diệt địa sấm sét không ngừng vỗ xuống, từng cái hình cầu sấm sét, không ngừng bay xuống, trên đất bị nổ ra từng cái hố sâu, Trần Lập Phong cảm giác được đất đai dưới chân run rẩy không ngừng.

Trần Lập Phong nhìn Tiêu Cảnh Đình phương hướng, cười khổ một cái, "Tiêu Cảnh Đình cái này lôi kiếp đích thực quá đáng sợ, ta lên

cấp lúc này nếu cũng phải đối mặt điên như vậy cuồng lôi kiếp, ta sợ là cũng không dám lên cấp."

Trần Húc: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình thành công vượt qua hóa thần, trở thành Vân châu lại một cái siêu nhiên hóa thần tu giả, khiếp sợ tất cả châu.

. . .

Thanh châu Hứa gia.

"Lăng Phong trở về à!" Hứa Liên nhìn Hứa Lăng Phong thăm hỏi.

Hứa Lăng Phong gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Lăng Phong à! Tiêu Cảnh Đình lên cấp tình cảnh như thế nào à!" Hứa Liên tràn đầy kích động hỏi.

Hứa Liên vốn là muốn đi Thanh Vân tiên môn xem xem tình huống, nhưng là, Thanh Vân tiên môn đã sớm đóng cửa không tiếp khách, vì để tránh cho bất ngờ, trừ mấy cái cùng Tiêu Cảnh Đình có quan hệ thông gia quan hệ người, những người khác đều bị chặn ở ngoài cửa.

"Cứ như vậy, không ngừng bị sét đánh, bị sét đánh, cùng lên cấp nguyên anh không sai biệt lắm." Hứa Lăng Phong thản nhiên nói.

Hứa Liên tràn đầy bực mình nói: "Nói bậy nói bạ, lên cấp hóa thần, vậy có thể cùng lên cấp nguyên anh vậy sao?"

"Đều là bị sét đánh, bất quá là sấm sét chủng loại có chút khác biệt, cũng kém không được bao nhiêu." Hứa Lăng Phong thản nhiên nói.

Hứa Liên bị Hứa Lăng Phong qua loa lấy lệ thái độ, tức giận thất khiếu bốc khói."Ngươi, ngươi, ngươi. . ."

Hứa Lăng Phong cười một tiếng, nói: "Ông nội Liên, ông còn có việc sao? Không có sao cháu đi trước."

Hứa Liên nhìn Hứa Lăng Phong hình bóng, hận hận cắn răng.

Hứa Lăng Phong lo lắng đi vào biệt viện của mình, mặc dù Hứa Lăng Phong không cảm giác được mình lên cấp hóa thần, dẫn xuống lôi kiếp sẽ giống như Tiêu Cảnh Đình cái đó giết thiên đao người như vậy kịch liệt, nhưng là, Hứa Lăng Phong vẫn là quyết định, làm so nguyên bản càng chuẩn bị chu đáo.

Hứa Lăng Phong giang tay ra, trong tay bất ngờ là một viên hóa thần đan.

Cái này hóa thần đan là Tiêu Cảnh Đình trước ở Hoàng Phủ hoàng thất cái đó rơi xuống hóa thần tu giả mộ huyệt bên trong tìm được, Tiêu Cảnh Đình nói, hắn nguyên bản dự định cho mượn linh dược này lên cấp, nhưng là, cuối cùng phát hiện không dùng, liền cho mình.

Hứa Lăng Phong thu hồi đan dược, nghĩ đến hóa thần, không khỏi cơn sóng trong lòng dâng trào.

. . .

Tiêu Cảnh Đình lên cấp hóa thần, Thanh Vân tiên môn trở thành Vân châu thứ nhất tiên môn, Thanh Vân tiên môn chung quanh mấy cái tông chủ, chủ động xáp nhập vào Thanh Vân tiên môn.

Tông môn mở rộng sau đó, Tiêu Cảnh Đình muốn thu thập tài nguyên liền dễ dàng hơn.

Hứa Mộc An đi vào Tiêu Cảnh Đình bế quan chỗ, "Anh cảm giác thế nào?"

"Không phải rất tốt." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An cau mày một cái, nói: "Không tốt sao?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, tràn đầy buồn bực nói: "Đúng vậy, có một loại cảm giác rất áp lực, thật giống như cái này mơ hồ bị mảnh thiên địa này bài xích, liền luyện đan cũng không bằng trước thuận tay. Ta coi như là rõ ràng tại sao vừa nghe nói đảo Tinh Vân tồn tại đi thông tiên giới lối đi, những cái kia cái hóa thần tu giả, cũng không kịp đợi đi đảo Tinh Vân chạy."

Hứa Mộc An có chút buồn bực nói: "Nhìn dáng dấp, lần sau Thông Thiên tháp mở, chúng ta thế tất yếu tranh một chuyến?"

"Ta cũng nghĩ như vậy." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Tốt lắm, đừng buồn bực, coi như tiến vào hóa thần có chút tai hại, nhưng tổng là lợi nhiều hơn hại, nếu để cho cha biết ngươi tiến vào hóa thần, nhưng thở dài thở ngắn, hắn sợ là phải buồn bực."

"Cũng phải a!" Nghĩ đến Hứa Lăng Phong vậy chua chát hình dáng, Tiêu Cảnh Đình nhất thời cảm giác tâm tình tốt liền mấy phần.

"Cha, mẹ." Tiêu Tiểu Tấn đi tới hướng Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An thăm hỏi.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Tiểu Tấn, có chút không hiểu nói: "Ngươi thế nào à! Nhìn như, uể oải không dao động."

Tiêu Tiểu Tấn lúng túng cười một tiếng, lòng tràn đầy có phụ bực bội nói: "Ông ngoại à! Cầm một đống bức họa tới, hỏi ta có hay không vừa ý."

Hứa Mộc An có nhiều hứng thú nói: "Vậy có nhìn trúng sao?"

Tiêu Tiểu Tấn đầy là không thể làm gì nhìn Hứa Mộc An, nói: "Mẹ, 2 ông bà ngoại ẩu tả, mẹ cũng đi theo mù ồn ào lên."

Hứa Mộc An bất đắc dĩ thở dài, nói: "Cha con bây giờ chạm tay có thể bỏng, 2 anh con đều có bạn lữ, hơn nữa cảm tình đều rất tốt, chỉ có ngươi vẫn là thức thời, con ruồi không đinh không kẽ hở trứng, con nói hiện tại mọi người không nhìn chằm chằm con, nhìn chằm chằm ai à!"

Tiêu Tiểu Tấn nghe Hứa Mộc An mà nói, đầy đầu hắc tuyến, "Mẹ, mẹ ở nói bậy bạ gì đấy?" Cái gì gọi là con ruồi không đinh không kẽ hở trứng? Liền bởi vì là hắn không bạn, cho nên, hắn chính là một có may trứng, hợp nên bị người nhìn chằm chằm.

"Nhắc tới, cha không bầu bạn con trai, cũng không phải chỉ có con à! Còn không có chỉ nhân sâm tinh sao?" Tiêu Tiểu Tấn nói.

Tiêu Cảnh Đình liên tục không ngừng lắc đầu một cái, nói: "Bé nhân sâm cũng không thể gả ra ngoài, tên nầy mặc dù đã mấy chục nghìn tuổi, nhưng là, vẫn là chỉ củ cải đỏ đầu, coi như tên nầy có thể hóa thành người trưởng thành hình dáng, cũng là không thể đem người gả ra, nếu là ngày nào tỉnh lại, hóa thành nguyên hình, bị bạn lữ không nhịn được ăn một miếng làm thế nào?"

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Tiêu Cảnh Đình, tràn đầy không vui nói: "Cha, cha như thế không thể bỏ bé nhân sâm, làm sao liền một chút cũng không không thể bỏ ta?"

"Ngươi cùng bé nhân sâm làm sao có thể như nhau đâu ? Người ta đại bổ à! Tóc, răng, móng tay, móng chân, nước tắm, mọi thứ đại bổ à!" Tiêu Cảnh Đình lắc đầu nói.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Cha tên nầy, lại có thể nói như vậy, hắn rốt cuộc có phải hay không ruột à!

Hứa Mộc An vỗ một cái Tiêu Tiểu Tấn bả vai, nói: "Con rốt cuộc muốn tìm một dạng gì?"

"Mẹ, mẹ trí nhớ thật kém à! Con tiêu chuẩn một mực không thay đổi, con nghĩ muốn tìm một cha như vậy." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Tiểu Tấn, bất đắc dĩ cười một tiếng, nói: "Cha con đều là hóa thần, con muốn tìm cha con như vậy, cũng không dễ dàng à!"

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Linh giới không dễ dàng tìm, tiên giới còn không dễ dàng sao? Con đến tiên giới tìm một đẹp trai, có tiền, một lòng một ý."

Hứa Mộc An miễn cưỡng cười một tiếng, nói: "Coi như tiên giới người nhiều, nhưng là con cao như vậy tiêu chuẩn, sợ là cũng không dễ dàng tìm."

Tiêu Tiểu Tấn mãn bất tại ý nói: "Không sao cả, từ từ tìm là được."

Hứa Mộc An: ". . ."

------oOo------

Chương 296: Ba dò Thông Thiên tháp

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 296: Ba dò Thông Thiên tháp
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Cảnh Đình tiến vào hóa thần sau đó, Thanh Vân tiên môn xảy ra biến hóa long trời lỡ đất.

Mấy cái đại tông môn cũng nhập Thanh Vân, cũng đem linh mạch dời vào trong Thanh Vân tiên môn, Thanh Vân tiên môn nhảy một cái trở thành Vân châu nhất tông môn lớn.

Hôm nay Thanh Vân tiên môn linh khí so trăm năm trước, nồng nặc gấp mấy lần, mấy đại tông môn cũng nhập Thanh Vân tiên môn sau đó, Thanh Vân tiên môn nguyên anh tu giả cộng thêm Tiêu Tiểu Đông các người, lập tức đạt tới hơn hai mươi, ngọn gió tạm thời không hai.

Tông môn thế lực tăng lên, khiến cho Thanh Vân tiên môn đệ tử cùng có vinh yên.

Thời gian cực nhanh, chớp mắt đã đến Thông Thiên tháp lại lần nữa mở ra thời gian.

Tiêu Cảnh Đình lên cấp hóa thần sau đó hơn mười năm thời gian, Hứa Lăng Phong ở Hứa gia tế đàn dưới sự trợ giúp, tiến vào hóa thần.

Hơn mười năm trước, Hứa Mộc An ở Tiêu Cảnh Đình hết sức dưới sự trợ giúp, tiến vào hóa thần.

Tiêu Cảnh Đình mấy con trai, cách hóa thần còn cách một đoạn, bất quá cũng tiến vào nguyên anh đỉnh phong.

Hứa Mộc An đi vào Tiêu Cảnh Đình phòng ở, nói: "Mẹ tới tin tức, mẹ nói năm đó cha lên cấp hóa thần lúc này bị thương nhẹ, mặc dù thành công lên cấp, nhưng là, cần thời gian điều dưỡng, cho nên, lần này không đi Thông Thiên tháp."

"Cha vợ không đi cũng tốt, tiên giới chưa chắc là cái gì tốt chỗ đi, theo ta cái nhìn, ta trước qua bên kia thăm dò một chút để, sau đó, các ngươi đang động người." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, không chút nghĩ ngợi nói: "Em không muốn, anh đừng hòng bỏ lại em, coi như đi tiên giới có nguy hiểm, chúng ta cũng hẳn chung nhau gánh vác."

Nếu như Tiêu Cảnh Đình mượn Thông Thiên tháp đi tiên giới, vậy bọn họ ít nhất phải chờ thêm một trăm năm thời gian, mới có thể lại gặp nhau, thao thiết yêu thú nói tiên giới rộng lớn vô biên, coi như một trăm năm sau, hắn đến tiên giới, nếu muốn tìm được Tiêu Cảnh Đình, cũng không dễ dàng.

"Nguyên bản, em còn lo lắng, chúng ta nếu là đi tiên giới, mấy đứa bé không người phối hợp bất quá, cha nếu lưu lại, em cũng không có gì nỗi lo về sau." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình những năm này, ngọn gió ra có hơi quá, nếu như bọn họ đi, khó bảo toàn sẽ không có cái nào hóa thần kỳ lão quái vật, động cái gì tâm tư khác, mặc dù Hứa Mộc An không cảm giác được mình mấy đứa con sẽ thua thiệt, nhưng vẫn cảm thấy Hứa Lăng Phong lưu lại bảo hiểm một ít.

"Đã rất nhiều năm, không có ai phi thăng, cũng không biết tiên giới là trạng huống gì." Tiêu Cảnh Đình thở dài.

Mặc dù hắn đã leo đến Linh châu tầng chót, nhưng là, Tiêu Cảnh Đình một chút không cảm thấy thực lực của mình có thể ở tiên giới

lẫn vào mở.

Hứa Mộc An mãn bất tại ý nói: "Coi như thật cùng anh bị lạc ở trong hư không, em cả đời này cũng không có tiếc nuối."

Cõi đời này có mấy người có thể chuyển kiếp tới, nếu như không phải là Tiêu Cảnh Đình chuyển kiếp tới, nàng cả đời này có thể thì phải ở đại lục Man Hoang thê thê thảm thảm quảng đời cuối cùng.

Tiêu Cảnh Đình nắm Hứa Mộc An, nói: "Anh thật cao hứng, em một mực phụng bồi anh ."Mới vừa chuyển kiếp tới, thích ứng một cái hoàn cảnh hoàn toàn xa lạ, hắn cũng không phải không sợ, không phải là không mờ mịt, thật may, thật may Hứa Mộc An đón nhận hắn.

Thao thiết yêu thú nhìn Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An ngươi nông ta nông, có chút không nhịn được nói: "2 người các ngươi không được một bộ muốn lên pháp trường dáng vẻ à! Các ngươi cái này là muốn đi tiên giới, lại không phải đi chịu chết đi, tiên giới à! Tốt biết bao địa phương à!"

"Thông Thiên tháp thật có đi tiên giới lối đi?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Thao thiết hỏa linh gật đầu một cái, nói: "Có là có, chẳng qua là tiên giới là rất lớn, thăng tiên đài cũng có rất nhiều, cũng không thể chắc chắn, sẽ thông tới chỗ nào, coi như 2 người các ngươi là đi qua cùng một cái lối đi tiến vào tiên giới, nhưng là, cũng có thể phân tán đến địa phương khác nhau."

Tiêu Cảnh Đình bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, nói: "Nếu không ta đem Mộc An thả vào. . ."

Thao thiết hỏa linh cắt đứt Tiêu Cảnh Đình mà nói, nói: "Ta khuyên không nên đánh đem người bỏ vào không gian ngọc bội tâm tư."

"Không được sao?" Tiêu Cảnh Đình cau mày nói.

Thao thiết hỏa linh lắc đầu một cái, nói: "Không được, sẽ chết."

Tiêu Cảnh Đình có chút tiếc nuối nói: "Phải không?"

Thao thiết hỏa linh nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Chủ nhân, tiên giới rất nguy hiểm, đến nơi đó, ngươi có thể đừng tùy tiện chết à!"

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy kinh ngạc nói: "Thế nào, không thể bỏ ta?"

"Đó cũng không phải, ở tiên giới, muốn tìm một giống như ngươi như vậy dễ khi dễ chủ nhân, cũng không dễ dàng." Thao thiết hỏa linh liếm liếm móng vuốt nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

. . .

Lê Nghệ biệt viện

"Tiêu Cảnh Đình đã đã quyết định chủ ý quyết định đi Thông Thiên tháp sao?" Hứa Mộc An hướng về phía Lê Nghệ hỏi.

Lê Nghệ gật đầu một cái, ánh mắt phức tạp nói: "Đúng vậy."

"Ta cũng biết, tên nầy là một không ở không được." Hứa Lăng Phong lắc đầu một cái, tràn đầy cảm thán nói.

Cũng không phải là tất cả hóa thần tu giả, đều nguyện ý đi tiên giới, tỷ như phái Hoan Hỉ cái đó lão quái vật, lão quái vật kia 2 ngàn năm trước liền tiến vào hóa thần, vợ lấy một người lại một người, đứa trẻ sinh một đống lại một chất.

Những thứ khác lão quái vật, đều ở đây là tiến vào tiên giới lối đi chạy thời điểm bận rộn, phái Hoan Hỉ cái đó lão quái vật, cũng biết tìm vui làm vui.

Dựa theo cái đó lão quái vật giải thích, tiên giới tiên nữ tuy tốt,

nhưng là, tiên nữ không phải tốt như vậy ngâm , ở Linh châu cưới vợ nhiều như vậy vợ, hắn đã không uổng công cuộc đời này, cho dù chết, cũng là chết cũng không tiếc.

Linh châu rất nhiều hóa thần sở dĩ vội vã tìm tiên giới lối đi, là đại hạn sắp tới, muốn đến tiên giới đi tìm cơ duyên.

Lấy Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An tu vi, còn có thể sống rất dài thời gian, nếu là đi liền tiên giới, có thể lẫn vào tốt còn có thể, nếu là lăn lộn không tốt, vậy còn không như ở lại chỗ này. Có ngược lại là, thà làm đầu gà, không làm đuôi phượng.

Lê Nghệ thở dài, nói: "Tiên giới mảnh vụn bí cảnh anh cũng nhìn thấy, từ cái địa phương quỷ quái kia, liền có thể tưởng tượng tiên giới chỗ đó, sẽ có bao nhiêu nguy hiểm."

"Em đừng lo lắng, Tiêu Cảnh Đình tên kia lai lịch bất phàm, muốn đến đối với thượng giới sự việc hẳn biết không thiếu, anh nghĩ hắn có mình cân nhắc." Hứa Lăng Phong ở trong lòng ngầm thở dài, thầm nghĩ: Tiêu Cảnh Đình nếu đã đã quyết định chủ ý, Mộc An nhất định là muốn đi theo đi, bọn họ là nghĩ như thế nào, chừng không được 2 người lựa chọn, lo lắng cũng không làm nên chuyện gì.

"Em tại sao có thể không lo lắng đâu, em mới nhận hồi Mộc An mấy năm à! Kết quả nhanh như vậy, con gái liền lại phải rời đi." Lê Nghệ lắc đầu một cái, tâm tình buồn rầu nói.

Hứa Lăng Phong vỗ một cái Lê Nghệ bả vai, "Tốt lắm, bọn họ là muốn đi tiên giới, lại không phải đi ma vực, đây là chuyện tốt à!"

"Cái này mấy chục ngàn năm qua, có nhiều ít hóa thần tu giả, truy tìm đi thông tiên giới con đường, mà không thể được, chỉ có thể tiếc nuối mà chấm dứt, thật ra thì Thông Thiên tháp tồn tại tiên giới lối đi, chỉ là một lời đồn đãi, có phải là thật hay không có thể thông qua Thông Thiên tháp đi tiên giới, còn khó mà nói."

Lê Nghệ xoa trán một cái, nói: "Lần này phàm là có tiền đồ hóa thần

tu giả, trên căn bản đều đi, hy vọng những người kia chung một chỗ sẽ có thể chiếu ứng lẫn nhau đi."

Hứa Lăng Phong: ". . ." Hắn cũng là hóa thần tu giả, nhưng là, không chuẩn bị đi tiên giới, cho nên, hắn không có tiền đồ?

. . .

Thông Thiên bên ngoài tháp, hội tụ rất nhiều tu giả.

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An đứng ở một bên, ánh mắt nhàn nhạt quét qua Thông Thiên bên ngoài tháp mọi người.

Thông Thiên tháp số người có hạn, lần này Linh châu tu giả ồ ạt tràn vào, Thông Thiên bên ngoài tháp liền không có mấy người đảo Tinh Vân bản thổ tu giả, đảo Tinh Vân mấy chục ngàn năm không ra khỏi hóa thần tu giả, cái này trăm năm một đám hóa thần tu giả đi chợ tựa như, đi đảo Tinh Vân chạy, đem đảo Tinh Vân địa phương thế lực sợ quá sức.

Tiêu Cảnh Đình ánh mắt khắp nơi quét, Hứa Mộc An tiến tới Tiêu Cảnh Đình bên tai, nói: "Tới, hơn hai mươi hóa thần tu giả."

Linh châu hóa thần tu giả không sai biệt lắm tới một nửa, một đám hóa thần cường giả trong, một cái trong cổ treo một chùm trái táo đại hạt châu nhỏ lão hòa thượng, cùng một cái ăn mặc trang điểm lộng lẫy nam tu hết sức nổi bật, 2 người đều là hóa thần trung kỳ.

Lão hòa thượng là Thánh Phật môn đại trưởng lão, nghe nói tên nầy kiếp trước là hoạt phật, lúc mới sinh ra, phật quang phổ chiếu, trời sanh dị tượng, lão hòa thượng trong cổ treo một chùm đều là đắc đạo cao tăng xá lợi tử, ánh vàng rực rỡ chuỗi dài, nhìn như hết sức bắt mắt.

Ăn mặc trang điểm lộng lẫy nam tu vốn là chàng trai, nhưng nghe nói, người này ra đời với giờ âm tháng âm năm âm, trời sanh chí âm thân thể, chàng trai kia mình đem mình cho thiến, hoạt thoát thoát

linh châu bản Đông Phương Bất Bại, Đông Phương Bất Bại đối với Dương Liên Đình tình hữu độc chung, vị tu giả này lại cùng không ít chàng trai có đầu đuôi, hậu cung vô số.

Thao thiết yêu thú hóa thành cỡ quả đấm, nằm ở Tiêu Cảnh Đình trên bả vai, ánh mắt khắp nơi chuyển, "Tiêu Cảnh Đình, trong này thật là nhiều lão quái vật à! Nếu là những người này liên thủ, nhất định có thể làm thịt ngươi."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Hắn nhân duyên hẳn còn không có kém như vậy, có thể để cho nhiều như vậy hóa thần tu giả liên thủ đi đối phó.

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An đứng ở một bên, mặc dù Tiêu Cảnh Đình hết sức nghĩ phải khiêm tốn, nhưng là, còn có rất nhiều tu giả tới chào hỏi, Tiêu Cảnh Đình những năm này dựa vào bán ra đan dược, tụ họp nhiều tài sản, cũng thu được Linh châu thứ nhất luyện đan sư mỹ dự, cùng không thiếu tu sĩ có giao tình.

"Mở." Thông Thiên tháp mở một cái, tất cả tu giả chen lấn xông vào.

Tiêu Cảnh Đình rơi vào phía sau, thao thiết yêu thú nằm ở Tiêu Cảnh Đình trên người, tràn đầy khinh thường nói: "Còn đều là cao nhân đi, đồng dường như cũng giống như là châu chấu à! Xem xem cái này từng cái không kịp đợi dáng vẻ à! Một chút khí độ cũng không có."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình đã là tầng 3 cung, lão Mã thức đồ, dọc theo đường đi cũng đi rất là trót lọt.

Thông Thiên tháp tầng thứ tám âm hồn cho Tiêu Cảnh Đình dọn dẹp xong hết rồi, tầng thứ chín càn khôn đỉnh cùng tầng thứ mười hỏa linh cho Tiêu Cảnh Đình thu, tính nguy hiểm thật to giảm nhỏ, hóa thần tu giả không thể so với nguyên anh, hơn hai mươi hóa thần tu giả, cơ hồ đồng thời xông lên tầng mười một.

Hóa thần tu giả xông vào tầng mười một, lúc này phát hiện tầng mười một rộng lớn vô biên, mọi người thương lượng một chút, quyết định chia nhau hành động, mỗi người tìm tòi tìm một chỗ, một khi phát hiện có cái gì tình huống dị thường, lập tức liên lạc những người khác.

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An tìm một phương hướng, bắt đầu tìm.

"Em cảm thấy chúng ta lần này có thể tìm được sao?" Tiêu Cảnh Đình lần trước cũng ở đây tầng mười một tìm hồi lâu, cũng không có tìm được tầng 12 cửa vào.

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, nói: "Em cũng không biết, cũng có thể đi, nhiều người lực lượng đại ma."

"Có thể đi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An cùng Tiêu Cảnh Đình ở tầng mười một tìm 2 năm, không có thu hoạch gì, một ngày Tiêu Cảnh Đình đưa tin phù vang lên.

"Là tìm ra cửa vào liền sao?" Thông Thiên tháp cùng ngăn cách ngoại giới, đưa tin phù chỉ có thể liên lạc Thông Thiên tháp bên trong người.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Tìm được."

Hứa Mộc An cười một tiếng, có chút vui thích nói: "Quá tốt."

------oOo------

Chương 297: Mới tới tiên giới

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 297: Sơ tới tiên giới
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An chạy tới địa điểm, chỉ có thấy được một cái hòa thượng cùng 1 tên nhân yêu.

"Tiêu đạo hữu, ngươi có thể coi là đã tới, có thể để cho ta đợi lâu à!" Đại hòa thượng cười nói.

"Chỉ có 2 người đạo hữu sao?" Tiêu Cảnh Đình có chút không hiểu hỏi.

Đại hòa thượng gật đầu một cái, "Đúng vậy."

"Lối đi ở nơi nào?" Tiêu Cảnh Đình trực tiếp hỏi.

"Ở đáy hồ." Đại hòa thượng thưởng thức bắt tay ở giữa chuỗi hạt châu nói.

Hứa Mộc An đứng ở Tiêu Cảnh Đình bên người, nhìn ánh mắt của hai người tràn đầy phòng bị.

Tiêu Cảnh Đình đè xuống trong lòng không rõ ràng, đi theo 2 người tiến vào một mảnh đáy hồ, Tiêu Cảnh Đình làm sao cũng không nghĩ tới, tầng thứ mười một đến tầng thứ mười hai lối đi, che giấu ở hồ sâu trong, cũng không biết 2 người phải không tìm được.

"2 người đạo hữu thật đúng là động nhược quan hỏa, lối đi như thế 隐 tế, nếu là ta tìm chỉ sợ trăm năm thời gian, cũng không nhất định có thể tìm được." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Nếu không phải Lưu đạo hữu nói, hắn thích cùng một đám mỹ nam uyên ương nghịch nước, tùy tiện còn không tìm được như thế 隐 tế cửa vào." Đại hòa thượng tràn đầy cảm thán nói.

Tiêu Cảnh Đình sớm hòa thượng cảm khái, không lời chống đở, cùng một đám mỹ nam uyên ương nghịch nước, vị này nhân yêu lão tổ tông yêu thích cùng xây ao rượu rừng thịt cửa hàng Trụ Vương thật đúng là tương tự.

Xuyên qua đáy hồ lối đi, Tiêu Cảnh Đình các người cuối cùng tiến vào tầng thứ mười hai, tầng 12 chính là một cái to lớn truyền tống trận.

Thấy khảm nạm ở trận pháp lên tiên tinh, Tiêu Cảnh Đình lúc này kích động.

"Cái này tiên tinh phẩm chất tựa hồ so tiên giới mảnh vụn bí cảnh tiên tinh phẩm chất cao hơn à!" Tiêu Cảnh Đình hai tròng mắt sáng lên nói.

Đại hòa thượng lắc đầu một cái, vẻ kiêu ngạo hiên ngang lẫm liệt nói: "Cái này tiên tinh không thể động, nếu muốn khởi động trận pháp này, phải cần tiên tinh, chúng ta không có thể vì bản thân mình, chặn hậu nhân phi thăng con đường."

Thao thiết yêu thú nhìn trận pháp, hướng về phía Tiêu Cảnh Đình truyền âm nói: "Lão hòa thượng nói không sai, trận pháp này quả thật cần nếu như vậy phẩm chất tiên tinh thúc giục, hơn nữa, ta đoán chừng cái này tiên tinh trong lưu tồn linh lực, chỉ có thể chống đở 3 lần truyền tống, xem trận pháp này dáng vẻ,

Một lần nhiều nhất cũng chỉ truyền tống bốn người."

"Bất quá, lão hòa thượng nói gì vì bản thân mình, đoạn tống hậu nhân phi thăng con đường, lời nói này chân thực quá đường đường chính chính."

"Ta đoán chừng, lão này nhất định đã thử đi tháo ra trận pháp lên tiên tinh, nhưng là, cũng không có thành công, bất quá, rất kỳ quái à! Lão hòa thượng cùng tên nhân yêu kia cũng không giống là cái gì đại công vô tư người, tại sao phải kéo lên ngươi đây."

Lão hòa thượng nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Tiêu đạo hữu, ngươi xem trận pháp này, như thế nào?"

"Khéo léo tuyệt vời." Tiêu Cảnh Đình bạc không keo kiệt khen ngợi nói.

Lão hòa thượng gật đầu một cái, mặt đầy khen ngợi nói: "Đúng vậy! Chúng ta một giới này trận pháp sư, sợ là bố trí không ra cường đại như vậy trận pháp, tòa trận pháp này hẳn là người tiên giới bố trí, thuộc về tiên giới thủ đoạn, tiên người thủ đoạn thật sự là quỷ thần khó lường, " lão hòa thượng lời nói bàng một chuyển, nói: "Đáng tiếc, trận pháp này vẫn không thể phát động."

Tiêu Cảnh Đình lập tức ý thức được cảnh quan trọng tới, "Làm sao biết không thể phát động đâu ?"

"Ta cùng Lưu Huyền đạo hữu nghiên cứu một phen, phát hiện cái này đại trận, còn thiếu thiếu một cái chìa khóa." Lão hòa thượng nói.

Tiêu Cảnh Đình bỗng nhiên ý thức được cái gì, nói: "Càn khôn đỉnh?"

Lão hòa thượng gật đầu một cái, nói: "Không sai, Tiêu đạo hữu thật là thông minh tuyệt đỉnh, nghe nói Tiêu đạo hữu càn khôn đỉnh là từ trong Thông Thiên tháp mang ra, ta nghĩ càn khôn đỉnh nhất định là khởi động trận pháp này chìa khóa không thể nghi ngờ."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, trong lòng có mấy phần hoảng hốt, hắn nói sao, hắn nói tại sao lão hòa thượng cùng nhân yêu người khác không tìm, liền đem hắn cho kêu đến, nguyên lai là dùng ở trên hắn.

"Tiêu đạo hữu, sẽ không không thể bỏ càn khôn đỉnh chứ ?" Lão hòa thượng hỏi.

"Làm sao khéo? Càn khôn đỉnh ở nhất giới là chí bảo, nhưng là, ở tiên giới phỏng đoán cũng chính là rách rưới, chỉ cần có thể đi vào tiên giới, một cái càn khôn đỉnh lại coi là cái gì." Tiêu Cảnh Đình đạo

"Tiêu đạo hữu nghĩ như vậy vậy đúng rồi, Tiêu đạo hữu một bộ kia pháp kiếm vô địch, so với đạo hữu bộ kia pháp khí, càn khôn đỉnh lại coi là cái gì?"

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, không nói gì, thiên lôi mộc không hổ là ba thần mộc một trong, hắn bộ kia linh kiếm đang giúp hắn chống đở hóa thần lôi kiếp thời điểm ra lực mạnh, linh kiếm ở sấm sét kéo dài công kích dưới, chẳng những không có xuất hiện hư hại, ngược lại hấp thu lôi kiếp lực, uy lực càng hơn từ trước.

. . .

Tiêu Cảnh Đình đem càn khôn đỉnh ném vào trong đại trận, bốn người kích phát trận pháp.

Tiêu Cảnh Đình bị cuốn vào trong trận pháp.

Tiêu Cảnh Đình cảm giác mình bị hút vào một cái sâu không thấy đáy hắc động, ở trong hắc động tạt qua hồi lâu, ở Tiêu Cảnh Đình cảm giác được mình sắp hít thở khó khăn lúc này ùm rơi ở trên mặt đất.

Tiêu Cảnh Đình nặng nề ngã xuống đất, té đầu óc quay cuồng.

Thao thiết yêu thú nằm ở Tiêu Cảnh Đình bả vai, có chút say mê nói: "Ngu si chủ nhân, té chết chưa à! Không có mau dậy à! Tiên giới đến, ngươi cảm thấy sao? Biết bao đậm đà tiên khí à!"Thật là làm cho người say mê à!"

Tiêu Cảnh Đình đứng lên, có chút kinh nghi phát hiện, hắn không bay nổi.

"Tiên giới trọng lực so linh giới lớn hơn nhiều, ngươi mới hóa thần tu vi, không bay nổi." Thao thiết yêu thú hi hi ha ha cười nhạo nói.

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy không vui nói: "Chuyện này ngươi làm sao sớm không nói cho ta?"

Thao thiết yêu thú tràn đầy có phụ bực bội nói: "Bổn tôn bị vây chừng mấy chục ngàn năm, nơi nào còn nhớ nhiều như vậy à! Bất quá, đến tiên giới, xúc cảnh sinh tình, bổn tôn tựa hồ nhớ tới một ít thứ tới."

"Mộc An đâu ?" Tiêu Cảnh Đình nói.

Thao thiết yêu thú mãn bất tại ý nói: "Mộc An à! Phỏng đoán bị truyền tống đến những địa phương khác đi, không cần nóng nảy, tiểu biệt thắng tân hôn, từ từ tìm, tổng có thể tìm được."

"Bất quá, vạn nhất Hứa Mộc An vận khí không tốt chết, vậy ngươi phỏng đoán liền không tìm được. Thật ra thì coi như Hứa Mộc An đã xảy ra chuyện gì, cũng không coi là gay go, đời người tam đại chuyện may mắn, thăng quan phát tài chết vợ. . ."

"Không có Hứa Mộc An, ngươi có thể ở tiên giới tìm tiên nữ à! Ngươi không thích tiên nữ có thể tìm một tiên nam à! Tiên giới tiên nam không thể so với linh giới những cái kia gà vườn chó đất, tùy tiện bắt một cái cũng so ngươi mạnh, phỏng đoán ngươi phải bị đè."

Tiêu Cảnh Đình đầu đầy hắc tuyến nói: "Im miệng, không cho phép ngươi nguyền rủa Mộc An."

Thao thiết yêu thú cảm giác được Tiêu Cảnh Đình thật nổi giận, ngượng ngùng nói: "Tốt lắm, ta không nói là được."

Một hồi đất rung núi chuyển thanh âm truyền tới, Tiêu Cảnh Đình

mới vừa muốn né tránh, một chiếc thỏ xe đã gần ngay trước mắt.

Chỉ gặp một cái dáng người lớn thỏ, kéo một tòa hết sức xa hoa cung điện bay vùn vụt liền tới, cung trên xe rũ rất nhiều linh tinh chế thành lưu tô, cả tòa cung điện vây quanh không thiếu sáng lên dạ minh châu, để cho người vừa thấy liền không nhịn được muốn khởi đánh cướp tâm tư.

Một người dáng dấp đáng yêu nữ tu từ xe ngựa trong lộ ra đầu, nữ tu trên đầu có 2 con lỗ tai thật dài.

Cô gái thỏ thấy Tiêu Cảnh Đình, không khỏi tràn đầy ngạc nhiên, "Ồ, một cái hư tiên, thật giống như mới hư tiên sơ kỳ, thật giống như không có đổi thành tiên nguyên, đi hạ giới sao? Hiện tại phi thăng điều kiện đã hạ xuống đến nước này, hư tiên sơ kỳ liền có thể phi thăng?" Cô gái thỏ nhíu

Chân mày, tràn đầy ghét bỏ nói: "Gần đây phi thăng người càng ngày càng thiếu, phẩm chất càng ngày càng kém."

Tiêu Cảnh Đình lắng tai nghe nữ tu tự nói, trong lòng một hồi phát chặt, hư tiên?

Mình rõ ràng là hóa thần, đối phương lại nói mình là hư tiên, vậy hẳn là hóa thần thì tương đương với hư tiên.

Đối phương tu vi cực cao, ở trên người đối phương, Tiêu Cảnh Đình cảm nhận được một cỗ nồng nặc uy áp.

Cô gái thỏ đánh giá Tiêu Cảnh Đình, như có điều suy nghĩ.

"Thằng nhóc , chị Tử Ngọc bên kia, còn thiếu một cái người trồng củ cà rốt, ngươi nghĩ muốn đi không?" Cô gái thỏ nhìn Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Thằng nhóc , mau trả lời cần phải à! Đây có thể cơ hội ngàn năm một thuở à!"

Tiêu Cảnh Đình cũng không có kiểu cách, nói: "Đa tạ tiền bối."

"Không nên kêu ta tiền bối, kêu ta tiên vương đại nhân." Cô gái thỏ bất mãn nói.

Tiêu Cảnh Đình sững sốt một chút, nói: "Ta biết, đa tạ tiên vương đại nhân chỉ điểm."

Tiêu Cảnh Đình ngồi vào xe ngựa trong, thận trọng cùng cô gái thỏ hỏi dò một phen.

Cô gái thỏ tên Tuyết Nguyệt, lệ thuộc Thiên Cơ thỏ nhất tộc.

Tiên giới phân là thượng, trung, hạ ba ngày vực, tiên giới tu giả cấp bậc lại phân là giả tiên, tiên vương, tiên hoàng, tiên tôn, tiên đế, hư tiên tức hóa thần tu giả, Tiêu Cảnh Đình bây giờ liền thuộc về hư tiên tu là, nếu muốn ở tiên giới đặt chân, Tiêu Cảnh Đình nhiệm vụ chủ yếu, chính là đem trong thân thể chân nguyên đổi thành thành tiên nguyên.

Tiêu Cảnh Đình bây giờ nhà vị trí ở tiên giới hạ thiên vực Tử Vi tinh, tiên giới rộng lớn vô biên, có mười một hạ thiên vực, mỗi 1 thiên vực, lại vô số tinh cầu.

Con thỏ nhỏ chạy thật nhanh, chỉ chốc lát, đã đến mục tiêu.

"Nguyệt Nguyệt, ngươi tới à!" Cả người màu tím quần áo cô gái thỏ chạy ra nghênh đón.

"Chị Tử Ngọc, chị cho chị mang lễ vật tới." Tuyết Nguyệt tràn đầy hiến bảo nói.

"Phải không? Lễ vật gì à!" Tử Ngọc hỏi.

Tuyết Nguyệt đem Tiêu Cảnh Đình kéo kéo ra ngoài, nói: "Xem, một cái hư tiên, chị Tử Ngọc ngươi không phải thiếu người làm ruộng

sao? Cái này vừa vặn thích hợp."

Tiêu Cảnh Đình gặp Tuyết Nguyệt ngón tay chỉa sang, trong lòng một hồi buồn rầu, lễ vật, hắn lại có thể thành lễ vật.

Tử Ngọc nhìn Tiêu Cảnh Đình, cau mày, nói: "Làm sao mới là hư tiên sơ kỳ à! Chân nguyên còn không có đổi thành thành tiên nguyên, thân thể yếu như vậy, có thể đánh quản lý tốt tiên điền sao?"

Tuyết Nguyệt mãn bất tại ý nói: "Ngươi cho mau để cho hắn thử một chút thôi, không được, giết hắn làm phân bón."

Tiêu Cảnh Đình nghe Tuyết Nguyệt cùng Tử Ngọc nói chuyện, trong lòng mắt trợn trắng, cái này 2 con thỏ chết quá hung tàn, lại có thể ngay trước hắn mặt, nói muốn giết hắn làm phân bón.

Tử Ngọc suy nghĩ một chút, thản nhiên nói: "Được rồi, vậy ta tạm thời dùng một đoạn thời gian."

Tử Ngọc thất lạc một khối ngọc bài cho Tiêu Cảnh Đình, "Đây là sơn trang Thiên Nguyệt lệnh bài, cái đó trang viên quản sự ít ngày trước bị yêu thú xông vào trang viên ăn, vậy mảnh trang viện bây giờ liền giao cho ngươi trông coi đi, ngươi cách mỗi mười năm ít nhất phải giao ra một trăm cây củ cà rốt ngọc tím đi ra,

Nếu không ta liền đem ngươi giết làm phân bón hoa."

Tiêu Cảnh Đình kết quả ngọc bài, lúng túng cười một tiếng, nói: "Ta biết, ta nhất định cố gắng làm ruộng, không chịu tiên vương đại nhân nơi nhờ."

"Cầm ngọc bài đó, ngươi liền nhanh chóng lên đường đi, đến kỳ không nộp ra củ cà rốt, không nên trách ta lòng dạ ác độc." Cô gái thỏ đồ tím lạnh nhạt nói.

Tiêu Cảnh Đình nghe tâm huyền phát chặt, cô gái thỏ đồ tím nói

muốn giết hắn làm phân bón, nhìn dáng dấp cũng không phải là đùa, nếu như hắn đến kỳ không nộp ra củ cà rốt, thật sẽ bị giết chết.

Tiêu Cảnh Đình nhớ lại ở tiên giới mảnh vụn trong bí cảnh nhìn thấy cây đạo nguyên, cây đạo nguyên chính là lấy nguyên anh thi thể là chất dinh dưỡng sinh trưởng, hắn là hóa thần tu giả, nếu là làm thành phân bón, phỏng đoán dinh dưỡng cũng là rất phong phú.

------oOo------

Chương 298: Trang viện quản sự

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 298: Trang viện quản sự
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Cảnh Đình lấy ngọc bài, đi mục tiêu đi, dọc theo đường đi, Tiêu Cảnh Đình gặp không thiếu tu giả.

Tiêu Cảnh Đình chỗ ở địa giới, là Thiên Cơ thỏ nhất tộc lãnh địa, Tử Ngọc cái này tiên vương bảng hiệu còn rất tốt dùng, có Tử Ngọc cho ngọc bài, Tiêu Cảnh Đình là thuộc về Tử Ngọc nhất phái người, một đường đi lại không trở ngại.

Thao thiết yêu thú lập tức nhảy ra, mới vừa ở Tử Ngọc cung điện, thao thiết hỏa linh không có dám mạo hiểm đầu, lúc này thoát khỏi 2 con thỏ, thao thiết hỏa linh lập tức ồn ào.

"Xem ngươi nhiều uất ức à! Vậy 2 con thỏ nói muốn giết ngươi làm phân bón, ngươi ngay cả một tiếng cũng không dám kêu, ngươi dầu gì cũng là lão tổ cấp nhân vật khác à! Nếu để cho người hạ giới, biết ngươi bây giờ lẫn vào như thế gay go, nhất định đúng ngươi rất thất vọng, nghĩ lúc đó, như vậy

Thỏ, gặp phải một cái, ta ăn một cái, gặp phải một ổ, ta ăn một ổ."

Tiêu Cảnh Đình sậm mặt lại, nói: "Ngươi đừng nghĩ lúc đó, ngươi mới vừa rồi còn không phải sợ cũng không dám lên tiếng."

Thao thiết yêu thú vẻ kiêu ngạo bất mãn nói: "Ai bị sợ, ta là chiếu cố ngươi, sợ ta lên tiếng, đem ngươi sợ lời nói không có mạch lạc."

"Thật là cám ơn ngươi à!" Tiêu Cảnh Đình lấy ra một khối linh tê bái phục, bất đắc dĩ lắc đầu một cái.

Tại bắt đầu tiên giới trước, sợ sẽ cùng Hứa Mộc An phân tán, Tiêu Cảnh Đình cố ý mời Hứa Lăng Phong luyện chế 2 khối linh tê bái phục, nếu như Hứa Mộc An ở vùng lân cận, Tiêu Cảnh Đình liền có thể cảm nhận được, đáng tiếc, linh tê bái phục không phản ứng gì.

"Mộc An, hẳn là bị truyền tống đến những địa phương khác đi." Tiêu Cảnh Đình thở dài.

Thao thiết hỏa linh mãn bất tại ý nói: "Ngươi đừng lo lắng hắn, vẫn lo lắng chính ngươi đi, không làm được, người ta lúc này lẫn vào so ngươi tốt hơn nhiều."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Tiên giới cũng không phải là không tồn tại hư tiên trở xuống tu giả, trúc cơ, kim đan, nguyên anh tu giả cũng tồn tại, hơn nữa số lượng rất nhiều.

Tiêu Cảnh Đình đến vườn thuốc sau đó, phát hiện trong vườn linh dược, có rất nhiều kim đan cùng nguyên anh tu giả, ở Linh châu cao cao tại thượng nguyên anh tu giả, ở chỗ này cũng chỉ có thể đàng hoàng làm ruộng.

"Xin hỏi ngài là mới tới quản sự đại nhân sao?" Một cái nguyên anh tu giả đi ra thận trọng hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy."

Nguyên anh tu giả có chút mừng rỡ nói: "Quá tốt, quản sự đại nhân ngươi cuối cùng là tới."

Tiêu Cảnh Đình đi theo vậy Nguyên anh kỳ tiểu quản sự Tề Trình, khắp nơi đi dạo một vòng.

Sơn trang Thiên Nguyệt đất đai cực kỳ rộng lớn, từng cái nho nhỏ trang viện, là có thể cùng Thanh Vân tiên môn bản đồ như nhau.

Nghe nói sơn trang Thiên Nguyệt, chẳng qua là Tử Ngọc có một trong tám cái sơn trang, Tử Ngọc xuất thân Thiên Cơ thỏ nhất tộc quý tộc thế gia, thế lực gia tộc hết sức khổng lồ.

Sơn trang Thiên Nguyệt chủ yếu trồng trọt cây trồng là củ cà rốt, phân là củ cà rốt ngọc trắng, củ cà rốt ngọc xanh cùng củ cà rốt ngọc tím, ba trồng củ cà rốt nhưng thật ra là một loại, củ cà rốt ngọc xanh cùng củ cà rốt ngọc tím đều là củ cà rốt ngọc trắng ở cơ duyên xảo hợp dưới sanh thành biến dạng.

Củ cà rốt ngọc tím có rất nhiều diệu dụng, giá trị vượt xa củ cà rốt ngọc xanh cùng củ cà rốt ngọc trắng.

Trang viện cách mỗi mười năm phải nộp lên một trăm củ cà rốt ngọc tím, mười ngàn củ cà rốt ngọc xanh, một triệu củ cà rốt ngọc trắng.

Nếu như củ cà rốt ngọc tím số lượng nhiều, những thứ khác 2 trồng củ cà rốt, có thể thiếu nộp một ít, nhưng là, nếu như củ cà rốt ngọc tím số lượng không đủ, củ cà rốt ngọc xanh cùng củ cà rốt ngọc trắng số lượng nhiều đi nữa, cũng phải cần tiếp nhận xử phạt.

Tiêu Cảnh Đình dò xét một chút trước mấy đảm nhiệm trang viện quản sự qua lại.

Trang viên trước một đời quản sự, bởi vì là trang viên phòng vệ trận pháp xảy ra vấn đề, bị yêu thú xâm lược, ở ngăn trở yêu thú trong quá trình, anh dũng hy sinh.

Trang viên ở trên nhậm chức quản sự, mê luyến Thiên Cơ thỏ tộc một con thỏ, sắc muốn mờ mắt, bị vậy thỏ chê, cho một móng vuốt đập chết.

Trang viên ở trên ở trên nhậm chức quản sự vận khí không tốt, đi ra

ngoài lúc này gặp được 2 cái tiên vương đại chiến, 2 cái tiên vương đại đánh một trận chuyện gì cũng không có, người quản sự đó lại bị cuốn vào 2 người trong dư âm chiến đấu, bất hạnh bỏ mạng.

Trang viên ở trên ở trên ở trên nhậm chức quản sự, đi ra ngoài lúc này gặp tiên giả ở độ kiếp, kết quả vậy sấm sét không đem độ kiếp tu giả đánh chết, bất hạnh đem người quản sự đó đánh chết.

. . .

Tổng kết lại, sơn trang Thiên Nguyệt gần đây mấy đảm nhiệm quản sự, đều là thời vận không đủ, mệnh đồ đa suyễn hạng người.

Lâu ngày, liền không người nào nguyện ý tới đây cái trang viện làm quản sự.

"Quản sự đại nhân, trang viện ở hơn 2 năm trước giao quá định mức, tạm thời là không cần lo, bất quá, quản sự đại nhân phải sớm làm ý định, năm nay bên trong trang viên củ cà rốt mọc không phải rất tốt, trên thực tế, trang viện những năm này củ cà rốt mọc một năm so một năm kém."

"Năm trước lúc này, thật là nhiều củ cà rốt, đến lượt biến dị thành củ cà rốt ngọc xanh, nhưng mà, năm nay thay đổi thành củ cà rốt thanh vân số lượng xuống không thiếu, chớ đừng nói chi là là củ cà rốt ngọc tím, đến kỳ nộp lên củ cà rốt số lượng chưa đủ, phía trên nhưng là phải chụp tiền công." Tề Trình mặt đầy buồn rầu.

Tiêu Cảnh Đình sớm nguyên anh tu giả mà nói, thầm nói: Đến kỳ không làm được nhiệm vụ, đối với trong trang viên những người khác mà nói, chính là chụp tiền công, đối với hắn mà nói cũng không phải là à! Hắn đến kỳ nếu là không nộp ra đồ, vậy con thỏ chết muốn làm thịt hắn làm phân bón.

"Quản sự đại nhân, ngài không có sao chứ." Tề Trình nhìn Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Không có sao."

Tiêu Cảnh Đình ở trong trang viên, du đãng một vòng, không phát hiện nơi đặc thù gì.

Tiêu Cảnh Đình ở tại biệt viện của mình, thử linh hồn lực bên ngoài thả, linh hồn lực phóng ra ngoài trong quá trình, Tiêu Cảnh Đình có chút kinh ngạc phát hiện, trong trang viên ba cái Nguyên anh kỳ tiểu quản sự hội tụ với nhau.

Mấy cái Nguyên anh kỳ tu giả đối thoại, truyền vào Tiêu Cảnh Đình trong tai, "Vương đạo hữu, chúng ta làm như vậy, sẽ không có vấn đề đi."

" Không biết, ta cũng đánh nghe tốt lắm, mới tới người quản sự đó, là hạ giới phi thăng tu sĩ, một thân chân nguyên còn không có đổi thành thành tiên nguyên, đối với tiên giới hoàn toàn không để ý tới giải trừ, chính là một ngoài nghề, hắn không sẽ phát hiện vấn đề gì." Vương Hoa thề chân thành nói.

Tiêu Cảnh Đình híp mắt, trong con ngươi lóe lên mấy phần sắc bén.

"Chúng ta đem củ cà rốt ngọc tím cùng củ cà rốt ngọc xanh cũng ngã bán ra, đến kỳ không nộp ra nhiều như vậy củ cà rốt, chúng ta sẽ không sẽ có phiền toái gì à!" La Tân tràn đầy lo lắng nói.

"Sợ cái gì, dựa theo dĩ vãng thói quen, trang viên củ cà rốt đến kỳ đều có nhiều, đáng tiếc nhiều cũng cho đại quản sự trung gian kiếm lời, chúng ta căn bản là mò không cái gì tốt, bây giờ thật vất vả tới một người ngu ngốc quản sự, chúng ta không bắt chặt thời gian, nhiều đổi điểm tài nguyên tu luyện, còn phải chờ tới khi nào." Vương Hoa hai tròng mắt sáng lên nói.

"Ta coi trước gần đây trang viện củ cà rốt mọc là không thể so với từ trước, coi như chúng ta không ngã bán củ cà rốt, số lượng này cũng là không đủ." La Tân nói.

"Sợ cái gì, muốn gấp cũng không phải chúng ta cấp, ta nghe nói, vị kia quản sự đại nhân tới, nhưng mà xuống quân lệnh trạng, đến kỳ không nộp ra một trăm viên củ cà rốt, vị kia tiên vương đại nhân, thì phải làm thịt hắn làm phân bón." Vương Hoa có chút cười trên sự đau khổ của người khác nói.

"Tề Trình tên nầy, thật đúng là chân chó, vừa thấy quản sự mới tới, liền không kịp đợi đã qua lấy lòng, cái này trang viên mấy đảm nhiệm quản sự cũng chết oan uổng, hiện ở nơi này, cả người chân nguyên cũng không có đổi thành thành tiên nguyên, có lẽ thế lực liền tiên giới nguyên anh đỉnh cấp cũng so

Không được, ta xem cũng là một bộ bạc mệnh tương, có lẽ, không qua mấy năm, cũng phải xong đời." Quan Phi khinh thường nói.

. . .

Tiêu Cảnh Đình ngón tay nhẹ giam trước mặt bàn, trong lòng một mảnh che lấp.

Thao thiết yêu thú hi hi ha ha nhìn Tiêu Cảnh Đình, "Chủ nhân, ngươi tựa hồ bị người khác lừa gạt đây."

Tiêu Cảnh Đình híp mắt, trong con ngươi thoáng qua mấy phần sát khí, "Im miệng."

Thao thiết yêu thú tràn đầy bất mãn nói: "Ngươi vốn là bị người lừa gạt, còn không để cho nói, những tên kia cũng coi ngươi là không có kiến thức tên nhà quê, chặt chặt, ngươi có thể thật đáng thương."

Tiêu Cảnh Đình hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Người tiên giới tựa hồ có một cỗ trời sanh cảm giác ưu việt, những tên kia, tựa hồ không phải rất coi trọng hắn cái này phi thăng người.

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, âm thầm thầm thì, lúc trước cái đó cùng hắn thị sát ruộng đất tiểu quản sự Tề Trình cũng không có nói láo, ruộng đất thật giống như thật xảy ra vấn đề.

Tề Trình cái tên kia, còn ám hiệu mình, nếu như, thực ở không có đầy đủ củ cà rốt ngọc tím, có thể hoa tiên tinh đi bên ngoài mua, bất quá, lúc nói lời này, đối phương sức không phải rất đầy đủ, muốn đến, tên kia cũng rõ ràng, hắn chính là người nghèo rớt mồng tơi, căn bản

Không có tiên tinh mua củ cà rốt ngọc tím.

Trang viên quản sự có mười, nhưng là, thật giống như không phải tất cả tu giả mua đi bán lại củ cà rốt.

Tiêu Cảnh Đình thầm nói đang tra minh củ cà rốt biến dị giảm bớt ngọn nguồn trước, còn phải trước đem những cái kia cái người ăn cây táo, rào cây sung thu thập, nếu không, hắn làm gì đều là uổng công.

Tiêu Cảnh Đình đem mười người quản sự triệu tập, mười người quản sự đều đến.

Tiêu Cảnh Đình cho gọi ra linh kiếm, đem ba cái mua đi bán lại củ cà rốt người đau đánh cho một trận, lệnh cưỡng chế ba người đem ngã bán đi củ cà rốt phần thường lệ bổ sung.

Tiêu Cảnh Đình là hạ giới phi thăng tu giả, trang viên mấy cái tiểu quản sự, luôn cảm thấy Tiêu Cảnh Đình thực lực không bằng địa phương tu giả, Tiêu Cảnh Đình sấm rền gió cuốn thu thập trang viên ba người quản sự, một lần hành động đặt địa vị mình.

Vì lập uy, Tiêu Cảnh Đình ra tay có chút nặng, ba người quản sự cho hắn đánh trầy da rách thịt.

Hắn như thế ra tay một cái hiệu quả cũng rất rõ ràng, mấy cái tiểu quản sự, đều biết, hắn mặc dù là phi thăng tu sĩ, nhưng là, rất là không dễ chọc, tùy tiện chọc không thể.

Mấy cái trung gian kiếm lời quản sự, rất nhanh liền đem ngã bán đi

củ cà rốt cho bổ đứng lên, sức nặng có hay không bổ túc, Tiêu Cảnh Đình cũng không biết, bất quá, Tiêu Cảnh Đình đoán chừng có thiếu, cũng chưa đến nỗi ít hơn nhiều.

"Đại quản sự, cũng không phải là chúng ta không hết sức, là cái này linh điền quả thật xảy ra vấn đề, không biết tại sao, gần đây biến dị củ cà rốt, thiếu rất nhiều." Tề Trình thận trọng nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Ta biết, ngươi đi xuống đi, chính ta đi tới lui."

Thao thiết yêu thú nhảy ra, nói: "Thằng nhóc , ngươi vận khí không tốt lắm nha, tên kia nói, giống vậy thời gian ngừng, trong đồng ruộng củ cà rốt ngọc tím sản lượng ở một trăm đến một trăm ba mươi cỡ đó, ngươi vận khí như thế mảnh vụn, thứ nhất là gặp phải giảm sản lượng nhiều, ta xem, ngươi phải đổi thành phân bón, chặt chặt, thật đáng thương."

Tiêu Cảnh Đình tức giận: "Im miệng." Hắn nhưng mà linh thực đại sư à! Trồng củ cà rốt chuyện này, có thể hiếm thấy ngã hắn sao?

Tiêu Cảnh Đình đi ở trong ruộng hoang, dọc theo đường đi gặp phải linh thực sư, rối rít hướng Tiêu Cảnh Đình cung kính chào hỏi.

"Ái chà, ngươi lực uy hiếp tăng lên không thiếu, ngày thứ nhất lúc tới, những tên kia, mỗi một người đều yêu không hợp lý." Thao thiết yêu thú nói.

Tiêu Cảnh Đình khoanh tay, thầm nghĩ: "Tiên giới cùng Linh châu vậy, đều là quả đấm nói chuyện.

------oOo------

Chương 299: Trang viện đại trận

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 299: Trang viện đại trận
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

"Tề Trình, ngươi xem người quản sự đó mới tới có được hay không à?" Tuyết Phỉ câu tóc, lười biếng hỏi.

Tề Trình lắc đầu một cái, "Ta cũng không biết, bây giờ nhìn lại thực lực không tệ, hy vọng hắn sẽ có biện pháp, để cho củ cà rốt mọc chuyển biến tốt đi."

Tuyết Phỉ cau mày, buồn rầu nói: "Vương Hoa những tên kia, chân thực quá làm loạn, bọn họ lại có thể mua đi bán lại củ cà rốt ngọc tím, nếu để cho cấp trên cái đó tiên vương biết, còn không phải bị quất hồn luyện phách."

Tề Trình tràn đầy tán đồng gật đầu một cái, nói: "Ta nguyên bản còn kỳ quái đâu, ba tên kia, phụ trách khu vực tiên điền phẩm chất phải so ta phụ trách khối kia tốt hơn nhiều, làm sao liền không xảy ra củ cà rốt ngọc tím, nguyên lai không phải không xảy ra, mà là cho bọn họ bán hết."

"Không biết mới tới người quản sự đó theo xem linh điền bản lãnh như thế nào, nhưng là tình huống trước mắt xem ra, người này thực lực cũng không tệ lắm, so trong tưởng tượng mạnh hơn rất nhiều." Tuyết Phỉ suy nghĩ nói.

"Tên kia tiên nguyên phỏng đoán cũng chỉ chuyển hóa một thành tiên nguyên, nhưng dễ như trở bàn tay thu thập Vương Hoa những

người kia, cùng hắn đem tiên nguyên đổi thành hoàn thành, thực lực còn có thể bay lên gấp hai gấp ba" .

"Đại quản sự pháp khí cũng không tệ à! Ta nghe nói hạ giới tài nguyên cằn cỗi rất, phi thăng đi lên tu giả đều là nghèo rớt mồng tơi, vị này đại quản sự, nếu là đem hắn bộ kia linh kiếm bán đi, hẳn có thể bán được không thiếu tiên tinh." Tuyết Phỉ nói.

Tề Trình lắc đầu một cái, "Nói đùa, đây chính là bổn mạng pháp khí, ai sẽ cam lòng bán à!"

Tuyết Phỉ gật đầu một cái, cười một tiếng, nói: "Nói cũng phải."

Tiêu Cảnh Đình ở trong trang viên khắp nơi nhìn một vòng, như có điều suy nghĩ.

Thao thiết hỏa linh lười biếng hỏi: "Đẹp trai điệu đà, nhìn ra được gì không à!"

Tiêu Cảnh Đình liếc hỏa linh một cái, nói: "Coi là nhìn ra một ít thứ, bất quá, vẫn không thể chắc chắn."

"Ái chà, thật đúng là nhìn thấu một ít thứ à! Không nghĩ tới ngươi tên nhà quê này, cũng có thể nhìn ra đồ." Hỏa linh tràn đầy hoài nghi nói.

"Nếu như ta không nhìn lầm, cái này trang viện nguyên bản có một tòa thiên nhiên dựng dưỡng tiên thảo linh trận, nhưng là gần đây linh trận bị phá hư, cái này đại trận hẳn là từ từ bị phá hư, đại trận hiệu dụng theo thời gian dời đổi, càng ngày sẽ càng yếu." Tiêu Cảnh Đình nói.

Bé nhân sâm chính là trời sanh trời dưỡng linh thú, Tiêu Cảnh Đình ngọc bội không gian để cho bé nhân sâm bố trí qua mấy cái tương tự trận pháp, cho nên Tiêu Cảnh Đình mới có thể tùy tiện nhìn ra trong trang viên uẩn dưỡng trận pháp.

"Phải không?" Thao thiết hỏa linh vẻ kiêu ngạo ngươi đừng không hiểu làm ra vẻ hiểu thiếu đánh dạng.

Tiêu Cảnh Đình sớm hỏa linh khinh thường lẩm bẩm, hỏi ngược lại: "Ngươi hiểu trận pháp sao?"

Hỏa linh dương dương đắc ý nói: "Ta không phải rất hiểu trận pháp, bất quá, ta ăn rồi rất nhiều trận pháp sư."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Ăn rồi trận pháp sư, là cái quỷ gì?

"Ngươi định làm như thế nào à!" Hỏa linh hỏi.

Tiêu Cảnh Đình suy nghĩ một chút, nói: "Việc cần kíp là muốn tu bổ trận pháp."

"Tiên giới trận pháp, nhưng mà tiên trận, ngươi có thể hay không được à?" Hỏa linh tràn đầy hoài nghi nói.

Tiêu Cảnh Đình miễn cưỡng cười một tiếng, nói: "Trước xem tình huống một chút đi."

Bé nhân sâm là linh thực, Tiêu Cảnh Đình đem nó cũng mang tới, chẳng qua là tên nầy đi qua truyền tống trận sau đó, lâm vào ngủ say.

Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Nếu như bé nhân sâm có thể tỉnh hồn lại, vậy cũng có thể giúp mình không nhỏ bận bịu.

"Tiên tinh à! Phải thế nào làm một ít tiên tinh đâu ?" Tiêu Cảnh Đình không nhịn được có chút phiền não lẩm bẩm nói.

Không có tiên tinh, ở tiên giới nửa bước khó đi, tìm Hứa Mộc An cần tiên tinh, mình tu luyện cũng cần không thiếu tiên tinh, không gian ngọc bội dạ dày đại vương còn nhiều mà.

Hỏa linh hi hi ha ha nói: "Muốn tiên tinh còn không đồng một? Đánh

cướp à!"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Giết người phóng hỏa đai vàng, ngươi suy nghĩ một chút trước con thỏ kia, nàng chiếc kia cung xe, biết bao sang trọng cung xe à! Đó cũng đều là tiền à! Ngươi nếu là đem vậy cung xe cho giành lại tới, ngươi cũng không đã phát tài sao?" Thao thiết hỏa linh hai tròng mắt chiếu lấp lánh nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Hỏa linh cái này chết hàng, chỉ nói hưu nói vượn. Đối phương nhưng mà tiên vương, mà hắn bất quá là một còn không có đem chân nguyên đổi thành thành tiên nguyên hư tiên.

Thao thiết hỏa linh nhìn Tiêu Cảnh Đình mặt đầy màu sắc thức ăn, lắc đầu một cái, tràn đầy đáng tiếc nói: "Mặc dù ta ra là ý kiến hay, nhưng là, ngươi thực lực quá kéo chân sau, chặt chặt, ngươi nói, ngươi tại sao yếu như thế? Ngươi làm sao cứ như vậy yếu."

Tiêu Cảnh Đình: ". . . ." Thao thiết hỏa linh nhất định là Đường Tăng chuyển thế đi.

Tiêu Cảnh Đình tìm trang viên mấy người quản sự thẩm vấn liền một chút, phát hiện trong trang viên có một cái trong điển tịch thất mặt không hề thiếu điển tịch ghi chép linh dược đào tạo, trong đó có liên quan tới tiên trận giới thiệu.

Tiêu Cảnh Đình xài ba tháng thời gian, chữa trị một chút trang viên trận pháp.

Trận pháp tu bổ sau khi hoàn thành, củ cà rốt ngọc tím sản lượng một chút tăng lên không thiếu, Tiêu Cảnh Đình ở trong linh điền vãi một ít nước linh tuyền, nước linh tuyền tác dụng hết sức rõ rệt, rải qua nước linh tuyền địa giới, dễ dàng hơn xuất hiện biến dị củ cà rốt.

Tiêu Cảnh Đình đoán chừng củ cà rốt ngọc tím số lượng đủ, âm

thầm ra tay một ít, đổi lấy một khoản tiên tinh.

Tiêu Cảnh Đình còn ra tay một ít đan dược cho dưới đáy mấy cái tiểu quản sự, tiên giới luyện đan sư địa vị cực cao, người bình thường rất khó tiếp xúc tới, Tiêu Cảnh Đình bán ra đan dược được là, bị phía dưới mấy cái tiểu quản sự hoan nghênh nhiệt liệt, mấy cái tiểu quản sự một chút đối với Tiêu Cảnh Đình tôn kính không thiếu.

Tiêu Cảnh Đình nhìn trên tay tiên tinh, không khỏi có chút cao hứng, "Không nghĩ tới trong trang viên tiểu quản sự còn thật có tiền."

Thao thiết hỏa linh gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Người ta nói thế nào cũng là địa đầu xà, ở tiên giới lăn lộn thời gian rất lâu, nơi nào giống như ngươi ngoại lai hộ một cái, không có kiến thức, không núi dựa."

Tiêu Cảnh Đình dựa vào mua đi bán lại đan dược, nhanh chóng tích lũy nổi lên một số lớn tài sản, Tiêu Cảnh Đình giữ lại một số tiên tinh tu luyện, một phần khác tiên tinh, cũng cầm đi tìm hiểu Hứa Mộc An tung tích.

. . .

Bé nhân sâm ở một năm sau tỉnh lại, tỉnh hồn lại bé nhân sâm, phát hiện mình thân ở tiên giới hết sức hưng phấn.

Tiêu Cảnh Đình đem bé nhân sâm ở lại trong trang viên, theo xem vườn thuốc.

Tiên giới kỳ kỳ quái quái loài rất nhiều, bé nhân sâm như vậy hóa hình linh dược cũng có không thiếu, bé nhân sâm xuất hiện, cũng không có quá mức dụ cho người nhìn chăm chú.

Tiêu Cảnh Đình nhìn cầm một cây củ cà rốt thanh vân rắc rắc rắc rắc gặm bé nhân sâm, có chút hiếu kỳ hỏi: "Mùi ngon sao?"

Bé nhân sâm tràn đầy say mê liếm liếm môi, "Tốt vô cùng."

Bé nhân sâm trong tay củ cà rốt thanh vân dài đến gần 3m, cường tráng lợi hại, bé nhân sâm như cũ một bộ ba bốn tuổi trẻ em lớn nhỏ, Tiêu Cảnh Đình nhìn bé nhân sâm gặm củ cà rốt, luôn có loại bé nhân sâm sẽ bị củ cà rốt ép vỡ cảm giác.

"Con trai, con ăn củ cà rốt, chẳng lẽ không có mình ăn mình cảm giác sao?" Tiêu Cảnh Đình có chút mê hoặc hỏi.

Hắn xem qua bé nhân sâm nguyên hình, đó là một bụi to lớn nhân sâm, cùng củ cà rốt hình thái rất là tương tự.

Bé nhân sâm lắc đầu một cái, nói: "Dĩ nhiên không có rồi, ta cũng có thể hóa hình, nhưng là, trong trang viên đều là không có thần trí, mặc dù trong trang viên củ cà rốt, so ta còn bổ, nhưng là, bọn họ đều không ta thông minh."

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy tán đồng gật đầu một cái, nói: "Cũng phải, đó là! Bọn họ nơi nào sẽ có con thông minh à!"

Bé nhân sâm bồi dưỡng linh dược bản lãnh là nhất lưu, bé nhân sâm tỉnh liền sau đó, Tiêu Cảnh Đình mang bé nhân sâm ở trong trang viên thích ứng một đoạn thời gian, liền đem theo xem trang viên sự việc, toàn quyền giao cho bé nhân sâm.

Bé nhân sâm rắc rắc rắc rắc cắn củ cà rốt ngọc xanh, chưa thỏa mãn nói: "Cái này củ cà rốt mùi vị không tệ, bất quá củ cà rốt ngọc tím mùi vị, hẳn tốt hơn, thật muốn nếm thử một chút à!"

Tiêu Cảnh Đình sờ một cái bé nhân sâm đầu, nói: "Con ngoan, củ cà rốt ngọc tím muốn giữ lại bán tiên tinh, thật ra thì củ cà rốt ngọc tím cùng củ cà rốt ngọc xanh, cũng không kém nhiều ít, con cầm củ cà rốt ngọc xanh đánh một chút dâng đồ ăn liền tốt, cha bây giờ sự nghiệp đang thuộc về giai đoạn khởi bước, thiếu tiên tinh thiếu rất, ngươi chỉ ủy khuất một chút."

Bé nhân sâm nhìn Tiêu Cảnh Đình, hỏi: "Cha, cha bây giờ rất nghèo

sao?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, "Đúng vậy! Cha nghèo à! Cha rất nghèo."

Bé nhân sâm rất là am hiểu lòng người gật đầu một cái, nói: "Vậy cũng tốt, cha thảm như vậy, con sẽ không ăn."

Tiêu Cảnh Đình nhìn bé nhân sâm, thầm nghĩ: Bé nhân sâm thật là khôn khéo à! Nếu như thao thiết hỏa linh có bé nhân sâm một nửa khôn khéo, nha không 1 phần 3, nha không chỉ muốn 10%, vậy thì quá tốt.

Thao thiết hỏa linh nằm ở Tiêu Cảnh Đình tuyên bên, nói: "Ái chà, đầu củ cải đỏ đầu củ cà rốt, khẳng định nói láo, ta dám đánh cuộc, muốn không được bao lâu, tên nầy ăn ngán củ cà rốt ngọc xanh, sẽ đi đánh củ cà rốt ngọc tím chủ ý, ngươi xem tên nầy mặt đầy thèm tương, cũng biết

Tên nầy nói, không đáng tin cậy."

Tiêu Cảnh Đình nghe đầu đầy hắc tuyến, nói: "Ngươi không được lấy mình định lực, đánh giá những người khác, bé nhân sâm là đứa bé ngoan, mới sẽ không giống như như ngươi nói vậy."

Thao thiết hỏa linh tràn đầy khinh thường nói: "Phải không? Ngươi suy nghĩ nhiều đi."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

. . .

"Quản sự đại nhân , được."

"Quản sự đại nhân , được."

. . .

Tiêu Cảnh Đình một đường đi tới, gặp phải Tiêu Cảnh Đình tu giả rối rít tiến lên chào hỏi.

Thao thiết hỏa linh móc móc tuyên đóa, nói: "Đẹp trai điệu đà, ngươi bây giờ thật giống như rất có lực uy hiếp à!"

"Có tốt không." Tiêu Cảnh Đình nói. Mấy năm này, thanh danh của hắn đã tăng lên không thiếu.

"Đại quản sự."Tề Trình tiến lên đón.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tề Trình, cười một tiếng, nói: "Là Tề Trình à! Có chuyện gì không?"

"Quản sự đại nhân, ta muốn mua một ít tuyết nghiên đan." Tề Trình thận trọng nói.

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy kỳ dị cười một tiếng, nói: "Tuyết nghiên đan, đây là nữ tu dùng đan dược à! Làm sao ngươi có hứng thú? Xem bộ dáng là động lòng xuân à!" Tiêu Cảnh Đình khoanh tay, có chút trêu chọc nói.

Tề Trình gãi đầu một cái, có chút ngượng ngùng nói: "Tiên giới nữ tu rất dễ hỏng không tốt truy đuổi đây."

"Phải không? Thật may ta không thích nữ." Tiêu Cảnh Đình tràn đầy may mắn nói.

Tề Trình sắc mặt đổi một cái, Tiêu Cảnh Đình nhìn Tề Trình, cười mỉa nói: "Yên tâm đi, mặc dù ta thích người đàn ông, nhưng là thỏ không ăn cỏ gần hang, mặc dù đồng thanh nói hữu, ngươi dáng dấp thật đẹp trai, nhưng là, ta có người thích."

Tề Trình nhìn Tiêu Cảnh Đình, lúng túng cười một tiếng, nói: "Quản sự nói giỡn, quản sự đại nhân thích người, nhất định phải thường ưu tú."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Hắn đương nhiên là rất ưu tú." Đáng tiếc, lâu như vậy, Hứa Mộc An một chút tin tức cũng không có, tiên giới đặc biệt có tu giả bắt phi thăng đi lên không nơi nương tựa tán tu, làm một ít tiên giới tu sĩ không nguyện ý làm công tác.

Giống như hắn như vậy, bị phân phối đến trang viện làm quản sự, bị uy hiếp được kỳ đóng không đủ củ cà rốt ngọc tím làm thịt làm phân bón, thật ra thì, tình cảnh đã coi là thật tốt.

Nghĩ đến Hứa Mộc An, Tiêu Cảnh Đình không nhịn được có chút lo lắng.

Tề Trình nhìn Tiêu Cảnh Đình hồn dạo chơi thiên ngoại dáng vẻ, nhẹ kêu một tiếng. Tiêu Cảnh Đình bị Tề Trình kêu một tiếng, thần trí lập tức trở về tới.

"Có chuyện gì không?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Tề Trình lắc đầu một cái, nói: "Không có, chính là cái đó đan dược."

"Đan dược, nha, cái đó đan dược, đến lúc đó ở giữa, ngươi lấy tới đi." Tiêu Cảnh Đình đạo

Tề Trình tràn đầy cảm kích nói: "Đa tạ quản sự."

Được Tiêu Cảnh Đình hứa hẹn, Tề Trình hưng khoái trá rời đi.

Tuyết Phỉ nhìn hết sức phấn khởi Tề Trình, nói: "Thành?"

"Đúng vậy! Không nghĩ tới, chúng ta vị này quản sự đại nhân, lại là một luyện đan sư, còn là một cấp 2 luyện đan sư, phi thăng tu giả muốn trở thành luyện đan sư, cũng không dễ dàng à!" Tề Trình tràn đầy cảm thán nói.

Tuyết Phỉ gật đầu một cái, nói: "Tiện nghi ngươi, tuyết nghiên đan chuyển tay đi ra ngoài, có thể bán không thiếu bạc à!"

Tề Trình liền gật đầu một cái, có chút hưng phấn nói: "Đúng vậy! Cùng bán đan dược, ta không sai biệt lắm liền góp đủ lên cấp hư tiên tiên tinh."

------oOo------

Chương 300: Hứa Mộc An tin tức

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 300: Hứa Mộc An tin tức
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Năm năm sau, một chiếc cung xe dừng ở cửa của sơn trang, Tiêu Cảnh Đình mang một đám quản sự trước đi nghênh đón.

Cả người màu tím quần áo, đẹp lạnh lùng cao ngạo nữ tu, đi vào trang viện.

"Tiên vương đại nhân, ngươi làm sao tới?" Tiêu Cảnh Đình nhìn Tử Ngọc, âm thầm suy nghĩ, hẳn vẫn chưa tới giao hàng thời gian đi, Tử Ngọc muốn giết mình làm phân bón, tựa hồ sớm điểm.

"Sơn trang này, ngươi xử lý không tệ à!" Tử Ngọc cười khanh khách hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lúng túng cười một tiếng, nói: "Tiên vương đại nhân quá khen.

Tử Ngọc chuyển động trên tay chiếc nhẫn, đánh giá Tiêu Cảnh Đình, nói: "Ta nghe nói, gần đây có người ở mua đi bán lại một nhóm củ cà rốt ngọc tím, ta nghe một vòng, mới biết, nguyên lai là ngươi ở bán."

Tiêu Cảnh Đình mặt bỗng nhiên đỏ, "Tiên vương đại nhân, cho ngài phần ta cũng chuẩn bị xong, đều ở đây trong kho hàng."

Tử Ngọc nhìn Tiêu Cảnh Đình, hỏi: "Một trăm cây củ cà rốt ngọc

tím?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy."

Tử Ngọc lạnh lùng cười một tiếng, nói: "Một trăm cây, đó là đối với người khác tiêu chuẩn, đối với tiêu quản sự người như vậy mới, tự nhiên không thể như vậy."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Đây là cái gì cái đạo lý, liền bởi vì là hắn tương đối có thể làm, cho nên, liền làm đãi ngộ khác biệt.

Tử Ngọc nhìn Tiêu Cảnh Đình sắc mặt, nói: "Yên tâm đi, nhiều hơn củ cà rốt, ta sẽ bổ tiên tinh cho ngươi, sẽ không để cho ngươi thua thiệt."

"Tiên vương đại nhân nói chi vậy, cái này linh điền cũng là của ngài, nếu không phải ngươi mướn ta theo xem linh điền, ta lúc này, còn không biết ở nơi nào kiếm sống đây." Tiên giới thế lực rối ren phức tạp, các thế lực lớn không ngừng xung đột, những năm này, sơn trang quản sự thân phận, khiến cho hắn làm việc dễ dàng không thiếu.

"Ta sớm nghe, ngươi đang hỏi thăm một cái kêu là Hứa Mộc An tu giả tung tích?" Tử Ngọc đột nhiên hỏi.

Tiêu Cảnh Đình kinh ngạc một chút, gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, chẳng lẽ là tiên vương đại nhân có Mộc An tin tức."

"Ta là biết một cái kêu là Hứa Mộc An người, nhưng là, hắn có phải hay không ngươi muốn tìm người kia, cũng không biết." Tử Ngọc nói.

"Không biết tiên vương đại nhân biết cái đó Hứa Mộc An, là hạng người gì." Tiêu Cảnh Đình có chút kích động hỏi.

"Ta biết cái đó Hứa Mộc An, cũng là mới vừa từ hạ giới phi thăng đi lên. Mấy chục ngàn năm trước, Hứa gia từng có một cái luyện khí

sư phi thăng, cái đó luyện khí sư dần dần ở tiên giới xông ra danh tiếng, hôm nay đã là tiên hoàng, Hứa Mộc An là vị kia tiên hoàng hậu nhân, đã bị đón về."

Tiêu Cảnh Đình có chút kích động nói: "Nàng là vừa phi thăng, liền bị đón về?"

"Đây cũng không phải. Nàng mới vừa phi thăng lúc tới, liền bị kéo đi đào mỏ huyết viêm, kết quả một năm sau đó, chẳng những không có chết không đau, thực lực tinh tiến không thiếu, đưa tới mỏ đầu coi trọng, sau đó, người Hứa gia, liền tìm lên hắn."

Tiêu Cảnh Đình sắc mặt âm trầm xuống, mới vừa phi thăng tu giả, phần lớn tình cảnh không phải rất tốt, giống như hắn như vậy cho người làm ruộng, đã coi là tình cảnh không tệ.

Mỏ huyết viêm là một loại rất quáng thạch trân quý, nhưng là, loại này mỏ sắt tại chưa có đề luyện trước, có rất mạnh tính ăn mòn, khai thác cùng đề luyện sẽ cực lớn ăn mòn tu giả thân thể, rất nhiều tu giả tiếp xúc loại này mỏ sắt thời gian dài, liền chết.

"Nàng hiện tại hoàn hảo đi." Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Nàng bây giờ tốt vô cùng, hắn là trời sanh ẩn tính viêm dương thân thể, cho nên, có thể chống đở mỏ sắt độc tính, không biết, ngươi cùng vị này Hứa Mộc An là quan hệ như thế nào?" Tử Ngọc hỏi

"Hắn là vợ ta." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tử Ngọc có chút thương hại nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Ta đoán cũng là như vậy, bất quá, ta khuyên ngươi sau này không được lại theo người nói lời này, để tránh họa là từ ở miệng mà ra."

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy không hiểu nhìn Tử Ngọc, nói: "Tiên vương đại nhân, đây là ý gì?"

"Ngươi cái này lão bà thể chất rất đặc thù, là hiếm có song tu thân

thể, Hứa gia lão quái vật, muốn đem hắn gả cho Hứa gia một cái cấp 3 luyện khí sư Hứa Hãn." Tử Ngọc nói .

Tiêu Cảnh Đình có chút kích động nói: "Cái này làm sao có thể." Hứa Mộc An là vợ hắn, Hứa Hãn là cái thứ gì.

"Đây là tiên giới, sớm tụ sớm tan là chuyện thường, ta khuyên ngươi không được không tự lượng sức làm gì? Ngươi vị kia đôi vợ không có liên lạc ngươi, chỉ có 2 loại có thể, một loại là, hắn nhìn trúng Hứa gia cái đó Hứa Hãn, không muốn cùng ngươi lại có cái gì dính dấp. Một loại là hắn không muốn ngươi cuốn vào Hứa gia phân tranh, dẫu sao, Hứa gia cái đó lão quái vật nếu là quyết tâm đem Hứa Mộc An gả cho Hứa Hãn, vậy hắn có lẽ sẽ đem ngươi cái này nhân tố không ổn định cho diệt trừ."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Tử Ngọc nhìn Tiêu Cảnh Đình sắc mặt, dừng một hồi nói: "Vô luận là loại nào tình huống, ta cảm thấy ngươi đều là ở lại trang viện an phận tương đối khá."

Tiêu Cảnh Đình chặt cau mày, không nói gì.

Tử Ngọc cười một tiếng, nói: "Mặc dù ta không muốn đả kích ngươi, nhưng là ta cảm thấy Hứa Mộc An thay lòng có khả năng tương đối lớn, tiên giới không thể so với ngươi tới cái đó địa phương rách, có lẽ, ngươi ở ngươi tới chỗ đó, là một nhân vật, nhưng là, ở chỗ này, ngươi bất quá là một không nơi nương tựa nghèo rớt mồng tơi, Hứa Hãn nhưng mà cấp 3 luyện khí sư, ngươi cùng người ta so với, kém quá xa.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Tử Ngọc tới lời nói thành khẩn đả kích Tiêu Cảnh Đình một phen, rời đi.

Thao thiết hỏa linh nhìn sắc mặt không ngừng biến đổi Tiêu Cảnh

Đình, đầy là đồng tình, "Chủ nhân à! Ngươi bị người khiêu góc tường, vợ ngươi cảm thấy ngươi không đủ đẹp trai, có người yêu mới bèn quên cũ."

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy không nhịn được nói: "Im miệng."

Thao thiết hỏa linh tràn đầy không vui nói: "Im miệng? Ta tại sao phải im miệng, mới vừa rồi người phụ nữ kia ríu rít, cũng không gặp ngươi kêu nàng im miệng à! Ngươi chỉ biết khi dễ ta."

"Người ta là tiên vương, ngươi có thể cùng người ta so?" Tiêu Cảnh Đình không vui nói.

"Tiên vương có gì đặc biệt hơn người, năm đó, ta ăn rồi tiên vương đếm không hết." Thao thiết yêu thú hừ hừ, có chút sức chưa đủ nói.

Tiêu Cảnh Đình lạnh lùng quét thao thiết một cái, không nói gì.

"Lão đại, ngươi nghĩ như thế nào à! Lúc nào, đi tìm vợ ngươi?" Thao thiết hỏa linh hỏi.

"Tạm thời không tìm." Tiêu Cảnh Đình nói.

Thao thiết hỏa linh nhìn Tiêu Cảnh Đình, có chút kinh ngạc nói: "À à, biết khó mà lui."

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Không phải."Nếu đã có tin tức, dĩ nhiên là không cần tìm, bất quá, ngược lại là có cần phải đi tìm hiểu một chút Hứa gia tình huống, còn có cái đó Hứa Hãn, biết người biết ta, trăm trận trăm thắng."

Thao thiết hỏa linh hi hi ha ha cười một tiếng, nói: "Biết khó mà lui liền biết khó mà lui mà! Cũng không có gì đáng lo, câu ca dao tốt, kẻ thức thời là người tài giỏi, yên tâm đi, nếu là ngươi biết khó mà lui, ta cũng không biết cười nhạo ngươi."

Tiêu Cảnh Đình lạnh lùng quét thao thiết hỏa linh một cái, nói: "Im

miệng."

Thao thiết hỏa linh có chút ngứa răng nói: "Ngươi đối với ta thái độ thật là đơn giản thô bạo, ta đang an ủi ngươi à!"

Tiêu Cảnh Đình khẽ hừ một tiếng, không để ý thở dài thở ngắn hỏa linh.

. . .

Lấy được Hứa Mộc An tin tức, Tiêu Cảnh Đình thời gian đầu tiên, đi tìm hiểu tiên giới Hứa gia tình huống, rất mau một ít tin tức liền hội tụ ở Tiêu Cảnh Đình trên tay.

"Ai nha ai nha, cái này Hứa Hãn, thì đã có một trăm lẻ bảy cái vợ thêm tiểu thiếp, vợ ngươi nếu là cho Hứa Hãn làm nhỏ, vậy vừa vặn đủ ngươi nói cái đó gì một trăm lẻ tám sinh sôi, không tệ, không tệ." Thao thiết hỏa linh tràn đầy cảm khái nói.

Tiêu Cảnh Đình có chút nhức đầu nói: "Ngươi có thể hay không im miệng."

Tiêu Cảnh Đình chặt cau mày, Hứa Hãn đã có hơn một trăm cái thê thiếp, mấy con số này đối với Hứa Hãn mà nói thật ra thì, cũng không thể coi như là quá nhiều, hoàng đế còn hậu cung người đẹp ba ngàn, Hứa Hãn một cái Hứa gia sống mấy trăm tuổi nhân tài mới nổi, có hơn một trăm cái vợ một chút cũng không khoa trương.

Mỹ nhân ở tiên giới cũng là một loại hàng hóa, rất nhiều thế lực, đặc biệt chọn tướng mạo xinh đẹp tu giả, bồi dưỡng thành lò đỉnh, đưa cho tu vi mạnh mẽ người.

Thao thiết hỏa linh nhìn Tiêu Cảnh Đình mặt mày ủ dột dáng vẻ, nói: "Lão đại, ngươi thấy ra một chút đi, ngươi vì Hứa Mộc An gốc cây này cây, buông tha cả cánh rừng, bây giờ cây không có, ngươi có thể có cả cánh rừng, tốt biết bao à!"

Tiêu Cảnh Đình giọng căm hận nói: "Ngươi nếu là không cho ta im miệng, ta liền đem ngươi làm thành phân bón."

Thao thiết hỏa linh: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình híp mắt mâu, Mộc An mặc dù có Hứa gia huyết mạch, nhưng là cùng Hứa gia vị lão tổ tông kia, huyết mạch đã cách rất nhiều đời, Hứa gia vị lão tổ tông kia sở dĩ sẽ đem Mộc An đón về Hứa gia, nhìn trúng không phải huyết mạch gì thân tình, mà là, Mộc An thể chất đặc thù.

Hứa Hãn người này, cũng không phải là một cái đắm chìm trong sắc đẹp người, bên người hắn rất nhiều thê thiếp, đều là thể chất đặc thù, đối với Hứa Hãn tu vi hữu ích.

Tiêu Cảnh Đình đoán chừng Hứa Mộc An dáng dấp hẳn cũng không phải là phù hợp Hứa Hãn thẩm mỹ, nhưng là, Hứa Hãn vẫn là có khả năng rất lớn vì Hứa Mộc An trên người thể chất đặc thù, cưới Hứa Mộc An.

Tiêu Cảnh Đình xài hai tháng thời gian, đem Hứa gia sự việc, nghe 7-8 phần.

"Quản sự đại nhân, có một cái ngươi lễ vật, chỉ rõ là đưa cho ngươi."

Tiêu Cảnh Đình lấy ra lễ vật nhìn một chút, phát hiện là một cái cơ quan hộp.

Tiên giới có rất nhiều thương hành, đặc biệt làm vận chuyển nhiệm vụ, tương tự với kiếp trước giao hàng hỏa tốc công ty, cái này cơ quan hộp, chính là như thế vận chuyển tới.

Cơ quan hộp kiểu, Tiêu Cảnh Đình lại quen thuộc bất quá, cùng Hứa Lăng Phong thiết kế cái đó cơ quan hộp giống nhau như đúc, cơ quan hộp nhiều mật mã trang bị, Tiêu Cảnh Đình ở trong hộp thâu nhập Hứa Mộc An sinh nhật, cơ quan hộp liền tự động mở ra.

Tiêu Cảnh Đình ở cơ quan trong hộp tìm được một cái nhẫn không gian, Tiêu Cảnh Đình linh hồn lực quét qua, phát hiện triệu tiên tinh.

Thao thiết hỏa linh nhất thời hô to gọi nhỏ đứng lên, "Đẹp trai điệu đà, đẹp trai điệu đà, xem vợ ngươi cho ngươi chia tay lễ vật, triệu tiên tinh à! Đẹp trai điệu đà, ngươi lại có thể trị giá nhiều linh thạch như vậy, ngươi là không cao hứng lắm?"

Tiêu Cảnh Đình hận hận cọ xát nghiến răng, phí chia tay! Thao thiết hỏa linh cái này đồ đê tiện.

"Mộc An sẽ không cùng ta chia tay." Tiêu Cảnh Đình ở trong không gian nhẫn tìm được một phong thơ, Hứa Mộc An đại khái là sợ tin rơi vào trên tay người khác, trong thơ rất nhiều thứ viết rất kín đáo, từ trong thơ Tiêu Cảnh Đình biết đại khái Hứa Mộc An đạo tình huống.

"Vậy cũng nói không chừng, ngươi xem ngươi tư lệnh không quân một cái, Hứa Mộc An tên nầy cũng cùng ngươi chung một chỗ, nhiều năm như vậy, hắn phỏng đoán đã sớm nhàm chán thấu, hắn nếu là gả cho Hứa Hãn, hắn vẫn có thể tìm Hứa Hãn thê thiếp chơi mạt chược, Hứa Hãn có nhiều như vậy thê thiếp, Hứa Mộc An tuyệt đối không buồn không tìm được người hey."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

------oOo------

Chương 301: Hứa Mộc An tình cảnh

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 301: Hứa Mộc An tình cảnh
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tiêu Cảnh Đình liên tục đem trên tay tin nhìn mấy lần, Tiêu Cảnh Đình suy nghĩ Hứa Mộc An đã biết hắn tình huống, Hứa Mộc An ở trong thơ dặn dò hắn cố gắng tu luyện, cùng tăng lên tu vi, lại so đo những thứ khác, Tiêu Cảnh Đình có thể cảm giác được Hứa Mộc An trong thơ nồng nặc quan tâm.

"Tiêu lão đại, ngươi xem xong rồi chưa à! Cứ như vậy một phong thơ, tới tới lui lui xem mấy lần, còn không nhớ được sao? Nhìn dáng dấp, ngươi trí nhớ thật là tệ à!" Thao thiết yêu thú nói.

"Ngươi biết cái gì à! Im miệng đi." Tiêu Cảnh Đình lạnh lùng nói.

Thao thiết yêu thú: ". . ."

"Xem vợ ngươi đưa cho ngươi đồ, tất cả đều là tiên tinh, một chút gợi cảm cũng không có." Thao thiết yêu thú tràn đầy khinh thường nói.

"Ngươi biết cái gì? Chỉ có Mộc An biết ta cần gì nhất."

Có ngọc bội không gian nơi tay, hắn thiếu nhất chính là tiên tinh, không gian trong ngọc bội phòng tu luyện thời gian, gần đây cùng ngoại giới thời gian tốc độ chảy đã biến thành vừa so sánh với một trăm, chỉ phải có đầy đủ tiên tinh, hắn có thể ở trong thời gian ngắn, đem tu vi tăng lên tới hư tiên hậu kỳ.

Thao thiết hỏa linh gật đầu một cái, "Đúng vậy! Đúng vậy! Vợ ngươi tốt, vợ ngươi tốt nhất, đáng tiếc rồi, vợ ngươi lập tức phải biến thành vợ của người khác, chặt chặt, có thể gặp vợ quá tốt cũng không tốt à!"

Tiêu Cảnh Đình giọng căm hận, nói: "Im miệng, ngươi cái thức thời biết cái gì?"

Thao thiết hỏa linh liếm liếm móng vuốt, nói: "Được rồi, ta không hiểu."

Tiêu Cảnh Đình nhìn chiếc nhẫn trong tiên tinh, tràn đầy không rõ ràng, "Mộc An, cũng không biết là từ đâu tới nhiều như vậy tiên tinh."

Một triệu tiên tinh cũng không phải là một cái số tiền nhỏ à! Một cái tiên vương có thể lấy ra nhiều như vậy, ngược lại không kỳ quái, hư tiên mà nói, liền có chút kỳ quái.

"Vợ ngươi nhất định là đi ăn cướp, ta để cho ngươi cướp cướp, ngươi không chịu, xem vợ ngươi làm nhiều giòn à! Cướp thì cướp, ngươi hẳn hướng vợ ngươi học tập." Thao thiết hướng dẫn từng bước nói.

Tiêu Cảnh Đình tức giận: "Ngươi ở nói bậy bạ gì, không thể nào."

Thao thiết hỏa linh tràn đầy không cho là đúng nói: "Được rồi, không phải vợ ngươi cướp, vợ ngươi bây giờ cũng có người đứng sau người, không làm được là vợ ngươi cái đó tổ tông đưa, chặt chặt, xem xem vợ ngươi, bây giờ tiện tay khen thưởng ngươi chính là một triệu tiên tinh linh thạch

Dáng vẻ."

"Vợ ngươi lẫn vào rất tốt nha, nhìn dáng dấp, lần sau lúc gặp mặt, ngươi phải bị vợ ngươi quăng ra xa đi."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Phải mau sớm đề cao thực lực." Tiêu Cảnh Đình nói.

Thao thiết hỏa linh gật đầu một cái, tràn đầy tán đồng nói: "Đúng, đúng, ngươi như thế thức ăn, nếu là đi tìm Hứa Hãn, để cho người một chưởng liền đánh bay, để cho tình địch một chưởng vỗ bay, vậy mất mặt coi như ném đại."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

. . .

Sáu năm sau. Tử Ngọc bên trong cung điện.

Một cái lớn thỏ màu ngà rắc rắc rắc rắc gặm một cây củ cà rốt ngọc tím.

Thỏ màu ngà hướng một bên váy gấm cô gái nói: "Chị Tử Ngọc, chị nơi này củ cà rốt, phẩm chất thật không tệ à! Mùi vị thật thơm."

"Là không tệ."Tử Ngọc nhìn thỏ màu ngà, híp mắt mâu nói: "Ngươi không cảm thấy ngươi ăn quá nhiều sao?"

"Chị Tử Ngọc, chị hẹp hòi cái gì, ta nghe nói, Tiêu Cảnh Đình nộp gấp ba phần thường lệ cho ngươi, không nghĩ tới tên này như thế có thể làm, ban đầu vẫn là ta giới thiệu hắn cho ngươi đâu, ngươi chẳng lẽ không phải chi tiền ta một chút thù lao sao?" Thỏ màu ngà dừng một chút lại nói: "Không nghĩ tới tên này như thế có thể làm, sớm biết tên nầy như thế có thể làm, ta coi như không đem hắn giới thiệu cho ngươi."

Tử Ngọc sờ trong tay con thỏ nhỏ, nói: "Ngươi giới thiệu tới cái đó Tiêu Cảnh Đình, là một không thấy thỏ không thả ưng chủ, dư thừa bộ phận kia củ cà rốt, ta đều là cầm tiên tinh đổi, một viên củ cà rốt Tử Ngọc ba ngàn tiên tinh, ngươi đã ăn ta hơn mười ngàn tiên tinh."

Thỏ màu ngà mãn bất tại ý nói: "Không phải hơn mười ngàn tiên tinh sao? Chị Tử Ngọc, chị như thế có tiền, còn so đo những thứ này."

"Tên kia bây giờ ở sơn trang Thiên Nguyệt bên trong sao? Ngươi cái đó sơn trang trước mấy người quản sự, đều là tráng niên mất sớm, cũng không biết Tiêu Cảnh Đình sẽ như thế nào, nếu không cho hắn đổi cái địa phương đi, người như vậy mới, chết đáng tiếc." Tuyết Nguyệt nói.

Tử Ngọc lắc đầu một cái, nói: "Tuyết Nguyệt, em ngược lại là rất quan tâm hắn à!"

"Nói thế nào, tên nầy cũng cùng ta có chút sâu xa à!" Tuyết Nguyệt cười cười nói.

"Ta cũng đã nghĩ như vậy, bất quá, Tiêu Cảnh Đình hắn không muốn, hơn nữa, tên nầy xin nghỉ, không có ở đây trong trang viên." Tử Ngọc nói.

"Xin nghỉ, hắn phải đi nơi nào à?" Tuyết Nguyệt hỏi.

"Đi Kim Giáp thiên." Tử Ngọc nói.

Tuyết Nguyệt tràn đầy không hiểu nói: "Hắn đi Kim Giáp thiên làm gì?"

"Kim Giáp thiên có cái luyện khí thế gia Hứa gia, Hứa gia trước đoạn thời gian nhận trở về một cái Tu Chân giới hậu nhân, Tiêu Cảnh Đình qua qua bên kia chính là vì tìm người kia." Tử Ngọc nói.

Tuyết Nguyệt có chút khiếp sợ nhìn Tử Ngọc, nói: "Tìm người nọ làm gì à!"

"Cũng phải vợ hắn." Tử Ngọc nói.

Tuyết Nguyệt nhất thời ngây ngẩn, "Vợ?"

Tử Ngọc gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Ta cảm thấy tên nầy lần này đi ra ngoài, chỉ sợ ở gặp phiền toái."

Tuyết Nguyệt có chút không hiểu nói: "Phiền toái, phiền toái gì?"

"Hứa gia lão đầu tử muốn đem Hứa Mộc An gả cho Hứa Hãn, Tiêu Cảnh Đình hẳn là đi ngăn cản." Tử Ngọc đơn giản đem Hứa gia tình huống giới thiệu một chút.

Tuyết Nguyệt càng nghe, chân mày nhíu càng chặt, "Chị Tử Ngọc, theo ngươi nói như thế, Tiêu Cảnh Đình lần này đi, dữ nhiều lành ít?"

Tử Ngọc gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, Tiêu Cảnh Đình người vi ngôn nhẹ, ta xem hắn lần này đi, chỉ sợ hung hiểm rất."

Hứa Mộc An bất quá là một ngoại lai hộ, Hứa gia đem hắn tìm trở về, chính là vì để cho hắn gả cho Hứa Hãn, giúp Hứa Hãn cao hơn một tầng lầu, bất quá, Hứa Mộc An tựa hồ không quá nguyện ý. Hứa Hãn đâu, thái độ cũng không nhiệt lạc, sự việc lúc này mới giằng co.

"Xong rồi, xong rồi, chị Tử Ngọc, ta vốn đang lấy là Tiêu Cảnh Đình có thể sống lâu một chút, bây giờ nhìn lại, Tiêu Cảnh Đình phỏng đoán cũng không sống được bao lâu." Tuyết Nguyệt lắc đầu nói.

Hứa gia Hứa Hãn thật giống như đã là tiên vương, Tiêu Cảnh Đình một cái hư tiên cùng người ta cướp vợ đây không phải là muốn chết sao?

Tử Ngọc: ". . ."

. . .

Tiêu Cảnh Đình từ trên phi thuyền đi xuống, nhìn đi xa phi thuyền, cọ xát nghiến răng.

"Thuyền đen à! Thật là đen, không nghĩ tới ngồi cái phi thuyền mắc như vậy." Nếu như không phải là hắn trước khi ra ngoài, đem củ cà rốt ngọc tím bán cho Tử Ngọc tiên vương, hắn liền phi thuyền cũng không ngồi nổi.

Thao thiết hỏa linh hi hi ha ha nói: "Không phải là người ta đắt, là chính ngươi nghèo à! Không phải năm chục ngàn tiên tinh sao? Đi nhanh tìm vợ ngươi đi, vợ ngươi bây giờ hẳn rất giàu có, ngươi có thể, bán đứng nhan sắc ôm bắp đùi, ngồi phi thuyền điểm này tiên tinh, coi là cái gì à!"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Kim Giáp thiên sản xuất nhiều các loại mỏ kim loại vật, có không ít luyện khí tông môn chiếm cứ ở chỗ này.

Hứa gia là một luyện khí thế gia, ở Kim Giáp thiên có chút danh tiếng.

Tiêu Cảnh Đình dò xét một chút Hứa Mộc An tin tức, phát hiện Hứa Mộc An lại có thể bị nhốt giam, mấy năm trước, Hứa Hãn một cái thiếp thị, khiêu chiến Hứa Mộc An, bị Hứa Mộc An đánh bại, còn đoạt pháp khí, vậy thiếp thị pháp khí trên thực tế là mượn một cái tiên vương, vậy tiểu thiếp vốn muốn mượn pháp khí, cho Hứa Mộc An một cái dạy bảo.

Kết quả, chẳng những chiến bại, còn đem pháp khí thất lạc, kết quả, vậy tiên vương tìm tới Hứa Mộc An, đòi pháp khí, kết quả Hứa Mộc An giải thích khí thất lạc, vậy tiên vương giận dữ, người Hứa gia cưỡng bức tình thế, liền đem Hứa Mộc An nhốt giam.

Hứa Mộc An bị giam giam 2 năm sau đó, vậy pháp khí ở một cái phòng đấu giá xuất hiện, dựa theo cái đó phòng đấu giá giải thích, vậy pháp khí là 2 năm trước có người ẩn danh làm ở trong cửa hàng, bởi vì là pháp khí phẩm tương quả thực không tầm thường, cửa tiệm ở lớn bán đấu giá lúc này mới đưa pháp khí này lấy ra đấu giá.

"Tiêu lão đại, ta trước kia liền nói với ngươi, vợ ngươi là đánh cướp lấy được tiên tinh, ngươi còn nói ta nói bậy nói bạ, bây giờ biết liền đi, vậy tiên tinh hơn phân nửa là vợ ngươi đánh cướp người ta pháp khí, sau đó lại bán cho phòng đấu giá, bán đấu giá tiên tinh lại gởi cho ngươi."

Thao thiết nói.

Tiêu Cảnh Đình khóa chặt chân mày, hắn trước còn lấy là Hứa Mộc An qua không tệ, bây giờ nghe đứng lên cũng chưa ra hình dáng gì, mặc dù Mộc An thể chất đặc thù, nhưng là Hứa Hãn trước đã có một trăm lẻ bảy cái thê thiếp, mấy ngày nay nghe lại thêm 2 cái, đối với Mộc An cũng không phải rất để ý.

"Là ta sai à!" Là hắn chắc hẳn phải vậy, ban đầu hắn bắt được tiên tinh, còn lấy là Hứa Mộc An qua không tệ, không nghĩ tới, Mộc An ở Hứa gia tình cảnh, chật vật rất.

"Vợ ngươi bị nhốt mấy năm giam, cũng nhanh xuất quan." Thao thiết hỏa linh nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

. . .

Kim Giáp thiên Hứa gia.

"Mộc An, ngươi thật nghĩ rõ ràng?" Hứa gia một cái trưởng lão nhìn Hứa Mộc An, có chút không vui nói.

"Đúng vậy." Hứa Mộc An nói."Ta đi trấn Kim Thạch."

Hứa Thiên nhìn Hứa Mộc An, nói: "Ngươi phải suy nghĩ một chút rõ ràng, trấn Kim Thạch chỗ xa xôi, đi nơi nào ngươi còn muốn trở lại, có thể khó khăn."

"Trưởng lão, ta nghĩ rõ, Hứa Hãn đã có hơn một trăm cái phu nhân, nhiều ta một cái không nhiều, thiếu ta một cái không thiếu, ta chân thực không muốn cùng nhiều người như vậy, cướp một người đàn ông." Hứa Mộc An thản nhiên nói.

Hứa Mộc An không có cùng Hứa Thiên nói Tiêu Cảnh Đình, thượng giới tu giả rất kỳ quái, xem thường phi thăng tu sĩ, phi thăng tu sĩ ở tiên giới đợi lâu, cũng xem thường phi thăng tu sĩ.

Hứa Mộc An không muốn cùng người khác nói, hắn phu quân có ưu tú bao nhiêu, một nói rồi, người khác cũng sẽ không tin, hai là, mặc dù Tiêu Cảnh Đình sau này nhất định sẽ thành công, nhưng là bây giờ hẳn còn lợi hại hơn không đi nơi nào, Hứa Mộc An vô tình cho Tiêu Cảnh Đình trêu chọc thị phi.

Hứa Thiên không vui nói: "Ngươi đây là ý gì? Nơi này là tiên giới, cái nào cấp 3 luyện khí sư, không phải thê thiếp thành đoàn, Mộc An nơi này không phải tu chân giới, ngươi muốn nhận rõ thế cục, Hứa Hãn ưu tú như vậy nhân vật, đốt đèn lồng đều khó tìm."

Hứa Mộc An nhìn Hứa Thiên, nói: "Ta không có cảm thấy Hứa Hãn không tốt, chẳng qua là hắn không thích hợp."

"Nếu ngươi tâm ý đã quyết, vậy ngươi đi ngay trấn Kim Thạch đi." Hứa Thiên thở dài nói.

Hứa Mộc An có chút cảm kích nói: "Đa tạ tiền bối phí tâm chu toàn."

Hứa Thiên khoát tay một cái, rời đi.

Hứa Mộc An nghĩ đến Hứa Thiên lúc rời đi ánh mắt thất vọng, lắc đầu một cái.

Trấn Kim Thạch tiên khí mỏng manh, hư tiên tu người đến nơi đó, nếu muốn tu vi có tinh tiến, thì sẽ rất khó khăn, trấn Kim Thạch sản xuất nhiều một loại đá kim cương, trong gia tộc đệ tử nào phạm sai lầm, cũng sẽ bị đày đi đến chỗ đó, trợ giúp gia tộc khai thác đá kim

cương, cùng khai thác đầy đủ đá kim cương, gia tộc mới có thể cho phép vậy đày đi tu giả rời đi.

------oOo------

Chương 302: Đánh cướp

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 302: Đánh cướp
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Hứa Mộc An đi ra cửa, gặp Hứa Hãn mấy cái thê thiếp, thấy Hứa Mộc An đi ra, mấy phụ nữ nhất thời đánh máu gà vậy đối với Hứa Mộc An chỉ chỉ chõ chõ đứng lên.

"Đó chính là Hứa Mộc An sao? Nghe nói, mới vừa bị thả ra."

"Ta sớm nghe, trưởng lão muốn đem hắn gả cho phu quân, hắn lại có thể coi thường phu quân, không biết, tên nầy kết quả muốn tìm một dạng gì, phu quân như vậy thiên tài đều coi thường."

"Hắn là phi thăng tu sĩ, kiến thức thiển cận, tầm nhìn hạn hẹp. Chờ sau này hắn cũng biết mình bỏ qua là hạng người gì, chẳng qua là đến lúc đó, khóc cũng khóc không trở lại."

"Có tin tức nội tình nói, trưởng lão phải đem hắn đưa đến trấn Kim Thạch đi, trấn Kim Thạch chỗ đó tiên khí cằn cỗi rất, rất nhiều tu giả đến bên kia, tu vi không thể tiến thêm, chặt chặt, đáng tiếc, sớm nghe, tên nầy trời sanh viêm dương thân thể đâu, bị đày đi đi nơi nào, đời này đoán chừng là tiên vương vô vọng."

"Tên nầy, lấy là tiên giới là tu chân giới đâu, thật đúng là lấy vi phu Quân ít đi hắn không được, thật là một ngu si."

. . .

Hứa Mộc An sớm mấy cái nữ tu nói chuyện, lạnh lùng cười một tiếng. So với Tiêu Cảnh Đình, Hứa Hãn cái tên kia lại coi là cái gì?

Hứa Hãn thê thiếp đem Hứa Hãn tên kia làm bảo, ở hắn xem ra, Hứa Hãn tên kia bất quá là so Tiêu Cảnh Đình ở tiên giới sống lâu mấy năm mà thôi, cùng Tiêu Cảnh Đình cũng ở đây tiên giới đợi mấy trăm năm, dĩ nhiên là so Hứa Hãn mạnh.

Nghĩ đến Tiêu Cảnh Đình, Hứa Mộc An không khỏi lo lắng cho Tiêu Cảnh Đình tình cảnh, sợ Hứa Hãn những cái kia thê thiếp biết Tiêu Cảnh Đình tồn tại, sẽ đối với Tiêu Cảnh Đình động thủ, Hứa Mộc An rất ít ở hắn trước mặt người khác, nói tới Tiêu Cảnh Đình.

Năm đó, hắn vội vàng ném bán ra liền vậy pháp khí, đem tiên tinh uỷ thác đưa đi, liền bị nhốt giam, đã nhiều năm như vậy, hắn vẫn luôn ngăn cách với đời, một chút tin tức cũng không có nhận được.

Hứa Mộc An nghĩ như vậy chớ đến cái gì, từ trên người lấy ra một khối linh tê ngọc, Hứa Mộc An vừa mở ra bày thả linh tê ngọc cái hộp, linh tê ngọc liền sáng lên một đạo ánh sáng.

Hứa Mộc An nhìn linh tê ngọc sáng lên, trong lòng một hồi kích động.

Hứa Mộc An rất nhanh thu liễm lại liền hưng phấn tâm tình, trở lại trong biệt viện.

Trong khách sạn.

Tiêu Cảnh Đình nhìn linh tê ngọc lóe lên ánh sáng, trong lòng một hồi ngạc nhiên mừng rỡ, "Mộc An được thả ra."

Thao thiết yêu thú gãi gãi cổ, lười biếng nói: "Thả ra có ích lợi gì, ta còn lấy là vợ ngươi biến thành phú hào, ngươi có thể đi ôm bắp đùi, kết quả không phải, nhà ngươi vợ không chịu gả cho Hứa gia cái đó đẹp trai điệu đà, thật giống như lập tức phải bị đày đi, chặt chặt, thật đáng thương."

Tiêu Cảnh Đình nhìn thao thiết yêu thú, mãn bất tại ý nói: "Bị đày đi

cho phải đây."

Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Hứa gia cũng không tính là địa phương tốt gì, đi ra ngoài mới phải, Hứa Hãn bây giờ có một trăm lẻ chín cái thê thiếp, nghe nói đã chết ba mươi bảy, cao như vậy tỷ số thương vong, có thể gặp, Hứa Hãn hậu cung đấu tranh kịch liệt.

Hứa Mộc An từ Hứa gia lĩnh nhiệm vụ bài, liền lên đường.

Hứa Mộc An là người ngoại lai, lúc rời đi, cũng không có ai đưa.

Ở người Hứa gia xem ra, Hứa Mộc An không biết tự lượng sức mình, có mắt không tròng, lòng cao ngất, mạng so giấy bạc, đi thê thê lương lạnh.

Ở Hứa Mộc An xem ra, thế giới bên ngoài trời cao biển rộng, vừa ra khỏi cửa liền có một loại cả người ung dung cảm giác.

Hứa Mộc An rời đi Hứa gia sau đó, Tiêu Cảnh Đình cũng rời đi, Tiêu Cảnh Đình chờ ở liền đi trấn Kim Thạch trên đường.

Ba ngày sau, dựa vào linh tê bái phục Hứa Mộc An cùng Tiêu Cảnh Đình rốt cuộc hội hợp.

Thấy Hứa Mộc An, Tiêu Cảnh Đình nhất thời có dũng khí thoáng như cách một đời cảm giác, Hứa Mộc An có chút hưng phấn nhào tới Tiêu Cảnh Đình trong ngực.

Tiêu Cảnh Đình ôm nhào tới Hứa Mộc An, trong lòng có loại bụi bặm lắng xuống cảm giác "Ngươi chịu khổ."

Tiêu Cảnh Đình trong lòng có một cỗ nồng nặc áy náy, hắn ban đầu bắt được tiên tinh, chỉ muốn mau sớm tăng lên thực lực, đi tìm Hứa Mộc An, lại không nghĩ rằng Hứa Mộc An vì cái này một triệu linh thạch bỏ ra lớn như vậy giá.

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, "Không có, không có, em sớm nghe

anh bị một nữ ma đầu bắt đi làm ruộng, một mực rất lo lắng anh ."

"Ta không có sao, quản lý ruộng đất là anh việc sở trường, em biết mà." Tiêu Cảnh Đình đạo

Hứa Mộc An gật đầu một cái, cười một tiếng, nói: " Đúng, em biết, em vẫn luôn biết."

. . .

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An ở nơi này vừa nói chuyện, một hồi đột ngột tiếng cười lạnh truyền tới. " Được a ! Ta nói Hứa Mộc An ngươi tại sao tình nguyện đày đi cũng không nguyện ý gả cho phu quân, nguyên lai là có gian phu."

"Tên nầy là ai à!" Tiêu Cảnh Đình tiến tới Hứa Mộc An bên cạnh hỏi.

"Hứa Hãn còn sống thứ một trăm lẻ bảy cái tiểu thiếp, Liễu Phiêu Phiêu." Hứa Mộc An nói.

Hứa Mộc An thầm nói: Cái này Liễu Phiêu Phiêu, thực ở rất kỳ quái, trước, bởi vì là Hứa Hãn muốn kết hôn hắn, Liễu Phiêu Phiêu đại phát lôi đình, tới muốn thu thập mình, kết quả, mình không muốn gả cho Hứa Hãn, nàng lại cảm giác được mình kiểu cách, lạt mềm buộc chặt, lại có thể coi thường Hứa Hãn

Chân thực quá đáng.

"Gian phu à! Gian phu! Tiêu lão đại, ngươi thành gian phu lải nhải." Thao thiết hỏa linh khoa trương cười, để cho Tiêu Cảnh Đình quả muốn bóp chết nó.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Liễu Phiêu Phiêu, nghĩ thầm: Cô gái này thật không biết nói chuyện, cái gì gian phu à! Hắn rõ ràng là chồng chính thức.

Tiêu Cảnh Đình có chút hiếu kỳ nói: "Ngươi cùng nàng từng có tiết?"

"Trước kia hắn cảm thấy ta cướp chồng nàng, cho nên, cùng ta tức giận, bây giờ ta không cùng nàng cướp lão công, nàng lại cùng ta tức giận." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình nhíu lỗ mũi nói: "Thật là một người quấn quít." Hứa Hãn tên nầy, hậu cung bên trong có nhiều như vậy khó dây dưa người phụ nữ, tên nầy, cũng không dễ dàng à!

Liễu Phiêu Phiêu chống nạnh, trợn mắt nhìn Hứa Mộc An, nói: "Hứa Mộc An, ngươi lúc nào thêm vào người này à! Ngươi ánh mắt thật đúng là chưa ra hình dáng gì, Hứa Hãn coi thường, vừa ý một cái như vậy không bản lãnh đẹp trai điệu đà, bất quá, các ngươi nhìn như, còn thật xứng đôi."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Ta cùng Mộc An vẫn là vợ chồng." Tiêu Cảnh Đình nói.

Liễu Phiêu Phiêu tràn đầy tức giận nhìn Hứa Mộc An, nói: "Hứa Mộc An, ngươi đã có tướng công, còn câu dẫn Hứa Hãn, ngươi thật không biết xấu hổ."

Hứa Mộc An nhìn Liễu Phiêu Phiêu, nói: "Liễu tiểu thư, ta nghĩ ngươi hiểu lầm, ta đều không gặp qua Hứa Hãn mấy lần, nói chuyện gì câu dẫn." Là Hứa gia trưởng lão, xem hắn thể chất đặc thù, cùng Hứa Hãn phù hợp, vừa muốn kết hợp 2 người, Hứa Mộc An nhìn ra, Hứa Hãn cũng không phải rất thích hắn.

Liễu Phiêu Phiêu nhẹ xuy một tiếng, nói: "Tranh cãi."

"Liễu tiểu thư, ta đuổi đi nhậm chức, liền không nhiều lời với ngươi." Hứa Mộc An nói.

Liễu Phiêu Phiêu có chút kích động nói: "Muốn đi, ngươi đem cướp ta pháp khí lưu lại."

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, thở dài, nói: "Thật xin lỗi, pháp khí, ta đã làm mất."

"Nói gì làm mất, căn bản là cho ngươi bán." Liễu Phiêu Phiêu sắc mặt có chút dữ tợn nói.

Hứa Mộc An vểnh môi, không nói gì.

Liễu Phiêu Phiêu hướng Tiêu Cảnh Đình nhìn sang, giận cá chém thớt nói: "Có phải hay không ngươi? Hứa Mộc An bán pháp khí tiên tinh đều cho ngươi có phải hay không? Ngươi cái này người ăn bám đẹp trai điệu đà."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Ăn bám đẹp trai điệu đà.

"Tiên tinh, đúng là cho ta, hơn nữa cho ta dùng hết, ngươi muốn cũng không có." Tiêu Cảnh Đình mặt đầy bất đắc dĩ nói.

Liễu Phiêu Phiêu tức giận mặt kìm nén đỏ, "Nhiều như vậy tiên tinh, ngươi làm sao dùng nhanh như vậy."

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy bất đắc dĩ nói: "Tiên giới vật giá đắt, ta cũng là không có biện pháp à!"

"Hứa Mộc An ngươi tìm chẳng những là cái không đẹp mắt đẹp trai điệu đà, vẫn là đứa con phá của à! Ngươi làm sao biết vừa ý loại người này?" Liễu Phiêu Phiêu tràn đầy tức giận hướng về phía Hứa Mộc An quở trách

Tiêu Cảnh Đình trừng mắt nhìn, thầm nghĩ: Không đẹp mắt đẹp trai điệu đà, cô gái này có ý gì à! Hắn dáng dấp hẳn vẫn là rất đẹp trai được không?

Hứa Mộc An nhìn tức giận Liễu Phiêu Phiêu cười một tiếng, mây thưa gió nhẹ nói: "Ta thích."

Liễu Phiêu Phiêu mặt đầy chê nhìn Tiêu Cảnh Đình một cái, nói:

"Ngươi kết quả nhìn trúng hắn cái gì? Hắn liền phu quân một ngón tay cũng kém hơn đi!"

"Hắn tốt, chính ta biết là được, Liễu cô nương, ta thật phải đi, mời ngươi chớ cản đường được không?" Hứa Mộc An lạnh lùng nói.

Liễu Phiêu Phiêu sắc mặt dữ tợn nhìn Hứa Mộc An, nói: "Hứa Mộc An, ngươi liền muốn đi như vậy, ngươi biết bởi vì là ngươi, ta bị bao lớn phạt sao?"

Hứa Mộc An nhíu mày, hắn ban đầu thiếu tiền thiếu lợi hại, vừa vặn Liễu Phiêu Phiêu đưa tới cửa, đưa tới cửa thịt béo, không ăn không ăn uổng.

"Ngươi ngày hôm nay lại mang pháp khí tới?" Hứa Mộc An hỏi.

Liễu Phiêu Phiêu mặt đỏ lên hỏi: "Ngươi có ý gì?" Hứa Mộc An đây là khiêu khích sao?

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Ta không có ý gì." Chẳng qua là trong tay có chiếm chặt à! Tiêu Cảnh Đình tên nầy, lại đem tiên tinh cũng xài hết.

Liễu Phiêu Phiêu nhìn Hứa Mộc An xem dê béo ánh mắt, thiếu chút nữa tức giận vượt trội một búng máu.

"Các ngươi còn muốn tránh tới khi nào, tất cả đi ra đi." Liễu Phiêu Phiêu nói.

Mấy cái nữ tu đi ra, Hứa Mộc An nhìn Liễu Phiêu Phiêu sau lưng mấy người, không tự chủ được cau mày.

Tiêu Cảnh Đình đến gần Hứa Mộc An bên người nói: "Những thứ này là người nào à! Hứa Hãn thê thiếp?"

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, nói: "Ta cũng không biết, Hứa Hãn thê thiếp có rất nhiều, ta cũng không thể nhận toàn. Có thật nhiều, ta

đều không gặp qua."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Cũng đúng, quá nhiều. . ."

Liễu Phiêu Phiêu gặp Hứa Mộc An cùng Tiêu Cảnh Đình châu đầu ghé tai, tơ bạc không để ý đến nàng ý ý, không khỏi tức giận thất khiếu bốc khói.

Liễu Phiêu Phiêu nhìn bên người mấy cái tu giả, nói: "Các ngươi còn đang chờ cái gì? Chúng ta thật tốt dạy bảo đây đối với gian phu dâm phu một lần, cho phu quân hả giận."

"Phiêu Phiêu, cái này cùng ngươi nguyên lai nói không giống nhau, ngươi nguyên lai nói muốn giáo huấn Hứa Mộc An một lần, bây giờ nhiều một cái." Một cái dài trước một con cái đuôi hồ ly nữ tu nói.

Hồ Thiên Vân là tộc hồ ly cùng tộc người hỗn huyết, tộc hồ ly thiên tính lanh lợi, Hồ Thiên Vân mặc dù không nhìn ra Tiêu Cảnh Đình có cái gì rất đặc biệt, nhưng là, từ Tiêu Cảnh Đình trên người cảm nhận được một cổ cực kỳ nguy hiểm hơi thở, cho nên không dám tùy tiện động thủ.

"Sợ cái gì? Bất quá là người ăn bám đẹp trai điệu đà." Liễu Phiêu Phiêu dẫn đầu xuất thủ, một kiếm hướng Hứa Mộc An bổ tới.

Tiêu Cảnh Đình chiêu ra tang hồn chung, hướng Liễu Phiêu Phiêu che phủ đi vào.

Liễu Phiêu Phiêu lập tức bị trùm lên pháp khí dưới, Tiêu Cảnh Đình một cước đá vào tang hồn chung trên, bị tang hồn chung bao lại Liễu Phiêu Phiêu phát ra một tiếng hét thảm, Tiêu Cảnh Đình liên tục chấn động mấy lần tang hồn chung, Liễu Phiêu Phiêu tiếng kêu thảm thiết dần dần thấp yếu đi.

Ba cái nữ tu thấy tình thế không ổn, liên thủ hướng Tiêu Cảnh Đình công kích tới, 2 cái nữ tu đem Liễu Phiêu Phiêu từ tang hồn chung dưới cứu xuống.

Từ tang hồn chung dưới bị đẩy ra ngoài Liễu Phiêu Phiêu hơi thở yếu ớt, tóc tai rối bời, thất khiếu chảy máu, đem những thứ khác nữ tu giật mình nhảy một cái.

Tiêu Cảnh Đình chiêu ra mấy chục cây linh kiếm, cùng mấy cái nữ tu dây dưa với nhau, Hứa Mộc An ở một bên, giúp Tiêu Cảnh Đình kềm chế một cái tu giả.

Tiêu Cảnh Đình lấy một địch năm, không rơi xuống hạ phong.

Tiêu Cảnh Đình càng đánh càng thuận tay, cũng không để ý cái gì phong độ không phong độ, đem mấy cái nữ tu cũng cho đánh cho tàn phế, thu mấy người pháp khí cùng nhẫn không gian, cùng Hứa Mộc An bỏ trốn.

Tiêu Cảnh Đình kiểm tra tới tay nhẫn không gian, âm thầm thầm thì: Giết người phóng hỏa đai vàng lời này làm thật không tệ, đánh cướp quả nhiên là nhanh nhất phát tài đường tắt, mặc dù thao thiết hỏa linh tên nầy không đáng tin cậy, nhưng là thỉnh thoảng, tên nầy, vẫn có thể nói ra một ít rất có đạo lý lời.

------oOo------

Chương 303: Ăn trộm gà bất thành mất nắm gạo

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 303: Ăn trộm gà bất thành mất nắm gạo
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tiêu Cảnh Đình kiểm tra một đám nữ tu nhẫn không gian, hai tròng mắt chiếu lấp lánh.

"Hứa Hãn tên nầy, không đồng một à! Người này vợ, cái đỉnh cái có tiền, tên nầy người một người, liền chiếm đoạt một đống phú bà à!" Tiêu Cảnh Đình hi hi ha ha

Hứa Mộc An mãn bất tại ý nói: "Cùng ngươi ở tiên giới đợi mấy trăm năm, cũng biết rất có tiền."

"Cũng phải tự nhiên, chồng em là cổ tiềm lực, tiềm lực thật to." Tiêu Cảnh Đình tràn đầy tự tin nói.

"Chúng ta đi nơi nào?" Hứa Mộc An hướng Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Tiêu Cảnh Đình thu hồi trên mặt vui mừng, nói: "Không thể trở về sơn trang, người Hứa gia rất dễ dàng, liền tra đến nơi đó, cũng không thể ở lại Kim Giáp thiên, ai biết Hứa gia ở Kim Giáp thiên thế lực bao lớn, chúng ta tùy tiện tìm một chỗ đi thôi."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, đáp lại nói: "Cũng tốt, ngươi tu vi tiến bộ quá nhanh, quá trát nhãn."

Hứa Hãn những cái kia phụ nữ đa số đều có người đứng sau, đánh các nàng, cũng không biết sẽ không sẽ có người tới ra mặt, bọn họ

né tránh một ít tương đối khá.

Tiên giới rộng lớn vô biên, bọn họ 2 cái nhân vật nhỏ, tùy tiện tìm một chỗ trốn một chút, chỉ cần không làm chuyện khác người, rất khó bị tìm được.

Tiêu Cảnh Đình mới vừa bỏ qua vậy mấy người nữ, Hứa Mộc An đoán chừng những cái kia phụ nữ, trở về sau đó, lập tức sẽ điều tra Tiêu Cảnh Đình thân phận, bọn họ tiếp tục lưu lại, sợ là sẽ phải bị để mắt tới.

Trước, có Hứa Mộc An cho tiên tinh, Tiêu Cảnh Đình ở phòng tu luyện thời gian một liền tu luyện sáu năm, trên thực tế có sáu trăm năm, sáu trăm năm thời gian, Tiêu Cảnh Đình hoàn toàn chuyển hóa tiên nguyên, còn nghĩ tu vi tăng lên tới hư tiên hậu kỳ.

Nếu như không phải là Tiêu Cảnh Đình tu vi ở trong những năm này đột nhiên tăng mạnh, mới vừa gặp phải cô gái kia, sự việc thì sẽ rất khó giải quyết.

Tiêu Cảnh Đình kiểm tra một chút mình thu hoạch nhẫn không gian, có chút hưng phấn nói: "Hứa Hãn vợ, xuất thân đều rất phong phú à!"

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Quả thật, Hứa Hãn có thể là Hứa gia người thừa kế kế tiếp, rất nhiều gia tộc, cũng tranh nhau đem gia tộc thiên chi kiêu nữ gả cho hắn, ý đồ để cho người gia tộc mình sinh hạ Hứa gia người thừa kế kế tiếp."

Tiêu Cảnh Đình sờ một cái lỗ mũi, âm thầm nghĩ trước chuyện này nghe, giống như quan viên tích cực đem con gái mình, cháu gái gả cho hoàng đế, ý đồ sinh hạ thái tử.

"Hứa Hãn tên nầy, thật là có điểm giống như hoàng đế." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Có thể đi, chúng ta đi nhanh lên

đi, mới vừa những cái kia cái đều có người đứng sau, nếu là đánh nhỏ , tới già, cũng không tốt thu thập."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Nói đúng, có câu nói là, sau chuyện này phất y đi, ẩn sâu công và danh, chúng ta phải khiêm tốn, khiêm tốn."

Hứa Mộc An: ". . ."

. . .

Liễu Phiêu Phiêu che ngực, sắc mặt tái xanh.

"Hứa Mộc An cái này tên khốn kiếp." Liễu Phiêu Phiêu tràn đầy tức giận mắng.

"Phiêu Phiêu, ngươi chớ mắng, ngươi lại mắng người ta cũng không nghe được." Hồ Thiên Vân sắc mặt khó coi nói.

"Phiêu Phiêu ngươi để cho mọi người cùng ngươi đối phó Hứa Mộc An, không có nói cho ta Hứa Mộc An bên người có một cái khó giải quyết nhân tình à! Sớm biết, có một cái như vậy lòng dạ độc ác người, ta không tới." Tuyết Mị tràn đầy bất mãn nói.

Liễu Phiêu Phiêu buồn rầu nói: "Ta cũng không biết, Hứa Mộc An bên người sẽ có một cái như vậy nhân vật hung ác." Sớm biết, nàng cũng không làm cái này ra mặt chim, mọi người chính giữa, liền đếm nàng bị thương nặng nhất.

"Ta bỏ mặc, ta nhẫn không gian đều bị đoạt đi, ở trong đó nhưng có một trăm năm chục ngàn tiên tinh, là ta toàn bộ tài sản, ngươi phải bồi ta." Tuyết Mị không cam lòng nói.

Liễu Phiêu Phiêu có chút cáu yếu nói: "Ta nhẫn không gian cũng bị đoạt đi."

Liễu Phiêu Phiêu trong lòng có phụ bực bội rất, lần trước nàng tìm

Hứa Mộc An tra, không chiếm được tiện nghi gì, còn thất lạc gia tộc trưởng bối pháp khí, bị gia tộc trưởng bối thúi mắng một trận, lần này, nàng cố ý nhiều tìm mấy người, kết quả vẫn là ăn trộm gà bất thành mất nắm gạo.

"Hứa Mộc An bên người cái đó là người gì à! Là hắn Tu Chân giới tướng công sao?"

"Tên kia, tựa hồ cũng không tệ." Hồ Thiên Vân nói.

" Không sai, nơi nào không tệ à? Liền không gặp qua, như thế người không phong độ." Liễu Phiêu Phiêu tràn đầy bực bội nói.

Nàng không gả cho Hứa Hãn trước, cũng là bị người cuồng nhiệt theo đuổi thiên chi kiêu nữ, cho dù gả cho Hứa Hãn, vẫn là có rất nhiều người là nàng thần hồn điên đảo, hết lần này tới lần khác gặp phải Tiêu Cảnh Đình như thế lòng dạ độc ác chủ, một chút tình cảm cũng không cho nàng lưu, liền không gặp qua như thế không phẩm chất người, cướp phụ nữ đồ.

Mấy cái nữ tu ủ rũ cúi đầu trở về Hứa gia, dẫn phát Hứa gia đại loạn.

. . .

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An thay đổi thân hình, ngồi lên một chiếc đi phi vân ngày thuyền khách.

"Nơi này thương thuyền thật đúng là đen à! Ngồi một lần, muốn năm chục ngàn tiên tinh." Tiêu cảnh đình không nhịn được nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, tràn đầy tán đồng nói: "Đúng vậy! Bất quá, cái này cũng không biện pháp hạ thiên vực có thể tiến hành bất đồng thiên vực bây giờ phi hành thương thuyền cũng nắm trong tay ở một ít thế lực lớn trong tay, ta sớm nghe, hạ thiên vực đến trung thiên vực phi thuyền quý hơn, cần hai triệu tiên tinh, rất nhiều người cả đời cũng không ngồi nổi."

Tiêu Cảnh Đình: "Hai triệu nhiều như vậy?"

Thao thiết hỏa linh nhìn Tiêu Cảnh Đình vậy vẻ kiêu ngạo kinh ngạc dáng vẻ, nói: "Tiêu lão đại, ngươi không được như thế không tiền đồ à! Không phải hai triệu mà thôi sao? Cũng không có gì đặc biệt hơn người."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Mộc An, ta nghe nói Hứa Hãn có rất nhiều thê thiếp, tại sao cái đó Liễu Phiêu Phiêu liền xem ngươi không vừa mắt à!" Tiêu Cảnh Đình có chút không hiểu nói.

Hứa Mộc An nhún vai một cái, tràn đầy bất đắc dĩ nói: "Chuyện này cùng Hứa Hãn cũng có quan hệ, Hứa Hãn thật giống như đối với người phụ nữ kia nói, gặp phải nàng sau đó, phát hiện trước mặt thê thiếp đều là mây trôi, có nàng liền không có gì tiếc nuối, cho nên, Liễu Phiêu Phiêu là cái cuối cùng, mà Hứa gia trưởng lão phải đem ta gả cho Hứa Hãn, vừa vặn ở Liễu Phiêu Phiêu sau đó."

Tiêu Cảnh Đình nghe đầu đầy hắc tuyến, "Ta nghe nói, Hứa Hãn sau đó lại cưới vợ 2 cái."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng là như vậy."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Quả nhiên cái cuối cùng cái gì, đều là gạt người, Hứa Hãn tên nầy miệng đầy chạy xe lửa, không thể tin à!

. . .

Tử Ngọc biệt viện

"Chị Tử Ngọc, chị thế nào?" Tuyết Nguyệt hỏi.

"Tiêu Cảnh Đình đem Hứa gia Hứa Hãn mấy cái thiếp thị đánh cho một trận, còn đoạt đi nhẫn không gian cùng pháp khí, cưỡng bắt

Hứa Mộc An trốn." Tử Ngọc nói.

Hứa Hãn mấy cái thiếp thị bị đánh sau đó, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An liền im hơi lặng tiếng, người Hứa gia tìm được Tử Ngọc nơi này, vậy mấy cái bị đánh người phụ nữ sau lưng gia tộc, cũng phái người tới, điều tra Tiêu Cảnh Đình tình huống.

Tuyết Nguyệt không tự chủ được trợn to mắt, nói: "Tiêu Cảnh Đình làm?"

Tử Ngọc gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, bất quá, tin tức này hẳn nửa thật nửa giả, Tiêu Cảnh Đình đánh Hứa Hãn thiếp thị là thật, nhưng là, xốc đi Hứa Mộc An thì không đúng, ta xem Hứa Mộc An hẳn là tự nguyện cùng Tiêu Cảnh Đình đi."

"Hứa Hãn những cái kia thê thiếp, cũng đều là hư tiên cấp bậc đi, bọn họ thật cho Tiêu Cảnh Đình đánh, chẳng lẽ không phải là đối phó đem Tiêu Cảnh Đình đánh." Tuyết Nguyệt có chút không hiểu đạo

Tử Ngọc gật đầu một cái, như có điều suy nghĩ nói: "Chuyện này ta cũng cảm thấy kỳ quái, Tiêu Cảnh Đình tới tiên giới bất quá mười mấy năm, hẳn mới vừa đổi thành tiên nguyên cũng miễn cưỡng, nhưng là, nghe nói hắn đem Hứa Hãn mấy cái thiếp thị cũng cho ăn cướp."

Tuyết Nguyệt cau mày, nói: "Có phải hay không làm lầm người à! Tiêu Cảnh Đình không thể nào à!" Năm đó, nàng gặp phải Tiêu Cảnh Đình lúc này Tiêu Cảnh Đình vậy cả người còn không có đổi thành là tiên nguyên linh khí, che cũng không giấu được, không đạo lý tiến bộ nhanh như vậy à!

Tử Ngọc suy nghĩ nói: "Ta nghĩ nếu như không phải là trùng tên mà nói, Tiêu Cảnh Đình có thể là tạm thời ăn cái gì tăng lên chiến lực đan dược."

Tuyết Nguyệt gật đầu một cái, nói: "Có khả năng này."

"Hứa gia trước điều không phải muốn đem Hứa Mộc An gả cho Hứa Hãn sao?" Tuyết Nguyệt hỏi.

Tử Ngọc gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Bất quá, Hứa Mộc An tựa hồ không thích Hứa Hãn, còn băn khoăn Tiêu Cảnh Đình."

Tử Ngọc vốn cảm thấy Hứa Mộc An nếu như thông minh, thì sẽ cùng Tiêu Cảnh Đình chặn quan hệ, không nghĩ tới Hứa Mộc An thật đúng là một ngu, Tiêu Cảnh Đình đâu, cũng là một cố chấp.

"Tiêu Cảnh Đình, cái này tên khốn kiếp, hắn cùng ta nói, xin nghỉ 1 năm, bây giờ nhìn lại tên nầy, trong thời gian ngắn là sẽ không trở về." Tử Ngọc có chút buồn rầu nói.

Tuyết Nguyệt có chút tiếc nuối nói: "Thật vất vả tìm được một cái rất đặc biệt sẽ trồng củ cà rốt, nhưng chạy, thật đáng tiếc."

. . .

Hứa gia.

Hứa Hãn nhìn giận đời Liễu Phiêu Phiêu, nói: "Hứa Mộc An tự nguyện đi theo Tiêu Cảnh Đình đi?"

Liễu Phiêu Phiêu gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, đối phương tự nguyện đi theo Tiêu Cảnh Đình đi."

Liễu Phiêu Phiêu vểnh môi, trước, Hứa Mộc An bởi vì là cùng nàng đánh một trận, cho nên cùng Hứa Hãn hôn sự, liền bị làm trễ nãi một chút, Liễu Phiêu Phiêu rất là hoài nghi, mình có phải hay không bị Hứa Mộc An lợi dụng, nguyên bản nàng cảm thấy Hứa Hãn như thế ưu tú, Hứa Mộc An không thể nào không thích Hứa Hãn, sở dĩ kéo, bất quá là lạt mềm buộc chặt, muốn đề cao giá trị con người.

Bây giờ, Liễu Phiêu Phiêu đột nhiên cảm giác được Hứa Mộc An là thật không thích Hứa Hãn, hắn cố ý phạm sai lầm, phỏng đoán để

cho chính hắn chịu phạt, còn nhân tiện gài bẫy mình mượn pháp khí, bù vào Tiêu Cảnh Đình, Hứa Mộc An hẳn là thật rất thích Tiêu Cảnh Đình, vì đối phương mạo hiểm lớn như vậy.

"Cái đó Tiêu Cảnh Đình, tựa hồ cùng Hứa Mộc An là cùng nhau phi thăng đi lên." Hứa Hãn nói.

Liễu Phiêu Phiêu cúi đầu, Hứa Mộc An phi thăng bất quá hai mươi năm, cái này mười mấy năm thời gian, Hứa Mộc An đã đem chân nguyên hoàn toàn chuyển hóa thành tiên nguyên, cái tốc độ này đã là phi thăng tu giả trong xuất loại bạt tụy, Tiêu Cảnh Đình tên nầy, so với Hứa Mộc An còn mạnh hơn.

Lần trước bị thua thiệt, mình cố ý nhiều kêu một số người, không nghĩ tới vẫn là một bại đồ.

"Cái này Tiêu Cảnh Đình, có chút lợi hại à!" Hứa Hãn nói.

Liễu Phiêu Phiêu cười nói: "Hắn lợi hại, cũng không lợi hại hơn ngươi à!"

Hứa Hãn lắc đầu một cái, "Cái này cũng chưa chắc, phi thăng tu sĩ trong, tổng có một ít nổi tiếng tồn tại."

Liễu Phiêu Phiêu cúi đầu, Tiêu Cảnh Đình muốn thật là phi thăng mười mấy năm, thì có đè mấy người các nàng đánh thực lực, vậy có thể tưởng tượng người này tiềm lực bao lớn, có lẽ, Hứa Mộc An lựa chọn cũng không có gì sai, Tiêu Cảnh Đình, quả thật có hắn chỗ hơn người.

Hứa Hãn nhẹ giam trước mặt bàn, trên mặt lóe lên mấy phần hứng thú vẻ.

Liễu Phiêu Phiêu nhìn Hứa Hãn sắc mặt, trong lòng có chút buồn rầu, yêu nhau tha thiết kỳ đã qua, Liễu Phiêu Phiêu dần dần thay đổi bình tĩnh lại.

Nhìn Hứa Hãn sắc mặt, Liễu Phiêu Phiêu thầm hận mình ăn trộm gà bất thành mất nắm gạo, Hứa Hãn nguyên bản chắc đúng Hứa Mộc An không có ý gì, chẳng qua là, đối phương thể chất đối với Hứa Hãn hữu ích, Hứa Hãn cũng không cự tuyệt, nhưng là, bây giờ nhưng chân chính nổi lên hứng thú.

------oOo------

Chương 304: Trước khảo hạch

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 304: Trước khảo hạch
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An đang bay Vân Thiên tìm một địa phương đâu vào đấy xuống, chuẩn bị mở một nhà đan dược cửa hàng.

Tiêu Cảnh Đình tạm thời còn chỉ có thể luyện chế một ít cấp 1, cấp 2 tiên đan, ở tiên giới muốn đề cao thuật luyện đan, trên căn bản đều phải dựa vào sư thừa, không có sư thừa, muốn dựa vào một mình lục lọi, thăng cấp thuật luyện đan, khó như lên trời. Tại tu chân giới lúc này luyện đan sư liền phần lớn tập trung ở đại tông môn cùng đan dược thế gia, ở tiên giới lại là như vậy.

Tiêu Cảnh Đình dự định, cùng bán đan dược bán trong tay nới lỏng một chút, đi mua ngay một ít liên quan tới luyện đan sách.

Tiên giới luyện đan sách, giá cả đắt tiền, Tiêu Cảnh Đình hôm nay trong túi ngượng ngùng chỉ có thể suy nghĩ một chút mà thôi.

"Ngươi trong không gian mới tăng linh dược không thiếu à!" Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Trước, ta cho con thỏ làm vườn thuốc quản sự, cầm linh dược rất dễ dàng."

Sơn trang Thiên Nguyệt mặc dù chủ yếu trồng trọt là Thiên Cơ thỏ nhất tộc khẩu phần lương thực củ cà rốt, nhưng là, cũng có trồng trọt những thứ khác linh thực, Tiêu Cảnh Đình lợi dụng chức vụ chi liền, trung gian kiếm lời liền không thiếu.

"Em nghe nói, Thiên Cơ thỏ nhất tộc nhiều người đẹp, ngươi là thấy được rất xinh đẹp bao nhiêu thỏ à!" Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình sờ một cái lỗ mũi, nói: "Nhiều người đẹp không biết, nhiều hung nhân ngược lại thật."

Hứa Mộc An: ". . ."

"Em ở Hứa gia như thế nào à!" Tiêu Cảnh Đình hướng về phía Hứa Mộc An hỏi.

"Tạm được đi, ban đầu Hứa Thiên trưởng lão, thật may đem em từ khu vực khai thác mỏ mang ra ngoài, nếu không, em chính ở chỗ này đào mỏ." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình bĩu môi, nói: "Hắn đem em mang ra ngoài, là vì đem em đưa cho Hứa Hãn." Tiêu Cảnh Đình cau mày, tiên giới đưa lò đỉnh là kinh chuyện thường xảy ra, Hứa Thiên cứu Hứa Mộc An, cũng là mang theo tư tâm.

"Sự việc đều đi qua, không nói cũng được." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn chằm chằm Hứa Mộc An, trầm ngâm nói: "Em là không phải cố ý phạm sai lầm, cố ý lựa chọn bị giam giam?"

Hứa Mộc An cúi đầu, hắn đến Hứa gia sau đó, Hứa gia những trưởng lão kia, từng cái tận tình muốn mình gả cho Hứa Hãn, cả ngày vây quanh mình giới thiệu Hứa Hãn chỗ tốt, Hứa Hãn cái đó thê thiếp, đem hắn coi thành kình địch, chạy lên tìm hắn phiền toái.

Hứa Mộc An bất đắc dĩ, chỉ có thể thiết kế để cho mình phạm sai lầm, cũng may sự việc cũng không có thoát khỏi khống chế, nàng nhân họa đắc phúc, thuận lợi đem hôn sự trì hoãn xuống.

"Em quá mạo hiểm." Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An nói.

Hứa Mộc An cười một tiếng, lắc đầu một cái, nói: "Không có chuyện,

thật ra thì bị giam giam cũng tốt, ở bên ngoài gặp ngày bị Hứa Hãn thê thiếp tính toán, nhốt giam, ngược lại thì thanh tịnh."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An, có chút áy náy nói: "Xin lỗi, không có bảo vệ tốt em."

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, nói: "Không có."Ở quan giam lúc này Hứa Mộc An thì có một cái nguyện vọng, sau khi đi ra, có thể thấy Tiêu Cảnh Đình, kết quả từ giam đi ra, nguyện vọng quả nhiên thực hiện.

. . .

Tiêu Cảnh Đình đan dược cửa hàng mở sau khi đi ra, bởi vì phẩm chất thuốc tốt, giá cả thấp, lui tới tu giả nối liền không dứt.

Đan dược cửa hàng, một tháng chỉ khai trương một ngày, còn lại thời gian, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An cũng núp ở không gian trong ngọc bội tu luyện.

Thời gian cực nhanh, một cái chớp mắt chính là tám năm, Tiêu Cảnh Đình tu vi, tiến vào cổ chai, một mực ở hư tiên đỉnh cao quanh quẩn, Hứa Mộc An thể chất đặc thù bị kích hoạt, tu vi lập tức đuổi theo.

Tiêu Cảnh Đình đứng ở bên quầy, lẩm bẩm: "Nếu muốn từ hư tiên cảnh tiến vào tiên vương cảnh, còn phải cần tiên vương đan, nếu không rất là khó làm à!"

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Không nóng nảy, từ từ đi."

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, thở dài, nói: "Tại sao có thể không nóng nảy chứ, không biết Tiểu Đông bọn họ thế nào, ta ở Thông Thiên tháp trong bí cảnh, để lại một ít đầu mối, không biết bọn họ sẽ sẽ không tìm được đường."

Thao thiết hỏa linh liếc Tiêu Cảnh Đình một cái, nói: "Chính ngươi

cũng lăn lộn không tốt đâu, còn lo lắng con trai ngươi, lo lắng cũng là mất công lo lắng, ta nghĩ con trai ngươi qua tốt đây, tại hạ giới làm lão đại, ngươi liền thảm, ba ngày 2 đầu, bị người kiếm chuyện."

Tiêu Cảnh Đình xụ mặt xuống, cửa hàng làm ăn hưng vượng liền sau khi thức dậy, tựa hồ bị người theo dõi, trước, còn có người cầm điều túi qua đan dược tới tìm phiền toái, nói trong cửa hàng cầm đan dược là liệt đan, căn bản cũng không có thể sử dụng.

"Có người ở đây không?" Một cái nữ tu đi vào hỏi.

Thao thiết hỏa linh nhìn chằm chằm Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Lão đại, có thể là tới tìm phiền toái."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình đi ra, nhìn Từ Thiển Hạ, "Đạo hữu có chuyện gì không? Ngày hôm nay tiệm đan dược không khai trương, nếu như, đạo hữu muốn mua đan dược, còn phải ngày khác, ngày hôm nay tiệm chúng ta cửa hàng không khai trương."

"Chúng ta là tới tìm cửa hàng tiên đan sư." Nữ tu nói.

"Ta chính là, có chuyện gì không?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Từ Thiển Hạ quan sát Tiêu Cảnh Đình một phen, nói: "Các hạ là nhị phẩm tiên đan sư đi."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Quả thật như vậy."

Từ Thiển Hạ cười một tiếng, nói: "Tiêu đan sư, hôm nay có một thung cơ duyên cho ngươi, không biết các hạ có không có hứng thú."

Tiêu Cảnh Đình có chút hiếu kỳ hỏi: "Cơ duyên gì?"

"Chúng ta Vẫn Tinh thương hành Thượng Cẩn đan sư muốn luyện

chế một lò ngồi đỉnh đan, cần năm đan cấp 2 sư trợ giúp." Từ Thiển Hạ nói.

Tiêu Cảnh Đình có chút kinh ngạc nói: "Ngồi đỉnh đan nhưng mà cấp 4 tiên đan à! Chẳng lẽ là vị kia Thượng Cẩn đan sư là cấp 4 tiên đan sư?"

Từ Thiển Hạ lắc đầu một cái, nói: "Thượng Cẩn đan sư là cao cấp cấp 3 tiên đan sư, khoảng cách cấp 4 tiên đan sư, cũng chỉ có một bước xa."

Tiêu Cảnh Đình tâm tư nhanh chóng chuyển động mấy vòng, ngồi đỉnh đan ở cấp 4 tiên đan trong coi là luyện chế tương đối đồng một đan dược, nếu là vậy đan sư đem đan dược luyện chế được, coi như bước lên cấp 4 tiên đan sư hàng ngũ, hạ thiên vực cấp 3 tiên đan sư địa vị cũng rất cao quý, cấp 4 tiên đan sư, vậy cũng biết bị thế lực lớn phụng là hơn tân.

Hứa Mộc An hướng Tiêu Cảnh Đình nháy mắt, ý là cơ hội không thể mất. Tiêu Cảnh Đình thuật luyện đan đã tiến vào cổ chai hồi lâu, nếu như, không có gì cơ duyên mà nói, muốn đột phá không dễ dàng.

"Có thể trợ giúp Thượng Cẩn đại sư luyện đan, dĩ nhiên là ta vinh hạnh, không biết, chúng ta lúc nào lên đường." Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Từ Thiển Hạ thản nhiên nói: "Nếu như, Tiêu đan sư thuận tiện, chúng ta lập tức đi ngay đi."

. . .

Từ Thiển Hạ mang Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An đến Vẫn Tinh thương hành, Tiêu Cảnh Đình đến thương hành, mới phát hiện thương hành không dứt am hiểu liền năm cấp 2 tiên đan sư, mà là mời hơn mười cái muốn trở thành Thượng Cẩn trợ thủ, còn phải thông qua khảo hạch, khảo hạch trước năm tên mới có thể đạt được trợ thủ tư cách.

Mười mấy cấp 2 tiên đan sư, lẫn nhau phòng bị, Tiêu Cảnh Đình vừa đi vào tụ tập tiên đan sư phòng khách, liền cảm nhận được từng cổ một nồng nặc địch ý.

Tiên giới tiên đan sư thăng cấp không dễ, lần này tới tiên đan sư, phần lớn không quan tâm thù lao, mà là, hy vọng có thể mượn đánh cơ hội hạ thủ, trộm được một ít thứ.

Một người dáng dấp mượt mà tu giả đi vào, Tiêu Cảnh Đình hướng người đâu nhìn sang, người đâu dáng dấp uổng công, trong ánh mắt toát ra khôn khéo ánh sáng.

Vậy tu giả trên y phục vẽ một chỉ đại biểu trước tiên đan sư thân phận dược đỉnh, trên y phục chuế đầy tiên tinh tinh túy.

Tiêu Cảnh Đình ngồi ở đó tu giả bên cạnh, từ người tới trên y phục cảm nhận được một cổ đập vào mặt tiên khí, người tới trên y phục khắc trận pháp kỳ dị, có thể giúp tu giả hấp thu tiên tinh tinh túy trong tiên khí, hàng năm quần áo như vậy một bộ quần áo, tu vi tiến cảnh

Hẳn là có thể mau rất nhiều.

"Gặp qua Thượng Cẩn đan sư." Một đám tu giả rối rít đứng lên nói.

Tên là Thượng Cẩn tiên đan sư, ánh mắt kén chọn ở một đám tiên đan sư trên mặt quét qua.

"Ta mời các ngươi tới mục đích, chắc hẳn các ngươi đã biết, ta không cần kéo chân sau tồn tại, ba ngày sau, các ngươi đem tiến hành một trận khảo hạch, chỉ có thông qua khảo hạch người mới có thể giữ lại. . ."

Thượng Cẩn lưu loát nói một đống, lặp đi lặp lại nhấn mạnh hắn không cần phế vật.

Tiêu Cảnh Đình cảm giác được Thượng Cẩn tựa hồ một chút cũng

không coi trọng bọn họ, bất quá, tên nầy cũng không mời được cấp 3 tiên đan sư người giúp, hoặc là sợ cấp 3 tiên đan sư lấn át hắn bản thân ngọn gió, cho nên, chỉ có thể cố mà làm.

Bị Thượng Cẩn đan sư dạy dỗ một lần, Tiêu Cảnh Đình đi vào thương hành cho mình chuẩn bị phòng khách.

Hứa Mộc An xem Tiêu Cảnh Đình vào nhà, nhất thời cười một tiếng, "Tình huống như thế nào à?"

"Ngày hôm nay thấy được một cái ăn mặc giống như cây giáng sinh vậy tiên đan sư, chặt chặt, vậy một thân trang phục và đạo cụ, thật muốn đi lên đoạt hắn." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An: ". . ."

Thao thiết yêu thú nhảy đi ra, nói: "Tên kia nhiều oai phong à! Hắn vừa tiến đến, các ngươi nhóm người này cấp 2 tiên đan sư liền không dám thở mạnh một cái, nhiều như vậy người xếp xếp đứng, giống như là bị lựa chọn bắp cải."

Tiêu Cảnh Đình nhìn thao thiết hỏa linh, nói: "Đừng làm rộn." Bắp cải? Hắn hẳn sao có như vậy gay go đi.

"Em nghe nói, đang trợ giúp luyện đan trước, thương hành còn muốn đối với các ngươi tiến hành khảo hạch." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, ngồi đỉnh đan cần đề luyện hơn một trăm loại linh dược, cái đó tiên đan sư hẳn là tìm người cho hắn đề luyện linh dược, như vậy, hắn liền có thể giảm bớt nói luyện linh dược thời gian và tinh lực."

"Đề luyện linh dược mà nói, hẳn không làm khó được anh đi." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Anh nghĩ hẳn không có vấn đề."

. . .

"Chị Thiển Hạ, ngươi tìm cái này Tiêu đan sư là lai lịch gì à! Trước kia, cũng chưa có nghe nói qua." Từ Thiển Thu hỏi.

"Tiêu đan sư mở một nhà đan dược cửa hàng, làm ăn không tệ." Từ Thiển Hạ thản nhiên nói

Từ Thiển Thu khoanh tay nhìn Từ Thiển Hạ, nói: "Chị Thiển Hạ, lần này thượng đan sư luyện đan sự quan trọng đại, ngươi mời một tên chưa từng có ai biết đến con mèo, con chó tới, có phải hay không căn bản không đem thượng đan sư chuyện luyện đan tình, để ở trong lòng à!"

Tiêu Cảnh Đình ở hành lang trong, vừa định đi ra, liền nghe được Từ Thiển Thu nói con mèo, con chó, nhất thời lòng tràn đầy không phải mùi vị.

Từ Thiển Hạ nhìn Từ Thiển Thu, không vui nói: "Em gái Thiển Thu, em đây là ý gì?"

Từ Thiển Thu cười một tiếng, nói: "Không có ý gì ta chẳng qua là cảm thấy chị ngươi đối với chuyện này không đủ để ý, ngươi có phải hay không cảm thấy thượng đan sư lần này tất bại không thể nghi ngờ à! Ngươi tâm tư như vậy, để cho thượng đan sư biết, cũng không tốt."

Từ Thiển Hạ nhìn Từ Thiển Thu, nói: "Em gái, em cả ngày vây quanh thượng đan sư lởn vởn, chắc hẳn vớt không thiếu chỗ tốt đi."

Từ Thiển Hạ cùng Từ Thiển Thu ra về chẳng vui.

"Từ đạo hữu." Tiêu Cảnh Đình từ bóng mờ chỗ đi ra.

"Là Tiêu đan sư à!" Từ Thiển Hạ thu thập xong biểu tình trên mặt thăm hỏi.

"Từ đạo hữu, vị kia mới vừa cùng ngươi quan hệ không tốt lắm à!" Tiêu Cảnh Đình nói.

Từ Thiển Hạ mãn bất tại ý nói: "Thiển Thu tính khí không tốt lắm, nàng nói, ngươi không cần để ở trong lòng."

Từ Thiển Hạ cau mày, lần này nàng nhận nhiệm vụ, chiêu mộ tiên đan sư, giống vậy nhận nhiệm vụ còn có ba người, cuối cùng gia tộc khen thưởng là dựa theo bọn họ xuân hạ thu đông bốn người quản sự mỗi người chiêu mộ tiên đan sư có thể cuối cùng vào vòng người tới phân phát.

Từ Thiển Thu chiêu mộ Phùng Kiệt sư thừa cấp 3 tiên đan sư khải dực, là một đám tiên đan sư trong người xuất sắc, Từ Thiển Thu chính là tới thị uy.

Từ Thiển Hạ cũng không phải là rất thích Thượng Cẩn, Từ Thiển Hạ luôn cảm thấy Thượng Cẩn thuật luyện đan vẫn chưa tới luyện chế cấp 4 đan sư trình độ, gấp như vậy trước luyện chế cấp 4 tiên đan, tìm tiên đan sư tới trợ giúp, bây giờ không có cần thiết.

Bất quá, hạ thiên vực tiên đan sư khó tìm, Thượng Cẩn như thế cái cấp 3 tiên đan sư, thương hành chỉ có thể tôn kính, bưng.

------oOo------

Chương 305: Nổi tiếng

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 305: Nổi tiếng
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Ngày khảo hạch, rất nhanh thì đến.

Tiêu Cảnh Đình đi theo một đám tiên đan sư tiến vào riêng mình luyện đan thất.

Luyện đan thất đóng kín sau đó, thao thiết hỏa linh lập tức nhảy ra, "Cái này Vẫn Tinh thương hành khảo hạch, thật đúng là một chút kỹ thuật hàm lượng cũng không có, chính là không ngừng đề luyện linh dịch, không có ý nghĩa à, không có ý nghĩa."

Tiêu Cảnh Đình nhìn thao thiết hỏa linh một cái, nói: "Ngươi cho ta tránh xong, đừng cho mập mạp kia phát hiện."

Tiên giới tài nguyên không thiếu, nhưng là trời đất dị hỏa vẫn là khan hiếm, dị hỏa đối với tiên đan sư có sức hấp dẫn trí mạng, nếu để cho Thượng Cẩn biết thao thiết hỏa linh tồn tại, nói không chừng sẽ làm ra chuyện gì.

Thao thiết hỏa linh hừ hừ, nói: "Thế nào? Biết ta chỗ tốt, ta nói cho ngươi à! Ta nếu là đi nhờ cậy người mập mạp kia, mập mạp kia phải đem ta cung."

Tiêu Cảnh Đình sậm mặt lại, nói: "Ngươi nếu là dám phản bội, ta liền đem ngươi nấu ăn."

Thao thiết hỏa linh: ". . ."

"Lão đại, ngươi nhanh lên một chút động thủ đi, bắt chặt thời gian à! Ngươi như vậy kéo cù cưa kéo cũng không tốt." Thao thiết hỏa linh nói.

Luyện đan bên ngoài phòng, không ít người tu giả cũng thủ ở bên ngoài cùng kết quả.

"Thiển Thu, ngươi tìm tới tiên đan sư Phùng Kiệt thanh danh hiển hách, nghe nói, thuật luyện đan siêu quần xuất chúng, ta nghĩ cái này đề luyện thuốc nước có thể rút ra đầu trù chính là hắn." Từ Thiển Xuân đạo

Từ Thiển Thu cười một tiếng, mặc dù trong lòng cũng là làm như vậy nghĩ, nhưng là, vẫn là rất khiêm tốn nói: "Bây giờ nói cái này còn hơi sớm, chị Thiển Hạ tìm tới cái này Tiêu đan sư, nghe nói là cái thâm tàng bất lộ nhân vật đây."

Từ Thiển Xuân có chút kinh ngạc hướng Từ Thiển Hạ nói: "Em gái Thiển Hạ tìm Tiêu đan sư, ta đây là không làm sao sớm nghe qua, Thiển Hạ, cái này Tiêu đan sư rất lợi hại phải không?"

Từ Thiển Hạ nhíu mày một cái, nói: "Tiêu đan sư thực lực, cũng không tệ đi."

Từ Thiển Hạ cúi đầu, nàng cũng không phải là rất thích Thượng Cẩn như thế cái tiên đan sư, cho nên, đối với lần này nhiệm vụ, cũng ôm qua loa lấy lệ thái độ.

Các nàng xuân hạ thu đông bốn người quản sự, trừ nàng, những người khác cũng mời ba, bốn cái đan sư, chỉ có nàng bởi vì làm căn cơ cạn, phía sau đài không đủ cứng rắn, mặt mũi không đủ, chỉ mời được Tiêu Cảnh Đình.

"Có đan sư đi ra."

Một cái tiên đan sư đi ra, đã sớm chuẩn bị xong nhân viên kiểm tra, lúc này đối với đan sư lấy ra linh dịch, tiến hành kiểm tra.

"Hoàng nguyên tiên quả đề luyện 3 lần, thuần độ 80% bảy." Nhân viên kiểm tra báo cáo giọng bình thường nói.

"Chị Thiển Xuân, đây là ngươi mời đan sư đi, tốc độ thật đúng là mau, hoàng nguyên tiên quả là nổi danh khó khăn đề luyện, có thể đem hoàng nguyên tiên quả đề luyện 3 lần, cũng coi là không dễ." Từ Thiển Thu nói.

Từ Thiển Xuân nhíu mày một cái, thở dài, nói: "Thượng đan sư lần này là muốn luyện chế là cấp 4 tiên đan, đề luyện 3 lần, sợ là không phù hợp thượng đan sư tiêu chuẩn." Trước mặt thuốc nước thuần độ càng cao, cuối cùng thành đan xác suất càng lớn, dựa theo Thượng Cẩn tiêu chuẩn, ít nhất phải đem hoàng nguyên tiên quả đề luyện 3 lần.

Rất nhanh lại có tiên đan sư đi ra.

"Hoàng nguyên tiên quả đề luyện bốn lần, thuần độ 80% chín."

"Hoàng nguyên tiên quả đề luyện năm lần, thuần độ 90% hai."

Từ cái đầu tiên đan sư sau khi đi ra, lục tục có đan sư đi ra.

Thông thường mà nói phía trước nhất đi ra luyện đan sư, đề luyện số lần thiếu, thành tích sẽ không quá tốt, phía sau đi ra ngoài cũng biết so trước mặt khá hơn một chút.

Nhưng cũng có phía sau đi ra ngoài, thành tích rất kém cỏi, như vậy hơn phân nửa là tinh luyện một lần, đề luyện hư, muốn tiến hành hai lần đề luyện.

Phùng Kiệt phong độ nhanh nhẹn từ luyện đan trong phòng đi ra, hướng về phía mọi người áy náy cười một tiếng, nói: "Xin lỗi, làm trễ nãi một chút thời gian, để cho mọi người đợi lâu."

Phùng Kiệt đem đề luyện tốt linh dịch giao cho nhân viên kiểm tra.

"Hoàng nguyên tiên quả đề luyện sáu lần, thuần độ 90% bốn, Phùng đan sư, ngài thật là giỏi lắm, ta xem giống vậy cấp 3 tiên đan sư đề luyện hoàng nguyên tiên quả, nhiều nhất cũng chính là trình độ này, nhìn dáng dấp, đạo hữu hẳn rất mau là có thể trở thành cấp 3 tiên đan sư." Phụ trách kiểm tra linh dịch nhân viên kiểm tra tâng bốc nói.

Phùng Kiệt tràn đầy khiêm tốn cười một tiếng, nói: "Cấp 3 tiên đan sư, nơi nào tốt như vậy lên cấp, ta còn sớm rất đây."

. . .

"Thiển Thu, ngươi mời như thế Phùng đan sư, còn thật là quá giỏi, lại có thể đem hoàng nguyên tiên quả tinh luyện sáu lần, quả thật là tiếng tốt dưới vô hư sĩ à!" Từ Thiển Đông tràn đầy khâm phục

Phùng Kiệt là Từ Thiển Thu am hiểu người tới, Phùng Kiệt nổi tiếng, Từ Thiển Thu cũng là cùng có vinh yên, "Chị Thiển Hạ mời đan sư, cho đến bây giờ, còn chưa có đi ra đâu, có lẽ hắn thành tích tốt hơn."

Thiển Xuân nhíu mày một cái, nhìn Thiển Hạ, nói: "Thiển Hạ ngươi từ nơi nào mời người, làm sao đến bây giờ còn không đi ra, chẳng lẽ nói, đối phương đem tiên quả đề luyện xấu xa."

Thiển Đông cau mày một cái, giúp nói: "Cũng không đến nỗi đi, hoàng nguyên tiên quả đề luyện không khó, chẳng qua là, đề luyện nhiều lần liền khó khăn.

Thiển Thu cười một tiếng, nói: "Có lẽ vị này Tiêu đan sư, muốn đem tiên quả đề luyện cái bảy lần, tám lần, cho nên, tốc độ cũng chậm một ít, chúng ta chờ thêm một chút, nói không chừng sẽ có kinh ngạc vui mừng."

Thiển Hạ cau mày, không lên tiếng, trong lòng ngầm nói: Thiển Thu bộ dáng kia, rõ ràng liền muốn phủng sát, cấp 2 tiên đan sư không

phải tốt như vậy mời, những thứ khác mấy người quản sự, ra tay mau, còn không tiếc bỏ vốn gốc, cho nên, mời tới tiên đan sư tương đối nhiều. Nàng ra tay chậm, chỉ có thể bỏ gần cầu xa, tìm một ít địa phương vắng vẻ tiên đan sư.

Thiển Hạ nghe rất nhiều người nói, Tiêu Cảnh Đình đan trong tiệm thuốc đan dược làm ăn không tệ, đan sư trình độ không kém, liền đem người kéo qua, Tiêu Cảnh Đình trình độ cao bao nhiêu, Thiển Hạ thật đúng là không biết, bất quá, Thiển Hạ đoán chừng, sẽ không cao minh đi nơi nào.

Bản lãnh càng tốt tiên đan sư, nóng nảy càng lớn, nhưng là, Tiêu Cảnh Đình nóng nảy còn tốt vô cùng.

Tiêu Cảnh Đình từ luyện đan thất trong đi ra, phụ trách kiểm trắc nhân viên thấy Tiêu Cảnh Đình người đi ra sau cùng, sắc mặt nhất thời thay đổi là lạ.

"Ta đi ra ngoài không trễ đi." Tiêu Cảnh Đình xem hắn đi ra, bên ngoài tất cả tiên đan sư ánh mắt cũng tập trung tới, không khỏi có chút lúng túng nói.

"Không trễ." Nhân viên kiểm tra nói.

Phùng Kiệt đánh giá Tiêu Cảnh Đình, nói: "Ta còn lấy là ta là cái cuối cùng, không nghĩ tới Tiêu đan sư cuối cùng so ta trễ hơn à, nhìn dáng dấp, Tiêu đan sư đem hoàng nguyên tiên quả tinh luyện không ít lần đây."

Tiêu Cảnh Đình cười khan nói: "Cũng không có bao nhiêu lần."

"Các hạ đề luyện linh dịch đâu ?" Nhân viên kiểm tra giải quyết việc chung hỏi.

Tiêu Cảnh Đình đem linh dịch lấy ra ngoài, giao cho nhân viên kiểm tra.

Nhân viên kiểm tra nhìn kết quả kiểm tra, không tránh khỏi trợn to mắt.

Tiêu Cảnh Đình nhìn người nọ, nói: "Thế nào sao?"

"Không việc gì, chẳng qua là. . ." Nhân viên kiểm tra ánh mắt cổ quái nói.

Thiển Thu đi tới nhân viên kiểm tra bên người, nói: "Xảy ra vấn đề gì?"

"Không có vấn đề, là thuần độ quá cao, đạt tới 97%." Nhân viên kiểm tra sắc mặt cổ quái nhìn Tiêu Cảnh Đình, hắn nguyên vốn lấy là Phùng Kiệt đã đủ không dậy nổi, không nghĩ tới cái này Tiêu Cảnh Đình ác hơn, độ tinh thuần lại có thể tới trình độ này.

Thiển Thu hướng Tiêu Cảnh Đình nhìn sang, nói: "Đem ngươi tiên quả tinh luyện mấy lần à!"

"Mấy lần, tám lần đi." Tiêu Cảnh Đình suy nghĩ nói.

Trên thực tế, Tiêu Cảnh Đình còn có thể nhắc lại luyện 2 lần, nhưng là, Tiêu Cảnh Đình sợ quá gai mắt, cho nên, không có làm như vậy, Tiêu Cảnh Đình nhìn chung quanh tu giả khiếp sợ thần sắc, âm thầm đoán chừng, tám lần vẫn là có chút trát nhãn à!

"Tiêu đan sư, thật là quá giỏi." Thiển Xuân tràn đầy khâm phục đi nhìn lại Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Khá tốt, khá tốt."

"Em gái Thiển Thu, em thật đúng là lợi hại, Tiêu đan sư người như vậy mới, cũng cho ngươi mời về." Từ Thiển Xuân tràn đầy khâm phục nói.

Từ Thiển Hạ cười một tiếng, nói: "Có tốt không, nói lợi hại, nhưng thật ra là em gái Thiển Thu lợi hại, em gái Thu liệu sự như thần, ta

cũng không biết Tiêu đan sư như thế lợi hại, nhưng đầy đủ để cho em gái Thiển Thu đã đoán đúng."

Thiển Thu nói Tiêu Cảnh Đình đi ra ngoài trễ, là phải đem tiên quả đề luyện cái bảy tám lần, không nghĩ tới quả nhiên là tám lần, Thiển Hạ rất rõ ràng, Thiển Thu trước nói bảy lần tám lần, chẳng qua là thuận miệng nói liều, phủng sát, kết quả, Tiêu Cảnh Đình thật đúng là "Không phụ kỳ vọng ".

Tiêu Cảnh Đình nhíu mày một cái, đột nhiên có dũng khí như gai ở lưng cảm giác.

Tiêu Cảnh Đình hướng người phía sau nhìn sang, thấy được một cái trẻ tuổi tu giả, Tiêu Cảnh Đình nhận ra người kia thân phận, chính là Từ Thiển Thu xài không nhỏ tâm lực mời tới tiên đan sư Phùng Kiệt.

Phùng Kiệt nhìn Tiêu Cảnh Đình, trong con ngươi tất cả đều là hoài nghi.

Thiển Hạ nhìn Tiêu Cảnh Đình, trong lòng tràn đầy nghi ngờ, Tiêu Cảnh Đình trên thực tế là nàng không tìm được người, tạm thời tìm tới đủ số, Thiển Hạ không nghĩ tới Tiêu Cảnh Đình lại có thể như thế lợi hại.

. . .

Hứa Mộc An thấy Tiêu Cảnh Đình trở lại, khóe miệng giương lên một nụ cười.

"Em nghe nói, anh ngày hôm nay ra một cái ngọn gió, đem trước rất nổi tiếng cái đó Phùng Kiệt áp chế ảm đạm không ánh sáng." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình lười biếng nói: "Nguyên bản anh thì không muốn ra cái này danh tiếng, nhưng là anh đoán sai những người khác thực lực, anh lo lắng đề luyện bảy lần vào vòng không được, liền tinh

luyện tám lần, nơi nào biết, những tên kia nhiều nhất cũng chỉ đem hoàng nguyên tiên quả tinh luyện sáu lần."

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình vẻ kiêu ngạo Độc cô cầu bại hình dáng, cười một tiếng, nói: "Anh dĩ nhiên là lợi hại nhất."

Thao thiết hỏa linh nhìn Tiêu Cảnh Đình dương dương đắc ý dáng vẻ, khinh thường nói: "Xem ngươi vậy dáng vẻ tiểu nhân đắc chí, ngươi không phải thắng được một đám thùng cơm sao? Có cái gì tốt đắc ý

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình híp mắt mâu, nói: "Ngày mai sẽ phải bắt đầu luyện đan."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Em nghe ngóng, cái đó Thượng Cẩn tiên đan sư mặc dù nhân phẩm chưa ra hình dáng gì, nhưng là, thuật luyện đan vẫn là có thể, có lẽ, anh có thể mượn cơ hội này tìm được lên cấp cấp 3 tiên đan sư pháp môn."

"Nếu không phải vì cái này, anh cũng không so chạy lên tới." Tiêu Cảnh Đình khoanh tay nói.

Lớn như vậy luyện đan bên trong phòng, Tiêu Cảnh Đình cùng năm người xếp thành một hàng, năm người đối diện là Phùng Kiệt.

Nhiều linh thảo chất thả đang luyện đan thất, toàn bộ luyện đan thất tràn đầy một cổ đậm đà linh dược vị.

Tiêu Cảnh Đình bởi vì là thi vòng loại thứ nhất tên, cho nên, nhiệm vụ nặng nhất.

Tiêu Cảnh Đình nhanh chóng đề luyện trước thuốc nước, Thượng Cẩn đem mấy người đề luyện tốt thuốc nước nhiếp thủ đến Thượng Cẩn mình trong lò luyện đan, làm hai lần đề luyện.

Luyện đan bên trong phòng một mảnh nghiêm túc, Tiêu Cảnh Đình một bên đề luyện trước thuốc nước, vừa quan sát Thượng Cẩn động tác.

Luyện đan bắt đầu không lâu, thì có một tiên đan sư đề luyện thuốc nước thất bại, bị Thượng Cẩn dạy dỗ một lần muốn chuyên tâm.

Tiêu Cảnh Đình trong lòng rõ ràng, tới ứng chinh tiên đan sư, đều là ôm học hỏi kinh nghiệm thái độ tới.

Tiêu Cảnh Đình rất rõ ràng, cái đó đan sư nếu là đơn thuần đề luyện thuốc nước, chưa đến nỗi như vậy tùy tiện thất bại, vấn đề là đối phương một bên đề luyện thuốc nước, còn vừa nghĩ quan sát Thượng Cẩn động tác, nhất tâm nhị dụng, như vậy tinh lực cũng có chút không đủ.

Tiêu Cảnh Đình linh hồn lực hùng hậu kinh người, sơ cuộc so tài lúc này Tiêu Cảnh Đình che giấu một số thực lực, lúc này Tiêu Cảnh Đình đề luyện linh dịch hơn, còn có thể thấy rõ Thượng Cẩn động tác.

Thượng Cẩn mặt đầy nghiêm túc, toàn bộ tinh thần chăm chú ném vào đan dược luyện chế trong.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Thượng Cẩn động tác, như có sở ngộ.

------oOo------

Chương 306: Tiểu Tấn tới tiên giới

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 306: Tiểu Tấn tới tiên giới
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Tiểu Phàm cau mày, vội vàng xông vào Tiêu Tiểu Đông phòng tu luyện."Đại ca, Tiểu Tấn không thấy."

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, chậm rãi nói: "Ta đã biết, Tiểu Tấn hẳn là phi thăng, ta đi nhìn rồi, em ba hồn đăng linh hỏa cũng không có tắt, muốn đến không phải là bị khốn ở địa phương nào, chính là phi thăng, Tiểu Tấn đi cái đó bí cảnh, truyền thuyết là Long tộc

Sau cùng phi thăng đất, ta nghĩ hắn hẳn là ở nơi đó tìm được phi thăng lối đi."

"Hy vọng như thế chứ, Tiểu Tấn luôn muốn tìm một người so hắn mạnh, ban đầu có mấy cái không sợ chết, muốn truy đuổi người hắn, bị hắn làm sợ, chạy! Nếu như là tiên giới mà nói, hẳn có không ít người, có thể thắng được Tiểu Tấn." Tiêu Tiểu Phàm suy nghĩ một chút nói.

"Ta cũng muốn như vậy, hy vọng Tiểu Tấn có thể ở tiên giới tìm được mình nơi quy tụ đi." Mình cái này em ba, cũng lão đại không nhỏ.

"Tiểu Tấn tay nghề tốt như vậy, cũng không biết sẽ tiện nghi tên khốn kiếp kia." Tiêu Tiểu Phàm tràn đầy buồn bực nói.

"Cũng không biết, cha và mẹ ở tiên giới qua như thế nào." Tiêu Tiểu

Phàm tràn đầy ưu sầu nói.

Tiêu Tiểu Đông vuốt ve ngón tay, nói: "Cũng không tệ đi, cha, mẹ là một khối phi thăng." 2 người chung một chỗ, luôn là có thể chiếu ứng lẫn nhau.

. . .

Hạ thiên vực, Nguyệt Tịch thiên.

Tiêu Tiểu Tấn tẫn chức tẫn trách nướng thịt, bên cạnh cả người màu vàng quần áo thiếu niên thỉnh thoảng đi tới đi lui, "Xong chưa à! Nhanh lên một chút à!"

Tiêu Tiểu Tấn cau mày, nói: "Cũng nhanh tốt lắm, không được thúc giục!"

Thiếu niên buồn rầu nói: "Ngươi động tác thật chậm!"

"Không phải ta động tác chậm, là ngươi ăn quá nhanh." Tiêu Tiểu Tấn tức giận.

Hắn hoa nửa giờ làm được thức ăn, để cho cái này, 1 phút liền ăn sạch sẽ.

Thiếu niên nhìn Tiêu Tiểu Tấn nói: "Tiểu quỷ, ngươi là đang chỉ trích ta sao?"

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Kêu người nào tiểu quỷ đâu ? Rõ ràng đối phương mới vẻ kiêu ngạo tiểu quỷ hình dáng.

Tiêu Tiểu Tấn hít sâu một hơi, xúc động thời vận không đủ, hắn ở Linh châu lúc này tiến vào một cái Long tộc truyền thừa bí cảnh, nhân duyên tế hội, liền thông qua bí cảnh phi thăng.

Tiêu Tiểu Tấn phi thăng sau khi đi lên, thấy được một đầu ngựa 1 sừng, liền đem ngựa 1 sừng làm thịt, thịt nướng ăn.

Kết quả, Long Kinh Thiên lao ra nói, con ngựa kia là hắn thú cưỡi, nếu không phải là hắn bồi, hắn không thường nổi, Long Kinh Thiên liền đem hắn câu ở bên người, đánh công cốc.

Tiêu Tiểu Tấn hướng Long Kinh Thiên phương hướng nhìn một cái, nghĩ thầm: Tiểu quỷ này miệng đầy chạy xe lửa, trong miệng không có một câu nói thật.

Tên nầy mình liền có cánh, trời sanh có độn không năng lực, nơi nào sẽ cần một đầu ngựa 1 sừng làm thú cưỡi, huống chi tên nầy trên người uy áp nặng như vậy, thật nuôi một đầu ngựa 1 sừng ở bên người, vậy ngựa 1 sừng đã sớm để cho Long Kinh Thiên trên người uy áp, cho hù chết.

Long Kinh Thiên rõ ràng là bị hắn thịt nướng mùi thơm hấp dẫn tới, rồi sau đó tìm một cái cớ đoạt mình khẩu phần lương thực, còn mạnh hơn vội vả hắn không ngừng là hắn nấu cơm.

Long Kinh Thiên thân thế có chút rất đặc biệt, hắn là Long tộc cùng hoàng tộc hỗn huyết, thân rồng hoàng dực.

Long tộc cùng Phượng tộc là kẻ thù truyền kiếp, nhưng là, hắn vậy không tiết tháo cha mẹ gặp phải một khối, vẫn là củi khô ngọn lửa, lăn đến một khối.

Đáng tiếc, 2 người yêu nhau tha thiết kỳ sau này, liền mỗi người một ngã, có thể nói sớm tụ sớm tan.

Long Kinh Thiên bởi vì là yêu thú hình thái tương đối quái, không cho với Long tộc, cũng không cho với Phượng tộc, liền bị vứt bỏ.

Long Kinh Thiên lúc còn rất nhỏ, liền đi ra một mình xông xáo.

Long Kinh Thiên trên người có Long tộc hoàng tộc tinh thuần nhất huyết mạch, rất nhiều tu giả cũng muốn bắt hắn luyện đan, bất quá, người như vậy, đa số đã vào Long Kinh Thiên bụng.

Long Kinh Thiên thừa kế số ít Long tộc mới có không gian dời đi năng lực, gặp phải nguy hiểm có thể truyền tống đi.

"Tài nấu nướng của ngươi không tệ à!" Long Kinh Thiên nói.

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Mọi người cũng nói như thế."

"Ngươi xem ngươi, dáng dấp khó khăn xem, tu vi lại yếu như thế, tay nghề nếu là lại không tốt, nhất định không ai thèm lấy." Long Kinh Thiên nói.

Tiêu Tiểu Tấn quét Long Kinh Thiên một cái, nói: "Cái này cũng không nhọc đến phiền ngươi quan tâm, trước kia muốn lấy ta, muốn kết hôn ta đều có thể xếp một cái đại hàng dài, chẳng qua là ta coi thường mà thôi."

Long Kinh Thiên tràn đầy hoài nghi nhìn Tiêu Tiểu Tấn, nói: "Không nhìn ra, ngươi còn thật được hoan nghênh."

Tiêu Tiểu Tấn: "Đó là dĩ nhiên, ta nhưng mà cướp tay hàng. . ."

"Tiểu quỷ, ta muốn ăn bánh ngọt, ngươi lên lần làm cái đó nhỏ bé quá nhỏ, ngươi chí ít cho ta làm một lớn như vậy." Long Kinh Thiên chỉ một bên núi nhỏ nói.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Tiêu Tiểu Tấn nhìn một bên cao vút trong mây đỉnh núi, thầm nói: Thùng cơm, chậu cơm cũng không coi vào đâu, Long Kinh Thiên tên nầy, chính là một hắc động à!

"Không được." Tiêu Tiểu Tấn như đinh chém sắt nói.

"Là cái gì không được?" Long Kinh Thiên nói.

"Làm lớn như vậy bánh ngọt, ngươi nghĩ mệt chết ta sao?" Tiêu Tiểu Tấn không vui nói.

Long Kinh Thiên nhìn Tiêu Tiểu Tấn nói: "Tộc người thân thể chính là phế vật à! Bất quá, làm một nhỏ như vậy bánh ngọt, lại sẽ mệt chết ngươi, không còn dùng được."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Long Kinh Thiên tràn đầy không vui nhìn Tiêu Tiểu Tấn, trong miệng buồn rầu nói lầm bầm trước.

Tiêu Tiểu Tấn thất lạc một cái trái banh lớn nhỏ bánh trứng cho Long Kinh Thiên, trấn an Long Kinh Thiên nóng nảy tâm trạng.

Tiêu Tiểu Tấn thản nhiên nói: "Tìm được trước cha ta nói sau."

"Tiểu quỷ, ngươi có phải hay không còn chưa dứt sữa à! Cả ngày không phải la hét tìm cha, chính là la hét tìm mẹ, ta liền cho tới bây giờ không tìm cha, mẹ." Long Kinh Thiên buồn rầu nghĩ, bố hắn bây giờ không biết ngủ ở cái nào yêu tinh trong chăn, mẹ hắn không biết bây giờ ở

Nơi nào trêu đùa mỹ nam.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên một cái, nói: "Ngươi dẫn ta đi tìm người, ta có thể cho ngươi làm ăn ngon."

Long Kinh Thiên nhìn Tiêu Tiểu Tấn, suy nghĩ một chút nói: "Ngươi cho ta làm một vậy cái gì kem, ta mang ngươi đi tìm người."

Tiêu Tiểu Tấn sảng khoái nói: " Được." Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên một cái, nghĩ thầm: Một cái đứa nhỏ, chỉ thích ăn đồ ngọt.

Một lát sau, một thùng lớn kem ra lò.

Long Kinh Thiên gặm kem, hài lòng nói: "Đi thôi."

Tiêu Tiểu Tấn nằm ở Long Kinh Thiên trên lưng, tối tăm xoa xoa

nghĩ, tên nầy ăn nhiều như vậy, cũng không sợ sinh sâu răng.

. . .

Ở Long Kinh Thiên dưới sự trợ giúp, Tiêu Tiểu Tấn theo một ít đầu mối tìm được sơn trang Thiên Nguyệt, nhưng phát hiện Tiêu Cảnh Đình sớm rời đi.

"Cha ngươi không ở nơi này đâu ?" Long Kinh Thiên nói.

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Tới trễ một bước, cha ở chỗ này trồng qua củ cà rốt, cha nhất sẽ làm ruộng, đi tới chỗ nào cũng sáng lên tỏa sáng."

Long Kinh Thiên tràn đầy ghét bỏ nói: "Không phải là sẽ làm ruộng sao? Cũng không có gì không dậy nổi."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Long Kinh Thiên hái được một cây củ cà rốt, gặm hai cái, phi phi phun ra ngoài, "Thiên Cơ thỏ nhất tộc, chỉ thích gặm vậy không tư không vị củ cà rốt, chặt chặt, một chút cũng không dễ ăn."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Ăn một chút ăn, cái này thùng cơm.

Tiêu Tiểu Tấn nghe Tiêu Cảnh Đình một phen, biết được liền cha bắt giữ mẹ, chạy trốn bên ngoài lời đồn đãi.

Tiêu Tiểu Tấn nghe được liên quan tới cha, mẹ các loại bản bản lời đồn đãi.

Tỷ như: Cha lòng dạ ác độc, bắt cóc liền mẹ, đã đem mẹ cho giết người cướp của.

Tỷ như: Cha là một tuyệt sắc mỹ nam, cho nên, Hứa Mộc An mới buông tha thiên tài luyện khí sư, lựa chọn cha.

Tỷ như: Cha công phu trên giường nhất lưu, để cho người muốn ngừng cũng không được.

Tỷ như: Mẹ là một người có mắt không tròng, không phân rõ trân châu cùng cá hạng mục.

. . .

"Chính là hắn, hắn đang hỏi thăm Tiêu Cảnh Đình tung tích, tên nầy cùng Tiêu Cảnh Đình là một phe." Một cái tu giả tràn đầy kích động chỉ Tiêu Tiểu Tấn nói.

Tiêu Tiểu Tấn nhíu mày một cái, Hứa Mộc An chạy trốn sau đó, Hứa Hãn không biết ở giữa kia người sai vặt tà, lại có thể đối bên ngoài nói Tiêu Cảnh Đình cuỗm đi liền vợ chưa cưới của hắn, từ đó ban bố treo giải thưởng.

Tiêu Tiểu Tấn quang minh chánh đại hỏi dò Tiêu Cảnh Đình tung tích, lập tức liền bị người theo dõi.

Tiêu Tiểu Tấn đi Long Kinh Thiên sau lưng né tránh, nói: "Đánh lui bọn họ, ta cho ngươi nấu lớn như vậy một nồi thịt." Tiêu Tiểu Tấn lấy tay hoa kéo một cái nồi lớn hình dáng.

Long Kinh Thiên nhíu mày một cái, thừa dịp cháy nhà hôi của nói: "Một nồi không đủ, như vậy chí ít mười nồi."

"Mười nồi quá nhiều, 2 nồi." Tiêu Tiểu Tấn mặt băng bó nói.

Long Kinh Thiên lắc đầu một cái, nói: "Tám nồi."

"Tám nồi quá nhiều, ta tay cũng sắp gảy."

Long Kinh Thiên tràn đầy không cho là đúng nói: "Ngươi mặc dù yếu đi một lần, nhưng là, dầu gì cũng là cái hư tiên, tay không như vậy dễ dàng đoạn.

Đi qua một hồi trả giá, cuối cùng 2 người lấy bốn nồi thịt thành giao.

Long Kinh Thiên hóa thành nguyên hình, Long Kinh Thiên vừa hiện nguyên hình, đậm đà huyết mạch uy áp, liền đem chung quanh mấy cái tu giả muốn bắt Tiêu Tiểu Tấn tu giả áp chế không thở nổi.

Long Kinh Thiên ở trên trời nổi lơ lửng, kinh người yêu thân vô cùng uy nghiêm.

Long Kinh Thiên rống giận một tiếng, một đám tu giả rầm rầm ngã xuống.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên đại hiển thần uy, âm thầm thầm nghĩ: Thằng nhóc thúi quỷ đùa bỡn oai phong đứng lên, ngược lại là có chút giống như bố, chính là nóng nảy thúi quá, còn không có cha một nửa tốt.

. . .

Bên trong Vẫn Tinh thương hành, Tiêu Cảnh Đình không ngừng biến đổi động tác tay, một viên cấp 3 đan dược, ở trong lò luyện đan chậm rãi thành hình.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Thành?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Thành."

Thật ra thì, hắn đã sớm có lên cấp cấp 3 tiên đan sư năng lực, chẳng qua là cách một tầng vách ngăn không thấy rõ, thật ra thì, nói một cách thẳng thừng cấp 3 tiên đan sư cũng không quá như vậy, cấp 3 tiên đan luyện chế bí quyết, ngay tại cùng xoay tròn, đem đề luyện tốt thuốc nước xoay tròn ngưng tụ thành đan dược.

"Thượng Cẩn luyện đan thất bại, lần này ngươi hẳn không lấy được quá mức thù lao." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Không có sao." Dù sao hắn đồ

mong muốn, đã đắc thủ.

Tiêu Cảnh Đình lưu lại ở khách trong phòng không có ra cửa, một tràng tiếng gõ cửa vang lên.

Tiêu Cảnh Đình mở cửa, đi ra ngoài, "Thiển Hạ đạo hữu, có chuyện gì không?"

"Làm phiền Tiêu đan sư khổ cực tới một chuyến, đây là cho ngài thù lao." Thiển Hạ đem chứa đầy tiên tinh nhẫn không gian đưa cho Tiêu Cảnh Đình.

"Đa tạ đạo hữu." Tiêu Cảnh Đình nói.

Thiển Hạ nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Chúng ta thương hành, nghĩ mời Tiêu đan sư, thành tựu thương hành thường trú tiên đan sư, không biết, Tiêu đan sư ý như thế nào."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, lắc đầu một cái, nói: "Xin lỗi, ta không thích bị câu nệ sinh hoạt." Trên người hắn bí mật quá nhiều, nếu là sống ở thương hành mí mắt phía dưới, chỉ sợ thì phải bại lộ.

"Đã như vậy, quân tử không làm người khác khó chịu, chuyện này cũng được đi." Thiển Hạ cũng không có cưỡng cầu.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Thiển Hạ nói: "Đa tạ đạo hữu."

"Tiêu đạo hữu, ta sớm nghe liền một kiện chuyện lạ, không biết, ngươi có không có hứng thú nghe."

"Nguyện nghe nói rõ." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Kim Giáp thiên có cái Hứa gia, Hứa gia có cái cấp 3 luyện khí sư tên là Hứa Hãn, Hứa Hãn tướng mạo anh tuấn, còn trẻ có là, thuật luyện khí tinh sảo vô cùng, nhưng mà, như vậy một cái nhân vật xuất sắc, lại bị người khiêu liền góc tường, có người cả gan làm loạn, đem Hứa Hãn vị hôn thê cho rẽ

Đi, Hứa Hãn bây giờ đang lực mạnh treo giải thưởng lùng bắt cái này gan lớn bằng trời người." Thiển Hạ cười mỉa nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

------oOo------

Chương 307: Gặp lại Tử Ngọc

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 307: Gặp lại Tử Ngọc
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Đưa mắt nhìn Thiển Hạ rời đi, Tiêu Cảnh Đình hướng Hứa Mộc An nhìn sang, sắc mặt có chút ngưng trọng.

"Thiên hạ không có tường nào gió không lọt qua được, nhìn dáng dấp, chúng ta phải mau rời khỏi, hơn nữa chắc không thể dùng vốn là tên họ." Tiêu Cảnh Đình trầm ngâm nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Nói đúng!" Lúc trước, hắn suy nghĩ tiên giới rộng lớn vô biên, trùng tên người đếm không hết, có cần hay không vốn tên là cũng không có vấn đề, bây giờ nhìn lại, để đạt được an toàn, cần phải đổi đổi tên chữ mới đúng.

"Không nghĩ tới Hứa Hãn sẽ thả ra loại này lời đồn đãi." Hứa Mộc An nguyên vốn lấy là Hứa Hãn sẽ dàn xếp ổn thỏa, dẫu sao sự việc truyền đi, Hứa Hãn cũng là mặt mũi không ánh sáng.

Hứa Mộc An híp mắt, thầm nói: Hứa Hãn tư tâm bên trong hẳn là ghét mình, nhưng là, không thể bỏ mình thể chất, ở Hứa gia lúc này Hứa Hãn tựa hồ chưa bao giờ thừa nhận qua hắn thân phận, kết quả, hắn cùng Tiêu Cảnh Đình rời đi, Hứa Hãn nhưng thả ra loại này lời đồn đãi, cũng không biết tên nầy đánh cái gì chủ âm

"Anh cảm thấy Hứa Hãn là đối với em động tâm." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An cười khổ một cái, nói: "Làm sao biết? Anh suy nghĩ nhiều."

"Làm sao không biết? Mộc An, em cũng không biết mị lực của mình bao lớn." Tiêu Cảnh Đình hướng Hứa Mộc An cười tươi cười xong nói.

Hứa Mộc An cười một tiếng, trong lòng ngọt ngào, "Anh à! Thì biết nói lời khen dỗ em."

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An lĩnh thù lao, rời đi Vẫn Tinh thương hành.

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An rời đi thương hành không lâu, nghe đến Tiêu Tiểu Tấn tin tức.

Nhận được tin Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An, vừa mừng vừa sợ lại lo âu.

"Tiểu Tấn bây giờ lại có thể cùng Long tộc quái thai đợi chung một chỗ."

Long Kinh Thiên nhưng mà hạ thiên vực thanh danh hiển hách nhân vật, Long Kinh Thiên thân kiêm long phượng 2 tộc huyết mạch, chỉ cần hắn tâm niệm vừa động, liền có thể tiến hành ngẫu nhiên truyền tống, Long Kinh Thiên mấy lần trống rỗng chui đến liền một ít hạ thiên vực đại thế lực tàng bảo thất, đem mấy đại gia tộc tàng bảo thất, cướp không còn một mống.

Tại hạ thiên vực, Long Kinh Thiên cũng là người người kêu đánh nhân vật, nhưng là, Long Kinh Thiên dị bẩm thiên phú, một khi quyết định chạy trốn, cho dù tiên hoàng niêm phong hư không, cũng không cách nào ngăn cản hắn chạy trốn.

Hứa Mộc An nhìn tốn nhiều tiền mua hình ảnh, trong hình ảnh Tiêu Tiểu Tấn cùng Long Kinh Thiên trả giá một phen, cuối cùng Tiêu Tiểu Tấn dùng bốn nồi thịt, mời nổi Long Kinh Thiên ra tay.

"Long Kinh Thiên tên nầy ngược lại không đắt à!" Tiêu Cảnh Đình sờ

cằm, cười một tiếng.

Bốn nồi thịt, rồi mời động Long Kinh Thiên ra tay, tuyệt đối là hợp coi là, chặt chặt, lại có thể có thể mời tới như thế tiện nghi tiên vương, con trai nhà mình thật là có đầu óc kinh tế à!

"Tiểu Tấn tại sao lại ở chỗ này? Vẫn chưa tới một trăm năm à! Thông Thiên tháp, hẳn còn chưa mở khải." Hứa Mộc An không hiểu nói.

"Hẳn là thông qua những phương thức khác tới tiên giới, tuy nói linh giới cùng tiên giới lối đi phần lớn đoạn tuyệt, nhưng là, hẳn không chỉ Thông Thiên tháp một cái đường tắt." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Tiểu Tấn bây giờ cùng Long Kinh Thiên chung một chỗ, sẽ không xảy ra vấn đề gì sao." Cái này Long Kinh Thiên, tựa hồ danh tiếng không tốt lắm dáng vẻ.

"Sẽ không có vấn đề gì đi. Tin đồn chỉ nói Long Kinh Thiên thích cướp bóc bảo khố, nhưng là, chưa nói, tên kia thích khi nam phách nữ à!" Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Vậy thì đúng rồi."

. . .

Long Kinh Thiên ăn tứ đại nồi thịt, ôm bụng, hạnh phúc hừ hừ.

"Ăn ngon, ăn ngon, cuối cùng có chút đầy đủ cảm giác."

Tiêu Tiểu Tấn nhìn một cái to lớn dược đỉnh, mí mắt nhảy lên một chút, hắn trước nói muốn nấu tứ đại nồi thịt lúc này hắn khoa tay múa chân rõ ràng không phải lớn như vậy nồi.

Tiêu Tiểu Tấn mặc dù bất mãn trong lòng, nhưng là, xen vào đối phương quả đấm tương đối cứng rắn, chỉ có thể nhẫn nhục chịu khó nấu tứ đại nồi.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn dược đỉnh, lắc đầu một cái, cái này đỉnh hẳn là cấp bốn tiên đỉnh, phẩm tương không tầm thường, cũng không biết Long Kinh Thiên là trộm liền của gia tộc nào bảo khố lấy được, nếu là những cái kia cái cấp 3 tiên đan sư, thấy được cái này đỉnh, chỉ sợ là muốn điên cuồng.

Đáng tiếc, như thế cái đỉnh rơi vào Long Kinh Thiên trong tay, Long Kinh Thiên nhưng cầm nó để nấu thịt, thật là minh châu ám đầu.

"Ta buồn ngủ." Long Kinh Thiên vung tay lên, một đống lớn tiên tinh chất thành một ngọn núi.

Long Kinh Thiên ầm một chút, ngủ ở núi Tiên Tinh trên, Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên dáng vẻ, không khỏi có chút hưng phấn.

Tiêu Tiểu Tấn thử thu hồi dược đỉnh, gặp Long Kinh Thiên không có phản ứng gì, nhất thời có chút cao hứng.

Tiêu Tiểu Tấn thầm nghĩ: Nếu là mình đem dược đỉnh đưa cha, cha chắc hẳn sẽ cao hứng.

Tiêu Tiểu Tấn hồi tưởng trước dò xét tin tức, cha thật giống như cho Thiên Cơ thỏ nhất tộc Tử Ngọc tiên vương, loại qua một đoạn thời gian củ cà rốt, vậy tiên vương thật giống như còn thật coi trọng ba.

Long Kinh Thiên từ núi Tiên Tinh trong thò đầu ra, nói: "Ngươi không nên nghĩ thừa dịp ta ngủ thời điểm chạy trốn, ta ở ngươi trên người đắp đâm, ngươi chạy tới chỗ nào, ta cũng có thể tìm được."

Tiêu Tiểu Tấn có chút phiền não nói: "Biết, ngươi đã nói rất nhiều lần rồi."

"Thật ra thì, ngươi đi theo ta, nấu cơm cho ta ăn, cũng không việc gì không tốt, ngươi yếu như thế, cứ như vậy chạy ra ngoài, tùy tùy tiện tiện, sẽ để cho yêu thú đập chết." Long Kinh Thiên đạo

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

. . .

Lấy được Tiêu Tiểu Tấn tin tức, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An cân nhắc hồi lâu, quyết định hồi Nguyệt Tịch thiên, tìm một chỗ nghỉ ngơi, sẽ chậm chậm hỏi dò một chút Tiêu Tiểu Tấn tình trạng.

Tiêu Cảnh Đình ở Nguyệt Tịch thiên mở một nhà đan dược cửa hàng, đem mình ngụy trang thành một cái ở sâu đồng ra đan dược sư, thành công ở Nguyệt Tịch thiên đứng vững vàng gót chân.

Hứa gia vẫn không có buông tha tìm Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An tung tích, nhưng là, có thể là cái gọi là dưới đèn tối, Tiêu Cảnh Đình xuất hiện trước nhất Nguyệt Tịch thiên, quản chế cũng không phải là rất nghiêm chặt chẽ.

Tiêu Cảnh Đình cửa hàng làm ăn, ngày càng đi lên, chẳng qua là không biết Long Kinh Thiên đem Tiêu Tiểu Tấn rẽ mang tới nơi nào, Tiêu Cảnh Đình vẫn không có nhận được Tiêu Tiểu Tấn tin tức.

. . .

Một ngày, trên bầu trời điện thiểm lôi minh, Tiêu Cảnh Đình lại thấy được một cái thỏ to lớn màu tím cùng một cái hồ ly ba cái đuôi đang chiến đấu.

Thỏ khí lực kinh người, đạp một cái chân, liền đạp tháp một tòa tiên sơn, hồ ly yêu thú cũng là lợi hại, vẫy đuôi một cái, đối phương pháp khí bị mở bung ra một kẽ hở.

"Tiên vương đại chiến à!" Hứa Mộc An xa xa xem chừng phương xa chiến đấu, tràn đầy khâm phục nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Tựa hồ thế quân lực địch dáng vẻ, vậy chỉ thỏ màu tím, tựa hồ có chút quen mắt."

"Có phải hay không giống như anh trước một đời chủ nhân Tử Ngọc tiên vương?" Hứa Mộc An hỏi.

"Em làm sao biết?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Thiên Cơ thỏ nhất tộc thế lực khổng lồ, nhưng là màu tím linh thỏ am hiểu nhất trồng trọt linh thảo, hơn nữa, số lượng thưa thớt, anh trước một đời chủ nhân, vừa vặn hình thú là màu tím linh thỏ." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn phương xa, nói: "Sẽ không thật là nàng chứ ?"

Màu tím thỏ một cước đá vào hồ ly trên người, đem vậy chỉ hồ ly ba đuôi đạp đi ra ngoài.

Hồ ly ba đuôi há miệng vừa kêu, một đạo kim quang từ hồ ly ba đuôi trong miệng phóng thích ra ngoài, màu tím thỏ bị vậy đạo tinh quang chính xác đánh trúng, nhất thời thỏ người thay đổi vết máu loang lổ.

"Mới vừa vậy con hồ ly là gạt thua, mục đích chính là vì để cho thỏ xem thường." Tiêu Cảnh Đình trầm mặt nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Hẳn là như vậy." Hồ nghi nhìn như bị thỏ đánh bay, nhưng là, bị thương cũng không phải là rất nặng, nhưng là, hồ ly theo sau vậy cũng công kích, nhưng là trí mạng.

Một hồi gió lốc lôi cuốn con thỏ kia, lập tức biến mất bóng dáng.

Hứa Mộc An nhìn phương xa, nói: "Con thỏ kia, thật giống như trốn."

"Vậy thỏ thật giống như bị thương không nhẹ." Tiêu Cảnh Đình chần chờ một chút.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, "Anh phải đi nhìn người nọ một chút sao?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Em canh giữ ở trong cửa hàng, ta đi xem xem tình huống."

"Cũng tốt, nếu là chuyện không thể là, liền lập tức lui về." Hứa Mộc An nói.

" Được."Nếu là đổi ở mấy năm trước, Tiêu Cảnh Đình là sẽ không nguyện ý thảng chuyến này nước đục, nhưng là, Tiêu Cảnh Đình đã ở mấy năm trước luyện chế thành công liền tiên vương đan, lên cấp tiên vương.

. . .

Tử Ngọc lúc tỉnh lại, phát hiện mình thương thế trên người chuyển tốt không thiếu, nhưng là, trên tay nhẫn không gian cũng không thấy.

Tử Ngọc nhớ mang máng mình bị hồ linh Thiên Sát thần quang đánh trúng, không thể không trọng thương chạy trốn xa, bây giờ nàng không bị cái gì trói buộc, hẳn là được người cứu.

"Tiên vương đại nhân, thật lâu không gặp à!" Tiêu Cảnh Đình đi vào nói.

Tử Ngọc thấy Tiêu Cảnh Đình, không khỏi sững sốt một chút, "Là Tiêu đạo hữu ngươi à! Là ngươi cứu ta?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, có chút áy náy nói: "Đúng vậy, tiên vương đại nhân, ngươi bị thương rất nặng, vì cứu ngươi, tốn rất nhiều tiên tinh, ta là cái người nghèo, không có gì tiên tinh, cho nên, ta liền tự chủ trương, cầm ngươi trong không gian giới chỉ tiên tinh sẽ không tức giận sẽ không xảy ra khí chứ ?"

Tử Ngọc co quắp một cái khóe miệng, miễn cưỡng nói: "Không tức giận, ta nhẫn không gian đâu ?"

Tiêu Cảnh Đình lập tức đem trên tay nhẫn không gian giao cho Tử Ngọc, Tử Ngọc quét nhẫn không gian một cái, Tử Ngọc phát hiện

nhẫn không gian bên trong đại đa số đồ đều không thiếu, chính là tiên tinh ít đi hơn ba triệu, còn có đưa tới nàng cùng hồ linh tranh đấu hoàng vô cùng tiên thảo tựa hồ thiếu

Một miếng nhỏ.

Tử Ngọc thầm nghĩ: Tiêu Cảnh Đình cái này tên khốn kiếp, hắn nếu là cứu nàng, chẳng lẽ nàng sẽ không tri ân báo đáp sao? Tên nầy, hết lần này tới lần khác tiên hạ thủ vi cường, lấy đi nàng trong chiếc nhẫn tiên tinh.

Tử Ngọc xuất thân nhà giàu có, đối với tiên tinh cũng không phải là quá mức coi trọng, gặp hoàng cấp tiên thảo thiếu một miếng nhỏ, cũng không phải là rất ảnh hưởng hoàng vô cùng tiên thảo dược tính, những thứ đồ khác đều không thiếu,

Tử Ngọc âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

"Đa tạ đạo hữu, ân cứu mạng." Tử Ngọc nói.

"Không khách khí, không khách khí." Tiêu Cảnh Đình liền vội vàng khoát tay nói.

"Cảnh Đình, tiên vương đại nhân tỉnh chưa?" Hứa Mộc An đi tới hỏi.

Tử Ngọc hướng Hứa Mộc An nhìn sang, nói: "Đây chính là Hứa gia Hứa Mộc An sao?"

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy."

Tử Ngọc nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Trước kia là ta có mắt không tròng, Tiêu đạo hữu ngươi mị lực muốn vượt qua xa Hứa Hãn à!"

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Tử Ngọc tiên vương đại nhân nói đùa."

"Ngươi cũng là tiên vương, cũng không cần gọi ta tiên vương, Tiêu

đạo hữu tiến bộ thật là thần tốc, chắc là những năm này, có kỳ ngộ đi." Tử Ngọc nói.

Tử Ngọc trong lòng kinh ngạc lợi hại, Tiêu Cảnh Đình phi thăng mới mấy năm à! Thông thường phi thăng tu sĩ, lúc này hẳn mới vừa đem chân nguyên đổi thành thành tiên nguyên đi, tên nầy, cũng đã là tiên vương.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Quả thật có, ta xông lầm liền một cái bí cảnh, đánh bậy đánh bạ đón nhận tiên khí quán đính."

Tiêu Cảnh Đình thực lực là dựa vào phòng tu luyện thời gian tu luyện ra được, vì che chở phòng tu luyện thời gian, Tiêu Cảnh Đình thuận miệng xé cái lời nói dối.

Tiên giới không thể so với tu chân giới, có nhiều loại nhiều dạng kỳ ngộ, rất nhiều kỳ ngộ cũng rất có thể để cho người một bước lên trời.

Tử Ngọc không khỏi trợn to mắt, tràn đầy hâm mộ nói: "Thật là có phúc, thật là có phúc à!"

Tử Ngọc âm thầm cọ xát nghiến răng, thầm nghĩ: Nàng ở tiên giới mấy ngàn năm, chưa từng gặp qua tiên khí quán đính loại này chuyện tốt, Tiêu Cảnh Đình tên nầy, lại có thể tốt như vậy vận, thật là làm cho người không ghen tị cũng không được.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Ta cũng cảm thấy."

------oOo------

Chương 308: Long tộc quái thai

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 308: Long tộc quái thai
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

"Tiêu đạo hữu, ngươi đi sau đó, Long tộc quái thai mang tới một mình trang viện đi tìm ngươi." Bỗng nhiên nghĩ tới điều gì Tử Ngọc nói.

"Tử Ngọc đạo hữu, biết bọn họ đi nơi nào sao?" Tiêu Cảnh Đình có chút kích động hỏi

Tiêu Cảnh Đình ở lại Nguyệt Tịch thiên đã nhiều năm, nhưng là, từ đầu đến cuối không có Tiêu Tiểu Tấn tin tức.

Tử Ngọc lắc đầu một cái, nói: "Không biết, Long Kinh Thiên ở Nguyệt Tịch thiên lộ mặt sau đó, rất nhiều người cũng tới bắt hắn. Hắn liền chạy."

"Thật là nhiều người cũng bắt Long Kinh Thiên? Tại sao?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Cái này còn cần hỏi sao? Dĩ nhiên là vì Long Kinh Thiên trên người huyết mạch, Long tộc, Phượng tộc con cháu khó khăn, 2 tộc con cháu ở thời kỳ ấu thơ rất được coi trọng, rất ít có lưu lạc bên ngoài, nhưng là, Long Kinh Thiên là ngoại lệ, hắn là Long tộc cùng Phượng tộc hỗn huyết, 2 tộc hết lần này tới lần khác là kẻ thù truyền kiếp, cho nên, Long Kinh Thiên cha không thương, mẹ không thương, rất nhỏ liền bị ném ra."

"Hạ thiên vực bây giờ có không ít tiên vương, nhưng là, tiên hoàng phượng lông góc cạnh, có lời đồn đãi nói, chỉ phải lấy được Long

Kinh Thiên máu, chế thành long hoàng đan, liền có thể đi vào tiên hoàng cảnh giới."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Cho nên nói, Long Kinh Thiên trên thực tế là thịt Đường tăng, ai cũng muốn cắn, cái gọi là, cửa thành cháy vạ lây người vô tội, con trai nhà mình cùng ở người như vậy bên người, tựa hồ không quá hay à!

"Long Kinh Thiên, hẳn không tốt như vậy đối phó." Hứa Mộc An trầm tư một chút nói.

Tử Ngọc gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Long Kinh Thiên thân kiêm rồng, phượng 2 tộc chi trưởng, chiến lực kinh người, còn nắm giữ không gian quy luật, có thể tùy ý chuyển đổi không gian, rồng, phượng 2 tộc thiên chi kiêu tử, cũng khó mà cùng sánh vai." Đáng tiếc, một cái thiên tài như vậy hậu duệ,

Nhưng bởi vì là long phượng 2 tộc cừu hận, bị 2 nhà bài xích.

"Tiêu đạo hữu, Long Kinh Thiên mang tới vị kia thật giống như kêu Tiêu Tiểu Tấn, hẳn cùng ngươi có chút quan hệ đi." Tử Ngọc thử dò xét hỏi.

"Là ta cùng Mộc An con trai." Tiêu Cảnh Đình thẳng thắn nói.

"Tiêu đạo hữu con của ngài có thể sai khiến động Long Kinh Thiên, rất là giỏi lắm à!" Tử Ngọc nói.

Tiêu Cảnh Đình miễn cưỡng cười một tiếng, nói: "Lời này khoa trương."

. . .

Tử Ngọc bị thương rất nặng, hồ ly ba đuôi chỗ ở tộc hồ ly, rất nhiều tu giả cũng chạy ra, tìm kiếm Tử Ngọc tung tích

Tử Ngọc vạn bất đắc dĩ, chỉ có thể giấu đầu lòi đuôi lưu lại ở Tiêu

Cảnh Đình địa phương, bởi vì là Tiêu Cảnh Đình cao thâm khó lường luyện đan sư thân phận, Tiêu Cảnh Đình đan dược cửa hàng, ngược lại là tránh thoát lục soát.

"Tiêu đạo hữu, ngươi đều lên cấp tiên vương, lại thế nào ở hư như vậy địa phương?" Tử Ngọc hỏi.

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy bất đắc dĩ nói: "Không có cách nào à! Ta nghèo à! Nuôi một cái vợ muốn cần rất nhiều tiên tinh, ta căn cơ cạn, tự nhiên muốn xài tiết kiệm một chút."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Cảnh Đình ở trên người ta tốn rất nhiều tiền, Tử Ngọc tiên vương, ngươi nếu là có tiên tinh, liền tiếp viện Cảnh Đình một ít đi."

Tử Ngọc nhìn Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An liền khoác một hát, trong lòng phát hoảng, "Ta tiên tinh cũng ở nhẫn không gian bên trong đâu, đáng tiếc rất, bây giờ đã còn dư lại không có mấy."

"Trừ tiên tinh, không phải còn có tiên tinh thẻ sao?" Tiêu Cảnh Đình không chút nghĩ ngợi nói.

Tử Ngọc thật muốn hô Tiêu Cảnh Đình một cái tát, Tiêu Cảnh Đình tên nầy, không nói với mà lấy, cầm nàng tiên tinh còn không coi là, lại còn đánh nàng tiên tinh thẻ chủ ý.

Ở Tiêu Cảnh Đình vậy đợi một đoạn thời gian, Tử Ngọc thân thể dần dần khôi phục lại.

Tử Ngọc ở Tiêu Cảnh Đình tiệm đan dược bên trong vòng vo một vòng, tràn đầy khâm phục nói: "Tiêu đạo hữu, lại là tiên đan sư, ta trước thật là có mắt không tròng."

Tiêu Cảnh Đình mãn bất tại ý nói: "Tiểu đả tiểu náo, nhập không thể Tử Ngọc đạo hữu ngươi mắt."

"Tiêu đạo hữu nói đùa, ta Tử Ngọc còn không tự đại đến cấp 3 tiên

đan sư đều không cách nào vào mắt đến nước, Tiêu đạo hữu thuật luyện đan cao minh như thế, sau này thiếu không thể còn phải làm phiền các hạ." Tử Ngọc nói.

Tiêu Cảnh Đình khoát tay một cái, hào phóng nói: "Được rồi được rồi." Có khách tới cửa dĩ nhiên là chuyện tốt.

Tử Ngọc đánh giá Hứa Mộc An cùng Tiêu Cảnh Đình, nói: "Hứa đạo hữu quả nhiên là con mắt tinh tường thức anh hùng, Tiêu đạo hữu so với Hứa Hãn đạo hữu, quả thật là lợi hại liền không thiếu."

"Ta cùng Mộc An là hoạn nạn vợ chồng, vô luận ta nghèo khó hoặc là giàu có, Mộc An đều là sẽ cùng ta ở chung với nhau, cái gọi là tình chỗ chung, sống chết có nhau, không thôi bất kỳ ngoại vật dời đi, Tử Ngọc đạo hữu, ngươi biết chưa?" Tiêu Cảnh Đình hai tròng mắt tinh tinh lạp sáng nhìn Tử Ngọc hỏi.

Tử Ngọc có chút miễn cưỡng nói: "Ta rõ ràng."

"Tử Ngọc đạo hữu, ngươi có người thích sao?" Hứa Mộc An tò mò hỏi.

Tử Ngọc nhạt nhẽo cười một tiếng, nói: "Còn không có."

Hứa Mộc An đầy là đồng tình nhìn Tử Ngọc, nói: "Tử Ngọc đạo hữu, ngươi hẳn tìm một cái, có một cái biết nóng biết lạnh người, là một kiện vô cùng chuyện may mắn."

Tử Ngọc: ". . ."

. . .

"Chị Tử Ngọc, chị có thể coi như là trở về? Ta tìm rất nhiều người tìm ngươi, vẫn không có ngươi tin tức." Tuyết Nguyệt tràn đầy buồn bực nói.

Tử Ngọc nhíu mày một cái, có chút nhức đầu nói: "Xảy ra chút sự

việc, làm trễ nãi một hồi."

"Chị Tử Ngọc, ta sớm nghe ngươi cùng tộc hồ ly cái đó hồ ly tinh đại đánh một trận." Tuyết Nguyệt nói.

Tử Ngọc gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Khinh thường, để cho hồ ly tinh kia cho ám toán một cái, thiếu chút nữa lật thuyền trong mương, thật may, có quý nhân tương trợ."

"Anh hùng cứu mỹ nhân nha, chị Tử Ngọc, là ai à!" Tuyết Nguyệt hi hi ha ha hướng Tử Ngọc hỏi.

Tử Ngọc liếc Tuyết Nguyệt một cái, nói: "Ngươi à! Suốt ngày thì sẽ nghĩ chút đồ ngổn ngang, người ta danh thảo có chủ."

"Danh thảo có chủ? Ai à!" Tuyết Nguyệt tò mò hỏi.

"Chính là ngươi giới thiệu qua tới, làm quản sự cái đó Tiêu Cảnh Đình."

Nghe được Tử Ngọc nói, Tuyết Nguyệt không khỏi trợn to mắt, "Tiêu Cảnh Đình, người Hứa gia khắp nơi tìm hắn đâu ? Hắn tại sao lại ở chỗ này, còn cứu ngươi, hắn thật đúng là không sợ chết."

Tử Ngọc cười một tiếng, nói: "Người ta sống có thể tự tại, mở ra một nhà đan dược cửa hàng, giả mạo thế ngoại cao nhân."

"Chị Tử Ngọc, Hứa gia nói Tiêu Cảnh Đình cuỗm đi liền Hứa Mộc An, có phải là thật hay không?" Tuyết Nguyệt hỏi.

"Hứa Mộc An ngay tại Tiêu Cảnh Đình nơi đó, 2 người tốt cùng một người tựa như, suốt ngày dính nhớp nhớp." Tử Ngọc nói.

Tuyết Nguyệt cau mày, nói: "Nói như thế 2 người là bỏ trốn?"

"Hứa Mộc An nguyên bổn chính là Tiêu Cảnh Đình vợ, tự nhiên chưa nói tới cái gì bắt cóc, Hứa Mộc An lựa chọn như vậy cũng

không sai, Tiêu Cảnh Đình đã là cấp 3 tiên đan sư, hắn tiến bộ nhanh như vậy, tơ bạc không tổn thương sắc với Hứa gia Hứa Hãn." Tử Ngọc nói.

Tuyết Nguyệt tràn đầy không hiểu nói: "Cấp 3 tiên đan sư? Tiêu Cảnh Đình biết luyện đan?"

Tử Ngọc gật đầu một cái, nói: "Quả thật như vậy." Tiêu Cảnh Đình ở trang viên lúc này liền đối bên ngoài đâu bán ra qua đan dược, chẳng qua là lúc đó Tiêu Cảnh Đình xuất thủ phần lớn là một ít cấp 1 tiên đan, cấp 2 cũng có một ít, nhưng là, rất ít, Tử Ngọc liền không làm sao làm chuyện xảy ra.

"Chị Tử Ngọc, Tiêu Cảnh Đình tên kia rất lợi hại nha, có không có hứng thú đoạt lại à!" Tuyết Nguyệt hướng Tử Ngọc nháy nháy mắt nói.

"Không có hứng thú, ta liền không gặp qua như thế không phẩm chất người đàn ông, thừa dịp ta hôn mê, lại có thể đem ta nhẫn không gian bên trong tiên tinh, xài hết sạch." Tử Ngọc có chút không vui nói.

Tử Ngọc nhíu mày một cái, nàng sau tới thăm, Tiêu Cảnh Đình tốn ở trên người hắn những cái kia chữa trị dùng đan dược, tính tới tính lui cũng chỉ ba bốn trăm ngàn, còn lại tiên tinh cũng cho Tiêu Cảnh Đình cái tên kia cho trung gian kiếm lời.

Còn có bụi cây kia hoàng vô cùng tiên thảo, tựa hồ thiếu một khối, nhất định là cho Tiêu Cảnh Đình tên kia cắt.

"Chị Tử Ngọc, người ta vẫn còn cho ngươi giữ lại một ít khác đây." Tuyết Nguyệt nói.

Tử Ngọc gật đầu một cái, nói: "Cho nên à, ta lúc rời đi, tên nầy cùng ta khóc nghèo, để cho ta nhất định nhớ, lại cho hắn đưa chút tiên tinh."

"Chị Tử Ngọc, đoạn này thời gian, ngươi một mực cùng Tiêu Cảnh Đình, Hứa Mộc An lưu lại ở liền một khối?" Tuyết Nguyệt hỏi.

Tử Ngọc gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Nàng ở Tiêu Cảnh Đình bên kia lúc nghỉ ngơi, vậy đối với phu phu suốt ngày ở nơi đó rải thức ăn cho chó, chỉ sợ nàng không biết 2 người cảm tình tốt. Tử Ngọc nhớ lại nàng những cái kia đã từng khuyên Tiêu Cảnh Đình buông tha, Hứa Mộc An khẳng định lựa chọn Hứa Hãn mà nói, cảm thấy ngượng hoảng.

"Long phượng 2 tộc cái đó kỳ quái tháng đài, có hay không tới nữa qua à!" Tử Ngọc hỏi.

Tuyết Nguyệt lắc đầu một cái, nói: "Không có."

Tử Ngọc híp mắt, nói: "Phải không? Nói như vậy, Tiêu Cảnh Đình nên nhức đầu."

Tuyết Nguyệt có chút không hiểu nhìn Tử Ngọc, nói: "Tiêu Cảnh Đình nhức đầu, hắn nhức đầu cái gì?"

"Đi theo Long Kinh Thiên bên người người kia là Tiêu Cảnh Đình con trai, Tiêu Cảnh Đình có thể không nên nhức đầu sao?" Tử Ngọc nói.

. . .

Long Kinh Thiên phụng bồi Tiêu Tiểu Tấn đã tìm Nguyệt Tịch thiên các nơi núi non trùng điệp, "Chúng ta lúc nào rời đi địa phương quỷ quái này."

"Đợi tìm được cha liền rời đi." Tiêu Tiểu Tấn không chút nghĩ ngợi nói.

"Cha ngươi đã sớm bỏ chạy. Ngươi ở chỗ này là không tìm được cha ngươi." Long Kinh Thiên hừ hừ nói.

"Không thể nào, cha nhất định ở chỗ này." Tiêu Tiểu Tấn nói.

"Tại sao?" Long Kinh Thiên hỏi.

"Cái gọi là dưới đèn tối, cha có khả năng nhất còn ở lại Kim Giáp thiên hoặc là Nguyệt Tịch thiên, Kim Giáp thiên bên kia người Hứa gia rất nhiều, cha không muốn cùng người Hứa gia có cái gì dính dấp mà nói, Nguyệt Tịch thiên là tốt nhất lựa chọn." Tiêu Tiểu Tấn nói.

"Không chính đáng." Long Kinh Thiên hừ hừ nói.

"Nguyệt Tịch thiên cũng không tệ, ngươi kết quả có ở đây không đầy cái gì à! Dù sao ngươi cũng không dám đi trung thiên vực, đi nơi đó ngươi liền bị người bắt nấu canh." Tiêu Tiểu Tấn nói.

"Ngươi mới bị bắt nấu canh đây." Long Kinh Thiên thẹn quá thành giận nói.

Tiêu Tiểu Tấn nhún vai một cái, nói: "Ta không giống ngươi à! Bổ người tác dụng cấp 1 khoẻ, ta không thịt."

Long Kinh Thiên cắn răng, nói: "Ta chính là không thích nơi này."

"Nơi này khắp nơi đều là vóc người uyển chuyển cô gái thỏ, tốt biết bao địa phương à!" Tiêu Tiểu Tấn lẩm bẩm.

"Những cái kia thỏ quá gầy, mỗi ngày đều ăn củ cà rốt hầm thỏ, ta sớm tám trăm năm liền ăn ngán." Long Kinh Thiên vẻ kiêu ngạo ghét bỏ nói.

Tiêu Tiểu Tấn cau mày: "Ngươi ăn ngán, mỗi ngày vẫn là phải ăn 2 nồi lớn, mỗi lần ngay cả nước để đều không còn dư lại. . ."

Long Kinh Thiên trợn mắt nhìn Tiêu Tiểu Tấn, nói: "Ngươi biết cái gì, ta chủ yếu là không thích lãng phí, ngươi nấu như vậy khó ăn, nếu

không phải ta, ai có thể cho mặt mũi ăn sạch sẽ như vậy."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . . Thật là ủy khuất ngài, ta thật là tội nghiệt sâu nặng."

Long Kinh Thiên khẽ hừ một tiếng, nói: "Ngươi biết liền tốt."

Ngày đó Tiêu Tiểu Tấn đem đại đỉnh lén lén lút lút thu, Long Kinh Thiên lòng biết rõ, Tiêu Tiểu Tấn không nghĩ tới, Long Kinh Thiên nói cho hắn, cái đó đại đỉnh sau này sẽ là dành riêng cho hắn dụng cụ nhà bếp, Long Kinh Thiên muốn hắn bị mỗi ngày giữ đại đỉnh lớn nhỏ, tới chuẩn bị thức ăn, Tiêu Tiểu Tấn nhất thời có dũng khí ăn trộm gà bất thành mất nắm gạo cảm giác.

------oOo------

Chương 309: Mạo danh thay thế

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 309: Mạo danh thay thế
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tiêu Cảnh Đình nhìn trên tay tiên tinh thẻ, phẫn uất nói: "Tử Ngọc tên nầy, đánh tiên tinh tới, lại có thể chỉ đánh mười ngàn tiên tinh tới, thật là độc nhất là lòng dạ đàn bà, tên nầy lại có thể cầm mười ngàn tiên tinh đuổi ta, cái này nữ nhân ác độc."

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình cắn răng nghiến lợi hình dáng, bất đắc dĩ lắc đầu một cái, nói: "Tốt lắm, đối phương nguyện ý cho tiên tinh, đây là chuyện tốt à! Con muỗi nhỏ đi nữa cũng là thịt à!"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Nói cũng phải."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An sắc mặt, nói: "Em thế nào, tựa hồ tâm tình không tốt lắm dáng vẻ."

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, nói: "Không việc gì, em chỉ là có chút lo lắng Tiểu Tấn, em luôn cảm thấy Tiểu Tấn ngay tại Nguyệt Tịch thiên, chẳng qua là Nguyệt Tịch thiên quá lớn, 1 hồi lâu hắn không tìm được chúng ta."

Hứa Mộc An nhắm mắt, biết Tiêu Tiểu Tấn tìm bọn họ, nhưng là, hắn cũng không dám bại lộ thân phận, Hứa Mộc An không khỏi cảm giác mình thất bại.

Tiêu Cảnh Đình vỗ một cái Hứa Mộc An bả vai, nói: "Em không nên quá qua ưu tâm, Tiểu Tấn tên nầy, từ trước đến giờ là một phúc lớn

mạng lớn, có lẽ tên nầy, bây giờ liền ngủ ở núi Tiên Tinh trong đếm tiên tinh, cuộc sống không biết qua nhiều tốt đẹp đây."

Hứa Mộc An bị Tiêu Cảnh Đình miêu tả hình ảnh, câu không nhịn được giương lên khóe miệng, "Anh nghĩ thật đẹp."

Tiêu Cảnh Đình khoanh tay, nói: "Có lẽ tình huống tựa như cùng anh tưởng tượng dáng vẻ."

Cái gọi là thất chi bạc ly, sai ngàn dặm, Tiêu Tiểu Tấn giờ phút này trước mặt có một tòa thật to núi Tiên Tinh, một cái thiếu niên nằm ở núi Tiên Tinh ở trên lười biếng xỉa răng răng, đếm tiên tinh.

Thiếu niên một bên ở núi Tiên Tinh hạnh phúc lăn qua lộn lại, một bên sai sử Tiêu Tiểu Tấn, "Vội vàng đem nồi rửa, tắm rửa sạch sẽ."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Long Kinh Thiên nằm ở núi Tiên Tinh vô cùng buồn chán lẩm bẩm: "Ta nói ngươi cả ngày tìm cha ngươi, mẹ làm cái gì đây? Có lẽ, cha ngươi, mẹ, đã cho ngươi sinh một chuỗi em trai, em gái, sớm cũng không biết đem ngươi ném đi nơi nào."

"Không thể nào." Tiêu Tiểu Tấn nói.

"Có cái gì không thể nào, cha ta cùng mẹ sau khi tách ra, vừa giận tốc tìm ngàn tám trăm cái bạn gái, lại xảy ra liền mấy con trùng xấu!" Long Kinh Thiên ở núi Tiên Tinh ở trên nhảy nhót liền mấy cái, chọc cho tiên tinh khắp nơi bò lổn ngổn.

Chặt chặt, cha sau đó sanh đám kia trùng xấu dáng dấp một người so với một người xấu xí, tư chất một người so với một người kém, hết lần này tới lần khác Long tộc những cái kia lão già chết bằm, còn đem những tên kia làm là bảo, con mắt gì à! Hắn Long Kinh Thiên chỗ nào không tốt, liền bởi vì là sinh nhiều liền đối với cánh như thế không chịu đợi gặp.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

'Long tộc mặc dù con cháu không dễ, nhưng là, nếu như chọn lựa phổ biến quăng lưới, điểm chính mò cá sách lược, vẫn có thể sinh ra không ít.

"Ngươi thật không may mắn à." Tiêu Tiểu Tấn thầm nói: Long Kinh Thiên cái thằng nhóc thúi này quỷ nóng nảy như thế, cùng thân thế của hắn cũng có rất lớn quan hệ.

Nghe nói, Long Kinh Thiên khi còn bé, sinh mọc lên ở long sơn trên, long sơn trên những lão gia hỏa kia thường xuyên quên cho tên nầy chuẩn bị khẩu phần lương thực, kết quả, thiếu chút nữa đem người này cho chết đói, từ đó sau đó, Long Kinh Thiên liền đối với thức ăn có cảm tình đặc biệt.

Một khi gặp phải ăn ngon thức ăn, Long Kinh Thiên tên nầy, liền dễ dàng mất khống chế, nghe nói mấy lần hạ thiên vực có tiên vương đại bày tiệc rượu, mời chào 4 phương tân khách, Long Kinh Thiên lẻn vào phòng ăn, đem tất cả thức ăn càn quét không còn một mống, đem tiệc rượu gây ra bừa bộn.

Có lần có tiên vương cố ý đặt tiệc, bày cuộc bắt Long Kinh Thiên, Long Kinh Thiên thiếu chút nữa bị bắt, sau đó làm chuyện liền thu liễm rất nhiều.

Nghe được Tiêu Tiểu Tấn nói đáng thương, Long Kinh Thiên giống như là bị đạp trúng cái đuôi vậy, khí cấp bại phôi nói: "Ta không cần ngươi cái khẩu phần lương thực đáng thương, ngươi tốt nhất cho ta chuẩn bị trọn vẹn thức ăn, nếu không ta cực đói, liền đem ngươi cái này ăn, ta ăn thịt người cũng không cần nhả xương."

Long Kinh Thiên hóa thành hình thú, hướng Tiêu Tiểu Tấn chợt thử liền trách móc, một cỗ củ cà rốt hầm thỏ mùi vị, đập vào mặt, Tiêu Tiểu Tấn thiếu chút nữa bị hun ngất đi.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên thẹn quá thành giận dáng vẻ,

lấy lại bình tĩnh, nhíu mày nói: "Ngươi nên đánh răng."

Long Kinh Thiên trong ánh mắt chốc lát ở giữa hiện lên mấy phần thẹn thùng quẫn, Tiêu Tiểu Tấn cảm thấy Long Kinh Thiên nếu như là hình người mà nói, nhất định đỏ mặt, nhưng là bởi vì là hình thú, da dầy, cho nên, không nhìn ra cái gì.

"Ta không đánh răng, cũng không đánh răng." Long Kinh Thiên hận hận nói.

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, giống như là dỗ đứa nhỏ giống vậy nói: "Không đánh răng cũng không đánh răng đi."

Long Kinh Thiên nghe được Tiêu Tiểu Tấn mà nói, lại là bất mãn, "Ngươi không được cầm ta làm đứa bé dỗ, cẩn thận ta đánh ngươi."

"Ngươi mỗi lần cũng ngủ ở núi Tiên Tinh ở trên, quá rêu rao, trước, không phải bị một yêu thú theo dõi." Tiêu Tiểu Tấn chuyển đề tài nói.

Long Kinh Thiên mãn bất tại ý nói: "Vậy có quan hệ gì, ta không phải đem hắn cắn chết."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Cùng ở hung tàn như vậy người bên người, hắn lại có thể có thể sống đến bây giờ, còn có thể cưỡi ở đối phương trên lưng, đi khắp nơi tìm người, thật là quá may mắn.

. . .

Một ngày, Tiêu Cảnh Đình tiệm đan dược trong, nghênh đón một cái tiên vương.

"Vị đạo hữu này, cần gì đan dược sao? Nơi này phẩm chất thuốc cũng không có quá cao, sợ là không phù hợp đạo hữu yêu cầu." Tiêu Cảnh Đình ra đón nói.

Tới Tiêu Cảnh Đình trong cửa hàng, đa số là hư tiên còn có tiên vương giai đoạn trước cùng trung kỳ tu giả, bây giờ tới cái này

nhưng là tiên vương hậu kỳ.

Người này không giống như là tới mua đan dược, sau khi đến, ngay tại tiệm đan dược bên trong vòng tới vòng lui, một bộ đừng có mưu đồ dáng vẻ.

"Ta là đến tìm Tiêu đan sư ngươi, Tiêu đan sư thuật dịch dung, rất là bất phàm à!" Người đâu nhìn chằm chằm Tiêu Cảnh Đình, cười mỉa nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn người đâu, trầm mặt xuống, có chút không vui nói: "Đạo hữu là ý gì?"

"Tiêu đạo hữu không cần khẩn trương, thật ra thì ta lần này tới, là có chuyện muốn nhờ." Trương Hợp nói.

Tiêu Cảnh Đình lưng đeo tay, thản nhiên nói: "Không biết, ta có cái gì có thể giúp được đạo hữu?"

"Nhà ta chủ thượng, tình cờ bây giờ ở trong lệnh truy nã thấy được Tiêu đạo hữu ngài tướng mạo, nhất thời kinh ngạc không thôi." Trương Hợp nói.

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy không hiểu nói: "Kinh ngạc, ta dáng dấp tựa hồ rất phổ thông đi."

Tiên giới anh đẹp trai như mây, Tiêu Cảnh Đình có thể không cảm giác được mình dung mạo có thể làm cho người "Tươi đẹp, đối phương nói "Nhà ta chủ thượng?" Đối phương đã là tiên vương hậu kỳ tu vi, có thể để cho tên nầy đi theo người, chỉ sợ tu vi hết sức cao, người tới không tốt à.

"Nhà ta chủ thượng cũng không phải là Tiêu đạo hữu ngài dáng dấp rất đặc biệt tuấn tú, mà là, ngài cùng nhà ta chủ thượng con trai, dáng dấp mười phần giống nhau, đơn giản là một cái khuôn bên trong khắc ra." Trương Hợp

Tiêu Cảnh Đình nhìn Trương Hợp, tỉnh rụi cười một tiếng nói: "Cho nên đây."

"Cho nên, nhà ta chủ thượng hy vọng thiếu gia có thể đi trung thiên vực học viện liền học, mà phu nhân hy vọng thiếu gia có thể tiếp chưởng trang viên Tân Nguyệt, thật tốt quản lý trang viện, 2 người ồn ào không thể tách rời ra." Trương Hợp vẻ kiêu ngạo bất đắc dĩ nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Cho nên, ngươi là hy vọng ta có thể thay thế nhà ngươi thiếu gia, đi tiếp quản trăng non sơn trang."

Trương Hợp gật đầu một cái, nói: "Quả thật như vậy."

"Ta có thể cự tuyệt sao?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Trương Hợp tròng mắt khóa chặt, nhìn chằm chằm Tiêu Cảnh Đình ánh mắt, lóe lên mấy phần không tốt.

"Thứ cho ta nói thẳng, ta chân thực không nghĩ tới Tiêu đạo hữu, ngươi có lý do gì cự tuyệt, phải biết, ngươi nếu là nghĩ mình đi trung thiên vực, chí ít cũng phải tốn trên mấy triệu tiên tinh, ngươi nếu là không cẩn thận ngồi vào chính là thuyền đen, vậy ngươi xài bạc, không chiếm được cái gì tốt, còn phải đem mạng ném."

"Trăng non sơn trang, so ngươi trước quản lý cái đó sơn trang có thể mạnh hơn nhiều lắm, ngươi trước quản lý sơn trang Thiên Nguyệt trong, trân quý nhất linh thực, ở trăng non trong sơn trang, cũng bất quá là hàng thông thường, Tiêu đạo hữu nếu là thay thế thiếu gia nhà ta tiếp quản trăng non sơn trang, nhà ta

Chủ thượng còn phải chi tiền ngài không ít thù lao."

Tiêu Cảnh Đình trầm ngâm, không nghĩ tới lý do cự tuyệt, liền là không cho phép cự tuyệt.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Cảnh Đình, đây là chuyện tốt à! Ta nghe nói, trung thiên vực tiên linh khí, nếu so với hạ thiên vực đậm đà rất nhiều, chuyện tốt như vậy, qua thôn này, cũng chưa có cái tiệm này."

Tiêu Cảnh Đình cắn răng, cái gọi là vô sự lấy lòng, không gian tức đạo, nếu là chuyện này không việc gì mờ ám, đối phương sẽ rộng rãi như vậy đem lớn như vậy chuyện tốt giao cho hắn. Nếu như hắn đoán không lầm, cái này cái gọi là thiếu gia, phải là một con riêng.

Cái gọi là phu nhân, rất có thể là chủ thượng kia chánh thê, chủ thượng muốn cho con riêng mưu tốt tiền đồ, cho nên, nghĩ đưa đi đại tông môn học tập, cái gọi là phu nhân, không muốn con riêng ra mặt, cho nên muốn đả phát xa xa.

"Hứa thiếu, quả nhiên là một người thông minh, khó trách ngươi rời đi sau đó, Hứa gia thiên tài Hứa Hãn, đối với ngươi nhớ không quên."

Tiêu Cảnh Đình nghe Trương Hợp mà nói, một hồi đau răng.

"Đạo hữu, đối với chúng ta bạn lữ sự việc, ngược lại là dò xét rõ ràng à?" Tiêu Cảnh Đình khóa chặt chân mày nói.

Trương Hợp cười một tiếng, nói: "Hiếm có một người cùng thiếu gia của chúng ta dáng dấp giống như vậy, tự nhiên muốn dò nghe."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Đối phương đối với mình cùng Hứa Mộc An sự việc, liền như lòng bàn tay, chuyện này quả thật không tiện cự tuyệt.

"Tiêu đạo hữu tinh thông luyện đan, đúng dịp rất, chúng ta chủ thượng ý trời thiếu gia, cùng Tiêu đạo hữu vậy đều là tiên đan sư, tiên đan sư ở tiên giới là hết sức hiếm thấy tồn tại."

"Các thế lực lớn, cũng hết sức kính trọng tiên đan sư, Tiêu đạo hữu ngút trời tuyệt luân, như vậy trẻ tuổi, chính là cấp 3 tiên đan sư,

chân thực ít gặp, cùng chúng ta ý trời thiếu gia, miễn cưỡng cũng có thể vừa so sánh với, nhà ta chủ thượng ý trời thiếu gia, là cấp 4 tiên đan sư." Trương Hợp giơ lên đầu, vẻ kiêu ngạo cùng có vinh yên nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Tên nầy, vẫn là muốn mượn khen hắn, vòng vo khen vị kia ý trời thiếu gia à!

Tiêu Cảnh Đình âm thầm đoán chừng mình phải là một con riêng, còn là một đặc biệt có tài hoa con riêng, cho nên, vậy cái gì chủ thượng, mới có thể ở trên người hắn hoa lớn như vậy tâm huyết.

Tiêu Cảnh Đình thu thập sơ một chút đồ, liền theo Trương Hợp đi.

Tiêu Cảnh Đình ngồi ở phi thuyền trên, không hiểu sự việc, làm sao đột nhiên biến thành như vậy

"Thiếu gia, ngươi không có sao chứ." Trương Hợp vẻ kiêu ngạo cung kính hướng về phía Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, vẻ kiêu ngạo kiêu căng nói: "Ta không có sao, không nhọc tấm quản sự ngài phí tâm."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Trương Hợp mặt đầy nịnh hót dạng, trong lòng là lạ.

Ngồi lên phi thuyền sau đó, Tiêu Cảnh Đình liền bị Trương Hợp yêu cầu sớm một chút bắt đầu thích ứng Trương gia thiếu gia Trương Thiên Ý nhân vật, nghe nói, Trương Thiên Ý là một cao vô cùng kiêu ngạo tiên đan sư, thích mắng chửi người, đối với người nào cũng chọn ba giản bốn, xem không vừa mắt.

Trương Thiên Ý chí hướng thật xa, tự nhiên sẽ không nguyện ý tiếp quản trang viện, trở thành một cái trang viên nhân vật chầu rìa.

Vì càng giống như cái đó Trương Thiên Ý, Tiêu Cảnh Đình bị yêu cầu đối với Trương Hợp Hoành chọn lỗ mũi thụ bới lông tìm vết, Tiêu Cảnh Đình đối với như vậy yêu cầu, đồng dường như. . . Không lời chống đở.

------oOo------

Chương 310: Sát vai mà qua

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 310: Sát vai mà qua
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Mấy ngày sau, Tiêu Tiểu Tấn cùng Long Kinh Thiên xuất hiện ở tiệm đan dược cửa, tiệm đan dược đã người đi lầu trống.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn thấy rất nhiều không mua được đan dược tu giả, đầy mặt thất vọng rời đi.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn cửa đóng chặt tiệm đan dược, trên mặt tràn đầy thất vọng.

"Ngươi muốn mua đan dược sao? Tiệm đan dược này đóng cửa, ngươi muốn mua đan dược, đổi một nhà khác tiệm là được." Long Kinh Thiên nói.

Tiêu Tiểu Tấn đứng ở cửa, buồn rầu nói: "Ta không phải muốn mua đan dược, nhà này tiệm đan dược là cha và mẹ mở, tới trễ một bước, lỡ mất dịp may, quá đáng tiếc."

Long Kinh Thiên nghe đến Tiêu Tiểu Tấn mà nói, trong lòng tiếc nuối hơn, sinh ra một tia vui mừng, Long Kinh Thiên hết sức không hiểu, mình tại sao phải có loại cảm giác này.

"Ngươi làm sao biết nhà này tiệm đan dược là cha ngươi cùng mẹ mở à!" Long Kinh Thiên không hiểu hỏi.

"Ngươi xem chiêu bài này."

"Thanh Vân tiệm đan dược, không có gì đặc biệt à!" Long Kinh

Thiên nói.

"Cha ta cùng mẹ tại tu chân giới lúc này là Thanh Vân tiên môn trưởng lão, địa vị hết sức cao quý, đan dược này cửa hàng tên tiệm kêu Thanh Vân đan dược cửa hàng, mặt trên còn có đại biểu Thanh Vân tiên môn đồ văn, cho nên, cửa hàng này, khẳng định cùng cha mẹ ta có liên quan." Tiêu Tiểu Tấn bình tĩnh nói.

Long Kinh Thiên như có điều suy nghĩ nói: "Như vậy à!"

"Còn kém một bước à!" Mấy ngày trước, cửa tiệm dời, cửa hàng chủ nhân không biết tung tích, nghe nói là đi trung thiên vực.

Long Kinh Thiên nhìn Tiêu Tiểu Tấn sắc mặt, nói: "Ngươi không nên gấp gáp à! Đây không phải là có đầu mối sao? Tổng so với trước đó không có đầu mối chút nào tìm lung tung được a!"

"Ngươi đều nghe được, cửa hàng người, thật giống như đi trung thiên vực, cha đi trung thiên vực, lúc này muốn tìm khó khăn." Tiêu Tiểu Tấn có chút ủ rủ nói.

"Ngươi cũng có thể đi trung thiên vực à!"

Tiêu Tiểu Tấn có chút chần chờ nói: "Ta? Đi trung thiên vực thương thuyền tiện nghi nhất cũng phải mấy triệu tiên tinh, ta không có nhiều như vậy tiên tinh.

Cha có phòng tu luyện thời gian tăng lên thực lực, hắn chỉ biết nấu cơm, muốn góp đủ cái này bút tiên tinh, còn không biết muốn năm nào tháng nào đây.

"Ta có à!" Long Kinh Thiên nói.

Tiêu Tiểu Tấn có chút giật mình nói: "Ngươi cấp cho ta dùng sao?" Long tộc giàu có là nổi danh, Long tộc keo kiệt cũng là nổi danh, Long Kinh Thiên trên người Long tộc huyết mạch không thấp à! Theo lý mà nói, tên nầy, hẳn không phải là rất hào phóng mới đúng.

"Là cho ngươi mượn dùng, sau này phải trả." Long Kinh Thiên vội vàng nói.

Tiêu Tiểu Tấn thở phào nhẹ nhõm, nói: "Thì ra là như vậy à!"

Long Kinh Thiên khẽ hừ một tiếng, không vui nói: "Ngươi đây là cái gì diễn cảm, chẳng lẽ ngươi cảm thấy, ta sẽ không thường đem tiên tinh cho ngươi dùng sao? Ngươi suy nghĩ nhiều quá."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Hắn đích xác là suy nghĩ nhiều quá, mới vừa có trong nháy mắt, hắn lại có thể cảm thấy Long Kinh Thiên người này cũng không tệ lắm, được rồi, thật ra thì, Long Kinh Thiên người này mặc dù miệng thúi, nhưng là, thật ra thì cũng không tệ.

. . .

Hứa Mộc An đứng ở phi thuyền trên, huyệt Thái dương nhô lên nhô lên không ngừng nhảy.

Tiêu Cảnh Đình đem Hứa Mộc An đỡ đến một bên, ân cần hỏi: "Ngươi thế nào? Sắc mặt không tốt lắm, say sóng sao?"

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, nói: "Không có, chẳng qua là thật giống như cảm thấy đi lần này, giống như là muốn bỏ qua cái gì, trong lòng trống rỗng vắng vẻ, luôn có một loại rất cảm giác xấu."

Tiêu Cảnh Đình vỗ một cái Hứa Mộc An bả vai, nói: "Không nên suy nghĩ quá nhiều, ngươi hẳn chẳng qua là không thích ứng, cho nên, sinh ra cảm giác xấu."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Có thể là phi thuyền chuyển kiếp không gian, tạo thành chấn động, quá mức kịch liệt, cho nên, để cho ta sinh ra ảo giác."

"Ta nơi này có tĩnh tâm an thần đan dược, ngươi muốn ăn sao?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, nói: "Không cần, giữ lại bán tiên tinh đi."

Tiêu Cảnh Đình mãn bất tại ý nói: "Cũng không kém một điểm này."

"Ta không có chuyện gì, đúng rồi cái đó Trương Hợp không làm sự việc đặc biệt gì đi." Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình hướng ngoài cửa nhìn một cái, nói: "Tạm thời nhìn như, người này cũng không tệ lắm." Bất quá, đối phương đối với hắn ta cần ta cứ lấy, để cho Tiêu Cảnh Đình luôn có loại rất cảm giác xấu.

Trương Thiên Ý là cấp 4 tiên đan sư! Tiêu Cảnh Đình nói mình thuật luyện đan quá kém, cũng không giống như hắn thiếu gia, để cho Trương Hợp cầm một chút luyện đan sách tới xem xem, kết quả, Trương Hợp tên nầy, thật cầm không thiếu luyện đan sách tới.

"Hắn cho ngươi những cái kia luyện đan sách, như thế nào à!" Hứa Mộc An hỏi.

"Rất thâm ảo, ta nhìn không hiểu, có thể là quá thâm ảo, cũng có thể là ta quá ngu ngốc!" Tiêu Cảnh Đình nói.

"Ngươi làm sao mà khờ đâu, từ từ đi, luôn có thể xem hiểu." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Ta biết."

Phi thuyền sang trọng trong phòng riêng, Trương Hợp an nhàn nằm ở trên một cái ghế xích đu, một người dáng dấp xinh đẹp nữ tu, đứng ở Trương Hợp sau lưng, cho Trương Hợp nắm bả vai.

"Quản sự đại nhân, ngươi đối với cái này Tiêu Cảnh Đình cũng quá tốt, muốn cái gì cho cái đó, ta xem vị này Tiêu đan sư, thật đúng là đem mình làm thiếu gia, một chút cũng không khách khí." Nữ tu hừ

hừ nói.

Trương Hợp hừ hừ, nói: "Ngươi biết cái gì, muốn chính là cái này hiệu quả."

"Lời tuy như vậy, nhưng là, quản sự đại nhân, ngươi đối với người này cũng quá tốt, lại còn thật cho hắn tìm luyện đan sách." Nữ tu nói.

"Ngươi biết cái gì, cái này luyện đan sách, là một luyện đan cuối cùng điên rồi luyện đan sư viết, người điên kia nói, chỉ cần đem thần thức đan quyết lĩnh ngộ thấu triệt, là có thể tùy tiện luyện chế ra cấp 7 tiên đan, đầu tiên rất nhiều tiên đan sư nghiên cứu bộ sách kia, chỉ tiếc, rất nhiều người nghiên cứu

Đến cuối cùng, thuật luyện đan không thể tiến thêm, sau đó thần thức đan quyết liền bị bỏ phế." Trương Hợp đạo

Nữ tu che miệng, nói: "Vậy nếu là hắn phát hiện đâu ?"

"Cái này Tiêu Cảnh Đình là một ngoại lai hộ, không được rõ tình trạng, cùng hắn phát hiện cũng không biết là năm nào tháng nào chuyện, coi như hắn phát hiện thì thế nào, hắn lại không phải thật thiếu gia." Trương Hợp bật cười một tiếng.

Nữ tu đúng dịp cười quanh co nói: "Quản sự đại nhân nói chính phải, hắn bất quá chỉ là cái hàng giả, cho dù biết bị thua thiệt, cũng chỉ có thể đánh rớt răng cùng máu nuốt."

Trương Hợp híp mắt, mặc dù là hắn yêu cầu Tiêu Cảnh Đình bày thiếu gia cái giá, nhưng là, Tiêu Cảnh Đình thật hướng về phía hắn bày dáng vẻ, Trương Hợp lại cảm thấy rất không phải mùi vị, suy nghĩ muốn bày Tiêu Cảnh Đình một đạo.

"Ta nói, chủ thượng vì cái này Tiêu Cảnh Đình cũng quá hưng sư động chúng." Nữ tu nói.

Trương Hợp híp mắt mâu, nói: "Gia chủ có thể không phải là vì Tiêu Cảnh Đình, gia chủ là vì Thiên Ý thiếu gia, đại thiếu gia tư chất phổ thông, chủ thượng hắn con trai hắn, lại rất khó sống lâu, Thiên Ý thiếu gia một mực nuôi ở bên ngoài, bây giờ cũng cho vị kia biết."

"Phu nhân cũng thiệt là, cái người đàn ông nào không tam thê tứ thiếp, chủ thượng nhưng cho nàng quản như vậy chặt." Nữ tu buồn rầu nói.

Trương Hợp khoát tay một cái, nói: "Chủ thượng cùng phu nhân chuyện, không phải chúng ta có thể quản, chúng ta chỉ phải bảo vệ tốt cái này Tiêu Cảnh Đình là được." Trương Hợp tư tâm bên trong cảm thấy chủ thượng đối đãi phu nhân lúc này quá mức mềm yếu, nếu không phải là như thế, những cái kia xuất thân thiếp thiếu gia, cũng không bị chết liền lại một cái.

Nữ tu mặt đầy kháng cự nói: "Phải cố gắng bảo vệ Tiêu Cảnh Đình, ta coi trước phu nhân không thể nào tùy tiện thả qua thiếu gia, để cho hắn chết, không phải tốt."

Trương Hợp lắc đầu một cái, nói: "Gia chủ vì Thiên Ý thiếu gia, mấy lần cùng phu nhân nổi lên va chạm, nếu là cái này Tiêu Cảnh Đình chết quá dễ dàng, phu nhân nhất định sẽ nghi ngờ."

. . .

Một chiếc hạ thiên vực đi trung thiên vực phi thuyền trong.

Long Kinh Thiên nhìn chằm chằm Tiêu Tiểu Tấn, mặt đầy nóng nảy nói: "Xem ngươi mua cái gì cái gì vé thuyền, phi thuyền có buồng thượng đẳng, buồng trung đẳng, buồng hạ đẳng, ngươi liền hạ đẳng buồng vé thuyền cũng không mua được, lại có thể mua buồng góc bên, ngươi lại muốn ta ngồi buồng góc bên!"

Tiêu Tiểu Tấn tràn đầy bất đắc dĩ nhìn Long Kinh Thiên nói: "Ngươi chỉ cho ta hai triệu tiên tinh còn muốn mua 2 tấm vé thuyền! Tiên tinh chân thực không đủ à!"

Tiêu Tiểu Tấn đỡ trán, hắn cũng rất không biết làm sao à! Phi thuyền này tối như vậy, hắn lại biện pháp gì?

"2 tấm vé thuyền thế nào? Chẳng lẽ ngươi muốn một người cao bay xa chạy, đem ta ở lại hạ thiên vực cái địa phương đáng chết này đói bụng, ngươi nằm mơ." Long Kinh Thiên thẹn quá thành giận nói.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Ngươi không chết đói đi, chẳng lẽ ngươi không thể ăn sống."

"Ta không thích ăn sống, ta muốn ăn ăn ngon, ta muốn ăn thịt, ta muốn bánh ngọt, ăn bánh trứng, ăn kem, ăn mức Gelatin. . ."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Ông cụ, ngươi như thế yêu ăn đồ ngọt, ngươi không sợ mất mặt à!

"Vé thuyền quá mắc, buồng góc bên thì phải một triệu tiên tinh, hai triệu tiên tinh chỉ đủ mua buồng góc bên." Xen vào bỏ tiền chính là đại gia, Tiêu Tiểu Tấn chỉ đành phải kiên nhẫn giải thích một chút.

"Ngươi xem xem nơi này, một cỗ tử mùi thúi, sắp ngộp chết ta." Long Kinh Thiên nắm lỗ mũi, tràn đầy chê nói.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên, an ủi: "Ngươi cũng không phải là ở chỗ này ở lâu dài, nhịn một chút liền đi qua."

Long Kinh Thiên thúi trước gương mặt, một bộ toàn thiên hạ người đều thiếu nợ hắn một triệu tiên tinh sắc mặt.

"Ông , ông có nghe nói hay không qua một câu nói, ăn khổ trong khổ phương là người trên người." Tiêu Tiểu Tấn tiến tới Long Kinh Thiên bên cạnh nói.

Long Kinh Thiên lắc đầu một cái, nói: "Chưa có nghe nói qua, đây là tên khốn kiếp nào nói, ta muốn làm thịt hắn."

"Xem ngươi mua thuyền hư phiếu à! Ta muốn hẳn không tìm được so với cái này càng phá buồng vị chứ ?" Long Kinh Thiên hận hận hỏi.

Tiêu Tiểu Tấn tràn đầy không cho là đúng nói: "Ngươi đây liền đoán sai rồi, theo ta biết, phi thuyền này là còn có càng tiện nghi vé thuyền, nhưng là, quá bán chạy, ta đi lúc mua, càng tiện nghi đã bán hàng không đủ bán, không có."

Long Kinh Thiên buồn rầu nói: "Ta không tin."

Tiêu Tiểu Tấn đầy không cho là đúng nói: "Ngươi đừng không tin à! Dù sao ta là tin."

"Ngu si! Ngươi bị người lừa bịp, ngươi biết không?" Long Kinh Thiên cắn răng nghiến lợi mắng.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"2 người các ngươi đi ra."

Một cái cao cao lớn thô kệch chàng trai đứng ở cách đó không xa, mặt đầy uy nghiêm nói.

Long Kinh Thiên mặt đầy khó chịu hướng chàng trai, nhìn một cái, hỏi: "Làm gì."

"2 người các ngươi địa phương, lão đại chúng ta nhìn trúng, các ngươi đem địa phương nhường lại." Chàng trai ngẩng đầu ưỡn ngực, nghiêm trang nói.

Long Kinh Thiên trợn to mắt, nói: "Cái gì?"

Long Kinh Thiên quay đầu, hướng Tiêu Tiểu Tấn, giận dữ hét: "Ngươi xem xem ngươi, mua thập hư như vậy buồng vị, hư như vậy, lại còn có người cướp."

Tiêu Tiểu Tấn cười khan hai tiếng, nói: "Ngươi xem, ta nói không sai chứ! Chúng ta buồng vị mặc dù phá, nhưng là, còn có càng phá buồng vị à! Nếu không, người ta tại sao phải cướp chúng ta à!"

Long Kinh Thiên: ". . ."

------oOo------

Chương 311: Đến trung thiên vực

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 311: Đến trung thiên vực
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

"Các ngươi lão đại, là cái nào à!" Long Kinh Thiên chống nạnh, tràn đầy bất mãn nhìn đối diện mấy cái tướng mạo kịch cợm tu giả.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên nhíu có thể cà lăm chân mày, trong lòng dâng lên mấy phần rùng mình, mỗi lần Long Kinh Thiên lộ ra cái biểu tình này, tên nầy liền sẽ thành đặc biệt hung tàn, mình phải xử lý con mồi, thì phải so ngày thường nhiều hơn mấy chỉ.

"Ngươi tìm ta." Chàng trai buồn bực khó chịu nói.

Đối diện mấy người đàn ông, thân hình nhiều to lớn, cái này đứng ra, vóc người so những tu giả kia còn lớn hơn liền một vòng.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn đứng ra tu giả, hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Người này dáng dấp thật tráng, thật ứng câu cách ngôn kia, chỉ lớn vóc dáng, không trưởng đầu óc.

Chàng trai ánh mắt rất lớn, giống như chuông đồng tựa như, Tiêu Tiểu Tấn thầm nói: Mù mắt người này dáng dấp lớn như vậy ánh mắt, có mắt không tròng à! Có mắt không tròng.

Long Kinh Thiên nhìn người đâu, lạnh lùng cười một tiếng, "Ta tưởng là ai đâu, nguyên lai là bạo viêm gấu nhất tộc chỉ lớn vóc dáng, không lớn đầu óc ngu xuẩn, kỳ quái không thể cướp buồng vị cướp được ta trên đầu, buồng vị không có, quả đấm có một cái, cho

ngươi!"

Long Kinh Thiên đuổi ra ngoài, bạo viêm gấu lập tức bị oanh té bay ra ngoài.

Long Kinh Thiên một quyền này, cũng không thế nào long trời lở đất, nhưng là, Tiêu Tiểu Tấn nhưng cảm nhận được một quyền này ẩn chứa nồng nặc sát khí, Long Kinh Thiên một quyền đánh ra, vậy ban đầu uy phong bát diện to con, liền trực tiếp ngửa mặt ngã xuống đất, nằm xuống, một bộ chết không nhắm mắt dáng vẻ.

"Ầm." Bạo viêm gấu có thể dáng dấp quá tăng lên, ngã xuống đất lúc này phát ra không nhỏ tiếng vang.

"Không thể giết người, giết người là muốn tiền phạt." Tiêu Tiểu Tấn có chút kích động nói.

Long Kinh Thiên thu hồi quả đấm, dửng dưng như thường nói: "Yên tâm đi, ta biết đúng mực, không có đánh chết, còn lại một cái giọng, không tin ngươi xem."

Mấy cái tới cướp buồng vị tu giả, từng cái sắc mặt kinh hoảng nhìn Long Kinh Thiên, thật giống như ở xem tuyệt thế hung thú.

Long Kinh Thiên hung hăng trợn mắt nhìn một cái, nói: "Cũng sắp cút đi, các ngươi hẳn vui mừng, trong khoang thuyền là không cho phép giết người nếu không thì muốn tiền phạt, nếu là ở bên ngoài, ta liền đem các ngươi cũng làm hết nấu ăn." Bạo viêm gấu nhất tộc tay gấu, nhưng mà tuyệt đỉnh món ăn ngon à! Đáng tiếc, chỉ có thể xem không thể động.

Mấy cái trước đến kiếm chuyện tu giả ồ một cái mà tán, vậy ban đầu bị cho rằng lão đại gấu ngu ngã xuống đất, cũng không có người mang đi.

Tiêu Tiểu Tấn tràn đầy sùng bái nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Ngươi cũng thật là lợi hại à!"

Long Kinh Thiên lưng đeo tay, mặt đầy kiêu ngạo nói: "Cũng khá tốt, ngươi hẳn vui mừng, ta lần này đi theo ngươi cùng đi ra ngoài, nếu là ngươi tự mình một người đi ra, không làm được, lúc này đã bị những thứ này bạo viêm gấu nhất tộc ngu xuẩn đánh chết."

"Cũng phải, đó là, không có ngươi, ta cũng không biết chết mấy lần." Tiêu Tiểu Tấn mặt đầy lấy lòng nói.

Long Kinh Thiên hừ hừ, nói: "Ngươi biết liền tốt."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Bạo viêm gấu ngã xuống đất không bò dậy nổi, Long Kinh Thiên do dự hồi lâu, lo lắng mình để không chế trụ được mỹ vị gấu thịt cám dỗ, không nhịn được muốn nướng nó, đại phát từ bi đem bạo viêm gấu ném ra ngoài,

Có bạo viêm gấu cái này ngu xuẩn làm ra đầu chim, còn lại tu giả đều biết, buồng góc bên trong, có một cái tu giả hết sức hung tàn, chọc không thể, Tiêu Tiểu Tấn lập tức thu được thanh tịnh.

Long Kinh Thiên ôm một cái thùng kem, hạnh phúc ăn.

"Ta cũng biết, ngươi còn cất giấu hàng lậu, ta nếu là không gõ một cái ngươi, ngươi liền không thể bỏ lấy ra." Long Kinh Thiên tràn đầy oán trách ngang Tiêu Tiểu Tấn một cái.

Tiêu Tiểu Tấn bĩu môi, thầm nghĩ: Long Kinh Thiên tên nầy, thật là một vô liêm sỉ, ăn thức ăn ngon, còn nhiều lời như vậy.

"Ngươi không biết, ăn nhiều kem không tốt." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Long Kinh Thiên bật cười một tiếng, nói: "Không tốt? Làm sao không xong? Chẳng lẽ ngươi phải nói cho ta, ăn nhiều kem sẽ đau bụng, trước lạnh, sâu răng, nói cho ngươi, ta thân thể và các ngươi tộc người nhãi con không giống nhau, ta một móng vuốt là có thể đem

các ngươi tộc người con non

Tử bóp chết, ta bền chắc chặt."

Tiêu Tiểu Tấn co quắp một cái khóe miệng, nói: "Ta biết thân thể ngươi khỏe gấp bội, ăn ngon lành, tuyệt đối sẽ không bị bệnh, nhưng là, ăn nhiều như vậy ăn ngọt, dễ dàng mập ra, bây giờ cũng lưu hành cốt cảm đẹp, nếu là tìm lời của lão bà, vẫn là gầy một chút tương đối khá."

Long Kinh Thiên lập tức bạo nhảy cỡn lên, "Ai muốn tìm vợ, ngươi à! Còn nhỏ tuổi, liền tư xuân, không biết cái gọi là."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Còn nhỏ tuổi, lại còn có người nói hắn còn nhỏ tuổi, thiên gặp đáng thương, hắn vẫn luôn là thành tựu lớn tuổi hơn còn dư lại nam tồn tại, lại có người nói hắn còn nhỏ tuổi, có thể gặp vẫn là có hiểu được người, hắn bất quá chừng ba trăm tuổi, chính là non hành vậy tuổi tác đây.

"Ta chẳng qua là tùy tiện nói một chút, ngươi như thế kích động làm gì? Có nhìn trúng người?" Tiêu Tiểu Tấn hi hi ha ha cười nói.

"Không có đây." Long Kinh Thiên hừ hừ lại nói "Ngươi có không?"

"Không có đây. Ta luôn muốn tìm một so cha mạnh, nhưng là, một mực không tìm được." Tiêu Tiểu Tấn rất là thẳng thắn nói.

"Phải không?" Long Kinh Thiên nhìn chằm chằm Tiêu Tiểu Tấn, con ngươi tích lưu lưu chuyển động."Ta bây giờ còn chưa thích người, nếu như ta có, hắn lại ngại ta dáng dấp mập, ăn nhiều, ta liền đem hắn ăn vào trong bụng, đầu xuôi đuôi lọt." Long Kinh Thiên nói.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Trong hai thiếu niên, hung tàn như vậy mà nói, ngươi tại sao phải nhìn chằm chằm ta nói?

Tiêu Tiểu Tấn chuyển đổi đề tài, nói: "Không biết trung thiên vực là dạng địa phương gì."

"Trung thiên vực cũng không có gì hay." Long Kinh Thiên nói.

"Luôn là có một vài chỗ tốt, nếu không cũng sẽ không có nhiều người như vậy, nguyện ý tốn nhiều như vậy linh thạch từ hạ thiên vực đến trung thiên vực, ta nghe nói, từ trung thiên vực tới hạ thiên vực phi thuyền, giá tiền rất tiện nghi, đều không lại có bao nhiêu người nguyện ý ngồi." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Trung thiên vực là có địa phương không tệ, nói thí dụ như, trung thiên vực cái loại địa phương đó, nguyên liệu nấu ăn phong phú rất, đến nơi đó, cũng không cần ăn nữa củ cà rốt hầm thỏ."

Long Kinh Thiên nói đến củ cà rốt hầm thỏ lúc này cắn răng nghiến lợi, vẻ kiêu ngạo hết sức chê dáng vẻ.

"Bất quá, trung thiên vực cũng có rất nhiều nơi không tốt, nói thí dụ như, đến nơi đó, có rất nhiều người, muốn đem ta nấu ăn." Long Kinh Thiên thoại phong nhất chuyển nói.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Ngươi trước kia là làm sao từ trung thiên vực tới hạ thiên vực, cũng là ngồi phi thuyền sao?" Tiêu Tiểu Tấn tò mò hỏi.

Long Kinh Thiên lắc đầu một cái, nói: "Cũng không phải là, ta tinh thông không gian thuật, có thể xuyên qua trung thiên vực cùng hạ thiên vực tinh thần đường hầm."

Tiêu Tiểu Tấn không khỏi trợn to mắt, nói: "Vậy ngươi tại sao phải ta ngồi phi thuyền?"

"Các ngươi những thứ này quái vật 2 chân, thể chất chân thực quá yếu đuối, nếu như, ta mang ngươi chuyển kiếp tinh thần đường hầm, ngươi sẽ thất khiếu chảy máu, ngũ tạng câu bể, chết thê thảm không nỡ nhìn, ngươi muốn trở thành như vậy sao?" Long Kinh

Thiên nhìn chằm chằm Tiêu Tiểu Tấn nói.

Tiêu Tiểu Tấn gợi lên khóe miệng, mặc dù Long Kinh Thiên lời nói không phải rất tốt nghe, giọng nói chuyện, cũng thiếu đánh rất, nhưng là, Tiêu Tiểu Tấn trong lòng hiện lên một dòng nước ấm.

"Ngươi thật quan tâm." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Long Kinh Thiên khẽ hừ một tiếng, quay mặt chỗ khác, không nói gì.

. . .

Trong phi thuyền.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình trong tay đan dược, hỏi: "Đây là cái đồ gì."

"Thừa vân đan." Tiêu Cảnh Đình nói.

Thừa vân đan tác dụng, nói trắng ra, chính là giả bộ.

Dùng đan dược này, có thể đem tiên vương sơ kỳ tu giả, ngụy trang thành tiên vương đỉnh cấp.

"Trương Thiên Ý cái tên kia là tiên vương đỉnh cấp, ta tu vi không đủ." Tiêu Cảnh Đình ngày thường gần đây đem tu vi đè thấp một ít, tốt giả trang heo ăn hổ, còn không có dùng qua đan dược, ngụy trang cao thâm tu vi.

Tiêu Cảnh Đình nắm chặt đan dược trong tay, lên phi thuyền sau đó, Trương Hợp vì để cho mình tốt hơn thích ứng mình thân phận, dần dần đem Trương Thiên Ý sự việc thấu lộ ra, Tiêu Cảnh Đình hiểu càng nhiều, lại càng có dũng khí nhiệm vụ này bẫy cha cảm giác, nhưng là đã thuyền cướp, cũng chỉ tốt một con đường đi tới tối.

Tiêu Cảnh Đình đi qua đường xá xa xôi, cuối cùng tới Trương Hợp nói sơn trang Tân Nguyệt.

Sơn trang Tân Nguyệt đúng là so sơn trang Thiên Nguyệt, muốn lớn hơn nhiều, chiếm diện tích cực kỳ rộng lớn, nhưng, người cảnh giới không giống nhau, xuất thân bối cảnh không giống nhau, tầm mắt cũng không giống nhau.

Trương gia ở trung thiên vực là gia tộc lớn, gia tộc dưới cờ giống như sơn trang Tân Nguyệt như vậy sơn trang có tốt mấy trăm, sơn trang Tân Nguyệt vị trí địa lý không phải rất tốt, Trương Thiên Ý nếu như bị đưa tới nơi này, tương đương với đày đi.

"Cung nghênh Thiên Ý thiếu gia." Trang viên một người quản sự, đứng ở cửa hướng về phía Tiêu Cảnh Đình nhàn nhạt gật đầu một cái.

Tiêu Cảnh Đình khẽ hừ một tiếng, từ bên cạnh người kia đi qua, đều không để ý sẽ người nọ.

"Trương Thiên Ý" bị đày đi đến sơn trang Tân Nguyệt, trang viên quản sự, đã đổi thành vậy "Phu nhân " người, có người như vậy ở đây, "Trương Thiên Ý " hành động liền khắp nơi bị chế.

Trương Hợp chủ thượng Trương Viễn Chí là tiên hoàng sơ kỳ, phu nhân Ngụy Phàm nhưng là tiên hoàng trung kỳ, tu vi ở trên bị phu nhân đè ép một đầu, trong hành động cũng chỉ khắp nơi bị chế.

Theo hắn biết, Trương Hợp đã có ba con trai thứ xảy ra ngoài ý muốn, đây vẫn chỉ là con trai thứ, con riêng cũng đã chết hết mấy.

. . .

"Trương quản sự, không nghĩ tới, ngươi lại có thể cũng tới nơi này." Ngụy Liêu cười híp mắt nhìn Trương Hợp nói.

Trương Hợp là Trương Viễn Chí thân tín, ở Trương gia địa vị cực cao.

Vì lấy tín nhiệm Ngụy Phàm, Trương Viễn Chí đem Trương Hợp cũng phái đi ra, cái thân phận này để cho Trương Hợp cách xa Trương gia nồng cốt, Trương Hợp trong lòng nhưng thật ra là có chút không tình nguyện, nhưng là, nhiệm vụ là Trương Viễn Chí phái xuống, Trương Hợp cũng không tiện cự tuyệt.

"Phu nhân, lại có thể không tiếc đem ngươi thả ra, thật là dụng tâm lương khổ à!" Trương Hợp trơ tráo không cười nói.

Ngụy Phàm cười một tiếng, nói: "Gia chủ đối với Thiên Ý thiếu gia quan trong lòng chu toàn, phu nhân, tự nhiên cũng không dám thờ ơ."

Tiêu Cảnh Đình ở biệt viện của mình ở lại, Hứa Mộc An bưng ly trà cho Tiêu Cảnh Đình.

"Không có sao chứ."

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, "Không có sao."

Mặc dù nhiệm vụ này bẫy cha, nhưng mà, vì giống như thật, mình cái này "Ông ba tiện nghi" đối với mình còn thật không tệ à! Muốn cái gì cho cái đó.

Tiêu Cảnh Đình đến sơn trang Tân Nguyệt, đầu tiên khắp nơi du lãm một vòng, sơn trang Tân Nguyệt so sơn trang Thiên Nguyệt lớn không ít, Tiêu Cảnh Đình trong lòng mừng rỡ đòi mạng, trên mặt nhưng còn giả bộ là một bộ hết sức chê dáng vẻ, chứa hết sức khổ cực.

------oOo------

Chương 312: Đánh cướp bố

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 312: Đánh cướp bố
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Long Kinh Thiên cùng Tiêu Tiểu Tấn từ trên phi thuyền đi xuống, mấy con gấu tộc người, thấy Long Kinh Thiên, giống như là chuột thấy mèo vậy, thật nhanh chạy đi.

Tiêu Tiểu Tấn hướng Long Kinh Thiên nhìn một cái, cười một tiếng, nói: "Ngươi rất có lực uy hiếp à! Những tên kia, vừa gặp ngươi xem."

Long Kinh Thiên khẽ hừ một tiếng, vẻ kiêu ngạo cái này còn cần ngươi nói diễn cảm.

"Chúng ta cũng đi thôi." Long Kinh Thiên nói.

Long Kinh Thiên hắt hơi một cái, mặt đầy khó chịu nói: "Đây là địa phương nào, một cổ tử hồ tao vị, xông người chết."

"Mới vừa rồi hạ phi thuyền lúc này ta nghe có người nói, hình như là phi hồ thiên." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Long Kinh Thiên trợn to mắt, nói: "Cái gì? Phi hồ thiên! Ta nói sao, khó trách một cổ tử hồ ly mùi thúi, nguyên lai nơi này là cửu vĩ hồ nhất tộc địa bàn."

"Ngươi xem ngươi chọn cái gì phi thuyền, đến trung thiên vực cái nào thiên vực không tốt, nếu không phải là đến địa phương quỷ quái này, lão già chết bầm thích nhất địa phương quỷ quái này, hắn cũng thích cùng cửu vĩ hồ nhất tộc hồ nữ quỷ lăn lộn, cũng không sợ một

ngày kia chết ở trên giường."

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên sắc mặt, trong lòng nổi lên mấy phần gợn sóng, Long Kinh Thiên đối với hắn cái đó bố, hẳn cảm tình rất phức tạp đi.

"Đi thôi, bỏ mặc như thế nào, chúng ta trước tìm một chỗ đặt chân." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Long Kinh Thiên mặt đầy chê đi theo Tiêu Tiểu Tấn sau lưng, vẻ kiêu ngạo khó chịu.

Long Kinh Thiên đi đột nhiên dừng bước, Tiêu Tiểu Tấn hướng Long Kinh Thiên nhìn sang, "Ngươi không có sao chứ!"

Long Kinh Thiên cười ha hả, nói: "Vừa vặn, vừa vặn năm trăm năm, lại có thể để cho ta đụng phải, ta phải đi đại vận, ta trách lầm ngươi, ngươi chọn chỗ này, rất tốt, rất tốt."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên mặt đầy mừng rỡ hình dáng, nói: "Ngươi thế nào à!"

Long Kinh Thiên mặt đầy phấn khởi đứng tại chỗ, hai tròng mắt toát ra khác thường hào quang.

"Cơ hội phát tài tới, cùng ta tới." Long Kinh Thiên biến thành nguyên hình, để cho Tiêu Tiểu Tấn nằm ở trên lưng hắn.

Tiêu Tiểu Tấn ngồi lên Long Kinh Thiên gánh, Long Kinh Thiên chở Tiêu Tiểu Tấn nhanh chóng đi phương xa phi độn đi.

Long Kinh Thiên chở Tiêu Tiểu Tấn tiến vào một mảnh liên miên chập chùng dãy núi.

Long Kinh Thiên xuyên qua trùng trùng bình phong che chở, trực

tiếp tiến vào một cái hang núi.

Tiêu Tiểu Tấn đi theo Long Kinh Thiên sau lưng, xuyên qua ảo trận, tiến vào hang.

Tiêu Tiểu Tấn đột nhiên đối mặt một đôi màu máu đỏ quả nhãn, một cái tướng mạo uy nghiêm tử kim thần long, nằm ở hang trong, Tiêu Tiểu Tấn có chút khiếp đảm núp ở Long Kinh Thiên sau lưng

"Tại sao là ngươi cái thằng nhóc con tới?" Tử kim thần long khó chịu nói.

"Bởi vì là ta huyết mạch cùng ngươi nhất tương cận à! Thân ái cha, ngươi sanh những cái kia trùng xấu, căn bản không cảm ứng được ngươi nhờ giúp đỡ, cha, thấy ta, ngươi có phải hay không rất mừng rỡ? Rất kích động à!" Long Kinh Thiên nói.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Long Vũ nằm trên đất, thở hổn hển thở hổn hển thở hào hển, bởi vì trước Long Kinh Thiên mà nói, Long Vũ trong tròng mắt thoáng qua nồng nặc bất mãn.

Tiêu Tiểu Tấn thấy Long Vũ trên người, có rất nhiều vết thương.

Long Kinh Thiên khoanh tay, đánh giá Long Vũ, chặt chặt có tiếng nói: "Cha, ngươi trên người một cổ tử hồ mùi thúi, ngươi lại cùng cái nào hồ ly tinh lăn ở liền một khối, cha, ngươi một bộ bị người thải bổ quá độ mệt lả dáng vẻ, ngươi có phải hay không ở trên giường bị ám toán, cha, ngươi thật hẳn tiết chế một ít, phải biết chữ sắc trên đầu một cây đao!"

Long Vũ sắc mặt đỏ một cái, ngay sau đó nghĩa chánh từ nghiêm nói: "Ngươi tên tiểu quỷ biết cái gì à! Chúng ta Long tộc con cháu khó khăn, mỗi một cái Long tộc cũng gánh vác là long tộc đâm chồi nảy lộc đại đảm nhiệm, cha đây chỉ có phổ biến quăng lưới, điểm chính mò cá, ngươi biết cái gì à!"

Long Kinh Thiên nhìn Long Vũ bật cười một tiếng, nói: "Như thế nói, cha ngươi cả ngày khắp nơi lêu lổng, trên thực tế là vì Long tộc hiến thân, vì đem Long tộc phát huy, thật là khó khăn là ngươi."

Long Vũ vẻ kiêu ngạo đạo mạo nghiêm trang nói: "Được rồi, được rồi."

"Cha, ngươi nói ngươi khắp nơi chiêu thỏ, dẫn hồ ly liền cũng được đi, ngươi cùng Phượng tộc người lăn lộn chung một chỗ làm gì?" Long Kinh Thiên có chút cáu bực bội nói.

Long Vũ vẻ kiêu ngạo thiếu đánh nói: "Ta đây là vì đánh vào kẻ địch nội bộ à!"

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Long Kinh Thiên giận dử ngược lại cười, móc ra một nụ cười, nói: "Cha, miệng vết thương trên người của ngươi, hình như là hồ ly móng vuốt gãi à! Sớm nghe cửu vĩ hồ nhất tộc, cái đuôi càng nhiều hồ ly, càng đẹp, ngươi lần này đem lên là mấy cái đuôi hồ ly à!"

"Tám cái đuôi, chín cái đuôi, hồ ly nhất tộc nhìn chặt, tùy tiện đem không được, tám cái đuôi đã rất đẹp, đáng tiếc độc nhất là lòng dạ đàn bà à! Vừa mới cút hoàn ra giường, nàng liền gãi ta." Long Vũ chép miệng một cái, tựa hồ trở về vị cái gì.

"Chết dưới hoa mẫu đơn, thành quỷ cũng phong lưu, cha, ngươi coi như chết như vậy, cũng nhất định thật cao hứng đi." Long Kinh Thiên vẻ kiêu ngạo mất hứng nói.

Long Vũ tràn đầy không cho là đúng nói: "Chết, có cái gì tốt cao hứng đâu, cha đây còn không có trở thành tiên đế, quân lâm thiên hạ đây."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Long Vũ nhìn Tiêu Tiểu Tấn, nói: "Cái này đứa nhỏ là ai à! Chặt chặt, lại là quái vật 2 chân."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Quả nhiên là cha nào con nấy à! Cái này hai cha con thật đúng là ăn ý, cũng làm hắn là quái vật 2 chân.

"Coi là tính thời gian, thỏ con ngươi cũng mau trưởng thành, cũng mau vào nhập kỳ phát tình, là thời điểm tìm một bạn lữ liền , thằng nhóc , ta vừa mới nhìn thấy ngươi là ngồi ở Kinh Thiên trên lưng tiến vào, còn đang nắm Kinh Thiên sừng rồng, xem ra, Kinh Thiên thích ngươi." Long Vũ nói.

Tiêu Tiểu Tấn có chút kinh ngạc trợn to mắt, trán ở giữa lóe lên mấy phần không rõ ràng.

Rất nhiều năm sau đó, Tiêu Tiểu Tấn rốt cuộc biết, Long tộc gánh chỉ có bạn lữ có thể ở trên Long tộc sừng, chỉ có bạn lữ mới có thể sờ.

"Cha, ngươi bị thương không nhẹ à!" Long Kinh Thiên chuyển đề tài nói.

Long Vũ có chút phòng bị nhìn Long Kinh Thiên, "Ngươi muốn làm cái gì?"

"Cha, ngươi như thế khẩn trương làm gì, ta cái này làm con trai chẳng qua là quan tâm ngươi một chút à!"

Tiêu Tiểu Tấn cau mày, có chút không rõ ràng, hắn cảm giác được cha con giữa bầu không khí, lập tức khẩn trương không thiếu.

"Cha, ngươi tu luyện Thiên Long luân hồi quyết, mỗi năm trăm năm có một năm tu vi rơi vào hư thần tu vi, lại từ hư thần từ từ trở lại vốn là trình độ, ngươi bây giờ hẳn chánh xử ở cái giai đoạn này đi, ta xem xem, ngươi bây giờ tu vi, cũng chỉ mới vừa lên cấp tiên vương, chặt chặt, tựa hồ so ta thấp rất nhiều à." Long Kinh Thiên chiếu lấp lánh nhìn Long Vũ nói.

Long Vũ trợn mắt nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Ngươi thằng nhóc con này muốn làm cái gì?"

Long Kinh Thiên nhìn chằm chằm Long Vũ trên đuôi không gian đai lưng, nói: "Cha, ngươi hiện ở đây sao yếu, cũng không phòng giữ được những thứ này gia sản, không khỏi những thứ này cho hồ tộc những cái kia hồ ly tinh đoạt lấy đi, vẫn là ta vội tới ngươi giữ."

Long Vũ thân thể phát ra ánh sáng, phác lăng liền hai cái, lập tức tài đến nơi ở trên.

Long Kinh Thiên nằm trên đất, ôm lấy Long Vũ cái đuôi, đem không gian đai lưng lấy xuống.

"Cha, ngươi đừng đập thình thịch, ta biết ngươi muốn thi triển không gian pháp quyết bỏ chạy, đáng tiếc ta mới vừa thi triển không gian niêm phong thuật, phong tỏa không gian, ta tới thật là đúng lúc, ta nếu là muộn một ít, cha ngươi tu vi khôi phục lại tiên vương đỉnh cấp, ta thì không phải là ngươi đối thủ." Long Kinh Thiên tràn đầy hưng phấn nói.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Long Vũ nóng nảy mắt đỏ, "Ngươi cái con bất hiếu, ngươi cái rồng nhỏ mảnh giấy vụn, ta cũng biết, ta cũng biết, vậy chỉ thúi chim đem ngươi sinh ra, không yên lòng, nàng là cố ý, nàng cũng phải đánh vào kẻ địch nội bộ, nàng cố ý đem ngươi sinh ra khắc ta."

"Cha, ngươi không nên kêu quá lớn tiếng, hồ tộc những người đó, đang tìm ngươi đâu, ngươi đem bọn họ dẫn tới, ta còn có thể thi triển thuật độn không gian rời đi, ngươi thì không được đi!" Long Kinh Thiên khí định thần nhàn gỡ xuống Long Vũ đai lưng, bấu vào trên người mình.

"Cha, ngươi cái này sợi dây lưng, cùng ta rất xứng đôi à!" Long Kinh Thiên dương dương đắc ý

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Long Vũ tràn đầy nóng nảy nhìn Long Kinh Thiên, hô xích hô xích thở hào hển.

Long Kinh Thiên linh hồn lực tại không gian đai lưng trong quét mấy lần, "Cha, ngươi bên trong không gian thật là nhiều tiên tinh à! Lại còn có mấy con tiên linh mạch, ta vừa vặn mới vừa ngồi đen thuyền, chảy máu nhiều một khoản, thật may có cha ngươi phụ cấp ta tổn thất."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Đen thuyền cũng chỉ hai triệu tiên tinh, một cái tiên linh mạch sợ có mấy chục triệu tiên tinh, Long Kinh Thiên tên nầy, được lợi quá đáng có hay không à!

Long Vũ trợn mắt nhìn Long Kinh Thiên, trong con ngươi tràn đầy hung quang.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Vũ tức giận ánh mắt, không lạnh mà run.

Long Kinh Thiên tên nầy, đoạt đai lưng, còn phải sắt, cái này chết tiểu quỷ, cũng không sợ giống như Long Vũ như vậy hò hét quá, vui quá hoá buồn.

Tiêu Tiểu Tấn kéo một cái Long Kinh Thiên y áo bào, nói: "Khiêm tốn, khiêm tốn."

Long Kinh Thiên dương dương đắc ý nhìn Long Vũ một cái, nói: "Cha, đừng nói con trai ta không chiếu cố ngươi, ta hay là cho ngươi lưu ít đồ đi."

Long Kinh Thiên từ không gian đai lưng trong, lấy ra hơn mười rương quần áo, một ít bừa bộn nữ thức quần áo rơi xuống Long Vũ cả người, "Ta biết, những quần áo này cũng là của ngài trong lòng bảo, ta cũng không đoạt người nơi tốt."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Tiêu Tiểu Tấn nhìn tán lạc đầy đất nữ thức quần áo, thầm nói: Long Vũ tên nầy, thật là. . .

Áo lót đủ màu sắc rơi đầy Long Vũ đầu rồng, Long Vũ trên mặt thêm mấy phần ngại quá.

Long Kinh Thiên chiếm đủ rồi tiện nghi, chở Tiêu Tiểu Tấn trốn ngày ngày.

Tiêu Tiểu Tấn ngồi ở Long Kinh Thiên trên lưng, do dự muốn không muốn đi bắt Long Kinh Thiên sừng rồng.

Long Kinh Thiên đột nhiên tăng nhanh tốc độ, Tiêu Tiểu Tấn theo bản năng bắt được Long Kinh Thiên sừng rồng, Tiêu Tiểu Tấn phát hiện mình một trảo Long Kinh Thiên sừng rồng, Long Kinh Thiên liền chợt run rẩy.

Lần này chiến biên độ hay là nhỏ, trước có mấy lần, biên độ lớn hơn.

"Các ngươi Long tộc sừng rồng, có ý kiến gì sao?" Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

Long Kinh Thiên buồn bực nói: "Không việc gì giải thích à! Có thể có ý kiến gì?"

Tiêu Tiểu Tấn trong lòng lóe lên mấy phần hoài nghi, căn cứ vào Long Kinh Thiên không ưỡn ẹo thái độ, Tiêu Tiểu Tấn quyết định không hỏi tới.

"Ngươi cứ như vậy đem bố ngươi, ném ở bên kia, như vậy được không?" Tiêu Tiểu Tấn có chút lo âu nói.

Long Kinh Thiên mãn bất tại ý nói: "Lão già chết bầm, mạng rất lớn, không có chuyện gì."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Lão già chết bầm, thật có tiền à! Lão già chết bầm keo kiệt khu rất, vậy mấy cái trùng xấu, cũng không được chia nhiều ít gia sản, bây giờ tất cả đều là của ta." Long Kinh Thiên ha ha ha cười lên.

"Chặc chặc, long phượng quả, không nghĩ tới lão đầu tử này, còn cất giấu đồ chơi này, ăn nó, ta là có thể lên cấp tiên hoàng." Long Kinh Thiên tràn đầy hưng phấn nói.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Long phượng quả là thứ gì?" Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

"Long phượng quả cần hấp thu rồng, phượng 2 tộc máu tươi mới có thể lớn lên, nhiều lớn lên rồng, phượng 2 tộc phát sinh đại chiến địa phương, vô luận đối với Long tộc, hay là đối với Phượng tộc cũng có nhiều chỗ tốt." Long Kinh Thiên nói.

------oOo------

Chương 313: Phượng tộc thiên nữ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 313: Phượng tộc thiên nữ
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tiêu Cảnh Đình ở sơn trang Tân Nguyệt trong đâu vào đấy xuống, mỗi bữa nay đi dạo vườn linh dược, luyện tập thuật luyện đan.

Một ngày, Tiêu Cảnh Đình nghe được thứ nhất đặc biệt có ý nghĩa lời đồn đãi.

Long tộc Long Vũ cùng Phượng tộc Phượng Tố đại đánh một trận, nguyên nhân là Long Vũ bị Phượng Tố con trai cho đánh cướp, trên thực tế Phượng Tố con trai, cũng là Long Vũ con trai mình.

Long Vũ mắng Phượng Tố rắp tâm đồ sộ đo lường, sinh con trai tới khắc hắn.

Phượng Tố mắng Long Vũ, loại đầu không tốt, bị khắc cũng là đáng đời, Long Vũ xui xẻo, nàng một chút đều không đồng tình.

2 người một lời không hợp, đánh trời long đất lỡ, gây không thể tách rời ra.

Lời đồn đãi, Long Vũ cùng Phượng Tố năm đó, bởi vì là đánh nhau mà kết duyên, 2 người đánh đánh, đánh ra cảm tình tới, liền lăn đến một khối đi, lăn đến một khối đi liền sau đó, sinh ra mâu thuẫn lại đánh nhau, đánh đánh liền chia đường giương cao liêm.

Long Vũ gần đây xui xẻo, đầu tiên là lật thuyền trong mương, săn gái đẹp thời điểm bị người bên gối tính toán, đánh thành trọng

thương, lại bị con trai đánh cướp, biến thành nghèo rớt mồng tơi, sau đó, vô tình gặp được tình nhân cũ, khiêu khích phải không, náo loạn cái bụi đất đầu mặt đau khổ.

Long Vũ cùng Phượng Tố năm đó mến nhau, huyên náo sôi sùng sục, 2 người chia tay, làm oanh oanh liệt liệt, sau khi chia tay, 2 người mỗi lần đụng đầu, đều phải quấy nhiễu ra một ít chuyện tình.

Hứa Mộc An nâng cằm, như có điều suy nghĩ.

"Thế nào, đang suy nghĩ Long Kinh Thiên sự việc?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Ta nghe nói, Long Kinh Thiên đã đi thiên vực nhiều năm, kết quả, hắn lại đột nhiên trở về, ngươi nói, có thể hay không Tiểu Tấn biết chúng ta ở trung thiên vực, cho nên, hắn liền cùng Long Kinh Thiên tới trung thiên vực tìm chúng ta?"

Tiêu Cảnh Đình híp mắt, nói: "Ta cũng không biết, Long Kinh Thiên sẽ đối với Tiểu Tấn như thế nói gì nghe nấy sao? Ta muốn chẳng qua là trùng hợp."

Hứa Mộc An có chút nhức đầu nói: "Tiểu Tấn thật giống như một mực cùng Long Kinh Thiên chung một chỗ, Long Kinh Thiên cái này ăn cướp bố hắn, hắn bản thân huyết mạch đã đủ để cho người thấy thèm, bây giờ còn đoạt Long Vũ phần lớn xuất thân, tìm người hắn càng nhiều, Tiểu Tấn cùng hắn chung một chỗ cũng không biết có thể bị nguy hiểm hay không."

"Long Kinh Thiên bị đuổi giết cũng không phải một ngày hai ngày, hắn hẳn đã sớm thói quen, ta nghĩ hẳn sẽ không có vấn đề gì lớn." Tiêu Cảnh Đình bình tĩnh nói. Long Kinh Thiên năm đó ở hư tiên cảnh, cũng có thể giữ được tánh mạng, bây giờ cũng nửa bước tiên hoàng, sẽ không có vấn đề gì.

Hứa Mộc An bất đắc dĩ nói: "Bây giờ, cũng chỉ có thể hy vọng như vậy."

. . .

Tiêu Tiểu Tấn ôm một con thỏ, đi trên đường.

Long Kinh Thiên tràn đầy khó chịu nói: "Ta tại sao phải ngụy trang thành một con thỏ?"

"Bởi vì là mọi người đều biết Long tộc cao ngạo nhất, không có ai sẽ nghĩ tới, ngươi sẽ biến thành một con thỏ à! Như vậy, mới có thể che người tai mắt à! Ngươi hẳn biết mình nhiều tuyển người à! Bây giờ đầy trung thiên vực người, đều ở đây tìm ngươi."

Tiêu Tiểu Tấn tay ở Long Kinh Thiên trên lưng sờ một cái, "Ngươi hóa hình thuật còn thật là lợi hại, ngươi biến thành thỏ, lông thỏ sờ thật trợt à!"

Long Kinh Thiên đỏ một chút mặt, móng vuốt duỗi đạp, có chút khó chịu nói: "Ngươi không nên sờ loạn à! Cẩn thận ta cắn ngươi à!"

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Long Kinh Thiên cùng Tiêu Tiểu Tấn đi trên đường, một người dáng dấp tuyệt đẹp nữ tu, chắn trước mặt 2 người.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn người đâu, trong lòng đưa ra mấy phần phòng bị.

Tiêu Tiểu Tấn ở nữ tu trên người, cảm nhận được một cổ khó có thể dùng lời diễn tả được uy nghiêm.

Tiêu Tiểu Tấn trong ngực thỏ, nhảy nhót liền hai cái, hóa thành hình người.

"Ngươi làm sao cũng ở nơi đây?" Long Kinh Thiên nghễnh đầu, vẻ kiêu ngạo khó chịu nói.

"Chú ý ngươi thái độ, cái gì ngươi à! Ta là mẹ ngươi." Nữ tu bất mãn

nói

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Ngươi còn chưa nói, ngươi tại sao phải ở chỗ này đây." Long Kinh Thiên kiên trì nói.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Tiểu quỷ, lễ phép, lễ phép à!

"Ta nghe nói bố ngươi, xuống săn gái đẹp, ta xuống xem xem, có hay không anh đẹp trai." Nữ tu nhàn nhạt thuận thuận tóc lười biếng nói.

"Ngươi gặp phải lão già chết bầm?" Long Kinh Thiên hỏi.

Nữ tu gật đầu một cái, "Gặp phải hắn, tên nầy, càng ngày càng không tốt chuyện, không tự lượng sức tới tìm ta tra, bị ta cho đuổi chạy, lão này, những năm này một mực gửi lực với là long tộc đâm chồi nảy lộc, ta xem hắn hình như là bị người thải bổ nhiều, có chút không xong chuyện, tiếp tục như vậy nữa, ta xem hắn không qua mấy trăm năm sẽ chết với lập tức gió."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Lão gia, mạng cứng rắn rất, nào có như vậy dễ chết à!" Long Kinh Thiên không cho là đúng nói.

Long Kinh Thiên suy nghĩ, ba thực lực hẳn là nếu so với mẹ mạnh hơn một chút, nhưng là, cha là một rất có phong độ người, một mực vâng chịu trai hiền không cùng nữ đấu nguyên tắc, thích để cho người phụ nữ, hơn nữa, thân thể của cha hẳn còn không có khôi phục lại cao nhất trạng thái, cho nên, mới có thể đang cùng mẹ tranh đấu trong, rơi vào hạ phong.

Phượng Tố nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Ta nghe nói, ngươi đem lão gia cho đánh cướp?"

Long Kinh Thiên gặp biến không sợ hãi nói: "Mẹ, mẹ cũng biết, lão gia nhiều keo kiệt, cầm hắn một ít đồ, hắn liền kinh hãi quái vật nhỏ, kêu cha gọi mẹ, thật ra thì, ta liền lấy hắn một chút không đáng tiền hàng, lão gia chí bảo ta cũng còn cho hắn."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Cái gọi là chí bảo, chẳng lẽ là chỉ những cái kia bên trong đồ lót khố.

Phượng Tố híp mắt, nói: "Phải không? Chí bảo cũng còn cho hắn? Chỉ lấy một ít không đáng tiền hàng."

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Mẹ, con mới vừa lên cấp tiên hoàng, thiếu tiên tinh thiếu chặt, nếu không, ngươi tiếp tế ta một ít."

Phượng Tố liếc Long Kinh Thiên, nói: "Ngươi đều lên cấp tiên hoàng, còn nói không có ở bố ngươi nơi đó chiếm được chỗ tốt gì! Bố ngươi không phải đồ, ngươi cũng không phải thứ tốt gì."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Nói quá đúng.

Phượng Tố lấy ra một quả ẩn linh phù, giao cho Long Kinh Thiên, "Đây là 1 bản cấp 8 ẩn linh phù, lão gia đang khắp nơi tìm ngươi đâu, bây giờ cách xa, lão gia không cảm giác được, cách gần mà nói, sớm muộn gì ngươi phải bị hắn tìm ra, ngươi đem tờ này ẩn linh phù mang trên người, trừ phi tiên đế, nếu không, không người nào có thể nhìn ra ngươi diện mạo vốn có."

Tiêu Tiểu Tấn đầy là tò mò nhìn Phượng Tố đưa tới ẩn linh phù, cấp 8 ẩn linh phù à! Chỉ có cấp 8 đạt tới cấp 8 trở lên linh phù sư có thể vẽ.

"Làm sao chỉ có 1 bản à! Thế nào cũng phải cho ta 8-10 tấm đi." Long Kinh Thiên bất mãn nói.

Phượng Tố nhẹ xuy một tiếng, nói: "8-10 tấm, miệng của ngươi khí cũng không nhỏ, ngươi làm cấp 8 ẩn linh phù là bắp cải à! Nếu

không phải muốn bày vậy chết trùng xấu một đạo, ngươi lấy là ta sẽ đem cái này linh phù cho ngươi."

Phượng Tố tới cũng vội vã, đi cũng vội vã.

Để lại linh phù liền đi, Tiêu Tiểu Tấn trước sau thấy qua Long Kinh Thiên cha cùng mẹ, chỉ cảm thấy dài kiến thức.

Tiêu Cảnh Đình đi ở trong trang viên, trang viên Tân Nguyệt, tiên khí đậm đà, bên trong trang viên linh thực, dáng dấp dị thường sum xuê.

Các loại gặp nơi không thấy kỳ hoa dị thảo, mọc đầy trang viện, làm người ta không chớp mắt.

Sau khi mưa lớn tạnh, một cái cầu vồng vắt ngang ở chân trời, càng là bị trang viện tăng thêm một phần kiểu khác mị lực.

Ngụy Liêu đi theo Tiêu Cảnh Đình bên người, nói: "Thiên Ý thiếu gia, ngươi thật là chuyên cần, sớm như vậy sẽ tới thị sát."

Tiêu Cảnh Đình lạnh lùng cười một tiếng, không âm không dương nói: "Ta bị đày đi tới nơi này, liền trông cậy vào cái này một mẫu đất ba phân sống, không thể không chuyên cần mau một chút à!"

Tiêu Cảnh Đình cau mày, vẻ kiêu ngạo lạnh lùng quét Ngụy Liêu một cái.

Ngụy Liêu tánh tốt cười một tiếng, nói: "Thiếu gia nói đùa, vậy làm sao có thể là đày đi, gia chủ chiếu cố ngươi, cho nên mới đem ngươi an bài ở chỗ này đây, ngươi như vậy coi như phụ lòng gia chủ một mảnh tâm ý!"

"Cha, cha lợi hại hơn nữa, ở nhà ngươi trước mặt phu nhân, còn không phải là một cái oắt con vô dụng."

Tiêu Cảnh Đình lời này, có chút càn rỡ, nhưng là, nghe nói Trương

Thiên Ý chính là nói như vậy, Trương Thiên Ý ỷ tài ngạo vật, nóng nảy vô cùng xấu xa, đối với Trương Viễn Chí cũng bày không xảy ra cái gì sắc mặt tốt, cha con mỗi lần gặp mặt, cũng quắc mắt lạnh đúng, nhưng là, Trương Viễn Chí tên kia còn liền ăn Trương Thiên Ý một bộ này.

Ngoan ngoãn đúng dịp đúng dịp con trai, Trương Viễn Chí cũng có không thiếu, nhưng là, Trương Viễn Chí một cái cũng nhìn không thuận mắt, Trương Viễn Chí chỉ thích liều lĩnh, cảm thấy có phạm, như vậy con trai, có khí phách, tương lai có tiền đồ lớn.

Tiêu Cảnh Đình trong tối cảm thấy, Trương Viễn Chí có thể là mình sợ vợ, phu cương không dao động, bị chèn ép tàn nhẫn, cho nên, chỉ có thể hy vọng con trai có khí phách.

Trương Thiên Ý đang luyện đan trên thiên phú kiệt xuất, tu vi tiến cảnh cũng hết sức nhanh chóng, quả thật có vốn để kiêu ngạo.

"Không biết, thiếu gia, gần đây có nghe hay không một chuyện." Ngụy Liêu nói.

Tiêu Cảnh Đình mặt đầy khó chịu nhìn Ngụy Liêu, "Có lời gì, ngươi liền nói, bán cái gì quan tử à!"

Ngụy Liêu vội nói: "Không dám không dám, Long tộc Long Vũ trước đó vài ngày đến trung thiên vực, tên nầy sau khi đến, khắp nơi bắt cóc hồ nữ, chọc giận cửu vĩ hồ nhất tộc cao tầng, cửu vĩ hồ nhất tộc phái ra một cái tám đuôi yêu hồ, câu dẫn Long Vũ."

"Háo sắc thành tánh Long Vũ quả nhiên không có cự tuyệt, kết quả, bị cửu vĩ hồ nhất tộc hồ nữ cho ám toán, sau đó, Long Vũ thi triển không gian pháp quyết chạy trốn xa đi, nhưng không nghĩ, gặp được hắn con trai Long Kinh Thiên, bị Long Kinh Thiên đoạt đi toàn bộ tài sản." Ngụy Liêu nói.

Tiêu Cảnh Đình khoanh tay, nhìn Ngụy Liêu, nói: "Ngụy quản sự tin tức thật đúng là linh thông à!"

Ngụy Liêu cười một tiếng, nói: "Thiếu gia nói đùa, chưa nói tới cái gì linh thông, chuyện này bây giờ gây sôi sùng sục, hơi hỏi thăm một chút thì sẽ biết."

"Chuyện Long tộc, tựa hồ cùng ta không có quan hệ gì."

Ngụy Liêu nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Thiếu gia, ngươi không biết, Long Vũ bị Long Kinh Thiên đánh cướp, tổn thất thảm trọng, hắn lại không tìm được Long Kinh Thiên, cho nên, liền đến chỗ đánh cướp, liên tục tập kích hết mấy thế lực lớn, nghe nói, Long Vũ gần đây thật giống như đến vùng lân cận, thiếu gia vẫn là phải cẩn thận một chút mới phải."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình lấy lại bình tĩnh, khóe miệng gợi lên nụ cười giễu cợt, "Thật là chữ sắc trên đầu một cây đao, Long Vũ nếu không phải sắc làm trí bất tỉnh, đem Phượng tộc thiên nữ ngủ với, cũng không biết sinh ra Long Kinh Thiên như thế cái nghịch tử, chặt chặt, Long Vũ bị Long Kinh Thiên đoạt toàn bộ tài sản, thật là báo ứng."

Tiêu Cảnh Đình hướng Ngụy Liêu nhìn sang, nói: "Ngụy quản sự, ta nghe nói Long tộc thích ăn mỡ phong phú con mồi, ngươi cái này dáng người, vừa thấy liền mỡ đầy đủ, ngươi có thể dù sao cũng phải cẩn thận một chút mới phải à!"

Ngụy Liêu nhạt nhẽo cười một tiếng, nói: "Đa tạ thiếu gia nhớ."

Tiêu Cảnh Đình mãn bất tại ý khoát tay một cái, nói: "Không cần khách khí."

------oOo------

Chương 314: Vàng không ngã hoàn

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 314: Vàng không ngã hoàn
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Cảnh Đình dò xét một vòng, trở về biệt viện đi.

Một tên hộ vệ, xuất hiện ở Ngụy Liêu bên người.

"Ngụy quản sự, vị thiếu gia này, nóng nảy cũng quá lớn."

"Ai bảo người ta là thiếu gia đâu, gia chủ còn phải kính hắn 3 điểm đây." Ngụy Liêu lạnh lùng nói.

"Gia chủ kính hắn mấy phần, phu nhân cũng không đem hắn coi ra gì." Hộ vệ cười cười nói.

Ngụy Liêu híp mắt mâu, nói: "Gia chủ như thế nhìn trúng vị thiếu gia này, phu nhân cũng dù sao phải cho vị thiếu gia này mấy phần mặt mũi."

Ngụy Liêu có chút không cam lòng nhìn Tiêu Cảnh Đình hình bóng, Trương Thiên Ý đang luyện đan một đạo ở trên rất có thiên phú, gia chủ liền muốn đem hắn đưa đến luyện đan đại sư bên kia học tập thuật luyện đan.

Phu nhân thì hy vọng phân Trương Thiên Ý một cái trang viện, đem người đả phát xa xa, tỉnh Trương Thiên Ý càng ngày càng thuận toại, lấn át chánh bài thiếu gia Trương Thiên Hào ánh sáng.

Phu nhân trước kia xử lý xong hết mấy không an phận con trai thứ, gia chủ cũng không thế nào dạng, nhưng là, cái này Thiên Ý thiếu gia, đúng là đặc biệt được cưng chiều, vì hắn, gia chủ và phu nhân đại náo một trận, cuối cùng mặc dù gia chủ nhượng bộ, phu nhân cũng đáp ứng không biết làm chuyện dư thừa.

Người thiếu gia này, muốn là thật xảy ra chuyện, gia chủ và phu nhân thì phải xé rách mặt.

Ngụy Liêu nhiệm vụ, chính là nhìn chăm chú tốt vị đại thiếu gia này, chờ thêm mấy chục năm, ngọn gió đi qua, nếu là có cơ hội lại đem vị thiếu gia này cho xử lý xong.

"Quản sự đại nhân, thiếu gia nóng nảy lớn như vậy, nhưng mà ủy khuất ngài." Hộ vệ thay Ngụy Liêu bất bình giùm nói.

Ngụy Liêu cười một tiếng, nói: "Chúng ta làm người ở, có ủy khuất gì không ủy khuất."

Ngụy Liêu vốn là phu nhân Ngụy Phàm tâm phúc, vì giám thị Trương Thiên Ý, Ngụy Phàm đem Ngụy Liêu đánh phát ra, yêu cầu Ngụy Liêu giám thị Trương Thiên Ý nhất cử nhất động.

Dựa theo phu nhân trước khi tính tình, nhất định là muốn giết chết Trương Thiên Ý mới bỏ qua.

Nhưng là, gia chủ đối với phu nhân, liên tục cử động, tựa hồ thật có chút tức giận, đại náo một trận.

Phu bởi vì chu toàn gia chủ mặt mũi, dặn dò Ngụy Liêu, tốt nhất là đem Trương Thiên Ý nuôi phế, chỉ cần Trương Thiên Ý đến trang viện sau đó, không có đặc thù gì cử động, vậy Trương gia như thế nuôi hắn, cũng không có cái gì.

Trương gia gia đại nghiệp đại, cũng không quan tâm nuôi thêm một cái người nhàn rỗi.

Ngụy Liêu cau mày, không biết tại sao, hắn luôn cảm thấy người thiếu gia này, có chút kỳ quái, lại không thể nói kỳ quái ở nơi nào, trước Ngụy Liêu cảm thấy, Tiêu Cảnh Đình tựa hồ đối với Long Vũ, Long Kinh Thiên sự việc tương đối để ý, cho nên, lối ra dò xét một chút, bất quá, cũng không có phát hiện đặc biệt gì.

Tiêu Cảnh Đình đi vào phòng tu luyện, Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Ngươi không có sao chứ."

"Không có sao, ta cảm thấy Ngụy Liêu thật giống như nổi lên một chút nghi ngờ." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An nắm chặt quả đấm, nói: "Cái này cũng không biện pháp, coi như ngươi cùng Trương Thiên Ý dáng dấp giống như, dù sao không phải là một người." Hơn nữa, Trương Hợp tên khốn kia, có một số việc, rõ ràng giấu giếm chưa nói."Bất quá, chỉ cần tên nầy không có tuyệt đối chắc chắn, hẳn sẽ không nói bậy bạ."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Cũng vậy, bất quá, chúng ta làm việc muốn càng cẩn thận một chút."

. . .

Tiêu Tiểu Tấn ôm một con thỏ, đứng ở một tòa sụp đổ tháp cửa lầu.

"Xem, bố ngươi làm." Tiêu Tiểu Tấn hướng về phía trong tay thỏ truyền âm nói.

Long Vũ khôi phục sau đó, không tìm được Long Kinh Thiên, liền đến chỗ gây rắc rối, làm trung thiên vực các thế lực lớn ghét cay ghét đắng.

"Một ngày nào đó. . . Ta cũng phải làm như vậy!" Long Kinh Thiên hăm hở nói.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Thiếu niên, chí hướng của ngươi thật xa đại!

Long Kinh Thiên nhìn sụp đổ tháp lầu, buồn rầu nói: "Lão đầu tử, đã sớm muốn làm như vậy, chẳng qua là, hắn một mực không tìm được cơ hội, chuyện lần này, cho lão già chết bằm một cái cớ, lão già chết bằm liền ra tay. Lão già chết bằm là tên khốn kiếp à! Rõ ràng là hắn đã sớm muốn làm như vậy, nhưng đem sự việc đẩy tới ta trên đầu."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Cha ngươi làm như vậy, bây giờ tìm người ngươi, càng nhiều." Tiêu Tiểu Tấn cảm thấy Long Kinh Thiên chính là vậy người gì gặp người yêu Đường Tăng, đáng tiếc mình cũng không phải trảm yêu trừ ma, không gì không thể Tôn Ngộ Không, tiền đồ kham ưu à.

Long Kinh Thiên nhìn Tiêu Tiểu Tấn, nói: "Ngươi thế nào."

"Không việc gì, chỉ là có chút lo lắng." Tiêu Tiểu Tấn cảm giác được mình giống như là ôm kim nguyên bảo, đi ở trên đường cái trẻ sơ sinh.

Tiêu Tiểu Tấn theo bản năng đem trong tay thỏ nắm chắc, qua loa níu lông thỏ.

Long Kinh Thiên có chút tức giận nói: "Ngu si, ngươi phải đem ta cô chết "

Tiêu Tiểu Tấn buông tay ra, có chút áy náy nói: "Xin lỗi, tạm thời không chú ý."

Long Kinh Thiên khẽ hừ một tiếng, vẻ kiêu ngạo ngươi người ngu ngốc, bổn đại nhân đại nhân không nhớ tiểu nhân qua, không cùng ngươi so đo vẻ mặt.

Long Kinh Thiên nhìn Tiêu Tiểu Tấn, nói: "Tiểu quỷ, ngươi có phải hay không sợ à!"

"Có một chút." Tiêu Tiểu Tấn nuốt nước miếng một cái.

Cha lúc tại hạ giới, cũng thường xuyên bị người đuổi giết, nhưng là, so với hôm nay quần tình kích động, bắt Long Kinh Thiên tình cảnh, có thể nói là tiểu vu kiến đại vu.

Tiêu Tiểu Tấn chừng nhìn quanh một cái, Tiêu Tiểu Tấn cảm thấy nếu để cho người biết, tay hắn bên trong ôm thỏ chính là khuấy ra vô số mưa gió Long Kinh Thiên, vậy hắn nhất định sẽ ở khoảnh khắc ở giữa bị đâm thành cái rỗ.

Long Kinh Thiên nhìn Tiêu Tiểu Tấn sợ hãi hình dáng, khinh thường nhẹ xuy một tiếng, "Không phải là bị đuổi giết, ngươi thật đúng là không gặp qua cảnh đời, như vậy tình huống ta thấy nhiều, từ nhỏ ta chính là như thế bị đuổi giết tới, ngươi xem, ta bây giờ còn chưa phải là thật tốt."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

. . .

Trương Hợp hướng Tiêu Cảnh Đình gật đầu cúi đầu một cái, cung kính nói: "Thiếu gia."

Tiêu Cảnh Đình hướng Trương Hợp nhìn một cái, muốn muốn gạt người, thì phải trước lừa gạt mình, cái này Trương Hợp tựa hồ thật đem mình làm Trương Thiên Ý.

"Trương quản sự, có chuyện gì không?"

"Trương gia người nhà chính, tựa hồ đến vùng lân cận." Trương Hợp nói.

Tiêu Cảnh Đình sững sốt một chút, ngay sau đó sắc mặt đổi một cái, Trương Viễn Chí quản lý Trương gia là trung thiên vực một cái gia tộc lớn.

Nhưng mà trên thực tế, cái này khổng lồ Trương gia, chẳng qua là

chủ nhà Trương gia một cái chi nhánh, chủ nhà thế lực so với chi nhánh, cường hãn không biết nhiều ít lần, chính là Trương Viễn Chí đến chủ nhà một cái dòng chánh thiếu gia trước mặt, cũng phải rất cung kính.

Nếu là Tiêu Cảnh Đình là chân chánh Trương Thiên Ý, Trương Hợp sợ là sẽ phải hy vọng Tiêu Cảnh Đình đi tiếp xúc một chút Trương gia người nhà chính, để lăn lộn cái quen mặt, nhưng là, Tiêu Cảnh Đình là một hàng giả, Trương Hợp cũng không biết phải làm sao.

"Người nhà chính tới nơi này làm gì?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Đồ long." Trương Hợp nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Long tộc cùng Phượng tộc ở Thượng Thiên vực đều là yêu tộc trong đứng đầu tồn tại, động không thể, nhưng là Long Kinh Thiên không ở nhóm này." Trương Hợp nói.

Tiêu Cảnh Đình sâu khóa chân mày, trong lòng thoáng qua mấy phần than thở, lại có thể lại là đến tìm Long Kinh Thiên.

Trương Hợp nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Thiếu gia, ngươi không có sao chứ."

"Không việc gì, ta chỉ là có chút hâm mộ, Long Kinh Thiên tên nầy mạng còn thật không tệ, ra tay một cái, liền đoạt bố hắn toàn bộ tài sản, chặt chặt, cõi đời này, có mấy cái làm con trai, có thể làm được Long Kinh Thiên mảnh đất này bước à! Ta nếu là có Long Kinh Thiên một nửa bản lãnh là tốt." Tiêu Cảnh Đình cười cười nói.

Trương Hợp trên đầu thấm ra mấy phần mồ hôi lạnh, "Thiếu gia, lời này cũng không tốt nói bậy bạ."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Trương Hợp, cười một tiếng, nói: "Ngươi như thế khẩn trương làm gì, ta bất quá là tùy tiện nói một chút."

Trương Hợp miễn cưỡng cười một tiếng, Tiêu Cảnh Đình hướng Trương Hợp nhìn sang, nói: "Trương quản sự, ta gần đây mới luyện chế một nhóm linh dược, có thể uỷ thác ngươi giúp ta thay mặt là bán đi sao?"

Trương Hợp gật đầu một cái, nói: "Dĩ nhiên có thể, không biết là đan dược gì."

"Vàng không ngã hoàn." Tiêu Cảnh Đình nói.

Trương Hợp sững sốt một chút, nói: "Có tác dụng gì."

"Chuyên trị các loại vô sinh."

Trương Hợp: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, Tiêu Cảnh Đình nguyên vốn lấy là tiên giới tu giả tu vi cao minh, thân thể tố chất cũng là khỏe gấp bội, lại không nghĩ rằng, tu sĩ rất nhiều tu tu liền đem mình thân thể gây ra vô sinh.

Trên thị trường các loại thuốc cường dương nhiều vô số kể, bán chạy rất, Tiêu Cảnh Đình cường dương đan đan phương là ngọc bội không gian sửa đổi, Tiêu Cảnh Đình rất chắc chắn mình vàng không ngã hoàn, nhất định có thể bán nhiều.

. . .

Tiêu Tiểu Tấn trông chừng tiệm cửa hàng bên trong bán ra đan dược, theo bản năng đem trong tay thỏ cho níu chặt.

Tiêu Tiểu Tấn hướng Long Kinh Thiên mượn một chút tiên tinh, mua một chai đan dược.

Long Kinh Thiên nhìn Tiêu Tiểu Tấn trong tay đan dược, mặt đầy khó chịu.

"Ngươi lại có thể vô sinh! Thật là làm cho ngoài ý người bình thường."

Tiêu Tiểu Tấn tức giận: "Ngươi không nên nói bậy nói bạ, ta bình thường rất."

"Ngươi bình thường rất, ngươi mua đan dược này làm gì?" Long Kinh Thiên hỏi.

"Đan dược này hình như là cha ta luyện chế, năm đó, cha ta, chính là dựa vào đan dược này làm giàu." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Long Kinh Thiên tràn đầy chê nhíu lỗ mũi, "Cha ngươi, không có sao lại có thể luyện chế loại đan dược này, thật không có phẩm."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Tiêu Tiểu Tấn lấy một viên đan dược đi ra, Long Kinh Thiên ánh mắt lập tức toát ra khác thường thần thái, Long tộc trời sanh thích màu vàng kim sáng trông suốt đồ. Vàng không ngã hoàn, toàn thân màu xích kim, viên thuốc nhàn nhạt phát ra ánh sáng, nhìn như dị thường đẹp mắt.

Long Kinh Thiên nhìn vàng không ngã hoàn ừng ực, nuốt xuống một bãi nước miếng.

"Ngươi muốn ăn một viên sao?" Tiêu Tiểu Tấn niêm một viên đan dược hỏi.

Long Kinh Thiên mặt đỏ lên, nói: "Ngươi là ngu si sao? Loại đan dược này, cũng là có thể ăn lung tung?"

Tiêu Tiểu Tấn vô tội nói: "Ta biết đan dược không thể ăn lung tung, nhưng là, ngươi vẻ kiêu ngạo dáng vẻ rất muốn ăn."

Long Kinh Thiên tức giận nói: "Nói bậy nói bạ, ngươi mới dáng vẻ

rất muốn ăn, ta mới không cần loại đan dược này, loại đan dược này đều là không tiền đồ nhân tài dùng." Long Kinh Thiên đối với vàng không ngã hoàn, tự nhiên không việc gì nhu cầu, sở dĩ, sẽ nuốt nước miếng, là Long tộc thấy sáng lên đồ thời điểm bản năng phản ứng.

Tiêu Tiểu Tấn ma chưởng trước đan dược, nói: "Cha, nhất định đang ở phụ cận, đan dược này lên vân văn, cùng cha trước kia luyện chế đan dược giống nhau như đúc."

Long Kinh Thiên bĩu môi, nói: "Phải không?"

"Ngươi phải đi tìm cha ngươi sao?" Long Kinh Thiên hỏi.

Tiêu Tiểu Tấn cân nhắc một chút, nói: "Tạm thời không tìm."

Tay hắn bên trong còn ôm một viên lựu đạn không định giờ vậy đâu, nếu là Long Kinh Thiên một khi bại lộ, vậy bọn họ cả nhà cũng phải tan xương nát thịt, nếu là như vậy, hay là chờ ngọn gió đã qua, lại nghĩ biện pháp cùng cha, mẹ hội họp tương đối khá.

------oOo------

Chương 315: Khách không mời mà đến

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 315: Khách không mời mà đến
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Một ngày.

Sơn trang Tân Nguyệt, nghênh đón mấy cái khách không mời mà đến.

Thượng Thiên vực xuống mấy cái thiên chi kiêu tử, đồ long sao, đi trêu chọc một ổ trăn 7 màu thủy tinh.

Trăn 7 màu thủy tinh cũng có một chút rồng thật huyết mạch, là thượng cổ dị chủng, trăn 7 màu thủy tinh da trăn, chế tạo quần áo, đẹp huyễn hạng mục, hết sức được hoan nghênh.

Trăn 7 màu thủy tinh huyết dịch, yêu đan cũng là bảo vật vô giá, trăn 7 màu thủy tinh độc tính kịch liệt, tính nguy hiểm cũng hết sức cao.

"Thiếu gia, bây giờ có thể làm thế nào à!" Trương Hợp tràn đầy lo lắng nói.

Thượng Thiên vực xuống Trương Ngọc Tuyết đang cùng trăn 7 màu thủy tinh tranh đấu trong trúng độc, lúc này đang nằm ở sơn trang Tân Nguyệt trong phòng khách.

"Vị Trương tiểu thư này, nếu là ở trong chúng ta thiên vực xảy ra chuyện, chúng ta toàn bộ Trương gia cũng phải không ăn nổi bao đi." Trương Hợp tại chỗ chuyển vòng, gấp giống như con kiến trên

chảo nóng.

Tiêu Cảnh Đình khoanh tay, mãn bất tại ý nói: "Đã như vậy, nhanh đi mua giải độc đan à!"

"Ta đều đi hỏi qua rồi, không có đối với chứng giải độc đan." Trương Hợp lắc đầu một cái, tràn đầy nóng nảy.

Tiêu Cảnh Đình quét Trương Hợp một cái, nói: "Vậy cũng không có biện pháp."

"Thiếu gia, cái đó trăn 7 màu thủy tinh giải độc đan, ngươi có thể luyện chế hay không à?" Trương Hợp tràn đầy mong đợi nhìn Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy bất đắc dĩ nói: "Trương quản sự nói đùa, ta nơi nào có nhanh như vậy trở thành cấp 4 tiên đan sư à? Nhắc tới, Trương quản sự ngươi cho ta luyện đan sách, chân thực quá thâm ảo, ta nghiên cứu hồi lâu, từ đầu đến cuối không tìm được đầu mối, theo ta xem, cái này cấp 3 tiên đan sư cùng cấp 4 tiên đan sư chênh lệch thực sự quá lớn, chân chính Thiên Ý thiếu gia, quả thật thiên tài."

Trương Hợp sắc mặt nhăn nhó liền một chút, Tiêu Cảnh Đình tất lại không phải chân chánh Thiên Ý thiếu gia, Trương Hợp đang luyện đan sách trên, bày Tiêu Cảnh Đình một đạo, không nghĩ tới bây giờ thành như vậy.

Tiêu Cảnh Đình trầm mặt, Trương Hợp cho luyện đan sách, huyền ảo vô cùng, Tiêu Cảnh Đình nguyên vốn lấy là mình ngu xuẩn, cho nên mới ngộ không ra, vì thế, Tiêu Cảnh Đình còn luyện chế mấy viên khai ngộ đan, đề cao năng lực, đi qua không ngừng cố gắng, Tiêu Cảnh Đình hiểu một ít sách ở giữa kiến thức luyện đan.

Hứa Mộc An có lần tình cờ nghe một phen, mới biết, Trương Hợp cho thần thức luyện đan sách, là một cái đan si viết, cái này đan si cuối cùng điên mất rồi, thần thức thuật luyện đan, thật ra thì chẳng

qua là như thế một người điên tưởng tượng, năm đó cũng có rất nhiều luyện đan sư nghiên cứu cái người điên này sách, bất quá, phần lớn đan sư rất nhanh vứt bỏ.

Tiêu Cảnh Đình biết được liền cái này một tra sau đó, tức giận không nhẹ.

Bất quá tức giận hơn, Tiêu Cảnh Đình lại có chút vui mừng, chỉ cần biết một chút thần thức thuật luyện đan da lông, lại đi hiểu những thứ khác luyện đan sách, liền sẽ thành hết sức dễ dàng.

Trương Phóng mặt băng bó, hướng Tiêu Cảnh Đình đi tới, "Ngươi chính là Trương Thiên Ý?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy."

"Ngươi không phải cấp 4 tiên đan sư sao? Vội vàng đem giải độc đan luyện chế được, chờ sử dụng đây." Trương Phóng mặt đầy phiền não nói.

Tiêu Cảnh Đình cau mày, nói: "Ta thuật luyện đan, vẫn chưa đạt tới, nếu không, đi mời một cái cấp 5 tiên đan sư đến đây đi."

"Nói nhảm, ngươi lấy là ta không nghĩ tới sao? Địa phương quỷ quái này, cấp 4 tiên đan sư cũng không tìm được mấy cái, cấp 5 tiên đan sư là ngươi muốn mời thì mời."

"Em Tuyết trên người độc tố lan tràn cực nhanh, ngươi lại khó chịu điểm, nàng liền mất mạng, nếu là em Tuyết đã xảy ra chuyện gì, các ngươi trung thiên vực toàn bộ Trương gia, đều ăn tội không dậy nổi." Trương Phóng vên mặt hất hàm sai khiến nhìn Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Cảnh Đình cau mày, thầm nghĩ: Người này thật vô lễ, Trương Ngọc Tuyết trúng độc cùng trung thiên vực Trương gia tựa hồ không có một đồng tiền quan hệ đi!

Trương gia tổng cộng xuống ba người, trừ Trương Ngọc Tuyết cùng cái này Trương Phóng, còn có một cái Trương Bắc, Trương Ngọc Tuyết thân phận cao nhất, Trương Phóng cùng Trương Bắc tựa hồ cũng đang đeo đuổi Trương Ngọc Tuyết, Tiêu Cảnh Đình đoán chừng, Trương Ngọc Tuyết nếu là xảy ra chuyện, Trương Phóng cùng Trương Bắc hẳn đối nàng áy náy, bất quá, vì cởi tội, 2 người rất có thể sẽ đem xử phạt đẩy tới Trương gia trên đầu.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Trương Phóng, nói: "Ta thuật luyện đan cũng không tới nơi tới chốn, chỉ có thể tạm thời thử một lần."

Trương Phóng nhẹ xuy một tiếng, mặt đầy khinh thường nói: "Ta nghe người của Trương gia, nói ngươi giỏi bao nhiêu, biết bao thiên tài, nguyên lai căn bản là đồn bậy bạ."

Tiêu Cảnh Đình lưng đeo tay, nói: "Ta nơi nào có thể so với các hạ à! Các hạ xuất từ Thượng Thiên vực, muốn đến thuật luyện đan cũng nhất định lợi hại, nếu các hạ như thế lo lắng Trương tiểu thư, không bằng tự mình tới à! Ta luyện đan thất cũng có thể nhường lại cho ngươi dùng."

Trương Phóng mặt đỏ lên, nhìn chầm chầm Tiêu Cảnh Đình, nói: "Ngươi. . . Ta cũng không phải là tiên đan sư."

"Nguyên lai các hạ không phải tiên đan sư à! Ta nghe nói, người Thượng Thiên vực, hết sức giỏi lắm, cái gì cũng biết, xem bộ dáng là đồn bậy bạ à!" Tiêu Cảnh Đình nói.

Trương Phóng cắn răng nghiến lợi nói: "Em Tuyết là gia tộc dòng chánh, nàng nếu là xảy ra chuyện, các ngươi toàn bộ Trương gia cũng thường không đủ."

"Nếu vị tiểu thư này, thân phận quý trọng như vậy, các hạ tại sao không có ở đây nàng xảy ra chuyện lúc này ngăn ở nàng trước mặt đâu ?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Trương Phóng nổi giận đùng đùng nói: "Trương Thiên Ý, ngươi có ý

gì?"

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Không việc gì? Ta chẳng qua là xem Trương thiếu gia ngươi thật giống như rất quan tâm vị tiểu thư này, kỳ quái ngươi tại sao không lấy thân bảo hộ."

Trương Phóng hừ lạnh một tiếng, có chút cáu ngắn nói: "Tình huống lúc đó căn bản không cho phép, ngươi biết cái gì à!"

"Phải không? Nguyên lai là tiểu thư vận khí không tốt à! Mà không phải là các hạ không hết sức à!" Tiêu Cảnh Đình cười mỉa nói.

Trương Phóng không có ở Tiêu Cảnh Đình trên người chiếm được tiện nghi gì, buồn rầu xoay người đi.

Trương Hợp có chút lo lắng nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Thiếu gia, ngươi tốt như vậy giống như không tốt lắm đâu, đối phương là người nhà chính."

"Chủ nhà nhiều người như vậy, cái này một cái, ta phỏng đoán ở chủ nhà lẫn vào cũng không thế nào như ý, cũng chính là ở chúng ta những người này miễn cưỡng sính ra vẻ ta đây, nếu là chúng ta lần nữa nhượng bộ, tên nầy còn khi chúng ta dễ khi dễ đây." Tiêu Cảnh Đình thản nhiên nói.

Cái gọi là người hiền bị người gạt, ngựa ngoan bị người cưỡi, Thượng Thiên vực Trương gia mặc dù thế lực hùng hậu, nhưng là, trời cao hoàng đế xa, vô duyên vô cớ, đối phương cũng chưa đến nỗi phái người xuống.

Trương Hợp cúi đầu, nói: "Lời tuy như thế nói, nhưng là, rốt cuộc là Thượng Thiên vực người xuống, không thích hợp đắc tội quá mức."

. . .

Tiêu Cảnh Đình đi Trương Ngọc Tuyết phòng khách, Trương Ngọc Tuyết tình huống rất là không tốt.

Trăn 7 màu thủy tinh độc tố một khi bắt đầu lan tràn, cả người liền sẽ thành đủ mọi màu sắc, cầu vồng rất đẹp, nhưng là, trên người một người, đều là bảy sắc vằn, liền đẹp không đi nơi nào.

Tiêu Cảnh Đình đi Trương Ngọc Tuyết nơi đó một chuyến, trở lại mình luyện đan thất.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, hỏi: "Tình huống như thế nào à!"

Tiêu Cảnh Đình nhún vai một cái, nói: "Không phải rất đặc biệt tốt." Trương Ngọc Tuyết mặt đủ mọi màu sắc, cùng điều sắc bàn vậy.

"Khắc chế trăn 7 màu thủy tinh giải độc đan, ngươi có thể luyện chế sao?" Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình híp mắt mâu, nói: "Có thể, bất quá không được."

Tiêu Cảnh Đình đã là cấp 4 tiên đan sư, nhưng là, cái này một thân phận, Tiêu Cảnh Đình căn bản cũng không dám bại lộ, Trương gia vị kia chủ thượng, đối với hắn lai lịch rõ ràng.

Người nọ dẫn lấy làm hãnh diện con trai, cũng là mới cái cấp 4 tiên đan sư, mình nếu là luyện chế ra cấp 4 giải độc đan, tên kia sợ là phải ngồi không yên, cây cao vượt rừng gió sẽ dập, Tiêu Cảnh Đình cũng không dám mạo hiểm.

Không làm được, mình chân trước cứu người phụ nữ này, chân sau liền bị vị kia gia chủ câu cấm.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Ngược lại cũng là."

"Mặc dù, cấp 4 giải độc đan không có cách nào luyện chế, nhưng là, luyện chế mấy viên thuốc trì hoãn một chút, cùng những thứ khác tiên đan sư tới, nhưng là có thể." Trương gia phái tới cấp 5 tiên đan sư, đã ở trên đường, chẳng qua là 1 hồi lâu không đến được, nếu là ở đó người tới trước, Trương Ngọc Tuyết cúp, vậy coi như phiền

phức lớn.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Nói chuyện cũng tốt."

Tiêu Cảnh Đình có chút phiền não nói: "Những tên nhị thế tổ này, cậu ấm môn phái, làm sao liền tốt có chết hay không đi chúng ta nơi này đuổi đây." Long Kinh Thiên sự việc, đã quá phiền toái, những người này, còn tới tham gia náo nhiệt.

. . .

Trương Ngọc Tuyết bên trong căn phòng, Trương Bắc cùng Trương Phóng canh giữ ở Trương Ngọc Tuyết mép giường.

"Em Tuyết, sẽ không xảy ra chuyện gì chứ?" Trương Bắc lẩm bẩm.

Trương Ngọc Tuyết lần này từ Thượng Thiên vực xuống, cũng không có được gia tộc đồng ý, Trương gia chỉ coi là bọn họ đi Thượng Thiên vực nơi nào lịch luyện.

Trương Ngọc Tuyết là Trương gia chủ nhà đích nữ, theo đuổi nàng người đếm không hết, Trương Bắc cùng Trương Phóng là trong đó chi hai, ở một đám người theo đuổi trong cũng không dễ thấy.

2 người vốn là muốn thừa dịp đến trung thiên vực thời gian, ở Trương Ngọc Tuyết trước mặt biểu hiện một phen, nhưng là, rất đáng tiếc, không đợi 2 người biểu hiện thân thủ, Trương Ngọc Tuyết liền ngã xuống.

"Đây là cái đồ gì?" Trương Phóng nhìn tiến vào Trương Hợp hỏi.

"Đây là giải độc đan." Trương Hợp nói.

Trương Phóng nhìn Trương Hợp, hỏi: "Ăn đan dược này, độc là có thể biết sao?"

Trương Hợp do dự một chút, có chút do dự nói: "Ăn cái này, có thể

chậm lại độc tố lan truyền, Trương gia phái tới cấp 5 tiên đan sư, rất nhanh thì đến, dựa vào đan dược này hẳn có thể chống được vị đại sư kia tới."

Trương Phóng nhìn Trương Hợp, chặt cau mày, nói: "Ngươi đan dược này kiểm nghiệm qua không có, nếu là xảy ra vấn đề, ngươi ăn tội khởi sao?"

Tiêu Cảnh Đình đi vào, nhìn mặt đầy kén chọn Trương Phóng cười lạnh một tiếng, nói: "Nếu là làm trễ nãi bệnh tình của tiểu thư, ngươi lại ăn tội khởi sao?"

Trương Phóng nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Nguyên lai là ngươi cái gà mờ tiên đan sư, đan dược này là ngươi luyện chế đi."

"Ta cái này tiên đan sư đâu, là gà mờ, nhưng cũng tổng so một ít người, đan dược gì cũng cả không ra, chỉ biết quơ tay múa chân, trễ nãi bệnh nhân bệnh tình được a!" Tiêu Cảnh Đình cười cười nói.

Trương Phóng tràn đầy tức giận nhìn Tiêu Cảnh Đình, "Ngươi. . . Ngươi chắc chắn ngươi đan dược không thành vấn đề?"

"Lại gay go, cũng gay go không đi nơi nào." Tiêu Cảnh Đình lười biếng nói.

Trương Bắc nhìn Tiêu Cảnh Đình một cái, lại nhìn xem Trương Phóng, nói: "Tốt lắm, Thiên Ý đan sư nói đúng, chừng cũng không biết lại không xong."

Ăn đan dược sau này, Trương Ngọc Tuyết thương thế lấy được hòa hoãn.

Trương gia cấp 5 tiên đan sư sau khi đến, Trương Ngọc Tuyết thương thế cuối cùng ổn định.

------oOo------

Chương 316: Bắt Long Kinh Thiên

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 316: Bắt Long Kinh Thiên
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Sơn trang Tân Nguyệt.

"Thiên Ý thiếu gia, không đi xem xem Trương Ngọc Tuyết tiểu thư sao?" Ngụy Liêu hỏi.

Tiêu Cảnh Đình đột nhiên ngẩng đầu lên, lạnh lùng nhìn chằm chằm Ngụy Liêu, "Làm sao? Ta làm gì, còn muốn Ngụy quản sự ngươi tới quơ tay múa chân."

"Không dám, không dám!" Ngụy Liêu vội vàng nói.

Tiêu Cảnh Đình lưng đeo tay, ánh mắt sắc bén nhìn Ngụy Liêu, tràn đầy ki tiêu nói: "Ngụy quản sự, ta nhắc lại ngươi một lần, câm miệng của ngươi lại, đừng đối với ta quơ tay múa chân, ngươi nếu là cảm thấy chỗ này không tốt, liền chạy trở về nhà ngươi chủ tử bên người tiếp tục ngoắc vẫy đuôi, không cần ở nơi này bày một bộ thúi mặt, thật giống như bị bao lớn ủy khuất tựa như."

Ngụy Liêu bị Tiêu Cảnh Đình chặn sắc mặt xanh lơ một hồi trắng một trận.

Tiêu Cảnh Đình không xem Ngụy Liêu sắc mặt, nghênh ngang mà đi.

Trương Hợp nhìn Ngụy Liêu mặt nhăn nhó sắc, đi tới Ngụy Liêu

trước mặt, cười xòa nói: "Ngụy quản sự, ngươi không có sao chứ, thiếu gia nóng nảy không tốt, mong rằng tha thứ à!"

Ngụy Liêu lạnh lùng quét Trương Hợp một cái, không nói một lời xoay người đi.

Trương Hợp suy nghĩ Ngụy Liêu cách trước khi đi, âm úc sắc mặt, chỉ cảm thấy tâm khí thuận một ít. Bị đày đi đến sơn trang Tân Nguyệt, đã quá để cho Trương Hợp bực bội, hết lần này tới lần khác phu nhân còn đặt vào một cái Ngụy Liêu ở chỗ này, Trương Hợp muốn làm những gì, còn phải bị Ngụy Liêu cản tay.

"Ngụy quản sự, thiếu gia không đi Trương Ngọc Tuyết tiểu thư trước mặt lấy lòng, đây là chuyện tốt à! Ngài cần gì phải đi nhắc nhở hắn đâu!" Ngụy Liêu bên người một tên hộ vệ nói.

Ngụy Liêu híp mắt mâu, nói: "Ta chẳng qua là cảm thấy, như vậy cách làm, không quá phù hợp thiếu gia trước sau như một bản tính."

Trương Thiên Ý gần đây nhìn mình rất cao, đãi trước liền cơ hội, liền muốn leo lên, lần này tốt như vậy cơ hội, Tiêu Cảnh Đình cũng không đi Trương Ngọc Tuyết bên cạnh góp, Ngụy Liêu làm sao đều cảm thấy không hợp lý, người thiếu gia này, nóng nảy tựa hồ càng ngày càng lớn.

. . .

Trương Hợp đi tới Tiêu Cảnh Đình trước mặt, kêu một tiếng, "Thiếu gia."

Tiêu Cảnh Đình đánh giá Trương Hợp, nói: "Trương quản sự có chuyện?"

"Thiếu gia, Trương tiểu thư tỉnh, ngươi muốn không muốn đi xem xem?" Trương Hợp hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Không cần, trước cũng thấy

qua."

Trương Hợp ở trong lòng ngầm nói đáng tiếc! Muốn là chân chánh Trương Thiên Ý ở chỗ này, mượn cơ hội phối hợp Trương Ngọc Tuyết là tốt, hết lần này tới lần khác trước mắt cái này là cái giả, nếu để cho Trương Ngọc Tuyết biết trong này cong cong lượn quanh lượn quanh, chỉ sợ đối với Trương gia tách ra ấn tượng, sẽ kém đến mức tận cùng.

"Không gặp cũng tốt, tỉnh lộ ra chân tướng." Trương Hợp nói.

Ở Trương Hợp xem ra, Tiêu Cảnh Đình tu vi so Trương Hợp kém rất nhiều, thuật luyện đan cũng kém rất nhiều, muốn là xuất hiện ở Trương Ngọc Tuyết trước mặt, nói không chừng sẽ hạ xuống Trương Ngọc Tuyết đối với Trương Thiên Ý đánh giá, vẫn là trốn, giữ cảm giác thần bí cũng tốt.

"Diêm vương tốt gặp, tiểu quỷ khó dây dưa, Trương Ngọc Tuyết bên cạnh đều có Trương Bắc cùng Trương Phóng, ta cần gì phải đi góp náo nhiệt này." Tiêu Cảnh Đình thản nhiên nói.

Trương Bắc, Trương Phóng rõ ràng cũng đang đeo đuổi Trương Ngọc Tuyết, nếu để cho 2 người đem hắn làm địch giả tưởng sẽ không tốt.

Trương Hợp sau khi đi, Hứa Mộc An từ sau rèm mặt đi ra, "Em nghe nói, anh đối với Ngụy Liêu gởi một thông lửa, anh cũng không sợ chọc giận hắn."

Tiêu Cảnh Đình mãn bất tại ý nói: "Hắn bây giờ hẳn còn không dám giết Trương Thiên Ý, nếu không cũng không biết đến bây giờ còn không có động thủ, anh nhìn hắn tựa hồ nổi lên lòng nghi ngờ, tức giận một chút, có thể nhiễu loạn hắn suy nghĩ."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Có đạo lý."

. . .

Một mảnh trong cánh đồng hoang vu, một con thỏ nằm ở một cái trứng to lớn cao trên ăn bánh ngọt, Tiêu Tiểu Tấn ở bên cạnh vung cái muỗng nấu cơm.

"Ngươi nói tại sao có thể như vậy?"

Tiêu Tiểu Tấn trong tối dò xét một chút trên thị trường vàng không ngã hoàn xuất xứ, phát hiện đan dược đến từ trang viên Tân Nguyệt, trang viên Tân Nguyệt bây giờ trang chủ Trương Thiên Ý là gia chủ Trương gia con riêng, cái này trang viên Tân Nguyệt chính là cho Trương Thiên Ý dưỡng lão.

Thỏ lười biếng gặm sữa tươi bánh ngọt, nói: "Cha ngươi là Trương gia con riêng."

Tiêu Tiểu Tấn lắc đầu một cái, nói: "Không phải, cha ta là hạ giới phi thăng đi lên, tại sao có thể là Trương gia con riêng đây."

"Cái này cũng không nhất định à! Có lẽ gia chủ Trương gia tại hạ giới chơi qua." Thỏ nói.

Tiêu Tiểu Tấn nhất thời đầu đầy hắc tuyến, "Ngươi không nên suy nghĩ lung tung."

Thỏ gãi gãi cằm, nói: "Lão già chết bầm, khắp nơi loạn hoảng, trước kia còn nói, phải đi giới xem xem, có hay không món hàng tốt."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Ngươi nói ta nghĩ bậy, vậy ngươi nói một chút bố ngươi làm sao biến thành Trương gia thiếu gia?" Thỏ không hiểu nói.

Tiêu Tiểu Tấn hít sâu một hơi, nói: "Nếu như, ta không có đoán sai, hẳn là mạo danh thay thế."

"Ta nghe nói gia chủ Trương gia là vợ quản nghiêm, gia chủ kia

muốn đem con riêng đưa đi học luyện đan, phu nhân muốn đem vậy con riêng đuổi đến sơn trang Tân Nguyệt dưỡng lão, ta hoài nghi, gia chủ kia tìm cha ta mạo danh thay thế, hắn vậy chân chính con trai, nên cho hắn đưa đi học luyện đan."

Long Kinh Thiên tràn đầy khinh thường nói: "Nếu quả thật giống như như ngươi nói vậy, gia chủ Trương gia, nên là một cái như thế nào sợ vợ oắt con vô dụng, mới có thể đâu một cái như vậy vòng lớn à! Đem chân chính con trai đưa đi à! Loại này ngu xuẩn lại có thể cũng có thể làm gia chủ?"

Tiêu Tiểu Tấn: ". . . Bơ đầy đủ bột đến ngươi trên mặt."

Long Kinh Thiên tràn đầy tức giận nhìn Tiêu Tiểu Tấn, nói: "Tiểu quỷ, ngươi đây là đang cười nhạo ta sao?"

Tiêu Tiểu Tấn vội nói: "Làm sao biết?"

"Nếu như, người nọ thật là cha ngươi, cha ngươi những ngày qua thật giống như có khách à!" Long Kinh Thiên cười lạnh nói.

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Trương Ngọc Tuyết những người đó, nghe nói là nghe nói Long Vũ bị Long Kinh Thiên đánh cướp chuyện, cố ý hạ để bắt Long Kinh Thiên, thật ra thì, gần đây từ Thượng Thiên vực xuống trung thiên vực bắt Long Kinh Thiên người, thật đúng là không thiếu.

Long Kinh Thiên trên đất lộn mèo, "Chỉ bằng những thứ này ngu xuẩn, cũng muốn bắt ta, nằm mơ!"

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

. . .

Trương Ngọc Tuyết hướng Tiêu Cảnh Đình đi tới, "Thiên Ý thiếu gia, lần này đa tạ ngươi."

Tiêu Cảnh Đình vội nói: "Tuyết tiểu thư, kêu ta Thiên Ý liền tốt, chuyện lần này, ta tài sơ học thiển, cũng không có giúp được gì, thật may gia tộc phái cấp 5 tiên đan sư tới."

Trương Ngọc Tuyết cười một tiếng, nói: "Mặc dù ta một mực hôn mê, nhưng là, ta một mực cố ý thức, nếu không có ngươi đan dược, trì hoãn độc tố lan truyền, nói không chừng, ta cũng chưa có mạng sống đến vậy cấp 5 tiên đan sư xuất hiện."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Trương tiểu thư người hiền tự có thiên tướng, cần gì phải nói lời như vậy."

"Thiên Ý đạo hữu, ngươi nghe nói qua Long Kinh Thiên sao?" Trương Ngọc Tuyết hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lưng đeo tay, cười một tiếng, nói: "Bây giờ toàn bộ trung thiên vực, cũng đang bàn luận người này, ta muốn chưa nghe nói qua đều khó à!"

"Long Kinh Thiên đem bố hắn cho đánh cướp, Long Vũ là tiên tôn tu vi, không gian đai lưng trong, có mấy con tiên linh mạch, những thứ này, bây giờ đều đến Long Kinh Thiên trên tay." Trương Ngọc Tuyết nói.

"Chuyện này ta cũng nghe nói, bất quá, ta cảm thấy không quá có thể à! Long Kinh Thiên nghe nói cũng chỉ tiên vương đỉnh cấp, Long Vũ nhưng mà tiên tôn, lạc đà gầy lớn so với ngựa, làm sao sẽ bị cái tiên vương đánh cướp, chuyện này có lẽ chẳng qua là đồn bậy bạ." Tiêu Cảnh Đình nói.

Trương Ngọc Tuyết lắc đầu một cái, nói: "Không, đây cũng là thật, Long Vũ tu luyện Long tộc Thiên Long luân hồi quyết, môn pháp quyết này tu luyện, tiến bộ thần tốc, lại có một cái rất lớn tai hại, cách mỗi năm trăm năm, tu vi sẽ ngã xuống, trước kia rất nhiều Long tộc, ngay tại tu vi rơi xuống lúc này bị người ám toán."

"Sau đó, Long tộc tu luyện môn pháp quyết này người thì ít, cho dù có, đến tu vi rơi xuống cuộc sống, những Long tộc kia cũng biết an phận lưu lại ở Long tộc tu dưỡng, nhưng là, Long Vũ là một không ngừng, ỷ có không gian độn thuật bàng thân, luân hồi kỳ còn ở bên ngoài trêu hoa ghẹo nguyệt."

"Long Kinh Thiên là Long Vũ con trai, 2 người bây giờ, lẫn nhau có cảm ứng, vì vậy, Long Kinh Thiên thừa dịp Long Vũ yếu ớt lúc này đem Long Vũ cho đánh cướp, là rất có thể sự việc."

Tiêu Cảnh Đình có chút khốn hoặc nói: "Phải không? Vậy Long Kinh Thiên sợ là phải phát tài, tên nầy vốn là tư chất nghịch thiên, được bố hắn tài sản, lên cấp tiên tôn cũng là chuyện sớm hay muộn."

Trương Ngọc Tuyết nhìn Tiêu Cảnh Đình, trong tròng mắt, lóe lên mấy đạo kim quang, "Thiên Ý đạo hữu, đối với cái này bút tài sản cảm thấy hứng thú không?"

Tiêu Cảnh Đình cười khổ một cái, nói: "Ta muốn trung thiên vực không có mấy người, không đúng Long Kinh Thiên xuất thân cảm thấy hứng thú, đáng tiếc Long Kinh Thiên tên nầy trợt không xem tay, rất khó tìm à."

"Hắn xuất hiện ở vùng lân cận qua, đáng tiếc, xuất hiện một chút, rời đi." Trương Ngọc Tuyết bình tĩnh nói.

Tiêu Cảnh Đình vừa định hỏi Trương Ngọc Tuyết, tại sao như thế chắc chắn, Trương Phóng thanh âm truyền tới."Em Tuyết, em ở chỗ này à! Ngươi thân thể vừa mới tốt, đang muốn nghỉ ngơi cho khỏe đây."

Trương Phóng hướng về phía Trương Ngọc Tuyết cười một tiếng, từ Trương Ngọc Tuyết không nhìn thấy góc độ, cho Tiêu Cảnh Đình một cái ánh mắt cảnh cáo.

"Thiên Ý đạo hữu, ta tình cờ nghe nói, ngươi ở bên ngoài bán đan dược, kiếm lấy tiên tinh, mua bán là cái gì vàng không ngã hoàn, coi

là ta kiến thức nông cạn, cũng không biết, hoàng kim này không ngã hoàn, đến tột cùng là cái đẳng cấp gì đan dược, tác dụng vậy là cái gì." Trương Phóng vẻ kiêu ngạo thành khẩn lãnh giáo nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Trương Phóng ánh mắt, cũng biết, Trương Phóng đối với vàng không ngã hoàn công hiệu rõ ràng, sở dĩ hỏi như vậy, bất quá là muốn cho mình bêu xấu, "Hoàng kim này không ngã hoàn, chủ trị dương côn đồ vô sinh, cũng không phải cái gì đẳng cấp cao đan dược, Trương Phóng đạo hữu, ngươi cần không? Ngươi cần, ngươi cần, ta có thể cho ngươi bớt."

Trương Phóng nhìn Tiêu Cảnh Đình, sắc mặt nhăn nhó nói: "Không cần, ta không cần."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Vàng không ngã hoàn rất tốt dùng, coi như không có vấn đề, ăn cũng có ích cả người, Trương Phóng đạo hữu thật không cần?"

"Không nghĩ tới, Thiên Ý đạo hữu, sẽ đối với loại đan dược này cảm thấy hứng thú, chẳng lẽ Thiên Ý đạo hữu là mình không được, cho nên, mới nghiên cứu loại vật này?" Trương Phóng lạnh lùng nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Trương Phóng đạo hữu, ngươi suy nghĩ nhiều quá, chẳng lẽ cõi đời này bác sĩ, đều là mình có bệnh, mới đi học y."

"Em Tuyết, anh đỡ em vào đi thôi." Trương Phóng nói.

Trương Ngọc Tuyết gật đầu một cái, nói: " Được."

Trương Phóng hướng về phía Trương Ngọc Tuyết, nói: "Em Tuyết, em đừng xem Trương Thiên Ý người này dáng dấp nhân mô nhân dạng, thật ra thì, ngấm ngầm rất không phải đồ, hắn luyện chế những cái kia cường dương đan, cũng cho hắn bán vào kỹ viện, sòng bạc những địa phương kia đi, hắn cả ngày liền cùng những cái kia cái tam giáo cửu lưu người giao tiếp."

Trương Ngọc Tuyết trầm mặt, không nói gì.

Trương Phóng nhìn Trương Ngọc Tuyết sắc mặt, cũng biết Trương Ngọc Tuyết đối với Tiêu Cảnh Đình đánh giá một chút tới một ít, nhất thời yên tâm mấy phần.

------oOo------

Chương 317: Đại thiếu gia đến

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 317: Đại thiếu gia đến
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Trương Ngọc Tuyết từ trong không gian nhẫn, lấy ra một cái trận bàn táy máy.

"Em Tuyết, có đầu mối gì sao?" Trương Bắc hỏi.

Trương Ngọc Tuyết lắc đầu một cái, có chút thất lạc nói: "Không có."

Xuống trung thiên vực lúc này Trương Ngọc Tuyết len lén đem trong gia tộc dùng cho thám thính Long tộc huyết mạch trận bàn cho mang ra ngoài, trước, Trương Ngọc Tuyết đám người ở trang viên Tân Nguyệt vùng lân cận, tựa hồ thám thính đến Long tộc cao đẳng huyết mạch, chẳng qua là vậy tin tức chớp mắt rồi biến mất, rất nhanh đã không thấy tăm hơi.

Sau đó, bọn họ trùm đầu loạn chuyển, xông qua trăn 7 màu thủy tinh sào huyệt, Trương Ngọc Tuyết còn vì vậy thiếu chút nữa chết.

"Em Tuyết, nếu không, chúng ta hồi Thượng Thiên vực đi." Trương Bắc nói.

Trương Bắc nguyên bổn cũng là thỏa thuê mãn nguyện xuống hạ thiên vực, nhưng là, Trương Ngọc Tuyết trúng độc thật hù được hắn, Trương Bắc hùng tâm tráng chí một chút bị tiêu diệt, Trương Ngọc Tuyết nếu là xảy ra chuyện, trở lại Thượng Thiên vực, hắn cùng Trương Phóng cũng phải không ăn nổi bao đi.

Trương Ngọc Tuyết mặt lập tức trầm xuống, lòng tràn đầy không vui

nói: "Phải đi ngươi đi, ta không đi."

Trương Ngọc Tuyết trong lòng bực bội, nàng xài lớn như vậy tâm huyết, từ Thượng Thiên vực tới, nếu là không thu hoạch được gì trở về, nhất định là phải bị người chê cười, nàng không ném nổi người này.

Trương Bắc nhìn Trương Ngọc Tuyết tức giận sắc mặt, tràn đầy lúng túng cười một tiếng, bồi lễ nói: "Em Tuyết, anh không có ý tứ gì khác, ta chẳng qua là lo lắng an nguy của ngươi."

Trương Ngọc Tuyết mãn bất tại ý nói: "Ta thật tốt, không xảy ra chuyện, chuyện lúc trước, là cái ngoài ý muốn."

Trương Bắc nhìn Trương Ngọc Tuyết, nói: "Em Tuyết, em bây giờ có tính toán gì hay không?"

"Cường long khó khăn đè địa đầu xà, cái này trung thiên vực cuối cùng không phải chúng ta địa bàn, ta muốn tìm Trương Thiên Ý hỗ trợ, hắn là bản xứ địa chủ, hẳn dùng ở trên." Trương Ngọc Tuyết thản nhiên nói.

"Em Tuyết, anh cũng nghe ngóng, Trương Thiên Ý bất quá là bị Trương gia đánh phát ra vứt đi, trông cậy vào hắn đoán chừng là không trông cậy được." Trương Bắc nói.

Trương Ngọc Tuyết trầm ngâm, trên mặt lộ ra mấy phần do dự.

Trương Phóng không ngừng cố gắng nói: "Ngọc Tuyết, cái này Trương Thiên Ý, không phải thứ tốt gì." Trương Phóng cùng Trương Bắc không cùng, nhưng là, ở Trương Thiên Ý cái vấn đề này nhưng khác thường thống nhất.

Trương Ngọc Tuyết híp mắt, nói: "Hắn là không là đồ tốt, ta không quan tâm, ta chỉ quan tâm, hắn có thể hay không làm việc."

"Hắn có thể làm chuyện gì à! Người này cũng chính là miệng lưỡi lợi

hại hơn, dựa vào phân mỗi gia chủ Trương Viễn Chí thích hắn, quát tháo bán tàn nhẫn, tên nầy nếu là thật có bản lãnh, cũng không biết bị đánh phát tới nơi này." Trương Phóng ở Thượng Thiên vực lẫn vào cũng không thế nào đắc chí, nguyên vốn lấy là xuống, có thể sính ra vẻ ta đây, kết quả gặp phải "Trương Thiên Ý" như thế cái đâm đầu, một chút mặt mũi cũng không cho.

Trương Ngọc Tuyết nghe Trương Phóng cùng Trương Bắc mà nói, trong lòng lóe lên mấy phần do dự.

. . .

Trương Hợp vội vàng đi vào Tiêu Cảnh Đình thư phòng.

"Trương quản sự, ngươi đây là thế nào à! Vội vội vàng vàng." Tiêu Cảnh Đình nhìn Trương Hợp nói.

"Thiên Ý thiếu gia, đại thiếu gia tới." Trương Hợp nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Trương Hợp, không khỏi nhíu mày, "Trương đạo hữu, cái này cùng ngươi trước nói không giống nhau."

Trương Hợp năm đó nói muốn giả mạo Trương Thiên Ý lúc này cũng không nói, hắn còn muốn đối phó vị này Trương gia đại thiếu gia à! Trương Hợp nói giả mạo Trương Thiên Ý thật đơn giản, chỉ cần đợi ở trong sân, chờ đếm tiên tinh là tốt.

"Đây không phải là tình huống ngoài ý muốn mà, ta trước kia cũng không nghĩ tới à!" Trương Hợp nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Trương Hợp, "Vậy bây giờ có thể hay không đem vị kia chánh bài thiếu gia đổi qua tới."

Trương Hợp tràn đầy tiếc nuối nói: "Không được à! Thiên Ý thiếu gia, đi theo hắn vị kia đi dạo chơi, bây giờ cũng không biết đi nơi nào."

Trên thực tế, Trương Ngọc Tuyết sau khi đến, gia chủ cũng có ý đem Thiên Ý thiếu gia đổi trở lại, tại gia chủ xem ra, Thiên Ý thiếu gia tài hoa hơn người, thuật luyện đan cao minh vô cùng, coi như là Thượng Thiên vực thiên chi kiêu nữ, cũng chưa chắc không thể nhận phục.

Nếu là Trương Thiên Ý có thể thu phục Trương Ngọc Tuyết, vậy vô luận là Trương Thiên Ý vẫn là Trương gia, cũng có thể từ Trương Ngọc Tuyết trên người đạt được chỗ tốt không nhỏ, đáng tiếc, không liên lạc được à!

"Trương Thiên Ý có hay không cùng Trương Thiên Hào tiếp xúc qua?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Trương Hợp lắc đầu một cái, nói: "Thiên Ý thiếu gia một mực bị nuôi ở bên ngoài, không như thế nào cùng đại thiếu gia tiếp xúc qua."

Tiêu Cảnh Đình thở phào nhẹ nhõm, nói: "Vậy thì tốt." Nếu không gặp qua, vậy lộ tẩy cơ hội thì ít, hy vọng cái đó đại thiếu gia sau khi đến, bớt chọc chút chuyện.

. . .

Trương Thiên Hào là mang không thiếu cao thủ tới, mấy chục tiên vương ô đè đè đứng một phòng.

Trương Thiên Hào sau khi đến, cũng không lý tới sẽ Tiêu Cảnh Đình, trực tiếp chạy đi tìm Trương Ngọc Tuyết lấy lòng.

Trương Thiên Hào vừa qua tới, Trương Hợp liền tỏ ra có chút đứng ngồi không yên.

Trương Hợp chua chát nói: "Đại thiếu gia, mang một đống hộ vệ tới, xem ra là muốn đại triển quyền cước."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Phải không? Vậy rất tốt." Vị tiểu thư kia tựa hồ muốn tìm một người giúp đồ long, Trương Thiên

Hào tới, sợ là chính giữa vị tiểu thư kia hạ trong lòng.

"Thiên Ý thiếu gia, ngươi không lo lắng sao?" Trương Hợp hỏi.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Vị này Trương quản sự, thật đúng là đem hắn coi thành Trương Thiên Ý." Có cái gì tốt lo lắng, nếu là đại thiếu gia thật có thể đạt được vị tiểu thư kia coi trọng, đó cũng là chuyện tốt."

Trương Hợp nhìn Tiêu Cảnh Đình dáng vẻ bình tĩnh, không kiềm được có chút gấp cắt.

Gia chủ Trương gia cùng phu nhân mạo hợp thần ly, Trương Hợp dĩ nhiên là đứng ở Trương Viễn Chí nơi này.

Tiêu Cảnh Đình vô cùng buồn chán táy máy trên tay chiếc nhẫn, Trương Ngọc Tuyết nhìn như khiêm tốn lễ độ, thật ra thì trong xương đối với trung thiên vực người, lộ ra một cổ khinh thường. Cái này cũng không biện pháp, đại địa phương người, luôn là coi thường địa phương nhỏ.

Nếu là Trương Ngọc Tuyết bên người không có Trương Phóng cùng Trương Bắc 2 người, vậy Trương Thiên Hào có lẽ còn có thể ra mặt, nhưng là, có hai người kia tồn tại, Trương Thiên Hào muốn đạt được Trương Ngọc Tuyết thân lãi, sợ là không dễ dàng.

Trương Ngọc Tuyết xuất thân Thượng Thiên vực, cái dạng gì người xuất sắc mới, không gặp qua à!

. . .

Trương Thiên Hào tới một cái, lại tìm Trương Ngọc Tuyết lấy lòng.

"Trương tiểu thư, ta người em trai này, từ nhỏ nuôi ở bên ngoài, lạnh nhạt ngươi." Trương Thiên Hào nói.

Trương Ngọc Tuyết không cho là đúng nói: "Chưa nói tới cái gì lạnh nhạt, trước vẫn là may mà em trai ngươi, ta mới có thể tránh được

một kiếp."

"Cái gì may mà hắn à! Nếu không phải hắn không bản lãnh, cũng sẽ không trễ nãi liền bệnh tình của tiểu thư, làm hại tiểu thư ngươi thiếu chút nữa xảy ra chuyện." Trương Thiên Hào vẻ kiêu ngạo tức giận nói.

"Cũng không thể như thế nói, hắn cũng tận lực." Trương Ngọc Tuyết nói.

"Tuyết tiểu thư, nghe nói ngươi muốn tìm Long Kinh Thiên bóng người, ta cố ý đeo lên trăm cái tiên vương tới trợ giúp ngươi." Trương Thiên Hào có chút ngạo nghễ nói.

Trương Ngọc Tuyết nghe vậy cười một tiếng, lộ ra vẻ kiêu ngạo vẻ mặt mừng rỡ, "Đa tạ Thiên Hào đạo hữu, Thiên Hào đạo hữu mang tới nhiều cao thủ như vậy, có thể biết ta khẩn cấp."

"Có thể giúp tiểu thư bận bịu, là ta vinh hạnh."

Trương Thiên Hào đi ra ngoài, Trương Phóng liền không ức chế được lên tiếng, "Rốt cuộc là không gặp qua việc đời, dẫn người tìm kiếm Long Kinh Thiên, lại có thể chỉ mang theo chừng một trăm số tiên vương, cũng không tìm mấy cái tiên hoàng tới."

Trương Ngọc Tuyết nhíu mày một cái, "Trung thiên vực, tiên hoàng đều là hùng bá một phe nhân vật, không tốt như vậy mời, không có tiên hoàng, tiên vương cũng tốt, tạm thời thích hợp dùng đi."

Trương Phóng lưng đeo tay, nói: "Cái này trung thiên vực tiên linh khí cũng quá mỏng manh, so với Thượng Thiên vực kém xa."

Trương Thiên Hào từ Trương Ngọc Tuyết nơi đó đi ra, liền xông vào Tiêu Cảnh Đình phòng ngủ.

"Đại ca, làm sao tới?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Nếu không phải ngươi bất lực, ta cũng không cần tới." Trương Thiên Hào quắc mắt lạnh đúng, vẻ kiêu ngạo ngạo nghễ nói.

"Đại ca, lời chớ nói quá vẹn toàn, cùng ngươi có thể bắt được Long Kinh Thiên rồi hãy nói." Tiêu Cảnh Đình lành lạnh nói.

Trương Thiên Hào lạnh lùng nhìn bằng nửa con mắt trước Tiêu Cảnh Đình, nói: "Chuyện này không cần ngươi lo lắng, ta nghe nói ngươi càng ngày càng tiền đồ, lại có thể ở mua đi bán lại cái gì vàng không ngã hoàn."

Tiêu Cảnh Đình khoanh tay, nói: "Là có có chuyện như vậy, làm sao đại ca cũng có nhu cầu?"

"Ta mới không cần cái này phá đồ chơi, ngươi tốt nhất dừng lại bán loại này bất nhập lưu đan dược, ngươi không biết xấu hổ, gia tộc còn muốn mặt thì sao, ngươi có phải hay không nghèo điên rồi à! Ngươi nếu là nghèo điên rồi, đi ngay lão đầu tử bên kia đòi một ngoan, bán một tốt, cầu lão đầu tử đáng thương thương hại ngươi." Trương Thiên Hào nói.

"Đan dược này làm sao liền bất nhập lưu, ta cũng không giống như đại ca ngươi, tùy tiện mở miệng, phu nhân liền cho ngươi sai phái một đống tiên vương thủ hạ, ta tự lực cánh sinh, tổng so làm gia tộc sâu mọt được rồi." Tiêu Cảnh Đình không cam yếu thế nói.

Trương Thiên Hào lạnh lùng nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Ngươi. . . Chúng ta đi nhìn."

. . .

"Trương Thiên Hào tới, cục diện sợ là loạn hơn." Trương Thiên Hào đi liền sau đó, Hứa Mộc An lẩm bẩm.

"Anh cảm thấy Trương Ngọc Tuyết trên tay, tựa hồ có cái gì tìm Long Kinh Thiên sát thủ thép."

Tiêu Cảnh Đình rất hoài nghi Long Kinh Thiên thật ở vùng lân cận xuất hiện qua, cho nên, Trương Ngọc Tuyết bọn họ mới có thể mới vừa đúng dịp xuất hiện ở vùng lân cận."Long Kinh Thiên sẽ không thật cho bọn họ tìm đi ra đi."

"Nơi nào có như vậy dễ dàng, Long Vũ cũng không tìm được người, làm sao có thể để cho bọn họ đám này đám người ô hợp tìm ra, coi như tìm ra, Long Kinh Thiên có trống rỗng chui năng lực, tâm niệm vừa động liền biến mất, uổng phí thời gian." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Nói cũng phải."

Trương Thiên Hào mang nhiều người như vậy tới, chỉ sợ cũng không trông cậy vào bắt Long Kinh Thiên, chỉ là muốn mượn cớ đến gần Trương Ngọc Tuyết, Trương Thiên Hào thật lo lắng bắt Long Kinh Thiên, cũng sẽ không chỉ mang theo tiên vương, không mang theo tiên hoàng.

"Những người này, cũng thiệt là, vàng không ngã hoàn, làm sao liền bất nhập lưu, đồ chơi này, không biết tạo phúc liền bao nhiêu người đây." Tiêu Cảnh Đình không vui nói.

Hứa Mộc An: ". . ."

. . .

Trương Thiên Hào mang theo người tới sau đó, Trương Ngọc Tuyết cũng không trễ nãi, trực tiếp mang người đi ra ngoài, tìm kiếm Long Kinh Thiên tin tức.

"Thiên Ý thiếu gia, đại thiếu gia dẫn người đi ra ngoài tìm kiếm Long Kinh Thiên tung tích, ngươi không đi theo đi à!" Trương Hợp hỏi.

"Đều đi nhiều người như vậy, cũng không kém ta một cái." Tiêu Cảnh Đình thản nhiên nói.

Trương Hợp nhìn Tiêu Cảnh Đình, tạm thời không biết nên nói cái

gì, Trương Thiên Hào sau khi đến, Ngụy Liêu giống như là tìm được núi dựa, cũng không nhìn chằm chằm Tiêu Cảnh Đình, chạy đến Trương Thiên Hào bên cạnh lởn vởn.

"Ngụy Liêu cũng đi." Trương Hợp nói.

Tiêu Cảnh Đình nhất thời vui một chút, "Tình cảm kia tốt, hắn lại thêm sức lực, để cho Trương Thiên Hào đem hắn điều đi cho phải đây."

------oOo------

Chương 318: Trước sau vô tình gặp gỡ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 318: Trước sau vô tình gặp gỡ
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Tiểu Tấn lo lắng Tiêu Cảnh Đình an nguy, ở tra được Tiêu Cảnh Đình có thể ngụy trang thành Trương Thiên Ý sau đó, sợ Long Kinh Thiên chuyện làm liên lụy Tiêu Cảnh Đình, liền mang theo Long Kinh Thiên rời đi sơn trang Tân Nguyệt địa giới.

Long Kinh Thiên hết sức cao hứng cùng Tiêu Tiểu Tấn rời đi, Tiêu Tiểu Tấn mặc dù mang Long Kinh Thiên rời đi sơn trang Tân Nguyệt địa giới, nhưng là, vẫn là thời khắc chú ý sơn trang Tân Nguyệt động tĩnh bên kia.

Trong cánh đồng hoang vu, Tiêu Tiểu Tấn nướng một cái dê vàng. Một con thỏ nhỏ ở bên cạnh thèm chảy nước miếng.

"Xong chưa à!" Long Kinh Thiên hỏi.

"Không có." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Long Kinh Thiên tràn đầy chê nhìn Tiêu Tiểu Tấn, nói: "Ngươi nói, ngươi làm việc làm sao liền tổng là vui vẻ lằng nhằng, chính là bởi vì là ngươi như vậy lười biếng, cho nên, ngươi đến bây giờ còn chỉ là một hư tiên."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Ở hắn cái tuổi này, có thể lăn lộn đến hư tiên đã rất giỏi rồi được không? Long Kinh Thiên tên khốn này, không phải so mình sinh ra sớm liền mấy năm sao? Còn như như vậy quăng

sao?

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên, gật đầu, có miệng vô tâm nói: "Đúng vậy! Ta làm việc nơi nào có ngươi dứt khoát à!"

"Ngươi hẳn biết sai liền đổi, mà không phải là phải qua lại qua." Long Kinh Thiên nghiêm trang thanh âm truyền vào Tiêu Tiểu Tấn thức hải.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên biến thành thỏ, rất muốn đưa ra chân đạp xuống, một cước đem Long Kinh Thiên đạp phải dưới lòng đất đi.

"Ngươi nhìn như vậy ta làm gì?" Long Kinh Thiên nhìn Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

"Xem ngươi dáng dấp đáng yêu, cho nên nhiều xem hai mắt." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Long Kinh Thiên khẽ hừ một tiếng, buồn rầu nói: "Đều là ngươi, muốn ta biến thành như vậy ngu ngốc tồn tại."

. . .

Tiêu Tiểu Tấn ở bên này nướng cừu, đội 1 cuồn cuộn làm sạch đội ngũ đi tới.

"Anh bạn trẻ, ngươi gặp qua một cái cánh dài trường xà hình dáng yêu thú không có." Dẫn đầu Trương Ngọc Tuyết, thấy Tiêu Tiểu Tấn, mở miệng dò hỏi.

Tiêu Tiểu Tấn một mực ở lưu ý Tiêu Cảnh Đình động tĩnh bên kia, Trương Ngọc Tuyết vừa xuất hiện, Tiêu Tiểu Tấn liền nhận ra Trương Ngọc Tuyết thân phận.

"Không gặp qua, tiểu thư ngươi muốn tìm là Long tộc Long Vũ tôn giả con trai Long Kinh Thiên đi, ta nếu là thấy được hắn, ta sớm đã

phát tài, nơi nào còn ở chỗ này à!" Tiêu Tiểu Tấn nói.

Long Kinh Thiên ở Tiêu Tiểu Tấn bên chân, giận dữ cắn Tiêu Tiểu Tấn vạt áo.

Tiêu Tiểu Tấn xách thỏ cái đuôi, đem Long Kinh Thiên xách ngược lên, Long Kinh Thiên bốn cái móng vuốt qua loa đập thình thịch, hồng ngọc giống vậy ánh mắt, nhìn Tiêu Tiểu Tấn, tràn đầy vẻ hung ác.

"Anh bạn trẻ, ngươi cái này con thỏ, nhìn như, rất đáng yêu à!" Cô gái bình thường thích thứ đáng yêu, cho dù là Trương Ngọc Tuyết cũng không thể ngoại lệ.

Tiêu Tiểu Tấn đem thỏ ôm vào trong ngực, nói: "Cũng không có nhiều đáng yêu, nghịch rất, thích cắn người, còn kén ăn rất."

Trương Ngọc Tuyết nhìn Tiêu Tiểu Tấn vỉ nướng trên dê nướng, nói: "Anh bạn trẻ, ngươi cái này dê nướng không tệ à!"

Tiêu Tiểu Tấn cười một tiếng, nói: "Tiểu thư muốn nếm thử một chút không?"

" Được a !"

Tiêu Tiểu Tấn trong tay thỏ, lông lập tức nổ mở, quơ móng vuốt muốn gãi Tiêu Tiểu Tấn, để cho Tiêu Tiểu Tấn không chút lưu tình cho trấn áp.

Trương Thiên Hào ân cần đi lên trước, cầm đao, cắt đứt một khối thịt cừu bỏ vào ngọc bàn trong, đưa cho Trương Ngọc Tuyết.

Trương Phóng cùng Trương Bắc cũng là không cam yếu thế, ba người vây ở Trương Ngọc Tuyết bên người, tranh nhau lấy lòng.

Tiêu Tiểu Tấn luống cuống tay chân trấn áp giận dử thỏ, bị mọi người lấn qua một bên.

Trương Ngọc Tuyết hướng Tiêu Tiểu Tấn phương hướng nhìn một cái, nói: "Anh bạn trẻ, tài nấu nướng của ngươi, thật không tệ à! Ta cho tới bây giờ chưa từng ăn qua ăn ngon như vậy dê nướng."

Tiêu Tiểu Tấn cười một tiếng, cúi người gật đầu nói: "Tiểu thư thích liền tốt."

Trương Ngọc Tuyết ăn rồi dê nướng, lấy ra một cái trận bàn táy máy, Tiêu Tiểu Tấn có chút hiếu kỳ nhìn Trương Ngọc Tuyết trong tay trận bàn một cái.

"Tiểu thư, ngươi cái trận bàn này, nhìn như rất đặc thù à!" Tiêu Tiểu Tấn nói.

Trương Ngọc Tuyết nghễnh đầu, có chút ngạo nghễ nói: "Trận bàn này là gia tộc chúng ta truyền thừa chí bảo."

Trương Ngọc Tuyết thám thính liền nửa ngày, không có thu hoạch gì, không khỏi có chút thất vọng.

Trương Thiên Hào các người nghỉ ngơi một hồi, đứng dậy đi.

Trương Thiên Hào trước khi đi, trên cao nhìn xuống bỏ lại một túi tiên tinh, khen thưởng Tiêu Tiểu Tấn.

Tiêu Tiểu Tấn xé ra túi đếm đếm, nói: "Tên nầy cũng quá keo, mới một trăm ngàn tiên tinh."

Long Kinh Thiên tức giận trợn mắt nhìn Tiêu Tiểu Tấn, "Ngươi là ngu si sao? Đó là ta thức ăn, ta thức ăn à! Ngươi lại có thể đem thức ăn này nhường cho một cái đàn bà thúi, ngươi có phải hay không vừa ý nữ nhân đó?"

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Ngươi ở nói bậy bạ gì à! Ta lại không nhận biết nàng, làm sao biết vừa ý nàng? Ta chẳng qua là lo lắng nàng xem ra đầu mối gì, bất quá là chỉ dê nướng mà thôi."

Long Kinh Thiên trên đất nhảy tới nhảy lui, "Ngươi còn dám nói, đều là ngươi, một mực nói không tốt, kết quả thật vất vả tốt lắm, nhưng cho người khác ăn."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Điều này cũng không có thể trách móc hắn được không? Ai bảo người ta đuổi đúng dịp đây.

"Ngươi, ngươi lại có thể linh ta cái đuôi, ngươi là ngu si sao? Ngươi lại có thể linh ta cái đuôi, ngươi có thể hay không hơi kiểm điểm một chút à!" Long Kinh Thiên đại khái là quá nổi giận, một khắc không ngừng nhảy tới nhảy lui.

"Vậy trong tay người đàn bà cái đó trận bàn là thứ gì?" Tiêu Tiểu Tấn đúng lúc chuyển đổi đề tài hỏi.

"Hẳn là Trương gia tìm rồng bàn, cô gái này lại có thể đem vật này cũng mang ra ngoài." Long Kinh Thiên lẩm bẩm.

"Tìm rồng bàn, có tác dụng gì à!" Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

Long Kinh Thiên bị tức quét Tiêu Tiểu Tấn một cái, nói: "Ngươi là ngu si sao? Tìm rồng bàn, danh như ý nghĩa, chính là tìm Long tộc tung tích."

"Vật kia dễ xài sao? Ngươi ở nơi này, đồ chơi kia đều không thám thính đi ra." Tiêu Tiểu Tấn bỉu môi nói.

Long Kinh Thiên híp mắt mâu, nói: "Vật kia, vẫn là có chút chỗ dùng, chẳng qua là trên người ta vừa vặn có ẩn linh phù, tên nầy mới thám thính không ra, nếu không, hẳn đã bị phát hiện."

"Ngươi thật sự là quá may mắn, nếu không phải vậy ẩn linh phù, ngươi không thể nói liền xong đời." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Long Kinh Thiên khinh thường hừ một tiếng, nói: "Ngươi suy nghĩ nhiều quá? Ta nơi nào có xong dễ dàng như vậy trứng? Cứ như vậy

một đám ô hợp chi chúng, ta một cái đuôi phất đi. Liền tốt quất chết một nửa, 2 cái đuôi phất đi, nhiều nhất liền còn dư mấy cái cá lọt lưới, ba cái đuôi phất đi, vậy bọn họ một cái cũng không trốn thoát,, nếu không phải sợ động tĩnh quá lớn, đem cao thủ dẫn tới, ta mới sẽ không để mặc cho những tên kia ăn ta dê nướng."

Tiêu Tiểu Tấn cười một tiếng, xoa xoa Long Kinh Thiên đầu, nói: "Ta biết ủy khuất ngươi, nhưng là, bây giờ là thời kỳ phi thường mà, nhịn một chút liền đi qua."

Long Kinh Thiên khẽ hừ một tiếng, tức giận nói: "Không được sờ đầu ta, ngươi tên nầy thật đúng là không kiểm điểm, Long tộc đầu là tốt tùy tùy tiện tiện sờ loạn sao?"

Tiêu Tiểu Tấn bĩu môi, nói: "Các ngươi Long tộc, thật đúng là lão trách lầm phích."

Long Kinh Thiên: ". . ."

. . .

Trương Ngọc Tuyết mang người, ở trung thiên vực tìm tòi bảy tám tháng, không thu hoạch được gì.

Không phải là độc nhất vô song, Tiêu Tiểu Tấn nổi lửa heo quay lúc này lại lần nữa gặp Trương Ngọc Tuyết các người.

"Tiểu thư, lại gặp mặt." Tiêu Tiểu Tấn bên người thỏ, thấy Trương Ngọc Tuyết các người, không được quăng Tiêu Tiểu Tấn quần áo, vẻ kiêu ngạo rất không cam lòng dáng vẻ.

"Anh bạn trẻ thật là tấu xảo." Trương Ngọc Tuyết nướng khét thơm xông vào mũi heo quay, trong con ngươi lóe lên mấy phần mong đợi.

Tiêu Tiểu Tấn nhạt nhẽo cười một tiếng, nói: "Đúng vậy!"

"Anh bạn trẻ, tài nấu nướng của ngươi thật không tệ à! Làm cái gì cũng làm cái gì sắc mùi thơm đều đủ." Trương Ngọc Tuyết nói.

Trương Ngọc Tuyết đã ích cốc nhiều năm, nhưng là, lần trước dê nướng mùi vị, để cho Trương Ngọc Tuyết nhớ không quên, lần này thấy, trong lòng liền thêm mấy phần ý động.

Trương Thiên Hào thất lạc một quả nhẫn không gian cho Tiêu Tiểu Tấn, nói: "Quy củ cũ, cái này con mồi thuộc về chúng ta."

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Trương Thiên Hào một bộ ngươi được lợi quá đáng, tiện nghi ngươi vẻ mặt, trong lòng cách ứng hoảng.

Tiêu Tiểu Tấn ôm thỏ, nói: "Ta cũng không quấy rầy mấy vị dùng cơm, đi trước."

Trương Thiên Hào gật đầu một cái, Tiêu Tiểu Tấn đuổi vào trong ngực thỏ như đi trên mây trước, rời đi tại chỗ.

Trương Ngọc Tuyết ăn con mồi, đột nhiên ngừng lại.

"Em Tuyết, thế nào sao?" Trương Phóng xem Trương Ngọc Tuyết sắc mặt đột nhiên băng bó liền khởi tới hỏi.

"Mới vừa cái đó tu giả là cái gì tu vi?" Trương Ngọc Tuyết hỏi.

Trương Thiên Hào suy nghĩ một chút, nói: "Tựa hồ là hư tiên, tu vi không cao dáng vẻ."

Trương Ngọc Tuyết híp mắt mâu, nói: "Hắn là hư tiên cấp đừng, cái này heo quay nhưng mà tiên vương cấp bậc, hẳn vẫn là tiên vương hậu kỳ." Heo vàng ở đồng loại trong yêu thú, sức chiến đấu không mạnh, nhưng là, cũng không phải một cái hư tiên có thể tùy tiện thu phục.

"Một cái hư tiên, lần trước giải quyết một cái dê vàng, lần này lại giải quyết một cái heo vàng, 2 lần cũng đường hoàng ở dã ngoại nướng

con mồi, lần trước cũng được đi, nơi này chính là, Bích U lĩnh, yêu thú vô số, hắn sẽ không sợ chạy đi đâu đi ra một cái yêu thú lợi hại, đem hắn ăn." Trương Ngọc Tuyết nói.

Trương Phóng suy tư, nói: "Ta nhớ ra rồi, nghe nói Long Kinh Thiên cưỡng bắt một cái hư tiên ở bên người, nấu cơm cho hắn, nhưng mà, bên cạnh người kia không có rồng, chỉ có một con thỏ, chẳng lẽ Long Kinh Thiên biến thành thỏ?"

Trương Thiên Hào tràn đầy không cho là đúng nói: "Không thể nào đâu, Long tộc là nhiều kiêu ngạo chủng tộc à! Long Kinh Thiên tên nầy, lại là liều lĩnh vô cùng, Long Kinh Thiên như vậy ngạo khí người, sẽ biến thành thỏ?"

"Cũng không là không thể nào, cốt khí, tổng không có tính mạng trọng yếu à! Bây giờ trung thiên vực người, đều ở đây tìm hắn, hắn sẽ biến thành thỏ, trốn tránh đuổi bắt, cũng là có thể." Trương Bắc nói.

"Long tộc thích kim quang lòe lòe đồ, lần trước dê vàng, lần này heo vàng, tựa hồ cũng thật phù hợp Long tộc khẩu vị." Trương Phóng nói.

Trương Ngọc Tuyết đột nhiên đứng lên, quyết định nhanh chóng nói: "Người nọ hẳn còn không có đi xa, đi truy đuổi."

. . .

Tiêu Tiểu Tấn ôm thỏ rời đi một khoảng cách, Long Kinh Thiên liền mang theo Tiêu Tiểu Tấn trống rỗng chui rời đi tại chỗ.

Trương Ngọc Tuyết phản ứng chậm một ít, không thu hoạch được gì.

"Cuối cùng thoát khỏi những người đó." Tiêu Tiểu Tấn thở phào nhẹ nhõm nói.

Long Kinh Thiên nhìn Tiêu Tiểu Tấn, tức giận nói: "Lần thứ hai, đây là ngươi lần thứ hai, để cho ta đem ăn nhường cho đám người kia."

Tiêu Tiểu Tấn có chút áy náy nói: "Người ta trả tiền."

"Một chút tiên tinh, xem đem ngươi cho thèm, ngươi có phải hay không không gặp qua tiên tinh à!" Long Kinh Thiên buồn rầu nói.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Hắn ngược lại là cả ngày thấy một tòa tiên tinh núi, vấn đề là chỉ có thể xem xem à!

"Trương Thiên Hào cái tên kia, là có chút keo kiệt à! Bất quá, có tổng so không có được a!" Tiêu Tiểu Tấn nói.

Long Kinh Thiên nhíu lỗ mũi, tràn đầy bất mãn nói: "Cái đó đàn bà chết bầm, mỗi lần cũng tạp giờ cơm xuất hiện, nàng nhất định là cố ý."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Ngươi nói, đối phương có phải hay không phát hiện ngươi, nếu không tại sao 2 lần cũng mới vừa đúng dịp cùng ngươi đụng vào một khối." Tiêu Tiểu Tấn chuyển đề tài nói.

"Ta làm sao biết? Bất quá, cái này cô gái ngốc, coi như ta đứng ở nàng trước mặt, nàng cũng không nhận ra ta, như vậy ngu xuẩn ta thấy nhiều, không cần để ý tới." Long Kinh Thiên mãn bất tại ý nói.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

------oOo------

Chương 319: Bị bắt

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 319: Bị bắt
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Trương Ngọc Tuyết đám người ở trung thiên vực giằng co thời gian trong 3 năm, không việc gì thu hoạch, lại trở về sơn trang Tân Nguyệt.

"Thiên Ý thiếu gia, Trương Ngọc Tuyết bọn họ trở lại, thật giống như không việc gì thu hoạch." Trương Hợp có mấy phần cười trên sự đau khổ của người khác nói.

Trương Ngọc Tuyết trên mặt cao ngạo, nhưng là trong xương căn bản coi thường trung thiên vực người.

Trương Ngọc Tuyết đối với Trương Thiên Hào thái độ coi như thân thiện, cũng bất quá là xem ở còn dùng ở trên Trương Thiên Hào phân thượng.

Trương Thiên Hào mang tới trên trăm cái tiên vương, đều bị coi thành dò đường chốt, cái này ba năm, Trương Ngọc Tuyết mang người mấy lần đi sâu vào hiểm cảnh, nhóm người này chết không thiếu.

"Không tìm được là bình thường." Tiêu Cảnh Đình thản nhiên nói.

Long Vũ không phải cũng không tìm được người sao? Trương Ngọc Tuyết đám người kia, nhìn như ào ào một đoàn, nhưng ngay cả một tiên hoàng cũng không có, coi như thật gặp phải Long Kinh Thiên, thì có thể làm gì.

Mặc dù Tiêu Cảnh Đình vẫn luôn rất tin tưởng Long Kinh Thiên thực lực, nhưng là nghe được Trương Ngọc Tuyết thật không tìm được người, vẫn là âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

"Thật ra thì, bọn họ có thu hoạch, có đầu mối." Trương Hợp nói.

Tiêu Cảnh Đình đầy là tò mò hỏi: "Đầu mối gì?"

"Nghe nói, bọn họ gặp phải Long Kinh Thiên còn có Long Kinh Thiên bắt giữ cái đó hư tiên đầu bếp, bọn họ thậm chí ăn cái đó hư tiên đầu bếp làm thịt nướng, bất quá, Long Kinh Thiên biến thành thỏ, bọn họ không có nhận ra." Trương Hợp nói.

Tiêu Cảnh Đình vặn chân mày, thầm nghĩ: Hư tiên đầu bếp, nhìn dáng dấp đúng là Tiểu Tấn, Tiểu Tấn quả nhiên cùng Long Kinh Thiên chung một chỗ.

. . .

Trương Thiên Hào lưu lại ở trong biệt viện, sắc mặt âm trầm.

Cái này ba năm qua, Trương Thiên Hào một mực vây ở Trương Ngọc Tuyết bên người lởn vởn, Trương Ngọc Tuyết đối với hắn thái độ, một mực không xa không gần.

Trương Ngọc Tuyết bên người Trương Bắc cùng Trương Phóng dựa vào xuất thân Thượng Thiên vực, khắp nơi sỉ vả hắn, ở 2 người xem ra, hắn Trương Thiên Hào bất quá là thủ hạ của bọn hắn, có thể tùy ý sai biểu.

Trương Ngọc Tuyết nhìn như đối với hắn thái độ ôn hòa, bất quá, trên thực tế nhưng là cùng Trương Bắc, Trương Phóng hơn nữa thân cận một ít.

Trương Thiên Hào cái này ba năm, đi theo Trương Ngọc Tuyết chạy đông chạy tây, tổn thất không ít thủ hạ, lại không mò được chỗ tốt gì.

"Thiếu gia, ngươi không có sao chứ." Ngụy Liêu nhìn bực mình Trương Thiên Hào kêu một tiếng.

"Trương Thiên Ý cái này, cái này ba năm hắn cũng đang làm gì à!" Trương Thiên Hào hướng Ngụy Liêu hỏi.

"Hắn thật giống như một mực lưu lại ở trong trang viên, trong ngày thường liền luyện chế một ít đan dược đi ra ngoài bán." Ngụy Liêu nói.

Trương Thiên Hào híp mắt mâu, chua chát nói: "Tên nầy, ngược lại là đủ nhàn nhã."

Ngụy Liêu cười một tiếng, nói: "Trương Thiên Ý tên nầy, có thể là biết trong nhà là phu nhân làm chủ, hắn làm ầm ĩ cũng không kết quả tốt, cho nên, an phận trước đây."

"Hắn có cái này tự biết mình, dĩ nhiên là tốt." Trương Thiên Hào lạnh lùng nói, "Ngụy Liêu, ngươi nói chúng ta gặp phải con thỏ kia, thật là Long Kinh Thiên?"

Năm thứ nhất, bọn họ liên tục gặp cái tên kia 2 lần, sau đó, nghiêm túc tìm người này lúc này tên nầy nhưng không thấy.

Năm thứ hai,

"Hẳn là rất có thể." Ngụy Liêu nói.

"Trương Phóng nói, Trương tiểu thư thám thính trận bàn rất tốt dùng, nếu quả thật dễ xài, cũng sẽ không thám thính không ra ngoài." Trương Thiên Hào lạnh lùng nói.

Ngụy Liêu nhìn Trương Thiên Hào, nói: "Cũng phải chủ nhà chí bảo, muốn đến là hữu dụng."

Trương Thiên Hào nắm chặt quả đấm, trước mẹ để cho hắn tới, cha cũng không có ngăn cản, hắn còn lấy là lần này là cái chuyện thật

tệ, không nghĩ tới, người phụ nữ này khó như vậy lấy lòng, hắn trước đuổi mấy chục người phụ nữ cộng lại, cũng không có truy đuổi người phụ nữ này tốn sức.

. . .

Trương Ngọc Tuyết lưu lại ở khách trong phòng, tràn đầy nhức đầu đỡ đỡ trán đầu.

"Em Tuyết, em không có sao chứ." Trương Phóng hỏi.

Trương Ngọc Tuyết cắn răng nói: "Đáng tiếc, 2 lần cơ hội tốt, cũng bỏ lỡ."

Nàng nếu là sớm đi kịp phản ứng là tốt, chân thực quá đáng tiếc, dứt khoát không gặp còn dễ nói, hết lần này tới lần khác 2 lần sát bên người mà qua.

"Em Tuyết, con thỏ kia, cũng không nhất định chính là Long Kinh Thiên, Long tộc, Phượng tộc đều là cao ngạo nhất chủng tộc, Long Kinh Thiên mặc dù bị 2 tộc bài xích, nhưng là, cũng địt thúi lợi hại, nhưng mà, con thỏ kia, bị cái tên kia, xách trong tay xoa tới xoa đi, lần đầu tiên lúc gặp mặt, cái đó hư tiên còn đem con thỏ kia cái đuôi cho ngã xách lên."

"Long tộc cái đuôi, là Long tộc nhạy cảm mang, chỉ có bạn lữ mới có thể đụng, những người khác vô tình đụng phải, cũng biết đối mặt Long tộc đuổi giết, nhưng mà, chúng ta lần thứ hai thấy tên kia, tên kia sống thật tốt." Trương Bắc suy nghĩ nói.

Trương Ngọc Tuyết cau mày, nói: "Mặc dù cũng có chút đạo lý, nhưng là, tên kia chân thực rất khả nghi, con thỏ kia cũng rất khả nghi, các ngươi nhìn ra, con thỏ kia chủng loại sao? Còn nhớ con thỏ kia cấp bậc sao?"

Trương Bắc cùng Trương Phóng nhìn nhau một cái, Trương Ngọc Tuyết chậm rãi nói: "Ta ban đầu, cảm thấy đó chính là một cái rất

thông thường thỏ, nhưng là, sau chuyện này hồi tưởng lại, ta lại có thể hoàn toàn không nhớ vậy thỏ tướng mạo, cũng biết không rõ vậy thỏ cấp bậc."

Trương Bắc có chút chần chờ nói: "Nếu không, chúng ta tìm một chút."

"Tìm khắp lâu như vậy, người ta không làm được nghe được tiếng gió, đã trốn đi."

Trương Ngọc Tuyết trầm mặt, nói: "Không thể đợi thêm nữa, phải hồi Thượng Thiên vực, gia tộc thực tập sắp tới, tiếp tục lưu lại ở trung thiên vực, liền không kịp."

Trương Phóng cùng Trương Bắc trố mắt nhìn nhau, nghe Trương Ngọc Tuyết nói đến gia tộc thực tập, trên mặt của hai người cũng thêm mấy phần ngưng trọng.

Trương Ngọc Tuyết các người thu thập một chút, dứt khoát ngồi lên phi thuyền, trở về Thượng Thiên vực, Trương Thiên Hào phụng bồi ba người giằng co ba năm, cái gì đều không mò được.

Trương Ngọc Tuyết vừa đi, Trương Thiên Hào trở về Trương gia, Ngụy Liêu đi theo Trương Thiên Hào an tiền mã hậu ba năm, cuối cùng lấy được cơ hội, trở về người trong tộc.

Những người này vừa đi, Tiêu Cảnh Đình nhất thời thanh tịnh không thiếu.

. . .

Tiêu Tiểu Tấn chế luyện kem, hướng về phía trên bả vai hồ ly, nói: "Trương Ngọc Tuyết bọn họ đi."

Tiêu Tiểu Tấn rất chắc chắn, Trương Ngọc Tuyết sau đó đã biết hắn trong tay thỏ, chính là Long Kinh Thiên.

Bởi vì là Trương Ngọc Tuyết nhóm người kia, sau đó, khắp nơi cùng người hỏi thăm một cái mang thỏ hư tiên.

Trương Ngọc Tuyết không biết, lần thứ hai gặp phải bọn họ sau đó, Tiêu Tiểu Tấn thì phải cầu Long Kinh Thiên biến thành hồ ly, Trương Ngọc Tuyết nhóm người kia nhìn chằm chằm thỏ tìm, tự nhiên không tìm được kết quả gì.

"Đi liền đi thôi, cái này cô gái ngốc, lại cho nàng ba mươi năm, vẫn là không bắt được ta." Long Kinh Thiên dương dương đắc ý vẫy đuôi nói.

"Đúng vậy! Cho nàng ba mươi năm thời gian, hay là tìm không tới ngươi, ngươi nhiều hoạt lưu à!" Một đạo tràn đầy tà khí thanh âm ở phía sau hai người vang lên.

Tiêu Tiểu Tấn tóc gáy lập tức dựng lên, Long Kinh Thiên thân thể lập tức phát ra đạo đạo kim quang.

Long Kinh Thiên đập thình thịch một chút, kiệt sức nằm ở Tiêu Tiểu Tấn trong ngực.

"Đừng uổng phí khí lực, ta niêm phong liền không gian, ngươi không trốn thoát được." Long Vũ âm trắc trắc nói.

Tiêu Tiểu Tấn trán, rầm rầm mạo hiểm mồ hôi, thật là phong thủy quay vòng à! Trước Long Kinh Thiên niêm phong không gian, cướp bóc Long Vũ, bây giờ Long Vũ niêm phong không gian, ngăn cản Long Kinh Thiên chạy trốn.

Long Vũ tràn đầy tức giận khẽ hừ một tiếng, từ Long Kinh Thiên trên người lấy ra 1 bản phù chú.

"Ẩn linh phù, ta cũng biết, ta cũng biết, cái đó phụ nữ thúi, không phải thứ tốt gì, nếu không phải cái đó cánh dài chết chim từ trong cản trở, ta sớm tìm được ngươi." Long Vũ nổi giận đùng đùng nói.

Long Kinh Thiên tức giận nói: "Vẫn còn cho ta, ngươi cái này rắn chết."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Tiểu tử, chủ nợ cũng tới cửa, ngươi không được như thế phách lối à!

Long Vũ linh hồn lực tìm tòi một chút Long Kinh Thiên thân thể, không phát hiện gì, "Không gian đai lưng đâu, đi nơi nào!"

"Liền không nói cho ngươi." Long Kinh Thiên nghễnh đầu, vẻ kiêu ngạo địt thúi nói.

"Ngươi thằng nhóc chết bầm, cẩn thận ta giết chết ngươi." Long Vũ tức giận nói.

Tiêu Tiểu Tấn tràn đầy khẩn trương đi ra, nói: "Tiền bối, ta biết đi nơi nào."

Long Kinh Thiên tức giận trợn mắt nhìn Tiêu Tiểu Tấn một cái, lấy ra một hớp nhọn răng.

"Đi nơi nào?" Long Vũ hỏi.

"Cho Phượng tộc thiên nữ cầm đi." Tiêu Tiểu Tấn nói.

"Phượng tộc thiên nữ, không phải là Phượng Tố người phụ nữ kia đi." Nhắc tới Phượng Tố, Long Vũ trên mặt, nhất thời có mấy phần không được tự nhiên.

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, Phượng tiền bối nói, không gian đai lưng đặt ở Long Kinh Thiên trên người không an toàn, vẫn là thả nàng trên người, coi như. . ." Tiêu Tiểu Tấn dừng một chút, tràn đầy khổ sở nhìn Long Kinh Thiên một cái.

"Coi như cái gì?" Long Vũ hỏi tới.

"Coi như ngài tìm tới cửa, ngài cũng không phải nàng đối thủ, nàng

nói, nàng đem ngài đánh cho hoa rơi nước chảy." Tiêu Tiểu Tấn mặt đầy làm khó, thận trọng nói.

"Nói bậy nói bạ! Ta làm sao có thể bị nàng đánh cho hoa rơi nước chảy." Long Vũ tràn đầy nóng nảy tại chỗ chuyển vòng.

"Ngươi là bại bởi nàng à!" Long Kinh Thiên chen miệng nói.

Long Vũ mặt đẳng đỏ lên à!"Ngươi biết cái gì, đó là bởi vì là ta không khôi phục, ta nếu là khôi phục, nàng có thể là ta đối thủ!"

Long Kinh Thiên mặt đầy không cho là đúng nói: "Vậy cũng nói không chừng, mẹ cũng là cao thủ."

Long Vũ tràn đầy hoài nghi nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Đồ thật cho cái đó đàn bà chết bầm? Ngươi thằng nhóc chết bầm sẽ rộng rãi như vậy, không có đền bù đem không gian đai lưng cho người phụ nữ kia."

"Cũng không phải không có đền bù, đối phương cho 1 bản ẩn linh phù, trả lại cho mười triệu tiên tinh." Tiêu Tiểu Tấn nói. Theo Tiêu Tiểu Tấn biết, Long Kinh Thiên sợ gặp phải ngày hôm nay loại cục diện này, đem Long Vũ không gian đai lưng trong đồ, phân tán giấu ở mấy cái địa phương.

Long Vũ nổi trận lôi đình nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Ngươi có phải là có tật xấu hay không à! Vậy không gian đai lưng trong, nhưng có mấy con tiên linh mạch à! Đây chính là mấy trăm triệu tiên tinh."

Long Kinh Thiên không nói gì, vẻ kiêu ngạo thiếu đánh khẽ hừ một tiếng.

Tiêu Tiểu Tấn tràn đầy bất đắc dĩ nói: "Cái này cũng không biện pháp à! Phượng Tố tiền bối thực lực tương đối mạnh, Kinh Thiên không phải là đối thủ à!"

Long Vũ chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nhìn Long Kinh Thiên,

"Ngươi xem xem ngươi, ngươi có thể hay không có chút tiền đồ à! Một hồi biến thành thỏ, một hồi biến thành hồ ly."

Long Kinh Thiên lạnh lùng cười một tiếng, nói: "Ta dĩ nhiên không có ngươi có tiền đồ, ngâm xong rồi thỏ, lại ngâm hồ ly."

"Xem bộ dáng của ngươi, cả ngày vùi ở người ta trong ngực, ta cũng chưa có gặp qua so ngươi càng mất thể diện hơn Long tộc." Long Vũ tức giận nói.

"Bởi vì là ta căn bản cũng không coi là Long tộc, ta nhiều lắm là chính là cánh dài quái thai, có bản lãnh, ngươi đừng đối với ta đùa bỡn tàn nhẫn, ngươi đi tìm mẹ ta Phượng Tố nói phải trái đi à!" Long Kinh Thiên hận hận nói.

Long Vũ buồn rầu nói: "Tốt rồng không cùng chim đấu, biết không?"

"Nói cái gì cho phải rồng không cùng chim đấu, nói trắng ra, chính là ngươi sợ nàng, ngươi cái thứ hèn nhát." Long Kinh Thiên tràn đầy khinh thường nói.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

------oOo------

Chương 320: Vương đối với vương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 320: Vương đối với vương
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Long Kinh Thiên tràn đầy khắc nghiệt cùng Long Vũ tranh chấp một phen, cha con 2 cái mũi châm đối với mạch mang giằng co.

Long Vũ tràn đầy phẫn chọc nhìn Long Kinh Thiên, Long Kinh Thiên nghễnh đầu, một bộ heo chết không sợ nước sôi hình dáng.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên, ở trong lòng thở dài, trong hai thiếu niên, người ở dưới mái hiên, không cúi đầu không được có hiểu hay không à!

"Thằng nhóc , ngươi làm cái gì?" Long Vũ hướng Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

"Kem." Tiêu Tiểu Tấn nói.

"Đó là cái gì quỷ đồ chơi?" Long Vũ không hiểu hỏi.

"Chính là một loại quà vặt." Tiêu Tiểu Tấn nói.

"Ta nếm một chút xem." Long Vũ rất là cảm thấy hứng thú nói.

Long Kinh Thiên nóng nảy nói: " Của ta, đều là ta, không cho phép cướp ta khẩu phần lương thực."

Long Vũ một cái đuôi đem Long Kinh Thiên tát bay ra ngoài, nói: "Ồn ào gì thế."

Tiêu Tiểu Tấn nhìn bị quất lăn hết mấy ngã nhào Long Kinh Thiên, trong lòng lóe lên mấy phần đồng tình, Long Kinh Thiên tên nầy, luôn là khoe khoang rằng, hắn một cái đuôi quất tới, tốt quất chết một mảng lớn, kết quả hiện tên này, mình bị tát bay.

"Cái này thằng nhóc chết bầm một chút lễ phép cũng không biết, bố ăn hắn một chút quà vặt, liền rùm beng ồn ào ầm ỉ." Long Vũ hướng về phía Tiêu Tiểu Tấn cười một tiếng, lộ ra một hớp ánh vàng rực rỡ răng.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Long Kinh Thiên buồn buồn nằm xuống lại liền Tiêu Tiểu Tấn bên người.

Long Vũ gặm kem, tràn đầy khen ngợi nói: " Không sai, không tệ, mùi ngon vô cùng, khó trách tiểu tử thúi này, cố sống cố chết phải đem ngươi giữ ở bên người, chính là tính ít đi chút."

Tiêu Tiểu Tấn cười một tiếng, nói: "Tiền bối, có thể đổi nhỏ một chút, như vậy thì tỏ ra tính nhiều."

Long Vũ quét Tiêu Tiểu Tấn một cái, suy nghĩ một chút, nói: "Phải không?" Long Vũ tòng thiện như lưu biến thành cỡ quả đấm."Như thế vừa thấy, quả nhiên tính nhiều không thiếu."

Long Kinh Thiên nhìn Long Vũ hình dáng, xuy xuy cười lên, "Ngươi bây giờ nhìn lại thật giống một cái con chuột mập."

Long Vũ hai tròng mắt sâu kín nhìn Long Kinh Thiên, trong tròng mắt tràn đầy nguy hiểm hơi thở.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Tiểu tử, ngươi không nói lời nào, không người đem ngươi làm người câm.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Vũ, nói: "Tiền bối, ta nơi này có chế riêng

linh tửu, ngươi muốn nếm thử một chút xem sao?"

Long Vũ nhìn Tiêu Tiểu Tấn, hài lòng nói: "Thằng nhóc , ngươi rất tiên tiến à!"

Tiêu Tiểu Tấn cười một tiếng, nói: "Nơi nào nơi nào."

"Cũng phải ta, ta!" Long Kinh Thiên nóng nảy nói.

Tiêu Tiểu Tấn liếc Long Kinh Thiên một cái, nghiêm túc nói: "Ngươi ồn ào gì thế, nếu tiền bối tới, tự nhiên ưu tiên tiền bối, tôn kính tiền bối có hiểu hay không à!"

Long Kinh Thiên: ". . ."

Long Vũ ăn no, vỗ bụng một cái, đánh cái đầy đủ cách, nói: "Thằng nhóc thúi, ngươi biết, ngươi hại ta tổn thất bao nhiêu không? Ngươi cái phá sản đồ chơi."

Long Kinh Thiên nằm trên đất, lười biếng nói: "Chính ngươi bất lực, lạ liền ai?"

"Ta làm sao sinh ra ngươi như thế cái bất hiếu đồ?" Long Vũ đau lòng ôm đầu nói.

"Lời này, ngươi và mẹ ta đi nói à! Xem mẹ ta không gạt ngươi." Long Kinh Thiên cười lạnh một tiếng nói.

Long Vũ: ". . ."

"Mẹ ngươi cái đó đàn bà điên, nóng nảy kém phải chết, thật không biết. Ban đầu ta tại sao phải cùng nàng lăn đến một khối đi." Long Vũ buồn rầu nói.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Cái vấn đề này, coi là thật phức tạp.

Long Kinh Thiên tà chậm Long Vũ một cái, lành lạnh nói: "Cái vấn

đề này hỏi chính ngươi à!"

"Lão khốn kiếp, ngươi mắng ai là đàn bà điên đâu ?" Phượng Tố chống nạnh, xuất hiện ở không xa.

Tiêu Tiểu Tấn thấy Phượng Tố, không khỏi cảm thấy kính nể, lần này vương đối với vương. Không lúc tới, một cái không đến, lúc này 2 cái một khối tìm tới.

Nghĩ đến mình trước đem không gian đai lưng sự việc, gài tang vật đến Phượng Tố trên người, Tiêu Tiểu Tấn không khỏi có chút chột dạ.

"Mẹ, hắn ngày ngày mắng ngươi là đàn bà điên, chết bà tám, hung vợ, cả đời không ai thèm lấy, hàng ế hàng." Long Kinh Thiên chỉ Long Vũ nói.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Làm tốt.

"Long Vũ, ngươi bạo gan?" Phượng Tố cười lạnh nói.

Long Kinh Thiên không ngừng cố gắng nói: "Mẹ, hắn nói, ngươi ở trước mặt người khác uy phong bát diện, vừa thấy được hắn thì trở thành mèo."

Phượng Tố một chưởng hướng Long Vũ bổ tới, Long Vũ cùng Phượng Tố giao chiến với nhau, Long Kinh Thiên kéo qua Tiêu Tiểu Tấn, thi triển thuật độn không gian rời đi.

. . .

Long Kinh Thiên mang Tiêu Tiểu Tấn, liên tục tiến hành mấy lần trống rỗng chui, kiệt sức, mới ngừng lại.

Tiêu Tiểu Tấn có chút khẩn trương nói: "Ẩn linh phù, bị bố ngươi lấy đi, lần này phiền toái."

Hắn trước đối với Long Vũ nói, không gian đai lưng để cho Phượng Tố cầm đi, Phượng Tố cùng Long Vũ tỉnh táo lại, rất dễ dàng sẽ biết, hắn nói láo.

Long Kinh Thiên vểnh môi, ẩn linh phù bị lão già chết bầm lấy đi, chỉ cần mình cùng lão già chết bầm dựa vào gần, cũng sẽ bị phát hiện.

"Không cần lo lắng, chỉ cần ở cách xa là được rồi." Long Kinh Thiên cắn răng nói, giọng rõ ràng không có gì sức.

"Thoát y." Tiêu Tiểu Tấn trầm ngâm một hồi, hướng về phía Long Kinh Thiên nói.

Long Kinh Thiên mặt bỗng nhiên đỏ, "Thoát y sao? Loại thời điểm này."

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Tiêu Tiểu Tấn vừa nói, bên đem mình cởi áo khoác xuống.

"Như vậy, có thể hay không quá nhanh?" Long Kinh Thiên có chút nhăn nhó nói.

"Cái gì quá nhanh?" Tiêu Tiểu Tấn không hiểu nói.

" Đúng vậy, đúng vậy. . ."

Long Kinh Thiên đỏ mặt, thấy Tiêu Tiểu Tấn triệu hoán ra mấy cái mộc cây mây người khổng lồ, quần áo treo ở cây mây trên người, "Ngươi muốn đem những thứ này cây mây người ngụy trang thành chúng ta?"

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Nếu không, ngươi nghĩ sao?"

Long Kinh Thiên lắc đầu một cái, có chút chột dạ nói: "Không có, ta không có lấy tại sao."

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên sắc mặt, bỗng nhiên ý thức được Long Kinh Thiên thật giống như hiểu lầm cái gì, lúc này có chút lúng túng.

Tiêu Tiểu Tấn làm ra mấy cái mộc cây mây người khổng lồ, để cho mộc cây mây người khổng lồ mang 2 người quần áo, rời đi tại chỗ, Long Kinh Thiên hướng về phía mộc cây mây lại có thể tiến hành không gian thuật gia trì, mấy cái mộc cây mây phân tán đến các nơi.

Làm xong hết thảy các thứ này, Long Kinh Thiên khôi phục một ít nguyên khí, mang Tiêu Tiểu Tấn lần nữa trống rỗng chui rời đi tại chỗ.

. . .

Long Vũ đứng ở một cái mộc cây mây đồ sộ trước mặt người, nhìn treo quần áo mộc cây mây người khổng lồ, một cây đuốc, đem mộc cây mây người khổng lồ đốt thành tro bụi.

"Cái này thằng nhóc, thật là thiếu thu thập, lại có thể như thế đùa bỡn bố hắn." Long Vũ tràn đầy không vui nói.

Phượng Tố khoanh tay, lười biếng nói: "Kinh Thiên bên người, đi theo cái đó hư tiên thật nói, Kinh Thiên đem không gian đai lưng cho ta?"

Long Vũ gật đầu một cái, nói: "Không sai, cái đó hư tiên tiểu tử nhìn hiền lành, trên thực tế một bụng ý nghĩ xấu, Kinh Thiên làm sao biết thích khốn kiếp như vậy."

"Ngươi còn không phải là thích nghe người miệng đầy lời nói dối? Cha nào con nấy à! Đều là ngươi cái này rắn chết tư chất quá kém, cho nên, thằng nhóc kia, mới dưỡng thành bộ kia thúi đức hạnh." Phượng Tố cười lạnh nói.

Long Vũ vặn chân mày, nói: "Ta lúc nào, thích người miệng đầy nói dối, ngươi không được qua loa bêu xấu ta."

"Ngươi không phải thích nhất người ta khen ngươi đẹp trai nhất, thông minh nhất, nhất cơ trí." Phượng Tố tràn đầy giễu cợt nói.

"Đây không phải là lời nói dối, đây là sự thật được không?" Long Vũ nghiêm trang nói.

"Bị một hư tiên đùa bỡn đoàn đoàn chuyển, ngươi còn dám nói gì cơ trí? Thật là trợt thiên hạ lớn kê." Phượng Tố giễu cợt nói.

Long Vũ có chút ngượng ngùng nói: "Ta làm sao biết, cái tên kia như thế không trung thực, cạnh hư tiên vừa thấy được ta, liền hù doạ mềm nhũn, hết lần này tới lần khác cái này quái vật 2 chân, quỷ kế đa đoan."

Phượng Tố ngang Long Vũ một cái, nói: "Ta xem ngươi là uống nhiều rượu, cả người cũng bất tỉnh quỹ."

Long Vũ tràn đầy hoài niệm nói: "Vậy 2 thằng nhóc chết bầm, không biết, lại chạy đi nơi nào, Long Kinh Thiên vậy chết tiểu tử thật là có phúc à! Cái đó quái vật 2 chân, làm thức ăn ăn thật ngon." Long Vũ nhìn Phượng Tố một cái, nói: "Ngươi nếu là nấu cơm có vậy quái vật 2 chân một nửa ăn ngon, cũng không biết một mực ế hàng."

Phượng Tố âm trắc trắc nhìn chằm chằm Long Vũ, nói: "Ngươi nói chuyện cho ta cẩn thận một chút, ai ế hàng, lão nương nếu là muốn tìm người đàn ông, tự nhiên có một đám nam, xếp hàng cho ta chọn, nơi nào giống như ngươi chỉ có thể ép mua ép bán. . ."

Long Vũ không vui nói: "Ai mạnh mua ép bán?"

Phượng Tố nhìn Long Vũ bật cười một tiếng, "Ngươi không có ép mua ép bán, sẽ bị người ở trên giường ám toán, ta nói ngươi à! Nếu tu luyện Thiên Long luân hồi quyết, luân hồi kỳ liền an phận một chút, ngoan ngoãn lưu lại ở Long tộc, đừng chạy đến trêu hoa ghẹo nguyệt, Kinh Thiên vẫn là mềm lòng chùn tay, hắn nếu là lần trước cướp bóc lúc này Tứ Xuyên trang liền cho ngươi tới một chút, vậy

ngươi bây giờ, đã đi ở đầu thai trên đường."

Long Vũ: ". . ."

. . .

Long Kinh Thiên bên này.

"Ngươi ở trên người ta phun cái gì mùi lạ à!" Long Kinh Thiên tràn đầy phiền não nói.

"Hồ tao vị." Tiêu Tiểu Tấn không chút nghĩ ngợi nói.

Long Kinh Thiên tràn đầy tức giận nhìn Tiêu Tiểu Tấn, nói: "Ngươi có phải là có tật xấu hay không à! Ta ghét nhất hồ ly, mùi này thật là thúi chết."

Tiêu Tiểu Tấn lời nói thành khẩn nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Ngươi nhẫn nại một chút à! Ngươi bây giờ giả trang hồ ly à! Làm sao có thể không có hồ ly vị đây."

"Đừng phun." Long Kinh Thiên tràn đầy chán ghét nói.

Tiêu Tiểu Tấn thu tay về, nói: "Được rồi, không phun cũng không phun, ta cái này cũng là vì hạ xuống ngươi bị phát hiện nguy hiểm à!"

"Ngươi tên ngu ngốc này, trước đem làm thức ăn đều cho người phụ nữ kia, mới vừa lại đem ăn ngon đều cho lão gia." Long Kinh Thiên tràn đầy không cam lòng nói.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên, tràn đầy bất đắc dĩ nói: "Ta đây cũng là không có biện pháp à! Ai bảo ngươi không phải lão già kia đối thủ đâu ?"

Long Kinh Thiên không vui nói: "Lão gia cũng chính là nhiều hơn ta sống mấy năm thôi, cùng ta đến lão gia tuổi tác, ta có thể đem hắn

giẫm ở dưới lòng bàn chân. . ."

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Đúng vậy! Cùng ngươi sống đến lúc đó rồi hãy nói."

Long Kinh Thiên: ". . ."

"Ngươi cho lão đầu tử uống rượu, ngươi đều không cho ta uống qua." Long Kinh Thiên tràn đầy bất mãn nhìn Tiêu Tiểu Tấn nói.

"Ngươi biết cái gì à! Ta vốn là muốn, cùng bố ngươi uống say, liền tốt chạy trốn, chẳng qua là không nghĩ tới, bố ngươi tửu lượng tốt như vậy, một mực uống đều không uống say, lãng phí một cách vô ích ta khổ cực chế riêng linh tửu." Tiêu Tiểu Tấn lắc đầu một cái, tràn đầy đáng tiếc nói.

Long Kinh Thiên liếc mắt, nói: "Ngươi nghiêng chủ ý đánh lầm rồi, chúng ta Long tộc đều là ngàn ly không say."

"Phải không?" Tiêu Tiểu Tấn có chút hồ nghi nói.

"Đúng vậy!"

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Không tin ngươi đem rượu cầm tới, ta uống cho ngươi xem." Long Kinh Thiên nói.

Long Kinh Thiên nhìn Tiêu Tiểu Tấn diễn cảm, nhíu mày một cái, nói: Mau đưa rượu lấy ra à!"

Tiêu Tiểu Tấn bĩu môi, thầm nghĩ, muốn uống rượu thì cứ nói thẳng đi, còn vòng vo.

Tiêu Tiểu Tấn bất đắc dĩ đem nhẫn không gian bên trong linh tửu dời ra.

------oOo------

Chương 321: Rốt cuộc gặp nhau

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 321: Rốt cuộc gặp nhau
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Sơn trang Tân Nguyệt.

"Thiếu gia, mới tới một nhóm nô lệ đã đưa đến, ngươi phải đi xem xem sao?" Trương Hợp cung kính hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, lạnh nhạt nói: "Nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi, đi xem một chút đi."

Trong tiên giới, tràn đầy tranh đấu, tiên giả hơi không lưu ý, liền dễ dàng vạn kiếp bất phục.

Tiêu Cảnh Đình cảm giác sâu sắc mình may mắn, rất nhiều phi thăng tu giả, đến tiên giới liền trở thành nô lệ.

Tiêu Cảnh Đình đi theo Trương Hợp, thấy mấy cái hư tiên cảnh giới tu giả.

"Đây là Thiên Cơ thỏ nhất tộc, thiên cơ thỏ giỏi về trồng trọt linh dược."

Tiêu Cảnh Đình nghe là Thiên Cơ thỏ nhất tộc, trong lòng lóe lên mấy phần cổ quái ý, năm đó, hắn mới vào tiên giới, gặp chính là Thiên Cơ thỏ nhất tộc, hôm nay lại gặp được, nhưng là cảnh tượng này.

"Tiêu Cảnh Đình." Một đạo kinh nghi tiếng lẩm bẩm truyền vào

Trương Hợp trong tai.

Trương Hợp nhíu mày một cái, sắc mặt nghiêm nghị nói: "To gan, đây là chúng ta Thiên Ý thiếu gia."

Tiêu Cảnh Đình hướng thanh âm khởi chỗ nhìn sang, thấy người nói chuyện, Tiêu Cảnh Đình trên mặt lóe lên mấy phần vẻ kinh hãi.

Tiêu Cảnh Đình làm sao cũng không nghĩ tới, sẽ ở đây dạng dưới tình huống, cùng Tuyết Nguyệt lần nữa gặp mặt.

Năm đó, hắn mới vào tiên giới, vẫn là Tuyết Nguyệt đem hắn đề cử cho Tử Ngọc, để cho hắn ở tiên giới đứng vững gót chân.

Lần nữa gặp mặt, hắn thành "Thiếu chủ", Tuyết Nguyệt nhưng thành nô lệ, đời người gặp được, cho tới bây giờ là ai cũng không nói rõ ràng.

Tuyết Nguyệt nhìn Tiêu Cảnh Đình một cái, nọa nọa nói: "Ta nhận lầm người."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tuyết Nguyệt trên tay nô lệ vòng quanh, cười một tiếng, nói: "Người có tương tự, vật có giống nhau, nhận sai cũng là tầm thường."

Tuyết Nguyệt cảm thụ Tiêu Cảnh Đình trên người uy thế, nói: "Chủ thượng tu vi tinh sảo, ta biết người kia, so với ngài kém xa."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, ăn thừa vân đan sau đó, hắn đối ngoại tu vi một mực ổn định ở tiên vương đỉnh cấp, đoạn này thời gian, hắn tu vi đã từ tiên vương sơ kỳ tiến vào trung kỳ, bất quá, đối ngoại tu vi, cũng không có lên cao.

Dùng qua thừa vân đan sau này, trừ phi Tiêu Cảnh Đình lên cấp tiên hoàng, nếu không, tu vi một mực sẽ duy trì ở tiên vương đỉnh cấp.

"Người kia cùng ta dáng dấp rất giống sao?" Tiêu Cảnh Đình cười

hỏi.

"Rất giống, bất quá không có ngươi như vậy xuất chúng khí độ, ngài và hắn bây giờ, vẫn là có rất lớn khác biệt." Tuyết Nguyệt nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

. . .

Tiêu Cảnh Đình đi vào phòng tu luyện, có chút kích động hướng về phía Hứa Mộc An, nói: "Em đoán, anh thấy người nào?"

"Không biết, em cũng thấy người quen, anh nói trước đi." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình: "Anh thấy Tuyết Nguyệt."

Hứa Mộc An: "Em thấy Tiểu Tấn."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Em nói em thấy người nào?" Tiêu Cảnh Đình kịp phản ứng, đột nhiên mở to mắt, có chút kích động nói.

"Con trai chúng ta." Hứa Mộc An mỉm cười nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Cha." Tiêu Tiểu Tấn từ trong nhà đi ra, Tiêu Cảnh Đình thấy Tiêu Tiểu Tấn, nhất thời kích động tay chân luống cuống, "Con . . . con làm sao tới? Long tộc cái tên kia, hắn có hay không cùng đi."

Tiêu Tiểu Tấn gãi đầu một cái phát, có chút phiền não nói: "Hắn ngủ,con sau đó chạy."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Những lời này lượng tin tức, tựa hồ có chút khổng lồ à! Nhà mình chỗ mấy trăm năm con trai, đây là trải qua.

Thật nhiều năm không gặp, vừa thấy mặt, con trai nhà mình liền ném lớn như vậy một quả tạc đạn xuống, thật là. . .

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Tấn, cau mày, nói: "Long Kinh Thiên ăn xong không nhận nợ?"

Tiêu Tiểu Tấn lắc đầu một cái, nói: "Hẳn không phải là, hình như là Long Vũ tìm tới, hắn một mình đi ra ngoài đem người cho dẫn đi, còn để lại một quả nhẫn không gian."

"Trong chiếc nhẫn có cái gì à!" Tiêu Cảnh Đình chuyển động tròng mắt hỏi.

"Cũng không có bao nhiêu thứ." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, một chút không bất ngờ nói: "Người Long tộc cũng keo kiệt, tên kia có thể lưu lại một quả nhẫn không gian đã không tệ."

"Nhẫn không gian bên trong, có mấy cái tiên linh mạch." Tiêu Tiểu Tấn lại nói.

Tiêu Cảnh Đình chợt ho khan đi ra, mấy cái tiên linh mạch, con trai nhà mình, lại còn nói không bao nhiêu thứ, cái này đùa giỡn mở lớn được không?

"Tiên linh mạch?" Tiêu Cảnh Đình híp mắt mâu hỏi.

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Con trai, con câu một cái kim quy con rể à!" Tiêu Cảnh Đình nói.

/*Dzung Kiều : haizz giới tính loạn xíu hic*/

"Kim quy con rể, cũng không có đi." Chính là một quái thai mà thôi."Tên kia nói mình ngàn ly không say, kết quả, rượu vào loạn tính. Ta vẫn luôn lấy là tên kia không thành năm, không bản lãnh kia

đây." Không nghĩ tới, thể lực thật không tệ à! Khá tốt mình đủ bền chắc, nếu không, liền cho một trẻ trâu, dày vò chết.

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy im lặng nhìn Tiêu Tiểu Tấn, "Ngươi làm sao có thể xem nhẹ một đầu thần thú đâu, tên kia nhưng mà rồng tộc cùng Phượng tộc 2 cái lợi hại nhất yêu tộc tạp giao ra biến dị chủng loại à!"

Tiêu Tiểu Tấn: "Đúng vậy! Ta cũng coi là bị báo ứng, sớm biết không cho hắn uống nhiều rượu như vậy."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Tấn, tức giận: "Bố ngươi sớm nói với ngươi, không có sao không được chế một ít bừa bộn rượu, ngươi có phải hay không cho tên kia, uống cái gì không nên uống rượu?"

Tiêu Tiểu Tấn nhún vai một cái, nói: "Hắn uống quá mức, một mực nháo muốn uống, hắn tu vi cao, ta lại không chế trụ được hắn, ta không cho, hắn liền cướp. . ."

"Ngươi có phải hay không chế rất nhiều rượu cường dương à!" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Chỉ có một chút máu nai rượu." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Tiểu Tấn, nói: "Tiểu Tấn à! Cái đó Long Kinh Thiên là hạng người gì à! Ta nghe ngươi một mực nói, ngươi thích so cha ngươi mạnh, tên kia so với cha ngươi tới như thế nào à!"

"Cũng không tệ lắm phải không, tướng mạo không phân cao thấp, tâm trí liền kém xa, tu vi nếu so với cha cao một chút, bất quá, tên ngu xuẩn kia, nhất định không thể so với cha có tiềm lực." Tiêu Tiểu Tấn có chút ghét bỏ nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Tấn sắc mặt, biết con trai nhà mình, trong lòng đối với Long Kinh Thiên vẫn là hài lòng, chỉ là có chút kéo

không dưới mặt.

"Tiểu Tấn, con là làm sao đến trung thiên vực tới?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Ta cùng Long Kinh Thiên ngồi thiên vực trên phi thuyền tới." Tiêu Tiểu Tấn nói.

"Thuyền của ngươi phí, Long Kinh Thiên cho ngươi trả?" Hứa Mộc An hỏi tới.

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Hắn người nọ tương đối keo kiệt, chúng ta mua góc bên buồng vé thuyền."

Hứa Mộc An nhéo một cái Tiêu Tiểu Tấn mặt, ngữ trọng tâm trường nói: "Con trai ngoan, Long tộc như vậy keo kiệt chủng tộc, người ta ở còn không có cùng ngươi cút thời điểm ở chung với nhau, liền cho ngươi chuẩn bị vé thuyền, con đã biết đủ đi."

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Hứa Mộc An, nói: "Mẹ, mẹ tựa hồ rất coi trọng tên kia à!"

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Nghe, giống như là một người tốt."

Tiêu Tiểu Tấn nhíu lỗ mũi nói: "Thật gặp được, mẹ mẹ cũng sẽ không như thế cảm thấy, là một vừa tham ăn, lại thất thường người."

Tiêu Tiểu Tấn hướng Tiêu Cảnh Đình phương hướng nhìn sang, nói: "Cha, cha mới vừa nói, ngươi gặp phải người nào?"

"Gặp phải Tuyết Nguyệt, người này ngươi không nhận biết, là cha đây tại hạ thiên vực lúc này gặp phải một cái đạo hữu, cha đây bị đối phương ân đức." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Là như vậy à! Cái đó Tuyết Nguyệt, là Thiên Cơ thỏ nhất tộc đi."

"Con biết?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Cha, cha rời đi sau đó, ta đi tìm qua ngươi, theo đầu mối tìm tới, tìm được Thiên Cơ thỏ nhất tộc đi, bất quá, tương đối đáng tiếc, lúc ta đi, ngươi cùng mẹ, đã rời đi."

Tiêu Cảnh Đình thở dài, tràn đầy tiếc hận nói: "Là đáng tiếc. Tuyết Nguyệt tại hạ thiên vực lúc này cũng là hùng bá một phe nhân vật đâu, bất quá, ở trung thiên vực. . ." Tiêu Cảnh Đình nói tới chỗ này, tràn đầy bất đắc dĩ lắc đầu một cái.

Trung thiên vực tốt, nhưng cũng không phải đối với tất cả mọi người tốt, có câu nói là ninh làm gà đầu, không làm phượng đuôi, Tuyết Nguyệt nếu là tại hạ thiên vực, tuyệt đối sẽ không trộn thành như vậy.

Hắn lần đầu tiên thấy Tuyết Nguyệt lúc này người này lưu lại ở nàng lộng lẫy cung xe trong, bữa ăn mông hỏa linh còn bắt xuyết mình đoạt nàng, kết quả, năm đó, một cái như vậy quang gió lâm tháng người phụ nữ, cứ như vậy trở thành tù nhân.

"Con nghe nói, Thiên Cơ thỏ nhất tộc, lần này từ hạ thiên vực đi lên không ít người, bất quá, bọn họ phi thuyền bị trung thiên vực ba mắt chó sói nhất tộc cho tập kích, thương thuyền trong Thiên Cơ thỏ nhất tộc, đầy đủ đều biến thành nô lệ, phân tán bán được các nơi." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, nói: "Con làm sao biết?"

"Con cùng Kinh Thiên ở chạy nạn lúc này thỉnh thoảng cũng biết quan tâm một chút lúc chuyện." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Tấn, nói: "Con nói, Long Kinh Thiên rời đi, là vì dụ mở truy kích người, hắn bây giờ sẽ không đã bị đợi đi."

Tiêu Tiểu Tấn lắc đầu một cái, nói: "Con cũng không biết."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Coi như bị đợi, hẳn cũng không biết có vấn đề gì đi, Long Vũ dù sao cũng là bố hắn." Tiêu Tiểu Tấn nói. Hùm dử không ăn thịt con, Long Kinh Thiên dù sao cũng là Long Vũ con trai, Long Vũ hẳn sẽ không thống hạ sát thủ đi, bất quá, có lẽ sẽ bị đánh một trận, Long Kinh Thiên da dầy, hẳn là rất chịu đựng đánh.

"Tiểu Tấn, con bây giờ tu vi quá yếu, vẫn là vào không gian đi tu luyện một đoạn thời gian đi." Hứa Mộc An nói.

" Được a !" Hư tiên tu vi, ở tiên giới thật sự là quá lăn lộn không ra.

. . .

Trong cánh đồng hoang vu.

Long Vũ đứng ở Long Kinh Thiên đối diện, nhẹ nhàng ngửi một cái, "Ngươi trải qua?"

Long Kinh Thiên nằm trên đất, có một chút không một cái vẫy đuôi, không có trả lời, trên mặt hiện lên liền mấy phần khả nghi đỏ ửng.

"Ngươi lại có thể trải qua, coi là tính thời gian, ngươi cũng năm trăm tuổi, là nên trải qua." Long Vũ gật đầu một cái, tự mình nói.

Long Kinh Thiên liếc Long Vũ một cái, "Rắn chết, ngươi năm trăm tuổi lúc này đã rót không Thiểu Long nữ đi."

Long Vũ nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Chớ có nói bậy nói bạ, cha đây ở ngươi cái tuổi này lúc này còn thuần tình rất."

Long Kinh Thiên nhìn Long Vũ, như có điều suy nghĩ gật đầu một cái, nói: "Nhìn dáng dấp, ngươi ở năm trăm tuổi lúc này cũng món

ăn rất, cũng không có Long nữ nhìn ở trên ngươi."

"Ngươi đang nói hưu nói vượn gì đây, ngươi lần đầu tiên là với ai à? Lần đầu tiên rất trọng yếu, sớm biết, ta nên cho ngươi hướng dẫn một cái." Long Vũ nói.

Long Kinh Thiên: ". . ."

Long Vũ nhìn Long Kinh Thiên, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, nói: "Nhắc tới, ngươi đem ai ngủ với à!"

Long Kinh Thiên quay đầu chỗ khác, không để ý Long Vũ.

Long Vũ bỗng nhiên ý thức được cái gì, sợ hãi kêu. "Thằng nhóc , ngươi không cần nói cho, ngươi lần đầu tiên là cùng cái đó quái vật 2 chân."

Long Kinh Thiên nhìn Long Vũ, tức giận: "Ngươi làm gì luôn là để cho người quái vật 2 chân."

Long Vũ nhìn Long Kinh Thiên phản ứng, trợn to mắt, nói: "Nhìn dáng dấp, thật đúng là cái đó quái vật 2 chân, ngươi đây là cái gì ánh mắt à! Ngươi làm sao biết thích cái đó người miệng đầy nói dối, đều là tên kia lừa gạt ta nói, không gian đai lưng cho mẹ ngươi cầm đi, hại ta bị mẹ ngươi cái đó đàn bà điên đánh cho một trận."

Long Kinh Thiên mãn bất tại ý nói: "Ngươi da dầy, bị đánh một trận, có cái gì ghê gớm. . ."

"Không gian đai lưng đâu, lấy ra cho ta!" Long Vũ hận hận nói.

"Không có." Long Kinh Thiên không chút nghĩ ngợi nói.

Long Vũ cau mày, nói: "Không có, tại sao không có? Ngươi sẽ không là đem đồ vật cho vậy quái vật 2 chân liền đi."

Long Kinh Thiên nằm không động.

"Làm bậy nha, ngủ một giấc, ngươi liền đem toàn bộ tài sản cho người, cha đây nếu là giống như ngươi vậy, đã sớm đền liền quần lót cũng không còn." Long Vũ đau lòng ôm đầu nói.

Long Kinh Thiên nhìn Long Vũ, nói: "Đúng vậy! Ngươi nhiều như vậy bạn gái, ngươi về điểm kia xuất thân, nơi nào đủ phân à!"

Long Vũ: ". . ."

------oOo------

Chương 322: Tiêu Cảnh Đình người ngưỡng mộ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 322: Tiêu Cảnh Đình người ngưỡng mộ
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Tiểu Tấn tiến vào ngọc bội không gian, thao thiết hỏa linh nhìn Tiêu Tiểu Tấn, hai tròng mắt phát ra sâu kín lam quang.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn thao thiết hỏa linh, lên tiếng chào hỏi nói: "Thao thiết lão đại, thật lâu không gặp à!"

"Đẹp trai điệu đà, thật lâu không gặp à! Thời gian dài như vậy không gặp, ngươi rốt cuộc không phải chỗ, thật là thật đáng mừng, ta vốn đang lo lắng, ngươi muốn đánh cả đời thức thời, không nghĩ tới còn có người chịu mướn, thật là chúc mừng chúc mừng à!" Thao thiết hỏa linh mang cầm nói.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Bố ngươi tên khốn kiếp kia, cũng không để cho ta đi ra ngoài hóng mát, ta đã bị hắn tống giam rất lâu rồi." Thao thiết hỏa linh tràn đầy tức giận nói.

Tiêu Tiểu Tấn hai cánh tay đường chéo, nhìn thao thiết hỏa linh, ngữ trọng tâm trường nói: "Cha là vì ngươi khỏe, xem ngươi cái này mập tút tút, thịt hô hô dáng vẻ, ngươi nếu là liền như vậy đi ra ngoài, bị người bắt đi nấu canh làm thế nào?"

Thao thiết hỏa linh: ". . ."

"Nghe nói, ngươi tìm một trùng dài cùng gà tây lai giống đời sau, làm chồng?" Thao thiết hỏa linh trên cao nhìn xuống hỏi.

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Xem ngươi con mắt gì, tìm cái loại đó kỳ quái tháng đài, ngươi làm sao không tìm ta như vậy uy vũ tráng." Thao thiết hỏa linh khinh thường nói.

Tiêu Tiểu Tấn híp mắt mâu, nói: "Như vậy quái thai một móng vuốt, là có thể đập chết ngươi như vậy uy vũ tráng."

Thao thiết hỏa linh: ". . ."

"Ngươi trên người một cổ trùng dài nhất tộc mùi lạ, ngươi cùng thằng nhóc kia, hồ làm bao lâu à! Chặt chặt. . ."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Bao lâu, dường như có 10 ngày, vẫn là mười lăm ngày? Ngày đêm điên đảo.

"Ta nghe nói, vậy chết tiểu tử hơn năm trăm năm, còn không có 'khai đao', trùng dài nhất tộc cũng là lớn dâm côn, hơn năm trăm năm còn chưa mở huân, mở một cái huân, tựa hồ liền không cầm được, ngươi bị hắn xông toàn thân đều là hắn mùi vị, thật là khó ngửi chết." Thao thiết hỏa linh tràn đầy ghét bỏ nói.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Tên nầy, nhất định là quá không được hoan nghênh, cho nên, vẫn luôn một trước." Thao thiết hỏa linh tràn đầy ghét bỏ nói.

Tiêu Tiểu Tấn híp mắt mâu, nói: "Ngươi làm sao biết, người ta là bởi vì là không được hoan nghênh, có lẽ là người ta ánh mắt cao đâu!"

Thao thiết hỏa linh tràn đầy khinh bỉ nhìn Tiêu Tiểu Tấn, nói: "Thằng nhóc , ngươi suy nghĩ nhiều quá đi, nếu là ánh mắt cao, có thể tìm ngươi như vậy?"

Tiêu Tiểu Tấn hít sâu một hơi, có dũng khí một chút bóp chết cái này hỏa linh xung động.

Thao thiết hỏa linh nhìn Tiêu Tiểu Tấn tràn đầy sát khí sắc mặt, xê dịch một chút móng vuốt nói: "Thằng nhóc , ngươi muốn làm gì, ngươi không nên xằng bậy nha."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Tiêu Tiểu Tấn đưa tay ra, một đạo tiên linh mạch bị ném vào trong linh tuyền, chốc lát ở giữa, linh tuyền sôi trào, linh khí nồng nặc xông thẳng nhập Tiêu Tiểu Tấn thân thể, toàn bộ ngọc bội không gian lập tức làm lớn ra gấp mấy lần.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn không gian trong ngọc bội dị tượng, gợi lên khóe miệng.

Cảm thụ xông thẳng thân thể linh khí, Tiêu Tiểu Tấn không kềm hãm được vuốt ve một chút trên tay chiếc nhẫn, nhớ lại Long Kinh Thiên.

Tiêu Tiểu Tấn thở dài, âm thầm lo âu nổi lên Long Kinh Thiên tình cảnh, lấy Long Kinh Thiên tính tình, gặp phải Long Vũ, nhất định là sẽ không cúi đầu, tên kia cũng không biết có thể hay không bị đánh.

"Anh." Bé nhân sâm từ phía sau đại thụ đi ra.

Tiêu Tiểu Tấn xoa xoa bé nhân sâm đầu, nói: "Ngươi thật giống như lên cân một ít."

Bé nhân sâm không làm sao cao ra, nhưng là, mắt thấy là tròn trơn bóng liền một ít.

Bé nhân sâm có chút nhăn nhó nói: "Ta ăn thật nhiều linh dược."

Tiêu Tiểu Tấn cười một tiếng, thầm nói: Nhìn dáng dấp tiên giới cơm nước, nếu so với hạ giới tốt hơn nhiều à!

. . .

Trong cánh đồng hoang vu.

Long Vũ cùng Long Kinh Thiên đối lập hồi lâu, hồi lâu sau, Long Vũ rốt cuộc thở dài, lấy ra 1 bản ẩn linh phù, đưa cho Long Kinh Thiên, "Cho ngươi."

Long Kinh Thiên tràn đầy quái dị nhìn Long Vũ, nói: "Cho ta?"

Long Vũ gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Long Kinh Thiên quan sát Long Vũ một phen, không có tiếp.

Long Vũ nhìn Long Kinh Thiên, thu hồi ẩn linh phù, nói: "Ngươi không được, ta cầm đi."

"Muốn, dĩ nhiên muốn." Long Kinh Thiên đưa tay giành lấy Long Vũ trên tay ẩn linh phù."Làm sao đột nhiên nghĩ đến, đem linh phù còn ta."

"Bố ngươi phải về Thượng Thiên vực, cũng không cùng ngươi so đo không gian đai lưng chuyện." Long Vũ cố làm hào phóng nói.

"Bởi vì là ngươi ở trung thiên vực lăn lộn không nổi nữa, cho nên, phải về Thượng Thiên vực tị nạn sao?" Long Kinh Thiên thuận miệng nói.

Long Vũ tràn đầy bất mãn nói: "Ngươi nói nhăng gì đấy? Sẽ có bố ngươi lăn lộn không được địa phương mà?"

"Rất nhiều à! Mẹ địa bàn, ngươi khẳng định lăn lộn không đi xuống."

Long Vũ: ". . ."

"Trung thiên vực chỗ này, đều là một ít hung vợ, ta phải đi Thượng

Thiên vực, tìm chút ôn nhu hiền thục." Long Vũ thỏa thuê mãn nguyện nói.

Long Kinh Thiên khẽ hừ một tiếng, nói: "Ngươi suy nghĩ nhiều quá đi, Thượng Thiên vực ôn nhu hiền thục cũng sắp tuyệt chủng, ta xem ngươi hay là đi Thượng Thiên vực tìm chút chết bà tám, tương đối chân thực."

Long Vũ: ". . ."

"Lão già chết bầm, đến Thượng Thiên vực, cuốn tra trải giường lúc này muôn vàn cẩn thận điểm đừng để cho người một đao thọc, lột da tháo xương, đầy đủ lợi dụng, liền toàn thây cũng không để lại tới." Long Kinh Thiên "Có lòng tốt " nhắc nhở.

. . .

Tiêu Cảnh Đình tìm một cơ hội, âm thầm tìm tới Tuyết Nguyệt.

Tiêu Cảnh Đình có chút vui mừng, Ngụy Liêu đi theo Trương Thiên Hào đi, nếu là, Ngụy Liêu không đi, tên kia đoán chừng nổi lên lòng nghi ngờ.

"Nguyên lai thật là ngươi à!" Tuyết Nguyệt nhìn Tiêu Cảnh Đình, trong lòng lóe lên cổ quái.

Tuyết Nguyệt sắc mặt có chút tiều tụy, nguyên bản xán nhược ngôi sao con ngươi, mờ đi rất nhiều.

"Ta bây giờ khí độ xuất chúng, Tuyết Nguyệt cô nương không nhận ra, cũng không kỳ quái." Tiêu Cảnh Đình dương dương đắc ý nói.

"Ngươi tu vi. . . Ngươi đến tiên vương đỉnh phong?" Tuyết Nguyệt cau mày, tràn đầy không hiểu hỏi.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, giải thích: "Ăn thừa vân đan, ngụy trang."

Tuyết Nguyệt cười một tiếng, nói: "Thì ra là như vậy à! Ta còn đang suy nghĩ, ta xài năm trăm năm thời gian, mới từ tiên vương sơ kỳ tăng lên tới tiên vương trung kỳ, ngươi phi thăng vẫn chưa tới hai mươi năm. . ."

"Có lẽ ta là thiên tài, cho nên, từ hư tiên lập tức biến thành tiên vương đỉnh phong." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tuyết Nguyệt cười một tiếng, không nói gì.

Tiêu Cảnh Đình gợi lên khóe miệng, con trai nhỏ trở lại một cái, liền mang về mấy con linh mạch, có cái này bút tiên tinh, hẳn có thể để cho mình ở trong thời gian ngắn tu luyện tới tiên vương đỉnh phong, khá tốt có thừa vân đan ở đây, nếu không, mình tu vi độ tiến triển thì phải không che giấu được.

"Ngươi làm sao sẽ biến thành Trương gia thiếu gia?" Tuyết Nguyệt có chút mê hoặc nói.

"Bị người nhờ, ta thì trở thành Trương gia thiếu gia, chuyện này mong rằng Tuyết Nguyệt cô nương giữ bí mật." Tiêu Cảnh Đình nghiêm túc nói.

Tuyết Nguyệt gật đầu một cái, nói: "Yên tâm đi, ta bây giờ liền tù nhân một cái, tự nhiên sẽ giữ bí mật, đúng rồi Tiêu Cảnh Đình, chị Tử Ngọc cũng bị bắt, không biết, bị bán đi nơi nào, mong rằng ngươi xuất thủ tương trợ."

Tiêu Cảnh Đình trầm ngâm một chút, nói: "Tuyết Nguyệt tiểu thư, ta muốn ngươi cũng biết, ta người thiếu gia này là giả, ta không có người thiếu gia này danh tiếng, thật ra thì, cũng không có gì thực quyền."

Tuyết Nguyệt cắn răng, có chút áy náy nói: "Là ta làm người khác khó chịu."

"Tử Ngọc tiên vương đối với ta cũng có ân, chuyện này, ta chỉ có thể nói hết sức." Tiêu Cảnh Đình nghiêm túc nói.

Tuyết Nguyệt tràn đầy cảm kích nói: "Tiêu đạo hữu chịu hết sức, Tuyết Nguyệt vô cùng cảm kích."

. . .

Hứa Mộc An âm thầm hỏi thăm một chút, phát hiện Tử Ngọc bởi vì là sắc đẹp xuất chúng, lại có thể bị phòng đấu giá chọn trúng thành tựu món đồ đấu giá bán ra.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An, nói: "Em nói, Tử Ngọc tên nầy sẽ bị huấn luyện thành lò đỉnh, cuối năm hội đấu giá thượng phách bán?"

"Quả thật như vậy, bất quá, chuyện này cũng không phải hoàn toàn không có vãn hồi chỗ trống." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình híp mắt mâu, nói: "Nói thế nào à!"

"Bây giờ mới trong năm, hội đấu giá vật phẩm, thay đổi rất lớn, ngươi có thể tìm Tử Ngọc bây giờ thuộc cái đó chủ nô lệ, đem Tử Ngọc đổi được." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An, nói: "Như vậy có thể không?"

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Như vậy dĩ nhiên có thể."

Tiêu Cảnh Đình có chút hơi khó nói: "Nhưng mà, anh cũng không nhận ra tên kia à!"

Hứa Mộc An lòng tin tràn đầy nói: "Em biết, yên tâm đi, em cũng đánh nghe cho kỹ, Tử Ngọc bây giờ chủ nhân, là anh người ái mộ trung thành."

"Người ái mộ trung thành? Hắn ngưỡng mộ anh ? Ngưỡng mộ ta cái

gì à! Anh có cái gì tốt ngưỡng mộ?" Tiêu Cảnh Đình tràn đầy nghi ngờ nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, "Cảnh Đình, anh thật là quá xem nhẹ chính anh, anh là luyện đan đan sư à! Anh mỗi nhóm vàng không ngã hoàn, Lang Thiên Nhai đều là cái đầu tiên mua, vẫn là nhóm lớn lượng mua, em nghe Trương quản sự nói, người nọ luôn muốn tới vũ phóng anh, bất quá, người kia tới rất là không đúng dịp, mỗi lần tới ngươi cũng bế quan."

Tiêu Cảnh Đình vàng không ngã hoàn dựa theo dược liệu, phân là ôn hòa hình, phổ thông hình, kích thích tính, vượt qua kích thích hình, mỗi lần đan dược vừa ra tới, vượt qua kích thích hình có hơn phân nửa đều bị Lang Thiên Nhai cho bao lãm.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Nguyên lai luyện cái đan, cũng là sẽ có người ngưỡng mộ, nhưng vì cái gì hết lần này tới lần khác là bởi vì là vàng không ngã hoàn để cho người ngưỡng mộ đâu, không quản được nhiều như vậy, có người ngưỡng mộ tổng so không có ai ngưỡng mộ được a!

. . .

Đã quyết định chủ ý, Tiêu Cảnh Đình dự định tìm một cơ hội viếng thăm một chút, mình vị này khách hàng trung thực.

Tiêu Cảnh Đình đi tới Lang Thiên Nhai biệt viện, liền gặp được một tòa thật to thiên lang bôn nguyệt tượng đá in vào mi mắt, tượng đá cao trăm mét, rất là hùng vĩ.

"Trương Đan sư, đại giá đến chơi, không có từ xa tiếp đón à!" Một người dáng dấp người đàn ông anh tuấn, tiến lên đón.

Ra đón Lang Thiên Nhai tướng mạo đàng hoàng, trán ở giữa anh khí bừng bừng, quả nhiên là một bộ tốt tướng mạo.

Tiêu Cảnh Đình đi theo Lang Thiên Nhai, đi vào nội thất.

Dọc theo đường đi, Tiêu Cảnh Đình thấy được mấy cái tuấn tú cô gái, Tiêu Cảnh Đình thấy cô gái không giống với tộc thỏ xinh đẹp đáng yêu, hồ tộc yêu mị động lòng người, có một cổ bừng bừng anh khí, mang theo mấy phần ngự tỷ phong độ.

Tiêu Cảnh Đình bĩu môi, thầm nghĩ: Nghe nói, tộc sói cùng tộc sư tử thông gia, Lang Thiên Nhai cưới vợ hết mấy tộc sư tử cô gái, tộc sư tử người phụ nữ, ở giường chuyện ở trên khẩu vị gần đây đại, mà Lang Thiên Nhai cưới một hơi hết mấy tộc sư tử cô gái, khó trách sẽ đối với vàng không ngã hoàn đan dược nhu cầu tính lớn như vậy.

"Trương Đan sư, ngươi vàng không ngã hoàn, thật là dễ xài, không dối gạt Trương Đan sư ngài nói, ta dùng qua rất nhiều đan dược, ngài cái hiệu quả này tốt nhất." Lang Thiên Nhai tràn đầy chân thành nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Người bình thường mua đan dược này, đều là lén lén lút lút, chỉ có Lang Thiên Nhai, là phất cờ giống trống.

Lang Thiên Nhai ban đầu, cũng không có trắng trợn mua cường dương đan, có một lần, Lang Thiên Nhai mua đan dược bị tử đối đầu của hắn cho ra ánh sáng đi ra, Lang Thiên Nhai hung hãn mất mặt, sau đó, Lang Thiên Nhai dứt khoát phá quyền tử phá suất, nơi nào có thượng hạng cường dương đan liền xông tới mua, lâu ngày, những đan dược kia chủ tiệm, có hàng tốt, cũng cho Lang Thiên Nhai giữ lại.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Đa tạ khen ngợi."

"Trương Đan sư à! Ngươi cái này vàng không ngã hoàn, có vượt qua kích thích, có hay không vượt qua vượt qua kích thích. . ." Lang Thiên Nhai có chút ngượng ngùng nhìn Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Cái vấn đề này, hỏi thật hay.

------oOo------

Chương 323: Lang Thiên Nhai phiền não

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 323: Lang Thiên Nhai phiền não
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Đối mặt Lang Thiên Nhai tràn đầy mong đợi ánh mắt, Tiêu Cảnh Đình lúng túng cười một tiếng, nói: "Thiên Nhai đạo hữu, vật này đi, nó ăn nhiều tổn hại sức khỏe."

"Cái này ta biết, không sợ đạo hữu cười nhạo, ta lúc còn trẻ, thương sắt không ngã, lập tức cưới vợ tốt mấy vị phu nhân, chuyện phòng the ở trên cũng coi là hài hòa, nhưng là những năm gần đây, càng ngày càng lực bất tòng tâm, nhưng là, ta vậy mấy vị phu nhân đi, hề hề. . ." Lang Thiên Nhai cho Tiêu Cảnh Đình một cái ngươi hiểu ánh mắt.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Ta rõ ràng."

Tộc sư tử người phụ nữ nhu cầu tính là rất lớn, tộc sư tử một ít địa vị cao người phụ nữ, đều phải cưới thượng hạng mấy vị nam vợ nam thiếp, một đêm ngủ ở trên hết mấy người đàn ông, tộc sư tử cô gái nếu là không có được thỏa mãn sẽ rất nóng nảy, Lang Thiên Nhai nếu là không "Ra sức", hắn những cái kia cái phu nhân, sợ là phải cho hắn đội nón xanh.

Tu giả bình thường thỏa mãn một cái tộc sư tử người phụ nữ, đã rất cực khổ, Lang Thiên Nhai lập tức cưới vợ mấy cái, "Áp lực "Không cần nói cũng biết.

Bất quá, nghe nói, tộc sư tử người phụ nữ nhiệt tình hào thả, có thể

cho thà cuốn tra trải giường tu giả, mang đến cực hạn hưởng thụ, thế sự tổng là công bình, có được tất có mất mà.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Lang Thiên Nhai, miễn cưỡng cười một tiếng, nói: "Vàng không ngã hoàn, vượt qua kích thích cái đó, đã rất kích thích."

Lang Thiên Nhai nghe vậy, thở dài, trán ở giữa lại không che giấu được thất lạc.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Lang Thiên Nhai buồn bã mất mát diễn cảm, suy nghĩ một chút, nói: "Không bằng, ta cho Thiên Nhai đạo hữu đem một chút mạch, điều tra thân thể một chút, xem xem có thể hay không điều chỉnh."

Lang Thiên Nhai nghe vậy, lập tức đưa cánh tay đưa cho Tiêu Cảnh Đình.

Cảm nhận được Lang Thiên Nhai ánh mắt nóng bỏng, Tiêu Cảnh Đình ngay tức thì cảm giác áp lực núi lớn.

Không gian trong ngọc bội, rình coi thao thiết hỏa linh liếc Tiêu Tiểu Tấn một cái, nói: "Tiểu quỷ, bố ngươi đang cho một không cử động chó sói xem bệnh, con chó sói kia nhìn như nhân mô nhân dạng, không nghĩ tới, lại có thể vô năng chặt, chặt chặt, thật là người không thể xem bề ngoài."

"Tên nầy tư thua thiệt, lại còn dám cưới tộc sư tử người phụ nữ, thật là vô cùng gan dạ, tộc sư tử cô gái, cũng đều là ăn thịt người không nhả xương mặt hàng à! Nhà ngươi vị kia thực lực như thế nào à! Ngươi xem tên kia, có cần hay không uống thuốc à!"

Tiêu Tiểu Tấn tràn đầy tàn bạo trợn mắt nhìn thao thiết hỏa linh, nói: "Không cần ngươi bận tâm, ta xem ngươi mới cần phải uống thuốc."

Thao thiết hỏa linh tràn đầy không cho là đúng nói: "Làm sao có thể, ta như thế lợi hại, nơi nào cần phải uống thuốc?"

. . .

Lang Thiên Nhai nhìn Tiêu Cảnh Đình, thận trọng hỏi: "Trương Đan sư, ngài xem, ta vấn đề nghiêm trọng không? Ta còn có cứu sao?"

"Ngươi có phải hay không dùng qua băng thuộc tính quý trọng linh quả." Tiêu Cảnh Đình ngẩng đầu lên hỏi.

Lang Thiên Nhai mở to mắt, có chút bất ngờ nói: "Trương Đan sư, thật là con mắt tinh tường như đuốc à! Ta ở một vạn năm trước dùng qua một bụi mấy trăm ngàn niên đại băng sương tinh cây sen."

Tiêu Cảnh Đình cân nhắc một chút, nói: "Vậy liền hẳn không sai, ngươi ăn băng sương tinh cây sen sau đó, ở dược lực dưới tác dụng thực lực sẽ tăng lên, nhưng là, tinh cây sen giống vậy sẽ ở trong người sinh ra hàn độc, vì đối kháng cái này cổ hàn lực, ngươi thân thể sẽ sinh ra dương hỏa, cái này cổ dương hỏa sẽ tăng lên tình dục."

"Vốn là nếu như dương hỏa đem băng sương tinh cây sen hàn lực tiêu hao sạch, hẳn liền không có vấn đề gì, bất quá, đạo hữu vậy đoạn thời gian, hẳn chuyện phòng the quá độ, tạo thành dương khí chạy mất, băng sương tinh cây sen hàn lực chiếm thượng phong, nguyên dương chạy mất thân thể càng ngày càng không tốt."

Lang Thiên Nhai nhìn Tiêu Cảnh Đình, tràn đầy cuồng nhiệt nói: "Không sai, hẳn là như vậy, ta đang uống băng sương tinh cây sen sau đó, thực lực đại tăng, hơn nữa cảm giác tinh lực dư thừa, nhiệt huyết sôi trào, chỉ cảm thấy có thể một đêm ngự trăm nữ. Đáng tiếc hảo cảnh không trưởng, năm đó, ta trù trừ

Lập tức cưới vợ mấy vị vợ, sau đó liền. . ."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Vui quá hoá buồn à!

Lang Thiên Nhai nhìn Tiêu Cảnh Đình sắc mặt, lúng túng cười một

tiếng, nói: "Trương Đan sư, ta có phải làm sai hay không à!"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, có chút đồng tình nói: "Đúng vậy! Vậy đoạn thời gian, ngươi không nên thỏa thích thanh sắc, mà hẳn tu thân dưỡng tính, như vậy mới có thể tốt hơn hấp thu sức thuốc, chuyện phòng the quá độ, chẳng những làm hư thân thể, còn lãng phí nhiều sức thuốc."

Lang Thiên Nhai có chút khẩn trương nói: "Trương Đan sư, vậy ta còn có cứu sao?" Lang Thiên Nhai ngược lại không phải là rất quan tâm vậy lãng phí sức thuốc, chẳng qua là năng lực vấn đề, chuyện liên quan đến một cái tu giả tôn nghiêm. . .

Tiêu Cảnh Đình nhìn Lang Thiên Nhai, có chút hơi khó nói: "Chỉ sợ có chút khó khăn."

Lang Thiên Nhai bắt lại Tiêu Cảnh Đình tay, giống như là sắp gặp tử vong người, bắt được cuối cùng một cây rơm rạ cứu mạng, "Trương Đan sư, ngươi có thể nhìn ra bệnh ta bởi vì, nhất định có thể trị hết ta."

Tiêu Cảnh Đình bị Lang Thiên Nhai hung hăng nắm một cái, chỉ cảm thấy cánh tay bị bắt làm đau.

"Ta dĩ nhiên hết sức, chẳng qua là ta cũng không có gì chắc chắn." Tiêu Cảnh Đình không dám đem lời nói đầy.

"Chỉ cần Trương Đan sư chịu hết sức liền tốt, ta tuyệt đối tin tưởng Trương Đan sư thực lực." Lang Thiên Nhai mặt tươi cười nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Đúng rồi, không biết Trương Đan sư đến tìm ta, không biết có chuyện gì, nếu là, có chuyện gì ta có thể giúp một tay, ta nhất định tại chỗ không chối từ." Lang Thiên Nhai vỗ ngực bảo đảm nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Lang Thiên Nhai dáng vẻ hào sảng, đem Tử

Ngọc sự việc nói một lần.

Lang Thiên Nhai nhìn Tiêu Cảnh Đình, trong tròng mắt xẹt qua mấy phần lưu quang, "Trương Đan sư, nhìn trúng cái này tộc thỏ phụ nữ?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Ta tình cờ thấy được người phụ nữ này hình ảnh, kinh vi thiên nhân, cho nên, mặt dầy tới cửa, không biết đạo hữu có bỏ hay không thị bỏ những yêu thích."

Lang Thiên Nhai nhìn Tiêu Cảnh Đình, cười một tiếng, nói: "Trương đạo hữu, thật là tính tình cũng được, thật ra thì, người phụ nữ này là người khác đưa ta, vì thế, ta còn bị ta phu nhân thúi mắng một trận, Trương Đan sư nếu là vui vẻ, liền dẫn đi thôi, cũng coi là giúp ta một chuyện."

Lang Thiên Nhai năm đó huyết khí phương cương, cưới vợ mấy cái tộc sư tử vợ, hưởng hết ôn nhu, đáng tiếc, bởi vì là hắn năng lực thấp xuống, nguyên bản thuỳ mị vợ, đều biến thành cọp cái.

Lần này đem Tử Ngọc đưa cho Lang Thiên Nhai chính là Lang Thiên Nhai một người bạn thân, người nọ cảm thấy Lang Thiên Nhai trong sân, tất cả đều là một ít hung bà tám, chân thực đáng thương, cho nên, lấy một cái tộc thỏ cô gái tới.

Lang Thiên Nhai phu nhân đại phát lôi đình, mắng Lang Thiên Nhai không được còn đánh trong tháng mặt sưng người, vợ cũng không thỏa mãn được, còn muốn đánh dã thực.

. . .

Tiêu Cảnh Đình rất thuận lợi đem tím ngọc mang ra ngoài, Tử Ngọc sắc mặt có chút tiều tụy, tu vi chẳng những không có tiến bộ, ngược lại lùi lại một ít, hiển nhiên là đoạn này thời gian, bị không thiếu ma sát.

"Tử Ngọc đạo hữu, ngươi có tốt không." Tiêu Cảnh Đình nhìn Tử

Ngọc hỏi.

Tử Ngọc miễn cưỡng cười một tiếng, nói: "Khá tốt, đa tạ Tiêu đạo hữu quan tâm."

"Đạo hữu không có sao là tốt."

"Làm phiền Tiêu đạo hữu phí tâm, tính luôn lần này, Tiêu đạo hữu đã đã cứu ta 2 lần, Tử Ngọc vô cùng cảm kích."

Nhìn Tiêu Cảnh Đình, Tử Ngọc không khỏi nghĩ tới năm đó mình tiện tay đem Tiêu Cảnh Đình đuổi đến sơn trang Thiên Nguyệt tình cảnh, ban đầu, mình sẽ đem hắn an bài là sơn trang Thiên Nguyệt quản sự, bất quá là xem ở Tuyết Nguyệt mặt mũi, đưa Tuyết Nguyệt một cái thuận nước giong thuyền, không nghĩ tới ban đầu mình tiện tay một cái cử động, lại có thể cứu mình 2 lần.

"Một cái nhấc tay, Tử Ngọc đạo hữu không cần để ở trong lòng." Tiêu Cảnh Đình mãn bất tại ý nói.

"Tiêu đạo hữu, Tuyết Nguyệt cũng tới trung thiên vực, nàng cũng. . ."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Ta biết, nàng bây giờ ở ta nơi đó, chính là nàng tìm ta cứu ngươi, ngươi yên tâm đi, tìm một cơ hội, ta sẽ đem nàng thả."

"Đa tạ Tiêu đạo hữu." Tử Ngọc tràn đầy cảm kích nói.

"Tử Ngọc đạo hữu có tính toán gì hay không?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Tử Ngọc cau mày, nói: "Ta cũng không biết."

"Ta trang viện, còn thiếu không thiếu theo xem linh dược người, không bằng Tử Ngọc đạo hữu ủy khuất một chút, hỗ trợ theo nhìn một chút vườn, vừa vặn tuyết Nguyệt tiểu thư cũng ở đây." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tử Ngọc gật đầu một cái, nói: " Được a !" Tử Ngọc trong lòng một hồi cổ quái, trước kia Tiêu Cảnh Đình cho nàng đi làm, lúc này nàng cho Tiêu Cảnh Đình đi làm, thật là phong thủy quay vòng.

"Người nối trở lại rồi?"Xem Tiêu Cảnh Đình trở lại, Hứa Mộc An nghênh đón hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Bắt đầu ngày mai, anh phải cho vậy con chó sói điều chỉnh thân thể đi."

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, hỏi: "Phiền toái sao?"

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Không phiền toái, chỉ bất quá khí lạnh tích nặng, tạo thành dương khí chưa đủ, anh đoán chừng trước kia những cái kia đan sư, chiếu cố cho hắn bổ dương khí, khí lạnh không giải quyết, bổ nhiều hơn nữa dương khí, cũng biết liên tục không ngừng lậu quang."

Hứa Mộc An gật đầu, nói: "Nhìn dáng dấp, anh rất có nắm chắc à!"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: Quả thật."

Tiêu Cảnh Đình xài một chút thời gian, đem Lang Thiên Nhai giải quyết vấn đề liền 7-8 phần.

. . .

Tiêu Cảnh Đình nhín thời giờ đi một chuyến ngọc bội không gian, dò nhìn một cái Tiêu Tiểu Tấn.

"Cha, cha tới." Tiêu Tiểu Tấn có chút vui thích nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn đại biến dạng ngọc bội không gian, có chút hưng phấn nói: "Con trai, con thật có thể liền, cải tạo thành như vậy, xài không thiếu tiên tinh đi."

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Một cái tiên linh mạch."

"Là không thiếu à!" Tiêu Cảnh Đình nói.

"Hiệu quả cũng là rất rõ rệt." Không gian bên trong tiên linh khí tăng lên không thiếu, linh tuyền phẩm chất cũng tăng lên rất nhiều, phòng tu luyện thời gian thời gian tốc độ chảy lại trở nên chậm. Tiêu Tiểu Tấn ở ngắn ngủn mấy tháng thời gian trong, đã tiến vào tiên vương cảnh giới, Tiêu Tiểu Tấn nghĩ đến nếu như, Long Kinh Thiên thấy mình, nhất định sẽ thất kinh.

"Cha, cha có Long Kinh Thiên tin tức sao?" Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Tấn, tràn đầy bất đắc dĩ nói: "Hắn thật giống như tìm con, bất quá tên nầy đầu óc có thể không tốt lắm khiến cho, khắp nơi tán loạn, chính là không có đi tìm tới."

Tiêu Tiểu Tấn thở dài, nói: "Thằng ngốc này, đầu óc chuyển thật chậm."

"Nếu không, chia đi cho hắn một chút nhắc nhở?" Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Tiểu Tấn lắc đầu một cái, nói: "Không cần, để cho hắn tìm đi, vừa vặn đoạn này thời gian, con có thể tăng lên một chút tu vi." Tiêu Tiểu Tấn hít sâu một hơi, tu vi nát vụn luôn sẽ có có nhiều vấn đề, trước mình ngồi ở Long Kinh Thiên trên đầu khắp nơi lúc đi, luôn là dễ dàng choáng váng đầu.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Như vậy cũng tốt."

"Cha, nghe nói, cha đan dược bán không tệ à!" Tiêu Tiểu Tấn cười nói.

Tiêu Cảnh Đình lưng đeo tay, nói: "Nguyên bản thiếu tiên tinh thiếu lợi hại, cho nên, bất đắc dĩ mà thôi, hôm nay ngược lại không kém như vậy một chút, nhưng là, con muỗi nhỏ đi nữa cũng là thịt, có thể

được lợi vẫn phải là được lợi một ít, ngồi không ăn, không phải cái gì tốt thói quen."

------oOo------

Chương 324: Long Kinh Thiên tìm tới

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 324: Long Kinh Thiên tìm tới
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Cảnh Đình đi vào Lang Thiên Nhai biệt viện, Lang Thiên Nhai vẻ kiêu ngạo ân cần đem Tiêu Cảnh Đình mời được ngồi trên.

"Trương Đan sư, thật là rất cảm tạ ngươi, ngươi thật là thủ pháp hết sức cao minh à! Ngài chính là cha mẹ sống lại của ta à!"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Tái sanh phụ mẫu? Hắn cũng không muốn cái giống như Lang Thiên Nhai như vậy con trai.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Lang Thiên Nhai được thời đắc ý hình dáng, cười một tiếng, nói: "Thiên Nhai đạo hữu hiện đang khôi phục‘ xong hết rồi đi."

"Đúng vậy! Ta mấy cái phu nhân, gần đây nóng nảy đã khá nhiều đây. Chó sói" chân trời vẻ kiêu ngạo vui thích nói , mơ hồ có thở phào nhẹ nhõm hình dáng.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Vợ cưới quá nhiều cũng không tốt à! Tiêu Cảnh Đình cảm thấy Lang Thiên Nhai có chút giống như những cái kia cái liều mạng chàng cao bồi, vẫn là không có tiền cái loại đó! Chặt chặt, tên nầy cũng không dễ dàng à! Người ta cưới một cái hung bà tám, đã đủ nhức đầu, tên nầy, lập tức cưới vợ nhiều như vậy, đáng giá nhắc tới chính là, Lang Thiên Nhai vậy mấy cái vợ, thật ra thì là người không tệ, từ Lang

Thiên Nhai bắt đầu chuyển biến tốt sau đó, những cái kia cái phu nhân, liền có thể sức lực cho mình đưa lễ.

"Trương Đan sư, ngươi xem ta còn có thể tiến hơn một bước sao?" Lang Thiên Nhai có chút ngượng ngùng hỏi.

Tiêu Cảnh Đình nhạt nhẽo cười một tiếng, nói: "Tiên đan sư cũng không phải là vạn năng."

Lang Thiên Nhai lúng túng cười một tiếng, xoa xoa tay, nói: "Là ta lòng tham."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Lang Thiên Nhai, nói: "Thiên Nhai đạo hữu, mặc dù, ngươi hiện đang khôi phục‘ không tệ, bất quá, vẫn là phải tiết chế một ít, nếu không, rất nhanh lại sẽ xuất hiện trước khi vấn đề."

Lang Thiên Nhai nghe vậy, chăm chỉ nghiêm túc gật đầu một cái, nói: "Ta biết, đa tạ Tiêu đan sư chỉ điểm." Lang Thiên Nhai, dừng một chút, có chút cẩn trọng nói: "Trương Đan sư, ta có mấy bạn, muốn gặp ngươi một chút."

Tiêu Cảnh Đình ngoẹo đầu, nói: "Có mấy người bạn? Bạn bè gì?"

Lang Thiên Nhai lúng túng cười một tiếng, nói: "Là mấy cái mua một lần đan dược bạn, bọn họ xem ta khôi phục không tệ, cũng hết sức thật lòng động, cho nên, bọn họ cùng nhau tìm tới ta."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Mua đan dược? Chẳng lẽ là vàng không ngã hoàn, cái này tiết tấu, hắn tựa hồ biến thành xem vô sinh chuyên nghiệp hộ à!

"Thiên Nhai đạo hữu, ta có thể trị hết ngươi chẳng qua là vận khí, ngươi những bằng hữu kia vấn đề, ta cũng không nhất định có thể giải quyết." Tiêu Cảnh Đình nghiêm túc nói.

Lang Thiên Nhai cười một tiếng, nói: "Cái này Trương Đan sư, chỉ

cần hết sức mà làm liền tốt, vô luận có thể chữa khỏi hay không, những tên kia cũng biết bị ở trên một phần hậu lễ, Trương Đan sư, những tên kia cũng giàu có rất, Trương Đan sư cứ gõ những người này một khoản.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Nghe, tựa hồ không tệ.

"Ngươi để cho bọn họ đi sơn trang Tân Nguyệt tìm ta đi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Lang Thiên Nhai gật đầu một cái, nói: " Được."

. . .

Tiêu Cảnh Đình không nghĩ tới, mình hướng về phía Lang Thiên Nhai nói một câu, để cho những người đó tới sơn trang Tân Nguyệt tìm, liền đưa tới nối liền không dứt khách thăm.

Bởi vì là quá nhiều người, Tiêu Cảnh Đình không thể không thống nhất cho mọi người chữa trị liền một phen, đem vấn đề không sai biệt lắm người, tập trung ở cùng nhau chữa trị.

Tiêu Cảnh Đình danh tiếng càng ngày càng lớn, thậm chí có tiên hoàng cấp nhân vật khác đến tìm Tiêu Cảnh Đình điều dưỡng, bất quá, tiên hoàng cũng là muốn mặt mũi, lúc tới, cũng trùm đầu che mặt, Tiêu Cảnh Đình đem người chữa khỏi sau đó, những người đó cũng sẽ không xảy ra đi tuyên dương, cho dù như vậy, Trương Thiên Ý danh tự này, vẫn là thành một đám công tử ăn chơi trong tai như sấm bên tai tên chữ.

Trương Hợp nhìn Tiêu Cảnh Đình, cau mày nói: "Thiếu gia, ngài xem ngài có phải hay không gây có hơi quá."

Tiêu Cảnh Đình lúng túng cười một tiếng, nói: "Xin lỗi."

Trương gia vị kia chủ thượng, nhất là coi trọng Trương Thiên Ý đứa con trai này, bây giờ hắn đứa con trai này, suốt ngày cùng một đám

không được người đàn ông lêu lổng, tên kia, chắc hẳn rất không phải mùi vị.

Trương Hợp nhìn Tiêu Cảnh Đình, miễn cưỡng cười một tiếng. Tiêu Cảnh Đình chữa trị những cái kia công tử ăn chơi, rất nhiều quyền cao chức trọng, Tiêu Cảnh Đình cùng những người đó giao hảo, Trương Hợp cũng không dám đem Tiêu Cảnh Đình đắc tội quá mức.

"Tiêu đan sư, Trương gia dù sao cũng là gia tộc lớn, luôn là cần thể diện mặt." Trương Hợp nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Trương Hợp, trầm ngâm một hồi, nói: "Như vậy, ngươi đối bên ngoài tuyên bố ta bế quan đi, vừa vặn, ta quả thật muốn bế quan một đoạn thời gian, củng cố một chút tu vi."

Trương Hợp gật đầu một cái, nói: " Được."

Tiêu Cảnh Đình híp mắt mâu, không gian trong ngọc bội, có đầy đủ linh khí cung ứng, Tiêu Tiểu Tấn cùng Hứa Mộc An tiến cảnh đều là nhanh chóng.

Tiêu Cảnh Đình đã sớm muốn yên lặng bế quan một đoạn thời gian, chẳng qua là một mực bị các loại sự việc kéo.

. . .

Lang Thiên Nhai biệt viện

Mấy phụ nữ ngồi ở Lang Thiên Nhai đối diện, một bộ nghĩ lại sẽ thẩm hình dáng.

"Thiên Nhai, Trương Đan sư bế quan?" Cầm đầu Sư Đan Phượng hỏi.

Lang Thiên Nhai gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Thật tốt, làm sao lại đột nhiên bế quan đâu ?"Sư Đan Phượng tràn

đầy rầu rỉ nói: "Trương Đan sư bế quan, ngươi nếu là lại xảy ra vấn đề, nên làm cái gì à!"

Lang Thiên Nhai sắc mặt đổi một cái, buồn rầu nói: "Trương Đan sư nói, ta chỉ phải thật tốt bảo dưỡng, chú ý tiết chế, liền sẽ không xảy ra vấn đề."

Sư Đan Phượng ngang Lang Thiên Nhai một cái, nói: "Ngươi dám cam đoan mình không xảy ra vấn đề sao?"

Lang Thiên Nhai hề hề cười một tiếng, thầm nói: Trương Thiên Ý bế quan trước, số lớn bán ra một nhóm đan dược, hắn đoạt khá hơn chút, hẳn có thể kiên trì đến Trương Thiên Ý xuất quan.

Thời gian cực nhanh, chỉ chớp mắt, năm năm trôi qua, Tiêu Cảnh Đình một lần hành động tu luyện đến tiên vương đỉnh cấp, tu vi và chân chính Trương Thiên Ý ngang bằng, tu vi tăng lên đồng thời, Tiêu Cảnh Đình thuật luyện đan, cũng tiến thêm một bước.

Tiêu Cảnh Đình vừa xuất quan, liền nghênh đón vô số khách thăm.

Trương Hợp nhìn Tiêu Cảnh Đình, sắc mặt có chút cổ quái nói: "Thiếu gia, ngươi bế quan thời gian có rất nhiều khách thăm tới, còn có mấy cái tiên hoàng xuống thiệp mời, để cho ngài sau khi xuất quan, đi động một cái."

Tiêu Cảnh Đình đưa tay ra, nói: "Cho ta xem xem."

Tiêu Cảnh Đình dò xét thiệp mời, một cái tu giả xông vào.

. . .

"Trương Đan sư, ngươi xuất quan." Một người dáng dấp tuấn dật thiếu niên, có chút cẩn trọng đứng ở Tiêu Cảnh Đình trước mặt, trên mặt thiếu niên mang theo mấy phần khả nghi đỏ ửng.

"Ngươi là. . ."

"Trương Đan sư, có thể hay không cho mượn một bước nói chuyện?" Thiếu niên có chút ngượng ngùng nói.

Trương Hợp hướng về phía Tiêu Cảnh Đình truyền âm nói: "Tên nầy, gần đây ngày ngày tới, hẳn là bệnh thời kỳ chót, người này rất lợi hại, tốt nhất không được lạnh nhạt."

Tiêu Cảnh Đình đánh giá thiếu niên, thầm nghĩ: Thằng nhóc này nhìn như, tuổi không lớn lắm hình dáng, người nhìn như cũng ngây thơ khả ái chặt, không nghĩ tới lại có thể cũng không có tật xấu này.

Tiêu Cảnh Đình hướng về phía thiếu niên cười một tiếng, nói: "Cùng để ta đi."

Thiếu niên hào hứng đi theo Tiêu Cảnh Đình vào mật thất.

Tiêu Cảnh Đình ngồi ở cái ghế, tùy ý hướng về phía thiếu niên, nói: "Đưa tay ra."

Thiếu niên trong tròng mắt lóe lên mấy phần không rõ ràng, hay là đem tay đưa ra ngoài.

Tiêu Cảnh Đình dò xét một chút thiếu niên thân thể, nói: "Ngươi khí huyết thịnh vượng, dương khí dư thừa, không giống như là có vấn đề à! Chẳng lẽ là vấn đề tâm lý?"

"Vấn đề gì?" Thiếu niên giống như là bỗng nhiên rõ ràng liền cái gì, mặt đỏ lên, nói: "Ta không có vấn đề."

Tiêu Cảnh Đình có chút không hiểu nhìn thiếu niên.

"Ta là đến tìm Tiểu Tấn." Thiếu niên có chút khẩn trương nói.

Tiêu Cảnh Đình nghe được thiếu niên mà nói, nhất thời sững sốt một chút, "Nguyên lai, ngươi là tới tìm Tiểu Tấn?"

Thiếu niên trịnh trọng gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Tên nầy cuối cùng thông suốt, nhìn dáng dấp, cũng không phải hoàn toàn không cứu.

Thao thiết hỏa linh nhìn Tiêu Tiểu Tấn, nói: "Tiểu quỷ, nhà ngươi bạn gái tìm tới, bố ngươi lấy làm người nhà có bệnh, cấp cho người ta làm chữa trị, ha ha ha, nhà ngươi vị kia lớn lên 1 bản tư giả mặt thì sao. . ."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình quét thiếu niên một cái, nói: "Ngươi tìm hắn làm gì à!"

Thiếu niên có chút cẩn trọng nói: "Ta tìm hắn lập gia đình, chúng ta có quan hệ xác thịt."

Tiêu Cảnh Đình nhìn thiếu niên, có chút kén chọn nói: "Sính lễ chuẩn bị xong chưa?"

Thiếu niên trừng mắt nhìn, nhìn Tiêu Cảnh Đình, không khỏi có chút luống cuống."Ta ". . . . Ta không có chuẩn bị."

"Ngươi làm sao ngay cả cái này cũng không có chuẩn bị à! Các ngươi có quan hệ xác thịt mấy năm, ngươi làm sao bây giờ mới tìm tới à!" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Ta một mực tìm, bất quá, một mực không tìm được, sau đó, ta suy đoán hắn có thể đến tìm ngài. Rồng" Kinh Thiên có chút ngượng ngùng nói. Trung thiên vực quá lớn, hắn tìm tòi rất nhiều địa phương, phát hiện Tiêu Tiểu Tấn, thật giống như vô căn cứ biến mất.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Tiểu Tấn, hắn quả thật đã tới, bất quá, thật đáng tiếc, hắn đợi đợi cảm thấy nhàm chán rời đi."

Long Kinh Thiên có chút kích động hỏi: "Vậy hắn lúc nào trở lại à!"

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy tiếc nuối nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Cái này không thể nói, có lẽ ngày mai, có lẽ sang năm."

Thao thiết hỏa linh nhìn Tiêu Tiểu Tấn, nói: "Cha ngươi đang đùa Long Kinh Thiên đâu, vậy chỉ ngu xuẩn, bị bố ngươi đùa bỡn đoàn đoàn chuyển, thật là kỳ quái, Long Kinh Thiên tên nầy, cái này ngu xuẩn giống như, đến tột cùng là làm sao sống đến bây giờ.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình cùng Long Kinh Thiên vừa nói chuyện, trong mật thất còi cảnh sát reo đứng lên.

Tiêu Cảnh Đình hướng về phía Long Kinh Thiên cười một tiếng, nói: "Tựa hồ có người tìm ta, nếu không, chúng ta cùng đi ra ngoài xem xem."

Long Kinh Thiên thu hồi thất lạc diễn cảm, gật đầu một cái, đáp một tiếng, " Được."

Lang Thiên Nhai thấy Tiêu Cảnh Đình đi ra, có chút kích động nghênh đón, "Xin lỗi, Trương Đan sư, nghe nói ngươi xuất quan, ta quá kích động, liền đã tìm tới."

Tiêu Cảnh Đình mãn bất tại ý cười một tiếng, nói: "Không có sao."

Lang Thiên Nhai quét Long Kinh Thiên một cái, thấp giọng, hướng về phía Tiêu Cảnh Đình, hỏi: "Trương Đan sư, người này cũng là tới xem tật xấu."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Long Kinh Thiên một cái, cười một tiếng, nói: "Đúng vậy!"

Lang Thiên Nhai hướng Tiêu Cảnh Đình truyền âm nói: "Tên nầy, xem ra tuổi tác còn trẻ, không nghĩ tới cũng có vấn đề, thật là người

không thể xem bề ngoài.

Long Kinh Thiên mặt lập tức đen xuống, Long Kinh Thiên đối bên ngoài hiển lộ tu vi là tiên vương sơ kỳ, nhưng trong thực tế, Long Kinh Thiên đã là tiên hoàng, Lang Thiên Nhai truyền âm tự nhiên không gạt được Long Kinh Thiên.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Long Kinh Thiên sắc mặt khó coi, cười một tiếng, nói: "Không nói cái này, Thiên Nhai đạo hữu, làm sao tới?"

"Đan dược mau dùng hết rồi, khá tốt Trương Đan sư, ngươi xuất quan, nếu không, ta thật là không biết phải làm sao cho phải." Lang Thiên Nhai vẻ kiêu ngạo may mắn nói.

Tiêu Cảnh Đình: "Thiên Nhai đạo hữu, vật này, dùng nhiều tổn hại sức khỏe. . ."

Lang Thiên Nhai sờ chắp sau ót, nhạt nhẽo cười một tiếng, Tiêu Cảnh Đình nhìn Lang Thiên Nhai dáng vẻ, âm thầm thầm nghĩ: Người này hết cứu, tên nầy hết cứu, lại còn có rãnh rỗi lo lắng Long Kinh Thiên.

------oOo------

Chương 325: Trương Thiên Hào lại tới

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 325: Trương Thiên Hào lại tới
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Long Kinh Thiên không biết Tiêu Tiểu Tấn đi nơi nào, suy nghĩ thà tràn đầy không mục đích trùm đầu loạn chuyển, không bằng dứt khoát ở lại sơn trang Tân Nguyệt há miệng chờ sung rụng.

Trương Hợp đối với Long Kinh Thiên thân phận có chút hiếu kỳ, Tiêu Cảnh Đình không thể làm gì khác hơn là đối với Trương Hợp nói, Long Kinh Thiên " tình huống tương đối nghiêm trọng", cho nên, muốn lưu lại chữa trị.

Trương Hợp tin là thật, mỗi lần xem Long Kinh Thiên ánh mắt, đều tràn đầy đồng tình.

Long Kinh Thiên cho Tiêu Cảnh Đình đánh mấy tháng ra tay, bị Tiêu Cảnh Đình sai biểu đoàn đoàn chuyển, cuối cùng gặp được Tiêu Tiểu Tấn.

"Thật lâu không gặp à!" Tiêu Tiểu Tấn hướng Long Kinh Thiên cười một tiếng, lên tiếng chào hỏi.

Long Kinh Thiên nhìn chằm chằm Tiêu Tiểu Tấn một, vểnh môi, có chút mất hứng nói: "Ngươi trốn đến nơi nào, ta tìm ngươi rất lâu rồi."

"Gần đây qua được không?" Tiêu Tiểu Tấn chuyển đổi đề tài hỏi.

Long Kinh Thiên tràn đầy chán nản nói: "Không tốt, sắp đói làm thịt."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Cha ngươi, cho mẹ con làm rất nhiều ăn, mỗi lần cũng tránh ta, len lén ăn." Long Kinh Thiên tràn đầy oán niệm nói.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Ngươi rốt cuộc chạy đi nơi nào, ta hoàn toàn không cảm giác được ngươi hơi thở." Long Kinh Thiên buồn rầu nói.

Lần đó Long Kinh Thiên dẫn ra Long Vũ sau đó, trở về tìm Tiêu Tiểu Tấn, Tiêu Tiểu Tấn đã không thấy, rồi sau đó, Long Kinh Thiên tìm rất nhiều địa phương không thu hoạch được gì.

Trên thực tế, Long Kinh Thiên đã từng ở sơn trang Tân Nguyệt chung quanh tìm kiếm qua, bất quá, không cảm nhận được Tiêu Tiểu Tấn hơi thở, lần này, Long Kinh Thiên là chân thực không có biện pháp, mới thay hình đổi dạng tìm tới.

"Ta tìm một địa phương, bế quan một đoạn thời gian, tăng lên một chút tu vi." Tiêu Tiểu Tấn nói.

"Đoạn này thời gian, ta cho cha ngươi trợ thủ, cha ngươi rất lợi hại, rất nhiều người đều tới tìm hắn giải quyết vấn đề." Long Kinh Thiên sắc mặt cổ quái nói.

"Cha, là một có bản lãnh, lại lấy giúp người làm niềm vui người, phò nguy tế khốn, không thể thoái thác." Tiêu Tiểu Tấn nói.

"Ngươi cha là một người tốt, hắn luyện chế rất nhiều đan dược cho ta ăn, có các loại khẩu vị, ta trước kia ăn đan dược đều là khổ, cha ngươi luyện chế đan dược là ngọt." Long Kinh Thiên có chút mừng rỡ nói.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên, âm thầm thầm thì: Thật là một đáng thương đứa nhỏ, không gặp qua cảnh đời à! Cha bất quá là

đang luyện chế đan dược trên, bao tầng 1 bất đồng khẩu vị vỏ bọc đường.

"Ngươi tu vi, tiến bộ rất nhanh à!" Long Kinh Thiên nhìn Tiêu Tiểu Tấn, có chút mê hoặc nói.

"Đương nhiên biết à! Ta là thiên tài." Tiêu Tiểu Tấn nói.

"Cha ngươi tu vi cũng tiến bộ rất nhanh, nếu như, ta không nhìn lầm, hắn hẳn đã là chân chánh tiên vương đỉnh phong." Long Kinh Thiên nói.

Tiêu Tiểu Tấn cười một tiếng, nói: "Nhãn lực của ngươi không tệ à!"

"Thật là kỳ quái, ta xem qua rất nhiều quái vật 2 chân, nhưng là không có giống ngươi vậy tu luyện nhanh như vậy." Long Kinh Thiên vặn chân mày nói.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Khốn kiếp, nói ai là quái vật đây.

. . .

Trương gia.

"Mẹ, ngài tìm ta?" Trương Thiên Hào đi tới Ngụy Phàm bên người ngồi xuống.

"Ngươi cùng Trương Ngọc Tuyết, còn có liên lạc sao?" Ngụy Phàm hỏi.

"Đừng tìm ta nói cái đó phụ nữ thúi, ta là nàng an tiền mã hậu lâu như vậy, kết quả, nàng đến Thượng Thiên vực sau đó, chỗ tốt gì đều không cho ta." Trương Thiên Hào tràn đầy tức giận nói.

Trương Thiên Hào cảm giác mình liền là một khối giẻ lau, bị người dùng qua liền ném.

Ngụy Phàm thở dài, trầm mặt xuống nói: "Chớ có nói bậy nói bạ, cẩn thận để cho người nghe gặp."

Trương Thiên Hào tràn đầy không cho là đúng nói: "Mẹ, nơi này cũng chỉ có ta cùng ngươi hai người, sợ cái gì?"

"Ngươi trước gặp qua Trương Thiên Ý, cảm thấy thế nào?" Ngụy Phàm chuyển đổi đề tài hỏi.

"Mẹ, mẹ nói hắn làm gì à! Tên kia hư hỏng, cả ngày cùng những cái kia thân thể không được người làm chung một chỗ, mẹ theo ta xem, Trương Thiên Ý tên kia, mình lại không được, cho nên, mới hoa lớn như vậy tâm tư ở cường dương đan trên, đó chính là một túi rượu túi cơm, thua thiệt cha, còn cầm hắn làm bảo." Trương Thiên Hào tràn đầy khinh thường nói.

Ngụy Phàm nhẹ đỡ trán, "Ta nghe nói, Trương Thiên Ý tên kia, rất là có thể làm, sơn trang Tân Nguyệt ở hắn đón lấy sau đó, trong trang viên linh thực sản lượng lập tức tăng lên 50%."

Trương Thiên Hào bĩu môi, tràn đầy khinh thường nói: "Sơn trang Tân Nguyệt thì lớn như vậy khối đất phương, đừng nói linh thực sản lượng ở trên tăng 50%, chính là bay lên năm lần, cũng không coi vào đâu."

Ngụy Phàm lắc đầu một cái, nói: "Lời nói không phải là nói như vậy, Trương Thiên Ý đã qua sau đó, sơn trang Tân Nguyệt linh thực sản lượng liền tăng lên, điều này đại biểu hắn có năng lực."

Trương Thiên Hào có chút bất mãn nhìn Ngụy Phàm, buồn rầu oán hận nói: "Mẹ, mẹ làm sao khen người khác chí khí, diệt uy phong mình à!"

"Mẹ điều không phải muốn hắt ngươi nước lạnh, chỉ là muốn cảnh cáo ngươi, cẩn thận sử thuyền vạn năm. Nhiều năm như vậy, cha ngươi lao thẳng đến Trương Thiên Ý thả nuôi bên ngoài, không nghe thấy không hỏi, thậm chí trước Trương Ngọc Tuyết xuất hiện,

cha ngươi cũng không có động tác gì, tổng để cho ta cảm giác có chút bất an." Ngụy Phàm sắc mặt ngưng trọng nói.

Trương Thiên Hào tràn đầy không cho là đúng nói: "Mẹ, mẹ cũng quá quá lo lắng, cha không quan tâm Trương Thiên Ý, đây là chuyện tốt à! Nhất định là tên kia, bán cường dương đan bại xấu xa gia tộc môn phong, cha cảm thấy hắn làm quá đáng, cũng không quản hắn."

Ngụy Phàm nhìn Trương Thiên Hào, lắc đầu một cái, nói: "Cha con tính tình, mẹ biết rõ. Chuyện này chỉ sợ có vấn đề gì, dù sao, con gần đây cũng không có chuyện gì, mẹ xem con liền đi một chuyến sơn trang Tân Nguyệt, đi nơi đó xem xem tình huống."

Trương Thiên Hào tràn đầy kháng cự nói: "Con đi chỗ đó nông thôn địa phương làm gì à!"

Ngụy Phàm nhìn Trương Thiên Hào, nói: "Đi xem xem Trương Thiên Ý có phải hay không có cái gì chỗ không đúng."

"Mẹ, mẹ đối với Trương Thiên Ý có phải hay không chú ý quá nhiều à! Một cái con riêng mà thôi." Trương Thiên Hào mãn bất tại ý nói.

Ngụy Phàm nhìn Trương Thiên Hào, bất đắc dĩ nói: "Con à! Chính là quá non nớt, Trương Thiên Ý cái này, cũng không phải là người bình thường, hắn nhưng mà cái cấp 4 tiên đan sư à!"

Trương Thiên Hào khẽ hừ nhẹ hừ, nói: "Bất quá là một chỉ biết luyện chế cường dương đan cấp 4 tiên đan sư mà thôi, nói không chừng hắn vậy cấp 4 tiên đan sư thân phận, căn bản là ngụy tạo."

"Cùng con nói bao nhiêu lần, bất cứ lúc nào cũng không nên coi thường con đối thủ, Trương Thiên Ý không phải như vậy người dễ đối phó, có lẽ, hắn luyện chế vàng không ngã hoàn, bất quá là vì che người tai mắt." Gặp Trương Thiên Hào không chịu dạy, Ngụy Phàm nhất thời không có ngay từ đầu tức giận tính, giọng thay đổi nghiêm nghị.

Trương Thiên Hào nhìn Ngụy Phàm trầm xuống mặt, gật đầu một cái, nói: "Ta biết, mẹ ta đi xem xem là được."

. . .

Sơn trang Tân Nguyệt.

"Trương Thiên Hào muốn tới?" Tiêu Cảnh Đình nhìn Trương Hợp hỏi.

Trương Hợp gật đầu một cái, có chút rầu rỉ nói: "Đúng vậy!"

"Vị đại thiếu gia này tại sao lại sắp tới, lần này nơi này cũng không có người đẹp à!"

Tiêu Cảnh Đình cau mày, thầm nghĩ: Trương Thiên Hào không phải là biết Long Kinh Thiên ở sơn trang Tân Nguyệt, cho nên phải đến đây đi, bất quá, cái này cũng không có khả năng à! Nếu như vị đại thiếu gia kia biết Long Kinh Thiên ở chỗ này, hẳn đã sớm ngất trời đi.

"Hắn hẳn là tới áng chừng thiếu gia ngươi phân lượng." Trương Hợp nói.

Tiêu Cảnh Đình hướng Trương Hợp nhìn sang, nói: "Ta lộ chân tướng?"

"Lão gia bên kia truyền tới tin tức, phu nhân rất là không yên tâm ngươi." Trương Hợp nói.

"Phải không?" Tiêu Cảnh Đình trong tròng mắt lóe lên mấy phần sáng tỏ, Trương Thiên Ý dù sao cũng là cấp 4 đan sư à! Vị phu nhân kia phòng bị, so vị đại thiếu gia kia cao hơn.

Tiêu Tiểu Tấn cùng Long Kinh Thiên xa xa đi tới.

Trương Hợp hướng 2 người nhìn sang, Tiêu Tiểu Tấn cùng Long Kinh Thiên dùng đều không phải là diện mạo vốn có, cái này 2 người bây giờ thành tựu trang viên bên ngoài mời nhân viên, ở trong trang viên làm việc vặt.

"Thiếu gia, cái đó tiểu ca thân thể còn không có chữa khỏi sao?" Trương Hợp nhìn Long Kinh Thiên có chút đồng tình hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lưng đeo tay, lành lạnh nói: "Hắn bệnh thời kỳ chót, không như vậy dễ dàng tốt."

Trương Hợp cau mày, nói: "Vị đạo hữu này, thật là một chút đều không nhìn ra vấn đề lại có thể như thế nghiêm trọng, khẩu vị của hắn có thể rất tốt đâu, bệnh như thế nghiêm trọng, còn có thể ăn như vậy, cũng là ít gặp."

Tiêu Cảnh Đình có chút ngạc nhiên nói: "Hắn khẩu vị rất tốt?"

Trương Hợp gật đầu một cái, nói: "Đó cũng không phải là, tới chúng ta trong trang viên ăn trộm yêu thú, thiếu hơn phân nửa, đầy đủ vào vị kia bụng."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

. . .

Tiêu Cảnh Đình phòng giam.

"Cha, cha tìm chúng ta à!" Tiêu Tiểu Tấn nhìn Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Trương Thiên Hào muốn tới, 2 người các ngươi gần đây cũng không muốn lộ diện."

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, tòng thiện như lưu nói: " Được a ! Ta phải đi ngọc bội không gian."

Tiêu Tiểu Tấn tu vi độ tiến triển quá nhanh, không có thể lừa gạt

được Long Kinh Thiên, Tiêu Cảnh Đình không không biết làm thế nào cùng Long Kinh Thiên thẳng thắn liền không gian ngọc bội tồn tại.

Trải qua ngọc bội không gian sau đó, Long Kinh Thiên liền đối với ngọc bội không gian rất là trước mê, lần đầu tiên đi vào lúc này Long Kinh Thiên thiếu chút nữa đem bé nhân sâm cho nấu, cho tới bây giờ bé nhân sâm vừa nhìn thấy Long Kinh Thiên liền cả người phát run.

Tiêu Cảnh Đình mặt hung dữ nhìn Long Kinh Thiên, nghiêm túc nói: "Đi vào có thể, nhưng là, đồ vật bên trong, không thể tùy tiện lộn xộn."

Nghe Tiêu Tiểu Tấn nói, Long Kinh Thiên thấy thiên lôi mộc, muốn Tương Thiên Lôi mộc chém làm củi đốt, thử một chút dùng ba thần mộc nướng yêu thú mùi vị. Ba thần mộc cho dù là ở tiên giới, cũng là quý trọng tồn tại.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: " Được a !"

Tiêu Cảnh Đình xem Long Kinh Thiên đáp ứng sảng khoái, trong lòng không kiềm được có chút lông mao, Tiêu Cảnh Đình hướng Tiêu Tiểu Tấn nhìn một cái, nghiêm túc nói: "Coi trọng hắn."

Long Kinh Thiên: ". . ."

Long Kinh Thiên bĩu môi, nói: "Cha vợ, vậy cái gì Trương Thiên Hào có phải hay không trước đi theo một người phụ nữ bên người làm việc vặt."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Theo cha biết, con cùng hắn theo qua mặt, hắn tìm con ba năm."

"Nguyên lai là thằng ngốc kia xoa, người phụ nữ kia cầm hắn làm đầu thương, hắn vẫn là vui vẻ." Long Kinh Thiên buồn rầu nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình đem Long Kinh Thiên cùng Tiêu Tiểu Tấn, thu vào ngọc bội không gian.

Tiêu Cảnh Đình nghe Tiêu Tiểu Tấn nói, Long Kinh Thiên có 2 cái mục tiêu thật xa, một cái là đánh cướp Long tộc bảo khố, một cái là đánh cướp hoàng tộc bảo khố, hắn cảm thấy không gian trong ngọc bội phòng tu luyện thời gian, có thể giúp hắn sớm ngày thực hiện cái này 2 cái mục tiêu.

. . .

Trương Thiên Hào lúc tới, Tiêu Cảnh Đình đang tiếp khách, một đám nhị thế tổ ngồi đầy một phòng.

Trương Thiên Hào tới nhìn một cái, mặt âm trầm, rời đi.

Tiêu Cảnh Đình xem Trương Thiên Hào đi, cũng không để ý đến Trương Thiên Hào.

"Ngươi bây giờ ngược lại là qua không tệ à! Suốt ngày đi theo một đám nhị thế tổ lêu lổng." Tiêu Cảnh Đình tân khách rời đi sau đó, Trương Thiên Hào mới tìm ở trên Tiêu Cảnh Đình.

Trương Thiên Hào mặc dù đối với Tiêu Cảnh Đình đám kia năng lực không được, phải dựa vào đan dược giúp bổ tân khách rất là coi thường, nhưng cũng không dám đem những người đó đắc tội quá chết, dẫu sao trong này rất nhiều người sau lưng, cũng đứng trước một cái thế lực lớn.

"Là cũng không tệ lắm, đại thiếu gia làm sao tới nơi này? Chẳng lẽ là, đại ca đối với Ngọc Tuyết tiểu thư nhớ không quên, cho nên, trở lại chốn cũ, thấy vật nhớ người." Tiêu Cảnh Đình cười cười nói.

"Ta là đến thăm ngươi, cha đối với ngươi ký thác kỳ vọng rất lớn, ngươi nhưng chỉ biết là cùng một ít người không được lêu lổng,

ngươi có phải hay không cũng không được à! Cho nên, cùng những người đó đợi chung một chỗ, đặc biệt có tiếng nói chung." Trương Thiên Hào tràn đầy châm chọc nói.

"Ta năng lực, không cần ngươi phí tâm." Tiêu Cảnh Đình nói.

Trương Thiên Hào hừ lạnh một tiếng, nói: "Ngươi cho ta an phận một ít, không nên ngươi mơ ước đồ, ngươi liền đừng suy nghĩ nhiều."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Trương Thiên Hào, nói: "Đại ca ngươi thà tốn thời gian cảnh cáo ta, còn không bằng thật tốt tu luyện, đã lâu như vậy, ngươi tu vi, thật giống như cũng không có gì tiến bộ."

Trương Thiên Hào híp mắt mâu, trong ánh mắt lóe lên liền mấy phần sát ý, "Nhìn dáng dấp có vài người không chịu dạy đâu! Chúng ta đi nhìn."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Trương Thiên Hào hình bóng, trong tròng mắt lóe lên mấy phần giễu cợt, Trương Thiên Hào là loại này trong mắt không người tánh tình, khó trách, Trương gia vị kia gia chủ, phải phí lòng giữ được con tư sanh.

------oOo------

Chương 326: Thân phận bại lộ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 326: Thân phận bại lộ
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Cảnh Đình nguyên vốn lấy là Trương Thiên Hào sẽ đi lập tức, lại không nghĩ rằng, Trương Thiên Hào ở trang viện đợi hơn ba tháng mới rời đi.

Cái này hơn ba tháng thời gian, Trương Thiên Hào mỗi ngày cũng không có việc gì sẽ tới tìm phiền toái, mặc dù đều là một ít phiền toái nhỏ, nhưng là, chồng chung một chỗ, hay là cho Tiêu Cảnh Đình tạo thành khốn nhiễu không nhỏ.

Thật vất vả đưa đi Trương Thiên Hào, Tiêu Cảnh Đình không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Tiêu Cảnh Đình bộ dáng nhàn nhã uống rượu, hưởng thụ hiếm có thanh tịnh.

"Trương Thiên Hào tên nầy, cuối cùng là đi, lớn như vậy chuyện tốt, nên uống rượu chúc mừng một chút, rượu này mùi vị thật không tệ à! Còn dư lại tàng giấu kỹ, đừng cho Long Kinh Thiên phát hiện, tên kia, tửu lượng không tốt, còn thích là rượu như mạng, uống say liền phát tửu phong."

Hứa Mộc An trầm ngâm một chút, nói: ". . . Anh có cảm giác hay không, Trương Thiên Hào lần này tới, có thể là có mục đích gì."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An, không hiểu hỏi: "Mục đích gì?"

Hứa Mộc An lắc đầu một cái, nói: "Em cũng không biết, luôn cảm

thấy không chỉ thuần."

"Tốt lắm, chớ suy nghĩ quá nhiều, có lẽ vị đại thiếu gia kia chính phải chính phải quá rỗi rãnh, cho nên, đến tìm bố hắn con riêng, lộ vẻ báo một chút cảm giác tồn tại." Tiêu Cảnh Đình mãn bất tại ý nói.

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Có thể là em suy nghĩ nhiều đi."

. . .

Không gian trong ngọc bội.

Uống say Long Kinh Thiên hóa thành nguyên hình ở linh tuyền trong hồ lăn lộn, nước linh tuyền văng ra.

Long Kinh Thiên vẫy đuôi, nhìn bên hồ Tiêu Tiểu Tấn, nói: "Tiểu Tấn, ngâm ở bên trong rất thoải mái à! Cảm giác thực lực chậm rãi tăng, theo tiến độ này đi xuống, rất nhanh, ta là có thể đem đầu kia lão Long giẫm ở dưới lòng bàn chân."

Tiêu Tiểu Tấn nhìn lười biếng Long Kinh Thiên, tức giận: "Mau ra đây đi, cái này nước linh tuyền chúng ta cũng muốn uống, ngươi muốn cho mọi người uống ngươi nước tắm sao?"

Long Kinh Thiên trừng mắt nhìn, nói: "Yên tâm đi, ta không bẩn."

Tiêu Tiểu Tấn rống giận một tiếng, nói: "Nhanh chóng cho ta cút ra đây."

Long Kinh Thiên quẩy đuôi, Tiêu Tiểu Tấn nhất thời bị bắn tung tóe một thân nước.

Tiêu Tiểu Tấn cầm lau mặt, chỉ gặp Long Kinh Thiên từ trong linh tuyền vọt ra, một đầu đâm vào một bên trong vườn thuốc.

Thao thiết hỏa linh xuất hiện ở Tiêu Tiểu Tấn bên người, đầy là đồng tình nói: "Xem ngươi tìm một dạng gì quái thai, tên nầy đem bố

ngươi linh dược cũng cho gặm cạn sạch, cái này chết tiểu tử uống say, ánh mắt vẫn là độc như vậy cay, tất cả đều nhặt hàng tốt gặm, bố ngươi muốn đau lòng muốn chết, cái này thứ phá sản."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Đi nhanh níu cái đuôi của hắn, Long tộc cái đuôi mẫn cảm nhất, liền cùng rắn bảy tấc vậy."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

. . .

Trương gia.

"Ngươi trở về?" Ngụy Phàm nhìn Trương Thiên Hào nói.

"Đúng vậy! Mẹ, con đi xem qua tiểu tử kia, không có gì đặc biệt." Trương Thiên Hào tùy tiện nói.

"Mẹ giao phó con nhìn tên kia vậy đoạn thời gian, hắn không đi ra ngoài?" Ngụy Phàm hỏi.

"Không có à! Hắn vẫn là cả ngày lưu lại ở trong trang viên, cũng không có việc gì tiếp gặp một ít có vấn đề người, ngày ngày cho người xem bệnh kín."

Trương Thiên Hào nói.

"Tên nầy, thật chẳng lẽ như thế an phận?" Ngụy Phàm có chút không hiểu nói.

Trương Thiên Hào nhìn Ngụy Phàm, không hiểu nói: "Mẹ, đã xảy ra chuyện gì sao?"

"Thanh Phi Thiên hơn 2 tháng trước, cử hành một trận luyện đan tỷ thí, cho phép tiên đan sư tham gia, đang so thử trong, thành tích

xuất chúng tu giả, sẽ bị chọn gia nhập học viện Phiếu Miểu." Ngụy Phàm nói.

Trương Thiên Hào có chút hưng phấn nói: "Nói như vậy, Trương Thiên Ý bỏ lỡ lần đó tỷ thí."

Ngụy Phàm gật đầu một cái, nói: "Nếu như, dựa theo con nói, vậy hắn hẳn bỏ lỡ."

Ngụy Phàm đùa bỡn trên tay chiếc nhẫn, như có điều suy nghĩ, học viện Phiếu Miểu ở Thanh Phi Thiên địa vị cực cao, mỗi một cái tiến vào học viện Phiếu Miểu học viên, đều là vạn dặm chọn một nhân tài, theo lý mà nói, học viện Phiếu Miểu tỷ thí lần này, Trương Thiên Ý hẳn rất để ý mới đúng.

Nhưng mà, đoạn này thời gian, Trương Thiên Ý một mực lưu lại ở vườn thuốc, Trương Viễn Chí hẳn nhận được tin tức, nhưng không có nhắc nhở hắn đứa con mến yêu, cũng không biết đánh cái gì chủ ý.

Ngụy Phàm cùng Trương Thiên Hào ở nơi này vừa nói chuyện, Ngụy Liêu vội vội vàng vàng đi vào, nói: "Phu nhân, không xong."

Ngụy Phàm hướng người đâu nhìn một cái, nói: "Chuyện gì à!"

"Trương Thiên Ý lên cấp cấp 5 tiên đan sư, còn thuận lợi tiến vào học viện Phiếu Miểu, học viện Phiếu Miểu vui báo, đã vừa mới đưa đến gia chủ trên tay." Ngụy Liêu sắc mặt kinh hoảng nói.

Trương Thiên Hào trợn to mắt, nói: "Cái này không thể nào, ta rõ ràng vẫn nhìn hắn."

Trương Thiên Hào nắm chặt quả đấm, hắn một mực không làm sao đem Trương Thiên Ý coi ra gì, cho dù đối phương là một cái cấp 4 tiên đan sư, không nghĩ tới, âm thầm, đối phương là được là cấp 5 tiên đan sư.

Ngụy Liêu nhìn Trương Thiên Hào một cái, nói: "Thiếu gia, ngươi thấy cái đó chỉ sợ không phải chân chánh Trương Thiên Ý, là gia chủ tìm hàng giả."

"Ngươi nói gì?" Ngụy Phàm lập tức bóp nát trên tay thanh ngọc rượu tôn, trong con ngươi hàn mang bắn ra bốn phía."Hàng giả?"

Ngụy Liêu gật đầu một cái, "Muốn đến đúng vậy, chân chính Trương Thiên Ý thật giống như theo đuổi một cái cấp 6 luyện đan sư, một mực bên ngoài du lịch."

" Được a ! Được a! Trương Viễn Chí thật là trưởng khả năng, lại có thể như thế đùa bỡn ta." Ngụy Phàm âm trầm đứng lên, từ Trương Viễn Chí đồng ý đày đi Trương Thiên Ý bắt đầu, Ngụy Phàm liền mơ hồ có một loại sự việc không đúng lắm cảm giác.

Lúc này Ngụy Phàm rốt cuộc rõ ràng là là không đúng ở chỗ nào, Trương Viễn Chí minh tu sạn đạo ám độ trần thương, vì Trương Thiên Ý đứa con trai này, cũng coi là hao tổn tâm cơ.

Trương Thiên Hào hướng Ngụy Liêu nhìn sang, nói: "Ngươi chắc chắn cái đó Trương Thiên Ý là giả?" Nếu như là thật Trương Thiên Ý, vậy tên kia đối với mình châm chọc, không giả sắc thái cũng được đi, một cái hàng giả, dựa vào cái gì đối với hắn như thế phách lối.

Ngụy Liêu gật đầu một cái, nói: "Hẳn là giả." Nguyên bản gia chủ vẫn còn ở cho tên kia đánh yểm trợ, bất quá, bây giờ có thể là chân chánh Trương Thiên Ý, đã bị chọn trúng, gia chủ không có sợ hãi, giả cái đó, cũng không thèm để ý.

"Tên khốn kiếp này." Trương Thiên Hào buồn rầu mắng.

. . .

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An, nói: "Em là đúng, trước, Trương Thiên Hào đến quả nhiên không tầm thường."

Tiêu Cảnh Đình âm thầm đoán chừng, Trương Thiên Hào trước tới, có phải là vì ngăn cản Trương Thiên Ý tham gia thi đấu, đáng tiếc, trang viên Tân Nguyệt chỉ có mình một cái như vậy hàng giả ở đây, Trương Thiên Hào ngăn cản mình, cũng không có ích gì.

Hứa Mộc An trầm ngâm nói: "Bây giờ phải cân nhắc không phải cái này, anh cái này hàng giả bại lộ, trước, Trương gia bên kia lại có thể không lộ một chút ý."

Trương Viễn Chí đùa bỡn Ngụy Phàm một cái, Ngụy Phàm lúc này khẳng định không dễ chịu, vậy 2 người nói thế nào cũng là vợ chồng, coi như ồn ào, cũng không biết sống chết tranh nhau, chẳng qua là người ngoài xui xẻo, Tiêu Cảnh Đình sợ là phải biến thành vứt đi.

"Chúng ta đi nhanh lên đi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, hỏi: "Đi nơi nào?"

"Tùy tiện đi nơi nào, tóm lại không thể ở lại chỗ này." Tiêu Cảnh Đình không chút nghĩ ngợi nói. Ngụy Phàm nếu là cho mình an một tên tên lường gạt tội danh, nói với đến Thiên Chủ nơi đó, Trương gia cái đó lão già chết bầm, tuyệt đối sẽ không cho mình ra mặt.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đã như vậy, việc này không nên chậm trễ, chúng ta đi nhanh lên đi."

Tiêu Cảnh Đình rời đi Trương gia không lâu, thì gặp phải 2 người quen.

"Trương Đan sư, ngài khỏe à!" Lang Thiên Nhai hướng Tiêu Cảnh Đình chắp tay, Lang Thiên Nhai đứng bên người một người vóc dáng ngạo nhân đẹp lạnh lùng cô gái, cô gái cả người trên dưới cũng lộ ra một cổ mê người hái phong tình, chính là Lang Thiên Nhai phu nhân Sư Đan Phượng.

Thấy 2 người, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An không khỏi trố mắt nhìn nhau.

"Thật là tấu xảo à! Thiên Nhai đạo hữu." Tiêu Cảnh Đình nói.

Lang Thiên Nhai cười một tiếng, nói: "Không khéo, ta đặc biệt ở nơi này chờ ngươi, trên thực tế, ta muốn mời am hiểu ngài làm gia tộc chúng ta tiên đan sư khách khanh."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Chặt chặt, hắn thật giống như còn thật được hoan nghênh.

"Thiên Nhai đạo hữu, ngươi đột nhiên nói cái này, ta thật đúng là không dễ trả lời phục ngươi." Tiêu Cảnh Đình tràn đầy khổ sở nói.

Lang Thiên Nhai lúng túng cười một tiếng, "Là ta lỗ mãng, ban đầu ta cũng là không dám nói chuyện này, bất quá, nghe nói Trương gia Trương thiếu gia gia, chạy tới, có thể là muốn tìm ngài phiền toái, ta Lang Thiên Nhai ở mảnh đất này giới ở trên, nhiều ít vẫn là có chút phân lượng, hoặc

Rất nhiều, có thể giúp ngài bận bịu."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Làm phiền Thiên Nhai đạo hữu phí tâm." Tiêu Cảnh Đình vuốt khóe miệng, cái gọi là xẻ đàn tan nghé, tường ngã mọi người đẩy, không nghĩ tới, hắn còn thật có nhân duyên.

"Đạo hữu, nếu là không địa phương đi, sao không đi ta biệt viện nhỏ ở một đoạn thời gian, còn như đạo hữu muốn không muốn làm ta gia tộc tiên đan sư khách khanh, đạo hữu có thể từ từ cân nhắc." Lang Thiên Nhai rất cung kính nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Lang Thiên Nhai tràn đầy thành khẩn sắc mặt, cười một tiếng, nói: "Đạo hữu đều nói như vậy, ta tự nhiên không tiện cự tuyệt."

"Hai vị đạo hữu này còn nói theo hữu." Lang Thiên Nhai nhìn Long Kinh Thiên cùng Tiêu Tiểu Tấn hỏi Lang Thiên Nhai ba ngày hai đầu đi tìm Tiêu Cảnh Đình, cùng Tiêu Cảnh Đình người bên người cũng lăn lộn, cũng gặp qua hóa hình Tiêu Tiểu Tấn cùng Long Kinh Thiên mấy lần.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Tiêu Tiểu Tấn đối ngoại thân phận là Tiêu Cảnh Đình học trò, mà Long Kinh Thiên chính là Tiêu Cảnh Đình bệnh nhân.

Long Kinh Thiên lười biếng đứng ở một bên, vẻ kiêu ngạo buồn rầu dáng vẻ.

Lang Thiên Nhai tràn đầy kiêng kỵ nhìn Long Kinh Thiên, mỗi lần thấy Long Kinh Thiên, Lang Thiên Nhai đều có một loại cảm giác rợn cả tóc gáy, nhưng là, hắn lại không thể nhìn ra đối phương có gì không đúng sức lực, chỉ có thể ở hết thảy, quy công cho mình quá mức nhạy cảm.

Long Kinh Thiên nhìn Lang Thiên Nhai, có chút chê nhíu mày một cái.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên sắc mặt, truyền âm hỏi: "Làm sao rồi? Không thích hắn."

"Thịt sói vừa cằn vừa chua, ăn không ngon." Long Kinh Thiên tràn đầy chê trả lời.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Thịt sói ăn không ngon, cái này căn bản cũng không có thể ăn à!

"Vị đạo hữu này tình huống vẫn là không có gì hay chuyển sao?" Sư Đan Phượng nhìn Long Kinh Thiên lẩm bẩm.

Tiêu Cảnh Đình hề hề cười một tiếng, nói: "Hắn chuyển biến tốt tương đối chậm."

Long Kinh Thiên mặt băng bó, không nói gì.

Sư Đan Phượng nhìn Long Kinh Thiên, có mấy phần đồng tình nói: "Anh bạn trẻ này dáng dấp tuấn tú lịch sự, không nghĩ tới vấn đề như thế nghiêm trọng."

Long Kinh Thiên bĩu môi, hắn mới không có vấn đề, hắn không biết thật lợi hại.

Tiêu Tiểu Tấn xoa xoa lỗ mũi, cha tên nầy, tổng đối bên ngoài nói Long Kinh Thiên vô sinh, làm Long Kinh Thiên một tìm được cơ hội, thì phải chứng minh mình năng lực, thật để cho người phiền không khỏi phiền.

Thịnh tình khó chối từ, Tiêu Cảnh Đình đi theo Lang Thiên Nhai đi Lang Thiên Nhai chỗ ở.

------oOo------

Chương 327: Trương Thiên Hào đến cửa

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 327: Trương Thiên Hào đến cửa
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tiêu Cảnh Đình đến một cái Lang Thiên Nhai chỗ ở, liền bị Lang Thiên Nhai những cái kia thê thiếp hoan nghênh nhiệt liệt.

Lang Thiên Nhai thê thiếp rối rít tự móc eo túi, cùng Tiêu Cảnh Đình mua hàng lậu, Tiêu Cảnh Đình chỉ có thể xúc động không là người một nhà, không vào một nhà cửa, Lang Thiên Nhai thích mua thuốc, Lang Thiên Nhai thê thiếp cũng thích mua thuốc.

"Tiêu đan sư, có người tìm ngươi." Lang Thiên Nhai đi vào, sắc mặt cổ quái nói.

Tiêu Cảnh Đình hướng Lang Thiên Nhai nhìn một cái, có chút mê hoặc nói: "Ai à?"

Lang Thiên Nhai lúng túng cười một tiếng, nói: "Ngài đi xem thì biết."

Long Kinh Thiên trừng mắt nhìn, e sợ cho thiên hạ bất loạn nói: "Thần bí như vậy, ta cũng đi."

Tiêu Cảnh Đình, Long Kinh Thiên đi theo Lang Thiên Nhai đi vào phòng chính, cả người học viện Phiếu Miểu ngoại viện đạo sư dùng chàng trai đứng ở trong đại sảnh, chàng trai tràn đầy kén chọn tròng mắt nhàn nhạt quét qua Tiêu Cảnh Đình, trong tròng mắt thêm mấy phần chê.

Trong đại sảnh, một cái quần áo luyện đan sư dùng tu giả lưng đeo tay, đưa lưng về phía Tiêu Cảnh Đình các người.

Nghe được tiếng bước chân, chàng trai nhàn nhạt quay người sang.

Thấy chàng trai mặt mũi, Tiêu Cảnh Đình không khỏi nhíu mày, người đâu cùng hắn đơn giản là một cái khuôn bên trong khắc ra.

"Trương Đan sư?" Tiêu Cảnh Đình thử dò xét hỏi.

Trương Thiên Ý nhìn Tiêu Cảnh Đình, cười một tiếng, nói: "Tiêu đan sư, rốt cuộc gặp mặt."

Xác nhận người tới thân phận, Tiêu Cảnh Đình chắp tay, nói: "Trương Đan sư, ngưỡng mộ đại danh đã lâu, sớm nghe ngươi đã trúng tuyển học viện Phiếu Miểu, chúc mừng chúc mừng!"

"Hết thảy các thứ này, còn phải đa tạ Tiêu đan sư ngươi hết sức tương trợ, nếu là không có Tiêu đan sư để cho ta có thể không có nỗi lo về sau, sự việc chỉ sợ không có như thế thuận lợi." Trương Thiên Ý thản nhiên nói.

"Không khách khí." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Ta nghe nói, Tiêu đan sư cũng là một vị tiên đan sư." Trương Thiên Ý tùy ý hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy."

Trên thực tế, Tiêu Cảnh Đình cũng đã là cấp 5 tiên đan sư, bất quá, Tiêu Cảnh Đình luyện chế đan dược cấp năm, phần lớn cũng vào Long Kinh Thiên bụng.

Long Kinh Thiên khứu giác nhất lưu, Tiêu Cảnh Đình đem đan dược cất giữ lại kín, Long Kinh Thiên cũng có thể dễ như trở bàn tay tìm ra, Long tộc cường hãn năng lực tiêu hóa, còn có trong không gian cây sinh mạng sinh ra sinh mạng linh dịch, có thể để cho Long Kinh

Thiên không cần lo lắng uống đan dược quá nhiều, sinh ra ảnh hưởng xấu.

"Tiêu đan sư, ngươi dầu gì cũng là cái tiên đan sư, mặc dù cấp bậc thấp một ít, nhưng là, cả ngày nghiên cứu cường dương đan loại đan dược này, ngươi không cảm thấy ngươi là ở cho tiên đan sư bôi đen sao?" Trương Thiên Ý híp mắt, giọng có chút không tốt hỏi.

Đối với Trương Viễn Chí tìm người giả mạo mình, Trương Thiên Ý là cảm kích trong lòng, nhưng là đối với Tiêu Cảnh Đình số lớn tiêu thụ cường dương đan được là, Trương Thiên Ý nhưng lòng trong lòng ngăn cách.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Trương Thiên Ý đây là tới hưng sư vấn tội.

"Cường dương đan, có thể trợ giúp rất nhiều người, ta không cảm thấy chuyện này có mất mặt gì." Tiêu Cảnh Đình thản nhiên nói.

"Tiêu đan sư, thật đúng là lòng khoan dung à!" Trương Thiên Ý lạnh lùng nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Tạm được đi."

"Tiêu đan sư lòng khoan dung, ta lại không có Tiêu đan sư tốt như vậy tâm tính, Tiêu đan sư có biết hay không, ngươi các loại được là, đã ảnh hưởng đến ta danh dự." Trương Thiên Ý hung tợn nói.

"Xin lỗi." Tiêu Cảnh Đình thản nhiên nói.

Trương Thiên Ý nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Tiêu đan sư, tin tưởng ngươi đã biết, ta đã gia nhập học viện Phiếu Miểu." Nhắc tới học viện Phiếu Miểu, Trương Thiên Ý trong giọng nói, không kềm hãm được mang theo mấy phần kiêu ngạo.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, chúc mừng."

"Ta đã trở thành học viên Phiếu Miểu đệ tử tinh anh, có thể mang 2

cái người làm, không biết, Tiêu đan sư, có nguyện ý hay không trở thành một người trong đó." Trương Thiên Ý hỏi.

Tiêu Cảnh Đình nghe vậy, lắc đầu một cái, nói: "Ta sợ là khó mà đảm nhiệm."

Trương Thiên Ý nhìn Tiêu Cảnh Đình, có chút bất ngờ nói: "Ngươi không muốn?"

Trương Thiên Ý cau mày, học viện Phiếu Miểu đệ tử tinh anh người làm địa vị giống như là học viện đệ tử bình thường, Trương Thiên Ý tin tưởng mình nếu là thả ra tiếng gió, sẽ có vô số cấp 3 tiên đan sư là vị trí này cướp bể đầu, không nghĩ tới Tiêu Cảnh Đình sẽ dứt khoát như vậy cự tuyệt.

Lang Thiên Nhai đứng ở một bên, xích lại gần Tiêu Cảnh Đình, thấp giọng nói: "Tiêu đan sư, đây chính là cơ hội tốt à!"

Tiêu Cảnh Đình nhàn nhạt đứng, vẻ kiêu ngạo không có động tĩnh hình dáng.

Trương Thiên Ý quan sát Tiêu Cảnh Đình một hồi lâu, cười một tiếng, nói: "Tiêu đan sư, vẫn là muốn rõ ràng rồi hãy nói, ta cho ngươi hai ngày thời gian, nếu là Tiêu đan sư thay đổi chủ ý, có thể tới tìm ta."

Trương Thiên Ý nói xong, liền đi ra ngoài.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Trương Thiên Ý rời đi hình bóng, bĩu môi.

Lang Thiên Nhai xem Trương Thiên Ý rời đi, âm thầm thở phào nhẹ nhõm, "Tiêu đan sư, đây chính là một cái hiếm có cơ hội tốt à! Ta không nghĩ ra, ngươi tại sao phải cự tuyệt."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nếu như, hắn là một cái thông thường luyện đan sư, vậy cũng rất nhiều Trương Thiên Ý đề nghị, là một tốt đề nghị, nhưng mà, hắn không phải, đừng nói, Trương Thiên

Ý là một cái cấp 5 tiên đan sư, coi như là cấp 7 tiên đan sư mời am hiểu, hắn cũng biết cự tuyệt.

Hắn kéo không dưới mặt tới, đi làm cho người khác, hắn thân phận quá đặc thù, trên người ngọc bội không gian, cũng không thấy được ánh sáng.

"Làm người ta người làm à! Đây coi là cơ hội tốt gì à!" Long Kinh Thiên bĩu môi.

Lang Thiên Nhai nhìn Long Kinh Thiên, hơi sững sốt một chút, Long Kinh Thiên ở Lang Thiên Nhai trước mặt gần đây trầm mặc ít nói, Lang Thiên Nhai vẫn là lần đầu tiên nghe được Long Kinh Thiên phát biểu mình ý kiến, lúc này sững sốt một chút.

"Nhưng mà, đây là một cấp 5 tiên đan sư làm người làm à! Tiêu đạo hữu nếu là cùng ở đối phương bên người, đối phương hơi truyền thụ một ít luyện đan tâm đắc, vậy đối với Tiêu đan sư cũng là có nhiều chỗ tốt." Lang Thiên Nhai nói.

Long Kinh Thiên tràn đầy khinh thường nói: "Không phải là một cái cấp 5 luyện đan sư đi, xem hắn kéo bức kia chết dạng, thật là trợt thiên hạ lớn kê."

Lang Thiên Nhai: ". . ."

Lang Thiên Nhai liếc Long Kinh Thiên một cái, nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Tiêu đan sư, ngươi có thể phải suy nghĩ một chút rõ ràng à! Đây chính là hiếm có cơ hội, qua thôn này, cũng chưa có cái tiệm này."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Lang Thiên Nhai, cười một tiếng, nói: "Ta muốn rất rõ ràng, ta muốn ta cũng không cần một cái như vậy cơ hội."

"Tiêu đan sư, ta biết người làm hai chữ khó nghe, nhưng là, học viện Phiếu Miểu đệ tử tinh anh địa vị là rất cao, học viện Phiếu Miểu đệ tử bình thường thấy đệ tử tinh anh người làm, cũng phải rất cung

kính, thật ra thì, Trương Đan sư, người cũng không tệ lắm." Lang Thiên Nhai nói.

" Không sai, nơi nào không tệ, cái đó đẹp trai điệu đà, kéo cùng một người kiến thức nông cạn vậy, không phải là học viện Phiếu Miểu đệ tử tinh anh sao? Cũng không có gì đặc biệt hơn người, không biết còn làm hắn trở thành Thiên Chủ đây." Long Kinh Thiên bĩu môi, tràn đầy khinh thường nói.

Lang Thiên Nhai nhìn Long Kinh Thiên, cau mày, nói: "Vị đạo hữu này, lời này có thể không thể tùy tiện nói bậy bạ."

Long Kinh Thiên lạnh lùng cười một tiếng, nói: "Có cái gì không tốt nói bậy bạ, ta liền nói như vậy."

Lang Thiên Nhai nhìn Long Kinh Thiên, thầm nói: Người này có tật xấu, một mực không trị hết, có thể tâm tính đã vặn vẹo.

. . .

Trương Thiên Ý ở tại trang viên Tân Nguyệt trong, đợi hai ngày.

"Tiêu Cảnh Đình không có tới?"Trương Thiên Ý hướng về phía Trương Hợp hỏi.

Trương Hợp lắc đầu một cái, nói: "Không có."

"Trương Đan sư, ngươi không cần cùng loại này không có kiến thức tiên đan sư vậy kiến thức." Học viện Phiếu Miểu phụ trách theo xem Trương Thiên Ý tu sĩ nguyên hóa khinh thường nói.

Trương Thiên Ý híp mắt mâu, lạnh lùng nói: "Ta gặp qua Tiêu Cảnh Đình luyện chế đan dược, cảm thấy hắn đang luyện đan trên, còn có mấy phần thiên phú luyện đan, cho nên muốn cho hắn một cái cơ hội, không nghĩ tới hắn tựa hồ cũng không cảm kích."

Trương Hợp nhìn Trương Thiên Ý, nói: "Thiếu gia, Tiêu Cảnh Đình

người này, có chút cố chấp, hắn không có cách nào hiểu thiếu gia ngài nỗi khổ tâm, thiếu gia ngươi không cần để ý tới hắn."

Trương Thiên Ý cười một tiếng, nói: "Hắn là người nào, ta dùng cùng hắn vậy kiến thức."

Trương Hợp gật đầu một cái, nói: "Cũng phải đó là, Tiêu Cảnh Đình điểm này ánh sáng đom đóm, nơi nào có thể cùng trăng sáng khoe khoang à!"

"Thôi, hắn không muốn, tự nhiên có người nguyện ý." Trương Thiên Ý lơ đãng nói.

Trương Thiên Ý ngoài miệng như thế vừa nói, nhưng trong lòng có chút không quá thoải mái, trở thành học viện Phiếu Miểu tinh anh học viên sau đó, chính là Trương gia cái đó vẫn nhìn mình không vừa mắt phu nhân, cũng không dám tùy ý gây khó dễ mình, Trương Thiên Ý căn bản không nghĩ tới, sẽ bị Tiêu Cảnh Đình như thế cái bất nhập lưu tiên đan sư cự tuyệt.

"Cùng tên nầy tương lai kiến thức rộng, cũng biết, ngày hôm nay hắn bỏ qua là một phần bao lớn cơ duyên." Nguyên hóa nói.

Trương Thiên Ý không lên tiếng đáp lại, nhưng trong lòng đối với nguyên hóa mà nói, hết sức đồng ý.

Trương Thiên Ý đã trở thành học viện Phiếu Miểu đệ tử tinh anh, hành trình an bài rất chặt, ở sơn trang Tân Nguyệt đợi hai ngày rời đi.

. . .

Lang Thiên Nhai ở trong phòng vòng tới vòng lui, không được thở dài thở ngắn.

Long Kinh Thiên gặm thịt nướng, đánh giá Lang Thiên Nhai, nói: "Ngươi thế nào à! Như thế nóng nảy."

"Trương Thiên Ý đi." Lang Thiên Nhai nói.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Biết, đi liền đi thôi, Trương Thiên Ý cũng không phải là cái gì mỹ nhân tuyệt sắc, ngươi còn không buông được, hề hề. . ."

Lang Thiên Nhai nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Nhiều cơ hội tốt à!"

Long Kinh Thiên nhìn Lang Thiên Nhai, nói: "Ngươi cứ như vậy thích cho người làm người làm à! Có thể hay không có chút tiền đồ à!"

Lang Thiên Nhai: "Đó cũng không phải là người bình thường người làm à!"

"Trương Thiên Ý cũng không có gì không dậy nổi, lui mười ngàn bước nói, coi như đây là một phần đại cơ duyên bỏ qua phần cơ duyên này cũng là Tiêu Cảnh Đình, ngươi mù bận tâm cái gì à!" Long Kinh Thiên lành lạnh nói.

Lang Thiên Nhai: ". . ."

"Tiêu Cảnh Đình, ngươi tên lường gạt này, con rùa đen khốn kiếp, cho ta cút ra đây." Một hồi tiếng rống giận vang lên.

Long Kinh Thiên xoa lỗ mũi, như có điều suy nghĩ nói: "Cái thanh âm này, có chút quen tai à!"

Một cái tộc sói hộ vệ đi vào, bẩm báo nói: "Gia chủ, Trương gia đại thiếu gia Trương Thiên Hào tới."

Lang Thiên Nhai cau mày, thầm nói: Em trai tới, anh tới, cái này 2 anh em thật đúng là ăn ý.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, như có sở ngộ nói: "Ta nói thanh âm này làm sao như thế quen tai, nguyên lai là Trương Thiên Hào

tên khốn kiếp này à!"

Lang Thiên Nhai nhìn Long Kinh Thiên ngứa răng dáng vẻ, hỏi: "Đạo hữu, có phải hay gặp qua Trương Thiên Hào?"

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Dĩ nhiên, hắn đoạt ta một cái cừu, một cái heo, ta luôn muốn tìm hắn tâm sự một chút." Trước, Trương Thiên Hào ngã cũng đi qua sơn trang Tân Nguyệt, bất quá Tiêu Cảnh Đình đem hắn nhốt ở không gian trong ngọc bội, không để cho hắn ló đầu.

Lang Thiên Nhai: ". . ."

Long Kinh Thiên hề hề cười một tiếng, nói: "Ta không đi tìm hắn, hắn lại có thể mình tìm tới cửa, ta đi tìm hắn trò chuyện một chút."

Lang Thiên Nhai trong lòng lóe lên mấy phần không ổn dự cảm, đi theo ra ngoài, Lang Thiên Nhai phát hiện Long Kinh Thiên tốc độ cực nhanh, một cái chớp mắt liền mất dạng.

Long Kinh Thiên hai tròng mắt sáng lên nhìn Trương Thiên Hào, lạnh lùng cười một tiếng, nói: "Thằng nhóc , tiểu gia không tìm ngươi, không nghĩ tới, ngươi lại có thể mình đã tìm tới cửa."

"Ta gặp qua ngươi sao?" Trương Thiên Hào có chút nghi ngờ hỏi.

Long Kinh Thiên thầm nói: Ngươi tự nhiên gặp qua, nhưng lúc đó, hắn cũng không phải là bộ dáng này.

"Thằng nhóc , ngươi đoạt ta 2 lần khẩu phần lương thực, ta bây giờ sẽ để cho ngươi biết, ta khẩu phần lương thực, không phải tùy tiện có thể cướp." Long Kinh Thiên một quyền vung đã qua, Trương Thiên Hào cùng với Trương Thiên Hào mang tới chừng trăm cao thủ, lập tức té bay ra ngoài, từng cái hộc máu không dứt.

Lang Thiên Nhai còn chưa kịp phản ứng, Long Kinh Thiên đã nhanh chóng ra tay, trên tay nhiều chừng trăm cái nhẫn không gian.

Long Kinh Thiên linh hồn lực tại tất cả nhẫn không gian ở trên, vội vã đảo qua, tràn đầy ghét bỏ nói: "Một đám quỷ nghèo."

Lang Thiên Nhai gặp qua Long Kinh Thiên không ít lần, nhưng vẫn là lần đầu tiên gặp Long Kinh Thiên ra tay.

Một quyền giết chết trên trăm cái tiên vương, hơn nữa, nhìn qua một bộ thành thạo dáng vẻ, đối phương tu vi tuyệt đối ở tiên hoàng trên.

------oOo------

Chương 328: Hiện ra nguyên hình

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 328: Hiện ra nguyên hình
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Tiểu Tấn đi ra, hướng Long Kinh Thiên hỏi: "Không có chuyện gì xảy ra đi."

Long Kinh Thiên lắc đầu một cái, hai tròng mắt sáng lên nói: "Không có chuyện gì xảy ra à! Ta đã đem sự việc đều giải quyết, không tin ngươi xem. . ." Hoạt động một cái Long Kinh Thiên, tỏ ra thần thái phấn chấn.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn ngã đầy đất tu sĩ, nhíu mày một cái, nói: "Ngươi ra tay không nhẹ à!"

Long Kinh Thiên chuyển động một chút cổ tay, nói: "Làm sao biết, ta liền 2 phân lực đều không sử xuất ra, là bọn họ xương quá giòn."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Đưa tay." Long Kinh Thiên hướng về phía Tiêu Tiểu Tấn nói.

Tiêu Tiểu Tấn giang tay ra, một đống nhẫn không gian sét đánh cành cạch rơi vào Tiêu Tiểu Tấn trong lòng bàn tay.

"Mặc dù đều là một ít đồ rẻ tiền, nhưng là, con muỗi nhỏ đi nữa cũng là thịt, cũng cho ngươi." Long Kinh Thiên nói.

Tiêu Tiểu Tấn cười một tiếng, tâm niệm vừa động, trên tay nhẫn

không gian, liền đều biến mất."Làm không tệ."

Trương Thiên Hào nhìn Long Kinh Thiên cùng Tiêu Tiểu Tấn, vành mắt sắp nứt nói: "Ngươi kết quả là người nào, ta lúc nào cướp miệng ngươi lương thực."

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Trương Thiên Hào, trong tròng mắt lóe lên mấy phần đồng tình, tên nầy, đi theo Trương Ngọc Tuyết tìm Long Kinh Thiên lâu như vậy, đến bây giờ như cũ không nhận ra Long Kinh Thiên là người nào.

Trương Thiên Hào nhìn Tiêu Tiểu Tấn, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, chợt hướng Long Kinh Thiên nhìn sang, "Ngươi. . . Ngươi là Long tộc vậy cái quái thai."

Trương Thiên Hào đầu tiên là mừng như điên, rồi sau đó, trong tròng mắt tất cả đều là kinh hoàng.

Long Kinh Thiên nhếch môi, cười một tiếng, nói: "Đáp đúng, đáng tiếc không có phần thưởng."

Long Kinh Thiên lập tức hóa thành nguyên hình, vỗ cánh phành phạch.

Lang Thiên Nhai há to miệng, không dám tin nhìn trước mắt một màn này.

Lang Thiên Nhai trước kia rất sớm cảm thấy Long Kinh Thiên thân phận có thể không đồng một, mỗi lần đứng ở Long Kinh Thiên trước mặt, Lang Thiên Nhai tổng có thể cảm giác được một cổ huyết mạch uy áp, nhưng là, Lang Thiên Nhai một mực lấy là đó là mình ảo giác, ước chừng đem Long Kinh Thiên coi thành tâm tính có chút vặn vẹo bệnh nhân.

Long Kinh Thiên phe phẩy cánh, hướng Tiêu Tiểu Tấn, nói: "Vẫn là cái bộ dáng này thoải mái."

Tiêu Tiểu Tấn nhạt nhẽo cười một tiếng, nói: "Ngươi thích liền tốt."

"Tên nầy nói ta là quái thai, ta muốn ăn hắn." Long Kinh Thiên không vui nói.

"Không cho phép ăn." Tiêu Tiểu Tấn lạnh lùng nói.

Long Kinh Thiên nhìn Tiêu Tiểu Tấn, hỏi: "Tại sao? Tên nầy nhiều ghét à!"

"Bởi vì là hắn nhiều bẩn à! Có lẽ đã mấy ngày chưa tắm, không vệ sinh." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Tiêu Tiểu Tấn mặc dù không thích Trương Thiên Hào, nhưng là, Trương Thiên Hào nói thế nào đi nữa cũng là một người, Long Kinh Thiên ăn thịt người, Tiêu Tiểu Tấn cảm giác có chút không chịu nhận có thể.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, rất là tán đồng nói: "Đúng vậy, hắn ngửi rất thúi, phỏng đoán mùi vị sẽ không quá tốt."

Lang Thiên Nhai: ". . ." Hắn tại sao phải không nghĩ ra mời Tiêu Cảnh Đình tới ở, hắn lại có thể đi theo một cái như vậy nguy hiểm sinh vật, sống chung một phòng lâu như vậy.

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An đi ra.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Long Kinh Thiên một cái, sậm mặt lại hỏi: "Ngươi đây là đang làm gì?

Long Kinh Thiên nhìn Tiêu Cảnh Đình, nghĩa chánh từ nghiêm nói: "Quân tử báo thù mười năm không muộn, ta đây là đang báo thù rửa hận."

"Hắn đắc tội qua ngươi?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Tên nầy đoạt ta

khẩu phần lương thực."

Trương Thiên Hào bị Long Kinh Thiên tức giận phun ra một búng máu, hắn rõ ràng là thanh toán tiên tinh, tiên tinh giá trị vượt qua xa vậy thịt nướng bản thân giá trị.

Tiêu Cảnh Đình nguyên vốn lấy là Long Kinh Thiên sẽ nói, Trương Thiên Hào đuổi bắt liền hắn rất lâu, kết quả, Long Kinh Thiên tên nầy nhưng chỉ nhớ vậy 2 con yêu thú bị nướng, quả nhiên đừng động ăn hàng khẩu phần lương thực, nếu không hậu quả rất nghiêm trọng.

"Tốt lắm, chúng ta rời đi nơi này đi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Cũng tốt à! Địa phương quỷ quái này cũng không có gì hay."

Long Kinh Thiên thân phận bại lộ, Tiêu Cảnh Đình không dám ở lâu, vội vã từ biệt Lang Thiên Nhai, rời đi.

. . .

Sơn trang Tân Nguyệt.

Mấy tên hộ vệ vây quanh Trương Hợp, năm mồm bảy miệng nói gì.

"Trương quản sự, ngươi biết không? Chúng ta cái đó giả thiếu gia cái đó nghiêm trọng không cử động bệnh nhân, chính là Long tộc vậy quái thai."

"Thật không nghĩ tới, đại thiếu gia tìm vậy quái thai lâu như vậy, kết quả, tên nầy ngay tại chúng ta mí mắt phía dưới."

"Long Kinh Thiên ở lại chúng ta trong trang viên kết quả là vì cái gì à? Chẳng lẽ là hắn vô sinh, cho nên, muốn tìm giả thiếu gia hỗ trợ."

"Không nghĩ tới Long tộc quái thai, lại có thể vô sinh! Long tộc năng lực, cũng không hẳn rất mạnh sao? Không nghĩ tới lại có không cử

động Long tộc, quả nhiên, quái thai chính là quái thai."

"Chúng ta vị kia giả thiếu gia, cùng Long tộc quái thai kết quả là quan hệ như thế nào à! Long tộc vị kia quái thai tháng ti khí không tốt lắm à! Hắn đi theo vị kia hàng giả lâu như vậy, vị kia hàng giả, lại có thể không có đem hắn ăn."

"Đại thiếu gia có thể thật là xui xẻo à! Thiên Ý thiếu gia bị chọn gia nhập học viện Phiếu Miễu, đại thiếu gia đến tìm cái đó hàng giả phiền toái, chẳng những bị đánh thành trọng thương, còn bị đoạt nhẫn không gian."

"Nguyên lai tên kia chính là Long tộc vậy cái quái thai à! Khó trách, khẩu vị tốt như vậy, trước, ta xem hắn ăn thịt nướng, vậy thịt nướng mùi thơm, thật là làm cho người thèm nhỏ dãi à! Khá tốt ta chưa từng có cướp, nếu không phiền phức lớn."

Trương Hợp cau mày, Tiêu Cảnh Đình là một hàng giả, Trương Hợp mặc dù bề ngoài cung kính, nhưng là, tư phía dưới, cũng không có quá mức đem Tiêu Cảnh Đình coi ra gì, Trương Hợp làm sao cũng không nghĩ tới Tiêu Cảnh Đình lại có thể biết nháo ra lớn như vậy động tĩnh.

Tiêu Cảnh Đình lại có thể đem Long Kinh Thiên nhân vật nguy hiểm như vậy, đặt ở sơn trang Tân Nguyệt, đại thiếu gia cùng vị kia chủ nhà đại tiểu thư tìm lâu như vậy người, một mực sống ở hắn mí mắt phía dưới, mà hắn nhưng không biết gì cả.

. . .

Trương phủ.

Ngụy Phàm nhìn Trương Viễn Chí, trong tròng mắt tràn đầy hung quang."Trương Viễn Chí ngươi giỏi ngươi giỏi, ngươi rất giỏi."

Trương Thiên Hào đi ra ngoài tìm Tiêu Cảnh Đình chuyện phiền phức, Ngụy Phàm là biết, lần này nàng tính sai, thất lạc lớn như vậy

mặt, tự nhiên muốn tìm về mặt mũi, Trương Thiên Ý không nhúc nhích được, Trương Viễn Chí nàng cũng không cách nào thà xé rách mặt, tính tới tính lui, có thể lập uy đối tượng, cũng chỉ có cái đó Tiêu Cảnh Đình.

Ngụy Phàm không nghĩ tới, Trương Thiên Hào mang theo nhiều người như vậy đi ra ngoài, kết quả một quyền liền bị người ta giây, Long Kinh Thiên tên kia, đem mình mấy tử cùng hắn mang đi ra ngoài người cướp không còn một mống, coi là thật đáng ghét.

Trương Viễn Chí bồi mặt mày vui vẻ, nói: "Ta là mời Tiêu Cảnh Đình giả mạo Thiên Ý, nhưng là Tiêu Cảnh Đình cùng Long Kinh Thiên quan hệ, ta thật là một chút đều không biết."

"Tiêu Cảnh Đình sẽ cùng Long Kinh Thiên liên hệ quan hệ, ta cũng rất giật mình, ta nếu là biết, đó là Long Kinh Thiên, ta đã sớm báo lên cho phía trên chủ nhà." Trương Viễn Chí nói.

Ngụy Phàm nhìn chằm chằm Trương Viễn Chí, nói: "Vì Trương Thiên Ý, ngươi thật đúng là hao tổn tâm huyết, bây giờ ngươi cũng coi là được đền bù mong muốn, Trương Thiên Ý vào học viện Phiếu Miểu, ngươi người phụ thân này cũng đi theo có mặt mũi à!"

Trương Viễn Chí cúi đầu, nói: "Chúng ta là người một nhà, có vinh thì cùng vinh, có tổn thất thì cùng tổn thất. Thiên Ý thành học viện Phiếu Miểu tinh anh học viên, ngươi cũng là trên mặt có vẻ vang à!"

Ngụy Phàm lạnh lùng cười một tiếng, nói: "Cái này quang ta cũng không dám dính." Hắn năm đó đều cùng Trương Thiên Ý làm thành như vậy, Trương Thiên Ý hôm nay được thế, có thể thả qua nàng?

Trương Viễn Chí nhìn Ngụy Phàm trên mặt lãnh sắc, trong lòng dâng lên mấy phần áy náy, áy náy hơn, lại thêm mấy phần chán ghét.

. . .

Trương Thiên Ý còn chưa kịp hồi học viện Phiếu Miểu, liền bị Long Kinh Thiên cùng mình hàng giả quấy nhiễu ở chung với nhau tin tức cho kinh sợ.

"Long Kinh Thiên lại có thể ở trang viên Tân Nguyệt ở rất dài một đoạn thời gian." Trương Thiên Ý lẩm bẩm nói.

Năm đó Trương Thiên Hào cùng Trương Ngọc Tuyết cũng ở đây sơn trang Tân Nguyệt ở qua, kết quả, Trương Ngọc Tuyết cùng Trương Thiên Hào đi, Long Kinh Thiên lại có thể thay hình đổi dạng, ở đến 2 người đã từng ở qua địa phương, coi là thật phách lối chặt.

"Nghe nói, Long Kinh Thiên có bệnh kín, hơn nữa, bệnh kín rất nghiêm trọng." Nguyên hóa nói.

"Nhìn dáng dấp, Tiêu Cảnh Đình cường dương đan hiệu quả còn thật không tệ à! Lại có thể đem Long tộc vậy cái quái thai cũng dẫn tới." Trương Thiên Ý nói.

"Long Kinh Thiên cha Long Vũ, nhưng mà rồng tộc nổi danh dê xồm, người nào coi trọng, liền ra tay, liền Phượng tộc thiên nữ cũng vậy, không nghĩ tới sinh con trai, lại có bệnh kín. . ." Nguyên hóa lắc đầu một cái, tràn đầy cảm khái nói.

Trương Thiên Ý cười một tiếng, nói: "Có thể là bố làm việc quá mức phóng đãng, cho nên, báo ứng đến trên người con trai liền đi."

Nguyên hóa tràn đầy tiếc nuối nói: "Đáng tiếc, lần trước không có thể nhận ra Long Kinh Thiên thân phận, kết quả, hiện tên này lại không biết chạy đi nơi nào." Nếu là trước bọn họ nhận ra Long Kinh Thiên thân phận, đem điều này trân quý tin tức truyền về học viện, hẳn là công lớn một kiện à!

. . .

Trong cánh đồng hoang vu, mây sấm sét giăng đầy, từng đạo sấm sét phách rơi vào Tiêu Cảnh Đình trên người.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Tiêu Cảnh Đình phương hướng, nói: "Cha, dẫn tới lôi kiếp, thật đúng là kịch liệt à!"

"Ngươi còn không có gặp qua ta dẫn tới lôi kiếp, ta lôi kiếp lợi hại hơn." Long Kinh Thiên nói.

Tiêu Tiểu Tấn cười một tiếng, nói: "Ta biết, ta biết, ngươi lợi hại nhất, ngươi gần đây thật giống như buồn buồn không vui, có cái gì mất hứng chuyện sao?"

Long Kinh Thiên tràn đầy buồn bực nhìn Tiêu Tiểu Tấn, bất mãn nói: "Cha ngươi rồi, khắp nơi cùng người nói, ta có bệnh kín, kết quả, hiện đang khắp nơi đều đang đồn ta có bệnh kín."

Tiêu Tiểu Tấn tràn đầy bất đắc dĩ nhìn Long Kinh Thiên, "Chuyện này, cũng không thể đầy đủ kỳ quái cha, nếu như không phải là ngươi đột nhiên hóa thành nguyên hình, mọi người cũng sẽ không biết thân phận chân thực của ngươi."

Long Kinh Thiên nhìn Tiêu Tiểu Tấn, không vui nói: "Ý ngươi là, bây giờ sự việc đều do ta rồi."

Tiêu Tiểu Tấn lúng túng cười một tiếng, nói: "Cũng không có rồi, yên tâm đi, ta biết ngươi có bản lãnh, là tốt."

Long Kinh Thiên khẽ hừ một tiếng, nói: "Ta bản lãnh rất tốt."

Tiêu Tiểu Tấn nhạt nhẽo cười một tiếng, nói: "Rất tốt. . ."

Long Kinh Thiên nhìn Tiêu Tiểu Tấn sắc mặt, không vui nói: "Ngươi nhìn như, rất dáng vẻ không tình nguyện."

"Làm sao biết? Ta tuyệt đối là thật lòng khâm phục, mới nói như vậy." Tiêu Tiểu Tấn vẻ chân thành, bột chân thành nói.

"Đúng không, ta bản lãnh được rồi, so bố ngươi có tốt không." Long

Kinh Thiên dương dương đắc ý hỏi.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Long Kinh Thiên xem Tiêu Tiểu Tấn không nói lời nào, có chút bất mãn nói: "Ta là không phải so bố ngươi kỹ thuật giỏi à?"

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Long Kinh Thiên trực câu câu nhìn chằm chằm Tiêu Tiểu Tấn, Tiêu Tiểu Tấn bị Long Kinh Thiên nhìn chăm chú không có biện pháp chỉ gật đầu.

"Đúng không, ta công phu hảo đi, phải nói có bệnh kín, bố ngươi mới có bệnh kín đây." Long Kinh Thiên ngẩng đầu ưỡn ngực nói.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Lão già chết bầm, không biết có hay không sớm nghe những cái kia không đáng tin cậy lời đồn đãi, nếu là lão già chết bầm biết, nhất định phải cười ngạo." Long Kinh Thiên buồn rầu nói.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

------oOo------

Chương 329: Cần luyện thể

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 329: Cần luyện thể
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tuyết Nguyệt cùng Tử Ngọc tương đối ngồi ở nhà hàng trong, 2 người ở sơn trang Tân Nguyệt trong công tác sau một khoảng thời gian, Tiêu Cảnh Đình tìm một cơ hội, khôi phục 2 người người tự do.

Tiêu Cảnh Đình thân phận bại lộ sau đó, 2 người rời đi sơn trang Tân Nguyệt.

"Rất nhiều người đều ở đây tìm Tiêu Cảnh Đình à!" Tuyết Nguyệt nâng cằm nói.

Tử Ngọc gật đầu một cái, "Phát hiện, tên nầy, lúc này phải cùng Long Kinh Thiên chung một chỗ."

"Nếu như ta đoán không lầm, Long Kinh Thiên phải cùng Tiêu Tiểu Tấn thành đối với, phỉ báng mình mà con rể có ẩn nhanh, Tiêu Cảnh Đình cũng không biết là nghĩ thế nào." Tuyết Nguyệt lắc đầu một cái, tràn đầy bất đắc dĩ nói.

"Có thể là vì cho con trai mình quét sạch đối thủ đi." Tử Ngọc nói.

Tuyết Nguyệt bĩu môi, nói: "Long tộc nhu cầu rất lớn, Tiêu Tiểu Tấn một người cũng không biết có thể hay không gánh nổi, Tiêu Cảnh Đình thật muốn là con trai hắn tốt, đến lượt để cho con trai hắn thật tốt luyện thể." Long tộc trên lịch sử, Long tộc hò hét quá, đem mình đối tượng hey chết tình huống, nhưng có không ít đây!

Tử Ngọc xoa xoa lỗ mũi, nói: "Trương gia tựa hồ có phái người lại đi

tìm Long Kinh Thiên."

Tuyết Nguyệt lắc đầu một cái, nói: "Trương gia thật là nhàm chán à! Cho dù Long Kinh Thiên đứng ở người Trương gia trước mặt, người Trương gia cũng chưa chắc nhận ra được, coi như tìm được người rồi thì thế nào? Long Kinh Thiên đã là tiên hoàng, người của Trương gia căn bản không phải đối thủ."

Tử Ngọc nhìn Tuyết Nguyệt, cười một tiếng, nói: "Luôn là muốn tìm một cái, ăn lớn như vậy một cái thua thiệt, tổng phải làm những gì à!"

Tuyết Nguyệt gật đầu một cái, nói: "Như thế nói ngược lại cũng là."Cho dù là vì mặt mũi, cũng phải làm dáng một chút.

. . .

Tiêu Tiểu Tấn nhìn lên cấp đến gần hồi cuối Tiêu Cảnh Đình, hướng về phía Long Kinh Thiên, có chút đắc ý nói: "Cha ta vẫn chưa tới năm trăm tuổi, chính là tiên hoàng, có phải hay không rất lợi hại à!"

Long Kinh Thiên bóch đùng vẫy đuôi, nói: "Cái này có gì lợi hại, cha ngươi có cái vật kia à! Ta nếu là có như vậy vị thần khí, ta vào sáng sớm năm trăm tuổi trước, liền xông vào Long tộc cùng Phượng tộc ổ, đem những lão quái vật kia, cướp không còn." Long Kinh Thiên tựa hồ là nghĩ tới điều gì, vẻ kiêu ngạo ước mơ, trong miệng phát ra cười a a thanh.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình vượt qua lôi kiếp, đi ra, Hứa Mộc An lấy một bộ quần áo cho Tiêu Cảnh Đình, lôi kiếp sau này, Tiêu Cảnh Đình quần áo thay đổi rách rưới, thân thể nhưng càng phát ra tỏ ra trong suốt như ngọc.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Long Kinh Thiên, hỏi: "Ngươi xem chúng ta tiếp theo đi nơi nào à!"

Long Kinh Thiên không chút nghĩ ngợi nói: "Lưu Hỏa Toái Tinh Đái."

"Tại sao?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Long Kinh Thiên nhìn Tiêu Cảnh Đình, đắc ý cười cười, nói: "Bởi vì là ta năng lực rất mạnh, đặc biệt mạnh vô cùng, so ngài còn mạnh hơn rất nhiều."

Tiêu Cảnh Đình có chút hồ nghi nói: "So ta mạnh rất nhiều."

"Đúng vậy, Tiểu Tấn nói, ta công phu trên giường, so ngài tốt hơn rất nhiều." Long Kinh Thiên nghiêm trang nói.

Tiêu Cảnh Đình ngay tức thì đầu đầy hắc tuyến, hướng Tiêu Tiểu Tấn nhìn sang.

Tiêu Tiểu Tấn có chút nhức đầu đỡ đỡ trán đầu, trời đất chứng giám, hắn thật không có như thế nói à! Thể lực tốt có cái gì tốt khoe khoang, Long Kinh Thiên tên bại hoại này.

"Cái này cùng chúng ta phải đi Lưu Hỏa Toái Tinh Đái, có quan hệ thế nào đâu ?" Tiêu Cảnh Đình không âm không dương hỏi.

Long Kinh Thiên cười một tiếng, nói: "Lưu Hỏa Toái Tinh Đái bên kia trọng lực nếu so với chỗ bình thường lớn hơn nhiều, rất thích hợp luyện thể, chỗ đó tồn tại rất nhiều thiên nhiên luyện thể ao."

"Luyện thể? Ngươi cần luyện thể?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Không, ta không phải rất cần, chúng ta Long tộc, Phượng tộc thể chất trời sanh thì phải so những thứ khác chủng tộc ưu việt nhiều hơn nhiều, mặc dù ta không cần, nhưng là Tiểu Tấn cần, chúng ta thường xuyên tiến hành được một nửa, Tiểu Tấn đã bất tỉnh, Tiểu Tấn thể chất có chút kém đây." Long Kinh Thiên tràn đầy chân thành nhìn Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Long Kinh Thiên nói lời này, thật không phải là đối với mình thị uy sao?

Tiêu Tiểu Tấn hít sâu một hơi, hướng về phía Long Kinh Thiên cả giận nói: "Mau im miệng."

Long Kinh Thiên tràn đầy vô tội nhìn Tiêu Tiểu Tấn.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Long Kinh Thiên, cắn răng nghiến lợi nói: "Liền giữ ngươi nói làm đi."

Long Kinh Thiên cười một tiếng, nói: "Cha vợ đại nhân, Tiểu Tấn cần luyện thể, tăng cường một chút thể chất, ngươi luyện thể cũng có rất nhiều chỗ tốt, thân thể của ngài nhìn như, cũng đơn bạc rất đâu, thân thể rèn luyện tốt lắm, làm cái đó chuyện lúc này mới có thể lâu dài à!"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Long Kinh Thiên tên nầy, nói lời này, thật không phải là trả thù sao?

"Ta thể lực, rất tốt, không cần ngươi bận tâm." Tiêu Cảnh Đình nói.

"À, vậy cũng không thể nói, cái này phải xem cùng ai so, theo ta quan sát, các ngươi những thứ này quái vật 2 chân, thể lực đều rất kém, lùn bên trong rút ra cái cao, thể lực vẫn không thế nào dạng." Long Kinh Thiên nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Mau cho ta im miệng." Tiêu Tiểu Tấn hướng về phía Long Kinh Thiên nói.

Long Kinh Thiên cau mày, nói: "Ta cùng cha ngươi trò chuyện thật tốt, tại sao phải ta im miệng?"

"Ngươi nói thêm câu nữa, quà vặt không có, nói hơn hai câu, bữa ăn sáng không có, nói nhiều ba câu, ba bữa ăn cũng bị mất." Tiêu

Tiểu Tấn nói.

Long Kinh Thiên: ". . ."

Tiêu Tiểu Tấn tiếng nói rơi xuống sau đó, Long Kinh Thiên quả nhiên không nói, chỉ chốc lát sau, Tiêu Tiểu Tấn trong óc vang lên Long Kinh Thiên truyền âm, "Ngươi khỏe hung! Ngươi đối với cha ngươi như vậy cung kính, đối với ta như thế hung."

Tiêu Tiểu Tấn sậm mặt lại, truyền âm nói: "Ai bảo đó là cha đâu, con trai đối với bố, chính là muốn rất cung kính."

"Người nào nói, ta đối với bố ta thì không phải là như vậy." Long Kinh Thiên tràn đầy không cho là đúng nói.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Hứa Mộc An nhìn xem Long Kinh Thiên, lại nhìn xem Tiêu Cảnh Đình, nói: "Tốt lắm, chúng ta lên đường đi, đi ngay Lưu Hỏa Toái Tinh Đái."

"Ta dẫn đường." Long Kinh Thiên hứng thú bừng bừng nói.

Tiêu Cảnh Đình khoanh tay, nhìn Long Kinh Thiên hình bóng, sắc mặt âm trầm, "Tên nầy cái gì tánh tình."

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Muốn lái một chút đi, anh trước kia nói hắn không được, hắn bây giờ chỉ là nói anh không đủ năng lực mà thôi."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Cho nên, đây là phong thủy quay vòng sao?

. . .

Long Kinh Thiên bại lộ thân phận sau đó, nghe tiếng nhi động tu giả có rất nhiều, bất quá, đi tìm tới ý đồ chặn đánh Long Kinh Thiên người, đều bị Long Kinh Thiên giết chết.

Long Kinh Thiên ở phòng tu luyện thời gian cùng linh tuyền trợ lực dưới, nhanh chóng tiến vào tiên hoàng đỉnh.

Long tộc cùng Phượng tộc huyết thống, khiến cho Long Kinh Thiên lực sát thương vượt xa thông thường tiên hoàng đỉnh cấp, đến tìm Long Kinh Thiên tu giả gần như toàn quân chết hết.

Mấy lần sau đó, Long Kinh Thiên ngút trời hung uy truyền bá ra ngoài, đến tìm Long Kinh Thiên người lập tức ít đi không thiếu.

Lang Thiên Nhai đưa đi lại một nhóm khách thăm, trở lại trong phòng.

Sư Đan Phượng nhìn khắp người mệt mỏi Lang Thiên Nhai hỏi: "Nhóm người này, lại là tới hỏi Tiêu Cảnh Đình cùng Long Kinh Thiên tình huống?"

Lang Thiên Nhai gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Tiêu Cảnh Đình cùng Long Kinh Thiên đã sớm đi, bây giờ tới hỏi cũng đã chậm, những người đó cũng không biết là chuyện gì xảy ra, tới một nhóm lại một nhóm."

"Chưa từ bỏ ý định đi." Sư Đan Phượng thản nhiên nói.

Lang Thiên Nhai ngồi xuống, nói: "Nghe nói, Long Kinh Thiên lại giết một nhóm người, nhóm người này trong có bốn cái tiên hoàng."

Sư Đan Phượng vểnh môi, nói: "Ta cũng nghe nói, bất quá, ta sớm nghe cái này bốn cái tiên hoàng trong, có một cái là Tiêu Cảnh Đình giết, còn dư lại ba cái, mới là Long Kinh Thiên giết, Tiêu Cảnh Đình cũng là tiên hoàng."

Lang Thiên Nhai gật đầu một cái, nói: "Ta cũng nghe nói, Tiêu Cảnh Đình thực lực kinh người, một chút không kéo Long Kinh Thiên chân sau, Tiêu Cảnh Đình nguyên lai như thế lợi hại, thua thiệt ta trước, còn tổng thay hắn tiếc nuối không có thể phối hợp Trương Thiên Ý

quá giang xe, nhìn dáng dấp, Tiêu Cảnh Đình căn bản là

Coi thường Trương Thiên Ý người làm vị trí."

"Tiêu Cảnh Đình nếu như là tiên hoàng thực lực, vậy chớ nói là cấp 5 tiên đan sư, coi như là cấp 7 tiên đan sư, hắn cũng chưa chắc sẽ nguyện ý." Sư Đan Phượng nói.

Lang Thiên Nhai cau mày, có chút mê hoặc nói: "Theo lý thuyết, Tiêu Cảnh Đình không phải là tiên hoàng à! Tiêu Cảnh Đình nếu như là tiên hoàng, Trương Viễn Chí làm sao mời nổi hắn à!"

Sư Đan Phượng nhún vai một cái, nói: "Cái này thì không rõ lắm, có lẽ người ta chỉ thích giả mạo người khác, ta đoán chừng Tiêu đan sư không phải cấp 3 tiên đan sư, không thể nói cũng là cấp 5 đan sư, cho nên, hắn mới như thế không đem Trương Thiên Ý mời coi ra gì."

Lang Thiên Nhai gật đầu một cái, nói: "Có thể, ta hỏi riêng qua một cái luyện đan sư, hắn nói, Tiêu đan sư luyện chế cường dương đan, vận dụng rất nhiều cao thâm thủ pháp luyện đan, rất khó sao chép, rất nhiều cấp 4 thậm chí cấp 5 tiên đan sư, cũng luyện chế không ra như vậy đan dược, chẳng qua là hắn không quá rõ, một cái thuật luyện đan như thế lợi hại luyện đan sư, tại sao phải hoa nhiều tâm tư như vậy ở cường dương đan trên."

Sư Đan Phượng có chút kinh ngạc nói: "Ngươi lại còn đi am hiểu đã dạy cấp 4 tiên đan sư."

Lang Thiên Nhai cười một tiếng, nói: "Đúng vậy!"Lang Thiên Nhai dừng một chút có chút may mắn nói: "Khá tốt có Tiêu đan sư như vậy luyện đan sư, nếu không ta có thể làm thế nào à!" Lang Thiên Nhai giọng vòng vo chuyển, tràn đầy tiếc nuối nói: "Đáng tiếc, Tiêu đan sư đi quá vội vàng, cũng không kịp cùng hắn cuối cùng mua một nhóm đan dược."

Sư Đan Phượng: ". . ."

. . .

Trương Hợp lưu lại ở sơn trang Tân Nguyệt trong, sâu cau mày, gần đây thứ nhất lời đồn đãi quá mức ồn ào trần thượng, lời đồn đãi nói, Tiêu Cảnh Đình trên thực tế là một tiên hoàng cấp bậc cao thủ.

Làm sao có thể chứ? Tiêu Cảnh Đình rõ ràng là hắn từ hạ thiên vực tìm tới thế thân, đối phương tiên vương tột cùng tu vi, vẫn là ăn thừa vân đan, mới tăng lên đi lên.

Mình đi am hiểu Tiêu Cảnh Đình lúc này Tiêu Cảnh Đình bất quá chỉ là cái tiên vương sơ kỳ, tại sao sẽ đột nhiên thì trở thành tiên hoàng liền đâu, chẳng lẽ nói, cái này Tiêu Cảnh Đình thật ra thì đã bị đánh tráo qua.

Trương Hợp thở dài, nguyên bản hắn cảm thấy hắn đối với cái này giả lai lịch coi như giải trừ, bây giờ nhưng phát hiện, hắn hiểu biết hết thảy, tựa hồ, tất cả đều không giống.

Đối phương nếu quả thật là tiên hoàng, vậy hắn ở sơn trang Tân Nguyệt làm làm, một mực ở giả trang heo ăn hổ sao?

"Trương quản sự, có khách thăm."

Trương Hợp cau mày, nói: "Lại là tới hỏi thăm Tiêu Cảnh Đình."

"Ta nghĩ là."

Trương Hợp nhắm mắt, gần đây tới sơn trang Tân Nguyệt người, khều một cái tiếp khều một cái, dáng dấp giống như Thiên Ý thiếu gia cũng không phải là không có.

Ban đầu gia chủ sở dĩ, sẽ chọn Tiêu Cảnh Đình, chính là nhìn trúng Tiêu Cảnh Đình bối cảnh đơn giản, không nghĩ tới chọn tới chọn đi, chọn một cái bối cảnh phức tạp nhất.

------oOo------

Chương 330: Vô tình gặp gỡ Long Vũ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 330: Vô tình gặp gỡ Long Vũ
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Cảnh Đình đi theo Long Kinh Thiên đi liền Lưu Hỏa Toái Tinh Đái, Long Kinh Thiên nói: "Chỗ này rất nguy hiểm, tồn tại rất nhiều vết nứt không gian, nếu như bị cuốn nhập vết nứt không gian, liền mất mạng."

Tiêu Tiểu Tấn đi theo Long Kinh Thiên sau lưng, Long Kinh Thiên truyền thừa Long tộc không gian thiên phú, có thể qua lại không gian, chỗ này vết nứt không gian, đối với những người khác mà nói, vô cùng nguy hiểm, bất quá, đối với Long Kinh Thiên mà nói, ngược lại cũng coi là không thể cái gì.

"Chỗ này tồn tại một loại lưu hỏa tinh, phân là màu sắc bất đồng, màu sắc càng nhiều lưu hỏa tinh, giá trị càng cao."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Là thế này phải không?"

Long Kinh Thiên xoay người hướng về phía Tiêu Cảnh Đình, nói: "Cha vợ, ngài ở nơi này bên tu luyện đi, nơi này trọng lực không tính là quá lớn, liền thích hợp ngài như vậy xương giòn.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Ai xương giòn.

Long Kinh Thiên đưa một cái đưa tin phù cho Tiêu Cảnh Đình, "Cha vợ đại nhân, đây là ta đưa tin phù, nếu là gặp phải nguy hiểm, ngài tùy thời có thể liên lạc ta."

Tiêu Cảnh Đình nhận lấy đưa tin ngọc bội, cười một tiếng, nói: "Ta biết, ngươi nếu là gặp phải nguy hiểm, cũng có thể thông báo ta."

"Cha vợ đại nhân, ngài có thể thật biết nói đùa, ngươi cảm thấy điều này có thể sao?" Long Kinh Thiên có mấy phần ngạo nghễ nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Cũng không việc gì không thể nào đi, ai biết được, thế sự khó liệu.

Long Kinh Thiên thu xếp ổn thỏa Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An, liền chở Tiêu Tiểu Tấn chạy.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Long Kinh Thiên hình bóng, cọ xát nghiến răng, cắn răng nghiến lợi nói: "Tên tiểu tử thúi này, thật là càng xem càng ghét."

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Anh ghét không quan hệ, chúng ta thằng nhóc thích là tốt, mà đại bất trung lưu à!"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

. . .

Long Kinh Thiên đem Tiêu Tiểu Tấn để xuống, nói: "Tiểu Tấn, ngươi ở nơi này tu luyện đi."

"Ngươi đâu ?" Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

"Ta ở chỗ này phụng bồi ngươi." Long Kinh Thiên không chút nghĩ ngợi nói.

Tiêu Tiểu Tấn cười một tiếng, nói: "Được rồi."Tiêu Tiểu Tấn rất rõ ràng, cái này mảnh luyện thể khu, trọng lực không đủ lớn, đối với Long Kinh Thiên tác dụng có hạn, Long Kinh Thiên ở lại chỗ này, là bởi vì là lo lắng mình.

Tiêu Tiểu Tấn cùng Long Kinh Thiên ở Lưu Hỏa Toái Tinh Đái đợi mấy ngày, Long Vũ tìm tới.

Thấy Long Vũ, Tiêu Tiểu Tấn không khỏi có chút bất ngờ.

Long Vũ nhìn xem Tiêu Tiểu Tấn, lại nhìn xem Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên cau mày, không vui nói: "Ngươi tại sao lại ở chỗ này? Không phải hồi Thượng Thiên vực đi sao?"

"Vốn là phải trở về, nhưng mà xảy ra chút tình trạng, ta liền lưu lại." Long Vũ nói.

Long Kinh Thiên híp mắt mâu, có chút hồ nghi nói: "Xảy ra chút tình trạng? Trạng huống gì? Chẳng lẽ nói, ngươi ở đi Thượng Thiên vực lối đi lúc này bị người ngăn chận, liền bị sợ không dám trở về, vẫn là ngươi trở về Thượng Thiên vực, bị ngươi trước kia tình nhân cũ đuổi xuống?"

"Ngươi tên tiểu tử thúi, ở đoán bậy bạ cái gì chứ ? Mới không phải chuyện như vậy." Long Vũ bực mình nói.

Long Kinh Thiên có chút hiếu kỳ nói: "Không phải chuyện như vậy sao? Đó là chuyện gì xảy ra?"

"Bố ngươi thấy được một cái hết sức người khả nghi, cho nên, ta liền đuổi tới, dự định đem sự việc điều tra rõ." Long Vũ nghiêm trang nói.

"Người khả nghi, ngươi kéo xuống đi! Ngươi có phải hay không lại thấy được cái nào nữ tu xi nh đẹp, muốn tán tỉnh người ta à!" Long Kinh Thiên mặt đen lại nói.

Long Vũ bất mãn, nói: "Nói bậy nói bạ, bố ngươi là loại người đó sao?"

"Ngươi không phải sao?" Long Kinh Thiên bĩu môi, "Ta nghe nói, cái

này luyện thể khu, cũng có rất nhiều luyện thể nữ tu, hơn nữa luyện thể trong quá trình, rất dễ dàng xiêm áo bể tan tành, ngươi có phải hay không ôm rình coi tâm tư tới? Ngươi tên dê xồm này."

Long Vũ sậm mặt lại, nói: "Ngươi tên tiểu tử thúi này à! Luôn là đem bố ngươi nghĩ như vậy tồi tệ, ta làm sao biết sinh ra ngươi loại này con bất hiếu."

Long Kinh Thiên hừ hừ, nói: "Ngươi có tiền án à! Ta chẳng qua là thuận thế suy luận mà thôi."

Long Vũ hướng Tiêu Tiểu Tấn nhìn một cái, chuyển đề tài nói: "Ngươi vẫn cùng cái này quái vật 2 chân chung một chỗ à! Ta còn lấy là ngươi đã đem cái này tên 2 chân bỏ rơi."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Long Kinh Thiên nói: "Tiểu Tấn rất tốt à!"

"Tốt cái gì được a? Những thứ này quái vật 2 chân thân thể tố chất nát vụn có thể, làm người nhưng cũng gian hoạt rất, ngươi làm sao thích như vậy, ngươi đây là cái gì phẩm vị à! Một chút cũng không giống ta." Long Vũ buồn rầu nói.

Long Kinh Thiên khẽ hừ một tiếng, nói: "Ta thích như vậy thế nào? Tổng so ngươi thích Phượng tộc thiên nữ, nửa đêm một không lưu ý, liền bị người đạp xuống giường tốt hơn à!"

Long Vũ có chút cáu phẫn nhìn Long Kinh Thiên, cái gọi là đánh người không đánh mặt, mắng chửi người không vạch khuyết điểm, mình đứa con trai này đi, không có trên không có dưới, không lớn không nhỏ, cũng biết tìm bố hắn tra, cái gì tánh tình!

"Ngươi ở nói nhăng gì đấy? Ngươi lấy là bố ngươi là ngươi à! Bố ngươi kỹ thuật không biết tốt bao nhiêu, không biết nhiều ít người đẹp kêu khóc muốn ta lưu ở trên giường đây." Long Vũ dương dương đắc ý nói.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Không biết nhiều thiếu nữ tu, muốn đạp gãy mạng ngươi gốc rễ đây."

Long Vũ: ". . ."

Long Vũ nhìn Long Kinh Thiên, "Nhắc tới, ta nghĩ tới một chuyện, ta nghe nói, ngươi không được?"

Long Kinh Thiên mặt đỏ lên, nói: "Cũng phải lời đồn, ta không biết thật lợi hại."

Long Vũ nhìn Long Kinh Thiên, không hiểu nói: "Ngươi là chuyện gì xảy ra à! Lại có thể không được, bố ngươi không biết thật lợi hại, ngươi trên người có bố ngươi một nửa huyết mạch, theo lý mà nói, coi như mẹ ngươi huyết mạch kéo chân sau kéo lợi hại hơn nữa, hẳn cũng sẽ không có vấn đề mới đúng."

Long Kinh Thiên có chút khí cấp bại phôi nói: "Ta nói, ta rất tốt, những cái kia lời đồn đãi đều là nói bậy nói bạ."

Long Vũ có chút bất ngờ nói: "Phải không? Những cái kia lời đồn đãi đều là nói bậy bạ? Nhưng mà, ta xem vậy lời đồn đãi có lý có chứng cớ, không giống như là không có lửa làm sao có khói."

Long Kinh Thiên mặt kìm nén đỏ, nói: "Ta không biết thật lợi hại đâu, không tin ngươi hỏi Tiểu Tấn."

Long Vũ hướng Tiêu Tiểu Tấn nhìn sang, nói: "Thằng nhóc , Kinh Thiên năng lực như thế nào?"

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Đây đối với ngu đần cha con, mình ngu là tốt, tại sao còn muốn đem hắn cho kéo ra.

Long Kinh Thiên dùng chân đá Tiêu Tiểu Tấn một cước, vẻ kiêu ngạo dáng vẻ vội vàng.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên giương mắt sắc mặt, có chút bất đắc dĩ nói: "Tốt vô cùng."

Long Kinh Thiên hướng Long Vũ, đắc ý nói: "Xem đi."

Long Vũ vặn chân mày, nói: "Thằng nhóc này một bộ bất đắc dĩ dáng vẻ, con trai, ngươi rốt cuộc có được hay không à! Ngay cả một quái vật 2 chân ngươi cũng không giải quyết được, ngươi muốn không được, bố ngươi truyền thụ ngươi mấy chiêu, ngươi dù sao cũng là ta loại , ngươi không được, ta cũng là trên mặt không ánh sáng."

"Không cần, mẹ nói ngươi kỹ thuật nát vụn rất, cũng biết khiến cho dùng sức mạnh, cùng ngươi làm một chút đều không thoải mái." Long Kinh Thiên thuận miệng nói bậy nói.

Long Vũ có chút tức giận nói: "Mẹ ngươi cái này tên khốn kiếp, lại đến chỗ bại xấu xa ta danh tiếng, ta muốn tìm nàng một mình đấu."

Long Kinh Thiên: "Còn như sao?"

"Dĩ nhiên còn như, ngươi biết cái gì, sĩ có thể giết, không thể làm nhục."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Sĩ có thể giết, không thể làm nhục, nguyên lai là như thế dùng.

Long Vũ đánh giá Long Kinh Thiên, nói: "Ngươi tu vi, tựa hồ tiến bộ có chút mau à!"

"Ta dị bẩm thiên phú, tự nhiên tiến bộ thần tốc, lão đầu lại cho ta một trăm năm thời gian, nha, không cần, năm mươi năm thời gian, ta là có thể đem ngươi giẫm ở dưới lòng bàn chân." Long Kinh Thiên toét miệng cười cười nói.

Long Vũ bật cười một tiếng, nói: "Tiểu quỷ, ngươi đang làm gì xuân mộng à! Suy nghĩ nhiều quá đi, ngươi còn không có trở thành tiên

tôn đâu, coi như trở thành tiên tôn, muốn đánh tới cha đây tiên tôn hậu kỳ tu vi, ngươi vẫn là đợi thêm mấy ngàn năm đi."

Long Kinh Thiên cười một tiếng, nói: "Lão già chết bằm, lời chớ nói quá vẹn toàn, ngươi cho ta chờ, ta rất nhanh là có thể đuổi kịp ngươi."

Long Vũ gật đầu một cái, mãn bất tại ý nói: " Được, ta chờ." Long Vũ dừng một chút, lại nói: "Nhắc tới, ta nghe nói, ngươi có cái cha vợ, đặc biệt luyện chế cường dương đan, để cho người hey ngất trời?" Long Vũ hai tròng mắt sáng lên nói.

Long Kinh Thiên tràn đầy hồ nghi nhìn Long Vũ, nói: "Ngươi có nhu cầu? Xem ra là rót quá nhiều em gái, nối tiếp vô lực."

Long Vũ mặt băng bó, nói: "Ngươi nhìn như vậy ta làm gì? Bố ngươi một chút vấn đề cũng không có, chỉ bất quá, ta nghe nói, ngươi cha vợ luyện chế đan dược, cho dù không có vấn đề người cũng có thể dùng."

Long Kinh Thiên nhìn Long Vũ, gật đầu một cái, nói: "Yên tâm, ngươi không cần giải thích, ta rõ ràng, tuổi già chí chưa già, chí ở ngàn dặm, liệt sĩ tuổi xế chiều, tráng tâm không dứt, cha, cha già rồi à!"

"Ngươi cái này lăn lộn cầu tiểu tử, nói nhăng gì đấy, cha đây vẫn còn ở tráng niên đây."

Long Kinh Thiên khinh thường nói: "Tuổi đã cao còn làm ra vẻ non, ngươi cũng không sợ xấu hổ."

Long Vũ sậm mặt lại, trợn mắt nhìn Long Kinh Thiên, tựa hồ là muốn đem Long Kinh Thiên trừng ra một cái hang tới.

. . .

Tiêu Cảnh Đình nhìn đưa tin phù, có chút kinh ngạc nói: "Long Kinh

Thiên tên kia, liên lạc ta, tên nầy trước nói, chắc chắn sẽ không tìm ta hỗ trợ, bây giờ bị mất mặt đi."

Hứa Mộc An có chút hồ nghi nói: "Nếu là chuyện này liền Long Kinh Thiên cũng không giải quyết được, vậy ngươi đi có thể giải quyết sao?"

"Tiểu Tấn đưa tin tới nói, Long Kinh Thiên có chút chuyện nhỏ muốn tìm ta hỗ trợ, không nguy hiểm."

"Tiểu Tấn có nói là chuyện gì sao?" Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Cái này ngược lại là chưa nói, chỉ nói ta đã qua thì biết."

Hứa Mộc An: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình đến Long Kinh Thiên cùng Tiêu Tiểu Tấn ở địa phương đó, phát hiện bên cạnh hai người, nhiều cả người hình to lớn, mặc màu vàng long bào chàng trai.

"Tiêu đan sư, ngưỡng mộ đại danh đã lâu à!" Long Vũ hướng Tiêu Cảnh Đình chắp tay.

Tiêu Cảnh Đình nhìn người đâu cùng Long Kinh Thiên hơi có mấy phần tương tự mặt mũi, lập tức đoán được người tới thân phận, "Long tôn, hạnh ngộ, hạnh ngộ."

"Tiêu đan sư, ta sớm nghe, ngươi bán ra ngoài vàng không ngã hoàn, công hiệu nhất lưu." Long Vũ nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Thanh danh của hắn truyền thật đúng là mở à! Liền Long tộc đầu này lão Long đều biết hắn.

Long Vũ nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Mời ngươi không nên hiểu lầm, ta một chút vấn đề cũng không có."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Ta chẳng qua là. . . Đã tốt rồi muốn tốt hơn, ta nghe nói, Tiêu đan sư có rất nhiều đan dược, có thể giúp nguyên vốn là rất cường hãn người, thay đổi cường hãn hơn." Long Vũ hướng Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Quả thật như vậy."

"Tiêu đan sư, ngươi phải biết, người đàn ông ở phương diện này theo đuổi là mãi không có giới hạn, mặc dù ta đã rất cường hãn, bỏ rơi ta cái này con trai không ra hồn mấy trăm con phố, nhưng là, nếu như có thể thay đổi cường hãn hơn, thế nào mà không làm chứ." Long Vũ cười nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Hiểu, hiểu."

Long Vũ được Tiêu Cảnh Đình đan dược, liền hết sức phấn khởi rời đi.

Long Kinh Thiên nhìn Long Vũ hình bóng, nói: "Một ngày nào đó, ta phải đem điều này Tử Long giẫm ở dưới lòng bàn chân, để cho hắn biết ta lợi hại."

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Ngươi đã nói rất nhiều lần rồi, nhưng mà, ngày này còn rất xa rất, ở ngươi trở thành tiên tôn trước, trước hay là đem tinh lực thả đang tu luyện trên đi."

Long Kinh Thiên: ". . ."

------oOo------

Chương 331: Gặp lại Phượng Tố

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 331: Gặp lại Phượng Tố
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Lưu Hỏa Toái Tinh Đái.

"Thật là oan gia hẹp lộ, không nghĩ tới ở nơi này gặp phải ngươi." Phượng Tố tràn đầy kén chọn nhìn Long Vũ một cái, trong tròng mắt lóe lên mấy phần chán ghét.

Long Vũ có chút bất mãn nói: "Ngươi người phụ nữ này, tại sao lại ở chỗ này? Chẳng lẽ là, ngươi đối với ta nhớ không quên cho nên, đặc biệt ở nơi này chờ ta?"

"Ngươi điều này con rắn thúi, thật đúng là sẽ tự mình đa tình, ta ở chỗ này, đương nhiên là có ta chuyện mình, ngược lại là ngươi, làm sao không hồi Thượng Thiên vực à! Chẳng lẽ ở Thượng Thiên vực lăn lộn không nổi nữa, cho nên, chỉ có thể dừng lại ở trung thiên vực."

Long Vũ bất mãn hừ một tiếng, nói: "Ngươi cái này đàn bà chết bầm, không nên nói bậy nói bạ, ta kiệt xuất như vậy nhân vật, tới chỗ nào sẽ lăn lộn không ra à! Ta chẳng qua là cảm thấy trung thiên vực không tệ, cho nên muốn đợi thêm một đoạn thời gian."

Phượng Tố khẽ hừ một tiếng, nói: "Phải không?"

Long Vũ nhìn chằm chằm Phượng Tố, nói: "Đàn bà chết bầm, ta nghe nói ngươi, bêu xấu ta kỹ thuật không được."

Phượng Tố lạnh lùng cười một tiếng, mặc dù Phượng Tố cũng không nhớ mình nói qua như vậy, nhưng cũng không có phản bác, "Làm sao, ngươi kỹ thuật không tốt, còn không để cho người nói."

Long Vũ có chút tức giận nói: "Đàn bà chết bầm, ngươi nói bậy nói bạ cái gì, ai kỹ thuật không xong."

Phượng Tố chống nạnh, nói: "Ngươi thật đúng là không tự biết mình à! Ngươi trừ biết làm ẩu, còn biết cái gì, lão nương không có một cước đạp phế ngươi, ngươi hẳn thật tốt cám ơn ta một phát."

"Đàn bà chết bầm, ta đời này, làm nhất chuyện hối hận, chính là cùng ngươi lên giường." Long Vũ tràn đầy tức giận nói.

Phượng Tố vặn eo, cười lạnh nói: "Như nhau."

"Đúng rồi, Kinh Thiên cũng ở nơi đây, ngươi biết không? Hắn năng lực lại có thể không được, con trai ta, năng lực lại có thể không được, xem máu ngươi mạch, đem ta huyết mạch ô nhiễm thành hình dáng gì." Long Vũ tràn đầy bực mình nói.

Phượng Tố bật cười một tiếng, nói: "Ngươi đang nói gì chuyện hoang đường đâu, tại sao là ta huyết mạch đem máu ngươi mạch cho ô nhiễm, rõ ràng là chính ngươi không được, chúng ta Phượng tộc người đàn ông không biết mạnh mẽ bao nhiêu, mỗi một cái, cũng ngay tức thì đem ngươi giây thành mảnh vụn."

Long Vũ sậm mặt lại, nói: "Ngươi cái này đàn bà chết bầm ở nói nhăng gì đó, ai không được?"

"Ai không phải, ai biết." Phượng Tố nói.

Long Vũ cùng Phượng Tố một lời không hợp đánh, đánh đánh, lại lăn đến một khối.

. . .

Mấy ngày sau, ở Lưu Hỏa Toái Tinh Đái tu luyện Long Kinh Thiên gặp Phượng Tố.

"Mẹ, mẹ nhìn như, trạng thái không tốt lắm à!" Long Kinh Thiên nói.

Phượng Tố liếc Long Kinh Thiên một cái, nói: "Đúng vậy! Là không tốt lắm, gặp phải cha ngươi, ta nghĩ xong cũng được không."

Long Kinh Thiên nhìn Phượng Tố, nói: "Các ngươi đánh nhau?"

Phượng Tố gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy."

"Nhưng mà, mẹ, mẹ trên người ba mùi ngon nồng, các ngươi đánh xong, lại lăn đến một khối đi." Long Kinh Thiên hỏi.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Đúng vậy! Đánh xong một chiếc, nhàm chán, liền lăn đến một khối đi, không thể không nói, đã nhiều năm như vậy, bố ngươi kỹ thuật một chút tiến bộ cũng không có, thật là lộ ra hỏng bét." Phượng Tố vẻ kiêu ngạo ghét bỏ nói.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Long Kinh Thiên bĩu môi, nói: "Mẹ, mẹ cũng biết, cha hắn có bao nhiêu thất bại, ngươi không nên đối với hắn ôm hy vọng quá lớn."

Phượng Tố gật đầu một cái, nói: "Ngươi nói đúng."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Ta nghe bố ngươi nói, ngươi có bệnh kín?" Phượng Tố nhìn Long Kinh Thiên nói."Tuổi quá trẻ, vẫn là phải bảo trọng thân thể."

Long Kinh Thiên không cho là đúng nói: "Mẹ, con thật tốt, một chút vấn đề cũng không có, đều là bố tên khốn kia, chính hắn không

được, liền bêu xấu ta, ngươi cũng biết hắn có nhiều tồi tệ rồi!"

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Phượng Tố đánh giá Long Kinh Thiên, nói: "Nghe cha ngươi nói, ngươi tu vi tiến bộ có chút mau, quả nhiên rất nhanh à!"

Long Kinh Thiên cười một tiếng, có chút ngượng ngùng nói: "Cũng may mà."

. . .

Long Kinh Thiên đám người ở Lưu Hỏa Toái Tinh Đái tu luyện hơn hai mươi năm thời gian, Tiêu Tiểu Tấn một nửa thời gian ở Lưu Hỏa Toái Tinh Đái luyện thể, một nửa kia thời gian, thì ở Tiêu Cảnh Đình trong không gian nhẫn tu luyện.

Hơn hai mươi năm thời gian, Tiêu Cảnh Đình hoàn toàn củng cố tiên hoàng tu vi, Hứa Mộc An cũng lên cấp tiên hoàng, chí đắc ý đầy Long Kinh Thiên nhưng ở lên cấp tiên tôn thời điểm gặp cổ chai, chậm chạp vượt qua không đi qua.

Tiêu Cảnh Đình thuật luyện đan, cũng lâm vào cổ chai, mấy người thương nghị một chút, quyết định rời đi Lưu Hỏa Toái Tinh Đái, đi những địa phương khác tìm cơ duyên.

Tiêu Cảnh Đình cùng bốn người ở Thanh Phi Thiên, mở ra một nhà đan dược cửa hàng, bán một ít cấp 3, cấp 4, cấp 5 tiên đan.

Đan dược cửa hàng một lái, tới chiếu cố người nối liền không dứt.

Một ngày, đan dược cửa hàng trong, nghênh đón một cái đặc thù khách.

"Vị đạo hữu này, có cần gì không?" Tiêu Tiểu Tấn đối người tới hỏi.

"Tuyết vân đan này nhiều ít tiên tinh à!" Hứa Hãn hỏi.

"Tuyết vân đan này là thượng phẩm, ba trăm ngàn tiên tinh." Tiêu Tiểu Tấn nói.

"Quá mắc." Hứa Hãn nhíu mày nói.

Tiêu Tiểu Tấn cười một tiếng, nói: "Không mắc, vị đạo hữu này đánh nghe một chút thì sẽ biết, tiệm chúng ta bên trong giá cả, nhất là công đạo, không lừa dối trẻ thơ và người già cả, đây là thượng phẩm tiên đan, ngươi nếu là đi những đan dược khác cửa hàng, ba trăm ngàn tiên tinh, tối đa chỉ có thể mua được trung phẩm tuyết vân đan."

Hứa Hãn trên mặt lóe lên mấy phần vẻ giằng co, "Có thể lại lấy rẻ một chút sao?"

Tiêu Tiểu Tấn lắc đầu một cái, nói: "Xin lỗi, chúng ta trong cửa hàng đan dược là không bớt."

Hứa Hãn do dự hồi lâu, rốt cuộc mua một chai đan dược.

Hứa Hãn mua đan dược, xoay người rời đi đan dược cửa hàng.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn chằm chằm Hứa Hãn hình bóng nhìn hồi lâu, lắc đầu một cái.

Long Kinh Thiên nặng nề hừ một tiếng, Tiêu Tiểu Tấn hướng Long Kinh Thiên phương hướng nhìn sang, hỏi: "Ngươi thế nào?"

Long Kinh Thiên bất mãn nói: "Ngươi làm gì vẫn nhìn chằm chằm vào cái tên kia xem, mặt trắng nhỏ kia vừa tiến đến, ngươi cả người cũng không được bình thường, tên khốn kia có gì để nhìn, vừa thấy yếu bập môi dáng vẻ, mua bình ba trăm ngàn tiên tinh đan dược, còn cân nhắc lâu như vậy, ngươi con mắt gì à!"

Tiêu Tiểu Tấn cười một tiếng, nói: "Ngươi không hiểu, tên kia thân phận có chút đặc thù."

Long Kinh Thiên có chút nóng nảy nói: "Ta không hiểu, ta làm sao không hiểu à! Hắn thân phận nơi nào đặc thù?"

Tiêu Tiểu Tấn hướng Long Kinh Thiên nhìn một cái, nói: "Ngươi ghen sao?"

Long Kinh Thiên khẽ hừ một tiếng, từ biệt liền mặt.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên vẻ mặt, lắc đầu một cái, Long Kinh Thiên tên nầy, chính là sẽ mù ghen.

"Hắn kêu Hứa Hãn, cùng ta mẹ mấy chục ngàn năm trước là một nhà, ta mẹ vừa mới tới tiên giới lúc này tên kia muốn kết hôn ta mẹ." Tiêu Tiểu Tấn giải thích.

Long Kinh Thiên tràn đầy kinh ngạc nhìn Tiêu Tiểu Tấn, nói: "Ngươi nói, cái đó đẹp trai điệu đà trước kia muốn khiêu cha ngươi góc tường?"

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Long Kinh Thiên trợn to mắt, có chút hồ nghi nói: "Không nhìn ra à! Tên kia chọn đan dược thời điểm như vậy nạo, không nghĩ tới trước kia lá gan lớn như vậy. . ."

Tiêu Tiểu Tấn cười một tiếng, nói: "Lúc này không giống ngày xưa à!" Năm đó mẹ vừa mới tới tiên giới lúc này không chỗ nương tựa, nhưng là, Hứa Hãn nhưng mà Hứa gia thiên tài đâu, không nghĩ tới Hứa Hãn cũng đến trung thiên vực, xem Hứa Hãn dáng vẻ, tựa hồ lẫn vào không phải rất tốt.

. . .

Đan dược cửa hàng bên ngoài.

Liễu Phiêu Phiêu xem Hứa Hãn đi ra, bận bịu đi lên trước hỏi: "Mua

được đan dược sao?"

Hứa Hãn gật đầu một cái, nói: "Mua được."

"Nhiều ít tiên tinh à!"

"Ba trăm ngàn tiên tinh." Hứa Hãn nói.

Liễu Phiêu Phiêu cau mày, nói: "Thật không tiện nghi à!"

Hứa Hãn cùng Liễu Phiêu Phiêu là ngồi phi thuyền tới trung thiên vực, bọn họ ngồi phi thuyền, đi tới nửa đường lúc này mấy lần tăng thu tiên tinh, Hứa Hãn trên người mang tới phòng thân tiên tinh, để cho đen thuyền trá liền 7-8 phần, đến trung thiên vực sau đó, túng quẫn rất.

Thật may Hứa Hãn có luyện khí bản lãnh, có thể được lợi chút tiên tinh, trung thiên vực cấp 3 luyện khí sư địa vị, cũng không phải là quá cao, Hứa Hãn chỉ có thể cho một chút cao cấp luyện khí sư đánh trợ thủ.

"Đúng vậy! Đan dược này một chút giảm giá cũng không có." Hứa Hãn có chút phiền não nói.

Liễu Phiêu Phiêu nhìn Hứa Hãn sắc mặt, an ủi: "Thôi, có đan dược này, ngươi tu vi là có thể tiến thêm một bước."

Hứa Hãn cắn răng, nói: "Cùng ta tu vi tăng lên, là có thể tiếp càng nhiều hơn nhiệm vụ."

Liễu Phiêu Phiêu cười một tiếng, "Ngươi nhất định có thể."

Hứa Hãn hướng đan dược cửa hàng bài làm thịt nhìn sang, "Hứa Tiêu đan dược cửa hàng, đan dược này cửa hàng gọi thế nào cái tên như thế? Chẳng lẽ là cùng Tiêu Cảnh Đình, Hứa Mộc An có liên quan?"

Liễu Phiêu Phiêu cau mày, nói: "Làm sao có thể, Tiêu Cảnh Đình vào tiên giới không tới trăm năm, bây giờ cũng không biết có chưa có hoàn toàn đổi thành tiên nguyên, nhà này đan dược cửa hàng, mua bán đan dược, còn có cấp 5 tiên đan, lấy Tiêu Cảnh Đình bản lãnh, làm sao có thể luyện chế ra như vậy đan dược?"

Hứa Hãn cau mày, nói: "Ta nghe nói, Tiêu Cảnh Đình con trai quá giang Long tộc vậy cái quái thai, Tiêu Cảnh Đình tu vi cũng tiến vào tiên hoàng cấp bậc."

Liễu Phiêu Phiêu vặn chân mày, nói: "Cái đó hẳn là trùng tên đi, Tiêu Cảnh Đình một cái hư tiên, tu vi làm sao có thể nhảy lên nhanh như vậy."

Hứa Hãn gật đầu một cái, nói: "Điều này cũng đúng."

"Tiên giới như vậy nguy hiểm, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An hai tên kia, không làm được đã lặng yên không tiếng động chết ở đâu." Liễu Phiêu Phiêu nói.

"Có lẽ đi." Hứa Hãn ít hứng thú nói.

. . .

Đan dược cửa hàng nội viện

"Con thấy Hứa Hãn?" Hứa Mộc An hướng về phía Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy."

"Người kia cũng không có gì đẹp mắt, chính là Tiểu Tấn vẫn nhìn chằm chằm vào người nọ xem, cũng không biết đang nhìn cái gì." Long Kinh Thiên buồn rầu nói.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Hắn tới mua đan dược?"

"Đúng vậy! Cái đó quỷ nghèo, chọn viên cấp 3 tiên đan, còn do dự lâu như vậy." Long Kinh Thiên tràn đầy khinh thường nói.

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An trố mắt nhìn nhau, Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, năm đó Hứa Hãn có thể cho hắn tạo thành uy hiếp không nhỏ đâu, bất quá, hôm nay, cái này, đã thành tánh mạng hắn trong một cái phổ thông khách qua đường.

"Không nói cái này, gần đây đan tiệm thuốc làm ăn, thật giống như vắng lạnh rất nhiều, không biết chuyện gì." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Có thể là chỗ này địa phương thế lực ra tay đi, cứ như vậy lớn khối địa phương, chúng ta bán đan dược, nhiều ít sẽ ảnh hưởng bản xứ hoá ra tiệm đan dược làm ăn.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Cha, cha xem chỗ này địa phương thế lực, sẽ đến tìm tra sao?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Hẳn sẽ đi, chúng ta xuất hiện ở nơi này, tổng sẽ có người muốn áng chừng chúng ta phân lượng."

"Vậy làm sao bây giờ đâu ?" Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Con lo lắng cái gì chứ ? Có Kinh Thiên ở nơi này trấn đâu, chỉ cần tiên tôn không đến, những thứ khác những cái kia gà vườn chó đất, không đủ gây sợ hãi." Trung thiên vực tiên tôn là cao cấp cao thủ, tùy tiện sẽ không xuất thủ.

Long Kinh Thiên nghe đến Tiêu Cảnh Đình mà nói, ngẩng đầu ưỡn ngực, một bộ hăm hở dáng vẻ.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Long Kinh Thiên hình dáng, âm thầm thầm nghĩ: Tiểu tử thúi này, mặc dù thiếu đánh một ít, nhưng là, cũng

không phải không đúng tí nào, xem bộ dáng kia, tốt biết bao dỗ à!

"Tiểu Tấn, ngươi yên tâm đi, nếu là có người đến kiếm chuyện, ta liền đem người ném ra." Long Kinh Thiên vỗ ngực nói.

Tiêu Tiểu Tấn cười một tiếng, nói: "Chúng ta muốn lấy đức thu phục người, nếu là lấy đức thu phục người không được, vậy lại đem người ném ra ngoài đi."

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: " Được."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Long Kinh Thiên, nghiêm túc nói: "Ngươi đem người ném ra ngoài là được, đừng hiện nguyên hình, đem người ném ra ngoài, ngươi nếu là hiện nguyên hình, chúng ta lại được di chuyển địa phương."

Long Kinh Thiên: ". . ."

------oOo------

Chương 332: Lấy đức thu phục người

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 332: Lấy đức thu phục người
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Cảnh Đình đan dược chất lượng tốt, giá cả so đồng loại đan dược thoáng lấy rẻ một chút, làm ăn càng ngày càng tốt, rất nhanh thì có người kiếm chuyện tới cửa.

"Chủ tiệm đâu, đi ra."

Mấy cái tướng mạo to lớn tu giả, khí thế hung hăng đi vào tiệm đan dược.

"Có chuyện gì không?" Long Kinh Thiên tùy ý hỏi.

Một người tu sĩ đi ra, chợt đem một chai đan dược đập vào bàn trên."Các ngươi bán thuốc giả, ăn người chết biết không?"

Long Kinh Thiên nhìn đối phương lấy ra đan dược, bình tĩnh nói: "Ngươi lầm, đan dược này không phải chúng ta trong cửa hàng."

"Nói bậy nói bạ, đan dược này chính là ngày hôm qua, ta ở các ngươi bên trong cửa hàng mua."

Long Kinh Thiên nhìn mấy người, nói: "Đan dược này không đúng, các ngươi khẳng định lầm."

"Vô liêm sỉ, ngươi đây là muốn giựt nợ sao?" Chàng trai tràn đầy hung ác nói.

Long Kinh Thiên gân giọng kêu một tiếng, nói: "A tấn, ra ngoài rồi! Có khách tới cửa."

Tiêu Tiểu Tấn nghe đến động tĩnh, từ trong nhà đi ra."Đã xảy ra chuyện gì sao?"

Long Kinh Thiên chỉ người đâu, hai tròng mắt sáng lên nói: "Những người này cùng ta nói, chúng ta bán thuốc giả."

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên tỏa sáng tròng mắt, xoa xoa huyệt Thái dương, Long Kinh Thiên tên nầy, lại phấn khởi, những thứ này kiếm chuyện người, thật là một chút ánh mắt cũng không có.

"Tiệm chúng ta là không có thuốc giả, ngươi có nói hay chưa à!" Tiêu Tiểu Tấn nói.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nghiêm túc nói: "Nói, ngươi nói muốn lấy đức thu phục người, ta đã cùng bọn họ nói đan dược không phải tiệm chúng ta bên trong, nhưng mà, bọn họ không tin."

"Nói liền tốt, ngươi nhìn như tựa hồ rất hưng phấn." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Long Kinh Thiên trừng mắt nhìn, không cho là đúng nói: "Ta không có à! Bị kiếm chuyện có cái gì tốt hưng phấn?"

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Chính là bởi vì bị kiếm chuyện không có gì hay hưng phấn, cho nên, ngươi hưng phấn như vậy, ta mới cảm giác không đúng lắm à!

Trước đến kiếm chuyện mấy cái tu giả, nhìn Long Kinh Thiên cùng Tiêu Tiểu Tấn tự mình nói chuyện, một chút không có đem bọn họ coi ra gì, cầm đầu tu giả nhất thời nổi giận, "Các anh em, đập cho ta."

Long Kinh Thiên nhìn Tiêu Tiểu Tấn, nói: "Lấy đức thu phục người không hữu hiệu, ta có thể ra tay."

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Có thể."

Long Kinh Thiên thân hình chớp mắt, tới tìm phiền toái người, từng cái bị ném ra ngoài.

Long Kinh Thiên đem người ném ra ngoài đồng thời, không quên đem người nhẫn không gian cho đoạt.

Mấy cái tu giả bị Long Kinh Thiên la hán chồng người tựa như chất thành một đống.

Long Kinh Thiên vỗ tay một cái, giơ giơ lên quả đấm nói: "Lấy đức thu phục người không hữu hiệu, quả đấm tương đối tác dụng."

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Đúng vậy! May quả đấm của ngươi tương đối cứng rắn."

Tiêu Tiểu Tấn ánh mắt khắp nơi quét một vòng, Long Kinh Thiên đem người ném sau khi đi ra ngoài, chung quanh trông chờ mấy cái tu giả rời đi.

Những cái kia cái đến kiếm chuyện tu giả, hẳn là bị người cầm tới thử nước.

. . .

Chung quanh một ít xem náo nhiệt tu giả, nhìn một màn này, bàn luận sôi nổi.

"Mấy người này hình như là người bang Thanh Lang à!" Bang Thanh Lang là Thanh Phi Thiên một cái Hắc bang thế lực, trong ngày thường liền làm một ít lường gạt vơ vét tài sản, cản đường cướp bóc câu làm.

"Người bang Thanh Lang lúc này là đá tấm sắt, không nghĩ tới tiểu tử này dáng dấp văn yếu ớt, hạ khởi thủ tới ác như vậy."

Tiêu Cảnh Đình vì ngầm Long Kinh Thiên thân phận, để cho Long Kinh Thiên hóa hình thành một cái uổng công mập mạp vô cùng phong phú thân hòa lực nhỏ thiếu niên, Long Kinh Thiên hôm nay hóa hình hình dáng, đáng yêu dị thường, cho dù tức giận, cũng tỏ ra dịu dàng vô hại, Tiêu Tiểu Tấn mỗi lần thấy Long Kinh Thiên ngụy trang dáng vẻ, đều rất muốn đưa tay đi khai một miếng dầu.

"Bang Thanh Lang đến kiếm chuyện mấy người, đều là tiên vương à, để cho người một chút đánh bay, nhìn dáng dấp thằng nhóc này là tiên hoàng à!"

"Thật là người không thể xem bề ngoài, không nghĩ tới tiểu tử này nhìn như giống như cái bánh bao, trên thực tế là một xương cứng, không cẩn thận, sập răng à!"

"Đan dược này cửa hàng sau lưng nhưng mà một cái cấp 5 tiên đan sư à! Có cái tiên hoàng trấn giữ, cũng không kỳ quái."

Hứa Hãn nhìn bị đánh bay mấy cái tu giả, nhíu mày một cái, xoay người mang Liễu Phiêu Phiêu đi.

Hứa Hãn vốn là nghe nói, có người muốn tìm tiệm đan dược phiền toái, cho nên, tới xem xem có phải hay không có thể đục nước béo cò chiếm chút tiện nghi, thấy Long Kinh Thiên như thế sinh mãnh, Hứa Hãn lúc này bỏ đi ý niệm.

. . .

Đan dược các nội viện.

Hứa Mộc An đi vào, nói: "Long Kinh Thiên đem người đánh."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Biết, tên kia cả ngày rỗi rãnh phát hoảng, thật vất vả gặp một cái kiếm chuyện, dĩ nhiên sẽ không

bỏ qua."

"Ngươi xem Long Kinh Thiên như thế đem người đánh một trận, có ảnh hưởng hay không làm ăn à!" Hứa Mộc An nói.

"Không có sao, dù sao làm ăn này, cũng được lợi không được bao nhiêu tiền." Tiêu Cảnh Đình dừng một chút, lại nói: "Vẫn là đánh cướp tới tiền mau à! Khó trách, Long Kinh Thiên tên kia, tâm niệm đều là đánh cướp."

Hứa Mộc An: ". . ." Bằng tâm mà nói, Tiêu Cảnh Đình kiếm tiên tinh cũng không ít, vấn đề là Long Kinh Thiên năm đó đánh cướp Long Vũ, Tiêu Cảnh Đình sẽ gặp lại được lợi tiên tinh, cũng là kém hơn một cái Long tôn tài sản, dĩ nhiên, tổng hoa con rể tiên tinh, cũng không phải là một chuyện.

"Có lẽ, anh hẳn toàn lực phụ tá Long Kinh Thiên trở thành Long tôn, để cho hắn đi ra ngoài đánh cướp." Tiêu Cảnh Đình như có điều suy nghĩ nói.

Hứa Mộc An: ". . ."

. . .

Long Kinh Thiên cùng Tiêu Tiểu Tấn đi vào, Long Kinh Thiên nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Cha vợ, sự việc đều giải quyết."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Ngươi thật giống như rất hưng phấn."

Long Kinh Thiên lắc đầu một cái, "Không có à! Ta nhìn như có rất hưng phấn sao? Tại sao ngươi cùng Tiểu Tấn cũng như thế nói?"

"Ngươi nhìn như, vô cùng hưng phấn." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Long Kinh Thiên trừng mắt nhìn, nói: "Có thể là quá lâu không hoạt động, cho nên, có chút cao hứng. . . Bất quá, mấy tên kia quá thức

ăn, căn bản cũng không đủ ta đánh."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Ngươi không phải hy vọng, tới mấy cao thủ đi."

Long Kinh Thiên khẽ đảo mắt, nói: "Như vậy cũng tốt à!"

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

. . .

Bang Thanh Lang.

"Lão đại, Thanh Ngũ, Thanh Lục bọn họ để cho người đánh." Một người tu sĩ vội vội vàng vàng hướng về phía một cái màu xanh tóc tu giả nói.

Thanh Tiêu tiên hoàng trung kỳ tu vi, ở Thanh Phi Thiên cũng là độc bá một phe nhân vật.

"Thật tốt, làm sao biết đánh người?" Thanh Tiêu hỏi.

"Bọn họ nhận Khang Chính thương hành nhiệm vụ, đi cho mới mở một nhà tiệm đan dược một chút màu sắc xem xem, kết quả đi liền sau đó, bị người đánh ra, trên người nhẫn không gian, vẫn còn cho người đoạt đi." Xanh lơ hai nói.

Thanh Tiêu cau mày, nói: "Các ngươi nhận nhiệm vụ này, làm sao không có nói cho ta?"

"Lão đại, chúng ta cũng đạp khá một chút, cái đó tiệm đan dược bên trong chỉ có bốn người, 2 cái đóng cửa không ra, ngoài ra 2 cái một cái cao mập trắng, nhìn như giống như một không rành thế sự trẻ trâu, một cái khác cũng chỉ tiên vương tu vi, lão ngũ, lão Lục cảm thấy không đáng để lo, liền không có nói cho ngươi."

Thanh Tiêu nhìn người đâu, nói: "Vậy lão ngũ, lão Lục gọi là ai

đánh?"

"Chính là cái đó dáng dấp giống như phát mặt bánh bao trẻ trâu, tên nầy nhìn như dịu dàng vô hại, ai biết động tới tay ác như vậy." Thanh lão nhị tràn đầy cảm thán nói.

Thanh Tiêu nhìn Thanh lão nhị, nói: "Ngươi lúc nào, học trông mặt mà bắt hình dong? Cái đó ngũ độc đồng tử còn dáng dấp khả ái đây, bị hắn độc chết tu giả, sợ cũng phải có hết mấy vạn."

Thanh lão nhị lúng túng cười một tiếng, nói: "Lão đại, chúng ta đây không phải là không nghĩ tới sao? Thằng nhóc kia ra tay có thể tàn nhẫn! Lão ngũ, lão Lục bọn họ đều bị cướp sạch sẽ, các anh em lần này mất mặt có thể ném đại."

Thanh Tiêu quét Thanh lão nhị một cái, hỏi: "Khang Chính thương hành cho nhiều ít tiền huê hồng?"

"Một triệu tiên tinh." Thanh lão nhị nói.

Thanh lão nhị thở dài, nói: "Đây chính là một khoản làm ăn lớn à! Nguyên vốn lấy làm cho này tiên tinh dễ kiếm rất, không nghĩ tới vậy tiệm nhỏ nhân viên, như thế hung hãn."

Thanh Ngũ vội vội vàng vàng chạy đi đan dược cửa hàng tìm phiền toái, nhưng thật ra là có tư tâm, lang bang lão ngũ yêu thích tươi non đáng yêu nam tu, Long Kinh Thiên hóa hình hình dáng, hết sức phù hợp bang Thanh Lang lão Ngũ khẩu vị, thật may Long Kinh Thiên không biết một điểm này, nếu không, mấy người kia, thì không phải là bị đánh hộc máu như thế đơn giản.

Thanh Tiêu bật cười một tiếng, nói: "Đối phương nếu là thật như thế vô hại, Khang Chính thương hành phải dùng tới các ngươi đi tìm phiền toái."

"Lão đại, vậy theo ngài xem, chuyện này, cứ tính như vậy?" Thanh lão nhị hỏi.

Thanh Tiêu híp mắt mâu, "Làm ăn cũng nhận, tự nhiên không thể cứ tính như vậy, ăn lớn như vậy thua thiệt, nếu là chúng ta cứ tính như vậy, bang Thanh Lang mặt mũi để nơi nào?"

Thanh lão nhị nghe vậy, thở phào nhẹ nhõm, nói: "Lão đại, vậy nhà trong cửa hàng người làm mướn, rất phách lối, một chút không đem chúng ta bang Thanh Lang coi ra gì, bất quá, người kia cũng coi là có chút bản lãnh, chuyện này chỉ sợ phải làm phiền ngài tự mình ra tay."

Thanh Tiêu gật đầu một cái, nói: "Ngày mai ngươi cùng ta đi một chuyến đi."

Thanh lão nhị liên tục không ngừng đáp một tiếng, " Được."

. . .

Long Kinh Thiên ngồi ở phía sau quầy, lười biếng nói: "Hôm nay làm ăn, tựa hồ có lạnh tĩnh."

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Khang Chính thương hành, tựa hồ ở hoạt động?"

"Cái việc gì động à!" Long Kinh Thiên hỏi.

"Xuống giá bán đan dược!" Tiêu Tiểu Tấn nói.

"Thì ra là như vậy, nhà kia thương hành đan dược khó ăn chặt, đưa cho ta ăn, ta cũng không ăn."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Đan dược chú trọng hẳn không phải là khẩu vị, mà là hiệu quả đi.

Tiêu Tiểu Tấn cùng Long Kinh Thiên ở nơi này vừa nói chuyện, Thanh Tiêu đi vào.

Thanh Tiêu đánh giá Long Kinh Thiên, cau mày đầu, Thanh Tiêu vốn cảm thấy thuộc hạ giải thích có chút khoa trương, cái gì dịu dàng vô hại, nhìn như rất dễ khi dễ hình dáng.

Thấy Long Kinh Thiên hình dáng, Thanh Tiêu thầm nói: Tên nầy quả nhiên lớn lên 1 bản mặt rất dễ khi dễ.

Long Kinh Thiên nhìn Thanh Tiêu sắc mặt, trong lòng lóe lên mấy phần bất mãn.

Long Kinh Thiên một chút không thích hắn bây giờ bộ dáng này, nhìn như ngây thơ cực kỳ, hết lần này tới lần khác Tiêu Tiểu Tấn, Tiêu Cảnh Đình đều cảm thấy hắn như vậy rất tốt, rất tốt, có lực tương tác, người diễn 1 bản chiêu tài Tiến Bảo mặt.

"Các ngươi trong cửa hàng đan dược, rất tốt à!" Thanh Tiêu hướng về phía Long Kinh Thiên cùng Tiêu Tiểu Tấn nói.

Long Kinh Thiên nhìn Thanh Tiêu, nói: "Đúng vậy! Tiệm chúng ta bên trong đan dược, chất lượng đều có bảo đảm, coi như người uống chết, vậy khẳng định là người uống, uống phương thức có vấn đề, chúng ta đan dược là không có vấn đề."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Thanh Tiêu cười một tiếng, nói: "Phải không?"

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy."

Tiêu Tiểu Tấn hướng Long Kinh Thiên, nói: "Ngươi đang làm gì?"

"Ngươi nói lấy đức thu phục người, ta đang cùng hắn nói phải trái." Long Kinh Thiên nói.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Ngươi chắc chắn ngươi là ở nói phải trái sao?

------oOo------

Chương 333: Đan tên tiệm thanh

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 333: Đan tên tiệm thanh
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Thanh Tiêu nhìn Long Kinh Thiên, trơ tráo không cười nói: "Tiểu ca, thật là có cá tính." Thanh Tiêu giọng, mang theo mấy phần xơ xác tiêu điều chi âm.

Long Kinh Thiên giơ giơ lên quả đấm, có chút phấn chấn nói: "Ta chẳng những có cá tính, ta còn có thực lực, ngươi phải thử một chút sao?"

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên, góp qua đầu đi thấp giọng nói: "Không được quá kiêu ngạo."

Long Kinh Thiên hướng Tiêu Tiểu Tấn, nói: "Ta không có à! Ta đã rất lâu không có lớn lối, ta gần đây một mực rất khiêm tốn."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Khiêm tốn? Tiểu tử ngươi chắc chắn?

"Tên nầy trên người có lần trước đám kia người kiếm chuyện mùi vị, hắn cùng những người đó là một phe." Long Kinh Thiên nói.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Ngươi đây là lỗ mũi chó sao?

Nghe được Long Kinh Thiên mà nói, Tiêu Tiểu Tấn nhìn Thanh, không kềm hãm được nhấc lên mấy phần cảnh giác

"Chuyện lần trước, là hiểu lầm, đối với lần này ta sâu sắc áy náy."

Thanh Tiêu nói.

Long Kinh Thiên nhìn Thanh Tiêu, hỏi: "Cho nên, ngươi bây giờ tới, là tới bồi thường chúng ta tổn thất sao?"

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Không cần nhiều, ba chục triệu tiên tinh liền tốt." Long Kinh Thiên nói.

Thanh Tiêu sắc mặt trầm xuống, nói: "Đạo hữu, ngươi không cảm thấy ngươi thật là quá đáng sao? Ngươi bị thương người ta, còn nghĩ bọn họ cướp bóc không còn một mống, kết quả, ngươi bây giờ còn hỏi ta muốn tiên tinh."

Long Kinh Thiên bĩu môi, nói: "Người ngươi? Những người kia là thủ hạ ngươi sao?"

Thanh Tiêu trầm mặt, không nói gì.

Long Kinh Thiên sờ cằm, đánh giá Thanh Tiêu, nói: "Xem bộ dáng là, ngươi cái này làm đầu lĩnh, cho thủ hạ phúc lợi chưa ra hình dáng gì à! Bọn họ nhẫn không gian bên trong đồ, học trò quá nghèo, đánh cướp bọn họ một chút cảm giác thành tựu cũng không có, các ngươi ngày thường kiếm tiên tinh, cũng rót đến ngươi trong túi đi đi."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Vị đạo hữu này, ngươi không cảm thấy ngươi thật là quá đáng sao?" Thanh Tiêu hỏi.

Long Kinh Thiên lắc đầu một cái, nói: "Không có à!"

"Ta ngày hôm nay vốn là tới hòa đàm, nhìn dáng dấp căn bản không có cần thiết à!" Thanh Tiêu lạnh lùng nói.

Long Kinh Thiên hướng Tiêu Tiểu Tấn, hỏi: "Tiểu Tấn, ngươi xem

tên nầy nhiều phách lối à! Lấy đức thu phục người hơn phân nửa vô dụng! Ta có thể ra tay sao? Tên nầy là một đầu lĩnh, hẳn sẽ so với trước đó mấy tên kia có tiền."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

. . .

Hứa Mộc An đi vào, Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An sắc mặt, hỏi: "Đã xảy ra chuyện gì sao?"

Hứa Mộc An vừa bực mình vừa buồn cười ngồi xuống, nói: "Cũng không việc gì, mấy ngày trước, Kinh Thiên đem bang Thanh Lang lão đại cho đánh một trận, bên ngoài bây giờ khắp nơi lời đồn đãi, chúng ta đan tiệm bán đan dược là thuốc giả, chẳng những bán thuốc giả, còn đánh người, bây giờ rất nhiều người cũng không dám tới cửa."

Tiêu Cảnh Đình mãn bất tại ý nói: "Khương Thái Công câu cá, người muốn mắc câu, không có sao, từ từ đi."

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Anh ngược lại là bình tĩnh rất à!"

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, tùy ý nằm đến ở ghế xích đu trong, chậm rãi tới lui, "Tổn thất là Long Kinh Thiên tên nầy tạo thành, tìm hắn bồi, không có sao, hắn đánh cướp bố hắn một lần, đủ hắn mấy trăm năm ăn mặc không buồn, cho nên, vẫn là, đánh cướp việc này kiếm tiền nhanh à! Tên nầy, tổng đi ngọc bội của ta trong không gian chui, ta thu hắn một chút tiền mướn phòng cũng là phải, ngươi biết, khắp nơi giá phòng đều rất đắt à!"

Hứa Mộc An: ". . ."

. . .

Tiêu Tiểu Tấn ngồi ở trước quầy, nhẹ giam trước mặt bàn nói: "Xem

xem ngươi à! Đem người cũng đuổi chạy, bây giờ cũng không ai dám lên cửa."

Long Kinh Thiên hừ hừ, không nói gì, hắn bây giờ cảm giác tốt hơn nhiều, trước, rất nhiều người xem hắn ánh mắt cũng giống như là xem túi rơm, bây giờ những người đó xem hắn ánh mắt, đều tràn đầy kính sợ, tu giả mà, chính là muốn để cho người kính sợ, lúc này mới có phạm à!

"Không người tới cũng được a! Thanh tịnh." Long Kinh Thiên nói.

Tiêu Tiểu Tấn nói: "Không người tới, cũng chưa có tiên tinh."

Long Kinh Thiên mãn bất tại ý nói: "Yên tâm đi, không dám tới đều là một ít quỷ nghèo, chân chính có tiền cao thủ, là sẽ không bị lời đồn đãi lừa gạt."

"Anh bạn trẻ này nói rất hay." Cả người màu xanh quần áo chàng trai đi vào trong tiệm.

"Vị này tiên hoàng đại nhân, có chuyện gì không?" Tiêu Tiểu Tấn mặt tươi cười hỏi.

"Ta nghe nói, cửa hàng này bên trong có một cái hết sức lợi hại cấp 5 tiên đan sư." Chàng trai áo bào xanh nói.

"Lợi hại, nha, xa như vậy xa không tính là, chỉ là một cấp 5 tiên đan sư mà thôi, liền cấp 6 tiên đan cũng không cách nào luyện chế, nhưng là đan dược mùi vị rất tốt, làm xào đậu ăn, rốp rốp, mùi vị tốt vô cùng." Long Kinh Thiên nói.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Anh bạn trẻ này, thật biết nói đùa." Chàng trai áo bào xanh cười nói.

Long Kinh Thiên cau mày, nói: "Làm trò đùa, ta cho tới bây giờ

không làm trò đùa, ta là nghiêm túc."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Ngươi chớ nói chuyện." Tiêu Tiểu Tấn hướng về phía Long Kinh Thiên nói.

Long Kinh Thiên nhìn Tiêu Tiểu Tấn, nói: "Ngươi tại sao lại không để cho ta nói chuyện."

"Trên thực tế, ta lần này tới, là muốn đặt mua một nhóm cấp 4 hồn linh đan." Chàng trai áo bào xanh nói.

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Như vậy à! Ngài cần muốn bấy nhiêu?"

"Bảo đảm không thấp hơn cần một trăm viên, dĩ nhiên, nếu như, các ngươi có thể cung cấp càng nhiều hơn hồn linh đan, vậy càng nhiều càng tốt." Chàng trai áo bào xanh nói.

Tiêu Tiểu Tấn híp mắt mâu, hồn linh đan đan dược này, tương đối đặc thù, nó luyện chế độ khó so giống vậy cấp 4 đan dược cao hơn rất nhiều, mà nó có thể bảo tồn thời gian, chỉ có năm, sáu tháng, cho nên, giống vậy đan hành, cũng sẽ không có hàng tích trữ.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn người đâu, nói: "Ngươi ra giá nhiều ít đâu ?"

"Một viên hạ phẩm tiên đan một triệu tiên tinh, trung phẩm một triệu hai trăm ngàn, thượng phẩm một triệu rưỡi tiên tinh." Chàng trai áo bào xanh báo ra giá nói.

"Tốt giá cả." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Long Kinh Thiên bĩu môi, nói: "Không tệ sao? Cũng chưa ra hình dáng gì à! Vẫn là đánh cướp tới nhanh, trước, ta đánh cướp tên lão đại kia, nhẫn không gian tiên tinh mặc dù không nhiều, nhưng cũng có hơn 12 triệu tiên tinh đây."

Tiêu Tiểu Tấn hướng về phía áo bào xanh lơ chàng trai cười một tiếng, nói: "Ngươi không cần để ý tới hắn, đầu hắn có chút không biết."

Long Kinh Thiên bất mãn lầm bầm nói: "Ai đầu óc không rõ lắm?"

Chàng trai áo bào xanh nhìn Long Kinh Thiên một cái, hướng về phía Tiêu Tiểu Tấn cười một tiếng, "Hiểu, hiểu."

" Này, ngươi muốn là muốn đan dược này, nhiều ít phải trả điểm tiền đặt cọc đi." Long Kinh Thiên mở miệng nói.

"2 người sợ ta giựt nợ?" Chàng trai áo bào xanh nói.

Long Kinh Thiên hừ hừ, nói: "Cũng phải, hồn linh đan đan dược này, đối với rất nhiều tu sĩ mà nói, không có tác dụng gì, ngươi nếu là chạy, chúng ta không phải uổng phí thời gian."

"2 người có thể không nhận biết ta, nhưng hẳn biết trên người ta cái này người quần áo. . ." Người đâu nói.

Long Kinh Thiên khẽ hừ một tiếng, nói: "Ta không nhận biết ngươi, ngươi trên người quần áo ta cũng không nhận biết, làm sao, ngươi cái này người quần áo rất mắc sao? Chất liệu cũng chưa ra hình dáng gì mà!"

Chàng trai áo bào xanh: ". . ."

"Ta kêu Vân Dịch, là học viện Phiếu Miểu trưởng lão." Vân Dịch nói.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Học viện Phiếu Miểu là Thanh Phi Thiên thế lực lớn nhất, trước Trương Thiên Ý cái tên kia chính là bởi vì là thi vào liền học viện Phiếu Miểu, cho nên, mới kéo cùng một người kiến thức nông cạn vậy, cái này người trên người mặc là học viện Phiếu Miểu đạo sư chế phục.

Long Kinh Thiên khoanh tay , nói."Coi như ngươi là học viện Phiếu Miểu trưởng lão, cũng vẫn là phải trả tiền đặt cọc."

Vân Dịch cười một tiếng, nói: "Hai chục triệu tiên tinh đủ chưa?"

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Ít một chút, tạm thời nhiều như vậy đi."

. . .

Tiêu Cảnh Đình nhìn trên tay đơn đặt hàng, nói: "Làm ăn lớn à!"

Hứa Mộc An ngồi ở Tiêu Cảnh Đình bên người, nói: "Làm thành khoản làm ăn này, đối với vãn hồi tiệm đan dược danh dự, cũng có rất lớn tác dụng, chẳng qua là ta không hiểu, học viện Phiếu Miểu bản thân liền tồn tại không thiếu tiên đan sư, tại sao còn muốn đem nhiệm vụ này bên ngoài túi đi ra ngoài."

Tiêu Cảnh Đình nâng cằm, nói: "Cái vấn đề này, Tiểu Tấn đã đi điều tra qua, học viện Phiếu Miểu tiên đan sư mặc dù không thiếu, nhưng là, đa số là cấp 4 tiên đan sư, nhưng mà cấp 4 tiên đan sư, rất ít có có thể luyện chế hồn linh đan, cấp 5 tiên đan sư ngược lại là có thể luyện chế, nhưng là, tỷ lệ thành công cũng không cao lắm, Thanh Vân tiên môn cấp 6 tiên đan sư, lại khinh thường luyện chế loại đan dược này, cho nên, học viện Phiếu Miểu liền đem nhiệm vụ này, bên ngoài thả ra."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Thì ra là như vậy, bỏ mặc nói thế nào, đều là một khoản làm ăn lớn."

Tiêu Cảnh Đình thở dài, nói: "Sẽ ở trung thiên vực mò ở trên mấy phiếu, chúng ta quay lại hạ thiên vực đi đi."

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, hỏi: "Thế nào sao?"

"Em quên, trăm năm thời gian sắp tới, có lẽ, lần này Tiểu Phàm cùng Tiểu Đông biết bay thăng lên tới, tiên giới đối với hư tiên mà

nói quá nguy hiểm, ta đạt được hạ thiên vực đi xem xem, vạn nhất có Tiểu Đông cùng Tiểu Phàm tin tức, cũng tốt theo xem bọn họ một chút." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Quả thật muốn trở về một chuyến, bất quá, khoảng cách trăm năm chi kỳ, còn có hơn hai mươi năm, không cần nóng nảy."

"Phải mau sớm được lợi tiên tinh." Tiêu Cảnh Đình châm chước nói. Đi thiên vực, còn muốn được lợi tiên tinh, có thể khó khăn.

. . .

Tiệm đan dược làm ăn vắng lạnh mấy ngày sau, lại lục tục có người tới mua đan dược.

Một người dáng dấp gầy nhỏ chàng trai, rụt rè e sợ đi tới Long Kinh Thiên trước mặt, ấp úng hỏi: "Cái này. . . Cái này. . . Những đan dược này nhiều ít tiên tinh."

"Tám trăm ngàn tiên tinh." Long Kinh Thiên nói.

"Cái này. . . Cái này. . . Mắc như vậy."

"Không mắc à! Chính là cái giá này cách." Long Kinh Thiên lười biếng nói.

"Ngươi lầm, cái này là bốn trăm ngàn."Tiêu Tiểu Tấn đi ra nói.

Long Kinh Thiên quét chàng trai trong tay đan dược, nói: "Nguyên lai ngươi cầm là hai văn tinh hoa đan, ta còn tưởng rằng là ba văn, ta lầm, bất quá, cũng không kém nhiều ít."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Bốn trăm ngàn cùng tám trăm ngàn kém thật là nhiều đây.

"Bốn trăm ngàn là tốt." Tiêu Tiểu Tấn hướng về phía nam tử gầy nhỏ

gật đầu một cái nói.

Gầy nhỏ chàng trai hướng về phía Tiêu Tiểu Tấn cảm kích cười một tiếng, thanh toán tiên tinh, lập tức chạy đi, chàng trai rời đi tốc độ cực nhanh, thật giống như sau lưng có cái gì nước lũ và mãnh thú ở truy đuổi.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Ngươi làm việc phải tử tế một chút, nếu không, tiệm chúng ta cửa hàng cũng không có người tới."

Long Kinh Thiên mãn bất tại ý nói: "Yên tâm đi, nếu là không làm ăn, ta đánh cướp cũng có thể nuôi ngươi, ta tạm thời còn không phải là bố ta đối thủ, bất quá, ta bố đây sinh cho ta rất nhiều không ra hồn anh chị em, bọn họ cũng rất có tiền."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Mới vừa rồi cái đó tu giả chạy thật mau, lá gan tựa hồ có chút nhỏ đây." Tiêu Tiểu Tấn lẩm bẩm.

"Đúng vậy! Thua thiệt tên kia còn là một tiên hoàng, lá gan nhỏ như vậy." Long Kinh Thiên khinh thường nói.

Tiêu Tiểu Tấn quay đầu, nhìn Long Kinh Thiên, có chút kinh ngạc nói: "Cũng phải cái tiên hoàng?"

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Hẳn là phi thiên thử nhất tộc, vậy nhất tộc người, thích cân cân so đo, nhát gan như chuột, hơi có chút gió thổi cỏ lay, liền biến mất vô ảnh vô tung, cái này người nhất tộc sở trường đào mộ phần, rất nhiều tiên hoàng, tiên tôn qua đời sau lăng mộ, đều bị bọn họ chiếu cố qua."

Tiêu Tiểu Tấn: "Thật không nhìn ra." Phi thiên thử nhất tộc nhát gan, ngược lại là dám đi đào mộ phần.

"Tên kia tựa hồ sợ ta ăn hắn, phi thiên thử nhất tộc cũng gầy trông

mong, ăn không ngon." Long Kinh Thiên rất là ghét bỏ nói.

Tiêu Tiểu Tấn cau mày, truyền âm nói: "Tên kia sẽ không nhìn ra bản thể của ngươi liền đi."

Long Kinh Thiên lắc đầu một cái, nói: "Hẳn sẽ không, bất quá, hẳn nhìn thấu một ít thứ."

------oOo------

Chương 334: Học viện Phiếu Miểu đơn đặt hàng

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 334: Học viện Phiếu Miểu đơn đặt hàng
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

"Kim Tam Bảo, ngươi vội vội vàng vàng đây là từ nơi nào tới à?" Một cái chàng trai tóc muối tiêu hướng về phía một cái cả người Lông Vàng, phần lưng có 3 điều hoành văn phi thiên thử hỏi.

Kim Tam Bảo hóa thành hình người, lòng vẫn còn sợ hãi nói: "Nghe nói vùng lân cận mới mở một nhà Hứa Tiêu đan dược cửa hàng, chủ tiệm đem bang Thanh Lang đầu lĩnh cho đánh một trận, ta đi xem xem tình huống."

Chàng trai tóc muối tiêu tràn đầy khâm phục nói: "Ngươi lá gan thật lớn, nghe nói, chủ tiệm kia hung tàn thành tánh, chẳng những bán thuốc giả, còn đánh người, đan dược người ăn chết, còn chết không thừa nhận."

"Cái đó chủ tiệm, trên người chắc có thần thú huyết mạch." Kim Tam Bảo nói.

"Ngươi nói là, tương tự Long tộc, Phượng tộc chí tôn hoàng tộc huyết mạch?" Chàng trai tóc muối tiêu che miệng nói.

Kim Tam Bảo gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, đứng ở trước mặt hắn lúc này ta có một loại phải bị nuốt trọn cảm giác."

Chàng trai tóc muối tiêu tràn đầy sùng bái nhìn Kim Tam Bảo, "Chủ tiệm kia hung tàn như vậy, ngươi còn dám đi? Long tộc, Phượng tộc

những cái kia vô liêm sỉ, thích nhất cầm chúng ta phi thiên thử nhất tộc đánh dâng đồ ăn."

Kim Tam Bảo cau mày, nói: "Mọi người đều nói, cái đó trong cửa hàng đan dược tiện nghi."

Chàng trai tóc muối tiêu nháy con mắt, nói: "Nhưng mà, cái đó nhân viên tiệm nghe nói thật là dữ, bang Thanh Lang đám kia hung thần, bị hắn đánh một trận lại một bữa, cũng không dám nói gì."

Kim Tam Bảo nháy mắt nói: "Cái đó mập mạp nhân viên tiệm, nhìn như hiền hòa dễ thân cận, nhưng vậy khẳng định là một cái Hồng Hoang cự thú."

"Ngược lại là một cái khác nhân viên tiệm, nhìn như rất là hiền hòa dễ thân cận, bất quá, chẳng qua là nhìn lên mà thôi, hắn cùng cái đó mập mạp nhân viên tiệm có một chân, dám cùng dã như vậy tàn nhẫn chủ tiệm có một chân, phỏng đoán cũng không phải cái gì hiền lành, hắn nếu là người hiền lành, đã sớm bị cái đó xem

Đứng lên giống như bánh bao, trên thực tế là một hung thần người nuốt."

Chàng trai tóc muối tiêu rùng mình một cái, chui vào trong đất, lập tức biến mất bóng dáng.

. . .

Đan dược cửa hàng đều đâu vào đấy mở.

Mặc dù bị các loại lời đồn ảnh hưởng, rất nhiều người cũng không muốn tới, nhưng là, tổng có một ít không tin tà, hoặc là biết nội tình khách quen cũ tới chiếu cố.

Tiêu Tiểu Tấn khoanh tay, nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Ngươi biết, ngươi bây giờ danh tiếng rất kém cỏi sao?"

"Phải không? Ta cho là mọi người sẽ khen ta uy vũ bất phàm, thiên thần tái thế đây." Long Kinh Thiên nói.

Tiêu Tiểu Tấn tràn đầy bất đắc dĩ nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Rất đáng tiếc, mọi người đều nói ngươi tàn bạo, tàn bạo, dã man, vô lý."

"Phải không? Đây đều là nơi nào truyền tới." Long Kinh Thiên bất mãn nói.

"Không biết, tự nhiên làm theo liền truyền ra, hơn nữa, truyền lưu cực kỳ rộng lớn." Tiêu Tiểu Tấn cười nói.

Long Kinh Thiên sậm mặt lại, nói: "Loại này không đáng tin cậy lời đồn đãi, cũng có thể truyền lưu cực kỳ rộng lớn, tiên giới quả nhiên không mấy cái sẽ người nói thật."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"2 người đang nói chuyện trời đất à!" Vân Dịch đi vào.

Long Kinh Thiên nhìn người đâu, nói: "Ngươi rốt cuộc đã tới, ta còn lấy là ngươi không trả nổi tiền sau cùng, cho nên, lật lọng, bỏ chạy."

Vân Dịch cười một tiếng, nói: "Tiểu ca vẫn là như thế yêu nói đùa, thành tựu học viện Phiếu Miểu đạo sư, ta còn chưa đến nỗi như thế không phẩm chất."

"À, ai biết được đâu, ai đều có thể cuốn khoản tư trốn, học viện Phiếu Miểu đạo sư thì thế nào." Long Kinh Thiên nói.

Tiêu Tiểu Tấn hề hề cười một tiếng, giảng hòa nói: "Đại nhân, đầu hắn không biết, ta muốn ngài đã biết, nơi này là ngài muốn đan dược, ngài xem nếu là không có vấn đề, liền kiểm lại một chút đi."

Vân Dịch tra xét Tiêu Tiểu Tấn đưa tới đan dược, nói: "Ba mươi viên hạ phẩm đan dược, một trăm hai mươi viên trung phẩm đan dược, tám mươi viên thượng phẩm đan dược, vượt qua xa ta yêu cầu số

lượng à!"

"Bởi vì là tiên hoàng đại nhân ngài trước nói, càng nhiều càng tốt, cho nên luyện chế nhiều liền một ít." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Vân Dịch nhìn đan dược, nói: "Cái nhóm này đan dược thủ pháp luyện chế cơ bản giống nhau, hẳn là xuất từ một người tay đi."

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Sớm liền nghe thấy, viên thuốc này tiệm trong đan dược sư, thực lực mạnh mẽ, hôm nay mới biết, lời đồn đãi cũng không nói qua thật ra thì, vị kia tiên đan sư bản lãnh, tựa hồ so lời đồn đãi lợi hại hơn." Vân Dịch nói.

Long Kinh Thiên bĩu môi, nói: "Ngươi đã quá suy nghĩ, bất quá là chút cấp 4 tiên đan mà thôi, nói rõ không được vấn đề gì."

Vân Dịch không để ý Long Kinh Thiên, hướng Tiêu Tiểu Tấn hỏi: "Không biết, các hạ có thể từng nghe nói, trước chúng ta học viện Phiếu Miểu cử hành qua luyện đan đại hội."

Tiêu Tiểu Tấn mỉm cười gật đầu một cái, nói: "Nghe nói qua. Học viện Phiếu Miểu nhất hô bách ứng, nghe thành công hơn trăm ngàn tiên đan sư, tới tham gia đại chọn, lần này đại chọn, là học viện Phiếu Miểu chọn lựa không nội dung cửa đệ tử tinh anh."

Vân Dịch cười một tiếng, nói: "Lần đó luyện đan đại hội, chủ ý là chiêu mộ rời rạc bên ngoài tiên đan sư, giải thi đấu quả thật cũng chiêu lục liền một ít người tốt mới, đáng tiếc, không có chiêu lục đến đứng đầu, các ngươi tiệm đan dược tiên đan sư, hẳn cũng không có tham gia giải thi đấu."

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, "Quả thật không có."

"Lấy vị kia tiên đan sư bản lãnh, nếu như tham gia thi đấu, giờ phút này nhất định đã là học viện Phiếu Miểu một thành viên, mạo muội

hỏi một chút, hắn tại sao không tham gia thi đấu đâu ?" Vân Dịch hỏi

"Dĩ nhiên là bởi vì là học viện Phiếu Miểu quá vụn, hắn có mục tiêu cao hơn, mặc dù chỉ là cái cấp 5 tiên đan sư, nhưng là, cái này cũng không làm trở ngại hắn có mục tiêu cao hơn." Long Kinh Thiên nói.

Vân Dịch: ". . ."

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên, tức giận: "Ngươi có thể tránh một chút sao?"

Long Kinh Thiên nhìn Tiêu Tiểu Tấn, tràn đầy không hiểu nói: "Ta tại sao phải tránh?"

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Bởi vì là ngươi vừa mở miệng, liền để cho ta nghĩ chết.

"Tiền bối, ngươi không cần nghe hắn nói bậy nói bạ, tiệm đan dược tiên đan sư là cha ta, cha ta gần đây ẩn cư lánh đời, trên thực tế, cha ta biết đan dược thi đấu lúc này thi đấu đã kết thúc, muốn tham gia cũng đã không còn kịp rồi, đối với bỏ qua tranh tài

Sự việc, cha ta một mực sâu sắc tiếc nuối." Tiêu Tiểu Tấn hướng về phía Vân Dịch nói.

"Tin tưởng ta, cái này không chỉ là cha ngươi tiếc nuối, chúng ta học viện Phiếu Miểu cũng giống vậy tiếc nuối, bỏ lỡ một cái người như vậy mới." Vân Dịch nói.

. . .

"Vân Dịch đưa tiên tinh tới, đồng thời còn xuống một khoản đơn đặt hàng." Hứa Mộc An đi vào nói.

"Còn muốn hồn linh đan?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, hơn nữa, lần này cần

ba trăm viên."

"Muốn thật đúng là không thiếu à!" Tiêu Cảnh Đình nói.

"Phiếu Miểu tiên môn thật giống như muốn đem một ít tu giả đưa đến một cái bí cảnh bên trong đi, mà tiến vào cái này bí cảnh, thì cần loại đan dược này." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình nhíu mày, nói: "Phải không? Khó trách đây, bất quá quản nhiều như vậy làm gì, chỉ cần có thể được lợi tiên tinh là tốt."

"Nói cũng phải, Vân Dịch cái này, ra tay vẫn là rất hào phóng." Hứa Mộc An cười cười nói.

Long Kinh Thiên lười biếng lưu lại ở trong cửa hàng, Tiêu Tiểu Tấn ở một bên kiểm kê hóa đơn, mấy cái tu giả đi vào.

Mấy cái tu giả ở tiệm đan dược lý lý ngoại ngoại chuyển, chẳng qua là cầm đan dược nghiên cứu, cũng không có muốn mua ý.

Long Kinh Thiên hướng Tiêu Tiểu Tấn, nói: "Ngươi xem những tên kia, chỉ xem không mua, có phải hay không muốn trộm à!"

Tiêu Tiểu Tấn lắc đầu một cái, nói: "Không phải, bọn họ đoán chừng là tới hỏi dò tình báo."

Tiêu Tiểu Tấn híp mắt, thầm nói: Cái nhóm này tới người trong tiệm, trên người mang một cổ cùng cha không sai biệt lắm đan dược hơi thở, nhóm người này cũng đều là tiên đan sư.

Tiêu Tiểu Tấn ở trong đó thấy được Trương Thiên Ý bóng người, Trương Thiên Ý mặt mũi trải qua nhất định ngụy trang, nhưng là, Tiêu Tiểu Tấn vẫn là nhận ra được.

Theo Tiêu Tiểu Tấn biết, chi tới trước cái đó Vân Dịch, ở học viện Phiếu Miểu địa vị còn thật cao, học viện Phiếu Miểu cấp 5 tiên đan sư, tất cả thuộc về tên nầy quản, người nọ tựa hồ rất sùng bái nhà

mình cha, người nọ sùng bái cha, học viện Phiếu Miểu những học viên kia, có thể là không phục.

Long Kinh Thiên quét người đâu, bỗng nhiên hướng về phía Tiêu Tiểu Tấn truyền âm nói: "Có người quen à!"

Tiêu Tiểu Tấn cười một tiếng, nói: "Ngươi mới phát hiện sao?"

Long Kinh Thiên sờ cằm, nói: "Cái đó cùng bố ngươi dáng dấp đại đồng tiểu dị người cũng tới, tên nầy trước muốn nhận cha ngươi làm người làm, lần này tới làm gì, chẳng lẽ là không có chết lòng, vẫn là đến tìm cha ngươi?"

"Ngươi suy nghĩ nhiều, hắn căn bản cũng không biết cha ta ở nơi này. . ."

"Ngươi nói đúng, tên kia quá ngu xuẩn, mặc dù dáng dấp cùng bố ngươi vậy, nhưng là, so cha ngươi ngu xuẩn nhiều, ngươi biết bố ngươi liền không thế nào thông minh, so cha ngươi lại càng không người thông minh, phải ngu xuẩn thành cái dạng gì, lộ ra thấy rõ." Long Kinh Thiên nói.

Tiêu Tiểu Tấn liếc Long Kinh Thiên một cái, nói: "Thật là cám ơn khích lệ của ngươi, ta muốn cha nghe đến khích lệ của ngươi, hẳn sẽ cao hứng. . ."

Long Kinh Thiên ngoẹo đầu, nói: "Không nên đem lời này nói cho hắn à! Trước, liền bởi vì là ta không chào hỏi, cưới đi ngươi, hắn liền đến chỗ cùng người nói, ta không được." Long Kinh Thiên dừng một chút, hậm hực nói: "Hắn nếu là biết ta nói hắn ngu xuẩn, hắn còn không biết sẽ nói ra nói cái gì tới."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Long Kinh Thiên tên nầy, còn không phải là không có thuốc chữa à!

Long Kinh Thiên nhìn Tiêu Tiểu Tấn, nói: "Nhìn như vậy ta làm gì?"

"Không việc gì, chính là kinh ngạc ngươi người này còn có chút tự biết mình." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Long Kinh Thiên: ". . ."

. . .

"Cái này đan trong tiệm thuốc đan dược cấp năm không thiếu à! Nhìn dáng dấp, cái này sau lưng tiên đan sư, thuật luyện đan không tầm thường à!"

"Tên nầy, cũng không biết chuyện gì, trước đây không tham gia đan dược giải thi đấu, bây giờ nhưng cố ý xuất hiện ở đây cái địa phương." Trương Thiên Ý mặt lạnh lùng nói.

Học viện Phiếu Miểu cao thủ như mây, Trương Thiên Ý qua 5 ải, chém 6 tướng tiến vào học viện sau đó, cảm nhận được cực lớn áp lực.

Lần này học viện cần hồn linh đan, điều động bọn họ mới gia nhập tiên đan sư luyện chế loại đan dược này.

So với học viện uy tín lâu năm cấp 5 tiên đan sư, bọn họ những thứ này mới vừa gia nhập cấp 5 tiên đan sư, tỏ ra phải kém sắc hơn, Trương Thiên Ý tình cờ bây giờ, biết học viện chủ quản đan dược quản sự, rất là sùng bái đan dược này cửa hàng tiên đan sư, cứ tới đây xem xem tình huống.

"Cấp 5 Thiên Linh đan, không nghĩ tới, đan dược này cửa hàng bên trong, liền loại này khó khăn luyện chế cấp 5 tiên đan đều có, nhìn dáng dấp, cái đó tiên đan sư thuật luyện đan, đã đến gần cấp 6 tiên đan sư tài nghệ." Một cái tiên đan sư nói.

Trương Thiên Ý nhìn trong cửa hàng đan dược, trong lòng có mấy phần lòng buồn bực.

Nghe nói, nhà này tiệm đan dược tiên đan sư, một tháng liền luyện

chế được hai trăm viên cấp 4 hồn linh đan, hắn một tháng chỉ luyện chế hai mươi tới viên, học viện những cái kia uy tín lâu năm những cái kia cấp 5 tiên đan sư, luyện chế nhiều, cũng chỉ có luyện chế chừng năm mươi viên.

Học viện Phiếu Miểu tiên đan sư tinh anh, kém hơn bên ngoài một cái tán tu tiên đan sư, chân thực để cho người ta buồn bực.

------oOo------

Chương 335: Long tộc khách tới

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 335: Long tộc khách tới
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Trương Thiên Ý đi tới trước quầy, hướng Tiêu Tiểu Tấn nói: "Mạo muội hỏi một chút, ta có thể gặp ngươi một chút cửa đan cửa hàng vị kia tiên đan sư sao?"

Tiêu Tiểu Tấn lắc đầu một cái, tràn đầy tiếc nuối nói: "Xin lỗi, hắn không thích gặp người."

"Hắn có chút người không nhận ra." Long Kinh Thiên ở một bên bổ sung nói.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Phải không? Vậy thật tiếc nuối, ta vốn là lấy là, có thể cùng hắn so tài một chút thuật luyện đan." Trương Thiên Ý thở dài nói.

Tiêu Tiểu Tấn cười một tiếng, nói: "Sau này có lẽ chỉ có cơ hội."

Trương Thiên Ý cười một tiếng, nói: "Hy vọng như thế chứ."

Trương Thiên Ý cau mày, đi ra, cùng Trương Thiên Ý cùng chung tới trước mấy cái tiên đan sư, cũng lục tục đi ra.

"Cái này tiên đan sư tựa hồ có chút cao ngạo à! Nghe nói hắn vậy không xuất hiện."

"Ta nghe nói, cái này tiên đan sư, dáng dấp xấu xí vô cùng, hắn vậy không xuất hiện, là bởi vì là hắn căn bản cũng không dám xuất hiện."

"Vân Dịch đạo sư, tựa hồ rất sùng bái cái đó tiên đan sư à!"

"Đáng tiếc, hắn bỏ lỡ khảo hạch, trừ phi, hắn có thể đến khi lần sau khảo hạch, nếu không, hắn định trước không thành được học viện Phiếu Miểu một thành viên."

"Tên kia cho dù có điểm thiên phú, không có hậu đài, sớm muộn cũng chỉ sẽ mẫn nhiên mọi người, có học viện là theo nhờ, muốn đến chúng ta qua mấy trăm năm, liền đều là cấp 6 tiên đan sư."

"Đạo hữu nói đúng, tên nầy bây giờ có lẽ so chúng ta mạnh một ít, bất quá, tiềm lực phát triển xa không hơn chúng ta."

. . .

Trương Thiên Ý các người nghị luận một hồi, rời đi, trước khi rời đi, Trương Thiên Ý không nhịn được quay đầu nhìn một chút tiệm đan dược bảng hiệu.

"Trương sư đệ, ngươi thế nào sao?"

"Không việc gì, tiệm này tên, có chút kỳ quái." Hứa Tiêu đan dược cửa hàng, Trương Thiên Ý âm thầm suy nghĩ cái này đan tiệm không phải là cùng Tiêu Cảnh Đình, Hứa Mộc An có liên quan đi.

Trương Thiên Ý lắc đầu một cái, thầm nói mình suy nghĩ nhiều quá, Tiêu Cảnh Đình là người chỉ biết luyện chế cường dương đan bất nhập lưu tiên đan sư, cái cửa hàng này chủ nhân, có thể luyện chế cấp 5 tiên đan, 2 người hẳn kéo không được quan hệ thế nào.

"Hứa Tiêu đan dược cửa hàng, không có gì đặc biệt à! Nghe nói, tiệm đan dược này ông chủ, liền kêu rất nhiều tiêu."

. . .

"Những người này, cuối cùng là đi." Long Kinh Thiên lành lạnh nói.

Tiêu Tiểu Tấn cười một tiếng, nói: "Đúng vậy!"

"Cái đó gọi Trương Thiên Ý người, thật thú vị à! Trước kia, muốn tìm cha ngươi làm thủ hạ, bây giờ muốn tìm cha ngươi nói chuyện phiếm, thật ra thì, tên nầy muốn gặp cha ngươi cần gì phải ngàn dặm xa xôi tới, trực tiếp soi gương là tốt à!"

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Nhắc tới, cái tên kia mặc dù dáng dấp cùng cha ngươi vậy, nhưng là, mặc quần áo thưởng thức nếu so với cha ngươi cao một chút, cha ngươi cả ngày mặc giống như một bán cá mặn."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Long tộc có khuynh hướng thích kim quang lập loè, lòe loẹt đồ, Trương Thiên Ý cái đó quyến rũ người, mặc đích xác là rất phù hợp Long Kinh Thiên sở thích.

Tiêu Tiểu Tấn cùng Long Kinh Thiên đi vào Tiêu Cảnh Đình phòng ở.

"Ngày hôm nay làm ăn như thế nào à!" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Cũng không tệ lắm, chính là có mấy người, sau khi đến, liền không ngừng ở trong tiệm đi loanh quanh, thiêu tam giản tứ, lại cái gì cũng không mua, đều là thiếu đại đức." Long Kinh Thiên đạo

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên một cái, quay đầu hướng về phía Tiêu Cảnh Đình, nói: "Cha, ta thấy Trương Thiên Ý."

Tiêu Cảnh Đình ngoài ý muốn một chút, nói: "Thấy hắn?"

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, tên kia muốn gặp ngươi, nói muốn cùng ngươi trao đổi thuật luyện đan, để cho ta bị

đẩy."

"Đẩy liền tốt." Tiêu Cảnh Đình thở phào nhẹ nhõm, hắn cũng không muốn gặp Trương Thiên Ý tên nầy tới.

"Cha, cha luyện chế đan dược số lượng tựa hồ so với kia cái học viện Phiếu Miểu nhiều người ra rất nhiều, những tên kia bị cha ngươi trấn trụ." Tiêu Tiểu Tấn thân mật kéo Tiêu Cảnh Đình cánh tay nói.

"Phải không? cha đây ra tay một cái, những tên kia, cũng chỉ có thể cam bái hạ phong." Tiêu Cảnh Đình dương dương đắc ý nói.

Long Kinh Thiên nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Cha vợ đại nhân, ngươi sở dĩ sẽ so những tên kia mau, là bởi vì là ngươi có thể ăn gian."

Tiêu Cảnh Đình hướng Tiêu Tiểu Tấn nhìn sang, hỏi: "Ngươi tại sao, sẽ tìm cái này?"

Tiêu Tiểu Tấn nhún vai một cái, tràn đầy bất đắc dĩ nói: "Cha, cha biết, người trong giang hồ, thân bất do kỷ."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Có đạo lý." Tiêu Cảnh Đình vỗ một cái Tiêu Tiểu Tấn bả vai, đầy là đồng tình nói: "Con trai, ủy khuất ngươi, thời vận không đủ à!"

Long Kinh Thiên: ". . ."

. . .

Một tháng sau đó, Vân Dịch lại lần nữa đi tới đan dược cửa hàng trong.

Tiêu Cảnh Đình giao ra hơn năm trăm viên hồn linh đan, đem Vân Dịch lần nữa kinh hãi một phen.

Học viện Phiếu Miểu tiền muôn bạc biển, Vân Dịch rất thoải mái đem

khoản tử cho trả hết.

"Thật cao hứng cùng các ngươi hợp tác." Vân Dịch mặt tươi cười hướng về phía Tiêu Tiểu Tấn.

Tiêu Tiểu Tấn thu hồi tiên tinh, nói: "Như nhau."

Long Kinh Thiên khoanh tay, nói: "Ngươi nhìn như rất có tiền à! Nhìn dáng dấp học viện Phiếu Miểu phúc lợi không tệ, ta nghe nói, học viện Phiếu Miểu là Thanh Phi Thiên số một số hai thế lực lớn, học viện đệ tử một cái cuộc so tài một cái giàu có."

Vân Dịch cười một tiếng, có chút kiêu ngạo nói: "Học viện Phiếu Miểu, đích xác là so vậy thế lực muốn phú có một ít, nói thế nào học viện Phiếu Miểu đều là Thanh Phi Thiên thế lực lớn nhất mà."

"À, nghe thật để cho người muốn đi cướp một cướp." Long Kinh Thiên nói.

Tiêu Tiểu Tấn nhạt nhẽo cười một tiếng, nói: "Hắn nói đùa."

Vân Dịch cười một tiếng, nói: "Tiểu ca, một mực như thế dí dỏm, ta đã sớm biết rồi."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Long Kinh Thiên nhìn Vân Dịch, có chút bất mãn nói: "Ngươi làm sao biết ta chẳng qua là làm trò đùa."

"Học viện Phiếu Miểu cao thủ như mây, ngươi đã qua người ta một người một cái nước miếng cũng có thể chết chìm ngươi, ngươi không phải làm trò đùa, ngươi là muốn chết sao?" Bất đồng Vân Dịch nói chuyện, Tiêu Tiểu Tấn lạnh lùng nói.

Long Kinh Thiên: ". . ." Hắn không có như vậy thức ăn được không?

Tiêu Tiểu Tấn hướng về phía Vân Dịch cười một tiếng, nói: "Tiền

bối. Đan dược kia ngươi còn cần sao?"

"Tạm thời không cần, cám ơn." Vân Dịch nói."Đều là nhờ phụ thân ngài phúc, đan dược số lượng đã đủ rồi, học viện Phiếu Miểu bảy tám cái cấp 5 đan sư cộng lại, sợ mới đuổi kịp cha ngươi độ tiến triển, nếu như, ta không phỏng đoán sai lầm, cha ngươi cũng nhanh trở thành cấp 6 tiên đan sư đi."

Tiêu Tiểu Tấn nói: "Có lẽ đi, có thể chỉ kém một chân bước vào cửa."

"Chỉ kém một chân bước vào cửa? Ta coi trước cha ngươi cả ngày sự chú ý đều đặt ở cho ngươi tạo người em trai ở trên, hắn muốn trở thành cấp 6 tiên đan sư, còn sớm rất đây." Long Kinh Thiên nói.

Tiêu Tiểu Tấn sậm mặt lại, nói: "Ngươi liền cấp 1 tiên đan cũng luyện chế không được, ngươi cái người ngoài ngành, biết cái gì à!"

Long Kinh Thiên cổ trước quai hàm nói: "Ta là không hiểu luyện đan, nhưng là, ta biết ăn à."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Như thế mất mặt mà nói, không cần phải nói như thế có lý chẳng sợ được không?

Vân Dịch nhìn Tiêu Tiểu Tấn cùng Long Kinh Thiên nói: "2 người cảm tình thật tốt, vừa thấy đã biết, quan hệ vợ chồng hết sức hài hòa."

Long Kinh Thiên hì hì cười một chút, nói: "Cái này cũng cho ngươi đã nhìn ra, ngươi vẫn có chút ánh mắt mà!"

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

. . .

"Vân Dịch đã tới." Tiêu Cảnh Đình nhìn trên tay nhẫn không gian nói.

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Tên nầy không được đan dược."

"Đáng tiếc, đây chính là cái khách hàng lớn." Tiêu Cảnh Đình nói.

Long Kinh Thiên nâng cằm, nói: "Tên kia nhìn như, kiếm không thiếu, ta nói muốn cướp liền hắn, bất quá, Tiểu Tấn không cho phép."

Tiêu Cảnh Đình: ". . . Chúng ta bây giờ mai danh ẩn tính, cần phải khiêm tốn."

Long Kinh Thiên nhún vai một cái, nói: "Được rồi, bất quá, khiêm tốn thật không phải là ta phong cách."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Ta cảm thấy chiêu đãi nhân viên công tác không thích hợp ngươi." Tiêu Tiểu Tấn đứng ở trước quầy nói.

Long Kinh Thiên ngoẹo đầu, nhìn Tiêu Tiểu Tấn, nói: "Tại sao? Bởi vì phải là ta không có ở đây lễ tân, ngươi liền có thể cùng những cái kia vào cửa khách hàng mi lai nhãn khứ liền sao?"

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên, đưa tay nắm được Long Kinh Thiên quai hàm, tràn đầy bất đắc dĩ nói: "Ngươi không thấy mọi người xem ngươi ánh mắt, đều tràn đầy chê sao? Chặt chặt, nhiều đáng yêu mặt à! Đáng tiếc, như thế đáng yêu mặt, cũng vẫn là khoác không cứu được ngươi à!"

Long Kinh Thiên nhìn Tiêu Tiểu Tấn, nghiêm trang nói: "Ta cảm thấy ngươi ở trứng gà trong kẽ hở chọn xương, ngươi xem bởi vì là có như thế lực uy hiếp ta ở chỗ này, cho nên trong tiệm như thế trật tự tỉnh nhiên."

"À, ngươi công lao thật lớn." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Long Kinh Thiên cười một tiếng, nói: "Đa tạ khen. . ."

Long Kinh Thiên nói được một nửa, bỗng nhiên kẹt, Long Kinh Thiên nhìn vào cửa người, tròng mắt chỗ sâu mọc lên lũ lũ hung quang.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên, trong lòng dâng lên mấy phần cảnh giác, trong lòng giác quan thứ sáu nói cho Tiêu Tiểu Tấn Long Kinh Thiên muốn đánh cướp, trước Long Kinh Thiên mấy lần nhắc tới đánh cướp, nhưng hẳn chỉ là nói một chút mà thôi, lần này, tên nầy là nghiêm túc.

Tiêu Tiểu Tấn có thể cảm giác được Long Kinh Thiên quanh thân tản mát ra hưng phấn hơi thở, Tiêu Tiểu Tấn có loại dự cảm, bọn họ lại được di chuyển địa phương.

Tới 2 người một nam một nữ, nam mặc màu vàng cẩm bào, nữ mặc bảy sắc thái y, nam đẹp trai đẹp trai, nữ diêm dúa, nhìn như, ngược lại là cảnh đẹp ý vui.

"Ngươi có biết hay không vậy 2 người à!" Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

"Vậy chỉ trùng dài hóa thành tro, ta đều biết." Long Kinh Thiên cắn răng nghiến lợi nói.

Trùng dài? Long tộc sao? Tiêu Tiểu Tấn đánh giá vào cửa chàng trai, phát hiện người đâu cùng Long Vũ dáng dấp rất là tương tự.

"Cái đó thằng đáng chết, cùng lão già chết bằm một cái thưởng thức, đều thích ngâm hồ tộc người phụ nữ."

Long Kinh Thiên hừ hừ, lại nói: "Cái này ngu xuẩn, cũng không sợ ngày nào bị cái nào hồ tộc người phụ nữ, dùng cái đuôi hồ ly cuốn lấy cổ, chết ở trên giường, nha, hắn hẳn đợi không được bị cái nào bạn gái giết chết, hắn muốn không được bao lâu, sẽ chết ở ta trên tay."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Ngươi cùng tên nầy, có cái gì va chạm à!" Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

"Hắn đã từng xem ta cánh dài đẹp trai, hắn không có, tìm người cùng nhau, muốn chém đứt ta cánh, còn phóng hỏa đốt ta." Long Kinh Thiên nói.

Tiêu Tiểu Tấn sững sốt một chút, nói: "Bố ngươi bỏ mặc sao?"

"À, cái đó lão già chết bầm, cả ngày bận bịu tán gái, Long tộc đời sau giữa tranh đấu, hắn cho tới bây giờ bỏ mặc." Long Kinh Thiên nói.

Tiêu Tiểu Tấn đầy là đồng tình nói: "À, xem ra ngươi bị cái tên kia khi dễ đủ thảm à!"

"À, thật ra thì, cũng không có, hắn muốn chém đứt ta cánh không có sính, bất quá, ta thừa dịp hắn lúc ngủ, thành công chém đứt cái đuôi của hắn, mặc dù chỉ là một đoạn nhỏ, nhưng là, hắn từ đây là được là trọc đuôi rồng." Long Kinh Thiên dương dương đắc ý nói.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Vậy thằng nhóc chết bầm, bởi vì là ta chém đứt cái đuôi của hắn, vẫn luôn đối với ta ghi hận trong lòng, thường thường tụ tập mấy con rắn chết chận ta đường, khá tốt ta có rãnh rỗi chui năng lực." Long Kinh Thiên mài răng nói.

Tiêu Tiểu Tấn nhíu mày, không gian quy luật huyền ảo vô cùng, nắm giữ không gian phép tắc Long tộc cũng không nhiều, giống như Long Kinh Thiên như vậy, ra đời thì có trống rỗng chui năng lực Long tộc, lông phượng và sừng lân, đáng tiếc rất, Long Kinh Thiên trên người có Phượng tộc huyết mạch, bị Long tộc lão gia, cho bài xích.

------oOo------

Chương 336: Đối chiến Long Huân

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 336: Đối chiến Long Huân
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

"Tiểu tử này huyết mạch rất tinh thuần, ngươi biết không?" Long Kinh Thiên hai tròng mắt sáng lên hướng về phía Tiêu Tiểu Tấn truyền âm nói.

Tiêu Tiểu Tấn nghễnh đầu, nhíu mày, thầm nói: Long Kinh Thiên lời nói này ý, không phải là đang ám chỉ, hẳn đem cái đó xuyên áo vàng người nấu ăn đi?

"Cho nên đâu ?" Tiêu Tiểu Tấn thận trọng hỏi.

"Long tộc những lão gia hỏa kia rất coi trọng hắn, ngươi biết cha ta cái đó chết hàng, bị dự là long tộc có hy vọng nhất trở thành tiên đế một người trong."

"Mặc dù ta cảm thấy những lão gia hỏa kia đều ở đây nằm mộng ban ngày, xem bố ta hình dáng, cũng biết hắn không thể nào trở thành tiên đế, ở trở thành tiên đế trước, tên kia nhất định đã chết ở người đàn bà nào trên giường, nhưng là, những lão gia hỏa kia đối với cha ta có thể trở thành tiên đế một điểm này, ngược lại là rất tin không nghi ngờ."

Tiêu Tiểu Tấn có chút không hiểu nói: "Cái này cùng ngươi cái đó huynh đệ có quan hệ thế nào."

"Ngươi không biết mới vừa cái tên kia, cũng là Long tộc những lão gia hỏa kia cho là, có khả năng nhất trở thành tiên đế một người

trong, xem hắn vậy chết dạng ngươi thì biết, hắn so bố ta hơn nữa không thể nào trở thành tiên đế, nhưng là, Long tộc trưởng lão rất coi trọng hắn, cho hắn rất nhiều tài nguyên."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Cho nên, Long Kinh Thiên cũng không phải là đang ám chỉ phải đem tên nầy làm thành đan dược, mà là, đang ám chỉ tên kia là một rất tốt đánh cướp đối tượng.

"Ngươi đánh qua tên kia không?" Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

Theo hắn biết, Long Kinh Thiên khi còn bé, tựa hồ bị hắn những cái kia huynh đệ khi dễ rất thảm à!

Long Kinh Thiên hướng Tiêu Tiểu Tấn nhìn sang, nói: "Ta dĩ nhiên đánh qua, tên kia cùng bố vậy ngu si vậy, chỉ biết là tán gái, tu vi hoàn toàn làm trễ nãi, nhiều năm như vậy, còn là một tiên hoàng sơ kỳ, ta một cái tay, liền có thể ngăn hắn."

. . .

Hồ Tuyết hướng về phía Long Huân nói: "Ngươi có phát hiện hay không, mới vừa rồi cái đó chủ tiệm, tựa hồ rất ghét ngươi dáng vẻ!"

Long Huân híp mắt mâu, nói: "Ngươi nói thế nào cái dáng dấp dị thường buồn cười chủ tiệm, ta muốn hắn có thể là ghen tị ta dáng dấp tương đối đẹp trai đi."

"Ngươi dĩ nhiên so hắn dáng dấp đẹp trai đẹp trai nhiều." Hồ Tuyết chim non theo người tựa vào Long Huân trên người.

Long Huân ôm Hồ Tuyết eo, tràn đầy ấm áp muội nói: "Ta chẳng những so hắn đẹp trai đẹp trai nhiều, trên giường năng lực càng làm cho hắn không theo kịp."

Hồ Tuyết ngượng ngùng cười một tiếng, nói: "Đúng vậy, hắn dĩ nhiên không thể cùng ngươi so, ngươi xuống trung thiên vực, tìm được em trai ngươi không có."

Long Huân cau mày, nói: "Thằng nhóc này hoạt lưu rất, tránh bóng dáng cũng không có, từ nhỏ tên kia chính là một phản nghịch đồ, trưởng thành càng là coi trời bằng vung, bất quá hắn lại dám cướp bóc bố, thật là khó tin, càng khó tin là, bố bị hắn cho đoạt, lại có thể cứ tính như vậy."

Hồ Tuyết nhìn Long Huân, nói: "Bố ngươi có thể là cố niệm tình cha con đây."

"Bố cũng thiệt là, như vậy cái quái thai, lại có thể đau lòng ở trên." Long Huân bất mãn nói.

"Bố xuất thân cũng không thể liền tiện nghi như vậy cái này à!" Hồ Tuyết nói.

Long Huân gật đầu một cái, nói: "Đương nhiên biết, thằng nhóc này nghe nói năng lực có vấn đề, đều không thể là long tộc nối dõi tông đường, bất quá, xem hắn cái dáng vẻ kia, coi như có thể sinh, còn không biết sẽ sanh ra dạng gì quái thai đi ra chứ!"

Hồ Tuyết cười một tiếng, nói: "Đúng vậy! Long Kinh Thiên cái gì cũng kém hơn ngươi, bố ngươi xuất thân rơi vào ở trên tay hắn, cũng quá lãng phí. . ."

Long Huân híp mắt mâu, nói: "Chính là không biết thằng nhóc này, bây giờ tránh đi nơi nào, Phượng tộc cái đó đàn bà điên, một mực bỏ mặc tên kia, lần này nhưng cho hắn 1 bản ẩn linh phù, gây ra ta căn bản không cảm giác được hắn hơi thở."

. . .

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên, nghiêng đầu nói: "Thế nào à! Ngươi nhìn như, tâm tình không tốt lắm à!"

"Long Huân tên kia, nói ta cái gì đều không hắn lợi hại, nói ta không đánh lại hắn, còn coi rẻ giường ta ở trên năng lực." Long Kinh Thiên

âm trầm nói.

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "À, hắn thật quá đáng." Long Kinh Thiên đây là nghe trộm liền Long Huân cùng Hồ Tuyết nói chuyện.

"Đúng không, cái này tên khốn kiếp, ta phải đem hắn cắt thành tám đoạn."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Tháo ra 8 khối sao?

"Tám đoạn quá ít, sáu mươi bốn đoạn."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Nội viện, nguyên bản đang nghỉ ngơi Tiêu Cảnh Đình nhảy lên một cái.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Thế nào sao?"

"Thu dọn đồ đạc, chuẩn bị đường chạy." Tiêu Cảnh Đình lời ít ý nhiều nói.

Hứa Mộc An nhíu mày một cái, nói: "Đường chạy, lại xảy ra chuyện gì."

"Tiểu Tấn nói, Long Kinh Thiên muốn làm nhiều tiền."

Hứa Mộc An: ". . ."

. . .

"Thằng nhóc , đan dược này nhiều ít tiên tinh?" Long Huân đi tới trên quầy hỏi.

"Một cái tiên linh mạch." Long Kinh Thiên không chút nghĩ ngợi nói.

Tiêu Tiểu Tấn chú ý tới Long Kinh Thiên lời nói vừa ra, trong tiệm khách hàng Tề Tề hướng Long Kinh Thiên phương hướng nhìn lại, Tiêu Tiểu Tấn không khỏi có chút quẫn bách.

Long Huân híp mắt mâu, giọng bất thiện nói: "Thằng nhóc , ngươi giựt tiền à!"

Long Kinh Thiên cười một tiếng, bì liền bì răng, nói: "Quỷ nghèo, 10 con tiên linh mạch, mới là giựt tiền đâu, mới chịu ngươi một cái tiên linh mạch, ngươi hẳn cám ơn ta một phát, đây là hữu nghị giá cả."

Tiêu Tiểu Tấn chú ý tới một ít muốn mua đan dược tu giả buông xuống đan dược, từ từ rút lui đi ra ngoài, có thể là bị Long Kinh Thiên hữu nghị giá cả dọa sợ.

"Thằng nhóc , ngươi là tìm tra sao?" Long Huân hung tợn hỏi.

Long Kinh Thiên hì hì cười một tiếng, nói: "Đúng vậy! Cái này cũng bị ngươi cho đã nhìn ra."

"Thằng nhóc , ta xem ngươi tiệm này thì không muốn mở." Long Huân híp mắt mâu nói.

"Mở tiệm nơi nào có đánh cướp mau à! Cái này phá tiệm ta đã sớm không muốn mở ra." Long Kinh Thiên mãn bất tại ý nói.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Thằng nhóc , ta ban đầu còn không có phát hiện, ngươi trên người có một cổ người chim mùi vị."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Phượng tộc nguyên lai là người chim.

"Ngươi trên người con rắn thúi nhất tộc huyết mạch, ngộp chết người." Long Kinh Thiên không dám yếu thế nói.

"Không nghĩ tới, Phượng tộc đã chán nản đến mảnh đất này bước,

chỉ có thể bán thuốc giả."

Long Kinh Thiên đầy không thèm để ý, nói: "Cùng thu thập ngươi, ta cũng không cần lại bán thuốc giả."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Làm sao nói chuyện à! Bọn họ trong tiệm đan dược đều là thứ thiệt.

Long Huân sắc mặt kéo xuống, nói: " Được a ! Ta là quá lâu không ra tay, cho nên các ngươi đám này thúi người chim, đều không đem ta coi ra gì à!"

Long Kinh Thiên hừ hai tiếng, nói: "Ngươi coi như thường xuyên ra tay, ở ta trong mắt cũng là một đống cặn bã."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

. . .

Long Huân lập tức hóa thành nguyên hình, Long Huân thân rồng có mấy ngàn mét trưởng, tên nầy lập tức biến thành nguyên hình, thời gian đầu tiên, đem toàn bộ tiệm đan dược xanh phá.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn lăn xuống đầy đất đan dược, cố không thể đau lòng, thời gian đầu tiên, rút ra chiến trường.

Long Huân nhìn Long Kinh Thiên, tồi tệ cười một tiếng, nói: "Ta tưởng là ai chứ, nguyên lai là ngươi cái quái thai, khó trách một cỗ người chim mùi vị, dáng dấp một bộ quái thai dạng, đã quá đáng ghét, nghe nói ngươi còn không được, Long tộc mặt, cũng gọi ngươi cho mất hết."

Long Kinh Thiên nhìn Long Huân, nói: "Ta năng lực so ngươi cái rắn chết tốt hơn nhiều, nghe nói, ngươi cái tiểu tử đối với bố những cái kia xuất thân cảm thấy rất hứng thú, ta ở nơi này, ngươi tới à!"

Tiêu Tiểu Tấn vội vàng đi vào nội viện.

"Đánh nhau?" Hứa Mộc An nhìn trong bầu trời 2 con to lớn yêu thú nói.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn 2 con yêu thú, nói: "Cái này hai tên, dáng dấp thật tráng à! Cái này hai tên, cũng nên giảm cân."

Tiêu Cảnh Đình thấy 2 con rồng khổng lồ, lập tức hướng đụng vào một khối, ngươi cắn ta, ta cắn ngươi.

Tiêu Cảnh Đình cau mày, nói: "Long tộc đánh nhau đều là đánh như vậy à!"

Tiêu Tiểu Tấn nhìn trời không trung tranh đấu không nghỉ 2 con rồng, nói: "Thật giống như Long tộc đụng đầu, ban đầu đều là đánh như vậy."

Long Kinh Thiên cấp bậc ở Long Huân trên, rất rõ ràng chiếm cứ đến cửa.

"Long Huân tên kia hình thú dáng dấp không tệ à!" Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Tiểu Tấn: "Nếu là luyện chế thành đan dược, nhất định có thể luyện chế không thiếu. . ."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Tiểu Tấn tên nầy cùng Long Kinh Thiên đợi lâu, ý tưởng cũng đến gần Long Kinh Thiên.

Hứa Mộc An nhìn trời không tương tranh 2 con Phi Long, nói: "Phải nhường bọn họ tốc chiến tốc thắng à!"

Bọn họ cửa tiệm đến gần học viện Phiếu Miểu, đại chiến nếu là đem học viện Phiếu Miểu tiên tôn dẫn tới, cũng có chút không ổn.

"Long Kinh Thiên nói, hắn đã từng chém người này cái đuôi, để cho tên nầy làm một đoạn thời gian trọc đuôi rồng, bất quá, bây giờ nhìn

lại, hoàn toàn không nhìn ra à! Long tộc năng lực sống lại, quả nhiên cường hãn." Tộc người tu giả mất đi tay chân, muốn khôi phục, vô cùng không dễ dàng, nhưng là, Long tộc tu dưỡng một đoạn thời gian, là tốt.

Long Kinh Thiên một cái đuôi, đem Long Huân cho tát bay ra ngoài.

Tiêu Cảnh Đình nhíu mày một cái, nói: "Long Kinh Thiên tên nầy, cũng đi người ta trên mặt gọi, sắp đem người đánh cho thành đầu heo."

Tiêu Tiểu Tấn cười một tiếng, thầm nói: Có lẽ là Long Huân cái tên kia nói, hắn dáng dấp so Long Kinh Thiên đẹp trai, Long Kinh Thiên không phục.

Tiêu Cảnh Đình thấy được Long Huân trên đuôi một cái điểm sáng, nói: "Long Huân nhẫn không gian, thật giống như ở cái đuôi của hắn ở trên."

Tiêu Cảnh Đình vừa dứt lời, Long Kinh Thiên không gian nhận một đao đã qua, Long Huân cái đuôi, nhất thời chặn mở.

Bị chém đứt cái đuôi Long Huân, nhất thời nổi cơn thịnh nộ, "Long Kinh Thiên, ngươi tên khốn kiếp."

"Con rắn thúi, đánh cướp cũng phải cần dựa vào bản lãnh, không bản lãnh còn muốn học người đánh cướp, chỉ có thể tự rước lấy, ta nói cho ngươi, ta chẳng những thực lực so ngươi mạnh, giường ta ở trên năng lực, so ngươi cao nhiều hơn nhiều." Long Kinh Thiên không cam yếu thế nói.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Trên giường năng lực loại chuyện này, thật không cần lớn như vậy thanh lấy ra hào à!

2 con rồng khổng lồ, gầm thét vọt tới một khối.

2 cái tiên hoàng cấp bậc cao thủ đại chiến, lập tức hấp dẫn vô số sự

chú ý.

Trong nháy mắt, Tiêu Cảnh Đình cảm nhận được mấy ngàn đạo linh hồn lực quét tới.

"Ngươi tên khốn kiếp này." Long Huân cả người gầm thét, một cái long trảo hướng Long Kinh Thiên đắp xuống.

Tiêu Cảnh Đình cau mày, nói: "Long tộc những cái kia lão vương bát đản, quả nhiên đối với Long Huân mắt khác đối đãi à! Long Huân trên người, tựa hồ có phong ấn Long tôn công kích pháp khí."

Tiêu Tiểu Tấn cau mày, nhìn Long Kinh Thiên phương hướng, Long Kinh Thiên một chút đưa tới mấy đạo vết nứt không gian, Long Huân công kích, bị Long Kinh Thiên lập tức dẫn vào vết nứt không gian trong.

Thấy một màn này, Tiêu Tiểu Tấn âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

"Không gian quy luật, quả nhiên là huyền ảo nhất quy luật một trong, một chút liền tránh ra vũ tôn cấp bậc công kích." Tiêu Cảnh Đình hơi có chút hâm mộ nói.

------oOo------

Chương 337: Đánh cướp sau đó

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 337: Đánh cướp sau đó
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Trong đồng trống, Long Kinh Thiên thưởng thức trước trên tay nhẫn không gian, có chút khó chịu nói: "Long Huân tên nầy xuất thân so bố kém hơn nhiều."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Nói nhảm, Long Vũ là bố, Long Huân là con trai, gừng càng già càng cay, dĩ nhiên là già tương đối có tiền, nói thế nào, Long Vũ cũng so Long Huân nhiều rót nhiều năm như vậy nàng.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên vẻ kiêu ngạo khó chịu hình dáng, vỗ một cái Long Kinh Thiên bả vai, an ủi: "Được rồi, đánh cướp bố ngươi cơ hội, là có thể gặp mà không thể cầu, không được cưỡng cầu."

Long Kinh Thiên nắm chiếc nhẫn, thề chân thành nói: "Ta muốn coi là tốt cuộc sống, cùng lão già chết bằm lần sau tu vi quay ngược lại lúc này lại đi làm nhiều tiền."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Long Kinh Thiên tên nầy, đây là cướp bóc Long Vũ cướp ghiền à!

Long Kinh Thiên tràn đầy kén chọn phiên kiểm Long Huân nhẫn không gian, nói: "Tiểu tử này nhẫn không gian bên trong, vẫn là có rất nhiều hàng tốt."

"Cái này kiện thần long giáp, là dùng rơi xuống long đế vảy rồng

chế, cơ hồ có thể miễn dịch tiên hoàng công kích, nếu không phải Long Huân tên nầy không đem cái này quần áo mặc lên người, ta còn không có như vậy cho dễ thủ thắng, cái này quần áo toàn bộ Long tộc đều không mấy kiện, không nghĩ tới tiểu tử này nhẫn không gian bên trong lại có."

"Rơi xuống long đế vảy rồng chế thần long giáp?" Tiêu Tiểu Tấn tràn đầy kinh ngạc nói.

Cho dù Long tộc thiên phú dị hưởng, nhưng là, muốn trở thành long đế cũng là thù là không dễ, Long tộc hiện tồn long đế chỉ có 2 cái, cái này kiện khải Giáp giá trị có thể gặp một ban.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, buồn rầu nói: "Đúng vậy! Long tộc những cái kia lão già chết bầm, thật đúng là hậu đãi Long Huân tên kia đây."

Tiêu Tiểu Tấn nghe được Long Kinh Thiên trong lời nói ghen tuông, nắm Long Kinh Thiên tay, nói: "Bây giờ đồ tất cả thuộc về ngươi."

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, mừng khấp khởi nói: "Đúng vậy! Bây giờ đều là của ta, những cái kia lão già chết bầm không cho ta thì thế nào, đoạt vào tay chính là của ta."

"Trước, ngươi cùng tên kia giao thủ lúc này Long Huân tên kia, tựa hồ vận dụng một ít thủ đoạn đặc biệt." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Long Kinh Thiên tràn đầy không vui nói: "Long tộc những lão gia hỏa kia, rất sợ thằng nhóc kia chết, cho hắn rất nhiều bảo toàn tánh mạng pháp khí, liền có thể nháy mắt phát vũ tôn công kích pháp khí đều có, khá tốt ta gần đây tu vi ở trên tăng mau, nếu không thật là có chút khó giải quyết."

Tiêu Tiểu Tấn cười một tiếng, nói: "Coi như như vậy, hắn vẫn không phải ngươi đối thủ."

Long Kinh Thiên tràn đầy ngạo nghễ nói: "Cũng phải, cái đó đẹp trai

điệu đà, hắn làm sao có thể đánh qua ta."

. . .

"Ngươi không có sao chứ." Hồ Tuyết đỡ Long Huân nói.

Long Huân tràn đầy phẫn chọc cọ xát nghiến răng, nói: "Vậy quái thai tu vi, tiến cảnh có chút mau à!"

Long Huân cau mày, Long Kinh Thiên thiên phú ở Long tộc là số một, đối với một điểm này, để cho rất nhiều trưởng lão đều tràn đầy phòng bị, dẫu sao Long Kinh Thiên trên người có một nửa chim tộc huyết mạch, Long tộc trưởng lão rất sợ hắn tương lai đưa vào Phượng tộc, trở thành Long tộc đại họa tâm phúc.

"Nhìn dáng dấp, cha ngươi xuất thân, nên cho hắn xài không ít." Hồ Tuyết nói.

Long Huân gật đầu một cái, nói: "Nhất định là, cha cũng thiệt là, luân hồi kỳ còn muốn chạy ra tới, uổng công để cho vậy cái quái thai lượm tiện nghi."

Long Vũ xuất thân, Long Huân cũng rất thấy thèm, nhưng là, Long Huân nhiều ít đối với Long Vũ có mấy phần kính sợ tâm lý, có kẻ gian lòng cũng không tặc đảm, không giống Long Kinh Thiên, chẳng những cảm tưởng còn dám làm, làm xong, còn có thể trở lui toàn thân.

"Long Vũ dùng thủ đoạn gì, tránh ngươi công kích à! Nhìn như có chút mơ hồ à!" Hồ Tuyết hỏi.

"Là không gian quy luật." Không gian quy luật là một ít cao đẳng Long tộc thiên phú thần thông, Long Huân mặc dù là Long tộc trẻ tuổi đồng lứa trong thiên tài, nhưng là, cũng chỉ chạm tới không gian phép tắc một chút da lông, xa xa không kịp Long Kinh Thiên, nghĩ đến Long Kinh Thiên người thủ đoạn, Long Huân trong lòng, không khỏi dâng lên mấy phần ghen tị.

"Tên đáng chết này." Long Huân tràn đầy phẫn uất nói.

"Long Kinh Thiên thật giống như một mực cùng Tiêu Cảnh Đình vậy con trai, Tiêu Tiểu Tấn đợi một khối." Hồ Tuyết nói.

Long tộc lạm tình rất, Tiêu Tiểu Tấn đi theo Long Kinh Thiên cũng có một đoạn thời gian, Long Kinh Thiên bên người vẫn không có thay đổi người, đối với Long tộc mà nói, đây không thể không nói là một loại kỳ tích.

"Cái tên kia, năng lực kém, cũng chỉ có thể tìm một ốm yếu quái vật 2 chân, người ngoài hắn cũng không thỏa mãn được. Đáng chết này dị đoan, các trưởng lão nói không sai, tên nầy sẽ cấp Long tộc mang đến tai họa ngập đầu." Muốn đến trong không gian nhẫn thần long giáp, Long Huân liền nhức nhối chặt.

Thần long giáp là Long tộc chí bảo, Long Huân lần này xuống trung thiên vực, trong tộc trưởng lão lo lắng Long Huân xảy ra chuyện, mới cho Long Huân. Bất quá, Long Huân quá tự tin, tự giác trung thiên vực sẽ không có nguy hiểm gì, mặc dù đem thần long giáp mang theo xuống, nhưng cũng không có mặc lên người.

. . .

Long Kinh Thiên cùng Long Huân đại chiến một trận sau đó, Hứa Tiêu đan dược cửa hàng, hủy trong chốc lát.

Trong cửa hàng rất nhiều đan dược, đều bị tới chiếm tiện nghi lấy đi.

Đại chiến kết thúc sau đó, vì cướp đan cửa hàng lưu lại đan dược, còn bộc phát mấy lần hỗn chiến.

"Cái này Hứa Tiêu đan dược cửa hàng, nghe nói là Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An mở ra, cái này hai tên mặt mũi lớn rất, Long tộc vậy cái quái thai, cho bọn họ coi tiệm à!" Học viện Phiếu Miểu một cái đan dược sư nói.

"Trương sư đệ, nghe nói ngươi cùng cái đó Tiêu Cảnh Đình có chút giao tình à! Đối với Tiêu Cảnh Đình tài luyện đan, ngươi có nhiều ít biết rõ à!"

Trương Thiên Ý miễn cưỡng cười một tiếng, nói: "Ta cùng người nọ giao tình không sâu, cũng không phải rất rõ."

Trương Thiên Ý cau mày, Hứa Tiêu đan dược cửa hàng sau lưng tiên đan sư, nhưng mà cái cấp 5 tiên đan sư à! Tiêu Cảnh Đình thuật luyện đan, chẳng lẽ tiến bộ nhanh như vậy, Trương Hợp rõ ràng nói, Tiêu Cảnh Đình là tu chân giới, phi thăng đi lên hư tiên.

Ban đầu mình còn mời Tiêu Cảnh Đình làm nhà mình người hầu, nếu như, Tiêu Cảnh Đình thật sự là một cấp 5 tiên đan sư, vậy mình coi như náo loạn một cái cười ầm.

"Trương sư đệ, ngươi không có sao chứ." Một cái tu giả nói.

Trương Thiên Ý lắc đầu một cái, nói: "Không có sao, nơi này người, hẳn đã sớm chạy xa đi."

"Long Kinh Thiên mỗi lần làm xong một phiếu, cũng sẽ lập tức biến mất, lúc này cũng không biết tránh đi nơi nào, tên nầy đánh cướp hoàn bố, đánh cướp huynh đệ, thật là hung tàn à!" Học viện Phiếu Miểu một cái luyện đan sư nói.

Trương Thiên Ý gật đầu một cái, nói: "Cũng không phải là, hắn làm việc như thế phách lối, Long Vũ cũng không để ý quản hắn."

"Hắn liền Long Vũ cũng đánh cướp, Long Vũ nơi nào có thể quản động hắn à! Coi như Long Vũ có thể quản động, tên kia tán gái còn chưa kịp, nơi nào có thời gian rỗi rãnh này à!" Một cái tiên đan sư khoanh tay, lắc đầu nói.

Trương Thiên Ý gật đầu một cái, nói: "Cũng phải a!"

"Lại có thể thành như vậy." Vân Dịch nhìn biến thành phế tích đan tiệm lẩm bẩm nói.

Thấy Vân Dịch tới, Trương Thiên Ý các người rối rít tiến lên chào hỏi.

"Vân đạo sư, ngươi cũng tới xem tình huống sao?" Trương Thiên Ý hỏi.

Vân Dịch gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Vốn còn muốn cùng nơi này tiên đan sư, thương lượng đến tiếp sau này hợp tác, bây giờ nhìn lại, là không quá có thể."

Vân Dịch không khỏi nghĩ tới Long Kinh Thiên, Long Kinh Thiên trước nói đánh cướp học viện Phiếu Miễu, lúc ấy, Vân Dịch còn cảm thấy cái này đoàn tử, đầu có chút không biết, bây giờ nghĩ lại, có lẽ Long Kinh Thiên có thể là nghiêm túc.

Nghĩ đến Long Kinh Thiên nói, Vân Dịch đột nhiên trong, có dũng khí lạnh sưu sưu cảm giác.

. . .

Liễu Phiêu Phiêu nhìn ngã trái ngã phải vách tường, nói: "Tới trễ một bước, trong tiệm đan dược đều bị đoạt đi."

Liễu Phiêu Phiêu ở trong lòng khẽ thở dài một hơi, tràn đầy thương tiếc.

Mặc dù rất nhiều đan dược tại đại chiến trong hư hại, nhưng là, còn có rất nhiều hoàn hảo giữ lại, nghe nói, có vận khí tốt tu giả, ở đan tiệm trong, tìm được 2 viên đan dược cấp năm, mặc dù người nọ chân trước rời đi, chân sau liền cho người giết.

"Nghe nói, cái này đan tiệm là Tiêu Cảnh Đình mở." Hứa Hãn buồn rầu nói.

Hứa Hãn tới trung thiên vực sau đó, miễn cưỡng có thể lẫn vào đi xuống, nhưng cũng lẫn vào không phải rất đắc ý, đột nhiên nghe được Tiêu Cảnh Đình đã là cấp 5 tiên đan sư tin tức, Hứa Hãn không khỏi có chút bực bội.

Liễu Phiêu Phiêu nhìn Hứa Hãn sắc mặt, nói: "Có lẽ là trùng tên đi."

Liễu Phiêu Phiêu nói lời này, rõ ràng có chút sức chưa đủ.

Ban đầu Hứa Mộc An cự tuyệt gả cho Hứa Hãn lúc này Liễu Phiêu Phiêu luôn cảm thấy Hứa Mộc An là lạt mềm buộc chặt, bây giờ Liễu Phiêu Phiêu bừng tỉnh hiểu rõ ra, Hứa Mộc An cũng không phải là lạt mềm buộc chặt, hắn là thật không bỏ được Tiêu Cảnh Đình, coi thường Hứa Hãn.

Nếu như, Tiêu Cảnh Đình thật ở ngắn ngủi không tới trăm năm thời gian, là được là cấp 5 tiên đan sư, vậy người này, cũng chưa chắc quá nghịch thiên.

. . .

Long Vũ lười biếng ngâm ở suối nước nóng trong, cùng mấy cái tộc sư tử người phụ nữ uyên ương nghịch nước, làm là ung dung tự tại sung sướng.

"A Vũ, ngươi cái đó gọi Long Kinh Thiên con trai, lại đánh cướp, ngươi biết không?"

Long Vũ vén lên mí mắt, lười biếng nói: "Cái này chết tiểu tử không rỗi rãnh, lần này, hắn lại đánh cướp cái nào tên xui xẻo à!"

Mấy cái tộc sư tử cô gái trố mắt nhìn nhau, nói: "Hắn đánh cướp Long Huân, cũng là con trai ngươi."

Long Vũ sờ cằm, nói: "Long Huân, thằng nhóc này cũng đến trung thiên vực tới?"

"Đúng vậy! Hắn hình như là vì Long Kinh Thiên tới."

"Thằng nhóc này hơn phân nửa là nhìn trúng Kinh Thiên bây giờ xuất thân, cho nên, tới muốn mò một phiếu, không nghĩ tới, phản cho Kinh Thiên đánh cho một trận." Long Vũ lẩm bẩm.

"Long Huân ăn thua thiệt, thật giống như có hơi lớn à! Ngươi không cho hắn ra mặt sao?"

"Ra mặt? Xảy ra cái gì đầu à? Con rồng này thằng nhóc con muốn thành trưởng, chính là muốn để cho bọn họ cạnh tranh lẫn nhau, ở lại tranh trong tiến bộ mà, ta lúc còn trẻ, cũng là như thế tới, ta đem ta những cái kia huynh đệ cũng đoạt một lần, bây giờ ta thành tiên tôn, bọn họ đều là tiên hoàng." Long Vũ mãn bất tại ý nói.

"Nói như vậy, Long Kinh Thiên lại rất có ngươi năm đó phong độ à!" Một cái tộc sư tử cô gái cười nói.

"Tiểu tử thúi này, còn kém xa lắm." Long Vũ lão thần nơi nơi nói.

Mấy cái tộc sư tử cô gái trố mắt nhìn nhau, một cái lá gan khá lớn cười đùa nói: "Ta đây là cảm thấy Long Kinh Thiên tên nầy là trò giỏi hơn thầy, ngươi chẳng qua là cướp cướp huynh đệ mà thôi, hắn nhưng mà cướp được trên đầu ngươi tới à!"

Long Vũ da mặt bỗng nhiên đỏ một chút, nói: "Ta đó là khinh thường, không giữ lời."

"Ta nghe nói Long Huân trên người thật giống như có vũ tôn cấp bậc công kích pháp khí à! Đáng tiếc, không khởi tác dụng gì." Một cái tộc sư tử cô gái nói.

Long Vũ nghe mấy phụ nữ đối với đại chiến miêu tả, không khỏi nhíu lên chân mày, "Kinh Thiên tiến bộ, có chút kinh người, hắn đối không gian phép tắc hiểu, đã đăng đường vào nhà."

"Vậy so với ngươi tới đây?"

"Vậy liền kém xa lắc, thằng nhãi con kia, ít nhất phải sống thêm mấy chục ngàn năm, mới có thể đuổi kịp ta hôm nay cảnh giới." Long Vũ ngẩng đầu ưỡn ngực, không ai bì nổi nói.

------oOo------

Chương 338: Quay lại hạ thiên vực

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 338: Quay lại hạ thiên vực
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Long Kinh Thiên hắt hơi một cái, buồn rầu nói: "Có người đang chửi ta."

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên, không hiểu nói: "Ngươi làm sao biết có người đang chửi ngươi."

"Bình thường dưới tình huống, sẽ không có người khen ta." Long Kinh Thiên suy nghĩ nói.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Long Kinh Thiên tên nầy, thật tự biết mình à!

Long Kinh Thiên nhìn Tiêu Tiểu Tấn, cau mũi một cái, nói: "Làm sao nhìn như vậy ta?"

"Xem ngươi lớn lên đẹp trai." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Long Kinh Thiên hừ hừ, có chút không ưỡn ẹo nghiêng đầu qua.

Tiêu Tiểu Tấn cười một tiếng, thầm nghĩ: Cái này chết tiểu tử, tựa hồ ngượng ngùng. Chặt chặt, tên nầy có lúc, da mặt còn thật mỏng.

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An đi vào, nhìn 2 người nói: "Ta cùng cha ngươi thương lượng một chút, quyết định quay lại hạ thiên vực một chuyến, 2 người các ngươi có cái gì dự định?"

"Ta cùng đi." Tiêu Tiểu Tấn không chút nghĩ ngợi nói.

Long Kinh Thiên nghe vậy, ngay sau đó: "Ta cũng đi."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Ta nghe nói, Long tộc có mấy cái tu giả xuống tìm ngươi, ngươi đi tránh một chút cũng tốt."

Long Kinh Thiên cau mày, nói: "Long tộc những con rồng kia tôn lão già chết bầm?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Đúng như vậy, bọn họ thật giống như nói là thánh vật bị cướp, cho nên, mới xuống, thánh vật là thứ gì?"

"Cũng không phải cái gì chẳng qua đồ, chính là vậy kiện khôi giáp." Long Kinh Thiên nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Long đế vảy chế thành khôi giáp, thứ tốt à!

"Ta cướp Long Vũ lúc này những người đó đều không nhô ra, ta đoạt Long Huân, những thứ này lão đầu tử nhưng nhô ra." Long Kinh Thiên lẩm bẩm.

"Long Vũ mà nói, chính hắn là có thể tìm về mặt mũi, nhưng là Long Huân, hắn không phải ngươi đối thủ." Tiêu Cảnh Đình nói.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Vậy cũng được, Long Huân tên kia, nếu không phải dựa vào Long tộc những cái kia cái lão già chết bầm cho phòng thân pháp khí, ta mấy cái liền có thể giải quyết nó, Long Vũ cái đó Hoa lão đầu, lại qua đoạn thời gian, cũng không phải ta đối thủ."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

. . .

Năm đó, Tiêu Tiểu Tấn cùng Long Kinh Thiên là ngồi buồng góc bên tới trung thiên vực, lần này từ trung thiên vực đi hạ thiên vực, Long

Kinh Thiên cuối cùng xa xỉ một cái, mua bốn tờ buồng thượng đẳng thuyền.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn bố trí xa hoa vô cùng buồng thượng đẳng, hướng Long Kinh Thiên hỏi: "Làm sao đột nhiên hào phóng?"

"Ta hiện dù có tiền, tự nhiên không cần quan tâm những thứ này tiền lẻ." Long Kinh Thiên lưng đeo tay, mãn bất tại ý nói."Đi theo ta ăn uống ca hát, bạc đãi không được ngươi."

Tiêu Tiểu Tấn nhíu mày, ăn uống ca hát? Kia lần hắn làm xong ăn ngon, Long Kinh Thiên tên nầy không phải quỷ chết đói đầu thai vậy, đem thức ăn quét sạch không còn một mống à! Trông cậy vào đi theo Long Kinh Thiên ăn uống ca hát, tựa hồ. . . Bất quá mà, đối với Long Kinh Thiên, cũng không thể yêu cầu quá cao.

"Ngươi thay đổi rất không giống nhau nha." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Long Kinh Thiên nhìn Tiêu Tiểu Tấn hỏi: "Nơi nào không giống nhau?"

"Thay đổi có khí phách." Tiêu Tiểu Tấn ngoẹo đầu, thầm nghĩ: Cướp bóc qua, Long Kinh Thiên tên nầy cả người cũng không giống nhau.

Long Kinh Thiên hừ hừ, nói: "Ta vẫn luôn rất có khí phách."

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Đúng vậy! Ngươi vẫn luôn uy phong bát diện."

Tiêu Cảnh Đình ngồi ở trong khoang thuyền, nhìn khoang thuyền bên ngoài phong cảnh, tâm trạng phập phồng.

"Nghĩ gì vậy?" Hứa Mộc An ở Tiêu Cảnh Đình bên người ngồi xuống nói.

Tiêu Cảnh Đình cười khổ một cái, nói: "Không biết, Tiểu Phàm, Tiểu Đông bọn họ thế nào, có lẽ, bọn họ và Tiểu Tấn vậy, trước thời hạn

bay thăng lên, cũng không biết, bọn họ bây giờ tình huống như thế nào."

"Người hiền tự có thiên tướng, em nghĩ sắp nhỏ không có việc gì." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Hy vọng như thế chứ."

Long Kinh Thiên lưu lại ở trong khoang thuyền, bưng mặt, có chút buồn bực nói: "Thật nhàm chán, ngay cả một người kiếm chuyện cũng không có."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Lúc tới, dầu gì còn có mấy con gấu ngu. . . Mặc dù, không chịu nổi một kích." Long Kinh Thiên nói.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Một tràng tiếng gõ cửa vang lên, Tiêu Tiểu Tấn nhàn nhạt hướng cửa nhân đạo: "Mời vào."

Một cái tiên vương đi vào, Tiêu Tiểu Tấn chú ý tới người tới trên mặt, mang theo mấy phần sầu khổ vẻ, Tiêu Tiểu Tấn nhận ra được, người đến là trên phi thuyền một trong quản sự.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn người đâu một cái, hỏi: "Vị này quản sự, có chuyện gì không?"

"Chúng ta thuyền khách thám thính đến Thiên Sát la nhóm hải tặc phi thuyền, bọn họ phi thuyền đang hướng chúng ta bên này áp sát tới, chỉ sợ sắp có một trận ác chiến." Người đâu lo lắng nói.

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, thản nhiên nói: "Như vầy phải không?"

Trung thiên vực cùng hạ thiên vực không gian phụ toại đạo trong,

sống động rất nhiều nhóm hải tặc, có nhóm hải tặc, chỉ cần trả một chút mua lộ phí, liền có thể đi qua, nhưng là, Thiên Sát la nhóm hải tặc không phải, cái này nhóm hải tặc hung danh hiển hách, đụng vào cái này nhóm hải tặc phi thuyền, bình thường gà chó không để lại.

Long Kinh Thiên mặt mày hớn hở nhìn Tiêu Tiểu Tấn, nói: "Tiểu Tấn ngươi có nghe hay không, chúng ta gặp nhóm hải tặc."

Tiêu Tiểu Tấn nhìn cười rực rỡ vô cùng Long Kinh Thiên, cười khan nói: "Ta nghe được."

Một bên quản sự nhìn Long Kinh Thiên, chân mày níu thành một đoàn.

Quản sự đã tiếp liền thông báo cho bảy cái buồng thượng đẳng khách, trước mặt bảy cái buồng thượng đẳng khách nghe đến tin tức này, có tức miệng mắng to, có nóng nảy bất an, có kinh hoảng thất thố."

Những phản ứng kia quản sự cũng có thể hiểu, nhưng là, Long Kinh Thiên như vậy hết sức phấn khởi hình dáng, quản sự rất là không hiểu được.

Tiêu Tiểu Tấn cau mày, thầm nghĩ: Thiếu niên, ngươi khiêm tốn một chút được không? Ngươi không xem ngươi cũng đem người ta quản sự cho sợ sao?

"Chúng ta biết, vị này quản sự ngươi đi trước thông báo những người khác đi." Tiêu Tiểu Tấn hướng về phía một bên thần sắc cổ quái quản sự nói.

Một bên quản sự gật đầu một cái, nói: "Mời 2 người yên tâm, không cần khẩn trương, chúng ta phi thuyền nhất định sẽ bảo đảm các ngươi an toàn."

Long Kinh Thiên khoát tay một cái, nói: "Ta rất yên tâm, một chút không khẩn trương."

Quản sự tràn đầy cổ quái nhìn Long Kinh Thiên một cái, lui ra ngoài.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Ngươi thật giống như đem người ta cho sợ."

"Có không? Ta bây giờ bộ dáng kia một chút cũng không dọa người, hắn bị đám kia đám người ô hợp nhóm hải tặc cho sợ, lá gan thật nhỏ." Long Kinh Thiên khinh thường nói.

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Bộ dáng của ngươi, ngược lại không dọa người." Chính là phản ứng có chút dọa người.

"Lý quản sự, ngươi cái này trong khoang thuyền hành khách, phản ứng gì à!" Một người quản sự tiến lên đón.

"Thật giống như vừa nghe Thiên Sát la nhóm hải tặc danh tiếng, liền trực tiếp sợ choáng váng, sợ khanh khách không ngừng cười."

"Khanh khách không ngừng cười, không phải là sợ choáng váng đi."

"Có khả năng này."

"Thuyền trưởng khẩn cấp chuẩn bị 200 triệu tiên tinh, cũng không biết 200 triệu tiên tinh mua lộ phí, có thể hay không để cho đối phương thả chúng ta đã qua."

"Ta xem khó khăn à! Thiên Sát la nhóm hải tặc lối ăn, ngươi cũng không phải không biết, chúng ta thương đoàn làm sao xui xẻo như vậy, gặp đám này sát tinh à!" Một người quản sự khác nói.

. . .

Long Kinh Thiên hướng Tiêu Tiểu Tấn, nói: "Tiểu Tấn, cái đó phi thuyền thuyền trưởng chuẩn bị 200 triệu mua lộ phí, nếu không, ta trước đem thuyền trưởng kia cho đoạt, lại đi cướp tên hải tặc kia đoàn."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Mới vừa tới cái tên kia, lấy là ta hù doạ điên rồi, cái này ngu si, ta tư chất tâm lý, thật kém như vậy sao?"

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Long Kinh Thiên cùng Tiêu Tiểu Tấn đi ra, cái đó lúc trước thông báo cho Long Kinh Thiên cùng Tiêu Tiểu Tấn Lý quản sự thấy 2 người xuất hiện, nhíu mày một cái, nói: "2 người có cần gì giúp một tay sao? Mời 2 người không nên gấp gáp, kiếm đi chếch bàng, mới rồi có khách, sợ tay chân

Luống cuống, rời đi phi thuyền, kết quả, bị cuốn nhập không gian phong bạo, hài cốt không còn."

Long Kinh Thiên bĩu môi, nói: "Phải không? Thật là bất lực."

"Đạo hữu muốn là nguyện ý, có thể đi mũi thuyền, tham gia chống đở hải tặc hành động, cùng sự việc kết thúc sau đó, chúng ta sẽ dựa theo chiến công, chi trả thù lao." Lý quản sự nói.

Long Kinh Thiên có chút mừng rỡ nói: "Các ngươi còn phải trả thù lao, cho ta không cần nhiều, ba trăm triệu tiên tinh liền tốt."

Tiêu Tiểu Tấn chú ý tới một bên quản sự bị Long Kinh Thiên ra giá, một chút sợ ngây dại.

"Hắn nói đùa." Tiêu Tiểu Tấn khô khốc cười cười nói.

Long Kinh Thiên nhìn Tiêu Tiểu Tấn, nói: "Ngươi rất thích nói ta làm trò đùa, đây là miệng của ngươi đầu thiện sao?"

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Nếu không phải ngươi như thế thiếu đánh, ta còn như luôn nói câu này sao?

"Im miệng!" Tiêu Tiểu Tấn quát lên.

Long Kinh Thiên cọ xát nghiến răng, nói: "Cái này hai chữ, ngươi cũng thường xuyên nói."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

. . .

"Thuyền trưởng, Thiên Sát la thuyền hải tặc cầm đầu chiếc phi thuyền kia, hình như là thương hội Trạm Lam, thương hội Trạm Lam trước, không thấy một chiếc thương thuyền, thương hội cao tầng còn kỳ quái phi thuyền hướng đi, bây giờ nhìn lại, thương hội Trạm Lam phi thuyền, hẳn là cho cái này nhóm hải tặc diệt."

"Thiên Sát la nhóm hải tặc cũng quá kiêu ngạo."

"Thuyền trưởng chúng ta phải làm sao à! Thiên Sát la trong nhóm hải tặc, nhưng có năm tiên hoàng cấp bậc cao thủ à!"

"Thuyền trưởng, thuyền hải tặc bốn chiếc phi thuyền từ bốn bề đánh bọc sườn, chúng ta sợ là không tránh khỏi."

"Tránh qua đi, tại sao phải tránh qua đi? Nghe nói hải tặc cũng rất có tiền, cõi đời này nhất kiếm làm ăn, chính là đen ăn đen." Long Kinh Thiên hứng thú bừng bừng nói.

Tiêu Tiểu Tấn chú ý tới Long Kinh Thiên tiếng nói vừa dứt, nguyên bản bên trong khoang thuyền khẩn trương bất an người, tất cả đều hướng Long Kinh Thiên nhìn lại.

"Vị đạo hữu này, không biết ngươi có phải hay không có cái gì biện pháp ứng đối?" Phi thuyền trưởng hỏi.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Ta đương nhiên là có biện pháp."

"Không biết các hạ biện pháp là?"

"Đem bọn họ đánh tàn phế là tốt." Long Kinh Thiên đương nhiên nói.

Long Kinh Thiên nhìn thuyền trưởng, nói: "Ta sớm nghe, ngươi còn muốn chi tiền tham chiến người thù lao, cho ta cũng không cần quá nhiều, ba trăm triệu tiên tinh liền tốt."

Tiêu Tiểu Tấn nhìn ngây dại thuyền trưởng, đỡ trán, chê cười nói: "Hắn đùa giỡn. . ."

Long Kinh Thiên nhìn Tiêu Tiểu Tấn, bất mãn nói: "Tên kia muốn cho đám kia hải tặc 200 triệu tiên tinh đâu, ta thế nào, cũng phải so với kia bầy hải tặc giá trị con người cao một chút à!"

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Nghe, tựa hồ cũng thật có đạo lý, bất quá. . ."Ngươi không phải hải tặc, cho nên, phải lấy đức thu phục người."

Long Kinh Thiên buồn rầu nói: "Xem ra, vẫn là làm hải tặc thoải mái, ít nhất hải tặc không cần lấy đức thu phục người. . ."

"Thuyền trưởng, bọn họ đi tới." Một cái nhân viên làm việc trên tàu nói.

"Rốt cuộc đã tới à!" Long Kinh Thiên mở cửa khoang ra, phi độn liền đi ra ngoài, những người khác muốn ngăn trở, đã không còn kịp rồi.

"Hắn chạy ra ngoài." Một cái nhân viên làm việc trên tàu có chút hoảng sợ nói.

Tiêu Tiểu Tấn cười một tiếng, nói: "Đúng vậy! Yên tâm đi, hắn không chết được."

Long Kinh Thiên một rời phi thuyền, lập tức thét dài một tiếng, hóa thành nguyên hình.

"Long Kinh Thiên." Long Kinh Thiên một hóa thành nguyên hình, lập

tức có người nhận ra Long Kinh Thiên thân phận.

Tiêu Tiểu Tấn nhíu mày, xem thấu Long Kinh Thiên thân phận, một phòng lộ ra so gặp phải hải tặc hơn nữa hoảng sợ vẻ mặt. Tiêu Tiểu Tấn thầm nói: Long Kinh Thiên trước đánh cướp Long Vũ, lại đánh cướp Long Huân, hung danh tựa hồ so với kia bầy hải tặc càng tăng lên.

------oOo------

Chương 339: Hứa gia tình trạng gần đây

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 339: Hứa gia tình trạng gần đây
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Long Kinh Thiên người trường kỷ ngàn mét, hoàn toàn mở rộng ra tới, dáng người có thể so với lớn phi thuyền.

Tiêu Tiểu Tấn đứng ở trong khoang thuyền, nhìn Long Kinh Thiên tràn đầy hưng phấn rung đùi đắc ý.

Tiêu Tiểu Tấn thấy Long Kinh Thiên móng vuốt huy động mấy cái, một chiếc thuyền hải tặc nhất thời xảy ra nổ.

"Thật là đáng sợ à!" Thuyền trưởng lẩm bẩm nói.

Tiêu Tiểu Tấn híp mắt mâu, Long Kinh Thiên tinh thông không gian pháp quyết, hạ thiên vực cùng trung thiên vực trong lối đi, khắp nơi đều tràn đầy vết nứt không gian, Long Kinh Thiên hẳn là đưa tới không gian phong bạo, cùng phi thuyền đụng nhau.

Tiêu Tiểu Tấn thấy một chiếc phi thuyền giống như pháo bông vậy nổ tung, cảnh tượng thật là úy là nguy nga.

Long Kinh Thiên tràn đầy hưng phấn quơ móng vuốt, một móng vuốt đập chết một người.

Tiêu Cảnh Đình nhìn khoang thuyền bên ngoài cảnh tượng, cau mày, nói: "Long Kinh Thiên tên nầy, lại hóa thành nguyên hình, nhìn dáng dấp, hắn khi đến thiên vực sự việc hẳn là không dối gạt được."

Hứa Mộc An cười một tiếng, mãn bất tại ý nói: "Không cần gấp gáp, cùng trung thiên vực, người Thượng Thiên vực đuổi tới hạ thiên vực, chúng ta về lại trung thiên vực, đi Thượng Thiên vực cũng được."

"Tên kia thật lãng phí à! Trực tiếp đem một chiếc thuyền hải tặc cho làm nổ, đây là tổn thất nhiều ít à!" Tiêu Cảnh Đình nhíu mày nói.

Hứa Mộc An: ". . ."

Long Kinh Thiên cấp bậc ở tiên hoàng đỉnh cấp, thực tế chiến lực có thể so với tiên tôn, nhóm hải tặc mấy người thủ lãnh, ở Long Kinh Thiên trước mặt, đồng dường như không chịu nổi một kích.

Long Kinh Thiên đại hiển thần uy, đem một bọn hải tặc giết hồn phi phách tán.

Long Kinh Thiên nhanh chóng kết thúc chiến đấu, dọn dẹp xong chiến trường, lảo đảo trở lại Tiêu Tiểu Tấn bên người.

Long Kinh Thiên không trước khi tới, còn có mấy người vây quanh Tiêu Tiểu Tấn, Long Kinh Thiên tới một cái, nguyên bản vây quanh Tiêu Tiểu Tấn người tự giác đối với Tiêu Tiểu Tấn tránh lui chín mươi dặm.

"Đám kia người so lúc tới qua đến kiếm chuyện đám kia gấu ngu có ý tứ nhiều." Long Kinh Thiên hào hứng đi tới Tiêu Tiểu Tấn bên cạnh nói.

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Nhìn ra, những tên kia so với kia giúp gấu lợi hại hơn."

Long Kinh Thiên hai tròng mắt sáng lên nói: "Mới vừa rồi ta quá kích động, lập tức nổ tung một chiếc phi thuyền, chặt chặt, tổn thất có chút lớn à!"

Tiêu Tiểu Tấn thản nhiên nói: "Người không có sao liền tốt, tiên tinh

có thể nói sau."

"Ngươi thấy chiếc phi thuyền kia nổ tung sao? Đẹp không."

Tiêu Tiểu Tấn nhạt nhẽo cười một tiếng, nói: "Đẹp, chính là quá thảm thiết." Như vậy một nổ, tổn thất không nhỏ à!

Long Kinh Thiên sờ cằm, nói: "Ta thật hẳn khiêm tốn một chút."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Quả thật như vậy.

. . .

Long Kinh Thiên sau khi trở về, trên phi thuyền vốn là mấy cái đâm đầu, lập tức thay đổi an phận vô cùng.

Nguyên vốn lấy là Long Kinh Thiên đầu có vấn đề mấy người quản sự, thấy Long Kinh Thiên cũng hết sức sợ sệt.

Phi thuyền thuyền trưởng đưa ba trăm triệu tiên tinh tới, để báo đáp lại, Long Kinh Thiên để lại một chiếc tương đối hoàn hảo thuyền hải tặc, ngoài ra mấy chiếc rách rưới, liền đưa cho trên phi thuyền tiên hoàng, nhận được "Rách rưới " phi thuyền thuyền trưởng, hết sức cao hứng.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Ngươi thỉnh thoảng cũng biết làm một chút chuyện tốt mà!"

Long Kinh Thiên cau mày, không vui nói: "Ta thường xuyên làm xong chuyện à!"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Không nhìn ra.

"Kinh Thiên, bởi vì là ngươi trên phi thuyền bây giờ trật tự tỉnh nhiên." Hứa Mộc An nói. Những tên kia, từng cái con rùa rúc lại trong khoang thuyền, rất sợ chọc tức Long Kinh Thiên bị đoạt.

Long Kinh Thiên khoát tay một cái, vẻ kiêu ngạo kiêu ngạo nói: "Vậy không tính là cái gì."

"Trên thuyền có mấy người vận khí không tốt à! Vừa nghe nói, có hải tặc, liền muốn bỏ thuyền chạy trốn, có một cái trực tiếp chết ở không gian phong bạo trong, còn có ba cái không biết tung tích, ngoài ra có mấy cái gặp nguy cơ giải trừ, lại trở về, khác thanh toán một lần thuyền phí." Tiêu Tiểu Tấn xoa xoa lỗ mũi nói.

Long Kinh Thiên bĩu môi, nói: "Những thứ này không còn dùng được bao kinh sợ, không tiền đồ."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Đi qua hải tặc chuyện kiện sau đó, phi thuyền phi hành hết sức Thái Bình, mấy tháng sau đó, phi thuyền tại hạ thiên vực kim giáp thiên ngừng lại.

Tiêu Cảnh Đình các người theo thứ tự đi xuống phi thuyền, phi thuyền trên hành khách một chút phi thuyền lập tức làm chim muôn bay tán ra.

. . .

"Chỗ này tốt đậm đà kim khí à! Hẳn là hạ thiên vực trong kim giáp thiên." Long Kinh Thiên lưng đeo tay nói.

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An không khỏi trố mắt nhìn nhau.

"Em phải về Hứa gia sao?" Tiêu Cảnh Đình hỏi. Năm đó, Hứa Mộc An bị Hứa gia đày đi, kết quả, nửa đường liền cùng mình bỏ trốn, cũng không biết, sau đó Hứa gia là cái gì cái phản ứng.

Hứa Mộc An cân nhắc một chút, nói: "Xa xa đi liếc mắt nhìn đi, nếu như cha bọn họ tới, có lẽ sẽ bị người Hứa gia tiếp đi."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Ngược lại cũng là."

Năm đó, Tiêu Cảnh Đình gặp phải Hứa gia, phải tránh lui chín mươi dặm, bất quá, hôm nay hắn đã là tiên hoàng, Hứa gia không đủ gây sợ hãi.

Hứa Mộc An đám người tới Hứa gia địa giới, phát hiện Hứa gia trước cửa, vây quanh rất nhiều người, toàn bộ Hứa gia đều bị người phong tỏa, rất nhiều người đi tới rất nhiều cửa nhà, cũng đi đường vòng.

Tiêu Tiểu Tấn ra nghe liền một vòng, đại khái biết một ít tình huống.

"Cha, mẹ, con hỏi thăm rõ ràng, có một cái thế lực lớn, yêu cầu Hứa gia chế tạo một kiện cấp 6 pháp khí, Hứa gia cũng không tồn tại cấp 6 tiên khí sư, Hứa gia bốn cái cấp 5 tiên khí sư cùng ngoài ra mời tới 2 cái cấp 5 tiên khí sư, muốn liên thủ chế tạo một kiện cấp 6 pháp khí, lấy số người đền bù cấp bậc chưa đủ."

"Kết quả, vận khí không phải rất tốt. Liền nổ lò, chẳng những dùng để luyện chế pháp khí nguyên liệu tất cả đều phá hủy, lương cao mời mời tới 2 cái tiên khí sư một chết một trọng thương, Hứa gia mình cấp 5 tiên khí sư, cũng đều bị thương."

"Bây giờ phe ủy thác, cùng vậy 2 cái bên ngoài mời tiên khí sư người nhà, ngăn ở Hứa gia ngoài cửa, yêu cầu bồi thường."

. . .

"Ta nghe nói, tiên khí sư đều rất quăng à! Coi như luyện đồ hư, cũng là không cần bồi thường." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Là có có chuyện như vậy, nhưng là cái này thành lập ở người ủy thác là một bao kinh sợ dưới tình huống, bất quá, lần này người ủy thác hiển nhiên không phải bao kinh sợ, Hứa gia đất tiền chiến lực, bởi vì là nổ lò, tổn thương thảm trọng, phe ủy thác cung cấp cấp 6 nguyên liệu trân quý dị thường, đối phương dĩ nhiên muốn truy cứu Hứa gia trách nhiệm."

Long Kinh Thiên bĩu môi, nói: "Thật ra thì, chuyện này Hứa gia cũng có trách nhiệm, không có vàng mới vừa chui cũng không muốn ôm đồ sứ sống, Hứa gia ngay cả một cấp 6 tiên khí sư cũng không có, thật không nên ôm việc này, bất quá, phe ủy thác cũng có chút não tàn, cấp 6 tài liệu luyện khí, tại sao phải đóng

Cho cấp 5 tiên khí sư luyện, nghĩ cũng biết, xác suất thành công mong manh."

Tiêu Tiểu Tấn nhún vai một cái, nói: "Ai nói không phải sao." Tựa như cùng luyện đan sư si mê với cao cấp linh dược, một ít tiên khí sư cũng cố chấp với tài liệu luyện khí, rất nhiều tiên khí sư thấy được tốt tài liệu luyện khí liền ngứa tay.

Cấp 6 tài liệu luyện khí khó tìm, hạ thiên vực muốn tìm một cấp 6 tiên khí sư cũng không dễ dàng.

"Bất quá, Hứa gia dầu gì cũng là luyện khí thế gia à! Làm sao biết ngay cả một cấp 6 tiên khí sư cũng không có, phải biết, ta cũng là một cấp 6 tiên khí sư đây." Long Kinh Thiên nói.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Ngươi biết luyện khí?"

Long Kinh Thiên nói: "Đúng vậy! Luyện khí bất quá chỉ là xao xao đả đả, muốn đến cũng biết, không khó khăn gì."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Ta làm sao cho tới bây giờ không biết ngươi biết luyện khí?" Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

"Luyện khí nơi nào có đánh cướp tới tiền mau à! Ta nhưng mà rất bận rộn."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Nghe tốt có đạo lý à!

"Ngươi luyện khí, chắc cũng sẽ nổ lò đi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Quả thật có khả năng này, nhưng là, ta coi như nổ lò, cũng sẽ không đem mình nổ chết, ta thân thể, khoẻ khoắn đát, ngươi cảm thấy thế nào. . ." Long Kinh Thiên hai tròng mắt sáng lên nhìn Tiêu Tiểu Tấn.

Tiêu Tiểu Tấn khô khốc cười một tiếng, nói: "Đúng vậy, ta tin tưởng ngươi nổ lò, không sẽ đem mình nổ chết." Ngươi da dầy à!

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Tiểu Tấn, hỏi: "Bây giờ đối phương muốn làm gì ?"

Tiêu Tiểu Tấn nhún vai một cái, nói: "Đối phương muốn Hứa gia bồi thường tiên tinh, cụ thể muốn bấy nhiêu, ta cũng không có nghe được, hẳn số lượng không thiếu, 2 nhà không có đạt thành nhất trí, sự việc liền cứng lại."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An, hỏi: "Hứa gia tình hình này bây giờ, ngươi phải về Hứa gia sao?"

"Đi xem xem cũng có thể." Hứa Mộc An nói.

Hứa gia tình huống nếu là tốt, Hứa Mộc An không hề muốn trở lại, nhưng là, Hứa gia tình huống như thế gay go, Hứa Mộc An ngược lại là có chút trong lòng không đành lòng.

. . .

"Ngươi đi à! Ngươi đi cũng không phải về tới."

"Ai muốn trở lại à! Bà cô ngã tám đời huyết môi, mới có thể gả cho ngươi."

"Coi là ta có mắt không tròng, cưới vợ ngươi như thế cái vong ân phụ nghĩa người phụ nữ."

Hứa Mộc An vừa đi đến rất nhiều cửa nhà, liền thấy đối với lâm vào tranh chấp nhỏ uyên ương.

Nữ tu thấy Hứa Mộc An các người, vội vàng chạy đi.

"Hứa Mộc An." Thấy Hứa Mộc An trở lại, cửa thanh niên, hiển nhiên có chút bất ngờ.

Hứa Thiên ra đón, thấy Hứa Mộc An, sắc mặt không khỏi có chút cổ quái, "Mộc An ngươi tới à! Trước vào tới rồi hãy nói."

Hứa Thiên đem Hứa Mộc An dẫn đến biệt viện của mình.

"Chú Hứa, chú có tốt không." Hứa Mộc An hỏi.

Trên thực tế, Hứa Mộc An cùng hạ thiên vực Hứa gia có giao tình người không nhiều, năm đó, đem hắn từ khu vực khai thác mỏ mang ra ngoài Hứa Thiên trùng hợp là một cái trong số đó

"Tạm được đi, nói một chút ngươi đi, ngươi trước không thấy, ta còn lo lắng tình cảnh của ngươi, ngươi không có sao là tốt, nhiều năm như vậy, ngươi qua như thế nào à!" Hứa Thiên hỏi.

"Tốt vô cùng." Hứa Mộc An nói.

"Ngươi thật không nên vào lúc này trở lại, bây giờ người Hứa gia cho phép vào không cho phép ra, người Hứa gia thê thiếp, ngược lại là có thể rời đi, đoạn này thời gian, không biết đã lại có bao nhiêu người thoát khỏi Hứa gia." Hứa Thiên có chút ưu sầu nói.

"Oa nha! Nhìn dáng dấp, các ngươi người Hứa gia mị lực chưa ra hình dáng gì à! Cũng không giữ được vợ." Long Kinh Thiên nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Xin lỗi." Hứa Mộc An lúng túng hướng Hứa Thiên cười cười nói.

"Vị này là?"

"Đây là con trai ta Tiểu Tấn chồng Kinh Thiên, tên nầy nói chuyện, có chút không bên." Hứa Mộc An nói.

"Nguyên lai là nhà ngươi con rể à! Nhìn như ngược lại là tuấn tú lịch sự, nhà ngươi con gái rất có phúc à!" Hứa Thiên nói.

Hứa Mộc An nói thẳng Long Kinh Thiên kêu Kinh Thiên, Hứa Thiên hiển nhiên không đem Long Kinh Thiên cùng người trước mắt liên hệ tới, Long Kinh Thiên ở trung thiên vực làm mấy nhiều tiền, thanh danh hiển hách, bất quá tại hạ thiên vực, nhưng không có gì danh tiếng.

Long Kinh Thiên nhìn Hứa Thiên, tiến tới Tiêu Tiểu Tấn trước mặt, nói: "Hắn nói ngươi có phúc."

Tiêu Tiểu Tấn mài răng, nói: "Ta nghe được."

Long Kinh Thiên cau mày, nói: "Ngươi mà nói, nghe đứng lên, rất dáng vẻ không tình nguyện."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . . Ta cảm thấy chúng ta vẫn là thảo luận chánh sự tương đối muốn chặt."

------oOo------

Chương 340: Tiến vào Hứa gia

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 340: Tiến vào Hứa gia
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

"Chú Hứa, bên ngoài những người đó, dự định lúc nào rút lui à!" Hứa Mộc An hỏi.

"Bọn họ cần 200 triệu tiền bồi thường, nếu không, sẽ không dễ dàng rút lui." Hứa Thiên nói.

"Yêu cầu này quá không hợp lý." Long Kinh Thiên nâng cằm nói.

Hứa Thiên gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Cho nên, vẫn không có đạt thành hiệp nghị."

"Đem các ngươi Hứa gia tất cả bất nhập lưu tiên khí sư bán tất cả, cũng không có 200 triệu." Long Kinh Thiên nói.

Hứa Mộc An: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Nói quá đúng, bất quá, tựa hồ có chút cay nghiệt à.

Hứa Thiên cau mày, mặt đầy cổ quái đánh giá Long Kinh Thiên.

"Ta chân thực không hiểu, thể chất của bọn họ kém như vậy, tùy tiện nổ cái lò, cũng nổ nửa tàn, làm sao biết trở thành cấp 5 tiên khí sư đâu ?" Long Kinh Thiên tràn đầy nghi ngờ nhìn chằm chằm Hứa Thiên hỏi.

Hứa Thiên: ". . ."

"Ta nơi này có rượu tâm bánh ngọt, ngươi muốn ăn sao?" Tiêu Tiểu Tấn hít sâu một hơi hỏi.

"Dĩ nhiên." Long Kinh Thiên xán cười nói.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." May còn có đòn sát thủ này, dùng ăn chặn kịp người này miệng.

"Đối phương thực lực như thế nào, có phần thắng sao?" Hứa Mộc An hỏi.

"Trong gia tộc cao nhất chiến lực chính là những cái kia cấp 5 tiên khí sư, bất quá, bây giờ ba cái cũng bị thương nặng, 2 cái bị thương nhẹ, đánh rất là thua thiệt, đối phương là người đứng đầu một thành, thành chủ là tiên hoàng hậu kỳ tu vi, thuộc hạ, còn có ba cái tiên hoàng, thật đánh, chúng ta không có phần thắng." Hứa Thiên nói.

"Vậy cứ như vậy kéo?" Hứa Mộc An hỏi.

Hứa Thiên cau mày, nói: "Đối phương như thế kéo, chúng ta cũng chỉ có thể chờ, Hứa gia cùng rất nhiều gia tộc đám hỏi, đối phương như thế kéo, mục đích cũng có thể là để cho Hứa gia trong ổ phản, Hứa gia gần đây đã có rất nhiều vợ chồng chia lìa."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Long Kinh Thiên đến gần Tiêu Tiểu Tấn, nói: "Bánh ngọt mùi vị không tệ nha, bất quá, ngươi làm đã nhiều ngày đi, bây giờ mới lấy ra."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Ở người khác thảo luận nghiêm túc đề tài lúc này nói lời như vậy, thật tốt sao?

Hứa Thiên cau mày, nhìn chằm chằm Long Kinh Thiên, Hứa Mộc An có chút áy náy cười một tiếng, nói: "Chú Hứa, hắn không ác ý, chỉ là không biết nói chuyện."

Hứa Thiên gật đầu một cái, nói: "Rõ ràng, tiểu ca vừa thấy liền ra đời không lâu dáng vẻ."

Long Kinh Thiên cau mày, nói: "Ai ra đời không lâu, ta nhưng mà thấy quá nhiều cảnh đời người."

Hứa Thiên: ". . ."

"Chú Hứa, gần đây Hứa gia có cái gì không phi thăng tu giả đi lên?" Hứa Mộc An chuyển đổi đề tài hỏi.

Hứa Thiên lắc đầu một cái, nói: "Có lẽ chỉ có, nhưng là Hứa gia tại hạ thiên vực, cũng không coi vào đâu thế lực lớn, cho nên, cho dù có, cũng không nhất định có thể tìm được."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Ta biết." Hạ thiên vực quá lớn, trước, hắn cùng Tiêu Cảnh Đình có thể nhanh như vậy gặp nhau, đúng là may mắn.

. . .

"Thật ra thì, nếu như, Dư Cẩn Chi tới, có lẽ sự việc sẽ có vãn hồi chỗ trống." Hứa Thiên nói.

Tiêu Tiểu Tấn tò mò hỏi: "Dư Cẩn Chi là người nào à!"

"Dư Cẩn Chi là đứa cô nhi, cả nhà hắn chết tại ngựa đạo đoàn tập kích, trong gia tộc một cái trưởng lão cứu hắn, thu vì nghĩa tử, còn chú tâm truyền thụ hắn thuật luyện khí, Dư Cẩn Chi trời sanh canh kim thân thể, hết sức thích hợp luyện khí, hắn ở một ngàn năm trước, gia nhập Phi Tinh tông, trở thành Phi Tinh tông một thành viên, hôm nay đã là tiên hoàng." Hứa Thiên cùng có vinh yên nói.

"Vậy Dư Cẩn Chi tới sao?" Hứa Thiên hỏi.

Hứa Thiên lắc đầu một cái, nói: "Tin tức đã đưa đến Phi Tinh tông đi,

bất quá, tạm thời còn không có gì tin tức."

"Dư Cẩn Chi cũng gia nhập Phi Tinh tông đã nhiều năm như vậy, cùng Hứa gia còn có liên lạc sao?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Hứa Thiên gật đầu một cái, nói: "Có, thu nuôi Dư Cẩn Chi vị trưởng lão kia, sau đó đem cháu gái Hứa Cẩm Dung gả cho hắn, Dư Cẩn Chi sở dĩ ở Phi Tinh tông có thể bò nhanh như vậy, cũng không thể rời bỏ Hứa gia ra sức."

Long Kinh Thiên hì hì cười nói: "Ta đoán chừng Dư Cẩn Chi cùng cái đó Hứa Cẩm Dung muốn mỗi người một ngã, Hứa Cẩm Dung lập tức muốn khóc chạy trở lại."

Tiêu Tiểu Tấn cau mày, nói: "Ngươi ăn thì ăn đi, nhiều lời như vậy."

"Ta nói thật à! Nổ lò cũng nổ lâu như vậy, tên nầy, hẳn đã sớm nhận được tin tức, lâu như vậy đều không qua tới xem xem, ta xem là sẽ không tới." Long Kinh Thiên tiến tới Tiêu Tiểu Tấn trước mặt, nói: "Chẳng lẽ ngươi không phải là nghĩ như vậy."

Tiêu Tiểu Tấn quay đầu nhìn về Hứa Thiên, cười một tiếng, nói: "Hắn đùa giỡn."

Hứa Thiên cau mày, Long Kinh Thiên mà nói, vừa vặn chọt trúng Hứa Thiên tử huyệt.

Nổ lò sau đó, phe ủy thác từng bước ép sát, Hứa gia sẽ chọn kéo, có một một nguyên nhân trọng yếu, chính là cảm thấy Dư Cẩn Chi sẽ là Hứa gia ra mặt, Dư Cẩn Chi bây giờ ở Phi Tinh tông địa vị cực cao, tục truyền Dư Cẩn Chi là Phi Tinh tông hạ đảm nhiệm tông chủ hấp dẫn thí sinh.

Nhưng mà, sự việc cũng phát sinh lâu như vậy, Dư Cẩn Chi bên kia vẫn không có động tĩnh gì, Hứa Thiên không thể không hoài nghi, Dư Cẩn Chi có phải hay không có cái gì những thứ khác dự định.

"Thu nuôi Dư Cẩn Chi vị trưởng lão kia đối với Dư Cẩn Chi ân trọng như núi, Dư Cẩn Chi cũng đã đáp ứng, sẽ thật tốt báo đáp vị trưởng lão kia." Hứa Thiên ngoài miệng như thế vừa nói, lại có mấy phần sức chưa đủ.

Long Kinh Thiên bĩu môi, nói: "Vị trưởng lão kia đâu ?"

"Hai trăm năm trước, đã qua đời." Hứa Thiên nói.

Hứa Mộc An nhìn Hứa Thiên, nói: "Vậy vị trưởng lão kia qua đời sau đó, Hứa gia đối với Dư Cẩn Chi bên kia ra sức, có phải hay không trở nên yếu đi?"

Hứa Thiên nhíu mày một cái, thở dài, nói: "Quả thật như vậy, Dư Cẩn Chi tất lại không phải chân chánh người Hứa gia, Hứa gia tài lực cũng có giới hạn, những năm gần đây, Hứa gia cũng xuất hiện hết mấy thiên tài thiếu niên, cho nên. . ." Nước phù sa không chảy ruộng ngoài, so sánh người ngoài, Hứa gia tự nhiên hơn nữa nghiêng về bồi dưỡng mình nhà người.

Tiêu Cảnh Đình xoa xoa lỗ mũi, giúp ít thì có ơn , nhiều ngược lại thành thù à! Hứa gia chuyện lần này, cái này Dư Cẩn Chi thật có khả năng sẽ không nhúng tay.

. . .

Hứa Thiên đám người ở bên này nói mà nói, một cái tu giả vội vàng xông vào, nói: "Hứa Thiên trưởng lão không xong."

"Xảy ra chuyện gì?" Hứa Thiên hỏi.

"Cẩm Dung trở về, Dư Cẩn Chi muốn kết hôn Phi Tinh tông một cái trưởng lão cháu ngoại gái, liền cùng Hứa Cẩm Dung chia tay." Tới người sắc mặt khó coi nói.

Long Kinh Thiên xích lại gần Tiêu Tiểu Tấn, dương dương đắc ý nói: "Xem ta đoán nhiều chính xác à! Thật là liệu sự như thần."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Cũng không phải là chuyện gì tốt, không nên cười như thế thiếu đánh à!

Hứa Thiên hướng Hứa Mộc An các người, nói: "Mộc An, các ngươi ở nơi này nghỉ ngơi một chút, ta đi xem xem tình huống."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: " Được a !"

Hứa Thiên vừa rời đi, Tiêu Tiểu Tấn, Hứa Mộc An, Tiêu Cảnh Đình ánh mắt, đồng thời hướng Long Kinh Thiên nhìn sang.

Long Kinh Thiên bị mọi người ánh mắt sắc bén, nhìn sững sốt một chút, nói: "Làm gì à! Bởi vì là ta liệu sự như thần, cho nên, sùng bái ta."

"Ngươi suy nghĩ nhiều quá? Làm sao ăn xong ngăn không nổi ngươi miệng à!" Tiêu Tiểu Tấn tức giận.

"Ngươi cho sức nặng quá ít, cũng không đủ ăn." Long Kinh Thiên nói.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Kinh Thiên à! Ngươi tốt nhất nói ít." Tiêu Cảnh Đình nói.

Long Kinh Thiên có chút bất mãn nói: "Tại sao à!"

"Bởi vì là. . . Yên lặng là vàng à! Ngươi vừa mở miệng, vàng cũng chạy đi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Long Kinh Thiên: ". . ."

. . .

Hứa Thiên chạy tới Hứa gia phòng chính, một chút liền thấy bị mọi người vây quanh Hứa Cẩm Dung.

Hứa Cẩm Dung tướng mạo tươi đẹp, giờ phút này mặt mũi tiều tụy, hai tròng mắt vô thần, xa không còn ngày xưa quang thải chiếu người phong tư.

"Cẩm Dung, kết quả chuyện gì xảy ra à!" Hứa Thiên hỏi.

Hứa Cẩm Dung hít sâu một hơi, nói: "Phi Tinh tông trưởng lão cháu ngoại gái muốn Dư Cẩn Chi chánh thê chỗ ngồi, Dư Cẩn Chi liền đem ta cho thôi."

"Có phải hay không bởi vì là Hứa gia lần này nổ lò sự việc, hắn muốn phủi sạch quan hệ, mới làm như vậy?" Hứa Thiên hỏi.

Hứa Cẩm Dung lắc đầu một cái, nói: "Không, chuyện lần này, chẳng qua là cái mồi dẫn lửa, trên thực tế hắn đã sớm muốn làm như vậy."

Hứa Cẩm Dung nắm chặt quả đấm, ông nội sau khi chết, Hứa gia đối với Dư Cẩn Chi ra sức, cũng không so từ trước, Dư Cẩn Chi đối với Hứa gia đã sớm có ngăn cách, chẳng qua là một mực ẩn nhẫn không phát mà thôi.

Dư Cẩn Chi đã trở thành tiên hoàng, mà nàng tu vi một mực dừng lại ở tiên vương sơ kỳ, nàng lạc hậu quá nhiều, nếu như, không phải bởi vì là ông nội, Dư Cẩn Chi sợ sớm đã nghỉ nàng.

Hôm nay Hứa gia xảy ra chuyện, phe ủy thác từng bước ép sát, cộng thêm tông môn trưởng lão lấy lòng, Dư Cẩn Chi cuối cùng hạ quyết tâm.

"Cái này đồ vong ân phụ nghĩa, năm đó, cùng ông nội ngươi bảo đảm thời điểm nói khá tốt, nói sẽ cả đời chiếu cố thật tốt ngươi, cả đời nhớ Hứa gia ân đức, kết quả bây giờ, Hứa gia xảy ra chuyện, hắn liền bộ dáng này." Hứa gia một cái trưởng lão tràn đầy tức giận nói.

Hứa Cẩm Dung cau mày, không nói gì, Dư Cẩn Chi ở ông nội chết

đi ngắn ngủi hai trăm năm thời gian, thêm không thiếu tiểu thiếp, tình cảm vợ chồng ngày càng đạm bạc, Hứa Cẩm Dung đã sớm liệu được sẽ có như thế một ngày, vì vậy bị nghỉ, cũng không có bao nhiêu phản ứng.

"Hứa Thiên, ta sớm nghe Hứa Mộc An trở về?" Hứa Hồng Sơn hỏi.

Hứa Thiên gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Rốt cuộc vẫn là người Hứa gia dựa được à! Thời khắc mấu chốt biết trở lại cộng độ nan quan." Một cái trưởng lão nói.

"Đáng tiếc, Hứa Mộc An tu vi quá thấp, coi như trở lại, cũng không tạo được tác dụng gì." Hứa Hồng Sơn nói.

"Cẩm Dung, nếu ngươi trở về, liền ở trong gia tộc nghỉ ngơi thật khỏe một chút đi, Dư Cẩn Chi cái này tên khốn kiếp, cũng không cần muốn hắn." Hứa Thiên nói.

. . .

Hứa Thiên trong biệt viện.

Long Kinh Thiên thu hồi linh hồn lực, nói: "Mấy cái lão già chết bầm, đang vây quanh một cái người phụ nữ bị thôi lởn vởn đâu, người phụ nữ kia chính là Hứa Thiên mới vừa nhắc tới Dư Cẩn Chi vợ."

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Thì ra là như vậy." Không nhìn ra à! Long Kinh Thiên tên nầy, còn thật bát quái!

"Mẹ vợ Hứa, có người khen ngươi có lương tâm, biết tới chung hoạn nan, bất quá, quay đầu thì có người khinh bỉ ngươi tu vi kém, tới cũng tới uổng." Long Kinh Thiên nói.

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Phải không?"

Hắn chủ ý không là tới giúp đỡ, hắn chẳng qua là tới xem xem tình

huống, bất quá, hiện ở tình hình này, người Hứa gia chỉ được phép vào không cho phép ra mà nói, muốn đi còn chưa nhất định đi đi ra ngoài.

"Các ngươi xem, chúng ta hiện đang làm những gì tốt? Hứa gia, tựa hồ đã thành đất thị phi." Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Ta cảm thấy lưu lại xem cuộc vui không tệ." Long Kinh Thiên nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Hắn làm sao không biết, Long Kinh Thiên tên nầy tính nhiều chuyện như vậy.

Tiêu Tiểu Tấn hướng Long Kinh Thiên nhìn sang, thử dò xét hỏi: "Ngươi cảm thấy Hứa gia bây giờ bị đòi nợ rất có ý tứ sao?"

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Ta thích nhất xem cha ta bị những cái kia hung hăng người phụ nữ đuổi khắp nơi chạy tán loạn, như bây giờ, cũng không tệ, nếu như, nhiều đi nữa cho ta một ít rượu tâm bánh ngọt, thì tốt hơn."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Long Kinh Thiên tên nầy, thật đúng là hiểu hưởng thụ à! Muốn xem cuộc vui còn không coi là, còn muốn rượu tâm bánh ngọt, thật là đẹp hắn.

------oOo------

Chương 341: Dư Cẩn Chi tới

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 341: Dư Cẩn Chi tới
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Qua hồi lâu, Hứa Thiên trở lại biệt viện

"Xin lỗi, lạnh nhạt mấy vị." Hứa Thiên có chút áy náy nói.

Long Kinh Thiên mãn bất tại ý nói: "Không có sao, ngươi làm việc mình, không cần phải để ý đến chúng ta."

"Hứa trưởng lão, bây giờ tình huống thế nào?" Hứa Mộc An hỏi.

Hứa Thiên khẽ thở dài một hơi, nói: "Tình huống tựa hồ không tốt lắm, Dư Cẩn Chi hẳn sẽ không là Hứa gia ra mặt, hắn cùng Cẩm Dung chia tay."

Long Kinh Thiên bĩu môi, nói: "Vợ chồng vốn là cùng chim rừng, đại nạn ập lên đầu mỗi người bay, tên nầy thật đúng là sẽ chọn chia tay thời cơ."

Hứa Thiên cắn răng, đi đôi với Long Kinh Thiên mà nói, Hứa Thiên nguyên bản u tối sắc mặt càng thêm khó coi mấy phần.

"Ngươi bớt tranh cãi một tí." Tiêu Tiểu Tấn nói.

"Tiểu Tấn, ngươi yên tâm, gặp phải loại chuyện này, ta chắc chắn sẽ không vứt bỏ ngươi, ta là cái người có tình nghĩa." Long Kinh Thiên vỗ ngực một cái, thề chân thành nói.

"Ta biết, ngươi từ bỏ ta, ai cho ngươi làm rượu tâm bánh ngọt đây." Tiêu Tiểu Tấn nói .

Long Kinh Thiên: ". . ."

Hứa Thiên có chút áy náy nhìn Hứa Mộc An, nói: "Xin lỗi Mộc An, đem ngươi cuốn vào, bây giờ chỉ sợ không tốt đi ra ngoài, thủ ở bên ngoài nhân viên, lại nhiều gấp đôi, bất kỳ một người nào muốn rời khỏi người Hứa gia, cũng sẽ phải chịu công kích, đám người kia nhìn dáng dấp tựa hồ là thật quyết tâm, dự định xé rách mặt."

Long Kinh Thiên mãn bất tại ý nói: "Không có sao, bên ngoài đám kia túi rượu túi cơm, căn bản không ngăn được chúng ta."

Hứa Thiên cau mày, có chút không hiểu nhìn Long Kinh Thiên.

Tiêu Tiểu Tấn hướng Hứa Thiên cười một tiếng, nói: "Xin lỗi, hắn tửu lượng tương đối kém, hắn mới vừa ăn một chút rượu tâm bánh ngọt, có chút say, cho nên, ở nói mạnh miệng."

Long Kinh Thiên nhìn Tiêu Tiểu Tấn, nói: "Ta tửu lượng không có kém như vậy."

Tiêu Tiểu Tấn xụ mặt, âm trầm nói: "Cũng không khá hơn chút nào."

Long Kinh Thiên: ". . ."

. . .

Hứa Mộc An lưu lại ở Hứa gia, Tiêu Cảnh Đình cảm giác Hứa gia thành một cái thùng thuốc súng, một chút liền đốt.

Đoạn này thời gian, nháo chia tay vợ chồng không thiếu, Long Kinh Thiên mỗi lần cũng hứng thú bừng bừng kéo Tiêu Tiểu Tấn len lén đi xem trò vui.

Tiêu Cảnh Đình lần đầu tiên biết, Long Kinh Thiên có xem người vợ chồng đánh nhau như thế cái đặc thù yêu thích.

Liên tưởng đến Long Kinh Thiên từ nhỏ cha không thương, mẹ không thương, Long tộc lão đầu tử còn không đợi gặp, Tiêu Cảnh Đình nhất thời cảm thấy, Long Kinh Thiên có chút nhỏ thích, cũng là về tình thì có thể lượng thứ.

Tiêu Tiểu Tấn núp ở trong buội hoa, Long Kinh Thiên hóa thành lớn chừng móng tay, núp ở Tiêu Tiểu Tấn tóc bên trong.

"Thấy không, đó chính là Hứa Cẩm Dung, nàng bị cái đó tên vong ân phụ nghĩa từ bỏ."

Tiêu Tiểu Tấn hít sâu một hơi, Long Kinh Thiên cái này tên khốn kiếp, hắn thích xem náo nhiệt, còn kéo mình, tên nầy súc nhỏ như vậy, mình lớn như vậy khổ người, bị phát hiện rình coi, hắn rất mất mặt được không?

"Con bé kia, dáng dấp thật ra thì cũng không tệ lắm à!" Long Kinh Thiên lẩm bẩm.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Ai ở nơi đó." Hứa Cẩm Dung âm mặt, đi ra quát khẽ.

Tiêu Tiểu Tấn nhíu mày một cái, đi ra, cúi mình vái chào nói: "Gặp qua Cẩm Dung tiểu thư."

Hứa Cẩm Dung nhìn Tiêu Tiểu Tấn, có chút hồ nghi nói: "Ngươi là người nào, ta làm sao không gặp qua ngươi."

"Ta là Hứa Mộc An con trai." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Hứa Cẩm Dung gật đầu một cái, sắc mặt hòa hoãn mấy phần, "Hứa Mộc An à! Bây giờ người Hứa gia đều ở đây đi bên ngoài trốn, hiếm thấy còn có trở về, mẹ con người không tệ, đáng tiếc cao ốc đem nghiêng. . ."

Tiêu Tiểu Tấn nhíu mày, mẹ phi thăng tiên giới không tới trăm năm,

dựa theo dưới tình huống, bây giờ nhiều nhất cũng chính là một hư tiên viên mãn, vị này tiên Vương đại nhân, tựa hồ đem cha làm vãn bối.

"Ngươi tại sao lại ở chỗ này?" Hứa Cẩm Dung hỏi.

Tiêu Tiểu Tấn từ trong không gian nhẫn, lấy ra một hộp bánh ngọt đưa cho Hứa Cẩm Dung, nói: "Ta nghe nói, tiên Vương đại nhân tâm tình không tốt, cố ý làm một ít bánh ngọt, tâm tình không tốt lúc này ăn chút ăn ngọt, có lợi cho cải thiện tâm tình."

Hứa Cẩm Dung nhận lấy cao chiếm xốc lên một khối đưa vào trong miệng, miễn cưỡng cười một tiếng, nói: "Ăn thật ngon, cám ơn."

"Tiên Vương đại nhân ngài thích liền tốt." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Tiêu Tiểu Tấn cùng Hứa Cẩm Dung hàn huyên mấy câu, rời đi.

Rời đi Hứa Cẩm Dung tầm mắt, Long Kinh Thiên lập tức hóa thành hình người.

"Ngươi đem làm cho ta ăn bánh ngọt cho người khác ăn." Long Kinh Thiên tràn đầy không vui nói.

Tiêu Tiểu Tấn nhún vai một cái, nói: "Ta có biện pháp gì, là ngươi nói phải đi xem náo nhiệt, đây không phải là để cho người phát hiện sao?"

Long Kinh Thiên tràn đầy không vui nói: "Ta chỉ nói đi xem náo nhiệt, không để cho ngươi đem bánh ngọt cho người à!"

"Bây giờ cho cũng đã cho rồi, ngươi tổng ngại đi đoạt lại đi." Tiêu Tiểu Tấn nhún vai một cái nói.

Long Kinh Thiên cúi đầu, tựa hồ đang suy tư cái gì, Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên thần sắc, có chút nhức đầu, tên nầy sẽ không thật đang suy nghĩ đi đoạt lại đi.

"Chúng ta mau trở về đi thôi, cha, mẹ nên gấp gáp." Tiêu Tiểu Tấn chuyển đổi đề tài.

Long Kinh Thiên tràn đầy không cho là đúng nói: "Bọn họ gấp làm gì à! Ở nơi này địa phương rách, có thể xảy ra chuyện gì à!"

. . .

"Các ngươi trở về à! Chạy đi nơi nào à!" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Tiêu Tiểu Tấn tùy ý ngồi ở ghế ngồi, có chút mệt mỏi nói: "Kinh Thiên muốn đi rình coi Hứa Cẩm Dung, ta liền cùng đi."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Các ngươi chạy đi rình coi đoạn này thời gian, Dư Cẩn Chi tới." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Tiểu Tấn có chút bất ngờ nói: "Hắn tới? Hắn làm sao tới, không phải nói, hắn cùng Hứa Cẩm Dung xích mích sao? Chẳng lẽ hối hận?"

"Hẳn không phải là hối hận, đối phương là theo chân phe ủy thác cùng đi." Tiêu Cảnh Đình

Long Kinh Thiên trừng mắt nhìn, nói: "Nói như vậy, Dư Cẩn Chi là muốn phe ủy thác ra mặt?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Là có khả năng này."

Long Kinh Thiên lắc đầu một cái, nói: "Chặc chặc, Hứa gia bồi dưỡng được một cái tên vong ân phụ nghĩa à!"

Tiêu Cảnh Đình bĩu môi, thầm nghĩ: Ai nói không phải sao.

"Ta có thể đi xem xem náo nhiệt sao?" Long Kinh Thiên hứng thú

bừng bừng hỏi.

Tiêu Cảnh Đình: ". . . Xem xem náo nhiệt, không nên gây chuyện, không được làm xấu xa gian nhà."

Long Kinh Thiên liên tục không ngừng gật đầu một cái, nói: "Yên tâm đi, ta chính là đi xem xem náo nhiệt, ta rất ít gây chuyện.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Long Kinh Thiên người này bảo đảm thật là. . . Còn không bằng không bảo đảm đây.

Long Kinh Thiên hướng Tiêu Tiểu Tấn nhìn sang, nói: "Chúng ta đi thôi."

Tiêu Tiểu Tấn nhíu mày một cái, đi theo Long Kinh Thiên bước chân.

. . .

Long Kinh Thiên cùng Tiêu Tiểu Tấn đi tới cửa, liền nghe bên trong truyền tới trò chuyện thanh.

"Hồng Sơn trưởng lão, đối phương yêu cầu cũng không cao, chỉ cần 200 triệu, các ngươi hư hại thành chủ tài liệu luyện khí, đó cũng đều là trân quý cấp 6 tài liệu luyện khí à! Giá trị vượt qua xa 200 triệu." Trong đại sảnh chàng trai cả người đồ trắng, nghĩa chánh từ nghiêm nói.

Hứa Hồng Sơn tràn đầy tức giận nói: "Ngươi ở nói nhăng gì đó, cấp 6 tài liệu luyện khí mặc dù trân quý, cũng không đến cái đó đến nước, nhóm kia nguyên liệu, nhiều nhất chỉ trị giá ba chục triệu."

Luyện khí sư có được quy, luyện hư tài liệu luyện khí, có thể không lỗ, coi như bồi cũng nhiều lắm là chỉ phải bồi thường ba đến bốn thành, nhóm kia nguyên liệu, bọn họ chỉ cần bồi cái mười triệu tiên tinh cỡ đó, liền xong hết rồi.

"Hứa trưởng lão, ngươi đây chính là mở mắt nói mò, lớn như vậy

nhóm cấp 6 tài liệu luyện khí, làm sao biết chỉ có ba chục triệu." Dư Cẩn Chi lắc đầu nói.

"Dư Cẩn Chi, Hứa Nguyên trưởng lão đức cao vọng trọng, làm sao biết nuôi ra ngươi loại này lòng lang dạ sói đồ, Hứa trưởng lão trên trời có linh thiêng, nếu thấy ngày hôm nay, tất nhiên chết không nhắm mắt." Hứa Hồng Sơn tràn đầy tức giận nói.

Dư Cẩn Chi trên mặt dính vào mấy phần ngượng ngùng vẻ, chỉ chốc lát sau, trở về phục bình thường, "Hồng Sơn trưởng lão, ta là giúp lý không giúp thân, bỏ mặc như thế nào, các ngươi bảo đảm đem trân quý như vậy tài liệu luyện khí luyện chế hư, chẳng lẽ không phải thua điểm trách nhiệm sao?"

"Trách nhiệm chúng ta sẽ chịu, nhưng là, cũng không biết mặc cho người đòi hỏi nhiều." Hứa Hồng Sơn nói.

Tiêu Tiểu Tấn cùng Long Kinh Thiên xuất hiện ở cửa, Long Kinh Thiên nháy con mắt, thấp giọng với Tiêu Tiểu Tấn, nói: "Ồn ào thật náo nhiệt à!"

Tiêu Tiểu Tấn hướng Long Kinh Thiên nhìn một cái, nói: "Đừng làm rộn."

Tiêu Tiểu Tấn híp mắt, nhìn Dư Cẩn Chi một bộ đạo mạo nghiêm trang dáng vẻ, bất giác có chút ngã khẩu vị, Hứa gia vận khí không phải rất tốt à! Than thượng người như vậy.

"Cái này Dư Cẩn Chi cũng quá không phải đồ, phe ủy thác cũng không có nói gì, tên nầy ở nơi đó chỉ chỉ trỏ trỏ, thật là chó cầm con chuột xen vào việc của người khác, xem xem tên nầy dáng dấp một bộ mỏ nhọn hàm khỉ dáng vẻ, vừa thấy chính là một vong ân phụ nghĩa, cái đó thu nuôi hơn cẩn

Chi người, thủ đoạn cũng không sáng lên một ít, thu nuôi cái thứ gì không tốt, nếu không phải là thu nuôi thứ như vậy, bị phản bội cũng là đáng đời." Long Kinh Thiên buồn rầu lẩm bẩm.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Bằng tâm mà nói, Dư Cẩn Chi dáng dấp không hề kém, chợt vừa thấy có một loại quân tử như ngọc hình dáng, bất quá người này tâm tính liền. . .

Long Kinh Thiên thanh âm cũng không lớn, nhưng là, cái này người cả phòng, đều là tiên vương, tiên hoàng cấp bậc, mọi người không có không nghe được.

Long Kinh Thiên nghiêng đầu hướng về phía Tiêu Tiểu Tấn, nói: "Bọn họ cũng xem ta."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Tại chỗ người Hứa gia, mặc dù cũng trong lòng đem Dư Cẩn Chi mắng gần chết, nhưng là, không có giống Long Kinh Thiên như vậy nói thẳng ra.

"Xem ngươi lớn lên đẹp trai, cho nên, bọn họ cũng xem ngươi." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Long Kinh Thiên đắc ý cười cười, nói: "Đúng vậy! Ta dáng dấp đẹp trai."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Thằng nhóc , ngươi nói gì?" Dư Cẩn Chi âm trầm hỏi.

Long Kinh Thiên thản nhiên nói: "Ta nói, ngươi dáng dấp xấu xí."

Dư Cẩn Chi mới vừa muốn nói chuyện, phe ủy thác một cái tu giả chợt đứng lên, nơm nớp lo sợ đi tới Long Kinh Thiên cùng Tiêu Tiểu Tấn trước mặt, nói: "2 người, ta cùng bọn họ không phải một phe."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Long Kinh Thiên nhìn người đâu, hỏi: "Vậy ngươi tới làm gì à!"

"Ta chính là tới tham gia náo nhiệt." Đứng lên tu giả nói.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Thật là tấu xảo, ta cũng tới tham gia náo nhiệt."

Dư Cẩn Chi sắc mặt đại biến, đứng lên cái đó tu giả là trung thiên vực tới tiên hoàng, cùng uỷ thác Hứa gia luyện khí phủ thành chủ thành chủ có chút quan hệ, lần này cũng đi theo tới xem náo nhiệt, Dư Cẩn Chi không hiểu người này là thế nào, lập tức sắc mặt khó khăn xem thành như vậy, còn vội vã cùng phe ủy thác vạch rõ giới hạn, chẳng lẽ nói, cái này hai tên, lai lịch bất phàm.

Dư Cẩn Chi ánh mắt một chút rơi vào Tiêu Tiểu Tấn cùng Long Kinh Thiên trên người.

------oOo------

Chương 342: Không chiến mà khuất người chi binh

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 342: Không chiến mà khuất người chi binh
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Long Kinh Thiên tiến tới Tiêu Tiểu Tấn trước mặt, hỏi: "Tên nầy là ai à! Không gặp qua à!"

"Hình như là trên phi thuyền một cái tiên hoàng, ở nhóm hải tặc lúc tới, có mấy cái tu giả bỏ thuyền chạy trốn, sau đó, xem nguy cơ giải trừ lại trở về, hắn hình như là trở về mấy cái tu giả một trong." Tiêu Tiểu Tấn hơi nghiêng đầu, hướng về phía Long Kinh Thiên thấp giọng nói.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Lá gan của tên này nhỏ, nhưng là vận khí không tệ à! Bỏ thuyền chạy trốn, cũng không có bị cuốn nhập không gian phong bạo biến thành mảnh vụn, chặt chặt. . ."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Long Kinh Thiên cũng không phải là diện mạo vốn có, dùng là trên phi thuyền diện mạo, hẳn là như vậy, cho nên, bị nhận ra được.

Đứng lên tiên hoàng nghe được Long Kinh Thiên cùng Tiêu Tiểu Tấn đối thoại, sắc mặt không kiềm được có chút ngượng hoảng.

"2 người tại sao lại ở chỗ này à!" Âu Dương sửa sang lại sắc mặt hỏi.

Long Kinh Thiên lưng đeo tay, nói: "Đến xem trò vui à!"

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Mặc dù đây là sự thật, nhưng là, cũng không cần phải nói thẳng như vậy trắng.

"Mẹ ta, coi là nửa người Hứa gia, chúng ta tới thăm thân nhân." Tiêu Tiểu Tấn nói.

"Nguyên lai Hứa gia lại cùng 2 người có quan hệ." Âu Dương cau mày nói.

"Cũng không phải cái gì đại quan hệ."Long Kinh Thiên lành lạnh nói.

Âu Dương: ". . ."

Người cả phòng lẳng lặng sớm Âu Dương cùng Long Kinh Thiên đối thoại.

Hứa Thiên tràn đầy kinh ngạc nhìn Long Kinh Thiên, sau khi vào cửa, người của phủ thành chủ cùng Dư Cẩn Chi cũng đối với Âu Dương cung kính có thừa, Hứa Thiên biết người này là trung thiên vực tới, thân phận hết sức bất phàm, bởi vì trước cùng phủ thành chủ thành chủ có chút giao tình, cho nên, tới thay phủ thành chủ trợ uy, người này thực lực chí ít cũng ở đây tiên hoàng cấp bậc.

Hứa Thiên có chút không rõ, như thế cái thân phận tôn quý nhân vật, lại đột nhiên sợ đến như vậy, Long Kinh Thiên ở Hứa Thiên trong mắt, chính là một miệng vô già lan trẻ trâu, Hứa Thiên luôn cảm thấy Long Kinh Thiên miệng như thế thúi, có thể sống đến bây giờ, đúng là may mắn.

Người Hứa gia trố mắt nhìn nhau, mặc dù không rõ là chuyện gì xảy ra, bất quá, sắc mặt cũng thư hoãn mấy phần.

Dư Cẩn Chi sớm Âu Dương cùng Long Kinh Thiên đối thoại, trong lòng dâng lên mấy phần không ổn dự cảm, Dư Cẩn Chi mấy lần muốn mở miệng tuân hỏi tình huống, bất quá cũng nuốt xuống.

Người của phủ thành chủ khí thế hung hăng tới, nhưng là, rất nhanh

liền rút lui, rất có loại đầu hổ đuôi rắn cảm giác.

. . .

Phủ thành chủ.

"Ngươi nói, Long Kinh Thiên ở Hứa gia?" Phủ thành chủ thành chủ Kim Hà, tràn đầy kinh ngạc hỏi.

Âu Dương gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Có thể làm ta sợ hết hồn, Long Kinh Thiên trước đoạt bố hắn, lại đoạt anh hắn, đem Long tộc những lão quái vật kia chọc tức, mới chạy tới hạ thiên vực tới, xuống phi thuyền sau đó, ta liền cùng bọn họ 2 người tách ra, không

Nghĩ đến Long Kinh Thiên, lại có thể sẽ cùng người Hứa gia liên hệ quan hệ, đây chính là cái tai tinh à! Ai chọc ai xui xẻo."

Âu Dương có chút oán lạ nhìn Kim Hà một cái, thầm nói: Khá tốt Long Kinh Thiên ngày hôm nay nhìn như tâm tình không tệ, nếu không, bọn họ những người này, không làm được liền bị Long Kinh Thiên cho một nồi hầm, tên kia liền bố hắn cũng cướp, chuyện gì cũng làm được.

Kim Hà cau mày, nói: "Vậy Hứa gia chuyện, cứ tính như vậy?"

Âu Dương gật đầu một cái, nói: "Chỉ sợ chỉ có thể cứ tính như vậy, Long Kinh Thiên tên nầy không gió không dậy sóng, có gió khởi sóng lớn, nếu như bị hắn để mắt tới, không chết cũng phải hết lớp da."

Long Kinh Thiên cùng Hứa gia quan hệ, chắc không phải quá sâu dầy, cho nên, hắn chưa chắc sẽ cho Hứa gia ra mặt, nhưng là cái này đi, có thể không trêu chọc, vẫn không khai chọc tốt.

Âu Dương nhìn Kim Hà, khẽ thở dài một hơi, thầm nói: Kim Hà thật đúng là xui xẻo à! Gặp Long Kinh Thiên người như vậy, chuyện lần này, chỉ có thể ăn im lìm thua thiệt.

Âu Dương thay đổi ý nghĩ suy nghĩ một chút, lại cảm thấy Kim Hà coi như là may mắn, dẫu sao Long Kinh Thiên còn không có ra tay, Long Kinh Thiên ra tay một cái, toàn bộ phủ thành chủ, sợ đều phải hủy diệt, trên đường đám kia hải tặc, chết bao thê thảm à! Thiên Sát la nhóm hải tặc, cũng là đại danh đỉnh đỉnh nhóm hải tặc đây.

Kim Hà cắn răng, có chút không cam lòng nói: "Thôi, tiên tinh tổng không có tính mạng trọng yếu à!"

"Ngươi có thể muốn lái là tốt, Long Kinh Thiên tên nầy thích nhất đánh cướp, tốt nhất là không nên để cho hắn tìm được mượn cớ khai chiến, Hứa gia vận khí thật tốt, trong nhà lại có như thế một tôn đại thần." Âu Dương cau mày, thầm nói: Người Hứa gia, tựa hồ hoàn toàn không biết Long Kinh Thiên thân phận, có lớn như vậy tôn thần ở nhà, cũng không biết, người Hứa gia cũng thật là hồ đồ.

Kim Hà cân nhắc một chút, chỉ có thể đi trước đem phái đi ra ngoài đội ngũ thu hồi lại.

. . .

Long Kinh Thiên ngồi ở trong phòng khách, có chút buồn bực bưng mặt nói: "Người bên ngoài đều rút lui." Không náo nhiệt nhìn.

"Đúng vậy! Đều rút lui, ngươi không cùng người đánh nhau đi." Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Long Kinh Thiên lắc đầu một cái, vội vàng nói: "Không có, không có, ta cũng không phải ngày ngày cùng người đánh nhau, nói những thứ này nữa người trên người cũng không có nhiều ít mỡ, ta cũng lười phí công phu kia."

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Phe ủy thác bên kia tới một người, thật giống như nhận ra Kinh Thiên thân phận, lúc ấy thì làm cho sợ choáng váng."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Không chiến mà khuất người chi binh, Kinh Thiên, ngươi bây giờ rất oai phong à!"

Long Kinh Thiên cười một tiếng, nói: "Đó là đương nhiên."

"Tốt lắm, chớ đắc ý, ngươi lại oai phong, còn không phải là bị Long tộc những cái kia cái lão già chết bầm, đuổi đi khắp nơi tán loạn."

Long Kinh Thiên có chút bất mãn nói: "Những lão đầu tử kia, cũng bất quá chỉ là nhiều hơn ta sống mấy năm, cùng ta sống đến cái đó số tuổi, khẳng định so với những lão gia hỏa kia quăng."

"Cũng không biết những lão gia hỏa kia, có thể hay không truy đuổi xuống." Tiêu Tiểu Tấn thở dài nói.

Long Kinh Thiên trừng mắt nhìn, nói: "Truy đuổi xuống cũng tốt, truy đuổi tới, liền đập tan từng cái, ai cái đánh cướp một phen." Lấy hắn hôm nay tu vi, coi như là tiên tôn, cũng không phải là không có sức liều mạng.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . . Trời còn chưa tối đâu, ngươi liền bắt đầu nằm mơ."

Long Kinh Thiên: ". . ."

. . .

Hứa Thiên đi vào, Hứa Mộc An nhìn Hứa Thiên thần sắc căng thẳng dáng vẻ, hỏi: "Chú Hứa, sự việc thế nào?"

"Người của phủ thành chủ, đã rút lui." Hứa Thiên cẩn thận hướng Long Kinh Thiên phương hướng nhìn một cái.

Long Kinh Thiên thân phận cũng không phải cái gì rất đặc biệt ẩn bí sự việc, cộng thêm trước Âu Dương phản ứng, rất dễ dàng liền điều tra ra được. Biết Long Kinh Thiên công lao vĩ đại, Hứa Thiên lại xem Long Kinh Thiên ánh mắt liền không quá giống nhau.

"Đa tạ các hạ, nếu không phải ngài, chuyện này còn không có giải quyết dễ dàng như vậy." Hứa Thiên hết sức sợ sệt nói.

Hứa gia bản đã làm xong tiền bồi thường chuẩn bị, nơi nào biết sự việc khúc khuỷu, người của phủ thành chủ trực tiếp rút lui.

Dư Cẩn Chi cái này tên khốn kiếp, không đứng ở Hứa gia bên này, ngược lại đứng ở phủ thành chủ bên kia, chuyện lần này sau này, hai bên cũng chỉ có thể đứng ở phía đối lập.

Long Kinh Thiên khoát tay một cái, nói: "Không cần khách khí."

Long Kinh Thiên chề môi, hắn vốn là cũng không có dự định hỗ trợ, chỉ bất quá, đối phương lá gan quá nhỏ, thấy hắn ở chỗ này, liền sợ choáng váng, sớm biết, hắn ra mặt, liền không náo nhiệt nhìn, hắn liền không lộ diện, trốn, len lén xem xem liền tốt.

Hứa Thiên nhìn Long Kinh Thiên non nớt gương mặt, nghĩ đến điều tra trong nói, Long Kinh Thiên hung tàn thành tánh, bạo lực ác độc, không chuyện ác nào không làm, bất giác có chút không giống số. Trước mắt cái này, thật sự là cái đó hung danh hiển hách quái thai, có chút không giống à!

Hứa Thiên hướng Tiêu Cảnh Đình, nhìn sang, nói: "Tiêu đan sư, nghe nói ngươi đã là cấp 5 tiên đan sư?"

Hứa gia hỏi dò Long Kinh Thiên tình huống, tự nhiên cũng dò thăm Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An tình huống, đánh nghe đến tình huống để cho Hứa Thiên chỉ cảm thấy không tưởng tượng nổi.

Tiêu Cảnh Đình con trai cùng Long tộc Long Kinh Thiên là một đôi, chẳng những như vậy, Long Kinh Thiên thường cho Tiêu Cảnh Đình đi làm, Tiêu Cảnh Đình là một cấp 5 tiên đan sư.

"Quả thật như vậy." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Ta có cái yêu cầu quá đáng." Hứa Thiên nói.

Tiêu Cảnh Đình giơ giơ lên tay, nói: "Tiền bối cứ nói đừng ngại."

Hứa Thiên gật đầu một cái, chậm rãi nói: "Hứa gia cùng kim giáp ông trời lớn nhất phòng đấu giá Kim Vân có quan hệ hợp tác, mỗi lần phòng đấu giá Kim Vân cử hành lớn đấu giá, Hứa gia cũng biết luyện chế mấy kiện cấp 5 pháp khí, đi trước gửi vỗ, nhưng là, lần này, Hứa gia mấy cái cấp 5 tiên khí sư cũng xảy ra chút tình trạng, cho nên, phòng đấu giá bên kia cũng có chút. . . Phòng đấu giá bên kia nói, nếu như, Tiêu đan sư, nếu là có cấp 5 tiên đan dẫn đi đấu giá, bọn họ vô cùng cảm kích."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Phải, ta biết, vừa vặn, ta trong tay có một nhóm đan dược muốn tiêu thụ đi ra ngoài, đang rầu không tìm được phương pháp đây."

Hứa Thiên tràn đầy cảm kích cười một tiếng, nói: "Như vậy, liền cám ơn Tiêu đan sư."

Hứa Thiên âm thầm thở phào nhẹ nhõm, Hứa gia lúc này tình huống rất là không tốt, nếu để cho người biết, Hứa Mộc An cùng Hứa gia quan hệ, cũng không có mọi người tưởng tượng chặt chẽ, có lẽ sẽ sinh nhiều rắc rối.

Vô luận như thế nào nhiều lắm lưu Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An một đoạn thời gian, có Long Kinh Thiên trấn giữ muốn đến người khác cũng không dám thiện động.

"Cha vợ, cha làm gì đáp ứng lão này à! Hứa gia trước kia, muốn khiêu ngươi góc tường đây." Long Kinh Thiên nhìn Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Một cái nhấc tay." Thực lực tăng lên, tầm mắt tự nhiên cũng cũng không giống nhau, hắn cùng Hứa gia về điểm kia ăn tết, hắn đã không muốn lại đi truy cứu.

"Ta suy nghĩ một chút, dựa vào chúng ta mò kim đáy biển tìm người, chân thực quá khó khăn, thà như vậy, còn không bằng để cho đối phương đến tìm chúng ta." Tiêu Cảnh Đình nói. Nếu như, hắn có thể ở hạ thiên vực danh tiếng vang dội, vậy Tiểu Đông, Tiểu Phàm bọn họ phi thăng đi lên tìm người, liền dễ dàng hơn.

. . .

Tiêu Tiểu Tấn cùng Long Kinh Thiên đi ở trên đường phố, Hứa gia mấy cái thiếu niên phụng bồi 2 người.

Long Kinh Thiên một đường quét sạch đã qua, mua một đống quà vặt.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn ôm một đống quà vặt Long Kinh Thiên, chỉ cảm thấy da mặt nóng lên.

"Người ta làm đều không ngươi làm ăn ngon." Long Kinh Thiên tràn đầy lấy lòng hướng về phía Tiêu Tiểu Tấn nói.

Tiêu Tiểu Tấn miễn cưỡng cười một tiếng, thầm nghĩ: Long Kinh Thiên khẩu vị luôn là tốt như vậy.

"Ồ, Dư Cẩn Chi." Tiêu Tiểu Tấn cùng Long Kinh Thiên đi vào Hứa gia vùng lân cận một nhà hãng buôn lớn nhất trong, bất ngờ đụng phải một người quen.

Dư Cẩn Chi thấy Tiêu Tiểu Tấn cùng Long Kinh Thiên, sắc mặt hoảng loạn một chút.

Tiêu Tiểu Tấn cùng Long Kinh Thiên bên người mấy cái Hứa gia thiếu niên, thấy Dư Cẩn Chi, từng cái lộ ra vẻ kiêu ngạo lòng đầy căm phẫn diễn cảm.

"Tên nầy, lại còn ở lại Hứa gia địa giới ở trên, hắn thật là có mặt."

"Cái này đồ vong ân phụ nghĩa, nếu như không phải là Hứa trưởng

lão, hắn đã sớm chết rồi, hắn lại còn có mặt ở chỗ này."

"Ba lòng hai ý đồ, leo liền cao chi, liền vứt bỏ vợ cả."

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Hứa gia mấy cái thiếu niên, bĩu môi.

Mặc dù đối với Dư Cẩn Chi được là có chút không hổ thẹn, nhưng là, Tiêu Tiểu Tấn cũng không có dự định là Hứa gia ra mặt.

Hứa gia cũng là gia tộc lớn, chuyện lần này đối với Hứa gia mà nói là một cái đả kích khổng lồ, nhưng là, chỉ cần cho Hứa gia một chút thời gian, cùng Hứa gia thở bình thường lại, thu thập một cái Dư Cẩn Chi, cũng không phải việc khó gì.

Dư Cẩn Chi năm đó nhận Hứa gia đại ân, kết quả, bây giờ đứng ở Hứa gia phía đối lập, loại này người vong ân phụ nghĩa, phỏng đoán cũng không biết để cho người có hảo cảm gì.

------oOo------

Chương 343: Đánh cướp Dư Cẩn Chi

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 343: Đánh cướp Dư Cẩn Chi
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Dư Cẩn Chi vội vã tránh được Long Kinh Thiên cùng Tiêu Tiểu Tấn, tâm tình buồn bực chặt.

Hứa Nguyên qua đời sau đó, Hứa gia cho Dư Cẩn Chi đãi ngộ, liền vừa rơi xuống ngàn trượng.

Đối với Hứa gia càng nhiều hơn đem tài nguyên vùi đầu vào bổn tộc đệ tử trên người được là, Dư Cẩn Chi không nhịn được có mấy phần phẫn uất, ở Dư Cẩn Chi xem ra, Hứa gia ngoài miệng nói gì đối xử bình đẳng, nhưng căn bản là đem hắn coi thành người ngoài, chuyện tới ập lên đầu, vẫn là càng chiếu cố bổn tộc đệ tử.

Lần này phủ thành chủ đối với Hứa gia động thủ, Hứa gia hướng Dư Cẩn Chi nhờ giúp đỡ, Dư Cẩn Chi cảm thấy đến lúc rồi.

Dư Cẩn Chi không để ý Hứa gia nhờ giúp đỡ, hướng phủ thành chủ lấy lòng, muốn hướng Hứa gia đánh phủ đầu ra oai, kết quả Hứa gia không biết từ nơi nào quá giang Long Kinh Thiên, phủ thành chủ một chút rút lui binh, Hứa gia cùng phủ thành chủ nói quy về tốt, khuấy hắn ngoài dặm không phải là người.

Dư Cẩn Chi nghĩ đến mình tra được những tin tức kia, cảm thấy tức cười.

Hứa gia Hứa Mộc An chồng Tiêu Cảnh Đình là cấp 5 tiên đan sư, làm sao có thể chứ?

Cái này Tiêu Cảnh Đình hắn cũng có chút hiểu. Năm đó, Hứa gia tìm về Hứa Mộc An sau đó, liền muốn kết hợp Hứa Mộc An cùng Hứa Hãn, bất quá, Hứa Mộc An tầm mắt cao, không có nhận bị, sau đó Hứa Mộc An sẽ để cho Hứa gia cho đày đi, kết quả, nửa đường trên, Hứa Mộc An liền cùng Tiêu Cảnh Đình bỏ trốn.

Hứa Mộc An cùng người ngoài rời đi, chuyện này là một kiện đại chuyện xấu, mặc dù sau chuyện này Hứa gia hết sức che giấu chuyện này, nhưng là, Hứa Hãn vẫn bị thật to đánh mặt.

Tiêu Cảnh Đình bất quá chỉ là cái mới vừa phi thăng hư tiên, nếu như tên nầy là một cấp 5 luyện đan sư, năm đó sớm nên tìm tới Hứa gia đem Hứa Mộc An đoạt lại đi, nơi nào dùng cùng Hứa Mộc An bỏ trốn à!

Dư Cẩn Chi mang hoài nghi lưu lại, nghe đến nhưng là Tiêu Cảnh Đình đúng là cấp 5 tiên đan sư, còn muốn cùng phòng đấu giá Kim Vân hợp tác tin tức, nghe nói, phòng đấu giá Kim Vân đối với Tiêu Cảnh Đình rất là coi trọng.

Nghĩ đến cục diện trước mắt, Dư Cẩn Chi không kiềm được có chút hối hận.

Phủ thành chủ đã cùng Hứa gia nói quy về tốt lắm, Hứa gia quá giang Long Kinh Thiên tuyến, không ra ngoài dự liệu, cùng Hứa gia mấy vị kia cấp 5 luyện khí sư khôi phục như cũ, Hứa gia thực lực sẽ có một lần bay vọt, mà đến lúc đó, hắn cái này ở Hứa gia thời điểm chán nãn, bỏ đá xuống giếng người, gặp nhau trở thành Hứa gia công địch.

Dư Cẩn Chi cắn răng, thầm hận mình nóng vội, ở thế cục còn không có trong sáng trước liền ra tay.

Dư Cẩn Chi tâm tư phức tạp đi trên đường, đột nhiên bị một đạo lực mạnh đánh trúng, cả người ùm ngã trên đất.

Long Kinh Thiên xuất hiện ở Dư Cẩn Chi bên người, Long Kinh Thiên bên người mấy cái Hứa gia thiếu niên, tràn đầy sùng bái nhìn Long Kinh Thiên.

"Hắn đã hôn mê, hắn chỉ đơn giản như vậy đã hôn mê." Hứa gia một cái thiếu niên hưng phấn nói.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Tên nầy mặc dù là một tiên hoàng, nhưng là thể chất chân thực quá yếu một ít đây."

. . .

Tiêu Tiểu Tấn cùng Long Kinh Thiên trở lại Hứa gia.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Tiểu Tấn, nói: "Trở về, không gây chuyện gì đi."

"Cũng không có cái gì đại sự, chính là Long Kinh Thiên tên nầy, uống một chút rượu, bị Hứa gia mấy cái trẻ trâu một khuyến khích, liền đem Dư Cẩn Chi cho đánh cướp." Tiêu Tiểu Tấn mãn bất tại ý nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "À, vậy coi như không thể đại sự gì." Đi ra lẫn vào, luôn là phải trả, Dư Cẩn Chi tên nầy nhận Hứa gia nhiều chỗ tốt như vậy, thời khắc mấu chốt lâm trận phản bội, bị đoạt cũng là đáng đời.

"Chẳng qua là đánh cướp? Không đánh chết đi." Hứa Mộc An thử dò xét hỏi.

Tiêu Tiểu Tấn lắc đầu một cái, nói: "Cái này ngược lại không có."

Chẳng qua là Hứa gia mấy tiểu tử kia, ỷ có Long Kinh Thiên chỗ dựa, ở Dư Cẩn Chi tên kia trên người đạp mấy chân. Long Kinh Thiên uống say khướt, ra tay có thể có chút nặng, Dư Cẩn Chi mặc dù không có chết, phỏng đoán cũng không biết quá dễ chịu.

"Đánh cướp Dư Cẩn Chi, thu hoạch như thế nào à!" Hứa Mộc An hỏi.

Tiêu Tiểu Tấn lắc đầu một cái, mãn bất tại ý nói: "Mẹ, một cái tiên hoàng sơ kỳ mà thôi, có thể có nhiều ít thứ tốt."

Thật ra thì, Dư Cẩn Chi xuất thân cũng không ít, tên nầy những năm này hẳn không bớt ở Hứa gia đạt được chỗ tốt, cũng không thiếu mò thu nhập thêm.

Người này nhẫn không gian bên trong, có rất nhiều cái rương chứa lễ vật, hẳn là sính lễ, mặc dù những thứ đó, Long Kinh Thiên nhìn không thuận mắt, nhưng là, Dư Cẩn Chi hẳn xài không yên tâm máu đưa bị, cũng không biết, không có nhóm đồ này, Dư Cẩn Chi hôn lễ, còn có thể hay không thuận lợi cử hành.

Tiêu Tiểu Tấn không biết, Dư Cẩn Chi trừ Hứa gia, không có gì phía sau đài, Hứa gia đối với Dư Cẩn Chi dưới sự ủng hộ hàng sau đó, Dư Cẩn Chi không thể không dời đi mục tiêu, vì lấy lòng trong tông môn vị trưởng lão kia, Dư Cẩn Chi xài khí lực lớn đưa bị sính lễ, vì cái này sính lễ, còn thiếu không thiếu nợ bên ngoài.

"Cha đâu ?" Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

"Phòng đấu giá Kim Vân phái người tới cùng cha ngươi thương lượng đâu, cha ngươi trên tay có một nhóm lớn đan dược muốn đấu giá, phòng đấu giá tựa hồ muốn cho cha ngươi, chuẩn bị một trận chuyển bãi đấu giá." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Phải không?"

Hứa Mộc An cười một tiếng, hạ thiên vực cấp 5 tiên đan sư so cấp 5 tiên khí sư trân quý hơn, Tiêu Cảnh Đình muốn gửi vỗ nhiều đan dược, phòng đấu giá quản sự sau khi biết, cao hứng miệng không khép miệng.

Hạ thiên vực tiên đan sư, một khi tiến vào cấp 5, cũng sẽ bị trung

thiên vực thế lực lớn tiếp đón đi, cái này cũng đưa đến hạ thiên vực tiên đan sư vô cùng thưa thớt, đan dược hết sức thiếu thốn.

. . .

Hứa gia. Hứa Cẩm Dung đừng cửa viện.

"Ngươi đi thôi, ta cùng hắn không có gì đáng nói."

"Nhất dạ phu thê bách nhật ân, phu nhân, ngươi cùng Dư trưởng lão dầu gì cũng đã làm nhiều năm vợ chồng."

"Đủ rồi, nói gì nhất dạ phu thê bách nhật ân, đều là chó má, nếu hắn vô tình, ta cần gì phải cho hắn lưu mặt mũi, ngươi trở về cùng hắn nói, để cho hắn đừng tới tìm ta, ta cùng hắn không có gì đáng nói."

Tiêu Tiểu Tấn mới vừa đi tới Hứa Cẩm Dung cửa, liền nghe đến nội môn truyền tới tranh chấp thanh.

Hứa Cẩm Dung thanh âm có chút hướng, hiển nhiên tâm tình không là rất tốt dáng vẻ.

Tiêu Tiểu Tấn đi lên trước gõ cửa một cái, chỉ chốc lát sau cửa liền mở ra.

"Tiểu Tấn là ngươi à."

"Hứa phu nhân có khách sao?" Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

"Không phải khách, đây là một người không liên hệ." Hứa Cẩm Dung lành lạnh nói.

Người đâu thấy Tiêu Tiểu Tấn, tròng mắt sắt súc liền một chút, đáy mắt hiện lên mấy phần kính sợ

"Ngươi đi thôi, nói cho Dư Cẩn Chi, da mặt không nên quá dầy." Hứa Cẩm Dung hướng về phía trong nhà người lạnh như băng nói.

Trong nhà sắc mặt người đổi một cái, còn muốn nói điều gì, ở Hứa Cẩm Dung lạnh nhạt nhìn chăm chú dưới, thở dài, rời đi.

"Tên nầy là ai à!" Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

"Dư Cẩn Chi bên người một cái chân chó, đến tìm quất." Hứa Cẩm Dung ít hứng thú nói.

Hứa Cẩm Dung ở trong lòng thở dài, nàng cùng Dư Cẩn Chi cảm tình đã sớm xuất hiện vấn đề, ông nội sau khi chết, địa vị mình vừa rơi xuống ngàn trượng, ở Phi Tinh tông lúc này ban đầu khá tốt, từ từ Dư Cẩn Chi cưới tiểu thiếp càng ngày càng nhiều, Dư Cẩn Chi dưới tay những cái kia quản sự, càng ngày càng không đem nàng coi ra gì.

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Là như vậy à!"

Hứa Cẩm Dung nhìn Tiêu Tiểu Tấn nói: "Nhà ngươi vị kia là không phải đem Dư Cẩn Chi cho đánh cướp."

Tiêu Tiểu Tấn lúng túng cười một tiếng, không có trả lời.

Hứa Cẩm Dung cười một tiếng, vỗ một cái Tiêu Tiểu Tấn bả vai, nói: "Làm tốt."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Hứa Cẩm Dung cười khổ một cái, nói: "Khá tốt ông nội đã qua đời nhiều năm, nếu không, để cho ông nội thấy hắn hôm nay làm làm, nói không chừng sẽ lại bị tức chết một lần."

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Hứa Cẩm Dung thần sắc, nói: "Hứa phu nhân, không cần cùng loại này tiểu nhân vậy kiến thức."

Hứa Cẩm Dung hướng Tiêu Tiểu Tấn nhìn một cái, nói: "Chuyện lần này, có thể như thế dễ dàng giải quyết, còn phải đa tạ ngươi."

Tiêu Tiểu Tấn mãn bất tại ý nói: "Hứa phu nhân, không cần khách khí."

Hứa Cẩm Dung vểnh môi, ban đầu người Hứa gia đem Dư Cẩn Chi coi thành cứu tinh, kết quả tên nầy, chẳng những không hỗ trợ, ngược lại thọc Hứa gia một đao, ngược lại thì Hứa gia một mực không làm sao chú ý tu chân giới người phi thăng Hứa Mộc An, giải quyết Hứa gia phiền toái, không thể không nói thế sự trêu người à.

. . .

Tiêu Tiểu Tấn rời đi sau đó không lâu, Hứa Thiên tìm tới Hứa Cẩm Dung.

"Cẩm Dung, ta sớm nghe, Dư Cẩn Chi phái người tới hòa đàm, cái này không biết xấu hổ đồ lại còn có mặt tới hòa đàm."

Hứa Cẩm Dung hít sâu một hơi, nói: "Người, ta đã đuổi ra ngoài, ta muốn Dư Cẩn Chi hẳn biết là chuyện gì xảy ra."

"Tên nầy, muốn cùng nói lại có thể cũng không tự mình tới một chút thành ý cũng không có." Hứa Thiên tức giận.

Hứa Cẩm Dung có chút mệt mỏi nói: "Chú Hứa, đừng bảo là hắn." Dư Cẩn Chi thà nói là tới hòa đàm, còn không bằng nói là tới hưng sư vấn tội, người này không dám cùng Long Kinh Thiên giang, tìm người và nàng đại nói năm xưa tình nghĩa, chỉ trích nàng bạc tình bạc nghĩa.

Hứa Thiên nhìn Hứa Cẩm Dung thần sắc, nói: "Cẩm Dung à! Cõi đời này trai hiền mấy còn nhiều mà, ngươi cũng không nên nhớ trước cái này lòng lang dạ sói người."

Hứa Cẩm Dung cười một tiếng, nói: "Ta biết."

Đã qua, mọi người, đều nói nàng có phúc tốt, tìm được một cái tốt

như vậy tướng công, ôn nhu thể thiếp, tài hoa hơn người, đều nói, nàng là mượn ông nội nàng phúc, chỉ có Hứa Cẩm Dung biết, hắn cùng Dư Cẩn Chi đã sớm mạo hợp thần ly.

Lần này Dư Cẩn Chi cùng nàng chia tay, nàng cố nhiên có chút thương tâm, nhưng là, thương tâm hơn lại có loại cảm giác như trút được gánh nặng.

Hứa Cẩm Dung nhìn Hứa Thiên, nói: "Trong gia tộc mấy vị trưởng lão, tình huống thế nào?"

Hứa Thiên chậm một cái khí, nói: "Đã tốt hơn nhiều." Gia tộc từ Tiêu Cảnh Đình nơi đó mua một nhóm chữa trị đan dược, ăn đan dược sau đó, mấy trưởng lão khôi phục tốc độ, liền thật to tăng nhanh.

Hứa Thiên tối tăm tối tăm thở dài một cái, nhìn ra, Tiêu Cảnh Đình đối với Hứa gia không hề nhiệt lạc, Hứa Mộc An đối với Hứa gia cũng không phải rất thân dầy.

Long Kinh Thiên cũng không có tận lực giúp Hứa gia, tựa như cùng tên nầy nói, hắn có thể chẳng qua là đến xem trò vui, chẳng qua là Long Kinh Thiên hung danh quá múc, trời đất xui khiến giúp Hứa gia.

Nghĩ đến năm đó, mình hết sức kết hợp Hứa Mộc An cùng Hứa Hãn, Hứa Thiên cảm thấy có chút ngượng hoảng, vẫn là Hứa Mộc An con mắt tinh tường như đuốc à! Tiêu Cảnh Đình so với Hứa Hãn mà nói là mạnh hơn nhiều lắm, gia tộc mất không nhỏ sức lực, đem Hứa Hãn đưa đến trung thiên vực, cũng không biết hắn bây giờ thế nào.

Hứa gia rất nhiều người đều biết, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An là trung thiên vực tới, có lẽ chỉ có Hứa Hãn tin tức, bất quá, ai cũng không dám đi hỏi.

Năm đó, bởi vì là Hứa Hãn chuyện, Hứa Mộc An bị giam qua giam,

ai cũng không dám vì Hứa Hãn tin tức, đắc tội Hứa Mộc An.

------oOo------

Chương 344: Hội đấu giá

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 344: Hội đấu giá
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Dư Cẩn Chi thuê ở khách sạn trong.

Dư Cẩn Chi nhìn trở về người, hỏi: "Thế nào?"

"Phu nhân không muốn hỗ trợ." Dư Cẩn Chi phái đi ra ngoài quản sự có chút khó xử nói.

Dư Cẩn Chi có chút tức giận nói: "Ta cũng biết, người phụ nữ cũng bạc tình bạc nghĩa."

Tuy nhiên đối với cục diện này, sớm đã có dự liệu, nhưng là, Dư Cẩn Chi vẫn là có chút thất vọng, nghĩ đến mình tình cảnh, Dư Cẩn Chi không nhịn được có chút hối hận, sớm biết, hắn thì không nên lưu lại xem tình huống, mà hẳn sớm một chút rời, nơi nào biết bây giờ một chút đụng vào Long Kinh Thiên trong tay.

Cái đó ở trên đường ám toán mình người, tuyệt đối là Long Kinh Thiên, mình dầu gì cũng là cái tiên hoàng, có thể như thế lặng yên không tiếng động ám toán mình người, trừ Long Kinh Thiên, sẽ không có người khác.

Phủ thành chủ đáp ứng cho mình chỗ tốt, căn bản không có thực hiện, mình vất vả toàn xuất thân, cũng bị người đoạt đoạt không còn một mống.

Dư Cẩn Chi âm thầm trách móc Hứa Cẩm Dung tuyệt tình, ở Dư Cẩn Chi xem ra, cõi đời này sớm tụ sớm tan vợ chồng nhiều đi, chân thực không cần phải xé rách mặt.

Dư Cẩn Chi hoạt động tay chân một chút, trong lòng có chút khủng hoảng. Bị người đánh lén sau đó, mình thân thể liền xuất hiện một loạt hậu di chứng, Dư Cẩn Chi luôn cảm thấy luyện khí không có trước kia thuận tay, luyện chế cấp 4 tiên khí cũng tổng thất bại, hấp thu tiên khí cũng so với trước kia chậm chạp rất nhiều.

Dư Cẩn Chi trong lòng nóng nảy vạn phần, cũng không dám để cho người nhìn ra đầu mối.

Sính lễ không thấy, tông môn bên kia cũng xảy ra chút biến cố, không biết là bởi vì là kiêng kỵ Long Kinh Thiên, vẫn là kiêng kỵ Tiêu Cảnh Đình cấp 5 luyện đan sư danh tiếng, ban đầu cái đó rất coi trọng mình tông môn trưởng lão, lập tức lãnh đạm rất nhiều.

"Hứa gia những lão quái vật kia, thế nào?" Dư Cẩn Chi trầm mặt hỏi.

"Nghe nói, có cái bị thương tương đối nhẹ, đã có thể đi ra chủ trì đại cuộc." Quản sự thận trọng nói.

Dư Cẩn Chi cau mày, nói: "Nhanh như vậy."

"Vốn là không có nhanh như vậy, bất quá, Tiêu Cảnh Đình không phải tiên đan sư sao? Vẫn là cấp 5 tiên đan sư, người Hứa gia hướng Tiêu Cảnh Đình mua đan dược, khôi phục cũng nhanh."

Dư Cẩn Chi sắc mặt đen nhánh, lẩm bẩm nói: "Đúng vậy! Tiêu Cảnh Đình là cấp 5 tiên đan sư đây."

Hạ thiên vực tiên đan sư địa vị so luyện khí sư cao hơn, một khi trở thành cấp 5 tiên đan sư, tự nhiên có trung thiên vực người mời đi trung thiên vực, nhưng là, tiên khí sư liền. . .

Tiêu Cảnh Đình tên nầy kết quả là tu luyện thế nào à! Tiêu Cảnh Đình hẳn mới phi thăng không lâu, làm sao biết nhanh như vậy là được là tiên đan sư.

Dư Cẩn Chi hít sâu một hơi, trong lòng không nhịn được có chút giận dử bất bình, hắn xài nhiều như vậy tâm huyết, mới leo đến địa vị hôm nay, Tiêu Cảnh Đình nhưng dễ như trở bàn tay liền làm được.

. . .

Tiêu Cảnh Đình vốn là muốn rời đi Hứa gia, bất quá người Hứa gia thịnh tình giữ lại, Tiêu Cảnh Đình suy nghĩ một chút, phát hiện hắn cũng không địa phương nào đi, ngay tại Hứa gia ở lại.

"Tiêu đan sư, Thiên Cơ thỏ nhất tộc, có 2 cái nữ tu tìm ngài, nói là của ngài quen biết cũ." Hứa Thiên đi vào nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Ta biết, đem bọn họ mời vào đi."

Thấy vào cửa người, Tiêu Cảnh Đình giương lên một nụ cười, "Nguyên lai, thật là 2 người à! Ta muốn thiên cơ thỏ, ta cũng không có cái gì người quen, không nghĩ tới 2 người lại có thể cũng quay lại hạ thiên vực."

Tử Ngọc nhìn Tiêu Cảnh Đình, cười khổ nói: "Trung thiên vực lăn lộn không nổi nữa, cũng chỉ tốt trở về."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tử Ngọc, nhíu mày một cái hỏi: "Có phải hay không bị ta làm liên lụy?"

Tử Ngọc lắc đầu một cái, nói: "Đương nhiên không phải, nếu không có Tiêu đan sư hỗ trợ, lúc này ta còn không biết ở nơi nào nữa, chẳng qua là trung thiên vực cao thủ như mây, nguy cơ trùng trùng, ta liền muốn trước trở về, cùng tu vi tăng lên nữa một ít, lại đi xông vào một lần, không nghĩ tới Tiêu đan sư

Cũng trở lại hạ thiên vực."

Tiêu Cảnh Đình nhún vai một cái, nói: "Trung thiên vực không tốt lăn

lộn à!"

Tử Ngọc nhìn Tiêu Cảnh Đình sắc mặt, cười một tiếng, nói: "Tiêu đan sư mà nói, ở nơi nào cũng lẫn vào rất mở à! Ở trung thiên vực lúc này ngươi nhưng mà rất được hoan nghênh đâu, bây giờ lại thành Hứa gia chỗ thượng khách."

Tử Ngọc cười một tiếng, bất giác nghĩ tới đã từng là chuyện cũ, năm đó, Hứa gia cố ý kết hợp Hứa Mộc An cùng Hứa Hãn, mình còn khuyên qua Tiêu Cảnh Đình, không được không tự lượng sức cùng Hứa Hãn tranh, tránh cho bị Hứa gia cao tầng nhằm vào, hại người hại mình.

Đảo mắt đã nhiều năm như vậy, Tiêu Cảnh Đình thành Hứa gia chỗ thượng khách, Hứa Hãn không biết tung tích.

Tử Ngọc hít sâu một hơi, thầm nói: Mình rốt cuộc vẫn là kiến thức quá cạn mỏng, cõi đời này sự việc, cũng không thể nói quá chết, tránh cho bị đánh mặt.

Tuyết Nguyệt nhìn Tiêu Cảnh Đình, không nhịn được lên tiếng, "Tiêu đan sư, sớm nghe, ngươi cùng phòng đấu giá Kim Vân, đạt thành hiệp nghị, muốn ở phòng đấu giá đấu giá đan dược."

"Đúng vậy! Ban đầu phòng đấu giá chỉ muốn một ít đan dược, thành tựu áp trục, bất quá, ta muốn vật bán đấu giá quá nhiều, bọn họ quyết định làm một cái chuyển bãi." Long Kinh Thiên trước sau đánh cướp không ít người, có rất nhiều thứ cũng không dùng được, Tiêu Cảnh Đình dự định cũng bán ra bán đi.

Mặc dù nói, hạ thiên vực người cũng nghèo, nhưng là, nhiều người lực lượng đại ma.

Tuyết Nguyệt nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Tiêu đan sư, có thể hay không bán một nhóm đan dược cho ta."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Tuyết Nguyệt tiểu thư đều nói

như vậy, ta ý tốt như vậy cự tuyệt."

. . .

Hứa Thiên đi vào, nhìn Tiêu Cảnh Đình cùng Tử Ngọc, Tuyết Nguyệt trò chuyện với nhau thật vui cảnh tượng trong lòng không kiềm được có chút ngũ vị tạp trần.

So sánh đối với người Hứa gia lãnh đạm hời hợt, Tiêu Cảnh Đình đối với cái này 2 phụ nữ hơn nữa thân hơn.

Hứa Mộc An ở sau một bên, nhìn Tiêu Cảnh Đình cùng Tử Ngọc, Tuyết Nguyệt tán gẫu, khóe miệng mang nhàn nhạt cười lúm đồng tiền, một chút đều không ghen.

Hứa Thiên trong lòng lóe lên mấy phần than thở, nếu như năm đó, Hứa gia có thể tôn trọng một chút Hứa Mộc An ý kiến, như vậy ngày hôm nay có lẽ sự việc, sẽ không làm thành như vậy.

"Hứa trưởng lão, ngươi tới à!" Hứa Mộc An cười cười nói.

Hứa Thiên cười một tiếng, đưa qua 1 bản am hiểu giản, nói: "Phòng đấu giá Kim Vân mới vừa đưa tới thiệp mời."

Hứa Mộc An nhận lấy am hiểu giản cười một tiếng, nói: "Đa tạ."

"Mộc An ngươi không cần khách khí." Hứa Thiên nói.

Hứa Thiên cùng Tiêu Cảnh Đình, Hứa Mộc An tán gẫu một hồi, Tiêu Tiểu Tấn cùng Long Kinh Thiên đi vào, Long Kinh Thiên gặm thịt nướng, trên mặt tràn đầy nụ cười sáng lạng.

Hứa Thiên thấy Long Kinh Thiên đi vào, sắc mặt đột nhiên băng bó sít chặt mấy phần, biết người này "Làm ác", đối mặt Long Kinh Thiên, Hứa Thiên cuối cùng là không có cách nào lòng bình thường đối đãi.

Nhìn Long Kinh Thiên ôn hòa vô hại dáng vẻ, Hứa Thiên tâm tình không kiềm được có chút kỳ lạ.

Hứa Mộc An nhìn Long Kinh Thiên, hỏi: "Đi nơi nào chơi?"

"Ta cùng người cụng rượu đi, ta một người, đem đối diện một đám người cũng uống ngã, cái đó cử hành uống rượu tranh tài ông chủ, đều bị ta làm cho sợ choáng váng." Long Kinh Thiên quay đầu, nhìn Tiêu Tiểu Tấn, nói: "Ta tửu lượng rõ ràng rất tốt à! Để cho ngươi sau này hãy nói ta tửu lượng kém."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên, cười một tiếng, nói: "Biết, biết, ngươi tửu lượng rất khá."

Long Kinh Thiên nhìn Tiêu Tiểu Tấn nói: "Ngươi có chú ý không, cái rượu kia cửa hàng ông chủ cũng khóc, hắn bị ta tửu lượng sợ quá khóc."

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Biết biết."Người ta là sợ ngươi ăn giựt bữa ăn không trả tiền, cho nên khóc, không phải là bị tửu lượng của ngươi hù doạ khóc."

. . .

Hội đấu giá rất nhanh lại bắt đầu.

Phòng đấu giá Kim Vân lực hiệu triệu không giống vật thường, hạ thiên vực không thiếu tiên hoàng cũng tham gia lần đấu giá này, Tiêu Cảnh Đình vốn đang lo lắng, hạ thiên vực thân người nhà so hạ thiên vực kém cõi.

Hội đấu giá mở màn, Tiêu Cảnh Đình mới biết mình quá lo lắng.

Hạ thiên vực toàn thể nghèo, nhưng là, hạ thiên vực người giàu một chút đều không nghèo.

Dư Cẩn Chi ngồi ở phòng đấu giá một cái phổ thông chỗ ngồi, sắc mặt khó coi chặt.

Hội đấu giá hồi lâu trước thì cho Dư Cẩn Chi thiệp mời, Dư Cẩn Chi vốn còn muốn ở nơi này trận lớn đấu giá trong, đào cái một 2 kiện hữu dụng pháp bảo, đáng tiếc, hắn nhẫn không gian bị người đoạt, tất cả xuất thân cũng rót nước trôi, mặc dù không mua nổi đồ, nhưng là, Dư Cẩn Chi vẫn là tới hội đấu giá, không mua nổi, đầy đủ đầy đủ nhãn phúc cũng là tốt.

Dư Cẩn Chi hướng trên lầu bao sương lớn nhất nhìn sang, nghe nói, Long Kinh Thiên, Tiêu Cảnh Đình các người sẽ ở đó cái trong buồng.

Nghĩ đến Long Kinh Thiên, Dư Cẩn Chi có loại đau răng cảm giác.

Dư Cẩn Chi híp mắt, thầm nói: Tìm một cơ hội, vẫn là phải tìm Hứa Cẩm Dung sáo sáo quan hệ, Hứa Cẩm Dung nếu là không kiên trì, vậy mình những thứ đó, có lẽ còn có hy vọng cầm về, nếu là không cầm về được, vậy tự tổn thất của mình liền lớn. Dư Cẩn Chi thầm nghĩ Hứa Cẩm Dung ngoại nhu nội cương, sợ là không như vậy dễ dàng nhả, không kiềm được có chút lo lắng.

Dư Cẩn Chi ở bên này suy nghĩ phập phồng, hội đấu giá đã đấu giá được thứ mười kiện thượng phẩm.

Một kiện kiện hàng hóa bị lấy ra, rất nhiều hạ thiên vực khó gặp đan dược, đem hiện trường bầu không khí lần lượt mang hướng cao điểm.

Dư Cẩn Chi cảm thụ hiện trường bầu không khí, trong lòng có chút hâm mộ, Dư Cẩn Chi không nhịn được nghĩ: Nếu không phải là bị ăn cướp, vậy mình cũng có thể trở thành đấu giá một người trong.

"Tiếp theo, chúng ta muốn bán đấu giá là huyền hoàng đan, viên thuốc này có lợi cho tiên hoàng tu giả tu luyện, cái này một chai

huyền hoàng đan, tổng cộng mười hai viên, uống ngay ngắn một cái bình, đủ một cái tiên hoàng đại nhân lên cấp một cái nhỏ cấp bậc."

Đấu giá sư tiếng nói rơi xuống sau đó, tại chỗ tiên hoàng rối rít mở đấu giá.

Dư Cẩn Chi ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm trên đài đấu giá đan dược, tim giống như là bị một cái tay chặt chặt nắm được vậy. Huyền hoàng đan, huyền hoàng đan à! Mình tâm niệm thật lâu đan dược, gần ngay trước mắt, mình nhưng chỉ có thể trơ mắt, nhìn người khác cướp đoạt, Dư Cẩn Chi chưa bao giờ giống giờ khắc này vậy, hận mình nghèo khó.

"Tiếp theo, muốn bán đấu giá là cấp 5 pháp khí lông đuôi khổng tước."

Dư Cẩn Chi ánh mắt đột nhiên trợn to, sắc mặt đỏ lên, Dư Cẩn Chi chú ý tới không ít người ánh mắt đều tập trung vào hắn nơi này.

Dư Cẩn Chi cắn răng, lông đuôi khổng tước là hắn chuẩn bị đưa cho vị kia vị hôn thê sính lễ, là hắn xài không yên tâm máu luyện chế, tông môn vị trưởng lão kia biết pháp khí này là vì hắn cháu gái luyện chế, hào phóng cung cấp rất nhiều nguyên liệu.

Lông đuôi khổng tước luyện chế sau khi hoàn thành, Dư Cẩn Chi lao thẳng đến nó đặt ở trong không gian nhẫn, mấy ngày trước, nhẫn không gian mất trộm, lông đuôi khổng tước cũng chỉ thất lạc, Dư Cẩn Chi làm sao cũng không nghĩ tới, sẽ ở dưới tình huống này, thấy tự mình luyện chế pháp khí, Dư Cẩn Chi hít sâu một hơi, hồi lâu mới bình phục tâm tình.

------oOo------

Chương 345: Long tộc huyết mạch

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 345: Long tộc huyết mạch
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Hứa gia trong buồng.

Hứa Cẩm Dung nhìn vật trên đài đấu giá, không nhịn được nói: "Phòng đấu giá lại có thể đem vật này cũng lấy ra bán đấu giá."

Dư Cẩn Chi là tông môn trưởng lão cháu gái luyện chế pháp khí sự việc, Hứa Cẩm Dung đã sớm biết, nhưng mà biết, Hứa Cẩm Dung cũng không lực ngăn cản.

Long Kinh Thiên đem đánh cướp lấy được đồ, chất thành một đống, không dùng được liền ném cho hội đấu giá.

Long Kinh Thiên đánh cướp số lần quá nhiều, cũng không biết rõ đồ xuất xứ.

Long Kinh Thiên đem đồ giao cho phòng đấu giá lúc này rất nhiều lai lịch của vật cũng không nhớ nổi, cũng chỉ tơ bạc không nghĩ tới trong đó có Dư Cẩn Chi đồ, bất quá, coi như nghĩ tới, cũng sẽ không thay đổi Long Kinh Thiên cách làm.

Hứa Thiên nhìn dưới đáy đấu giá tiệc nói: "Dư Cẩn Chi thật giống như đang ở hiện trường."

Hứa Thiên trong lòng có mấy phần cười trên sự đau khổ của người khác, Hứa Thiên thầm nói: Dư Cẩn Chi bây giờ là thật chán nản, liền phòng riêng cũng không mướn nổi, chỉ có thể cùng dưới đáy tiên

vương, hư tiên cùng nhau lách đang bình thường chỗ ngồi.

Muốn vào hội đấu giá bao sương mà nói, cần thêm ba trăm ngàn tiên tinh, cái này tiên tinh đối với trước khi Dư Cẩn Chi mà nói hẳn là mưa bụi, nhưng là, đối với mới vừa bị cướp bóc, còn thiếu không thiếu nợ bên ngoài Dư Cẩn Chi mà nói, cũng có chút tróc khâm kiến trửu.

Hứa Cẩm Dung cười khổ một cái, nói: "Tên nầy nên buồn bực."

Hứa Cẩm Dung rất rõ ràng, vì lấy lòng tông môn vị trưởng lão kia, Dư Cẩn Chi ở lông đuôi khổng tước trên xài bao nhiêu tâm huyết, kết quả, hắn vất vả luyện chế đồ, ngay tại mí mắt phía dưới bị đấu giá, mà hắn nhưng cái gì cũng mò không, Hứa Cẩm Dung cơ hồ có thể tưởng tượng Dư Cẩn Chi giờ phút này sắc mặt khó coi.

Hứa Thiên cười một tiếng, nói: "Tên nầy đáng đời." Cho dù biết đồ là Long Kinh Thiên đánh cướp đi, thì thế nào, Dư Cẩn Chi cũng không dám đi tìm Long Kinh Thiên phiền toái, cho dù bị thua thiệt, tên nầy, cũng chỉ có thể đánh rớt răng cùng máu nuốt, Dư Cẩn Chi người này nhất là muốn

Mặt mũi, bây giờ thất lạc lớn như vậy mặt, tên nầy nhất định hận tìm không được một cái lỗ để chui vào.

. . .

Tiêu Tiểu Tấn chú ý tới đấu giá lông đuôi khổng tước lúc này hiện trường bầu không khí có chút cổ quái, Tiêu Tiểu Tấn linh hồn lực dò xét đi ra ngoài, rất dễ dàng thì biết nguyên nhân.

"Ngươi đem Dư Cẩn Chi đồ, cũng bắt được phòng đấu giá đi đấu giá?" Tiêu Tiểu Tấn nhíu mày một cái hỏi. Ngay trước người mất đồ mặt, đấu giá người mất đồ đồ, tựa hồ có chút không quá phúc hậu à!

Long Kinh Thiên quét Tiêu Tiểu Tấn một cái, lười biếng nói: "Ta đem

một vài rách rưới giao cho phòng đấu giá đấu giá, làm sao, trong đó có Dư Cẩn Chi đồ sao? Ta không biết à!"

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Tựa hồ là có."

"Có thì có thôi, Dư Cẩn Chi coi là cái gì à! Còn có rất nhiều Long Vũ đại sắc phôi đồ đây." Long Kinh Thiên mãn bất tại ý nói.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Cha đều không kêu, trực tiếp kêu Long Vũ đại sắc phôi, Long Kinh Thiên tên nầy, thật là. . .

Mặc dù tại chỗ rất nhiều người đều biết, lông đuôi khổng tước lai lịch, nhưng là, cũng không trở ngại một ít nữ tu đấu giá.

Không thể không nói, Dư Cẩn Chi người này ở trên luyện khí, vẫn rất có thiên phú, nếu không phải là như thế, Hứa gia người trưởng lão kia, cũng không biết đối với hắn như vậy coi trọng, Phi Tinh tông cũng không biết bổ nhiệm Dư Cẩn Chi là hạ đảm nhiệm tông chủ một trong người được đề cử.

Lông đuôi khổng tước chẳng những đẹp, lực công kích còn mạnh hơn, chọc cho tại chỗ nữ tu từng cái chấn phấn không thôi, lông đuôi khổng tước giá biểu dọc theo đường đi thăng, rất nhanh vượt qua bản thân nó giá trị.

Tiêu Tiểu Tấn bĩu môi, thầm nói: Dư Cẩn Chi bây giờ nghèo rớt mồng tơi một cái, đưa cho vị hôn thê sính lễ, phỏng đoán chỉ có thể trơ mắt nhìn những tu giả khác đấu giá, Dư Cẩn Chi vị kia vị hôn thê, nếu là biết hiện ở cái tình huống này, chỉ sợ ở tức giận quá sức, cửa hôn sự này hoàng định.

Tiêu Cảnh Đình linh hồn lực quét đi ra ngoài, rất dễ dàng ở người phía dưới trào lưu trong, phát hiện Dư Cẩn Chi bóng người

Tiêu Cảnh Đình nhìn Dư Cẩn Chi sắc mặt khó coi, lắc đầu một cái, thầm nói: Dư Cẩn Chi tên nầy, sắc mặt rất khó coi, Long Kinh Thiên làm như vậy, thật đúng là có chút không phúc hậu đâu, bất quá, làm

tốt!

Lông đuôi khổng tước bán đấu giá đầy đủ trong quá trình, Dư Cẩn Chi chỉ cảm thấy như gai ở lưng, lông đuôi khổng tước đấu giá kết thúc, Dư Cẩn Chi cuối cùng thở phào nhẹ nhõm.

Cùng Dư Cẩn Chi hoàn toàn yên tâm, ba kiện món đồ đấu giá sau đó, bán đấu giá đêm khuya châu, để cho Dư Cẩn Chi sắc mặt, lại lần nữa thay đổi khó khăn xem vô cùng, đêm khuya châu đồng dạng là Dư Cẩn Chi chuẩn bị cho vị hôn thê sính lễ.

Tiêu Cảnh Đình trong buồng, Tiêu Cảnh Đình nhìn Long Kinh Thiên hỏi: "Dư Cẩn Chi đồ, ngươi đấu giá nhiều ít à!"

Long Kinh Thiên bĩu môi, nói: "Ta bán đấu giá đều là rách rưới, thứ tốt ta cũng giữ lại đâu, hắn đồ tất cả đều là rách rưới, phỏng đoán tất cả đều đấu giá."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Long Kinh Thiên tên nầy, nói rất hay giống như hội đấu giá ở trên vật bán đấu giá tất cả đều là rách rưới, bố hắn luyện chế đan dược, cũng là rách rưới.

"Hội đấu giá lên những người này, thật đúng là không việc gì kiến thức à! Không phải một ít rách rưới hàng sao? Cũng đáng giá cướp mặt đỏ cổ to." Long Kinh Thiên bỉu môi nói.

Tiêu Tiểu Tấn híp mắt, nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Chớ có nói bậy nói bạ, ngươi nghĩ bị cạn lương thực sao?"

Long Kinh Thiên tràn đầy buồn bực nhìn Tiêu Tiểu Tấn một cái, hắn là nói thật tới.

Dư Cẩn Chi nhìn mình trong không gian nhẫn đồ, một kiện món bị lấy ra bán đấu giá, ban đầu là khiếp sợ, rồi sau đó là tức giận, đến cuối cùng trực tiếp chết lặng.

Dư Cẩn Chi cảm giác được mình căn bản cũng không hẳn tới buổi

đấu giá này, nếu như không đến, hắn còn có thể giả bộ câm điếc, tới, chẳng qua là mất thể diện.

Dư Cẩn Chi có dũng khí như gai ở lưng cảm giác, luôn cảm thấy trong phòng đấu giá người, đều ở đây xem mình cười nhạo.

. . .

Bên ngoài nhà đấu giá, cả người hình cường tráng thiếu niên, không nhịn được có chút nóng nảy.

"Hội đấu giá lúc nào, mới kết thúc à! Đều đã bảy ngày."

Trần Húc nhìn thiếu niên, nói: "Nếu không phải ngươi trên đường tới, ăn quá nhiều, đem tiên tinh cũng mua rồi quà vặt ăn sạch, chúng ta cũng không cần chờ ở chỗ này."

Thiếu niên gãi đầu một cái, nói: "Ta cũng không ăn nhiều ít à! Hoa Hoa cũng ăn không thiếu. Em trai ngươi tìm vậy cái quái thai mới có thể ăn đây, ngươi nghe nói, hắn ở thước dương tửu phường cùng người cụng rượu, ước chừng uống cạn hơn 2000 vò rượu, đem cái đó lấy là Long Kinh Thiên muốn ăn giựt bữa ăn chủ tiệm, cũng sợ choáng váng."

Thiếu niên là Trần Húc khế ước thú, tám móng bạch tuộc biến thành, Trần Húc phi thăng lúc này đem bạch tuộc nhỏ cũng đeo lên tới, kết quả, phi thăng sau khi đi lên, tám móng Bạch tuộc nhất tộc tìm tới, nói Trần Húc vậy con bạch tuột, có Bạch tuộc nhất tộc hàn băng vương chương vương tộc huyết mạch, tiềm lực to lớn.

Trần Húc cùng Tiêu Tiểu Đông cũng bị Bạch tuộc nhất tộc tiếp đón đi.

Lần này Kim Giáp thiên đấu giá gây sôi sùng sục, Long Kinh Thiên lại là thanh danh vang dội, lấy được tin tức Tiêu Tiểu Đông cùng Trần Húc len lén từ Bạch tuộc nhất tộc chạy ra ngoài.

Tiêu Tiểu Đông ngồi một bên trà quen, nói: "Không biết vậy có phải hay không cha, mẹ, hẳn không phải là trùng tên đi."

Trần Húc lắc đầu một cái, nói: "Hẳn không phải là, tổng sẽ không ba người đều trùng tên à!" Hơn nữa, cái này Tiêu Cảnh Đình lên cấp tốc độ cũng rất nhanh.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Ta cũng nghĩ vậy, Tiểu Tấn tên nầy, làm mấy trăm năm xử nam, cuối cùng là gả ra ngoài, sau này, ta không cần lo lắng hắn cả đời đều là thức thời."

Trần Húc: ". . ."

"Không biết, Long Kinh Thiên là cái dạng gì, Tiểu Tấn năm đó, nhưng mà phát tài lời nói hùng hồn, nói muốn tìm một so cha cường hãn người, cũng không biết Long Kinh Thiên tên nầy, có chỗ nào hơn người." Tiêu Tiểu Đông khoanh tay, lẩm bẩm nói.

Tiêu Tiểu Đông đám người ở hội đấu giá ra, đợi đã mấy ngày, thời gian hội đấu giá có hình ảnh chảy xuống, dẫn phát tu giả bên ngoài giành mua, Tiêu Tiểu Đông cũng cắn răng mua một cái.

"Cha đan dược rất được hoan nghênh à!" Tiêu Tiểu Đông nhìn hình ảnh nói.

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Cha ở nơi nào cũng lẫn vào gió nổi nước lên."

"Làm sao hội đấu giá thời gian lâu như vậy à!" Tám móng buồn rầu nói.

Gà hoa nhỏ nói: "Có thể là bởi vì là đại ma vương đánh cướp số lần quá nhiều, cho nên, thủ tiêu tang vật có chút chậm."

Tiêu Tiểu Đông nhìn Hoa Hoa, nói: "Hâm mộ sao?"

Gà hoa nhỏ hừ hừ, nói: "Ta tương lai cũng muốn làm đại ma vương

người như vậy."

Trần Húc tám móng bạch tuộc bị tiếp nhập Bạch tuộc nhất tộc sau đó, gà hoa nhỏ cũng đi theo, gà hoa nhỏ đến Bạch tuộc nhất tộc sau đó, vẫn là bộ kia mệt nhoài tính tình, bị Bạch tuộc nhất tộc cao tầng, hung hăng thu thập một lần, lập tức yển kỳ tức cổ.

Tiêu Tiểu Đông nhìn nhảy tới nhảy lui Hoa Hoa, nói: "Muốn đuổi kịp người ta cảnh giới, ngươi còn kém xa lắm."

Hoa Hoa gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Ta điều kiện kém hơn tên kia, ta có thể không có một cái xuất thân phong phú bố cho ta đánh cướp à!"

Tiêu Tiểu Đông nhìn Hoa Hoa, nói: "Ngươi suy nghĩ nhiều quá, coi như ngươi có như vậy cái bố muốn đánh cướp, phỏng đoán cũng chỉ có bị đánh phần."

. . .

Hội đấu giá một mực kéo dài nửa tháng, mới kết thúc.

Tiêu Cảnh Đình thu hoạch hơn 1 tỷ tiên tinh, đi ra.

Long Kinh Thiên vừa đi ra khỏi tới, liền nhíu mày một cái, nói: "Phụ cận đây thật giống như có Long tộc hơi thở."

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên, không hiểu hỏi: "Long tộc nhanh như vậy liền đuổi tới."

Long Kinh Thiên lắc đầu một cái, nói: "Không giống à! Mặc dù, ta cảm giác được người này Long tộc huyết mạch không thấp, nhưng là, tựa hồ còn rất yếu dáng vẻ." Vậy nhỏ yếu như vậy Long tộc, cũng nên lưu lại ở trên Long sơn mới đúng.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên, hỏi: "Phải đi xem xem sao?"

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Cũng tốt à! Nếu như, nhìn thích hợp, vừa vặn nướng ăn."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

. . .

Bên ngoài nhà đấu giá.

Gà hoa nhỏ nhìn Tiêu Tiểu Đông, nói: "Hội đấu giá kết thúc, ngươi bây giờ đi tìm bố ngươi sao?"

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Là muốn đi tìm đây."

"Bố ngươi bây giờ nhưng mà nhân vật lớn, ngươi chạy tới, trực tiếp tìm, người ta căn bản lười để ý ngươi." Gà hoa nhỏ khặc khặc cười nói.

"Ta không tìm được bố ta, ngươi có cái gì tốt cao hứng? Chúng ta là len lén chạy ra ngoài, trên người tiên tinh ít một chút, không tìm được bố, thì phải cạn lương thực, ngươi biết không?" Tiêu Tiểu Đông nói.

Gà hoa nhỏ tiếng cười, hơi ngừng."Ngươi nếu là có bố ngươi một nửa kiếm tiền năng lực là tốt, ngươi làm sao vô dụng như vậy à!"

Tiêu Tiểu Đông khẽ hừ một tiếng, nói: "Ngươi nếu là Long Kinh Thiên 10% đánh cướp năng lực, ngươi liền cái gì cũng không dùng buồn."

Gà hoa nhỏ: ". . ."

Tiêu Tiểu Đông cùng gà hoa nhỏ ở nơi này vừa nói chuyện, một cái tay đột nhiên đưa tới, đem gà hoa nhỏ nắm chặt.

"Một con gà trên người, lại có Long tộc huyết mạch, chặt chặt. . . Ta có lộc ăn." Long Kinh Thiên hai tròng mắt tỏa sáng à!

Gà hoa nhỏ cả kinh thất sắc, "Cứu mạng à! Cứu mạng à!"

Long Kinh Thiên tay lay động, nguyên bản ở Long Kinh Thiên trong tay đập thình thịch giãy giụa gà hoa nhỏ, lập tức biến thành một bãi bùn nát.

Biến cố đột nhiên xuất hiện, không khỏi làm Tiêu Tiểu Đông cùng Trần Húc cả kinh thất sắc.

------oOo------

Chương 346: Tiểu Đông qua lại

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 346: Tiểu Đông qua lại
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Đuổi theo Long Kinh Thiên tới Tiêu Tiểu Tấn, nhìn một màn này, hô hấp hơi chậm lại, có chút nóng nảy nói: "Mau buông xuống, buông xuống, tên nầy không thể ăn."

Long Kinh Thiên quay đầu, nhìn Tiêu Tiểu Tấn tràn đầy kinh hoàng mặt, có chút không rõ cho nên, mặc dù không rõ, tại sao Tiêu Tiểu Tấn sắc mặt biến thành như vậy, nhưng là, Long Kinh Thiên vẫn là rất nghe lời buông xuống gà hoa nhỏ, gà hoa nhỏ ùm một chút, té xuống đất, xảy ra một tiếng nổ ầm.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn ngã xuống đất, trợn trắng mắt gà hoa nhỏ, nhíu mày một cái, tên nầy, hẳn không bị té chết đi, nói thế nào đều là Long tộc, thân thể tố chất cũng không tệ tới.

Tiêu Tiểu Tấn hướng Tiêu Tiểu Đông nhìn sang, "Anh cả anh con gà này, tựa hồ lên cân rất nhiều à!"

Gà hoa nhỏ nghe được Tiêu Tiểu Tấn cảm khái, hai mắt lộn một cái, quyết liền đã qua.

Phát hiện mình nhìn trúng khẩu phần lương thực, là anh vợ khế ước thú, Long Kinh Thiên không khỏi có chút ngại quá.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Long Kinh Thiên một cái, hướng Tiêu Tiểu Tấn hỏi: "Chồng em vị kia?"

Tiêu Tiểu Tấn có chút ngượng ngùng nói: "Đúng vậy! Hắn đầu óc không tốt lắm khiến cho."

Long Kinh Thiên: ". . ."

"Dáng dấp không tệ à!" Tiêu Tiểu Đông có chút hài hước nói.

Long Kinh Thiên có chút ngượng ngùng đỏ một chút mặt.

Trần Húc nhìn Long Kinh Thiên trên mặt hiện lên đỏ ửng, nhíu mày, thầm nghĩ: Tiểu Tấn tìm bạn lữ, tựa hồ thuần tình rất, nguyên bản cho là cái người bá đạo đây.

"Anh cả anh lúc nào, phi thăng đi lên." Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

"Có hơn hai mươi năm." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Tiểu Tấn có chút bất ngờ nói: "Cũng thời gian dài như vậy?"

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Các ngươi đi không lâu sau, phía dưới tu chân giới xảy ra kịch biến."

Tiêu Tiểu Tấn tò mò hỏi: "Cái gì kịch biến?"

Tu chân giới trước sau cùng nhiều tiên giới mảnh vụn dung hợp với nhau, nguyên bản phong bế tiên giới lối đi, không hề thiếu cũng mở ra, những năm gần đây nhất phi thăng tu giả đặc biệt nhiều.

Tiêu Tiểu Tấn cau mày một cái, nói: "Phải không? Vậy những người khác thì sao?"

"Ta cùng A Húc là ở một cái trong bí cảnh, phát hiện một cái tế đàn rồi sau đó phi thăng, những người khác tình huống, chúng ta cũng không phải rất rõ." Tiêu Tiểu Đông có chút thất lạc nói ,

Tiên giới quá lớn, nếu không phải hội đấu giá danh tiếng lớn, bọn họ cũng tìm không tới.

Tiêu Tiểu Tấn cười một tiếng, nói: "Anh cả, những năm này, ngươi

qua như thế nào à!"

"Chưa ra hình dáng gì, ông anh ngươi giúp Bạch tuộc nhất tộc một cái nữ ma đầu mang con, vậy nữ ma đầu quá có thể sinh, một ổ nhãi con, những cái kia thằng nhãi con, thích nhất cầm bạch tuộc vòi vòi anh ngươi cổ, mấy lần thiếu chút nữa đem anh ngươi quấn tắt thở, anh ngươi có thể sống đến bây giờ chân thực không dễ dàng." Tỉnh hồn lại gà hoa nhỏ mặt đầy ưu sầu nói.

Tiêu Tiểu Tấn hướng Tiêu Tiểu Đông nhìn sang, nói: "Anh khả, là thật?"

"Bọn họ hẳn không có ác ý, đối với Bạch tuộc nhất tộc mà nói, cô cổ là bày tỏ thân mật một loại phương thức, cũng là một đám bạch tuộc nhỏ thường ngày trò chơi một trong." Long Kinh Thiên trầm ngâm một chút nói.

"Bọn họ quả thật không có ác ý." Tiêu Tiểu Đông cười khổ một cái nói , nếu như có ác ý, bọn họ hẳn cầm vòi đâm xuyên tim hắn.

Đang bởi vì là không mang theo ác ý "Công kích", mới càng thêm phiền toái, hắn thân thể tố chất không phải quá tốt, thiếu chút nữa thì ngừng, ở tiên giới ra đời bạch tuộc nhỏ, không thể so với hạ giới, ra đời thì có cực cao tu vi, khó dây dưa chặt.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Tiêu Tiểu Đông sắc mặt khó coi, vỗ một cái Tiêu Tiểu Đông bả vai, nói: "Anh cả, khó khăn là ngươi."

Tiêu Tiểu Đông cười một tiếng, chuyển đổi đề tài, nói: "Cha đâu ?"

"Hội đấu giá vẫn chưa kết thúc, hắn cũng đã rút lui trước, tìm hắn quá nhiều người, nhưng là, cha lại không thích đối phó loại chuyện này." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, tỏ ý biết.

Long Kinh Thiên đầy là tò mò nhìn gà hoa nhỏ, gà hoa nhỏ co rúc lại

cánh, rụt rè e sợ núp ở Tiêu Tiểu Đông sau lưng.

Long Kinh Thiên bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, nói: "Ta nghĩ tới, ngươi cái này gà là thận long, sở trường thêu dệt ảo cảnh."

Tiêu Tiểu Tấn hướng Long Kinh Thiên, hỏi: "Long tộc có thận long sao?"

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Đương nhiên là có, bất quá tương đối thưa thớt, ta nhớ Long tộc có một cái thận long, tạo một mảnh phồn hoa tựa như cẩm, thức ăn ngon như mây ảo cảnh, ý đồ đưa tới rồng cái vừa vang lên tham vui mừng, bất quá, vậy đoạn thời gian, Long tộc lưu hành cốt cảm đẹp, rồng cái đều ở đây gầy người, cho nên, cho dù hắn biến ảo ra một đống thức ăn ngon, cũng không có đem rồng cái dẫn tới, ngược lại là có không ít rồng đực chạy tới."

"Sau đó thì sao?" Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

Long Kinh Thiên thản nhiên nói: "Sau đó, rồng đực phát hiện những thức ăn ngon kia đều là ảo ảnh, đại phát lôi đình."

"Rồi sau đó hắn liền bị đánh?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Long Kinh Thiên lắc đầu một cái, nói: "Không có, tên kia hình người dáng dấp cũng không tệ lắm, liền bị rồng đực ngủ với, mặc dù cùng cái đó thận long dự tính ra một chút sai lệch, bất quá, cuối cùng kém không rời, dù sao cũng tìm được người ngủ."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Bị người ngủ, cùng ngủ người nơi nào có thể vậy à!

Tiêu Tiểu Tấn hướng Tiêu Tiểu Đông bên người gà hoa nhỏ nhìn sang, gà hoa nhỏ thu hẹp cánh, giống như là bị dọa sợ chim cút vậy, né tránh.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn gà hoa nhỏ hình dáng, chỉ cảm thấy thú vị.

. . .

"Tiểu Tấn, chúng ta đi trước cùng cha, mẹ hội họp đi." Tiêu Tiểu Đông chuyển đổi đề tài.

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: " Được, cha, mẹ thấy các ngươi, nhất định thật cao hứng."

Tiêu Tiểu Đông cười một tiếng, nói: "Ta cũng rất nhớ cha, mẹ, đúng rồi, hội đấu giá tựa hồ làm rất thành công à."

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Hạ thiên vực tên nhà quê, không gặp qua cảnh đời gì, thấy một chút rách rưới hàng, liền giành cướp."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Bất quá, ta thật đúng là xem thường đám này tên nhà quê, không có kiến thức thuộc về không có kiến thức, còn cũng thật có tiền." Long Kinh Thiên lẩm bẩm.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Nhìn dáng dấp, trước kia thật đúng là xem thường hạ thiên vực những tên kia." Long Kinh Thiên âm thầm suy nghĩ. Hạ thiên vực mặc dù toàn thể nghèo, nhưng là, cũng không trở ngại có vài người giàu chảy mở à!

Tiêu Cảnh Đình thấy Tiêu Tiểu Đông cùng Trần Húc vào nhà, không khỏi có chút kích động.

Hứa Mộc An kéo Tiêu Tiểu Đông tay, lưu Trần Húc cùng Tiêu Tiểu Đông nói một hồi lâu lời nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Đông, tràn đầy ân cần dò hỏi: "Nhiều năm như vậy, ngươi đều ở đây bạch tuộc tộc, cho người mang đứa

nhỏ?" Nghe giống như là quản một đám đứa nhỏ vườn trẻ giáo viên.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Gà hoa nhỏ lòng vẫn còn sợ hãi nói: "Vậy căn bản là không gọi được là đứa nhỏ, đó nhất định chính là ác ma, bọn họ còn muốn ăn ta, thành đoàn kết đội bắt ta, khá tốt ta chạy nhanh, Bạch tuộc nhất tộc những tên kia, quá có thể sinh, bạch tuộc là mắc à." Gà hoa nhỏ ở Bạch tuộc nhất tộc nhiệm vụ, chính là thêu dệt ảo cảnh, trêu chọc những cái kia bạch tuộc nhỏ, thật là không thể khổ đi nữa ép.

Tiêu Cảnh Đình nhìn gà hoa nhỏ, nói: "Ai bảo ngươi nuôi như thế thịt thịt, du du, vừa thấy liền mùi vị không tệ dáng vẻ, không ăn ngươi, ăn ai?"

Gà hoa nhỏ: ". . ."

"Cha, cha dự định một mực ở lại Hứa gia sao?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Không có."

Hắn một mực lưu lại ở Hứa gia cũng không phải là một chuyện à! Trước, Hứa gia gặp nạn, mới lưu mình xuống, lúc này Hứa gia nguy cơ đã qua, thượng thiên vực long tộc nhân, không biết muốn lúc nào truy đuổi xuống, mình đám người này, sợ là phải biến thành lựu đạn không định giờ vậy.

"Ngày mai sẽ đi." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Gấp như vậy à!" Tiêu Tiểu Đông có chút kinh ngạc nói.

"Hội đấu giá đều kết thúc, lưu lại nữa cũng không có ý gì." Tiêu Cảnh Đình thản nhiên nói.

. . .

Tiêu Tiểu Đông đến không lâu, Tiêu Cảnh Đình liền cùng Tiêu Tiểu

Đông rời đi Hứa gia, đi trước Nguyệt Tịch thiên.

"Tiêu lão đại, ngươi tại sao phải lựa chọn ở Nguyệt Tịch thiên định cư, bởi vì là chỗ đó có rất nhiều cô gái thỏ sao?" Gà hoa nhỏ hỏi.

Tiêu Cảnh Đình nhìn gà hoa nhỏ, nói: "Ngươi không thích Nguyệt Tịch thiên sao? Hoặc là chúng ta có thể đi Hồng Hoang thiên." Cái gọi là Hồng Hoang trời , chính là tám móng bạch tuộc chỗ ở cái đó thiên vực, Tiểu Đông trước ở Hồng Hoang thiên chịu không ít khổ, gà hoa nhỏ ở nơi đó bị đãi ngộ cũng rất hỏng bét.

Gà hoa nhỏ lập tức đem lắc đầu giống như trống lắc vậy, vẻ kiêu ngạo kinh hoảng thất thố hình dáng.

Tiêu Cảnh Đình nhìn gà hoa nhỏ, nói: "Không đi sao?"

Gà hoa nhỏ vội vàng nói: "Không đi, không đi, Nguyệt Tịch thiên tốt vô cùng, nhiều như vậy thỏ, trong lúc rãnh rỗi, còn có thể bắt nướng tới ăn."

Hứa gia.

Hứa Cẩm Dung có chút phiền muộn nói: "Người đi?"

Hứa Thiên gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Long Kinh Thiên ở Hứa gia lúc này người Hứa gia luôn có chút kiêng kỵ tên nầy, làm người hài lòng đi, người Hứa gia lại có chút buồn bã mất mát.

"Cũng không biết, bọn họ sẽ chạy đi nơi đâu, chuyện lần này, còn chưa thật tốt cám ơn bọn họ hỗ trợ đây." Hứa Cẩm Dung nói.

Hứa gia mấy trưởng lão, đã khôi phục lại, trước nổ lò chuyện kiện, cũng đã giải quyết xong hết rồi.

"Không biết, bọn họ sẽ tới chỗ nào." Hứa Cẩm Dung nói.

Hứa Thiên cười một tiếng, nói: "Vô luận là nơi nào, muốn đến lấy

Tiêu đạo hữu bản lãnh, cũng có thể lẫn vào không tệ."

Hứa Cẩm Dung cúi đầu xuống, lần đó Long Kinh Thiên ra tay đối phó Dư Cẩn Chi, không biết là không phải ra tay nặng một ít, cho Dư Cẩn Chi để lại một ít nội thương, ban đầu còn không có ai biết, bất quá, Dư Cẩn Chi đối thủ tìm tới cửa, cùng Dư Cẩn Chi đối trận, phát hiện Dư Cẩn Chi thực lực không nhiều bằng lúc trước.

Nghe nói, Dư Cẩn Chi chẳng những thực lực không lớn bằng lúc trước, liền tư chất cũng thấp xuống rất nhiều, thậm chí luyện khí trình độ cũng vừa rơi xuống ngàn trượng, ở loại chuyện này, Dư Cẩn Chi hạ đảm nhiệm tông chủ người được đề cử số người liền bị hủy bỏ.

. . .

Phi Tinh tông, Dư Cẩn Chi đợi ở trong phòng, đóng cửa không tiếp khách.

Trong lòng tràn đầy hối tiếc, hội đấu giá chuyện, có thể nói hắn danh dự quét sân, rõ ràng làm chuyện sai chính là Long Kinh Thiên, nhưng mà ngại vì hắn thực lực, ai cũng không dám nói thêm cái gì.

Dư Cẩn Chi cắn răng, từ phòng đấu giá sau khi đi ra, tử đối đầu của hắn tìm tới hắn so tài, kết quả hắn. . . Một bại đồ.

Nhớ tới tiến vào tông môn, những cái kia hoặc đồng tình, hoặc cười trên sự đau khổ của người khác, hoặc ánh mắt giễu cợt, Dư Cẩn Chi cũng cảm giác da đầu tê dại, nguyên bổn đã quyết định hôn sự, lúc này là hoàn toàn hoàng, cái đó nguyên bản đối với mình rất là coi trọng tông môn trưởng lão, bây giờ xem mình

Ánh mắt không phải ánh mắt, lỗ mũi không phải lỗ mũi.

Dư Cẩn Chi không khỏi có chút ảm đạm, Dư Cẩn Chi chân thực không hiểu, hắn bất quá đi ra ngoài một chuyến, tại sao hết thảy liền đều thay đổi, sớm biết như vậy, hắn thì không nên nhúng tay Hứa

gia chuyện, bây giờ Hứa gia không trở về được, bên trong tông môn cũng đợi không được tự nhiên.
/*Dzung Kiều : xem hình thận long
http://a4.att.hudong.com/25/81/01300000434496124709814090812.jpg */

------oOo------

Chương 347: Cái gọi là tấm gương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 347: Cái gọi là tấm gương
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tiêu Cảnh Đình cầm không thiếu tiên tinh, đan dược cho Tiêu Tiểu Đông cùng Trần Húc, đối với mình con trai, mà con rể, Tiêu Cảnh Đình ra tay hào phóng rất.

Gà hoa nhỏ nằm ở tiên tinh trên, tràn đầy say mê nói: "Để cho người hưng phấn mùi vị à! Thật là quá hạnh phúc."

Tiêu Cảnh Đình nhìn gà hoa nhỏ, hỏi: "Nhiều năm như vậy, qua rất nghèo à!"

Gà hoa nhỏ liên tục không ngừng gật đầu một cái, tràn đầy ủy khuất nói: "Đó cũng không phải là à! Cảnh Đình lão đại, vẫn là ngươi có biện pháp à! Một chút kiếm được nhiều như vậy tiên tinh, ngươi không biết, ngươi đứa con trai này à! Phần lớn thời gian, đều ở đây cho Bạch tuộc nhất tộc cái đó nữ

Người đánh công cốc, liền chính hắn cũng không nuôi sống, phải nuôi ta, không cần phải nói cũng biết có nhiều miễn cưỡng."

Tiêu Tiểu Đông sắc mặt đỏ một chút, có chút mất hứng nói: "Ngươi nói nhăng gì đấy, ta không phải không chết đói ngươi sao?"

"Ta là không chết đói, nhưng là, qua một chút không có phẩm chất."

"Không phẩm chất chất phác, ngươi còn nuôi ra nhiều như vậy phiêu tới, có phẩm chất, ngươi còn không biết muốn thế nào đâu!"

Tiêu Tiểu Đông nói.

Gà hoa nhỏ có chút kích động nói: "Ta lớn mập, đó là bởi vì là ta là giao dịch mập thể chất, không phải bởi vì là ngươi cho ta ăn cơm nước tốt, phải biết, ta uống miếng nước lạnh cũng trưởng thịt."

"Ngươi còn biết ngươi lớn mập, ngươi còn có mặt mũi nói."

Gà hoa nhỏ không để ý Tiêu Tiểu Đông, nằm ở tiên tinh trên.

Long Kinh Thiên nhìn gà hoa nhỏ dáng vẻ, bĩu môi, hướng về phía Tiêu Tiểu Tấn truyền âm nói: "Cái này rồng ngốc thật không có tiền đồ à! Thua thiệt tên nầy trên người huyết mạch còn không thấp, ngươi xem hắn dáng vẻ, thật giống như ở ấp trứng à! Bộ dáng kia, vừa thấy chính là muốn bị người đè. . ."

Tiêu Tiểu Tấn liếc mắt, nói: "Ngươi còn không phải là hàng năm thích nằm ở núi Tiên Tinh ở trên, bây giờ ngã xem thường người khác tới, còn có bị người đè ép, bị người đè liền mất mặt."

Long Kinh Thiên bị Tiêu Tiểu Tấn chặn không trên không dưới, Long Kinh Thiên cười một cách ngây thơ cười, cũng không nói chuyện.

Long Kinh Thiên tràn đầy tàn bạo trợn mắt nhìn gà hoa nhỏ một cái, gà hoa nhỏ không hiểu là nơi nào đắc tội Long Kinh Thiên, co rúc lại một chút cánh, rụt rè e sợ đi Tiêu Tiểu Đông sau lưng tránh.

. . .

Trần Húc bên người một cái thiếu niên, có chút lúng túng gãi đầu một cái.

Bạch tuộc nhỏ trở lại tám móng Bạch tuộc nhất tộc sau đó, liền bị bạch tuộc tộc cao tầng ban tên cho Cảnh Hạo, Cảnh Hạo làm một tu chân giới phi thăng đi lên bạch tuộc yêu thú, mặc dù huyết mạch không tệ, ở tộc trong địa vị cũng không cao lắm, Bạch tuộc nhất tộc càng nhiều hơn đem Cảnh Hạo coi thành heo giống đào tạo, hy

vọng hắn cưới nhiều mấy cái bạch tuộc nữ, sinh hạ một đống chủng loại tốt đẹp bạch tuộc nhỏ.

Dứt khoát Cảnh Hạo tu vi thấp, hơn nữa, Cảnh Hạo ở bạch tuộc trong tộc thuộc về vị thành niên, cho nên, còn chưa kịp bị phối giống.

Mặc dù còn chưa kịp bị phối giống, bất quá, bạch tuộc tộc cao tầng, đã không kịp đợi là hắn lựa chọn sử dụng liền hết mấy đối tượng, chờ hắn trưởng thành.

Ở như vậy dưới tình huống, có thể bảo vệ Trần Húc cùng Tiêu Tiểu Đông mạng đã rất miễn cưỡng, muốn cho mấy người tranh thủ đãi ngộ tốt hơn, nhưng là có chút miễn cưỡng, may mắn nhiều năm như vậy, khó khăn, cuối cùng là bình an còn sống.

Cảnh Hạo hướng Long Kinh Thiên phương hướng nhìn sang, thầm nói: Làm yêu quái chính là muốn làm được Long Kinh Thiên cảnh giới này mới phải, người ngăn cản giết người, phật ngăn cản giết phật. Long tộc không tha cho liền phản bội Long tộc, cha không thương yêu, liền cướp bóc bố.

Long Kinh Thiên nghiêng đầu hướng về phía Tiêu Tiểu Tấn, nói: "Anh ngươi lão bà khế ước thú luôn là xem ta, tên nầy có phải hay không thầm mến ta à!"

Tiêu Tiểu Tấn liếc Long Kinh Thiên một cái, nói: "Không nên suy nghĩ quá nhiều, người ta chỉ là muốn đánh cướp ngươi, nhưng là, lại không dám."

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, tràn đầy hiểu nói: "Thì ra là như vậy."

. . .

Tiêu Tiểu Đông đứng ở phi thuyền trên, nhìn phi thuyền ra phong cảnh.

Đến một mảnh trong rừng rậm, mấy người đã đi xuống phi thuyền đi bộ.

"Núi, núi này là ta mở, cây này là ta trồng, muốn từ đây đi ngang qua, lưu lại mua đường tài."

Tiêu Cảnh Đình các người đi tới một mảnh núi sâu, liền bị mấy cái cao lớn thô kệch hán tử cho ngăn lại. Tiêu Cảnh Đình không ngờ tới ở một giới này, lại còn có thể nghe đến như thế tiếp địa khí đánh cướp tiếng nói, lúc này tinh thần chấn động.

Long Kinh Thiên bĩu môi, có chút ghét bỏ nói: "Gấu bay nhất tộc ngu xuẩn, luôn là như thế không việc gì ánh mắt, hàm để cho người đáng thương, bất quá, vừa vặn có thể ăn kho bàn chân gấu."

"Mấy người các ngươi không muốn hạ nồi mà nói, liền cho ta cút." Tiêu Tiểu Tấn lạnh lùng nói.

"Đẹp trai điệu đà, thật là lớn hỏa khí à! Các anh em, cùng tiến lên."Dẫn đầu gấu mập thẹn quá thành giận nói.

Long Kinh Thiên vung tay lên, mấy tên cường tráng liền bị một cổ lực mạnh cho đẩy ra.

Nếu như, mấy người này là tộc hồ ly, như vậy những người này đại khái liền sẽ hiểu, Long Kinh Thiên khó đối phó, ba mươi sáu kế, tẩu vi thượng sách, nhưng là, những người này hết lần này tới lần khác là Gấu bay nhất tộc.

Mấy cái tên lỗ mãng xem Long Kinh Thiên khó đối phó, hô to một tiếng, nói: "Phương pháp cứng rắn, các anh em, tìm người giúp, thao người."

Tiêu Tiểu Tấn nhìn đối phương thả ra tín hiệu, rồi sau đó, không đồng nhất tám một đám người hô xì xì chạy ra.

"Đám người ô hợp." Long Kinh Thiên buồn rầu nói.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn chạy ra người, nhíu mày một cái, tộc gấu người cho Tiêu Tiểu Tấn một loại hết sức nghèo khó cảm giác, đối phương pháp khí, trên người pháp bào cấp bậc đều rất thấp.

Tiêu Tiểu Tấn có chút bất ngờ ở trong đám người, phát hiện một cái bóng người quen thuộc.

Người đâu rơi vào phía sau cùng, tựa hồ có chút cáu lực không tốt dáng vẻ.

Tiêu Tiểu Tấn kéo lại tâm trạng tăng cao Long Kinh Thiên, nói: "Cái đó dáng dấp tròn vo, vẻ kiêu ngạo ngu xuẩn giống người, không nên động."

Long Kinh Thiên nhìn Tiêu Tiểu Tấn, tràn đầy khổ sở nói: "Mọi người, cũng dáng dấp tròn vo, vẻ kiêu ngạo ngu xuẩn tương."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Phía sau cùng cái đó, chạy chậm nhất cái đó." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Long Kinh Thiên đem người nhào lên, cho hết đạp lộn mèo, tùy ý liếc một cái Tiêu Tiểu Tấn nói cái cuối cùng, "Chà, một cái hư tiên, lại có thể cũng dám học người đánh cướp."

Gấu bay nhỏ nhận ra Tiêu Tiểu Tấn khí tức trên người, có chút hưng phấn nhào tới, "Lão đại."

Cảm nhận được gấu bay nhỏ cùng Tiêu Tiểu Tấn trên người lưu chuyển hơi thở, Long Kinh Thiên có chút bất ngờ nhìn Tiêu Tiểu Tấn một cái, nói: "Ngươi khế ước thú."

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy."

Tiêu Tiểu Tấn phi thăng sau khi đi lên, liền cùng gấu bay nhỏ thất lạc, đã nhiều năm như vậy, vẫn không có gấu bay nhỏ tung tích,

Tiêu Tiểu Tấn không nghĩ tới, mình khế ước thú, lại có thể cũng phi thăng.

"Ngươi làm sao khế ước một cái như vậy lại yếu lại ngu xuẩn trứng?" Long Kinh Thiên hỏi.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Gấu bay nhỏ thấy Tiêu Tiểu Tấn một hồi ngạc nhiên mừng rỡ, đợi thấy Tiêu Tiểu Tấn bên người Long Kinh Thiên hưng phấn hơn, lại thêm mấy phần kiêng kỵ.

"Ngươi nhất định là đại lão đại đi." Gấu bay nhỏ nhìn Long Kinh Thiên thận trọng hỏi.

Long Kinh Thiên nhíu mày, nói: "Đại lão đại, đó là vật gì?"

"Lão đại lão đại, chính là đại lão đại." Gấu bay nhỏ nói.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: " Không sai, ta chính là đại lão đại."

"Đại lão đại, ngươi là mọi người chúng ta sùng bái thần tượng, mọi người chúng ta cũng lấy ngươi làm gương, lấy đạt tới ngươi 10% trình độ là mục tiêu, trong tộc cũng thờ phụng ngươi bức họa, hy vọng có thể dính dính phúc khí của ngươi, bất quá, ngươi tựa hồ cùng trên bức họa dáng dấp không quá giống,

Không nói cái này, tộc gấu thường xuyên tổ chức lấy ngươi là mục tiêu diễn giảng, mọi người cũng rất ngưỡng mộ ngươi à!" Gấu bay nhỏ tràn đầy kích động nhìn Long Kinh Thiên nói.

Long Kinh Thiên mi phi sắc vũ nói: "Phải không?"

Long Kinh Thiên thay đổi dung mạo, cho nên Gấu bay nhất tộc không có thời gian đầu tiên nhận ra.

"Đúng vậy! Đại lão đại, ngươi không biết, ngươi mỹ danh, tại hạ thiên vực lưu truyền rộng rãi, ngươi đánh cướp Long Vũ công lao vĩ đại, không biết khích lệ cổ vũ bao nhiêu người, mọi người đều hết sức màng bái ngươi."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Long Kinh Thiên cái này chết dạng, lại còn thành tấm gương! Quả nhiên thế giới lớn, chuyện gì cũng có thể phát sinh.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên bộ dáng hưng phấn, có chút nhức đầu đỡ đỡ trán đầu, Long Kinh Thiên tên nầy chính là như vậy, bị khen đôi câu, cứ vui vẻ không tìm được bại, bất quá cái này tộc gấu thật đúng là không bình thường.

Tiêu Tiểu Tấn hướng gấu bay nhỏ hỏi: "Ngươi tại sao lại ở chỗ này?"

"Ta phi thăng sau đó, liền bị Gấu bay nhất tộc kế đó liền Gấu bay nhất tộc lãnh địa." Gấu bay nhỏ nói.

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, tiên giới con cháu khó khăn, tiên giới rất nhiều tu giả rất nhiều yêu tộc phi thăng sau đó, cũng biết bị thuộc quyền chủng tộc cao tầng tiếp đi.

Long Kinh Thiên nhìn gấu bay nhỏ, nói: "Các ngươi Gấu bay nhất tộc thiếu người thiếu thành như vậy, đi ra đánh cướp, lại còn mang ngươi như vậy phế vật."

Gấu bay nhỏ có chút ngượng ngùng gãi đầu một cái, nói: "Chúng ta Gấu bay nhất tộc, gần đây là không tốt lắm, cho nên, ta như vậy, cũng bị bắt tráng đinh."

Tiêu Tiểu Tấn có chút hiếu kỳ hỏi: "Làm sao không xong?"

Gấu bay nhỏ tràn đầy thở dài nói: "Gấu bay nhất tộc lãnh địa, cùng ong thiên hoàng tiếp giáp, vốn là ngược lại cũng sống yên ổn với nhau vô sự." Gấu bay nhất tộc gấu bay, thường xuyên len lén chạy

đến ong thiên hoàng nhất tộc đi ăn trộm mật ong, 2 tộc thường xuyên bùng nổ chiến đấu, bởi vì là Gấu bay nhất tộc chủng tộc thế lực chiếm thượng phong, cho nên, ong thiên hoàng nhất tộc mặc dù đối với Gấu bay nhất tộc hận thấu xương, nhưng cũng không thể làm gì.

"Bất quá, ong thiên hoàng nhất tộc ra một cái biến dị nữ ong chúa, cái này ong thiên hoàng chẳng những hết sức có thể sinh, hơn nữa, biến dị thành kịch độc ong độc, bị cắn một cái, liền tứ chi không có sức, Gấu bay nhất tộc hết mấy cao tầng cũng bị cắn, vậy chỉ nữ ong chúa tàn bạo cay độc, hắn

Yêu cầu chúng ta Gấu bay nhất tộc, mỗi một trên mặt trăng giao nộp năm mươi triệu tiên tinh, nếu không, hắn liền cắn chết chúng ta Gấu bay nhất tộc con gấu con."

Tiêu Tiểu Tấn nhìn gấu bay nhỏ, nói: "Cái đó nữ ong chúa nghe đứng lên rất hung à!"

"Nàng chẳng những hung, nàng khá tốt sắc, nàng đều đã cưới vợ ba trăm sáu mươi phòng nhì nam vợ, mấy con số này còn đang không ngừng ở trên tăng, gần đây nàng có thể nghĩ đổi một chút khẩu vị, coi trọng chúng ta Gấu bay nhất tộc thiếu tộc trưởng." Gấu bay nhỏ mặt mày ủ dột nói , vì giữ đối với ong thiên hoàng nhất tộc công kích, tộc gấu có thể nói là đập nồi bán sắt, cuộc sống qua hết sức kham khổ.

Tiêu Tiểu Tấn nhíu mày, âm thầm thầm nghĩ: "Cái này nữ ong chúa, tựa hồ là cái nữ trung hào kiệt à!"

Tiêu Tiểu Tấn nhìn gấu bay nhỏ, nói: "Cái đó nữ ong chúa, nàng rất lợi hại phải không?"

"Nàng là tiên hoàng hậu kỳ." Gấu bay nhỏ liếc Long Kinh Thiên một cái, nói: "Dĩ nhiên kém hơn lão đại."

Long Kinh Thiên lưng đeo tay, có chút đắc ý nói: "Ta rất nhanh chính

là long tôn, một cái thông thường tiên hoàng hậu kỳ, tự nhiên không phải ta đối thủ."

Gấu bay nhỏ gật đầu một cái, nói: "Cũng phải, đó là, ngươi liền long tôn cũng có thể cướp bóc, nơi nào sẽ quan tâm một cái tiên hoàng à!"

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Cũng phải tự nhiên."

Tiêu Tiểu Tấn hướng về phía Long Kinh Thiên, nói: "Đừng quá đắc ý vênh váo, ngươi đừng quên, đánh cướp Long Vũ, ngươi ăn gian."

Nếu là Long Vũ không phải Long Kinh Thiên cha, mà chỉ là một thông thường long tôn, chỉ sợ Long Kinh Thiên lúc này đã chết vểnh mông lên.

Mặc dù Long Kinh Thiên đánh cướp Long Vũ sau đó, Long Vũ cũng tìm tới cửa dạy bảo qua Long Kinh Thiên, mặc dù Long Vũ người này có chút không đáng tin cậy, nhưng là, tóm lại cùng Long Kinh Thiên có một phần cha con tình cảm ở nơi đó.

"Ngươi không được luôn là nhắc nhở ta à!" Long Kinh Thiên có chút buồn bực nói.

------oOo------

Chương 348: Gấu bay tộc

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 348: Gấu bay tộc
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Ở Gấu bay nhất tộc nơi đó lấy được một cái tin, Tiêu Cảnh Đình các người cũng không gấp trước đi, trực tiếp ở Gấu bay nhất tộc cư ở lại.

Long Kinh Thiên hứng thú bừng bừng đi theo gấu bay nhỏ, đi xem Gấu bay nhất tộc trong cung phụng bức họa.

Long Kinh Thiên nhìn bức họa, đầu đầy hắc tuyến, Gấu bay nhất tộc cung phụng bức họa vô tận giống nhau, nhưng đều là một cái cắm cánh thằn lằn hình dáng.

Long Kinh Thiên cảm thấy, Gấu bay nhất tộc họa sĩ họa kỹ thật sự là quá vụn, một chút đều không đem hắn uy vũ thô bạo mô tả đi ra, liên tưởng đến Gấu bay nhất tộc đều là một ít chỉ trưởng vóc dáng, không trưởng đầu óc ngu si, Long Kinh Thiên lại cảm thấy về tình thì có thể lượng thứ.

"Đại lão đại, ngươi biết không? Khá tốt ngươi tới, nếu không, bọn họ cũng lấy là ta là tên lường gạt." Gấu bay nhỏ buồn rầu nói.

Long Kinh Thiên tò mò hỏi: "Tại sao bọn họ sẽ cho là ngươi tên lường gạt?"

"Ta cùng bọn họ nói, ta nguyên lai cùng khế ước chủ, gả cho ngươi, bọn họ cũng lấy là ta khoác lác." Gấu bay nhỏ có chút buồn khổ nói.

Long Kinh Thiên sờ cằm, dương dương đắc ý nói: "Có thể là ta quá ưu tú, cho nên, ngươi nói nhà ngươi chủ nhân đi theo ta, bọn họ

cảm thấy không tưởng tượng nổi."

Gấu bay nhỏ gật đầu một cái, nói: "Là có loại này có khả năng, chủ nhân nhà ta tại tu chân giới đánh mấy trăm năm thức thời, chủ nhân ta huynh đệ, cũng rất lo lắng hắn sẽ không ai thèm lấy, khá tốt, hắn gặp ngươi, nếu không, hắn có thể làm thế nào à!"

"Hắn tại sao phải không ai thèm lấy?" Long Kinh Thiên tò mò hỏi. Tiểu Tấn mà nói, điều kiện hẳn cũng không tệ lắm tới, dáng dấp đẹp mắt, lại biết nấu cơm.

"Bởi vì là hắn lão hung." Gấu bay nhỏ có chút buồn bực nói.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, rất là tán đồng nói: "Đúng vậy! Tên nầy hung hãn có thể, không có sao liền quắc mắt lạnh đúng.

Gấu bay nhỏ giống như là gặp phải tổ chức vậy nói: "Không có sao, liền khấu trừ ta khẩu phần lương thực."

Long Kinh Thiên tràn đầy tán đồng gật đầu, "Cũng không phải là? Một không hài lòng, liền đình công. . ." Long Kinh Thiên dừng một chút dương dương đắc ý bổ sung nói, "Chồng em chủ nhân cùng ta, hắn nhặt đại tiện nghi."

"Chiếm tiện nghi, ta nhặt tiện nghi gì?" Tiêu Tiểu Tấn đi ra hỏi.

Long Kinh Thiên thấy Tiêu Tiểu Tấn, lúng túng cười một tiếng, nói: "Ta là nói, ta cưới vợ ngươi, ta nhặt đại tiện nghi."

Tiêu Tiểu Tấn hề hề cười một tiếng, Long Kinh Thiên chỉ có thể cười theo.

"2 người các ngươi, ngược lại là rất có tiếng nói chung à!" Tiêu Tiểu Tấn trơ tráo không cười.

Gấu bay nhỏ cười ngây ngô gãi gãi đầu, nói: "Tiền bối rất lợi hại, nóng nảy cũng tốt, ta nguyên vốn lấy là tiền bối rất hung tàn, chủ

nhân ngươi thật thật tinh mắt à!"

Tiêu Tiểu Tấn hề hề cười một tiếng, cười Long Kinh Thiên có chút da đầu tê dại.

Tiêu Tiểu Tấn hướng gấu bay nhỏ, hỏi: "Ngươi nói thật, phụ cận đây có một cái tiên tôn lăng mộ."

Gấu bay nhỏ gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, nhưng là, cái đó tiên tôn lăng mộ không hề thiếu yêu thú và con rối bảo vệ, tùy tiện không cách nào tiến vào."

Gấu bay nhất tộc mấy chục ngàn năm trước, không hề thiếu nguyên lão cũng chết ở bên trong, chủng tộc thế lực lập tức thấp xuống rất nhiều, sau đó Gấu bay nhất tộc, vứt bỏ cái di tích kia, gần đây, ong thiên hoàng nhất tộc từng bước ép sát, tộc gấu lại đem chủ ý đánh tới lăng mộ trên.

Mấy chục ngàn năm trước, Gấu bay nhất tộc cũng không có thể từ trong lăng mộ chiếm được tiện nghi gì, bây giờ Gấu bay nhất tộc, đã so nhiều năm trước thế lực giảm xuống rất nhiều, tự nhiên hơn nữa không thể nào. Cho nên, Gấu bay nhất tộc liền đem chủ ý đánh tới ngoại viện trên người, Long Kinh Thiên không thể nghi ngờ là cái tốt ngoại viện.

Tiêu Tiểu Đông cùng Trần Húc đứng ở chỗ cao, nhìn ở Gấu bay nhất tộc khắp nơi du đãng Long Kinh Thiên.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Trần Húc, hỏi: "A Húc, ngươi có phát hiện hay không Long Kinh Thiên tên nầy, ở Gấu bay nhất tộc rất đặc biệt được hoan nghênh à!" Gấu bay nhất tộc sùng vũ cường giả, mà Long Kinh Thiên không thể nghi ngờ là cường giả trong cường giả, tự nhiên được hoan nghênh.

Trần Húc gật đầu một cái, nói: "Tiểu Tấn ngàn chọn vạn chọn người, tổng không phải là vật trong ao."

Tiêu Tiểu Đông ngoẹo đầu, sắc mặt có chút cổ quái nói: "Ta thấy Gấu bay nhất tộc rất nhiều gấu mẹ, đối với Long Kinh Thiên ném ánh mắt quyến rũ." Gấu bay nhất tộc gấu mẹ, dáng người đều rất đồ sộ, Long Kinh Thiên tên nầy thật là thật là có phúc à!

Trần Húc cười một tiếng, nói: "Long Kinh Thiên là Gấu bay nhất tộc giai mô mà! Gấu bay nhất tộc gấu mẹ thích hắn, cũng không kỳ quái."

Tiêu Tiểu Đông cười khổ một cái, nghe Tiêu Tiểu Tấn nói, Long Kinh Thiên tên nầy rất có thể ăn à! Những thứ này gấu mẹ cũng không sợ như thế khiêu khích Long Kinh Thiên, bị Long Kinh Thiên nấu ăn.

. . .

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An ở Gấu bay nhất tộc đi dạo một vòng, phát hiện Gấu bay nhất tộc nghèo leng keng vang, thật sự là leng keng vang.

Từ cùng ong thiên hoàng nhất tộc giao chiến sau khi thất bại, Gấu bay nhất tộc từ trình độ nào đó, đã có thể coi như là ong thiên hoàng nhất tộc phụ thuộc, trong tộc phàm là đáng tiền một chút đồ, đều bị đổi bán.

Bất quá, Tiêu Cảnh Đình cũng không cảm thấy Gấu bay nhất tộc có nhiều đáng thương, cái thế giới này ưu thắng liệt thái, lúc này ong thiên hoàng nhất tộc được thế, gấu bay bị nghiền ép toàn tộc nghèo khó vô cùng, mấy chục ngàn năm trước, Gấu bay nhất tộc được thế, Gấu bay nhất tộc cũng thường xuyên chạy đến ong thiên hoàng nhất tộc trên lãnh địa, cướp đoạt mật ong, chọc cho ong thiên hoàng nhất tộc tổn thất thảm trọng.

"Ngươi đối với Gấu bay nhất tộc cấm địa thấy thế nào ?" Cái gọi là tiên tôn lăng mộ, trên thực tế không hề chỉ có Gấu bay nhất tộc biết, vùng lân cận mấy cái thế lực lớn đều biết.

Bất quá mấy cái thế lực lớn phái người đi vào, đều là có đi mà

không có về, thường xuyên qua lại, chỗ đó, liền không người nào dám đi động.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Ta coi trước Long Kinh Thiên tựa hồ rất có bộ dáng hứng thú, bất quá, ta cảm thấy hay là chờ hắn tiến vào tiên tôn nói sau."

Chỗ đó nhưng mà nuốt sống không thiếu tiên hoàng đâu, Long Kinh Thiên mặc dù lợi hại, nhưng là vẫn là lên cấp tiên tôn hơn nữa bảo hiểm một ít, dù sao cũng không nóng nảy.

. . .

Gấu bay nhỏ phụng bồi Long Kinh Thiên, đột nhiên một hồi thanh âm ông ông truyền vào Long Kinh Thiên trong tai.

Long Kinh Thiên hướng gấu bay nhỏ, nói: "Hình như là ong mật thanh âm."

Gấu bay nhỏ gật đầu một cái, có chút ưu sầu nói: "Là chuyện như vậy. Cái này kỳ bảo hộ phí còn không có đóng đủ, lúc này phiền phức lớn."

Long Kinh Thiên nhìn gấu bay nhỏ, nói: "Các ngươi vì đóng bảo vệ kim, cho nên đánh cướp?"

Gấu bay nhỏ gật đầu một cái, nói: "Là có chuyện như vậy."

Long Kinh Thiên nhìn gấu bay nhỏ, nói: "Nếu như, bảo hộ phí chưa đóng nổi sẽ như thế nào?"

Gấu bay nhỏ gãi gãi mặt, nói: "Hậu quả rất đáng sợ."

"Không có tiền, thịt bồi thường?" Long Kinh Thiên có chút hài hước hỏi.

Gấu bay nhỏ gật đầu một cái, nói: "Có khả năng này."

Long Kinh Thiên nhìn gấu bay nhỏ hỏi: "Các ngươi Gấu bay nhất tộc gấu ngốc, ong thiên hoàng nhất tộc nhìn lên a!" Long Kinh Thiên ngoẹo đầu nói.

Gấu bay nhỏ nhấp mím môi, nói: "Chúng ta Gấu bay nhất tộc gấu bay rất được ong thiên hoàng nhất tộc hoan nghênh, ong thiên hoàng nhất tộc rất nhiều thư phong đều cảm thấy bọn họ nhất tộc phong không đủ có khí khái đàn ông, vẫn là chúng ta Gấu bay nhất tộc người đàn ông vóc người có đoán."

Long Kinh Thiên: ". . ." Không nhìn ra, Gấu bay nhất tộc gấu ngốc, lại có thể cũng có người thưởng thức, đây chính là củ cà rốt cải xanh, có nơi yêu.

Ô đè đè một đám ong mật bay tới, Gấu bay nhất tộc gấu ngốc, phát ra một hồi tiếng quỷ khóc sói tru.

. . .

Một cái phát sắc 7 màu cô gái rơi vào Long Kinh Thiên trước mặt, Long Kinh Thiên nhìn người đâu hơi nhíu lên chân mày.

Yêu giới yêu vật bình thường sắc thái càng phong phú, độc tính Việt kịch liệt, nữ nhân trước mặt tóc có bảy loại màu sắc, có thể gặp độc tính sẽ không thấp.

Gấu bay nhỏ vừa gặp người phụ nữ xuất hiện, liền rụt rè e sợ núp ở Long Kinh Thiên sau lưng.

"Tiểu ca, dáng dấp không tệ à! Không nghĩ tới Gấu bay nhất tộc còn cất giấu như vậy cực phẩm, sớm biết có ngươi như vậy cực phẩm, ta cũng không cần nhìn chằm chằm Gấu bay nhất tộc thiếu tộc trưởng."

Cô gái lành lạnh nói , thanh âm nghe đứng lên có một cổ trơn nhẫn cảm giác, hình như là rắn độc từ trên chân bò qua.

Tiêu Tiểu Đông hướng Tiêu Tiểu Tấn nhìn một cái, nói: "Chồng em vị này, thật là rất được hoan nghênh." Đầu tiên là bị Gấu bay nhất tộc gấu mẹ nhìn trúng, lúc này lại bị ong thiên hoàng nhất tộc nữ ong chúa theo dõi.

Tiêu Tiểu Tấn nhạt nhẽo cười một tiếng, nói: "Đúng vậy! Thật là quá biết lôi kéo ong bướm."

Long Kinh Thiên toét miệng cười một tiếng, nói: "Ngươi vừa ý ta?"

"Tiểu ca, cùng ta đi thôi, yên tâm đi, đi theo ta dưới một người, trên vạn người, sẽ không bạc đãi liền ngươi." Cô gái đỡ đỡ tóc nói.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Tiểu Tấn nói: "Cái này ong độc lá gan quá lớn."

Ong thiên hoàng nhất tộc nữ ong hoàng biến dị sau đó, đã xưng bá khu vực này mấy chục ngàn năm, hiếm gặp địch thủ, tự nhiên cũng không có nguy cơ gì ý thức, tên nầy, đem Long Kinh Thiên làm Gấu bay nhất tộc ngu xuẩn.

Tiêu Tiểu Tấn bĩu môi, thầm nghĩ: Long Kinh Thiên không có sử dụng diện mạo vốn có, mà là biến ảo liền 1 bản tương đối non nớt khuôn mặt, tu vi cũng giảm thấp xuống, có thể chính là bởi vì làm cái này, cho nên, đối diện nữ ong hoàng, một chút không nhận ra được.

Long Kinh Thiên nhìn nữ ong hoàng, hỏi: "Ngươi vừa ý ta."

Nữ ong hoàng cười một tiếng, nói: "Đúng vậy! Có phải hay không cảm giác thụ sủng nhược kinh?"

Long Kinh Thiên nhếch môi, cười một tiếng, nói: "Không sai, ta cũng vừa ý ngươi. . ."

Tiêu Tiểu Đông nhìn Tiêu Tiểu Tấn, nói: "Chồng em cái này đủ xài à! Lập tức liền thay lòng."

Tiêu Tiểu Tấn lắc đầu một cái, nói: "Không phải đại ca ngươi nghĩ cái bộ dáng này."

Nghe được Long Kinh Thiên mà nói, nữ ong hoàng vui mừng cười a a cười, nói: "Tiểu ca đủ thức thời, một chút không giống trước cái đó kêu cha gọi mẹ, ồn ào cho cái không xong."

Long Kinh Thiên lập tức hóa thành nguyên hình, há mồm chính là mấy đạo không gian nhận, vậy một khắc trước vẫn còn ở đúng dịp cười quanh co trêu đùa Long Kinh Thiên người, chớp mắt ở giữa liền bị cắt thành mấy khối.

Long Kinh Thiên ha mồm phun ra một đoàn lửa, đem đất ở trên chia năm xẻ bảy nữ ong hoàng thi thể đốt nửa quen thuộc, rồi sau đó hoàn chỉnh nuốt xuống.

Tiêu Tiểu Đông một hồi lâu mới phản ứng lại, Long Kinh Thiên tên nầy làm cái gì, "Có độc à!"

Tiêu Tiểu Tấn mãn bất tại ý nói: "Không sợ, người ăn không chết, Long Kinh Thiên thân thể khỏe rất."

Gấu bay nhỏ đứng ở Long Kinh Thiên sau lưng, nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Đại lão đại, ngươi rất lợi hại à!"

"Đây coi là cái gì à! Tên như vậy, các ngươi cũng không đối phó được, không thể không nói, các ngươi thật rất thức ăn à!" Long Kinh Thiên lười biếng nói.

Gấu bay nhỏ gật đầu, nói: "Đúng vậy! Đúng vậy! Chúng ta thật rất thức ăn."

Long Kinh Thiên: ". . ." Như thế thức ăn, còn học hắn đánh cướp.

Chạy tới tìm phiền toái ong thiên hoàng nhất tộc, phát hiện nữ ong hoàng chết, cả kinh thất sắc, nhất thời ồ một cái mà tán.

Long Kinh Thiên dễ như trở bàn tay giải quyết Gấu bay nhất tộc đại họa tâm phúc, lập tức bị Gấu bay nhất tộc phụng là cứu tinh, bất quá, có thể là bởi vì là ong tộc người phụ nữ kia gương xe trước, Long Kinh Thiên nuốt vậy chỉ nữ ong hoàng sau đó, Gấu bay nhất tộc, muốn khiêu Tiêu Tiểu Tấn góc tường người, lập tức thiếu rất nhiều, có thể là bị Long Kinh Thiên vậy hào phóng lối ăn cho sợ, câu ca dao tốt, mỹ nam tuy tốt, mạng quan trọng hơn.

------oOo------

Chương 349: Lăng mộ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 349: Lăng mộ
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Gấu bay nhất tộc cùng ong thiên hoàng nhất tộc oán hận chất chứa đã lâu, ong thiên hoàng nhất tộc được thế sau đó, ba ngày 2 đầu tới Gấu bay nhất tộc kiếm chuyện, lúc này ong thiên hoàng nhất tộc phát hiện dẫn lấy làm hãnh diện nữ ong hoàng bị người giết, cùng tới ong thiên hoàng lính quèn, lập tức ồ một cái mà tán.

Rất nhanh, Gấu bay nhất tộc tới một cái đại sát tinh chuyện, ở chung quanh tất cả đại chủng tộc truyền rao liền mở.

Long Kinh Thiên đi theo Gấu bay nhất tộc mấy cái cao tầng, đi tới một cái di tích trước mặt.

"Chính là chỗ này." Gấu bay nhất tộc trưởng lão nói.

Long Kinh Thiên linh hồn lực xâm nhập đi vào, quét qua một chỗ, một cỗ cuồn cuộn sát ý cuốn tới.

"Thú thủ mộ." Long Kinh Thiên thấp lẩm bẩm nói.

Tiêu Tiểu Tấn hướng Long Kinh Thiên, hỏi: "Cái gì?"

Long Kinh Thiên hướng Tiêu Tiểu Tấn, nhìn một cái, nói: "Mộ dưới mặt đất, có thú thủ mộ, cấp bậc còn không thấp. Hẳn là nghĩa địa chủ nhân chộp tới."

Cái gọi là thú thủ mộ, chính là ở mộ chủ nhân khi còn sống, chộp tới rơi xuống tinh thần lạc ấn, để cho nó sau khi chết trấn thủ lăng mộ.

Rất nhiều thú thủ mộ đều không phải là tự nguyện trấn thủ, nhưng là có một loại thủ mộ minh văn, cực kỳ bá đạo, để cho thú thủ mộ vừa rời đi lăng mộ, liền sống không bằng chết.

Thú thủ mộ đã từng lưu hành tạm thời, ở lâu dài cô tịch cùng nghĩa địa làm bạn sinh hoạt sau đó, thú thủ mộ sẽ thành càng ngày càng hung ác. Đang phát sinh liền nhiều khởi thú thủ mộ cùng cực nhàm chán, đem mộ thi thể của chủ nhân ăn hết chuyện kiện sau đó, về sau tiên giả, cũng không quá sử dụng loại thủ đoạn này.

"Mộ dưới mặt đất, không dứt có yêu thú." Gấu bay nhỏ nói: "Còn có rất nhiều con rối đồng thời nghĩ xâm nhập nghĩa địa, kết quả, nghĩa địa bên trong chạy ra một đám trước mấy tộc liên minh con rối yêu thú, không sợ chết, miễn cưỡng đem tới nghĩa địa tất cả đại tộc cao thủ bức lui."

Long Kinh Thiên nhíu mày, nói: "Cái này nghĩa địa chủ nhân, dáng vẻ thật giống như rất có tiền à! Lại là con rối, lại là thú thủ mộ."

"Nghe nói, cái này nghĩa địa chủ nhân, khi còn sống là một cấp 8 tiên đan sư." Gấu bay nhỏ đạo

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, lẩm bẩm: "Tiên đan sư sao? Nếu như là tiên đan sư mà nói, ngược lại là không kỳ quái, tiên đan sư muốn cái gì, tự nhiên sẽ có người đưa."

Tiêu Cảnh Đình không nhịn được tinh thần chấn động, "Cấp 8 tiên đan sư." Cấp 8 tiên đan sư chính là tiên đế cũng phải cho mấy phần mặt mũi à! Không nghĩ tới địa phương quỷ quái này, lại có thể sẽ có một cấp 8 tiên đan sư nghĩa địa.

"Cấp 8 tiên đan sư sẽ đem nghĩa địa thiết lập tại hạ thiên vực?" Hứa Mộc An có chút hồ nghi nói. Hạ thiên vực liền cấp 6 tiên đan sư cũng không có mấy người.

Tiêu Tiểu Đông vòng vo đảo tròng mắt, nói: "Rất có thể à! Nếu là thiết lập ở thượng thiên vực, chỉ sợ sớm đã bị trộm."

Gấu bay nhỏ gật đầu một cái, nói: "Anh cả, nói đúng."

. . .

Long Kinh Thiên đám người ở nghĩa địa ra, ở lại chơi đã mấy ngày, tính toán tiến vào nghĩa địa nguy hiểm.

"Đại lão đại." Gấu bay nhỏ vội vội vàng vàng tìm được Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên nhìn gấu bay nhỏ hỏi: "Có chuyện gì không?"

"Có mấy người tìm ngươi." Gấu bay nhỏ nói.

Long Kinh Thiên tò mò hỏi: "Người nào à!"

"Người Long tộc, còn có người Phượng tộc." Gấu bay nhỏ nói.

Long Kinh Thiên không khỏi ngoài ý muốn một chút, người Long tộc sẽ tìm hắn, hắn đã sớm biết, Phượng tộc lại có thể cũng có người tới, cái này thì để cho hắn có chút kinh ngạc.

"Long tộc cùng người Phượng tộc đều tới, cái này 2 tộc thật đúng là ăn ý à." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Long Kinh Thiên bĩu môi, có chút không vui nói: "2 tộc có thể cũng là hướng về phía ta vật trên người tới." Vô luận là Long Vũ xuất thân, hay là từ Long Huân nơi đó lấy được thần long giáp, cũng đối với 2 tộc có khác thường sức hấp dẫn.

Gấu bay nhỏ nhìn Long Kinh Thiên, nói: "2 tộc thật giống như đều có long tôn tới."

Long Kinh Thiên sờ cằm, như có điều suy nghĩ."Thật là phiền toái à!"

Tiêu Tiểu Tấn hướng Long Kinh Thiên nhìn sang, hỏi: "Có đối sách gì sao?" Tiêu Tiểu Tấn biết, Long Kinh Thiên người này vẫn là có chút đúng mực, mặc dù người này ngoài miệng luôn là rêu rao phải đem Long tộc tiên tôn một lưới bắt hết, nhưng còn chưa đến nỗi lỗ mãng chạy đến rồng

Tộc đi tìm đánh.

Long Kinh Thiên nhìn nghĩa địa, nói: "Có lẽ, có thể đem người dẫn tới, để cho bọn họ giúp chúng ta đi thăm dò đường một chút."

Tiêu Tiểu Tấn không nhịn được cười khẽ một tiếng, nói: "Ngươi nghĩ thật đẹp."

Long Kinh Thiên khá là tán đồng gật đầu một cái, nói: "Có thể đi."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

. . .

Mấy ngày sau, mấy cái tu giả, xuất hiện ở nghĩa địa ra.

"Ngươi nói, bọn họ cũng chạy tiến vào." Một cái đầu sinh hai sừng Long tộc hỏi.

Một cái tộc gấu người liên tục không ngừng gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Đúng vậy! Chạy vào đi, vừa nghe nói là tiên tôn di tích, mấy người bọn hắn, liền không kịp đợi xông vào."

Long tộc tu giả linh hồn lực đi nghĩa địa trong tìm tòi, ngẫu nhiên thu hồi lại, "Cái này nghĩa địa trong lại có một cái tiên tôn hậu kỳ yêu thú trấn thủ, đây thật là tiên tôn nghĩa địa, chẳng lẽ không phải là tiên đế nghĩa địa sao?"

Bên cạnh gấu bay tộc nghe được Long tộc cường giả thấp lẩm bẩm, sắc mặt lập tức thay đổi trắng bệch.

Gấu bay nhất tộc một mực lấy làm cho này cái lăng mộ trong nhiều nhất tồn tại một cái đèn cạn dầu tiên tôn sơ kỳ cao thủ, cho nên, còn dám đánh lăng mộ chủ ý, nếu như sớm biết bên trong có như vậy một cái kinh khủng yêu thú, phỏng đoán đã sớm núp xa xa.

"Long Kinh Thiên vẫn chưa tới long tôn cấp bậc, hắn sẽ không sợ nguy hiểm, như thế lỗ mãng chạy tiến vào." Long tộc một cái trưởng lão, có chút mê hoặc nói.

Long Huân có chút kích động nói: "Long Kinh Thiên quái thai này, chính là cái này tánh tình, gặp phải tài bảo liền không cách nào ức chế tham lam, bất kể có nguy hiểm hay không đây."

Long tộc mấy trưởng lão, thương nghị một chút, quyết định cuối cùng tiến vào lăng mộ xem xem tình huống.

Long tộc tới mấy người sau khi đi vào, người Phượng tộc cũng tìm tới, người Phượng tộc biết người Long tộc đã vào lăng mộ sau đó, không nói hai lời, cũng đi theo tiến vào lăng mộ.

Cùng Long tộc cùng người Phượng tộc, cũng đi vào lăng mộ sau đó, Long Kinh Thiên các người xuất hiện ở nghĩa địa bên ngoài.

"Đại lão đại, bọn họ đều đi vào." Gấu bay nhỏ tràn đầy lấy lòng hướng về phía Long Kinh Thiên.

Trên thực tế, tộc gấu người cũng không có nói láo, ở Long Kinh Thiên xem ra ngu xuẩn tộc gấu nếu muốn lừa gạt được Long tộc là không quá có thể, cho dù tới mấy cái Long tộc không hề quá thông minh, cho nên, Long Kinh Thiên để cho gà hoa nhỏ, thêu dệt liền một đoạn ảo ảnh, để cho tộc gấu người thấy bọn họ thật vào lăng mộ, làm như vậy, cho dù Long tộc vậy mấy trưởng lão sưu hồn, cũng không biết phát hiện đầu mối.

Long Kinh Thiên nhìn lăng mộ miệng lối đi toét miệng cười một tiếng, "Lần này tốt lắm, Long tộc tiến vào, Phượng tộc cũng tiến vào, không biết, 2 tộc có đánh nhau hay không."

"Ngươi muốn vào xem một chút không?" Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

"Ta có một chủ ý." Tiêu Tiểu Đông nói.

"Cái gì?" Long Kinh Thiên hướng Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Tiêu Tiểu Đông có chút ngượng ngùng cười một tiếng, nói: "Chúng ta ở nơi này nghĩa địa bên ngoài, bày mấy cái khốn trận, nếu là người ở bên trong đi ra, liền đem người vây khốn, nếu như, bọn họ không ra được, chúng ta cũng thì không nên đi vào." Long tộc, Phượng tộc cũng có mấy long tôn cấp bậc cao thủ, nếu như, đám người này đều không thể ở trong bí cảnh chiếm được tiện nghi gì, như vậy bọn họ cũng giống vậy.

Long Kinh Thiên tràn đầy khâm phục nhìn Tiêu Tiểu Đông, nói: "Anh cả, thật là đa mưu túc trí."

Tiêu Tiểu Đông khoát tay một cái, nói: "Khá tốt, khá tốt, bất quá, người đi vào đều không yếu, nếu muốn vây khốn những người đó, chỉ sợ không dễ dàng."

Long Kinh Thiên mãn bất tại ý nói: "Cái này không sao cả, ta truyền thừa trong trí nhớ, có một loại không gian khốn trận, có thể dễ như trở bàn tay vây khốn tiên tôn cường giả." Long Kinh Thiên nói.

Tiêu Tiểu Đông cười một tiếng, nói: "Nếu là như vậy, vậy thì quá tốt."

. . .

Long Kinh Thiên ở lăng mộ ra, bày ra tầng tầng khốn trận, khốn trận bố trí xong sau đó, hơn mười năm, Long tộc cùng người Phượng tộc cũng chưa ra.

Tiêu Tiểu Tấn lười biếng ngáp một cái, nói: "Cũng thời gian dài như vậy, những người này, làm sao còn không đi ra à!"

Long Kinh Thiên mãn bất tại ý nói: "Mới mười mấy năm mà thôi, bọn họ có thể là bị vây ở chỗ nào không ra được."

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Có thể."

"Long tộc này cùng người Phượng tộc lăn lộn chung một chỗ, nếu là ở bên trong nhàm chán, nói không chừng sẽ lăn đến một khối đi, liền cùng ta vậy không tiết tháo ma quỷ cha cùng mẹ vậy." Long Kinh Thiên bỉu môi nói.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Có lẽ, cùng bọn họ lúc đi ra, đã sinh một ổ nhãi con." Long Kinh Thiên lại nói.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Ngươi có phải hay không muốn lên cấp tiên tôn?" Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Đợi nhiều năm như vậy, cuối cùng là cho ta chờ được."

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Chuẩn bị thật tốt một chút đi."

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: " Được !"

Long Kinh Thiên lên cấp địa điểm chọn ở lăng mộ vùng lân cận.

Cuồn cuộn sấm sét phách rơi vào Long Kinh Thiên trên người, Long Kinh Thiên tràn đầy hưng phấn ở lôi kiếp trong du tẩu, mấy con gấu tộc bị cái này cuồn cuộn lôi kiếp sợ ôm đầu trốn chui như chuột.

Giống như muốn hủy diệt thế giới lôi kiếp, không hề thiếu đều rơi vào lăng mộ trên, nguyên bản phòng thủ kiên cố lăng mộ, lại có thể bị đánh ra từng đạo kẽ hở.

. . .

Lôi kiếp một mực kéo dài gần một tháng thời gian, mới dừng lại.

Lên cấp sau Long Kinh Thiên, hình thú bản thể lại lần nữa trở nên lớn gấp đôi.

Long Kinh Thiên thần thanh khí sảng đứng ở lăng mộ trước, nói: "Ta ta cảm giác bây giờ có thể đánh lật sắc lão đầu."

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Ta cũng cảm thấy ngươi thật giống như đổi đẹp trai."

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, có chút đắc ý nói: "Ta cũng cảm thấy ta vóc người đẹp giống như tốt hơn."

Long Kinh Thiên sờ một cái mình mặt, lại nói: "Mặt ta thật giống như đổi trợt, ngươi tới sờ."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Gà hoa nhỏ hướng về phía Tiêu Tiểu Đông nói: "Long Kinh Thiên tên nầy, thật không sợ xấu hổ." Đối với Long Kinh Thiên ngày đó đem mình làm khẩu phần lương thực được là, gà hoa nhỏ một mực ghi hận trong lòng, nhưng giận mà không dám nói gì.

Tiêu Tiểu Đông nhìn gà hoa nhỏ cười một tiếng, nói: "Người ta là so ngươi dáng dấp khí phái hơn nhiều

Gà hoa nhỏ: ". . ."

Tiêu Tiểu Đông hướng Long Kinh Thiên, nói: "Ngươi trước bố trí những cái kia trận pháp, tựa hồ cũng để cho lôi kiếp cho phách xấu xa." Tiêu Tiểu Đông đi lên trước, hướng về phía Long Kinh Thiên nói.

Long Kinh Thiên linh hồn lực ở lăng mộ bốn phía quét một vòng, mãn bất tại ý nói: "Là xuất hiện một ít hư hại, bất quá, không sao cả, không gian khốn trận vững chắc trình độ vượt xa tưởng tượng."

Huống chi hắn dùng đều là rất cao cấp nguyên liệu, Long Kinh Thiên sờ cằm một cái, âm thầm thầm nghĩ: Nếu là Long Huân bọn họ một đầu đụng đi vào khá tốt, nếu là những người này, đầy đủ đều chết ở di tích bên trong, vậy tổn thất của hắn liền lớn, Long Kinh Thiên âm thầm cầu nguyện Long Huân các người không chịu thua kém.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Ngươi đang lo lắng cho sao? Không sợ, người ở bên trong đi ra, hơn phân nửa đã là nỏ hết đà."

Long Kinh Thiên mãn bất tại ý nói: "Ta không phải lo lắng bọn họ đi ra tìm ta phiền toái, ta chẳng qua là lo lắng bọn họ quá không chịu thua kém, chết ở bên trong."

------oOo------

Chương 350: Một lưới bắt hết

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 350: Một lưới bắt hết
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Long Kinh Thiên chữa trị không gian trận pháp, Tiêu Tiểu Tấn ở một bên trợ thủ.

"Ngươi cảm thấy chúng ta làm như vậy, sẽ hữu dụng sao? Đại trận bố trí đưa nhiều năm như vậy, liền con chuột cũng chưa bắt được." Long Kinh Thiên buồn rầu nói.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Dĩ nhiên sẽ không bắt con chuột, trong di tích vậy chỉ thú thủ mộ, một mực có như có như không uy áp lộ ra, cấp bậc thấp yêu thú, căn bản không chịu nổi cổ uy áp này.

"Ngươi cảm thấy, Long tộc những tên kia tất cả đều chết ở bên trong?" Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

Long Kinh Thiên sờ cằm, nói: "Những cái kia cái Long tộc thực lực ngược lại là còn có thể, chính là quá ngu xuẩn, bất quá, toàn quân chết hết, cũng không đến nỗi."

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, thản nhiên nói: "Nếu như, toàn quân chết hết chưa đến nỗi mà nói, vậy cũng không cần cấp."

Long Kinh Thiên đám người ở đại trận bên ngoài đợi rất nhiều năm, rốt cuộc đến lúc cái đầu tiên sa lưới tên xui xẻo.

Một cái gầy nhom gấu bay, một đầu đụng vào trong đại trận.

Gấu bay nhỏ nhìn đụng vào trong đại trận gấu bay, có chút hồ nghi nói: "Hình như là Gấu bay nhất tộc tiền bối, ta thật giống như ở Gấu

bay nhất tộc linh đường gặp qua người này, Gấu bay nhất tộc một mực thờ phụng người này bài vị, mọi người cũng lấy làm cho này vị tiền bối đã chết."

Gấu bay nhỏ ngón tay rạch một cái, một cái kính giống như xuất hiện ở Long Kinh Thiên cùng trước mặt người.

Kính giống như trong là một cái dài tục tằng phóng khoáng, tráng giống như con heo vậy chàng trai, mà đụng vào trong trận pháp, là một khô đét giống như dân tỵ nạn, gầy chỉ còn lại da bọc xương chàng trai, mặc dù chàng trai cùng hình ảnh trong thân người hình khác biệt to lớn, bất quá, loáng thoáng có thể phân biệt ra chàng trai trên người, có mấy phần trước khi thần vận.

Long Kinh Thiên: ". . ."

Tiêu Tiểu Tấn hướng trong trận pháp người nhìn sang, "Ngươi hướng đi hắn đòi bảo hộ phí."

Gấu bay nhỏ sắc mặt một chút trắng bệch, "Không tốt sao." Đó là trong tộc trưởng bối.

Long Kinh Thiên tràn đầy không cho là đúng nói: "Có cái gì không tốt, anh em ruột, tính sổ rõ ràng."

Tiêu Tiểu Tấn cau mày, Long Kinh Thiên vì những cái kia cái không gian khốn trận, bận làm việc mấy năm, những năm này một mực không có mở tấm, cái này thật vất vả khai trương, tự nhiên không thể bỏ qua.

"Có thể bớt, không thể miễn phí." Tiêu Tiểu Tấn như đinh chém sắt nói.

Gấu bay nhỏ: ". . ."

Gấu bay nhất tộc trưởng lão từ tiến vào lăng mộ sau đó, trên người tiên tinh đã sớm dùng sạch sẽ, Long Kinh Thiên cho dù có Thông

Thiên thủ đoạn, cũng khó mà từ một cái quỷ nghèo trên người, mò được tiện nghi gì, may mà, từ tộc gấu trưởng lão, dẫn đầu hướng sau khi đi ra, từng cái tu giả, giống như hạ sủi cảo giống vậy rơi vào trong bẫy rập.

Mắt thấy dê béo từng cái chạy vào cạm bẫy, Long Kinh Thiên cũng không tâm tư lại đi chèn ép Gấu bay nhất tộc nghèo rớt mồng tơi.

"Long Kinh Thiên, ngươi tên khốn kiếp này, chết không được tử tế."

"Long Kinh Thiên, ngươi quái thai này, mau thả ta đi ra ngoài, nếu để cho mẹ ta biết, muốn mạng chó của ngươi."

"Long Kinh Thiên, ngươi cái đại nghịch bất đạo người, Long tộc sẽ không bỏ qua ngươi."

. . .

Long Kinh Thiên đứng tại không gian khốn trận ra, nhìn ở khốn trận trong, không ngừng lớn tiếng gào thét Long Huân.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Ngươi không có sao chứ?"

"Ta không có sao à! Ngươi xem tên nầy, chỉ một cái nhóc con, xảy ra chuyện, cũng biết kêu mẹ." Long Kinh Thiên hướng Long Huân phương hướng chỉ chỉ.

Tiêu Tiểu Tấn vừa định khuyên Long Kinh Thiên không được đem Long Huân lời nói để ở trong lòng, liền nghe Long Kinh Thiên nói: "Ngươi nói tên nầy có phải hay không ở bên trong cho người lên, bây giờ ở khóc lóc om sòm."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Nghe Long Kinh Thiên nói như thế, hắn đột nhiên cảm giác được thật là có khả năng này.

"Xem hắn như thế kích động, chẳng lẽ không phải là cho một người ở trên." Long Kinh Thiên nghiêm trang tiếp theo đạo

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Tên nầy trên người không có nhiều ít mỡ, không cần để ý hắn." Long Kinh Thiên nói.

Long Kinh Thiên sờ càm một cái, thầm nghĩ: Long Huân tên nầy, trước cho hắn cướp bóc qua, mới thời gian ngắn như vậy, hẳn còn chưa đủ tên nầy khôi phục nguyên khí, mình điểm chính, cần phải đặt ở Long tộc cùng Phượng tộc cổ lỗ sĩ trên người.

Long tộc cùng Phượng tộc cổ lỗ sĩ sống trong nhung lụa, phỏng đoán xuất thân cũng sẽ không kém.

. . .

Long Kinh Thiên không gian khốn trận, còn bắt được một cái tiên tôn cấp bậc rắn 9 đầu.

Vậy chỉ rắn 9 đầu chính là Long Kinh Thiên trước cảm ứng được thú thủ mộ.

Từ may mắn trốn ra được gấu bay trong miệng, Long Kinh Thiên biết, vậy lăng mộ thật ra thì, thuộc về một cái tiên đế, rắn 9 đầu tiên tôn đỉnh phong tu vi, khoảng cách tiên đế cũng chỉ có một bước xa. Rắn 9 đầu năm đó bị trong lăng mộ rơi xuống tiên đế tính toán, một mực vây ở trong lăng mộ, ước chừng mệt nhọc mấy chục triệu năm.

Trước kia tiến vào lăng mộ tu giả, may mắn sống sót, đều được trong nghĩa địa rắn 9 đầu giải buồn đối tượng.

Rắn 9 đầu nuôi đám kia tu giả, giống như một cái mèo, quyển dưỡng một đám con chuột.

Mấy chục triệu năm thời gian rất dài, để cho rắn 9 đầu quả thực quá nhàm chán.

Rắn 9 đầu tâm tình không tốt lúc này sẽ ăn xông vào trong lăng mộ người. Tâm tình tốt lúc này sẽ cùng lăng mộ ở giữa tu giả chơi chạy trốn trò chơi.

Rắn 9 đầu truy đuổi, trong lăng mộ tu giả chạy, chạy chậm nhất một cái, bình thường sẽ bị ăn.

Gấu bay nhất tộc trưởng lão, sở dĩ, có thể sống sót, là bởi vì làm cho này mấy chục ngàn năm qua, cũng không có mới tu giả tiến vào, mà rắn 9 đầu lo lắng, đem tất cả con mồi đều ăn sạch, trong lăng mộ cũng chỉ còn lại có hắn một cái, liền để lại Gấu bay nhất tộc trưởng lão, làm dự trữ lương thực.

Tiên đế lăng mộ, căn bản không phải người thường có thể đặt chân, tiến vào trong đó tu giả, phần lớn hữu tử vô sanh.

Bất quá, lăng mộ tồn tại thời gian cuối cùng có chút lâu, cộng thêm Long Kinh Thiên lên cấp đưa tới ngút trời chấn động, khiến cho lăng mộ cấm chế xuất hiện vấn đề, trong lăng mộ sinh linh, mới may mắn chạy khỏi đi ra.

Rắn 9 đầu là thượng cổ hung thú, bị nhốt mấy chục triệu năm, lại là hung tàn vô cùng, Long Kinh Thiên không qua một cái mới lên tiên tôn, cũng không dám cùng ngay mặt chống lại, chỉ có thể khiến cho cái mưu kế, đem rắn 9 đầu lưu đày tới vết nứt trong không gian.

"Vậy chỉ rắn 9 đầu trên người nhất định là có không thiếu thứ tốt." Tiêu Tiểu Tấn có chút tiếc nuối nói.

"Sau này có cơ hội, lại đi đánh cướp nó." Long Kinh Thiên mông trước quả đấm nói.

Tiêu Tiểu Tấn cau mày một cái, có chút không xác định nói: "Sau này sẽ có cơ hội không?"

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Nhất định là có, ta đem vậy chỉ rắn 9 đầu lưu đày tới vết nứt trong không gian, không cái trăm năm thời gian, nó không thể nào tránh thoát vậy vết nứt không gian khu vực, ta ghi nhớ chỗ đó tọa độ, đến ta có năng lực đối phó tên nầy đi ngay đem tên kia đánh cướp."

Nếu như, gặp phải Long Vũ, cũng có thể đem cái này rắn 9 đầu tung tích tiết lộ cho Long Vũ, lần trước đoạt vậy sắc lão đầu lớn như vậy một khoản tiên tinh, bây giờ muốn khởi, còn thật là có chút ngại quá đâu, nói cho Long Vũ con rắn kia vị trí, để cho Long Vũ đánh cướp, nhiều ít cũng có thể đền bù một chút Long Vũ tổn thất.

. . .

"Long Kinh Thiên, mau thả ta đi ra ngoài, ngươi muốn tạo phản sao?" Khốn trận bên trong một cái Long tộc lão quái vật, khí cấp bại phôi nói.

Long Kinh Thiên cách khốn trận, lão thần nơi nơi nói: "Lão đầu, ta ở nơi này đợi các ngươi lâu như vậy, ngươi dù sao phải ra điểm phí khổ cực đi, nếu không, ta không phải làm việc uổng công, làm người phải phúc hậu, không thể quá ích kỷ biết không?"

"Long Kinh Thiên, ngươi cái này đồ khốn, liền ta cũng dám đánh cướp."

Long Kinh Thiên bĩu môi, nói: "Đừng nói những cái kia có không có, ta liền Long Vũ cũng đánh cướp, còn thiếu một mình ngươi? Thức thời liền cho ta đem tiên tinh giao ra, ta tâm tình khá một chút, liền đem ngươi cho thả, nói thế nào, trên người ta đều có một nửa Long tộc huyết mạch, mọi người trăm vạn năm trước là một nhà, ta cũng không tốt chèn ép ngươi quá mức, ngươi cho ta ba nhánh tiên linh mạch là tốt."

Long Hà tràn đầy tức giận nói: "Ba nhánh tiên linh mạch, ngươi ăn cướp a!"

Long Kinh Thiên toét miệng cười một tiếng, nói: "Ta vốn chính là ở ăn cướp a! Ngươi lại có thể bây giờ mới phản ứng được, ta nói ngươi lão này, phản ứng cũng có phần quá chậm chạp đi, bất quá, cái này cũng không trách ngươi được, ai bảo ngươi lão này, lớn tuổi đây."

Long Hà tràn đầy tức giận nhìn Long Kinh Thiên, tức giận nói: "Ta cũng biết, ta cũng biết, ta cũng biết, ngươi là một phản cốt tử, sớm muộn muốn làm hại Long tộc."

Long Kinh Thiên móc móc lỗ tai, mãn bất tại ý nói: "Ai nha, Long Hà tiền bối, ngươi thật là liệu sự như thần, không biết, ngươi trước kia có không ngờ rằng, ngươi ngày hôm nay sẽ trở thành là ta tù nhân."

Long Kinh Thiên không nhịn được nhíu mày một cái, ở trên Long sơn, cũng không phải tất cả Long tộc đều coi thường hắn, cái này Long Hà vừa vặn là long sơn coi thường nhất Long Kinh Thiên Long tộc trưởng lão một trong. Long Hà kiên trì Long Kinh Thiên trên người có Phượng tộc huyết mạch, là một không xác định nhân tố, sau khi lớn lên rất dễ dàng trở thành Long tộc đại họa tâm phúc.

Long Hà: ". . ."

"Long Kinh Thiên, ngươi cái này tên khốn kiếp, ngươi cho ta chờ."

Long Kinh Thiên chống nạnh, tràn đầy tức giận nói: "Lão già chết bầm, ta nói cho ngươi, ta tức giận, ta tức giận thì phải tăng giá, ba nhánh tiên linh mạch quá tiện nghi ngươi, ngươi cho ta năm nhánh tiên linh mạch ta mới cân nhắc muốn không muốn thả ngươi, ngươi không cho ta, ta tìm một đám yêu thú tới, vây quanh ngươi đi tiểu."

"Long Kinh Thiên, ngươi làm như vậy, Long tộc lại không ngươi đất đặt chân." Long Hà giương cao thanh âm nói.

Long Kinh Thiên bĩu môi, đối với Long Huân ầm ỉ, một chút không để ở trong lòng, hắn cũng không dự định hồi Long tộc, Long tộc không

có hắn đất đặt chân, vừa có thể như thế nào.

Long Kinh Thiên thần thanh khí sảng đem tất cả tù nhân, ai cái thăm hỏi một chút.

"Cùng đem những người này cũng ép khô, chúng ta liền có tiền." Long Kinh Thiên thần thái phấn chấn nói.

Những năm này, Tiêu Tiểu Đông các người đều ở đây phòng tu luyện thời gian trong tu luyện, tiên tinh tiêu hao tốc độ cực nhanh, Long Kinh Thiên lên cấp long tôn, lại dùng hết khá hơn chút tiên tinh, năm đó, cướp bóc Long Vũ lấy được tiên tinh đã dùng thất thất bát bát.

Long Kinh Thiên nhìn Long Hà các người chà xát tay, nói: "Đám người này, tới thật là đúng lúc à!"

Tiêu Tiểu Tấn hướng bị kẹt trận khốn trụ được Long tộc cùng Phượng tộc tu giả nhìn xem, bất đắc dĩ bĩu môi, Long Kinh Thiên đối với 2 tộc có thể nói là đối xử bình đẳng, hỏi 2 tộc tu giả muốn tiên tinh, không phân cao thấp.

Làm nguyên bản rất không đúng đường Long tộc cùng Phượng tộc, hùn vốn mắng Long Kinh Thiên lòng lang dạ sói, không phải đồ.

"Ngươi làm như vậy, có thể hay không có vấn đề à!" Tiêu Tiểu Tấn có chút hơi khó nói.

"Thế nào?" Long Kinh Thiên hỏi.

"Lập tức đắc tội 2 tộc, sợ ngươi sau này ở thượng thiên vực lăn lộn không đi xuống." Tiêu Tiểu Tấn thở dài, hạ thiên vực vật liệu quá thiếu thốn, muốn muốn phát tài, còn phải hồi trung thiên vực, nếu muốn lên cấp tiên đế, còn được thượng thiên vực tìm cơ duyên.

Long tộc cùng Phượng tộc ở thượng thiên vực thế lực hết sức khổng lồ, Long Kinh Thiên lập tức đem 2 tộc cũng đắc tội, đến

thượng thiên vực, nên làm sao lăn lộn à!

"Không sợ, nợ nhiều không đè người." Long Kinh Thiên thanh đạm nói: "Muốn ở thượng thiên vực lẫn vào, dựa vào không phải là người duyên, mà là quả đấm."

Tiêu Tiểu Tấn cười một tiếng, nói: "Cũng phải a!" Long Kinh Thiên trên người một nửa Long tộc một nửa Phượng tộc huyết mạch, định trước không cho với 2 tộc, có gọi hay không cướp những người này, cũng sẽ không có ảnh hưởng quá lớn.

Những người này từ thượng thiên vực đuổi kịp hạ thiên vực tới, bản thân liền không yên lòng, bọn họ tự nhiên cũng không nên khách khí.

------oOo------

Chương 351: Tái phát tài

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 351: Tái phát tài
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Ở Long Kinh Thiên vừa đấm vừa xoa dưới, Long tộc cùng Phượng tộc mấy cái tiên tôn, cuối cùng là không kiên trì.

Long Kinh Thiên thuận lợi lấy được vật mình muốn, một cái nhánh tiên linh mạch hội tụ đến Long Kinh Thiên trên tay, chọc cho Long Kinh Thiên hưng phấn dường như phát run.

"Phát tài, phát tài." Long Kinh Thiên nói.

Long Huân bị kẹt ở khốn trận trong, trơ mắt nhìn Long Kinh Thiên "Phát tài", ghen tị ánh mắt đều đỏ.

"Long Kinh Thiên, tiên tinh cũng cho ngươi, ngươi có phải hay không hẳn thả chúng ta đi?" Long Huân lớn tiếng ầm ỉ nói.

Long Kinh Thiên cau mày một cái, nói: "Ồn ào gì thế, là thuộc ngươi giao tiền chuộc tối thiểu, ngươi còn có mặt mũi kêu, không sợ nóng nảy, Long Huân ngươi bây giờ làm sao thay đổi học trò nghèo như vậy."

Long Huân bị Long Kinh Thiên tức giận mặt đỏ bừng, hắn hôm nay như thế nghèo khó, còn không phải là bởi vì là Long Kinh Thiên, Long Kinh Thiên cái này, biết còn hỏi.

Mấy cái chảy máu nhiều Long tộc, Phượng tộc tiên tôn, sắc mặt một người so với một người khó khăn xem.

"Long Kinh Thiên, mau thả chúng ta, ngươi nghĩ lật lọng sao?"

Long Kinh Thiên có chút không nhịn được nói: "Biết, biết, cái này sẽ tha cho các ngươi, thật là ồn ào người chết, ta là cái phẩm đức cao thượng, người nói là làm, các ngươi lại có thể như thế không tin ta nhân phẩm, thật là. . ."

Tiêu Tiểu Tấn nháy mắt, nhân phẩm? Vật này, Long Kinh Thiên còn nữa không?

Long Kinh Thiên sử dụng một cái không gian dời đi thuật, đem Long tộc cùng người Phượng tộc cũng lưu đày tới hạ thiên vực không biết địa điểm.

Long Kinh Thiên vỗ tay một cái, nói: "Tốt lắm, hoàn thành."

Tiêu Tiểu Tấn hướng Long Kinh Thiên, hỏi: "Ngươi đem những tên kia, đưa đi nơi nào?"

Long Kinh Thiên nhún vai một cái, nói: "Ta dùng là ngẫu nhiên truyền tống, truyền tống tới chỗ nào, xem chính bọn hắn vận khí."

Đánh cướp Long tộc cùng Phượng tộc long tôn, Long Kinh Thiên trước đó chưa từng có phong phú.

Long Vũ xuất thân cũng rất phong phú, nhưng là, nhiều người lực lượng lớn à! Long Kinh Thiên lần này lập tức đánh cướp bốn cái Long tộc tiên tôn, ba cái Phượng tộc tiên tôn, lấy được thu hoạch, để được cho năm đó đánh cướp Long Vũ gấp đôi.

Bị thua thiệt Long tộc, Phượng tộc tiên tôn, sau khi thoát hiểm chuyện thứ nhất, chính là tìm Long Kinh Thiên trả thù.

Long Kinh Thiên đối với đánh cướp sự việc, kinh nghiệm phong phú, một thuận lợi, sớm liền chạy vô ảnh vô tung. Không tìm được người Long tộc cùng Phượng tộc long tôn, không thể làm gì khác hơn là nản chí ủ rủ, trở lại thượng thiên vực.

. . .

Trong thượng thiên vực, Long Vũ thưởng thức thuần rượu, hết sức phấn khởi.

Long tộc đi hạ thiên vực mấy cái long tôn, sau khi trở về, nuốt không trôi khẩu khí này, liền đi tìm Long Vũ.

Long Vũ nghe nói mấy người bị cướp bóc sự việc sau đó, một chút không đồng tình, ngược lại vui vẻ cười to, cho rằng mấy người đáng đời, đem mấy người chê cười một trận.

Trước, Long Vũ bị đánh cướp sự việc, ở Long tộc gây sôi sùng sục, may là Long Vũ da mặt dầy, vẫn cảm thấy có chút mất mặt.

Bây giờ lại thêm mấy cái tên xui xẻo cùng mình, Long Vũ cảm thấy. . . Rất tốt, rất tốt! Mất mặt không phải tự mình một người, ánh mắt của mọi người liền có thể từ trên người mình dời.

Đến tìm Long Vũ nói phải trái mấy cái long tôn, không được cái gì tiện nghi, ngược lại bị Long Vũ giễu cợt một trận, mấy cái long tôn chỉ có thể âm thầm mắng Long Vũ cùng Long Kinh Thiên là cá mè một lứa, đều không phải là đồ.

Long Vũ ngâm ở trong ao, mấy cái nữ tu ở một bên nghịch nước.

"A Vũ, nghe nói Long Kinh Thiên đã là long tôn, ngươi người bố này, mắt thấy là cấp cho người đuổi kịp."

"A Vũ, ta nghe nói, Long Kinh Thiên năm xưa thả ra qua hào ngôn, cùng hắn lên cấp long tôn, muốn ngươi đẹp mắt, ngươi có khẩn trương hay không à!"

"A Vũ, Trường giang sóng sau đè sóng trước, ngươi đứa con trai này, lên cấp tốc độ, có thể so với ngươi mau hơn, năm đó, ngươi có thể ở tiên hoàng đỉnh cao, dừng lại hơn ngàn năm thời gian à."

. . .

Long Vũ mãn bất tại ý nói: "Thằng nhóc kia không rõ ràng phong tình, suốt ngày tu luyện, cho nên tu vi mới tiến bộ mau, ta nếu là đem tâm tư đều đặt ở tu luyện trên, nơi nào còn có thằng nhóc kia chuyện gì à! Thằng nhóc này cũng chính là tu vi tiến bộ mau một chút, sống nơi nào có ta sống tiêu dao tự tại."

Long Vũ ngoài miệng nói như thế trước, nhưng trong lòng có chút hiện lên lẩm bẩm, dựa theo suy đoán của hắn, Long Vũ muốn đạt tới long tôn cấp bậc, chí ít còn cần mấy ngàn năm thời gian, năm đó, hắn ở tiên hoàng đến tiên tôn cửa khẩu, mắc liền không biết nhiều ít năm, nhưng là, Long Kinh Thiên cứ như vậy dễ như trở bàn tay đột phá.

Long Vũ đang cảm thán có người nối nghiệp đồng thời, trong lòng không nhịn được nổi lên mấy phần ghen tuông, Long Kinh Thiên tu vi tiến bộ chân thực quá nhanh.

"A Vũ, con trai ngươi, bây giờ xuất thân, hẳn không thiếu." Một cái nữ tu nói.

Long Vũ gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Long tộc cùng Phượng tộc đuổi tiếp tiên tôn cũng quá kém, bảy cái uy tín lâu năm tiên tôn lại có thể nhường một mới lên tiên tôn một lưới bắt hết. Lần này bảy người của cải tất cả thuộc về liền Long Kinh Thiên.

Từ lần trước bị Long Kinh Thiên đánh cướp, Long Vũ xuất thân lập tức trở lại trước giải phóng, đi qua những năm này không giải cố gắng, Long Vũ xuất thân, khôi phục không thiếu, bất quá, so với mới vừa một cái kiếm nhiều tiền Long Kinh Thiên, liền. . .

Long Vũ sờ cằm, không khỏi có chút hâm mộ khởi Long Kinh Thiên tới.

Long Kinh Thiên có thể không chút kiêng kỵ đánh cướp Long tộc cùng Phượng tộc, nhưng là, hắn nếu là làm như vậy, thật đúng là có chút kéo không dưới mặt.

Mình tâm niệm chuyện muốn làm, để cho Long Kinh Thiên lập tức liền cho làm thành, Long Vũ âm thầm cảm thấy, Long Kinh Thiên thật là có phúc à!

"A Vũ, ngươi nói, Long Kinh Thiên bây giờ tới chỗ nào?" Long Vũ bên người một cái nữ tu hỏi.

Long Kinh Thiên bĩu môi, nói: "Quỷ biết tên kia ở nơi nào, mỗi lần làm xong một phiếu, tên nầy cũng tránh vô ảnh vô tung." Phải đợi tên kia lại ló đầu, trừ phi có người lại lần nữa phạm ở ở trên tay hắn, tên nầy bây giờ đều là tiên tôn, coi như tìm được người rồi, cũng khó đối phó.

. . .

Long Kinh Thiên lập tức đem Long tộc cùng Phượng tộc tiên tôn một lưới bắt hết sự việc, truyền rao liền mở, Long Kinh Thiên lại lần nữa nổi tiếng một cái.

Long Kinh Thiên nằm ở trên ghế xích đu, bên cạnh gấu bay nhỏ cầm cây quạt, mặt đầy chân chó ở cho Long Kinh Thiên quạt gió.

"Đại lão đại, ngươi chân thực quá thần kỳ." Gấu bay nhỏ tràn đầy sùng bái nói.

"Vậy vậy."

Gấu bay nhỏ hai tròng mắt sáng lên nói: "Nếu như, trộn thành ngài như vậy, cũng chỉ có thể coi là giống vậy mà nói, cũng chưa có ai lẫn vào tốt."

"Cũng phải, ta cảnh giới, đó không phải là người bình thường có thể đạt đến."

Tiêu Tiểu Tấn đi tới, liền thấy Long Kinh Thiên một bộ các đại lão gia điệu bộ, gấu bay nhỏ hết sức sợ sệt phục dịch ở một bên, Tiêu Tiểu Tấn bĩu môi, thầm nghĩ: Gấu bay nhỏ cùng Long Kinh Thiên thật đúng là hợp ý, 2 người vừa thấy mặt, liền hận gặp nhau trễ, một người thích thổi nâng, một người thích nghe thổi nâng.

"Ngươi ngược lại là rất nhàn nhã à!" Tiêu Tiểu Tấn nói.

Long Kinh Thiên dao động đung đưa chân tử, nói: "Có tốt không, ngươi biết không? Ngưỡng mộ người ta lại thêm, bây giờ có nhiều hơn chủng tộc, cầm ta làm tấm gương, suy nghĩ một chút thật là có chút ngại quá đây."

Tiêu Tiểu Tấn nhạt nhẽo cười một tiếng, cõi đời này linh không rõ người, luôn là nhiều như vậy, cầm Long Kinh Thiên làm tấm gương, cũng không sợ chủng tộc diệt tuyệt.

"Lần này là kiếm không thiếu à!" Tiêu Tiểu Tấn nói.

"Còn phải cảm tạ ông anh ngươi đề nghị, vốn là, ta còn lấy là ông anh ngươi ra là tìm tòi chủ ý, không nghĩ tới, cuối cùng, lại có thể một lưới thành bắt, gà hoa nhỏ nói, anh cả ngươi là một một bụng ý nghĩ xấu người, nói thật là quá đúng." Long Kinh Thiên nói.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Long Kinh Thiên đánh cướp lấy được gần ba mươi nhánh tiên linh mạch, một cái tiên đế cũng không quá cái này giá trị con người, nghĩ đến những cái kia bị Long Kinh Thiên lưu thả rời đi tiên tôn, trước khi rời đi thần sắc dữ tợn, Tiêu Tiểu Tấn cảm thấy cổ có chút hàn.

"Cha ngươi đâu ?" Long Kinh Thiên hỏi.

"Đang nghiên cứu đan sách đây." Vậy từ trong lăng mộ trốn ra được tiên tôn trong, có một cái ở nghĩa địa trên phát hiện mấy bản đan sách, Long tộc tôn trọng lực lượng, rất ít có người nghiên cứu đan

thuật, thuật luyện khí, đan sách đối với Long tộc tu giả mà nói, cũng không có bao nhiêu giá trị, vậy vô cùng trân quý đan sách, liền lấy giá cả bắp cải giảm giá đổi thành bán người tiền.

"Thuật luyện đan, có tiến triển gì sao?" Long Kinh Thiên hỏi.

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Đương nhiên là có, trong lăng mộ tu giả, thuật luyện đan hết sức cao minh, cha, bắt được đan sách sau đó, liền bắt đầu quên ăn quên ngủ nghiên cứu."

Tiêu Tiểu Tấn cau mày một cái, cha tiến vào tiên giới sau đó, thuật luyện đan, cũng là lớn nhiều dựa vào tự mình tìm tòi, có một cái như vậy tiên đế cấp bậc tiên đan sư ghi chép, chắc hẳn ba thuật luyện đan, có thể ở ngắn hạn bên trong, đột nhiên tăng mạnh.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Thuật luyện đan được a! Cấp 7 tiên đan sư ở thượng thiên vực, cũng là rất được tôn kính, cấp 8 liền càng không cần phải nói, cấp 8 tiên đan sư, Long tộc cũng phải phụng là hơn tân."

Mặc dù Long tộc không lại có bao nhiêu người, nghiên cứu thuật luyện đan, nhưng là, cũng không có nghĩa là, Long tộc không tôn kính tiên đan sư. Trên thực tế, chính là bởi vì là long tộc thiếu thiếu mình tiên đan sư, cho nên, đối với tiên đan sư khao khát nếu so với những thứ khác chủng tộc hơn nữa kịch liệt.

Long Kinh Thiên nhớ, Long tộc vì lung lạc một cái cấp 8 tiên đan sư, đưa hết mấy người đẹp cho cái đó cấp 8 tiên đan sư.

. . .

Long Huân lưu lại ở trên Long sơn, dọc đường mấy cái gặp phải Long Huân Long tộc hướng về phía Long Huân chỉ chỉ chõ chõ, từng trận tiếng cười nhạo truyền vào Long Huân trong tai, quậy đến Long Huân có chút như gai ở lưng.

Bị mất thần long giáp sau đó, Long Huân thất lạc thật là lớn một

người, trước cùng Long Huân đi hạ thiên vực những cái kia trưởng lão, gặp phải Long Huân cũng tránh đi.

Long tộc trưởng lão đều là sĩ diện hảo, vì cho Long Huân ra mặt, những cái kia trưởng lão, chẳng những thất lạc phần lớn xuất thân, còn mất mặt, tự nhiên không muốn lại để ý tới Long Huân.

"Long Hà, thật lâu không gặp à!" Phượng Tố nhìn trước mặt Long tộc trưởng lão, đúng dịp cười quanh co nói.

Long Hà nhìn Phượng Tố, không tự chủ được nhíu mày.

"Phượng Tố đạo hữu, làm sao tới?" Long Hà hỏi.

"Ta nghe nói, ngươi chạy đến hạ thiên vực đi tìm con trai ta, con ta tình trạng gần đây như thế nào à! Là cao vẫn là lùn, mập vẫn là gầy." Phượng Tố thuận thuận tóc, lười biếng nói.

Long Hà mặt đỏ lên, tràn đầy tức giận nhìn Phượng Tố, "Các ngươi Phượng tộc cũng có người đi thiên vực, ngươi tại sao không đi hỏi bọn họ."

Phượng Tố tràn đầy khinh thường nói: "Khỏi phải nói những cái kia cái lão già chết bầm, trở lại một cái liền bế quan, da mặt mỏng rất, không phải là bị tên tiểu bối tính toán sao? Còn như trở lại một cái, liền co đầu rút cổ không ra, đóng cửa không tiếp khách sao? Là người luôn có lật thuyền trong mương thời điểm mà!"

Phượng Tố dừng một chút, nhìn Long Hà, nói: "Vẫn là Long Hà đạo hữu rộng rãi à! Tổn thất phần lớn xuất thân, như thường dửng dưng như thường."

Long Hà không nhịn được nắm chặt quả đấm, thầm nói: Phượng Tố đây là đang châm chọc hắn da mặt dầy sao? Cái này nữ nhân ác độc.

Phượng Tố khoanh tay, cười một tiếng, nói: "Long Hà, ta nghe nói,

Long tộc thần long giáp, cũng rơi vào Kinh Thiên trong tay, cái này hẳn không phải là thật sao, thần long giáp như thế vật trân quý, các ngươi cũng tùy tiện cho người, tùy tiện bị đánh cướp?"

Long Hà cau mày một cái, đem thần long giáp cho Long Huân, quả thật không hợp quy củ, bất quá, vì bảo đảm Long Huân an toàn, ban đầu hắn vẫn là ra sức dẹp nghị luận của mọi người, đem thần long giáp cho Long Huân, nơi nào biết, thần long giáp lại có thể bị Long Kinh Thiên đoạt đi.

Hôm nay Long Kinh Thiên đã tiến vào long tôn, tên nầy một tay không gian pháp thuật, siêu phàm nhập hóa, muốn bắt cái này, vô cùng khó khăn.

------oOo------

Chương 352: Tiêu Tiểu Phàm tung tích

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 352: Tiêu Tiểu Phàm tung tích
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Cảnh Đình lưu lại ở ngọc bội trong không gian dốc lòng nghiên cứu thuật luyện đan, Long Kinh Thiên cùng Tiêu Tiểu Tấn tại hạ thiên vực khắp nơi dạo chơi, tìm kiếm Tiêu gia những người khác tung tích, bất quá một mực không việc gì thu hoạch.

Một ngày, Long Kinh Thiên cứ theo lẽ thường khắp nơi đi dạo, một người quen xuất hiện ở Long Kinh Thiên trước mặt.

"Mẹ." Long Kinh Thiên nhìn người đâu, không khỏi có chút kinh ngạc.

Phượng Tố đánh giá Long Kinh Thiên, nói: "Không tệ à! Thật giống như lại đẹp trai, ngươi dáng dấp so ngươi tên khốn kia cha, ngược lại là đứng đắn nhiều."

Long Kinh Thiên bĩu môi, thầm nghĩ: Cái này còn phải nói sao? Ma quỷ cha bộ kia sắc quỷ đầu thai hình dáng, như thế nào có thể cùng hắn so.

Long Kinh Thiên có chút hồ nghi nói: "Mẹ, mẹ làm sao tới?"

"Ngươi đem Phượng tộc mấy cái tiên tôn cho đoạt, Phượng tộc mấy người ngày ngày ở bên tai ta lải nhải, ta liền đi ra." Phượng Tố thản nhiên nói.

"Phượng tộc lão gia, cũng rất phiền người à!" Long Kinh Thiên lẩm

bẩm.

Phượng Tố đánh giá Long Kinh Thiên, nói: "Ngươi làm một phiếu này, kiếm không thiếu đi."

Long Kinh Thiên gãi đầu một cái, nói: "Miễn cưỡng đủ sống qua ngày mà thôi, ta có một đại gia đình phải nuôi đây."

Phượng Tố cười một tiếng, nói: "Ngươi đối với vợ ngươi còn thật không tệ à!"

"Đó là đương nhiên, cha, lão nương có thể để một bên, vợ là không thể bất kể." Long Kinh Thiên hì hì cười một tiếng nói.

Phượng Tố bị Long Kinh Thiên thẳng thừng mà nói, hoảng sợ sững sốt một chút.

Long Kinh Thiên nhìn Phượng Tố sắc mặt khó coi, nửa thật nửa giả nói: "Ta đùa giỡn, mẹ, mẹ cùng cha đều là cường đạo, không cần ta quản, Tiểu Tấn hắn không ta không được."

Long Kinh Thiên ở trong lòng thở dài, hắn nguyên vốn lấy là, hắn có thể buông xuống, trên thực tế, hắn đối sanh phụ, mẹ đẻ từ đầu đến cuối tồn mấy phần oán khí.

Phượng Tố tâm tình thấp một chút, dời đi chỗ khác liền đề tài, nói: "Kinh Thiên, ngươi tu vi tiến bộ thật đúng là mau, ngươi sẽ không là ăn cái gì thuốc cấm đi." Tiên giới tồn tại không thiếu đan dược, có thể giúp người thực lực đột nhiên tăng mạnh, nhưng là, như vậy đan dược, đều có các loại các dạng hậu di chứng.

Có sẽ rút ngắn tuổi thọ, có sẽ ở dược liệu sau khi biến mất, tu vi thụt lùi, có sẽ chi nhiều hơn thu tiềm lực, từ đây không thể tiến thêm.

Long Kinh Thiên tu vi tiến bộ chân thực quá nhanh, quá vượt qua lẽ thường, cũng khó trách Phượng Tố sẽ có hoài nghi như vậy.

"Mẹ, con đều là làm từng bước liền ban tu luyện, không có vấn đề." Long Kinh Thiên thản nhiên nói.

Phượng Tố gật đầu một cái, nói: "Nhìn dáng dấp, ngươi huyết mạch thật rất không tầm thường à!"

Long Kinh Thiên cười một tiếng, không có nói gì nhiều.

"Ta đánh cướp Long tộc mấy cái tiên tôn, Long tộc bên kia không nháo xảy ra chuyện gì sao?" Long Kinh Thiên hỏi.

Phượng Tố cười một tiếng, có chút cười trên sự đau khổ của người khác nói: "Vậy mấy cái lão già chết bầm, tìm ngươi cái đó bố, để cho bố ngươi giễu cợt một trận, cho đánh ra ngoài."

Long Kinh Thiên sững sốt một chút, không khỏi mỉm cười, "Ngược lại là bố ta phong cách."

"Đúng vậy! Những người này, cũng đủ ngu xuẩn, Long Vũ vậy tánh tình! Đi tìm Long Vũ nói phải trái, đây không phải là đi tìm ngược sao?" Phượng Tố lạnh lùng cười nói.

Phượng Tố vội vã xuống hạ thiên vực xem qua Long Kinh Thiên sau đó, liền đi.

. . .

Long Kinh Thiên cùng Tiêu Tiểu Tấn một mực ở lại hạ thiên vực, có đáng kể tiên tinh, Long Kinh Thiên cũng không gấp trước đi thượng thiên vực tìm cơ duyên.

Mấy năm sau đó, Tiêu Cảnh Đình thuật luyện đan, rốt cuộc tiến vào cấp 7 tiên đan sư trình độ, dựa theo Long Kinh Thiên giải thích, cấp 7 tiên đan sư, ở thượng thiên vực cũng là mới có thể có một chỗ ngồi, bất quá, cấp 7 tiên đan sư không bằng cấp 8 tiên đan sư được hoan nghênh, cấp 8 tiên đan sư, ở thượng thiên vực địa vị hết sức cao quý, tiên đế thấy đều phải cho mấy phần mặt mũi.

Đảo mắt ở giữa, chính là trăm năm chi kỳ.

Mấy trong thời kỳ, Tiêu Cảnh Đình tại hạ thiên vực số lớn ném bán ra đan dược, khuếch trương ảnh hưởng lớn lực.

Tiêu Cảnh Đình đến mỗi một cái thiên vực, cũng biết số lớn ném bán ra đan dược, trong chốc lát, Tiêu Cảnh Đình trở thành hạ thiên vực được hoan nghênh nhất người.

Đến mỗi đầy đất, địa phương hội đấu giá cùng tất cả hãng buôn lớn, liền sẽ chủ động cùng Tiêu Cảnh Đình tiếp xúc.

Mấy năm thời gian, Tiêu Cảnh Đình kiếm không thiếu tiên tinh, nhưng là, muốn có được tin tức, nhưng thủy chung không có được.

Tiêu Cảnh Đình tại hạ thiên vực lại đợi mười mấy năm, quyết định hồi trung thiên vực xem xem.

. . .

Tiêu Cảnh Đình các người ngồi phi thuyền đi trước trung thiên vực, vừa về tới trung thiên vực, Tiêu Cảnh Đình nhận được Tử Ngọc gởi tới truyền tin.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình kích động thần sắc hỏi: "Xảy ra chuyện gì sao?"

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Không có sao, Tử Ngọc gởi tới tin tức, nàng thật giống như có Tiểu Phàm cùng Lôi Huyền tin tức."

Hứa Mộc An không nhịn được trợn to mắt, nói: "Vậy còn chờ gì, chúng ta nhanh đi tìm hắn à!"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Được !"

Tử Ngọc thấy Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An, hướng về phía 2

người cười một tiếng, nói: "Mấy vị gần đây được không à!"

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tử Ngọc, cau mày một cái, nói: "Tử Ngọc đạo hữu, mọi người đều là người quen, lời khách sáo, ta cũng sẽ không nói, ngươi nói ngươi có Tiêu Tiểu Phàm cùng Lôi Huyền tin tức."

Tử Ngọc gật đầu một cái, trực tiếp tiến vào chính đề, "Ta cũng là tin tức mới vừa nhận được, trung thiên vực hoàng vô cùng trời , có một cái tông môn kêu Lôi Minh tông."

"Lôi Minh tông tồn tại một cái cấm địa, dãy núi Thiên Lôi, vậy vùng núi mạch rất kỳ lạ, chỉ có hư tiên có thể tiến vào trong đó, nhưng là, chỗ đó nhưng truyền có cao minh nhất thiên lôi truyền thừa, nghe nói là rơi xuống Lôi Đế lưu lại truyền thừa, người có duyên có thể được chi."

"Lôi Minh tông cách mỗi ba năm, cũng biết tìm tòi la lôi đạo thiên tài, đưa vào trong đó, nhưng là, vẫn không có cái gì lớn tiến triển, dãy núi Thiên Lôi có Lôi Đế truyền thừa cũng không quá một cái lời đồn đãi, trung thiên vực tương tự như vậy lời đồn đãi có rất nhiều, ai cũng không phân rõ thật giả."

"Nhưng là, mấy năm trước, có 2 cái tu giả từ cấm địa bên trong đi ra, vậy 2 cái tu giả cũng không phải người Lôi Minh tông, vậy 2 cái tu giả kêu Lôi Huyền, Tiêu Tiểu Phàm. Nghe nói, Lôi Huyền là trời sanh sấm tím thân thể, cùng vị kia rơi xuống Lôi Đế vậy, Lôi Huyền rất có thể ở dãy núi Thiên Lôi trong lấy được cái gì."

Tiêu Cảnh Đình có chút nóng nảy nói: "Lôi Huyền bị câu cấm?"

Tử Ngọc lắc đầu một cái, nói: "Cái này ngược lại không có, hắn bị Lôi Minh tông thu vào tông môn, còn bị Lôi Minh tông một cái tiên hoàng trưởng lão, thu làm đệ tử."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tử Ngọc, nói: "Tốt như vậy?" Cái đó thu Lôi Huyền làm đệ tử trưởng lão, đến tột cùng là yêu tài đâu, vẫn là đừng có mưu đồ à!

Tử Ngọc cười khổ một cái, nói: "Cũng chưa chắc là chuyện gì tốt."

"Tiểu Phàm thế nào?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Hắn không có sao, Lôi Minh tông cố ý cho Lôi Huyền lại giới thiệu mấy cái nữ tu, bất quá Lôi Huyền một mực không có nhận bị." Tử Ngọc nói.

"Vậy Tiêu Tiểu Phàm đâu ?" Hứa Mộc An có chút kích động hỏi, từ Tử Ngọc nói trong, rất dễ dàng liền có thể biết Lôi Huyền còn có giá trị lợi dụng, nhưng là, Tiểu Phàm liền. . .

"Lôi Huyền cùng Tiêu Tiểu Phàm ký kết liền đồng sanh cộng tử ấn, hơn nữa, là một phương diện đồng sanh cộng tử ấn, một khi Tiêu Tiểu Phàm xảy ra vấn đề, Lôi Huyền sẽ chết, ngược lại, Lôi Huyền nếu là xảy ra vấn đề, Tiêu Tiểu Phàm ngược lại là có thể còn sống." Tử Ngọc nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Lôi Huyền đối với Tiêu Tiểu Phàm, đích xác là tình thâm ý nặng, mặc dù như vậy, Lôi Minh tông vẫn là có không thiếu nữ tu, cô gái theo đuổi Lôi Huyền." Tử Ngọc nói.

Tiêu Cảnh Đình có chút không hiểu nói: "Tại sao?"

"Lôi Minh tông có một môn thần giao cách cảm công pháp, Lôi Huyền một khi đối với cái nào nữ tu động tâm, thông qua môn công pháp này, cái đó Lôi Huyền động tâm nữ tu, liền có thể trình độ nhất định đọc lấy Lôi Huyền trí nhớ, thần giao cách cảm công pháp, năm đó thịnh hành tạm thời."

"Năm đó, có một cái phong hoa tuyệt đại nữ tu, tu luyện môn này thần giao cách cảm công pháp, lập tức trùm vào ra trên trăm cái tông môn tuyệt đỉnh cơ mật, cái đó nữ tu làm việc quá liều lĩnh, rốt cuộc đánh mấy đại tông môn, đáp lời liên hiệp vây quét."

Tiêu Cảnh Đình cau mày một cái, nói: "Ta tin tưởng, như vậy một môn công pháp, tuyệt đối có khắc chế biện pháp."

"Biện pháp, tự nhiên là có, hơn nữa, rất nhiều người đều biết, bất quá, Lôi Huyền nhưng chưa chắc biết, Lôi Huyền bị bắt nhập Lôi Minh tông sau đó, liền bị Lôi Minh tông điểm chính chiếu cố, người Lôi Minh tông, cũng không cho phép hắn đi ra ngoài." Tử Ngọc nói.

Thần giao cách cảm công pháp chuyện, ở trung thiên vực cũng không phải là bí mật gì.

Nhưng là Lôi Huyền cùng Tiêu Tiểu Phàm bị thu vào Lôi Minh tông, 2 người liền không thấy được người ngoài, 2 người biết hết thảy, tất cả đều là Lôi Minh tông nói cho 2 người, nếu là Lôi Minh tông cố ý giấu giếm, cũng không biết Lôi Huyền có thể hay không gánh qua vậy một đám oanh oanh yến yến.

Một cái từ hạ thiên vực phi thăng đi lên trẻ trâu, đến tiên giới sau đó, bị một đám người đẹp mỹ nam còn quấn, phải giữ vững ngồi trong lòng không loạn, sợ là không dễ dàng đâu.

Tiêu Cảnh Đình chợt đứng lên, Tử Ngọc nhìn Tiêu Cảnh Đình, hỏi: "Tiêu đạo hữu có tính toán gì hay không?"

Bất đồng Tiêu Cảnh Đình nói chuyện, Long Kinh Thiên giành trước mãn bất tại ý nói: "Trực tiếp đến cửa đi đòi người là tốt, nếu là đối phương không giao người, vậy thì thật là tốt, chép bọn họ hang ổ."

Tử Ngọc nghe Long Kinh Thiên mà nói, cười một tiếng, nói: "Nghe nói, long tôn đại nhân, tại hạ thiên vực vừa kiếm nhiều tiền."

Long Kinh Thiên có chút ngạc nhiên trợn to mắt, nói: "Ồ, ngươi biết, ngươi làm sao biết?"

Tử Ngọc cười một tiếng, nói: "Chuyện này, ở trung thiên vực cũng truyền khắp."

Long Kinh Thiên có chút hồ nghi nói: "Không thể nào, ta tại hạ thiên vực làm chuyện, ở trung thiên vực truyền khắp?"

Tử Ngọc cười một tiếng, nói: "Mặc dù Long tiền bối là tại hạ thiên vực làm chuyện này, nhưng là, Long tộc cùng Phượng tộc tiên tôn bị thua thiệt sau đó, phái rất nhiều người ở trung thiên vực tìm kiếm ngươi tung tích, cho nên, chuyện này liền tự nhiên truyền ra."

Long Kinh Thiên bĩu môi, có chút khinh thường nói: "Đám này ngu xuẩn."

Tử Ngọc cười một tiếng, nói: "Những tên kia, dĩ nhiên là không có ngài thông minh."

. . .

Đã quyết định chủ ý, Long Kinh Thiên các người, cũng không có trễ nãi, trực tiếp tìm tới Lôi Minh tông.

Tông chủ Lôi Minh tông, thấy Long Kinh Thiên đến cửa lập tức hoảng hốt.

"Tiêu đạo hữu, ta là thật không biết, Lôi Huyền cùng Tiêu Tiểu Phàm là con trai ngươi cùng mà con rể, bất quá, bọn họ ở chỗ này cũng không có bị ủy khuất gì."

Lôi Sơn Hà trong lòng âm thầm kêu khổ, Lôi Minh tông gần đây đem dãy núi Thiên Lôi coi là mình lãnh địa, kết quả, cái lãnh địa này trong, xông vào người ngoại lai, cái này 2 cái người ngoại lai còn đem trong dãy núi cơ duyên đoạt đi, người trong tông môn, tự nhiên không phải rất chịu phục.

May mắn bọn họ Lôi Minh tông cao tầng đối với Lôi Huyền cùng Tiêu Tiểu Phàm, một mực chọn lựa là dụ dỗ chính sách.

Vì từ Lôi Huyền trên người, biết trong dãy núi cơ mật, bên trong tông

môn không thiếu cao tầng cũng an bài gia tộc mình nữ tu, cô gái đi gần Lôi Huyền, ý đồ trùm vào ra Lôi Huyền ở dãy núi Thiên Lôi lấy được truyền thừa.

Tiêu Tiểu Phàm là Tiêu Cảnh Đình con trai, người trong tông môn, như thế đào Tiêu Tiểu Phàm góc tường, cũng không biết Tiêu Cảnh Đình có thể hay không tức giận.

------oOo------

Chương 353: Tìm về Tiểu Phàm

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 353: Tìm về Tiểu Phàm
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tiêu Tiểu Phàm cùng Lôi Huyền rất nhanh liền bị mang ra ngoài, thấy Tiêu Cảnh Đình các người, Tiêu Tiểu Phàm trên mặt nhất thời doanh mãn liền vui mừng.

Gà hoa nhỏ thấy Tiêu Tiểu Phàm, lấy làm kinh hãi, hướng về phía Tiêu Tiểu Đông hét lên: "Em trai ngươi đổi gầy à! So với trước kia tịnh nhiều, tên nầy đoạn này thời gian, khẳng định không thiếu đói bụng, chặt chặt, tên nầy có thể coi như là gặp báo ứng, ai bảo tên nầy một mực ăn một mình tới."

Tiêu Tiểu Đông nhíu mày một cái, Tiêu Tiểu Phàm luôn luôn là cái nhạc thiên tri mệnh, vạn sự không oanh với trong lòng, đột nhiên gầy nhiều như vậy, có thể gặp đoạn này thời gian, chịu khổ không ít.

Tiêu Tiểu Đông nhìn Lôi Huyền, sững sốt một chút, Lôi Huyền tu vi đã tiến vào tiên vương hậu kỳ, cha các người có thể nhanh như vậy lên cấp, là bởi vì là có phòng tu luyện thời gian ở đây, nhờ Long Kinh Thiên phúc, cũng không thiếu tiên tinh, nhưng là, Lôi Huyền có thể lên cấp nhanh như vậy, nên cùng hắn cơ duyên có quan hệ.

Lôi Huyền tu vi mặc dù cao, nhưng là, sau khi vào cửa, trong tròng mắt mơ hồ lộ ra mấy phần mệt mỏi.

Lôi Huyền vào cửa, thấy Tiêu Cảnh Đình các người, không khỏi mừng rỡ như điên.

Tiêu Cảnh Đình cùng tông chủ Lôi Minh tông hồ khản liền đôi câu, trực tiếp đem Tiêu Tiểu Phàm cùng Lôi Huyền mang đi.

Tiêu Cảnh Đình trở về chỗ Lôi Minh tông vậy mấy trưởng lão, bộ kia quyến luyến không thôi ánh mắt, luôn cảm thấy khá tốt tới sớm.

"Tông chủ, cứ như vậy thả bọn họ đi?" Lôi Minh tông một cái trưởng lão có chút khí cấp bại phôi nói.

"Nếu không, có thể làm gì, đây chính là Tiêu Cảnh Đình con gái cùng con rể, Long Kinh Thiên còn ở đây, có thể làm sao?" Tông chủ Lôi Minh tông lắc đầu một cái.

Long tộc cùng Phượng tộc 2 cái thứ bại hoại, làm ra vậy cái quái thai nhưng mà đem Long tộc cùng Phượng tộc đi xuống tìm hắn phiền toái tiên tôn cho một lưới bắt hết, bọn họ Lôi Minh tông coi như là có chút thế lực, nhưng là, cũng không khả năng cùng người ta so.

"Có lẽ, Tiêu Cảnh Đình cùng cái này 2 người căn bản là không có quan hệ, chỉ là muốn tìm lý do, đem người mang đi." Một cái trưởng lão có chút kích động nói.

"Người đều bị mang đi, hiện đang nói gì đều vô dụng." Tông chủ Lôi Minh tông có chút tiếc nuối nói.

"Ta cũng đã sớm nói, trực tiếp sưu hồn liền tốt." Lôi Minh tông một cái trưởng lão có chút kích động nói.

"Sưu hồn, ngươi nói dễ dàng, trong đầu của hắn có cấm chế, ai đi sưu hồn người đó chết." Khác một cái trưởng lão khinh thường nói.

"Coi như không thể sưu hồn, cũng có thể tra hỏi, lệch các ngươi một ít lão gia, dông dài muốn tông môn bên trong thiên tài đi sắc dụ."

"Ta làm sao biết, cái này thằng nhóc chết bầm như thế bất khai khiếu à! Lại có thể một cái không vừa ý." Theo lý mà nói, tu chân giới tới tên nhà quê, gặp phải tiên giới người đẹp, mỹ nam, cũng hẳn không cầm được.

"Được rồi, khá tốt chúng ta chưa kịp động thủ, nếu không người xảy ra vấn đề, để cho Tiêu Cảnh Đình biết, toàn bộ tông môn đều phải xong đời." Tông chủ Lôi Minh tông lạnh lùng nói.

. . .

Đối với Lôi Minh tông mấy trưởng lão tranh luận, Tiêu Cảnh Đình các người không biết gì cả.

Tiêu Cảnh Đình mang Lôi Huyền cùng Tiêu Tiểu Phàm, ở trung thiên vực tìm một địa phương, đâu vào đấy xuống.

Tiêu Tiểu Phàm nằm ở trước bàn, ăn no nê, Long Kinh Thiên mấy lần đưa tay muốn cướp, cũng để cho Tiêu Tiểu Tấn mở ra tay, làm Long Kinh Thiên rất không phải mùi vị.

"Anh Hai, những năm này, ngươi có phải hay không rất khổ cực à!" Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

"Ta ngược lại không khổ cực, Lôi Huyền khổ cực ngược lại thật." Tiêu Tiểu Phàm 2 gò má cửa ải cổ cổ, hàm hồ nói.

Tiêu Tiểu Tấn nâng cằm, cười một tiếng, nói: "Ta nghe nói, rất nhiều người theo đuổi Lôi Huyền."

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Không sai, cho nên hắn rất khổ cực."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Những phụ nữ kia, cô gái rất nhiều đều có người đàn ông, hơn nữa, theo đuổi Lôi Huyền mục đích không chỉ thuần, Lôi Huyền một bên muốn đối phó những cái kia người theo đuổi, còn muốn đối phó người đeo đuổi các lộ hoa đào, mỗi ngày đều muốn đánh mấy trận, quả thực mệt hoảng." Tiêu Tiểu Phàm cau mày một cái.

Lôi Minh tông những tu giả kia khiêu khích, tông môn cao tầng, khẳng định là biết, chẳng qua là những lão gia hỏa kia biết, nhưng vui khoanh tay đứng nhìn.

"Ngươi làm sao biết, những người đó theo đuổi Lôi Huyền mục đích không chỉ thuần à!" Trần Húc tò mò hỏi.

"Cái này còn cần hỏi sao? Lôi Huyền thằng ngốc kia đại cái, cũng không phải là tiên tinh, còn ai thấy cũng thích, hoa kiến hoa khai, tên nầy, không có lớn như vậy mị lực, lớn như vậy chất anh đẹp trai người đẹp xông tới, đây không phải là rõ ràng có mờ ám sao?" Tiêu Tiểu Phàm đương nhiên nói.

Trần Húc gật đầu một cái, cười khan hai tiếng nói: "Ta coi trước Lôi Huyền tựa hồ gầy không thiếu, tên nầy nhìn dáng dấp, bận tâm không thiếu à! Là bị đám kia người theo đuổi chỉnh."

"Không phải, là bị bí cảnh bên trong tiền bối chỉnh." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Trần Húc có chút kinh ngạc nói: "Lôi Minh tông trong bí cảnh tiền bối, chẳng lẽ là Lôi Đế?" Lôi Đế nghe nói đã chết à! Nếu như, tên nầy còn ở lại dãy núi Thiên Lôi trong, vậy không khỏi quá kinh khủng.

"Lôi Đế đã chết, bất quá, tiên đế cấp bậc tồn tại, luôn có chút thủ đoạn đặc thù, núi kia mạch chỗ sâu, có một đạo Lôi Đế tiền bối hóa thân lưu lại, chúng ta là từ hạ thiên vực một cái thiên lôi cung phi thăng, bay thẳng lên tới dãy núi Thiên Lôi." Tiêu Tiểu Tấn nói.

"Cái đó, ta nghe nói, Lôi Minh tông phái liền vô số tu giả đi vào, cũng không công mà về, Lôi Huyền ngược lại là vận khí không tệ." Trần Húc vuốt cằm nói.

"Người Lôi Minh tông đi vào, là không thể nào đạt được truyền thừa, vị tiền bối kia cùng Lôi Minh tông người sáng lập, có thù không đợi trời chung."

"Lôi Minh tông người sáng lập, là vị kia Lôi Đế tiền bối học trò, Lôi Đế tiền bối năm đó, chính là bị học trò hắn ám toán, mới có thể bước vào hắn tử đối đầu bẫy rập, Lôi Đế vậy tên học trò biết đạo dãy núi Thiên Lôi có truyền thừa, nhưng không tìm được, ngay tại dãy núi Thiên Lôi bên cạnh thành lập Lôi Minh tông."

"Bây giờ người Lôi Minh tông, đều là tên phản đồ kia đồ tử đồ tôn, Lôi Minh tông người đi vào, vị tiền bối kia hóa thân một cái cũng không coi trọng."

"Lôi Huyền đi tới cái đó bí cảnh lúc này cái đó hóa thân, đã hết sức yếu ớt."

"Dựa theo Lôi Đế hóa thân giải thích, hắn ở trong bí cảnh, đợi mấy chục triệu năm, nhưng là, cùng tới đều là Lôi Minh tông khốn kiếp, mặc dù Lôi Huyền tư chất không phải rất tốt, nhưng là, hắn đã mau cùng không nổi nữa, liền quá miễn cưỡng đón nhận."

"Mặc dù đối phương lựa chọn Lôi Huyền làm truyền nhân, nhưng là, đối phương chê Lôi Huyền tu vi thấp, vóc người chưa khỏi hẳn, Lôi Huyền ở trong bí cảnh, bị vị kia hóa thân tiền bối chơi đùa quá sức."

Trần Húc như có sở ngộ gật đầu một cái, Trần Húc một mực đang kỳ quái, bọn họ những người này, tại tu chân giới tư chất, coi như có thể, nhưng là, ở tiên giới cũng có chút không đủ xem, chỉ như vậy, Lôi Huyền tại sao phải bị lựa chọn tiếp nhận Lôi Đế truyền thừa, Lôi Minh tông những năm này đưa vào đi thiên tài, nhưng có không thiếu, lúc này cuối cùng là rõ ràng.

. . .

Tiêu Tiểu Đông đánh giá Lôi Huyền, hỏi: "Ngươi lúc nào, cùng Tiểu Phàm ký kết đồng sanh cộng tử ấn à!"

"Bị mang lúc đi ra." Lôi Huyền bị mang ra khỏi bí cảnh lúc này cảm giác nhạy cảm đến Lôi Minh tông trong lòng không ý tốt, hắn còn có

giá trị lợi dụng, Lôi Minh tông có lẽ sẽ không động hắn, nhưng là, Tiêu Tiểu Phàm lại bất đồng, Lôi Huyền chỉ có thể vội vội vàng vàng cho Tiêu Tiểu Phàm xuống đồng sanh cộng tử ấn.

"Khá tốt các ngươi tới nhanh, nếu không, muốn không được bao lâu, Lôi Minh tông chỉ sợ dùng sức mạnh." Lôi Huyền có chút lòng vẫn còn sợ hãi nói.

Mặc dù Lôi Minh tông một mực dùng dụ dỗ chính sách, nhưng là, Lôi Huyền vẫn cảm giác được một cỗ như bóng với hình cảm giác nguy cơ, Lôi Minh tông trưởng lão một mực chịu đựng, nhưng là, nếu là một mực không thu được hiệu quả, đến lượt dùng sức mạnh.

Lôi Huyền một mực lưu lại ở Lôi Minh tông trong, nhận ra được Lôi Minh tông mấy trưởng lão, đối với mình thái độ, rất là không tốt.

Lôi Huyền suy đoán Lôi Minh tông đối với hắn thái độ, cũng chia là hai phái, 1 phái là nghĩ đem thu vào cửa tường, trong biến đổi ngầm, cảm hóa mình, để cho hắn trở thành Lôi Minh tông một thành viên, chủ động giao ra Lôi Đế truyền thừa, cấp tiến, có thể nghĩ trực tiếp dùng các loại thủ đoạn, tra hỏi hắn truyền thừa.

"Nói thật, ngươi định lực không tệ à!" Tiêu Tiểu Tấn có chút giễu giễu nói.

Lôi Huyền cười một tiếng, nói: "Vậy không việc gì."

"Nhiều như vậy anh đẹp trai người đẹp, ngươi là làm sao ngăn chặn ở cám dỗ, ngươi thật là giỏi lắm." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Long Kinh Thiên ở một bên nói: "Cái này cũng không cái gì à, ta cũng chỉ có một mình ngươi."

Tiêu Tiểu Tấn bất mãn phiêu liền Long Kinh Thiên một cái, lành lạnh nói: "Ngươi lại không người truy đuổi, làm sao có thể vậy."

Long Kinh Thiên có chút bất mãn nói: "Người nào nói, rất nhiều

người đều thích ta. . ."

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Ngược lại cũng là." Gấu bay nhất tộc vẫn là có rất nhiều gấu mẹ, vừa ý Long Kinh Thiên, nhưng mà vậy dáng người cũng quá nguy nga.

Long Kinh Thiên vui mừng cười a a cười, nói: "Ta mị lực cũng là rất lớn."

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên dáng vẻ, gật đầu một cái, nói: "Đúng rồi, đúng rồi, ngươi mị lực cũng rất lớn."

Tiêu Tiểu Tấn qua loa lấy lệ Long Kinh Thiên đôi câu, lại đưa mắt ngưng ở Lôi Huyền trên người, "Lôi Huyền ngươi làm sao làm được."

"Bọn họ cũng so ta lớn hơn nhiều." Lôi Huyền nói.

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Sau đó thì sao."

"Một đám ông nội bà nội truy đuổi ngươi, ngươi sẽ có cảm giác sao?" Lôi Huyền hỏi.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Mặc dù những tên kia lớn tuổi một ít, nhưng là. . . Mặt vẫn là rất thanh xuân tịnh lệ.

"Long Kinh Thiên, ngươi bao lớn." Tiêu Tiểu Tấn nói. Nếu như, dựa theo Lôi Huyền cách tính, Long Kinh Thiên có thể cũng có thể coi là ông cụ liền đi.

Long Kinh Thiên có chút kích động nói: "Dựa theo Long tộc cách tính, ta mới mới trưởng thành."

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Nguyên lai vẫn là đứa bé."

Long Kinh Thiên có chút khí cấp bại phôi nói: "Ta mới không phải đứa bé, ta rất lớn."

"Rất lớn, bao lớn, ngươi mới vừa rồi mới nói ngươi mới mới trưởng thành." Tiêu Tiểu Tấn lắc đầu nói.

Long Kinh Thiên: ". . ."

Tiêu Tiểu Tấn quay đầu, hướng về phía Lôi Huyền cười một tiếng, nói: "Anh Lôi, anh có thể đem những cái kia người đẹp tưởng tượng thành ông cụ, bà cụ ngươi cũng không dễ dàng à!"

"Ta biết, bọn họ cũng là hướng về phía trên người ta truyền thừa tới, cho nên, phòng bị cũng không kịp, nói gì động tâm, có thể là ta cự tuyệt quá nhiều người, Lôi Minh tông làm ra một cái trong tối treo giải thưởng, cái nào tu giả có thể bắt lại ta, có hai chục triệu tiên tinh khen thưởng. "

"Thậm chí có mấy cái nữ tu làm một trận tiền đặt cuộc, đánh cuộc ai có thể bắt lại ta, nhất bắt trước ta cái đó, có thể được nhiều tiền đặt cuộc."

Lôi Huyền lắc đầu một cái, những tên kia, nơi nào là ở truy đuổi hắn, rõ ràng là đem hắn coi thành con mồi vậy, chuẩn bị chờ cơ hội mà động, hướng về phía như vậy một đám người, hắn có thể đưa tới hứng thú mới là lạ.

"Ta nói sao, ngươi tại sao có thể có mị lực lớn như vậy, nguyên lai là như vậy." Long Kinh Thiên như có sở ngộ nói.

Tiêu Tiểu Tấn không vui nhìn Long Kinh Thiên một cái, nói: "Người ta mị lực vốn là rất lớn à!"

Tiêu Tiểu Tấn thu hồi không vui thần sắc, hướng về phía Lôi Huyền nói: "Anh Lôi, những chuyện này, ngươi làm sao biết?"

"Ta thu được Lôi Đế truyền thừa sau đó, linh hồn lực bị giương cao đến một cái cảnh giới rất cao, Lôi Minh tông những trưởng lão kia dự định, ta cũng có thể dọ thám biết đến." Lôi Huyền cười khổ nói.

Tông chủ Lôi Minh tông nếu là biết hắn linh hồn lực như vậy lợi hại, phỏng đoán sẽ không hy vọng xa vời từ trên người hắn trùm vào ra cơ mật.

------oOo------

Chương 354: Người thân gặp nhau

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 354: Người thân gặp nhau
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Lôi Huyền quan sát Long Kinh Thiên mấy lần, hướng Tiêu Tiểu Tấn hỏi: "Tiểu Tấn, đây chính là ngươi vị kia sao?"

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Tay hắn nghệ so cha vợ tốt?" Lôi Huyền tò mò hỏi.

Tiêu Tiểu Tấn lắc đầu một cái, tràn đầy tiếc nuối nói: "Không có, hắn chỉ biết ăn, không biết làm, hơn nữa, so với ai khác đều ăn hơn."

"Thuật luyện đan của hắn so với cha vợ tới, như thế nào?" Lôi Huyền chặt hỏi tiếp.

Tiêu Tiểu Tấn lắc đầu một cái, nói: " Không biết, mặc dù sẽ không luyện đan, nhưng là, ăn đan dược tới ngược lại không hàm hồ, miệng còn chọn, chỉ ăn đan dược hay, cấp 6, 7 cấp đan dược, để cho tên nầy, làm quà vặt, dát dụ dát dụ ăn vui mừng."

"Hắn so với cha vợ tới, một lòng 1 nguyện vọng sao?"

Tiêu Tiểu Tấn lắc đầu một cái, nói: "Sự phát hiện này ở còn không nhìn ra, dẫu sao thời gian còn thiếu, bất quá, bố hắn thật hoa tâm, cũng không biết chuyện này có thể hay không di truyền."

Long Kinh Thiên đứng ở một bên, nghe 2 người nói chuyện, sắc mặt càng ngày càng kém, Long Kinh Thiên cắn răng, không vui trợn mắt

nhìn Tiêu Tiểu Tấn, Tiêu Tiểu Tấn hướng Long Kinh Thiên cười một tiếng, cho Long Kinh Thiên một cái đừng quấy rối ánh mắt.

Lôi Huyền có chút hồ nghi nhìn Tiêu Tiểu Tấn: "Vậy ngươi làm sao chọn hắn à!"

Kỳ quái chỉ có thể trách Lôi Huyền kiến thức nông cạn à! Từ bí cảnh đi ra, hắn thì tương đương với bị giam giữ, bên ngoài chuyện, căn bản cũng không biết, chợt vừa thấy Long Kinh Thiên vậy 'Tế bì nộn nhục " dáng vẻ, trực giác Tiêu Tiểu Tấn tìm một cái đẹp trai điệu đà.

"Vận khí không tốt thán, ngươi biết, nhân duyên này lúc tới, tất cả giá bỏ thầu chính xác, đều được một chỉ không văn." Tiêu Tiểu Tấn cười cười nói.

Long Kinh Thiên có chút kháng nghị kêu một tiếng, "Tiểu Tấn."

Tiêu Tiểu Tấn cười một tiếng, nói: "Nói nhỏ thôi, ta nghe được."

"Ngươi đem ta nói cũng không đúng tí nào." Long Kinh Thiên có chút không vui nói.

"Làm sao có thể, ngươi làm sao biết không đúng tí nào đâu ?" Tiêu Tiểu Tấn lắc đầu nói.

"Anh Lôi, anh xem tên nầy, dáng dấp nhiều đẹp trai à!" Tiêu Tiểu Tấn nói.

Lôi Huyền gật đầu một cái, nói: "Là thật đẹp trai."

"Vậy thì đúng rồi." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Long Kinh Thiên mặt bỗng nhiên đỏ, hắn là lớn lên đẹp trai không sai, nhưng là, hắn cũng không phải chỉ có gương mặt có thể coi trọng sao? Tiểu Tấn thật là đem hắn nói giống như một không đúng tí nào, chỉ có thể bán đứng nhan sắc đẹp trai điệu đà.

"Lôi Huyền, ngươi đừng nghe Tiểu Tấn nói bậy, Kinh Thiên là cao thủ, rất biết được lợi tiên tinh." Tiêu Tiểu Đông nói.

Lôi Huyền gật đầu một cái, nói: "Nguyên lai là như vậy."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Hắn làm chuyện gì được lợi tiên tinh?" Lôi Huyền tò mò hỏi.

Long Kinh Thiên xấu hổ cười một tiếng, nói: "Chính là thu thu phí bảo kê, ta rất có danh vọng, cho nên, mọi người đều rất tự giác đem bảo hộ phí giao cho ta, sau đó ta liền phát tài."

Lôi Huyền có chút kinh ngạc nhìn Long Kinh Thiên, ngay sau đó có mấy phần liễu nhiên gật đầu một cái, nói: "Thì ra là như vậy, đạo hữu, vừa thấy chính là cao thủ, muốn đến là một có thể ôm tiên tinh."

Long Kinh Thiên mi phi sắc vũ nói: "Đương nhiên biết."

. . .

Tiêu Cảnh Đình thề, hắn chẳng qua là tùy tiện tìm một địa phương nghỉ ngơi, nhưng là, Tiêu Cảnh Đình bất ngờ phát hiện, hắn chọn địa phương, lại là Lang Thiên Nhai khu vực này.

Tiêu Cảnh Đình nghỉ ngơi không lâu, Lang Thiên Nhai liền mang theo người tìm tới cửa thăm hỏi.

"Tiêu đan sư, thật lâu không gặp à!" Lang Thiên Nhai tràn đầy nhiệt tình hướng Tiêu Cảnh Đình đi vào cửa chắp tay nói.

"Nhiều năm không gặp, Thiên Nhai đạo hữu, ngược lại là càng phát ra thần thải phấn chấn." Nhìn dáng dấp cuộc sống vợ chồng rất hợp hài à! Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nửa câu sau không có nói ra.

Lang Thiên Nhai lúng túng cười một tiếng, nói: "Ta nơi nào so ở trên

Tiêu đan sư à! Nghe nói Tiêu đan sư cùng Long tiền bối tại hạ thiên vực một cái kiếm nhiều tiền, hung hãn làm thịt Long tộc cùng Phượng tộc mấy cái tiên tôn một cái, thật là hả hê lòng người à!"

Tiêu Cảnh Đình khoát tay áo nói: "Cũng phải động trời công lao."

Lang Thiên Nhai nhìn Long Kinh Thiên tràn đầy khâm phục nói: "Long đạo hữu, thật là yêu tộc giai mô à!"

Mặc dù Long Kinh Thiên ăn cướp Long tộc, Phượng tộc mấy cái tiên tôn chuyện ở trung thiên vực gây sôi sùng sục, nhưng là, Lang Thiên Nhai trong lòng từ đầu đến cuối mang theo mấy phần hoài nghi, từ Tiêu Cảnh Đình trong miệng xác nhận cái này lời đồn đãi, Lang Thiên Nhai trên mặt bình tĩnh, nhưng trong lòng dâng trào không dứt.

Long Kinh Thiên lưng đeo tay, rất là có phong phạm cao thủ nói: "Vậy tính cái gì à!"

"Tiêu đan sư, ta nghe nói Lôi Minh tông Tiêu Tiểu Phàm là con của ngài." Lang Thiên Nhai nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Đúng vậy!"

"Tiêu đan sư, Lôi Minh tông những tên kia, rất có phải hay không đồ, Lôi Minh tông người trưởng lão kia thu Lôi Huyền làm đồ đệ, không có hảo ý." Lang Thiên Nhai nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, không có trả lời, Lôi Minh tông dự định, Tiêu Cảnh Đình đại khái có thể đoán được, bất quá, nếu còn chưa tới một bước kia, Tiêu Cảnh Đình cũng không muốn tra cứu.

Lang Thiên Nhai nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Tiêu đạo hữu, lần này tới trung thiên vực, dự định đợi bao lâu à!"

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, nói: "Hẳn muốn đợi mấy chục năm." Thượng thiên vực không thể đi, đắc tội Long tộc cùng Phượng tộc,

dù sao cũng phải cho đối phương một ít hòa hoãn thời gian, đợi thêm mấy chục năm, sự việc qua lâu, muốn đến có thể đi xem xem.

Tiêu Cảnh Đình tại hạ thiên vực không tìm được người của Tiêu gia, ngược lại ở trung thiên vực tìm được, cái này làm cho Tiêu Cảnh Đình có loại cảm giác, có lẽ, người của Tiêu gia phi thăng đi lên, cũng không nhất định là phi thăng tới hạ thiên vực, rất có thể là trung thiên vực.

Vô luận như thế nào, trung thiên vực hoàn cảnh, tổng so hạ thiên vực thật tốt hơn nhiều, nếu như, ở trung thiên vực bán đan dược, lời hẳn so hạ thiên vực lớn hơn.

Tiêu Cảnh Đình hướng Lang Thiên Nhai nhìn một cái, hỏi: "Thiên Nhai đạo hữu, năm đó chúng ta vội vội vàng vàng rời đi, chưa cho ngươi tạo thành phiền toái gì đi."

Lang Thiên Nhai lắc đầu một cái, nói: "Không có, không có."

Lang Thiên Nhai âm thầm khổ não, làm sao sẽ không có, Long Kinh Thiên ở cửa nhà hắn, hóa thành nguyên hình, kết quả, Trương gia Trương Thiên Hào trọng thương, Trương gia người biết Long Kinh Thiên thân phận, ngược lại là không có nhiều làm ầm ĩ, chính là tất cả đạo nhân mã tìm tới cửa, hỏi Long Kinh Thiên đám người tin tức.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Lang Thiên Nhai không nói thật dáng vẻ, cười một tiếng, nói: "Xin lỗi, liên lụy ngươi."

Lang Thiên Nhai mãn bất tại ý nói: "Tiêu đan sư nói quá lời, Tiêu đan sư nếu là muốn ở trung thiên vực thường trú, còn biết mở tiệm đan sao?"

Tiêu Cảnh Đình nhìn Lang Thiên Nhai sắc mặt, phát hiện Lang Thiên Nhai trong mắt lại có mấy phần mong đợi ý.

Tiêu Cảnh Đình cân nhắc một chút, nói: "Hẳn là muốn mở đi."

Đánh cướp cửa làm ăn này mặc dù tới tiền mau, nhưng là, cũng không phải mỗi ngày đều có ngu đần đưa tới cửa à! Hay là làm đan dược làm ăn ổn thỏa một ít, hôm nay, hắn đều là đan sư cấp 7, bán đan dược cung ứng một nhà nhu cầu, chắc cũng là có thể.

Lang Thiên Nhai có chút cao hứng nói: "Cùng Tiêu đan sư tiệm đan lái, ta nhất định đi cổ động."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Nếu là như vậy, liền cám ơn Lang đạo hữu, có đạo hữu hỗ trợ, muốn đến tiệm đan làm ăn chưa đến nỗi quá kém."

"Tiêu đan sư, ngươi cái đó đan dược, có còn hay không hàng tích trữ?" Lang Thiên Nhai ấp úng nói.

Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Lang Thiên Nhai hẳn còn chưa biết hắn trở thành cấp 7 tiên đan sư, đối phương nhiều nhất cũng chỉ làm hắn là cấp 5 đan sư, nếu hắn biết mình bây giờ thuật luyện đan cấp bậc, phỏng đoán không dám nói vụ này.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Lang Thiên Nhai, cười mỉa nói: "Dùng nhanh như vậy."

"Có chuẩn bị vô hại sao, Tiêu đan sư là người làm đại sự, ta coi trước lấy bản lãnh của ngài, muốn không được bao lâu, đến lượt đi thượng thiên vực, đến lúc đó, ta muốn tìm ngài xuất sắc như vậy luyện đan sư, cũng không dễ dàng." Lang Thiên Nhai mặt đầy chân thành nói.

Long Kinh Thiên đánh giá Lang Thiên Nhai, hì hì cười một tiếng, nói: "Ngươi ngược lại là sẽ phòng ngừa chu đáo à!"

Lang Thiên Nhai sờ một cái sau ót, lúng túng cười một tiếng.

Long Kinh Thiên nháy con mắt, tò mò đánh giá Lang Thiên Nhai, Lang Thiên Nhai nhìn Long Kinh Thiên sắc mặt, không tự chủ thêm mấy phần khẩn trương.

Cầm đan dược, Lang Thiên Nhai rời đi.

Long Kinh Thiên nhìn Lang Thiên Nhai rời đi hình bóng, bất đắc dĩ lắc đầu một cái, nói: "Tên nầy quá đáng thương à! Vì ở trên cái giường, còn phải khái dược."

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Đúng vậy! Cho nên, ngươi muốn tu thân dưỡng tính, chú ý tiết chế, không được luân lạc tới đối phương cái đó đến nước, biết không?"

Long Kinh Thiên bĩu môi, nói: "Cái này ngươi yên tâm, ta là chắc chắn lâm vào không rơi tới người này đến nước đi."

Long Kinh Thiên âm thầm thầm nghĩ: Lang Thiên Nhai người này thật đúng là không tự biết mình, rõ ràng thực lực bản thân chưa ra hình dáng gì, nhưng hết lần này tới lần khác cưới nhiều như vậy tộc sư tử người phụ nữ, đây không phải là tìm ngược sao?

. . .

Tiêu Cảnh Đình tiệm đan dược mở ra đứng lên, trung thiên vực cấp 7 tiên đan sư không nhiều, Tiêu Cảnh Đình tiệm đan dược ban đầu, liền đem không ít người trấn trụ.

Lang Thiên Nhai thấy trong tiệm mua bán cấp 7 đan dược, sửng sờ lợi hại, nghĩ đến trước muốn là Tiêu Cảnh Đình cổ động mà nói, bây giờ nghĩ lại, không khỏi có chút buồn cười. Tiêu Cảnh Đình trong tiệm cấp 7 tiên đan đều có bán, nơi nào dùng hắn cổ động à! Trong tiệm đan dược, hắn căn bản là không mua nổi à!

Lang Thiên Nhai mang theo không thiếu hồ bằng cẩu hữu tới, mấy người trông chừng tiệm ở giữa đan dược, từng cái cặp mắt xám ngắt, nhưng là, cuối cùng mua đan dược người, cũng lác đác không có mấy.

Tiêu Cảnh Đình cũng không nóng nảy, chỉ cần tiệm đan dược danh

tiếng đánh ra, sau này tự nhiên sẽ có người đến cửa.

Long Kinh Thiên đứng ở cửa, ánh mắt tích lưu lưu chuyển động.

Tiêu Cảnh Đình đánh giá ở cửa Long Kinh Thiên, hướng Tiêu Tiểu Tấn hỏi: "Tiểu Tấn, nhà ngươi vị kia đứng ở cửa làm gì chứ?"

Tiêu Tiểu Tấn bất đắc dĩ nói: "Hắn muốn nhìn chằm chằm những người đó, để ngừa có người cầm đan dược không trả tiền."

"Nhưng mà, hắn như thế đứng ở cửa, khách đều không dám đi vào." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Tiểu Tấn hướng Long Kinh Thiên phương hướng nhìn sang, Long Kinh Thiên đứng ở cửa, trên mặt mang nụ cười sáng lạng, hai tròng mắt sáng lên.

Tiêu Tiểu Tấn xoa xoa lỗ mũi, nếu người bình thường là Long Kinh Thiên diễn cảm, đó là vô cùng phong phú có thân hòa lực, nhưng mà làm ra cái bộ dáng này chính là Long Kinh Thiên, liền hơi có chút để cho người cảm thấy kinh sợ.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Tiêu Cảnh Đình một cái, hỏi: "Cha, cha cái này tiệm đan, có phải hay không lụp xụp một ít."

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, nói: "Có thể đi."

Tiêu Cảnh Đình tiệm đan dược mặt tiền chân thực học trò quá nghèo, cùng trung thiên vực vậy hở một tí nguy nga lộng lẫy kiến trúc so sánh, chân thực thật không có có cấp bậc. Như vậy cũng tốt giống như đem kim cương chứa ở một cái phá lọ sành bên trong, để cho người cũng không dám tin tưởng, vậy phá lọ sành bên trong đồ là kim cương, chỉ cho là thủy hóa.

"Vậy làm sao bây giờ?" Tiêu Tiểu Tấn hướng Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Tiêu Cảnh Đình xoa xoa lỗ mũi, nói: "Cứ làm như vậy đi, có Kinh

Thiên đứng ở cửa, hẳn không người cho rằng, chúng ta bán là hàng giả."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Có Long Kinh Thiên ở đó tạc trước, phỏng đoán những người đó, cũng làm cha mở là hắc điếm.

"Mùi rượu không sợ ngõ hẻm sâu, không sợ." Tiêu Cảnh Đình mãn bất tại ý nói.

------oOo------

Chương 355: Đan dược làm ăn

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 355: Đan dược làm ăn
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Lang Thiên Nhai ở bên trong tiệm đan lung lay một vòng, áo não trở lại biệt viện.

Sư Đan Phượng nhìn Lang Thiên Nhai, có chút kinh nghi hỏi: "Ngươi nói Tiêu đan sư trong tiệm bán là cấp 6, cấp 7 đan dược."

Lang Thiên Nhai gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Trên người ta tiên tinh không đủ, sợ mất thể diện, ta cũng không dám ở bên trong đợi lâu." Lang Thiên Nhai gãi đầu một cái, sắc mặt không khỏi có chút nóng lên.

Sư Đan Phượng nhìn Lang Thiên Nhai, nói: "Tiêu Cảnh Đình không phải là đan sư cấp 7 liền đi."

Lang Thiên Nhai lắc đầu một cái, nói: "Ta cũng không biết à! Bất quá có khả năng này. Mọi người suy đoán không phải Tiêu Cảnh Đình đã trở thành cấp 7 tiên đan sư, chính là tên nầy đánh cướp một cái cấp 7 tiên đan sư."

Sư Đan Phượng ngón tay nhẹ một chút trước huyệt Thái dương, như có điều suy nghĩ nói: "À, vậy còn là đám người kia đánh cướp một cái cấp 7 tiên đan sư xác suất tương đối lớn, Long Kinh Thiên tên nầy, cũng đánh cướp hết mấy tiên tôn, cũng không kém một cái cấp 7 tiên đan sư."

Lang Thiên Nhai gật đầu một cái, nói: "Ta cũng nghĩ vậy như vậy."

Tiêu Cảnh Đình lên cấp cấp 5 tiên đan sư còn không bao lâu, liền

thời gian ngắn như vậy, tên nầy coi như là tuyệt đỉnh thiên tài, cũng không nhanh như vậy trở thành cấp 7 tiên đan sư, coi như tên nầy, lấy được thiên đại truyền thừa, trở thành cấp 7 tiên đan sư, cũng không nên nhanh như vậy luyện chế ra nhiều như vậy đan dược.

"Cấp 7 tiên đan sư, rất nhiều đều là sau lưng có thế lực, không đạo lý bị đánh cướp, cũng không la lên à!" Sư Đan Phượng có chút hồ nghi nói.

Lang Thiên Nhai mãn bất tại ý nói: "Đan dược từ đâu tới, chúng ta không cần quản, dù sao đan dược là thật."

Sư Đan Phượng suy tư một chút, nói: "Lấy Tiêu đan sư nhân phẩm, muốn đến cũng không biết bán thuốc giả."

Lang Thiên Nhai tràn đầy chân thành nói: "Cũng phải, đó là! Phu nhân ngươi quản ta quản quá nghiêm, ngươi hẳn cho nhiều ta một ít tiền lẻ hoa."

Sư Đan Phượng nhìn Lang Thiên Nhai, cười mỉa nói: "Cho ngươi tiền xài vặt, cho ngươi tiền xài vặt làm gì, để cho ngươi đi trong tiệm phiếu kỹ."

Lang Thiên Nhai lúng túng cười một tiếng, nói: "Phu nhân, bà có thể thật biết nói đùa, ta là muốn đi mua đan dược, từ cưới vợ ngươi sau đó, ta liền lại cũng không phiếu kỹ."

"Phải không? Ta nghe nói ngươi không tiếc chi tiêu dè sẻn, từ trong kẻ răng nặn ra tiền, nhẫn nhục mang nặng đi hàng đêm lòng xem ngươi mấy cái bạn thân." Sư Đan Phượng nói.

Lang Thiên Nhai khô khốc nở nụ cười, nói: "Phu nhân, bà khẳng định lầm, không có chuyện."

. . .

Trung thiên vực, cấp 7 luyện đan sư ít đến đáng thương, Tiêu Cảnh

Đình trong tiệm có cấp 7 đan dược sự việc, truyền rao liền mở, các lộ cao thủ tới dồn dập. . .

Bởi vì là tiệm đan quá nhỏ, lưu lượng khách lớn lúc này tiệm đan thiếu chút nữa bị chen bể.

Mặc dù trong tiệm có lúc sẽ rất hỗn loạn, nhưng là, có Long Kinh Thiên trấn giữ, ai cũng không dám táy máy tay chân.

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, bĩu môi, nói: "Bên trong tiệm đan bán nhiều đan dược như vậy, lại có thể không có ai hỏi thăm cấp 7 tiên đan sư sự việc." Thua thiệt hắn còn là đan dược nguồn, suy nghĩ mấy cái lời nói dối.

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Bởi vì là mọi người, cũng làm đan dược là giành được."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình ma chưởng trước cằm, nói: "Làm sao những người này, cũng như thế không coi trọng ta à!"

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Bởi vì là anh quá thần kỳ, người khác cũng khó có thể tưởng tượng."

Tiêu Cảnh Đình đắc ý cười cười, nói: "Nói đúng."

Long Kinh Thiên cùng Tiêu Tiểu Tấn đi vào.

"Cha, mẹ, các ngươi đang nói chuyện gì đâu ?" Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

Tiêu Cảnh Đình khoát tay một cái, cũng không không biết xấu hổ nói, mới vừa rồi tự tâng bốc mình, "Không việc gì, Tiểu Tấn, làm ăn như thế nào à!"

"Rất tốt, rất tốt, con đều phải không kịp thu tiền." Tiêu Tiểu Tấn cười cười nói.

Long Kinh Thiên đứng ở đan cửa tiệm, có chút thất lạc nói: "Ngay cả một người kiếm chuyện cũng không có, gây ra ta là anh hùng không có đất dụng võ à!"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Long tộc cùng Phượng tộc, cũng không có người tới sao?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Long Kinh Thiên khoát tay một cái, vẻ kiêu ngạo mạc khả nại hà nói: "Đừng nói nữa, vậy 2 tộc đều là quỷ nhát gan, có thể cho ta dọa sợ, cũng không dám tới."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Ta vốn còn muốn liền nó một phiếu đâu, không nghĩ tới lại có thể cũng không có người tới." Long Kinh Thiên tràn đầy tiếc nuối nói.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Được rồi, không người tới, ngươi liền an phận một chút đi."

Long Kinh Thiên: ". . ."

. . .

"Tiêu đan sư, thật lâu không gặp." Trương Hợp hướng về phía Tiêu Cảnh Đình rất cung kính nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn người đâu, không khỏi vui vẻ, nhìn năm đó đem mình tiếp đón đến trung thiên vực người, Tiêu Cảnh Đình không khỏi có dũng khí cảnh còn người mất cảm giác.

Năm đó, vị này mở to quản sự, đối với hắn cũng không có phần này cung kính phát ra từ nội tâm à!

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Trương quản sự, thật lâu

không gặp."

Trương Hợp lúng túng cười một tiếng, nói: "Tiêu đan sư, những năm này thật đúng là lẫn vào gió nổi nước lên, để cho người hâm mộ à! Vị này là chúng ta Trương gia gia chủ."

Tiêu Cảnh Đình nhiều hứng thú quét Trương Viễn chí một cái, năm đó, Trương Viễn chí mời hắn giả mạo Trương Thiên Ý, mình một mực ẩn núp không ra mặt, lúc này có thể coi như là gặp được.

"Nguyên lai là Trương đạo hữu, ngưỡng mộ đã lâu." Tiêu Cảnh Đình cười cười nói.

"Tiêu đan sư làm ăn làm rất lớn à! Thật là làm cho người hâm mộ à!" Trương Viễn chí nhìn Tiêu Cảnh Đình, trong lòng không khỏi dâng lên ghen tị.

Tiêu Cảnh Đình mặc dù chỉ có một bề ngoài rách rưới tiệm đan, nhưng là, cái này tiệm đan kinh doanh nửa tháng, thu vào đã để được cho Trương gia tất cả thương hành cộng lại một năm thu vào.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Khá tốt, khá tốt, miễn cưỡng đủ sống qua ngày mà thôi, Trương đạo hữu vô sự không lên điện tam bảo, không biết có cái gì có thể giúp."

Trương Viễn chí miễn cưỡng cười một tiếng, nói: "Ta nghe, Tiêu đan sư trong tiệm đan có hoàng thiên đan bán, nhưng là, đan dược này hạn chế tiêu thụ."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy."

Hoàng thiên đan là có thể trợ giúp tiên vương lên cấp tiên hoàng cấp 6 tiên đan, đan dược này vừa lên chiếc, liền bị giành mua, sợ đưa tới hỗn loạn, Tiêu Cảnh Đình lựa chọn hạn chế mua sách lược, các thế lực lớn, chỉ có quan hệ thân, mới có thể mua, hơn nữa, mỗi cái thế lực có thể mua số lượng đều có nghiêm khắc hạn định.

Câu ca dao tốt, vật lấy hiếm là quý, càng như vậy, đan dược giá cả, ngược lại thì bị càng xào càng cao.

Cửa ải tiên tinh, đi cửa sau nơi nơi, Tiêu Cảnh Đình không nghĩ tới mình vô tâm một cái động tác, lại còn để cho mình gặp được đã từng là người thuê.

"Là là Trương Thiên Ý đạo hữu, chuẩn bị?" Tiêu Cảnh Đình nhíu mày nói.

Trương Thiên Ý tên kia, hẳn vẫn chưa tới lên cấp tiên hoàng cửa khẩu, hơn nữa tên kia, bản thân cũng là một tiên đan sư.

Trương Viễn chí gật đầu một cái, có chút phiền muộn nói: "Đúng vậy! Thiên Ý hắn, so với Tiêu đan sư tới kém quá xa, cùng hắn trở thành cấp 6 tiên đan sư, còn không biết phải chờ nhiều ít năm, có chuẩn bị vô hại, nếu như, Tiêu đan sư có thể đem đan dược bán cho ta, ta nguyện ý nhiều hơn 30% tiên tinh."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Được."

Trương Viễn chí nghe được Tiêu Cảnh Đình mà nói, không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Trương Viễn chí biểu lộ như trút được gánh nặng, không khỏi xúc động, đáng thương thiên hạ lòng cha mẹ.

. . .

Trương gia.

"Cha, cha đi tìm Tiêu Cảnh Đình." Trương Thiên Ý đi vào phòng hỏi.

Trương Viễn chí gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Đây là ta từ Tiêu Cảnh Đình nơi đó mua đan dược, giao cho ngươi giữ đi." Trương Viễn chí đưa qua đan dược nói.

Trương Thiên Ý nhận lấy đan dược, nhìn xem, sắc mặt phức tạp nói: "Cha, cha vì đan dược này, xài không thiếu đi."

Trương Viễn chí gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Trung thiên vực cầm xuất thủ cấp 6 tiên đan sư quá ít, rất nhiều đan dược đều có giá chợ đen, đan dược này đắt là đắt một chút, nhưng là, cũng không có quá ngoại hạng, cha ngươi ta còn tiếp nhận khởi." Hoàng thiên đan vật này, điều không phải muốn mua là có thể mua được, đan dược này nếu là ở hội đấu giá ở trên xuất hiện, thường xuyên sẽ bị đẩy giá trên trời.

Trương Thiên Ý ma chưởng trước đan dược trong tay, nói: "Cha, Tiêu Cảnh Đình đan dược nguồn, ngươi biết không?"

Trương Viễn chí lắc đầu một cái, nói: "Không biết à! Hẳn là giành được."

"Làm sao xác định là giành được." Trương Thiên Ý hỏi tới.

"Tiêu Cảnh Đình một nhóm người, trừ Long Kinh Thiên, tu vi cũng thấp rất, căn bản không theo kịp luyện đan cần tiên lực, Tiêu Cảnh Đình mua bán đan dược trong, còn có cấp 7 tiên đan, trong nhóm người kia, làm sao xem cũng không giống là có cấp 7 tiên đan sư dáng vẻ, cho nên, hẳn là giành được đi." Trương Viễn chí nói.

Tiêu Cảnh Đình đan dược là giành được một điểm này, là trung thiên vực phần lớn người cái nhìn, còn có chuyện tốt người liệt kê ra mười có thể bị ăn cướp luyện đan sư danh sách.

"Đan dược này là mới gần luyện chế được." Trương Thiên Ý nói.

"Phải không?" Trương Viễn chí có chút hoài nghi nói.

Trương Thiên Ý gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, bên trong tông môn rất nhiều người đều ở đây Tiêu Cảnh Đình nơi đó mua đan dược, rất nhiều người phản ứng, đều là thuốc viên đều là mới gần luyện chế

được, cho nên, Tiêu Cảnh Đình trong nhóm người kia, nếu là không có cấp 7 tiên đan sư, rất có thể nhóm người kia, nhốt mấy cái cấp 7 tiên đan sư, không dừng ngủ đêm luyện đan."

Trương Viễn chí trợn to mắt, nói: "Nhốt tiên đan sư, Tiêu Cảnh Đình lúc đó người hẳn không lớn như vậy gan đi."

"Nếu không, chính là trong nhóm người kia, có cấp 7 tiên đan sư." Trương Thiên Ý đạo

Trương Viễn chí hề hề cười một tiếng, nói: "Khả năng này hơn nữa không đáng tin cậy."

Trương Thiên Ý híp mắt mâu, nói: "Cũng chưa chắc không đáng tin cậy, có lẽ Tiêu Cảnh Đình đã trở thành cấp 7 tiên đan sư, năm đó, hắn rời đi trung thiên vực lúc này Tiêu Cảnh Đình đã là cấp 5 tiên đan sư, nghe nói, Tiêu Cảnh Đình tại hạ thiên vực lúc này gặp tiên đế lăng mộ, cái đó lăng mộ thật giống như thuộc về một cái cấp 8 tiên đan sư."

Trương Viễn chí ngây ngẩn nhìn Trương Thiên Ý, nói: "Ý ngươi là. . . Tiêu Cảnh Đình là cấp 7 tiên đan sư, cái này. . . Đây cũng quá không đáng tin cậy đi."

Trương Thiên Ý phiêu liền Trương Viễn chí một cái, nói: "Cha, con chẳng qua là suy đoán, cũng không có nói nhất định."

"Ngươi suy đoán cũng quá phóng đại, Tiêu Cảnh Đình rời đi trung thiên vực lúc này mới là cấp 5 tiên đan sư, coi như hắn là cấp 7 tiên đan sư, cũng là không kịp luyện chế nhiều thuốc viên như vậy." Trương Viễn chí nói.

Trương Thiên Ý lắc đầu một cái, nói: "Thôi, vô luận Tiêu Cảnh Đình tiệm đan đan dược là từ đâu tới, cũng không quan hệ gì với chúng ta."

Trương Thiên Ý cắn răng, trong lòng không khỏi có mấy phần không

cam lòng, bị một cái cha mời tới hàng giả quăng ra mấy con phố, Trương Thiên Ý trong lòng rất không phải mùi vị.

------oOo------

Chương 356: Long tộc khách tới

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 356: Long tộc khách tới
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Long Kinh Thiên trông nom tiệm đan, nhàm chán khá hơn chút ngày giờ.

Theo một người đến, Long Kinh Thiên lập tức phấn chấn.

"Ơ, đây không phải là Long Hà trưởng lão sao? Không nghĩ tới, lại có thể ở chỗ này thấy rồng sông trưởng lão, ta nghe nói, lần trước cùng ngươi cùng đi hạ thiên vực trưởng lão, bị thua thiệt, hại nóng nảy trốn, rốt cuộc vẫn là Long Hà trưởng lão rộng rãi, gặp biến không sợ hãi, lại còn chạy đến đi bộ." Long Kinh Thiên châm chọc nói.

Long Hà nhìn Long Kinh Thiên, mặt băng bó, thần sắc không vui giảm thấp thanh âm nói: "Long Kinh Thiên, ngươi không được thật là quá đáng."

Long Kinh Thiên bĩu môi, tràn đầy không cho là đúng nói: "Quá đáng, ta nơi nào quá phận? Là các ngươi tới trước tìm ta gốc, lật thuyền trong mương mùi vị như thế nào à!"

Long Hà: ". . ."

"Long Hà trưởng lão, ngươi lần này là tới làm gì, chẳng lẽ, lại là cho ta đưa tiền tới?" Long Kinh Thiên đánh giá Long Hà trên tay nhẫn không gian, trong con ngươi dính vào mấy phần tham lam.

Long Hà nhìn Long Kinh Thiên, có chút kích động nói: "Ngươi đây là khiêu khích sao? Long Kinh Thiên, lần trước nếu không phải ngươi sử dụng thủ đoạn gây rối, một mình ngươi mới lên vũ tôn, có thể đối phó ta sao? Không biết sống chết."

Long Kinh Thiên đem áo khoác cởi một cái, lộ ra bên trong kim quang lòe lòe thần long giáp.

"Tình huống bình thường dưới, ngược lại không nhất định có thể đối phó ngươi, nhưng là, ngươi xem ta cái này người trang phục và đạo cụ, buông tay đánh một trận, vẫn còn có cơ hội." Long Kinh Thiên sáng một cái trên người quyến rũ quần áo nói.

Tiêu Tiểu Tấn không nhịn được xoa trán một cái, Long Kinh Thiên tên nầy, như vậy thật đúng là thiếu đánh à!

Tiêu Tiểu Phàm xích lại gần Tiêu Tiểu Tấn, nói: "Hù chết ta, ta còn lấy là nhà ngươi vị kia, dự định cởi hết, ta còn đang suy nghĩ, Long tộc có phải hay không cũng như thế hào thả."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Long Hà nhìn Long Kinh Thiên trên người thần long giáp, không nhịn được nhíu mày, "Giành được đồ, ngươi còn không biết xấu hổ khoe khoang."

Thấy Long Kinh Thiên bày ra thần long giáp, Long Hà tim không nhịn được vừa kéo, thần long giáp là Long Đế giáp sở tạo, chí ít có thể đem một cái tiên tôn chiến lực gia tăng gấp đôi, Long Hà âm thầm ở trong lòng mắng Long Huân là ngu si, nếu không phải Long Huân thất lạc thần long giáp, sự việc cũng không biết làm thành như vậy.

Long Kinh Thiên tràn đầy không cho là đúng nói: "Ta có cái gì ngại quá khoe khoang, đoạt vào tay, chính là của ta, các ngươi không cho ta thì thế nào, ta có thể cướp à! Sớm muộn ta muốn vọt tới Long tộc đi, vớ lấy ổ của ngươi."

Long Hà bị Long Kinh Thiên liều lĩnh mà nói, tức thiếu chút nữa một hơi không lên tới, "Ngươi. . . Ngươi khẩu khí thật là lớn à!"

Long Kinh Thiên đắc ý cười cười, nói: "Như thế nào, sợ chưa, sợ mà nói, nhanh chóng tránh hồi Long tộc đi, giấu."

"Ngươi tên khốn kiếp, ta lần này là phụng thái thượng trưởng lão ra lệnh tới." Long Hà nói.

Long Kinh Thiên khẽ nâng trước cằm, nói: "Long Đế à! Tên nầy không phải hàng năm tránh không gặp người sao? Làm sao đột nhiên nhớ lại ta tới, thật là hiếm thấy à!"

"Nếu không phải ngươi gây ra nhiều như vậy đại nghịch bất đạo chuyện hoang đường, Long Đế sẽ chú ý tới ngươi?" Long Hà tràn đầy tức giận nói.

Long Kinh Thiên sờ cằm, nói: "Bất quá là đánh cướp mấy cái tên xui xẻo, cũng không tính là là chuyện ghê gớm gì tình đi! Có phải hay không các ngươi những người này, kinh hãi quái vật nhỏ, cầm chút nhỏ nhặt không đáng kể sự việc, đi phiền Long Đế à! Ta nói, các ngươi những người này à! Cũng quá không thiên lương."

"Long Kinh Thiên, ngươi là không phải là không muốn ở Long tộc lăn lộn." Long Hà có chút kích động hỏi.

Long Kinh Thiên móc móc lỗ tai, mãn bất tại ý nói: "Ta sớm liền rời đi Long tộc, tự lập môn hộ, ngươi không biết sao?"

Long Hà nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Long Kinh Thiên, ngươi như thế phách lối, tương lai xảy ra chuyện, ngay cả một cho ngươi nhặt xác người cũng không có."

Long Kinh Thiên mãn bất tại ý nói: "Cái này cũng không nhọc đến ngươi phí tâm, ta còn lăn lộn không tới vậy đến nước, nhắc tới, Long Đế tiền bối tìm ta, lão nhân kia tìm ta làm gì à!"

"Thỏ con, đó là Long Đế, há là ngươi có thể tùy ý thấp hủy." Long Hà tràn đầy tức giận nói. Nghe được Long Kinh Thiên kêu Long Đế lão gia, Long Hà nhất thời không nhịn được.

"Được rồi, được rồi, ta biết là Long Đế, nhưng mà, Long Đế tuổi tác cũng không nhỏ, còn không phải là lão gia một cái." Long Kinh Thiên tùy ý nói.

"Long Đế biết ngươi bây giờ tình cảnh, cảm thấy ngươi dù sao cũng là Long tộc huyết mạch, lưu lạc bên ngoài không ổn, ngươi trên người bây giờ không hề thiếu đan dược, chỉ cần ngươi giao ra mười viên tôn hồng đan, một trăm viên hoàng thiên đan, liền chấp thuận ngươi hồi Long tộc, đan dược này coi như là vào ở phí." Long Hà lưng đeo tay, vẻ kiêu ngạo bố thí diễn cảm nói.

Long Kinh Thiên đế liền đế chân mày, tràn đầy kháng cự nói: "Long Đế lão này, sẽ không phải là lớn tuổi, lão hồ đồ đi."

Long Hà có chút kích động nói: "Vô liêm sỉ, ngươi nói nhăng gì đấy? Long Đế đại nhân, nhưng mà ngươi có thể tùy ý thấp hủy."

Trên thực tế, Long Đế nghe nói Long Kinh Thiên không tới ngàn tuổi, liền trở thành vũ tôn, tư chất xuất chúng, Long tộc cũng không tìm ra cái thứ hai giống như Long Kinh Thiên như vậy thiên tài, cho nên, liền muốn chiêu an liền Long Kinh Thiên. Nhưng mà, Long Hà đối với Long Kinh Thiên nhìn không thuận mắt, liền giả truyền liền Long Đế ra lệnh, đưa ra không có chứng cớ yêu cầu.

Long Kinh Thiên bĩu môi, mãn bất tại ý nói: "Chẳng lẽ ta có nói sai cái gì không? Mười viên tôn hồng đan, thật là nghĩ đẹp, nói cho ngươi, một viên cũng không có, ăn rắm đi ngươi."

"Long Kinh Thiên, ngươi còn có muốn hay không hồi Long tộc?"

"Ta rời đi Long tộc lúc này cũng chưa từng nghĩ tới phải đi về." Long Kinh Thiên suy nghĩ một chút, lộ ra một hớp răng nhọn, nói: "Trừ phi trở về cướp sạch ngươi."

Long Hà nhìn Long Kinh Thiên, vẫy vẫy tay áo nói: "Bất chấp lý lẽ."

. . .

Tiêu Tiểu Tấn đi tới Long Kinh Thiên bên người, nghiêng đầu nói: "Thật không nghĩ tới, tên nầy, lại là muốn ngươi hồi Long tộc."

Long Kinh Thiên bĩu môi, nói: "Hừ, cái gì muốn ta hồi Long tộc à! Rõ ràng là đổi cái phương thức muốn từ trên người ta mò mỡ, nghĩ chiếm ta tiện nghi, đời sau đi."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Long Kinh Thiên híp mắt mâu, không vui nói: "Tử lão đầu này, giọng không nhỏ à! Muốn nhiều thuốc viên như vậy, cũng không sợ đem hắn chống đỡ chết."

"Ngươi như thế hạ hắn mặt mũi, tương lai đến thượng thiên vực, chỉ sợ hắn muốn tìm ngươi phiền toái." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Long Kinh Thiên mãn bất tại ý nói: "Sợ cái gì à! Chờ thêm đoạn thời gian, ta thành tiên đế, nơi nào còn có hắn chuyện gì." Long Kinh Thiên thầm nói: Long Hà bây giờ cũng không dám đối với hắn ra tay, trong tương lai, thì càng không gan này.

Tiêu Tiểu Tấn há to miệng, tràn đầy im lặng nhìn Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên nhìn Tiêu Tiểu Tấn, có chút không vui nói: "Ngươi đây là cái gì diễn cảm à. . ."

Tiêu Tiểu Tấn xoa xoa lỗ mũi, nói: "Miệng của ngươi khí, có phải hay không quá lớn, mới mới vừa gia nhập tiên tôn, liền trông cậy vào tiên đế."

"Cha ngươi nói, không muốn làm tiên đế tiên giả, không phải tốt tiên giả." Long Kinh Thiên đem Tiêu Cảnh Đình nói chạy ra ngoài.

"Cha còn nói, đường muốn từng bước từng bước đi, cơm muốn từng miếng từng miếng ăn." Tiêu Tiểu Tấn bất đắc dĩ nói.

Long Kinh Thiên cau mày, nói: "Cha ngươi nói qua lời này sao? Đường tại sao phải từng bước một đi, ta một cái phi độn là có thể đi thật là xa, cơm tại sao phải từng miếng từng miếng ăn, ta một chút là có thể ăn thật là nhiều. . ."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

. . .

Tiêu Tiểu Đông đi ra, hỏi: "Ta nghe nói, mới vừa có rồng tộc cao thủ tới, không có chuyện gì xảy ra đi."

Long Kinh Thiên vỗ ngực một cái, nói: "Không có xảy ra việc gì, ta đã đem người cho oanh đi."

Tiêu Tiểu Đông: ". . ."

"Tên kia không nói gì đi." Tiêu Tiểu Đông hỏi.

"Nói, hắn nói Long Đế lão đầu tử kia, cho phép ta hồi Long tộc, nhưng là, muốn cho ta đóng điểm chi phí, muốn mười viên tôn hồng đan, một trăm viên hoàng thiên đan, nằm mộng ban ngày, tên nầy cũng không biết là không phải người già si ngốc, đánh cướp đánh tới trên đầu ta." Long Kinh Thiên gật đầu nói.

Tiêu Tiểu Đông cau mày, có chút hồ nghi nói: "Đây là Long tộc tiên đế ý?"

"Long Hà tên kia là nói như vậy." Long Kinh Thiên lơ đãng nói.

"Các ngươi không cảm thấy kỳ quái sao?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Tiêu Tiểu Tấn không hiểu hỏi: "Kỳ quái cái gì?"

"Cái giá này vị đối với tiên hoàng mà nói, là đòi hỏi quá đáng, đối với tiên đế mà nói, lại mở ít đi, nếu như là tiên đế mà nói, hẳn sẽ không quan tâm như thế một ít đồ mới đúng, ta cảm thấy tương đối giống như là một cái tiên tôn ra giá." Long tộc tiên đế cũng là muốn mặt mũi, coi như thật muốn từ Long Kinh Thiên trên người cạo chút dầu nước, cũng không nên lúc này nói à!

Tiêu Tiểu Tấn ở trong mộng mới tỉnh nói: "Anh , anh ý là, Long tộc tiên đế muốn mời Long Kinh Thiên trở về, nhưng là, Long Hà giả truyền liền Long Đế ý, tăng thêm yêu cầu?"

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Có khả năng này."

Long Vũ đã là Long tộc thiên tài, bởi vì trước Long Vũ thiên tư, cho dù, Long Vũ bên ngoài làm xằng làm bậy, Long tộc đối với Long Vũ, vẫn là hết sức nhẫn nhịn, cõi đời này, thiên tài tổng là có thể đạt được một ít đặc quyền, Long Kinh Thiên hiện ra thiên tư, đã vượt qua Long Vũ.

Tiên tôn cấp bậc cao thủ, cho dù là thế lực cao cấp, cũng phải hết sức lôi kéo, Long Kinh Thiên còn trẻ như vậy, tương lai dòm ngó ngôi báu tiên đế, cũng là vô cùng có thể, vì phòng ngừa Long Kinh Thiên đưa vào Phượng tộc, Long tộc bên kia đối với Long Kinh Thiên ném ra cành ô liu, cũng là rất bình thường.

"À, lão Vương này tám trứng." Long Kinh Thiên tràn đầy tức giận mắng.

Tiêu Tiểu Đông cười một tiếng, nhìn Long Kinh Thiên lòng đầy căm phẫn dáng vẻ, nói: "Đây chẳng qua là ta suy đoán, không nhất định là thật."

Long Kinh Thiên khẽ hừ một tiếng, nói: "Ta biết, nhất định là ngươi đoán như vậy, Long Hà lão kia không tu, chính là một thứ bại hoại, cả ngày bưng một bộ lấy Long tộc cường thịnh là nhiệm vụ của mình tư thái, thật ra thì đặc biệt làm loại này ăn trộm gà trộm chó

chuyện."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Tiêu Tiểu Đông nhún vai một cái, nói: "Người nếu bị đánh đi, bây giờ nói những thứ này cũng đã chậm, câu ca dao tốt, Diêm vương tốt gặp, tiểu quỷ khó dây dưa, nếu như, thật là Long Đế muốn chiêu an ngươi, ngươi như thế cự tuyệt hắn, cũng không biết hắn có thể hay không chạy đến Long Đế trước mặt đi nói bậy bạ."

Long Kinh Thiên khoát tay một cái, tràn đầy không quan tâm nói: "Yên tâm đi, tiên tôn tới, có thể trốn, còn như Long Đế, hắn sống nhiều năm như vậy, luôn là yếu điểm mặt mũi, sẽ không đích thân ra tay đối phó ta một tên tiểu bối."

Tiêu Tiểu Đông: ". . ."

"Coi như là Long Đế tự mình chiêu an ta, ta cũng lười trở về." Long Kinh Thiên lạnh lùng nói, trong lời nói mang theo mấy phần bị tức.

Biết Long Kinh Thiên ở Long tộc bị những cái kia lật đổ, Tiêu Tiểu Tấn vỗ một cái Long Kinh Thiên bả vai, nói: "Tốt lắm, không đi trở về, liền không đi trở về đi, lấy ngươi bản lãnh nơi nào cũng có thể lẫn vào mở."

Long Kinh Thiên vui vẻ cười một tiếng, nói: "Đó cũng không phải là, không biết Long Vũ vậy lão vương bát chạy đi nơi nào, có rãnh rỗi gặp phải hắn, cùng hắn hỏi thăm một chút Long tộc tình huống, ta xem Long tộc những năm này, dốc hết một ít thứ bại hoại, thế lực chỉ sợ là muốn lùi lại."

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên bộ kia cười trên sự đau khổ của người khác dáng vẻ, bất đắc dĩ lắc đầu một cái.

------oOo------

Chương 357: Long Vũ tìm tới

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 357: Long Vũ tìm tới
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Nhắc Tào Tháo Tào Tháo liền đến, Long Kinh Thiên chân trước nhắc tới Long Vũ, chân sau Long Vũ đã đến.

Long Vũ đánh giá Long Kinh Thiên, nói: "Thỏ con, ta nghe nói ngươi làm mấy nhiều tiền, phát tài! Ngươi phát tài, có phải hay không hẳn biếu một chút cho bố ngươi à!"

Tiêu Tiểu Phàm nhìn Long Vũ, trong lòng có chút tò mò, "Em ba, đó chính là ngươi công công à! Nhìn như, thật là quyến rũ rất." Long Vũ cả người chiếu lấp lánh kim y, đầu đội kim quan, kim quan trên có mấy viên lớn đá quý, nhìn như, quả thật có chút phong cách.

Tiêu Tiểu Tấn cười khổ một cái, nói: "Đúng vậy! Chẳng những lẳng lơ túi, hơn nữa vô cùng không đáng tin cậy."

Tiêu Tiểu Phàm gật đầu một cái, nói: "Đã nhìn ra."

Tiêu Tiểu Phàm cùng Tiêu Tiểu Tấn ở nơi đó nói lặng lẽ nói, Long Kinh Thiên trợn mắt nhìn Long Vũ, nói: "Muốn tiên tinh không có!"

"Ngươi cái này thằng nhóc chết bằm như thế keo kiệt, thật là tạo nghiệt à!" Long Vũ kêu trời trách đất nói.

Long Kinh Thiên lơ đễnh nói: "Ngươi cũng biết tạo nghiệt à! Đều là ngươi tạo nghiệt."

Long Vũ: ". . ."

"Ta tiên tinh không thể cho ngươi, bất quá, ta có thể giới thiệu một cọc cho ngươi làm ăn." Long Kinh Thiên nói.

Long Vũ nhìn Long Kinh Thiên, có chút hồ nghi nói: "Làm ăn, làm ăn gì."

"Trước tại hạ thiên vực lúc này cái đó lăng mộ, không phải thuộc về tiên tôn, nhưng thật ra là thuộc về một cái tiên đế, nghe nói, nơi đó mai táng một cái cấp 8 tiên đan sư, trên thực tế là cấp 9, lăng mộ bên trong thứ tốt thật to có à! Bất quá, đều bị bên trong thú thủ mộ, cầm đi."

"Vậy chỉ thú thủ mộ có chút lợi hại, tiên tôn đỉnh phong tu vi, ta không dám động thủ, liền đem nó lưu đày tới bên trong vết nứt không gian mặt đi, ta có tọa độ, sau khi chuyện thành công, ngươi phân 50% thu hoạch cho ta, ta liền đem tọa độ cho ngươi." Long Kinh Thiên nói.

"Được được được , tọa độ đâu ?" Long Vũ nghe trong con ngươi thành tựu xuất sắc liền liền, không kịp đợi hỏi.

Long Kinh Thiên rất sảng khoái báo ra tọa độ.

Long Vũ vỗ một cái Long Kinh Thiên bả vai, tràn đầy thành khẩn nói: "Con trai, con biết cái gì gọi là lật lọng sao?"

Long Kinh Thiên mãn bất tại ý nói: "Biết! Nguyên vốn là không trông cậy vào ngươi giữ lời, cha quả nhiên là một thứ bại hoại, người nói qua sông rút cầu, ngươi cầu kia còn không có qua đây, liền tháo cầu."

Long Vũ cười khan một tiếng, nói: "Kinh Thiên, ngươi vừa nói như vậy, thật đúng là để cho bố ngươi, có chút ngại quá à!"

Long Kinh Thiên đánh giá Long Vũ, hỏi: "Cho nên đâu, ngươi dự định phân điểm tiên tinh cho ta."

"Không cửa." Long Vũ không chút nghĩ ngợi nói.

Ngại quá thuộc về ngại quá, nhưng là, một ít vấn đề nguyên tắc là không thể dao động.

Long Kinh Thiên khẽ hừ một tiếng, vẻ kiêu ngạo chê.

"Cha, vậy chỉ rắn 9 đầu rất là lợi hại, ngươi cẩn thận điểm, bị cho người ta cắn chết, như vậy ta lỗi đại." Long Kinh Thiên lành lạnh nói.

"Ngươi thằng nhóc chết bầm lo nghĩ bậy bạ cái gì chứ ? Bố ngươi so ngươi ăn thêm nhiều năm như vậy cơm, một cái nhiều dài mấy cái đầu rắn, có thể làm gì ta?" Long Vũ mãn bất tại hồ nói

"Cùng ngươi bắt lại tên kia rồi hãy nói." Long Kinh Thiên nói.

Long Vũ vỗ một cái Long Kinh Thiên bả vai, nói: "Tiểu tử à! Bố cướp được tiên tinh, đến lúc đó cũng không cho ngươi, bố nếu là đem con rắn kia làm thịt, rồi mời ngươi ăn canh rắn, chính ngươi không dám động vậy rắn 9 đầu, ngược lại đem làm ăn này giới thiệu cho bố ngươi, muốn đến ngươi cũng biết, bố ngươi thực lực so ngươi mạnh, ngươi à! Còn cần cố gắng."

Long Kinh Thiên nhìn Long Vũ, trơ tráo không cười nói: "Ngươi hiểu lầm, ta đem vậy con rắn 9 đầu giới thiệu cho ngươi, chẳng qua là cảm thấy ngươi chết, cũng không coi vào đâu đại sự, dù sao ngươi xong đời, cũng không người nhớ ngươi."

"Ngươi tiểu tử thúi này, làm sao nói chuyện, nhớ người ta, không nên quá nhiều." Long Vũ không vui mắng.

Long Kinh Thiên khẽ hừ một tiếng, nói: "Ngươi thật đúng là tự mình cảm giác hài lòng, ngươi cảm thấy cùng ngươi lên giường người phụ nữ đều phải nhớ ngươi sao? Vậy ngươi cảm thấy lão nương sẽ nhớ ngươi sao?"

Nghe Long Kinh Thiên nhắc tới Phượng Tố, Long Vũ nhất thời có

chút sán sán, "Thật tốt, nói mẹ ngươi cái đó vợ dữ làm gì?"

"Thằng nhóc thúi, ta nghe nói ngươi bắt cóc hết mấy cấp 7 tiên đan sư, để cho bọn họ không dừng ngủ đêm cho ngươi luyện đan." Long Vũ chuyển đề tài nói.

Long Kinh Thiên sậm mặt lại, nói: "Cha, cha nghe ai nói à!"

Long Vũ nhún vai một cái, nói: "Rất nhiều người cũng nói như thế à! Nếu không, các ngươi từ đâu tới nhiều thuốc viên như vậy."

Long Kinh Thiên buồn rầu nói: "Đan dược là cha vợ luyện chế được. . ."

"Phải không? Ngươi cha vợ đang ở đâu vậy, ta tìm hắn có chuyện." Long Vũ thuận miệng nói, hiển nhiên là không tin tưởng Long Kinh Thiên lời nói.

"Ngươi tìm hắn làm gì, lại mua thuốc cường dương, lão già chết bầm, ngươi quả nhiên lớn tuổi, không được đi." Long Kinh Thiên nói.

Long Vũ vỗ một cái Long Kinh Thiên bả vai, nói: 'Kinh Thiên à! Ngươi chính là yêu như vậy suy nghĩ bậy bạ, yên tâm đi, ngươi không được, bố ngươi còn có thể cho ngươi sinh mấy chục mấy trăm em trai em gái."

Long Kinh Thiên sắc mặt, không khỏi vặn vẹo một chút.

Long Vũ hướng trong tiệm đi tới, Tiêu Cảnh Đình thấy Long Vũ, khóe miệng không khỏi gợi lên mấy phần nụ cười.

"Long tiền bối, gặp lại ngài." Tiêu Cảnh Đình nói.

Long Vũ gật đầu một cái, đi thẳng vào vấn đề nói: "Tiêu đan sư, ta nghe nói, ngươi trong tiệm, bán một loại hoán nhan đan, ăn có thể để cho cô gái vinh quang tỏa sáng."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, là một loại cấp 6 đan dược, trên thực tế, loại đan dược này không những có thể khiến cho cô gái vinh quang tỏa sáng, đối với nam tu cũng có rất nhiều chỗ tốt, tới mua loại đan dược này nam tu ngược lại là so nữ tu còn nhiều hơn, làm sao Long Vũ tiền bối cũng cần."

"Đúng vậy, ta cần, nha, ta ý là, ta cần, nhưng là, ta không phải cho mình dùng, ngươi xem ta cây ngọc này Lăng Phong, uy vũ bất phàm dáng vẻ, cũng biết ta không cần cái này ẻo lả đan dược." Long Vũ giải thích một chút nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Ta rõ ràng."

Long Vũ gật đầu một cái, nói: "Đan dược kia còn nữa không?"

"Nếu là người khác tới hỏi, có thể cũng chưa có, bất quá, Long Vũ tiền bối mở miệng, tự nhiên vẫn phải có." Tiêu Cảnh Đình nói.

Long Vũ mặt đầy cười tươi cười xong, nói: "Như vậy, đa tạ Tiêu đan sư. . ."

Long Vũ đi theo Tiêu Cảnh Đình bước chân, nói: "Tiêu đan sư, nghe nói các ngươi bắt mấy cái cấp 7 tiên đan sư, các ngươi đem người giam giữ đi nơi nào à!"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Long tiền bối hiểu lầm, chúng ta không bắt đan sư cấp 7." Tiêu Cảnh Đình nói.

Long Vũ khoát tay một cái, nói: "Cũng là người một nhà, ngươi còn đối với ta giấu giếm."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Long tiền bối, đan dược đều ở nơi này." Tiêu Cảnh Đình nói.

Long Vũ lấy hoán nhan đan lại thùy mị hỏi Tiêu Cảnh Đình muốn một ít cấp bậc cao cường dương đan, hết sức phấn khởi đi.

. . .

Long Vũ sau khi đến, Phượng Tố cũng tới.

Tiêu Cảnh Đình cảm thấy Long Vũ cùng Phượng Tố 2 người, hơi có chút ăn ý.

"Bố ngươi ở chỗ này mua hoán nhan đan?" Phượng Tố hỏi.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Phượng Tố vặn chân mày, tức giận: "Dùng thuốc này, không phải những cái kia không nam không nữ đẹp trai điệu đà, chính là một ít tao thủ lộng tư hồ ly tinh, bố ngươi mua đan dược này, hơn phân nửa là muốn bắt đi lấy lòng cái nào hồ ly tinh."

Long Kinh Thiên cười một tiếng, không nói gì.

Phượng Tố nhìn Long Kinh Thiên hỏi: "Đan dược kia còn nữa không?"

Long Kinh Thiên có chút mê hoặc hỏi: "Đan dược, đan dược gì?"

Phượng Tố liền đỏ mặt, nói: "Còn có thể là đan dược gì? Hoán nhan đan à!"

Long Kinh Thiên: ". . . Lão nương ngươi mới vừa còn nói, dùng thuốc này không phải những cái kia không nam không nữ đẹp trai điệu đà, chính là một ít tao thủ lộng tư hồ ly tinh. Sẽ không nhanh như vậy liền quên đi."

Phượng Tố nhìn Long Kinh Thiên sắc mặt, buồn rầu nói: "Không phải ta mình dùng."

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Ta biết."

Bỉnh trước đối xử bình đẳng nguyên tắc, Long Kinh Thiên đem rắn 9 đầu tọa độ, cũng nói cho Phượng Tố.

Long Kinh Thiên thầm nghĩ, nếu là Long Vũ một người dàn xếp không được vậy con rắn 9 đầu, có lão nương hỗ trợ, an toàn tính còn cao một chút, nói thế nào, cái này 2 người cũng chung một chỗ cút qua, câu ca dao tốt, nhất dạ phu thê bách nhật ân mà!

. . .

Tiêu Cảnh Đình đan dược làm ăn tốt vô cùng, thậm chí đối với trung thiên vực một ít đại đan tiệm cũng sinh ra nhất định ảnh hưởng.

Cho tới, người Tiêu gia nhốt cấp 7 đan dược sư tin tức truyền rao liền mở sau đó, bị người cố ý nhanh chóng truyền bá ra ngoài.

Trung thiên vực mấy cái đan sư hiệp hội, đối với người Tiêu gia đưa ra kháng nghị.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn trong tay cảnh cáo tin, đầy mặt không biết làm sao.

Long Kinh Thiên nhìn hiện lên một cổ mùi thơm cảnh cáo tin, hỏi: "Cha vợ, trong thơ này viết cái gì à!"

"Trong thơ này viết, muốn chúng ta phóng thích nhốt mấy cái cấp 7 tiên đan sư, nếu không thì phải phát động đan sư liên hiệp ngăn chặn chúng ta."

Trung thiên vực đan sư hiệp hội, là một cái tổ chức, rất nhiều tiên đan sư cũng gia nhập vào, cái tổ chức này người thống trị cao nhất một cái cấp 8 tiên đan sư. Cũng không phải là tất cả đan sư, đều là tự nguyện gia nhập cái tổ chức này, không gia nhập cái tổ chức này, sẽ bị cái tổ chức này lật đổ, không có bị để mắt tới khá tốt, bị theo dõi, sẽ rất phiền toái.

Long Kinh Thiên lấy ra cảnh cáo tin, nói: "Cái này người hiệp hội đan sư, thật là ăn no chống đở." Chuyện vu vơ, lại có thể cũng đáng giá phát cảnh cáo tin để cảnh cáo.

Tiêu Tiểu Đông lấy ra tin, nghiên cứu một phen, nói: "Thư này phát ra ngoài, có đoạn thời gian, cha, ngươi lúc nào bắt được?"

Tiêu Cảnh Đình cười khổ một cái, nói: "Mới vừa."

Tiêu Cảnh Đình híp mắt mâu, thầm nói: Thư này phát lúc đi ra, Long Vũ cùng Phượng Tố còn không có tới, người hiệp hội đan sư, nếu là biết bọn họ có cái này 2 cái nhân vật lớn, làm phía sau đài, chưa chắc dám như thế phách lối.

Long Kinh Thiên níu dắt trên tay cảnh cáo tin, buồn rầu nói: "Người hiệp hội đan sư, một chút đều không đem ta coi ra gì à!"

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Luyện đan sư ở tiên giới địa vị là cực cao, đan sư hiệp hội luyện đan sư cấp cao nhất, lại là một cấp 8 tiên đan sư, còn nhiều mà tiên hoàng tiên tôn muốn lấy lòng hắn, người ta không đem hắn coi ra gì, cũng không kỳ quái à!"

Long Kinh Thiên: ". . ."

"Cha, cha nói có phải hay không là chúng ta tiệm đan đoạt luyện đan sư hiệp hội làm ăn, cho nên, đối phương mới cho mượn đề phát huy à!" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Có khả năng này." Tiên giới luyện đan sư hiệp hội chính là dựa vào hạn chế tiêu thụ đan dược, đạt được các thế lực lớn tôn trọng.

Đã từng có thế lực đắc tội luyện đan sư hiệp hội, luyện đan sư hiệp hội liền chặn cái thế lực đó đan dược cung ứng, rất nhanh cái thế lực đó liền lòng người tan rả, sụp đổ tan rã.

Luyện đan sư hiệp hội những năm này, một mực đang hấp thu bên ngoài tiên đan sư, trung thiên vực cấp 7 tiên đan sư, phần lớn đều là cái thế lực này người, đại khái là mình không có chủ động đi gia nhập, đem cái thế lực này đắc tội.

Tiêu Cảnh Đình thu hồi cảnh cáo tin, nói: "Tốt lắm, cứ như vậy đi."

Long Kinh Thiên nhìn Tiêu Cảnh Đình, hỏi: "Cha vợ, cha định làm gì à!"

"Yên lặng theo dõi kỳ biến đi, nếu là đối phương không nhúc nhích, vậy chúng ta cũng không để ý sẽ, nếu là đối phương đối với chúng ta ra tay, vậy thì thật là tốt, Kinh Thiên ngươi không phải cảm thấy ngứa tay sao?" Tiêu Cảnh Đình hỏi

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, liên tục không ngừng nói: "Đúng vậy! Đúng vậy! Nghe nói, luyện đan sư hiệp hội những cao tầng kia, một người so với một người quăng, một người so với một người giàu chảy mỡ."

Tiêu Tiểu Đông liếc chấn phấn không thôi Long Kinh Thiên một cái, nhắc nhở: "Cẩn thận sử thuyền vạn năm. Vì để ngừa vạn nhất, vẫn là đan cửa tiệm bày một ít trận pháp đi."

Long Kinh Thiên gật đầu một cái nói: " Được, cái này ta sở trường."

------oOo------

Chương 358: Côn Bằng tộc

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 358: Côn Bằng tộc
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

/*Dzung Kiều : xem hình côn bằng (loài cá lớn và loài chim lớn trong truyền thuyết thời xưa, cũng chỉ loài đại bàng do loài cá côn hoá thành trong 'TiêuDao du' của Trang Tử)

http://n.sinaimg.cn/sinacn/w640h441/20180221/890c-fyrswmu6438793.jpg */

Đối với đan sư hiệp hội cảnh cáo tin, Tiêu Cảnh Đình cũng không để ở trong lòng, bất quá, rất nhanh Tiêu Cảnh Đình liền phát hiện, buôn bán của tiệm phát sanh biến hóa.

Nguyên bản luôn là chất đầy người tiệm đan, lập tức thay đổi cửa la tước.

Lang Thiên Nhai phát tài tin tức tới bày tỏ, đan sư hiệp sẽ xuất thủ, giá thấp ném bán ra liền một nhóm đan dược, hơn nữa, ra lệnh chung các thế lực lớn, bày tỏ nếu như có cái thế lực đó, sẽ cùng Tiêu đan sư ngài làm ăn, cũng không nếu lại muốn từ đan sư hiệp hội đan sư trong tay mua đan dược.

Đan sư hiệp hội dù sao cũng là ở trung thiên vực chiếm cứ nhiều năm thế lực, đan sẽ ra tay một cái, Tiêu Cảnh Đình như thế cái mới lên cấp 7 luyện đan sư, rất nhanh liền bị đè ép xuống.

Tiêu Tiểu Đông đùa bỡn tính toán nói: "Gần đây làm ăn, là càng ngày càng tệ."

Long Kinh Thiên ngồi ở trên ghế xích đu, nhàn nhã theo ghế xích đu

đung đưa thân thể, "Nghe nói là người hiệp hội đan sư từ trong cản trở, đám khốn kiếp kia, tìm cơ hội ta muốn bọn họ đẹp mắt, người thiếu cũng tốt, ngươi xem bây giờ nhiều thanh tịnh à!"

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên bộ kia dáng vẻ lười biếng, không khỏi có chút không biết làm sao.

Long Kinh Thiên những người này, ở nơi này vừa nói chuyện, Long Hà đi vào.

Long Hà tràn đầy bắt bẻ ở trong tiệm đan liếc mấy cái, "Long Kinh Thiên, nhìn dáng dấp các ngươi làm ăn là làm không được à! Làm việc không thể liều lĩnh, xem gặp báo ứng đi."

Long Kinh Thiên nhìn Long Hà, tràn đầy không vui nói: "Lão già chết bầm, nói nhiều như vậy!"

Long Hà nhìn Long Kinh Thiên, tức giận: "Đan dược bán không được, ngươi còn như thế phách lối, thật là bất chấp lý lẽ."

Long Kinh Thiên mãn bất tại ý nói: "Đan dược bán không được liền bán không được, có quan hệ thế nào, bố xuất thân phong phú rất, chẳng qua giữ lại làm đường đậu ăn, yên tâm đi, không lãng phí."

Long Hà nhìn Long Kinh Thiên bộ kia không ai bì nổi dáng vẻ, khẽ hừ một tiếng, thất lạc mấy câu lời độc ác, rời đi.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Hà rời đi hình bóng, tiếp liền tiếp chân mày, nói: "Không nghĩ tới tên này, vẫn còn ở hạ thiên vực."

"Lão già chết bầm, thì sẽ cười trên sự đau khổ của người khác." Long Kinh Thiên không vui nói.

"Không nghĩ tới đan sư hiệp hội sức ảnh hưởng lớn như vậy, những tên kia thật đúng là không thể coi thường à!"

Long Kinh Thiên chống nạnh, vểnh cao trước chân, nói: "Một đám

quỷ nhát gan, bị người hiệp hội đan sư, hù dọa một cái liền đầu cũng không dám xuất, cái này trung thiên vực đều không mấy người anh hùng hảo hán."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Đúng vậy! Một đám quỷ nhát gan, một chút quyết đoán cũng không có." Một cái tiên tôn đi vào.

Long Kinh Thiên hướng người đâu nhìn sang, phát hiện người đến là côn bằng nhất tộc, tu vi không thể so với mình thấp.

Cửu thiên mang cá Bằng, lên trời xuống đất không gì không thể, Côn Bằng tộc cũng là đứng sau Long tộc, Phượng tộc tuyệt đỉnh đại tộc một trong.

Long Kinh Thiên nhìn người đâu, hỏi: "Đạo hữu, có chuyện gì không?"

Bằng Toàn cười một tiếng, nói: "Ta nghe nói Tiêu đan sư nơi này đang bán đan dược, mà chúng ta Côn Bằng tộc vừa vặn cần một nhóm lớn đan dược, sẽ tới hỏi một chút Tiêu đan sư nơi này có hay không."

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Bằng Toàn nói: "Tiền bối không lo lắng bị người hiệp hội đan sư nhằm vào sao?"

"Không lo lắng."

"Tiền bối, ngược lại là rất tự tin à!" Tiêu Tiểu Tấn nói.

"Ta Côn Bằng tộc cùng đan sư hiệp hội oán hận chất chứa đã lâu, cũng không kém cái này một lần." Bằng Toàn mãn bất tại ý nói.

"Côn Bằng tộc cùng đan sư hiệp hội kết oán qua?" Tiêu Tiểu Tấn đầy là tò mò hỏi.

Bằng Toàn hời hợt nói: "Đan sư hiệp hội một cái đan sư, đã từng hại chết tộc ta một thiên tài, rồi sau đó, tộc ta ra tay, đem vậy đan sư giết đi, chọc tức đan sư hiệp hội, khiến cho đan sư hiệp hội nghiêm cấm đem đan dược bán cho ta Tai Bằng tộc."

"Sau đó thì sao?" Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

Bằng Toàn mãn bất tại ý nói: "Sau đó tộc ta điều động bốn cái tiên tôn, một lần hành động tới sát đan sư hiệp hội ổ, giết liên tục mười hai đan sư, cướp lấy nhiều đan dược, đem đan sư hiệp hội những cái kia đan sư sợ mặt không chút máu, sau đó hai bên ký tên ngưng chiến hiệp nghị, khôi phục bình thường lui tới."

Tiêu Tiểu Tấn hai tròng mắt sáng lên nói: "Tiền bối, các ngươi Côn Bằng tộc, còn thật là quá giỏi."

Bằng Toàn cười một tiếng, nói: "Cái này không có gì, đan sư hiệp hội nhóm người kia, thật ra thì cũng chính là một nhóm bắt nạt kẻ yếu khốn kiếp."

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, rất là tán đồng nói: "Đó cũng không phải là, đám kia lão lăn lộn cầu."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình cùng Bằng Toàn đạt thành hiệp nghị, Bằng Toàn từ Tiêu Cảnh Đình nơi đó nhóm tính mua đan dược, lại chia tán tiêu thụ đi ra ngoài, như vậy thứ nhất, tiết kiệm Tiêu Cảnh Đình không ít chuyện.

Côn Bằng tộc ở trung thiên vực hoành hành một phương, mấy lần cùng đan sư hiệp sẽ phát sinh mâu thuẫn, đan sư hiệp hội cũng không có chiếm được tiện nghi, có một cái như vậy đồng minh, Tiêu Cảnh Đình đan dược hoàn toàn không buồn nguồn tiêu thụ.

Đối với đan dược nguồn, Bằng Toàn cũng không hỏi nhiều, dựa theo Bằng Toàn giải thích, hắn chỉ quan tâm đan dược có phải là thật hay

không, còn như đan dược nguồn, không có ở đây hắn phạm vi suy tính

. . .

Vết nứt trong không gian.

Một cái to lớn rắn 9 đầu trôi lơ lửng trên không trung, rắn 9 đầu tám cái đầu rắn, đã không thấy, còn dư lại cái cuối cùng, cũng mù một con mắt, thế nhưng còn sót trong ánh mắt nhưng tràn đầy hung quang.

Một cái cả người là bị thương Kim Long, trôi lơ lửng ở một bên, không được thở hổn hển.

Hai bên cũng đã là nỏ hết đà, lúc này, bất kỳ một phương ra một chút biến cố, cũng biết trở thành đè cong lạc đà cuối cùng một cây rơm rạ.

"Thỏ con đáng chết này, cho ta tìm một cái đối thủ lợi hại như vậy, thua thiệt ta còn lấy là tên nầy cột cho ta một cái đại nhân bánh." Long Vũ tự ý trong lòng lẩm bẩm, kéo dài gần một tháng kịch chiến sau đó, nhiêu như người thú như Long Vũ, cũng không khỏi có chút kiệt lực.

Long Vũ cùng rắn 9 đầu giằng co, ai cũng không có xuất thủ trước.

"Long Vũ, ngươi nhìn như, thật là chật vật à!" Một đạo tiếng cười đùa truyền tới, nghe được thanh âm quen thuộc, Long Vũ không khỏi run một cái.

Phượng Tố thướt tha phong tư xuất hiện ở Long Vũ trước mặt, rõ ràng là cái quốc sắc thiên hương đại mỹ nhân, Long Vũ nhưng là vẻ kiêu ngạo kinh hoàng, giống như nhìn thấy gì đáng sợ yêu quái.

"Long Vũ, ngươi có thể thật vô dụng à! Một cái rắn 9 đầu, đem ngươi biến thành cái bộ dáng này, để cho bà cô ta tới giúp ngươi

một cái đi."

Phượng Tố lập tức hóa thành nguyên hình, 7 màu thần quang từ Phượng Tố trên người tách ra thả ra, rắn 9 đầu xem Phượng Tố xuất hiện liền muốn chạy, bất quá cùng Long Vũ tranh đấu, đã đem rắn 9 đầu khí lực hao hết sạch hơn nửa, đối mặt thời kỳ toàn thịnh Phượng Tố, chân thực có chút nghèo rớt mồng tơi.

Rắn 9 đầu sắp chết phản công, sắc bén dị thường, nhưng là, vẫn bị Phượng Tố dễ như trở bàn tay trấn áp xuống.

Phượng Tố thu thập rắn 9 đầu, quay đầu, cười trên sự đau khổ của người khác nhìn Long Vũ.

"Long Vũ, ta nói, ngươi thật đúng là phế vật à! Xem, bà cô dễ như trở bàn tay liền đem người này cho trấn áp, ngươi xem xem ngươi, bị chỉ rắn 9 đầu chỉnh thành cái này chết dáng vẻ, ta nói ngươi có phải hay không những năm này, đem khí lực đều dùng ở phong hoa tuyết nguyệt trên, cho nên, bây giờ mới thay đổi như thế thức ăn à." Phượng Tố tràn đầy khinh thường nói.

Long Vũ bị Phượng Tố tức giận thất khiếu bốc khói, thầm nói: Nếu như không phải là mình trước một bước đem rắn 9 đầu đánh thành trọng thương, nơi nào có Phượng Tố chuyện gì à!

"Ngươi cái đàn bà chết bầm, được tiện nghi còn khoe tài." Long Vũ tràn đầy kích động nói.

Phượng Tố khẽ hừ một tiếng, nói: "Chết sâu dài, ngươi vẫn là như cũ, thích vong ân phụ nghĩa."

Phượng Tố thu thập rắn 9 đầu, đưa mắt chuyển đến Long Vũ trên người, "Long Vũ, ngươi trên người có thứ gì tốt à! Lấy ra xem xem, báo đáp ta ân cứu mạng à!"

"Không có, không có, không có gì cả." Long Vũ có chút nóng nảy nói.

Phượng Tố xông tới, không để ý Long Vũ ầm ỉ, đem Long Vũ cho lột sạch sẽ. "Chặc chặc, chỉ cần công phu xuống sâu, thiết tạc cối xay thành kim may, ngươi vậy phá đồ chơi, có phải hay không nhỏ một vòng à!"

Long Vũ mặt đỏ lên, nói: "Ngươi nói nhăng gì đó, vẫn luôn là lớn như vậy."

Phượng Tố gật đầu một cái, nói: "Thì ra là như vậy, nguyên lai ngươi một mực cũng là như vậy, chặt chặt, ta nói, ngươi chỉ chút này tư bản, lại có thể cũng dám tìm nhiều như vậy yêu tinh."

. . .

Tiệm đan làm ăn như cũ nửa chết nửa sống, nhưng là, có như vậy lấy một địch trăm khách hàng lớn, Tiêu Cảnh Đình cũng không buồn.

Một ngày, Long Vũ nổi giận đùng đùng xông vào trong tiệm đan.

Long Kinh Thiên nhìn Long Vũ khắp người dáng vẻ chật vật, không khỏi có chút sững sờ.

"Cha, cha làm sao làm thành như vậy? Cho vậy chỉ rắn 9 đầu đánh?" Long Kinh Thiên nhìn trọng thương chưa lành Long Vũ nói.

Long Vũ sắc mặt có chút tàn bạo nhìn Long Kinh Thiên, "Ngươi. . . Ngươi. . . Ngươi có phải hay không đem rắn 9 đầu tọa độ, nói cho mẹ ngươi."

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Ta sợ một mình ngươi người không đối phó được, cho nên, liền nói cho mẹ, để cho nàng đi hỗ trợ một chút à!"

"Nói xạo!" Long Vũ có chút kích động nói.

Long Kinh Thiên nhìn Long Vũ sắc mặt, không mặn không lạt nói:

"Đã xảy ra chuyện gì liền sao?"

"Đã xảy ra chuyện gì sao?" Long Kinh Thiên hỏi.

"Đã xảy ra chuyện gì sao? Đã xảy ra chuyện gì sao? Ngươi còn có mặt mũi hỏi?" Long Vũ nổi trận lôi đình nói.

Long Kinh Thiên tràn đầy vô tội nói: "Ta không biết, cho nên, hỏi ngươi à!"

"Mẹ ngươi cái này tên khốn kiếp, thừa dịp ta cùng rắn 9 đầu lưỡng bại câu thương, chạy tới đoạt rắn 9 đầu xuất thân, còn đem ta cho cướp sạch, nàng còn. . ."

Long Kinh Thiên nhìn Long Vũ trên mặt hiện lên mắc cở đỏ bừng vẻ, có chút không hiểu nói: "Mẹ thế nào? Nàng cường bạo ngươi?"

Long Vũ đầu đầy hắc tuyến nói: "Ngươi ở nghĩ bậy nghĩ bạ gì đó?"

Long Vũ tràn đầy nóng nảy trợn mắt nhìn Long Kinh Thiên, Long Kinh Thiên cau mày, nói: "Ngươi mặt đầy viết bị cường bạo ba chữ, ta không thể không suy nghĩ nhiều à!"

Long Vũ: ". . ."

"Rắn 9 đầu đâu, ngươi còn nói muốn mời ta ăn canh rắn." Long Kinh Thiên nói.

Long Vũ khí cấp bại phôi nói: "Ngươi còn có mặt mũi nói gì canh rắn, rắn 9 đầu thi thể cũng cho ngươi tên khốn kia mẹ lấy đi, nàng vốn còn muốn cướp bóc ta, bất quá, ở ta thề chống lại dưới, không để cho nàng được như ý."

Long Kinh Thiên: ". . ."

"Thề chống lại? Cha ngươi không phải cùng rắn 9 đầu lưỡng bại câu thương sao? Còn có thể là mẹ đối thủ, là mẹ thương hại ngươi,

cộng thêm xem ngươi trên người cũng không có gì hay hàng, cho nên, không cần đi." Long Kinh Thiên nói.

Long Vũ nổi trận lôi đình nhìn Long Kinh Thiên, "Ngươi, ngươi một chút cũng không biết hối cải."

Long Kinh Thiên tràn đầy không hiểu nói: "Ta cần hối cải cái gì à!"

"Ngươi đem tọa độ nói cho ta, lại nói cho mẹ ngươi." Long Vũ nói.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Đối với cha và mẹ 2 người các ngươi, ta vẫn luôn là đối xử bình đẳng."

Long Vũ lạnh lùng trợn mắt nhìn Long Kinh Thiên, trong con ngươi không nhịn được lộ ra mấy phần tàn bạo.

Long Kinh Thiên ung dung như thường cùng Long Vũ đối mặt, chợt mở miệng nói: "Cha, cha biết không? Mẹ so ngươi phúc hậu nhiều, nàng nói, nàng đạt được rắn 9 đầu xuất thân, sẽ phân ta 20%."

Long Vũ nghe được Long Kinh Thiên mà nói, nhất thời có dũng khí muốn hộc máu xung động.

"Ngươi, ngươi. . ." Long Vũ cắn răng nghiến lợi nhìn Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên nhìn Long Vũ dáng vẻ, khuyên lơn: "Cha, cha bệnh nặng mới khỏi, muốn giới kiêu giới táo, tu thân dưỡng tính, bảo trọng thân thể."

------oOo------

Chương 359: Cho mượn người ở

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 359: Cho mượn người ở
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Long Vũ sau khi đến, Phượng Tố cũng đến.

"Con trai, đây là đáp ứng cho ngươi tiên tinh." Phượng Tố theo vung tay lên, đem một quả nhẫn không gian ném cho Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên kiểm tra một chút nhẫn không gian, khóe miệng giương lên một nụ cười, nói: "Mẹ, mẹ có thể so với cha hào phóng nhiều à! Cha, vậy lão khốn kiếp, liền dự định nuốt một mình."

Phượng Tố khoanh tay, cười một tiếng, nói: "Cũng phải tự nhiên, ta so cha ngươi vậy chỉ lão trùng xấu có thể phúc hậu nhiều, trong tương lai có làm ăn như vậy, còn có thể giới thiệu cho lão nương ngươi ta."

"Dĩ nhiên, dĩ nhiên." Long Kinh Thiên vừa nói, một bên không nhịn được nhìn chằm chằm Phượng Tố, quan sát một phen.

Phượng Tố nhìn Long Kinh Thiên sắc mặt, hỏi: "Làm sao bộ dáng này?"

"Cha đã tới, sắc mặt có cái gì rất không đúng, hình như là bị thua thiệt nhiều dáng vẻ." Long Kinh Thiên cười cười nói.

Phượng Tố cười một tiếng, nói: "Phải không?"

"Mẹ, mẹ có hay không đối với cha làm gì à!" Long Kinh Thiên thử dò

xét hỏi.

Phượng Tố đùa bỡn ngón tay, lơ đãng nói: "Không việc gì, ta liền cởi cha ngươi quần áo, nhìn xem cha ngươi chơi nhiều năm như vậy, có hay không đem mình cho chơi tàn."

Long Kinh Thiên: ". . . Vậy theo ngài quan sát, cha, hắn như thế nào đâu ?"

Phượng Tố nhìn Long Kinh Thiên, nhún vai một cái, nói: "Ta cảm thấy là nhỏ một vòng, cha ngươi nói không nhỏ, ta nghĩ cha ngươi, đại khái một mực cứ như vậy."

Long Kinh Thiên sắc mặt bỗng nhiên đỏ, Long Kinh Thiên bỗng nhiên ý thức được cái vấn đề này, có lẽ không nên truy đuổi truy cứu tận gốc.

"Chặc chặc, vậy trùng xấu cứ như vậy điểm tư bản, cứ như vậy điểm tư bản, lại có thể cũng dám khắp nơi trêu hoa ghẹo nguyệt." Phượng Tố khinh thường nói.

"Cha nói mẹ muốn cướp cướp ổng." Long Kinh Thiên nói.

Phượng Tố khẽ hừ một tiếng, nói: "Ta cứu mạng hắn à! Hắn chẳng lẽ không phải bày tỏ một chút sao? Cha ngươi, luôn luôn là cái vong ân phụ nghĩa đồ, căn bản cũng không biết cái gì gọi là tri ân báo đáp."

Long Kinh Thiên: ". . ."

"Ta xem hắn gần đây nghèo lợi hại, sẽ bỏ qua hắn." Phượng Tố thản nhiên nói: "Bất quá, bố ngươi tên nầy không thức thời à! Ta cũng mở 1 mặt lưới, tên nầy còn vẻ kiêu ngạo oán phẫn nhìn ta."

Long Kinh Thiên cười một tiếng, nói: "Mẹ, tính tình của cha, ngươi cũng không phải không biết, ngươi cùng vậy lão khốn kiếp so đo cái gì à!"

"Đúng vậy! Ta là người nào, dùng cùng lão sắc quỷ kia vậy kiến thức." Phượng Tố thản nhiên nói.

"Ta xem ngươi đan dược này tiệm đan dược tiêu thụ, tựa hồ không tốt lắm à!" Phượng Tố nói.

Long Kinh Thiên bĩu môi, nói: "Bị đan sư hiệp hội đám kia lão vương bát bày một đạo, cho nên, không tốt lắm, bất quá không quan hệ, dù sao, đan dược không buồn nguồn tiêu thụ."

Trung thiên vực không thể bán, thượng thiên vực cũng có thể bán à! Bây giờ tiếng gió chặt, dám trắng trợn mua đan dược người không nhiều, nhưng là, muốn len lén mua đan dược người không thiếu, bất quá, Long Kinh Thiên chê đám người kia nhát gan, không muốn phí cái đó chuyện.

"Cái này cho ngươi." Phượng Tố tùy ý thất lạc một cái ngọc giản cho Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên nhận lấy ngọc giản, phát hiện ngọc giản trong là thuộc về cái đó cấp 9 tiên đan sư luyện đan truyền thừa, Tiêu Cảnh Đình trước kia cũng thu hoạch qua một ít lẻ tẻ đan sách truyền thừa, nhưng là, cũng không hoàn toàn.

"Mẹ, vật này từ đâu tới?" Long Kinh Thiên có chút vui mừng nói.

"Rắn 9 đầu trên người tìm được, ta nghĩ đối với ngươi chắc có điểm dùng." Phượng Tố nói.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Hữu dụng, hữu dụng." Cái này phá đồ chơi, hắn là không có gì hứng thú rồi, bất quá, Tiêu Cảnh Đình nhất định thích, cha vợ cao hứng, Tiểu Tấn cũng biết cao hứng.

. . .

Long Vũ từ trong nhà đi ra, xụ mặt hỏi: "Mẹ ngươi đã tới?"

"Cha, cha cần gì phải biết còn hỏi, ngươi không phải biết mẹ tới, mới sợ trốn?" Long Kinh Thiên lành lạnh nói.

Long Vũ trên mặt nhất thời lóe lên mấy phần tức giận, "Thằng nhóc, ngươi nói nhăng gì đó."

Long Kinh Thiên sắc mặt như thường ngang Long Vũ một cái ". . ."

Long Vũ bị Long Kinh Thiên thái độ tức giận bực bội, nhưng mạc khả nại hà."Mẹ ngươi nói cái gì?"

Long Kinh Thiên nhún vai một cái, nói: "Nói ngươi vong ân phụ nghĩa, nàng cứu ngươi, ngươi liền tiếng cám ơn cũng không có."

Long Vũ có chút kích động nói: "Nói xạo, nàng thừa dịp cháy nhà hôi của, đoạt ta chiến lợi phẩm, ta còn phải cám ơn nàng, yêu nữ này."

"Bỏ mặc nói thế nào, ngươi lúc ấy cũng chỉ còn lại nửa cái mạng, mẹ không đi, ngươi không làm được thật sẽ lật thuyền trong mương à!" Long Kinh Thiên nói.

Long Vũ ngang Long Kinh Thiên một cái, nói: "Ngươi biết cái gì, bố ngươi không có dễ dàng như vậy treo, mẹ ngươi không đi, ta cũng có thể giải quyết rắn 9 đầu."

Long Kinh Thiên nhìn Long Vũ, nói: "Nhưng mà, mẹ nói ngươi lúc ấy một bộ liệt dương dáng vẻ, thật giống như liền còn dư lại nửa khẩu khí."

Long Vũ: "Nói xạo, ta là người nào, ta sẽ liệt dương? Mẹ ngươi còn nói cái gì à!"

"Mẹ nói. . . Ta ngại nói."

"Nói gì? Ngươi ngược lại là nói mau à!" Long Vũ thúc giục hỏi.

"Nói ngươi có chút nhỏ." Long Kinh Thiên ấp úng nói.

Long Vũ kích động nói: "Tên ngu ngốc này người phụ nữ."

Long Kinh Thiên nhìn Long Vũ, nói: "Cha, cha nói nhỏ thôi đi, mẹ có lẽ không đi xa đâu, sẽ bị nàng nghe được."

Long Vũ khí cấp bại phôi nói: "Cho nàng nghe được thì thế nào, cho nàng nghe được ta vẫn là nói như thế."

"Cha, cha trọng thương chưa lành, không phải mẹ đối thủ à!" Long Kinh Thiên nói.

Long Vũ: ". . ."

. . .

"Kinh Thiên ăn cơm." Tiêu Tiểu Tấn xách hộp đựng thức ăn đi vào nói.

Long Kinh Thiên hết sức phấn khởi nghênh đón, nói: "Ngày hôm nay sớm như vậy à!"

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Dù sao trong tiệm cũng không có cái gì người."

Long Kinh Thiên ăn thịt muối, liếm ngón tay, thật cao hứng nói: "Ta liền nói buôn bán trong tiệm không tốt cho phải đây, thà đi xã giao những người đó, còn không bằng dựa vào ta đánh cướp, bán đan dược nơi nào có đánh cướp tới nhanh à!"

Tiêu Tiểu Tấn tràn đầy không cho là đúng nói: "Ngươi biết cái gì à! Cùng cha trở thành cấp 9 tiên đan sư, vậy hắn bán đan dược, coi như so ngươi đánh cướp để kiếm tiền mau hơn."

Long Kinh Thiên có chút bị tức nói: "Ngươi hay nói ta nằm mơ, chính

ngươi còn không phải là thường xuyên nằm mơ, cùng bố ngươi trở thành cấp 9 tiên đan sư, vậy còn không như cùng ta trở thành tiên đế đây."

Tiêu Tiểu Tấn thuận miệng nói: "Ngươi làm sao có thể cùng cha ta so."

Long Kinh Thiên không vui trợn mắt nhìn Tiêu Tiểu Tấn một cái, há to miệng, nói: "Đút ta ăn."

Tiêu Tiểu Tấn bất đắc dĩ nhìn Long Kinh Thiên, đem bánh ngọt nhét vào Long Kinh Thiên trong miệng, 2 người là một cái như vậy này, một cái ăn.

Long Vũ nhìn Long Kinh Thiên không vui nói: "Ngươi có phải hay không không mọc tay à! Lớn như vậy còn cần người đút."

Long Kinh Thiên hình dáng liền Long Vũ một cái, không vui nói: "Lại không muốn ngươi này, ngươi nhiều cái gì miệng à!"

Long Vũ: ". . ." Không muốn hắn này, nhưng là, hắn nhìn chán ngán à!

"Ăn cái gì à! Để cho ta cũng ăn hai cái." Long Vũ chà xát tay nói.

Long Kinh Thiên khẽ hừ một tiếng, nói: "Nằm mơ đi đi, không phần ngươi, muốn ăn, tìm vợ ngươi cho ngươi làm đi, đây là vợ ta làm, không phần ngươi."

Long Vũ: ". . ."

Long Vũ nhìn Long Kinh Thiên gục xuống bàn, hướng về phía Tiêu Tiểu Tấn cười ngây ngô dáng vẻ, chỉ cảm thấy Long Vũ tên nầy ngu đáng thương.

Bất quá nhìn Tiêu Tiểu Tấn đối với Long Kinh Thiên cười, lại cảm thấy sự quan hệ giữa hai người, dị thường hài hòa, Long Vũ trong

lòng không nhịn được dâng lên mấy phần hâm mộ, Long Vũ rất nhanh liền đem cái ý niệm này vứt ra ngoài, hắn diễm ngộ vô số, nơi nào cần hâm mộ nhà mình ngu xuẩn con trai à!

. . .

"Cha, cha dự định ở nơi này ăn chùa ở chùa tới khi nào à!" Long Kinh Thiên tùy ý hỏi.

Long Vũ đầu đầy hắc tuyến nói: "Ngươi làm sao nói chuyện, ta làm sao liền ăn chùa ở chùa? Ngươi không phải cũng không cho ta ăn không?"

Long Kinh Thiên nhìn chằm chằm Long Vũ, nói: "Cha vợ nói, cha cầm ông ta rất nhiều đan dược ăn."

Long Vũ sắc mặt đỏ một chút, tức giận: "Ngươi cha vợ đều không lên tiếng, ngươi ồn ào cho cái gì à!"

Long Kinh Thiên: ". . ."

"Cha, những năm này, Long tộc có hay không xuất hiện cái gì nhân tài kiệt xuất à?" Long Kinh Thiên hỏi.

Long Vũ gật đầu một cái, nói: "Đương nhiên là có."

"Ai à!"

"Bố ngươi à! Bố ngươi ra đời lúc này đó là một cái khí tượng muôn vàn à! Cho nên, cha đây vừa sanh ra, liền bị Long tộc điểm chính nuôi dưỡng." Long Vũ dương dương đắc ý nói.

Long Kinh Thiên nhìn Long Vũ, tức giận: "Cha, con nói đúng những năm này, ngươi đều là hôm qua hoàng hoa liền đừng giả bộ non."

Long Vũ hừ lạnh một tiếng, nói: "Ngươi ở nói nhăng gì đấy? Ai là hôm qua hoa cúc vàng?"

Long Kinh Thiên nhìn Long Vũ, nói: "Ai là ai biết! Được rồi, liền miễn cưỡng coi là ngươi là Long tộc những năm này xuất hiện thiên tài đi, nếu như, Long tộc những năm này xuất hiện thiên tài đều là ngươi cấp bậc này, vậy Long tộc những năm này, hiển nhiên không có ra nhân vật nào."

Long Vũ hướng Long Kinh Thiên nhìn sang, nói: "Thằng nhóc chết bầm, ngươi có ý gì?"

Long Kinh Thiên cười một tiếng, nói: "Ta ý là, thiên tài nên giống như ta như vậy, anh tuấn đẹp trai, một kiếm có thể làm triệu sư."

Long Kinh Thiên giọng nói vừa chuyển, giống như có chút bất đắc dĩ nói: "Cha, nghe nói ngươi bị mẹ lột quần áo trêu đùa à! Ngươi bộ dáng này chân thực cấp Long tộc mất thể diện."

Long Vũ tràn đầy kích động nói: "Ngươi biết cái gì, nàng thừa dịp cháy nhà hôi của, bỏ đá xuống giếng, nếu không phải ta cùng rắn 9 đầu liều mạng cái lưỡng bại câu thương, nơi nào có cái đó Xú bà nương phách lối phần."

Long Kinh Thiên nhìn Long Vũ, nói: "Cha, bình tâm tĩnh khí, bình tĩnh bình tĩnh à!"

Long Vũ: ". . ."

"Cha, cha có biết hay không, Long Hà tới mời ta hồi Long tộc, nghe nói là Long Đế ý." Long Kinh Thiên có chút dương dương tự đắc nói.

Long Vũ có chút mê hoặc nói: "Long Đế lại có thể chú ý tới ngươi."

"Đúng vậy! Ta là thiên tài mà! Thật tinh mắt liền chú ý đến." Long Kinh Thiên nói.

Long Vũ: ". . ."

Trần Húc đi vào, nói: "Tiểu Tấn, Kinh Thiên, người Côn Bằng tộc tới, các ngươi đi ra ngoài gọi một chút đi."

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Ngươi cùng người Côn Bằng tộc giao tiếp?" Long Vũ đế trước chân mày nói.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Côn Bằng tộc cường hào tương đối nhiều, người còn rất sảng khoái."

"Long tộc ở Côn Bằng tộc trong thực đơn, ngươi biết không?" Long Vũ hỏi.

Long Kinh Thiên có chút mê hoặc nói: "Có chuyện này? Long tộc như thế không tốt?"

Long Vũ nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Rồng thật những người này dĩ nhiên không dám động, bất quá một ít có long tộc huyết mạch cấp thấp hậu duệ, liền không chạy khỏi."

Long Kinh Thiên: ". . ."

Long Kinh Thiên nhàn nhạt quét Long Vũ một cái, nói: "Tốt lắm cha, con muốn đi ra ngoài gọi khách, ngươi nếu là sợ bị Tai Bằng tộc ăn đây, ngay tại trong phòng ẩn núp đi."

Long Vũ: ". . ."

------oOo------

Chương 360: Thần nguyên bổ thiên đan

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 360: Thần nguyên bổ thiên đan
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Tiểu Tấn nhìn một chút trên tay tờ đơn, dựa theo đối phương cần, đem tất cả đan dược đều lấy ra ngoài.

"Tốt lắm, liền những đan dược này, Bằng đạo hữu kiểm tra một chút đi." Long Kinh Thiên nói.

Bằng Toàn cười một tiếng, mãn bất tại ý nói: "Không cần, Long đạo hữu nhân phẩm, ta còn không tin được sao?"

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Đúng rồi, đúng rồi, người ta phẩm tuyệt cao, 2 tụ Thanh Phong."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Nghe nói, Long Vũ đạo hữu cũng ở nơi đây." Bằng Toàn thuận miệng hỏi.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Nghe nói, cha ngài lúc trước trong kịch chiến bị thương, bị thương điểm chính vị trí, có chút tinh thần không dao động, mời ngươi thay ta hướng hắn biểu đạt một chút ta thành khẩn thăm hỏi sức khỏe, khuyên hắn nén bi thương thuận đổi."

Bằng Toàn mặt đầy thành khẩn, Long Kinh Thiên nhưng loáng thoáng cảm thấy mấy phần cười trên sự đau khổ của người khác.

Long Kinh Thiên có chút hồ nghi nói: "Bằng đạo hữu, ngươi từ nơi nào biết tin tức này."

"Mẫu thân của ngài nói."

Long Kinh Thiên âm thầm thầm thì, cha bị thương sau đó, ngày ngày vùi ở mình nơi này, cũng không đi ra trêu hoa ghẹo nguyệt, chẳng lẽ thật sự là xảy ra vấn đề? Ơ tây, lão sắc côn xảy ra vấn đề, vậy hắn có thể thảm.

"Đúng rồi, Long đạo hữu, nghe nói các ngươi đang thu thập linh thảo." Bằng Toàn hỏi.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Làm sao, đạo hữu nơi đó có."

Bằng Toàn lắc đầu một cái, nói: "Ta không có, bất quá, trung thiên vực sắp có cái La Hằng bí cảnh mở ra, bên trong có rất nhiều linh thảo hiếm hoi, rất nhiều thương hội đã chạy tới chiếm địa bàn, dự định đến lúc đó thu mua linh thảo."

Long Kinh Thiên trợn to hai mắt, nói: "La Hằng bí cảnh, cái này bí cảnh ta nghe nói qua, nghe nói, bên trong có rất nhiều trân quý tiên linh cỏ."

Bằng Toàn gật đầu một cái, nói: 'Quả thật như vậy, bất quá, cái này bí cảnh tương đối đặc thù, chỉ có tiên vương cảnh giới người, mới có thể đi vào."

Long Kinh Thiên: ". . ."

Bằng Toàn nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Nếu như, Long đạo hữu cảm thấy hứng thú, ta có thể để cho Côn Bằng tộc thương hội, để cho khối đất bàn cho ngài."

Long Kinh Thiên không kịp đợi nói: "Như vậy, đa tạ."

Long Kinh Thiên đi vào phòng, nằm ở trên ghế xích đu Long Vũ hung hãn ngắt Long Kinh Thiên một cái, "Ngươi như thế nào cùng Bằng Toàn loại người như vậy làm ăn?"

Long Kinh Thiên tràn đầy không hiểu nói: "Bằng Toàn người rất tốt à! Đúng rồi, hắn còn để cho ta chuyển đạt đối với thăm hỏi của ngươi, người ta rất quan tâm ngươi à!"

"Ta biết, tên khốn kiếp này, bêu xấu ta." Long Vũ cắn răng nghiến lợi nói.

Long Kinh Thiên nhìn Long Vũ, nói: "Cha, cha sẽ không thật đang cùng rắn 9 đầu trong kịch chiến bị thương thân thể đi."

Long Vũ buồn rầu nói: "Nói xạo."

Long Kinh Thiên: ". . .

. . .

Long Kinh Thiên các người tu chỉnh một chút, liền đi trước La Hằng bí cảnh vòng ngoài.

Bí cảnh ra rậm rạp chằng chịt trải rộng các loại cửa hàng, đã mơ hồ có tiếng người ồn ào bộ dáng.

Long Kinh Thiên vác một cái cờ xí, đi theo Tiêu Tiểu Tấn sau lưng, Tiêu Tiểu Tấn dò xét chung quanh một vòng, chọn vị trí.

"Đem cờ xí cắm bên này đi." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Long Kinh Thiên cau mày một cái, giơ giơ lên nói: "Tiểu Tấn, ta cảm thấy chúng ta cờ này xí không thích hợp?"

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Nơi nào không thích hợp à!"

"Ngươi xem người ta cờ xí, những cái kia con hổ à! Sư tử à! Nhiều ít còn khí phái một ít, ngươi nhìn chúng ta cờ xí, một người mới vừa ra xác con gà con, nhiều mất mặt à!" Long Kinh Thiên buồn rầu nói."Ta cảm thấy ta đích thân ra trận người đại diện, so với cái này phá con gà con mạnh hơn nhiều."

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên một cái, nói: "Được rồi, chiêu bài này là cha ta tự mình thiết kế, cha nói, chúng ta đan dược này cửa hàng, liền kêu cửa hàng đan dược Gà Vàng Nhỏ."

"Cửa hàng đan dược Gà Vàng Nhỏ, có thể hay không thật không có có khí thế!" Long Kinh Thiên nói.

"Sẽ không à! Nhiều đáng yêu tên chữ à! Có nhiều lực tương tác à!" Tiêu Tiểu Tấn nói.

Long Kinh Thiên nhìn trên bảng hiệu lông xù gà mắc tử, bĩu môi, thầm nghĩ: Gà gầy như vậy, còn chưa đủ một miếng ăn, lại có thể cầm tới làm bảng hiệu.

Tiêu Tiểu Tấn trông chừng tiệm cửa, nói: "Bằng Toàn cái này, người cũng không tệ lắm à! Cái này tiệm đan vị trí không tệ."

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

. . .

Cửa hàng đan dược Gà Vàng Nhỏ mở ra đứng lên, nguyên bản Tiêu Tiểu Tấn lấy là sẽ không có tu giả tới bất quá, không ngờ, đan dược buôn bán của tiệm lại có thể không tệ.

Cái gọi là trên có chính sách dưới có đối sách, có chút tu giả kiêng kỵ đan sư hiệp hội thế lực, không dám trắng trợn tới mua đan dược, liền che giấu thân phận tới mua.

Tiên giới có thể che giấu thân phận đạo cụ còn nhiều mà, Tiêu Cảnh

Đình trong tiệm phẩm chất thuốc tốt, tới khách không thiếu.

"Ông chủ."

Tiêu Tiểu Đông ngẩng đầu lên, nhìn người đâu hỏi: "Có cái gì có thể giúp nói."

"Nơi này có thần nguyên bổ thiên đan bán ma túy?"

Tiêu Tiểu Đông lắc đầu một cái, thản nhiên nói: "Không có."

"Thần nguyên bổ thiên đan cũng không có, các ngươi mở cái gì tiệm đan." Người đâu tràn đầy châm chọc nói.

Tiêu Tiểu Đông ngẩng đầu lên, nhìn người vào cửa nói: "Coi như không có thần nguyên bổ thiên đan, còn có rất nhiều đan dược à!"

"Các ngươi tiệm đan không phải được gọi là bao la vạn vật, đan dược gì đều có sao?" Một cái tu giả khoanh tay, tràn đầy châm chọc nói.

Tiêu Tiểu Đông cười một tiếng, nói: "Đây chẳng qua là tuyên truyền mà thôi." Mở tiệm sao? Tự nhiên muốn khoác lác, bên ngoài những cái kia cái được gọi là đệ nhất thiên hạ đan dược cửa hàng còn nhiều mà, bọn họ tiệm đan coi như là tương đối khiêm tốn nói.

"Nguyên lai là hư giả tuyên truyền." Một cái tu giả tràn đầy khinh thường nói.

Tiêu Tiểu Đông nhìn 2 người, lành lạnh nói: "Nếu như các ngươi nếu không phải là mua thần nguyên bổ thiên đan mà nói, xin di chuyển đi."

"Mở cửa làm ăn, ngươi thái độ này sao?" Một cái tu giả không âm không dương nói.

Long Kinh Thiên đi vào, nói: "Anh cả, có người gây chuyện sao?"

Tiêu Tiểu Đông trông chừng tiệm ở giữa 2 cái tu giả, nói: "Cái này 2 người nếu không phải là mua thần nguyên bổ thiên đan, tiệm chúng ta bên trong không có."

Long Kinh Thiên hướng trong tiệm 2 người nhìn sang, 2 người thấy Long Kinh Thiên hơi nhíu lên chân mày, có chút khẩn trương nói: "Một cuộc hiểu lầm, chúng ta cái này thì đi."

Tiêu Tiểu Đông nhìn 2 người giống như là nhìn thấy gì đáng sợ quái vật gì vậy, nhanh chóng chạy trốn.

Vừa đi ra khỏi tiệm đan, lúc trước ở trong tiệm đan 2 người, liền tranh luận mở ra.

"Ngươi nói, Long Kinh Thiên rời đi."

"Hắn quả thật rời đi, nhưng mà, không nghĩ tới hồi tới nhanh như vậy."

". . ."

"Anh cả, cái này 2 người là đến kiếm chuyện?" Long Kinh Thiên tựa vào trên quầy hỏi.

"Đúng vậy! Vẫn là ngươi có mặt mũi, ngươi trở lại một cái, tên nầy liền chạy." Tiêu Tiểu Đông nói.

Long Kinh Thiên đắc ý cười cười, nói: "Ta tự nhiên có mặt mũi, cái này còn phải nói sao?"

"Không biết cái này thần nguyên bổ thiên đan, đến tột cùng là cái đan dược gì." Tiêu Tiểu Đông nói.

Long Kinh Thiên nhao nhao muốn thử nói: "Ta đi điều tra một chút xem."

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Cũng tốt."

. . .

Long Vũ lưng đeo tay, ở tiệm đan hậu viện vòng tới vòng lui, "Tiểu Tấn, các ngươi rốt cuộc đem những cái kia cái cấp 7 tiên đan sư nhốt đi nơi nào, ta tìm mấy vòng cũng không tìm được."

Tiêu Tiểu Tấn cười một tiếng, nói: "Tiền bối minh xét vật nhỏ, cố gắng tìm, luôn là có thể tìm được, ta tin tưởng, những cái kia cái tiên đan sư, tuyệt đối không gạt được tiền bối con mắt của ngài."

Long Vũ: ". . ."

"Kinh Thiên, ngươi trở về?" Tiêu Tiểu Tấn vừa gặp Long Kinh Thiên trở lại, liền đem Long Vũ vứt sang một bên.

"Cha đâu, ta tìm hắn."

"Ta ở chỗ này." Long Vũ nói.

"Không phải tìm ngươi." Long Kinh Thiên lành lạnh nói.

Long Vũ trên mặt nhất thời thêm mấy phần bực mình, thầm nói: Long Kinh Thiên con bất hiếu này đối với mình liền một bộ lười để ý dáng vẻ, đối với Tiêu Cảnh Đình thì phải nhiều chân chó có nhiều chân chó.

"Ở bên trong viện phòng luyện đan đâu, ta mang ngươi "

. . .

Tiêu Cảnh Đình ma chưởng trước trong tay đan dược, nói: "Đây là thần nguyên bổ thiên đan."

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Ta cũng hỏi thăm rõ ràng, đây là đan sư hiệp hội, cái đó cấp 8 tiên đan sư tự nghĩ ra

đan dược, chỉ truyền cho mấy cái gần gũi học trò, toàn bộ trung thiên vực, chỉ có đan sư hiệp hội mấy cái chỉ định thương hành có bán, có thể quăng đây."

Tiêu Tiểu Đông đứng ở Tiêu Cảnh Đình bên người, buồn rầu nói: "Ngày đó người tới, quả nhiên là kiếm chuyện tới."

Long Kinh Thiên nắm quả đấm, huy vũ hai cái, "Sớm biết, ta hẳn đánh hai tên kia một bữa."

"Cha, đan dược này là đan sư hiệp hội bảng hiệu, danh tiếng còn thật lớn, ngươi có thể luyện chế hay không à!" Long Kinh Thiên hỏi.

Tiêu Cảnh Đình ma chưởng trước đan dược trong tay, nói: "Phân hiểu một chút, cũng có thể thử một chút."

Long Kinh Thiên thử liền trách móc, nói: "Vậy thì quá tốt, nếu như có thể phân giải ra, liền có thể phá đan sư hiệp hội lũng đoạn địa vị."

"Cha, cha xem đan dược này có ích lợi gì à!" Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

"Nếu như, ta đoán không lầm, hẳn có thể tu bổ nguyên thần, bất quá, đan dược này phải có chút hậu di chứng." Tiêu Cảnh Đình châm chước nói.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Cha vợ, cha thật là thần, quả thật có hậu di chứng, nghe nói, ăn đan dược này, sẽ có một đoạn thời gian thần trí rối loạn."

Tiêu Tiểu Phàm cau mày một cái, nói: "Chỉ như vậy, còn có rất nhiều người truy đuổi nâng?"

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Ta cũng rất khó hiểu, nhưng là, quả thật có rất nhiều não tàn mua đan dược này."

Tiêu Tiểu Đông chậm rãi nói: "Ta nghe nói có thể tu bổ nguyên thần đan dược rất khó luyện chế, hơn nữa, có thể tu bổ nguyên thần tiên

linh cỏ cũng rất khó tìm, nhưng là, cái này thần nguyên đan lợi dụng linh thảo, tương đối hơi thường gặp, giá bán cũng tương đối tiện nghi, cho nên, cho dù có chút hậu di chứng mua đan dược này người còn chưa thiếu. Đan sư hiệp hội cái đó cấp 8 tiên đan sư, nghiên cứu ra đan dược này, ở lúc ấy nhưng mà một đại đi đầu, chẳng qua là vị luyện đan sư này có chút cái gì của mình đều là quý, cho nên, đan dược này cách điều chế, chỉ có le que đan sư biết."

Tiêu Tiểu Tấn híp mắt, nói: "Trước tới trong tiệm mua đan dược 2 người, nơi nào là tới mua đan dược, rõ ràng là tới thị uy."

Tiêu Cảnh Đình ma chưởng bắt tay ở trên đan dược, nói: "Đan dược này không tệ, nếu là ta có thể nghiên cứu ra sửa đổi đan phương, nguồn tiêu thụ cũng không tệ."

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Cái đó cấp 8 luyện đan sư hàng năm núp ở phía sau làm đuôi to chó sói, nếu là cha ngươi nghiên cứu ra đan dược, vậy thì tương đương với hung hăng quạt cái đó cấp 8 tiên đan sư một tát, cũng coi là báo những tên kia ngăn chặn chúng ta thù một mũi tên."

"Bí cảnh mở ra sao?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Tiêu Tiểu Đông gật đầu một cái, nói: "Đã mở."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "À, thật muốn đi vào xem xem."

"Trên thực tế, Tiểu Phàm cùng Lôi Huyền chui vào." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Cảnh Đình hướng Tiêu Tiểu Đông nhìn sang, nói: "Chuyện bao lâu rồi à!"

"Thời điểm ta phát hiện, bọn họ 2 cái đã không thấy." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Cảnh Đình để liền để chân mày, nói: "Cái này hai tên, thật đúng

là. . . Thôi tùy bọn họ sao?" Ngọc không trác, không ra hồn à!

------oOo------

Chương 361: Thượng thiên vực khách tới

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 361: Thượng thiên vực khách tới
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Một hồi chấn động tiếng truyền tới, Long Kinh Thiên ngẩng đầu lên, lười biếng nói: "Bên ngoài động tĩnh thật là lớn à!"

"Hình như là thượng thiên vực người tới." Tiêu Tiểu Đông đứng ở phía sau quầy, thản nhiên nói.

Long Kinh Thiên híp mắt, nói: "Thượng thiên vực người cũng tới, cái này La Hằng bí cảnh mị lực thật đúng là lớn."

"Nghe nói, trong bí cảnh có thể xuất hiện tôn nguyên quả, vật này, thượng thiên vực cũng rất ít." Tiêu Tiểu Đông nói.

"Tôn nguyên quả quả thật là đồ tốt." Tôn nguyên quả có thể thật to tăng lên tu giả tiến vào tiên tôn xác suất, vật này ở thượng thiên vực xuất hiện, cũng thường xuyên sẽ đưa tới đại chiến.

Thượng thiên vực, đánh giá một thế lực lớn nhỏ, đầu tiên xem cái thế lực này là không phải tồn tại tiên đế cao thủ, thứ yếu chính là xem cái thế lực này tiên tôn cường giả nhiều ít.

Long Kinh Thiên sờ cằm, thầm nói: Tiêu Cảnh Đình có ngọc bội không gian nơi tay, chỉ cần lấy được tôn nguyên quả hạt giống, thì có thể liên tục không ngừng bồi dưỡng ra tôn nguyên quả.

"Không biết, lần này thượng thiên vực đều xuống một ít gì dạng người." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Long Kinh Thiên nhún vai một cái, nói: "Tạm thời không biết, nhưng là, có lẽ rất nhanh liền có thể biết."

. . .

Trương Thiên Ý đi ở Trương Ngọc Tuyết bên người, không được cùng Trương Ngọc Tuyết hàn huyên.

Trương Ngọc Tuyết trước tới trung thiên vực tìm Long Kinh Thiên tung tích, không công mà về, Trương gia còn lấy là Trương Ngọc Tuyết sẽ không lại tới trung thiên vực, lại không nghĩ rằng Trương Ngọc Tuyết lại xuất hiện.

Trương Thiên Hào bị Long Kinh Thiên đả thương, vẫn không có khôi phục, chiêu đãi Trương Ngọc Tuyết nhiệm vụ, dĩ nhiên là rơi vào Trương Thiên Ý trên người.

"Nhà này tiệm đan tên chữ tốt rất đặc biệt à! Gà vàng nhỏ tiệm đan dược, vào nhà này tiệm đan người cũng rất đặc biệt, cũng trùm đầu che mặt." Trương Ngọc Tuyết hướng Trương Thiên Ý nhìn sang hỏi.

Trương Thiên Ý lúng túng cười một tiếng, nói: "Đây là Long Kinh Thiên mở tiệm đan."

Trương Ngọc Tuyết hướng Trương Thiên Ý nhìn một cái, nói: "Long Kinh Thiên mở tiệm đan? Ta nghe nói Long Kinh Thiên tên kia đem Long tộc cùng Phượng tộc mấy cái tiên tôn cũng cho đoạt, nhiều như vậy tiên tinh, còn chưa đủ hắn dùng sao? Hắn lại còn mở tiệm đan."

Trương Thiên Ý cười một tiếng, nói: "Trương tiểu thư, Long tộc cá tính, ngươi cũng không phải là không được rõ, lòng tham không đáy, vĩnh không thỏa mãn."

Trương Ngọc Tuyết gật đầu một cái, tán đồng nói: "Nói cũng phải."

"Nghe nói, Long Kinh Thiên cưỡng bắt mấy cái cấp 7 tiên đan sư, là hắn không dừng ngủ đêm luyện đan, đan sư hiệp hội làm áp lực, Long Kinh Thiên cũng không để ý chút nào." Trương Thiên Ý lắc đầu một cái bất đắc dĩ nói.

"Bắt giữ luyện đan sư, cái này ngược lại giống như Long Kinh Thiên người này phong cách, tên nầy liền Long tộc cùng Phượng tộc tiên tôn cũng dám cướp, mấy cái cấp 7 tiên đan sư, dĩ nhiên cũng không nói ở đây." Trương Ngọc Tuyết cau mày một cái nói.

"Cũng không phải là." Trương Thiên Ý thầm nói: Long Kinh Thiên chân thực quá coi trời bằng vung, chẳng qua là người này làm việc như vậy ngang bướng, lại có thể đến bây giờ còn không có ngã môi, đan sư hiệp hội rõ ràng xem Long Kinh Thiên không vừa mắt, làm việc nhưng dông dài, một mực chẳng qua là không đau không nhột cho Long Kinh Thiên các người một ít cảnh cáo, căn bản liền không tạo được tác dụng gì.

"Chúng ta đi vào xem xem." Trương Ngọc Tuyết hướng Trương Thiên Ý nói.

Trương Thiên Ý có chút chần chờ nói: "Long Kinh Thiên tên nầy, có chút thù dai."

Trương Ngọc Tuyết mãn bất tại ý nói: "Không có sao, chẳng qua là đi vào xem xem mà thôi."

Trương Thiên Ý gặp Trương Ngọc Tuyết kiên trì, cũng không có mở miệng nữa ngăn trở.

Long Kinh Thiên thấy Trương Ngọc Tuyết, trong con ngươi nhất thời lóe lên mấy phần hứng thú, "Bé gái, ngươi tại sao lại chạy đến hạ thiên vực tới, ở thượng thiên vực lăn lộn không nổi nữa, vẫn là lại tới bắt ta à!"

Trương Ngọc Tuyết nhìn Long Kinh Thiên, cười một tiếng, nói: 'Tiên tôn nói đùa, ta là đi vào mua đan dược."

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Phải không? Nếu là tới mua đan dược, tùy tiện xem."

Trương Ngọc Tuyết quay đầu nhìn Long Kinh Thiên một cái, nói: 'Tiên tôn đại nhân, cùng ta cùng chung tới phi thuyền trên, có rồng tộc cùng người Phượng tộc."

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, như có điều suy nghĩ nói: "Phải không? Long tộc cùng người Phượng tộc, những năm này, ngược lại là xuống càng ngày càng chuyên cần, chẳng lẽ cái này 2 tộc ở thượng thiên vực lăn lộn không nổi nữa, muốn tới trung thiên vực chiếm địa bàn?"

"Long tôn đại nhân, có đan dược gì đề cử sao?" Trương Ngọc Tuyết hỏi.

"Có à! Tiệm chúng ta bên trong làm ra sản phẩm một loại thần nguyên bổ thiên đan bản thăng cấp đan dược, nhưng là, còn ở giai đoạn thí nghiệm, không có hiệu quả tổng thể không phụ trách, có cái gì tác dụng phụ tổng thể không phụ trách, ăn người chết tổng thể không phụ trách, tiểu thư, có muốn tới hay không một chục à!" Long Kinh Thiên tròng mắt sáng lên hỏi.

Trương Ngọc Tuyết: ". . ."

Trương Ngọc Tuyết cười một tiếng, nói: "Không cần."

"Không cần, ngươi ở đùa gì thế, ngươi muốn ta đề cử, bây giờ ta đề cử, ngươi lại có thể không được." Long Kinh Thiên âm trầm nói.

Trương Ngọc Tuyết: ". . ."

"Long tôn đại nhân, ngươi đây là mạnh hơn mua ép bán sao?" Trương Thiên Ý cau mày một cái nói.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Để cho ngươi nhìn

ra, mới vừa rồi 2 người cũng hỏi ta mua đan dược, ta đề cử bọn họ còn không mua, cuối cùng để cho ta ném ra ngoài."

Trương Thiên Ý: ". . ."

"Ta muốn 2 viên." Trương Ngọc Tuyết duy trì nụ cười nói.

"Tốt lắm, hai chục triệu tiên tinh một viên, như thế tiện nghi, ngươi biết coi như người ăn chết, các ngươi cũng không mất mát gì." Long Kinh Thiên thần thái phấn chấn nói.

Trương Ngọc Tuyết nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Phải không? Long tiền bối, ta thật tò mò, ngươi cái này tiệm đan là mở thế nào đi xuống."

Long Kinh Thiên trừng mắt nhìn, không chút nghĩ ngợi nói: "Cái này có gì tốt tò mò, có ta ở làm sao biết không lái xuống."

Trương Ngọc Tuyết: ". . ."

Long Kinh Thiên đưa đi Trương Ngọc Tuyết, Tiêu Tiểu Tấn từ trong nhà đi ra, nói: "Kinh Thiên, làm ăn như thế nào à!"

"Ta mới vừa lại rao hàng liền đi ra ngoài 2 viên thần nguyên bổ thiên đan." Long Kinh Thiên nói.

" Không sai."

Long Kinh Thiên cười một tiếng, nói: "Tiểu Tấn, ngươi yên tâm đi, có ta ở đây, đan dược tuyệt đối sẽ không không bán được."

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, ta tin tưởng, ngươi vẫn luôn là có thể làm nhất."

. . .

"Ông chủ, muốn 2 viên thần nguyên bổ thiên đan."

" Được." Tiêu Tiểu Đông nhàn nhạt kêu.

Trong tiệm ban đầu bán ra thần nguyên bổ thiên đan, bị cho rằng là hàng giả, đều dựa vào Long Kinh Thiên " mặt mũi" mới bán đi, bất quá, bán liền một đoạn thời gian đan dược sau đó, không cần Long Kinh Thiên cử động nữa tay chân gì, tiệm trung thần nguyên bổ thiên đan liền tốt bán chặt.

Tới mua đan dược người càng ngày càng nhiều, thậm chí còn có bán đoạn hàng tình huống.

Bằng Toàn đi vào, nói: "Tiêu đạo hữu, ngươi trong tiệm làm ăn không tệ à!"

Tiêu Tiểu Đông cười một tiếng, nói: "Mạnh mẽ đi."

"Nghe nói, các ngươi trong tiệm thần nguyên bổ thiên đan, rất là không tệ, chẳng những dược liệu nếu so với đan sư hiệp hội mua bán ưu việt một ít, còn không có gì tác dụng phụ." Bằng Toàn nói.

Long Kinh Thiên bĩu môi, nói: "Ai biết được, đan dược này còn ở giai đoạn thí nghiệm, Tiểu Tấn không cho phép ta ăn, bất quá, cho đến bây giờ, còn không có nghe nói ăn người chết."

Bằng Toàn: ". . ."

"Ta lần này tới là nghĩ mua một nhóm thần nguyên bổ thiên đan." Bằng Toàn nói.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Có, có, bảo đảm đủ."

"Long đạo hữu, các ngươi tiệm đan luyện đan sư, thật đúng là lợi hại à!" Bằng Toàn từ trong thâm tâm nói.

Bằng Toàn nguyên vốn lấy là Long Kinh Thiên chẳng qua là đánh cướp mấy cái thông thường tiên đan sư, bây giờ nhìn lại nhưng

không phải như vậy, có thể tiện tay liền luyện chế ra sửa đổi bản thần nguyên bổ thiên đan đan sư, há sẽ là nhân vật bình thường, như vậy tiên đan sư, không phải là hạng người vô danh, nhưng mà, đến bây giờ còn chưa có xác định rốt cuộc là cái nào tiên đan sư mất tích.

Long Kinh Thiên nhìn Bằng Toàn, hỏi: "Bằng đạo hữu, ngươi thế nào?"

Bằng Toàn lắc đầu một cái, nói: "Không có sao, ta hoảng thần, Long đạo hữu, các ngươi nghiên cứu ra thăng cấp bản đan dược, nhưng mà thật to đánh đan sư hiệp hội mặt à!"

Long Kinh Thiên khoát tay một cái, nghiêm trang nói: "Loại đan dược này, cũng không tính là cái gì, chính là đan sư hiệp hội những cái kia không gặp qua việc đời người cầm tới làm bảo."

Bằng Toàn: ". . ."

. . .

Long Kinh Thiên cùng Bằng Toàn ở nơi này vừa nói chuyện, một người dáng dấp xinh đẹp nữ tu đi vào.

"Long Kinh Thiên, ngươi thật là tiền đồ à! Núp ở trung thiên vực mở phá tiệm." Long Linh Ngọc đứng ở cửa nói.

Thấy Long Linh Ngọc, Long Kinh Thiên trong tròng mắt lóe lên mấy phần bất thiện hơi thở.

Long Kinh Thiên năm đó ở trên Long sơn, chịu nhiều lật đổ, bạn cùng lứa tuổi cũng đối với Long Kinh Thiên rất là không tốt.

Lúc này, Long Linh Ngọc đối với Long Kinh Thiên ném đi ra cành ô liu, đưa không thiếu lễ vật cho Long Kinh Thiên, Long Kinh Thiên ban đầu, không có nhận bị Long Linh Ngọc ý tốt, nhưng là Long Linh Ngọc một chút không để ở trong lòng, hay là đối Long Kinh Thiên ân

cần hỏi han.

Long Kinh Thiên bắt đầu có chút yếu dần lúc này mới biết, Long Linh Ngọc sở dĩ đối với mình tốt, bất quá là bởi vì là nàng và những người khác đánh một cái đánh cuộc, đánh cuộc nàng lúc nào, có thể thu phục hắn.

Long Kinh Thiên biết sau đó, tức giận ngứa răng.

Một đống người vây quanh hắn châm chọc, mắng hắn điên con cóc muốn ăn thịt thiên nga.

"So ngươi tiền đồ nhiều." Long Kinh Thiên nói , "Tiểu nương bì, ngươi đã nhiều năm như vậy, lại thế nào là một tiên hoàng à! Ta nói ngươi biểu hiện cũng quá thức ăn, một mực lưu lại ở thượng thiên vực, ngươi liền biểu hiện thành như vậy, có phải hay không hết sức cố ở trên giường biểu hiện?"

Long Linh Ngọc mặt đỏ lên, nói: "Long Kinh Thiên, ngươi không biết xấu hổ."

Long Kinh Thiên có chút tức giận nói: "Không biết xấu hổ, ta làm sao không biết xấu hổ, ngươi mới không biết xấu hổ."

"Nói cho ngươi, thái thượng trưởng lão đối với ta xem trọng rất." Long Linh Ngọc dương dương đắc ý nói.

"Long Đế coi trọng ngươi, quả nhiên Long tộc không người, khó trách, lão đầu tử muốn cố sống cố chết đem ta mời trở về." Long Kinh Thiên như có sở ngộ nói.

"Ngươi đang nằm mơ chứ, thái thượng trưởng lão sẽ mời ngươi trở về?" Long Linh Ngọc tràn đầy không tin nói.

Long Kinh Thiên khẽ hừ một tiếng, nói: "Long tộc dốc hết ngươi rượu như vậy bị thịt, vậy lão già chết bằm dĩ nhiên là biết ta có nhiều ưu tú."

Long Linh Ngọc nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Long Kinh Thiên, ngươi không nên quá liều lĩnh, ngươi bất quá chỉ là may mắn mà thôi."

"Ta là may mắn, ngươi xem vận khí ngươi nhiều kém cõi à! Ai cưới vợ ngươi, nhất định chính là cưới một người ngôi sao tang tóc." Long Kinh Thiên nói.

Long Linh Ngọc mặt đỏ lên, nổi giận mắng: "Ngươi, ngươi cái này tên khốn kiếp. . ."

Long Kinh Thiên bĩu môi, nói: "Tiểu nương bì, cho ta khách khí một chút, nếu không, ta đem ngươi lột sạch, ném ở bên ngoài hấp dẫn khách hàng, ngươi cái con bé chết tiệt này, coi như có mấy phần sắc đẹp, ta liền kêu người sờ một cái, cho một trăm tiên tinh tốt."

Long Linh Ngọc thẹn quá thành giận một chưởng hướng Long Kinh Thiên bổ tới, Long Kinh Thiên vẫy tay đem Long Linh Ngọc phách bay ra ngoài.

Bằng Toàn ở vừa nhìn Long Linh Ngọc cùng Long Kinh Thiên tranh chấp, còn không chờ hắn kịp phản ứng, tình huống chiến đấu đã thăng cấp.

------oOo------

Chương 362: Ngay trước mọi người luyện đan

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 362: Ngay trước mọi người luyện đan
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Tiểu Tấn đi lúc đi ra, vừa vặn thấy Long Linh Ngọc bị đánh bay một màn.

"Ngươi có phải hay không quá không hiểu thương hương tiếc ngọc à!" Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên, bất đắc dĩ nói

Long Kinh Thiên mãn bất tại hồ nói: "Ta thu mấy phần lực, ta nếu là đem hết toàn lực, tên kia liền mất mạng, ngươi yên tâm đi, tên kia là Long tộc, bền chắc trước đây."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Ngươi có phải hay không cùng con bé kia có xích mích à!" Tiêu Tiểu Tấn nói.

Long Kinh Thiên hướng Tiêu Tiểu Tấn nhìn một cái, hì hì cười một tiếng, nói: "Ngươi đã nhìn ra."

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Vậy con bé chết tiệt, trước kia câu dẫn ta." Long Kinh Thiên nói.

Tiêu Tiểu Tấn có chút hồ nghi nói: "Không phải đâu."

Long Kinh Thiên mặc dù ở tộc người ánh mắt xem ra dáng dấp không tệ, nhưng là, nghe nói, bộ dáng kia ở Long tộc rất là không bị

hoan nghênh à! Long Linh Ngọc ở Long tộc, tướng mạo tư chất đều không kém, làm sao biết vừa ý Long Kinh Thiên đâu ?

"Nàng sở dĩ câu dẫn ta, là bởi vì là nàng và những người khác đánh đánh cuộc, đánh cuộc nàng có thể ở nhiều ít trong thời gian bắt lại ta." Long Kinh Thiên nói.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Vậy ngươi bị nàng bắt lại?" Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

"Dĩ nhiên không có." Trên thực tế, hắn lúc ấy quả thật động tâm, bất quá, ở hắn hướng Long Linh Ngọc bày tỏ trước, tình cờ biết chân tướng, chân tướng đối với Long Kinh Thiên đả kích là to lớn, cũng là từ lúc đó bắt đầu, Long Kinh Thiên đối với đàn bà có nhất định bóng ma trong lòng.

Tiêu Tiểu Tấn vỗ một cái Long Kinh Thiên bả vai, nói: "Định lực không tệ à!"

Long Kinh Thiên cười một tiếng, nói: "Đó còn cần phải nói."

"Ngươi nói, cái đó tiểu nương bì tới trung thiên vực làm gì?" Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

Long Kinh Thiên lắc đầu một cái, nói: "Ta cũng không biết à!"

"Có phải hay không là chiêu cũ lặp lại, tới câu dẫn ngươi?" Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

Long Kinh Thiên đế trước chân mày, nói: "Không thể nào đâu."

. . .

"Linh Ngọc, ngươi không có sao chứ." Long Hà nhìn Long Linh Ngọc, tràn đầy ân cần hỏi.

Long Linh Ngọc mặt âm trầm, lắc đầu một cái, nói: "Không có sao."

Long Hà tràn đầy buồn bực nói: "Long Kinh Thiên tên tiểu tử thúi này, thật đúng là không hiểu thương hương tiếc ngọc."

"Người này thực lực, quả thực lợi hại, không đạo lý lên cấp nhanh như vậy à!" Long Linh Ngọc buồn rầu nói.

Thượng thiên vực cùng Long Kinh Thiên cùng lứa người, đừng nói là lên cấp tiên tôn, chỉ có số ít lên cấp tiên hoàng cấp bậc, Long Kinh Thiên mặc dù nhân duyên tế hội thu được Long Vũ xuất thân, cũng không nên nhanh như vậy lên cấp tiên tôn.

Long Linh Ngọc lần này xuống nhiệm vụ, là từ Long Kinh Thiên trên người trùm vào ra nhanh chóng lên cấp bí mật, Long tộc trưởng lão cảm thấy nàng cùng Long Kinh Thiên có đoạn thời gian quan hệ không tệ, cho nên, mới phái nàng tới, căn bản không biết, nàng cùng Long Kinh Thiên có rất sâu xích mích.

"Long Kinh Thiên chính là một người điên, Long Vũ tên khốn kia, gần đây luôn là cùng Long Kinh Thiên lăn lộn chung một chỗ." Long Hà có chút cáu bực bội nói.

Long Linh Ngọc nghe Long Hà nhắc tới Long Vũ, trong lòng có chút cổ quái.

Long Vũ ra đời lúc này khí tượng muôn vàn, đi qua Long tộc tế đàn cũng kiểm tra ra Long Vũ huyết mạch hết sức đến gần thuần huyết Long tộc.

Sau đó ngàn năm, Long Vũ quả nhiên không phụ sự mong đợi của mọi người, tu vi đột nhiên tăng mạnh.

Nhưng mà, Long Vũ lại không giống như Long tộc trưởng lão hy vọng như vậy, một lòng một dạ bổ nhào đang tu luyện trên, mà là, khắp nơi trêu hoa ghẹo nguyệt, Long tộc coi trọng huyết mạch, rất nhiều Long tộc cũng chỉ thích người của bổn tộc, cho rằng chỉ có

bổn tộc cùng người của bổn tộc kết hợp, mới có thể ưu hóa huyết mạch.

Long Vũ là ngoại lệ, hắn chẳng những thích thỏ, hồ ly, vẫn cùng Phượng tộc người phụ nữ kia quấy nhiễu với nhau, đánh là long tộc đâm chồi nảy lộc mượn cớ, gây ra cực lớn sóng gió.

Trong tộc trưởng lão chỉ tiếc rèn sắt không thành thép đứng lên, đem Long Vũ coi thành mặt trái điển hình, hết lần này tới lần khác Long Vũ tư chất tuyệt cao, cho dù không cố gắng tu luyện, tu vi cũng như cũ siêu quần xuất chúng.

Cùng Long Vũ đồng thời ra đời Long tộc, có thể nói đều là sống ở Long Vũ dưới bóng mờ, Long Vũ mặc dù lôi thôi lếch thếch, nhưng là, quả thật gọi là tán gái tu luyện 2 không lầm.

. . .

Trong tiệm đan, Long Kinh Thiên tràn đầy hưng phấn vây quanh Tiêu Tiểu Tấn vòng vo.

"Tiểu Tấn, ta cảm thấy, bụng ngươi bên trong có bảo bảo."

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Đúng rồi, đúng rồi, ngươi nói quá nhiều lần."

Long Kinh Thiên tràn đầy hưng phấn ở trong phòng vòng tới vòng lui nói: "Ta phải cố gắng tu luyện, sau đó đi chép Long tộc hang ổ, để cho con trai chúng ta ra đời, liền nằm ở núi Tiên Tinh ở trên."

"Chí hướng của ngươi thật xa đại." Long Vũ đi vào, tức giận.

Long Kinh Thiên trợn mắt nhìn Long Vũ một cái, nói: "Ta chí hướng thật xa, còn dùng ngươi nói."

Long Vũ: ". . ."

Long Kinh Thiên nhìn Tiêu Tiểu Tấn, mặt đầy lấy lòng nói: "Tiểu Tấn, ngươi có đói bụng hay không à! Ta đi cho ngươi nấu cơm?"

"Ngươi biết nấu cơm? Ta xem ngươi vẫn là thôi, thật vất vả có cái bảo bảo, chớ đem vợ ngươi gây ra ăn bụng xấu." Long Vũ mặt đầy nghiêm túc khuyên nhủ.

Long Kinh Thiên hận hận trợn mắt nhìn Long Vũ, nói: "Lão già chết bầm, vợ ta mang thai, ngươi có phải hay không muốn bày tỏ một chút, ra chút máu à."

Long Vũ nhìn Long Kinh Thiên, có chút ngượng ngùng nói: "Bố ngươi gần đây trong tay có chút chặt, ngày khác đi."

Long Kinh Thiên khẽ hừ một tiếng, có chút khinh bỉ nói: "Cũng biết không trông cậy nổi ngươi."

Long Vũ: ". . ."

"Con trai, con yên tâm, ông nội ngươi là một thùng cơm, không trông cậy nổi, nhưng là, cha ngươi ta trông cậy vào liền à! Cha ngươi con bà nó ở rất, ngươi chờ đi theo bố ngươi phát tài đi." Long Kinh Thiên hướng về phía Tiêu Tiểu Tấn bụng nói.

Long Vũ nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Con trai ngươi vẫn chỉ là hạt đậu, cái gì cũng nghe không hiểu chứ."

"Ngươi biết cái gì à! Con trai ta, thiên tư tuyệt đỉnh, hắn có thể nghe hiểu." Long Kinh Thiên nghiêm trang nói.

Long Vũ: ". . ."

Long Kinh Thiên quay đầu hướng về phía Tiêu Tiểu Tấn bụng, vẻ kiêu ngạo cười ngây ngô nói: "Con trai, con không nên cùng lão này vậy kiến thức, hắn chính là lão khốn kiếp."

Long Vũ: ". . ."

Long Vũ sờ một cái lỗ mũi, chuyển đề tài nói: "Thằng nhóc , ngươi rốt cuộc đoạt nhiều ít đan dược à! Làm sao đan dược này, càng bán càng nhiều à!"

Tiệm đan dược bên trong đan dược càng bán càng nhiều, nguyên bản đan sư hiệp sẽ vì kiếm chuyện mới đến mua thần nguyên bổ thiên đan, hôm nay ngược lại thành trong tiệm bảng hiệu đan dược.

Long Kinh Thiên mãn bất tại ý nói: "Cùng ngươi có quan hệ thế nào, ngươi phải biết nhiều như vậy làm gì, ta nói ngươi có phải hay không tới làm nằm vùng à? Ta nói cho ngươi, đan dược bán nhiều đi nữa, tiên tinh cũng không phần ngươi."

Long Vũ: ". . ."

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên kích động dáng vẻ, kéo kéo Long Kinh Thiên tay áo, nói: "Tốt lắm, tốt."

Long Kinh Thiên khẽ hừ một tiếng, mở cửa, hướng bên ngoài mấy cái cửa tiệm nhìn sang.

Bọn họ tiệm đan mở sau khi thức dậy, đan sư hiệp hội những cái kia chết bầm, đang ở phụ cận mở ra mấy nhà tiệm đan, giá thấp bán đan dược, chèn ép bọn họ làm ăn, bất quá, đoạn này thời gian, những tên kia cửa tiệm, thật giống như dời đi mấy nhà, có thể những tên kia ý thức được, bọn họ chèn ép không được bọn họ tiệm làm ăn.

Long Kinh Thiên bĩu môi, nói: "Đối diện mấy nhà tiệm đan, tựa hồ hoàng à!"

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Đối diện tiệm đan lợi hại hơn nữa, cũng chỉ có le que mấy cái đan sư cấp 7 có thể dùng, nhưng là, có phòng tu luyện thời gian cùng linh tuyền ở đây, cha 1 người, có thể để được cho mấy trăm cấp 7

tiên đan sư hiệu suất, huống chi, mẹ thuật luyện đan cũng nói thăng lên, ngược lại là giúp cha không nhỏ bận bịu.

. . .

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An đi ra.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn 2 người, có chút mê hoặc nói: "Cha, mẹ, các ngươi làm sao đi ra?" Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An gần đây một mực đang luyện đan, đều không làm sao đi ra hóng mát.

"Nghe nói, người hiệp hội đan sư, dự định ngay trước mọi người luyện đan, ta cùng mẹ con dự định đi xem xem, học tập một chút." Tiêu Cảnh Đình lưng đeo tay nói.

Long Kinh Thiên bĩu môi, nói: "Cha, mẹ, những rượu kia bị thịt luyện đan, có gì để nhìn."

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy không cho là đúng nói: "Dù sao phải đi xem xem, kiến thức một chút mà, hiếm có cơ hội, coi như không thu hoạch được gì, cũng chỉ coi là giải sầu."

Long Kinh Thiên xung phong nhận việc nói: "Vậy ta cùng ngài cùng đi chứ, tránh cho những luyện đan sư kia, đối với ngươi động cái gì không tốt thủ đoạn."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Được."

Long Vũ nhìn Long Kinh Thiên đối với Tiêu Cảnh Đình chân chó dạng, trong lòng rất không phải mùi vị.

Tiêu Cảnh Đình đi tới một cái quảng trường trước, luyện đan còn chưa bắt đầu, chung quanh đã tụ tập không thiếu cấp thấp tiên đan sư, có thể đều là tới xem náo nhiệt.

Tiêu Cảnh Đình chú ý tới không ít luyện đan sư trên mặt cũng treo vẻ mặt hưng phấn.

"Tại sao còn không đi ra à! Ta cũng chờ thật lâu."

"Lần này nhưng mà cấp 7 tiên đan sư luyện đan, cùng lâu một chút thì thế nào."

"Nói cũng phải à!"

. . .

Tiêu Cảnh Đình núp ở trong đống người, từng trận xì xào bàn tán tiếng, truyền vào Tiêu Cảnh Đình trong tai.

"Ra oai! Ta còn đã cho là bắt đầu." Long Kinh Thiên không vui nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Có chút kiên nhẫn đi."

Tiêu Cảnh Đình đứng ở quảng trường bên ngoài, đợi hơn một giờ, chờ Long Kinh Thiên lửa đều lên 3 đợt, rốt cuộc, ba cái cấp 7 tiên đan sư, xuất hiện ở trong tầm mắt của mọi người.

Long Kinh Thiên nhìn ba vị thần sắc ngạo nghễ cấp 7 luyện đan sư, tràn đầy khinh thường nói: " cha vợ, ba tên kia, cũng quá sẽ treo người khẩu vị."

Một cái tiên hoàng tu sĩ đi lên đài, lưu loát đem ba cái luyện đan sư ca công tụng đức liền một phen.

Long Kinh Thiên cau mày, bất mãn mài răng nói: "Ta còn lấy là người tới, liền bắt đầu, không nghĩ tới còn muốn nghe bọn họ khoác lác, sớm biết, liền lại trễ một chút tới."

Tiêu Cảnh Đình xoa xoa lỗ mũi, nguyên bản hắn còn lấy là đến chậm, bây giờ nhìn lại. . .

"Phía dưới, xin mời ba vị đại sư, cho mọi người khác nhau biểu diễn luyện chế cấp 6 đan dược mây vàng đan, thừa thiên đan, mộng

nghĩa đan."

Tiêu Cảnh Đình nghe được người chủ trì những lời này, cuối cùng là thở phào nhẹ nhõm.

Nhiều đóa dị hỏa bị ba cái luyện đan sư thanh toán đi ra, ba đóa ngọn lửa bị gọi ra, lập tức đưa đến trên trận một mảnh huyên náo, tại chỗ rất nhiều tu giả, cũng kích động lan tràn sáng lên.

Long Kinh Thiên móc móc lỗ tai, tràn đầy khó chịu, nói: "Không phải là mấy đóa dị hỏa sao? Có gì đặc biệt hơn người, kêu la cái gì à!"

Ba cái luyện đan sư dị hỏa, theo thứ tự là sư tử, con hổ, cùng con báo hình thái, ba đầu dị hỏa linh thú vừa xuất hiện, liền hùng dũng oai vệ khí thế bừng bừng khắp nơi gầm thét, lần nữa đưa tới từng trận kêu lên.

Long Kinh Thiên sậm mặt lại, nói: "Một đám không có kiến thức người, cũng biết gào ré."

Trên đài mấy cái luyện đan sư, khóe miệng mang theo mấy phần nụ cười cao ngạo, nhìn bằng nửa con mắt toàn trường, lúc này, Tiêu Cảnh Đình trong óc bữa ăn hỏa linh, giống như là bị cái gì kích thích vậy nhảy ra, hướng về phía ba con yêu thú, gầm thét một tiếng.

Cảnh mông hỏa linh một tiếng gầm thét, nguyên bản giương nanh múa vuốt ba con yêu thú, lập tức thay đổi có chút uể oải không dao động.

Biến cố đột nhiên xuất hiện, để cho mọi người ánh mắt, tất cả đều hướng Tiêu Cảnh Đình phương hướng nhìn lại, bị mấy trăm ngàn đạo hạng mục chỉ nhìn chằm chằm, Tiêu Cảnh Đình mạc khả nại hà cười một tiếng.

------oOo------

Chương 363: Cao thấp lập phán

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 363: Cao thấp lập phán
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Thao thiết hỏa linh hồi lâu cũng không nhận được hóng gió cơ hội, đột nhiên có như thế cái cơ hội biểu hiện, thao thiết hỏa linh có chút kích động lớn tiếng la hét, rất sợ người ở chỗ này không chú ý tới hắn tồn tại.

Long Kinh Thiên cười ha hả, nói: "Cha vợ, những tên kia hỏa linh thật thức ăn, ngươi xem bọn họ bị sợ."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Long Kinh Thiên nụ cười, có chút không biết làm sao, Long Kinh Thiên tên nầy, cười cũng quá phóng đại, tên nầy không thấy, người chung quanh cũng im lặng nhìn hắn sao?

Thao thiết hỏa linh những năm này, mặc dù cuộc sống qua không tệ, nhưng là một mực không nhận được đại hiển thần uy cơ hội, lúc này thấy mọi người ánh mắt đều đến hắn trên người, kích động lông đều phải nổ tung.

Tiêu Cảnh Đình chung quanh không thiếu đan sư ánh mắt đều nhìn lại, trên đài ba cái cấp 7 tiên đan sư, nhìn Tiêu Cảnh Đình ánh mắt tràn đầy không tốt.

"Nếu Tiêu đan sư cũng tới, sao không lên đài tỷ thí một chút?" Ba cái tiên đan sư một người trong đó, hướng Tiêu Cảnh Đình mời am hiểu nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, cũng không có trốn tránh, ung dung nói: " Được a !"

Thao thiết hỏa linh đi theo Tiêu Cảnh Đình lên đài, thao thiết hỏa linh hai tròng mắt sáng lên nhìn khác ba con hỏa linh, thị uy vậy lộ ra một hớp răng nanh, đem ba con hỏa linh sợ run lẩy bẩy.

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy xin lỗi hướng về phía ngoài ra ba cái luyện đan sư cười một tiếng, nói: "Xin lỗi, nhà ta cái này hỏa linh, tính tình dã, cũng không phải là rất nghe lời."

Tiêu Cảnh Đình nhìn ngoài ra ba cái tiên đan sư, một người so với một người sắc mặt khó coi, trong lòng lóe lên mấy phần cười trên sự đau khổ của người khác.

Thao thiết hỏa linh tránh không gặp đời nhiều năm, nuôi mập mạp trắng trẻo, trên người uy áp so những thứ khác ba con hỏa linh cường thịnh nhiều.

. . .

Trương Thiên Ý nhìn trên đài Tiêu Cảnh Đình cau mày một cái, nói: "Không nghĩ tới Tiêu Cảnh Đình lại còn cất giấu như thế một cái lợi hại hỏa linh."

Trương Ngọc Tuyết nhìn Trương Thiên Ý một cái, nói: "Ngươi cùng hắn dáng dấp thật đúng là giống như."

Trương Thiên Ý lúng túng cười một tiếng, không có tiếp cái chủ đề này. Trương Thiên Ý ở trong lòng thở dài, hắn nguyên vốn lấy vì phụ thân tìm một bất nhập lưu người giả mạo hắn, kết quả, nhưng là tìm cái thâm tàng bất lộ nhân vật hung ác.

Tiêu Cảnh Đình cùng ba cái luyện đan sư mỗi người lấy ra một cái lò luyện đan, bắt đầu luyện đan.

Tạm thời trên đài ngọn lửa bay giương cao, ba cái luyện đan sư vì không rơi xuống hạ phong, cũng sử xuất bản lãnh giữ nhà, chọc cho tại chỗ trông chờ luyện đan sư, từng cái hưng phấn không thôi.

Long Kinh Thiên nhìn bên cạnh Tiêu Tiểu Tấn, nói: "Cha ngươi luyện chế đan dược gì, ngươi xem hiểu không."

Tiêu Tiểu Tấn sờ cằm, nói: "Ta cũng không biết à! Bất quá, hẳn so ngoài ra ba người luyện chế đan dược cao cấp một ít đi."

Long Kinh Thiên hừ hừ, nói: "Ngươi nói mấy cái này luyện đan sư à! Ngươi nói rõ ràng là cấp 7 tiên đan sư, tại sao ngay trước mọi người luyện chế đan dược, luyện chế nhưng là cấp 6 đan dược đây."

Tiêu Tiểu Tấn âm thầm thầm nghĩ: Bởi vì là gà mờ à! Cấp 7 tiên đan sư luyện chế cấp 7 đan dược tỷ lệ thành công rất có hạn, nếu là bình thường thất bại cũng được đi, ngay trước mọi người làm mẫu luyện đan thất bại ít nhiều có chút mất mặt, cho nên, lúc này, lựa chọn luyện chế cấp 6 đan dược, nhiều ít có thể để tránh cho một chút loại chuyện này.

Tiêu Cảnh Đình nhanh chóng động tác trước, Tiêu Cảnh Đình đang luyện đan trên, thật ra thì cũng không cao bao nhiêu thiên phú, nhưng là, chuyên cần có thể bổ khuyết à! Có thành đống tiên thảo chất ở nơi đó, có thể để cho Tiêu Cảnh Đình không ngừng luyện tay, cộng thêm cấp 9 tiên đan sư luyện đan truyền thừa, chất cũng có thể chất ra một ra sắc luyện đan sư tới.

Trương Ngọc Tuyết nhìn sắc mặt ngưng trọng Trương Thiên Ý, hỏi: "Ngươi nhìn ra, Tiêu Cảnh Đình luyện chế đan dược gì sao?"

Trương Thiên Ý chần chờ một chút, nói: "Tựa hồ là cấp 7 đan dược."

Trương Ngọc Tuyết nhíu mày một cái, nói: "Cấp 7 đan dược, chẳng lẽ Tiêu Cảnh Đình chính là Tiêu gia đan dược cửa hàng sau lưng cái đó tiên đan sư?"

Trương Thiên Ý cau mày, trong lòng lóe lên mấy phần không rõ ràng, Tiêu Cảnh Đình nếu thật là cấp 7 tiên đan sư, năm đó, cha mình, làm sao có thể mời nổi hắn, nếu nói là, Tiêu Cảnh Đình ở mấy

năm thời gian, tăng lên tới cấp 7 tiên đan sư trình độ, vậy thì càng không tưởng tượng nổi.

Tiêu Cảnh Đình động tác, so những thứ khác ba cái tiên đan sư cũng mau mấy phân, hơn nữa, động tác đâu vào đấy, người sáng suốt vừa thấy cũng biết, Tiêu Cảnh Đình thuật luyện đan, cao hơn còn lại ba người một lớn một khúc.

Ngoài ra ba cái luyện đan sư ước chừng chú ý tới Tiêu Cảnh Đình tình huống bên kia, tâm tính bị ảnh hưởng, ba người thuật luyện đan, vốn là so Tiêu Cảnh Đình kém một đoạn, tâm tính một bị ảnh hưởng, biểu hiện thì càng thêm không tốt.

Trương Thiên Ý híp mắt, thầm nói: Lần này ba cái đan sư cấp 7 sẽ ngay trước mọi người luyện đan, trên thực tế, cũng là đan sư hiệp hội muốn mở ra báo một chút thực lực, bất quá, rất hiển nhiên, đan sư hiệp hội hành động này, tựa hồ muốn đánh nước trôi.

Tiêu Cảnh Đình dẫn đầu luyện chế xong liền đan dược, sáu viên màu vàng đan dược, từ trong lò luyện đan bay ra, một cổ mùi thơm nồng nặc di tản ra.

"Quả nhiên là cấp 7 đan dược, Kim Long thừa vân đan, Tiêu Cảnh Đình thuật luyện đan rất đáng sợ à!" Trương Ngọc Tuyết cũng không phải là rất hiểu thuật luyện đan, nhưng là phẩm định đan dược năng lực vẫn phải có, Tiêu Cảnh Đình một luyện chế xong đan dược, Trương Ngọc Tuyết liền nhận ra được.

Hiện trường người biết hàng không thiếu, thấy Tiêu Cảnh Đình đan dược luyện ra, đám người phát ra từng cơn kêu lên.

Trong đám người, Tuyết Nguyệt cùng Tử Ngọc trố mắt nhìn nhau, Thiên Cơ thỏ nhất tộc, cũng có phái người vào bí cảnh, Tuyết Nguyệt cùng Tử Ngọc cũng chạy tới, chuẩn bị xem tình thế mà làm, 2 người không ngờ tới, lại có thể thấy được trận này thịnh sự.

"Tiêu Cảnh Đình lại là cấp 7 tiên đan sư, thật là khó có thể tưởng

tượng." Tuyết Nguyệt không nhịn được nói.

Tử Ngọc cau mày, nói: "Làm sao có thể à!" Tiêu Cảnh Đình mới phi thăng mấy năm à! Lại có thể lên cấp nhanh như vậy.

. . .

Tiêu Cảnh Đình luyện chế xong đan dược sau đó, lại đợi một hồi, bên cạnh một cái tiên đan sư mới khó khăn lắm luyện chế xong đan dược.

"Đa tạ." Tiêu Cảnh Đình hướng bên cạnh luyện đan sư chắp tay nói.

Tiêu Cảnh Đình bên người cái đó luyện đan sư, sắc mặt vô cùng là khó coi đáp lễ lại.

Thao thiết yêu thú đứng ở Tiêu Cảnh Đình trên bả vai, hướng về phía luyện đan sư kia không được mắng nhiếc, trong con ngươi lộ hung quang, cái đó luyện đan sư hỏa linh bị sợ núp vào.

Long Hà cùng Long Linh Ngọc đứng ở trong đám người, Long Hà mặt âm trầm, lẩm bẩm: "Không nghĩ tới, Tiêu Cảnh Đình lại là cấp 7 tiên đan sư."

Long Linh Ngọc mãn bất tại ý nói: "Chẳng qua là cấp 7 luyện đan sư mà thôi, thượng thiên vực nhiều."

Long Hà chần chờ một chút, nói: "Cấp 7 tiên đan sư, ngược lại là không có gì, chính là không biết tên nầy có thể hay không trở thành cấp 8 tiên đan sư."

Long Linh Ngọc cau mày, Long tộc chiêu mộ cấp 8 tiên đan sư, cũng chỉ có le que mấy cái, căn bản là không thỏa mãn được đông đảo Long tộc cần, Long Kinh Thiên nếu là đi theo một cái cấp 8 tiên đan sư bên cạnh, vậy hắn có thể thật có phúc.

Luyện đan đại hội vừa kết thúc, đan sư hiệp hội ba cái luyện đan sư

liền áo não đi.

Tiêu Cảnh Đình tiểu lộ liền một tay, liền trở về đan dược cửa hàng.

Một cái như vậy luyện đan đại hội, hơi có chút đầu hổ đuôi rắn.

Bởi vì trước Tiêu Cảnh Đình như thế lộ một tay, đan dược buôn bán của tiệm, lập tức tốt lắm không thiếu.

. . .

Long Vũ nhìn Long Kinh Thiên nói: "Ngươi cái đó cha vợ, có chút không tầm thường à!"

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Đó cũng không phải là, người ta biết luyện đan, ngươi chỉ biết tán gái." Long Kinh Thiên dừng một chút, lại nói: "Nghe nói, bên ngoài đồn đãi ngươi phế, liền nàng đều không thể rót, chặt chặt, ngươi so người ta kém xa."

Long Vũ: ". . ." Thằng nhóc thúi, cưới vợ vợ, liền cùi chỏ đi bên ngoài rẽ.

Long Kinh Thiên khẽ hừ một tiếng, hướng ngoài cửa sổ nhìn một cái, tự mình nói: "Bên ngoài tiệm đan dược, thật giống như lại dời đi một nhà, đúng rồi, tiếp tục ở lại chỗ này, cũng là tự rước lấy, đám người kia, thì sẽ ra oai, luyện chế cấp 6 đan dược, còn không có cha vợ ta luyện chế cấp 7 đan dược mau."

"Tiêu đan sư, quả thật giỏi lắm." Bằng Toàn đi vào nói.

Long Kinh Thiên nhìn Bằng Toàn, nói: "Ngươi tại sao lại tới?"

Bằng Toàn cười một tiếng, nói: "Ta tới đặt mua một nhóm đan dược."

Long Kinh Thiên hồ nghi nói: "Lại mua, không phải mới vừa mới mua qua?"

"Tiêu đan sư như thế lộ một tay, muốn đến mấy ngày kế tiếp, đan dược tiêu thụ sẽ khá một chút, hoá ra đan dược dự trữ cũng có chút không đủ." Bằng Toàn nói.

Long Kinh Thiên nhìn chằm chằm Bằng Toàn nói: "Ngươi ngược lại là rất biết phòng ngừa chu đáo à!"

"Long đạo hữu quá khen, Tiêu đan sư chân thực lợi hại, những cái kia cái mua danh trục lợi luyện đan sư, căn bản cũng không phải là Tiêu đan sư hợp lại địch." Bằng Toàn cười nói.

Long Kinh Thiên cười một tiếng, nói: "Đan sư hiệp hội những cái kia phế vật, như thế nào có thể cùng cha vợ ta so à!"

"Cũng phải, đó là! Kinh này một lần, chắc hẳn không người sẽ nghi ngờ Long đạo hữu trong cửa hàng, đan dược nguồn gốc." Bằng Toàn nói.

. . .

Tử Ngọc cùng Tuyết Nguyệt đi vào, nói: "Long tiền bối, gần đây làm ăn không tệ à!"

Long Kinh Thiên nhìn vào cửa 2 người, cười một tiếng, nói: "Ồ, các ngươi 2 con thỏ, lại có thể cũng tới địa phương này, ta khuyên các ngươi cẩn thận một chút, ta trong phòng này có cái lão sắc quỷ."

Tử Ngọc cùng Tuyết Nguyệt không khỏi trố mắt nhìn nhau, "Long đạo hữu, thật biết nói đùa."

Long Kinh Thiên bĩu môi, nói: "Ta mới không phải làm trò đùa, dĩ nhiên, các ngươi cũng không nên quá qua lo âu, bởi vì là nghe nói cái đó lão sắc quỷ, hắn không được."

Long Vũ đầu đầy hắc tuyến nhìn Long Kinh Thiên, không khỏi cọ xát nghiến răng, hắn còn ở đây đâu, Long Kinh Thiên lại có thể cứ như

vậy nói. Mình tại sao liền sinh một cái như thế đồ ăn cây táo, rào cây sung, chỉ nói hưu nói vượn.

"Kinh Thiên."

Long Kinh Thiên nhàn nhạt quét Long Vũ một cái, nói: "Ta chưa nói ngươi, ngươi không nên gấp trước không đánh đã khai.

Long Vũ: ". . ."

Tử Ngọc cùng Tuyết Nguyệt chú ý tới Bằng Toàn cùng Long Vũ, cẩn thận cùng 2 người hỏi tốt.

Bằng Toàn xem Long Vũ sắc mặt không tốt, thức thời rút lui trước.

"2 người các ngươi cũng là tới thu mua linh thảo?" Long Kinh Thiên hỏi.

"Không phải, ta sớm nghe, Tiêu đan sư ở thu linh thảo." Tử Ngọc hỏi.

Long Vũ gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Làm sao ở trên tay ngươi có linh thảo."

"Tạm thời còn không có, nhưng là, Thiên Cơ thỏ nhất tộc, có không ít người cũng vào bí cảnh, muốn đến, cũng có thể có chút thu hoạch, ta nghĩ nếu như Tiêu đan sư cần, ta có thể để cho bọn họ đem linh thảo bán cho các ngươi." Tử Ngọc nói.

Long Kinh Thiên lập tức nói: "Phải không? Vậy thì tốt quá, con thỏ nhỏ, ta nghĩ ngươi nhất định biết, ta làm ăn đều là không lừa dối trẻ thơ và người già cả, ngươi tình ta nguyện."

Tử Ngọc: ". . . Đúng vậy! Đúng vậy! Ta tin tưởng."

Tuyết Nguyệt cúi đầu, nghĩ đến lúc tới, nghe được các loại liên quan tới Long Kinh Thiên lời đồn đãi, không khỏi có chút không lời chống

đở.

------oOo------

Chương 364: Nêu cao tên tuổi

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 364: Nêu cao tên tuổi
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Nội viện. Thao thiết hỏa linh mừng khấp khởi hướng về phía Tiêu Tiểu Đông khoe khoang, nói: "Ta vừa ra sân, liền đem bên cạnh vậy ba con hỏa linh trấn trụ, những cái kia con mèo nhỏ, cún con, như thế nào có thể là ta đối thủ à! Ngươi là không thấy những tên kia uất ức dáng vẻ à! Vốn là ta nghĩ

Đem những tên kia đều ăn hết, đáng tiếc, bố ngươi không cho phép."

Tiêu Tiểu Đông nhạt nhẽo cười một tiếng, nói: "Ngươi thật là lợi hại à!"

Thao thiết hỏa linh uy phong bát diện ở trong phòng đi thong thả bước, "Cha ngươi sớm nên đem ta thả ra, ta đều sắp bị bố ngươi cất giữ lên mốc, ngươi cũng không biết ta có nhiều oai phong."

Tiêu Tiểu Đông nhìn thao thiết hỏa linh, nói: "Phải không? Có nhiều oai phong, so Long Kinh Thiên còn oai phong."

Thao thiết hỏa linh phòng bị hướng người phía sau nhìn một cái, có chút uể oải nói: "So hắn hoi kém một ít."

Long Kinh Thiên nghe được thao thiết hỏa linh mà nói, đi tới thao thiết hỏa linh bên cạnh, hài lòng xoa xoa thao thiết hỏa linh đầu, nói: "Nhỏ thao à! Lần này ngươi biểu hiện không tệ, không ngừng cố gắng."

Tiêu Tiểu Đông nhìn thao thiết hỏa linh ở Long Kinh Thiên thuộc hạ,

mắng nhiếc dáng vẻ, bất giác buồn cười.

"Bên ngoài tình huống thế nào?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

"Tạm được đi, bên ngoài nói chúng ta bắt giữ cấp 7 luyện đan sư thanh âm thiếu rất nhiều, bất quá, rất nhiều người cũng hoài nghi cha ngươi có tốc thành đan sư bài thuốc bí truyền." Long Kinh Thiên nói.

"Phải không?" Cha chuyến này ngọn gió ra tựa hồ hơi lớn, nếu là không có Long Kinh Thiên ở nơi này trấn giữ, chỉ sợ ở không yên ổn. Dĩ nhiên, cha nếu không phải tu vi tăng lên, cũng không dám như thế nổi tiếng.

Trần Húc đi vào, nói: "Kinh Thiên, mẹ ngươi tới, cùng cha ngươi ở phía trước thính đụng phải."

Long Kinh Thiên trừng mắt nhìn, nói: "À, vậy thật bất hạnh."

Tiêu Tiểu Đông nhìn Long Kinh Thiên đầy mặt vui mừng, trong lòng một hồi không nói.

"Ta đi xem xem." Long Kinh Thiên hào hứng đi ra ngoài, vẻ kiêu ngạo xem kịch vui hình dáng.

Bên trong đại sảnh.

Phượng Tố nhởn nhơ nằm ở dành riêng Long Kinh Thiên ghế xích đu trên, Long Vũ đứng ở một bên hướng về phía trên ghế xích đu Phượng Tố trợn mắt nhìn.

"Ngươi cái đàn bà điên, chạy đến tới nơi này làm gì?" Long Vũ nói.

"Yên tâm đi, ta tới tìm con, không phải đến tìm ngươi, đừng nói ngươi thật giống như là chủ vậy, ta biết ngươi bất quá cũng chính là một ở nhờ." Phượng Tố du nhởn nhơ nói.

"Đàn bà chết bầm, ngươi có phải hay không khắp nơi bại xấu xa ta danh tiếng?" Long Vũ quát hỏi.

"Không có à! Bất quá, nhắc tới, ngươi cái này thanh danh bê bối người, còn có danh tiếng có thể bại sao?" Phượng Tố tràn đầy hồ nghi nói.

Long Vũ: ". . ."

"Đến lúc này, ngươi còn tranh cãi, có phải hay không ngươi khắp nơi cùng người nói, ta không được?" Long Vũ nổi giận đùng đùng hỏi.

Phượng Tố cao thâm khó lường cười một tiếng, nói: "Đây là ta nói, bất quá, đây là sự thật à! Cũng không tính là nói bậy nói bạ đi. Làm sao ngươi còn có thể sao? Ta còn thật không biết."

Long Vũ: ". . ."

Long Kinh Thiên đi ra, hướng về phía Phượng Tố cười một tiếng, nói: "Mẹ, mẹ tới à!"

"Đúng vậy! Nghe nói ngươi muốn thu linh thảo, Phượng tộc chi nhánh chủng tộc, lần này có rất nhiều người cũng vào bí cảnh, bọn họ hẳn sẽ bán ta một ít mặt mũi, đến lúc đó, ta để cho bọn họ đem linh thảo giá thấp bán ra cho ngươi." Phượng Tố tùy ý nói.

Long Kinh Thiên có chút hưng phấn ôm Phượng Tố, nói: "Mẹ, cám ơn ngươi."

Long Vũ tràn đầy khinh thường hừ hừ, "Một chút tiểu ân tiểu huệ đem ngươi cao hứng đến như vậy, thật là không có tiền đồ."

Long Kinh Thiên hướng Long Vũ hừ hừ, không có trả lời.

"Ta đi trước." Phượng Tố đứng lên nói.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: " Được a !"

Long Vũ nhìn Phượng Tố hình bóng, quay đầu, hướng về phía Long Kinh Thiên thờ ơ nói: "Ngươi cùng mẹ ngươi quan hệ không tệ à!"

Long Kinh Thiên hì hì cười một tiếng, nói: "Ta cùng ngươi quan hệ cũng không tệ à! Lão đầu tử, xem ở chúng ta quan hệ không tệ phân thượng, ta nói cho ngươi à! Ngươi không cãi lại mẹ, liền không nên tự rước lấy nhục, tỉnh mất mặt."

Long Vũ: ". . ."

. . .

Lang Thiên Nhai đi ở Sư Đan Phượng bên người, tràn đầy hưng phấn nói: "Phu nhân, bà có nghe hay không, bọn họ nói Tiêu Cảnh Đình là cấp 7 tiên đan sư, hắn ngay trước mọi người luyện chế được cấp 7 đan dược."

Sư Đan Phượng gật đầu một cái, nói: "Nghe được."

Mặc dù Tiêu Cảnh Đình cửa tiệm bán ra cấp 7 đan dược, nhưng là, trước, bọn họ cũng làm đan dược kia là giành được, căn bản cũng không có đi Tiêu Cảnh Đình trên người nghĩ, ngã cũng nghĩ tới, chỉ cảm thấy có chút không thể nào.

"Không nghĩ tới, ta lại có thể nhân duyên tế hội, làm quen một cái cấp 7 tiên đan sư." Lang Thiên Nhai thầm nói: Cùng một cái đan sư cấp 7 biết, chuyện này đủ mình thổi phồng thật lâu.

"Thật đáng tiếc à! Tới chậm liền một ít, bỏ lỡ luyện đan." Lang Thiên Nhai tràn đầy tiếc nuối nói.

Sư Đan Phượng nhìn Lang Thiên Nhai một cái, nói: "Có cái gì tốt đáng tiếc, dù sao ngươi cũng xem không hiểu."

Lang Thiên Nhai: ". . ." Hắn là không hiểu luyện đan, nhưng là, nhiều

ít có thể xem náo nhiệt mà!

"Nghe nói, Tiêu đạo hữu có một cái rất lợi hại hỏa linh, những thứ khác ba cái luyện đan sư hỏa linh bị vậy chỉ hỏa linh dọa cho mềm." Lang Thiên Nhai nói.

Sư Đan Phượng gật đầu một cái, nói: "Biết, nghe nói, vậy chỉ hỏa linh rất lợi hại, cấp bậc cực cao, không biết Tiêu Cảnh Đình là lúc nào thu phục."

Lang Thiên Nhai vuốt ve bàn tay, nói: "Thật muốn đi xem xem Tiêu đan sư à!"

Lang Thiên Nhai tràn đầy bất đắc dĩ nói: "Nghe nói, Long Vũ cũng ở đây, hơn nữa, tên kia, tựa hồ tâm tình không tốt lắm."

Sư Đan Phượng gật đầu một cái, nói: "À, vậy đi tìm Tiêu đan sư, đích xác là có chút nguy hiểm, ta nghe nói Long Vũ cũng không được, không nghĩ tới Long tộc cũng có không được, có lẽ, ngươi lúc này so Long Vũ còn mạnh hơn hãn ở trên một ít."

Lang Thiên Nhai: ". . ."

. . .

Long Hà đi vào tiệm đan, Long Vũ ra đón, nói: "Ồ, Long Hà, ngươi cũng tới nơi này à!"

"Long Vũ tôn giả tới trung thiên vực sau đó, cũng vui mừng không suy nghĩ, ta cũng xuống xem xem." Long Hà nói.

Long Vũ nhìn Long Hà, câu Long Hà bả vai, thần thần bí bí nói: "Long Hà à! Ta cùng ngươi nói à! Trung thiên vực người phụ nữ so với trời vực ôn nhu nhiều, thượng thiên vực người phụ nữ, một lời không hợp liền rút đao mặt đối mặt, cái này trung thiên vực đi, ôn nhu nhỏ ý, nhiều nhất gãi

Ngươi hai cái, quang điều này, liền đủ để cho dòng người liền quên trở lại."

Long Kinh Thiên nhìn Long Vũ vậy một bộ dê xồm dạng, bĩu môi, thầm nghĩ: Cha tên nầy, thật là không sợ xấu hổ, bên ngoài khắp nơi đều lời đồn đãi hắn vô sinh, tên nầy còn có trống rỗng cùng người đàm luận tán gái tâm đắc.

"Long Hà lão đầu, ngươi lại tới làm gì?" Long Kinh Thiên đi ra nói.

Long Vũ quay đầu, hướng Long Kinh Thiên, mắng: "Kinh Thiên, ngươi nói chuyện khách khí một ít à!"

Long Kinh Thiên xuy giễu cợt cười, nói: "Nói đùa, ta đối với ngươi cũng không khách khí, phải dùng tới đối với tên nầy khách khí."

Long Vũ suy nghĩ một chút, thầm nghĩ: Cũng phải a!

"Lão đầu, ngươi lại tới làm gì?" Long Kinh Thiên thuận miệng hỏi.

"Ngươi đem Linh Ngọc đánh?" Long Hà nói.

Long Kinh Thiên nhíu mày, nói: "Lão già chết bằm, ngươi là vì cho con bé kia ra mặt tới."

"Ngươi thật đem Long Linh Ngọc đánh?" Long Vũ có chút hồ nghi hỏi.

Long Kinh Thiên vẫy vẫy tay, nói: "Cũng không có, ta chính là như thế theo vung tay lên, con bé kia liền mình bay ra ngoài."

Long Vũ tràn đầy ghét bỏ nói: "Con trai, con thật là không hiểu thương hương tiếc ngọc."

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Bàn về thương hương tiếc ngọc, ta nơi nào so liền bố ngươi à!"

"Ta nghe nói, ngươi cùng Long Linh Ngọc con bé kia, trước kia có một chân à! Ngươi cùng nàng ầm ỉ thế nào thành như vậy?" Long Vũ có chút hồ nghi nói.

Long Kinh Thiên hướng Long Vũ liếc một cái, thầm nói: Lão già chết bầm chuyện khác không quan tâm, liền quan tâm hắn cùng ai có một chân, hắn cùng Long Linh Ngọc sự việc, thuộc về bí mật, không nghĩ tới lão già chết bầm lại có thể sẽ biết.

"Ta cùng nàng không một chân, ngươi cùng mẹ ngược lại là có một chân." Long Kinh Thiên nói.

Long Vũ tức giận: "Thật tốt, ngươi nói mẹ ngươi cái đó vợ dữ làm gì."

Long Hà gặp Long Vũ cùng Long Kinh Thiên không coi ai ra gì nói chuyện, hoàn toàn đem hắn vứt ở một bên, trong lòng không kiềm được có chút không phải mùi vị.

Long Hà nhìn Long Vũ, nói: "Long Vũ đạo hữu, ngươi đi ra ngoài thời gian có chút dài, Long Đế tìm ngươi trở về đây."

Long Vũ cau mày một cái, có chút không hiểu nói: "Tìm ta trở về, làm sao đột nhiên tìm ta trở về, có chuyện gì không?"

"Đương nhiên có chuyện, Long tộc dốc hết một ít rượu bị thịt, Long Đế mình lại là lão xương, tìm ngươi trở về chủ trì đại cuộc đâu, Long tộc lại có thể tìm ngươi trở về chủ trì đại cuộc, có thể gặp, Long tộc những năm này, quả nhiên là không xảy ra cái gì nhân tài." Long Kinh Thiên trầm bổng đạo

Long Vũ tràn đầy bất mãn quét Long Kinh Thiên một cái, nói: "Chớ có nói bậy nói bạ."

Long Kinh Thiên khoát tay một cái, nói: "Các ngươi trò chuyện, ta còn có việc."

Long Hà nhìn Long Vũ, nói: "Trên thực tế, Long tộc những năm này, là có chút suy thoái."

Long Vũ nhíu mày một cái, nói: "Được rồi, ta biết, ta sẽ mau trở về."

. . .

Tiêu Cảnh Đình một nhà ở La Hằng bí cảnh ra đợi năm năm, rốt cuộc đã tới La Hằng bí cảnh nở.

Tiêu Tiểu Đông giúp kiểm lại một chút, Lôi Huyền cùng Tiêu Tiểu Phàm thu hoạch, cười một tiếng, nói: "Không tệ à!"

Tiêu Tiểu Phàm cười một tiếng, nói: "Đều là nhờ tiểu Bảo phúc."

Ngồi một bên gặm nhân sâm bé nhân sâm nghe được Tiêu Tiểu Phàm mà nói, hướng về phía Tiêu Tiểu Phàm giương lên nụ cười sáng lạn.

Lôi Huyền cùng Tiêu Tiểu Phàm vào bí cảnh lúc này đem bé nhân sâm cũng mang vào, bé nhân sâm có thể cảm ứng được rất nhiều linh dược vị trí, Lôi Huyền cùng Tiêu Tiểu Phàm ở trong bí cảnh càn quét một phương, thu hoạch không tệ.

"Tiểu Bảo, ngươi cũng thật là lợi hại à!" Tiêu Tiểu Tấn xoa xoa bé nhân sâm đầu nói.

"Em ba, anh nghe nói ngươi mang thai rất nhiều năm." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Sớm biết, cũng không tìm Long tộc, mang thai thật mẹ hắn mệt chết người, nghe nói, trong lòng Long tộc đứa trẻ, phải trong lòng mười năm đến một trăm năm bất đồng, ta cũng mang thai thật lâu, còn không có muốn sanh ý, thật là cối xay người chết."

Long Kinh Thiên đi tới, liền nghe đến Tiêu Tiểu Tấn câu này, không

khỏi có chút lúng túng xoa xoa lỗ mũi.

"Long thiếu, mẹ ngươi năm đó có bầu ngươi, mang thai bao lâu à!" Tiêu Tiểu Phàm tò mò hỏi.

Long Kinh Thiên nhún vai một cái, nói: "Mẹ ta cũng không phải rất rõ, bất quá, chắc có trên trăm năm, mẹ ta ban đầu căn bản không biết mang thai ta, coi như sau đó bụng lộ vẻ mang thai, cũng chỉ cho là ăn nhiều, cùng phản ứng lại lúc này phá thai cũng không kịp."

Tiêu Tiểu Tấn có chút bừng tỉnh nói: "Nguyên lai, ngươi là như thế bị sinh ra."

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! May phát hiện trễ, nếu là phát hiện sớm, có lẽ, ta liền không sống nổi.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

------oOo------

Chương 365: Hoa linh nhất tộc

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 365: Hoa linh nhất tộc
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

"Anh Hai, ngươi ở bí cảnh bên trong, có cái gì kiến thức à!" Long Kinh Thiên tò mò hướng về phía Tiêu Tiểu Phàm hỏi.

"Bí cảnh bên trong có rất nhiều người ngưỡng mộ ngươi, đánh hướng học tập của ngươi danh hiệu, khắp nơi đánh cướp, bất quá, ngươi vẫn là kém hơn mẹ ngươi, mẹ mẹ người ngưỡng mộ nhiều hơn, rất nhiều nữ tu đánh hướng mẹ ngươi học tập danh tiếng, đánh cướp bạn lữ." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Long Kinh Thiên: ". . ."

"Nghe nói, cha ngươi cùng mẹ ngươi thực lực kém không nhiều, bất quá, ngưỡng mộ ngươi người của mẫu thân, so ngưỡng mộ cha ngươi tu giả nhiều hơn nhiều hơn." Tiêu Tiểu Phàm nói.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, tràn đầy hiểu nói: "Lão đầu tử làm người thất bại, cái này ai cũng biết."

Tiêu Tiểu Phàm: ". . ."

"Ngươi lão đầu tử đâu, không thấy được người khác à!" Tiêu Tiểu Phàm nói.

Long Kinh Thiên nhún vai một cái, nói: "Có người tìm hắn đi thượng thiên vực đâu, hắn trở về."

Tiêu Tiểu Phàm có chút kinh ngạc nói: "Trở về sao? Ngươi không đi theo trở về à!"

Long Kinh Thiên khẽ hừ một tiếng, nói: "Ta mới không bằng lão già chết bầm trở về, ta muốn đi thượng thiên vực, tự nhiên có thể mình đi, trên thực tế, cha ngươi mua một chiếc phi thuyền, tu dưỡng một chút, lần này chúng ta ngồi phi thuyền đi thượng thiên vực."

Tiêu Tiểu Phàm có chút vui thích nói: "Phải không? Vậy rất tốt à!"Sớm nghe thượng thiên vực hoàn cảnh tốt hơn à!"

. . .

Một chiếc phi thuyền tại không gian tới trong biển phiêu lưu trước, từng viên lóe ngân quang đá, từ phi thuyền bên cạnh bay vút đã qua.

Tiêu Tiểu Tấn đi ra, nhìn Long Kinh Thiên, hỏi: "Tìm được đường liền không?"

Tiêu Cảnh Đình mua phi thuyền vốn là có xác định vị trí trận bàn, bất quá, phi thuyền tính năng tựa hồ không phải rất tốt, đang phi hành đến một nửa lúc này bọn họ gặp thời không tới trong biển yêu thú, xác định vị trí trận bàn liền bị phá vỡ, bọn họ đã ở thời không tới trong biển phi hành hơn 30 năm.

Long Kinh Thiên lắc đầu một cái, tràn đầy lúng túng cười một tiếng, nói: "Không có."

Tiêu Tiểu Tấn: "Thật là bi kịch. . ."

Long Kinh Thiên gãi đầu một cái, vỗ một cái Tiêu Tiểu Tấn bả vai, trấn an nói: "Tiểu Tấn, ngươi yên tâm đi, cha, bên kia tiên tinh còn có thể dùng rất dài một đoạn thời gian, ở chỗ này trước, chúng ta nhất định có thể tìm được tiến vào thượng thiên vực đường."

Tiêu Tiểu Tấn xoa xoa bụng, nói: "Ta ngược lại không lo lắng có thể đi hay không đi ra ngoài, chẳng qua là đã lâu như vậy còn không sinh."

"Không nóng nảy, dựa theo Long tộc uấn thường lệ, có bầu càng lâu, đứa trẻ tư chất càng tốt." Long Kinh Thiên nói.

Tiêu Tiểu Tấn nhíu mày, nói: "Phải không?"

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Tiêu Tiểu Tấn xoa xoa bụng, nói: "Đều là cái này nhỏ oan nghiệt, ta tu vi cũng không tăng, hấp thu linh lực, cũng không biết hấp thu đi nơi nào."

Long Kinh Thiên ôm Tiêu Tiểu Tấn bả vai, nói: "Không tức giận, không tức giận, từ từ đi, cùng hắn không đợi được, dĩ nhiên là đi ra."

Tiêu Tiểu Tấn cắn răng, nói: "Được rồi."

Thao thiết hỏa linh nằm sấp ở đầu thuyền, tràn đầy hưng phấn hết nhìn đông tới nhìn tây

"Nhiều đẹp cảnh sắc à!" Thao thiết hỏa linh móng vuốt móc một cái, một viên màu lửa đỏ đá, bị hỏa linh câu đến trong tay, đá rất nhanh sáp nhập vào thao thiết hỏa linh trong thân thể.

Đối với thao thiết hỏa linh mà nói, thời không chi biển là một đất lành, cái này tràn đầy vô giới hạn thời không tới trong biển, không hề ít có giúp cho hắn tu luyện vật chất.

"Bố ngươi mau lên cấp." Thao thiết hỏa linh hướng về phía Tiêu Tiểu Tấn nói.

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Ta biết."

Tiêu Tiểu Tấn híp mắt mâu, âm thầm thầm thì, muốn còn muốn cha đến thượng thiên vực lên cấp tiên tôn, động tĩnh quá lớn, rước lấy phiền toái, bây giờ nhìn lại, ngã là không cần lo lắng.

"Cũng không biết ta lúc nào có thể lên cấp." Tiêu Tiểu Tấn nói.

"Mau, mau, ngươi như thế thông minh." Long Kinh Thiên cười nói.

Tiêu Tiểu Tấn bĩu môi, tràn đầy không cho là đúng nói: "Có như thế cái nhỏ con ghẻ kéo chân sau khó khăn à! Rất khó khăn."

Hắn hấp thu tiên khí tất cả đều cho trong bụng nhóc hút đi, tu vi đình trệ đã có một đoạn thời gian, ngược lại là 2 người anh, gần đây đoạn này thời gian, ở phòng tu luyện thời gian trong tu luyện, tu vi tiến bộ nhanh chóng.

Hứa Mộc An từ trong khoang thuyền đi ra, hỏi: "Kinh Thiên, có phát hiện gì không?"

Long Kinh Thiên có chút lúng túng gãi đầu một cái, nói: "Còn không có, bất quá, mẹ vợ mẹ đừng nóng, tổng có biện pháp."

Hứa Mộc An cân nhắc một chút, nói: "Không biết sẽ sẽ không gặp phải những thứ khác thế lực thương thuyền, nếu là gặp phải thương thuyền mà nói, có thể dựng một thuận phong thuyền." Hứa Mộc An ở trong lòng thở dài, thầm nói: Sớm biết, liền theo người ta thuyền khách đi, bây giờ tiêu một số lớn tiên tinh mua thương thuyền, kết quả lạc đường.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nghiêm túc nói: "Biết, ta sẽ lưu ý."

. . .

Long Kinh Thiên đám người ở trong hư không, phiêu đãng hơn tám mươi năm, rốt cuộc gặp một chiếc thương thuyền. Ném ra tín hiệu cầu cứu sau đó, Long Kinh Thiên các người, thành công tiến vào đối phương phi thuyền.

Long Kinh Thiên ngồi ở trong nhà, mừng khấp khởi ăn trên phi thuyền thủ lãnh, cống hiến tới tiên quả.

"Cuối cùng là tìm được người." Long Kinh Thiên nói.

"Người trong chiếc phi thuyền này tựa hồ rất sợ ngươi à!" Tiêu Tiểu Tấn nói.

Long Kinh Thiên nhún vai một cái, nói: "Người Hoa linh nhất tộc, phần lớn lá gan đều rất nhỏ, cái gọi là Hoa linh nhất tộc, chính là linh hoa mở ra linh trí sau đó, hóa thành hình người tạo thành một cái chủng tộc, Hoa linh nhất tộc sản xuất nhiều mỹ nhân tuyệt sắc, hơn nữa, là có thể luyện chế thành đan dược mỹ nhân tuyệt sắc, hết sức bị người mơ ước.

Dù sao cũng năm qua, Hoa linh nhất tộc đều dựa vào thông gia, tới lấy được sinh tồn không gian. Dĩ nhiên, Hoa linh nhất tộc nhân vật hung ác cũng không thiếu, nếu là xem nhẹ một chủng tộc này, đó là phải bị thua thiệt.

"Nghe nói, cái này một thuyền hoa linh, thật giống như cũng là muốn cống hiến cho thượng thiên vực một cái tiên tôn cao thủ." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Long Kinh Thiên nhún vai một cái, nói: "Long Vũ không ở nơi này, nếu như, tên nầy ở nơi này, vậy hắn có thể muốn mừng như điên."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Có cưới hoa linh Long tộc sao?" Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Hoa linh nhất tộc đều là người đẹp, Long tộc những cái kia dê xồm, há có thể thả qua à! Bất quá, Hoa linh nhất tộc, cũng không phải là rất thích gả cấp Long tộc."

"Tại sao?" Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

"Rất nhiều Long tộc ngủ sau đó, đối bên ngoài tình huống không biết gì cả, bất tri bất giác liền đem Hoa linh nhất tộc bạn lữ ăn hết." Long

Kinh Thiên nói.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Hoa linh nhất tộc coi như thông gia, tất cả đều là tìm không sai biệt lắm." Thực lực không sai biệt lắm, mới có thể lấy được quyền phát biểu, nếu là kém quá nhiều, liền lâm vào là ăn.

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Như vậy à! Các ngươi Long tộc thật đúng là hung tàn."

Long Kinh Thiên nhìn Tiêu Tiểu Tấn, nói: "Yên tâm đi, ta không phải thuần chánh Long tộc, sẽ không đem ngươi ăn hết."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Bé nhân sâm ôm một đống linh quả đi vào, nói: "Ta nơi này có linh quả, các ngươi muốn ăn sao?"

Long Kinh Thiên nhìn bé nhân sâm trong tay linh quả, nói: "Tiểu Bảo, ngươi tựa hồ rất được hoan nghênh à!"

Bé nhân sâm đắc ý nhảy đến thật cao trên ghế, ngồi xuống nói: "Mọi người cũng khoe ta dáng dấp đáng yêu."

Bé nhân sâm cũng là linh thực hóa hình, cùng đám kia hoa linh rất là có tiếng nói chung, cho nên được hoan nghênh rất.

Long Kinh Thiên lấy ra bé nhân sâm trong tay linh quả, phát hiện bé nhân sâm bắt được linh quả, phẩm tương lại có thể so những hoa kia linh cống hiến cho hắn khá tốt.

. . .

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An đi ở trong khoang thuyền, bừa bộn đào chi giọi vào liền Tiêu Cảnh Đình mi mắt, rất nhiều đào chi trên, treo từng viên trong trắng thấu đỏ đào.

Một cái nữ tu quay người sang, Tiêu Cảnh Đình mới phát hiện, những cái kia đào chi là người nữ kia tu tóc, thấy Tiêu Cảnh Đình, nữ tu dật tán đi ra đào chi, nhanh chóng hóa thành một đầu nhu thuận tóc.

"Gặp qua Tiêu đan sư." Nữ tu nhìn Tiêu đan sư nói.

Tiêu Cảnh Đình nhàn nhạt hướng về phía nữ tu gật đầu một cái, cùng đối phương hàn huyên mấy câu rời đi.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Nghĩ gì vậy?"

"Anh đang suy nghĩ người nữ kia tu nếu là đói bụng rồi, có thể mình ăn mình." Tiêu Cảnh Đình

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình một cái, nói: "Em sớm nghe, Hoa linh nhất tộc, đói bụng rồi, đúng là tự cấp tự túc, nếu là ăn ngán, còn có thể cầm mình kết trái cây, cùng người đồng tộc trao đổi."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Thế giới lớn, không thiếu cái lạ à!"

"Cha, muốn ăn linh quả sao?" Bé nhân sâm giật mình nhảy một cái hướng 2 người đi tới, dâng lên một đống tiên khí đậm đà linh quả.

"Con cầm không người ta linh quả?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Bé nhân sâm lắc đầu một cái, nói: "Không có."

"Như vậy linh quả là làm sao tới à!" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Mấy người chị đưa." Bé nhân sâm cười nói.

"Vậy con đáp lễ liền sao?" Hứa Mộc An hỏi.

Bé nhân sâm gật đầu một cái, nói: "Trở về, con đem ta nước tắm,

đưa cho mấy người chị, mấy chị gái thật cao hứng."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Quả nhiên, củ cà rốt cải xanh, có nơi yêu à!

. . .

"Tiêu đan sư, ngươi tìm ta?" Hoa Hồng tiên tử hướng Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, ta muốn biết, chúng ta còn bao lâu, mới đến thượng thiên vực."

"Ước chừng còn cần mười tám năm thời gian." Hoa Hồng tiên tử thản nhiên nói.

Tiêu Cảnh Đình nhíu mày một cái, có chút kinh ngạc nói: "Còn cần dài như vậy thời gian."

Hoa Hồng tiên tử gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, thông thường mà nói, từ trung thiên vực đến thượng thiên vực, phi thuyền của chúng ta phi hành đại khái cần hai mươi năm thời gian, chúng ta đã đi rồi không sai biệt lắm 2 năm thời gian, còn lại mười tám năm."

Tiêu Cảnh Đình nhạt nhẽo cười một tiếng, nói: "Phải không?" Thì ra như vậy bọn họ ở thời không tới trong biển lặn lội liền hơn tám mươi năm, mới bất quá đi 2 năm chặng đường, sớm biết là như vậy, ban đầu cũng không mua phi thuyền, mua cũng là lạc đường.

"Cám ơn tiên tử dạy bảo." Tiêu Cảnh Đình khách khí nói.

Hoa Hồng tiên tử cười một tiếng, nói: "Tiêu đan sư nói quá lời."

"Ta nghe nói, Tiêu đan sư thuật luyện đan vô cùng lợi hại, không biết, Tiêu đan sư trên tay có còn hay không dư thừa đan dược." Hoa Hồng tiên tử khách khí nói.

"Còn có một chút, chính là không biết, phù không phù hợp Hoa

Hồng tiên tử ngài cần." Tiêu Cảnh Đình khách khí nói.

Tiêu Cảnh Đình cùng Hoa Hồng tiên tử thương thảo một phen, giao dịch một nhóm đan dược, giao dịch hoàn thành sau đó, Hoa Hồng tiên tử đối với mấy người thái độ, thay đổi hơn nữa thân thiện liền mấy phần, Tiêu Cảnh Đình trong lòng ngầm âm thầm phải suy nghĩ, luyện đan sư ở nơi nào đều ăn mở.

------oOo------

Chương 366: Hoa linh dũng mãnh

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 366: Hoa linh dũng mãnh
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An rời đi phòng thuyền trưởng sau đó, một người dáng dấp xinh xắn nữ tu, run lẩy bẩy chạy vào phòng thuyền trưởng.

Ở một thuyền xinh đẹp bức người nữ tu trong, cái này nữ tu tướng mạo không tính là quá mức xuất chúng, nhưng là, trên người lộ ra một cổ sở sở làm người hài lòng mùi vị, rất là có thể kích thích người bảo vệ muốn.

"Chị Hoa Hồng, cái đó Long tộc người sẽ không cần ăn chúng ta đi, ta không muốn chết à! Ta xài ba chục ngàn năm, mới tu thành hình người, ta còn chưa từng ăn qua thịt, hu hu hu, chúng ta làm sao xui xẻo như vậy, thật là đúng dịp, liền cùng những người này đụng phải à!"

Hoa Hồng tiên tử nhìn cả người áo xanh, khóc khóc như mưa cây mắc cỡ tiên tử, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nói: "Đừng khóc, cây mắc cỡ em gái ngươi không nên khích động, ta cũng nghe ngóng, Long Kinh Thiên chỉ thích ăn thịt, không thích ăn cỏ, hơn nữa, nhân sâm nhất tộc cái đó

Bé nhân sâm, đi theo Tiêu Cảnh Đình mấy trăm năm, cũng không có bị ăn, muốn đến chúng ta cũng không biết là có chuyện."

"Hu hu. . . Nghe nói, Long Kinh Thiên rất khủng bố à! Thích nhất đánh cướp, ta không có tiên tinh, ta nhịn ăn nhịn xài, vất vả toàn hai

chục ngàn năm, mới toàn mười triệu tiên tinh." Nữ tu áo xanh mặt đầy bi thương nói.

Hoa Hồng tiên tử nhìn nữ tu áo xanh, lắc đầu một cái, không không biết làm thế nào nói: "Yên tâm đi, Long Kinh Thiên là vui vẻ đánh cướp, nhưng là, ngươi về điểm kia xuất thân Long Kinh Thiên coi thường."

Nữ tu áo xanh nghe vậy, vẫn là có chút lo âu, "Chị Hoa Hồng, ta nghe nói, Long Kinh Thiên rất khủng bố à! Hắn thích ăn người, hắn ăn xong nhiều người, ta ăn không ngon à!"

Hoa Hồng tiên tử bị nữ tu áo xanh ồn ào nhức đầu, đầy đầu hoa hồng, lập tức nổ mở, đủ mọi màu sắc hoa hồng, bày khắp đầy đất, rất là đẹp mắt, một cổ thơm nồng tràn ngập đi ra.

"Im miệng." Hoa Hồng tiên tử nghiêm túc quát một tiếng, lại nói: "Có hay không người nói cho ngươi, ta cũng khủng bố, chạy trở về phòng của ngươi ở giữa đi."

Nữ tu áo xanh nhìn Hoa Hồng tiên tử một cái, bước nhanh chạy trở về gian phòng.

Cái này trong phi thuyền hoa linh, liền đếm Hoa Hồng tiên tử tu vi cao nhất, ở tiên tôn sơ kỳ, Hoa Hồng tiên tử bản thể là một bụi 7 màu độc hoa hồng, độc tính kịch liệt rất, theo nữ tu áo xanh biết, rất nhiều mơ ước Hoa Hồng tiên tử người, đều bị độc chết.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn hoang mang rối loạn chạy trở về nhà nữ tu, hướng Long Kinh Thiên nhìn một cái, nói: "Ngươi đem người ta bị dọa sợ.

Long Kinh Thiên nhún vai một cái, nói: "Ta dáng dấp như thế đáng yêu, một chút cũng không dọa người, con bé này mình nhát gan, không trách ta."

Tiêu Tiểu Tấn cười một tiếng, nói: "Có thể đi."

"Ngươi không được lấy là Hoa linh nhất tộc đều là một ít bán đứng nhan sắc ngu xuẩn mới, trên thực tế, Hoa linh nhất tộc nhân vật hung ác còn nhiều mà." Long Kinh Thiên lành lạnh nói.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên, có nhiều hứng thú hỏi: "Nhân vật hung ác, ví dụ như?"

"Ví dụ như, Hoa linh nhất tộc đã từng ra khỏi một bụi yêu cây mây, tuyệt đại phong hoa, vạn người truy đuổi, nàng trước sau gả qua mười đại yêu, mỗi một cái đều là một phương cự phách, mỗi một cái cũng chết không được tử tế." Long Kinh Thiên nói.

Tiêu Tiểu Tấn sững sốt một chút, nói: "Chết không được tử tế?"

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Có mấy cái là chết tại tranh đoạt tình nhân, càng nhiều hơn chính là chết ở trong bí cảnh, nhưng là, sau đó có người phát hiện, có thể là vậy yêu cây mây mình đem bạn lữ ăn, sau đó, sử dụng một cây phân cây mây, hóa thành nàng bạn lữ dáng vẻ, ở dẫn dắt vậy phân cây mây, tiến vào bí cảnh, tạo nên chết tại bí cảnh giả tưởng."

Tiêu Tiểu Tấn cau mày một cái, nói: "Vậy sau đó, làm sao phát hiện?"

"Thật trùng hợp, chết quá nhiều người, dĩ nhiên là có người nổi lên nghi ngờ." Long Kinh Thiên nói.

Tiêu Tiểu Tấn cau mày, nói: "Như vậy, Hoa linh nhất tộc còn có người cưới?"

"Tại sao không có, cõi đời này còn nhiều mà Long Vũ như vậy, chỉ cần người đẹp liều mạng người, huống chi, cũng không phải tất cả hoa linh cũng như thế kinh khủng." Long Kinh Thiên bĩu môi.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

. . .

Tiêu Cảnh Đình phát hiện Hoa linh nhất tộc cũng rất có tiền, nhưng là, phần lớn hoa linh lá gan cũng nhỏ, không dám cùng Tiêu Cảnh Đình các người tiếp xúc.

Vì vậy, Tiêu Cảnh Đình đem bán đan dược nhiệm vụ, giao cho bé nhân sâm.

Bé nhân sâm nguyên vốn là được hoan nghênh, nhận bán đan dược nhiệm vụ sau đó, lại là ai thấy cũng thích.

Trong phi thuyền hoa linh gặp phải bé nhân sâm, đều thích bóp hai cây, khai chút dầu.

Bé nhân sâm mỗi lần cầm đan dược đi ra ngoài, bán tất cả hết sạch, bất quá, bé nhân sâm có chút không biết đếm, cầm về tiên tinh, luôn là có chút không đúng, may mắn kém không nhiều, Tiêu Cảnh Đình cũng chỉ tùy hắn đi.

Tiêu Tiểu Tấn ở Hoa linh nhất tộc phi thuyền lại đợi tám năm nhiều, sanh ra một con rồng nhỏ, một con phượng Hoàng nhỏ.

Long Kinh Thiên là Long tộc cùng Phượng tộc hỗn huyết, Tiêu Tiểu Tấn sinh ra rồng nhỏ cùng phượng hoàng nhỏ huyết mạch lại hết sức thuần khiết.

Rồng nhỏ cùng phượng hoàng nhỏ sanh ra được, liền không quá đúng đường, 2 người thích giành giật ăn.

Long Kinh Thiên "Thanh danh bê bối", trên phi thuyền hoa linh, đều không phải là rất thích Long Kinh Thiên, nhưng là, Long Kinh Thiên sanh 2 đứa bé, cũng rất là bị trên phi thuyền hoa linh thích.

. . .

Long tộc.

"Long Vũ tôn giả, ngươi biết không? Mới vừa Long tộc trăm tử ngàn cháu trên cây, kết ra một viên trái cây, có thể gặp, chúng ta Long tộc lại có thuần huyết Long tộc ra đời." Rồng thật huyết mạch vượt qua 80%, vô cùng là thuần huyết Long tộc, Long tộc đã hồi lâu không có thuần huyết Long tộc ra đời.

" Ừ, đây là chuyện tốt à!" Long Vũ nói. Long tộc đã rất lâu không có xuất hiện nổi tiếng Long tộc, tiếp tục như vậy nữa, cũng không phải là chuyện gì tốt.

"Nhưng mà, đến bây giờ còn không tra được, cái đó mới ra đời rồng nhỏ, rốt cuộc ở nơi nào." Long Nguyên tràn đầy ưu sầu nói.

Long tộc con cháu khó khăn, rất nhiều Long tộc lại thích hồ làm, ở bên ngoài sinh rồng nhỏ cũng không biết tình, sợ có rồng tộc con cháu lưu lạc bên ngoài, Long tộc liền trồng một viên trăm tử ngàn cháu cây, một khi có huyết mạch thêm một cái đang Long tộc ra đời, trăm tử ngàn cháu trên cây, sẽ có trái cây kết

Đi ra.

Long Vũ gật đầu một cái, nói: "Ta biết, cũng tốt mấy tháng, còn không tìm được."

"Còn không có đây, Long Vũ tôn giả, ngươi xem có phải hay không là ngươi. . ."

"Ta? Ta gần đây những năm này, đều ở đây tu thân dưỡng tính, hẳn không phải là ta đi." Long Vũ suy tư một chút nói.

"Phải không? Nguyên lai Long tộc tôn giả tu thân dưỡng tính? Thật là khó có thể tưởng tượng." Long Nguyên âm thầm thầm thì: Long Vũ cái này đại sắc phôi, lại có thể cũng biết tu thân dưỡng tính, không phải tên nầy không được, chính là tên nầy đang nói láo.

Long Vũ nhìn Long Nguyên mặt đầy hoài nghi hình dáng, xoa xoa lỗ

mũi, Long Vũ âm thầm nghĩ trước, thật chẳng lẽ là hắn? Hắn những năm gần đây nhất, thật giống như không có làm ra thằng nhóc con tới à!

"Nhắc tới cũng kỳ quái, Long Vũ tôn giả, ngươi biết không? Phượng tộc cũng có một cái thuần huyết phượng hoàng nhỏ ra đời, Phượng tộc cũng ở đây tìm, cũng không có tìm được." Long Nguyên nói.

Long Vũ gật đầu một cái, nói: "Vậy các ngươi phải chăm chỉ thêm tìm, không thể rơi vào đám kia người chim phía sau."

"Long Vũ tôn giả, ngươi có Long Kinh Thiên tin tức sao?" Long Nguyên hỏi.

Long Vũ nhíu mày một cái, nói: "Không có, thế nào sao?"

Long Nguyên lắc đầu một cái, nói: "Không việc gì, chẳng qua là nghe nói, tên nầy ở trung thiên vực im tiếng biệt tích gần trăm năm, thượng thiên vực, cũng không có hắn tin tức."

Long Vũ sắc mặt nhất thời ngưng trọng mấy phần, Long Kinh Thiên là một không ở không được người, tên nầy không tin tức, hẳn là gặp phiền toái gì, chính là không biết là phiền toái gì.

. . .

Hoa linh nhất tộc trong phi thuyền, một con rồng nhỏ, kéo một khối so hắn thân thể còn lớn hơn gấp mấy lần thịt nướng, nhanh chóng ở trước mặt bay, một cái lông còn không có trưởng đủ đầu hói phượng hoàng nhỏ, phe phẩy cánh, nổi giận đùng đùng ở phía sau truy đuổi.

Dọc đường gặp phải 2 cái con này hoa linh, rối rít né tránh.

"Long Kinh Thiên sanh 2 cái, thật đúng là có sức sống à!"

"Cũng không phải là sao?"

"Vậy thịt nướng ngửi thật là thơm à!" Cây mắc cỡ tiên tử ánh mắt quyến luyến không thôi đuổi theo 2 cái đi xa tiểu quỷ nói.

"Long Kinh Thiên là long phượng 2 tộc hỗn huyết, sanh ra tiểu quỷ, huyết mạch ngược lại là đều rất thuần khiết à!"

"Tiêu Tiểu Tấn thật đúng là sẽ xảy ra, cả đời liền sinh 2 cái, 2 cái nhìn như, cũng tư chất tốt dáng vẻ."

. . .

Long bảo bảo cắm đầu xông về phía trước, một đầu đụng phải Long Kinh Thiên trên người, ai u ai u kêu lên.

Phượng hoàng nhỏ truy đuổi ở Long bảo bảo phía sau, cũng chưa kịp thắng xe, bất quá, đụng so Long bảo bảo nhẹ một ít.

Phượng bảo bảo giẫm ở Long bảo bảo trên đầu, hựu bính hựu khiêu, một bộ hết sức phấn khởi hình dáng.

Tiêu Tiểu Tấn xách Phượng bảo bảo cánh, đem đụng đầu óc quay cuồng Long bảo bảo xách lên, tràn đầy oán lạ nhìn Long Kinh Thiên một cái, nói: "Xem ngươi dáng dấp nhiều cứng rắn à! Long bảo bảo cũng đụng đã hôn mê."

Long Kinh Thiên bĩu môi, nói: "Cái này thật giống như không thể trách ta à!" Hắn không nhúc nhích, rồng nhỏ mình cắm đầu đụng tới.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên một cái, khẽ hừ một tiếng, nói: "Không trách ngươi, kỳ quái ai?"

Long Kinh Thiên: ". . ." Có con trai, Tiểu Tấn liền không thích hắn, quả nhiên đứa nhỏ chính là tới đòi nợ.

Long bảo bảo cùng Phượng bảo bảo dây dưa đến một khối, ngươi đá ta một cước, ta đấm ngươi một quyền.

Tiêu Tiểu Tấn cau mày một cái, nói: "Cái này hai tên, đánh như vậy chiếc, sẽ không có vấn đề gì đi."

Long Kinh Thiên mãn bất tại ý nói: "Không có chuyện gì, Long tộc cùng Phượng tộc cũng tôn trọng từ nhỏ đào tạo đứa nhỏ ý thức cạnh tranh, ta khi còn bé, nhưng mà, đánh khắp Long tộc không địch thủ à!"

Mặc dù, tìm hắn đánh nhau người, không phải là muốn đào tạo cái gì chiến tranh ý thức, chỉ là muốn cho hắn một chút màu sắc xem xem.

Tiêu Tiểu Tấn cười một tiếng, nói: "Ngươi cũng thật là lợi hại à!"

Long Kinh Thiên cười một tiếng, nói: "Khá tốt, khá tốt."

Tiêu Tiểu Tấn đem Long bảo bảo cùng Phượng bảo bảo, bế lên, đi trở lại trong khoang thuyền.

Tiêu Cảnh Đình nhìn đi vào cửa Tiêu Tiểu Tấn cùng Long Kinh Thiên, nói: "Ta nghe Hoa Hồng tiên tử nói, sắp đến thượng thiên vực."

Long Kinh Thiên có chút mừng rỡ nói: "Phải không? Vậy thì tốt quá." Ở cái này trong phi thuyền đợi một trăm năm, hắn chân thực đợi chán ngán.

"Ta coi trước Long bảo bảo cùng Phượng bảo bảo tựa hồ cũng thiên phú không tệ dáng vẻ, Long tộc cùng người Phượng tộc, sẽ không tới cướp đi." Tiêu Cảnh Đình có chút lo âu nói.

"Hẳn sẽ không đi." Năm đó người Long tộc, nhưng mà, hận không thể đem hắn đuổi ra ngoài à! Con trai nhà mình mặc dù dáng dấp "Rất rồng", nhưng là, trên người cũng phải có Phượng tộc huyết mạch mới đúng.

"Vạn nhất đây." Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Vậy ta đem bọn họ đuổi ra ngoài." Long Kinh Thiên hào hứng vạn trượng nói.

Tiêu Tiểu Tấn cười một tiếng, nói: "Đuổi ra ngoài, vậy đúng rồi."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Ở thời không tới trong biển phi hành hơn 100 năm, Long Kinh Thiên tu vi đã từ tiên tôn sơ kỳ tiến vào tiên tôn hậu kỳ, cũng coi là bước đầu thu được ở Long tộc chỗ đứng căn bản.

------oOo------

Chương 367: Long bảo bảo, Phượng bảo bảo

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 367: Long bảo bảo, Phượng bảo bảo
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tiêu Cảnh Đình đám người ở trong khoang thuyền vừa nói chuyện, một tràng tiếng gõ cửa vang lên.

Tiêu Cảnh Đình mở cửa, liền gặp một cái nữ tu áo xanh đứng ở cửa, thấy cửa bị mở ra, nữ tu giật mình nhảy một cái, lảo đảo lùi lại hết mấy bước.

Tiêu Cảnh Đình xoa xoa lỗ mũi, ngay tức thì có chút hoài nghi mình có phải hay không dáng dấp khuôn mặt dữ tợn.

Tiêu Cảnh Đình nhận ra được, cái này nữ tu bản thể là một bụi cây mắc cỡ, người nhát gan chặt, vừa đụng chỉ thích co lên tới.

Tiêu Cảnh Đình nhìn người đâu hỏi: "Có chuyện gì không?"

"Bên ngoài có. . . Có. . . Hải tặc cản đường, nói. . . Nói. . . Nói muốn đầy đủ thuyền mọi người, cũng cho bọn họ. . . Lão đại bọn họ làm vợ." Nữ tu áo xanh run lẩy bẩy nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn nữ tu áo xanh, nói: "Đầy đủ thuyền mọi người?"

Nữ tu áo xanh gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, bọn họ là nói như vậy."

Tiêu Cảnh Đình khoanh tay, nói: "Những người này, khẩu vị thật là

quá lớn."

Nữ tu áo xanh gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Đúng vậy! Bọn họ. . . Bọn họ thật là dữ hu hu. .."

Tiêu Cảnh Đình hướng Long Kinh Thiên nhìn một cái, nói: "Kinh Thiên, có người muốn kết hôn làm vợ ngươi."

Long Kinh Thiên giơ giơ lên quả đấm, nói: "Xem ta đem hắn đánh đời này, cũng không cưới được vợ."

. . .

Ngoài phi thuyền, Hoa Hồng tiên tử cùng một đám cùng hung cực ác tinh đạo giằng co.

"Hoa Hồng tiên tử, ta biết ngươi nghĩ nhờ cậy Tử Lôi tộc cái đó lão quái, nhưng là, hết sức bất hạnh, cái đó lão quái vật, vì lên cấp tiên đế, đưa tới cửu thiên huyền lôi vào cơ thể, mình đem mình đánh chết, liền bụi bặm cũng không còn, Hoa Hồng tiên tử ngươi yên tâm, lão quái vật kia chết, lão đại chúng ta còn sống đâu, Hoa Hồng tiên tử ngươi từ lão đại chúng ta, đi theo lão đại chúng ta, như thường ăn uống ca hát."

Hoa Hồng tiên tử lạnh lùng cười một tiếng, nói: "Nói xạo, người nào không biết, các ngươi lão đại tàn bạo thành tánh, chín mạng mèo nhất tộc miêu nữ, cửu vĩ hồ nhất tộc hồ nữ, thanh thiên tước nhất tộc tước nữ đi theo hắn, nhiều nhất cũng không sống qua trăm năm."

"Hoa Hồng tiên tử, đó là bọn họ phúc mỏng, ngươi vừa thấy chính là một phúc nguyên thâm hậu." Đồ vải thô nam tu vừa nói, một bên ánh mắt tham lam ở Hoa Hồng tiên tử trên núi quét nhìn, trong con ngươi tràn đầy trêu đùa mùi vị.

Hoa Hồng tiên tử phù không đứng, tròng mắt lạnh lùng nhìn chăm chú đối diện tu giả, "Các ngươi lão đại khẩu vị không nhỏ à! Lại

muốn ta cả thuyền tu giả, cho hắn làm thiếp."

"Hoa Hồng tiên tử, lão đại chúng ta cũng là vì ngươi tốt à! Lão đại chúng ta nhu cầu tính là rất lớn, nếu không phải lo lắng một mình ngươi người không tiếp thụ nổi, cũng sẽ không thu cái này cả thuyền tu giả, đây không phải là áo thun ngươi sao?" Tu giả đồ vải thô hề hề cười nói.

Hoa Hồng tiên tử nói: "Vậy các ngươi lão đại ý là, cả thuyền tu giả một cái cũng không muốn bỏ qua?"

"Đúng vậy! Cái này không động thì thôi, các anh em nếu đã tới, thì phải cũng mang về." Tu giả đồ vải thô nói.

"Long đạo hữu, ngươi nghe đến, những người này tốt khẩu vị à! Liền ngươi đều không cho phép bị thả qua đây." Hoa Hồng tiên tử cười xinh đẹp một tiếng, thanh âm trong trẻo nói.

Long Kinh Thiên từ trong khoang thuyền bay ra, mập mạp Long bảo bảo cùng Phượng bảo bảo, cũng đi theo ra ngoài xem náo nhiệt.

Tu giả đồ vải thô các người, vừa nhìn thấy Long Kinh Thiên hiện thân, từng cái sợ hồn phi phách tán.

"Long đạo hữu, một cuộc hiểu lầm, một cuộc hiểu lầm." Tu giả đồ vải thô vội vội vàng vàng nói.

Long Kinh Thiên thử liền trách móc, nói: "Hiểu lầm, cái gì hiểu lầm? Không có hiểu lầm, hơn một trăm năm, hơn 100 năm không đánh cướp, thật vất vả khai trương, chẳng lẽ ngươi muốn ta cứ như vậy buông tha, đùa gì thế à!"

Long bảo bảo cùng Phượng bảo bảo tràn đầy hưng phấn thét lên, bé nhân sâm thật chặt kéo lại Long bảo bảo cùng Phượng bảo bảo, rất sợ 2 người bay ra ngoài.

Long bảo bảo cùng Phượng bảo bảo kiếm không thoát được bé

nhân sâm trói buộc, gấp ở bé nhân sâm trên người loạn mổ, bé nhân sâm bị mổ ai ai trực khiếu.

Tiêu Tiểu Tấn một cái níu lấy 2 đứa nhỏ, mới để cho 2 đứa bé yên tĩnh một ít.

Cản đường tu giả thuộc về hắc giao nhất tộc, hắc giao nhất tộc tư chất nếu so với Long tộc kém một chút, nhưng là, hắc giao nhất tộc sinh sản năng lực, nếu so với Long tộc cường thịnh rất nhiều, Long tộc những năm này sinh ra thuần huyết Long tộc càng ngày càng thiếu, giao người Long tộc nhưng càng ngày càng nhiều, nhiều người, tự nhiên cũng sẽ có một ít tư chất xuất chúng xông ra.

Long Kinh Thiên rống giận một tiếng, khơi thông hưng phấn trong lòng tình.

Long Kinh Thiên sử xuất một chiêu giết long phá, một chút tách ra hắc giao nhất tộc trận hình.

Long Kinh Thiên lập tức hóa ra thiên bách phân thân, tam hạ ngũ trừ nhị sắp tối giao người nhất tộc giải quyết.

Hoa linh nhất tộc nhìn Long Kinh Thiên đại hiển thần uy, từng cái mục huyễn thần mê.

. . .

Long Kinh Thiên còn chưa tiến vào thượng thiên vực, liền một cái kiếm nhiều tiền, lập tức truyền rao liền mở.

Đông đảo lời đồn đãi, rối rít thay nhau nổi lên.

Tỷ như, cha nào con nấy, Long Kinh Thiên cưới vợ một phi thuyền hoa linh tộc nữ tu.

Tỷ như, Long Kinh Thiên xung quan giận dữ vì hồng nhan, vì một phi thuyền hoa linh, tru diệt hắc giao tộc mấy ngàn tu giả.

Tỷ như, đánh cướp cuồng ma lại xuất hiện, Long Kinh Thiên lại lần nữa ra tay, điên cuồng cướp bóc tiên tinh.

Một đống tiên tinh chất ở trong phi thuyền, Long bảo bảo cùng Phượng bảo bảo ở núi Tiên Tinh trong, chui tới chui lui, chơi kinh khủng.

Long Kinh Thiên đứng ở một bên, cầm tiên tinh, đập Long bảo bảo cùng Phượng bảo bảo đầu, 2 con nhãi con luống cuống tay chân né tránh, Tiêu Tiểu Tấn ở một bên nhìn đầu đầy hắc tuyến, rồng nhỏ cùng phượng hoàng nhỏ nhưng thật giống như rất thích cái trò chơi này, bị đập trúng liền đầu, cũng không tức giận.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên, lắc đầu một cái, nói: "Lớn như vậy, còn không có cái chánh hành."

Long Kinh Thiên quay đầu, hướng về phía Tiêu Tiểu Tấn cười tươi cười xong.

Tiêu Cảnh Đình đi vào, nhìn đang hi hí Long Kinh Thiên các người, lắc đầu một cái.

"Cha, cha xem cái này một phi thuyền hoa linh, nên xử lý như thế nào à!" Tiêu Tiểu Tấn hỏi

Cả thuyền hoa linh vốn là cấp cho Tử Lôi tộc một vị tiên tôn cao thủ, lựa chọn sử dụng mấy cái làm thị thiếp, kết quả, lão đầu tử kia phúc mỏng, không đợi Hoa linh nhất tộc tới, liền cúp, cả thuyền hoa linh đắc tội hắc giao nhất tộc, dứt khoát liền theo Long Kinh Thiên cùng Tiêu Cảnh Đình đi.

"Những hoa kia linh còn thật là kỳ quái, rõ ràng sợ ta sợ muốn chết, nhưng là, lại cùng chúng ta đi." Long Kinh Thiên khẽ lắc đầu một cái nói.

Tiêu Cảnh Đình mãn bất tại ý nói: "Đi theo liền theo đi, dù sao Hoa

linh nhất tộc cũng mình ăn mình, cũng không cần chúng ta nuôi."

Long Kinh Thiên: ". . ."

"Bên ngoài cũng lời đồn đãi những phụ nữ kia, đều là động trời độc chiếm." Tiêu Tiểu Tấn có chút phiền não nói.

"Đều là Long Vũ danh tiếng quá kém, cho nên, bị vậy chỉ lão trùng xấu cho làm liên lụy." Long Kinh Thiên mài răng nói.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Ta dự định ở thượng thiên vực mở một nhà tiệm đan, nếu như Hoa linh nhất tộc nữ tu nguyện ý, có thể thuê bọn họ bán đan dược." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Tiểu Tấn trừng mắt nhìn, nói: "Như vậy, cũng tốt." Phàm là lớn một chút thương hành, cũng biết thuê một ít người đẹp làm chiêu đãi nhân viên, rất lâu có người đẹp làm tiêu thụ viên, làm ăn tổng hội tốt làm rất nhiều.

. . .

Tiêu Cảnh Đình từ trong khoang thuyền đi ra, một cổ đậm đà tiên khí, nhất thời nhanh chóng chui vào Tiêu Cảnh Đình cùng bên trong cơ thể.

"Thượng thiên vực tiên khí thật đúng là đậm đà à!" Tiêu Cảnh Đình không nhịn được cảm khái nói.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Ở thượng thiên vực đợi tập uấn liền người, bình thường là rất khó thói quen lưu lại ở trung thiên vực, đáng tiếc, hắn năm đó, bị buộc rời đi thượng thiên vực, lúc này hắn trở lại, Long tộc cùng Phượng tộc đều có trưởng lão hận hắn hận ngứa răng, cũng không biết sẽ tới hay không tìm phiền toái.

Long Kinh Thiên thầm nói: Chỉ cần Long tộc cùng Phượng tộc tiên đế lão quái vật không ra tay, những cái kia nhảy lên nhảy xuống trưởng lão, cũng không đủ gây sợ hãi.

Kinh nghiên cứu qua, Tiêu Cảnh Đình các người quyết định ở tuyết lam giang bên cạnh, mở một nhà đan dược cửa hàng.

Tuyết lam giang trong tồn tại một cổ cuồn cuộn sát khí, một khi tiến vào trong sông, cũng sẽ bị sát khí cuốn, nếu như có thể chống cự ở sát khí, liền có thể đi vào lòng sông tuyết lam điện, vận khí tốt tu giả, có thể từ tuyết lam điện trong mang ra khỏi chí bảo, không ít tu giả cũng quanh quẩn ở tuyết lam giang bên cạnh luyện thể.

Tiêu Cảnh Đình trước kia mở tiệm đan dược, đều là đánh làm một chuyến đi liền dự định. Nhưng là lần này, Tiêu Cảnh Đình là dự định ở thượng thiên vực dài dài thật lâu làm ăn, trước kia Tiêu Cảnh Đình mở tiệm đan, đều là tùy ý mở một cái, bây giờ nhưng là giữ chánh quy chương trình, mua một cái cửa hàng mặt tiền, lắp ráp kim bích hoàng, rất là khí phái.

. . .

Tiệm đan vẫn còn ở chuẩn bị trong, Long Vũ liền tìm tới.

"Lão già chết bầm, ngươi tới làm gì?" Long Kinh Thiên đánh giá Long Vũ hỏi.

Rồng nhỏ cùng phượng hoàng nhỏ nằm ở Long Kinh Thiên trên đầu, đầy là tò mò nhìn chằm chằm Long Vũ quan sát.

Long Vũ liếc rồng nhỏ cùng phượng hoàng nhỏ hai mắt, hỏi: "Chồng em 2 cái thằng nhóc con?"

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Long Kinh Thiên cau mày, thầm nói: Long bảo bảo cùng Phượng bảo bảo đều thích ở trên đầu hắn làm ổ, cái này 2 thằng nhãi con trọng lượng cùng ngày

câu tăng, càng ngày càng chìm.

Long Vũ nhìn Long bảo bảo nói: "Ngươi sanh đầu củ cải đỏ rồng, huyết mạch thật giống như thật thuần."

Long Kinh Thiên cười một tiếng, nói: "Con trai ta mà, trên thực tế, ta sanh phượng hoàng nhỏ, huyết mạch cũng thật thuần."

Long Vũ ôm qua rồng nhỏ, nói: "Ngươi biết Long tộc trăm tử ngàn cháu cây, biểu hiện có thuần huyết Long tộc ra đời, nhưng là cho đến bây giờ, còn không có tìm được cái đó thuần huyết Long tộc thằng nhóc con."

"Long tộc hiệu suất thật là quá thấp một chút, bất quá, cái này cũng có thể hiểu, các ngươi Long tộc những năm này dốc hết một ít phế vật, muốn tìm được cũng không dễ dàng." Long Kinh Thiên hừ cười nói

Long Vũ nhìn Long bảo bảo, suy tư nói: "Trên thực tế, ta cảm thấy ngươi sanh đầu củ cải đỏ rồng hình như là thuần huyết Long tộc."

Long Kinh Thiên chống nạnh, nhìn chằm chằm Long Vũ, nói: "Nghe, bất kể là có phải hay không, ta sanh Long bảo bảo đều cùng các ngươi Long tộc không có quan hệ."

Long Vũ nhìn Long Kinh Thiên căng thẳng sắc mặt, nói: "Được rồi, ngươi nói không quan hệ, liền không quan hệ chứ, đúng rồi? Ta nghe nói, ngươi thu Hoa linh nhất tộc rất nhiều người."

Long Kinh Thiên nhìn Long Vũ thần sắc, tràn đầy ghét bỏ nói: "Cùng ngươi không có quan hệ gì, ngươi muốn tán gái, đừng đánh ta người ở đây chủ ý, những hoa kia linh, cha vợ đại nhân còn muốn thuê tới làm phục vụ viên."

"Cha vợ đại nhân, cha đối với cái đó cặp chân quái vật, ngược lại là rất tôn kính à!" Long Vũ chua chát nói.

Long Kinh Thiên nhìn Long Vũ, nói: "Đó là đương nhiên."

"Thật không rõ, ngươi tại sao như vậy tôn kính cái đó cặp chân người, rõ ràng yếu như vậy." Long Vũ không nhịn được nói.

"Quý trọng ngươi bây giờ so cha vợ đại nhân mạnh thời gian đi, có lẽ phải không được bao lâu, ngươi liền so hắn yếu." Long Kinh Thiên nói.

Long Vũ bật cười một tiếng, vẻ kiêu ngạo xem thường.

------oOo------

Chương 368: Tìm thuần huyết

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 368: Tìm thuần huyết
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Long bảo bảo một chút treo ở Long Vũ đầu quan trên, hướng về phía Long Vũ đầu quan lên đá quý lại bắt lại gãi.

Long Vũ có chút bất đắc dĩ đem Long bảo bảo nhéo một cái tới.

"Tên nầy, làm sao dáng dấp giống như vậy côn trùng à!" Long Vũ xách Long bảo bảo cái đuôi, đem Long bảo bảo ngã xách lên.

Long bảo bảo một chút quyết liền đứng lên, ôm lấy Long Vũ ngón tay, hung hăng cắn một cái.

Long Vũ ném xuống rồng nhỏ, nhìn trên tay răng ấn, nhíu mày một cái, nói: "Không nghĩ tới, cái này thằng nhóc chết bầm răng còn thật lợi hại."

Long Kinh Thiên ôm qua rồng nhỏ, nghiêm túc nói: "Chớ chọc hắn, hắn phải tức giận."

Long Vũ: ". . ."

Long Vũ hướng Long Kinh Thiên trên đầu phượng hoàng nhỏ nhìn sang, nói: "Ồ, ngươi chẳng những sinh một con rồng nhỏ, còn sinh một con gà con à!"

Phượng bảo bảo nghe được Long Vũ mà nói, giang ra nhỏ thịt cánh, hướng Long Vũ dường như nhào tới.

"Cái này đứa nhỏ chết bầm, làm sao hết sức đi trên mặt mổ à! Muốn

mổ mặt mày hốc hác à!" Long Vũ có chút bối rối nói.

Phượng bảo bảo lớn tiếng thét lên, vây quanh Long Vũ phát tiết tức giận.

Long bảo bảo cũng không cam chịu yếu thế, quơ móng vuốt, gãi Long Vũ mặt.

Long Kinh Thiên ở một bên, cười trên sự đau khổ của người khác nhìn.

Tiêu Cảnh Đình từ trong nhà đi ra, liếc mắt liền thấy được Long Vũ chật vật tương.

"Long Vũ tiền bối, ngươi không có sao chứ." Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Long Vũ nhìn Tiêu Cảnh Đình, lúng túng cười một tiếng, nói: "Không có sao."

Long Vũ nhìn Tiêu Cảnh Đình mấy lần, hỏi: "Tiêu đan sư, lại dự định mở tiệm đan?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Ta cũng không có hắn tay nghề hắn, chỉ có dựa vào bán đan dược nuôi gia đình."

Long Vũ cười một tiếng, nói: "Lấy Tiêu đan sư bản lãnh, muốn đến muốn không được bao lâu là có thể phát tài."

Long Kinh Thiên lưng đeo tay, gật đầu một cái, tràn đầy tán đồng nói: "Cũng phải, cha vợ rất nhanh sẽ phát tài, ngươi đời này đều là nghèo rớt mồng tơi."

Long Vũ: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình bất đắc dĩ ngang Long Kinh Thiên một cái, nói: "Kinh Thiên, chớ có nói bậy nói bạ."

Long Kinh Thiên khẽ hừ một tiếng, không nói nữa lời nói.

Long Vũ đi theo Long Kinh Thiên đi vào tiệm đan, tiệm đan còn không có chính thức khai trương, mặc đủ loại y phục rực rỡ hoa linh tộc nữ tu, ở trong tiệm đan bận rộn.

Tiêu Cảnh Đình trước kia bán đan dược, đều là đủ loại đan dược hỗn tạp bán, lần này, Tiêu Cảnh Đình để cho người đối với tất cả đan dược cũng tiến hành phân môn biệt loại, Hoa Hồng tiên tử năng lực lãnh đạo mạnh vô cùng, có người phụ nữ này ở đây, Tiêu Cảnh Đình cơ hồ không cần thao nhiều ít lòng.

Hoa Hồng tiên tử từ trên lầu đi xuống, thấy Long Vũ nhàn nhạt chào một cái, kín đáo chào hỏi đôi câu, liền đi.

"Cũng phải Hoa Hồng tiên tử?" Long Vũ nói.

"Đúng vậy." Long Kinh Thiên thuận miệng kêu.

Nhìn Hoa Hồng tiên tử đi xa hình bóng, xoa xoa lỗ mũi, nói: "Người phụ nữ kia vốn là muốn vào hiến tặng cho Tử Lôi tộc vậy lão khốn kiếp à! Đáng tiếc, vậy lão khốn kiếp phúc mỏng, chết quá nhanh."

Long Kinh Thiên xuy giễu cợt cười, nói: "Đừng xem, coi như Tử Lôi tộc vậy lão khốn kiếp chết, cũng vẫn là không tới phiên ngươi."

Long Vũ: ". . ."

. . .

Long Vũ sau khi đến lại rời đi, Long Vũ đến, để cho Long Kinh Thiên sinh ra một cổ cảm giác nguy cơ.

"Tiểu Tấn, ngươi nói Long tộc mới ra đời cái đó thuần huyết Long tộc, có phải hay không chúng ta sanh cái này ngu xuẩn à!" Long Kinh Thiên tràn đầy không xác định nói.

Tiêu Tiểu Tấn ". . . Ngươi làm sao nói chuyện, ngươi mới ngu xuẩn đây."

Long Kinh Thiên lúng túng cười một tiếng, nói: "Chỉ đùa một chút thôi, ngươi biết, đứa bé khó tránh khỏi không thông minh."

"Ngươi cũng thông minh không tới chỗ nào." Tiêu Tiểu Tấn cau mày nói.

Long Kinh Thiên hề hề cười một tiếng, nói: "Dạ dạ dạ, ta không ngươi thông minh."

"Ta nghe nói, không dứt Long tộc xuất hiện thuần huyết Long tộc, Phượng tộc trăm tử ngàn cháu trên cây, cũng biểu hiện có thuần huyết Phượng Hoàng ra đời, nhưng là Phượng tộc vậy không tìm được vậy chỉ phượng hoàng nhỏ, hơn nữa, 2 tộc thuần huyết con non xuất hiện thời gian, cơ hồ nhất trí, tính được, ngược lại là cùng

2 con ra đời thời gian kém không rời, ta đang suy nghĩ có phải hay không là. . ."

Long Kinh Thiên hướng Tiêu Tiểu Tấn nhìn sang, nói: "Ý ngươi là. . ."

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Chính là ngươi nghĩ như vậy."

Long Kinh Thiên nhìn ở tiên tinh chất trong chui tới chui lui Long bảo bảo cùng Phượng bảo bảo, nhíu mày một cái, nói: "Hẳn không có thể à!"

Hắn là Long tộc cùng Phượng tộc hỗn huyết, cũng không có đạt tới 2 tộc thuần huyết tiêu chuẩn, Tiêu Tiểu Tấn là tộc người, tộc người cái chủng tộc này tiên thiên điều kiện, chân thực coi là không thể tốt, hắn cùng Tiêu Tiểu Tấn muốn thật lập tức sinh ra thuần huyết rồng thật, thật phượng, đó thật đúng là đi đại vận.

"Quản nhiều như vậy làm gì, đây là chúng ta thằng nhóc con." Long

Kinh Thiên nói.

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Ngươi nói đúng."

. . .

Tiệm đan trong hậu viện.

Phượng Tố cầm một cây thịt con, trêu chọc phượng hoàng nhỏ.

Phượng hoàng nhỏ không ngừng nhảy trước thân thể, ý đồ bắt thịt con, nhưng thủy chung không có thành công.

Tiêu Cảnh Đình ở vừa nhìn một màn này, trong lòng có chút không nói, Tiêu Cảnh Đình làm sao cũng không nghĩ tới, ở tiên giới lại còn có thể thấy như thế đại chúng hóa chọc cười đứa trẻ phương thức.

"Mẹ, mẹ làm sao tới?" Long Kinh Thiên hướng Phượng Tố hỏi.

"Ta nhận một nhiệm vụ, điều tra Phượng tộc xuất hiện vậy chỉ thuần huyết phượng hoàng nhỏ tung tích, trên thực tế, Phượng tộc đã tìm vậy chỉ thuần huyết phượng hoàng nhỏ mấy năm, nhưng là, không việc gì tiến triển, phượng hoàng nhỏ tìm trở về mấy chỉ, huyết mạch nhưng cũng thấp rất, ta nghe nói, ngươi sinh 2 cái thằng nhóc con, cứ tới đây xem xem." Phượng Tố thản nhiên nói.

Long Kinh Thiên nhìn Phượng Tố, nói: "Vậy mẫu thân, mẹ xem ta sanh đây chẳng qua là thuần huyết phượng hoàng nhỏ sao?"

"Ngươi sanh cái này đi, mặc dù có chút trụi lông, lại không giống giống vậy thuần huyết Phượng Hoàng vậy điểm, nhưng là, hẳn là thuần huyết Phượng Hoàng không sai." Phượng Tố nói.

Long Kinh Thiên nhìn Phượng bảo bảo, nói: "À, vậy rất tốt." Long Kinh Thiên đối với một điểm này sớm có hoài nghi, nghe vậy, cũng không phải rất kinh ngạc.

"Ngươi biết, Long tộc cũng ở đây tìm thuần huyết rồng nhỏ sao?" Phượng Tố hỏi.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Biết."

"Nhưng là, ngươi nhất định không biết, Long tộc phái ra đến tìm thuần huyết nhỏ người rồng là ai." Phượng Tố cười cười nói.

Long Kinh Thiên hướng Phượng Tố nhìn một cái, hỏi: "Là ai à!"

"Long Vũ."

Long Kinh Thiên nhíu mày một cái, không hiểu nói: "Làm sao tìm được hắn à!"

"Có thể bởi vì là hắn thanh nhàn nhất đi." Phượng Tố thản nhiên nói.

Long Kinh Thiên: ". . ."

"Lấy bố ngươi hồ đồ tính cách, coi như thuần huyết rồng nhỏ ngay tại trước mặt hắn, hắn cũng chưa chắc nhận đi ra, Long tộc những năm này, dốc hết ngu xuẩn, tẫn nhiên đem trọng yếu như vậy sự việc, giao cho bố ngươi." Phượng Tố nhàn nhạt phất liễu phất tóc nói.

Long Kinh Thiên cười một tiếng, nói: "Đúng vậy!"

"Ít năm như vậy, ngươi chạy đi nơi nào? Thượng thiên vực không có ngươi tin tức, trung thiên vực cũng không có tin tức." Phượng Tố cau mày nói.

Long Kinh Thiên lúng túng cười một tiếng, nói: "Ta lạc đường, vẫn không có tìm được đường, cho nên, làm trễ nãi."

Phượng Tố gật đầu một cái, nói: "Nguyên lai là lạc đường."

Long Kinh Thiên: ". . ." Tinh thông không gian phép tắc hắn, lại có

thể lạc đường, nhớ tới còn thật là có chút mất mặt.

. . .

Tiêu Cảnh Đình đan dược cửa hàng mở sau khi thức dậy, làm ăn từng bước lên nề nếp.

Hoa linh nhất tộc tu giả, đặc biệt bị người cuồng nhiệt theo đuổi.

Cửa tiệm mở một cái, dựa vào Hoa linh nhất tộc nữ tu, hấp dẫn không thiếu khách hàng.

Nhưng là, trong cửa hàng, có so Hoa linh nhất tộc hấp dẫn hơn người, tức Long bảo bảo cùng Phượng bảo bảo, Long tộc cùng Phượng tộc tìm thuần huyết rồng nhỏ cùng phượng hoàng nhỏ đã có chút năm đầu, tin tức căn bản không có lừa gạt.

Tiêu Tiểu Tấn sanh 1 rồng 1 phượng, mặc dù còn nhỏ, nhưng là, uy thế đã không nhỏ, Tiêu Cảnh Đình phát hiện, rất nhiều người cũng nghi ngờ đến 2 con con non trên.

Hoa Hồng tiên tử ở quầy trước tính tài khoản, đối với Tiêu Cảnh Đình thuê, Hoa Hồng tiên tử vẫn là rất thích.

Nếu không phải bị bất đắc dĩ, Hoa linh nhất tộc là không thích gả cho cao thủ, trở thành người khác phụ thuộc, Hoa linh nhất tộc chân thực là rất tốt thải bổ đối tượng.

Hoa Hồng tiên tử ở bên này bận rộn, Long bảo bảo cùng Phượng bảo bảo chạy vào, Long bảo bảo trong tay bắt một bụi cây mắc cỡ.

Một cái nữ tu áo xanh vội vội vàng vàng đuổi vào, nữ tu mang nức nở hào nói.

"Chớ chạy à! Chớ chạy à! Không thể ăn à! Không thể ăn à!"

Hoa Hồng tiên tử nhìn lã chã muốn khóc cây mắc cỡ tiên tử, bất đắc

dĩ lắc đầu một cái.

Hoa Hồng tiên tử nhìn thấu, rồng nhỏ trong tay cây mắc cỡ, nhíu mày một cái, Hoa linh nhất tộc là cỏ cây tinh linh biến thành.

Mở ra linh trí hoa linh, bình thường không đem không có linh trí đồng loại coi ra gì, cây mắc cỡ tiên tử nhưng không giống nhau, nàng cố chấp cho rằng, cùng nàng cùng nhau sanh ra bụi cây kia cây mắc cỡ là nàng chị em gái, một mực thật tốt nuôi ở bên người.

Rồng nhỏ móng vuốt bên trong bắt chính là cây mắc cỡ tiên tử chú tâm nuôi bụi cây kia cây mắc cỡ.

Cả thuyền tu giả trong, là thuộc cây mắc cỡ tiên tử lá gan nhỏ nhất, Hoa Hồng tiên tử nhìn cây mắc cỡ tiên tử cố nén sợ hãi, truy đuổi ở rồng nhỏ cùng phượng hoàng nhỏ sau lưng bóng người, trong lòng có chút chỉ tiếc rèn sắt không thành thép đồng thời, lại có chút đồng tình.

Hoa Hồng tiên tử vung tay lên, một cổ mùi thơm đậm đà hướng rồng nhỏ đập vào mặt.

Rồng nhỏ đánh một cái nhảy mũi, móng vuốt buông lỏng một chút, trong tay chứa cây mắc cỡ rớt xuống.

Rồng nhỏ trong tay cây mắc cỡ một rớt xuống, lại có thể hóa thành một cái bạch bạch bàn bàn Oa Oa.

Hoa Hồng tiên tử sững sốt một chút, có chút kinh ngạc phát hiện cây mắc cỡ tiên tử, lại có thể thật đem bụi cây kia cây mắc cỡ đào tạo được linh trí.

Cây mắc cỡ tiên tử hướng về phía Hoa Hồng tiên tử nói cám ơn liên tục, ôm mới vừa hóa hình nhỏ cây mắc cỡ, nhanh chóng chạy đi.

Gặp cây mắc cỡ tiên tử chạy, rồng nhỏ cùng phượng hoàng nhỏ cũng không có truy đuổi, tự mình ở trong đại sảnh chơi tiếp.

Tiêu Cảnh Đình đi ra, nhìn ở đèn treo trên, ngươi truy đuổi ta đuổi rồng nhỏ cùng phượng hoàng nhỏ, nói: "Hoa Hồng tiên tử, 2 cái con này thỏ con, chưa cho ngươi thêm phiền toái đi."

Hoa Hồng tiên tử cười một tiếng, nói: "Không có."

Tiêu Cảnh Đình hướng rồng nhỏ cùng phượng hoàng nhỏ vẫy vẫy tay, 2 con nhãi con lập tức nhào vào Tiêu Cảnh Đình trong ngực.

Hoa Hồng tiên tử nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Tiêu đan sư, ngươi có thể thật là có bản lãnh, ta coi trước 2 cái nhãi con này, đối với Long Kinh Thiên cũng không phải rất gần gũi, đối với ngươi ngược lại là rất thân dầy à!"

Tiêu Cảnh Đình nhún vai một cái, nói: "Ai bảo Long Kinh Thiên không biết làm cơm đây." 2 cái con này ăn vặt hàng, ai cho ăn, liền cùng người đó hôn dầy.

"Tiêu đan sư, ta coi trước gần đây có thật nhiều người, cũng nhìn chằm chằm cái này 2 đứa bé nhìn." Long tộc cùng Phượng tộc ra đời thuần huyết con non sự việc, rất nhiều người đều biết, Hoa Hồng tiên tử cũng có nghe thấy, Long Kinh Thiên sanh ra 2 cái thằng nhóc con như thế đặc thù, Hoa Hồng tiên tử tự

Như vậy cũng có hoài nghi.

Tiêu Cảnh Đình nhìn rồng nhỏ cùng phượng hoàng nhỏ, nói: "Phải nhường Kinh Thiên tăng cường một chút phòng vệ."

Toàn bộ tiệm đan, để cho Long Kinh Thiên bày một cái dáng vóc to cấm chế, nếu như có người muốn gây chuyện, trừ phi là tiên đế cường giả, nếu không rất khó trở lui toàn thân.

------oOo------

Chương 369: Địch tấn công nguy cơ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 369: Địch tấn công nguy cơ
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Long Huân đứng ở người đến người đi đan cửa tiệm, ê ẩm nói: "Long Kinh Thiên không phải vẫn luôn thích mở hắc điếm sao? Lần này ngược lại là đem cửa tiệm chỉnh tượng mô tượng dạng, tên nầy chẳng lẽ là muốn thay đổi được làm thương nhân đứng đắn."

Long Linh Ngọc mặt đầy sương lạnh nói: "Ta nghe trong tộc trưởng lão nói, trong tộc mới sinh ra vậy chỉ thuần huyết rồng nhỏ, rất có thể là Long Kinh Thiên cùng Tiêu Tiểu Tấn sanh ra thằng nhãi con kia, điều này sao có thể chứ?"

"Chính là nói à! Long Kinh Thiên bản thân thì không phải là thuần huyết, hắn chính là một quái thai, quái thai làm sao có thể sinh ra thuần huyết rồng thật đâu ?" Long Huân lắc đầu nói.

Long Linh Ngọc cắn răng, nói: "Chúng ta vào đi thôi."

Long Huân vừa đi vào cửa tiệm, một cái Hoa linh nhất tộc nữ tu, liền tiến lên đón, "2 người có cần gì không?"

Long Huân nhìn Hoa linh nhất tộc nữ tu, thầm nói: Long Kinh Thiên ẩn núp nhiều năm, hôm nay rốt cuộc bại lộ. Đem nhiều như vậy gái đẹp tu giam giữ ở bên người, Long Kinh Thiên quả nhiên cùng Long Vũ vậy, là một dê xồm.

"Chúng ta tùy tiện xem xem." Long Huân thản nhiên nói.

Phượng điệp tiên tử quan sát 2 người mấy lần, lễ phép nói: "Vậy 2 người tùy tiện xem một chút đi."

Long Huân cùng Long Linh Ngọc ở trong cửa hàng từ trên xuống dưới đi vòng vo một vòng, nơi này xem xem, nơi đó sờ một cái, nhưng thủy chung không có mua đan dược ý.

Nội viện.

Tiêu Cảnh Đình nhìn quản chế thủy tinh cầu truyền tới hình ảnh, hướng về phía Hứa Mộc An nói: "Phượng điệp tiên tử nói, có 2 cái lén lén lút lút người tới cửa tiệm, chính là cái này hai người."

Hứa Mộc An nhìn thủy tinh cầu trong hình ảnh, cau mày một cái, "Long Huân còn có Long Linh Ngọc, cái này hai tên, làm sao cũng chạy tới nơi này?"

"Ta coi trước là hướng về phía Long bảo bảo tới." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Thật là có khả năng này." Hứa Mộc An nói. Long Vũ làm việc không đáng tin cậy, Long tộc phái người tới giúp bổ một chút, cũng là rất có thể.

Tiêu Cảnh Đình nhìn trong cửa hàng khắp nơi đi loanh quanh 2 người, nhíu mày một cái.

"Nói đến, cũng có hơn 100 năm không gặp, cái này hai tên nhìn qua thật giống như không có gì tiến bộ à!"

Hứa Mộc An hướng Tiêu Cảnh Đình nhìn sang, cười một tiếng, nói: "Cũng phải, hai tên kia, như thế nào có anh tiến bộ mau à!"

Rồng nhỏ nằm ở thủy tinh đèn treo trên, giương lấp lánh hữu thần mắt to, nhìn vào cửa Long Huân cùng Long Linh Ngọc, phượng hoàng nhỏ nằm ở bên cạnh, lười biếng ngáp dài.

"Gào khóc ngao." Cái này 2 cái người mùi trên người cùng cha có chút giống.

"Kỷ kỷ kỷ." Không giống, không giống, thật là thúi, thật là thúi.

Long Linh Ngọc ngẩng đầu một cái, liền thấy nằm ở đèn treo trên rồng nhỏ cùng phượng hoàng nhỏ.

Cảm nhận được rồng nhỏ trong thân thể truyền tới máu rồng chập chờn, Long Linh Ngọc có chút không cam lòng cắn răng.

Mặc dù nhỏ long cấp bậc còn thấp, nhưng là, Long Linh Ngọc rõ ràng cảm nhận được rồng nhỏ trên người máu rồng so nàng trên người thuần chánh nhiều, hẳn là thuần huyết rồng nhỏ không thể nghi ngờ.

Long Linh Ngọc cau mày, thầm nói: Long Vũ trở lại Long tộc sau đó nói không có tìm được thuần huyết rồng nhỏ, Long Linh Ngọc rất là hoài nghi, Long Vũ thật ra thì là tìm được, chỉ là không muốn cùng Long Kinh Thiên cướp, cho nên, dứt khoát liền nói không tìm được.

Long Huân nhìn rồng nhỏ, nhíu mày một cái.

Rồng nhỏ cảm giác bén nhạy, cảm nhận được trên người hai người địch ý, rồng nhỏ hướng về phía 2 người lấy ra một hớp hàm răng sắc bén.

Long Huân nhìn rồng nhỏ thị uy cử động, trong lòng lóe lên mấy phần không vui, thầm nói: Cái này chết rồng nhỏ cùng bố hắn vậy làm cho người chán ghét, Long Kinh Thiên dựa vào tu vi cao, không đem hắn coi ra gì cũng được đi, cái này chết rồng nhỏ cũng bắt chước.

Long Huân trên người tản ra một cổ uy áp, hướng rồng nhỏ cùng phượng hoàng nhỏ ép tới.

Cảm nhận được Long Huân tản ra ngoài uy áp, rồng nhỏ cùng

phượng hoàng nhỏ có chút tức giận kêu lên.

Long Kinh Thiên đi vào, bao phủ ở rồng nhỏ cùng phượng hoàng nhỏ trên người uy áp, một chút tiêu tán.

Long Kinh Thiên uy áp đụng một cái ở trên Long Huân uy áp, Long Huân chợt phun ra một búng máu.

Thấy Long Kinh Thiên đi vào, rồng nhỏ cùng phượng hoàng nhỏ giống như là tìm được núi dựa vậy, hướng Long Kinh Thiên nhào tới.

Long Huân có chút tức giận nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Long Kinh Thiên, ngươi có ý gì?"

"Ta có ý gì? Long Huân, ngươi càng ngày càng tiền đồ, chạy đến ta tới nơi này, khi dễ đứa bé." Long Kinh Thiên khẽ hừ một tiếng, xụ mặt âm trầm nói.

Long Huân nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Ta chẳng qua là thử một chút 2 cái nhãi con này thực lực mà thôi."

Long Kinh Thiên cười một tiếng, nói: "Ta cũng muốn thử một chút ngươi thực lực, Long Huân những năm này, ngươi tựa hồ không có gì tiến bộ à! Đến bây giờ còn là tiên hoàng tu vi."

Long Huân sắc mặt lập tức trầm xuống, so với Long Kinh Thiên, hắn thực lực đúng là kém một ít.

Long Huân cùng Long Linh Ngọc bị Long Kinh Thiên tổn một trận, nổi giận đùng đùng rời đi.

. . .

Tiêu Cảnh Đình tiệm đan dược làm ăn không tệ, trong cửa hàng hoa linh, các ty kỳ chức, tinh thần đầu cũng không tệ.

Hoa Hồng tiên tử đem một chồng danh sách giao cho Tiêu Cảnh Đình, nói: "Đây là bán ra đi ra đan dược, nơi này là đoạn này thời gian tới tiên tinh thu vào." Tiêu Cảnh Đình cho Hoa linh nhất tộc thuê số tiền cao vô cùng, vì giữ được công việc này, Hoa Hồng tiên tử một chút không có ở hóa đơn trên làm giả.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Ta biết, khổ cực tiên tử."

Hoa Hồng tiên tử lại đưa ra 1 tờ giấy, nói: "Tiêu đan sư, lần này cần bổ xung hàng đan dược danh sách."

Tiêu Cảnh Đình nhìn danh sách, nhíu mày một cái, nói: "Kém nhiều như vậy?"

Hoa Hồng tiên tử gật đầu một cái, "Đúng vậy! Đan dược bán có chút mau, Tiêu đan sư, ngươi xem nhiều đan dược như vậy, lúc nào có thể bổ sung đủ à!"

"10 ngày đi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hoa Hồng tiên tử sững sốt một chút, kinh thanh nói: "10 ngày?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, tùy ý nói: "Đúng vậy! 10 ngày có vấn đề sao?"

Hoa Hồng tiên tử vội vàng lắc đầu một cái, "Không thành vấn đề, không thành vấn đề."

Hoa Hồng tiên tử trong lòng lóe lên mấy phần hồ nghi, trước ở trung thiên vực lúc này thì có người hoài nghi Tiêu Cảnh Đình nhốt mấy cái cấp 7 tiên đan sư, bất quá, từ Tiêu Cảnh Đình lộ một tay sau đó, như thế hoài nghi người thì ít, nghe đến Tiêu Cảnh Đình theo như lời 10 ngày là có thể bổ xung hàng hoàn toàn, Hoa Hồng tiên tử trong lòng lại nổi lên mấy phần lẩm bẩm, lớn như vậy bổ xung hàng tính, Tiêu Cảnh Đình lại có thể chỉ cần 10 ngày.

Hoa Hồng tiên tử cùng Tiêu Cảnh Đình ở nơi này vừa nói chuyện,

rồng nhỏ cùng phượng hoàng nhỏ xông vào vây quanh Tiêu Cảnh Đình lởn vởn.

Tiêu Cảnh Đình nhìn hoạt bát đáng yêu rồng nhỏ cùng phượng hoàng nhỏ, hướng Hoa Hồng tiên tử hỏi: "Thật giống như không thấy Kinh Thiên cùng Tiểu Tấn à! Biết bọn họ đi nơi nào sao?"

Hoa Hồng tiên tử cau mày đầu, nói: "Nghe nói, Nam Vũ tiên đế vợ bị Lăng Hà tiên đế rẽ chạy, Nam Vũ tiên đế hẹn Lăng Hà tiên đế quyết chiến, Long thiếu cùng Tiêu thiếu hẳn là đi xem náo nhiệt."

Tiêu Cảnh Đình như có điều suy nghĩ nói: "Lăng Hà tiên đế, ta nghe nói vậy giống như là một người phụ nữ."

Hoa Hồng tiên tử gật đầu một cái, nói: "Không sai, đúng là một người phụ nữ."

"Nam Vũ tiên đế vợ, là nam hay nữ?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Cũng là nữ, nghe nói Lăng Hà tiên đế nữ giả nam trang đứng lên, phong hoa tuyệt đại, tiên giới mỹ nam tử, không người nào có thể thà tranh bàng, Nam Vũ tiên đế vợ đối với nam trang Lăng Hà tiên đế vừa thấy đã yêu, sau đó cho dù biết đối phương là nữ, cũng muốn đi theo Lăng Hà tiên đế đi,

Nam Vũ tiên đế bị tức liền gần chết, cảm giác được mình mặt mũi có tổn, liền hẹn Lăng Hà tiên đế quyết chiến." Hoa Hồng tiên tử nói.

/*Dzung Kiều : lần này là les*/

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Lăng Hà tiên đế mị lực thật đúng là lớn." Tiêu Cảnh Đình cười khan nói.

Hoa Hồng tiên tử gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Lăng Hà tiên đế đã không phải lần thứ nhất rẽ người vợ, bất quá trước hắn cũng rẽ

tiên hoàng, tiên tôn vợ, những cái kia cái tên xui xẻo, cho dù vợ bị người bắt cóc chạy, cũng không dám lên tiếng." Tiên giới có đôi lời, phòng trộm chống trộm phòng lăng sông.

Tiêu Cảnh Đình: "Nghe, tựa hồ. . . Rất có ý tứ."

. . .

"Địch tấn công."Tiêu Cảnh Đình ở bên này cùng Hoa Hồng tiên tử chuyện trò vui vẻ, một tiếng nhọn báo động tiếng, truyền ra.

Tiêu Cảnh Đình tròng mắt khóa chặt, nhanh chóng đem phòng vệ trận dựng lên.

Trong tiệm đan phòng vệ trận, là Long Kinh Thiên thiết trí, Tiêu Cảnh Đình mặc dù cũng có phòng vệ trận quyền khống chế, nhưng là, khống chế không hề như Long Kinh Thiên tốt, nhưng là, phát huy đại trận 70% uy lực, vẫn là có thể làm được.

"Giúp ta chăm sóc kỹ Long bảo bảo cùng Phượng bảo bảo." Tiêu Cảnh Đình mặt đầy nghiêm túc đem 2 đứa nhóc nhờ cho Hoa Hồng tiên tử.

Hoa Hồng tiên tử gật đầu một cái, tốc độ đem Long bảo bảo cùng Phượng bảo bảo thu ở bên người.

Đại khái là ý thức được tình huống khẩn cấp, gần đây nghịch Long bảo bảo cùng Phượng bảo bảo, hiếm có yên lặng.

Tiêu Cảnh Đình đi ra ngoài, một con rồng bay không ngừng đụng vào đại trận.

Tiêu Cảnh Đình cau mày, nhận ra người tới thân phận.

Trong Long tộc, đã từng xuất hiện một một cái kêu là Hắc Lân thứ bại hoại.

Hắc Lân cảm thấy chính hắn tu vi tăng lên không đủ nhanh, là bởi vì là huyết mạch của mình không đủ thuần, liền đem chủ ý đánh tới Long tộc huyết mạch trên.

Ban đầu, hắn chẳng qua là lùng giết một ít có long tộc huyết mạch Long tộc dòng thứ, tinh luyện chân huyết sau đó, dung nhập vào tự thân huyết mạch, sau đó, khẩu vị càng ngày càng lớn, trực tiếp lùng giết cao đẳng Long tộc.

Hắc Lân hành động sau khi bại lộ, Long tộc điều động rất nhiều người đuổi giết Hắc Lân, kết quả tên nầy hoạt lưu rất, rất nhanh liền trốn đi.

Tiêu Cảnh Đình đan cửa hàng thời điểm bị công kích, Long Huân cùng Long Linh Ngọc vừa vặn ở vùng lân cận.

"Hắc Lân, tên nầy lại có thể lại xuất hiện." Long Linh Ngọc lẩm bẩm.

Long Huân cau mày, nói: "Tên nầy thật sẽ chọn thời cơ à! Long Kinh Thiên đi, bây giờ trong tiệm đan, chỉ có một đám trong xem không còn dùng được hoa linh tộc nữ tu, còn có Tiêu gia một nhà người già yếu bệnh hoạn, đại trận một khi bị xông phá, người ở bên trong, hẳn một cái cũng không chạy khỏi." Long Huân mặc dù xem Long Kinh Thiên rất không thuận mắt, nhưng là, đối với Long Kinh Thiên thực lực, vẫn là công nhận.

"Long Kinh Thiên mang Tiêu Tiểu Tấn đi ra ngoài xem náo nhiệt, cho dù biết liền tình hình nơi này, chỉ sợ cũng không còn kịp rồi." Long Linh Ngọc nói.

Long Huân gật đầu một cái, nói: "Ta cũng nghĩ vậy."

Long Linh Ngọc cau mày, nói: "Long Kinh Thiên sanh vậy con rồng nhỏ, rất có thể là thuần huyết Long tộc à! Ngươi xem chúng ta muốn không muốn làm chút gì?"

Long Huân cau mày, nói: "Làm gì cần phải làm gì à! Long Kinh Thiên

trong xương liền coi thường chúng ta, phỏng đoán chúng ta làm gì, hắn đều cảm thấy dư thừa."

Long Linh Ngọc gật đầu một cái, phụ họa một tiếng, " Cũng đúng." Hắc Lân tiên tôn hậu kỳ tu vi, hết sức không dễ chọc, Long Linh Ngọc cũng không muốn nhảy vũng nước đục này, chẳng qua là tượng trưng tính gởi một cái tin tức hồi Long tộc.

Đại trận đột nhiên biến đổi, nguyên vốn lấy phòng thủ làm chủ trận pháp, lập tức bắn ra một luồng ánh sáng đen, hắc quang một chút bổ trúng Hắc Lân đầu.

"Có người khống chế đại trận, chẳng lẽ Long Kinh Thiên không đi?" Long Huân có chút mê hoặc nói.

Long Linh Ngọc lắc đầu một cái, nói: "Không thể nào, Long Kinh Thiên nhất định là rời đi, lúc này, hắn hẳn ở nơi nào xem náo nhiệt đây, điều khiển đại trận do người khác."

"Long Kinh Thiên trong đại trận, sáp nhập vào không gian quy luật, người này nếu muốn điều động đại trận cũng nhất định phải hiểu một ít." Long Huân nói. Không gian quy luật huyền ảo vô cùng, thượng thiên vực cũng chỉ có lác đác không có mấy người, có thể lãnh biết một chút.

"Đi ra." Long Linh Ngọc nói.

------oOo------

Chương 370: Kịch chiến

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 370: Kịch chiến
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Cảnh Đình phù không đứng, một cái rồng lớn màu đen ở trong bầu trời lẩn quẩn, màu đỏ thắm trong con ngươi, tràn đầy thích giết chóc vẻ.

Tiêu Cảnh Đình tay rạch một cái, đại trận giống như là thức tỉnh cự thú vậy, hướng Hắc Long chợt tản ra từng đạo sắc bén công kích.

Từng đạo hàm chứa không gian phép tắc công kích, rơi vào Hắc Long trên đầu, khiến cho Hắc Long trán thủng từng đạo vết thương, Hắc Long một chút bị chọc giận, hướng Tiêu Cảnh Đình gầm thét liền liền.

Long Huân nhìn Tiêu Cảnh Đình phương hướng cau mày, nói: "Tiêu Cảnh Đình tên nầy, có chút kỳ quái à! Hắn thật giống như ở rút ra lấy đại trận tiên lực, phát động công kích."

Long Linh Ngọc cau mày một cái, có chút không hiểu nói: "Tiêu Cảnh Đình tên nầy, đang suy nghĩ gì đấy? Đại trận linh lực nếu như bị rút ra lấy hoàn, phòng vệ trận mất đi tác dụng, vậy người bên trong cũng chỉ có chờ chết, trừ phi, Tiêu Cảnh Đình có năng lực chống lại Hắc Lân."

Tiêu Cảnh Đình ngoắc tay, đếm thanh phi kiếm từ Tiêu Cảnh Đình trong thân thể bay ra, phi kiếm vừa xuất hiện, kim quang chói mắt chốc lát ở giữa đâm người không mở mắt nổi.

"Đó là vật gì?" Long Linh Ngọc cau mày nói.

"Thiên lôi mộc, đó là thiên lôi mộc nơi chế thành linh kiếm, xem linh kiếm này phẩm tương, chí ít dùng mấy trăm ngàn năm niên đại thiên lôi mộc, Tiêu Cảnh Đình tay ở trên từ đâu tới tốt như vậy tài liệu luyện khí à!" Long Huân nói.

Phi kiếm hướng Hắc Long bổ tới, lôi quang chói mắt từ phi kiếm trên giải tán đi ra, ác liệt công kích phách rơi vào Hắc Long trên đầu, ngăn cản Hắc Long thế công.

Mãnh liệt va chạm, cho người một loại hủy thiên diệt địa cảm giác.

"Tiên tôn cường giả, Tiêu Cảnh Đình tuyệt đối là tiên tôn." Long Linh Ngọc nói.

Long Huân cau mày một cái, nói: "Tiêu Cảnh Đình thế nào lại là tiên tôn?"

Long Huân một mực không làm sao đem Tiêu Cảnh Đình coi ra gì, cũng liền một mực cũng không thế nào chú ý tới Tiêu Cảnh Đình cấp bậc, nhưng là, theo hắn biết, Tiêu Cảnh Đình một nhà đều là phi thăng tu giả, phi thăng thời gian cũng không phải rất dài, cái nào phi thăng tu giả tu vi tiến bộ sẽ nhanh như vậy, chẳng lẽ Tiêu Cảnh Đình kiếp trước là tiên đế, luân hồi chuyển thế có trí nhớ của kiếp trước, cho nên mới tu luyện nhanh như vậy.

Cho dù là tiên đế sống lại, tu luyện, cũng phải đi từng bước một à!

"Giết" hung ác sấm sét công kích, từng cái nổ tung, đâm người không mở mắt nổi.

Long Huân vểnh môi, thầm nói: Cho tới nay, có chuyện đều là Long Kinh Thiên hướng ở trước mặt, gây ra Tiêu Cảnh Đình ánh sáng đều bị che giấu, bây giờ Long Kinh Thiên đi, Tiêu Cảnh Đình thực lực, mới hiện ra, nếu như, không phải lần này bất ngờ, Tiêu Cảnh Đình cái này, còn không biết muốn ẩn bao lâu.

Hắc Long cùng Tiêu Cảnh Đình không ngừng công kích, chung

quanh kiến trúc ở 2 người công kích dư âm trong, rối rít hóa thành hư vô.

Một cái ác liệt ngọn lửa nhận phách từ Hắc Long sau lưng phách rơi xuống, ở Hắc Long cái đuôi trên, cắt một đường thật dài vết thương.

Da thịt mùi khét, tràn ngập mở.

"Hứa Mộc An, lại là Hứa Mộc An." Long Linh Ngọc lẩm bẩm nói.

Cảm nhận được Hứa Mộc An trên người mênh mông tiên nguyên lực, Long Linh Ngọc không khỏi trợn to mắt, làm sao có thể chứ, Tiêu Cảnh Đình tu vi đã quá để cho người kinh ngạc, Hứa Mộc An tên nầy so với Tiêu Cảnh Đình tới, lại có thể cũng không kém nhiều ít. Long Linh Ngọc nắm chặt quả đấm, nàng vốn đang lấy là Tiêu gia lần này là khó thoát tai kiếp, bây giờ nhìn lại, sự việc còn rất khó nói.

Long tộc gần đây không đem những chủng tộc khác người coi ra gì, Long Linh Ngọc cũng là như vậy.

Mặc dù coi thường Long Kinh Thiên, nhưng là, Long Linh Ngọc luôn cảm thấy Long Kinh Thiên cưới Tiêu Tiểu Tấn có chút bình vỡ không cần giữ gìn, Tiêu Tiểu Tấn như thế cái huyết mạch người đê tiện, căn bản là không xứng với Long Kinh Thiên, Long Linh Ngọc chợt phát hiện, Tiêu gia người một nhà đều không đồng một.

Long Huân khẽ đảo mắt, suy nghĩ muôn vàn, Long Huân bỗng nhiên nghĩ tới, Long Kinh Thiên rời đi Long tộc sau đó, tu vi mặc dù tiến bộ nhanh chóng, nhưng là, cũng không có nhiều nghịch thiên, nhưng là những năm gần đây, Long Kinh Thiên lại có càng ngày càng nghịch thiên khuynh hướng, cẩn thận muốn đến, Long Kinh Thiên tu vi đột nhiên tăng mạnh, tựa hồ chính là cùng Tiêu Tiểu Tấn quấy nhiễu chung một chỗ không lâu sau, Tiêu Tiểu Tấn tên nầy, tựa hồ có vượng phu mệnh cách à!

. . .

Hoa Hồng tiên tử điều động linh hồn lực, có chút khẩn trương chú ý bên ngoài giao chiến tình hình, thấy Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An trước sau ra tay, Hoa Hồng tiên tử không khỏi có chút kinh ngạc.

Hoa Hồng tiên tử xem Tiêu Cảnh Đình, luôn cảm thấy Tiêu Cảnh Đình thân thể quá mức đơn bạc, không đủ khỏe mạnh, Hoa Hồng tiên tử làm sao cũng không nghĩ tới, mình cái đó nhìn như luôn là tao nhã lịch sự, gầy yếu người thuê, lại là một như vậy nhân vật hung ác.

Tiêu Tiểu Đông đi ra, nói: "Hoa Hồng tiên tử."

Thấy Tiêu Tiểu Đông, Hoa Hồng tiên tử chợt sững sốt một chút, "Tiêu. . . Tiêu thiếu gia."

Hoa Hồng tiên tử đánh giá Tiêu Tiểu Đông, thầm nói: Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An đều là thâm tàng bất lộ, vị này tiêu đại thiếu gia, vô cùng có thể cũng là một nhân vật lợi hại.

Long bảo bảo cùng Phượng bảo bảo thấy Tiêu Tiểu Đông, có chút hưng phấn hướng Tiêu Tiểu Đông nhào tới, Tiêu Tiểu Đông đem Long bảo bảo cùng Phượng bảo bảo ôm vào mình.

Hoa Hồng tiên tử nhìn Tiêu Tiểu Đông, chần chờ một chút, nói: "Tiêu đại thiếu gia, bên ngoài tình huống tựa hồ không tốt lắm."

Tiêu Tiểu Đông mãn bất tại ý nói: "Không quan hệ, cha và mẹ có thể ứng phó." Cha nắm giữ đại trận quyền khống chế, lại có mẹ tương trợ, thu thập vậy con hắc long, hẳn dư sức có thừa.

Hoa Hồng tiên tử nhìn Tiêu Tiểu Đông, cười cười nói: "Ta cho tới bây giờ cũng không biết, cha ngài lại có thể như vậy lợi hại."

Tiêu Tiểu Đông cười một tiếng, nói: "Cha hắn tương đối khiêm tốn." Ngày thường gặp phải phiền toái, luôn có Long Kinh Thiên hướng ở trước mặt, cha hẳn bịt tàn nhẫn.

Cây mắc cỡ tiên tử ôm một cái cây mắc cỡ em bé trắng mập đi vào, run lẩy bẩy nói: "Chị Hoa Hồng, bên ngoài. . . Bên ngoài. . . Đánh thật là lợi hại."

Hoa Hồng tiên tử nhìn cây mắc cỡ tiên tử run rẩy giống như run cầm cập tựa như hình dáng, cau mày một cái, nói: "Cũng không phải là đánh ngươi, ngươi gấp cái gì?"

"Nhưng mà, nhưng mà. . ."

Tiêu Tiểu Đông cười một tiếng, vẻ mặt ôn hòa hướng về phía cây mắc cỡ tiên tử, nói: "Tiên tử yên tâm, cha ta cùng mẹ có thể ứng phó."

Hoa linh nhất tộc nữ tu có hắn bản lãnh, cây mắc cỡ tiên tử mặc dù nhìn qua mềm yếu không chịu nổi, giống như là một không còn dùng được, nhưng là, trên thực tế, cây mắc cỡ tiên tử cảm giác rất bén nhạy, có thể trước thời hạn biết trước nguy hiểm, trước chính là nàng phát hiện Hắc Long không đúng, cũng kịp thời phát ra báo động, Tiêu Cảnh Đình mới có thể cho dù khởi động đại trận.

Trong bầu trời, Tiêu Cảnh Đình cùng Hắc Long hung hăng đánh nhau.

Long Huân nhìn Tiêu Cảnh Đình, nhíu mày một cái, không hiểu nói: "Không phải nói tộc người thể chất rất yếu đuối sao? Làm sao Tiêu Cảnh Đình cùng Hắc Lân liều mạng, lại có thể không rơi xuống hạ phong."

Long Linh Ngọc nhấp mím môi, nói: "Ta nghe nói, tộc người phần lớn người đều là phế vật, nhưng là, có một ít người tiềm lực phát triển hết sức to lớn, có ít người luyện thể thuật có thể đạt tới rất cao thâm tầng thứ, thân thể tố chất có thể sánh bằng Long tộc."

Tiêu Cảnh Đình cùng Hắc Lân liều chết như dầu sôi lửa bỏng, Hứa Mộc An ở một bên bổ đao.

Long Huân có chút kinh ngạc phát hiện Hắc Lân lại có thể rơi vào hạ phong, hơn nữa, tình thế càng ngày càng ác liệt.

Thấy tình thế không ổn Hắc Lân muốn chạy trốn, để cho Tiêu Cảnh Đình dùng điều động trận pháp ngăn trở đường đi.

Long Linh Ngọc híp mắt, nói: "Tiêu Cảnh Đình muốn giết Hắc Lân."

Long Huân híp mắt, nói: "Lá gan của tên này còn thật không nhỏ."

Hơi thở càng ngày càng yếu Hắc Lân, giận dữ hướng Tiêu Cảnh Đình rống giận, thân hình bắt đầu bành trướng lên.

Long Huân trợn to mắt, nói: "Huyết tế thuật, Hắc Lân đây là định liều mạng."

Long tộc huyết tế thuật, có thể rút ra lấy Long tộc tiềm lực ngay tức thì đổi thành là chiến lực, huyết tế thuật sẽ chi nhiều hơn thu Long tộc tiềm lực, huyết tế thuật tác dụng tiêu tán sau đó, Long tộc tu vi sẽ thụt lùi.

"Đó là cái gì?" Vô số màu vàng lôi châu bị thất lạc đi ra, mấy ngàn lôi châu Tề cùng nổ nổ, thanh thế kinh người rất.

Chỗ tại trung tâm nổ Hắc Lân, kêu thảm một tiếng, huyết tế thuật bị gắng gượng cho cắt đứt.

"Thiên lôi châu, nhiều như vậy thiên lôi châu, Tiêu Cảnh Đình trên tay nhất định có cây thiên lôi." Long Huân không nhịn được tràn đầy hâm mộ nói.

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An đứng ở trong đám mây, lạnh lùng nhìn bị lôi châu nổ nửa chết nửa sống Hắc Lân.

Huyết tế thuật tiến hành được một nửa bị cưỡng ép cắt đứt, Hắc Lân bị cắn trả vô cùng là nghiêm trọng.

Nhìn hơi thở yếu ớt Hắc Lân, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An không có buông lỏng, Tề Tề phát động công kích, hướng Hắc Lân công đánh tới.

Long Kinh Thiên cùng Tiêu Tiểu Tấn lúc trở lại, chiến đấu đã kết thúc, chung quanh tường đổ tàn viên hiện lên nơi này đã từng trải qua một trận như thế nào đại chiến.

. . .

Tiêu Cảnh Đình ôm Long bảo bảo ra đón, cười cái này: "Trở về à!"

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Tiêu Cảnh Đình, sắc mặt cổ quái nói: "Cha, con nghe nói, có người tới tìm phiền toái?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Là có chuyện như vậy, bất quá, đã giải quyết."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Long Kinh Thiên nhìn Tiêu Cảnh Đình, lộp bộp nói: "Cha, con nghe nói, cha thật là lợi hại."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Có tốt không."

Tiêu Tiểu Tấn cau mày một cái, nói: "Cha, con sớm nghe, ngươi đem Hắc Lân giết?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Hắn hơn nửa là hướng về phía Long bảo bảo tới, ta không giết hắn, trong tương lai còn không biết sẽ lại có bao nhiêu người tràn ra."

"Đúng vậy! Đúng vậy!" Long Kinh Thiên liên tục không ngừng gật đầu phụ họa.

Tiêu Cảnh Đình khoanh tay, nói: "Ta cùng Hắc Lân giao chiến lúc này đánh hư chung quanh không ít kiến trúc, vì thế ta còn chuẩn bị

một khoản bồi thường khoản, bất quá, cho đến bây giờ, vẫn chưa có người nào tìm tới cửa phải bồi thường, ta đoán chừng cái này bút tiên tinh có thể tiết kiệm xuống."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Thuận tiện nói một câu, Hắc Lân xuất thân không tệ nha." Tiêu Cảnh Đình cười nói.

Tiêu Tiểu Tấn trừng mắt nhìn, nói: "Chúc mừng cha."

Tiêu Tiểu Đông ôm Phượng bảo bảo đi ra, nói: "Các ngươi đi xem náo nhiệt, Nam Vũ tiên đế cùng Lăng Hà tiên đế đánh nhau, ai thắng ai thua à!"

Long Kinh Thiên nhún vai một cái, nói: "Hai bên ngược lại là không đánh nhiều ít thời gian, chính là trước tiến hành liền một trận mắng chiến, mắng thật lâu."

Tiêu Tiểu Đông: ". . ." Tiên đế cấp bậc cao thủ, không phải vạn bất đắc dĩ, là sẽ không liều chết tương bác, chẳng qua là đoạt vợ mối hận, chắc không coi vào đâu, dẫu sao thông thường tiên đế, đều có tốt mấy trăm vợ, chạy theo người khác một cái, cũng coi là không thể cái gì.

"Nam Vũ tiên đế thật là xui xẻo à! Rất nhiều người phụ nữ vây quanh hắn mắng." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Tiêu Tiểu Đông cau mày một cái, nói: "Bị chửi chính là Nam Vũ tiên đế?"

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Thích Lăng Hà tiên đế nhiều đàn bà chính là, những phụ nữ kia mắng Nam Vũ tiên đế không mị lực, muốn hắn thật tốt kiểm điểm."

Tiêu Tiểu Đông: ". . ." Làm người phụ nữ chính là muốn làm được Lăng Hà tiên đế mảnh đất này bước, mới tính không uổng công

cuộc đời này à! Cua vợ người ta, còn có một cặp người làm nàng ra mặt.

------oOo------

Chương 371: Ăn thịt

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 371: Ăn thịt
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Trải qua một trận kịch chiến, Tiêu Cảnh Đình cửa hàng đan dược Gà Vàng Nhỏ thay đổi rách rưới, trong tiệm đan dược, cũng tại đại chiến trong tổn thất không thiếu, Hoa linh nhất tộc nữ tu ở trong cửa hàng bận rộn.

"Xem, cửa hàng đan dược Gà Vàng Nhỏ, Tiêu Cảnh Đình mở đan dược cửa hàng."

Tiêu Cảnh Đình lộ một tay sau đó, mộ danh tới xem Tiêu Cảnh Đình tu giả không thiếu, nhắc tới cửa hàng đan dược Gà Vàng Nhỏ, mọi người cũng không nói là Long Kinh Thiên mở đan dược cửa hàng, mà nói là Tiêu Cảnh Đình Tiêu đan sư đan tiệm thuốc.

"Cửa hàng này bảng hiệu, có thể thật biết điều à!" Mấy cái mộ danh mà tới tu giả, vây quanh tiệm đan dược bài làm thịt, bàn luận sôi nổi.

Đối với Tiêu Cảnh Đình đánh giá tăng cao, mọi người đối với Tiêu Cảnh Đình đan dược cửa hàng bảng hiệu đánh giá, cũng xách ra đi lên.

"Đầu củ cải đỏ gà ánh mắt như thế sáng ngời, vừa thấy liền khôn khéo lộ ra ngoài à!"

"Đầu củ cải đỏ hoàng gà nhất định là gà rừng ở giữa máy bay chiến đấu."

"Tiêu đan sư làm như thế một cái nhỏ hoàng gà làm bảng hiệu, cũng không biết có cái gì thâm ý."

. . .

Tiêu Cảnh Đình đan tiệm thuốc bảng hiệu, một mực làm người lên án.

Đối với Tiêu Cảnh Đình tại sao phải chọn như thế một cái lông xù con gà con làm bảng hiệu, nhiều cách nói rối ren, có người nói, Tiêu Cảnh Đình đã từng cùng gà vàng nhỏ một cái nữ tu có một chân, nhớ không quên. Có người nói, Tiêu Cảnh Đình đã từng bị tộc gà kia trưởng lão đại ân, có người nói, cái này trên thực tế không phải một con gà, mà là một cái thượng cổ hung thú, chẳng qua là dáng dấp tương đối giống như gà. . .

Trên thực tế, Tiêu Cảnh Đình chẳng qua là kiếp trước thích ăn KFC, khi còn bé lại nghèo không ăn nổi, cho nên, làm một bảng hiệu, hoài niệm một chút đã từng là thanh thông năm tháng mà thôi, chân tướng vật này, rất lâu, cũng thì không cách nào vạch trần.

"Tiêu đan sư."

"Tiêu đan sư."

Tiêu Cảnh Đình từ trong cửa hàng đi qua, gặp phải hoa linh, rối rít hướng hắn hành lý.

Tiêu Cảnh Đình có thể cảm nhận được những cái kia cái hoa linh, ở sau lưng đối với hắn chỉ chỉ chõ chõ, cùng hắn nhìn sang, những cái kia cái hoa linh lại một dỗ mà tán.

Hắc Lân sau khi chết, cửa tiệm lại lần nữa thay đổi ngay ngắn có thứ tự đứng lên, Tiêu Cảnh Đình tính toán, có lẽ có thể bán một ít đan dược cấp 8.

Cấp 7 đan dược lại được hoan nghênh, còn chưa như đan dược cấp 8 kiếm tiền.

. . .

"Tiêu đan sư." Long Vũ hướng Tiêu Cảnh Đình kêu một tiếng.

Tiêu Cảnh Đình hướng Long Vũ cười một tiếng, nói: "Là Long đạo hữu à! Ngươi làm sao tới?"

Long Vũ nho nhỏ quan sát Tiêu Cảnh Đình hai mắt, sắc mặt cổ quái nói: "Nghe nói, Hắc Lân chết ở trên tay ngươi, ta tới xem xem."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Ta thật ra thì cũng không có ra sức gì, chủ yếu là Kinh Thiên trước bày ra trận pháp nổi lên hiệu quả."

Long Vũ cười một tiếng, nói: "Tiêu đan sư quá khiêm nhường, ngươi bản lãnh, nhưng mà quá rõ ràng, không nghĩ tới Hắc Lân lá gan lớn như vậy, tên nầy ở Long tộc phạm vào tội ác chồng chất, sau đó tránh đi ra ngoài, tên nầy lại có thể lại xuất hiện ở thượng thiên vực, Long tộc thông

Tập liền cái này hơn mười ngàn năm, không nghĩ tới tài đến trên tay ngươi."

"Ta là vận khí tốt." Tiêu Cảnh Đình thần sắc thản nhiên nói.

Hắc Lân tên nầy bắt nạt kẻ yếu, vừa có chút gió thổi cỏ lay, liền chạy vô ảnh vô tung, bất quá, tên nầy quá xem nhẹ hắn Tiêu Cảnh Đình.

Long Vũ cùng Tiêu Cảnh Đình đi vào nội viện, Long Vũ thấy nội viện nhấc lên một cái nồi lớn, đậm đà mùi thịt từ trong nồi hiện ra.

Rồng nhỏ cùng phượng hoàng nhỏ bên cạnh, thả hai chén thịt mi, bất quá, 2 đứa nhỏ đối với thịt mi không có hứng thú gì, tranh đoạt kịch liệt một khối nhai bất động thịt nướng, thịt nướng trên, hiện đầy dấu răng.

"Đây là. . . Đây là Hắc Long thịt." Long Vũ trợn to mắt nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Hắc Long thịt đại bổ, ta muốn không thể lãng phí."

Long Vũ nhìn Tiêu Cảnh Đình, trong đầu liên tục lẩn quẩn Tiêu Cảnh Đình mà nói, không thể lãng phí, không thể lãng phí! Tiêu Cảnh Đình cái này, lại có thể ở thượng thiên vực nấu Long tộc.

Long Kinh Thiên đi ra, thấy Long Vũ, Long Kinh Thiên trên mặt dính vào mấy phần nụ cười.

"Cha, cha tới thật là tấu xảo, chúng ta mới vừa đúng dịp nấu thịt, ngươi có muốn tới hay không một chén à! Ngươi muốn tới một chén mà nói, ta vội tới ngươi thịnh."

Long Vũ tràn đầy hoài nghi nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Ngươi lúc nào lòng tốt như vậy?"

Long Kinh Thiên cười một tiếng, nói: "Cha, cha đây là nói lời gì? Ngươi nếu là không muốn ăn, vậy coi như xong."

Long Vũ lưng đeo tay, lạnh lùng nói: "Ai nói ta không được ăn, ngươi cho ta thịnh đến đây đi."

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: " Được." Long Kinh Thiên thầm nói: Hắc Lân cũng có thể coi như là người Long tộc, bọn họ ở Long tộc địa bàn ăn Long tộc, luôn là không tốt lắm, đem Long Vũ kéo xuống nước, chuyện này thì dễ làm hơn nhiều.

Long Vũ ăn ăn thang, nói: "Mùi vị không tệ à!"

"Đúng vậy! Thịt nhai rất dai đây." Long Kinh Thiên nói.

Long Vũ gật đầu một cái, nói: "Hình như là! Ngay cả có chút thiếu."

"Kinh Thiên, lại cho cha bới một chén." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Long Kinh Thiên có chút kháng cự nói: "Đã cho hắn một tô."

Long Vũ mặt hung dữ, nhìn Long Kinh Thiên, Long Kinh Thiên khẽ hừ một tiếng, Tiêu Tiểu Tấn sở trường cùi chỏ đụng đụng Long Kinh Thiên, nói: "Đi nhanh."

Long Kinh Thiên không cam không muốn đứng lên, thầm nói: Cho Long Vũ ăn, chuyện này hắn liền không phân thân ra được, không cần phải cho tên nầy ăn quá nhiều à!

"Tiêu đan sư, ngươi tu vi tiến bộ rất nhanh à!" Long Vũ đánh giá Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Nơi nào, không thể so Long Vũ tiền bối, trước nếu là có Long Vũ tiền bối ở chỗ này, nơi nào còn có Hắc Lân tên nầy quát tháo phần à!"

Long Vũ đắc ý cười cười, nói: "Vậy cũng được."

Long Kinh Thiên hề hề cười một tiếng, Long Vũ hướng Long Kinh Thiên nhìn sang, tức giận: "Ngươi cười gì vậy?"

Long Kinh Thiên khoát tay một cái, nói: "Không việc gì, tùy tiện cười cười mà thôi."

Rồng nhỏ cùng phượng hoàng nhỏ vây quanh thịt hăng hái chiến đấu, Tiêu Tiểu Tấn bất đắc dĩ lắc đầu một cái, nói: "2 cái con này tiểu quỷ, cắt tốt thịt mi không ăn, cũng biết gặm gặm bất động thịt, cũng không biết là cái gì tánh tình."

Long Kinh Thiên nhếch môi, nói: "Giống như ta à! Thích khiêu chiến độ khó cao."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình một nhà vây chung chỗ ăn thịt nướng, Hoa Hồng tiên tử đi vào.

"Tiêu đan sư, Long đạo hữu, Long tộc khách tới thăm." Hoa Hồng tiên tử nói.

Long Kinh Thiên khẽ hừ một tiếng, "Long tộc những người này, thì sẽ mã hậu pháo, mau, đem những tên kia cũng đuổi ra ngoài."

Long Vũ xoa xoa lỗ mũi, thầm nói: Long tộc những người này, hắn thật giống như cũng coi là Long tộc.

Hoa Hồng tiên tử có chút hơi khó nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Cái này. . . Long thiếu, vẫn là chính ngươi cùng bọn họ nói đi."

Long Kinh Thiên hướng Hoa Hồng tiên tử người phía sau nhìn sang, không vui nhíu mày một cái, thầm nghĩ: Long Hà những người này, thật là một chút cũng không biết khách khí, lại có thể xông vào.

Long Linh Ngọc đi theo Long Hà vừa tiến đến, thấy trong sân nồi lớn, Long Linh Ngọc lập tức phát ra một tiếng kêu sợ hãi.

Long Kinh Thiên hướng Long Linh Ngọc, tức giận: "Nha đầu, không nên kêu, ngươi gọi thật là khó nghe à!"

Long Linh Ngọc nâng tay lên chỉ, hướng Long Kinh Thiên chỉ một cái , nói."Ngươi. . . Ngươi ăn cái gì đồ?"

"Thịt nướng à!" Long Kinh Thiên mãn bất tại ý nói.

"Ngươi. . . Ngươi đem Hắc Lân nướng?" Long Linh Ngọc trợn to hai mắt nói.

"Cũng không có cũng nướng, còn nấu một số, hầm một số, muối tiêu liền một số. . ." Long Kinh Thiên nói.

Long Linh Ngọc trợn to mắt, nhìn Long Kinh Thiên, cắn răng nghiến lợi nói: "Long Kinh Thiên, người là long tộc, ngươi lại có thể ăn Long tộc."

Long Kinh Thiên mãn bất tại ý nhún vai một cái, nói: "Ta lại không là thuần túy Long tộc, ta là quái thai."

Long Kinh Thiên đem Long Vũ kéo ra, nói: "Hắn, hắn là Long tộc, hơn nữa hắn ăn nhiều nhất."

Long Vũ sậm mặt lại, thầm nghĩ: Long Kinh Thiên cái này thằng nhóc chết bầm, mời hắn ăn cái gì, quả nhiên lòng không tốt."

Long Linh Ngọc nhìn Long Vũ trên tay bưng đồ, mặt chợt đỏ bừng. Long Linh Ngọc thầm nói: Long Vũ làm việc quả nhiên phóng đãng không kềm chế được, cùng Long Kinh Thiên một cái tánh tình.

Tiêu Cảnh Đình nhìn mấy cái Long tộc khách tới, nói: "Mấy vị đạo hữu, không nên tức giận nha, thịt sao? Người gặp có phần, các ngươi muốn ăn sao? Ta cho mỗi người các ngươi làm một chén."

Long Hà cắn răng nghiến lợi nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Không cần."

"Mấy vị thật là quá đáng tiếc, thật ra thì, thịt này mùi vị, vậy thì thật là không tệ à!" Tiêu Cảnh Đình tràn đầy tiếc hận nói.

Long Kinh Thiên nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Cha vợ đại nhân, những người này không lộc ăn, ngươi không cần để ý tới bọn họ."

"Long Hà, ngươi tới làm gì?" Long Kinh Thiên lạnh lùng hỏi.

Long Hà nhìn Long Kinh Thiên quá rộng nhíu mày một cái, nói: "Đã có thể xác nhận, ngươi sanh vậy con rồng nhỏ là thuần huyết rồng nhỏ."

Long Hà hướng Long bảo bảo phương hướng nhìn sang, Long bảo bảo một chút đều không đem tiến vào mấy người coi ra gì, ở bên kia tràn đầy máu gà cùng Phượng bảo bảo đấu vật, 2 thằng nhãi con trên đất lăn qua lộn lại, cút cả người bẩn thỉu.

Nhìn lôi thôi lếch thếch Long bảo bảo, Long Hà không nhịn được nhíu chặt chân mày, thầm nói: Thật tốt một cái tôn quý Long tộc thuần huyết con non, cho Long Kinh Thiên tên bại hoại này nuôi giống như dã đứa trẻ.

Long Kinh Thiên dương dương đắc ý nói: "Vẫn là ta biết sanh con à! Các ngươi những Long tộc này, sanh ra tất cả đều là rượu bị thịt, nơi nào so ở trên ta sanh Long bảo bảo à, cả đời chính là thuần huyết, thắng được các ngươi nuôi đi ra ngoài những nhãi con kia muôn vàn."

Long bảo bảo nghe đến Long Kinh Thiên mà nói, giống như là rõ ràng liền cái gì, lập tức nhảy tót lên Long Kinh Thiên trên đầu, huơi tay múa chân.

Long bảo bảo cả người bẩn thỉu, Long Kinh Thiên một chút cũng không chê.

Phượng hoàng nhỏ quạt cánh, đem Long bảo bảo đụng phải một bên, mình cũng chiếm cứ nửa bên.

"Long Đế ý là phải đem Long bảo bảo mang về nuôi." Long Hà nói.

Long Kinh Thiên sắc mặt chợt thay đổi xơ xác tiêu điều liền đứng lên, "Con ta, chính ta nuôi liền tốt."

"Ngươi nuôi, ngươi xem xem ngươi nuôi đi ra ngoài cái gì tánh tình?" Long Hà khinh thường nói.

Long Kinh Thiên lạnh lùng cười một tiếng, nói: "Ta nuôi đi ra ngoài tánh tình không tốt sao? Các ngươi Long tộc nuôi đi ra ngoài, ngược lại là tốt tánh tình, một cái 2 cái tất cả đều là phế vật."

Long Hà mặt đỏ lên, nói: "Ngươi. . ."

Long Kinh Thiên lưng đeo tay, nói: "Các ngươi những Long tộc này từng cái người đi ra kiến thức nông cạn vậy, làm sao không sinh

mấy cái thuần huyết con non đi ra vui đùa một chút, người khác sinh ra, liền muốn cướp, đẹp các ngươi."

"Long Kinh Thiên, ngươi liền không lo lắng Hắc Lân sự việc, xảy ra lần nữa sao? Ngươi không phải mỗi lần đều có vận khí tốt như vậy." Long Hà âm trầm nói.

Long Kinh Thiên mãn bất tại ý nói: "Có quan hệ thế nào, Hắc Lân không phải đã biến thành thịt nướng, chưng thịt, bột chưng thịt, nếu như, còn có người đánh giống nhau chủ ý, đó cũng là cái kết quả này."

"Long Kinh Thiên, ngươi không nên hối hận." Long Hà nhìn Long Kinh Thiên nói.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Ta dĩ nhiên sẽ không hối hận."

Long Hà nhìn Long Kinh Thiên hai mắt, nổi giận đùng đùng mang người đi.

Long Vũ nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Rồng nhỏ là thuần huyết, mơ ước nó người sẽ không thiếu."

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, mãn bất tại ý nói: "Trước kia mơ ước người ta, còn không phải là không thiếu, ta còn không phải là một mực sống thật tốt."

Long Vũ: ". . ."

------oOo------

Chương 372: Đan dược cấp 8

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 372: Đan dược cấp 8
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Hoa Hồng tiên tử nhìn đệ tới trong tay đan dược, không nhịn được trợn to mắt, "Tiêu đan sư, cái này. . . Đây là đan dược cấp 8?"

Bởi vì là quá hưng phấn, Hoa Hồng tiên tử gò má hiện lên mấy phần đỏ ửng vẻ.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Tạm thời có thể cung cấp đan dược ít một chút, qua đoạn thời gian, chủng loại có lẽ có thể nhiều hơn một chút."

Hoa Hồng tiên tử ngây ngẩn nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Tiêu đan sư, chúng ta cũng phải bắt đầu bán đan dược cấp 8 liền sao?"

"Đúng vậy! Có vấn đề gì không?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Hoa Hồng tiên tử vội vàng lắc đầu một cái, nói: "Không. . . Không có vấn đề."

"Tiêu đan sư, đan dược này là đan dược gì à!" Hoa Hồng tiên tử hỏi.

"Là lôi vân đan, thích hợp tu giả hệ lôi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hoa Hồng tiên tử híp mắt, tu giả hệ lôi, thượng thiên vực hùng bá một phe tu giả hệ lôi không thiếu, nhưng là, thích hợp tu giả hệ lôi đan dược, cũng không nhiều, cái này lôi vân đan vừa ra tới, nếu để cho những cái kia tu giả hệ lôi biết, nhất định muốn kích động chết.

"Tiêu đan sư dự định bán thế nào đan dược này đâu, đây là đan

dược cấp 8, trực tiếp niêm yết giá rõ ràng, tựa hồ không tốt lắm à!" Hoa Hồng tiên tử trầm ngâm một chút nói.

Tiêu Cảnh Đình đế liền đế chân mày, nói: "Do ngươi quyết định đi."

Hoa Hồng tiên tử nghe vậy cười một tiếng, nói: " Được."

Hoa Hồng tiên tử cầm đan dược, khóe miệng giương lên lau một cái nhanh nhẹn nụ cười.

"Chị Hoa Hồng, ngươi sắc mặt không tệ, có chuyện gì tốt sao?" Thải Điệp tiên tử hỏi.

Hoa Hồng tiên tử cười một tiếng, nói: "Chúng ta bên trong tiệm đan, cũng có đan dược cấp 8 bán ra."

Thải Điệp tiên tử có chút cao hứng nói: "Phải không? Vậy thì tốt quá."

Thải Điệp tiên tử ánh mắt sáng sáng, Hoa linh nhất tộc đãi ngộ trực tiếp cùng kiếm được tiên tinh nối kết, trong tiệm bán đan dược cấp 8, bọn họ đãi ngộ cũng biết đi theo đề cao, coi như đãi ngộ đề cao không được, trong tiệm có đan dược cấp 8 bán, bọn họ cũng là trên mặt có vẻ vang.

Tiên giới luyện đan sư cái nào không phải duệ hai năm tám chục ngàn, đi theo một cái cấp 8 đan sư bên người, nhưng mà, cực lớn vinh hạnh.

Trước, mặc dù bọn họ đan dược bán không tệ, nhưng là, không có đan dược cấp 8 bán, từ đầu đến cuối không tính là đan dược cao cấp tiệm, một ít cao cấp tiệm đan, một chút không đem bọn họ cửa tiệm coi ra gì.

Một khi trong tiệm bắt đầu bán đan dược cấp 8, tình huống này, liền có thể được cải thiện.

"Đan dược là từ đâu tới? Tiêu đan sư luyện chế?" Thải Điệp tiên tử hỏi.

Hoa Hồng tiên tử lắc đầu một cái, nói: "Tiêu đan sư chỉ cho ta đan dược, chưa nói đan dược là làm sao tới."

Thải Điệp tiên tử suy nghĩ một chút, nói: "Đó nhất định là Tiêu đan sư luyện chế."

"Ngươi làm sao biết?" Hoa Hồng tiên tử hỏi.

"Rất đơn giản à! Thượng thiên vực cấp 8 luyện đan sư nhiều như vậy, Tiêu đan sư đến thượng thiên vực sau đó, cũng không có cùng những người đó tiếp xúc qua, cho nên, đan dược hẳn là hắn tự mình luyện chế." Thải Điệp tiên tử nói.

Hoa Hồng tiên tử cười một tiếng, nói: "Đừng để ý nhiều như vậy, chúng ta chỉ để ý bán đan dược liền tốt."

Hoa Hồng tiên tử âm thầm suy nghĩ, Tiêu Cảnh Đình người này âm thầm, kết quả, ra tay một cái, giết chết Hắc Lân, Tiêu Cảnh Đình là cấp 8 đan sư có khả năng rất lớn à!

. . .

"Ngọc Tuyết, ngươi nói ngươi đã từng cùng vị này Tiêu đan sư ở trung thiên vực có tiếp xúc qua?" Trương Hồng Nghệ hỏi.

Trương Ngọc Tuyết cẩn thận đi theo Trương Hồng Nghệ bên người, đáp một tiếng, "Đúng vậy!"

Trương Hồng Nghệ là Trương gia tiên tôn cường giả, Trương Ngọc Tuyết chẳng qua là Trương gia một cái không đáng kể hậu bối, vậy dưới tình huống, Trương Ngọc Tuyết căn bản tiếp xúc không tới Trương Hồng Nghệ, nhưng là, hết lần này tới lần khác Trương Ngọc Tuyết đi qua trung thiên vực, vẫn cùng Tiêu Cảnh Đình từng có nhất định tiếp xúc, mặc dù, quan hệ coi là không thể quá tốt, nhưng là,

tóm lại coi như là biết.

"Ngươi ở trung thiên vực là tại sao biết hắn?" Trương Hồng Nghệ hỏi.

Trương Ngọc Tuyết thầm nói: Tiêu Cảnh Đình lúc đó đang giả mạo một cái nhị thế tổ, nàng lúc ấy còn muốn làm ơn Tiêu Cảnh Đình cùng chung đuổi bắt hắn con rể Long Kinh Thiên, bất quá, Tiêu Cảnh Đình không đồng ý.

Trương Ngọc Tuyết hít sâu một hơi, nhớ tới, mình thật giống như là một cười ầm.

"Ta đã từng ở tại Tiêu Cảnh Đình trong biệt viện, bất quá, hắn tương đối lạnh mạc." Trương Ngọc Tuyết ở trong lòng cười khổ, mình đã từng lại có thể làm ơn Tiêu Cảnh Đình cùng nhau bắt Long Kinh Thiên, Tiêu Cảnh Đình tên nầy, khi đó, đến tột cùng là như thế nào xem đãi mình à!

"Người có bản lãnh, nóng nảy cũng sẽ không quá tốt, nhất là giống như Tiêu đan sư như vậy." Trương Hồng Nghệ thản nhiên nói.

Trương Ngọc Tuyết cười một tiếng, nói: "Lão tổ tông nói đúng."

"Lão tổ tông, lần này Tiêu gia tiệm đan dược trong xuất hiện đan dược cấp 8 là đan dược gì à!" Trương Ngọc Tuyết hỏi.

"Là lôi vân đan, hẳn là dùng cây thiên lôi ở trên kết trái linh quả luyện chế, là đồ tốt à! Nghe nói, lôi hỏa lão ma cùng thiên lôi đồng tử đợi một chút tu luyện lôi hệ pháp quyết tiên tôn cũng đã chạy tới, cạnh tranh không nhỏ." Trương Hồng Nghệ tràn đầy cảm thán nói.

Trương Ngọc Tuyết cau mày, nói: "Tiêu Cảnh Đình trên tay có cây thiên lôi?"

Trương Hồng Nghệ gật đầu một cái, nói: "Hẳn không sai, tốt số người, nghe nói, Tiêu Cảnh Đình đã là cấp 8 tiên đan sư, tên nầy ở

trung thiên vực lúc này thuật luyện đan như thế nào à!"

Trương Ngọc Tuyết miễn cưỡng cười một tiếng, Tiêu Cảnh Đình ở trung thiên vực lúc này chỉ là một cấp 4 luyện đan sư, nghe nói, Trương Thiên Ý vốn còn muốn thu Tiêu Cảnh Đình làm người làm tới, Trương Thiên Ý làm việc so nàng càng không đáng tin cậy.

"Tiêu đan sư giấu giếm thực lực, hắn rất khiêm tốn, không có ai biết, hắn chân chính thực lực." Trương Ngọc Tuyết nói.

Trương Hồng Nghệ gật đầu một cái, nói: "Tiêu Cảnh Đình đúng là quá khiêm tốn, nếu không phải Hắc Lân quá mức khinh thường, chạy đến Tiêu Cảnh Đình tiệm đan tìm phiền toái, chỉ sợ bây giờ đều không người biết Tiêu Cảnh Đình chân chính thực lực."

Trương Hồng Nghệ cùng Trương Ngọc Tuyết vừa nói vừa nói, bất tri bất giác thì đến tiệm đan.

Trong tiệm đan đầy ấp người, Tiêu gia tiệm đan dược tuôn ra có đan dược cấp 8 tiêu thụ tin tức sau đó, trong cửa hàng làm ăn, là tốt không thiếu.

Trương Hồng Nghệ thấy trong tiệm đan, có một cái kín gió cái rương, mỗi một vào tiệm người, nếu như có ý cạnh tranh lôi vân đan, có thể đem mình giá cả viết ném nhập trong rương, người trả giá cao được.

Trương Hồng Nghệ linh hồn lực quét qua cái rương, trong rương đã có gần trăm cái viết giá cả ngọc thạch, đáng tiếc, hắn chỉ có thể biết đại khái số lượng, xem không thấy giá cả.

Trương Ngọc Tuyết nhìn Trương Hồng Nghệ, hỏi: "Lão tổ tông, thế nào sao?"

Trương Hồng Nghệ lắc đầu một cái, nói: "Không việc gì, chẳng qua là tình thế nếu so với ta tưởng tượng còn muốn nghiêm nghị à!"

Trương Hồng Nghệ lấy một hòn đá, tạm thời gây khó dễ không chừng chủ ý, phải báo bao nhiêu giá cả.

Trong tiệm đan, tùy ý có thể gặp xinh đẹp Hoa linh nhất tộc nữ tu, trong tiệm đan làm ăn càng ngày càng tốt, Hoa Hồng tiên tử còn hấp thu một ít thượng thiên vực hoa linh tộc nữ tu, vào tiệm hỗ trợ.

. . .

Tiêu Tiểu Tấn vừa đi vào hậu viện, liền thấy Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên hóa thành một con rồng bay, phụng bồi 2 đứa nhỏ nô đùa.

Lần trước Long Kinh Thiên cùng Tiêu Tiểu Tấn chạy ra ngoài xem náo nhiệt, rồi sau đó tiệm đan bị tập kích sự việc, dọa Long Kinh Thiên giật mình, đoạn này thời gian, Long Kinh Thiên đã không ra khỏi cửa.

Long Kinh Thiên hướng Tiêu Tiểu Tấn bay đi, hỏi: "Tiểu Tấn, ngươi đã đi đâu?"

"Ta đi tiệm đan nhìn xem." Tiêu Tiểu Tấn nói.

"Tiệm đan làm ăn rất chạy à!" Long Kinh Thiên nói.

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Tiệm đan dược nguyên bản sinh ý cũng không tệ, bây giờ có đan dược cấp 8 bán ra, làm ăn thì tốt hơn, Hoa Hồng tiên tử mạnh vì gạo, bạo vì tiền , trong tiệm làm ăn bị nàng xử lý gọn gàng ngăn nắp, mặc dù mời Hoa Hồng tiên tử các người tốn cũng không thiếu, bất quá, có những người này, đúng là tiết kiệm sức lực liền rất nhiều.

"Đúng rồi, ta nghe nói người Phượng tộc đã tới." Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

Long Kinh Thiên hướng rồng nhỏ cùng phượng hoàng nhỏ nhìn sang, gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Phải mau sớm đề cao thực lực mới được."

Một cái 2 cái đều cảm thấy hắn chiếu cố không tốt mắc tử, những thứ này khốn kiếp, chính hắn thằng nhóc con, hắn làm sao liền theo không lo được?

Long Kinh Thiên trầm mặt, hắn sinh lúc đi ra, cha không thương, mẹ không thương, Long tộc cùng Phượng tộc cao tầng đều không thích, thật vất vả cùng mình lớn lên, sinh 2 cái đáng yêu bảo bảo, những người này, lại khải thứ mình sanh bảo bảo tới.

"Long tộc cùng Phượng tộc đám này oắt con vô dụng, mình loại trong tộc những tên kia không sanh được thuần huyết con non, liền khải thứ ta sanh thuần huyết con non, cái gì tánh tình à!" Long Kinh Thiên không vui nói.

Tiêu Tiểu Tấn liếc Long Kinh Thiên một cái, nói: "Ngươi sanh? Chẳng lẽ là bụng ngươi bên trong chạy ra?"

Long Kinh Thiên lúng túng gãi đầu một cái, nọa nọa nói: "Nói thế nào, ta đều có công lao à!"

. . .

Tiêu Tiểu Đông ôm một cái hộp, đi vào.

"Các ngươi đang nói chuyện gì đâu ?" Tiêu Tiểu Đông thuận miệng hỏi.

Tiêu Tiểu Tấn lắc đầu một cái, nói: "Không việc gì, đại ca đây là cái gì à!"

"Đây là những tên kia đấu thầu giá cả." Tiêu Tiểu Đông nói.

Long Kinh Thiên có chút kích động nói: "Phải không? Đấu thầu đã

kết thúc, cầm tới ta xem xem."

Tiêu Tiểu Đông đem đấu thầu rương đưa cho Long Kinh Thiên, "Ngươi tới xem đi."

Long Kinh Thiên lấy ra một quả ngọc thạch, nhíu mày một cái, "Một trăm triệu tiên tinh, phế vật! Một trăm triệu tiên tinh, liền muốn mua đan dược cấp 8, đẹp hắn."

Tiêu Tiểu Đông cười một tiếng, cấp tám đan dược giá thị trường là một tỉ tiên tinh cỡ đó, một trăm triệu tiên tinh quả thực có chút thấp, người này đoán chừng là muốn đến sửa máy nhà dột, lấy loại này tối tăm ngọn phương thức đấu giá, nếu như, đấu giá người thiếu, đúng là có thể lấy cực thấp giá cả mua được đan dược, nhiều người mà nói, thì không thể.

Long Kinh Thiên lại lấy ra một quả ngọc thạch, "Mười lăm tỉ tiên tinh, cái này ra giá có chút bảo thủ, phỏng đoán đan dược cũng không phần của hắn."

"Cái này hai mươi tám trăm triệu." Tiêu Tiểu Tấn lấy ra một quả ngọc thạch nói.

Long Kinh Thiên lấy ra ngọc thạch, gật đầu một cái, nói: "Cái này ra giá còn có chút hy vọng, bất quá, phỏng đoán hy vọng cũng không lớn."

Long Kinh Thiên kiểm tra một chút tất cả ngọc thạch, có một người ra giá ở năm tỉ, còn lại có 2 cái ba tỉ, tổng cộng ba viên đan dược, người trả giá cao được, chính là cái này ba người.

"Cái này ra giá năm tỉ, nhất định là cường hào." Tiêu Tiểu Tấn nói.

"Kim Sùng Ấn." Long Kinh Thiên nhìn danh tự này, nói: ', ta biết người này, cái này hẳn là Tử Vân Khai Sơn Giáp nhất tộc."

"Cái này người nhất tộc, trời sanh thì có tìm, khai thác tiên linh mạch

năng lực, tiên tinh đối với Tử Vân Khai Sơn Giáp nhất tộc mà nói, chính là một đống con số, rất nhiều Long tộc cũng mơ ước nuôi dưỡng một cái Tử Vân Khai Sơn Giáp, bất quá, cái này nhất tộc tu giả, hàng năm sinh tồn ở lòng đất, vừa có điểm gió thổi cỏ lay, liền tránh vô ảnh vô tung, rất khó tìm."

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Thật là không sai năng lực." Tiên giới bách tộc, có hắn đặc điểm, Tử Vân Khai Sơn Giáp nhất tộc tìm tiên tinh năng lực quả thực để cho người hâm mộ.

"Đúng vậy! Bất quá, cái này người nhất tộc, thiên phú tu luyện không phải quá mạnh mẽ, lãng phí một cách vô ích cái này hiếm có thiên phú." Long Kinh Thiên nói.

------oOo------

Chương 373: Xuất hiện bí cảnh

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 373: Xuất hiện bí cảnh
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

"Xảy ra chuyện, xảy ra chuyện." Thải Điệp tiên tử vội vội vàng vàng đi vào.

Long Kinh Thiên hướng Thải Điệp tiên tử nhìn sang, lười biếng hỏi: "Xảy ra chuyện? Xảy ra chuyện gì?"

Long Kinh Thiên thầm nói: Hoa linh nhất tộc người phụ nữ, lá gan cũng quá nhỏ, hơi ra chút chuyện, liền kinh hãi quái vật nhỏ.

"Trong mặt sông Tuyết Lam, lao ra một cái bí cảnh cửa vào, giống như là một rất lợi hại bí cảnh, có chút tiên đế cường giả cũng chạy tới." Thải Điệp tiên tử nói.

Long Kinh Thiên cùng Tiêu Tiểu Tấn không khỏi trố mắt nhìn nhau.

Tiêu Tiểu Tấn cau mày một cái, nói: "Tiên đế cường giả?"

Thải Điệp tiên tử gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Tiên đế cường giả."

Long Kinh Thiên sờ cằm, nói: "Tiên đế cường giả cũng tới, nhìn dáng dấp không thể bỏ qua à!"

Long bảo bảo lập tức nhảy tót lên Long Kinh Thiên trên đầu, bô bô kêu lên.

Long Kinh Thiên cau mày, lắc đầu một cái, nói: "Đừng ẩu tả."

Long bảo bảo có chút cáu phẫn quơ móng vuốt, làm bộ muốn gãi Long Kinh Thiên.

Tiêu Tiểu Tấn hướng Long Kinh Thiên nhìn sang, Long bảo bảo có lúc nói tới nói lui, tương đối sâu áo, Tiêu Tiểu Tấn nghe không hiểu, bất quá, Long Kinh Thiên ngược lại là có thể nghe hiểu, Tiêu Tiểu Tấn rất là hoài nghi, Long Kinh Thiên có phải hay không cùng Long bảo bảo cá mè một lứa, cho nên, mới nghe hiểu.

"Long bảo bảo nói cái gì vậy?" Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

Long Kinh Thiên xoa xoa lỗ mũi, nói: "Hắn nói, cướp liền tiên đế."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Long bảo bảo tên nầy, rất có là phụ làn gió à!

"Xem ngươi đem con dạy, không biết tự lượng sức mình." Tiêu Tiểu Tấn vặn chân mày nói.

Long Kinh Thiên nhìn Tiêu Tiểu Tấn, không cho là đúng nói: "Con trai chúng ta từ nhỏ đã có hùng tâm tráng chí, đây là chuyện tốt à!" Mặc dù có chút tự tìm đường chết hiềm nghi.

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Thải Điệp tiên tử có chút kinh Long Kinh Thiên, vào tới báo cáo liền một chút tình huống, liền vội vội vàng vàng chạy.

Tiêu Cảnh Đình đi vào, hỏi: "Trong mặt sông Tuyết Lam có cái bí cảnh, các ngươi phải đi xem xem sao?"

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Muốn, muốn, chẳng qua là Long bảo bảo cùng Phượng bảo bảo làm thế nào?"

"Thu đến không gian bên trong đi đi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Như vậy quá tốt."

Tiêu Cảnh Đình vung tay lên, Long bảo bảo cùng Phượng bảo bảo liền bị thu vào không gian.

. . .

Một đến trong không gian, Long bảo bảo cùng Phượng bảo bảo liền vung vui mừng tựa như chạy ra.

Bé nhân sâm ở phía sau hai người truy đuổi, theo sít sao vẫn là không theo đuổi.

Long bảo bảo cùng Phượng bảo bảo, mặc dù tuổi còn nhỏ, không phải rất hiểu chuyện, nhưng là, ánh mắt sắc bén rất, 2 người vừa vào không gian, liền hướng sinh mạng linh dịch chỗ ở vị trí chạy tới.

Bé nhân sâm vẻ mặt đưa đám, lảo đảo nghiêng ngã truy đuổi ở phía sau, không được kêu la: "Các ngươi chậm một chút, chậm một chút,...đợi ta một chút à!"

Long bảo bảo cùng Phượng bảo bảo một đầu đâm vào để dành sinh mạng linh dịch đầm nước trong, 1 rồng, một con phượng một đầu ghim tới, nhiều sinh mạng linh dịch bắn tung tóe đi ra.

Bé nhân sâm nhìn một màn này, gấp thiếu chút nữa té xỉu, sinh mạng linh dịch vật này, bên ngoài nhưng mà bàn về giọt bán à! Tiêu Cảnh Đình tâm tình tốt đứng lên, mới có thể cho phép hắn uống một chút."2 người các ngươi đừng ẩu tả, đừng ẩu tả à!"

Long bảo bảo cùng Phượng bảo bảo tràn đầy hưng phấn ở sinh mạng linh dịch tích tụ đầm nước trong nghịch nước, còn cầm linh dịch hỗ hắt.

Bé nhân sâm gấp vò đầu bứt tai, nhưng không thể làm gì.

Nhìn bị lãng phí sinh mạng linh dịch, bé nhân sâm thầm nói: Tiêu Cảnh Đình sợ là phải đau lòng muốn chết.

Tiêu Cảnh Đình đi vào, nói: "Không có chuyện gì xảy ra sao?"

Bé nhân sâm khóc không ra nước mắt nhìn Tiêu Cảnh Đình, Tiêu Cảnh Đình hướng Long bảo bảo cùng Phượng bảo bảo phương hướng nhìn sang, chân mày nhảy một cái, trên mặt gân xanh một cây một cây nổ ra.

Tiêu Cảnh Đình vung tay lên, Long bảo bảo cùng Phượng bảo bảo bị Tiêu Cảnh Đình ngã treo ở cây thiên lôi ở trên.

Nhận ra được bị trói buộc ở Long bảo bảo cùng Phượng bảo bảo ngạo kiêu ngạo kêu lên.

Bé nhân sâm nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Tiêu lão cha, như vậy có phải hay không không tốt lắm à!"

Tiêu Cảnh Đình khoanh tay, nhìn bị cây mây trói buộc ở rồng nhỏ cùng phượng hoàng nhỏ, nói: "Oa Oa thì phải từ nhỏ nắm lên, cái này 2 đứa nhỏ mắc tử cái này tánh tình, để mặc cho bất kể mà nói, trong tương lai nhất định là muốn thành là con phá của, vậy làm sao có thể thành đâu ?"

Tiêu Cảnh Đình nhìn không dừng được giọt nước rồng nhỏ cùng phượng hoàng nhỏ, đau lòng thành một đoàn, cái này 2 đứa nhóc, lại có thể ngâm ở liền sinh mạng linh dịch bên trong, đó cũng đều là tiền à! Sinh mạng linh dịch như vậy vật trân quý, là có thể tao đạp như vậy sao? Vật này thả ra ngoài, tiên đế cường giả, cũng phải cướp bể đầu.

Long Kinh Thiên cùng Tiêu Tiểu Đông bị Tiêu Cảnh Đình cũng biết liền đi vào.

Rồng nhỏ cùng phượng hoàng nhỏ vừa nhìn thấy Long Kinh Thiên, liền ngạo ô ngạo ô kêu lên, Long Kinh Thiên nhìn bị treo ở giữa không trung rồng nhỏ cùng phượng hoàng nhỏ, đau lòng thành một đoàn, "Cha vợ đại nhân, cái này hai tên, gây chuyện gì."

"Các ngươi xem vậy sinh mạng linh dịch, cũng cho cái này 2 đứa nhóc gieo họa quang." Tiêu Cảnh Đình không vui nói.

Long Kinh Thiên nhìn một bên bừa bãi sinh mạng linh dịch ao, lại nhìn xem 2 cái ướt lưu chảy tiểu quỷ mắng: "Thật không giống."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Ba ngày không đánh, ở trên phòng bóc miếng ngói, không thể lại nuông chìu cái này 2 đứa nhóc."

"Đúng vậy! Đúng vậy! Cha vợ ngươi nhìn làm đi." Long Kinh Thiên nói.

Đem Long Kinh Thiên coi thành cứu tinh rồng nhỏ cùng phượng hoàng nhỏ, gặp Long Kinh Thiên hoàn toàn không giúp bọn họ nói chuyện, nhất thời tức giận kêu lên.

Long Kinh Thiên nhìn ngạo ô ngạo ô gọi rồng nhỏ cùng phượng hoàng nhỏ, xoa xoa lỗ mũi, thầm nói: Không có biện pháp à! Tiêu Cảnh Đình là cha vợ, so hắn 1 trưởng bối đâu, cưới vợ người ta con trai, hắn tổng phải nghe lời một chút, hơn nữa, cái này 2 đứa nhóc, thật là quá lãng phí một ít, đây chính là sinh mạng linh dịch à! Cất mấy trăm năm, mới cất như vậy một chút, hắn ngày thường cũng không thế nào không tiếc động.

Rồng nhỏ cùng phượng hoàng nhỏ đại khái hiểu liền cái gì, thay đổi ủ rũ cúi đầu đứng lên.

"Đều chuẩn bị xong chưa?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Xong hết rồi, cha vợ đại nhân, đã có rất nhiều tiên đế tiến vào, nghe nói, bên trong niêm phong rất nhiều tiên linh mạch, thứ tốt không thiếu, ta xem chúng ta cũng đừng chậm trễ, trực tiếp vào đi thôi."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Cũng tốt."

. . .

Tiêu Cảnh Đình các người chạy tới tuyết lam bờ sông bí cảnh cửa vào, bí cảnh cửa vào có một cổ cường đại gió mạnh, muốn đi vào bí cảnh, nhất định phải ngăn chặn ở gió mạnh, Tiêu Cảnh Đình thấy một ít tu giả, thử tiến vào bí cảnh, nhưng là, bị mãnh liệt gió mạnh cuốn đi ra.

Bị cuốn đi ra ngoài tu giả, không cam lòng, lần nữa nhảy vào, lại lần nữa bị cuốn đi ra.

Có mấy cái tu giả, dùng dây thừng đem mấy người cột vào một khối, liên hiệp chống đở gió mạnh tiến vào trong đó.

Một ít vận khí kém tu giả, trực tiếp bị gió mạnh xé thành mảnh vụn.

Một cái con rùa đen to lớn, chậm rãi dời tới, con rùa đen tốc độ rất chậm, để cho người nhìn hận không phải hỗ trợ đẩy hai cây.

Long Kinh Thiên nhìn chậm đằng đằng di động con rùa đen, bĩu môi, nói: "Người Huyền Vũ nhất tộc, luôn là như vậy chậm rãi, chậm rãi, hẹn Huyền Vũ một tổ người quyết đấu ghét nhất, những người này, hoàn toàn không có ở đây quan niệm, không một cái không lùi đến."

"Đã từng có một tu giả, hẹn Huyền Vũ nhất tộc tu giả quyết đấu, kết quả, Huyền Vũ nhất tộc cái đó tu giả, ở phía trước đi quyết chiến địa điểm nửa đường trong ngủ, một ngủ chính là ba trăm năm, lúc tỉnh lại, cái tên kia đem quyết đấu sự việc quên mất, đáng thương cái đó muốn cùng hắn quyết đấu tu giả, uổng chờ không mấy trăm năm."

Con rùa đen to lớn tiến vào cửa vào, rất dễ dàng tiến vào trong đó.

"Không có bị cuốn đi ra." Tiêu Cảnh Đình nói.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Huyền Vũ người nhất tộc, mặc dù tốc độ chậm một ít, nhưng là, thực lực là có, lực phòng ngự, lại là nhất lưu."

Tiêu Tiểu Tấn sờ cằm, nói: "Lớn như vậy một cái, nếu là hầm ăn, có thể hầm thật là lớn một nồi canh đây."

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Huyền Vũ nhất tộc, hầm đứng lên, mùi vị khá tốt."

Tiêu Cảnh Đình hướng Long Kinh Thiên cùng Tiêu Tiểu Tấn nhìn sang, bất đắc dĩ lắc đầu một cái, thầm nói: Cũng lúc này, cái này hai tên, cũng đang suy nghĩ gì à!

"Chúng ta đi xuống đi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: " Được, ta đánh trận đầu."

Long Kinh Thiên hóa thành một con rồng khổng lồ, dẫn đầu vọt xuống, Tiêu Cảnh Đình các người đi theo Long Kinh Thiên sau lưng, cùng nhau tiến vào bí cảnh.

Tiến vào bí cảnh cửa vào lối đi có chút trưởng, kịch liệt gió mạnh thổi người không mở mắt nổi Tiêu Cảnh Đình cùng trên người pháp y không tệ, chống đở phần lớn gió mạnh, nhưng là, mãnh liệt gió mạnh, hay là cho người một loại, thân thể đều phải bị tê liệt cảm giác.

Tiêu Cảnh Đình các người phi hành một đoạn thời gian, liền thấy Huyền Vũ tộc vậy con rùa đen, đại con rùa đen tốc độ mặc dù có chút chậm, nhưng là, tỏ ra rất ung dung, Huyền Vũ nhất tộc vỏ rùa không phải trắng dáng dấp, chống đở lực kinh người.

Tiêu Cảnh Đình chú ý tới, mấy cái tu giả tựa hồ muốn mượn đại con rùa đen chống đở lực, tiến vào bí cảnh, bất quá, đại con rùa đen tốc độ chân thực quá chậm, mặc dù đi theo đại con rùa đen phía sau, gió mạnh hơi yếu một ít, nhưng là, thật sự là cùng không thể cái này con rùa đen, lại buông tha.

Long Kinh Thiên, Tiêu Cảnh Đình vượt qua con rùa đen, bay đến

phía trước.

"Tiến vào." Không phát hiện được gió mạnh sau đó, Long Kinh Thiên lập tức ngừng lại.

"Ầm ầm." Một hồi kịch liệt tiếng đánh nhau truyền tới, Tiêu Cảnh Đình nhíu mày một cái, nói: "Mới đi vào, liền phát sinh tranh đấu à!"

"Chúng ta đi xem xem." Long Kinh Thiên có chút hưng phấn nói.

Long Kinh Thiên đi tới, phát hiện 2 cái tu giả đang đánh nhau, nhưng là, nhìn qua cũng không phải là sống chết tương bác.

Long Kinh Thiên cau mày một cái, nói: "Chỗ đó có một nhánh tiên linh mạch, cái này hai tên, hẳn tranh đoạt tiên linh mạch quyền sở hữu."

"Cái này hai tên đánh như vậy khổ cực, ta đã qua giúp bọn hắn một chút tốt." Long Kinh Thiên toét miệng cười một tiếng, một cái thuấn di, đã đến tiên linh mạch bên cạnh, Long Kinh Thiên một chút đem tiên linh mạch cho rút ra.

"Khốn kiếp!"

"Khốn kiếp đứng lại."

2 cái nguyên bản đánh như lửa như trà tu giả, vừa thấy được Long Kinh Thiên, lập tức ngưng tranh đấu.

Tiêu Cảnh Đình thấy Long Kinh Thiên đoạt thức ăn trước miệng cọp, âm thầm có chút chột dạ, thầm nói: Cái này 2 cái tu giả ở đó đánh nửa ngày, kết quả bị người chặn cái hồ, tựa hồ có chút không quá phúc hậu à! Nhưng là, quản nó chi, ở tiên tinh trước mặt, đạo nghĩa cái này phá đồ chơi, có thể coi là cái gì à!

Long Kinh Thiên thu tiên linh mạch, liền cùng Tiêu Cảnh Đình các người phi độn rời đi tại chỗ.

Vậy 2 cái bị đoạt tiên linh mạch tu giả, cũng không có đuổi tận cùng không buông, trong bí cảnh tốt nhiều đồ là, một nhánh tiên linh mạch, còn không đáng giá tiến vào bí cảnh tu giả lấy mạng tương bác.

"Những tên kia, không đuổi kịp tới." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Long Kinh Thiên sờ cằm, nói: "Những tên kia, hẳn là sợ ta."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ." Long Kinh Thiên danh tiếng bên ngoài, những tên kia, hẳn là sợ đuổi theo, liền bị đoạt.

------oOo------

Chương 374: Thời không quả

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 374: Thời không quả
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Cảnh Đình đám người ở trong bí cảnh đi, bất ngờ lại thấy được Huyền Vũ tộc con rùa đen.

"Cái này con rùa dáng người, thật là quá lớn." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Đúng vậy! Đốt một nồi canh mà nói, có thể uống thật lâu." Long Kinh Thiên nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình thấy con rùa đen đưa cổ dài, lập tức nuốt vào một tòa núi nhỏ.

Tiêu Cảnh Đình lòng, lộp bộp trầm xuống, nói: "Cái này con rùa đen di động, lằng nhằng, nhưng là cái này tốc độ ăn đi, chân thực có chút kinh người à!"

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Người Huyền Vũ nhất tộc, cũng lười rất, bọn họ một khi ăn uống thì sẽ ăn rất nhiều, một lần quản trăm năm."

Tiêu Cảnh Đình: "Tên nầy thật giống như không quá kén ăn à!" Vậy chỉ đại con rùa đen một hớp liền đem cả ngọn núi cũng cho nuốt mất.

Long Kinh Thiên liếm liếm môi, quyến luyến không thôi nói: "Chúng ta đi thôi." Nghe nói người Huyền Vũ nhất tộc, nấu canh rất đặc biệt ăn ngon, bất quá, hắn trước đoạn thời gian đã đắc tội Long tộc cùng

Phượng tộc, lại đem Huyền Vũ nhất tộc đắc tội, mình chỉ sợ liền không có cách nào lăn lộn.

Người Huyền Vũ nhất tộc, nhìn như tính tình ôn hòa, thật hung ác đứng lên, sát khí mười phần, hết sức không dễ chọc.

Long tộc người, rất là coi thường người Huyền Vũ nhất tộc, nhưng là, cũng sẽ không cùng Huyền Vũ người nhất tộc xích mích.

. . .

Tiêu Cảnh Đình đám người ở trong bí cảnh lặn lội trước.

"Thời không quả."

Thấy một viên màu xanh trái cây nhanh chóng lướt qua, Long Kinh Thiên tròng mắt bỗng nhiên sáng lên.

Còn không chờ Long Kinh Thiên kịp phản ứng, thời không quả đã không thấy, bảy tám cái tu giả đuổi theo trái cây đi theo tới, những người kia, từng cái sắc mặt căng thẳng, xem đều không xem bọn họ một cái, bay thẳng cướp đi.

Trái cây bay vút đi qua trong nháy mắt, Tiêu Cảnh Đình ngọc bội không gian, vang lên một hồi báo động, mấy tờ có liên quan thời không quả đan phương hiện ra đi ra.

Thời không quả đản sanh vu vết nứt không gian bí tịch, thời gian tốc độ chảy địa phương hỗn loạn, loại trái này có thể luyện chế thành thời không đan, vô luận là đối với dẫn Ngộ Không ở giữa quy luật, hay là đối với lĩnh ngộ thời gian pháp tắc, đều có cực lớn chỗ tốt.

Long Kinh Thiên nhìn trái cây đi xa phương hướng, nói: "Chúng ta cũng đi truy đuổi?"

Tiêu Tiểu Tấn chần chờ một chút nói: "Trước mặt những tên kia, hẳn đã đắc thủ đi, chúng ta đuổi theo, cũng đã muộn."

Mới vừa rồi những tên kia, không thể so với mới lúc tiến vào, vậy 2 cái vì linh mạch đánh nhau người, đều là tiên tôn, nhưng là, mới vừa đuổi tới những người kia chính giữa, nhưng mà có tiên đế.

Long Kinh Thiên sờ cằm, nói: "Hẳn không như vậy dễ dàng tay."

Hắn cũng nghe nói, thời không quả, nhìn gần ngay trước mắt, nhưng là, bắt khó như lên trời, mỗi lần ai cảm giác được mình muốn đắc thủ lúc này thời không quả cũng biết đột nhiên biến mất, để cho người phát hiện hết thảy, bất quá là một trận hoa trong gương, trăng trong nước, bắt thời không quả vật này, là cần vận khí, vận khí tốt, tiên hoàng cũng có thể bắt được, vận khí không tốt, tiên đế cũng bế tắc.

Tiêu Cảnh Đình trầm ngâm một chút, truyền âm cùng Long Kinh Thiên nói một lần bắt thời không quả phương pháp.

Long Kinh Thiên hai tròng mắt tỏa sáng nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Chỉ nếu như vậy liền có thể?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Cũng có thể." Ngọc bội không gian cung cấp phương pháp, hẳn là sẽ không sai. Bất quá, đáng tiếc là, thời không quả, đã phi độn rời đi, cái phương pháp này, cũng chỉ có ở lúc gặp phải trống rỗng quả lúc này mới có hiệu quả.

Tiêu Cảnh Đình đám người ở trong bí cảnh khắp nơi đi loanh quanh, từ Tiêu Cảnh Đình nơi đó biết bắt thời không quả phương pháp, nhưng chậm chạp không tìm được thời không quả luyện tay, Long Kinh Thiên tỏ ra có chút nóng nảy.

. . .

"Tới." Tiêu Tiểu Tấn nói.

"Ở nơi nào? Ở nơi nào?"

Long Kinh Thiên theo Tiêu Tiểu Tấn phương hướng chỉ, quả nhiên thấy được một viên thời không quả, thời không quả bình thường cũng thuộc về phi hành trong, tốc độ phi hành, lúc nhanh lúc chậm, còn biết thuấn di.

Long Kinh Thiên dựa theo Tiêu Cảnh Đình nói, ở mấy cái không gian điểm bày mai phục, rồi sau đó, lại làm bộ đi bắt thời không quả, nhận ra được nguy cơ thời không quả tiến hành thuấn di, vừa vặn đụng vào Long Kinh Thiên trước đó bố trí mai phục một cái không gian vị điểm trong.

Đắc thủ Long Kinh Thiên, nhanh chóng thu hồi thời không quả.

Long Kinh Thiên chân trước thu hồi thời không quả, chân sau một cái tiên đế tu giả liền chạy tới.

"Long tộc vậy chỉ nhãi con? Tiểu quỷ, nghe nói, ngươi gần đây gây ra không ít chuyện à!" Nguyên Diệc tiên đế nhàn nhạt quan sát Long Kinh Thiên một phen nói.

Tiêu Tiểu Tấn xoa xoa lỗ mũi, hắn vẫn là lần đầu tiên nghe đến có người nói Long Kinh Thiên là nhãi con, bất quá, Long Kinh Thiên tuổi quả thật không lớn, ở đó chút cái hở một tí tu luyện mấy trăm ngàn năm, mấy triệu năm tiên đế trước mặt, Long Kinh Thiên điểm này số tuổi, quả thực có chút không đủ nhìn.

Long Kinh Thiên buồn rầu nói: "Ta không gây chuyện, đều là sự việc tìm ta." Long Kinh Thiên sắc mặt không tốt lắm, rất hiển nhiên là bởi vì là Nguyên Diệc tiên đế trên cao nhìn xuống mà nói, cảm thấy mất mặt.

"Không nói cái này, ngươi thấy thời không quả chưa ?" Nguyên Diệc tiên đế hỏi.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Thấy được."

Nguyên Diệc có chút kích động hỏi: "Ở nơi nào?"

"Thuấn di đi." Long Kinh Thiên nói.

"Về phương hướng nào thuấn di đi?" Nguyên Diệc hỏi.

Long Kinh Thiên lắc đầu một cái, nói: Không thấy rõ."

Nguyên Diệc tiên đế cắn răng, không cam lòng phi độn rời đi.

Long Kinh Thiên nhìn Nguyên Diệc tiên đế rời đi hình bóng, thầm nói: Ngu xuẩn một cái, sống nhiều năm như vậy, thì có ích lợi gì?

Tiêu Cảnh Đình nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Nhãi con, ngươi phải cố gắng à! Cố gắng trở thành, cùng mới vừa rồi cái đó tiền bối sánh vai người."

Long Kinh Thiên: ". . ." Tên kia một lừa gạt liền đi, trở thành cùng thằng ngốc kia dưa sánh ngang nhân vật, thì có thể làm gì.

"Cha vợ đại nhân, cha mở con đùa giỡn." Long Kinh Thiên buồn rầu nói.

Tiêu Cảnh Đình vỗ một cái Long Kinh Thiên bả vai, nói: "Cố gắng trở thành tiên đế đi, thành tiên đế, cũng chưa có người kêu ngươi nhãi con."

Long Kinh Thiên: ". . ."

"Chỗ này tiên linh mạch không thiếu, chúng ta nhiều tìm mấy cái, cũng coi là không uổng chuyến này." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Là cần nhiều chuẩn bị một ít linh mạch."

Bọn họ bây giờ cấp bậc tăng cao, yêu cầu các loại linh thảo cấp cũng cao, ba thần mộc gần đây thật giống như đều tiến vào đổi thành thời kỳ, yêu cầu tiên tinh, cùng ngày câu tăng, mình bán đan

dược mặc dù kiếm không thiếu, nhưng là vừa muốn cung ứng Tiêu gia một đám thành viên tu luyện, lại phải cung ứng không gian trong ngọc bội, một loại tiên linh thảo tu luyện, bán đan dược những cái kia tiên tinh xa xa không đủ.

Nghĩ đến ba thần mộc, Tiêu Cảnh Đình không kiềm được nhớ lại bị giam ở không gian trong ngọc bội rồng nhỏ cùng phượng hoàng nhỏ.

Hắn trước đem vậy 2 đứa nhóc treo ngược lên, cũng không biết bây giờ thế nào, tỉnh lại không có.

Tiêu Cảnh Đình đem linh hồn lực thấu vào không gian trong ngọc bội, thấy không gian trong ngọc bội 2 đứa nhóc, Tiêu Cảnh Đình không nhịn được cau mày một cái, thầm nghĩ: Mình lo lắng chân thực dư thừa, 2 đứa nhóc đem bó ở trên người cây mây và dây leo coi là xích đu, đung đưa tới lui, 2 đứa nhóc thỉnh thoảng ngươi đá ta một cước, ta đá ngươi một cước, chơi vui mừng rất.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Tiêu Cảnh Đình hồn dạo chơi thiên ngoại hình dáng, không nhịn được hỏi: "Cha, bảo bảo thế nào?"

Tiêu Cảnh Đình nhíu mày một cái, nói: "Bảo bảo vẫn khỏe, so các ngươi tốt hơn nhiều."

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Như vậy liền tốt."

. . .

Tiêu Cảnh Đình đám người ở trong bí cảnh khắp nơi tìm, trong bí cảnh thứ tốt không thiếu.

Nghe nói có người ở trong bí cảnh phát hiện đế uẩn quả, có thể gia tăng tiến vào tiên đế tỷ lệ, còn có người tìm được vạn nguyên đạo quả, có thể gia tăng đối với phép tắc lĩnh ngộ, còn có người trong bí cảnh, tìm được cực phẩm tiên khí, thực lực tăng lên không thiếu. . .

Tiêu Cảnh Đình các người tìm được sáu nhánh tiên linh mạch, vận khí coi như không tệ. Tiêu Cảnh Đình đám người ở trong bí cảnh đi, gặp Long Vũ.

"Lão đầu tử, ngươi cũng ở nơi đây à?" Long Kinh Thiên khoanh tay nói.

Long Vũ gật đầu một cái, sắc mặt có chút ngưng trọng nói: "Đúng vậy! Thằng nhóc thúi, ngươi có phải hay không đoạt 2 cái tiên tôn tiên linh mạch à!"

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Ngươi tên tiểu tử thúi, làm sao không có sao, lại cướp người khác linh mạch."

"Trong bí cảnh linh mạch, vừa không có thuộc về, tự nhiên là có năng lực có, ta không cướp bọn họ, đã quá khách khí, làm sao vậy 2 người tìm ngươi phiền toái, không nên à! Ngươi hẳn sẽ không phản ứng vậy hai người mới đối với. . . Trừ phi, trừ phi ngươi cùng vậy 2 cái tiên tôn kia cô con gái có một chân."

Long Vũ mặt đỏ lên, nói: "Ngươi nói nhăng gì đấy?"

Long Kinh Thiên khẽ hừ một tiếng, nói: "Ta nói bậy không nói bậy, ngươi trong lòng mình rõ ràng."

Long Vũ nghĩa chánh từ nghiêm nói: "Không phải con gái, một cái cháu gái, một cái cháu chắt gái."

Long Kinh Thiên há to miệng, nói: "Cầm thú."Hắn vốn chỉ là suy đoán Long Vũ cùng cái nào tiên tôn cái nào con gái có một chân, kết quả, lại có thể 2 cái tiên tôn hậu nhân, hắn đều có phần."Ngươi diễm ngộ thật đúng là không thiếu à!"

Long Vũ lúng túng cười một tiếng, nói: "Không nói cái này, các ngươi sau khi đi vào, thu hoạch như thế nào à!"

"Tạm được đi, ngươi đây." Long Kinh Thiên nói.

Long Vũ lưng đeo tay, nói: "Vận khí không tệ, tìm được năm nhánh tiên linh mạch. . ."

"Năm nhánh tiên linh mạch à! Thật là không thiếu." Long Kinh Thiên hai tròng mắt sáng lên nói.

Long Vũ nhìn Long Kinh Thiên đen nhánh tỏa sáng ánh mắt, cau mày, nói: "Ngươi đang đánh cái gì nghiêng chủ ý, ngươi đừng hòng."

Long Kinh Thiên nhìn Long Vũ, nói: "Cha, cha như thế khẩn trương làm gì, sợ ta đánh cướp ngươi?"

"Nói bậy nói bạ, ta dùng sợ ngươi?" Long Vũ tức giận nói.

"Ngươi bây giờ không có ở đây luân hồi kỳ, quả thật không cần sợ ta." Long Kinh Thiên thản nhiên nói.

Long Vũ: ". . ."

"Mới vừa ta còn lúc gặp phải trống rỗng quả, đáng tiếc, quá khó khăn thu lấy, để cho vậy trái cây bay khỏi." Long Vũ tràn đầy tiếc nuối nói.

"Thời không quả mà thôi." Long Kinh Thiên thản nhiên nói.

Long Vũ cau mày, nói: "Ngươi cái này thằng nhóc chết bầm, giọng ngược lại là càng ngày càng lớn, lại có thể liền thời không quả cũng nhìn không thuận mắt, ngươi biết thời không quả là dạng gì thứ tốt sao? Ăn nó, bố ngươi không gian pháp quyết nhất định có thể cao hơn một tầng lầu."

"À, phải không? Như thế lợi hại!" Long Kinh Thiên lành lạnh nói.

Long Kinh Thiên âm thầm thầm nghĩ: Long Vũ tên nầy, thật là làm như chưa thấy, thời không quả có gì đặc biệt hơn người, cha vợ đại nhân không gian bên trong ngọc bội, đã có ba quả, dựa theo cha vợ đại nhân giải thích, một quả thời không quả, hẳn là có thể luyện chế ba đến bốn cái thời không đan, nếu như, đến lúc đó đan dược có nhiều, cho Long Vũ một hai quả, cũng không phải không được.

------oOo------

Chương 375: Đối chiến tiên đế

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 375: Đối chiến tiên đế
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Long Vũ gặp được Tiêu Cảnh Đình các người sau đó, liền dứt khoát cùng Tiêu Cảnh Đình các người lưu lại ở liền một khối, mấy người kết bạn, khắp nơi đi loanh quanh.

Long Vũ phát hiện người Tiêu gia, tìm linh thảo năng lực tựa hồ rất mạnh, dọc theo đường đi thu hoạch không nhỏ, Long Vũ đi theo Tiêu gia mọi người, cũng chia mấy bụi phẩm tương tốt linh thảo.

"Long Kinh Thiên." Nguyên Diệc sắc mặt lạnh ngưng nhìn Long Kinh Thiên, trên người lộ ra một cổ hưng sư vấn tội mùi vị.

Long Kinh Thiên thấy Nguyên Diệc tiên đế cản đường, không kiềm được nhíu mày một cái.

"Nguyên Diệc tiên đế, ngài có chuyện gì không?" Long Kinh Thiên lười biếng hỏi.

Nguyên Diệc tiên đế nhìn chằm chằm Long Kinh Thiên, âm trầm nói: "Thời không quả, ở ở trên tay ngươi?" Trước, Nguyên Diệc tiên đế truy đuổi thời không quả lúc này mặc dù một mực không theo đuổi, nhưng là, từ đầu đến cuối không có cắt mất thời không quả đầu mối, sau đó, gặp phải Long Kinh Thiên đám người lúc này thì hoàn toàn không cảm giác được thời không quả tung tích, lúc ấy Nguyên Diệc tiên đế cũng không có nghĩ sâu, chỉ làm thời không quả là độn không rời đi.

Chẳng qua là sau đó, Nguyên Diệc tiên đế gặp 2 cái tu giả, nghe bọn họ đàm luận Long Kinh Thiên thu hoạch một quả thời không quả

lúc này hắn mới bừng tỉnh hiểu ra, trước, mình đuổi vậy cái thời không quả, hẳn là bị Long Kinh Thiên cầm đi.

Bất đồng Long Kinh Thiên mở miệng, Long Vũ bận bịu giảng hòa nói: "Không có ở đây à! Cái này thằng nhóc chết bầm chút bản lãnh này, nơi nào tìm đến thời không quả à!"

"Ta không có hỏi ngươi." Nguyên Diệc tiên đế lạnh lùng nói.

Long Vũ sắc mặt bỗng nhiên một đỏ, Long Vũ vẫn luôn là Long tộc hết sức quan trọng nhân vật bị người như vậy coi rẻ, Long Vũ trong lòng rất không phải mùi vị. Xen vào đối phương tu vi, Long Vũ cắn răng, không nói gì nữa.

Long Kinh Thiên liếc biết Long Vũ một cái, vui mừng cười a a cười.

Long Vũ liếc mắt, thầm nói: Long Kinh Thiên tên tiểu tử thúi này, cũng lúc này, còn cười ra tiếng, cũng không xem xem bây giờ là tình hình gì.

Nguyên Diệc tiên đế nhìn sỏa nhạc Long Kinh Thiên, tức giận: "Long Kinh Thiên, hỏi ngươi lời nói đâu ?"

"Thời không quả, không có!" Long Kinh Thiên nói đồng ý cai nói.

"Đem các ngươi nhẫn không gian, lấy ra kiểm tra cho ta một chút." Nguyên Diệc tiên đế nói.

Long Kinh Thiên sắc mặt lập tức trầm xuống, nói: "Kiểm tra nhẫn không gian? Ngươi thật là lớn mặt à!"

Long Vũ hướng Long Kinh Thiên nhìn sang, thầm nói: Hắn một mực biết hắn đứa con trai này, tương đối quăng, lại không nghĩ rằng quăng đến mảnh đất này bước, trước mắt cái này nhưng mà tiên đế cường giả à! Coi như muốn cự tuyệt, cũng hẳn uyển chuyển một chút à!

Nguyên Diệc tiên đế cau mày, nhìn chằm chằm Long Kinh Thiên, hỏi: "Ngươi có ý gì."

Long Kinh Thiên lạnh lùng nhìn Nguyên Diệc tiên đế, phun ra hai chữ, "Không cho."

Nguyên Diệc tiên đế trên mặt lập tức nổi lên mấy phần vẻ giận, nói: " Được a ! Được a! Đã sớm nghe nói ngươi vô cùng gan dạ, ngày hôm nay ta cuối cùng là kiến thức."

Nguyên Diệc tiên đế một chưởng hướng Long Kinh Thiên bổ tới, Long Kinh Thiên trở về một chưởng.

Long Kinh Thiên chợt biến thành nguyên hình, rống giận một tiếng, nói: "Lão bất tử, không được lấy là ngươi ăn thêm mấy năm cơm trắng, là có thể đối với ta quơ tay múa chân, ngươi còn kém xa lắm."

Long Vũ nhìn Long Kinh Thiên chớ có dũng khí cổ quái cảm giác, hắn trước kia cảm thấy Long Kinh Thiên đối với hắn thái độ quá kém, bây giờ đột nhiên phát hiện, thật ra thì Long Kinh Thiên đối với hắn cũng không tệ lắm.

Tiêu Cảnh Đình đám người ở Long Kinh Thiên mở miệng ngay tức thì, làm xong nghênh chiến chuẩn bị.

Nguyên Diệc tiên đế nắm chặt quả đấm, nói: "Ta ngày hôm nay đặt phải thật tốt dạy bảo ngươi."

Long Vũ cau mày, ở một bên khuyên nhủ: "Có lời thật tốt nói, có lời thật tốt nói à!"

Long Vũ ở bên này khuyên, Long Kinh Thiên cùng Nguyên Diệc tiên đế đã đánh nhau, Tiêu Cảnh Đình các người tất cả đều gia nhập chiến cuộc, hoàn toàn không người để ý Long Vũ.

Mấy chục cây kiếm thiên lôi bị Tiêu Cảnh Đình ném ra ngoài, ác liệt lôi quang nổ tung, gào thét kiếm khí uy lực kinh người, Nguyên Diệc

tiên đế bị kiếm quang đánh trúng, hung hăng ngã lui lại mấy bước.

Nguyên Diệc tiên đế nhìn Tiêu Cảnh Đình, cau mày, nói: "Ngươi trước cùng Hắc Lân tranh đấu lúc này ẩn giấu thực lực."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, không có trả lời, cùng Nguyên Diệc như vậy cao thủ so chiêu, phân tâm là đại kỵ.

Tiêu Tiểu Đông, Tiêu Tiểu Phàm, Lôi Huyền các người rối rít ra tay, Tiêu Tiểu Đông đám người thực lực nếu so với Tiêu Cảnh Đình kém một chút, bất quá, thắng ở nhiều người, cũng coi là một cổ không nhỏ trợ lực.

Long Vũ thấy Tiêu Cảnh Đình ra tay, không khỏi túc sít chặt chân mày, Long Vũ một mực biết Tiêu Cảnh Đình thuật luyện đan không tệ, lại không nghĩ rằng, Tiêu Cảnh Đình thực lực cũng không tệ.

Long Kinh Thiên kích động hoa kéo móng vuốt, từng đạo thời không chém rơi vào Nguyên Diệc trên người.

Long Vũ ở một bên nhìn mấy người đại chiến, không kiềm được túc sít chặt chân mày, hắn vốn còn muốn ở giữa điều đình đâu, đáng tiếc, tình huống chiến đấu đã thăng cấp.

Long Vũ phát hiện, Long Kinh Thiên đối với Nguyên Diệc tiên đế không tiếc lời.

Tiêu gia mọi người mới vừa phản ứng, lại không phải kinh hoảng ngăn cản, mà là hỗ trợ.

Long Vũ vẫn cảm thấy người của Tiêu gia, nóng nảy không tệ, lúc này mới phát hiện, cái này lại có thể cũng là một đám hiếu chiến phân tử. Uy lực kinh người rất.

Tiêu gia mọi người đồng thời ra tay, Long Vũ mới phát hiện, Tiêu gia mọi người, lại có thể đều là tiên tôn cao thủ, không chỉ như vậy, trên tay những người này đều có pháp khí tốt, pháp khí ầm ầm tiếng nổ,

bên tai không dứt.

Long Vũ trước gặp qua Tiêu Cảnh Đình cùng Hắc Lân giao chiến ánh sáng, lúc ấy, lão đã sớm biết, Tiêu Cảnh Đình nắm giữ một loại đại sát khí, hẳn là dùng cây thiên lôi lên thiên lôi quả chế thành, chẳng qua là, Long Vũ không nghĩ tới, Tiêu Cảnh Đình còn có so với kia loại sát khí lợi hại gấp mấy lần đòn sát thủ.

Thiên lôi quả luyện chế thành trận bàn sau đó, uy lực to lớn, Tiêu Cảnh Đình các người đồng thời nổ trận bàn tạo thành nổ, lực sát thương hết sức to lớn, nhưng là, Nguyên Diệc không phải thông thường cường giả, hắn là tiên đế cường giả, Tiêu gia mọi người cộng thêm Long Kinh Thiên, đối với Nguyên Diệc, vẫn là có chút nghèo rớt mồng tơi, Tiêu gia mọi người cộng thêm Long Kinh Thiên cũng không dễ chọc, Nguyên Diệc 1 hồi lâu cũng không chiếm được tiện nghi gì.

Long Vũ nhìn kịch chiến mọi người, cũng gia nhập chiến cuộc.

Long Vũ là tiên tôn đỉnh phong cường giả, có Long Vũ gia nhập, chiến cuộc khuynh hướng Long Kinh Thiên bên này không thiếu.

Long Kinh Thiên tràn đầy hưng phấn nhìn gia nhập chiến đấu Long Vũ, nói: "Lão đầu tử, nghĩ đến ngươi người này còn thật lên đường, một sẽ đoạt cái lão gia hỏa này, gia tài của hắn, phân ngươi 20%."

Long Vũ nhíu mày một cái, thầm nói: Long Kinh Thiên tên nầy thực đang lạc quan rất, cũng loại thời điểm này, có thể giữ được tánh mạng cũng không tệ, tên nầy, còn nghĩ đánh cướp.

Xem Long Kinh Thiên phản ứng, Long Vũ đoán chừng, Long Kinh Thiên trên tay thật có thời không quả, Long Vũ bừng tỉnh rõ ràng, tại sao trước mình nhắc tới thời không quả lúc này Long Kinh Thiên sắc mặt như vậy cổ quái.

"Các ngươi tốt , tốt, rất tốt." Nguyên Diệc tràn đầy tức giận nói.

"Lão già chết bầm, ngươi đừng phách lối, xem tiểu gia tới thu thập ngươi, đánh mẹ ngươi cũng không nhận ra." Long Kinh Thiên ầm ỉ nói.

Long Vũ liếc mắt, thầm nghĩ: Long Kinh Thiên thật là không biết sống chết, lại có thể đối với tiên đế cường giả, như thế nói dọa! Long Vũ ngay tức thì có loại cảm giác lên tặc thuyền.

Tiêu gia mọi người đồng thời đem thiên lôi châu chế thành trận bàn, đi Nguyên Diệc trên người ném.

Nguyên Diệc tức giận vẫy tay, hướng mọi người bổ tới, tiên đế cường giả ra tay, thanh thế kinh người rất.

Long Kinh Thiên cùng Long Vũ đồng thời phát động không gian nhận, Long Vũ chợt phát hiện, tiên đế cường giả cũng không có gì không dậy nổi.

Trước Nguyên Diệc nói chuyện, vên mặt hất hàm sai khiến, một chút không đem Long Vũ coi ra gì.

Long Vũ sống đến số tuổi này, cũng có tỳ khí, bị người như thế miệt thị, trong lòng cũng rất không phải mùi vị, cái này sẽ phát hiện, đối phương cũng không phải không thể chiến thắng, nhất thời càng đánh càng mạnh.

Long Vũ cùng Long tộc Long Đế đã giao thủ, bị Long Đế đánh ôm đầu trốn chui như chuột, lâu ngày liền đối với tiên đế cường giả có kính sợ, nhưng mà, trên thực tế, tiên đế cường giả giữa chênh lệch là to lớn, Nguyên Diệc vừa vặn chỉ có thể coi như là tiên đế cường giả trong, thực lực nhất bàn bàn,

Phát hiện Nguyên Diệc thực lực so trong tưởng tượng yếu nhiều, Long Vũ càng đánh càng là hưng phấn.

"Các ngươi cho ta chờ." Phát hiện không chiếm được tiện nghi gì, Nguyên Diệc nổi giận đùng đùng rút lui.

Long Kinh Thiên các người gặp Nguyên Diệc muốn chạy trốn, cũng không có ra tay ngăn trở, lấy bọn họ thực lực muốn ngăn lại một cái tiên đế là không quá có thể.

"Cái này tên quỷ nhát gan, liền chạy như vậy." Long Vũ có chút chưa thỏa mãn nói.

Long Kinh Thiên quét Long Vũ một cái, buồn rầu nói: "Đa tạ lão đầu tử ngươi."

Long Vũ nhìn Long Kinh Thiên một cái, nói: "Ta làm sao sinh ngươi như thế tên tiểu tử thúi, cùng tiên đế cường giả cũng dám gọi nhịp."

Long Kinh Thiên nhún vai một cái, "Tiên đế cường giả thế nào, xem hắn bộ dáng kia, cũng biết thiếu đánh, hắn là thứ gì, lại có thể cũng dám để cho ta đem nhẫn không gian cho hắn xem." Hắn nhẫn không gian bên trong, không hề thiếu sinh mạng linh dịch, còn có bất tử mộc kết trái không chết quả, còn có không thiếu vô cùng trân quý linh thảo, tên nầy nếu là thấy tiền sáng mắt liền làm thế nào?

Long Vũ nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Ngươi nhẫn không gian bên trong có thể có nhiều ít thứ tốt, cho hắn xem xem thì thế nào?"

"Ngươi nghĩ rằng ta và ngươi vậy, đều là nghèo rớt mồng tơi?" Long Kinh Thiên hỏi.

Long Vũ đột nhiên cả kinh, nói: "Nhắc tới, tên kia là vì thời không quả tới, chẳng lẽ, ở trên tay ngươi thật sự có thời không quả."

Long Kinh Thiên nhìn Long Vũ vẻ kiêu ngạo hưng phấn dáng vẻ, gật đầu một cái, có chút ngạo nghễ nói: "Là có một cái."

Long Kinh Thiên nặng nề một chưởng vỗ ở Long Kinh Thiên trên người, tràn đầy hưng phấn nói: "Thằng nhóc giỏi, vận khí thật không tệ, cho ta cắn một cái như thế nào?"

"Không được." Long Kinh Thiên không chút nghĩ ngợi trả lời.

Long Vũ không nhịn được có chút thất vọng "Cắn một cái cũng không được, ngươi thật là càng ngày càng nhỏ khí."

Long Kinh Thiên khẽ hừ một tiếng, nói: "Cho ngươi cắn một cái, vậy còn mới có thể có còn dư lại, ta có thể mạo không dậy nổi cái nguy hiểm này."

"Bố ngươi liền cắn một hớp nhỏ." Long Vũ chà xát tay nói.

Long Kinh Thiên hướng Tiêu Cảnh Đình phương hướng nhìn một cái, nói: "Vậy thời không quả là muốn bắt tới luyện chế đan dược, nếu như, luyện chế được đan dược có nhiều, có thể phân ngươi một viên."

"Thằng nhóc thúi, ngươi coi như lên đường à!" Long Vũ có chút mừng rỡ nói.

Long Kinh Thiên khẽ hừ một tiếng, nói: "Cũng phải, ta đương nhiên là lên đường."

Long Vũ tức giận: "Khen ngươi đôi câu liền trời cao."

Long Vũ nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Tiêu đan sư, ngươi có thể luyện chế thời không đan?"

Tiêu Cảnh Đình quét Long Vũ một cái, nói: "Chưa thử qua, chỉ có thể tạm thời thử một lần."

"À nha nha, Tiêu đan sư nhất định có thể." Long Vũ nói.

Tiêu Cảnh Đình híp mắt mâu, quét Long Kinh Thiên một cái, nói: "Nguyên Diệc tiên đế mới vừa bị thua thiệt, tên nầy có thể sẽ không từ bỏ ý đồ."

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Cho nên, ta muốn

đuổi chặt lên cấp tiên đế.

Long Vũ: ". . ."

------oOo------

Chương 376: Thời không đan

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 376: Thời không đan
Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

"Nguyên Diệc đạo hữu, ngươi không có sao chứ." Một đạo mang theo mấy phần cười trên sự đau khổ của người khác thăm hỏi sức khỏe thanh truyền vào Nguyên Diệc trong tai.

Nguyên Diệc hướng người đâu nhìn sang, sắc mặt không kiềm được càng khó coi mấy phần.

Người đến là Nguyên Diệc tử đối đầu Bành Chính tiên đế, trước Nguyên Diệc cùng Bành Chính còn bởi vì là một cái linh mạch khởi qua tranh chấp, cuối cùng, Nguyên Diệc bại bởi Bành Chính, linh mạch bị Bành Chính lấy đi.

Nguyên Diệc phát hiện vào bí cảnh sau đó, liền mọi chuyện không thuận, thua ở Bành Chính cũng được đi, bị mấy cái tiên tôn ép thu tay, thật sự là có chút mất mặt.

Nghĩ đến Long Kinh Thiên, Nguyên Diệc liền nín một bụng tức giận, Long Vũ sanh đứa con trai này, quả nhiên là một không việc gì dạy dỗ.

Người của Tiêu gia, lại có thể cũng đi theo Long Kinh Thiên bừa bãi, bất quá, người Tiêu gia tu vi, quả thực để cho người kinh ngạc, Long Kinh Thiên cái này Nhạc gia, tựa hồ không đơn giản à!

Nguyên Diệc khẽ hừ một tiếng, không để ý Bành Chính tiên đế, Bành Chính tánh tốt cười cười, nói: "Đều nói Long tộc vậy cái quái thai, nóng nảy rất lớn, làm việc càn rỡ, quả nhiên là danh bất hư truyền à! Cái này thằng nhóc con cũng thiệt là, lại có thể một chút

mặt mũi cũng không cho ngươi Nguyên Diệc tiên đế."

Nguyên Diệc híp mắt, rốt cuộc rõ ràng liền Bành Chính chính là tới xem chuyện tiếu lâm.

"Bành Chính tiên đế, ngươi có ý gì?" Nguyên Diệc hỏi.

"Không có ý gì, ta chẳng qua là vì ngươi bất bình giùm à! Nguyên Diệc ngươi dầu gì cũng là cái tiên đế à! Mấy cái tiên tôn lại có thể cũng dám trên đầu thái tuế động thổ, bây giờ tiên tôn thật là một người so với một người vô cùng gan dạ, cuối cùng một chút cũng không cho ngươi Nguyên Diệc tiên đế mặt mũi." Bành Chính mặt tươi cười nói.

Nguyên Diệc hừ lạnh một tiếng, xoay người đi.

Bành đang nhìn Nguyên Diệc rời đi hình bóng, cười hắc hắc. Cười xong sau đó, đối với Tiêu Cảnh Đình một nhóm người, chợt thêm mấy phần hứng thú, Long tộc sức chiến đấu mạnh, là công nhận, nhưng là, Tiêu Cảnh Đình vậy người một nhà tộc người, thực lực cũng xuất chúng rất, cũng có chút không thể tưởng tượng nổi.

. . .

Trong bí cảnh, thứ tốt vô số, tiến vào tu giả càng ngày càng nhiều, đáng tiếc, cũng không lâu lắm, liền xảy ra một ít biến cố, bí cảnh vốn là lối ra lập tức phong bế, tất cả tiến vào bí cảnh tu giả, đều bị vây ở trong bí cảnh.

Tuy nói trong bí cảnh hoàn cảnh không tệ, nhưng là, cứ như vậy bị kẹt ở trong bí cảnh, luôn là để cho người không lớn sảng khoái.

Thừa dịp Long Vũ đi ra ngoài, Tiêu Cảnh Đình tiến vào không gian, đem thời không đan luyện chế ra, tổng cộng ba cái thời không quả, ra mười cái thời không đan.

Tiêu Cảnh Đình luyện chế xong đan dược, liền từ trong không gian

ngọc bội đi ra, cũng không lâu lắm, Long Vũ trở về.

"Long đạo hữu, tình huống thế nào?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Bí cảnh thật giống như bị một trận pháp khóa trái, bây giờ không ra được, Kinh Thiên, ngươi không nên gây chuyện nữa, nếu như bị cái tiên đế bao vây bí cảnh bên trong, đuổi theo đánh, đó cũng không phải là cái gì chuyện đùa." Long Vũ nghiêm túc nói.

Trước, bọn họ sở dĩ, có thể bức lui Nguyên Diệc, một mặt là Tiêu gia trận bàn lực sát thương to lớn, một mặt là bọn họ người đông thế mạnh, nhưng là, còn có một mặt là Nguyên Diệc không muốn liều mạng, thật đem cái tiên đế chọc nổi điên lên, bọn họ nhất định là muốn không ăn nổi bao đi.

"Cũng không biết phải bị khốn bao lâu." Long Vũ có chút bất an lẩm bẩm.

Long Kinh Thiên mãn bất tại ý nói: "Bị kẹt liền bị khốn thôi, dù sao bên này có ăn có uống đợi mấy ngàn năm cũng không có vấn đề."

Long Vũ sắc mặt cổ quái nhìn Long Kinh Thiên một cái, nói: "Ngươi không lo lắng Long bảo bảo cùng Phượng bảo bảo."

Long Kinh Thiên bĩu môi, thầm nói: Long bảo bảo cùng Phượng bảo bảo có thể rất tốt đâu, Tiêu Cảnh Đình đem 2 cái thỏ con để xuống sau đó, cái này hai tên, ngược lại không đánh sinh mạng linh dịch chủ ý, nhưng mà, theo dõi một ít cao cấp linh thảo.

Nhân sâm bảo bảo suốt ngày nhìn cái này hai tên, nhưng là, làm sao cũng xem không dừng được, mấy ngày trước, hắn đi vào ngọc bội không gian xem qua, vậy 2 con thỏ con càng dài càng mập, cũng tròn thành 2 cái cầu, cũng không biết mập như vậy tương lai làm sao tìm được bạn gái.

"Ngươi sanh như vậy chút rồng thằng nhóc con, ngươi không bận tâm, ngược lại là bận tâm khởi nhà ta thằng nhóc con tới." Long

Kinh Thiên lành lạnh nói.

Long Vũ lúng túng cười một tiếng, nói: "Ta liền tùy tiện hỏi một chút mà thôi, ngươi không muốn nói coi là."

Long Kinh Thiên khẽ hừ một tiếng, ném cái đan dược bình cho Long Vũ, nói: "Cho ngươi."

Long Vũ chuyển động đan dược trong tay bình hỏi: "Thứ gì à!"

"Thời không đan!" Long Vũ sững sốt một chút, kinh thanh nói.

Long Kinh Thiên nhìn Long Vũ kinh ngạc hình dáng, gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Thời không đan."

"Ngươi cha vợ, luyện chế ra?" Long Vũ hỏi.

"Đúng vậy! Làm sao cha, ngươi chẳng lẽ cảm thấy cha vợ biết luyện đan thất bại?" Long Kinh Thiên hỏi.

Long Vũ cười khan hai tiếng, nói: "Làm sao biết?"

Long Vũ kiểm tra một chút đan dược bình, phát hiện trong bình là thời không đan không sai, lập tức đem đan dược thu vào, giống như là rất sợ Long Kinh Thiên đổi ý.

"Ngươi cha vợ thuật luyện đan không tệ à! Bất quá, ta nhớ hắn là phi thăng tu giả à! Làm sao thuật luyện đan tiến bộ nhanh như vậy?" Long Vũ có chút kỳ quái nói.

"Cha vợ đại nhân, thông minh tuyệt đỉnh, đang luyện đan thuật trên, có rất sâu thành tựu, cũng không kỳ quái à!" Long Kinh Thiên thản nhiên nói.

Long Vũ sâu khóa chân mày, thầm nghĩ: Không kỳ quái sao? Thật là kỳ quái thấu được không?

Hắn cũng không phải không gặp qua luyện đan thiên tài, nhưng là, hắn còn không có gặp qua giống như Tiêu Cảnh Đình như vậy luyện đan thiên tài, thật là quá kỳ quái, phi thăng không mấy trăm năm, là có thể luyện chế thời không đan.

Long Kinh Thiên nhìn Long Vũ cau mày sâu khóa dáng vẻ, tức giận: "Cha, cha có rãnh rỗi nhiều phải nghĩ thế nào tán gái là tốt nghĩ nhiều như vậy làm gì, ngươi thì không phải là cái thích hợp lo ngại người."

Long Vũ sậm mặt lại, tức giận: "Ngươi đang nói hưu nói vượn cái gì chứ ?"

Long Kinh Thiên: "Ta nói không sai à!"

Long Vũ: ". . ."

"Ta mới vừa đi ra lúc này gặp phải Nguyên Diệc." Long Vũ nói.

Long Kinh Thiên nhíu mày, hỏi: "Hắn đối với ngươi ra tay?"

"Không có, hắn cùng những thứ khác mấy cái tiên đế chung một chỗ, thật giống như đang thương lượng làm sao rời đi, lúc ấy có những người khác ở đây, hắn cái gì cũng không làm, bất quá, ta nhìn sắc mặt của hắn, tựa hồ không tốt lắm, chính ngươi đi ra lúc này phải cẩn thận một chút." Nguyên Diệc có lẽ sẽ xem ở Long tộc trên mặt, sẽ không đối với hắn hạ tử thủ, nhưng là, Long Kinh Thiên bộ kia thúi đức hạnh, tựa hồ đã đem Nguyên Diệc đắc tội chết, Nguyên Diệc chưa chắc sẽ thả qua Long Kinh Thiên.

Long Kinh Thiên mãn bất tại ý nói: "Có quan hệ thế nào, tên kia còn muốn đi lên đã rất khó khăn, nhưng là, ta còn có cực lớn tiềm lực, rất nhanh, ta liền so hắn lợi hại, không cần sợ hắn."

"Ngươi nếu là có vô số thời không đan phụ trợ tu luyện, ngược lại là có khả năng này." Long Vũ nói.

Long Kinh Thiên khẽ thở dài một hơi, nói: "Thời không quả sinh ra điều kiện quá đặc thù, không có cách nào mô phỏng, loại không ra."

Long Vũ sắc mặt nhăn nhó liền một chút, nói: "Ngươi còn nghĩ trồng trọt thời không quả, ngươi cũng nhớ quá đẹp."

Long Kinh Thiên cười một tiếng, không nói gì thêm, Long Kinh Thiên thầm nói: Mặc dù thời không quả loại không được, nhưng là, có thể trồng nhiều thứ đi. Cha vợ tổng cộng luyện chế mười cái thời không đan, cho mình năm viên, cùng đem cái nhóm này đan dược cũng hấp thu, mình không gian pháp quyết uy lực còn có thể tăng lên cái 30%.

"Long đạo hữu, ngươi trở về?" Tiêu Cảnh Đình hướng Long Vũ thăm hỏi.

Long Vũ gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Những cái kia cái tiên đế nghiên cứu ra biện pháp giải quyết sao? Chúng ta lúc nào có thể đi ra ngoài?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Long Vũ cau mày một cái, nói: "Nghe nói, cái này đột nhiên xuất hiện khóa trái trận pháp hết sức lợi hại, mười tiên đế đồng thời ra tay, không ngừng đánh đại trận, phỏng đoán cũng phải xài sáu bảy năm thời gian, mới có thể công phá."

Tiêu Cảnh Đình trợn to mắt, nói: "Lại có trận pháp ngoan cố như vậy."

Long Vũ gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Vậy để cho những cái kia tiên đế đi nghĩ biện pháp đi, chúng ta nhanh đi tìm linh mạch?" Long Kinh Thiên nói.

"Ngươi lấy là tiên đế là đại thiện nhà à! Bọn họ vất vả phá trận, để cho ngươi bạc không tốn sức ra vào?" Long Vũ nói.

Long Kinh Thiên nhún vai một cái, nói: "Nhưng mà, đại trận ngoan cố như vậy, coi như chúng ta ra tay, cũng không có ích gì à!"

Long Vũ gật đầu một cái, nói: "Đây cũng là."

Đám kia tiên đế, một cái 2 cái cũng không giống cái gì thiện nam tín nữ, nếu như, muốn bọn họ không ngủ không nghỉ liên hiệp, công kích đại trận, chỉ sợ không quá có thể, xem tình hình này, bọn họ mọi người, đều phải ở trong bí cảnh, lại bị khốn một đoạn thời gian.

. . .

Tiêu Cảnh Đình các người tìm một chỗ hạ trại, giữ lại mấy người trông chừng, những người còn lại phân tán đi ra tìm cơ duyên.

"Thời không quả."

Trong bí cảnh thời không quả không nhiều, nhưng cũng không thiếu, Long Kinh Thiên trước vận khí không tệ, lập tức gặp ba viên.

Long Vũ vừa nhìn thấy thời không quả, liền tràn đầy kích động đưa tay đi bắt, thời không quả hoạt lưu rất, một chút từ Long Vũ trong phong tỏa đột phá đi ra ngoài.

Long Kinh Thiên không hoảng hốt không vội vàng đứng tại chỗ, nhanh chóng chuẩn bị kỹ càng, đã có qua mấy lần thu lấy thời không quả kinh nghiệm, dễ như trở bàn tay liền đem thời không quả nhận được trong tay

Long Vũ nhìn Long Kinh Thiên dễ như trở bàn tay thu lấy thời không quả, không nhịn được hỏi: "Ngươi có phải hay không có cái gì thu lấy thời không quả bí quyết à!"

Long Kinh Thiên hất càm, nói: "Đúng thì thế nào?"

Long Vũ chà xát tay, nói: "Dạy một chút cha đây thôi."

Long Kinh Thiên hừ một tiếng, không có trả lời.

Nguyên Diệc bay tới, Long Vũ thấy Nguyên Diệc không khỏi có chút lúng túng, Long Vũ nhìn Nguyên Diệc, thầm nói: Sẽ không như vậy đúng dịp đi, 2 lần cũng đoạt Nguyên Diệc để mắt tới thời không quả.

Long Vũ nhìn sắc mặt lạnh ngưng Nguyên Diệc, tràn đầy lúng túng lên tiếng chào hỏi, "Nguyên Diệc tiên đế, ngươi khỏe à!"

Nguyên Diệc hướng Long Kinh Thiên nhìn sang, lạnh lùng hỏi: "Ngươi có phải hay không có thu lấy thời không quả phương pháp?"

Long Kinh Thiên khẽ hừ một tiếng, không có trả lời.

"Ngươi đem phương pháp nói cho ta, chuyện lúc trước, ta liền không nhắc chuyện cũ." Nguyên Diệc nói.

"Chuyện lúc trước? Trước chuyện gì à? Trước ngươi bị ta đuổi chạy chuyện sao? Lão bất tử, ngươi là thứ gì à! Cũng dám nói không cùng ta so đo, ngươi chính là muốn cùng ta so đo, thì có thể làm gì?" Long Kinh Thiên hai tròng mắt kim quang lóe lên nói.

"Ngươi!" Nguyên Diệc bị Long Kinh Thiên đánh một hồi khí giận.

Mắt thấy hai bên chiến đấu nếu lại lần bùng nổ, xa xa bộc phát ra một hồi chói mắt ánh sáng, chưa rõ có chí bảo xuất hiện, Nguyên Diệc nhìn Long Kinh Thiên hai mắt, hướng ánh sáng phát ra địa phương, bay nhảy tới.

------oOo------

Chương 377: Bí cảnh biến cố

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 377: Bí cảnh biến cố
Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Long Vũ thấy Nguyên Diệc rời đi, hung hăng thở phào nhẹ nhõm.

"Ngươi cái này thằng nhóc chết bầm, lại không thể hơi khiêm tốn một ít sao? Ngươi cha vợ nhóm người kia lại không ở nơi này, đối với tên kia rất tay à!" Long Vũ không nhịn được nói.

"Có quan hệ thế nào, ta ăn năm viên thời không đan, đối không gian pháp quyết sức lĩnh ngộ vượt xa từ trước, đang muốn tìm người thử một chút tay đây." Long Kinh Thiên nắm chặt quả đấm, thỏa thuê mãn nguyện nói.

Long Vũ trợn to mắt, tràn đầy kinh ngạc nói: "Ngươi nói, ngươi ăn năm viên thời không đan? Ngươi từ đâu tới nhiều như vậy thời không đan à?"

Long Kinh Thiên liếc Long Vũ một cái, nói: "Ngươi quản nhiều như vậy làm gì, không phải cũng phân một viên đan dược cho ngươi sao?"

Long Vũ tràn đầy tức giận nói: "Ngươi còn không biết xấu hổ nói, chính ngươi có nhiều thuốc viên như vậy, liền phân bố ngươi một viên. . ."

Cái này một viên đan dược, hắn bảo bối cùng cái gì tựa như, bắt vào tay sau đó rất dài một đoạn thời gian, cũng không thể bỏ uống, kết quả, Long Kinh Thiên tên nầy, nhai ngấu nghiến Mẫu Đơn tựa như, cũng uống năm viên.

Thời không đan hiệu quả tốt rất, mới ăn một viên, Long Vũ cũng cảm giác được mình tu vi tiến bộ rõ ràng, nếu là hắn cũng có năm viên thời không đan uống, vậy hắn thực lực nhất định có thể rút ra cao một cái tầng thứ, Long Kinh Thiên tên nầy, chân thực tốt số!

"Con trai, con lại chia 2 viên đan dược cho ta thôi." Long Vũ liếm mặt nói.

Long Kinh Thiên ngang Long Vũ một cái, nói: "Ngươi nghĩ đẹp." Trước, cha vợ tổng cộng mới luyện chế được mười viên thời không đan, cha vợ đại nhân vì ưu tiên mình, Tiêu Tiểu Đông đám người phần đều không lưu.

"Hẹp hòi." Long Vũ buồn rầu nói.

"Lão già chết bầm, phân ngươi một viên đan dược không ít, ngươi đã biết đủ đi." Long Kinh Thiên mắng.

Long Vũ: ". . ."

Long Kinh Thiên cùng Long Vũ 2 người một đường ồn ào ồn ào rêu rao, trở lại chỗ ở.

Xem 2 người trở lại, Tiêu Cảnh Đình đi ra, "Các ngươi trở về? Có cái gì thu hoạch?"

Long Kinh Thiên lưng đeo tay, có chút ngạo nghễ nói: "Vận khí không tệ, nhặt được một viên thời không quả."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu cười, nói: " Không sai."

Tiêu Cảnh Đình trong lòng hiện lên mấy phần vui sướng, thời không đan hiệu quả là lộ ra thấy rõ, vì mau sớm tăng lên toàn thể thực lực, chỉ có thể ưu tiên cung Long Kinh Thiên, trên thực tế đan dược này đối với những người khác cũng có chỗ tốt lớn lao.

"Ta còn gặp phải Nguyên Diệc, tên kia ta phải nói ra bắt thời không

quả bí quyết." Long Kinh Thiên nói.

Tiêu Cảnh Đình nhíu mày, Long Kinh Thiên tánh tình, đoạn là sẽ không để ý tới Nguyên Diệc, "Ngươi không cùng tên kia đánh?"

"Vốn là thiếu chút nữa đánh, bất quá, tên kia bị ta dọa sợ, liền chạy." Long Kinh Thiên dương dương đắc ý nói.

Long Vũ ở một bên nghe đầu đầy hắc tuyến, "Tiêu đan sư, ngươi không muốn nghe tiểu tử thúi này nói bậy, người ta tiên đế nơi nào có thể bị hắn hù doạ chạy, người ta tiên đế là phát hiện lớn hơn cơ duyên, cho nên, rút lui, khá tốt lúc ấy xảy ra chút bất ngờ, nếu không thằng nhóc này phải không ăn nổi

Bao đi."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Như vậy à!"

Long Kinh Thiên bĩu môi, nói: "Ta thực lực tăng lên không thiếu, coi là hắn chạy nhanh, nếu không, muốn hắn đẹp mắt."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Phải nhanh chóng tăng lên thực lực, ta luôn có một loại, đặc biệt dự cảm xấu." Tiêu Cảnh Đình tràn đầy đè nén nói.

Long Kinh Thiên nhìn Tiêu Cảnh Đình, không hiểu nói: "Cha vợ đại nhân, cha cảm giác làm sao không xong?"

"Cái đó đột nhiên xuất hiện khóa trái trận pháp, cũng không biết là làm sao tới, không phải là người cố ý, cố ý đem chúng ta vây ở chỗ này đi." Tiêu Cảnh Đình chần chờ một chút nói.

Long Kinh Thiên trợn to mắt, nói: "Cố ý đem chúng ta vây ở chỗ này, tại sao à!"

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Không biết, cảm cảm thấy

không phải rất tốt."

Long Kinh Thiên cau mày, nói: "Cha vợ, cha vừa nói như vậy, ta cũng cảm cảm thấy không phải rất khá."

Long Vũ sờ cằm, nói: "Cái này cũng không nhất định à! Ta xem khóa trái trận pháp không giống như là bởi vì, hẳn là tên nào chạm phải cơ quan gì, cho nên, mới khởi động khóa trái trận pháp."

. . .

Tiêu Cảnh Đình người một nhà ở bí cảnh một đợi chính là hơn 30 năm, khóa trái trận pháp vấn đề một mực không giải quyết.

Trong bí cảnh tiên đế, mỗi người cũng tồn tại tư tâm, căn bản không cách nào liên thủ.

Mọi người cũng trông mong những người khác đi giải quyết khóa trái trận pháp vấn đề, rồi sau đó, một người đều không đi giải quyết.

Đối với tiên giả mà nói, mấy trăm năm thời gian, bất quá búng ngón tay một cái ở giữa, coi như ở trong bí cảnh bị kẹt hơn ngàn năm, cũng không phải đại sự gì, cho nên trong bí cảnh tu giả, đều không phải là quá gấp.

Tiêu Cảnh Đình mặc dù có chút lo lắng, nhưng cũng không phải quá gấp, trong bí cảnh tài nguyên phong phú rất, đủ trong bí cảnh người, trong tu luyện mấy chục ngàn năm.

Một ngày, Tiêu Cảnh Đình đám người ở trong bí cảnh tìm cơ duyên, Nguyên Diệc hoảng chạy tùm lùm xông vào Tiêu Cảnh Đình đám người lãnh địa.

Long Kinh Thiên nhìn Nguyên Diệc, nói: "Nguyên Diệc tiên đế, ngươi nhìn như, không tốt lắm à!"

Nguyên Diệc mang trên mặt mấy phần kinh hoảng, ánh mắt không

tự chủ được đi sau lưng xem.

"Nguyên Diệc tiên đế, đã xảy ra chuyện gì sao?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Vạn Quỷ tiên đế ở bí cảnh bên trong, vậy khóa trái trận pháp, chính là hắn làm ra." Nguyên Diệc gấp giọng nói.

"Vạn Quỷ tiên đế, đây là người gì à! Kêu cái này phá tên!" Long Kinh Thiên nói.

"Vạn Quỷ tiên đế!"Long Vũ kinh thanh kêu một tiếng, vậy tràn đầy tiếng kêu hoảng sợ, giật mình Long Kinh Thiên giật mình.

"Tên kia còn. . . Còn chưa có chết sao?" Long Vũ nói.

Long Kinh Thiên hướng mặt đầy hoảng sợ Long Vũ nhìn sang, nói: "Cha, cha thế nào? Vạn Quỷ tiên đế là người nào à! Rất giỏi lắm sao? Ta làm sao cũng chưa nghe nói qua."

"Cũng phải cái người tàn nhẫn, bất quá, ngươi ra đời lúc này tên kia đã biến mất mấy vạn năm, mọi người cũng lấy là hắn chết, bất quá, ở chục nghìn năm trước, đó là một để cho rất nhiều tiên đế cũng nghe tiếng mất vía nhân vật."

"Vạn Quỷ tiên đế bản thể là một cái mấy trăm ngàn năm cương thi, trải qua một loạt dị biến sau đó, tên nầy lại ra đời linh trí, hình thái hết sức đặc thù."

"Vạn Quỷ tiên đế là cao cấp tiên đế, mới mẻ thi thể, đối với hắn tu luyện có cực lớn chỗ tốt, hắn thích giết tiên đế, lại lợi dụng tiên đế thi thể tu luyện, năm đó chết ở cái này trên tay tiên đế có bảy tám cái, cái này làm việc hết sức liều lĩnh, Vạn Quỷ tiên đế

Quá càn rỡ, rốt cuộc chọc cho năm đó mấy cái cao cấp tiên đế ra tay, đem trấn áp." Long Vũ nói.

Long Kinh Thiên nhíu mày một cái, nói: "Vậy theo hắn trước khi tác phong làm việc, hắn đem mọi người vây ở chỗ này, là nghĩ đem trong bí cảnh tiên đế đều giết chết?"

"Không sai, hắn sở dĩ đem chúng ta vây ở chỗ này, liền là muốn đem tất cả tiên đế giết tất cả cung cấp hắn tu luyện, cái người điên này, chiếu dụ tiên đế, đã cho hắn tiêu diệt." Nguyên Diệc thần sắc khó coi nói.

Long Kinh Thiên nhìn Nguyên Diệc, nói: "Vậy các ngươi tiên đế xui xẻo."

Nguyên Diệc nhìn Long Kinh Thiên, bật cười một tiếng, nói: "Ngươi lấy là chỉ có tiên đế sẽ xui xẻo sao? Vạn Quỷ tiên đế một cái cũng sẽ không bỏ qua, các ngươi cũng không trốn thoát, tiên tôn cấp bậc tu giả, có lẽ khoảng cách Vạn Quỷ tiên đế yêu cầu kém một chút, nhưng là, Vạn Quỷ tiên đế qua

Chỗ, luôn luôn là gà chó không để lại."

Long Kinh Thiên hướng Long Vũ phương hướng nhìn sang, Long Vũ nhíu mày một cái, nói: "Vạn Quỷ tiên đế sát tính rất nặng, hắn nếu là muốn đem trong bí cảnh tiên đế giết tất cả, rất có thể sẽ thuận tay đem trong bí cảnh tiên tôn cũng làm hết."

Long Kinh Thiên nhíu mày một cái, trên mặt nhiều mấy phần ngưng trọng.

"Các ngươi muốn là nguyện ý, có thể cùng ta cùng đi cùng còn lại tiên đế hội họp." Nguyên Diệc nói. Đại địch trước mặt, Long Kinh Thiên cùng Nguyên Diệc ân oán cá nhân, cũng chỉ có thể trước để một bên.

Tiêu Cảnh Đình các người cân nhắc một chút, đi theo Nguyên Diệc đi tiên đế khu tập trung.

Nguyên Diệc đến một cái khu tập trung, liền đem mấy người vứt

sang một bên, cùng còn lại tiên đế đi thương lượng đối sách.

Mấy cái tiên đế thấy Long Kinh Thiên các người, phản ứng nhàn nhạt.

Tiên đế cường giả vậy dưới tình huống, đối với tiên tôn cường giả là không quá nhìn vào mắt, Long Kinh Thiên đám người thực lực còn có thể, nhưng là, khoảng cách tiên đế vẫn là nhất định có chênh lệch, nhưng là, hôm nay hình thức nghiêm nghị, mọi người chỉ có liên hiệp.

"Long đạo hữu, các ngươi cũng tới." Một người dáng dấp đoan chính chàng trai gộp lại trước tay áo, chậm rãi hướng mấy người bước tới.

Tiêu Cảnh Đình hướng người đâu nhìn sang, phát hiện người đến là mấy người trước gặp phải Huyền Vũ nhất tộc vậy chỉ đại con rùa đen.

"Huyền Dẫn đạo hữu, ngươi cũng bị bắt tráng đinh?" Long Vũ hỏi.

Huyền Dẫn gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Tình hình bây giờ thế nào?" Long Vũ hỏi.

Huyền Dẫn thở dài, nói: "Không tốt lắm, Vạn Quỷ tiên đế thực lực cực cao, chúng ta tụ lại chung một chỗ, tên nầy ném chuột sợ vỡ bình, không dám ra tay, nhưng là, một khi mọi người phân tán ra, cũng sẽ bị hắn đập tan từng cái, là tính bây giờ, chỉ có mau sớm đánh vỡ khóa trái trận

Pháp, đi ra ngoài, chỉ phải đi đi ra ngoài, hết thảy đều dễ nói."

Một khi bên ngoài tiên đế, biết Vạn Quỷ tiên đế còn sống, tự nhiên sẽ liên thủ đối phó hắn.

Vạn Quỷ tiên đế là một trừng mắt phải trả, năm đó, tên nầy giảm giá

ở mấy cái cao cấp tiên đế dưới sự liên thủ, lấy người này tính tình, sau khi đi ra ngoài, khó tránh khỏi muốn tìm mấy vị kia tiên đế phiền toái, vì tự vệ, những cái kia tiên đế chắc hẳn sẽ liên hiệp, lại đem vạn quỷ

Tiên đế chế trụ.

Long Vũ cắn răng, nói: "Năm đó liên thủ đối phó Vạn Quỷ tiên đế mấy vị kia tiên đế, cũng quá hại người, những tên kia, năm đó, nhưng mà thả ra tiếng gió nói, Vạn Quỷ tiên đế đã bị đánh hình thần câu diệt."

Huyền Dẫn cười một tiếng, nói: "Vạn Quỷ tiên đế là thân thể bất tử bất diệt, nếu muốn hoàn toàn giết chết hắn, cũng không dễ dàng, nghe nói lão kia quỷ đã ở nơi này trong bí cảnh đợi mấy chục ngàn năm, nhưng nếu thật sự là như thế, vậy hắn đối với trong bí cảnh hết thảy cũng như lòng bàn tay."

Long Vũ có chút buồn bực nói: "Lão kia quỷ còn tinh thông trận pháp, không dễ làm à!"

Long Kinh Thiên mãn bất tại ý nói: "Cha, cha sợ cái gì chứ ? Trời sập xuống, có cái cao chỉa vào đâu, nói sau, tên kia không phải chỉ đối với tiên đế cảm thấy hứng thú không? Đám kia tiên đế chết sạch, mới đến phiên chúng ta đây, chúng ta cũng không cần cuống cuồng, hẳn là đám kia tiên đế cuống cuồng."

Huyền Dẫn hề hề cười một tiếng, nói: "Long thiếu nói đúng à! Bất quá, Long thiếu, ngươi đại khái không biết, coi như lão kia quỷ không dự định đối với tiên tôn ra tay, đại khái cũng sẽ không bỏ qua, ngươi cùng bố ngươi."

Long Kinh Thiên tràn đầy không hiểu hỏi: "Tại sao?"

Huyền Dẫn cười một tiếng, nói: "Năm đó tham dự vây công Vạn Quỷ tiên đế trong người có Long Đế, coi như không có Long Đế, máu Long tộc mạch đối với Vạn Quỷ tiên đế sức hấp dẫn, cũng không so

tiên đế thi thể nhỏ."

Long Vũ hướng về phía Huyền Dẫn trơ tráo không cười nói: "Nhắc tới, Huyền Vũ nhất tộc huyết mạch, Vạn Quỷ tiên đế cũng là rất có hứng thú."

Tiêu Cảnh Đình ở một bên, nghe đầu đầy hắc tuyến.

------oOo------

Chương 378: Phá trận

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 378:

Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

"Khóa trái trận pháp tâm trận đã tìm được chưa?" Tiêu Cảnh Đình hướng Huyền Dẫn hỏi.

"Đám kia tiên đế một mực bận bịu sống, bất quá, không khéo rất, tiến vào tiên đế trong, không có tinh thông trận pháp, cho nên, tiến triển rất chậm chạp." Huyền Dẫn thở dài một cái nói.

Tiêu Cảnh Đình cau mày, trong lòng nhiều mấy phần do dự.

Long Kinh Thiên hướng Tiêu Cảnh Đình nhìn sang, nói: "Cha vợ đại nhân, cha hiểu trận pháp à?"

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Bất quá là hiểu một ít nông cạn đồ, chỉ sợ không dùng được."

Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Những cái kia cái tiên đế, mặc dù đem trong bí cảnh tiên tôn cũng tụ tập, bất quá, cũng không làm sao đem bọn họ như thế chút tiên tôn coi ra gì, coi như hắn thật sự có biện pháp, những cái kia cái lão gia, cũng chưa chắc sẽ dựa theo suy nghĩ của hắn đi công kích trận pháp, huống chi, hắn bây giờ còn không biết, cái này đại trận đến tột cùng là chuyện gì xảy ra.

Bất quá vô luận như thế nào, phải dò tra một chút mới được.

Trong bí cảnh tiên đế tất cả đều tụ bó đến một khối, Tiêu Cảnh Đình phát hiện, một đám tiên đế tựa hồ cũng đối với cái đó Vạn Quỷ tiên

đế sợ hãi chặt, ai cũng không dám lạc đàn. Một ít thấy tình thế không ổn tiên tôn cường giả cũng rối rít tụ họp tới, tìm kiếm che chở.

Bình tĩnh như vậy liền một tháng, một ngày ban đêm, Tiêu Cảnh Đình cảm nhận được một trận âm phong tiếng, một cổ vô hình rùng mình từ lòng bàn chân dâng lên, xông thẳng đỉnh đầu. Ý thức được không ổn, Tiêu gia mọi người tất cả đều thanh tỉnh lại.

Một hồi một hồi này thay nhau vang lên quỷ kêu tiếng, truyền vào Tiêu Cảnh Đình trong tai.

Tiêu Cảnh Đình chỉ cảm thấy cả người trên dưới có côn trùng nhỏ đang bò, tâm thần đều phải bị thương.

"Vạn Quỷ tiên đế tới." Long Kinh Thiên sắc mặt âm trầm nói.

Trong màn đêm, một cái dài vô cùng cổ quái sinh linh xuất hiện ở Tiêu Cảnh Đình trong tầm mắt, người nọ dài bảy con chân, năm cái tay, ba đầu, chín con mắt. . . Tốc độ cực nhanh.

"Đó chính là Vạn Quỷ tiên đế, nhìn như thật là đáng sợ à!" Tiêu Cảnh Đình không nhịn được nói.

Trong doanh trại đã sớm bày trận đợi mấy cái tiên đế, cùng Vạn Quỷ tiên đế giao chiến ở một thoáng kia ở giữa, kịch chiến thanh này thay nhau vang lên.

Vạn Quỷ tiên đế quanh thân toát ra từng trận hắc quang, rơi vào vậy Vạn Quỷ tiên đế trên người công kích, cũng gọi hắc quang kia cho cắn nát.

"Vạn Quỷ tiên đế, thật đúng là lợi hại à!" Tiêu Cảnh Đình không nhịn được nói. Tiêu Cảnh Đình âm thầm thầm nghĩ: Mặc dù đều là tiên đế, nhưng là, chênh lệch cũng quá lớn, nhiều như vậy cái tiên đế liên thủ, mới miễn cưỡng cùng quái vật kia liều chết không phân cao thấp.

Vạn Quỷ tiên đế mặc dù lợi hại, trong bí cảnh tu luyện tới tiên đế cấp bậc tu giả, cũng có hắn đòn sát thủ, cục diện một chút giằng co.

Tình huống chiến đấu không ngừng thăng cấp, các loại các dạng công kích hoảng người hoa cả mắt.

Tiêu Cảnh Đình các người cách không xa, hai bên chiến đấu dư âm, kịch liệt rất, mấy cái tiên tôn cường giả, cũng hộc máu.

Vạn Quỷ tiên đế khi thì tháo chia làm hết mấy tu giả, cùng mấy cái tiên đế giao chiến, khi thì lại hợp thành một cái.

Vạn Quỷ tiên đế dáng dấp rất kỳ quái, có cánh tay, khô đét lợi hại, giống như gầy liền còn dư lại một cái xương dân tỵ nạn cánh tay, có cánh tay nhưng cường tráng rất, so giống chân còn to, ánh mắt cũng là có đại, có mặt gồ ghề, gương mặt mọc đầy thịt nhọt. . .

Tiêu Cảnh Đình nhìn Vạn Quỷ tiên đế dáng vẻ, chỉ cảm thấy qua đêm cơm đều phải ói ra.

Vạn Quỷ tiên đế cùng trong bí cảnh mấy cái tiên đế giao chiến, kéo dài đã mấy ngày, hai bên người này cũng không thể làm gì được người kia, Vạn Quỷ tiên đế bất đắc dĩ lui xuống.

. . .

Vạn Quỷ tiên đế thối lui sau đó, mấy cái tiên đế chỉ huy trong bí cảnh tiên tôn, tạo lập được một cái bình phong che chở, chống đở Vạn Quỷ tiên đế công kích.

Tiêu Cảnh Đình các người, cũng bị kéo tráng đinh, bình phong che chở du quan sống chết, bị kéo tráng đinh Tiêu Cảnh Đình các người, cũng không có gì hay oán trách.

Nguyên Diệc tiên đế là sung đương trông coi, người này cùng Tiêu Cảnh Đình các người có xích mích, luôn là đối với Tiêu gia mọi người quơ tay múa chân, chê người của Tiêu gia tay chân chậm.

Đại địch trước mặt, Nguyên Diệc cũng không có gây quá mức.

Tiêu Cảnh Đình các người cắn răng nhịn xuống, Long Kinh Thiên mấy lần muốn gây chuyện, cũng để cho Tiêu Tiểu Tấn kéo lại.

"Nghe nói, năm đó Vạn Quỷ tiên đế bị mấy cái tiên đế vây công bị thương không nhẹ à! Xem tên kia ngày hôm qua dáng vẻ, bị thương hẳn tốt xong hết rồi." Huyền Dẫn nói.

Huyền Dẫn làm việc tốc độ thật chậm, bất quá, ra chính là tế hoạt, Nguyên Diệc xem Huyền Dẫn lằng nhằng, đối với Huyền Dẫn cũng không có cái gì sắc mặt tốt.

Tiêu Cảnh Đình suy nghĩ, đem phòng tuyến giao cho Huyền Dẫn xây dựng, người này xác thực có thể tu thành một đạo phòng thủ kiên cố phòng tuyến, vấn đề là, cùng tên nầy đem việc làm hoàn, nói không chừng bọn họ mọi người, đều đã ngừng.

"Tên kia, thật sự là tà môn, lớn lên bộ dáng kia, lại còn hiểu trận pháp." Tiêu Cảnh Đình không nhịn được nói.

Huyền Dẫn quét Tiêu Cảnh Đình một cái, nói: "Vạn Quỷ tiên đế người này rất tà môn, ngươi biết không?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Biết." Lớn lên bộ kia tôn dung, không tà môn mới là lạ.

Huyền Dẫn quét Tiêu Cảnh Đình một cái, hơi có chút cao thâm khó lường nói: "Không, ngươi không biết, cái này Vạn Quỷ tiên đế hắn ăn rồi mấy cái trận pháp sư, cho nên hắn hiểu trận pháp."

Tiêu Cảnh Đình chân mày nhảy một cái, thầm nói: Nghe qua, ăn cái gì bổ cái gì, nhưng là, hắn vẫn là lần đầu tiên nghe nói, ăn trận pháp sư, bổ trận pháp.

"Ý ngươi là, hắn có thể hấp thu hắn ăn hết tu giả năng lực?" Tiêu

Cảnh Đình nói.

Huyền Dẫn gật đầu một cái, nói: " Không sai, năm đó vậy mấy cái tiên đế sẽ đối với Vạn Quỷ tiên đế ra tay, một mặt là bởi vì là Vạn Quỷ tiên đế gây chân thực thật là quá đáng, mặt khác, cũng là bởi vì là Vạn Quỷ tiên đế cái năng lực này quá kinh khủng."

Tiêu Cảnh Đình híp mắt mâu, thầm nói: Cùng một cái như vậy quỷ đồ, sống chung một cái bí cảnh, chân thực không phải một kiện khoái trá sự việc.

Tiêu Cảnh Đình tìm một cơ hội đi theo dò xét trận pháp tiên đế, đi ra ngoài dò xét một phen.

. . .

"Cha, cha nhìn ra được gì không?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Tiêu Cảnh Đình ngồi xuống, nói: "Cái đó khóa trái trận pháp, hẳn vốn là cái tự nhiên hình thành phòng vệ trận pháp, dùng cho bảo vệ bí cảnh, chẳng qua là, Vạn Quỷ tiên đế đối với trận pháp này, tiến hành sửa đổi, biến thành phòng vệ trận pháp." Trời đất tự nhiên hình thành trận pháp, tự

Có kỳ thần hay, rất khó phá giải.

"Cha, cha có cái gì chủ ý sao?" Tiêu Tiểu Đông hỏi.

"Ta chú ý tới, có tám mươi tám cây cây kình thiên vừa vặn sung đương tâm trận, nếu là có thể đem cây kình thiên phá hư, vậy đại trận hẳn liền tốt phá giải nhiều." Tiêu Cảnh Đình nói.

Long Kinh Thiên gãi đầu một cái, nói: "Cây kình thiên khó đối phó à!"Cây kia đao súng không vào, nước lửa bất xâm, hơn nữa, bị công kích, còn sẽ chủ động công kích, rất là khó đối phó à!"

"Thực mộc trùng có thể phá xấu xa cao đẳng linh mộc, bất quá,

người tiên giới chê thực mộc trùng phá xấu xa linh mộc quá lợi hại, đem thực mộc trùng nhất tộc vặn cổ cũng xong hết rồi, còn dư lại cũng không được khí hậu, hơn nữa, còn không ở nơi này." Long Vũ tràn đầy tiếc nuối nói.

Tiêu Cảnh Đình xoa xoa lỗ mũi, thầm nói: Thế giới hết thảy sinh linh, tự có hắn ý nghĩa tồn tại à!

Long Kinh Thiên liếc mắt liếc Long Vũ một cái, nói: "Không thể dùng biện pháp, ngươi nói ra ngoài làm gì?"

Long Vũ nghe được Long Kinh Thiên mà nói, một hồi bực mình, thầm nói: Long Kinh Thiên tiểu tử thúi này, thì sẽ cùng hắn đối nghịch."Ngươi có biện pháp, ngươi nói một cái à!"

"Cha vợ, cha nghĩ như thế nào à!" Long Kinh Thiên không để ý Long Vũ, hướng Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Tiêu Cảnh Đình cau mày đầu, nói: "Ta biết cây kình thiên có một loại khắc tinh, địa linh cỏ, địa linh cỏ là một loại rất thông thường cỏ, không có gì lớn dùng, tác dụng duy nhất chính là hạn chế cây kình thiên sinh trưởng, tự nhiên giới vạn vật tương sanh tương khắc, cây kình thiên như vậy cao cấp

Linh mộc, hết lần này tới lần khác sợ hãi linh thảo rất."

Long Kinh Thiên hai tròng mắt sáng lên, "Cha vợ, cha ý là, đầu thả địa linh cỏ đi ra ngoài?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Như vậy, có thể sẽ có chút dùng."

Long Vũ cau mày, nói: "Địa linh cỏ mặc dù là cây kình thiên khắc tinh, nhưng là trong bí cảnh cây kình thiên đều có mấy trăm ngàn hàng năm phần, địa linh cỏ nếu muốn tạo tác dụng cũng phải là hơn mười ngàn niên đại mới hữu dụng."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Ta biết." Hiện ở tình hình này, phải dú chín một nhóm địa linh cỏ, đầu thả ra ngoài, thử một chút hiệu quả mới được.

. . .

Vạn Quỷ tiên đế cùng trong không gian tiên đế kịch chiến một phen sau đó, một mực không lại tới khiêu khích, bất quá, Tiêu Cảnh Đình từ Huyền Dẫn trong miệng nhận được tin tức, Vạn Quỷ tiên đế tựa hồ ở quét sạch toàn bộ bí cảnh, những cái kia ở lại bên ngoài tiên tôn cường giả, đều bị hắn tiêu diệt.

Tiêu Cảnh Đình trực giác Vạn Quỷ tiên đế đối phó xong bên ngoài những cái kia tiên tôn sau này, liền đến phiên bọn họ.

Không nhiều do dự, Tiêu Cảnh Đình dùng nước linh tuyền dú chín liền nhóm lớn địa linh cỏ đầu phát ra.

Tiêu Cảnh Đình làm hết thảy các thứ này, cũng không cùng trong bí cảnh mấy cái tiên đế báo cáo, cũng không trông cậy vào, địa linh cỏ có thể thật tạo tác dụng, chẳng qua là ôm ngựa chết thành ngựa sống thái độ.

Địa linh thảo bị đầu thả ra ngoài hơn tháng, một chút tin tức cũng không có, Tiêu Cảnh Đình cũng chỉ đem chuyện này quên mất.

Hơn một tháng sau, Tiêu Cảnh Đình ở tu bổ phòng tuyến lúc này Huyền Dẫn quẹt tới.

Tiêu Cảnh Đình hướng Huyền Dẫn phương hướng nhìn một cái, hỏi: "Huyền Dẫn đạo hữu, có chuyện gì không?"

Huyền Dẫn đánh giá Tiêu Cảnh Đình, trong con ngươi 喰 喰 để lộ ra mấy phần tìm tòi nghiên cứu vẻ.

Tiêu Cảnh Đình bị Huyền Dẫn nhìn sầm hoảng, "Huyền Dẫn đạo hữu, có vấn đề gì không?"

"Cây kình thiên cũng chết khô, khóa trái đại trận thay đổi yếu kém rất nhiều, dựa theo những cái kia tiên đế giải thích, muốn không được bao lâu liền có thể phá ra." Huyền Dẫn nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Phải không? Vậy là chuyện tốt à!"

"Tiêu đạo hữu, chuyện này có phải là ngươi làm hay không?" Huyền Dẫn hỏi.

Tiêu Cảnh Đình sững sốt một chút, cười một tiếng, nói: "Huyền Dẫn đạo hữu, cũng quá xem nhẹ nâng đỡ ta, ta nơi nào có bản lãnh này à!"

Tiêu Cảnh Đình đầu thả địa linh cỏ đi ra sự việc, người Tiêu gia cũng không có lộ ra. Chẳng qua là, Tiêu Cảnh Đình thuận mồm cùng Long Vũ đề cập tới địa linh cỏ, Long Vũ ở tán gẫu lúc này thuận miệng liền cùng Huyền Dẫn nói.

Long Vũ lúc nói, không đem địa linh thảo sự việc coi ra gì, Huyền Dẫn cũng không coi ra gì, chẳng qua là, cây kình thiên không giải thích được đầy đủ chết khô, đại trận một chút đổi yếu đuối rất nhiều, Huyền Dẫn lập tức liền đem chuyện này cùng Tiêu Cảnh Đình liên hệ.

Huyền Dẫn tràn đầy quái dị nhìn Tiêu Cảnh Đình, gặp Tiêu Cảnh Đình không thừa nhận, cũng không hỏi nhiều cái gì.

Tiêu Cảnh Đình gặp Huyền Dẫn không hỏi tới, âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

------oOo------

Chương 379: Ra bí cảnh

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 379:

Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Đêm đến, Tiêu gia người một nhà tụ lại ở một khối.

Long Kinh Thiên tâm tình vui thích hướng Tiêu Cảnh Đình xít tới, nói: "Cha vợ đại nhân, nghe nói chúng ta lập tức có thể đi ra ngoài."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Phải không? Vậy rất tốt."

Long Kinh Thiên hít sâu một hơi, buồn buồn nói: "Ban đầu ta vào cái này bí cảnh lúc này có thể chưa từng nghĩ, muốn ở nơi này trong bí cảnh đợi thời gian dài như vậy à."

Long bảo bảo cùng Phượng bảo bảo một mực lưu lại ở Tiêu Cảnh Đình không gian trong ngọc bội, 2 cái bảo bảo tu vi tiến bộ ngược lại là rất nhanh.

Chẳng qua là, không gian trong ngọc bội, rốt cuộc người ít một chút, 2 cái thằng nhóc con mỗi lần gặp hắn đi vào, cũng cùng hắn làm ầm ĩ trước phải ra tới đùa giỡn một chút.

Không gian trong ngọc bội, trừ Long bảo bảo cùng Phượng bảo bảo, cũng chỉ có bé nhân sâm thường trú, Long bảo bảo cùng Phượng bảo bảo nhàm chán, chỉ có thể tìm bé nhân sâm đùa bỡn, bé nhân sâm tóc đều phải bị Long bảo bảo cùng Phượng bảo bảo níu không có, mỗi lần vào không gian, thấy mau thành đầu hói nhân sâm bảo bảo, Long Kinh Thiên đều có chút ngại quá.

"Thật ra thì, cái này bí cảnh không tệ, ngươi xem Vạn Quỷ tiên đế ở nơi này bí cảnh bên trong nuôi như vậy lợi hại, nếu như, không phải chỗ này quá mức nguy hiểm, ta đều không muốn rời đi." Tiêu Cảnh Đình nói .

Long Kinh Thiên sờ cằm, nói: "Là không tệ, chính là thứ có thể ăn quá ít." Đoạn này thời gian, hắn đều không làm sao ăn rồi thịt.

Long Kinh Thiên nhìn Tiêu Cảnh Đình, cười một tiếng, nói: "Cha vợ đại nhân, con nhìn những cái kia cái tiên đế, chỉ làm trận pháp kia uy lực giảm nhiều là đi đại vận, căn bản cũng không biết, là ngài động tay chân, ngươi đây là làm xong chuyện không lưu danh." Lập công lớn, lại không người biết được, nhiều ít để cho Long Kinh Thiên có chút khó chịu mau.

"Thế nào, ngươi còn trông cậy vào những cái kia tiên đế biết, cho ngươi khen thưởng sao?" Tiêu Cảnh Đình nói , những cái kia cái tiên đế thật biết, phỏng đoán cũng chỉ sẽ trên đầu môi khen ngợi hắn đôi câu, chỗ tốt gì cũng mò không, không chừng, còn phải cho người để mắt tới thúc sanh linh thảo năng lực.

Long Kinh Thiên gãi đầu một cái, nói: "Tại sao là cho ta khen thưởng, ta lại không có công lao gì, bọn họ nên cho một phần khen thưởng ngài à!"

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Được rồi, ta cũng không trông cậy vào có thể được cái gì khen thưởng, chỉ cần có thể đi ra ngoài, cũng không uổng phí ta một phen khổ tâm."

Khóa trái đại trận bị công phá, bí cảnh bên trong tu giả, tất cả đều xông ra ngoài, chạy chậm trực tiếp bị Vạn Quỷ tiên đế giết chết.

Những cái kia cái tiên đế cường giả một người so với một người chạy nhanh, căn bản không để ý tới trong bí cảnh tiên tôn cường giả, chạy chậm tiên tôn cường giả, bị tàn sát không còn một mống.

. . .

Đại trận mở một cái, Long Kinh Thiên lập tức thi triển không gian pháp quyết, mang Tiêu Cảnh Đình các người trống rỗng chui rời đi.

Từ bí cảnh sau khi đi ra, Tiêu Cảnh Đình trở về gà vàng nhỏ tiệm đan dược, Tiêu Cảnh Đình nguyên vốn lấy là tiệm đan dược đã vỡ nợ, không nghĩ tới cửa tiệm lại có thể tiến hành không tệ.

Hoa Hồng tiên tử thấy Tiêu Cảnh Đình trở lại, kích động không thể tự ức.

Tiêu Cảnh Đình ở trong cửa hàng vòng vo một vòng, phát hiện trong cửa hàng, không dứt bán đan dược, còn bán rất nhiều linh quả, hoa lộ. . .

"Tiêu. . . Tiêu đan sư." Cây mắc cỡ tiên tử, vừa nhìn thấy Tiêu Cảnh Đình liền kích động hai tròng mắt sáng lên.

Tiêu Cảnh Đình nhìn cây mắc cỡ tiên tử, trong lòng lóe lên mấy phần mê muội.

Cây mắc cỡ tiên tử nhát gan rất, trước kia tên nầy vừa thấy mình, liền tách tách chạy đi, lần này lá gan ngược lại là trở nên lớn.

"Tiêu. . . Tiêu đan sư, ngươi trở về, quá tốt, có người muốn lấy chị Hoa Hồng, còn muốn chiếm đoạt chúng ta tiệm đan." Cây mắc cỡ tiên tử nơm nớp lo sợ nói.

Tiêu Cảnh Đình các người rời đi sau đó, tiệm đan dược bầy rồng không đầu, Hoa Hồng tiên tử đem tiệm đan dược làm ăn khiêng xuống, Tiêu Cảnh Đình đan dược bán khống sau đó, Hoa Hồng tiên tử tìm kiếm khắp nơi nguồn hàng hóa, tổ chức bán những thứ khác hàng hóa, cuối cùng đem tiệm đan dược làm ăn kinh doanh đi xuống, hơn nữa đem tiệm đan dược làm ăn càng ngày càng lớn.

Làm ăn buôn bán lớn, cũng dễ dàng để cho người đỏ mắt, Tiêu Cảnh Đình cùng Long Kinh Thiên bị kẹt bí cảnh, lập tức có người nổi

lên tâm tư khác.

Tiêu Cảnh Đình hướng Hoa Hồng tiên tử nhìn sang, hỏi: "Ai tới tìm phiền toái à!"

"Tử Lôi tộc Tử Lâu Vũ, anh hắn Tử Lâu Vân là Tử Lôi tộc thiên tài, nhưng là hắn người em trai này, cũng có chút bình thường." Hoa Hồng tiên tử nói.

Tử Lâu Vũ cùng Tử Lâu Vân trên thực tế là anh em sinh đôi, bất quá, Tử Lâu Vân say lòng với tu luyện, Tử Lâu Vũ nhưng có chút không công việc chính đáng.

Tử Lâu Vân tiên tôn đỉnh phong lúc này Tử Lâu Vũ mới miễn cưỡng đủ thượng tiên tôn ngưỡng cửa, nếu như không phải là Tử Lâu Vân chiếu cố, Tử Lâu Vũ lên cấp tiên tôn cũng khó khăn.

Bất quá, cõi đời này sự việc, ai cũng nói không chừng, Tử Lâu Vân tuyệt thế thiên tài, nhưng chết oan uổng, Tử Lâu Vũ ăn ngon lười làm, ngược lại là bây giờ còn sống thật tốt.

Gần đây, Tử Lâu Vũ ba ngày 2 đầu chạy tới nói, bọn họ Hoa linh nhất tộc đều là anh hắn thê thiếp, bây giờ anh hắn chết, anh hắn tài sản cũng nên do hắn thừa kế, bao gồm thuộc về hắn anh phụ nữ của anh.

Hoa linh nhất tộc dĩ nhiên sẽ không để ý tới Tử Lâu Vũ, Tử Lâu Vân khi còn sống, một mực chiếu cố Tử Lâu Vũ, Tử Lâu Vân vừa chết, Tử Lâu Vũ tình cảnh không lớn bằng lúc trước, người này vẫn thích tốt đánh bạc, nghe nói, gia sản cũng cho hắn thua xong hết rồi, Tử Lâu Vũ nguyên bản thê thiếp, cũng cho tên phá của này bán xong hết rồi.

Hoa Hồng tiên tử cúi đầu, thầm nghĩ: Người nhìn chằm chằm tiệm đan dược, chỉ sợ không thiếu, bất quá, sợ hãi Long Kinh Thiên cùng Tiêu Cảnh Đình, rất nhiều người cũng không dám tùy tiện ra tay, Tử Lâu Vũ thằng ngốc này, hẳn chẳng qua là bị người làm súng cho

khiến cho.

"Không nói cái này, Tiêu đan sư, sớm nghe, các ngươi ở trong bí cảnh, cùng Nguyên Diệc tiên đế nộp lên nổi tiếng, còn liều mạng cái không phân cao thấp." Hoa Hồng tiên tử cười nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Không phân cao thấp lời này, quá phóng đại, chúng ta bất quá chỉ là ngưỡng ỷ nhiều người, miễn cưỡng bức lui Nguyên Diệc tiên đế mà thôi."

Hoa Hồng tiên tử cười một tiếng, nói: "Cho dù chẳng qua là như vậy, đó cũng là hành động vĩ đại."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Có thể đi."

"Tiêu đan sư, ta nghe nói, các ngươi bị Vạn Quỷ tiên đế vây khốn, sau đó, cái đó trận pháp mất hiệu lực." Hoa Hồng tiên tử nói.

Long Vũ gật đầu một cái, "Đúng vậy! Nếu không phải trận pháp mất đi hiệu lực, chúng ta không làm được sẽ vây ở bên trong."

Hoa Hồng tiên tử có chút mê hoặc nói: "Ta nghe nói, trận pháp kia bền chắc không thể gãy à! Tại sao sẽ đột nhiên mất đi hiệu lực à!"

Long Vũ hướng Tiêu Cảnh Đình phương hướng nhìn một cái.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Đại khái là mọi người cũng trông đợi trận pháp mất đi hiệu lực, thành ý cảm động trời cao, cho nên, trận pháp liền mất hiệu lực."

Long Vũ xoa xoa lỗ mũi, thầm nói: Tiêu Cảnh Đình tên nầy, thật đúng là sẽ nói cười nhạo.

Hoa Hồng tiên tử cười một tiếng, nói: "Thì ra là như vậy, Tiêu đan sư là một phúc duyên thâm hậu, lần này đại nạn không chết, nhất định có hậu phúc."

"Vậy thì cho mượn tiên tử chúc lành." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Cảnh Đình lấy ra một ít đan dược, nói: "Cái này một nhóm đan dược cấp 8, tiên tử cầm đi bán đi."

Hoa Hồng tiên tử nhìn Tiêu Cảnh Đình lấy đan dược ra, trong lòng một hồi ngạc nhiên mừng rỡ.

Tiêu Cảnh Đình rời đi sau đó, tiệm đan dược đan dược nối lại không được, vật bán thay đổi nhiều loại nhiều dạng, gà vàng nhỏ tiệm đan dược đã sớm hữu danh vô thực, có cái nhóm này đan dược, tất có thể đem đan tiệm thuốc làm ăn, mang theo một cái mới cao điểm.

Tiệm đan dược bên trong bây giờ vật bán đủ loại, nhưng là, lời mỏng rất, cái nhóm này đan dược cấp 8 bán đi, hẳn có thể kiếm một món tiền lớn.

"Tiêu đan sư, đây đều là ngài luyện chế?" Hoa Hồng tiên tử hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Long Vũ tiến lên trước, nói: "Tiêu đan sư, ngươi là ở trong bí cảnh luyện chế đan dược sao? Ta làm sao cũng không thấy ngươi động thủ luyện chế đan dược à!"

Long Kinh Thiên cau mày, nói: "Ngươi ánh mắt chỉ để ý nhìn chằm chằm trong bí cảnh, những cái kia điểm nữ tu trên người, nơi nào chú ý đến cha vợ luyện đan à!"

Long Vũ cau mày một cái, tràn đầy không cho là đúng nói: "Kinh Thiên ngươi không nên nói bậy nói bạ à! Vậy bí cảnh bên trong, căn bản cũng chưa có gái đẹp tu, ta ánh mắt làm sao nhìn chằm chằm gái đẹp tu thân ở trên?"

Long Kinh Thiên: ". . ."

"Hoa Hồng tiên tử, ngươi suy nghĩ kỹ chưa à! Đi theo ta, ngươi cũng

không mất mát gì, anh ta là một chỉ biết là tu luyện, không việc gì gợi cảm, ta không giống nhau à! Đi theo ta, ngươi cũng không mất mát gì à!"

"Tiên tử, ngươi cũng không cấp cho mặt không biết xấu hổ à! Ta nói, Tiêu Cảnh Đình cũng dữ nhiều lành ít, ngươi còn trông nom cái này phá tiệm đan dược làm gì?"

"Tiên tử, ngươi nhanh lên cùng ta hồi Tử Lôi tộc đi, các ngươi một đám cô gái, ở bên ngoài xuất đầu lộ diện, không tốt lắm à!"

Tiêu Cảnh Đình đám người ở tiệm đan dược bên trong vừa nói chuyện, ngoài cửa một hồi tiếng ầm ỉ vang lên.

Hoa Hồng tiên tử đỏ mặt lên, có chút lúng túng đối với mấy người đọc một tiếng, "Xin lỗi."

Long Kinh Thiên nhìn Hoa Hồng tiên tử, nói: "Tiên tử, ngươi chờ, ta giúp ngươi đem hắn vứt xa xa."

Hoa Hồng tiên tử gật đầu một cái, tràn đầy cảm kích nói: "Như vậy, đa tạ."

Long Kinh Thiên đi ra ngoài không lâu, ngoài cửa liền vang lên một hồi tiếng kêu thảm thiết.

Hoa Hồng tiên tử sớm cái này tiếng kêu thảm thiết, trực tiếp tâm tình thoải mái không thiếu.

. . .

Cửa hàng đan dược Gà Vàng Nhỏ, lại lần nữa bán đan dược cấp 8, hơn nữa, chủng loại nhiều mấy loại , lập tức đông như trẩy hội thành phố.

Tiêu Cảnh Đình đánh nghe đến, biết Vạn Quỷ tiên đế còn sống, thượng thiên vực mấy cái tiên đế, quả nhiên cũng đều liên hiệp ra

tay,

Vạn Quỷ tiên đế mặc dù lợi hại, nhưng là, cũng không phải mấy cái cao cấp tiên đế đối thủ, tên nầy gặp không địch lại, lập tức hóa thân thành chín, phân tán chạy trốn, nghe nói, Vạn Quỷ tiên đế phân thân bị diệt bảy cái, chạy 2 cái.

Trùng trăm chân, chết mà không cương, mặc dù chỉ chạy 2 cái phân thân đi ra ngoài, nhưng là cũng đủ khó giải quyết.

"Tiêu đan sư, Vạn Quỷ tiên đế chân thực lợi hại, ngươi có thể từ trong bí cảnh chạy ra khỏi thăng thiên, chân thực may mắn." Vạn Quỷ tiên đế sau khi đi ra, cùng mấy cái cao cấp tiên đế đại chiến hình ảnh lưu truyền ra, Vạn Quỷ tiên đế cùng mấy cái cao cấp tiên đế thực lực, để cho người chắc lưỡi hít hà không dứt.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Ta nghe nói, Vạn Quỷ tiên đế tu vi còn không có khôi phục lại thời kỳ toàn thịnh, nếu như, vốn là nếu như, tên kia đem trong bí cảnh tiên đế đầy đủ đều ăn rồi, vậy cho dù đối mặt mấy cái cao cấp tiên đế liên thủ, hắn cũng chưa đến nỗi như vậy chật vật." Hoa Hồng tiên tử nói.

Tiêu Cảnh Đình nhíu mày, nói: "Còn có loại thuyết pháp này?"

Hoa Hồng tiên tử gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Hoàn hảo là khóa trái trận pháp xảy ra vấn đề, nếu không trong bí cảnh tiên đế, sớm muộn phải bị cái đó Vạn Quỷ tiên đế đập tan từng cái."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Phải không? Nói như vậy, vận khí của chúng ta không tệ à!"

"Tiêu đan sư, ta sớm nghe, trong bí cảnh đại trận sở dĩ, sẽ xảy ra vấn đề, là bởi vì là trong bí cảnh có cao nhân ở đây, người cao nhân kia phá hư tâm trận, cho nên, trận pháp mới có thể xảy ra vấn đề." Hoa Hồng tiên tử nói.

Tiêu Cảnh Đình híp mắt mâu, nói: "Ngươi từ nơi nào nghe tới tin tức?"

"Huyền Vũ nhất tộc truyền tới, nghe nói là Huyền Dẫn uống rượu say nói ra, bất quá Huyền Dẫn chưa nói cao nhân kia là ai, thanh tỉnh lại sau đó, nói hắn uống say, nói lời say đâu, bất quá, rất nhiều người đều cảm thấy khóa trái trận pháp phá có chút kỳ quái, Huyền Dẫn lời nói có đạo lý." Hoa Hồng tiên tử nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Phải không?"

------oOo------

Chương 380: Vạn quỷ tiên đế

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 380: Vạn quỷ tiên đế

Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiệm đan dược tiểu Hoàng gà.

"Kinh Thiên, ngươi cuối cùng là trở về." Phượng Tố nhìn Long Kinh Thiên, thần sắc vui thích nói.

"Mẹ, mẹ làm sao tới?" Long Kinh Thiên hỏi.

"Tới xem xem ngươi à! Ngươi biết, từ nghe nói bí cảnh xảy ra biến cố sau đó, mẹ ngươi lòng của ta cũng rất mâu thuẫn." Phượng Tố vẻ kiêu ngạo phức tạp nhìn Long Kinh Thiên nói.

Long Kinh Thiên tò mò hỏi: "Mẹ, mẹ mâu thuẫn cái gì à!"

"Ta đang suy nghĩ, cha ngươi chết ở trong bí cảnh, liền thiên hạ thái bình, nhưng là, ngươi chết ở trong bí cảnh, thì thật là đáng tiếc, ngươi còn trẻ như vậy, khá tốt ngươi không có sao, tương đối đáng tiếc là, cha ngươi, cũng không có sao." Phượng Tố nói xong lời cuối cùng, trong giọng nói doanh mãn liền tiếc nuối.

Long Kinh Thiên: ". . ."

"Mẹ, cha hắn ở nơi này, ngươi như thế nói, tựa hồ không tốt lắm." Long Kinh Thiên chần chờ một chút nọa nọa nói.

Phượng Tố hai cánh tay đường chéo ở trước ngực, mãn bất tại ý nói: "À, phải không? Cho hắn nghe đến cũng không có sao."

Long Kinh Thiên: ". . ."

Long Vũ từ trong nhà đi ra, lạnh lùng nhìn Phượng Tố, giận đùng đùng nói: "Phượng Tố, ngươi tới đây bên trong làm gì?"

"Tới xem xem ngươi chết chưa." Phượng Tố nói.

Long Kinh Thiên: ". . ."

Long Vũ trầm mặt , nói."Để cho ngươi thất vọng."

Phượng Tố: "Quả thật."

Long Kinh Thiên: ". . ."

Phượng Tố nhìn Long Kinh Thiên, hỏi: "Kinh Thiên, rồng cục cưng cùng phượng bảo bảo đâu."

"Liền ở trong sân." Long Kinh Thiên nói.

"Ngươi đi bí cảnh lúc này đem vậy 2 đứa nhóc thả đi nơi nào? Làm sao tìm được cũng không tìm được." Phượng Tố cau mày nói.

Cái vấn đề này, Long Vũ cũng có chút hiếu kỳ, xem Phượng Tố đặt câu hỏi, Long Vũ cũng theo bản năng dựng lỗ tai lên.

Long Kinh Thiên khẽ hừ một tiếng, có chút không vui nói: "Ta đều biết, ta vào bí cảnh sau đó, Long tộc cùng Phượng tộc cũng phái người tới rẽ nhà ta thằng nhóc con, thật là quá đáng."

Hoa hồng tiên tử nói, Long tộc cùng Phượng tộc cũng phái người đến qua tiệm đan dược, đem tiệm đan dược lật để hướng lên trời, hoa linh nhất tộc tu giả, cũng bị tra hỏi qua mấy lần, bất quá, hoa linh nhất tộc cũng không biết Long Kinh Thiên kết quả đem cục cưng làm đi nơi nào, Long tộc cùng Phượng tộc lại phí tâm cũng là uổng công!

Phượng Tố cau mày đầu, nói: "Ngươi người đều đi, nhãi con an toàn không cách nào bảo đảm, Long tộc cùng Phượng tộc đến tìm, cũng là bình thường." Vấn đề là, vô luận Long tộc cùng Phượng tộc làm sao tìm được, cũng không có tìm được vậy 2 thằng nhãi con tung tích.

Long Kinh Thiên khẽ hừ một tiếng, không có trả lời.

Phượng Tố nhìn Long Kinh Thiên sắc mặt, hỏi tới: "Ngươi đi bí cảnh lúc này đem vậy 2 thằng nhãi con tàng đi nơi nào?"

Long Kinh Thiên nghễnh đầu, vẻ kiêu ngạo thiếu đánh nói: "Không nói cho ngươi, đây là bí mật."

Phượng Tố nhìn Long Kinh Thiên quăng dạng, bất đắc dĩ nói: "Ngươi không muốn nói, đừng nói đi."

Phượng Tố mặc dù trong lòng tò mò chặt, nhưng cũng biết, Long Kinh Thiên tên nầy rất cố chấp, tên nầy không muốn nói chuyện, rất khó cạy ra hắn miệng.

"Đúng rồi, ta sớm nghe, ngươi ở trong bí cảnh, cùng nguyên cũng tiên đế đánh một trận?" Phượng Tố hứng thú bừng bừng hỏi.

Long Kinh Thiên đắc ý nói: "Đúng vậy!"

"Tiền đồ ngươi, lại có thể có thể cùng tiên đế liều mạng." Phượng Tố khoanh tay nói.

Long Kinh Thiên khẽ hừ một tiếng, nói: "Tiên đế mà thôi, thật ra thì, tiên đế cũng không có gì đặc biệt hơn người."

Long Vũ ở một bên nghe đầu đầy hắc tuyến, "Tiểu quỷ, khẩu khí ngươi quá lớn, nếu không có ta hỗ trợ, ngươi đã sớm ngừng."

Long Kinh Thiên: "Lão đầu tử, ngươi lạc hậu, lập tức, ngươi thì phải

cầu ta bảo bọc ngươi."

Long Vũ: ". . ."

"Ta nghe nói, ngươi cùng nguyên cũng tiên đế, là vì thời không quả đánh nhau?" Phượng Tố chần chờ một chút hỏi.

Thời không quả như vậy đồ, đối với Phượng Tố sức hấp dẫn, cũng là to lớn.

Long Vũ đắc ý nói: "Xú bà nương, cuối cùng nói đến điểm chính, ngươi nhưng thật ra là vì thời không quả tới đi, đáng tiếc rất, thời không quả cũng luyện chế thành thời không đan, đan dược đều ăn sạch."

Phượng Tố hướng Long Kinh Thiên, nhìn sang, hỏi: "Thời không đan? Trong bí cảnh, có thể luyện chế thời không đan luyện đan cao thủ đi, đi vào mấy cái tiên đế, thật giống như không có luyện đan sư à!"

"Không phải tiên đế, là Tiêu Cảnh Đình." Long Vũ nói.

Phượng Tố tràn đầy kinh ngạc hướng Long Kinh Thiên nhìn sang, hỏi: "Con trai, con cha vợ như thế mạnh, thời không đan cũng có thể luyện chế?"

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Khi đó trống rỗng đan đâu ?" Phượng Tố hỏi.

"Đều ăn sạch, ta còn chia được một viên, bất quá, không phần ngươi." Long Vũ nhìn Phượng Tố nói.

Phượng Tố nhìn Long Vũ một cái, chua chát hướng về phía Long Kinh Thiên, nói: "Ngươi đối với lão tiểu tử này không tệ à!"

"Ngươi xem hắn làm bộ đáng thương." Long Kinh Thiên nói.

Phượng Tố: ". . ." Long Vũ tên nầy, những năm này, đích xác là nhô lưng.

Long Vũ nghe đầu đầy hắc tuyến, cái gì gọi là ngươi xem hắn làm bộ đáng thương, hắn làm sao liền làm bộ đáng thương!

. . .

Tiêu Cảnh Đình ở đan tiệm trong đi lanh quanh, bởi vì là dự định cử hành một trận cấp 8 đan dược đấu giá, trong tiệm đang ngừng buôn bán chỉnh tu.

Mấy cái hoa linh nhất tộc nữ tu, ở trong cửa hàng bận rộn.

Một cái toàn thân bọc ở hắc bào trong tu giả đi vào, hắc bào tu giả sau lưng, đuổi theo một cái hoa linh tộc nữ tu.

"Cái này vị tiền bối, chúng ta ngày hôm nay dẹp tiệm, ngươi không thể đi vào." Nữ tu có chút hoang mang như vậy nói.

Tiêu Cảnh Đình hướng truy đuổi tới nữ tu phất phất tay, tỏ ý hắn lui ra, cái đó hoa linh tộc nữ tu như trút được gánh nặng rời đi.

Hắc bào tu giả hắc bào rất đặc thù, cả khuôn mặt đều bị hắc bào cho che cản, không thấy rõ vốn là khuôn mặt.

Tiêu Cảnh Đình nhìn người đâu, chỉ cảm thấy người tới trên người lộ ra một cổ giống như đã từng quen biết âm khí, trong lòng đột nhiên có một loại hết sức dự cảm xấu.

"Xin hỏi, vị đạo hữu này có cái gì có thể giúp sao?" Tiêu Cảnh Đình cẩn thận tiến lên đón hỏi.

"Tiêu Cảnh Đình?" Người đàn ông áo bào đen thanh âm hết sức to lệ, nghe tới để cho trong lòng người hết sức không thoải mái.

"Xin hỏi ngươi là?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Người đàn ông áo bào đen đột nhiên ngẩng đầu lên, một đôi tràn đầy hận ý ánh mắt, thẳng tắp đâm vào Tiêu Cảnh Đình trong mắt, "Tiêu Cảnh Đình, ngươi làm hư đại sự của ta!"

Đối phương ánh mắt một lớn một nhỏ, xem ra kinh người chặt.

"Vạn quỷ tiên đế." Ở nhận ra được thân phận đối phương trong nháy mắt, Tiêu Cảnh Đình không chút nghĩ ngợi điều động đan tiệm trong đại trận.

Hoa linh nhất tộc nữ tu, thực lực chưa ra hình dáng gì, nhưng là, công phu chạy trối chết cái đỉnh cái tốt, một ý thức được không đúng, chúng nữ tu rối rít chui xuống đất.

Đan tiệm trong đại trận cùng Long Kinh Thiên tâm thần tương liền, Tiêu Cảnh Đình một điều động đại trận, Long Kinh Thiên lập tức ý thức được không đúng, trực tiếp xông ra ngoài.

Long Kinh Thiên hướng lúc đi ra, Tiêu Cảnh Đình cùng vạn quỷ tiên đế đã nộp lên nổi tiếng.

Tiêu Cảnh Đình linh kiếm ánh sáng rực rỡ lóng lánh, vạn quỷ tiên đế phát ra hắc quang cùng lôi quang không ngừng đụng vào.

Tiêu Cảnh Đình một bên cưỡi linh kiếm tấn công, một bên điều động trận pháp, hạn chế vạn quỷ tiên đế hành động.

Vạn quỷ tiên đế từ bí cảnh đi ra, liền gặp phải vây công, thực lực không lớn bằng lúc trước.

Tiêu Cảnh Đình cùng Long Kinh Thiên vậy, cũng ăn mấy viên thời không đan, đối không gian phép tắc sức lĩnh ngộ vượt xa từ trước, điều động trận pháp phát động sát chiêu, so với trước đó thuận sướng nhiều.

Trên bầu trời, Tiêu Cảnh Đình quanh thân hiện lên đậm đà màu tím lôi quang, mặc dù rơi vào hạ phong, nhưng là, tổng có hay không một kích tức trúng.

Long Kinh Thiên hướng lúc đi ra, Tiêu Cảnh Đình cùng vạn quỷ tiên đế đối chiến mấy trăm chiêu, mặc dù cùng Tiêu Cảnh Đình đối trận chẳng qua là vạn quỷ tiên đế một cái phân thân, nhưng là, lấy Tiêu Cảnh Đình tiên tôn cấp bậc tu vi, có thể cùng cái này phân thân đối chiến nhiều như vậy chiêu, cũng không mất là hành động vĩ đại.

Long Kinh Thiên thấy Tiêu Cảnh Đình rơi vào hạ phong, không chút nghĩ ngợi xông tới hỗ trợ.

Phượng Tố cùng Long Vũ cũng đi theo vọt ra.

Phượng Tố nhìn trong bầu trời vạn quỷ tiên đế sợ hết hồn, "Vạn quỷ tiên đế cái này lão Quỷ làm sao chạy đến nơi đây, hắn không phải hẳn đang tránh né đuổi giết sao? Tiêu Cảnh Đình chọc tức cái này lão quỷ? Không đạo lý à! Tiêu Cảnh Đình một cái tiên tôn, không đạo lý cùng vạn quỷ tiên đế có xích mích à!"

Long Vũ thầm nói: Khóa trái trận pháp đột nhiên xảy ra vấn đề, chân thực quá kỳ quái, hắn lúc ấy hoài nghi tới là Tiêu Cảnh Đình động tay chân, bất quá, Tiêu Cảnh Đình không thừa nhận, Long Vũ cũng chỉ cho là mình lo ngại, nhưng là, từ vạn quỷ tiên đế đột nhiên tìm tới cửa cử động tới xem, khóa trái trận pháp xảy ra vấn đề, thật có thể là Tiêu Cảnh Đình có liên quan.

Vạn quỷ tiên đế muốn khôi phục thực lực, liền cần đem trong bí cảnh tiên đế đều giết chết, Tiêu Cảnh Đình phá hư khóa trái trận pháp, để cho vạn quỷ tiên đế mất đi con mồi, vạn quỷ tiên đế tự nhiên hận Tiêu Cảnh Đình tận xương.

Long Vũ nhìn Tiêu Cảnh Đình, luôn cảm thấy Long Kinh Thiên tìm người cha vợ này thần thần bí bí, Long Kinh Thiên đi theo Tiêu Cảnh Đình một khối sau đó, cũng trở nên thần thần bí bí.

Long Vũ trong lòng suy nghĩ phập phồng, nhưng cũng rõ ràng, bây giờ không phải là suy nghĩ lung tung lúc này Long Vũ thu hồi suy nghĩ, gia nhập chiến đấu.

Long Kinh Thiên một tiếng rống giận, vô số đạo không gian nhận hướng vạn quỷ tiên đế bổ tới.

Long Vũ nhìn Long Kinh Thiên ra tay, đột nhiên có dũng khí một đời người mới thắng người cũ cảm giác.

Long Kinh Thiên liên tục ăn năm viên thời không đan, đối không gian phép tắc lĩnh ngộ vượt xa từ trước, thực lực và Long Vũ, đã không kém bao nhiêu.

Long Vũ cùng Phượng Tố cũng gia nhập chiến đấu, Tiêu gia mọi người từng cái nhảy ra, các loại đủ loại công kích rơi vào vạn quỷ tiên đế trên người.

Tới chẳng qua là vạn quỷ tiên đế một cái phân thân, cái này phân thân thực lực, nếu so với nguyên cũng tiên đế mạnh một ít, nhưng là, Tiêu gia mọi người đoạn này trong thời gian, tu vi tiến bộ không nhỏ,

Lại thêm Phượng Tố như thế người trợ giúp, trong chốc lát ngược lại là đem vạn quỷ tiên đế ép từng bước lui về phía sau.

Tiêu Cảnh Đình các người không có gì nỗi lo về sau, vạn quỷ tiên đế nhưng là cái "Đào phạm.

Thời gian kéo càng lâu, càng có thể đem những cái kia nguyên bản đang đuổi bắt hắn tiên đế dẫn tới, vạn quỷ tiên đế gặp không làm gì được Tiêu Cảnh Đình các người, chỉ có tạm thời rút lui trước.

Vạn quỷ tiên đế rời đi hồi lâu, hoa linh người nhất tộc mới dám ló đầu.

Hoa hồng tiên tử đi ra, lòng vẫn còn sợ hãi nói: "Tiêu đan sư, vạn

quỷ tiên đế đi?"

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Đi."

Hoa hồng tiên tử âm thầm thở phào nhẹ nhõm, đan tiệm mở sau khi thức dậy, liền lắm tai nạn, chi tới trước cái đen lân, lúc này lại tới cái vạn quỷ tiên đế, cùng vạn quỷ tiên đế so với, đen lân cũng có chút không đủ nhìn.

"Tiêu đan sư, ngươi là làm sao chọc phải cái này vạn quỷ tiên đế, ta xem hắn, tựa hồ rất hận ngươi dáng vẻ." Hoa hồng tiên tử nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Ta cũng không biết là làm sao chọc hắn, vận khí không tốt à!"

Hoa hồng tiên tử sắc mặt cổ quái nhìn Tiêu Cảnh Đình hai mắt, tràn đầy may mắn nói: "Khá tốt, vạn quỷ tiên đế bị đánh liền tổn thương nguyên khí nặng nề, nếu không sự việc liền không giải quyết sễ dàng như vậy."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, tràn đầy tán đồng nói: "Đúng vậy! Thật may."

------oOo------

Chương 381: Long đế cho đòi gặp

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 381: Long đế cho đòi gặp

Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Vạn quỷ tiên đế tới một cái, tiệm đan dược bị phá hư bừa bộn, đấu giá cấp 8 đan dược sự việc, cũng chỉ không thể làm gì khác hơn là gác lại.

Vạn quỷ tiên đế đi liền sau đó, tất cả đạo nhân mã rối rít tới, bày tỏ thăm hỏi, không thiếu tu giả cũng đối với vạn quỷ tiên đế tìm tới người Tiêu gia sự việc, bày tỏ tò mò.

Tiêu Cảnh Đình không thể làm gì khác hơn là cùng các lộ khách tới đánh Thái cực.

Tiệm đan dược bên ngoài.

Bành đang tiên đế nhìn nguyên cũng tiên đế, cười trên sự đau khổ của người khác nói: "Nguyên cũng lão Quỷ, ngươi tới đây bên trong là muốn tìm người Tiêu gia phiền toái đi, ta xem ngươi còn là dẹp ý niệm này đi, mặc dù vạn quỷ tiên đế bị thương nghiêm trọng, nhưng lạc đà gầy lớn so với ngựa, hắn vốn là tiên đế đỉnh cao, một cái phân thân cũng đủ giải quyết ngươi, người Tiêu gia liền vạn quỷ tiên đế cũng bức lui, ngươi đi tìm phiền toái, cũng không chiếm được tiện nghi gì."

Nguyên cũng quét bành đang tiên đế một cái, nói: "Người Tiêu gia có thể bức lui vạn quỷ tiên đế, chủ yếu là có Long Vũ cùng Phượng Tố hỗ trợ."

"Có thể đi, Long Vũ cùng Phượng Tố cũng còn chưa đi đây, ngươi lúc này đi tìm phiền toái, chỉ sợ cũng chỉ có mất mặt phần." Bành đang tiên đế lành lạnh nói.

Nguyên cũng tiên đế quét bành đang tiên đế một cái, lạnh lùng nói: "Ta là tới mua đan dược, không phải tới gây chuyện."

Bành đang tiên đế gật đầu một cái, ý vị sâu xa nói: "Nguyên lai ngươi là tới mua đan dược, xem bộ dáng là ta hiểu lầm ngươi."

Nguyên cũng tiên đế khẽ hừ một tiếng, không để ý bành đang tiên đế.

Tiêu Cảnh Đình thấy nguyên cũng tiên đế cùng bành đang tiên đế, lập tức ra đón, "2 người tiên đế đại nhân làm sao tới."

"Nghe nói Tiêu đan sư chuẩn bị đấu giá cấp 8 đan dược, ta liền tới xem xem." Bành đang tiên đế mặt tươi cười nói.

"Thì ra là như vậy, có 2 người tới cổ động, thật là oành tất sinh diệu à!" Tiêu Cảnh Đình vẻ kiêu ngạo thành khẩn nói.

"Tiêu đan sư lợi hại à! Chẳng những thực lực xuất chúng, thuật luyện đan lại là nhất tuyệt." Bành đang tiên đế nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Bành đang tiên đế nói đùa, ta điểm này vi mạt bản lãnh, nơi nào có thể vào 2 người mắt à!"

Tiêu Cảnh Đình híp mắt, hắn là cấp 8 tiên đan sư, có thể luyện chế không thiếu cấp 8 đan dược tin tức truyền sau khi đi ra ngoài, không hề thiếu thế lực cũng đối với hắn ném ra cành ô liu, bất quá, Tiêu Cảnh Đình một nhà cũng không có tiếp nhận.

"Tiêu đan sư, vạn quỷ tiên đế làm sao biết tìm tới ngươi?" Bành đang tiên đế hỏi.

Tiêu Cảnh Đình nhíu mày, thầm nói: Vẫn là hỏi lên, gần đây đã có vô số tu giả hỏi qua hắn cái vấn đề này, thiên hạ không có tường nào gió không lọt qua được à! Bất quá, chuyện này bây giờ cũng không tốt giải thích, hắn thật nói là hắn phá hư đại trận, những cái kia tiên đế, không chừng cảm thấy hắn là muốn lòe thiên hạ đây.

"Ta cũng không biết à! Có thể là vận khí không tốt sao." Tiêu Cảnh Đình vuốt tay nói.

. . .

Long Kinh Thiên đứng ở một bên, có chút khốn hoặc nói: "Tình huống gì à! Tiên đế cường giả cũng tới không thiếu."

Tiêu Tiểu Tấn suy nghĩ, nói: "Bị vạn quỷ tiên đế dẫn tới một số, còn có một bộ phận hẳn là hướng về phía đan dược tới, cha lần này muốn đấu giá đạo nguyên đan, đan dược này đối với tiên đế cũng có tác dụng không nhỏ."

Long Kinh Thiên xoa xoa lỗ mũi, tràn đầy tiếc nuối nói: "Đáng tiếc, nếu như không phải là tiên tinh không đủ, cũng không cần tiện nghi những người này."

Long Kinh Thiên đã tiến vào tiên tôn đỉnh cấp, bước kế tiếp thì phải là tiến vào tiên đế làm chuẩn bị, Tiêu Cảnh Đình cũng không sai biệt lắm, không gian trong ngọc bội, trồng mấy bụi có thể xúc tiến tu giả tiến vào tiên đế linh thảo, những thứ này tiên thảo trưởng thành, không một không cần đại lượng tiên tinh, Tiêu Cảnh Đình các người, mặc dù ở trong bí cảnh, tìm được không thiếu tiên linh mạch, nhưng còn chưa đủ dùng.

Long Vũ vội vội vàng vàng đi tới, nói: "Thằng nhóc thúi, nhanh chóng cùng ta tới."

Long Kinh Thiên cau mày một cái, có chút phòng bị nói: "Cùng ngươi đi nơi nào à!"

"Long đế tới, hắn muốn gặp ngươi." Long Vũ nói.

"Gặp ta, gặp ta làm gì?" Long Kinh Thiên chậm rì rì đi theo Long Vũ sau lưng, "Long đế lại có thể rời núi, có lẽ phải không được bao lâu, người khác cũng phải kêu ta long đế, bất quá, ta cũng không phải thuần chánh Long tộc, kêu long đế cũng không thích hợp, vậy ta nếu là trở thành tiên đế, người khác nên gọi ta gì đây, thiên đế như thế nào?"

"Đừng có nằm mộng, tiểu quỷ, tiên tôn đỉnh cấp cùng tiên đế còn có một bước dài chênh lệch đâu, không biết nhiều ít tiên tôn ở lên cấp tiên đế lúc này chết oan uổng." Long Vũ mắng.

"Phải chết cũng là ngươi chết, ta là sẽ không xong đời." Long Kinh Thiên tràn đầy tự tin nói.

Tiêu Tiểu Tấn một tay nhấc rồng cục cưng, một tay nhấc phượng cục cưng, hướng Long Vũ cùng Long Kinh Thiên đi tới, Long Vũ chỉ chỉ rồng cục cưng nói: "Đem hắn cũng mang theo đi."

Phượng cục cưng níu Long Kinh Thiên không thả, Long Kinh Thiên liền đem phượng cục cưng cũng mang theo.

Long Vũ nhìn Long Kinh Thiên, chần chờ một chút, nói: "Ngươi nhất định phải đem phượng cục cưng cũng mang theo?"

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Ta muốn cho long đế biết, ta là lợi hại nhất, cánh dài không cánh, ta cũng có thể sinh ra."

Long Vũ đầu đầy hắc tuyến nói: ". . . Ngươi cũng thật là lợi hại à!"

"Nói nhảm! Cái này còn cần ngươi nói, ngươi sanh ra đều là phế vật, trừ ta! Bất quá, ta lợi hại, ngươi không có công lao gì, ta là biến dị." Long Kinh Thiên nghĩa chánh từ nghiêm nói.

Long Vũ: ". . . Đi nhanh đi, đừng để cho long đế nóng lòng chờ."

Long Kinh Thiên tràn đầy lơ đễnh nói: "Không có sao, long đế cũng sống nhiều năm như vậy tính nhẫn nại đã sớm rèn luyện ra được."

Tiêu Tiểu Tấn đi theo Long Kinh Thiên cùng Long Vũ, gặp được long đế.

Tiêu Tiểu Tấn nguyên vốn lấy là long đế nhìn như hẳn thật già nua, trên thực tế, long đế nhìn như rất trẻ tuổi, hơn nữa rất uy nghiêm, là một tốt mỹ nam tử.

Long đế lưng đeo tay, đưa lưng về phía mọi người, nhận ra được mọi người vào cửa, mới xoay người, quan sát Long Vũ cùng Long Kinh Thiên hai mắt.

"Long Vũ, ngươi gần đây mấy trăm năm, tu luyện không phải rất dụng công à! Không việc gì tiến bộ." Long đế nói.

Long Vũ lúng túng cười một tiếng, nói: "Ta tu vi tiến vào bình cảnh."

Long đế hướng Long Kinh Thiên nhìn một cái, quay đầu hướng về phía Long Vũ, nói: "Ngươi lại không bắt chặt một ít, muốn không được bao lâu, đến lượt bị Kinh Thiên càng đi qua."

Long Vũ nhạt nhẽo cười một tiếng, cũng không có phản bác cái gì, ban đầu Long Vũ cảm giác được mình so Long Kinh Thiên nhiều rót nhiều năm như vậy nàng, Long Kinh Thiên làm sao cũng không khả năng vượt qua mình đi, bất quá, Long Kinh Thiên những năm gần đây tu vi tiến bộ chân thực quá nhanh, mình thật có khả năng bị vượt qua đi.

Long đế nhìn Long Kinh Thiên trong tay rồng cục cưng cùng phượng cục cưng, nói: "Kinh Thiên, ngươi sanh rồng thằng nhóc con không tệ à!"

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Cũng phải tự nhiên, con trai ta mà!"

. . .

Long Kinh Thiên đám người và long đế trò chuyện hồi lâu, mới bị thả lại tới.

"Long đế không có làm khó ngươi chứ." Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Không có, bất quá, hắn có chuyện nhờ ta, trên thực tế là vũ nhờ cha vợ ngươi." Long Kinh Thiên nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Long Kinh Thiên, không rõ ràng hỏi: "Nhờ ta? Nhờ ta cái gì?"

"Long tộc trong bảo khố, có một nhóm lớn tồn kho tiên linh cỏ, nhưng là, đổi sao đan dược, long đế muốn tìm ngươi hỗ trợ đây, cha vợ, đây là cơ hội tốt à! Long tộc những thứ ngu xuẩn kia đều là không biết đếm, mười bụi cây linh thảo, ngươi muội hạ cái chín bụi cây đều không người biết." Rồng

Kinh Thiên hết sức phấn khởi nói.

Tiêu Cảnh Đình nhíu mày, nói: "Nghe không tệ à!"

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Bất quá muội hạ chín bụi cây linh thảo, quá nhiều đi." Tiêu Cảnh Đình chần chờ một chút nói.

"Yên tâm đi, Long tộc những tên kia giàu có rất, đen bọn họ một chút cũng không có sao, cha vợ đại nhân, ngươi nếu là cảm thấy áy náy, muội hạ tám bụi cây?" Long Kinh Thiên nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Cũng tốt à."

"Long đế nói rồng chuyện của bảo bảo sao?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Long Kinh Thiên lắc đầu một cái, nói: "Nói, Long tộc mấy năm này, dốc hết chút phế vật, ta xem long đế ý, là muốn ta cùng rồng cục cưng trở về sung mặt tiền đâu, ta nói ta cân nhắc một chút, sau đó, long đế giao cho cha ta một cái nhiệm vụ."

Tiêu Cảnh Đình đầy là tò mò hỏi: "Nhiệm vụ gì?"

"Long đế muốn lão đầu tử lưu lại, thật tốt bảo vệ ta." Long Kinh Thiên nói.

Tiêu Cảnh Đình có chút bất ngờ nói: "Long đế lại có thể sẽ làm như vậy."

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Không dứt lão đầu tử, long đế nói, hắn sẽ ngoài ra lại phái Long tôn tới bảo vệ, Long tôn có ích lợi gì à! Phải phái tiên đế tới, mới hữu dụng à."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Long tôn cũng không tệ, dầu gì là một phần trợ lực, chẳng qua là long đế thật chỉ là đơn thuần phái người tới bảo vệ? Chỉ sợ là đánh giám thị chủ ý.

Tiêu Cảnh Đình híp mắt, thầm nói: Vạn quỷ tiên đế mặc dù lui, nhưng mà, cũng không biết có thể hay không xuất hiện lại, là lúc này tìm một núi dựa, Long tộc phải là một lựa chọn tốt.

"Như thế nói, cha ngươi muốn lưu lại, không ngắn thời gian?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Lão đầu tử lúc này có thể vui mừng."

Lão đầu tử sớm đã nhìn chằm chằm trong tiệm hoa linh tộc nữ sửa, chỉ sợ coi như long đế không đề cập tới, lão già chết bằm cũng muốn lưu lại đây.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

. . .

Long đế phái tới 2 cái Long tôn cao thủ, rất nhanh đã tới rồi.

2 cái Long tôn một cái là người quen cũ long hà, một cái khác là Long Hữu Tài, nghe Long Vũ nói Long Hữu Tài chiếm cứ Long tộc lớn nhất mỡ ngành, trông chừng bảo khố, Long tộc rất nhiều bảo vật, đều do qua tay hắn, Long Vũ tối tăm đâm đâm nói, rồng phát tài tên nầy, ngày thường không thiếu trung gian kiếm lời, nuôi não đầy tràng mập.

Long Hữu Tài dáng dấp rất là phúc hậu, trên mặt tổng treo ôn hòa nụ cười vô hại, Long Hữu Tài tới ngày thứ nhất thì cho Tiêu Cảnh Đình nhiều tiên thảo, Long tộc là ở tiên giới sừng sững nhiều năm đại chủng tộc, sưu tầm phong phú phú, xa phi Tiêu Cảnh Đình có thể tưởng tượng.

Một ít trân quý dị thường linh thảo, bị Long Hữu Tài giống như cỏ dại vậy lấy ra.

Ban đầu Long Kinh Thiên nói Long tộc đều là không biết đếm, Tiêu Cảnh Đình còn không phải là rất tin tưởng, nhưng là, xem tự cầm mấy viên thuốc đi ra, Long Hữu Tài thật hưng phấn giống như trúng đầu thải, quay đầu lại cho mình càng nhiều hơn tiên thảo, Tiêu Cảnh Đình chợt phát hiện, Long Kinh Thiên lời nói

Vẫn rất có đạo lý.

Hoa hồng tiên tử đi vào, nói: "Tiêu đan sư, hội đấu giá đều chuẩn bị xong."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Ta biết."

Hoa hồng tiên tử nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Tiêu đan sư, thật ra thì, ngươi bây giờ cùng Long tộc có hợp tác, có thể trực tiếp đem đan dược bán cấp Long tộc, Long tộc cũng đều là rất giàu có."

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Không được, trứng gà không thể đặt ở trong một cái giỏ." Đem tất cả hy vọng ký thác vào Long tộc trên người nguy hiểm quá lớn, nói sau, Long tộc cái chủng tộc này, đối với tiên tinh là nhìn rất nặng, đối với rất nhiều tiên linh cỏ, ngã là một bộ có cũng được không có cũng được thái độ.

Hoa hồng tiên tử gật đầu một cái, nói: "Cũng đúng."

"Tiêu đan sư, cái đó long hà trưởng lão tựa hồ cùng Long thiếu, quan hệ không tốt lắm." Hoa hồng tiên tử nói.

Tiêu Cảnh Đình cười khổ một cái, thầm nghĩ: Long Kinh Thiên cùng long hà nào chỉ là quan hệ không tốt à! Đơn giản là hỏng bét thấu, cái này 2 người oán hận chất chứa đã lâu, sợ là không dễ dàng hóa giải.

------oOo------

Chương 382: Tộc sói khách thăm

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 382: Tộc sói khách thăm

Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Cảnh Đình một nhà cùng vạn quỷ tiên đế đánh một trận thành danh, đưa tới nhiều chú ý.

Tiêu Cảnh Đình để cho hoa hồng tiên tử tổ chức đan dược hội đấu giá, mượn cái này cổ đông gió, tiến hành dị thường thuận lợi.

Đan dược sẽ có bốn cái tiên đế tham gia, vượt qua xa Tiêu Cảnh Đình dự trù.

Long Hữu Tài cũng tham gia hội đấu giá, Tiêu Cảnh Đình phát hiện Long Hữu Tài người này không phóng khoáng rất, bán đấu giá giá thấp đi ra, tên nầy luôn là cái đầu tiên ra giá, bất quá, rất nhanh hắn giá cả liền bị ép xuống, tên nầy, luôn là còn mở đầu giá cả còn thấp lúc này hào ở trên 2 giọng, giá cả vừa lên đi, cũng không dám ra giá.

Một buổi đấu giá xuống, Long Hữu Tài cơ hồ mỗi một viên đan dược, cũng ra giá, nhưng lại không thu hoạch được gì.

Có tiên đế cùng đông đảo tiên tôn cổ động, Tiêu Cảnh Đình cái nhóm này đan dược, cũng vỗ ra tốt giá cả, Tiêu Cảnh Đình đối với đấu giá kết quả, hết sức hài lòng.

Hội đấu giá kết thúc sau đó, Long Hữu Tài chạy đến Tiêu Cảnh Đình trước mặt, gởi một thông lửa, mắng Tiêu Cảnh Đình không phúc hậu, luyện được đan dược, không cầm cùng Long tộc đổi lấy linh

thảo, ngược lại bán đấu giá ra, kiếm lấy tiên tinh.

Long Kinh Thiên cùng Long Hữu Tài tranh cãi một hồi, mắng Long Hữu Tài là thủ tài nô, có quyết đoán mà nói, nên ra giá cao, đem đan dược đầy đủ ăn tới.

Long Hữu Tài bị Long Kinh Thiên mắng áo não, mất hứng rút lui, tìm cơ hội lại cùng Tiêu Cảnh Đình dây dưa.

Tiêu Cảnh Đình đáp ứng Long Hữu Tài, sẽ đem phần lớn cấp 8 đan dược cũng bán cấp Long tộc, Long Hữu Tài mới ngừng công kích.

Long Vũ lưu lại ở tiệm đan dược trong, nhìn Tiêu Cảnh Đình rào rào đi vào trong ôm tiên tinh, trong lòng hâm mộ chặt.

"Ngươi cha vợ thật sẽ được lợi tiên tinh à!" Long Vũ không nhịn được hướng về phía Long Kinh Thiên nói.

Long Kinh Thiên khẽ cười một cái, nói: "Cái này còn cần ngươi nói."

"Đều nói tiên đan sư là một bụng ý nghĩ xấu lòng dạ đen tối quỷ, nhìn dáng dấp ngươi cha vợ cũng không bị nhàn rỗi nhiều à!" Long Vũ lẩm bẩm.

Long Kinh Thiên quét Long Vũ một cái, nói: "Không tối lòng, làm sao phát tài?"

Long Vũ gật đầu một cái, nói: "Ngược lại cũng là à!"

"Đang nói chuyện gì đâu ?" Tiêu Cảnh Đình nói.

"Mẹ vợ, con cha nói ngươi lòng dạ đen tối, hắn thật là không phúc hậu." Long Kinh Thiên nghĩa chánh từ nghiêm nói.

Long Vũ: ". . ." Long Kinh Thiên cái này không cả tức giận à! Vì lấy lòng cha vợ, liền đem bố bán đi.

Long Vũ thấy Tiêu Cảnh Đình đi vào, vội vàng tránh người ra, ân cần nói: "Tiêu đan sư, mời ngồi mời ngồi."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Long đạo hữu cũng ngồi à!"

"Tiêu đan sư, ngươi được lợi nhiều như vậy tiên tinh, tới kịp hoa sao?" Long Vũ hai tròng mắt sáng nhìn Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Làm sao sẽ tới không kịp à! Trong không gian linh tuyền là nhiều ít tiên tinh đưa vào đi cũng người tới không cự.

Tiêu Cảnh Đình gần đây cảm thấy linh tuyền lại phải thăng cấp, cho nên, kiếm được tiên tinh, đầy đủ đưa vào, nhưng mà, cũng đưa vào, vẫn là thiếu một chút, Tiêu Cảnh Đình đã lục tục đi vào trong thất lạc mấy con tiên linh mạch, bất quá, linh tuyền tựa hồ. . . Không thế nào cho mặt mũi.

Long Kinh Thiên trầm mặt, nói: "Yên tâm đi, cha vợ không kịp hoa, cũng không tới phiên ngươi cho hắn hoa."

Long Vũ: ". . ."

. . .

Tiêu Cảnh Đình an phận ở Thượng Thiên vực mở đan tiệm, tiệm đan dược đan dược phong phú rất, hấp dẫn nối liền không dứt khách hàng.

Tiệm đan dược định kỳ sẽ cử hành một trận cấp 8 đan dược đấu giá, hấp dẫn nhiều tu giả ở tiệm đan dược tiểu Hoàng gà bên cạnh trú đóng, trong chốc lát, tiệm đan dược tiểu Hoàng gà chung quanh giá đất điên cuồng lật gấp mấy lần

Phượng Tố đi vào tiệm đan dược, long hà thấy Phượng Tố, không khỏi hừ lạnh một tiếng, Phượng Tố nhíu mày, không đem long hà khiêu khích nhìn ở trong mắt.

Long hà ở tiệm đan dược tiểu Hoàng gà đợi rất không vừa ý, Long Kinh Thiên cùng hắn là đối đầu, Tiêu Cảnh Đình cũng không thế nào đợi gặp hắn, Long Vũ chỉ lo cùng hoa linh nhất tộc nữ tu làm quen, hết lần này tới lần khác long hà không đi được, hắn là long đế an bài.

Đối với long đế phái long hà tới bảo vệ bọn họ một điểm này Long Kinh Thiên khịt mũi coi thường, nhận định long hà tu vi quá kém, thật gặp gỡ nguy cơ, không kéo chân sau cũng là vô cùng may mắn.

Long Kinh Thiên thái độ trình độ nhất định ảnh hưởng hoa linh nhất tộc nữ tu, nguyên bản đối với long hà tôn kính vô cùng hoa linh tộc nữ tu, gặp Long Kinh Thiên không cầm long hà coi ra gì, đối với long hà cũng có chút nhìn không thuận mắt.

Phượng Tố đi vào viện tử bên trong, Long Kinh Thiên đang cùng rồng cục cưng, phượng cục cưng chơi đùa.

"Mẹ, mẹ làm sao tới?" Thấy Phượng Tố, Long Kinh Thiên dừng lại công việc trên tay kế.

"Tới xem xem ngươi à! Ngươi gần đây qua không tệ à! Liền long đế cũng quá giang." Phượng Tố ê ẩm nói.

Long Kinh Thiên cười một tiếng, nói: "Long tộc những năm gần đây không có người nào mới, cho nên, long đế muốn lôi kéo ta đây."

"Ngươi đang cùng Long tộc làm ăn?" Phượng Tố hỏi.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Phượng Tố cười một tiếng, "Cũng chính là ngươi cha vợ lòng khoan dung, dám cùng Long tộc làm ăn."

Long tộc là Thượng Thiên vực đại chủng tộc, lôi kéo mấy cái cấp 8 tiên đan sư, vốn không phải việc khó gì, nhưng mà trên thực tế, Long tộc rất không được tiên đan sư đợi gặp.

Long tộc trên lịch sử cũng mời chào qua mấy cái tiên đan sư, nhưng mà, cái đó tiên đan sư muốn giá quá cao, Long tộc mặc dù cắn răng đáp ứng cái đó tiên đan sư yêu cầu, nhưng là, cuối cùng cái này tiên đan sư, bởi vì là xuất thân quá phong phú, không đợi đi ra long sơn, liền bị người Long tộc ăn, tên kia xuất thân cũng cấp Long tộc muội xuống.

Chuyện này, nếu là chỉ phát sinh qua một lần cũng được đi, Long tộc ước chừng mấy chục ngàn năm liền xảy ra hơn mười lần tương tự chuyện kiện, từ đó sau đó, dù là Long tộc mở ra điều kiện lại phong phú, cũng rất ít có tiên đan sư động tâm. Vì vậy, Long tộc liền chất chứa nhiều tiên linh cỏ.

"Long tộc trên lịch sử chết qua nhiều như vậy tiên đan sư, có một bộ phận nguyên nhân, cũng là những thứ này tiên đan sư quá yếu." Long Kinh Thiên nói.

Phượng Tố đánh giá Long Kinh Thiên, nói: "Lấy ngươi bây giờ bản lãnh, trừ phi tiên đế ra tay giống vậy người, không bắt được ngươi."

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Cũng phải, mẹ, mẹ tới hẳn không phải là đơn thuần tới xem ta đi."

"Long tộc có chút chất chứa tiên linh cỏ, Phượng tộc cũng có. . ."

Phượng Tố thanh âm vừa rơi xuống, Long Hữu Tài liền nổi giận đùng đùng đi vào.

Long Hữu Tài nhìn Phượng Tố, trong tròng mắt lóe lên mấy phần buồn rầu, "Lại tới một cái đoạt mối làm ăn."

Phượng Tố nhìn Long Hữu Tài, nói: "Long Hữu Tài, làm rồng không nên quá lòng tham, lòng quá tham, liền dễ dàng giống như ngươi như vậy, khắp người thịt béo, tìm không được vợ."

Long Hữu Tài có chút cáu giận nói: "Nếu như, tìm một ngươi lão bà

như vậy, ta còn không bằng thức thời cả đời đây."

Phượng Tố khẽ hừ một tiếng, nói: "Ngươi cái này điều kiện, vẫn còn muốn tìm cái ta như vậy, ngươi đời sau đi."

Long Kinh Thiên: ". . ."

. . .

Đan trong tiệm viện.

Tiêu Cảnh Đình nhìn đưa đến trên tay tiên linh cỏ, nói: "Cấp 8 tiên đan sư, quả nhiên cướp tay à!"

Long tộc cùng Phượng tộc trước sau cũng phái người tới giao thiệp, Tiêu Cảnh Đình phát hiện 2 tộc tu giả rất không biết hàng, hay hoặc là nói, thấy quen thứ tốt, đối với một ít không thế nào tốt tiên linh cỏ, liền không thế nào nhìn vào mắt.

Nhờ Long tộc, Phượng tộc phúc, Tiêu Cảnh Đình đem yêu cầu linh thảo quyên góp 7-8 phần

Tiêu Cảnh Đình nhìn đưa tới tiên linh cỏ, âm thầm thầm nghĩ: Trứng gà quả nhiên không thể đặt ở cùng trong một cái giỏ, có cạnh tranh mới có áp lực, có áp lực, 2 tộc mới có thể thi đấu tựa như cho mình đưa tiên linh cỏ, đưa tiên tinh, rất sợ đưa ít đi, cầm tới tay đan dược thì ít.

Phượng Tố ở lại sau đó, Phượng Tố cùng Long Hữu Tài đã ồn ào qua nhiều lần, Long Vũ kẹp ở trong làm con cờ thí, Phượng Tố cùng Long Hữu Tài ồn ào càng náo nhiệt, Tiêu Cảnh Đình càng cao hứng, chẳng qua là cái này trong mùi vị, không thể nói à! Không thể nói. . .

"Tiêu đan sư, có khách tới thăm." Thải điệp tiên tử đi tới nói.

Tiêu Cảnh Đình hướng thải điệp tiên tử nhìn sang, nói: "Ai à!"

"Khiếu Nguyệt Thiên Lang người nhất tộc, những người đó chính giữa, còn một cái kêu là Lang Thiên Nhai, nghe nói hắn là của ngài quen biết cũ." Thải điệp tiên tử nói.

Khiếu Nguyệt Thiên Lang là chó sói trong chí tôn, thuộc về Khiếu Nguyệt Thiên Lang nhất tộc tộc sói không thiếu, Khiếu Nguyệt Thiên Lang nhất tộc ở Thượng Thiên vực trong, cũng chiếm cứ địa vị hết sức quan trọng.

Tiêu Cảnh Đình không nhịn được có chút bất ngờ, Lang Thiên Nhai thiên tư không tính là quá cao, vậy dưới tình huống, tên nầy hẳn là sẽ không đến Thượng Thiên vực tới.

Tên nầy đột nhiên xuất hiện ở Thượng Thiên vực, rất có thể là Khiếu Nguyệt Thiên Lang nhất tộc biết được liền Lang Thiên Nhai cùng mình quan hệ, cố ý đem người tiếp đón đi lên, hắn hôm nay làm sao cũng coi là nhân vật số một!

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Ta biết, ta sẽ đi gặp gặp."

"Tiêu đan sư." Lang Thiên Nhai thấy Tiêu Cảnh Đình, cung kính chào một cái, Tiêu Cảnh Đình nhìn Lang Thiên Nhai cẩn trọng diễn cảm, cười một tiếng, nói: "Chó sói đạo hữu, chúng ta là bạn, ngươi không cần như vậy giữ lễ."

Lang Thiên Nhai cười một tiếng, liền liền đẩy nói không dám.

Tiêu Cảnh Đình cùng Lang Thiên Nhai hàn huyên mấy câu, liền cùng Khiếu Nguyệt Thiên Lang nhất tộc tới cao tầng nói chuyện.

Lang Thiên Nhai sớm Tiêu Cảnh Đình cùng Lang Thiên Quân nói chuyện, chỉ cảm thấy cả người giống như là đi ở trong đám mây, tổng có một có loại cảm giác không thật.

Lang Thiên Quân là Khiếu Nguyệt Thiên Lang nhất tộc tiên tôn, ở Lang Thiên Nhai trong mắt, Lang Thiên Quân là tộc sói kiêu ngạo, là một cái cao không thể leo tới tồn tại, ở Lang Thiên Quân trước mặt,

Lang Thiên Nhai luôn là hết sức lo sợ rất cung kính.

Lang Thiên Nhai nằm mơ cũng không nghĩ tới, có một ngày mình sẽ cùng Lang Thiên Quân có tiếp xúc, Lang Thiên Nhai rất rõ ràng, Lang Thiên Quân như thế coi trọng hắn, là bởi vì là nhìn trúng hắn cùng Tiêu Cảnh Đình quan hệ.

Tiêu Cảnh Đình rời đi trung thiên vực lúc này Lang Thiên Nhai liền có một loại Tiêu Cảnh Đình một nhà sẽ nhất phi trùng thiên cảm giác, quả nhiên, Tiêu Cảnh Đình một nhà ở Thượng Thiên vực lẫn vào gió nổi nước lên, mình cũng bởi vì là đã từng cùng Tiêu Cảnh Đình vậy một chút quan hệ được lợi, bị Khiếu Nguyệt Thiên Lang người nhất tộc, từ trung thiên vực tiếp dẫn tới Thượng Thiên vực.

Lang Thiên Nhai một bên sớm Tiêu Cảnh Đình cùng Lang Thiên Quân nói chuyện, một bên khắp nơi khẽ đảo mắt.

Thấy trong cửa hàng từng cái hoa linh tộc người đẹp, Lang Thiên Quân không khỏi tràn đầy hâm mộ, hoa linh tộc nữ tu, giá trị con người một người so với một người cao, Tiêu Cảnh Đình trong cửa hàng, thuê nhiều như vậy cái hoa linh tộc nữ tu, có thể gặp Tiêu Cảnh Đình hôm nay là thật phát đạt.

Lang Thiên Quân cũng là vì đan dược tới, Thượng Thiên vực luyện đan sư phượng lông góc cạnh, phần lớn luyện đan sư đều bị thế lực lớn lôi kéo, đan dược cũng chỉ tập trung vào mấy cái thế lực lớn trong tay, điều này cũng làm cho trình độ nhất định tạo thành lớn rất nhiều thế lực, càng ngày càng mạnh, có chút

Thế lực thì càng ngày càng yếu.

Tiêu Cảnh Đình cùng Khiếu Nguyệt Thiên Lang nhất tộc ký kết một phần thuốc cung ứng hiệp nghị, xem ở Lang Thiên Nhai mặt mũi, Tiêu Cảnh Đình cho một cái hữu nghị giá cả.

Lang Thiên Quân cùng Tiêu Cảnh Đình nói xong đổi chác, thật cao hứng rời đi, Lang Thiên Nhai bị lưu lại cùng Tiêu Cảnh Đình nói

chuyện cũ.

------oOo------

Chương 383: Lê Nghệ tin tức

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 383: Lê Nghệ tin tức

Converter Dzung Kiều cầu phiếu

"Chó sói đạo hữu, không nghĩ tới ngươi cũng tới Thượng Thiên vực." Tiêu Cảnh Đình cười nói.

"Đều là nhờ Tiêu đan sư ngài phúc, nếu không, Thượng Thiên vực Khiếu Nguyệt Thiên Lang nhất tộc, cũng sẽ không đặc biệt đi trung thiên vực, tiếp đón ta một cái nhân vật nhỏ." Lang Thiên Nhai tràn đầy cảm kích nói.

Mới vừa Tiêu Cảnh Đình cùng Lang Thiên Quân nói chuyện làm ăn lúc này thuận miệng thay hắn nói không thiếu lời khen, Tiêu Cảnh Đình như vậy cho mặt mũi, Khiếu Nguyệt Thiên Lang nhất tộc, muốn đến cũng không biết bạc đãi liền hắn.

"Tiêu đan sư, mới vừa cũng nhiều cám ơn ngươi." Lang Thiên Nhai có chút ngượng ngùng nói.

Tiêu Cảnh Đình khoát tay một cái, nói: "Một cái nhấc tay mà thôi, chúng ta là bạn, không cần nói cái này, đúng rồi, ta rời đi trung thiên vực sau đó, trung thiên vực chuyện gì xảy ra?"

Lang Thiên Nhai lúng túng cười một tiếng, nói: "Tiêu đan sư, ngươi lúc rời đi, có liên quan theo trung thiên vực rất nhiều thế lực, chiếu cố tu chân giới cùng ngươi có liên quan hệ phi thăng tu giả, sau đó, liền toát ra rất nhiều cùng ngươi có liên quan hệ phi thăng tu giả, khó phân thiệt giả, ban đầu

Một ít thế lực còn giúp bận bịu chiếu cố, bất quá, sau đó hàng giả

càng ngày càng nhiều, sau đó liền. . ."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, thở dài, nói: "Ta rõ ràng."

"Đúng rồi, có một cái kêu là Lê Nghệ tu giả, có chút kỳ kỳ quái quái." Lang Thiên Nhai nói.

"Lê Nghệ?" Hứa Mộc An đi tới, vừa vặn nghe được Lang Thiên Nhai lời nói.

Lang Thiên Nhai gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Lang Thiên Nhai nhìn Hứa Mộc An sắc mặt, cẩn thận hỏi: "Hứa tiền bối, ngươi biết cái này Lê Nghệ?"

"Hắn là ta mẹ." Hứa Mộc An lẩm bẩm nói.

Lang Thiên Nhai không nhịn được trợn to mắt, nói: "Cái gì?"

Hứa Mộc An nhìn Lang Thiên Nhai, nói: "Ngươi gặp được hắn, hắn cùng ngươi nói cái gì?"

"Hắn nói, hắn kêu Lê Nghệ, nhờ ta, nếu như gặp phải các ngươi nhất định phải cùng các ngươi nói danh tự này." Lang Thiên Nhai nói.

Hứa Mộc An có chút nóng nảy đến gần Lang Thiên Nhai, quát lên: "Còn gì nữa không?"

Đối mặt với Hứa Mộc An vội vàng sắc mặt, Lang Thiên Nhai nhất thời cảm thấy một cỗ cực lớn áp lực, Hứa Mộc An đã là tiên tôn, tâm trạng kích động một cái, một cỗ tiên tôn cấp bậc uy áp, liền tiết lộ ra, Lang Thiên Nhai bị cỗ uy áp này, áp chế quá sức.

"Mộc An, ngươi quá kích động." Tiêu Cảnh Đình lên tiếng nhắc nhở.

Hứa Mộc An nghe được Tiêu Cảnh Đình lên tiếng, mới ý thức tới

mình thất thố, Hứa Mộc An lấy lại bình tĩnh, thu liễm trên người uy áp."Xin lỗi, hù dọa ngươi."

Lang Thiên Nhai vẻ kiêu ngạo sợ hãi, liền vội vàng khoát tay nói: "Không có sao, không có sao."

Tiêu Cảnh Đình hướng Lang Thiên Nhai, hỏi: "Cha vợ ta còn nói cái gì khác sao?"

"Hắn giữ lại một khối đưa tin ngọc bội cho ta, nếu như, có cơ hội gặp được ngươi, liền giao cho ngươi." Lang Thiên Nhai răng có chút run rẩy nói.

"Đưa tin ngọc bội đâu ?" Hứa Mộc An nói.

"Ở ta trung thiên vực trong sân." Lang Thiên Nhai ấp úng nói.

Hứa Mộc An vặn chân mày, nói: "Ngươi không mang trên người."

Lang Thiên Nhai tràn đầy lúng túng nói: "Cho ta đưa tin ngọc bội thực ra quá nhiều, rất nhiều người cũng nhờ ta, liên lạc các ngươi, rất nhiều đều là tên lường gạt."

Lang Thiên Nhai trong lòng thực đang hối hận chặt, Tiêu Cảnh Đình các người sau khi biến mất, đánh người Tiêu gia danh nghĩa giả danh lừa bịp người, thực ra quá nhiều.

Rất nhiều người đều nói mình cùng Tiêu Cảnh Đình có như vậy như vậy quan hệ, cho mượn lấy chỗ tốt hơn, Lang Thiên Nhai trước sau bị gạt có bảy tám lần, tổn thất đáng kể tiên tinh, những cái kia tên lường gạt còn một người so với một người quăng, gặp hắn tin, muốn ăn muốn uống còn không coi là, đối với hắn vên mặt hất hàm sai khiến, muốn đan dược, muốn tiên tinh.

Tên lường gạt bị đoán được sau đó, hắn bị Sư Đan Phượng hung hăng dạy dỗ một trận.

Lê Nghệ lúc tới, cũng không có chỗ tốt hơn, bất quá, Lang Thiên Nhai thua thiệt nhiều, chỉ làm là mới lường gạt thủ đoạn, lấy lui làm tiến.

Lang Thiên Nhai trước cảm thấy Lê Nghệ coi như không phải tên lường gạt, cùng Tiêu Cảnh Đình quan hệ, cũng không biết quá thân cận, không nghĩ tới, Lê Nghệ lại có thể sẽ là Tiêu Cảnh Đình mẹ vợ, bất quá, Lê Nghệ cùng Tiêu Cảnh Đình thật là một chút cũng không giống, quá yếu.

Hứa Mộc An nhìn Lang Thiên Nhai, có chút trách cứ nói: "Ngươi hẳn đem tất cả đưa tin ngọc bội cũng dẫn tới."

Lang Thiên Nhai: ". . ." Hắn không nghĩ tới, sẽ gặp loại chuyện này à! Lê Nghệ cho hắn ngọc bội lúc này hắn căn bản cũng không có nghĩ tới, có ý hướng một ngày, còn có thể gặp lại Tiêu Cảnh Đình các người, thông thường mà nói, tu giả đến Thượng Thiên vực, cũng sẽ không suy nghĩ lại xuống, Lê Nghệ cho hắn ngọc bội lúc này Tiêu Cảnh Đình các người, đã rời đi tốt mấy chục năm.

Tiêu Cảnh Đình nhìn tâm trạng kích động Hứa Mộc An, nói: "Mộc An, em không nên gấp gáp, gấp cũng không gấp được à!"

"Chó sói đạo hữu, ngươi là lúc nào, gặp phải Lê Nghệ?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Đại khái 80 năm trước." Lang Thiên Nhai lấy lại bình tĩnh nói.

Hứa Mộc An cau mày, thất hồn lạc phách nói: "Đều đã thời gian dài như vậy."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An, nói: "Cha vợ đại nhân, người hiền tự có thiên tướng, hẳn không chuyện, chẳng qua là tìm một cơ hội, chúng ta phải về trung thiên vực nhìn một chút."

Lang Thiên Nhai chà xát tay, trong lòng hối hận không sai biệt lắm muốn ở trên người mình đâm 2 đao, hắn đem hàng giả làm tổ tông

tựa như phục vụ, nhưng đem thật cho thả chạy, mình thật đúng là một ngu xuẩn à!

"Xin lỗi, là ta không tốt, ta không dự liệu được." Lang Thiên Nhai nói.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Không có sao, ta biết, tên lường gạt quá nhiều."

Kiếp trước lúc này bị gạt lừa gạt táng gia bại sản tình huống còn nhiều mà, tiên giới tên lường gạt so kiếp trước có thể đắt tiền nhiều, Lang Thiên Nhai ở lâu một phần lòng, cũng là đúng, nhưng là, bất kể như thế nào, Tiêu Cảnh Đình trong lòng vẫn là có chút chút tiếc nuối.

"Vậy đưa tin ngọc bội ở trung thiên vực, ngươi tin chắc không mất?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Lang Thiên Nhai lắc đầu một cái, vội vàng nói: "Không có, không có, vậy đưa tin ngọc bội liền đặt ở ta trung thiên vực trong biệt viện." Lang Thiên Nhai cau mày, âm thầm có chút lo lắng, hắn đều đã mấy chục năm không hồi trung thiên vực, hắn vậy biệt viện, bây giờ cũng không biết thế nào.

Tiêu Cảnh Đình hướng Hứa Mộc An, nói: "Mẹ vợ cho đưa tin ngọc bội, phỏng đoán có thể đưa tin khoảng cách sẽ không quá xa, coi như bây giờ tới tay cũng không cách nào dùng, hay là chờ đến trung thiên vực rồi hãy nói."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, hít sâu một hơi nói: "Anh nói đúng, chúng ta lúc nào hồi trung thiên vực."

Tiêu Cảnh Đình nhíu mày một cái, nói: "Anh trên tay còn có một chút tờ đơn cần phải giao tiếp, sợ rằng phải giao tiếp xong mới có thể rời đi."

Hứa Mộc An nhắm mắt, nói: "Như vậy, trước cầm trên tay làm xong chuyện rồi hãy nói."

Hứa Mộc An thầm nói: Mẹ hẳn đã đến trung thiên vực có một đoạn thời gian, cũng không cần phải cuống cuồng.

Vạn quỷ tiên đế vậy 2 cái chạy trốn ra ngoài phân thân, đến bây giờ còn không có gì tung tích, Tiêu Cảnh Đình hư tên kia chuyện, vạn quỷ tiên đế cũng không biết là không phải còn nhìn chằm chằm bọn họ, để cho tên kia biết Lê Nghệ tồn tại, có lẽ cạnh sinh trắc trở.

Hứa Mộc An suy nghĩ một chút, nói: "Thiên Nhai đạo hữu, ta mẹ sự việc còn hy vọng ngươi không nên tiết lộ ra ngoài." Không nói vạn quỷ tiên đế, những năm gần đây, bọn họ đắc tội người, cũng có không thiếu à!

Lang Thiên Nhai gật đầu một cái, nói: " Được."

. . .

"Kinh Thiên, có vạn quỷ tiên đế tin tức sao?" Tiêu Cảnh Đình hướng về phía Long Kinh Thiên hỏi.

Long Kinh Thiên lắc đầu một cái, nói: "Còn không có."

Tiêu Cảnh Đình cau mày, có chút thất vọng nói: "Thượng Thiên vực những tên kia hiệu suất thật đúng là thấp kém."

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Những tên kia, làm việc dông dài, còn rất thích lưu chút vô cùng hậu hoạn cái đuôi."

Tiêu Cảnh Đình hướng Long Kinh Thiên nhìn sang, nói: "Nếu như, vạn quỷ tiên đế lại tới, ngươi có nắm chắc không?"

Long Kinh Thiên vỗ ngực một cái, nói: "Yên tâm đi, ta gần đây tu vi tiến bộ thần tốc, vạn quỷ tiên đế không đến cũng được đi, tới, ta sẽ để cho hắn chỉ có tới chớ không có về."

Bắt được Long tộc cùng Phượng tộc tiên linh cỏ sau đó, Tiêu Cảnh

Đình luyện chế đan dược một phần nhỏ, hoàn trả cho Long tộc cùng Phượng tộc, phần lớn cũng chặn giữ lại.

Tiêu Cảnh Đình ban đầu có chút ngại quá sau đó phát hiện, tất cả tiên đan sư đều là làm như vậy, hắn mặc dù chặn lưu nhiều, nhưng là, những thứ khác tiên đan sư chặn lưu nhiều hơn, Long tộc trên lịch sử từng giết không thiếu tiên đan sư, mặc dù có một bộ phận nguyên nhân là Long tộc thủ tài nô cá tính, không thích tiên tinh ngoại lưu, mặt khác, cũng là bởi vì là tiên đan sư lời quá lớn.

Tiêu Cảnh Đình chặn lưu lại đan dược, rất lớn một số cũng cho Long Kinh Thiên ăn.

Mặc dù cây sinh mạng sinh ra linh dịch, để cho Tiêu Cảnh Đình các người không cần lo lắng đan độc, nhưng là, tộc người có thể hấp thu đan dược hiệu suất có chút thấp kém, Long Kinh Thiên cũng không giống nhau, hắn trời sanh năng lực tiêu hóa cường hãn, cũng không lo lắng ăn xấu xa bụng.

Có đầy đủ đan dược cung ứng, Long Kinh Thiên đã mơ hồ chạm tới tiên đế cổ chai, từ trình độ nào đó mà nói, Long Kinh Thiên tu vi, đã vượt qua Long Vũ.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn cười ngây ngô Long Kinh Thiên nói: "Đừng quá kiêu ngạo, ngươi ngày đó gặp phải vạn quỷ tiên đế, là tổn thương nguyên khí nặng nề vạn quỷ tiên đế, vạn quỷ tiên đế thời kỳ toàn thịnh, một cái tay chỉ là có thể nghiền ngươi chết bầm."

Long Kinh Thiên nhíu mày một cái, nói: "Một ngón tay cũng quá ít, chí ít năm ngón tay đi."

Tiêu Tiểu Đông bất đắc dĩ nhìn Long Kinh Thiên cùng Tiêu Tiểu Tấn hai mắt, nói: "Cha, cha có bà ngoại Lê tin tức?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Các ngươi bà ngoại Lê, hẳn ở trung thiên vực."

Tiêu Tiểu Đông các người trố mắt nhìn nhau, "Cha, cha dự định lúc nào hồi trung thiên vực à!"

Tiêu Cảnh Đình do dự một chút, nói: "Long tộc cùng Phượng tộc cũng vẫn chờ hỏi ta muốn đan dược, lúc này lược chọn tử, đối với những tên kia không dễ ăn nói." Trên thực tế, hắn có thể ở trong thời gian ngắn luyện chế ra cái nhóm này đan dược, vấn đề là, hắn không thể một cỗ não lấy ra.

"Vạn quỷ tiên đế sự việc không giải quyết, ta cũng không dám rời đi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An thở dài một cái, nói: "Sự việc, vẫn là phải một kiện một kiện giải quyết à!"

Tiêu Tiểu Tấn các người trố mắt nhìn nhau, Tiêu Tiểu Đông chần chờ một chút, nói: "Cha, cha nếu là không yên lòng, con cùng A Húc có thể đi xuống xem xem, con cùng A Húc không thế nào nổi bật, vạn quỷ tiên đế hẳn không chú ý tới chúng ta."

Tiêu Tiểu Đông những năm này, tu vi tiến bộ thần tốc, cũng là tiên tôn hậu kỳ tài nghệ, cái này tu vi ở trung thiên vực mà nói, đủ hoành hành bá đạo.

Long Kinh Thiên suy nghĩ một chút, nói: "Nếu không ta đi, ta sẽ trống rỗng chui, tương đối mau."

"Ngươi? Chớ, lần này vẫn là chở phi thuyền đi, ngươi trống rỗng chui đi xuống, vạn nhất lạc đường làm thế nào?" Tiêu Tiểu Đông lắc đầu nói.

Long Kinh Thiên gãi đầu một cái, nói: "Ta cũng không phải mỗi lần cũng phải lạc đưởng, lần trước là cái ngoài ý muốn."

Tiêu Tiểu Đông cười không nói.

Long Kinh Thiên vẻ kiêu ngạo buồn rầu.

Tiêu Cảnh Đình nhìn mọi người, nói: "Tốt lắm, các ngươi đừng cãi cọ, chuyện này qua đoạn thời gian rồi hãy nói."

------oOo------

Chương 384: Hồi trung thiên vực

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 384: Hồi trung thiên vực

Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Lang Thiên Nhai ngồi ở phi thuyền trên, trong lòng tràn đầy hồ nghi, "Tiêu đan sư, nghe nói ngươi bế quan luyện đan đâu ?"

Lang Thiên Nhai nhìn Tiêu Cảnh Đình, chỉ cảm thấy rơi vào trong sương mù.

Hắn nghe nói, Tiêu Cảnh Đình bởi vì là sợ cung ứng không được đan dược, đã quyết định bế quan trăm năm chuyên tâm luyện đan! Kết quả, mới hơn 2 năm, tên nầy lại có thể tiễu không tiếng động âm xuất hiện ở hắn biệt viện, đem hắn mang theo phi thuyền, đi trung thiên vực, giờ phút này mặc dù ngồi ở phi thuyền trên, Lang Thiên Nhai còn có một có loại cảm giác không thật.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Ta bế quan."

Tiểu Phàm lúc này đang định ở bản thuộc về hắn bế quan luyện đan bên trong phòng giả mạo hắn đâu, tên nầy, tính tình nhảy thoát, cũng không biết có thể đợi ở bao lâu.

Trước, hắn lợi dụng 2 năm thời gian, điên cuồng luyện chế đan dược, đem mấy trăm năm phần cũng luyện chế ra, hẳn có thể thỏa mãn Long tộc cùng Phượng tộc cần. Coi như không thỏa mãn được, cũng có Tiêu Tiểu Đông ở đây, Tiêu Tiểu Đông cũng hiểu luyện đan, luyện chế một ít thông thường cấp 7 đan dược, hẳn không vấn đề gì.

Lang Thiên Nhai: ". . ." Lang Thiên Nhai đầu đầy hắc tuyến, Tiêu Cảnh Đình nhưng mà tiếp nhận Long tộc cùng Phượng tộc cùng với tộc sói đại bút đơn đặt hàng, lúc này hắn nhưng xuất hiện ở nơi này.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Lang Thiên Nhai dáng vẻ, nói: "Phi thuyền mau mở."

Lang Thiên Nhai nhạt nhẽo nói: "Đúng vậy." Lang Thiên Nhai trong lòng chủ ý bất định, Tiêu Cảnh Đình cứ như vậy lược chọn tử, thật không thành vấn đề sao? Bất quá, Tiêu Cảnh Đình mình cũng không nóng nảy, vậy hắn cũng không cần cuống cuồng.

Tiêu Cảnh Đình mua phi thuyền phiếu là trung đẳng buồng vị phi thuyền phiếu, cũng không sẽ quá nổi bật, cũng không biết ở rất dài đường đi trong qua quá mộc mạc.

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An đang bay thuyền trong đợi hơn hai mươi năm, rốt cuộc tới trung thiên vực.

Đến một cái trung thiên vực, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An liền vọt tới Lang Thiên Nhai biệt viện.

Lang Thiên Nhai phát hiện biệt viện của mình, lại có thể bị hủy đi bừa bộn.

Cửa biệt viện đã sớm không cánh mà bay, cửa sổ rách rưới.

Thấy như vậy cảnh tượng, Lang Thiên Nhai nhất thời có một loại cảm giác xấu.

"Ồ, Lang Thiên Nhai đạo hữu, ngươi trở về? Thật không nghĩ tới, ngươi còn sẽ trở lại." Chó sói cảnh nói.

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An đã rời đi trung thiên vực nhiều năm, hơn nữa, 2 người đều dùng một chút thuật dịch dung, cho nên, cùng Lang Thiên Nhai đáp lời tu giả, cũng không có chú ý tới Lang

Thiên Nhai bên người Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An.

"Đúng vậy! Ta trở về." Lang Thiên Nhai nói.

"Ngươi có phải hay không bởi vì là ở Thượng Thiên vực lăn lộn không nổi nữa, cho nên, bị chạy xuống à!" Chó sói cảnh có chút cười trên sự đau khổ của người khác tốt nói.

Lang Thiên Nhai nhíu mày một cái, nói: "Không phải, ta chẳng qua là trở lại thăm người thân, ta cái này biệt viện là chuyện gì xảy ra? Làm sao sẽ biến thành như vậy?"

"Ngươi đám kia vợ à, sức chiến đấu quá mạnh mẽ! Ngươi chỉ mang theo Sư Đan Phượng đi Thượng Thiên vực, ban đầu khá tốt, qua một đoạn thời gian, ngươi trong sân những cái kia oanh oanh yến yến liền bắt đầu đánh nhau, sau đó, bắt đầu chia nhà, ngươi trở về coi như sớm, lại qua đoạn thời gian, có lẽ, chỗ này liền bị san thành bình địa. . ." Chó sói cảnh lắc đầu nói.

"Các nàng đâu?" Lang Thiên Nhai hỏi.

"Đương nhiên là đi theo người đàn ông khác chạy, ngươi cũng đến Thượng Thiên vực đi, chẳng lẽ còn trông cậy vào ngươi những cái kia thê thiếp, là ngươi thủ thân như ngọc, suy nghĩ nhiều quá đi, huynh đệ!" Chó sói cảnh đập Lang Thiên Nhai một quyền nói.

Lang Thiên Nhai: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình nhíu mày một cái, nói: "Đi trước tìm truyền tin ngọc bội."

Lang Thiên Nhai gật đầu một cái, nói: " Được."

"Ngươi biệt viện bị trở thành như vậy, truyền tin ngọc bội vẫn còn ở sao?" Tiêu Cảnh Đình tràn đầy hoài nghi nói.

"Chắc còn ở đi." Lang Thiên Nhai có chút không xác định nói.

Lang Thiên Nhai đi vào gian phòng của mình, lật ra một cái mật thất, bên trong mật thất bị lật bừa bộn, may mắn chính là một đống truyền tin ngọc bội tán rơi trên mặt đất, cũng không có bị người lấy đi.

Tiêu Cảnh Đình thấy đống lớn truyền tin ngọc bội, mới biết Lang Thiên Nhai, tại sao không đem truyền tin ngọc bội mang tới Thượng Thiên vực.

Lang Thiên Nhai nhận được truyền tin ngọc bội, số lượng thực ra quá nhiều, một khối ngọc bội không chiếm chỗ, như thế một đống liền chiếm không thiếu không gian.

"Ngươi cái này mật thất có người biết?" Hứa Mộc An hỏi.

Lang Thiên Nhai lúng túng cười một tiếng, nói: "Ban đầu không lại có bao nhiêu người biết, sau đó người biết, liền càng ngày càng nhiều." Lang Thiên Nhai ban đầu thỉnh thoảng sẽ mang thiếp thị tới mật thất vụng trộm, sau đó mang tới thiếp thị càng ngày càng nhiều, mật thất liền hữu danh vô thực.

Hứa Mộc An hướng trong mật thất một cái giường lớn nhìn sang, nói: "Cứ như vậy lớn mật thất, thả lớn như vậy cái giường, cũng quá chiếm chỗ."

Lang Thiên Nhai mặt đỏ lên, tràn đầy ngượng ngùng nói: "Đúng vậy! Đúng vậy! Hứa tiền bối nói đúng."

Tiêu Cảnh Đình linh hồn lực quét qua một đống ngọc bội, thật nhanh lấy ra một quả ngọc bội, nói: "Hẳn là một khối này."

Hứa Mộc An lấy ra ngọc bội, kiểm tra một chút, "Không sai, chính là một khối này, ngọc bội này trên có mẹ lưu lại hơi thở."

Lang Thiên Nhai âm thầm thở phào nhẹ nhõm, thầm nói: Khá tốt đám kia phụ nữ không biết hàng, không đem vật này lấy đi, nếu không, hắn phiền phức lớn.

Hứa Mộc An thử phát động ngọc bội, nhưng phát hiện không có ích gì."Ngọc bội mất hiệu lực?"

Lang Thiên Nhai tâm huyền chấn động một cái, nói: "Hẳn không phải là, có thể là khoảng cách hơi xa."

Lang Thiên Nhai ở trong lòng nhíu mày một cái, Lê Nghệ lấy tới ngọc bội, cấp bậc chân thực quá thấp, đưa tin khoảng cách, hẳn rất có hạn.

Hứa Mộc An nhìn ngọc bội trong tay, thở dài, nói: "Nhìn dáng dấp, mẹ tình cảnh không tốt lắm." Từ đưa tin ngọc bội chất lượng, Hứa Mộc An liền có thể suy đoán, Lê Nghệ ban đầu không phải quá rộng dụ.

"Làm ơn người đánh nghe một chút đi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Cũng tốt."

"Ta có thể giúp một tay, ta biết mấy cái tu giả đặc biệt bán tin tức mà sống." Lang Thiên Nhai tràn đầy ân cần nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Như vậy, phiền toái đạo hữu."

"Không phiền toái, không phiền toái."

. . .

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An ngồi ở một nhà trong trà lâu.

Lang Thiên Nhai ân cần cho 2 người rót một ly trà, "Ta bước đầu điều tra tới, biết hai vị tiền bối muốn tìm Lê Nghệ cùng Hứa Lăng Phong đã từng ở trung thiên vực tộc sói biên giới dừng lại một đoạn thời gian, dựa vào Hứa Lăng Phong luyện chế pháp khí duy trì sinh kế, sau đó, đại khái là làm ăn không khá, 2 người rời đi, tình huống cụ thể còn phải chờ người tới mới biết."

"Oan gia, không nghĩ tới ngươi còn sẽ tới tìm ta à!" Một tiếng thanh âm thanh thúy truyền tới.

Lang Thiên Nhai lúng túng cười một tiếng, nói: "Mưa nhỏ, tự cựu sự việc sau này hãy nói, trước hay là nói một chút, ngươi điều tra được tin tức đi."

"Các ngươi muốn đánh nghe Lê Nghệ cùng Hứa Lăng Phong, cái này 2 người ta biết, bọn họ đi đại vận." Áo xanh nữ tu nói.

Lang Thiên Nhai có chút hưng phấn nhìn Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An một cái, nói: "Bọn họ đi như thế nào chở?"

"Hứa Lăng Phong là một tốt luyện khí sư, hắn ở kiểu nguyệt trấn mở ra một cái luyện khí cửa hàng, kiểu nguyệt trấn vốn chỉ là một trấn nhỏ, nhưng là, vậy vùng lân cận gần đây toát ra một cái tiên suối, nghe nói, bích tuyết tiên tông muốn ở chỗ đó, thành lập một cái cứ điểm, chỗ đó giá đất lật năm lần không dứt." Áo xanh nữ tu nói.

"Cũng phải chuyện tốt à!" Lang Thiên Nhai nói.

Áo xanh nữ tu gật đầu một cái, nói: "Cũng không phải là, ở chỗ đó có nhà sinh sản tu giả, rất nhiều cũng phát tài, đáng tiếc, ta không có cái đó mạng, bất quá, ngươi êm đẹp hỏi thăm vậy 2 người làm gì." Lê Nghệ cùng Hứa Lăng Phong thật giống như chẳng qua là tiên vương sơ kỳ à, trung thiên vực, tiên vương sơ kỳ bất quá là tầng dưới chót tồn tại.

"Ngươi quản nhiều như vậy làm gì?" Lang Thiên Nhai không vui nói.

Áo xanh nữ tu nhíu mày một cái, nói: " Được a ! Lang Thiên Nhai, ngươi đi thượng thiên vực đi dạo một vòng, nóng nảy gặp trưởng à!"

"Giá đất ở trên tăng là chuyện tốt, còn là chuyện xấu, còn chưa nói được đây." Một cái áo lam nữ tu, bước liên tục thành thực đi tới nói.

Áo xanh nữ tu nói: "Ngươi tại sao chạy tới?" Áo xanh nữ tu cùng áo lam nữ tu vậy dựa vào bán tin tức là nghiệp, 2 người là đối thủ cạnh tranh.

"Ta sợ ngươi cùng người bán tin tức giả, cho nên, tới xem xem." Áo lam nữ tu nói.

Áo xanh nữ tu không vui nói: "Ta lúc nào bán tin tức giả?"

"Ngươi bây giờ đang ở bán tin tức giả." Áo lam nữ tu nói.

"Chỗ đó giá đất, quả thật lật năm lần." Áo xanh nữ tu nói.

"Vậy cũng được không giả, Lê Nghệ cùng Hứa Lăng Phong có lẽ vốn là đi đại vận, nhưng là xảy ra chút bất ngờ." Áo lam nữ tu nói.

Hứa Mộc An có chút nóng nảy hỏi: "Cái gì bất ngờ."

Cảm nhận được Hứa Mộc An trên người đậm đà uy áp, áo lam nữ tu cũng không dám kiểu cách, nói thẳng, "Hứa Lăng Phong cùng Lê Nghệ cửa tiệm sang lại còn không bao lâu thời gian, giá đất lên cao sau đó, cái đó nguyên bản bán ra cửa hàng tu giả, muốn bọn họ giao ra nhà tăng giá trị bộ phận kia tiên tinh, nếu không liền muốn lấy lại nhà."

Tiêu Cảnh Đình cau mày, nói: "Cái này không hợp lý."

Áo lam nữ tu gật đầu một cái, nói: "Là không hợp lý, nhưng là, Hứa Lăng Phong cùng Lê Nghệ là ngoại lai hộ, hơn nữa, cái đó cửa tiệm vốn là chủ nhân sau lưng có người, hơn nữa cửa hàng giao tiếp lúc này cái đó cửa tiệm vốn là chủ nhân ở khế ước mua bán nhà trên động chút tay chân, nơi

Lấy, bây giờ sự việc thay đổi đặc biệt phức tạp."

Áo xanh nữ tu nhíu mày một cái, nói: "Ta nghe nói, bích tuyết tiên tông người, dự định thu mua chỗ đó bất động sản, cho bồi thường

không tệ, bích tuyết tiên tông đồn đánh giá cũng không tệ lắm."

Áo lam nữ tu gật đầu một cái, nói: "Bích tuyết tiên tông đồn đánh giá là không tệ, bất quá, một thân cây lớn luôn sẽ có một ít cành khô lá héo úa, cửa tiệm chủ nhân đắc tội trên thực tế chính là bích tuyết tiên tông người."

"Cửa tiệm chủ nhân là ai, người ở sau lưng hắn là ai ?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Áo lam nữ tu nhìn Tiêu Cảnh Đình, trong lòng thoáng qua thiên vạn loại suy nghĩ, áo lam nữ tu lòng hiển nhiên nếu so với áo xanh nữ tu nhiều hơn nhiều.

Áo lam nữ tu mặc dù không biết Lang Thiên Nhai mang tới 2 người là ai, bất quá, suy đoán đến Lang Thiên Nhai từ Thượng Thiên vực đột nhiên đến trung thiên vực, rất có thể chính là vì thay cái này 2 người làm việc, lập tức liền đoán được Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An thân phận không đồng một.

"Cửa hàng chủ nhân là cháu vũ, anh hắn cháu hạo là bích tuyết tiên tông đệ tử tinh anh, là một tiên hoàng trung kỳ." Áo lam nữ tu nói.

Hứa Mộc An đứng lên, có chút nóng nảy nói: "Ta đi xem xem."

Áo lam nữ tu đưa ra một khối ngọc đồng, nói: "Nơi này là địa chỉ, nghe nói, Lê Nghệ cùng Hứa Lăng Phong cửa tiệm thường xuyên bị người tìm phiền toái."

"Đa tạ, phần ân tình này ta ghi nhớ." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An có chút nóng nảy đi ra ngoài.

Lang Thiên Nhai vừa định đi, liền bị áo xanh nữ tu cho kéo, "Oan gia, ngươi đáp ứng cho ta tiên tinh còn không có cho đâu, vậy 2 cái là ai à!"

Áo lam nữ tu không cam yếu thế kéo lại Lang Thiên Nhai, nói: "Khốn kiếp ngươi trở về, làm sao chỉ biết là tìm cái này lẳng lơ, không đến tìm ta?"

Lang Thiên Nhai bị 2 cái nữ tu quấn một hồi lâu, mới có thể thoát thân, Hứa Mộc An cùng Tiêu Cảnh Đình đã sớm mất dạng.

------oOo------

Chương 385: Hứa Lăng Phong tình cảnh

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 385: Hứa Lăng Phong tình cảnh

Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Hứa Lăng Phong luyện khí cửa hàng bên trong.

Lê Nghệ vẻ lo lắng mặt mày nhìn chằm chằm trên tay trướng sách.

Hứa Lăng Phong đi vào cửa, nhìn lo lắng Lê Nghệ, hỏi: "Ngày hôm nay lại có người tới thúc giục chúng ta dời đi?"

Lê Nghệ gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Hứa Lăng Phong tràn đầy nhức đầu xoa trán một cái, tràn đầy hối hận nói: "Sớm biết, anh hẳn đánh sớm biết, mua thêm cái cửa hàng này."

Lúc ấy hắn là xem cửa hàng này giá bán tiện nghi, khu vực cũng không tệ, mới sang lại, không nghĩ tới tiền hàng thanh toán xong sau đó, cửa tiệm hoá ra chủ nhân, vẫn là ba đầu hai đầu đến cửa tống tiền, đối phương bối cảnh không nhỏ, Hứa Lăng Phong cùng Lê Nghệ tu vi thấp, chỉ có thể nhịn để cho.

Hứa Lăng Phong không nghĩ tới, hắn nhượng bộ, chỉ đổi lấy đối phương được voi đòi tiên lấn áp.

Hứa Lăng Phong cũng nghĩ tới đem cửa tiệm lại lần nữa bán đi, bất quá, biết cửa hàng này cùng cháu vũ liên lạc, phần lớn người cũng không có hứng thú, cảm thấy hứng thú, cũng đem giá cả đè rất thấp.

Nguyên bản cháu vũ cử động còn thu liễm, chỗ này toát ra cái linh tuyền, giá đất lật gấp mấy lần sau đó, cháu vũ người này hành động, lại càng phát không chút kiêng kỵ.

Giá đất ở trên tăng, vốn là chuyện tốt, nhưng là, cháu vũ ồn ào như vậy, cửa hàng làm ăn căn bản là không có cách làm.

"Trách chỉ trách chúng ta tu vi thấp à!" Lê Nghệ nắm chặt quả đấm nói , tiên giới mặc dù tài nguyên tu luyện nhiều, nhưng là, mạng người như cỏ rác, không có hậu đài, muốn ở tiên giới đặt chân, thật. . . Rất khó!

"Đúng rồi, anh đi ra ngoài xem tài liệu luyện khí, thế nào?" Lê Nghệ hỏi.

Hứa Lăng Phong cau mày, nói: "Đều là chút cỏ đầu tường, đối phương đổi ý."

Lê Nghệ cau mày, nói: "Lại là cháu vũ rùm lên?"

Hứa Lăng Phong gật đầu một cái, nói: "Hơn phân nửa là."

Cháu vũ loại người này, bắt nạt kẻ yếu, liền là vui vẻ càn quấy, khuấy ngươi phiền không khỏi phiền, để cho ngươi khắp nơi không thuận, như vậy tiếp tục lâu dài tìm phiền toái, trên thực tế so trực tiếp từng giết tới một đao, càng làm cho người chán ghét.

"Không có nguyên liệu, làm ăn liền làm không nổi nữa." Lê Nghệ nói. Bọn họ mở luyện khí cửa hàng, là bán thành phẩm pháp khí, nguyên liệu cũng không có, pháp khí dĩ nhiên là không có cách nào luyện chế.

Hứa Lăng Phong do dự một chút, nói: "Anh lại đi tìm những thứ khác thương gia liên lạc một chút đi, bất quá, chỉ sợ sẽ gặp phải chút phiền toái."

Ban đầu hắn cùng tháng nước thương hành ký kết hiệp nghị, chỉ từ tháng nước thương hành đặt mua tài liệu luyện khí, tháng nước thương hành cho một giá ưu đãi, trên thực tế, ban đầu bởi vì là cùng tháng nước thương hành có hiệp nghị, hắn cự tuyệt rất nhiều thương hành hợp tác đề nghị.

"Không biết, Cảnh Đình cùng Mộc An thế nào?" Lê Nghệ không nhịn được lẩm bẩm nói.

Hứa Lăng Phong cười một tiếng, nói: "Hẳn đi Thượng Thiên vực liền đi, đáng tiếc, chúng ta tới chậm liền một chút, nếu không. . ." Cũng không biết rơi đến nông nỗi này.

Lê Nghệ cười một tiếng, nói: "Chúng ta không thể vẫn muốn dựa vào con gái cùng con rể à!"

Hứa Lăng Phong gật đầu một cái, cười khổ một cái nói: "Cũng phải a! Nói thế nào, anh cũng là làm bố, không thể như thế không tiền đồ."

Lê Nghệ miễn cưỡng cười một tiếng, cháu vũ gần đây động tác càng ngày càng rõ ràng, tên nầy chỉ sợ sẽ có động tác lớn.

. . .

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An dựa theo địa chỉ, tìm được tiệm luyện khí, phát hiện tiệm luyện khí cửa có một đống người đang gọi ồn ào.

"Chủ tiệm, ngươi pháp khí này, chất lượng cũng quá lần, dùng một chút liền hư, hại chúng ta tổn thất một cái huynh đệ, đền tiền, đền tiền."

"Chủ tiệm, ngươi pháp khí này căn bản cũng không phải là tử viêm thép luyện chế, ngươi lại có thể cầm tử dương thép lấy lần sung hảo, thật là quá đáng."

"Chủ tiệm, ngươi pháp khí này bắt vào tay liền hư, là hàng đã xài rồi đi."

"Chủ tiệm, ngươi ngược lại là cho câu à!"

"Chủ tiệm, ngươi có phải hay không không dự định phụ trách."

Lê Nghệ thần sắc mệt mỏi đứng ở trong cửa hàng, sắc mặt không phải rất tốt.

. . .

"Mẹ vợ." Tiêu Cảnh Đình nhẹ giọng kêu một tiếng.

Tiêu Cảnh Đình nhẹ giọng kêu gào, truyền vào Lê Nghệ trong, Lê Nghệ u mê một chút, hoảng hốt cho rằng mình là ảo nghe.

Lê Nghệ hướng cửa nhìn sang, xem tới cửa 2 cái quen thuộc bóng người.

Lê Nghệ không nhịn được kích động toàn thân phát run.

Hứa Mộc An đi tới Lê Nghệ bên người, nói: "Mẹ, ngươi không có sao chứ."

"Ơ, tới trợ thủ, tiểu quỷ, mẹ con bán chất lượng kém pháp khí, gạt người ngươi biết không?" Một cái tu giả thấy Hứa Mộc An, âm u nói.

"Cút ra ngoài cho ta, nói nhảm nữa, ngươi liền vĩnh viễn không cần đi." Hứa Mộc An lạnh lùng nói.

"Tiểu quỷ, ngươi nói gì?" Cầm đầu tu giả thẹn quá thành giận nói.

"Ta nói, ngươi vĩnh viễn không cần đi."

Hứa Mộc An đưa tay rạch một cái, ban đầu ầm ỉ náo nhiệt nhất cái đó tu giả, thân thể bị gãy thành hai khúc.

"Ai muốn trở thành như vậy, cứ tiếp tục ở lại chỗ này đi."

Hứa Mộc An nén giận ra tay, một chút đem trong tiệm tu giả cũng trấn trụ, trong cửa hàng tu giả một chút tản không còn một mống.

Tiêu Cảnh Đình vung tay lên, vậy cắt thành hai khúc tu giả nhất thời giống như bao cát vậy bay ra ngoài.

Lê Nghệ nhìn Hứa Mộc An cùng Tiêu Cảnh Đình, khóe miệng lộ ra một tia nụ cười nhẹ nhõm, "Các ngươi làm sao tới nơi này, mẹ nghe nói, các ngươi đến Thượng Thiên vực đi."

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: " Uhm, vốn là như vậy, bất quá, con tình cờ từ Lang Thiên Nhai nơi đó biết mẹ ngươi tin tức, rơi xuống."

Lê Nghệ sững sốt một chút, nói: "Đưa tin ngọc bội thật đến các ngươi trong tay? Mẹ còn lấy là làm không công đây."

Lê Nghệ dừng một chút, thở dài một cái nói: "Lang Thiên Nhai người cũng không tệ lắm, nhìn ra, hắn mặc dù không phải là rất tin tưởng mẹ, nhưng là, còn nguyện ý nhận lấy mẹ đưa tin ngọc bội, mẹ còn đi tìm qua những người khác, rất lâu, còn không có thấy người, trước hết bị những thế lực kia

Người làm làm ta là tên lường gạt cho đánh văng ra ngoài, có mấy lần, còn bị những người đó cầm cây gậy oanh, Lăng Phong cũng khuyên ta không được làm như vậy."

Hứa Mộc An nhíu mày một cái, có chút chán nản nói: "Xin lỗi, mẹ, chúng ta tới hơi trễ."

Lê Nghệ tràn đầy không cho là đúng nói: "Không có sao, chính là thời điểm."

"Mẹ, sự việc là chuyện gì xảy ra à! Nghe nói, các ngươi gặp phải

phiền toái?" Hứa Mộc An hỏi.

Lê Nghệ hít sâu một hơi, nói: "Chúng ta là bị người mưu hại, cửa hàng này là một cái cháu vũ tu giả, hắn lúc ấy mượn một khoản đánh cuộc nợ, liền giá thấp bán ra cửa hàng này, cha con gặp giá cả thích hợp, liền đem cửa tiệm sang lại, sang lại sau đó, cha con mới biết, cháu vũ người này chính là thuốc dán chó da, dính vào muốn tháo xuống, phải hết một lớp da, cửa tiệm mở sau khi thức dậy, cháu vũ luôn là lấy các loại danh nghĩa tới muốn tiên tinh."

"Cha con đánh nghe liền qua, cháu vũ coi là không thể cái gì, nhưng là, hắn có người anh kêu cháu hạo là bích tuyết tiên tông đệ tử tinh anh, nghe nói rất là khó đối phó." Lê Nghệ nói.

"Mẹ vợ, mẹ yên tâm đi, cháu hạo, đối với ta mà nói, cũng coi là không thể cái gì." Tiêu Cảnh Đình lạnh lùng nói.

Lê Nghệ cười một tiếng, nói: "Cảnh Đình ngươi như thế nói, ta an tâm." Lê Nghệ âm thầm thở phào nhẹ nhõm, có người chỗ dựa, Lê Nghệ cảm giác được mình dũng khí một chút liền chân.

"Mẹ, cha đâu ?" Hứa Mộc An hỏi.

Lê Nghệ hít sâu một hơi, nói: "Đi ra ngoài nói chuyện làm ăn, bất quá, hắn cùng mấy nhà thương hành cũng đã nói, không người nguyện ý để ý tới hắn, lần này hơn phân nửa cũng biết không công mà về."

Hứa Mộc An nhìn trong cửa hàng quầy, nói: "Mẹ, trong tiệm không mấy kiện pháp khí."

Lê Nghệ gật đầu một cái, nói: "Bán đi pháp khí, cũng cho người đổi thành chất lượng kém pháp khí, quay đầu lại phải bồi thường, trong cửa hàng làm ăn, cũng để cho người quấy nhiễu cạn sạch, cha con cũng không ở trong cửa hàng bán pháp khí, đều là uỷ thác mấy cái trước kia người quen, len lén bán

Đi ra, trong cửa hàng cái này mấy kiện pháp khí, chẳng qua là cầm tới sung mặt tiền, không bán."

"Như vầy phải không?" Hứa Mộc An lẩm bẩm nói.

. . .

Lang Thiên Nhai đi tới cửa cửa hàng, liền thấy một cái tiên giả, ngã xuống đất, thân thể gãy thành hai khúc.

"Đây không phải là Thái Vũ tiên hoàng sao? Làm sao bị người cắt thành 2 đoạn?" Đi theo Lang Thiên Nhai tới áo lam nữ tu, có chút hiếu kỳ nói.

"Tên nầy, khẳng định tìm phiền toái, cho nên, bị dạy dỗ." Lang Thiên Nhai nói.

Áo lam nữ tu nhíu mày một cái, nói: "Cùng ngươi chung một chỗ 2 cái tu giả là người nào à! Nhìn như sâu không lường được dáng vẻ."

"Không thể nói." Lang Thiên Nhai nói.

Tiêu Cảnh Đình đang Thượng Thiên vực luyện đan đâu! Nếu là trung thiên vực xuất hiện lại một cái Tiêu Cảnh Đình, chuyện này cũng không thật tròn.

Áo lam nữ tu buồn rầu nói: "Ngươi đi ra ngoài Thượng Thiên vực đi một chuyến, đổi hẹp hòi, còn học sẽ giấu giếm."

Lang Thiên Nhai cau mày một cái, nói: "Thật không thể nói, ta chỉ có thể nói, Thái Vũ tiên hoàng đá tấm sắt."

"Gậy sắt, rất cứng rắn?" Áo lam nữ tu hỏi.

Lang Thiên Nhai gật đầu một cái, nói: "Rất cứng rắn, trung thiên vực không mấy người đắc tội nổi." Tiêu Cảnh Đình nhưng mà cấp 8 tiên đan sư à! Thượng Thiên vực Long tộc, Phượng tộc đang muốn lôi

kéo nhân vật.

Thái Vũ tiên hoàng nhặt lên mình chân tay gãy, thử nghiệm nối lại, làm thế nào cũng tiếp không được.

Tiên hoàng cấp bậc tu giả có chân tay gãy sống lại năng lực, bất quá, Thái Vũ tiên hoàng vết thương một mực đang chảy máu, vừa thấy cũng biết, vết thương này không đồng một.

Áo lam nữ tu bĩu môi, trong lòng có chút khinh thường, Thái Vũ tiên hoàng mặc dù là tiên hoàng, nhưng là, tiên hoàng trong yếu nhất một loại, hắn sửa đều là chạy trối chết pháp thuật, ngày thường không dám cùng những thứ khác tiên hoàng tranh nhau, thì sẽ tìm tiên vương phiền toái, trước, tên nầy còn bị cái tiên vương tột cùng cao thủ thu thập một lần, lá gan càng phát ra nhỏ.

Áo lam nữ tu lắc đầu một cái, thái vũ tiên vương người này, quán hội bắt nạt kẻ yếu, bất quá, lần này. . . Thật là mạng không tốt."

Nàng cũng nghe qua, cái này Hứa thị luyện khí cửa hàng sau lưng không có gì núi dựa, Hứa Lăng Phong thuật luyện khí mặc dù không tệ, nhưng là tu lực thấp rất.

Lang Thiên Nhai đầy là đồng tình nhìn Thái Vũ tiên hoàng một cái, đi vào luyện khí cửa hàng.

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An đang cùng Lê Nghệ hàn huyên.

"Vị này là chó sói tiền bối đi, đa tạ ngươi hỗ trợ truyền tin tức." Lê Nghệ thấy Lang Thiên Nhai đi vào, lập tức tràn đầy cảm kích nói.

Lang Thiên Nhai vội vàng, nói: "Không khách khí, không khách khí, ngài như vậy hại chết ta."

Lang Thiên Nhai sắc mặt băng bó thật chặt, cái này vị Đại tiên nhưng mà Tiêu Cảnh Đình cha vợ à!

Ban đầu, Lê Nghệ lúc tới, hắn có thể hoài nghi tới đối phương là tên lường gạt, để gạt tiền, hy vọng Lê Nghệ không nên quá để ở trong lòng.

"Mẹ, cha, tại sao còn chưa trở lại, có phải hay không xảy ra điều gì bất ngờ?" Hứa Mộc An hỏi.

Lê Nghệ chân mày nhíu lại, nói: "Mẹ cũng không biết, bất quá, tính một chút thời gian, là nên trở về."

------oOo------

Chương 386: Bao che

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 386: Bao che

Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Lê Nghệ cùng Tiêu Cảnh Đình, Hứa Mộc An lại đợi một hồi, Lê Nghệ có chút ngồi không yên.

"Lê đạo hữu, nhà ngươi đương gia bị giữ lại, đối phương muốn ngươi cầm khế ước mua bán nhà chuộc người." Một người tu sĩ vội vàng đi tới nói.

Lê Nghệ nhìn người đâu, hỏi: "Lăng Phong bị giữ lại, hắn có tốt không."

"Bây giờ hẳn khá tốt, bất quá, ngươi nhanh lên đi chuộc người đi, cháu vũ mang theo một bang bích tuyết tiên tông người, giữ lại hắn." Người đâu nói.

"Đi nơi nào chuộc người?" Lê Nghệ hỏi.

"Cảnh Thái tửu lâu."

"Mẹ vợ, con đi đi." Tiêu Cảnh Đình sắc mặt lạnh lùng đứng lên nói.

Lê Nghệ nhìn Tiêu Cảnh Đình, gật đầu một cái, nói: " Được, đem cha con mang về là tốt, không nên nháo quá lớn."

Lang Thiên Nhai cúi đầu, thầm nói: Hứa Lăng Phong tên nầy, có thể dù sao cũng không được xảy ra chuyện gì mới phải, nếu không chuyện này không làm khó đại cũng không thể.

Áo lam nữ tu nhìn Tiêu Cảnh Đình, mở miệng nói: "Cháu vũ ngược lại không đủ gây sợ hãi, anh hắn cháu hạo là một tiên hoàng trung kỳ, ở trên còn có một cái tiên tôn cấp bậc sư phụ, cháu hạo rất bao che, cháu hạo sư phụ, cũng rất bao che."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, hơi có chút giễu cợt cười một tiếng, nói: "Phải không? Thật ra thì ta cũng rất bao che."

Lang Thiên Nhai vểnh môi, thầm nghĩ: Tiên hoàng vậy tính cái gì à! Tiêu Cảnh Đình nhưng mà cùng tiên đế giao chiến qua. Mặc dù đó là đánh hội đồng, nhưng là, không quá giỏi, gia nhập vào cùng tiên đế trong chiến đấu, đã sớm đổi con chốt thí, trung thiên vực cao thủ quá ít, cháu hạo sư phụ, phỏng đoán cũng chính là một tiên tôn sơ kỳ, hoàn toàn không tạo thành uy hiếp.

Áo lam nữ tu hướng Tiêu Cảnh Đình nhìn sang, gặp Tiêu Cảnh Đình hoàn toàn không có động tĩnh, âm thầm suy đoán Tiêu Cảnh Đình không phải lòng quá lớn, chính là tu vi không thấp hơn cháu hạo sư phụ, xem Lang Thiên Nhai đối với Tiêu Cảnh Đình chân chó quá rộng phái y nữ tu suy nghĩ người sau xác suất tương đối lớn.

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An rất nhanh chạy tới Cảnh Thái tửu lâu.

Một người dáng dấp lưu manh chàng trai đi ra, "Lê Nghệ, ngươi cuối cùng là tới, khế ước mua bán nhà có mang tới không."

Tiêu Cảnh Đình linh hồn lực đảo qua, lập tức liền thấy trong cửa hàng Hứa Lăng Phong.

Hứa Lăng Phong tay có chút mất tự nhiên rũ, xương ngón tay tựa hồ gãy lìa, tiên vương cấp bậc cao thủ, cho dù bị thương, vẫn có thể nhanh chóng phục hồi như cũ, nhưng là xương ngón tay gãy lìa, cho dù khôi phục như cũ, vậy dưới tình huống cũng không có ban đầu linh hoạt.

Tiêu Cảnh Đình đưa tay một cái, liền bắt được cháu vũ cổ áo,

"Ngươi đối với hắn làm cái gì?"

"Ta bất quá chỉ là cho hắn một điểm nhỏ dạy bảo, ai bảo hắn chiếm tiệm của ta cửa hàng?" Cháu vũ mặt dầy ầm ỉ nói."Lê Nghệ, ngươi lại còn mang theo người giúp tới, bất quá, ngươi tìm nhiều hơn nữa người giúp cũng không có dùng. Anh ta nhưng mà bích tuyết tiên tông người, ngươi đắc tội nổi sao."

Tiêu Cảnh Đình đem cháu vũ bỏ rơi ở trên mặt đất, một cước dẫm lên, nghiền nát cháu vũ xương ngón tay."Bích tuyết tiên tông người thì thế nào, làm sao liền không đắc tội nổi?"

Cháu vũ chợt phát ra một tiếng hét thảm."Các ngươi, các ngươi chết chắc, anh ta sẽ không bỏ qua các ngươi, các ngươi sẽ không có kết quả tốt."

Người ở bên trong nghe đến động tĩnh, bắt giữ Hứa Lăng Phong đi ra.

Lang Thiên Nhai nhìn Hứa Lăng Phong chật vật dạng, nhíu mày một cái, thầm nghĩ: Cháu vũ cái này tên khốn kiếp à! Lại có thể đem Hứa Lăng Phong biến thành cái bộ dáng này, cháu hạo lần này, phỏng đoán cũng phải bị dính líu, cháu hạo cũng là xui xẻo, quen một em trai như vậy.

"Làm gì, làm gì? Muốn tạo phản liền sao?" Mấy cái cưỡng bắt Hứa Lăng Phong tu giả ầm ỉ nói.

"Cha." Hứa Mộc An nhìn Hứa Lăng Phong tay, trong lòng lóe lên mấy phần lửa giận, một đôi linh hoạt tay đối với luyện khí sư tầm quan trọng không cần nói cũng biết, cháu vũ rõ ràng cho thấy đem Hứa Lăng Phong tay phế đi.

Hứa Lăng Phong thần sắc có chút uể oải, thấy Hứa Mộc An rõ ràng tinh thần chấn động.

Cháu vũ bị Tiêu Cảnh Đình vê chặn ngón tay, ban đầu hào giống

như giết heo vậy, thấy Hứa Mộc An sậm mặt lại, nói: "Các ngươi đối với cha ta làm cái gì?"

"Hắn đoạt cháu đạo hữu nhà, chúng ta chẳng qua là cho hắn một chút dạy bảo." Một cái tu giả nói.

" Được, vậy ta cũng cho các ngươi một chút dạy bảo." Hứa Mộc An âm trầm nói.

Hứa Mộc An vung tay lên, mấy cái tu giả thân thể lập tức đốt đốt. Tiêu Cảnh Đình đưa tay kéo một cái, đem Hứa Lăng Phong kéo tới.

"Cha, cha không có sao chứ." Hứa Mộc An tràn đầy vội vàng nói.

"Vô liêm sỉ, chúng ta là bích tuyết người tông môn, các ngươi phiền phức lớn." Một cái tiên vương tu giả ầm ỉ.

Trợ giúp cháu vũ bắt giữ Hứa Lăng Phong tu giả, đều là bích tuyết tiên tông tu giả, cháu hạo rất là chiếu cố người em trai này, vì lấy lòng cháu hạo, cũng vì cháu vũ hứa chỗ tốt, bích tuyết tiên tông không thiếu tu giả, chạy đến cho cháu vũ chỗ dựa.

"Các ngươi đang làm gì?" Một đạo thân ảnh nhanh bay tới, một đạo lạnh lùng thanh âm truyền vào trong tai mọi người.

" Anh, cứu ta à! Anh, bọn họ đoạt chúng ta cửa tiệm, còn làm gãy tay ta chỉ, giết bọn họ, giết bọn họ." Cháu vũ bị Tiêu Cảnh Đình vê chặn ngón tay, ban đầu hào giống như giết heo vậy, thấy cháu hạo giống như thấy cứu tinh lớn như nhau kêu hét lớn.

Cháu hạo nhìn Tiêu Cảnh Đình, sắc mặt lạnh ngưng, "Đạo hữu, ngươi làm thật là quá đáng đi, nếu như, ngươi nguyện ý tự đoạn hai cánh tay, ta có thể không nhắc chuyện cũ."

Tiêu Cảnh Đình lạnh lùng cười một tiếng, nói: "Em trai ngươi cái gì tánh tình, ngươi hẳn rất rõ ràng đi, ngươi cảm thấy hắn lời nói có thể tin?"

Cháu hạo híp mắt mâu, nói: "Vô luận hắn là cái gì tánh tình, hắn đều là em trai ta."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Ngươi nói đúng, đã như vậy, ta cũng không cần hạ thủ lưu tình."

Tiêu Cảnh Đình vung tay lên, cháu hạo thân hình giống như bị định trụ, cháu hạo 2 cánh tay bị tháo xuống, trên không trung bể thành một đoàn sương máu.

Lang Thiên Nhai bên người áo lam nữ tu, không nhịn được sợ hãi kêu một tiếng.

Tiêu Cảnh Đình nhìn cháu hạo, nói: "Tự đoạn hai cánh tay cảm giác thế nào? Muốn người khác tự đoạn hai cánh tay, ngươi vẫn là mình nếm thử một chút không có cánh tay mùi vị đi."

Cháu vũ vốn là tiếng ầm ỉ hơi ngừng, cháu hạo đối với cháu vũ mà nói toà không thể di động núi lớn, thấy cháu hạo bạc vô năng lực phản kháng bị người cắt đứt hai cánh tay, chật vật ngã xuống đất, nhất thời có dũng khí thế giới sụp đổ cảm giác.

Cháu hạo tràn đầy tức giận nhìn Tiêu Cảnh Đình, tâm trung khí phẫn đồng thời, lại có loại sợ hãi tâm trạng thăng lên.

. . .

Một cái hạt y tu giả từ đàng xa nhanh như điện chớp chạy tới, tu giả vẻ kiêu ngạo khí thế hung hăng hình dáng, đợi thấy Lang Thiên Nhai bên người Tiêu Cảnh Đình, sắc mặt lại đột nhiên đổi một cái, trên mặt tức giận nhanh chóng thu liễm.

"Nhưng mà Tiêu đan sư? Tiêu đan sư hồi trung thiên vực?"

Tiêu Cảnh Đình nhìn người đâu, hỏi: "Ngươi biết ta?"

Lý Vi Vinh vừa thấy Tiêu Cảnh Đình dáng điệu, cũng biết mình đã đoán đúng, Lý Vi Vinh vốn chỉ là thấy được Lang Thiên Nhai, to gan một đoán, mặc dù Tiêu Cảnh Đình dịch dung, nhưng là, Tiêu Cảnh Đình dịch dung xuống dung mạo, cùng vốn là dung mạo, vẫn là có chút tương tự.

Lý Vi Vinh vốn là nhận được cháu hạo nhờ giúp đỡ, mới chạy tới, cùng gặp được cháu hạo đối thủ, Lý Vi Vinh lập tức bỏ đi là cháu hạo ra mặt dự định, cháu hạo chẳng qua là hắn một tư chất tốt học trò mà thôi, nhưng là, Tiêu Cảnh Đình, đây chính là cái không đắc tội nổi nhân vật à!

"Tiêu đan sư hồi trung thiên vực, không biết, Long đạo hữu có ở đó hay không?" Lý Vi Vinh nói.

"Hắn sau đó liền đến." Tiêu Cảnh Đình nói.

Lý Vi Vinh lúng túng cười một tiếng, nói: "Thì ra là như vậy."

"Đạo hữu, vội vả như vậy chạy tới là có chuyện gì không?" Tiêu Cảnh Đình cười mỉa hỏi.

"Không có chuyện gì, không có chuyện gì." Lý Vi Vinh khoát tay lia lịa nói.

Cháu hạo nguyên bản còn trông cậy vào Lý Vi Vinh cho hắn ra mặt, hắn là Lý Vi Vinh thương yêu nhất học trò, thường ngày đắc tội người, hắn người sư phụ này, luôn là đứng ở hắn bên này, nhưng là lần này. . . Cháu hạo thấy tình thế không ổn, cũng không có lên tiếng.

Lý Vi Vinh bị Tiêu Cảnh Đình quan sát có chút không được tự nhiên, trong lòng đối với cháu hạo không khỏi thêm mấy phần oán giận.

Hắn nguyên vốn lấy là cháu hạo chẳng qua là đắc tội một cái tiên hoàng, nhưng là, bây giờ nhìn lại, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An tu vi sâu không lường được, hắn cũng chưa chắc có thể địch qua,

đắc tội Tiêu Cảnh Đình, Long Kinh Thiên vậy cái quái thai, nhưng là phải ngất trời.

Lê Nghệ nhíu mày một cái, nói: "Cảnh Đình, Lăng Phong tình trạng tựa hồ không tốt lắm."

Tiêu Cảnh Đình hướng Lý Vi Vinh liếc mắt nhìn, nói: "Lý đạo hữu, thất bồi."

Lý Vi Vinh âm thầm thở phào nhẹ nhõm, vội nói: "Xin cứ tự nhiên xin cứ tự nhiên."

Cháu vũ môi lay động, lòng tràn đầy sợ hãi thiếu chút nữa phải đem hắn nuốt mất.

Lý Vi Vinh đến một cái cháu vũ liền nhận ra được, người này là cháu hạo sư phụ, bích tuyết tiên tông đại trưởng lão, cháu vũ nguyên vốn lấy là Lý Vi Vinh sẽ cho anh ra mặt, cháu vũ không nghĩ tới, hắn lần này đắc tội người, là cháu hạo sư phụ đều không đắc tội nổi.

"Sư phụ." Cháu hạo thấp giọng kêu một tiếng.

Lý Vi Vinh đem cháu hạo đỡ lên, thở dài, nói: "Ta sớm nói với ngươi, ngươi người em trai này sớm muộn cho ngươi chọc đại họa, để cho ngươi không được ở trên người hắn phí quá nhiều tâm huyết, bây giờ hắn quả nhiên đá gậy sắt, cho ngươi chọc phiền toái lớn liền đi, khá tốt Long Kinh Thiên không có tới, Long Kinh Thiên cái tên kia, ra tay ác hơn."

Cháu hạo cau mày, trong lòng đối với cháu vũ nhất thời thêm mấy phần hận ý.

Lý Vi Vinh thay cháu hạo kiểm tra một chút thương thế, phát hiện cháu vũ vết thương, có không gian phép tắc hơi thở, Lý Vi Vinh không nhịn được túc sít chặt chân mày, không gian quy luật tạo thành vết thương thật khó khép lại, cháu hạo cánh tay, rất có thể chỉ như vậy phế.

Lý Vi Vinh mặc dù khí cháu hạo ở không đi gây sự, có thể cũng có chút đồng tình cháu hạo xui xẻo.

Cháu hạo nhìn Lý Vi Vinh sắc mặt, cũng biết, mình thương thế, hẳn rất nghiêm trọng, cháu hạo nhịn đau không được hận nổi lên cháu vũ.

Lý Vi Vinh nhìn cháu hạo hồi lâu, đem cháu hạo mang về tông môn.

Cháu vũ ngã xuống đất, vốn là hắn là nghĩ ra thanh cầu cứu, nhưng là, nghĩ đến cháu hạo cách trước khi đi, vậy tràn đầy oán hận ánh mắt, cháu vũ rất rõ ràng, mình người anh này là oán ở trên mình.

Cháu vũ trong lòng sợ hãi chặt, nhưng mà hơn nữa để cho cháu vũ sợ hãi là, hắn trong thân thể tiên khí đang không ngừng đi tiết ra ngoài, tiếp tục như vậy nữa, mấy năm sau đó, mình liền sẽ biến thành một người bình thường.

Một cái tu giả xông lên, hướng về phía cháu vũ một trận tàn nhẫn đánh, cháu vũ nhận ra được, người nọ em gái trước bị mình ngủ qua, người nọ luôn muốn tìm mình phiền toái, bất quá, bị anh ngăn cản, cháu vũ trong lòng buồn bực hộc máu, cũng không lực ngăn cản.

Chung quanh vây quanh một vòng người xem náo nhiệt, cháu vũ thanh danh bất hảo, mọi người gặp cháu vũ xui xẻo, từng cái cười trên sự đau khổ của người khác.

------oOo------

Chương 387: Hồi Thượng Thiên vực

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 387: Hồi Thượng Thiên vực

Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Tiêu Cảnh Đình đem Hứa Lăng Phong dẫn tới nhà hàng trong, tin tức Linh Thông tửu lâu ông chủ thận trọng đem người nghênh vào trong tiệm, an bài thượng đẳng phòng khách.

"Cha vợ, cha không có sao chứ." Tiêu Cảnh Đình có chút lo âu nhìn thần sắc uể oải Hứa Lăng Phong hỏi.

Hứa Lăng Phong lòng vẫn còn sợ hãi nói: "May các ngươi tới nhanh, nếu không, cha cùng A Nghệ liền phải đầu đường xó chợ, hiện tại hoàn hảo."

Tiêu Cảnh Đình cho Hứa Lăng Phong ăn dùng bất tử mộc lên không chết quả luyện chế đan dược, Hứa Lăng Phong thương thế khôi phục không tệ.

"Cha, cha tay không có sao chứ." Hứa Mộc An túc sít chặt chân mày nói.

Hứa Lăng Phong hoạt động một chút ngón tay, nói: "Không có sao, con cho đan dược hiệu quả rất tốt, đã không sai biệt lắm khỏi rồi." Hắn nguyên vốn lấy là đôi tay này muốn phế hết, lại cũng không thể luyện khí đâu!

Hứa Lăng Phong hít sâu một hơi, tiên giới sinh hoạt, so hắn trong tưởng tượng phải gian nan rất nhiều, tại hạ thiên vực thời điểm khá

tốt, hắn bị người Hứa gia nhận trở về, cuộc sống qua không tệ, Hứa gia đối với hắn xem trọng rất.

Biết hắn cùng Tiêu Cảnh Đình quan hệ, người Hứa gia liền vận dụng một chút thủ đoạn, đem hắn đưa đến trung thiên vực, tương đối đáng tiếc là, hắn đến trung thiên vực lúc này Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An đều đã rời đi, hắn cùng Lê Nghệ không thể làm gì khác hơn là ở trung thiên vực, khó khăn mưu cầu sống sót.

"Cha, 2 người là làm sao tới trung thiên vực?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Là người Hứa gia xài trọng kim, đưa chúng ta đi lên." Hứa Lăng Phong nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Như vậy à! Lần sau gặp được hạ thiên vực người Hứa gia lúc này ngược lại là phải thừa bọn họ phần ân tình này."

Lê Nghệ nhìn Tiêu Cảnh Đình, chuyển đổi đề tài, nói: "Cảnh Đình, mẹ sớm nghe, Tiểu Tấn tìm một phi rồng phi phượng, tựa như rồng tựa như phượng yêu tu."

Long Kinh Thiên đại danh đỉnh đỉnh, Lê Nghệ đến tiên giới sau đó, không thiếu nghe người nhắc tới danh tự này.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Cái đó yêu tu người như thế nào à!" Lê Nghệ hỏi.

"Trừ có chút ngu, những thứ khác hết thảy đều tốt." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Người hiền lành sao?" Lê Nghệ hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Hiền lành."

Lê Nghệ gật đầu một cái, hài lòng nói: "Chỉ cần người hiền lành liền

tốt."

. . .

Thượng Thiên vực, Tiêu gia tiệm đan dược.

Long Kinh Thiên chợt đánh một cái nhảy mũi.

Tiêu Tiểu Tấn hướng Long Kinh Thiên nhìn sang, hỏi: "Ngươi không có sao chứ."

"Không có sao, chính là cha ngươi muốn ta." Long Kinh Thiên nói.

Tiêu Tiểu Tấn sắc mặt cổ quái nói: "Cha ta nhớ ngươi, ngươi có phải hay không suy nghĩ nhiều quá."

Long Kinh Thiên xoa xoa lỗ mũi, nói: "Ta như thế ưu tú, cha ngươi muốn ta, cũng là phải."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình sau khi đi, vạn quỷ tiên đế lại tới tìm tra, Long Kinh Thiên xông lên cùng vạn quỷ tiên đế liều mạng, đánh trời đất u ám, vạn quỷ tiên đế thiếu chút nữa để cho Long Kinh Thiên đánh hồn phi phách tán, Long Kinh Thiên đại hiển thần uy, cũng không có người chú ý tới "Bế quan " cha không có lộ diện.

Cuộc chiến đấu này, để cho Long Vũ đầy đủ ý thức được Long Kinh Thiên thực lực đã vượt qua xa hắn, ý thức được điểm này Long Vũ lập tức không tâm tư tán gái, cũng lựa chọn bế quan, rút kinh nghiệm xương máu, phải nghĩ thế nào đuổi kịp Long Kinh Thiên.

. . .

Trung thiên vực.

Lang Thiên Nhai lưu lại ở Tiêu Cảnh Đình cách vách khách trong

phòng.

Áo lam nữ tu trong con ngươi thành tựu xuất sắc liền liền, tâm tình kích động khó mà tự ức, "Khó trách, ngươi không nói cho ta vậy là ai, nguyên lai là vị kia, nghe nói, Long Kinh Thiên cướp bóc lấy được tiên tinh, rất lớn một số cũng nộp lên cho vị kia, không biết có phải là thật hay không."

Lang Thiên Nhai cau mày một cái, Long Kinh Thiên cái này, xuất thân nhưng có không thiếu à!

Nghe nói, tên kia, đối với Long Vũ cùng Phượng Tố đều không phải là rất cho mặt mũi, nhưng là, cũng rất nghe Tiêu Cảnh Đình mà nói, Long Kinh Thiên xuất thân, có một bộ phận rất lớn đều giao cho Tiêu Cảnh Đình, lời đồn đãi này, thật đúng là không nhất định là giả.

"Coi như là như vậy, cũng không phần ngươi." Lang Thiên Nhai nghiêm túc nói.

"Oan gia ngươi đây là thái độ gì, chẳng lẽ ngươi lấy là ta sẽ không biết tự lượng sức mình đi trêu chọc Tiêu Cảnh Đình." Áo lam nữ tu khẽ hừ một tiếng nói.

Lang Thiên Nhai cười một tiếng, nói: "Là ta không tốt."

"Ngươi vận khí thật không tệ à!" Áo lam nữ tu tràn đầy hâm mộ nói.

Lang Thiên Nhai hề hề cười một tiếng, nói: "Tạm được đi."

"Cháu hạo tên nầy, đáng tiếc." Áo lam nữ tu lắc đầu một cái, thầm nói: Cháu hạo nguyên bổn cũng là một nhân vật, đáng tiếc, quá bao che, kết quả, làm bị phế cánh tay, tiền đồ cũng coi là xong rồi. Bích tuyết tông môn cạnh tranh kịch liệt chặt, cháu hạo ăn lớn như vậy thua thiệt, còn muốn bò dậy, khó khăn!

"Cháu hạo tên nầy, lần này coi như là gặp vô vọng tai ương, cháu vũ tên nầy chỉ phế xương tay, coi như may mắn à!" Áo lam nữ tu nói.

"Chưa chắc, cháu vũ vậy tính tình, những năm này, đắc tội người hẳn không thiếu, ta xem cháu hạo lần này bị hắn liên lụy đến mảnh đất này bước, cũng không biết che chở hắn nữa, không có cháu hạo che chở, nguyên ăn trước cái này thua thiệt người, chỉ sợ sẽ liên tục không ngừng tìm hắn phiền toái." Lang Thiên Nhai nói.

Áo lam nữ tu gật đầu một cái, nói: "Cũng phải a!"

Lang Thiên Nhai không biết, Tiêu Cảnh Đình đang động tay phế cháu vũ xương tay lúc này thuận tay cho cháu vũ bỏ thuốc, cháu vũ tu vi sẽ từ từ thụt lùi, hơn nữa, quay ngược lại tốc độ càng ngày sẽ càng mau, cho đến cuối cùng biến thành một người bình thường, đối với một cái tu giả mà nói, chết không hề là đáng sợ nhất, đáng sợ nhất là bất kể tu luyện thế nào, đều không cách nào tiến bộ.

Không có một người tu vi trịch trục không tiến lên, lại không che chở tu giả, ở tiên giới cái này nơi mạnh ăn hiếp yếu còn sống, sống không bằng chết.

. . .

Tiêu Cảnh Đình đi vào, thấy Tiêu Cảnh Đình vào cửa, áo lam nữ tu lập tức đứng lên, nói: "Gặp qua Tiêu tiền bối."

"Cô nương cám ơn ngươi, linh thạch nơi này cùng đan dược, coi như là ta cho ngươi quà cám ơn đi." Tiêu Cảnh Đình ném một quả nhẫn không gian cho áo lam nữ tu.

Áo lam nữ tu quét qua Tiêu Cảnh Đình cho nhẫn không gian, trong lòng một hồi ngạc nhiên mừng rỡ.

"Đa tạ Tiêu đan sư, một cái nhấc tay, Tiêu đan sư thật là quá khách khí."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Lang Thiên Nhai, nói: "Thiên Nhai đạo hữu, chúng ta phải chuẩn bị lên đường hồi Thượng Thiên vực, ngươi là

cùng chúng ta cùng nhau trở về, hay là thế nào dạng?"

"Ta đi theo Tiêu đan sư." Lang Thiên Nhai vội nói.

Lang Thiên Nhai âm thầm lo lắng, trung thiên vực đến Thượng Thiên vực tiên thuyền, rất nhiều đều là đen thuyền, cùng Tiêu Cảnh Đình chung một chỗ, còn có bảo đảm một ít, hắn một người trở về, nếu là chết ở trên đường, liền quá oan.

"Tiêu đan sư, dự định lúc nào hồi Thượng Thiên vực?" Lang Thiên Nhai hỏi.

"Càng nhanh càng tốt." Tiêu Cảnh Đình không chút nghĩ ngợi nói , hắn ở trên đường lãng phí nhiều thời gian, người Thượng Thiên vực, cũng không biết có phát hiện hay không hắn mất tích. Hắn phải đuổi ở bị phát hiện trước, trở về bế quan luyện đan thất mới được.

. . .

Thượng Thiên vực.

Long Kinh Thiên nhìn luyện đan bên trong phòng Tiêu Cảnh Đình, mặt tươi cười, "Cha vợ, cha cuối cùng là xuất hiện, ta chờ ngươi thật lâu."

"Cùng ta, ngươi cùng ta làm gì?" Tiêu Cảnh Đình không hiểu hỏi.

"Cha vợ, cha không biết, ta cạn lương thực thật lâu." Long Kinh Thiên vẻ mặt đau khổ, làm bộ đáng thương nói.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên, hướng về phía Tiêu Cảnh Đình tố cáo: "Cha, cha không biết, cha lưu lại đan dược, vốn là đầy đủ, bất quá, Long Kinh Thiên tên nầy, đem cấp Long tộc, Phượng tộc, tộc sói một số đan dược đều ăn rồi, làm đan dược cũng không đủ, gây ra ba tộc đều rất cố ý gặp."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Long Kinh Thiên đỏ một chút mặt, ngay sau đó có lý chẳng sợ nói: "Cho vậy ba tộc nhiều thuốc viên như vậy làm gì, vậy ba tộc lại không biết đếm."

"Ngươi còn có mặt mũi nói." Tiêu Tiểu Tấn không vui nói.

Long Kinh Thiên: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Tiêu Tiểu Tấn cùng Long Kinh Thiên, ngực trong, có một dòng nước ấm phun trào.

"Cha sớm nghe, vạn quỷ tiên đế lại đã tới?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, dương dương đắc ý nói: "Đúng vậy! Cha vợ, thật đáng tiếc, cha bỏ qua xem ta đại hiển thần uy cơ hội, long đế phái tới giúp những cái kia cái túi rượu túi cơm, căn bản là không có giúp được gì, ta một người liền đem vạn quỷ tiên đế cho đánh ngã."

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Tiêu Cảnh Đình, bất đắc dĩ thở dài, nói: "Cha, Kinh Thiên lại khoác lác, bất quá, lần đó đại chiến trong, Kinh Thiên đúng là chủ lực, Kinh Thiên bây giờ đã chỉ nửa bước bước vào tiên đế cấp bậc, thông thường tiên đế, không phải Kinh Thiên đối thủ."

Tiêu Cảnh Đình nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Không tệ à! Ta sớm nghe, bố ngươi cũng cho ngươi kích thích bế quan."

Long Kinh Thiên dương dương đắc ý nói: "Lão già chết bầm, một mực còn làm ta là rồng thằng nhóc con, lấy là nhiều hơn ta sống mấy năm, liền vĩnh viễn ép ta, hắn nằm mơ đi!"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Cha ngươi lần này chịu đả kích hơi lớn à! Cha nghe nói hắn bế quan có hơn ba mươi năm, mấy chục năm không tán gái à!" Tiêu Cảnh Đình nói.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Hắn lớn tuổi, tâm tính không tốt, bất quá, tu thân dưỡng tính đối với hắn là có chỗ tốt."

Tiêu Cảnh Đình lấy ra một cái hộp đan dược, nói: "Đây là cha đang phi hành trên đường luyện chế, Tiểu Tấn ngươi cầm đi cho giao nộp đi."

Long Kinh Thiên tràn đầy thèm thuồng nhìn trong hộp đan dược, nói: "Cha vợ, đuổi những tên kia, nơi nào dùng nhiều thuốc viên như vậy, cho bọn họ 1 phần 3, những cái kia không có kiến thức người, cứ vui vẻ không tìm được bắc."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Ngươi làm rồng tộc, Phượng tộc, tộc sói người đều là ngu si à!" Tiêu Tiểu Tấn tức giận.

Long Kinh Thiên nhún vai một cái, nói: "Coi như không phải ngu si, cũng thông minh không đi nơi nào."

Tiêu Cảnh Đình hít sâu một hơi, nói: "Những đan dược này, cha không thể động, bất quá, con phần kia, cha ngoài ra có chuẩn bị."

Long Kinh Thiên nghe vậy, lập tức hưng phấn lên, "Phải không? Cha vợ, cha thật là quá tốt."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Tiêu Tiểu Tấn kiểm tra một chút đan dược, nói: "Cha, cha cái nhóm này đan dược, có thể biết khẩn cấp, bởi vì là Kinh Thiên muội xuống đan dược quá nhiều, gần đây những thế lực kia ý kiến rất lớn, ngươi nếu là không trở lại nữa, Long tộc cùng Phượng tộc người, chỉ sợ ở xông vào tìm ngươi."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình sờ cằm, nói: "Nhắc tới, cha cũng bế quan nhiều năm như vậy, hẳn xuất quan."

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Cha cũng bế quan rất nhiều năm."

Tiêu Cảnh Đình ngược lại là không có ở trung thiên vực lãng phí quá thời gian dài, nhưng là, ở trên đường lãng phí hơn mấy chục năm thời gian, đến Thượng Thiên vực sau đó, Tiêu Cảnh Đình không có trực tiếp đem Hứa Lăng Phong cùng Lê Nghệ mang về đan tiệm, mà là, tìm một địa phương an trí, dự định qua một đoạn thời gian lại mang về.

------oOo------

Chương 388: Long đế mời

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 388: Long đế mời

Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiệm đan dược.

"Phượng tiền bối, thật lâu không gặp à! Không nghĩ tới ngươi sẽ đích thân tới lấy đan dược." Tiêu Cảnh Đình mặt tươi cười hướng về phía Phượng Tố nói.

"Tiêu đan sư bế quan nhiều năm như vậy, thật vất vả xuất quan, ta tự mình tới lại coi là cái gì?" Phượng Tố ngón tay dài nhọn đỡ cằm, cười mỉa nói.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Phượng Tố nụ cười, chỉ cảm thấy Phượng Tố cười giống như chỉ mang lòng xấu xa hồ ly, "Thật ra thì, cũng không bao lâu."

Phượng Tố cười một tiếng, nói: "Quá lâu, cũng tốt mấy chục năm, trên thực tế, ta nghe được thứ nhất rất lời đồn kỳ quái."

Tiêu Cảnh Đình ngoẹo đầu, hỏi: "Lời đồn đãi gì à!"

"Nghe nói, hơn hai mươi năm trước, trung thiên vực toát ra một cái Tiêu Cảnh Đình." Phượng Tố nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Hẳn là có người giả mạo ta đi." Tiêu Cảnh Đình trong lòng một hồi kích động, mặt mũi vẫn còn duy trì bình tĩnh.

Phượng Tố gật đầu một cái, nói: "Ta cũng nghĩ như vậy, bất quá, cái này hàng giả có chút kỳ quái."

"Nơi nào kỳ quái?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Hắn cùng tộc sói Lang Thiên Nhai chung một chỗ, Lang Thiên Nhai quả thật biến mất, gần đây lại đột nhiên nhô ra." Phượng Tố nói.

Tiêu Cảnh Đình nhạt nhẽo cười một tiếng, nói: "Thật là đúng dịp à!"

Phượng Tố gật đầu một cái, nói: "Ta cũng như vậy cảm thấy, vô xảo bất thành thư mà!"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình híp mắt, âm thầm thầm nghĩ: Có lẽ Long tộc, Phượng tộc người đã sớm biết mình không đang luyện đan thất trong, bất quá, từ các loại nguyên nhân, không có nói ra.

"Không nói cái này, Phượng Tố đạo hữu, trước hay là kiểm tra một chút đan dược đi." Tiêu Cảnh Đình đem một cái đan dược hộp đẩy tới nói.

Phượng Tố kiểm tra một chút đan dược, mặt mày hớn hở nói: "Tiêu đan sư thuật luyện đan, lại sở trường à!"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Có không?"

"Có à! Tiến bộ có thể nói là một ngày ngàn dặm." Phượng Tố nói.

Tiêu Cảnh Đình cúi đầu, Tiêu Tiểu Đông cũng biết luyện đan, hậu kỳ Long Kinh Thiên ăn hết đan dược quá nhiều, đan dược không đủ, Tiêu Tiểu Đông liền bị kéo tráng đinh, luyện chế đan dược lừa bịp Long tộc, Phượng tộc những tên kia.

Tiêu Tiểu Đông thuật luyện đan cũng không tệ, nhưng là, mặc dù cùng Tiêu Cảnh Đình so sánh, còn có nhất định chênh lệch, nhưng

là, luôn là so không có mạnh hơn nhiều lắm.

Long Vũ đi ra, Phượng Tố nhìn Long Vũ, cười lạnh nói: "Lão già chết bầm, ta nghe nói ngươi bế quan, làm sao nhanh như vậy liền xuất quan, ta cũng biết, ngươi là ba phút nhiệt độ, muốn ngươi yên ổn bế quan, còn khó hơn lên trời, có phải hay không muốn ngươi những cái kia bạn gái."

Long Vũ cau mày, nói: "Ngươi không nên nói bậy nói bạ à! Ta là nghe nói Tiêu đan sư xuất quan, mới xuất quan."

Phượng Tố khẽ hừ một tiếng, nói: "Tiêu đan sư xuất quan cùng ngươi có quan hệ thế nào."

Long Vũ cọ xát nghiến răng, nói: "Ta cùng Tiêu đan sư cảm tình tốt, hắn xuất quan tự nhiên cùng ta có liên quan."

"Ngươi thật đúng là sẽ đi ngươi trên mặt mình dát vàng, Tiêu đan sư muốn cùng ai cảm tình tốt, đó cũng là cùng Hứa Mộc An cảm tình tốt, cùng ngươi có thể có tình cảm gì?" Phượng Tố tràn đầy châm chọc nói.

"Duy cô gái cùng tiểu nhân nan dưỡng dã, ta không cùng ngươi vậy kiến thức. . ." Long Vũ hừ một tiếng.

Long Vũ hướng Tiêu Cảnh Đình nhìn sang, nói: "Tiêu đan sư, ngươi lần này bế quan, thời gian có thể quá lâu à!"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Hình như là."

. . .

Tiêu Cảnh Đình trở lại Thượng Thiên vực không lâu, liền có khách quý tới thăm.

"Long đế tiền bối, ngài tìm ta?" Tiêu Cảnh Đình rất cung kính đứng ở long đế trước mặt hỏi.

Long đế gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, Thượng Thiên vực đan thánh lưu lại bí cảnh, không biết Tiêu đan sư có phải hay không có hứng thú." Cái gọi là đan thánh, tức cấp 10 luyện đan sư.

"Đan thánh?"

Long đế gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, tiên giới trên lịch sử chỉ xuất hiện qua bốn cái đan thánh, đáng tiếc đều đã chết sạch, bây giờ chỉ còn lại le que mấy cái cấp 9 tiên đan sư, một người so với một người nóng nảy đại, một người so với một người lười, mời những cái kia cái quỷ lười ra tay, thật là còn khó hơn lên trời."

Tiêu Cảnh Đình bất đắc dĩ cười một tiếng, tiên giới cấp 8 tiên đan sư cái giá cũng rất lớn, càng không cần phải nói là cấp 9, cấp 9 luyện đan sư đa số đều là tiên đế tu vi, rất nhiều cũng ẩn cư bên ngoài, muốn tìm người cũng không tìm được.

Tiêu Cảnh Đình cau mày, nói: "Đan thánh lưu lại bí cảnh, hẳn sẽ có rất nhiều người cảm thấy hứng thú đi."

Long đế gật đầu một cái, nói: "Nghe nói biết, Phượng tộc, thao thiết nhất tộc, kim sí đại bằng nhất tộc, tám cánh tay con vượn nhất tộc, khen phụ nhất tộc đợi một chút cũng sẽ phái người đi vào."

Tiêu Cảnh Đình sững sốt một chút, nói: "Người thật không thiếu à!"

Long đế gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Ở bên cạnh nghe 2 người nói chuyện Long Kinh Thiên có chút kích động nói: "Ta cũng phải đi."

Long đế nhìn Long Kinh Thiên nhao nhao muốn thử hình dáng, gật đầu một cái, nói: "Cũng tốt à! Kinh Thiên bây giờ cũng là có thể một mình đảm đương một phía người."

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, đắc ý nói: "Cũng phải, ta so Long

Vũ cái tên kia mạnh hơn nhiều."

. . .

Tiêu Cảnh Đình đã quyết định chủ ý phải đi đan thánh lưu lại bí cảnh, Tiêu Tiểu Đông lập tức bắt tay điều tra một phen.

"Cha, long đế nói cái đó đan thánh bí cảnh, có lâu cách đan thánh lưu lại đan dược, có lời đồn đãi nói, lâu cách đan thánh luyện đan thành si, cuối cùng, hao hết tâm huyết luyện chế được một viên cấp 10 thánh dược, phải viên thuốc này, sẽ thành tiên giới thứ nhất." Tiêu Tiểu Đông nói.

"Tiên giới thứ nhất." Tiêu Cảnh Đình không nhịn được nhíu mày.

Tiên giới cao thủ đếm không hết, rất nhiều cao thủ cũng ẩn nấp với phàm trần trong, tiên giới thứ nhất cái danh hiệu này, thật đúng là không tốt cầm, viên đan dược này danh tiếng lớn như vậy, muốn đến rất là bất phàm.

Long Kinh Thiên ngồi ở trên ghế, lười biếng đá chân, "Lần này không dứt long đế, phượng đế cũng sẽ xuất thủ."

"Không dứt cái này 2 người, còn có rất nhiều tiên đế cường giả." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Cảnh Đình kéo cằm, nói: "Vậy cũng phiền toái."

"Cha vợ đại nhân, cha đừng lo lắng, ta sẽ bảo hộ ngươi." Long Kinh Thiên vỗ ngực.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Có Kinh Thiên những lời này, ta cứ yên tâm nhiều.

Long Kinh Thiên khoát tay một cái, nói: "Được rồi, được rồi."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

. . .

Tiêu Cảnh Đình cùng Long Kinh Thiên đi theo long đế, đến bí cảnh lối vào.

Bí cảnh cửa vào tụ tập rất nhiều người, Tiêu Cảnh Đình ánh mắt có nhiều hứng thú khắp nơi quét.

Khen phụ nhất tộc dáng dấp cũng lại cao lại tráng, bắp thịt phát đạt, người người cầm trong tay một cây dáng vóc to lang nha bổng.

Tám cánh tay con vượn nhất tộc mấy con khỉ vây quanh một cái khô đét lão hầu tử kêu kêu kêu loạn, lão hầu tử tướng mạo xấu xí, mắt buồn ngủ lơ là, cũng là một tiên đế.

Phượng tộc phượng đế là một xinh đẹp nữ tu, đẹp lạnh lùng cao ngạo, thỉnh thoảng hướng long đế nhìn tới tầm mắt, tràn đầy không vui.

Tiêu Cảnh Đình thấy được cả người luyện đan sư bào tu giả, mấy cái tiên đế vây ở bên cạnh người kia, cùng người nọ hàn huyên.

Tiêu Cảnh Đình bừng tỉnh nhớ tới, nói qua, lần này bí cảnh mở, có đan sư cấp 9 sẽ xuất hiện, cái đó tu giả hẳn là đan sư cấp 9, tiên đế bây giờ, đa số lẫn nhau xem không vừa mắt, chỉ có tiên đế cấp bậc đan sư, mới có người như vậy duyên.

Long Kinh Thiên có nhiều hứng thú hết nhìn đông tới nhìn tây trước, "Cha vợ, tới rất nhiều cao thủ."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Long Kinh Thiên xích lại gần Tiêu Cảnh Đình, nói: "Cha vợ, nguyên cũng tiên đế cũng ở đây, tên kia ở xem chúng ta."

Tiêu Cảnh Đình hướng nguyên cũng tiên đế phương hướng nhìn

một cái, nguyên cũng tiên đế thấy Tiêu Cảnh Đình ánh mắt nhìn tới, lập tức dời đi tầm mắt.

Trước, thời không quả sự việc, đã qua lâu như vậy, nguyên cũng cái này, dầu gì cũng là cái tiên đế, hẳn sẽ không nhớ không quên đi.

Long đế quét Long Kinh Thiên cùng Tiêu Cảnh Đình mấy lần, nói: "Một hồi sau khi đi vào, các ngươi theo sát chân ta."

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: " Được."

Long đế cùng mấy cái tiên đế liên thủ, đồng thời mở ra một cửa vào.

Một đám tu giả Tề Tề vọt vào, có rồng đế dẫn đầu, Tiêu Cảnh Đình cùng Long Kinh Thiên đoạn đường này đi dị thường trót lọt.

Hàng ngàn hàng vạn hút huyết đằng, ngăn cản mấy người đường đi.

Long đế nhíu mày một cái, nói: "Lâu cách đan thánh, tên nầy, chỉ thích trồng những thứ này, một chút giá trị cũng không có, còn dây dưa người rất."

Hút huyết đằng lực công kích không mạnh, chính là công kích, liên miên bất tuyệt, linh lực chưa đủ mà nói, dây dưa cũng phải bị cái này hút huyết đằng cho dây dưa chết.

Long đế phất tay tới, mảng lớn hút huyết đằng, bị nhổ tận gốc, biến thành tro bụi.

Long đế cau mày, nói: "Tốc chiến tốc thắng, nhưng không thể để cho chim tộc những tên kia đuổi ở phía trước đầu."

Long đế vừa dứt lời, một hồi phượng hót thanh truyền vào trong tai mọi người, chỉ gặp, một cái đỏ rực Phượng Hoàng bay lên trời, nhất thời viêm hỏa cả ngày, đất đai đều bị nướng thành màu đỏ.

Long đế nhíu mày một cái, buồn rầu nói: "Phượng đế cái đó đàn bà chết bầm, thật đúng là thích nổi tiếng à!"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Long đế cọ xát nghiến răng, nói: "Ta cũng không thể so nàng kém cõi."

Long đế lập tức hóa thành nguyên hình, từng đạo linh lực nổ tung, một con đường bị dễ như bỡn dọn dẹp ra.

Nhìn bị dọn dẹp đi con đường, Tiêu Cảnh Đình đối với cao cấp tiên đế chiến lực trình độ, cuối cùng có trực quan cảm thụ.

"Đi mau." Long đế quát khẽ.

Long đế mang Long Kinh Thiên chọc thủng hút huyết đằng phòng khóa, tiến vào bên trong vây.

Long đế thấy được một cánh cửa đá, toàn bộ trong bí cảnh lòng là một cái cung điện to lớn, mà cung điện có mười hai cửa vào, đi thông trung tâm, cái này cửa vào là một cái trong đó.

Long đế thấy được trên cửa đá có một cái kỳ quái hình vẽ, "Đây là cái đồ gì, bỏ mặc. . ."

Long đế trực tiếp một đạo công kích, rơi xuống trên cửa đá, cửa đá không nhúc nhích tí nào.

Long Kinh Thiên sắc mặt cổ quái nhìn long đế một cái, cẩn thận hỏi: "Long đế tiền bối, ngươi có phải hay không không đem hết toàn lực à! Môn này ở trên, một chút dấu vết đều không lưu lại."

Long đế cau mày, có chút lúng túng nói: "Ta tận lực, bất quá, cửa này có huyền cơ, thật giống như có thể phân hóa dời đi rơi vào phía trên công kích."

"Phía trên này hình như là một cái đan trận, bất quá, không hoàn toàn." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Đan trận?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Ta muốn cái này đan trận, hẳn là một đạo đề thi, chỉ muốn cởi bỏ cái này đề thi, chúng ta liền có thể vào."

Long đế híp mắt mâu, nói: "Ngươi có thể giải trừ sao?"

Tiêu Cảnh Đình do dự một chút, nói: "Cũng có thể, không quá ta cần thời gian."

"Bao lâu?" Long đế hỏi.

"4 tiếng thần."

Long đế suy tư một chút, nói: "Nếu như ta cứng rắn công mà nói, cũng có thể nhanh lên một chút, bất quá, ta còn muốn bảo tồn thực lực, ngươi mau giải trừ đi."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: " Được."

------oOo------

Chương 389: Đan thánh bí cảnh

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 389: Đan thánh bí cảnh

Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Ba tiếng cũng lâu thần sau đó, Tiêu Cảnh Đình thuận lợi bổ toàn trên cửa đá đan trận, đan trận phát ra một hồi kim quang chói mắt, cửa đá hướng hai bên phân mở, lộ ra một cái lối đi.

Một cái hộp rơi vào xuống, long đế mở ra nhìn xem, phát hiện là ba viên cấp 8 thượng phẩm đan dược.

"À, không nghĩ tới thông qua cửa sau đó, còn có khen thưởng." Long đế có chút vui thích nói.

Long Kinh Thiên tiến lên trước, nói: "Có ba viên đan dược đâu, phân ta 2 viên thôi."

"Một mình ngươi người muốn 2 viên, nằm mơ!" Long đế âm trầm nói.

Long Kinh Thiên cau mày, nói: "Long đế, ngươi là nhân vật lớn, không được hẹp hòi như thế."

Long đế nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Có cái này sao cái luyện đan sư cha vợ, cha còn cùng ta cướp đan dược gì."

Long Kinh Thiên: ". . ." Long đế cái này cái tên không có lương tâm, ăn một mình, sớm muộn nghẹn chết cái này.

Long đế đi ở trước đầu chớ quay người sang, Long Kinh Thiên tạm thời không kịp thu hồi mình tràn đầy oán niệm ánh mắt.

Long đế quỷ dị cười một tiếng, dùng ngón tay điểm Long Kinh Thiên, nói: "Thằng nhóc , không được lấy là ta không biết, ngươi muội xuống không thiếu bản nên cho Long tộc đan dược."

Long Kinh Thiên: ". . ."

Long Kinh Thiên, Tiêu Cảnh Đình rất nhanh thì gặp phải thứ hai đạo cửa đá.

Trên cửa đá viết một đống tiên thảo, bên cạnh có năm lõm, không biết là có ích lợi gì.

Tiêu Cảnh Đình đem trên cửa đá tiên thảo xem một lần, châm chước một phen nói: "Nếu như ta đoán không lầm, lâu cách đan thánh ý là những linh thảo này có thể tạo thành năm đan phương hoặc là nhiều toa thuốc hơn, sau đó, dùng những linh thảo này luyện chế thành đan dược, đem đan dược bỏ vào trong lõm, cái này cửa đá hẳn liền có thể mở."

Long đế sậm mặt lại, lòng tràn đầy không vui nói: "Đây coi là cái gì, cái này bí cảnh chẳng lẽ là đặc biệt là tiên đan sư thiết lập?"

Long Kinh Thiên khoanh tay, nói: "Lâu cách đan thánh mình là tiên đan sư, chiếu cố tiên đan sư một ít, cũng là rất có thể."

Long đế cọ xát nghiến răng, nói: "Nghe nói, lâu cách đan thánh luôn muốn tìm tên học trò, rồi sau đó, cũng không biết tên nầy tìm được không tìm được."

Long Kinh Thiên suy tư một chút, nói: "Chẳng lẽ nói, lâu cách đan thánh thiết lập cái này bí cảnh, là vì chọn học trò."

"Muốn luyện đan, dù sao phải có linh thảo đi, chẳng lẽ lâu cách đan thánh còn cần người tới tự có tiên linh cỏ?" Long đế trầm mặt nói.

Tiêu Cảnh Đình khởi động một chút trên tường cơ quan, mấy trăm

bụi cây bất đồng tiên thảo hiển lộ ra.

Long đế nhìn Tiêu Cảnh Đình, tràn đầy hoài nghi nói: "Ngươi làm sao biết, cái lối đi này bên trong có tiên thảo."

"Tiên đan sư trực giác." Tiêu Cảnh Đình âm thầm cười một tiếng.

Tiên đan sư trực giác? Cái này dĩ nhiên là giả, trên thực tế, từ mới vừa bắt đầu, hắn ngọc bội không gian liền một mực có báo động ở vang.

Tiêu Cảnh Đình kiểm tra một chút linh thảo nói: "Linh thảo số lượng không nhiều, ta đoán chừng nơi này linh thảo, nhiều nhất có thể luyện chế mười viên cấp 8 đan dược, nói cách khác, nhiều nhất có thể lấy thất bại năm lần."

"À, đó cũng quá hà khắc." Long đế không nhịn được nói. Tiêu Cảnh Đình bất quá là cấp 8 đan sư, thông thường cấp 8 đan sư, luyện chế đan dược tỷ lệ thành công, hẳn đều ở đây 30% cỡ đó, có thể đạt tới 40%, đã coi là tỷ lệ thành công cao.

"Lâu cách đan thánh lưu lại linh dược không thiếu à! Hộp ngọc này là đồ tốt à! Lại có thể có thể đem linh dược gìn giữ thời gian dài như vậy." Long Kinh Thiên nói.

Long đế hướng Long Kinh Thiên nhìn một cái, nói: "Không phải hộp ngọc công lao, là cái này trên tường trận pháp, trận pháp này hẳn là niêm phong thời gian trận pháp."

Long Kinh Thiên sững sốt một chút, nói: "Phải không?"

"Lâu cách đan thánh trừ là đan đạo thánh thủ, còn là một trận pháp cao thủ." Long đế nói.

Long Kinh Thiên hướng trên vách đá đồ văn nhìn kỹ đã qua, gật đầu một cái, nói: "Quả nhiên là thời gian trận pháp, đem trận pháp này hiểu được, cũng coi là không uổng chuyến này."

Long đế nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Nhóc con chính là dễ dàng thỏa mãn."

Long Kinh Thiên: ". . ."

Long đế hướng cửa đá nhìn sang, ánh mắt tựa hồ muốn xuyên thấu cửa đá thẳng tới trong cung điện.

Long đế hướng Tiêu Cảnh Đình, vặn sít chặt chân mày hỏi: "Ngươi cần thời gian bao lâu, luyện ra đan dược?"

Tiêu Cảnh Đình hít sâu một hơi, nói: "Ta cũng không có gì chắc chắn, có lẽ ta lỡ tay nhiều lần, liền xong rồi."

Long Kinh Thiên nhìn long đế, nói: "Long đế tiền bối, nếu không ngươi thử một chút cứng rắn công?"

Long đế gật đầu một cái, nói: "Cũng tốt."

Đại khái là đối mặt thứ một cánh cửa đá lúc công kích không có lấy được hiệu quả, để cho long đế cảm thấy có chút mất thể diện, long đế lần này xuất thủ, ra tám phân lực, long đế công kích rơi vào trên cửa đá ngay tức thì, cửa đá toát ra một hồi huyễn mục đích ánh sáng, đem long đế công kích bắn ngược trở về.

Tiêu Cảnh Đình, Long Kinh Thiên thoáng chốc bị bắn ngược trở về lực lượng, đánh bay ra ngoài, nếu không phải long đế thấy tình thế không ổn đỡ được phần lớn bắn ngược trở về công kích, Tiêu Cảnh Đình cùng Long Kinh Thiên sẽ chật vật hơn.

"Chuyện gì xảy ra à!" Long Kinh Thiên phun ra một búng máu hỏi.

Tiêu Cảnh Đình nhíu mày một cái, long đế đỡ được phần lớn công kích, Long Kinh Thiên lại ngăn ở bên cạnh hắn, thay hắn đỡ được phần lớn hơn đợt công kích, cho nên, Long Kinh Thiên bị thương không nhẹ, Tiêu Cảnh Đình bị thương ngược lại không phải là rất

nghiêm trọng.

"Lâu cách đan thánh, thật là một đồ đê tiện à! Hắn ở cửa đá trong sáp nhập vào bắn ngược trận pháp." Long đế mài răng, im lìm hừ một tiếng nói.

"Như thế nói cứng rắn công không được, chỉ có thể luyện đan?" Long Kinh Thiên hỏi.

"Cái này ngược lại cũng chưa chắc, nếu như, có cái trận pháp đại sư ở chỗ này, có thể trước phá giải trận pháp, mạnh hơn nữa công." Long đế nói.

Long Kinh Thiên nhìn long đế, có chút hiếu kỳ nói: "Vậy long đế tiền bối, ngươi có tính hay không trận pháp đại sư đâu ?"

Long đế có chút lúng túng nói: "Ta mặc dù hiểu một ít trận pháp, nhưng không phải rất tinh thông."

"Nói cũng nói vô ích." Long Kinh Thiên nhỏ giọng lầu bầu một câu, hướng Tiêu Cảnh Đình nhìn sang, nói: "Cha vợ, xem ra chỉ có thể phiền toái ngươi."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Ta hết sức mà làm."

Tiêu Cảnh Đình hướng về phía trên cửa đá linh dược nghiên cứu một chút, mượn không gian ngọc bội trợ giúp, nhanh chóng hợp thành mười mấy loại đan phương, Tiêu Cảnh Đình suy tư một chút, chọn 5 loại tương đối tương đối đồng một đan phương luyện chế.

Tiêu Cảnh Đình từ nhẫn không gian bên trong lấy ra một cái lò luyện đan, bắt đầu đan dược luyện chế.

Long đế ở trong lối đi qua lại đi thong thả bước, "Sớm biết, hẳn đem tô minh cái tên kia bắt tới."

Tô minh là Thượng Thiên vực một trong cấp 9 tiên đan sư, trước,

Tiêu Cảnh Đình ở bí cảnh ra, thấy cấp 9 tiên đan sư, chính là hắn.

Long Kinh Thiên không vui liếc long đế một cái, nói: "Ngươi sớm không nói, bây giờ tô minh cái tên kia cũng không biết chạy đi nơi nào, bất quá, thời gian có chính là, ngươi ngược lại là có thể cân nhắc, rỗi rãnh tạp đi đem hắn nắm tới."

Long Kinh Thiên cau mày, thầm nói: 2 món cửa đá cũng cùng luyện đan có liên quan, phía dưới đường xá, phỏng đoán cũng biết cùng luyện đan có liên quan, có một cái cấp 9 tiên đan sư ở đây, tuyệt đối là có thể chuyện đỡ tốn nửa công sức.

Long đế nhìn Long Kinh Thiên suy tư một chút, nói: "Ngươi ở nơi này trông nom, ta đi xem xem tô minh chạy đi nơi nào."

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: " Được."

Long đế lắc mình không thấy.

Tiêu Cảnh Đình luyện chế xong viên thứ nhất đan dược, long đế đã mất dạng, Tiêu Cảnh Đình mặc dù trước một mực đang luyện đan, nhưng là, long đế rời đi, hắn vẫn là có cảm giác.

Long Kinh Thiên nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Cha vợ, con không phải là không tin tưởng ngươi năng lực, chỉ bất quá. . ."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Cha rõ ràng, có một cái cấp 9 luyện đan sư ở đây, tổng so ta cái này cấp 8 tiên đan sư ở chỗ này, mạnh hơn nhiều. Bất quá, long đế đi, cha ngược lại là có thể vào không gian luyện đan."

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Cha vợ, cha nhanh lên một chút đi, ta giúp ngươi nhìn, nếu là có tình huống gì, ta sẽ thông báo cho ngươi."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Long đế rời đi, cũng không biết có thể hay không đi vào nữa."

Long Kinh Thiên nhún vai một cái, nói: "Ai biết được, có lẽ có thể chứ."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

. . .

Tiêu Cảnh Đình đem tất cả linh thảo cũng luyện chế thành đan dược, luyện chế xong năm viên đan dược sau đó, Tiêu Cảnh Đình nhìn thời gian còn có còn dư lại, liền lại luyện chế 2 viên đan dược, đan dược luyện chế được, long đế vẫn chưa trở về.

"Cha vợ, cha hoàn thành?" Long Kinh Thiên hỏi.

"Đúng vậy!" Không gian trong ngọc bội tốc độ chảy quá chậm, cũng không kém như vậy điểm thời gian, Tiêu Cảnh Đình liền đem tất cả linh thảo cũng luyện chế thành đan dược mới ra ngoài.

"Long đế còn chưa có trở lại?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Long Kinh Thiên lắc đầu một cái, nói: "Còn không có đâu ?"

"Cha vợ, mọi người đừng để ý hắn, vào đi thôi." Long Kinh Thiên nói.

Tiêu Cảnh Đình có chút hơi khó nói: "Như vậy được không? Cha nhìn thấy bên ngoài vậy đạo cửa đá đã đóng lại, chúng ta nếu là tiến vào, cái này cửa đá cũng biết đóng lại, đến lúc đó, long đế lại không vào được."

Long Kinh Thiên khoanh tay, nói: "Không quan trọng, nếu như, hắn bắt tô minh, vậy cũng không cần buồn, có tô minh hỗ trợ, hắn chắc có thể đi vào, nếu như, không tìm được, vậy hắn phỏng đoán cũng không giúp được gì."

Tiêu Cảnh Đình suy nghĩ Long Kinh Thiên mà nói, quá mức giác có

lý.

Long Kinh Thiên nhìn Tiêu Cảnh Đình, thúc giục: "Cha vợ, cha mau xem xem đan dược bỏ vào, xem giữ cửa có thể hay không mở đi."

Tiêu Cảnh Đình đem đan dược bỏ vào trong lõm, cửa đá lên tiếng đáp lại mở ra.

"Cha vợ, cha suy đoán không sai à! Chúng ta vào đi thôi." Long Kinh Thiên hướng Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, vừa định đi ra, một bản điển tịch rơi xuống.

Tiêu Cảnh Đình nhận lấy điển tịch nhìn xem, trong con ngươi toát ra mấy phần thành tựu xuất sắc.

"Cha vợ, thứ gì à!" Long Kinh Thiên hỏi.

"Là một bản đan trận đại toàn, lâu cách đan thánh không hổ là cấp 10 luyện đan sư, đan thuật thành tựu chân thực đáng sợ." Tiêu Cảnh Đình nói.

Long Kinh Thiên: ". . . Vật này, đối với những người khác cũng không có điểm nào hay."

"Cái này ngược lại cũng chưa chắc, chí ít cầm cái này bản đan trận bí tịch đi tìm cấp 9 tiên đan sư, cũng có thể cầu cấp 9 tiên đan sư ra tay." Tiêu Cảnh Đình nói.

Long Kinh Thiên bĩu môi, nói: "Thà cầu cấp 9 tiên đan sư ra tay, còn không bằng trông cậy vào cha vợ trở thành cấp 9 tiên đan sư đây. . ."

Tiêu Cảnh Đình tràn đầy bất đắc dĩ nhìn một cái Long Kinh Thiên, nói: "Trông cậy vào ta, còn sớm rất đây."

Long Kinh Thiên nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Cha vợ, cha không được tự coi nhẹ mình, ta tin tưởng ngươi có thể rất nhanh trở thành cấp 9 tiên đan sư, chúng ta vào cửa ải kế tiếp đi, ta cảm thấy cửa ải kế tiếp, có lớn hơn chỗ tốt có thể cầm."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Được rồi, hy vọng long đế vận khí không tệ."

------oOo------

Chương 390: Lựa chọn

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 390: Lựa chọn

Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Long Kinh Thiên cùng Tiêu Cảnh Đình theo lối đi đi xuống, rất nhanh đi tới đạo thứ ba cửa đá cửa.

"Cha vợ, cái này trạm kiểm soát làm sao phá à!" Long Kinh Thiên hứng thú bừng bừng hỏi.

Tiêu Cảnh Đình lấy ra khảm nạm ở trên cửa đá đan dược, nói: "Cái này thật giống như là một viên cấp 9 thượng cổ đan dược.

"À, thượng cổ cấp 9 đan dược, đan thánh thật đúng là lớn phương à!" Long Kinh Thiên hai tròng mắt tỏa sáng nhìn chằm chằm Tiêu Cảnh Đình trên tay đan dược.

Tiêu Cảnh Đình nhìn Long Kinh Thiên kích động hình dáng, hắt nước lạnh nói: "Mặc dù là cấp 9 đan dược, bất quá, đã mất dược liệu, thành thuốc hư, cho nên, không nên quá kích động. . ."

Long Kinh Thiên sậm mặt lại, nói: "Thuốc hư, lâu cách đan thánh làm viên thuốc hư đi ra, hắn đây là ý gì à!"

"Lâu cách đan thánh đại khái cần ta trả lại như cũ ra đan phương." Tiêu Cảnh Đình ngẫm nghĩ một chút nói.

Trên cửa đá rậm rạp chằng chịt có mấy ngàn loại tiên thảo tên chữ, mà Tiêu Cảnh Đình nơi cần chính là đem tạo thành đan dược tiên thảo lựa ra.

Long Kinh Thiên trợn to mắt, nói: "Cái này đơn giản, chính là tùy tiện chọn chọn mà!"

Tiêu Cảnh Đình cười khổ một cái, nói: "Có thể là đi." Phân tích đan dược chuyện này, thật không đơn giản à! Nhiều một mặt, thiếu một mặt, cũng coi là là sai. Bất quá, có không gian ngọc bội hỗ trợ, sẽ đơn giản rất nhiều.

Tiêu Cảnh Đình đem đan dược mang vào ngọc bội không gian, nhanh chóng đối với đan dược tiến hành phân tích.

Long Kinh Thiên ở bên ngoài giữ hơn một giờ, Tiêu Cảnh Đình liền xuất hiện, "Cha vợ, tốt lắm?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy."

Tiêu Cảnh Đình tay ở mười mấy vị đan dược trên ấn xuống một cái, cửa đá nhanh chóng mở ra, mấy bản đan sách rơi xuống.

Tiêu Cảnh Đình thu hồi đan sách, thông qua sau cửa đá lối đi, năm cánh cửa xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Lúc trước có thể đi vào đại điện tổng cộng có mười hai cửa vào, mười hai cửa vào ở chỗ này hợp lưu, nơi này có năm cánh cửa, phía sau hẳn là năm con bất đồng lối đi, năm cánh cửa lóe lên ánh sáng bất đồng, trung gian cánh cửa kia ánh sáng cường thịnh nhất một ít.

"Cha vợ, cha xem nơi này." Mỗi cánh cửa bên cạnh, đều có ba cái năm ngón tay hình lõm.

"Hẳn phải ở chỗ này in dấu tay, sau đó, liền có thể vào." Long Kinh Thiên ở chính giữa trên cửa nhấn một cái, vốn là ba cái năm ngón tay hình lõm, biến mất một cái, chỉ còn lại có 2 cái, Long Kinh Thiên trên tay nhưng toát ra ánh sáng nhàn nhạt mang, cùng trên cửa tản ra ánh sáng có chút tương tự.

Long Kinh Thiên dấu tay đè xuống sau đó, trên cửa ánh sáng một chút tiêu tán rất nhiều.

"Cha vợ, cha cũng tới giữ một cái à!" Long Kinh Thiên hướng Tiêu Cảnh Đình nói.

" Được a !" Tiêu Cảnh Đình dấu tay mới vừa đè xuống đi sau đó, trên cửa ánh sáng lại lần nữa tiêu tán rất nhiều.

Một loạt tiếng bước chân truyền tới, một đại đội tu giả chạy vào.

Tiêu Cảnh Đình thấy được Phượng tộc phượng đế, tám cánh tay con vượn nhất tộc lão hầu tử, còn có mấy cái tiên đế, bị mọi người vây vào giữa bất ngờ là Tiêu Cảnh Đình trước đã gặp đan sư cấp 9 tô minh.

Tiêu Cảnh Đình nhìn một đám tu giả, thầm nói: Tiên giới còn là người thông minh nhiều, nếu là đan thánh di chỉ, đi theo đan sư đi, tóm lại là sẽ không sai.

Tô minh thấy Long Kinh Thiên cùng Tiêu Cảnh Đình, trong tròng mắt doanh mãn liền địch ý.

Long đế đi theo cuối cùng, thấy Long Kinh Thiên cùng Tiêu Cảnh Đình, long đế lập tức hướng 2 người đi tới, nói: "Các ngươi tốc độ thật mau à!"

Long Kinh Thiên nhìn long đế, có chút khốn hoặc nói: "Ngươi như thế nào cùng đám người này chung một chỗ."

"Ta đi tìm tô minh hỗ trợ, kết quả, hắn cùng Phượng tộc, tám cánh tay con vượn còn có rất nhiều tiên đế lăn lộn chung một chỗ, bất đắc dĩ, ta liền cùng bọn họ một khối." Long đế giải thích.

Long đế vốn là muốn cưỡng ép tô minh quay đầu, nhưng là, thật đáng tiếc, tô minh bên người cao thủ quá nhiều.

Long Kinh Thiên ngoẹo đầu, thầm nói: Long đế vẫn là hơn nữa tín nhiệm tô minh một ít, cho nên, tìm được tô minh sau đó, liền theo tô minh đi, bất quá, vậy dưới tình huống, đan sư cấp 9 luôn là nếu so với cấp 8 đan sư, hơn nữa đáng tin một ít.

"Xem còn lại một cái dấu tay, ngươi phải cùng chúng ta đi, vẫn là cùng bọn họ đi à!" Tô minh hỏi.

Long đế bạc không do dự ở cái cuối cùng dấu tay ở trên đè xuống, long đế một in dấu tay, trên cửa toát ra một hồi kim quang, đem ba người hấp thu vào liền trong đó.

Vốn là năm cánh cửa biến mất một cánh, chỉ còn lại có bốn phiến.

Long đế nhìn biến mất cửa, hướng Tiêu Cảnh Đình cùng Long Kinh Thiên nhìn sang, nói: "Tổng cộng năm cánh cửa, các ngươi làm sao chọn ánh sáng nhất ảm đạm một cánh."

Long Kinh Thiên bĩu môi, thầm nghĩ: Nguyên bản cánh cửa này ánh sáng là sáng nhất, bất quá nhấn dấu tay sau đó, linh quang thì trở nên tối.

"Long đế tiền bối, ngươi cảm thấy cánh cửa này không tốt, lại thế nào cùng tới." Long Kinh Thiên lưng đeo tay hỏi.

Long đế nghĩa chánh từ nghiêm, nói: "Ta là xem các ngươi đáng thương, ta cảm thấy, không ta hộ tống mà nói, các ngươi sợ là phải bị thua thiệt."

Long đế âm thầm ở trong lòng thở dài một cái, long đế tìm được tô minh đám người lúc này tô minh bên người đã có hết mấy tiên đế, hắn là về sau, phượng đế xem hắn rất là không vừa mắt, khắp nơi lật đổ hắn, gây ra long đế hết sức bực bội.

Long Kinh Thiên: ". . ."

Long đế hướng Tiêu Cảnh Đình nhìn sang, có chút khốn hoặc nói:

"Tiêu đan sư, ngươi lại có thể so tô minh đan sư còn nhanh, ta tìm được tô minh đan sư lúc này hắn đang đang luyện đan, ngươi tốc độ luyện đan, so tô minh đan sư còn nhanh?"

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Làm sao có thể chứ, ta làm sao có thể mau qua tô minh tiên đế?"

Long đế không hiểu nói: "Nhưng mà, ngươi quả thật nhanh hơn hắn à!"

"Có thể là vận khí ta tốt đi." Tiêu Cảnh Đình nói.

Long đế gật đầu một cái, nói: "Có thể đi."

. . .

Tô minh nhìn biến mất cửa, trong lòng dâng lên mấy phần cảm giác xấu.

"Tô đan sư, còn lại bốn cánh cửa." Phượng đế nói.

Phượng đế cau mày, nàng một đường hộ tống tô minh đến nơi này, nàng rất rõ ràng, trên đường tô minh biểu hiện, nhưng mà, Tiêu Cảnh Đình so với tô minh nhanh hơn một bước, chẳng lẽ nói, Tiêu Cảnh Đình đan thuật muốn ở tô minh trên, không đạo lý à!

Tiêu Cảnh Đình lợi hại hơn nữa cũng bất quá là một cấp 8 đan sư, cùng đan sư cấp 9, vẫn là có chút chênh lệch.

Phượng tộc những năm này, một mực đang cùng Tiêu Cảnh Đình làm ăn, tự hỏi đối với Tiêu Cảnh Đình tài luyện đan, vẫn là có hiểu biết nhất định, phượng đế cảm thấy, Tiêu Cảnh Đình thuật luyện đan mặc dù không tệ, nhưng là, vẫn là quá non nớt.

Tô minh không động, những tu giả khác cũng chỉ một cái đều không động.

"Tô đan sư, ngươi chọn một cửa đi." Phượng đế nói.

Một cái cửa chỉ có thể vào ba người, những người khác cũng chờ tô minh chọn xong lại chọn, tô minh lựa chọn cái cửa nào, cái đó cửa còn dư lại hai chỗ cạnh tranh, cũng sẽ thành dị thường kịch liệt.

Lấy phượng đế bản lãnh, chiếm cứ một vị trí, là dễ như trở bàn tay.

Tô minh hít sâu một hơi, lựa chọn còn thừa lại bốn cửa trong một cái cửa, nhấn dấu tay, tô minh dấu tay nhấn một cái tới, trên cửa ánh sáng một chút mờ đi rất nhiều

Phượng đế nhíu mày một cái, âm thầm thầm nghĩ: Đáng chết, Tiêu Cảnh Đình cái tên kia, tựa hồ đem tốt nhất cánh cửa kia cho đoạt.

Mới vừa nàng còn không giải trừ, Tiêu Cảnh Đình trước nhất đến tại sao đoạt một cái kém nhất cửa, nguyên lai chỉ cần nhấn một cái dấu tay, trên cửa ánh sáng thì sẽ trở tối sao? Xem như vậy, tiện nghi long đế tên khốn kiếp này à!

Tô minh chặt cau mày, sắc mặt khó coi chặt.

. . .

Tiêu Cảnh Đình đối với hắn rời đi sau đó, tô minh đám người phản ứng không biết gì cả.

Tiêu Cảnh Đình các người đi tới một cái mật thất, long đế khắp nơi nhìn, nói: "Lúc này thi là cái gì à!"

"Vẫn là đan trận, bất quá, so với trước đó khó hơn nhiều, hẳn dính tới cấp 9 đan trận lãnh vực." Tiêu Cảnh Đình nói.

Long đế: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình nhanh chóng lật một lần trước bắt được đan sách, long đế nhìn Tiêu Cảnh Đình trên tay đan sách, nói: "Cái này đan

sách là trong lối đi lấy được."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Nghe nói, vượt qua kiểm tra sau đó, bí cảnh sẽ ngẫu nhiên cho ra khen thưởng, mặc dù khen thưởng là ngẫu nhiên, nhưng là, càng sớm phá trận người, lấy được khen thưởng càng tốt." Long đế nói.

Tiêu Cảnh Đình hướng long đế nhìn một cái, nói: "Thì ra là như vậy sao?"

"Tô minh ải thứ nhất phá nhanh nhất, lấy được là 2 viên cấp 9 đan dược, dĩ nhiên, ta đến lúc này hắn đã sớm phá cửa thứ nhất, ta là nghe người khác nói." Long đế nói.

"Tô minh đan sư quả nhiên danh bất hư truyền." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Tô minh đan sư luyện chế đan dược cũng rất nhanh, liền thất bại một lần." Long đế nói.

"Phải không? Đan sư cấp 9 chính là đan sư cấp 9." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Ngươi đến tột cùng là tỷ thí thế nào tô minh mau?" Long đế không hiểu nói.

"Ải thứ ba cửa đá hư, bởi vì là lâu năm không sửa sang duyên cớ, chúng ta liền trực tiếp đi vào." Đối với long đế tìm căn nguyên cứu để, Long Kinh Thiên có chút không nhịn được, vì vậy thuận miệng xé cái láo.

"Cửa đá hư?" Long đế có chút khốn hoặc nhíu mày.

Tiêu Cảnh Đình hướng long đế nhìn sang, giải thích: "Không phải cửa đá hư, là ải thứ ba phân tích đan dược, ta vừa vặn gặp qua cái loại đó đan dược, biết hắn cách điều chế, cho nên tương đối mau."

Long đế bừng tỉnh hiểu ra gật đầu một cái, nói: "Thì ra là như vậy, xem ra ngươi vận khí có chút nghịch thiên a!"

Long đế nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Các ngươi lấy được cái gì à!"

"Chính là mấy bản đan sách." Tiêu Cảnh Đình nói.

Long đế gật đầu một cái, có chút mất hứng nói: "Ngươi cũng là đan sách à! Địa phương quỷ quái này, khen thưởng đều là một ít đồ vô dụng."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Ta nghe nói, trước khi mười hai đạo môn, bên trong lối đi khen thưởng cơ bản giống nhau, nhưng là, mới vừa năm đạo môn, thông hướng đường cũng không giống nhau, chỉ có một con đường khen thưởng phong phú nhất, hơn nữa, vô cùng có thể tồn tại đan thánh hoàn chỉnh truyền thừa." Long đế nói.

Tiêu Cảnh Đình: "Phải không? Vậy rất tốt. . ."

Tiêu Cảnh Đình mở ra đan sách, nghiên cứu đan trận.

Long đế nhìn Tiêu Cảnh Đình, tiến tới Long Kinh Thiên trước mặt, nói: "Ngươi xem ngươi cha vợ, phá cái này trạm kiểm soát cần phải bao lâu à!"

Long Kinh Thiên lắc đầu một cái, nói: "Ta cũng không biết à!"

Long Kinh Thiên trong lòng có chút ảm đạm, nếu là long đế không có ở đây, cha vợ đại nhân còn có thể vào không gian, nhưng là, bây giờ long đế ở đây, cha vợ cũng không thể mạo hiểm vào không gian à!

Long Kinh Thiên thầm nói: Cái này bí cảnh cho dù có như vậy một viên cấp 10 đan dược, cũng là kém hơn cha vợ không gian ngọc bội giá trị, long đế tu vi quá cao, mạo hiểm không thể.

"Cái này đan trận tựa hồ dính đến đan sư cấp 9 lãnh vực, cha vợ chẳng qua là cấp 8 đan sư, có lẽ qua mấy chục năm, có thể mở ra đi." Long Kinh Thiên nói.

Long đế đỡ trán, nói: "Mấy chục năm, vậy phải đợi tới khi nào?"

"Mấy chục năm mà thôi, cũng không có gì lớn không được, ngươi vội vã đi ra ngoài tán gái sao?" Long Kinh Thiên nói.

Long đế: "Không có, ngươi lấy là ta giống như bố ngươi. . ."

"Ngươi không gấp trước đi ra ngoài tán gái, vậy ngươi gấp cái gì?" Long Kinh Thiên nói.

Long đế sậm mặt lại, nói: "Thời gian chậm, chỗ tốt liền bị những người khác đoạt đi. . ."

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Vậy ngược lại cũng là, nhưng người ta dù sao cũng là đan sư cấp 9!"

Long đế: ". . ." Hắn tựa hồ đặt trật bảo à! Sớm biết, hẳn đi theo tô minh, bất quá, như vậy, thì phải cùng Phượng tộc vậy hung vợ chung một chỗ.

Long Kinh Thiên hướng lúc tới đường nhìn sang, nói: "Cửa cũng đóng, muốn đi cũng không đi được."

"Long đế đại nhân, có thể hỗ trợ một chút sao?" Tiêu Cảnh Đình nói.

Long đế do dự một chút, nói: "Ta cũng không phải là rất hiểu đan trận?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Nhưng là, long đế tiền bối hẳn hiểu trận pháp à! Nhất thông bách thông." Trên thực tế, hắn cũng không phải rất hiểu.

Long đế gật đầu một cái, nói: "Vậy cũng được, nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi."

------oOo------

Chương 391: Thanh Nữ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 391: Thanh Nữ

Converter Dzung Kiều cầu phiếu

/*Dzung Kiều : xem hình Khoa Phụ nhất tộc
http://www.yxhenan.com/UploadFiles/2013-07/1342/2013070811030112587.jpg */

Tiệm đan dược tiểu Hoàng gà.

Hứa Mộc An nhìn cửa, có chút rầu rỉ nói: "Cha con rời đi mấy năm, còn không tin tức gì?"

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, có chút lo âu nói: "Đúng vậy! Long đế không đi ra, phượng đế cũng không đi ra, cũng không biết bên trong cụ thể là tình hình gì."

"Khen phụ người nhất tộc ngược lại là đi ra, nghe nói bí cảnh bên trong có một cái thực tập cung điện, không mang theo đan sư không vào được."

Hứa Mộc An cùng Tiêu Tiểu Tấn ở nơi này vừa nói chuyện, rồng cục cưng cùng phượng cục cưng một người cầm một cái kiếm gỗ, ở trong tiệm rải chân truy đuổi đùa giỡn.

Tiêu Tiểu Tấn nhìn cầm kiếm gỗ quơ múa 2 thằng nhãi con, lắc đầu nói: "Cái này 2 đứa nhóc, theo bọn họ cha à! Thích ẩu tả."

"Đứa bé mà! Hoạt bát một chút tốt." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Tiểu Tấn nhún vai một cái, chuyển đổi đề tài, nói: "Kinh Thiên

cũng rời đi lâu như vậy, cha, phỏng đoán cũng không cho hắn làm ăn ngon, hắn đại khái là muốn cạn lương thực."

Hứa Mộc An: ". . ." Tiểu Tấn tựa hồ thật đau lòng Long Kinh Thiên à! Bất quá, Long Kinh Thiên đi, đúng là một tốt người, tên nầy không có ở đây, thật đúng là để cho người có chút không có thói quen.

"Cái này 2 đứa bé, tựa hồ luôn là chưa trưởng thành." Hứa Mộc An nói.

"Long tộc cùng Phượng tộc thành trường kỳ tương đối dài." Tiêu Tiểu Tấn nói.

"Cha con không có ở đây, Kinh Thiên cũng không ở đây, trong tiệm có chút vắng vẻ đâu, cũng không biết bọn họ lúc nào, mới có thể đi ra ngoài." Hứa Mộc An hít sâu một hơi, lại nói: "Trước nhất đi đan thánh di tích bên trong rất nhiều người, đều có chút đã đi ra rồi."

Tiêu Tiểu Tấn bĩu môi, nói: "Trước nhất đi ra ngoài những tên kia, đều là chút không mò đúng lúc tên xui xẻo, đan thánh bí cảnh nhưng mà địa phương tốt, nói không chừng có thể trúng mùa lớn."

"Hy vọng đi." Hứa Mộc An nói.

Tiêu Tiểu Tấn xoa xoa lỗ mũi, nói: "Nghe nói bên trong có cấp 10 thánh đan à! Cũng không biết sẽ rơi vào trên tay người nào."

Hứa Mộc An thở dài một cái, ít hứng thú nói: "Cha con cùng Kinh Thiên cũng đi theo long đế, cho dù có cấp 10 thánh đan, phỏng đoán cũng là rơi vào long đế trên tay, dĩ nhiên, trong bí cảnh có thể vô số người, long đế cơ hội đắc thủ, cũng mong manh rất."

"Nghe nói phượng đế đủ thông minh, thật sớm cùng tô minh kết thành liên minh, rất nhiều tu giả hoài nghi, tô minh cùng Phượng tộc sẽ trở thành là trong bí cảnh nhất người đại thắng, nhưng là, ta có loại trực giác, cha mới là cái đó Thiên Mệnh đứng đầu." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Hứa Mộc An xoa xoa Tiêu Tiểu Tấn đầu, nói: "Chớ nói nhảm."

. . .

Trong bí cảnh.

Tiêu Cảnh Đình các người xài bốn năm nhiều thời gian, cuối cùng bổ toàn đan trận.

Long đế nhìn mở ra cửa, thở phào nhẹ nhõm, nói: "Cuối cùng là mở ra, tô minh tên nầy, nói không chừng đã qua cửa."

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, không nhịn được nói: "Đúng vậy! Đúng vậy! Tô minh nói không chừng đã đem cấp 10 thánh đan cầm đi, thật đáng tiếc, ngươi hạ sai tập trung."

"À, ta nhìn thấy gì? Một cái rồng cùng chim hỗn huyết, ta quả nhiên là bị giam quá lâu, cũng không biết, Long tộc cùng Phượng tộc cái này 2 cái chết già không lui tới với nhau chủng tộc, thì đã lấy nhau." Long đế các người vừa nói chuyện, một đạo âm u cười nói truyền vào mấy người trong tai.

"Thanh Nữ." Long đế ngẩng đầu lên, hướng bầu trời nhìn sang nói.

Cả người quần áo xanh cô gái, thật cao ngồi ngay ngắn ở thạch thất chóp đỉnh xà ngang trên trên cao nhìn xuống nhìn mọi người.

Cô gái tướng mạo diêm dúa lòe loẹt vô cùng, cả người lộ ra một cổ nồng nặc nguy hiểm hơi thở.

Thanh Nữ nhìn long đế, cười mỉa nói: "À, long đế, thật lâu không gặp à! Đã nhiều năm như vậy, ngươi vẫn là dáng dấp như thế đẹp trai, cái này làm cho người muốn lên liền ngươi à!"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Long đế đây là bị đùa giỡn sao? Cô gái này thật là công sự.

"Xin lỗi, mặc dù ngươi rất đẹp, nhưng là, ta còn không muốn trở thành bụi đất." Long đế nói.

Thanh Nữ ngoẹo đầu, nói: "Không nghĩ tới ngươi lá gan nhỏ như vậy, vậy coi như, không đánh ngươi chủ ý, ta thích có dũng khí người đàn ông."

Long đế: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình không nhịn được nheo lại tròng mắt, lâu cách đan thánh khi còn sống, sử dụng ngọn lửa là thanh minh diễm, thanh minh diễm trong sinh ra hỏa linh là Thanh Nữ.

Thanh Nữ nhìn chằm chằm Tiêu Cảnh Đình chốc lát, đem Tiêu Cảnh Đình sau lưng thao thiết hỏa linh lôi đi ra.

"Đã nhiều năm như vậy, cuối cùng đến khi một bữa cơm."

Thao thiết hỏa linh có chút kích động nói: "Ta ăn không ngon."

Thanh Nữ cau mày, tràn đầy ghét bỏ nói: "Trước không nói mùi vị, ngươi dáng dấp liền một chút đều không phù hợp ta thẩm mỹ."

Thao thiết hỏa linh gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Đúng vậy! Ta dáng dấp xấu xí, còn nhét kẽ răng."

"Phế vật vô dụng." Thanh Nữ một cước đem thao thiết hỏa linh đá mở, Tiêu Cảnh Đình vội vàng đem thao thiết hỏa linh thu vào.

Long đế nhìn Thanh Nữ, nói: "Thanh Nữ, ngươi tại sao lại ở chỗ này?"

"Ai sẽ nguyện ý một mực ở chỗ này, ngươi không nhìn ra, ta là bị vây ở chỗ này liền sao?" Thanh Nữ không vui nói.

"Lâu cách tiên đế đâu, hắn thật đã chết rồi?" Long đế hỏi.

Thanh Nữ nhìn long đế, cười khanh khách, "Tên kia luyện đan luyện điên rồi, hắn lại muốn phải đem mình làm đan dược luyện, muốn trở thành là nửa đan nửa người thân thể, hắn cảm thấy như vậy, hắn liền có thể hấp thu bất kỳ đan dược, vĩnh thùy bất hủ."

"Không phải cấp 10 thánh đan sao?" Long đế hỏi.

"Bên ngoài ngu si, luôn là đem sự việc đi tốt phương hướng muốn." Thanh Nữ nói.

"Lâu cách tiên đế thành công không?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Thanh Nữ hì hì cười một tiếng, nói: "Dĩ nhiên là thất bại, nếu không, hắn làm sao liền chết đâu ?"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Hắn chết thế nào? Luyện đan luyện chết?" Long đế hỏi.

"Luyện đan thất bại là một mặt, nhưng là, trên thực tế, luyện đan thất bại còn chưa đủ để để cho hắn mất mạng, chẳng qua là, ở hắn trọng thương sau đó, hắn còn bị học trò hắn cho ám toán." Thanh Nữ nói.

"Lâu cách đan thánh có học trò?" Long đế tràn đầy kinh ngạc nói.

Thanh Nữ gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Nhớ không rõ lắm, tựa hồ là một cái người kêu là Tô Minh ." Thanh Nữ thản nhiên nói.

Long đế chợt mở to mắt, nói: "Tô minh? Là hắn?"

Thanh Nữ gật đầu một cái, nói: "Thế nào, ngươi biết hắn?"

Long đế gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, hắn bây giờ hẳn ở trong bí

cảnh, hắn là một cấp 9 tiên đan sư."

Thanh Nữ quan sát long đế mấy lần, ánh mắt ở long đế cùng trên người qua lại chuyển động, "Trong các ngươi, người nào đan thuật vượt qua tô minh."

"Không có, chúng ta chỉ là vận khí tốt, trừ Cảnh Đình là cấp 8 tiên đan sư, ta cùng thằng nhóc này cũng không biết đan sách." Long đế nói.

Thanh Nữ gật đầu một cái, nói: "Ta đã sớm chú ý tới các ngươi tiến vào bên trong điện, đáng tiếc, bên ngoài một đạo đan trận ngăn cản các ngươi mấy năm dài, nhìn dáng dấp, các ngươi năng lực là chưa ra hình dáng gì."

Tiêu Cảnh Đình nhíu mày một cái, âm thầm lo lắng, hắn bên ngoài điện lợi dụng không gian, nếu như, Thanh Nữ có thể biết hết bên trong điện tình huống, như vậy bên ngoài điện, cô gái này có thể không thể nhìn thấy.

Thanh Nữ nhìn Tiêu Cảnh Đình, ngoẹo đầu, "Đáng tiếc ta có thể thấy bên trong điện tình huống, xem không thấy tình hình bên ngoài, nếu không, ta ngược lại là có thể xem xem, các ngươi đến tột cùng là đi như thế nào vận?"

Tiêu Cảnh Đình nhìn Thanh Nữ, nói: "Chúng ta rất may mắn sao?"

"Dĩ nhiên, các ngươi may mắn vô cùng."

"Bên ngoài điện mười hai cái lối đi, là đạo thứ nhất khảo nghiệm, xoá chọn cũng từ lúc đó lại bắt đầu, đến bên trong ngoài điện mặt, tổng cộng có năm cái lối đi, chỉ có một cái thông hướng lâu cách đan thánh, lưu lại nhất chính thống truyền thừa, những thứ khác bốn cửa, mặc dù cũng có thể được một ít

Đồ, nhưng là, có thể có được đồ, thì ít." Thanh Nữ lành lạnh nói.

Long đế hai tròng mắt tỏa sáng nhìn Thanh Nữ nói: "Như thế nói, đánh cuộc đúng?"

Thanh Nữ lắc chân, nói: "Không thể không nói, các ngươi vận khí rất là không tệ."

Long đế hề hề cười một tiếng, có chút tự đắc nói: "Nhân phẩm à!"

Thanh Nữ bật cười một tiếng, nói: "Nhân phẩm, không thể không nói, các ngươi vận khí thật rất tốt, nhưng là, không phải nơi có lúc vận khí cũng tác dụng."

Thanh Nữ búng tay, ba cánh cửa xuất hiện ở long đế các người trước mắt.

Long đế nhíu lên chân mày, nói: "Đây là ý gì?"

Thanh Nữ hì hì cười một tiếng, nói: "Đan thánh truyền thừa chỉ có một phần, nhưng là, các ngươi có ba người à! Tự nhiên muốn tách ra thực tập.

"Đan thánh truyền thừa là để lại cho luyện đan sư." Long đế sắc mặt khó coi nói.

Thanh Nữ gật đầu một cái, nói: "Đương nhiên là cho luyện đan sư, không phải cho luyện đan sư, chẳng lẽ là cho luyện khí sư?"

"Nếu như, phía sau khảo nghiệm muốn chúng ta luyện đan, vậy phải làm sao bây giờ?" Long đế có chút cáu giận hỏi.

"À, phải làm sao?" Thanh Nữ vuốt tay, nói: "Cái vấn đề này, ngươi hỏi ta ta lại làm sao biết đâu ? Có lẽ, long đế tiền bối ngươi như thế lợi hại, có lẽ ngươi hồng phúc tề thiên, có thể may mắn luyện chế ra đan dược."

"Ta căn bản cũng không biết luyện đan." Long đế nói.

Thanh Nữ nhìn long đế, gật gù đắc ý nói: "À, vậy ta có thể không giúp được ngươi, ngươi biết, ta cũng sẽ không luyện đan, ta chỉ có thể để cho người khác thao túng ta luyện đan."

"Lâu cách đan thánh khi còn sống, ta một mực bị hắn xoa tới xoa đi, loại cảm thụ đó nói thật ra, thật không phải là rất tốt, cũng may tên kia đã xong đời, chặt chặt, tốt giỏi một cái cấp 10 luyện đan sư, sống luyện đan luyện điên rồi, thật là thật đáng buồn à!"

Long Kinh Thiên bĩu môi, nói: "Thật ra thì, cũng không có cái gì tốt đáng buồn, ta nghe nói, ba mắt tộc sói nhất tộc, có con chó sói cưới vợ rất nhiều tộc sư tử người phụ nữ, kết quả bị sống ép khô, lập tức gió mà chết." Long Kinh Thiên vốn cảm thấy Lang Thiên Nhai đã quá mê gái,

Trên thực tế, người mạnh còn có người mạnh hơn à! Tộc sói nhân tài, đếm không hết.

Long đế: ". . ."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Thanh Nữ lắc lắc chân, hướng về phía Tiêu Cảnh Đình nói: " Này, ngươi là cấp 8 đan sư?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Thanh Nữ lắc đầu một cái, nói: "Lâu cách tiên đế tuổi già, quả nhiên sống quá lâu, hắn luôn muốn chọn tên học trò, lưu lại cái này bí cảnh, cũng là vì chọn học trò, nhưng là muốn đi, hắn khi còn sống, cũng chọn không tới thích hợp học trò, hắn đều chết hết nơi nào còn có thể tìm được đồ đệ tốt, sớm nghe, người chi sắp chết, luôn sẽ có rất nhiều ảo tưởng không thực tế, chúng ta cần hiểu bọn họ, người chết hơi lớn mà."

Long Kinh Thiên cau mày, nói: "Cha vợ ta rất lợi hại, ngươi không được xem thường người à!"

"À, thói đời ngày hè, nhìn dáng dấp ta thật là bị giam quá lâu, nguyên lai bây giờ cấp 8 luyện đan sư, đều đã có thể coi là lợi hại sao? Đã nhiều năm như vậy, bên ngoài tiên giả, rốt cuộc rơi xuống cái gì bước à! Cấp 8 tiên đan sư, đều có thể coi là lợi hại."

Thanh Nữ híp mắt mâu nói.

Long Kinh Thiên còn muốn nói điều gì, để cho Tiêu Cảnh Đình cản lại.

Thanh Nữ nhìn chằm chằm Long Kinh Thiên nhìn mấy lần, lành lạnh nói: "Các ngươi nên tuyển chọn riêng mình đường, chúc các ngươi may mắn."

------oOo------

Chương 392: Khảo nghiệm

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 392: Khảo nghiệm

Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Long đế nhìn ba cánh cửa, chân mày cũng nếp nhăn đến một khối, "Tiêu đan sư, ngươi trước chọn đi."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Đa tạ long đế tiền bối."

Long đế nhạt nhẽo cười một tiếng, nói: "Tiêu đan sư, không nên khách khí."

Long đế ở trong lòng tối tăm tối tăm thở dài một cái, nếu như, đổi ở những địa phương khác, hắn dĩ nhiên sẽ không như vậy khiêm nhường, nhưng là, ở chỗ này, nếu như phía sau cần luyện đan, trước chọn hoặc là sau chọn với hắn mà nói đều là giống nhau.

Long đế mặt âm trầm, thầm nghĩ: Lâu cách tiên đế thật là một đáng chết tạp chủng, dày vò ra nhiều như vậy bừa bộn khảo nghiệm.

Tiêu Cảnh Đình chọn một cánh cửa, tiến vào trong đó.

Tiêu Cảnh Đình vừa đi, còn dư Long Kinh Thiên cùng long đế trố mắt nhìn nhau, 2 người mỗi người phá quyền tử phá suất chọn một cánh cửa.

Tiêu Cảnh Đình vừa tiến vào cửa, thao thiết hỏa linh lập tức nhảy ra, "À, mới vừa cái đó phụ nữ thúi, thật sự là quá hung ác, khó trách lâu cách đan thánh phải đem nàng giam lại, loại này hung thần thả ra ngoài làm hại nhân gian, có thể tốt như vậy?"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Người ta dáng dấp rất đẹp à! Ngươi có nghĩ tới hay không tìm nàng làm vợ à!"

"Đẹp trai điệu đà, ngươi rốt cuộc là ánh mắt gì à! Cái loại đó cọp cái, cũng có thể coi là đẹp?" Thao thiết hỏa linh nói.

"Người phụ nữ kia có chút kén ăn à! Còn hảo nhân gia kén ăn." Tiêu Cảnh Đình nói.

Thao thiết hỏa linh thúc giục: "Đẹp trai điệu đà, đi nhanh lên đi, đừng để cho tô minh tên kia đuổi ở phía trước đầu."

Tiêu Cảnh Đình theo lối đi, đi tới cuối, một gian điển tịch thất xuất hiện ở Tiêu Cảnh Đình trước mặt.

Thao thiết hỏa linh nhìn vô số điển tịch, nhíu mày một cái, "Lâu cách đan thánh tàng thư thật đúng là phong phú à!"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!" Điển tịch thất bên trong, có vô số luyện đan sách, có chút điển tịch là bên ngoài khó gặp bản đơn lẻ.

"Xem nơi đó."

Một cái tủ sách ở vào điển tịch thất một xó xỉnh trong, trên bàn để một quyển sách.

Tiêu Cảnh Đình mở ra nhìn, mới phát hiện để ở trên bàn sách là lâu cách đan thánh nhật ký, nhật ký ghi chép lâu cách đan thánh từ một cái cấp 1 luyện đan sư đến thánh cấp luyện đan sư đi qua, nhật ký cuối cùng, ghi chép lâu cách đan thánh muốn luyện chế đan dược, lâu cách đan thánh bản thể, trên thực tế là một bụi tiên linh cỏ, mà tên nầy, cuối cùng muốn đem tự mình luyện chế thành một viên thần đan, dựa theo lâu cách đan thánh lý luận, nếu như, tên nầy thành công, thật có khả năng trở thành tiên giới thứ nhất, đáng tiếc, tên

nầy thất bại.

Tiêu Cảnh Đình lộn tới nhật ký một trang cuối cùng, lâu cách đan thánh hình ảnh lập tức toát ra.

Tiêu Cảnh Đình những năm này, cũng coi là kiến thức rộng, biết tiên đế cường giả dùng đặc thù phương pháp, gìn giữ dưới mình một đoạn thần thức không phải việc khó, cho nên, cũng biêt nên không ngờ.

"Gặp qua lâu cách đan thánh."

Lâu cách đan thánh hình ảnh, có chút hư ảo.

"Ta nguyên vốn lấy là tiến vào sẽ là làm minh, không nghĩ tới là ngươi, ngươi thuật luyện đan cái gì trình độ à!" Lâu cách đan thánh lưng đeo tay, trên cao nhìn xuống hỏi.

"Rất xấu hổ, cấp 8 tiên đan sư trình độ." Tiêu Cảnh Đình có chút ngượng ngùng nói.

Lâu cách đan thánh tràn đầy thương hại nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Ngươi thuật luyện đan trình độ có chút thấp à!"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Để cho tiền bối chê cười."

"Cấp 8 đan sư, lại là một cấp 8 đan sư, tiên giới tu giả kết quả cũng đang làm gì?" Lâu cách đan thánh có chút cáu giận nói.

"Ước chừng đều ở đây tán gái." Tiêu Cảnh Đình thử mở ra một đùa giỡn, đáng tiếc, lâu cách đan thánh tựa hồ không có gì tế bào hài hước, nghe đến Tiêu Cảnh Đình mà nói, chẳng qua là lạnh lùng liếc Tiêu Cảnh Đình hai mắt, mặc dù lâu cách đan thánh chẳng qua là hư ảnh, nhưng là, Tiêu Cảnh Đình vẫn là cảm

Giác khắp cả người phát rét.

"Mấy trăm ngàn năm trôi qua, bây giờ mới có người đi vào, mà ta đã không kiên trì được thời gian bao lâu, liền nói tóm tắt đi." Lâu cách đan thánh có chút chán nản nói.

Lâu cách đan thánh hư ảnh đánh mấy cái động tác tay, một cái linh dược kho hiển lộ ra.

Muôn màu muôn vẻ linh dược, linh khí bạo bằng linh dược, cơ hồ lắc mạnh mù Tiêu Cảnh Đình ánh mắt.

Lâu cách đan thánh lại vẫy tay, một cái đại trận hiển lộ ra, "Ngươi thấy cái này đại trận sao?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Nhìn thấy."

Lâu cách đan thánh gật đầu một cái, nói: "Cái này đại trận, cần chín loại bất đồng cấp 9 đan dược, cộng thêm tám mươi mốt loại bất đồng cấp 8 đan dược, mới có thể khởi động, trận pháp khởi động sau đó, ngươi sẽ có được cực lớn chỗ tốt, trận pháp một khi hoàn thành, cung điện cửa thì sẽ mở, nhưng là. . ."

Lâu cách đan thánh đầy thâm ý nhìn Tiêu Cảnh Đình một cái, Tiêu Cảnh Đình chỉ cảm thấy cái nhìn này trong nặng đầy nồng nặc ác ý.

"Nhưng là, trong vòng trăm năm, ngươi nếu như không thể khởi động đại trận, nơi này hết thảy cũng sẽ biến thành hư vô, ta nguyên lấy là tiến vào sẽ là cái đan sư cấp 9, không nghĩ tới lại có thể sẽ là cái cấp 8 đan sư." Lâu cách đan sư khẽ thở dài một hơi, than thở trong tràn đầy nồng nặc hoang mang, "Nhìn dáng dấp, mạng ta trong định trước không có cơ hội thu cái đồ đệ tốt."

"Nếu như, ngươi cảm thấy luyện đan có khó khăn, có thể mượn nơi này điển tịch, thật là đáng tiếc, ngươi tại sao là cái cấp 8 tiên đan sư đâu, ta hoài nghi một trăm năm thời gian, ngươi đừng nói luyện chế ra đan dược, có thể hay không nhìn xong nơi này điển tịch đều là cái ẩn số."

"Trong 100 năm, ta không mở được đan trận sẽ chết?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

Lâu cách đan thánh đứng lên, nụ cười tràn đầy tà khí, "Dĩ nhiên, phải lấy được một ít thứ, luôn là muốn mạo một ít nguy hiểm, ngươi nói có đúng hay không."

Tiêu Cảnh Đình thầm nói: Nghe nói, lâu cách đan thánh tuổi già, đã nửa điên cuồng, lời đồn đãi quả nhiên không giả à!

Lâu cách đan thánh hình ảnh càng ngày càng mờ, sau đó hóa thành một hồi khói xanh, tiêu tán đi.

"Cái người điên này." Thao thiết hỏa linh mắng.

"Đây là đan dược luyện người trận." Tiêu Cảnh Đình tràn đầy thán phục nhìn trước mặt đan trận, hai tròng mắt tỏa sáng nói.

Đan dược luyện người trận bổ túc liền đan dược, bắt đầu vận chuyển, tu giả đứng ở đan trận trong, là có thể liên tục không ngừng hấp thu đan trận trong sức thuốc.

Đan dược luyện người trận là đồ tốt à! Có thể trong thời gian ngắn, trợ giúp tu giả lên cấp, đáng tiếc, ngoại giới cấp 9 đan dược luyện người trận lông phượng và sừng lân, cấp tám cũng rất ít, mà cấp 10 đừng bảo là có người gặp qua, nghe đều không sớm nghe qua.

Tiêu Cảnh Đình nhìn trước mặt đan dược luyện người trận, âm thầm suy nghĩ chỉ cần mình đạt thành lâu cách đan thánh yêu cầu, luyện chế ra đan dược, thì hoàn toàn có thể mượn cái này đan trận, trở thành tiên đế.

Tiêu Cảnh Đình đem tất cả điển tịch cũng chuyển vào trong không gian, mặc dù trong không gian thời gian tốc độ chảy chậm, nhưng là, muốn ở một trăm năm trong thời gian, luyện chế chín loại đan sư cấp 9, luyện chế ra tám mươi mốt bất đồng cấp 8 đan dược, vẫn là

có chút quá sức.

Tiêu Cảnh Đình đem tất cả sách cũng chuyển vào không gian sau đó, lại đem tất cả tiên thảo cũng chuyển vào không gian trong ngọc bội.

. . .

Tiệm đan dược tiểu Hoàng gà.

"Kinh Thiên, ngươi trở về? Cha đâu ?" Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

"Ở bí cảnh bên trong đâu!" Long Kinh Thiên nói.

Tiêu Tiểu Tấn cau mày, nói: "Ở bí cảnh bên trong? Các ngươi là một khối đi vào à!"

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Bất quá, sau đó bị phân phối đến chỗ bất đồng đi, lâu cách đan thánh hỏi ta có thể hay không luyện đan, ta nói sẽ không, lão nhân kia bị chọc tức, mắng ta là phế vật, là ngu si, nghe nói tên kia lúc tuổi già điên rồi, ta xem hắn là có điên thật lợi hại."

Tiêu Tiểu Tấn cau mày một cái, nói: "Lâu cách đan thánh, tên kia còn sống?"

Long Kinh Thiên khoát tay một cái, nói: "Đã sớm chết rồi, chẳng qua là để lại một đạo linh hồn hình ảnh, vậy ngu si hướng về phía ta gởi một thông lửa, liền tiêu tán."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Đều chết hết, nóng nảy còn lớn như vậy." Long Kinh Thiên lắc đầu một cái, tràn đầy thở dài nói.

"Long đế đâu ?" Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

"Hắn thật giống như cũng đi ra, tên kia thật giống như đối với hắn ở đan thánh trong bí cảnh thu hoạch rất không hài lòng đây." Long Kinh Thiên nói.

Tiêu Tiểu Tấn ngoẹo đầu, nói: "Ngươi thu hoạch như thế nào à!"

"Lâu cách đan thánh người này nóng nảy chưa ra hình dáng gì, bất quá, tên nầy người còn có thể, đưa ta lúc rời đi, tên kia cho ta một viên cấp 9 đan dược." Long Kinh Thiên nói.

Tiêu Tiểu Tấn nhíu mày, nói: "Cấp 9 đan dược, nghe đứng lên không tệ à!"

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Là không tệ, bất quá, không có cấp 10 đan dược tốt, lâu cách đan thánh nhưng mà cấp 10 đan sư à! Hắn chẳng lẽ không phải đưa ta một viên cấp 10 đan dược sao?"

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Ngươi biết cha thế nào sao?" Tiêu Tiểu Tấn tràn đầy im lặng chuyển đổi đề tài hỏi.

Long Kinh Thiên lắc đầu một cái, nói: "Trước ta cùng cha vợ tách ra, bất quá, ngươi yên tâm, hẳn không chuyện, lâu cách đan thánh chế tạo cái đó bí cảnh, liền là muốn cái hợp cách học trò, ta muốn cha ngươi nhất định có thể đảm nhiệm."

. . .

Tiêu Cảnh Đình lưu lại ở không gian trong ngọc bội, thời khắc không ngừng đọc lâu cách đan thánh lưu lại đan sách.

Thao thiết hỏa linh tràn đầy nhàm chán ở Tiêu Cảnh Đình bên người đi lanh quanh, nói: "Ngươi đọc sách thật đúng là nghiêm túc à!"

"Lâu cách đan thánh, thật là đan đạo chí tôn, hắn lưu lại điển tịch,

rất nhiều địa phương cũng gãi đúng chỗ ngứa, làm người ta hiểu ra." Tiêu Cảnh Đình cười nói.

Tiêu Cảnh Đình vốn là không muốn để ý tới thao thiết hỏa linh, nhưng là, không gian trong ngọc bội năm tháng khá dài, chỉ có thao thiết hỏa linh cùng hắn cùng chung, Tiêu Cảnh Đình không có lựa chọn nào khác à!

Thao thiết hỏa linh nói lầm bầm cười một tiếng, nói: "Ngươi lại có thể như thế sùng bái một người điên, ta xem ngươi là điên sách thấy nhiều rồi, đầu óc không rõ lắm, ngươi có thể muôn vàn cẩn thận một ít, không được bước lão già kia theo gót."

Tiêu Cảnh Đình sậm mặt lại, nói: "Ngươi yên tâm. . ."

"Xem tên kia dùng hỏa linh, cũng biết lâu cách đan thánh là cái thứ gì." Thao thiết hỏa linh nói. "Thằng nhóc , tiết chế một chút đi, luyện đan luyện chết cũng không phải là cái gì khoái trá kiểu chết."

"Thanh Nữ tại sao như vậy kén ăn, nàng làm sao cũng không đem ngươi ăn đâu ?" Tiêu Cảnh Đình cau mày nói.

Thao thiết hỏa linh: "Đẹp trai điệu đà, ta trước kia làm sao không biết, ngươi như thế ác độc?"

Tiêu Cảnh Đình hề hề cười một tiếng, nói: "Ngươi bây giờ biết cũng không muộn à! Nghe, ngày nào ta nếu là xong đời, ta cũng biết giống như lâu cách đan thánh vây khốn Thanh Nữ vậy, đem ngươi phong ấn, sẽ không để cho ngươi làm hại nhân gian."

Thao thiết hỏa linh: ". . ."

"Không biết Kinh Thiên thế nào?" Tiêu Cảnh Đình lẩm bẩm.

Thao thiết hỏa linh nhún vai một cái, nói: "Cái này ngươi ngược lại không cần lo lắng, Long Kinh Thiên tên kia mặc dù ngu, nhưng là luôn là người ngu có ngu phúc."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Ngược lại cũng là à!

------oOo------

Chương 393: Lên cấp tiên đế

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 393: Lên cấp tiên đế

Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Thời gian cực nhanh, chỉ chớp mắt đã gần trăm năm.

Tiệm đan dược tiểu Hoàng gà vững vàng phát triển, Tiêu Cảnh Đình vào bí cảnh trước, để lại không thiếu đan dược, cộng thêm những năm này, Tiêu Tiểu Đông các người luyện chế được đan dược, tiệm đan dược bên trong đan dược làm ăn cũng không tệ.

"Anh cả, anh nói cha, kết quả lúc nào đi ra à!" Tiêu Tiểu Phàm hướng Tiêu Tiểu Đông hỏi.

Tiêu Tiểu Đông lắc đầu một cái, nói: "Ta cũng không biết à!" Long Kinh Thiên đều đã trở lại mau trăm năm, lúc trước vào bí cảnh người, cũng đều đã lục tục đi ra, chính là cha, nhiều năm như vậy, vẫn là một chút tin tức cũng không có.

Tiêu Tiểu Tấn đi vào, nói: "Anh cả, anh Hai, tô minh tới."

"Tô minh? Hắn tới làm gì?" Tiêu Tiểu Đông cau mày lẩm bẩm, tô minh nhưng mà đan sư cấp 9 à! Nghe nói, tên nầy, cái giá đặc biệt lớn, người bình thường vậy không thấy được.

Tiêu Tiểu Tấn lắc đầu một cái, nói: "Không biết, bất quá, ta nghe Kinh Thiên nói, cha ở bí cảnh bày tô minh một đạo."

Tiêu Tiểu Đông híp mắt mâu, nói: "Tô minh tên nầy có thể khó đối phó à!" Tô minh chuyện, Tiêu Tiểu Đông đã sớm nghe Long Kinh Thiên đề cập tới, nếu như, Thanh Nữ nói là sự thật, tô minh đã từng

là lâu cách tiên đế học trò, vậy hắn chắc đúng bí cảnh có chút biết rõ.

"Kinh Thiên ở gọi hắn." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Tiêu Tiểu Tấn các người vừa nói chuyện, Long Kinh Thiên đi vào.

Tiêu Tiểu Tấn hướng Long Kinh Thiên nhìn sang, không hiểu nói: "Ngươi làm sao tiến vào, tô minh đâu ?"

"Bị ta oanh đi." Long Kinh Thiên nói.

"Oanh đi?" Tiêu Tiểu Đông nói.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, "Đúng vậy! Lão nhân kia rất phiền người, ta nhìn hắn không thuận mắt mắt."

Tiêu Tiểu Tấn: "Ngươi lại có thể. . ."

Long Kinh Thiên cắt đứt Tiêu Tiểu Tấn mà nói, nói: "Tiểu Tấn, mới vừa bên ngoài lại nhiều người nói ta là ngu xuẩn, lại có thể đem cái đan sư cấp 9 cho oanh đi, ngươi thì không cần nói đi."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Tiêu Tiểu Đông xoa xoa lỗ mũi, người bình thường thấy đan sư cấp 9 đều là hết sức lấy lòng, giống như Long Kinh Thiên như vậy đem người oanh đi, quả thật làm cho người khó mà hiểu.

"Hắn nói gì không?" Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Hắn nói cha vợ chết chắc."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Hắn nói, bỏ mặc cha vợ là dùng biện pháp gì, giành được tiên cơ, nhưng là, nhất định không thông qua lâu cách đan thánh khảo

nghiệm, cha vợ đến kỳ không thông qua khảo nghiệm, cũng sẽ bị nổ chết, tên nầy khẳng định cùng sư phụ hắn lâu cách đan thánh vậy điên rồi, chúng ta không cần để ý tới hắn." Long Kinh Thiên nói.

Tiêu Tiểu Tấn cau mày, trong lòng không nhịn được thêm mấy phần lo âu.

. . .

Trong bí cảnh.

Tiêu Cảnh Đình đem chín viên cấp 9 đan dược và tám mươi mốt viên cấp 8 đan dược lõm vào trong trận pháp, trận pháp toát ra từng cơn kim quang, Tiêu Cảnh Đình đứng ở trong trận pháp, đại trận đem sức thuốc, liên tục không ngừng đưa vào Tiêu Cảnh Đình trong thân thể.

Tiêu Cảnh Đình cảm thấy mình tu vi nhanh chóng tăng trưởng, rất nhanh Tiêu Cảnh Đình cũng cảm giác được lôi kiếp hơi thở.

Trong cung điện, Thanh Nữ vô cùng buồn chán ngồi ở cung điện thật cao xà ngang trên.

Trong không khí sấm sét hơi thở, bắt đầu thay đổi vô cùng sống động, cảm nhận được lôi kiếp hơi thở, Thanh Nữ khóe miệng hơi câu dẫn.

Thanh Nữ khẽ ngẩng đầu lên, nhỏ giọng lẩm bẩm nói: "Đan dược luyện người trận thật giống như bắt đầu vận chuyển, nguyên bản còn lấy là tên kia hẳn phải chết không thể nghi ngờ, nhìn dáng dấp thằng nhóc kia có thể đi vào đại điện, bằng không chỉ là vận khí, thằng nhóc này khẳng định nói láo, cái gì cấp 8 tiên đan sư tuyệt đúng không dạ !"

Tiêu Cảnh Đình điên cuồng hấp thu đan dược linh lực, ở đan dược luyện người trận dưới sự trợ giúp, Tiêu Cảnh Đình kinh mạch phát triển gấp mấy lần.

Từng đạo lôi kiếp phách rơi vào Tiêu Cảnh Đình trên người, Tiêu Cảnh Đình thân thể nguyên bản bởi vì là hấp thu quá nhiều đan lực, mà tạo thành đan lực ứ tích, cái này cổ lôi kiếp vừa vặn giúp Tiêu Cảnh Đình tách ra đan lực, đan dược luyện người trận không ngừng vận chuyển, khảm nạm ở các tâm trận trên đan dược, dần dần thay đổi mờ đi. Giống nhau, theo từng cổ một đan lực thấu vào bên trong cơ thể, Tiêu Cảnh Đình cảm thấy một cổ trước đó chưa từng có dâng trào tiên lực ở trong thân thể lưu chuyển.

Lôi kiếp kéo dài mấy tháng mới dừng lại.

Lôi kiếp kết thúc sau đó, Tiêu Cảnh Đình phát hiện Thanh Nữ đứng ở trước mặt mình, tò mò đánh giá mình.

"Tiên tử." Tiêu Cảnh Đình nhàn nhạt kêu một tiếng.

Tiêu Cảnh Đình cau mày một cái, ở đan dược luyện người trận chạy trong nháy mắt, Tiêu Cảnh Đình phát hiện mình thật giống như lấy được khống chế cả tòa cung điện chìa khóa, giờ phút này, Tiêu Cảnh Đình phát hiện, lâu cách đan thánh lưu lại chỗ tốt, tựa hồ, tựa hồ vượt xa mình tưởng tượng, Tiêu Cảnh Đình phát hiện mình cùng Thanh Nữ bây giờ, tựa hồ cũng nhiều một chút vô hình liên lạc.

Thanh Nữ đánh giá Tiêu Cảnh Đình, ngoẹo đầu, cười cười nói: "Ta tựa hồ quá xem thường ngươi, ngươi so ta tưởng tượng mạnh hơn rất nhiều à! Ta còn lấy là, ngươi sẽ chết ở chỗ này, ngươi biết, lâu cách đan thánh luôn muốn thu cái xuất sắc học trò, nhưng là, hắn quá thiêu dịch, điều kiện không tốt, hắn đều không muốn, thật vất vả thu một cái, dạy đến một nửa, lại ngại người ta ngu xuẩn, trục xuất sư môn, còn không rất nhiều đối phương nói sư thừa."

Tiêu Cảnh Đình nhíu mày một cái, nói: "Ngươi nói đúng tô minh?"

Thanh Nữ gật đầu một cái, nói: "Lâu cách đan thánh hãy thu qua một cái như vậy học trò."

"Ta cảm thấy ta cùng ngươi tựa hồ thêm mấy phần liên lạc." Tiêu Cảnh Đình nói.

Thanh Nữ từ trên xuống dưới đem Tiêu Cảnh Đình quan sát một phen, lạnh lùng nói: "Dĩ nhiên, ngươi khởi động đan trận, trên căn bản là hoàn thành lâu cách đan thánh khảo nghiệm, có tư cách tiếp nhận lâu cách đan thánh lưu lại di sản, mà ta cũng là lâu cách đan thánh một trong di sản."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Thì ra là như vậy, vậy sau này, mong rằng ngươi nhiều hơn chiếu cố."

Thanh Nữ cười một tiếng, nói: "Ta muốn ngươi chỉ cần một cái dị hỏa là đủ rồi, ngươi trên người cái đó không bằng ta tới ăn hắn đi."

Tiêu Cảnh Đình nhíu mày một cái, nói: "Tên kia, không phải dáng dấp không phù hợp ngươi thẩm mỹ sao?"

Thanh Nữ gật đầu một cái, nói: "Đích xác là không phù hợp ta thẩm mỹ, bất quá, ta cũng thật nhiều năm chưa ăn qua, có thể chịu đựng."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

Thao thiết hỏa linh tràn đầy hoảng sợ nói: "Ngươi cũng không cần như vậy miễn cưỡng mình, ta vừa dơ vừa thúi."

Thanh Nữ âm trắc trắc cười một tiếng, nói: "Không miễn cưỡng, một chút cũng không miễn cưỡng."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Xin lỗi, Thanh Nữ, tên nầy mặc dù thật thiếu đánh, nhưng là, dẫu sao đi theo ta thời gian rất dài, ta không thể để cho ngươi cứ như vậy ăn nó."

"Tiêu đan sư thật là trạch tâm nhân hậu à! Ngươi đều là tiên đế, còn giữ loại này phế vật." Thanh Nữ hì hì cười nói.

Thao thiết hỏa linh có chút bất mãn nhìn Thanh Nữ, trong tròng mắt

bắn ra mấy phần lửa giận.

Thanh Nữ trợn mắt nhìn thao thiết hỏa linh một cái, thao thiết hỏa linh một chút thay đổi rụt rè.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, mặc dù hắn đã có Thanh Nữ nắm quyền trong tay, nhưng là, Tiêu Cảnh Đình cũng sẽ không thật đem người phụ nữ này làm mình lệ thuộc, Thanh Nữ là cấp 9 ngọn lửa, thực lực sánh vai tiên đế, trên lịch sử, bị mình dị hỏa phản công, đốt chết tiên đan sư cũng có không thiếu.

"Ngươi đã lấy được tòa cung điện này quyền khống chế?" Thanh Nữ hỏi.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Đúng vậy."

"Chúc mừng ngươi." Thanh Nữ nói.

"Cám ơn." Tiêu Cảnh Đình híp mắt mâu, thầm nói: Cả tòa cung điện nhất vật trân quý, trừ lâu cách tiên đế lưu lại đan thuật truyền thừa, chắc là cái đó đan dược luyện người trận, đan dược luyện người trận có thể đề cao thật lớn tiên tôn cường giả, tiến vào tiên đế xác suất.

Bất quá, tiên đế cũng không phải tốt tiến vào, cái đó trận pháp yêu cầu đan dược cũng không thiếu, Tiêu Cảnh Đình lúc trước vì khởi động phòng tu luyện thời gian, tiêu hao nhiều tiên tinh, cũng không có dám đại quy mô thúc sanh tiên linh cỏ, ngọc bội trong không gian, còn dư lại linh thảo đã không nhiều lắm, tiên tinh cũng còn dư lại không có mấy.

. . .

Tiệm đan dược tiểu Hoàng gà.

"Cha." Tiêu Tiểu Tấn thấy Tiêu Cảnh Đình, lập tức hướng Tiêu Cảnh Đình nhào tới.

Tiêu Cảnh Đình ôm lấy Tiêu Tiểu Tấn nói: "Tiểu Tấn, con thật giống như nặng nề một chút à! Khí lực thật lớn!"

Tiêu Tiểu Tấn có chút ngượng ngùng đỏ một chút mặt, nói: "Cha, tô minh đan sư nói, ngươi chết ở trong bí cảnh."

"Con biết cha người hiền tự có thiên tướng, tuyệt đối không có việc gì." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Tiêu Cảnh Đình có chút hồ nghi nói: "Tô minh đã tới?"

"Đúng vậy! Tên kia tựa hồ tâm tình không tốt lắm, cảm thấy cha đoạt hắn cơ duyên."

Thanh Nữ cười một tiếng, nói: "Cái này là không thể nào, lâu cách đan thánh chết có một bộ phận nguyên nhân là bởi vì là tô minh, hắn là không khả năng có được truyền thừa, lâu cách đan thánh sẽ ở tô minh đạt được truyền thừa trước, trước giết chết hắn."

"Lâu cách đan thánh làm đến?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Dĩ nhiên, nếu như, ngươi không có đạt tới yêu cầu, lâu cách đan thánh cũng biết nổ chết ngươi, hắn có thể nổ chết ngươi, cũng có thể nổ chết tô minh." Thanh Nữ nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Lâu cách đan thánh thật là một nhân vật lợi hại."

"À, cũng không thật lợi hại, tên kia nếu là thật là lợi hại, cũng sẽ không luyện đan đem mình luyện chết." Thanh Nữ lắc đầu nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Cha, đây là người nào à!" Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

"Đây là lâu cách đan thánh linh hỏa." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Ta biết lâu cách đan thánh là chết như thế nào. Tên khốn này tìm một người đẹp làm đan hỏa, luyện đan thời điểm tâm viên ý mã, suy nghĩ bậy bạ rồi sau đó lỡ một bước chân thành thiên cổ hận."

Long Kinh Thiên đi ra, có chút mừng rỡ nói: "Mẹ vợ, con cũng biết, ngươi nhất định không có việc gì."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Đúng vậy! Kinh Thiên liệu sự như thần, để cho ngươi đoán trúng."

Long Kinh Thiên lúng túng gãi gãi sau ót, nhìn Tiêu Cảnh Đình, bỗng nhiên nhíu lên tròng mắt, "Cha vợ, cha. . ."

Tiêu Tiểu Tấn nhìn Long Kinh Thiên, không hiểu nói: "Kinh Thiên, ngươi thế nào?" Nói chuyện nói một nửa, kẹt.

"Cha vợ, cha tu vi. . . Ngươi tựa hồ lên cấp tiên đế." Long Kinh Thiên nói.

Tiêu Tiểu Tấn chợt trợn to mắt, tràn đầy mừng rỡ nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Cha là thế này phải không?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Tiêu Tiểu Tấn trợn to mắt, nói: "Cha, cha cũng thật là lợi hại à!"

Long Kinh Thiên nhìn Tiêu Cảnh Đình, trong lòng không kiềm được có chút cổ quái, cho tới nay, hắn tu vi đều ở đây Tiêu Cảnh Đình trước đầu, bây giờ đột nhiên bị Tiêu Cảnh Đình đuổi ở trước mặt, Long Kinh Thiên tâm tình không kiềm được có chút khác thường.

"Cha, lâu cách đan thánh lưu lại bí cảnh, không tệ chứ." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Cái này tự nhiên, nếu không

phải lâu cách đan thánh bí cảnh, cha ngươi cũng không biết nhanh như vậy trở thành tiên đế, trên thực tế, lâu cách đan thánh để lại một cái cấp 10 đan dược luyện người trận, mượn trận pháp này, có thể đề cao rất nhiều tu giả tiến vào tiên đế tỷ lệ."

Long Kinh Thiên nghe lập tức hưng phấn lên, nói: "Phải không? Còn có vật tốt như vậy, cho ta mượn dùng một chút."

Tiêu Tiểu Đông nhíu mày một cái, bất đắc dĩ nhìn Long Kinh Thiên nói: "Cha khởi động đan dược luyện người trận cần đan dược à! Muốn khởi động cấp 10 đan dược luyện người trận, ta muốn chí ít cần cấp 9 đan dược đi."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Uhm! Cần chín viên cấp 9 đan dược, mỗi một viên hiệu quả đều không cùng."

Long Kinh Thiên trợn to mắt, có chút kinh ngạc nói: "Cần nhiều như vậy à!"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái , nói."Đúng vậy!"

------oOo------

Chương 394: Đan sư cấp 9

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 394: Đan sư cấp 9

Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiêu Cảnh Đình trở về tin tức, đưa tới không thiếu chú ý.

Thành tựu từ đan thánh trong bí cảnh cái cuối cùng trở về người, rất nhiều tiên giả đều cảm thấy Tiêu Cảnh Đình ở trong bí cảnh, thu được đại vận may, không thiếu tu giả đều có chút rục rịch.

Ở một cái tiên đế mang lòng xấu xa bị Thanh Nữ đốt chỉ còn lại nửa cái mạng sau đó, những thứ khác tiên giả đều lựa chọn giữ binh không nhúc nhích.

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An tương đối ngồi ở trong biệt viện.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, cười một tiếng, nói: "Anh diễm phúc không cạn à! Thanh Nữ vừa đẹp năng lực lại mạnh."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Em vẫn là như thế thích nói giỡn, người phụ nữ kia thật không đơn giản, long đế đại nhân cũng không dám đối với nàng ra tay."

Hứa Mộc An có chút mê hoặc nói: "Long đế lá gan nhỏ như vậy?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Ta cùng Thanh Nữ có hiệp nghị, nàng bảo vệ ta trăm năm, trăm năm sau đó, ta thả nàng tự do."

Mặc dù, Tiêu Cảnh Đình ở khởi động đan dược luyện người trận sau đó, thu được lâu cách đan thánh truyền thừa, cũng cùng Thanh

Nữ tạo lập được khế ước quan hệ, nhưng là, loại khế ước này quan hệ không hề vững chắc, Thanh Nữ nếu là nguyện ý bỏ ra một ít giá, tùy thời có thể giải trừ loại khế ước này.

Tiêu Cảnh Đình đã có thao thiết hỏa linh, mặc dù thao thiết hỏa linh có chút yếu, nhưng là, Tiêu Cảnh Đình đã dùng thói quen, cũng không muốn đổi.

Đối với Thanh Nữ như vậy thiên địa dị hỏa mà nói, một trăm năm thời gian, thoáng như đạn chỉ.

Vung lên ở giữa, mà ở một trăm năm, Tiêu Cảnh Đình cảm thấy Long Kinh Thiên cũng có thể lên cấp tiên đế, có 2 cái tiên đế ở đây, hẳn không cần lo lắng an nguy vấn đề.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Một trăm năm, cũng không xê xích gì nhiều."

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Ta cũng nghĩ như vậy."

. . .

Tiêu Cảnh Đình đưa cho Long Kinh Thiên 1 bản danh sách, nói: "Đan dược luyện người trận muốn lần nữa khởi động, nơi này là thứ cần."

Bất đồng tu giả, có thể hấp thu đan dược loại hình cũng không giống nhau, Long Kinh Thiên là rồng, phượng 2 tộc hỗn huyết, yêu cầu đan dược và Tiêu Cảnh Đình có rất lớn khác biệt.

Long Kinh Thiên nhìn trên tờ đơn danh sách, nói: "À, muốn linh thảo thật không thiếu, ta đi tìm Long tộc, Phượng tộc cướp. . ."

"Cướp?"

Long Kinh Thiên lúng túng cười một tiếng, nói: "Ta là nói cho mượn, cùng ta lên cấp tiên đế, lại tìm cơ hội vẫn còn cho bọn họ."

Tiêu Cảnh Đình: "Không được nằm mơ. . ." Long tộc cùng Phượng tộc mặc dù trên mặt nổi tiên đế cũng chỉ có một, nhưng là, ẩn ở trong bóng tối cao thủ, không biết có nhiều ít đây.

Tiêu Cảnh Đình lấy ra một cái đan dược hộp nói: "Cầm những đan dược này đi đổi."

"Cha vợ, cha là đan sư cấp 9?" Long Kinh Thiên trợn to hai mắt nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Ta nếu không phải đan sư cấp 9, như thế nào có thể thông quá lâu cách đan thánh khảo nghiệm đâu!"

Tiêu Cảnh Đình cau mày, thầm nói lâu cách đan thánh thất đức, khởi động đan dược luyện người trận đan dược mỗi người không giống nhau, lâu cách đan thánh lại chỉ cho một trăm năm thời gian, lâu cách đan thánh lưu lại linh thảo số lượng cũng không nhiều, nếu không phải hắn có ngọc bội không gian, căn bản đạt sao lâu cách đan thánh yêu cầu.

Bất quá, lâu cách đan thánh đích xác là một tuyệt thế thiên tài, đan đạo thành tựu cao thâm làm người ta khó có thể tưởng tượng, đáng tiếc, thiên tài luôn là dễ dàng chết không minh bạch.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: " Được a !"

. . .

Tiêu Tiểu Tấn đi vào, nói: "Cha, long đế tới."

Tiêu Cảnh Đình híp mắt mâu, nói: "c4a biết, cha lập tức đi ra ngoài." Tiêu Cảnh Đình quay đầu, nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Cùng cha cùng nhau gặp long đế đi."

"Tiêu đan sư, ngươi cuối cùng là trở về." Long đế nhìn Tiêu Cảnh Đình, vẻ mặt tươi cười nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Đúng vậy! Nhiều năm như vậy, thật vất vả trở về."

"Sĩ cách ba ngày, làm nhìn với cặp mắt khác xưa à! Tiêu đan sư, không nghĩ tới ngắn ngủi trăm năm thời gian, ngươi lại có thể lên cấp tiên đế, thật là làm cho người khâm phục à!" Long đế từ trong thâm tâm nói.

"Đều là nhờ long đế ngài phúc." Tiêu Cảnh Đình chắp tay nói.

Long đế sờ cằm, nói: "Ta mới vừa mới vừa sau khi vào cửa, thấy Thanh Nữ, người phụ nữ kia nhưng mà nhân vật hung ác, lâu cách đan thánh đều có chút hàng không dừng được nàng, ta luôn cảm thấy lâu cách đan thánh sẽ chết, cùng người phụ nữ kia cũng không thoát được quan hệ, bất quá, nàng đi theo Tiêu đan sư bên người ngài, ngược lại là an phận rất à! Tiêu đan sư lợi hại à!"

"Long đế đại nhân quá khen." Tiêu Cảnh Đình nói.

Long Kinh Thiên đưa cho long đế 1 bản danh sách, nói: "Long đế tiền bối, ngươi không muốn nói nhảm nữa, ngươi xem tờ danh sách này lên đồ, Long tộc có hay không à!"

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Nói nhảm?

Long đế nhìn trong danh sách linh thảo, cau mày một cái, nói: "Trong này không hề thiếu cấp 9 tiên linh cỏ à!"

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Long đế, ngài quả nhiên là kiến thức rộng à! Không sai, là không hề thiếu cấp 9 tiên linh cỏ."

"Nhiều như vậy cấp 9 tiên linh cỏ, là muốn luyện chế cấp 9 đan dược sao?" Long đế hỏi.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: " Đúng, là muốn luyện chế cấp 9 đan dược."

"Nhìn dáng dấp Tiêu đan sư ngài là đạt được lâu cách đan thánh truyền thừa à! ." Long đế nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Đúng vậy, vận khí ta không tệ."

Long đế nhìn chằm chằm Tiêu Cảnh Đình, nói: "Tiêu đan sư, có thể luyện chế cấp 9 đan dược, là đan sư cấp 9?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "May mắn bước chân vào đan sư cấp 9 ngưỡng cửa."

"Tiêu đan sư thật là thâm tàng bất lộ à?" Long đế híp mắt.

Trước, Tiêu Cảnh Đình đuổi ở tô minh trước mặt tiến vào trong điện, long đế thời gian rất dài cũng không nghĩ ra, Tiêu Cảnh Đình đến tột cùng là như thế nào làm được, cuối cùng chỉ có thể đổ cho Tiêu Cảnh Đình vận khí tốt, hôm nay, xem Tiêu Cảnh Đình trở thành đan sư cấp 9, long đế thầm nói: Tiêu Cảnh Đình có thể thành công, tuyệt đối không phải bởi vì là vận khí, cái này trên người nhất định là có bí mật.

"Nơi nào." Tiêu Cảnh Đình khoát tay áo nói.

Long Kinh Thiên nhíu mày một cái, nói: "Long đế, ngươi hỏi nhiều như vậy, vẫn chưa trả lời ta."

Long đế nhìn Long Kinh Thiên vội vàng hình dáng, bất đắc dĩ nói: "Ngươi thật đúng là tính nôn nóng, linh thảo có, bất quá, cấp 9 tiên linh cỏ đều ở đây Long tộc bảo khố tồn phóng, sẽ không tùy tiện vận dụng."

"Cầm cấp 8 đan dược đổi đâu ?" Long Kinh Thiên hỏi.

Long đế nhìn Long Kinh Thiên, bất đắc dĩ nói: "Cấp 8 đan dược, chỉ có thể đổi được phẩm chất tồi cấp 9 tiên linh cỏ, hơn nữa số lượng vô cùng thiếu."

Long Kinh Thiên có chút chán nản gật đầu một cái, nói: "Như vậy à!"

Tiêu Cảnh Đình liếc Long Kinh Thiên một cái, thầm nghĩ: Long Kinh Thiên cái này chết tiểu tử, chiếm tiện nghi chiếm được long đế trên người, long đế loại việc này liền không biết bao nhiêu năm tháng cáo già, tiện nghi nơi nào có tốt như vậy chiếm à!"

Long Kinh Thiên sậm mặt lại, nói: "Cầm cấp 9 đan dược đổi, có được hay không?"

"Cái này dĩ nhiên có thể." Long đế vẻ mặt tươi cười nói.

Long Kinh Thiên có chút bị tức khẽ hừ một tiếng.

"Nghe nói Long Vũ đạo hữu hồi Long tộc, hắn có tốt không?" Tiêu Cảnh Đình chuyển đổi đề tài hỏi.

Long đế gật đầu một cái, nói: "Tốt vô cùng, tên nầy trước kia quá tùy tính, tâm tư đều không thả ở phương diện tu luyện, bất quá, gần đây tựa hồ chịu kích thích hơi lớn, cho nên, hồi Long tộc tế đàn bế quan, có lẽ đi ra, cũng là tiên đế."

Tiêu Cảnh Đình nhíu mày, giống như Long tộc như vậy đại chủng tộc, cũng biết tồn tại nhất định thủ đoạn thúc sanh tiên đế cường giả, Long Vũ bây giờ trở về liền Long tộc, không làm được đi ra, thì thật là tiên đế.

Long đế hướng Long Kinh Thiên nhìn sang, nói: "Kinh Thiên, ngươi cũng phải cố gắng à!"

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Ta biết." Mặc dù, hắn không có sử dụng Long tộc tế đàn quyền lợi, nhưng là, có Tiêu Cảnh Đình hỗ trợ, ai tiến vào trước tiên đế, còn nói không chừng đây.

. . .

Chỉ cần bó lớn đan dược tung ra đi, tự nhiên có bó lớn linh thảo thu đi vào.

Đại khái là sợ bị Phượng tộc tranh đoạt tiên cơ, Long tộc linh thảo lấy ra rất đặc biệt mau, chất lượng cũng rất đặc biệt tốt, hai bên thuận lợi hoàn thành giao nhận.

"Long tộc đều là chút thiếu đại đức." Long Kinh Thiên kiểm kê tiên linh cỏ, không vui nói.

Tiêu Cảnh Đình có nhiều hứng thú hỏi: "Thế nào?"

"Mùi này bàn long cỏ, trước, cầm cấp 8 đan dược và bọn họ đổi, Long tộc sống chết nói không có, kết quả, bây giờ cầm cấp 9 đan dược và bọn họ đổi, lập tức thì có." Long Kinh Thiên không vui nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Cha vợ, cha xem nhiều như vậy tiên linh cỏ, đủ số liền sao?" Long Kinh Thiên hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Hoàn toàn đủ rồi, so ta dự liệu muốn đầy đủ hơn, vốn đang lấy là muốn tìm Phượng tộc góp, không nghĩ tới tìm Long tộc liền góp đủ."

Tiêu Cảnh Đình nói thầm: Giống như Long tộc lớn như vậy chủng tộc, sưu tầm phong phú phú, tựa hồ vượt xa tưởng tượng à!

Long Kinh Thiên nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Cha vợ, lúc nào có thể khởi động đan dược luyện người trận à!"

"Rất nhanh, ngươi đừng vội, nếu như, ta đoán không lầm, hẳn có thể đuổi ở Long Vũ trước đầu." Tiêu Cảnh Đình nói.

Long Kinh Thiên có chút vui thích nói: "Phải không? Vậy thì tốt quá."

Tiêu Cảnh Đình có chút mê hoặc nói: "Tốt cái gì à!"

"Ta nếu là so Long Vũ trước trở thành tiên đế, ta liền xong đi trước mặt hắn khoe khoang." Long Kinh Thiên nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Cũng người lớn như vậy, còn giống như đứa bé vậy, như thế thích khoe khoang.

. . .

Tiêu Tiểu Tấn đi vào, "Cha, Phượng Tố tới."

Tiêu Cảnh Đình sững sốt một chút, nói: "Phượng Tố, nàng làm sao tới?"

Tiêu Tiểu Tấn lắc đầu một cái, nói: "Ta cũng không biết à!"

Phượng Tố đi vào, tròng mắt nhàn nhạt quét qua bên trong nhà mọi người, Phượng Tố ánh mắt rơi vào Tiêu Cảnh Đình trên người, "Tiêu đan sư, thật lâu không gặp à!"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Phượng đạo hữu, thật lâu không gặp."

"Tiêu đan sư, lợi hại à!"Phượng tộc trước đem bảo cũng đặt ở tô minh trên người, đáng tiếc, tô minh thua, một bại đồ, vẫn là long đế thật tinh mắt à! Tùy tùy tiện tiện mang một cấp 8 tiên đan sư đi vào, sau khi đi ra, chính là đan sư cấp 9.

"Nghe nói, Tiêu đan sư gần đây cùng Long tộc làm mấy bút mua bán lớn?" Phượng Tố hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Là có chuyện như vậy."

Phượng Tố giận trách nói: "Tiêu đan sư cũng quá thiên vị, chiếu cố cùng Long tộc làm ăn, cũng không nói chiếu cố một chút chúng ta Phượng tộc."

"Phượng đạo hữu nói đùa, Phượng tộc phách một phương, nơi nào dùng ta chiếu cố à!" Tiêu Cảnh Đình nói.

Phượng Tố nhún vai một cái, nói: "Cái này, có thể không thể nói."

Phượng Tố híp mắt mâu, Tiêu Cảnh Đình đám người này, Phượng Tố sớm nhận biết, bất quá, Phượng Tố làm sao cũng không nghĩ tới, Tiêu Cảnh Đình sẽ ở trong thời gian ngắn như vậy, trở thành tiên đế, thậm chí cấp 9 tiên đan sư, Thượng Thiên vực, tiên đế không hề thiếu, nhưng là, cấp 9 tiên đan sư, một cái tay cũng đếm được.

------oOo------

Chương 395: Tuyết tộc cầu viện

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 395: Tuyết tộc cầu viện

Converter Dzung Kiều cầu phiếu

Phối tề đan dược, Tiêu Cảnh Đình lại lần nữa khởi động đan dược luyện người trận, lần trước Tiêu Cảnh Đình là ở trong bí cảnh lên cấp, ở bên ngoài cũng không có đưa tới nhiều động tĩnh lớn, lần này Long Kinh Thiên lên cấp tiên đế, thanh thế thật lớn, cuồn cuộn lôi kiếp, liên miên bất tuyệt, đưa tới các phe chú ý.

Tiêu Cảnh Đình trở thành tiên đế, nguyên vốn là đưa đến không ít người chú ý, lúc này Long Kinh Thiên lên cấp, lại là chọc cho mọi người kinh ngạc không thôi.

Phượng Tố đứng ở đàng xa, nhìn Long Kinh Thiên chỗ đất, nhíu mày, "Không nghĩ tới, lại có thể để cho thằng nhóc này đuổi ở trước đầu."

Phượng Tố là Phượng tộc thiên chi kiêu nữ, cũng là Phượng tộc vạn năm tới, có khả năng nhất lên cấp trở thành tiên đế người, Phượng tộc đối với Phượng Tố ký thác kỳ vọng rất lớn, Phượng Tố cũng vẫn luôn là hướng tiên đế phương hướng cố gắng, Phượng Tố không nghĩ tới, mình còn không có chạm tới tiên đế vách ngăn, ngược lại thì hắn con trai đuổi ở trước đầu.

Phượng Tố vẫn luôn biết Long Kinh Thiên thiên phú tốt, nhưng là, Long Kinh Thiên thân thế quá phức tạp, hắn là long phượng 2 tộc hỗn huyết, ở rồng, phượng 2 tộc đều không bị đợi gặp, Phượng Tố nguyên vốn lấy là Long Kinh Thiên thiên phú muốn lãng phí, lại không nghĩ rằng, Long Kinh Thiên lập tức đi đến bước này.

"Chị Phượng Tố, con trai ngươi muốn lên cấp tiên đế liền đây." Phượng Như đứng ở Phượng Tố bên người.

"Đúng vậy!" Phượng Tố nói.

"Nghe nói, Tiêu Cảnh Đình trước cùng Long tộc làm mấy khoản làm ăn lớn, chính là vì Long Kinh Thiên lên cấp tiên đế làm chuẩn bị. Khởi động đan dược luyện người trận, cần chín loại bất đồng cấp 9 đan dược, sớm nghe, đan dược kia đều là Tiêu Cảnh Đình gần đây luyện chế được, cũng không biết là thật là giả." Phượng Như nói.

"Là thật." Phượng Tố cúi đầu.

Trước Phượng Tố đi tìm qua Long Kinh Thiên, Long Kinh Thiên nói cho Phượng Tố, hắn ngay lập tức thì sẽ trở thành tiên đế, hắn cha vợ sẽ giúp hắn trở thành tiên đế, Long Kinh Thiên nói chuyện gần đây không câu thúc, Phượng Tố cũng không có coi ra gì, nhưng là, lúc này. . .

"Tiêu Cảnh Đình thu được lâu cách đan thánh truyền thừa, thuật luyện đan cũng không biết cao thâm đến liền cái gì bước, bất quá, có một chút có thể khẳng định, chỉ sợ đã không thể so với tiên giới hoá ra mấy cái tiên đan sư kém." Phượng Như nói.

Phượng Tố híp mắt, nhìn phương xa, thầm nói: Tiêu Cảnh Đình là Long Kinh Thiên làm, tựa hồ so hắn người mẹ này nhiều hơn.

Lôi kiếp kéo dài hết mấy tháng, lôi kiếp vừa kết thúc, Long Kinh Thiên rống to mấy tiếng, phát tiết mình hưng phấn, Long Kinh Thiên tiếng gầm gừ, đưa đến không thiếu chung quanh người xem náo nhiệt nơm nớp lo sợ.

Long Kinh Thiên tiến vào tiên đế, chọc cho liền không ít người nhìn chăm chú, nhưng mà, Tiêu Cảnh Đình danh tự này so Long Kinh Thiên càng dụ cho người nhìn chăm chú, tin tức linh thông tu giả đều biết Long Kinh Thiên có thể đi vào tiên đế, cùng Tiêu Cảnh Đình có quan hệ rất sâu, trong chốc lát, tiệm đan dược tiểu Hoàng gà

ngưỡng cửa đều phải bị người đạp phá.

. . .

Hoa hồng tiên tử đi vào cửa, khóc không ra nước mắt nhìn Long Kinh Thiên cùng Tiêu Tiểu Tấn.

Tiêu Tiểu Tấn hướng hoa hồng tiên tử hỏi: "Tiên tử, có người tới tìm phiền toái sao?"

Hoa hồng tiên tử lắc đầu một cái, nói: "Không có."

Long Kinh Thiên có chút không hiểu nói: "Không có sao? Mặt ngươi sắc nhìn như không tốt lắm à!"

"Không người tới tìm phiền toái, nhưng là, có ba cái tiên đế đến tìm Tiêu đan sư." Hoa hồng tiên tử cau mày.

Tiên đế cấp cường giả khác, cho dù cái gì cũng không làm, chỉ là đứng ở nơi đó, vậy cổ lực uy hiếp, sẽ để cho người rất không được tự nhiên.

Long Kinh Thiên nhún vai một cái, nói: "Cha mẹ vợ ra đi du sơn ngoạn thủy, ngươi nói cho bọn họ sao?" Tiêu Cảnh Đình hôm nay chạm tay có thể bỏng, cầu đến cửa tiên giả đếm không hết, chính là vào lúc này, Tiêu Cảnh Đình mang Hứa Mộc An ra đi du sơn ngoạn thủy.

"Nói cho, bọn họ không chịu đi, Tiêu đan sư tại sao phải chọn vào lúc này, ra đi du sơn ngoạn thủy đâu ?" Hoa hồng tiên tử khóc không ra nước mắt nói.

Long Kinh Thiên nhún vai một cái, nói: "Bởi vì là cha vợ Tiêu cùng mẹ vợ Hứa có một trăm nhiều năm không gặp, bọn họ đi ra ngoài cứ việc chơi một chơi, tìm một chút yêu nhau tha thiết cảm giác."

Hoa hồng tiên tử vẻ mặt đưa đám, nói: "Bọn họ rốt cuộc đi nơi nào

à!"

"Cha vợ chưa nói, bọn họ nghĩ tới thế giới hai người, đây là một bí mật." Long Kinh Thiên đạo

Hoa hồng tiên tử: ". . ."

"Ta cũng nghĩ tới thế giới hai người, bất quá cha vợ không để cho, hắn muốn ta lưu lại bảo vệ đan tiệm an toàn." Long Kinh Thiên buồn rầu nói.

Hoa hồng tiên tử: ". . . Nhiều như vậy tiên đế tới hỏi, ta phải trả lời thế nào à!"

Long Kinh Thiên không chút nghĩ ngợi nói: "Đem bọn họ đuổi ra ngoài là tốt."

Hoa hồng tiên tử: ". . . Ta không dám à!"

Long Kinh Thiên nhìn hoa hồng tiên tử lắc đầu một cái, nói: "Ngươi lá gan thật nhỏ à!"

Hoa hồng tiên tử nhạt nhẽo cười một tiếng, thầm nói: Được rồi, lá gan của hắn quả thật không thế nào lớn! Đây chính là tiên đế cường giả à! Nàng phải thế nào đem tiên đế cường giả đuổi ra ngoài à?

. . .

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An xa cách đôi nơi khắp nơi du ngoạn một phen.

"Có cái nhà hàng à! Chúng ta đi vào ngồi một hồi đi." Tiêu Cảnh Đình hướng về phía Hứa Mộc An nói.

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: " Được a, nghe anh !"

Tiến vào Thượng Thiên vực sau đó, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc

An liền không thế nào một mình qua, lần này Tiêu Cảnh Đình mang Hứa Mộc An đi ra chơi, 2 người đều có loại trở lại năm đó cảm giác.

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An đi vào nhà hàng, chung quanh tu giả bàn luận viễn vông, truyền vào Tiêu Cảnh Đình trong tai.

"Nghe nói qua, tiệm đan dược tiểu Hoàng gà Tiêu đan sư sao?"

"Nghe nói qua, tên nầy là một đi đại vận, thu được lâu cách đan thánh truyền thừa, còn trở thành tiên đế."

"Nghe nói, Tiêu đan sư lợi hại, Long Kinh Thiên có thể trở thành tiên đế dựa vào chính là Tiêu Cảnh Đình, đáng tiếc à! Tiêu đan sư mất tích, những cái kia đi tìm Tiêu đan sư người, nhào hụt."

"Ta nghe nói, Tiêu Cảnh Đình không mất tích, hắn chẳng qua là bị phiền lợi hại, cho nên trốn đi."

"Ta nói cho các ngươi à! Tiêu đan sư là để cho Long Kinh Thiên cho nhốt lại."

"Ngươi từ đâu tới tin tức à! Tiêu Cảnh Đình để cho Long Kinh Thiên cho nhốt à!"

"Các ngươi không biết, mấy cái tiên đế đi tìm Tiêu đan sư, kết quả để cho Long Kinh Thiên cho đánh văng ra ngoài, Long Kinh Thiên nếu không phải chột dạ, còn như đem tiên đế cũng đánh văng ra ngoài sao?"

Tiêu Cảnh Đình nhấp một hớp trà, cùng Hứa Mộc An trố mắt nhìn nhau.

"Kinh Thiên chân thực có chút ẩu tả à!" Hứa Mộc An tràn đầy bất đắc dĩ nói. Mặc dù, Kinh Thiên có chút ẩu tả, nhưng là lời đồn đãi truyền thành như vậy, cũng thực có chút khoa trương.

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Kinh Thiên vậy người này tính

tình, em cũng không phải là không được rõ."

Tiêu Cảnh Đình mãn bất tại ý nói: "Tùy thằng nhóc kia náo đi, dầu gì lúc này hắn cũng là tiên đế, hẳn có thể chống nổi bãi, đừng để ý bọn họ, bọn họ cũng không nhỏ, chúng ta không cần phải để ý đến."

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Cũng vậy, tiên giới phong cảnh, thật là không tệ à!"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Hắn lần này cùng Hứa Mộc An đi ra, còn có một cái mục đích, tìm Tạ Uyển Nhiên linh hồn mảnh vụn trong mật địa, Tạ Uyển Nhiên là tiên giới đại năng chuyển thế, năm đó chặn lấy Tạ Uyển Nhiên trí nhớ, biết Tạ Uyển Nhiên chuyển thế cường giả, ở tiên giới nhiều chỗ, để lại mật bảo, lấy Tiêu Cảnh Đình hôm nay bản lãnh, những cái kia mật bảo cũng không thấy trọng yếu bao nhiêu, nhưng là, dù sao cũng đi ra dạo chơi, thuận tiện tìm một chút cũng không mất công, không tìm được cũng được đi, tìm được cũng coi là niềm vui ngoài ý muốn.

. . .

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An đang chuẩn bị đi nghỉ ngơi, mấy cái tu giả đi vào.

Vào cửa mấy cái tu giả, từng cái mặc quần áo trắng, tóc trắng như tuyết.

Mấy người vừa tiến đến, một cổ hơi lạnh lan tràn đi ra.

"Là Tuyết tộc à!" Hứa Mộc An xích lại gần Tiêu Cảnh Đình nói.

"Đã nhìn ra." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tuyết tộc cũng sinh tồn ở cực lạnh địa phương, Thượng Thiên vực có cái tuyết bay thiên vực, kinh niên tuyết rơi, phần lớn Tuyết tộc

người cũng sinh tồn ở nơi đó.

Mấy cái Tuyết tộc tu giả vừa tiến đến, trong tiệm tu giả lập tức khẩn trương lên.

Tửu lầu chủ tiệm nơm nớp lo sợ nghênh đón, "Các vị tiền bối đường xa tới, không biết, có cái gì có thể giúp."

Tuyết tộc cường giả tu vi, liền xem hắn trên trán băng lá số lượng, năm mảnh băng lá là giả tiên, sáu mảnh là tiên vương, bảy mảnh là tiên hoàng, tám mảnh là tiên tôn, chín mảnh tức là tiên đế cường giả.

Tiêu Cảnh Đình thấy cầm đầu Tuyết tộc cường giả, trên trán bất ngờ là chín lá băng mảnh.

Hứa Mộc An bất đắc dĩ cười một tiếng, Tuyết tộc cường giả, tổng sẽ không vô duyên vô cớ đến cái này rượu thông thường lầu trong tới, chỉ sợ là. . . Mặc dù, hắn cùng Tiêu Cảnh Đình ngầm liền thân phận, nhưng là, vẫn là không gạt được người có lòng ánh mắt à!

"Gặp qua Tiêu đan sư." Cầm đầu Tuyết tộc cường giả tiến lên hướng về phía Tiêu Cảnh Đình gọi.

Hứa Mộc An thấy, Tuyết tộc thủ lãnh vừa mở miệng, nhà hàng ông chủ bước chân lảo đảo một chút, trên mặt màu máu sạch sẽ.

"Đạo hữu ngồi đi." Bị nhận ra được, Tiêu Cảnh Đình cũng không có phản bác.

Tuyết Lam ở Tiêu Cảnh Đình ngồi đối diện xuống, có chút áy náy nói: "Quấy rầy Tiêu đan sư?"

Tiêu Cảnh Đình lành lạnh cười một tiếng, nói: "Không có sao, tìm ta có chuyện gì không?"

Tuyết Hàn nhíu mày một cái, nói: "Tiêu đan sư, có thể hay không

cho mượn một bước nói chuyện?"

Tiêu Cảnh Đình nhìn Hứa Mộc An một cái, gật đầu một cái, nói: "Dĩ nhiên."

"Tiêu đan sư có thể sớm nghe qua tộc ta thánh nữ." Tiến vào gian phòng sau đó, Tuyết tộc thủ lãnh hỏi.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Nghe nói qua." Tuyết tộc thánh nữ Tuyết Phi Vân, thực lực cường hãn rất, đáng tiếc người phụ nữ kia ở lên cấp tiên đế thời điểm thất bại, nghe nói, tan thành mây khói."Phi Vân tiên tử chuyện, ta sâu sắc tiếc nuối."

"Trên thực tế, Phi Vân nàng cũng chưa chết, chẳng qua là lâm vào ngủ say." Tuyết Hàn nói.

Tiêu Cảnh Đình híp mắt mâu, Tuyết Phi Vân lại có thể không có chết, lời đồn đãi trong, Tuyết Phi Vân nhưng mà đã chết mấy vạn năm à! Tiêu Cảnh Đình không khỏi thầm nói: Tiên giới chỗ này, quả nhiên khắp nơi đều tràn đầy lời nói dối.

"Như thế nói, tiên tử đã ngủ biết bao năm?" Tiêu Cảnh Đình nói.

Tuyết Hàn gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy, gần đây Phi Vân hơi thở đã càng ngày càng yếu."

Tiêu Cảnh Đình híp mắt mâu, nói: "Đạo hữu tìm tới ta, là cảm thấy ta còn có thể chịu đựng cứu nàng."

"Phi Vân loại chuyện này, chỉ có cấp 9 đan dược tinh tuyết đan, mới có thể thức tỉnh nàng." Tuyết Hàn nói.

Tiêu Cảnh Đình có chút không hiểu nói: "Tiên giới đan sư cấp 9 lại không chỉ ta một cái, làm sao tìm được ở trên ta?"

"Tiên giới đan sư cấp 9 quá khó khăn am hiểu, hơn nữa, luyện chế tinh tuyết đan, phải là hàn hỏa, tiên giới tiên đế đông đảo, sử dụng dị

hỏa, phần lớn đều không phải là hàn hỏa." Tuyết Hàn đạo

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Phải không? Vậy ta tại sao phải đáp ứng chứ, phải biết ta ở nghỉ dưỡng."

"Tiêu đan sư, nếu có thể đáp ứng, Tuyết tộc có thể lấy tinh tuyết thánh quả đưa tặng." Tuyết Hàn nói .

Hứa Mộc An đẩy Tiêu Cảnh Đình một cái, nói: "Thứ tốt à!"

Tinh tuyết thánh quả là cấp 10 linh thảo, đến Tiêu Cảnh Đình trình độ này, cấp 9 tiên linh cỏ chỉ cần nguyện ý cầm đan dược đổi, trên căn bản cũng có thể đổi được, nhưng là, cấp 10 tiên dược, tiên đế trong tay đều có rất ít, coi như những cái kia tiên đế muốn đổi lấy Tiêu Cảnh Đình trong tay đan dược, cũng không có hàng à!

------oOo------

Chương 396: Long Vũ xuất quan

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 396: Long Vũ xuất quan

Converter Dzung Kiều cầu khen thưởng

Tiệm đan dược tiểu Hoàng gà.

"Nghĩ gì vậy?"

Long Kinh Thiên sâu cau mày, Tiêu Tiểu Tấn núp ở phía sau quầy tính sổ.

Long Kinh Thiên sậm mặt lại, nói: "Ngươi có biết hay không bên ngoài có lời đồn đãi nói, ta đem cha vợ đại nhân bắt cóc?"

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Biết, những tên kia thật là quá đề cao ngươi, ngươi cùng cha đánh, còn không biết, ai thắng ai thua đâu, cha nhốt ngươi còn không sai biệt lắm."

Long Kinh Thiên: ". . . Cũng lúc này, ngươi còn có tâm tình làm trò đùa."

Tiêu Tiểu Tấn cười một tiếng, nói: "Nếu không phải ngươi thái độ không tốt, đem nhiều như vậy tiên đế cũng đuổi ra ngoài, cũng sẽ không có loại này lời đồn đãi đi ra à!"

Long Kinh Thiên cau mày, nói: "Ta có thể có biện pháp gì? Bọn họ quá phiền người, Cha mẹ vợ muốn hưởng tuần trăng mật à! Ngươi cũng nghe đến, ta nói hết rồi cha vợ muốn hưởng tuần trăng mật, những tên kia còn kỷ kỷ oai oai, những tên kia không biết hưởng

tuần trăng mật trọng yếu bao nhiêu sao?"

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Cha, thật giống như cho Tuyết tộc người mời đi." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Nghe nói, thật giống như cha vợ đang dùng cơm, Tuyết tộc những cái kia không thức thời người, vọt vào, đem cha vợ cho am hiểu đi, còn đem nguyên là tiệm trong những người đó, làm cho sợ hãi."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

"Nghe nói, cấp 9 tiên đan sư chính là như vậy, vô luận làm cái gì cũng có một đống người, truy đuổi ở phía sau, cho nên rất nhiều đan sư cấp 9 đều lựa chọn ẩn cư."

Rất nhiều cấp 9 tiên đan sư, đều đã xem uấn liền thế gian sầm uất, không muốn không cầu, Tiêu Cảnh Đình mới được là cấp 9 tiên đan sư, còn không có nhiều ít cấp 9 tiên đan sư tự giác.

"Đúng rồi, ta nghe nói, cha ngươi lên cấp tiên đế?" Tiêu Tiểu Tấn nói.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, chua chát nói: "Tên kia vận khí tốt à! Vì để cho hắn trở thành tiên đế, Long tộc bỏ ra giá không nhỏ đâu, có phía sau đài chính là được a!"

"Tốt lắm, ngươi không phải đuổi ở bố ngươi trước mặt trở thành tiên đế liền sao? Ngươi có cái gì bất mãn à!" Tiêu Tiểu Tấn nói.

Long Kinh Thiên gật đầu một cái, nói: "Nói không sai."

Tiêu Tiểu Tấn hướng cửa người nhìn sang, nói: "Nhắc Tào Tháo Tào Tháo liền đến à!"

Long Vũ hướng Tiêu Tiểu Tấn nhìn sang, nói: "Tào Tháo là ai à?"

"Là một danh nhân." "Tiêu Tiểu Tấn nói.

"Phải không? Hắn rất nổi danh sao? Hắn làm chuyện gì rất nổi danh à!" Long Vũ hỏi

Tiêu Tiểu Tấn nhún vai một cái, nói: "Hắn giết rất nhiều người."

"Nhiều ít?" Long Vũ hỏi.

"Mấy chục ngàn đi." Tiêu Tiểu Tấn nói.

Long Vũ: "Mới mấy chục ngàn à! Mấy chục ngàn là được là danh nhân? Chẳng lẽ hắn giết đều là tiên tôn, tiên đế?"

Tiêu Tiểu Tấn: "Không có, chẳng qua là một ít tu giả bình thường. . ."

Long Vũ gật đầu một cái, nói: "À, thì ra là như vậy, khó trách ta chưa nghe nói qua."

"Chúng ta không nhắc Tào Tháo? Cha, cha tới làm gì?" Tiêu Tiểu Tấn hỏi.

"Ta đến tìm cha ngươi." Long Vũ nói.

Tiêu Tiểu Tấn ngoẹo đầu, nói: "Tìm cha ta? Tìm cha ta làm gì?"

"Ta nghe nói, hắn thành cấp 9 tiên đan sư?" Long Vũ nói.

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Là có chuyện như vậy?"

"Cha ngươi trở thành cấp 9 tiên đan sư, phản ứng của ngươi không được như thế bình thản à!" Long Vũ vặn chân mày nói.

Long Kinh Thiên bĩu môi, nói: "Cha vợ đang luyện đan lên thiên phú siêu quần xuất chúng, trở thành cấp 9 tiên đan sư không phải vững vàng đương đương sao?"

Long Vũ nhìn Long Kinh Thiên một bộ ngươi làm như chưa thấy diễn cảm, trong lòng không kiềm được có chút kỳ lạ.

"Ngươi cha vợ đi nơi nào?" Long Vũ hỏi.

"Hưởng tuần trăng mật đi." Long Kinh Thiên nói.

"Cùng Hứa Mộc An?"

"Dĩ nhiên, nếu không còn có thể là ai, cha vợ chỉ có một vợ." Long Kinh Thiên nói.

"Cũng lão phu lão vợ, còn đi ra hưởng tuần trăng mật." Long Vũ lắc đầu nói.

"Ngươi cũng có công mài sắt có ngày thành kim, còn không phải là khắp nơi dụ dỗ hoa dại cỏ dại?" Long Kinh Thiên lắc đầu nói.

"Ngươi nói ai có công mài sắt có ngày thành kim, ngươi chớ có nói bậy nói bạ."

"Mẹ nói."

"Mẹ ngươi nói, có thể tin sao?" Long Vũ không vui nói.

Long Kinh Thiên nhún vai một cái, nói: "Vẫn là rất có thể tin."

Long Vũ: ". . ."

"Long tiền bối, ngươi nếu là muốn tìm cha ta luyện đan, phải lấy số, ngươi xem đây là những người khác hẹn trước." Tiêu Tiểu Tấn kéo ra khỏi 1 bản thật dài tờ đơn, "Đã xếp hàng ba trăm năm sau. . ."

Long Vũ: ". . . Cha ngươi có thể đủ vội vàng à!"

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Đó cũng không phải là."

Long Vũ: ". . . Chúng ta là sui gia, Tiểu Tấn ngươi xem là không phải có thể đi cửa sau à!"

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Dĩ nhiên không thể, anh em ruột tính sổ rõ ràng."

Long Vũ: ". . ."

Long Vũ chỉ Long Kinh Thiên, hỏi: "Hắn có thể đi cửa sau sao?"

Tiêu Tiểu Tấn nhún vai một cái, nói: "Hắn dĩ nhiên có thể đi cửa sau, bất quá, hắn không cần đi cửa sau, hắn có thể đi nội môn."

Long Vũ: "Dựa vào cái gì hắn có thể, ta không thể?"

Tiêu Tiểu Tấn cười một tiếng, nói: "Như thế chuyện đơn giản, cha ngươi không hiểu à!"

Long Vũ: ". . ." Hắn nguyên bản còn lấy là Long Kinh Thiên tìm một cái có tri thức hiểu lễ nghĩa, không nghĩ tới Long Kinh Thiên cái này vô liêm sỉ, lại tìm một cái vô liêm sỉ.

. . .

Tuyết tộc Băng cung.

Tiêu Cảnh Đình long liễu long trên người hồ cừu, nói: "Chỗ này thật là đủ lạnh à!"

Hứa Mộc An gật đầu một cái, nói: "Bất quá, phong cảnh không tệ."

"Vậy cũng được." Tiêu Cảnh Đình nói.

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An tay nắm tay, đi ở tuyết quốc Băng cung trong.

"Băng cung trong người đẹp, thật đúng là nhiều à!" Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Chính là mỗi một người đều là mặt tê liệt."

Hứa Mộc An: ". . ."

"Gặp qua Tiêu đan sư." Dọc đường không được có Tuyết tộc cô gái hướng Tiêu Cảnh Đình thi lễ.

Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Ta nghe Kinh Thiên nói, Long Vũ đã từng cùng Tuyết tộc cô gái từng có một đoạn."

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Long Vũ tiền bối duyệt vô số người, để cho người bội phục à!"

Long Vũ thiếu chút nữa bị Tuyết tộc cô gái cho lạnh cóng, rồi sau đó, trốn ngày thiên ném vào lửa tộc hỏa nữ ôm trong ngực, thiếu chút nữa bị lửa tộc người đẹp đốt chết, cái gọi là khó khăn nhất tiêu thụ mỹ nhân ân, nói chung chính là cái này 2 trường hợp.

"Tiêu đan sư, thánh chủ có tình ý." Một cái tuyết nữ nói.

Tiêu Cảnh Đình hướng người đâu hỏi: "Thánh nữ tỉnh chưa?"

Tuyết nữ lắc đầu một cái, nói: "Ta cũng không biết."

Tiêu Cảnh Đình nhíu mày một cái, hướng về phía Hứa Mộc An truyền âm nói: "Khó trách không có cái nào cấp 9 tiên đan sư tiếp Tuyết tộc làm ăn, trả tiền trả như thế lằng nhằng." Đan dược cũng luyện chế ra, vậy tinh tuyết thánh quả vẫn là ngay cả một bóng dáng cũng không gặp được.

Hứa Mộc An hướng về phía Tiêu Cảnh Đình bất đắc dĩ cười một tiếng, truyền âm nói: " Được rồi, nơi này cảnh sắc cũng không tệ, dù sao, chúng ta cũng là đi ra chơi, tới chỗ nào không phải chơi đây."

Tiêu Cảnh Đình nhìn trước mặt tuyết nữ, nói: "Vị tiên tử này, tuyết quốc phong cảnh không tệ, không biết có thể hay không cho ta một phần tuyết quốc toàn cảnh đồ."

"Có thể, Tiêu đan sư, ngươi thật là thật tinh mắt, chúng ta tuyết quốc là tiên giới thập đại danh lam thắng cảnh một trong, không thiếu tiên tôn, tiên đế cường giả, đều thích tới chúng ta Tuyết tộc dạo chơi." Tuyết nữ vừa nói vừa đưa 1 bản toàn cảnh đồ.

Tiêu Cảnh Đình đi theo tuyết nữ tiến vào Băng cung, một người dáng dấp nghiêng nước nghiêng thành cô gái đi ra, cô gái da tái nhợt như tuyết, cả người giống như lưu ly tựa như.

"Phi Vân gặp qua Tiêu đan sư." Tuyết Phi Vân hướng Tiêu Cảnh Đình thi lễ một cái.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Phi Vân tiên tử tỉnh."

"Nhờ Tiêu đan sư phúc, làm phiền Tiêu đan sư phí tâm." Tuyết Phi Vân nói.

"Không nên khách khí." Tiêu Cảnh Đình nói.

"Tiêu đan sư tuổi còn trẻ liền lên cấp tiên đế, thật là làm cho người hâm mộ à!" Tuyết Phi Vân nói.

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Lấy Phi Vân tiên tử thiên tư, sớm muộn cũng là có thể lên cấp tiên đế."

"Ta?" Tuyết Phi Vân chán nản lắc đầu một cái.

"Không nói cái này, đây là tinh tuyết thánh quả, thánh quả gần đây mới thành thục, làm phiền Tiêu đan sư đợi lâu." Tuyết Phi Vân nói.

Tiêu Cảnh Đình kiểm tra một chút linh quả, "Tinh tuyết thánh quả quả nhiên danh bất hư truyền."

Tuyết Phi Vân cười một tiếng, nói: "Tiêu đan sư thích liền tốt."

"Nghe nói, Tiêu đan sư lần này đi ra, là cùng Hứa đạo hữu du sơn ngoạn thủy tới." Phi Vân nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, cố chấp Hứa Mộc An tay nói: "Đúng vậy!"

Tuyết Phi Vân nhìn Hứa Mộc An, nói: "Hứa đạo hữu, thật là có phúc à!"

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Quả thật."

Tiêu Cảnh Đình cùng Tuyết Phi Vân hàn huyên mấy câu, rời đi.

Tiêu Cảnh Đình ngồi ở phi thuyền trong, nghiên cứu tuyết quốc toàn cảnh đồ, Hứa Mộc An nhìn Tiêu Cảnh Đình, nói: "Làm sao đột nhiên đối với tuyết quốc toàn cảnh đồ cảm thấy hứng thú?"

Tiêu Cảnh Đình híp mắt, nói: "Tạ Uyển Nhiên chuyển thế cái đó đại năng, tựa hồ ở tuyết quốc để lại một cái mật quật."

Hứa Mộc An hướng Tiêu Cảnh Đình, hỏi: "Ngươi chắc chắn?"

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Không xác định."

Hứa Mộc An cùng Tiêu Cảnh Đình dựa vào tuyết quốc toàn cảnh đồ tìm ba tháng, sau 3 tháng, Tiêu Cảnh Đình cuối cùng tìm được trong trí nhớ mật địa địa chỉ.

Hứa Mộc An đi theo Tiêu Cảnh Đình đi vào một tòa núi tuyết, cả tòa núi tuyết nội bộ đều bị móc rỗng, xây xong một cái mô hình nhỏ cung điện, vừa thấy liền kích thước không nhỏ.

"Cung điện này thật đúng là bí mật, Tuyết tộc Băng cung đang ở phụ cận không xa, bất quá, những người đó, cũng tựa hồ cũng không biết, chỗ này có một cái nội bộ cung điện."

Tiêu Cảnh Đình đi về phía trước, đột nhiên một cổ lòng rung động cảm giác dâng lên trong lòng, một cái con rối yêu thú chợt hướng Tiêu Cảnh Đình nhào tới.

Tiêu Cảnh Đình 2-3 chiêu, liền đem con rối yêu thú, đánh nát bấy.

"Là ngươi?" Tô minh từ trong bí cảnh đi ra.

"Ngươi cũng là nàng chuyển thế?" Tô minh híp mắt mâu nói.

Tiêu Cảnh Đình nhíu mày, thầm nói: Tô minh tên nầy, tựa hồ đem hắn làm Tạ Uyển Nhiên.

"Coi là vậy đi." Tiêu Cảnh Đình sảng khoái thừa nhận.

Tô minh híp mắt mâu, nói: "Khó trách!"

"Ngươi cũng là nàng chuyển thế sao?" Tiêu Cảnh Đình hỏi.

"Không có, nàng muốn đoạt xác ta, bị ta hấp thu?" Tô minh hỏi.

Tiêu Cảnh Đình híp mắt mâu, vị kia đại năng sau khi chết, linh hồn chia làm dù sao cũng phần, vậy linh hồn mảnh vụn muốn muốn chiếm thân xác tiên giới cường giả mà nói, tựa hồ tương đối khó khăn.

"Ngươi biết, vị kia tiên giả, đoạt xác thành công nhất người là ai chăng?" Tô minh hỏi

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Không biết."

"Là lâu cách tiên đế." Tô minh nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

"Ngươi thật hẳn cám ơn ta một phát, bởi vì là lâu cách tiên đế muốn

đem vị kia đại năng tán lạc linh hồn mảnh vụn thu góp hoàn toàn, hắn không chết, những thứ khác đạt được mảnh vụn người đều phải chết." Tô minh đạo

Tiêu Cảnh Đình: "Thu thập hoàn toàn, cái này không thể nào. . ." Vị kia đại năng lưu lại linh hồn mảnh vụn, tứ tán các nơi, rất nhiều cũng đã tiêu tán.

"Đúng vậy! Nhưng mà, hắn là người điên." Tô minh nói.

Tiêu Cảnh Đình: ". . ."

------oOo------

Chương 397: Thế kỷ hôn lễ (kết thúc)

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 397: Thế kỷ hôn lễ (kết thúc)

Converter Dzung Kiều cầu phiếu

"Cha, ngài trở về?" Tiêu Tiểu Tấn thấy Tiêu Cảnh Đình, lập tức tràn đầy hưng phấn nói.

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

"Ngươi cùng mẹ trăng mật độ như thế nào à!" Tiêu Tiểu Tấn hi hi ha ha nói.

Tiêu Cảnh Đình cười nói: "Tốt vô cùng."

Tiêu Tiểu Tấn hai tròng mắt chiếu lấp lánh nói: "Có cái gì thu hoạch sao?"

"Không có." Băng cung trong đồ, hẳn đã sớm bị tô minh cầm đi, đối với tô minh mà nói, Tiêu Cảnh Đình là bán tín bán nghi, bất quá, vị kia đại năng đã chết, đến Tiêu Cảnh Đình hôm nay đất này bước, vị kia đại năng lưu lại cơ duyên, cũng không nhất định phải tới tay.

Tiên giới mà! Nhiều bạn nhiều đường, hai bên cũng không có cái gì sinh tử đại thù, Tiêu Cảnh Đình cũng không đối với tô minh hạ tử thủ.

Tiêu Cảnh Đình nhìn ra, tô minh đối với hắn cũng rất xem không vừa mắt, nhưng là, từ các loại băn khoăn, tên kia cũng không ra tay.

Tên kia cũng quá xui xẻo, nhân duyên tế hội mình bởi vì là ăn gian, trước hắn một bước đoạt lâu cách tiên đế cơ duyên, tên kia, hẳn vì lâu cách tiên đế truyền thừa, mất không yên tâm máu, đáng tiếc. . . Mạng bên trong có lúc chung tu hữu, mạng bên trong không lúc nào chớ cưỡng cầu.

Tiêu Tiểu Tấn vỗ một cái Tiêu Cảnh Đình bả vai, nói: "Cha, biết đủ người trưởng vui mừng."

Tiêu Tiểu Tấn hướng Tiêu Cảnh Đình, hỏi: "Cha, tiếp theo, ngươi có cái gì dự định?"

Tiêu Cảnh Đình lắc đầu một cái, nói: "Không biết à, có thể đi làm địa chủ đi."

Tiêu Tiểu Tấn: "Địa chủ?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, " Ừ, có thể là quay lại hạ thiên vực, địa phương chủ đại lão gia, cũng không tệ."

Tiêu Tiểu Tấn: ". . ."

Hạ thiên vực.

Tiêu Cảnh Đình lưu lại ở một gian mộc mạc trong phòng, Hứa Mộc An ngồi một bên nóng rượu.

Tiêu Cảnh Đình ở trăm năm trước, tại hạ thiên vực bao liền một mảng lớn linh điền, làm địa chủ, thuê hạ thiên vực không thiếu linh thực sư, trồng trọt linh điền.

Xen vào Tiêu Cảnh Đình cấp 9 luyện đan sư thân phận, những năm này, không ngừng có các lộ tiên giả xuống hạ thiên vực, am hiểu cầu Tiêu Cảnh Đình hỗ trợ luyện đan, trong đó không thiếu tiên đế, tiên tôn cường giả, bởi vì trước Tiêu Cảnh Đình duyên cớ, thiên vực bây giờ tiên thuyền làm ăn khá rất nhiều.

Tiêu Cảnh Đình không thường ra tay, phải ra tay cũng chỉ luyện chế cấp 8 đan dược, cấp 9 đan dược.

Mời khởi Tiêu Cảnh Đình người không nhiều, nhưng là, cũng không trở ngại các lộ ngưỡng mộ Tiêu Cảnh Đình thanh danh tu giả, tới dò phóng, có một trận, Tiêu Cảnh Đình chỗ ở, khách thăm nối liền không dứt, Tiêu Cảnh Đình bị coi thành gấu trúc lớn vậy vây xem.

Tiêu Cảnh Đình sau đó không thể không thành lập trùng trùng phòng thủ, ngăn cản những cái kia nhàm chán người tiến vào.

Tiêu Cảnh Đình tiếp luyện đan làm ăn lấy được linh thạch không phải ném vào tiên điền, chính là ném vào trong linh tuyền.

Những năm này, tới tìm Tiêu Cảnh Đình tiên tôn, tiên đế nối liền không dứt, Tiêu Cảnh Đình mua linh điền trước sau bị đánh vào mười mấy con tiên linh mạch, Tiêu Cảnh Đình lại đang trong linh điền, bày ra mấy cái tụ linh trận, gây ra chỗ này, tiên khí nồng có phụ bức người, tơ bạc không thể so với

Thượng Thiên vực động thiên phúc địa kém.

Tiêu Cảnh Đình đi ở trong linh điền, Hứa Mộc An tràn đầy nụ cười đi theo Tiêu Cảnh Đình bên người.

"Như thế thượng hạng linh điền, ngươi lại có thể cầm tới trồng nho."

"Tiểu Phàm thích ăn à! Ngươi cũng thích ăn." Tiêu Cảnh Đình hướng về phía Hứa Mộc An nói.

Tiêu Cảnh Đình nụ cười nhu hòa, Hứa Mộc An bừng tỉnh nhớ lại Tiêu Cảnh Đình mới vừa chuyển kiếp tới đại lục Man Hoang, 2 người chung đụng từng ly từng tí,

Thời gian như nước, chỉ chớp mắt, đã đã nhiều năm như vậy.

Hứa Mộc An không nhịn được nắm chặt Tiêu Cảnh Đình tay, hắn cả

đời này, có thể gặp phải người như vậy, thật sự là không uổng công cuộc đời này, Tiêu Cảnh Đình không có mặc trước khi tới, hắn sinh hoạt, có thể nói một mảnh u tối, cái này Tiêu Cảnh Đình xuất hiện, giống như một tia ánh mặt trời, ấm áp hắn cả thế giới.

Tiêu Cảnh Đình ngoáy đầu lại nhìn Hứa Mộc An, hỏi: "Đang suy nghĩ gì đấy?"

"Ta đang suy nghĩ: Có ngươi, thật tốt." Hứa Mộc An nói.

. . .

"Cha, cha. . ."

Một chồng thanh kêu gào truyền vào Tiêu Cảnh Đình trong, Tiêu Cảnh Đình nhìn người đi tới, có chút hưng phấn, lại có chút hồ nghi nói: "Các ngươi làm sao tất cả xuống hạ thiên vực?"

"Cha, cha thích lưu lại ở hạ thiên vực, chúng ta không thể làm gì khác hơn là tới hạ thiên vực xem các ngươi." Tiêu Tiểu Tấn nói.

"Cha, cha chỗ này không tệ à!" Tiêu Tiểu Phàm khẽ đảo mắt nói.

"Cha, chúng ta lần này tới, là muốn cho cha, mẹ, 2 người các ngươi làm một cái hôn lễ." Tiêu Tiểu Đông nói.

Tiêu Cảnh Đình sững sốt một chút, nói: "Hôn lễ?"

Tiêu Tiểu Tấn gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Làm hôn lễ náo nhiệt một chút."

Tiêu Cảnh Đình hướng Hứa Mộc An nhìn một cái, hỏi ý Hứa Mộc An ý kiến.

Hứa Mộc An cau mày một cái, nói: "Quá phiền toái đi."

Tiêu Tiểu Tấn lắc đầu một cái, nói: "Không phiền toái, không phiền

toái, phải, phải."

Long Kinh Thiên xích lại gần Tiêu Cảnh Đình, thần thần bí bí nói: "Cha vợ đại nhân, cha không phải sợ phiền toái à! Ngươi không biết, làm hôn lễ loại chuyện này, là có kiếm, đến lúc đó, đưa đại lễ xin mời ngồi, không tặng quà đuổi ra ngoài, bảo đảm ngươi kiếm bồn mãn bát mãn. . ."

Tiêu Cảnh Đình: ". . ." Long Kinh Thiên tên nầy, cũng quá thực tế.

"Long tộc, Phượng tộc người, những năm này, cũng muốn lấy lòng ngươi đâu, những lão gia hỏa kia đều có tiền, cha vợ, cha có thể thật tốt gõ bọn họ một khoản đây." Long Kinh Thiên nói.

"Cái này không tốt sao." Tiêu Cảnh Đình tràn đầy chần chờ nói.

Long Kinh Thiên tràn đầy không cho là đúng nói: "Có cái gì không tốt, cha vợ ngươi không biết, ngươi không biết tiên giới có cái tiên đế, cách mỗi mấy năm, thì phải nghênh kết hôn với một người đẹp, mỗi lần cũng lớn làm hôn lễ, để cho người khác ra máu, người ta một chút đều không cảm thấy phiền." Vị kia tiên đế ngược lại không cảm thấy phiền, chính là tham gia hôn lễ tu giả cũng phiền, sau đó cũng ẩn núp cái đó tiên đế đi.

Tiêu Tiểu Đông đem Long Kinh Thiên kéo ra, tức giận trợn mắt nhìn Long Kinh Thiên, nói: "Kinh Thiên, ngươi đang nói gì chuyện hoang đường đâu, bừa bộn."

Tiêu Tiểu Đông hướng về phía Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: "Cha, mẹ, các ngươi không muốn nghe Kinh Thiên cái này không có yên lòng người nói càn, chúng ta làm hôn lễ, chủ yếu là muốn cho các ngươi náo nhiệt một chút, hơn nữa, mẹ, 2 người ông ngoại bởi vì là năm đó không thấy ngươi thành thân

Cũng sâu sắc tiếc nuối."

Tiêu Cảnh Đình hướng Hứa Mộc An, ôn hòa cười một tiếng, nói:

"Nếu bọn nhỏ có lòng, chúng ta sẽ làm đi."

Hứa Mộc An cười một tiếng, nói: " Được a !"

Tiêu Cảnh Đình vểnh môi, từ Hứa Mộc An lời của bên trong, Tiêu Cảnh Đình mơ hồ nghe ra mấy phần kích động, Tiêu Cảnh Đình trong lòng, đột nhiên dâng lên mấy phần áy náy, hắn cùng Hứa Mộc An chung một chỗ lâu như vậy, đều không đã cho Hứa Mộc An một cái thể diện hôn lễ, là hắn không làm tròn bổn phận.

Quyết định hôn lễ chương trình trong ngày, Tiêu Tiểu Đông các người bắt đầu chiêng trống rùm beng công việc bếp núc.

Long Kinh Thiên nhanh chóng trở lại Thượng Thiên vực phát cho am hiểu giản, Tiêu Cảnh Đình cảm thấy Long Kinh Thiên vì thu quà tặng cũng là liều mạng, mời thiến nhân vật lớn, nhóm một đại chồng.

Tiêu Cảnh Đình không cảm thấy Thượng Thiên vực những đại nhân vật kia, sẽ bởi vì là Long Kinh Thiên đóng kín một cái thư mời, mà phong trần mệt mỏi hạ giới, cũng không có làm chuyện xảy ra.

Tiêu Cảnh Đình chân thực đánh giá thấp cấp 9 tiên đan sư sức ảnh hưởng, một thạch kích thích thiên tầng lãng, Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An muốn đám cưới tin tức truyền vào Thượng Thiên vực, tạm thời chọc cho vô số tiên tôn, tiên đế kích động không thôi.

Trong chốc lát, tất cả đại thiên vực trong phi thuyền trận trận đầy ấp, một ít thuyền khách khách quý buồng một cái cũng cách thành 2 cái.

Buồng bình thường vị thì chen chúc không chịu nổi, tất cả hãng buôn lớn, khẩn cấp điều động có thể sử dụng thương thuyền đi xuống thiên vực đuổi.

Hạ thiên vực trong ngày thường liền tiên hoàng đều khó phải vừa gặp, nhưng là, từng đợt sóng tiên tôn, tiên đế lục tục đi xuống thiên vực, Tiêu Cảnh Đình biệt viện vùng lân cận, nhất thời tiên tôn đầy đất đi, tiên hoàng không bằng chó.

Hạ thiên vực một ít thiếu gia ăn chơi, trêu đùa thượng giới thâm tàng bất lộ tiên nữ, bị đánh thành bụi bậm chuyện kiện, nơi nơi

Trong chốc lát, hạ thiên vực một ít đâm đầu, tất cả đều bị câu ở trong nhà, an phận không thể lại an phận.

Hoa hồng tiên tử mang tới một đám hoa linh tộc nữ tu, giúp bố trí hội trường.

Tiêu Cảnh Đình không nghĩ tới, sẽ có nhiều người như vậy tới, Tiêu Cảnh Đình không có chuẩn bị phòng khách, bất quá, đây hoàn toàn không thành vấn đề.

Tân khách đều là từ mang phi hành hành cung tới, Tiêu Cảnh Đình bao linh điền bầu trời. Nổi lơ lửng vô số phi thuyền hành cung, các loại hình dáng đặc biệt hành cung cái gì cần có đều có, hết thảy có thể hợp thành một cái hành cung triển lãm.

Tiêu Cảnh Đình nhìn trong bầu trời các loại phi hành hành cung, không kiềm được có chút xấu hổ, so sánh những đại lão kia hành cung, hắn cùng Hứa Mộc An ở sân nhỏ, chân thực có chút không cầm ra tay.

. . .

Tử Ngọc đi trên đường, một chiếc phi thuyền từ Tử Ngọc đỉnh đầu bay đi.

"Tốt một chút phi thuyền à! Hẳn là Thượng Thiên vực kiểu, ở trong đó tu giả phỏng đoán cũng là đi tham gia Tiêu Cảnh Đình hôn lễ." Tuyết Nguyệt nói.

Tử Ngọc gật đầu một cái, nói: "Hẳn là."

Phi thuyền rơi xuống, "Tuyết Nguyệt tiên tử, Tử Ngọc tiên tử thật lâu không gặp à! Thật là tấu xảo à! Không nghĩ đến ở nơi này gặp phải

2 người." Lang Thiên Nhai hướng về phía Tuyết Nguyệt cùng Tử Ngọc nói.

Tuyết Nguyệt cùng Tử Ngọc không khỏi trố mắt nhìn nhau, "Chó sói đạo hữu, ngươi cũng là tới tham gia Tiêu đan sư đám cưới?"

Lang Thiên Nhai gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Ta vốn là nghe nói, Tiêu đan sư lớn hơn cưới, còn làm Tiêu đan sư muốn kết hôn bình thê, kết quả là cùng Hứa Tiên tôn đám cưới, hù doạ ta giật mình, ta còn lấy là Tiêu đan sư có người yêu mới bèn quên cũ."

Tử Ngọc: ". . ."

"2 người muốn không muốn ngồi ta phi thuyền?" Lang Thiên Nhai hỏi.

" Được a !" Tuyết Nguyệt cùng Tử Ngọc sảng khoái thu xe bay, ngồi lên Lang Thiên Nhai phi thuyền.

"Chó sói đạo hữu, ta sớm nghe, ngươi cùng Tiêu đan sư đi rất gần à! Tiêu đan sư đám cưới lúc này chắc hẳn ngươi có thể chiếm cái tốt vị trí." Tuyết Nguyệt nói.

Lang Thiên Nhai lúng túng cười một tiếng, nói: "Ta nào dám đi cùng những cái kia tiền bối cướp chỗ ngồi à! Nghe nói, Tiêu đan sư lần này đám cưới, Thượng Thiên vực xuống mười mấy tiên đế, tiên tôn cường giả càng là đếm không hết, đừng nói là ta, chúng ta tộc sói lần này xuống tiên tôn mạnh

Người, có thể chiếm cái vị trí, cũng không tệ."

Tuyết Nguyệt nhíu mày một cái, "Nhiều như vậy?"

"Tiêu đan sư là đan sư cấp 9 à! Hơn nữa, nghe nói, Tiêu đan sư còn có trợ giúp tiên tôn lên cấp tiên đế năng lực, hiếm có một cái như vậy nịnh bợ cơ hội, các lộ cường giả, dĩ nhiên muốn mão túc liễu kính sáp tới gần." Lang Thiên Nhai nói.

Lang Thiên Nhai đám người ở cái này vừa nói chuyện, một cơn gió lớn thanh gào thét liền tới, ba người hướng tiếng gió chỗ tới nhìn lại, chỉ gặp chín đầu Phi Long kéo một chiếc xe bay gào thét mà qua.

"Cửu long kéo xe, thật là lớn khí phái à!" Tuyết Nguyệt không nhịn được nói.

Tử Ngọc gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy!"

Tuyết Nguyệt tiếng thán phục mới qua, phượng hót thanh vang lên, chín con Phượng Hoàng kéo một tòa đỏ rực cung điện, rêu rao nhẹ nhàng đã qua.

Tử Ngọc nhìn bay qua cung điện, nhíu mày một cái, nói: "Long tộc cùng Phượng tộc cũng phái người tới à!"

"Long Kinh Thiên là Tiêu Cảnh Đình con rể, long phượng 2 tộc đều cùng Tiêu Cảnh Đình quan hệ không tệ." Lang Thiên Nhai nói.

Tuyết Nguyệt ngoẹo đầu, nói: "Long tộc cùng Phượng tộc đều không đợi gặp Long Kinh Thiên, nhưng là, đối với Long Kinh Thiên người cha vợ này, ngược lại là cũng thật đãi kiến."

"Long Kinh Thiên lên cấp tiên đế, nghe nói, Long tộc cùng Phượng tộc đều ở đây lôi kéo hắn đây."

. . .

Tiêu Cảnh Đình khui rượu cất vào hầm, Long Kinh Thiên đi theo Tiêu Cảnh Đình vào rượu cất vào hầm, Long Kinh Thiên đẩy ra một vò linh tửu, phong ấn mở ra, đậm đà mùi rượu lập tức tràn ngập đi ra, Long Kinh Thiên tràn đầy say mê hít sâu một hơi, nói: "Cha vợ, rượu này không tệ à!"

Tiêu Cảnh Đình cười một tiếng, nói: "Cấp 10 tiên linh cỏ cất chế ra linh tửu, sai."

Long Kinh Thiên trợn to mắt, nói: "Muốn bắt linh tửu này chiêu đãi tân khách?"

Tiêu Cảnh Đình gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy! Người tới không hề thiếu tiên đế, ta dù sao phải hết sức một cái chủ chi nghị."

Long Kinh Thiên bĩu môi, nói: "Tiện nghi những tên kia."

"Ngươi à!" Tiêu Cảnh Đình bất đắc dĩ gật một cái Long Kinh Thiên sọ đầu, Long Kinh Thiên cười khan hai tiếng, gãi đầu một cái.

Tiêu Cảnh Đình hít sâu một hơi, hắn muốn cho Hứa Mộc An một cái thể diện hôn lễ, mời tiệc tự nhiên không thể chậm trễ.

Tiêu Cảnh Đình cử hành hôn lễ chưa từng có long trọng, hấp dẫn tới tân khách đông đảo, Thượng Thiên vực cùng trung thiên vực đều xuống không ít người.

Các tộc khách tới cũng chuẩn bị pháo bông.

Cả người áo đỏ Tiêu Cảnh Đình dắt cả người áo đỏ Hứa Mộc An đi ra, nhất thời giành được cả sảnh đường ủng hộ.

Cùng lúc đó, nhiều loại pháo bông ở trên trời không ngừng tách ra thả ra, Phượng tộc đưa tới pháo bông, một tách thả ra, liền gặp vô số Phượng Hoàng ở trong bầu trời bay lượn, Long tộc chính là Phi Long, tộc gấu chính là gấu bay, nhiều loại pháo bông, tương dạ trống rỗng ánh chiếu đủ mọi màu sắc.

Ở vô số lửa khói trong, Tiêu Cảnh Đình hướng Hứa Mộc An quỳ một chân, khoác lên chiếc nhẫn.

Hứa Mộc An nắm Tiêu Cảnh Đình tay, ánh mắt có dũng khí chua xót cảm giác.

Ở vô số huyễn lệ pháo bông trong, 2 người chặt chặt đang ôm nhau.

"Cám ơn, cám ơn ngươi." Hứa Mộc An ở Tiêu Cảnh Đình bên tai thấp lẩm bẩm nói.

Đủ mọi màu sắc pháo bông, kéo dài mấy tháng mới dừng lại.

Tiêu Cảnh Đình cùng Hứa Mộc An hôn lễ, kinh hãi toàn bộ hạ thiên vực, hôn lễ sau khi kết thúc mấy năm, hạ thiên vực tu giả vẫn còn ở nói chuyện say sưa tràng này thế kỷ hôn lễ.

-------------------------- /*Dzung Kiều : truyện kết thúc hơi ngắn, nói thiệt làm bộ truyện này lâu gấp 3 truyện khác, vì chỉnh sửa vấn đề giới tính . */ ------------------------------

------oOo------